00079850

THE
ASIATIC SOCIETY OF BOMBAY
Town Hall, Bombay.

Digitized with financial assistance from
Observer Research Foundation
on 17 May, 2019

79850

252

SUIDÆ LEXICON,

GRÆCE & LATINE.

TOMUS III.

00079850

ΣΟΥΙΔΑΣ.

Παγανοί.[1] ἀστράτευτοι. Συνέθεον δὲ γύναιά τε, καὶ οἱ ἐν στρατείᾳ, καὶ παγανοί.

Παγάς.[2] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. ἐπίνειόν ἐστι Φεραίων.

Πάγας. δίκτυα. παγίδας. Καὶ τοῦτο δήπου τὸ τοῦ Αἰσχύλου,[3] τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν, καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις, ἃς ἄλλοις[4] ὑφῆκε, τὰ ἐκ τοῦ νόμου δικαίως ἔπαθε.

Τεύχων[5] ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κακὸν ἥπατι τεύχει.

Παγασαί. πόλις.

Παγασιτικὸς κόλπος.

Πάγγαιον. ὄνομα ὄρους.

Παγῆναι. πηγῆναι.

Παγκάλης. πάνυ καλῆς. πάγκαλος δέ.

Παγκρατιασταῖς. ἀθληταῖς. πύκταις. τοῖς χερσὶ καὶ ποσὶ πυκτομαχοῦσιν.

Παγκράτιον. πυγμή. ἀγών. πάλη. ἄθλησις.

Παγκράτιος, σοφιστής. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

Παγκράτιος. τούτου φέρονται Ὀψαρτυτικὰ, καθ᾽

Παγανοί. Pagani. Qui non militant. *Concurrebant autē & mulierculæ, & milites, & pagani.*

Παγάς. Pagas. Demoſthenes in *Philippicis.* Eſt navale Pheræorum.

Πάγας. Retia. Laqueos. *Et ſecundum dictum illud Æſchyli, ipſe pennis ſuis captus, & irretitus laqueis, quos aliis tetenderat, legitimas pœnas merito dedit. Nam qui alteri malum ſtruit, ipſe id hepati ſuo parat.*

Παγασαί. Pagaſæ. Urbs.

Παγασιτικὸς κόλπος. Pagaſiticus ſinus.

Πάγγαιον. Pangæum. Nomen montis.

Παγῆναι. Fixum, compactum, denſatum eſſe. Pro eo etiam dicitur πηγῆναι.

Παγκάλης. Valde formoſæ. Et πάγκαλος, valde formoſus.

Παγκρατιασταῖς. Pancratiaſtis. Id eſt, athletis, ſive pugilibus, qui manibus & pedibus pugnant.

Παγκράτιον. Pancratium. Pugilatus. Lucta. Certamen.

Παγκράτιος. Pancratius. Sophiſta. [Scripſit] commentarium in Minuciani Artem [Rhetoricam.]

Παγκράτιος. Pancratius. Hujus feruntur

NOTÆ.

1 Παγανοί] Plura de hac voce vide apud Dufrenium in Gloſſario Græco.

2 Παγάς] Imo Παγασαί. Vide Harpocrationem, ex quo Suidas.

3 Τοῖς ἑαυτοῦ πτεροῖς ἁλίσκεται.] De hoc proverbio vide nos ſupra ad v. Οὐχ ὑπ᾽ ἄλλων.

4 Ὑφῆκε] Gatakerus in *Adverſar. Poſthum.* c. XII. p. 539. legendum cenſet, ὕφηνε. i. e. contexuit, ad quam emendationem confirmandam adducit illud Theodoreti Dialog. cap. XXIV. Ἑάλως, οἷς ὕφηνας, ἄρκυσι. *Captus es eis, quos ipſe contexueras, retibus.* Sane τὸ ὕφηνε melius loco huic quadrare mihi videtur, quam ὑφῆκε, & ideo emendationem viri doctiſſimi probo.

5 Τεύχων ὡς ἑτέρῳ τις, ἑῷ κτλ.] Secundum Euſtath. ad Il. Ε. pag. 522. ſententiæ hujus auctor fuit Heſiodus: poſt quem eadem uſum fuiſſe dicit Callimachum. Ait enim: Τὸ δὲ, οἷ᾽ αὐτῷ, ὥσπερ γέγονε γνωμικὸν πρῶτον μὲν Ἡσιόδῳ, εἶτα καὶ Καλλιμάχῳ, τῷ εἰπόντι, ὡς ὁ τεύχων ἑτέρῳ κακὸν, ἑῷ ἤπατι τεύχει. Sed verſus iſte non tam eſt Heſiodi, quam expreſſus ex Ἔργων 265.

Οἷ᾽ αὐτῷ κακὰ τεύχει ἀνὴρ, ἄλλῳ κακὰ τεύχων.

Hunc enim locum in animo habuiſſe puto ſcriptores, qui ſententiæ ante dictæ auctorem faciunt Heſiodum. Cæterum, verſu a Suida hic citato uſus eſt Lucilius *Anthol.* lib. II. cap. XXV. eundemque abſque auctoris nomine citat Ælianus *Var. Hiſt.* lib. VIII. cap. IX. (ad quem locum vide eruditiſſimum Perizonium) & Pauſan. lib. II. cap. IX.

ἰκάστην προσπίν. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ πρεσβύτου, καὶ ἕως Ζήνωνος.

Πάγκοινος. ἡ λίμνη ἡ τοῦ ᾅδου.

> Ἀλλ' [1] οὔτοι τόνγ' ἐξ ἀΐδα
> Παγκοίνου λίμνας ἀνα-
> στάσεις, οὔτε γόοισιν, οὔτε λιταῖς.

Πάγκοινον. εἰς ἣν ἅπαντας ἀφικέσθαι δεῖ. ὁ δὲ νοῦς· Οὔτε ὀδυρομένη, οὔτε παρακαλοῦσα τοὺς Θεοὺς, τοῦτον ἀναστήσεις. Ὁμηρικῶς·

> Οὐ [2] γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.

Καὶ Αἰσχύλος·

> Μόνος Θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ.
> Οὐ δέχεται γλυκερᾶς μέρος ἐλπίδος.

Πάγον εὐτειχῆ. ἐν ὄρει τετειχισμένον.

Πάγοι. [3] αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρῶν καὶ τῶν πετρῶν.

> Αὔλια, [4] καὶ Νυμφῶν ἱερὸς πάγος, αἵ θ' ὑπὸ πέτρῃ
> Πίδακες, ἥ θ' ὕδασιν γειτονέουσα πίτυς.

Παγχενίτις. ὄνομα χώρας.

Πάγχυ. παντελῶς.

Πάδος. ὄνομα ποταμοῦ, τοῦ παρ' Ἕλλησιν Ἠριδανοῦ ὀνομαζομένου.

Πάθας. πάθη. ξυμφοράς. Ὁ δὲ ἐπῆγε τήν τε ἀποστέρησιν τῶν χρημάτων, καὶ τὴν καταδίκην, καὶ μέν τοι καὶ τὰς προτέρας αὐτοῦ τὰς ἀδίκους πάθας. πάθας θηλυκῶς. [5] Σοφοκλῆς·

> Καὶ τὰς μὲν ἔνδον οὐκ ἔχω φράζειν πάθας.

Πάθαι. αἱ συμφοραί. Οἰδίπους·

> Στέργειν [6] γὰρ αἱ πάθαι με, χὠ χρόνος ξυνὼν
> Μακρὸς διδάσκει, καὶ τὸ γενναῖον, τρίτον.

Στέργειν τὰ δυστυχήματα ὁ πολὺς ἐποίησε χρόνος, καὶ τὸ τῶν συμφορῶν ἐποίησε πλῆθος, καὶ τὸ τῆς ἀνδρείας πλεονέκτημα.

Πάθη. ἡ κάκωσις. Ἀκόλουθον σφίσι πάθην ἐπηρτημένην ὁρῶντα, ἣν λαθεῖν ἀδύνατον. καὶ αὖθις· Καὶ ἄλλας μυρίας εἴποιμι ἂν δίκης ἀμελουμένης ἀκόλουθα πάθας.

Πάθη. θηλυκὸν, τὸ πάθος. Οἷαι γὰρ αἱ πάθαι τῆς ψυχῆς κατὰ τὴν θέαν, τοιαύτας καὶ τὰς ἀποβάσεις εἶναι ἀνάγκη.

Πάθη [7] δύο· πόνος, καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, λεία κίνησις· ὁ δὲ πόνος, τραχεῖα κίνησις. καὶ ἡ μὲν ἡδονὴ, εὐδοκητὴ πᾶσι ζώοις· ὁ δὲ πόνος, ἀποκρουστικός.

Παθηζίτης. ὄνομα κύριον.

Πάθος λέξεως ὁμωνυμία· ὡς κύων. μεταφορά·

Opſartytica: in quibus varios artis culinariæ modos tradit. Floruit tempore Leonis ſenioris, uſque ad Zenonem.

Πάγκοινος. Omnibus communis. Sic dicitur palus apud Inferos. [Sophocles:] *Sed nec lacrymis nec precibus eum a palude Orci, omnibus mortalibus communi, revocabis.* Πάγκοινον. Id eſt, eam, in quam omnes homines venire oportet. Senſus igitur eſt: Nec lugendo, nec Deos obteſtando, hunc a mortuis excitabis. [Dictum autem hoc eſt] ſecundum illud Homericum: *Triſti enim luctu nihil omnino proficitur.* Et Æſchylus inquit: *Sola enim Mors inter Deos non amat munera.* [Et alius de morte inquit:] *Nemini gratiam aliquam ab ea ſperare licet.*

Πάγον εὐτειχῆ. Collem munitum. Locum in monte muro cinctum.

Πάγοι. Montium & rupium cacumina. [In Epigrammate:] *Antra, & Nympharum ſacra rupes, quique ſub rupe ſunt fontes, & aquis vicina pinus.*

Παγχενίτης. Panchenitis. Nomen regionis.

Πάγχυ. Prorſus. Omnino.

Πάδος. Padus. Nomen fluvii, qui apud Græcos Eridanus vocatur.

Πάθας. Pro πάθη. Calamitates. Mala. *Ille vero in memoriam ei revocavit & jacturam pecuniæ, & mulctam ſibi irrogatam, & priora etiam mala injuſte ſibi inflicta.* Πάθας hic dictum eſt genere fœminino, [pro πάθη.] Sophocles: *Et domeſtica quidem mala dicere non poſſum.*

Πάθαι. Calamitates. Mala. Oedipus [apud Sophoclem inquit:] *Acquieſcere enim in præſenti fortuna & calamitates me docuerunt, & longum tempus, & præter hæc animus generoſus.* Vel, ut res adverſas æquo animo feram, & longitudo temporis, & calamitatum multitudo, & animi generoſitas effecerunt.

Πάθη. Calamitas. Malum. *Cum videam malum ipſis imminere, quod neminem latere poteſt.* Et iterum: *Et infinita alia mala dicere poſſim, quæ neglectam juſtitiam conſequi ſolent.*

Πάθη. Eſt fœmininum, pro πάθος. *Quales enim affectiones animæ in vultu apparent, tales etiam earum exitus eſſe neceſſe eſt.*

Πάθη δύο. Duæ ſunt affectiones animi, dolor & voluptas. Et voluptas quidem eſt ſuavis motus: dolor vero, aſper motus. Et voluptas omnibus animalibus grata eſt: dolorem vero eadem aſpernantur.

Παθηζίτης. Pathezites. Nomen proprium.

Πάθος λέξ. Affectio dictionis eſt Homonymia,

1 Ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ ἀΐδ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Electra* p. 87. ut Portus monuit. Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

2 Οὐ γάρ τις πρ.] Eſt verſus Homericus Il. Ω. v. 524.

3 Πάγοι. αἱ ἐξοχαὶ τῶν ὀρ.] Hinc Athenis Ἄρειος πάγος dicebatur collis, vel rupes Martis; & in Elide Κρόνιος πάγος, rupes Saturnia, cujus meminit Pindarus *Olymp.* Od. x. Vulgus interpretum Latinorum τὸ πάγος plerumque reddit *pagus*, vel *vicus*: omnino male. Aliud enim prorſus ſignificat πάγος apud Græcos, & *pagus* apud Latinos; nec voces illæ quicquam commune habent, præter ſonum. Vide Holſtenium ad Stephanum v. Ἄρειος πάγος.

4 Αὔλια, καὶ Νυμφῶν ἱερ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum exſtat Anthol. lib. 1. cap. 111. ut Portus etiam obſervaverat.

5 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 19. ut Portus monuit. Sed ibi hodie ſic legitur,

> Καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν τύχας.

6 Στέργειν γὰρ αἱ π.] Duo hi ſenarii Jambici leguntur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 270. ut Portus itidem obſervavit.

7 Πάθη δύο· πόνος καὶ ἡδονή. καὶ ἡ μὲν ἡδ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Ariſtippo*, ſegm. LXXXVI.

ὡς πτηνὸς ἢ γῆ. κατάχρησις ἐντεῦθεν, καὶ ἡ ἀσάφεια.

ut, Canis. Metaphora, ut, Nutrix tellus. Hinc oritur Catachreſis & obſcuritas.

Πάθος. ὅτι τὸ τοῦ πάθους ὄνομα διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τὸ εἰς φθορὰν ἄγον, ἢ εἰς τελείωσιν. λέγεται γὰρ πάσχειν τὸ ξύλον ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὡς εἰς φθορὰν ἀγόμενον. λέγεται δὲ πάσχειν καὶ τὰς αἰσθήσεις ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν, ἀντὶ τοῦ, τελειοῦσθαι, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν ἄγεσθαι. † [1]Ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβαίνει τι πρὸς τὴν ψυχὴν, (ἀλγοῦντι γὰρ συναλγεῖ, καὶ εὐθυμοῦντι συνήδεται) καὶ ἐμποδίζει αὐτῇ τὸ σῶμα τοίως ἢ τοίως διακείμενον, οὐδεὶς ἀγνοεῖ. ὅπερ οὐκ ἂν ἐγένετο, εἰ μὴ διέβαινεν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ σχέσεως συμπάθειά τις ἐπὶ τὴν ψυχὴν, οὕτως, ὡς τῆς κοιλίας τοῦ ἐγκεφάλου τῆς ὄπισθεν παθούσης, τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν. † Περὶ παθῶν. Τῆς [2]ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητήρια, καὶ τὸ φωνητικὸν μόριον, καὶ τὸ διανοητικόν· ὅπερ [3]ἐστὶν ἡ διάνοια. ἐκ δὲ τῶν ψευδῶν ἐπιγίνεσθαι τὴν διαστροφὴν ἐπὶ τὴν διάνοιαν, ἀφ' ἧς πολλὰ πάθη βλαστάνειν, καὶ ἀκαταστασίας αἴτια. ἔστι δὲ αὐτὸ τὸ πάθος, ἡ ἄλογος καὶ παρὰ φύσιν ψυχῆς κίνησις, ἢ ὁρμὴ πλεονάζουσα. τῶν δὲ παθῶν τὰ ἀνωτάτω γένη τέσσαρα, λύπη, φόβος, ἐπιθυμία, ἡδονή. δοκεῖ δὲ τὰ πάθη κρίσεις εἶναι. ἥ τε γὰρ φιλαργυρία ὑπόληψίς ἐστι τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι. καὶ ἡ μέθη δὲ, καὶ ἡ ἀκολασία ὁμοίως, καὶ τὰ ἄλλα. καὶ τὴν μὲν λύπην εἶναι συστολὴν ἄλογον. εἴδη δὲ αὐτῆς, ἔλεος, φθόνος, ζῆλος, ζηλοτυπία, ἄχθος, ἐνόχλησις, ἀνία, ὀδύνη, σύγχυσις. [4]ἔλεον μὲν, ὡς ἐπὶ ἀναξίως κακοπαθοῦντι. φθόνον δὲ, λύπην ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς. ζῆλον δὲ, λύπην [5]ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει. ἄχθος, λύπην βαρύνουσαν. ἐνόχλησιν, λύπην στενοχωροῦσαν, καὶ δυσχωρίαν παρασκευάζουσαν. ἀνίαν, λύπην ἐκ διαλογισμῶν μένουσαν, ἢ ἐπιτεινομένην. [6]ὀδύνην, λύπην ἐπίπονον. σύγχυσιν, λύπην ἄλογον, [7]ἀποκλείουσαν καὶ κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν. † Ἡ [8]ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν, ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθος ἢ σύμπτωμά τι ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς, δειχθήσεται ἐπὶ ὑποθέσει, τῇ ἐκ θνητοῦ ἀθάνατον γίγνεσθαι. οὐ γὰρ μεταλήψει ἄλλης ζωῆς ἀθάνατον ἔσται τὸ θνητὸν, ἀλλ' ὡς συμπτώματί τινι καὶ πάθει. ἡ γὰρ αὐτὴ ζωὴ παθοῦσα, ἀθανασία ἐστιν. εἰ δὲ [9]πάθους αἰτία ἡ ζωὴ ἀθανασία γίνεται, εἴη ἂν [10]πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας. εἰ οὖν τοῦ πάθους τοῦ ἰδίου τὸ πεπονθὸς οὐκ ἔστι γένος (σύμπτωμά τι γὰρ καὶ συμβεβηκὸς τὸ πάθος τοῦ πεπονθότος, ἀλλ' οὐκ εἶδος) οὐδ' ἂν τῆς ἀθανασίας γένος εἴη ἡ ζωή. οὐδὲ

Πάθος. Affectio. Perturbatio. Nomen πάθος duplici ſenſu accipitur. Vel enim ſic vocatur id, quod [ſubjectum] deſtruit, vel quod idem perficit. Lignum enim ab igne pati dicitur, utpote quod ab eo deſtruitur. Senſus etiam a ſenſilibus affici dicuntur: id eſt, perfici, & a facultate ad actionem perduci. † Ex corporis affectionibus aliquid ad animum tranſit. Corpore enim dolente, & animus ſimul dolet, &, cum voluptatem idem percipit, una lætatur. Jam corpus aliter atque aliter affectum animo eſſe impedimento, nullus ignorat. Quod profecto non accideret, niſi propter mutuum, quod inter ea intercedit, vinculum, anima eorum, quæ corpus afficiunt, particeps eſſet. Hinc cum poſterior ventriculus cerebri læſus eſt, læditur & vis memoriæ. † De affectibus, ſeu perturbationibus animi. Partes animæ ſunt, quinque ſenſuum inſtrumenta; itemque inſtrumentum vocis, & facultas cogitandi, [& vis generandi.] Ex falſis vero oriri perverſionem mentis, & ex ea complures pullulare perturbationes, & turbidorum motuum cauſas [*Stoici* ajunt.] Eſt autem πάθος, a ratione averſa & contra naturam animi commotio, vel appetitus vehementior. Perturbationum autem ſumma genera ſunt quatuor, ægritudo, metus, libido, voluptas. Statuunt etiam [Stoici,] perturbationes eſſe judicia quædam. Nam avaritia eſt opinio de pecunia, eam bonam eſſe: eademque eſt ratio ebrietatis, & intemperantiæ, & aliorum vitiorum. Ægritudinem autem definiunt, contractionem animi rationi adverſantem. Ejus ſpecies ſunt, miſericordia, invidia, æmulatio, obtrectatio, angor, afflictatio, ſolicitudo, dolor, conturbatio. Et miſericordia quidem eſt ægritudo, qua miſeramur aliquem, qui immerito mala nobis pati videtur. Invidia eſt ægritudo propter alterius res ſecundas ſuſcepta. Æmulatio eſt ægritudo, ſi eo, quod ipſe quis concupierit, alter potiatur. Angor, eſt ægritudo premens. Afflictatio, ægritudo vexans, difficultatemque afferens. Solicitudo, ægritudo e cogitatione manens, vel quæ intenditur. Dolor, ægritudo laborioſa. Conturbatio, ægritudo a ratione averſa, & impediens, quo minus præſentia conſpiciamus. † Immortalitas eſt vitæ affectio, vel accidens quoddam. Eſſe autem immortalitatem vitæ affectionem vel accidens, demonſtrabitur ex hypotheſi illa, quod homo ex mortali fiat immortalis. Non enim per participationem alterius vitæ id, quod eſt

1 Ὅτι ἐκ τῶν παθῶν τοῦ σώματος διαβ.———— τὸ μνημονευτικὸν πάσχειν] Hæc ſunt verba Philoponi in lib. 1. Ariſtotelis *de Anima*, E. 4. a. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Διάθεσις, ubi hic ipſe locus auctior legitur.

2 Τῆς ψυχῆς μέρη τὰ πέντε αἰσθητ.————κωλύουσαν τὰ παρόντα συνορᾶν] Hæc omnia ſunt verba Laertii lib. VII. ſegm. CX. ubi vide Menagium.

3 Ὅπερ ἐστὶν ἡ διάνοια] Poſt hæc verba ex Laertio adde, καὶ τὸ σπερματικόν.

4 Ἔλεον μὲν, ὡς ἐπὶ ἀναξ.] Supple ex Laertio, ἔλεον μὲν οὖν εἶναι λύπην, ὡς ἐπὶ &c.

5 Ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν καὶ αὐτὸς ἔχει] Locus hic peſſime mutilatus eſt, qui ex Laertio ſic ſuppleri debet: Ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν αὐτὸς ἐπιθυμεῖ. ζηλοτυπίαν δὲ, λύπην ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ἃ καὶ αὐτὸς ἔχει. Vide ad eum locum interpretes.

6 Ὀδύνην] Vox hæc ex prioribus Editt. excidit, quam ex MSS. Pariſ. & Laertio revocavi.

7 Ἀποκλείουσαν] Laertius habet ἀποκναίουσαν.

8 Ἡ ἀθανασία τῆς ζωῆς πάθος ἐστὶν, ἢ σύμπτωμά τι. ὅτι δὲ πάθ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Alexandri Aphrodiſienſis in *Topicorum* lib. IV. pag. 177. 178.

9 Πάθους αἰτία] Scribendum eſt ex Aphrodiſienſi, παθοῦσα.

10 Πάθος ἡ ζωὴ τῆς ἀθανασίας] Imo, πάθος τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία, ut recte habet Alexander Aphrod. loco laudato.

γὰρ γλυκύτητός τὸ σῶμα γένος, οὐδὲ ἡδονῆς ἢ λύπης ἡ ψυχή.

mortale, fit immortale, ſed per affectionem & accidens quoddam. Nam eadem vita, certo modo affecta, eſt immortalitas. Si autem vita certo modo affecta ſit immortalitas; immortalitas utique vitæ affectio erit. Si igitur affectionis propriæ id, quod patitur, genus non eſt (affectio enim eſt accidens ejus, quod patitur, non vero ſpecies) neque vita immortalitatis genus erit. Neque enim dulcedinis genus eſt corpus, neque voluptatis & doloris anima.

Πάθωμεν. αὐθυπότακτον.

Πάθωμεν. Subjunctivi modi. Patiamur.

Πάκατος,[1] ὁ Μινούκιος χρηματίσας, καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός. Περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου, ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ, βιβλία ζ΄. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ Ἀττικῆς συνηθείας, τῆς ἐν λέξει καὶ προσῳδίᾳ, βιβλία γ΄. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ ἰδιωμάτων τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Δωρίδος διαλέκτου. Περὶ Ἀττικισμοῦ· καὶ ἄλλα πολλά.

Πάκατος. Pacatus, qui Minucius vocabatur, & Irenæus, Alexandrinus, Grammaticus. Scripſit de Alexandrinorum dialecto, ſive de Græciſmo, libros VII. ordine alphabetico. De uſu Atticorum, tam in dictione, quam proſodia, libros III. ordine alphabetico. De proprietatibus Atticæ & Doricæ dialecti. De Atticiſmo: & alia multa.

Πάκορος. ὄνομα κύριον. Τῇ[2] τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ' αὐτὸν φθορᾷ ἀντίρροπον γενέσθαι τὴν Πακόρου καὶ τῶν ξὺν αὐτῷ δυνάμεως ἀπώλειαν.

Πάκορος. Pacorus. Nomen proprium. *Nam Craſſi & ipſius legionum cladi parem fuiſſe Pacori & copiarum ejus ſtragem.*

Πακτοῦν. κλείειν. ἀσφαλίζεσθαι. Μοχλοῖσι γὰρ τὰ προπύλαια πακτοῦν.[3] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ.

Πακτοῦν. Claudere. Obſerare. Munire. *Repagulis autem & clauſtris veſtibula obſerare.* Ariſtophanes *Lyſiſtrata.*

Πακτωλός. ὄνομα ποταμοῦ.

Πακτωλός. Pactolus. Nomen fluvii.

Πακτυκή. ὄνομα πόλεως. καὶ Πακτυή.

Πακτυκή. Pactycne. Nomen urbis. Vel Pactyne.

Παλλάδιον.[4] τοῦτο ἦν ζῴδιον μικρὸν ξύλινον, ὃ ἔλεγον εἶναι τετελεσμένον, φυλάττον τὴν βασιλείαν τῆς Τροίας. ἐδόθη δὲ Τρωῒ τῷ βασιλεῖ, κτίζοντι τὴν πόλιν, ὑπὸ Ἀσίου τινὸς φιλοσόφου καὶ τελεστοῦ. διὸ δὴ εἰς τιμὴν Ἀσίου τὴν ὑπ' αὐτοῦ βασιλευομένην χώραν, πρότερον Ἤπειρον λεγομένην, Ἀσίαν ἐκάλεσεν. οἱ δὲ ποιητικῶς γράψαντες, ἐκ τοῦ ἀέρος εἶπον τὸ Παλλάδιον τοῦτο κατενεχθῆναι τῷ Τρωῒ βασιλεύοντι Φρυγῶν. τοῦτο Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς, ὅτε τὴν πρεσβείαν ἐποιήσαντο πρὸς Πρίαμον, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσύλησαν, προδεδωκυίας αὐτὸ Θεανοῦς, τῆς τοῦ Ἀντήνορος γυναικός, ἱερείας τυγχανούσης, καὶ φυλαττούσης αὐτό. ἦσαν γὰρ καὶ ἀπὸ χρησμοῦ Ἀντήνορος μαθόντες, ὅτι ἕως οὗ μένει τὸ Παλλάδιον ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀσάλευτος ἔσται ἡ βασιλεία τῶν Φρυγῶν. πολλὴ τοίνυν μεταξὺ Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως ἐκινήθη ἔρις, τίς τοῦτο εἰς τὴν ἰδίαν ἀπενέγκοι πατρίδα, δικαζόντων αὐτοῖς τῶν ἄλλων βασιλέων καὶ προμάχων. πολλῶν τοίνυν μεταξὺ λόγων κινηθέντων, καὶ γενομένης ὀψίας, ἔδοξεν αὐτοῖς παραθέσθαι τὸ βρέτας Διομήδει, μέχρις ἂν γένηται πρωΐ. καὶ τούτου γενομένου, διὰ τῆς νυκτὸς εὑρέθη ὁ Αἴας ἐσφαγμένος ἀδήλως. ὑπενόουν δὲ δολοφονεῦσαι αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα. καὶ φιλονεικήσαντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπέπλευσαν.

Παλλάδιον. Palladium parvum ſignum ligneum fuit, magice, ut ajunt, conſecratum, quod regni Trojani tutela credebatur. Datum id autem fuit Troi Regi, cum urbem conderet, ab Aſio quodam philoſopho, artis magicæ perito. Quamobrem etiam in Aſii honorem, regionem imperio ipſius ſubjectam, quæ antea Epirus vocabatur, Aſiam appellavit. Poetæ vero, qui hac de re ſcripſerunt, Palladium cœlitus ad Troem Regem Phrygiæ delapſum fuiſſe fingunt. Hoc Diomedes & Ulyſſes, legati ad Priamum miſſi, ex templo ſurripuerunt, prodente id Theanone, Antenoris uxore, quæ templi ſacerdos erat, ejuſque cuſtodiæ præfecta. Ex oraculo enim cognoverant, Phrygum regnum incolume fore, dum Palladium Trojæ maneret. Poſtea igitur inter Ajacem & Ulyſſem ingens contentio exorta eſt, ab utro Palladium in patriam deportandum eſſet, aliis Regibus & ducibus de hac controverſia ſedentibus arbitris. Cum igitur multis utrinque verbis res acta eſſet, & veſperaſcere cœpiſſet, viſum eſt judicibus ſimulacrum apud Diomedem deponere, donec diluxiſſet. Quod cum eſſet factum, inventus eſt Ajax noctu clam interfectus: ſuſpicantibus omnibus, eum dolo ab Ulyſſe fuiſſe occiſum. Atque ita inter ſe altercati, e portu ſolverunt.

Παλλάδιος, Παλλαδίου, Μεθωναῖος, σοφιστής. γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν. Διαλέξεις. Λόγους διαφόρους, Ὀ-

Παλλάδιος. Palladius, Palladii F. Methonæus, Sophiſta, qui vixit ſub Conſtantino Imperatore. Scripſit de Romanorum feſtis.

1 Πάκατος, ὁ Μινούκιος χρηματίσας, καὶ Εἰρηναῖος.] Vide nos ſupra ad v. Εἰρηναῖος. ubi eadem leguntur.

2 Τῇ τε γὰρ Κράσσου καὶ τῶν ἀμφ.] Idem fragmentum legitur etiam ſupra v. Ἀντίρροπον.

3 Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ] Pag. 852. (547. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

Μοχλοῖσι δὲ καὶ κλῄθροισι
Τὰ προπύλαια πακτοῦν.

4 Παλλάδιον. τοῦτο ἦν ζῴδιον μικρὸν ξύλ.] Eadem de Palladio narrant Cedrenus, pag. 130. 131. Joannes Malalas, pag. 137. 138. & Joannes Antiochenus apud Tzetzem in commentario ad Lycophronem, quos confer.

λυμπακὸν, Πανηγυρικὸν, Δικανικόν.]

Παλλαδίων[1] χρυσωμένων. ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων οἱ Ἀθηναῖοι ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς καθίδρυον, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν.

Παλάθαι. μάζαι σύκων. καὶ [2] παλαθίων, τῶν πεπατημένων ἰσχάδων. [3] παλάθαι δὲ καὶ εἶδος βοτάνης.

Παλάθαι. καὶ τὰ ἐκ [4] τρυγὸς πλάσματα. ἢ ἡ ἐπάλληλος θέσις τῶν σύκων.

Παλλακή. καὶ παλλακὶς δέ.

Παλάμαι. αἱ τέχναι. αἱ χεῖρες. Ὦ παλάμαι θνητῶν, ὦ δύστηνα γένη βροτῶν, οἷσι μὴ μέτριος αἰὼν ὄντος, καὶ ἑξῆς.

Παλαμᾶσθαι. τεχνάζεσθαι. καὶ παλαμάσθω.

Πρὸς[5] ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλαμάσθω,
Καὶ πᾶν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
Ξύμμαχον ἔσται. καὶ οὐ μήποθ' ἁλῶ
Κακὰ πράσσων. ———

Καὶ αὖθις· Ὁποῖα παλαμᾶται. ἀντὶ τοῦ, τεχνάζεται. καὶ ἀπάλαμος [6] παρ' Ὁμήρῳ, ὁ ἄτεχνος.

Παλάμη. ἡ τέχνη. [7] Ἡρόδοτος· Ἔλεγέ σφιν, ὡς δοκέοι ἔχειν τινὰ παλάμην, τῇ ἐλπίζοι τοὺς βασιλέως συμμάχων ἀποστήσειν τοὺς κρείττους. [8] παλάμη οὖν, τῇ ἀρχῇ.

Παλαμήδειος λόγος. ὁ τοῦ Παλαμήδους.

Παλαμήδης, Ἐλεάτης, γραμματικός. [9] Κωμικὴν καὶ τραγικὴν λέξιν. Ὀνοματολόγον. Ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν ποιητήν.

Παλαμήδης, Ναυπλίου καὶ Κλιμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός. ἦν δὲ οὗτος ἀνεψιὸς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. εἶχε δὲ εὐφυῶς πρός τε φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν, καὶ [10] εὑρετὴς γέγονε τοῦ Ζ στοιχείου, [11] καὶ τοῦ Π, καὶ τοῦ Φ, καὶ τοῦ Χ, ψήφων τε, [12] καὶ πεσσῶν, καὶ κύβων, καὶ μέτρων, καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. [13] Ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι, [14] καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην ποιήσασθαι. † Ἡ-

Diſputationes. Orationes diverſas, ut Olympiacam, Panegyricam, Judicialem.

Παλλαδίων χρ. Palladiorum auratorum. In triremium proris Athenienſes lignea quædam ſimulacra Minervæ collocare ſolebant, quorum curam gerebant, navigationem ſuſcepturi.

Παλάθαι. Ficuum maſſæ. Et παλαθίων, caricarum in maſſam compactarum. Παλάθη vero eſt etiam genus herbæ.

Παλάθαι. Sic etiam vocantur placentæ ex caſeo formatæ. Vel, ficuum compactarum maſſa.

Παλλακὴ, & παλλακίς. Pellex. Concubina.

Παλάμαι. Artes. Manus. Conatus. *O conatus hominum! O infelix genus mortalium! quibus ne mediocre quidem eſt ævum*, &c.

Παλαμᾶσθαι. Machinari. Moliri. Conari. Et παλαμάσθω. Moliatur. [Ariſtophanes:] *Adverſus hæc Cleon quidvis machinetur, & nullas non technas contra me excogitet. Æquum enim & juſtum a meis ſtabunt partibus, nec unquam in malo aliquo facinore deprehendar.* Et iterum: *Qualia machinatur.* Et ἀπάλαμος apud Homerum, iners, ſive qui nihil machinari poteſt.

Παλάμη. Ars. Techna. Ratio rei alicujus peragendæ. Herodotus: *Dixit ipſis, ſe rationem quandam reperiſſe, qua ſe effecturum ſperaret, ut fortiſſimi quique ſocii a Rege deficerent.*

Παλαμήδειος λόγος. Palamedis oratio.

Παλαμήδης. Palamedes, Eleates, Grammaticus. Scripſit de Comica & Tragica dictione. Nomenclatorem. Commentarium in poetam Pindarum.

Παλαμήδης. Palamedes, Nauplii & Climenes F. Argivus, poeta Epicus, & conſobrinus Regis Agamemnonis; qui non minus philoſophus fuit acutus, quam poeta ingenioſus. Idem inventor fuit literarum, Z, Π, Φ, & X, itemque calculorum, & teſſerarum, & aleæ, & menſurarum, & ponderum. Poemata ejus Agamemnonis poſteri ex invidia aboleverunt. Exiſtimo autem & poetam Homerum, quod eadem invidia laboraret, nullam ejus viri mencionem feciſſe. † Carmina Palamedis propter invidiam ab Homero abolita ſunt.

1 Παλλαδίων χρυσωμένων. ἐν ταῖς πρ.] Ariſtophanes *Acharnenſibus* pag. 396.

Μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσωμένων.

Scholiaſta ad illum locum: Παλλάδια ἐν ταῖς πρώραις τῶν τριήρων ἦν ἀγάλματά τινα ξύλινα τῆς Ἀθηνᾶς καθιδρυμένα, ὧν ἐπεμελοῦντο μέλλοντες πλεῖν. Hinc Suidas ſua deſcripſit.

2 Παλαθίων. τῶν πεπατημ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Pacem*, pag. 664. ſed apud quem pro παλαθίων legitur παλλασίων; minus recte, ut puto.

3 Παλάθαι] Scribe παλάθη, ut habet Scholiaſta Ariſtophanis loco laudato.

4 Τρυγὸς] An potius τυροῦ? Τὸ τρυγὸς enim ſuſpectum mihi eſt.

5 Πρὸς ταῦθ' ὅτι χρὴ καὶ παλ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Acharnenſ.* pag. 402. (288. Ed. Baſ. *P.*) ubi tamen quædam aliter leguntur.

6 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. E. v. 597. ſed ubi legitur ἀπάλαμνος.

7 Ἡρόδοτος] Lib. VIII. pag. 296. ut Portus monuit.

8 Παλάμη, τῇ ἀρχῇ] Hæc leguntur etiam paulo inferius poſt v. Παλαιπεῖν. Sed tam illic, quam hic pro ἀρχῇ ſcribendum eſſe τέχνῃ, vel μηχανῇ, nemo, ut puto, ambiget.

9 Κωμικὴν καὶ τραγ. λέξιν] Hoc opus ſignat Etymologus v. Ἀγ-μάτιον μέλος, ubi ait, ὥς φησι Παλαμήδης ἐστὶ Ἐλεατικὸς, ὁ τὴν Κωμικὴν λέξιν συναγαγών.

10 Καὶ εὑρετὴς γέγ.] Locus hic occaſionem mihi præbet emendandi Heſychii v. Εὐβοεὺς, ubi ſic legitur: Εὐβοεὺς, ὁ Παλαμήδης, ὁ πολλῶν ἀρετῆς ἢ ἐπίφθονος. Reſcribe, Εὐβοεὺς, ὁ Παλ. ὁ πολλῶν εὑρετὴς καὶ ἐπίφθονος. Palamedem enim & multa inveniſſe, & cum invidia conflictatum fuiſſe, cum alii ſcriptores, tum etiam Suidas clare hic docet.

11 Καὶ τοῦ Π] Imo, καὶ τοῦ Θ. Vide Salmaſium in notis ad duas Inſcript. Veter. pag. 223. cui adde Meurſium ad Heſych. Mileſ. pag. 179. & ſeqq.

12 Καὶ πεσσῶν, καὶ κύβων] Vide eundem Salmaſium ad Flavii Vopiſci *Proculum*, qui de hoc argumento fuſe diſputat.

13 Ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν ——— μνήμην ποιήσασθαι] Locum hunc antea mutilum ex 2 MSS. Pariſ. ſupplevi. In prioribus enim Editt. ſic legitur, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι; omiſſis verbis illis ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην. Leo Allatius in opere *de Patria Homeri* cap. IV. locum hunc, quem mutilum eſſe animadvertebat, ex ingenio ſic ſupplendum eſſe cenſebat, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν Ἰλιακὸν πόλεμον ποιήσασθαι. Sed auctoritas MStorum conjecturæ huic merito præferenda eſt.

14 Καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην π.] Vide Philoſtratum *de Vit. Apoll.* lib. III. cap. VI.

 Φανίσθη

φανῆσθαι τὰ Παλαμήδους ποιήματα διὰ βασκανίαν ὑπὸ Ὁμήρου. ἅπτεται δὲ καὶ τῶν μεγίστων ἀνδρῶν ὁ φθόνος· ὡς εἴθε μὴ παρεισέδυ τῷ βίῳ, ἢ παρεισδὺς, μή μου περιέσοιτο. ἐῤῥώσθω δὲ, καὶ ἀπέστω. ὅσα γὰρ δέδηγμαι τὴν καρδίαν; καὶ οἷα δέδορκα μακρῷ χρόνῳ. [1]ἀλλ' εἴη μοι βίος παντάρκης· ὄμμα βάλλοι δὲ μήποτ' ἐφημέραις ἐλπίσι βασκανίη· φησί τις τῶν παλαιῶν.

Nam & maximi viri invidiæ obnoxii ſunt: quæ utinam non in vitam irrepſiſſet; vel, poſtquam irrepſit, ne ei ſuccumbam. Valeat vero, & procul a me abſit. Quoties enim cor mihi doluit? Qualia vidi longo tempore. Cæterum, *Sit mihi victus neceſſitatibus vitæ ſufficiens, nec invidia unquam ſpes noſtras limis oculis intueatur:* aliquis veterum inquit.

Παλαμήδης. [2]Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πόριμον ἐκ τοῦ Παλαμήδους ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας ῥίψω γράφων. ὥσπερ Οἴαξ τῷ Ναυπλίῳ γράφει τῷ πατρὶ τὸν Παλαμήδην ἐν διαφόροις πλάταις, καὶ ῥιπτεῖ εἰς θάλασσαν, ὥστε μιᾷ γέ τινι Ναυπλίῳ περιπεσεῖν. πόθεν οὖν γ' ἔκειντό μοι πλάται; ταδὶ τἀγάλματα ἀντὶ πλατῶν γράφων διαῤῥίπτοιμι. βέλτιον πολύ. ξύλον γέ τι καὶ ταῦτα, κἀκεῖνο ἦν ξύλον.

Παλαμήδης. Palamedes. [Ariſtophanes:] *Novi vero & ego viam conſilii, ex Palamedis hiſtoria petitam. Quemadmodum ille, ſic & ego remos literis inſcriptos in mare projiciam. Sed non adſunt mihi remi. Unde igitur erunt mihi remi? Unde? Quid ſi hæc ſimulacra, poſtquam literas eis inſcripſero, pro remis projiciam? Hoc profecto fuerit longe melius. Lignea enim ſunt iſta, & illud erat lignum.* Nimirum, ut Oeax Nauplio patri mortem Palamedis in diverſis remis ſcripſit, eoſque in mare projecit, ut aliquis ſaltem ex illis ad Nauplium perveniret.

Παλαμναῖος. Φονεὺς, ἢ μιαρός. [3]παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδροφονοῦντες· παρὰ τὴν παλάμην. καὶ Ζεὺς Παλαμναῖος, ὁ τοὺς τοιούτους τιμωρούμενος. καὶ Προστροπαῖος, ὁ προστρέπων τὸ ἄγος αὐτοῖς. Βάβριος·

> Οὐχὶ τὸν μῦν εἶπας, ἢ παλαμναία,
> Δέδοικα μή μου τὴν δορὰν δάκοι φεύγων.
> Χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.

[4]Ὁ λέων φησὶ περὶ μυός. καὶ αὖθις· Οὐκ [5]ἄνθρωποι ἔδοξαν εἶναι, ἀλλὰ δαίμονές παλαμναῖοί τινες. Αἰλιανός· Ὁ δὲ πρὸ τῆς ἐς τοὺς πολεμίους συμπλοκῆς, ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον οἱ τὸν λεὼν, ἐνετολμήσατο κακὸν κακῷ μείζονι ὁ παλαμναῖος ἄρα ἐκεῖνος σβέσαι. προστάττει οὖν τὴν ἄθλιον παρθένον δίχα τεμεῖν.

Παλαμναῖος. Homicida. Vel, piaculo obſtrictus. Παλαμναῖοι enim dicuntur, qui manu aliquem occidunt: a παλάμη, manus. Et Jupiter Παλαμναῖος, qui tales homines punit. Et Προστροπαῖος, qui piaculum in ipſos convertit. Babrius: *Nonne dixiſti, ſcelerata, te murem metuere, ne pellem tuam mordeat fugiens. Comam enim meam laceraturus erat.* Hæc leo de mure inquit. Et iterum: *Non homines eſſe videbantur, ſed dæmones quidam pernicioſi.* Ælianus: *Ille vero, antequam cum hoſte congrederetur, videns populum perire, auſus eſt malum malo longe majori reſtinguere ſceleſtus ille. Miſeram enim virginem in duas partes diſſecari juſſit.*

Παλαμωμένων. χερσὶν ἐργαζομένων. Τὴν ἐκ τῶν Ῥωμαίων παλαμήσασθαι σωτηρίαν.

Παλαμωμένων. Manibus operantium. Molientium. Parantium. *Per Romanos ſalutem ſibi parare.*

Παλαμῶν. τεχνῶν, ἢ χειρῶν.

Παλαμῶν. Artium, vel manuum.

Παλλάντιον. Ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὸ καταστῆσαι τὰ πολιτικὰ, ἀνενέωσε καὶ τὸ καλούμενον ἀπὸ Πάλλαντος Παλλάντιον. τὸν βασιλικὸν οἶκον.

Παλλάντιον. Palatium. *Romulus conſtituta Repub. inſtauravit & Palatium, a Pallante ita dictum.* Id eſt, domum regiam.

Παλλάς. παρθένος μεγάλη. ἔστι [6]δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς· ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνῃρηκέναι Πάλλαντα, ἕνα τῶν Γιγάντων.

Παλλάς. Pallas. Magna virgo. Eſt epithetum Minervæ, ſic dictæ ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, i. e. a vibranda haſta. Vel quod Pallantem unum ex Gigantibus occiderit.

Παλατῖνοι. [7]εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ

Παλατῖνοι. Palatini. Genus panum, quos

1 Ἀλλ' εἴη μοι βίος παντάρκ.] Locus hic corruptus eſt, quem vir mihi amiciſſimus Richardus Bentlejus, Collegii Trinitatis hic apud Cantabrigienſes Præſes, a me conſultus, pro ſingulari ingenii & judicii ſui acumine ita ſcribendum & diſtinguendum eſſe feliciter conjecit:

> Εἴη μοι βίοτος παντάρκης· ὄμμα δὲ βάλλοι
> Μήποτ' ἐφ' ἡμετέραις ἐλπίσι βασκανίη.

Nihil hac emendatione verius eſt. Confer Anthologiam l. vii. p. 620.

2 Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ δὴ πόριμον ἐκ τοῦ Παλ.] Ariſtophanes *Theſmophor.* pag. 807. (529. Ed. Baſ. *F.*)

> ——Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
> Ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκεῖνος τὰς πλάτας
> Ῥίψω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρεισιν αἱ πλάται.
> Πόθεν οὖν γένοιντ' ἄν μοι πλάται; πόθεν; ——
> Τί δ' ἂν εἰ ταδὶ τἀγάλματ' ἀντὶ τῶν πλατῶν
> Γράφων διαῤῥίπτοιμι; βέλτιον πολύ.
> Ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κἀκεῖν' ἦν ξύλον.

Sic etiam apud Suidam locus hic ſcribendus & diſtinguendus eſt. Deinde legendum eſt, ὥστε μιᾷ γέ τινι Ναύπλιον περιπεσεῖν: ut Portus etiam monuit. Erat autem Nauplius Palamedis pater, & Oeax ejuſdem frater.

3 Παλαμναῖοι γὰρ λέγονται οἱ διὰ χειρὸς ἀνδρ.] Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 108. Παλαμναίῳ. φονεῖ. παλαμναῖος, ὁ ταῖς οἰκείαις χερσὶ φόνον ἐργασάμενος.

4 Ὁ λέων] Sic recte habent MSS. Pariſ. At in prioribus Editt. male legitur, ὁ λέγων.

5 Οὐκ ἄνθρωποι ἔδοξαν, ἀλλὰ δ.] Fragmentum hoc legitur apud Procop. *Hiſtor. Arcan.* cap. xii.

6 Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀθηνᾶς· ἀπὸ τοῦ π.] Idem docet Scholiaſta Homeri ad Il. A. v. 200.

7 Παλατῖνοι. εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλ.] Codinus *de Orig. CPol.* Num. xv. eandem rem iiſdem pene verbis docet. Ait enim: Ἐφιλοτιμήσατο δὲ (Κωνσταντῖνος) καὶ τῷ δήμῳ καθ' ἓν ἕκαστον ἔτος, παρέχων ἄρτους ἡμερησίους, ὀνομάσας αὐτοὺς ΠΑΛΑΤΙΝΟΥΣ, τοὺς ἐκ τοῦ Παλατίου χορηγουμένους, οἶνόν τε, καὶ κρέας, καὶ ἔλαιον, καὶ σιτηρέσια τάξας· ὧν καὶ νῦν ἡ πόλις ἀπολαύει, τῶν ὑπ' αὐτοῦ ῥιφέντων καλάμων φέρουσα τὰ γνωρίσματα. Hæc iis, quæ Suidas habet, egregie reſpondent. Cæterum, de toto hoc loco conſulendus eſt Salmaſius ad Flavii Vopiſci

δήμῳ Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ὑπάτευσε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτοὺς, οἷα ἐκ τοῦ παλλατίου χορηγουμένους. προσέθηκε δὲ τούτοις καὶ κρέα, καὶ οἶνον, καὶ ἔλαιον· ὧν μέχρι τινὸς ἡ πόλις ἀπήλαυσε, τὴν ὑπ' αὐτοῦ [2] ῥιφέντων φέρουσα τὰ γνωρίσματα.

Conſtantinus Magnus populo largitus eſt, quo tempore Conſulatum geſſit; ſic dictos, quod ex Palatio ſuppeditarentur. His addidit carnes, & vinum, & oleum: quæ civitas aliquamdiu percepit, miſſilium ab ipſo ſparſorum teſſeras ferens.

Παλάμη. [1] τῇ τέχνῃ.

Παλάμη. Arte. Machina.

Πάλαι. ἐπίῤῥημα χρόνου δηλωτικόν.

Πάλαι. Olim. Adverbium temporis.

Παλαιγενές. πρεσβῦτα. [3] Ἀριστοφάνης·

Χαῖρ', ὦ πρεσβῦτα παλαιγενές.

Οὐχ ὡς σεμνόν τινα προσηγόρευσε διὰ τὸν χρόνον. τοὺς γὰρ εὐήθεις ἀρχαίους καὶ παλαιοὺς ἔλεγον. ἀντὶ τοῦ, ἀνόητε. καὶ Εὐριπίδης· Ἀρχαῖον εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ, εὔηθες. εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι. † Ἡ παλαιὰ ἐν πίθῳ εὑρέθη. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ὠριγένης.

Παλαιγενές. Senex. Ariſtophanes: *Salve, ſenex longæve*. Non jam eum ſic appellat, ut ob ætatem venerandum; ſed fatuum & ſtultum ſignificare vult. Simplices enim & fatuos appellabant ἀρχαίους & παλαιούς, i. e. antiquos & priſcos. Et Euripides: *Priſcum quid dixiſti*. Id eſt, ineptum, vel ſtultum. † Vetus [Teſtamentum] in dolio repertum fuit. Vide in v. Ὠριγένης.

Παλαιόν. οἱ ῥήτορες ἐχρήσαντο τῷ παλαιῷ ἐπὶ ἀρχαίου ἐκ δανείσματος ὀφειλομένου. οὕτω Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβίαδην· Καί τοι, εἰ ἀποδέδωκε τῷ Κτησικλεῖ ν' παλαιὰς, ὥσπερ οὗτός φησι.

Παλαιόν. Antiquum. Vetus. Oratores hanc vocem uſurpant de pecunia fœnore data, [ſortem ſic vocantes.] Sic Lyſias in oratione adverſus Alcibium: *Quamvis, ſi reſtituiſſet Cteſicli ſortem* L *drachmarum, ut iſte dicit*.

Παλαιόν. τὸ πρὸ πολλῶν χρόνων· ὡς [4] παρ' Ὁμήρῳ·

Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός.

καὶ τὸ διεῤῥυηκός. ὡς τὸ,

Πολλαὶ [5] ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι, ἠδὲ παλαιαί.

Παλαιόν. Vetus. Priſcum. Antiquum. Ut apud Homerum: *Profecto mihi vetus es hoſpes paternus*. Item, quod vetuſtate attritum vel confectum eſt. Ut, *Multæ in circumflua Ithaca ſunt & juvenes & vetulæ*.

Παλαιὸς [6] ἀφ' οὗ χρόνος. ἀντὶ τοῦ, ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρ. Jamdudum eſt, ex quo. A longo jam tempore.

Παλαίπολις. ὄνομα τόπου.

Παλαίπολις. Palæpolis. Nomen loci.

Πάλαι [7] ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. ἐπὶ τῶν ποτ' ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀσθενῶν ὄντων.

Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκ. Fuere quondam ſtrenui Mileſii. De iis dicitur, qui quondam viguerunt, nunc vero infirmi ſunt.

Παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ, στρατηγήμασι. καὶ [8] Ἀριστοφάνης· Φρυνίχου παλαίσμασιν. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ, ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεχθρώθησαν, ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. τινὲς δὲ τοῦτον κωμικὸν ποιητὴν λέγουσιν, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσῆγε, καὶ παλαίοντας. ἐγένετο δὲ στρατηγὸς, ἐφ' οὗ πολλοὶ ἥμαρτον τῶν τραγικῶν, καὶ ἄτιμοι ἐγένοντο.

Παλαίσμασιν. [Luctis. Item,] ſtratagematibus, vel artibus imperatoriis. Ariſtophanes: *Phrynichi artibus bellicis*. Eo enim duce Athenienſes victi fuerunt. Quamobrem etiam in multorum odium incurrit, quaſi bellum mala fide geſſiſſet. Quidam vero eum Comicum fuiſſe ajunt, qui Choros ſaltantes & pugnantes introduxerit. Fuit autem Strategus, ſub quo multi Tragici turpiter ſe dederunt, & ignominia notati ſunt.

Παλαιστάς. σπιθαμάς. ἢ ἐν πάλῃ.

Παλαιστάς. Palmos minores. Vel, luctatores.

Παλαιστηνός. ἐκ τοῦ παλαιστὴ, παλαιστής. Παλαιστῖνος δέ.

Παλαιστηνός. [Per η. Deducitur] a παλαιστή, [vel] παλαιστής, i. e. palmus minor. At Παλαιστῖνος, [per ι,] Palæſtinus, [eſt nomen gentile.]

Παλαιστής. ἀνταγωνιστής. [9] Σοφὸς παλαιστὴς οὗ κεῖνος, ἀλλ' οὐχ αἱ σοφαὶ γνῶμαι ἐμποδίζονται θαμά.

Παλαιστής. Luctator. Adverſarius in certamine. [Sophocles:] *Callidus luctator eſt ille: ſed tamen & callidis conſiliis fortuna ſæpe obſtat*.

Παλαιστίνη. ὄνομα χώρας. καὶ Παλαιστῖνος, ὁ ἀπὸ Παλαιστίνης. Πολλοῖς δὲ σταθμοῖς ἀφέστηκεν ἡ Βαβυλὼν τῆς Παλαιστίνης.

Παλαιστίνη. Palæſtina. Nomen regionis. Et Παλαιστῖνος, qui eſt ex Palæſtina. Multorum autem dierum itinere Babylon a Palæſtina diſtat.

Aurelianum, qui de panibus Palatinis, ſive civicis, & diſtributionis eorum modo copioſe & erudite diſſerit.

1 Τῇ τέχνῃ.] Scribe, μηχανῇ.

2 Ῥιφέντων] Adde ex Codino, καλάμων. Καλάμους autem Codinus appellat teſſeras panarias, ut pluribus docet diffuſæ eruditionis vir Claudius Salmaſius loco laudato.

3 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 147. (81. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἀρχαῖον.

4 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. Z v. 215.

5 Πολλαὶ ἐν ἀμφ.] Eſt verſus Homericus Odyſſ. A. v. 395. ſed ubi genere maſculino legitur,

Πολλοὶ ——— νέοι ἠδὲ παλαιοί.

6 Παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος] Hæc ſunt verba Sophoclis *Ajace* pag. 36. ut Portus obſervavit.

7 Πάλαι ποτ' ἦσαν ἀλκ.] Vide nos ſupra ad v. Ἦσαν.

8 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 244. (157. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, cujus ſcrinia Suidas hic compilavit.

9 Σοφὸς παλαιστὴς οὗ κεῖν.] Sophocles *Philoctete*, pag. 401.

Σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος· ἀλλὰ χ' αἱ σοφαὶ
Γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.

Sic etiam apud Suidam locus hic ſcribendus & diſtinguendus eſt.

Πα-

Παλαίστρα. τὸ γυμνάσιον. Εὑρὼν πεδίον ὕπτιον, καὶ καλὸν εἰς χρῆσιν ἵππων καὶ φάλαγγος, ἐκάθαιρε, καὶ διέσκαπτε, καὶ τῷ πολέμῳ παλαίστρας ἐποίει.

Παλαίστρα. Palæſtra. Gymnaſium. *Cum nactus eſſet planitiem campeſtrem, & equorum phalangiſque uſui accommodatam, eam repurgavit, foſſiſque diſtinxit, ut exercitationibus bellicis ſerviret.*

Παλαίτατος. ὁ παλαιός.

Παλαίτατος. Antiquiſſimus.

Παλαίφατος, [1] Ἀθήνησιν ἐποποιὸς, υἱὸς Ἀκταίου, καὶ Βιοῦς· οἱ δὲ Ἰοκλέους φασὶ, καὶ Μετανείρας· οἱ δὲ, Ἑρμοῦ. γέγονε δὲ κατά τινας μετὰ Φημονόην, κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ Κοσμοποιΐαν εἰς ἔπη ε. Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος γονὰς, ἔπη γ. Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος φωνὰς καὶ λόγους, ἔπη ε. Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος, ἔπη α. Λητοῦς πλόκαμον.

Παλαίφατος. Palæphatus, Athenienſis, poeta Epicus, filius Actæi & Bionis; aut, ut alii ajunt, Ioclis & Metaniræ; aut, ut alii, Mercurii. Vixit ſecundum quoſdam, poſt Phemonoen: ſecundum alios vero, poſt eam. Scripſit poema de opificio Mundi, verſibus circiter quinquies mille. Apollinis & Dianæ nativitatem, verſibus ter mille. Veneris & Cupidinis voces & ſermones, verſibus quinquies mille. Minervæ & Neptuni contentionem, verſibus mille. Latonæ comam.

Παλαίφατος, Πάριος, ἢ Πριηνεὺς, γεγονὼς κατὰ Ἀρταξέρξην. [2] Ἀπίστων βιβλία ε. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι. πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψε.

Παλαίφατος, Palæphatus, Parius, vel Prienenſis, qui vixit tempore Artaxerxis. Scripſit Incredibilium libros v. quos quidam [Palæphato] Athenienſi tribuunt. Sed & iſte [de eodem argumento] ſcripſit.

Παλαίφατος, Ἀβυδηνὸς, ἱστορικός. Κυπριακά. Δηλιακά. Ἀττικά. Ἀραβικά. γέγονε δὲ ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος· παιδικὰ δὲ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς [3] Φίλων ἐν τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α, καὶ Θεόδωρος ὁ Ἰλιεὺς ἐν δευτέρῳ Τρωϊκῶν.

Παλαίφατος. Palæphatus, Abydenus, hiſtoricus. [Scripſit] Cypriaca, Deliaca, Attica, & Arabica. Vixit ſub Alexandro Macedone, & Ariſtotelis Philoſophi ~~delici~~æ fuit, ut auctor eſt Philo libro primo de Hiſtoria admirabili; & Theodorus Ilienſis libro II. *Troicorum.*

Παλαίφατος, Αἰγύπτιος, ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός. Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν. Μυθικῶν βιβλίον α. [4] Λύσεις τῶν μυθικῶς εἰρημένων. Ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην. [5] Τρωϊκά· ἃ τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δὲ εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν. ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

Παλαίφατος. Palæphatus, Ægyptius, aut Athenienſis, Grammaticus. [Scripſit] Theologiam Ægyptiacam. Fabuloſorum librum unum. Fabuloſe dictorum ſolutiones. Argumenta in Simonidem. Res Trojanas: quod opus quidam Athenienſi, alii vero Pario tribuunt. Scripſit & hiſtoriam propriam.

Παλαιφάτου. [6] παλαιᾶς, καὶ ἀρχαίας. περὶ ἧς ἔφασαν ἔκπαλαι μύθους.

Παλαιφάτου. Veteris. Antiquæ. De qua veteres fabulæ circumferuntur.

Παλεός. [7] ὁ σκώπτης. τίθεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἄφρονος.

Παλεός. Cavillator. Deriſor. Ponitur & pro amente.

Παλεῦσαι. ἐξαπατῆσαι. ὑπαγαγέσθαι. καὶ παροιμία· Παλεύει καλῶς τὴν ἀλώπεκα. καὶ παλεύτρια, περιστερὰ πλάνος. [8] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

εἰώθασι γὰρ ἐκτυφλοῦν τινα τῶν ὀρνέων, καὶ ἱστᾶν ἐν δικτύῳ.

Παλεῦσαι. Decipere. Fallere. Seducere. Allicere. Et proverbium: *Pulchre fallit vulpem.* Et παλεύτρια, columba illex. Ariſtophanes *Avibus: Et cogit eas in retibus concluſas, [alias columbas] illectas fallere.* Solent enim aucupes aves quaſdam excæcatas in reti ponere, [ut alias alliciant.]

Πάλλει. κινεῖ. [9] σείεται. ἄλλεται.

Πάλλει. Vibrat. Movet. Quatit. [Et πάλλεται,] vibratur, movetur, ſaltat.

Παλληναῖος. ὁ ἀπὸ Παλλήνης χώρας.

Παλληναῖος. Pallenæus. Sive, qui eſt ex regione Pallene.

Παλληνεύς. [10] Παλλήνη δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. τὸ

Παλληνεύς. Pallenenſis. Pallene eſt popu-

1 Ἀθήνησιν ἐποπ.] Scripſerim potius, Ἀθηναῖος, ἐποποιός.

2 Ἀπίστων βιβλία ε] Theon in *Progymn.* Καὶ Παλαίφατος ὁ Περιπατητικὸς ἐστὶν ὅλον βιβλίον περὶ τῶν Ἀπίστων ἐπιγραφόμενον, ἐν ᾧ τὰ τοιαῦτα ἐπιλύεται. Palæphati *Incredibilia* citantur quoque ab Euſebio in *Chronico* Num. DCCCXLIV. Hujus operis fragmentum hodie adhuc exſtat.

3 Ὡς Φίλων ἐν τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδ. ἱστορ. βιβλ.] Locum hunc ſic ſcribendum eſſe puto, ὡς Φίλων ἐν τῷ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίῳ πρώτῳ: omiſſis nempe verbis illis, ἐν τῷ ει στοιχείῳ. Non videtur enim probabile, opus illud Philonis ordine alphabetico conſcriptum fuiſſe. Quod ſi tamen quis verba illa retinenda eſſe pertinaciter contendat, locus hic ita concipiendus erit, ὡς Φίλων ἐν τῷ ει στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου πρώτου.

4 Λύσεις] Sic recte MSS. Pariſ. itemque Editio Mediol. At in cæteris Editt. male legitur, λύσις.

5 Τρωϊκά] Operis hujus mentionem faciunt Stephanus Byzantius, Harpocratio, & Noſter ſupra v. Μακροκέφαλοι. Vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* & Meurſium in *Bibliotheca Attica*, v. Παλαίφατος.

6 Παλαιφάτου] Homerus *Odyſſ.* T. v. 163.

Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι παλαιφάτου,———

Scholiaſta: Παλαιφάτου. παλαιᾶ φατιζομένης. περὶ ἧς παλαιοὶ μυθεύονται. Huc Suidas reſpexit.

7 Παλεός] Scribe παλαιός, per diphthongum αι in ſyllaba ſecunda. Vide Heſychium v. Παλαιός.

8 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 593. (410. Ed. Baſ. P.)

9 Σείεται. ἄλλ.] Hæc interpretatio mihi ſuſpecta eſt. Nam τὸ πάλλει interdum paſſive poni pro πάλλεται, valde dubito. Quare fortaſſe ſcribendum eſt, Πάλλει. κινεῖ. καὶ πάλλεται. σείεται. ἄλλεται. Sic locus hic recte ſe habebit.

10 Παλληνεύς. Παλλήνη δῆμ.] Ex Harpocratione.

δὲ ἐκ τόπου ἐπίρρημα Παλληνόθεν. ὁ δὲ δημότης Παλληνεύς. ὅτι δὲ ἔστιν ἐν Θρᾴκῃ Παλλήνη γνώριμον.

Παλλήνη. μία τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

Παλληνικὸν[1] βλέπειν. ἀντὶ τοῦ, γενναῖον. Παλλήνη δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ἔνθα Πεισιστράτῳ βουλομένῳ τυραννεῖν, καὶ Ἀθηναίοις μὴ βουλομένοις, συνέστη πόλεμος. βλέπειν δὲ Παλληνικὸν, βούλεται εἰπεῖν, ὠμῶς διακεῖσθαι καὶ τραχέως ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν· ὡς πάλαι πρὸς Πεισίστρατον τὸν τύραννον, ἡνίκα συνεστήσαντο ἐν Παλλήνῃ τὴν μάχην. ἢ Βαλλήνη, κατὰ συγγένειαν τοῦ β΄ πρὸς τὸ π. παρὰ τὸ βάλλειν λίθοις. θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν, καὶ λιθολευστεῖν αὐτόν.

Παλίγκοτος. ὀργίλος. στυγνός. φοβερός. ἐναντίος. [2] Ἀριστοφάνης·

Μὴ γένῃ παλίγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε.

ἤγουν, μὴ ἐξ ἀποστροφῆς ὀργισθῇς, καὶ πάλιν μετανοήσῃς, ἐφ' οἷς ἡμᾶς εὐεργετεῖν διέγνως. καὶ ἐν [3] Ἐπιγράμματι·

Κύπρις γὰρ τὰ μὲν ἄλλα παλίγκοτος· ἓν δέ τι καλὸν
Ἔλλαχεν, ἐχθαίρειν τὰς σοβαρευομένας.

Παλίγκυρτος. ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον. Πολύβιος· Τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ ἐς παλίγκυρτον αὐτοὺς καθειρκότων δυνάμενος κρατῆσαι, [4] τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλιπε.

Παλίλλογα. παλισύλλεκτα.

Παλιλογία. ταυτολογία.

Παλιμβαλής. ὁ [5] ἀνάπαυρα πεσών. ὁ ὕπτιος.

Παλίμβιος. ὁ ἐξ ἀναβιώσεως.

Παλιμβολία. ἡ εὐμετάβλητος γνώμη. [6] Ἀγαθίας· Τῶν δὲ στρατηγῶν πολλὴ μὲν ὑπῆρχε παράταξις, πολλαὶ δὲ φρουραὶ, καὶ ἀγρυπνίαι, καὶ ἀνὰ τὰ πλήθη περινοστήσεις, ἐλπὶς, καὶ δέος, καὶ παλιμβολία.

Παλίμβολον. ἀβέβαιον. ἄπιστον. Τὸ γὰρ Σκυθικὸν εἶναι παλίμβολον.

Παλίμβολος. ἀδόκιμος. εὐμετάβλητος. ἀνελεύθερος. Κλήμης. δύναται καὶ τὸ [7] παλίμβολος, ἀντὶ τοῦ ἐναντιογνώμων· ὡς [8] καὶ παλίνδης ὄνομα.

Παλιμπετής. ὀπισθόρμητος.]

lus tribus Antiochidis. Et Παλληνόθεν, eſt adverbium, ſignificans, ex Pallene. Popularis vero appellatur Παλληνεύς, i.e. Pallenenſis. Eſſe autem & in Thracia Pallenen quandam, notum eſt.

Παλλήνη. Pallene. Una eſt ex filiabus Alcyonei. Quære in v. Ἀλκυονίδες.

Παλληνικὸν βλέπειν. Pallenicum tueri. Id eſt, animum maſculum & virilem vultu præ ſe ferre. Pallene enim eſt populus Atticæ, ubi inter Piſiſtratum, tyrannidem affectantem, & Athenienſes, ei parere recuſantes, prælium commiſſum eſt. Hinc Pallenicum tueri ſignificat, crudeli & exaſperato erga hoſtes eſſe animo; ut olim Athenienſes adverſus Piſiſtratum, cum pugnam ad Pallenen cum eo commiterent. Vel Βαλλήνη dixit, propter cognationem literæ β cum π: ut alludatur ad verbum βάλλειν, ferire, percutere; quod hoſtem oporteat lapidibus petere. Vult enim ſignificare, hoſtem eſſe quærendum & lapidibus obruendum.

Παλίγκοτος. Iracundus. Difficilis. Timendus. Adverſarius. Ariſtophanes: *Ne ſuppliciter orantibus nobis iraſcaris.* Vel, ne denuo nobis ſuccenſeas, neque rurſus te pœniteat conſilii, quo beneficiis nos afficere decreviſti. Et in Epigrammate: *Venus enim alias quidem ad iraſcendum proclivis eſt: ſed unum hoc præclarum habet, quod odio proſequatur ſuperbas.*

Παλίγκυρτος. Inſtrumentum piſcatorium. Naſſa. Sagena. Polybius: *Cum enim hoſtes, qui tanquam in naſſam ipſi ſe induerant, in poteſtatem ſuam facile redigere poſſet, eos dimiſit.*

Παλίλλογα. Rurſus collecta.

Παλιλογία. Intempeſtiva repetitio ejus, quod jam ante dictum eſt.

Παλιμβαλής. Qui retro cecidit. Qui cecidit in dorſum. Supinus.

Παλίμβιος. Redivivus.

Παλιμβολία. Levitas animi. Inconſtantia. Fluctuatio animorum. Agathias: *Acies diligenter utrinque inſtruebantur, præſidia & excubiæ paſſim diſponebantur, duces ordines militares obibant, omniumque animi inter ſpem & metum fluctuabant.*

Παλίμβολον. Mutabile. Inconſtans. Infidum. *Scythicam enim gentem levem & infidam eſſe ajunt.*

Παλίμβολος. Reprobus. Levis. Mutabilis. Servilis. [Sic] Clemens. Poteſt etiam dici de eo, qui conſilio & ſententia ſua alicui adverſatur.

Παλιμπετής. Recidens. Recurrens. Retrogradus.

1 Παλληνικὸν βλέπειν. ἀντὶ τοῦ γενναῖον.] Hæc, & quæ ſequuntur, deſcripta ſunt ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 383. (271. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 648. (447. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VII. pag. 602.

4 Τῶν ἐχθρῶν] Hæ duæ voces, ut ſupervacaneæ, delendæ ſunt.

5 Ἀνάπαυρα] Hic hæreo, nec quid de voce hac ſtatuendum ſit ſcire me fateor. Certe, ſi non ſit corrupta, eſt ſaltem barbara, & in ſcriptoribus infimæ ætatis quærenda.

6 Ἀγαθίας] Lib. II. pag. 41. ſed ubi pro παλιμβολία legitur παλιμβουλία.

7 Παλίμβολος] Photius in Lexico MS. qui eadem habet, quæ hic Suidas, poſt παλίμβολος addit, ἐναντιόβουλος.

8 Ὡς καὶ παλίνδης ὄνομα] Hæc mihi non videntur ſana, nec integra: de quibus Lector proinde cogitet. Mihi enim omnibus minutiis per temporis anguſtias diu immorari non licet. In Lexico Photii inedito poſt vocem ὄνομα lacuna occurit: unde ſuſpicor, quædam huic loco deeſſe.

Παλίμφημα. δύσφημα. κακά. ἐναντία.

Παλινάγγελος. ὀπίσω ἐπανελθὼν ἄγγελος.

Παλινάγρετον. πάλιν καὶ αὖθις ὑστερόληπτον. [1] ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγερθῆναι.

Παλιγκάπηλος.[2] ὁ μεταπράτης.

Παλινδικεῖ. ἐπισυνάπτει δίκην. Καὶ παλινδικίαν [3] διδοὺς τοῖς ἀδίκως καταδικασθεῖσι.

Παλίνδρομος. ὀπισθόρμητος. Πέμψας αὐτῷ μνᾶς εἴκοσι, παλινδρόμους ἀπέλαβε.

Παλινδρομῶν. ὑποστρέφων.

Παλιναίρετα. τὰ ἐπεσκευασμένα, καὶ οἷον ἐπίγραφα· οὐ καινὰ δέ, οὐδὲ ὑγιῆ.

Παλιναίρετος.[4] Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος ἐνδείξει. μήποτε δὲ αἱρετὸν λέγει ὁ ῥήτωρ τὸν Πολύευκτον, ἐπειδὴ γὰρ συκοφαντῶν τινας, ἔπειτα λαμβάνων δῶρα, τούτοις αὐτοῖς ἐβοήθει. ἢ ὅτι συκοφάντης ἁλοὺς ἐζημιοῦτο, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωλύετο λέγειν πρὶν ἀποτῖσαι τὴν ζημίαν, ἣν ὤφειλεν. ἔπειτα ἀποτίσας τὴν ζημίαν, πάλιν ἔλεγεν. ἐκάλουν δὲ τοὺς τοιούτους παλιναιρέτους. ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀποχειροτονηθέντας ἀρχήν τινα ἄρχειν, καὶ πάλιν χειροτονηθέντας. Πίνδαρος δὲ ἐν Διθυράμβοις ἐπὶ τῶν καθαιρεθέντων οἰκοδομημάτων καὶ ἀνοικοδομηθέντων ἐχρήσατο τῇ λέξει.

Παλινοδία. ἐναντία ὁδός. παλινῳδία δέ, ἐναντία ᾠδή, ἢ τὸ τὰ ἐναντία εἰπεῖν τοῖς προτέροις. καὶ ῥῆμα παλινῳδῶ. καὶ παροιμία· Ἄιδων παλινῳδίαν.

Παλίνορσος.[5] ὀπισθόρμητος.

Παλινοστήσας. ἐπανελθών.

Παλίνορσον. [6] παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε τὸ ἀνάπαλιν ὁρμώμενον ποιεῖν. [7] Ἀριστοφάνης· Τὸ σφυρὸν παλίνορσον [8] ἐξεκόκκισε.

Παλίνσκιον.[9] Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ, σύσκιον. Ἀρχίλοχος δέ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινόν. καὶ Σοφοκλῆς· Χειμῶνι παλισκίῳ. ἀντὶ τοῦ, ζοφερῷ.

Παλινσκίῳ. σκοτεινῷ. τὸ γὰρ πάλιν ἐπίτασιν δηλοῖ· ὡς παλιγκάπηλος, καὶ παλίμπρατος. ἡ κοινὴ συνήθεια παλίνσκια λέγει, τὰ μὴ ὑπὸ τοῦ ἡλίου θερμαινόμενα πεδία.

Παλιντράπελον. ἀντίστροφον. ἐναντίον. ἀντεστραμμένον.

Παλιντριβῆ. [10] Σοφοκλῆς·

Παλίμφημα. Siniſtra. Mala. Contraria.

Παλινάγγελος. Nuncius reverſus.

Παλινάγρετον. Quod reprehendi vel revocari poteſt. Vel, ex quo quis iterum excitari poteſt.

Παλιγκάπηλος. Inſtitor. Propola.

Παλινδικεῖ. Cauſam jam ante judicatam reſumit, & denuo de ea judicat. *Et iis, qui injuſte damnati erant, de integro jus dicens.*

Παλίνδρομος. Recurrens. Revertens. Reciprocus. *Cum ipſi* xx *minas miſiſſet, eas ad ſe redeuntes recepit.*

Παλινδρομῶν. Recurrens. Revertens.

Παλιναίρετα. Quæ ſunt renovata, ſive mangonizata, & interpolata, non autem nova, nec ſana.

Παλιναίρετος. Dinarchus ἐν Ἐνδείξει contra Polyeuctum Senatu motum, [hac voce uſus eſt.] Videndum autem eſt, num forte orator Polyeuctū παλιναίρετον vocet, quod, cum calumniis quoſdam vexaret, poſtea muneribus corruptus, eos ipſos defenderet. Vel, quod, cum calumniæ convictus eſſet, mulcta ei irrogaretur, & facultas dicendi tam diu adimeretur, donec debitam mulctam perſolviſſet. Deinde vero, mulcta perſoluta, rurſus ei dicere licebat. Tales vero παλιναιρέτους vocabant. Præterea illi, qui magiſtratu moti, poſtea ſuffragiis populi iterum eligebantur, [παλιναίρετοι vocabantur.] Pindarus vero in *Dithyrambis* ædificia diruta, & deinde inſtaurata, παλιναίρετα appellavit.

Παλινοδία. [Per ο,] iter contrarium. At παλινῳδία, [per ω,] recantatio. Vel, oratio contraria iis, quæ ante dicta erant. Et verbum παλινῳδῶ. Recanto. Et proverbium: Palinodiam canens.

Παλίνορσος. Retrogradus. Revertens.

Παλινοστήσας. Regreſſus. Reverſus.

Παλίνορσον. Retrogradum. Revertens. Quod retro cedit. Ariſtophanes: *Et malleolus pedis ei luxatus eſt.*

Παλίνσκιον. Iſæus vocem hanc poſuit pro, umbroſum, opacum. Archilochus vero pro, tenebroſum. Et Sophocles: *Tempeſtate atra.* Vel, *tenebroſa.*

Παλινσκίῳ. Valde tenebroſo, vel obſcuro. Τὸ πάλιν enim intentionem hic ſignificat: ut in voce παλιγκάπηλος, & παλίμπρατος. Vulgo vero παλίνσκια πεδία vocantur campi, qui non ſunt aprici, nec ſoli expoſiti.

Παλιντράπελον. Reflexum. Contrarium. Retortum. Inverſum.

Παλιντριβῆ. Valde trita. Valde exercitata.

1 Ἢ ἀφ' οὗ δύναταί τις πάλιν διεγ.] Inepte. Τὸ παλινάγρετον enim non eſt compoſitum ex πάλιν & ἐγείρω, ſed ἀγρέω.
2 Παλιγκάπηλος] Vide de hac voce Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 110.
3 Διδοὺς] Sic recte 2 MSS. Pariſ. At in prioribus Editt. male legitur, δίκην.
4 Παλιναίρετος. Δείναρχος ἐν τῇ κ.] Ex Harpocratione.
5 Παλίνορσος] Eſt vox Homerica Il. Γ. v. 33.
6 Παλινόρμητον. διπλοῦν ἐποίησε. τὸ ἀν.] Locum hunc ſic lege, παλινόρμητον. τὸ πάλιν ὁρμώμενον. Ἀριστοφάνης, &c. Verba enim illa, διπλοῦν ἐποίησε, & ποιεῖν, ut inutilia, lituram merentur.
7 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 426. (306. Ed. Baſ. *P.*)
8 Ἐξεκόκκισε] Hanc lectionem ex MStis Pariſ. & Ariſtophane revocavi, cujus loco priores Editt. male exhibent ἐξεκόμισε.
9 Παλίνσκιον. Ἰσαῖος μὲν ἀντὶ τοῦ, σύσκ.] Ex Harpocratione.
10 Σοφοκλῆς] *Philoctete.* pag. 401. 402. Ibi autem ſic legitur:

———Ἐπεί γ' ἔπω κακόν γ' ἀπώλετο.

Et deinde:

Δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

Ὡς

Ὡς οὐδὲν ἀπώλετο.
Ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
Καί πως τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ
Χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ ᾅδου· τὰ δὲ
Δίκαια, χρηστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί.

Παλίντροπος. ὀπισθόρμητος.
Γυμνὸν[1] ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντροπον ἐκ πολέμοιο
Παῖδ' ἑὸν ἐς πάτρην ὠκὺν ἵεντα πόδα.

Παλίουρος. εἶδος φυτοῦ ἀκανθῶδες.

Παλίωξις. ἡ ἐξ ἐπιστροφῆς δίωξις· ὅταν οἱ φεύγοντες μεταβαλλόμενοι διώκωσιν. [2]Ἀγαθίας· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι σφᾶς αὐτοὺς ἐξελίξαντες, ὑπτιάζον τοῖς διώκουσιν ἀντιμέτωποι, καὶ παίοντες ἀφειδῶς, ἀπώθουν καὶ ἐς παλίωξιν τὰ τῆς φυγῆς μετεχώρει.

Παλιρρόθιον. ἐς τοὐπίσω ἐφωρμηκός.

Παλίρροια.

Παλμικὸν[3] οἰώνισμα. ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγράψατο· οἷον, ἐὰν πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει.

Παλμουλάριος.[4] ὄνομα κύριον.

Παλλόμενον. ἀλλόμενον. κληρούμενον.

Πάλος. κλῆρος. ὁ δὲ Δαρεῖος τούτους κελεύει πάλλεσθαι. παλλομένων δὲ, λαγχάνει ἐκ πάντων Βαγαῖος.

Παλμός. τρόμος. σεισμός.

Παλτά. τὰ δόρατα. [5]Ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ ἐπὶ τὰς χεῖρας ἔλαβε. Ξενοφῶν. καὶ Ἀρριανός· Ἐξηκόντιζον εἰς τοὺς προμαχομένους τοῦ τείχους, οἱ μὲν παλτὰ, οἱ δὲ τοξεύματα. † Ἐν δὲ [6]τῇ δεξιᾷ ἔχων παλτὸν ὡς ἑξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὄπισθεν δὲ [illegible] ξύλου σφαιροειδές.

Παλτάρια. σεμίδαλις.

Παλυνομένης. λευκαινομένης. Τῆς χώρας τῶν Σκυθῶν θαμὰ νιφετῷ παλυνομένης.

Παμμάχιον. παγκράτιον.

Πάμβαξ,[7] καὶ παμβακίς. τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον βαμβάκιον.
Καὶ [8]τὴν πρωτοδόκην κοιτίδα παμβακίδων.

Πάμβορον.[9] κάκοσμον. [10]Ἰώσηπος· Τὸ πάμβορον γεγέννηκε βορὰν ἡδεῖαν ἐξ αὐτοῦ. τὸν λέοντα σημαίνων, καὶ κηρία μέλιτος.

Παμβορώτατον.

Sophocles: *Nondum peſſimus ille periit. Malos enim Dii ſuperſtites eſſe ſinunt, homineſque improbos & in nequitia plurimum exercitatos fere ex Orco revocare amant: juſtos vero & bonos ſemper* [*ex hac vita*] *amandant.*

Παλίντροπος. Retrogradus. Revertens. [In Epigrammate:] *Lacæna conſpicata filium ſuum inermem ex prælio celeriter domum redeuntem.*

Παλίουρος. Paliurus. Plantæ ſpinoſæ genus.

Παλίωξις. Inſecutio, vel perſecutio, quæ fit ab illis, qui hoſtem ante fugerant. Agathias: *Romani vero, cum ordines ſuos explicuiſſent, ex fuga converſi hoſtibus ſe perſequentibus in frontem occurrerunt, eoſque multis ictibus ſtrenue illatis repulerunt, & mutata prælii alea inſecuti ſunt, quos antea fugerant.*

Παλιρρόθιον. Retro fluens. Refluens.

Παλίρροια. Refluxus. Æſtus reciprocatio.

Παλμικὸν οἰώνισμα. Divinatio ex palpitatione membrorum. De hac Poſidonius ſcripſit: veluti, Dexter oculus ſaliens hoc vel illud ſignificat.

Παλμουλάριος. Palmularius. Nomen proprium.

Παλλόμενον. Salientem. Sortientem.

Πάλος. Sors. *Darius autem eos ſortiri juſſit. Cum igitur ſortirentur, Bagæo ex omnibus ſors obvenit.*

Παλμός. Palpitatio. Concuſſio. Quaſſatio.

Παλτά. Haſtæ. *Cum autem Cyrus in equum adſcendiſſet, haſtas manu corripuit.* Xenophon. Et Arrianus: *Ejaculabantur in propugnatores mœnium, alii haſtas, alii vero ſagittas.* † *Dextra tenens haſtam ſex fere cubitorum, quæ in parte anteriore cuſpidem habebat: at in poſteriore lignum, quod in figuram ſphæricam deſinebat.*

Παλτάρια. Siligo. Simila.

Παλυνομένης. Quæ conſpergitur. *Cum Scytharum regio nivibus frequenter conſpergatur.*

Παμμάχιον. Pammachium. Pancratium.

Πάμβαξ, & παμβακίς. Eſt idem, quod vulgo βαμβάκιον vocatur. Goſſipium. [In Epigrammate:] *Et lectulum molli goſſypio fultum, qui feſſos homines recipit.*

Πάμβορον. Vorax. Joſephus: *Vorax cibum ſuavem ex ſe genuit.* Leonem nimirum & favos mellis ſignificans.

Παμβορώτατον. Voraciſſimum.

1 Γυμνὸν ἰδοῦσα Λάκαινα παλίντρ.] Diſtichum hoc decerptum eſt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. 1. cap. v. Epigr. 1. ut Portus etiam monuit.

2 Ἀγαθίας] Lib. 1. pag. 34.

3 Παλμικὸν οἰώνισμα. ὅπερ Ποσειδώνιος συνεγρ.] Nonnus in Gregor. Nazianz. p. 151. Παλμαστικὸν (rectius, παλμικόν) δέ ἐστι τὸ διὰ τῆς πάλσεως τοῦ σώματος γνωριζόμενον. οἷον, ἐπάλθη ὁ δεξιὸς ὀφθαλμός, τόδε σημαίνει· ἢ ὁ ὦμος, ἢ ὁ μηρὸς, τόδε· ὃ συνεγράψατο Ποσειδώνιος, καὶ ἄλλοι πολλοί. Eadem ad verbum pene leguntur etiam apud Suidam ſupra v. Οἰωνιστική: quem locum confer.

4 Παλμουλάριος] Vide omnino de voce & loco hoc Gatakerum ad Marc. Antonin. pag. 4.

5 Ὁ δὲ Κῦρος ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον.] Hæc ſunt verba Xenophontis lib. 1. *de Expedit. Cyri.* pag. 263. ut Pearſonius obſervaverat.

6 Ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ ἔχων π.] Et hoc fragmentum legitur apud Xenophontem lib. v. *de Exped. Cyri* pag. 352. ut itidem Pearſonius monuit.

7 Πάμβαξ] Vide Dufrenium in Gloſſario Græco.

8 Καὶ τὴν πρωτοδόκην κοιτίδα παμβ.] Pentameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Myrinæ, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum exhibuimus ſupra v. Θέρειροι.

9 Κάκοσμον] Imo, παμφάγον. Quid enim κάκοσμον ad πάμβορον? Videtur autem Suidas, cum hæc ſcriberet, in animo habuiſſe verſum illum Ariſtophanis in *Pace*, pag. 626.

Μιαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορόν.

10 Ἰώσηπος] *Antiquit Jud.* lib. v. cap. x.

Παμβωτάδης.[1] Παμβῶται δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος.

Παμμήστωρ. πάντων τεχνίτην.

Πάμπαν. παντελῶς. Δράκων δὲ ὁ Στρατονικεὺς συναλοιφὴν εἶναί φησιν ἐκ τοῦ παντάπασι.

Παμπήδην. παντελῶς.

Παμπησίαν. πᾶσαν τὴν κτῆσιν. Σὺ [2] δ', ὦ Σίκων, καὶ Ξενόφαντες, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Παμπληθεί. καὶ πάμπληθες, ἀντὶ τοῦ πολύ.

Παμπληθεῖς. πάνυ πολλάς.

Παμπόλη. ὄνομα πόλεως.

Παμπόλλη. ἡ πολλὴ καὶ ποικίλη.

Παμπρέπιος, Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητὴς, ἀκμάσας κατὰ Ζήνωνα τὸν βασιλέα. ἔγραψεν Ἐτυμολογιῶν ἀπόδοσιν. Ἰσαυρικὰ καταλογάδην.

Παμπρέπιος.[3] οὗτος μέγα παρὰ Ζήνωνι ἐδυνήθη, γένος μὲν ὢν Θηβαῖος τοῦ κατὰ τὴν Αἴγυπτον· φύσει δὲ πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος. ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, καὶ παρὰ τῆς πόλεως γραμματικὸς αἱρεθεὶς, συχνά τε ἐπαίδευσεν ἔτη· καὶ ἐπαιδεύθη ὁμοῦ, ὅσα ἦν σοφώτερα, ὑπὸ τοῦ μεγάλου Πρόκλου. διαβολῆς δὲ αὐτῷ πρὸς Θεαγένην τινὰ, τῶν ἐκεῖ γενομένων, συστάσης, ὑβρισθεὶς ὑπ' ἐκείνου, καὶ μείζονος ἢ ἐχρῆν διδάσκαλον ὑπ' αὐτοῦ πειραθεὶς σκυθρωπίας, ἦλθεν εἰς Βυζάντιον· τὰ μὲν ἄλλα ἀγαθὸς καὶ χρηστὸς φαινόμενος· ὡς δὲ ἐν Χριστιανοὺς πάντας ἐχούσῃ πόλει τὸ ἑλληνικὸν αὐτοῦ τῆς θρησκείας οὐκ ἔχων ἀποκρύπτειν, ἀλλὰ μετὰ παῤῥησίας προδήλως δεικνύμενον, εἰς τὴν τοῦ καὶ ἕτερα τῆς ἀῤῥήτου σοφίας εἰδέναι ὑπόνοιαν ἦγε. συστάντα δὲ αὐτὸν ὁ Ἴλλος ἡδέως δέχεται, καί τι καὶ δημοσίᾳ ποίημα ἀναγνόντα, λαμπρῶς τε ἐτίμησε, καὶ σύνταξιν ἔδωκε, τὴν μὲν αὐτὸς ἰδίᾳ, τὴν δὲ, ὡς διδασκάλῳ, καὶ ἐκ τοῦ δημοσίου. καὶ ἀπελθόντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν Ἰσαυρίαν οἱ βασκαίνοντες αὐτῷ συνθέντες διαβολὴν, τήν τε ἐκ τῆς θρησκείας, καὶ ὅτι μαντεύει, καὶ μαντεύοιτο τῷ Ἴλλῳ κατὰ τοῦ βασιλέως, πείθουσι τὸν Ζήνωνα καὶ τὴν Βηρίναν, τότε μέγιστα δυναμένην, τῆς πόλεως ἐκπέμψαι. καὶ ὁ μὲν ἐς Πέργαμον ἔρχεται τῆς Μυσίας. Ἴλλος δὲ πυθόμενος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόφασιν ἐληλάσθαι τὸν ἄνδρα, πέμψας ἀναλαμβάνει αὐτὸν ἐς Ἰσαυρίαν, καὶ σύμβουλόν τε αὐτὸν καὶ σύνοικον ποιεῖται, καὶ (ἦν γὰρ πολιτικῆς συνέσεως ἔμπλεως) τὰ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, πρὸς ἃ μὴ σχολὴν ἦγε, διοικεῖν ἐπέτρεπεν, ἐλθών τε ἐς Βυζάντιον, συμπαρέλαβεν αὐτόν. καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ Μαρκιανοῦ σύστασις, ἀπορῶντα τὸν Ἴλλον αὐτὸς ἐπεθάρσυνε, καὶ τοσοῦτόν γε εἰπὼν, ὅτι τὰ τῆς προνοίας μεθ' ἡμῶν ἐστι τεταγμένα, πα-

Παμβωτάδες. Pambotades. Pambotæ eſt populus tribus Erechtheidis.

Παμμήστωρ. Peritum omnium rerum artificem. Qui omnia excogitare & machinari novit.

Πάμπαν. Omnino. Prorſus. Draco vero Stratonicenſis dicit eſſe ſynalœphen ex adverbio παντάπασι.

Παμπήδην. Omnino. Prorſus.

Παμπησίαν. Univerſam poſſeſſionem. Univerſa bona. *Tu vero, Sicon, & Xenophantes, tollite univerſa bona.*

Παμπληθεί. Cum univerſa multitudine. Et πάμπληθες. Multum. Plurimum.

Παμπληθεῖς. Valde multas. Plurimas.

Παμπόλη. Pampole. Nomen urbis.

Παμπόλλη. Permulta, & varia.

Παμπρέπιος. Pamprepius, Panopolita, poeta Heroicus, qui floruit tempore Zenonis Imperatoris. Scripſit Etymologiarum expoſitionem. Iſaurica, oratione ſoluta.

Παμπρέπιος. Pamprepius. Hic apud Zenonem multum potuit: natus Thebis urbe Ægypti, ingenioque ad omnia apto præditus. Cum Athenas veniſſet, a civitate delectus Grammaticus, multos ibi docuit annos: ſimulque ſub magno Proclo eruditus eſt in omnibus reconditæ ſapientiæ partibus. Cum autem a calumniatoribus apud Theagenem illius loci civem delatus, & gravius, quam magiſtrum deceret, exagitatus fuiſſet, Byzantium venit. Ac cætera quidem bonum & probum ſe præbebat: ſed, ut in urbe, in qua omnes Chriſtiani eſſent, Græca ſua religione, (quam non diſſimulabat, ſed confidenter aperteque oſtentabat,) opinionem attulit hominibus, ſe alia quoque arcana doctrina eſſe præditum. Itaque Hillus eum ſibi commendatum humaniter ſuſcepit, & poemate quodam recitato, honorifice tractavit, & ſtipendium ei dedit, partim privatim de ſuo, partim e publico, tanquam doctori. Et cum abiiſſet in Iſauriam, invidi ejus conficta calumnia, tum ex ſuperſtitione ejus, tum quod ariolari & vaticinari cum Hillo adverſus Imperatorem dicerent, perſuadent Zenoni & Verinæ, quæ tum plurimum poterat, ut relegaretur. Itaque ille Pergamum Myſiæ urbem venit. Hillus autem, cum audiſſet, ſua cauſa pulſum eſſe, eum in Iſauriam revocatum, & conſiliarium & contubernalem adſciſcit, & (erat enim vir rerum politicarum in primis peritus) eas res principatus ſui, quas adminiſtrandi otium ipſi deerat, illi mandat: ac Byzantium profectus, eum ſecum adduxit. Cum autem Marciani conſpiratio exſtitiſſet, Hillum animi dubium ipſe confirmavit, tantumque effatus, Providentia nobiſcum facit: ſuſpicionem præbuit iis, qui tum ſubauſcultarant, quaſi ex obſcura quadam prænotione illa divinitus

1 Παμβωτάδης. Παμβῶται δ.] Harpocratio: Παμβωτάδη. Παμβωτάδαι, δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος. Sic etiam apud Suidam legendum eſt.
2 Σὺ δ', ὦ Σίκων, καὶ Ξενόφ.] Ariſtophanes *Eccleſiaz.* pag. 749. (504. Ed. Baſ. P.)
Βάδιζε τείνων ὑπτίως. σὺ δ', ὦ Σίκων,
Καὶ Παρμένων, αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.
3 Παμπρέπιος. οὗτος μέγα παρὰ Ζήν. —— πολλῶν αἰτία πραγμάτων ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ] Hæc omnia ex Malcho hiſtorico excerpta eſſe, colligo ex ipſo Suida infra v. Σύνταξις, ubi fragmentum Eclogæ hujus, addito ſcriptoris illius nomine, repetitur.

ρέχειν ὑποψίαν τοῖς τότε ὑπακούσασιν, ὡς ἔκ τινος ἀδήλου ταῦτα θεάζοι προγνώσεως. καὶ ἐκβάντος, ὥσπερ δὴ καὶ ἐξέβη, τοῦ τέλους, πρὸς τὴν τύχην τὸν ἐκείνου λόγον συμβάλλοντες, αὐτὸν πάντων αἴτιον (οἷα φιλεῖ ὅμιλος) μόνον ὑπελάμβανον τῶν παραδόξως αὐτοῖς ἀποβαίνειν δοκούντων. οὕτω μὲν οἱ σώφρονες περὶ αὐτοῦ εἴκαζον. εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἦν, οὔτε ἰσχυρῶς ἀνελεῖν ἔχω, οὔτε πείθεσθαι. ἀλλ' ὅμως καὶ μέγα καὶ ἐλάχιστον αὐτῷ πρώτῳ ἀνεκοινοῦτο. καὶ τότε τοίνυν λαβὼν αὐτὸν, εἰς Νίκαιαν ἧκε χειμάσων, εἴτε τὴν ἐκ τοῦ δήμου δυσχέρειαν ἐκκλίνων, εἴτε ἐπὶ ταῖς σφαγαῖς τὸν ἔχοντα τὴν πόλιν ἐκτρέπεσθαι δαίμονα πρὸς ὀλίγον ἐθέλων. ὁ Ἴλλος, φιλόλογος ὢν, ὑπὸ παρουσίαν ἀνδρῶν λογίων διεξοδικὸν περὶ ψυχῆς ἐβούλετο ἀκοῦσαι λόγον. πολλῶν δὲ τῶν παρατυχόντων πρὸς πεῦσιν αὐτοῦ ποικίλα φιλοσοφησάντων, ἐπειδὴ ἐξ ἀσυμφωνίας ὁ λόγος ἀσύστατος ὤφθη, [1] Μάριος ἔφη, δύνασθαι Παμπρέπιον τὸ προβληθὲν ἀδιαπτώτως ἐπιλύειν. ἦν δὲ οὗτος μέλας τὴν χροιὰν, εἰδεχθὴς τὰς ὄψεις, γραμματιστὴς τὴν ἐπιστήμην, ἐκ Πανὸς ὁρμώμενος τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, πολὺν χρόνον κατ' ἐπιγαμίαν διατρίψας ἐν Ἑλλάδι. ἀχθεὶς οὖν παρὰ Μάρσου πρὸς Ἴλλον, καὶ διελθὼν λόγον περὶ ψυχῆς ἐκ χρόνου πεφροντισμένον κομψῶς, ἐπεὶ ὁ οὐκ εἰδὼς τοῦ εἰδότος ἐν οὐκ εἰδόσιν, ὡς εἶπε Πλάτων, πιθανώτερος ὑπάρχει, φενακισθεὶς Ἴλλος μεμεριμνημένῃ στωμυλίᾳ, λογιώτερον αὐτὸν πάντων ἔκρινε τῶν παιδευτῶν τῆς Κωνσταντίνου πόλεως. διὸ καὶ πολλὴν δοὺς αὐτῷ ἐκ δημοσίων παραμυθίαν, τοὺς φοιτῶντας ἐς μουσεῖα κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν. ἡ μὲν οὖν εὐδαιμονία τούτου τοιαύτην ἀφορμὴν λαβοῦσα, πολλῶν αἰτία ἀτυχημάτων ἐγένετο τῇ πολιτείᾳ. † Ἦν δὲ [2] ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. ποιητὴς δὲ ὢν, καὶ πρὸς ποίησιν εὐφυὴς, ἀφίκετο καὶ Ἀθήναζε, καὶ τὴν ποιητικὴν ἐπιτήδευσιν τὰ ἀναγκαῖα τῷ βίῳ προσαποισούμενος. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι γραμματικὸν αὐτὸν ἐποιήσαντο, καὶ ἐπὶ νέοις διδάσκαλον ἔστησαν. ὁ δὲ φιλότιμος ὢν, καὶ οὐδενὸς ἐθέλων δεύτερος φαίνεσθαι, ἁμιλλώμενος ἦν πρὸς ἅπαντας, πλὴν Πρόκλου μόνου, καὶ τῶν ἄλλων φιλοσόφων. τῆς δὲ οὐχ οἷός ἦν οὐδὲ ἅπτεσθαι τῆς σοφίας. περὶ οὖν τὴν ἄλλην προπαιδείαν οὕτω διεπονεῖτο, καὶ ἐς τοσοῦτον διεγυμνάζετο ὁ Παμπρέπιος, ὥστε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λογιώτατος εἶναι ἔδοξε, καὶ πολυμαθέστατος τῶν αὐτόθι παιδείας μετειληχότων, Πλουτάρχου τε τοῦ Ἱερίου, ἀνδρὸς Ἀθηναίου, καὶ Ἀλεξανδρέως Ἑρμείου τοῦ ῥήτορος, ὧν τὸ κλέος ὑπερβαλεῖν ἐσπουδάκει τῆς πολυμαθίας. τέως μὲν τοίνυν ἐτιμᾶτο πρὸς τῶν Ἀθηναίων, οἷα διδάσκαλος οὐκ ἀγεννής. μετὰ δὲ ταῦτα ἀρχὴ ἑτέρων πραγμάτων αὐτὸν διαδέχεται μεγίστων τε καὶ κακίστων, ἵνα μάθωμεν τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς, ἐλεγχούσας ἑκάστοτε τὰς τῶν ψυχῶν παντοίας προαιρέσεις, οὐδὲ μιᾶς ἧττον μέθης συμποτικῆς.

diceret. Et cum res ita eveniſſet, ſicut ſcilicet evenit, ſermonem ejus cum eventu comparantes, eum omnium, ut vulgus ſolet, auctorem ſolum exiſtimabant, quæ miro quodam modo evenire videbantur. Sic quidem ſapientes de eo conjiciebant. Si vero quid aliud fuit, neque conſtanter refutare, neque affirmare poſſum. Hillus tamen & maxima & minima quæque cum illo primum communicabat. Tum vero illo aſſumpto, Nicæam venit hybernatum, ſive populi offenſionem declinans, ſive fatum illud, quod urbem cædibus infeſtabat, evitare paulisper volens. Cæterum Hillus, cum eſſet literarum amans, præſentibus viris eruditis prolixam de anima orationem audire volebat. Cum autem multi ex iis, qui aderant, ad quæſtionem ejus varie philoſopharentur, & e diſſenſione orationem ſibi non conſtare appareret, dixit Marius, Pamprepium quæſtionem illam ſine ullo errore explicare poſſe. Fuit hic nigro colore, deformi vultu, profeſſione literator, e Pane urbe Ægypti oriundus, longo tempore ratione affinitatis in Græcia verſatus. Cum igitur a Marſo ad Hillum eſſet deductus, & orationem de anima diu meditatam eleganter recitaſſet: quoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius perſuadere poteſt, quam doctus: deceptus Hillus artificioſa ejus loquacitate, eruditiorem eum omnibus Conſtantinopoleos doctoribus judicavit. Quapropter cum ei multum pecuniæ ex ærario dediſſet, eos, qui ſcholas frequentarent, cum delectu docere juſſit. Hujus igitur res ſecundæ ab hoc ortæ principio, multarum calamitatum Reip. cauſa fuerunt. Fuit autem Pamprepius Ægyptius, &, cum poeta eſſet, & natura ad poeſin aptus, Athenas etiam ſe contulit, poetico ſtudio ad vitam degendam neceſſaria conquiſiturus. Athenienſes vero Grammaticum eum crearunt, & juventuti docendæ præfecerunt. Ille autem honoris cupidus, & nulli ſecundus videri volens, cum omnibus Philoſophis, excepto Proclo, contendebat. Hanc autem ſapientiam ne attingere quidem poterat: in reliquis vero diſciplinis, quibus ad Philoſophiam præparamur, ita elaboravit, & tantopere ſe exercuit Pamprepius, ut brevi tempore præſtantiſſimus & doctiſſimus eorum, qui ibi literis vacabant, haberetur. Plutarchum etiam, Hierii filium, Athenienſem, & Hermiam Alexandrinum, oratorem, doctrinæ gloria ſuperare ſtudebat. Et hactenus quidem honorabatur ab Athenienſibus, ut magiſter non ignobilis. Poſt hæc autem alia eum rerum commutatio eſt ſecuta, maximarum ſane & peſſimarum: ut diſcamus fortunæ commutationes, quæ varias animorum voluntates non minus aperire ſolent, quam ulla ebrietas. *Wolf.*

1 Μάριος] Paulo poſt legitur Μάρσος, uti etiam hic ſcribendum eſſe puto. Photius enim in Excerptis ex Damaſcio pag. 1072. viri hujus mentionem faciens, itidem Μάρσον eum appellat.

2 Ἦν δὲ ὁ Παμπρέπιος Αἰγύπτιος. ποιητὴς δὲ ὢν, καὶ πρὸς π.] Hic incipit nova de Pamprepio Ecloga, quam ex Damaſcio depromptam eſſe, diſcimus ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo ſcriptore, pag. 1057. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur: ut Pearſonius etiam obſervaverat.

Παμφαής. ἡ πᾶσι φαίνουσα φαιδρότης.

Παμφίλη.[1] Ἐπιδαυρία, σοφή, θυγάτηρ Σωτηρίδου, [2]οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῇ λʹ τῆς μουσικῆς ἱστορίας· ὡς δὲ ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. [3]Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγʹ. Ἐπιτομὴν τῶν Κτησίου, ἐν βιβλίοις γʹ. [4]Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν τε καὶ ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας. Περὶ ἀμφισβητήσεων. Περὶ ἀφροδισίων, καὶ ἄλλων πολλῶν.

Παμφιλίδας,[5] Ῥοδίων ναύαρχος· ὃς ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ [6]Πασιστράτου, διὰ τὸ βαθύτερος φύσει καὶ στασιμώτερος μᾶλλον, ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

Πάμφιλος,[7] Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. [8]Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον. Τέχνην γραμματικήν. Περὶ γραφικῆς, καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. [9]Γεωργικὰ βιβλία γʹ.

Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς Ἀρισταρχεῖος. ἔγραψε [10]Λειμῶνα. ἔστι [11]δὲ ποικίλων περιοχή. Περὶ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων βιβλία [12]ἐννενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ε στοιχείου ἕως τοῦ ω. τὰ γὰρ ἀπὸ

Παμφαής. Omnia illuſtrans.

Παμφίλη. Pamphile, Epidauria, ſapiens, filia Soteridis: cujus etiam eſſe dicuntur Commentarii Hiſtorici, [quæ ſub Pamphiles nomine circumferuntur,] ut auctor eſt Dionyſius libro xxx. Hiſtoriæ Muſicæ: vel, ut alii tradunt, Socratidis mariti ejus. Scripſit commentarios Hiſtoricos, libris xxxiii. Epitomen Cteſiæ, libris tribus. Epitomas Hiſtoriarum aliorumque librorum quamplurimas. De controverſiis. De re Venerea: & aliis multis.

Παμφιλίδας. Pamphilidas, Rhodiorum nauarchus, qui ad omnia temporum momenta aptior Piſiſtrato eſſe videbatur: quippe ſagaciori ingenio, & majori conſtantia quam audacia præditus. Plerique enim homines non ex conſilio & ratione, ſed ex eventu de rebus judicare ſolent.

Πάμφιλος. Pamphilus, Amphipolita, vel Sicyonius, vel Nicopolita, Philoſophus, cognomento Philopragmatos. [Scripſit] Imagines [herbarum,] ordine alphabetico. Artem Grammaticam. De pictura, & pictoribus illuſtribus. De re ruſtica libros iii.

Πάμφιλος. Pamphilus, Grammaticus Ariſtarcheus. Scripſit Pratum, ſive variarum rerum Collectanea. De Gloſſis, ſive vocabulis, libros xcv. a litera E uſque Ω. Nam ab A uſque ad Δ Zopyrion compoſuerat. In

1 Παμφίλη] De hac vide Photium Cod. clxxv. ubi de Miſcellaneis ejus Hiſtoricis agit; & Menagium in Hiſtoria mulierum Philoſopharum, ſegm. xiii. Meminit ejus pluribus in locis Laertius; laudatque eandem Gellius lib. xv. capite xvii. & xxiii.

2 Οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντ.] Locus hic mutilus mihi eſſe videtur, quem ſic ſcribendum & ſupplendum eſſe cenſeo, οὗ λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα ἱστορικά, ἃ εἰς τὴν Παμφίλην ἀναφέρεται, &c. Circumferebantur enim ſub nomine Pamphiles commentarii Hiſtorici, quorum auctorem patrem ejus eſſe nonnulli tradebant. Vide Suidam infra v. Σωτηρίδας.

3 Ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγʹ] Hujus operis libros viii. lectos ſibi fuiſſe teſtatur Photius loco ante laudato: quem vide.

4 Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν] Ex his librum ſecundum Excerptorum ſuorum conſarcinaverat Sopater, teſte Photio, Cod. clxi. pag. 337.

5 Παμφιλίδας, Ῥοδίων ναύαρχος ὃς ἐδ.] Hæc ſunt verba Polybii, quæ exſtant in Excerptis a Valeſio editis, pag. 110. unde ea Suidas ſumpſit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Διάληψις.

6 Πασιστράτου] Lege Πασιστράτου, ut habetur in Collectaneis Conſtantini, loco laudato.

7 Πάμφιλος] Hic forte eſt Pamphilus, philoſophus ille Platonicus, quem Epicurus Sami audivit, ut teſtatur Cicero lib. i. *de Natura Deorum*, & Laertius in *Epicuro*, ſegm. xiv. Cæterum de hoc & ſequenti Pamphilo pluribus agit Lambecius in Commentar. *de Bibliotheca Cæſar.* lib. ii. cap. 7. ubi contendit, Suidam ex duobus Pamphilis tres feciſſe, ſcriptaque ſecundi male attribuiſſe primo; & proinde totum hunc de Pamphilis locum ſic ſcribendum & in ordinem redigendum eſſe cenſet. Πάμφιλος, Ἀμφιπολίτης, ἢ Σικυώνιος, ἢ Νικοπολίτης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. † Πάμφιλος, Ἀλεξανδρεύς, γραμματικὸς Ἀρισταρχεῖος, ἔγραψεν εἰκόνας τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον. Γεωργικὰ βιβλία γʹ. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα Ὀφιακά. Περὶ γραφικῆς, καὶ ζωγράφων ἐνδόξων. Λειμῶνα. ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων, βιβλία ἐννενήκοντα πέντε. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ Ε στοιχείου ἕως τοῦ Ω. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ Α μέχρι τοῦ Δ Ζωπυρίων ἐπεποιήκει. Τέχνην Γραμματικήν. Τέχνην Κριτικήν· καὶ ἄλλα πλεῖστα Γραμματικά. οὗτος αἰεὶ ἔμμετρα ἔλεξεν ἐν τοῖς πότοις, &c. Sic ergo Lambecius omnia ſcripta, quæ Pamphilo primo a Suida tribuuntur, ei abjudicat, & ſecundo aſſignat; adductus auctoritate Galeni, qui in loco infra citando Pamphilum illum, qui de herbis ſcripſit, *Grammaticum* appellat. Argumentum hoc Achilleum ſane foret, ſi Suidas expreſſe traderet, Pamphilum ex tribus primum de herbis ſcripſiſſe. Verum cum Lambecius ex ſola conjectura, quam ex verbis Galeni elicit, loco huic Suidæ, Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, tanquam mutilo, inſerat τῶν βοτανῶν, vereor ne opinio ejus infirmo admodum tibicine nitatur: præſertim, cum Galenus tradat quidem, Pamphilum de herbis ſcripſiſſe, ſed nec de *iconibus* earum, nec de ordine alphabetico ullam mentionem faciat. Quare exiſtimo potius, opus Pamphili de *Iconibus* ejuſdem fuiſſe argumenti, de quo ſcripti ſunt duo libri Philoſtrati περὶ εἰκόνων, hodie adhuc exſtantes. Porro quod ad cæteras emendationes Lambecii in citatum Suidæ locū attinet, de iis quid ſentiendum ſit, in notis ſequentibus docebimus.

8 Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον] De hoc loco Suidæ exhibebo Lectori verba Lambecii lib. ii. pag. 535. 536. "Ejuſdem quoque Pamphili Grammatici Alexandrini ſunt omnia illa ſcripta, quæ jam citato loco a Suida falſo attribuuntur Pamphilo Philoſopho Platonico. Horum primum, quod traditur continuiſſe Εἰκόνας κατὰ στοιχεῖον, i. e. *Imagines* ordine alphabetico, præcipua tituli ſui voce mutilum eſt, utpote cum non addatur, quænam, aut cujus generis fuerint *Imagines*. Supplendus igitur eſt hic defectus ex ſupra citato Galeni loco, & ſine ulla hæſitatione ſcribendum, Εἰκόνας τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον, i. e. *Imagines herbarum ordine alphabetico*. Significatur enim illa ipſa πραγματεία περὶ τῶν βοτανῶν κατὰ στοιχεῖον, ſive *Tractatus de Herbis alphabeticus*, qui ſecundum Galeni teſtimonium fide digniſſimum ita fuit compoſitus, ut ex poeticis fabulis aliiſque illi inſertis nugis & ineptiis ſatis clare appareret, auctorem ejus fuiſſe Grammaticum, & eas herbas, quarum *ideas* ſive formas deſcribere conatus eſſet, nunquam propriis vidiſſe oculis. Quas ergo Galenus vocat ἰδέας herbarum, has Suidas appellat εἰκόνας; nempe quoniam Pamphilus non nudo tantum ſermone formas herbarum deſcripſit, verum etiam ad imitationem vetuſtiorum auctorum Græcorum, quorum ipſe compilaverat ſcrinia, depictas earundem effigies addidit.„ Hæc Lambecius: Sed cujus argumentatio mera tantum conjectura, ut dixi, nititur. Locus autem Galeni, in quo de Pamphilo agitur, adducitur ab eodem Lambecio pag. 529. & ſic ſe habet: Ὁ δέ γε Πάμφιλος, ὁ τὰ περὶ τῶν βοτανῶν συνθείς, εὔδηλός ἐστι κἀξ αὐτῶν, ὧν γράφει, γραμματικὸς ὤν, καὶ μήθ' ἑωρακὼς τὰς βοτάνας, ὑπὲρ ὧν διηγεῖται, μήτε τῆς δυνάμεως αὐτῶν πεπειραμένος, ἀλλὰ τοῖς πρὸ αὐτοῦ γεγραφόσιν ἅπασιν ἄνευ βασάνου πεπιστευκώς. Et paulo ante: Οὕτω δὲ καὶ Πάμφιλος ἐποιήσατο τὴν περὶ τῶν βοτανῶν πραγματείαν. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν εἴς τε μύθους γραῶν τινας ἐξετράπετο, καί τινας γοητείας ἅμα τισὶν ἐπῳδαῖς, ἃς ἀναιρούμενοι τὰς βοτάνας ἐπιλέγουσι. καὶ δὴ κέχρηται πρὸς περίαπτα, καὶ ἄλλας μαγγανείας, οὐ περιέργους μόνον, οὐδ' ἔξω τῆς ἰατρικῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ ψευδεῖς ἁπάσας. Hæc Galenus.

9 Γεωργικὰ βιβλ.] Ex hoc opere Pamphili fragmenta quædam hodie adhuc ſuperſunt in *Geoponicis*, ſive Collectaneis de Re Ruſtica. Vide lib. ii. cap. xviii. lib. v. cap. xxiii. lib. vii. cap. xx. lib. x. cap. xxxix. cap. xl. & cap. lxxxvi. lib. xiii. cap. xv. lib. xiv. c. xx.

10 Λειμῶνα] Opus hoc in epitomen redegerat Diogenianus, teſte Suida ſupra v. Διογενειανός.

11 Ἔστι δὲ ποικίλων περιοχή. περὶ γλ.] Lambecius loco ante laudato recte monuit, ſcribendum eſſe, ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ γλωσσῶν, ἤτοι λέξεων, &c. Emendationem enim hanc confirmat ipſe Suidas ſupra, ubi recenſet auctores, ex quibus Lexicon ſuum compilaverit. Cæterum opus hoc Pamphili περὶ γλωσσῶν laudant Athenæus, Etymologus, & Euſtathius ad Odyſſ. pag. 1572. 41.

12 Ἐννενήκοντα πέντε] Sic legitur in MSS. Pariſ. itemque ſupra in catalogo auctorum, ex quibus Lexicon Suidæ compilatum eſt. At priores Editt. habent, σέ. i. e. ccv. cujus loco alteram lectionem ſubſtituendam eſſe recte judicavit Lambecius.

τοῦ ἀ μέχει τοῦ δ' Ζωπυρίων ἐπεποίηκε. Εἰς τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα, καὶ τὰ καλούμενα [1] Ὀπικά. Τέχνην κριτικήν· καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

Πάμφιλος.[2] Οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγεν ἐν τοῖς πότοις.

Ἔγχει πιεῖν μοι, καὶ τὸ πέρδικος σκέλος.
Ἀμίδα δότω τις. ἢ πλακοῦντά τις δότω.

Οὕτως Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Πάμφιλος,[3] δημαγωγὸς Ἀθήνησι. καὶ ἔκλεψε τὰ τοῦ δήμου, καὶ φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ, κατελύθη, ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

Πάμφορος. παντοῖα φέρων.

Πάμψυχος.[4] ὁ Ἀμφιάραος, ὅτι πασῶν ἀνάσσει ψυχῶν ἐν ᾅδου. ἢ ὁ διασώσας πᾶσαν τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν. ἢ ὁ διαπαντὸς τὴν ψυχὴν σώζων· ὅ ἐστιν ἀθάνατος.

Πάν. ὄνομα Θεοῦ Ἑλληνικοῦ, τραγοσκελὴς, φιλέρημος, ἀπράγμων, ἐπ' ὤμων ἔχων νεβρίδιον, καὶ καλαυρόπιον, καὶ συρίγγιον. καὶ ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀλίπλαγκτος.

Πάν, Πανός. ὅτι Αἴσωπος, ὁ Μιθριδάτου ἀναγνώστης, ἔγραψε περὶ Ἑλένης· ἐν ᾧ φησι, [5] Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὑρίσκεσθαι, ὃς ὑπὸ ἡλίου ἀνάπτεται, ποιεῖ δὲ πρὸς φίλτρα.

Πᾶν.[6] Τὸ Πᾶν ἐστιν ὅ, τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτερον τρόπον, τὸ ἐκ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ ἔξωθεν κενοῦ σύστημα. ὁ μὲν οὖν κόσμος πεπερασμένος ἐστί· τὸ δὲ κενὸν, ἄπειρον. τῶν δὲ ἀστέρων τὰ μὲν ἀπλανῆ συμφέρεσθαι τῷ οὐρανῷ· τὰ δὲ πλανώμενα, κατ' ἰδίας κινεῖσθαι κινήσεις. τὸν δὲ ἥλιον λοξὴν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι διὰ τοῦ Ζωδιακοῦ κύκλου. ὁμοίως τε τὴν σελήνην ἑλικοειδῆ. εἶναι δὲ τὸν μὲν ἥλιον εἰλικρινὲς πῦρ, καὶ μείζονα τῆς γῆς, καὶ σφαιροειδῆ, ἀναλόγως τῷ κόσμῳ. πῦρ μὲν οὖν εἶναι, ὅτι τὰ πυρὸς πάντα ποιεῖ. μείζω δὲ τῆς γῆς, τῷ πᾶσαν ὑπ' αὐτοῦ φωτίζεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν· καὶ [7] τῷ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβάλλειν, τῷ μείζονα εἶναι. πάντοθέν τε βλέπεσθαι, διὰ τὸ μέγεθος. γεωδεστέραν δὲ τὴν σελήνην, ἅτε καὶ προσγειοτέραν οὖσαν. τρέφεσθαι δὲ τὰ μὲν ἔμπυρα ταῦτα, καὶ τὰ ἄλλα ἄστρα, τὸν μὲν ἥλιον ἐκ μεγάλης θαλάττης, [8] νοερὸν ὄντα ἄναμμα. τὴν δὲ σελήνην ἐκ ποτίμων ὑδάτων, ἀερομιγῆ τυγχάνουσαν, καὶ πρόσγειον οὖσαν. τὰ δὲ ἄλλα ἀπὸ γῆς. δοκεῖ δὲ αὐτοῖς σφαιροειδῆ εἶναι καὶ τὰ ἄστρα, καὶ τὴν γῆν ἀκίνητον οὖσαν. τὴν δὲ σελήνην οὐκ ἴδιον ἔχειν φῶς, ἀλλὰ ὑπὸ ἡλίου λαμβάνειν ἐπιλαμπομένην.

Nicandri loca ab aliis non explicata, & in ea, quæ vocantur Opica. Artem Criticam: & plurima alia Grammatica.

Πάμφιλος. Pamphilus. Hic in conviviis verſus ſemper loquebatur. Veluti, *Infunde mihi quod bibam, & crus perdicis* [*adde.*] *Matulam det aliquis, aut placentam aliquis det.* Sic Athenæus in *Dipnoſophiſtis.*

Πάμφιλος. Pamphilus, Demagogus Athenis: qui cum ærarium expilaſſet, & in furto deprehenſus eſſet, damnatus eſt, ut inquit Ariſtophanes.

Πάμφορος. Omnia ferens. Varia ferens.

Πάμψυχος. Sic dicitur Amphiaraus, quod omnium animarum apud Inferos Rex ſit. Vel, quod integram animam ſuam conſervet. Vel, quod perpetuo animam conſervet; id eſt, immortalis ſit.

Πάν. Pan, Deus Græcorum, hircinos habens pedes, ſolitudine gaudens, otioſus, in humeris geſtans pellem hinnuli, habenſque pedum & fiſtulam. Vide de eo in v. Ἀλίπλαγκτος.

Πάν. Pan. Æſopus, Mithridatis anagnoſtes, ſcripſit librum de Helena, in quo dicit, eſſe piſcem quendam cetacei generis, qui Pan vocetur. In hoc reperiri lapidem aſteriten, qui a Sole accendatur, & philtrorum uſui inſerviat.

Πᾶν. Univerſum. Univerſum eſt cum Mundus, tum alio ſenſu id, quod ex Mundo & vacuo exteriore compoſitum eſt. Et Mundus quidem finitus eſt: vacuum vero, infinitum. Stellarum autem aliæ ſunt inerrantes, & cum toto cœlo circumvolvuntur: aliæ vero errantes, & proprio motu moventur. Porro, Sol circulum Zodiacum oblique permeat: & ſimiliter Luna per anfractus curſum ſuum abſolvit. Sol autem eſt ignis puriſſimus, terraque major, & globoſus, ad rationem Mundi. Et ignis quidem, quia omnia facit, quæ & ignis. Terra major, quod eam totam illuſtret; neque ipſam modo, ſed etiam cœlum. Sed & terræ umbra in conum deſinens, majorem eum eſſe oſtendit: itemque quod undique cernatur, propter ipſius magnitudinem. Luna vero magis terrena eſt, utpote terræ propinquior. Hæc autem ignea, & reliqua aſtra aluntur, Sol quidem, qui eſt ardor intelligens, magno mari: Luna vero, quæ eſt aere mixta & terræ vicina, aquis dulcibus. At reliqua aſtra, terra. Putant etiam [Stoici,] ſidera eſſe globoſa, & terram immobilem. Adhæc, Lunam nullum lumen habere, ſed id a Sole accipere, & ab

1 Ὀπικά] Vox eſt corrupta, cujus loco modo laudatus Lambecius pag. 541. reſcribendum eſſe cenſet ὀφιόνικα, i. e. ut ipſe interpretatur, *Remedia contra ſerpentes.* At ego potius legendum eſſe cenſeam ὀφιακά, (quo nomine notatur poema de ſerpentibus) auctoritate Scholiaſtæ Nicandri, qui pag. 20. Nicandrum expreſſe ἐν τοῖς ὀφιακοῖς citat. Similis argumenti & tituli librum ſcripſerat etiam Petrichus, teſte eodem Scholiaſta, pag. 27. & 30.

2 Πάμφιλος. οὗτος ἀεὶ ἔμμετρα ἔλεγ.] Hæc Suidas ſumpſit ex Athenæi *Dipnoſoph.* lib. 1. pag. 4.

3 Πάμφιλος, δημαγωγὸς Ἀθ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum* pag. 19. (10. Ed. Baſ. *P.*)

4 Πάμψυχος. ὁ Ἀμφ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram,* pag. 118. ut Portus monuit.

5 Πᾶνα ἰχθὺν καλεῖσθαι κητώδη. ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερ.] Hæc etiam ad verbum ex Hephæſtione refert Photius pag. 493. quem confer. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Αἴσωπος. ubi eadem leguntur.

6 Τὸ Πᾶν ἐστιν ὅ, τε κόσμος, καὶ καθ' ἕτ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Laertii in *Zenone Cit.* ſegm. CXLIII. CXLIV. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

7 Καὶ τῷ τὴν γῆν κωνοειδῆ σκιὰν ἐπιβ.] Apud Laertium rectius ſic legitur, καὶ τὸ τὴν γῆν δὲ κωνοειδῆ σκιὰν ἀποτελεῖν, τὸ μείζονα εἶναι σημαίνει.

8 Νοερόν] Sic recte habet Laertius, cujus loco in prioribus Editt. peſſime excuſum eſt νωθρόν. Vide quæ notavimus ſupra ad v. Ἄναμμα, ubi hic ipſe locus legitur.

ἐκλείπ

ἐκλείπειν δὲ τὸν ἥλιον, ἐπιπροσθούσης αὐτῷ τῆς σελήνης κατὰ τὸ ἐφ' ἡμᾶς μέρος. Φαίνεται γὰρ ὑπερχομένη ταῖς συνόδοις, καὶ ἀποκρύπτουσα αὐτὸν, καὶ πάλιν παραλλάττουσα. γνωρίζεται δὲ τοῦτο διὰ λεκάνης ὕδωρ ἐχούσης. τὴν δὲ σελήνην ἐμπίπτουσαν εἰς τὸ τῆς γῆς ἀποσκίασμα. ὅθεν καὶ ταῖς πανσελήνοις μόναις ἐκλείπειν, καίτοι κατὰ διάμετρον ἱσταμένην κατὰ μῆνα τῷ [1] ἡλίῳ. ὅτι κατὰ λοξοῦ ὡς πρὸς τὸν ἥλιον κινουμένη, παραλλάττει πλάτει, ἢ βορειοτέρα, ἢ νοτιωτέρα γινομένη. ὅταν μέντοι τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν καὶ τῶν διὰ μέσων γένηται, εἶτα διαμετρήσῃ τὸν ἥλιον, τότε ἐκλείπει. γίνεται δὲ τὸ πλάτος αὐτῆς κατὰ τῶν ἡλιακῶν, καὶ τῶν διὰ μέσων, ἐν Χηλαῖς, καὶ Σκορπίῳ, καὶ Κριῷ, καὶ Ταύρῳ.

Παναγές. καθαρόν. ἅγος γὰρ, καὶ ἁγνεία, καὶ μύσος, κατ' ἀντίφρασιν. Ἡ δὲ ἔθει, καὶ πᾶσαι μετ' αὐτῆς ἀῤῥηφόροι καὶ παναγεῖς γυναῖκες, καὶ πολὺν χρόνον ἔκπληξις αὐτὰς κατεῖχε, καὶ σκότος.

Παναθήναια. [2] Ἀθήνησιν ἑορτὴ ἐπὶ τῷ ὑπὸ Θησέως γενομένῳ συνοικισμῷ. πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου, τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθηνᾶς· ὕστερον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δήμους εἰς ἄστυ. ἄγεται δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἐτῶν. καὶ [3] ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια, ὁ πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος, καὶ ἀνήρ. τῷ δὲ νικῶντι δίδοται ἆθλον, ἔλαιον ἀμφιφορεῦσι, καὶ ὁ νικῶν στεφανοῦται ἐλαίᾳ πλεκτῇ.

Παναθήναια. [4] διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθήνησι· τὰ μὲν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν· τὰ δὲ διὰ πενταετηρίδος, ἃ καὶ μεγάλα ἐκάλουν. ἤγαγε δὲ τὴν ἑορτὴν πρῶτος Ἐριχθόνιος, ὁ Ἡφαίστου. τὰ δὲ Παναθήναια πρότερον Ἀθήναια ἐκαλοῦντο.

Πανάκεια. θεραπεία, καὶ ὄνομα Θεᾶς.

Πάνακτος. [5] πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Βοιωτίας. Θουκυδίδης δὲ καὶ οὐδετέρως καλεῖ τὸ χωρίον· Μένανδρος δὲ, ἀρσενικῶς.

Παναλκές. ἰσχυρότατον.

Πανάνυτον. [6] πάντη δυνατόν.

Πανάωρος. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ γάρ που λαγόνεσσι ῥυτὶς πανάωρος ἤδη.

περὶ τῆς ὥρας.

Πανάπυστος. ἀνήκοος.

Πανα{ρι}στίδης. ὄνομα κύριον.

Παναρκέος. τοῦ μεγάλου, καὶ δυνατοῦ. [7] Ἡλίου δὲ

eo illuſtrari. Solem tum deficere, cum ei Luna opponitur ab ea, quæ ad nos ſpectat, parte. Videtur enim cum Sole congrediens, eumque ſubiens, ipſius lumen abſcondere, rurſuſque aperire: ut ope pelvis aqua plenæ cognoſcere licet. Lunam vero deficere, cum in umbram terræ incidit: eamque cauſam eſſe, quare tunc tantum deficiat, cum plena eſt; quanquam ſingulis menſibus ſtet e regione Solis. Nam cum obliquo motu contra Solem moveatur, latitudine variat, vel ad auſtralem, vel ad ſeptentrionalem partem magis vergens. Cum igitur illius latitudo ad Solis latitudinem, eorumque, quæ intermedia ſunt, pervenerit, deinde Soli per diametrum ſe oppoſuerit, tunc deficit. Ejus autem latitudo Soli e diametro opponitur in Cancro, Scorpio, Ariete, & Tauro.

Παναγές. Purum. Sanctum. Caſtum. Ἄγος enim & puritatem, ſive caſtitatem ſignificat, & per antiphraſin, piaculum. *Illa vero currebat, & cum ea virgines,* Ἀῤῥηφόροι *dictæ, matronæque ſacræ, & multum tempus ſtupor & formido eas tenuit.*

Παναθήναια. Panathenæa. Feſtum Athenis celebrari ſolitum ob incolas Atticæ a Theſeo in unam civitatem coactos. [Inſtitutum fuit] primo ab Erichthonio, Vulcani & Minervæ filio: poſtea vero a Theſeo, qui populos [Atticæ] in unam civitatem coegit. Ludi autem Panathenaici quinto quoque anno celebrantur: victorique præmii loco datur oleum in amphoris, & corona oleagina.

Παναθήναια. Panathenæa. Athenis duplicia celebrabantur Panathenæa: altera ſingulis annis; altera vero quinto quoque anno: quæ etiam majora vocabantur. Primus Erichthonius, Vulcani F. hoc feſtum celebravit. Panathenæa vero prius Athenæa vocabantur.

Πανάκεια. Curatio, Remedium. Item, nomen Deæ.

Πάνακτος. Panactus. Urbs inter Atticam & Bœotiam ſita: quam Thucydides genere neutro; Menander vero maſculino genere effert.

Παναλκές. Robuſtiſſimum. Fortiſſimum.

Πανάνυτον. Quod omnino confici poteſt.

Πανάωρος. Immaturus. In Epigrammate: *Nam & ruga immatura in facie tua jam apparet.*

Πανάπυστος. Is, de quo nulla omnino eſt fama. De quo nihil auditur.

Παναριστίδης. Panariſtides. Nomen proprium.

Παναρκέος. Omnibus ſufficientis. Sive mag-

1 Ἡλίῳ] Sic recte habet MS. A. itemque Laertius loco laudato. At priores Editt. male, ἠμιστφαιρίῳ.

2 Παναθήναια] De hoc feſto Meurſius libello ſingulari egit: quem conſule.

3 Καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἴσθμια, πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος, καὶ ἀνήρ] Hæc valde vereor ne ab ineptulo aliquo in locum hunc intruſa ſint. Quid enim ad rem faciant, non video.

4 Παναθήναια. διττὰ Παναθήναια ἤγετο Ἀθ.] Ex Harpocratione.

5 Πάνακτος. πόλις μεταξὺ τῆς Ἀττ.] Et hæc ex Harpocratione ſumpta ſunt.

6 Πάντη δυνατόν] Photius in Lexico inedito habet παντοδύναμον, i. e. *quod omnia poteſt*: quod magis placet.

7 Ἡλίου δὲ παναρκέος] Reſpexit Suidas ad locum Callimachi, quem adducit Scholiaſta Pindari ad *Nem.* I. v. 3.

> Οἵ τε καὶ Ἀπόλλωνα παναρκέος ἡελίοιο
> Χῶρι διατμήγουσι, καὶ εὔποδα Δηωΐνην
> Ἀρτέμιδος.
> *Qui etiam Apollinem ab omnia illuſtrante Sole*
> *Diſtinguunt, & pulchram Proſerpinam*
> *A Diana.*

Sic enim fragmentum hoc emendat, diſtinguit, & Latine vertit vir longe doctiſſimus Richardus Bentlejus ad Fragm. Callim. XLVIII.

παναρχέος. τοῦ πανταχῇ λάμποντος.

Παναρμόνιον. πάντοθεν ἡρμοσμένον.

Παναρμόνιον.[1] ἐξ ὅλου τεταγμένον. ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία.

Παναυγές. πάνυ λαμπρόν.

Πανδαμάτωρ. πάντα ὑποτάσσων.

Πανδαισία.[2] ἡ δαψιλὴς καὶ κραταιὰ εὐωχία. μᾶζα δέ ἐστιν ὁ στρυφνὸς ἄρτος.

Πανδαισία. Ὡς [3]καλὸν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφος αὐτῶν, καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία. πανδαισία δέ ἐστιν, ὅταν δεῖπνον ἕκαστος αὐτῷ κομίζων καταπιθῆται, καὶ πάντες πάντων μετέχωσιν. ἢ πανδαισία, ἡ πάντα ἔχουσα ἄφθονα, καὶ μηδὲν ἐλλείπουσα ἐν τῇ δαιτί.

Πανδαισίας. πολυτελοῦς τραπέζης. εὐωχίας.

Πανδέκται. [4]Οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθύνας ὑπέχω τοῖς πανδέκταις, τοῖς ἀποσμιλεύουσι τὰ ὀνόματα.

Πανδελετείους[5] γνώμας. τουτέστι, δυστρόπους. ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν φιλόδικος, καὶ γράφων ψηφίσματα· καὶ ἦν εἷς τῶν περὶ τὰ δικαστήρια διατριβόντων. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

Πανδερκεῖς. πάντα ὁρῶντες.

Πάνδεια.[6] ἑορτή τις Ἀθήνησι, μετὰ τὰ Διονύσια ἀγομένη.

Πανδημεί. [7]Πότερον πανδημεὶ ἐξεληλάκασιν, ἢ τοὺς ἀπομάχους σφῶν οἴκοι κατέλιπον; † Πανδημεὶ δὲ καὶ παγγενεὶ ἦλθον οἱ Λυδοὶ παρακαλοῦντες.

Πάνδημος[8] Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκάλουν τὴν ἀφιδρυθεῖσαν περὶ τὴν ἀρχαίαν ἀγορὰν, διὰ τὸ ἐνταῦθα πάντα τὸν δῆμον συνάγεσθαι τὸ παλαιὸν ἐν[9] ταῖς ἐκκλησίαις, ἃς ἐκάλουν ἀγοράς. ἔστι δὲ τὸ πάνδημον, [10]πάγκοινον.

Πανδήμου. παντὸς τοῦ πλήθους. ἢ παντὸς τοῦ δημώδους καὶ ἀγελαίου ὄχλου. καὶ ἑταίρας ὄνομα. Οὐκ ἐκ τοῦ πανδήμου καὶ ἀσελγοῦς ἐπιτηδεύματος.

Πανδιονίς.[11] μία τῶν δέκα φυλῶν παρ' Ἀθηναίοις,

hi, & potentis. At ἡλίου παναρχέος, ſignificat, Solis omnia illuſtrantis.

Παναρμόνιον. Per omnes partes apte compoſitum & ordinatum. Valde concinnum.

Παναρμόνιον. Cujus partes omnes apto & concinno ordine diſpoſitæ ſunt. Ἁρμονία enim eſt aptus & concinnus ordo.

Παναυγές. Valde ſplendens. Splendidiſſimũ.

Πανδαμάτωρ. Omnia domans. Omnia ſubigens.

Πανδαισία. Convivium ſplendidum, & omni epularum genere inſtructum. Μᾶζα vero, eſt panis durus.

Πανδαισία. [Ariſtophanes:] *O Neptune, quam pulchrum agmen illorum apparet, & denſum, & ſtrenuum, inſtar mazæ & convivii collatitii.* Πανδαισία enim eſt convivium, ad quod quiſque ſymbolam ſuam confert, cibos ſecum allatos apponens, ut omnes eorum participes ſint. Vel πανδαισία dicitur convivium omni ciborum genere abunde inſtructum, & cui nihil deeſt.

Πανδαισίας. Menſæ ſumptuoſæ. Convivii ſplendidi.

Πανδέκται. Pandectæ. *Epiſtolam mittere nolui, ne a Pandectis illis, qui ſingula nomina ad vivum reſecant, ad examen vocarer.*

Πανδελετείους γν. Sententias Pandeletias. Id eſt, malignas. Pandeletus enim ſycophanta fuit litium amans: idemque pſephiſmata ſcribebat, & unus erat ex illis, qui circa judicia crebro verſabantur. Meminit ejus Cratinus in *Chironibus*.

Πανδερκεῖς. Omnia videntes.

Πάνδεια. Pandia. Feſtum quoddam Athenis, quod poſt Bacchanalia celebrabatur.

Πανδημεί. Cum toto populo. Univerſi. *An univerſi ſedibus ſuis egreſſi ſunt, an vero imbelles & ad pugnam ineptos domi reliquerunt? † Lydi vero univerſi ad eum venerunt, orantes.*

Πάνδημος Ἀφροδίτη. Sic vocatur Venus, in foro antiquo collocata: quod univerſus populus ibi olim congregari ſoleret. Πάνδημον enim eſt publicum, ſive quod toti populo commune eſt.

Πανδήμου. Ejus quod univerſo populo, vel toti plebi & gregariæ turbæ commune eſt. Vulgare. Item, nomen meretricis. *Non vulgari & meretricio quæſtu* [*victum ſibi comparabat.*]

Πανδιονίς. Pandionis. Una decem Tribuum

1 Παναρμόνιον. ἐξ ὅλου τετ.] Confer Heſychium h. v. qui eadem habet.

2 Πανδαισία. ἡ δαψιλὴς καὶ κραται.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Pacem*, pag. 663. (454. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro κραταιὰ rectius legitur παντοία.

3 Ὡς καλὸν, ὦ Πόσειδον, τὸ στῖφ.] Ariſtophanes in *Pace*, pag. 662. (454. Ed. Baſ. *P.*)

Ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στῖφος αὐτῶν φαίνεται,
Καὶ πυκνὸν, καὶ γοργὸν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

Sic etiam apud Suidam locus hic diſtinguendus eſt.

4 Οὐκ ἐπέστειλα, ἵνα μὴ εὐθ.] Hæc ſunt verba Syneſii, Epiſt. C. ut Pearſonius obſervaverat.

5 Πανδελετείους γνώμας. τουτέστι, δυστρ.] Ex Enarratore Comici ad *Nubes*, pag. 176. (106. Ed. Baſ. *P.*)

6 Πάνδεια. ἑορτή τις Ἀθ.] Ex Harpocratione, qui ſcriptum habet Πάνδια, per ι. Cæterum, Photius in Lexico inedito de feſto illo ſequentia notat: Πάνδια. ἑορτή τις, ἀπὸ Πανδίας τῆς Σελήνης, ἢ ἀπὸ Πανδίονος, οὗ ἐστι καὶ φυλὴ ἐπώνυμος. ἄγεται δὲ αὕτη τῷ Διΐ, ἐπονομασθεῖσα ἴσως οὕτως ἀπὸ τοῦ πάντα δεῖν θύειν τῷ Διΐ. Eadem habet Etymologus; niſi quod pro πάντα δεῖν θύειν, apud eum legatur, πάντα δινεύειν: dicerem mendoſe, ſi de ineptis etymologiis quicquam certi ſtatui poſſet.

7 Πότερον] Sic rectius MS. Pariſ. A. quam priores Editt. quæ habent, πρότερον.

8 Πάνδημος Ἀφροδίτη. οὕτως ἐκ.] Ex Harpocratione. *De Venere* Pandemo autem præter alios vide Meurſium ad Lycophr. 112.

9 Ἐν ταῖς ἐκκλησίαις] Has tres voces ex Harpocratione revocavi, quæ in prioribus Editt. deſunt.

10 Πάγκοινον] Sic recte habet MS. Pariſ. A. itemque Harpocratio, & Photius in Lexico inedito. At priores Editt. peſſime παγκόσμιον: quod vocabulum Portus inepte interpretatur.

11 Πανδιονίς. μία τῶν δέκα φυλ.] Ex Harpocratione.

ἀπὸ Πανδίονος τοῦ Ἀθηναίων κληθεῖσα.

Πανδοκεύτρια.[1] ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχεσθαι πάντας. εἴρηται δὲ καπηλὶς, παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πηλόν. πηλὸς δὲ ὁ οἶνος. ὅθεν καὶ ἄμπελος, οἱονεὶ ἔμπελος οὖσα· ἡ ἐν αὐτῇ ἔχουσα πηλόν.

Πάνδοκοι.[2] αἱ πάντας ὑποδεχόμεναι. Τοῦτο δὲ ἴσασιν ἤδη περιφερόμενον καὶ πάνδοκοι γρᾶες. καὶ πανδοκεῖον, τὸ πάντας ὑποδεχόμενον οἴκημα.

Πανδοσία.[3] πόλις μία τῶν ἐν Κασσωπίᾳ.

Πανδούρα. μάχαιρα κρεωκόπος. ἢ πηκτίς. ζήτει ἐν τῷ Πηκτίς.

Πάνδροσος. ὄνομα γυναικός.

Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτης, Φιλόσοφος· οὗ πολὺς ἐν Φιλοσόφοις λόγος. φέρεται αὐτοῦ βιβλία Φιλόσοφα πλεῖστα.

Παναίτιος[4] ὁ νεώτερος, Νικαγόρου, Ῥόδιος, Φιλόσοφος Στωϊκὸς, Διογένους γνώριμος, ὃς καθηγήσατο τοῦ Σκιπίωνος, τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ, μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ᾽ ἐν Ἀθήναις.

Παναίτιος[5] μάγειρος. οὗτος μικροφυὴς ἦν. διαβάλλει δὲ αὐτὸν Ἀριστοφάνης ὡς καταλαβόντα τὴν γυναῖκα αὐτοῦ μοιχευομένην. ἐδυναστεύετο γὰρ ὑπ᾽ αὐτῆς μεγάλης οὔσης.

Πάνεμος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Μακεδόσιν, ὁ Ἰούλιος παρὰ Ῥωμαίοις.

Πάνθεον. τόπος. ἀνὰ τὸ πεδίον τῶν Ῥωμαίων ναὸς ἦν κοινὸς πάντων τῶν Θεῶν. Πάνθεον ἐκάλουν αὐτὸν οἱ ἐπιχώριοι.

Πάνθηρ. ὄνομα κύριον.

Πάνθηρος. ὄνομα κύριον.

Πάνθ᾽[6] ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. ἡ Ῥοδῶπις ἑταίρα ἐγένετο. τοὺς οὖν πολὺ ἀπολέσαντας ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως, πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συνορῶντας, ἐπιφωνεῖν τὸ λεγόμενον.

Πάνθοος. ὄνομα κύριον.

Πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἂν Θεὸς θέλῃ, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, χωρεῖ κατὰ νοῦν ταῦτα. ἕτερον ἑτέρῳ τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ. τουτέστιν, ὁπόσα ἂν θελήσῃ ὁ Θεὸς, καὶ ἡ τύχη κατορθοῖ, ταῦτα χωρεῖ κατὰ νοῦν.

apud Athenienſes, a Pandione Athenienſi ſic vocata.

Πανδοκεύτρια. Mulier tabernaria. Caupona. Sic dicta, quod omnes excipiat. Eadem etiam καπηλίς vocatur, quod vinum corrumpat. Πηλὸς enim vocatur vinum. Unde etiam vitis dicta eſt ἄμπελος, quaſi ἔμπελος, i. e. vinum in ſe continens.

Πάνδοκοι. Mulieres, quæ omnes excipiunt hoſpitio. Cauponæ. *Hoc autem, quod circumfertur, vel vetulæ cauponæ jam norunt.* Et πανδοκεῖον, diverſorium publicum.

Πανδοσία. Pandoſia. Urbs una ex illis, quæ ſunt in Caſſopia.

Πανδούρα. Culter culinarius, quo carnes ſecantur. Item inſtrumentum Muſicum, quod etiam πηκτὶς dicitur. Vide in v. Πηκτίς.

Πάνδροσος. Pandroſus. Nomen mulieris.

Παναίτιος. Panætius Rhodius, ſenior, Philoſophus, inter reliquos Philoſophos celebris: cujus plurimi libri Philoſophici circumferuntur.

Παναίτιος ὁ νεώτ. Panætius junior, Nicagoræ F. Rhodius, Philoſophus Stoicus, Diogenis diſcipulus, & præceptor Scipionis, cognomento Africani, poſt Polybium Megalopolitam. Obiit Athenis.

Παναίτιος μάγ. Panætius coquus, qui parva erat ſtatura corporis. Hunc Ariſtophanes irridet, ut qui uxorem ſuam in adulterio deprehendiſſet. Illa enim, cum magno eſſet corpore, virum parere ſibi cogebat.

Πάνεμος. Panemus. Apud Macedones eſt nomen menſis, qui apud Romanos Julius vocatur.

Πάνθεον. Pantheon. In campo Romanorum erat omnium Deorum templum, quod indigenæ Pantheon vocabant.

Πάνθηρ. Panther. Nomen proprium.

Πάνθηρος. Pantherus. Nomen proprium.

Πάνθ᾽ ὅμοια, καὶ Ῥοδ. *Omnia ſimilia ſunt, & Rhodopis illa formoſa.* Rhodopis erat meretrix. Illos igitur, qui multum pecuniæ in Rhodopidem impenderant, ejuſque noctes magno pretio redemerant, cum alias mulieres intuerentur, proverbio hoc uſos eſſe dicunt.

Πάνθοος. Panthous. Nomen proprium.

Πάνθ᾽ ὅσ᾽ ἂν Θεὸς θ. *Omnia quæ Deus voluerit, & fortuna ad bonum exitum perduxerit, ex animi ſententia ſuccedunt. Alterum autem horum alteri opportuno tempore occurrit.*

1 Πανδοκεύτρια. ἡ καπηλίς. παρὰ τὸ δέχ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 45. (23. Ed. Baſ. *P.*)

2 Πάνδοκοι] Sic habent MSS. Pariſ. At priores Editt. πάνδοχοι, & πανδοχεῖον, per χ.

3 Πανδοσία. πόλις μ.] Ex Harpocratione.

4 Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγ.] De hoc Panætio vide omnino Jonſium lib. II. *de Script. Hiſt. Phil.* cap. XIII.

5 Παναίτιος μάγειρος. οὗτος μικρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 562. (385. Ed. Baſ. *P.*)

6 Πάνθ᾽ ὅμοια, καὶ Ῥοδ.] Ut ſenarius compleatur, ſcribendum eſt, Ἅπαντ᾽ ὅμοια, &c. ut Portus etiam monuit. Cæterum, Eraſmus proverbium hoc male exponit. Non enim ſenſus ejus eſt, eandem eſſe conditionem mortalium, formoſoſque pariter ac deformes ſeneſcere & mori: ſed potius, ſtultum eſſe, formoſas tantum meretrices ſectari, earumque noctes magno pretio redimere, cum nihil interſit inter formoſas & deformes, & hæ libidini noſtræ æque ſatisfacere poſſint, ac illæ. Nimirum, ut Horatius ait lib. I. Sat. II.

Num, tibi, quum fauces urit ſitis, aurea quæris
Pocula? Num eſuriens faſtidis omnia, præter
Pavonem, rhombumque? Tument tibi quum inguina, &c.

Cætera enim, quæ apud Satyricum ſequuntur, præ pudore omitto. Deinde animadverto, ab interpretibus non eſſe intellectam vocem διάφορον, quæ hic non ſignificat *diverſitatem*; ſed *pecuniam*, ſive *pretium*: quo ſenſu vox iſta tum apud Dionyſium Halicarnaſſenſem pluribus in locis, tum etiam apud alios ſcriptores interdum accipitur. Significationis hujus ignoratio effecit, ut Schottus & Portus loco huic Suidæ ſenſum omnino alienum affingerent: quorum hallucinationem nos correximus.

Πάνθυς. πανθέατος.

Πανθοΐδης. ὁ τοῦ Πάνθου.

Πανθοινεί. ἐπίῤῥημα.

Πανθοίνην. πανδαισίαν. Βάβριος·

Λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην,
Ἔγκατα λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων,
Καὶ σπλάγχνα δάπτων.

Λέγεται καὶ πανθοινία. Βούλομαι ἑστιᾶσαι σε πανθοινίαν.

Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν. ἤτοι μετὰ πάσης μήνιδος καὶ χόλου, ἢ κατὰ πάντα τὸν τῆς μήνιδος χρόνον.

Πάνθυτα. πανσέβαστα. [1] Πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε. πανσέβαστα νόμιμα ἐξεπλήρωσε.

Πανικοῖς δείμασι. τοῦτο γίνεται ἐπὶ τῶν στρατοπέδων, ἡνίκα αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκταραχθῶσι, μηδεμιᾶς αἰτίας προφανείσης. τῷ δὲ Πανὶ εἰώθεισαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλῳ, σιωπῇ φησι τούτῳ τῷ Θεῷ οὐ δεῖν προσιέναι. ἢ ὅτι τὰ ἄνευ αἰτίας τῷ Πανὶ ἀνετίθεσαν. δοξάζεται γὰρ πολεμίων ἔφοδος εἶναι· καὶ ἀναλαμβάνοντες ὅπλα ὑπὸ ταραχῆς, ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται. [2] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Πανὶ φιλοσκοπέλῳ λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς
Κνακὸν ὑπηνήταν τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.

τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολέμους· Θεοδώρου τοῦ Ῥοδίων στρατηγοῦ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι λέγοντος, ὅτι κράτιστόν ἐστιν ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς μένειν ἐπὶ τῶν ὅπλων, καὶ τὴν ἡσυχίαν ἔχειν· αὐτός τε περιθέων ἐβόα, καὶ διὰ τῶν ὑπηρετῶν παρήγγειλε, μένειν ἐν ταῖς σκηναῖς καθωπλισμένους ἅπαντας.

Πάνιον. ὄνομα τόπου· ἔνθα καὶ χάρακα παρὰ αἰγιαλὸν, ὃ λέγεται Πάνιον, πρὸς τοῖς τῆς Ἡρακλείας μέρεσι.

Πανιώνιος [3] κρατήρ.

Πανόλβιος, ἐπῶν ποιητής. ἔγραψε διάφορα, καὶ πρὸς Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν· καὶ πρὸς Ἐρύθριον, καὶ πρὸς Δωρόθεον ἡγεμόνα καὶ Κόμητα· καὶ εἰς Ἀφθόνιον Κόμητα· καὶ ἐπιτάφιον Ὑπατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίου.

Πανομφαίῳ. [4] ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφαίνεται.

Παννονία. χώρα.

Πανοπεύς.

Πανόπη. ὄνομα. καὶ Πανοπιάδης, πατρωνυμικόν.

Πανόπτης. πολυόφθαλμος.

Πανόπτεια.

Πανόσπρια. ἡ ἐκ τῶν ὀσπρίων μίξις.

Πάνθυς. Omnia videns.

Πανθοΐδης. Panthi filius.

Πανθοινεί. Adverbium. Solenni epulo.

Πανθοίνην. Lautum convivium. Epulum ſolenne. Babrius: *Leo quidem ipſe lautis dapibus abunde ſe explebat, inteſtina hauriens, medullamque oſſium bibens, & viſcera devorans.* Dicitur etiam πανθοινία. *Volo te lautiſſimo convivio excipere.*

Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν. Vel ſignificat, cum omni ira: vel, toto tempore iræ.

Πάνθυτα. Maxime veneranda. [Sophocles:] *Valde veneranda [Deorum] ſacra peregit.*

Πανικοῖς δείμασι. Panico terrore. Hoc accidit in bello, quum ſubito & equi & homines metu conſternantur, nulla apparente cauſa. Pani vero mulieres cum clamore ſacra facere ſolebant. Et Menander in *Dyſcolo* inquit, cum ſilentio non eſſe ad hunc Deum accedendum. Vel, quia ea, quorum cauſa non apparet, Pani tribuebantur. Milites vero, [cum Panico terrore corripiuntur,] exiſtimantes ab hoſtibus ſe invadi, arma in ſe mutuo vertunt. Id autem cum in bellis [non raro] accidere ſoleat, Theodorus Rhodiorum Imperator in Commentariis dicit, optimum eſſe, ſi milites iſtiuſmodi temporibus in armis quieſcant. Ipſe etiam per exercitum diſcurrens clamabat, & per miniſtros militibus denunciabat, ut omnes intra tentoria armati ſe continerent.

Πάνιον. Panion. Nomen loci: ubi etiam caſtrum eſt juxta littus, quod Panion vocatur, in Heracleæ finibus.

Πανιώνιος κρατήρ. Crater omnibus Ionibus communis.

Πανόλβιος. Panolbius, Poeta. Scripſit diverſa: velut carmen ad Ætherium, morbo defunctum. Ad Erythrium. Ad Dorotheum, Præſidem & Comitem. In Aphthonium Comitem. Epitaphium Hypatiæ, filiæ Erythrii.

Πανομφαίῳ. [Jovi] Panomphæo, ad quem omnia omina & omnis divinatio refertur.

Παννονία. Pannonia regio.

Πανοπεύς. Panopeus.

Πανόπη. Panope. Nomen [proprium.] Et Πανοπιάδης, patronymicum. Panopi filius.

Πανόπτης. Multos habens oculos. Omnia videns.

Πανόπτεια. Omnia cernens.

Πανόσπρια. Variorum leguminum mixtio.

1 *Πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε*] Hæc ſunt verba Sophoclis *Ajace*, pag. 420. ut Portus monuit. Vide ibi Scholiaſtam.

2 *Ἐν Ἐπιγράμμασι ——— ἀνέθηκε τράγον*] Cæcus ſit, qui non videat, verba iſta ex margine in locum hunc violenter intruſa eſſe, ubi ſenſum & ſeriem orationis interrumpunt. Quæ enim ſequuntur, *τοῦτο γίνεται περὶ τοὺς πολ.* conjungenda ſunt cum præcedentibus illis, *ἀνθιστάμενοι ἀλλήλοις μάχονται*: inter quæ proinde cum nota hæc importune admodum, ut diximus, infarcta ſit; vel penitus eam delendam, vel ſaltem ad finem articuli hujus rejiciendam eſſe patet. Cæterum, diſtichum hoc decerptum eſt ex Epigrammate, quod integrum exſtat Anthol. l. VI. c. XXIV. ut Portus etiam monuit.

3 *Πανιώνιος κρατήρ*] Philoſtratus lib. IV. *de Vit. Apoll.* cap. 5. *Παρελθὼν δὲ ἐπ' ἄλλης ἡμέρας ἐς τοὺς Ἴωνας, Τίς, ἔφη, ΚΡΑΤΗΡ οὗτος; οἱ δὲ ἔφασαν, ΠΑΝΙΩΝΙΟΣ.* Ad hunc locum Philoſtrati Suidas reſpexit.

4 *Πανομφαίῳ. ᾧ πᾶσα φ.*] Scribendum puto, *Πανομφαίῳ Διΐ. εἰς ὃν πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται.* Quomodo enim *τὸ ἀναφαίνεται* loco huic convenire poſſit, non video: quamvis non ignorem ſic etiam apud Heſychium legi. Euſtathius ad Il. Θ. pag. 711. 52. *Πανομφαῖος Ζεὺς*, inquit, *εἰς ὃν πᾶσα ὀμφὴ ἀνάγεται*: quod conjecturam noſtram firmat.

Πανοῦργος. ὁ πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος. λέγεται δὲ καὶ ὁ πάνυ φρόνιμος, καὶ ὁ πάντα ἐπιστάμενος. τὸ [1] δὲ πανοῦργε ἡμεῖς μὲν μετριώτερον φαμέν· Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις. Ἀριστοφάνης·

> Καὶ [2] πανοῦργον, καὶ πανοῦργον. πολλάκις γὰρ αὔτ' ἐρῶ.
> Καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.

Καὶ, [3] Πανουργιππαρχίδας. τούτους κωμῳδεῖ ὡς πανούργους, τὸν Τισαμενὸν καὶ τὸν Φαίνιππον καὶ τὸν Ἱππαρχίδην, καὶ τὸν γέροντα τὸν Φαλακρὸν, καὶ τὸν Θεόδωρον, Διομειαλαζόνας. καλεῖ δὲ οὕτως ἀπὸ Διομείων τοῦ δήμου, ὃς ὠνόμασται οὕτως ἀπὸ τινος Διόμου. † Τὸν πανοῦργον δὲ εἰς τὸν φρόνιμον μεταλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐγκράτεια.

Πανοῦργος. Callidus. Improbus. Sic etiam dicitur valde prudens, & qui omnia novit. Hoc nomen πανοῦργος apud nos quidem levius convicium notat: apud Atticos vero pro graviſſimo maledicto ſumitur. Ariſtophanes: *Et fraudulentum, fraudulentum inquam. Sæpius enim idem dico. Nam & iſte ſingulis diebus ſæpius fraudulentus eſt.* Et, Panurgipparchidas. [Ariſtophanes] ut fraudulentos perſtringit, Tiſamenem, Phænippum, Hipparchidem, & ſenem calvum, & Theodorum Diomenſem. Erat enim Theodorus ex Diomiis, populo [Atticæ,] ſic dicto a Diomo quodam. Interdum etiam πανοῦργος ponitur pro φρόνιμος, i. e. prudens. Vide in v. Ἐγκράτεια.

Πανωλεθρία. καὶ πανώλης. ὁ πανώλεθρος.

Πανωλεθρία. Omnium interitus. Internecio. Et πανώλης. Perditiſſimus. Omnino perdendus.

Πανσελήνῳ. Ἀριστοφάνης φησὶ περὶ Κλεωνύμου· Πῶς [4] σου τὸν πρωκτὸν συνήγαγε; καὶ φησὶ, Τῇ πανσελήνῳ. [5] διότι οἱ Ἕλληνες πάντες πρὸς τὴν σελήνην ἔπραττον ἀποβλέποντες. Δάτιδος γοῦν καὶ Ἀρταφέρνους, στρατηγῶν τοῦ βασιλέως Περσῶν, εἰς Μαραθῶνα ἐμβεβληκότων, περιέμενον τὴν πανσέληνον ἐπὶ τῷ τότε ἐξελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. καὶ πρὶν τοὺς Λακεδαιμονίους παραγενέσθαι, κατώρθωσαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον. παίζει οὖν Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ἔθος.

Πανσελήνῳ. Plenilunio. Ariſtophanes de Cleonymo dicit: *Quanto vero tempore podicem contraxit?* Et reſpondet: *Plenilunio.* Græci enim omnes in rebus gerendis lunam obſervabant. Cum igitur Datis & Artaphernes, duces Regis Perſarum, in Marathonem irruptionem feciſſent, [Lacedæmonii] plenilunium expectabant, ut tunc demum ad bellum exirent. Sed priuſquam illi [ad opem ferendam] advenirent, Athenienſes bellum feliciter jam confecerant. Ad hunc igitur morem Ariſtophanes alludens, jocatur.

Πανσθενέστατον. ἰσχυρότατον.

Πανσθενέστατον. Fortiſſimum. Robuſtiſſimum.

Πανσπερμία. παγκαρπία.

Πανσπερμία. Fruges miſcellæ.

Πανστρατί. ὅλῳ τῷ στρατοπέδῳ.

Πανστρατί. Cum toto exercitu.

Πανσυδί. πανστρατιᾷ. καὶ πανσυδίη.

Πανσυδί. Cum toto exercitu. Et πανσυδίη. Idem.

Πάντα [6] ἐν ἐλάττονι θέμενοι, ἀδεῶς ἐπόρθουν.

Πάντα ἐν ἐλάττ. *Omnia [avaritiæ ſuæ] poſtponentes, populationes impune faciebant.*

Πάντ' ἔχεις. πάντ' ἔγνωκας.

Πάντ' ἔχεις. Omnia tenes. Omnia noſti.

Πάντα κάλων σείειν. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἀρμενα χαλώντων.

Πάντα κάλων σείειν. Omnem rudentem movere. Proverbium de iis, qui omni ſtudio in aliqua re elaborant. Ducta eſt metaphora ab illis, qui vela demittunt.

Πάντα [7] κινήσω πέτρον. ὁμοία τῇ, Πάντα λίθον κίνει. τοῦ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν, ὡς ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίπει. πριάμενος οὖν Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον, πολὺν χρόνον ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπέραινε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπηρώτα, πῶς ἂν εὕροι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι· Πάντα λίθον κίνει. τὸ δὲ, πάντα κάλων σείειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἄρμενα κινούντων.

Πάντα κινήσω πέτρον. *Omnem movebo lapidem.* Simile [eſt hoc proverbium] illi: *Omnem lapidem move.* Victo Mardonio ad Platæas, fama erat, eum intra ambitum tentorii ſui defoſſum reliquiſſe theſaurum. Polycrates igitur Thebanus eum locum mercatus, diu theſaurum quæſivit. Cum autem nihil proficeret, Delphos miſit, ſciſcitatum, quomodo eum reperturus eſſet. Apollinem vero reſpondiſſe ajunt: *Omnem lapidem move.* Proverbium vero illud, *Omnem rudentem quate*, dictum eſt per tranſlationem ab illis, qui vela movent.

1 Τὸ δὲ πανοῦργε ἡμεῖς ———— σφοδρ. βλασφημίαις] Hæc ſunt verba Scholiaſtæ Ariſtoph. ad *Ranas* pag. 211. (131. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro ἐπὶ σφοδραῖς βλασφημίαις, legitur, ἐπὶ σφοδρᾶς ἀτιμίας.

2 Καὶ πανοῦργον, & c.] Duo hi ſeptenarii Trochaici leguntur apud Ariſtophanem *Equit.* pag. 300. (202. Ed. Baſ. *P.*)

3 Καὶ Πανουργιππαρχίδας. τούτους κωμ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 399. (285. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur, Γέροντα τὸν Φαλακρόν: uti etiam hic apud Suidam legendum eſt.

4 Πῶς σου τὸν πρ.] Scribe, Πόσῳ δὲ τὸν πρωκτὸν χρόνῳ συνήγαγεν. Sic enim legitur apud Ariſtophanem *Acharnenſ.* pag. 374. (264. Ed. Baſ. *P.*) unde locus hic depromptus eſt.

5 Διότι οἱ Ἕλληνες πάντες πρ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

6 Πάντα ἐν ἐλάττονι θ.] Locus hic ſupplendus eſt ex Polybio, apud quem lib. IV. cap. VI. ſic legitur: Πάντα δ' ἐν ἐλάττονι θέμενοι τῆς σφετέρας πλεονεξίας, ἀδεῶς ἐπόρθουν. &c.

7 Πάντα κινήσω πέτρον. ὁμοία τῇ. Πάντα λ.] Hæc, & quæ ſequuntur, deſcripta ſunt ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 233.

Πάντα λίθον κινεῖν. Πολυκράτει τῷ Θηβαίῳ χρησμὸς ἐξεπέμφθη πειρωμένῳ τόπον, ἔνθα Μαρδόνιος ἐσκήνωσεν, ὅτε Πέρσαι ἔφυγον· καὶ εὗρε χρυσόν. οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῶν τοὺς καρκίνους θηρευόντων.

ctum eſſe [per tranſlationem] ab illis, qui

Πάντα λίθον κιν. Omnem lapidem movere. Polycrates Thebanus, cum poſt fugam Perſarum locum illum emiſſet, in quo Mardonius tetenderat, oraculo hoc accepto, aurum invenit. Alii dicunt, [proverbium hoc] dicancros venantur.

Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν. ἐπὶ τῶν εἰς πάντα [1] εὐδοκιμεῖν βουλομένων.

Πάντα μὴ βούλου κρ. *Ne in omnibus victor eſſe velis.* Dicitur de illis, qui in omnibus excellere volunt.

Πάντα ὀκτώ. οἱ μὲν Στησίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ ταφῆναι πολυτελῶς πρὸς ταῖς ἀπ' αὐτοῦ Στησιχορείοις λεγομέναις πύλαις, καὶ τοῦ μνημείου ἔχοντος ὀκτὼ κίονας, καὶ ὀκτὼ βαθμοὺς, καὶ ὀκτὼ γωνίας. οἱ δὲ, ὅτι Ἀλήτης κατὰ χρησμὸν τοὺς Κορινθίους συνοικίζων, ὀκτὼ φυλὰς ἐποίησε τοὺς πολίτας, καὶ ὀκτὼ μέρη τὴν πόλιν.

Πάντα ὀκτώ. Omnia octo. Nonnulli ajunt, Steſichorum Catanæ ſplendide ſepultum fuiſſe, ad portas, quæ ab eo Steſichoreæ vocantur, ipſo monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Quidam vero tradunt, Aleten, cum Corinthios in unam civitatem oraculo juſſus coegiſſet, cives in octo tribus, & urbem in octo partes diſtribuiſſe.

Πανταχῆ. [2] πάντα τρόπον. πανταχοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῖ δὲ, καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον.

Πανταχῆ. Ubique. Quovis modo. Πανταχοῦ, & πανταχόθι, In quovis loco. At πανταχοῖ, & πανταχόσε, in quemvis locum.

Πανταχῆ τῶν τόπων περισκεψάμενοι. καὶ πανταχοῦ γῆς.

Πανταχῆ τ. τ. Quaquaverſum circumſpicientes. Et πανταχοῦ γῆς. Ubique terrarum.

Παντέλειον. ὁλόκληρον.

Παντέλειον. Integrum. Perfectum.

Πανταίνετος.

Πανταίνετος. Pantænetus. [Nomen propriũ.]

Παντευχία. πανοπλία.

Παντευχία. Idem quod πανοπλία. Integra armatura.

Παντικάπαιον. ὄνομα πόλεως.

Παντικάπαιον. Panticapæum. Nomen urbis.

Παντὶ σθένει. ὅλῃ δυνάμει.

Παντὶ σθένει. Totis viribus.

Παντί τῳ. παντί τινι.

Παντί τῳ. Idem quod παντί τινι.

Παντοδαής. ὁ πάντα εἰδώς. [3] Τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον, ὅσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;

Παντοδαής. Omniſcius. Omnia ſciens. *Quis opus peregit tantum, quantum omniſcius ille Democritus?*

Παντοδαπά. παντοῖα.

Παντοδαπά. Omnigena.

Παντοκρατορεία. παναρχία.

Παντοκρατορεία. Imperium in omnia.

Παντοκράτωρ. καὶ κλίνεται παντοκράτορος, ἐπὶ γενικῆς· καὶ ἐπὶ κλητικῆς, ὦ παντοκράτορ.

Παντοκράτωρ. Omnipotens. Declinatur in genitivo, παντοκράτορος: & in vocativo, ὦ παντοκράτορ.

Παντολιγοχρόνιος. [4] παντελῶς ὀλιγοχρόνιος.
Ἄρτι δὲ καὶ νύμφη παντολιγοχρόνιος.

Παντολιγοχρόνιος. Valde exiguum tempus durans. [In Epigrammate: *Obii, modo mater,*] *modo item uxor: omniaque brevi tantum tempore fui.*

Παντομιγές. πολυειδές. [5] Εἴ πού τι χωρίον παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον ὑπάρχοι, ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διά τινων ὑφειμένων ἐνηδρευμένος· καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος.

Παντομιγές. Miſcellaneum. Multifarium. *Sicubi prædium eſſet, variarum rerum copia abundans, & fertile, ejus dominus illico comprehendebatur, ſubornatis calumniatoribus, qui ſpecioſa crimina adverſus eum confingerent. Innocens igitur injuriis opprimebatur, ipſo injuriæ auctore judice.*

Παντὸς μᾶλλον. ἀντὶ τοῦ, πάντως.

Παντὸς μᾶλλον. Omnino.

Πάντοσε. πανταχοῦ.

Πάντοσε. Quaquaverſum. Ubique.

Πανούργου. πάντα πράττοντι, καὶ μηδὲν ἀπο-

Πανούργου. Omnia audenti, & nullum faci-

[1] Εὐδοκιμεῖν] Sic rectius habet MS. Pariſ. A. quam priores Editt. in quibus legitur, εὐδαιμονεῖν.

[2] Πανταχῆ. πάντα τρόπον. πανταχ.] Locum hunc ex MS. Pariſ. A. emendavi, qui in prioribus Editt. male ſic legitur: Πανταχῆ. πανταχοῦ. πάντα τρόπον. ἐν παντὶ τρόπῳ. καὶ πανταχόθι. πανταχοῦ δὲ, καὶ πανταχόσε, εἰς πάντα τόπον. Cæterum, pro πάντα τρόπον, legendum eſt. πάντα τόπον: ſubintellecta nimirum præpoſitione κατά.

[3] Τίς ἔργον ἔρεξε τοσ.] Lege & diſtingue,
——————Τίς ἔργον ἔρεξε τοσοῦτον,
Ὅσσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος;
Vide Laertium in *Democrito,* ubi integrum Epigramma, ex quo verba hæc decerpta ſunt, legitur: ut Pearſonius obſervaverat.

[4] Παντολιγοχρόνιος] Male Suidas vocem hanc & concepit, & interpretatus eſt. Scribere enim debebat, Πάντ' ὀλιγοχρόνιος. τουτέστι, κατὰ πάντα, ἢ ἐν πᾶσιν ὀλιγοχρόνιος: ut patet ex ipſo Epigrammate, ex quo ſequens fragmentum Suidas decerpſit. Id enim ſcriptum eſt in novam nuptam, decimo octavo ætatis anno extinctam, poſtquam brevi tantum tempore & uxor & mater (filium enim viginti tantum dies natum amiſerat) fuiſſet. Epigramma hoc integrum exſtat Anthol. lib. III. cap. XII. pag. 325. ubi recte, ut dixi, legitur πάντ' ὀλιγοχρόνιος: quam lectionem in verſione ſecutus ſum.

[5] Εἴ πού τι χωρίον παντομ.] Hæc ſunt verba Eunapii, ut diſcimus ex ipſo Suida infra v. Ῥουφῖνος: ubi locus hic auctior legitur.

στελλομένῳ. ἢ πανούργῳ, καὶ ἀναιδεῖ. [1] Σοφοκλῆς·

——— Φωτὶ παντούργῳ φρένας

Ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ᾽ ἀπώσαντες κράτη.

nus intentatum relinquenti. Vel, aſtuto, & impudenti. Sophocles: [*Nunc vero Atridæ*] *homini iſti fraudulento & doloſo* [*arma*] *adjudicarunt; me rejecto, qui fortitudine reliquis antecello.*

Πάντως. παντελῶς. [2] Οὐδὲ μνήσαις σύ γε πάντως κινήσεις.

Πάντως. Omnino. *Ne mentionem quidem ejus rei omnino facies.*

Παντοίας ἤδη μούσης πειραθέντες καθ᾽ ἑαυτούς. τουτέστι, ποικίλης καὶ παντοδαπῆς.

Παντοίας ἤδη μούσ. *Qui variam Muſam pro viribus jam experti ſunt.* Παντοίας enim idem ſignificat, quod ποικίλης, & παντοδαπῆς.

Πανοικί. ὅλῳ οἴκῳ.

Πανοικί. Cum tota familia.

Πάνυ. λίαν.

Πάνυ. Valde. Admodum.

Πανύασις, [3] Πολυάρχου, Ἁλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος, καὶ ποιητὴς ἐπῶν· ὃς σβεσθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγε. Δοῦρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε, καὶ Σάμιον. ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτος Θούριον. ἱστόρηται δὲ Πανύασις Ἡροδότου τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος. γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου· ὁ δὲ Ἡρόδοτος, Λύξου, τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δὲ οὐ Λύξην, ἀλλὰ [4] Ῥοιὼ τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν, ἱστόρησαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οη ὀλυμπιάδα. κατὰ δέ τινας, πολλῷ πρεσβύτερος. γέγονε γὰρ ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἁλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ᾽ Ὅμηρον. κατὰ δέ τινας καὶ μεθ᾽ Ἡσίοδον, καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ [5] Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδʹ, εἰς ἔπη θ. Ἰωνικὰ ἐν πενταμέτρῳ, (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρου, καὶ Νηλέως, καὶ τὰς Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ.

Πανύασις. Panyaſis, Polyarchi filius, Halicarnaſſenſis, prodigiorum interpres, & poeta Heroicus: qui poeſin exſtinctam in uſum revocavit. Duris vero memoriæ prodidit, eum fuiſſe Dioclis filium, & Samium. At Herodotus eum Thurium fuiſſe ait. Traditur item Panyaſis Herodoti hiſtorici patruelis fuiſſe. Fuit enim Panyaſis Polyarchi filius: Herodotus vero, Lyxi, Polyarchi fratris. Quidam vero non Lyxen, ſed Dryonem, Herodoti matrem, Panyaſidis ſororem fuiſſe dicunt. Panyaſis autem natus eſt Olympiade LXXVIII. Secundum alios vero antiquior fuit; utpote qui tempore belli Perſici vixerit. Occiſus autem eſt a Lygdamide, tertio Halicarnaſſi tyranno. Inter poetas ſecundus ei poſt Homerum locus tribuitur. Secundum alios vero poſt Heſiodum etiam & Antimachum. Scripſit etiam Heracliada, libris XIV. verſibus circiter novies mille. Ionica carmine pentametro, (agitur autem in eo poemate de Codro & Neleo & coloniis Ionicis) verſibus circiter ſepties mille.

Πανύασις, Ἁλικαρνασσεύς, νεώτερος, φιλόσοφος. Περὶ ὀνείρων βιβλία βʹ.

Πανύασις. Panyaſis, Halicarnaſſeus, junior, Philoſophus. Scripſit de ſomniis.

Πάνυ [6] γὰρ ἔστ᾽ ἤδη σχολὴ πολύ. τὸ δὲ πολὺ, κἂν ᾖ γλυκὺ, μοχθηρόν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Πάνυ γὰρ ἔστ᾽ ἤδ. *Omnino enim multum nobis nunc eſt otii.* † Id vero, quod multum eſt, quamvis ſit dulce, malum eſt. Ariſtophanes *Ranis.*

Πανύστατον. πάντων ἔσχατον.

Πανύστατον. Ultimum. Poſtremum.

Πάξαμος, λόγιος, ἔγραψεν Ὀψαρτυτικὰ κατὰ στοιχεῖον. Βοιωτικὰ ἐν βιβλίοις βʹ. Δωδεκάτεχνον. [7] ἔστι δὲ περὶ αἰσχρῶν σχημάτων. Βαφικὰ βιβλία βʹ. [8] Γεωργικὰ βʹ.

Πάξαμος. Paxamus, vir doctus. Scripſit de Arte culinaria, ordine alphabetico. Bœotica, libris duobus. Dodecatechnum, ſive, de ſchemis Venereis. De arte tinctoria libros duos. De Re Ruſtica libros duos.

Παξαμᾶς. [9] ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκή.

Παξαμᾶς. Paxamas. Panis bis coctus. Eſt vox Romana.

Πάππα. ὅτι πάππα, καὶ τέττα, καὶ ἄππα, οὐχ ὁ τροφεὺς, [10] ἐν ἀνθ᾽ ἑνὸς ὄντι, ἀλλὰ προσφώνησις

Πάππα, τέττα, & ἄππα, non eſt ſimpliciter idem, quod τροφεὺς, i. e. nutritius: ſed

1 Σοφοκλῆς] *Ajace*, p. 27. unde ſenſus hujus loci ſupplendus eſt.

2 Οὐδὲ μνήσαις σύ γε π.] MS. A. habet, οὐδὲ μνήμονας σύ γε πάντως κινήσεις. Sed utriuſque lectionis ſenſus propter brevitatem fragmenti incertus eſt & obſcurus. Ego locum hunc ſic verti, ac ſi legeretur, οὐδὲ μνήμονας σύ γε πάντως ποιήσεις.

3 Πανύασις] De hoc vide Voſſium *de Hiſt. Gr.* lib. IV. cap. VI.

4 Ῥοιὼ] Supra v. Ἡρόδοτος eadem Δρυὼ vocatur.

5 Ἡρακλειάδα] Id eſt, poema de rebus geſtis Herculis: de quo argumento, præter Panyaſin, & plures alii veterum ſcripſerant; veluti, Cinæthon, Nymphis, Promachidas, Piſander, Diotimus, & alii.

6 Πάνυ γὰρ ἔστ᾽ ἤδη σχ.] Locus hic ſuſpectus mihi eſt, de quo tamen nihil certi affirmare poſſum, quoniam locum ſcriptoris, ex quo iſta Suidas excerpſit, in promptu non habeo.

7 Ἔστι δὲ] Sic recte habet MS. Pariſ. B. At in prioribus Editt. legitur, ἔτι δὲ: quod ſenſus reſpuit. Non enim hic novum aliquod opus, & a præcedente diverſum ſignat Suidas, ſed Lectorem docere vult, de quo argumento liber Paxami, Δωδεκάτεχνον appellatus, ſcriptus fuerit. Senſum hunc pulchre confirmat ipſe Suidas ſupra v. Δωδεκαμήχανον, ubi refert, Cyrenen, famoſam meretricem, dictam fuiſſe Δωδεκαμήχανον: διὰ τὸ τοσαῦτα (i. e. δώδεκα) σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ ποιεῖν. Pulchre iſta, ut dixi, ad locum hunc Suidæ faciunt. Uti enim Cyrene dicta fuit Δωδεκαμήχανος, quod duodecim ſchemis ſive figuris Venereis in coitu uti ſoleret; ſic liber Paxami, in quo de XII ſchemis Venereis agebatur, dictus fuit Δωδεκάτεχνον: quod nomen ſono quidem, non autem ſenſu a priore diſcrepat.

8 Γεωργικὰ] Ex hoc opere non pauca fragmenta hodie adhuc ſuperſunt in *Geoponicis:* quorum novam editionem nunc parat eruditus juvenis Petrus Needham, Collegii S. Joannis hic apud Cantabrigienſes Socius.

9 Παξαμᾶς. ὁ δίπυρος ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λ.] Eadem legas etiam ſupra v. Δίπυρος. Confer Dufrenium in Gloſſario Græco, qui de hac voce plura notavit.

10 Ἐν ἀνθ᾽ ἑνὸς ὄντι] Sic Grammatici loqui ſolent, cum ſignificare volunt, duas voces eſſe ſynonymas, & alteram pro altera ſimpli-

ϖρὸς

πρὸς τροφέα. καὶ τὸ πάππα, καὶ τὸ ἄππα ἐ ψιλῶς ὁ πατὴρ, ἀλλὰ πρὸς πατέρα σεπτικὴ φωνή· καὶ τὸ τέττα, ἑταίρε. ὑπὸ δὲ λέγεται παρὰ Συρακουσίοις ὁ πατὴρ πάπας, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμὸν τοῦ π, πάππας.

Παππάζοιεν. [1] πάππα καλοῖεν.

Παππάξ. ἦχος πορδῆς. [2] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Παππασμός. προσφώνησις παρὰ παιδὸς εἰς πατέρα γινομένη.

Παπαί. σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα.

Παππίδιον. Ἀριστοφάνης·

[3] Ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον.

Ὑποκοριστικῶς πάππε.

Παππίζω. Ἀριστοφάνης·

[4] Παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.

Παπίριος. ὄνομα κύριον. Οὐ γὰρ ἦν οὐδὲ τούτων ἄτριψ ὁ Παπίριος.

Πάπορος. ὄνομα κύριον.

Πάππος. αἱ ἐπὶ τοῦ κάτω χείλους τρίχες. μύσταξ δὲ, ἐπὶ τοῦ ἄνω.

Πάππος, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον βασιλέα Θεοδόσιον, ὅτε καὶ Θέων ὁ φιλόσοφος ἤκμαζεν, ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα. βιβλία δὲ αὐτοῦ, Χωρογραφία οἰκουμενική. Εἰς τὰ τέσσαρα βιβλία τοῦ Πτολεμαίου μεγάλης Συντάξεως ὑπόμνημα. Ποταμοὺς τοὺς ἐν Λιβύῃ. Ὀνειροκριτικά.

Παππῷον.

[5] Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῷον ἐκ τῶν Μηδικῶν.

[6] ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ψήφισμα, ὥστε ἕκαστον κατὰ δύναμιν συμβαλέσθαι εἰς τὰ κοινὰ χρήματα. ταῦτα δὲ ἔταξεν Ἀριστείδης δοῦναι τοῖς συμμάχοις, εἰ τοῖς βαρβάροις πολεμοῖεν.

Παπυλεῶνος. [7] σκηνῆς. ἤτοι τένδας.

Πάπυρος. θηλυκῶς ἡ πάπυρος.

[8] Λαμπάδα κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
Σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Παραβαλέσθαι. τὸ ἐξαπατῆσαι. Θουκυδίδης α. οὕτω καὶ [9] Ὅμηρος· Παραβλήδην ἀγορεύων.

vox, qua quis nutritium alloquitur. Et πάππα, & ἄππα, non vocatur ſimpliciter pater, ſed eſt vox qua quis patrem reverenter compellat. Et τέττα eſt vox, qua quis ſocium compellat. Pater vero apud Syracuſanos vocatur πάπας; & per reduplicationem literæ π, πάππας.

Παππάζοιεν. Patrem appellent.

Παππάξ. Pappax. Sonus, qui auditur, cum crepitum ventris emittimus. Ariſtophanes *Nubibus*.

Παππασμός. Pappaſmus. Vox, qua filius patrem compellat.

Παπαί. Papæ. Adverbium lamentantis.

Παππίδιον. Paterculus. Ariſtophanes: *Audi nunc, patercule, ſupercilium paululum laxans*. Eſt diminutivum pro πάππε.

Παππίζω. Patrem appello. Ariſtophanes: *Filia pappam me vocans, ſimul triobolum lingua mihi ſubtrahit.*

Παπίριος. Papirius. Nomen proprium. *Nam Papirius ne horum quidem imperitus erat.*

Πάπορος. Paporus. Nomen proprium.

Πάππος. Pili, qui ſunt in labro inferiore, vel mento. At μύσταξ, pili labri ſuperioris.

Πάππος. Pappus, Alexandrinus, Philoſophus, qui ſub Imperatore Theodoſio ſeniore vixit, quo tempore etiam floruit Theon Philoſophus, qui in Ptolemæi Canonem ſcripſit. Libri ejus ſunt, Univerſalis Orbis deſcriptio. In quatuor libros magnæ Syntaxis Ptolemæi commentarius. Deſcriptio fluviorum, qui ſunt in Libya. Interpretationes ſomniorum.

Παππῷον. Avitum. *Tributum, quod avitum dicitur, in uſum belli Perſici collectum.* Tempore belli Perſici ſcitum fuit, ut quiſque pro facultatibus ſuis pecuniam aliquam in ærarium conferret: quam Ariſtides ſociis dari juſſit, qui Barbaros bello infeſtarent.

Παπυλεῶνος. Papilionis. Tentorii.

Πάπυρος. Papyrus. Eſt generis fœminini. [In Epigrammate:] *Lampadem cerea tunica indutam, fumigantem lucernam Saturni, junco & tenui papyro conſtrictam.*

Παραβαλέσθαι. Decipere. Fallere. Thucydides lib. I. Et παραβλήδην apud Homerum ſignificat, doloſe, fallaciter. *Fallaciter loquens.*

citer poni. Harpocratio v. Σῖτος: Ἀγνοεῖ δὲ, ὅτι ἐν αὐθ' ἑνὸς οὐδέποτε παρ' αὐτοῖς ὁ τόκος σῖτος καλεῖται. Id eſt: *Ignorat vero, nunquam apud eos σῖτος pro τόκος ſimpliciter poni.* Vide etiam Noſtrum ſupra v. Κάπηλος, ubi eadem phraſis occurrit.

1 Παππάζοιεν. πάππα καλ.] Obiter hic emendo Photium, apud quem in Lexico MS. ſic legitur: Παππάζοιεν. παρακαλοῖεν. Scribe, Παππάζοιεν. πατέρα καλοῖεν. Mendum ortum eſt ex ſcripturæ compendio, quo vox πατὴρ, & reliqui caſus obliqui inde deducti in MSS. plerumque exarari ſolent.

2 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 149. (83. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ἀκρόασαι νῦν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ μέτωπον. ὑποκοριστικῶς πάππε. † Παππίζω. Ἀριστοφάνης] Hæc omnia in prioribus Editt. incuria librariorum omiſſa ſunt, quæ ex MS. Pariſ. A. revocavi. Prior autem locus Ariſtophanis exſtat in *Veſpis* pag. 476. (333. Ed. Baſ. *P.*) Poſterior vero in eadem fabula, pag. 473. (332. Ed. Baſ. *P.*) ubi pro παππίζουσα rectius legitur παππάζουσα.

4 Παππίζουσ' ἡ θυγάτηρ με τρ.] Apud Ariſtophanem loco laudato ſic legitur:

Καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τριώβολον ἐκκαλαμᾶται.

Recte omnia: modo fulciendi metri gratia ante τριώβολον inſeras voculam τό, quæ librariorum incuria excidiſſe videtur.

5 Τὸν ἔρανον τὸν λεγ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Lyſiſtrata*, pag. 878.

6 Ἐγένετο ἐπὶ τῶν Μηδ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ inediti ad modo indicatum locum Ariſtophanis: quæ etiam leguntur ſupra v. Μηδική.

7 Παπυλεῶνος] Eſt vox Latinorum *papilio*, quæ a Græcis & Latinis barbarizantibus pro *tentorio* accipitur. Vide Dufreſnium in Gloſſario Græco.

8 Λαμπάδα, κηροχ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. X.

9 Ὅμηρος] Il. Δ. v. 6.

Παρα-

Παραβαλέσθαι. τὸ παύσασθαι, καὶ ἀπαλλαγῆναι. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων.

Παραβαλέσθαι. Ὁ δὲ Ἰούδας θρασὺς ὢν, ἔκρινεν ὑπὲρ τῆς τἀδελφοῦ σωτηρίας παραβαλέσθαι. ἤγουν, τολμηρῶς ἐπέρχεσθαι. καὶ παραβαλλόμενος. ἀντὶ τοῦ, ἀδεῶς ἐπερχόμενος. [1]Ὁ δὲ παραβαλλόμενος, καὶ διαβαίνων πρὸς τὸν Δορύμαχον πλεονάκις.

Παραβάλλεσθαι. πρὸς κίνδυνον ῥίπτειν ἑαυτόν. Λοιπὸν ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τολμᾶν. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ [2]πρὸς τῷ παραβάλλεσθαι καὶ διακινδυνεύειν ὅλος καὶ πᾶς ἦν. καὶ παραβαλλόμενος πλεονάκις. θαῤῥαλέως ὁρμῶν.

Παραβαλεῖν. ἀντὶ τοῦ παραδοῦναι. Ὁ [3]δὲ ὁρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρᾷ αὐτῆς· καὶ πέμπει πείσων πεντακισχιλίους καὶ μυρίους αὐτῇ χρυσοῦς, καὶ εἰ πλέον ἐδεῖτο, ἔφατο δώσειν. ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, καὶ ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι.

Παραβάλλειν. τὸ ἀπέρχεσθαι. Παραβάλλειν εἰς Σικελίαν πρὸς τὸν τύραννον. καὶ αὖθις· Αἰσχύνασαι τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν Θεὸν, καὶ ἑαυτὰς ὁμιλίαις ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι, ἐκολάσθησαν κατὰ τὸν νόμον. ἀντὶ τοῦ, μίξασαι.

Παραβαλεῖς. παραθήσεις. ὁμοιώσεις. ἐπιφοιτήσεις.

Παραβαλλόμενον. Οὐ γὰρ ἦν πρὸς τὴν Θρᾳκῶν χιόνα παραβαλλόμενον χαρίζεσθαι δάπιδας. καὶ παραβαλλόμενος, ἐξομοιούμενος. Τὰ πρῶτα παραβαλλόμενος τοῖς ἀρίστοις τῶν βασιλέων.

Παραβαλών. πλησίον στήσας. συνοδεύσας. Ὁ δὲ παραβαλὼν τὸν ἑαυτοῦ ἵππον τῷ Παρθουσίρου ἵππῳ, μηκέτι τὸ πέρα σπουδῇ ἐλαύνειν ἐκέλευεν. καὶ παραβάλλω. αἰτιατικῇ.

Παραβαλών. χαλάσας. [4]Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ παλαιστὴς παραβαλὼν τοὺς γομφίους.

ὥσπερ καὶ τὸ χαλάσαι κώπην λέγουσι παραβαλεῖν.

Παραβάλλοιτο. [5]ἀντὶ τοῦ [6]παραπέμψαιτο. Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος.

Παράβασις. [7]τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ [8]ἔλεγον ἐπιστρέφοντες ὁ Χορὸς πρὸς τοὺς θεωμένους. ἔστι δὲ ὁ τρόπος, ὅταν καταλιπὼν τὰ ἑξῆς τοῦ δράματος ὁ ποιητὴς συμβουλεύῃ τοῖς θεωμένοις, ἢ ἄλλο τι ἐκτὸς τῆς ὑποθέσεως λέγῃ. Παράβασις δὲ λέ-

Παραβαλέσθαι. A labore ceſſare. Moleſtiis liberari. Tranſlatio ducta eſt a remigibus.

Παραβαλέσθαι. Temere pericula adire. Vitæ diſcrimen adire. *Judas autem, qui audax erat & ſtrenuus, pro fratris ſalute diſcrimen vitæ adire ſtatuit.* Vel, audacter in hoſtem ruere. Et παραβαλλόμενος, temere ſe periculis objiciens. *Ille vero non ſine manifeſto vitæ periculo ſæpius ad Dorymachum ventitans.*

Παραβάλλεσθαι. Se in periculum conjicere. *Reliquum erat, ut periculis ſe exponerent, & fortiter aliquid auderent.* Et iterum: *Ille vero maxime cordi erat, pericula adire & dubiæ fortunæ aleæ rem committere.* Et παραβαλλόμενος. Temere in pericula ruens.

Παραβαλεῖν. Idem interdum, quod παραδοῦναι. Tradere. Committere. *Ille autem Meleſiam videt, viſamque amat, & pudicitiæ ejus ſolicitandæ cauſa quindecim aureorum millia ei mittit. Illa vero donum repudiavit, dicens, meretrici convenire, mercede accepta viro ignoto gratificari, & formam tanquam rem venalem pretio vendere.*

Παραβάλλειν. Abire. Diſcedere. *Abire in Siciliam ad tyrannum.* Et iterum: *Cum ſacra Deæ polluiſſent, & cum viris rem habuiſſent, ſecundum leges punitæ ſunt.* Hic enim τὸ παραβαλοῦσαι idem ſignificat, quod μίξασαι.

Παραβαλεῖς. Admovebis. Comparabis. Conferes. Accedes.

Παραβαλλόμενον. *Non licebat enim ipſi cum Thracum nive confligenti tapetas largiri.* Et παραβαλλόμενος. Aſſimilatus. Comparatus. *Principio cum optimis Regibus comparatus.*

Παραβαλών. Qui prope collocavit. Qui admovit. *Ille vero cum equum ſuum Parthuſiri equo admoviſſet, non amplius tanta contentione eum pergere juſſit.* Et παραβάλλω. Admoveo. Comparo. Accuſativo jungitur.

Παραβαλών. Qui laxavit. Qui exſeruit. Ariſtophanes: *Tanquam luctator dentes molares exſerens.* Sic etiam laxare remum παραβαλεῖν dicitur.

Παραβάλλοιτο. Deducat. Proſequatur. Æſchines contra Cteſiphontem.

Παράβασις. Parabaſis. Digreſſio. Sic vocatur id, quod Chorus ad ſpectatores converſus dicit: quum nimirum Poeta interrupta fabulæ ſerie, ſpectatoribus conſilium dat, aut aliud quid extra propoſitum argumentum dicit. Παράβασις autem dicitur, quod cum ar-

1 Ὁ δὲ παραβαλλόμενος καὶ διαβ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. IV. cap. LVII. ut Jacobus Gronovius recte obſervavit. Apud Polybium autem pro παραβαλλόμενος nunc legitur προσβαλλόμενος: ſed cui lectioni alteram præferendam eſſe judicat modo laudatus Jac. Gronovius; me quidem non diſſentiente.

2 Ὁ δὲ πρὸς τῷ παραβ.] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur etiam ſupra v. Ὅλος καὶ πᾶς.

3 Ὁ δὲ ὁρᾷ τὴν Μελησίαν, καὶ ἐρ.] Fragmentum hoc ex Æliano depromptum eſſe, diſcimus ex ipſo Suida ſupra v. Μίσθωμα, & infra v. Πρεσβεῦσαι, ubi pars Eclogæ hujus legitur, & ſcriptori illi aſſignatur.

4 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 626. (435. Ed. Baſ. P.) ubi de ſcarabæo verba ſunt.

5 Παραβάλλοιτο. ἀντὶ τοῦ παρ.] Ex Harpocratione.

6 Παραπέμψαιτο] Sic habet MS. A. itemque Harpocratio. At priores Editt. mutile, πέμψαιτο.

7 Παράβασις. τοῦτο λέγεται παράβασις, ἅπερ ἔλ.] Enarrator Comici ad *Pacem*, pag. 677. (462. Ed. Baſ. P.) rem eandem his verbis exponit: Νῦν παραβάσει κέχρηται ὁ Χορὸς, μηδὲν περὶ τῶν προκειμένων λέγων, ἢ τὸν ποιητὴν ἐπαινῶν. Παράβασιν δὲ τοῦτο ἐκάλουν, ἀπὸ τοῦ παραβαίνειν τὸν Χορὸν ἀπὸ τῆς νενομισμένης στάσεως εἰς τὴν καταντικρὺ τῶν θεατῶν ὄψιν, ὁπότε ἐβούλετο ὁ ποιητὴς διαλεχθῆναί τι ἔξω τῆς ὑποθέσεως, αὐτοὶ τῶν ὑποκριτῶν πρὸς τὸ θέατρον διὰ τοῦ Χοροῦ. ἐστρέφετο δὲ ὁ Χορὸς, καὶ ἐγίνοντο στίχοι δʹ. εἶτα διελθόντες, &c. Reliqua enim, ut apud Suidam.

8 Ἔλεγον ἐπιστρέφοντες ὁ Χορός] Legerim, ἔλεγεν ἐπιστρέφων ὁ Χορός.

γεται,

;τὸ), ἐπειδὴ ἀπήρτηται τῆς ἄλλης ὑποθέσεως· ἢ ἐπεὶ παραβαίνει ὁ Χορὸς τὸν τόπον. ἑστᾶσι μὲν γὰρ [1] κατὰ στοιχεῖον οἱ πρὸς τὴν ὀρχήστραν προσβλέποντες. ὅταν δὲ παραβῶσιν, ἐφεξῆς ἑστῶτες, καὶ πρὸς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες, τὸν λόγον ἐποιοῦντο· εἶτα διελθόντες τὴν καλουμένην παράβασιν, ἐστρέφοντο πάλιν εἰς τὴν προτέραν στάσιν. δῆλον δὲ ποιοῦσιν αὐτοὶ οἱ ποιηταὶ, τὸ στρέφεσθαι σημαίνοντες, καὶ τὸ παραβαίνειν. Πλάτων ὁ κωμικὸς ἐν Παιδαρίῳ· Εἰ [2] μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἠναγκαζόμην στρέψαι δεῦρο, οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν. Ἄμφω σημήνας, καὶ τὸ στρέφεσθαι, καὶ τὸ παραβαίνειν. καὶ Πισίδης·

Τὸν παραβάτην συμβαλὼν [3] πλασμῷ ξένῳ,
Πρὸ τῆς μάχης ἀφῆκας εἰς ἀντιστάτην.

gumento fabulæ non cohæreat: vel quod Chorus ſe convertat, & locum mutet. Qui enim Chorum conſtituebant, ordine ſtantes orcheſtram ſpectabant. Cum vero iidem converterentur, Theatrum reſpicientes verba faciebant: & deinde facta parabaſi, quam vocabant, rurſus converſi in priorem ſtatum revertebantur. Declarant id ipſi Poetæ, *converſionis* ſemper mentionem facientes, cum de *parabaſi* loquuntur. Plato Comicus in *Pædario: Niſi magna me neceſſitas cogeret, viri, huc me convertere, haud ſane per parabaſin hos verſus ad vos pronunciaſſem.* Utrumque nimirum ſignificat, & *converſionem* & *parabaſin.* Et Piſides: *Parabaten cum ficto hoſpite committens, ante pugnam in adverſarium immiſiſti.*

Παραβαίνω. Μή τι παραβαίνειν ἔδοξε τῶν κοινῶν;

Παραβαίνω. Prætereo. Violo. *Nunquid aliquid eorum, quæ ad remp. ſpectant, violare viſus eſt?*

Παραβεβάσθαι τὰς σπονδάς. τὸ παθητικὸν τοῦ παραβεβηκέναι. πάνυ ἀκολούθως Θουκυδίδης.

Παραβεβάσθαι τὰς σπ. *Fœdera violata fuiſſe.* Eſt paſſivum a παραβεβηκέναι. Thucydides.

Παραβέβλησαι. παραβόλως κέχρησαι. Καὶ παραβέβλησαι τῷ βίῳ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὔνοιαν, οὐδεμιᾶς ἀνάγκης σοι προσκειμένης.

Παραβέβλησαι. Te in periculum temere conjeciſti. *Vitæ periculum adiiſti propter benevolentiam tuam erga me; nulla neceſſitate te cogente.*

Παραβιβάζεσθαι. παραβαίνεσθαι.

Παραβιβάζεσθαι. Præteriri. Violari.

Παραβλέπουσα [4] θατέρῳ. Μὴ ἀτενίζουσα, φησὶν, ἀλλὰ τῷ ἑτέρῳ ὀφθαλμῷ βλέπουσα.

Παραβλέπουσα θατέρῳ. *Uno tantum oculo oblique intuens.* Non, inquit, intentis oculis intuens, ſed uno tantum oculo aſpiciens.

Παραβλήδην. [5] ἀπατηλικῶς. παραλογιστικῶς.

Παραβλήδην. Fallaciter. Doloſe.

Παραβληθησόμενος. συγκριθησόμενος. ὁμοιωθησόμενος.

Παραβληθησόμενος. Conferendus. Comparandus. Aſſimilandus.

Παραβλῶπες. παρορῶντες. διεστραμμένας ἔχοντες τὰς ὄψεις.

Χωλαί τε [6], ῥυσαί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ.

Παραβλῶπες. Oblique intuentes. Strabones. Diſtortos oculos habentes. [Homerus:] *Claudæ, & rugoſæ, oculoſque diſtortos habentes.*

Παραβλύσας. παραβαλών. ἀποπτύσας. Εἴποτε πληθεὶς οἴνου, καὶ παραβλύσας τὸ περιττὸν, εἶτα ὕπνου μέτοχος γένοιτο.

Παραβλύσας. Qui ejecit, vel evomuit. Qui exſpuit. *Si forte vino gravatus, ſuperfluum evomat, & poſtea ad ſomnum ſe componat.*

Παραβολή. λόγος αἰνιγματώδης καὶ κεκρυμμένος, πρὸς ὠφέλειαν φέρων.

Παραβολή. Parabola. Sive oratio obſcurum & occultum ſenſum habens, & [ad virtutem] utilis.

Παραβολή. διήγημα. [7] Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου. ἀντὶ τοῦ, ἐν διηγήσει ἀρχαίων λόγων. καὶ ἡ ὁμοίωσις, καὶ τὸ λάλημα, καὶ ὑπόδειγμα. [8] Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Παραβολή. Parabola. Narratio. *Aperiam in parabolis os meum.* Id eſt, res antiquas narrabo. Et παραβολή, comparatio, fabula, exemplum. *Nos fabulam inter gentes feciſti.*

Παραβολή. πραγμάτων ὁμοίωσις.

Παραβολή. Comparatio. Similitudo.

Παράβολος. [9] Ἀριστοφάνης Σφηξί·

Πονηρὸς εἶ πόρρω τέχνης, καὶ παράβολος.

Παράβολος. Falſus, adulterinus. Ariſtophanes *Veſpis: Non arte, [ſed natura] im-*

1 Κατὰ στοιχεῖον] Lege, κατὰ στίχον.

2 Εἰ μὲν μὴ λίαν, ἄνδρες, ἠναγκ.] Locum hunc ſic diſtinguendum & in verſus redigendum eſſe me monuit celeberrimus Richardus Bentlejus:

Εἰ μὲν μὴ λίαν (deeſt hic Anapæſtus) ἄνδρες, ἠναγκαζόμην
Στρέψαι δεῦρ', οὐκ ἂν παρέβην εἰς λέξιν τοιάνδ' ἐπῶν.

Simili metro uſus eſt Ariſtophanes in Parabaſi *Nubium*, cujus initium tale eſt,

Ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς γ' ὑμᾶς ἐλευθέρως
Τἀληθῆ, νὴ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.

Vide Hephæſtionem pag. 57. ubi plura hujuſmodi citat ex Eupolide & Cratino, a quo, tanquam inventore, metrum hoc Κρατίνειον vocatur.

3 Πλασμῷ] Portus ſuſpicabatur, legendum eſſe πλαστῷ: quam conjecturam, utpote de loco, de cujus ſenſu nihil certi ſtatui poteſt, in medio relinquo.

4 Παραβλέπουσα θατέρῳ] Ariſtophanes *Eccleſiaz.* pag. 738. (496. Ed. Baſ. *P.*)

Ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον παραβλέπουσα θατέρῳ.

Hunc locum Suidas hic repetere voluit.

5 Παραβλήδην. ἀπατ.] Uſus eſt hac voce Homerus Il. Δ. v. 6. ubi vide Scholiaſtam. Euſtathius ad Odyſſ. A. pag. 1406. 22. 23. Καὶ παραβλήδην παρ' Ὁμήρῳ ἀντὶ τοῦ συγκριτικῶς, ὡς οἱ παλαιοί φασι· κατὰ δὲ τὸν Σουΐδαν, ἀντὶ τοῦ ἀπατητικῶς, παραλογιστικῶς. Ad hunc ipſum locum Suidæ reſpexit.

6 Χωλαί τε, ῥυσαί τε, παρ.] Eſt verſus Homericus Il. I. v. 499.

7 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στ.] Pſalm. LXXVII.

8 Ἔθου ἡμᾶς εἰς παραβ.] Pſalm. XLIII.

9 Ἀριστοφάνης] *Veſpis* pag. 442. (317. Ed. Baſ. *P.*)

ἀντὶ ζ, ἐ γνήσιος. [1] Ἰώσηπος περὶ τῆς ἐγγαστριμύθου. Ταύτην αἰτοῦμαι τὴν χάριν ἀντὶ τῆς παραβόλου μαντείας.

Παραβόλως. [2] Πολύβιος· Μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς ἡλίκην δυναστείαν παραβόλως ἀντοφθαλμίσας.

Παραβολώτερος. ἀνόητος.

Παραβραβεύοντα. διακρίνοντα. διορίζοντα. [3] Ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τὴν παραβραβεύουσαν φάραγγα. ἀρσενικὸν ὁ φάραγξ.

Παραβύουσα. παρακαλύπτουσα.

Παράβυστον. παρακεκαλυμμένον. λάθρα γινόμενον.

Παράβυστον. [4] οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' Ἀθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ Ἕνδεκα. ἐκαλεῖτο δέ τις ἐν τοῖς νυμφικοῖς δωματίοις καὶ κλίνη παράβυστος, ἧς μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. λέγεσθαι δ' ἔοικε ταῦτα κατὰ μεταφορὰν, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς φορτίοις παραβυσμάτων. τουτέστι, παραπληρωμάτων.

Παραγάγης. παρηγορήσῃς. [5] Μηκέτι παραγάγης, ἵν' οὐ πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν ἀρωγοί.

Παραγγελία. [6] Ὅσην [7] σπουδὴν καὶ παραγγελίαν περὶ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα γέγονε. καὶ Αἰσχίνης δὲ τρόπον τινὰ τῇ αὐτῇ διανοίᾳ ἐχρήσατο ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος· Τὴν μὲν παρασκευὴν ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ τὴν παράταξιν ὅση γεγένηται, καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀγορὰν δεήσεις, αἷς κέχρηνταί τινες. Δείναρχος ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἀποφάσει· Καὶ τὰς ἰδίας παραγγελίας γεγενημένας καὶ τὰς δεήσεις.

Παράγγελμα. προτροπή. προκατάρξις. [8] Κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ τοῦ παραγγέλματος, ἀλλ' ἐκ τοῦ αὐτοκελεύστου τῆς προθυμίας τῶν θεωμένων.

Παραγγέλλοντα. δεχόμενον τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ Φάβιος λαβὼν τὴν ἀρχὴν, Πόπλιον ἀποδείκνυσιν ὕπατον, οὐδ' αὐτὸν [9] παραγγέλλοντα τὴν ἀρχήν.

Παραγγέλλοντας. Οἱ δὲ Ἀρειανοὶ ὄντες, προφάσει τοῦ δόγματος, ἀφικόμενοι ἐν Καρχηδόνι, περὶ τοὺς εἰς ἱερωσύνην παραγγέλλοντας ὅπως ὁ Γεζέριχος παρασκευῆς ἔχει καὶ γνώμης, [10] μαθεῖν. ἀντὶ τοῦ, τελοῦντας. καὶ Ξενοφῶν· Ὁ δὲ καταφεύγει ἐς τὸ αὑτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. καὶ αὖθις· Στρατιὰν ὡς πλείστην εἰς τὸν πόλεμον παραγγέλλων. ἀντὶ τοῦ, καταλέγων.

Παραγγέλλων. ἀντὶ [11] τοῦ, συνδιερχόμενος. συν-

probus es, & ſubdititius. [Et παράβολος. Temerarius.] Joſephus de ventriloqua vate inquit: *Hanc a te gratiam peto pro temerario vaticinio.*

Παραβόλως. Temere. Polybius: *Poſtea vero adverſus quantum imperium quanta audacia oculos attollere ſuſtinuit.*

Παραβολώτερος. Amens. Temerarius. Audax.

Παραβραβεύοντα. Diſcernentem. Diſterminantem. Dirimentem. *Perſæ vero impreſſionem hoſtis vitabant, voragine inter ipſos & hoſtē interjecta.* Φάραγξ hic eſt generis maſculini.

Παραβύουσα. Velans. Occultans. Abſcondens.

Παράβυστον. Occultum. Quod in occulto fit.

Παράβυστον. Parabyſtum. Ita vocabatur apud Athenienſes Judicium quoddam, cui Undecimviri præerant. Item, in thalamis lectus quidam appellabatur παράβυστος: cujus meminit Hyperides in oratione contra Patroclem. Videntur autem hæc dici per metaphoram, ductam ab iis, quæ ſarcinis inferciuntur & inculcantur.

Παραγάγης. Conſoleris. [Sophocles:] *Noli me conſolari, quæ nullum amplius auxilium ſpero a fratre nobili, iiſdemque, quibus & ego, parentibus nato.*

Παραγγελία. Ambitus. Prehenſatio. *Quanta contentione, quibus prehenſationibus in hoc judicio adverſarii uſi ſint,* [*ſcitis.*] Et Æſchines in oratione contra Creſiphontem eadem ſenten tia quodammodo uſus eſt. *Quanto conatu, quantoque ſtudio ſe ad hoc judicium adverſarii pararint, & quibus uſi ſint in foro precibus quidam,* [*vidiſtis.*] Dinarchus ἐν ἀποφάσει adverſus Polyeuctum: *Privataſque prenſationes & preces adhibitas.*

Παράγγελμα. Præceptum. Adhortatio. Signum, quo dato aliquid facere incipimus. *Plauſus frequens ortus eſt, non alicujus juſſu, ſed ex voluntario ſpectatorum ſtudio.*

Παραγγέλλοντα. Eum, qui magiſtratum ambit. *Fabius autem Conſul creatus, collegam deſignat Publium, qui nec ipſe magiſtratum illum ambibat.*

Παραγγέλλοντας. Ambientes. Jubentes. *Illi vero, cum religionem Arrianorum præ ſe ferrent, Carthaginem venerunt, ut explorarent, quo animo Genſericus erga ſacerdotes & Epiſcopos eſſet.* Et Xenophon: *Ille vero ad exercitum ſuum confugiens, ſtatim ad arma capienda concurri jubet.* Et iterum: *Exercitum quam maximum ad bellum conſcribi jubens.*

Παραγγέλλων. Simul tranſiens. Cum aliquo

1 Ἰώσηπος] *Antiq. Jud.* lib. VII. cap. XV. pag. 205.

2 Πολύβιος] Lib. II. cap. XXIV. ſed ubi legitur ἀντοφθαλμήσας, per η, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

3 Ἀποκλίνοντα τὸ Περσικὸν διὰ τὴν παραβρ.] Locus hic emendandus & ſupplendus eſt ex Theophyl. Simocatta, apud quem lib. II. cap. VIII. ſic legitur: Τὸ δὲ Ῥωμαϊκὸν τὴν τάφρον ἐξαπλάσαν κατωρύχει, συμπλοκῆς ἐφιέμενον, τὸ δὲ Περσικὸν τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντα διὰ τὴν παραβραβεύουσαν φάραγγα, πῶς ἀναγκαίαν ὁ φόβος ἐλάμβανε. Vide etiam infra v. Φάραγξ, ubi locus hic repetitur.

4 Παράβυστον. οὕτως ἐκαλ.] Ex Harpocratione. Confer Meurſ. *Attic. Lect.* lib. II. cap. IX.

5 Μηκέτι παραγ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Electra* pag. 119. ut Portus monuit.

6 Παραγγελία] Ex Harpocratione.

7 Ὅσην σπουδὴν & παραγγ. περὶ τὸν τουτ. ἀγ. γέγονε] Hæc ſunt verba Demoſthenis initio orationis περὶ τῆς παραπρεσβ. unde ſenſus hujus loci ſupplendus eſt.

8 Κρότος τε ἀθρόος οὐκ ἐκ τοῦ παραγγ.] Fragmentum hoc aſſignatur Arriano ſupra v. Αὐτοκέλευστος.

9 Παραγγέλλοντα τὴν ἀρχ.] De hac phraſi vide Valeſium ad Euagr. lib. II. cap. I.

10 Μαθεῖν] Deeſt verbum ἐπεμψαν, vel ſimile quid.

11 Ἀντὶ τοῦ, συνδιερχόμενος, συνανασφ.] Peſſime. Nihil enim hæc interpretatio cum verbo παραγγέλλων commune habet. Quare nugis & deliriis Grammaticorum hæc per me accenſeas licet.

ἀναστρέ-

ἀναστρεφόμενος. Ὁ δὲ παραγγέλλων ποτὲ μὲν τοῖς, ποτὲ δὲ τοῖς, ἥρπαζε μετ᾽ αὐτῶν, καὶ διεδύετο. ἢ παραγγέλλων, ἀντὶ τοῦ ἀπροόπτως ἐρχόμενος.

verſans. [Præcipiens.] *Ille vero modo his, modo illis ſigno dato, cum eis prædas agebat; &* [*per itinera occulta*] *penetrabat.* Vel παραγγέλλων, ex improviſo veniens.

Παράγγελσις. Αἱ γὰρ παραγγέλσεις οὐ καθ᾽ ἕν, ὡς πρότερον, ἀλλὰ διτταὶ ἐγένοντο.

Παράγγελσις. Præceptum. Mandatum. Edictum. *Edicta enim, non ſingula, ut ante, ſed bina proponebantur.*

Παράγεσθαι. μεταπείθεσθαι. [1] Θουκυδίδης· Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μόνοις παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες ἀπαγγελοῦσι.

Παράγεσθαι. Ab aliqua ſententia deduci. Decipi. Thucydides: *Suaſit ipſis, ne verbis ſe falli paterentur, ſed potius ex ſuorum civium numero probitatis fideique ſpectatæ viros* [*Athenas*] *mitterent, qui rem diligenter exploratam fideliter renuntiarent.*

Παραγγείλας. Ὁ δὲ ἀνεχώρησεν, οὐδὲ τὸ ἀνακλητικὸν παραγγείλας. ἀντὶ τοῦ, σημήνας. καὶ αὖθις· Πολίσματα ἐκτόπια τὸ παντελὲς ὑπάρχοντα τῶν γραφομένων καὶ παραγγελλομένων.

Παραγγείλας. Qui denunciavit. Qui ſignificavit. *Ille vero receſſit, cum ne receptui quidem ceciniſſet.* Et iterum: *Oppida ab omnibus edictis prorſus remota.*

Παραγκωνίσας. ἀποστρέψας. ἐκ τῶν ἀγκώνων δήσας.

Παραγκωνίσας. Qui cubito aliquid repulit. Qui ex cubitis aliquid religavit.

Παραγνούς. παρανοήσας.

Παραγνούς. Delirans.

Παραγωγαῖς. ἐξαπάταις. Σοφίσμασι δὲ καὶ παραγωγαῖς ἀεί τε καὶ καθημέραν ἡμᾶς ἐκκρούοντες, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παραγωγαῖς. Impoſturis. Fallaciis. *Cum autem ſemper & quotidie fallaciis doliſque nos deciperent, rerum noſtrarum præter expectationem facti ſunt domini.*

Παραγωγή[2] λέγεται, ὅταν ἡ Φάλαγξ πορεύηται, ἐκ τῶν εὐωνύμων τοὺς ἡγεμόνας ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται· ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβῇ. διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν· τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν· τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Παραγωγή. Paragoge dicitur, quum phalanx procedit, a ſiniſtra, vel a dextra duces habens. Et ſi quidem a ſiniſtra duces habeat; ſiniſtra paragoge vocatur: ſin a dextra, dextra paragoge. Sive vero agmen ducatur per epagogen, ſive per paragogen; phalanx vel unum tantum latus habebit, vel duplex, vel triplex, vel quadruplex. Ac unum quidem latus habebit, cum ab una tantum parte hoſtis metuetur. Duplex vero, cum a duabus: triplex, cum a tribus: quadruplex denique, cum ab omnibus partibus invaſio hoſtilis metuitur.

Παραγραμματίζων. ὅπερ παρήχημα λέγεται. [3] Τίμων οὕτωσὶ παραγραμματίζων αὐτὸν, ὡς ἀνέπλασε Πλάτων πεπλασμένα θαύματα. οἷόν ἐστι, παυσάμενος Παυσανίας· καὶ, Σαμία μία ναῦς.

Παραγραμματίζων, Ludens nominibus ſimilem literarum ſonum habentibus. [Et παραγραμματισμὸς, Paragrammatiſmus, ſive annominatio;] quæ etiam παρήχημα [a Græcis] dicitur. *Timon hac annominatione eum perſtringens: Ut confinxit Plato conficta miracula ſciens.* Huiuſmodi etiam eſt, παυσάμενος Παυσανίας, & Σαμία μία ναῦς.

Παραγραμματισμός. ὅταν γράμμα ἀντὶ γράμματος τεθῇ· οἷον ἀντὶ τοῦ, μυρσίνη, βυρσίνη. β ἀντὶ τοῦ μ. ὡς [4] Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ μ τῷ β ἐχρήσατο. δέον γὰρ εἰπεῖν μυρσίνη, βυρσίνη εἴρηκε. ταῖς γὰρ μυρσίναις ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας. ὁ δὲ ἔπαιξε διὰ τὸν βυρσοδέψην. καὶ μυρσίνῃ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. [5] ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐν Κλωπιδῶν, ἀντὶ τοῦ, Κεκροπιδῶν. λ᾽ ἀντὶ τοῦ ρ.

Παραγραμματισμός. Paragrammatiſmus, ſive annominatio; quæ fit, cum litera pro litera ponitur: ut cum pro μυρσίνη dicimus βυρσίνη, poſito β pro μ. Sic Ariſtophanes τῷ β uſus eſt pro μ. Cum enim dicendum eſſet μυρσίνη, (ramis enim myrteis muſcæ abigi ſolebant) βυρσίνη dixit, alludens ad βυρσοδέψην, i. e. coriarium. Et myrto coronabantur Imperatores. Vel, cum [idem Comicus] Κλωπιδῶν dixit pro Κρωπιδῶν, poſito λ pro ρ.

1 Θουκυδίδης] Lib. I. cap. XCI. ubi ſic legitur: Κελεύει αὐτοὺς μὴ λόγοις μᾶλλον παράγεσθαι, ἢ πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες χρηστοὶ, καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Παραγωγὴ λέγ.] Cum toto hoc loco confer Ælianum in *Tactic.* cap. XXXVII.

3 Τίμων οὕτωσὶ παραγραμματ.] Hæc ſumpta ſunt ex Laertio, apud quem in *Platone*, ſegm. XXVI. rectius ſic legitur: Ἀλλὰ καὶ Τίμων οὕτωσὶ παραγραμματίζων αὐτὸν (φησίν·)

Ὡς ἀνέπλασε Πλάτων, πεπλασμένα θαύματα εἰδώς.

Eundem verſum Timonis adducit etiam Athenæus lib. XII. qui pro ἀνέπλασε habet ἀνέπλαττε: quæ lectio ſono literarum ad vocem Πλάτων propius accedit, & proinde præferenda eſt.

4 Ὡς Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 291. (194. Ed. Baſ. *P.*) ubi Comicus ſic inquit:

———Κἂν ἐᾷ τὸν δεσπότην

Ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων.

Scholiaſta ad eum locum: Ἀλλὰ βυρσίνην ἔχων. φυτεύει. ἱμάντα. ἔπαιξε δὲ παρὰ τὸ βυρσοδέψην εἶναι τὸν Κλέωνα, ἐναλλαγῇ στοιχείου ἐργασάμενος. ἔδει γὰρ εἰπεῖν, μυρρίνην ἔχων ἀποσοβεῖ τὰς μυίας. ταύτῃ γὰρ ἐστεφανοῦντο οἱ στρατηγοί. Ultima ſunt mutila, quæ ſic recte ſuppleveris, ταύτῃ γὰρ ἀποσοβοῦσι τὰς μυίας καὶ τῇ αὐτῇ ἐστεφανοῦντο &c. Sic enim ſcribendum eſſe & ex ſenſu & hoc loco Suidæ manifeſtum eſt.

5 Ἢ ὡς ὅταν λέγῃ, ἐν Κλωπιδ.] Hæc referenda ſunt ad locum il-

Παραγεάπτως,[1] καὶ παρεγγεάπτως. νόθους. ξένους.

Παραγεγράφθαι. Falſo in album civium relatos. Nothos. Peregrinos.

Παραγράφεται. ἐξουθενεῖ. παραιτεῖται. ἀποβάλλεται. καὶ ἐν συνθέσει, ἀπαράγραφον. Ὡς μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράγραφον. περὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου.

Παραγράφεται. Spernit. Repudiat. Rejicit. Exceptione utitur. Et compoſitum eſt, ἀπαράγραφον, adverſus quod nulla exceptio valet. *Es teſtis omni exceptione major.* De Jacobo fratre Chriſti hæc dicuntur.

Παραγραφή. ὅταν λέγῃ τις τὸ πρᾶγμα, περὶ οὗ τὸ ἔγκλημά ἐστιν, ὅπερ εἰσήχθη πρότερον εἰς δικαστήριον, καὶ γεγένηται περὶ αὐτοῦ γνῶσις, καὶ διὰ τοῦτό φησι, μὴ δεῖν ἔτι περὶ αὐτοῦ συνίστασθαι κρίσιν· μάλιστα δὲ τοὺς νόμους ἀναγινώσκειν τοῖς δικασταῖς, οἳ πλεονάκις δικάζεσθαι περὶ τῶν αὐτῶν οὐ συγχωροῦσι. λέγει δὲ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος, ἅμα τοῖς δικασταῖς παραδεικνύς, ὡς οἱ πάλαι δικάσαντες, καὶ δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσαντες. καὶ τοῦτό ἐστι παραγραφή. καὶ ἔστιν ἐκείνη τῇ δίκῃ, περὶ ἧς οὐδὲν ὥρισται παρὰ τοῖς νόμοις, οὐδὲ ἔνεστιν αὐτὴν ὁ εἰσάξων, ὥσπερ καὶ τὰς ἄλλας δίκας. τὴν γὰρ ἄλλων δικῶν πρόστακται ἑκάστῳ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἰσάγειν τινά. παραγράφεσθαι οὖν ἐφεῖται καὶ τοῖς τοιοῦτόν τι ἐγκαλουμένοις, περὶ οὗ οὐ νενομοθέτηται.

Παραγραφή. Præſcriptio, vel Exceptio. Ea eſt, cum quis contendit, rem, de qua eſt controverſia, in Judicium ante adductam, cognitionemque de ea habitam fuiſſe; & proinde denuo de ea judicandum non eſſe: ſed potius leges Judicibus eſſe recitandas, quæ de rebus iiſdem ſæpius judicare non ſinant. Porro, de ipſa etiam re controverſa verba facit, Judicibus oſtendens, eos, qui ante de re iſta judicarint, & juſte & ſecundum leges ſententiam tuliſſe. Et hoc vocatur παραγραφή. Dicitur etiam de cauſa, de qua legibus nihil definitum eſt, & quam nullus eſt qui in Judicium introducat, ut alias cauſas. Aliæ enim cauſæ ſingulæ ſuis aſſignatæ ſunt magiſtratibus, qui eas in Judicium introducant. Exceptione igitur illis etiam uti licet, quibus intenditur crimen aliquod, de quo nulla lex exſtat lata.

Παραγραφή.[2] οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κοινοῦ καὶ γνωρίμου τίθεται παρὰ τοῖς ῥήτορσιν· ἀλλ' ἰδίως Ἰσοκράτης παραγραφῆς εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῆς γραφῆς. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον παρ' αὐτῷ, ἀφ' οὗ παρέγραψα. τοῦτο δ' ἂν εἴη, ἀφ' οὗ παρεθέμην. ὁ δὲ Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς φησιν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ [3] μέχρι τινὸς ὡρισμένου. καὶ παραγεγραμμένον, ὅπερ ἐστὶν ὡρισμένον.

Παραγραφή. Non ſolum apud Oratores pro Præſcriptione vel Exceptione ponitur, quæ ſignificatio communis eſt & nota: ſed peculiariter Iſocrates dixit, ἀπὸ τῆς παραγραφῆς, pro ἀπὸ τῆς γραφῆς, i. e. a ſcriptura. Et, ἀφ' οὗ παρέγραψα, pro ἀφ' οὗ παρεθέμην, i. e. ex eo, quod in medium attuli. Hyperides vero in oratione contra Demoſthenem, οὐδὲ μέχρι παραγραφῆς inquit, pro, Nec ad definitum uſque [tempus.] Et παραγεγραμμένον [interdum] ſignificat, definitum, circumſcriptum.

Παράδειγμα. εἰκών, ἢ χαρακτήρ, ἔννοιαν ἔχων αἰσθητοῦ πράγματος. ἰστέον δὲ, ὅτι ἄλλο παράδειγμα, καὶ ἄλλο παραβολή. παράδειγμα μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν ἀντιπαραθῇ τις ὅμοιον ὁμοίῳ· οἷον λογικὸν λογικῷ. παραβολὴ δὲ, ὅταν ἀνόμοιον ἀνομοίῳ· οἷον ἀλόγῳ λογικὸν, ἢ ἔμπαλιν. ἢ παράδειγμά ἐστι λόγος ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου. ἢ δεῖξις πιστουμένη τὸ μερικὸν διὰ μερικοῦ ὁμοίου.

Παράδειγμα. Exemplum, ſive imago & character, rem aliquam ſenſibilem ob oculos nobis ponens. Sciendum autem, aliud eſſe exemplum, aliud parabolam. Exemplum enim eſt, quum quis ſimile cum ſimili confert: ut cum quis comparat animal rationis capax cum rationis capaci. Parabola vero eſt, cum diſſimile comparatur cum diſſimili: ut brutum cum animali ratione prædito. Vel, Exemplum eſt oratio, a ſingularibus ad univerſalia [progrediens.] Vel, demonſtratio, quæ particulare per aliud particulare probat.

Παράδειγμα. τὸ[4] παράδειγμα τῆς ἐπαγωγῆς ἄλλο. ἡ μὲν γὰρ ἐπαγωγὴ ἐκ τῶν καθέκαστά ἐστιν ἐπὶ τὸ καθόλου ὁδός. παράδειγμα δὲ γίνεται, τὸ ὅμοιον, καὶ γνωριμώτερον τοῦ ὁμοίου, καὶ ἧττον γνωρίμου. διὸ ἐπαγωγὴ μὲν δι' ἑνὸς οὐ γίνεται· τὸ δὲ παράδειγμα ἀρκεῖ καὶ δι' ἑνὸς εἶναι. καὶ ἔστιν ἡ μὲν ἐπαγωγὴ τῷ διαλεκτικῷ οἰκειοτέρα· τὸ δὲ παράδειγμα, τῷ ῥήτορι. κέχρηται μέν τοι καὶ ὁ διαλεκτικὸς παραδείγμασιν ὑπὲρ σαφηνείας τοῦ λεγομένου, εἰ μὴ εἴη γνώ-

Παράδειγμα. Exemplum & Inductio ſunt diverſa. Nam Inductio eſt a ſingularibus ad univerſalia progreſſio. Exemplum vero eſt ſimile, & ſimili notius, & minus noto. Quamobrem Inductio per unum non fit. Exemplum vero ſi vel per unum fiat, ſufficit. Et Inductio magis convenit Dialectico; Exemplum vero, Oratori. Sed tamen & Dialecticus utitur exemplis, ad perſpicuitatem orationis, ſi non ſit dilucida; ut ſi per ſimilitudinem interroget. Interrogatio autem per exem-

lum Ariſtophanis in eadem fabula pag. 292. (195. Ed. Baſ. P.)
Τῷ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.
Scholiaſta: Τὸ δ' ἐν Κλωπιδῶν, ἐναλλαγὴ πάλιν στοιχείου τοῦ ρ εἰς τὸ λ. Κρωπίδαι γὰρ δῆμος τῆς Λεοντίδος φυλῆς. ἔπαιξεν οὖν παρὰ τὸ κλέπτειν. Hinc Suidam emendabis.

1 Παραγεάπτως, καὶ παρεγγ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀποψήφισις, & v. Διαψήφισις.

2 Παραγραφή. οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ κ.] Ex Harpocratione.

3 Οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμ.] Harpocratio rectius: Οὐδὲ μέχρι τινὸς ὡρισμένου χρόνου καὶ παραγεγραμμένου ὅ ἐστι, περιγεγραμμένου. Sic etiam habet Photius in Lexico inedito.

4 Τὸ παράδειγμα τῆς ἐπαγωγ.————ὁμοιότητα πρός τι γνωρίμως σημαίνουσα] Hæc omnia deſcripta ſunt ex Alexandro Aphrod. in lib. VIII. *Topic.* pag. 254.

ριμον

ειμον· ὡς τὸ διὰ τῆς ὁμοιότητος πυνθάνεσθαι. παραδειγματικὸν γὰρ τὸ οὕτως ἐρωτῆσαι· Ἆρά γε τῶν ἐναντίων ἡ αὐτὴ ἐπιστήμη, ὥσπερ καὶ ἡ αἴσθησις; Παραδείγματος δὲ καὶ παραβολῆς διαφορά, ὅτι τὸ μὲν παράδειγμα δοκεῖ γεγονός τι εἰς δεῖξιν τινος παρατίθεσθαι μηδέπω γεγονότος, καὶ διὰ τοῦτο ἀδήλου. ἡ δὲ παραβολὴ εἰκών ἐστιν, ὁμοιότητα πρός τι γεγονὸς σημαίνουσα. † [1] Ἰστέον ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβάνεται, καὶ τοῖς προκειμένοις ἁρμόζεται, (ἐπεὶ οὐκ ἂν εἴη ὑποδείγματα, ἀλλὰ ταυτότης) ἀλλὰ δεῖ τὸ χρήσιμον ἡμᾶς, καὶ εἰς ὃ παρείληπται, ἐκλεξαμένους, τὸ λοιπὸν ἅπαν χαίρειν ἐᾷν· οἷον ὁ Πατριάρχης ὅτε λέγει περὶ τοῦ Σωτῆρος, Ἀναπεσὼν ὡς λέων· οὐ πάντα προσαρμόζομεν τῷ Χριστῷ, ἀλλὰ τὸ ἄμαχον, καὶ φοβερὸν, καὶ βασιλικὸν ἐκλαμβάνοντες, τὸ δὲ θηριῶδες, καὶ εἴ τι ἄλλο πρόσεστι, παραιτούμενοι. καὶ ὅταν λέγῃ, [2] Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἀπορουμένη, τὸ τιμωρητικὸν μόνον ἐκληψόμεθα, ἀλλ' οὐκ ἄλλο τι τῶν τῇ ἄρκτῳ προσόντων.

plum hoc modo fit: Eſt ne contrariorum eadem ſcientia, ſicut & ſenſus? Exempli vero & parabolæ hæc eſt differentia. Exemplum videtur eſſe factum aliquod, quod in medium affertur ad demonſtrationem alicujus rei, quæ nondum facta fuit, & quæ propterea eſt incerta. Parabola vero eſt imago ſimilitudinem ſignificans, quæ refertur ad aliquid, quod factum eſt. Sciendum eſt, exempla non ideo adhiberi, ut per omnia & ſimpliciter propoſito reſpondeant, (ſic enim non forent exempla, ſed res eadem) ſed oportet nos deligere id, quod utile eſt, & cujus cauſa aſſumptum eſt, reliqua vero omittere. Sic cum Patriarcha de Servatore noſtro dicit, *Recubans ut leo:* non omnia [quæ ſunt leonis propria,] Chriſto accommodamus, ſed tantum vim ejus invictam, & formidabilem, & regiam; feritatem vero, & ſi quid aliud leoni ineſt, præterimus. Et cum [Propheta] dicit, *Occurram illis ut urſa catulis orbata;* ſolam vim ultricem intelligemus, non vero aliud quicquam eorum, quæ urſæ inſunt.

Παράδεισος. ζήτει ἐν τῷ Σεμίραμις.

Παράδεισος. Paradiſus. Quære in voce *Σεμίραμις.*

Παράδεισος. [3] Ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ Θεὸς ἐξ ὁρατῆς καὶ ἀοράτου κτίσεως πλαστουργεῖν τὸν ἄνθρωπον, κατ' οἰκείαν εἰκόνα τε καὶ καθ' ὁμοίωσιν, ὥσπερ τινὰ βασιλέα καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ, προκαθίστησιν αὐτῷ οἷόν τι βασίλειον, ἐν ᾧ διαιτώμενος μακαρίαν καὶ πανόλβιαν ἔζη ζωήν. καὶ οὗτός ἐστιν ὁ θεῖος παράδεισος, Θεοῦ χερσὶν ἐν Ἐδὲμ πεφυτευμένος, (Ἐδὲμ δὲ [4] τρυφὴ ἑρμηνεύεται) ἐν τῇ ἀνατολῇ μὲν πάσης τῆς γῆς ὑψηλότερος κείμενος, εὐκραὴς δὲ ἀέρι λεπτοτάτῳ καὶ καθαρωτάτῳ περιλαμπόμενος, φυτοῖς ἀειθαλέσι κομῶν, εὐωδίας πλήρης, φωτὸς ἔμπλεος, ὥρας ἁπάσης αἰσθητῆς καὶ κάλλους ὑπερβαίνων ἔννοιαν. τινὲς μὲν οὖν τὸν παράδεισον αἰσθητὸν ἐφαντάσθησαν· ἕτεροι δὲ, νοητόν. πλὴν ἐμοί γε δοκεῖ, ὥσπερ ὁ ἄνθρωπος αἰσθητὸς καὶ νοητὸς ἅμα δεδημιούργητο, οὕτω καὶ τὸ τούτου ἱερώτατον τέμενος αἰσθητὸν ἅμα καὶ νοητὸν, καὶ διπλῆν ἔχον τὴν ἔμφασιν· τῷ μὲν σώματι ἐν τῷ θειοτάτῳ χώρῳ καὶ ὑπερκαλλεῖ, καθὼς εἴρηται, αὐλιζόμενος· τῇ δὲ ψυχῇ ἐν ὑπερτέρῳ καὶ ἀσυγκρίτῳ καὶ περικαλλεστέρῳ τόπῳ διατρίβων, Θεὸν ἔχων οἶκον τὸν ἔνοικον, καὶ αὐτὸν ἔχων εὐκλεὲς περιβόλαιον, καὶ τὴν αὐτοῦ περιβεβλημένος χάριν, καὶ τοῦ μόνου γλυκυτάτου τῆς αὐτοῦ θεωρίας καρποῦ κατατρυφῶν, οἷά τις ἄγγελος ἄλλος ταύτῃ τρεφόμενος, ὅπερ δὴ καὶ ξύλον ζωῆς ὠνόμασται. ζωῆς γὰρ θανάτῳ μὴ διακοπτομένης, ἡ γλυκύτης τῆς θείας μεθέξεως τοῖς μεταλαμβάνουσι μεταδίδωσιν· ὃ δὴ καὶ πᾶν ξύλον ὁ Θεὸς ἐκάλεσεν, ἀπὸ παντὸς ξύλου φήσας τοῦ ἐν τῷ παραδείσῳ βρώσει

Παράδεισος. Paradiſus. Cum Deus ex viſibili & inviſibili creatura hominem formare ſtatuiſſet ſecundum ſuam imaginem & ſimilitudinem, ut quendam Regem & Principem totius terræ, & eorum, quæ ſunt in ea, præparavit illi quaſi regiam quandam, in qua degens beatam & feliciſſimam vitam ageret. Et hic eſt ille divinus paradiſus, Dei manibus in Edem plantatus (Edem autem, ſi vocem interpreteris, voluptatem ſignificat) in Oriente ſitus, omni terra altior, & bene temperatus, aere ſubtiliſſimo & puriſſimo undique ſplendens, plantis ſemper virentibus comans, ſuavis odoris & luminis plenus, omnis venuſtatis & pulchritudinis ſenſibilis cogitationem ſuperans. Ac nonnulli quidem Paradiſum ſenſibilem eſſe putaverunt. Nonnulli vero, intelligibilem. Sed (ut mea fert ſententia) quemadmodum homo ſenſibilis & intelligibilis ſimul conditus fuerat; ſic & hujus ſanctiſſimum nemus ſenſibile ſimul & intelligibile, & duplicem ſpeciem habens [a Deo conditum eſt.] Corpore quidem in diviniſſimo & pulcherrimo loco degens, ut dictum eſt: anima vero, in ſuperiore, & incomparabili, & longe pulcherrimo loco verſans, Deumque habens domicilium, & incolam, & eundem glorioſum indumentum, ejuſque gratia amictus, & dulciſſimo contemplationis ipſius fructu fruens, & ut quidam Angelus hac [Dei contemplatione] nutritus. Hoc & vitæ lignum eſt appellatum. Dulcedo enim divinæ participationis, illis, qui eam ſunt conſecuti, vitam impertit, quæ morte non interrumpitur. Id quod & omne lig-

1 Ἰστέον, ὅτι τὰ παραδείγματα οὐ κατὰ πάντα λαμβ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Iſidori Peluſiotæ, lib. III. Epiſt. CCLXVII.

2 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτ.] Hæc ſunt verba Prophetæ Oſeæ cap. XIII. v. 8.

3 Παράδεισος] Totus hic articulus excerptus eſt ex ſcriptore aliquo, qui nunc non amplius exſtat.

4 Τρυφή] Priores Editt. habent τροφή: cujus loco ſcribendum eſſe τρυφὴ, ex verſione τῶν LXX notiſſimum eſt. Illi enim vocem Ἐδὲμ interpretari ſolent τρυφή: quos auctor anonymus hic ſequi voluit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐδέμ.

φύεσθαι. αὐτὸς γάρ ἐστι τὸ πᾶν, ἐν ᾧ, καὶ δι' οὗ τὸ πᾶν συνέστηκε. τὸ δὲ τῆς τοῦ καλοῦ τε καὶ κακοῦ γνώσεως ξύλον, ἡ τῆς πολυειδοῦς θεωρίας διάγνωσις. αὕτη δέ ἐστιν ἡ τῆς οἰκείας φύσεως διάγνωσις, ἥτις καλὴ μὲν ἐν τοῖς τελείοις καὶ ἐν τῇ θείᾳ θεωρίᾳ βεβιωκόσιν, ἐξ αὐτῆς τὴν τοῦ δημιουργοῦ μεγαλουργίαν δημοσιεύουσα τοῖς μὴ δεδιόσι μετάπτωσιν, διὰ τὸ ἐκ τοῦ χρόνου εἰς ἕξιν τινὰ τῆς τοιαύτης ἐληλακέναι θεωρίας· οὐ καλὴ δὲ τοῖς νέοις ἔτι, καὶ τὴν ἔφεσιν λιχνοτέροις, οὓς διὰ τὸ ἀβέβαιον τῆς ἐν τῷ κρείττονι διαμονῆς, καὶ τὸ μήπω παγίως ἐνιδρυσθῆναι τῇ τοῦ μόνου καλοῦ προσεδρίᾳ, ἡ τοῦ οἰκείου κηδεμονία σώματος πρὸς ἑαυτὴν ἀνθέλκειν καὶ περισπᾶν πέφυκεν. οὕτω διπλοῦν οἶμαι τὸν παράδεισον, καὶ ἀληθῶς οἱ θεῖοι πατέρες παρέδωκαν, εἴτε οὕτως, εἴτε οὕτως διδάξαντες. [1] Παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ δεύσω, τὸ βρέχω. ῥηματικὸν ὄνομα, δεῦσος. παράδεισος τροπῇ τοῦ υ ψιλοῦ εἰς ι. οἱ δέ φασι παρὰ τὸ τὴν δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὅ ἐστι βοτανῶν συλλογήν.

num Deus vocavit, quum dixit, *De omni ligno, quod eſt in Paradiſo, comedes.* Ipſe enim eſt Omne, in quo, & per quem Omne conſtitutum eſt. Boni vero & mali ſcientiæ lignum, eſt multifariæ contemplationis cognitio. Hæc autem eſt propriæ naturæ cognitio, quæ pulchra quidem eſt in perfectis, & illis, qui in divina contemplatione vixerunt, per ſe magnificentiam ſummi opificis promulgans iis, qui mutationem non timent, quod temporis progreſſu ad quendam talis contemplationis habitum proceſſerint; non bona autem juvenibus, & qui curioſiore ſunt ingenio: quos propter levitatem in bono minus conſtanter perſeverantes, nec dum in ſolius boni ſtudio firmiter ſtabilitos, corporis proprii cura ad ſe pertrahere & rapere ſolet. Sic igitur duplicem arbitror eſſe Paradiſum: & vere divini Patres hæc tradiderunt, ſive hoc, ſive illo modo iſta docuerint. Παράδεισος vero dictus eſt a δεύσω rigabo: unde nomen verbale δεῦσος, & [compoſitum] παράδεισος, verſo υ in ι. Alii vero dicunt, παράδεισος dictum eſſe a δεῖσα, quod herbarum collectionem ſignificat. *Port.*

Παραδειγματίζω. αἰτιατικῇ.

Παραδειγματίζω. Accuſativo jungitur. Palam traduco. Exemplum in aliquo ſtatuo.

Παραδιαιτᾶσθαι. τὸ παρ' ἑτέρῳ τινὶ τρέφεσθαι.

Παραδιαιτᾶσθαι. Apud alium ali, vel nutriri.

Παρὰ δίκην. παρὰ τὸ δίκαιον.

Παρὰ δίκην. Præter jus. Injuſte.

Παρὰ δόξαν. παρὰ προσδοκίαν. παρ' ἐλπίδα. Τὰς δυσχωρίας προκατειλήφεσαν, ἐλπίδα ἔχοντες ὡς παρὰ δόξαν ἐπιθησόμενοι.

Παρὰ δόξαν. Præter opinionem. Præter ſpem. *Anguſtias præoccuparant, ſperantes fore, ut hoſtem inopinato invaderent.*

Παράδοξον. ἀπροσδόκητον. θαυμαστόν.

Παράδοξον. Inopinatum. Inſperatum. Mirabile.

Παραδῶσι. πληθυντικόν. Συνέρχεται λοιπὸν τὸ Συνέδριον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα τὸν δημιουργὸν καὶ κτίστην τῶν ἁπάντων θανάτῳ παραδῶσι.

Παραδῶσι. Eſt pluralis. Tradant. *Poſtea congregatur Synedrium Judæorum, ut opificem & conditorem Univerſi morti traderent.*

Παραδύομαι. παροιμία· Ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παραδύονται.

Παραδύομαι. Ingredior. Obrepo. Subeo. Inſinuo me. Proverbium: *Siquidem pauperes in divitum cœtum ſe inſinuant.*

Παραζήλου. παρερέθιζε. παροξύνου εἰς μίμησιν τῶν [2] μὴ κακίᾳ συζώντων. [3] Δαβίδ· Μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ.

Παραζήλου. Æmuleris. Irriteris. Inciteris ad imitationem improborum. David: *Ne irriteris adverſus improbum, cui res ſunt ſecundæ.*

Παραζηλῶν. αἰτιατικῇ. παροξύνων, ζηλοτυπῶν, παροτρύνων.

Παραζηλῶν. Accuſativo jungitur. Ad æmulationem provocans. Irritans. Inſtigans.

Παραθέουσι. παρατρέχουσι.

Παραθέουσι. Curſu prætereunt. Juxta aliquem currunt.

Παράθερμος. παρὰ τὸ πρόσηκον ἐργαζόμενος. Ὢν δὲ φύσει παράθερμος καὶ παρακεκινηκώς, πολλὰ διῴκει μανίᾳ προσεμφερῶς· τοσοῦτον τ' ἀφροσύνῃ διενεγκὼν τῶν ἄλλων, τῷ μηδ' ἐκ τῆς πείρας δύνασθαι διδαχθῆναι, τοῦ πρώτως ἐπιβαλλόμενον σφαλῆναι.

Παράθερμος. Præfervidus. In agendo nimis præceps. Indecore aliquid faciens. *Cum autem eſſet præfervidus & prorſus inconſultus, multa inſano ſimilis fecit, alios dementia adeo ſuperans, ut ne experientia quidem doceri poſſet, ſe lapſum eſſe in eo, quod aggreſſus fuerat.*

Παράθεσις. σύγκρισις. [4] Βουλόμενος δ' ἐκ παραθέσεως ὑποδείγματα πεῖσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ἧς εἶχε πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ, καὶ

Παράθεσις. Collatio. Comparatio. *Cum autem illuſtri aliquo exemplo in utramque partem oſtendere vellet, quomodo tractare decre-*

1 Παράδεισος δὲ εἴρηται παρὰ τὸ δ.] Inepti ſunt, & otio ſuo abutuntur, qui etymologiam vocis παράδεισος in Græca lingua quærunt, quam Perſicæ eſſe originis omnibus hodie conſtat. Sed ſolent Grammatici in tradendis vocum etymologiis nugari, & plumbeo acumine ſuo Lectoribus riſum ſæpe movere.

2 Τῶν μὴ κακίᾳ συζ.] Deleta particula μὴ, ſcribendum eſt, τῶν κακίᾳ συζώντων. Sic enim habet Theodoretus ad Pſalm. xxxvi. v. 1. unde hæc Suidas ſumpſit.

3 Δαβίδ] Pſalm. xxxvi. v. 1. ubi ſic legitur: Μὴ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας ἀνομίαν.

4 Βουλόμενος δ' ἐκ παραθ.] Valeſius fragmentum hoc Polybio aſſignat.

τοὺς

τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει. καὶ αὖθις· Μηδ' εἶναι παράθεσιν τοῦ βελτίονος. Παράθεσις καὶ ἡ παραγγελία παρὰ τοῖς Πατράσι. Φησὶ γάρ, Ἔλαβον παράθεσιν.

Παραθήγειν. ἀκονᾶν. παροξύνειν. Παραθήξονται. παρακονήσονται. Ἦν δὲ Τύλλος Ἀττίδος, ὁ τὰς ὀργὰς αὐτοῖς παραθήξας, ἔχων περὶ αὐτὸν ἑταιρείαν οὐκ ὀλίγην.

Παραθραύοντες. ταλαιπωροῦντες. ἀδυνατοῦντες.

Παραθρήσῃς. παρίδῃς.

Παρίημι. συγχωρῶ. Εἴ τις ἐπελθὼν ὑμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

Παρακαλεῖν. τὸ καλεῖν, ἢ τὸ προτρέπεσθαι, ἄκυρον γὰρ τὸ δέεσθαι.

Παρακαλῶ. ὅτι καλῶ καὶ παρακαλῶ ἔλλειψιν ἔχει, καὶ αἰτιατικῇ συντάσσεται.

Παρακαρησός. ὄνομα ποταμοῦ.

Παρακαταβολή. [1]πρόσθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος. εἴρηκεν ὁ δανειστὴς πρὸς Στρεψιάδην· [2]Καίτοι γ' οἶδ', ὅτι θήσω σοι πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζώην ἐγώ. ἀντὶ τοῦ, γραφὴν κατὰ σοῦ θήσομαι. ἐν γὰρ τῷ Πρυτανείῳ ἐτίθεσαν τὰς τῶν δικῶν γραφάς. λέγει ὁ Στρεψιάδης·

Προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.

ἀπολεῖς, φησί, καὶ τὰ ἐπὶ τῇ γραφῇ ἀναλώματα, μάτην αὐτὰ ποιήσας, διὰ τὸ περιέσεσθαί σου τὸν υἱόν μου, λέγοντα τὸν ἀδικώτερον λόγον. ὅ ἐστι τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος τῆς δίκης, ὅπερ καλεῖται συνωνύμως παρακαταβολή. καὶ παρακαταβάλλειν. [3]οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τινῶν δεδημευμένων πρὸς τὴν πόλιν, καὶ οἱ περὶ κλήρων, ἢ ἐπικλήρων πρὸς ἰδιώτας ἀντιδικοῦντες, ἀργύριόν τι κατετίθεσαν, καὶ τοῦτο ἐχρῆν αὐτοὺς στέρεσθαι, εἰ τὴν δίκην ἡττηθεῖεν. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν πρὸς τὸ δημόσιον ἀμφισβητήσεων δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ πέμπτον μέρος τοῦ ἀμφισβητουμένου κατετίθετο. [4]Δημοσθένης μέντοι ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγραφῇ περὶ ἰδίας τινὸς δίκης φησί· Καὶ μετὰ ταῦτα προσκαλεῖταί μέν με τὴν δίκην πάλιν, ἐπειδὴ θᾶττον ἂν εἵλετο τὰς παρακαταβολάς.

Παρακαταθήκη. ἐνέχυρον.

Παρακατεῖχον. ἐχρονοτρίβουν. Οἱ δὲ δολίως τοῖς πρέσβεσι προσενεγκάμενοι, παρακατεῖχον ὡς συνάξοντες τὸν δῆμον.

Παρακεκινδυνευμένον. ἀντὶ τοῦ, ὑψηλόν, ἢ βλάσφημον. [5]Ἀριστοφάνης·

Γόνιμον δὲ ποιητὴν ἂν οὐχ εὕροις ἔτι.

(τουτέστι, φυσικόν τινα, καὶ οὐ βεβιασμένον. γεννητικόν.)

viſſet eos, qui ſe fidei ipſius committerent, quique contra contumaces ſe præberent, urbem obſidere cœpit. Et iterum: *Neque eſſe comparationem melioris.* Παράθεσις apud Patres etiam ſignificat *promiſſionem.* Ait enim: *Acceperunt promiſſionem.*

Παραθήγειν. Acuere. Incitare. Inſtigare. Παραθήξονται. Acuentur. Incitabuntur. *Erat autem Tyllus Attidis filius, qui ipſorum iras acuerat, non paucis ſtipatus ſodalibus.*

Παραθραύοντες. Cum miſeriis & ærumnis conflictantes. Infirmi.

Παραθρήσῃς. Deſpicias. Negligas.

Παρίημι. Permitto. Concedo. *Si quis veſtrum caſtra ingredi audeat, ei permitto, ut patriæ id renunciet.*

Παρακαλεῖν. Advocare, vel adhortari. Minus recte enim accipitur pro δέεσθαι, i. e. orare, rogare.

Παρακαλῶ. Advoco. Adhortor. Verba καλῶ & παρακαλῶ cum accuſativo conſtruuntur.

Παρακαρησός. Paracareſus. Nomen fluvii.

Παρακαταβολή. Decima pars litis æſtimatæ, quæ a litigantibus deponitur. Fœnerator ad Strepſiadem inquit: *Sed, ut hoc ſcias, pignus litis cauſa tecum deponam, aut non amplius vivam.* Id eſt, dicam tibi ſcribam. In Prytanio enim libelli actionum deponi ſolebant. Stepſiades autem fœneratori reſpondet: *Perdes igitur & illam pecuniam præter duodecim [minas.]* Amittes, inquit, & ſumptus litis, quos fruſtra impendes, quia filius meus te ſuperaturus eſt, captioſa illa & fallaci diſputandi modo utens. Id eſt, [perdes] decimam partem litis æſtimatæ, quæ ſynonyme vocatur παρακαταβολή. Et παρακαταβάλλειν. Qui cum civitate de bonis publicatis, vel cum privatis de hæreditatibus, puelliſve dotalibus litigabant, pecuniam aliquam deponebant; eam amiſſuri, ſi cauſa cecidiſſent. Ac in controverſiis quidem cum civitate quintam pecuniæ controverſæ partem deponi ſolitam fuiſſe manifeſtum eſt. Et Demoſthenes in Exceptione adverſus Pantænetum de privata quadam cauſa dicit: *Et poſtea me rurſus in jus vocat, quamprimum pecuniam litis cauſa depoſitam abſtuliſſet.*

Παρακαταθήκη. Depoſitum. Pignus.

Παρακατεῖχον. Morabantur. Tempus terebant. *Illi vero cum legatis doloſe agentes, tempus terebant, ut populum convocaturi.*

Παρακεκινδυνευμένον. Arduum. Sublime. Maledicum. [Dictum vel factum valde audax.] Ariſtophanes: *Non reperias amplius poetam, cui fœcunda ſit vena.* (Vel, nativum, & in-

1 Πρόσθεσις] Photius in Lexico inedito rectius habet πρόθεσις.
2 Καίτοι γ' οἶδ', ὅτι θήσω πρ.] Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 194. (119. Ed. Baſ. *P.*)
——Καίτοι γ' ἴσθ', ὅτι
Θήσω πρυτανεῖ', ἢ μηκέτι ζώην ἐγώ.
Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

3 Οἱ ἀμφισβητοῦντες χρημάτων τ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſumpta ſunt ex *Harpocratione;* ad quem vide Mauſſacum. Confer etiam Petitum *de Leg. Att.* pag. 393.
4 Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον παραγρ.] Pag. 629. ubi pro ἂν εἵλετο rectius legitur ἀνείλετο.
5 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 215. (134. Ed. Baſ. *P.*)

Ὅτι

--- Ὅπως φθέγξεται

Τοιουτονί τι παρακεκινδυνευμένον,

Αἰθέρα, Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα,

Ἢ φρένα μὲν οὐκ ἐθέλουσαν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν,

Γλῶτταν δ' ἐπιορκήσασαν ἰδίᾳ τῆς φρενός.

Τουτέστιν ἄνευ τῆς φρενός. [1] Εὐελπίδης·

Ὄμνυμι δ' ἱερὸν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

Ἀλεξάνδρου [2] δὲ καὶ χρόνου προέβαινε πούς.

Καὶ ἐξ Ἱππολύτου· Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ'· ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

Παρακεκλημένοι. παραμυθηθέντες.

Παρακεκομμένος. μαινόμενος. ἐξεστηκώς. παράφρων. καὶ παρακεκομμένα. [3] Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια παρακεκομμένα. ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἐντελὲς ἔχοντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀδοκίμων νομισμάτων, ἅπερ παράτυπα λέγεται, καὶ παρακεκομμένα. καὶ νῦν δὲ εἰώθασι λέγειν παραχαράκτας, τοὺς παρακόπτοντας. ὅθεν καὶ παράσημος ῥήτωρ.

Ἀνδράσια [4] μοχθηρά, παρακεκομμένα,

Ἄτιμα, καὶ παράσημα, καὶ παράξενα.

Παρακελεύεται. δοτικῇ. προτρέπεται. διεγείρει.

Παρακεχόρδηκεν, [5] οἷον παρημάρτηκε, λέγουσιν Ἀττικοί. καὶ παράχορδον.

Παρακείμενα. τὰ [6] νῦν. Ἱκανὰ κακὰ τὰ παρακείμενα.

Παρακινοῦντα. ἐξιστάμενον. Οὐχ οὕτω παρακεκινηκότες καὶ διεφθαρμένοι τὴν γνώμην, ἀλλὰ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν κακῶν εἰς Ἰουλιανὸν τὸν Εὐτροπίου ἀνατιθέμενοι. Εὐνάπιός φησι περὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου· Καίτοι παρακινηθεὶς τοῦ προσήκοντος.

Παράκλησις. [7] ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκράτης· Διόπερ ἡμεῖς οὐ παράκλησιν εὑρόντες, ἀλλὰ παραίνεσιν γράψαντες. Λυκοῦργος δὲ ἀντὶ τῆς δεήσεως ἐχρήσατο, λέγων· Ὑμᾶς οἶμαι τοῦτο ποιήσειν καὶ χωρὶς τῆς ἐμῆς παρακλήσεως.

Παρακλιδόν. [8]

Παρακλίνασαι. παρανοίξασαι.

Ἠ [9] μὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.

Ἀριστοφάνης· [10]

Καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίνασαι,

Τῆς αὐλείας παρακύπτουσι.

Κἄν τις προσέχῃ τὸν νοῦν αὐταῖς,

Ἀναχωροῦσι.

Κᾆτ', ἢν ἀπίῃ, παρακύπτουσι.

genioſum, nec coactum) *Qui dictum aliquod ſublime & audax proferat, quale eſt illud: Ætherem, domicilium Jovis, aut temporis pedem. Aut mentem quidem nolentem jurare per ſacra; linguam vero pejerantem ſeorſim a mente.* Euripides: *Juro ſacrum ætherem, domicilium Jovis.* Ex *Alexandra* [Euripidis:] *Progredere, temporis pes.* Et ex *Hippolyto: Lingua juravit: mens vero eſt injurata.*

Παρακεκλημένοι. Qui conſolatione affecti ſunt.

Παρακεκομμένος. Furens. Inſaniens. Impos mentis. Demens. Et παρακεκομμένα. Adulterina. [At κεκομμένα, exciſa, vaſtata.] *Et mihi ſunt vineæ exciſæ.* Vel, vaſtatæ, & corruptæ. Per tranſlationem ductam a nummis adulterinis, qui παράτυποι & παρακεκομμένοι [a Græcis] dicuntur. Et nunc quoque illi, qui monetam adulterinam cudunt, παραχαράκται dici ſolent. Hinc etiam παράσημος ῥήτωρ dicitur orator adulterinus. [Ariſtophanes:] *Homunciones improbi, adulterini, contempti, falſa nota ſignati, & peregrini.*

Παρακελεύεται. Dativo jungitur. Adhortatur. Excitat.

Παρακεχόρδηκεν. Apud Atticos dicitur pro παρημάρτηκε. Id eſt, a decoro aberravit. Vel, inconcinne aliquid dixit vel fecit. Et παράχορδον. Inconcinnum. Ineptum.

Παρακείμενα. Præſentia. Propinqua. *Nunc mala præſentia ſufficiunt.*

Παρακινοῦντα. Delirantem. Dementem. *Non adeo dementes erant, nec omnis judicii expertes, ſed propter magnitudinem malorum in Julianum Eutropii filium [culpam] conferebant.* Et Eunapius de Eutropio eunucho ait: *Quanquam ab officio & decoro receſſiſſet.*

Παράκλησις. Adhortatio. Iſocrates: *Quamobrem cum non invenerimus adhortationem, ſed præcepta ſcripſerimus.* Lycurgus vero voce hac uſus eſt pro δέησις, i. e. rogatio, preces. Ait enim: *Vos id facturos exiſtimo, vel me non rogante.*

Παρακλιδόν. Declinando. Deflectendo.

Παρακλίνασαι. Leviter, vel paulum aperientes. [Et ἀνακλῖναι, dimovere, removere. Homerus:] *Et dimovere denſam nubem, & eam rurſus admovere.* Et Ariſtophanes: *Etenim illæ janua veſtibuli paulum aperta, furtim proſpiciunt. Et, ſi quis eas videat, recedunt: poſtea vero, eo abeunte, rurſus proſpectare incipiunt.*

1 Εὐελπίδης] Apud Ariſtophanem *Theſmophor.* pag. 781. (518. Ed. Baſ. P.) Euripides inter alia hæc loquens introducitur:

Ὄμνυμι τοίνυν αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

Huc Suidas reſpexiſſe videtur.

2 Ἀλεξάνδρου δὲ καὶ χρ.] Scribe, Ἐξ Ἀλεξάνδρας Εὐριπίδου. Καὶ χρόνου &c. Sic enim recte legitur apud Enarratorem Comici loco laudato.

3 Κἀμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπ.] Ariſtophanes *Acharnenſibus* pag. 395. (282. Ed. Baſ. P.)

Ἐμοὶ γάρ ἐστιν ἀμπέλια κεκομμένα.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

4 Ἀνδράσια μοχθ.] Et hi duo ſenarii leguntur apud Ariſtophanem loco modo laudato.

5 Παρακεχόρδηκεν] Malim παρακεχόρδικεν, per ι, ut habet Heſychius. Ariſtophanes *Eccleſiaz.* pag. 732. (492. Ed. Baſ. P.)

Μηδὲν παραχορδῇς, ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.

Scholiaſta ad eum locum: Παραχορδῇς. παρὰ ῥυθμὸν ποιήσεις. μηδὲν παραφθέγξῃ.

6 Τὰ νῦν. ἱκανὰ κακ.] Sic locum hunc auctoritate optimi codicis MS. A. interſtinxi. In prioribus enim Editt. τελεία στιγμὴ poſt νῦν male omiſſa eſt.

7 Παράκλησις. ἀντὶ τοῦ προτροπή. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione.

8 Παρακλιδόν] Eſt vox Homerica Odyſſ. Δ. v. 348.

9 Ἠ μὲν ἀνακλῖναι πυκ.] Eſt verſus Homericus Il. E. 751.

10 Ἀριστοφάνης] In *Pace* pag. 697. (472. Ed. Baſ. P.)

Παρα-

Παρακοπᾶν. παρανοεῖν, καὶ παραφρονεῖν. κοᾶν γὰρ, καὶ κονᾶν, τὸ φρονεῖν.

Παρακονᾶν.[1] τὸ ἐν τῷ φιλεῖν διαθλίβειν.

Παρακοπὴ φρενῶν. ἡ φρενιτίασις.

Παρακόψας. τὸν νοῦν παρατραπείς. [2] Ἐτελεύτησε δὲ, ἄκρατον πολὺν ἐμφορηθεὶς, καὶ παρακόψας, ἤδη γεγονὼς ἔτος πέμπτον καὶ ἑβδομηκοστόν.

Παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν. πρόδηλος τῆς παροιμίας ἡ αἰτία. οὐ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.

Παράκρης. ὀλίγον.

Παρακροτοῦντες. παραθαρσύνοντες. παρορμῶντες.

Παρακρούεται.[3] ἀντὶ τοῦ ἐξαπατᾷ. μετῆκται δὲ τοὔνομα ἀπὸ τοῦ τοὺς ἱστάντας τι, ἢ μετροῦντας, κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν, ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν.

Παρακρουσάμενος. ἐξαπατήσας. παραπείσας. Παῖδας τῶν εὐγενεστάτων οἴκων παρακρουσάμενος, ἐξήγαγεν ἐκ τῆς πόλεως.

Παρακρούσασθαι. ἀνατρέψαι. Ὁ δὲ, ὅσα διημφισβητήθη, οἷος ἐγένετο παρακρούσασθαι.

Παράκρουσιν. ἐξαπάτην. ἐμπαιγμόν. Ἄπιστοί τε γὰρ δόξαντες εἶναι οἱ Σαυνῖται, καὶ πρὸς τὰς συμφορὰς ἐς παράκρουσιν τοῦ ἀεὶ κρατοῦντος σφῶν σπένδεσθαι, οὐχ ὅσον οὐχ εὗρόν τι συμβατικὸν, ἀλλὰ καὶ ἄσπονδον σφίσι τὸν πόλεμον παρεσκεύασαν.

Παρακοίτης. ὁ ἀνήρ. παράκοιτις δὲ, ἡ γυνή.

Παρακωχή. παρὰ Θουκυδίδῃ, παροχή· ὡς ἡ ἀνακωχὴ, καὶ διακωχή.

Παράλλαξον. πάρελθε. Ἡ γὰρ κατὰ μικρὸν παράλλαξις πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑποφέρειν τὰς μεταβολὰς, ὡς ἐπὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Παραλλάττουσιν. ἀντὶ τοῦ [4] παρέρχονται. Παραλλάττουσι δὲ ἀλλήλους τοῖς διαστήμασι τῶν ὁδῶν ψευσθέντες, ὅ, τε Προκόπιος καὶ Οὐάλης ὁ βασιλεύς.

Παραλλήλων. ὁμοίων. ἀκολούθων. ἐγγὺς ἀλλήλων. ἐξίσου. Ἐκ παραλλήλου ὀρύξαντες τῷ δοκοῦντι πεσεῖσθαι τείχει, συνῆψαν ὑπὸ γῆν τοῖς ἐναντίοις. ἀντὶ τοῦ, ἐξίσου.

Παραλογισμός. ἀπάτη λογισμοῦ.

Παραλογιστής. ἀπατεών.

Παράλογον λέγουσιν ἀρσενικῶς, οἵ τ' ἄλλοι, καὶ μάλιστα [5] Θουκυδίδης, τὸ παράδοξον, καὶ ὃ οὐκ ἄν τις προσδοκήσειεν· οἷον, [6] τοῦ πολέμου τὸν παράλογον. καὶ,

Παρακοπᾶν. Deſipere, & delirare. Κοᾶν enim, & κονᾶν, ſignificat ſapere.

Παρακονᾶν. In oſculando mentum & genas leviter terere, vel attingere.

Παρακοπὴ φρενῶν. Mentis delirium. Dementia.

Παρακόψας. Deſipiens. Delirus. *Obiit autem, mero avide nimis hauſto, & delirans, annum jam agens* LXXV.

Παρὰ κωφ. Apud ſurdum crepitum ventris emittere. Ratio proverbii manifeſta eſt. Surdus enim non audit. Dicitur autem de ſtupidis.

Παράκρης. Parum.

Παρακροτοῦντες. Adhortantes. Animum addentes. Incitantes.

Παρακρούεται. Decipit. Fallit. Fraudat. Tranſlatio ducta eſt ab illis, qui inter ponderandum, vel metiendum, menſuras pulſant & concutiunt, ut alios fraudent.

Παρακρουσάμενος. Qui fefellit. Qui falſis commentis aliquem decepit. *Liberos nobiliſſimo genere natos falſis commentis decepit, & ſic ex urbe eduxit.*

Παρακρούσασθαι. Evertere. Eludere. *Ille vero omnia, de quibus controverſia erat, eludere poterat.*

Παράκρουσιν. Fraudem. Impoſturam. Illuſionem. *Cum enim Samnites perfidi eſſe crederentur, utpote qui re infeliciter geſta,* [*non bona fide, ſed*] *decipiendi tantum victoris gratia pacem inire ſolerent; non ſolum nullas conditiones impetrarunt, ſed etiam bellum irreconciliabile ſibi accerſiverunt.*

Παρακοίτης. Maritus. Vir. Παράκοιτις vero, uxor.

Παρακωχή. Apud Thucydidem ponitur pro παροχὴ, i. e. ſuppeditatio, largitio. [Scribitur per ω,] ut ἀνακωχὴ & διακωχή.

Παράλλαξον. Præteri. [Et παράλλαξις, differentia, mutatio.] *Naturales mutationes rerum* [*non ſubito, ſed*] *paulatim fiunt,* (*ut in quatuor anni temporibus fieri videmus:*) *quæ ratio eſt, quare eas facile feramus.*

Παραλλάττουσιν. Prætereunt. *Procopius autem & Valens Imperator alter alterum prætereierunt, viarum intervallis decepti.*

Παραλλήλων. Parallelorum. Similium. Conſequentium. Æquali ſpatio inter ſe diſtantium. *Cum autem cuniculos muro, qui caſurus videbatur, parallelos egiſſent, ſub terra cum hoſtibus conflixerunt.*

Παραλογισμός. Ratiocinatio falſa. Fallax argumentatio.

Παραλογιστής. Deceptor. Impoſtor.

Παράλογον. Maſculino genere vocem hanc cum alii, tum præcipue Thucydides, ponunt pro παράδοξον, i. e. inopinatum, inſpe-

1 Παρακονᾶν. τὸ ἐν τῷ φιλ.] Rectius & plenius Heſychius: Παρακονᾶν. τὸ ἐν τῷ κατασπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς. Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum.

2 Ἐτελεύτησε δὲ. ἄκρατον πολὺν ἐμφ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Arceſilao*, circa finem, ut Pearſonius recte obſervaverat.

3 Παρακρούεται. ἀντὶ τοῦ ἐξαπ.] Ex Harpocratione. Confer Ammonium v. Παρακίνεται.

4 Παρέρχονται] Sic recte habet MS. Pariſ. A. At priores Editt. male, παραδέχονται.

5 Θουκυδίδης] Lib. I. cap. LXXVII. & lib. II. cap. LXXXV. & alibi.

6 Τοῦ πολέμου τὸν παρ.] Senſus hujus loci ſupplendus eſt ex Thucydide, qui loco laudato ſic habet: Τοῦ δὲ πολέμου τὸν παράλογον, ὅσος ἐστὶ, πρὶν ἐν αὐτῷ γενέσθαι, προδιάγνωτε. Id eſt: *Quam varii autem & incerti ſint belli caſus, priuſquam id capeſſatis, animo præcipite.*

[illegible]ο πολὺς ὁ παράλογος. [1]Προκόπιος· Οἱ δὲ ἄλλοι τοῦ πλήθους ἐκλογιζόμενοι τὸν παράλογον, ἔδοξε μανιώδης εἶναι αὐτοῦ ἡ ἔννοια. καὶ αὖθις· Τοῖς δὲ Ῥωμαίοις [2]θάρσος καὶ ἀπιστία πρὸς τὰ γενόμενα παρέστη πλείων, ἢ τοῖς τὰ παράλογα ὀνειράττουσι.

ratum. Veluti, *Inſperatos belli caſus.* Et, *Caſus ille valde inopinatus fuit.* Procopius: *Omnes igitur, qui miram copiarum imparitatem ſecum reputabant, conſilium ejus ut inſanum damnabant.* Et iterum: *Romani vero magis ad ea obſtupuerunt, minuſque ea crediderunt, quam illi, qui mira ſomnia cernunt.*

Παράλογος. [3]Θουκυδίδης· Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ ἤδη ἀθυμίας ἦσαν, καὶ ὁ παράλογος αὐτοῖς μέγας ἦν· πολὺ δὲ μείζων ἔτι τῆς [4]στρατείας ὁ μετάμελος. καὶ αὖθις· Οἱ [5]δὲ σοφίσμασι καὶ παραγωγαῖς ἐκκρούοντες ἡμᾶς ἀεί τε καὶ καθημέραν, κύριοι τῶν ἡμετέρων ἐκ τοῦ παραλόγου γεγένηνται.

Παράλογος. Thucydides. *Athenienſes vero inſperato illo caſu perculſi, animos prorſus deſpondere cœperunt: multoque etiam magis expeditionis illius pœnitere eos cœpit.* Et iterum: *Illi vero fallaciis & fraudibus ſemper & quotidie nos decipientes, præter omnium expectationem bonis noſtris potiti ſunt.*

Παραλόγως. ἀνελπίστως. παρὰ προσδοκίαν. Οὐδέ τις ἦν, ὃς οὐκ ἠθέλησε τὸ μὴ οὐ θεατὴς γενέσθαι παραλόγου οὕτως εἰς μέγεθος παρασκευῆς. ἀντὶ τοῦ, παραδόξου.

Παραλόγως. Præter ſpem. Præter expectationem. *Nec ullus fuit, qui noluerit ſe ſpectatorem fuiſſe tanti & tam incredibilis apparatus.*

Πάραλος.[6] ναῦς ἱερά. θεωρίς. ἦν δὲ καὶ ἑτέρα Σαλαμινία ναῦς. [7]Τευθὶς δὲ πάραλος, ἡ παραθαλασσία, ἢ ἡ παρὰ τὰς ἅλας κειμένη.

Πάραλος. Paralus. Navis ſacra, [quæ etiam] Theoris [vocabatur.] Erat & alia navis, Salaminia appellata. Teuthis vero [piſcis, ab Ariſtophane dicitur] πάραλος, i. e. maritimus: ſive, juxta ἅλας, i. e. ſales ſitus.

Πάραλος, καὶ Σαλαμινία. αὗται τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι· καὶ ἦσαν ὡς ἂν ὑπηρέτιδες ταχεῖαι οὖσαι, ἡ μὲν ὑπηρετοῦσα εἰς τὰ θεωρικά, ἡ δὲ εἰς τὰ δημόσια. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι πέμπουσι τὴν Πάραλον, καλοῦντες αὐτὸν ἐπὶ κρίσιν. τουτέστι, τὸν Ἀλκιβιάδην.

Πάραλος, καὶ Σαλ. Paralus, & Salaminia. Fuerunt duæ triremes ſacræ & publicæ, quæ exigente utilitate & neceſſitate Reip. peregre mittebantur, mare celeriter emetientes: erantque veloces quaſi Reip. miniſtræ. Harum autem altera ſpectaculorum & ſacrificiorum cauſa peregre mittebatur: altera vero aliis uſibus publicis inſerviebat. *Athenienſes vero Paralum mittunt, ad cauſam dicendam eum accerſentes.* Id eſt, Alcibiadem.

Πάραλος.[8] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. μία τῶν παρ' Ἀθηναίοις πρὸς τὰς δημοσίας χρείας διαπεμπομένων τριήρων, ἀπό τινος ἥρωος τοὔνομα λαβοῦσα. Πάραλοι δ' ἐκαλοῦντο, οἱ ἐπιβεβηκότες αὐτῆς, οἳ καὶ διὰ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν τέσσαρας τε ὀβολοὺς ἐλάμβανον, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἐνιαυτοῦ οἴκοι τε ἔμενον· καὶ ἄλλα τινὰ ὑπῆρχεν αὐτοῖς παρὰ τῆς πόλεως.

Πάραλος. Paralus. Demoſthenes *Philippicis.* Erat una triremium, quæ apud Athenienſes in uſus publicos peregre mittebantur; ſic dicta ab Heroe quodam. Πάραλοι autem vocabantur nautæ, qui ea vehebantur: qui etiam ob miniſterium illud quaternos obolos accipiebant, & maximam anni partem domi manebant, & aliis commodis e publico fruebantur.

Πάραλοι. οἵ τε ἐν τῇ παράλῳ νηῒ πλέοντες, καὶ οἱ τὴν παράλιον τῆς Ἀττικῆς κατοικοῦντες· ὥσπερ ἕτεροι Πεδιάσιοι, καὶ Διάκριοι.

Πάραλοι. Parali. Sic appellabantur tam vectores navis Parali; quam illi, qui maritimam regionem Atticæ incolebant: ſicut reliqui [incolæ Atticæ] Pediaſii & Diacrii vocabantur.

Πάραλος. Πάραλος δὲ τριήρης ἱερὰ καλεῖται, ἥτις συνεχῶς ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις ὑπηρετεῖ. ὁπότε δὲ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μεταπέμψασθαι στρατηγὸν ἐβούλοντο, ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἀπὸ Σικελίας, τῇ Παράλῳ ἐχρῶντο. [9]λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμι-

Πάραλος. Sic [Athenis] vocabatur triremis ſacra, quæ urgentibus Reip. negotiis ſemper inſerviebat. Cum enim [Athenienſes] ex exteris regionibus belli ducem accerſere volebant, velut Alcibiadem ex Sicilia, Paralo utebantur. Eadem etiam Salaminia

1 Προκόπιος.] *De Bello Vandal.* lib. II. cap. XIII. ſed ubi ſic legitur: *Πᾶσι μὲν οὖν τοῖς τοῦ πλήθους ἐκλογιζομένοις παράλογον, ἔδοξε μανιώδης*, &c. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Θάρσος.] Senſus potius requirere videtur, ut ſcribatur *θάμβος*.

3 Θουκυδίδης] Lib. VII. ut Portus monuit.

4 Στρατιᾶς] Lege, *στρατιάς*.

5 Οἱ δὲ σοφίσμασι καὶ παραγ.] Idem fragmentum legitur etiam ſupra v. Παραγωγαῖς.

6 Πάραλος. ναῦς ἱερ.] Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 548. *Δύο εἰσὶ νῆες ὑπηρέτιδες παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς ἐγκαλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγεν· τουτέστι τὰς εἰς θυσίαν πεμπομένας.* Confer Noſtrum ſupra v. Ἄπαρ[illegible], & v. *Ἱερὰ τριήρης*: itemque Ulpianum in orat. Demoſth. contra Midiam, pag. 216. & Sam. Petitum *Miſcell.* lib. III. cap. V.

7 Τευθὶς δὲ πάραλος, ἡ παραθ.] Hæc nota referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis *Acharnenſ.* pag. 425.

Οἷ γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεδαρμένον· ἡ δ' ἀπτημένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη.

Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

8 Πάραλος. Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione.

9 Λέγεται δὲ ἡ αὐτὴ καὶ Σαλαμ.] Male. Fuerunt enim naves diverſæ: quas & ipſe Suidas paulo ante recte diſtinxit.

νία.

ρία. [1]Ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσετέθησαν αὐταῖς, Ἀντιγονίς τε, καὶ Δημητριάς.

dicebatur. Tandem vero illis additæ ſunt duæ aliæ, Antigonis & Demetrias.

Πάραλοι. [2]Διῄρητο εἰς τέσσαρας μοίρας πάλαι ἡ Ἀττική. Πανδίων γὰρ διαδεξάμενος Κέκροπα, προσκτησάμενος δὲ καὶ τὴν Μεγαρίδα, ἔνειμε τὴν χώραν τοῖς παισὶν εἰς τέσσαρας μοίρας· Αἰγεῖ μὲν, τὴν περὶ τὸ Ἄστυ μέχρι Πυθίου· Πάλλαντι δὲ, τὴν Παραλίαν· Λύκῳ δὲ, τὴν Διακρίαν· Νίσῳ δὲ, τὴν Μεγαρίδα. [3]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα.

Παράλων. Paralorum, i. e. Maritimorum. Attica olim in quatuor partes diſtributa fuit. Pandion enim, qui Cecropi ſucceſſit, cum agrum Megaricum ditioni ſuæ adjeciſſet, totam regionem liberis ſuis in quatuor partes diſtribuit. Ægeo enim aſſignavit eam partem, quæ Urbi proxima erat, uſque ad Pythium: Pallanti, regionem maritimam: Lyco eam partem, quæ Diacria appellabatur; & denique Niſo agrum Megaricum. Ariſtophanes: *Sed neque ex Paralis ulla adeſt mulier.*

Παραλοῦμαι. παροιμιακῶς. εἰώθεσαν γὰρ πρότερον ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παραλούειν τοὺς πένητας. Ἀριστοφάνης Ἀναγύρῳ· [4]Ἀλλὰ πάντας χρὴ παραλοῦσθαι, καὶ τοὺς σπόγγους ἐᾷν. οἷον συνεισιέναι τοῖς πλουσίοις, ὥστε μηδὲ σπόγγους φέρειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκείνων χρῆσθαι.

Παραλοῦμαι. Una lavor. Hoc proverbialiter dicitur. Solebant enim olim pauperes una cum divitibus in balneis lavare. Ariſtophanes *Anagyro: Sed omnes oportet una lavare, & ſpongias relinquere.* Id eſt, [pauperes oportet] una cum divitibus [in balneum] intrare, nec ſpongias ſecum afferre, ſed illorum ſpongiis uti.

Παραλύσας. [5]ἀντὶ τοῦ, διαδεξάμενος. Παραλύσας αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.

Παραλύσας. Qui ſucceſſorem miſit. *Cum ei ſucceſſorem miſiſſet.* Id eſt, cum eum magiſtratu moviſſet.

Παραλῦσαι. ἀφελέσθαι. Βουλόμενος ἀναπαῦσαι, καὶ κόπου παραλῦσαι τοὺς ἰδίους στρατιώτας. καὶ αὖθις Σιμοκάττης· Οἱ δὲ τῶν ὅπλων παραλυθέντες, οὐκ εἶχον ὅ, τι χρήσονται τοῖς θυμοῖς.

Παραλῦσαι. Liberare. Levare. *Volens milites ſuos quiete reficere, & laboribus fatigatos recreare.* Et iterum Simocattus: *Illi vero armis ſpoliati, neſciebant, qua ratione iram ſuam explerent.*

Παραμείψας. παραλλάξας.

Παραμείψας. Qui præteriit. Prætervectus.

Παραμπυκίζεται. [6]παραπλέκεται τὰς τρίχας.

Παραμπυκίζεται. Capillos, vel crines nectit.

Παραμυθήσασθαι. αἰτιατικῇ. συμβουλεῦσαι. καὶ παραμυθήσασθαι, ὡσαύτως.

Παραμυθήσασθαι. Accuſativo jungitur. Conſilium dare. Suadere. Et παραμυθήσασθαι, idem.

Παρανάλωμα. [7]Ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδιαίτημα βίῳ τὰ καθ' ἑαυτὸν παραδοὺς, παρανάλωμα τῆς τρυφῆς ἐποιεῖτο φόνους οὐδὲν ἠδικηκότων ἀνθρώπων. τουτέστι, προσθήκημα.

Παρανάλωμα. Additamentum & acceſſio ſuperflua rei alicujus. Sumptus ſuperfluus. *Macrinus Imperator, cum ſe totum deliciis & luxui dediſſet, intervalla luxuriæ cædibus hominum innocentum diſtinxit.*

Παράνοια.

[8]Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἕλω;

οἷον, πρὸς τὸν πατέρα δικάσομαι, καὶ δείξας αὐτὸν μαινόμενον, οὕτω τῆς μανίας παύσω, εἰς τὸ δικαστήριον ἀγαγών.

Παράνοια. Delirium. Dementia. [Ariſtophanes:] *Utrum dementiæ reum illum peragam?* Quaſi dixiſſet, patri dicam ſcribam, & ubi eum inſanire demonſtravero, inſania eum liberabo, ipſo in jus vocato.

Παράπαν. καθόλου. παντελῶς. Καὶ [9]μάλιστα παρορμηθῆναι φήσας πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς πραγματείας, διὰ τὸ μηδέποτε τὴν Εὐρώπην ἐνηνοχέναι τοιοῦτον ἄνδρα τοπαράπαν, οἷον τὸν Ἀμύντου Φίλιππον.

Παράπαν. In univerſum. Omnino. Prorſus. *Cum dixiſſet, ſe hac maxime de cauſa ad conſcribendam hiſtoriam impulſum fuiſſe, quod Philippo Amyntæ filio parem virum nunquam antea Europa protuliſſet.*

Παραπαίων. παραφρονῶν. ληρῶν. ἀγνοῶν. Καὶ παραπαίων ὁλοσχερῶς.

Παραπαίων. Deſipiens. Delirans. Ignorans. *Et prorſus deſipiens.*

1 Ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι δύο προσετ.] Aliter Ulpianus ad orat. Demoſth. contra Midiam pag. 216. qui tres triremes duabus prioribus additas eſſe refert, nimirum Antigonidem, Ptolemaidem, & Ammoniadem. En ejus verba: Ἦσαν δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἱεραὶ δύο τριήρεις, ἥτε Σαλαμινία, ἣν καὶ Δηλίαν ἐκάλουν· καὶ ἡ Πάραλος. ὕστερον δὲ καὶ ἄλλαι τρεῖς ἐγένοντο, Ἀντιγονὶς, καὶ Πτολεμαὶς, καὶ Ἀμμωνιάς· ἐπειδὴ τῷ Ἄμμωνι δι' αὐτῆς τὰς θυσίας ἔπεμπον.

2 Διῄρητο εἰς τέσσαρας μοίρας πάλαι ἡ Ἀττ.] Hæc, & ſequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiaſtam ineditum ad *Lyſiſtratam* Ariſtophanis, unde ea Suidas deſcripſit. Locus autem Comici, ad quem nota hæc referenda eſt, in fine hujus articuli a Suida adducitur.

3 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, haud procul initio.

4 Ἀλλὰ πάντας χρὴ παρ.] Eſt verſus Trochaicus, ſed cui deeſt ſyllaba.

5 Ἀντὶ τοῦ διαδεξάμενος] Inepte. Nam παραλύσας τῆς ἀρχῆς non ſignificat, qui alicui ſucceſſit, ſed, qui ſucceſſorem alicui miſit, ut Latini loqui ſolent; ſive, qui magiſtratu aliquem movit. Res eſt plana.

6 Παραμπυκίζεται] Voce hac uſus eſt Ariſtophanes *Lyſiſtrata*, pag. 914. ad quem locum Suidas procul dubio reſpexit.

7 Ὁ Μακρῖνος ὁ βασιλεὺς τρυφῇ καὶ ἐκδ.] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni, non quidem de Macrino, ſed Carino Imperatore, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini Imperatoris a Valeſio editis, pag. 834. unde ea Suidas ſumpſit. Vide etiam ſupra v. Καρῖνος, ubi hic ipſe locus legitur.

8 Πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Nubibus*, pag. 173. (104. Ed. Baſ. *P.*)

9 Καὶ μάλιστα παρορμηθῆναι φ.] Hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Conſtant. Imperat. a Valeſio editis pag. 21. unde ea Suidas deprompſit.

Παραπέμπω. αἰτιατικῇ. Παραπέμπει πλωτῆρας σὺν εὐθυμίᾳ. καὶ κατὰ περιποίησιν, δοτικῇ. Μᾶλλον δὲ κόσμον παραπέμπουσι τὸν ἐνεστῶτα τῷ μέλλοντι.

Παραπεπληγμένα. μανικά. [1] Ὅσ' ἂν πράξωσιν, ὥσπερ μεθυόντων ἐπὶ παραπεπληγμένα.

Παραπεπτωκώς.[2] ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτωκώς. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου.

Παραπέταλοι. πετάλοις ἐσκεπασμέναι. Αἱ δὲ τριήρεις ἦσαν κόσμῳ διαπρεπεῖς, ἀργύρῳ τε τὰ ἔμβολα καὶ χρυσῷ τὰς πρύμνας παραπέταλοι.

Παραπέτασμα. παρακάλυμμα. παράπλωμα· τὸ λεγόμενον βῆλον.

Παράπηγμα. κανών. καὶ [3] εἶδός τι ὀργάνου ἀστρονομικοῦ. [4] Εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπηγμα ἀψικάρδιον ἐθέλεις πρὸς τὸν θάνατον, εἴπω.

Παραπικρασμός.[5] ἡ ἐν ἐρήμῳ πολλάκις γενομένη ἀντιλογία τῶν Ἰσραηλιτῶν.

Παραπλαγιάσας.[6] πλάσας. πλασάμενος.

Παραπλῆγας πέτρας. παραλίας. πληττομένας ὑπὸ τῆς θαλάσσης. καὶ παραπλήκτῳ, τῇ μανικῇ. [7] Σοφοκλῆς·

— Παραπλήκτῳ
Χερὶ συγκατακτάς.

Καὶ Αἰλιανός· [8] Ὁ δὲ οὐκ ἠνέσχετο παραλιπεῖν αὐτόν, ἀλλὰ τῶν τοῦ λόγων παραπλῆγα λύτταν κατεσίγασε· καὶ τῶν Διοσκούρων ἑνὸς τὸ ξίφος διηρμένον τε καὶ ἐπανεστὸς, καὶ πληγεὶς καιρίως ἐξέκειτο.

Παραπλήξ. μαινόμενος. παράφρων. [9] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Ἢν δ' ὡς παραπλῆγ' ἄνθρωπον εἰσελθὼν τύχῃ,
Πόρναισι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος.

Ὁ ἄφρων. ἀπὸ τῶν κρουμάτων διαπεπτωκότων τοῦ ἐναρμονίου λυρισμοῦ. ἢ ὁ μωρός. ἀληθῶς γὰρ ἡ ἀσωτία πεπληγμένη ἐπὶ διανοίᾳ. καὶ αὖθις· [10] Παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθένδε ἀπαλλαγῆναι.

Παραπληξία. μανία.

Παραπόδας. ἐπίρρημα. εὐθέως. ἢ ἐγγύς. ἢ πλησίον. [11] Μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρατέστατον μὲν αὐτὸν δείκνυσι πρὸς γυναῖκας. καὶ αὖθις· [12] Παραπόδας οὐ συμμαχικῶς, ἀλλὰ δεσποτικῶς χρῶνται.

Παραποδίζειν. ἐμποδὼν γίνεσθαι. [13] Πολύβιος·

Παραπέμπω. Accuſativo jungitur. Deduco. Comitor. *Nautas cum lætitia deducit.* Cum vero acquiſitionem ſignificat, dativo jungitur. *Potius vero mundum præſentem futuro mutant.*

Παραπεπληγμένα. Inſana. *Omnia inſano impetu aggrediuntur, ut ebrii.*

Παραπεπτωκώς. Apud Demoſthenem in oratione pro Corona ponitur pro ὑποπεπτωκώς.

Παραπέταλοι. Laminis tecti, vel obducti. *Triremes autem ornatu inſignes erant, earumque roſtra argenteis, puppes vero aureis laminis obductæ erant.*

Παραπέτασμα. Aulæum. Tapes. Vulgo βῆλον, i. e. velum.

Παράπηγμα. Parapegma. Regula. Item, quoddam inſtrumenti aſtronomici genus. [Adminiculum. Remedium.] *Si vero vulgare aliquod remedium adverſus mortem vis, quod tamen cor attingat, id dicam.*

Παραπικρασμός. Sic dicitur contentio Iſraelitarum, qua Deum in deſerto ſæpius exacerbarunt, & ad iram provocarunt.

Παραπλαγιάσας. Qui oblique inceſſit. Qui obliquis verbis uſus eſt.

Παραπλῆγας πέτρας. Petras marinas, ſive, a fluctibus maris verberatas. Et παραπλήκτῳ, inſano, furioſo. Sophocles: *Qui inſana manu [pecudes] interfecit.* Et Ælianus: *Ille autem deliria ejus non tulit, ſed inſanam verborum ejus rabiem compeſcuit: &, cum alter ex Dioſcuris ictu gladii alte elati lethaliter eum vulneraſſet, excitatus eſt.*

Παραπλήξ. Inſanus. Amens. [Stolide prodigus.] *Si vero ad hominem ſtolide prodigum divertero, ſcortis & aleæ objicior.* Παραπλήξ hic dicitur demens: per metaphoram ductam a ſonis lyræ, qui ab harmonia diſcrepant. Vel, ſtultus. Revera enim prodigalitas eſt ſtultitia quædam. Et iterum: [*Dicunt illum*] *amenti ſimilem hinc abiiſſe.*

Παραπληξία. Amentia. Dementia. Inſania.

Παραπόδας. Adverbium. Statim. Vel, prope. Paulo poſt. Mox. *Mox deinde eum intemperantiſſime in mulieres exarſiſſe memorat.* Et iterum: *Statim eos non ſociorum, ſed dominorum more tractant.*

Παραποδίζειν. Impedire. Impedimento eſſe.

1 Ὅσ' ἂν πράξωσιν ὥσπ.] Ariſtophanes *Eccleſiazuſis*, pag. 728. (488. Ed. Baſ. *P.*)

———Τὰ γοῦν βουλεύματα
Αὐτῶν, ὅσ' ἂν πράξωσιν εὐθυμούμεναι,
Ὥσπερ μεθυόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα

2 Παραπεπτωκώς. ἀντὶ τοῦ ὑποπεπτ.] Ex Harpocratione.

3 Καὶ εἶδός τι ὀργάνου ἀστρον.] Vide Turnebum *Adverſar.* lib. XI. cap. III.

4 Εἰ δὲ ἰδιωτικὸν παράπ.] Hæc ſunt verba Marci Antonini lib. IX. cap. III. ut Pearſonius recte obſervaverat. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Ἀψικάρδιον, ubi idem fragmentum legitur.

5 Παραπικρασμός] Voce hac uſus eſt auctor Epiſtolæ ad Hebræos cap. III. v. 8. ad quem locum Suidas reſpexit.

6 Παραπλαγιάσας. πλάσας. πλασ.] Heſychius: Παραπλαγιάσας. πλαγιασάμενος. Sic etiam apud Suidam ſcripſerim.

7 Σοφοκλῆς] *Ajace* pag. 15. ut Portus monuit.

8 Ὁ δὲ οὐκ ἠνέχετο παραλ.] Locus hic auctior legitur ſupra v. Ἐπίκουρος.

9 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 26. (13. Ed. Baſ. *P.*)

10 Παραπλῆγι ἐοικότα ἐνθ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *Hiſtor. Arc.* cap. XII.

11 Μετὰ ταῦτα παραπόδας ἀκρ.] Hæc ſunt verba Polybii apud Conſtantinum Imperatorem in Collectaneis a Valeſio editis, pag. 21. unde ſenſus hujus loci ſupplendus eſt.

12 Παραπόδας οὐ συμμ.] Et hæc ſunt verba Polybii, ut diſcimus ex ipſo Suida ſupra v. Καθηκόμενοι, ubi fragmentum hoc auctius legitur.

13 Πολύβιος] Lib. II. cap. XXVIII. Confer Noſtrum ſupra v. Ἔφημοι, ubi locus hic auctior legitur.

Βατώδεις ὄντας τοὺς τόπους ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι, καὶ παραποδίζειν εἰς τὴν τῶν ὅπλων χρείαν.

Παραπολύ. παντελῶς. Θουκυδίδης ἐν ά. Καὶ ἐνίκησαν οἱ Κερκυραῖοι παραπολύ.

Παραπολύ. ἐπίῤῥημα. ἀντὶ τοῦ, πάνυ. παντελῶς. Δέξιππος· Παραπολὺ ἀπελείποντο τοῦ πείθεσθαι τοῖς εἰσηγουμένοις ἡσυχίαν αἱρεῖσθαι. [1] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Δεινότατον ἔργον παραπολύ. ἀντὶ τοῦ, πάνυ, πολύ.

Παραπρεσβεία. τὸ ἔξω τι τῶν προστεταγμένων διαπράξασθαι. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐχαλέπαινεν οἷα εἰκὸς, καὶ παραπρεσβείας ἐνείχετο Ἰωάννης, ἅτε οὐ πρὸς τὸ συνοῖσον τῇ πολιτείᾳ διαπραξάμενος. καὶ αὖθις· Οὗτος τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν ἀπειλεῖ παραπρεσβείας αἱρήσειν καὶ διώξεσθαι.

Παρὰ προσδοκίαν. τουτέστι, μετὰ μόχθου.

Παραῤῥητοῖς.[2] παρηγορικοῖς λόγοις. παραμυθήμασιν. ὑποθήκαις. οἱ δὲ, συμβούλοις.

Παραῤῥύματα.[3] δέρρεις. σκεπάσματα.

Παραῤῥυῶμεν.[4] παραπέσωμεν.

Παρασάγγης. εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅσπερ ἐστὶ τριάκοντα στάδια. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Κῦρος, ὁπόσον, ἔφη, ἄπεστι τὸ στράτευμα; οἱ δὲ, ὡς δύο παρασάγγας εἶπον.

Παράσειρος.[5] ὁ ἀκόλουθος ἵππος.

Παρασημαίνει.[6] δηλοῖ. χαράττει.

Παράσημος. ἀδόκιμος. καὶ παράσημον, τὸ σεσημασμένον, καὶ ὕποπτον. Καὶ παράσημον ἦν τὸ λεγόμενον, καὶ φυγὴν ἐδόκει δηλοῦν.

Παράσημος[7] ῥήτωρ. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἀπὸ τῶν νομισμάτων, ἃ καλοῦσι παράσημα. ἤτοι ὅτι ὑποχαράττεται ὑπὸ τῶν ἀργυραμοιβῶν σημείῳ τινὶ, ὃ τὴν φαυλότητα δηλοῖ· ἐπειδὴ παρατετύπωται καὶ παρακεχάρακται.

Παῤῥάσιος. ὅτι μὲν ζωγράφος οὗτος δῆλον. Φασὶ δὲ αὐτὸν υἱὸν εἶναι καὶ μαθητὴν Εὐήνορος, Ἐφέσιον δὲ τὸ γένος.

Παράσιτος. κόλαξ. τραπεζολοιχός. [8] κοσοτράπεζος. [9] Βελενοπώλης. οὗτος δανειστὴς ἦν, παράσιτος Παμφίλου τοῦ δημαγωγοῦ.

Παρασκευή. Ὁ δὲ [10] ἐπεκλήθη κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. περὶ Ἑκαταίου φησί.

Polybius: *Cum ſenticeta alicubi eſſent, quæ dependentibus laciniis adhærerent & armorum uſum impedirent.*

Παραπολύ. Prorſus. Omnino. Thucydides libro I. *Corcyræi vero ingentem victoriam reportarunt.*

Παραπολύ. Adverbium. Valde. Omnino. Dexippus: *Multum aberat, ut iis, qui pacem ſuadebant, obtemperarent.* Ariſtophanes *Pluto: Longe graviſſimum facinus.*

Παραπρεσβεία. Legatio male geſta: ſive, cum legatus mandati limites exceſſit. *Rex autem, ut par erat, indignabatur, & Joannes legationis perperam geſtæ reus agebatur, quod non ex utilitate Reip. munere ſuo functus fuiſſet.* Et iterum: *Hic minatur, ſe fratrem meum legationis perperam geſtæ accuſaturum & reum peracturum eſſe.*

Παρὰ προσδοκίαν. Præter expectationem.

Παραῤῥητοῖς. Conſolatoriis verbis. Conſolationibus. Admonitionibus. Alii vero, conſiliis.

Παραῤῥύματα. Pelles. Tegumenta.

Παραῤῥυῶμεν. Dilabamur. Excidamus.

Παρασάγγης. Paraſanga. Menſuræ Perſicæ genus, quod XXX. ſtadia continet. Xenophon: *Cyro vero interrogante, quantum exercitus diſtaret: illi duos paraſangas diſtare reſponderunt.*

Παράσειρος. Equus funalis.

Παρασημαίνει. Falſa nota ſignat. Adulterat.

Παράσημος. Adulterinus. Falſa nota ſignatus. Et παράσημον, adulterinum, vel ſuſpectum. *Et ſuſpectum erat id, quod dicebatur, & fugam ſignificare videbatur.*

Παράσημος ῥήτωρ. Orator adulterinus, ſive malæ notæ. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte. Metaphora ducta eſt a nummis adulterinis, ſive falſa nota ſignatis: quos παρασήμους Græci vocant. Vel, quia nummi ejuſmodi a nummulariis ſigno quodam notari ſolent, ex quo cognoſci queat, eos eſſe adulterinos & nullius pretii.

Παῤῥάσιος. Parrhaſius. Hunc pictorem fuiſſe conſtat: qui Euenoris filius & diſcipulus fuiſſe dicitur; genere vero Epheſius.

Παράσιτος. Paraſitus. Aſſentator. Menſarum ſectator. Qui menſas lingit. Belonopola fœnerator erat, & Pamphili demagogi paraſitus.

Παρασκευή. Apparatus. *Ille vero cognominatus eſt Criticus Grammaticus, quod Grammaticum apparatum haberet.* De Hecatæo hæc dicuntur.

1 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 47.

2 Παραῤῥητοῖς] Voce hac uſus eſt Homerus *Il.* N. v. 726. ad quem locum Suidas reſpexit.

3 Παραῤῥύματα] Confer Heſychium v. Παράρυμα.

4 Παραῤῥυῶμεν. παραπ.] Hebr. II. I. Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμεν. Huc Suidas reſpexit.

5 Παράσειρος] Vide nos ſupra ad v. Ζύγιοι.

6 Δηλοῖ. χαρ.] Imo, παραδηλοῖ, παραχαράττει: ut recte habet Heſychius.

7 Παράσημος ῥήτωρ. Δημ.] Ex Harpocratione.

8 Κοσοτράπεζος] Sic fortaſſe dictus eſt paraſitus, quod ad menſam alapis ſe cædi patiatur. Κόσος enim eſt alapa, teſte Suida h. v. Sed de voce hac, ut obſcura & inſolita, nihil certi ſtatuo.

9 Βελενοπώλης. οὗτος δαν.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum* pag. 19. (10. Ed. Baſ. *P.*)

10 Ὁ δὲ ἐπεκλήθη κριτ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἐρατοσθένης.

Παρασκήνια.[1] ἔοικε παρασκήνια καλεῖσθαι ὁ παρὰ τὴν σκηνὴν ἀποδεδειγμένος τόπος ταῖς εἰς τὸν ἀγῶνα παρασκευαῖς. ὁ δὲ Δίδυμος τὰς ἑκατέρωθεν τῆς ὀρχήστρας εἰσόδους οὕτω φησὶ καλεῖσθαι.

Παρασκήνια. Paraſcenia. Sic appellari videtur locus in ſcena, in quo inſtrumenta & ornamenta ad ludos neceſſaria reponuntur. Didymus vero dicit ſic appellari aditus ab utraque Orcheſtræ parte.

Παρασπιστής. παρεστὼς ὁπλίτης.

Παρασπιστής. Miles clypeatus, qui in prælio alicui adſtat.

Παρασπονδήσας. παραβὰς τὰς σπονδάς.

Παρασπονδήσας. Qui fœdera violavit.

Παρασπονδοῦμαι. παραβαίνομαι.

Παρασπονδοῦμαι. Præter pacta violor, vel lædor.

Παραστάδην. παραστατικῶς. κατὰ τρόπον. κατὰ τὸ δέον.

Παραστάδην. Prope ſtando. Adſtando. Eo, quo decet, modo. Ut par eſt.

Παράστασις.[2] στάσις [3] παρά τινος ἀτίμου. γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παράστασις. Statio ignominioſa. [Sive, cum quis alteri adſtat, ut ſervus domino.] Dicitur etiam de debitoribus.

Παράστασις. ὁρμή. προθυμία. Καὶ παράστασις ψυχῆς πρὸς ἐλευθερίαν ἐνέπεσε τοῖς πλήθεσι. διὸ πρὸς ἀλλήλους ἐδυσπάθουν. Καὶ παράστημα ψυχῆς. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δι'[4] ἀλκὴν σώματος, καὶ παράστημα ψυχῆς, ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν.

Παράστασις. Audacia. Impetus. Animi fiducia. Alacritas. *Et multitudo ingenti animorum impetu ad libertatem recuperandam ferri cœpit, & alter apud alterum [de ſervitutis jugo] graviter conquerebatur.* Et παράστημα ψυχῆς, animi fortitudo. *Romani vero corporis robore & animi fortitudine fere totum orbem terrarum in poteſtatem ſuam redegerunt.*

Παράστασις.[5] τοὔνομα πολὺ παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ δραχμὴ καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν δικαζομένων τὰς ἰδίας δίκας. Μένανδρος Μισογύνῃ· Ἕλκει δὲ [6] γραμματίδιον ἐκεῖσε δίθυρον, καὶ παράστασις. μία δραχμή. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν Θεσμοθετῶν λέγων, φησίν· [7] Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτούς, ὧν παράστασις τίθεται, ξενίας, καὶ δωροξενίας, (ἄν τις δῶρα δοὺς ἀποφύγῃ τὴν ξενίαν) καὶ [8] ψευδεγγραφῆς, καὶ ψευδοκλησίας, καὶ βουλεύσεως, καὶ ἀγραφίου, καὶ μοιχείας. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς ἐν τοῖς περὶ νομοθεσίας, τοὺς διαιτητὰς φησὶ λαχεῖν τὰς δραχμάς, μίαν μὲν [9] ὑπὸ τῆς λήξεως, τὴν παράστασιν ἐκάλουν· ἑτέραν δέ, καθ' ὑπωμοσίαν ἑκάστην.

Παράστασις. Nomen hoc apud Oratores frequens eſt, ſignificans drachmam, quæ a litigantibus in cauſis privatis penditur. Menander *Miſogyne*: *Trahunt te autem illuc tabellæ duplices, & drachma, quæ litis cauſa deponitur.* Ariſtoteles vero in *Athenienſium Republica* de Theſmothetis verba faciens, ſic ſcribit: *Cognoſcunt autem de cauſis, in quibus litigantes drachmam pendunt: veluti, cum quis accuſatur peregrinitatis, vel judicum in controverſia de peregrinitate muneribus corruptorum, vel falſæ inſcriptionis in tabulas debitorum publicorum, vel falſæ citationis, vel inſidiarum, vel nominis ex tabulis debitorum publicorum expuncti, vel adulterii.* Demetrius Phalereus vero in libris de Legiſlatione ait, arbitros [duas] drachmas accipere ſolitos fuiſſe; unam pro intentatione litis: alteram vero, quoties alter litigantium judicium differri peteret, jurejurando affirmans, ſe juſta de cauſa in Judicio comparere non poſſe.

Παραστάται. οἱ ὁμόζυγοι τῶν λόχων πρωτοστάται, καὶ ἐπιστάται. διὰ τὸ παρ' ἀλλήλοις ἵστασθαι. καὶ παραστατεῖν, τὸ συμμαχεῖν. [10] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ὥσθ' ἡμῖν θεοὺς συμπαραστατεῖν, καίπερ γυναιξὶν οὔσαις. καὶ παραστάτης. [11] Ἀρριανός· Πρόσταγμα σφίσιν ἦν, ὅπως τις ἐκνηξάμενος σταίη, ἐν τῷ ὕδατι προσμένειν τὸν παραστάτην οἱ ἐσόμενον. καὶ Εὐνάπιος· Πολὺ διεστῶτας ἀλλήλων χωρεῖν ἐκέλευεν, ὅπως μὴ δυσποιῇ τὰ ὅπλα, μήτε τῷ παραστάτῃ θλιβόμενα,

Παραστάται. Sic appellantur manipulorũ Protoſtatæ & Epiſtatæ, in eodem jugo collocati: quod alter juxta alterum conſiſtat. Et Παραστατεῖν, opem ferre, adjuvare. Ariſtophanes *Pluto*: *Ut nobis Dii ferant opem, quamvis mulieres ſimus.* Et παραστάτης, qui adſtat, auxiliator. Arrianus. *Præceptum ipſis fuerat, ut unuſquiſque, poſtquam enataſſet, in aqua ſtans expectaret adſtitem ſuum.* Et Eunapius: *Juſſit eos laxe & magno inter ſingulos ſpatio relicto incedere, ne arma vel ab adſtite impulſa, vel*

1 Παρασκήνια. ἔοικε παρασκ.] Ex Harpocratione.

2 Παράστασις. στάσις παρά τινος ἀτ.] Etymologus: Παρέστησαν. ἐπειδὴ οἱ ἠτιμωμένοι παρίστανται τοῖς νενικηκόσιν, ὡς δοῦλοι δεσπόταις. Hæc Suidam illuſtrant.

3 Παρά τινος] Scribe, παρά τινι, i. e. *juxta aliquem.*

4 Δι' ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς] Eadem phraſi uſus eſt Joſephus lib. 11. *de Bello Jud.* pag. 815. ubi ait: Ἄξιος μὲν ἐλέους ὁ νεανίας δι' ἀλκὴν σώματος, καὶ ψυχῆς παράστημα. Hinc ſuſpicor & fragmentum hoc eidem ſcriptori tribuendum eſſe, præſertim cum obſervaverim, eum voce παράστημα pro fortitudine vel audacia ſæpe uti ſolere.

5 Παράστασις. τοὔνομα πολὺ παρ.] Ex Harpocratione. Confer Etymologum v. Παρακαταβολή, & Petitum *de Leg. Att.* pag. 175.

6 Γραμματίδιον] Id eſt libellus, in quo actor & nomen ſuum, & cauſam, ob quam reo actionem intentaturus eſſet, ſcribebat: qui libellus reo poſtea tradebatur. Vide Suidam ſupra v. Ἀντωμοσία, & infra v. Παρασησόμεθα. Hic libellus a Menandro vocatur δίθυρος, i. e. ex duabus tabellis, vel duobus folijs conſtans: quem vocabulo notiori & magis communi δίπτυχον dicere poſſis. Heſychius: Διθύροις. διπτύχοις. † Δίθυρον. γραμματίδιον δίπτυχον. Idem alibi: Θυρίς. ὀπὴ μικρά. Θυρίδας Ἀττικοὶ τὰς τῶν γραμμάτων πτυχάς. καὶ δίθυρον λέγουσιν· οὐ τρίθυρον, ἀλλὰ τρίπτυχον. Egregie & docte.

7 Εἰσὶ δὲ γραφαὶ πρὸς αὐτοὺς ὧν παρ.] Confer omnino cum hoc loco Suidam ſupra v. Ἡγεμονία δικαστηρίου.

8 Ψευδεγγραφῆς] Sic rectius MS. Pariſ. B. & Harpocratio, quam priores Editt. in quibus legitur ψευδογραφῆς. Vide Noſtrum infra v. Ψευδεγγραφή.

9 Ὑπὸ τῆς λήξεως.] Harpocratio habet ἀπὸ τῆς λήξεως. At ego ſcripſerim potius, ὑπὲρ τῆς λήξεως, quam lectionem in verſione ſecutus ſum.

10 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Imo *Theſmophor.* pag. 786. (520. Ed. Baſ. *P.*)

11 Ἀρριανός] *De Rebus Indicis*, pag. 556.

μήτε

μήτε τοῦ φέροντα διὰ τὸν συνωθισμὸν περιεκτυπούμενα. † Καὶ παραστατικώτερον τὸν κίνδυνον ὑπέμειναν. † Καὶ λαβόντες παράστασιν εἰς τοὺς οἰχομένους γενναίως ἀπέθανον. ἀντὶ τοῦ, ὁρμὴν, τόλμαν. Καὶ αὖθις· Διελέχθη παραστατικῶς ἅμα καὶ παῤῥησιαζόμενος. καὶ ἐπίῤῥημα, παραστατικῶς. Ὁ δὲ ἔγραφε πικρᾶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους διὰ τῆς ἐπιστολῆς.

ab ipſo, qui ea geſtabat, cum aliorum armis, agmine nimis conſtipato, colliſa, ſtrepitum ederent. [Et παραστατικώτερον.] *Majore audacia periculum ſuſtinuerunt.* Et παράστασιν, impetum & fiduciam animi. Audaciam. *Magna animi præſentia mortem oppetiverunt.* Et παραστατικῶς, audacter, confidenter. *Audacter ſimul & libere diſſeruit.* Et iterum: *Ille vero acerbe & acriter ad eos ſcripſit, peſtes Reip. & ſceleratos eos vocans.*

Παρασταυρῶντες. ὀρθὰ ξύλα πηγνύντες. [1] Οἱ δὲ παρασταυρῶντες ξύλα τῇ καταβάσει, καὶ τὸ μέσον ἄλλοις ἐπικαρσίοις στελφοποιοῦντες, καὶ φορμοὺς ἐπιβάλλοντες ὕλης, ἐμάλθαξαν τὸ πάνυ πρανὲς καὶ ὀλισθηρόν.

Παρασταυρῶντες. Vallos defigentes. *Cum iis in locis, qua deſcendendum erat, vallos* [*utrinque*] *defixiſſent, & medium ſpatium aliis vallis tranſverſis firmaſſent, faſciculoſque lignorum in id conjeciſſent, deſcenſum molliorem & minus lubricum effecerunt.*

Παραστησάμενος. παραλαβών. ἑλών. καταστρεψάμενος.

Παραστησάμενος. Qui in poteſtatem ſuam redegit. Qui cepit. Qui ſubegit.

Παραστήσομαι ἐναντίον σου. ἐνώπιόν σου στήσομαι. Τὸ [2] πρωῒ παραστήσομαί σοι. τοῦτο δὲ ἁρμόδιον λέγειν τοῖς κατ' Ἠλίαν βεβιωκόσι, καὶ παθῶν [3] ὑπερανεστηκόσι.

Παραστήσομαι ἐναντ. Stabo coram te. In conſpectu tuo ſtabo. *Mane coram te ſtabo.* Hoc dicere convenit illis, qui Eliæ more vixerunt, & animi affectus domuerunt.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρίσιν. Πολιτείας ὀγδόῳ. ἀντὶ τοῦ, καταστήσομεν αὐτὸν εἰς κρίσιν. τὸ μὲν γὰρ ἔγκλημα ἀντωμοσία καλεῖται. Ὁ δὲ ἐγκαλῶν, γράψας εἰς πινακίδιον καὶ τὸ ὄνομα καὶ [4] τὸ ἐπίσημον, μεθ' ὑπηρέτου τῷ ἐγκαλουμένῳ ἐπιδίδωσι.

Παραστησόμεθα αὐτὸν εἰς κρ. Judicio eum ſiſtemus. [Plato] lib. VIII. *de Republ.* Crimen enim, cujus reus poſtulabatur, ἀντωμοσία vocabatur. Actor autem nomen ſuum & mulctam in tabella ſcribebat, eamque per publicum miniſtrum reo tradebat.

Παραστιχίς. [5] Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς [6] εἴς τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίοις, ὡς Σοφοκλέους. αἰσθόμενος δὲ ὁ Διονύσιος, ἐμήνυσεν αὐτῷ τὸ γεγονός. τοῦ δὲ ἀρνουμένου, καὶ ἀπιστοῦντος, ἐπέστειλεν ἰδεῖν τὴν παραστιχίδα· καὶ εἶχε, παγκάλως.

Παραστιχίς. Series verſuum, quorum primæ literæ nomen vel ſententiam aliquam componunt. *Heraclides vero Ponticus in quodam commentariorum ſuorum ejus teſtimoniis veluti Sophoclis utebatur. Id ſentiens Dionyſius, quid feciſſet, illi indicavit. Neganti vero & non credenti per epiſtolam ſignificavit, ut inſpiceret primas verſuum literas. Quod cum feciſſet, animadvertit, ex illis componi nomen hoc,* παγκάλως.

Παραστορῶ. ἐκτείνω. ἀπὸ τῶν βυρσῶν.
Ἐγώ [7] σε, νὴ τὸν Ἡρακλέα, παραστορῶ.

Παραστορῶ. Proſternam. Extendam. [Tranſlatio ducta eſt] a pellibus. *Ego te, per Herculem, humi ſternam.*

Παρὰ σφᾶς ὡς οὐκ ἔσπλειν. παρὰ Θουκυδίδῃ. ἀντὶ τοῦ σχεδὸν, ὡς τὸ μονονουχί.

Παρὰ σφ. Ad ſe propemodum navibus accedere. Thucydides. Ὡς οὐκ enim hic idem ſignificat quod σχεδὸν, vel μονονουχὶ, i. e. propemodum.

Παρὰ [8] σφῆσι. παρ' αὐταῖς. Παρὰ σφίσι δὲ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς.

Παρὰ σφῆσι. Apud illas. Παρὰ σφίσι vero, per ι, apud illos.

1 Οἱ δὲ παρασταυρῶντες ξύλα τῇ καταβ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἐμάλθαξαν.

2 Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι] Hæc ſunt verba Davidis Pſalm. V. 5. ſecundum verſionem τῶν LXX. Theodoretus ad illum locum: Οὐ παντὸς δὲ ἐστι λέγειν τῷ τῶν ὅλων Θεῷ, Παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ἀλλὰ τῶν κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν διὰ τὴν ἀπὸ τῆς πολιτείας παῤῥησίαν λέγειν θαῤῥούντων, Ζῇ Κύριος, ᾧ παρέστην ἐνώπιον αὐτοῦ σήμερον. Hinc Suidas ſua hauſit, quamvis verba & ſententiam nonnihil immutaverit.

3 Ὑπερανεστηκόσι] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. in quibus legitur ὑπανεστηκόσι.

4 Τὸ ἐπίσημον] Vox hæc mihi ſuſpecta eſt, cujus loco forte ſcribendum eſt, ἐπίτιμον, i. e. pœna, vel mulcta: vel quod magis uſitatum eſt, ἐπιτίμιον. Actores enim olim non ſolum nomen ſuum, & crimen, cujus adverſarium poſtulaturi erant, in tabella aliqua perſcribere ſolebant, ſed etiam pœnam vel mulctam, qua reus afficiendus erat. Id colligo ex loco hoc Ariſtophanis *Veſpis* pag. 494.

Ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς ἐγράψατο
Κύων Κυδαθηναιεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα.
Τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιε
Τὸν Σικελικόν. τίμημα κλῳὸς σύκινος.

Id eſt: *Audite cujus criminis nunc poſtulet Canis Cydathenæenſis Labetem Æxonenſem. Injuriam eum feciſſe dicit, quod ſolus caſeum Sicanum comederit: pœnamque eſſe collare ficulnum.* Eſt quidem dica hæc ficta, & ridiculi tantum gratia a Comico excogitata, ſed tamen ad imitationem veri expreſſa: adeo ut morem veterum tuto inde colligere liceat. Sed idem, quod dixi, clare etiam confirmat Laertius in *Socrate*, ſegm. XL. ubi ex Phavorino refert dicam, Socrati ab adverſariis ſcriptam, quæ his verbis concepta erat: Τάδε ἐγράψατο καὶ ἀντωμολογήσατο Μέλιτος Μελίτου Πιτθεὺς Σωκράτει Σωφρονίσκου Ἀλωπεκῆθεν. Ἀδικεῖ Σωκράτης, οὓς μὲν ἡ πόλις νομίζει θεοὺς οὐ νομίζων, ἕτερα δὲ καινὰ δαιμόνια εἰσηγούμενος. ἀδικεῖ δὲ καὶ τοὺς νέους διαφθείρων. ΤΙΜΗΜΑ θάνατος. Id eſt: *Melitus Meliti filius, Pithenſis, Socrati Sophroniſci filio Alopecenſi hanc dicam ſcribit. Adverſus leges Socrates peccat, Deos negans, quos ex majorum inſtituto civitas ſuſcepit; aliaque eorum loco nova dæmonia inducens. Idem contra jus & fas juvenes corrumpit. Pœna illi mors.* En, expreſſe in formula hac accuſationis pœnæ mentionem factam eſſe vides: quod conjecturam noſtram egregie, ut diximus, confirmat, & tantum non veram eſſe demonſtrat.

5 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς εἴς τι τ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Heraclide Pontico*, ſegm. XCII. XCIII. unde ſenſus hujus loci ſupplendus eſt.

6 Εἴς τι τῶν ἰδίων συγγρ. ——— ὡς Σοφοκλέους] Locum hunc ex MS. Pariſ. A. & Laertio emendavi, qui in prioribus Editt. ſic legitur: Εἴ τι τῶν ἰδίων συγγραμμάτων ἐχρῆτο μαρτυρίαν, ὡς Σοφοκλέα. Peſſime.

7 Ἐγώ σε, νὴ τὸν Ἡρ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Equit.* pag. 356. (216. Ed. Baſ. *P.*)

8 Παρὰ σφῆσι. παρ' αὐτ.] Locum hunc ex MSS. Pariſ. ſupplevi, qui in prioribus Editt. ſic legitur: Παρὰ σφίσι δὲ, διὰ τοῦ ι, παρ' αὐτοῖς, παρ' αὐταῖς.

Παραχ-

Παρασχεδόν. παραυτίκα.

Παρασχηματίζειν. [1] Τοὺς τοῦ βασιλέως στρατιώτας διέβαλε, φάσκων, τούτους μὲν παρασχηματίζειν, οὐδεμίαν ἀληθινὴν χρείαν παρεχομένους τοῦ ἀληθοῦς παρατρέπεσθαι.

Παρασχόν. ἐπίρρημα. Εἰ δέ γε παρασχὸν οὕτω κατάδηλος γένηται δόξαι λέγειν, ὡς παραγέγονε λέξων περὶ τῶν πρέσβεων.

Παράταξις. πόλεμος ἐμπαράσκευος.

Παραταχθείς. παρ' αὐτὸν ταχθείς.

Παρατέθηγμαι. ἠκόνημαι.

Παρατενθεὶς.[2] ἀπολεῖς. ἐπὶ πλέον παρελκύσεις.

Παρατέταμαι. ἐξώγκωμαι. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἅλις ἀφύης. παρατέταμαι γὰρ ἐσθίων.

λέγεται καὶ ἑνικῶς ἡ ἀφύη.

Παρατετολμηκότες. ἑαυτῶν ἀφειδήσαντες. Πολύβιος· Παρατετολμηκότες, καὶ τελέως ἀπελπίσαντες τὴν σωτηρίαν.

Παρατεῖναι. τὸ ἐπιλεῖψαι, καὶ ἀπολέσαι. κωμικῶς ἐπὶ Εὐβοίας·

Οἶδ'. [4] ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρετάθη, καὶ Περικλέους.

Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν. ἀντὶ τοῦ, παραδόξως. Οἱ δὲ τύραννοι παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν ἠδέσθησαν τὴν ἱέρειαν κακῷ τῳ περιβαλεῖν.

Παρατηρημάτων. ἐπιτηρήσεων, κληδονισμῶν, καὶ ἀπαντήσεων, οἰωνοσκοπιῶν, καὶ μαντειῶν.

Παρατίλλεται. [5] διασείεται. τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ διασείεται. αὕτη γὰρ ὥριστο δίκη τοῖς μοιχοῖς, ἀποραφανίδωσις καὶ παρατιλμοὶ τοῖς πένησιν· οἱ δὲ πλούσιοι χρήματα παρέχοντες, ἀπελύοντο. οἱ δὲ ἀποροῦντες, μὴ δυνάμενοι χρήμασι λυτροῦσθαι τὴν [6] πυγήν, δημοσίᾳ ταῦτα ἔπασχον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὁ δ' ἁλοὺς γε μοιχὸς διὰ σέ που παρατίλλεται.

καὶ αὖθις [7] Ἀριστοφάνης· Παρατίλλω τρίχας. παρατίλλομαι δέ, ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλω τρίχας, ἢ τῶν μασχαλῶν. ταῦτα δὲ πάντα ποιοῦσιν οἱ προσδεχόμενοι μέν τι, τὸν δὲ χρόνον δαπανῶντες εἰς ἀπορίαν καὶ ἀμηχανίαν, μὴ τυγχάνοντες τοῦ προκειμένου λογισμοῦ. ὅτε γὰρ αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν διατίθενται, ἀλύουσι [8] καὶ ἐπιγράφουσι.

Παρὰ [9] τὸ καθεστηκός. οἷον παρὰ τὸ νόμιμον. παρὰ τὸ πρέπον.

Παράτοπον. εἰς κακὸν τόπον. Παράτοπον ὁρμήσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν. ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς θαλάττης.

Παρασχεδόν. Confeſtim. Statim.

Παρασχηματίζειν. Formam vel figuram alicui rei inducere. *Regis milites vituperabat, dicens, eos falſam ſpeciem præ ſe ferre, nullumque verum uſum præbentes, a veritate aberrare.*

Παρασχόν. Adverbium. Quum occaſio tulerit. *Quum vero occaſione ferente de Legatis aperte locutus fuerit, ut venit de iis dicturus.*

Παράταξις. Acies inſtructa.

Παραταχθείς. Juxta aliquem collocatus.

Παρατέθηγμαι. Acutus ſum.

Παρατενθείς. Perdes. Longius protrahes.

Παρατέταμαι. Extenſus ſum. Diſtentus ſum. Ariſtophanes: *Satis eſt apuæ. Edendo enim diſtentus ſum.* Dicitur enim & ſingulari numero ἀφύη.

Παρατετολμηκότες. Cœca audacia in periculum ruentes. Polybius: *Cœca audacia in periculum ruentes, ut qui omnem ſalutis ſpem penitus abjeciſſent.*

Παρατεῖναι. [Producere. Extendere. Item,] atterere. Perdere. De Eubœa [Ariſtophanes] Comice dicit: *Novi. A nobis enim & Pericle protenſa eſt.*

Παρὰ τὴν αὐτῶν φύσιν. Præter naturam ſuam. Præter morem ſuum. *Tyranni autem præter morem ſuum ſacerdotem ullo malo afficere veriti ſunt.*

Παρατηρημάτων. Obſervationum. Ominationum. Auguriorum. Divinationum.

Παρατίλλεται. Vellitur. Vulſuram podicis patitur. In adulteros enim hæc pœna conſtituta erat, ut podicibus eorum infereretur raphanus, pilique ipſis evellerentur, ſi pauperes eſſent. Divites enim pecunia data hanc pœnam effugiebant. At pauperes, [ut dictum eſt,] cum pecunia podicem redimere non poſſent, pœnam iſtam publice patiebantur. Ariſtophanes *Pluto: Mœcho vero in adulterio deprehenſo propter te podex vellitur.* Et iterum Ariſtophanes: [*Dubito, ſcribo,*] *pilos mihi evello.* Παρατίλλομαι enim hic ſignificat, ex naribus vel axillis pilos vello. Hæc autem omnia facere ſolent illi, qui anxie aliquid quærunt, omneque tempus hæſitando & dubitando conſumunt, nec quod volunt commentum invenire queunt. Cum enim ipſi ſoli ſecum meditantur, animo ſunt anxio, & [digitis in pariete aliquid] pingere vel deſcribere ſolent.

Παρὰ τὸ καθ. Præter id, quod legibus conſtitutum eſt. Contra mores receptos. Præter decorum.

Παράτοπον. In locum malum & incommodum. *Cum propter imperitiam in loca iniqua incidiſſent. Interdũ etiam propter æſtum maris.*

1 Τοὺς τοῦ βασιλέως στρατ.] Hoc fragmentum an Polybio tribuendum ſit, dubitat Caſaubonus.

2 Παρατενθείς] Scribe παρατενεῖς, ut habet Heſychius. Confer etiam Noſtrum paulo inferius v. Παρατεῖναι.

3 Ἀριστοφάνης] In *Tageniſtis*, ut docet Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 401. (287. Ed. Baſ. *P.*)

4 Οἶδ'. ὑπὸ γὰρ ὑμῶν παρ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 135. (70. Ed. Baſ. *P.*) ubi vide Scholiaſtam.

5 Παρατίλλεται. διασείεται. τὰς τρ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Plutum* pag. 18. (9. Ed. Baſ. *P.*)

6 Πυγήν] Sic recte habet Enarrator Comici loco laudato. At in prioribus Editt. male legitur, φυγήν.

7 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſibus*, p. 371. (262. Ed. Baſ. *P.*) ubi legitur: Ἀπορῶ, γράφω, παρατίλλομαι, ——— Scholiaſta: Παρατίλλομαι. τὰς ἐκ τῶν μυκτήρων τίλλων τρίχας, &c. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

8 Καὶ ἐπιγράφουσι] Scholiaſta Ariſtophanis rectius habet, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διαγράφουσι.

9 Παρὰ τὸ καθεστηκός. οἷον π.] Ex Scholiaſta Thucydidis ad librum I. cap. XCVIII.

Παράτον.

Παράτον.[1] ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. ἐξ οὗ καὶ ἀντιπαράτωρα, ἡ κόσμησις, ἡ ἄλλη εὐπρέπεια.

Παρὰ τοσόνδε ἧκον ἀπορίας ὑπὸ τῶν κακοπραγιῶν, ὥστε ἀπὸ τῶν κυνηγεσίων ἐτρέφοντο.

Παρὰ τούτου. ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τούτου. καὶ παρὰ τοῦτον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς τοῦτον. οὕτω πανταχοῦ Ἀῤῥιανός.

Παρατριβή. λογομαχία. ἔρις. Τὴν γενομένην πρὸς αὐτὸν παρατριβὴν καὶ ζηλοτυπίαν.

Παρατρύζει. παραφωνεῖ. εἴληπται δὲ ἀπὸ τῶν ὀρνέων, ὅταν τοῖς οἰκείοις νεοττοῖς γοερὰ ἐπιφωνῶσι.

Παρατυχόν. ἀντὶ τοῦ, παρατυχόντος· ὡς καὶ ἐξὸν, ἀντὶ τοῦ ἐξόντος.

Παραυδήσας.[2] παραμυθησάμενος.

Πάραυλος.[3] ὁ ἐν ἀγροῖς. ἢ [4] πάραυλος, παρατεταμένη. ἢ ἐγγὺς παρὰ τὴν αὐλήν. ἢ θρηνητικὴ παρὰ τοὺς αὐλούς. Σοφοκλῆς·

Τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους.

Παραυτόθεν. αὐτίκα. ἀπὸ τοῦ παρόντος χρόνου. Ἀῤῥιανός· Παραυτόθεν, ὡς ἔχομεν, ἐπεξελθόντες, ἐν χερσὶ στήσασθαι τὸ τέλος τῆς μάχης.

Παράφορος. ὁ παρ' ἑαυτὸν καὶ ὑπὸ δαίμονος παραφερόμενος. [5] Συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ τῇ χαλίστῃ [ὑπὸ] δαιμόνων ἐκριπισθέντες ἀπολώλασι.

Παραφρόνιμον.[6] παράφρονα. ἀνόητον. καὶ ἄπορον περὶ τὰ φρονήματα.

——Ἴσθι δὲ,
Παραφρόνιμον, ἄπορον
Ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι
Μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι.

Παραφρυκτωρευόμενος. οἱ κακουργοῦντες [7] παρὰ τὰς φυλακάς, καὶ φρυκτοὺς ἀναπτόντες, ἐναντίως τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακήν, καὶ ἐπὶ τοῖς συμφέρουσι τῶν ἀντικαθεζομένων, παραφρυκτωρεύεσθαι λέγονται· ὥς φησι [8] Λυσίας· Τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν Σικελίᾳ παραφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου, ἀπετυμπανίσθη.

Παραφρυκτωρεῖν.[9] τὸ τοῖς φρυκτοῖς παρὰ τὸ προσῆκον χρῆσθαι· τουτέστιν, ἐπὶ συμφέροντι μὲν τῶν πολεμίων, ἐπὶ βλάβῃ δὲ τῶν φιλίων· ὡς καὶ Δείναρχος ἐν οἰκείῳ λόγῳ ἐχρήσατο.

Παραφυλάσσω. προσδοκῶ. Ἰώσηπος· Παραφυλάσσω γὰρ ἐν Χάλβῳ Πλάκιδον εἰς τὴν Γαλιλαίαν ἀναβῆναι διὰ ἐννοίας ἔχοντα.

Παράτον. Sic apud Romanos dicitur id, quod Græce vocatur παρασκευή, i. e. apparatus. Unde & ἀντιπαράτωρα dicitur ornatus, & apparatus decorus.

Παρὰ τοσόνδε ἧκον ἀπορ. *Propter calamitates ad tantam inopiam redacti ſunt, ut venatione vitam ſuſtentare cogerentur.*

Παρὰ τούτου. Pro ἀπὸ τούτου. Ab hoc. Et παρὰ τοῦτον, pro πρὸς τοῦτον. Ad hunc. Sic ubique Arrianus.

Παρατριβή. Verborum contentio. Jurgium. Rixa. *Contentionem, quæ ipſi cum altero interceſſerat, & æmulationem* [*damnabat.*]

Παρατρύζει. Adſtridet. Adſtrepit. Sumptum eſt ab avibus, quæ juxta pullos ſuos triſtem gemitum edunt.

Παρατυχόν. [Attice] pro παρατυχόντος: ut ἐξὸν, pro ἐξόντος.

Παραυδήσας. Conſolatus.

Πάραυλος. In agris commorans. Vel πάραυλος, juxta aliquid extenſa. Vel propinqua. Ab αὐλή, aula. Vel, lugubris. Ab αὐλός, tibia. Sophocles: *Cujus eſt vox illa lugubris, quæ ex luco ad aures noſtras pervenit?*

Παραυτόθεν. Statim. Confeſtim. A præſenti tempore. Arrianus: *Statim, ut nunc ſumus inſtructi, hoſtem adoriamur, & manibus pugnæ finem imponamus.*

Παράφορος. Inſanus. Fanaticus. *Una cum ipſis fanatico furore correpti, & inſana hac peſſimaque ambitione a dæmonibus agitati perierunt.*

Παραφρόνιμον. Amentem. Dementem. Stultum. Vel, conſilii & prudentiæ expertem. [Sophocles:] *Scias vero, me imprudentem & mentis expertem viſum iri, ſi te hinc ejiciam.*

Παραφρυκτωρευόμενος. Qui mala fide excubias agunt, faceſque e ſpecula tollunt, ut eos, qui ipſis cuſtodiam crediderunt, prodant, hoſtibus vero opportuno tempore ſignum dent, dicuntur παραφρυκτωρεύεσθαι. Lyſias: *Horum unus, iſque natu major, qui in Sicilia facibus accenſis hoſti ſignum dederat, a Lamacho captus, fuſtiumque ictibus necatus eſt.*

Παραφρυκτωρεῖν. Facibus, quibus e ſpecula ſignum datur, mala fide, & ſecus ac par eſt, uti: id eſt, in hoſtium commodum, amicorum vero perniciem. Sic & Dinarchus in oratione quadam hoc verbo uſus eſt.

Παραφυλάσσω. Obſervo. Expecto. Joſephus: *Chalbi Placidum expecto, qui in Galilæam proficiſci cogitat.*

1 Παράτον. ἡ παρασκ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀντιπαράτωρα: ſed ubi, uti & hic, ſcribendum eſt ἀντιπαράτωρα.

2 Παραυδήσας. παραμυθ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Odyſſ. ο. v. 53.

3 Πάραυλος. ὁ ἐν ἀγροῖς] Hæc pertinent ad locum illum Sophoclis Oedip. Colon. pag. 297.

Ἀλλ' ὡς πάραυλον οἰκίσης——

Scholiaſta ad illum locum: Ὡς πάραυλον. ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγροῖς.

4 Ἡ πάραυλος, παρατεταμένη. ἢ ἐγγ.] Hæc deprompta ſunt ex eodem Scholiaſta ad *Ajacem*, pag. 53. ut Portus monuit.

5 Συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, καὶ τῇ παραφ.] Fragmentum hoc eſſe Æliani diſcimus ex Suida infra v. Ῥιπίζεται.

6 Παραφρόνιμον. παράφρ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Tyran.* pag. 181. ut Portus obſervaverat.

7 Παρὰ τὰς φυλ.] Potius, περὶ τὰς φυλ. ut legitur infra v. Φρυκτός: ubi totus hic locus repetitur.

8 Λυσίας] Orat. contra Agoratum, pag. 136. ubi locum integrum vide.

9 Παραφρυκτωρεῖν. τὸ τοῖς φρ.] Ex Harpocratione.

Παραχαράκτης. διαστροφεύς.

Παραχαράκτης. Qui falſam monetam cudit.

Παραχναύω. δοτικῇ.

Παραχναύω. Dativo jungitur. Juxta aliquem aliquid deglutio, vel devoro.

Παραχορδιεῖς.[1] παράσημον ποιήσῃς. μηδὲν προσφθέγξῃ, ἀλλ' ἃ δεῖ εἰπεῖν, εἴπῃς, σαυτῷ προσέχων. [2]Ὅπως μηδὲν παραχορδιεῖς ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι.

Παραχορδιεῖς. Abſonum, abſurdum, indecorum quid facies. Nihil extra propoſitum dicas, ſed quæ dicere oportet, ea dic, diligenti cautione adhibita. *Ne quid inepti proferas, cum de argumento quodam verba facienda tibi ſunt.*

Παραχορδίζειν. διαφωνεῖν. ἁμαρτάνειν.

Παραχορδίζειν. Diſcrepare, Peccare. Turpiter ſe dare.

Παραχωρῶ. οἱ μὲν ἀπὸ γενικῆς εἰς δοτικήν· οἱ δὲ τοὐναντίον. Παραχωρῆσαι τῶν θρόνων τοῖς βουλομένοις.

Παραχωρῶ. Cedo. Concedo. Alii quidem a genitivo ad dativum [transferunt:] alii, contra. *Solio quibuſvis cedere.*

Παραχρῆται. πολὺ, σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀκολάστως μίγνυται. εἴρηται δὲ καὶ περὶ ἑκάστου πράγματος ἐκ περιουσίας γινομένου. περὶ [3]Ὠριγένους. Σοὶ δὲ [4] κακομηχανία εἰς αἰσχρότατον ἄνδρα ἐπενοήθη. αἰθίοπα γὰρ αὐτῷ παρεσκεύασας εἰς παράχρησιν τοῦ σώματος.

Παραχρῆται. Nimio coitu venereo utitur. Intemperans eſt in venerem. Dicitur vero & de qualibet alia re, quæ immoderate fit. De Origene. *Tibi vero mala techna in virum turpiſſimum excogitata eſt. Æthiopem enim ſubornaſti, qui corpore ejus abuteretur.*

Παραχρῆμα. παραυτίκα. εὐθέως. Μηδὲν δὲ μηδὲ ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἀποκριναμένων. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐκ τοῦ παρατυχόντος. Καὶ ὡς ἐν τῷ παραχρῆμα ὥρμητό τε ἐξιέναι, καὶ ψηφίσματι τὴν στρατείαν ἐκύρωσαν, ὥρμητό τε πᾶς ἐς τὴν ἐπιχείρησιν. Δέξιππός φησι.

Παραχρῆμα. Confeſtim. Statim. Ex tempore. *Cum autem ne ex tempore quidem quidquam reſpondiſſent.* Vel pro ἐκ τοῦ παρατυχόντος, i. e. pro re nata. Subito. *Cum autem ſubito impetum cepiſſent ad bellum proficiſcendi, & expeditionem illam publice decreviſſent, & quilibet ad rem aggrediendam cupide ſe pararet.* Dexippus ait.

Παρδακόν.[5]

Παρδακόν. Humidum.

Παρδαλῆ. παρδάλεως δορά. [6]Ἀριστοφάνης· Πέμψω ἐπ' αὐτὸν ὄρνις πορφυρίωνας, παρδαλᾶς ἐνημμένους.

Παρδαλῆ. Pellis pardi. Ariſtophanes: *Mittam in ipſum aves porphyriones, pardi pellibus indutas.*

Πάρδαλις· τὸ ζῶον. [7]Ὅμηρος·

Θώων, παρδαλίων τε, λύκων τ' ἤια πέλονται.

Καὶ [8]Ἀριστοφάνης·

Οὐδέν ἐστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
Οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδὴς οὐδεμία πάρδαλις.

Πάρδαλις. Pardalis. Panthera. Homerus: *Luporum cervariorum pardorumque & luporum eſca ſunt.* Et Ariſtophanes: *Nulla eſt bellua magis intractabilis, quam fœmina: nec ignis, nec adeo impudens ulla panthera.*

Παραιβάτης.

Παραιβάτης. [Poetice, pro παραβάτης.]

Παραινῶ. δοτικῇ. καὶ παραίνεσις, ἡ ἀγαθὴ συμβουλή.

Παραινῶ, Dativo jungitur. Suadeo. Adhortor. Præcipio. Et παραίνεσις, adhortatio, præceptum.

Παραίνεσις[9] συμβουλῆς διαφέρει. Παραίνεσις μὲν γάρ ἐστι λόγος παραινετικὸς, ἀντίρρησιν οὐκ ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ τὸ θεῖον τιμᾶν. οὐδεὶς γὰρ ἐναντιοῦται ταύτῃ τῇ παραινέσει, μὴ πρότερον μανείς. Συμβουλὴ δέ ἐστι λόγος συμβουλευτικὸς, ἀντίρρησιν ἐπιδεχόμενος· οἷον ὡς εἴ τις εἴποι, ὅτι δεῖ πολεμεῖν. πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου κέρδη. ἕτερος δέ τις ἀντείποι, ὡς οὐ δεῖ πολεμεῖν. πολλὰ γάρ ἐστι τὰ ἐκ τοῦ πολέμου συμβαίνοντα, οἷον ἧττα, αἰχμαλωσία, πληγαὶ, πόλεων κατασκαφαί.

Παραίνεσις differt a συμβουλή. Παραίνεσις enim eſt oratio, qua aliquem [ad virtutem] adhortamur, quæque nullam contradictionem admittit: ut ſi quis dicat, Numen divinum eſſe colendum. Nemo enim præcepto huic repugnat, niſi ſit inſanus. Συμβουλὴ vero eſt oratio, qua alteri aliquid ſuademus, ſed quæ contradictionem admittit: ut ſi quis dicat, bellum eſſe gerendum. Multa enim ex bello commoda percipi. Alius vero contra hæc dicat, bellum non eſſe gerendum. Multa enim eſſe belli incommoda, veluti cladem, captivitatem, vulnera, urbium excidia.

Παραιξορούσιν.[10] Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. ἀπέδω-

Παραιξορούσι. Ariſtophanes *Tageniſtis*. Qui-

1 Παραχορδιεῖς] Confer Noſtrum ſupra v. Παραγκαχόρδιος.
2 Ὅπως μηδὲν παραχορδ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Ecclesiaz.* pag. 732. (492. Ed. Baſ. *P.*)
3 Περὶ Ὠριγένους] Hæ duæ voces in prioribus Editt. deſunt, quas ex MS. Parif. A. revocavi.
4 Σοὶ δὲ κακομηχανία εἰς αἰσχ.] Locus hic, ſed paulo aliter conceptus, legitur etiam ſupra v. Ὠριγένης: quo Lectorem remitto.
5 Παρδακόν] Voce hac uſus eſt Ariſtophanes in *Pace*, pag. 708. (477. Ed. Baſ. *P.*) ubi Scholiaſta eam exponit δίυγρον.
6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Baſ. *P.*) ubi locus hic ita legitur & diſtinguitur:

Πέμψω δὲ πορφυρίωνας ἐς τὸν οὐρανὸν
Ὄρνις ἐπ' αὐτὸν, παρδαλᾶς ἐνημμένους.

7 Ὅμηρος] Il. N. v. 103.
8 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata* pag. 899. (564. Ed. Baſ. *P.*)
9 Παραίνεσις συμβουλῆς διαφ.] Confer omnino Ammonium v. Συμβουλή, qui eadem habet, quamvis aliis verbis.
10 Παραιξορούσι] Michael Apoſtolius, qui locum hunc ex Suida repetit, habet παραιξορούσι. Sed, ut breviter dicam, eſt vox omnino obſcura & de qua nihil certi ſtatuere poſſis.

καν

ἥκειν δὲ οἱ μὲν, παιδιᾶς εἶδός τι. Εὐφρόνιος δὲ παροιμιωδῶς λέγεσθαι ἐπὶ τῶν παρακελευομένων ταχέως ἥκειν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι.

Παραιρήσεται. ἀφαιρήσεται. [1] Θουκυδίδης· Διέφθειρον σφᾶς αὐτοὺς, οἱ μὲν ἀπὸ κλινῶν σπάρτα· οἱ δὲ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, (τουτέστιν, ἀφαιρήματα) ἀπήγχοντο.

Παραιροῦνται. ἀφαιροῦνται. καὶ παραιρούμενος. [2] Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέων, παραιρούμενος φθάνει τοῦ δρόμου. ἀντὶ τοῦ, ἀφαιρούμενος. καὶ αὖθις· Ὥστε αὐτοῖς ἡμᾶς συγγνώμονας εἶναι οὐδεμία μηχανὴ ἔσται, τοῦ τῶν ἐγκλημάτων ὄγκου παραιρουμένου τοῖς ἠδικηκόσι τὸν ἔλεον.

Παραίσια. [3] ἀπαίσια. χαλεπά.

Παρὰ [4] τὸ δέον. παρὰ τὸ προσῆκον.

Παραιτεῖσθαι. παρακαλεῖν. συγγνώμην αἰτεῖν. [5] Ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλων αὐτὸν, ἀφῆκε, Παρυσάτιδος παραιτησαμένης αὐτὸν, καὶ τὴν σωτηρίαν αὐτῷ φυλαξάσης. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ῥύεται Δερκέταιον τοῦ θανάτου, παραιτησάμενος τὴν μητέρα.

Παραιτηθείς. παρακληθείς. Παραιτηθεὶς δὲ διὰ τῶν φίλων, τοῦτον ἀπέλυσε τῆς αἰτίας.

Παρῃτεῖτο. παρεκάλει. ἐλιπάρει. Ὁ δὲ ἐλθὼν, παρῃτεῖτο τὸν Πέρσην. τυγχάνων δὲ οὐδενὸς, ὧν ἐδεῖτο, αὐτὸς ἔλυσεν. Ἡρόδοτος.

Παραιτησόμενος. [6] Ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν, ὡς παραιτησόμενος τοῦ Θεοῦ δι' αὐτοῦ τὸν χόλον,

Νήπιος, [7] οὐδὲ τὸ ᾔδει, ὃ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γὰρ τ' αἶψα Θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.

Παραιτητής. παρακλήτωρ. ἢ ἀπολογούμενος.

Παραιτοῖτο. παρακαλοῖ. ἀπαγορεύοι. [8] Ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας ἀπογραψάμενος, παρελθὼν, ὅτε δέοι μάχεσθαι, παραιτοῖτο τοὺς θεωμένους συγγνώμην ἔχειν, [9] εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο.

Παραιτοῦμαι. τὸ ἱκετεύω. αἰτιατικῇ.

Παραίφασις. παραίνεσις. συμβουλή.

Παρέβαλεν. ἐχθροὺς καὶ ἀλλοτρίους εἰργάσατο. [10] Ὁ

dam voce hac genus quoddam luſus ſignificari ajunt: Euphronius vero proverbialiter hoc dici tradit de iis, qui aliquos celeriter venire aut diſcedere jubent.

Παραιρήσεται. Auferetur. Detrahetur. [Et παραιρήματα. Fruſta, quæ ex veſtibus, vel alia quavis re detrahuntur.] Thucydides: *Necem ſibi conſciverunt, alii quidem vinculis lectorum, alii vero laciniis, quas ex veſtibus detraxerant, ſe ſtrangulantes.*

Παραιροῦνται. Auferunt. Detrahunt. Et παραιρούμενος, auferens, detrahens. *Ille vero a tergo navigans,* [*vento ipſi*] *adempto, curſu eum antevertit.* Et iterum: *Nullo modo fieri poteſt, ut horum factorum ipſis veniam demus, ſcelerum magnitudine omnem miſericordiæ ſpem maleficis adimente.*

Παραίσια. Infauſta. Gravia. Moleſta.

Παρὰ τὸ δέον. Præter officium. Præter decorum.

Παραιτεῖσθαι. Deprecari. Veniam petere. *Ille vero, cum eum eſſet interfecturus, ipſum dimiſit, Paryſatide pro eo deprecante, & præfecturam ipſi conſervante.* Et iterum: *Ille vero Dercetæum a morte liberat, matrem pro ipſo deprecatus.*

Παραιτηθείς. Aliquorum precibus ac deprecationibus exoratus. *Amicorum autem precibus exoratus, eum criminis iſtius abſolvit.*

Παρῃτεῖτο. Deprecabatur. Precabatur. Orabat. *Ille vero, cum ad Perſam veniſſet, eum deprecatus eſt. Cum autem precibus nihil proficeret, ipſe eum ſolvit.* Herodotus.

Παραιτησόμενος. Deprecaturus. Exoraturus. *Aurum reſtituit, quaſi Dei iram hac ratione deprecaturus: ſtultus utique, & qui non noſſet, eum precibus ſuis apud Deum nihil profecturum eſſe. Haud facile enim Deorum immortalium mens flectitur.*

Παραιτητής. Deprecator. Vel reus, qui cauſam dicit, & pœnam deprecatur.

Παραιτοῖτο. Deprecetur. Precetur. Petat. *Perinde ac ſi quis inter pugiles nomen ſuum in Gymnicis ludis profeſſus, poſtmodum ſtadium ingreſſus, ubi pugnandum eſſet, a ſpectatoribus veniam ſibi dari peteret, ſi laborem & plagas ferre non poſſet.*

Παραιτοῦμαι. Deprecor. Suppliciter oro. Accuſativo jungitur.

Παραίφασις. Admonitio. Adhortatio. Conſilium.

Παρέβαλεν. Objecit. Inimicos reddidit. *Ille*

1 Θουκυδίδης] Lib. IV, cap. XLVIII. ubi ſic legitur: Καὶ ἄνδρες οἱ πολλοὶ σφᾶς αὐτοὺς διέφθειρον, οἰστούς τε, οὓς ἀφίεσαν ἐκεῖνοι, εἰς τὰς σφαγὰς καθιέντες, καὶ ἐκ κλινῶν τινων, αἳ ἔτυχον αὐτοῖς ἐνοῦσαι, τοῖς σπάρτοις, καὶ ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι &c. Hinc Suidas ſupplendus & emendandus eſt.

2 Ὁ δὲ ἐξόπισθεν κτλ.] Si ariolari licet, locum hunc ſic ſcribendum & ſupplendum eſſe putem: Ὁ δὲ ἐξόπισθεν πλέων, παραιρούμενος αὐτοῖς τὸν ἄνεμον, φθάνει, &c. Sed hæc tantum mera eſt conjectura.

3 Παραίσια] Vide Scholiaſtam Homeri ad Il. Δ. v. 381.

4 Παρὰ τὸ δέον. παρὰ τὸ πρ.] Hæc cum articulo præcedenti connectenda ſunt. Αἴσια enim præter alia ſignificat etiam idem quod τὸ καθῆκον, vel τὸ δέον. Unde παραίσια (quod non ſolum eſt adjectivum, ſed etiam ἐπιρρηματικῶς interdum accipitur) recte interpretaberis παρὰ τὸ δέον, vel παρὰ τὸ προσῆκον.

5 Ὁ δὲ ἀναιρεῖν μέλλ.] Ex Xenophonte.

6 Ἀπέδωκε τὸν χρυσὸν, ὡς παραιτ.] Hæc ſunt verba Dionyſii Halicarnaſſenſis de Pyrrho, ut patet ex Collectaneis Conſtantini Imperatoris, a Valeſio editis, pag. 542. ubi locum integrum vide.

7 Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδ.] Sunt duo verſus Homerici Odyſſ. Γ. v. 146. 147. quorum prior ſic apud poetam legitur,

Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt: quippe apud quem verſus iſte propter defectum particulæ οὐ claudicat. Cæterum, ut hoc obiter moneam, pro ὃ οὐ apud Homerum ſcripſerim potius ὅτ' οὐ; quoniam ſenſum ſic planiorem fore puto.

8 Ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς τοὺς γυμν.] Hæc ſunt verba Polybii de Aulo Poſthumio, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 190. ut Pearſonius obſervaverat. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Αὖλος Ποστούμιος, ubi hic ipſe locus auctior legitur.

9 Εἰ μὴ ἀγωνίζοιτο] Polybius loco laudato habet, ἐὰν μὴ δύνηται μήτε τὸν πόνον ὑπομένειν, μήτε τὰς πληγάς.

10 Ὁ δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλ.] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in iiſdem Collectaneis pag. 185. ut itidem Pearſonius monuit. Ibi autem pro ἀναδεχθῆναι legitur ἀναχθῆναι, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

δὲ παρέβαλε τοὺς ἀνθρώπους τοῖς ὄχλοις, ὥστε μετὰ πάσης ὕβρεως συλληφθέντας ἀναδεχθῆναι δεδεμένους.

Παρεβάλετο. ὥρμησεν. εἰσήλασε. Παρεβάλετο μάλα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας. ἤ, ἀπερισκέπτως ἔκρινε.

Παραβέβλητο. τροφὴ ἐδέδοτο. Ἄρτι γὰρ αὐτῇ παραβέβλητο τροφή. τουτέστι, τῇ καμήλῳ.

Παρεγγεγραμμένος.[1] ὁ μὴ ἀστός.

Παρέγγραπτον. νόθον. καὶ παρεγγράπτους. ξένους. νόθους.

Παρεγγυᾷ. δοτικῇ. παραδίδωσι.

Παρεγγέλλει.[2] παραινεῖ. παρακατίθεται. [3]Ξενοφῶν· Βοώντων τῶν στρατιωτῶν, καὶ παρεγγυώντων, ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες. καὶ αὖθις· [4]Ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους, καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλῆθος, καὶ βακτηρίας, καὶ γέρρα.

Παρεγγύησε,[5] καὶ παρεγγυηθέντος. Παρεγγύησε μέν, ἀντὶ τοῦ παρέδωκεν. Ἰσαῖος. Παρεγγυηθέντος δέ, ἀντὶ τοῦ, παραλαβόντος. ὁ αὐτός.

Παρεγγυήσαντος. παρασχόντος. καὶ παρενεγγύα, παρήγγειλεν. Ὁ δὲ παρενεγγύα αὐτοῖς, Πέρσαις μὴ συμπλέκεσθαι.

Παρενεγγύησε. παρῄνεσε. συνεβούλευσε. Ταύτῃ τοι παρενεγγύησε δηλητηρίῳ φαρμάκῳ διαφθεῖραι αὐτούς.

Παρέδωκεν. ὁ [6]Ἀπόστολος λέγει· Παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν. τουτέστι, συνεχώρησε.

Πάρεδρος. [7]Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ φησί· Λαμβάνουσι δὲ καὶ Παρέδρους ὅ, τε Ἄρχων, καὶ ὁ Πολέμαρχος, δύο ἑκάτερος, οὓς ἂν βούληται. καὶ οὗτοι δοκιμάζονται ἐν τῷ δικαστηρίῳ πρὶν παρεδρεύειν· καὶ εὐθύνας διδόασιν, ἐπὰν παρεδρεύσωσιν. ἔστι δὲ ἡ λέξις συνήθης οὐ τοῖς ῥήτορσι μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς κωμικοῖς.

Παρεθέντος. ἐκλυθέντος. καὶ παρεθείς, παραλυθείς. καὶ παρείθη, ἐξελύθη, ἐχαυνώθη. Ὁ δὲ κινδύνοις ὁμιλήσας, παρείθη τὸ σῶμα πᾶς, καὶ λυπηροῦ θανάτου τέλει παρεδόθη. καὶ παρείθησαν, ἀντὶ τοῦ παρελύθησαν. Ἰώσηπος· Οἱ δὲ πλήθει τῶν πολεμίων παρείθησαν τὰς δεξιάς. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ τοῦ μὲν ὁλοσχεροῦς φόβου παρείθησαν· περὶ δὲ τῶν κατὰ μέρος ἐγκλημάτων πικρῶς ὠνειδίσθησαν.

Παρέκαστα. ἑκάστοτε.

Παρεκαττύετο.[8] ἐκ συλλογῆς ηὐτρέπιζεν. ἀπὸ τῶν καττυμάτων. καττύματα δὲ λέγονται οἱ μικροὶ ἱμάντες,

vero homines turbæ objecit, ut comprehenſi vinctique cum omni contumelia [per urbem] traducerentur.

Παρεβάλετο. Impetum fecit. Irruit. *Ingenti temeritate & audacia eum adortus eſt.* Vel, inconſiderate & temere judicavit.

Παραβέβλητο. Objectus eſt. Pabulum datum eſt. *Modo enim camelo pabulum datum fuerat.*

Παρεγγεγραμμένος. Qui non eſt verus civis, ſed in civium album falſo relatus.

Παρέγγραπτον. Nothum. Adulterinum. Peregrinum. Et παρεγγράπτους. Peregrinos. Nothos.

Παρεγγυᾷ. Dativo jungitur. Tradit. Præcipit. Adhortatur.

Παρεγγέλλει. Adhortatur. Præcipit. Deponit. Xenophon: *Militibus clamantibus, & ſe mutuo cohortantibus, eo omnes currere cœperunt.* Et iterum: *Aliquo jubente, milites congerunt lapides, & ingentem tumulum excitant: in quo magnam pellium copiam, & baculos, & crates repoſuerunt.*

Παρεγγύησε, & παρεγγυηθέντος. Παρεγγύησε ſignificat, Tradidit, apud Iſæum. Παρεγγυηθέντος vero, Ejus, qui aliquid [ſibi traditum] accepit. Apud eundem.

Παρεγγυήσαντος. Illius, qui alteri aliquid præbuit, vel tradidit. Et παρενεγγύα, præcipiebat. *Ille vero ei præcepit, ne cum Perſis confligeret.*

Παρενεγγύησε. Præcepit. Suaſit. *Quare ſuaſit, ut veneno eos de medio tolleret.*

Παρέδωκεν. Tradidit. Apoſtolus inquit: *Tradidit eos Deus in perverſam mentem.* Id eſt, permiſit.

Πάρεδρος. Paredrus. Aſſeſſor. Ariſtoteles in opere de Athenienſium Republ. ait: *Aſſumunt autem etiam Paredros & Archon & Polemarchus, uterque binos, quos voluerit. Hi vero examinantur in judicio antequam munus ſuum ineant: iidemque rationes reddunt, poſtquam munere Paredri functi fuerint.* Vocabulum hoc non ſolum Oratoribus, ſed etiam Comicis familiare eſt.

Παρεθέντος. Remiſſi. Reſoluti. Et παρεθείς, remiſſus. Et παρείθη, remiſſus eſt, laxatus eſt. *Ille vero, poſtquam multis periculis caput ſuum objeciſſet, laxatis toto corpore nervis, moleſta morte periit.* Et παρείθησαν, remiſſi ſunt. Joſephus: *Illi vero propter hoſtium multitudinem dextras remittere cœperunt.* Et iterum: *Illi quidem metu mortis liberati fuerunt: at ob crimina particularia acerbe objurgati fuerunt.*

Παρέκαστα. Subinde. Frequenter.

Παρεκαττύετο. Ex rebus undique collectis aliquid componebat, vel conſarcinabat. A

1 Παρεγγεγραμμένος.] Παρεγγεγραμμένοι apud Athenienſes dicebantur peregrini, vel inquilini, qui in civium album falſo relati erant. Vide Noſtrum ſupra v. Ἀπεψηφίσατο, & v. Ἀποψηφισθέντες.

2 Παρεγγέλλει. παραινεῖ. παρακ.] Hæc, & quæ ſequuntur, priores Editt. a præcedentibus disjungunt; cum quibus eadem connectenda eſſe & ſenſus & literarum ſeries ſatis oſtendunt.

3 Ξενοφῶν] *De Expedit. Cyri* lib. IV. pag. 339. ut Pearſonius obſervaverat.

4 Ὅτου δὴ παρεγγ.] Et hoc fragmentum legitur apud Xenophontem eodem loco.

5 Παρεγγύησε, & παρεγγ.] Ex Harpocratione.

6 Ὁ Ἀπόστολος] Ad Roman. XXI. 8.

7 Πάρεδρος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθην.] Ex Harpocratione.

8 Παρεκαττύετο. ἐκ συλλογῆς ηὐτρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 71. (35. Ed. Baſ. P.)

τὰ ἐρριμμένα ἐπὶ τῆς κόπρου. λέγει οὖν, ἐκ μικρῶν καὶ πολλῶν τὴν στιβάδα ἠυτρεπίζομεν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·
Ἡμῶν δ' ἕκαστος στιβάδα παρεκάττυε.

κάττυμα. Καττύματα vero appellantur exigui corii ſegmenta, quæ in ſterquilinium projiciuntur. Dicit igitur [Comicus,] Ex parvis & multis fruſtis lectulum compoſuimus.

Ariſtophanes *Pluto*: *Unuſquiſque vero noſtrum ex parvis fruſtis undique collectis lectulum adornavimus.*

Παρεκβατικῶς. συντόμως.

Παρεκβατικῶς. [Per digreſſionem.] Compendioſe. Breviter.

Παρεκνόον.[1] ἀντὶ τοῦ, παρ' ἐλπίδα. Παρεκνόον εἰλήλουθας.

Παρεκνόον. Præter ſpem. *Præter ſpem veniſti.*

Παρεκότει. ὠργίζετο.

Παρεκότει. Iraſcebatur.

Παρεκρότουν. παρώρμων. Τούτους ἀθροίζοντες ἀλλήλους παρεκρότουν.

Παρεκρότουν. Incitabant. Impellebant. *Hos congregantes, ſe mutuo cohortabantur.*

Παρεκρούσατο. ἐπλάνησε.

Παρεκρούσατο. Decepit. Fefellit. In errorem induxit.

Παρεκστῆναι. παρεκτετράφθαι.[2] Ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρίῳ ἀχανεῖς γενέσθαι, καὶ παρεκστῆναι ταῖς διανοίαις, συμπάσχοντας τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ.

Παρεκστῆναι. De poteſtate mentis exire. Stupore attonitum eſſe. *Adeo ut Senatores præ ſtupore obmuteſcerent, & de poteſtate mentis propemodum exirent, extremi doloris ſenſu, quo infelices opprimebantur, animos illorum tangente.*

Παρεκτός. ἐπίρρημα.

Παρεκτός. Adverbium. Extra. Præter.

Παρέλαβε τὴν πόλιν, οὐ τὴν ἐπὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ γραῦν σανδάλια ὑποδεδημένην, καὶ πτισάνην ῥοφοῦσαν.

Παρέλαβε τὴν π. *Accepit urbem non talem, qualis majorum temporibus fuerat, ſed anum ſandaliis indutam, & ptiſanam ſorbentem.*

Παρελέξατο. παρεκοιμήθη. ἐχρήσατο δὲ [3]Ὅμηρος τούτῳ ἐπὶ ἵππου καταχρηστικῶς. οὐ γὰρ παρακλίνεται ἵππος, ἀλλ' ἐπαναβαίνει.

Παρελέξατο. Accubuit. Juxta cubuit. Hoc verbo Homerus abuſive de equo uſus eſt. Equus enim non accubat equæ, ſed eam init.

Παρελθεῖν.[4] τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκυδίδῃ. τὸ δὲ ἐπελθεῖν, τὸ ἀναβαλλόμενον χρόνῳ τοῦτο διαπράξασθαι.

Παρελθεῖν. Apud Thucydidem ſignificat, confeſtim aliquo accedere. Ἐπελθεῖν vero, id interpoſita mora aliqua facere.

Παρελθεῖν.[5] ἀντὶ τοῦ νικῆσαι. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Παρελθεῖν. [Interdum] ſignificat, Vincere: ut apud Demoſthenem in oratione pro Cteſiphonte.

Παρελθών. ἀντὶ τοῦ, εἰσελθών.

Παρελθών. Ingreſſus.

Παρέλκον. περιττόν. ἢ παρατεῖνον.

Παρέλκον. Superfluum. Aut, quod porrigitur, vel extenditur.

Παρέλκυσις. ὑπέρθεσις.

Παρέλκυσις. Protractio. Dilatio.

Παρελογίσασθε. ἠπατήσατε.

Παρελογίσασθε. Decepiſtis. Fefelliſtis.

Παρ' ἐλπίδα. ἐπίρρημα.

Παρ' ἐλπίδα. Adverbium. Præter ſpem.

Παρέλυσαν. ἀπήλλαξαν. μετέστησαν. Θουκυδίδης· Τὸν μὲν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς.

Παρέλυσαν. Removerunt. Loco moverunt. Thucydides: *Niciam quidem magiſtratu non moverunt.*

Παρεμβαλόντων. κυκλωσάντων.

Παρεμβαλόντων. Illorum, qui aliquos circumdederunt.

Παρεμβολή. σκηνή. κάστρον. στρατόπεδον. ἐπὶ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου κεῖται τὸ παρεμβολὴ ὄνομα.

Παρεμβολή. Caſtra. Locus, in quo exercitus eſt collocatus. Apud magnum Antonium hoc nomen παρεμβολὴ extat. *Port.*

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. Παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν πρὸς ψιλούς. Παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων· οἷον ὁπλιτῶν πρὸς ψιλούς· ἢ ψιλῶν, πρὸς ὁπλίτας. πάλιν. [6]Παρεμβολὴ λέγεται,

Παρεμβολή. Parembole. Inſertio. Ea differt a parentaxi. Parembole enim eſt, cum milites ſimiles ordinibus ſui ſimilium inſeruntur: ut graviter armati ordinibus graviter armatorum; vel leviter armati, leviter armatorum. Παρένταξις vero eſt diſſimilium inſertio: veluti cum graviter armati ordinibus leviter armatorum inſeruntur; & contra. Item, παρεμβολὴ dicitur, cum inter eorum, qui anteriorem in acie locum tenent, intervalla

1 Παρεκνόον] Eſt vox Homerica Il. K. v. 391. & Il. Υ. v. 133. ſed ubi Scholiaſta eam exponit, παρὰ γνώμην, ἀνοήτως.

2 Ὥστε καὶ τοὺς ἐν τῷ συνεδρ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἀκληρούντων.

3 Ὅμηρος] Il. Υ. v. 224.

4 Παρελθεῖν. τὸ αὐτίκα δηλοῖ παρὰ Θουκ.] Aliter Scholiaſta Thucydidis ad lib. 1. cap. LXXIII. quem vide.

5 Παρελθεῖν. ἀντὶ τοῦ νικ.] Ex Harpocratione.

6 Παρεμβολὴ λέγεται, ὅταν πρός.] Hæc, & quæ ſequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Ælianum in *Tact.* cap. XXXI. unde eâ Suidas deſcripſit.

ἔταν περιτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ᾽ εὐθείας.

inſerimus eos, qui ipſos recta ſerie a tergo excipiunt.

Παρεμβολή. παράταξις. καὶ παρεμβάλλειν. παρατάττεσθαι.

Παρεμβολή. Acies inſtructa. Et παρεμβάλλειν. Aciem inſtruere.

Παρέμπτωσις. προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν· οἷον ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, εἴνατος.

Παρέμπτωσις. Paremptoſis. Sic dicitur inſertio vocalis in mediam vocem, ſyllabam non facientis: ut ξένος, ξεῖνος, ἔνατος, εἴνατος.

Παρεμφῆναι. παραδεῖξαι. παρασημᾶναι.

Παρεμφῆναι. Leviter oſtendere. Perperam ſignificare.

Παρενείρει. παρεμβάλλει. ἤγουν λέγει.

Παρενείρει. Interſerit. Inſerit. Interponit.

Παρένησαν. [1] Θουκυδίδης· Ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης ὕλης ὅσον ἐδύναντο.

Παρένησαν. Accumularunt. Coacervarunt. Thucydides: *Accumularunt & aliam materiam, quantam potuerunt.*

Παρενθέμενος. παραλογισάμενος. Ὁ δὲ Ἀκάκιος παρενθέμενος τὰ τοῖς κανόσι διηγορευμένα, καὶ τὸ θυσιαστήριον καταλαμβάνει, καὶ τὰ ἐξ ἔθους ἱερεῦσιν ἐπιτελεῖ.

Παρενθέμενος. [Qui interjecit, interpoſuit, inſeruit.] Qui decepit. *Acacius vero, cum inſeruiſſet & ea, quæ canonibus ſunt interdicta, & altare occupat, & quæ ad ſacerdotum officium pertinent, adminiſtrat.*

Παρενθήκη. προσθήκη.

Παρενθήκη. Additamentum. Id, quod alteri rei inſeritur.

Παρέντες. παραλυθέντες. ἀμελήσαντες. Τὼ χεῖρε καὶ τὰς πανοπλίας παρέντες.

Παρέντες. Reſoluti. Qui neglexerunt. *Qui manus & panoplias neglexerunt.*

Παρέξ. παρεκτός.

Παρέξ. Præter. Extra.

Παρενοχλῶ. δοτικῇ.

Παρενοχλῶ. Dativo jungitur. Obturbo.

Παρεξαγωγή.

Παρεξαγωγή. Exercitus eductio in hoſtem.

Παρεστηκὼς ἐν τῇ διανοίᾳ, καὶ ἄνθρωπος φιλοδοξῶν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν διαφθορᾷ.

Παρεστηκὼς ἐν τῇ δ. *In ſententia ſua perſtans, & in perniciem ſuam ambitioſus.*

Παρεξειρεσία. τὸ ἔξω τῶν ἐρεσσόντων. ἐν [2] τετάρτῃ Θουκυδίδης. Ἀρριανός· Τῶν μὲν κωπῶν ἔστιν ἃς συνέτριψαν, καὶ τῆς παρεξειρεσίας τινὰ ἀπέθραυσαν.

Παρεξειρεσία. Extrema pars proræ, vel puppis, ubi nulli ſunt remiges. Thucydides libro IV. Et Arrianus: *Remorum nonnullos confregerunt, & partes quaſdam extremæ proræ deterſerunt.*

Παρεξειρεσίας. παρὰ Θουκυδίδῃ τὸ κατὰ πρῶραν πρὸ τῶν κωπῶν· ὡς ἂν εἴποι τις, τὸ παρὲξ τῆς εἰρεσίας.

Παρεξειρεσίας. Apud Thucydidem ſic vocatur locus in prora qui eſt ante remos: ac ſi dicas, quod eſt παρὲξ τῆς εἰρεσίας, i. e. extra remos.

Παρεξηυλημένον [3] νοῦν. οἷον διεφθαρμένον, καὶ ἀμυδρὸν ὑπὸ γήρως. μετῆνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων, τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς. οἱ γὰρ κατατετριμμένοι, ἐξηυλῆσθαι λέγονται. Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξηυλημένους.

κωφοὺς δέ, οἷον ἀφώνους. Ὅμηρος·

Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος.

Παρεξηυλημένον νοῦν. Mentem corruptam, & ſenio hebetatam. Tranſlatio ducta eſt a tibiarum lingulis, quæ, cum attritæ ſunt, ἐξηυλῆσθαι dicuntur. Ariſtophanes: *Homines nihili, enerveſque, & prorſus inutiles.* Κωφούς, proprie, mutos. Homerus: *Telum hominis imbellis nullam vim habet.*

Παρεωραμένος. καταφρονηθείς. Παρῃωρημένος δέ.

Παρεωραμένος. Neglectus. Contemptus. At παρῃωρημένος, juxta ſuſpenſus.

Παρεπίδημος. Καὶ ὁ βίος ἡμῶν παρεπιδημία.

Παρεπίδημος. Advena. Peregrinus. [Et παρεπιδημία, peregrinatio.] *Vita noſtra eſt tanquam peregrinatio.*

Παρέπτη. παρῆλθε.

Παρέπτη. Prætervolavit. Præteriit.

Παρέργως. ὀλιγώρως. Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου. περὶ τοῦ Σκιπίωνος λέγων ὁ Πολύβιος. καὶ αὖθις· Ἔγνωσαν δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸν στόλον.

Παρέργως. Perfunctorie. Negligenter. Obiter. [Et πάρεργον, id quod obiter tantum curamus.] *Verum ne leviora quidem ejus dicta & facta, tanquam periti cujuſdam artificis, ſilentio præterire decet.* Sic de Scipione Polybius inquit. Et iterum: *Lacedæmonii vero claſſis vel primariam curam habendam eſſe cenſuerunt.*

1 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. LXXVII. Locum ipſum adi. Vide etiam ſupra v. Ἐπιπαρένησαν.

2 Ἐν τετάρτῃ Θουκυδίδης] Cap. XII. ubi Scholiaſta: Παρεξειρεσία ἐστὶν ὁ ἔξω τῆς εἰρεσίας τῆς νεὼς τόπος, καθ᾽ ὃ μέρος οὐκέτι κώπαις χρῶνται. ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἀκρότατον τῆς πρύμνης ἢ τῆς πρῴρας.

3 Παρεξηυλημένον νοῦν. οἷον διεφθ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 404. (288. Ed. Baſ. *P.*) Confer Heſychium v. Ἐξηυλημένον.

Παρερ-

Παρερπύσασα. ἠρέμα εἰσελθοῦσα.

Εἴσω¹ παρερπύσασα, πρὶν τὸν ἄνδρα με ἰδεῖν.

Παρέρχεται. αἰτιατικῇ. ὑπερβάλλει.

Πάρες. ὑποχώρησον.

Πάρεσις. νέκρωσις. Ἀππιανός· Οἱ δὲ Λατῖνοι ἐγκλήματα εἰς Ῥωμαίους ἐποιοῦντο τήν τε πάρεσιν αὐτῶν τὴν ἐπὶ σφᾶς, ὄντας ἐνσπόνδους καὶ συγγενεῖς. τουτέστι, τὴν ἀμέλειαν, τὴν καταφρόνησιν.

Παρέστη. ἐγένετο. περιέσχε. Πανταχόθεν δὲ ὑπὸ τῶν πολεμίων περιεχόμενοι, δεινὴ παρέστη πρὸς τὸ πλῆθος ἀμηχανία.

Παρεστηκότες. συνημμένοι. τεθαῤῥηκότες. Ἀῤῥιανός· Οἱ δὲ ἐπεσκεδασμένοι, καὶ οὐ παρεστηκότες ταῖς γνώμαις, ἐς φυγὴν ἐτράπησαν.

Παρεστηκότος. προϋπάρχοντος. παρισταμένου. ἐνεστῶτος. Ὁ δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται, καὶ οὐ μεθίστησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.

Παρεστήσαντο. Ἀμαχεὶ δὲ πλείστας τῆς Ἰταλίας παρεστήσαντο πόλεις. ἐπόρθησαν. εἷλον.

Πάρεστι. δοτικῇ. ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν. ἤ, παρόν ἐστι.

Παρέσφηλε. παρεμφαίνεται. ἐσφάλη. ἀπεῤῥύη.

Παρετέον. σιωπητέον. ἀφετέον.

Παρέτραγον.

²Καὶ τοῦ κύκλου παρέτραγον ὑφ' ἁρματωλίας. ἀντὶ τοῦ, φειδόμενοι τῶν ἁρμάτων αὐτῶν.

Παρευδοκιμησάσης. νικησάσης. ἤτοι εἰς δόξαν ὑπερβάσης. καὶ παρευδοκιμῶ, αἰτιατικῇ.

Παρευθύνει.³ παραφέρει. βιάζεται.

Παρευθύς.

Παρευνηθείς. παρακοιμηθείς.

Παρευρημένως. Δικαιότατα καὶ παρευρημένως κρινόντων.

Παρέχοντας. ⁴Ἡρόδοτος· Κρέσσον γὰρ ποιεῦντάς τι καὶ ἀμυνομένους τελευτῆσαι τὸν αἰῶνα, ἤπερ παρέχοντας διαφθαρῆναι αἰσχίστῳ μόρῳ. καὶ παρέχω, δοτικῇ.

Πάρει. ἐλήλυθας. παραγένου.

Τίνα λόγον ἄρα ποτὲ πρὸς ἐμέ, φίλ', ἔχων πάρει;
Κοινόν, ἀσφαλῆ, δίκαιον, ἡδύν, ὠφελήσιμον.

Ἀντὶ τοῦ, κοινωφελῆ, ἀσφαλῆ. τουτέστιν, ἀληθῆ, καὶ μὴ σφαλῆναι δυνάμενον.

Παρειά. γνάθος. καὶ μέρος τῆς νεώς.

Παρεῖαι⁵ ὄφεις. ὀνομάζονται δέ τινες ὄφεις οὕτω, παρὰ τὸ τὰς παρειὰς μείζους ἔχειν. ὁ δὲ Ὑπερίδης ἐν

Παρερπύσασα. Quæ tacite, vel clam irrepſit. Clam ingreſſa. [Ariſtophanes:] *Intro clam ingreſſa, priuſquam vir me videat.*

Παρέρχεται. Accuſativo jungitur. Præterit. Superat. Vincit.

Πάρες. Dimitte. Concede. Cede.

Πάρεσις. Membrorum reſolutio & relaxatio. Item, negligentia. Contemptus. Appianus: *Latini vero Romanos incuſarunt, quod ſe fœderatos & cognatos contemnerent.*

Παρέστη. Adſtitit. Accidit. *Cum vero undique ab hoſte cincti eſſent, ad ſummam deſperationem redacti ſunt.*

Παρεστηκότες. Adſtantes. Conjuncti. Confidentes. Arrianus: *Illi vero diſſipati, nec animis confidentes, in fugam ſe verterunt.*

Παρεστηκότος. Ante exiſtentis. Adſtantis. Præſentis. *Ille autem perfrictæ ad omnia eſt frontis, nec unquam colorem vultus mutat.*

Παρεστήσαντο. Diripuerunt. Ceperunt. In poteſtatem ſuam redegerunt. *Plurimas autem Italiæ urbes ſine pugna ceperunt.*

Πάρεστι. Dativo jungitur. Omnino fieri poteſt. Vel, præſens eſt.

Παρέσφηλε. In errorem inducitur. Lapſus eſt. Defluxit.

Παρετέον. Prætereundum. Tacendum. Dimittendum.

Παρέτραγον. Arroſerunt. Detriverunt. *Partem orbis ſui detriverunt ob malam aurigationem.* Id eſt, curribus ſuis parcentes.

Παρευδοκιμησάσης. Illius, quæ vicit, vel gloria ſuperavit aliquem. Et παρευδοκιμῶ. Accuſativo jungitur. Gloria aliquem ſupero.

Παρευθύνει. A recta via abducit. Cogit.

Παρευθύς. Confeſtim. Statim.

Παρευνηθείς. Qui alicui accubuit.

Παρευρημένως. Ex tempore. *Juſtiſſime & ex tempore judicantibus.*

Παρέχοντας. Herodotus. *Præſtat pugnantes nec inultos mori, quam hoſti nos permittentes fœdiſſima morte perire.*

Πάρει. Ades. Adveniſti. *De qua re mecum acturus, amice, veniſti? De re communi, tuta, juſta, jucunda, utili.* Sive, de re omnibus utili, & vera, & certa.

Παρειά. Gena. Mala. Item, pars navis. Prora.

Παρεῖαι. Sic vocantur ſerpentes quidam, quod magnas habeant maxillas. Hyperides

1 Εἴσω παρερπύσ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Eccleſiaz.* pag. 738. (496. Ed. Baſ. *P.*)

2 Καὶ τοῦ κύκλου παρέτρ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem in *Pace*, pag. 650. (447. Ed. Baſ. *P.*) Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἁρματωλία.

3 Παραφέρει] Priores Editt. male habent, παραφθονεῖ, cujus loco ſcribendum eſſe παραφθονεῖ, Portus recte conjecerat. Sic enim & MSS. Pariſ. habent. Cæterum vocem hanc clarius exponit Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 61. Παραφθόνοντες. ὀκνοῦντες. ἀπὸ τοῦ μὴ ἐώντων τινὰς βαδίζειν τὴν ἑαυτῶν ὁδόν, ἀλλὰ παρεκκλινόντων αὐτούς. Locum hunc Scholiaſtæ obſervaverat etiam Portus.

4 Ἡρόδοτος.] Lib. IX. pag. 328. ubi Armocydes Phocenſes ad fortiter contra Perſas pugnandum adhortatur.

5 Παρεῖαι ὄφεις. ὀνομάζ.] Ex Harpocratione. Huc egregie faciunt, quæ de eodem ſerpentis genere notat Enarrator Comici ad *Plutum*, pag. 73. ubi exponit locum illum Comici,

Ὀδὰξ ἐλαβόμην, ὡς παρεῖας ὢν ὄφις.

Eo Lectorem remitto.

τῷ

τῷ κατὰ Δημάδου φησὶν, εἶναι δὲ τοὺς ῥήτορας ὁμοίους τοῖς ὄφεσι. τούς τε γὰρ ὄφεις μισητοὺς μὲν εἶναι πάντας· τῶν δὲ ὄφεων αὐτῶν τοὺς μὲν ἔχεις, τοὺς ἀνθρώπους ἀδικεῖν· τοὺς δὲ παρείας αὐτοὺς τοὺς ἔχεις κατεσθίειν.

Παρείη. [1] Ὁ δὲ Θηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ· καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνεβίβαζε.

Παρείθη. παρελύθη. Εἶτα μέν τοι τὰ δεξιὰ παρείθη μέρη.

Παρεικάσθη.

Παρεικότος. παραλελυμένους.

Παρείκοι. παραχωροίη. Πέμποντες ἱππέας ἐκδρόμους, ὅπου παρείκοι, τροφὰς ἐλάμβανον, ὅπου ἦν δυνατόν. καὶ αὖθις· Σφοδρότατα σφᾶς ἐπιδιώκοιμεν, ὅπη παρείκοι. ὅπου ἐστὶ δυνατόν. ὅπως τρέποιτο ὁ πόλεμος. καὶ αὖθις· [2] Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μάλιστα, εἰ παρείκοι, ἐξελεῖν τὸ ἔθνος· εἰ δὲ μὴ, συντρίψας γε παῦσαι τῆς ἄγαν ἀτασθαλίας.

Παρειμένον. κεχαυνωμένον.

Παρειμένος. παρεωραμένος.

Παρείμην. συγχωρήσαιμι. [3] Σοφοκλῆς·

Οὐκ ἂν παρείμην, οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.

Τουτέστιν, οὐκ ἂν συγχωρήσαιμι.

Πάρειμι. ὑπάρχω.

Παρεῖναι. τὸ παραγίνεσθαι, καὶ ὑπάρχειν. Παρῆναι δὲ, κεντηθῆναι.

Παρείποι. παραπείσοι.

Παρειπών. παραινέσας.

Παρείραντα. παρεισβαλόντα. [4] Πολύβιος· Οὔτ᾽ ἐπιβαλέσθαι παρείραντα τὴν χεῖρα δυνατὸν, ἅτε πυκνῶν ὄντων.

Παρείρπυσεν. εἰσῆλθεν. ὡς ἐπὶ ὄφεως δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ τυφλὸς ἦν, ἢ γλάμων.

[5] Πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσε.

Παρείς. ἐάσας. ἀφείς.

Παρείς. ἀμελήσας. ἐπικατακλίνας. ὀλιγωρήσας. Καὶ παρεὶς ἑαυτὸν ὑπὸ λύπης ἔκειτο. Παρῆς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ὑπῆρχες.

Παρείσακτον. ἀλλότριον.

Παρεῖσαν. εἴασαν. ἀφῆκαν.

Παρεισελθεῖν. τὸ μετ᾽ ἄλλου [6] πλαγιάσαντος συνεισελθεῖν. Ἐλθεῖν δὲ, τὸ γυμνῇ τῇ παῤῥησίᾳ χρήσασθαι. διὰ τοῦτο φησὶν ὁ Ἀπόστολος· Παρεισῆλθεν ὁ νόμος.

Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα.

Παρείσθω. συγχωρείσθω.

autem in oratione contra Demadem dicit, Oratores ſimiles eſſe ſerpentibus. Omnes enim ſerpentes inviſos eſſe. Inter ipſos vero ſerpentes, viperas quidem homines lædere; a Pariis vero ipſas viperas devorari.

Παρείη. Adſit. Adeſſet. Aderat. *Theribazus autem erat amicus Regi, & quoties ipſe aderat, nullus alius Regem in equum levabat.*

Παρείθη. Reſolutus eſt. Paralyſi correptus eſt. *Deinde dextræ ejus partes paralyſi correptæ fuerunt.*

Παρεικάσθη. Aſſimilatus eſt.

Παρεικότος. Reſoluti. Remiſſi. Languidi.

Παρείκοι. Licuerit. Occaſio oblata fuerit. Fieri potuerit. *Mittentes equites, qui excurſionem facerent, quacunque licuiſſet, commeatum, unde poterant, ceperunt.* Et iterum: *Eos acerrime perſequamur, quacunque licuerit.* Vel, ubicunque id fieri poterit. Et iterum: *Trajanus vero præcipue ſtatuit gentem illam, ſi id licuiſſet, exſcindere: ſin ſecus, eam ita cladibus domare, ut inſolentia ejus compeſceretur.*

Παρειμένον. Laxatum. Remiſſum. Reſolutum.

Παρειμένος. Neglectus. Contemptus.

Παρείμην. Concedam. Conceſſerim. Sophocles: *Non conceſſerim illis, quibus non videor ſapere.*

Πάρειμι. Adſum. Exiſto. Sum.

Παρεῖναι. Adeſſe. Eſſe. Παρῆναι vero, transfixum eſſe.

Παρείποι. Perſuadeat. Decipiat.

Παρειπών. Qui ſuaſit. Qui monuit. Hortatus.

Παρείραντα. Illum, qui immiſit, vel inſeruit. Polybius: *Neque fieri poteſt, ut quis manu immiſſa* [*vallum*] *prehendat, impedientibus ſurculis denſis.*

Παρείρπυσεν. Irrepſit. Intravit. Ingreſſus eſt. Sed ut de ſerpente dixit παρείρπυσεν. [Neoclides] enim cœcus erat, vel lippus. [Ariſtophanes:] *Primus Neoclides ille lippus irrepſit.*

Παρείς. Qui ſivit. Qui dimiſit.

Παρείς. Qui neglexit. Qui contempſit. Qui reclinavit. *Et cum ſe totum mœrori permiſiſſet, humi jacebat.* Παρῆς vero, per η, aderas.

Παρείσακτον. Alienum. Peregrinum. Adſcititium.

Παρεῖσαν. Siverunt. Omiſerunt.

Παρεισελθεῖν. Cum alio clam & oblique intrare. Ἐλθεῖν vero eſt, aperte & cum fiducia accedere. Propterea Apoſtolus dicit: *Lex ſimul ingreſſa eſt.*

Πάρεισιν αὐτῷ τέκνα. Adſunt ei liberi.

Παρείσθω. Concedatur.

1 Ὁ δὲ Θηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασ.] Hæc ſunt verba Xenophontis lib. IV. *de Expedit. Cyri*, pag. 327. eademque leguntur ſupra v. Ἀνεβίβαζεν.

2 Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἔγνω μ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἀτάσθαλα.

3 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 325. ut Portus obſervavit.

4 Πολύβιος] Lib. XVII. cap. XV. unde ſenſum hujus loci ſupplebis.

5 Πρῶτον Νεοκλείδης ὁ γλ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Ecclesiaz.* pag. 735. (434. Ed. Baſ. P.)

6 Πλαγιάσαντος] Potius, πλαγιάσαντι.

Παρει-

Παρεισκέλει. παρεισέρχεται. παρεισβάλλει.

Παρῆτε.[1] παρεγίνεσθε.

Παρεῖτο. ἠμελεῖτο. παρῃρεῖτο. Τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο. καὶ παρεῖτο, διελύετο.

Παρηβηκώς. γεγηρακώς.

Παρηβῆσαι. παρακμάσαι.

Παρήγαγε. παρεισήνεγκεν. Ἐν τῷ δείπνῳ παῖδα αὐτοῦ ὀρχησάμενον βαρβαρικῶς παρήγαγε.

Παρήγγελλον. ἐτάσσοντο. συνηριθμοῦντο. [2]Ἀππιανός· Πᾶς τις αὐτῶν καὶ συμμάχων ὥρμα, καὶ ἐθελονταὶ παρήγγελλον εἰς τὸν κατάλογον.

Παρηγορίας. συμβουλῆς, ἢ παρακλήσεως. καὶ [3]ἐν Ἐπιγράμματι·

Παίγνιά τ' ἀμφιέπουσι παρήγορα, καὶ κατ' ἀγυιὰς
Πλάζονται.

Παρηέρθη. ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ἠέρθην, καὶ παρηέρθην.

Παρήειζαν. παρῆλθον.

Παρήκαμεν. ἐπέμψαμεν. ἢ ἀφήκαμεν.

Παρῆκον. Μὴ διὰ πάσης ἰέναι ἐξετάσεως, ἀλλὰ μετρίας κατὰ τὸ παρῆκον τῆς αὐτῶν προαιρέσεώς τε καὶ δυνάμεως.

Παρήκοντα. παρατείνοντα. ὡς διήκοντα, ἐπεκτεινόμενα. [4]ἐκ τοῦ παρείκοντος δέ, ἀντὶ τοῦ ἀναδιδόντος.

Παρήλλαξεν. Ἐπειδὴ παρήλλαξαν τὴν ἐνέδραν, ἄφνω πάντες ἐπεφάνησαν. ἀντὶ τοῦ παρῆλθον.

Παρῆλθεν. αἰτιατικῇ. παρήλασεν. ὑπερήλασεν. ἤτοι ἐνίκησε.

Παρῆλιξ, παρήλικος.

Παρήλιος. νεφέλη πεπυκνωμένη καθ' ὑπερβολὴν, καὶ αὐγαζομένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου.

Παρῆν. παρήμην. ἑνικῶς κατ' Ἀττικούς.

Παρήορος. παρειμένος τὰς φρένας. καὶ [5]παρήορος ἵππος. καὶ παρηορίῃσι, ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις.

Παρῃρηκώς. λαβών.

Παρῄρηντο. ἀφήρπαζον. ἀφῃροῦντο. Καὶ φρούρια δὲ αὐτῶν παρῄρηντο περὶ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. καί, Παρῃρεῖτο τῆς ἐξουσίας ὅσον μέρος αὐτοῦ.

Παρῃρῆσθαι. ἀφῃρῆσθαι. Ὁ δὲ ἐγεγήθει ἐπὶ τῷ παρῃρῆσθαι αὐτοῖς τῇ διαλύσει τοῦ κρυστάλλου τὴν πεζὴν ἐπάνοδον.

Παρῄρηται. περιτέτμηται.

Παρήρτητο. παρηρτημένος. Τῷ ξίφει, ᾧ ἔτυχε παρηρτημένος, ἑαυτὸν διέφθειρε. ἀντὶ τοῦ φορῶν, βαστάζων.

Παρῆς. ὑπῆρχες.

Παρεισκέλει. Simul ingreditur. Simul irrumpit.

Παρῆτε. Aderatis. Adveneratis.

Παρεῖτο. Negligebatur. Remittebatur. *Liberorum quidem meorum deſiderium remittebatur.* Et παρεῖτο, reſolvebatur.

Παρηβηκώς. Ætate provectus.

Παρηβῆσαι. Ætate provectum eſſe.

Παρήγαγε. Produxit. Introduxit. *In cœna filium ſuum barbarice ſaltantem introduxit.*

Παρήγγελλον. In numerum vel ordinem aliquem referebantur. Nomen ſuum profitebantur. Appianus: *Quilibet illorum & ſociorum ad bellum paratum ſe oſtendebat, & nomen ſuum inter milites profitebatur.*

Παρηγορίας. Conſilii. Vel, conſolationis. Et in Epigrammate: *Ludicraque curant animos delectantia, & per vias vagantur.*

Παρηέρθη. Juxta ſuſpenſum eſt. Ab ἀείρω, fit ἀερῶ, ἤερκα, ἤερμαι, ἠέρθην, & παρηέρθην.

Παρήειζαν. Præterierunt.

Παρήκαμεν. Miſimus. Vel, dimiſimus.

Παρῆκον. Perveniens. Pertingens. *Non ſummus rigor in examine adhibendus eſt, ſed mediocris, pro ratione voluntatis & facultatis ipſorum.*

Παρήκοντα. Pervenientia. Pertingentia. Quæ ad aliquid porriguntur, vel extenduntur. At ἐκ τοῦ παρείκοντος, quantum fieri licet. Quantum res & occaſio ſinunt.

Παρήλλαξαν. Præterierunt. *Poſtquam inſidias prætererant, omnes repente apparuerunt.*

Παρῆλθεν. Accuſativo jungitur. Præteriit. Superavit. Vel, vicit.

Παρῆλιξ. Ætate provectus.

Παρήλιος. Parhelius. Id eſt, nubes, maxime denſata, Soliſque radiis illuſtrata, [& ejus imaginem referens.]

Παρῆν. Aderam. Singulariter apud Atticos [dicitur.]

Παρήορος. Delirus. Demens. Et παρήορος ἵππος. Equus funalis. Et παρηορίῃσι, loris vel habenis, quæ ſunt extra jugum: [ſive, quibus equus funalis currui junctus eſt.]

Παρῃρηκώς. Qui abſtulit. Qui accepit.

Παρῄρηντο. Abſtulerant. Ademerant. *Et caſtella eodem tempore ipſis adimebant.* Et, *Ipſi poteſtatis partem, quam habebat, ademit.*

Παρῃρῆσθαι. Ademptum eſſe. *Ille vero gaudebat, pedeſtrem reditum glacie ſoluta ipſis ademptum eſſe.*

Παρῄρηται. Ademptus eſt. Reſectus eſt.

Παρήρτητο. Juxta ſuſpenſus erat. Et παρηρτημένος. Juxta ſuſpenſus. *Gladio, quo accinctus erat, ſe ipſe interfecit.* Sive, quem geſtabat.

Παρῆς. Aderas.

1 Παρῆτε. παρεγ.] Locum hunc ex MS. Pariſ. A. emendavi, qui in prioribus Editt. male ſic legitur, Παρεῖτε. παραγίνεσθε.
2 Ἀππιανός] *De Bellis Punicis*, pag. 69.
3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Integrum Epigramma legitur Anthol. lib. VII. pag. 604.

4 Ἐκ τοῦ παρείκοντος] Sic recte a MSS. Pariſ. At Priores Editt. male, ἐκ τοῦ παρήκοντος.
5 Παρήορος ἵππος] Eſt idem, qui a Græcis alio nomine παράσειρος dicitur. Vide ſupra v. Ζυγῖς.

Παρῆσαν. ὑπῆρχον.

Παῤῥησία. ἐξουσία. ἄδεια. Οἱ δὲ τῇ μαχαίρᾳ τὴν παῤῥησίαν ἐδίδοσαν. οἱ ῥήτορες τῇ παῤῥησίᾳ καταχρήσαντο ἐπὶ τοῦ ὀνειδίζειν μελλόντων τοὺς ἀκούοντας, ὅταν οἱ διαλεγόμενοι τῶν οὐ δεόντως ποτὲ πεπραγμένων μνημονεύωσιν· ὡς [1]Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου· Νικόδημος δὲ ὑπὸ Ἀρισταγόρου τετελεύτηκε βιαίῳ θανάτῳ, ἐκκοπεὶς ὁ δείλαιος ἀμφοτέρους τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκτμηθεὶς, ᾗ ἐπαῤῥησιάζετο, πιστεύων τοῖς νόμοις. Καὶ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· Προῄρημαι δὲ παῤῥησιάσασθαι, καὶ ἐλευθέρως ἅμα καὶ τἀληθῆ εἰπὼν σώζεσθαι.

Παῤῥησίας.[2] ἀντὶ τοῦ, βλασφημίας, καὶ λοιδορίας. Ἰσοκράτης Βουσίριδι.

Παρῆσθαι. καὶ παρῆστο. παρεκαθέζετο.

Παρήσω. παρέχω.

Παρῆτε. παρεγένεσθε.

Παρῃτήσθω. συγκεχωρήσθω.

Παρῃτεῖτο. Ἀποτίσειν τὰς βοῦς ὡμολόγει, καὶ κακῶς παρῃτεῖτο τὸ ἁμάρτημα. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρεκάλει. Οἱ δὲ παρῃτοῦντο τοὺς προμαχομένους μικρὸν ἀναχεῖν.

Παρίας λίθου. Αἰλιανός· [3]Δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λίθῳ Θεοπόμπου, πατρόθεν ὁμολογοῦντος αὐτὸν τοῦ ἐπιγράμματος, εἴδωλον Παρίας λίθου, καὶ ἔστι τὸ ἴνδαλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργὲς, κλίνη, καὶ αὐτὴ λίθου.

Παρία λίθος. θηλυκῶς ἡ λίθος. Αἰλιανός· Καὶ μήν τοι καὶ Παρίας λίθου ἅρμα ἀνακείμενον Διονύσῳ, ποίημα θαυμαστὸν, ἀνείλετο θεοσυλήσας.

Παριδόντες. καταμελήσαντες.

Παρίεμαι. παραιτοῦμαι.

Παριεμένους. [4]παρερχομένους.

Παριέναι. συγχωρεῖν. ἀφιέναι. [5]Οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλιππον, μὴ παριέναι τὸν καιρὸν, μηδὲ καταμέλλειν.

Παρίημι. συγχωρῶ. [6]Εἴ τις ἐπελθὰν ἡμῶν εἰς τὴν παρεμβολὴν τολμήσει, παρίημι λέγειν ἐς τὴν πατρίδα.

Παρίεται. παραλύεται.

Παρίλια. ἑορτή.

Πάριον. ὄνομα ἀγροῦ, ἀπὸ Πάριδος τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου κληθέν. [7]Ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρίαμος ὁ πατὴρ τρέφεσθαι αὐτόν· (πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Ἄμανδρος ὁ τόπος·) ἐκεῖ τε διαλείψας Ἀλέξανδρος τοὺς λʹ ἐνιαυτοὺς, φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκὼς, πᾶσαν ἐπαιδεύθη σοφίαν Ἑλληνικήν. ἐξέθετο δὲ καὶ

Παρῆσαν. Aderant.

Παῤῥησία. Fiducia. Poteſtas, Libertas. Licentia. *Illi vero gladio licentiam dederunt.* Oratores vocem παῤῥησία abuſive dicunt de illis, qui in auditores invehuntur, ſive iiſdem aliquid exprobant, dum eorum, quæ perperam facta ſunt, mentionem faciunt. Sic Æſchines in oratione contra Timarchum: *Nicodemus autem ab Ariſtagora violenta morte necatus eſt, ambobus oculis miſero erutis, & lingua, qua legibus fretus liberius locutus fuerat, exſecta.* Et in oratione de falſa legatione: *Decrevi intrepide & palam, quæ dicenda ſunt, dicere, libereque vera loquens vitam ſervare.*

Παῤῥησίας. Maledicentiæ. Convitii. [Sic accipitur] apud Iſocratem *Buſiride*.

Παρῆσθαι. Aſſidere. Et παρῆστο, aſſidebat.

Παρήσω. Præbeam. Præbebo.

Παρῆτε. Aderatis. Adveneratis.

Παρῃτήσθω. Concedatur.

Παρῃτεῖτο. Deprecabatur. Excuſabat. *Pollicebatur, ſe boves reſtituturum, & male excuſabat peccatum.* Item, petebat, rogabat. *Illi vero rogabant propugnatores, ut [vim hoſtilem] paulisper inhiberent.*

Παρίας λίθου. Parii lapidis. Ælianus: *Et oſtenditur etiamnum ſuper lapide imago Theopompi (inſcriptione ex patris nomine ipſum deſignante) facta ex Pario marmore; eſtque morbi ſimulacrum prorſus manifeſtum, lectus & lapideus.*

Παρία λίθος. Parius lapis. Fœminino genere dicitur ἡ λίθος. Ælianus: *Quinetiam currum ex Pario lapide, Baccho ſacratum, opus admirandum, ſacrilegus ille abſtulit.*

Παριδόντες. Qui neglexerunt. Qui contempſerunt.

Παρίεμαι. Recuſo.

Παριεμένους. Prætereuntes.

Παριέναι. Veniam dare. Omittere. Prætermittere. *Illi vero Philippum obteſtabantur, ne præſentem occaſionem prætermitteret, neve cunctaretur.*

Παρίημι. Permitto. Concedo. *Si quis veſtrum in caſtra ingredi fuerit auſus, ne dicam, in patriam.*

Παρίεται. Reſolvitur. Diſſolvitur.

Παρίλια. Parilia. Feſtum [apud Romanos.]

Πάριον. Parium. Nomen agri, ſic dicti a Paride, qui & Alexander vocabatur. Priamus enim ejus pater ipſum illuc alendum miſerat. Ille vero locus antea vocabatur Amander. Alexander autem illic annos xxx. commoratus, & acuto ingenio præditus, in omni Græcorum ſapientia eſt eruditus. Edidit etiam o-

1 Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου] Pag. 24. ſed ubi pro Ἀρισταγόρου legitur Ἀριστάρχου.

2 Παῤῥησίας. ἀντὶ τοῦ βλασφ.] Ex Harpocratione.

3 Δείκνυται καὶ νῦν ὑπὸ λ.] Confer Noſtrum ſupra v. Θεόπομπος, ubi locus hic auctior legitur.

4 Παρερχομένους] Sic recte habet MS. Pariſ. A., At priores Editt. male, προερχομένους.

5 Οἱ δὲ διεμαρτύροντο τὸν Φίλ.] Locum hunc Valeſius ex conjectura Polybio tribuit: & recte quidem. Exſtat enim lib. v. cap. vii. ut Cl. Jacobus Gronovius recte obſervavit.

6 Εἴ τις ἐπελθὼν ἡμῶν εἰς τὴν παρ.] Fragmentum hoc vel eſt mutilum, vel corruptum: ex quo proinde nullum ſanum nec integrum ſenſum elicere queas.

7 Ἐκεῖσε γὰρ ἔπεμψεν αὐτὸν Πρ.] Eadem plane de Paride refert Joannes Malalas, pag. 114. 115. quem confer.

λόγον εἰς ἐγκώμιον τῆς Ἀφροδίτης, λέγων μείζονα αὐτὴν εἶναι τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τῆς Ἥρας. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην τὴν ἐπιθυμίαν εἶπεν, ἐξ ἧς τίκτεται πάντα τὰ κακὰ ἀνθρώποις. ἐντεῦθεν φέρεται μῦθος, ὅτι ὁ Πάρις ἔκρινε μεταξὺ Παλλάδος καὶ Ἥρας καὶ Ἀφροδίτης, καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ δέδωκε τὸ μῆλον, ὅ ἐστι, τὴν νίκην. εἶπε δὲ καὶ ὕμνον εἰς αὐτὴν, τὸν λεγόμενον Κεστόν. ταύτην γράφουσι τὴν αἰτίαν γενέσθαι τοῦ πολέμου. συντελεσθέντων γὰρ τῶν λʹ. ἐνιαυτῶν, μεταστειλάμενος τοῦτον ὁ πατὴρ, ἔπεμψεν εἰς θυσίας· ὃς ἐλθὼν ἐς Σπάρτην, καὶ εὑρὼν τὴν Ἑλένην, ἥρπασεν αὐτήν.

Παριππεύει. ἀντὶ τοῦ ἀφίησιν αὐτοὺς, καὶ ἄλλῃ ἀπέρχεται, ἢ ὁδεύει.

Παριππεύσαντες. παραδραμόντες.

Παρίππων[1] καὶ Κόρη. τόπος Ἀθήνησιν, οὕτω καλούμενος· ἐπειδή τις τοῦ γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἱππομανὴς τοὔνομα, ὃς[2] καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσε, τὴν θυγατέρα καθεῖρξεν ἐν χωρίῳ τινὶ μεθ' ἵππου μαινομένου, διότι λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο. καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐποιήσατο· ἀφ' οὗ[3] Πάριππος καὶ κόρη ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ὑπέστη, καλεῖται.

Παρίσθμια.[4] τὰ περὶ τὴν φάρυγγα.

Παρίστασαι. καταδουλοῖς, καὶ ὑποχείριον ποιεῖς. ἢ ἀντὶ τοῦ μεθίστασαι.[5] Σοφοκλῆς·

Ἄγεις θ', ἃ χρήζεις, καὶ παρίστασαι βίᾳ,
Καί μοι πόλιν κένανδρον, ἢ δούλην τινὰ
Ἔδοξας εἶναι.

Εἰώθεισαν δὲ οὕτω λέγειν καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐφυγάδευσαν. ἡμεῖς μὲν ἂν εἴποιμεν, μετεστήσαντο.

Παρίστασθαι.[6] Ἀρριανός· Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος προσέταξε τὰ κατὰ τὴν ὁδὸν χωρία ἢ βίᾳ ἐξαιρεῖν, ἢ ὁμολογίᾳ παρίστασθαι. καὶ αὖθις Δαμάσκιός φησιν· Οὐ γὰρ προσίετο τὰ χρήματα ῥᾳδίως, οὐδὲ πρόχειρος ἦν καταφρονεῖν χρημάτων δικαίως ὀφειλομένων, ἀλλὰ παρίστατο,[7] καὶ ἐζήτει τοῖς ἀποστεροῦσι μέχρι καὶ δικαστῶν ἀγοραίων.

Παρίστημι. τὸ λαμβάνω. αἰτιατικῇ. Ὧν τὰ μὲν βίᾳ ᾕρει· τὰ δὲ ὁμολογίᾳ παρίστατο.

Παρίτω. ἐλθέτω.

Παρθένια. προπερισπωμένως, τὰ εἰς παρθένους ᾀδόμενα μέλη.[8] Ἀριστοφάνης·

rationem in Veneris laudem, dicens, ipſam Minerva & Junone majorem eſſe. Venerem enim vocavit cupiditatem, ex qua mortalibus omnia mala naſcuntur. Hinc fertur fabula, Paridem de Pallade, Junone, & Venere judicaſſe, & Veneri dediſſe pomum, id eſt, victoriam. Hymnum etiam in eam cecinit, qui Ceſtus dicitur. Hanc belli [Trojani] cauſam fuiſſe ſcribunt. Completis enim annis XXX. pater ipſum accerſitum miſit ad ſacrificia. Hic vero Spartam profectus, & Helenam nactus, ipſam rapuit. *Port.*

Παριππεύει. Præterit, vel aliquos miſſos facit, ipſe alio abiens.

Παριππεύσαντες. Qui equis vecti aliquem præterierunt.

Παρίππων καὶ Κόρη. Locus Athenis ita vocatus a quodam ex gente Codridarum, Hippomanes dicto, qui & poſtremus regnavit. Is enim filiam ſuam in loco quodam cum equo furioſo concluſit, quod clam ſe vitiari paſſa eſſet. Equus igitur puellæ vim intulit: unde Πάριππος καὶ Κόρη dictus eſt locus ille, in quo triſtis ille caſus accidit.

Παρίσθμια. Tonſillæ, ſeu glandulæ faucium.

Παρίστασαι. In ſervitutem redigis. Subigis: In tuam poteſtatem redigis. Vel, removes, amoves, alio tranſfers. Sophocles: *Abducis, quæ vis, & vi in poteſtatem tuam redigis, & mihi urbem viris vacuam aut libertatis expertem eſſe putaſti.* Solent etiam [voce παρεστήσαντο uti] pro ἐφυγάδευσαν, i. e. in exilium pepulerunt. Nos vero diceremus, μετεστήσαντο.

Παρίστασθαι. In poteſtatem ſuam redigere. Arrianus: *Alexander autem militibus ſuis præcepit, ut obvia quæque loca vel per vim expugnarent, vel per deditionem in poteſtatem ſuam redigerent.* Et iterum Damaſcius: *Pecuniam enim nec quamvis facile admittebat, nec juſte debitam temere ſpernebat, ſed eam ſibi vindicabat, illoſque, qui debitum ſolvere recuſabant, vel in jus vocare non dubitabat.*

Παρίστημι. Capio. In poteſtatem meam redigo. Accuſativo jungitur. *Quorum [locorum] alia quidem vi expugnabat, alia vero per deditionem in poteſtatem ſuam redigebat.*

Παρίτω. Tranſeat. Prætereat. Adeat. Veniat.

Παρθενεῖα. Cum circumflexo in penultima: Carmina, quæ in virgines canuntur. Ari-

1 Παρίππων καὶ Κόρη] Meurſius *de Archont. Athen.* lib. I. cap. VI. recte legendum monet Παρ' ἵππον καὶ κόρην. Sic enim locus ille, de quo hic Suidas agit, appellatur ab Æſchine in oratione contra Timarchum, pag. 26. cujus verba, quoniam ad rem faciunt, Lectori hic exhibebo. Ἀνὴρ εἷς τῶν πολιτῶν, εὑρὼν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα διεφθαρμένην, καὶ τὴν ἡλικίαν οὐ καλῶς διαφυλάξασαν μέχρι γάμου, ἐγκατῳκοδόμησεν αὐτὴν μεθ' ἵππου εἰς ἔρημον οἰκίαν, ὑφ' οὗ προδήλως ἤμελλεν ἀπολεῖσθαι διὰ λιμὸν συγκαθειργμένη. καὶ ἔτι καὶ νῦν τῆς οἰκίας ταύτης ἕστηκε τὰ οἰκόπεδα ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἄστει, καὶ ὁ τόπος οὗτος καλεῖται Παρ' ἵππον καὶ κόρην. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἱππομένης, ubi eadem hiſtoria narratur; ſed locus, in quo crudele Hippomenis factum, cujus Suidas hic meminit, contigit, Ἵππου καὶ κόρης appellatus fuiſſe traditur. Vide præterea Valeſium in notis ad Excerpta Diodori Siculi pag. 40.

2 Ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασ.] Erraſſe hic Suidam notat Meurſius loco laudato, quem vide.

3 Πάριππος καὶ κόρη] Lege & hic, παρ' ἵππον καὶ κόρην.

4 Παρίσθμια] Voce hac uſus eſt Lucianus in Epigrammate, quod exſtat Anthol. lib. II. pag. 239. ubi vide Brodæum.

5 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 301. ut Portus monuit.

6 Ἀρριανός] *De Expedit. Alex.* lib. IV. pag. 291.

7 Καὶ ἐζήτει τοῖς ἀπος.] Locus hic vitii manifeſtus eſt. Peccat enim in legem ſyntaxeos. Quare vel ſcribendum putem, ἐπήει τοῖς ἀποστεροῦσι: vel ἀπῄτει τοὺς ἀποστεροῦντας, &c.

8 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 584. (404. Ed. Baſ. P.)

Κύκλιά τε πολλὰ, καὶ καλὰ,

Καὶ παρθένεια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

Τουτέστι, [1] κακότεχνα, καὶ ποικίλα.

Παρθένειος. [2] ὁ ἐκ παρθένου ἔτι δοκούσης εἶναι γεννηθείς. καὶ παρθένειον λέχος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένου γεννηθείς.

Παρθενία. ὁ καθαρὸς βίος. καὶ Παρθένειον πέλαγος.

Παρθένιος, [3] Ἡρακλείδου, καὶ Εὐδώρας· Ἕρμιππος δὲ Τήθας φησί· Νικαεὺς, ἢ Μυρλεανὸς, ἐλεγειοποιὸς, καὶ μέτρων διαφόρων ποιητής. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίννα λάφυρον, ὅτε Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν. εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν παίδευσιν, καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. [4] ἔγραψε δὲ ἐλεγεῖα εἰς Ἀφροδίτην. Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς. Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν τρισὶ βιβλίοις· καὶ ἄλλα πολλά.

Παρθένιος Χῖος, ἐποποιὸς, υἱὸς Θέστορος· ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος· Ὁμήρου δὲ ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. [5] οὗτος ἔγραψε περὶ μεταμορφώσεως.

Παρθένιοι. οἱ γενόμενοι παρθένῳ πρὸ τοῦ γήμασθαι. ὑπὸ δὲ Ἀθηναίων Ἐρεχθέως θυγατέρες. παρὰ δὲ Γοργίᾳ παρθένος ἐπὶ παντὸς ἀμετόχου τέτακται. καλοῦνται δὲ καὶ ἐκ μεταλήψεως, καὶ ἄφθοροι.

Παρθενῶνος. τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ.

Παρθένοι. [6] τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον, καὶ [7] ἐτιμώρησαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἕξ. ἦν δὲ πρεσβυτάτη μὲν Πρωτογένεια· δευτέρα δὲ, Πανδώρα· τρίτη, Πρόκρις· τετάρτη, Κρέουσα· πέμπτη, Ὠρείθυια· ἕκτη, Χθονία. τούτων λέγεται Πρωτογένειαν καὶ Πανδώραν δοῦναι ἑαυτὰς σφαγῆναι ὑπὲρ τῆς χώρας, στρα-

ſtophanes: *Cycliaque multa & præclara, & carmina, quibus virginum laudes celebrantur, & qualia Simonides compoſuit.* Id eſt, magna arte elaborata, & varia.

Παρθένειος. Qui natus eſt ex ea, quæ adhuc virgo putabatur eſſe. Et παρθένειον λέχος, virgineus lectus.

Παρθενία. [Virginitas. Sive,] vita caſta & matrimonii expers. Et Παρθένειον πέλαγος. Parthenium mare.

Παρθένιος. Parthenius, Heraclidis & Eudoræ F. (Hermippus filium Tethæ fuiſſe dicit,) Nicæenſis, aut Myrleanus, Elegiacorum & variorum carminum poeta. Hic a Cinna captus eſt, Romanis cum Mithridate bellum gerentibus. Poſtea dimiſſus eſt propter doctrinam, & vixit uſque ad Tiberium Cæſarem. Scripſit Elegias in Venerem. Aretes uxoris Epicedion. Aretes Encomium tribus libris: & alia multa.

Παρθένιος. Parthenius Chius, poeta Epicus, filius Theſtoris: qui cognominatus fuit *Chaos.* Ab Homero genus duxit. Scripſit de Theſtore patre ſuo. *Item,* Metamorphoſes.

Παρθένιοι. Sic vocantur illi, qui nati ſunt ex virgine, antequam nuberet. Ab Athenienſibus vero ſic appellabantur filiæ Erechthei. Apud Gorgiam παρθένος dicitur quivis, qui conjugii expers vivit. Per metalepſin vero παρθένοι etiam vocantur omnes, qui ſunt incorrupti.

Παρθενῶνος. Virginum chori. Virginei chori.

Παρθένοι. Virgines. Sic vocabant Erechthei filias, quas ſex numero coluerunt. Earum natu maxima fuit Protogenia; ſecunda, Pandora; tertia, Procris; quarta, Creuſa; quinta, Orithyia; ſexta, Chthonia. Ex his Protogenia & Pandora ſe ultro pro patria jugulandas præbuiſſe dicuntur, cum exercitus

1 Κακότεχνα] Scribe κατάτεχνα, ut habet Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 584.

2 Παρθένειος] Rectius paulo poſt παρθένιος, per ι in ſyllaba penultima. Scholiaſta Homeri ad Il. Δ. v. 499. Παρθένιος, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος.

3 Παρθένιος, Ἡρακλ.] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſtor. Græc.* & *de Poet. Græc.* itemque Thomam Galeum, nunc μακαρίτην, in Diſſertatione *de Scriptoribus Mythologicis*, cap. VIII. Cæterum, præter Parthenios, quorum Suidas hic meminit, fuit etiam Parthenius Phocaenſis, cujus mentio exſtat apud Stephanum v. Γέτθοι, & v. Δεκέντοι. In hunc habeo Epigramma Erycii, nondum, quod ſciam, editum, quod cum Lectore φιλολόγῳ hic communicabo. Ἐρυκίου εἰς Παρθένιον Φωκαέα, εἰς Ὅμηρον παροινήσαντα.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
Τοῦ μιαρογλώσσου χεύατε Παρθενίου,
Οὕνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία κεῖνα
Φλέγματα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
Ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ᾽ ἀγορεῦσαι
Πηλὸν Ὀδυσσείην, καὶ βάτον Ἰλιάδα.
Τοιγὰρ ὑπὸ ζοφίαισιν Ἐριννύσιν ἀμμέσον ἧπται
Κωκυτοῦ, κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμενος.

Ex hoc Epigrammate diſcimus, Parthonium Phocaenſem vituperaſſe poemata Homeri, & Iliadem appellaſſe *ſtercus*, (pro βάτον enim in Pentametro tertio lego πάτον) & Odyſſeam, *lutum*: ob quod vel ſolum Epigramma hoc dignum erat, quod cum Lectore communicaretur. In Hexametro ſecundo τὸ ἐνήμεσε, eſt ab ἐνεμέω, i. e. in aliquem aliquid evomo. Ibidem pro κεῖνα legendum eſt κεῖνος. Reliqua plana ſunt.

4 Ἔγραψε δὲ ἐλεγ.] Scriptis Parthenii a Suida hic memoratis adde *Erotica*, opus elegans, & hodie adhuc ſuperſtes: quod huic Parthenio, recte, ut puto, viri docti tribuunt.

5 Οὗτος ἔγραψε περὶ μεταμορφώσεως] Verba hæc ex antiquiſſimo MS. Pariſ. A. revocavi, quæ in duobus reliquis MStis Pariſ. omnibuſque Editt. præcedentibus deſiderantur. Scripſiſſe autem Parthenium *Metamorphoſes*, non ſolum hinc patet, ſed etiam ex Euſtathio ad Il. B. pag. 327. ubi verſus Parthenii de nympha quadam in fontem mutata refert. Verba ejus hæc ſunt: Ἔστι δὲ καὶ κώμη Κιλικίας, Γλαφύραι καλουμένη, ἀπέχουσα Ταρσοῦ τριάκοντα σταδίους πρὸς δύσιν, ἐν ᾗ πηγὴ ἀπὸ ῥαγάδος καταρρέουσα καὶ συνιοῦσα τῷ εἰς Ταρσὸν εἰσβάλλοντι ποταμῷ. περὶ ἧς Παρθένιος γράφων, ἄλλα τε λέγει, καὶ ὅτι παρθένος Κιλίκων ἐπωνυμίαν ἔχουσα,

Ἀγχίγαμος πέλε, καὶ καθαρῷ ἐπεμαίνετο Κύδνῳ,
Κύπριδος ἐξ ἀδύτου πυρσὸν ἀναψαμένη,
Εἴσοκε μιν Κύπρις πηγὴν θέτο· μῖξε δ᾽ ἔρωτι
Κύδνου καὶ νύμφης ὑδατόεντα γάμον.

Hauſerat hæc Euſtathius ex Ethnicorum ſcriptore, ſive Stephano Byzantio, ut ipſe ibidem teſtatur; ſed quæ fruſtra hodie quæras in Epitome iſtius ſcriptoris: unde patet Euſtathii ætate Stephanum integrum, vel ſaltem integriorem eo, quem hodie habemus, exſtitiſſe; quod & alii viri docti jam ante monuerunt. Sed hæc obiter. Ex adducto igitur loco Euſtathii colligere licet, Parthenium quendam de Metamorphoſibus, ut diximus, ſcripſiſſe: quamvis incertum videatur, utrum Chio an vero Nicaenſi opus illud tribuendum ſit. Pro Chio enim facit Suidas hoc loco: at idem ſupra v. Νέστωρ, Nicaenſi Metamorphoſes aſſignat: quæ quidem ἐναντιολογία haud aliter conciliari poteſt, niſi ut dicamus, utrumque de eodem argumento ſcripſiſſe; quod tamen vix crediderim.

6 Παρθένοι. τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ad verbum etiam leguntur apud Michaelem Apoſtolium in adagio, Παρθένοις ἐξ ἰσάριθμος: qui ſua a Suida procul dubio mutuatus eſt.

7 Ἐτιμώρησαν] Michael Apoſtolius loco laudato habet ἐτίμησαν. Sed magis placet conjectura doctiſſimi Pearſonii, qui locum hunc ſic diſtinguit & legit, ἐτίμων. ἦσαν δὲ, &c. Confer Valeſium in notis ad orationem Euſebii de laudibus Conſtantini, cap. XIII.

πᾶς

πᾶς ἐλθούσης ἐκ Βοιωτίας. ἐσφαγιάσθησαν δὲ ἐν τῷ Ὑακίνθῳ καλουμένῳ πάγῳ, ὑπὲρ τῶν Σφενδονίων. διὸ καὶ οὕτω καλοῦνται παρθένοι [1] Ὑακινθίδες, καθάπερ μαρτυρεῖ Φανόδημος ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι, μεμνημένος τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ Φρύνιχος Μονοτρόπῳ.

Παρθενοπίπας. [2] ὁ τὰς παρθένους ἀπατῶν, ἢ ἐπιτηρῶν.

Πάρθη. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἦν γὰρ ἀγὼν φόρμιγγος· ὁ δ' ἀντίος ἵστατο Πάρθης.

Πάρθοι. Περσικῇ γλώσσῃ Σκύθαι, οὓς κατῴκισε Σέσωστρις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεύς, ὑποτάξας Ἀσσυρίους.

Παρθυαῖος. ἀπὸ τόπου.

Παρθυηνή. πόλις.

Πάρμαι. δερμάτινοι θυρεοὶ παρὰ Καρχηδονίοις.

Παρμενίδης, [3] Πύρητος, Ἐλεάτης, φιλόσοφος. μαθητὴς γεγονὼς Ξενοφάνους τοῦ Κολοφωνίου· ὡς δὲ Θεόφραστος, Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο Ἐμπεδοκλῆς τε, καὶ φιλόσοφος, καὶ ἰατρὸς, καὶ Ζήνων ὁ Ἐλεάτης. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

Παρμενίων. ὄνομα κύριον. ἡ γενικὴ, τοῦ Παρμενίωνος.

Πάρμη. Τῇ δυνάμει τῆς πάρμης, καὶ τῶν Λιβυστικῶν βυρσῶν ἀντεῖχον ἐρρωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

Παρμισσός. ὄνομα πόλεως.

Παρνάσιοι. [4] ἀντὶ τοῦ, μεγάλοι. Πάρνης γὰρ ὄρος τῆς Ἀττικῆς, χορηγίαν ἔχον πολλῶν ξύλων. ὡς ἀπὸ παρνασσοῦ τὴν λέξιν παρήγαγε, δηλῶν τοὺς ἱερούς. ὁ γὰρ Παρνασσὸς ὄρος Φωκίδος ἐστὶν, ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ Διονύσου. τίθεασι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου τὸ Παρνασσός· Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρακες Παρνάσσιοι.

Πάρνης. [5] ὄρος τῆς Ἀττικῆς, θηλυκῶς. καὶ κλίνεται Πάρνηθος. καὶ οὐδετέρως, Παρνήθιον ὄρος.

Παρνησός. πόλις.

Πάρνοψ. ἀκρίδος εἶδος. οἱ δὲ, μελίσσας ἀγρίας. καὶ κλίνεται πάρνοπος. οἱ δὲ, κώνωπας. [6] Ἀριστοφάνης·

Ὁ δ' ἀνακραγὼν, ἀντείκασεν αὐτὸν πάρνοπι,
Τὰ θαἰμάτια γε τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότος·

Καὶ αὖθις·

Ὅσον [7] τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.

τὸ πλῆθος σημαίνει τῆς στρατιᾶς.

[hoſtilis] ex Bœotia [in Atticam] irrumperet. Mactatæ autem fuerunt in colle, Hyacinthus vocato, qui ſupra Sphendonios ſitus eſt: unde etiam Hyacinthides vocatæ fuerunt, ut teſtatur Phanodemus libro v. *Rerum Atticarum*, mentionem faciens honoris, quo cultæ fuerunt; & Phrynichus *Monotropo*.

Παρθενοπίπας. Qui virgines decipit. Vel, qui virgines obſervat.

Πάρθη. Parthe. [Nomen proprium.] In Epigrammate: *Citharæ enim certamen erat. Ille vero cum Partha contendebat.*

Πάρθοι. Parthi. Sic lingua Perſica vocantur Scythæ, quibus Seſoſtris Ægyptiorum Rex novas ſedes dedit, ſubactis Aſſyriis.

Παρθυαῖος. Parthyæus. [Sic dictus] a loco.

Παρθυηνή. Parthyene. Urbs.

Πάρμαι. Parmæ. Clypei ex pellibus confecti, apud Carthaginenſes.

Παρμενίδης. Parmenides, Pyretis F. Eleates, Philoſophus, qui fuit diſcipulus Xenophanis Colophonii: ut vero Theophraſtus ait, Anaximandri Mileſii. Ipſius ſucceſſores fuerunt, Empedocles, philoſophus & medicus; & Zeno Eleates. Scripſit Phyſiologiam verſibus, & alia quædam oratione ſoluta, quorum Plato meminit.

Παρμενίων. Parmenio. Nomen proprium. Genitivus, Παρμενίωνος.

Πάρμη. Parma. *Romani autem validis parmis & Libycis ſcutis fortiter reſtiterunt.*

Παρμισσός. Parmiſſus. Nomen urbis.

Παρνάσιοι. Parnaſſii. Id eſt, magni. Parnes enim eſt mons Atticæ, lignis abundans. Vocem autem hanc deduxit tanquam a Παρνασσός, ut *ſacros* ſignificet. Parnaſſus enim eſt mons in Phocide, Apollini & Baccho ſacer. Ponitur autem vox Παρνασσὸς etiam pro *magno*. Ariſtophanes *Acharnenſibus*: *Propemodum autem mortui ſunt carbones Parnaſſii.*

Πάρνης. Parnes. Mons Atticæ. Eſt generis fœminini. Declinatur Πάρνηθος. Et in neutro genere, Παρνήθιον ὄρος. Mons Parnethius.

Παρνησός. Parneſus. Urbs.

Πάρνοψ. Locuſtæ genus. Alii vero [πάρνοπας vocari tradunt] apes agreſtes. Declinatur πάρνοπος. Alii vero, culices, [quos Græci κώνωπας vocant, ſic appellari ajunt.] Ariſtophanes: *Contra ille clamans ipſum comparavit locuſtæ, quæ pelliculam ut pallium amiſit.* Et iterum in *Acharnenſibus*: *Quanta multitudo locuſtarum accedit.* Exercitus multitudinem ſignificare vult.

1 Ὑακινθίδες] Confer Hapocrationem v. Ὑακινθίδες, & ibi Valeſium.

2 Παρθενοπίπας] Eſt vox Homerica Il. Λ. v. 385. Scholiaſta: Παρθενοπῖπα. παρθένους ἐπιτηρῶν. γυναιμανές. ἢ γυναικιζόμενε. ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε.

3 Παρμενίδης] Vide Laertium, & interpretes ejus.

4 Παρνάσιοι. ἀντὶ τοῦ μεγ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 389. (276. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi rectius legitur Παρνάσσιοι. per duplex σ.

5 Πάρνης. ὄρος τῆς Ἀττ.] Vide Noſtrum ſupra v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ.

6 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 524. (359. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur ἀποβεβληκότι, uti etiam hic apud Suidam legendum eſt. Refertur enim hæc vox ad πάρνοπι, ut intelligatur locuſta, vel cicada, quæ pelliculam ſuam exuit. Solet enim id genus animalis pelles vel tunicas deponere: ut experientia teſtatur. Hinc Lucretius inquit:

Et veteres ponunt tunicas æſtate cicadæ.

7 Ὅσον τὸ χρῆμα παρ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Acharnenſ.* pag. 378. (267. Ed. Baſ. *P.*)

Παρό. διό.

Παροδεία. ἡ παρέλευσις.

Πάροδος. εἴσοδος. Ὁ δὲ δευτεραῖος ἀφίκετο. οὐ μὴν παραυτίκα γε παρόδου ἔτυχεν· ὡς καὶ αὐτῇ τριβῇ ἐνδείξαιτο Ῥωμαίοις ὁ βάρβαρος, οὐχὶ ἐπιθυμοῦντι τὰ τῆς πρεσβείας γενόμενα ἄν.

Πάροδος. ἡ ἄφιξις. ἡ εἴσοδος. Οἱ δὲ πεμφθέντες παρόδου ἐς τὴν πόλιν οὐκ ἔτυχον ὑστερήσαντες. Πρίσκος φησί.

Παροκλάζων. γονατίζων.

Παρολίγον τοῦ βίου ἐκινδύνευε. σύνταξις.

Παρολκή. ὑπέρθεσις.

Παρομαρτεῖ. παρακολουθεῖ.

Παρόν. ἐξόν, δυνατόν, δέον. Διὸ καὶ παρὸν κωλύειν, ὑποπιμπρᾶντες. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ [1] ἤχαλλεν, ἐν συμφορᾷ μεγάλῃ ποιούμενος, εἰ μή τις αὐτὸν ἐῴη, παρὸν οὐδενὶ πόνῳ τὸ κράτος τοῦ πολέμου παντὸς φέρεσθαι.

Παρ' ὁντιναοῦν. παρὰ πάντα.

Παροπλίσας. Τετρακισχιλίους παροπλίσας, γεωργεῖν ἐπέταξε, χώραν ἀποδοὺς αὐτοῖς. ἀντὶ τοῦ, τὰ ὅπλα ἀφελόμενος. καὶ αὖθις· Τοὺς Ἰσόμβρους πάλιν παροπλίσας, ἁλύσει δεδεμένους εἰς Ῥωμανίαν ἀπέστειλεν.

Παροράσθαι. Εἰκότως ἐδόκουν οἱ Καρχηδόνιοι παροράσθαι τὴν τῶν ὅπλων παράδοσιν. ὑπονοεῖσθαι. ὑφορᾶσθαι.

Παρόρειον. τὸ πλησίον τοῦ ὄρους.

Παρορκῆσαι. Ἀππιανός· Εὐθὺς ἠρέθιζον τοὺς Βρεττανοὺς παρορκῆσαι, ἔγκλημα ἔχοντας, ὅτι σπονδῶν σφίσι γενομένων, ἔτι παρῆν τὸ στρατόπεδον.

Παρορμᾷ. διεγείρει. παροξύνει.

Πάρος. χρονικῶς, καὶ τοπικῶς. ἀντὶ τοῦ, ἔμπροσθεν.

Παρ' ὅσον. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ πολύ. Τὰ σημεῖα τοῦ κάλλους ἰδὼν λυμαινόμενα ὠλοφύρετο, καὶ κατεστέναζε τὴν μεταβολήν, παρ' ὅσον γένοιτο.

Παρ' οὐδέν. εὔκολον. εἰς οὐδέν.

Παρ' οὐδὲν θέμενος τοῦτο. ἀντὶ τοῦ, καταφρονήσας. παραλογισάμενος. Τὰς σπονδὰς πατήσας, καὶ τοὺς ὅρκους παρ' οὐδὲν θέμενος Ἀλέξανδρος, Πελοπίδαν καθείρξας ἐφρούρει.

Παρουσία. [2] ἀντὶ τοῦ περιουσία, ἤτοι ἡ αἰτία τοῦ πλούτου οὐσία. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Συντάξεως φησί. καὶ Κράτης· Ἔχοντες εὐπαθῆ βίον, παρουσίαν τε χρημάτων.

Παρουσία. λέγεται οὕτως ἐπὶ τῆς τῶν παρόντων δαψιλείας· ὡς καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος Φαίδωνι· Ὡς καὶ νῦν ἔχομεν παρουσίας. καὶ πολύ ἐστιν ἐπὶ τούτου παρ'

Παρό. Quamobrem. Quare.

Παροδεία. Præteritio. Tranſitus.

Πάροδος. Aditus. Acceſſus. Ingreſſus. *Ille vero ſecundo die eo pervenit: non tamen confeſtim ei patuit aditus, ut vel ipſa mora Barbarus oſtenderet Romanis, legationem illam ſibi non eſſe gratam.*

Πάροδος. Aditus. Adventus. Ingreſſus. *Illis vero, qui miſſi fuerant, aditus in urbem non patuit, quod ſerius veniſſent.* Priſcus ait.

Παροκλάζων. Genua flectens.

Παρολίγον τοῦ β. *Propemodum in vitæ diſcrimen venit.*

Παρολκή. Dilatio.

Παρομαρτεῖ. Comitatur. Aſſectatur.

Παρόν. Cum liceat. Cum fieri poſſit. Cum oporteat. *Quare, quamvis hoc impediri poſſet, tamen ædes ſuccenderunt.* Et iterum: *Ille autem rem iſtam ægre admodum ferebat, magnæ infelicitatis loco ducens, quod, cum nullo negotio totum bellum hoſtibus victis conficere poſſet, id ſibi non permitteretur.*

Παρ' ὁντιναοῦν. Præter quemlibet.

Παροπλίσας. Qui exarmavit. Qui arma ademit. *Quater mille homines, quibus arma ademerat, terram colere juſſit, agro ipſis dato.* Et iterum: *Cum Iſombris arma iterum ademiſſet, eos catena vinctos in Romaniam miſit.*

Παροράσθαι. Suſpicari. Suſpectum habere. *Merito Carthaginenſes illam armorum traditionem ſuſpectam habere videbantur.*

Παρόρειον. Monti vicinum.

Παρορκῆσαι. Pejerare. Appianus: *Confeſtim Brittannos impulerunt ad violandum juſjurandum, quippe quibus crimini dabatur, quod fœdere facto exercitus adhuc adeſſet.*

Παρορμᾷ. Excitat. Impellit. Inſtigat.

Πάρος. Ante. Dicitur & de loco, & de tempore.

Παρ' ὅσον. Quantum. Vel, multum. Admodum. *Cum formæ elegantiam periiſſe vidiſſet, lamentari cœpit, graviter dolens, ſe tantum a priori mutatum eſſe.*

Παρ' οὐδέν. Pro nihilo. Facile.

Παρ' οὐδὲν θέμ. Qui flocci fecit. Sive, qui contempſit. Qui decepit. *Alexander ſpreto fœdere, fideique, quam dederat, nulla ratione habita, Pelopidam in carcere concluſum aſſervavit.*

Παρουσία. [Interdum ponitur] pro περιουσία, i. e. abundantia, copia, vel divitiæ. Uſus eſt hac voce Demoſthenes *in oratione* de tributo. Et Crates inquit: *Agentes vitam deliciis plenam, & pecunia abundantes.*

Παρουσία. Vocabulum hoc aliquando copiam bonorum ſignificat: ut apud Platonem in *Phædone*: *Pro ea, quam nunc habemus, copia.* Et in hoc ſignificatu nomen iſtud fre-

1 Ὁ δὲ ἤχαλλεν, ἐν συμφ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *de Bello Goth.* lib. II. cap. XXIX.

2 Παρουσία. ἀντὶ τοῦ περιουσ.] Ex Harpocratione.

αὐ-

αὐτοῖς. καὶ ἐπὶ τοῦ παρεῖναι δὲ τάσσεται· ὡς καὶ ἐν τοῖς Νίπτροις Σοφοκλέους· Τὴν παρουσίαν τῶν ἐγγὺς ὄντων. Θουκυδίδης ἐν τῷ πρώτῳ· Βυζάντιον γὰρ ἑλεῖν τῇ προτέρᾳ παρουσίᾳ. τούτῳ γὰρ τὸ ἐναντίον σημαίνει ἡ ἀπουσία.

Παροχετεύει. παραπλαγιάζει. ἢ ἀπὸ ἑτέρου ὑδρηγοῦ εἰς ἕτερον ἐπιβάλλει, ἢ μεταφέρει τὸ ὕδωρ. καὶ παροχετεύοντες, μεταφέροντες.

Παροχλίζουσι. μετακινοῦσι.

Πάροχος.[1] ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα, [2] τὸ ζεῦγος. [3] πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παράνυμφοι. παρὰ τὸ παροχεῖσθαι τοῖς νυμφίοις. ἐπ' ὀχήματος γὰρ τὰς νύμφας ἦγον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ὁ δ' ἀμφιθαλὴς Ἔρως
Χρυσόπτερος, ἡνίας
Εὔθυνε παλιντόνους
Ζηνὸς πάροχος γάμων.

Παροψίδας. σκεύη ὑπηρετικὰ τραπέζης.

Παροψίς. ἐμβάφιον. ὀξυβάφιον.

Παροψωνοῦσι. λάθρα ὀψωνοῦσι. καὶ Πισίδης·

Εἰ μὴ κακουργεῖς, καὶ παροψωνεῖν θέλεις,
Ἐκ τῶν ἐχόντων τὰς δυσώδεις ἀντλίας.

Παρῶ. ἀφῶ. συγχωρῶ.

Παρῳδούμενος. λεγόμενος. καὶ παρῳδία. οὕτω λέγεται ὅταν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ λόγος εἰς κωμῳδίαν· οἷόν ἐστι τό, [4] Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι, παρ' Εὐριπίδῃ καὶ παρ' Ἀριστοφάνει εἰρημένον. καὶ αὖθις· Κατὰ δή τινα πρόφασιν ᾀσθέντα καὶ παρῳδηθέντα οἱ περὶ ταῦτα ἄστροις ἐπέμψαμεν. Προκόπιός φησι. καὶ παρῳδήκει, ἄλλην ᾖσεν ᾠδήν. ἢ παρῳδήκει, ἀντὶ τοῦ, ὠγκώθη.

Παρωθοῦντες. ἐκβάλλοντες.

Παρὼν ἀποδημεῖ. ἐπὶ τῶν αἴσθησιν ἑαυτοῖς μηδεμίαν παρεχόντων. [5] Ἀριστοφάνης· Ὁ νοῦς δέ σου παρὼν ἀποδημεῖ.

Παρῶναι. εἴδη πλοίων. [6] Ὁ δὲ ἔπλει παρόπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας. ἧκον γὰρ Ῥοδίοις εἰς συμμαχίαν.

Παρώνεια. τόπος.

Παρῳνήθη. Τοῦτο μὲν ἐπὶ τοσοῦτον παρῳνήθη. καὶ πάροινος, ὁ μέθυσος, καὶ ὑβριστής. ἀντὶ τοῦ, μετὰ μέθης ἠλέγχθη, μετὰ μανίας.

Παρῴνησεν. ἀτάκτως ἐξύβρισε. Καμβύσης ὁ Κύρου παρῴνησεν εἰς τοὺς Αἰγυπτίων Θεοὺς, καὶ ἐξεμάνη, καὶ τὸν ἑαυτοῦ μηρὸν ἔτρωσε, καὶ σφακελίσαντος ἐνόσησε, καὶ πικρότατα τὸν βίον κατέστρεψεν· ὡς [7] φησιν Ἡρόδοτος. † Καὶ ταῦτα μὲν παρῴνησαν, βαρβάρως ἐνθουσιάσαντες ἅμα καὶ λυττήσαντες. ἐπῆσαν οὖν δι-

quens eſt apud oratores. Significat etiam præſentiam; ut & in Sophoclis *Niptris : Præſentiam eorum, qui nobis propinqui ſunt.* Thucydides libro primo: *Byzantium enim primo adventu capere.* Huic contrarium eſt ἀπουσία, i. e. abſentia.

Παροχετεύει. Derivat. Deducit. Vel ex uno aquæ ductu in alterum aquam tranſmittit. Et παροχετεύοντες, aquam alio derivantes.

Παροχλίζουσι. Sede, vel loco movent.

Πάροχος. Qui in curru juxta aliquem vehitur. Sic etiam vocantur paranymphi, quod juxta ſponſos [& ſponſas] eodem curru vehantur. Sponſæ enim curru vehi ſolebant: Ariſtophanes *Avibus : Cupido vero utrumque parentem ſuperſtitem habens, & aureis alis præditus, habenas manu regebat, Jovis paranymphus.*

Παροψίδας. Vaſa menſæ inſervientia. Patinas, in quibus cibi apponuntnr.

Παροψίς. Paropſis. Patella. Acetabulum.

Παροψωνοῦσι. Clam obſonia coemunt. Et Piſides: *Niſi fraudem committis, & clam obſonia coemere vis ab illis, qui fœtidas ſentinas habent.*

Παρῶ. Prætermittam. Dimittam. Concedam.

Παρῳδούμενος. Qui per parodiam profertur. Et παρῳδία. Parodia, ſive, cum verſus quidam ex tragœdia in comœdiam transferuntur: quale eſt illud apud Ariſtophanem: *Dignum enim eſt Græcia.* Et iterum : *Propter cauſam igitur quandam hæc ab ipſo cantata & per parodiam prolata aſtris tradidimus.* Procopius inquit. Et παρῳδήκει, parodiam fecerat. Item παρῳδήκει, intumuerat.

Παρωθοῦντες. Propellentes. Expellentes.

Παρὼν ἀποδημεῖ. Præſens abeſt. Dicitur de illis, qui ad ſe ipſos mentem minime advertunt. Ariſtophanes: *Mens vero tua præſens peregrinatur.*

Παρῶναι. Paronæ. Genus navium. *Ille vero portu ſolvit, poſtquam Sidetarum paronas exarmaſſet. Rhodiis enim auxilium laturi venerant.*

Παρώνεια. Paronea. Nomen loci.

Παρῳνήθη. Inſolenter patratum eſt. *Et hoc quidem tanta cum inſolentia patratum eſt.* Et πάροινος, ebrius. Item, inſolens.

Παρῴνησεν. Debacchatus eſt. Immodeſte & inſolenter aliquem tractavit. *Cambyſes Cyri filius inſolenter & inſano cum furore in Ægyptiorum Deos debacchatus eſt, femurque ſuum vulneravit : quo putreſcente, in morbum incidit, & acerbiſſimis cum doloribus vitam finiit :* ut Herodotus inquit. † *Hæc inſolen-*

1 Πάροχος. ὁ ἀναβαίνων εἰς τὸ ἅρμα.] Confer omnino Suidam ſupra v. Ζεῦγος ἡμιονικὸν, & Etymologum v. Ἁρμάτιον μέλος.

2 Τὸ ζεῦγος] Omiſſam hic eſſe particulam ἢ, & ſcribi debere, ἢ τὸ ζεῦγος, recte Portus monuit.

3 Πάροχοι λέγονται καὶ οἱ παρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves* pag. 619. (432. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι, παρ' Ἀριστοφ.] Ariſtophanes *Acharnenſ.* pag. 370. (261. Ed. Baſ. P.)

Διὰ τοῦτο τοὔργον, ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Scholiaſta: Ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι. τοῦτο παρῳδία καλεῖται, ὅτ' ἂν ἐκ τραγῳδίας μετενεχθῇ. ἔστι δὲ τὸ ἡμιστίχιον ἐκ Τηλέφου Εὐριπίδου ἔχον οὕτω·

Κακῶς ὄλοιτ' ἄν. ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.

Hinc Suidas ſua deſcripſit.

5 Ἀριστοφάνης] Pag. 352. (249. Ed. Baſ. P.)

6 Ὁ δὲ ἔπλει παρόπλους κ.] Valeſius fragmentum hoc Polybio tribuit.

7 Ὡς φησιν Ἡρόδοτος] Lib. III. pag. 119.

κας ἐ μεμπ]άς. ἑάλω γὰρ αὐτοῖς ἡ πόλις. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ καὶ ἐν ταῖς τοῦ Διὸς θυγατέρας παρώνησε, τό γε αὐτοῦ.

Παρώνυμον. ἐκ τοῦ συμβεβηκότος λεγόμενον.

Παρωνυχία. [1]πόα. ὠνόμασται δὲ ἐκ τοῦ παρωνυχίδας ἰᾶσθαι. δύναμις δὲ αὐτοῦ λεπτομερής τε ἐστί, καὶ ξηραντικὴ, καὶ ἄδηκτος.

Παρώπια, καὶ ἀντήλια. τὰ παρὰ τὰς ὄψεις τῶν ἵππων δέρματα.

Παρῶπτο. παρεώρατο.

Παρώσας. παρεκβαλών.

Παρώτρυναν. παρώξυναν.

Παρώχετο. παρήρχετο.

Παρῳχήκει. παρῆλθε.

Παραπόδα.[2] εὐθύς. παραυτίκα.

—— Εἰ δὲ [3]δίκη σε

Παρποδὰ μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δὶς τόσον αὖθις

Ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος.

Παρσώνδης.[4] ὄνομα κύριον.

Παροικία. ἡ παροῦσα ζωή. Ὅτι πάροικος ἐγὼ καὶ παρεπίδημος.

Παροιμία. τί ἐστι παροιμία; λόγος ὠφέλιμος. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν [5]παροδικὸν διήγημα. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός. ἢ, Παροιμία ἐστὶ λόγος ἀπόκρυφος, δι᾽ ἑτέρου προδήλου σημαινόμενος.

Παροινίας. ὕβρεις.

Παροινικώτατος. [6]Καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος, καίτοι παρῆν Ἱππόλυτος, Ἀντιφῶν, Λύκων, Λυσίστρατος, Θεόφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος, καὶ μακρῷ παροίνιος. εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνέπλητο πολλῶν ἀγαθῶν, ἐνήλατ᾽, ἐσκίρτα, ἀπεπόρδει, κατεγέλα.

Παροίνιος. ὁ μέθυσος. καὶ ὑβριστής.

Πάροινος. [7]μέθυσος. [8]Ἀριστοφάνης· Οὐδέποτ᾽ ἐγὼ τοῦτον εἰσδέξομαι· οὐδὲ παρ᾽ ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται, ὅτι πάροινος ἔφυ. ἐν[9] ταῖς τῶν πότων συνόδοις ᾖδον μέλος τι, Ἁρμόδιον καλούμενον· οὗ ἡ ἀρχή, Φίλταθ᾽ Ἁρμόδιε, οὔ τί που τέθνηκας. ᾖδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἀριστογείτονα καὶ Ἁρμόδιον, ὡς καθῃρηκότας τὴν τοῦ Πεισιστράτου τυραννίδα. ἦν δὲ καὶ ἕτερα μέλη, τὸ

ter & barbare fecerunt, cum furore & rabie debacchantes. *Quare pœnas haud leves dederunt. Urbs enim eorum capta eſt.* Et iterum: *Ille autem vel ipſas Jovis filias violavit, quantum in ipſo fuit.*

Παρώνυμον. Vocabulum ab aliquo nomine deductum.

Παρωνυχία. Paronychia. Herba, ſic dicta, quod reduviam curet. Conſtat autem particulis minutioribus, viſque ejus eſt exſiccans, & minime mordax.

Παρώπια. Pelliculæ, quæ ſunt juxta equorum oculos: quæ etiam ἀντήλια vocantur.

Παρῶπτο. Neglectus eſt. Contemptus eſt.

Παρώσας. Qui repulit. Qui rejecit.

Παρώτρυναν. Incitarunt. Inſtigarunt. Impulerunt.

Παρώχετο. Præteribat.

Παρῳχήκει. Præterierat.

Παραπόδα. Confeſtim. E veſtigio. Statim. *Si autem vindex Juſtitia te non ſtatim ulta eſt, bis tantum [pœnarum] inpoſterum tibi erit.*

Παρσώνδης. Parſondes. Nomen proprium.

Παροικία. [Commoratio advenæ vel inquilini in aliquo loco. Sic etiam vocatur] vita præſens. *Inquilinus enim ſum & peregrinus.*

Παροιμία. Proverbium. Quid eſt proverbium? Dictum utile. Abuſive vero ſic dicitur omnis narratio, quæ fit juxta viam. Οἶμος enim viam ſignificat. Vel, proverbium eſt oratio obſcura, quæ per aliam notiorem declaratur.

Παροινίας. Injuriam. Petulantiam. Inſolentiā.

Παροινικώτατος. Petulantiſſimus. Contumelioſiſſimus. *Illorum enim, qui aderant, longe erat petulantiſſimus: quamvis adeſſet Hippolytus, Antiphon, Lycon, Lyſiſtratus, Theophraſtus, Phrynichus. Horum, inquam, omnium erat petulantiſſimus. Simul ac enim cibi & vini copia ſe repleviſſet, inſultabat, ſaltabat, pedebat, [alios] deridebat.*

Παροίνιος. Ebrius. Injurioſus. Petulans.

Πάροινος. Ebrius. [Inſolens. Petulans.] Ariſtophanes: *Nunquam ego hunc domo mea excipiam: nec apud me unquam Harmodium canet. Eſt enim temulentus & petulans.* In Sympoſiis olim carmen cani ſolebat, quod Harmodium vocabatur, cujus initium erat: *Dulciſſime Harmodi, nequaquam mortuus es.* Id autem cantabatur in Harmodium & Ari-

1 Παρωνυχία. πόα. ὠνόμασται δὲ ἐκ τοῦ παρ.] Hæc ſunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. pag. 250.

2 Παραπόδα] Scribendum eſſe, παρποδὰ. & ſeries literarum, & exemplum, quod ſubjungitur, ſatis oſtendunt.

3 Εἰ δὲ δίκη σε παρπ.] Confer Noſtrum ſupra v. Νέμεσις.

4 Παρσώνδης] De hoc vide Nicolaum Damaſcenum in Excerptis a Valeſio editis, pag. 426.

5 Παροδικὸν] Sic recte habent MSS. Pariſ. At in prioribus Editt. male legitur παρῳδικὸν, per ω. Quæ enim ſequuntur, οἶμος γὰρ, ἡ ὁδός, ſatis oſtendunt, ſcribendum eſſe παροδικὸν, per ο.

6 Καὶ γὰρ ἦν τῶν ξυνόντων π.] Ariſtophanes *Veſpis*, pag. 524. (358. Ed. Baſ. *P.*)

Οὐ γὰρ ὁ γέρων ἀτηρότατον ἄρ᾽ ἦν κακὸν,
Καὶ τῶν ξυνόντων πολὺ παροινικώτατος;
Καίτοι παρῆν Ἵππυλος, Ἀντιφῶν, Λύκων,
Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.
Τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατος μακρῷ.
Εὐθὺς γὰρ, ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κἀγαθῶν,
Ἐνήλατ᾽, ἐσκίρτα, ἐπόρδει, κατεγέλα,
Ὥσπερ κάχρυων ὀνίδιον εὐωχημένον.

Sic etiam apud Suidam locus hic ſcribendus & diſtinguendus eſt.

7 Πάροινος] Imo, παροίνιος: ut ex ſubjuncto loco Ariſtophanis patet.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 418. (299. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Οὐδέποτ᾽ ἐγὼ πόλεμον οἴκαδ᾽ ὑποδέξομαι,
Οὐδὲ παρ᾽ ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ᾄσεται
Συγκατακλινείς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφυ.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

9 Ἐν ταῖς τῶν πότων συνόδ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Οὐδέποτ᾽ ἐγὼ π. ubi eadem leguntur.

μὲν,

μένου, Ἀδμήτου λεγόμενον· τὸ δὲ, Λάμπωνος. ὁ δὲ νοῦς· Οὐδέποτε παρ' ἐμοὶ ἑστιαθήσεται, ὅτι παροίνιος· οἷον μέθυσος, καὶ ὑβριστής.

Παροινιαθέντι. παρενεχθέντι.

Παροιστρῶσα. ἐξεστηκυῖα. ἐρεθίζουσα.

Παροιστρῶσι. [1] παρακαθίσωσι θυμοῦ.

Παροίτεροι. ἀντὶ τοῦ τοπικοῦ. πρότεροι κατὰ τὸν δρόμον.

Παρύσατις. εἶδος παροιμίας. καὶ ὄνομα κύριον. ἡ [2] μήτηρ τοῦ Κύρου.

Παρυφή. ἡ ἐν ἐσθῆτι ἐργασία.

Πᾶς. περισπᾶται· διότι ἐνομίζετο εἶναι μετοχή, ὡς στάς, βάς. ἵνα οὖν φύγῃ τὴν ὑπόνοιαν, περιεσπάσθη.

Πᾶσα γῆ πατρίς. παροιμιακόν.

Πασσαγίαν. [3] πανοπλίαν. Εἶλε δὲ πασσαγίαν· τόδε δ' ἔννεπε.

Πάσσαλος.

[4] Ἥλους κρατῶν, τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπε.

Πασάμενοι. γευσάμενοι. καὶ πάσασθαι, γεύσασθαι. [5] οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπογεύσασθαι, παρ' Ὁμήρῳ. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι. καὶ ἄπαστος, ὁ ἄγευστος.

Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι. παρ' [6] Ὁμήρῳ· ἀντὶ τοῦ ὅλαι. μία γὰρ ἦν.

Πάσῃ μηχανῇ. ἀντὶ τοῦ, κατὰ παντὸς τρόπου.

Πάσης. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Τὸ [7] Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ Πάσης οὗτος μαλακὸς ἦν τὴν φύσιν· πάντων δὲ ἀνθρώπων ἐν μαγείᾳ διενήνοχεν, ὥστε ἐκ τῶν ἐπαοιδῶν αὐτοῦ καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι, καὶ διακονουμένους τινάς, [8] καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον ἐκ [9] μνᾶς αὐτοῖς πεποιημένον, ὃ διαδιδόμενον ὑπ' αὐτοῦ τοῖς πιπράσκουσι, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, εἰ ἠβούλετο, πάλιν παρ' αὐτοῖς ηὑρίσκετο. καὶ Ἀπίων δὲ ὁ γραμματικὸς μνημονεύει αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ μάγου.

Πάσῃ τέχνῃ. ἐκ παντὸς τρόπου. [10] Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

ſtogitonem, ut qui tyrannidem Piſiſtrati evertiſſent. Erant & alia carmina, quorum alterum Admeti vocabatur; alterum vero Lamponis. Senſus vero eſt: Nunquam apud me convivio excipietur, quia eſt ebrioſus & petulans.

Παροινιαθέντι. Prætervecto. Ulterius abrepto.

Παροιστρῶσα. OEſtro percita. Furore correpta. Irritans.

Παροιστρῶσι. OEſtro agitent. In furorem impellant.

Παροίτεροι. Qui curſu præcedunt.

Παρύσατις. Paryſatis. Proverbii genus. Item nomen proprium [mulieris.] Mater Cyri.

Παρυφή. Ornamentum, quo veſtis prætexitur. Limbus.

Πᾶς. Omnis. Circumflectitur. Si enim ſecus fieret, crederetur eſſe participium, ut στάς, βάς. Ut igitur hanc ſuſpicionem effugiat, circumflectitur.

Πᾶσα γῆ πατρίς. Quævis terra eſt patria. Proverbii vicem obtinet.

Πασσαγίαν. Univerſam armaturam. Panopliam. *Cepit autem panopliam, & dixit.*

Πάσσαλος. Paxillus. Clavus. *Clavos tenens, ſtimulos hoſtium cave.*

Πασάμενοι. Qui guſtarunt. Et πάσασθαι, Guſtaſſe. Verbum hoc non ſignificat cibo repleri, ſed deguſtare, apud Homerum. Recentiores vero ſumunt etiam pro, cibo ſe replere. Et ἄπαστος. Qui non guſtavit. Jejunus. Qui nec cibum, nec potum guſtavit.

Πᾶσαι δ' ὠΐγν. *Omnes vero apertæ ſunt portæ.* Homerus. [Πᾶσαι hic poſitum eſt] pro ὅλαι, i. e. totæ. Una enim tantum erat [porta.]

Πάσῃ μηχανῇ. Omni machina. Quavis arte. Quavis ratione.

Πάσης. Paſes. Nomen proprium. Et proverbium: Paſetis ſemiobolus. Hic Paſes ingenio molli fuit & effœminato; ſed omnes mortales arte magica ſuperavit: adeo ut præſtigiis & incantationibus ſuis efficeret, ut cœnæ ſumptuoſæ conſpicerentur & præterea nonnulli, qui ad menſam miniſtrarent: eademque omnia rurſus evaneſcerent. Habuit & ſemiobolum, ex mina ab ipſo factum: qui, cum ab ipſo datus eſſet vendentibus, a quibus aliquid emere volebat, apud ipſum rurſus inveniebatur, ſi voluiſſet. Meminit ejus & Apion Grammaticus in libro de Mago.

Πάσῃ τέχνῃ. Omni arte. Quavis ratione. Quovis modo. Ariſtophanes *Lyſiſtrata: Tu*

1 Παρακαθίσωσι θυμοῦ] Locus eſt corruptus, quem ſic ſcribendum puto, παραγκωνίσωσι θυμόν: i. e. mentem tranſverſam rapiant; vel, ad inſaniam adigant: a παραγκαλιφέρειν; quod dictum fuerit pro παραφέρειν, i. e. tranſverſum auferre: unde παράφορος, cui non eſt mens ſana. Certe Heſychius τὸ παράφορος exponit ἐξεστηκώς; & Suidas pari modo τὸ παροιστρῶσα hic interpretatur ἐξεστηκυῖα: unde patet τὸ παροιστρᾶν, ſi active ſumatur (ſic autem nonnunquam ſumi certum eſt) per παραφέρειν, vel, per παραγκαλιφέρειν exponi poſſe. Eſt & alia conjectura, quam lectorem non celabo. Videtur enim etiam legi poſſe, ἐπεγκαθίσωσι θυμόν: quæ quidem conjectura ideo non poterit videri inepta, quod ipſe Suidas proxime ante τὸ παροιστρῶσα exponat, ἐρεθίζουσα. Quare eligat Lector; vel melius quid ipſe in medium afferat.

2 Ἡ μήτηρ τοῦ Κύρου] Vide Xenophontem lib. 1. *de Expedit. Cyri*, ſub initium.

3 Πασσαγίαν πανοπλ.] Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 398. Σάγη γὰρ τὸ ὅπλον· καὶ πασσαγία, ἡ πανοπλία.

4 Ἥλους κρατῶν, τὰ κ.] Eſt verſus ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Aſtrampſychum & Nicephorum. At prior pro βλέπε, habet βλέπεις; poſterior vero, ἴδε.

5 Οὐχὶ ἐπὶ τοῦ πληρωθῆναι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀπ.] Hæc ſunt verba Athenæi lib. 1. pag. 25. 26. Sed ibi plura hanc in rem leguntur, quæ Suidas brevitatis gratia omiſit.

6 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. B. v. 809.

7 Τὸ Πάσητος ἡμιωβόλιον. ὁ δὲ Π.] Hæc, & quæ ſequuntur, ad verbum leguntur etiam ſupra v. Ἡμιωβόλιον.

8 Καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γίνεσθαι] Hæc verba deſunt in prioribus Editt. quæ ex MSS. Pariſ. revocavi.

9 Ἐκ μνᾶς] Locus eſt ſuſpectus. Portus legendum putabat ἐκ μαγείας. Sed ἐπέχω.

10 Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ] Pag. 862. (570. Ed. Baſ. P.)

Σὺ δ' ἢν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν
Ἐλθών, ἐκείνῃ τὴν βάλανον [1] ἐνάρμοσον.

Πασίας. [2] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν.

Πασιθέη. ὄνομα Θεᾶς.

Πασῖνος.[3] ὄνομα κύριον.

Πασίων.[4] ὄνομα τραπεζίτου.

Πασιφάη. ὄνομα Θεᾶς.

Πασπάλη.[5] ἡ ἀλευρότησις· τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλεύρου. πασπάλη δὲ παρὰ πολλοῖς λέγεται.

Πάσσω. τὸ γεύομαι. γενικῇ.

Παστάς. ὁ παστός. ὁ νυμφών.

Παστίλη.[6] ἡ ἐσχάτη ἡμέρα τοῦ ἐνιαυτοῦ. [7] Παστίλη δὲ, τὸ ξύσμα τοῦ δέρματος.

Παστοφορεῖον.[8] τὸ φέρον τὸν παστόν.

Πασσυδεί. παντελῶς. Θουκυδίδης· Εἰ μὴ ἄρα τι πασσυδεὶ διεφθάρθαι. ὅπερ ἀγνοήσαντές τινες, γράφουσι πασσυδί. ἔστι καὶ ἐν Αὐτομόλοις Φερεκράτους.

Πασσυδίῃ. μετὰ πάσης ὁρμῆς. πανστρατιᾷ. ὁμοθυμαδόν.

Πάσχειν. [9] Ὅτι ἡ ἀλλοίωσις, καὶ ὅλως τὸ πάσχειν, διττόν· τὸ μὲν, ἐπὶ φθορὰν ἄγον· τὸ δὲ, εἰς τελείωσιν. πάσχει γὰρ καὶ ὁ μαθητὴς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου, καὶ ἀλλοιοῦται, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν, ἀλλ' εἰς τελείωσιν ἀγόμενος. τὸ γὰρ ἐν αὐτῷ δυνάμει προάγεται εἰς ἐνέργειαν. οὕτω καὶ ἡ αἴσθησις ἀλλοιοῦται καὶ πάσχει, ὑπὸ τῶν αἰσθητῶν εἰς τελείωσιν ἀγομένη, καὶ ἐκ δυνάμεως εἰς ἐνέργειαν προαγομένη.

Πασχητιᾷ. πάσχειν ἐθέλει.

Πατάγημα. ἀντὶ τοῦ λάλος, καὶ πανοῦργος. Μένανδρος· Οἷον πατάγημα ἥκεις.

Πάταγος. ψόφος. [10] Ἀγαθίας· Οἰμωγαὶ δὲ ἠκούοντο τῶν ἀγροίκων, καὶ μυκήματα βοῶν ἀπελαυνομένων, καὶ πάταγος τῆς ὕλης τεμνομένης.

Πάταγος. ἦχος. κτύπος.
Οὐ πῦρ, [11] οὐ δοράτων, οὐ ξιφέων πάταγος.
καὶ Αἰλιανός· Ἄφνω πάταγος ἀκούεται τῶν θυρῶν.

Παταγοῦσι. ψοφοῦσιν. Ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τινι καὶ τυμπάνῳ ὕπερθε τοῦ φόρτου οἱ βάρβαροι. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ λανθάνει, τοῦ πνεύματος σφόδρα παταγοῦντος.

Πατάγου [12] χυτρείου. ἀντὶ τοῦ κεραμείου. ἐκ μέρους τὸ

vero, ſi tibi ſit otium, ſub veſperam eam adi, & quavis ratione glandem illi inde.

Πασίας. Paſias. Ariſtophanes *Nubibus*: *Sed quod debitum mihi reſtat poſt Paſiam?*

Πασιθέη. Paſithea. Nomen Deæ.

Πασῖνος. Paſinus. Nomen proprium.

Πασίων. Paſio. Nomen nummularii.

Πασιφάη. Paſiphae. Nomen Deæ.

Πασπάλη. Ἀλευρότησις eſt tenuiſſima farinæ pars, quæ etiam πασπάλη vocatur.

Πάσσω. Guſto. Genitivo jungitur.

Παστάς. Thalamus. Idem quod παστός.

Παστίλη. Ultimus anni dies. Παστίλη vero, ramentum corii.

Παστοφορεῖον. Paſtophorium. Sive id, quod τὸν παστὸν, i. e. thalamum fert.

Πασσυδεί. Prorſus. Omnino. Thucydides: *Niſi* [*verum ſit*,] *eos funditus periiſſe*. Hoc quidam ignorantes, ſcribunt πασσυδί. Vox hæc etiam reperitur apud Pherecratem in Αὐτομόλοις.

Πασσυδίῃ. Cum omni impetu. Cum toto exercitu. Cum omnibus copiis. Concordi animorum voluntate.

Πάσχειν. Pati. Affici. Mutatio, & generaliter quævis paſſio, qua ab altero afficimur, duplex eſt: altera ad corruptionem; altera vero ad perfectionem perducens. Nam diſcipulus a magiſtro afficitur & mutatur: at idem non ad corruptionem, ſed ad perfectionem perducitur. Quod enim in eo facultate tantum eſt, ad actionem perducitur. Sic & ſenſus afficitur & patitur a ſenſilibus, dum ad perfectionem, id eſt, a facultate ad actionem perducitur.

Πασχητιᾷ. Muliebria pati cupit.

Πατάγημα. [Proprie, ſtrepitus, ſonitus. Item, figurate,] garrulus, loquax, callidus. Menander: *Veniſtin' huc loquaciſſime?*

Πάταγος. Strepitus. Agathias: *Ejulatus autem audiebatur ruſticorum, & mugitus boum, qui abigebantur, & lignorum, quæ cædebantur, ſonus.*

Πάταγος. Sonus. Strepitus. *Non ignis, non haſtarum, nec gladiorum ſtrepitus.* Et Ælianus: *Repente forium ſtrepitus auditur.*

Παταγοῦσι. Strepunt. Strepitum edunt. *Barbari tintinnabulum quoddam & tympanum pulſantes.* Et iterum: *Ille vero latet, vento vehementer ſtrepente.*

Πατάγου χυτρείου. Strepitus ollulæ. Vel, te-

1 Ἐνάρμοσον]. Sic & apud Ariſtophanem reſcribendum eſt, apud quem hodie legitur εὐάρμοσον: pro quo quidam diviſim ſcribunt εὖ ἅρμοσον.

2 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 60. Ed. Baſ. P.

3 Πασῖνος] Vide Harpocrationem.

4 Πασίων. ὄνομα τραπ.] Ex Harpocratione.

5 Πασπάλη. ἡ ἀλευρότησις. τὸ λεπτὸν τοῦ ἀλ.] Nota hæc inverſa eſt, utpote quæ non pertinet ad vocem πασπάλη, ſed ἀλευρότησις, ut patet ex ipſo Suida ſupra v. Ἀλευρότησις, ubi eadem leguntur.

6 Παστίλη. ἡ ἐσχ.] Etymologus: Παστίλη, σημαίνει τὴν πλησιάζουσαν ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πᾶς καὶ τοῦ τέλος. ἐν ᾗ πληροῦται πάντα τὰ τοῦ ἐνιαυτοῦ.

7 Παστίλη] Imo, πτίλη. Vide infra h. v.

8 Παστοφορεῖον] Vel, παστοφόριον: qua voce uſi ſunt LXX Interpretes.

9 Ὅτι ἡ ἀλλοίωσις, καὶ ὅλως τὸ π.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀλλοίωσις.

10 Ἀγαθίας] Lib. I. pag. 29.

11 Οὐ πῦρ, οὐ δοράτων, οὐ ξιφ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate in Ajacem, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XIV. pag. 344.

12 Πατάγου χυτρείου. ἀντὶ τοῦ κεραμείου] Sic habet optimus MS. A. At in prioribus Editt. & reliquis MSS. minus recte legitur, πατάγου χύτρου. ἀντὶ τοῦ, κεραμεοῦ.

πᾶς

πᾶν. συντρίβεται δὲ τὰ κεράμια παρὰ ταῖς κρήναις. οὐ γὰρ χύτρας βάπτουσι.

ſtæ. A parte totum intelligitur. Vaſa vero fictilia ad fontes confringuntur. Ollæ enim in aquam non immerguntur.

Παταλεῦσαι. προσπῆξαι.

Παταλεῦσαι. Clavis affigere.

Πάτταλον. τὸ τυχόν.

[1] Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

Πάτταλον. [Proprie, paxillum. Sed figurate,] quamvis rem viliſſimam & minimi pretii. [Ariſtophanes:] *Inde redire licet illis, ne paxillum quidem habentibus.*

Πατταικίων. ἀνὴρ ἀπὸ συκοφαντίας τὸν βίον ποιούμενος, καὶ προσκρούειν ἐπιτηδεύων τοῖς εὐδοκιμοῦσι τῶν νέων. διεβάλλετο δὲ καὶ ὡς κλέπτης, καὶ τοιχωρύχος· ὥστε καὶ κωμῳδεῖσθαι ἐπὶ τούτοις.

Πατταικίων. Pattæcion. Vir, cui quæſtus erat calumniis alios vexare; quique id operam dabat, ut adoleſcentes integræ famæ & exiſtimationis laceſſeret. Idem etiam male audiebat ut fur, & parietum perfoſſor: adeo ut a Comicis quoque ideo perſtringeretur.

Πατταικίων. [2] ὄνομα κλέπτου, καὶ τοιχωρύχου.

Πατταικίων. Pattæcion. Nomen furis, & parietum perfoſſoris.

Πάτταικοι [3] Θεοί. οἱ Πάτταικοι Φοινικοὶ ἐν ταῖς πρύμναις ἱδρυμένοι.

[4] Χρύσια ἄπεφθα τοῖς Παττaίκοις ἐμφερῆ.

Πάτταικοι Θεοί. Dii Pattæci. Pattæci, Dii Phœnicii, in puppibus navium collocari ſolebant. † [*Simulacra,*] *ex auro obryzo confecta, & Pattæcis ſimilia.*

Πατάξει. Ὅταν δὲ λέγῃ ὁ Προφήτης, Πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ· οὐ περὶ γῆς λέγει, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. ὡς τό, Ἐγένετο ἡ γῆ πᾶσα χεῖλος ἕν. περὶ ἁμαρτιῶν. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων, Ἐγὼ εἰμὶ γῆ καὶ σποδός, λέγει. καὶ πάλιν· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων.

Πατάξει. Quum Propheta dicit, [*Deus*] *percutiet terram ſermone oris ſui;* non de terra, ſed de peccatis loquitur. Ut & illud, *Facta eſt terra omnis unum labrum.* Et Abrahamus ſe ipſe extenuans, *Ego ſum,* inquit, *terra & cinis.* Et iterum: *In ejus vita ad nihilum redacta ſunt ejus inteſtina.* Ventrem ſignificare vult.

Πατάσσει. πλήττει. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ ξίφος, πατάσσει τοῦ στέρνου.

Πατάσσει. Percutit. Ferit. *Ille vero correpto gladio, pectus percutit.*

Πατασσούσῃ. ὑπὸ δειλίας κλονουμένῃ. Δέξιππος· Ἦν δὲ τοῦ καθηγουμένου πρὸς πᾶν τὸ ἀπαγγελλόμενον ἔκπληξις. ὑπὸ γὰρ ἐμφύτου δειλίας καὶ ἀπειρίας τῶν πολεμικῶν ἀναπεπταμένοις μὲν τοῖς ὠσί, τεθορυβημένοις δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς, πατασσούσῃ δὲ τῇ καρδίᾳ, ἀεί τι ἀκούσεσθαι ἐλπίζων, τοῖς στρατευομένοις κατάδηλος ἦν ὡς φυγῇ χρήσεται.

Πατασσούσῃ. Propter metum palpitante. Dexippus: *Dux vero ad quemvis nuntium, qui afferebatur, animo conſternabatur. Cum enim ob inſitam timiditatem, & rerum bellicarum imperitiam, arrectis eſſet auribus, oculiſque perturbatis, & corde palpitante, quaſi identidem novi aliquid auditurus; milites, quibus ipſe præerat, manifeſte inde conjiciebant, eum fugam animo agitare.*

Πατήσας. καταφρονήσας. Ἀῤῥιανός· Δεξιάς τε παραβάς, ἃς βασιλεῖ ἔδωκε, καὶ ὅρκους πατήσας, οὓς ὤμοσε.

Πατήσας. Qui conculcavit. Qui contempſit. Arrianus. *Et fide violata, quam Regi dederat, & ſpreto jurejurando, quo ſe obſtrinxerat.*

Πατῆσαι. ἐνδιατρίψαι. ἀφικέσθαι. [5] Ἀριστοφάνης·

Ἀμαθὴς γὰρ ἔφυς, κοὐ πολυπράγμων, οὐδ᾽ Αἴσωπον πεπάτηκας.

ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν.

Πατῆσαι. Calcare. Terere. Immorari. Ariſtophanes: *Indoctus enim es, nec curioſus, nec Æſopum quidem triviſti.* Dicitur de indoctis & imperitis.

Πατῖνος. ὄνομα κύριον.

Πατῖνος. Patinus. Nomen proprium.

Πάτος. ὁδός. Πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων. [6] Ὅμηρος.

Πάτος. Via trita. [Locus, ubi homines verſari ſolent.] *Vitans loca, ubi homines verſari ſolent.* Homerus.

Πατούμενοι. ὑβριζόμενοι.

Πατούμενοι. Conculcati. Contumelioſe tractati.

Πατραλοίας. πατροτύπτης. καὶ πατραλῴας, ὁ αὐτός.

Πατραλοίας. Patricida. Et πατραλῴας, idem.

Πατρεύς. ὁ ἀπὸ Πατρῶν. ἡ δοτική, Πατρεῖ· ὡς Μυρεύς, ὁ τῶν Μύρων, ἡ δοτική, τῷ Μυρεῖ. λέγεται δὲ καὶ Πατραιεύς. ἡ πόλις γὰρ Πάτραι.

Πατρεύς. Patrenſis, ſive, qui eſt ex urbe Patris. Dativus eſt Πατρεῖ: ut a Μυρεύς, Myrenſis, fit Dativus, Μυρεῖ. Dicitur etiam Πατραιεύς. Nomen enim urbis eſt Πάτραι.

1 Ὑπαποτρέχειν ἔχ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Eccleſiaz.* pag. 732. (491. Ed. Baſ. *P.*)

2 Πατταικίων. ὄνομα κλ.] Ex Harpocratione.

3 Πάτταικοι Θεοί. οἱ Πάτταικοι Φοινικ.] Hæc Suidas hauſit ex Herodoto: ſed qui lib. III. pag. 112. expreſſe tradit, Pattæcos Deos in proris navium a Phœnicibus collocari ſolitos fuiſſe: cum contra Suidas in puppi ſedem iiſdem aſſignet. En verba Herodoti: Ἔστι γὰρ τὸ Ἡφαίστου τὤγαλμα τοῖσι Φοινικηΐοισι Παταΐκοισι ἐμφερέστατον, τοὺς οἱ Φοίνικες ἐν τῇσι πρῴρῃσι τῶν τριήρεων περιάγουσι. Hinc igitur Suidam emendabis. Confer Stanlejum in notis ad Æſchyl. *Septem contra Theb.* v. 214.

4 Χρύσια ἄπεφθ.] Eſt verſus Jambicus, ſed qui ſic ſcribendus eſt:

Χρύσι᾽ ἄπεφθα τοῖς Παταίκοις ἐμφερῆ.

Sic enim metrum ſaltem ei conſtabit. De ſenſu vero propter brevitatem fragmenti nihil certi ſtatui poteſt.

5 Ἀριστοφάνης] *Avibus.* pag. 563. (387. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam ſupra v. Ἀμαθὴς.

6 Ὅμηρος] Il. Z. v. 202.

Πάτρης.[1] ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννησις. καὶ πάτρης, τῆς πατρίδος. ποιητικῶς παρ' Ὁμήρῳ. πατριὰ δὲ, ἡ φυλή.

Πατριάρχης. καὶ Πατριαρχεῖον.

Πατριαί. χῶραι. φυλαί. τοπαρχίαι.

Πατρίκιος.[2] οὗτος ἤκμασεν [3] ἐπὶ Ἰοβιανοῦ βασιλέως. ἦν δὲ ἐκ Λυδίας· ὃς τῆς ἀπὸ τῶν φαινομένων ἢ παρατεχθέντων σημείων τεκμάρσεως ἀκριβὴς ἦν ἐξεταστής.

Πατρίκιος. πατὴρ τοῦ κοινοῦ. Ὁ δὲ πέμπει πρεσβευτὰς τοὺς ἐν τῷ κορυφαίῳ τῆς συγκλήτου βουλῆς τελοῦντας ἄξια. Πατρίκιοι δ' ἄρα οὗτοι ἐτύγχανον. † Ὁ [4] βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν Πραιπόσιτον, διαβληθέντα εἰς καθοσίωσιν, ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς Πατρικίοις μὴ τελεῖν. διὸ καὶ καθῃρέθη ὁ Πραιπόσιτος τῆς τιμῆς, καὶ ἐδημοσιεύθη, καὶ ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατετάγη.

Πάτριος Θεός.

Πατροκλῆς. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Ἐκ Πατροκλέους. ἐπὶ τῶν ῥυπώντων καὶ αὐχμηρῶν. [5] Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος, πλούσιος σφόδρα, ἄλλως δὲ κακόβιός τις, καὶ φιλοχρήματος, καὶ σκνιπός· ὅστις ἕνεκεν τῆς φειδωλίας οὐδένα οἱ εἴα προσιέναι, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων, καὶ γλίσχρως βιοῦν. ὁ Πλοῦτος οὖν ἐρωτώμενος, πόθεν βαδίζεις; Ἐκ Πατροκλέους, ἔφη.

Πάτροκλος. ὄνομα κύριον. καὶ ἡ κλητικὴ, ὦ Πάτροκλε. καὶ, ὦ Πατρόκλεις.

Πατρονομούμενοι. οἱ τοὺς παρὰ τῶν πατέρων παραδιδομένους νόμους τηροῦντες.

Πατροραίστης. ὁ τὸν πατέρα τύπτων.

Πατρούχου παρθένου. τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ᾗ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρῷα. τὰ πατρικά.

Πατρώζοντα. τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦντα.

Πατρωνικὸν δίκαιον. τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον.

Πατρῷον. Πατρῷα λέγουσιν οἱ ῥήτορες, ὅταν αὐτοῖς ὁ λόγος ᾖ περὶ χρημάτων, ἢ τόπων. [6] Ἰσαῖος· Ἀποφαίνω γὰρ ὑμῖν, ὡς οὐκ ἔστι τῆς ἐπικλήρου τὸ χωρίον τοῦτο, οὐδ' ἐγένετό ποτε, ἀλλ' ὡς ἦν πατρῷον Λυσιμένει τῷ πατρὶ Μενεκράτους. ὁ δὲ Λυσιμένης εἶχε τὰ πατρῷα πάντα. [7] Πάτρια δὲ λέγουσι, τὰ ἔθη, καὶ τὰ νόμιμα, καὶ τὰ μυστήρια, καὶ τὰς ἑορτάς. Ἀντιφῶν· Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδὼς πατρίους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Πατρικὸν δὲ, ὅταν περὶ προσώπου

Πάτρης. Generatio ex patre. Et πάτρης, patriæ, pro πατρίδος, poetice apud Homerum. Πατριὰ vero, eſt tribus.

Πατριάρχης. Patriarcha. Et πατριαρχεῖον, Patriarchæ domus.

Πατριαί. Regiones. Tribus. Locorum præfecturæ.

Πατρίκιος. Patricius. Hic floruit ſub Joviano Imperatore, fuitque Lydus: qui phænomenorum cœleſtium, & ſignorum occurrentium conjector erat acutiſſimus.

Πατρίκιος. Patricius, ſive, pater Reipublicæ. *Ille vero mittit legatos, ordinis Senatorii principes, & ampla dignitate præditos viros. Erant enim Patricii.* † *Imperator Theodoſius ob iram, quam conceperat adverſus Antiochum Præpoſitum, læſæ majeſtatis reum, edicto vetuit, ne quis eunuchus inter Patricios cenſeretur. Quare etiam Præpoſitus ille dignitate ſua privatus, boniſque ejus publicatis, in ſacerdotum ordinem adſcriptus eſt.*

Πάτριος Θεός. Patrius Deus.

Πατροκλῆς. Patrocles. Nomen proprium. Et proverbium: *Ex Patroclis domo.* Dicitur de hominibus ſordidis & ſqualore obſitis. Patrocles enim Athenienſis valde dives quidem fuit, at homo vitæ ſordidæ, & avarus, & tenax: qui adeo parcus erat, ut neminem ad ſe accedere ſineret, propter nimiam parſimoniam, & avaritiam. Plutus igitur interrogatus, unde veniret? Ex Patroclis domo, reſpondit.

Πάτροκλος. Patroclus. Nomen proprium. Et vocativus, ὦ Πάτροκλε, o Patrocle. Et ὦ Πατρόκλεις, o Patrocles: [a recto Πατροκλέης.]

Πατρονομούμενοι. Qui leges a majoribus traditas obſervant.

Πατροραίστης. Qui patrem verberat. Patris percuſſor.

Πατρούχου παρθένου. Virginis pupillæ, vel parentibus orbatæ, ad quam univerſa patris hæreditas pertinet.

Πατρῷα. Paterna.

Πατρώζοντα. Eum, qui patrem imitatur. Vel, qui eadem mente præditus eſt, ac pater.

Πατρωνικὸν δίκαιον. Jus Patronatus.

Πατρῷον. Oratores vocem πατρῷα adhibent, cum de patrimonio, vel locis verba faciunt. Iſæus: *Declaro enim vobis, agrum hunc nec eſſe, nec fuiſſe unquam pupillæ hæredis, ſed ex paterna hæreditate obveniſſe Lyſimeni, patri Menecratis. Lyſimenes vero omnium bonorum paternorum hæres erat.* Πάτρια vero dicunt de moribus, inſtitutis, myſteriis, & feſtis. Antiphon: *Cum ſciret, patrias & antiquas vobis leges eſſe.* Πατρικὸν denique dicunt, cum de per-

1 Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ πατρὸς γέννη.] Photius in Lexico inedito habet, Πάτρης. ἡ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσις. Sed, ut verum fatear, & vox, & interpretatio hæc mihi ſuſpecta eſt.

2 Πατρίκιος.] Hujus Patricii, e Lydia oriundi, meminit Ammianus Marcell. lib. xxix. pag. 387. itemque Zoſimus lib. iv. pag. 744.

3 Ἐπὶ Ἰοβιανοῦ] Potius, ἐπὶ Οὐάλεντος. Vide Marcellinum & Zoſimum locis laudatis.

4 Ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὀργῇ τῇ πρ.] Hæc ex Eunapio deſcripta eſſe exiſtimo: quæ etiam leguntur ſupra v. Ἀντίοχος ὁ Πραιπόσιτος, v. Εὐνοῦχος, & v. Θεοδόσιος ὁ μικρ.

5 Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθην.] Hæc deſcripta ſunt ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 10. (6. Ed. Baſ. P.)

6 Ἰσαῖος.] Photius in Lexico MS. addit, ἐν τῷ πρὸς Διοκλέα.

7 Πάτρια δὲ λέγουσι, τὰ ἔθ.] Ammonius: Πάτρια πατρῴων & πατρικῶν διαφέρει. Πατρῷα μὲν γὰρ, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα. Πατρικοὶ δὲ, οἱ φίλοι ἢ ξένοι. Πάτρια δὲ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη.

ποιῶνται τὸν λόγον. Καὶ τούτων ἀξιωθεὶς, διὰ τὸ πατρικὸς αὐτῷ φίλος εἶναι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Πάτρως, πάτρω. Ἀττικῶς. λέγεται δὲ ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος. ὡς καὶ ὁ πρὸς μητρὸς, μήτρως. καὶ μήτρων, καὶ πάτρων.

Παῦε,[1] παῦ', ὦ δέσποτ' Ἑρμῆ. νεκρὸν γὰρ ὄντα τὸν Κλέωνα ἐλοιδόρει. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἀρχαίοις τοὺς ἀποιχομένους μὴ λοιδορεῖν.

Παῦλα. ἀνάπαυσις. Καὶ τὸ δὴ λεγόμενον, παῦσις κακοῦ μεῖζον κακόν. διόπερ ἐν κακῶν αἱρέσει τοὐλάχιστον δεῖ ἑλέσθαι.

Παῦλος Αἰγινήτης, ἰατρός. [2]ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία διάφορα.

Παῦλος Τύριος, ῥήτωρ, γεγονὼς κατὰ τὸν Φίλωνα τὸν Βύβλιον· ὃς ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας, μητρόπολιν τὴν Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε Τέχνην ῥητορικὴν, Προγυμνάσματα, Μελέτας.

Παῦλος, Φιλόσοφος. Εἰσαγωγὴν Ἀστρολογίας, καὶ Ἀποτελεσματικά.

Παῦλος Γερμῖνος, σοφιστής· ὁ γράψας, ὅτι γε Λυσίου ἐστὶ τὰ περὶ τῆς Ἰφικράτους δωρεᾶς βιβλία β'. Ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους τοῦ Λυσίου.

Παῦλος Αἰγύπτιος, ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστὴς, υἱὸς Βησαρίωνος, τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. Ὑπόμνημα.

Παῦλος.[3] οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμοσατεὺς, Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης πρόεδρος· ὃς ψιλὸν ἄνθρωπον εἶναι τὸν Κύριον ἐβλασφήμησεν. ὥσπερ δὲ εἰς ἕκαστον τῶν προφητῶν, οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ γεγενῆσθαι τοῦ Θεοῦ λόγου τὴν οἴκησιν. ἔνθεν καὶ δύο φύσεις διῃρημένας ἐχούσας καὶ ἀκοινωνήτους πρὸς ἑαυτὰς εἶναι παντάπασιν ἐν Χριστῷ, ὡς ἄλλου ὄντος αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄλλου τοῦ ἐν αὐτῷ κατοικοῦντος Θεοῦ λόγου. αὗται μὲν αἱ πρῶται φυαὶ τοῦ μίαν φύσιν, καὶ τὰς δύο, κακῶς καὶ δυσφήμως ἐπὶ Χριστοῦ λέγεσθαι· τὸ μὲν, ἐπ' ἀναιρέσει τῆς θεότητος· τὸ δὲ, τῆς ἀνθρωπότητος.

Παῦλος.[4] οὗτος μετὰ Χρυσάνθου τῆς Ναυατιανῆς Ἐκκλησίας προεστηκὼς, πρότερον μὲν λόγων Ῥωμαϊκῶν διδάσκαλος ἦν, τὸν δὲ γραμματικὸν πόνον καταλιπὼν, ἐπὶ τὸν ἀσκητικὸν ἐτράπη βίον· καὶ συστησάμενος ἀνδρῶν σπουδαίων μοναστήρια, οὐκ ἀλλοιότερον τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ μοναχῶν διετέλει. τοιοῦτοσὶ γέγονεν, οἵους ὁ Εὐάγριός φησι τοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ διατρίβειν μοναχούς. πάντα γὰρ ἐκείνους μιμούμενος διετέλει, τὴν συνεχῆ νηστείαν, τὸ ὀλίγα φθέγγεσθαι, τὴν

ſona verba faciunt. *Et his honoribus dignus eſt habitus, quod amicus ipſi paternus eſſet.* Æſchines in oratione contra Cteſiphontem.

Πάτρως. [Declinatur] Attice, πάτρω. Sic autem vocatur patruus, ſive frater patris: ut frater matris, μήτρως. Et [in accuſativo,] μήτρων, & πάτρων.

Παῦε παῦ', ὦ δέσπ. *Deſine, deſine, domine Mercuri.* Cleoni enim defuncto maledicebat. Vetitum enim erat apud antiquos conviciis mortuos inſectari.

Παῦλα. Quies. Requies. *Et, quod vulgo dicitur, remiſſio mali majus eſt malum. Nam ex pluribus malis minus eligendum eſt.*

Παῦλος Αἰγ. Paulus Æginetа, medicus: qui de re medica plures libros ſcripſit.

Παῦλος. Paulus Tyrius, orator, æqualis Philonis Byblii; qui ad Adrianum Imperatorem miſſus legatus, Tyrum metropolim effecit. Scripſit Artem Rhetoricam, Progymnaſmata, & Declamationes.

Παῦλος, φιλ. Paulus, Philoſophus. [Scripſit] Introductionem Aſtrologiæ, & Apoteleſmatica.

Παῦλος Γερμ. Paulus Germinus, Sophiſta: qui ſcripſit, Lyſiæ eſſe duos illos libros, qui de dono Iphicratis circumferuntur. Item, commentarios in reliquas Lyſiæ orationes.

Παῦλος Αἰγ. Paulus Ægyptius, Lycopolita, Sophiſta, filius Beſarionis, qui & Didymus dicitur; natus ſub Imperatore Conſtantino. Commentarium [ſcripſit.]

Παῦλος. Paulus. Hic fuit Manetis æqualis, genere Samoſatenſis, Antiochiæ Magnæ Præſul, qui Dominum nudum eſſe hominem blaſpheme dixit, & ut in unoquoque Prophetarum, ſic etiam in ipſo divinum verbum habitaſſe. Unde etiam duas naturas diviſas, & inter ſe prorſus ſeparatas, in Chriſto eſſe [ſtatuit,] quaſi Chriſtus aliud quid eſſet, & aliud in eo habitans Dei verbum. Hæc eſt prima origo peſſimarum & infauſtarum hæreſium, & unam tantum naturam, & duas Chriſto tribuentium: quarum altera divinitatem ejus tollit; altera vero, humanitatem.

Παῦλος. Paulus. Hic cum Chryſantho Novatianæ Eccleſiæ præfuit: qui prius quidem doctor eloquentiæ Latinæ exſtiterat; poſtea vero, relicto inſtituto Grammatico, ad vitam monaſticam tranſiit, collectoque religioſorum hominum cœtu, haud abſimilem monachis in ſolitudine degentibus vivendi rationem ſectatus eſt. Talis enim erat, quales monachos in ſolitudine degentes eſſe oportere Euagrius ſcribit. Quippe omnia illorum inſtituta aſſidue imitabatur: continuum jejunium, ſtu-

1 Παῦε, παῦ', ὦ δέσπ.] Ariſtoph. in *Pace*, pag. 670. (458. Ed. Baſ. P.)

——Παῦε, παῦ', ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε.
Ἀλλ' ἔα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον, οὗπερ ἔστ', εἶναι κάτω.

Scholiaſta ad illum locum: Σεσημείωται δὲ, ὅτι νεκροὺς κωμῳδεῖ. διὸ ἐπειδὴ ἐμνήσθη αὐτοῦ ὁ Ἑρμῆς, Παῦε, φησὶν ὁ Τρυγαῖος. ἀποθανὼν γὰρ ἦν· καὶ οὐκ ἐξῆν τεθνηκότας κωμῳδεῖν. Vide etiam ſupra v. Ἀπειχόμενα.

2 Ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλ.] Hujus de Re Medica libri VII. hodie adhuc exſtant.

3 Παῦλος. οὗτος ἐγένετο σύγχρονος Μάνεντι, τὸ γένος Σαμοσ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli; ad verbum deſcripta ſunt ex Theodori Presbyteri libello de Incarnatione Domini, ut Pearſonius obſervaverat.

4 Παῦλος. οὗτος μετὰ Χρυσάνθου τῆς Ναυατ.] Totus hic articulus deſcriptus eſt ex Socratis *Hiſtor. Eccleſ.* lib. VII. cap. XVII. ut itidem Pearſonius monuit.

ἀποχὴν

ἀποχῇ τῶν ἐμψύχων. τὰ πολλὰ δὲ καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου ἀπείχετο. ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τοὺς πτωχοὺς σπουδαῖος, εἴ καί τις ἄλλος, ἐγένετο· τοὺς ἐν φυλακαῖς ἀόκνως ἐπεσκέπτετο. ἐπὶ τούτου Ἰουδαῖός τις χριστιανίζειν ὑποκρινόμενος ἐφωράθη.

dium parce loquendi, abſtinentiam ab eſu animalium. Vino quoque & oleo rarius utebatur: pauperumque, ſi quis alius, præcipuam curam gerebat, & in carceribus detentos ſedulo viſebat. Hujus tempore Judæus ſe Chriſtianum eſſe ſimulavit: ſed cujus fraus deprehenſa fuit.

Παύπερ. [1]οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστάντιος, ὁ πατὴρ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, διὰ τὸ λιτῶς διαιτᾶσθαι, ὡς μηδὲ κοῖλον ἄργυρον κεκτῆσθαι εἰς πλῆθος, μηδ᾽ ἕτερόν τι πρὸς τρυφὴν βλέπον· ἀλλὰ παρὰ τὰς ἱερὰς καὶ δημοτελεῖς εὐφροσύνας τῷ τῶν ἰδιωτῶν ἀργύρῳ καὶ στρωμναῖς ἐκόσμει τὰ βασίλεια.

Παύπερ. Pauper. Ita vocabatur Conſtantius, Magni Conſtantini pater; quod frugaliter viveret, adeo ut ne multa quidem argentea vaſa poſſideret, nec quidquam aliud ad luxum ſpectans haberet: ſed in ſacris & publicis feſtivitatibus hominum privatorum vaſis argenteis & ſtragulis veſtibus Regiam ornaret.

Παῦρα. ὀλίγα. βραχέα. [2]Ὅμηρος·

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος.

καὶ αὖθις [3]Ἀριστοφάνης· Παῦρ᾽ ἀνιάσας, πόλλ᾽ εὐφράνας. ἀντὶ τοῦ, ὀλίγα κωμῳδήσας. ὁμοίως τῷ,

Ἦ [4]ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.

Παῦρα. Pauca. Exigua. Homerus: *Pauca quidem [dicebat,] ſed ea valde argute. Haud enim verboſus erat.* Et iterum, Ariſtophanes: *Qui rarius [aliquos veſtrum] offendi; ſæpius vero oblectavi.* Id eſt, qui paucos in comœdiis perſtrinxi. Simile eſt hoc illi: *Profecto parum ſibi ſimilem filium genuit Tydeus.*

Παυρόλας. ὄνομα κύριον. οὗτος υἱὸς ἦν Φαλάριδος, τοῦ Ἀκραγαντίνων τυράννου, ἐξ Ἐρυθείας τῆς αὐτοῦ γυναικός.

Παυρόλας. Paurolas. Nomen proprium. Hic fuit filius Phalaridis, Agrigentinorum tyranni, ex Erythea ipſius uxore natus.

Παυσανίας, Λάκων, ἱστορικός. Περὶ Ἑλλησπόντου. Λακωνικά. Χρονικά. Περὶ Ἀμφικτυόνων. Περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

Παυσανίας. Pauſanias, Lacon, hiſtoricus. Scripſit de Helleſponto. Laconica. Chronica. De Amphictyonibus. De feſtis Laconicis.

Παυσανίας [5] Καισαρεύς, σοφιστὴς, σύγχρονος Ἀριστείδου· οὗ μέμνηται ὡς φαύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς Βίοις τῶν Σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ Συντάξεως βιβλίον ἕν. Προβλημάτων βιβλίον α΄. καὶ ἕτερα.

Παυσανίας. Pauſanias Cæſarienſis, Sophiſta, æqualis Ariſtidis: cujus Philoſtratus in Vitis Sophiſtarum ut oratoris inepti meminit. Scripſit de Syntaxi librum unum. Problematum librum unum: & alia.

Παυσανίας, Κλεομβρότου καὶ Ἀγχιθέας, βασιλεὺς Λακεδαιμονίων· ὃς μετὰ Πλαταιὰς τρίποδα ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπέγραψεν·

Ἑλλήνων ἀρχηγὸς, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων
Παυσανίας, Φοίβῳ μνῆμ᾽ ἀνέθηκε τόδε.

Μηδίζειν δὲ ἀρξάμενος, ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Φοινίκων ἐν Βυζαντίῳ ἐδορυφορεῖτο, καὶ ἐσθῆτι καὶ τραπέζῃ ἐχρῆτο Μηδικῇ· ἐμνᾶτο δὲ τὴν Ξέρξου θυγατέρα ἐπὶ τῇ Ἑλλάδι. κληθεὶς δ᾽ εἰς κρίσιν, καὶ ἁλοὺς, καταφεύγει ἐς τέμενος Ἀθηνᾶς. ἡ δὲ μήτηρ πλίνθον ἔθηκε πρώτη κατὰ τῆς εἰσόδου, εἶτα οἱ ἄλλοι· καὶ οὕτως ἔνδον ἀπέθανε. τὸ δὲ σῶμα εἰς τὸν Κεάδαν (βάραθρον δὲ ἐστὶ τοῦτο) ἔρριψαν, καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐξεκόλαψαν ἐκ τοῦ τρίποδος, καὶ τὰς πόλεις ἐπέγραψαν. οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ δι᾽ αὐτὸν πρὸς Ἀθηναίους ἀπέστησαν. νοσησάσης δὲ τῆς πόλεως, εἰκόνα ἔστησαν χαλκῆν Παυσανίου, καὶ ἐσώθησαν.

Παυσανίας. Pauſanias, Cleombroti & Anchitheæ F. Lacedæmoniorum Rex, qui poſt pugnam ad Platæas commiſſam, tripodem Apollini dedicavit; in quo inſcripſit: *Pauſanias, Græcorum Imperator, poſtquam exercitum perdidit Medorum, Apollini monumentum hoc dedicavit.* Cum autem Medis ſtudere cœpiſſet, Ægyptios & Phœnicios ſatellites Byzantii adſcivit, veſtituque & menſa Medica uti cœpit, Xerxiſque filiam ambivit uxorem, ut imperio Græciæ potiretur. Cum igitur in jus vocatus, & convictus fuiſſet, in Minervæ delubrum confugit. Matre vero prima laterem ad obſtruendum exitum ponente, & deinde aliis, intus [fame] mortuus eſt. Corpus vero ejus in barathrum, quod Ceadam vocabant, conjecerunt, & Epigramma Tripodis obliterarunt, urbiumque nomina ei inſcripſerunt. Græci etiam propter ipſum ad Athenienſes defecerunt. Civitate autem peſtilentia laborante, æream Pauſaniæ ſtatuam erexerunt, & ſic a morbo liberati fuerunt.

Παυσικάπη. μηχάνημα τροχῷ ἐμφερὲς, δι᾽ οὗ τὸν τράχηλον διεῖρον καὶ τῶν ὑποζυγίων, ὥστε μὴ ἐσθίειν,

Παυσικάπη. Inſtrumentum quoddam rotæ ſimile, cui jumentorum colla inſerebant, ne

1 Οὕτως ἐκαλεῖτο Κωνστ.] Confer Euſebium lib. 1. de Vita Conſtantini, cap. XIV.

2 Ὅμηρος] Il. Γ. v. 214.

3 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 681. (463. Ed. Baſ. P.)

4 Ἦ ὀλίγον οἷ π.] Eſt verſus Homericus Il. Ε. v. 800.

5 Παυσανίας Καισαρ.] De hoc vide Philoſtratum *de Vitis Sophiſt.* lib. II. pag. 590. Cæterum, hic eſt Pauſanias ille, ſecundum judicium Voſſii, cujus hodie exſtat egregium & eruditum opus de Græcia veteri, libris X. conſtans. Scripſerat etiam Pauſanias (hicne, an alius, haud facile dixeris) Lexicon vocabulorum Atticorum: de quo vide Photium in Bibliotheca, Cod. CLIII. Ex hoc Lexico plurima loca in commentarium ſuum in Homerum Euſtathius tranſtulit. Laudat præterea Scholiaſta Thucydidis ad lib. VI. cap. XXVIII. Παυσανίου Ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγήν: quod opus non puto diverſum fuiſſe a Lexico Pauſaniæ modo memorato.

καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς μὴ δύνασθαι τὰς χεῖρας τῷ στόματι προσάγειν.

Παῦσις.[1] ἐστὶ κληρονομία. λῆξις δὲ, μερίς. ἡ δὲ ἀποκλήρωσις, μέρος εἰς ἀμείνονα λῆξιν. † Ἀποκληρῶσαι θεοποιῷ φροντίδι οὐδὲν ὤκνησε.

Παυσωλή. κατάπαυσις.

Παύσων, καὶ Ἶρος, ὀνόματα κύρια πενήτων. Ὁ Ἀσκληπιὸς Παύσωνα, καὶ Ἶρον, κἂν ἄλλον τινὰ τῶν ἀπόρων ἰάσαιτο. ὀφθαλμιῶν γάρ τις ἐνόσει. εἶτα ἐπιστὰς ὧδε λέγει· Ὄξει λύσαντα κάπρου πιμελὴν, κατὰ ὑπαλείψασθαι. ὁ δὲ κοινοῦται τῷ συνήθει ἰατρῷ. ὁ δὲ ἐπειρᾶτο τὰς αἰτίας λέγειν. τὸ μὲν γὰρ ἀπορρεῖν τὸ οἴδημα τῇ δριμύτητι· τὸ δὲ ἐπιλιπαίνειν, καὶ ἡσυχῇ προσφέρειν. ὁ Ἶρος ἔλεγε.

Παύσωνος πτωχότερος.[2] οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πενίᾳ διεθρυλλεῖτο.

Παφία. ἡ Ἀφροδίτη.

Παφλαγών.[3] ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθηναίων στρατηγός. διὰ τὸ τῆς φωνῆς ἀπηχές. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. ξένος γὰρ ἦν, καὶ βάρβαρος.

Παφλάζοντα. ἠχοῦντα. ἀναζέοντα. [4] Ἀνὴρ παφλάζει. βράζει. πτοεῖται. πεποίηται δὲ παρὰ τὸ παφλάζειν. παφλάζειν δέ ἐστι, τὸ λαλοῦντά τινα κρατεῖσθαι, καὶ ἀνακόπτεσθαι. τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ ὁ Κλέων. ἢ τὸ ταράττεσθαι. παφλάζειν δὲ κυρίως σημαίνει τὸ ἠχεῖν κυμαινομένην τὴν θάλατταν.

Παφλάζω. ἀναζέω. ἢ τὸ ἐκ βρασμοῦ ἀναδόσεις γίνεσθαι. πεποίηται δὲ ἡ λέξις αὕτη παρ' Ὁμήρῳ, ὡς ἤχου μιμητικὴ, ὅνπερ ὁ τῶν κυμάτων εἴωθεν ἀναπέμπειν βρασμός. γίνεται παρὰ τὸ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται· (Ἀνὰ δ' ἔφλυσε καλὰ ῥέεθρα. δηλοῖ δὲ τὸ ἀναπέμπω, καὶ ἀναδίδωμι) καὶ συγκοπῇ, φλῶ· παράγωγον φλάζω· ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω, καὶ ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω.

Παφνούτιος.[5] μιᾶς πόλεως τῆς ἄνω Θηβῶν Ἐπίσκοπος, [6] ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφόρος· ὃς ἐν τῷ καιρῷ τοῦ διωγμοῦ τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπη. τοῦτον ὁ βασιλεὺς μετεπέμπετο, καὶ αὐτοῦ τὸν ὀφθαλμὸν κατεφίλει. ἔδοξε δὲ κατὰ σύνοδον τοῖς Ἐπισκόποις νόμον νεαρὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσφέρειν, ὥστε τοὺς ἱερωμένους (λέγω δὴ Ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, ὑποδιακόνους) μὴ συγκαθεύδειν ταῖς γαμεταῖς, ἃς ἔτι λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. καὶ ἐπεὶ περὶ τούτου προὔκειτο βουλεύεσθαι, διαναστὰς ἐν μέσῳ τοῦ συλλόγου τῶν Ἐπισκόπων ὁ Παφνούτιος, ἐβόα μακρὰ, μὴ βαρὺν

ederent; itemque hominum, ne manus ori admoverent.

Παῦσις. Eſt hæreditas. Λῆξις vero, pars [hæreditatis.] At ἀποκλήρωσις, pars melioris portionis.

Παυσωλή. Quies. Requies.

Παύσων. Pauſon, & Irus, nomina propria [duorum] pauperum. *Æſculapius Pauſonem & Irum & quemvis alium pauperem ſanaverit. Quidam enim oculorum morbo laborabat: cui [Æſculapius] adſtans dixit, ut apri pinguedinem aceto liquefaceret, eaque deinde oculos inungeret. Ille vero rem cum medico ſibi noto communicabat: qui [remedii ejus] cauſas afferre conabatur. Nam acetum quidem ob acrimoniam ſuam tumorem ſubire, [eumque minuere dicebat;] pinguedinem vero, [oculos] inungere, & leniter alere.* Sic Irus dicebat.

Παύσωνος πτωχ. Pauſone pauperior. Hic pictor erat, cujus paupertas in multorum ore verſabatur.

Παφία. Paphia. Epithetum Veneris.

Παφλαγών. Paphlagon. [Sic apud Ariſtophanem vocatur] Cleon, Athenienſium Imperator, propter ſonum vocis ab Attico ſermone abhorrentem. A παφλάζειν, ſtrepere. Peregrinus enim erat & barbarus.

Παφλάζοντα. Reſonantem. Strepentem. Æſtuantem. [Ariſtophanes:] *Vir æſtuat.* Vel, fervet, & turbatus eſt. Deductum eſt autem a verbo παφλάζειν, quod dicitur de eo, qui in dicendo hæſitat & offendit. Talis autem erat Cleon. Vel, turbari. Παφλάζειν autem proprie dicitur de mari, quod fluctibus agitatum reſonat.

Παφλάζω. Ferveo. Æſtuo. Vel, ebullio. Vox autem iſta ab Homero efficta eſt ad imitationem ſoni, quem æſtuantes fluctus edunt. Deducitur autem a φλέω, quod & φλύω dicitur: [ut apud Homerum:] *Ebulliebant autem pulchra fluenta.* Τὸ φλύω enim ſignificat, effervere facio. [Pro φλέω autem, vel φλύω,] per ſyncopen dicitur φλῶ: unde deducitur φλάζω; ut a ῥίπτω, ῥιπτάζω, & ἐνθουσιῶ, ἐνθουσιάζω.

Παφνούτιος. Paphnutius, urbis cujuſdam in ſuperiori Thebaide Epiſcopus, vir Deo carus, & miraculis inclytus. Huic perſecutionis tempore oculus effoſſus fuit: quem Imperator [frequenter] accerſebat, oculumque ejus deoſculabatur. Cum autem Epiſcopis in Synodo viſum eſſet, ut, quicunque in ſacrum ordinem allecti eſſent, id eſt, Epiſcopi, Presbyteri, Diaconi, & Subdiaconi, abſtinerent a concubitu uxorum, quas, cum laici eſſent, matrimonii jure ſibi ſociaverant: cumque hac re in medium propoſita, ſingulorum ſententiæ rogarentur, ſur-

1 Παῦσις. ἐστὶ κληρον.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Λῆξις.

2 Οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ ἐπὶ πεν.] Ariſtophanes *Pluto*, pag. 64. Παύσωνα καλεῖ τὸν ξύσσιτον. Scholiaſta ad eum locum: Ὁ Παύσων δὲ ἐπὶ πενίᾳ κωμῳδεῖται, ζωγράφος ὤν. Hinc Suidas ſua mutuatus eſt.

3 Παφλαγών. ὁ Κλέων, ὁ τῶν Ἀθ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 288.

4 Ἀνὴρ παφλάζει] Senſus hujus loci ſupplendus eſt ex Ariſtophanis *Equitibus*, pag. 343.

5 Παφνούτιος. μιᾶς πόλεως τῆς ἄνω Θηβ.] Totum hunc locum deſcripſit Suidas ex Socratis *Hiſtor. Eccleſ.* lib. I. cap. XI. ut Pearſonius etiam monuit.

6 Ἀνὴρ θεοφιλὴς, καὶ σημειοφ.] Plenius, & clarius Socrates: Οὗτος δὲ ἦν ἀνὴρ θεοφιλὴς, ὡς καὶ σημεῖα θαυματὰ γίνεσθαι ὑπ' αὐτοῦ.

ζυγὸν ἐπιτεθεῖναι τοῖς ἱερωμένοις ἀνδράσι· τίμιον εἶναι τὸν γάμον λέγων· μὴ τῇ ὑπερβολῇ τῆς ἀκριβείας μᾶλλον τὴν Ἐκκλησίαν προσβλάψωσιν. οὐ γὰρ πάντας δύνασθαι φέρειν τῆς ἀπαθείας τὴν ἄσκησιν, οὐδὲ ἴσως φυλαχθήσεσθαι τὴν σωφροσύνην τῆς ἑκάστου γαμετῆς· καὶ σωφροσύνην ἐκάλει τῆς νομίμου γυναικὸς τὴν συνέλευσιν· ἀρκεῖσθαί τε τὸν φθάσαντα κλήρου τυχεῖν, μηκέτι ἐπὶ γάμον ἔρχεσθαι, κατὰ τὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀρχαίαν παράδοσιν· μὴ μὴν ἀποζεύγνυσθαι ταύτης, ἣν ἅπαξ ἤδη πρότερον λαϊκὸς ὢν ἐπηγάγετο. καὶ ταῦτ᾽ ἔλεγεν, ἄπειρος ὢν γάμου, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν γυναικός. ἐκ παιδὸς γὰρ ἐν ἀσκητηρίῳ ἀνετέθραπτο, καὶ ἐπὶ σωφροσύνῃ, εἰ καί τις ἄλλος, περιβόητος ἦν. καὶ πείθεται σύμπας ὁ τῶν Ἐπισκόπων σύλλογος τοῖς Παφνουτίου λόγοις, καὶ τὴν περὶ τούτου ζήτησιν [1]ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλομένων ἀπέχεσθαι τῆς ὁμιλίας τῶν γυναικῶν καταλείψαντες.

gens in medio Epiſcoporum conſeſſu Paphnutius, vehementer vociferatus eſt, non eſſe imponendum grave hoc jugum clericis & ſacerdotibus: honorabiles eſſe nuptias dicens; ne ex nimia ſeveritate damnum potius Eccleſiæ inferrent. Neque enim omnes ferre poſſe tam diſtrictæ continentiæ diſciplinam: ac forſan inde eventurum eſſe, ut cujuſque uxoris caſtitas minime cuſtodiretur. Caſtitatem enim vocabat congreſſum viri cum uxore legitima. Satis eſſe, ut, qui in clerum eſſent adſcripti, juxta veterem Eccleſiæ traditionem jam non amplius uxores ducerent: non tamen quenquam ſejungendum eſſe ab ea, quam antehac, tunc cum eſſet laicus, legitime duxiſſet. Atque hæc dixit, ipſe non modo conjugii, ſed muliebris congreſſus penitus expers; quippe qui a puero in monaſterio educatus fuiſſet; & ob ſingularem caſtimoniam ab omnibus celebratus. Cæterum univerſus ſacerdotum cœtus Paphnutii ſermonibus aſſenſus eſt. Proinde omiſſa ejus rei diſceptatione, ſingulorum arbitrio permiſerunt, ut ab uxorum conſuetudine abſtinerent, ſi vellent.

Παχεῖς. οἱ [2]Ἀττικοὶ [3]τοὺς πλουσίους καλοῦσι συνήθως. [4]Ἀριστοφάνης· Ὡς ἀμαθὴς εἶ, καὶ παχύς. ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητος, καὶ παχὺς εἰς τὸ νοεῖν. καὶ [5]Ἡρόδοτος· Ἔφυγον ἄνδρες τῶν παχέων ἐκ Νάξου ὑπὸ τοῦ δήμου. διαφέρει πάχης, καὶ παχύς. [6]πάχης μὲν γὰρ λέγεται, ὁ λιπαρός. παχὺς δὲ, ὁ ἀναίσθητος, ἢ ὁ πλούσιος. καὶ παχὺς, καὶ ἀρχαῖος. ἐπὶ τοῦ ἠλιθίου δὲ τάττεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. † [7]Τὰ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμάτων, ἁλσὶ μαλαττόμενα, εὐρύτερα γίνεται. Φησὶ δὲ ὁ Στρεψιάδης·

Ἁλσὶ διασμηχθεὶς ὄναιτ᾽ ἂν οὑτοσί.

ἤγουν, ἀποκαθαρθεὶς τὴν παχύτητα, ἁλσὶ διαβρεχόμενος. διαβάλλει δὲ τοῦτον Ἀριστοφάνης, ὡς ἐπὶ ἀσκοῦ τὸν λόγον ποιούμενος. ζήτει ἐν τῷ, Ἁλσὶ διασμηχθείς.

Παχεῖς. Craſſi. Pingues. Sic Attici communiter vocare ſolent divites. Ariſtophanes: [*Cognoſces autem,*] *quam ſis imperitus & ſtupidus.* Vel, quam ſis ingenio tardo & hebeti. Eam enim ſignificationem hic habet vox παχύς. Et Herodotus: *Ex Naxo viri opulenti a populo in exilium pulſi fuerunt.* Differt autem πάχης & παχύς. Πάχης enim dicitur pinguis: at παχὺς apud veteres ponitur pro ſtupido & hebeti: † Pelles ob pinguedinem craſſiores, ſale maceratæ, extenduntur. Ait igitur Strepſiades: *Sale ſi perfricetur, melius ſe habeat.* Vel, ſi craſſities ſale ipſi abſtergatur. Hunc autem Ariſtophanes perſtringit, de eo, ut de utre verba faciens. Quære in v. Ἁλσὶ διασμηχθείς.

Πρήθων [8] τὸ σῶμα, δυσκλεὴς ἔσῃ λίαν.

Πρήθων τὸ σῶμ. *Urens corpus, valde infamis eris.*

Πάχνη. [9]ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ᾽ ἡλίου ὑγρασία ἀναχθεῖσα μὴ κατεργασθῇ, καταψυχθῇ δὲ, πάχνη καλεῖται.

Πάχνη. Pruina. Quum humor ex terra vel mari a Sole eductus non diſſipatur, ſed frigore conſtringitur, pruina vocatur.

Παχοῦται. [10] πήσσεται. πήγνυται. λυπεῖται.

Παχοῦται. Denſatur. Congelatur. Dolore afficitur.

Παχύνοοι. παχύνοες. ἀνόητοι. Τοσαύτην δὲ ἡμεῖς παχύτητα καὶ ἀμαθίαν κατεγνώκαμεν, ὥστε ἐτολμήσαμεν ἐξελέγχειν αὐτοὺς [11] τοσοῦτον ἠγνοηκότας, ὅσον οὐδεὶς ἠγνόησε.

Παχύνοοι, & παχύνοες. Stupidi. Stulti. [Et παχύτης, ſtupiditas.] *Tantam autem ſtupiditatem & ignorantiam in illis deprehendimus, ut auſi fuerimus tantæ eos coarguere ignorantiæ, quanta in nullo unquam fuit.*

1 Ἀπεσίγησαν· τῇ γνώμῃ τῶν βουλ.] Locum hunc ex MSS. Pariſ. & Socrate emendavi, qui in Editt. Baſileenſi & Genev. male ſic legitur: Ἀπεσίγησε, τὴν γνώμην τῶν β, ἀπ. τ. ὁμ. τῶν γ. καταλείψαντας. Editiones Mediol. & Aldina cum MStis & Socrate conſentiunt: niſi quod pro ἀπεσίγησαν habeant ἀπεσίγησε.

2 Ἀττικοὶ] Sic rectius MSti Pariſ. & Photius in Lexico inedito, quam priores Editt. quæ habent Ἀθηναῖοι.

3 Τοὺς πλουσίους καλ.] Ariſtophanes *Veſpis*, pag. 448.

Καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἥκει τῶν προδόντων.

Scholiaſta ad illum locum: Παχύς. ὁ πλούσιος. ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου λεπτοὺς τοὺς πένητάς φησι.

4 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 173. (104. Ed. Baſ. *P.*) Cæterum, locus hic Ariſtophanis nihil facit ad ſignificationem vocis παχύς, a Suida hic traditam: qui propterea poni debet poſt exemplum ſequens, ex Herodoto adductum; quippe in quo παχὺς pro divite accipitur.

5 Ἡρόδοτος] Lib. v. pag. 187.

6 Πάχης μὲν γὰρ λέγεται, ὁ λιπ.] Vide Valeſiũ ad Euagr. l. iv. c. vii.

7 Τὰ παχέα ὑπὸ πιμελῆς τῶν δερμ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Nubes*, pag. 193. (119. Ed. Baſ. *P.*)

8 Πρήθων τὸ σῶμ.] Eſt ſenarius ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Aſtrampſychum.

9 Ἐπειδὰν ἐκ γῆς, ἢ ἐκ θαλάττης ὑφ᾽ ἡλ.] Laertius in *Zenone Citt.* Segm. LIII. Ὑετὸν δὲ [φασὶν] ἐκ νέφους μεταβολὴν εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἢ ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία ἀφ᾽ ἡλίου μὴ τυγχάνῃ κατεργασίας· καταψυχθὲν δὲ τοῦτο, πάχνην καλεῖσθαι. Hinc Suidam ſua deſcripſiſſe apparet.

10 Παχοῦται] Vide ſupra v. Ἐπάχυνας.

11 Τοσοῦτον ἠγνοηκότας, ὅσ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀγνόημα.

Παχύ-

Παχύτερον. ἀμβλύτερον. οὐκ ἀκριβές.

Παῖ. [1] Ἀριστοφάνης·

> Τί δ', ἐστὶν ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, κἂν ᾖ γέρων,
> Καλεῖν δίκαιον, ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

Παιάν. εἶδος ᾠδῆς. Ὁ δ' εἶπε κλαύσας Φρύννος, οὐχὶ παιᾶνος τοῦτ' ἐστὶν ἡμῖν· φροντίδος δὲ καὶ λύπης.

Παιᾶνας. ὕμνους. [2] Ὁ δὲ ᾖδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτραπέλως τῇ γλώττῃ, οὐδὲ ἐρρωμένῃ· ὥσπερ οὖν κάτοινος ἤδη, καὶ οὐκ ἐρείσιμος ἔτι.

Παιᾶνας. κώμους. εὐφημίας. [3] Παιᾶνες δύο ἦσαν· Ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον· ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγένετο· καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. † Δύο [4] παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί· πρὸ μὲν τοῦ πολέμου, τῷ Ἄρει· μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. τὸ δὲ ὡς ἐπὶ πλεῖον λέγει Θουκυδίδης, ἀντὶ τοῦ, ὡς πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ πόλεμον.

Παιανιεῖς, [5] καὶ Παιονίδαι. δῆμοι διττοί εἰσι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, ὡς Διόδωρος καλεῖσθαί φησι, Παιανιαίαν καθύπερθεν, καὶ Παιανιαίαν ὑπένερθεν. τὸν δὲ δημότην ἑκατέρου δήμου, καλεῖσθαι ὁμοίως Παιανιέα. διαφέρουσι δὲ οὗτοι τῶν Παιονιδῶν. δῆμος δέ ἐστι καὶ οὗτος τῆς Λεοντίδος.

Παιανίας. ὄνομα κύριον.

Παιανίσαι. τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι. ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἐρχομένους, καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιανισμός. ᾠδὴ [6] ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν.

Παιγνία. ἑορτή. [7] Ὥστε τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ, τοῖς παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων. καὶ [8] Ξενοφῶν· Οἱ δὲ ναρθηκοφόροι ἐδίωκον σὺν πολλῷ γέλωτι καὶ παιγνίᾳ.

Παιγνιημονέστατος. [9] τῶν παιγνίων ἐπιστήμων.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν. ἀντὶ τοῦ, ἀχθεῖσαν. καὶ παιδαγωγῶ, αἰτιατικῇ.

Παιδάριον. οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων κέχρηνται τῷ ὀνόματι οἱ ῥήτορες, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν παρθένων. Ὑπερείδης ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον· Καταλλαχθέντων γὰρ τούτων δυοῖν ἀδελφοῖν, καὶ δυοῖν ἀδελφαῖν ὀρφαναῖν, καὶ πρὸς πατρὸς καὶ πρὸς μητρὸς, καὶ παιδαρίων παίδων.

Παιδάρετος. [10] τῶν ἐκ Λακεδαίμονος ἐκπεμφθέντων ἐστὶν οὗτος Ἁρμοστὴς, ἀνὴρ εἷς τῶν γεγονότων καλῶν.

Παχύτερον. Craſſius. Pinguius. Obtuſius. Non exactum.

Παῖ. O puer. Ariſtophanes: *Quid vero rei eſt o puer? Puerum enim, quamvis ſit ſenex, vocare æquum eſt eum, qui plagas accipit.*

Παιάν. Pæan. Genus carminis. *Phrynnus autem flens dixit, rem iſtam non eſſe pæane dignam, ſed ſolicitudinem & triſtitiam ipſis allaturam eſſe.*

Παιᾶνας. Pæanas. Hymnos. *Ille vero pæanas canebat, non lingua volubili, nec ſtabili, ſed balbutiente & titubante, utpote vino gravis.*

Παιᾶνας. Pæanas. Hymnos. Lætas acclamationes. Pæanes duo erant: unus, Martius, ſive bellicus, qui ſub initium pugnæ, vel etiam ante canebatur: & alter, poſt victoriam reportatam. † Antiqui duos pæanas canebant: ante prælium, Marti; poſt prælium vero, Apollini. Thucydides vero ὡς ἐπὶ πλεῖον dicit, pro, ad incipiendum prælium.

Παιανιεῖς καὶ Παιον. Pæanienſes, & Pæonidæ, duo ſunt populi Pandioniæ Tribus; quos Diodorus vocari ait, Pæaniæam ſuperiorem, & Pæaniæam inferiorem. Utriuſque vero populi popularem eodem nomine Παιανιέα appellari. Differunt autem hi a Pæanidis: quippe qui Leontiæ tribus eſt populus.

Παιανίας. Pæanias. Nomen proprium.

Παιανίσαι. Pæana invocare. Moris autem erat, ut & ante prælium, & poſt victoriam pæan caneretur.

Παιανισμός. Carmen, quod canitur ab iis, qui a malis quibuſdam liberati ſunt.

Παιγνία. Ludus. Feſtum ludicrum. *Quamobrem Hecatæ feſtum ludicrum celebrans, filiis ſodalem ex vicinis accerſivi.* Et Xenophon: *Feruligeri vero [adverſarios] perſecuti ſunt; cum multo riſu & joco [eos ferientes.]*

Παιγνιημονέστατος. Ludorum & jocorum peritiſſimus.

Παιδαγωγηθεῖσαν πόλιν. Civitatem inſtitutam & eruditam. Et παιδαγωγῶ, inſtituo, erudio.

Παιδάριον. Oratores non ſolum pueros, ſed etiam puellas hoc nomine appellant. Hyperides in oratione ad Timandrum: *Reconciliatis enim his duobus fratribus, & duabus ſororibus pupillis, eodem patre & matre natis, iiſdemque puellis.*

Παιδάρετος. Pædaretus. Hic fuit unus Harmoſtarum, qui Lacedæmone [ad urbes imperio Lacedæmoniorum ſubjectas] mittebantur: itemque unus ex illis, quorum formoſitas præ cæteris inſignis erat.

1 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 524.

2 Ὁ δὲ ᾖδε τοὺς παιᾶνας, οὐκ εὐτρ.] Portus inepta diligentia fragmentum hoc in verſus redigere conabatur, quod oratione proſa conſtare ſatis patet.

3 Παιᾶνες δύο ἦσαν——ὅτε ἐνίκων] Ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. IV. cap. XLIII. Confer Illuſtr. Ezech. Spanhem. ad Orat. I. Juliani, pag. 233. ubi de pæane Ἐνυαλίῳ erudite agit.

4 Δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ παλ.] Et hæc deſcripta ſunt ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. I. cap. L. ubi legitur, τὸ δὲ ὡς ἐπίπλουν, & πρὸς τὸ ἄρξαι τοῦ πολέμου: uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

5 Παιανιεῖς, καὶ Παιονίδαι. δῆμοι διττ.] Ex Harpocratione.

6 Ἐπὶ ἀπαλλαγῇ κακῶν] Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 68. Παιὰν μὲν ὕμνος ἐστὶν εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παύσῃ λοιμοῦ ᾀδόμενος, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ παύσῃ πολέμου· πολλάκις δὲ καὶ προσδοκωμένου δεινοῦ. Hæc Suidam illuſtrant.

7 Ὥστε τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγν.] Ariſtophanes *Lyſiſtrata*, pag. 881. 882.

> Ὥστε κἀχθὲς τῇ Ἑκάτῃ ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
> Ταῖσι παισὶ τὴν ἑταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

8 Ξενοφῶν] Lib. II. *de Inſtit. Cyri*, pag. 54. ſed ubi pro παιγνίᾳ legitur παιδιᾷ, ut Portus recte monuit.

9 Παιγνιημονέστατος Sic habent MSS. Pariſ. At priores Editt. παιγνιημονέστατος: cui lectioni ſeries literarum refragatur.

10 Παιδάρετος. τῶν ἐκ Λακεδ.] Ex Harpocratione: ſed apud quem ſcriptum eſt Πεδάρετος, per ε in ſyllaba prima.

Παῖδας[1] κρατῶν, κίνδυνον ἐλθεῖν προσδόκα.

Παιδερασταὶ[2] σφοδροὶ, ὅ, τε Κηδωνίδης, καὶ ὁ Αὐτοκλείδης.

Παῖδες. οὐ μόνον οἱ δοῦλοι, ἀλλὰ καὶ οἱ νέοι. Δαβίδ· Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον. ἀντὶ τοῦ, οἱ δοῦλοι.

Παιδεύειν. παιδοτροφεῖν.

Παιδεία ἡ παίδευσις. Παιδείαν ὀρθὴν εἶναι νομίζομεν, οὐ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ τῇ γλώττῃ πολυτευομένην εὐρυθμίαν, ἀλλὰ διάθεσιν ὑγιᾶ νοῦν ἐχούσης διανοίας, καὶ ἀληθεῖς δόξας ὑπέρ τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν, καὶ ἐσθλῶν τε καὶ αἰσχρῶν. ὅστις οὖν ἕτερα μὲν φρονεῖ, διδάσκει δὲ ἕτερα τοὺς πλησιάζοντας, αὐτὸς ἀπολελεῖφθαι τοσούτῳ δοκεῖ τῆς παιδείας, ὅσῳ καὶ τοῦ χρηστὸς ἀνὴρ εἶναι.

Παίδειος. μετουσιαστικόν. ὁ τῆς παιδείας.

— [3] Σύμβολον ἀγωγῆς
Παιδείου, πολιὸν γῆρα δεθεὶς κάματον.

Παιδιά. παίγνιον. Ἐδόκει[4] δὲ τὸν βασιλέα καὶ τὸν εὐνοῦχον κατὰ πάρεργον παιδιάν τινα θησόμενος ὁ Τιμάσιος.

Παιδιά. [5] Παιδιά τις ἐπὶ τοιαύτη παρὰ Ἀθηναίοις. δραξάμενός τις καρύων, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐρωτᾷ, πόσα ἔχω; καὶ ἐὰν ἐπιτύχῃ, λαμβάνει ὅσα ἔχει ἐν τῇ χειρί. ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ κατὰ τὴν ἀπόκρισιν, ἀποτίνει ὅσα ἂν ὁ ἐρωτήσας εὑρεθείη ἔχων ἐν τῇ χειρί.

Παιδιά. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ βραχυκαταλήκτως καὶ ὀξυτόνως, ἐπὶ τοῦ παιγνίου. [6] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Αὐτοῦ λαβοῦσα κάρυα. Παιδιὰν τίνα;

Εὐνάπιος· Καὶ οἱ μὲν παιδιάν τινα ἐκ τῶν πολεμίων ἡγούμενοι, τοσοῦτον ἐδυσχέραινον, ὅσον ἠναγκάζοντο βοᾶν, καθ' οὓς ἐμβάλλοιεν. Παιδεία δὲ, ἡ παίδευσις, διὰ διφθόγγου.

Παιδικά.[7] ἐπὶ θηλυκῶν καὶ ἀῤῥένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις. παραδείγματα τοῦ μὲν ἐπὶ τῶν ἀῤῥένων τάττεσθαι πολλά· καὶ ἐν [8] τοῖς Ἀχιλλέως δὲ ἐρασταῖς δῆλον ὡς οὕτως ἐξείληπται. ἐπιδόντων γάρ τι τῶν Σατύρων εἰς τὴν γυναικείαν ἐπιθυμίαν, φησὶν ὁ Φοῖνιξ·

Παπαὶ, τὰ παιδίχ', ὡς ὁρᾷς, ἀπώλεσας.

καὶ Κρατῖνος Πανόπταις· [9] Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκας,

Παῖδας κρατ. *Compedes tenens, periculum imminens expecta.*

Παιδερασταὶ σφοδρ. Puerorum amoribus vehementer addicti fuerunt Cedonides & Autoclides.

Παῖδες. Non ſolum ſervi, ſed etiam pueri ſic appellantur. David: *Laudate ſervi Dominum.* Παῖδες enim hic poſitum eſt pro δοῦλοι.

Παιδεύειν. Pueros educare, vel inſtituere.

Παιδεία. Puerorum inſtitutio. Diſciplina. [Item, eruditio.] *Eruditionem rectam* [*&* *veram*] *eſſe exiſtimamus, non concinnitatem in verbis & lingua ſitam, ſed affectionem ſanam animi cordati, & veris opinionibus de bonis & malis, honeſtis & turpibus præditi. Quiſquis igitur alia quidem ſentit, alia vero diſcipulos ſuos docet, ab eruditione tantum videtur abeſſe, quantum a viro bono abeſt.* Port.

Παίδειος. Eſt nomen participationem ſignificans. Puerilis. [In Epigrammate:] *Symbolum inſtitutionis puerilis* [*hoc dedicavi,*] *poſtquam cana ſenectus membrorum vigorem hebetavit.*

Παιδιά. Ludicrum. Ludibrium. Ludus. *Timaſius autem & Imperatorem & eunuchum obiter ludibrio habiturus videbatur.*

Παιδιά. Ludus. Luſus. Apud Athenienſes luſus ejuſmodi eſt. Aliquis nuces capiens, manu extenſa ex altero quærit, quot nuces habeat. Si igitur numerum divinaverit, nuces, quas alter manu tenet, accipit. Sin in reſpondendo a vero numero aberraverit, tot nuces perſolvit, quot alter manu tenere deprehenſus fuerit.

Παιδιά. Ludus. Attici penultimam hujus vocis corripiunt, & ultimam acuto notant. Ariſtophanes *Pluto*: [*Viſne mecum ludere*] *hic captis nucibus; Quem luſum?* Eunapius: *Et illi quidem ludum quendam ab hoſtibus ludi putantes, tantum indignabantur, quantum vociferari cogebantur contra illos, quos adoriebantur.* Παιδεία vero, inſtitutio, diſciplina, per diphthongum ει ſcribitur.

Παιδικά. Vocabulum hoc dicitur tam de fœminis, quam maribus, qui in deliciis habentur. Amaſii. Et quidem de maribus hoc dici, multa exempla probant. In fabula enim [Sophoclis,] quæ *Achillis amatores* inſcribitur, vocem hanc ſic accipi manifeſtum eſt. Ibi enim, Satyris amori fœminarum indulgentibus, Phœnix inquit: *Papæ, amaſios tuos, ut vides, amiſiſti!* Et Cratinus *Panoptis*: *Mu-*

1 Παῖδας κρατῶν] Peſſime. Scribendum enim eſt, πέδας κρατῶν, i. e. compedes tenens; ut legitur apud Aſtrampſychum, unde verſus hic oirocriticus ſumptus eſt.

2 Παιδερασταὶ σφοδροὶ, ὅ, τε Κηδ.] Vide Noſtrum ſupra v. Κηδωνίδης.

3 Σύμβολον ἀγωγ.] Suppleo. Σύμβολον ἄνθετ' ἀγωγῆς &c. Ex ſenſu enim colligo, fragmentum hoc decerptum eſſe ex Epigrammate in ludimagiſtrum, qui, cum ob ingraveſcentem ætatem munere ſuo amplius fungi non poſſet, inſtrumenta artis vel profeſſionis ſuæ pro more veterum Diis dedicabat. Portus vocem σύμβολον, quæ recte ſe habet, importune admodum ſolicitabat, ejuſque loco ſcribendum cenſebat σύμβουλος: quæ lectio, quomodo ſenſui loci hujus convenire poſſit, ipſe viderit.

4 Ἐδόκει δὲ τὸν βασιλ.] Vide infra v. Τιμάσιος, ubi locus hic multo auctior legitur.

5 Παιδιά τις ἐπὶ τοιαύτη παρ' Ἀθην.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 103.

6 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 102. (50. Ed. Baſ. *P.*)

7 Παιδικά. ἐπὶ θηλυκῶν καὶ ἀῤῥ.——ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων] Totus hic locus deſcriptus eſt ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Veſpas*, pag. 504. (348. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἐν τοῖς Ἀχιλλέως ἐρασταῖς] Sic fabula quædam Sophoclis appellabatur, cujus mentionem facit Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 184. Scholiaſta Apollonii Rhodii ad lib. IV. v. 816. itemque alii.

9 Μισεῖς γὰρ τὰς γυναῖκ.] Metrum hujus loci turbatum eſt, quod levi negotio ſic reſtitui poteſt,

Μισεῖς γυναῖκας, πρὸς δὲ παιδικὰ τρέπῃ
Νῦν——

Sic etiam Portus locum hunc refinxit.

πρὸς παιδικὰ τρέπῃ νῦν. ὅτι δὲ ἐκάλουν οὕτω καὶ τὰς πρὸς τὰς γυναῖκας, [1] Εὔπολις. Φησὶ γὰρ ὡς πρὸς αὐλητρίδα τις· Ἐγὼ δὲ χαίρω πρὸς τοῖς σοῖς παιδικοῖς. καὶ [2] Κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τῆς παλλακῆς ἀποδημοῦντος τοῦ Διονύσου ἐρώσης, φησὶν ἐπ' αὐτοῦ· Μακάριος τῶν παιδικῶν. οὐχὶ δὲ μόνον οἱ ἐρώμενοι καλοῦνται τούτῳ τῷ ὀνόματι, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ σπουδαζόμενοι πάνυ, κατὰ μεταφορὰν τῶν ἀπ' ἐκείνου. [3] Πλάτων Φαίδρῳ· Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην ἐρεσχελήσω σε. λέγεται δὲ παιδικὸν καὶ τὸ παιδαριῶδες· οἷον τὸ ἁρμόζον παιδί. ἡ δὲ λέξις ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. † Τὸν Ἀντίνοον φασὶ παιδικὰ Ἀδριανοῦ γενέσθαι, καὶ τούτου προτελευτήσαντα, πανταχοῦ ἀνδριάσι προστάξαι τιμηθῆναι, καὶ τέλος ἀστέρα τινὰ δοκεῖν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὃν Ἀντίνοον ἔλεγεν εἶναι· [4] καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾷν [5] Ἀδριανός.

lieres enim averſans, pueros in deliciis habes. Sic autem mulieres quoque, quæ amabantur, vocatas fuiſſe, Eupolis [teſtatur.] Apud eum enim ut ad tibicinam quidam inquit: *Ego vero amoribus tuis & deliciis gaudeo.* Et Cratinus in *Horis*, pellice Bacchum peregre profectum amante, de eo dicit: *Beatum te ob delicias tuas.* Non ſolum autem amaſii ſic appellantur, ſed etiam omnes qui nobis chari ſunt, & magni a nobis fiunt: per tranſlationem ab amaſiis ductam. Plato in *Phædro*: *Serio rem accipis, Phædre, quod virum tibi chariſſimum reprehendi: cum joco tantum tecum egerim.* Παιδικὸν vero dicitur etiam pro παιδαριῶδες, i. e. puerile, vel puero conveniens. Plerumque autem de laſcivis & turpibus amoribus dicitur. † Ferunt Antinoum ab Adriano in deliciis habitum fuiſſe. Cumque is ante Adrianum obiiſſet, hic eum ſtatuis ubique honorari juſſit. Tandem vero ſtellam aliquam in cœlo ſibi videre viſus eſt, quam Antinoum eſſe dixit: ferturque in cœlum [crebro] ſuſpexiſſe, [ut eam contemplaretur.]

Παιδικά.[6] ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδέτερον πληθυντικόν. τοῦτο δέ τινες ἐπ' ἀγαθοῦ ἔρωτος· τινὲς δὲ, ἐπ' αἰσχροῦ λαμβάνουσι· τὸ δὲ παιδικὰ, ἀντὶ τοῦ ἐρώμενος.

Παιδικά. Acutum habet in ſyllaba ultima; eſtque plurale neutrum. Quidam vocem hanc de amore honeſto; alii vero de turpi dicunt. Significat autem amaſium.

Παιδικῶν. Τελευτῶν ἀποσφάγη καὶ αὐτὸς, καὶ ἔκειτο πλησίον τῶν παιδικῶν, θέαμα ἔνδοξόν τε καὶ περιφανον. Αἰλιανός φησι.

Παιδικῶν. *Tandem autem & ipſe jugulatus, prope amaſium ſuum jacuit, ſpectaculum inſigne & illuſtre.* Ælianus inquit.

Παιδικώτερον. ἱλαρώτερον.

Παιδικώτερον. Puerilius. Hilarius.

Παιδίσκη. ἡ θεράπαινα.

Παιδίσκη. Ancilla. Famula.

Παιδνός.[7] παῖς. νέος.

Παιδνός, Puer. Adoleſcens.

Παιδοκομοῦντα. παῖδα τρέφοντα.

Παιδοκομοῦντα. Illum, qui puerum alit, vel curat.

Παιδομαθῆ. ἐκ παιδὸς ἠσκημένον. [8] Ὄντα νέον μὲν, ὁρμῆς δὲ πλήρη, καὶ παιδομαθῆ περὶ τὰ πολεμικά.

Παιδομαθῆ. A puero edoctum, vel inſtitutum. *Juvenem quidem, ſed audaciæ plenum, & a teneris artes belli edoctum.*

Παιδοπολίτης. [9] Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδοπολίτης· προβαίνων δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, δικαστὴς ἀπεδείχθη.

Παιδοπολίτης. Pædopolites. Hic fuit Ortiagontis filius: qui cum ad ætatem virilem perveniſſet, judex creatus eſt.

Παιδοτρίβας. ἀλείπτας. γυμναστάς. καὶ παιδοτρίβης, ἡ εὐθεῖα. καὶ παιδοτρίψ παρὰ Λουκιανῷ ἐν Τίμωνι, ἢ Μισανθρώπῳ.

Παιδοτρίβας. Pædotribas. Puerorum magiſtros. Qui pueros in Gymnaſiis & palæſtris inſtituunt. Caſus rectus eſt, παιδοτρίβης. Et παιδοτρίψ, idem. Apud Lucianum in *Timone*, vel *Miſanthropo*.

Παιδουργία.[10] παιδοποιΐα.

Παιδουργία. Liberorum procreatio.

Παίδουσα, ἢ [11] παιδοῦσα. ἐγκύμων.

Παίδουσα, vel παιδοῦσα. Prægnans. Gravida.

Παιδολετῆρα. παιδοφθόρον.

Παιδολετῆρα. Puerorum perditorem.

Παιδοφθορία. ζήτει ἐν τῷ Γάϊος Λαυτώριος θαυμάσιον.

Παιδοφθορία. Puerorum corruptio. Quære hiſtoriam mirabilem [huc pertinentem] in v. Γάϊος Λαυτώριος.

1 Εὔπολις] Deeſt verbum δηλοῖ, vel ſimile quid.

2 Κρατῖνος δὲ, ὁρᾷς τῆς παλλακῆς] Sic etiam habet Scholiaſta Ariſtophanis loco ante laudato: ſed male. Quo enim referas vocem ὁρᾷς, quæ nec ſenſui, nec conſtructioni convenit? Ego quidem nullus dubito, quin pro καὶ Κρατῖνος δὲ ὁρᾷς, reſcribendum ſit, ὁ Κρατῖνος ἐν Ὥραις, i. e. Cratinus in fabula *Horis*: quam lectionem in verſione ſecutus ſum. Fabulæ autem Cratini, Ὧραι appellatæ, præter alios mentionem facit Enarrator Comici ad *Aves*, pag. 577. & ipſe Suidas v. Μαρίλη, v. Πυρράφαγης, & v. Ταῦτα πράσσων.

3 Πλάτων Φαίδρῳ] Pag. 340. ubi locus hic rectius ita legitur: Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπιλαβόμενος, ἐρεσχελῶν σε.

4 Καὶ ἐλέγετο εἰς τὸν οὐρανὸν ἀφορᾷν Ἀδρ.] Ob hanc ſtultitiam Julianus in *Cæſaribus* eum his verbis perſtringit: Μετὰ τοῦτον ἐπιστέχεται βαθεῖαν ἔχων ὑπήνην, ἀνὴρ σοβαρὸς, τά τε ἄλλα, καὶ δὴ καὶ μουσικὴν ἐργαζόμενος, ΕΙΣ ΤΕ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΑΦΟΡΩΝ πολλάκις καὶ πολυπραγμονῶν τὰ ἀπόῤῥητα. τοῦτον ἰδὼν ὁ Σειληνὸς, ἔφη, Τί δὲ ὑμῖν οὗτος ὁ σοφιστὴς δοκεῖ; μῶν Ἀντίνοον τῇδε περισκοπεῖ; φραζέτω τις αὐτῷ, μὴ παρεῖναι τὸ μειράκιον ἐνθάδε, καὶ παυσάτω τοῦ λήρου καὶ τῆς φλυαρίας αὐτόν. Locus hic Suidam egregie illuſtrat.

5 Ἀδριανός] Vocem hanc ex MS. Pariſ. A. revocavi, quæ in prioribus Editt. deeſt.

6 Παιδικά. ὀξυτόνως. ἔστι δὲ οὐδ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Veſpas*, pag. 504.

7 Παιδνός] Plenius vocem hanc exponit Heſychius: quem confer.

8 Ὄντα νέον μὲν ὁρμῆς δὲ κτλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. XII. cap. LXXI.

9 Ὀρτιάγοντος ἐγεγόνει Παιδ.] Eadem leguntur etiam ſupra v. Ὀρτιάγοντος.

10 Παιδουργία] Voce hac uſus eſt Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 201. ad quem locum Suidas forte reſpexit.

11 Παιδοῦσα] Eſt vox inſolens, qua Callimachum uſum fuiſſe teſtatur Scholiaſta Sophoclis ad *Trachin.* pag. 342.

Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρῳ. ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος τὴν ἱστορίαν.

Παίει. αἰπαλικῇ. τύπτει. [1] Ἀριστοφάνης· Παῖε, παῖε τὸν ἀλιτήριον, καὶ πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον, καὶ τελώνην, καὶ φάρυγγα, καὶ Χάρυβδιν.

Παίειν. οὕτω λέγουσι τὸ πᾶν ὁπωσοῦν συντόνως ποιεῖν. [2] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν· Ὁ δὲ νεανίας ἐς τάχος παίει στρογγύλοις ῥήμασι.

Παιήωνος. ἰατροῦ τῶν Θεῶν.

Παιόλη.[3] Ὦ παιόλη. Θεόν τινα πεποίηκεν. οἷον [4] ἐκτροπήν, ἤ τινα τοιαύτην. ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία, καὶ ἀποστέρησις. πέπλακε ὄνομα δαίμονός τινος, σωματοποιήσας αὐτήν· παρὰ τὸ [5] ἀπαιολεῖν, καὶ κινεῖν, καὶ ἀποστερεῖν.

Παιόλημα.[6] κίνημα, ἀποπλάνημα, καὶ ἀπάτημα, πανούργημα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Ἐξευρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς, καὶ παιόλημα. οἱ δὲ, ἀπαιόλημα φασί.

Παίονες. ἔθνος. καὶ Παιονία, χώρα.

Παίω. τὸ τύπτω.

Παιῶνας. ἰατρούς, καὶ ἀλαλαγμούς. καὶ παιωνίζω, τὸ ἀλαλάζειν.

Παιώνειον. ῥίζης φάρμακον.

Παιώνειον.[7] ἰατρεῖον, θεραπευτήριον. ἢ σωτήριον φάρμακον. καὶ, Παιωνίοις ποτὶ φαρμάκοις. σωτηρίοις. θεραπευτικοῖς. ἰατρικοῖς. καὶ αὖθις·

Πύσιν[8] κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου,
Ἦλθεν ποθ' ἑρπύζουσα.

Παιωνίσας.[9] εὐξάμενος, καὶ τοῖς Θεοῖς χάριν ὁμολογήσας. παιὼν γὰρ, ὕμνος εὐχαριστήριος.

Παιῶνος. τοῦ ὕμνου. Παίωνος δὲ, τοῦ ἰατροῦ.

Παιπάλη. ἄλευρον ἀπὸ κριθῶν, ἢ ἀπὸ κέγχρου. [10] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λέγειν γενήσῃ τρῖμμα, κρόταλον, παιπάλη.

ἀντὶ τοῦ, τραχύς, καὶ δυσκατάληπτος. ἐπεὶ παίπαλα καλοῦμεν τὰ τῶν χωρίων δύσβατα.

Παιπάλημα. τὸν πανοῦργον, καὶ ποικίλον ἐν κα-

Παῖε τὴν ἐπ' ἀρότρῳ. Ictum infer talem, qualem aratro inflixiſti. Hiſtoriam huc ſpectantem quære in v. Γλαῦκος.

Παίει. Percutit. Verberat. Ariſtophanes: *Verbera, verbera verſutum illum, & equitum perturbatorem, & mancipem vectigalium, & gurgitem, & Charybdim* [*rapinæ.*]

Παίειν. Ferire. Percutere. Hoc vocabulum [apud Græcos] etiam dicitur de quavis re, quæ magna cum contentione fit. Ariſtophanes *Acharnenſibus: Juvenis vero expedita celeritate utitur, rotunda verba connectens.*

Παιήωνος. Pæeonis. Medici Deorum.

Παιόλη. Pæole. [Ariſtophanes:] *O Pæole.* Deam quandam Pæolen finxit, eique perſonam tribuit: quaſi dicas, O Injuſtitia, & Fraudatio. Ab ἀπαιολεῖν, i. e. movere, & fraudare.

Παιόλημα. Motus. Deceptio. Fraus. Impoſtura. Callidum facinus. Ariſtophanes *Nubibus: Inveniendum eſt conſilium aliquod, quo debitores fraudari poſſint, & commentum aliquod callidum.* Alii vero [pro παιόλημα] dicunt ἀπαιόλημα.

Παίονες. Pæones. Gens. Et Pæonia, regio Pæonum.

Παίω. Verbero.

Παιῶνας. Medicos. Item, clamores bellicos. Et παιωνίζειν, clamorem edere, qualem ſolent milites, prælium inituri.

Παιώνειον. Pæonium, ſive medicamentum ex radice [herbæ pæoniæ confectum.]

Παιώνειον. Officina medici. Locus, in quo curantur ægri. Vel, medicamentum ſalutare. Et, παιωνίοις ποτὶ φαρμ. Remediis quibuſdam ſalutaribus. *Propter bonam famam aquæ ſalutaris venit aliquando tardo gradu incedens* [*anus.*]

Παιωνίσας. Qui Deos precatus eſt, iiſque gratias egit. Παιὼν enim eſt hymnus, quo Deo gratias agimus.

Παιῶνος. Pæanis, id eſt, hymni, vel carminis cujuſdam. Παίωνος vero, Pæonis, Medici [Deorum.]

Παιπάλη. Hordei, vel milii farina tenuiſſima. Pollen. Ariſtophanes *Nubibus: In dicendi facultate eris exercitatiſſimus, crepitaculum, & pollen.* Vel aſper, & captu difficilis. Nam loca prærupta & aſpera παίπαλα vocamus.

Παιπάλημα. Hominem aſtutum, & varias

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 300. (202. Ed. Baſ. *P.*) ubi locus hic ita legitur & diſtinguitur:

Παῖε, παῖε, τὸν πανοῦργον, καὶ ταραξιππόστρατον,
Καὶ τελώνην, καὶ φάρυγγα, καὶ Χάρυβδιν ἁρπαγῆς.

2 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Pag. 403. (289. Ed. Baſ. *P.*) unde Suidas ſupplendus eſt.

3 Παιόλη] Scribendum eſt ἀπαιόλη, eaque vox ſuo loco ponenda. Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 188. (115. Ed. Baſ. *P.*)

——Εὖ γ' ὦ παμβασίλει' Ἀπαιόλη.

Scholiaſta ad eum locum: Ἀπαιόλη. πέπλακεν ὄνομα δαίμονος, σωματοποιήσας αὐτήν· παρὰ τὸ ἀπαιολεῖν, τὸ κινεῖν, τὸ ἀποστερεῖν. ἤ τινα τοιαύτην, ὡς ἂν εἴποι τις, ὦ ἀδικία. Hinc Suidas ſua deſcripſit.

4 Ἐκτροπήν] Hoc nihil ad rem. Pertinet enim ad vocem παιπάλημα. Vide infra h. v.

5 Ἀπαιολεῖν] Sic recte habent MSS. Pariſ. itemque Scholiaſta Ariſtophanis loco laudato. At priores Editt. male, ἀπειλεῖν.

6 Παιόλημα] Et hic Suidas ſupinam negligentiam, qua in excerpendis auctorum locis aliquando uſus eſt, manifeſte oſtendit. Vox enim παιόλημα omnino eſt ſpuria, cujus loco ex Ariſtophane ſcribi debet ἀπαιόλημα. Apud eum enim *Nubib.* pag. 168. (99. Ed. Baſ. *P.*) ſic legitur:

Εὑρητέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς,
Κἀπαιόλημα.

Scholiaſta: Ἀπαιόλημα. παρὰ τὸ παχέως τὴν δίκην αὐτῆς κινεῖν, &c. Vide etiam ſupra v. Ἀπαιόλημα.

7 Παιώνειον. ἰατρεῖον, θεραπ.] Eadem etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* ſub finem.

8 Πύσιν κατ' ἐσθλ.] Vide ſupra v. Γραῦς, ubi fragmentum hoc auctius legitur. Cæterum, priores Editt. pro πύσιν male habent πίσιν: quod mendum ex loco citato ipſius Suidæ correxi.

9 Παιωνίσας. εὐξάμενος, καὶ τοῖς Θεοῖς χ.] Ex Enarratore Comici ad *Pacem.* pag. 662. (454. Ed. Baſ. *P.*)

10 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 138. (74. Ed. Baſ. *P.*)

κίας,

κία, καὶ παμπόνηρον σὺν ἀγχινοίᾳ.

Παιπάλημα.[1] ὁ πολλὰς ἐκβολὰς καὶ διόδους ἔχων. κυρίως δὲ, τὸ λεπτὸν ἄλευρον.

Παιπαλόεις. ὁ τραχύς.

Παιπαλώδεις. [2] τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκας φαμέν.

Παιπανεία. ἡ κενοδοξία.

Παίσατε. ὅπερ ἡμεῖς, παίξατε. [3] Ὅμηρος· Παίσαθ᾽, ὥς κε ὁ ξεῖνος.

Παῖσαι. παῖξαι. τύψαι.

Παισθείς. τυπτηθείς.

Παῖς[4] μοι Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια.

Παῖς. παρὰ τὸ παίζω, παίσω. ἢ παρὰ τὸ ἅλλεσθαι. εὐκίνητος γὰρ ἡ ἡλικία. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς, παρὰ τὸ βαιὸν γίνεται βαῖς, καὶ παῖς, κατὰ τροπὴν τοῦ β΄ εἰς π΄.

Παίσωμεν[5] μετ᾽ αὐτῆς. συγχορεύσωμεν αὐτῇ. καὶ αὖθις· [6] Καὶ ἕδνα ᾔτει γενέσθαι βασιλὶς, τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσία βασίλισσα· καὶ αὐτὴ δέσποινα εἶναι τοῦ πόντου ἐθέλουσα.

Παισός. πόλις. καὶ Παισηνὸς, ὁ πολίτης.

Παῖτα.[7] Ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως παρὰ Ῥωμαίοις. Χρυσάφιος δὲ, ὁ Πραιπόσιτος, παῖτα ἐπεζήτει Θεοδόσιον τὸν βασιλέα.

Παιφάσσω. φανεροποιῶ. ἢ ὁρμῶ.

Πεδαρσίου. μετέωρου. πετομένου ἐκ τοῦ πέδου. [8] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

> Ὡς ἐγγὺς ἤδη δαίμονος πεδαρσίου
> Δίνης πτερωτὸς φθόγγος ἐξακούεται.

Πέδαι. δεσμά. παρὰ τὸ ποῦς, καὶ τὸ δέω, τὸ δεσμεύω. ἢ παρὰ τὸ πιέζειν τοὺς πόδας.

Πεδῆται. πεπεδημένοι. συνδεδεμένοι. καὶ πεδήτης, ὁ δεσμευθείς.

Πεδιεύς.[9] ἀπὸ τόπου.

Πεδίκα.[10] μοῖρα τῆς Ἀττικῆς. ἐκαλεῖτο δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. εἶχε γὰρ προβάτων νομάς. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα παρά τε Λυσίᾳ, καὶ παρ᾽ ἄλλοις ῥήτορσι.

Πέδιλα. ὑποδήματα.

Πεδινός. ὁ ὁμαλὸς τόπος.

Πεδίον. ἡ γῆ. καὶ πέδον ὁμοίως ἡ γῆ. ἔδαφος.

fallendi artes callentem, & in omni malitiæ & nequitiæ genere ingenioſum.

Παιπάλημα. [Homo aſtutiſſimus, ſive] qui varias elabendi vias ac rationes novit. Proprie vero, pollen.

Παιπαλόεις. Aſper. Præruptus.

Παιπαλώδεις. Callidas. Callidas mulieres Circas vocamus.

Παιπανεία. Inanis gloriæ ſtudium.

Παίσατε. Ludite. Pro quo nos dicimus, παίξατε. Homerus: *Ludite, ut & hoſpes iſte [amicis ſuis dicere queat.]*

Παῖσαι. Luſiſſe. Verberaſſe.

Παισθείς. Verberatus. Percuſſus.

Παῖς μοι Τριτ. *Sit mihi Tritogenes natus, non Tritogenia.*

Παῖς. Puer. A παίζω, παίσω. Vel, ab ἅλλεσθαι, i. e. ſaltare. Ætas enim illa valde agilis eſt. Secundum Herodianum vero a βαιὸν deducitur βαῖς, &, mutato β in π, παῖς.

Παίσωμεν μετ᾽ αὐτῆς. [Ludamus cum ea. Vel,] ſaltemus cum ea. Et iterum: *Et muneris nuptialis loco petebat, ut Regina crearetur: Regina nimirum Tricoryſia, ut Menandri verbis jocer. Nam & ipſa maris domina eſſe volebat.*

Παισός. Pæſus. Urbs. Et Παισηνὸς, civis Pæſi.

Παῖτα. Petitiones. Eſt vox Latina, ſignificans idem quod αἴτησις. *Chryſaphius vero Præpoſitus petitionem ab Imperatore Theodoſio petebat.*

Παιφάσσω. Manifeſtum facio. Vel, Ruo. Impetum facio.

Πεδαρσίου. Sublimis. Humo in altum volantis. Ariſtophanes *Avibus: En, prope eſt Dea Vertigo, in ſublimi verſans; quippe cujus alarum ſtrepitus jam auditur.*

Πέδαι. Vincula. Pedicæ. Compedes. A ποῦς pes, & δέω, ligo, vincio. Vel a πιέζω, premo, & ποῦς, pes: quod pedes premant.

Πεδῆται. Ligati. Vincti. Et πεδήτης. Ligatus. Vinctus.

Πεδιεύς. Pedienſis. [Nomen eſt] a loco [deductum.]

Πεδίκα. Pars Atticæ: ſic dicta ab accidente. [Erat enim campeſtris, &] pecorum paſcua habebat. Nomen hoc reperitur apud Lyſiam & alios oratores.

Πέδιλα. Calceamenta. Calcei.

Πεδινός. Campeſtris. Planus.

Πεδίον. Campus. Terra. Solum. Et πέδον, idem.

1 Παιπάλημα. ὁ πολλὰς ἐκτρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 561. (385. Ed. Baſ. *P.*) Cæterum, addere hic lubet, quæ de voce παιπάλημα notat Photius in Lexico inedito. Παιπάλημα. οἱ μὲν ὁ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος ἄνθρωπος. καὶ γὰρ Ὅμηρος τὰς ἀνωμαλίας τῶν ὀρῶν παιπάλημα καλεῖ. οἱ δὲ, τὸν εὐρέπιστον καὶ εὐμετάβολον. ἀπὸ τοῦ λεπτοτάτου ἀλεύρου.

2 Τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας Κίρκ.] Eadem leguntur apud Etymologum v. Κίρκη.

3 Ὅμηρος] *Odyſſ.* Θ. v. 251. ubi ſic legitur:

> Παίσατε, ὥς ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισι.

4 Παῖς μοι Τριτ.] De hoc proverbio vide Junium.

5 Παίσωμεν μετ᾽ αὐτ.] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 572.

> Καταλείφθ᾽ ἡμῖν, δεῦρ᾽ ἐκβιβάσεις, ἵνα παίσωμεν μετ᾽ ἐκείνης.

Scholiaſta: Παίσωμεν. χορεύσωμεν. Huc Suidas reſpexit.

6 Καὶ ἕδνα ᾔτει γεν.] Fragmentum hoc ex Æliano depromptum eſſe diſcimus ex ipſo Suida infra v. Τριτογένεια.

7 Παῖτα] Imo, πέτα. per ε. Vide infra v. Πέτα.

8 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 597. (414. Ed. Baſ. *P.*)

9 Πεδιεύς. ἀπὸ τόπου] Vide Stephanum Byzantium v. Πεδίον.

10 Πεδίκα. μοῖρα τῆς Ἀττ.] Ex Harpocratione: ſed apud quem legitur Πεδιακή, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt. Confer Heſychium v. Πεδιακά. De partibus autem, in quas Attica olim diviſa fuit, vide Noſtrum ſupra v. Παράλιοι.

Πεδότριψ. ὁ ἐκθλίβων.

Πεδότριψ. Qui diu in vinculis & compedibus detentus fuit.

Πέζα. τὸ ἄκρον, ἢ τὸ ὑπώλαιον τοῦ χιτῶνος, ὃ ἡμεῖς ὤαν λέγομεν. πρότερον γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ τρίβεσθαι, δέρμα προβάτων προσέῤῥαπτον. πέζα καὶ ὁ πούς. καὶ ἀργυρόπεζα, ἡ λευκοὺς πόδας ἔχουσα. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἔμπεδον εἰς κείνου πέζαν ἐρεισάμενος
Αὔρης οὐκ ἀλέγουσαν ἐπὶ χθονός.

Πέζα. Extrema, vel ima ora veſtis, quam nos ὤαν vocamus. Olim enim, ne [ora veſtis] attereretur, pellem ovillam ei aſſuebant. Πέζα etiam pedem ſignificat. Unde ἀργυρόπεζα, quæ candidos pedes habet. Et in Epigrammate: *Firmiter in illius pedem innitens, auram non curantem in terra.*

Πέζα. ὕφασμα. Τῆς [2] πέζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ Βιττίον εἰργάσατο. καὶ αὖθις·

Ἄρτεμι, [3] σοὶ ταύταν, εὐπάρθενε, πότνα γυναικῶν,
Τὴν μίαν αἱ τρισσαὶ πέζαν ὑφηνάμεθα.

Πέζα. Limbus veſti attextus. [In Epigrammate: *Limbi extremas partes dextras Bittium elaboravit.* Et iterum: *Tibi, Diana, virgo caſta, & veneranda mulierum, nos tres hunc unum limbum texuimus.*

Πεζαίτεροι. [4] Ὁ δὲ βασιλεὺς πεζαιτέρους ἀμφὶ τοὺς τεσσαράκοντα ἀναλαβὼν, ἕπεσθαί οἱ κελεύει, θάνατον ἀπειλήσας, εἰ πλείους ἕποιντο.

Πεζαίτεροι. Pedites. *Rex autem* XL. *circiter pedites aſſumptos ſequi ſe juſſit, mortem comminatus, ſi plures ſequerentur.*

Πεζαίτερος. [5] Δημοσθένης [6] ἐν Φιλιππικοῖς. Ἀναξιμένης δὲ ἐν πρώτῳ Φιλιππικῶν περὶ Ἀλεξάνδρου λέγων φησίν· Ἔπειτα τοὺς μὲν ἐνδοξοτάτους ἱππεύειν συνεθίσας, ἑταίρους προσηγόρευσε. τοὺς δὲ πλείστους καὶ τοὺς πεζοὺς, εἰς λόχους καὶ δεκάδας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς διελὼν, πεζεταίρους ὠνόμασεν· ὅπως ἑκάτεροι μετέχοντες τῆς βασιλικῆς ἑταιρείας, προθυμότατοι διατελῶσιν ὄντες.

Πεζαίτερος. Quaſi dicas, pedes ſocius, vel commilito. Demoſthenes in *Philippicis.* Anaximenes vero libro 1. *Rerum Philippicarum* de Alexandro dicit: *Deinde clariſſimos quoſque, artem equitandi edoctos, appellavit ſodales. Ignobiliores vero, pedeſtri militiæ aſſignatos, in manipulos & decurias alioſque ordines diſtribuit, &* πεζεταίρους *nominavit: ut utrique in numerum ſodalium Regiorum adſciti, [ad capeſſenda militiæ munia] promptiores eſſent.*

Πεζῇ. βάδην. καὶ παροιμία·

Πεζῇ [7] βαδίζω. νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ἀντὶ τοῦ, οὐ δύναμαι.

Πεζῇ. Itinere pedeſtri. Pedibus. Et proverbium: *Pedibus iter facio. Natare enim neſcio.*

Πεζίτης. ὁ πεζός.

Πεζίτης. Pedes. Qui pedibus iter facit.

Πεζίνα. [8] στέμματα. ἐπὶ ἀνθρώπων, στεφάνη, ζώνη· ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια.

Πεζίνα. Faſciæ. Diademata. Cum de hominibus dicitur, ſignificat idem, quod στεφάνη, & ζώνη i. e. corona, & zona. At de lignis [dictum, ponitur pro] κυμάτια.

Πεζολόγος. συγγραφεύς.

Πεζολόγος. Orationis ſolutæ ſcriptor. Hiſtoricus.

Πεζοπορηκότες.

Πεζοπορηκότες. Qui pedibus iter fecerunt.

Πέκειν. τὸ κτενίζειν.

Πέκειν. Pectere.

Πέκος. δέρμα. κώδιον. ἐξ οὗ καὶ πεκτῆρες. τὸ δ' αὐτὸ καὶ πέσκος ἐν τοῖς ἑξῆς.

Πέκος. Vellus. Pellis. Hinc etiam πεκτῆρες, qui pellem vellunt, vel tondent. Pro πέκος vero dicitur etiam πέσκος, ut in ſequentibus.

1 Πεδότριψ] Clarius & melius vocem hanc exponit Photius in Lexico inedito, cujus verba hæc ſunt: Πεδότριψ. ὁ πολλοὺς χρόνους ἐν πέδαις γεγονώς.

2 Τῆς πέζης τὰ μὲν ἄκρ.] Locum hunc ſupplebis ex Anthol. lib. VI. cap. VIII. ubi integrum Epigramma legitur, ex quo verba hæc decerpta ſunt, ut Portus etiam monuit.

3 Ἄρτεμι, σοὶ ταύτ.] Et hoc diſtichum legitur eodem capite & libro Anthologiæ, ut itidem Portus obſervaverat.

4 Πεζαίτεροι] Scribendum eſt, πεζέταιροι: a πεζὸς, & ἑταῖρος. Vide notam ſequentem.

5 Πεζαίτερος. Δημοσθένης ἐν Φιλιππ.] Ex Harpocratione. Cæterum vox hæc πεζαίτερος a Grammaticis varie non ſolum exponitur, ſed etiam ſcribitur. Nam non tantum πεζαίτερος ſcriptum reperias, ſed etiam πεζέτερος, & πεζέταιρος: de qua diverſitate audiendus eſt Ulpianus ad *Olynth.* II. pag. 29. ubi ſic inquit: Πεζαίτεροι. πολλαὶ περὶ τούτου φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν γὰρ αὐτὸ λέγουσιν ὄνομα στρατευομένους οὕτω λεγόμενον. οἱ δὲ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὡπλισμένον. Διό φασι καὶ πεζαιτέρους αὐτοὺς καλεῖσθαι, παρὰ τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ κάτωθεν τοῦ ποδός. ὅθεν καὶ τὸ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δέ φασι, τοὺς ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν πεζῶν, ὧν εἶχε ξένων, ἑταίρους καὶ φίλους γενομένους αὐτοῦ, οἱονεί τινας ἐκλελεγμένους διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτόν. ἡ δὲ γραφὴ διάφορος πρὸς τὴν διάφορον ἐξήγησιν. Hæc totidem verbis legas etiam apud auctorem Etymologici. Quod autem ad interpretationes vocis πεζαίτερος, ab Ulpiano hic traditas, attinet; ex iis ultima vera eſt; quam etiam confirmat Anaximenes hoc ipſo loco apud Suidam; docens nimirum, Alexandrum eos, qui in exercitu ſuo illuſtriores eſſent, equitare aſſuefeciſſe, & ἑταίρους appellaſſe: ignobiliores vero, pedeſtri militiæ aſſignatos, & in cohortes decuriaſque diſtributos, πεζεταίρους nominaſſe; ut nominis honore, quo *ſocios* eos indigitabat, (quemadmodum Imperatores Romani *commilitones*) alacriores promptioreſque ad capeſſenda militiæ munera efficeret. Hinc autem clare patet, veram hujus vocis ſcripturam eſſe, πεζέταιρος, (a πεζὸς, pedes, & ἑταῖρος, ſocius) non vero πεζαίτερος, nec πεζέτερος. Confer Meurſium *Lect. Attic.* lib. II. cap. XI. a quo omnia fere, quæ de voce hac diximus, mutuati ſumus.

6 Ἐν Φιλιππικοῖς] Id eſt, *Olynth.* II. pag. 8. Ibi enim locus Oratoris exſtat, ad quem Suidas, vel potius Harpocratio, ex quo Suidas, reſpexit.

7 Πεζῇ βαδίζω. νεῖν γ.] Proverbii hujus meminit etiam Scholiaſta Ariſtophanis ad *Veſpas*, pag. 499. ſed ubi pro πεζῇ male legitur, παίζει. Apud eundem vero Enarratorem ad *Aves* pag. 608. proverbium hoc ſic concipitur:

Πεζῇ βαδίζων, σκάπτειν οὐκ ἐπίσταμαι.

8 Πεζίνα] Vide de hac voce Salmaſium ad Flavii Vopiſci *Aurelianum*, pag. 583. Edit. *Hack.* Confer etiam noſtrum infra v. Ταινία, ubi eadem leguntur.

Πέκτειν.

Πέκτειν. [1] ποκάζειν. κείρειν τὰ θρέμματα. [2] Ἀριστοφάνης· Ἡνίκα πέκτειν ὥρα προβάτων πόκον ἠρινόν.

Πεκτῆρες. οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πεκτούμενον. τιλλόμενον. ξεόμενον. [3] Ἀριστοφάνης· Καὶ ποιήσω τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.

Πελαγιζούσαις. εἰς πέλαγος πλεούσαις. Πελαγιζούσαις δὲ ταῖς ναυσὶ συνέβη τὰς πλείους καταδῦναι.

Πελαγιῶτις λίμνη.

Πελάζει. πλησιάζει. ἐγγίζει.

Πέλανος. [4] γίνεταί τινα πέμματα τοῖς Θεοῖς ἐκ τοῦ ἀφαιρεθέντος σίτου ἐκ τῆς ἅλω. Δίδυμος δέ φησι, κυρίως εἶναι πέλανον τὸ ἐκ παιπάλης πέμμα, ἐξ ἧς ποιοῦνται πέμματα. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι. ἢ ὅτι λευκόν ἐστιν. ἢ διὰ τὸ φανὸν εἶναι· ὅ ἐστι, λευκόν. Εὐριπίδης μέντοι [5] ἐν τῷ Ὀρέστῃ ἰδίως φησί·

---Ἐκ δ' ὄμορξον ἀθλίου

Στόματος ἀφρώδη πέλανον.

Οὕτω τὸν ἐπὶ τοῦ στόματος ἀφρὸν δηλοῖ.

Πέλανοι. πέμματα ἐκ παιπάλης, τουτέστιν, ἀλεύρου λεπτοτέρου, εἰς θυσίαν ἐπιτήδεια· [6] ὡς αὐτός φησι, καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι Διονύσιος Θρᾶξ. Θεοῖς ἀπαρχαί τινες. λέγεται δὲ πέλανος καὶ ὁ περὶ τῷ στόματι πεπηγὼς ἀφρός. καὶ τὸ πεπηγὸς καὶ ἐξηραμμένον ὀπῶδες δάκρυον, οἷον λιβανωτὸς, κόμμι. καὶ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθὸς ὀβολός.

Πελαργᾶν. [7] τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγόρας.

Πελαργιδεῖς. Αἰλιανός. πελαργῶν παῖδες· ὥσπερ ἀετιδεῖς, οἱ τῶν ἀετῶν.

Πελαργικοὶ [8] νόμοι. διὰ τὸ ἀντιτρέφειν τοὺς γονεῖς. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πελαργός. ζήτει ἐν τῷ Ἀντιπελαργεῖν. πελαργὸς κυρίως, διὰ τὸ ἔχειν πτερὰ μελάντερα καὶ λευκά. Πελὸν γὰρ, τὸ μέλαν· καὶ ἀργὸν, τὸ λευκόν.

Πέλας. πλησίον. γείτων. Πλὴν [9] πρόνοιαν ἀεὶ ἐποίουν Ῥωμαῖοι, μήποτε πρότεροι τὰς χεῖρας ἐπι-

Πέκτειν. Pectere. Pecudes tondere. Ariſtophanes: *Cum tempus eſt vernam ovium lanam tondendi.*

Πεκτῆρες. Qui pellem vellunt, vel tondent.

Πεκτούμενον. Vulſum. Pexum. Raſum. [Item verberibus contuſum. Cæſum.] Ariſtophanes: *Efficiam, ut probe depexus popularium opem implores.*

Πελαγιζούσαις. In alto mari navigantibus. In pelago verſantibus. *Accidit autem, ut pleræque naves, quæ in alto mari erant, ſubmergerentur.*

Πελαγιῶτις λίμνη. Palus Pelagiotis.

Πελάζει. Propinquat. Accedit.

Πέλανος. Placenta. Quædam placentæ conficiuntur Diis ex frumento, quod ex area ſumptum eſt. Didymus vero ait, πέλανον proprie eſſe placentam ex polline factam. Ex polline enim placentæ confici ſolent. Vel [πέλανος ſic dictus eſt] ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι, quod ſit dilatatus, vel diductus. Vel quod ſit λευκὸς, i. e. albus. Vel, quod ſit φανὸς, i. e. candidus. Euripides vero in *Oreſte* peculiariter dixit: *Abſterge vero a miſero ore ſpiſſatam ſpumam.* Πέλανος enim hic ſpiſſatam ſpumam oris ſignificat.

Πέλανοι. Placentæ ex polline, vel tenuiſſima farina, quam παιπάλην Græci vocant, confectæ, & ſacrificiorum uſui accommodatæ. Sunt enim fruges melle mixtæ, quæ primitiarum loco Diis offeruntur: ut inquit Dionyſius Thrax. Πέλανος vero etiam dicitur ſpuma circa os concreta. Item, concreta & ſiccata lacryma arborum vel plantarum: veluti thus, gummi, &c. Item obolus, qui vati pro mercede datur.

Πελαργᾶν. Sic Pythagoras vocabat τὸ νουθετεῖν, i. e. admonere.

Πελαργιδεῖς. Ælianus. Ciconiarum pulli: quemadmodum ἀετιδεῖς, aquilarum pulli.

Πελαργικοὶ νόμοι. Ciconiarum leges. [Sic dictæ,] quod liberi parentes viciſſim alant. Sic Ariſtophanes.

Πελαργός. Ciconia. Quære in voce Ἀντιπελαργεῖν. Πελαργὸς proprie dicta ciconia, quod alas nigras & albas habeat. Πελὸν enim ſignificat nigrum; & ἀργὸν, album.

Πέλας. Juxta. Prope. [Et ὁ πέλας,] vicinus. *Romani vero provide ſemper cavebant, ne vi-*

1 Ποκάζειν] Sic recte habent MSS. Pariſ. At priores Editt. male, πυκάζειν.

2 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 575. (396. Ed. Baſ. P.) ſed ubi legitur πέκειν, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

3 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 881. (556. Ed. Baſ. P.) Vide etiam ſupra v. Βωστρεῖν.

4 Πέλανος. γίνεταί τινα πέμματα.] Ex Harpocratione: ſed qui plura habet. Confer etiam Etymologum.

5 Ἐν τῷ Ὀρέστῃ] Verſu 219. 220. Ad eundem locum Euripidis reſpexit eruditus Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. 1. v. 1077. ubi vocem πέλανος exponit. Verba ejus hæc ſunt: Πέλανος δὲ, ὁ διαπεπηγμένος καὶ ῥυπαρὸς, κατ' Ἀττικούς· ὡς καὶ Εὐριπίδης· Στόματος ἀφρώδη πέλανον. Et Etymologus: Ἀττικοὶ δὲ λέγουσι πέλανον πᾶν τὸ πεπηγὸς, ὡς Εὐριπίδης περὶ τοῦ ἀφροῦ τοῦ πεπηγότος περὶ τοὺς ὀδόντας οὕτως ἔθηκε τὴν λέξιν, ἀφρώδη πέλανον εἰπών. Confer etiam Scholiaſtam Æſchyli ad *Perſas*, v. 204.

6 Ὡς αὐτός φησι, καρποὶ———Θεοῖς ἀπαρχαί τινες] Locus hic turbatus eſt & corruptus, quem ſic ſcribendum eſſe putem: Εἰσὶ γὰρ καρποὶ μέλιτι δεδευμένοι, Θεοῖς ἀπαρχαί τινες· ὥς φησι Διονύσιος ὁ Θρᾷξ. Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum. Dionyſii autem Thracis, Grammatici celebris, meminit Athenæus lib. XI, pag. 501. & alii.

7 Πελαργᾶν. τὸ νουθετεῖν ἐκάλει ὁ Πυθαγ.] Idem tradit Laertius in *Pythagora*, ſegm. XX. unde Suidas.

8 Πελαργικοὶ νόμοι. διὰ τὸ ἀντιτρ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis *Avibus*, pag. 604. (419. Ed. Baſ. P.)

Ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
Παλαιὸς, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβεσιν·
Ἐπὴν ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους
Πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφειν.

Vide ibi Scholiaſtam.

9 Πλὴν πρόνοιαν ἀεὶ ἐπ.] Fragmentum hoc Polybio tribuunt Fulv. Urſinus, Caſaubonus, & Valeſius: quod auctius legitur ſupra v. Ἐμβαδεύειν.

βάλλοιεν τοῖς πέλας, μὴ δ' ἄρχοντες φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων.

Πελασγοί. ἐθνικόν.

Πελάτης. ὁ [1] ἀντιστρέφων, καὶ ὑπηρετῶν. Συναγανακτῶν τοῖς πελάταις κατὰ πλῆθος ἐληλυθόσιν. † Ὑπηρέτην τε, καὶ θεράποντα, ἢ πελάτην στρατιώτην, τὸν ἐκ τοῦ καταλόγου, ἐκώλυσε παρεῖναί τινι. καὶ αὖθις· Καὶ ἑαυτὸν πελάτην ἐκείνου λέγει τε καὶ ᾄδει.

Πελλαῖον ὄρος. καὶ Πελλαῖος, ὁ ἐκ Πέλλης πόλεως Μακεδονίας.

Πέλεθρα. πλέθρα. ἔστι δὲ μέτρον γῆς τὸ πλέθρον, [2] σταδίου ἕκτον.

Πελεκάνι. δοτική. [3] μήποτε βαρυτόνως προενεκτέον, ὡς ἀλίβας. πελεκὰν μέντοι, πελεκᾶνος, κοινῶς· πελεκᾶς δὲ, πελεκάντος, Ἀττικῶς. καὶ πελεκᾶς, πελεκᾶ, Δωρικῶς. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου, κρούοντος τὰ δένδρα· ἀφ' οὗ καὶ δενδροκολάπτης καλεῖται.

Πέλεκυς, πελέκεως. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

——— Καὶ [4] ἐστελεωμένος οὗτος
Ἐμβελθὴς τέχνας ὁ πρύτανις πέλεκυς.

Πέλεκυς, πελέκυος δέ.

Πελεκῶ, πελεκήσω, ξύλα. Πελεκίζω δὲ, τὸ μετὰ τῆς σπάθης κόπτω.

Πέλει. γίνεται. ἐστί.

Πελειάδες. περιστεραί. καὶ πέλειαν, περιστεράν.

Δειλαί τε δειλοῖσιν ἐφεδρεύουσι πέλειαι·
Ἄμμες δ' ἀτρέστοις ἀνδράσι τερπόμεθα.

Φησὶν ἀετός. † Πτηνῆς [5] ὡς ὄμμα πελείας πεφόβημαι. ἐπεὶ περιδεὲς ἐστι τὸ ζῶον. περιφραστικῶς δὲ, ὡς ἡ πέλεια.

Πέλλη, Πέλλης. ὄνομα πόλεως Θετταλικῆς.

Πελλήνη. πόλις. καὶ Πελληναῖος χιτών. ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορούντων ἱμάτια. ἐν δὲ Πελλήνῃ διάφοροι χλαῖναι ἐγίνοντο. [6] Ἀριστοφάνης·

Μῶν εὐθὺ Πελλήνης πέτεσθαι διανοῇ;

ἐπεὶ ἐν Πελλήνῃ ἐν τοῖς Ἡραίοις ἆθλον ἐτίθεντο χλαῖναν.

Πελίας. ὄνομα κύριον. καὶ Πελιάδης, ὁμοίως ὄνομα κύριον.

Πελιδνόν. μέλαν. λέγεται δὲ καὶ πελιδνὸν παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ πελιδνωθεῖσα, ὠχριάσασα. καὶ πελιδνουμένη, ἀντὶ τοῦ, μελαινομένη.

Πελιδνόν. [7] τὸ μεταξὺ ὠχρότητος καὶ μελανίας· οἱονεὶ μολιβδόχρουν. παρὰ Θουκυδίδῃ.

Πελλός. [8] ἔνθα τυρὸν κατασκευάζουσι, γάλα ἀμέλγοντες. σκάφη τις.

cinos ipſi priores aggrederentur, neve eos injuſto bello laceſſere viderentur.

Πελασγοί. Pelaſgi. Nomen gentis.

Πελάτης. Cliens. Miniſter. Famulus. *Una cum clientibus, qui frequentes venerant, indignatus.* † *Et miniſtrum, & famulum, & clientem, vel militem legionarium cuiquam adeſſe vetuit.* Et iterum: *Se illius clientem eſſe dicit & prædicat.*

Πελλαῖον ὄρος. Mons Pellæus. Et Pellæus, qui eſt ex Pella Macedoniæ urbe.

Πέλεθρα. Idem quod πλέθρα. Jugera. Eſt autem πλέθρον menſura terræ, ſextam partem ſtadii continens.

Πελεκάνι. Dativus. Pelecano. Sed forte nomen hoc proferendum eſt cum acuto in penultima, ut ἀλίβας. Πελεκὰν, πελεκᾶνος, communiter dicitur. At πελεκᾶς, πελεκάντος, Atticum eſt. Et πελεκᾶς, πελεκᾶ, Doricum. Eſt autem genus avis, quod arbores roſtro tundit: unde etiam δενδροκολάπτης dicitur.

Πέλεκυς. Securis. Inſtrumentum fabrile. [In Epigrammate:] *Et manubriata hæc ſecuris, præcipuum artis [fabrilis] inſtrumentum.* Et πέλεκυς, υος, idem.

Πελεκῶ, πελεκήσω. Ligna ſecuri dolo, vel cædo. At πελεκίζω, ſecuri ferio, vel occido.

Πέλει. Fit. Exiſtit. Eſt.

Πελειάδες. Columbæ. Et πέλειαν, columbam. *Timidæque timidis inſidiantur columbæ. Nos vero intrepidis delectamur viris.* Aquila inquit. [Et Sophocles:] *Metu terreor, ut volucris columbæ oculus.* Animal enim iſtud valde timidum eſt. [Ὄμμα πελείας vero] periphraſtice vocatur ipſa columba.

Πέλλη. Pella. Urbis Theſſalicæ nomen.

Πελλήνη. Pellene. Urbs. Et Pellenæa tunica, ſive veſtis: quod dicitur de iis, qui veteres [& attritas] veſtes gerunt. Pellenæ vero præſtantes conficiebantur lænæ. Ariſtophanes: *Num recta Pellenam volare cogitas?* Pellenæ enim in feſto Junonis læna victoribus præmium proponebatur.

Πελίας. Pelias. Nomen proprium. Et Peliades, pariter nomen proprium.

Πελιδνόν. Lividum. Nigricans. Vox hæc etiam apud Thucydidem reperitur. Et πελιδνωθεῖσα, pallida, vel pallens. Et πελιδνουμένη, liveſcens, vel nigreſcens.

Πελιδνόν. Lividum. Color inter pallorem & nigrorem medius: qualis eſt color plumbi. [Vox exſtat] apud Thucydidem.

Πελλός. [Vas paſtorale,] in quo caſeum conficiunt, & in quod lac emulgent. Mulctra.

1 Ἀντιστρέφων] Eſt vox ſuſpecta, de qua amplius cogitandũ eſſe cẽſeo.

2 Σταδίου ἕκτον] Hinc emenda Heſychium, apud quem peſſimo errore legitur, σταδίους ἑκατόν.

3 Μήποτε βαρυτόνως προενεκτ.] Nota hæc ſumpta eſt ex Scholiaſta Ariſtophanis ad Aves pag. 583.

4 Καὶ ἐστελεωμένος οὗτος ἐμβρ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Leonidæ in fabrum ferrarium, qui ſenio confectus artis ſuæ inſtrumenta Minervæ dedicat. Ipſum Epigramma ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Ἀμφίξουν: quo Lectorem remittimus.

5 Πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας πεφ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Ajace*, pag. 9. ut Portus obſervavit.

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 607. (422. Ed. Baſ. P.) Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit. Confer etiam Heſychium v. Πελλήνη.

7 Πελιδνόν. τὸ μεταξὺ ὠχρ.] Ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. II. cap. XLIX.

8 Πελλός] Alias, πέλλα. Vide Heſychium.

Πελόν·

Πελόν. τὸ μέλαν χρῶμα.

Πελιοί. μέλανες. ὠχροί.

Πελοπίδης. ὁ τοῦ Πέλοπος.

Πέλωρ. μέγα τέρας.

Πελώρας. ὄνομα κύριον.

Πελώριος. μέγας. ἐν Ἐπιγράμμασι[1]·

Ὡς δὲ λέων ἤντησε πελώριος, ὡς ἐπὶ θοίναν
Χάσμα φέρων χαλεπόν.

καὶ Πελωριάς, ὄνομα τόπου.

Δῶρον[2] δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωριάδος.

Πέλωρον. μέγα. καὶ πελώρου, μεγάλου τέρατος.

Πελτασταί.[3] τοξόται. τοξόται οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες.

Πέλται. λόγχαι. καὶ ἀσπίδια τετράγωνα. καὶ[4] καταπέλται.

Πέλτον. [5] θωρακικὸν ὅπλον. καὶ [6] εἶδος ταρίχου. ἢ ἀσπὶς ἴτυν μὴ ἔχουσα.

Πέμματα. πλακούντια. [7] Ἀῤῥιανός· Οἱ δὲ ξένια ἔφερον, θύννους ἐν κριβάνοις ὠπτημένους, καὶ πέμματα ὀλίγα, καὶ βαλάνους φοινίκων.

Πέμπελος.[8] γέρων. καὶ γραῦς. παρὰ τὸ πέμπεσθαι εἰς τὸν ᾅδην.

Πέμπειν. τὸ πομπεύειν. Μένανδρος Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ· [9] Μικρὰ Παναθήναια ἐπεὶ δι' ἀγορᾶς πέμποντες ἐμοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος. καὶ πέμψαντες, τὸ πομπεύσαντες, παρὰ Θουκυδίδῃ. καὶ πέμπομαι, αἰτιατικῇ.

Πέμπτῃ φθίνοντος. ἐν ταύτῃ αἱ τῆς μοιχείας γραφαὶ ἐδίδοντο. Μένανδρος Χαλκίδι.

Πέμψιν. ἀποστολήν.

Πενέσται.[10] οἱ παρὰ [11] Θεσσαλῶν μὴ γένει δοῦλοι, ἀπὸ τῶν ὑπὸ Αἵμονος ἐν Ἄρνῃ νικηθέντων Βοιωτῶν, οὐ φυγόντων τὴν παρ' αὐτῶν δουλείαν, ἀλλὰ μεινάντων μέχρι τῆς τρίτης γενεᾶς, καὶ φιληδούντων ἐπὶ τῇ χώρᾳ. παρέδοσαν δὲ αὐτοὺς ἐφ' ὅρκῳ, ἐπὶ τῷ μήτε παθεῖν ἐργαζόμενοι, μήτε [12] ἐκβῆναι ἀπὸ τῆς χώρας. καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖναι, Μενέσται καλούμενοι, ὕστερον Πενέσται μετωνομάσθησαν, παραφθαρέντος τοῦ χαρακτῆρος. οὓς ἐν Λακεδαίμονι καλοῦσιν Εἵλωτας, τούτους Θετταλοὶ Πενέστας λέγουσι. κέχρηνται δὲ τῷ ὀνόματι καὶ Θετταλοὶ καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐπὶ τῶν κρατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ δουλευόντων τοῖς κεκρατηκόσι.

Πελόν. Color lividus, vel nigricans.

Πελιοί. Nigri. Pallidi. Lividi.

Πελοπίδης. Pelopides. Pelopis filius.

Πέλωρ. Ingens monſtrum.

Πελώρας. Peloras. Nomen proprium.

Πελώριος. Magnus. Ingens. In Epigrammate: *Huic vero ingens leo obviam venit, terribili oris rictu, tanquam prædam devoraturus.* Et Pelorias, nomen loci. *Donum autem ſum ex ſacra Peloriade.*

Πέλωρον. Magnum. Ingens. Et πελώρου. Ingentis monſtri.

Πελτασταί. Sagittarii. Vel, peltaſtæ, qui peltas, vel haſtas tenent.

Πέλται. Peltæ. Haſtæ. Item, parva ſcuta quadrata. Et καταπέλται, catapultæ.

Πέλτον. Peltum. Pelta. Scutum Thracicum. Item, ſalſamenti genus. Vel, clypeus, cujus ambitus ferro munitus non eſt.

Πέμματα. Placentulæ. Placentæ. Arrianus: *Illi vero hoſpitibus munera ferebant, thynnos in clibanis aſſatos, & exiguas placentas, & palmarum glandes.*

Πέμπελος. Capularis ſenex, vel vetula. [A πέμπω mitto:] quod ad Orcum mittatur.

Πέμπειν. Mittere. Deducere. Pompam ducere. Menander *Hypobolimæo*, vel *Ruſtico*: *Poſtquam Panathenæorum minorum pompam per forum te, Moſchion, ducentem vidit mater puellæ in curru.* Et πέμψαντες, qui pompam duxerunt: apud Thucydidem. Et πέμπομαι, accuſativo jungitur. Deduco. Proſequor.

Πέμπτῃ φθίνοντος. Die vigeſimo quinto menſis. Hoc die actiones contra adulteros inſtituere licebat. Menander *Chalcide.*

Πέμψιν. Miſſionem.

Πενέσται. Peneſtæ. [Sic vocabantur] apud Theſſalos non natura ſervi, ſed oriundi a Bœotiis, qui Arnæ ab Hæmone victi fuerunt, nec ſervitutem fugerunt, [quam ſerviebant] apud ipſos, ſed ibi permanſerunt ad tertiam uſque generationem; quod regione illa delectarentur. Se autem tradiderunt [Dominis] interpoſito jurejurando, ne opus facientes male tractarentur, neve ex illa regione excederent. Et a manendo Μενέσται; poſtea corrupta litera, Πενέσται dicti ſunt. Quos Lacedæmonii vocant Helotas; hos Theſſali Peneſtas dicunt. Hoc autem nomine & Theſſali & Lacedæmonii appellarunt eos, qui victi fuiſſent in bello, & victoribus ſervirent.

1 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. I. cap. XXXIII. Epigr. XXIX. ut Portus etiam obſervaverat. Ibi autem legitur, τῷ δὲ λέων, &c. uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Δῶρον δ' ἐξ ἱερᾶς εἰμὶ Πελωρ.] Pentameter hic eſt pars Epigrammatis in cochleam marinam, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum exhibuimus ſupra v. Λαβύρινθος.

3 Πελτασταί. τοξόται. τοξ.] Interpretatio hæc vocis πελτασταὶ dubia mihi videtur & ſuſpecta; qua certiorem vide in Lexicis vulgatis. Cæterum, poſterius τοξόται hic redundat; quo proinde expuncto locum hunc ſic legerim: Πελτασταί. τοξόται. ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. Sic etiam habet Photius in Lexico inedito.

4 Καταπέλται] Cave putes, vocem hanc eſſe interpretationem τοῦ πέλται: ſed loci hujus ſenſus eſt is, quem in verſione expreſſimus.

5 Θωρακικόν] Scribe, Θρᾳκικόν, ut habet Heſychius.

6 Καὶ εἶδος ταρίχου] Vide Athen. lib. III. pag. 121.

7 Ἀῤῥιανός] *De Rebus Ind.* pag. 561.

8 Πέμπελος] Vide infra v. Τυμβογέρων.

9 Μικρὰ Παναθ.] Fragmentum hoc Menandri corruptum eſt; quod ſic emendandum & numeris ſuis reſtituendum eſſe optime me monuit vir πολυμαθέστατος Richardus Bentlejus:

Μικρὰ Παναθήναια ἐπεὶ δή δι' ἀγορᾶς πέμποντά σε,
Μοσχίων, μήτηρ ἑώρα τῆς κόρης ἐφ' ἅρματος.

Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum.

10 Πενέσται] Confer omnino Athenæum lib. VI. pag. 264. & Euſtathium ad Il. N. pag. 954. qui ea, quæ de Peneſtis ibi tradit, ad verbum ex Athenæo deſcripſit.

11 Παρὰ Θεσσαλῶν] Scribendum eſſe, παρὰ Θεσσαλοῖς; uti & paulo poſt, παρ' αὐτοῖς, pro αὐτῶν, ex ſenſu manifeſtum eſt.

12 Ἐκβῆναι] Photius in Lexico inedito habet ἀπελαθῆναι: uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

Πενέσαι. [1] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Πενέσαι δὲ παρὰ Θετταλοῖς καλοῦνται οἱ παρὰ Λακεδαιμονίοις Εἵλωτες. οὐ μόνον δὲ τούτους Πενέσας καλεῖσθαί φησιν, ἀλλὰ καὶ [2] Θετταλικέτας. Τοῖς Πενέσαισι ξυνών. [3] οὕτως Ἀριστοφάνης.

Πενεστρίνη. πόλεως ὄνομα.

Πενθερά. τοῦ νυμφίου ἡ τῆς κόρης μήτηρ. καὶ πενθερὸς, ὁ πατήρ. Εὐριπίδης δὲ γαμβρὸν αὐτὸν παρὰ τάξιν λέγει. ὁ γοῦν Ἀλκμαίων τῷ Φηγεῖ φησι·

Καὶ [4] σ', ὦ γεραιέ, τήν τε παῖδα δὸς ἐμοὶ,
Γαμβρὸν [5] νόμιζε, καὶ [6] πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός.

Καὶ ὁ Πρωτεσίλαος τῷ Ἀλκάθῳ φησίν·

--- Ἄξιος [7] δ' ἐμὸς
Γαμβρὸς κέκλησαι, παῖδά μοι ξυνοικίσας.

Σοφοκλῆς δὲ τὸ ἔμπαλιν. εἶπε γὰρ πενθερὸν τὸν γαμβρὸν ἐν Ἰφιγενείᾳ. Ὀδυσσεύς φησι πρὸς Κλυταιμνήστραν περὶ Ἀχιλλέως·

Σὺ δ' ὦ μεγίστων τυγχάνουσα πενθερῶν.

ἀντὶ τοῦ, γαμβρῶν.

Πενθῆλος. ὄνομα κύριον.

Πένθος. Ὥστε πολὺ ὑπὲρ αὐτοῦ πένθος γενέσθαι. καὶ [8] πένθος ἱερόν· οἷον ἐν Λιβάνῳ τὸ ἐπ' Ἀδώνιδι καὶ Βύβλῳ.

Πενία. Διὰ τὰς ἀδίκους πάθας τῇ πενίᾳ ἐνήθλει. καὶ [9] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὐκοῦν δή που τῆς πτωχείας πενίαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.

Ὑμεῖς γ' οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον. ὁ μὲν γὰρ Διονύσιος ἐξώλης τύραννος· ὁ δὲ Θρασύβουλος φιλόπολις καὶ παντὸς λόγου κρείττων. ἐπὶ τῶν μὴ τὰ ὅμοια ποιούντων. πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· παρόσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπιτηδεύουσι.

Πενία. καὶ πένης. Πένης οὐχ ὁ μηδὲν κεκτημένος, ἀλλ' ὁ πολλῶν ἐφιέμενος. καὶ πλούσιος, οὐχ ὁ πολλὰ περιβεβλημένος, ἀλλ' ὁ μὴ πολλῶν δεόμενος.

Πενιχραλέον. εὐτελές. πενιχρόν.

Καὶ [10] ψαιστῶν ὀλίγον δέρμα πενιχραλέον.

Πενταέτηρον. πέντε ἐτῶν.

Πένταθλος. [11] ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἤσκη-

Πενέσαι. Peneſtæ. Demoſthenes in oratione contra Ariſtocratem. Peneſtæ apud Theſſalos vocantur, qui Helotes apud Lacedæmonios. Non ſolum autem eos vocari dicit Peneſtas, ſed etiam Theſſalœcetas. *Cum Peneſtis converſans.* Sic Ariſtophanes.

Πενεστρίνη. Peneſtrine. Nomen urbis.

Πενθερά. Socrus, ſive ſponſæ mater. Et πενθερὸς, ſocer. Euripides vero inuſitate ſocerum γαμβρὸν vocavit. Alcmæon enim *Phegeo* dicit: *Et te, o ſenex, qui filiam tuam mihi dediſti, ſocerum exiſtimo, & patrem, & ſervatorem meum.* Et Proteſilaus *Alcatho* dicit: *Merito autem ſocer meus vocaris, qui filiam tuam in matrimonium mihi dederis.* Contra vero Sophocles in *Iphigenia* generum πενθερὸν dixit. Ulyſſes enim ad Clytemneſtram de Achille dicit: *Tu vero, quæ maximos nacta es generos.* Πενθερῶν enim hic poſitum eſt pro γαμβρῶν.

Πενθῆλος. Penthelus. Nomen proprium.

Πένθος. Luctus. *Adeo ut ingens ejus cauſa luctus oboriretur.* Et, πένθος ἱερὸν, luctus ſacer: qualis erat ille, qui in Libano & urbe Byblo Adonidis gratia inſtituebatur.

Πενία. Paupertas. *Propter calamitates, injuria hominum ipſi inflictas, cum paupertate conflictabatur.* Et Ariſtophanes *Pluto*: *Atqui paupertatem mendicitatis dicimus eſſe ſororem. Vos ſane, qui Dionyſium Thraſybulo dicitis eſſe ſimilem.* Dionyſius enim fuit tyrannus crudeliſſimus: at Thraſybulus, patriæ amans, & omni laude major. Hoc igitur dicitur de illis, qui diſſimilia inter ſe conferunt. Paupertas vero ſortita eſt ſapientiam, quia pauperes multis artibus ſtudere ſolent.

Πενία. Paupertas. Et πένης, pauper. *Pauper eſt, non qui nihil poſſidet, ſed qui multa concupiſcit. Et dives, non qui multa poſſidet, ſed qui paucis indiget.*

Πενιχραλέον. Pauper. Vile. Tenue. [In Epigrammate:] *Et paucas placentas, vile munuſculum.*

Πενταέτηρον. Quinquennem. Vel, quinquenne.

Πένταθλος. Quinquertio. [Sic dictus eſt]

1 Πενέσαι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστ.] Ex Harpocratione.

2 Θετταλικέτας] Scribe Θετταλοικέτας, ut recte habet Harpocratio. Huc pulchre faciunt verba illa Athenæi loco ante laudato: *Φιλοκράτης δ' ἐν δευτέρῳ Θετταλικῶν καλεῖσθαί φησι τοὺς Πενέστας καὶ Θετταλοικέτας.*

3 Οὕτως Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 521. (357. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi ſic legitur:

Μόνος μόνοισι τοῖς Πενέσταισι ξυνὼν τῶν Θετταλῶν
Αὐτὸς Πενέστης ὢν ἐλάττων οὐδενός.

4 *Καί σ', ὦ γεραιὲ, τήν τε π.*] Ex brevi hoc & lacero fragmento colligi certo non poteſt, verum eſſe, quod Suidas affirmat; Euripidem vocabulum γαμβρὸς, (quod *generum* proprie ſignificat) pro *ſocero* hic accepiſſe. Contra enim Tragicus vocem illam ſenſu vulgari & communi adhibuit, ſi dicamus, in verſu priore pro, *καί σ', ὦ γεραιὲ*, ſcriptum fuiſſe, *καί μ', ὦ γεραιέ*: mutatione utique leviſſima. Tunc enim ſenſus hic erit: *Et tu, o ſenex Phegeu, filia tua mihi data, generum me puta*, &c. Erat enim Alcmæon Phegei gener; quippe qui filiam ejus Alpheſibœam uxorem duxerat: ut teſtatur Pauſanias in *Arcadicis*, pag. 492. Sed de vero loci hujus ſenſu certius conſtare nobis poſſet, ſi exſtaret hodie fabula Euripidis *Alcmæon*, ex qua fragmentum hoc depromptum eſſe nullus dubito.

5 Νόμιζε] Si in verſu præcedenti τὸ σὲ retinere placeat, ſcribendum hic puto, νομίζω: quam lectionem in verſione ſecutus ſum.

6 *Καὶ πατὴρ, σωτήρ τ' ἐμός*] Locum hunc ſic legerim & ſuppleverim:

——— *Καί πατὴρ σωτήρ τ' ἐμοὶ*
Ἀεὶ ἔσῃ.

Id eſt, *Et pater ſervatorque mihi ſemper eris.* Vel, *Ut pater & ſervator a me ſemper coleris.*

7 Ἄξιος] Lege, ἀξίως.

8 *Καὶ πένθος ἱερόν. οἷον ἐν Λιβ.*] Eadem leguntur etiam ſupra v. Ἄδωνις: ubi vide quæ notavimus.

9 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 58. (28. 29. Ed. Baſ. *P.*)

10 *Καὶ ψαιστῶν ὀλίγον δρ.*] Scribe,

Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον.

Sic enim recte legitur Anthol. lib. VI. cap. VII. pag. 555. ubi integrum Epigramma habes, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt. Vide etiam infra v. *Ψαιστά*.

11 *Πένταθλος. ὁ Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἤσκει γὰρ τ.*] Hæc leguntur apud Laertium in *Democrito*, Segm. XXXVII. unde ea *Suidas* ſumpſit.

τὸ γὰρ τὰ φυσικὰ, τὰ ἠθικὰ, τὰ μαθηματικὰ, καὶ τοὺς ἐγκυκλίους λόγους, καὶ περὶ τεχνῶν πᾶσαν εἶχεν ἐμπειρίαν. τούτου ἐστὶ καὶ τὸ, [1] Λόγος ἔργου σκιή.

Πεντακοσιομέδιμνοι.[2] τέσσαρα τέλη ἐποίησεν Ἀθηναίων πάντων ὁ Σόλων· ὧν ἦν ἓν τέλος καὶ οἱ Πεντακοσιομέδιμνοι.

Πένταχα. εἰς πέντε μέρη.

Πεντέκτενοι.[3] περιπόρφυροι. διὰ τὸ ἐνυφάνθαι περὶ τὰς ὤας πέντε κτένας πορφυροῦς.

Πεντέληθεν. ἀπὸ Πεντέλης πόλεως.

Πεντεσυρίγγῳ[4] ξύλῳ. τῇ ποδοκάκῃ. πέντε γὰρ ὀπὰς εἶχε, δι' ὧν οἱ πόδες, καὶ αἱ χεῖρες, καὶ ὁ τράχηλος ἐμβάλλονται.

Πέντε[5] τάλαντα ἡ Χίων πόλις διὰ τὸν πρωκτὸν ὀφλήσει. τούτους ὡς ἀκρασίαν μαλακίας ἔχοντας σκώπτει Ἀριστοφάνης· καὶ διὰ μαλακίαν τῶν πρωκτῶν εὐρυτέρων ὄντων, καὶ ἑτοίμων πρὸς τὸ ἀποπατεῖν.

Πεντετάλαντος[6] δίκη διαγέγραπται. τὸ πέντε ἄτρεπτον τηρεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Πεντετηρίς. πενταετηρίς.

Πεντεφρῆς.[7] ὄνομα κύριον.

Πεντηκόνταρχος. ὁ πεντήκοντα ἄρχων. ἢ ὁ [8] τῆς πεντηκοντόρου ἄρχων. ἐκαλεῖτο δὲ πεντηκόντορος ἡ ὑπὸ πεντήκοντα ἐρεσσομένη ναῦς.

Πεντηκοντούτης. πεντηκονταετὴς ἀνήρ. πεντηκοντοῦτις δὲ, θηλυκῶς, ἡ γυνή.

Πεντηκοστὴ,[9] καὶ πεντηκοστεύεσθαι, καὶ πεντηκοστολόγοι. Πεντηκοστὴ μὲν, τὸ τέλος, ὃ τελοῦσι. Πεντηκοστολόγοι δὲ, οἱ τοῦτο ἐκλέγοντες· Πεντηκοστεύεσθαι δὲ, τὸ πράττεσθαι τὴν πεντηκοστήν. ταῦτα δέ ἐστιν εὑρεῖν ἐν τῷ κατὰ Μειδίου, καὶ ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφὴν [10] Δημοσθένους, καὶ Ὑπερείδου ἐν τῷ περὶ τῶν Εὐβούλου δωρεῶν.

Πεντηκοστολόγιον. Καὶ λαβόμενος ἦγεν εὐθὺ τοῦ πεντηκοστολογίου.

Πεντάβολον[11] ἠλιάσασθαι. νικήσαντα τοὺς Πελοπον-

Democritus Abderites. Callebat enim Phyſica, Ethica, Mathematica, & diſciplinas liberales; omniumque artium peritus erat. Hujus eſt & dictum illud: *Oratio umbra actionum.*

Πεντακοσιομέδιμνοι. Solon omnes Athenienſes pro ratione cenſûs in IV. claſſes diſtribuit: quarum una erat illorum, qui a quingentorum modiorum cenſu, Πεντακοσιομέδιμνοι vocabantur.

Πένταχα. In quinque partes.

Πεντέκτενοι. [Veſtes,] purpureo limbo ornatæ: ſic dictæ, quod extimis illarum oris quinque purpurei pectines intexti eſſent.

Πεντέληθεν. Ex urbe Pentele.

Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ. Ligno, vel nervo quinque foramina habente: quibus & pedes, & manus, & collum inſeruntur.

Πέντε τάλαντ' ἡ Χ. *Urbs Chiorum culi tui ergo quinque talentis mulctabitur.* Chios enim Ariſtophanes perſtringit, ut homines incontinentes, & impudicos, & propter impudicitiam culos latiores habentes, & ad cacandum paratos.

Πεντετάλαντος δίκη διαγ. *Quinque talentorum dica expuncta eſt.* Vocabulum πέντε apud Atticos [in compoſitione] nunquam mutatur.

Πεντετηρίς. Quinquennium.

Πεντεφρῆς. Pentephres. Nomen proprium.

Πεντηκόνταρχος. Quinquaginta militum præfectus. Vel, pentecontori præfectus. Πεντηκόντορος autem dicebatur navis, quæ a L. remigibus agebatur.

Πεντηκοντούτης. Quinquagenarius vir. Πεντηκοντοῦτις vero, genere fœminino, mulier quinquagenaria.

Πεντηκοστὴ, & πεντηκοστεύεσθαι, & πεντηκοστολόγοι. Πεντηκοστὴ, ſive Quinquageſima, eſt vectigal quoddam, ſic dictum. Πεντηκοστολόγοι vero, qui vectigal illud colligunt. Et πεντηκοστεύεσθαι, quinquageſimam exigere. Hæc vocabula exſtant in oratione Demoſthenis contra Midiam, & in ea adverſus Lacriti exceptionem; itemque in oratione Hyperidis de Eubuli largitionibus.

Πεντηκοστολόγιον. Locus, ubi vectigal, *Quinquageſima* dictum, exigitur, vel penditur. *Eumque prehenſum recta ad Pentecoſtologium duxit.*

Πεντάβολον ἠλιάσ. *Ob pentobolum jus in He-*

1 Λόγος ἔργου σκιή] Sic recte habet Laertius loco laudato. At in prioribus Editt. Suidæ peſſime legitur, λόγος Ἑρμοῦ αἰκία: quod Wolfius & Portus bona fide verterunt, *Sermo Mercurii flagellum.* Turpiſſimi nempe mendi nullam habuerunt ſuſpicionem: unde mirum non eſt, eos a vero hujus loci ſenſu quam longiſſime aberraſſe. Cæterum, mendum hoc Suidæ etiam ante nos recte notarunt, & ita, ut diximus, corrigendum eſſe monuerunt viri doctiſſimi. Ægidius Menagius ad Laertium in *Democrito*; & Richardus Bentlejus in Diſſertatione de Phalaridis Epiſt. pag. 191.

2 Πεντακοσιομέδιμνοι. Τέσσ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἱππεὺς, & v. Ἱππεῖς.

3 Πεντέκτενοι] Confer Heſychium v. Πεντεκτενοῦ.

4 Πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis *Equit.* pag. 349. (246. Ed. Baſ. *P.*)

Δῆσαί σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγγῳ ξύλῳ.

Vide ibi Scholiaſtam.

5 Πέντε τάλαντ' ἡ Χίων π.] Ariſtophanes *Pace*, pag. 634. (440. Ed. Baſ. *P.*)

Πέντε τάλαντ' ἡ πόλις ἡ Χίων
Διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

6 Πεντετάλαντος δίκη διαγέγραπται] Ariſtophanes *Nubib.* pag. 170. [101. Ed. Baſ. *P.*]

Ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπταί μοι δίκη.

Huc Suidas reſpexit.

7 Πεντεφρῆς] *Geneſ.* XXXIX. ubi legitur, Πετεφρῆς.

8 Ὁ τῆς πεντηκοντόρου ἀρχ.] Ex Harpocratione.

9 Πεντηκοστὴ, καὶ πεντηκοσ.] Ex Harpocratione.

10 Δημοσθένους, καὶ Ὑπερείδου] Sic ex Harpocratione reſcripſi. In prioribus enim Editt. male legitur, Δημοσθένης, & Ὑπερείδης. Confer Meurſium *Lect. Attic.* lib. V. cap. XXVIII.

11 Πεντάβολον] Et hic, & paulo poſt ſcribendum eſt πεντώβολον, per ω in ſyllaba ſecunda. Cæterum, nota hæc referenda eſt ad locum aliquem Ariſtophanis, qui ubi exſtet, nunc non recordor.

νησίους, δικάσαι μέχρις Ἀρκαδίας, λαμβάνοντα μισθὸν πεντάβολον, ἀλλ' οὐ τριώβολον. καὶ πεμπώβολον, ὁμοίως.

Πεξάμενος. κτενίσας. ξάνας.

Πέος.[1] τὸ σπήλαιον. Πέος δὲ, τὸ αἰδοῖον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

καὶ αὖθις·

[2]Ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

καὶ αὖθις·

—— [3]Πότερον, ὡς ἀνὴρ τρέφῃ;

Ποῦ δὲ τὸ πέος;

Καὶ αὖθις·

[4]Τίς τοῦ Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρικε.

Πεπάλαχθε.[5] κληρώθητε. πάλος γὰρ, ὁ κλῆρος.

Πεπάρηθος.[6] νῆσος, οὐκ ἄπωθεν Εὐβοίας. καὶ Πεπαρήθιος, ἐξ αὐτῆς.

Πεπαρθενευκέναι.[7] διαλελυμένα τῇ μίξει.

[Id eſt, vitiatam, vel ſtupratam eſſe. Dicitur de virgine.]

Πεπαρμένον.[8] πεπερονημένον. καθηλωμένον. τετρυπημένον.

Πεπαρῳνήκασιν. ἡμαρτήκασι.

Πέπαμαι. ἐκέκτηθο. Πῶ γὰρ, τὸ κτῶμαι. καὶ πολυπάμμων, ὁ πολλὰ κεκτημένος. ἐν Ἐπιγράμμασι·

——— [9]Πέπαται γὰρ οὐ μέγα τοῦτο

Κληρίον, ἐν λυπρῇ τῇδε γεωλοφίᾳ.

Πεπαίνει. πραΰνει.

Πεπελτωμένα.[10] πεπιναρωμένα.

Πεπεμμένου πλακοῦντος. ἀντὶ τοῦ, ποιηθέντος. [11]Τῶν τετράδι πεπεμμένων. ἐπειδὴ ἔξω τῶν ἑορτῶν ἡμέραι τινὲς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι Θεοῖς ἱεραί· οἷον νουμηνία, καὶ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνι· τετάρτη, Ἑρμῇ· ὀγδόη, Θησεῖ.

Πέπειρον. ἀκμαῖον. εἴρηται δὲ ἐπὶ ὀπώρας ὡραίας. γραῦς φησι [12]παρὰ Ἀριστοφάνει·

Οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἔν-

εστιν· ἀλλ' ἐν ταῖσι πεπείροις.

Οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι

Μᾶλλον, ἢ 'γὼ, τὸν φίλον.

Πεπιασμένοις.[13] μεμιασμένοις. [14]Αἰλιανός· Φάγοι

liæa dixiſſe [*eum ferunt.*] Id eſt, victis Peloponneſiis eum jus dixiſſe uſque ad Arcadiam, accepta quinque obolorum mercede, non vero trium. Et πεμπώβολον, idem.

Πεξάμενος. Qui pexuit. Qui carminavit. Qui verberavit.

Πέος. [Imo, σπέος.] Spelunca. At πέος, penis. Ariſtophanes *Nubibus: Nihil* [*habeo*] *præter penem in dextra.* Et iterum: *Ut penis ſponſi domi maneat.* Et iterum: *Utrum vir es? At ubi penis eſt?* Et iterum: *Quis Odomantum penem depilavit?*

Πεπάλαχθε. Sortimini. Sortes ducite. Πάλος enim eſt ſors.

Πεπάρηθος. Peparœthus, Inſula, non procul ab Eubœa ſita. Et Πεπαρήθιος, qui eſt ex illa Inſula.

Πεπαρθενεῦσθαι. [Scribi debet, διαπεπαρθενεῦσθαι. Proprie,] membro virili diviſam eſſe.

Πεπαρμένον. Trajectum. Transfixum. Clavis trajectum. Perforatum.

Πεπαρῳνήκασιν. Contumelia affecerunt. Petulanter alicui inſultarunt.

Πέπαται. Poſſedit. Πῶ enim, poſſideo. Et πολυπάμμων. Qui multa poſſidet. Locuples. In Epigrammate: *Poſſidet enim exiguum hunc fundum in ſterili iſto colle.*

Πεπαίνει. Lenit. Mollit. Maturum reddit.

Πεπελτωμένα. Sordidata. Sordida.

Πεπεμμένου πλακοῦντος. Placentæ piſtæ. Vel, confectæ. [Ariſtophanes: *Placentæ,*] *quarto die menſis piſtæ.* Nam præter dies feſtos alii quidam dies quoque apud Athenienſes Diis ſacri habebantur: ut novilunium, & dies ſeptimus, Apollini; quartus, Mercurio; octavus, Theſeo.

Πέπειρον. Maturum. Dicitur [proprie] de fructu maturo. Anus apud Ariſtophanem inquit: *Non enim puellis adoleſcentibus ſapientia ineſt, ſed fœminis maturæ jam ætatis: nec ulla magis amicum ſuum amare velit, quam ego.*

Πεπιασμένοις. Inquinatis. Sordidis. Ælianus:

1 Πέος.] Imo, σπέος.

2 Ὅπως ἂν οἰκουρ.] Ariſtophanes *Acharnenſibus*, pag. 421. (302. Ed. Baſ. *P.*)

3 Πότερον ὡς ἀνὴρ τρ.] Ariſtoph. *Theſmophor.* pag. 774. (515. Ed. Baſ. *P.*)

4 Τίς τοῦ Ὀδομ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 378. (268. Ed. Baſ. *P.*)

5 Πεπάλαχθε. κληρ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Η. v. 171.

6 Πεπάρηθος] Ex Harpocratione: ſed apud quem legitur Πεπάρηθος, & Πεπαρήθιος, per η.

7 Πεπαρθενευκέναι] Imo, διαπεπαρθενευκέναι. Vide ſupra v. Διαπεπαρθενευκέναι, & v. Διακεκορευκέναι; & quæ ibi notavimus.

8 Πεπαρμένον. πεπερ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Homericum Il. Α. v. 245. 246.

————Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ

Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.——

Scholiaſta: Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον. χρυσοῦς ἥλους ἔχον, ἢ διαπεπερονημένον αὐτοῖς ἠσφαλισμένον. Ultima ſic emendanda ſunt, ἢ διαπεπερονημένον. ἀντὶ τοῦ, ἠσφαλισμένον. Obiter hic etiam emendo Heſychium, apud quem in ſerie ſita ſic legitur: Πέπαρμαι. δι' ὅλου κατέχομαι. † Πεπερόνημαι. καθήλωμαι. Dupliciter hic peccatum eſt. Primum enim pro δι' ὅλου ſcribi debet, δι' ἥλου, i. e. clavo: & deinde nota diſtinctionis poſt κατέχομαι tollenda eſt, & quæ ſequuntur, cum præcedentibus conjungenda. Sunt enim interpretatio vocis πέπαρμαι, ut ex ſenſu & ſerie literarum manifeſtum fit.

9 Πέπαται γὰρ οὐ μέγα τοῦτο κλ.] Verba hæc ſunt pars Epigrammatis, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Λυπρά.

10 Πεπελτωμένα] Portus ſuſpicabatur ſcribendum eſſe, πεπελλωμένα; a πελλὸς, niger, lividus: quam conjecturam non puto omnino ſpernendam eſſe. Τὸ πεπελτωμένα enim haud ſane mihi placet: utpote quod corruptum eſſe exiſtimo.

11 Τῶν τετράδι πεπεμμένων] Ariſtophanes *Pluto*, pag. 107. (52. Ed. Baſ. *P.*)

Οἴμοι πλακοῦντος τῶν τετράδι πεπεμμένων.

Vide ibi veterem Enarratorem, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

12 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Eccleſiaz.* pag. 750. (505. Ed. Baſ. *P.*)

13 Πεπιασμένοις] Vocabulum hoc eſt ſpurium & adulterinum, cujus correctio potius quam interpretatio eſt ſequens μεμιασμένοις. Impoſuit hic enim Suidæ corruptus codex Æliani, in quo pro μεμιασμένοις ſcriptum erat πεπιασμένοις: quod cum librarius aliquis doctior animadvertiſſet, ad marginem Suidæ μεμιασμένοις ſcribendum eſſe notavit: quæ correctio in textum poſtea irrepſit. Simili modo interpolatus eſt Suidas ſupra v. Βρυάζει, v. Γαλῆ, v. Ἔσπαλλεν, v. Θέλγει, & v. Καλατροφή: ubi vide, quæ notavimus.

14 Αἰλιανός] *Hiſtor. Anim.* lib. II. cap. XLI. ſed ubi hodie recte legitur μεμιασμένοις.

δ' ἂν

δ' ἂν τρίγλη καὶ ἀνθρώπου νεκροῦ, καὶ ἰχθύος· φιληδοῦσι δὲ μᾶλλον τοῖς πεπιασμένοις καὶ κακόσμοις.

Πεποιθημένος. πεποιθήσας. θαῤῥήσας. καὶ πεποιθὼς, θαῤῥῶν.

Πεπίθοιμεν. πείσοιμεν.

Πεπιλημένη. συνεσφιγμένη. [1]Ἰώσηπος· Μέλας, τὸ σῶμα ἰσχνὸς, τὴν σάρκα πεπιλημένος· ἀλλ' ἐνῴκει τις ἡρωϊκὴ ψυχὴ λεπτῷ σώματι.

Πεπλαδηκός. ὑγρανθέν. σεσηπός.

Πεπλασμένῳ. κακούργῳ.

Πεπλεγμένη [2]φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις ὑποπίπτουσα τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει· καὶ ξιφοειδὴς φάλαγξ γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Πεπληγώς. παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πλήσσων. τὸν παρακείμενον παρείληφε.

Πέπλον. περιβόλαιον. ἱμάτιον γυναικεῖον.

Πέπλος.[3] ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις πέπλος τὸ ἄρμενον τῆς Παναθηναϊκῆς νεώς· ὃ οἱ Ἀθηναῖοι κατεσκεύαζον τῇ Ἀθηνᾷ διὰ πενταετηρίας· ἧς καὶ τὴν πομπὴν διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ ἐποίουν μέχρι τοῦ Ἐλευσινίου. πέπλον δὲ τοῦτο ἐκάλουν, διὰ τὸ [4]ἐρεοῦν αὐτὸν εἶναι. ἐνεγέγραπτο δὲ ἐν αὐτῷ ὁ Ἐγκέλαδος, ὃν ἀνεῖλεν ἡ Ἀθηνᾶ. ἦν δὲ τῶν Γιγάντων εἷς. ἢ ὅτι νικήσαντες οἱ Ἀθηναῖοι, πέπλον ἐποίησαν τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ἐνέγραψαν τοὺς ἀρίστους ἐν αὐτῷ.

Πέπλος.[5] περὶ τοῦ πέπλου τοῦ ἀναγομένου τῇ Ἀθηνᾷ τοῖς μεγάλοις Παναθηναίοις, οὐ μόνον παρὰ τοῖς ῥήτορσίν ἐστιν ἡ μνήμη, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς. Πέπλος καλεῖται καὶ ἑανόν. ἔστι [6]δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδυμα.

Πεπλώματα. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δυσπινῆ.

Πεπνυμένος. συνετός.

Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας δεδεμένοι. [7]Τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵπποι πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν.

Πεποδισμένοι. τοὺς πόδας κατεσχημένοι. [8]Ξενοφῶν· Πονηρὸν ἐστὶ νυκτὸς στράτευμα Περσικόν. οἱ γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται.

Πέπομαι. παθητικόν. πέπωκα δέ.

Πέπον.[9] προσφιλέστατε. προσηνέστατε.

Mullus autem & cadavere hominis & piſcis veſcitur; maximeque delectatur cibis ſordidis & male olentibus.

Πεποιθημένος. Confiſus. Fretus. Et πεποιθὼς, confidens.

Πεπίθοιμεν. Perſuadeamus.

Πεπιλημένη. Conſtricta. Condenſata. Stipata. Joſephus: *Colore erat nigro, corpore exili & macilento: ſed in tenui corpuſculo animus heroicus habitabat.*

Πεπλαδηκός. Humectatum. Humidum. Putrefactum.

Πεπλασμένῳ. Ficto. Fallaci.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστ. Implicita phalanx eſt ea, quæ cogitur ſeſe accommodare locis, in quæ incidit, teredinis more; & enſi ſimilis eſt, ordineſque habet multiplici modo inſtructos.

Πεπληγώς. Apud Homerum dictum eſt pro πλήσσων, percutiens. Præteritum [enim pro præſenti] ſumpſit.

Πέπλον. Peplum. Amiculum. Muliebre veſtimentum.

Πέπλος. Peplus. Apud Athenienſes Peplus proprie dicebatur velum Panathenaicæ navis, quam Athenienſes quarto quoque anno inſtruebant Minervæ: cujus etiam pompam per Ceramicum ad Eleuſinium uſque ducebant. Velum autem hoc dicebatur *Peplus*, quod [admodum] tenue eſſet. In eo depictus erat Enceladus, quem Minerva occidit. Is autem unus erat ex Gigantibus. Vel, quia Athenienſes, cum victoriam reportaſſent, peplum Minervæ fecerunt, & in eo depinxerunt viros, qui ſe ſtrenue in bello geſſiſſent.

Πέπλος. Peplus. Pepli, qui Panathenæis majoribus Minervæ in pompa ferebatur, non ſolum apud Oratores fit mentio, ſed etiam apud Comicos. Peplus dicitur etiam ἑανόν. Eſt autem peplus, amiculum muliebre.

Πεπλώματα. Pepla, ſive pepli. Vide in v. Δυσπινῆ.

Πεπνυμένος. Prudens. Cordatus.

Πεποδισμένοι. Qui pedes ligatos habent. Pedicis conſtricti. [Xenophon:] *Perſarum equi pedicis plerumque conſtricti ſunt, ne, ſi ſoluti ſint, fugiant.*

Πεποδισμένοι. Pedicis conſtricti. Qui pedes habent ligatos. Xenophon: *Exercitus Perſarum noctu ad rem gerendam ineptus eſt. Equi enim ipſorum ligati ſunt.*

Πέπομαι. Potus ſum. Abſorptus ſum. At πέπωκα, bibi, [per ω ſcribitur.]

Πέπον. Amiciſſime. Jucundiſſime.

1 Ἰώσηπος] Lib. VII. *de Bello Jud.* pag. 945. ubi de milite quodam fortiſſimo & audaciſſimo, cui Sabinus nomen erat, verba fiunt.

2 Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐσ.] Confer Ælianum in *Tact.* cap. XLVIII.

3 Πέπλος. ἰδίως παρὰ τοῖς Ἀθην.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 322. Confer etiam Meurſium *Panathen.* cap. XVIII. & Petitum *de Leg. Att.* pag. 24.

4 Ἐρεοῦν] Lege ἀραιὸν, i. e. tenue, vel rarum; ut habet Scholiaſta Ariſtophanis loco laudato.

5 Πέπλος. περὶ τοῦ πέπλου τοῦ εἶναι.] Ex Harpocratione.

6 Ἔστι δὲ ὁ πέπλος γυναικεῖον ἔνδ.] Interdum tamen etiam vox hæc pro veſtimento virili accipitur, ut apud Sophoclem *Trachin.* pag. 352.

Ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐυφῆ πέπλον
Δώρημ' ἐκείνῳ τἀνδρὶ τῆς ἐμῆς χερός. Vide ibi Scholiaſtam.

7 Τοῖς Πέρσαις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἵππ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem *de Expedit. Cyri*, pag. 311. ut Portus monuit.

8 Ξενοφῶν] Loco laudato.

9 Πέπον. προσφιλέστατε. προσηνέστατε] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Ε. v. 109.

Πέπονες.[1] ἔκλυτοι. ἀσθενεῖς. [2] ἐν Ἐπιγράμματι·
——— Ὄφρα τάχιστα
Λικμήσῃ πεπόνων καρπὸν ἀπ' ἀσταχύων.
ἀντὶ τοῦ, ὡραίων.

Πέπονες. Molles. Infirmi. Effœminati. [Item, maturi.] In Epigrammate: *Ut celerrime ventilaret frumentum, e maturis ſpicis [excuſſum.* Πεπόνων enim hic poſitum eſt pro ὡραίων.

Πέπορδα. [3] Ἀριστοφάνης·
Ἥδομαι γὰρ, καὶ γέγηθα, καὶ πέπορδα, καὶ γελῶ
Μᾶλλον, ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς.
ἀντὶ τοῦ, [4] ἐάσας. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄφεων τῶν ἐκδυομένων τὸ γῆρας. Ἥδομαι γὰρ ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα, τουτέστι, τὸν πόλεμον, μᾶλλον ἢ ἐκδὺς τὸ γῆρας.

Πέπορδα. Pepedi. Ariſtophanes: *Lætor enim, & gaudeo, & pedo, & rideo magis, quam ſi ſenectutem exuiſſem,* [*poſtquam clypeum effugi.*] Tranſlatio ducta eſt a ſerpentibus, qui veterem pellem deponunt. Ἀσπίδα vero dixit pro πόλεμον, i. e. bellum.

Πεποροποιημένος. ἐκ τοῦ πόρος.

Πεποροποιημένος. Dicitur de loco, qui meatus habet, & pervius eſt. A ποροποιέω.

Πεπορπημένος.[5] ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον, πόρπῃ συνεχόμενον, ὡς μὴ ἀφίστασθαι τῶν ὤμων. κεῖται [6] παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Τῶν δ' ἀνδρῶν τοὺς τοῖς σώμασιν ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἡλικίαις πρεσβυτέρους, καὶ ἀπὸ τῶν νόμων τοῦ στρατεύεσθαι ἀφειμένους, ἰδεῖν ἦν καθ' ὅλην τὴν πόλιν τότ' ἐπὶ γήρως [7] ὀδῷ περιφθειρομένους, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους.

Πεπορπημένος ἱμάτιον διπλ. Indutus veſte duplici, quæ fibulis adſtricta eſt, ne ab humeris decidat. Exſtat hæc phraſis apud Lycurgum in oratione contra Timocratem. *Viros autem corporibus imbecilles, & ætate provectiores, & per leges a militia immunes, videre erat per totam urbem tunc in ipſo ſenectutis limine miſere oberrantes, veſtibuſque duplicibus, quæ fibulis adſtrictæ erant, indutos.*

Πεπότηται. ἀνέπτη, ἀνεκουφίσθη, καὶ μετέωρα ἤδη φρονεῖ. [8] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Ἡ ψυχή μου πεπότηται.

Πεπότηται. Volat. In altum volatu fertur. Sublimia animo agitat. Ariſtophanes: *Animus meus ſublimis volat.*

Πεπώρωται. τετύφλωται.

Πεπώρωται. Excæcatus eſt.

Πεπραξικοπηκότα.[9] ἀντὶ τοῦ προδεδωκότα.

Πεπραξικοπηκότα. Proditionem molientem, ſive, proditurum.

Πεπρᾶσθαι [10] καὶ πωλεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πεπρᾶσθαι, πάντῃ καὶ πάντως ἀπέβη. τὸ δὲ πωλεῖσθαι ἔστιν ὅτε καὶ οὐκ ἀποβαίνει. ἐνδέχεται γὰρ τὸ ἐπι πωλούμενον μὴ πραθῆναι.

Πεπρᾶσθαι & πωλεῖσθαι [in ſomniorum interpretatione] differunt. Nam τὸ πεπρᾶσθαι, i. e. diſtractum, vel venditum eſſe, omnino & plene eventum ſortitur: at τὸ πωλεῖσθαι, i. e. vendi, non ſemper eventum habet. Contingit enim interdum, ut τὸ πωλούμενον non diſtrahatur.

Πέπρισται. κέκοπται.

Πέπρισται. Serra diſſectus eſt.

Πεπρωμένη. εἱμαρμένη. τύχη. γένεσις.

Πεπρωμένη. Fatum. Fortuna. Genitura.

Πεπρωμένον. εἱμαρμένον. ὡρισμένον. [11] πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς πέρας.

Πεπρωμένον. Fatale. Quod fato decretum eſt. Quaſi dicas πεπερασμένον, definitum, vel ad finem perductum.

Πέπλαται. ἥπλωται.

Πέπλαται. Expanſum eſt. Explicatum eſt.

Πεποιωμένον. ποιότητα ἔχον.

Πεποιωμένον. Qualitate præditum.

1 Πέπονες. ἔκλυτοι] Artemidorus lib. I. cap. LXIX. Καὶ γὰρ τὸ πέπον, ἔκλυτον καλεῖται.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. pag. 554.

3 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 644. (445. Ed. Baſ. *P.*) Inde autem verſus poſterior ſic ſupplendus eſt:

Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς, ἐκφυγὼν τὴν ἀσπίδα.

4 Ἐάσας] Portus ἀπὸ κοινοῦ repetendum putabat, γῆρας: quaſi Suidas τὸ γῆρας ἐκδὺς exponere voluiſſet per ἐάσας τὸ γῆρας. Sed fallitur. Nam ἐᾶν τὸ γῆρας, non ſignificat, ſenium deponere, vel exuere; ſed potius, ſenium miſſum facere, vel non attingere. Quare abſque hæſitatione reſcribo νεάσας, i. e. juveneſcens. Senium enim deponere, nihil aliud eſt, quam juveneſcere: & ſerpentes, a quibus tranſlatio hic ſumpta eſt, exuta vetere pelle quaſi juveneſcere videntur.

5 Πεπορπημένος. ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον π.] Locus hic non ſolum corruptus eſt, ſed etiam mutilus, & male interpunctus; qui ſic ſcribendus & diſtinguendus eſt: Πεπορπημένος ἱμάτιον διπλοῦν. τουτέστι, περικείμενος ἱμάτιον διπλοῦν, πόρπῃ συνεχόμενον. In ſubjuncto enim loco Lycurgi inter alia & hæc leguntur, διπλᾶ ἱμάτια ἐμπεπορπημένους: quam phraſin Suidas in principio articuli hujus explicandam proponit: tametſi fatear, notam hanc ad vocem ἐμπεπορπημένος potius, quam πεπορπημένος, referri debuiſſe. Portus loco huic, quem male affectum eſſe videbat, alio modo conſulere conabatur: ſed cujus conjectura omnino eſt ἀνεμιαία, nec ſolida ratione ſubnixa. Exiſtimabat enim poſt πεπορπημένος inſerendam eſſe vocem πόρπημα, ejuſque interpretationem eſſe ea, quæ ſequuntur, ἱμάτιον διπλοῦν περικείμενον, πόρπῃ συνεχόμενον. Sed præterquam quod τὸ πόρπημα nihil omnino faciat ad ſubjunctum locum Lycurgi, quippe in quo nulla vocabuli ejus fit mentio; falſum etiam eſt, vocem illam ſignificare ἱμάτιον διπλοῦν. Ne dicam, ſecundum hanc conjecturam ſupervacaneum etiam fore vocabulum περικείμενον, quippe quo omiſſo dici potius oportebat, ἱμάτιον διπλοῦν πόρπῃ συνεχόμενον. Sed opinionem hanc manifeſte falſam pluribus verbis refellere neceſſarium non duco. Quamvis enim, ut proverbium fert,

Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι,

non vereor tamen, ne quis in his literis judicio ſit adeo corrupto, ut præ frugibus noſtris Porti βαλάνους eligere velit.

6 Παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους] Mauſſacus ad Harpocrationem v. Αὐτόλυκος, recte monuit, hic apud Suidam ſcribendum eſſe, παρὰ Λυκούργῳ ἐν τῷ κατὰ Λεωκράτους. Locus enim a Suida hic citatus exſtat in oratione, quam orator ille contra Leocratem ſcripſit, pag. 153. ubi tamen hodie pro περιφθειρομένους legitur διαφθειρομένους: minus recte, ut puto. Cæterum, Stephanus in Lexico ſuo Tom. II. pag. 1184. locum hunc Lycurgi Antiphonti tribuit; vel errore memoriæ, vel ab alio quodam deceptus: quod ideo obiter hic moneo, ut Lector ſibi ab errore illo Stephani caveat.

7 Ὀδῷ] Id eſt, limine. Ab ὀδὸς, quod idem eſt ac οὐδός. Apud Lycurgum loco laudato hodie legitur, οὐδῷ: quarum lectionum utraque ſana eſt, & uſu recepta.

8 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 143. (78. Ed. Baſ. *P.*)

9 Πεπραξικοπηκότα] Eſt vox Polybio familiaris. Vide Excerpta a Valeſio edita, pag. 21.

10 Πεπρᾶσθαι καὶ πωλεῖσθαι διαφ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Artemidori lib. IV. cap. XVI. ut Pearſonius recte obſervaverat.

11 Πεπερασμένον ἀπὸ μοίρας εἰς π.] Lego & ſuppleo, οἱονεὶ πεπερασμένον. λέγεται δὲ ἐπὶ μοίρας, παρὰ τὸ πέρας. Lectio enim vulgata eſt calx abſque arena.

Πεπυ-

Πεπυκασμένον. ἐσκεπασμένον. περιβεβλημένον. Εἶτα ἐν ἑτέρᾳ σκηνῇ ξυνῆλθεν ἠμφιεσμένη τε καὶ καταπεπυκασμένη οὐκ ἄλλως ἐξ ἱματίων σηρικῶν.

Πέπυσται. ἠκηκόει.

Περᾷ. πλέει.

Πέρα. ἐπίρρημα. ἀντὶ τοῦ περαιτέρω. Τὸ πέρα δὲ ἀντιτείνοντας ξυνδεῖν. καὶ αὖθις· Δασμολογοῦντες αὐτοὺς τῆς δυνάμεως πέρα. καὶ αὖθις· Οὐ δυναμένων δὲ τὸ πέρα φέρειν, δι' ὕβριν τε καὶ ὠμότητα. καὶ αὖθις· Ἀρρήτων ἀρρητότερα, καὶ κακῶν πέρα. καὶ αὖθις· Εἰπόντες δὲ τοῦ Ἰωτόμου τὸ τόλμημα, ἔπαυσαν αὐτὸν τὸ πέρα ἀμφιγνοοῦντα. καὶ [1] Ἀριστοφάνης·

Ἆρ' οἶσθ', ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσοι πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
Καταιθαλώσω;

καὶ αὖθις· Ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ πέρα ἄγειν ἀπείχετο. ἀντὶ τοῦ, πλεονάκις.

Περᾶναι. τελειῶσαι.

Περάνῃ. αὐθυποτακτικόν. ἀντὶ τοῦ, τελειώσῃ.

Περαντικός. πέρας ἐπιτιθεὶς τοῖς λόγοις.

Πέρασις βίου. ἡ τελευτή.

——————— [2] Δότε
Βίου πέρασιν καὶ καταστροφήν τινα
Εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν ἀεί.

Εἰ μὴ δοκῶ ἐλαττόνως ἔχειν τὰ κακά, καὶ δεῖσθαι προσθήκης κακῶν. καὶ πέρατα, τέλη.

Περγαμηναί. αἱ μεμβράναι. αἱ δέρρεις.

Περγάμιον. [3] δήμιον.

Πέργαμον. τὴν πόλιν Ἴωνες λέγουσιν. οἱ δὲ, πάντα τὰ ὑψηλά.

Περγασῆθεν. [4] δῆμος ἡ Περγασὴ τῆς Ἐρεχθηΐδος. τὸν μέντοι δημότην διχῶς λέγεσθαί φασι, Περγασέα τε, καὶ Περγασηνόν.

Περγαῖος.

Πέρδεσθαι. Ὅτι [5] Ἀργύριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο, ὡς καὶ πέρδεσθαι αὐτόν.

Περδίκκας, [6] ὁ Μακεδών· καὶ κλίνεται Περδίκκου. ὃν ἔκτειναν ἐξ ἐπιβουλῆς οἱ Μακεδόνες, ἄνδρα τά τε πολέμια κράτιστον γενόμενον, καὶ μεγαλονοίᾳ λελησάμενον διαφερόντως· ἐξ οὗ δὴ καὶ τὸ ὑπέρογκον αὐτοῦ τοῦ φρονήματος εὐθαρσὲς πρὸς πάντα κίνδυνον ἦν. τό τε ἄγαν μεγαλήγορον, σὺν ᾧ πάντας Μακεδόνας ὑπερφρονεῖν ἔδοξε, τάς τε εὐπραγίας αὐτοῦ φθόνου ἐπαξίας ἐποίει. ἐπὶ δὲ τοῦ φθόνῳ μῖσος ἐπεγίνετο, καὶ τὸ μὴ φέρειν ὑπὲρ σφᾶς ὄντα τε καὶ ὀνομαζόμενον. ὅθεν καὶ τὴν ἐν τοῖς πταίσμασι μεταβολὴν σὺν ὀργῇ τῆς πρόσθεν [7] ὑποψίας μᾶλλον, ἢ κρίσεως ἀληθεστάτης δικασάσης, εἰς τὸ κατ' αὐτοῦ ἐπιβούλευμα ἐποιοῦντο.

Πεπυκασμένον. Tectum. Amictum. Veſtitum. *Deinde in alio tentorio [cum viro] congreſſa eſt, ſericis veſtibus haud negligenter veſtita & ornata.*

Πέπυσται. Audiverat.

Περᾷ. Trajicit. Navigat.

Πέρα. Adverbium. Ultra. Ulterius. Amplius. *Eos vero, qui ulterius reſiſterent, vinculis conſtringi juſſit.* Et iterum: *Tributa ab ipſis exigentes majora quam pro facultatibus.* Et iterum: *Cum autem illi [hominem] ulterius ferre non poſſent, propter ejus inſolentiam & crudelitatem.* Et iterum: *Omni oratione majora, omnemque malorum modum excedentia.* Et iterum: *Cum autem Iotomi facinus narraſſent, ulteriorem dubitationem ei exemerunt.* Et Ariſtophanes: *An ignoras, me, ſi Jupiter poſthac malo aliquo me affecerit, ædes ipſius & domos Amphionis combuſturum eſſe?* Et iterum: *Ille vero Seleuciam ſæpius petere deſiit.*

Περᾶναι. Perfeciſſe. Ad finem perduxiſſe.

Περάνῃ. Subjunctivus. Perfecerit. Ad finem perduxerit.

Περαντικός. Qui verbis finem imponit.

Πέρασις βίου. Vitæ finis. [Sophocles:] *Date vitæ finem & exitum aliquem, niſi vobis videar nondum ſatis infelix & miſer eſſe.* Vel, niſi vobis nondum ſatis malorum habere videar, ſed indigere acceſſione aliqua. Et πέρατα, fines, termini.

Περγαμηναί. Membranæ. Pelles Pergamenæ.

Περγάμιον. Pergamium. Eodem modo effertur, quo δήμιον.

Πέργαμον. Pergamum urbem. Sic Jones. Alii vero omnia excelſa [ſic appellant.]

Περγασῆθεν. Ex Pergaſe. Pergaſe erat populus tribus Erechtheidis: cujus popularem dupliciter vocari ajunt; Περγασέα, & Περγασηνόν.

Περγαῖος. Pergæus.

Πέρδεσθαι. Pedere. Argyrius ob mollitiem adeo infamis erat, ut & [publice] pederet.

Περδίκκας. Perdiccas, Macedo. Declinatur Περδίκκου. Hunc ex inſidiis Macedones interfecerunt, virum bellicoſiſſimum, & excellenti ingenii magnitudine, & propter animi præſtantiam pericula omnia confidenter adeuntem, & immodica magniloquentia, qua Macedones omnes deſpicere videbatur; ſuamque felicitatem invidiæ reddebat obnoxiam. Invidiam odium eſt ſecutum, & indignatio: cum eum ſuperiorem & eſſe & dici ferre non poſſent. Unde poſt acceptam cladem, ex iracundia magis ſuperioris deſpicientiæ, quam veri judicii ratione, inſidias illi ſtruxerunt. *Wolf.*

1 Ἀριστοφάνης] *Avibus.* pag. 599. (415. Ed. Baſ. P.)
2 Δότε βίου πέρασιν καὶ καταστρ.] Fragmentum hoc legitur apud Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 274. ut Pearſonius monuit.
3 Περγάμιον. δήμιον] Sic etiam habent Heſychius & Photius in Lexico inedito. At de ſenſu amplius cogitandum cenſeo.
4 Περγασῆθεν. δῆμος ἡ Περγ.] Ex Harpocratione.
5 Ὅτι Ἀργύριος τοσοῦτον ἐπὶ μαλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 19. (10. Ed. Baſ. P.) Confer Noſtrum ſupra v. Ἀργύριος, ubi eadem leguntur.
6 Περδίκκας, ὁ Μακ.] Quæ hic Suidas de Perdicca refert, deprompta ſunt ex ſcriptore aliquo, qui hodie intercidit.
7 Ὑποψίας] Lege, ὑπεροψίας.

Περδίκειος κάρα. καὶ περδίκειος πούς.

Περδίκειος κάρα. Caput perdicis. Et περδίκειος πούς, pes perdicis. [Scribitur per diphthongum ει.]

Πέρδικος ἱερὸν παρὰ τῇ Ἀκροπόλει. Εὐπαλάμῳ γὰρ ἐγένοντο παῖδες, Δαίδαλος, καὶ Πέρδιξ· ἧς υἱὸς Κάλως· ᾧ φθονήσας ὁ Δαίδαλος τῆς τέχνης, ἔρριψεν αὐτὸν κατὰ τῆς Ἀκροπόλεως· ἐφ' ᾧ ἡ Πέρδιξ ἑαυτὴν ἀνήρτησεν. Ἀθηναῖοι δὲ αὐτὴν ἐτίμησαν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν Καμικοῖς τὸν ὑπὸ Δαιδάλου ἀναιρεθέντα, Πέρδικα εἶναι τοὔνομα.

Πέρδικος ἱερὸν παρὰ τῇ Ἀκρ. Perdicis fanum juxta Arcem erat. Eupalamo enim liberi fuerunt Dædalus & Perdix: cujus filius fuit Calos. Huic cum Dædalus ob artem invideret, eum de Arce præcipitavit. Quamobrem Perdix ſe ipſam ſuſpendit: quam Athenienſes [poſt mortem] coluerunt. Sophocles vero in Comicis tradit, ei, qui a Dædalo ſublatus ſit, Perdici nomen fuiſſe.

Περαία. ὄνομα τόπου.

Περαία. Peræa. Nomen loci.

Περραιβοί. ἔθνος.

Περραιβοί. Perræbi. Gens.

Περαίνειν.[1] τὸ συνουσιάζειν.

Περαίνειν. Cum fœmina coire.

Περαίνοντας. τελειοῦντας.

Περαίνοντας. Perficientes. Ad finem perducentes.

Περαιωθέντες. περάσαντες.

Περαιωθέντες. Qui trajecerunt. Qui tranſierunt.

Περαιτέρω. πλέον. πάνυ.

Περαιτέρω. Ulterius. Magis. Omnino.

Περεγρῖνος.[2] ὄνομα κύριον.

Περεγρῖνος. Peregrinus. Nomen proprium.

Περένη. πόλις.

Περένη. Perene. Urbs.

Περήτεια. ἡ [3] περιαγγέλλουσα τὴν ὥραν.

Περήτεια. Quæ horam annuntiat.

Πέρι. περισσῶς.

Πέρι. Pro περισσῶς. Eximie. Excellenter. Supra modum.

Περί. ἀμφί. κύκλῳ.

Περί. Circum. Undique. Circum circa.

Περιαγειρόμενοι. [4] Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρόμενοι ἀθληταί. Πολιτείας πέμπτῳ ἐπὶ τέλει. λέγεται γὰρ ὅτι τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἆθλα προυτίθεσαν τοῖς ἀγωνιζομένοις, ὃν τρόπον καὶ Ὅμηρος, καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἱστοροῦσιν. ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο χωρὶς ἄθλων ἀγωνίζεσθαι, τοὺς νικήσαντας οἱ μὲν κατὰ φιλίαν ἢ συγγένειαν προσήκοντες στεφάνοις ἀνέδουν· τῶν δ' ἄλλων οἱ μὲν [5] σύνεγγυς καθήμενοι, καὶ πλησιάζοντες, πλέονος ἄξια ἐπετίθεσαν· οἱ δὲ πορρώτερον, ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον περιερχομένους· ὡς καὶ νῦν τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνισαμένοις [6] ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ, χιτῶνας. ἐκ τούτου σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευομένους τοὺς ἀθλητὰς ἐπαγείρειν, καὶ λαμβάνειν τὰ διδόμενα. ὅθεν Σιμωνίδης Ἀετίλλου φησὶν οὕτω· Τίς δὴ τῶν νῦν τοσσάσδε πετάλλοισι μύρτων, ἢ στεφάνοισι ῥόδων ἀνεδήσατο νίκας ἐν ἀγῶνι περικτιόνων. ἔνιοι δὲ τοῦτο τὸ ἔθος ἀπὸ Θησέως τὴν ἀρχὴν λαβεῖν. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ Κρήτης κομισθέντα, μετὰ τὸ ἀνελεῖν τὸν Μινώταυρον, οἱ ἀπὸ τῆς χώρας ἄνθεσι καὶ φύλλοις ἔβαλλον, καὶ τοῖς παροῦσι καρποῖς ἐτίμων.

Περιαγειρόμενοι. A circumſtantibus munera colligentes, vel corrogantes. *Ut athletæ coronati munera a circumſtantibus colligentes.* [Plato] lib. x. *de Republ.* in fine. Antiquis quidem temporibus præmia certantibus proponebantur, ut Homerus, & alii poetæ tradunt. Poſtquam vero ſine præmiis certari cæptum eſt, amici & cognati victorum coronis eos redimibant: alii vero prope ſedentes, vel ſtantes, majoris pretii res in eos congerebant. Qui vero remotiores erant, flores & folia in circumeuntes conjiciebant: ut & nunc in eos, qui certamine cum præclara laude defuncti ſunt, petaſos & zonas, nonnulli etiam veſtes, conjicere ſolent. Hinc mos inolevit, ut athletæ in orbem euntes, munera a circumſtantibus colligerent & acciperent. Unde Simonides Aetilli filius ſic inquit: *Quis noſtra ætate tot frondibus myrtorum aut coronis roſarum in certamine finitimorum ob victorias redimitus fuit?* Quidam vero tradunt, conſuetudinem hanc a Theſeo ortam eſſe. Eum enim ex Creta occiſo Minotauro reverſum populares floribus & foliis cumularunt, & fructibus, qui tunc aderant, honorarunt.

Περιαγκώνισμα.

Περιαγκώνισμα. Res ob omni parte eminentias cubitis ſimiles habens.

Περιάγνυται. περικλᾶται. οἱονεὶ, περιίσχεται. καὶ περιαγνυμένου. περικλωμένου. Πρὸς τὴν ἑσπερίαν τοῦ κόλπου ἀκτὴν, τοῦ περὶ τῇ Αἴνῳ τῇ πόλει περιαγνυμένου.

Περιάγνυται. Circumfringitur. Vel, cingitur, ambitur. Et περιαγνυμένου, circumfracti, cincti. *Ad occidentale littus ſinus, qui urbem Ænum circumluit.*

1 Περαίνειν] Confer Heſychium v. Κολεασμὸς, & v. Λακωνικὸν τρόπον.

2 Περεγρῖνος] De eo vide Lucianum, qui mortem ejus comico-tragicam lepide deſcribit.

3 Περιαγγέλλουσα] Heſychius habet παραγγέλλουσα: qui præterea poſt ὥραν addit, τοῖς κεκτημένοις, i. e. Dominis.

4 Ὥσπερ οἱ νικηφόροι περιαγειρ.] Hæc ſunt verba Platonis, quæ leguntur lib. x. *de Republ.* in fine: non vero, ut Suidas vel proprio, vel librariorum errore, falſo hic tradit, libro v.

5 Σύνεγγυς] Sic recte habent MSS. Pariſ. At priores Editt. συγγενεῖς: quod ſenſus manifeſto reſpuit.

6 Ἐπιβάλλουσι πετάσους καὶ ζώνας· οἱ δὲ χιτ.] Locum hunc illuſtramus ſupra v. Ἀχερδοῦνα: ubi nos vide.

Περιάγξαι.

Περιάγξαι. περιστρέψαι. συνθλίψαι.

Περιαγοραῖος. λάλος.

Περιαγωγάς. τὰς ἐν κύκλῳ περιφοράς. Ἀετοὶ δὲ ἕξ, κυκλοτερεῖς περὶ τὸ στρατόπεδον ποιησάμενοι περιαγωγὰς, ἐν δεξιᾷ διέστησαν.

Περιαθρεῖν. περισκοπεῖν.

Περίακτος. ὁδός.

Περιαλγῶν. ἀχθόμενος. Κἀγὼ περιαλγῶν τοῖς γεγονόσι, διὰ γραμμάτων ἐδεόμην ἀναπεμφθῆναι ὡς τὸν πατέρα τὸν ὑμέτερον.

Περίαλος. τὸ ἰσχίον.

Περιαλουργός. [1] Ἀριστοφάνης περὶ Λυσιστράτου·

Περιαλουργὸς κακοῖς,
Ῥιγῶν τε, καὶ πεινῶν ἀεὶ,
Πλὴν ἢ τριάκονθ᾽ ἡμέρας
Τοῦ μηνὸς ἑκάστου.

Τουτέστιν, ὁ κακοῖς βεβαμμένος. ἢ ὁ βαθὺς τοῖς κακοῖς. μετήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς βαφῆς τῆς πορφύρας τῆς [2] θαλαττοβαφοῦς· ὅτι ἐκ βάθους τὸ ὄστρεον εὑρίσκεται. ἀλουργὶς δὲ, ἡ πορφύρα.

Περιαμησάμενος. θερίσας.

Περίανδρος, Κυψέλου, Κορίνθιος, τῶν ζ´ Σοφῶν, γεγονὼς κατὰ τὴν λή ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον, ἔπη δισχίλια. οὗτός ἐστι Περίανδρος, ὁ διὰ λύπην ἰδίαν ἀποθανών· ὡς καὶ τὸ [3] ἐπ᾽ αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ, οὕτως ἔχον·

Μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
Τέρπεο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι Θεός.
Καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίανδρος ἀπέσβη,
Οὕνεκεν οὐκ ἔτυχεν πρήξιος, ἧς ἔθελεν.

Περίανδρος, [4] ὁ Κυψέλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν τοῦ πατρὸς κατὰ πρεσβεῖον παραλαμβάνει, καὶ ὑπὸ ὠμότητος καὶ βίας ἐξέτρεψεν [5] αὐτὴν εἰς τυραννίδα· καὶ δορυφόρους εἶχε τριακοσίους· ἐκώλυσέ τε τοὺς πολίτας δούλους κτᾶσθαι, καὶ σχολὴν ἄγειν, ἀεί τινα αὐτοῖς ἔργα ἐξευρίσκων. εἰ δέ τις ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καθέζοιτο, ἐζημίου, δεδιὼς μή τι βουλεύοιντο κατ᾽ αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἄλλο τοῦτον ἄνομον ἐργάσασθαι, νεκρᾷ τῇ ἑαυτοῦ γυναικὶ μιγέντα ὑπ᾽ ἔρωτος. ἐστρατεύετο δὲ συνεχῶς, καὶ ἦν πολεμικὸς, τριήρεις τε ναυπηγησάμενος, ἐχρῆτο ἀμφοτέραις ταῖς θαλάτταις. Φασὶ δέ τινες αὐτὸν καὶ τῶν ἑπτὰ Σοφῶν γεγονέναι. τὸ δὲ οὐκ ἦν.

Περιανθίζω. ἄνθη συλλέγω.

Περιαοιδός. ἐγκύκλιος ᾠδή.

Περιάπτω. δολιχή.

Περιάγξαι. [Præfocare.] Contorquere. Conterere.

Περιαγοραῖος. Circumforaneus. Loquax. Rabula forenſis.

Περιαγωγάς. Flexus, qui in orbem fiunt. Circumactiones. *Sex autem aquilæ, cum circum caſtra in orbem volaſſent, ad dextram in diverſa diſceſſerunt.*

Περιαθρεῖν. Circumſpicere.

Περίακτος. Epithetum viæ.

Περιαλγῶν. Vehementer dolens. Graviter dolens. *Ego vero graviter dolens ob ea, quæ facta fuerant, per literas rogavi, ut ad patrem veſtrum remitterer.*

Περίαλος. Coxa.

Περιαλουργός. Totus velut purpuræ colore tinctus. Ariſtophanes de Lyſiſtrato inquit: *Totus velut immerſus malis, frigenſque & eſuriens ſemper, præterquam triginta dies menſis cujuſque.* Vel, qui malis infectus eſt, tanquam colore quodam. Vel, qui alte malis immerſus eſt. Tranſlatio ducta eſt a tinctura purpuræ marinæ. Oſtreum enim illud ex fundo maris petitur. Et ἀλουργὶς dicitur veſtis purpurea.

Περιαμησάμενος. Qui meſſuit.

Περίανδρος. Periander, Cypſeli F. Corinthius, unus ex ſeptem Sapientibus; qui vixit Olympiade XXXVIII. Scripſit præcepta de vita humana, verſibus 2000. Hic eſt Periander ille, qui animi ægritudine mortuus eſt: ut & Epigramma in ipſum ſcriptum teſtatur, quod ſic habet: *Nunquam dolore afficiaris, ſi voti tui compos non fias: ſed omnibus, quæ Deus dederit, læto animo fruaris. Nam & ſapiens ille Periander mœrore confectus obiit, quod rem cupitam non eſſet adeptus.*

Περίανδρος. Periander, Cypſeli Corinthiorum Regis filius, ætatis privilegio acceptum a patre regnum crudelitate ac violentia in tyrannidem vertit, trecentos ſatellites circum ſe habens. Interdixit etiam civibus, ne mancipia coemerent: &, ne in otio agerent, novitate operum aſſidue eos vexabat. Quod ſi quem forte ſedentem in foro reperiſſet, ſtatim mulctabat, metuens, ne qua conſpiratio adverſus ſe iniretur. Aliud quoque nefarium facinus patraſſe dicitur; amoris ſcilicet impotentia cum uxore jam mortua rem habuiſſe. Porro, bellicoſus erat inprimis, crebraſque expeditiones ſuſcipiebat, ac triremibus ædificatis utrumque late tenebat mare. Sunt qui hunc unum e ſeptem Sapientibus fuiſſe opinantur: falſo tamen.

Περιανθίζω. Flores colligo.

Περιαοιδός. Carmen encyclium.

Περιάπτω. Appendo. Dativo jungitur.

1 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 412. (295. Ed. Baſ. *P.*)

2 Θαλαττοβαφοῦς] Apud Scholiaſtam Ariſtophanis loco modo laudato legitur θαλάσσης; & deinde, ἀλουργὴς ἐσθὴς, ἡ πορφυρᾶ.

3 Τὸ ἐπ᾽ αὐτῷ ἐπίγρ.] Epigramma hoc refert etiam Laertius in vita Periandri.

4 Περίανδρος, ὁ Κυψέλου υἱὸς, τοῦ βασιλέως Κορ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Nicolai Damaſceni, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 450. unde ea Noſter deſcripſit.

5 Αὐτὴν] Sic habet MS. Pariſ. A. itemque Nicolaus Damaſcenus loco laudato. At in prioribus Editt. minus recte legitur, ἑαυτήν.

Περιαστράπτω. αἰτιατικῇ.

Περιαστράπτω. Accuſativo jungitur. Circumfulgeo.

Περιαυθαδίζεται. ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται. ἢ, μέγα φρονεῖ περὶ ἑαυτοῦ.

Περιαυθαδίζεται. Superbe ſe gerit. Magnifice de ſe ſentit.

Περιαυτίζεται. περὶ ἑαυτοῦ μέγα φρονεῖ. ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει.

Περιαυτίζεται. De ſe magnifice ſentit. Vel; eadem ſæpe repetit & inculcat.

Περιαυτολογεῖν. περὶ ἑαυτοῦ λέγειν. τουτέστι, μεθ' ὑπερηφανίας.

Περιαυτολογεῖν. Cum jactantia de ſe loqui.

Περιβάδην.[1] ἀμφιπλίξ. παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Πλὶξ γὰρ τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα.

Περιβάδην. Ἀμφιπλὶξ ſignificat idem quod περιβάδην, i. e. circumeundo, vel obeundo: [eaque vox reperitur] apud Sophoclem in *Triptolemo*. Πλὶξ enim eſt greſſus: & πλίγματα, ſaltus, paſſus.

Περιβαλλόμενος. περιποιούμενος. περιβαλλόμενος δὲ πολλὴν λείαν, ἐπῆγεν ἐπὶ τὸ νεόκτιστον φρούριον. † Ὁ[2] δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σῶμα τοῦ Σπαρτιάτου οὐ περιέβαλε μόνον, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα. καὶ αὖθις· Καὶ πλοῦτον περιβάλλει ἀνδρὶ πένητι μὲν, εὐσεβεῖ δὲ, καὶ ἀεὶ θεραπεύοντι οἱ τὸν νεών. καὶ αὖθις· Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ πολλὴν σοφίαν περιβαλλόμενος.

Περιβαλλόμενος. Acquirens. Sibi comparans. *Cum autem ingentem prædam coegiſſet, eam in recens conditum caſtellum comportavit.* † *Apollonius vero Leonidæ Spartani corpus amplexus eſt, viri virtutem admiratus.* Et iterum: *Et divitias confert in virum, pauperem illum quidem, ſed pium, & aſſiduum ædis ſuæ cultorem.* Et iterum: *Cum exiguo tempore magnam ſapientiam ſibi comparaſſet.*

Περιβαλλομένους. περιλαμβανομένους. Ξενοφῶν· Τοὺς ἐπιτηδείους ἄλλους ἄλλοσε ἀφῆκε καταθεῖν, καὶ ἐκέλευε περιβαλλομένους, ὅπως τις ἐπιτυγχάνῃ, ἐλαύνειν πρὸς αὐτόν. καὶ Πολύβιος· Ὁ δὲ Ἄτταλος περιβαλλόμενος πλείω λόγον, ὑπεμίμνησκεν αὐτοὺς τῆς ἀνέκαθεν τῶν προγόνων ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ, διεξελθών. καὶ Αἰλιανός· Οἱ δὲ τοὺς ὑπηρέτας αὐτῶν δεσμοῖς περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον ἄγουσιν.

Περιβαλλομένους. Aſſumptos. Xenophon: *Ad excurſionem faciendam idoneos, alios alio dimiſit, iiſque præcepit, ut raptis, in quæ incidiſſent, ad ſe contenderent.* Et Polybius: *Attalus autem prolixiore oratione habita, iis priſcam majorum virtutem in memoriam revocavit.* Et Ælianus: *Illi vero miniſtros illorum vinculis conſtrictos in theatrum duxerunt.*

Περίβαρα.[3] ὑποδήματα. καὶ περιβαρίδες, ὑποδήματα γυναικῶν. Θεόπομπος ἐν Σειρῆσιν· Ὑπὸ σοῦ λαβὼν τὰς περιβαρίδας.

Περίβαρα. Peribara. Calceamenta [quædam.] Et περιβαρίδες, peribarides, ſive calcei muliebres. Theopompus in *Sirenibus*: *A te acceptis peribaridibus.*

Περιβάς. ἐποχησάμενος. περιβὰς δὲ τὸν ἵππον, ἐλαύνει ὡς ἐπὶ τὸ θορυβούμενον.

Περιβάς. Qui adſcendit. Qui conſcendit. *Cum autem equum conſcendiſſet, ad locum, ubi tumultus erat, contendit.*

Περίβλεπτος. ἔξοχος. μέγιστος.

Περίβλεπτος. Inſignis. Conſpicuus. Excellens. Maximus.

Περιβόλαιον. περιβολή. ἔνδυμα. [4]Ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν ἡ θεία γραφή. ἐπεὶ οὖν ἡ γῆ πανταχόθεν ὕδασι περιέχεται, μεγάλοις καὶ μικροῖς πελάγεσιν, εἰκότως περιβόλαιον αὐτῆς εἴρηκεν ὁ Δαβίδ.

Περιβόλαιον. Amiculum. Indumentum. Aquas Oceani S. Scriptura abyſſum vocat. Quoniam igitur terra aquis undique cingitur, minoribus nempe & majoribus maribus; merito David [aquas] terræ amiculum vocavit.

1 Περιβάδην. ἀμφιπλίξ] In nota hac inverſa ſunt omnia. Τὸ ἀμφιπλὶξ enim oportebat articuli eſſe caput, & περιβάδην ejus interpretationem: quandoquidem interpretatio ſemper notior & clarior eſſe debet voce illa, quæ exponitur; quod hic ſecus ſe habet. Τὸ ἀμφιπλὶξ enim eſt vox poetica, multoque obſcurior & ignotior altera, cui interpretationis loco ipſa ſubjecta eſt. Deinde, ex hoc loco Suidæ, ut nunc conceptus eſt, Lector colligat, Sophoclem in *Triptolemo* voce περιβάδην uſum eſſe: cum alii Grammatici contra Tragici illius teſtimonium vocis ἀμφιπλὶξ gratia advocent. Etymologus v. Εὖ πλίσσοντο: Εὖ πλίσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον, καὶ διέβαινον. πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν· καὶ πλίγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Σοφοκλῆς Τριπτολέμῳ·

Δράκοντε δ' αἶρον ἀμφιπλὶξ εἰληφότε.

περιβάδην. Pro δ' αἶρον hic legendum eſt θαιρὸν: ut apud Pollucem loco ſtatim citando. Heſychius enim v. Θαιρὸς expreſſe teſtatur, Sophoclem in *Triptolemo* vocabulo illo uſum eſſe: qui quidem quin ad ipſum illum locum Tragici, quem Etymologus citat, reſpexerit, nullus dubito. Pollux lib. II. cap. IV. pag. III. Ὅθεν καὶ τὸ διαβαίνειν οἱ ποιηταὶ ἀμφιπλήσσειν (lege, ἀμφιπλίσσειν) λέγουσι· καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλήξ, (lege, ἀμφιπλίξ) ὡς καὶ Σοφοκλῆς κατεχρήσατο ἐπὶ δρακόντων, εἰπών· Θαιρὸν ἀμφιπλὶξ εἰληφότα. Enarrator Comici ad *Acharnenſes*, p. 382. Ἀπεπλίξατο. ἀπεσείσατο. ἀπέφυγεν. πλὶξ γὰρ, τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα, τὰ πηδήματα. ὅθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. Ex his locis Grammaticorum, (ex quorum ultimo Suidas ſua deſcripſit) clare patet, τὸ ἀμφιπλὶξ eſſe gloſſam, περιβάδην vero ejus interpretationem; & proinde Suidam inconſiderate admodum ordinem iſtum hic invertiſſe, notamque hanc ad vocem περιβάδην retuliſſe, quæ, ut diximus, ad vocem ἀμφιπλὶξ referenda erat. Cæterum, Grammatici, ut ex citatis illorum locis patet, τὸ ἀμφιπλὶξ interpretantur περιβάδην, i. e. *circumeundo*, vel *obeundo*: quæ interpretatio tamen τῷ περιπλὶξ potius convenit. Πλίσσεσθαι enim eſt διαβαίνειν, i. e. crura divaricare ad ingrediendum: unde περιπλίσσεσθαι recte interpreteris περιβαίνειν, i. e. circumire, & περιπλὶξ, περιβάδην. At ἀμφιπλίσσεσθαι (unde ἀμφιπλὶξ) erit, utrumque pedem alternatim promovere, quod illi, qui ingrediuntur, faciunt. Τὸ ἀμφὶ enim in compoſitione non ſignificat circumcirca, ſed utrinque: veluti ἀμφιδέξιος non eſt, undique dexter, ſed, utraque manu dexter. Sed de ſignificatione τοῦ ἀμφιπλὶξ certius nobis conſtare poſſet, ſi extaret hodie fabula Sophoclis *Triptolemus*, ubi vocabuli hujus ſedes erat. Fragmentum enim, quod Etymologus loco ante laudato inde adducit, tam breve eſt, ut de ſenſu ejus nihil certi ſtatui poſſit.

2 Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος τὸ Λεωνίδου σ.] Locus hic apud Philoſtratum *de Vit. Apoll.* lib. IV. cap. VII. ſic legitur: Καὶ τὸ Λεωνίδου σῆμα τοῦ Σπαρτιάτου μονονοὺ περιέλαβεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα, &c. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt. Vide etiam infra v. Περιεβάλοντο.

3 Περίβαρα] Sic recte habet MS. Pariſ. A. itemque Heſychius & Pollux. At in prioribus Edit. male excuſum eſt, περίβαλα.

4 Ἄβυσσον δὲ καλεῖ τὴν ὑγρὰν οὐ.] Hæc Suidas ſumpſit ex Theodoreto ad Pſalm. CIII. v. 6. ubi David ſecundum verſionem τῶν LXX. inquit: Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ.

Περιβολή.

Περιβολή. εἶδος λόγου δεινότητος. Ἀλαζόνας φασὶν εἶναι τοὺς Ἕλληνας, τὰ οἰκεῖα αἴροντας διά τε ἐπιγραμμάτων, καὶ συγγραφῆς, καὶ τῆς ἄλλης τῶν λόγων πομπείας τε καὶ περιβολῆς. καὶ περιβολὴ, ὁ πλοῦτος. [1] Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβολῇ γέργηθες, ἥ τε τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες.

Περιβολή. Genus orationis, qua rem exaggeramus. [Vel, orationis ambitus & periodus.] *Ajunt Græcos eſſe jactabundos, utpote qui ſua & epigrammatibus & hiſtoriis [magnifice celebrent,] & ingenti verborum pompa prolixoque ambitu extollant.* Et περιβολὴ, divitiarum copia, vel opulentia. *Homines plebeji & opifices a divitibus appellantur* γέργηθες.

Περίβολος. ὁ τῆς νηός.

Περίβολος. Ambitus, vel ſeptum navis.

Περιγηθής. περιχαρής.

Περιγηθής. Perlætus. Valde lætus.

Περιγίνομαι. γενικῇ.

Περιγίνομαι. Genitivo jungitur. Supero. Vinco.

Περιγλωττίς. σκεπαστήριον τῆς γλώττης. [2] Πίθυλλόν φασι, τὸν Τένθην καλούμενον, περιγλωττίδα ὑμενίνην φορεῖν, καὶ προσεπιλυτροῦν τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις. καὶ [3] δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.

Περιγλωττίς. Linguæ tegumentum. Involucrum linguæ. *Pithyllum ajunt, Tenthen cognominatum, non ſolum membraneo tegmine linguam involviſſe; ſed hoc amplius, cruſtam ceu loricam illi induxiſſe, luxuriæ cauſa. Idem etiam digitalibus adhibitis cibos comediſſe dicitur, ut eos quam ferventiſſimos in os ingerere poſſet.*

Περίγρα. [4] ὁ διαβήτης, δι' ἧς οἱ τροχοὶ περιφερεῖς ἀποτελοῦνται. πυράγρας γὰρ οὐδεμία πρὸς ἁμάξης κατασκευὴν χρεία. ἔστι δὲ βοηθῆσαι καὶ τῇ κρατούσῃ γραφῇ, ἐπεὶ καὶ ταῖς πυράγραις ἐπὶ ταῖς σιδηροτρόχοις ἁμάξαις χρῶνται· περίγραις δὲ, ἐπὶ ταῖς ξυλίναις. [5] ὁ Θεολόγος Γρηγόριός φησιν εἰς τὸν συντακτήριον· Εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν εἰς δόξαν Θεοῦ, τοῦτο δι' ἐμὲ, ἡ πυράγρα διὰ τὴν ἅμαξαν, ἢ ὁ πρίων διὰ τὴν θύραν· νικῶ τῇ αἰτίᾳ.

Περίγρα. Perigra. Circinus, cujus opera rotæ rotundæ efficiuntur. Nam ad plauſtri fabricationem nullus eſt uſus πυράγρας, i. e. forcipis. Poteſt tamen ad defendendam ſcripturam receptam dici, quod forcipes adhiberi ſoleant in fabricandis plauſtris, quæ ferreas habent rotas; perigræ vero, in [fabricandis plauſtris] ligneis. Theologus Gregorius in oratione valedictoria inquit: *Nam ſi ego ad Dei gloriam [conditus ſum,] hoc autem propter me, & forceps propter currum, vel ſerra propter januam: cauſa vinco.*

Περιγράψαι. οἷον ἀποκλεῖσαι. ἐπεὶ οἱ ἀποθανόντες περιεγράφοντο καὶ περιῃροῦντο τῶν ἀρχείων.

Περιγράψαι. [Delere. Expungere. Aliquando] idem valet, ac occidere. Defunctorum enim nomina ex publicis civitatis tabulis expunguntur.

Περιγνεῖδα. περιφέρειαν.

Περιγνεῖδα. Circumferentiam. Ambitum.

Περιδαρδάπτεσθαι, κατεσθίεσθαι.

Περιδαρδάπτεσθαι. Devorari.

Περιδέεια. καὶ περιδεής. περίφοβος. Καὶ τὰ συμπεσόντα αὐτοῖς πολλὰ καὶ δεινὰ τῷ περιδεεῖ τῆς ὄψεως ἐμήνυον.

Περιδέεια. Ingens timor. Et περιδεής. Valde metuens. Ingenti metu perculſus. *Et multa graviaque mala, quæ ipſis acciderant, vultus pavore ſignificabant.*

Περιδέξιος. ὁ καὶ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος. παρὰ δὲ τῷ Θεολόγῳ λέγοντι, Καὶ ὅπως ἀποφεύξηται τὸν περιδέξιον· περιδέξιόν ἐστι πᾶν διλήμματον. ἑκατέρωθεν γὰρ βούλεται συνάγειν. Περιδέξιος, καὶ ὁ σοφός.

—Οἷος ἐκεῖνος ἀεὶ περιδέξιος ἥρως.

παρὰ Καλλιμάχῳ.

Περιδέξιος. Ambidexter, ſive, qui ſiniſtra æque ac dextra opus facere poteſt. Uſus etiam eſt hac voce Theologus, inquiens: *Ut ambidextrum effugiat.* Omne dilemma eſt quaſi ambidextrum. Ab utraque enim parte aliquid concludit. Item περιδέξιος, peritus, ingenioſus, ad omnia promptus, vel, aptus. *Qualis eſt ille ad omnia ſemper promptus heros.* Apud Callimachum.

Περιδέρραια. περιτραχήλια κόσμια.

Περιδέρραια. Monilia, ſive ornamenta colli.

Περιδεῖν. περιδεσμεῖν. περιάπτειν. [6] Ξενοφῶν· Ὁ δὲ διδάσκει περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνος ἄγωσι, διὰ τὸ μὴ καταδύεσθαι.

Περιδεῖν. Circumligare. Alligare. Xenophon: *Ille autem eos docuit, ut equorum & jumentorum pedibus ſacculos circumligarent; quoties ea per nives acturi eſſent; ne alte nimis illis immergerentur.*

Περίδειπνον. καὶ περίδειπνον τῶν νεκρῶν. Καὶ τοῦτο ἐδείπνουν τὸ Ἀττικὸν περίδειπνον.

Περίδειπνον, Silicernium, ſive convivium funebre. *Et hoc convivium funebre Atticorum more celebrarunt.*

Περιδήλιον. [7] πειρατήν.

Περιδήλιον. Piratam.

1 Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν ἐν περιβ.] Vide ſupra v. Γέργηθες.

2 Πίθυλλόν φασι, τὸν Τένθην καλ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Athenæi lib. 1. pag. 6. quæ etiam leguntur infra v. Πίθυλλος.

3 Δακτυλήθρας ἔχων ἐσθίειν λέγεται.] Eadem habes etiam ſupra v. Δακτυλήθρα.

4 Περίγρα. ὁ διαβ.] Nota hæc pertinet ad locum Gregorii Nazianzeni, qui in fine articuli hujus adducitur.

5 Ὁ Θεολόγος Γρηγόριος] Orat. xxxii. pag. 521.

6 Ξενοφῶν] Lib. ii. *de Expedit. Cyr.* pag. 333.

7 Περιδήλιον] Heſychius: Περίδειπνον, πειρατήν. Scribe, περιδείπνοις

Περιδινοῦνται. περιδινεύονται. περιστρέφονται. Ὁ δὲ περιδινήσας ἄφνω ἐς τὸ μέτωπον τὸν ἵππον, ὑπαντιάζει τοῖς δειλαίοις.

Περιδινοῦντες. περιστρέφοντες. Οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδόνας ᾠὰ, περιδινοῦντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι τῆς αὐτοσχεδίου καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων, ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἑφθὸν καὶ ὠμὸν τῇ ῥύμῃ τὸ ᾠὸν κατεσκεύαζον.

Περίδου. περίθες. [1] Ἀριστοφάνης.

Ἴθι δὴ σὺ περίδου, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ.

καὶ αὖθις· [2] Ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι. ἀντὶ τοῦ, περὶ τῆς κεφαλῆς συνθήκην θεῖναι. καὶ αὖθις· Εἰ [3] βούλει, περίδου μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν. εἰ βούλει, φησὶ, ποιησώμεθα συνθήκας περὶ θυμιτίδων ἁλῶν· οἷον, μετὰ θύμου τετριμμένων. καὶ ἑτέρωθι·

[4] Ἅλας θυμίτας δὸς ἐμοὶ, καὶ κρόμμυα.

τὸ δὲ περίδου μοι καὶ [5] Ὅμηρός φησι.

Περιδοῦ. τουτέστι, συνθήκην ποιοῦ. [6] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

——— Περιδοῦ νῦν ἐμοὶ,
Εἰ μὴ τετράμετρον ἐστὶν [7] ἡμιεκταῖον.

Περιδώμεθα. συνθώμεθα. [8] Ὅμηρος·

Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος.

Περιδράττεσθαι. περιέχεσθαι. καὶ περιδράξασθαι, γενικῇ.

Περίδρομος. πάντη περιέρχεσθαι δυνάμενος. καὶ [9] περίδρομοι κύνες, οἱ πανταχοῦ περιστρέφεσθαι δυνάμενοι. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Περιδύεται. κρύπτεται. εἰσδύεται. καὶ περιδυθῆναι. ἐκδυθῆναι.

Περιδύσας. ἐκδύσας. ἀφελόμενος. Περιδύσας μὲν τὸν ναὸν, ὡς καὶ τὰ σκεύη τοῦ Θεοῦ βαστάσαι.

Περιαιρεῖν. ἀφαιρεῖσθαι. ἀποκόπτειν. καθυφεῖναι. Συγχωρηθῆναι δὲ τοῖς Κελτίβηρσιν ὑπὸ Τιβερίου πρεσβεύειν πρὸς τὴν Σύγκλητον, καὶ περιαιρεῖν, ἐάν τι τούτων δύνωνται παραιτεῖσθαι. οἱ δὲ παραλῦσαι ἐπρέσβευον τὴν Σύγκλητον τῆς στρατείας, καὶ τῶν φόρων.

Περιεβάλοντο. ἐπεκτήσαντο. Οἱ δὲ καταδραμόντες τὴν χώραν, περιεβάλοντο λείας πλῆθος. καὶ αὖθις· Ὁ [10] δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σῆμα Λεωνίδου τοῦ Σπαρτιάτου περιέβαλεν, ἀγασθεὶς τὸν ἄνδρα.

Περιδινοῦνται. Circumeunt. Circumaguntur. Vertuntur. *Ille vero, cum equos convertiſſet, miſeris in frontem occurrit.*

Περιδινοῦντες. Circumagentes. Rotantes. *Babylonii autem ova in fundas injecta circumagentes, utpote qui victus expediti & venatorii rationem non ignorarent, ſed artes quaſdam [ciborum ex tempore parandorum] in deſerto excogitaſſent, ovum etiam crudum rotationis celeritate percoquere norant.*

Περίδου. Circumliga. Alliga. Ariſtophanes: *Age igitur [barbam mento] alliga, ut cito vir fias.* Et iterum: *Caput meum pignoris loco deponam.* Vel, de capite paciſcar. Et iterum: *Si vis, ſalem thymitidem mecum depone.* Vel, ſalem thymitidem pignoris loco deponamus. Quaſi diceret, ſalem cum thymo tritum. Et alibi [Ariſtophanes inquit:] *Salem thymitem affer, puer, & cepas.* Phraſi autem illa περίδου μοι uſus etiam eſt Homerus.

Περιδοῦ. Pignus depone. Pignore aliquo certa. Ariſtophanes *Nubibus*: *Pignore aliquo nunc mecum certa, niſi eſt tetrametrum hemiecteum.*

Περιδώμεθα. Pignus deponamus. *Age nunc vel tripodem, vel lebetem pignoris loco deponamus.*

Περιδράττεσθαι. Undique prehendi. Comprehendi. Et περιδράσσω. Prehendo. Complector. Genitivo jungitur.

Περίδρομος. Omnia circumiens, vel circumcurſans. Et περίδρομοι κύνες, canes omnia circumcurſantes. Ariſtophanes *Ranis.*

Περιδύεται. Seſe occultat. Locum aliquem ſubit. Et περιδυθῆναι, exui, ſpoliari.

Περιδύσας. Qui ſpoliavit. Qui abſtulit. *Templum igitur ſpolians, ipſa quoque Dei vaſa abſtulit.*

Περιαιρεῖν. Auferre. Recidere. Detrahere. [*Ferunt*] *Celtiberis a Tiberio conceſſum fuiſſe, ut legatos ad Senatum mitterent, & ex iis, quæ ſibi imperata eſſent, precibus aliquid deminuerent, ſi poſſent. Illi vero a Senatu petierunt, ut militiam & tributa ſibi remitteret.*

Περιεβάλοντο. Acquiſiverunt. Sibi pararunt. *Illi vero excurſionibus in regionem factis, magnas prædas egerunt.* [Et περιβάλλειν, amplecti, complecti.] *Apollonius vero Leonidæ Spartani monumentum tantum non amplexus eſt, ob admirationem viri.*

per ι in ſyllaba penultima. Piratæ namque dicti videntur περίδινοι, a περιδινεῖσθαι, i. e. a circumvagando: quod circa maria vagari ſoleant. Quare & apud Suidam pro περιδέλιοι hic ſcribendum puto περίδινοι.

1 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 727. (488. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἐθέλω περὶ τ. κεφαλῆς περιδ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Equit.* pag. 335. (234. Ed. Baſ. *P.*)

3 Εἰ βούλ. περίδου μοι περὶ θυμ.] Locus hic apud Ariſtophanem *Acharnenſ.* pag. 408. (292. Ed. Baſ. P.) ſic legitur:

Αἱ λῆς, περιδοῦ νῦν μοι περὶ θυμιτίδων ἁλῶν.

Vide quæ de loco hoc Comici notamus ſupra ad v. Θυμιτίδων.

4 Ἅλας θυμίτας δ.] Apud Ariſtophanem hodie legitur:

Ἅλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.

5 Ὅμηρός φησι] Vide paulo poſt v. Περιδώμεθα.

6 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 164. 165. (96. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi hodie legitur, περίδου, cum acuto in penultima.

7 Ἡμιεκταῖον] Apud Ariſtophanem loco laudato legitur, ἡμιεκτέον; uti etiam hic apud Suidam legendum eſt.

8 Ὅμηρος] Il. Ψ. v. 485.

9 Περίδρομοι κύνες, οἱ παντ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 234. (149. Ed. Baſ. *P.*)

10 Ὁ δὲ Ἀπολλώνιος οὐ μόνον τὸ σ.] Hæc ſunt verba Philoſtrati lib. IV. *de Vit. Apoll.* cap. VII. ſed ubi pro οὐ μόνον legitur μονονοὺ: uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt. Vide etiam ſupra v. Ἀγασθεὶς ..., ubi Suidas idem fragmentum recitat.

Περιέδυσεν. ἀφείλετο τὰ ἱμάτια. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα τῶν σαρκῶν. περὶ ὀστέων λέγων.

Περιέδυσεν. Veſtibus nudavit. Spoliavit. *Pater ejus univerſam Syriam ſpoliavit, ſicut iſte hæc* [*oſſa*] *carnibus* [*nudavit.*] De oſſibus enim loquitur.

Περιεζώσατο. ἀντὶ τοῦ, περιεβάλετο. [1] Ἀπορῶν ἐπιτρόπου, γυμνὸς ὤν, τοῦτον τέως περιεζώσατο. οἱ γὰρ γυμνοὶ ἐπιθυμοῦσι κἂν περιζώματος τυχεῖν.

Περιεζώσατο. Se zona cinxit. *Indigens tutore, & prorſus nudus, eo tunc ſe ſuccinxit, tanquam ſubligaculo.* Qui enim nudi ſunt, vel ſubligaculum ſibi dari petunt, quo ſe præcingant.

Περιεκέχυτο. πανταχόθεν περιέῤῥει. Ἐπειδὴ τῷ Τιβερίῳ ἤδη τὰ τῆς πολιτείας περιεκέχυτο πράγματα.

Περιεκέχυτο. Circumfluebat. *Poſtquam Tiberium negotia Reip. circumfluere quaſi cæperunt.*

Περιεκόκκυσα. κόρδακα ὠρχησάμην. [2] Ἀριστοφάνης.

Περιεκόκκυσα. Cordacem ſaltavi. Ariſtophanes.

Περιεκτικόν. περιέχον.

Περιεκτικόν. Continens.

Περιελῶ[3] σ' ἀλαζονείας,

Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

Οἷον, ἀποδύσω σε, παύσω τῆς ἀλαζονειῶν. τὸ δὲ περιελάσω, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. παύσω σε καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. Ὑποτεμοῦμαι δὲ, ὡς βυρσοδέψης. ὑποτέμνουσι γὰρ τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

Περιελῶ σ' ἀλαζ. *Jactantiam tibi eximam, viaſque tuas præcidam.* Vel, jactantiam tuam compeſcam. Τὸ περιελάσω dictum eſt per tranſlationem a remigantibus ductam. Ὑποτεμοῦμαι vero dixit, ut coriarius. Coriarii enim coria oblique præcidunt, ut craſſa videantur.

Περιημεκτήσας. [4] Ὁ δὲ περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, καὶ διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίει τοιάδε. ἀντὶ τοῦ, δεινοπαθήσας. Ὁ δὲ Θεμίσων ἀνὴρ Φρόνιμος περιημέκτησεν αὐτὴν ἐν τῷ πελάγει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βάττος.

Περιημεκτήσας. Indigne ferens. [Herodotus:] *Themiſon vero ſe jurejurando circumventum eſſe iniquo animo ferens, cum hoſpitium Etearcho renunciaſſet, puellam funibus alligatam in mare demiſit.* Vide ſupra v. Βάττος.

Περιέπειν. αἰτιατικῇ. Φυλάσσειν, ἢ ἐνεργεῖν.

Περιέπειν. Accuſativo jungitur. Cuſtodire. Curare. Adminiſtrare.

Περιεπτισμένον. [5] λελεπτυσμένον. περιεξεσμένον. κεκαθαρμένον.

Περιεπτισμένον. Cortice nudatum. Purgatum.

Περιεπτισμένοι. [6] οἷον, ξένων ἀπηλλαγμένοι, καὶ καθαροὶ ἀστοί. κυρίως δὲ πτίσσειν ἐστὶ, κριθὴν ἢ ἄλλο τι λεπίζειν καὶ καθαροποιεῖν. ἔνθεν καὶ πτισάνη, ἡ [7] λελεπτυσμένη κριθή. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐσμὲν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι.

Περιεπτισμένοι. [Apud Ariſtophanem per tranſlationem ſignificat,] nullos peregrinos amplius admixtos habentes, ſed puri puti cives. Πτίσσειν vero proprie eſt, hordeum vel aliud quid decorticare & purgare. Unde & πτισάνη dicitur hordeum decorticatum. Ariſtophanes: *At nunc perpurgati & quaſi decorticati ſumus.*

Περιέπλυξαν. ἐκύκλωσαν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν βαρβάρων, καὶ τὸ πλαίσιον λύσαντες ἐς λόχους, περιέβαλον τοὺς περιέχοντας. ὑπὸ θᾶττον ἀναπνοῆς αὐτοὺς περιέπλυξαν, καὶ συγκλείσαντες, ἅπαντας κατηκόντισαν· δείξαντες ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, καὶ ὅπως χρὴ διαφεύγειν κύκλωσιν, καὶ ὅπως κυκλώσασθαι δι' ὑπερβολὴν ἀνδρείας.

Περιέπλυξαν. Circumdederunt. *Romani autem a Barbaris circumdati, quadrato agmine in manipulos diſſoluto, illos circumvenerunt, a quibus fuerant circumventi. Nam reſpiratione celerius eos circumdederunt, & concluſos omnes jaculis confecerunt: demonſtrantes uno die, & quomodo hoſtis, a quo circumventus fueris, effugiendus; & quomodo idem forti & audaci animo circumveniendus ſit.*

Περιεργάσεται.[8] περιεργήσεσθαι. Ὁ δὲ περιεργασάμενος τοὺς οἴκους, ἐν οἷς συνειλεγμένοι ἐκκλησιάζουσι, τούτοις συνέσχηκε.

Περιεργάσεται. Curioſe inveſtigaturum eſſe. *Ille vero cum curioſe inveſtigaſſet ædes, in quibus congregati conciones habebant, in his eos concluſit.*

Περιέῤῥων.

Περιέῤῥων. Circumiens. Obiens. *Quæſivi eum*

1 Ἀπορῶν ἐπιτρόπου, γυμν.] Ariſtophanes *Pace* pag. 672.

Ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὤν,

Τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

Sic etiam apud Suidam locus hic ſcribendus & diſtinguendus eſt.

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 329. (228. Ed. Baſ. *P.*)

3 Περιελῶ σ' ἀλαζονείας, ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου] Et hæc ſunt verba Ariſtophanis *Equit.* pag. 303. 304. (205. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

4 Ὁ δὲ περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκ.] Locus hic mire turbatus & confuſus eſt, qui ex Herodoto ſic reſcribendus & in integrum reſtituendus eſt: Ὁ δὲ Θεμίσων περιημεκτήσας τῇ ἀπάτῃ τοῦ ὅρκου, διαλυσάμενος τὴν ξενίην, ἐποίει τοιάδε. παραλαβὼν τὴν παῖδα, ἀπέπλεε. ὡς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πελάγει, ἀποσιεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἐτεάρχου. σχοινίοισι αὐτὴν διαδήσας, κατῆκεν ἐς τὸ πέλαγος. Locus exſtat apud Herodotum lib. IV. pag. 172. ut Portus etiam monuit.

5 Λελεπτυσμένον] MS. Pariſ. A. habet, λελεπτισμένον, per ι: quaſi a λεπτίζω. Sed neutra lectio ſana eſt. Scribendum enim eſt λελεπισμένον; a λεπίζω, decortico, vel cortice nudo.

6 Περιεπτισμένοι. οἷον, ξένων κτλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 395. (282. Ed. Baſ. *P.*)

7 Λελεπτυσμένη] Scribe & hic, λελεπισμένη.

8 Περιεργάσεται] Vocem hanc Suidas male interpretatur: cujus veram ſignificationem ex Lexicis vulgatis pete.

[1] Ζητῶν περιέῤῥει αὐτὸν ἐξ ἑωθινοῦ.

Κραπατάλλοις Φερεκράτης. Ἀπὸ τοῦ ἔῤῥειν, ὃ σημαίνει τὸ φθείρεσθαι.

Περιερέττων. κωπηλατῶν.

Περιεῤῥύη. ἐξεχύθη. ἐξέπεσεν. Ὀρχουμένου γὰρ αὐτοῦ, ὁ ἀκινάκης περιεῤῥύη.

Περιέρχομαι. ἐνεδρεύω. ἐξαπατῶ. σοφίζομαι. ὑπέρχομαι. [2] Ἀριστοφάνης·

Σκέψασθε δέ μ' εἰ σοφῶς
Αὐτοὺς περιέρχομαι,
Τοὺς οἰομένους φρονεῖν,
Καί μ' ἐξαπατύλλειν.

Περιέσταλο. περιεβάλλετο.

Περιέσεσθαι. περιγενέσθαι. Οὐ γὰρ ἑτέρως περιέσεσθαι στρατηγοῦ θερμοῦ τε καὶ ἀμάχου παντάπασι.

Περίεσα. [3] καθαρά.

Περιεσκεμμένος. περιβεβλημένος.

Περιεσόμεθα. περιγενησόμεθα.

Περιέσπασαν. ἀτίμως περιεῖλον. Αἰλιανός· Τὸν βωμὸν ἀνέτρεψαν, καὶ τὸν κόσμον, ὅσος ἦν περικείμενος, τοῦτον περιέσπασαν.

Περιεστηκώς. Καὶ περιστάντος αὐτὸν παντὸς τοῦ τῆς ἀδελφότητος πληρώματος, καὶ τὸ περιεστηκὸς ἐκεῖνο πλῆθος τὸν [4] πατριάρχην Ἠσαΐαν [5] διέπρισαν. [6] Ὁ θεῖος Σάββας.

Περιέστησαν. περιεκύκλωσαν.

Περιστήξει. περιστήσεται.

Περιέχεσθαι. γενικῇ. ἀντέχεσθαι. φροντίζειν. Μήτε αὐτοῦ πάνυ περιέχεσθαι Ῥωμαίους. αἰτιατικῇ δὲ, ὡς τὸ, Ζάλη ἁμαρτημάτων περιέχει με, σῶτερ.

Περιεχόμενον. ἀντεχόμενον.

Περίζωμα. τὸ ἀπὸ τὰ αἰδοῖα σκέπασμα. Γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασι.

Περίζυγα. Ξενοφῶν· Ἔχειν δὲ χρὴ καὶ ἱμάντας. τούτων γὰρ τριβομένων καὶ ῥηγνυμένων, ἀνάγκη ἀργεῖν, εἰ μή τις ἔχοι περίζυγα.

Περιειλάμενος. περιειλησάμενος.

Περίειμι. ζῶ. ἔτι σώζομαι. Καὶ αὐτὸς μὲν, ἔφη, ἐπὶ τῆς Μυσίας ἐπολέμησα, καὶ περίειμι νῦν καὶ λόγ-

a tempore matutino, omnia obiens loca. Pherecrates *Crapatallis.* Ab ἔῤῥειν, quod ſignificat, in malam rem abiens.

Περιερέττων. Remigans.

Περιεῤῥύη. Effuſus eſt. Excidit. Elapſus eſt. *Illo enim ſaltante, acinaces ex vagina elapſus eſt.*

Περιέρχομαι. Inſidior. Decipio. Fallo. Circumvenio. Ariſtophanes: *Me vero videte, utrum callide hos circumveniam, qui ſe putant ſapere, & me decipere.*

Περιέσταλο. Induit. Indutus eſt.

Περιέσεσθαι. Superaturum eſſe. *Haud enim alia ratione ducem præfervidum & ſuperatu difficilem ab eo victum iri.*

Περίεσα. Pura.

Περιεσκεμμένος. Circumſpectus. Qui deliberate & prudenter omnia agit.

Περιεσόμεθα. Superabimus. Superſtites erimus.

Περιέσπασαν. Ignominioſe avulſerunt. Detraxerunt. Ælianus: *Aram everterunt, omnemque ornatum ei detraxerunt.*

Περιεστηκώς. Circumſtans. *Cum autem omnis fratrum cœtus & reliqua turba prophetam Eſaiam circumdediſſet, eum diſſecuerunt.* Sic divinus Sabbas.

Περιέστησαν. Circumſteterunt. Circumdederũt.

Περιστήξει. Circumſtabit. Circumdabit.

Περιέχεσθαι. Genitivo jungitur. Aliquid ambire. Alicujus rei rationem habere. Aliquid curare. *Nec Romani magnam ipſius rationem habebant.* Item, accuſativo: ut, *Tempeſtas peccatorum me circumdat, Servator.*

Περιεχόμενον. Ambientem. Curantem.

Περίζωμα. Subligaculum, ſive tegmen partium genitalium. *Cum Romani nudi & ſubligaculis tantum præcincti pugnarent.*

Περίζυγα. Lora jugalia. Funes jugales. Xenophon: *Oportet autem etiam habere lora. His enim attritis & ruptis, neceſſe eſt ab opere ceſſare, niſi quis habeat funes jugales.*

Περιειλάμενος. Pro περιειλησάμενος. Circumvolutus. Circumplicatus.

Περίειμι. Superſtes ſum. Adhuc vivo. *Et dixit, ſe in Myſia bellum geſſiſſe, & adhuc ſu-*

1 Ζητῶν] Lego, ζητεῖ.

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 353. (249. Ed. Baſ. P.)

3 Περίεσα. καθαρά] Haud forſan a vero aberravero, ſi dixero, pro περίεσα ſcribendum eſſe ἀπέρισα, notamque hanc ad literam A referri debere. Videtur enim Suidas vocem hanc ex corrupto aliquo codice excerpſiſſe: cujuſmodi errores, quales Noſter ipſe non fecit, ſed ab aliis accepit, haud pauci in Collectaneis hiſce occurrunt. Sic alibi in ſerie ſua mendoſe ſcriptum legas, Καλλιδίαν, pro κολλυβίαν, Ἔσοχος, pro ὕσγινος, Φρήμας, pro δι' ἔρήμης, Ἠρέμησεν, pro ἠρέμησεν, Πεπινεσμένως, pro μεμινεσμένως, Διέξοντες, pro διέξοντες. Ἀλοῦσι, pro αἱ Λῶσαι, Θερματέρω, pro ἐρματέρω, Ἀμάσης, pro ἀναμάσης, Ἠδὺς, pro ἠδύς, Ἀκριτὸν, pro ἀκριτὸν, Διάψαλις, pro ἀλλέψαλις. Δάπος, pro λάπος. Δεινὸς, pro ἰδεινὸς, Εὐχείμονος, pro λεχείμονος, Παιόλη, pro ἀπαιόλη, Παιόλημα, pro ἀπαιόλημα, & alia plura, quæ ſuis locis indicamus. Quod autem ad vocem ἀπέρισα attinet, eam recte exponis καθαρά; quoniam compoſita eſt ex α privativo, & περισσὸν, vel περίσσευμα, quod interdum idem ſignificat, ac περίψημα, i. e. ſordes, purgamenta, excrementa. Hoc ſenſu vox iſta capitur in ῥήσει illa, quam refert Euſtathius ad Il. Α. pag. 108. Εἰς τὴν ἀπέρισαν τὰ περιττεύματα ἔβαλλον: i. e. *In mare ab omnibus ſordibus purum purgamenta projiciebant.* Poſtquam igitur locum hunc Suidæ recte nobis ſanaſſe videmur, Heſychio etiam medicam manum obiter adhibeamus. Apud eum enim in ſerie ſua legitur, Περιερεία, καθαρεία. Reſcribo, Περιττεία, ἀκαθαρσία; vel καθάρσια, cum accentu in antepenultima, ut ſit pluralis, a καθάρσιον. Ratio emendationis hujus ex iis, quæ proxime ante diximus, liquere poteſt.

4 Τὸν πατριάρχην Ἠσαΐαν] Puto legendum eſſe, τὸν προφήτην Ἠσαΐαν. Eſaiam enim ſerra diſſectum fuiſſe hiſtoria ſacra teſtatur, quod auctor fragmenti hujus innuere velle videtur. Fateor tamen, de ſenſu loci hujus, qui omnino lacer eſt & mutilus, nihil certi ſtatui poſſe.

5 Διεπρισάν] Malim, διέπρισαν.

6 Ὁ θεῖος Σάββας] Quid hoc? Si eſt nomen auctoris, eum mihi ignotum eſſe fateor.

χὴν ἐπαναλύσας, ἐν ταύτῃ, ἔφη, ἡμῖν ἡ πίστις ἐστί.

Περιεῖναι. περιγενέσθαι. Ἰδὼν ὅτι οὐκ ἄλλως τῆς πόλεως, ἢ λιμῷ περιεῖναι δύναιτο.

Περιεῖναι. ἐν βίῳ διάγειν. ζῆν. Τότε μὲν οὕτως Ἰουστίνῳ περιεῖναι ξυνέβη. καὶ ἀντὶ τοῦ νικᾷν. Ἐν δὲ τοῖς μάλιστα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Γάϊον οὐκ ἀνέξεσθαι περιεῖναι αὐτὸν δοῦλον τῶν πολεμίων γεγονότα. † Οὐδὲ περιεῖναι τῶν πολεμίων οἷός τε ὢν, τῷ μὴ τὰ δέοντα ὑπὸ σμικρολογίας ἐργάζεσθαι.

Περιεῖπον. περί τινα ἦσαν θεραπευτικῶς.

Περιεῖχεν. ὑπερεῖχε.

Περιήγγελλεν. ἐκέλευε.

Περιηγγέλθη τὸ ἄθεον πρόσταγμα. Ἀττικώτερον δὲ τὸ περιηγγέλη.

Περιηγεῖται. ἀντὶ τοῦ διηγεῖται. Αἰλιανός· Αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς, τῷ παιδὶ περιηγεῖται ἅ τε εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅ τινα εἶπεν.

Περιηγεῖτο. πανταχόσε περιήρχετο. Πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ὁ Σίνωνις, καὶ περιηγεῖτο.

Περιημάκτεον. ἐδυσφόρουν. Οἱ [1] δὲ Φωκέες περιημάκτεον τῇ δουλοσύνῃ.

Περιῆν. ἐνίκα.

Περιεγίνετο. ὑπῆρχε.

Περιηχήθην. περιεψιθυρίσθην.

Περιηχῶ. αἰτιατικῇ.

Περιιόντα. περιερχόμενον.

Περιίπταμαι. αἰτιατικῇ.

Περιιππεύων. περιτρέχων.

Περιίσταμαι. αἰτιατικῇ. Τοξότας αὐτῶν πάντοθεν περιίστησι. καὶ, Περιίστανται πάντοθεν τὸ πανδοχεῖον.

Περιιστάμενος. φεύγων. Ἰώσηπος περὶ Μωϋσέως· Περιίστατο γὰρ, μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γένωνται.

Περιίστασο. ἀντιλαβοῦ. περισκέπασον.

Περιίστατο. Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ τοὺς θορύβους περιίστατο μάλιστα.

Περίθετος. προσωπεῖον. [2] Ἀριστοφάνης· Ἥδιον μὲν οὖν κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ. Διαβάλλεται δὲ Ἀγάθων ἐπὶ μαλακίᾳ, ἵνα λανθάνῃ νυκτὸς, καὶ ὡς γυνὴ πάσχῃ.

Περίθου. ὅπερ ἡμῖν σύνηθες ἐπίθου λέγειν. [3] Ἀριστοφάνης· Περίθου νῦν τόνδε πρότερον, πρὶν λέγειν. ἤγουν στέφανον. ἔθος γὰρ ἦν τοῖς λέγουσι στεφανοῦσθαι πρῶτον.

perſtitem eſſe; haſtaque protenſa, In hac, inquit, fiducia noſtra poſita eſt.

Περιεῖναι. Supereſſe. Superare. Vincere. *Animadvertens urbem illam nullà alia ratione, quam fame a ſe expugnari poſſe.*

Περιεῖναι. Superſtitem eſſe. Vivere. *Tunc igitur Juſtinus [periculo quidem] ſuperſtes fuit.* † *Præcipue vero fratrem ipſius non paſſurum eum ſuperſtitem eſſe, quod hoſtium ſervus factus fuiſſet.* Item, vincere. *Nec hoſtes ſuperare potuit, quod propter avaritiam officio ſuo deeſſet.*

Περιεῖπον. Alicujus curam geſſerunt.

Περιεῖχεν. Superabat. Eminebat.

Περιήγγελλεν. Jubebat. Denuntiabat.

Περιηγγέλθη τὸ ἄθ. *Impium mandatum divulgatum eſt.* Περιηγγέλη vero magis eſt Atticum.

Περιηγεῖται. Idem quod διηγεῖται. Narrat. Recenſet. *Ille vero expergefactus, puero narrat, quæ vidiſſet, quæque audiviſſet & dixiſſet.*

Περιηγεῖτο. In omnes partes circumibat. Per omnia ducebat. *Ignem autem ipſis oſtendebat Sinonis, eoſque per omnia ducebat.*

Περιημάκτεον. Graviter ferebant. *Phocenſes vero ſervitutem graviter ferebant.*

Περιῆν. Superabat. Vincebat.

Περιεγίνετο. Superſtes erat.

Περιηχήθην. Vox circum aures meas ſonuit.

Περιηχῶ. Accuſativo jungitur. Circumſono.

Περιιόντα. Circumeuntem.

Περιίπταμαι. Accuſativo jungitur. Circumvolo.

Περιιππεύων. Circumequitans. Obequitans.

Περιίσταμαι. Accuſativo jungitur. Circumſto. Circumdo. *Ipſorum ſagittarios undique circumdat.* Et, *Diverſorium undique circumdant.*

Περιιστάμενος. Vitans. Fugiens. Cavens. Joſephus de Moſe: *Cavit enim, ne multi petulantiam verborum ejus imitarentur.*

Περιίστασο. Opem fer. Protege. Defende.

Περιίστατο. Vitabat. Fugiebat. *Turbam enim & tumultus maxime ſemper fugiebat.*

Περίθετος. Larva. Perſona. [Et περίθετος κεφαλὴ, ornatus muliebris, quo caput circumdatur] Ariſtophanes: *Hæc eſt faſcia, qua noctu caput circumdo.* Agathon enim ob mollitiem male audiebat, [utpote qui ornatum muliebrem gereret,] ut noctu lateret, & muliebria pateretur.

Περίθου. Idem quod vulgo ἐπίθου, i. e. impone. *Impone igitur capiti hanc, priuſquam dicere incipias.* Id eſt, coronam. Mos enim erat, ut illi, qui verba facturi erant, prius coronarentur.

1 Οἱ δὲ Φωκέες περιημ.] Locus hic apud Herodotum lib. 1. pag. 42. ſic legitur: Οἱ δὲ Φωκαιέες περιημεκτέοντες τῇ δουλοσύνῃ, ἔφασκον, &c.

2 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 780. (518. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

——— Ἥδη ἃ ἂν

Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt. Huc pertinent illa Euſtathii ad Il. Χ. pag. 1280. Ἰστέον δὲ, ὅτι φέρεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς κόσμος γυναικεῖος, ὃν περίθετον κεφαλὴν ἐκάλουν. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζ.

Κεφαλὴ περίθετος, ἣν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.

Ἄδηλον δὲ, εἴτε κρήδεμνον αὕτη, εἴτε ἄμπυξ, εἴτε κεκρύφαλον, εἴτε ὁμοῦ πάντα ταῦτα μετὰ τῆς ἀναδέσμης.

3 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 728. (488. Ed. Baſ. *P.*)

Περί-

Πεϱίθϱιξ. ὁ ἀπὸ γενετῆς πλόκαμος, ὁ μηδέπω καϱείς. Ἔπι πλοκάμοιο πεϱίθϱιξ.

Πεϱιθοῖδαι. δῆμος τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ἀπὸ Πειϱίθου, τοῦ Ἰξίονος. νόμος δ' ἦν Ἀθήνησι, ξένους εἰσδέχεσθαι τοὺς βουλομένους τῶν Ἑλλήνων. Θετταλοὺς δ' ἐξαιϱέτως ὑπεδέχοντο, διὰ τὴν Πειϱίθου καὶ Θησέως φιλοξενίαν. τούτοις δὲ καὶ χώϱαν ἐμέϱισαν, ἣν ἐκάλεσαν Πειϱιθίδα. Ἔφοϱος ἱστοϱεῖ ἐν τϱίτῳ.

Πεϱικαθαίϱων. ἀναλύων τὸν πεφαϱμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον.

Πεϱικάθημαι. αἰτιατικῇ.

Πεϱικακῶ. ἐκκακῶ.

Πεϱικαλλές. λίαν καλόν.

Πεϱικαῶς. ἐϱωτικῶς. Πεϱικαῶς τῆς γυναικὸς ἔχων.

Πεϱίκειμαι. τοῦ ἐπίκειμαι διαφέϱει.

Πεϱικεκλασμένοις. Ἐνέδϱαν εἶχεν ἐν τόποις πεϱικεκλασμένοις καὶ δυσθεωϱήτοις.

Πεϱικεφαλαία.

Πεϱίκηλα.

Πεϱικλῆς, Ἀθηναῖος. ἐπὶ τούτου ἤϱξατο ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. ἐπὶ τούτου τὸ Κυλώνειον ἄγος ἠλάσατο παϱὰ Ἀθηναίων, ᾧ ἐνείχετο Πεϱικλῆς. Κύλωνα γὰϱ ἄνδϱα Ἀθηναῖον, Ὀλύμπια νενικηκότα, γαμβϱὸν Θεαγένους, τοῦ Μεγαϱέων τυϱάννου, ἐπιθέμενον τυϱαννίδι τῶν Ἀθηναίων, παϱαχϱῆμα φυγόντα, καταφυγόντα δὲ ἐπὶ τὰς Σεμνὰς Θεὰς, ἀποσπάσαντες οἱ πεϱὶ Πεϱικλέα, ἀπέκτειναν. οἱ δὲ ἀντιπέπτωντο. Πεϱικλῆς δὲ οὐκ εἴα πείθεσθαι. ὃς ἦν Ξανθίππου παῖς, στϱατηγοῦ Ἀθηναίων, Ἀναξαγόϱου δ' ὁμιλητής. Φασὶ δὲ, ὅτι μέλλουσα τὸν Πεϱικλέα τίκτειν ἡ μήτηϱ, ὄναϱ εἶδεν ὡς λέοντα τέκοι. οὗτος κεϱαυνοῦ ποτὲ γενομένου, καὶ θοϱυβηθέντων Ἀθηναίων, ὡς ἐξῄεσαν ἐς μάχην ὑπ' αὐτῷ στϱατηγῷ, δύο λίθους συγκϱούσας, καὶ πῦϱ ἐξ αὐτῶν ἐκκόψας, τοῦτο, εἶπεν, ἐστὶν ὁ κεϱαυνός. ἔγημε δὲ Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν, ἐξ ἧς ἔσχε παῖδας, Ξάνθιππον, καὶ Πάϱαλον· ὃν παϱὰ τὰ πάτϱια ὠνόμασεν, ἥϱωος ἐπιθεὶς ὄνομα, οὐκ ἐξόν.

Πεϱικλῆς, Ξανθίππου, καὶ Ἀγαϱίστης, Ἀθηναῖος, ῥήτωϱ, καὶ δημαγωγὸς, ὅστις πϱῶτος γϱαπτὸν λόγον ἐν δικαστηϱίῳ εἶπε, τῶν πϱὸ αὐτοῦ σχεδιαζόντων. ἦν δὲ μαθητὴς Ἀναξαγόϱου τοῦ Κλαζομενίου· καὶ αὐτὸς ἐϱύσατο αὐτὸν ἐκ θανάτου.

Πεϱικλῆς. οὗτος συμβουλεύεται Ἀθηναίοις·

[1] Τὴν γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων
Εἶναι σφετέϱαν, τὴν δὲ σφετέϱαν, τῶν πολεμίων·
Πόϱον δὲ τὰς ναῦς, ἀποϱίαν δὲ τὸν πόϱον.

[2] οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ

Πεϱίθϱιξ. Capillus, vel cincinnus, inde a prima ætate intonſus. *Coma adhuc intonſa.*

Πεϱιθοῖδαι. Perithœdæ. Populus tribus Oeneidis, [ſic dictus] a Pirithoo Ixionis filio. Lex autem erat Athenis, ut quivis hoſpites Græci reciperentur. Præ cæteris vero Theſſali [humaniter] excipiebantur, propter Pirithoi & Theſei hoſpitalitatem. Iiſdem etiam agrum diviſerunt, quem Pirithidem vocarunt. Hæc narrat Ephorus libro III.

Πεϱικαθαίϱων. [Luſtrans. Purgans.] Incantationibus & veneficiis defixum ſolvens.

Πεϱικάθημαι. Circumſideo. Obſideo.

Πεϱικακῶ. Malis cedo, vel ſuccumbo.

Πεϱικαλλές. Perpulchrum. Valde pulchrum.

Πεϱικαῶς. Ardenter. Ardenti amore. *Illius mulieris ardenti amore flagrans.*

Πεϱίκειμαι. Differt ab ἐπίκειμαι.

Πεϱικεκλασμένοις. Undique præruptis. *Inſidias collocarat in locis præruptis, & quæ perſpici facile non poterant.*

Πεϱικεφαλαία. Caſſis. Galea.

Πεϱίκηλα. Ambuſta. Sicca.

Πεϱικλῆς. Pericles, Athenienſis. Hujus tempore bellum Peloponneſiacum cœpit, ſceluſque Cylonium, cujus ipſe Pericles particeps erat, ab Athenienſibus expiatum fuit. Cylonem enim Athenienſem, in ludis Olympicis victorem, generumque Theagenis, Megarenſium tyranni, cum tyrannidis Athenis affectatæ reus ad Deas Furias ſupplex confugiſſet, Pericles vi inde abſtractum interfici juſſit. Hic erat filius Xanthippi, imperatoris Athenienſium, & Anaxagoræ auditor. Ferunt autem matrem Periclis, cum eum enixura eſſet, in ſomnis vidiſſe, ſe leonem parere. Hic, cum aliquando fulmen cœlo cecidiſſet, & Athenienſes ipſo duce ad prælium exituri ea re conſternati fuiſſent; duobus lapidibus colliſis, & igne ex ipſis excuſſo, hoc eſſe fulmen dixit. Uxorem duxit Aſpaſiam Mileſiam, & ex ea filios ſuſcepit Xanthippum & Paralum; quem contra inſtituta patria ſic nominavit, herois indito nomine, quod [Athenis] non licebat.

Πεϱικλῆς. Pericles, Xanthippi & Agariſtes F. Athenienſis, orator & demagogus, qui primus ſcriptam orationem habuit in judicio, cum illi, qui ipſum anteceſſerant, ex tempore dixiſſent. Fuit autem Anaxagoræ Clazomenii diſcipulus; quem ipſe a morte liberavit.

Πεϱικλῆς. Pericles. Hic Athenienſibus ſequens conſilium dedit: *Terram hoſtium cum putaverint eſſe ſuam; ſuam vero, hoſtium: naves, viam ſalutis; cæteras autem vias invias.* Hic enim, cum Lacedæmonii in Atticam irruptionem feciſſent, Athenienſibus auctor fuit, ne iis obviam irent, ſed intra mœnia manerent; ipſique Laconicam claſſe inva-

1 Τὴν γῆν ὅταν νομ.] Tres hi ſenarii leguntur apud Ariſtoph. *Ranis*, pag. 180. (186. Ed. Baſ. *P.*)

2 Οὗτος ἐκέλευσεν Ἀθην.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo memoratum locum Ariſtophanis.

Λακω-

Λακωνικῇ. τὸν μὲν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸ δὲ διὰ θαλάττης, τοῦτο ἡγεῖσθαι πόρον. ἄλλως. Τὴν Περικλέους λέγει γνώμην, τὴν Ἀττικὴν ὡς πολεμίαν ἡγεῖσθαι, καὶ ἐᾶν τέμνεσθαι· τὴν δὲ Λακωνικὴν περιπλεῦσαι. συνεβούλευσε δὲ περιπλεῖν τὴν πολεμίαν· μὴ μάχεσθαι δὲ, τεμνομένης τῆς Ἀττικῆς. ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν· τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γίνηται, τοῦτον ἄπορον νομίζειν· οἷον τὰ θεωρικὰ, καὶ δικαστικὰ, καὶ ἐκκλησιαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γινομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι. πρὸς ταύτην γὰρ τὴν ἔννοιαν καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἀκόλουθον. Φησὶ γὰρ ὁ Διόνυσος·

Πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ καταπίνει μόνος.

ὡς πολλῶν δαπανωμένων εἰς τὸν δικαστικὸν μισθόν.

derent. In expeditione igitur terreſtri ne ullam ſpem ſalutis ponerent; at contra expeditionem navalem viam ſalutis exiſtimarent, ſuaſit. Aliter. Periclis hoc erat conſilium, ut Athenienſes Atticam tanquam terram hoſtium vaſtari ſinerent; ipſi vero Laconicam claſſe circumirent. [Aliter. Pericles Athenienſibus] ſuaſit, ut terram hoſtium claſſe circumirent, nec cum hoſtibus pugnarent, dum Attica vaſtaretur. Item, ut navium multitudinem opes ſuas ducerent, pro damno vero reputarent pecuniam, quæ in alios uſus impenderetur, veluti in ſpectacula, judicia, & comitia. Auctor igitur erat, ut omnes ſumptus, qui in iſta conferebantur, navibus aſſignarentur. Huic enim ſententiæ congruit illud, quod Bacchus deinceps ſubjungit: *Sed Judex ea ſolus deglutit*: ſignificans nimirum, multū pecuniæ in Judicum mercedem abſumi.

Περικλυτός.

Περικλυτός. Inclytus. Præclarus.

Περικνημῖδας.

Περικνημῖδας. Ocreas. Tibialia.

Περικόμματ' [1] ἐκ σοῦ κατασκευάσω. τὰ ὑπὸ τῶν μαγείρων περιαιρούμενα τῶν κρεῶν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι· Κόψω σου τὸ σῶμα.

Περικόμματ' ἐκ σοῦ κατασκ. *Te in fruſta concidam.* Περικόμματα enim vocantur fruſta, quæ coqui a carne præcidunt. Senſus igitur eſt: *Corpus tuum concidam.*

Περικόμψους. [2] Ἀριστοφάνης·

Παῦσον ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμε-
θ' εἰς ἀλλήλους. ———
——— καὶ συγγνώμη
Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

Στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ, Φλυαροῦμεν.

Περικόμψους. Valde lepidas. Valde elegantes & comptas. Ariſtophanes: *Reprime ſuſpiciones noſtras lepidas, de quibus identidem inter nos garrimus, & mitiore venia mentem tempera.* Στωμυλλόμεθα hic ſignificat, garrimus, nugamur.

Περικοπή. [3] Πολύβιος· Ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τῇ τῆς Αἰμιλίας μητρί. τουτέστι, τὴν ὕπαρξιν. καὶ αὖθις· Ἅτε μηδεμίαν ἐχούσης πραγματικὴν ἔμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν. τουτέστι, τῆς ἐνεργείας.

Περικοπή. Apparatus. Polybius: *Hunc apparatum Æmiliæ matri donavit.* Et iterum: *Quippe cum apparatus illorum vanam tantum ſpeciem haberet.*

Περικοπή. μέρος τι τῆς ὑποθέσεως. Ὁ δὲ προῆγε, ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας.

Περικοπή. Sententia, vel pars argumenti. [Item, apparatus.] *Ille vero præceſſit cum expedito comitatu & apparatu itineris.*

Περικόπτω. αἰτιατικῇ.

Περικόπτω. Circumcido. Reſeco. Accuſativo jungitur.

Περικρεμνῶ.

Περικρεμνῶ. Circumcirca ſuſpendo.

Περικτίονος. τοῦ πέριξ οἰκοῦντος.

Περικτίονος. Circum habitantis. Vicini.

Περιλακιζομένη. ἀντὶ τοῦ διασχιζομένη, καὶ διακοπτομένη.

Περιλακιζομένη. Diſciſſa. Diſſecta. Dilacerata.

Περιλαλοῦσιν. αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ, περιττολογοῦσι. Φλυαροῦσι. Τοῖς [4] περιλαλοῦσι μὴ ταχέως συγκατατίθεσθαι.

Περιλαλοῦσιν. Garrulis. Nugas deblaterantibus. *Ne temere aſſentiaris garrulis hominibus.*

Περίλαος. ὄνομα κύριον.

Περίλαος. Perilaus. Nomen proprium.

Περίλεξις. περίφρασις. [5] λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐκ πόσων συνέστηκε ῥητορεία. δεῖ γὰρ πρῶτον νοῆσαι· εἶτα ἑρμηνεῦσαι τὸ νοηθέν· ὅπερ ἐστὶ λοιπὸν ἔργον τοῦ τῆς ἐξηγήσεως λόγου. καὶ κατάληψιν, ἤγουν τὴν αἴσθησιν, καὶ τὴν τέχνην. οὕτω γὰρ ὁριζόμεθα τὴν τέχνην. Ῥητορική ἐστι τέχνη τοῦ εὖ λέγειν τὰ προβλή-

Περίλεξις. Circumlocutio. [Eloquentia. Garrulitas.] Occulte autem oſtendit, ex quot partibus ars dicendi conſtet. Primum enim rem mente concipere oportet; & deinde conceptam verbis declarare: quod eſt opus orationis, qua alteri aliquid exponimus. Et κατάληψιν, i. e. comprehenſionem, vel ſenſum,

1 Περικόμματ' ἐκ σοῦ κατασκ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Equit.* pag. 309. (210. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 697. (472. Ed. Baſ. *P.*)

3 Πολύβιος] Integer locus Polybii, ex quo fragmentum hoc deſcriptum eſt, exſtat in Collectaneis Conſtantini Imperat. a Valeſio editis, pag. 154. itemque apud Suidam ſupra v. Αἰμιλία.

4 Τοῖς περιλαλοῦσι μὴ ταχ.] Hæc ſunt verba Marci Antonini lib. 1. §. 7. ut Pearſonius monuit.

5 Λεληθότως δὲ δείκνυσιν, ἐκ πόσων συνέσ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes* pag. 143. (78. Ed. Baſ. *P.*)

μαλα. διὰ τί τέχνη; σύστημα ἐγκαταλήψεων ἐγγεγυμνασμένων.

Περιλέποντες. τὸν φλοιὸν περιαιροῦντες. [1] Ἡρόδοτος· Τῶν δὲ δενδρέων τὸν φλοιὸν περιλέποντες καὶ ἐσθίοντες.

Περιλιχμώμενος. κατασπαζόμενος. Ὁ δὲ τὴν γυναῖκα πολὺν χρόνον περιλιχμώμενος, καὶ τοὺς πόδας εἱλούμενος, συνέπεισεν ἄνδρα νομίσαι.

Περίλλος.[2] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ὄνομα κύριον.

Πέριλος. τὸ αἰδοῖον. δι᾽ ἑνὸς λ.

Περὶ λύχνων ἁφάς. ὀψιαίτερον. Μικρὸν δὲ μετὰ λύχνων ἁφὰς ἄρτι ἐς θοίνην ἰόντων, ἐπιπεσόντες ἀδόκητοι, τῶν πολεμίων πολλοὺς κτείνουσι.

Περίμανος,[3] καὶ μανέρως. ὀνόματα ᾠδῆς. Εὔβουλος Καμπυλίωνι.

Περιμένω. αἰτιατικῇ.

Περίνεως.[4] τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ νηὶ ἐπιβάτας. οἷον, δούλους.

Περίνεως. τοὺς περιττούς, καὶ ἔξω τῆς ὑπηρεσίας ὡς λειπόνεως, τοὺς λειποτάκτας. Θουκυδίδης· Τοὺς δὲ περίνεως (πολλοὶ γὰρ φθειρομένων ἐν τῇ ναυαγίᾳ τῶν σκαφῶν ἀπεκολύμβησαν) ὡς ἐς τὸ ναυτικὸν ὀλιγανδροῦν κατέταξεν. † Οἱ δὲ ναῦται, καὶ ὅσοι περίνεῳ, οὐκ ἀνεξόμενοι δῆλοι ἦσαν.

Περήνη. πόλις.

Περινήσαντες. περισωρεύσαντες. Οἱ δὲ βάρβαροι πολὺ περινήσαντες πῦρ, συνέφλεξαν ἅπαντας.

Περινθίοις.[5] τούτοις ἁλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδόθη εἰς δουλείαν παρὰ Σεβήρου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως· ὥσπερ καὶ ἡ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσι.

Περινοεῖ. νοεῖ περισσῶς.

Περινοστοῦντας. περιερχομένους. [6] νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἄφιξις. καταχρηστικῶς δέ, καὶ ἡ ἀπὸ [7] τόπου εἰς τόπον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὅστις σε προσπταίοντα περινοστεῖν ἐᾷ.

Περίνοια. ὑπερηφάνεια. ἡ μηχανή. ἡ τέχνη.

Περιοδεία. ἡ περιόδευσις.

Περίοδος. περιέλευσις. κύκλος. [8] Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ Σπαρτιᾶται μαθόντες ἐκ τῶν αὐτομόλων τῶν Περσέων τὴν περίοδον, ἐβουλεύοντο, καὶ ἐσχίζοντο αὐτῶν αἱ γνῶμαι.

Περίοδος.[9] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Περιοδικὰ

& artem. Sic enim definimus artem. Rhetorica eſt ars de propoſitis quæſtionibus bene dicendi. Quare ars? Quia eſt ſyſtema notionum, quas exercitio acquiſivimus.

Περιλέποντες. Delibrantes. Corticem detrahentes. Herodotus: *Et corticem arboribus detractum comedentes.*

Περιλιχμώμενος. Circumlingens. Circumlambens. Blandiens. *Ille vero longo tempore mulieri blandiens, pedibuſque pedes implicans, ei perſuaſit, ut ſe virum duceret.*

Περίλλος. Perillus. Nomen proprium. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte.

Πέριλος. Per unum λ. Pudendum [virile]

Περὶ λύχνων ἁφάς. Circa tempus illud, quo lucernæ ſolent accendi. Serius. *Paulo poſt accenſas lucernas, cum ad cœnam modo iviſſent, irruentes ex improviſo, multos hoſtium interfecerunt.*

Περίμανος, καὶ μαν. Perimanos, & Maneros, nomina cantionum. Eubulus *Campylione.*

Περιμένω. Accuſativo jungitur. Expecto.

Περίνεως. Superfluos in nave vectores: veluti ſervos.

Περίνεως. Superfluos in nave vectores, & qui nullum miniſterium præſtant: ut λειπόνεως, navium deſertores. Thucydides: *Vectores autem (multi enim ſcaphis naufragio pereuntibus enataverant) quos inter nautas ad paucitatem redactos retulerat.* † *Nautas autem & vectores hoc non paſſuros eſſe manifeſtum erat.*

Περήνη. Perene. Urbs.

Περινήσαντες. Qui coacervarunt. *Barbari autem, cum multum ignem coacervaſſent, omnes combuſſerunt.*

Περινθίοις. Perinthiis. His Byzantium, cum captum eſſet, a Severo Imperatore Romanorum dono datum & parere juſſum eſt: ſicut & Antiochia Laodicenſibus.

Περινοεῖ. Plurima mente cogitat & comminiſcitur.

Περινοστοῦντας. Circumeuntes. Oberrantes. Νόστος proprie dicitur reditus ejus, qui ex peregrina regione domum revertitur. Abuſive vero ſic dicitur quævis de loco in locum profectio. Ariſtophanes *Pluto*: *Qui te pedes offendentem oberrare ſinit.*

Περίνοια. Superbia. Vel, machinatio. Callidum commentum. Ars.

Περιοδεία. Circuitio. Circuitus. Ambitus.

Περίοδος. Circuitio. Circuitus. Ambitus. Herodotus: *Cum autem Spartani circuitum Perſarum ex transfugis cognoviſſent, conſultare cœperunt, aliis aliud ſentientibus.*

Περίοδος. Periodus. Circuitus. Demoſthe-

1 Ἡρόδοτος] Lib. VIII. pag. 316. ut Portus monuit.
2 Περίλλος. Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione.
3 Περίμανος, καὶ μαν.] Vide ſupra v. Ἀνακαλεῖς.
4 Περίνεως. τοὺς περιττοὺς ἐν τῇ ν.] Ex Schol. Thucyd. ad lib. I. cap. X.
5 Τούτοις ἁλωθὲν τὸ Βυζάντιον δῶρον ἐδ.] Hæc ſunt verba Herodiani in *Severo*.
6 Νόστος κυρίως μὲν ἡ ἀπὸ ἀλλ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 13. (7. Ed. Baſ. P.)
7 Ἀπὸ τόπου εἰς τόπον] Adde ex Scholiaſta Ariſtoph. μετανάστασις καὶ πορεία.
8 Ἡρόδοτος] Lib. VII. pag. 288.
9 Περίοδος. Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione.

νοσήματα καλοῦσιν οἱ ἰατροὶ τὰ τεταγμένως ἀνιέμενα, καὶ αὖθις ἐπιγινόμενα· οἷον τριταῖα, τεταρταῖα, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ γὰρ ἐπὶ τούτων οἱ κάμνοντες δοκοῦσιν ἐν ταῖς τῶν ἀνέσεων ἡμέραις μηδὲ νοσεῖν, ἀλλ' ὑγιεῖς εἶναι.

Περιών. περιβάλλων. Τὰ δὲ καὶ περίοικα πολλαχῆ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι περιοίκους πεπορισμένας ἔχοντες ἐκ τοῦ περιόντος χρημάτων.

Περὶ ὄνου σκιᾶς. παροιμιακόν. περὶ τῶν ἐνδιαλεγομένων τοῖς μηδενὸς ἀξίοις.

Περὶ τῆς [1] ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δίδυμός φησι, τὴν περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν παραπεποιῆσθαι ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, λεγομένης περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. λέγεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπὶ τοῖς περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένοις.

Περιόντας. ζῶντας. [2] Ἀγαθίας· Καὶ ἔλεγον παρέξειν αὐτῷ ἐς ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι, εἴγε τοὺς ὁμήρους ἴδοιεν περιόντας.

Περίοπτον. περιθέατον. μέγα, ὑψηλόν. περίβλεπτον.

Περιορᾶσθαι. καραδοκεῖν. ἀποθεωρεῖν. περισκέπτεσθαι. φροντίζειν. Θουκυδίδης, Καὶ τοὺς Μεγαρέας περιορωμένους τὸν πόλεμον, λέγει. καὶ, Ὁ Βρασίδας τῆς μάχης περιορώμενος. † Οἱ δὲ πρὸς τῷ ποταμῷ κατέμειναν περιορώμενοι τὸ γενησόμενον. τουτέστι, καραδοκοῦντες. προσδοκῶντες.

Περιοργής. ὠργισμένος. Ὁ δὲ Καῖσαρ περιοργὴς ἐπὶ τούτοις γενόμενος, ἐκίνει τὸ στράτευμα.

Περιορίσαι. περινοῆσαι.

Περιορισθῆναι. γνωρισθῆναι. ἢ ὑπὸ ὅρον γενέσθαι.

Περιορισμός. ἐξορισμός.

Περιορῶ. αἰτιατικῇ.

Περιουσία. ἡ περιττὴ οὐσία. οὐσία δὲ, ἡ σύμμετρος. [3] Ἐκ περιουσίας γὰρ τοῦ ἀναγκαίου διαφέρει. Ἀναγκαῖα μὲν γάρ εἰσιν, ὧν χωρὶς ἀδύνατον εἶναι. Ἐκ περιουσίας δὲ, ὧν ἡ παρουσία οὐκ ἔστιν ἀναγκαία, καὶ, ὡς Ἀριστοτέλης λέγει, ὅταν ὑπαρχόντων τῶν ἀναγκαίων, ἄλλα τινὰ προσκαλλωπίζηται τῶν καλῶν. οἷον, τὸ μὲν ζῆν ἀναγκαῖον· ἐκ περιουσίας δὲ, τὸ εὖ ζῆν. τῇ γὰρ τοῦ εὖ παρουσίᾳ, οὐκ οὔσῃ πρὸς τὸ εἶναι ἀναγκαίᾳ, ἐπικοσμεῖται τὸ ζῆν, ἀναγκαῖον ὄν.

Περιουσίας. πλήθους. πλούτου.

Περιουσιασμός. πλοῦτος. ὕπαρξις φυσική.

Περιούσιος [4] λαός. ὁ ἔγκτητος. Καὶ [5] Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ. ἀντὶ τοῦ, εἰς κτῆμα, καὶ εἰς κτῆσιν. οὐσίαν γὰρ, τὴν ὕπαρξιν.

Περιοχή. περιπέτεια. καὶ ὑπόθεσις. θλίψις. συνοχή. [6] καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν πόλει περιοχῆς. τουτέστι περιβόλῳ.

nes *Philippicis*. Periodicos morbos medici vocant eos, qui certo tempore remittunt, & redeunt; ut tertiani, quartani, & ſimiles. Nam qui ſic ægrotant, per intervalla morbi ne ægrotare quidem, ſed ſani eſſe videntur.

Περιών. Superans. Abundans. Abundantia. Copia. * * * * * *

Περὶ ὄνου σκιᾶς. De aſini umbra. Proverbium, quod dicitur de illis, qui in rebus frivolis & nullius momenti tempus terunt.

Περὶ τῆς ἐν Δελφ. De umbra Delphica. Demoſthenes in *Philippicis*. Didymus ait, proverbium de aſini umbra confictum eſſe ab oratore per alluſionem ad alterum proverbium, quod de umbra Delphica loquitur: dicique de illis, qui de rebus nullius pretii digladiantur.

Περιόντας. Superſtites. Viventes. Agathias: *Dicebant arbitrio ipſius totos ſe permiſſuros eſſe, ſi modo obſides ſuos viventes viderent.*

Περίοπτον. Quod undique cerni poteſt. Conſpicuum. Magnum. Excelſum. Illuſtre.

Περιορᾶσθαι. Anxie expectare. Contemplari. Circumſpicere. Conſiderare. Sollicitum eſſe. Thucydides: *Megarenſes de bello ſollicitos eſſe*. Et, *Braſidas de pugna ſollicitus.* † *Illi vero ad flumen remanſerunt, expectantes rei eventum.*

Περιοργής. Vehementer iratus. Iratus. *Cæſar autem ob iſta iratus, caſtra movit.*

Περιορίσαι. [Definire.] Mente cogitare vel concipere.

Περιορισθῆναι. Declaratū eſſe. Vel, definitū eſſe.

Περιορισμός. Ex finibus expulſio. Exilium.

Περιορῶ. Circumſpicio. Accuſativo jungitur.

Περιουσία. Magna & ſuperflua facultatum copia. Οὐσία vero, mediocres facultates. Id quod eſt ἐκ περιουσίας, ſive ſuperfluum, differt a neceſſario. Neceſſaria enim ſunt, ſine quibus eſſe non poſſumus. Superflua vero, quorum præſentia non eſt neceſſaria, &, ut Ariſtoteles ait, cum neceſſaria nobis ſuppetunt, iiſque alia quædam pulchra adjiciuntur. Ut, vivere, eſt neceſſarium: at bene vivere, ſuperfluum. Nam præſentia bene vivendi, quæ non eſt neceſſaria ad id, ut ſimus, exornat τὸ vivere, quod eſt neceſſarium.

Περιουσίας. Abundantiæ. Copiæ divitiarum.

Περιουσιασμός. Copia. Bona nobis propria.

Περιούσιος λαός. Populus, quem quis ſibi ut peculium elegit. *Et Iſraelem ſibi* [*elegit*] *peculium.* Εἰς περιουσιασμὸν enim hic idem ſignificat, quod εἰς κτῆμα, vel εἰς κτῆσιν. Et οὐσίαν, ſubſtantiam, facultates, bona.

Περιοχή. Calamitas. Argumentum. Res adverſæ. Anguſtiæ. *Et David erat in urbe munita.* Vel, intra murorum ambitum.

1 Περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.
2 Ἀγαθίας] Lib. 1. pag. 24.
3 Ἐκ περιουσίας γὰρ τοῦ ἀναγκαίου διαφ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Alexandri Aphrod. in *Topica* Ariſtotelis, pag. 134. quæ etiam leguntur ſupra v. Ἐκ περιουσίας.

4 Περιούσιος λαός] Eſt phraſis τῶν LXX familiaris: ut *Exod.* XIX. *Deuteron.* VII. & alibi.
5 Καὶ Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ] Pſalm. CXXXIV. 4.
6 Καὶ ὁ Δαβὶδ ἐν πόλει περιοχῆς] II Reg. XXIII. 14. Καὶ Δαβὶδ ἦν τότε ἐν τῇ περιοχῇ. Hunc locum Suidas in animo habuiſſe videtur

Περιόψεται. περιίδοι. καταφρονήσει.

Περιόψεται. Negliget. Contemnet.

Περιωδυνίαν. ἀλγηδόνα. καὶ περιττὴν ὀδύνην.

Περιωδυνίαν. Dolorem vehementem & ſummum.

Περιωπή. ἀκρώρεια. ὑψηλὸς τόπος.

Περιωπή. Summum montis cacumen. Excelſus locus, [unde facilis eſt in varias partes proſpectus.]

Περιωπὴ, καὶ πίσυνοι, καὶ [1] πύστεις. πάντα ταῦτα γλωττώδη παρὰ Θουκυδίδῃ. [2] καλεῖ δὲ περιωπὴν, τὴν φροντίδα, καὶ τὴν περίσκεψιν, οὐ τὸν τόπον, ὡς Ὅμηρος. καὶ [3] Ἀγαθίας δὲ τὴν περίσκεψιν λέγει. Ὁ δὲ Ναρσῆς ἦστο ἐς ὑπερῷόν τι δωμάτιον, ἐν περιωπῇ τοῦ πεδίου. τουτέστιν, ἐν περισκέψει. καὶ [4] Σιμόκαττος· Καὶ οἳ ἄττουσι πρὸς τὰ ὑψηλὰ, καὶ περισκοποῦσιν ἔκ τινος μεγίστης περιωπῆς, καὶ τὸ πολέμιον ἀφανές.

Περιωπὴ, & πίσυνοι, & πύστεις. Sunt vocabula poetica & minus uſitata, quibus uſus eſt Thucydides. Et περιωπὴν quidem vocat curam, & proſpectum; non locum [excelſum,] ut Homerus. Et Agathias περιωπὴν itidem proſpectum vocat. *Narſes vero in ſuperiore parte domus ſedebat, unde in campum proſpectus erat.* Et Simocattus: *Celeriter in ſummum evadunt, & ex loco quodam altiore, unde longiſſime patebat proſpectus, circumſpiciunt: ſed hoſtes nuſquam cernunt.*

Περιωρίσθαι.

Περιωρίσθαι. Certis finibus circumſcriptum eſſe.

Περιώσας. ὠθήσας.

Περιώσας. Qui pepulit. Qui pulſavit.

Περιώσιον.

Περιώσιον. Nimium. Magnopere.

Περιπαθῶς. συμπαθῶς. λυπηρῶς. [5] Πολύβιος· Μήθ' ἑαυτὸν ῥίψαι κατὰ κρημνοῦ περιπαθὴς γενόμενος.

Περιπαθῶς. Præ dolore. Ex impatientia doloris. Polybius: *Nec ſe præ doloris impatientia de rupe præcipitem dedit.*

Περὶ παντὸς ἐποιεῖτο. ἀντὶ τοῦ, ἐσπούδαζεν. Ὁ δὲ Κῦρος τοὺς δικαίους περὶ παντὸς ἐποιεῖτο πλουσίους ποιεῖν.

Περὶ παντὸς ἐπ. Plurimi faciebat. Maxime ſtudebat. *Cyrus autem viros juſtos ditare maxime ſtudebat.*

Περιπαρῆναι. περικεντηθῆναι. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους, ὥστε τὰ σκάφη τῶν βαρβάρων ἐλθόντα περιπαρῆναι.

Περιπαρῆναι. Transfigi. *Romani vero contos ſub aquis defixerunt, ut ſcaphæ Barbarorum accedentes iis transfigerentur.*

Περιπεζίας. πορευτῆς. ἐπιβατῆς. καταληπτῆς.

Περιπεζίας. Regionis, quæ obiri, tranſiri, vel occupari poteſt.

Περιπέλαστον, [6] καὶ ἐπιμανδαλωτόν. εἴδη φιλημάτων ἐρωτικῶν, ἐν ᾧ δεῖ τὴν γλῶτταν τῶν καταφιλούντων λείχειν.

Περιπέλαστον, & ἐπιμανδαλωτόν. Sunt oſculorum amatoriorum genera, in quibus deoſculantium linguam lingere oportet.

Περιπετές. [7] περιπεπηγὸς αὐτῷ.

Πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ἥγουν, ᾧ περιέπεσεν ὁ Αἴας.

Περιπετές. In quod quis incidit, vel incubuit. *Enſis hic, terræ infixus, & in quem ipſe incubuit, [auctorem cædis] arguit.*

Περιπέτεια. προπέτεια. ἢ σύμπτωμα. ἢ σύμβασις. [8] Πάντα δ' ἦν πλήρη κεχυμένης φαρμακείας τῶν ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν ὥστε, κατὰ τὴν παροιμίαν, κἂν ἐχθρὸν ἐλεῆσαι θεασάμενον τὴν τότε περιπέτειαν [9] τοῦ ἀνθρώπου. † Τῶν [10] καθ' αὐτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἀρχὴν, οὐ τύχῃ τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος, οὐδὲ ἐκ περιπετείας, ἀλλ' ἀγχινοίας, καὶ φιλοπονίας, ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ. τὸ [11] δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περιπετάσματος εἴρηται· ἢ ἀπὸ τῆς ζύμης τὰ

Περιπέτεια. Temeritas. Vel, fortuitus ac repentinus caſus. Vel, eventus. *Hominibus quaſi malo carmine incantatis, plena erant omnia eorum, qui ſe in puteos ac per ſcopulos præcipitabant: prorſus ut hoſtis etiam, quod proverbio dicitur, caſum Græciæ tunc miſeratus fuiſſet.* † *[Eumenes] regnum ſuum ampliſſimis temporis ſui imperiis exæquavit, non tam fortunæ auxilio & caſu quodam, quam ſolertia & induſtria ſua.* At περιπέττειν, involvere, circumtegere; vel dictum eſt a περιπέτασμα: vel ab iis, qui fermento farinam miſcent, &

1 Πύστεις] Portus recte monuit, legendum eſſe πύστις; a recto ſingulari πύστις. Ea enim voce Thucydides aliquoties uſus eſt: ut lib. I. cap. V. Καὶ οἱ παλαιοὶ τῶν ποιητῶν τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, &c.

2 Καλεῖ δὲ περιωπὴν τὴν φροντίδα] Hoc ſenſu vox περιωπὴ apud Thucydidem accipitur lib. IV. cap. LXXXVI.

3 Ἀγαθίας] Lib. I. pag. 33.

4 Σιμόκαττος] Lib. II. cap. V. in fine.

5 Πολύβιος] Libro VIII. cap. XV.

6 Περιπέλαστον, καὶ ἐπιμανδαλωτόν. εἴδη φιλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 427. (307. Ed. Baſ. *P.*)

7 Περιπετές. περιπεπηγ.] Compilator notam hanc male & ἀκρίτως confarcinavit, & duarum vocum interpretationes confudit. Nam τὸ περιπεπηγὸς αὐτῷ, apud Scholiaſtam Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 54. (unde hæc deſcripta ſunt) pertinet ad vocem πηκτὸν, quæ ibi proxime præcedit; non vero ad περιπετές. Hujus enim vocis interpretatio ſunt ea, quæ ſequuntur, ᾧ περιέπεσεν Αἴας. Adi ipſum Scholiaſtam Sophoclis.

8 Πάντα δ' ἦν πλήρη κεχ.] Hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis. pag. 185. ubi locum integrum vide. Confer etiam Noſtrum infra v. Φαρμακεία.

9 Τοῦ ἀνθρώπου] Scribe τῆς Ἑλλάδος, ut legitur apud Polybium loco laudato.

10 Τῶν καθ' αὐτὸν δυναστειῶν ——— ἔτι δὲ καὶ πράξεως τῆς αὐτοῦ] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in iiſdem Excerptis, pag. 169. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Εὐμένης, ubi hunc ipſum locum auctiorem habes. Initium autem fragmenti hujus ſic ſcribendum eſt, Τοῖς μεγέθεσι τῶν καθ' αὐτὸν δυναστειῶν, &c. Sic enim recte legitur in modo laudatis Excerptis; itemque apud ipſum Suidam ſupra v. Εὐμένης.

11 Τὸ δὲ περιπέττειν, ἤτοι ἀπὸ τοῦ περ.] Hæc, & quæ ſequuntur, deprompta ſunt ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 17. (9. Ed. Baſ. *P.*)

ἄλφιτα

ἄλφιτα περιλαμβανόντων, καὶ τούτοις περικαλυπτόντων τινά. εἰώθασι γὰρ τὰ καταλιμπανόμενα ἀφ' ἑκάστου ἄρτου μιγνύντες, ποιεῖν ἄρτον.

Περιπετεῖς. περιπίπτοντες. Ἀλλήλοις περιπετεῖς γινόμενοι ἀπώλλυντο. καὶ αὖθις· Περιπετεῖς γίνονται βοτάνῃ τινὶ θανασίμῳ. ἀντὶ τοῦ, ἀκουσίως περιπίπτοντες.

Περιπετῆ γενέσθαι. [1] περιπεπτωκέναι.

Περιπέττουσι. περικαλύπτουσιν. [2] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὀνόματι περιπέττουσι τὴν μοχθηρίαν.

τουτέστιν, εἰώθασι τῷ τοῦ ἵππου ὀνόματι καταχρῆσθαι εἰς μοχθηρίαν. καὶ Μένανδρος· Δεδιότες καὶ διανοούμενοι μηχανᾶσθαί τι Ῥωμαίους, καὶ προκαλύμματι ἀποδράσεως περιπέττειν, ὅ, τι ἂν εἴη αὐτοῖς τὸ πανούργημα. τουτέστι, περικαλύπτειν.

Περιπεφθείς. [3] Τούτοις τοῖς ῥήμασι περιπεφθείς, ἀρχὴν αἱρῇ σαυτοῦ.

Περιπείρει. περικεντεῖ.

Περιπηχύναντες. περιπλεξάμενοι. παρὰ Καλλιμάχῳ.

Περιπίπτω. δοτικῇ.

Περιπλακῆναι.

Περιπλακῆναι, [4] καλὸν εἰς ὄναρ τόδε.
Εὔχρηστον ἀνδρὶ συμπλακῆναι φιλτάτῳ·
Πᾶσαί τε μίξεις προξένοι μακρῶν [5] πόθων.

Περιπλεγνύμενος, καὶ Φιλῶν. ἀντὶ τοῦ, περιπλεκόμενος.

Περίπλεων. πλήρη. καὶ περίπλεον.

Περιπλεῖν [6] καὶ διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκυδίδῃ. τὸ μὲν γὰρ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίστασθαι, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὅσον βούλεται τῆς νεώς. καὶ ἡ περὶ πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ ἐν κύκλῳ περιθέειν. τὸ δὲ διεκπλεῖν, τὸ τεμόντα τὴν τάξιν τῶν ἐναντίων εἰς τοὐπίσω γενέσθαι.

Περιπλείονος. ἐπίρρημα. καὶ περιπλείστου. [7] Περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ὡς ἐναλείφειν τε αὐτὰς, καὶ διατιθέναι κατὰ βοστρύχους.

Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην, καὶ ἕκτην. τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Πεδίον ἦν ἀχανές· ἔνθα περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν ἠγείροντο μέν τινες καὶ πρότερον θόρυβοι τῶν πολεμίων, ἐπιφερόμενοι ἄριστον αἱρουμένοις.

Περιπνευμονία. πάθος τι.

Περιπνέω. Λεπτὴ δέ τις αὔρα περιέπνει τούτους.

Περὶ [8] πόδα. οἷον ἁρμόττον σφόδρα, ὡς τὰ ὑποδήματα τοῖς ποσί. Πλάτων· Ὡς ἐστί μοι τὸ χρῆμα

ea aliquid obtegunt. Solent enim piſtores reliquias panum miſcere, & unum panem ex iis conficere.

Περιπετεῖς. Incidentes. *Alii in alios incidentes perierunt.* Et iterum: *In herbam quandam letiferam inciderunt.*

Περιπετῆ γενέσθαι. In aliquid incidere.

Περιπέττουσι. Circumtegunt. Obtegunt. Velant. Ariſtophanes *Pluto: Nomine turpitudinem velant.* Id eſt, equi nomine ad fœditatem rei tegendam abuti ſolent. Et Menander: *Timentes vero & ſuſpicantes Romanos aliquid moliri, & fugæ prætextu fraudem aliquam, quæcunque ea tandem eſſet, occultare.*

Περιπεφθείς. Deceptus. *Imperio illorum ipſe te ſubjicis, verbis hiſce deceptus.*

Περιπείρει. Perforat. Trajicit. Transfigit.

Περιπηχύναντες. Complexi. Cubitis vel ulnis amplexi. Apud Callimachum.

Περιπίπτω. Incido. Dativo jungitur.

Περιπλακῆναι. Arcte amplecti. *Aliquem amplecti, bonum eſt ſomnium.* † *Utile eſt, virum chariſſimum complecti.* † *Omnes congreſſus amores conciliant diuturnos.*

Περιπλεγνύμενος. Pro περιπλεκόμενος. Qui aliquem amplectitur.

Περίπλεων, & περίπλεον. Plenum.

Περιπλεῖν, & διεκπλεῖν, apud Thucydidem differt. Nam περιπλεῖν ſignificat, circumnavigare, ſive, in amplo & aperto mari verſari, ita ut libere, quocunque lubet, navigare nobis liceat. Nam præpoſitio περὶ hoc ipſum ſignificat, ſcilicet in orbem currere. At διεκπλεῖν ſignificat, perrupta acie hoſtium in apertum mare evadere.

Περιπλείονος. Adverbium. Pluris. Et περιπλείστου, plurimi. *Capillos plurimi faciens, eoſque ungens, & in cincinnos digerens.*

Περὶ πλήθουσαν ἀγ. Circa tempus illud, quo forum hominibus frequens eſt. Id eſt, circa horam quartam, quintam, & ſextam. Tunc enim plurima in foro turba eſſe ſolet. *Planities erat vaſta, ubi circa tempus, quo forum frequens eſſe ſolet, prius etiam inter hoſtes prandentes tumultus oriebantur.*

Περιπνευμονία. Morbus quidam pulmonis.

Περιπνέω. Undique ſpiro, vel afflo. *Aura quædam tenuis eos afflabat.*

Περὶ πόδα. Dicitur de re, quæ eſt valde conveniens, vel apta, ut pedibus calceamenta.

1 Περιπεπτωκέναι] Sic reſcripſi ex Lexico Photii inedito. Nam priores Editt. ut & libri ſcripti male habent περιπεπτωκέναι.

2 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 17. [9. Ed. Baſ. P.]

3 Τούτοις τοῖς ῥήμασι περιπ.] Ariſtophanes *Veſpis*, pag. 477. [334. Ed. Baſ. P.]

——Σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
Ἀρχὴν αἱρῇ σαυτοῦ. τούτοις τοῖς ῥηματίοις περιπεφθείς.

Scholiaſta: Περιπεφθείς. ἀπατηθείς.

4 Περιπλακῆναι, καλ.] Hic, & duo ſequentes ſenarii ad ſomniorum interpretationem pertinent; quorum duo poſteriores apud Aſtrampſychum quoque leguntur.

5 Πόθων] Aſtrampſychus habet πόνων. Utrum melius, ſomniorum conjectores dicant.

6 Περιπλεῖν & διεκπλεῖν διαφέρει παρὰ Θουκ.] Ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. VII. cap. XXXVI.

7 Περιπλείστου τὰς τρίχας ποιούμενος, ὡς ἐναλ.] Hæc ſunt verba Syneſii in *Encom. Calvit.* pag. 85. unde ſenſus hujus loci ſupplendus eſt. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Βόστρυχος.

8 Περὶ πόδα. οἷον ἁρμόττ.] Vide Caſaub. ad *Charact.* Theophr. p. 39.

τοῦτο περὶ πόδα. † Καὶ ἐν σκευαῖς, καὶ τοῖς τρόποις ἁρμόττον ὡς περὶ πόδα.

Περίπολος.[1] Ἀριστοτέλης ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ περὶ τῶν ἐφήβων οὕτω φησί· Τὸν δεύτερον ἐνιαυτὸν, ἐκκλησίας ἐν τῷ θεάτρῳ γενομένης, λαβόντες ἀσπίδα καὶ δόρυ παρὰ τοῦ δήμου, περιπολοῦσι τὴν χώραν, καὶ διατρίβουσιν ἐν τοῖς φυλακτηρίοις. παρατηρητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἕνα φησὶν ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς περιπόλοις γίνεσθαι τοὺς ἐφήβους· ὁ δὲ Αἰσχίνης, δύο.

Περὶ πολλοῦ ποιοῦ. τίμα, θεράπευε.

Περιπόλους. τοὺς φύλακας, ἢ ζητητάς. ἀπὸ τοῦ περιπολεῖν. [2] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Οὐκοῦν δῆτα περιπόλους ἐχρῆν πέμψαι; τὸ ἑξῆς, Οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι; Θουκυδίδης· Οἱ δὲ καὶ οἱ περίπολοι ἐνήδρευσαν.

Περιπόλων. φυλάκων. ζητητῶν. Τῶν δὲ περιπόλων τις περιθέων ἀποβάλλει χαλκῆν ἀσπίδα ὕπερθεν τοῦ ὀρύγματος. ἡ δὲ [3] οὖσα μὲν πλατεῖα, ἀλλὰ κυρτὴ, οὐ στερεὸν ἐνεκτύπησεν, [4] κοῖλον καὶ διάκοιλον· τάχα [5] διάκενον.

Περιπολῶν. περιτρέχων. [6] Ὁ δὲ σταυρὸς προηγεῖτο τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς περιπόλου δυνάμεως. φησὶ Σιμόκαττος.

Περίπτερα. οἱ ἀποσπινθηρισμοί.

Περίπτερον. πανταχόθεν ἐξέχον.

Περιπτώσεις. συμφοράς.

Περιπτύσσεται. αἰτιατικῇ. περιβάλλεται. [7] Εἶτα τὴν Θεοδοσίου πόλιν περιπτύσσεται, καὶ ἀναμίγνυται τοῖς περὶ Φιλιππικόν.

Περιπτυχής. περικεκυλισμένος.

[8] Κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής.

περὶ τοῦ Αἴαντός φησι.

Περιποιήσει. κτήσεται. καὶ, Περιποιουμένους τῆς σωτηρίας τῶν παίδων. ἀντὶ τοῦ, φροντίζοντας. κηδομένους. Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς.

Περιποίησιν. κτῆσιν.

Περίπυστον. ἐξάκουστον. διαβόητον.

Περιρραντήρια. σκεύη. Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῦ διαστήματος κάλπεις τε χρυσαῖ, καὶ περιρραντήρια, ἔτι τε πίθοι χρυσοῖ.

Περιρραντίσαι.

Περιρρέω. αἰτιατικῇ.

Περιρρηδεῖς.[9] οἱ ἐπὶ ὀχημάτων. ἢ ἐπικείμενοι. ἢ οἱ ἐρριμμένοι.

Plato: *Res hæc mihi valde eſt apta.* † *Et cultu corporis & moribus erat aptiſſimis, & [tempori] maxime accommodatis.*

Περίπολος. Circuitor. Ariſtoteles in Athenienſium Republ. de ephebis ita loquitur: *Altero anno, concione in Theatro convocata, accepto clypeo & haſta a populo, regionem circumeunt, & caſtella cuſtodiunt.* Obſervandum autem eſt, Ariſtotelem dicere, ephebos unum tantum annum circuitores fuiſſe; Æſchinem vero, duos.

Περὶ πολλ. Magni fac. Honora. Cole.

Περιπόλους. Cuſtodes. Circuitores. Excubitores. A περιπολεῖν, circumire. Ariſtophanes *Avibus*: *Nonne igitur circuitores mittere oportebat?* Ordo conſtructionis hic eſt, Οὐκ ἐχρῆν περιπόλους πέμψαι. Thucydides: *Et illi, & circuitores hoſtibus inſidias ſtruxerunt.*

Περιπόλων. Excubitorum. Cuſtodum. Circuitorum. *Quidam autem circuitorum excubias circumiens, æreum clypeum ſupra foſſam abjecit. Is autem cum non eſſet planus, ſed gibbus, non ſolidum ſed inanem crepitum edidit.* Pro διάκοιλον enim forte ſcribendum eſt, διάκενον.

Περιπολῶν. Circumiens. *Crux autem præcedebat Imperatorem & comitatum ejus.* Simocattus inquit.

Περίπτερα. Scintillæ. Stricturæ.

Περίπτερον. Undique habens prominentias.

Περιπτώσεις. Caſus. Calamitates.

Περιπτύσσεται. Accuſativo jungitur. Circumdat. Circumplectitur. *Deinde Theodoſii urbem circumdat, & cum Philippico ſocietatem init.*

Περιπτυχής. Circumvolutus. [Transfixus.] *Jacet occulto transfixus gladio.* De Ajace [hæc Sophocles] dicit.

Περιποιήσει. Quæret. Acquiret. Et περιποιουμένους. Curantes. Solicitos. Dionyſius Halicarnaſſeus: *De liberorum ſalute ſolicitos.*

Περιποίησιν. Acquiſitionem. Poſſeſſionem.

Περίπυστον. Cujus fama longe lateque pervagata eſt. Celebre.

Περιρραντήρια. Vaſa luſtralia, ſive, vaſa, ex quibus adſtantes adſperguntur. *In medio vero conclavi erant urnæ aureæ, & vaſa luſtralia, & præterea dolia aurea.*

Περιρραντίσαι. Perſpergere. Adſpergere.

Περιρρέω. Accuſativo jungitur. Circumfluo.

Περιρρηδεῖς. Qui vehiculis vehuntur. Vel, qui alicui rei incumbunt. Vel, qui proſtrati ſunt.

1 Περίπολος. Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἀθ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Mauſſacum, qui locum hunc fuſe explicat. Confer etiam Petitum ad *Leges Attic.* pag. 547. & Noſtrum infra v. Τεχνεία.

2 Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν] Pag. 597. (413. Ed. Baſ. *P.*)

3 Οὖσα μὲν πλ.] Excidit hic particula negativa οὐ. Scribendum enim eſſe, οὐκ οὖσα μὲν πλατεῖα, &c. ſenſus clamat.

4 Κοῖλον] Scribe, ἀλλὰ κοῖλον.

5 Τάχα, διάκενον] Hæc emendatio certa eſt. Τὸ διάκοιλον enim poſt κοῖλον ſtare non poteſt.

6 Ὁ δὲ σταυρὸς προηγ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophyl. Simoc. lib. v. cap. xvi. in fine.

7 Εἶτα τὴν Θεοδοσίου π.] Et hoc fragmentum legitur apud Simocattam lib. ii. cap. x.

8 Κεῖται κρυφαίῳ φασγ.] Senarius hic eſt Sophoclis in *Ajace*, pag. 53. ut Portus monuit.

9 Περιρρηδεῖς] Photius in Lexico MS. rectius περιρρηδεῖς, per duplex ρ. Scholiaſta Homeri ad Odyſſ. X. v. 84. Περιρρηδής. περικλασθείς. ἢ περιρραγείς. ἢ περιστρεφόμενος, ἢ περιρρυείς. ἢ περιφερής. Enarrator Apollonii Rhodii ad lib. I. v. 431. Περιρρηδὴς κεχρῆσθαι. ἐπὶ σφάγιον μετ' ὁρμῆς καταπεσοῦσα. ἀπορραγεὶς εἰς τὴν σφαγὴν, ἢ ἐπικλιθεὶς ὡς τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, Περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ Κάππεσεν. ἀντὶ τοῦ, περιφερόμενος. τὸ κατὰ κύκλον πεσεῖν οὕτω λέγεται. Confer Heſychium, qui male habet περιρηδής, per ι.

Περιρ-

Περιῤῥῶγος. ἐπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιῤῥῶγος ἐπετείχιζον αὐτοῖς Φρούριον, ἱκανὸν φυλάττεσθαι τοσαύτῃ στρατιᾷ.

Περιττά. τὰ ἐν τῇ ἀριθμητικῇ καλούμενα ἄζυγα· οἷον, ἓν, τρία, καὶ τὰ ὅμοια. Ἄρτια δὲ, τὰ ζυγά· οἷον, δύο, τέσσαρα.

[1] Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
Καὶ μήτε μήτηρ ὡς κακὴ δίδασκέ με,
Μήθ' ὡς πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων
Ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
Χρόνου γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.

Ἀφαιρεῖται γάρ, φησὶ, τὴν εὐχειρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία. Ὀρέστης φησὶ πρὸς Ἠλέκτραν.

Περίσημα. διαβόητα.

Περισκελές. σκληρόν. δυσχερές. Αἴας φησίν·

[2] Ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
Φύει τ' ἄδηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται·
Κοὐκ ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν, ἀλλ' ἁλίσκεται
Χ' ὁ δεινὸς ὅρκος, καὶ περισκελεῖς φρένες.
Κἀγὼ γὰρ, ὃς τὰ δείν' ἐκαρτέρουν τότε,
Βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην στόμα
Πρὸς τῆσδε τῆς γυναικός.

Περισκελῆ. βρακία. φημινάλια.

Περισκέλια. ἃ ἐφόρουν οἱ Ῥωμαῖοι περὶ τὰ σκέλη. ἦσαν δὲ κροκοβαφῆ. Περικαταθέμενοι δὲ περισκέλια τοῖς αὐτῶν ποσί.

Περισκεπές. περικεκαλυμμένον.

Περίσκεπτον. ἀφ' οὗ ἐστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν.

Περισκυθίσαντες. σπαράξαντες.

Περισκυθίσαι.[3] κυρίως, τὸ ἀποτεμεῖν τὸ [4] ἐπὶ τὴν κεφαλὴν δέρμα σὺν ταῖς θριξί.

Περισκυτίζοντος. ἐκδερματίζοντος.

Περισσοεπῆσαι. περισσολογῆσαι.

Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφάνειαν. τουτέστιν, ἀλαζονείᾳ χρωμένοις περισσότερον.

Περισπᾶν. ἐξαπατᾶν. καὶ τὸ μετὰ βίας ἀφαιρεῖσθαί τι. [5] Περισπᾷ δὲ, παρὰ Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ, φυλαξάμενος αὐτοῖς συμπεσοῦσιν ἐμπεσεῖν, ἔξω ἀπ' αὐτῶν περισπᾷ. τουτέστι, τοῖς ἡνιόχοις. [6] Πολύβιος·

Περιῤῥῶγος. Prærupti. *In quodam præfracto & prærupto colle caſtellum ipſis exſtruxerunt, quod a tanto exercitu ſatis commode cuſtodiri poterat.*

Περιττά. Sic in Arithmetica dicuntur numeri impares: ut, unum, tria, & ſimilia. Ἄρτια vero numeri pares, ut duo, quatuor. [Et περισσεύοντα, ſuperflua. Sophocles:] *Supervacanea verba omitte, nec quam mala ſit mater me doce, nec quomodo Ægiſthus patrimonium noſtrum exhauriat, aliaque profundat, & alia temere diſpergat. Temporis enim opportunitatem oratio tibi excluſerit.* Oratio enim prolixa, inquit, occaſionem rei gerendæ eximit. Oreſtes ad Electram hæc dicit.

Περίσημα. Clara. Inſignia. Celebrata.

Περισκελές. Durum. Difficile. Ajax [apud Sophoclem] inquit: *Longum & infinitum tempus omnia, quæ ſunt occulta, in lucem profert, & quæ apparuerunt, viciſſim abſcondit: nec quicquam eſt, quod ſperari non poſſit, ſed & graviſſimi jurisjurandi religio vincitur, & præfractæ mentes molliuntur. Nam & ego, cui animus in tolerandis malis ante obſtinatus erat, ab hac fœmina ita emollitus ſum, ut ferrum tinctura.*

Περισκελῆ. Braccæ. Feminalia.

Περισκέλια. Feminalia, ſive ea, quæ Romani cruribus inducebant. Erant autem croco tincta. *Cum autem pedibus feminalia induxiſſent.*

Περισκεπές. Circumtectum. Undique tectum.

Περίσκεπτον. [Epithetum loci,] unde in omnes partes proſpectus patet.

Περισκυθίσαντες. Qui dilaniarunt. Qui pellem undique detraxerunt.

Περισκυθίσαι. Proprie ſignificat, pellem capitis cum pilis reſecare.

Περισκυτίζοντος. Excoriantis. Pellem detrahentis.

Περισσοεπῆσαι. Supervacanea verba facere. Nimis prolixa oratione uti.

Περισσῶς ποιοῦσιν ὑπ. Nimis ſuperbe ſe gerentibus.

Περισπᾶν. Decipere. Item, vi aliquid auferre. At apud Sophoclem ἔξω περισπᾷ ſignificat, ad latus deflectit, cavens ſcilicet, ne in aurigas obvios incurrat. Et Polybius: *Ro-*

1 Τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λ.] Quinque hi ſenarii leguntur apud Sophoclem *Electra*, ut Portus monuit.

2 Ἅπανθ' ὁ μακρὸς χρόνος.] Et hi ſenarii ſunt Sophoclis, qui leguntur in *Ajace*, pag. 39. ut itidem Portus monuit.

3 Περισκυθίσαι. κυρίως τὸ ἀποτ.] Eadem etiam tradit Suidas ſupra v. Ἀποσκυθίσαι, & v. Ἀπεσκύθιζον: ſed qui τὸ ἀποσκυθίσαι & περισκυθίσαι, per θ, male confundit cum ἀποσκυτίσαι & περισκυτίσαι, per τ. Prius enim non ſignificat, cutem capitis cum capillis reſecare; ſed notat ignominioſæ tonſuræ genus, quali Scythæ in populos devictos uti ſolebant. Athenæus lib. XII. cap. v. pag. 524. *Διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τόν τε τῶν βίων ὄλβον, καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν παντὸς ἔθνους, οἱ ἔξω τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν ἀποσκυθίσαι προσηγόρευσαν.* Id eſt: *Igitur propter multitudinem calamitatum quas perpeſſi ſunt, quando ſimul cum opibus ſuis, etiam comis univerſi per luctum fuerunt ſpoliati: alii populi tonſuram, quæ contumeliæ cauſa fit, vocarunt ἀποσκυθίσαι.* Stephanus Byzantius v. Σκύθαι: Ὅθεν ἀποσκυθίσαι, τὸ τῷ σιδήρῳ τὰς τρίχας τεμεῖν. *Unde ἀποσκυθίσαι dicitur, ferro capillos reſecare.* Heſychius: Ἐσκυθισμένης. κεκαρμένης. Idem, Ἀπεσκύθισται. κέκαρται. Apud Euripidem *Electra*, v. 241. πλόκαμος ἐσκυθισμένος ξυρῷ, eſt cincinnus novacula tonſus. At ἀποσκυτίζειν, vel περισκυτίζειν, per τ, ſignificat, cutem vel pellem alicui detrahere: quæ verba eodem modo formata ſunt, quo ἀπολεπίζω, veſte exuo, περιλεπίζω, decortico, & ſimilia. Σκῦτος enim corium vel pellem ſignificare notum eſt. Hinc ipſe Suidas voce ſequenti, τὸ περισκυτίζοντος recte exponit, ἐκδερματίζοντος: quamvis Stephanus in Theſauro ſuo, περισκυθίζοντος, per θ, ibi ſcribendum eſſe cenſeat. Sed falli virum doctiſſimum, ex iis, quæ diximus, liquere poteſt. Confer Reineſ. *Var. Lect.* pag. 458.

4 Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν] Supra v. Ἀπεσκύθιζον rectius legitur, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς.

5 Περισπᾷ δὲ παρὰ Σοφ.] Apud Sophoclem *Electra*, pag. 114. hodie legitur παρασπᾷ, ut & Portus monuit.

6 Πολύβιος.] Lib. I. cap. XXVI.

Hy

Ἦν δὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ἐς Λιβύην πλεῖν, καὶ τὸν πόλεμον ἐκεῖ περισπᾷν.

Περισπασμός.[1] ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. Ἐκπερισπασμὸς δέ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν τοῦ τάγματος κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γίγνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν.

Περισπερχές. βαρύ. Ὡς[2] περισπερχὲς πάθος.

Περισπειραθείς. περιπλακείς. περιελιχθείς. [3] Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν βασιλείων, καὶ περισπειρασάμενος τὰς αὐλὰς, συνέσφιγγεν ἅπαντα, καθάπερ τις γενναῖος ὄφις, καθελίττων εἰς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν. περὶ Εὐτροπίου λέγει.

Περισταδόν. περιεστῶτες.

Περίστασις. [4] Πολύβιος· Συνέβαινε δὲ μεγαλομερῆ τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις. καὶ αὖθις· [5] Ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δόξαν, καὶ τὴν τοῦ βίου περίστασιν οὐδενὸς δεύτερος Ἰβήρων· κατὰ δὲ τὴν πρὸς Καρχηδόνα εὔνοιαν καὶ πίστιν, πολύ τι διαφέρειν δοκῶν τῶν ἄλλων. [6] ἀντὶ τοῦ, ἐπίστασιν. καὶ [7] αὖθις Πολύβιος· Τάχα δὲ διὰ τὴν περίστασιν τῶν τοῦ Ξανθίππου λόγων διαδοθέντων εἰς τὰ πλήθη καὶ τοὺς στρατηγοὺς, ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ ἀνακαλεῖσθαι, καὶ πεῖραν αὐτοῦ λαμβάνειν. Καὶ ἀλλαχοῦ· Διὰ δὲ τὴν περίστασιν τοῦ κήρυκος φωνήσαντος ἀνέστη. ἀντὶ τοῦ, ἐπίστασιν.

Περίστασιν. [8] Δείναρχος Τυῤῥηνικῷ· Μετὰ ταῦτα τοῦ Δαίμονος ἤδη περὶ ἀπαγωγὴν ὄντος, περίστασιν ποιήσουσιν· οὗ καὶ μαρτυρεῖν ἀξιοῦντος, καὶ τὰ ἑξῆς. μὴ ποτε τοιοῦτόν ἐστι τὸ λεγόμενον, ἐν κύκλῳ [9] περιέστη μὲν αὐτὸς, καὶ οἱ συμπαρόντες αὐτῷ, καὶ μαρτυρεῖν ἠνάγκαζον· ἵνα τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ἔχῃ τῷ, [10] περίστατόν με ἐποίησαν. ἐνίοις δὲ προΐστασιν, ἀντὶ τοῦ περίστασιν, γράφεται.

Περίστατοι. [11] Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως· Θαυματοποιΐαις ταῖς οὐδὲν ὠφελούσαις, ὑπὸ δὲ τῶν ἀνοήτων περιστάτοις γενομέναις. ἀντὶ τοῦ, περὶ ἃς κύκλῳ ἵστανται οἱ θεώμενοι.

Περιστένεται. [12] περιτείνεται. στενοχωρεῖται.

Περίστερος. οὕτως δράκων καλεῖται.

Περιστερὰς [13] βλέπειν τι, προξενεῖ βλάβην.

mani autem decreverant in Libyam navigare, & bellum illuc transferre.

Περισπασμός. [Sic in Tacticis dicitur] aciei motio poſt duas converſiones, ita ut locum, qui a tergo erat, occupet. Ἐκπερισπασμὸς vero eſt aciei motio, quæ ex tribus converſionibus conſtat; ita ut, ſi fuerit facta haſtam verſus, fronte vergat ad lævam: ſin clypeum verſus, fronte vergat ad dextram.

Περισπερχές. Grave. [Sophocles:] *O gravem calamitatem!*

Περισπειραθείς. Circumplicatus. Circumvolutus. Spiris circumdatus. *Eunuchus vero obtinebat regiam, cumque aulam ſpiris quaſi circumdediſſet, omnia conſtringebat, tanquam robuſtus ſerpens, in ſuum uſum omnia contorquens.* De Eutropio hæc dicuntur.

Περισταδόν. Circumſtando.

Περίστασις. Corona hominum circumſtantium. Comitatus. Apparatus. *Inſolennibus matronarum pompis magnifico apparatu & comitatu uti ſolebat.* Et iterum: *Celebritate nominis & opibus nemini ſecundus: benevolentia vero & fide in populum Carthaginenſem omnes creditus ſuperare.* Et iterum Polybius: *Sparſis ſtatim in vulgus, atque inter ipſos etiam duces, ut fit in adverſis, Xanthippi ſermonibus: placuit principibus civitatis hominem ad ſe accerſitum experiri.* Et alibi: *Præcone autem intenta voce loquente, ſurrexit.* [Περίστασιν enim, vel potius ἐπίστασιν hic poſitum eſt] pro ἐπίστασιν.

Περίστασιν. Dinarchus *Tyrrhenico*: *Poſtea vero, cum Damon jam diſceſſurus eſſet,* [ἐμὲ] περίστασιν ποιήσουσιν: *eoque etiam teſtimonium perhibere volente,* &c. Videndum autem eſt, an verborum illorum, ἐμὲ περίστασιν ποιήσουσιν, (vel potius ἐποίησαν) hic ſit ſenſus, Circumſteterunt me & ipſe, & qui cum eo erant, & ad teſtimonium perhibendum adegerunt: ut idem ſignificet quod, περίστατόν με ἐποίησαν. In quibuſdam vero exemplaribus προΐστασιν ſcriptum eſt pro περίστασιν.

Περίστατοι. Circumſtantium corona cincti. Iſocrates in oratione de Permutatione facultatum: *Præſtigiis inutilibus prorſus & vanis: quas ſtulti* [*ſpectandi gratia*] *circumſtant.*

Περιστένεται. Diſtenditur. Coarctatur.

Περίστερος. Ita Draco vocatur.

Περιστερὰς βλ. *Columbas* [*in ſomnis*] *videre, damnum conciliat.*

1 Περισπασμός. ἐκ δυοῖν ἐπιστ.] Eadem leguntur apud Ælianum in *Tact.* cap. XXV.

2 Ὡς περισπερχὲς π.] Apud Sophoclem in *Ajace*, pag. 57. unde fragmentum hoc depromptum eſt. legitur, Ὦ περισπερχὲς πάθος.

3 Ὁ δὲ εὐνοῦχος κατεκράτει τῶν β.] Fragmentum hoc ex hiſtoria deperdita Eunapii depromptum eſſe puto.

4 Πολύβιος· Συνέβαινε δὲ μεγαλ.] Locus integer Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, legitur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 154. itemque apud Noſtrum ſupra v. Αἰμιλία.

5 Ὁ δὲ κατὰ μὲν τὴν δόξ.] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur lib. III. cap. XCVIII.

6 Ἀντὶ τοῦ ἐπίστασιν] Inepte. Interpretatio enim hæc nihil facit ad vocem περίστασιν. Exiſtimo autem compilatorem de voce περίστασις, non περίστασις, cogitaſſe, cum interpretationem iſtam loco huic allineret.

7 Καὶ αὖθις Πολύβιος] Lib. I. cap. XXXII.

8 Περίστασιν. Δείναρχος Τυῤῥην.] Ex Harpocratione: apud quem rectius legitur, Δάμωνος, & ἀπαγωγήν. Deinde pro ποιήσουσιν, tam apud Harpocrationem, quam Suidam, ſcribendum eſt, ἐποίησαν.

9 Περιέστη μὲν] Scribe, περιέστη μοι: ut habet Photius in Lexico MS.

10 Περίστατόν με ἐποίησαν] Priores Editt. male, περίστατον μεταποίησαν.

11 Περίστατοι. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione. Confer nos ſupra ad v. Εὐπερίστατος.

12 Περιστένεται] Homerus Il. Π. v. 163.
———Περιστένεται δέ τε γαστήρ.
Scholiaſta: Περιστένεται. περιτείνεται. περισσῶς στενοῦται. Confer etiam Etymologum v. Στένεται.

13 Περιστερὰς βλέπειν τι, προξ.] Sic etiam habet Aſtrampſychus. At contra Nicephorus:
Περιστερὰς βλέπων τις μάλιστα χαρήσεται.

Περιστεριδεῖς. [1] ὥσπερ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος, Χαιριδεῖς· οὕτω καὶ ἀπὸ τῆς περιστερᾶς, περιστεριδεῖς.

Περιστεῖλαι. περικαλύψαι. Ὁ δὲ τὸ σῶμα τούτου περιστείλας πέπλοις σηρικοῖς, καὶ τεκτηνάμενος σῆμα, ἐν αὐτῷ κατέθετο. † Ὅσα ἡμαρτῆσθαι τοῖς γεναμένοις ξυμβαίνει, περιστέλλειν τε, καὶ κρατύνεσθαι. ἀντὶ τοῦ, περικαλύπτειν.

Περιστείλας. [2] διαχειρισάμενος. περισφίγξας ἐν τῇ γῇ. Σοφοκλῆς·

Ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ.

Περιστεφανωσάντων. κυκλωσάντων. Περιστεφανωσάντων τοῖς ὅπλοις τὸ τεῖχος.

Περιστίαρχος. [3] ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς ἑστίας· ἢ τοῦ περιστείχειν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς Ἀττικοῖς, περίστια, φησὶ, προσαγορεύεται τὰ καθάρσια· καὶ οἱ τὰ ἱερὰ καθαίροντες, περιστίαρχοι. ἔξωθεν γὰρ περιέρχονται, [4] μαχαιροφοροῦντος ἑκάστου τῶν ἱερῶν, οἰκίαις περιειλημμένοι δημοσίαις, καὶ περίδρομον ἔχοντες.

Περιστίαρχος. [5] ὁ τῶν καθαρσίων προηγούμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. περίστια γὰρ, τὰ καθάρσια.

Περιστίξαι. [6] περικυκλῶσαι. περιελθεῖν. περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στίχου.

Περιστολή. περιβολή. ἐπαγωγή.

Περίστωον. περίστυλον. στοὰς ἔχον.

Περιστοιχίζεται. [7] Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Μέλλοντας ἡμᾶς, φησὶ, καὶ καθημένους περιστοιχίζεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν. κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἃ καλοῦσι στίχους, ἤγουν στοίχους, καταπετάννυντες αὐτῶν δίκτυα, ἵνα, εἰ αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ. ἔνια μέντοι τῶν ἀντιγράφων, περιστοιχίζεται ἔχει· ἄλλα δὲ, περισχοινίζεται.

Περιστοιχίσαντος. περιλαβόντος.

Περιστοίχων. [8] Δημοσθένης [9] ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον· Φυτευτήρια ἐλαῶν περιστοίχων κατέκλασε. Δίδυμος δέ τι γένος ἐλαῶν περιστοίχους καλεῖ· ἃς Φιλόχορος στοιχάδας προσηγόρευσε. μή ποτε δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ περιστοίχους κέκληκε, [10] τῶν κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότων.

Περιστεριδεῖς. Pulli columbarum. Quemadmodum a Χαίριδος deducitur nomen Χαιριδεῖς: ſic a περιστερᾶς, περιστεριδεῖς.

Περιστεῖλαι. Contegere. Velare. *Ille vero cum corpus ejus peplis ſericis contexiſſet, & ſepulcrum extruxiſſet, in eo [mortuum] condidit.*

Περιστείλας. Qui compoſuit. Qui manu tractavit. Qui in terra defixit. Sophocles: *Defixi autem [enſem,] eumque ad uſum meum recte aptavi.*

Περιστεφανωσάντων. Illorum, qui aliquid cinxerunt, vel circumdederunt. *Cum autem armis muros cinxiſſent.*

Περιστίαρχος. [Sic vocatur,] qui domum, concionem, & urbem luſtrat. Ab ἑστία, i. e. focus, domus. Vel a περιστείχειν, i. e. a circumeundo. Iſter vero in *Atticis* dicit, victimas luſtrales appellari περίστια; & eos, qui templa luſtrabant, περιστιάρχους. Extrinſecus enim circumibant, unoquoque ſacerdotum porcellum ferente, ædibus publicis circumdati, & circuitum habentes.

Περιστίαρχος. Qui in concione luſtrationibus præeſt. Luſtrationes enim, ſive victimæ luſtrales, vocantur περίστια.

Περιστίξαι. Circumdare. Circumvenire. Circumire. A nomine στίχος.

Περιστολή. Indumentum. Amictus.

Περίστωον. Ædificium columnis, vel porticibus cinctum.

Περιστοιχίζεται. Indagine cingit. Circumdat. Demoſthenes in *Philippicis*: *Vos*, inquit, *cunctantes & ſedentes velut indagine cingit.* Metaphora ducta eſt a venatoribus, qui in venatione perticas στίχους, vel στοίχους vocatas, erigere ſolent; ſupra quas retia extendunt, ut, ſi feræ ipſos effugiant, in retia incidant. Cæterum, quædam exemplaria habent περιστοιχίζεται: alia vero, περισχοινίζεται.

Περιστοιχίσαντος. Illius, qui cinxit, vel circumdedit.

Περιστοίχων. Demoſthenes in oratione adverſus Nicoſtratum: *Olearum* περιστοίχων *plantaria confregit.* Didymus genus quoddam olearum περιστοίχους vocat, quas Philochorus στοιχάδας appellat. Videndum autem eſt, annon Orator nunc oleas περιστοίχους vocet eas, quæ ordine circa agrum in orbem diſpoſitæ ſunt.

1 Περιστεριδεῖς. ὥσπερ ἀπὸ τ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 413.

2 Περιστείλας. Διαχειρισ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem* pag. 49. ut Portus monuit.

3 Περιστίαρχος] Potius περιεστίαρχος, ut habet Mich. Apoſtolius Centur. XVI. 1. Compoſita enim eſt hæc vox ex περὶ, & ἑστίαρχος: ut vel ex Polluce patet, qui ἑστιάρχους appellat, quos Suidas & alii Grammatici περιστιάρχους vocant.

4 Μαχαιροφοροῦντος] Photius in Lexico MS. habet, χοιροφοροῦντος, quæ vera lectio eſt. Solebant enim olim conciones, fora, theatra, aliaque loca publica, porcellis, quos χοιρίδια Græci vocant, luſtrari; ut Grammatici docent. Enarrator Comici ad *Acharnenſes*, pag. 373. Ὅτι καθαίρονται οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ χοίρῳ σφαζομένῳ. καὶ ὁ ῥήτωρ φησίν· Ἐπειδὰν τὸ καθάρσιον περιενεχθῇ, καὶ ὁ κήρυξ τὰς πατρίους εὔξηται, τότε δὴ κελεύει δημηγορεῖν. τὸ δὲ θυόμενον χοιρίδιον ἐπὶ καθάρσει τῶν τόπων, κάθαρμα ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ περικαθαίρων, καθαρτής. Heſychius: Κάθαρμα. τὸ χοιρίδιον, ᾧ τὴν ἑστίαν ἐκάθαιρον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. ὁ δὲ ἐπιτελῶν δημοσίως, περιεστίαρχος ἐλέγετο. Confer eundem v. Ἀφροδίσια. Pollux lib. VIII. cap. IX. Οἱ ἑστίαρχοι ἐκάθαιρον χοιριδίοις μικροῖς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὸ θέατρον. καθάρσιον δὲ τοῦτο καὶ χοιρίδιον ἐκαλεῖτο. Apud Pollucem hodie male legitur, χοιριδίοις, & χοιρίδιον. Confer Noſtrum ſupra v. Καθάρσιον, ubi idem clare traditur.

5 Περιεστίαρχος. ὁ τῶν καθαρσίων πρ.] Eadem habet Scholiaſtes Ariſtophanis ad *Ecclesiaz.* pag. 728.

6 Περιστίξαι] Malim, περιστοιχίσαι, a περιστοιχίζω.

7 Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης Φιλιππ.] Ex Harpocratione. Etymologus: Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης ἐν δευτέρῳ Φιλιππικῶν. ἔστι δὲ οἷον αἱρεῖ, λαμβάνει. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν. οἵτινες στοίχους περιβάλλουσι τοῖς ὄρεσι. στοῖχοι δέ εἰσιν αἱ λεγόμεναι στάλικες. ἀφ' ὧν τὰ δίκτυα καθίεται. ταύταις οὖν περιβάλλοντες, αἱροῦσι τὰ θηρία.

8 Περιστοίχων. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.

9 Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Νικόστρ.] Pag. 725.

10 Τῶν κύκλῳ π.] Potius, τὰς κύκλῳ περὶ τὸ χωρίον ἐν στοίχῳ πεφυκότας.

Περισυλᾷ. ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ ἀπέκτεινε αὐτοὺς, καὶ περισυλᾷ, ὅσα ἐπηγάγοντο. ἦν δὲ κόσμος, καὶ σκεύη περὶ τὴν τέχνην τὴν ἑκατέρου, οὐδαμῇ εὐκαταφρόνητα.

Περισφίγγω. αἰτιατικῇ.

Περισφύριον. Καὶ[1] τὸ διθύρσιον τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον.

Περισχέσθαι. ἀγαπῆσαι.

Περισχών. κατασχών. περιβαλών.

Περιτελλομένων. περιερχομένων.

Περιτεύξεται. συντύχῃ. περιπεσεῖται.

Περιτεχνᾶσθαι. δολιεύεσθαι. κακὰ μηχανᾶσθαι. Τὴν γὰρ διάνοιαν αὐτοῦ σαφῶς εἰδότες, καὶ περιτεχνᾶσθαί τι τοῦτον νομίσαντες, οὐχ οἷς ἐκεῖνος εἶπε, προσέσχον, ἀλλ' οἷς αὐτοὶ ὑπώπτευον.

Περίτιος μήν. ὁ Φεβρουάριος κατὰ Μακεδόνας.

Περιτομή. Ἡ[2] περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρεῖς αἰτίας ἐδόθη· ὥστε σημεῖον εἶναι πίστεως, καὶ τοῦ Ἀβραμιαίου γένους δηλωτικὸν, καὶ σύμβολον, καὶ αἴνιγμα πολιτείας καθαρᾶς καὶ σώφρονος. ὥστε οὐχ ὡς δικαιοσύνης ποιητικὴ ἐδόθη, ἀλλὰ σφραγὶς καὶ σημεῖον τῆς ἐκ πίστεως δικαιοσύνης τοῦ Ἀβραάμ.

Περιττός. ἀντὶ τοῦ, πολύς. [3]Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλῆς ἔπαρχος, ἀνὴρ ἦν διαφερόντως περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν.

Περιττότερα. μείζονα. Τὰ δὲ λεγόμενα χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων, οὐ χρυσᾶ ἦσαν, ἀλλὰ περιττότερα τῶν ἄλλων.

Περιτράγῃ. περικόψῃ. περιφάγῃ. ἀντὶ τοῦ, κλέψῃ. Ἀριστοφάνης·

— Ἐν τ' ὄχλῳ φυλάττεσθαι σφόδρα,
Μή τις [4]λαθών σου περιτράγῃ τὰ χρυσία.

Περιτροπῇ. ἐν περιόδῳ. [5]Τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς Ἰσαύροις ἡ φυλακὴ τοῦ τείχους, ὕπνον ἐκ περιτροπῆς τῶν ἄλλων αἱρουμένων, [6]ἐπέβαλε.

Περιτροπέων.[7] Ἀπερίτροπος λέγεται, ὁ ἀνεπίστροφος. Οὔτε γὰρ Ἀγαμεμνονίδης παῖς ἀνεπίστροφος, οὔθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα Θεὸς ἀνάσσων. ἀπὸ κοινοῦ, ἀνεπίστροφος τοῦ τοὺς ἐχθροὺς μετελθεῖν, ἀλλ' ἔχει ἐπιστροφὴν, καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖται. ἢ ἀνεπέλευστον· ἔνθεν καὶ περιτροπέων ἐνιαυτός.

Περισυλᾷ. Spoliat. Detrahit. Aufert. *Ille vero eos interfecit omnibuſque, quæ penes ſe habebant, ſpoliavit. Erat autem ornatus & ſupellex, quod ad utriuſque artem attinet, haudquaquam contemnenda.*

Περισφίγγω. Accuſativo jungitur. Conſtringo. Coerceo.

Περισφύριον. Faſcia pedum. [In Epigrammate:] *Et geminum hunc thyrſum, haſta armatum, & faſciam pedum.*

Περισχέσθαι. Complecti. Amare.

Περισχών. Complexus. Qui continet. Qui circumdedit.

Περιτελλομένων. In orbem euntium. Volventium [annorum.]

Περιτεύξεται. Nanciſcetur. Incidet.

Περιτεχνᾶσθαι. Doloſe agere. Male machinari. Malum aliquod moliri. *Cum enim ejus mentem certo cognoviſſent, ipſumque aliquid mali moliri putarent, non ad ea, quæ dicebat, mentem adverterunt, ſed ad ea, quæ ipſi ſuſpicabantur.*

Περίτιος μήν. Peritius menſis. Apud Macedones [idem eſt, qui apud nos] Februarius.

Περιτομή. Circumciſio. Hæc tribus de cauſis data fuit Judæis: ut fidei ſignum eſſet, & Abrahamici generis indicium, ſymbolumque & adumbratio vitæ puræ & caſtæ. Quare non ut juſtitiæ effectrix data fuit, ſed ut ſigillum & ſignum juſtitiæ Abrahami, ex fide ortæ.

Περιττός. Multus. Nimius. *Saluſtius, aulæ præfectus, vir fuit inſigni humanitate præditus.*

Περιττότερα. Majora. Grandiora. *Quæ vero vocantur aurea Heſperidum mala, non erant aurea, ſed aliis majora.*

Περιτράγῃ. Ambedat. Circumcidat. Ariſtophanes [poſuit] pro Furetur. *Inque turba diligenter cavere oportet, ne quis clam aureos tuos nummos ambedat.*

Περιτροπῇ. In orbem. Per vices. *Illo tempore noctis, quo muri cuſtodia Iſauris obtigerat, aliis vice ſua dormientibus.*

Περιτροπέων. In orbem rediens. [Epithetum anni.] Et ἀπερίτροπος, qui non redit eo, unde venerat. Vel, qui aliquid negligit. [Sophocles:] *Nec filius Agamemnonis, nec Inferorum Deus* [*ultionem*] *negliget.* Ex præcedentibus repetendum eſt, ἀνεπίστροφος: ut ſit ſenſus, Non negliget ultionem inimicorum, ſed ejus curam geret. Vel ἀπερίτροπος dicitur ille, qui non revertitur eo, unde venerat. Nam περιτροπέων ἐνιαυτὸς dicitur annus in orbem rediens.

Περιοίκιον.[8] Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην·

Περιοίκιον. Iſæus in oratione contra Mene-

1 Καὶ τὸ διθύρσιον τοῦτο τὸ λογχ.] Antholog. lib. VI. cap. V.
——— Καὶ τὸ δίθυρσον
Τοῦτο τὸ λογχωτὸν, καὶ τὸ περισφύριον.
Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Ἡ περιτομὴ τοῖς Ἰουδαίοις διὰ τρ.] Hæc ſunt verba Oecumenii in cap. IV. ad Romanos, pag. 275.

3 Σαλούστιος, ὁ τῆς αὐλ.] Vide infra v. Σαλούστιος, ubi locus hic auctior legitur.

4 Λαθών] Sic rectius MS. Pariſ. A. quam priores Editt. quæ habent, μαθών.

5 Τῆς νυκτὸς τὸν καιρὸν, εἰς ὃν τοῖς Ἰσ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. III. *de Bello Goth.* cap. XX.

6 Ἐπέβαλε] Sic reſcripſi ex Procopio. Ante enim minus recte legebatur, ἐπέβαλλε.

7 Περιτροπέων. Ἀπερίτροπος λέγ.] Tota hæc nota non ſolum confuſe & negligenter deſcripta eſt ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electr.* pag. 88. ut Portus etiam monuit: ſed etiam male huc tranſlata eſt, utpote quæ pertinet ad v. Ἀπερίτροπος. Vide ſupra h. v. ubi eadem leguntur.

8 Περιοίκιον. Ἰσαῖος ἐν τῷ πρ.] Ex Harpocratione.

Καὶ

καὶ τὸ περιοίκιον, καὶ τὴν οἰκίαν. μή ποτε, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἐποίκιον.

Περίοικοι, καὶ Ἀμφικτύονες. ζήτει ἐν τῷ Ἀμφικτύονες.

Περίοικος. ὁ περὶ τὴν οἰκίαν, ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος.

Περιοίσειν. τὸ περιέσεσθαι, καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης [1]σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τῆς νόσου.

Περιοιστικός. φορητός.

Περιφάνεια. οἷον λαμπρότης.

Περίφασις. Πολύβιος· Ἐκέλευσε διασαφεῖν αὐτῷ πάντα τὰ γινόμενα διὰ τῶν πυρσῶν ἐπὶ τὸ Τίσαιον. ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας ὄρος, εὐφυῶς κείμενον πρὸς τὰς τῶν προειρημένων τόπων περιφάσεις.

Περιφερές. κύκλῳ στρογγύλον.

Περιφορά. [3]κίνησις.

Περιφόρητα. [4]ἀκτά. [5]Ἡρόδοτος.

Περιφορίασθαι. [6]Λυσίας· Ἢ τὸν ὀφθαλμῶν τὸν ἕτερον γλαυκότερον εἶναι, ἢ περιφορίασθαι. ἐπὶ τοῦ ἀποκεκλιμένου Εὐφορίων κέχρηται τῷ ὀνόματι. εἰσὶ δέ τινες ὀφθαλμοὶ κεχαλασμένα τὰ βλέφαρα ἔχοντες, καὶ οἱονεὶ μύοντες. ἐὰν δὲ γράφηται πεφορινῶσθαι, εἴη ἂν πεπαχύνθαι· ἀπὸ τῆς [7]φορίνης. τάττουσι γὰρ ἐπὶ ἀνθρώπων τὴν φορίνην.

Περιφώσαντες.[8] σκεπάσαντες. πωμάσαντες. Πλῆθος δὲ θηρίων ἀθροίσαντες ἱκανὸν, ἐς χύτρας καινὰς ἐνέβαλον, καὶ περιφώσαντες αὐτὰς, εἶχον ἐν ἑτοίμῳ πρὸς τὴν χρείαν.

Περιφρονεῖν. ὑπερφρονεῖν. Ἀριστοφάνης δέ· Περιφρόνει τὰ πράγματα· ἀντὶ τοῦ ἐρεύνα, ἀναζήτει. καὶ Σωκράτης ἔφη·

[9]Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Περίφρων. περισσόφρων.

Περιφοιτῶντα. περιερχόμενον.

Περιφύς. περιπλακείς.

Περιχυθέντες. δοτικῇ.

Περιχαίνω. αἰτιατικῇ. Οἷόν τι ποιοῦσιν οἱ κύνες, τοὺς λίθους, οἷς βάλλονται, περιχαίνοντες.

Περιχάρεια. ἡ χαρά.

Περιχαρίαν. περιττὴν χαράν.

Περιχαίρω. δοτικῇ. Περιχάρηθι τῷ ἀγαθῷ.

Περιχλαινίζεται. περιβάλλεται.

cratem: *Et villam, & domum.* Forte enim περιοίκιον vocat, quod nos ἐποίκιον.

Περίοικοι. Finitimi. Accolæ. Vicini. Vide in v. Ἀμφικτύονες.

Περίοικος. Locus circa domum, aut villam.

Περιοίσειν. Superſtitem fore. Superaturum eſſe. Permanſurum eſſe. Thucydides libro VII. Significat item, priſtinam valetudinem recuperaturum eſſe.

Περιοιστικός. Tolerabilis. Qui ferri poteſt.

Περιφάνεια. Splendor. Eminentia.

Περίφασις. Colluſtratio locorum circumjacentium. Polybius: *Juſſit per faces in Tiſæo accenſas omnia ſibi ſignificari, quæ gererentur. Eſt autem [Tiſæum] mons Theſſaliæ, opportune ſitus ad ſignum per faces prædictis locis dandum.*

Περιφερές. Rotundum. Orbiculatum.

Περιφορά. Motus in orbem. Rotatio.

Περιφόρητα. Quæ circumferri poſſunt. Herodotus.

Περιφορίασθαι. Lyſias: *Vel alterum oculum altero magis glaucum eſſe, vel magis conniventem.* Vocem hanc de eo, quod eſt inclinatum, Euphorion dixit. Sunt enim quidam oculi, qui palpebras habent demiſſas, & [ideo] pene clauſi ſunt. Si vero ſcribatur, πεφορινῶσθαι, ſignificabit, craſſum eſſe: a φορίνη, quæ vox etiam pro pelle humana ſumitur.

Περιφώσαντες. Qui texerunt. Qui operculo clauſerunt. *Cum magnam viperarum copiam collegiſſent, & in novas ollas conjeciſſent, eas terra tectas ad uſum paratas habebant.*

Περιφρονεῖν. [Interdum idem ſignificat, quod] ὑπερφρονεῖν, i. e. contemnere. Apud Ariſtophanem vero, περιφρόνει τὰ πράγματα, ſignificat, res ſcrutare & inveſtiga. Et Socrates [apud eundem] inquit: *Per aerem ambulo, & Solem contemplor.*

Περίφρων. Valde prudens.

Περιφοιτῶντα. Circumeuntem. Circumcurſantem.

Περιφύς. Arcte aliquid amplexus.

Περιχυθέντες. Dativo jungitur. Circumfuſi.

Περιχαίνω. Accuſativo jungitur. Hianti ore capto, vel corripio. *Quemadmodum canes faciunt, qui lapides, quibus petuntur, hianti ore admordent.*

Περιχάρεια. Vehemens lætitia.

Περιχαρίαν. Nimiam lætitiam. Nimium gaudium.

Περιχαίρω. Valde lætor. *Bono valde lætare.*

Περιχλαινίζεται. Læna ſe induit.

1 Σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀνοίσειν ἐκ τ.] Hinc emenda Heſychium, apud quem mendoſe hodie legitur, Περιοίσει, αἰνήσει ἐκ τῆς νόσου. Scribe, Περιοίσει, ἀνοίσει ἐκ τῆς νόσου.

2 Περιφάσεις] Sic habet MS. Pariſ. A. At priores Editt. minus recte, ἐπιφάσεις.

3 Κίνησις] Supple ex Heſychio, ἡ κατὰ κύκλον κίνησις.

4 Ἀκτά] Lego, περίακτα.

5 Ἡρόδοτος] Lib. IV. pag. 179. ubi Nomadum domos vocat οἰκήματα περιφορητά: ut Portus obſervavit.

6 Περιφορίασθαι. Λυσ.] Ex Harpocratione.

7 Φορίνης——φορίνην] Sic recte Harpocratio. At priores Editt. male φορόνης & φορόνην. Vide Noſtrum infra v. Φορίνη.

8 Περιφώσαντες] Scribendum puto περιχώσαντες. Lectio enim vulgata procul dubio eſt ſpuria, quam Suidas ex corrupto aliquo codice excerpſiſſe videtur. Mendum enim hoc ipſi Suidæ imputandum eſſe, non vero librariis, ſeries literarum arguit.

9 Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 136. (71. Ed. Baſ. *P.*)

Περιψᾶν. ἐκμάσσειν. ἀποσπογγίζειν. [1] Ἀριστοφάνης· Ἰδού, δέχου κέρκον λαγώ, ὥστε τὰς λήμας περιψᾶν.

Περιψᾶν. Abſtergere. Spongia abſtergere. Ariſtophanes: *En, accipe caudam leporis, ut ea lemas abſtergas.*

Περίψημα. [2] κάταγμα. [3] ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ [4] κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι τῶν κακῶν· Περίψημα ἡμῶν γενοῦ· ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις· καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῇ θαλάσσῃ, ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτιννύντες.

Περίψημα. Purgamentum. [Sordes,] quæ veſtigiis vel pedibus calcantur. Liberatio a malis. In hominem ſacrum, qui quotannis pro populi ſalute devovebatur, hæc verba dici ſolebant: *Eſto purgamentum noſtrum.* Vel, ſalus & liberatio noſtra. Et ſic in mare eum præcipitabant, quaſi Neptuno hoſtiam immolantes.

Περκάζει. [5] πεπαίνει. μελανίζει.

Περκάζει. Incipit matureſcere. Nigreſcit.

Περκνός. [6] μέλαν κατάστικτος.

Περκνός. Niger.

Περκώσιον. [7] τόπος. καὶ Περκώτη, ὄνομα τόπου.

Περκώσιον. Percoſium. Locus [ita vocatus.] Et Περκώτη, [itidem] nomen loci.

Πέρναται. πωλεῖται. ἔνθεν [8] καὶ πόρνη, ἡ πωλοῦσα τὴν μῖξιν. ἢ παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Πέρναται. Venditur. Hinc & dicta eſt πόρνη, i. e. meretrix, quod uſum corporis vendat. Vel, quod habeat νοῦν πεπωρωμένον, i. e. mentem callo quaſi obductam.

Περόζης. [9] ὁ Περσῶν βασιλεύς.

Περόζης. Peroſes. Perſarum Rex.

Περόνη. πόρπη. [10] Καὶ δίβολον περόνην, καὶ στεγίδα, τανυσθὲν τόξον.

Περόνη. Fibula. [In Epigrammate:] *Et duplicem fibulam, & ſtrigilem, & intentum arcum [tibi, Mercuri, Calliteles dedicat].*

Περόνη. κόσμος τις. Καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι.

Περόνη. Acus. Fibula. *Veſtes habentes aureis fibulis adſtrictas, gemmaſque aureis annulis incluſas geſtantes.*

Περῶ, περαίω, περαιῶ. ὡς μῶ, μαίω, μαιῶ.

Περῶ. Trajicio. Tranſeo. [Hinc deducitur,] περαίω, περαιῶ: ut a μῶ, μαίω, μαιῶ.

Περώνης.

Περώνης. Perones.

Περπερεία. ἡ κολακεία. Ἡ [11] ἀγάπη οὐ περπερεύεται. ὁ Ἀπόστολός φησι. τουτέστιν, οὐ προπετεύει.

Περπερεία. Adulatio. Aſſentatio. [Temeritas. Improbitas.] *Charitas nihil agit perperam.* Apoſtolus inquit. Vel [περπερεύεται] hic ſignificat,] non eſt levis & temeraria.

Περπερεία. ὁ μὴ διὰ χρείαν, ἀλλὰ διὰ καλλωπισμὸν παραλαμβάνεται· ὃ καὶ ἡ βλακεία καὶ ἡ προπέτεια.

Περπερεία. Dicitur de eo, quod non ad uſum, ſed ad oſtentationem comparatur. Oſtentatio. Vel, ignavia, & temeritas.

Πέρπερος. ὁ μετὰ βλακείας ἐπηρμένος· οἷον λάλος, προπετής, μηδὲν λογισμῷ ποιῶν.

Πέρπερος. Cum mollitie faſtum etiam præ ſe ferens. Glorioſus. Item, loquax, temerarius, & nihil conſiderate agens.

Πέρσαι. ὅτι [12] ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ Μαγουσαίων ἤρξατο. οἱ γάρ τοι Πέρσαι Μαγὼγ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ὀνομάζονται. καὶ Μαγουσαῖοι, οἱ αὐτοί.

Πέρσαι. Perſæ. Magia & Aſtrologia a Maguſæis primũ inventa fuit. Perſæ enim ab indigenis vocantur Magog. Et Maguſæi, iidem ſunt.

Περσαῖος, [13] Κιτιεύς, φιλόσοφος Στωϊκός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ Δωρόθεος. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόνου τοῦ Γονατᾶ· υἱὸς [14] Δημητρίου, μαθητὴς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσόφου. [15] Ἱστορίαν.

Περσαῖος. Perſæus, Citieus, Philoſophus Stoicus: qui etiam Dorotheus cognominatus fuit. Vixit temporibus Antigoni Gonatæ: filius Demetrii, diſcipulus & alumnus Zenonis Philoſophi. [Scripſit] Hiſtoriam.

Περσέα. [16] ῥοδακινέα.

Περσέα. Perſea arbor: quæ etiã ῥοδακινέα vocatur.

Περσεύς. [17] οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥω-

Περσεύς. Perſeus. Hic renovata cum Ro-

1 Ἀριστοφάνης] Equit. pag. 343. (240. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

Ἰδού, δέχου κέρκον λαγώ, τὼ 'φθαλμιδίω περιψῆν.

2 Περίψημα] Vocabulo hoc uſus eſt Apoſtolus Paulus 1 Cor. iv. 13. ubi vide interpretes Græcos. Pro voce ſequenti κάταγμα, quæ mendoſa eſt, legendum eſt, κάθαρμα, vel κατάψηγμα, vel, ut habet Heſychius, περικατάψηγμα.

3 Ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη] Michael Apoſtolius Centur. xvi. 3. Λέγεται καὶ περίψημα τὸ καταπατούμενον πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη. i. e. *Περίψημα etiam dicitur id, quod omnium pedibus conculcatur.*

4 Τῷ κατ' ἐνιαυτὸν συνέχοντι] Locus hic corruptus eſt, in quo interpretando ſenſum potius quam verba ſecutus ſum.

5 Πεπαίνει] Heſychius rectius, πεπαίνεται.

6 Περκνός. μέλαν κατάστικτος.] In antiquiſſimo MS. Pariſ. legitur, περκνός, μέλας. Manu vero recentiori additum eſt, κατάστικτος.

7 Περκώσιον] Heſychius: Περκώσιον, ἢ Περκώτη, πόλις.

8 Ἔνθεν καὶ πόρνη, ἡ πωλ.] Confer Noſtrum infra v. Πωλῶν.

9 Περόζης] De eo vide Agathiam lib. iv. pag. 137.

10 Καὶ δίβολον περ.] Emenda & ſupple,

Καὶ δίβολον περόνας, καὶ στλεγγίδα, καὶ τὸ τανυσθὲν
Τόξον, &c.

Sic enim recte legitur in Anthologia inedita, ex qua Epigramma integrum, cujus fragmentum hoc pars eſt, cum Lectore alibi communicamus. Cæterum, in prioribus Editt. poſt τόξον ſequentia adduntur: Αὐλός. ὁ εἰς τὴν ἐξαγορευτικὴν τῶν αἰμάτων. ὁ δὲ παρόντες, μάρτυρες, καὶ μυστικοῖς τι ἐξέχοντο. Sed ea hic omittenda putavi, tum quia in optimo MS. A. deſunt; tum etiam quia non pertinent ad hunc locum, ſed ad vocem αὐλός, ubi eadem αὐτολεξεὶ leguntur.

11 Ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται] 1 Cor. xiii. v. 4. De hoc loco Pauli vide Gataker. ad Marc. Anton. lib. v. §. v.

12 Ὅτι ἡ μαγεία καὶ ἡ ἀστρολογία ἀπὸ τῶν Μαγ.] Eadem ad verbum leguntur apud Cedrenum pag. 30. & apud Noſtrum ſupra v. Μαγεία.

13 Περσαῖος, Κιτιεύς, φιλ.] Laert. lib. vii. ſegm. xxxvi. Μαθηταὶ δὲ Ζήνωνος πολλοὶ μέν. ἔνδοξοι δέ. Περσαῖος, Δημητρίου, Κιτιεύς. &c. Ad hunc locum Laertii Suidas reſpexiſſe videtur.

14 Υἱῷ Δημητρίῳ] Scribendum eſt, υἱὸς Δημητρίου. Referenda enim hæc ſunt ad Perſæum, quem filium Demetrii fuiſſe ex dicto loco Laertii conſtat.

15 Ἱστορίαν] Sic MS. Pariſ. A. At priores Editt. ἱστορία, quod minus placet.

16 Περσέα. ῥοδακινέα] Vide Bodæum a Stapel ad Theophraſti *Hiſt. Plant.* lib. iv. pag. 295.

17 Περσεύς. οὗτος ἀνανεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 125. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Καλλικράτης.

μαίων

μαίους φιλίαν, εὐθέως ἑλληνοκοπεῖν ἐπεβάλλετο, καταχαλῶν ἐς τὴν Μακεδονίαν καὶ τοὺς τὰ χρέα φεύγοντας, καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας, καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοῖς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. ὑπὲρ τούτων ἐξετίθει προγραφὰς εἴς τε Δῆλον, καὶ Δελφοὺς, διδοὺς οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοῖς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδὴν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ τοὺς ἐν αὐτῇ τῇ Μακεδονίᾳ τῶν βασιλικῶν ὀφειλημάτων· ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαῖς αἰτίαις. ταῦτα δὲ ποιήσας, [1] πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδεικνύναι πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν ἐν αὐτῷ· ἐπέφαινε δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν πολέμῳ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. κατά τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἦν ἱκανὸς, καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν διαφέρουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὔθετος· κατά τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον, καὶ τάξιν οὐκ ἀνοίκειον τῆς ἡλικίας. ἐπεφεύγει δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν, τήν τε πρὸς τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους. καὶ τὰ μὲν προοίμια αὐτοῦ τοιαύτην εἶχε διάθεσιν.

manis amicitia, confeſtim Græcos ſibi omnibus modis conciliare cœpit. Nam quotquot æris alieni cauſa aut judicio condemnati ſolum verterant, quique ob majeſtatis crimina Macedoniam exceſſerant, univerſos in Macedoniam revocavit, edictis in inſula Delo ac Delphis [& in templo Minervæ Itoniæ] palam propoſitis: quibus non modo impunitatem, ſed etiam bonorum omnium reſtitutionem cum fructibus, ab eo tempore, ex quo quiſque exulaverat, poſtliminio redeuntibus concedebat. Univerſis præterea Macedonibus fiſcalia debita remiſit, cunctoſque ob ſuſpicionem aut crimen majeſtatis vinctos, cuſtodia liberavit. His geſtis cum multorum animos arrexiſſet, præclaram omnibus Græcis ſpem in ſe oſtendebat: quinetiam in reliquo vitæ apparatu regiam dignitatem præferebat. Nam & ſpecie erat honeſta, & corpore ad omne opus bello & pace obeundum valido; atque in vultu ſupercilium & dignitas non incongrua ætati ejus aderat. Vitaverat etiam paternam in mulieres atque in conviviis intemperantiam. Ac Perſei quidem principatus hujuſmodi exordium habuit.

Περσεύς. οὗτος ἀνεῖλε λογχοδρεπάνῳ τὴν Γοργόνα, ἐπικρύψας ἑαυτὸν εἰς τὸ μὴ ὁρᾶσθαι τῇ τοῦ ᾅδου κυνῇ.

Περσεύς. Hic haſta falcata Gorgonem ſuſtulit, Orci galea, ne conſpiceretur, ſe abſcondens.

Περσεὺς Μακεδών. [2] Ὅτι Περσεὺς ἀναθαῤῥῶν ἤδη κατ' ὀλίγον μετὰ τὴν φυγὴν, Νικίαν καὶ Ἀνδρόνικον, οὓς ἐπὶ τὸν καταποντισμὸν τῶν χρημάτων καὶ τὸν ἐμπρησμὸν τῶν νεῶν ἐπεπόμφει, περιποιήσας αὐτῷ καὶ τὰς ναῦς, καὶ τὰ χρήματα, συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου καὶ ἑτέροις ἐξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως. καὶ ἀπὸ τοῦδε εὐθὺς ἐκ μεταβολῆς ὠμὸς καὶ εὐχερὴς ἐς ἅπαντας ἐγένετο, καὶ οὐδὲν ὑγιὲς, οὔτε εὔβουλόν οἱ ἔτι ἦν· [3] ἀλλ' ὅτι πιθανώτατος ἐς εὐβουλίαν, καὶ λογίσασθαι δεξιὸς, καὶ εὐτολμότατος ἐς μάχας, ὅσα γε μὴ σφάλλοιτο δι' ἀπειρίαν, ἀθρόως τότε καὶ παραλόγως ἐς δειλίαν καὶ ἀλογιστίαν ἐτρέπετο, καὶ ταχὺς καὶ εὐμετάθετος ἄφνω καὶ σκαιὸς εἰς πάντας ἐγένετο, δεχομένης αὐτὸν ἐπιλείπειν τῆς τύχης, [4] ὅπερ ἐπὶ πολλοὺς ἰδεῖν μεταβολῆς προϊούσης ἀλογωτέρους γενομένους ἑαυτῶν. † Ἡ τοῦ Περσέως ναῦς τά τε ἄλλα ἐξήσκητο μεγαλοφυῶς, καὶ τὴν εἰρεσίαν ἐπὶ δέκα ἓξ στοίχων εἶχε πεποιημένην.

Περσεύς. Perſeus Macedo. Perſeus, cum paulatim poſt fugam animum recepiſſet, Niciam & Andronicum, quos ad pecuniam in mare demergendam & incendendas naves miſerat, ſervatis ſibi navibus & pecunia, conſcios tam fœdi pavoris rem in vulgus edituros eſſe exiſtimans, nefarie occidit; atque exinde crudelis in cunctos ac formidabilis ſubita mutatione evaſit, nec deinceps quicquam ſanæ mentis ac prudentiæ in eo fuit: ſed qui prius ad perſuadendum aptiſſimus, ſolers in excogitando, ac, niſi cum imperitia laberetur, fortiſſimus in pugna fuiſſet, tum repente ad ignaviam & imprudentiam deflexit, præcepſque ac mutabilis & in omnes ſcævus extitit, jam deſerente eum fortuna; quemadmodum uſu venire videmus, ut rebus in deterius ruentibus homines fere priſtina prudentia ſua excidant. † Perſei navis tum aliis ornamentis inſtructa erat, tum etiam ſedecim remorum ordines habebat.

Περσεφόνη. [5] καταχθόνιος δαίμων. [6] Ἠλέκτρα φησί.

Ὦ δῶμ' ᾍδου καὶ Περσεφόνης,
Ὦ χθόνι' Ἑρμῆ, καὶ πότνι' Ἀρὰ,
Σεμναί τ' Ἐριννύες, ———
Αἳ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὁρᾶτε,
Τούς τ' εὐνὰς ὑποκλεπτομένους·
Ἔλθετ', ἀρήξατε πατρὸς
Φόνον ἡμετέρου. ———

Περσεφόνη. Proſerpina. Dea inferna. Electra [apud Sophoclem] inquit: *O domus Orci & Proſerpinæ! O inferne Mercuri, & veneranda Diræ, venerandæque Furiæ, quæ injuſte morientes videtis, & eos, qui alienos lectos adulterio polluunt! Venite, & vindicate patris noſtri cædem.*

Περσεΐδαι. ἀπὸ Περσέως.

Περσεΐδαι. Perſidæ, ſive, Perſei poſteri.

1 Πολλάκις μετεωροδοκῶν καλὰς ἐλπίδας ὑποδ.] Legendum eſt, πολλοῖς τε μετεωροδοκοῦσι, καλ. ἐλπ. ὑπεδείκνυε, &c.

2 Ὅτι Περσεὺς ἀναθαῤῥ.] Fragmentum hoc Caſaubonus Polybio tribuit: ſed male. Eſt enim Appiani, ut patet ex Excerptis a Valeſio editis, pag. 561.

3 Ἀλλ' ὅτι] In Excerptis modo laudatis rectius legitur, ἀλλ' ὁ.

4 Ὅπερ] Valeſius recte reſcribit, ὥσπερ.

5 Περσεφόνη] Vide infra v. Φερσεφόνη.

6 Ἠλέκτρα φησί] Apud Sophoclem *Electra*, pag. 85. ut Portus monuit. Ibi autem locus hic plenior legitur.

Πέρσης, Ἀσκραῖος, ἐποποιὸς, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ ποιητοῦ.

Περσικαί. ὅτι περσικαί εἰσι μὲν δένδρα. ἔστι δὲ καὶ ὑποδήματος εἶδος γυναικεῖον. [1] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κᾆτα ψυγείσης, περιέφυσαν περσικαί.

Περσικὸς [2] ὄρνις. ὁ ἀλέκτωρ, διὰ τὸν λοφίαν. ἢ ὅτι τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς ὁ βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. καὶ μὴν παρὰ Ἀριστοφάνει οὐκ ἰδίως ὄρνις Περσικός.

Περσίς. ὄνομα τόπου.

Πέσῃ. αὐθυποτακτικόν.

Πέσημα. πτῶμα.

Πρὸς [3] τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

Περὶ Αἴαντός φησιν, ὅτι ἑαυτὸν ξίφει διεχρήσατο.

Πεσσινοῦντος. πόλεως.

Πέσκος. τὸ πέκος, ὡς προγέγραπται. δέρμα, κώδιον. καὶ πεκτῆρες, οἱ τὸ δέρμα τίλλοντες.

Πεσσόμενα. παρὰ Ἡροδότῳ, ὀπτώμενα.

Πεσσούς.[4] κύβους. καὶ πεσσοί, ψῆφοι, παρὰ Ἡροδότῳ, ἐν οἷς ἔπαιζον.

Πετάλοις. φύλλοις. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι, πέταλον, πίλημα ἐξ ἐρίου πιληθέν.

[5] Σοὶ τὸ πιληθέντα δι' εὐξάντου τριχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

Πετάλῳ. [6] Ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λευκῶν δασέα, εἰκασμένα κισσοῦ πετάλῳ.

Πέτασος. εἶδος ὑφάσματος. [7] Ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νομοθέτῃ τῶν Ἀθηναίων πετάσους πλείονας, καὶ χιτῶνας, ὡς ἀποπνιγῆναι ἐν τῷ θεάτρῳ.

Πέταυρα.[8] τίγνα. [9] Βάβριος·

Ὁ δ' ἐκ πετεύρου κλαγγὸν εἶπε βοήσας·
Πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἕω λείπει,
Τὸν ὡρονόμον θύσας με.

Πέταυρον. [10] παγίς. [11] βάθρον. σανίς. οἷον πέτευδον. παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά.

Πετεών. πόλις Βοιωτίας.

Πετεῶο [12] [υἱός.] τοῦ Πετεῶ παῖς.

Πεττεύει. [13] μεταφέρει. ἀπὸ τῶν πεττῶν, τουτέστι, τῶν

Πέρσης. Perſes, Aſcræus, poeta Epicus, Heſiodi poetæ frater.

Περσικαί. Perſicæ. Sic vocantur arbores quædam. Eſt item calceamenti muliebris genus. Ariſtophanes *Nubibus*: *Deinde refrigerato* [*pulici*] *adhæſerunt calcei.*

Περσικὸς ὄρνις. Perſica avis. [Sic dicitur] gallus gallinaceus, propter criſtam. Vel, quia omnia pretioſa & ſumptuoſa, quibus Rex [Perſarum] utebatur, vocabantur Perſica. Apud Ariſtophanem tamen ſignificatione communi nec peculiari quævis avis Perſica ſic dicitur.

Περσίς. Perſis. Loci nomen.

Πέσῃ. Ceciderit.

Πέσημα. Caſus. Lapſus. [Sophocles:] *In enſem hunc letiferum incubuit, & ſic periit.* De Ajace hæc dicit [Tragicus,] quod is ſe ipſum gladio interfeciſſet.

Πεσσινοῦντος. Peſſinuntis. Urbis [ita dictæ.]

Πέσκος. Idem quod πέκος. Vellus. Pellis. Et Πεκτῆρες, qui pellem vellunt.

Πεσσόμενα. Apud Herodotum ſignificat, aſſata, [vel cocta.]

Πεσσούς. Teſſeras. Et πεσσοί, calculi apud Herodotum, quibus ludebatur.

Πετάλοις. Foliis. Et in Epigrammate πέταλον, pileus ex lana coactili factus. *Tibi, Mercuri, pileum hunc ex lana agni coacta & bene carminata factum ſuſpendit Calliteles.*

Πετάλῳ. Folio. *Omnes habentes craſſa tegumenta, ex corio alborum boum facta, & folio hederæ ſimilia.*

Πέτασος. Petaſus. Galerus. *In Draconem Athenienſium Legiſlatorem plures petaſos & veſtes conjecerunt, adeo ut in theatro ſuffocaretur.*

Πέταυρα. Perticæ. Tigna. Babrius: *Ille vero a pertica clare vociferans dixit: Unde cognoſces, quantum* [*temporis ſpatium*] *ad auroram uſque ſuperſit, ſi me horarum nuntium mactaveris.*

Πέταυρον. Laqueus, vel decipulum. Pertica. Tabula. Quaſi dicas πέτευδον, quod gallinæ in ea dormiant. A πετεινὰ, & εὕδω.

Πετεών. Peteon. Urbs Bœotiæ.

Πετεῶο υἱός. Filius Petei.

Πεττεύει. [Alea ludit. Teſſeris ludit.] Cal-

1 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 132. (67. Ed. Baſ. P.) ubi legitur ψυγείσης: uti etiam hic legendum eſt.

2 Περσικὸς ὄρνις] Ariſtophanes *Avibus*, p. 574. (396. Ed. Baſ. P.)
Ὁ μὲν ὄρνιθα δῆς. ὁ δὲ περσικόν, ὁ δὲ χῆν', ὁ δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
Scholiaſta: Περσικὸν ὄρνιν. τὰ πολυτελῆ πάντα, οἷς μόνος βασιλεὺς ἐχρῆτο, ἐκαλεῖτο Περσικά. ἐ νῦν οὐκ ἰδίως τις ὄρνις Περσικός. τοὺς δὲ τὸν ἀλεκτρυόνα. οἱ δὲ, τὸν ταώ.

3 Πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσ.] Senarius hic eſt Sophoclis in *Ajace*, pag. 59. ut Portus monuit.

4 Πεσσούς. κύβους] Vide omnino Salmaſium ad Flavii Vopiſci *Proculum*.

5 Σοὶ τὸ πιληθέντα δι' εὐξ.] Diſtichum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Theodori, quod ex Anthologia inedita integrum alibi cum Lectore communicamus. Pro πέταλον autem hic apud Suidam ſcribendum eſt πέτασον, ut recte legitur in codice MS. modo dictæ Anthologiæ.

6 Ἔχοντες γέρρα πάντες βοῶν λ.] Fragmentum hoc ampliari poteſt ex ipſo Suida ſupra v. Ἀντιπαρέχοντες.

7 Ἐπιρριψάντων Δράκοντι τῷ νομ.] Vide ſupra v. Δράκων, ubi fragmentum hoc auctius legitur.

8 Πέταυρα] Sic reſcripſi auctoritate MSti Pariſ. A. Priores enim Editt. & reliqui MSS. habent πέταυρα: quod ſeries literarum reſpuit.

9 Τίγνα] Sic etiam habent Editt. Baſil. & Genev. itemque Heſychius & Phavorinus. At in MStis Pariſ. nec non in Editt. Mediolan. & Ald. legitur σίγνα, quod corruptum eſt.

10 Παγίς] Vide infra v. Σκανδάληθρα.

11 Βάθρον] An βάθρον? ut amiciſſimus Vaſſius ſuſpicatur.

12 Πετεῶο υἱός] Ad ſupplendum loci hujus ſenſum addidi, υἱός. Reſpexit enim Suidas ad locum illum Homeri Il. B. v. 552.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.

13 Μεταφέρει] Intepretatio hæc manca eſt. Addi enim ſaltem debebat, ψήφους: ut is ſit ſenſus, quem in verſione expreſſimus. Qui enim alea ludunt, calculos non ſolum ponunt, ſed etiam poſitos interdum reducunt & revocant: quod Grammaticus noſter μεταφέρειν ψήφους; at alii rectius, μεταθεῖναι vel ἀναθέσθαι ψήφους appellant. Vide Harpocrationem v. Ἀναθέσθαι, & ibi interpretes: itemque Salmaſium ad Flavii Vopiſci *Proculum*.

κύβων.

κύβων. καὶ ὁ δραπέτης, ὁ ἀποδρὺς τῆς δουλείας. ὁ τὸ δρᾶν πεττεύων, ὅ ἐστι φεύγων.

Πεττεύουσι. τυβλίζουσι. καὶ πεττείαις, παιδιαῖς, αὐλοῖς.[1] καὶ πεττὸς, ὁμοίως.

Πετεινὸν, καὶ πετεεινόν.

Πέτηλον. τὸ φύλλον.

Πετίλιος. ὄνομα κύριον.

Πετῖτον. κεῖται ἐν τῷ παι διφθόγγῳ ἐσφαλμένως.

Πέττουσα. ἀρτοποιοῦσα. καὶ πέττουσιν, ἀρτοποιοῦσι. καὶ [2] Ἀριστοφάνης· Τ' ἐν πετράδι πεπεμμένα. ἔξω τῶν ἑορτῶν ἱεραί τινες ἡμέραι τοῦ μηνὸς ἐνομίζοντο Ἀθήνησι Θεοῖς τισιν· οἷον νουμηνία, καὶ ἑβδόμη, Ἀπόλλωνι· τετάρτη, Ἑρμῇ· ὀγδόη, Θησεῖ. Πεττοὶ δὲ, τὰ [3] βόλια, ἐν οἷς τυβλίζουσι.

[4] Καλὸν πέτεσθαι, πράξεως καλῆς τόδε.

Πετόμενος. φερόμενος.

Πετόσιρις,[5] Αἰγύπτιος, φιλόσοφος. Καθὰ καὶ Ἕλληνες καὶ Αἰγύπτιοι τὰς περὶ Θεῶν διετάξαντο ἐπιλογάς. Ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων ἀστρολογούμενα, καὶ περὶ τῶν παρ' Αἰγυπτίοις μυστηρίων.

Πέτρᾳ[6] καθεσθεὶς, ἐλπίδας χρηστὰς ἔχε.

Πετραία. ὄνομα πόλεως. καὶ Πέτρα, πόλις τῆς Παλαιστίνης.

Πετρηδόν. δίκην πετρῶν.

Πετρήεσσα. πετρώδης. βαθεῖα.

Πετρόβολον.[7] Ἡ τοῦ μηχανήματος ἀλκὴ τοῦ πετροβόλου, τοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν[8] τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ Οὐεσπεσιανοῦ, τοιάδε τις ἦν. πληγεὶς γάρ τις ὑπ' αὐτοῦ τῶν περὶ τὸν Ἰώσηπον τῶν περὶ τὸ τεῖχος, ἀπεσφαίρισε τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τῆς πέτρας, καὶ τὸ κρανίον ἀπὸ τριῶν ἐσφενδονίσθη σταδίων. γυναικός τε μεθ' ἡμέραν ἐγκύμονος πληγείσης τὴν γαστέρα, προῄει δὲ νέον ἐξ οἰκίας, ἐξέσφησεν ἐφ' ἡμιστάδιον τὸ βρέφος. τοσαύτη ἦν ἡ τοῦ λίθου βία. τῶν οὖν ὀργάνων φοβερώτερος ὁ ῥοῖζος, τῶν δὲ βαλλομένων ἦν ὁ ψόφος.

Πέτροσσα. νῆσος Κιλικίας.

Πέτρος[9] ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος, καὶ ἱστορικός. πρεσβευτὴς ὡς Χοσρόην σταλεὶς,[10] μάλα ἐμβριθής τε

culum reducit, vel revocat. A πεττὸς, calculus, vel teſſera. Et δραπέτης, ſervus fugitivus: a δρᾶν, facere, & πεττεύειν fugere: quaſi dicas, qui laborem fugit.

Πεττεύουσι. Alea ludunt. Teſſeris ludunt. Et πεττείαις, aleis, vel luſibus teſſerarum. Et πεττὸς, teſſera, vel calculus.

Πετεινὸν, & πετεεινόν. Volatile. Volucre.

Πέτηλον. Folium. [Poetice, pro πέταλον.]

Πετίλιος. Petilius. Nomen proprium.

Πετῖτον. Petitum. Poſtulatum. Supra hæc vox mendoſe ſcripta eſt per αι diphthongum, παιτῖτον.

Πέττουσα. Pinſens panem. Et πέττουσι, pinſunt. Ariſtophanes: [*Placentæ*] *quarto die piſtæ*. Præter [ordinaria] feſta dies quidam cujuſque menſis Athenis Diis quibuſdam dicati erant: ut dies primus & ſeptimus, Apollini; quartus, Mercurio; octavus, Theſeo. Πεττοὶ vero ſunt calculi, vel teſſeræ, quibus luditur. † *Si volare te ſomnies, id felicis rerum ſucceſſus indicium eſt.*

Πετόμενος. Volans.

Πετόσιρις. Petoſiris, Ægyptius, Philoſophus. [Scripſit librum, quo docuit,] qua ratione Græci & Ægyptii Deorum cultum inſtituendum eſſe præceperint. Aſtrologica ex ſacris libris [excerpta.] De myſteriis Ægyptiorum.

Πέτρᾳ καθεσθ. *Saxo inſidens, ſpem bonam habeto.*

Πετραία. Petræa. Nomen urbis. Et Petra, urbs Palæſtinæ.

Πετρηδόν. Petrarum inſtar. Lapidum in morem.

Πετρήεσσα. Saxoſa. Lapidoſa. Profunda.

Πετρόβολον. Baliſta. Vis baliſtæ, qualis in obſidione Jotapatæ a Veſpaſiano adhibebatur, hujuſmodi fuit. In muro cuidam ex illis, qui circa Joſephum erant, ſaxo percuſſo caput avulſum eſt, ejuſque ad tertium ſtadium veluti funda excuſſa calvaria. Interdiu quoque mulieris prægnantis, quæ ex ædibus modo prodierat, utero transverberato, fœtus ad dimidium ſtadium excuſſus eſt. Tanta erat vis ſaxi. Tormentorum igitur terribilis erat ſtridor, & miſſilium ſtrepitus.

Πέτροσσα. Petroſſa. Inſula Ciliciæ.

Πέτρος. Petrus orator, qui & Magiſter, & hiſtoricus. Hic legatus ad Choſroen miſſus,

1 Αὐλοῖς] Male. Scribendum enim eſt τάβλαις, vel ταύλαις. Heſychius: Πεττείαις, κύβοις, τάβλαις παιδικαῖς. Confer Noſtrum infra v. Τάβλα.

2 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 107. (52. Ed. Baſ. P.) Vide etiam ſupra v. Πεπεμμένα, ubi eadem leguntur.

3 Τὰ βόλια] Cum Porto legere malim, ταβλία. Sic enim Græci recentiores *teſſeras* vocabant. Vide Salmaſium ad Flavii Vopiſci *Proculum*, pag. 741. Edit. Hack.

4 Καλὸν πέτεσθ. κτλ.] Eſt verſus ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Aſtrampſychum.

5 Πετόσιρις] Petoſiris hujus mentionem faciunt, Julius Firmicus lib. VIII. cap. V. itemque in Præfat. librorum III. & IV. Juvenalis Satyr. VI. Lucillius in Epigrammate Anthol. lib. II. cap. VI. Plinius, & alii.

6 Πέτρᾳ καθεσθ.] Senarius hic onirocriticus legitur etiam apud Aſtrampſychum & Nicephorum.

7 Πετρόβολον] Potius, πετροβόλος, cum accentu in penultima. Dicitur vero etiam πετροβόλος: ſubintelligendo nimirum vocem μηχανή. Vide Lipſium in *Poliorcet.* lib. III. Dial. III. Totum autem hunc locum de baliſta Suidas deſcripſit ex Joſepho *de Bello Jud.* lib. III. pag. 845. ut Pearſonius recte obſervaverat.

8 Τῆς Ἰουδαίας] Lege, τῆς Ἰωταπάτης. Apud Joſephum enim loco laudato de obſidione Jotapatæ agitur.

9 Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος] Hujus Petri Magiſtri mentio fit apud Stephanum Byzantium v. Ἀκόναι, & in Eclogis Legat. ab Hœſchelio editis, pag. 150. Edit. Pariſ. In eundem exſtat Epigramma Anthol. lib. III. cap. XXI.

10 Μάλα ἐμβριθής τε ἦν καὶ πεῖ.] Vide ſupra v. Ἐμβριθής, ubi eadem leguntur.

ἦν

ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν, τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικὰ, σκληρά τε καὶ ὀγκώδη. [1] Ἔγραψεν ἱστορίας, καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Πέτρος [2] ὁ Μογγὸς, Ἀλεξανδρείας μὲν ἦν Ἐπίσκοπος, αἱρετικὸς δὲ διάπυρος. Εὐφήμιος δὲ ἦν ὁ Πατριάρχης, ζηλωτὴς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

Πέτρος. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ. ἔφθασε δὲ καὶ μέχρι Μαγίστρου γενέσθαι· ὃς [3] ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλέως κλοπαῖς ἀμυθήτοις ἀπέκναιε. πρᾶος μὲν γὰρ ἦν, καὶ ὡς ἥκιστα ὑβρίζειν εἰδώς· κλεπτίστατος δὲ ἁπάντων ἀνθρώπων, καὶ ῥύπου αἰσχροῦ ἀτεχνῶς ἀνάπλεως.

Πέτρος [4] Βαρσύμης. ζήτει ἐν τῷ Δεξιός.

Πευθὴν, [5] πευθῆνος. ὁ μανδάτωρ.

Πευκαλίμη. φρόνιμος.

Πεῦκαι. λαμπάδες. δᾷδες.

Αἱ [6] δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδᾳδούχουν παρὰ παστῷ
Πεῦκαι, καὶ φθιμένοις νέρθεν ἔφαινον ὁδόν.

καὶ παροιμία· [7] Πεύκης τρόπον. ἐπὶ τῶν πανωλεθρίᾳ ἀπολλυμένων. ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα οὐκ ἀνίησιν ἔτι βλαστόν.

Πευκελαῦτις. ὄνομα πόλεως.

Πευκήεντα.

Πεύσῃ. ἀντὶ τοῦ, ἐρωτήσεις, μαθήσῃ, ἀκούσεις. καὶ πεύσομαι, ἐρωτήσω.

Πεφασμένον. εἰρημένον. ἢ πεφανερωμένον.

Πεφασμένος. [8] ἀντὶ τοῦ, γεγενημένος. Λυκοῦργος. Λυσίας δὲ [9] πεφασμένως ἀντὶ τοῦ φανερῶς λέγει.

Πεφασμένου. φανεροῦ γενομένου.

[10] Πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθυμία;

Πεφενάκικεν. ἠπάτησεν.

Πεφεισμένοι. φειδόμενοι.

Πέφηνεν. ἐφανερώθη.

Πεφήσεται. ἀναιρεθήσεται. Πεφειδήσεται δὲ, φείσεται.

Πεφοβοίατο.

Πεφόνηκεν. ἐφόνευσεν.

Πεφορυγμένον. κεκαλυμμένον. [11] Διστάκι τετρόργυιον πολλῷ πεφορυγμένον ἀφρῷ.

Πεφώραται. πεφανέρωται. εὕρηται.

Πέφρικα. ἀπὸ τοῦ φρίσσω, φοβοῦμαι, δέδοικα, δειλιῶ.

ſingulari gravitate & eloquentia, qua in dicendo utebatur, feroces & ſuperbos barbarorum animos mitigavit. Scripſit Hiſtorias. Item, de Statu Reipublicæ.

Πέτρος ὁ Μογγ. Petrus Mongus, Alexandriæ quidem Epiſcopus fuit, ſed fervidus hæreticus. Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno ſtudio defendit.

Πέτρος. Petrus. Hic ſub Juſtiniano vixit, & ad Magiſtri dignitatem tandem evectus eſt, innumeris furtis ærarium quotidie depeculans. Nam mitis ille quidem erat, & ab inſolentia maxime alienus; ſed omnium hominum furaciſſimus & ſordidiſſimus.

Πέτρος Βαρσ. Petrus Barſymes. Quære in voce Δεξιός.

Πευθήν. Explorator. Curioſus.

Πευκαλίμη. Prudens.

Πεῦκαι. Faces. Tædæ. [In Epigrammate:] *Eædem vero faces & lucem juxta thalamum præbebant, & mortuæ ad Inferos oſtendebant viam.* Et proverbium: *More piceæ.* Dicitur de illis, qui funditus pereunt. Picea enim exciſa nunquam repullulat.

Πευκελαῦτις. Peucelautis. Nomen urbis.

Πευκήεντα. Piceis abundantem.

Πεύσῃ. Interrogabis. Diſces. Audies. Et πεύσομαι. Sciſcitabor. Interrogabo.

Πεφασμένον. Dictum. Vel, manifeſtatum.

Πεφασμένος. Factus. Lycurgus. Lyſias vero πεφασμένως dixit pro φανερῶς, i. e. palam, manifeſte.

Πεφασμένου. Poſtquam apparuerit. Poſtquam in conſpectum adductus fuerit. *Poſtquam vero in conſpectum tuum venerit, quid eſt, quod velis?*

Πεφενάκικεν. Fefellit. Decepit.

Πεφεισμένοι. Parcentes. Qui pepercerunt.

Πέφηνεν. Apparuit. Manifeſtatus eſt.

Πεφήσεται. Cædetur. Interficietur. At πεφειδήσεται, parcet.

Πεφοβοίατο. Timeant.

Πεφόνηκεν. Interfecit. Occidit.

Πεφορυγμένον. Inquinatum. Fœdatum. Tectum. [In Epigrammate:] *Bis quatuor orgyas longum, multaque fœdatum ſpuma.*

Πεφώραται. Manifeſtatus eſt. Deprehenſus eſt.

Πέφρικα. Horreo. Timeo. Metuo. Formido. A verbo φρίσσω.

1 Ἔγραψεν ἱστορίας] Ex his hiſtoriis fragmenta quædam hodie adhuc ſuperſunt, quæ cum reliquis Legationum Eclogis ab Hœſchelio edita ſunt.

2 Πέτρος ὁ Μογγός] De eo vide Euagrium lib. III. cap. XII. & ſeqq.

3 Ὃς ἀεὶ καθημέραν τοὺς βασιλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Procopii *Hiſtor. Arc.* cap. XXIV.

4 Πέτρος Βαρσύμης] De eo vide modo laudatum Procopium *Hiſtor. Arc.* cap. XXII.

5 Πευθήν] Vide de hac voce Valeſium ad Ammian. Marcell. pag. 68.

6 *Αἱ δ' αὐταὶ καὶ φέγγος ἐδ.*] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum legitur Antholog. lib. III. cap. XII. pag. 326.

7 Πεύκης τρόπον] Alias, πίτυος δίκην. Vide nos ſupra ad v. Δίκην.

8 Πεφασμένος. ἀντὶ τοῦ, γεγεν.] Ex Harpocratione.

9 Πεφασμένως] Vide infra v. Πωλῶν.

10 Πεφασμένου δὲ, τίς ποθ' ἡ προθ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 186. ut Pearſonius obſervaverat.

11 *Διστάκι τετρόργ.*] Hexameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Antipatri in ſcolopendram, quod ex Anthologia inedita integrum publici juris fecimus ſupra v. Ἀμφίκλαστον. Ut autem verſui modulus ſuus conſtet, pro πολλῷ legendum erit αἴνως, vel ſimile quid.

Πεφρ-

Πεφρονηματισμένος. οἰήσεως πληρωθείς. Ὁ δὲ κατὰ τὰς μάχας πολλάκις εὐημερῶν, καὶ πεφρονηματισμένος ἐπ' ἀνδρείᾳ.

Πεφρυγμένα.[1] τὰ ἐς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα σίτου καὶ κριθῆς.

Πεφυζότες.[2] δειλιῶντες.

Πέφυκε. φύσει ὑπάρχει. καὶ πεφυκὼς, φύσει ὑπάρχων.

Πεφυρμένος. μεμολυσμένος. Ὁ δὲ ἔτι φονῶν, καὶ πεφυρμένος τῷ λύθρῳ, ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἔρχεται.

Πεφυσιγγωμένοι.[3] πεφυσημένοι. Φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων· ἡ φυσίγγη. ἔπαιξεν οὖν καὶ τοῦτο εἰς Μεγαρέας, [4]ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσι. πεπλησμένοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὸν ἄνεμον δεχομένων ἀσκῶν, ἢ φυσῶν. ἢ [5]ἐκκεκαυμένοι, οἰδοῦντες. [6]Ἀριστοφάνης·

Κᾆθ' οἱ Μεγαρεῖς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι,
Ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας, πόρνα δύο.

Πέψει. πραΰνει.

Πειθανάγκη. ἡ μετὰ βίας πειθώ. Ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοῖς Λευκαδίοις, τοῦ συγχωρεῖν τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις. † Πολλὰς δὲ τῶν γυναικῶν τῇ πειθανάγκῃ κατήγαγεν. οὕτω γὰρ ἦν λάγνος. † Καὶ εἶξα τῇ Θετταλικῇ πειθανάγκῃ, κτείνας τὸν αὐτὸς αὐτοῦ δεσπότην.

Πειθήνιος. κατάπειθής. πειθόμενος.

Πείθω. τὸ καταπείθω. αἰτιατικῇ. Πείθει δῶρα καὶ θεούς. καὶ, Ἆρα πείθομεν ὑμᾶς τοῖς λόγοις τούτοις, ἢ ἑτέρων δεήσεσθε; Πείθομαι δὲ δοτικῇ. Ἀναγκαῖον εἶναι ἡγοῦμαι πείθεσθαι τοῖς ἡμετέροις βουλεύμασι. καὶ, Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Πειθώ. ἡ πεισμονή.

Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο, πλὴν λόγος.

Πείθων. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ζώου.

Πειθοῖ. Πειθοῖ τε ὑπαχθέντες, καὶ τῷ δολερῷ τῶν ῥημάτων καταστρατηγηθέντες, συνεχώρησάν οἱ περαιωθῆναι τὸν ῥοῦν. † Ἀλλὰ καὶ πειθοῖ τῇ Ἑλληνικῇ καὶ μούσῃ ἐγγεγυμνασμένος ὁ Ἀμβρόσιος.

Πείκειν. κτενίζειν. ξαίνειν.

Πεῖνα. ἡ δι' ἔνδειαν τροφῆς ἐπιθυμία. διὰ διφθόγγου. Πίννα δὲ, ὁ ἰχθὺς, διὰ τοῦ ι. ἔστι δὲ πεῖνα, ἐπιθυμία ξηροῦ καὶ θερμοῦ, οὐ δίχα δὲ ψυχροῦ. συνεστῶτα γὰρ ἡμῶν ἐνθένδε τὰ σώματα τρέφεται δι' αὐτῶν, ὅταν ἰσχύῃ κατεργάζεσθαι καὶ πέττειν καὶ ἐξομοιοῦν τὰ προσαγόμενα.

Πείνη. ἡ πεῖνα.

Πειώλης. ὁ πόρνος.

Πεῖρα.[7] ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅ-

Πεφρονηματισμένος. Magnifice de ſe ſentiens. Animo elatus. *Ille vero cum ſæpius felici ſucceſſu cum hoſte conflixiſſet, ob fortitudinis fiduciam ſpiritus ſumere cæpit.*

Πεφρυγμένα [χίδρα.] Recens frumentum & hordeum toſtum, manuque comminutum.

Πεφυζότες. Cum metu fugientes. Trepidâtes.

Πέφυκε. Natura comparatum eſt. Et πεφυκὼς, natura comparatus.

Πεφυρμένος. Pollutus. Fœdatus. *Ille vero cædem adhuc ſpirans, & cruore fœdatus, in hoſtes ruit.*

Πεφυσιγγωμένοι. Inflati. Φύσιγξ vero dicitur exterior alliorum cortex, alias etiam φυσίγγη dictus. Et hoc igitur per jocum in Megarenſes [Comicus] dixit, quod multa haberent allia. Vel, repleti. Per tranſlationem ductam ab utribus vel follibus, qui vento inflantur. Vel, inflammati, tumentes. Ariſtophanes: *Deinde Megarenſes dolore accenſi viciſſim rapuerunt Aſpaſias, meretrices duas.*

Πέψει. Concoquet. Deliniet. Demulcebit.

Πειθανάγκη. Perſuaſio violenta, ſive, perſuaſio cum neceſſitate conjuncta. *Exiſtimans ſe Leucadios partim perſuaſione, partim vi adducturum eſſe, ut imperatis obtemperarent.* † *Multas autem mulieres partim perſuaſione, partim vi adduxit, ut ſibi morem gererent. Adeo libidinoſus erat.* † *Et ceſſi perſuaſioni Theſſalicæ, id eſt tali, quæ cum neceſſitate conjuncta eſt, dominumque ipſe meum occidi.*

Πειθήνιος. Obediens. Obtemperans.

Πείθω. Perſuadeo. Flecto. Accuſativo jungitur. *Munera vel Deos flectunt.* Et, *An verbis his perſuademini, an vero alia requiretis?* Πείθομαι vero, obtempero, pareo, dativo jungitur. *Neceſſarium eſſe duxi, veſtris conſiliis obtemperare.* Et, *Obtemperate ducibus veſtris.*

Πειθώ. Perſuaſio. Perſuadendi vis. Suada. *Non eſt Suadæ templum aliud, quam oratio.*

Πείθων. Pithon. Nomen proprium. Item, nomen animalis.

Πειθοῖ. Perſuaſione. *Ab eo perſuaſi, verbiſque doloſis circumventi, ei flumen tranſire permiſerunt.* † *Quin & in Suada & eruditione Græca exercitatus erat Ambroſius.*

Πείκειν. Pectere. Carminare. Cædere.

Πεῖνα. Per ει diphthongum. Fames. At πίννα, per ι, pinna piſcis. Eſt autem fames deſiderium ſicci & calidi, ſed non ſine frigido. Cum enim corpora noſtra ex his conſtent, iis ipſis etiam aluntur, cum alimenta conficere, & concoquere, & in ſuccum & ſanguinem vertere poſſunt.

Πείνη. [Ionice pro] πεῖνα. Fames.

Πειώλης. Homo impudicus. Cinædus.

Πεῖρα. Dolus. Fraus. Techna. Unde etiam

1 Πεφρυγμένα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα χίδρα] Levit. XXIII 14. Πεφρυγμένα χίδρα νέα οὐ φάγεσθε. Ad hunc locum Suidas reſpexit. Confer etiam Noſtrum infra v. Χίδρα.

2 Πεφυζότες] Homerus Il. Φ. v. 6.

3 Πεφυσιγγωμένοι. πεφυσημένοι. φύσιγξ δὲ, τὸ ἐκτ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 396. (283. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ὅτι πολλὰ σκόροδα ἔχουσι] Vide ſupra v. Μεγαρέων δάκρυα.

5 Ἐκκεκαυμένοι] Vide infra v. Φύσιγξ.

6 Ἀριστοφάνης] Loco ante laudato.

7 Πεῖρα. ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad initium *Ajacis.*

θεν καὶ πειραταὶ, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι. [1]Πεῖρα δὲ, καὶ ἡ βλάβη· ὡς ἐν Δανάῃ Σοφοκλῆς·

Οὐκ οἶδα τὴν σὴν πεῖραν, οὐδ' ἐπίσταμαι.
Τοῦ παιδὸς ὄντος τοῦδ' ἐγὼ διόλλυμαι.

[2]Ἀεὶ, Ὀδυσσεῦ, ὁρῶ σε
Πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον.

τουτέστιν, ἀεὶ ὁρῶ σε τὴν παρὰ τῶν ἐχθρῶν σου βλάβην γινομένην προϋφαρπάσαι, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ταύτην ἐπιπέμψαι μηχανώμενον.

Πεῖρα. Ἐξιόντων τῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τὰς προνομὰς, καὶ διὰ τὸ κατορθοῦν ἐν ταῖς πείραις.

Πεῖραν. πορείαν. ὁδόν. Οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς ἀφορμῆς πεῖραν.

Πειράζειν. κατάρχεσθαι. [3]Σκιπίων ὁ Ῥωμαῖος συνεβούλευσεν οὕτως, ἢ μὴ πειράζειν, ἢ οὕτως, ὥστε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος ἐπιθεῖναι τῇ πράξει. τὸ γὰρ δὶς πρὸς [4]τὸν αὐτὸν πειράζειν, ἅμα μὲν ἐπισφαλές· ἅμα δ' εὐκαταφρόνητον γενέσθαι πάνυ παντελῶς.

Πειρᾶν.[5] τὸ λόγους περὶ συνουσίας προσφέρειν. καὶ πειραθῆναι, τὸ ἀκοῦσαι λόγους τοιούτους. [6]Θουκυδίδης· Πειραθεὶς δὲ ὁ Ἁρμόδιος ὑπὸ Ἱππάρχου τοῦ Πεισιστράτου, καταγορεύει τῷ Ἀριστογείτονι. σημαίνει ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλλως διαπειρᾶσθαι. πειρᾶν γὰρ κυρίως τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ τῆς ἀφροδίτης.

Πειρατέον. δεῖ πειρᾶν.

Πειρατῶν. καταποντιστῶν. κατὰ θάλασσαν λῃστῶν. πεῖρα γὰρ ὁ δόλος, καὶ ἡ ἀπάτη, καὶ ἡ τέχνη. ὅθεν καὶ πειραταὶ, οἱ κατὰ θάλατταν κακοῦργοι.

Πειραιεύς. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ λιμήν. καὶ κλίνεται, Πειραιέως, Πειραιῶς, καὶ ἡ δοτικὴ, Πειραιεῖ. καὶ νῆσος· ὅθεν τοὔνομα εἴληφεν ἀπὸ τοῦ διαπερᾶν. καὶ ζήτει τούτου τὴν ἱστορίαν ἐν τῷ Ἔμβαρός εἰμι.

Πειρασμός.

Πειρήνη. ὄνομα πηγῆς καλλιρρόου.

Λαΐδ' [7]ἔχω πολιῆτιν ἐϋζώνοιο Κορίνθου,
Πειρήνης λευκῶν φαιδροτέρην λιβάδων.

Πεῖρα. ἀπόπειρα. δοκιμή.

Πείρησαν. δοκιμὴν, ἀπόπειραν ἔλαβον.

Τὴν [8]δὲ χάριν δώρων πείρησαν ἐν θανάτῳ.
Τὸ ξίφος εἷλ' Αἴαντα μεμηνότα· καὶ πάλι ζωστὴρ
Εἵλκυσε Πριαμίδην δίφρια συρόμενον.

Πείρινθα.[9] τὸ ἐπάνω τῆς ἁμάξης, εἰς ὃ ἐντίθεται

dicti ſunt piratæ, qui mare latrociniis infeſtant. Πεῖρα item damnum ſignificat; ut apud Sophoclem in *Danaë: Non novi damnum tuum, nec ſcio. Sed puero hoc vivente, pereo.* [Et in *Ajace*:] *Semper, Ulyſſes, te video imminere occaſioni hoſtibus tuis damnum aliquod inferendi.* Vel, ſemper te video operam dare, ut malum, quod inimici tibi parant, occupes, & in ipſorum caput convertas.

Πεῖρα. Experientia. Periculum, Velitatio. *Viris ad pabulandum exeuntibus, quod in velitationibus rem feliciter gererent.*

Πεῖραν. Profectionem. Viam. Iter. * * * * *

Πειράζειν. Tentare. Facere periculum. Experiri. *Scipio Romanus aut omnino rem non tentandam eſſe ſuadebat, aut ſic tentandam, ut omnibus viribus, quod inſtituiſti, coneris perficere. Nam bis ad eundem lapidem offendere, & periculoſum eſſe, & contemptui obnoxium prorſus reddere.*

Πειρᾶν. Aliquem, vel aliquam de ſtupro compellare. De ſtupro ſolicitare. Et πειραθῆναι, de ſtupro ſollicitari. *Harmodius autem ab Hipparcho Piſiſtrati filio ad ſtuprum ſollicitatus, rem Ariſtogitoni declarat.* Verbum hoc etiam ſignificat, quovis modo aliquid tentare. Proprie vero, [ut diximus,] pudicitiam mulieris ſollicitare.

Πειρατέον. Tentandum eſt.

Πειρατῶν. Piratarum. Prædonum. Πεῖρα enim ſignificat dolum, ſive fraudem, & technam. Unde & prædones dicti ſunt πειραταί.

Πειραιεύς. Piræeus. Nomen proprium portus. Declinatur Πειραιέως, Πειραιῶς, & in Dativo, Πειραιεῖ. Prius inſula fuit: unde etiam nomen accepit, a verbo διαπερᾶν, i. e. trajicere. Quære hiſtoriam huc pertinentem in v. Ἔμβαρός εἰμι.

Πειρασμός. Tentatio.

Πειρήνη. Pirene. Nomen fontis clari & limpidi. [In Epigrammate:] *Laidem habeo, civem mari cinctæ Corinthi, Pirenes limpidis nitidiorem aquis.*

Πεῖρα. Periculum. Experimentum. Tentamentum.

Πείρησαν. Tentarunt. Explorarunt. Periculum fecerunt. Experti ſunt. *Gratiam vero munerum experti ſunt in morte. Nam enſis interfecit Ajacem furentem; & contra zona traxit Hectorem a curru raptatum.*

Πείρινθα. Sic vocatur ſuperior currus pars,

1 Πεῖρα δὲ καὶ ἡ βλάβη] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 569.
——— Ἐκκηρύττειν ἐπὶ πείρᾳ.
Scholiaſta ibi τὸ ἐπὶ πείρᾳ exponit, ἐπὶ βλάβῃ.

2 Ἀεὶ Ὀδυσσεῦ, ὁρῶ σε κ.] Sophocles initio *Ajacis*.
Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
Πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον.

3 Σκιπίων ὁ Ῥωμ.] Fragmentum hoc Caſaubonus Polybio tribuit.

4 Πρὸς τὸν αὐτὸν πειράζειν] Caſaubonus ad Polybium pag. 1538. pro πειράζειν legendum ſuſpicatur προσκόπτειν, ut ſubintelligatur λίθον. Notum enim eſt proverbium apud Græcos, Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον προσκόπτειν, vel πταίειν: quo præter alios uſus eſt Polybius in Excerpt. Legat. pag. 186.

5 Πειρᾶν] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐπείρα.

6 Θουκυδίδης] Lib. VI. cap. LIV.

7 Λαΐδ' ἔχω πολ.] Anthol. lib. III. cap. XIV. Epigr. VII. ut Portus etiam monuit

8 Τὴν δὲ χάριν δ.] Anthol. lib. III. cap. XIV. Epigr. XIV. ut itidem Portus obſervaverat.

9 Πείρινθα] Uſus eſt hac voce Homerus Il. Ω. v. 190. ubi vide Scholiaſtam. Eſt autem accuſativus pluralis, a recto πείρινθος. Heſychius habet πείρινθος, genere maſculino. Vide etiam infra v. Ὑπερτερία.

τὸ κομιζόμϑμον.

in quam imponitur onus, ſive id, quod curru vehitur.

Πειρῶ. τὸ ἀπόπειραν ποιῦμαι. Πείρω δὲ, τὸ σκβλίζω, καὶ κεντῶ.

Πειρῶ. Tento. Periculum facio. Experior. At πείρω, transfigo, pungo.

Πειρῶν. [1] προσβάλλων. συνουσιάζων. τῦτο γάρ ἐςι τὸ πειρᾷν. [2] Ἀριςοφάνης Πλύτῳ· Τὰς Κορινθίας φασὶν, ὅταν μϑὺ τις αὐτὰς πένης πειρῶν τύχῃ, ὐδὲ προσέχειν τὸν νῦν. Καὶ πειρασάντων ἀνδρῶν, διαπειρασάντων, καὶ μετελθόντων, ἢ ἐπιτηδευσάντων. ἐσχημάτιςαι δὲ ἀπὸ τῦ πειρᾷν. πειρᾷν γὸ τὸ προσβάλλειν γυναικὶ περὶ ἀφροδίτης. τροπῇ ὖν κέχρηται ὡς ἐπὶ γυναικός. σημαίνει ὖν, σπανίως ἐπιτυχεῖν τινὰς, καὶ ὀλίγυς κατορθῶσαι παντάπασι.

Πειρῶν. De ſtupro ſolicitans. De coitu compellans. Ariſtophanes *Pluto: Et meretrices Corinthias ajunt, cum pauper quis de coitu eas compellaverit, ne mentem quidem ad ipſum advertere*. Et πειρασάντων, tentantium, ſectantium, vel operam dantium. Hoc autem formatum eſt a verbo πειρᾷν, quod ſignificat, pudicitiam mulieris ſolicitare. Figurate igitur locutus eſt, quaſi de muliere verba faceret. Significare igitur vult, [in comœdiis conſcribendis] raro quoſdam ſcopum attingere; & paucos [in ea arte] ad ſummam perfectionem evadere.

Πειρῶντα. πειράζοντα διὰ λόγων.

Πειρῶντα. Verbis tentantem, vel explorantem.

Πείρως, Πείρω. ὄνομα κύριον. κλίνεται δὲ Ἀττικῶς. καὶ θηλυκῶς, Πειρώ.

Πείρως. Piros. Nomen proprium. Declinatur Attice, Πείρω. Et fœminino genere, Πειρὼ, [nomen mulieris.]

Πείσανδρος, Πείσωνος καὶ Ἀριςαίχμας, Καμειραῖος, ἀπὸ Ῥόδυ. Κάμειρος γὸ ἦν πόλις Ῥόδυ. καί τινες μϑὺ αὐτὸν Εὐμόλπυ τῦ ποιητῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμϑμον ἱςορῦσι. τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδυ πρεσβύτερον. οἱ δὲ, κτ̀ τὴν λγʹ. ὀλυμπιάδα τάττυσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιήματα δὲ αὐτῦ [3] Ἡράκλεια, ἐν βιβλίοις βʹ. ἔςι δὲ τὰ Ἡρακλέυς ἔργα· ἔνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιέθεικε. τὰ δὲ ἄλλα τῶν ποιημάτων αὐτῦ νόθα δοξάζεται, γενόμϑμα ὑπό τε ἄλλων, καὶ Ἀριςέως τῦ ποιητῦ.

Πείσανδρος. Piſander, Piſonis & Ariſtæchmæ F. Camiræus, ex Rhodo. Camirus enim erat urbs Rhodi. Hunc quidam Eumolpi poetæ æqualem & amaſium fuiſſe ſcribunt: nonnullis etiam Heſiodo eum antiquiorem fuiſſe tradentibus. Alii vero eum ad Olymp. XXXIII. referunt. Habuit & ſororem Diocleam. Scripſit Ἡράκλειαν, ſive poema de rebus ab Hercule geſtis, libris duobus: in quibus Herculi clavam primus attribuit. Reliqua vero ejus poemata adulterina putantur, utpote partim ab aliis, partim ab Ariſteo poeta compoſita.

Πείσανδρος, Νέςορος τῦ ποιητῦ υἱὸς, Λαρανδεὺς, [4] ἢ Λυκάων, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρυ βασιλέως, τῦ Μαμαίας παιδὸς, ἐποποιὸς καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱςορίαν ποικίλην δι' ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει, [5] Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν, ἐν [6] βιβλίοις ἕξ· ϗ ἄλλα καταλογάδην.

Πείσανδρος. Piſander, Neſtoris poetæ filius, Larandenſis, aut Lycaon, qui vixit temporibus Alexandri Imperatoris, Mammææ filii: poeta Epicus & ipſe. Scripſit hiſtoriam variam verſibus, quam inſcripſit, Ἡραϊκαὶ Θεογαμίαι, i. e. De Heroum & Dearum nuptiis; libris ſex conſtantem. Item alia, oratione ſoluta.

Πεισάνδρυ δειλότερος.

Πεισάνδρυ δειλότερος. Piſandro timidior. [A-

1 Προσβάλλων. συνυσ.] Scribe, προσβάλλων περὶ συνυσίας. Vide paulo ante v Πειρᾷν.

2 Ἀριςοφάνης Πλύτῳ] Pag. 16. (8. Ed. Baſ. P.) Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐπιζέσαι

3 Ἡράκλεια] Meminit hujus poematis Athenæus lib. XI. p. 469. Πείσανδρος ἐν δευτέρῳ Ἡρακλείας τὸ δέπας, ἐν ᾧ διέπλευσεν ὁ Ἡρακλῆς τὸν Ὠκεανὸν, εἶναι μὲν φησιν Ἡλίυ, λαβεῖν δ' αὐτὸν παρ' Ὠκεανῦ Ἡρακλέα. Ad idem Piſandri poema procul dubio reſpexerunt, quamvis ejus expreſſe mentionem non faciant, Pauſanias in *Arcadicis*, pag. 488. (ubi Piſandri ſententiam de Hercule & Stymphaliis avibus refert: uti in *Corinthiacis*, pag. 156. docet, quid tradiderit de fabula Lernæa) Scholiaſta Ariſtophanis ad *Nubes* pag. 183. ubi de balneis Herculanis agit: Stephanus Byzantius v. Ἀγάθυρσοι: Apollodorus lib. I. cap. VIII. §. v. Scholiaſta Apollonii Rhodii ad lib. I. v. 152. 1196. lib. II. v. 98. lib. IV. v. 1396. Alii tamen dubitant, vel negant, Piſandrum Camirenſem *Heracleæ*, quæ ſub ejus nomine circumferebatur, auctorem fuiſſe. Strabo lib. XV. pag. 688. Πλάσμα τῶν τὴν Ἡράκλειαν ποιησάντων, εἴτε Πείσανδρος ἦν, εἴτ' ἄλλος τις. Idem tamen lib. XIV. pag. 655. Piſandrum Heracleæ auctorem facit. Ait enim: Καὶ Πείσανδρος, ὁ τὴν Ἡράκλειαν γράψας, ποιητὴς Ῥόδιος. Clemens Alexandrinus Piſandrum inter plagiarios refert, eumque poema *Heracleam* Piſino Lindio ſuffuratum fuiſſe ſcribit. Eum vide *Strom.* lib. VI. pag. 252.

4 Ἢ Λυκάων] An potius, ἐκ Λυκίας, ut Suidas ſupra v. Νέςωρ? Stephanus Byzantius tamen urbem Laranda Lycaoniæ etiam aſſignat.

5 Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν] Legerim potius, Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν, i. e. De Heroum & Dearum nuptiis; auctoritate Zoſimi, qui lib. v. pag. 805. expreſſe memorat, Piſandrum poema hoc titulo ſcripſiſſe, quo univerſam propemodum hiſtoriam complexus ſit. Verba ejus hæc ſunt: Ὡς ὁ ποιητὴς ἱςορεῖ Πείσανδρος, ὁ τῇ τῶν Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν ἐπιγραφῇ πᾶσαν, ὡς εἰπεῖν, ἱςορίαν περιλαβών. Inſignis eſt etiam de hoc Piſandri poemate locus apud Macrobium *Saturnal.* lib. v. cap. 2. cujus verba adducere operæ pretium erit: (*Virgilius*) *everſionem Trojæ cum Sinone ſuo & equo ligneo cæteriſque omnibus, quæ librum ſecundum faciunt, a Piſandro pene ad verbum tranſcripſit: qui inter Græcos poetas eminet opere, quod a nuptiis Jovis & Junonis incipiens, univerſas hiſtorias, quæ mediis omnibus ſeculis uſque ad ætatem ipſius Piſandri contigerunt, in unam ſeriem coactas redegit, & unum ex diverſis hiatibus temporum corpus effecit.* Nota, opus hoc Piſandri a nuptiis Jovis & Junonis incepiſſe: unde ſuſpicari forte quis poſſit, lectionem Suidæ, Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν, recte ſe habere. Sed, quamvis ab Ἥρα formari poſſit adjectivum Ἡραϊκὸς, ut ab Ἑρμῆς, Ἑρμαϊκός; quoniam tamen Piſander in opere iſto non ſolum de Jovis & Junonis, ſed aliorũ etiam Deorum & Heroum nuptiis procul dubio egerat, (omnem enim hiſtoriam poemate illo complexus fuerat, ut ex citatis verbis Zoſimi & Macrobii patet) lectionem alteram Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν, quæ Zoſimi auctoritate, ut diximus, confirmatur, prætulerim. Cæterum, quod Suidas ait, Piſandrum, Ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν auctorem, ſub Alexandro Mammææ filio vixiſſe, falſum eſſe neceſſe eſt, ſi verum eſt, quod Macrobius dicto loco tradit, Virgilium ex poemate iſto librum ſecundum Æneadis tranſcripſiſſe. Divinum enim iſtum poetam diu ante Alexandrum Imperatorem vixiſſe, nemo ignorare poteſt, qui hiſtoriam temporum vel primoribus, ut ajunt, labris deguſtarit. Ego quidem, ut de diſſidio hoc ſententiam meam proferam, exiſtimo, Suidam duos Piſandros confudiſſe. & juniori aſſignaſſe poema, quod vetuſtiori tribuendum erat. Solet enim proclivis ea in re lapſus eſſe: & certum eſt, Suidam alibi in lapidem hunc aliquoties impegiſſe.

6 Ἐν βιβλίοις ἕξ] Duo MSS. Pariſ. habent, ἐν βιβλίοις ξʹ, i. e. libris LX. quod verius puto. Stephanus Byzantius enim v. Ἄσαξος Piſandrum laudat in *decimo*; & v. Λυκάζεια, in *decimo quarto*: unde ſaltem patet, eum plures quam ſex libros ſcripſiſſe.

Ἔνθα¹ καὶ Πείσανδρος ἦλθεν,
Δεόμενος ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ
Ζῶντ' ἐκεῖνον προὔλιπεν.

Δειλὸς γὰρ ἦν καθ' ὑπερβολήν. Ἀριστοφάνης·

Εἴ τι² Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λόφους καὶ τὰς ὀφρῦς.

Οὗτος γὰρ δειλὸς ἦν· φιλοπόλεμος δὲ, καὶ πολεμοποιὸς κερδῶν ἰδίων ἕνεκα. μέγας δὲ, καὶ ἐκαλεῖτο ὄνος ³ Κνίδιος. ἐχρῆτο δὲ τριλοφίᾳ, καὶ ὅπλοις ἐπισήμοις, ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ἀνδρεῖος εἶναι, μὴ ὤν.

Πείσεα. οἱ κάθυδροι τόποι.

Πεισιανάκτειος⁴ στοά. Ἥτις ἀπὸ Πολυγνώτου ζωγράφου Ποικίλη κληθεῖσα.

Πεισίας. ὄνομα κύριον.

Πεισιθάνατος. ὁ Ἡγησίας ἐλέγετο.

Πεῖσιν. τὴν πειθώ. ἡ εὐθεῖα, ἡ πεῖσις.

Πεισιόνη. ὄνομα κύριον.

Πεισίστρατος. ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Σφακελισμός.

Πείσματα. τὰ ἀγκύρεια σχοινία. παρὰ τὸ πείθεσθαι δι' αὐτῶν τὴν ναῦν.

Πεισομένων. παθεῖν μελλόντων.

Πείσονται. πάθωσι.

Πείσων,⁵ Πείσωνος. εἷς τῶν παρ' Ἀθηναίοις λ' τυραννησάντων.

Πειστέον. δεῖ πείθεσθαι.

Πειστήρ. ὁ ὑπήκοος.

Πῇ. ποῦ. εἰς τίνα τόπον.

Πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις;

Ὅμηρος⁶.

Πηγάζω. αἰτιατικῇ.

Πήγανον. εἶδος βοτάνης.

Πηγὰς⁷ γάλακτος. πολὺ γάλα. ὡς, Πηγὰς δακρύων πολλὰ δάκρυα.

Πηγάδας. κρυώδεις ἡμέρας. παγετούς. Ἡσίοδος· Τούτων ἀλεύασθαι καὶ πηγάδας.

Πηγαί. τόπος ἐν Μεγάροις.

Πηγαῖον ὕδωρ. ἐκ πηγῆς.

Πηγεσίμαλλος. ὁ δασύμαλλος.

Πηγὴ⁸ διαυγὴς τὰς νοὸς λύει λύπας.

Πηγίδιον. ἡ μικρὰ πηγή.

Πηγνύω, καὶ πήγνυμι, αἰτιατικῇ.

Πηγός. ὁ εὐπαγής.

riſtophanes:] *Illuc & Piſander venit, capiens animam ſuam videre, quæ eum viventem reliquerat.* Supra modum enim timidus erat. Ariſtophanes: *Si forte Piſandri deteſtaris criſtas & ſupercilia.* Hic enim timidus erat, ſed bellorum amans, privati lucri cauſa. Idem, quod magna eſſet corporis mole, aſinus Cnidius vocabatur. Utebatur autem triplici criſta & armis inſignibus, ut fortis eſſe videretur, cum non eſſet.

Πείσεα. Loca irrigua.

Πεισιανάκτειος στοά. Piſianactea porticus, quæ a pictura Polygnoti *picta* dicta fuit.

Πεισίας. Piſias. Nomen proprium.

Πεισιθάνατος. Sic dictus fuit Hegeſias, quod multis perſuaderet, ut voluntariam mortem obirent.

Πεῖσιν. Perſuaſionem. Suadam. Rectus caſus eſt, ἡ πεῖσις.

Πεισιόνη. Piſione. Nomen proprium.

Πεισίστρατος. Piſiſtratus. Nomen proprium. Quære in voce Σφακελισμός.

Πείσματα. Rudentes, ſive funes, quibus ancoræ alligantur: [ſic dictis,] quod eorum ope fiat, ut navis [nautis quaſi] pareat. A πείθομαι.

Πεισομένων. Paſſurum.

Πείσονται. Patientur.

Πείσων. Piſo. Unus xxx Tyrannorum apud Athenienſes.

Πειστέον. Parendum eſt.

Πειστήρ. Obtemperans. Obediens,

Πῇ. Quo? In quem locum? *Quo helluonem iſtum ducis?* Homerus.

Πηγάζω. Accuſativo jungitur.

Πήγανον. Herbæ genus. Ruta.

Πηγὰς γάλακτος. Fontes lactis. Id eſt, copia lactis. Ut Fontes lacrymarum, multæ lacrymæ.

Πηγάδας. Frigora, vel dies gelidos. Glaciem. Heſiodus: *Horum & frigora vitare.*

Πηγαί. Pegæ. Locus in urbe Megaris.

Πηγαῖον ὕδωρ. Aqua fontana.

Πηγεσίμαλλος. Denſum vellus habens.

Πηγὴ διαυγὴς. *Fons limpidus mentem a dolore liberat.*

Πηγίδιον. Parvus fons.

Πηγνύω, & πήγνυμι. Accuſativo junguntur.

Πηγός. Pinguis. Bene compactus.

1 Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Avibus*, pag. 612. (426. Ed. Baſ. *P.*)

2 Εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττῃ τοὺς λ.] Et hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Pace*, pag. 648. (447. Ed. Baſ. P.) Vide etiam ſupra Εἴ τι βδελ. ubi eadem leguntur.

3 Ὄνος Κνίδιος] An potius, Ὀνοκίνδιος, ut habet Enarrator Comici ad *Aves*, pag. 612? Eſt autem ὀνοκίνδιος, agaſo, ſive, qui aſinos agit. Heſychius: Ὀνοκίνδιος, καὶ ὀνοκίνδας, ἀστραβηλάτης. ὀνηλάτης. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Ὀνοκίνδιος.

4 Πεισιανάκτειος στοά. ἥτις ἀπὸ Πολυγν.] Laertius in *Zenone Cittieo*, ſegm. v. Ἀνακάμπτων δὲ ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ, τῇ καὶ Πεισιανακτίῳ καλουμένῃ, ἀπὸ δὲ τῆς γραφῆς τῆς Πολυγνώτου, Ποικίλῃ, &c. Ad hunc locum Laertii Suidam reſpexiſſe apparet: apud quem proinde ſcribendum eſt, Πεισιανάκτειος στοά. ἡ ἀπὸ τῆς γραφῆς τῆς Πολυγνώτου Ποικίλη κληθεῖσα.

5 Πείσων] Ex Harpocratione.

6 Ὅμηρος] Odyſſ. P. v. 219.

7 Πηγὰς γάλακτος. πολὺ γ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram* pag. 121. ut Pearſonius monuit.

8 Πηγὴ διαυγὴς τὰς ν.] Sic etiam habet Aſtrampſychus. At Nicephorus:

Πηγὴ διαυγὴς ψυχικὰς λύει λύπας.

Πηγυλίς.

Πηγυλίς. τὸ κρύος.

Πηδάλια. οἴακες. αὐχένες. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρήσομαι.
Τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργὴς κάνθαρος.

Πηδαλιουχεῖν. κυβερνᾶν. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἐρέτην χρὴ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν·
Κἀντεῦθεν πρωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους διαθρῆσαι,
Κᾆτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ.

Τοῦτό [3] φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρίον.

Πηδαλίων. ὄνομα κύριον.

Πηδᾶν. ἀντὶ τοῦ, ὑπερηφανεῖν.

Οἶμαί [4] γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας
Πηδᾶν, ὅ, τι λέξει.

Πήδασος. ὄνομα πόλεως.

Πήδαιος. ὄνομα κύριον.

Πηδόν. τὴν κώπην.

Πῆκος, [5] ὁ καὶ Ζεύς, παραδοὺς τὴν τῆς δύσεως ἀρχὴν τῷ ἰδίῳ υἱεῖ Ἑρμῇ, τελευτᾷ, ζήσας κ' καὶ ἑκατὸν ἔτη· καὶ τελευτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεθῆναι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἐν Κρήτῃ τῇ νήσῳ, ἐν ᾧ ἐπιγέγραπται· Ἐνθάδε κεῖται θανὼν Πῆκος ὁ Ζεύς. μέμνηνται τοῦ τάφου τούτου πλεῖστοι ἐν τοῖς ἰδίοις συγγράμμασι.

Πηκτή. ἐν [6] Ἐπιγράμμασι· Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος. καὶ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ πηκταί, θηρευτικὸν ὄργανον παρ' Ἀριστοφάνει.

Πηκτίς, πηκτίδος. [7] πανδουρομάχαιρα κρεωκόπος. [8] παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφοριαζούσαις, εἶδος [9] ὀργάνου κιθαρῳδικοῦ.

Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ 'φερε τὰς πηκτίδας;

ἢ εἶδος ἀκολάστου σχήματος. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἁδὺ μέλος, νὴ Πᾶνα τὸν Ἀρκάδα, πηκτίδι μέλπεις.

Πηκτόν. τὸ κατεσκευασμένον ἄροτρον.

Πηλαγονία. μοῖρα Μακεδονίας. τὸ ἐθνικόν, Πηλαγών. καὶ ὄνομα Γίγαντος.

Πηλακισμός. ὁ ἐμπαιγμός.

Πήλαξ. [10] ῥάγας.

Πηλέως [11] μάχαιραν. παροιμίαν ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτω· Μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. ἢ ἐδόκει σωφροσύνης γέρας,

Πηγυλίς. Frigus. Gelu. Glacies.

Πηδάλια. Gubernacula. Cervices. Ariſtophanes: *De induſtria paratum habeo gubernaculum, quo utar. Navis vero erit cantharus in inſula Naxo fabricatus.*

Πηδαλιουχεῖν. Navem gubernare. Clavum navis regere. Ariſtophanes: *Remigem oportet prius eſſe, quam gubernaculum regas. Deinde vero proretæ munere fungi, ventoſque obſervare: & denique te tibi gubernatorem eſſe.* Toto loco hoc [Comici] & Theologus utitur.

Πηδαλίων. Pedalion. Nomen proprium.

Πηδᾶν. [Saltare. Exultare. Item,] ſuperbire. Ariſtophanes: *Arbitror adoleſcentum corda exilire,* [*dum expectant,*] *quid dicturus ſit.*

Πήδασος. Pedaſus. Nomen urbis.

Πήδαιος. Pedæus. Nomen proprium.

Πηδόν. Remum.

Πῆκος, ὁ καὶ Ζ. Picus, qui & Jupiter, cum Occidentis imperium filio ſuo Mercurio tradidiſſet, obiit, anno ætatis centeſimo & vigeſimo; & moriens juſſit corpus ſuum in inſula Creta condi: in cujus ſepulcro inſcriptum eſt, *Hic ſitus eſt Picus Jupiter.* Sepulcri hujus plurimi in ſcriptis ſuis meminerunt.

Πηκτή. [Lac coagulatum.] In Epigrammate: *Suadæ & Veneri lac coagulatum & favos alveorum bubulcus dedicavit.* Eſt item genus figuræ venereæ. Et πηκταί, inſtrumentum venatorium, apud Ariſtophanem.

Πηκτίς. Pandura. Item, culter culinarius, quo carnes ſecantur. Apud Ariſtophanem vero in *Theſmophoriazuſis* eſt genus inſtrumenti citharœdici. *Anum interrogas, quæ pectides ferebat.* Vel, genus ſchemæ venereæ. Et in Epigrammate: *Dulce melos, per Panem Arcadem, pectide canis.*

Πηκτὸν ἄροτρον. Aratrum compactum.

Πηλαγονία. Pelagonia. Pars Macedoniæ. Gentile eſt, Pelagon. Eſt & nomen Gigantis.

Πηλακισμός. Illuſio. Contumelia.

Πήλαξ. Contumelia.

Πηλέως μάχαιραν. Pelei gladium. Proverbio hoc uſus etiam eſt Ariſtophanes, ſic inquiens: *Magis ſuperbit, quam Peleus gladio.* Peleus nimirum gladio, quem Vulcanus fabri-

1 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 632. (439. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 320. (220. Ed. Baſ. *P.*) ubi pro χρὴ legitur χρῆναι, & κἄτ' αὐτοῦθεν, pro κἀντεῦθεν, uti etiam metri gratia apud Suidam ſcribendum eſt.

3 Τοῦτό φησι καὶ ὁ Θεολόγος ὅλον τὸ χωρ.] Locus Gregorii Nazianzeni, ad quem Suidas reſpexit, exſtat in oratione xx. pag. 335. & ſic habet: *Ἐπαινῶ τὸν ναύτην νόμον ὃς τὴν κώπην πρότερον ἐγχειρίσας τῷ νῦν κυβερνήτῃ, κἀκεῖθεν ἐπὶ τὴν πρῷραν ἀγαγών, καὶ πιστεύσας τὰ ἔμπροσθεν, οὕτως ἐπὶ τῶν οἰάκων καθίζει, μετὰ τὴν πολλὴν τυφθεῖσαν θάλασσαν, καὶ τὴν τῶν ἀνέμων διάσκεψιν.* Id eſt: *Verum nauticam legem laudo, quæ gubernatori futuro primum remos tradit; deinde proretam eſſe jubet: ſicque prioribus miniſteriis defunctum, tandem poſt diuturnam remigationem ac ventorum obſervationem gubernaculis præficit.* Hinc autem apparet, Gregorium Nazianzenum non ipſa verba Comici recitare, ut quis ex hoc loco Suidæ forte colligere poſſit, ſed tantum mentem Comici aliis verbis exprimere. Appianus lib. I. *de Bellis Civil.* pag. 681. Ὁ Σύλλας ἐπιγελάσας λέγεται τῇ νεότητι τοῦ ὑπάτου, καὶ εἰπεῖν, Ἐρέτην δεῖ πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν. Reſpexit & ille ad locum Ariſtophanis, quem Suidas hic adducit.

4 Οἶμαί γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Nubibus*, pag. 200. (124. Ed. Baſ. *P.*)

5 Πῆκος] Potius Πῖκος, per ι. Confer cum hoc loco Suidæ, Excerpta Chronol. Anonymi, Joanni Malalæ præfixa, pag. 21.

6 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Antholog. lib. VI. cap. XXIV. ut Portus etiam monuit. Ibi autem locus hic plenius ſic legitur & diſtinguitur:

Πειθοῖ καὶ Παφίᾳ πακτὰν καὶ κηρία σίμβλων
Τῆς καλυκοστεφάνου νυμφίος Εὐρυνόμης
Ἑρμόφιλος ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος, &c.

7 Πανδουρομάχαιρα] Lege & diſtingue, πανδοῦρα, μάχαιρα, &c.

8 Παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει ἐν Θεσμοφορ.] Pag. 832.

9 Εἶδος ὀργάνου κιθαρ.] Vide Athenæum lib. IV. pag. 183.

10 Πήλαξ] Confer Etymologum h. v. Interpretatio enim, quam Suidas hic affert, omnino mihi ſuſpecta eſt. Photius in Lexico MS. habet, Πηλόξ. ῥαγάς.

11 Πηλέως μάχαιραν] Confer Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Nubes*, pag. 183. (112. Ed. Baſ. *P.*) & Heſychium v. Πηλέως μάχαιρα.

[1] ἠφαιστότευκτον, ἣν εἰλήφει μάχαιραν ὁ Πηλεύς.

Πηλείδης. ὁ τοῦ Πηλέως. καὶ Πηλείων.

Πηληϊάδεω[2] Ἀχιλῆος. δι' ἑνὸς λ'.

Πήληξ, πήληκος. ἡ περικεφαλαία.

Πήληξ.[3] Αἰσχίνης κατὰ Κτησιφῶντος. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Πηλίκον. ποταπόν.

Πήλιον. ὄνομα ὄρους.

Πηλούσιον. ὄνομα τόπου. κλεὶς τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰσόδου καὶ ἐξόδου. καὶ Πηλουσιώτης, ὁ πολίτης. † Οἱ [4] Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσικῇ τέχνῃ ἄμματα ἔπλεκον, [5] δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτοντες.

Πηλοφόροι. [6] χειροτέχναι. μισθωτοί.

Πῆμα. κακόν. βλάβη. δυστυχία. [7] Σοφοκλῆς·

—— Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
Ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

Τὸ ἑξῆς· Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, μεῖζον ποιήσῃς τῆς ἄτης τὸ πῆμα. ἄτην φησὶ τὴν μανίαν· πῆμα δὲ, τὸν θάνατον, ὃ ἐστι χεῖρον τῆς μανίας. καὶ αὖθις [8] Σοφοκλῆς·

Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.

εἰρήκει γὰρ Οἰδίπους,

Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τὰ 'ξευρήματα;

Πημανεῖ. [9] Ἀριστοφάνης· Οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ. οὗτος ἐπὶ συκοφαντίᾳ ἐκωμῳδεῖτο.

Πημαίνει. κακοῖ. βλάπτει.

Πῇ μέν. ὅπου μέν.

Πημήνειαν. βλάψειαν. Ὁ δὲ οὐ πρότερον ἀνῆκε, πρὶν σφόδρα πημῆναι τὸ δυσμενὲς, καὶ πολλοὺς ὅσους διαχειρίσασθαι.

Πημονή. ἡ βλάβη.

Πηνέλεως. ὄνομα κύριον.

Πηνελόπεια, καὶ Πηνελόπη. ὀνόματα κύρια.

Πηνειός. ὄνομα ποταμοῦ.

Πηνίκα. πότε. Οὐκ εἰδότα, πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός.

Πηνίκ' [10] ἐστὶν [11] ἄρα τῆς ἡμέρας; ἀντὶ τοῦ, ὁποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; ὥρας γὰρ ἐζήτουν, οὐ καιρούς. τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν,

Ὁπηνίκα σμικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν.

τὸ δὲ, [12] Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; οὐκ Ἀττικὸν, οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔτι δὲ ἀντὶ τοῦ, πότε δῆτα; παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα· ἐπεὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει, οὔτε τὸ ἅττα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ πηνίκα.

caverat, ob pudicitiam donatus fuiſſe fertur.

Πηλείδης. Pelei filius. Et Pelion, idem.

Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Achillis Pelidæ, ſive Pelei filii. [Ἀχιλλέως hic] per unum λ [ſcribitur.]

Πήληξ. Galea. Caſſis.

Πήληξ. Pelex. Æſchines contra Cteſiphontem. Populus tribus Leontidis.

Πηλίκον. Quantum.

Πήλιον. Pelium. Nomen montis.

Πηλούσιον. Peluſium. Nomen loci, qui Ægyptum intrantibus, & ex ea exeuntibus clavis loco erat. Et Πηλουσιώτης, Peluſiota, ſive civis urbis Peluſii. † Peluſiotæ Caſii naturali arte nodos nodis connectere norant.

Πηλοφόροι. Opifices. Mercenarii.

Πῆμα. Malum. Damnum. Infortunium. Calamitas. Sophocles: *Ne malum malo ſanans, majus malum, quam ipſa erat inſania, tibi accerſas.* Conſtructio eſt: Μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος &c. Ἄτην vocat inſaniam: at πῆμα, mortem, quæ pejor eſt inſania. Et iterum Sophocles: *Creon vero nullius mali cauſa tibi eſt, ſed tute tibi.* Dixerat enim Oedipus, *Utrum Creon, an vero tu harum rerum auctor es?*

Πημανεῖ. Lædet. Nocebit. Ariſtophanes: *Nec Cteſias ſycophanta te lædet.* Hic enim ob ſtudium calumniandi a Comicis perſtringebatur.

Πημαίνει. Malo afficit. Lædit. Nocet.

Πῇ μέν. Alicubi quidem. Partim quidem.

Πημήνειαν. Læſerint. Nocuerint. *Ille vero non ante ceſſavit, quam hoſtes gravi damno affeciſſet, & quamplurimos eorum interfeciſſet.*

Πημονή. Noxa. Damnum. Malum.

Πηνέλεως. Peneleos. Nomen proprium.

Πηνελόπεια. Penelopea. Et Πηνελόπη, Penelope. Nomina propria.

Πηνειός. Peneus. Nomen fluvii.

Πηνίκα. Quo tempore. Qua hora. *Neſcientem, qua hora noctis egreſſus ſit.*

Πηνίκ' ἐστὶν ἄρ. *Quota eſt hora diei?* Opportune enim percontantur horas. Reſponſio vero eſt, *Paulo poſt meridiem.* Illud vero, Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο; (i. e. *Qua hora periit?*) non eſt Atticum, nec antiquum, nec accurate dictum. Redundat enim τὸ ἄττα: quippe quod nec τινὰ, nec ἅττα hic ſignificat. Nihil enim horum adverbio πηνίκα convenit.

1 Ἡφαιστότευκτον] Adde, [illegible].
2 Πηληϊάδεω Ἀχιλ.] Homer. Il. A. v. 1.
3 Πήληξ] Ex Harpocratione.
4 Οἱ Πηλουσιῶται Κάσιοι φυσ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἄμματα, & v. Κάσιον.
5 Δοκοὺς ἐπὶ δοκοῖς συνάπτ.] Mira lectio, & mirus ſenſus. An potius, βρόχους ἐπὶ βρόχοις? Sed ἐπέχω, nec liquere mihi fateor.
6 Πηλοφόροι. χειροτ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Eccleſiaz.* pag. 733.
7 Σοφοκλῆς] *Ajace.* pag. 12. ut Portus monuit.
8 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 168. ut itidem Portus monuit.
9 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 411. (294. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Κἂν εἰσίῃ τις Κτησίας,
Ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
Μώξεται καθεδούμενος.
Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τις.

Hinc Suidas ſupplendus eſt.
10 Πηνίκ' ἐστὶν ἄρα τῆς ἡμ.] Ariſtophanes *Avibus.* pag. 610.

Τίς δ' εἶ σύ; ποία 'στὶν ὥρα τῆς ἡμέρας;

Scholiaſta: Ἀντὶ τοῦ, ποία ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας; τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξέταζον εὐκαίρως.
11 Ἄρα] Sic recte Ariſtophanes loco laudato. At priores Editt. male, ὥρα.
12 Πηνίκ' ἄττ' ἀπώλετο] Hæc leguntur apud Ariſtophanem eodem loco. Quæ vero ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ.

Πηνίκα.

Πηνίκη.[1] περικεφαλαία τριχωτὴ, καὶ πρόσθετη κόμη. ἔνθεν καὶ πηνικίζειν, τὸ ἀπατᾷν. τῆς δὲ προσθετῆς κόμης, τὸ μὲν, ἔντειχον, τὸ δὲ, προκόμιον, τὸ δὲ, πηνίκην ἐκάλουν.

Πηνίον. ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ εἰλεῖται ἡ κρόκη. [2] Καὶ τὰ τροχαῖα πηνία, κερκιστὰς τούσδε πτερογέας· καὶ σπάθας ἐμβριθεῖς, πολυάργυρα. Καὶ [3] Ὅμηρος· Πηνίον ἐξέλκουσα. ὅθεν καὶ τὸ, ἐκπηνιεῖται.

Πηνίον. ζῶον ὅμοιον κώνωπι. [4] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Κείσεσθον ὥσπερ πηνίω βινούμενω.

ἀντὶ τοῦ, ξηροί. σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. ὅτι δὲ κώνωπος εἶδός ἐστι, Σπεύσιππος ἐν[5] τῷ δωδεκάτῳ τῶν ὁμοιοτήτων φησὶν οὕτως· Πηνίον, ἐμπὶς, κώνωψ.

Πηνίσματα.[6] ὑφάσματα.

Πηός.[7] ὁ κατ' ἐπιγαμίαν συγγενής. καὶ πηοσύνη, ἡ συγγαμβρεία. καὶ πηῶν, τῶν συγγενῶν. [8] Ὅμηρος· Πηούς τε φίλους τε.

Πήρα. ἡ θήκη τῶν ἄρτων. καὶ παροιμία· Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

Πήρα. μάρσιππος. θήκη.

Καὶ [9] πήραν, μέτρον σιτοδόκον σπορίμου.

καὶ πηρίδιον. καὶ [10] Ἀριστοφάνης· Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων, ἐκ πηριδίου. οὗτος πένης ἦν.

Πηρὶν,[11] πηρῖνος. τὸ αἰδοῖον.

Πηρός. ὁ παντάπασι μὴ ὁρῶν.

Πήρωσις. ἡ τύφλωσις.

Πήσσω. τὸ πηγνύω.

Πητύα. ὁ ὀπὸς, ὁ τυρεύων τὸ γάλα. καὶ παροιμία·

Αὐτὸς[12] γὰρ εὗρες οὐ κακοῦ τὴν πιτύαν.

ἤτοι,[13] τὴν πηγήν. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπισπώντων.

Πηχίσκους. ξυλάρια πηχυαῖα. Τῶν δὲ τὸ σχοῖνον ἑλκυσάντων, ἐν ᾧ πηχίσκους τινὰς ἐμβαλόντες, ἀνάβασιν ἀσφαλῆ ἀπειργάσαντο.

Πηχυαῖος.

Πῆχυς, πήχεως. τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων τῆς χειρὸς ἔκταμα. ὁ πῆχυς ἔχει πόδας β΄. ὁ δὲ ποῦς, δακτύλους ις΄.

Πιαλέοις ὄφεσιν. ὡς διψαλέοις. ἰδίως τοῖς κατὰ τὴν Ἱεριχὼ μάλιστα εὑρισκομένοις, ἐξ ὧν οἱ ἰατροὶ ὡς τὰ πολλὰ τὴν θηριακὴν σκευάζουσιν.

Πηνίκη. Galericulum. Capillamentum. Coma adſcititia. Unde & πηνικίζειν dicitur, fallere, decipere. Comæ vero adſcititiæ genus aliud quidem vocabatur ἔντειχον; aliud, προκόμιον; & aliud, πηνίκη.

Πηνίον. Fuſus, circa quem trama, vel ſtamen volvitur. [In Epigrammate:] *Et verſatiles fuſos, radioſque textorios, ſpathaſque graves, pretioſa* [*artis inſtrumenta.*] Et Homerus: *Stamen deducens.* Unde & ἐκπηνιεῖται, ſtamen e colu deducet.

Πηνίον. Penion. Animal culici ſimile. Ariſtophanes *Nubibus: Jacebitis, ut culices coitu ſubagitati.* Id eſt, aridi & exſucci. Deridet enim Chærephontem propter corporis ariditatem & infirmitatem. Πηνίον autem eſſe culicis genus Speuſippus libro XII. *Similitudinum* docet: ubi πηνίον per ἐμπὶς & κώνωψ exponit.

Πηνίσματα. Telæ.

Πηός. Affinis. Et πηοσύνη, affinitas. Et πηῶν, affinium. Homerus: *Affineſque amicoſque.*

Πήρα. Pera. Et proverbium: *Mendici pera non impletur.* Dicitur de hominibus inſatiabilibus.

Πήρα. Pera. Marſupium. [In Epigrammate:] *Et peram, in qua frumentum ſationi deſtinatum reponitur.* Et πηρίδιον, parva pera. Ariſtophanes: *Telephus Myſum ſe eſſe dicens, ex perula* [*depromptas ſententias rodens.*] Hic [Telephus] pauper erat.

Πηρίν. Pudenda. Genitalia.

Πηρός. Qui nihil prorſus videt. Cæcus.

Πήρωσις. Excæcatio.

Πήσσω. Figo. Cogo. Coagulo. Denſo.

Πητύα. Coagulum, ſive liquor, qui lac coagulat. Item, fons; ut in proverbio illo: *Ipſe enim mali fontem tibi inveniſti.* Dicitur de illis, qui ipſi ſibi mala acceſſunt.

Πηχίσκους. Parva ligna cubitalia. Stipites cubitales. *Cum autem funem traxiſſent, cui ſtipites cubitales illigaverant, ut tutum adſcenſum redderent.*

Πηχυαῖος. Cubitalis.

Πῆχυς. Cubitus. Cubitus habet pedes duos: at pes, digitos XVI.

Πιαλέοις ὄφεσιν. Serpentibus pinguibus. [Πιαλέοις autem formatum eſt,] ut διψαλέοις. Sic autem proprie dicuntur ſerpentes, qui circa Hierichuntem potiſſimum inveniuntur, ex quibus Medici Theriacam plerumque conficiunt.

1 Πηνίκη] Alii ſcribunt πηνήκη, per η in ſyllaba penultima. Cæterum, quæ hic Suidas habet, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Michaelem Apoſtolium Centur. XVI. Adag. XI.

2 Καὶ τὰ τροχαῖα πηνία, κερτ.] Fragmentum hoc & corruptum eſt & mutilum, quod abſque ope codicum MStorum vix in integrum reſtitui poſſe puto. Portus pro κερκιστὰς legit, ἢ ταρσοὺς, putatque ſic dici radios textorios, quod quandam alarum expanſarum ſimilitudinem habeant. Sed hæc emendatio frigida mihi videtur. Deinde, ultima ſic ſupplet:

——— πολυάργυρα ὄργανα τέχνης.

Sed & hæc conjectura infirmo admodum tibicine nititur.

3 Ὅμηρος] Il. Ψ. v. 762.

4 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Fragmentum hoc ex Ariſtophanis *Nubibus* prioribus, quæ interciderunt, depromptum eſſe exiſtimo. In tabula enim *Nubium*, quæ hodie exſtat, hæc me legiſſe non memini.

5 Ἐν τῷ ιβ΄] Photius in Lexico MS. habet, ἐν τῷ ε΄.

6 Πηνίσματα. ὑφάσματα] Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 274. (181. Ed. Baſ. *P.*)

7 Πηός] Vide ſupra v. Ἔται.

8 Ὅμηρος] Il. Γ. v. 163.

9 Καὶ πήραν, μέτρον στ.] Pentameter hic eſt pars Epigrammatis, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum exhibuimus ſupra v. Θύλαξ.

10 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 176. (106. Ed. Baſ. *P.*) unde locum hunc ſupplebis.

11 Πηρίν] Heſychius habet, πηλός.

12 Αὐτὸς γὰρ εὗρες τ.] Vide ſupra v. Αὐτὸς γάρ: ubi eadem leguntur.

13 Ἤτοι τὴν πηγήν] Priores Edit. peſſime, ὅτι τὴν πυγήν.

Πιαλί-

Πιανάτω. πίονα ποιήσοι. [1] Τὰ ὁλοκαυτώματά σου πιανάτω.

Πιανθήσεται.

Πιανῶ. λιπαρὸν ποιήσω.

Πιάνῃ. ὑποτακτικόν.

Πίαρι. τῷ λιπαρῷ.

Πίασος. ὄνομα κύριον. [2] Ἠράσθη Πίασος Θετταλὸς Λαρίσσης, τῆς ἑαυτοῦ θυγατρὸς, ἔρωτα ἀθέσμιόν τε καὶ δυστυχῆ.

Πιγνύη. [3] κνῆκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.

Πίγρης, [4] Κὰρ, ἀπὸ Ἁλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας, τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός· ὃς [5] τῇ Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἐλεγεῖον, οὕτω γράψας·

> Μῆνιν ἄειδε Θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
> Μοῦσα σὺ γὰρ πάσης πείρατ' ἔχεις σοφίης.

Ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον Μαργίτην, καὶ Βατραχομυομαχίαν.

Πίγρης, [6] Πίγρητος. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ Πιγρῆτα, ὄνομα τόπου.

Πίδακες. σταγόνες. πηγαί. [7] Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὰ πηγαὶ ἁλμυροῦ ὕδατος ἦσαν αἱ πᾶσαι.

Πιδακίων. [8] πίδαξ. πηγή. ἢ σταγών. καὶ, εὐπίδαξ χῶρος, ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων.

> [9] Πορφύρεόν τε βότρυν, μεθυπίδακα, πυκνόρραγα. ἐν Ἐπιγράμματι.

Πίδαιος. ὄνομα κύριον.

Πιδήεσσης. καθύγρου.

Πιδύειν. [10] ἀναδίδειν.

Πιδύτης. ὄνομα κύριον.

Πίδνος. ποταμός.

Πιαίνων. θεραπεύων. ἀποτρέφων. Αἰλιανός· [11] Λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγὲς πιαίνων κακῇ ἐπαοιδῇ, τὰ τῆς [12] Φερσεφαττης ὄργια ἐλίχνευσε θεάσασθαι, ἀτέλεστος ὤν.

Πιαίνω. αἰτιατικῇ. πιαίνομαι δὲ, δοτικῇ. Καὶ ἐρίφοις ἐκ ποιμνίων πιαίνεσθαι.

Πίε. πίθι.

Πιεζόμενος. βαρυνόμενος. δαμαζόμενος. καὶ πιέζει, ἀντὶ τοῦ λυπεῖ. [13] Ἀριστοφάνης· Τὸν Στιλβίδην πιέζει. ὁ δὲ Στιλβίδης μάντις ἄριστος καὶ εὐδόκιμος.

Πιερία. ὄρος Μακεδονίας. καὶ Πιερίδες, αἱ Μοῦσαι, αἱ ἐν Μακεδονίᾳ. ἐν Ἐπιγράμματι·

> Οὐ γὰρ Πιερίδεσσι τόσον μέλω, ὅσσον Ἔρωτι·
> Ὄργια τοσσατίῳ ἀμφιέπουσα πόθῳ.

Πιεστήριον. [14] τὸ ἐκθλίβον.

Πιανάτω. Pinguefaciat. *Pinguefaciat holocauſta tua.*

Πιανθήσεται. Pingueſiet. Pingueſcet.

Πιανῶ. Pinguefaciam.

Πιάνῃ. Subjunctivus. Pingueſecerit.

Πίαρι. Pingui. Nitido. Splendido.

Πίασος. Piaſus. Nomen proprium. *Piaſus Theſſalus filiam ſuam Lariſſam amavit amore nefario & infelici.*

Πιγνύη. Cnicus, [planta,] caſeum coagulans.

Πίγρης. Piger, Car, Halicarnaſſenſis, frater Artemiſiæ, bellica fortitudine claræ, Mauſoli uxoris: qui ſingulis verſibus Iliadis totidem Pentametros addidit, ſic ſcribens: *Iram cane Dea Pelidæ Achillis, Muſa: tu enim omnis ſapientiæ perita es.* Scripſit & *Margiten*, qui Homero vulgo attribuitur: itemque, *Batrachomyomachiam.*

Πίγρης. Pigres, Pigretis. Nomen fluvii. Et Pigreta, nomen loci.

Πίδακες. Latices. Guttæ. Fontes. *Et fontes qui ibi erant, omnes aquam ſalſam habebant.*

Πιδακίων. Fons. Vel, gutta. Et, εὐπίδαξ χῶρος, locus pulchrum habens fontem. In Epigrammate: *Purpureumque racemum, fontem vini habentem, aciniſque denſum.*

Πίδαιος. Pidæus. Nomen proprium.

Πιδήεσσης. Irriguæ. Fontibus abundantis.

Πιδύειν. Scaturire.

Πιδύτης. Pidytes. Nomen proprium.

Πίδνος. Pidnus. Fluvius.

Πιαίνων. Pinguefaciens. Colens. Paſcens. Ælianus: *Curioſum & laſcivum oculum malo ſpectaculo paſcens, Proſerpinæ ſacra ſpectare cupiebat, cum non eſſet initiatus.*

Πιαίνω. Accuſativo jungitur. Pinguefacio. Sagino. At πιαίνομαι, [paſſivum,] dativo. *Et hædis ex grege ſumptis paſci.*

Πίε. Bibe.

Πιεζόμενος. Qui premitur. Qui gravatur. Qui domatur. Et πιέζει. Premit. Angit. Moleſtia afficit. Ariſtophanes: *Et Stilbidem moleſtia afficit.* Hic Stilbides vates fuit optimus & celebris.

Πιερία. Pieria. Mons Macedoniæ. Et Pierides, Muſæ, quæ ſunt in Macedonia. In Epigrammate: *Non enim Pieridibus tantæ curæ ſum, quantæ Amori: cujus ſacra tanto deſiderio celebro.*

Πιεστήριον. Prælum. [Vel, tormenti genus.]

1 Τὰ ὁλοκαυτώματά σου π.] Hæc ſunt verba Davidis Pſalm. ix. 3. ſecundum verſionem τῶν LXX.

2 Ἠράσθη Πίασος Θετ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἀθέσμιον.

3 Κνῆκος] MS. Pariſ. A. habet πῆκος. At MS. B. κνῆκος.

4 Πίγρης] MS. Pariſ. A. Πίγρης.

5 Ὃς τῇ Ἰλιάδι παρεν.] Simile quid olim tentaverat Timolaus Lariſſæus: de quo vide Suidam infra ſuo loco.

6 Πίγρης] Pro Τίγρης, i. e. Tigris. Vide Berkelium ad Stepham, v. Ἄκρα.

7 Καὶ αἱ μὲν κατ' αὐτὰ π.] Fragmentum hoc non pertinet ad vocem πίδαξ, ſed πηγή.

8 Πιδακίων. πίδαξ] Puto hæc ſeparanda eſſe, & τὸ Πιδακίων, ut nomen proprium viri, ſeorſim ponendum: & deinde a capite ſcribendum, Πίδαξ. πηγή. &c.

9 Πορφύρεόν τε βότρ.] Integrum Epigramma exſtat Anthol. lib. vi. cap. xiv. ubi pro πυκνόρραγα legitur πυκνόρρυγα.

10 Ἀναδίδειν] Lege, ἀναδιδόναι.

11 Λίχνον ὄμμα καὶ ἀσελγ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Λίχνος.

12 Φερσεφάττης] Legendum eſt Φερσεφάττης, i. e. Proſerpinæ: ut Portus etiam monuit.

13 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 700. (473. Ed. Baſ. P.)

14 Πιεστήριον] Vide Syneſium Epiſt. LVIII. ubi πιεστήριον inter genera tormentorum recenſet.

Πίειρα. ἡ λιπαρά.

Πίειρα. Pinguis.

Πίονα. λιπαρά. ἀνθηρά.

[1] Ψαισά τε πίονα, καὶ εὐθήσαυρον ἔλαιον.

Πίονα. Pinguia. Florida. [In Epigrammate:] *Placentaſque pingues, & in penario bene aſſervatum oleum.*

Πιάναντα. λιπαρῶς ἐργασάμενον. [2] Ἀλυάττε πολιορκοῦντος Πριήνην, Βίαντα τὸν σοφὸν πιάναντα δύο ἡμιόνους, ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. τὸν δὲ συνιδόντα, καταπλαγῆναι, τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν [3] εὐθηνίαν. καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι, καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον.

Πιάναντα. Illum, qui pinguefecit, vel ſaginavit. *Alyatte Prienen obſidente, Biantem ſapientem duos mulos ſaginatos in caſtra expuliſſe [ferunt.] Illis igitur conſpectis Alyattes obſtupuit, [admiratuſque eſt,] Prienenſibus tantam annonæ copiam ſuppetere, ut & pecudes ſaginare poſſent. Quare pacis faciendæ cauſa caduceatorem in urbem miſit.*

Πιθακίων. Πιθακίωνος.

Πιθακίωνος. Pithacionis [Genitivus, a recto Πιθακίων.]

Πιθάκνη. [4] ὑποκοριστικόν. μικρὸς πίθος. ὡς πολίχνη. παρὰ δὲ Ἀριστοφάνει πιθάκναι, οἱ ἔρημοι τόποι. διὰ γὰρ τὸν πόλεμον ἐν σπηλαίοις ᾤκουν [5] οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ Φιδάκνην λέγουσι.

Πιθάκνη. Eſt diminutivum, [ſignificans,] parvum dolium: ut πολίχνη, parvum oppidum. Apud Ariſtophanem vero πιθάκναι vocantur loca deſerta, [ſive ſpeluncæ.] Nam Athenienſes propter bellum relictis agris in ſpeluncis habitabant. Veteres vero Φιδάκνην dicunt.

Πιθανόν. Πιθανὸν ἀξίωμά ἐστι, τὸ ἄγον εἰς συγκατάθεσιν. οἷον, εἴ τις τι ἔτικτεν, ἐκείνη ἐκείνου μήτηρ ἐστί. ψεῦδος δὲ τοῦτο. οὐ γὰρ ἡ ὄρνις ᾠοῦ ἐστι μήτηρ.

Πιθανόν. Axioma probabile eſt, quod ad aſſenſionem ducit. Ut, Si quæ aliquid peperit, illa ejus mater eſt. Hoc autem eſt falſum. Avis enim non eſt ovi mater.

Πιθανώτατος.

Πιθανώτατος. Maxime probabilis.

Πιθανούς. τοὺς εὐπειθεῖς. Ξενοφῶν Κύρου παιδείᾳ· Πιθανοὶ δὲ οὕτως εἰσί τινες, ὥστε, πρὶν εἰδέναι τὸ πραττόμενον, πρότερον πείθεσθαι. ὥσπερ φοβερούς, τοὺς φοβουμένους, Θουκυδίδης, Ἀππιανός. Ἕνα δ᾽ αὐτῶν πιστὸν καὶ πιθανὸν εἰς τὸ ἔργον, ἐντυχόντα τοῖς Ὑπάτοις, ἐν ἀπορρήτῳ πίστιν αἰτῆσαι. † Καὶ πιθανότητές τινες συνεκύρησαν ἐκ τῆς προπετείας· ἃς οἱ Ῥωμαῖοι παρεπλάττοντο, φιλοτιμότεροι τοῦ δέοντος. καὶ αὖθις· Διὰ ῥώμην σώματος, καὶ τὸ ἐς τὰς μάχας προπετὲς, εἶναι τῷ πλήθει πιθανόν. ἀντὶ τοῦ, ἐξάρχοντα.

Πιθανούς. Credulos. Xenophon in *Cyri Inſtitutione: Quidam autem adeo ſunt creduli, ut, priuſquam cognorint quod agitur, ſtatim rem credant.* [Πιθανοὶ autem dicuntur creduli;] ut φοβεροὶ, timidi, apud Thucydidem, Appianum, [& alios.] *Unum autem illorum, hominem fidum, & ad rem gerendam aptum, Conſules adiiſſe, fidemque ab illis petiiſſe.* † *Et caſu quodam plura tunc accidebant, quæ rem probabilem redderent: eaſque Romani cupidius, quam par erat, amplectebantur.* Et iterum: *Propter robur corporis, & audaciam in prœliis, eum magnam de ſe opinionem plebi præbere.* Vel, magnæ apud vulgus eſſe auctoritatis.

Πιθήκειον βλέμμα. τὸ τοῦ πιθήκου. καὶ, [6] Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις. ἀντὶ τοῦ, ἀπατᾷς, καὶ κολακεύμασί με νικᾷς. ἢ μιμήμασιν· ὡς καὶ αὐτοῦ ταῦτα πεποιηκότος.

Πιθήκειον βλέμμα. Aſpectus ſimiæ. Vultus ſimiæ. Et, Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις. Fraudibus & aſſentationibus me decipis & ſuperas. Vel, imitationibus: quod & ille talia feciſſet.

Πίθηκος τῇ γυναικί. ζήτει ἐν τῷ, Διαθήκην διαθώμεθα, ἣν διέθετο πίθηκος τῇ γυναικί.

Πίθηκος τῇ γυναικί. Simius uxori. Quære in v. Διαθήκην διαθ.

Πιθώ. ἡ μιμώ. Πίθηξ δὲ παρά τισιν ὁ βραχὺς ἀνθρωπίσκος. καὶ διαπιθηκίσαι, διαπαῖξαι. ἀπὸ τῶν πιθήκων. φιλοπραγμονέστατον γὰρ τὸ ζῶον. καὶ παροιμία· [7] Ἄπληστος πίθος ὁ ἐν ᾅδου. ζήτει ἐν τῷ Ἀπληστία.

Πιθώ. Simia. Πίθηξ vero apud quoſdam pumilio, vel nanus vocatur. Et διαπιθηκίσαι, illudere. Dictum hoc eſt a πίθηκος, ſimia. Simia enim eſt animal curioſiſſimum. Et proverbium: *Dolium apud Inferos inexplebile eſt.* Quære in v. Ἀπληστία.

Πίθηκος. ἡ μιμώ. Βάβριος·

Κερδὼ πιθήκῳ φησὶν, ἣν ὁρᾷς στήλην,

Ἐμοὶ πατρῴη τ᾽ ἐστὶ, καί τι παππῴη.

Πίθηκος. Simia. Simius. Babrius: *Vulpes ſimiæ dixit, quam vides columnam, ea mihi paterna eſt, & ſimul avita.*

Πίθηκος. τὸ ζῶον. ἡ μιμώ. παρὰ τὸ πιθῶ, πιθήσω. πείθει γὰρ ἡμᾶς. καὶ παροιμία·

Πίθηκος. Simia. A πιθῶ, πιθήσω, perſuadeo, fallo. Homines enim fallit. Et proverbium:

1 Ψαισά τε πίονα καὶ εὐθ.] Hexameter hic eſt pars Epigrammatis, quod ex codice MS. Anthologiæ integrum exhibuimus ſupra v. Ἀπειρώσιον.

2 Ἀλυάττε πολιορκοῦντος Πρ.] Locus hic depromptus eſt ex Laertio in vita Biantis, ut Pearſonius etiam monuit.

3 Εὐθηνίαν] Apud Laertium hodie male legitur εὐθένειαν: qui proinde hinc corrigendus eſt.

4 Πιθάκνη. ὑποκοριστικόν. μικρὸς π.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 335. (234. Ed. Baſ. *P.*)

5 Οἱ ἐκ τῶν ἀγρῶν] Scholiaſta Ariſtophanis loco laudato habet, οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰσερχόμενοι ἐν ταῖς πιθάκναις, ἢ ἐν τοῖς σπηλαίοις ᾤκουν. Pro εἰσερχόμενοι legerim ἐξερχόμενοι.

6 Πιθηκισμοῖς περιελαύνεις] Ariſtophanes *Equit.* pag. 342. (239. Ed. Baſ. *P.*)

Οἴμοι τάλας, οἵοις πιθηκισμοῖς με περιελαύνεις.

Scholiaſta: Πιθηκισμοῖς. ἀπάταις, ἢ κολακεύμασι. ἄλλως. μιμήμασι &c.

7 Ἄπληστος πίθος] Hæc nihil faciunt ad vocem πιθώ.

Γέρων πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται [πάγῃ.]
Ἁλίσκεται μὲν, μετὰ χρόνον δ' ἁλίσκεται.
Ἐπὶ τῶν δυστυχησάντων.

Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ. παροιμία. ὅτι οἱ φαῦλοι, κἂν [1] πολλοῖς περιβληθῶσιν, ὅμως δ' οὖν διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες.

Πίθηξ. ἡ μιμώ.

Πίθι. πίε.

Πίθνης. ὄνομα κύριον. καὶ Πισσύθνης, καὶ Πίθος. πίθος δὲ καὶ τὸ οἰνηρὸν ἀγγεῖον.

Πιθοῦ. περισπᾶται. ἔστι γὰρ δεύτερος ἀόριστος. τούτους Ἀττικοὶ περισπῶσι· καὶ ἡ χρῆσις ἠκολούθησε τῇ διαλέκτῳ. ἡ γὰρ ἀναλογία βαρύνει.

Πιθοῦ τί μοι. περὶ σοῦ γὰρ, οὐκ ἐμοῦ φράσω.

Πιθών. ὀξυτόνως, καὶ διὰ τοῦ ι. δεύτερος γάρ ἐστιν ἀόριστος.

Λάθρα γὰρ ἦλθεν, οὐ πιθὼν τοὺς κυρίους.
[2] Ἀριστοφάνης.

Πιθῶνος. ὄνομα κύριον.

Πιθοίατο. [3] πειθοῖεν.

Πιθοιγία. [4] ἡ τοῦ πίθου ἀνοιγή.

Πίθυλλος. οὗτος [5] ἡδονικὸς ὢν, Τένθης καλούμενος, ὃς καὶ περιγλωττίδα ὑμενίνην ἐφόρει, περιελύτρου τὴν γλῶτταν πρὸς τὰς ἀπολαύσεις· καὶ δακτυλήθρας ἔχων ἤσθιε τὸ ὄψον, ἵν' ὡς θερμότατον ἀναδιδῷ τῇ γλώττῃ.

Πικεντίνη. ὄνομα τόπου.

Πικῆνοι. ὄνομα ἔθνους.

Πίκτωρ. ὁ καὶ βάφος. ζήτει ἐν τῷ Φάβιος.

Πιλᾶτος. οὗτος ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὑπὸ Ῥωμαίων σταλεὶς, ἦρχε. μετὰ δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ σταύρωσιν, εἰκόνα τοῦ Καίσαρος καὶ προτομὰς νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν ἀνέθηκεν. ὄρθρου δὲ γενομένου, Ἰουδαῖοι θεασάμενοι τοσοῦτον ἐταράχθησαν, ὥστε Πιλᾶτον ἐκδειματῶσαι, καὶ ταύτας μεταθεῖναι. καὶ δὴ καὶ τὸν Κορβανᾶν τὸν ἱερὸν θησαυρὸν διαφθείρας, αἴτιος ἀναιρέσεως πολλῆς καὶ συγχύσεως τοῖς Ἰουδαίοις, μίσει τῷ πρὸς αὐτοὺς, ἐγένετο. τὴν γὰρ ἐπανάστασιν αὐτῶν ὑφορώμενος, περὶ τὸ βῆμα τὸ αὐτοῦ στρατιώτας παρέστησεν, ἔνδοθεν μὲν ὁπλοφοροῦντας, ἔξωθεν δὲ ἰδιωτικὴν ἐσθῆτα ἀνυπονόητον. ὡς ἂν ἐστασίαζον, ἐπαφῆκε τοὺς στρατιώτας αὐτοῖς, καὶ οἱ μὲν ξύλοις, οἱ δὲ λίθοις αὐτοὺς παίοντες, τραυματίας ἀπήλαζον· τινὰς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. πολλοὶ δὲ αὐτῶν τῶν Ἰουδαίων καὶ ὑπ' ἀλλήλων ὠθούμενοι,

Vetula ſimia non capitur laqueo. Capitur quidem, ſed ſero capitur. Dicitur de iis, qui rem infeliciter geſſerunt.

Πίθηκος ἐν πορφ. *Simia in purpura.* Proverbium, quod dicitur de malis, qui, quamvis pulchram ſpeciem extrinſecus præferant, tandem tamen improbitatem ſuam manifeſte produnt.

Πίθηξ. Simia.

Πίθι. Bibe.

Πίθνης. Pithnes. Nomen proprium. Et Piſſuthnes, & Pithus. Πίθος etiam dolium ſignificat.

Πιθοῦ. Pare. Obtempera. Circumflectitur. Eſt enim Aoriſtus ſecundus, quos Attici circumflectunt: uſuſque dialectum illam ſecutus eſt. Secundum analogiam enim acuto in penultima notandum eſſet. *Obtempera mihi. De te enim, non de me dicam.*

Πιθών. Scribitur cum acuto in ultima, & per ι. Eſt enim Aoriſtus ſecundus. *Clam venit, venia a Dominis non impetrata.* Ariſtophanes.

Πιθῶνος. Pithonis. Nomen proprium. [Eſt autem genitivus, a recto Πιθών.]

Πιθοίατο. Pareant. Obtemperent. Flectantur.

Πιθοιγία. Dolii apertio.

Πίθυλλος. Pithyllus. Hic voluptatibus & luxuriæ deditus erat, Tentheſque vocabatur: qui non ſolum membraneo tegmine linguam involvebat, ſed hoc amplius, cruſtam ceu loricam illi inducebat, luxuriæ cauſa. Idem etiam digitalibus adhibitis cibos comedebat, ut eos quam fervētiſſimos in os ingerere poſſet.

Πικεντίνη. Picentine. Loci nomen.

Πικῆνοι. Piceni. Nomen gentis.

Πίκτωρ. Pictor. Quære in v. Φάβιος.

Πιλᾶτος. Pilatus. Hic tempore Chriſti Dei & Servatoris noſtri a Romanis in Judæam miſſus eſt, ut provinciæ illi præeſſet. Idem cum poſt Chriſtum crucifixum Cæſaris imaginem & effigies noctu in templo collocaſſet, poſtero die Judæi iis conſpectis adeo tumultuari cæperunt, ut Pilato territo, eas inde amoverent. Porro, Pilatus Corbona, id eſt, ſacro theſauro direpto, multarum cædium & turbarum Judæis auctor extitit, ob odium in illos conceptum. Rebellionem enim illorum metuens, ante tribunal milites collocavit, qui cum ſub veſte arma geſtarent, extrinſecus habitu plebejo induti erant, ne quis vim ſuſpicaretur. Judæis igitur ſeditionem excitantibus, milites in eos immiſit: quorum alii fuſtibus, alii vero lapidibus eos cædentes, ſauciatos repulerunt: nonnullos etiam interfecerunt. Multi etiam

1 Πολλοῖς περιβληθῶσιν] Diogenianus Centur VII. Adag. XCIV. rectius habet, καλοῖς περιβληθῶσι.

2 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 267. (175. Ed. Baſ. *P.*)

3 Πειθοῖεν.] Sic recte MS. A. At reliqui MSS. & priores Editt. male, πιθοῖεν.

4 Πιθοιγία] Rectius πιθοίγια, cum accentu in antepenultima. Sic autem appellabatur feſtum apud Athenienſes, quo dolia aperiebantur & vina guſtabantur. Vide Meurſium *Græc. Fer.* v. Ἀνθεστήρια.

5 Οὗτος ἡδονικὸς ὢν, Τένθης καλ.] Quæ hic Suidas de Pithyllo refert, ad verbum leguntur apud Athenæum lib. 1. pag. 6. ut Pearſonius quoque monuit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Περιγλωττίς.

σύμπα-

συμπληθέντες ἀπώλοντο. ἐμίχθη δὲ τὸ αἷμα αὐτῶν μετὰ τῶν θυσιῶν.

Πιληθέντα. πυκνωθέντα.

[1] Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξάντε λειχὸς ἀμνοῦ,
Ἑρμᾶ, Καλλιτέλης ἐκρέμασεν πέταλον.

Πίλημα. περίτροχον, περιφερὲς σκέπασμα.

Πιλήσεσι. πυκνώσεσι. Τῶν ἀχθοφόρων ζώων διὰ τὰς πιλήσεις οὐ δυναμένων τὰ πρὸς ἐδωδὴν παράγειν. καὶ αὖθις·

Εἰνοδίη,[2] σοὶ τόνδε Φίλης ἀνεθήκατο κόρσης
Πῖλον. ———

Πιλία. τὰ [3] κέντυκλα.

Πιλίδιον. τὸ [4] χαμιλαύκιον.

Πῖλος. τὸ κέντυκλον.

Πῖλος. κόσμος περικεφάλαιος, ὃν οἱ μὲν κυρβασίαν, οἱ δὲ τιάραν, ἄλλοι δὲ κίδαριν καλοῦσιν. ἔτι δὲ πῖλος καὶ [5] τάγμα, πρῶτος πῖλος καλούμενος.

Πιλῶ. τὸ ὁμαλίζω. καὶ πιλωτός.

Πίλοις. πιλητοῖς. καὶ πίλημα λέγεται. [6] Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θώρακας πιλητούς, ὧν τὰ κύτη ὑπάρχουσι στερρὰ, διὰ τὴν χρηστότητα τῶν πιλημάτων.

Πιμελή. πάχος. λιπαρότης. Ἀππιανός· Ὁ δὲ πρῶτος ἐξῆρχε τοῦ πόνου, ἑξηκοντούτης ὢν, καὶ βαρὺς τὸ σῶμα, καὶ πιμελής. ἀντὶ τοῦ, λιπαρός. Πιμελὴ δὲ καὶ στέαρ διαφέρει, τῷ τὴν πιμελὴν ψυχομένην ἄπηκτον διαμένειν· τὸ δὲ στέαρ, καὶ διαπήσσεσθαι, ὥστε καὶ θρύπτεσθαι. ἡ μὲν οὖν πιμελὴ, ἄθραυστος. δι' ὃ καὶ οἱ ζωμοὶ τῶν πιμελωδῶν οὐ πήσσονται, καθάπερ ὑὸς, καὶ ἄρκτου, καὶ τῶν ἄλλων. οἱ δὲ τῶν στεατωδῶν πήσσονται, ὡς βοὸς, αἰγὸς, προβάτου.

Πιμπλάνεται. πληροῦται.

Πίμπραται. καίεται. ἐμπυρίζεται. Ἀππιανός· Ὁ Μάρκιος πιμπράμενος ἐπὶ Ῥωμαίοις, φυγῇ καταδικασθεὶς, καὶ μικρὸν ἐς αὐτοὺς οὐδὲν ἐπινοῶν, ἐς Βολούσκους ἐτράπετο. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ τὸν θυμὸν αὐτοῦ εἰδὼς πιμπράμενον.

Πίννα. ὁ ἰχθύς.

Πινακηδόν. [7] Πινακηδὸν ἀποσπῶν. ὥσπερ πίνακας

Judæorum alii ab aliis impulſi & conculcati perierunt, ſanguiſque ipſorum cum ſacrificiis mixtus eſt.

Πιληθέντα. Denſatum. Coactum. [In Epigrammate:] *Tibi, Mercuri, coactilem hunc & ex lana agni bene pexa confectum petaſum Calliteles ſuſpendit.*

Πίλημα. Pileus; ſive tegumentum rotundum, ex lana coacta factum.

Πιλήσεσι. Denſationibus. *Cum jumenta propter denſationes non poſſent res ad victum neceſſarias advehere.* [Et πῖλος, pileus. In Epigrammate:] *Diana, tibi pileum hunc chari capitis [Antiphilus] dedicavit.*

Πιλία. Pilei: quos Græci recentiores κέντυκλα vocant.

Πιλίδιον. Pileolus. Galerus. [Vel, ſecundum Græcos recentiores,] camelaucium.

Πῖλος. Pileus. [Secundum Græcos recentiores,] centuclum.

Πῖλος. Ornamentum capitis, quod alii cyrbaſiam, alii tiaram, alii vero cidarin appellant. Erat & πῖλος, cohors quædam [apud Romanos:] cujus centurio dicebatur primipilus.

Πιλῶ. Stipo. Cogo. Denſo. Et πιλωτὸς, ſtipatus, denſatus.

Πίλοις. Pileis. Et πιλητοῖς, coactilibus. Dicitur & πίλημα, [quod ſignificat, coactile.] *Gerunt autem in capitibus thoraces coactiles, quorum ventres ſunt firmi; propter lanæ coactæ bonitatem.*

Πιμελή. Pinguedo. Adeps. [Et πιμελὴς, pinguis, obeſus.] Appianus: *Ille vero cæteris labore præibat, quamvis eſſet ſexagenarius, gravique & obeſo corpore.* Adeps & ſebum differunt: quod adeps quidem, ubi refrixit, non concreſcat; ſebum vero concreſcat, adeo ut etiam frangi poſſit. Adeps igitur nunquam fit fragilis. Quamobrem etiam jus animalium, quæ adipem habent, frigore non concreſcit, ut ſuis, urſi, & aliorum. At jus illorum, quæ ſebum habent, concreſcit; ut bovis, capræ, ovis.

Πιμπλάνεται. Repletur. Impletur.

Πίμπραται. Comburitur. Incenditur. Inflammatur. Appianus: *Marcius ira in Romanos incenſus, propter exilium, quo mulctatus erat; nec mediocre quicquam animo adverſus eos volutans, ad Volſcos ſe contulit.* Et iterum: *Ille vero cum iram ejus incenſam eſſe ſciret.*

Πίννα. Pinna. Piſcis.

Πινακηδόν. Tabularum inſtar. [Ariſtophanes:

1 Σοὶ τὸν πιληθέντα δι' εὐξ.] Diſtichum hoc depromptum eſt ex Anthologia Epigrammatum inedita, in qua pro πέταλον recte legitur πίλησον: ut monuimus etiam ſupra v. Πετάλοις, ubi idem fragmentum adducitur.

2 Εἰνοδίη, σοὶ τόνδε φιλ.] Epigramma integrum, cujus fragmentum hoc pars eſt, ex codice MS. exhibuimus ſupra v. Ἦθα.

3 Τὰ κέντυκλα] Vide Dufrenium in Gloſſario Græco h. v.

4 Τὸ καμιλαύκιον] Et de hac voce conſule modo laudatum Dufrenium in Gloſſario Græco.

5 Καὶ τάγμα, πρῶτος πῖλος καλ.] Scribe, & ſupple, καὶ τάγμα, οὗ ὁ ἡγεμὼν πρῶτος πῖλος ἐκαλεῖτο. Confer Noſtrum infra v. Πριμοπιλάριος.

6 Φοροῦσι δὲ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς θ.] Vide Lipſium *de Milit. Rom.* lib. III. Dial. VI. Cæterum, locus hic non ſatis ſanus mihi videtur, quem ſic potius ſcribendum cenſuerim, Φοροῦσι δὲ καὶ περικεφαλαίας, καὶ θώρακας πιλητοὺς, &c. Id eſt, *Gerunt autem & galeas, & thoraces coactiles,* &c. Nemo enim capitibus tribuat thoraces, quos pectorum eſſe tegumenta omnibus conſtat. Vel intellige, calones onerum loco thoraces in capitibus geſtaſſe, quo ſenſu Lipſius locum hunc accipit.

7 Πινακηδὸν ἀποσπῶν] Ariſtophanes *Ranis*, pag. 150. (163. Ed. Baſ. P.)

Ῥήματα γομφοπαγῆ
Πινακηδὸν ἀποσπῶν.

Scholiaſta: Ἀποσπῶν τὰ ῥήματα, ὥσπερ πίνακας ἀπὸ πλοίων. πινακίδες δὲ, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων. δίκην σανίδων, τῶν ἐκ νεὼς ἀποσπωμένων ἐν τρικυμίᾳ.

ἀπὸ πλοίου. πίνακες δὲ, αἱ μεγάλαι σανίδες τῶν πλοίων.

Πινάκια. [1] τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλήρων ὑπὸ τῶν [2] κληρονόμων. ἔοικε δὲ ταῦτα εἶναι χαλκᾶ, ὡς ὑποσημαίνει Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ὀνόματος. ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς, ὅταν λέγῃ ὁ ῥήτωρ· Μικρὸν, ὦ Ἀθηναῖοι, μικρὸν πινάκιον· τυχὸν πινάκιον λέγει, ἐν ᾧ ἐνεγέγραπτο τὰ ἐγκλήματα κατὰ τῶν εἰσαγγελλομένων.

Πινακίδιον. δέλτος. πιτλάριον. σχεδάριον.

Πινάκιον. πυξίον. Οἱ δὲ ἄρχοντες περὶ μέσας νύκτας ἔφερον τὸ ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ πινάκιον.

Πινακίοις. [3] ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους διὰ κήρυκος ἀπαγγέλλειν τοῖς ἑαυτῶν στρατιώταις τὰ δεδογμένα. οἷον, ποῦ δεῖ πορεύεσθαι, καὶ, πόσων ἡμερῶν δεῖ σιτία προνοεῖσθαι. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

> Σκοπεῖν δ', ὅ, τι ἂν προσγράφωμεν ἐν τοῖς πινακίοις.

ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν φυλετῶν, οἵτινες προσγράφουσι τοὺς στρατιώτας ἐν πίνακι.

Πινακοπώλης. [4] ὁ ὀρνεοπώλης. ὅτι τὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνέων ἐπὶ πινάκων τιθέντες, ἐπώλουν. ἢ πίναξ, εἶδος ὀρνέου.

Πίναξ. σανὶς ἐζωγραφημένη.

Πιναρά. εὐτελῆ. ῥυπαρά. ταπεινά.

Πίνδαρος, Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱὸς, κατὰ δέ τινας, Δαϊφάντου· ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές. ὁ γὰρ Σκοπελῖνος ἐστὶν ἀφανέστερος, καὶ [5] προσγενὴς [6] Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Παγωνίδου ἱστόρησαν αὐτόν. [7] μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυναικὸς, γεγονὼς κατὰ τὴν ξέ ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν ὢν ἐτῶν μ΄. καὶ ἀδελφὸς μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων, καὶ υἱὸς Διόφαντος· θυγατέρες δὲ, Εὐμῆτις, καὶ Πρωτομάχη. καὶ συνέβη αὐτῷ τὸν βίον τελευτῆσαι κατ᾽ εὐχάς. αἰτήσαντι γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον αὐτὸν ἀποθανεῖν ἐν θεάτρῳ ἀνακεκλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἐρωμένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, [8] ἐτῶν νέ. ἔγραψε δὲ βιβλίοις ιζ΄. Δωρίδι διαλέκτῳ, ταῦτα· Ὀλυμπιονίκας, [9] Πυθιονίκας, Προσόδια, Παρθένια, Ἐνθρονισμοὺς, Βακχικὰ, Δαφνηφορικὰ, Παιᾶνας, Ὑπορχήματα, Ὕμνους, Διθυράμβους, Σκολιὰ, Ἐγκώμια, Θρήνους, δράματα τραγικὰ ιζ΄. Ἐπιγράμματα ἐπικὰ, καὶ καταλογάδην παραινέσεις τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πίνδαρος, Σκοπελίνου, Θηβαῖος, καὶ αὐτὸς λυρικὸς, ἀνεψιὸς τοῦ προτέρου. † Τὰς Θήβας τὴν πόλιν

Verba] *avellens, ut tabulas a nave.* Πινακίδες enim vocantur majores tabulæ navium.

Πινάκια. Tabellæ, quæ ſortium loco ab illis, qui ſortes ducebant, in urnam demittebantur. Hæ autem æreæ fuiſſe videntur, ut innuit Demoſthenes in oratione de Nomine. In *Philippicis* vero, cum idem orator ait: *Parvam Athenienſes, parvam tabellam:* fortaſſe tabellam dicit, in qua ſcribuntur actiones, quæ contra criminis alicujus reos inſtituuntur.

Πινακίδιον. Tabella. Pugillares. Titularium. Scheda.

Πινάκιον. Tabella. *Magiſtratus vero circa mediam noctem ferebant tabellam, quam ab imperatore acceperant.*

Πινακίοις. Tabellis. Moris erat, ut ordinum ductores militibus ſuis imperia per præconem edicerent: ut, quo proficiſcendum eſſet; vel, quot dierum commeatus præparandus eſſet. Ariſtophanes *Avibus: Conſiderate vero ea, quæ in tabellis præſcribemus.* Metaphora ducta eſt a tribulibus, qui militum nomina in tabella proponere ſolebant.

Πινακοπώλης. Avium venditor. Pingues enim aves in tabulis propoſitas vendere ſolebant. Vel, πίναξ, genus avis.

Πίναξ. Tabula picta.

Πιναρά. Vilia. Sordida. Humilia.

Πίνδαρος. Pindarus, Thebanus, Scopelini F. vel Daiphanti; quod etiam veriſimilius. Nam Scopelini filius eſt obſcurior, & Pindari alterius cognatus. Quidam etiam ipſum Pagonidæ filium fuiſſe tradiderunt. Diſcipulus vero fuit Myrtidis mulieris. Natus eſt Olympiade LXV. ita ut Xerxe in Græciam trajiciente, annorum eſſet XL. Frater ipſi fuit nomine Erotion, & filius Diophantus: filiæ vero, Eumetis, & Protomache. Contigit autem ipſi, ut vitam ex voto finiret. Nam cum petiiſſet a Diis, ut pulcherrimum in vita ſibi darent, ferunt ipſum ſubito mortuum eſſe in theatro, in Theoxeni amaſii ſui genua reclinatum: cum natus eſſet annos LV. Libris ſeptendecim, & quidem Dorica dialecto, hæc ſcripſit: Olympionicas, Pythionicas, Proſodia, Parthenia, Enthroniſmos, Bacchica, Daphnephorica, Pæanas, Hyporchemata, Hymnos, Dithyrambos, Scolia, Encomia, Threnos, Tragœdias XVII. Epigrammata verſu hexametro; & oratione ſoluta, Admonitiones ad Græcos: & alia plurima.

Πίνδαρος. Pindarus, Scopelini F. Thebanus, Lyricus & ipſe, prioris conſobrinus.

1 Πινάκια. τὰ καθιέμενα ἀντὶ κλ.] Ex Harpocratione. De loco autem hoc conſulendi ſunt, Meurſius *Lect. Attic.* lib. IV. cap. XXXII. & Petit. *de Leg. Att.* pag. 219. Confer etiam Heſychium v. Χαλκῶν

2 Κληρονόμων] Legendum eſt κληρούντων: ut & ante nos recte monuit Valeſius ad Harpocrationem.

3 Ἔθος ἦν τοὺς ταξιάρχους εἰπεῖν.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 562. 386. Ed. Baſ. *P.*

4 Πινακοπώλης. ὁ ὀρνεοπ.] Et hæc ſumpta ſunt ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 543. (369. Ed. Baſ. *P.*)

5 Προσγενὴς] Forte, συγγενής.

6 Πινδάρου] Addendum puto, τοῦ ἑτέρου, vel, τοῦ δευτέρου.

7 Μαθητὴς δὲ Μυρτίδος γυν.] Pearſonius ad hunc locum ſequentia notaverat: *Forte,* ἢ Μυρτίδος γυναικός. μαθητὴς δὲ Λάσου, ἢ Σιμωνίδου. Cogitet Lector.

8 Ἐτῶν νέ] Alii Pindaro plures annos tribuunt. Vide Scaligerum ad Chron. Euſeb. Num. MDXXXI.

9 Πυθιονίκας] Adde, Νεμεονίκας, Ἰσθμιονίκας.

Ἀλέ-

Ἀλέξανδρόν φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι, καὶ πλὴν ἱερῶν τε καὶ ἱερέων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν, καὶ τοὺς ἐκγόνους τοῦ Πινδάρου, (φησὶν Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς, [1] ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου,) ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν, αἰδοῖ τῇ τοῦ Πινδάρου.

Urbem Thebas Alexandrum ſolo æquaſſe tradunt, & cæteros, exceptis ſacerdotibus, in ſervitutem abſtraxiſſe. Pindari vero domui & poſteris pepercit, ob reverentiam erga Pindarum: ut inquit Arrianus Hiſtoricus in opere *de Expeditione Alexandri*.

Πινόεσσα. ῥυπῶσα. αὐχμῶσα.

[2] Θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρομαι ἑζομένα,
Ἀπλόκαμος, πινόεσσα, διὰ κρίσιν, ὅτι Πελασγῶν
Οὐκ Ἀρετὰ νικᾷν ἔλλαχεν, ἀλλὰ δόλος.

Πινόεσσα. Sordida. Squalida. [In Epigrammate:] *Mœſta Virtus hic ſedens lugeo, capillis carens, & ſqualida, propter* [*iniquum*] *judicium. In exercitu enim Græcorum non virtus, ſed dolus vincere ſolet.*

Πίνος. [3] Ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκανὸς, οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμησάμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον πῖνον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. Δαμάσκιός φησι.

Πίνος. Sordes. Squalor. [Metaphorice etiam orationi tribuitur.] *Ille vero etiam dicendi peritus erat, non recentiores Sophiſtas imitans, ſed antiquam illam orationis elegantiam exprimere ſtudens.* Sic Damaſcius inquit.

Πιννοτήρης. [4] ὁ τῆς πίννης φύλαξ.

Πιννοτήρης. Pinnæ cuſtos.

Πινώδης. ἡ ῥυπαρά.

Πινώδης. Sordidus. Squalidus. Vel, ſordida, ſqualida.

Πινύσκω. πινυτὸν ποιῶ.

Πινύσκω. Prudentem facio.

Πινυτός. ὁ φρόνιμος. καὶ πινυτόφρονος, ἐμμελοῦς, συνετῆς.

[5] Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτόφρονος, ἣν ὁ μελιχρὸς
Ἤσκησεν, Μουσῶν ἄμμιγα καὶ Χαρίτων.

Πινυτός. Prudens. Et πινυτόφρονος, prudentis, concinnæ, ſapientis. *Propter eruditionem & ſapientiam, quam melleæ eloquentiæ vir ille excoluit, Muſis ſimul & Gratiis litans.*

Πιξώδαρος. ὅτι [6] Δέξιππος Κῷος, ἰατρὸς, Ἱπποκράτους μαθητὴς, μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑκατόμνου τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας, Μαύσωλον καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχέσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτοῖς [7] ἐνεστῶτα πόλεμον.

Πιξώδαρος. Pixodarus. Dexippus Cous, medicus, Hippocratis diſcipulus, accerſitus ab Hecatomno Carum Rege, ut Mauſolum & Pixodarum filios ejus, quorum ſalus deſperata erat, curaret, ea conditione medicinam illis adhibuit, ut Rex promitteret, ſe bellum, quod Coi tunc adverſus Cares gerebant, compoſiturum eſſe.

Πίονα. εὐδαίμονα, λιπαρὰν, καὶ εὐτραφῆ.

Πίονα. Beatam. Pinguem. Nitidam.

Πίονται. πίωσι. τὰ παθητικὰ διὰ τοῦ ο μικροῦ· τὰ δὲ ἐνεργητικὰ, διὰ τοῦ ω μεγάλου· οἷον, πιώμεθα, καὶ φαγώμεθα. Πίοντες τοῦ ὕδατος.

Πίονται. [Per ο ſcribitur. At] πίωσι [per ω.] Paſſiva per ο ſcribuntur: Activa vero per ω. Ut, πιώμεθα & φαγώμεθα. Et, *Aquam bibentes.*

Πιότατος ἄνεμος. θρεπτικός. αὐξητικός. [8] ἐν Ἐπιγράμματι·

Εὔδημος τὸν νηὸν ἐπ' ἀγροῦ τόνδ' ἀνέθηκε
Τῷ πάντων ἀνέμων πιοτάτῳ Ζεφύρῳ.

Πιότατος ἄνεμος. Pinguiſſimus ventus. Id eſt, ventus alendi & augendi vim habens. In Epigrammate: *Eudemus templum iſtud in agro dedicavit omnium ventorum pinguiſſimo Zephyro.*

Πίωρ. οὗτος μοναχὸς ὢν, περιπατῶν ἤσθιε. πυθομένου δέ τινος, διατί οὕτως ἐσθίεις; Οὐ βούλομαι, ἔφη, τὰ βρώματα ὡς ἔργῳ χρήσασθαι, ἀλλ' ὡς παρέργῳ. πρὸς ἄλλον δὲ ἐρωτήσαντα, ἀπεκρίνατο· Ἵνα μὴ ἐν τῷ ἐσθίειν, φησὶν, ἡδονῆς σωματικῆς αἰσθάνοιτο ἡ ψυχή.

Πίωρ. Pior. Hic cum eſſet monachus, inter deambulandum edebat. Quærenti vero cuidam, cur ſic ederet? Nolle ſe, dixit, ita cibum capere, ac ſi rem ſeriam ageret, ſed ſe obiter tantum id facere velle. Alii vero interroganti, reſpondit: Ne inter edendum animus corporis voluptatem ſentiat.

Πιππίζουσι. [9] κατὰ μίμησιν τῶν ὀρνέων πεποίηται ἡ λέξις. λέγεται δὲ καὶ τὸ ποτίζειν, πιππίζειν.

Πιππίζουσι. Pippiunt. Vox hæc conficta eſt, ut avium ſonum exprimeret. Significat etiam πιππίζειν, potum præbere, ſive, rigare.

Πίμπλαται, καὶ ὑποπίμπλαται. ἐμπιπλᾷ δέ.

Πίμπλαται, & ὑποπίμπλαται, [cum μ ſcribuntur.] At ἐμπιπλᾷ, [abſque μ ſcribitur in ſyllaba ſecunda.]

1 Ἐν τῇ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου] Sic habet antiquiſſimus MS. A. At MS. B. ἐν τῇ πρώτῃ Ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου. Priores Editt. vero, ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει Ἀλεξάνδρου: quod non placet.

2 Θυμοβαρὴς Ἀρετὰ μύρ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate in Ajacem, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XIV. ut Portus etiam monuit.

3 Ὁ δὲ ἦν καὶ λέγειν ἱκ.] Locum integrum Damaſcii, unde fragmentum hoc decerptum eſt, adducit Suidas infra v. Σαλλύστιος.

4 Πιννοτήρης] Confer omnino Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Veſp.* pag. 537. qui plura de hac voce notat.

5 Εἵνεκεν εὐμαθίης πινυτ.] Diſtichum hoc decerptum eſt ex Epigrammate in Sophoclem, quod exſtat Anthol. lib. III. cap. XXVI ut Portus etiam monuit.

6 Ὅτι Δέξιππος Κῷος, ἰατρ.] Eadem leguntur ſupra v. Δέξιππος.

7 Ἐνεστῶτα] Malim, συνεστῶτα.

8 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. pag. 554.

9 Πιππίζουσι. κατὰ μίμησιν ὀρν.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 556. (380. Ed. Baſ. P.)

Πίσα. [1]ὄνομα πόλεως. καὶ ἡ ἄσφαλτος. καὶ Πισαῖος, ὁ πολίτης.

Πίσα. Piſſa. Nomen urbis: cujus civis vocatur Piſæus. Item pix.

Πίσεα. οἱ κάθυγροι τόποι.
—— Καὶ ἀγλαὰ πίσεα γαίης
Βόσκεο. ——————

Πίσεα. Loca humida, ſive irrigua. [In Epigrammate:] *Et in pinguibus irriguiſque locis paſce.*

Πισσεύς. ὄνομα κύριον.

Πισσεύς. Piſſeus. Nomen proprium.

Πισσία. χώρα.

Πισσία. Piſſia. Regio.

Πισίαν. τρία κνώδαλα· [2]φησὶν Ἀριστοφάνης, Πισίαν, Ὀσφρύωνα, Διϊτρέφη.

Πισίαν. Piſiam. Tres belluas Ariſtophanes dicit, Piſiam, Oſphryona, Diitrephem.

Πισίας.[3] ὄνομα κύριον. ἦν δὲ προδότης.

Πισίας. Piſias. Nomen proprium. Erat autem proditor.

Πισιδία. χώρα. Ὁ δὲ Κῦρος ὡς ἐπὶ Πισίδας δῆθεν ἐπορεύετο, ἐφ' οὓς στρατεύειν προεφασίζετο.

Πισιδία. Piſidia. Regio. *Cyrus autem cum exercitu adverſus Piſidas ſe proficiſci ſimulabat.*

Πισινοῦς.[4] πόλις. καὶ Πισινοῦντα, [5]θηλυκόν. καὶ Πισινουντιαῖος, ὁ πολίτης.

Πισινοῦς. Peſſinus. Nomen urbis. Et Πισινοῦντα, accuſativus. Et Πισινουντιαῖος, civis urbis Peſſinuntis.

Πισός,[6] καὶ πινσός. Πεσὸς δὲ, [7]παρὰ Προκοπίῳ.

Πισός, & πινσός. Pila, ædificium aliquod ſuſtinens. Apud Procopium vero idem appellatur, πεσός.

Πειστέον. δεῖ πεισθῆναι, ἢ πιστεύειν.

Πειστέον. Parendum, vel credendum eſt.

Πίστις. ἀδήλου πράγματος ἐλπίς. † [8]Ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν γένος. ἀκολουθεῖ μὲν γὰρ τῇ πίστει ἡ ὑπόληψις. ἡ γὰρ πίστις, ὑπόληψις. ἀδύνατον γὰρ χωρὶς ὑπολήψεως πίστιν γίνεσθαι. οὐ μὴν γένος οἷόν τε τῆς πίστεως τὴν ὑπόληψιν εἶναι. ἐνδέχεται γὰρ τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ἔχοντα, ποτὲ μὲν πιστεύειν, ποτὲ δὲ, οὔ. ὃ ἀδύνατον ἐπὶ τοῦ γένους. ἀδύνατον γὰρ τὸ αὐτὸ ζῶον, ποτὲ μὲν ἄνθρωπον εἶναι, ποτὲ δὲ, μή. μεταβάλλων γὰρ ὁ ἄνθρωπος, οὐδὲ ζῶόν ἐστιν. ὥστε οὐδὲ ἡ ὑπόληψις ἡ αὐτὴ μένοι ἂν, οὐ μετὰ πίστεως οὖσα. καὶ πιστευομένη γὰρ ἔτι ἡ ὑπόληψις μένει. οὐ γὰρ κεκώλυταί τις τὴν αὐτὴν περί τινος ὑπόληψιν ἔχων, ποτὲ μὲν πιστεύειν αὐτῇ, ποτὲ δὲ, μή. οἷον, ὑπόληψιν ἔχων περὶ ψυχῆς, ὅτι ἀθάνατος, οὐ κεκώλυται ὕστερον διά τινας λόγους μὴ πιστεύειν.

Πίστις. Fides. Ea eſt ſpes rei non apparentis. † Errant autem, qui dicunt, opinionem eſſe fidei genus. Sequitur enim fidem opinio: & fides eſt opinio. Fieri enim non poteſt, ut fides ſit ſine opinione. Non tamen opinio fidei genus eſſe poterit. Contingit enim interdum, ut, qui eandem opinionem habet, modo quidem credat, modo vero non: quod de genere dici non poteſt. Nam fieri non poteſt, ut idem animal modo quidem ſit homo, modo vero, non. Homo enim, ſi mutetur, nec animal eſt. Quare ne opinio quidem eadem manebit, ſi cum fide non ſit conjuncta. Nam opinio, dum adhuc creditur, manet. Nihil enim obſtat, quominus is, qui eandem de re aliqua opinionem habet, interdum quidem ei credat, interdum vero, non. Ut, ſi quis animam credat eſſe immortalem, nihil obſtat, quo minus idem poſtea propter quaſdam rationes id non credat.

Πίστιν μόνην ὁριζόμεθα εἶναι ἀληθῆ καὶ καθαρὰν ταύτην, τὴν εἰς Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν θεότητά τε καὶ κυριότητα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων δημιουργὸν, καὶ βασιλίδα πάσης φαινομένης καὶ νοουμένης κτίσεως. καθ' ἣν ἓν τὰ τρία νοούμενα σέβομεν, καὶ τὸ ἓν ἐν τοῖς τρισὶ θεωρούμενον προσκυνοῦμεν· ὧν τὸ μὲν τῇ οὐσίᾳ γνωρίζεται· τὸ δὲ, ταῖς ὑποστάσεσι καταγγέλλεται· μηδὲν τούτων ἐλαττοῦντες, μηδὲ ὑπερτιθέντες, ἀλλ' ἑνοῦντες μὲν τῇ οὐσίᾳ, ὥσπερ δὴ καὶ ἀξίᾳ, καὶ ὁμοτιμίᾳ, καὶ δόξῃ· διαιροῦντες δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν, εἴτουν προσώποις, καὶ ἰδιότησιν, ἑκάστης τούτων οὐσιωδῶς ὑφεστώσης, ἐν ὑπάρξει ἰ-

Πίστιν μόνην ὁρ. Fidem ſolam definimus eſſe veram & puram hanc, in Patrem, & Filium, & Spiritum ſanctum, unam Deitatem & dominationem, omnium viſibilium & inviſibiliū opificem, & Reginā omnis apparentis & intelligibilis creaturæ; per quam [fidem] tria in uno colimus, & unum in tribus adoramus: (quorum unum quidem per eſſentiam indicatur; alterum vero per hypoſtaſes declaratur) nihil horū imminuentes, neque honore præponentes; ſed eādem quidem eſſentiam ſingulis tribuentes, eoſque dignitate & honore & gloria exæquantes; at diſtinguentes perſonis & proprietatibus: ſingulis harum exiſtentibus ſubſtantia propria, &

1 Ὄνομα πόλεως] Sed tunc ſcribendum eſt Πίσσα, per ſimplex σ. Conſule Geographos.

2 Φησὶν Ἀριστοφάνης] Imo, Cratinus. Vide Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 577. unde Suidas hæc deſcripſit.

3 Πισίας] De hoc vide Scholiaſtam Ariſtophanis loco laudato.

4 Πισινοῦς] Scribe, Πεσσινοῦς, & Πεσσινοῦντα, & Πεσσινουντιαῖος. Vide Stephanum Byzantium v. Πεσσινοῦς.

5 Θηλυκόν] Inepte. Eſt enim accuſativus ſingularis, a recto Πισινοῦς.

6 Πισός] Portus vocem hanc male interpretabatur *piſum*. Significat enim apud Græcos recentiores *pilam*, cui ædificium innititur. Vide Dufrenium in Gloſſario Græco.

7 Παρὰ Προκοπίῳ] Lib. I. *de Ædif. Juſtin.* cap. I. ubi verba ejus hæc ſunt: *Κατὰ δὲ τὰ τοῦ νεὼ μέσα λόφοι χειροποίητοι ἀνεστήκασι τέσσαρες, οὓς καλοῦσι πεσούς.*

8 *Ἁμαρτάνουσι δὲ οἱ λέγοντες τῆς πίστεως τὴν ὑπ.*] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Alex. Aphrodiſ. in lib. IV. *Topic.* pag. 176.

διὰ

δίᾳ ἀμερίστως νοουμένης· ὅπερ παράδοξον. καὶ εἰδότες τὸν μὲν αἴτιον καὶ γεννήτορα καὶ προβολέα, τὸν Πατέρα, ἄναρχον, καὶ ἀναίτιον, καὶ ἄχρονον, καὶ ἀΐδιον. τὸ δὲ γέννημα, καὶ Υἱὸν, τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναίτιον, ἀναλλοίωτον, καὶ ἀπαθῆ, καὶ ἄρρευν, ἐκ Πατρὸς τὴν γένεσιν ἔχοντα, πρὸς αἴτιον δὲ καὶ ἀρχὴν τὸν Πατέρα ἀναφερόμενον. τὸ δὲ ἐκπόρευμα, ἤτοι ἐκπορευτὸν, καὶ ἁγιαστικὴν δύναμιν, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀχρόνως ἀεὶ ἐκ πατρὸς προϊὸν, οὐ γεννητῶς, ἀλλ' ἐκπορευτῶς ἔχον τὴν πρόοδον, Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνυπάρχον ἀϊδίως, συμπροσκυνούμενόν τε ὡς σύνθρονον, καὶ ὁμότιμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ ὁμόθεον· δι' οὗ καὶ Ἀγγέλοις, καὶ ἀνθρώποις, καὶ πάσῃ λογικῇ φύσει τὰ θεῖα παρέχεται χαρίσματα. καὶ οὕτω τῆς τρισσοφαοῦς θεαρχίας τὸ ἀπρόσιτον ἡμῖν καὶ ἀειλαμπὲς ἐναστράπτει σέλας. ἐξ ὧν καὶ τὸ ταυτὸν καὶ ἑνιαῖον τῆς οὐσίας πιστεύεται, καὶ τὸ τρισσὸν τῶν προσώπων δοξάζεται. τῶν συγχεόντων δὲ καὶ διαιρούντων τὰ συγχύσεως καὶ διαιρέσεως ἀνεπίδεκτα ἡ ἀθεΐα καὶ ἀτοπία καταβέβληται καὶ κατήρειπται.

ab aliis prorſus diſtincta: quod eſt admirabile. Et Patrem quidem cognoſcimus [omnium rerum] cauſam, & genitorem, & productorem, principio carentem, a nemine factum, ſine tempore exiſtentem, & ſempiternum. Filium vero, Patris progeniem, una cum ipſo principio carentem, & ſimul cum illo [omnium rerum] cauſam, eundemque immutabilem, & corruptionis expertem, & a Patre ortum habentem: quippe qui ad Patrem ut cauſam & principium referatur. Spiritum vero S. ut [a Patre] egreſſum, & ſanctificandi vim habentem, & abſque tempore ex Patre procedentem, non per modum generationis, ſed proceſſionis: qui cum Patre & filio perpetuo exiſtit, & una cum illis adoratur, ut ejuſdem throni, honoris, gloriæ, & Deitatis particeps: per quem & cum Angelis, & hominibus, & omni natura rationis participe, gratiæ divinæ dona largiter communicantur. Sic triplicis Deitatis, quæ omnia gubernat, inacceſſum & ſemper coruſcans lumen nobis affulget: unde & unitas eſſentiæ creditur, & triplicitas perſonarum a nobis glorificatur. Illorum vero, qui confundunt & dividunt ea, quæ confuſionem & diviſionem non admittunt, impietas & abſurditas penitus proſtrata eſt.

Πίστις.[1] ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδοῦναι σφοδρότητα ὑπολήψεως. καὶ γὰρ οὕτως ὁριζόμενος, γένος μὲν λαμβάνει τὴν σφοδρότητα, διαφορὰν δὲ τὴν ὑπόληψιν. ἔχει δὲ ἔμπαλιν. τῆς γὰρ ὑπολήψεως γένος οὔσης, ἡ σφοδρότης ἐστὶ διαφορά. τῶν γὰρ ὑπολήψεων αἱ μέν εἰσι σφοδραὶ, αἱ δὲ, μέτριαι. αὗται γὰρ ὑπολήψεων διαφοραί. καὶ ἔστιν ἡ πίστις ὑπόληψις σφοδρά.

Πίστις. Fides. Error eſt, fidem definire vehementiam perſuaſionis, vel opinionis. Qui enim ſic definit, genus ponit *vehementiam*; differentiam vero *opinionem*: cum res contra ſe habeat. Opinio enim eſt genus; vehementia vero, differentia. Opinionum enim aliæ ſunt vehementes, aliæ vero, moderatæ. Et hæ ſunt opinionum differentiæ. Fides autem [a quibuſdam, ut dictum eſt, definitur,] vehemens opinio.

Πιστός. ὁ εὐσεβής.

Πιστός. Fidelis. Pius.

Πιστότης. Τοσοῦτον αὐτοῖς ἐνεποίει τῆς βεβαίας ἐλπίδος ἡ τοῦ Μαρκελλίνου περὶ τὰ θεῖα πιστότης. καὶ πιστεύοντες, ἀντὶ τοῦ, θαρροῦντες. ὅτι λέγεται καὶ πιστότης. πάντως δὲ ἐπιτηδεία ἐξ αὐτῆς συμβάσεως τὴν πιστότητα.

Πιστότης. Fidelitas. Fides. *Tantum fiduciæ ipſis attulit Marcellini erga religionem fides.* Et πιστεύοντες, freti, confiſi.

Πιστωσάμενος. πίστεις καὶ συνθήκας ποιησάμενος. [2] Τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ πλειόνων λόγων πιστωσάμενος, καὶ παρασκευάσας εὔνουν ἑαυτῷ.

Πιστωσάμενος. Qui fidem alicui dedit, vel data fide promiſit. *Cum autem Soſibius ei pluribus verbis fidem dediſſet, ejuſque benevolentiam ſibi conciliaſſet,* [*diſceſſit.*]

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκοις. ἀντὶ τοῦ, ὅρκους ἐξ αὐτοῦ λαβόντες. ὅταν γὰρ λέγωμεν, πιστῶ σε ὅρκῳ, ἀντὶ τοῦ, ὅρκον ἐκ σοῦ λαμβάνω. πιστοῦμαί σε ὅρκῳ· ἀντὶ τοῦ, ὅρκον σοι δίδωμι.

Πιστώσαντες αὐτὸν τοῖς ὅρκ. Cum jurejurando eum obſtrinxiſſent. Nam πιστῶ σε ὅρκῳ, ſignificat, jurisjurandi fide te obſtringo. At, πιστοῦμαί σε ὅρκῳ, jurejurando interpoſito fidem tibi do.

Πίστρα.[3] ἡ ποτίστρα.

Πίστρα. Poculum, ex quo bibitur. Vel, canalis, ex quo pecudes aquam bibunt.

Πίσυνος. πεπιστευκώς. τεθαρρηκώς.

Πίσυνος. Confiſus. Fretus.

Πίττα.[4] Τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιροῦντας, καὶ τὰς παρατιλτρίας ἐξελαύνοντας, ἐς τὸ ἀρχαῖόν τε καθισταμένους πάντα. ὅθεν παλαῖστραί τε ἀνήβησαν, καὶ σπουδαὶ, καὶ τὰ φιλίτια ἐπανῆλθε, καὶ ἐγένετο ἡ Λακεδαίμων ἑαυτῇ ὁμοία.

Πίττα. Pix. *Cum picem ex balneis ſuſtuliſſent, & mulieres depilatrices ex urbe ejeciſſent, in priſtinum ſtatum omnia redegerunt. Quamobrem & palæſtræ refloruerunt, ſtudiaque & philitia in uſum redierunt, & Lacedæmon ſui ſimilis rurſus facta eſt.*

Πιττάκειον. μετουσιαστικόν. τὸ τοῦ Πιττακοῦ. καὶ [5] Σί-

Πιττάκειον. Eſt adjectivum poſſeſſivum. Quod

1 Ὅτι ἁμάρτημά ἐστι τὸ τὴν πίστιν ἀποδ.] Et hæc ſumpta ſunt ex Alexandro Aphrodiſ. ad *Topic.* lib. IV. pag. 177.

2 Τὸν δὲ ὁ Σωσίβιος διὰ κτλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. VIII. cap. XIII.

3 Πίστρα] Confer Heſychium v. Πιστήριον.

4 Τήν τε πίτταν τῶν βαλανείων ἐξαιρ.] Fragmentum hoc ampliari poteſt ex ipſo Suida ſupra v. Ἔφοροι.

5 Σίμων] Legendum eſſe Σιμωνίδης, recte monuit Leo Allatius in Diatriba de Simeonum ſcriptis, pag. 210. Laertius in *Pittaco*, ſegm. LXXVI. Εἶπέ τε, Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι· οὗ καὶ Σιμωνίδης μέμνηται. Vide ibi Menagium.

μων

μων φησί· Ἄνδρ' ἀγαθὸν [1] ἀλαθέα γενέσθαι χαλεπὸν, τὸ Πιττάκειον. εἴρηκε γὰρ ὁ Πιττακός· Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι.

Πιττακὸς, Μιτυληναῖος, υἱὸς Καΐκου, [2] καὶ Ὑῤῥαδίου Θρᾳκὸς, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ'. ὀλυμπιάδα, εἷς καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ Σοφῶν ὤν. ἔγραψε νόμους, καὶ τῇ μθ'. ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μιτυλήνης ἀνεῖλε, καὶ Φρύνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων [3] πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ Σιγείου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν. γηραιὸς δὲ ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν, ἔφη· Ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα, Καιρὸν γνῶθι. ἐποίησε δὲ καὶ ἐλεγεῖα ἔπη χ'. καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

Πιττάλακος.
[4] Καλλείψω δὲ νέους ἄφρονι Πιτταλάκῳ.

Πιτανοῖος.

Πιτηροῦμ. ὄνομα κύριον.

Πιτθεὺς, [5] Πιτθέως. δῆμος τῆς Κεκροπίδος ἡ Πιτθίς.

Πιτθείδης. πατρωνυμικόν. καὶ Πιτθῆος.

Πίτνα. [6] ἐξέτεινε.

Πιττουμένων· τὰ σκέλη ἀλειφομένων.

Πιττοῦν. [7] κυρίως τὸ τὰς πλατείας νῆας πίττῃ χρίειν.

Πιτυάνη. ἀσκὸς μικρός. [8] Πιτυάνη εἰμί. αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων, ἅμα καὶ εὐπραξίαις· παρόσον καὶ τῇ [9] Πιτάνῃ τοιαῦτα συνέβη πράγματα, ὧν καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν ἀνδραποδισθῆναι, καὶ πάλιν ὑπὸ [10] Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

Πίτυλος. κτυπητής. [11] Φαντασιοσκόπος. καὶ πιτυλεύσας, [12] παρ' Ἀριστοφάνει. καὶ πιτυλίζω, ῥῆμα. ὡς τὸ, Οἷόν ἐστιν ἰχθύων γένεσιν ἰδεῖν ἐν κολύμβοις πιτυλίζουσαν.

Πιτυοῦς. [13] πολίχνιον ἐν πέρασι μὲν θαλάσσης τῆς Ποντικῆς κατὰ δεξιὸν κείμενον, τέλος δὲ καὶ τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς γινόμενον, βαρβάροις καὶ ὠμοῖς ἔθνεσι συνάπτον.

est Pittaci. Et Simonides inquit: *Virum bonum eſſe difficile ſane eſt; ſecundum dictum Pittaci.* Pittacus enim dixit: Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. *Difficile eſt bonum eſſe.*

Πιττακός. Pittacus, Mitylenæus, filius Caici, vel Hyrrhadii Thracis; matris vero Leſbiæ. Hic natus eſt Olympiade XXXII. unus & ipſe ſeptem Sapientum. Scripſit leges, & Olympiade XLIX. Melanchrum tyrannum Mitylenes occidit, & Phrynonem imperatorem Athenienſium, pro Sigeo bellum gerentem, ſingulari certamine interfecit, poſtquam reti eum implicuiſſet. Cum autem jam ſenex belli imperator eſſe cogeretur, dixit: *Quam difficile eſt bonum eſſe!* Hujus apophthegma eſt, *Tempus noſce.* Scripſit etiam verſus elegiacos DC: itemque de Legibus, oratione ſoluta.

Πιττάλακος. Pittalacus. [In Epigrammate:] *Relinquam autem juvenes amenti Pittalaco.*

Πιτανοῖος. Pitanæus.

Πιτηροῦμ. Piterum. Nomen proprium.

Πιτθεύς. Pittheus, vel Pitthenſis. Pitthis erat populus tribus Cecropiæ.

Πιτθείδης. Pitthides. Patronymicum. Pitthei filius.

Πίτνα. Effudit. Extendit.

Πιττουμένων, Illorum, qui crura ſua pice illinunt.

Πιττοῦν. Proprie ſignificat, naves latiores pice oblinere.

Πιτυάνη. Parvus uter. Utriculus. [Item, nomen urbis Æolicæ.] *Ego ſum Pityane.* Proverbium hoc apud Alcæum legitur. Dicitur hoc de illis, qui fortuna & adverſa & proſpera crebro utuntur. Talia enim & Pitanæ evenerunt, quorum & Hellanicus meminit. Dicit enim eam a Pelaſgis in ſervitutem redactam, & ab Erythræis deinde priſtinæ libertati reſtitutam fuiſſe.

Πίτυλος. Strepitum edens. Crepans. Jactabundus. Et πιτυλεύσας, qui ſtrepitum edidit, vel turbas movit: apud Ariſtophanem. Et πιτυλίζω, verbum. Geſticulor. Agiliter me moveo. Ludo. *Ut videre eſt piſcium ſobolem in piſcinis ludentem.*

Πιτυοῦς. Pityus. Oppidulum, in finibus Pontici maris ad dextram ſitum, & imperii Romani terminus, Barbariſque & feris gentibus finitimum.

1 Ἀλαθέα] Potius, ἀλαθέως.

2 Καὶ Ὑῤῥαδίου] Menagius ad Laertium in *Pittaco*, ſegm. 74. legendum cenſet, ἢ Ὑῤῥαδίου: quod probo.

3 Πολεμοῦντα] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, πολιορκοῦντα.

4 Καλλείψω δὲ νέους ἄφρ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. VII. pag. 602. Priores autem Editt pro καλλείψω habent καλύψω: quod & ſenſus & metrum repudiat.

5 Πιτθεύς] Harpocratio, ex quo Suidas, habet Πιθεύς.

6 Πίτνα. ἐξέτεινε] Homerus Il. Φ. v. 6. 7.
———Ἠέρα δ' Ἥρη
Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν———
Scholiaſta: Πίτνα. ἐξέτεινεν. ἐπέβαλε. Huc Suidas reſpexit.

7 Πιττοῦν. κυρίως τὸ τὰς πλ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 104.

8 Πιτυάνη εἰμί. αὕτη παρ' Ἀλκ.] Ex Zenobio: apud quem pro Πιτυάνη rectius legitur Πιτάνη.

9 Πιτάνῃ] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. minus recte, Πιτυάνῃ.

10 Ἐρυθραίων] Hanc lectionem ex MStis Pariſ. & Zenobio revocavi: cujus loco priores Editt. exhibent, Ἐρετριέων.

11 Φαντασιοσκόπος] Forſan legendum eſt, φαντασιοκόπος, i. e. qui oſtentationem amat; quemadmodum δοξοκόπος dicitur ille, qui gloriæ ſtudet; δημοκόπος, qui auram popularem captat, & ſimilia. Φαντασία autem apud Græcos interdum notare, *pompam* ſive *ſpeciem*, jamdudum viri docti monuerunt.

12 Παρ' Ἀριστοφάνει] In *Veſpis*, pag. 479. (335. Ed. Baſ. P.)

13 Πιτυοῦς. πολίχνιον ἐν π.] Idem plane de Pityunte oppido tradit Theodoretus Hiſtor. Eccleſ. lib. v. cap. 34. Καὶ κεῖθεν δὲ ἐξαγαγόντες, εἰς Πιτυοῦντα μετῴκισαν. πέρας δὲ τοῦτο καὶ τοῦ Πόντου καὶ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας, τοῖς ὠμοτάτοις γειτονοῦν βαρβάροις. Ad hunc locum Suidam reſpexiſſe puto.

Πίτυς. εἶδος δένδρου κωνοφόρου, ἣ παρ' ἡμῖν στροβίλα. Ξενοφῶν· Χωρίον πίτυσι διαλειπούσαις μεγάλαις. ἀνθ' ὧν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάθοιεν. καὶ, πιτυόστεπτος, ὁ Πάν.

[1] Πανὸς [2] τειχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή.

ὅθεν καὶ [3] Πιτυκάμπτης, ὁ Κένταυρος.

Πίτυς. Pinus. Arboris coniferæ genus, quæ apud nos στροβίλα vocatur. Xenophon: *Ager erat pinis majoribus per intervalla conſitus.* * * * * Et πιτυόστεπτος, pineis frondibus redimitus. Epithetum Panis. [In Epigrammate:] *Et Panis frondibus pini redimiti reſonans antrum.* Hinc etiam Centaurus quidam dictus eſt Πιτυκάμπτης, i. e. pinus curvans.

Πλαγάς. Ἠλέκτρα·

[4] Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων.

θρηνοῦσα γὰρ ἔτυπτε τὸ στῆθος πρὸς ἕκαστον Ἠλέκτρα.

Πλαγάς. Plagas. Verbera. [Sophocles] *Electra: Multis etiam ictibus adverſum pectus percuſſiſti, donec id cruentares.* Lamentans enim Electra ad ſingula [verba] pectus pugnis tundebat.

Πλαγία φάλαγξ. ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον.

Πλαγία φάλαγξ. Obliqua phalanx. Id eſt, phalanx, quæ longitudinem profunditate longe majorem habet.

Πλαγίως. δολίως.

Πλαγίως. Oblique. Doloſe.

Πλαγγόνων. Τὰ μειράκια θρυπτόμενα περὶ ταῖς τίτθαις στωμύλλεσθαι καὶ λέγειν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν.

Πλαγγόνων. Puparum. *Puellas delicatulas apud nutrices de trama & ſtaminibus & pupis verba facere ſinamus.*

Πλαγκτή. ἡ πλανωμένη.

Πλαγκτή. Vagans. Errans. Errabunda.

Πλαδαρόν. [5] χαῦνον. ὑγρόν. πλάδας γὰρ, καὶ πλαδῶσις, καὶ πλαδαρώματα. καὶ πλαδῶσιν, ὑγροῖς, χαύνοις, ἀσθενέσι. Οὐ γὰρ ἔτι ὀρέγεσθαι τροφῆς, πλαδῶντος αὐτοῦ τοῦ στομάχου. τουτέστιν, ὑγροῦ καὶ ἀσθενοῦς ὄντος. οὕτω φησὶ Δαμάσκιος. καὶ αὖθις Πολύβιος· Τὰ μὲν ἄλλα καλῶς ἔχειν αὐτοῦ πρὸς τὴν χρείαν· τὸ δὲ δόρυ [6] πλαδαρὸν εἶναι. καὶ πλαδόωσαν.

Πλαδαρόν. Laxum. Humidum. Præ humore flaccidum. Πλάδας enim, & πλαδῶσις, & πλαδαρώματα, vocamus uliginem, madorem, humiditatem. Et πλαδῶσιν, humidis, flaccidis, infirmis. *Non enim amplius cibos eum appetere dicebat, quod ſtomachus ejus languidus eſſet.* Vel, ob ſuperfluam humorum copiam infirmus. Sic Damaſcius inquit. Et iterum Polybius: *Et cætera quidem recte ab eo ad uſum parata eſſe. Haſtam vero infirmam eſſe & tremulam.* Et πλαδόωσαν, humidam, madentem.

Πλαδιεῖν. [7] παραφρονεῖν. πολεμεῖν. πλησιάζειν.

Πλαδιεῖν. Deſipere. Delirare. Pugnare. Accedere.

Πλάζοντος. ἀποπλανῶντος. Πλάζοντος τοῦ δέους τὰς ὄψεις.

Πλάζοντος. In errorem inducentis. Fallentis. *Metu oculos fallente.*

Πλάθειν. πλησιάζειν.

Τὰ [8] δὲ τοῖς δυνατοῖς
Οὐκ ἐριστὰ πλάθειν.

προσπελάζειν. τουτέστιν, οὐχ οἷόν τε σε ἐρίζειν τοῖς δυνατοῖς.

Πλάθειν. Accedere. Appropinquare. [Sophocles:] *At cum potentioribus non eſt contendendum.* Vel, non potes cum potentioribus contendere, [quin tibi res male cedat.]

Πλακιάδαι. [9] δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ἔνθα ῥαφανίδες μεγάλαι γίνονται.

Πλακιάδαι. Placiadæ. Populus Atticæ: ubi magni raphani naſcuntur.

Πλακίδας. ὄνομα κύριον.

Πλακίδας. Placidas. Nomen proprium.

1 Πανὸς πιχήεσσα πιτυς.] Hexameter hic eſt pars Epigrammatis, nondum, quod ſciam, editi, quod in gratiam curioſi Lectoris integrum hic ex codice MS. exhibebo. Κεναγόρου.

Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἳ τόσον ὕδωρ
Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεῶνος·
Πανός τ' ἠχήεσσα πιτυστέπτοιο καλιή,
Τὴν ὑπὸ Κασπίης ποσσὶ λέλογχε πέτρης·
Ἱερά δ' ἀγρευτῇσι γεραιδρύου ἀρκεύθοιο
Πρέμνα, λιθηλογέες θ' Ἑρμείω ἱδρύσιες·
Αὐταί θ' ἵληκοιτε, καὶ εὐθήρου δέχεσθε
Σωσάνδρου ταχινῆς σκῦλ' ἐλαφηβολίης.

Speluncæ Nympharum fontibus abundantes, quæ tantum aquæ
Funditis de curva hac rupe:
Et Panis frondibus pinus coronati reſonans antrum,
Quod ſub Caſpiæ petræ radicibus ſortitus eſt:
Et venatoribus ſacri veteris juniperi
Stipites; & lapidum acervi Mercurio dicati:
Et ipſi propitii ſitis, & venandi periti accipite
Soſandri prædam celeri venatione partam.

Confer Suidam infra v. Πρεών, & v. Σπήλυγγες, ubi fragmenta ex hoc Epigrammate decerpta leguntur.

2 Τειχήεσσα] Scribe, τ' ἠχήεσσα: ut recte legitur in Epigrammate citato.

3 Πιτυκάμπτης] Potius, πιτυοκάμπτης. Vide Lucianum in *Prometheo* ſub finem; & ibi Græviun.

4 Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου στέρ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 84. ut Portus monuit.

5 Πλαδαρόν] Scholiaſta Nicandri ad *Theriaca*, p. 15. Πλαδόωσι. ὑγραίνονται. ἢ οἰδοῦσι. καταπηλύνονται. πλαδᾶν γὰρ καὶ πλαδαρὸν σῶμα, τὸ ὑγρὸν φαμέν. κἂν μὴ ἀντίτυπον· ὃ δηλαδὴ πλήσσομενον τῷ δακτύλῳ ἐνδίδωσί τε καὶ κοιλαίνεται. Confer etiam alios Lexicographos.

6 Δόρυ πλαδαρόν] An potius, δόρυ κλαδαρόν? Idem enim Polybius lib. VI. cap. XXIII. de haſtis loquens, epitheto κλαδαρά utitur: quod Caſaubonus vertit, *tremulas*. Quare videndum, num & hic forte κλαδαρὸν ſcribi debeat.

7 Πλαδιεῖν] Potius, παλαδδιεῖν, per duplex δδ. Conſule Technicos.

8 Τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐρ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 92. ut Portus monuit.

9 Πλακιάδαι] Imo Λακιάδαι, ut habent Heſychius & Stephanus Byzantius.

Πλακίλλα,[1] γαμετὴ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου· ἥτις εὐσεβὴς καὶ φιλόπτωχος ἦν, καὶ δι' ἑαυτῆς τοῖς νοσοῦσι καὶ τοῖς λελωβημένοις ὑπηρέτει. προτέρα δὲ τοῦ ἀνδρὸς ἐτελεύτησεν. ἔδειξε δὲ μάλιστα τὸ περὶ αὐτὴν τοῦ βασιλέως φιλόστοργον ἡ ὀργὴ τοῦ βασιλέως, ἣν κατ' Ἀντιοχέων ὠργίσθη, δι' ἣν κατέαξαν σύραντες τὴν στήλην, ἀγανακτοῦντες, δι' ὧν ἐπέθηκε τέλη δημόσια ὁ βασιλεὺς ταῖς πόλεσι προφάσει τῶν συνεχῶν πολέμων. [2] ὅτε καὶ ὁ Χρυσόστομος τοὺς ἀνδριάντας ἔγραψε.

Πλακίλλα. Placilla, uxor Theodoſii Magni: quæ pia, & pauperum amans erat, ægrotiſque & aliqua corporis parte mutilatis ipſamet miniſtrabat. Obiit ante maritum. Inſignem autem Imperatoris erga eam amorem maxime demonſtravit ira ejus, qua in Antiochenſes excanduit, quod ſtatuam [uxoris ſuæ] confregiſſent & per urbem raptaſſent, iniquo animo ferentes tributa, quæ Imperator civitatibus impoſuerat, cauſam continuorum bellorum prætexens. Eo tempore & Chryſoſtomus orationes de ſtatuis ſcripſit.

Πλακοῦς.[3] ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ τὸν πλακοῦντα πίονα τυροφόρον.

Πλακοῦς. Placenta. In Epigrammate: *Et placentam pinguem, caſeoque conditam.*

Πλάνη. ἡ τοῦ σκοποῦ ἀπότευξις.

Πλάνη. Error. A ſcopo aberratio.

Πλάνης, πλάνητος. Ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος κατὰ βίου πρόφασιν περιδινούμενος. ἀντὶ τοῦ, πλανήτης.

Πλάνης. Erro. Vagus. Vagabundus. *Erronis inſtar ſub prætextu victus conquirendi huc illuc vagans.*

Πλανήτης. ξένος. καὶ πλανῆται, οἱ τῇδε κἀκεῖσε περινοστοῦντες. [4] Ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποταξίου ποινὰς τοὺς πλανήτας τῆς Ῥωμαϊκῆς δυνάμεως εἰσεπράττετο· καὶ ὅσοι τῷ πόνῳ χαίρειν εἰπόντες τηνάλλως δεῦρο κἀκεῖσε περιενόστουν, βασάνοις ἐπὶ σωφροσύνην μετήγαγε. Πλανῆτις δὲ, θηλυκῶς.

Πλανήτης. Peregrinus. Hoſpes. Et πλανῆται, errones, ſive, qui huc illuc vagantur. *Heraclius Imperator in errones exercitus Romani, tanquam deſertores ordinum, animadvertebat: & omnes, qui labori valedixerant, & temere huc illuc vagabantur, ſuppliciis ad officium redire cogebantur.*

Πλανῶ. αἰτιατικῇ.

Πλανῶ. Accuſativo jungitur. In errorem induco. Fallo. Decipio

Πλανύττομεν. πλανώμεθα. κωμικῶς παρῆκται. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Πλανύττομεν. Erramus. Vagamur. Verbum hoc Comice formatum eſt. Ariſtophanes *Avibus.*

Πλαξίν. ὅτι ἐν ταῖς θεογράφοις πλαξὶ ταῦτα ἦν γεγραμμένα· Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδ' οὐ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ κλέψεις. Οὐ φονεύσεις. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου ψευδομαρτυρίαν. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν βοῦν αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τὸ ὑποζύγιον αὐτοῦ, οὔθ' ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.

Πλαξίν. Tabulis. In tabulis a Deo ſcriptis hæc erant ſcripta: *Ego ſum Dominus Deus tuus, qui eduxi te ex terra Ægypti, ex domo ſervitutis. Non erunt tibi Dii alii præter me. Non facies tibi ſimulacrum, nec effigiem rerum, quæ ſunt in cœlo ſupra, & in terra infra, & earum, quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorabis ea, neque coles ea. Non abuteris nomine Domini Dei tui ad rem vanam. Memineris diei Sabbati, ut ſanctifices ipſum. Honora patrem tuum, & matrem tuam, ut bene tibi ſit, & ſis longævus in terra. Non mœchaberis. Non furaberis. Non occides. Non dices falſum teſtimonium contra proximum tuum. Non concupiſces uxorem proximi tui. Non concupiſces domum proximi tui, neque agrum proximi tui, neque ſervum ejus, neque bovem ejus, neque ancillam ejus, neque jumentum ejus, neque quicquam eorum, quæ ſunt proximi tui.*

Πλάσις. ἀνάμιξις. ἐκτύπωμα. μάλθαξις. καὶ παροιμία· Κηροῦ εὐπλαστότερος. ἐπὶ τῶν εὐχερῶς τι ἀντιλαμβανομένων.

Πλάσις. Formatio. Effictio. Mixtio. Mollitio. Et proverbium: *Cera tractabilior.* Dicitur de iis, qui facile aliquid capiunt & diſcunt.

Πλάστιγξ. τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίρροπον. [5] καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγοῦ μέρος, ᾧ ἐπιτίθενται τὰ ζυ-

Πλάστιγξ. Lanx libræ. Vel, pars libræ ex jugo ſuſpenſa, cui imponuntur lances. *Una*

1 Πλακίλλα, γαμετὴ Θεοδοσ.] Eadem habet Cedrenus pag. 325.

2 Ὅτε δὲ ὁ Χρυσόστομος τ.] Clarius Cedrenus loco laudato: Τότε δὲ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος λόγους περὶ τούτου θαυμαστοὺς ἐξέθετο, οὓς Ἀνδριάντας ἐπέγραψε.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXII.
Αἰχμηταὶ δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
Παῖς Ἡγησιδίκου πίονα τυροφόρον.

4 Ὁ Ἡράκλειος ὁ βασιλεὺς λειποτ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simocatt. lib II. cap. ult. in fine. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Λειποταξίου.

5 Καὶ τὸ κατηρτημένον τοῦ ζυγ.] Ex Enarratore Comici ad *Ranas*, pag. 276. (183. Ed. Baſ. P.)

γά. Ἅμα τοῖς τῶν πλαστίγγων ἐπιστάταις, ἀποκατέστησε τοῖς Πέρσαις τὰ χρήματα.

Πλάστιγξ. τὸ κοῖλον τοῦ κοττάβου, καὶ τοῦ ζυγοῦ. ὅτι Ὅμηρος εἰς τὴν αὐτὴν τίθησι πλάστιγγα τῇ μανίᾳ τὴν μέθην.

[1] Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ,
Ἃς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων;

Πλαταγή.[2] εἶδος ὀργάνου, ἦχον καὶ ψόφον ἀποτελοῦντος. Ὁ δὲ πλαταγὴν χαλκευσάμενος ἐπλατάγει.

Πλαταγώνιον. τὸ μηδέν. κυρίως δὲ τὸ τῆς μήκωνος φύλλον, καὶ τὸ τῆς ἀνεμώνης. ἀπὸ τοῦ πλατάσσειν, ἠχεῖν. καταχρηστικῶς δὲ, [3] ὁπηνοῦν πλάτος ἔχοντι. ὅθεν καὶ ἡ πλαταγή. [4] ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμένων στοργὴν, τιθέντες ἐπί τε τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ λιχανοῦ, καὶ ἀντικόπτοντες· καὶ εἰ μὲν ἤχησεν, ἐστέργοντο· εἰ δὲ μὴ, τὸ ἀνάπαλιν.

Πλαταμών. ὄνομα [5] ποταμοῦ. καὶ ὁ αἰγιαλός. καὶ λέγεται μὲν ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους ὁ πλαταμών· κυρίως δὲ ἐπὶ θαλάσσης, ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας.

Πλαταιαί. πόλις. καὶ Πλάταια, ὄνομα πόλεως.

Πλαταιεύς. καὶ Πλαταιαία ναῦς. καὶ Πλαταιεῖς, ἐθνικόν.

Πλάταιον.[6] τὸ ἔκπτωμα.

Πλάτη. κώπη. πλάτη, καὶ εἶδος πλοίου. [7] Ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλάτας ῥίψω γράφων Ναυπλίῳ.

Πλάτη. πλοῖον. Πλάτην μυριοφόρον, πύργοις τε καὶ περιφράγμασι παντοίοις κοσμήσας ἄνωθεν, κατὰ ῥεῦμα ἀφίησι.

Πλατιάζειν.[8] ἀλαζονεύεσθαι.

Πλάτις. ἡ γυνή. παρὰ τὸ πελάζειν τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὴν κοίτην. [9] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·
Καὶ τοῖσι παιδίοισι, καὶ τῇ πλάτιδι.

Πλάτων, Ἀρίστωνος, τοῦ Ἀριστοκλέους, καὶ Περικτιόνης, ἢ Ποτώνης, τὸ γένος ἑλκούσης ἀπὸ Σόλωνος. ἕκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη Δρωπίδου ποιητοῦ, τοῦ ἀδελφοῦ Σόλωνος. ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ Ἀρίστων δὲ, ὁ Πλάτωνος πατὴρ, ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο, τοῦ Μελάνθου υἱοῦ. ἱστόρηται δὲ, ὡς ἔκ τινος θείας ὄψεως ἡ μήτηρ Πλάτωνος [10] ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐ-

cum lancium epiſtatis pecuniam Perſis reſtituit.

Πλάστιγξ. Concava cottabi jugique pars. Homerus inſaniam & ebrietatem in eadem lance ponit. *Ænea, Trojanorum dux conſilio pollens, ubinam eſt gloriatio illa, quâ magnifica quæque Trojanorum Regibus promiſiſti, cum mero incaluiſſes?*

Πλαταγή. Genus inſtrumenti, ſonum & ſtrepitum edentis. Platage. *Cum platagen fabricaſſet, ea pulſata ſtrepitum edidit.*

Πλαταγώνιον. Platagonium. Id eſt, res vana & nihili. Proprie vero ſic vocatur folium papaveris & anemones. A πλατάσσειν: ſtrepere, vel ſonum edere. Abuſive vero dicitur de quavis re lata. Unde & platage ſic appellata eſt. Ex hoc autem platagonio, pollici & digito indici impoſito, & adverſa manu percuſſo, conjiciebant [amantes,] an ab amaſiis amarentur. Si enim clarum ſonum edidiſſet, amari ſe putabant: ſin ſecus, contra.

Πλαταμών. Nomen fluvii. Item, littus. Et πλαταμὼν ſimpliciter quidem dicitur de terræ planitie. Proprie vero de mari, quod & ſaxa ſub aquis latentia habet.

Πλαταιαί. Platææ. Urbs. Et Platæa, [itidem] nomen urbis.

Πλαταιεύς. Platæenſis. Et Πλαταιαία ναῦς, navis Platææa. Et Πλαταιεῖς, Platæenſes. Nomen gentile.

Πλάταιον. Caſus. Lapſus.

Πλάτη. Palmula. Lata remi pars. Remus. Item, genus navigii. *Tanquam Palamedes remis in mare projectis Nauplio ſcribam.*

Πλάτη. Navigium. Navis. *Navem decem millium capacem, turribuſque & omnigenis manimentis ornatam, ſecundo flumine deſcendere ſivit.*

Πλατιάζειν. Arroganter ſe jactare. Gloriari.

Πλάτις. Conjux. Uxor. Sic dicta a πελάζειν, accedere: quaſi dicas πλάτις. In lecto enim cum viro conjungitur. Ariſtophanes *Acharnenſibus: Et liberis & uxori.*

Πλάτων. Plato, filius Ariſtonis, (qui fuit Ariſtoclis filius) & Perictiones, aut Potones, genus a Solone trahentis. Sexta enim fuit ab illo, filia Dropidis poetæ, fratris Solonis. Solon autem a Neleo genus ducit: & Ariſto, Platonis pater, a Codro, Melanthi filio. Memoriæ autem proditum eſt, matrem Platonis ex viſione quadam divina gravidam factam fuiſſe, cum ei Apollo apparuiſſet: &

1 Αἰνεία, Τρώων βουλ.] Hi duo Hexametri leguntur apud Homerum Iliad. Υ. v. 84, 85. ſed qui nihil ad rem faciunt.

2 Πλαταγή. εἶδος ὀργ.] Vide Brodæum ad Anthol. lib. VI. pag. 573.

3 Ὁπηνοῦν πλάτος ἔχοντι] Legerim, ἐφ' ὁτουοῦν πλάτος ἔχοντος λέγεται.

4 Ἐσημειοῦντο δὲ ἀπ' αὐτοῦ τὴν τῶν ἐρωμ.] Hunc morem luculenter deſcribit Scholiaſta Theocriti ad Idyll. III. v. 29. Τηλέφιλον δέ ἐστι τὸ φύλλον τῆς μήκωνος. ἄλλοι δὲ βοτάνην ἑτέραν λέγουσιν. εἴτε δὲ τοῦτο, εἴτε ἐκεῖνό ἐστι, ἀναλαμβάνεται παρὰ τῶν ἐρώντων τὸ τηλέφιλον, καὶ πλητταόμενον. εἰ ψόφον ἀποτελεῖ, ἐδόκει αὐτοῖς σημειοῦσθαι, ὅτι ἀντερῶνται ὑπὸ τῶν ἐρωμένων· εἰ δὲ οὐκ ἀποτελεῖ, ὅτι μισοῦνται. Confer etiam Pollucem lib. IX. cap. VII. ſub finem: & Meurſium *de Lud. Græc.* p. 55.

5 Ὄνομα ποταμοῦ] MS. A. rectius habet, ὄνομα τόπου.

6 Πλάταιον. τὸ ἔκπτωμα] Quid hoc? An legendum eſt τὸ ἔκπωμα, i. e. poculum. Sed non liquet. MSS. Pariſ. hæc non agnoſcunt.

7 Ὥσπερ Παλαμήδης τὰς πλ.] Ariſtophanes *Theſmophoriaz.* p. 807. (529. Ed. Baſ. P.)

———Οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
Ἐκ τοῦ Παλαμήδους, ὡς ἐκεῖνος, τὰς πλάτας
Ῥίψω γράφων.———

Hunc locum Suidas in animo habuit. Vide etiam ſupra v. Παλαμήδης.

8 Πλατιάζειν] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. πλατίζειν. Heſychius habet, πλατειάζειν. Sed malim, πλατειάζειν.

9 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Pag. 377. (266. Ed. Baſ. P.)

10 Ἔγκυος] Hanc vocem ex MS. Pariſ. A. revocavi, quæ in præcedentibus Editt. deeſt.

τῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἡνίκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίνῃ, ἐν τῇ πη. ὀλυμπιάδι, μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου· καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ρη. ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινὰ, οὐδὲ ὁμιλίαν καθάπαξ σωματικῶς εἰς πεῖραν δεξάμενος. εὐωχήθη δ' ἐν ἑορτῇ, καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δὲ ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τοῦ Ἀρίστωνι, Ἀδείμαντος, καὶ Γλαῦκος, καὶ Ποτώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρά τινι Διονυσίῳ. ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς παλαίστραν παρ' Ἀρίστωνι τοῦ Ἀργείῳ. εἶτα μαθὼν ποιητικὴν, γράφει διθυράμβους καὶ τραγῳδίας. ἀπογνοὺς δὲ τούτων, ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος, ἰδεῖν Σωκράτην, καθ' ἣν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δὲ Ἀριστοκλῆς. διὰ δὲ τὸ πλάτος εἶναι τὸ στέρνον, Πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δὲ ὡς πλατὺν ἐν λόγοις, Πλάτωνα κληθῆναι. τρὶς δὲ εἰς Σικελίαν Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους· καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δὲ αὐτὸν Ἀννίκερίς τις Λίβυς, καὶ ἀφῆκε. διέτριβε δὲ ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων· καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἵδε· Σπεύσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης. [1]οἱ δὲ Σωκράτους, Ἀρκεσίλαος, Λακύδης, Εὔανδρος Φωκαεὺς, Δάμων, Λεοντεὺς, Μοσχίων, Εὔανδρος Ἀθηναῖος, Ἡγησῖνος, Καρνεάδης, Ἁρμάδας. εἰσὶ δὲ οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες, νϛ'· ὧν οἱ μὲν φυσιολογικοὶ, οἱ δὲ ἠθικοὶ, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν Πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι. οἱ δὲ Νόμοι, εἰς ιβ'. τετραλογίαι δὲ λοιπαὶ θ'.

Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικὸς, γεγονὼς τοῖς χρόνοις κατὰ Ἀριστοφάνην, Φρύνιχον, Εὔπολιν, καὶ Φερεκράτην. [2]δράματα δὲ αὐτοῦ κη'· Ἄδωνις, [3]Ἀφιέρων, Γρῦπες, Δαίδαλος, Ἑορταὶ, Ἑλλὰς, ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος, Ἰὼ, Κλεοφῶν, Λάϊος, Λάκωνες, ἢ Ποιηταὶ, Μέτοικοι, Μύρμηκες, Μαμμάκυθος, Μενέλεως, Νῖκαι, Νὺξ μακρὰ, Ξάντραι, ἢ Κέρκωπες, [4]Περιαλγὴς, Ποιητὴς, Πείσανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισταὶ, Συμμαχία, Σκευαὶ, Σύρφαξ, Ὑπέρβολος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα, ὥς φησιν Ἀθηναῖος ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς. ὅτι καὶ Ἀνδροφόνος ἐστὶ δρᾶμα Πλάτωνος, καὶ Συνεξαπατῶν, καὶ Πανηγυρισταὶ, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Πλάτων [5]ὁ φιλόσοφος πένης ἦν, καὶ μόνον τὸν ἐν Ἀκαδημίᾳ ἐκέκτητο κῆπον, ὃς μέρος ἐλάχιστον ἦν τῆς διαδοχικῶν. ὁ μὲν γὰρ κῆπος ἐγγύς τι χρυσῶν τριῶν νομισμάτων ἀπεδίδου. ἡ δὲ ὅλη πρόσοδος ὕστερον χιλίων, ἢ καὶ πλειόνων ὀλίγον. ηὐξήθη δὲ αὕτη κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ἀνθρώπων ἱερῶν τε καὶ

cum Platonem in lucem edidiſſet, tum demum maritus cum ea concubuit. Natus eſt autem Æginæ, Olympiade LXXXVIII. poſt initia belli Peloponneſiaci: vixitque annos LXXXII. Obiit Olympiade CVIII. nuptiarum & coitus venerei prorſus expers. Dormiens autem vita exceſſit, poſtquam in feſto epulatus fuiſſet. Etiam alii poſt eum filii Ariſtoni nati ſunt, Adimantus, & Glaucus, & Potone filia. Prima literarum rudimenta a Dionyſio quodam didicit: in palæſtra vero ſe exercuit apud Ariſtonem Argivum. Deinde, cum artem poeticam didiciſſet, Dithyrambos & Tragœdias ſcripſit. His vero ſpretis, apud Socratem circiter annos xx. philoſophatus eſt. Et fertur Socrates, quo die Plato in diſciplinam ipſi traditus fuit, in ſomnis vidiſſe cygnum genibus ſuis inſidentem. Ariſtocles autem primo eſt dictus: ſed ob latitudinem pectoris Plato poſtea cognominatus eſt. Alii ob amplitudinem orationis Platonem dictum ajunt. Ter in Siciliam profectus eſt ad tyrannos Dionyſios. Venditum autem a tyranno Anniceris quidam Afer emit, & manumiſit. Docuit in Academia, ſcholamque ejus hi ordine exceperunt, Speuſippus, Xenocrates, Polemo, Crantor, Crates. Socratici autem fuerunt & hi, Arceſilaus, Lacydes, Evander Phocæenſis, Damon, Leonteus, Moſchion, Evander Athenienſis, Heseſinus, Carneades, Harmadas. Dialogi ejus genuini omnes ſunt LVI. quorum alii ſunt Phyſiologici; alii, Ethici; alii, Dialectici. *Reſpublica* ejus in libros x. dividitur: *Leges* vero in libros XII. Reliquæ Tetralogiæ ſunt novem.

Πλάτων. Plato Athenienſis, Comicus: qui fuit temporibus Ariſtophanis, Phrynichi, Eupolidis, & Pherecratis. Fabulæ ejus ſunt XXVIII. Adonis, Mulieres a ſacris redeuntes, Gryphes, Dædalus, Feſta, Græcia, vel Inſulæ, Europa, Jupiter afflictus, Io, Cleophon, Lajus, Lacones, vel Poetæ, Inquilini, Formicæ, Mammacuthus, Menelaus, Victoriæ, Nox longa, Xantæ, ſive Cercopes, Vehementer dolens, Poeta, Piſander, Senes, Puerulus, Sophiſtæ, Symmachia, Sceuæ, Syrphax, Hyperbolus, Phaon. Genere dicendi uſus eſt perſpicuo & claro, ut ait Athenæus in *Dipnoſophiſtis*. Platonis fabulæ etiam ſunt, Homicida, Una decipiens, Panegyriſtæ, & aliæ plurimæ.

Πλάτων. Plato philoſophus pauper fuit, & ſolum in Academia poſſedit hortum, qui fuit minima pars bonorum, quæ ſucceſſores ejus habuerunt. Ex horto enim trium circiter aureorum nummorum proventus quotannis redibat. Poſtea vero totus reditus mille, vel etiam plurium [aureorum nummorum] fuit:

1 Οἱ δὲ Σωκράτους] Duo MSS. Pariſ. Σωκρατίδαι. At unus Σωκρατίδαι.

2 Δράματα δὲ αὐτοῦ κη'] Imo plures Platonis Comici fabulæ fuerunt. Vide Meurſium in *Bibliotheca Attica*.

3 Ἀφιέρων] Lege, Αἱ ἀφ' ἱερῶν. Sic enim fabula hæc appellatur ab Heſychio, Polluce, & Athenæo. Vide Reineſ. *Var. Lect.* lib. III. cap. VII. pag. 470.

4 Περιαλγὴς] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. in quibus legitur Περίαλγος. Nam fabula hæc appellatur etiam Περιαλγὴς a Scholiaſta Ariſtophanis, & Athenæo.

5 Πλάτων ὁ φιλόσοφος π.] Totum hunc locum Suidas ex Damaſcio deſcripſit, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damaſcio pag. 1057. hæc omnia fere totidem verbis leguntur. Confer etiam Valeſium ad Euſeb. *Hiſt. Eccleſ.* lib. VII. cap. XXXII.

Φιλο-

φιλολόγων ἄλλοτε ἄλλων ἀποθνησκόντων, καὶ κατὰ διαθήκας ἀπολειπόντων τοῖς φιλοσοφοῦσιν ἀφορμὴν τῆς ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ βίῳ σχολῆς καὶ γαλήνης.

qui & ipſe poſterioribus ſeculis auctus eſt liberalitate hominum ſanctorum & eruditionis amantium, qui diverſis temporibus morientes, philoſophiæ ſtudioſis in teſtamentis relinquebant bona, quorum ope vitam philoſophicam quiete & tranquille agere poſſent.

Πλάτων[1] ἐν Νόμοις[2] φησὶν, ἐλευθέραν εἶναι τὴν ψυχὴν, καὶ δέσποιναν τῶν παθῶν. τὸ[3] μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν, πασῶν νικῶν πρώτη, καὶ ἀρίστη· τὸ δὲ ἡττᾶσθαι αὐτὸν ὑφ' ἑαυτοῦ, αἴσχιστόν τε καὶ κάκιστον. ἴσμεν γὰρ, ὅτι τὰ πάθη ἐν ἡμῖν οἷον νεῦρα, ἢ μήρινθοί τινες ἐνοῦσαι, σπῶσί τε ἡμᾶς, καὶ ἀλλήλαις ἀνθέλκουσιν, ἐναντίαι γε οὖσαι, ἐπ' ἐναντίας πράξεις.[4] οὐ δὴ διωρισμένη ἀρετὴ καὶ κακία κεῖται. μιᾷ γάρ φησιν ὁ λόγος δεῖν τῶν[5] ἕλξεων ἑπόμενον ἀεὶ, καὶ μηδαμῇ ἀπολειπόμενον ἐκείνης, ἀνθέλκειν τοῖς ἄλλοις[6] νεύροις ἕκαστον. ταύτην δὲ εἶναι τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν. ἀπέδειξεν οὖν ὁ σοφὸς, ὡς τῇ βουλῇ τῆς ψυχῆς ἀπένειμε τὴν τῶν κρειττόνων καὶ χειρόνων[7] διαίρεσιν. ὁ αὐτὸς Πλάτων φησὶ θεολογῶν·[8] Τί τὸ ὂν μὲν ἀεὶ, γένεσιν δὲ οὐκ ἔχον; καὶ τί τὸ γινόμενον μὲν, ὂν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσει τοῦ λόγου[9] περιληπτὸν ἀεὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὄν· τὸ δὲ αἰσθήσει ἀλόγῳ δοξαστὸν, γινόμενον μὲν, καὶ ἀπογινόμενον, ὄντως δὲ οὐδέποτε ὄν. ταῦτα δὲ πάντα μέρος χρόνου, τὸ ἦν, καὶ ἔσται· ἃ δὴ φέροντες λανθάνομεν ἐπὶ τὴν ἀΐδιον οὐσίαν. οὐκ ὀρθῶς γὰρ λέγομεν δὴ, ὡς ἦν, ἔστι τε, καὶ ἔσται. τὸ δὲ Ἔστι μόνον κατὰ τὸν ἀληθινὸν λόγον προσήκει τῷ Θεῷ. τὸ δὲ Ἦν, καὶ Ἔσται, περὶ τὴν ἐν χρόνῳ γένεσιν οὖσαν πρέπει λέγεσθαι. τὸ δὲ ἀεὶ κατὰ ταυτὸ ὂν ἀκινήτως, οὔτε νεώτερον, οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι. καὶ γὰρ τὸ ἀεὶ ὂν,[10] καὶ προὸν, γενέσεώς ἐστιν ἁπάσης ὑπέρτερον. τὸ δὲ γινόμενον, καὶ ἀλλοιώσεις πολλὰς ὑποδεχόμενον, εἰκότως ἔφησε μηδέποτε εἶναι. καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς Πλάτων φησίν· Ἀγαθὸς μὲν ὁ Θεὸς τῷ ὄντι, καί γε λεκτέος αἴτιος τῶν ἀγαθῶν· τῶν δὲ κακῶν πάντων ἀναίτιος. ὁ αὐτὸς ἐν τοῖς Νόμοις δείκνυσιν ἡμῖν τὸν τῶν ὅλων πρύτανιν, τῶν τοῦ παντὸς οἰάκων ἐπειλημμένον, καί φησιν· Ὁ[11] μὲν δὴ Θεὸς ἀρχὴν, καὶ τελευτὴν, καὶ μέσα τῶν πάντων ἔχων, εὐθείᾳ περαίνει, κατὰ φύσιν περιπορευόμενος. τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη, τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμου τιμωρὸς, ἧς ὁ μὲν εὐδαιμονήσειν μέλλων ἐχόμενος, ξυνέπεται ταπεινὸς, καὶ κεκοσμημένος. εἰ δέ τις ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας, ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος, ἢ τιμαῖς, καὶ σωμάτων εὐμορφίαις, ἅμα νεότητι καὶ ἀνοίᾳ, φλέγεται μεθ' ὑ-

Πλάτων. Plato in *Legibus* dicit, animam eſſe liberam, & dominam affectionum: & ſe ipſum vincere, omnium victoriarum primam & optimam eſſe; vinci vero a ſe ipſo, turpiſſimum & peſſimum. Scimus enim affectiones, quæ ſunt in nobis tanquam nervi vel funes, nos attrahere, &, cum inter ſe ſint contrariæ, nos ad contrarias actiones retrahere: in quo virtus & vitium diſtinguuntur. Nam ratio dicit, oportere ſemper unumquemque unam tantum attractionem ſequi, nuſquam ab eo recedentem: reliquis vero nervis reniti. Hanc autem eſſe rationis ductum. Oſtendit igitur ſapiens ille, ſe conſilio animæ meliorum & deteriorum optionem & delectum attribuiſſe. Idem Plato de rebus divinis verba faciens, ſic ait: *Quid eſt, quod ſemper quidem eſt, ortum vero non habet? Et, quid eſt, quod ſit quidem, nunquam tamen eſt? Horum duorum alterum intelligentia rationis comprehendi poteſt, ſemper eodem modo ſe habens: alterum vero, ſenſu bruto opinabile, oritur quidem, & occidit, ſed revera nunquam eſt. Hæc autem omnia pars ſunt temporis*, Fuit *& Erit: quæ per imprudentiam ad æternam eſſentiam referimus. Nec enim recte dicimus, [Deum] fuiſſe, & eſſe, & fore. Nam* τὸ *Eſt vera ratione Deo tantum convenit. At* τὸ *Fuit, & Erit, de ortu, qui eſt in tempore, dici convenit. Quod vero ſemper eodem modo immobiliter ſe habet, neque recentius, neque vetuſtius eſt dicendum. Quod enim ſemper eſt, & ante eſt, omni ortu eſt ſuperius. Id vero, quod oritur, & multas alterationes recipit, merito nunquam eſſe dixit.* Idem Plato alibi ait: *Bonus eſt Deus, omniumque bonorum cauſa ipſe dicendus, at nullius mali auctor.* Idem in *Legibus* oſtendit nobis rerum omnium rectorem, mundi totius gubernacula tenentem, ſic inquiens: *Deus enim initium, & finem, & medium rerum omnium habens, recta progreditur, ſecundum naturam circumiens. Illum vero ſemper comitatur Juſtitia, illorum, qui divinam legem deſeruerant, vindex; cui, qui beatus eſſe vult, adhæret, eamque comitatur humilis & modeſtus. Si quis vero jactantia elatus, & inflatus opibus, vel honoribus, & corporis pulchritudine; & ſi-*

1 *Πλάτων ἐν Νόμοις φ.*] In hoc articulo verſionem Porti magna ex parte retinui, non quod ea mihi placeret, ſed quia omnia de integro vertere per temporis anguſtias non licebat. Quare Lector mihi ignoſcet. Cæterum, quæ Suidas hic habet, magna ex parte etiam leguntur apud Cedrenum, pag. 159. 160. ut ſatis appareat, utrumque ex eodem auctore ſua ſumpſiſſe.

2 Ἐν Νόμοις φησίν] *Legum* lib. I.

3 Τὸ μὲν νικᾶν αὐτὸν ἑαυτὸν ———— τὴν τοῦ λογισμοῦ ἀγωγήν] Hæc omnia etiam leguntur apud Euſebium *de Præp. Euang.* lib. XII. cap. XVII.

4 Οὐ δὴ] Legendum puto, οὗ δὴ, vel, ἐν ᾧ δὴ.

5 Ἕλξεων] Sic MS. Pariſ. A. cujus loco in reliquis MSS. legitur λέξεων; at in prioribus Editt. ἕξεων. Sed ἕλξεων eſſe veram lectionem, ex iis, quæ præcedunt, ſatis patet.

6 Νεύροις] Sic recte Plato & Euſebius. At priores Editt. male, μέτροις.

7 Διαίρεσιν] Scribendum eſt αἵρεσιν, ut & Wolfius recte conjecerat.

8 Τί τὸ ὂν μὲν ἀεὶ ———— οὔτε πρεσβύτερον χρὴ λέγεσθαι] Hæc omnia ex Platone etiam repetunt Euſeb. de *Præp. Euang.* lib. XI. cap. IX. & Theodoretus *Therap.* II. pag. 491.

9 Περιληπτὸν] Quædam Editt. antea male habebant, περιβλεπτόν.

10 Καὶ προὸν] Has duas voces, ut ſupervacaneas, delendas puto. Non enim eas agnoſcit Theodoretus loco laudato.

11 Ὁ μὲν δὴ Θεὸς ἀρχ. ———— ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε] Hæc leguntur apud Platonem lib. IV. *de Leg.* pag. 600. quæ ex parte etiam ex eo repetit Cedrenus, pag. 159.

βερίως, ὡς δὴ οὔτ' ἄρχοντος, οὔτ' αὖ ἡγεμόνος δεόμενος, ἀλλὰ καὶ ἄλλοις ἱκανὸς ἂν ἡγεῖσθαι, καταλείπεται ἔρημος Θεοῦ. καταλειφθεὶς δὲ, καὶ ἔτι τοιούτους ἄλλους λαβὼν, σκιρτᾷ ταράττων πάντα, ἅμα καὶ πολλοῖς τισιν ἔδοξεν εἶναί τις. μετὰ δὲ χρόνον ὑποσχὼν τιμωρίαν οὐ μεμπτὴν τῇ δίκῃ, ἑαυτόν τε, καὶ οἶκον, καὶ πόλιν ἄρδην ἀνάστατον ἐποίησε. διὰ τούτων ὁ Φιλόσοφος καὶ τὸν τοῦ παντὸς ἔδειξε κηδεμόνα, καὶ τὴν ἐπί τινων μακροθυμίαν, καὶ τὴν ἐντεῦθεν τοῖς ἀνοήτοις προσγινομένην λώβην, καὶ τὴν ἐς ὕστερον ἐπιφερομένην αὐτοῖς πανωλεθρίαν. ὁ αὐτὸς ἐν [1] τῷ Γοργίᾳ τῆς τιμωρίας δηλοῖ τὰς αἰτίας, λέγων ὡδί· Προσήκει δὲ παντὶ τῷ ἐν τιμωρίᾳ ὄντι, ὑπ' ἄλλου ὀρθῶς τιμωρουμένῳ, ἢ βελτίονι γενέσθαι, καί τι τῷ ὄντι ὀνίνασθαι, ἢ παράδειγμα ἄλλοις γίγνεσθαι· ἵν' ἐκεῖνοι ὁρῶντες πάσχοντα, ἃ πάσχει, φοβούμενοι, βελτίους γίγνωνται. εἰσὶ δὲ οἱ ὠφελούμενοι μὲν, καὶ δίκην διδόντες ὑπὸ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, οὗτοι, οἳ ἂν ἰάσιμα ἁμαρτήματα ἁμαρτάνωσιν. ὅμως δὲ δι' ἀλγηδόνων καὶ ὀδυνῶν γίνεται αὐτοῖς ὠφέλεια, κἀνθένδε, καὶ ἐν ᾅδου. οὐ γὰρ οἷόν τε ἄλλως ἀδικίας ἀπαλλάττεσθαι. οἳ δ' ἂν τὰ ἔσχατα ἀδικήσωσι, καὶ διὰ τὰ τοιαῦτα ἀδικήματα ἀνίατοι πάμπαν γίγνωνται, ἐκ τούτων τὰ παραδείγματα γίνονται. καὶ οὗτοι μὲν οὐκέτι ὀνίνανται οὐδὲν, ἅτε ἀνίατοι ὄντες· ἄλλοι δὲ ὀνίνανται, οἱ τούτους ὁρῶντες διὰ τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας ὀδυνηρότατα καὶ φοβερώτατα πάθη πάσχοντας, καὶ τὸν ἀεὶ χρόνον ἀτεχνῶς παραδείγματα ἀνηρτημένους. ταῦτα ἔοικε σεσυληκέναι ἐκ τῶν θείων γραφῶν, διὰ Μωσέως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Φαραὼ λεχθέντα· Εἰς αὐτὸ τοῦτο ἐξήγειρά σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου· ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. παμπονήρῳ γὰρ γεγενημένῳ ἐκείνῳ παντοδαπὰς κολάσεις ἐπήνεγκεν ὁ Θεός· οὐχ ὥστε ἀποφῆναι βελτίονα, (ᾔδει γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸν νοῦν ἀντίτυπον, καὶ τὸ πάθος ἀνήκεστον) ἀλλ' ὅπως τὰ περὶ ἐκείνου διηγήματα πᾶσιν ὠφελείας γένωνται παραδείγματα. καθάπερ αἱ πόλεις τρέφουσι τοὺς δημίους, οὐκ ἐπαινοῦσαι μὲν αὐτῶν τὴν προαίρεσιν, ἀνεχόμεναι δὲ τῆς τούτων ὑπηρεσίας διὰ τὴν χρείαν· καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ὁ αὐτὸς [2] περὶ τῆς λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν ἐν τῷ Φαίδωνί φησιν· Ὁ [3] μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος, εἰς ᾅδου ἀφικόμενος, ἐν βορβόρῳ κείσεται· ὁ δὲ τετελεσμένος, καὶ κεκαθαρμένος, ἐκεῖ μεταχωρήσας, μετὰ Θεῶν οἰκήσει. καὶ αὖθις· Τὸν μὲν γὰρ δικαίως τὸν βίον διεληλυθότα, καὶ ὁσίως, ἐπειδὰν τελευτήσῃ, εἰς μακάρων νήσους οἰκεῖν, ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ, κακῶν ἐκτός. τὸν δὲ ἀδίκως καὶ ἀθέως, εἰς τὸ κρίσεώς τε καὶ δίκης δεσμωτήριον, ὃ δὴ Τάρταρον καλοῦσιν, ἰέναι. ταῦτα ἐκ τῶν Αἰγυπτίων μεμάθηκε.

Πλάτωνος. καὶ Πλατώνειος λόγος. ὁ τοῦ Πλάτωνος.

mul juvenili quadam amentia & inſolentia abreptus, ita ſe gerat, quaſi nec principe nec duce indigeat, ſed ipſe aliorum dux eſſe queat; is derelinquitur a Deo. Derelictus autem, & alios præterea nactus, ruit perturbans omnia, & multis videtur aliquid eſſe. Poſtea vero pœnas non reprehendendas Juſtitiæ dans, & ſe & familiam & urbem funditus evertit. Per hæc Philoſophus etiam univerſitatis hujus moderatorem oſtendit, & patientiam ejus, qua nonnullorum peccata tolerat, & malum ad ſtultos inde redundans, & exitium ipſos poſtea excipiens. Idem in *Gorgia* pœnæ cauſas explicat his verbis: *Convenit autem omni, qui pœnam patitur, & ab alio recte punitur, aut meliorem fieri, & aliquem fructum ex pœna percipere; aut exemplo aliis eſſe, ut illi videntes ipſum ea perpetientem, quæ patitur, earum pœnarum metu meliores fiant. Quibus vero pœnæ, quas Deo & hominibus dant, proſunt, hi ſunt illi, qui ſanabilia peccata peccarunt: ſed tamen per dolores & cruciatus utilitas ad eos pervenit, & hic, & apud Inferos. Haud enim fieri poteſt ut aliter ab injuſtitia recedant. Qui vero extrema peccata commiſerunt, & propter hujuſmodi injuſta facinora prorſus inſanabiles ſunt; illi exempla fiunt aliis: nec ipſi meliores unquam evadunt, quippe qui ſint inſanabiles. Alii vero utilitatem capiunt [ex illorum exemplo,] qui vident iſtos propter talia peccata dolores acerbiſſimos & atrociſſimos perpeti, & in æternum tempus cæteris mortalibus exempli loco propoſitos eſſe.* Hæc Plato ex libris ſacris ſumpſiſſe videtur, in quibus Deus per Moſem ad Pharaonem dicit: *Ad hoc ipſum excitavi te, ut in te meam potentiam oſtendam; ut meum nomen per omnem terram celebretur.* Illi enim, qui improbiſſimus erat, omnigenas pœnas Deus intulit: non ut meliorem eum redderet, (noverat enim ipſius & animum refractarium, & malum immedicabile) ſed ut hiſtoria ejus aliis documento eſſet. Quemadmodum urbes alunt carnifices, non quidem probantes ipſorum inſtitutum, ſed miniſterium propter neceſſitatem tolerantes: & reliqua ſunt clara. Idem de ſtatu & conditione animarum poſt hanc vitam in *Phædone* ſic ait: *Profanus & impurus, quum ad Inferos pervenerit, in cœno jacebit: initiatus vero, & purus, quum eo migrarit, cum Diis deget.* Et alibi, illum, qui juſte ſanctéque vitam tranſegerit, poſt mortem in Beatorum inſulis omni beatitudine gaudentem, malorumque expertem habitare dicit. Illum vero, qui injuſte & impie vixerit, in Judicii & pœnarum carcerem, quem Tartarum vocant, deſcendere. Hæc ab Ægyptiis didicit.

Πλάτωνος. Platonis. [Genitivus.] Et Πλατώνειος λόγος, oratio Platonis.

1 Ἐν τῷ Γοργίᾳ] Pag. 313.

2 Περὶ τῆς λήξεων καὶ ἀποκληρώσεων τῶν ψυχῶν] Portus locum hunc ſic verterat, *de ſortitionibus & collationibus animarum.* Nos ineptiis illis valere juſſis, verum ſenſum in verſione expreſſimus.

3 Ὁ μὲν ἀτέλεστος καὶ ἀκάθαρτος ἐν βορβόρῳ κ.] Vide Meurſ. *Eleuſin.* cap. XVIII.

Πλατυγίζει. τοῖς πτεροῖς κρούει. [1]Πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπεῖς. ἄμφω μεγαλοῤῥημοσύνης ῥήματα. ἀντὶ τοῦ, πλαδιᾷς, καὶ ἀλαζονεύῃ. ἀπὸ τοῦ πλατυτέρου μέρους τῆς κώπης, ὃ τῇ θαλάττῃ μᾶλλον προσερείδει, καὶ τύπτον τὸ ὕδωρ τῇ εἰρεσίᾳ κτύπον ἀπεργάζεται, ἡ μεταφορά. κυρίως δὲ πλατυγίζειν ἐστὶ, τὸ ἐπιτιθέναι τὸ πλαταγώνιον τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ, καὶ παίειν τῇ δεξιᾷ, καὶ ἦχον ἀποτελεῖν.

Πλατύνω. αἰτιατικῇ. Πλάτυνον τὸ στόμα σου. δοτικῇ δέ· [2]Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφεθ.

Πλατύπιλος. [3] κυνῆ Θετταλίς. περὶ πίλου λέγει.

Πλαίσιον. [4] τετράγωνος τάξις στρατεύματος. καὶ τὸ ἐκ ξύλων τετραγώνων πῆγμα· ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλαίσια [5] σύμπηκτα. τὰ τῶν ξύλων τετράγωνα, ὥσπερ πλινθία, ἐν οἷς πλινθεύουσι σύμμικτα πρὸς οὐδὲν, ἀλλ' οἷον περιττὰ, καὶ σοφά.

Πλέα. πλήρης. πεπληρωμένη.

Ταύτην μὲν ἄν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.

περὶ κύλικός φησιν· ἐπεὶ μεγάλη ἦν, καὶ πλέα.

Πλέας. πλείους. πεπληρωμένας.

Πλέθρα. μέτρα γῆς. ἤγουν αἱ [6] ἄρουραι. ἢ τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις φασίν. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον [7] πήχεις ξη. διμοιρον.

Πλέθρον. τὸ τοῦ σταδίου ἕκτον μέρος, [8] ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη. ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. ἢ πανταχόθεν ἔχον πόδας λη. καὶ πλεθριαῖον διάστημα. ἔχει δὲ τὸ πλέθρον πόδας ρ. [9] Ξενοφῶν φησι, πλεθριαίους φοίνικας φύεσθαι ἐν Βαβυλῶνι, ἢ καὶ μείζονας σταδίου· πηχῶν υ. † Ἐξέδωκεν ἡ πόλις Ἀθηναίων τὰς θυγατέρας Ἀριστείδου· καὶ Λυσιμάχῳ τῷ παιδὶ δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας ἔδωκε, καὶ γῆς πεφυτευμένης ἐδωρήσατο [10] ὀκτὼ πλέθρα· χερσίμης ἑκατόν.

Πλέκος. τὸ πλέγμα. τὸ πεπλεγμένον σπυρί-

Πλατυγίζει. Alis verberat, vel alas quatit. *Quid ſtrepitas & inania crepas?* Utrumque verbum ſonorum eſt, & magniloquentiæ aptum. Senſus autem eſt, Quid magnificis verbis te jactas? Metaphora ducta eſt a latiore remi parte, quæ aquam maris inter remigandum verberans, ſtrepitum edit. Proprie vero Πλατυγίζειν ſignificat, platagonium ſiniſtræ manui impoſitum dextra ferire, & ſic ſtrepitum edere.

Πλατύνω. Accuſativo jungitur. Dilato. *Dilata os tuum.* Item, dativo: *Dilatet Deus Japheto* [*poſteritatem.*]

Πλατύπιλος. Latus pileus. Sive, galerus Theſſalicus.

Πλαίσιον. Acies quadrata, a quibuſdam etiam πλινθίον, i. e. *laterculus*, dicta: quando milites ad omnia latera ita collocantur, ut longitudo ſuperet latitudinem. Item, pegma quadratum, ex ligno confectum.

Πλαίσια σύμπηκτα. Ligna quadrata compacta, & laterculi formam habentia.

Πλέα. Plena. Repleta. Referta. *Hoc accepto ſtatim aliquis lætetur.* De calice loquitur. Magnus is enim erat, & plenus.

Πλέας. Plures. Plenas.

Πλέθρα. Menſuræ terræ. Plethra. Vel, humida & herboſa loca ſic appellantur. Plethrum autem continet cubitos LXVIII. & duos trientes.

Πλέθρον. Plethrum, ſive ſtadii ſexta pars; quæ eſt cubitorum LXVIII. (Integrum enim ſtadium continet cubitos CDVIII.) quoquoverſum habens pedes XXXVIII. Et πλεθριαῖον διάστ. Intervallum, vel ſpatium plethri. Plethrum autem habet pedes C. Xenophon ait, palmas magnitudine jugeri Babylone naſci, vel etiam majores ſtadio, i. e. cubitis CD. † *Civitas Athenienſium Ariſtidis filias elocavit, & Lyſimacho ejus filio binas drachmas in ſingulos dies dedit, & agri arboribus conſiti octo jugera; arvi vero, centum.*

Πλέκος. Vas ex viminibus, vel alia mate-

1 Πλατυγίζῃ καὶ θαλαττοκοπ.] Ariſtophanes *Equit.* pag. 338. (237. Ed. Baſ. P.)

Τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίζεις;

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt. Conſule Scholia ad illum locum, in quibus pro ῥήματα legitur διήγματα. & προσερείδεται pro προσερείδει. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Μετεωροκοπεῖς.

2 Πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ἰάφ.] *Geneſ.* IX. 27.

3 Πλατύπιλος. κυνῆ Θεσσ.] Nota hæc inverſa eſt. Nam vox πλατύπιλος, quæ hic gloſſæ locum obtinet, interpretatio eſt τῆς κυνῆ Θεσσαλὶς, apud Scholiaſtam Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 282. unde hæc Suidas ſumpſit. Confer nos ſupra ad v. Περιβαλλεῖν, ubi ſimilem compilatoris ἀκρισίαν redarguimus.

4 Πλαίσιον. τετράγωνος τ.] Locus hic turbatus eſt, qui ſic in ordinem redigi debet: Πλαίσιον. τετράγωνος τάξις στρατεύματος, ὅ τινες πλινθίον καλοῦσιν· ὁπόταν πρὸς πάσας &c. Et deinde poſt cætera, καὶ τὸ ἐκ ξύλων πῆγμα. Hunc ordinem in verſione ſecutus ſum.

5 Πλαίσια σύμπηκτα] Ariſtophanes *Ranis*, pag. 249.

Καὶ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύσετε γε.

Ad hunc locum Comici Suidas reſpexit. Vide ibi Scholiaſtam.

6 Αἱ ἄρουραι] In prioribus Edict. legitur, αἱ τοῦ σταδίου ἄρουραι: ſed male. Duæ enim iſtæ voces, τοῦ σταδίου, ſunt omnino ſupervacaneæ, & ab imprudente librario in locum hunc intruſæ, quæ proinde a codicibus MStis recte abſunt.

7 Πήχεις ξη] Aliter Euſtathius ad Il. Ε. & Φ. quippe qui plethro cubitos LXVI. tribuit. Ait enim: Ἔστι δὲ πλέθρον, τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς, πηχῶν ξϛ'. διμοίρου. Secundum Euſtathium ergo ſtadium, cujus ſexta pars eſt plethrum, fuerit cubitorum CD. Cubiti enim LXVI. cum duobus trientibus, ſunt ſexta pars cubitorum CD. Vide etiam notam noſtram ſequentem.

8 Ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη. ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων. ἢ παντ.] Locum hunc & corruptum & male interpunctum eſſe exiſtimo, quem ſic legerim & diſtinxerim: Ὅπερ ἐστὶ πηχῶν ξη. (ὅλον γὰρ τὸ στάδιόν ἐστι τετρακοσίων η.) πανταχόθεν &c. Hæc lectio, quam in verſione expreſſi, plana omnia reddit. Si enim menſura plethri continet cubitos LXVIII. ut Suidas expreſſe hic affirmat; ſtadium integrum, cujus ſexta pars eſt plethrum, cubitos CDVIII. continere oportet. Sexies enim LXVIII. modo dictam ſummam exacte implent. Addit porro Suidas, πανταχόθεν ἔχον πόδας λη: quæ manifeſto falſa ſunt. Scribi enim debet, πανταχ. ἔχ. πόδας ρ': i. e. *ab omni latere habens pedes centum.* Nam plethrum continuiſſe pedes centum, tum ipſe Suidas hoc ipſo loco, tum alii auctores expreſſe tradunt. Confer eruditiſſ. Perizonium ad Ælian. lib. III. cap. I.

9 Ξενοφῶν φησι] Lib. VII. *de Inſtit. Cyri*, pag. 190. ſed ubi hiſtoricus ille tantum dicit, palmas plethri, non etiam ſtadii longitudinem excedentes, Babylone naſci.

10 Ὀκτὼ πλέθρα] MS. A. habet, ν' πλέθρα, i. e. *quinquaginta plethra.* At Plutarchus in *Ariſtide* ſub finem, *centum plethra* γῆς πεφυτευμένης Ariſtidis filio ab Athenienſibus donata fuiſſe ſcribit.

δίον·

διον. ὡς ἀπὸ τοῦ βλέπω, βλέπος, βλέπεος, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥέω, ῥέος. [1] Αἰσχύλος·

Ὁδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέος.

οὕτω καὶ πλέκος. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἔχθιστον πλέκος.

καὶ αὖθις·

[3] Τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχεις πλέκους δέος;

ria contextum. Sporta plexa. Ut enim a βλέπω, video, formatur neutrum βλέπος, aſpectus; & a ῥέω, fluo, ῥέος, fluxus, vel aqua fluens: (Æſchylus: *Viatori ſitienti aqua fontana:*) ſic etiam [a πλέκω deducitur] πλέκος. Ariſtophanes: *Averſor inimici viri inimiciſſimam ſportulam.* Et iterum: *Quid vero, miſer, ſportula hac opus habes?*

Πλεκοῦν. τὸ συνουσιάζειν. παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

[4] Στύοιντ' ἂν ἄνδρες, κἀπιθυμοῖεν πλεκοῦν.

κατὰ δὲ μετάθεσιν, πλεκοῦν, καὶ σπεκλοῦν, τὸ αὐτό. τάττεται [5] δὲ τὸ πλεκοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσιάζειν, οὐχ ὡς προηγουμένως τοῦτο σημαινομένου τάττεσιν, ἀλλ' ὁμοίως πολλοῖς συμβολικοῖς σωματοποιοῦντες, καὶ μάλιστα ἐν οἷς τὸ εὐσχημονεῖν ἐνίσταται). Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὐκ ἂν διαλεχθείην διεσπεκλωμένῃ

[6] Ὑπὸ μυρίων ἐτῶν γε καὶ τρισχιλίων.

Πλεκοῦν. Cum fœmina coire, vel rem habere. A πλέκεσθαι, implicari. *Arrigant penem viri, & coitum appetant.* Per metatheſin vero πλεκοῦν & σπεκλοῦν idem [ſignificant.] Πλεκοῦν autem ponitur pro, coire cum fœmina, non quod vere & proprie iſtud ſignificet: ſed verbum hoc confictum eſt, æque ac multa alia, obſcure & per ambages rem aliquam notantia; quibus utimur, cum rem aperte eloqui pudor vetat. Ariſtophanes *Pluto*: *Non commutem verba cum muliere, a decies ter mille annis ſubagitata.*

Πλεονεκτῶ. τὸ πλέον ἔχω. γενικῇ. καὶ τοῦ Θουκυδίδου λόγων πλεονεκτεῖ. Πλεονεκτῶ δὲ, τὸ ἀδικῶ, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ, Πλεονεκτεῖ ἡμᾶς ὁ Διάβολος.

Πλεονεκτῶ. Plus habeo. Superior ſum. Vinco. Genitivo jungitur. *Thucydidem eloquentia ſuperat.* Πλεονεκτῶ vero, cum ſignificat, fraudo, accuſativum adſciſcit. Ut, *Diabolus nos fraudat.*

Πλεονεξία. ἡ ὑπὲρ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ πλείονος βλάβη, παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. παρὰ δὲ Διονυσίῳ τῷ Ἁλικαρνασσεῖ, πλεονεξία, ἡ νίκη. Οὐδ' ὅσα λάθρα τῶν ἀντιπολεμίων χωρία εἰς πλεονεξίαν εὔθετα σφετερίσασθαι ἤθελον οἱ στρατιῶται.

Πλεονεξία. Pluris habendi cupiditas, ſive avaritia apud Apoſtolum ita vocatur. At apud Dionyſium Halicarnaſſeum ſic dicitur victoria. *Nec ulla hoſtium loca, quamvis non parum ad victoriam conſequendam momenti allatura, milites ſibi vendicare voluerunt.*

Πλεονεξία. παρὰ τοῖς ῥήτορσιν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν παρὰ τὸ δίκαιον ἀξιούντων πλέον ἔχειν, καὶ τὸ πλεονεκτεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ βελτίονος ἑκάτερον αὐτῶν ἔταξαν, ὅταν τοῦ ἀγαθοῦ πλέον ἔχῃ τις ἑτέρων. [7] Σοφοκλῆς·

Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννί, καὶ τέχνη τέχνης

Ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ

Ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πλεονεξία. Πλεονεξία & πλεονεκτεῖν apud Oratores non ſolum dicitur de illis, qui præter jus plus ſuo habere cupiunt, [& alios fraudant:] ſed utrumque vocabulum in bonam etiam partem accipitur, cum quis bono aliquo alios ſuperat. Sophocles: *O divitiæ, & tyrannis, & ars arti præſtans propter opes! Quanta apud vos invidia ſervatur!*

Πλεῦνος. ἀντὶ τοῦ, πλείονος. Ἡρόδοτος· Ὡς δὲ οὐ πλεῦνός τε ἐδέετο ἡ πολιορκίη, ἀπηλλάσσοντο.

Πλεῦνος. Pro πλείονος. Pluris. Majoris. Herodotus: *Cum autem obſidio longiorem [moram] requireret, hoſtes diſceſſerunt.*

Πλευρῖτις. νόσος.

Πλευρῖτις. Pleuritis. Morbus, [ſic dictus.]

Πλειάς. τὸ ἑξάστερον.

Πλειάς. Plejas. Sive, ſidus ex ſex ſtellis conſtans.

Πλεῖαι. αἱ πεπληρωμέναι.

Πλεῖαι. Plenæ. Repletæ. Refertæ.

Πλεῖν. πλέον. [8] Ἀριστοφάνης·

Καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων.

Καὶ [9] αὖθις·

Ἀποπατησόμενοί γε πλεῖν ἢ μύριοι.

Καὶ [10] αὖθις·

—— Πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον,

Πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

καὶ αὖθις· [11] Πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα Εὐριπίδης. ἀν-

Πλεῖν. Plus. Amplius. Ariſtophanes: *Et hoc plus quam decem millia ſtaterum valet.* Et iterum: *Ventrem exoneraturi plus quam decies mille.* Et iterum: *Multo enim eſt concinnius, prius cacare plus quam triginta dies.* Et iterum: *Atqui ſunt hic alii adoleſcentuli, plures quam decies mille, qui tragœdias ſcribunt, Euripide plus quam ſtadio loquaciores.* [Stadii mentionem fecit,] quaſi de curſu loqueretur.

1 Αἰσχύλος] *Agamemn.* p. 203. Ed. Henr. Steph. ut Port. monuit.
2 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 660. (453. Ed. Baſ. *P.*)
3 Τί δ', ὦ τάλας γ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* p. 393. (280. Ed. Baſ. *P.*)
4 Στύοιντ' ἂν ἄνδρ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Lyſiſtrata*, pag. 844. (544. Ed. Baſ. *P.*)
5 Τάττεται δὲ τὸ πλεκοῦν ἐπὶ τοῦ συνουσ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 104. (51. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi ὀνοματοποιοῦντες rectius legitur pro σωματοποιοῦντες.
6 Ὑπὸ] Potius, ἀπό.
7 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 168. ut Portus monuit. Cæterum, exemplum hoc nihil facit ad v. Πλεονεξία.
8 Ἀριστοφάνης] *Nubib.* pag. 182. (111. Ed. Baſ. *P.*)
9 Καὶ αὖθις] Ariſtoph. *Pluto*. pag. 113. (54. Ed. Baſ. *P.*)
10 Καὶ αὖθις] Ariſtoph. *Eccleſiaz.* pag. 748. (503. Ed. Baſ. *P.*)
11 Πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα Εὐρ.] Locus hic & corruptus eſt & turbatus, qui apud Ariſtoph. *Ranis*, pag. 215. (134. Ed. Baſ. *P.*) recte ſic legitur & diſtinguitur:

Οὔκουν ἕτερ' ἔστ' ἐνταῦθα μειρακύλλια,
Τραγῳδίας ποιοῦντα, πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐριπίδου πλεῖν ἢ σταδίῳ λαλίστερα.

τὶ τοῦ, πλέον φλυαρώτερα. ὡς ἐπὶ δρόμου. Ἀριστοφάνης· Ἔτ' ἔστ' ἐνθάδε μειρακύλλια τραγῳδίας ποιοῦντα πλεῖν ἢ μύρια. καὶ [1] αὖθις· Πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμόν.

Et iterum: *Plures quam ſexcentos numero*

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι. παρὰ [2] τὸ Ὁμηρικόν·

Αἶψα γὰρ ἐν κακότητι βροτοὶ καταγηράσκουσι.

καὶ ἐν Ἡσιόδῳ· Ὠμῷ γήραϊ δῶκε. διὰ τὴν ἀηδίαν οὖν γηράσκω, φησὶν [3] Ἀριστοφάνης·

Ὅταν τι τούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.

Πλεῖν ἢ ἐνιαυτῷ πρεσβ. *Amplius quam anno ſenior diſcedo.* Hoc dictum eſt juxta illud Homericum: *Statim enim in calamitatibus mortales conſeneſcunt.* Et apud Heſiodum: *Crudæ ſenectuti tradidit.* Propter triſtitiam igitur & mœrorem ſeneſco, inquit Ariſtophanes. *Cum aliquid harum argutiarum video, amplius quam anno ſenior diſcedo.*

Πλείονος. πλειοτέρου.

Πλείονος. Pluris.

Πλειόνων. τῶν νεκρῶν. [4] Γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων.

Πλειόνων. Plurium. Id eſt, mortuorum. *An anus, quæ reſurrexit a mortuis?*

Πλειών, πλειῶνος. ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ πληροῦσθαι τοὺς [5] χαιρούς. Ἐκ πολλοῦ πλειῶνος. ἤγουν, ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Πλειών. Annus. [Sic dictus,] quod in eo compleantur tempora. Ἐκ πολλοῦ πλ. *A multo tempore.*

Πλεισθένης.

Πλεισθένης. Pliſthenes. [Nomen proprium.]

Πλειστηριάσας. πλείονος πωλήσας, οὗ ὠνήσατο. Ἐποίει δὲ τοῦτο, καὶ μεταμελόμενος προσεποιεῖτο γεγονέναι, πλειστηριάζων αὐτούς. καὶ [6] πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ, ὑπερβαλόντες ἐν τῇ τιμῇ τῶν πιπρασκομένων. οὕτω Λυσίας, καὶ Πλάτων ὁ κωμικός.

Πλειστηριάσας. Qui rem aliquam pluris vendidit, quam emit. *Et hoc faciebat, & ſe pœnitentia duci ſimulabat, quod eos pluris venderet.* Et πλειστηριάσαντες, qui res majori pretio vendunt, quam par eſt. Sic Lyſias, & Plato Comicus.

Πλειστοβολεῖν λέγουσιν, ὡς ἡμεῖς, Ἀττικοί.

Πλειστοβολεῖν. Talis ludere. Sic Attici dicunt, ut & nos.

Πλειστοδόκεια. [7] ἡ πλείστη δόκησις.

Πλειστοδόκεια. Nimia opinio.

Πλεῖστον ὅσον. πολύ.

Πλεῖστον ὅσον. Quam plurimum. Multum.

Πλειστώναξ. ὄνομα κύριον.

Πλειστώναξ. Pliſtonax. Nomen proprium.

Πλείτω.

[8] Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῇ πόλει,

Ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἐς κόρακας, εἰ βούλεται.

Πλείτω. Naviget. [Ariſtophanes:] *Non enim copiis noſtris imperans, urbi illuſerit, ſed naviget ſolus ad corvos, ſi velit.*

Πληγαί. ὅτι ἐν μ'. ἡμέραις γεγόνασιν αἱ κατ' Αἴγυπτον πληγαί.

Πληγαί. Plagæ. Intra quadraginta dies Ægyptiacæ plagæ acciderunt.

Πλῆθος. παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ ἐπ' ὀλίγων λέγεται.

Πλῆθος. Multitudo. Numerus. Hæc vox apud Thucydidem de paucis etiam dicitur.

Πλήθουσα [9] ἀγορά. ὥρα τρίτη. Ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. λέγεται καὶ πληθυούσης ἀγορᾶς. Πληθυούσης ἀγορᾶς, ἐν μέσῳ στὰς, εἶπε.

Πλήθουσα ἀγορά. Forum plenum, vel frequens. Id eſt, hora tertia. *Velitabantur circa illud tempus, quo forum hominibus frequens eſſe ſolet.* Dicitur etiam πληθυούσης ἀγορᾶς. Ut, *Illo tempore, quo forum hominibus frequens eſſe ſolet, in medio ſtans dixit.*

Πληθώρα. ἡ πλησμονή. καὶ, Πληθωρεῖται ὁ Νεῖλος. ἤγουν, πληθύνεται.

Πληθώρα. Abundantia. Plena copia. Et, Πληθωρεῖται ὁ Νεῖλ. Nilus repletur, ſive exundat.

Πληθύουσιν. αὐξάνουσι. πλεονάζουσι. Χρόνῳ δὲ ὕστερον πληθύουσι τοῖς Μινύαις εἰς ὕβριν ἐχώρησαν, βασιλείας τε ἀντεποιοῦντο.

——— [10] Καί σ' ὁ πληθύων χρόνος

Γέροντ' ὁμοῦ τίθησι, καὶ τοῦ νοῦ κενόν.

Πληθύουσι. Augentur. Creſcunt. Multiplicantur. *Poſtea vero Minyæ numero hominum aucti, inſolenter ſe geſſerunt, regnumque affectarunt.* [Et Sophocles.] *Et te creſcens ætas ſenem ſimul reddit, & mente caſſum.*

Πληϊάς. [11] τὸ ἄστρον.

Πληϊάς. Pleias. Nomen ſideris.

1 Καὶ αὖθις] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Baſ. P.)

2 Παρὰ τὸ Ὁμηρικόν] Imo Ἡσιόδειον. Verius enim hic legitur apud Heſiodum in Ἔργοις.

3 Φησὶν Ἀριστοφάνης] *Ranis*, ſub initium.

4 Γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλ.] Ariſtophanes *Eccleſiaz.* pag. 756. (509. Ed. Baſ. P.)

Ἡ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν νεκρῶν.

Sed metri gratia ſcribendum eſt, ——— παρὰ τῶν πλειόνων: ut hic apud Suidam recte legitur. Nam τῶν νεκρῶν eſt interpretatio vocis πλειόνων, quæ hodie locum gloſſæ apud Comicum male occupat.

5 Τοὺς χαιρούς] Heſychius, τοὺς καιρούς.

6 Πλειστηριάσαντες, ἀντὶ τοῦ ὑπερβ.] Ex Harpocratione.

7 Πλειστοδόκεια] Aliter vocem hanc interpretatur Etymologus: quem vide.

8 Οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατ.] Duo hi verſus Trochaici leguntur apud Ariſtophanem *Equit.* pag. 360. (155. Ed. Baſ. P.)

9 Πλήθουσα ἀγορά] Vide ſupra v. Περὶ πλήθουσαν ἀγοράν.

10 Καί σ' ὁ πληθύων χρ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 302. ut Portus monuit.

11 Πληϊάς] Vide paulo ante v. Πλειάς.

Πλῆκται. πολεμικοί. Εἰσὶ δὲ πλῆκται ἀγαθοὶ καὶ παρὰ Βακχαίοις.

Πλῆκται. Pugnaces. Bellicoſi. Manu ſtrenui. *Sunt autem & apud Bacchæos viri bellicoſi.*

Πλῆκτρον. ὅπλον περιετίθεσαν τοῖς ἀλεκτρυόσι χαλκοῦν ἐν τῷ μάχεσθαι. καὶ παροιμία· [1] Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντήριον. κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, οἷς μάχονται. πλῆκτρα οὖν, τὰ ἐμβαλλόμενα χαλκᾶ τοῖς ἀλεκτρυόσι.

Πλῆκτρον. Aculeus, ſive calcar æreum, quo galli gallinacei pugnaturi armabantur. Et proverbium: *Tolle calcar, quo vim propulſes.* Nam & illi calcaria habent, quibus pugnant. Πλῆκτρα igitur dicuntur calcaria ærea, quæ gallis gallinaceis adduntur.

Πλημμέλεια.

Πλημμέλεια. Peccatum.

Πλημμελεῖν. τὸ ἀτακτεῖν, καὶ ὑβρίζειν, καὶ ῥαθυμεῖν. καὶ πλημμελές, τὸ ἐκμελές, καὶ ῥάθυμον, καὶ ἀπαίδευτον. [2] Λύσις· Τὸ δὲ ἄχρηστον, Φίλον ὁμολογεῖν, πλημμελές, πλημμελῶς ἂν δόξειε λέγειν. † Ὁ δὲ διὰ τὸ οἰκεῖον πλημμέλημα ὑπ' ἐμοῦ παυθήσεται τῆς ἀρχῆς. τουτέστι, πταῖσμα. † Τὸν δὲ κεκτημένον τὸ νωτοφόρον ζῶον, ὀπίσω τραπέσθαι ἐκέλευον, καὶ ἐπανορθοῦσθαι τοῦ πλημμελήματος.

Πλημμελεῖν. Peccare. Sive petulanter & inſolenter ſe gerere, animoque eſſe ſegni & diſſoluto. Et πλημμελές, diſſolutum, ignavum, diſciplinæ expers. * * * * * * * *Ille vero propter peccatum ſuum magiſtratu a me movebitur.* † *Dominum vero jumenti reverti, & peccatum ſuum corrigere jubebam.*

Πλήμη. [3] ἡ πλημμύρα τῆς θαλάσσης. καὶ πλημμυρίς, ἡ ταραχή.

Πλήμη. Maris inundatio. Maris æſtus. Et πλημμυρίς. Agitatio fluctuum.

Πλῆμναι. αἱ χοινικίδες τοῦ ἅρματος.

Πλῆμναι. Modioli rotarum.

Πλήν. ἐπίρρημα.

Πλὴν. Adverbium. Præter. Præterquam.

Πλῆντο. ἐπληροῦντο. [4] Πλήρεσιν ἱστίοις εἰς τὴν αὐτοῦ Φιλοσοφίαν ἀφῆκεν. ἀντὶ τοῦ, παντὶ σθένει, πάσῃ δυνάμει, ὅλῃ ψυχῇ.

Πλῆντο. Replebantur. Implebantur. *Plenis velis ad Philoſophiam contendit.* Id eſt, toto robore, totis viribus, toto animo.

Πλήρης. ὁ πεπληρωμένος. καὶ οἱ πλήρεις, πληθυντικόν. καὶ πλήρης, ἐπίρρημα.

Πλήρης. Plenus. Repletus. Et πλήρεις, pleni. Et πλήρες, adverbium.

Πληρῶ. αἰτιατικῇ. ὡς τό, [5] Ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι. Πληροῦμαι δέ, γενικῇ. Σκότου καὶ δίνης πληροῦται τὰς ὄψεις.

Πληρῶ. Accuſativo jungitur. Impleo. Repleo. Ut, *Implevit domum, ubi ſedebant.* At πληροῦμαι, genitivo gaudet. *Oculi ejus caligine & vertigine replentur.*

Πληρώματα. [6] ὁ τῶν νηῶν φόρτος. Ὁ δὲ ἀναλαβὼν τὰ πληρώματα, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους, ἧκεν εἰς τὴν Ῥώμην. πλήρωμα, καὶ οἱ ἐπιβάται. [7] Τὴν δὲ ναῦν καταρτίσαντες πληρώμασιν ἐπιλέκτοις. καὶ αὖθις· Παρεκόμιζον χρείας τοῖς πληρώμασι. καὶ [8] Ἀριστοφάνης· Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια.

Πληρώματα. Navium onera. Navium ſarcinæ. *Ille vero aſſumptis navium oneribus, & captivis, Romam ivit.* Πλήρωμα etiam vocantur remiges, ſive, milites claſſiarii. *Cum autem navem inſtruxiſſent delecta manu militum & remigum.* Et iterum: *Res neceſſarias militibus claſſiariis afferebant.* Et Ariſtophanes: *Horum ſumma talenta circiter bis mille implet.*

Πληρωτής. [9] Δημοσθένης κατ' Ἀριστογείτονος. Πληρωτὰς ἐκάλουν, τοὺς ἀποδιδόντας τὸν ἔρανον τοῖς ἤτοι λαχοῦσιν, ἢ ἐωνημένοις. εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.

Πληρωτής. Demoſthenes in oratione contra Ariſtogitonem. Πληρωτὰς vocabant eos, qui eranum reddebant iis, qui vel ſortito eum acceperant, vel emerant. Hi autem fuerint illi, qui apud nos Ἐρανάρχαι, i. e. Erani præfecti, appellantur.

Πλησιαίτερος. ὁ πλησίον ὤν.

Πλησιαίτερος. Qui prope eſt. Propinquus.

Πλησίον. ἐγγύς.

Πλησίον. Juxta. Prope.

Πλήσιος. [10] τὰ παρὰ μέλλοντα γινόμενα, παρο-

Πλήσιος. Vicinus. Propinquus. Quæ a Fu-

1 Αἶρε πλῆκτρον ἀμυντ.] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 576. (397. Ed. Baſ. *P.*)

——Αἶρε πλῆκτρον, εἰ μαχεῖ.

Scholiaſta ad illum locum: Πλῆκτρον, ὅπλον ἀμυντήριον. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων, κἀκεῖνοι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα, ἐν οἷς μάχονται. ἃ ἡμεῖς κέντρα λέγομεν τῶν ὀρνίθων, ἐκεῖνοι πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσιν ἔμβολα χαλκᾶ τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων. Hinc Suidas ſupplendus eſt.

2 Λύσις· τὸ δὲ ἄχρ.————δόξειε λέγειν] Hæc corrupta ſunt, & mutila: quorum verſionem proinde prætermiſi.

3 Πλήμη] An potius, πλήσμη? Scholiaſta Apollonii Rhodii ad lib. 1. v. 757. Διαφέρει πλήμνη καὶ πλήσμη. ἡ μὲν γὰρ τὴν χοινικίδα σημαίνει τοῦ τροχοῦ. ἡ δὲ πλήσμη, τὴν πλημμύραν τοῦ ποταμοῦ. διόπερ παρ' Ἡσιόδῳ οὕτως ἀναγνωστέον,

Αὐτὸς δ' ἐν πλήσμῃσι διίπετέος ποταμοῖο

καὶ οὐχ, ὥς τινες, ἐν πλήμνῃσι.

4 Πλήρεσιν ἱσ.] Exemplũ hoc pertinet ad vocem ſequentẽ πλήρης.

5 Ἐπλήρωσε τὸν οἶκ.] *Actor.* cap. II. v. 2.

6 Ὁ τῶν νηῶν φόρτος] Ad hanc interpretationem probandam nihil facit exemplum ſequens, quippe in quo vox πλήρωμα potius ſignificare videtur, ut communiter ſignificare ſolet, militem claſſiarium, vel remiges.

7 Τὴν δὲ ναῦν καταρτ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. 1. cap. XLVII.

8 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 477. (334. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίγνεται ἡμῖν.

Ad ſenſum hujus loci aſſequendum opus eſt, ut ipſum Comicum adeas.

9 Πληρωτής. Δημοσθένης κατ' Ἀριστογ.] Ex Harpocratione. Confer Salmaſium *de Uſuris*, pag. 678. 679.

10 Πλήσιος. τὰ παρὰ μέλλ.] Hæc omnia leguntur etiam apud Etymologum v. Ἀσπάσιος: ubi nonnulla rectius.

παρο-

παροξύτονα. τὸ ἀνεψιὸς, καὶ δεξιὸς, ὀξύνονται. [1] τὸ δὲ πλήσιος, ἀπὸ τοῦ πλητὸς, πλήπος· ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος· τροπῇ τοῦ τέλους· οὐ γέγονε δὲ τὸ πλήσιος παρὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ Λάκωνες τὰ παρὰ μέλλοντα εἰς τ οὐ τρέπουσιν, [2] ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ σ· ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος, ἐνιαύπος λέγουσιν. [3] ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ. πλοῦτος, πλούσιος, πλούπος. τὸ δὲ πλήσιος, πλήπος, λέγουσιν. ὥστε οὐ παρὰ μέλλοντα.

túro derivantur, acutum habent in antepenultima. At ἀνεψιὸς, & δεξιὸς, in ſyllaba ultima acuuntur. Πλήσιος vero deducitur a πλητός. Inde enim fit πλήπος, [& mutato τ in σ, πλήσιος:] ut ab ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, mutata ultima ſyllaba τος in σιος. Τὸ πλήσιος autem non eſt deductum a Futuro. Lacones enim vocabula a Futuro derivata, [& in σιος deſinentia,] non vertunt in πος; ſed ea, quæ a nominibus in τος deducuntur, & in σιος deſinunt: ut ἐνιαυτὸς, ἐνιαύσιος, pro quo dicunt ἐνιαύπος, prioris literæ τ memoriam renovantes. Sic πλούπος dicunt, pro πλούσιος, quod a πλοῦτος. Et pari modo, πλήπος, pro πλήσιος. Quare nomen hoc a Futuro deductum non eſt.

Πλησίστιος. ὁ οὔριος ἄνεμος, ὁ πληρῶν τὸ ἄρμενον.

Πλησίστιος ἄνεμος. Ventus ſecundus, qui vela navis implet.

Πλησιφαής. ἡ πληροσέληνος ἡμέρα.

Πλησιφαὴς ἡμέρα. Plenilunii dies.

Πλίγματα. [4] τὰ πατήματα. καὶ πλίξ, τὸ βῆμα. παρὰ [5] Ἀριστοφάνει.

Πλίγματα. Gradus. Paſſus. Et πλίξ, greſſus. Apud Ariſtophanem.

Πλινθεύεται. ἐξαπατᾶται. ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ.

Πλινθεύεται. Decipitur. Fallitur. [Tranſlatio ducta eſt] a luto, quod omnis ſenſus expers eſt.

Πλινθεία. ἐκ τοῦ πλινθεύω. ἡ πλίνθευσις.

Πλινθεία. Laterum coctio. A πλινθεύω, lateres formo.

Πλινθεῖον. [6] ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλίνθοι πλάττονται. οὕτω Λυσίας.

Πλινθεῖον. Locus, ubi formantur lateres. Ita Lyſias.

Πλινθίον. [7] παρατάξεως εἶδος. Αὐτὸς δὲ ἐν πλινθίῳ ἄγων τὴν στρατιὰν, βάδην ἐπορεύετο.

Πλινθίον. [Laterculus. Item,] genus aciei, [ſic dictæ a forma laterculi.] *Ipſe vero quadrato agmine exercitum ducens, paulatim iter faciebat.*

Πλίνθος. παροιμίαι τρεῖς· Πλίνθους πλύνεις· Χαμαὶ ἀντλεῖς· Φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἀνηνύτων, καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

Πλίνθος. Later. Proverbia tria: *Lateres lavas: Humi hauris: Lentem ſecas.* Dicitur de rebus, quæ fieri non poſſunt, & irrito conatu tentantur, nec unquam contingunt.

Πλίνθος. Ὅτι [8] Ἄγις ὁ Παυσανίου, ἐμβαλών ποτε ἐς τὴν Μαντινειακὴν, αὐτοὺς μὲν κατέκλεισε, τὸν δὲ παραρρέοντα ποταμὸν εἰς τὸ τεῖχος παρατρέψας, παρέλυσεν. ἦν γὰρ ἐξ ὠμῆς πλίνθου, ἥτις πρὸς μὲν τὰς ἑλεπόλεις ἀσφαλεστέρα ἐστὶ τῆς ὀπτῆς, καὶ τῶν λίθων. οἱ μὲν γὰρ κατάγνυνται, καὶ ἐκπηδῶσι τῶν ἁρμονιῶν· ἡ δὲ ὠμὴ πλίνθος οὐχ ὁμοίως πονεῖ. διαλύεται δὲ ὑπὸ ὕδατος, οὐχ ἧσσον, ἢ ὑπὸ ἡλίου κηρός.

Πλίνθος. Later. *Agis, Pauſaniæ filius, aliquando irruptione in agrum Mantinenſium facta, ipſos in oppido concluſit, fluviumque præterfluentem e curſu ſuo in murum avertit, eumque ſic diſſolvit. Erat enim ſtructus ex latere crudo, qui quidem adverſus vim machinarum bellicarum firmior eſt coctili & lapidibus; (hi enim confringuntur, & ex compagibus ſuis exiliunt:) later vero crudus non quidem eidem incommodo obnoxius eſt; at ab aqua, haud ſecus ac a Sole cera, diſſolvitur.*

Πλινθωτὸν, ἢ πλινθεία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ, ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ Γρύλλου, [9] πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πλινθωτὸν, vel πλινθεία. Sic dicitur, cum quis aciem ea forma quadrata inſtruit, quam Xenophon Grylli filius πλαίσιον ἰσόπλευρον appellat.

Πλίξ. [10] τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ πλίγματα, τὰ [11] πατήματα.

Πλίξ. Gradus. Greſſus. Paſſus. Apud Ariſtophanem. Et πλίγματα, ſaltus.

1 Τὸ δὲ πλήσιος, ἀπὸ τοῦ πλητὸς, πλ.] Etymologus loco laudato: Τὸ δὲ πλήσιος ἀπὸ τοῦ πλητὸς ἔχει μετὰ τὸν χρόνον. ὁ γὰρ ἄπλητος, ὁ ἀπροσπέλαστος. πλητὸς. πλήσιος, ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, &c.

2 Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ σ.] Scribe, ut apud Etymologum, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ τ εἰς τὸ σ.

3 Ὑπόμνημα διδόντες τοῦ πρώτου τ.] Etymologus: Ὑπόμνησιν διδόντες τοῦ προτέρου τ.

4 Πλίγματα. τὰ πατ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 381. (270. Ed. Baſ. *P.*) ubi pro πατήματα, quod corruptum eſt, recte legitur πηδήματα. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Περιβάδην.

5 Παρὰ Ἀριστοφάνει] Falſum eſt vocem πλίγματα apud ipſum Ariſtophanem legi: quippe quæ tantum legitur apud Scholiaſtam ejus loco laudato.

6 Πλινθεῖον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ αἱ πλ.] Ex Harpocratione.

7 Πλινθίον] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. male, πλινθεῖον, per diphthongum ει.

8 Ὅτι Ἄγις ὁ Παυσανίου, ἐμβ.] Hæc ſumpta ſunt ex Pauſaniæ *Arcadicis*, pag. 467. ubi pro Ἄγις legitur Ἀγησίπολις, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἄγις, ubi totus hic locus αὐτολεξεὶ etiam legitur.

9 Πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ] Xenophon lib. III. Ἀναβ. pag. 310. Ἔνθα δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ τάξις εἴη, πολεμίων ἑπομένων. i. e. *Ibi tum animadverſum eſt a Græcis, agmen quadratum æqualium laterum non ſatis eſſe commodam aciem, ſi hoſtes pone ſequantur.* Ad hunc locum Suidas reſpexit. Huc ſpectat nota illa Thomæ Magiſtri: Πλινθίον, οὐδεὶς Ἀττικίζων εἶπεν, ἀλλὰ πλαίσιον.

10 Πλίξ. τὸ βῆμα. παρὰ Ἀριστ.] Vide paulo ante v. Πλίγματα, & quæ ibi notavimus.

11 Τὰ πατήματα] Lege, τὰ πηδήματα.

Πλίξ.[1] ἔνθεν καὶ τὸ περιβάδην, ἀμφιπλὶξ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος·

Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.

ἔλεγον δὲ πλίξιν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἀντίχειρος εἰς τὸν λιχανὸν δάκτυλον διάστημα· καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν.

Πλὶξ. Eundo. Hinc ἀμφιπλὶξ, quod ſignificat circumeundo: apud Sophoclem *Triptolemo*. Et Homerus: *Illæ vero & bene currebant, & bene pedibus progrediebantur.* Πλὶξ etiam dicebatur intervallum, quod eſt inter pollicem & digitum indicem. Item, os inter femora.

Πλοΐζει.[2] πορεύεται. πλοῦς γὰρ, καὶ ἡ ὁδός.

Πλοΐζει [Interdum ſignificat,] proficiſcitur, vel iter facit. Πλοῦς enim de itinere terreſtri etiam dicitur.

Πλοΐκὴ, καὶ πλώϊμος θάλασσα.

Πλοΐκὴ & πλώϊμος θάλασσα. Mare navigabile.

Πλώϊμα. πλευστικά. ἢ τὰ πλοῖ πεμπόμενα. Ἦρος δὲ ἀρχομένου, ἐπεὶ πλώϊμα εἶναι ἐδόκει, πρῶτον μὲν ἐκπέμπουσι Μαυρουσίων τινάς.

Πλώϊμα. Navigabilia. Vel ea, quæ claſſe, ſive navibus aliquo mittuntur. [Dicitur etiam de opportuno navigandi tempore.] *Veris autem initio, cum commodũ navigandi tempus eſſe videbatur, primum Mauruſios quoſdã emittunt.*

Πλοκαμίς.

Ἀντὶ δέ σοι πλοκαμῖδος, Ἑκηβόλε, κάλλος ἐπείη.

Πλοκαμίς. Cæſaries. Coma. Cincinnus. *Tibi vero, Apollo, pro cincinno pulchritudo inſit.*

Πλόκιον Γοργόνος. τὸν δοθέντα πλόκαμον τῆς Γοργόνος Ἀστερόπῃ τῇ Κηφέως· καθ' ὃν χρόνον Κηφεὺς Ἡρακλεῖ συνεστράτευσεν εἰς Λακεδαιμονίαν, ἵνα τούτου ἀποδημοῦντος, ἡ πόλις ἀπόρθητος μείνῃ.

Πλόκιον Γοργόνος. Cincinnus Gorgonis. Hic datus eſt Aſteropæ, Cephei filiæ, quo tempore Cepheus cum Hercule expeditionem in agrum Laconicum ſuſcepit; ne eo abſente urbs a quoquam caperetur.

Πλόκον. πλέγμα ἐκ τριχῶν.

——————Ἄρτεμι,
Σοὶ πλόκον οἰκείας τόνδ'[3] ἀνέθηκε κόμας
Παρθένος, ἱμερτοῦ κειραμένη πλοκάμου.

Πλόκον. Capillorum nexum. Cincinnum. [In Epigrammate:] *Diana, tibi cincinnum hunc ex coma propria plexum dicavit virgo, amabiles capitis crines detondens.*

Πλόκον. πλόκαμον.

[4] Οὕτως ὅπως περ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

Πλόκον. Cincinnum. *Sic ut hunc ego ſeco cincinnum.*

Πλόος. ὁ πλοῦς.

Πλόος. [Et per contractionem,] πλοῦς. Navigatio.

Πλουθυγίειαν. [5] ἔμιξε τὰ δύο Ἀριστοφάνης, δι' ὧν μάλιστα οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι, καὶ δοκοῦσι τὸν βίον ἐπανορθοῦσθαι· ἐκ τούτου ἔμφασιν εὐδαιμονίας ἐμφαίνων. Εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα. τουτέστι, καὶ τὰς ἄλλας ἡδονὰς, δι' ὧν γέλως ἐστὶ, καὶ χορείας, καὶ εὐωχίας.

Πλουθυγίειαν. Opulentiam cum ſanitate conjunctam. Ariſtophanes duas res commiſcuit, quibus homines maxime gaudere ſolent, & quibus ſi fruantur, recte & ex ſententia ſibi vitam agere videntur: idque ideo, ut efficaci aliquo vocabulo vim beatitudinis exprimeret. *Opulentiam cum ſanitate conjunctam, felicitatem, victum, pacem, juventutem, riſum.* Id eſt, & cæteras voluptates, quæ homines ad riſum, & choreas, & convivia invitant.

Πλουθυγίειαν. [6] Ἀριστοφάνης· Δώσομεν ἡμῖν ὑμεῖς αὐτοῖς τε, παισὶ, παίδων τε παισὶ, πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν, βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα, χορείαν, θαλίαν, γάλα ὀρνίθων· ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν. οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Πλουθυγίειαν. Opulentiam cum ſanitate conjunctam. Ariſtophanes: *Dabimus vobis ipſis, & liberis, liberorumque liberis, opulentiam cum ſanitate conjunctam, felicitatem, victum, pacem, vigorem juvenilem, riſum, choreas, convivia, lac gallinarum; ita ut copia bonorum ſatietatem vobis allatura ſit. Adeo divites omnes eritis.*

Πλουμβάτοις. μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν.

Πλουμβάτοις. Plumbatis, ſive pilis plumbeis: ſecundum gloſſam.

1 Πλίξ. ἔνθεν καὶ τὸ περιβ.] Ex Enarratore Comici ad *Acharnenſ.* pag. 382. (270. Ed. Baſ. *P.*)

2 Πλοΐζει] Alias, πλωΐζει, per ω. Cæterum, ſenſus hujus loci, quem Portus non fuerat aſſecutus, eſt is, quem in verſione expreſſimus. Πλοῦς enim interdum de itinere terreſtri etiam dicitur, ut Græci magiſtri inculcant. Heſychius v. Πλοῦς: Ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν πλοῦν ἔλεγον. Plenius Scholiaſta Nicandri ad *Theriaca* pag. 17. Βαιὸν δὲ πλόον. Νῦν τὴν ὁδὸν τὴν πεζὴν, τὴν πορείαν. Οὕτω γὰρ καὶ Ἀντίμαχος εἶπε·

Τοῖσι δ' ἂν ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισιν.

ὡς δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Γήρᾳ. γυναῖκα ποιήσας ἐπὶ ζεύγους ὄνων ὀχουμένην, παραινεῖ τινὰ ἐρῶντα αὐτῆς, ἢ καὶ ἐρεθίζουσά φησι πρὸς αὐτόν· Ἀπόπλευς πὼν ἐπὶ τὸν νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον.

3 Ἀνέθηκε] Sic rectius MS. Pariſ. A. quam Editt. præcedentes, quæ exhibent, ἀνέθηκε. Refertur enim hoc verbum ad ſequens Παρθένος: pro quo priores Editt. itidem minus recte habent, παρθένε. Quæ vero ſequuntur, ſic lego,

——— ἱμερτοὺς κειραμένη πλοκάμους.

4 Οὕτως ὅπως περ τ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem in *Ajace*, pag. 66. ut Portus monuit.

5 Πλουθυγίειαν. ἔμιξε τὰ δύο Ἀρισ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, p. 575. (397. Ed. Baſ. *P.*) Confer etiam Noſtrũ ſupra, v. Ἀρχίας.

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 575. ubi locus hic ita diſtinguitur:

Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
Αὐτοῖς, παισὶ, παίδων παισὶν,
Πλουθυγίειαν, εὐδαιμονίαν,
Βίον, εἰρήνην, νεότητα, γέλω-
Τα, χορούς, θαλίας, γάλα τ' ὀρνίθων.
Ὥστε παρέσται κοπιᾶν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν.
Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Πλούταρχος, Χαιρωνεὺς, τῆς Βοιωτίας, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων, καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς δὲ αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν Ὑπάτων ἀξίας, προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρὲξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

Πλούταρχος. Plutarchus, Chæronenſis, Bœotius: qui vixit Trajani Imperatoris temporibus, & ante. Trajanus autem dignitate Conſulari eum ornavit, edixitque, ne quis magiſtratus in Illyrio ſine ejus conſenſu quicquam faceret. Scripſit multa.

Πλούταρχος,[1] Νεστορίου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Συριανοῦ, τοῦ γενομένου ἐξηγητοῦ Πρόκλου τοῦ Λυκίου, τοῦ προστάτου τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς· οὗ Μαρῖνος διάδοχος. [2]ἔγραψε πολλά.

Πλούταρχος. Plutarchus, Neſtorii F. Athenienſis, Philoſophus, magiſter Syriani, præceptoris Procli Lycii, qui Scholæ philoſophicæ Athenis præfuit, & ſucceſſorem habuit Marinum. Scripſit multa.

Πλουτεῖν,[3] ἢ πεινῆν βέλτιον, ἀπὸ τῆς Ἑκάτης ἔσται μαθεῖν.

Πλουτεῖν, ἢ πειν. *Præſtare divitem eſſe, quam pauperem, ab Hecate diſcere licet.*

Πλουτοδότειρα.

Πλουτοδότειρα. Divitiarum donatrix.

Πλοῦτος. Κτήσασθαι μὲν αὐτὸν, ἐστὶν εὐμαρές· φυλάξασθαι δὲ χαλεπόν. ζήτει ἐν τῷ Ἄτταλος.

Πλοῦτος. Divitiæ. Opes. *Opes parare facile eſt: at ſervare, difficile.* Vide in v. Ἄτταλος.

Πλούτων. ὁ ᾅδης. [4]Ἀριστοφάνης· Ὁ Πλούτων δίδωσι σχοινίον Αἰσχύλῳ ἐπανιόντι· Δὸς τοῦτο Κλεοφῶντι φέρων, καὶ τοῦτο τοῖσι ποριςταῖς. σύμβολον θανάτου. ἴσως σχοινίον πρὸς ἀγχόνην, ἤ τι τοιοῦτον.

Πλούτων. Pluto. Inferorum Deus. Ariſtophanes: *Fer munus iſtud Cleophonti, & hiſce urbis noſtræ quæſtoribus.* Pluto Æſchylo redeunti dat laqueum: quod eſt mortis indicium. Forte ut eo [Cleophon] ſe ſuſpendat, vel ad ſimile quid.

Πλόχανον. πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαίρεται.

Πλόχανον. Vas plexum, quo frumentum purgatur.

Πλοχμός. ὁ πλόκαμος.

Πλοχμός. Idem ac πλόκαμος. Capillus tortus, vel plexus. Cincinnus.

Πλώας. εἶδος ὄρνιθος.

Πλώας. Ploas. Genus avis.

Πλωθεία. [5]δῆμος τῆς Αἰγηΐδος. καὶ ὁ δημότης, Πλωθεύς.

Πλωθεία. Plothia. Populus Tribus Ægeidis. Popularis dicitur, Πλωθεύς.

Πλωΐζω. πλέω. καὶ πλώζω, ὁμοίως.

Πλωΐζω. Navigo. Et πλώζω, idem.

Πλώϊμος ἀνήρ.

Πλώϊμος ἀνήρ. Vir navigandi peritus.

Πλώοντες. πλέοντες.

Πλώοντες. Navigantes. Pro πλέοντες.

Πλώω. πλέω.

Πλώω. [Poetice pro] πλέω. Navigo.

Πλώσιμον. διαβατόν. [6]Σοφοκλῆς·

Μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον.

ἀντὶ τοῦ, ἀδιάβατον.

Πλώσιμον. Navigabile. Quod nave trajici poteſt. Sophocles: *Longum eſt pelagus hocce, neque navigabile.*

Πλωτὴ[7] νῆσος. ἡ πλεομένη.

Πλωτὴ νῆσος. Inſula, quæ circumnavigari poteſt. Vel, inſula natans.

Πλωτῆρες.

Πλωτῆρες. Nautæ. Natatores.

Πλωτῖνος,[8] Λυκοπολίτης, ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητὴς μὲν Ἀμμωνίου, τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δὲ Ἀμελίου· [9]οὗ Πορφύριος διήκου-

Πλωτῖνος. Plotinus, Lycopolita, Philoſophus, diſcipulus Ammonii, qui ante fuerat bajulus; magiſter Amelii, quem Porphyrius audivit: Porphyrium vero Jamblichus, &

1 Πλούταρχος] Hujus Plutarchi aliquoties meminit Marinus in Vita Procli.

2 Ἔγραψε πολλά] Ex ejus ſcriptis hodie, quod ſciam, nihil exſtat.

3 Πλουτεῖν, ἢ πεινῆν βέλτ.] Ariſtoph. *Pluto*, pag. 63. (32. Ed. Baſ. *P.*)

——— Παρὰ τῆς Ἑκάτης ἔξεστι τοῦτο πυθέσθαι,
Εἴτε τὸ πλουτεῖν, εἴτε τὸ πεινῆν βέλτιον.

4 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, ſub finem; ubi ſic legitur:

Καὶ δὸς τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων
Καὶ τουτουσὶ τοῖσι ποριςταῖς.

Scholiaſta ad eum locum: Ἴσως τι σχοινίον δίδωσιν αὐτῷ ὁ Πλούτων, πρὸς ἀγχόνην. ἤ τι τοιοῦτο σύμβολον θανάτου. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

5 Πλωθεία. δῆμος τῆς Αἰγ.] Ex Harpocratione.

6 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 193. ut Portus monuit.

7 Πλωτὴ νῆσος] Homerus Odyſſ. K. v. 3. inſulam Æoliam πλωτὴν νῆσον vocat: ad quem locum Suidas reſpexit. Confer Heſychium, Etymologum, & Euſtathium, qui pluribus, quid ſit πλωτὴ νῆσος, exponunt.

8 Πλωτῖνος] Plotini vitam ſcripſit Porphyrius, quæ hodie adhuc exſtat. Vide etiam de eo Eunapium.

9 Οὗ Πορφύριος διήκουσε] Hæc minus recte tradit Suidas. Porphyrius enim Plotini, non vero Amelii diſcipulus fuit, ut vel ex Eunapio in vita Porphyrii conſtat. Præterea, ipſe Porphyrius in vita Plotini diſerte teſtatur, ſe Amelium Romæ condiſcipulum habuiſſe per ſexennium integrum. Acceſſerat nimirum Amelius Plotinum tertio anno Philippi, i. e. anno poſt Chriſtum natum CCXLVI. vixitque cum eo ad primum annum Claudii, qui fuit Chriſti CCLXX. annos integros XXIV. ut teſtatur Porphyrius. At ipſe Plotinum audire cœpit anno X. Gallieni: qui fuit a Chriſto nato CCLXIV. unde ad prædictum annum Imperatoris Claudii ſexennium eſt integrum. Quo ipſo anno uterque relicto Plotino, Amelius quidem Apameam, Porphyrius autem in Siciliam diſceſſerunt: ubi triennio poſt vixere, cum Plotinus in Campania e vivis excederet. Nec crediderim Porphyrium expleto jam anno ætatis XXXVIII. Amelio in diſciplinam ſe tradidiſſe, quem jam Romæ doctrinæ & ſapientiæ laude ſuperabat: adeo quidem ut Amelius ſua ſcripta cum venia ab eo legi petat atque emendari. Hæc Lucas Holſtenius in eruditiſſima diſſertatione de vita & ſcriptis Porphyrii, cap. VI. contra Suidam recte obſervavit.

σι, [1]τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος, τοῦ δὲ Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλιηνοῦ γηραιὸς ὤν, διέμεινεν ἄχρι χρόνων ζ'. καὶ συνέταξε βιβλία νδ'. ἅτινα κατὰ θ'. βίβλους διῄρηται, καὶ λέγονται [2]Ἐννεάδες ς'. γέγονε δὲ τὸ σῶμα ἀσθενὴς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

hunc Sopater. Jam ſenex ſub Gallieno ad annos ſeptem vixit, ſcripſitque libros LIV. qui in ſexies novenos libros diviſi, *Enneades* vocantur. Laboravit autem morbo ſacro, & eam ob cauſam corpore fuit imbecilli. Scripſit & alia.

Πλωτόν. πλεόμενον.

Πλωτόν. Navigabile. Quod navigari poteſt.

Πλῷ [3] χρησάμενος, τριταῖος ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μιτυλήνην ἀφίκετο.

Πλῷ χρ. *Navigatione* [*ſecunda*] *uſus, triduo Athenis Mitylenen pervenit.*

Πλοῖα [4] κατάφρακτα. σεσανιδωμένα πλοῖα, ὥστε κάτω μὲν τεθῆναι τὰ ὅπλα, αὐτοὺς δὲ ἄνω διάγειν.

Πλοῖα κατάφρακτα. Navigia tabulatis undique tecta, ita ut infra, ſive in alveo eorum, ponantur arma: ipſi vero [vectores & nautæ] in parte ſuperiore verſentur.

Πλοῖον, [5] ἢ κυνῆ. ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. καθὸ ἐπτέρωτο ἡ Ἶρις, καὶ τὰ πτερὰ διετέτατο ὥσπερ κώπας. ὅτι εἶχε περικεφαλαίαν τὸν πέτασον.

Πλοῖον, ἢ κυνῆ. Navis, an galea. Dicitur de rebus ambiguis. Ariſtophanes *Avibus*. Iris enim alata erat, & alæ ejus inſtar remorum expanſæ erant. Eadem quoque galerum pro galea habebat.

Πλύνεται. λοιδορεῖται. αἰσχρῶς ὑβρίζεται. [6]πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλέγχειν· ὥς που καὶ Μένανδρος·

Ἐὰν κακῶς μου τὴν γυναῖκ' οὕτως λέγῃς,
Τὸν πατέρα, καὶ σὲ, τούς τε σοὺς ἐγὼ πλυνῶ.

ἀντὶ τοῦ, ἐλέγξω.

Πλύνεται. Maledictis petitur. Turpi contumelia afficitur. Πλύνειν enim apud veteres ſignificat, maledicere, vel objurgare; ut & Menander in quodam loco ait: *Si uxori meæ ſic maledixeris, patrem tuum, & te, tuoſque probe lotos reddam.* Id eſt, verbis redarguam.

Πλυνός. [7] ὀξυτόνως, τὸ ἀγγεῖον αὐτό. παροξυτόνως δὲ, τὸ πλυνόμενον. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Πλύνόν με ποιῶν ἐν τοσούτοις ἀνδράσιν.

ἀντὶ τοῦ, ἐφύβριστον πλῦμα.

Πλυνός. Cum acuto in ultima, labrum, ſive vas, in quo quid lavatur. At cum acuto in penultima, res ipſa, quæ lavatur. Ariſtophanes *Pluto: Coram tot viris me convitiis perfundens.*

Πλυντήρια. ἑορτὴ Ἀθηναίων.

Πλυντήρια. Plynteria. Feſtum quoddam Athenienſium.

Πλυνοί. πύελαι, ἐν οἷς πλύνουσι.

Πλυνοί. Labra, ſive loca excavata, in quibus lavant.

Πνεῦμα. ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Πνεῦμα. Spiritus, Sive, anima hominis.

Πνεῦμα [8] δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν. οὐ τὸ πανάγιον λέγει, ἀλλὰ τοῦ λογικοῦ τὴν ὁρμήν.

Πνεῦμα δώσω αὐτ. *Spiritum ipſis dabo, ſpiritum novum.* Non ipſum Spiritum S. dicit, ſed animum ratione præditum.

Πνευματικὸν σῶμα. [9]Φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σώματος ἐξῆφθαι ταύτης σῶμα λεπτομερὲς, ἀερωδέστερον, καὶ αὐγοειδέστερον· ὃ [10]πάντως αἰσθήσεται ἀλγηδόνος. καὶ αὕτη ἡ φλυαρία Ἑλληνική. τούτου δὲ τοῦ σώματος ἀχώριστον εἶναι λέγουσι θυμὸν καὶ ἐπιθυμίαν. ἐν τοῖς Τόποις Ἀριστοτέλης πᾶν πνεῦμα φθαρτὸν εἶναι λέγει.

Πνευματικὸν σῶμα. Corpus ſpirituale. Dicunt animæ poſt exitum ejus ex corpore adhærere corpus ſubtile, aereum, & lucidum; quod nullum omnino dolorem ſentiat. Hæ vero ſunt nugæ Græcorum. Ab hoc vero corpore iram & cupiditatem ſeparari non poſſe dicunt. Ariſtoteles in *Locis* omnem ſpiritum corruptioni obnoxium eſſe dicit.

Πνευμονία. [11] περὶ τὸν πνεύμονα.

Πνευμονία. Pulmonis morbus.

Πνεύμονος. τοῦ ἰχθύος.

Πνεύμονος. Pulmonis. Sic autem appellatur piſcis quidam.

Πνεύμων. λέγεται καὶ διὰ τοῦ λ'. [12]Ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φωνήν· μόνα δὲ τὰ ἔχοντα πνεύμονα, καὶ ἀ-

Πνεύμων. Dicitur & per λ, πλεύμων. Pulmo. Non omnia animalia vocem habent,

1 Τοῦ δὲ Ἰάμβλιχος] Hæc verba non ſine diſpendio ſenſus in prioribus Editt. omiſſa ſunt, quæ ex MSS. Pariſ. revocavi.

2 Ἐννεάδες] Opus hoc *Enneadum* hodie adhuc exſtare nemini non notum eſt.

3 Πλῷ χρησάμενος, τριτ.] Hæc ſunt verba Thucydidis libro III. cap. III.

4 Πλοῖα κατάφρακτα. σεσανιδ.] Ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. I. cap. X.

5 Πλοῖον, ἢ κυνῆ] Apud Ariſtophanem *Avibus*, pag. 598. (414. Ed. Baſ. *P.*) Piſtheræus Iridem ſic alloquitur:

Ὄνομα δέ σοι τί ἐστι; πλοῖον, ἢ κυνῆ;

Scholiaſta: Πλοῖον μὲν, καθὸ ἐπτέρωται, καὶ τὰ πτερὰ διαπέπεται, ὡς κῶπαι. κυνῆ δὲ, ὅτι ἔχει περικεφαλαίαν τὸν πέτασον. Hinc Suidas ſupplendus eſt.

6 Πλύνειν γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἐλ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Artemidori lib. II. cap. IV. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

7 Πλυνός. ὀξυτόνως τὸ ἀγγ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 103. (50. Ed. Baſ. *P.*)

8 Πνεῦμα δώσω αὐτοῖς, πνεῦμα καινόν] Ezech. XI. 19.

9 Φασὶ μετὰ τὴν ἔξοδον τῆς ψυχῆς ἐκ τοῦ σ.] Cum hoc loco conferenda ſunt ea, quæ habet Suidas ſupra v. Αὐγοειδές.

10 Ὃ πάντως αἰσθήσεται] Procul dubio addita negatione legendum eſt, ὃ πάντως οὐκ αἰσθήσεται, &c.

11 Περὶ τὸν πνεύμονα] Scribo, περιπνευμονία. Nam πνευμονία & περιπνευμονία idem ſignificant: ſcilicet morbum pulmonis.

12 Ὅτι οὐ πάντα τὰ ζῶα ἔχει φ.] Totum hunc locum deſcripſit Suidas ex Philopono in librum II. Ariſtot. *de Anima*, ut Pearſonius recte monuit.

καπνέοντα. ὕλη γάρ ἐστι τῆς φωνῆς ὁ ἀναπνεόμενος ἀήρ. οὔτε δὲ τὰ ἔντομα ἀναπνεῖ, οὔτε τὰ ἄναιμα, οὔτε πάντα τὰ ἀμφίβια φωνοῦσιν, οὔτε τὰ ὀστρακόδερμα, οἷον οἱ κοχλίαι· οὔτε τὰ μαλακόστρακα, οἷον καρκίνοι, σκυτάλαι. φωνοῦσι δὲ τῶν ἀμφιβίων, ποτάμιος ἵππος, καὶ κροκόδειλος. φωνεῖ γὰρ οὗτος κατὰ βραχύ. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀχελῷον ἰχθύες δοκοῦντες φωνεῖν, οὐ φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν, ἀλλὰ κατά τινα τῶν βραγχίων κίνησιν. νηχόμενοι γὰρ κατὰ τὴν τοῦ ὕδατος ἐπιφάνειαν, ἐναπολαμβάνοντες πολὺ ὕδωρ ἐν τοῖς βραγχίοις, εἶτα συστέλλοντες τὰ βράγχια, ἐκπέμπουσι τὸ ὕδωρ, καὶ ταράττουσι τῇ ἐκπομπῇ. τὸ δὲ ταραττόμενον ἀπολαμβάνει τινὰ ἀέρα, ὃς ἐκθλιβόμενος [1] τῇ πληγῇ ἠχεῖ, καὶ ταύτῃ δοκοῦσι φωνεῖν. [2] οἱ δὲ τέττιγες δι' ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ στῆθος, καὶ τὴν ἐπιφάνειαν ἐμπεφυκότος ἀέρος, ὃν θλίβοντες ταῖς πτέρυξι τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, φωνοῦσιν. οὐ γὰρ διὰ τῶν φωνητικῶν ὀργάνων φωνοῦσιν. αἱ δὲ μυῖαι τοῖς πτεροῖς τραχέσιν οὖσι πλήττουσι τὸν ἀέρα, καὶ ἠχοῦσιν. ἀμέλει σταθεῖσαι, οὐκέτι βομβοῦσι. καὶ οἱ σκάροι, τῷ στόματι ὕδωρ ἐξωθοῦντες μετὰ ῥοίζου, τὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν. ἀμέλει ἐν τῷ βάθει ὄντες οὐ φωνοῦσι.

ſed illa ſola, quæ pulmonem habent, & reſpirant. Nam materia vocis eſt aer, qui per reſpirationem emittitur. Sed nec inſecta reſpirant; nec ſanguine carentia; nec omnia amphibia vocem edunt, nec ea, quæ teſta teguntur, ut cochleæ; nec ea, quæ cruſtis tenuibus operiuntur, ut cancri & ſcytalæ. Ex amphibiis vero vocem edunt, Hippopotamus & Crocodilus. Hic enim vocem exiguam edit. Piſces vero, qui ſunt in Acheloo, quamvis vocem edere videantur, nullam tamen vocem edunt. Nec enim per inſtrumenta vocem formantia vocem edunt, ſed per quendam branchiarum motum. Natantes enim in aquæ ſuperficie, multam aquam intra branchias recipiunt, eaſque poſtea contrahentes, aquam rejiciunt, eamque rejectione illa turbant. Hæc vero turbata quendam aerem recipit, qui ictu eliſus ſonat: eaque ratio eſt, quare vocales eſſe videantur. Cicadæ vero membranam quandam habent circa ſuperficiem ſub pectore, quam alis verberantes, & ſic incluſum aerem elidentes, ſonum edunt. Nec enim per inſtrumenta voci formandæ deſtinata ſonant. Muſcæ vero, alis, quæ ſunt aſperæ, feriunt aerem, & ſic ſonum edunt. Poſtquam enim volare deſierunt, non amplius bombum edunt. Et ſcari ore aquam cum ſtridore ejicientes, ſonum edunt. Nam cum ſunt in profundo, non ſonant. *Port.*

Πνέω. γενικῇ. Στεναγμῶν πνέων, καὶ κλαυθμῶν.

Πνέω. Genitivo jungitur. Spiro. *Gemitus & ejulatus ſpirans.*

Πνεύσας. σφοδρῶς ὀργισθείς. Ὁ δὲ νέος ὤν, καὶ φιλόνεικος, πολὺς ἔπνει. † Ἐπὶ [3] δὲ τῷ προσαπνεύματι συνηλαμένων, καὶ μαχομένων ἐκ [4] διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις (τουτέστιν, ὀργίλως) παρὰ τὰς ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὑπὸ τὴν μάλην παρέσφαξε.

Πνεύσας. [Minas ſpirans.] Vehementer iratus. *Ille vero, cum juvenis eſſet, & contentioſus, ingentes minas ſpirabat.* * * * * *

Πνευστιῶν. φυσῶν. ἐμπνέων. Ὁ δὲ ἐκεῖτο πνευστιῶν ἡμίπνους ὑπὸ τοῦ βρόχου.

Πνευστιῶν. Flans. Spirans. Anhelans. *Ille vero jacebat anhelans, laqueo pene enectus.*

Πνιγεύς. [5] ὁ φοῦρνος. ὁ κρίβανος. κυρίως, ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται. διὸ ἐπιλέγει· Ἡμεῖς δ' ἄνθρακες. Ἀριστοφάνης.

Πνιγεύς. Furnus. Clibanus. Proprie locus, in quo carbones ſuffocantur. Quare ſubjicit: *Nos vero carbones.* Ariſtophanes.

Πνίγει μετρίῳ. συμμέτρῳ καύματι. τουτέστιν, ἔαρι. καὶ τὸ πληθυντικόν, τὰ πνίγη.

Πνίγει μετρίῳ. Æſtu moderato. Hoc eſt, Vere. Et pluralis, τὰ πνίγη.

Πνιγηρά. ἡ καυματώδης, καὶ θερμή. πνιγεὺς γὰρ, ἡ κάμινος. ἅμα δὲ ὅτι πνίγει τῷ χρόνῳ τὸ σχοινίον καὶ τὸ θράνιον. [6] Ἀριστοφάνης·

Μία μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ κάλω καὶ θρανίου.

καὶ [7] Ἀρριανός· Τὰ δὲ βράχεα παρὰ τῷ αἰγιαλῷ ἐπῴκεον ἄνθρωποι ἐν καλύβαις πνιγηραῖς.

Πνιγηρά. Æſtuoſa, & calida. Πνιγεὺς enim dicitur caminus. Simul etiam [hoc Comicus dixit,] quia funis & ſcabellum ſuffocat homines. Ariſtophanes: *Una eſt [ad Inferos compendioſa via,] a laqueo & ſcabello.* Et Arrianus: *Brevia vero & vada juxta littus incolebant homines, in æſtuoſis tuguriis degentes.*

Πνῖγος. καῦμα.

Πνῖγος. Æſtus. Fervor. Suffocatio.

Πνοή.

[8] Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδίαν.

Πνοή. Flatus. Spiritus. *Malum odorem moleſtiæ indicium eſſe puta.*

Πνύξ, Πνυκὸς ἔδει· ἀλλὰ μετατέθειται στοιχεῖα

Πνύξ, Πνυκός. Sic nomen hoc declinandum

1 Τῇ πληγῇ] Philoponus addit, τοῦ ὕδατος.

2 Οἱ δὲ τέττιγες, δι' ὑμένος τινὸς ὑπὸ τὸ σ.] Locus hic turbatus eſt & mutilus, qui ex Philopono ſic reſcribendus eſt: Οἱ δὲ τέττιγες ὑμένα τινὰ ἔχουσι περὶ τὴν ἐπιφάνειαν ὑπὸ τὸ στῆθος, ὃν τύπτοντες ταῖς πτέρυξι, καὶ ἐκθλίβοντες τὸν ἐναπειλημμένον ἀέρα, ψοφοῦσιν.

3 Ἐπὶ δὲ τῷ προσαπν.] Fragmentum hoc adeo lacerum eſt & corruptum, ut vix ſenſum aliquem ex eo elicere queas.

4 Ἐκ διαιρέσεως] Portus legendum cenſet, ἐκ διαφέρσεως: quæ emendatio vera mihi videtur. Quid ſit autem ἐκ διαφέρσεως μάχεσθαι, ex Lexicis vulgatis notum eſt.

5 Πνιγεύς. ὁ φοῦρνος. ὁ κρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum* pag. 128. (64. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 216. (135. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ἀρριανός] *De Reb. Ind.* pag. 556.

8 Δυσωδίαν νόμιζε τὴν ἀηδ.] Senarius hic onirocriticus, qui legitur apud Aſtrampſychum & Nicephorum, occurrit etiam ſupra v. Δυσωδία, ubi ſuus ei locus eſt.

Ἀει-

[1] Ἀριστοφάνης Πυκνὸς λέγει τὴν γενικήν.

Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός.

Πνύξ.[2] ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λίθων πυκνότητα. ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τοὺς ἄνδρας ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πυκνός. [3] Ἀριστοφάνης·

Ὁπότερος ἂν σφῷν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,

Τούτῳ παραδώσω τῆς Πυκνὸς τὰς ἡνίας.

τουτέστι, τὴν ἐξουσίαν. τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἁρμάτων. ταῖς γὰρ ἡνίαις ἡνιοχοῦνται οἱ ἵπποι· καὶ οἱ δῆμοι διὰ τῶν πολιτευομένων.

Πνύξ, Πνυκός, Πνυκί· καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, Πυκνί.

Πόα. [4] ἑκάστη βοτάνη οὕτω λέγεται. ἡ δὲ σμῆχουσα, πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ. ὡς ἐν πόᾳ πλυνάντων οὕτω μαλαχίαν ἐδόξασι.

Ποδάγρα. Τάφρους ὤρυξε, καὶ ποδάγρας ὑφῆκεν ὡς θηρίοις τοῖς πολεμίοις.

Ποδαλείριος.[5] ὄνομα κύριον.

Ποδαπός. ποίου ἔθνους. ποίας χώρας. Φησὶ Ξενοφῶν· Ἐρωτώμενος δὲ, ποδαπὸς εἴη· Πέρσης ἔφη εἶναι· καὶ αὖθις· Ποδαπός; Ἀντιοχεύς.

Πόδας.

Πόδας [6] καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Πόδας πλατεῖς ἔχοντα, σημαίνει λύπας.

Ποδῶν κοπέντων, μηδόλως ἄρχου τρίβου.

Ποδεῶνες. [7] εἶδος γεωργικόν.

[8] Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γατόμος ἄνθετο Δηοῖ

Πάρμις, ἀνιηρῶν παυσάμενος καμάτων.

Ποδηγέστερον. [9] ὁδηγητικώτερον.

Ποδηγός. παιδαγωγός.

Ποδήνεμος. ἡ ταχεῖα.

Αἰθυίης, ξένε, τόνδε ποδηνέμου ἔννεπε τύμβον.

Ποδήρης. ἕως τῶν ποδῶν χιτών. οἱ δὲ τὸ συρραπτόμενον εἰς τὸ κατώτερον τῆς στολῆς ἐκ πορφύρας ἢ βύσσου [10] ῥάκιον.

Ποδοκάκκη. ξύλον, εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλλοντες συνέχουσιν· ὃ παρὰ Ῥωμαίοις [11] κύππος καλεῖται. Ἐν εἱρκτῇ τε καὶ ποδοκάκκῃ στρεβλούμενοι καὶ ταλαιπωρούμενοι ἔμενον. λέγεται καὶ ποδοστράβη. Ὡς ἐν ποδοστράβαις τισὶ τοῖς βόθροις ἐνειργόμενοι ἐκτείνοντο.

erat. At Ariſtophanes per literæ tranſpoſitionem genitivum dicit, Πυκνός. *Et fori, & portuum, & Pnycis.*

Πνύξ. Pnyx. Concio. [Sic dicta,] vel a lapidum denſitate: vel a verbo πυκνοῦσθαι, condenſari, conſtipari; quod homines in concione conſtipentur.

Πυκνός. Pnycis. Concionis. Ariſtophanes: *Uter veſtrum beneficiis majoribus me affecerit, ei tradam Pnycis habenas.* Id eſt, poteſtatem. Metaphora ducta eſt a curribus. Equi enim habenis reguntur; & populi ab iis, qui Reip. præſunt.

Πνύξ. Declinatur, Πνυκός, Πνυκί: & per literarum tranſpoſitionem, Πυκνί.

Πόα. Sic quævis herba dicitur. At apud Demoſthenem & Lyſiam πόα dicitur herba illa, quæ abſtergendi & purgandi vim habet.
* * * * * * * * * * *

Ποδάγρα. Pedica. Tendicula. Laqueus. *Foſſas fodit, & pedicas hoſtibus, ut feris, tetendit.*

Ποδαλείριος. Podalirius. Nomen proprium.

Ποδαπός. Cujas. Cujus regionis. Xenophon dicit: *Interrogatus autem cujas eſſet, ſe Perſam eſſe dixit.* Et iterum: *Cujas? Antiochenſis.*

Πόδας. Pedes.

Pedes purgare, curarum ſignificat ſolutionem.

Pedes latos habere, ſignificat moleſtias.

Pedibus amputatis, neutiquam auſpicare iter.

Ποδεῶνες. Calceamenti ruſtici genus. Perones.

Et perforatos perones agricola dedicavit Cereri

Parmis, moleſtis defunctus laboribus.

Ποδηγέστερον. Ducendi peritiorem. Meliorem viæ ducem.

Ποδηγός. Viæ dux. Pædagogus.

Ποδήνεμος. Venti inſtar velox. *Velociſſimæ fulicæ hunc, hoſpes, ſaluta tumulum.*

Ποδήρης. Tunica talaris. Alii vero ſic vocant limbum, qui ex purpura vel byſſo imæ oræ ſtolæ aſſuitur.

Ποδοκάκκη. Lignum, ſive nervus, in quem pedes immiſſi conſtringuntur. Romani *cippum* vocant. *In carcere & nervo continuos cruciatus & ærumnas ſuſtinebant.* Dicitur & ποδοστράβη. *In foveis, tanquam pedicis quibuſdam concluſi, occidebantur.*

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 296. (199. Ed. Baſ. *P.*)

2 Πνύξ. ἐκκλησία. παρὰ τὴν τῶν λ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 372.

3 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 351. (248. Ed. Baſ. *P.*)

4 Πόα. ἑκάστη βοτ.——καὶ Λυσίᾳ] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 324.

5 Ποδαλείριος] Vide Scholiaſt. Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 62.

6 Πόδας καθαίρειν, φς.] Hic, & duo ſequentes ſenarii ad ſomniorum interpretationem pertinent, qui leguntur apud Aſtrampſychum.

7 Εἶδος γεωργικόν] Lego, εἶδος ὑποδήματος γεωργικοῦ.

8 Καὶ τρητοὺς ποδεῶνας ὁ γ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus v. Θρίναξ.

9 Ὀδηγητικώτερον] Sic habent 2 MSS. Pariſ. & omnes Editt. præcedentes: itemque Euſtathius ad Odyſſ. B. pag. 1441. 12. ubi hunc ipſum locum Suidæ citat. At in MS. Pariſ. A. legitur, ὁδηγικώτερον.

10 Ῥάκιον] Sic habet MS. Pariſ. A. At reliqui MSS. & Editt. præcedentes minus recte, ῥακίον.

11 Κύππος] Id eſt, *cippus.* Sic enim Latini recentiores vocant id, quod Græcis eſt ποδοκάκκη. Gloſſæ veteres: *Cippus,* ποδοκάκη. Salmaſius *de Modo Uſur.* pag. 814. 815. pro κύππος hic legendum cenſet κῦπτος. Certe κῦπτος apud Græcos recentiores *nervum* vel ποδοκάκκην ſignificat, ut vel ex Dufreſnii Gloſſario conſtat. At nihil tamen ideo hic mutandum eſt, cum κύππος ſit ipſa vox Latina *cippus,* Græcis tantum literis ſcripta.

Ποδο-

Ποδοκάκκη.[1] Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. τὸ ξύλον τὸ ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ οὕτως ἐκαλεῖτο· ἤτοι παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου κ, ποδῶν τις κάκωσις οὖσα· ἢ κατὰ συγκοπήν, ὡς Δίδυμος· οἷον, ποδοκατοχή.

Ποδοκάκκη. Demoſthenes contra Timocratem. Sic appellabatur nervus, ſive lignum in carcere: vel inſerto altero κ, quod eſſet quædam ποδῶν κάκωσις, i. e. pedum vexatio: vel, ut Didymus ait, per ſyncopen dicta eſt, quaſi ποδοκατοχή: quod eo pedes detineantur, vel conſtringantur.

Ποδοστράβη.[2] ποδοστράβας ἔλεγον μηχανήματά τινα ὑπὸ τῶν κυνηγετῶν κατασκευαζόμενα, εἰς ἃ τὰ θηρία ἐμβαίνοντα ἡλίσκετο. οὕτως Ὑπερίδης καὶ Ξενοφῶν.

Ποδοστράβη. Ποδοστράβας vocabant pedicas, ſive tendiculas, quas venatores parabant, ad feras, quæ in eas inciderent, capiendas. Sic Hyperides & Xenophon.

Ποδώκεια. ἡ ταχεῖα.

Ποδώκεια. Pedibus velox. Velox.

Πόδων. ὄνομα κύριον.

Πόδων. Podonis. Nomen proprium. [A recto Πόδων.]

Ποδορρόνη. ὄνομα κύριον.

Ποδορρόνη. Podorrone. Nomen proprium.

Ποδοῖιν. ποδῶν.

Ποδοῖιν. Pedum. [Pro ποδοῖν.]

Ποηφάγον θηρίον. τὰς βοτάνας ἐσθίον.

Ποηφάγον θηρ. Fera herbas comedens.

Πόηχος. ὄνομα κύριον.

Πόηχος. Poechus. Nomen proprium.

Πόθεν. ἀρνητικόν. ἴσον τῷ οὐδαμῶς.

Πόθεν. [Interdum eſt adverbium] negativum, & idem ſignificat, quod οὐδαμῶς, neutiquam.

Πόθεν. ποῖ. ἐπὶ πάσης μεταβολῆς τοῦτο ληπτέον· ὥς φησιν Ἀριστοτέλης.

Πόθεν. Unde? Ποῖ, quo? Hoc de quavis mutatione [loci] dicitur, ut ait Ariſtoteles.

Ποθέεσκεν. ἐπόθει. ἐπεζήτει.

Ποθέεσκεν [Poetice, pro] ἐπόθει. Deſiderabat. Requirebat.

Ποθή. ἡ ἐπιζήτησις.

Ποθή. Deſiderium.

Ποθεινός. πεποθημένος.

Ποθεινός. Optatus. Optabilis. Optandus.

Ποθεῖς.

[3] Ποθεῖς τὸν οὐ παρόντα, καὶ μάτην καλεῖς.

Ποθεῖς. Deſideras. *Deſideras abſentem, & fruſtra vocas.*

Πόθι. ποῦ.

Πόθι. Ubi.

Πόκος. ποκάριον.

Πόκος. Vellus. Lana. Et ποκάριον, parvum vellus.

Ποκάδες αἱ διεξεσμέναι τρίχες.

Ποκάδες. Pili pexi.

Πόκα. ἀντὶ τοῦ, ποτέ, Δωρικῶς. ἀφ᾽ οὗ καὶ οὐδέποκα.

Πόκα. Dorice, pro ποτέ. Aliquando. Inde & οὐδέποκα, [pro οὐδέποτε.] Nunquam.

Πολλά. ἀντὶ [4] τοῦ πάντα εἴωθεν ὁ Θουκυδίδης λέγεσθαι.

Πολλά. Multa. Hac voce Thucydides uti ſolet pro οὐ πάντα, i. e. non omnia.

Πολλά γ᾽ ἡμᾶς λανθάνει. ἀντὶ τοῦ, οὐ πάντα γινώσκομεν τὰ πράγματα.

Πολλά γ᾽ ἡμᾶς λ. *Multa nos latent.* Id eſt, non omnia ſcimus.

Πολλὰ [5] κενὰ τοῦ πολέμου. Πολύβιος· Ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειπούσης ἐπὶ Περσέως τοῦ Μακεδόνος, ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ὅτι [6] βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν Ῥωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε· τοὺς δὲ Μακεδόνας ἐταπείνωσεν ταῖς ψυχαῖς. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.

Πολλὰ κενὰ τ. Multa ſunt inania belli. Polybius: *Cum luna ſub Perſeo Macedone defeciſſet, fama apud vulgus percrebuit, [defectum hunc] regni interitum portendere: quæ res animos Romanorum auxit; Macedonum vero, minuit. Adeo verum eſt vulgatum proverbium, multa eſſe belli inania.*

Πολλά κεν εἰδείης, οἷς τὸν Θεὸν ἐξαπατήσαις. παροιμία πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον καταστοφίζεσθαι.

Πολλά κεν εἰδ. *Multa noris oportet, quibus Deum fallas.* Proverbium in eos, qui putant ſe Deum calliditate ſua decepturos eſſe.

Πολλὰ [7] μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Πολλὰ μεταξ. *Multa cadunt inter calicem ſupremaque labra.*

Πολλά [8] τοι σμικροὶ λόγοι

Ἔσφηλαν ἤδη, καὶ κατώρθωσαν βροτούς.

ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν τυχόντων καὶ βλάπτονται καὶ ὠφελοῦνται.

Πολλά τοι σμ. *Sæpe res leves & damnorum ingentium & felicis ſucceſſus cauſæ mortalibus eſſe ſolent.* Vel, ſæpe res parvi momenti hominibus nocent & proſunt.

1 Ποδοκάκκη. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.
2 Ποδοστράβη] Vide Petitum *de Leg. Attic.* pag. 370.
3 Ποθεῖς τὸν οὐ παρ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Pluto*, pag. 107.
4 Ἀντὶ τοῦ πάντα] Addita negatione legendum eſt. ἀντὶ τοῦ οὐ πάντα.
5 Κενά] Male ante legebatur καινά.

6 Βασιλέως] Puto legendum eſſe, βασιλείας.
7 Πολλὰ μεταξὺ πέλει κ.] Præter parœmiographos vide Schol. Apoll. Rh. ad lib. 1. v. 188. Athen. lib. x. pag. 478. Scholiaſtam Homeri ad Odyſſ. x. v. 19. Feſtum v. *Manum & mentum.*
8 Πολλά τοι σμικροὶ λ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Electra* p. 100.

Πολλαπλᾶ. τὸ ἁπλᾶ, καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρεᾶ, χρυσᾶ, καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦν, καὶ φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦν.

Πολλαπλᾶ. Multiplicia. Multifaria. Nomina hæc, ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ, & omnia hujuſmodi Attici circumflectunt: quemadmodum & ἀργυρεᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, a κεραμεοῦν; & φοινικᾶ, a φοινικοῦν.

Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι.

[1] Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, ὡς τὰς Μούσας ἀφανίζων.

καὶ ὁ [2] Ἀπόστολος· Δαρήσεται πολλάς.

Πολλὰς ἐπιτρίβεσθαι. Multis [verberibus] cædi. [Ariſtophanes:] *Multis cædebatur verberibus, ut qui Muſas perditum iret.* Et Apoſtolus inquit: *Multis [plagis] cædetur.*

Πολλὰ χαίρειν φράσας. ἀποταξάμενος. ἀπογνούς.

Πολλὰ χαίρειν φράσας. Longum valere jubens. Qui valedixit. Qui renuntiavit.

Πολλαχῶς. τοῦτο διττόν ἐστι. τὸ μὲν ἐν ὀνόμασιν, ἃ ὁμώνυμα καλεῖται· τὸ δὲ ἐν λόγῳ, ἃ εἰώθασιν ἀμφίβολα λέγειν. οἷον τὸ ἀγαθὸν ἄλλως λέγεται κατὰ δικαιοσύνης καὶ ἀνδρείας· ἄλλως δὲ καὶ κατὰ τοῦ εὐεκτικοῦ τε καὶ ὑγιεινοῦ. λέγεται γὰρ καὶ ταῦτα ἀγαθά.

Πολλαχῶς. Multifariam. Multis modis. Hoc duplex eſt. Unum, quod in nominibus verſatur, quæ dicuntur *homonyma*: alterum in oratione; quæ *amphibola*, ſive *ambigua* dici ſolent. Hujuſmodi eſt vocabulum *Bonum*; quod nunc de juſtitia & fortitudine dicitur; nunc vero de bona habitudine & ſanitate. Nam & hæc *bona* dicuntur.

Πολλαὶ [3] δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
Θυμῷ κατηπείλησαν. ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
Αὑτοῦ γένηται, φροῦδα τ' ἀπειλήματα.

τουτέστι, πολλοὶ ἄνθρωποι πολλὰ ἀπειλήσαντες ἐκ θυμοῦ, πέψαντες τὸν θυμὸν, καὶ καθεστηκότα νοῦν ἀναλαβόντες, ἐπαύσαντο τῶν ἀπειλῶν.

Πολλαὶ δ' ἀπειλ. *Multas minas homines irati temere effundere ſolent. At poſtquam mens ad ſeſe rediit, minæ ad irritum recidunt.* Vel, multi homines, dum ira flagrant, multa comminati, poſtquam iram concoxerunt, & ad ſeſe redierunt, minandi finem facere ſolent.

Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται. παροιμία, πρὸς τοὺς δυσαλώτους καὶ δυσκατεργάστους.

Πολλαῖς πλ. *Multis ictibus quercus cæditur.* Proverbium in eos, qui difficulter expugnantur & ſubiguntur.

Πολλέας. πολλούς.

Πολλέας. [Poetice, pro] πολλούς. Multos.

Πολέμαρχος. Ἄρχων, πρὸς ὃν κατηγγυῶντο τοὺς ξένους.

Πολέμαρχος. Polemarchus. Magiſtratus, apud quem peregrini ſponſione obſtringebantur.

Πολέμαρχος. [4] ἀρχή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ οὗτος εἷς τῶν ἐννέα Ἀρχόντων. διοικεῖ δὲ οὗτος ἄλλα τε, καὶ εἰσάγει δίκας, τάς τε τοῦ ἀποστασίου, καὶ ἀπροστασίου, καὶ κλήρων, καὶ ἐπικλήρων τοῖς μετοίκοις· καὶ τ' ἄλλα, ὅσα τοῖς πολίταις ὁ Ἄρχων ἐστὶ, ταῦτα τοῖς μετοίκοις ὁ Πολέμαρχος. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· ὁ τοῦ Λυσίου ἀδελφός.

Πολέμαρχος. Polemarchus. Sic apud Athenienſes appellabatur magiſtratus quidam, qui erat unus novem Archontum. Hic cum alia adminiſtrabat, tum etiam Inquilinis jus dicebat, in judicium introducens cauſas patrocinii deſerti, & neglecti; itemque hæreditatum, & pupillarum hæredum. In cæteris quoque cauſis, in quibus Archon civibus, in iis Polemarchus Inquilinis jus dicebat. Eſt item nomen proprium fratris Lyſiæ.

Πολέμαρχοι. [5] ἀρχὴ, ἣν συνέβαινε κλείειν πύλας, καὶ τὸν μεταξὺ χρόνον κυριεύειν τῶν κλειδῶν, καὶ ποιεῖσθαι τὸ καθ' ἡμέραν τὴν δίαιταν ἐπὶ τῶν πυλώνων παρ' Αἰτωλοῖς.

Πολέμαρχοι. Polemarchi. Magiſtratus apud Ætolos, cujus hoc erat munus, ut portas [urbis] clauderet, & interea, [dum eſſent clauſæ,] claves penes ſe haberet, & interdiu in ſtatione ad portas moraretur.

Πολεμησείειν. πολεμικῶς ἔχειν. Θουκυδίδης ἐν τῇ ά. εἰς τὸ [6] Ὁμηρικόν·

Τῷ ῥ' οἵ γ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο.

οὕτω καὶ γαμησείειν Ἀττικοί φασι· καὶ ἄλλας φωνὰς οὕτω σχηματίζουσι.

Πολεμησείειν. Bellandi cupidum eſſe. Thucydides libro I. Simile hoc eſt illi Homerico: *Quare videre cupientes prælium & bellum.* Sic etiam Attici dicunt γαμησείειν, i. e. nuptiarum cupidum eſſe: multaſque alias voces ſimili modo formant.

Πολεμησείοντες. πολέμου ἐπιθυμοῦντες. [7] Χοσρόην δὲ πολεμησείοντα ὡς ᾔσθετο Ἰουστινιανός·

Πολεμησείοντες. Belli cupidi. Bellaturientes. *Cum Juſtinianus animadverteret, Choſroem belli cupidum eſſe.*

Πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. ἀντὶ τοῦ, δεῖν πολεμεῖν.

Πολεμητέα εἶναι ἐν τ. *Bellum celeriter eſſe ge-*

1 Ἐπετρίβετο τυπτ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 178. (108. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ὁ Ἀπόστολος] Imo Euangeliſtes Lucas XII. 47.

3 Πολλαὶ δ' ἀπειλ.] Tres hi ſenarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 293.

4 Πολέμαρχος. ἀρχή τις ἦν παρ' Ἀθην.] Eadem leguntur apud Harpocrationem, itemque Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Veſpas* p. 505.

5 Πολέμαρχοι. ἀρχὴ, ἣν συνέβαινε κλ.] Locus hic ſumptus eſt ex Polybii lib. IV. cap. XVIII. ſed ubi de Cynæthenſium, non vero Ætolorum Polemarchis agitur, ut Valeſius ad Harpocrationem recte monuit.

6 Ὁμηρικόν] Il. Ξ. v. 37.

7 Χοσρόην δὲ πολεμησείοντα ὡς ᾔσθ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. II. *de Bello Perſ.* cap. IV.

ισέοι δὲ, ὅτι τὰ τοιαῦτα θετικὰ ἐπιῤῥήματα ἔχουσιν ἐν αὐτοῖς ἢ τὸ χρὴ, ἢ τὸ δεῖ· οἷον, γαμητέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ γαμῆσαι· πλευστέον, ἀντὶ τοῦ, δεῖ πλεῦσαι· καὶ, οὐ παραδοτέα, ἀντὶ τοῦ, οὐ χρὴ παραδοῦναι. [1] Πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ ἐπὶ Ῥωμαίους ἔδοξεν εἶναι. † Οὕτως ἔγνω διὰ ταῦτα πολεμητέον εἶναι πρὸς Ῥωμαίους.

Πολεμίζειν. Ἰώσηπος περὶ τῶν στασιωτῶν ἐπὶ τῆς Τίτου πολιορκίας· [2] Καὶ τοῦ πολέμου μετ᾽ ἀδείας ἀντιπολεμίζοντος ἑαυτόν.

Πολεμιστής. ἐκ τοῦ ποιητικοῦ πολεμίζω. καὶ, πολεμιστήριος ἵππος. πολεμησείοντες δέ.

Πολεμῶ. δοτικῇ. Πᾶσι μέλεσι πολεμοῦντα διαφθορᾷ. αἰτιατικῇ δέ· [3] Πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

Πολέμων, [4] Φιλοστράτου, ἢ Φιλοκράτους, Ἀθηναῖος, Φιλόσοφος, μαθητὴς Ξενοκράτους, τοῦ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ αὐτὸς ἡγησάμενος τῆς Ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσωτος· εἶτα ἐφιλοσόφησε. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δὲ Ὁμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ, καὶ ἴσως ἔχειν ἑκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγεν· ὥστε καὶ φάσκειν, Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν· Σοφοκλέα δὲ, Ὅμηρον τραγικόν.

Πολέμων, [5] Εὐηγέτου, Ἰλιεὺς, κώμης Γλυκίας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθείς· διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός· ὁ κληθεὶς Περιηγητὴς, ἱστορικός. γέγονε κατὰ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δὲ Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλεανὸν, συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ, καὶ [6] διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτίου. ἔγραψε περιήγησιν Ἰλίου, ἐν βιβλίοις γ´. Κτίσεις τῶν ἐν Φωκίδι πόλεων, καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους [7] συγγενείας αὐτῶν. Κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων. Περὶ τῶν ἐν Λακεδαίμονι πόλεων· καὶ ἄλλα πλεῖστα· ἐν οἷς καὶ Κοσμικὴν περιήγησιν, ἤτοι Γεωγραφίαν.

Πολέμων, [8] Λαοδικεὺς, ἤγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ, καὶ σοφιστὴς, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ ἐπί τε Τραϊανοῦ, καὶ μετ᾽ αὐτόν. μαθητὴς δὲ ἐγένετο Τιμοκράτους, τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ Φιλοσόφου, καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ἓξ καὶ ν´. ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν, καὶ ἀποκαρτερήσας, διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων θρηνούντων, λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πολέμωνα· Δότε μοι ἕτερον σῶμα, καὶ μετεμβήσομαι. καὶ τοῖς ἰατροῖς δὲ ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν· Ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λατομίας ὡς τάχιστα.

rendum. Πολεμητέα εἶναι enim idem ſignificat, quod δεῖν πολεμεῖν. Sciendum autem, ejuſmodi adverbia, quæ Græce θετικὰ vocantur, in ſe continere ſignificationem vel τοῦ χρὴ, vel τοῦ δεῖ, i. e. oportet. Ut, γαμητέον, uxorem ducere oportet: πλευστέον, navigare oportet: &, οὐ παραδοτέα, non tradere oportet. *Vere ineunte bellum Romanis inferendum eſſe cenſuerunt.*

Πολεμίζειν. Bellum gerere. Joſephus de ſeditioſis, durante obſidione ſub Tito, inquit: *Et bello tanta licentia ſe urbi admovente.*

Πολεμιστής. Bellator. Bellicoſus. A poetico πολεμίζω. Et πολεμιστήριος ἵππος, equus bellicus. At πολεμησείοντες, bellaturientes, [per η ſcribitur in ſyllaba tertia.]

Πολεμῶ. Dativo jungitur. Bellum cum aliquo gero. Item accuſativo. Ut, *Oppugna oppugnantes me.*

Πολέμων. Polemon, Philoſtrati, vel Philocratis F. Athenienſis, Philoſophus, diſcipulus Xenocratis, qui fuit Platonis ſucceſſor. Academiæ & ipſe præfuit: cumque perditus fuiſſet nepos, philoſophari poſtea cœpit. Multos ſcripſit libros, ſed quorum nullus exſtat. Delectabatur præcipue Homero & Sophocle, utrumque pari ſapientia præditum eſſe dicens, & Homerum Sophoclem Epicum; Sophoclem vero, Homerum Tragicum appellans.

Πολέμων. Polemon, Euegeti F. ex oppido Iliaco Glycyia [oriundus,] & ab Athenienſibus civitate donatus. Quare Helladicus cognominabatur. Dictus idem eſt *Periegetes*; fuitque hiſtoricus. Vixit tempore Ptolemæi Epiphanis. Sed Aſclepiades Myrleanus auctor eſt, eum æqualem fuiſſe Ariſtophanis Grammatici, & Panætium Rhodium etiam audiviſſe. Scripſit deſcriptionem Ilii, libris tribus. Origines urbium, quæ ſunt in Phocide, & earum cognatione cum Athenienſibus. Origines urbium Ponticarum. De urbibus Laconicis; & alia plurima. In his & Orbis deſcriptionem, ſive Geographiam.

Πολέμων. Polemon, Laodicenſis, ſive oriundus ex urbe Laodicea, quæ eſt ad Lycum fluvium, orator, & ſophiſta, qui Smyrnæ docuit, Ariſtidis oratoris magiſter. Vixit tempore Trajani, & poſt eum: fuitque diſcipulus Timocratis Philoſophi, ex Heraclea Pontica oriundi, & Scopeliani Sophiſtæ. Obiit anno ætatis LVI. cum ſe ipſe in ſepulchrum conjeciſſet, & inedia necem ſibi conſciviſſet, quod articulari morbo vexaretur. Quamobrem cognatis & amicis lugentibus, Polemon ipſis dixiſſe fertur: *Date mihi aliud corpus, & in illud tranſibo.* Medicis quoque crebro eum ſecantibus dixit: *Quam citiſſime Polemonis lapidicinas excidite.*

1 Πολεμητέα σφίσιν ἅμα ἦρι ἀρχ.] Et hæc ſunt verba Procopii lib. II. *de Bello Perſ.* cap. III.

2 Καὶ τοῦ πολέμου μετ᾽ ἀδ.] Hoc fragmentum depromptum eſt ex Joſephi lib. VI. *de Bello Jud.* cap. IX. pag. 908. ſed ubi pro ἀντιπολεμίζοντος legitur ἀντιπαλαίζοντος, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt. Vide nos ſupra ad v. Ἄδεια.

3 Πολέμησον τοὺς πολ.] Pſalm. XXXIV. I.

4 Πολέμων] De hoc plura Laertius.

5 Πολέμων] De hoc vide Voſſium *de Hiſtor. Gr.* & Caſaubonum ad Athen. lib. VI. cap. V.

6 Διήκουσε καὶ τοῦ Ῥοδίου Παναιτ.] Hoc vix admittit ratio temporis. Vide Jonſium *de Scriptor. Hiſt. Philoſ.* lib. II. cap. XIII.

7 Συγγενείας αὐτῶν. Κτίσεις τῶν ἐν Π.] Locum hunc ante mutilum ex MSS. Pariſ. ſupplevi. In prioribus Editt. enim legitur, συγγενείας τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων.

8 Πολέμων] Hujus Polemonis vitam prolixe deſcribit Philoſtratus lib. I. *de Vit. Soph.* quem vide.

Πολέμων, ὁ νεώτερος, σοφιστής. γέγονε δὲ [1] καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

Πολεμώνιος. ὄνομα κύριον.

Πολέμωνος.[2] εἶδος ζώου.

Πολεμῶσαι. πόλεμον κατασῆσαι. καὶ ἐκπολεμῶσαι. Ἔστειλαν δὲ οἱ Τοῦρκοι ὡς Ἰουστινιανὸν πρεσβείαν, ἐφ' ᾧ συνεκπολεμῶσαί γε αὐτὸν Πέρσαις.

Πολέμοιο[3] τέρας. τὸ εἰδωλοποιούμενον πόλεμον. τὸ ποιητικὸν τοῦ ἐνεργουμένου πολέμου. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις Κυδοιμοῦ εἴδωλον φησὶν ἔχειν.

Ἡ [4] μὲν ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος.

Πολείδιον. ὄνομα πόλεως.

Πολλεῖς. πολλούς.

Πόλλης.[5] ὄνομα μάντεως· καὶ κλίνεται Πόλλητος. ὃς συνέγραψε τὸ ἐνόδιον οἰώνισμα, ὅτι, ἐὰν ἀπαντήσῃ τις τόδε βαστάζων, τόδε σημαίνει.

Πόλλης Αἰγιεύς, ἀπὸ Αἰγῶν τῆς Ἀσίας· κεῖται δὲ πλησίον Μαγνησίας καὶ Σμύρνης· φιλόσοφος. ἔγραψε κατὰ στοιχεῖον Συμβολικὰ ἐν βιβλίοις β'. Οἰωνοσκοπικά, ἐν βιβλίοις η'. Ἀριθμητικά, ἐν βιβλίοις β'. Ἰήματα, ἐν βιβλίοις β'. Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον οἰωνοπολίης. Περὶ τῆς παρὰ Τυρρηνοῖς μαντικῆς. Ἰατροσυμβολικά. Περὶ [6] δρυκολάπτου. Ἱερὸν λόγον. [7] Κατοικιδίων α'. Θηρευτικόν. Συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γ'. Περὶ κεραυνῶν, καὶ τῆς αὐτῶν παρατηρήσεως· καὶ ἄλλα.

Πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.

Πολιά. τοῦ γήρως. καὶ Πολιάς, ἡ Ἀθηνᾶ.

Πολίζω. τὸ κτίζω.

Πολίειον. πόλις.

Πολίτης. ἀρσενικόν. καὶ πολῖτις, θηλυκόν.

[8] Λαΐδ' ἔχω πολῖτιν ἁλιζώνοιο Κορίνθου.

Πόλιν. [9] Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; Πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πόλιν καταστρέψουσα; ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

Πολιοκροτάφοιο γέροντος.

Πολιόν. τὸ λευκόν.

[10] Οὔτε γὰρ ὄρος σκιερόν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
Οὔτε πολιὸν πέλαγός ἐστιν, ὅ, τι δέξεται
Τώδ' ἀποφυγόντε με.

Πόλιον.[11] εἶδος βοτάνης. δύο δὲ αὐτοῦ εἴδη. τὸ μὲν μικρότερον θερμαίνει τε καὶ ξηραίνει κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. διὸ καὶ ἐκφράττει ἅπαντα τὰ σπλάγχνα,

Πολέμων, ὁ νεώτ. Polemo junior, Sophiſta. Fuit & ipſe Commodi temporibus.

Πολεμώνιος. Polemonius. Nomen proprium.

Πολέμωνος. Genus animalis.

Πολεμῶσαι. Aliquem ad bellum concitare, vel incitare. Et ἐκπολεμῶσαι, idem. *Turci autem legatos ad Juſtinianum miſerunt, ut eum ad bellum contra Perſas gerendum incitarent.*

Πολέμοιο τέρας. Belli ſimulacrum. Vel, ſignum, viros ad bellum concitans. Sic & alibi [Poeta] dicit, [Bellonam] ſimulacrum Tumultus habere. *Illa habens Tumultum impudentem pugnæ.*

Πολείδιον. Polidium. Nomen urbis.

Πολλεῖς. Pro πολλούς. Multos.

Πόλλης. Polles. Nomen vatis. Declinatur, Πόλλητος. Hic ſcripſit de ratione captandi ominis ex iis rebus, quæ alicui in via occurrunt. Ut, ſi quis hoc portans alicui occurrerit, id ſignificat.

Πόλλης. Polles Ægienſis, (Ægæ autem eſt urbs Aſiæ, prope Magneſiam & Smyrnam ſita) Philoſophus. Scripſit ordine alphabetico de ſignis, ex quibus futura conjiciuntur, libros duos. Auguria, libris VIII. Arithmetica, libris II. De auſpiciis Homericis. De Tyrrhenorum divinatione. Conjecturas Medicas. De pico Martio. Orationem ſacram. De ſignis domeſticis librum unum. De ſympathiis & antipathiis libros III. De fulminibus, & eorum obſervatione: & alia.

Πολλῆς ἀν. *Ingens eſt dementia, ſectari inania.*

Πολιά. Cani, ſive capillus canus. At Πολιάς, epithetum Minervæ.

Πολίζω. Urbem condo. Ædifico.

Πολίειον. Polieum. Urbs.

Πολίτης. Civis. Eſt maſculinum. At πολῖτις, [per ι in ſyllaba ultima,] fœmininum. *Laidem habeo, civem bimaris Corinthi.*

Πόλιν. Urbem. *Lingua quo vadis? Urbem reſtauratura, eandemque everſura.* Proverbium hoc dicitur de iis, qui verbis aut proſunt, aut nocent.

Πολιοκροτάφοιο γέροντος. Senis cani.

Πολιόν. Canum. Album. [Ariſtophanes:] *Neque enim mons umbroſus eſt, neque nubes ætherea, neque canum mare, quod ſuſcipiet iſtos, qui a me aufugerunt.*

Πόλιον. Polium. Herbæ genus. Hujus duo ſunt genera: quorum minus calefacit & ſiccat tertio gradu, aperitque omnia viſcera,

1 Καί] Hæc vocula redundat. Nihil enim præceſſit, ad quod referri poſſit.

2 Πολέμωνος] Hæc vox mihi ſuſpecta eſt. An forte legendum eſt, πλεύμονος, a recto πλεύμων: quod eſt nomen piſcis.

3 Πολέμοιο τέρας] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Homericum Il. Λ. v. 4.

Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν.

4 Ἡ μὲν ἔχουσα Κυδ.] Homer. Il. E. v. 593.

5 Πόλλης] Confer Noſtrum ſupra v. Μελάμπους, & v. Οἰωνιστική.

6 Δρυκολάπτου] Rectius, δρυοκολάπτου.

7 Κατοικιδίων] Id eſt, *de ſignis domeſticis*, ut interpretatus ſum. Egerat enim Polles in iſto opere de ratione captandi ominis ex animalibus domeſticis, veluti, muribus, felibus, &c. quod genus divinationis οἰκοσκοπικὸν οἰώνισμα dicebatur. Vide ſupra v. Οἰωνιστική.

8 Λαΐδ' ἔχω πολ.] Anthol. lib. III. cap. XII. Epigr. VII. ut & Portus monuit. Vide etiam ſupra v. Πειρήνη.

9 Γλῶσσα ποῖ π.] Eadem leguntur ſupra v. Γλῶσσα.

10 Οὔτε γὰρ ὄρος σκ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Avibus*, pag. 558. (382. Ed. Baſ. *P.*)

11 Πόλιον. εἶδος βοτ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. pag. 251. ſed quæ deſunt in MSS. Pariſ.

καὶ οὖρα καὶ ἔμμηνα κινεῖ. καὶ χλωρὸν μὲν ἔτι, κολλᾷ τὰ μεγάλα τραύματα· ξηρὸν δὲ, τὰ κακοήθη τῶν ἑλκῶν ἰᾶται ἐπιπαττόμενον.

Πολιορκῆσαι. τὸ μόνον τῇ πόλει [1] προσκαθεσθῆναι πολεμίους. [2] Ἐκπολιορκῆσαι δὲ, τὸ τελέως [3] καταλαβεῖν τὴν πόλιν, καὶ εἰσελθεῖν.

Πολιορκῶ. αἰτιατικῇ. καὶ πολιορκία, φυλακὴ πόλεως.

Πολίουχος, καὶ Πολυάχης. ὀνόματα κύρια.

Πολιούχοις. τοῖς τῶν πόλεων ἄρχουσι.

Πόλις. εἶδος παιδιᾶς. καὶ παροιμία· Πόλεις παίζομεν.

Πόλις [4] δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
 Ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.
παρ' ὅσον οἱ μὲν μηδὲν πεπονθότες ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ κακοῦ θύουσι, καὶ παιᾶνας ᾄδουσιν. οἱ δὲ ἑαλωκότες ἐπὶ οἰκείοις κακοῖς ἀποιμώζουσι.

Πόλλις. ὄνομα κύριον.

Πολιτεύω. αἰτιατικῇ. καὶ πολιτεύμασι, ταῖς πολιτείαις. ἤ, ταῖς αἱρέσεσι.

Πολιτεία.[5] ἰδίως εἰώθασι τῷ ὀνόματι χρῆσθαι οἱ ῥήτορες ἐπὶ τῆς δημοκρατίας. καὶ Ἰσοκράτης ἐν Πανηγυρικῷ, καὶ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Πολιτεῖαι, καὶ αἱ ὁδοὶ γ'. ἐν τῷ Βίος.

Πολίτης. δῆμος ὁ τῆς πόλεως. καὶ πολῖται.

Πολιτικός. ἀστεῖος. μετά τινος τέχνης.

Πολιτικὴν [6] ἀρετὴν ἱερωσύνῃ συνάπτειν, συγκλώθειν ἐστὶ τὰ ἀσύγκλωστα. † Ὅτι [7] πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφόν. καὶ γὰρ κακίαν ἐφέξειν, καὶ ἐπ' ἀρετὴν παρορμῆσαι ἱκανὸς ἔσται.

Πολιτισμός. Τὸν [8] πολιτισμὸν ἐκτοπίζων, ἐν Ἀκαδημίᾳ διέτριβε.

Πολιτοκοπεῖν. Δίφιλος.

Πολλόν. ὡς ἐπιτοπλεῖστον. ἐν Μύθοις· Τὸ δὲ πολλὸν ἀγήνορα μέμφετο τίγριν.

Πόλον [9] βλέπειν θέοντα, μυστικὸν τόδε.

Πόλος. οὐρανός, καὶ Πόλου, οὐρανοῦ, ἢ Κόσμου. [10] Ἀριστοφάνης· Ὀρνίθων πόλος. τὸ μέν τι παραφράζει τὸ προειρημένον τῶν ὀρνίθων, ὅτι τόπος αὐτῶν, ἐν ᾧ διατρίβουσι· τὸ δὲ, καὶ πρὸς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀνόματος παίζει, τόπος, καὶ πόλος. ἑξῆς δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ πολεῖσθαι. Πόλον γὰρ οἱ παλαιοί,

& urinas & menſtrua ciet: & viride adhuc majora vulnera conglutinat: ſiccum vero, maligna ulcera ſanat, iis inſperſum.

Πολιορκῆσαι. Urbem obſidere. At ἐκπολιορκῆσαι, urbem prorſus occupare, eamque intrare.

Πολιορκῶ. Accuſativo jungitur. Urbem obſideo. Et πολιορκία, obſidio.

Πολίουχος, καὶ Πολ. Poliuchus, & Polyaches. Nomina propria.

Πολιούχοις. Urbium præſidibus.

Πόλις. Urbs. [Sic etiam appellatur] quoddam ludi genus. Et proverbiũ: *Urbes ludimus.*

Πόλις δ' ὁμ. *Urbs vero ſimul & ſuffitibus, & ſimul pæanibus gemitibuſque repleta eſt.* Scilicet, illi, qui mali expertes ſunt, ad averruncandum morbum ſacrificia faciunt. Qui vero malo vexantur, miſeriam ſuam deplorant.

Πόλλις. Pollis. Nomen proprium.

Πολιτεύω. Accuſativo jungitur. Rempub. adminiſtro. Et πολιτεύμασι, reipubl. gerendæ rationibus. Vel, ſectis.

Πολιτεία. Reſpublica. Oratores peculiariter nomen hoc de Democratia dicere ſolent: ut Iſocrates in *Panegyrico*, & Demoſthenes in *Philippicis*. Πολιτεῖαι etiam ſignificat vitæ rationes & inſtituta. Vide in v. Βίος.

Πολίτης. Civis. Et πολῖται, cives, ſive populus, qui eſt in urbe.

Πολιτικός. Civilis. Urbanus.

Πολιτικὴν ἀρετ. *Civilem virtutem cum ſacerdotio conjungere, eſt ea connectere, quæ connecti non poſſunt.* † *Sapientem rempubl. capeſſere oportet. Nam & improbitatem coercere, & ad virtutem homines incitare poterit.*

Πολιτισμός, Reipub. adminiſtratio. [*Arceſilaus*] *Reip. negotia fugiens in Academia vitam agebat.*

Πολιτοκοπεῖν. Civium gratiam captare. Diphilus.

Πολλόν. Multum. Ut plurimum. Plerumque. In Fabulis: *Plerumque vero ſuperbam reprehendebat tigridem.*

Πόλον βλέπ. *Polum currentem cernere, arcanum quiddam ſignificat.*

Πόλος. Polus. Cœlum. Et πόλου, cœli, vel mundi. Ariſtophanes: *Avium polus*. Quaſi diceret, locus, in quo [aves] degunt. Simul etiam ad formationem nominis alludit. Τόπος enim & πόλος ſunt nomina affinia. Deinde vero vocabulum πόλος derivari indicat a πολεῖσθαι, verti, verſari. Veteres enim

1 Προσκαθεσθῆναι] Sic habet MS. A. At reliqui MSS. & priores Editt. minus recte, προσκαθισθῆναι.

2 Ἐκπολιορκῆσαι] Sic recte MS. A. At reliqui MSS. & Editt. præcedentes male, ἐκπολεμῆσαι.

3 Καταλαβεῖν] Et hanc lectionem ex optimo MS. A. revocavi, cujus loco in reliquis MSS. & Editt. prioribus minus recte legitur, καταβαλεῖν.

4 Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμ.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Tyr.* ſub initium, ut Portus obſervaverat.

5 Πολιτεία. ἰδίως εἰώθ.] Ex Harpocratione.

6 Πολιτικὴν ἀρετὴν ἱερ.———ἀσύγκλωστα] Hæc ſunt verba Syneſii Epiſt. LVII. pag. 198. ut Pearſonius recte monuit.

7 Ὅτι πολιτεύεσθαι δεῖ τὸν σοφ.] Fragmentum hoc legitur apud Laertium in vita Zenonis Cittiei, ſegm. CXXI.

8 Τὸν πολιτισμὸν ἐκτοπ.] Hæc ſunt verba Laertii de Arceſilao philoſopho, lib. IV. ſegm. XXXIX.

9 Πόλον βλέπειν θ.] Priores Editt. & Aſtrampſychus, unde verſus hic depromptus eſt, habent, πῶλον, i. e. pullum equinum. At 2 MSS. Pariſ. πόλον, per o in ſyllaba prima: quam lectionem ſeries literarum, (an & ſenſus, ſomniorum conjectores dicant) flagitat. Cæterum, in antiquiſſimo MS. A. & hic, & reliqui verſus onirocritici omnes deſunt.

10 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 549. (375. Ed. Baſ. P.)
 Οὐχ ὥσπερ ἂν εἴποι τις ὀρνίθων πόλος;
 Πόλος; Τίνα τρόπον; ὥσπερ εἴποι τις τόπος.

οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, σημεῖόν τι καὶ πέρας ἄξονος, ἀλλὰ τὸ περιέχον ἅπαν. Εὐριπίδης Πειρίθῳ·

Καὶ τὸν Ἀτλάντιον φρουρῶν πόλον.

αὐτοῦ τε περιπολουμένου, καὶ δι' αὐτοῦ πάντων ἐρχομένων. ὥσπερ εἴποι τις, τόπος. ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται ἅπαντα, διὰ τοῦτο καλεῖται νῦν πόλος.

Πολλός. ἀρσενικῶς. ἀντὶ τοῦ πολύς. [1] Ἀῤῥιανός· Διονύσου μὲν πέρι πολλὸς λόγος κατέχει· Ἡρακλέους δὲ πέρι, οὐ πολλός.

Πολλοστημόριον. τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γῆς.

Πολλοστός. τάξεως, καὶ μοίρας. Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Πολλοστῷ. ἐσχάτῳ. Οὔτε καθ' ἡλικίαν σου, οὔτε εἰς τὰ ἄλλα προέχοντος, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι πολλοστῷ ὄντι.

Πολλοῦ. ἀντὶ τοῦ πάνυ. Θρασὺς εἶ πολλοῦ. καὶ πολλοῦ γε δεῖ.

Πολλῷ [2] γε μᾶλλον, κἂν παρῶσιν χίλιοι. ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς τρόπου νικήσειν ἐπαγγελλομένων.

Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. οὐδὲ ὅλως.

Πολλοῦ δὴ δέω καὶ λέγειν. σιωπῶ. πόῤῥω λίαν εἰμὶ τοῦ λέγειν. οὐ βούλομαι λέγειν.

Πόλλ' [3] οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.

Πολλοὶ [4] θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες. Θρίαι καλοῦνται αἱ μαντικαὶ ψῆφοι· καὶ τὸ μαντεύεσθαι, θριάσαι.

Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήσιμοι.

Πολλοί σέ τοι μισοῦσιν, ἐὰν σαυτὸν φιλῇς. τοῦτό φασι τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὴν οἰκείαν μορφήν.

Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν. διὰ τὴν Ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν. ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

Πολύ. πλεῖστον.

Πολυάϊξ. πολυόρμητος.

Πολυάκης. ὄνομα κύριον.

Πολυάνδριον. μνῆμα. τάφος. τὸ θρυλλούμενον παρὰ πολλοῖς [5] ξενοτάφιον. Ὁ δὲ Γαϊανᾶς ἐξεχώρει τῆς πόλεως, καταλιπὼν αὐτὴν πολυάνδριον, καὶ πολυτελῆ τάφον, οὔπω τεθαμμένων τῶν ἐνῳκηκότων. καὶ Αἰλιανός· Θάψαντες δὲ τοὺς νεκρούς, εἰργάσαντο κοινὸν πολυάνδριον.

Πολυαύλακος. μεγάλου. πλατέος.

Οὐ [6] πεδίου πολυαύλακος εἰμὶ ὁ γεραιός.

πόλον vocabant totum cœlum, non, ut nunc recentiores, punctum quoddam, & extremam axis partem. Euripides *Pirithoo: Atlanticum cuſtodiens polum.* Id eſt, cœlum. Nam cœlum circumagitur, omniaque pervadit.

Πολλός. Eſt generis maſculini, diciturque pro πολύς. Multus. Arrianus: *De Baccho multus eſt hominum ſermo: at de Hercule, exiguus.*

Πολλοστημόριον. [Pars minima. Ex pluribus partibus una.] Ultima terræ pars.

Πολλοστός. Dicitur & de ordine, & de parte. Sic Demoſthenes, & alii.

Πολλοστῷ. Ultimo. Infimo. *Tibi qui nec ætate, nec aliis rebus præſtas, ſed in omnibus nullo non inferior es.*

Πολλοῦ. Valde. Multum. *Admodum audax es.* Et, πολλοῦ γε δεῖ. Multum abeſt.

Πολλῷ γε μᾶλλ. *Multo magis, tametſi mille adfuerint.* Dicitur de iis, qui ſe quovis modo victores fore jactant.

Πολλοῦ γε κ. δ. Multum abeſt. Nullo prorſus modo.

Πολλοῦ δὴ δ. Multum abeſt, ut dicam. Vel, taceo. Procul abſum a dicendo. Dicere nolo.

Πόλλ' οἶδ' ἀλ. *Multa novit vulpes; ſed erinaceus unum [tantum, at] magnum.*

Πολλοὶ θριοβ. *Multi ſunt thrioboli, at pauci vates.* Θρίαι vocantur calculi divinatorii: & θριάσαι, vaticinari.

Πολλοὶ μὲν ἐχθρ. *Multi ſunt inimici, at pauci amici.*

Πολλοί σέ τοι μισ. *Multi te odio proſequentur, ſi ipſe te amaris.* Hoc Nymphas ajunt Narciſſo dixiſſe, cum propter formam ſe in fonte contemplaretur.

Πολλοὶ στρατ. *Multi imperatores Cariam perdiderunt.* Proverbio huic locum dedit obſidio Halicarnaſſi. Dicitur autem in eos, qui non in commune conſulunt, ſed inter ſe diffident.

Πολύ. Multum. Plurimum.

Πολυάϊξ. Violentus. Impetuoſus.

Πολυάκης. Polyaces. Nomen proprium.

Πολυάνδριον. Locus, ubi multi ſepeliuntur. Sepulcrum commune. Vulgo xenotaphium, ſive locus, in quo peregrini ſepeliuntur. *Gainas autem ex urbe exceſſit, quam commune & pretioſum ſepulcrum reliquit, incolis ejus nondum ſepultis.* Et Ælianus: *Sepultis vero mortuis, commune fecerunt ſepulcrum.*

Πολυαύλακος. Multos ſulcos habentis [agri.] Vel, lati. Ampli. [In Epigrammate:] *Non ego ſenex ampli agri ſum [dominus.]*

Ὅτι δὴ πολεῖται τοῦτο καὶ διέρχεται
Ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος.
Confer ibi Scholiaſtam, ex quo Suidas ſua deſcripſit.

1 Ἀῤῥιανός] *De Reb. Ind.* pag. 518.

2 Πολλῷ γε μᾶλλον. κἂν παρ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Nubibus*, pag. 188. (115. Ed. Baſ. P)

3 Πόλλ' οἶδ' ἀλ.] Proverbii hujus meminit Enarrator Comici ad *Equit.* pag. 350.

4 Πολλοὶ θριοβόλοι, π.] Præter parœmiographos vide Stephanum Byzantium v. Θρία.

5 Ξενοτάφιον] Sic habent libri tam MSS. quam editi. Videndum tamen, annon forte legendum ſit κοινοτάφιον, i. e. commune ſepulcrum.

6 Οὐ πεδίου πολ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Apollonidæ, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum cum Lectore communicavimus ſupra v. Ἀπέχθεσθαι.

Πολύβιος, Λύκου υἱὸς, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς Ἀρκαδίας, καθηγησάμενος Σκιπίωνος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος. [1] γεγονὼς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. οὗτος ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ'. [2] ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου, καὶ [3] Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ, τῇ διαδοχῇ τῶν Μακεδόνων τὰ ἑξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων. ἰστέον, ὅτι διαδέχεται τὴν Πολυβίου ἱστορίαν Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστής. ἔγραψε δὲ καὶ Στράβων Ἀμασεὺς τὰ μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίοις μγ'.

Πόλυβος. ὄνομα κύριον.

Πολυβότειρα. πολλοὺς τρέφουσα.

Πολύβοτον. ὄνομα τόπου. ἢ τὸ πολλοὺς τρέφον. λιπαρόν.

Πολυγηθής. πολυχαρής.

Πολυγλεύκου. πολυοίνου.

Οὐδὲ [4] πολυγλεύκου γειομόρος βότρυος.

Πολύγληνον. πολυόμματον.

Οἷα πολύγληνον βουκόλον Ἰναχίης.

ἐν [5] Ἐπιγράμμασι.

Πολύγνωτος. [6] οὗτος ζωγράφος μὲν ἦν τὴν τέχνην, Θάσιος δὲ τὸ γένος, υἱὸς δὲ καὶ μαθητὴς Ἀγλαοφῶντος, τυχὼν δὲ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας, ἢ ἐπεὶ τὴν Ποικίλην στοὰν ἀνέγραψε προῖκα· ἤ, ὡς ἔνιοι, τὰς ἐν τῷ Θησαυρῷ καὶ τὰς ἐν Ἀνακείῳ γραφάς.

Πολυδάμας, [7] Σκοτουσαῖος, παγκρατιαστής· ὃς ἐγένετο μέγιστος τῶν κατ' αὐτὸν πάντων ἀνθρώπων· ὃς καὶ νέος ὢν ἀπέκτεινε λέοντα ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Μακεδονίας, οὐδενὶ ἐσκευασμένος ὅπλῳ. εἰς ἀγέλην δὲ βοῶν εἰσελθὼν ὁ αὐτὸς, τὸν μέγιστον καὶ ἀγριώτατον ταῦρον λαβὼν, τοῦ ἑτέρου τῶν ὀπισθίων ποδῶν τῆς χηλῆς κατεῖχεν ἄκρας, καὶ οὐκ ἀνίει. ὁ δὲ ταῦρος πηδῶν, ἀφῆκε τῷ Πολυδάμαντι τὴν ὁπλήν. ὁ αὐτὸς ἄνδρα ἡνίοχον ἐλαύνοντα σπουδῇ τὸ ἅρμα, ἐπέσχε τοῦ πρόσω, λαβόμενος τῇ ἑτέρᾳ τῶν χειρῶν τὸ ἅρμα, καὶ στήσας τοὺς ἵππους. τούτου Δαρεῖος ὁ Νόθος, Ἀρταξέρξου υἱὸς, ἀκούσας τὰ ἔργα, δώροις ἐλθεῖν παρ' αὐτὸν ἔπεισε. τρεῖς δὲ τῶν Ἀθανάτων καλουμένων κατὰ πρόκλησιν μονομαχήσαντας ὁ Πολυδάμας ἀπέκτεινε. ταῦτα τὰ ἔργα ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐδηλοῦντο ἐν Ὀλυμπίᾳ. ἔμελλε δ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ ῥώμης ἀπολέσθαι, ὡς καὶ ἄλλοι οἱ ἐπὶ ἰσχύϊ μέγα φρονήσαντες· ὡς καὶ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος· Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος. εἰσελθόντος γὰρ ἐν σπηλαίῳ ὥρᾳ θέρους ἅμα τοῖς συμπόταις, καὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σπηλαίου κατὰ τύχην διαῤῥηγνυμένης, καὶ θάνατον ἀπειλούσης, οἱ μὲν ἄλλοι δρόμῳ φεύγουσιν· αὐτὸς δὲ ἔμεινε, τὰς χεῖ-

Πολύβιος. Polybius, Lyci filius, ex Megalopoli urbe Arcadiæ oriundus, Scipionis Africani præceptor, & Panætii philoſophi æqualis: qui vixit tempore Ptolemæi, cui cognomen erat Euergetes. Hic prolixam illam hiſtoriam Romanam libris XL. ſcripſit: quam auſpicatur a fuga Cleomenis Spartani; [& pertexit uſque ad] Perſeum Philippi filium: Macedonum ſucceſſioni res a Romanis geſtas ordine ſubnectens. Sciendum autem eſt, Polybii hiſtoriam continuari a Poſidonio Olbiopolita, Sophiſta. Scripſit & Strabo Amaſenſis hiſtoriam, inde incipientem, ubi Polybius deſinit, libris XLIII.

Πόλυβος. Polybus. Nomen proprium.

Πολυβότειρα. Multos paſcens. Multos alens.

Πολύβοτον. Polybotum. Nomen loci. Vel, multos alens. Pingue.

Πολυγηθής. Valde gaudens. Valde lætus.

Πολυγλεύκου. Vino abundantis. *Neque vino abundantis cultor racemi.*

Πολύγληνον. Multos oculos habentem. *Ut [Argum] multos oculos habentem, Inachiæ juvencæ paſtorem.*

Πολύγνωτος. Polygnotus. Hic arte fuit pictor, genere Thaſius, filius & diſcipulus Aglaophontis: quem Athenienſes civitate donarunt, vel quod porticum Pœcilen dictam gratis pinxiſſet; vel propter picturas, quæ ſunt in Theſauro & Anaceo.

Πολυδάμας. Polydamas, Scotuſæus, pancratiaſta. Hic maximus fuit omnium ætatis ſuæ hominum, &, cum adhuc eſſet adoleſcens, leonem in Olympo Macedoniæ monte interfecit, nullo telo armatus. Idem etiam in boum armentum ingreſſus, maximum & ferociſſimum taurum altero poſteriorum pedum prehendit, & ungula ſumma retinuit, nec dimiſit. Taurus vero ſaltans ungulam Polydamanti reliquit [in manu.] Idem aurigam, qui currum celeriter agitabat, inhibuit, curruque altera manu prehenſo, equos ſtitit. Darius vero Nothus, Artaxerxis filius, audita facinorum ejus fama, muneribus eum induxit, ut ad ſe veniret. Tres igitur illorum, qui vocantur *Immortales*, ſingulari certamine provocatos Polydamas interfecit. Hæc ejus facinora Olympiæ in ſtatua ejus inſcripta erant. Cæterum, robore ſuo periturus erat; ut & alii, qui virium ſuarum fiducia nimis elati fuerunt: quemadmodum & Homerus de Hectore dicit: *Infelix, perdet te fortitudo tua.* Cum enim æſtivo tempore cum compotoribus in ſpeluncam ingreſſus fuiſſet, & illius ſpeluncæ cacumen forte rumperetur, & mortem

1 Γεγονὼς κατὰ Πτολ.] De ætate ejus accuratius diſſerit Voſſius in opere *de Hiſt. Gr.* quem vide.

2 Ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτ.] Hoc falſum eſt. Vide ipſum Polybium.

3 Καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ] Scribe & ſupple, καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου υἱοῦ. Perduxerat enim Polybius hiſtoriam ſuam uſque ad Perſeum, qui ultimus fuit Regum Macedoniæ.

4 Οὐδὲ πολυγλεύκου γ.] Fragmentum hoc depromptum eſt ex Anthologia inedita, ex qua Epigramma, cujus Pentameter hic pars eſt, integrum dedimus ſupra v. Ἀπάρχεται.

5 Ἐν Ἐπιγράμμασι.] Anthol. lib. VII, pag. 594.

6 Πολύγνωτος.] De eo vide Pauſaniam in *Phocicis.* pag. 662. 663.

7 Πολυδάμας. Σκοτουσ.] Totum hunc articulum excerpſit Suidas ex Pauſaniæ *Eliacis Poſter.* pag. 352. 353.

εας ἀγαγὼν, ὡς ἀνθέξων ἐπιπίπτοντι τῷ σπηλαίῳ καὶ αὐτόθι ἐτελεύτησε.

Πολυδαίδαλα.[1] πολλὰ ποικίλματα ἔχοντα.

Πολυδεύκης,[2] Ναυκρατίτης. τινὲς δὲ Ἀρδουέννης σοφιστὴν γράφουσι, [3]παίζοντες. πόλις δὲ Φοινίκης ἡ Ἀρδουέννα. ἐπαίδευσε δὲ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομμόδου τοῦ βασιλέως, καὶ ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη νʹ. καὶ ηʹ. συνέταξε βιβλία ταῦτα· Ὀνομαστικὸν, ἐν βιβλίοις δέκα. ἔστι δὲ συναγωγὴ τῶν διαφόρως κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων. Διαλέξεις, ἤτοι λαλιάς. Μελέτας. Εἰς Κόμμοδον Καίσαρα Ἐπιθαλάμιον. Ῥωμαϊκὸν λόγον. Σαλπιγκτὴν, ἢ Ἀγῶνα μουσικόν. Κατὰ Σωκράτους. Κατὰ Σινωπέων. Πανελλήνιον. Ἀρκαδικὸν καὶ ἕτερα.

Sinopenſes. Orationem in conventu totius & alia.

Πολυδίψιον.[4] ἢ τὸ πολλοῖς ἔτεσι διψῆσαν ἀπὸ ἱστορίας. ἢ τὸ ἐπιπόθητον.

Πολύδωρος. ὄνομα κύριον.

Πολύαινος. πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιος. [5]Ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ.

Πολύαινος Σαρδιανὸς, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Καίσαρος Γαΐου. Λόγους δικανικοὺς, καὶ δικῶν, ἤτοι συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις. Θριάμβου Παρθικοῦ βιβλία τρία· καὶ ἄλλα.

Πολύαινος Μακεδὼν, ῥήτωρ. Περὶ Θηβῶν. Τακτικὰ βιβλία γʹ. [6]καὶ ἄλλα.

Πολύετος. ὁ πολυχρόνιος.

Πολύευκτον. τίμιον. πολυπόθητον.

Πολύευκτος, κωμικός. τούτου δρᾶμά ἐστιν Ἡνίοχος, ὡς [7]Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς φησιν. † Ἐγένετο καὶ καθ' ἡμᾶς Πολύευκτος, ἀποφράς, ἡμιγύναιος, θεοστυγὴς, βαρυόργητος, Κωκυτοῦ καὶ Στυγὸς δεινὸν καὶ ὀλέθριον τοῦ βίου ἐκλόχευμα.

Πολύζηλος.

[8]Ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης
Ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ
Ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται.

Πολύζηλος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ, Νίπτρα, [9]Δημοτυνδάρεως, Μουσῶν γοναὶ, Διονύσου γοναὶ, Ἀφροδίτης γοναί.

illis minaretur; cæteri quidem curſu ſe proripuerunt: ipſe vero illic remanſit, manibus ſublatis, quaſi ſpeluncæ ruituræ reſiſtere poſſet. Quare ibi oppreſſus vitam finiit. *Port.*

Πολυδαίδαλα. Acu eleganter picti. Artificioſe & affabre facti.

Πολυδεύκης. Pollux, Naucratita: quem quidam ajunt Sophiſtam fuiſſe, Arduenna oriundum; ſed falluntur. Arduenna vero eſt urbs Phœniciæ. Docuit Athenis ſub Commodo Imperatore, & obiit anno ætatis LVIII. Scripſit hos libros: Onomaſticum, libris X. Eſt autem collectio vocabulorum diverſorum, quæ de eadem re dicuntur. Diſputationes, ſive Sermones. Declamationes. Commodi Cæſaris Epithalamium. Orationem ad Romanos habitam. Buccinatorem, ſive Certamen muſicum. Contra Socratem. Contra Græciæ habitam. Orationem ad Arcades:

Πολυδίψιον. Vel, quod per multos annos ſiti laboravit: quod petitum eſt ex hiſtoria. Vel, vehementer deſideratum.

Πολύδωρος. Polydorus. Nomen proprium.

Πολύαινος. Multa laude dignus. [Homerus:] *O multa laude digne Ulyſſes.*

Πολύαινος. Polyænus Sardianus, Sophiſta; qui vixit ſub primo Cæſare Cajo. Scripſit orationes forenſes. Item, cauſarum, ſive patrociniorum formas. Parthici Triumphi libros III. & alia.

Πολύαινος. Polyænus Macedo, Rhetor. Scripſit de Thebis. Tacticorum libros III. & alia.

Πολύετος. Diuturnus.

Πολύευκτον. Vehementer optandum. Valde deſiderabile.

Πολύευκτος. Polyeuctus Comicus. Hujus fabula eſt *Auriga*: ut ait Athenæus in *Dipnoſophiſtis*. † Fuit etiam ætate noſtra Polyeuctus, homo deteſtabilis, ſemivir, Deo inviſus, valde iracundus, Cocytique & Stygis dira & vitæ humanæ pernitioſa progenies.

Πολύζηλος. Invidioſus. Valde optandus, vel expetendus. [Sophocles:] *O divitiæ, & regnum, & ars artem ſuperans beatæ vitæ ratione! Quanta apud vos invidia ſervatur!*

Πολύζηλος. Polyzelus, Comicus. Ejus fabulæ ſunt, Niptra, Demotyndareus, Muſarum natales, Bacchi natales, Veneris natales.

1 Πολυδαίδαλα] Homerus Il. Γ. v. 358. & alibi.

2 Πολυδεύκης] De eo vide Philoſtratum lib. II. *de Vit. Soph.*

3 Παίζοντες] Quamprimum in locum hunc incideremus, vidimus legendum eſſe πταίοντες: quam conjecturam gaviſi ſumus confirmari judicio magni Pearſonii, qui eandem emendationem ad marginem Suidæ ſui annotaverat. Significat autem πταίειν, errare, vel falli: quo vocabulo Grammatici frequenter uti ſolent: ut Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 278. ad verba illa Comici, Πρῶτον μὲν οὖν περὶ Ἀλκιβιάδου &c. & alibi.

4 Πολυδίψιον. ἢ τὸ πολλ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Δ. v. 171. Huc pertinent illa Athenæi lib. X. pag. 433. Τῆς δὲ δίψης οὐδὲν ἐστι πολυποθητότερον, διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ ποιητὴς ἔφη, πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον.

5 Ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ] Il. I. v. 659. ſed ubi metri gratia legitur Ὀδυσεῦ, per unum σ.

6 Καὶ ἄλλα] Et inter ea, περὶ στρατηγημάτων: quod opus hodie adhuc exſtat. Vide Voſſium *de Hiſt. Gr.*

7 Ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς] Ubi? Nuſquam enim Athenæus vel ipſum Polyeuctum Comicum, vel fabulam ejus *Heniochum* laudat. At idem *Polyeuctum* fabulam Heniochi fuiſſe docet *Dipnoſoph.* lib. IX. pag. 396. Ad hunc ergo locum Athenæi ſi reſpexit Noſter, (reſpexiſſe autem eo videtur) non poteſt ſane a ſupinæ negligentiæ crimine abſolvi, quod Comicum in fabulam, & viciſſim fabulam in Comicum mira metamorphoſi transformaverit. Videndum tamen, annon locus hic ab aliis interpolatus ſit, quem ipſe Suidas recte forſan ſic ſcripſerat: Πολύευκτος. τοῦτο δρᾶμά ἐστιν Ἡνιόχου τοῦ κωμικοῦ ὡς Ἀθήναιος, &c. Hoc ſi ita ſe habeat, immerito Grammaticus noſter vapulabit, & omnis culpa in librarios vel ſciolos transferenda erit.

8 Ὦ πλοῦτε, καὶ τυρ.] Hi tres ſenarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Tyr.* pag. 68. ut Portus monuit.

9 Δημοτυνδάρεως] An, Μίμος Τυνδάρεως, ut apud Pollucem?

Πολύ-

Πολύζηλος.[1] οὗτος πηρωθείς, ὡς φάσμα θεασάμενος μεῖζον, ἢ ὥστε τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐνεγκεῖν, τῷ [2] Πανὶ κρύπτων τὴν ἀσπίδα, (σύμμαχον τὸν Πᾶνα δ' εἰκάζουσιν εἶναι) ἐμάχετο ὡς ὁρῶν, καὶ διέκρινε τῇ φωνῇ τοὺς ἰδίους καὶ τοὺς πολεμίους.

Πολυζύγῳ. πολυκαθέδρῳ.

Πολυειδής. πολύμορφος. καὶ πολυειδία, ἡ ποικιλία.

Πολυΐδος.[3] ὄνομα κύριον.

Πολυϊδρία. ἡ πολυπειρία.

Πολυήκοος.[4] Οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκοος, ἀλλὰ [5] ῥώμῃ γενναίας φύσεως καὶ θεῶν ἀγχισπόρου ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν ἦν θαυμάσιος. εἶπεν ἄν τις τῶν φοιτητῶν, ὡς οὗτος ὁ ἀνὴρ οὐ φθέγγοιτο λόγους, ἀλλὰ πραγμάτων οὐσίας.

Πολύθρονον. πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ τὰ ἄνθη. [6] Ὅμηρος· Ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ πανούργου.

Πολυθρύλλητος. πεφημισμένος. διαβεβοημένος. ὀνομαστότατος.

Πολυκαγκής.[7] ὁ κατάξηρος τόπος.

Πολύκαρπος, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καὶ Θεολόγου ἀκροατής, διάδοχος δὲ Βουκόλου, τοῦ πρώτου ἐπισκοπήσαντος τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας· ὃς καὶ μετ' αὐτὸν δεύτερος τῆς ἐπισκοπῆς ἐκράτησε, καὶ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ τετελείωται ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς Φιλιππησίους πάνυ θαυμαστήν, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Διονύσιον τὸν Ἀρεοπαγίτην, καὶ πρὸς ἄλλας Ἐκκλησίας. [8] Οὗτος διά τινας αἰτίας τοῦ Πάσχα, βασιλεύοντος Ἀντωνίνου τοῦ Πίου, καὶ ἐπισκοποῦντος τῆς Ἐκκλησίας Ῥώμης Ἀνικήτου, ἐπέστη τῇ Ῥώμῃ, ἐν ᾗ καὶ πολλοὺς τῷ δόγματι Μαρκίωνος καὶ Βαλεντίνου πιστεύσαντας ἀνεκαλέσατο. ἀπαντήσαντος δὲ αὐτῷ ἐξ αὐτομάτου Μαρκίωνος, καὶ εἰρηκότος, Γνώριζε ἡμᾶς Πολύκαρπε, ἀπεκρίθη· Γνωρίζω σε πρωτότοκον τοῦ Διαβόλου υἱόν.

Πολυκαρπότατος. τόπος εὔγειος.

Πολύκεστος. πολυκέντητος.

Πολυκηδεῖς. πολυφρόντιστοι.

Πολύκλειτος. πάνυ ἔνδοξος. [9] Πολύκλητοι δέ, ἐκ πολλῶν κεκλημένοι τόπων.

Πολυκλῇσι. πολυκαθέδροις. καὶ πολυκληΐσιν, ὁμοίως.

Πολύκμητος. πολυκάματος.

Πολύζηλος. Polyzelus. Hic cum viſum amiſiſſet, quod ſpectrum vidiſſet majus, quam quod oculi ferre poſſent, barba clypeum obtegens, (Pana eum fuiſſe conjiciunt) pugnabat tanquam videns, & ex ſono vocis ſuos ab hoſtibus diſcernebat.

Πολυζύγῳ. Multa tranſtra habenti. Multas ſedes habenti.

Πολυειδής. Multiformis. Multifarius. Varius. Et πολυειδία. Varietas. Diverſitas.

Πολυΐδος, Polyidus. Nomen proprium.

Πολυϊδρία. Multarum rerum ſcientia.

Πολυήκοος. Qui multa audivit. *Neque multos libros legerat, ſed ob vim excellentis ingenii & Diis cognati in enarrationibus admirabilis erat. Quare aliquis diſcipulorum ejus dixit, virum illum non verba, ſed rerum eſſentias loqui.*

Πολύθρονον. Multa pharmaca, vel medicamenta habens. Θρόνα enim vocantur flores, [vel colores, & ornamenta varia.] Homerus: *Variis vero coloribus & ornamentis telam diſtinxit.* Πολύθρονος etiam accipitur pro callido & aſtuto.

Πολυθρύλλητος. Cujus fama late divulgata eſt. Celebratus. Celeberrimus.

Πολυκαγκής. Valde aridus. Valde ſiccus.

Πολύκαρπος. Polycarpus, Joannis Euangeliſtæ Theologi auditor, ſucceſſor vero Bucoli, primi Smyrnæorum Epiſcopi: poſt quem ipſe ſecundus Epiſcopus creatus, & martyrio pro Chriſto conſummatus eſt ſub Marco Antonino. Scripſit epiſtolam ad Philippenſes, admodum admirabilem; & ad magnum Dionyſium Areopagitam, & ad alias Eccleſias. Hic ob quaſdam ſuper die Paſchatis quæſtiones, imperante Antonino Pio, & Eccleſiam Romanam regente Aniceto, Romam venit; ubi multos, qui Marcionis & Valentini doctrinæ crediderant, ad fidem revocavit. Cum autem ipſi forte Marcion obviam factus fuiſſet, & dixiſſet: *Agnoſce nos, Polycarpe:* reſpondit: *Agnoſco te primogenitum Diaboli filium.*

Πολυκαρπότατος. Fertiliſſimus. Feraciſſimus.

Πολύκεστος. Acu varie pictus.

Πολυκηδεῖς. Valde ſoliciti. Magno dolore affecti.

Πολύκλειτος. Valde clarus. At πολύκλητοι qui ex pluribus locis convocati ſunt.

Πολυκλῇσι. Multas cathedras habentibus. Multa tranſtra habentibus. Et πολυκληΐσιν, idem.

Πολύκμητος. Multo labore factus.

1 Πολύζηλος. οὗτος πηρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἱππίας, ubi eadem leguntur.

2 Τῷ Πανί] Lege, τῷ πώγωνι, ut recte ſupra v. Ἱππίας.

3 Πολύϊδος] Eſt nomen viri, cujus meminit Homerus Il. Ε. ſed apud quem ſcriptum eſt Πολύειδος, per diphthongum ει.

4 Οὐδὲ ἦν τῶν βιβλίων πολυήκ.] Hæc ſunt verba Damaſcii de Iſidoro Philoſopho, ut patet ex Excerptis, quæ ex iſto ſcriptore leguntur apud Photium, pag. 1036.

5 Ῥώμῃ γενναίας φύσ.] Sic recte legitur in MS. Pariſ. A & apud Photium loco laudato. At priores Editt. minus recte ſic habent, ῥώμῃ γὰρ φύσεως.

6 Ὅμηρος] Il. Χ. v. 441.

7 Πολυκαγκής] Plura de hac voce vide apud Etymologum.

8 Οὗτος διά τινας αἰτίας τοῦ Π.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſumpta ſunt ex Sophronio, ut Pearſ. etiam obſervaverat.

9 Πολύκλητοι δέ, ἐκ πολλῶν κεκλ.] Homerus Il. Δ. v. 438.
——Πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
Scholiaſta: Πολύκλητοι. οἱ ἐκ πολλῶν τόπων συγκεκλημένοι καὶ συναχθέντες. Huc Suidas reſpexit.

Πολυκράτης,[1] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, δεινός τι, [2] καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγους δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ γράψας.

Πολυκράτης, ὁ τῆς Κύπρου ἄρχων ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ παιδὸς ὑπάρχων, πίστιν εἶχε, καὶ βίον ἐνάρετον. [3] μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλικίας, ὁλοσχερῶς εἰς ἀσέλγειαν ἐξώκειλε, καὶ βίον ἀσωτον. κλίνεται δὲ Πολυκράτους.

Πολύκρημνον. δύσβατον. ὀρεινόν.

Πολυκτόριος.[4] ὄνομα τόπου.

Πολύκτωρ.[5] ὄνομα κύριον.

Πολυκύμονος θαλάσσης. πολυταράχου.

Πολυλήϊος. πολλὰ κτήματα ἔχων.

Πολύλιστος.[6] πολυλιτάνευτος.

Πολυμάθεια.

Πολυμήλη. πολυθρέμματος γῆ.

Πολύμητις. πολύβουλος.

Πολύμνηστος,[7] καὶ Ἀριφράδης, καὶ Οἰώνιχος, ἀρρητοποιοί. καὶ [8] Πολυμνήστεια δὲ καὶ αὕτη κωμῳδεῖται ἐπὶ αἰσχρότητι. Κρατῖνος·

Καὶ Πολυμνήστει' ἀείδει, μουσικήν τε μανθάνει.

Ἀριστοφάνης·

[9]Ὅστις ἂν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα [10] λυμαίνεται,
Οὔ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.

Πολυωδυνία. καὶ πολυώδυνος, ὁ ἐν μεγάλῃ θλίψει ὤν.

Πολυωπόν.[11] τὸ πολύτρητον δίκτυον. Πολυοπὸν δὲ, ἱμάτιον.

Πολυωρήσεις. πολλὴν φροντίδα ποιήσεις. φυλάξεις. καὶ πολυωρεία, ἡ ἐπιμέλεια. Ὁ δὲ ἐδεῖτο τοῦ Θεοῦ πολυωρείας τυχεῖν τῆς ἐξ αὐτοῦ. καὶ αὖθις Αἰλιανός· [12] Δεομένῳ δὲ πολυωρείας τυχεῖν, καὶ ῥοπῆς ἐς τὸ κρεῖττον, οὐκ ἐπένευσε.

Πολυπάμμονος.[13] πλουσίου. πολυθρεμμάτου. πα-

Πολυκράτης. Polycrates, Athenienſis, orator valde eloquens, qui poſt Anytum & Melitum orationes contra Socratem ſcripſit.

Πολυκράτης. Polycrates, præfectus Cypri ſub Ptolemæo juniore, vir ſpectatæ fidei, & virtutis ſtudioſus. Idem tamen procedente poſtea ætate ad omne genus libidinis & vitam flagitioſam delapſus eſt. Declinatur, Πολυκράτους.

Πολύκρημνον. Præruptum. Quod difficulter tranſiri poteſt. Montanum.

Πολυκτόριος. Polyctorius. Nomen loci.

Πολύκτωρ. Polyctor. Nomen proprium.

Πολυκύμονος θ. Maris undoſi, vel multis fluctibus agitati.

Πολυλήϊος. Multas ſegetes habens. Locuples.

Πολύλιστος. Supplex. Multis precibus aliquem rogans.

Πολυμάθεια. Multifaria eruditio.

Πολυμήλη. Terra pecoribus abundans.

Πολύμητις. Multis conſiliis inſtructus. Prudens.

Πολύμνηστος, καὶ Ἀριφρ. Polymneſtus, & Ariphrades, & Oeonichus, fellatores fuerunt. Et Πολυμνήστεια, carmina Polymneſti, quæ propter obſcœnitatem a Comicis perſtringuntur. Cratinus: *Et Polymneſtea carmina canit, Muſicamque diſcit.* Ariſtophanes: *Quiſquis igitur talem virum non toto animo deteſtatur, , nunquam ex eodem nobiſcum poculo bibet.*

Πολυωδυνία. Multitudo, vel magnitudo dolorum. Et πολυώδυνος, qui multis doloribus vexatur. Valde miſer.

Πολυωπόν. Multa foramina habens. Eſt epithetum retis. At πολυοπὸν, per ο in ſyllaba penultima, eſt epithetum veſtis, quæ multa foramina habet.

Πολυωρήσεις. Diligenter curabis, vel cuſtodies. Et πολυωρεία, diligens cura. *Ille vero Deum orabat, ut ſe reſpiceret.* Et iterum Ælianus: *Roganti vero, ut ſui rationem haberet, rerumque ſuarum ſtatum in melius mutaret, non annuit.*

Πολυπάμμονος. Divitis. Multa pecora ha-

1 Πολυκράτης] De eo vide Meurſium in *Bibliotheca Attica*.

2 Καὶ τοὺς κατὰ Σωκράτους λόγ.] Polycratem ſcripſiſſe orationem contra Socratem, teſtatur etiam Ælianus *Var. Hiſt.* lib. XI. cap. X. his verbis: Οὗτος δὲ ὁ Πολυκράτης καὶ τὴν κατηγορίαν ἔγραψε τὴν κατὰ Σωκράτους. Item, Quintilianus lib. III. cap. I. *Etiam Polycrates, a quo ſcriptam in Socratem diximus orationem.* Phavorinus tamen apud Laertium in *Socrate*, ſegm. XXXIX. negat, veram eſſe orationem Polycratis in Socratem, quod in ea quædam occurrant, quæ ſexto demum poſt mortem Socratis anno acciderint. Verba Laertii hæc ſunt: Φαβωρῖνος δέ φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀπομνημονευμάτων, μὴ εἶναι ἀληθῆ τὸν λόγον τὸν Πολυκράτους κατὰ Σωκράτους. ἐν αὐτῷ γὰρ, φησὶ, μνημονεύει τῶν ὑπὸ Κόνωνος τειχῶν ἀνασταθέντων, ἃ γέγονεν ἐν ἔτεσιν ἓξ τῆς Σωκράτους τελευτῆς ὕστερον. Sed diſſidium hoc conciliari poteſt, ſi dicatur, orationem Polycratis in Socratem non fuiſſe eandem, qua Anytus & Melitus eum accuſarunt, ut nonnulli cenſuerunt; ſed aliam, & quidem ingenii tantum oſtentandi cauſa poſt mortem Socratis ab eo conſcriptam. Ad hanc ipſam enim conjecturam Suidas hoc loco noſtro præit: ſed apud quem pro δεύτερος Ἀνύτῳ καὶ Μελίτῳ, levi mutatione ſcribendum eſt, δευτέρου Ἀνύτου καὶ Μελίτου; ut & ante nos recte monuit erudiſſimus Perizonius ad Ælianum loco laudato.

3 Μετὰ δὲ ταῦτα προβαινούσης ἤδη τῆς ἡλ.] Ex Polyb. lib. XVII. cap. XXXVI. ſub finem: ſed ubi pro ἀσώτως legitur ἀσώτῳ. Vide Heſychium v. Ἀσωτίς, & v. Ἄσωτοι.

4 Πολυκτόριος.] Etymologus rectius Πολυκτόριον. Eum vide.

5 Πολύκτωρ] Ejus meminit Homerus Il. Ω. v. 397.

6 Πολύλιστος. πολυλιτ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Od. Ε. v. 445. ſed ubi metri gratia ſcriptum eſt πολύλλιστος, per duplex λ.

7 Πολύμνηστος, καὶ Ἀριφρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀριφράδης, ubi eadem leguntur.

8 Καὶ Πολυμνήστεια δὲ καὶ αὐτ.] Locus hic & corruptus eſt & mutilus, qui ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 359. (254. Ed. Baſ. *P.*) ſic reſcribendus & in integrum reſtituendus eſt: Πολυμνήστεια. μέλη Πολυμνήστου Κολοφωνίου. κιθαρῳδὸς δὲ ἦν. κωμῳδεῖται δὲ καὶ οὗτος ἐν τοῖς αἰσχροῖς. Photius in Lexico MS. Πολυμνήστειον ᾄδειν. γένος τι μελοποιΐας. Κολοφώνιος δὲ Πολύμνηστος.

9 Ὅστις ἂν τοιοῦτον ἄνδρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis loco laudato; ſed quæ nihil ad rem faciunt.

10 Λυμαίνεται] Scribe, βδελύττεται: ut apud Ariſtophanem.

11 Πολυωπόν. τὸ πολύτρητον δ.] Homerus Il. Ξ. v. 386.

Δικτύῳ ἐξέρυσαν πολυωπῷ ――――――

Huc Suidas reſpexit.

12 Δεομένῳ δὲ πολυωρ.] Fragmentum hoc Æliani auctius legitur ſupra v. Ἡμιόνιον.

13 Πολυπάμμονος. πλουσ.] Scholiaſta Homeri ad Il. Δ. v. 433. Πολυπάμμονος. πολυθρέμμονος. πλουσίου. πάμματα γὰρ καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα. ἢ πάσσαλα, τὰ κτήσιμα.

ἐκ τὸ πῶμαι, τὸ κτῶμαι. καὶ πάσασθαι κυρίως μὲν τὸ κτήσασθαι θρέμματα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πᾶν ὁτιοῦν.

bentis. A πῶμαι, poſſideo. Et πάσασθαι proprie ſignificat, poſſidere pecora: abuſive vero, & quidvis aliud.

Πολυπίδακα.[1] πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν. τουτέστιν, ἀναβλύσεις.

Πολυπίδακα. Multas ſcaturigines habentem. Fontibus abundantem.

Πολυπλήθεια.

Πολυπλήθεια. Magna multitudo.

Πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.

Πολύποδος δ. Polypodis inſtar ipſe ſe devorans.

Πολύπους. ὅτι ὁ πολύπους θηρευθεὶς τύπτεται πολλάκις πρὸς τὸ πίων γενέσθαι. καὶ παροιμία·

Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πουλύπους πληγούμενος.

Πολύπους. Polypus captus multis plagis verberatur, ut pinguior fiat. Et proverbium: *Bis ſeptem plagis polypus contuſus.*

Πολύποδος ὁμοιότης. πρὸς τοὺς ἐξομοιοῦντάς τισιν ἑαυτούς.

Πολύποδος ὁμ. Polypi ſimilitudo. Dicitur in eos, qui ſe aliquibus ſimiles reddunt.

Πολυπραγμοσύνη, καὶ πολυπράγμων.[2] Ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλόμενοι δεῖξαι, τὴν πολυπραγμοσύνην μεταλαβόντες εἰς φιλοπραγμοσύνην, ἀνασκευάζομεν τὸ προκείμενον. ὁ μὲν γὰρ πολυπράγμων οὐδέπω φανερὰν ἁμαρτίαν σημαίνειν δοκεῖ· εἴγε πολυπράγμων μέν ἐστιν, ὁ ἐν πολλοῖς κυλιόμενος πράγμασι. δύναται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τύχης τινὶ περιγενέσθαι. ὁ δὲ φιλοπράγμων διάθεσίν τε καὶ οἰκειότητα τὴν πρὸς τὰ πράγματα δηλοῖ, καὶ σπουδὴν, καὶ αἵρεσιν· ὃ ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου.

Πολυπραγμοσύνη. Curioſitas. Et πολυπράγμων, curioſus, ſive, qui ſe multis negotiis immiſcet. Vir bonus non eſt πολυπράγμων. Hoc oſtendere volentes, & τὴν πολυπραγμοσύνην transferentes ad φιλοπραγμοσύνην, propoſitam quæſtionem refellimus. Nam πολυπράγμων non ſignificat aperte vitium: ſiquidem πολυπράγμων eſt ille, qui multis negotiis occupatus eſt. Id enim & caſu quodam alicui contingere poteſt. At φιλοπράγμων dicitur de eo, qui affectionem, & propenſionem, & ſtudium, & voluntatem negotiis ſe immiſcendi præ ſe fert: quod a viro bono alienum eſt.

Πολυπτύχου.[3] πολλὰς [4] ἀποκλείσεις ἔχοντος. οἷον πτύχας.

Πολυπτύχου. Multiplicis. Multas declivitates, & quaſi plicas habentis.

Πολυποίτης.[5] ὄνομα κύριον.

Πολυποίτης. Polypœtes. Nomen proprium.

Πολύρρηνες.[6] πολλὰ θρέμματα ἔχοντες. τὸ Πολύρρηνον, τόπος Κρήτης, ἔνθα τοῖς θεοῖς ἔθυον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Οἱ Κρῆτες.

Πολύρρηνες. Qui multas pecudes poſſident. Divites. Opulenti. Et Πολύρρηνον, locus Cretæ, ubi Diis rem ſacram faciebant. Quære in v. Οἱ Κρῆτες.

Πολύς. σφοδρός.

Πολύς. Multus. Magnus. Vehemens.

Πολυσμαράγοις. ἠχητικοῖς.

Πολυσμαράγοις. Multum ſtrepitum edentibus. Valde reſonantibus. Valde ſonoris.

Πολυσπαθής. ὁ πλειστάκις ὑπὸ σπάθης ἐνεργηθείς. [7] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἃ δὲ πολυσπαθέων μελεδήμονα κερκίδα πέπλων.

Πολυσπαθής. Spatha ſæpe pulſatus. In Epigrammate: *Hæc vero [dedicavit] radium textorium, quo elaborantur pepli ſpatha ſæpe pulſati.*

Πολυσπερέας.[8] ἐπὶ πολλὰ μέρη διεσπαρμένας.

—— Πολυσπερέας τε φάλαγγας.

Πολυσπερέας. Paſſim diſperſas. *Et phalanges paſſim diſperſas.*

Πολύστρατος.[9] οὗτος αἰτίαν ἔχων τοὺς Ἑρμᾶς περικόψαι, ἀνῃρέθη ὑπὸ Ἀθηναίων· οὗ Λυσίας μέμνηται. ἕτερος δέ ἐστιν, ὑπὲρ οὗ λόγον ἔγραψεν ὁ αὐτὸς Λυσίας. ἄλλος δ' ἂν εἴη, οὗ μνημονεύει Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς, λέγων αὐτόν ποτε ἐν Κορίνθῳ ξενικὸν τρέφειν. μή ποτε μέντοι ἐνταῦθα δεῖ γράφειν Πολύτροπον, ἀντὶ τοῦ Πολυστράτου. παρὰ μηδενὶ γὰρ φησιν ὁ Δίδυμος εὑρηκέναι τὸν Πολύστρατον ἡγησάμενον τοῦ ἐν Κορίνθῳ ξενικοῦ. τὸν μέντοι Πολύτροπον Ἀθηναῖον εἶναι.

Πολύστρατος. Polyſtratus. Hic accuſatus, quod Mercurii ſtatuas mutilaſſet, ab Athenienſibus occiſus eſt; cujus meminit Lyſias. Alius vero eſt ille, pro quo idem Lyſias orationem ſcripſit. Alius etiam fuerit ille, cujus meminit Demoſthenes in *Philippicis*, quem aliquando peregrinum exercitum Corinthi aluiſſe dicit. Sed vide, ne forte illic ſcribendum ſit Polytropus, pro Polyſtratus. Didymus enim ait, ſe apud neminem reperiſſe Polyſtratum fuiſſe ducem exercitus peregrini, [quem aluerit] Corinthi. Polytropum vero dicit Athenienſem fuiſſe. *Port.*

1 Πολυπίδακα] Homer. Il. Θ. v. 47.

2 Ὁ σπουδαῖος οὐκ ἔστι πολυπράγμων. τοῦτο βουλ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſumpta ſunt ex Alex. Aphrod. in lib. II. *Topic.* pag. 84.

3 Πολυπτύχου] Eſt epithetum montis Olympi apud Homerum Il. Θ. v. 411. & alibi.

4 Ἀποκλείσεις] Potius, ἀποκλίσεις, per ι: ab ἀποκλίνω. Scholiaſta enim Homeri & Heſychius in exponenda voce πολυπτύχου adhibent vocabulum ἀποκλίμασι; quod ejuſdem eſt ſignificationis ac originis cum voce ἀποκλίσεις.

5 Πολυποίτης] Erat filius Pirithoi: cujus meminit Homerus Il. M. v. 182. & alibi.

6 Πολύρρηνες] Eſt vox Homerica Il. I. v. 154.

7 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VIII. Epigr. X. ut Portus monuit.

8 Πολυσπερέας] Voce hac uſus eſt Homerus Odyſſ. Λ. v. 364.

9 Πολύστρατος. οὗτος αἰτίαν ἔχων τοὺς Ἑρμ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Mauſſacum.

Π Ο

Πολυσχιδής. πολυμερής. καὶ [1] πολυσχιδῆ ζῶα, ἄνθρωπος, κύων, λέων, καὶ εἴ τι ἄλλο, οἷς συμβέβηκε πολυτοκεῖν.

Πολυτελές. δαπανηρόν. Θουκυδίδης· Τὸ γὰρ ἔχειν αὐτοὺς περὶ τὸν ἐκ Δεκελείας πόλεμον, πολυτελὲς ἐφαίνετο. καὶ [2] πολυτελέσι, πολυδαπάνοις. τέλος γάρ, τὸ δαπάνημα. καὶ πολυτέλεια.

Πολυτελῆ. τὰ πολυδάπανα. ὡς ἀτελῆ, τὰ ἀδάπανα.

Πολυτιμητιζόμενος. θεραπευόμενος.

Πολυτίμητος· Ἐξέκλεψαν τοὺς ὑπομνηματισμούς, οὓς ὁ πολυτίμητος Ἡρακλείδης ἧκεν ἔχων. ὁ πολυτιμώρητος.

Πολύτλας. πολλὰ ὑπομείνας.

Πολυφασίας. πολυλογίας.

Πολυφλοίσβοιο. [3] πολυταράχου.

Πολυφόρβη [4] γῆ. ἡ πολλοὺς τρέφουσα.

Πολυφόρῳ. [5] Ἀριστοφάνης·

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

ἀντὶ τοῦ, πολλά μοι κακὰ ὑφ' ἕνα καιρὸν φέροντι. ἢ ποικίλῳ. ἀπὸ τοῦ πολὺ ὕδωρ ἐπιδεχομένου τοῦ οἴνου. τουτέστιν ἀκράτῳ καὶ ἰσχυρῷ πρὸς τὸ κακόν. πολυφόρον γὰρ ἔλεγον τὸν πολλὴν κρᾶσιν δεχόμενον· ὀλιγοφόρον δέ, τὸν ὀλίγην. ἢ μεταφορικῶς ἀπὸ [6] τῶν ἀνθέων τῶν δένδρων.

Πολυφραδέστερον. συνετὸν ἐν λόγοις.

Πολύφρονος.

Πολύχουν. πολυφόρητον. ἢ πολυειδῆ.

Πολύχους. πεπληθυσμένος. [7] Ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε περὶ τὰ μαθήματα· πολύχους δὲ ἦν περὶ τὴν λέξιν, καὶ τὰ αὐτὰ στρέφων ἀεί, καὶ μὴ δυνάμενος περιγενέσθαι τοῦ προτεθέντος σκοποῦ· ὡς δεικνύουσιν οἱ τέσσαρες τόμοι, οὓς ἐματαιοπόνησεν εἰς [8] τὰς ἐπιστολάς. πολλοὺς γὰρ λόγους ἐς αὐτὰς ἀναλώσας, τῶν ἐπιστολῶν τὸν σκοπὸν ἑλεῖν οὐ δεδύνηται.

Πόμα [9] κεκραμένον δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδατος ἐπιδεχόμενον, οἴνου δὲ δύο. ἀρίστη κρᾶσις, οἴνου δύο μέρη, καὶ ὕδατος τρία. [10] Ἀριστοφάνης· Ἔχε πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο. ἡ Τριτογενὴς αὐτὸν ἐνετριτώνισε. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ τοιοῦτον αὐτὸν ἐποίησεν, ὡς δύνασθαι τρία μέρη φέρειν ὕδατος.

Πολυσχιδής. Multifidus. In multas partes fiſſus. Et animalia multifida ſunt, homo, canis, leo, & ſi quod aliud plures fœtus parit.

Πολυτελές. Sumptuoſum. Thucydides: *Ipſos enim ad bellum Deceliacum adhibere, ſumptuoſum videbatur.* Et πολυτελέσι, ſumptuoſis. Τέλος enim eſt ſumptus. Et πολυτέλεια, luxus, magnificentia.

Πολυτελῆ. Sumptuoſa. Ut ἀτελῆ, quæ non ſunt ſumptuoſa.

Πολυτιμητιζόμενος. Qui a multis honoratur, vel colitur.

Πολυτίμητος. Valde honoratus. Pretioſus. *Tractabant commentarios, quos honoratiſſimus Heraclides ſecum attulerat.* Vel ſignificat idem quod πολυτιμώρητος, i. e. qui multis pœnis plectitur.

Πολύτλας. Multa paſſus. Qui multa tulit.

Πολυφασίας. Multiloquia.

Πολυφλοίσβοιο. Multũ ſtrepentis. Multiſtrepi.

Πολυφόρβη. Multos alens. Epithetum terræ.

Πολυφόρῳ. Ariſtophanes: *Tam multiplici premor infortunio.* Πολυφόρῳ hic ſignificat, multa mala ſimul & eodem tempore invehente: vel, vario. Vel metaphora ducta eſt a vino forti, quod multum aquæ pati poteſt. Quaſi dicat, fato mere malo, & ad vexandum forti. Πολυφόρον enim vocabant vinum forte, ſive, quod multum aquæ ferre poteſt: at ὀλιγοφόρον, quod non niſi parum aquæ ferre poteſt. Vel, metaphora ducta eſt ab arboribus multos flores ferentibus.

Πολυφραδέστερον. Diſertiorem. Eloquentiorem.

Πολύφρονος. Valde prudentis.

Πολύχουν. Copioſum. Copioſe fundentem. Vel, multiplicem, & varium.

Πολύχους. Copioſus. Copia abundans. Dives. *Eunomius vero literarum parum quidem peritus erat, ſed verborum copia abundabat: eademque aſſidue repetens, nunquam propoſitum ſibi ſcopum attingere valuit: ſicut manifeſte declarant libri ſeptem, quos in epiſtolam Pauli ad Romanos incaſſum elaboravit. Quamvis enim in ejus interpretatione multa conſumpſerit verba, ſcopum tamen nullatenus attingere potuit.*

Πόμα κεκρ. Potio ita temperata, ut tribus partibus aquæ tres vini admixtæ ſint: quæ eſt optima temperandi ratio. Ariſtophanes: *Bibe potionem hanc, quæ tribus partibus aquæ & duabus vini conſtat. Ipſa enim Tritogenia eam temperavit.* Significare vult, Minervam tale vinum feciſſe, quod tres aquæ partes ferre poſſit.

1 Πολυσχιδῆ ζῶα] Confer Ariſtot. *Hiſt. Anim.* lib. II. cap. I.
2 Καὶ πολυτελέσι, πολυδαπ.] Ex Scholiaſta Thucydidis, ad lib. I. cap. I.
3 Πολυφλοίσβοιο] Homerus Il. A. v. 34. & alibi.
4 Πολυφόρβη γῆ, ἡ πολ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Ι. v. 564.
5 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 86. (42. Ed. Baſ. *P.*) ubi vide Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.
6 Ἀπὸ τῶν ἀνθέων τῶν δ.] Scholiaſta Ariſtophanis rectius, ἀπὸ πολυανθῶν δένδρων.
7 Ὁ δὲ Εὐνόμιος ὀλιγομαθῶς μὲν εἶχε π.] Hæc ſumpta ſunt ex Socratis *Hiſt. Eccleſ.* l. IV. c. VII. eademque leguntur ſupra v. Εὐνόμιος.
8 Εἰς τὰς ἐπιστολάς] Socrates habet, εἰς τὴν πρὸς Ῥωμαίους τοῦ Ἀποστόλου ἐπιστολήν. Et ſic apud Suidam ſcribendum eſt.
9 Πόμα κεκραμένον δύο καὶ τρία. τρία μέρη ὕδ.] Ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 356. (151. Ed. Baſ. *P.*) Confer Noſtrum ſupra v. Κεκραμένον, & Brodæum ad Antholog. Epigram. lib. II. pag. 264.
10 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 355. ubi ſic legitur:

Ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.
Ὡς ἡδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.
Ἡ Τριτογενὴς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

Πομα-

Πομαπίας. ὁ κοχλίας.

Πομπαῖος.[1] ὁ ἀπὸ τῶν γηΐνων εἰς τὰ οὐράνια πέμπων. καὶ Πομπαῖος Ἑρμῆς, ὁ τὰς ψυχὰς εἰς τὸν ᾅδην καταπέμπων τε, καὶ παραπέμπων.

Πομπεύει. ὡς νενικηκὼς μεγαληγορεῖ.

Πομπεία. λοιδορία. καὶ οἱ δικανικοὶ χρῶνται τῷ ὀνόματι. [2] λέγεται πομπεῖα, καὶ τὰ εἰς πομπὰς κατασκευαζόμενα σκεύη, ὡς ὁ αὐτὸς ῥήτωρ ἐν τοῖς κατ' Ἀνδροτίωνος ὑποσημαίνει. Φιλόχορος δὲ φησιν, ὡς πρότερον ἐχρῶντο οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς ἐκ τῆς οὐσίας τῶν τριάκοντα κατασκευασθεῖσιν. ὀψὲ δὲ καὶ Ἀνδροτίων ἄλλα κατεσκεύασε.

Πομπείας,[3] καὶ πομπεύειν. ἀντὶ τοῦ λοιδορίας, καὶ λοιδορεῖν. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν λοιδορουμένων ἀλλήλοις. Μένανδρος δὲ Περινθίᾳ·

Ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν εἰσὶ πομπεῖαί τινες
Σφόδρα λοίδοροι.

Πομπήϊος. Ὅτι Πομπήϊος ὁ Μέγας ἐπικληθεὶς, ὕπατος καὶ στρατηγὸς Ῥωμαίων, τὸν πρὸς Μιθριδάτην καὶ Τιγράνην πόλεμον ἀνεδέξατο. καὶ τὸν μὲν Μιθριδάτην καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν νυκτομαχίᾳ κατηγωνίσατο· ὡς τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ διαρπάσαι, καὶ τρεῖς μυριάδας ὁπλιτῶν καταβαλεῖν. ὁ οὖν Μιθριδάτης γυμνωθεὶς παντάπασι τῆς δυνάμεως, διαφεύγειν ἀγαπητῶς ἅμα τῇ γαμετῇ καὶ δύο τισὶν ἀκολούθοις ἱκανὸς γέγονεν. εἶτα καταστασιασθεὶς ὑπὸ τοῦ παιδὸς Φαρνάκου παρὰ τοῖς οἰκείοις στρατιώταις, καὶ πρὸς θάνατον ἀναγκαῖον ἐλαθεὶς, φάρμακον δηλητήριον ἐκπιὼν τελευτᾷ περὶ τὸν Βόσπορον. ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ Φαρνάκης γίνεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς. ὁ δὲ Πομπήϊος ἐπὶ Τιγράνην ἄγει τὴν στρατιάν. ὁ δὲ Ἀρμένιος διὰ μάχης ἐλθεῖν τοῖς Ῥωμαίοις οὐ λυσιτελὲς ἡγησάμενος, ἐνδιδοὺς ἑαυτὸν ἀφίκετο πρὸς Πομπήϊον. καὶ πρὸς τοῖς γόνασιν αὐτοῦ πεσὼν, καὶ τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς ἀνελόμενος, ἐν ταῖς ἐκείνου χερσὶ κατέθετο. οἷς δὴ καμφθεὶς ὁ Πομπήϊος, ἀνίστησί τε αὐτὸν, καὶ τὸ διάδημα πάλιν ἀποδίδωσιν, αὐτὸς τῇ τοῦ Ἀρμενίου τοῦτο περιθεὶς κεφαλῇ, τά τε ἄλλα διὰ τιμῆς τὸν ἄνδρα ἦγεν. ἀφαιρέσει δὲ ὅμως μέρους τινὸς τῆς ἀρχῆς, καὶ χρήμασι πολλοῖς ἐζημίωσε τὸν Ἀρμένιον. Συρίαν τε γὰρ καὶ Φοινίκην ἀπετέμετο, καὶ πεντακισχίλια τάλαντα [4] ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ, ἅτε χειρῶν ἀδίκων ἀρξάμενον, προσηνάγκασε. μετὰ ταῦτα Ἀλβανοὺς ὑπέταξε, καὶ τὸν βασιλέα τῶν Ἰβήρων Ἀρσάκην φεύγειν ἠνάγκασε, καὶ τὴν μικρὰν Ἀρμενίαν Δηϊοτάρῳ τῷ δυνάστῃ τῆς Γαλατίας ἐδωρήσατο· Ἄτταλόν τε, καὶ Πυλαιμένεα ἐπὶ τὴν οἰκείαν ἀρχὴν τῆς Παφλαγονίας

1 Πομπαῖος.] Eſt epithetum Mercurii. Sophocles *Ajace*, pag. 50.

——————Καλῶ δ' ἅμα
Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με κοιμίσαι.

Scholiaſta ibi πομπαῖον exponit, ψυχοπομπόν. Laertius in *Pythagora*, ſegm. XXXI. Τὸν δὲ Ἑρμῆν ταμίαν εἶναι τῶν ψυχῶν· καὶ διὰ τοῦτο Πομπέα λέγεσθαι, καὶ Πυλαῖον, καὶ Χθόνιον, ἐπειδήπερ οὗτος εἰσπέμπει ἀπὸ τῶν σωμάτων τὰς ψυχὰς, ἀπό τε γῆς, καὶ ἐκ θαλάττης.

2 Λέγεται πομπεῖα, καὶ τὰ εἰς π.] Ex Harpocratione.

3 Πομπείας. καὶ πομπ.] Et hæc ex Harpocratione ſumpta ſunt.

4 Ἀργυρίου τῷ Ῥωμαίων δικαίῳ] Wolfius locum hunc ſic legit: Ἀργυρίου καταβαλεῖν τῷ Ῥωμαίων δήμῳ. Hanc conjecturam probo.

Πομαπίας. Cochlea.

Πομπαῖος. [Ductor. Deductor. Sive,] qui à terreſtribus ad cæleſtia [animas] deducit. Et Mercurius dicitur Πομπαῖος, quod animas mortuorum ad Orcum mittat & deducat.

Πομπεύει. Tanquam victor magnifice loquitur. Se oſtentat.

Πομπεία. Convitium. Hoc nomine & cauſidici utuntur. At πομπεῖα, [in plurali,] dicuntur vaſa ad uſum pomparum comparata; quemadmodum idem orator in oratione contra Androtionem indicat. Philochorus vero dicit, Athenienſes prius ad ſolennia pomparum uſos fuiſſe vaſis, quæ ex ſupellectile xxx. Tyrannorum confecta fuerint. Poſtea vero Androtionem alia feciſſe.

Πομπείας. Convitia. Et Πομπεύειν, convitiari. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte. Metaphora ducta eſt ab illis, qui in pompis Bacchi curru vecti ſe mutuis conviciis inſectabantur. Et Menander *Perinthia: In curribus ſunt quidam, qui acerbis admodum maledictis alios inſectantur.*

Πομπήϊος. Pompeius, cognomento Magnus, Conſul & Imperator Romanorum, bellum adverſus Mithridatem & Tigranem ſuſcepit. Ac Mithridatem quidem in minore Armenia nocturno prælio devicit, ut & ejus caſtra diriperet, & triginta millia hominum armatorum proſterneret. Mithridates igitur copiis omnino nudatus præclare ſecum agi putavit, quod cum uxore & duobus pediſſequis effugere potuiſſet. Deinde ſeditione Pharnacis filii apud ſuos milites oppreſſus, & ad neceſſariam mortem compulſus, hauſto veneno letifero apud Boſphorum moritur. Ei filius Pharnaces in regno ſucceſſit. Pompeio vero copias adverſus Tigranem ducente, Armenius haud e re ſua fore ratus, cum Romanis prælio certare, ſupplex Pompeium adiit, & ad ejus genua ſe proſternens, diadema capiti ſuo detractum in illius manibus depoſuit. Quibus rebus motus Pompeius, eum erigit, & diadema ei reſtituit, idque ipſe Armenii capiti impoſuit, ac virum illum cæteris etiam in rebus honorifice tractavit. Quadam tamen regni parte, & grandi inſuper pecunia Armenium mulctavit. Nam & Syriam & Phœniciam illi ademit, & præterea quinque millia talentorum argenti perſolvere eum juſſit, quod Romanos injuſto bello laceſſiviſſet. Poſthæc Albanos ſubegit, & Iberum Regem Arſacem fugere coegit, & minorem Armeniam Dejotaro Galatiæ Principi donavit, & Attalum, Pylæmenemque in Paphlagoniæ regnum reduxit, a Mithridate expulſos; Colchiſque præfectum dedit. Poſtea Syros & Arabes ſubegit, & Judæos tertio menſe ad deditionem compu-

κατη-

[illegible], ἐξεληλαμένους πρὸς τοῦ Μιθριδάτου Κόλχους τε ἐφίστησιν ἡγεμόνα. ἐφ' οἷς Σύρους τε καὶ Ἄραβας κατεστρέψατο, καὶ Ἰουδαίους τρίτῳ μηνὶ παρεστήσατο. ἐκ δὲ τῶν ἱερῶν ἀναθημάτων οὐδὲν διήρπασεν, ἀλλὰ πάντα ὑπὸ ἀναγραφὴν ποιησάμενος, Ἀριστοβούλῳ παρέδωκεν. Ὑρκανὸν γὰρ εἰς τὴν Ῥωμαίων ἐξέπεμψε δέσμιον.

Πομπήϊος, Ῥωμαίων στρατηγός· [1] περὶ οὗ φασι, μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν Καίσαρα καὶ Ἀντώνιον παρὰ Πομπηΐῳ τῷ παιδὶ τοῦ Πομπηΐου, ἐν τῇ στρατηγίδι νηῒ παρεσκευασμένῳ τὸ δεῖπνον. ταύτην γὰρ ἔφη μόνον αὐτῷ καταλελεῖφθαι πατρῷον οἶκον. ἤδη δὲ ὄντων ἔνδον, καὶ τῆς συνουσίας ἀκμαζούσης, Μηνᾶν τὸν πειρατὴν, τὰ πλεῖστα ἄξια τῷ Πομπηΐῳ ὑπηρετοῦντα, καὶ τότε προσελθεῖν αὐτῷ ἡσυχῇ, καὶ Βούλει, φάναι, τὰς ἀγκύρας τῆς νεὼς ὑποτεμὼν, ποιήσω σε μὴ Σικελίας καὶ Σαρδοῦς, ἀλλὰ τῆς Ῥωμαίων ἡγεμονίας κύριον; τὸν δὲ Πομπήϊον ἀποκρίνεσθαι· Ἔδει σε, ὦ Μηνᾶ, τοῦτο πεποιηκέναι, μὴ προειπόντα ἐμοὶ τὴν ἐπιχείρησιν. [2] νῦν δὲ, (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν) τὰ παρόντα στέργωμεν.

Πομπήν. πέμψιν. ἀποστολήν. Θουκυδίδης δ'. Ξύλων τε ναυπηγησίμων πομπῇ. καὶ Αἰλιανός· Καὶ τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς θείας πομπῆς ἥκοντα. † Καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ, ἁρμάμαξάν τε λαμπρὰν, καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν, καὶ θεραπείαν συχνήν.

Πομπίλιος. [3] ὄνομα κύριον. καὶ πομπίλος, ἰχθύς.

Πομπόν. συνοδοιπόρον, καὶ προπέμποντα.

Πομποστολεῖ. ἐκπέμπει τῇ νηῒ τὸν στόλον.

Πομπένιος. [4] ὄνομα κύριον.

Πομφόλυγες. αἱ ἐκ τῶν ὄμβρων, ἢ ἄλλως καταφερόμεναι. Ὁ δὲ δίκην πομφολύγων ἐκ φύσεως διαλύει τὸ ὕπουλον.

Πομφόλυξ. ἐκβρασμὸς ὕδατος.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν. [5] ἐν ταῖς δίναις τῶν ὑδάτων. πομφόλυγες γὰρ, αἱ φλυκταινώδεις δῖναι. ἀπὸ τοῦ παφλάζειν. † Ὥσπερ πομφόλυξ ῥαγεῖσα ἀφανίζεται, οὕτω μνήμη ὑπερηφάνου ὄλλυται μετὰ θάνατον.

Πονούμενον. ἐνεργοῦντα.

Πονεῖν. ἐνεργεῖν.

Πονεῖσθαι. ἐνεργεῖν. Τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς δίκαιος ἦν, καὶ τῷ σώματι ἐῤῥωμένος· τεσσαρακοστὸν ἄγων ἔτος ἦρξε, καὶ ἐβούλετο ἐξίσου πάντα τοῖς ἄλλοις τρόπον τινὰ πονεῖσθαι.

Πονηρὰ κατὰ τρυγόνα ψάλλεις. ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἐπιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ τρυγὼν, ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα ψάλλει.

Πονηρία. [6] ὁ ἐκ παρασκευῆς εἴς τινα παρά τινος

lit. Nihil autem de ſacris vaſis & donariis templi auferri juſſit, ſed omnia deſcripta Ariſtobulo tradidit. Hyrcanum enim vinctum Romam miſit.

Πομπήϊος. Pompejus, Romanorum Imperator. De hoc tradunt, poſt pacem factam Cæſarem & Antonium apud Pompejum Pompeji F. in prætoria nave parato convivio exceptos fuiſſe. Hanc enim ſolam paternam domum ſibi relictam fuiſſe ajebat. Cum autem jam intus eſſent, & compotatio ferveret; ajunt Menam piratam, Pompeji in maximis quibuſque rebus fideliſſimum miniſtrũ, cum ſilentio ad eum acceſſiſſe, & dixiſſe: *Viſne ſuccisis navis ancoris, non Siciliæ & Sardiniæ, ſed Imperii Romani te dominum faciam?* Pompejum vero reſpondiſſe: *Oportebat, o Mena, te hoc feciſſe, iſto conſilio mihi non prius indicato. Nunc vero, (non enim noſtrum eſt pejerare) in præſenti rerum ſtatu acquieſcamus.* Port.

Πομπήν. Miſſionem. Pompam. Thucydides libro IV. *Lignorumque ad naves fabricandas aptorum miſſione.* Et Ælianus: *Et draconem divinitus miſſum.* † *Simul etiam illi puellæ pompam inſignem paravit, & currum ſplendidum, & veſtem ſuperbam, & frequens famulitium.*

Πομπίλιος. Pompilius. Nomen proprium. Et πομπίλος, pompilus, piſcis ita dictus.

Πομπόν. Comitem. Eum qui nos deducit & comitatur.

Πομποστολεῖ. Claſſem emittit.

Πομπένιος. Pomponius. Nomen proprium.

Πομφόλυγες. Bullæ aquarum. *Ille vero bullarum inſtar ingenium ſubdolum diſſolvit.*

Πομφόλυξ. Aquæ ebullitio. Vel, bulla aquæ.

Πομφολυγοπαφλάσμασιν. Bullis enaſcentibus in aquarum vorticibus & ſtrepitum quendam edentibus, dum rumpuntur. Πομφόλυγες enim ſunt bullæ veſicis ſimiles. A παφλάζειν, æſtuare, ebullire. † *Ut bulla rupta ſtatim evaneſcit, ſic ſuperbi memoria poſt mortem perit.*

Πονούμενον. Laborantem. Operantem.

Πονεῖν. Operari. Laborare.

Πονεῖσθαι. Operari. Labores ſuſcipere. *Trajanus Imperator juſtus erat, & corpore robuſtus: qui quadrageſimum ætatis annum agens imperio potitus eſt, & omnes quodammodo labores ex æquo cum aliis ſubire non detrectavit.*

Πονηρὰ κατὰ τρυγ. *Miſere cantas more turturis.* Dicitur de iis, qui miſeram & ærumnoſam vitam agunt. Turtur enim tunc maxime cantat, cum eſt famelicus.

Πονηρία. Apud Apoſtolum ita vocatur mo-

1 Περὶ οὗ φασι, μετὰ τὰς σπονδὰς δειπνεῖν τὸν K.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 801.
2 Νῦν δὲ οὐ πρὸς ἡμ.] Hæc repetuntur infra v. Στέρξω.
3 Πομπίλιος] Erat cognomen Numæ Regis.

4 Πομπώνιος] Potius, Πομπώνιος, per ω, in ſyllaba ſecunda.
5 Πομφολυγοπαφλάσμασιν. ἐν ταῖς δ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 224. (140. Ed. Baſ. P.)
6 Πονηρία. ὁ ἐκ παρασκ.] Vide paulo poſt v. Πόνηρος.

πόνος

πόνος γινόμενος, παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

leſtia, quæ alicui de induſtria creatur. [Alias, improbitas.]

Πονηρόπολις. [1] ἔστι δέ τις καὶ περὶ Θρᾴκην Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασι συνοικίσαι, τοὺς ἐπὶ πονηρίᾳ διαβαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα, συκοφάντας, ψευδομάρτυρας, καὶ τοὺς συνηγόρους. καὶ τοὺς ἄλλους πονηροὺς ὡς δισχιλίους· ὡς Θεόπομπος ἐν ιγ΄. τῶν Φιλιππικῶν.

Πόνηρος. ἐπίπονος. ἡ πρώτη ὀξεῖα. ἐπὶ σώματος προπαροξύνεται. καὶ ἕλκει πονήρῳ. ἐπὶ δὲ ψυχῆς, ὀξυτόνως. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ.

Πονηρόπολις. Poneropolis. Urbs Thraciæ. Hanc Philippum condidiſſe ajunt, habitare ibi juſſis hominibus, qui ob improbitatem infames eſſent, ut ſycophantis, falſis teſtibus, cauſidicis, & aliis improbis hominibus, ad duo millia: ut Theopompus libro XIII. *Philippicorum* tradit.

Πόνηρος. Laborioſus. Ærumnoſus. Malignus. Acutum habet in antepenultima, cum de corpore dicitur: ut, ἕλκει πονήρῳ, ulcere maligno. De anima vero cum dicitur, *improbum* ſignificat, & notatur acuto in ultima. Dicitur vero etiam πονηρὸν ὕδωρ, i. e. mala aqua.

Πονηροῖς, [2] κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ᾽ ἄν. τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι πόλεως.

Οὐδὲν [3] πονηρὸν, ἀλλ᾽ ὅπερ καὶ [4] Καλλιφῶν.

ὁ Καλλιφῶν οὗτος προὔδωκε Σάμον. οἱ δὲ, Μίλητον. ὡσεὶ εἶπεν, οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ᾽ ἱεροσυλῶ. ἐπὶ πονηρίᾳ γὰρ τεθρύλληται ὁ Καλλιφῶν οὗτος, ὃς προὔδωκε Μίλητον Πριηνεῦσι. πυνθανομένων δὲ πολλάκις αὐτοῦ τινων, τί μέλλει ποιεῖν, ἔλεγε, πάντα ἀγαθά. Πάντα οὖν ἀγαθὰ, φησὶ, ποιῶ, ὡς ἔλεγε Καλλιφῶν. ὕστερον μέν τοι παρὰ Θεαγένους τινὸς εἰσῆλθεν ὠνησόμενος κρέας. κἀκεῖνος ὑποδεῖξαι ἐκέλευσε, πόθεν κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὴν χεῖρα, ἀπέκοψε, καὶ εἶπε· Ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν. μέμνηται δὲ καὶ Καλλίμαχος·

Μὴ σύγε, Θειάγενες, κόψαις χέρα [5] Καλλιφῶντος.

προδοὺς δὲ Μίλητον τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένου τινὸς, ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι, ἀγαθὰ Καλλιφῶν. καὶ [6] Ἀριστοφάνης φησὶ, τοῦ πονηροῦ κόμματος. ἀπὸ τοῦ παρακεκομμένου ἀργυρείου.

Πονηροῖς. Malis. [Ariſtophanes:] *Et improbis, & ex improbis parentibus natis ad omnia utimur, quibus civitas ante victimarum piacularium loco vix uſa fuiſſet.* Φάρμακοι enim hic vocantur piacula, ſive victimæ piaculares.

† *Nihil mali facio, ſed quod olim Calliphon.* Hic Calliphon Samum prodidit; vel, ut alii tradunt, Miletum. Perinde autem eſt, ac ſi dixiſſet: *Nihil mali facio, ſed templa expilo.* Calliphon enim ob improbitatem infamis erat: qui Miletum Prienenſibus prodidit. Quibuſdam autem ex eo quærentibus, quid facturus eſſet, reſpondit: *Omnia bona.* Omnia igitur bona, inquit, facio, ut ajebat Calliphon. Tandem vero, cum Theagenis cujuſdam ædes carnis emendæ gratia ingreſſus eſſet, iſque monſtrare juſſiſſet, unde fruſtum præcidi ſibi vellet; manum extendit, quam Theagenes amputavit, dicens: *Hac manu aliam urbem poſthac non prodes.* Meminit ejus & Callimachus, dicens: *Ne tu, Theagenes, manum Calliphontis amputes,* Hic Calliphon, cum Miletum hoſtibus prodidiſſet, interroganti cuidam, cur hoc feciſſet, reſpondit, *Bona Calliphon.* Et Ariſtophanes inquit: *Malæ notæ.* Tranſlatio ducta eſt a moneta adulterina & falſa nota ſignata.

Πόνηρος. ἔστι [7] παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ· Πονήρους γ᾽ εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους. ἀντὶ τοῦ μοχθηροὺς, καὶ ἐπιπόνους, ἀσθενεῖς, ἀπράκτους. ὡς φαμὲν, πονήρως ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα. ἢ ἀτυχὴς, ἄθλιος. Ἐπὶ ὄνου πονήρας ὀχούμενος. Πονηρὸν δὲ λέγει ὁ Ἀπόστολος, τὸν ἐκ κατασκευῆς εἴς τινα παρά του πόνον γινόμενον. λέγεται δὲ καὶ πονηρὸν ὕδωρ, τὸ νοσοποιόν. πονηροὶ λέγονται καὶ ἐπίπονοι. καὶ [8] παροιμία· Πόνῳ πονηρός. μοχθηρὸς, σφόδρα πονηρός. διὰ τὸν πόνον κατ᾽ ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος.

Πόνηρος. [Cum accentu in antepenultima.] Ariſtophanes *Pluto: Miſeros dixiſti nobis ſocios.* Vel, malis confectos, infirmos, & inutiles. Sic dicere ſolemus, πονήρως ἔχ. i. e. Res noſtræ malo ſunt loco. Vel, miſer, infelix. *Aſina debili vectus.* Apoſtolus vero τὸ πονηρὸν vocat moleſtiam, quæ de induſtria alicui creatur. Dicitur vero etiam πονηρὸν ὕδωρ, aqua, quæ pota morbos conciliat. Πόνηροι vero, [cum accentu in antepenultima,] dicuntur ærumnoſi, & miſeri. Et proverbium: Πόνῳ πονηρός. Id eſt, Valde malus, vel improbus. Sive, qui plurimum moleſtiæ aliis creat.

Πονήσαντα. ἀντὶ τοῦ, παλαιωθέντα. Ἀρριανός· Τὰ δὲ πονήσαντα αὐταῖς οὐ χαλεπῶς ἐπεσκευάσθη. καὶ αὖθις· Πονουμένῳ αὐτῷ περὶ βασιλείας τῶν Πάρθων ξυμβάλλουσι δύο τινές.

Πονήσαντα. Vetuſtate corrupta. Arrianus: *Ea vero, quæ vetuſtate corrupta erant, haud difficulter ab iis inſtaurata fuerunt,* Et iterum: *Cum de Parthorum regno ſollicitus eſſet, duo quidam ei occurrunt.*

1 Πονηρόπολις. ἔστι δέ τις καὶ π.] Confer Noſtrum ſupra v. Δούλων πόλις, ubi eadem leguntur.

2 Πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν εἰς ἅπ.] Ariſtophanes *Ranis*, pag. 246. (159. Ed. Baſ. *P.*)

Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ᾽ ἄν.

Hinc Suidas ſupplendus eſt.

3 Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ᾽ ὅπ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem in *Pace*, pag. 646. (446. Ed. Baſ. *P.*)

4 Καλλιφῶν] Ariſtophanes loco laudato habet, Κιλλικῶν: & ſic ipſe Suidas ſupra v. Κιλλικῶν.

5 Καλλιφῶντος] Metri gratia ſcribendum eſt, Καλλιφόωντος.

6 Καὶ Ἀριστοφάνης φ.] *Pluto*, pag. 86. (43. Ed. Baſ. *P.*)

7 Παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Πλούτῳ] Pag. 24. (12. Ed. Baſ. *P.*)

8 Παροιμία. Πόνῳ πονηρός] Confer Vatic. Append. Centur. III. Adag. LVI.

Πόνος

Πόνον. Ὅμηρος ἐπὶ τῆς ἐνεργείας τίθησι. καὶ πονεῖν, τὸ ἐνεργεῖν.

Πόνον σπείρειν. παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Πόνος. σπουδή. ἐπίτασις. Καὶ ἦν πόνος μυρίος ἑκάστοις ἐπειγομένοις δρᾶσαι τὸ προσταχθέν. καὶ ἀγώνισμα ἐπέθετο ἕκαστος ἑαυτῷ τῆς Περσῶν προθυμίας τε καὶ σπουδῆς.

Πόνος πόνῳ πόνον φέρει. λείπει ἡ πρὸς ἵν᾽ ᾖ, ὁ πόνος πρὸς τῷ πόνῳ πόνον φέρει. καὶ ἔστι τὸ μὲν πόνος πόνῳ, ἀρχαϊκόν· ὡς ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ. τὸ δὲ δεύτερον πόνον, κοινῶς· οἷον κάματον. καὶ [1] Ὅμηρος·

—— Πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.

Σοφοκλῆς [2] ἐν Τραχινίαις·

—— Νὺξ γὰρ εἰσάγει,

Καὶ νὺξ ἀπωθεῖται δεδεγμένον πόνον.

Ποντίφιξ. ὁ μέγας παρὰ Ῥωμαίοις ἱερεύς, ὃν Νουμᾶς ὁ Ῥωμαίων νομοθέτης κατέστησεν, ἡνίκα βιαίῳ ῥεύματι φερόμενος ὁ Θύβρις τὸ πρεσβύτατον ζεῦγμα ἐλάμβανε. εὐχὰς γὰρ οὗτος μειλικτηρίους πρὸς τῷ ποταμῷ ποιησάμενος, μὴ διαρρῆξαι τὴν γέφυραν, ἔπεισε τὸν ποταμὸν ἡσυχῇ καὶ εὐτάκτως ἀναχέεσθαι τοῦ ζεύγματος. καὶ τοὺς λεγομένους Ποντίφικας καὶ Φλαμινίους τοῖς ἱερεῦσιν ἐπέστησε.

Ποντοβρόχους. ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους.

Πόντος. κυρίως μὲν ὁ ἔνδον τῆς Χεῤῥονήσου καὶ τοῦ Εὐξείνου καλούμενος. καταχρηστικῶς δὲ, πᾶσα ἡ θάλασσα. καὶ παροιμία· Πόντος ἀγαθῶν. ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, καὶ μεγάλων· ὥσπερ, Ἀγαθῶν θάλασσα. Ἀριστοφάνης· Ὦ Ποντοπόσειδον. ἀντὶ τοῦ, μέγιστε Πόσειδον. ἀπὸ τοῦ Πόντου μεταφορικῶς.

Ποπάδες.

—— Ἡ [3] δὲ μελιστῶν

Ἀμβροσίη, πυκναί τ᾽ [4] ἰτρεῖαι ποπάδες.

Πόπανα. πλακούντια πλατέα, καὶ λεπτὰ, καὶ περιφερῆ. καὶ ἐπὶ τέσσαρσι ποπάνοις ἔθυον βοῦν, [5] καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν.

Πόπανα. [6] εἰδικόν. προθύματα, γενικόν.

Πόνον. Laborem. Homerus vocabulum hoc pro *actione* ponit. Et πονεῖν, laborare, agere.

Πόνον σπείρειν. Laborem ſerere. Dicitur de iis, qui fruſtra laborant.

Πόνος. Labor. Studium. Contentio. *Et ſinguli ſumma contentione imperata exequi nitebantur, & unuſquiſque alacritatem & ſtudium Perſarum certatim imitandum ſibi proponebat.*

Πόνος πόνῳ πόν. *Labor labori laborem affert.* Deeſt hic præpoſitio πρός: ut ſit, πόνος πρὸς τῷ πόνῳ, &c. Et illud quidem πόνος πόνῳ, antiquum eſt; ut ἔργον ἐπ᾽ ἔργῳ i. e. opus poſt opus. At alterum πόνον, commune. Simile huic eſt illud Homericum: *Malum ubique malo junctum erat.* Et Sophocles *Trachiniis: Nox inducit, & nox trudit malum malo ſuccedens.*

Ποντίφιξ. Pontifex. Apud Romanos [ſic vocatur] magnus ſacerdos: quem Numa Legiſlator Romanorum conſtituit, cum Tiberis rapido fluens impetu antiquiſſimum pontem corripuit. Tunc enim Pontifex blandis precibus amni adhibitis, ne pontem revelleret, adeo eum mitigavit, ut intra alveum ſuum leniter & placide fluens, pontem ſibi impoſitum ferret. Eos quoque, qui Pontifices & Flamines dicuntur, ſacerdotibus præfecit.

Ποντοβρόχους. Mari rigatos. Fluctibus marinis obrutos.

Πόντος. Pontus. Proprie ſic vocatur mare, quod eſt intra Cherſoneſum & Pontum Euxinum. Abuſive vero, quodvis mare. Et proverbium: *Pontus bonorum.* Dicitur hoc de multis & magnis bonis: velut, *Mare bonorum.* Et Ariſtophanes: *O Neptune Pontice.* Id eſt, o maxime Neptune. Tranſlatio ducta eſt a Ponto.

Ποπάδες. Placentulæ. [In Epigrammate:] *Apumque ambroſia, & plures placentulæ tenues, itria dictæ.*

Πόπανα. Placentulæ latæ, & tenues, & rotundæ. Poſt quatuor popana immolabant bovem, eumque vocabant quintum bovem.

Πόπανα. Placentæ. Placentulæ. Nomen hoc eſt ſpeciale. At προθύματα, generale.

1 Ὅμηρος] Il. Π. v. 111.

2 Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις] Pag. 332. ut Portus monuit.

3 Ἡ δὲ μελιστῶν ἀμβρ.] Fragmentum hoc depromptum eſt ex Anthologia inedita, ex qua integrum Epigramma publici juris fecimus ſupra v. Γέλγηθες. Ἰτρεῖαι ποπάδες autem hic ſunt placentæ tenues, ex ſeſamo & melle confectæ; quæ alias ἴτρια dicebantur. Vide Grammaticos. Ποπὰς ſignificat placentulam: unde Latinorum *Popa*. Gloſſæ veteres: *Popa.* πλακοῦς. κὴξ πόπανον.

4 Ἰτρεῖαι ποπάδες] In Codice MS. Anthologiæ, ex quo Epigrammata inedita, quæ paſſim in notis noſtris citamus, Pariſiis deſcripſi, hanc viri docti in hunc locum annotationem repери: *Ποπάδες legit Suidas; ſed mendoſe. Legendum omnino videtur κοπάδες. i. e. τόμοι vel τεμάχη. τὰ κατακεκομμένα. Heſychius: Κοπάδες. τὰ ἀποκεκομμένα δένδρα.* Ἰτρεῖαι κοπάδες, *ſeu potius* ἠτριαῖαι: *i. e.* ἦτρον, ὅπερ ὑπογάστριον ὅσον, ὁ ϑηλείας ὑλαστικῶν τεμάχη. *Ab* ἦτρον, ἠτρεῖος, ut ab ἄρθρον, ἀρθρεῖος. *Ab* ἠτρεῖος, ἠτρεαῖος, *ut a* κενὸς κεναῖος. Hæc vir doctus: qui ſcilicet locum hunc de fruſto abdominis, vel ventris ſuilli ſaliti accipit, mutando ποπάδες in κοπάδες, & ἰτρεῖαι in ἠτριαῖαι ab ἦτρον, abdomen, ſumen. Certe κοπὰς ſignificat idem quod τέμαχος, i. e. *fruſtum*; eamque vocem Latini recentiores ſuam fecerunt, ut ex Gloſſis veteribus liquet, in quibus Τέμαχος redditur, *Copadium, Fruſtum.* At nihilominus conjecturam viri docti probare non poſſum. Nam in toto hoc Epigrammate, quod, ut diximus, integrum dedimus ſupra v. Γέλγηθες, agitur de rebus viliſſimis, & minimi pretii, quales ſunt fructus arborei & placentulæ; & ipſe Philoxenides munera ſua, quæ Pani offert, λιτὰ δῶρα vocat. At ſumen ſuillum tam apud Græcos quam Romanos olim in deliciis habebatur, eique inter dapes lautiores locus erat: quod proinde in numero rerum vilium, & quæ λιτὰ δῶρα conſtituunt, poni non poteſt. Huc accedit, quod Græci genus illud edulii non ſoleant vocare ἠτριαῖον, ſed ἠτριαῖον: ut ex veteribus ſcriptoribus conſtat. Vide præter alios Pollucem lib. II. cap. IV. ſect. 35. ſed ubi pro ἠτρίδια, legendum eſt ἠτριαῖα. Τὸ Λ enim & Δ frequenter & facile inter ſe confunduntur. Sic apud eundem Pollucem lib. IX. cap. VI. pag. 431. δραχμιδίων male legitur pro δραχμιαίων: & apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Aves* pag. 574. ἀνεμίδων pro ἀνεμιαίων, ut monuimus etiam ſupra v. Ἀνεμος, ubi nos vide.

5 Καὶ ἐκάλουν αὐτὸν πέμπτον βοῦν] Confer Noſtrū ſupra v. Βοῦς ἕβδομος.

6 Πόπανα. εἰδικόν. προθύματα. γενικόν] Hæc referenda ſunt ad locum illum Ariſtophanis in *Pluto*, pag. 71.

Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα

Καθωσιώθη.

Vide ibi Scholiaſtam.

Ποπλι-

Ποπλικόλας. ὄνομα κύριον παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος.[1] οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρατικῷ πολιτεύματι, τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν τοῖς ὄχλοις εὔνοιαν, παρὰ δὲ τῷ συνεδρίῳ πίστιν, ὥστε ἐν τῷ δήμῳ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλλομένου κατὰ τὰ Ῥωμαίων ἔθη, καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος, καὶ πικρῶς ἄλλος μὲν οὐθὲν εἶπε προελθών· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη πρέπον εἶναι τῷ Ῥωμαίων δήμῳ, οὐθενὸς ἀκούειν κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι' ὃν αὐτὴν τοῦ τοῦ λέγειν ἐξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ, παραχρῆμα διελύθησαν πάντες ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον.

Πόπλιος. [2] περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητοῦσί τινες, τίνι τρόπῳ ἐγένετο ἐπιφανέστατος, ἀπὸ ποίας φύσεως ἢ τριβῆς ὁρμηθείς. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ἐπιτυχῆ τινα, καὶ τὸ πλεῖον ἀεὶ παραλόγως καὶ τῷ αὐτομάτῳ κατορθοῦντα τὰς ἐπιβολὰς παρεισάγουσι, νομίζοντες ὡσανεὶ θειοτέρους εἶναι καὶ θαυμαστοτέρους τοὺς τοιούτους ἄνδρας τῶν κατὰ λόγον ἐν ἑκάστοις πραττόντων, ἀγνοοῦντες, ὅτι τὸ μὲν ἐπαινετὸν, τὸ δὲ μακαριστὸν εἶναι συμβαίνει τῶν προειρημένων. καὶ τὸ μὲν κοινόν ἐστι καὶ τοῖς τυχοῦσι· τὸ δὲ ἐπαινετὸν μόνον ἴδιον ὑπάρχον τῶν εὐλογίστων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν· οὓς καὶ θειοτάτους εἶναι καὶ προσφιλεστάτους τοῖς θεοῖς νομιστέον. Ἐμοὶ δοκεῖ Πόπλιος, φησὶν ὁ Πολύβιος, Λυκούργῳ τῷ τῶν Λακεδαιμονίων νομοθέτῃ παραπλησίαν ἐσχηκέναι φύσιν καὶ προαίρεσιν. οὔτε γὰρ Λυκοῦργον ἡγητέον δεισιδαιμονοῦντα, καὶ πάντα προσέχοντα τῇ Πυθίᾳ συστήσασθαι τὸ Λακεδαιμονίων πολίτευμα· οὔτε Πόπλιον ἐξ ἐνυπνίων ὁρμώμενον καὶ κληδόνων, τηλικαύτην τῇ πατρίδι περιποιῆσαι δυναστείαν· ἀλλ' ὁρῶντες ἑκάτεροι τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων οὔτε παράδοξα προσδεχομένους ῥᾳδίως, οὔτε τοῖς δεινοῖς τολμῶντας παραβάλλεσθαι χωρὶς τῆς τῶν θεῶν ἐλπίδος· Λυκοῦργος μὲν ἀεὶ προσλαμβανόμενος ταῖς ἰδίαις ἐπιβολαῖς τὴν ἐκ τῆς Πυθίας φήμην, εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰδίας ἐπινοίας. Πόπλιος δὲ παραπλησίως ὡς μετὰ τῆς θείας ἐπιπνοίας ποιούμενος τὰς ἐπιβολὰς, εὐθαρσεστέρους παρεσκεύαζε τοὺς ὑποταττομένους πρὸς τὰ δεινὰ τῶν ἔργων. καὶ μετὰ λογισμοῦ καὶ προνοίας ἔπραττε, καὶ πάντα κατὰ λόγον ἐξέβαινε τὰ τέλη τῶν πράξεων αὐτῷ. ἐκεῖνος γὰρ ὅτι μὲν ἦν εὐεργετικὸς καὶ μεγαλόψυχος, ὁμολογεῖται· διότι δ' ἀγχίνους καὶ νήπτης τῇ διανοίᾳ, καὶ περὶ τὸ προτεθὲν ἐντεταμένος, οὐδεὶς ἂν συγχωρήσειε, πλὴν τῶν συμβεβιωκότων καὶ τεθεαμένων [3] ὑποστὰς αὐτοῦ τὴν φύσιν· ὧν εἷς ἦν Γάϊος Λαίλιος, ἀπὸ νέου μετεσχηκὼς αὐτῷ παντὸς ἔργου καὶ λόγου μέχρι τελευτῆς, ὁ ταύτην περὶ αὐτοῦ [4] δόξαν ἐργασάμενος, διὰ τὸ δοκεῖν εἰκότα λέγειν καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις. † Ὅτι πρώτῳ Ποπλίῳ ἐλλογίμῳ, ἀ-

Ποπλικόλας. Publicola. Nomen proprium apud Romanos.

Πόπλιος. Publius. Hic cum Optimatum partes in Republ. eſſet amplexus, tantam apud populum benevolentiam, & tantam auctoritatem apud Senatum ſibi conciliavit, ut, cum quidam apud populum ei diem dixiſſet, ut Romani moris eſt, multaque acerbe ei objeciſſet; ipſe vero nihil aliud reſpondiſſet, ſed id tantum dixiſſet, non decere populum Romanum accuſatoribus P. Corn. Scipionis auſcultare, per quem ipſa accuſandi facultas accuſatoribus parta ſit: populus his auditis ſtatim e concione univerſus diſceſſerit, accuſatore ſolo relicto.

Πόπλιος. Publius. De hoc Imperatore nonnulli quærunt, quo modo clariſſimus evaſerit, quo ingenio præditus, aut qua experientia ad res gerendas acceſſerit. Et ſcriptores quidem alii omnes eum inducunt virum quendam fortunatum, & qui pleraque ſua incepta præter rationem, caſu quodam fortuito ad finem optatum perduceret. Putant enim eos, qui tales ſunt, magis eſſe quaſi divinos, & majore admiratione dignos illis, qui ſingulas ſuas actiones ratione certa dirigunt. Nimirum ignorant iſti, ejuſmodi eſſe illa, quæ diximus, ut propter eorum alterum homines laudentur; propter alterum prædicentur felices: quorum hoc commune eſt, & cuivis ex plebe poteſt contingere; laude vero dignum eſſe, proprium eſt duntaxat prudentium & cordatorum virorum; qui etiam maxime divini & Diis chariſſimi debent cenſeri. Enimvero mihi, inquit Polybius, videtur Scipio & natura & genere inſtitutorum ſimilitudinem aliquam cum Lycurgo Lacedæmoniorum legumlatore habuiſſe. Nam neque de Lycurgo par eſt exiſtimare, ipſum adeo fuiſſe ſuperſtitioſum, ut in conſtituenda Spartanorum Republ. Pythiæ per omnia adhæreret: neque Scipio exiſtimari debet, cum patriæ ſuæ tantum imperium pararet, e ſomniis quibuſdam aut ominibus pependiſſe. Sed quod viderent ambo, pleroſque mortalium neque ea temere admittere, quæ abhorrent a communibus opinionibus, neque res arduas & periculo junctas audere aggredi, niſi ſpes aliqua læti exitus ab aliquo Deorum fuerit oſtenſa: & Lycurgus, quoties aliquid aggrediebatur, auctoritatem oraculi a Pythia editi ſententiæ ſuæ adjiciendo, efficiebat, ut conſilia ſua facilius reciperentur, & plus fidei invenirent: & Publius item Scipio in multitudinis animis hanc perſuaſionem alens, quaſi divinitus mota mente ageret cuncta, eos, quibus imperabat, confidentiores atque paratiores adverſus omnia formidoloſa & terribilia incepta reddebat. Cæterum, ſingula ipſum judicio & prudentia egiſſe, omniaque ejus conſilia rationi convenientem exitum ſolita fuiſſe for-

1 Πόπλιος. οὗτος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοκρ.] Hæc omnia ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 121.

2 Πόπλιος. περὶ τούτου τοῦ στρατηγοῦ ζητ. ——— καὶ σύμφωνα τοῖς ὑπ' ἐκείνου πεπραγμένοις] Hæc leguntur apud Polybium l. x. c. 2.

3 Ὑποστὰς] Polybius habet ὑπ' αὐγὰς, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

4 Δόξαν ἐργασάμενος] Polybius rectius, δόξαν ἡμῖν ἐνεργασάμενος.

μοιβῆς δεξιᾶς γενομένης, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐδόθη στέφανος ἀγρώστεως χλωρᾶς. Ποτὲ νεανίσκοι τινὲς τῶν Ῥωμαίων ἐπιτυχόντες παρθένῳ κατὰ τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ κάλλος διαφερούσῃ τῶν ἄλλων γυναικῶν, καὶ συνιδόντες φιλογύναιον ὄντα τὸν Πόπλιον, ἧκον αὐτὴν ἄγοντες, καὶ παραστήσαντες ἔφασκον αὐτῷ δωρεῖσθαι τὴν κόρην. ὁ δὲ καταπλαγεὶς, καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος, ἰδιώτης μὲν ὤν, οὐδεμίαν ἂν ἥδιον ἔφη δέξασθαι ταύτης δωρεάν· στρατηγὸς δ' ὑπάρχων, οὐδ' ὁποιανοῦν ἧττον· τοῦτ' αἰνιττόμενος διὰ τῆς ἀποφάσεως, διότι κατὰ μὲν τὰς ἀναπαύσεις ἐνίοτε καὶ ῥᾳθυμίας ἐν τῷ ζῆν ἡδίστας τοῖς νέοις ἀπολαύσεις τὰ τοιαῦτα παρέχεται καὶ διατριβάς· ἐν δὲ τοῖς τοῦ πράττειν καιροῖς μέγιστα γίνεται καὶ κατὰ ψυχὴν καὶ κατὰ σῶμα ἐμπόδια τοῖς χρωμένοις. τοῖς μὲν οὖν νεανίσκοις ἔφη χάριν ἔχειν· τὸν δὲ τῆς παρθένου πατέρα καλέσας, καὶ δοὺς αὐτῷ ταύτην ἐκ χειρὸς, ἐκέλευσε συνοικίζειν, ᾧ ποτ' ἂν προαιρῆται τῶν πολιτῶν. δι' ὧν καὶ τὰ τῆς ἐγκρατείας καὶ τὰ τῆς μετριότητος ἐμφαίνων, μεγάλην ἀποδοχὴν εἰργάζετο τοῖς ὑποτεταγμένοις.

tiri, clarum erit ex iis, quæ ſumus dicturi. Et quidem fuiſſe ipſum liberalem ac munificum, & magnanimum, nemo homo negat: quod autem eſſet idem ſagax & ſobrius, quique in iis, quæ propoſuiſſet, mentis nervos contenderet, hoc vero vix aliquis conceſſerit, præter eos, qui cum eo vixerunt, & in clara, ut ajunt, luce ejus indolem ſunt contemplati. Ex eo hominum fuit numero C. Lælius, a puero omnium, quæ fecit ille aut dixit, ad ultimum uſque diem particeps: qui etiam mihi opinionis hujus de Scipione concipiendæ auctor exſtitit; cum & ſimilia veri mihi videretur loqui, & rebus geſtis ipſius congruentia. [*Hucuſque verſionem Caſauboni adhibui. Quæ vero ſequuntur, a Porto verſa ſunt.*] Primo Publio ex claris viris, dextra virtutis ejus remuneratione facta, corona graminea a Romanis eſt data. Aliquando quidam adoleſcentes Romani, cum incidiſſent in virginem ætate florente præditam, & forma cæteris mulieribus præſtantiorem; cumque Publium animadvertiſſent mulierum amori addictum eſſe, eam ad ipſum adduxerunt, & adductam ſe ipſi donare dixerunt. Ille vero obſtupefactus, & formam illius admiratus, reſpondit, ſi privatus quidem eſſet, ſe nullum iſto gratius donum accepturum eſſe: ſed, cum eſſet Imperator, ſe quodvis aliud donum potius accepturum dixit: illud hoc reſponſo obſcure ſignificans, in otio quidem & animorum remiſſionibus nonnunquam hujuſmodi voluptates & occupationes adoleſcentibus eſſe jucundiſſimas: ſed in ipſis rerum gerendarum temporibus maximum eas & animis & corporibus impedimentum eſſe, quum quis his uteretur. Ac illis quidem adoleſcentibus ſe gratias agere dixit. Virginis vero patre vocato, eaque ipſi in manum tradita, juſſit ipſam collocare cuicunque civium vellet. Quibus rebus & continentia & moderatione ſua declarata, magnum populorum ſubjectorum ſtudium ſibi conciliavit. *Port.*

Πόπλιος [1] Σκιπίων, Λευκίου κατὰ φύσιν υἱὸς, Ποπλίου δὲ τοῦ μεγάλου κληθέντος κατὰ θέσιν υἱωνὸς, κύριος γενόμενος τῆς Καρχηδόνος, ἥτις ἐδόκει πολυχρημονεστάτη τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην εἶναι πόλεων, ἁπλῶς τῶν ἐξ ἐκείνης οὐδὲν εἰς τὸν ἴδιον βίον μετήγαγεν, οὔτ' ὠνησάμενος, οὔτ' ἄλλῳ τρόπῳ κτησάμενος οὐδὲν, καίπερ οὐχ ὅλως εὐπορούμενος κατὰ τὸν βίον· ἀλλὰ μέτριος ὢν κατὰ τὴν ὕπαρξιν ὡς Ῥωμαῖος, οὐχ οἷον δὲ τῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Καρχηδόνος [2] νομισμάτων ἀπέσχετο μόνον, ἀλλὰ καὶ καθόλου τῶν ἐκ τῆς Λιβύης οὐδὲν ἐπιμιχθῆναι πρὸς τὸν ἴδιον εἴασε βίον. τοῦτο ἀναμφισβήτητον παρὰ Ῥωμαίοις.

Πόπλιος. P. Scipio, Lucii natura filius, Publii vero, qui Magnus cognominatus eſt, adoptione nepos, potitus Carthagine, quæ totius orbis terrarum urbs locupletiſſima credebatur, nihil prorſus ex ea in uſum privatum tranſtulit, quod vel emiſſet, vel alia ratione ſibi comparaſſet; quamvis non admodum dives eſſet, ſed modicis facultatibus inſtructus, ut Romanus. Non ſolum autem a pecunia Carthagine reperta abſtinuit; ſed etiam in univerſum nihil ex Africæ divitiis cum ſuis bonis commiſceri paſſus eſt. Et hoc quidem apud Romanos indubitatum eſt.

Πόπλιος Σκιπίων Ἀφρικανὸς, τὴν στρατιὰν εὑρὼν διεφθαρμένην, ἐπανώρθωσεν. ὃς καὶ τὴν Καρχηδόνα εἰς ἔδαφος καθεῖλε. προσημαῖναι δὲ αὐτῷ τοῦ πολέμου τὸ πέρας τὴν τοῦ ξίφους λαβὴν, αἵματι πολλῷ ῥεομένην, καὶ πολλάκις μὲν ἀποματτομένην, πλέον δὲ ἀνιεῖσαν ἀεὶ τοῦ αἵματος. τοὺς γὰρ μάντεις φόνον πολὺν τῶν ἐναντίων σημαίνειν τὸ πέρας ἀποκρίνασθαι.

Πόπλιος. P. Scipio Africanus, cum exercitum corruptum & diſſolutum nactus eſſet, [eum ſeveriore diſciplina] correxit. Hic & Carthaginem ſolo æquavit. Tradunt autem gladii capulum, multo ſanguine manantem, ipſi belli exitum portendiſſe; & ſæpe quidem abſterſum, ſemper majorem ſanguinis copiam fudiſſe. Vates enim magnam hoſtium cædem hoc prodigio portendi reſponderunt.

Πόπλιος Οὐαλέριος, ὁ συνύπατος Βρούτου, [3] ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτηδευμάτων χάριν ἐ-

Πόπλιος. P. Valerius, Bruti in Conſulatu collega, cum multis aliis nominibus laude &

[1] Πόπλιος Σκιπίων, *Λευκίου κατ.*] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ exſtant in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 101.

[2] Νομισμάτων] Hæc vox & in MS. Pariſ. A. & in Collectaneis Conſtantini loco laudato recte deeſt.

[3] Ἄξιος μὲν πολλῶν καὶ ἄλλων ἐπιτ.] Hæc excerpta ſunt ex Dionyſii Halic. *Antiq. Rom.* lib. v. pag. 287. ut Pearſonius monuit. Vide etiam ſupra v. *Αὐτάρκεια.*

παινεῖσθαί τε καὶ θαυμάζεσθαι· μάλιστα δὲ τῆς αὐταρκείας τοῦ βίου. ἡ φιλοσοφία τις αὐτοδίδακτος ἐγένετο περὶ αὐτὸν, ἣν ἐν πολλοῖς ἐπεδείξατο πράγμασι.

admiratione dignus, tum præcipue ob frugalitatem. Inerat enim ei innatum quoddam ſapientiæ ſtudium, ut ex multis ejus factis apparuit.

Πόππυζε. ἐν [1] Ἐπιγράμματι·

Παῖζε μόνη τὸ φίλημα· μάτην πόππυζε σεαυτῇ.

ἀντὶ τοῦ, κολάκευε, καὶ τὰ λ.

Πόππυζε. Poppyſmo demulce. Blande attrecta. Blandire. In Epigrammate: *Sola te baſia, & ipſa tibi fruſtra blandire.*

Ποππύσματα. κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους.

Ποππύσματα. Poppyſmata, ſive blanditiæ, quibus equi indomiti demulcentur.

Πόρδαλις. [2] τὸ ζῶον ἄρσεν. Πάρδαλις, τὸ θηλυκόν.

Πόρδαλις. Pardus animal, mas. Πάρδαλις vero, fœmina. Panthera.

Πορεῖα. τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα.

Πορεῖα. Viatica. Res ad iter neceſſariæ.

Πόριες. νέοι βόες. μόσχοι.

Πόριες. Juvenci. Vituli.

Πορίζω. δοτικῇ.

Πορίζω. Præbeo. Dativo jungitur.

Πορίμῳ. ἀνύσιν καὶ ἐπίνοιαν ἔχοντι. [3] Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργῳ πορίμῳ.

Πορίμῳ. Viro, qui rei expediendæ vel conficiendæ viam & rationem novit. Vel, rei, quæ confici & ad exitum perduci poteſt. *Oportet aggredi rem, quæ ad exitum perduci poſſit.*

Ποριμώτατος. Ταύτην ἔδοξεν εἶναι πορίμωτάτην ἐπιβολήν. ἀντὶ τοῦ, ἐπικερδῆ. καὶ ποριοῦνται, ἀντὶ τοῦ, κερδήσουσι.

Ποριμώτατος. Paratu facillimus. Expeditiſſimus. Qui facile exitum habet. *Hoc inceptum facillime exitum habiturum videbatur.* Vel, maxime lucroſum & quæſtuoſum. Et ποριοῦνται, lucrabuntur.

Ποριςταί. [4] οἱ τοὺς πόρους εἰσηγούμενοι δημαγωγοὶ ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν λυσιτελεῖ.

Ποριςταί. Demagogi, vel oratores, qui ſui commodi cauſa parandæ pecuniæ vias & rationes populo proponunt.

Πορθήσειας. ἕλοις. λάβοις.

Πορθήσειας. Ceperis. Occuparis. Expugnaris.

Πόρθησις. ἐρήμωσις.

Πόρθησις. Expugnatio. Vaſtatio.

Πορθμεύει. Εὑρίσκει Νέσσον πορθμεύοντα μισθοῦ, καὶ πείθει αὐτὸν, ὡς πορθμεύσειεν Ἀλκμήνην καὶ Δηϊάνειραν.

Πορθμεύει. Trajicit. *Invenit* [*Hercules*] *Neſſum, qui mercede flumen homines trajiciebat, eique perſuadet, ut Alcmenam & Deianiram trajiciat.*

Πορθμεῖον. [5] τὸ πλοῖον. Πορθμίον δὲ, τὸ ναῦλον.

Πορθμεῖον. Navigium, quo trajiciuntur homines. Ponto. At πορθμίον, naulum.

Πορθμεῖς. οἱ περάται. [6] Ἀριστοφάνης·

Χαλεποί γ' ἂν ἦτε γενόμενοι πορθμεῖς. τί ή;
Ἕλκοντες τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

Ἐπειδὴ οἱ πορθμεῖς τοὺς παριόντας ἀναγκάζουσιν εἰς τὰ ἴδια πλοῖα ἐμβαίνειν.

Πορθμεῖς. Portitores. Ariſtophanes: *Moleſtæ profecto portitores foretis. Quare? Vectores enim trahendo enecaretis.* Portitores enim & nautæ prætereuntes navigia ſua intrare cogunt.

Πορθμήϊον. ὁ μισθὸς τοῦ ναύτου. [7] Καλλίμαχος·

Τοὔνεκα καὶ νέκυες πορθμήϊον οὐ τι φέρονται.

Ἐν Αἰγιαλῷ γὰρ καταβάσιόν ἐστιν ᾅδου, ἐς ὃ ἀπελθοῦσα ἡ Δημήτηρ ἔμαθε παρὰ τῶν περιοίκων περὶ τῆς Κόρης, καὶ ἐδωρήσατο αὐτοῖς, ὥς λέγει, ἄφεσιν τοῦ πορθμηΐου.

Πορθμήϊον. Naulum. Callimachus: *Ideo etiam mortui nullum naulum ſecum ferunt.* Ægiali enim eſt deſcenſus ad Inferos: ad quem cum Ceres perveniſſet, ex accolis cognovit, ubi Proſerpina eſſet. Quare, ut ait [Callimachus,] naulum ipſis remiſit.

Πορθμὶς, καὶ πορθμίδιον.

Ἀΐδεω λυπηρὲ διηκόνε, τοῦτ' Ἀχέροντος
Ὕδωρ ὃς πλώεις πορθμίδι κυανέῃ.

Πορθμὶς, & πορθμίδιον. Navicula, qua maria vel fluvii trajiciuntur. [In Epigrammate:] *Orci moleſte miniſter, hanc Acherontis aquam qui navigas navicula cærulea.*

Πορθμός. [8] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. πόλις ἐστὶ τῆς Εὐβοίας.

Πορθμός. Porthmus. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte. Urbs eſt Eubœæ.

1 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VII. pag. 598.

2 Πόρδαλις. τὸ ζῶον ἄρσεν. Πάρδαλις, τὸ θηλ.] Diſcrimen, quod Suidas hic inter πόρδαλις & πάρδαλις ſtatuit, eſt tantum imaginarium, ut monuit etiam Stephanus in *Theſauro*: quem vide.

3 Ἐγχειρεῖν χρὴ ἔργ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Theſmophor.* pag. 807.

4 Ποριςταί] Voce hac uſus eſt Ariſtophanes in *Ranis*, pag. 282. (188. Ed. Baſ. P) ubi Scholiaſta: Ποριςταῖς. τοῖς φροντίζουσι. τούτους λέγει τοὺς περὶ πόρου χρημάτων εἰσηγουμένους. Huc Suidas reſpexit.

5 Πορθμεῖον. τὸ πλ.] Imo contra potius, πορθμεῖον, τὸ ναῦλον, πορθμίον δὲ, τὸ πλοῖον. Vide Stephanum in Theſauro.

6 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 756. (509. Ed. Baſ. P.)

7 Καλλίμαχος] Confer Etymologum v. Δανάκης, ubi fragmentum hoc Callimachi auctius legitur, ſed corruptum; quod emendat Caſaubonus *Lect. Theocr.* cap. IV.

8 Πορθμός, Δημοσθ.] Ex Harpocratione.

Πορθμός. πέραμα. ἀμφίγειος θάλασσα. Ἰσθμὸς γάρ ἐστι γῆ στενή, ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. Πορθμὸς δέ, θάλασσα ἑκατέρωθεν ἤπειρον ἔχουσα ἐπικειμένην. [1] Πορθμὼ δύω ἐστόν. ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπόντου ἀμφὶ Σηστόν τε καὶ Ἄβυδον· ὁ δὲ δὴ ἕτερος ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ Εὐξείνου Πόντου, οὗ τὸ ἱερὸν ὀνομάζεται. ἐν μὲν οὖν τῷ Ἑλλησπόντῳ τελωνεῖον ἥκιστα ἦν. ἄρχων δέ τις ἐκ βασιλέως στελλόμενος ἐν Ἀβύδῳ καθῆστο, διερευνώμενος ἕκαστα. ὁ δὲ ἐπὶ πορθμοῦ τοῦ ἑτέρου στελλόμενος, μισθὸν ἀεὶ πρὸς βασιλέως κεκομισμένος ἦν, οὐδὲν πρὸς τῶν τῇδε ναυτιλλομένων κομιζόμενος.

Πορθμός. Fretum, ſive mare utrinque terram habens. Ἰσθμὸς enim eſt terra anguſta, utrinque habens mare: πορθμὸς vero, ſive fretum, mare, utrinque habens terram. *Freta vero duo ſunt; unum in Helleſponto, juxta Seſtum & Abydum: alterum vero in oſtio maris Euxini, cujus templum eſt celebre. In Helleſponto autem telonium nequaquam erat: ſed magiſtratus quidam a Rege miſſus, Abydi ſedem figebat, ſingula perſcrutans. Qui vero ad alterum fretum mittebatur, mercedem a Rege ſemper accipiens, nihil exigebat ab illis, qui illac præternavigabant.*

Πόρκης. [2] ὁ δακτύλιος τῆς ἐπιδορατίδος, ὁ περιειργνύων αὐτὴν πρὸς τὸ ξύλον. καὶ κλίνεται, πόρκης.

Πόρκης. Annulus, quo cuſpis haſtæ circumdatur, & cum ligno conſtringitur.

Πόρκος. κύρτος θαλάσσιος, ὁ εἰς ἄγραν ἰχθύων.

Πόρκος. Naſſa, qua piſces capiuntur.

Πόρκος. [3] οἱ μὲν τὸ δίκτυον ἀπέδοσαν. ἔστι δὲ σχοινίου πλέγμα. οἱ δέ, κύρτον· οὐδὲ οὗτοι ὑγιῶς. [4] ὁ γὰρ Πλάτων ἕτερόν φησι τὸν πόρκον τοῦ κύρτου. λέγει γὰρ οὕτω· Κύρτους, καὶ δίκτυα, καὶ βρόχους, καὶ πόρκους, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἕρκη δεῖ προσαγορεύειν. μνημονεύει δὲ καὶ [5] Δίφιλος τοῦ πόρκου· Θᾶττον πλέκειν κέλευε τῶν πόρκων πυκνοτέρους. ἔλεγον δὲ πόρκον διὰ τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπίσχειν τὸν εἰσδύοντα ἰχθύν. ἢ ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ περικεῖσθαι. καὶ ὁ Ποιητὴς [6] πόρκην τὸν περὶ τῷ δόρατι κρίκον φησίν. ὁ [7] συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος. διὰ τὸ περιέχειν.

[8] Αἰχμὴ χαλκείη. περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκος. ὁ δὲ Ὠρίων παρὰ τὸ πείρω.

Πόρκος. Alii vocabulum hoc interpretantur, *rete*. Eſt autem vas piſcatorium ex juncis contextum. Alii, *naſſam*. Sed nec illi recte. Plato enim τὸν πόρκον a κύρτος diſtinguit, ſic inquiens: *Naſſas, & retia, & laqueos, &* πόρκους, *& alia hujuſmodi, nihil aliud quam ſepta appellare oportet.* Meminit & Diphilus τοῦ πόρκου, dicens: *Ocius jube contexi vaſa piſcatoria, denſiora illis, quæ* πόρκοι *appellantur.* Πόρκος autem inde dictus eſt, quod circumdet & concludat piſcem intrantem. Vel a περικεῖσθαι, quod piſcis eo quaſi induatur. Et Poeta πόρκον appellat annulum, qui cuſpidem haſtæ ambit, eamque cum ligno conſtringit. A περιέχειν, quod continere ſignificat. *Cuſpis ærea, quam aureus ambibat annulus.* Orion vero [vocabulum hoc deducit] a verbo πείρω, i. e. trajicio, perforo.

Πορνεῖα. τόπος, ἔνθα αἱ πόρναι διάγουσιν.
Ἐς [9] τὰ πορνεῖα ἐσιόνθ' ἑκάστοτε.
Ἀριστοφάνης.

Πορνεῖα. Lupanaria, ſive loca, ubi meretrices degunt. *In lupanaria frequenter ingredientes.* Ariſtophanes.

Πορνεία. ἡ εἰδωλολατρεία. καὶ πόρνος, ὁ εἰδωλολάτρης. παρὰ τὸ πόρρω νεύειν. [10] Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ· ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἐστι. Πορνεία, καὶ ἡ ἀκολασία. παρὰ τὸ πεπωρωμένον ἔχειν τὸν νοῦν.

Πορνεία. Scortatio. [Sic etiam in S. Scriptura vocatur] cultus idolorum: & πόρνος, cultor idolorum. Dicta eſt autem vox iſta a πόρρω νεύειν, quod eminus innuere ſignificat. *Perdidiſti penitus omnem, qui a te ad Idola deficit. Mihi vero bonum eſt adhærere Deo.*

Πορνεία etiam dicitur impudicitia, vel libido. A πεπωρωμένος & νοῦς: quod nimirum homines impudici mentem habeant callo quaſi obductam.

Πορνεύω.

Πορνεύω. Scortor. Pudicitiam proſtituo.

Πορνίδιον. ἡ μικρὰ παῖς ἐπὶ πορνείᾳ.

Πορνίδιον. Parvum ſcortum. Meretricula.

Πόρον. διέξοδον. τρίβον. καὶ περαίωσιν ποταμοῦ.

Πόρον. Meatum. Tranſitum. Iter. Item, fluminis trajectum.

Πόρος. πέρας, ἢ ποταμός, ἢ ὁδός, ἢ φυσήματα ὑδάτων, ἢ μηχανή, ἢ τεχνάσματα, ἢ διάβασις. [11] Ἀριστοφάνης·
Τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται.

Πόρος. Meatus, vel fluvius, vel via, vel aquarum inflationes, vel machina, vel ars & commentum, vel tranſitus. Ariſtophanes: *Qua ratione iter hoc emetiri poteris?* Et

1 Πορθμὼ δύω ἐστόν. ὁ μὲν ἐφ' Ἑλλησπ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, excerpta ſunt ex Procopii *Hiſt. Arc.* cap. xxv.
2 Πόρκης] Eſt vox Homerica. Vide paulo poſt.
3 Πόρκος. οἱ μὲν τὸ δίκτ.] Hæc omnia totidem pene verbis leguntur etiam apud Etymologum.
4 Ὁ γὰρ Πλάτων] Locus Platonis exſtat in *Sophiſta*, haud procul ab initio.
5 Δίφιλος] Etymologus habet, Φίλων.
6 Πόρκον] Imo, πόρκην: a recto πόρκης.
7 Ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τοῦ δόρατος] Hæc verba apud Etymologum rectius collocata ſunt poſt locum Homericum, qui hic ſubjungitur.
8 Αἰχμὴ χαλκ.] Homerus Il. Z. v. 320. ſed ubi legitur πόρκης, uti etiam hic, apud Suidam ſcribendum eſt.
9 Ἐς τὰ πορν.] Metri gratia ſcribendum eſt,
——Ἐς τὰ πορνεῖ' ἐσιόνθ' ἑκάστοτε.
10 Ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορν.] Pſalm. LXXII. 27.
11 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 632.

ἀντὶ

ἀντὶ τοῦ, διάβασις. καὶ, Πόροι ἀλίρροθοι,[1] παρὰ Σοφοκλεῖ· ἤγουν, ποταμοὶ εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντες.[2] Πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λέγεται. καὶ εὔπορος, ὁ ἔχων ἀεὶ ἐπιρρέοντα πλοῦτον. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ὑδατικοῦ πόρου.

Πόρος.[3] Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην ἐφέσει. δῆμός ἐστι τῆς Ἀκαμαντίδος ὁ Πόρος. καὶ ὁ δημότης, Πόριος.

Πόῤῥω. ἐπὶ χρόνου τάσσεται. Ὡς δὲ πόῤῥω ἦσαν τοῦ πίνειν, τότε δὴ μύρον μέν τις περιήνεγκεν. οἱ δὲ ἐχρίοντο.

Πόῤῥω[4] Διός τε καὶ κεραυνοῦ. διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους, ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδυνευόντων.

ditione illorum, quos dignitatis ſuæ faſtigium

Πόῤῥωτέρω, καὶ πόῤῥωτάτω. ἐπὶ συγκρίσεως, καὶ ὑπερθέσεως. ἀντὶ τοῦ πάνυ μακρῶν. καὶ ἁπλῶς, ἀντὶ τοῦ πάνυ.

Πόῤῥω τῶν νυκτῶν. περὶ τὸ μεσονύκτιον.[5] Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων πόῤῥω που τῶν νυκτῶν δηλονότι, οἷσπερ ἐν καθαρῷ ἦν ἡ ψυχὴ, φάσμα θεάσασθαι δαιμόνιον.

Πόρπαξ.[6] Σοφοκλῆς·

> Ἀλλ' αὐτό μοι σὺ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
> Εὐρύσακες, ἴσχε διὰ πολυῤῥάφου στρέφων
> Πόρπακος ἑπταβόειον ἄῤῥηκτον σάκος.

Καὶ[7] Ἀριστοφάνης· Ἀλλ' ἐμός γε, κἂν ἐκ τῆς τάξεως ἔλθῃ ποκα, πορπακισάμενος. ὁ ἐμὸς, φησὶν, ἀνὴρ, οἷον περονησάμενος, ἀντὶ τοῦ[8] ἀπολαβὼν τὴν ἀσπίδα, ἅμα τῷ παρεῖναι ἄπεισιν εἰς τὸν πόλεμον.

Πόρπαξ.[9] ᾧ τὴν ἀσπίδα κατέχουσιν· ὁ λεγόμενος ὄχανος.[10] ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τῶν πολέμων ὅπλα ἄνευ ὀχάνων, ἵνα μὴ ἑτοίμως αὐτοῖς ἔχωσι χρῆσθαι.

> Οὐ[11] γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ προνοίας
> Ταύτας ἐᾶν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

Πόρπαξ.[12] κατὰ μέν τινας ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος. ὡς δέ τινες, τὸ δίηκον μέσον τῆς ἀσπίδος σιδήρειον, ᾧ κρατεῖ τὴν ἀσπίδα ὁ στρατιώτης.

Πόρπη. ἡ παρὰ Ῥωμαίοις φίβλα. Ὁ δὲ τὴν πόρπην αὐτοῦ σπάσας, ἀεὶ, φησὶν, ὑμεῖς οἱ περὶ τὸν

πόροι ἀλίῤῥοθοι apud Sophoclem ſunt fluvii in mare fluentes. Πόρος vero proprie de aqua dicitur. Et εὔπορος vocatur ille, cui divitiæ ſemper affluunt. Per metaphoram ductam a fluxu aquæ.

Πόρος. Portus. Demoſthenes in oratione adverſus Eubulidem. Πόρος eſt populus tribus Acamantiæ, cujus popularis dicitur Πόριος.

Πόῤῥω. Procul. Longe. Dicitur etiam de tempore. *Cum vero potatio jam longius proceſſiſſet, aliquis unguentum circumtulit, quo ſe unxerunt.*

Πόῤῥω Διός τε καὶ κερ. *Procul a Jove & fulmine.* Proverbio huic locum dedit infidus & ſubdolus animus tyrannorum erga familiares ſuos. Monet enim proverbium; vitam quietam & ſecuram potiorem eſſe conmultis periculis obnoxios reddit.

Πόῤῥωτέρω, & πόῤῥωτάτω. Tam in comparativo quam ſuperlativo ponitur pro, valde procul: & ſimpliciter, pro omnino, prorſus, valde.

Πόῤῥω τῶν νυκτῶν. Cum nox jam longius proceſſiſſet. Id eſt, circa mediam noctem. *Quidam vero ex illis, qui cum eo erant, quibus ſcilicet purior erat animus, ſub mediam noctem ſe ingens ſpectrum vidiſſe [dicebant.]*

Πόρπαξ. Fibula. Lorum, vel anſa ſcuti. Sophocles: *Sed, fili Euryſaces, accipe ſcutum ſeptemplex, & nulli telo pervium, nominique tuo conveniens; idque tene & verſa, arrepto loro accurate conſuto.* Et Ariſtophanes: *At meus [maritus,] ſi forte ex acie domum redierit, clypeo ſumpto, [ſtatim caſtra repetit.]*

Πόρπαξ. Lorum, vel anſa qua milites ſcutum tenent: quæ etiam ὄχανος dicitur. Scuta enim abſque loris vel anſis dedicare ſolebant, ne quis iis prompte uti poſſet. [Ariſtophanes:] *Non enim te oportebat, ſiquidem amas populum, ſcientem ac prudentem iſtos clypeos ſinere cum ipſis manubriis in templis ſuſpendi.*

Πόρπαξ. Secundum quoſdam ita vocatur lorum ſcuti. Secundum alios autem, ferrum in medio ſcuto, quo miles ſcutum tenet.

Πόρπη. [Apud Græcos idem ſignificat, quod] apud Romanos *fibula. Ille autem fibula ejus a-*

1 Παρὰ Σοφοκλεῖ] In *Ajace*, pag. 25. ut Portus monuit.
2 Πόρος δὲ κυρίως ἐπὶ ὑγρῶν λ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 54.
3 Πόρος. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.
4 Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ. διὰ τοὺς ἐπιβ.] Syneſius in elegantiſſima oratione *de Regno*, pag. 11. Ὧν τἀναντία τοῖς τυράννοις ὑπάρχει. δι' οὓς ἡ κομψὴ παροιμία, Πόῤῥω Διός τε καὶ κεραυνοῦ. διὰ τοὺς ἐπιβούλως τοῖς συνοῦσι χρωμένους ἀδεέστερον εἶναι λέγουσα τὴν μετ' ἀπραγμοσύνης ἀσφάλειαν τῶν ἐν ἐπιφανεῖ βίῳ κινδύνων. Id eſt, interprete Petavio: *Quorum contraria omnia tyrannis ſuppetunt; propter quos ſcitum id proverbium invaluit, Procul Jove & fulmine: quod eorum cauſa, qui cum familiaribus ſuis inſidioſe verſantur, multo tutiorem eſſe docet otioſam cum ſecuritate vitam, quam ea omnia pericula, quæ in illuſtri vitæ ſtatu reperiuntur* Hinc Suidas ſua deſcripſit.
5 Τινὲς δὲ τῶν αὐτῷ παρόντων π.] Hæc ſunt verba Procopii *Hiſt. Arc.* cap. XII.

6 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 34. ut Portus obſervaverat. Vide etiam ſupra v. Εὐρυσάκης, ubi eadem leguntur.
7 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 840. (543. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

> Ὁ δ' ἐμός γε, κἂν ἐκ τῆς τάξεως ἔλθῃ ποκα,
> Πορπακισάμενος φροῦδος ἀναπτάμενος ᾤχετο.

Vide etiam ſupra v. Ἀλλ' ἐμός.
8 Ἀπολαβὼν] Sic recte habet Scholiaſta ineditus in *Lyſiſtratam*; ex quo Suidam emendavi. Ante enim male legebatur, ἀποβαλών.
9 Πόρπαξ. ᾧ τὴν ἀσπ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 340. (238. Ed. Baſ. P.)
10 Ἀνετίθεσαν γὰρ τὰ ἐκ τ.] Confer Nos ſupra ad v. Κατεπήγνυσαι.
11 Οὐ γάρ σ' ἐχρῆν, εἴπ.] Duo hi ſenarii leguntur apud Ariſtophanem loco laudato.
12 Πόρπαξ. κατὰ μέν τ.] Ex Enarratore Comici ad *Pacem*, pag. 672. Vide etiam ſupra v. Μισοπορπακιστάτη, ubi eadem leguntur

'Ἀχαιῶν ἐστὲ κήρυκες τοιοῦτοι. καὶ πορπᾶσθαι, φιβλοῦσθαι.

Πορπηδόν.

Πόρπημα. εἶδος ὅπλου.

Πορσύνω. ἑτοιμάζω.

Πόρτις. ἡ μικρὰ βοῦς. ἡ δάμαλις, ἡ ἀρξαμένη νῦν τῆς κατὰ νομὴν πορείας.

Πορφύρεος. ὁ πορφυροῦς. καὶ πορφύρεον κῦμα.

Πορφύρεα ἐσθής.

Πορφύρει, ταράσσεται. καὶ ἐν μυθικοῖς·
Καί οἱ πορφύροντι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα.

Πορφύριος,[1] ὁ κατὰ Χριστιανῶν γράψας· ὃς[2] κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς· Τύριος φιλόσοφος,[3] μαθητὴς Ἀμελίου, τοῦ Πλωτίνου μαθητοῦ, διδάσκαλος δὲ Ἰαμβλίχου, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐρηλιανοῦ, καὶ παραμείνας ἕως Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία πάμπλειστα, φιλόσοφά τε, καὶ ῥητορικά, καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ Κριτικοῦ ἀκροασάμενος. Περὶ θείων ὀνομάτων, ά. Περὶ ἀρχῶν, β'. Περὶ ὕλης, ς'. Περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον, έ. Περὶ ἀποχῆς ἐμψύχων, δ'. Περὶ τοῦ, Γνῶθι σαυτόν, δ'. Περὶ ἀσωμάτων. Περὶ τοῦ μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἵρεσιν, ζ'.[4] Εἰς τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις δ'. Κατὰ Χριστιανῶν λόγους ιέ. Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. Πρὸς Ἀριστοτέλην, περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχειαν. Φιλολόγου ἱστορίας βιβλία έ. Περὶ γένους, καὶ εἴδους, καὶ διαφορᾶς, καὶ ἰδίου, καὶ συμβεβηκότος. Περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον τοῦ Νείλου πηγῶν. Περὶ τῆς ἐξ Ὁμήρου ὠφελείας τῶν βασιλέων, βιβλία ί. Συμμίκτων ζητημάτων ζ'. Εἰς τὸ Θουκυδίδου προοίμιον. Πρὸς Ἀριστείδην ζ'. Εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην· καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα· ἐν οἷς καὶ Εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων, ἐν βιβλίοις τρισί, καὶ γραμματικὰς ἀπορίας. οὗτός ἐστιν ὁ Πορφύριος, ὁ τὴν κατὰ Χριστιανῶν ἐφύβριστον γλῶσσαν κινήσας. Πορφύριος, ὁ τῶν Χριστιανῶν πολέμιος, ἀπὸ Φοινίκης πόλεως Τύρου.

Πορφυρίων, πορφυρίωνος. εἶδος ὄρνεος,[5] παρὰ Ἀριστοφάνει.

Πορφυρόπωλις.[6] ἡ τὰ πορφυρᾶ πωλοῦσα.

Ποσαπλῶς.[7] ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἐν μέρος

vulſa, Semper, inquit, vos tales Græcorum præcones eſtis. Et πορπᾶσθαι, fibula adſtringi, vel connecti.

Πορπηδόν. Fibulatim. Fibularum inſtar.

Πόρπημα. Genus teli, vel ſcuti.

Πορσύνω. Paro. Præparo.

Πόρτις. Bucula, ſive juvenca, ſic dicta, quod modo ad paſtum ire cæperit.

Πορφύρεος. Idem quod contracte πορφυροῦς. Purpureus. Et πορφύρεον κῦμα, fluctus purpureus.

Πορφύρεα ἐσθής. Purpurea veſtis.

Πορφύρει. Turbatur. Alta mente verſat. In Fabulis: *Et ei alta mente accurate ſingula verſanti.*

Πορφύριος. Porphyrius, qui contra Chriſtianos ſcripſit, & proprio nomine vocatus fuit [Malchus, i. e.] Rex, Tyrius philoſophus, diſcipulus Amelii, (qui fuit Plotini diſcipulus) magiſter Jamblichi, vixit Aureliani temporibus, & vitam produxit uſque ad Diocletianum Imperatorem. Audivit etiam Longinum Criticum. Scripſit libros quam plurimos, Philoſophicos, Rhetoricos, & Grammaticos. De divinis nominibus, unum. De principiis, duos. De materia, ſex. De anima adverſus Boethum, quinque. De abſtinentia ab animatis, lib. IV. De ſe ipſo cognoſcendo, IV. De incorporeis. Unam eſſe Platonis & Ariſtotelis ſectam, VII. In Juliani Chaldæi philoſophi hiſtoriam, lib. IV. Contra Chriſtianos, lib. XV. De Homerica philoſophia. Adverſus Ariſtotelem, qui animam entelechiam eſſe ſtatuit. Rerum Philologicarum libros V. De Genere, Specie, Differentia, Proprio, & Accidente. De Nili fontibus, ſecundum Pindarum. De utilitate, quam Reges ex Homero percipere poſſunt, lib. X. Miſcellanearum Quæſtionum lib. VII. In Thucydidis proœmium. Ad Ariſtidem, lib. VII. In Minuciani artem. Item alia plurima, præcipue vero Aſtronomica: inter quæ & Introductionem in res Aſtronomicas, lib. III. itemque Dubia Grammatica. Hic eſt Porphyrius ille, qui petulanti & maledica lingua Chriſtianos inſectatus eſt. † Porphyrius, Chriſtianorum hoſtis, ex Tyro urbe Phœniciæ oriundus fuit.

Πορφυρίων. Porphyrion, Porphyrionis. Genus avis apud Ariſtophanem.

Πορφυρόπωλις. Quæ purpuram vendit.

Ποσαπλῶς. Multipliciter. Innumeris mo-

1 Πορφύριος] De Porphyrio ejuſque ſcriptis nihil habeo quod addam poſt accuratiſſimam diligentiam Lucæ Holſtenii, cujus diſſertatio de eo argumento ſcripta in omnium eruditorum manibus verſatur.

2 Ὃς κυρίως ἐκαλεῖτο Βασιλεύς] Porphyrius lingua patria, ſive Tyria, vocabatur *Malchus*, quod nomen proprie *Regem* ſignificat. En ipſius Porphyrii hac de re verba, quæ leguntur in vita Plotini, ab ipſo ſcripta: Βασιλεὺς δὲ τοὔνομα τῷ Πορφυρίῳ ἐμοὶ προσῆν, κατὰ μὲν πάτριον διάλεκτον Μάλχῳ κεκλημένῳ, ὅπερ μοι καὶ πατὴρ ὄνομα κέκλητο. τοῦ δὲ Μάλχου ἑρμηνείαν ἔχοντος Βασιλεὺς, εἴ τις εἰς Ἑλληνίδα διάλεκτον μεταβάλλειν ἐθέλοι, &c. Id eſt: *Nam mihi Porphyrio nomen erat* Βασιλεύς: *qui patria dialecto Malchus vocabar; quod nomen & patri meo fuit. At Malchi nomen, ſi quis in Græcam linguam transferre velit, Regem ſignificat.* Idem tradit Eunapius in vita Porphyrii hiſce verbis: Μάλχος δὲ κατὰ τὴν Σύρων πόλιν ὁ Πορφύριος ἐκαλεῖτο τὰ πρῶτα. τοῦτο δὲ δύναται βασιλέα λέγειν. Πορφύριον δὲ αὐτὸν ὠνόμασε Λογγῖνος, ἐς τὸ βασιλικὸν τῆς ἐσθῆτος παράσημον τὴν προσηγορίαν ἀποτρέψας. Id eſt: *Porphyrio nomen initio erat Malchus, quod Syrorum lingua Regem ſonat: ſed detorta ſignificatione ad purpuram, regium in veſtimento inſigne, Porphyrium, veluti Purpureum appellavit Longinus.* Hæc Suidæ lucem fœnerantur.

3 Μαθητὴς Ἀμελίου] Imo, Plotini. Vide Holſtenium in Diſſert. *de vita & ſcriptis Porphyrii*, cap. VI. & Nos ſupra ad v. Πλωτῖνος.

4 Εἰς τὴν τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν] Valeſius ad Sozom. lib. I. cap. XVIII. locum hunc Suidæ ſic legendum & diſtinguendum eſſe cenſet: Εἰς τὰ Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου. Φιλοσόφων ἱστορίαν. Emendatio hæc admodum veriſimilis mihi videtur. Cum enim Porphyrium Hiſtoriam Philoſophorum, ſive opus de vitis Philoſophorum ſcripſiſſe conſtet, idque inter præcipua ejus opera fuerit, non videtur Suidas ejus mentionem prætermittere voluiſſe.

5 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Baſ. P.)

6 Πορφυρόπωλις] Hac voce uſus eſt Divus Lucas *Act. Apoſtol* cap. XVI.

7 Ποσαπλῶς. ποσαχῶς. ἀναριθμήτως. ἐν μέρος τ.] Hæc ſumpta ſunt ex Theodoreto ad Pſalm. LXXII. verſ. 2. pag. 635.

τοῦ

τοῦ λόγου ἐστὶ, καὶ ἐπίτασιν τοῦ πόθου σημαίνει. συμφωνεῖ γὰρ τῷ ἔρωτι τῆς ψυχῆς καὶ ἡ σάρξ, καὶ τοῖς ἐκείνου οὐκ ἀντιτείνει βουλεύμασι.

dis. Eſt unica pars orationis, & deſiderii intenſionem ſignificat. Nam & caro cum animi amore conſentit, nec ejus voluntati repugnat.

Ποσειδώνειον. [1] διὰ διφθόγγου. ὡς Ἀπολλώνιον, βραχέως, τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. οὕτω καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἀναγνωστέον. καὶ Ποσειδώνειον, τὸ τοῦ Ποσειδῶνος· ὡς Ἀθήναιον, τὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ Διονύσιον, καὶ Δημήτρειον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ὁμώνυμα τοῖς ἀνδρωνυμικοῖς. τὸ δὲ Ποσειδάνειον, δῆλον ὅτι Δωρικόν.

Ποσειδώνειον. Templum Neptuni. [Scribitur] per diphthongum [ει in ſyllaba penultima:] ut Ἀπολλώνιον, templum Apollinis, per ι breve. Sic etiam apud Thucydidem legendum eſt. Et Ποσειδώνειον, templum Neptuni, ut Ἀθήναιον, templum Minervæ, & Διονύσιον, templum Bacchi, & Δημήτριον, templum Cereris, & omnia hujus generis, quæ eodem modo formata ſunt, ac nomina virorum. At Ποσειδάνειον eſſe vocabulum Doricum, manifeſtum eſt.

Ποσιδεών, Ποσιδεῶνος. [2] μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλούμενος, Δεκέμβριος. ἐν τῷ Ποσιδεῶνι μηνὶ [3] διαμεμετρημένη ἡμέρα ἐλέγετο. ἡ δὲ ἦν μέτρον τι ὕδατος, πρὸς μεμετρημένον ἡμέρας διάστημα ῥέον. ἐμετρεῖτο δὲ τῷ Ποσιδεῶνι μηνί. ἐν τούτῳ γὰρ ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι καὶ περὶ τῶν μεγίστων ἀγῶνες. † Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ ἐφιλονείκησαν περὶ τῆς Ἀττικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γεραίστερος.

Ποσιδεών. Poſideon. Menſis apud Athenienſes ita dictus, [qui a Romanis] December [vocatur.] Menſe Poſideone cauſæ in Judicio ad clepſydram agebantur. Ea autem erat certa aquæ menſura, ad definitum diei intervallum fluens, quæ eodem menſe menſurabatur. Hoc enim menſe maximæ & de rebus maximis lites diſceptabantur. † Neptunus & Minerva de Attica inter ſe contenderunt. Vide in v. Γεραίτερος.

Ποσειδῶν. καὶ Πόσειδον, ἡ κλητική. Ποσείδιον δὲ, ὄνομα τόπου.

Ποσειδῶν. Neptunus. Et vocativus, Πόσειδον, Neptune. Ποσείδιον vero eſt nomen loci.

Ποσειδώνιος [4] Ἀπαμεὺς, ἐκ Συρίας, ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος Στωϊκὸς· ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητής. σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ, διάδοχος γεγονὼς καὶ μαθητὴς Παναιτίου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά.

Ποσειδώνιος. Poſidonius Apamenſis, Syrus, aut Rhodius, Philoſophus Stoicus, qui cognominatus eſt *Athleta*. Scholam habuit Rhodi, fuitque diſcipulus & ſucceſſor Panætii. Venit & Romam ſub M. Marcello. Scripſit multa.

Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος Στωϊκὸς, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. [5] ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον, ἐν βιβλίοις νβ'. ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ, καὶ Πτολεμαίου. καὶ Μελέτας ῥητορικάς. Εἰς Δημοσθένην ὑποθέσεις. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

Ποσειδώνιος. Poſidonius Alexandrinus, Philoſophus Stoicus, Zenonis Cittiei diſcipulus. Scripſit hiſtoriam, inde incipientem, ubi deſinit Polybius, libris LII. uſque ad bellum Cyrenaicum, & Ptolemæum. Item, Declamationes Rhetoricas. In Demoſthenem argumenta. Sed hæc puto potius eſſe Poſidonii Olbiopolitæ, Sophiſtæ.

Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς, καὶ ἱστορικός. Περὶ τοῦ Ὠκεανοῦ, καὶ τῶν κατ' αὐτόν. Περὶ τῆς Τυριακῆς καλουμένης χώρας. Ἀττικὰς ἱστορίας, ἐν βιβλίοις δ'. Λυβικὰ ἐν βιβλίοις ια'. καὶ ἄλλα τινά.

Ποσειδώνιος. Poſidonius Olbiopolita, Sophiſta, & Hiſtoricus. [Scripſit] de Oceano, & rebus, quæ in eo ſunt. De regione, quæ Tyrica vocatur. Atticas hiſtorias, libris IV. Libyca, libris XI. & alia quædam.

Ποσειδώνιος. ὄνομα κύριον. ὃς συνέγραψε τὸ [6] παλμικὸν οἰώνισμα· Οἷς, ἐὰν [7] πάλλῃ ὁ δεξιὸς ὀφθαλμὸς, τόδε σημαίνει.

Ποσειδώνιος. Poſidonius. Nomen proprium viri; qui ſcripſit de ratione ominis ex palpitatione captandi. Ut, dexter oculus palpitans tale quid ſignificat.

Ποσίδιππος Κασανδρεὺς, υἱὸς [8] Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἔστι [9] δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

Ποσίδιππος. Poſidippus Caſſandrenſis, Cyniſci F. Comicus, qui tertio anno poſt Menandri obitum fabulas docere cœpit. Fabulæ ejus ſunt circiter XXX.

1 Ποσειδώνειον. διὰ διφθ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀθήναιον.

2 Μὴν παρὰ Ἀθηναίοις οὕτω καλ. Δεκ.] Sic habent omnes Editt. præcedentes. At in MSS. Pariſ. locus hic ita legitur: Ἔκτος μὴν παρ' Ἀθην. οὕτω καλούμενος, ὁ Αὔγουστος. Sed minus recte. Poſideon enim Græcorum non poteſt reſpondere Auguſto Romanorum: ut ſatis conſtat ex Scriptoribus, qui de Menſibus veterum Græcorum ſcripſerunt.

3 Διαμεμετρημένη ἡμέρα] Vide ſupra h. v.

4 Ποσειδώνιος Ἀπ.] De hoc vide Menagium ad Laert. lib. VII. ſegm. XXXIX.

5 Ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολ.] Imo, alium Poſidonium fuiſſe oportet, qui hanc hiſtoriam ſcripſit. Poſidonius enim Alexandrinus multo ante Polybium deceſſerat, quippe quem Zenonis Cittiei diſcipulum fuiſſe ex Laertio in *Zenone Citt.* ſegm. XXXVIII. & hoc ipſo loco Suidæ conſtat. Vide Voſſium *de Hiſt. Gr.* lib. I. cap. XXIV. & Menagium ad Laert. lib. VI. ſegm. XXXVIII.

6 Τὸ παλμικὸν οἰώνισμα] Vide ſupra v. Οἰωνιστική.

7 Πάλλῃ] Vel ſcribendum eſt πάλλητι, vel ἄλλητι. Theocrit. Id. III. v. 37.

Ἄλλεται ὀφθαλμός μευ ὁ δεξιός——

Vide, quæ ad iſtum locum notat Caſaubonus.

8 Υἱὸς Κυνίσκου] Stephanus Byzantius v. Κασσάνδρεια: Ποσίδιππος δὲ κωμικὸς ποιητὴς υἱὸς ἦν Κυνίσκου Κασσανδρέως.

9 Ἔστι δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'] Poſidippi Comici ſequentes apud veteres laudantur fabulæ. ΑΝΑΒΛΕΠΩΝ. Athenæus lib. XIV. pag. 661. Ποσίδιππος ἐν Ἀναβλέποντι·

Ἐγὼ μάγειρον ἀναλαβὼν, ἀκήκοα. &c.

ΑΠΟΚΛΕΙΟΜΕΝΗ. Athenæus lib. VII. pag. 301. Ποσίδιππος Ἀποκλειομένῃ· Ἑψητὸν ἀγοράζει τινά. Idem lib. XIV. pag. 659. Ἀλλ' ὅγε Ποσείδιππος περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένῃ φησίν. Pollux lib. X. cap. XXIV. pag. 480. Τὸ μέντοι ῥῆμα τὸ τηγανίζειν ἐστὶν ἐν Ἀποκλειομένῃ Ποσειδίππου. ΓΑΛΑΤΕΙΑ. Pollux, lib. IV. cap. XXIV. pag. 216. Φιλήμων ἐν Σικελικῷ, καὶ Ποσίδιππος ἐν Γαλάτῃ, (lego Γαλατείᾳ) λίτρας μεμνημόνευκεν. ΔΗΜΟΤΑΙ. Laudatur a

Ποσιδίππῳ

Ποσιπλεγνίδας. τὰς ἐν ταῖς πτέρναις οὔσας φλέβας φησὶν Ἱπποκράτης.

Πόσις. ἀνήρ.

Πόσθη. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός.

Πόσθιον. τὸ αἰδοῖον.

Λέων[1] σοι γέγονεν ἔκμαγμα σόν.
Τἆλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
Τῷ σῷ προσόμοιον, στρεβλὸν ὥσπερ κύτταρον.

Κύτταρος δὲ, τὸ πῶμα τῆς βαλάνου, ὅπου ἐγκάθηται ἡ βάλανος. [2]Ἀριστοφάνης·

Νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου.

Πόσθων, πόσθωνος.

Ποσόν. τοῦτο κατὰ μέγεθος θεωρεῖται· οἷον, μέγα, ἢ μικρόν. ποιὸν δὲ, κατὰ τὴν ὕλην θεωρεῖται.

Πόσου.

Πόσου[3] πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
Τὸ μὲν ἕτερον τούτων, σκορόδων προπαλλίδος·
Τὸ δ' ἄτερον, ἂν λῇς, χοίνικος μόνας ἁλῶν.

Ποστόμιος[4] Ὕπατος. οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτοῦ τῆς[5] τάξεως τοῦ γένους ἕνεκα, καὶ ὅτι διτταῖς ὑπατείαις ἤδη κεκοσμημένος ἦν. ἐφ' οἷς ὁ συνύπατος αὐτοῦ κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς ἀπελαυνόμενος τῆς ἴσης ἠγανάκτει, καὶ πολλάκις ἐπὶ τῆς βουλῆς τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. ὕστερον δὲ συγνοὺς ἑαυτοῦ κατά τε προγόνων ὄγκον, καὶ φίλων πλῆθος, καὶ κατὰ τὰς ἄλλας δυνάμεις ἐλάττονα ἰσχὺν ἔχοντα, (δημοτικὸς γὰρ ἦν, καὶ τῶν νεωστὶ παρελθόντων εἰς γνῶσιν) εἶξέ τε τῷ συνυπάτῳ, καὶ παρεχώρησε τοῦ πολέμου τὴν ἡγεμονίαν. καὶ τοῦτο ἤνεγκε διαβολὴν τῷ Ποστομίῳ, κατὰ πολλὴν αὐθάδειαν γινομένῳ. ἕτερον δὲ βαρύτερον, ἢ ὡς κατὰ Ῥωμαίων ἡγεμόνα γενόμενον. ἐπιλεξάμενος γὰρ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς περὶ τοὺς β΄. ἄνδρας, εἰς τοὺς ἰδίους ἀγροὺς ἀπήγαγεν· οἷς ἄνευ σιδήρου δρυμὸν ἐκέλευσε κείρειν. καὶ κατεῖχε τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ἀγροῖς, θητῶν ἔργα καὶ θεραπόντων ὑπηρετοῦντας. καὶ ἄλλα πλεῖστα ὅσα βαρύτατα διαπραξάμενος, παρέσχε τῷ δήμῳ μίσους ἀφορμὴν δικαίαν.

Ποσιπλεγνίδας. Sic venas calcaneorum vocat Hippocrates.

Πόσις. Vir. Maritus.

Πόσθη. Pudendum virile. Penis.

Πόσθιον. Parvus penis. [Ariſtophanes:] *Leo tibi natus eſt, ipſa imago tua: cujus cum reliqua omnia, tum etiam penis tuo ſimilis eſt, torti inſtar cyttari.* Κύτταρος dicitur operculum glandis, cui glans incluſa eſt. Et iterum: *Per Venerem, ſuaviter a mentula olet.*

Πόσθων. [Puſillus puer. Vel, magnum penem habens.]

Ποσόν. Quantum. Hoc in magnitudine ſpectatur, diciturque de magno, vel parvo. At ποιόν, Quale, in materia ſpectatur.

Πόσου. Quanti. [Ariſtophanes:] *Quanti emam a te iſtos porcellos? Alterum horum emes alliorum faſciculo: alterum vero, ſi vis, chœnice ſola ſalis.*

Ποστόμιος. Poſtumius, Conſul [Romanus.] Hic ingenti faſtu tumebat, tum ob ſplendorem generis, tum ob geminum conſulatum, quem geſſerat. Quare collega ejus, cum præter jus ſuum deprimeretur, initio quidem ægre ferebat, ac ſæpe in Senatu de eo querebatur. Tandem vero cum ſe nobilitate & amicorum opibus & gratia inferiorem eſſe ſentiret, (quippe plebejus & novus homo erat) collegæ ſe ſubmiſit, eique belli adminiſtrationem conceſſit. Ea res primum magnam invidiam conflavit Poſtumio, ut homini valde arroganti & ſuperbo. Aliud deinde gravius quam pro imperatore populi Romani adjecit. Selectos enim ex legionibus ſuis bis mille juvenes in agros ſuos ablegavit, & abſque ferro ſaltum excindere juſſit, ſervilibuſque addictos operis perquam diu in agris detinuit. In quamplurimis etiam aliis rebus inſolentiſſime ſe geſſit: adeo ut Senatus populique Romani odium in ſe merito provocaret.

Suida v. Νεανισκεύεται. ΕΠΙΣΤΑΘΜΟΣ. Pollux lib. x. cap. xxxi. pag. 490. Αἱ δὲ ἀορταὶ εἴρηνται ἐν Ποσειδίππου Ἐπισταθμῷ. ΕΦΕΣΙΑ. Athenæus lib. xiii. pag. 591. Ποσείδιππος δὲ ὁ Κωμικὸς ἐν Ἐφεσίᾳ τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς. ΚΩΔΩΝ. Pollux lib. ix. cap. v. pag. 424. Εἴρηται δὲ τὸ πλεόνιον ἐν Ποσειδίππου Κώδωνι. ΛΟΚΡΟΙ. Athenæus lib. iii. pag. 87. Μνημονεύει δ' αὐτῶν Ποσείδιππος ἐν Λοκροῖσιν οὕτως. ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΟΣ. Athenæus lib. iii. pag. 118. Κυβίων δὲ μνημονεύει Ποσείδιππος ἐν Μεταφερομένῳ. Laertius in *Zenone*, lib. vii. ſegm. xxvii. fabulam hanc numero plurali effert Μεταφερόμενοι. Ait enim: Ἀλλὰ καὶ Ποσείδιππος Μεταφερομένοις. ΠΕΔΙΟΝ. Athenæus lib. iii. p. 94. Εἴρηται καὶ τὸ ἑφθοπύλλιον παρὰ Ποσειδίππῳ ἐν Πεδίῳ. ΠΟΡΝΟΒΟΣΚΟΣ. Athenæus lib. iv. pag. 154. Ὁ δὲ κωμῳδιοποιὸς Ποσείδιππος ἐν Πορνοβοσκῷ φησι. ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ. Ejus mentio fit apud Athenæum lib. xiv. pag. 659. ΧΟΡΕΥΟΥΣΑΙ. Athenæus lib. ix. pag. 376. Ποσείδιππος μὲν ἐν Χορευούσαις. Præterea, Poſidippi hujus fragmenta quædam, ſed ſuppreſſo fabulæ nomine, leguntur apud Stobæum. Ex eodem inſigne fragmentum adducit Dicæarchus in *Vita Græciæ*, ſic inquiens: Ὅτι δὲ πᾶσα, ἣν κατηριθμησάμεθα, Ἑλλάς ἐστι, μαρτυρεῖ ἡμῖν ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητὴς Ποσείδιππος, μεμφόμενος Ἀθηναίοις, ὅτι τὴν αὐτῶν φωνὴν καὶ τὴν πόλιν φασὶ τῆς Ἑλλάδος εἶναι, λέγων οὕτως·

Ἑλλὰς μέν ἐστι μία, πόλεις δὲ πλείονες.
Σὺ μὲν ἀττικίζεις, ἡνίκ' ἂν φωνὴν λέγῃς
Αὐτοῦ τινὲς, οἱ δ' Ἕλληνες ἑλληνίζομεν.
Τί προσδιατρίβων συλλαβαῖς καὶ γράμμασι,
Τὴν εὐτραπελίαν εἰς ἀηδίαν ἄγεις;

Verſus ſecundum & tertium emendare conatur Salmaſius ad Solinum, pag. 100. Edit. Ultraj. quem vide. Adhæc, Clemens Alex. *Strom.* lib. vi. pag. 449. ſequens Poſidippi fragmentum recitat:

Οὐδεὶς κέλυπας τὸν βίον διήγαγεν,
Ἄνθρωπος ὢν· οὐδ' ἄχρι τοῦ τέλους πάλιν
Ἔμεινεν εὐτυχῶν. ——

Porro, ſcripſerat etiam Poſidippus Epigrammata, ut non ſolum patet ex Anthologia, in qua ſub nomine Poſidippi Epigrammata aliquot leguntur: ſed etiam ex Athenæo, qui lib. x. pag. 412. Poſidippum ἐν Ἐπιγράμμασι laudat. Huc accedit auctoritas Scholiaſtæ Apollon. Rhod. qui ad lib. i. v. 1289. Poſidippi τοῦ Ἐπιγραμματογράφου expreſſe mentionem facit. Ait enim: Τοῦτο καὶ Ποσείδιππος ὁ Ἐπιγραμματογράφος ἠκολούθησε, καὶ Φερεκύδης. An autem hic Epigrammatum ſcriptor idem fuerit cum Comico, certo affirmari non poteſt. Alius certe a Comico fuerit Poſidippus Hiſtoricus, de quo vide Voſſium in præclaro opere *de Hiſt. Gr.*

1 *Λέων σοι γέγ.*] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Theſmophor.* pag. 794. (523. Ed. Baſ. *P.*) ubi verſus primus hodie ſic legitur:

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' εἴκασμα σόν.

Sed pro εἴκασμα ex Suida reſcribendum eſt ἔκμαγμα: ut oſtendimus ſupra v. Λέων, ubi idem hic locus Comici legitur.

2 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 780. (518. Ed. Baſ. *P.*)

3 Πόσου πρίωμαί σοι τὰ χοιρ.] Tres hi ſenarii leguntur apud Ariſtophanem *Acharnenſibus*, pag. 410. (293. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ποστόμιος Ὕπατος. οὗτος μέγα φρονῶν ἐφ' ἑαυτ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, Dionyſio Halicarnaſſenſi tribuuntur in Excerptis a Valeſio editis, p. 533. unde ea Noſter deſcripſit.

5 Τῆς τάξεως] Cum Valeſio reſcribere malim, τῆς τ' ἀξιώσεως.

Πόστος. ἀπὸ τοῦ πόστος, κατὰ συγκοπήν. τάττεται δὲ ἐπὶ ποσότητος. οἷον, πόστον ἄγει ἔτος; καὶ, πόστη ὥρα τῆς ἡμέρας;

Ποστούμιος. Ῥωμαῖος, ἀπὸ Καπύης, τά τε Ἑλλήνων ἐπαιδεύθη, ἐρασθεὶς αὐτῶν μετὰ ἔτη λ΄. τὰ δὲ πρῶτα χρυσοχόος ἦν. ἐπεὶ δὲ ἅπαξ αὐτὸν εἰσῆλθεν ὁ φιλολόγος οὗτος ἔρως, εἰς τὰς Ἀθήνας ὥρμησε, καὶ ἐξεμυσώθη τὰ Ἑλλήνων ἐκεῖθι. ἐς γῆρας βαθὺ ἤλασε, πολλὰ καὶ καλὰ εἰδώς. οὔκουν ἀπεικὸς ἦν καὶ τόνδε τὸν Ποστούμιον λέγειν λόγον ἐκεῖνον, ὅνπερ οὖν Ἡράκλειτος εἶπε περὶ αὐτοῦ· Ἐμαυτὸν ἐδιζησάμην.

Ποταμηδόν. δίκην ποταμοῦ.

Ποτάμιοι. οἱ Ἀχαρνεῖς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δεκαχαρνεῦ.

Ποταμοδάρτης. [1] ὁ περῶν ἀεὶ τὸν ποταμόν.

Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις. ἐπὶ τῶν διαφερομένων πρὸς κρείττονας. καὶ Ποταμοί, δῆμος τῆς Λεοντίδος, οὗ ὁ δημότης, Ποτάμιος. ἐκωμῳδοῦντο δὲ ὡς ῥᾳδίως δεχόμενοι τοὺς παρεγγράφους.

Χύσις ποταμοῖο δυσμενῶν δηλοῖ χαράν.

Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις. ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφερόντων.

Ποτάμων [2] Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς πρὸ Αὐγούστου, καὶ μετ' αὐτόν. ἔστιν αὐτοῦ εἰς τὰς Πλάτωνος Πολιτείας ὑπόμνημα.

Ποτάμων Μιτυληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ. ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καί [3] ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος, ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῖσδε γράμμασι· Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω, εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν. ἔγραψε περὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. Ὅρους Σαμίων. Βρούτου ἐγκώμιον. Καίσαρος ἐγκώμιον. Περὶ τελείου ῥήτορος.

Ποταίνιον. [4] τὸ ξένιον. ἢ νέον.

Πότε. λέγεται πρὸς νῦν κατ' ἄμφω, καὶ κατὰ τὸ παρεληλυθός, καὶ κατὰ τὸ μέλλον. κατὰ μὲν τὸ παρεληλυθός· οἷον, Πότε ἐγένετο; κατὰ δὲ τὸ μέλλον· οἷον, Πότε ἔσται;

Πότερον. ἆρα. ποῖον. ποταπόν.

Ποτή. ἡ πτῆσις.

Πότης λύχνος. [5] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οἴμοι, τί γάρ μοι τὸν πότην ἧπτες λύχνον;

παρὰ Ἀττικοῖς ὁ πολὺ ἔλαιον ἀναλίσκων.

Πόστος. Quotus. Formatum eſt ex nomine πόσατος, per ſyncopen, diciturque de quantitate. Ut, *Quotum agit annum?* Et, *Quota eſt hora diei?*

Ποστούμιος. Poſtumius, Romanus, Capua oriundus, poſt xxx. ætatis annum Græcis literis inſtitui cœpit, amore earum captus. Initio aurifaber fuit. Poſtquam vero ſemel eruditionis & literarum amor animum ejus ſubiiſſet, Athenas profectus, illic Græcorum diſciplinis eruditus eſt, multiſque & præclaris ſcientiis inſtructus, ad feram uſque ſenectutem vixit. Haud immerito igitur Poſtumius de ſe dicere potuit, quod Heraclitus de ſe dixiſſe memoratur: *Me ipſum quæſivi.*

Ποταμηδόν. Fluminis in morem. Fluminis inſtar.

Ποτάμιοι. Potamii. Vide in Δεκαχαρνεῦ.

Ποταμοδάρτης. Fluvium ſemper trajiciens.

Ποταμὸς θαλάττῃ. *Fluvius cum mari certas.* De iis, qui cum potentioribus contendunt. Et Potami, populus tribus Leontiæ; cujus popularis [vocabatur] Potamius. Potamii autem a Comicis perſtringebantur, quod eos, qui in album civium falſo relati erant, facile reciperent. † *Inundatio fluminis inimicorum gaudium ſignificat.*

Ποταμῷ μεγ. *In fluvium magnum canalem derivas.* Dicitur in eos, qui rebus magnis parvum quid adjiciunt.

Ποτάμων Ἀλεξ. Potamon Alexandrinus, Philoſophus, qui vixit ante Auguſtum, & poſt eum. Extat ejus in Platonis *de Republ.* libros commentarius.

Ποτάμων Μιτ. Potamon Mitylenæus, filius Leſbonactis, orator: qui Romæ ſub Imperatore Tiberio eloquentiam profeſſus eſt. Hunc in patriam aliquando redeuntem Imperator talibus literis inſtruxit: *Potamonem Leſbonactis filium ſi quis injuria afficere auſus fuerit, videat an mecum bellum gerere poſſit.* Scripſit de Alexandro Macedone. Fines Samiorum. Bruti encomium. Cæſaris encomium. De perfecto oratore.

Ποταίνιον. Peregrinum. Vel, novum.

Πότε. Quando. Dicitur de tempore & præterito & futuro. Et de præterito quidem: ut, *Quando fuit?* De futuro autem: ut, *Quando erit?*

Πότερον. Utrum. Quale. Cujas.

Ποτή. Volatus.

Πότης λύχνος. Bibula lucerna. Ariſtophanes *Nubibus: Hei mihi! Cur bibulam accendiſti lucernam?* Apud Atticos [ita vocatur lucerna,] quæ multum olei abſumit.

1 Ποταμοδάρτης] Eruditiſſimus Pearſonius ad locum hunc ſequentia notaverat: *At apud Artemidorum* pag. 241. (i. e. lib. iv. cap. LXVIII.) *ποταμοδιαβέτης ſcribitur. Non enim eſt, ὁ τὸν ποταμὸν δαίρων, ſive, fluvium tundens, ut voluit Portus; ſed διαίρων, trajiciens: ut apud Polybium, διαίροντες τὸν πόρον.* Recte.

2 Ποτάμων Ἀλεξ.] De eo vide Laertium in *Proœmio*, ſub finem.

3 Καί ποτε αὐτοῦ εἰς τὴν πατρίδα ἐπαν.] Heſychius Mileſius: *Ποτάμωνα τὸν Μιτυληναῖον ῥήτορα εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντα ποτὲ ὁ Καῖσαρ Τιβέριος τοιούτοις ἐφοδίαζε γράμμασι· Ποτάμωνα τὸν Λεσβώνακτος εἴ τις ἀδικεῖν τολμήσοι, σκεψάσθω, εἴ μοι δυνήσεται πολεμεῖν.* Hinc Suidas ſua deſcripſit.

4 Τὸ ξένιον] Legendum eſt, τὸ ξένον: ut Portus etiam monuit. Confer Schol. Sophocl. ad *Antig.* pag. 248. & Schol. Æſch. ad *Prometh.* v. 102.

5 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 126. (62. Ed. Baſ. *P.*) Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἀδηφαγία.

Ποτίδαια.[1] ὄνομα πόλεως. καὶ Ποτιδαιάτης.

Ποτινίσσεται. ἐπέρχεται.

Πότμον. μόρον. θάνατον. καὶ εὔποτμος, ὁ καλῶς τὸν βίον καταστρέφων. Ὃς οἰκτρῶς καὶ ἐλεεινῶς ἐς γῆρας ἦλθεν οὐδαμῆ εὔποτμον.

Πότνα δέσποινα.

Πότνια. σεμνή. ἔντιμος.

Ποτνιᾶσθαι.[2] παρακαλεῖν. καὶ ποτνιᾶται, ἐπικαλεῖται θεούς. καὶ ποτνιώμενος, δυσφορῶν, μετ' οἰμωγῆς παρακαλῶν.

Ποτόν. ζήτει ἐν τῷ Ἄγευστος θοίνης.

Ποτός. τὸ πινόμενον. Πότος δὲ, τὸ συμπόσιον. Σφοδροῦ δὲ πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ ἑστιάτωρ, αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, αὐτοῖς δὲ πολὺ ἐγχεῖν τοῖς θεραπεύουσιν ἐκέλευε.

Ποτώμενοι. διαπετόμενοι. Ποτῶνται δὲ, ἤγουν πέτονται.

Ποτώνη.[3] ἀδελφὴ Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου.

Ποῦ γῆς;[4] Ποῦ γῆς πέφευγεν; ἀντὶ τοῦ, εἰς ποίαν γῆν, Ἀττικῶς.

Πουλχερία,[5] Ἀρκαδίου θυγάτηρ, βασιλὶς, ιε. ἐτῶν οὔπω τυγχάνουσα, ἄριστα τὴν βασιλείαν διῴκει. ἐπαίδευσε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Θεοδόσιον. σοφωτάτη γὰρ οὖσα, καὶ θεῖον νοῦν κεκτημένη, τήν τε ἰδίαν παρθενίαν τῷ Θεῷ προσανέθηκε, καὶ τὰς ἀδελφὰς τὸ ὅμοιον πρᾶξαι ἐδίδαξεν. εἰς πάντα δὲ τὸν ἀδελφὸν ἐκανόνιζεν, ἦθός τε, καὶ λόγον, βάδισμα, καὶ γέλωτα, καὶ ἐνδυμάτων περιβολὴν, καὶ σχῆμα καθέδρας καὶ στάσεως βασιλικῆς ἐξεπαίδευσε. περὶ δέ τι ἁπάντων, τὴν εἰς τὸ θεῖον εὐσέβειαν αὐτὸν ἐπιμελῶς ἐδίδασκεν. ὡσαύτως δὲ καὶ περὶ τὰς ἀδελφὰς διεγένετο. πολλὰς δὲ ἐκκλησίας, καὶ πτωχεῖα, καὶ ξενῶνας, καὶ μοναστήρια αὐτὴ κτίσασα, καὶ προσόδους ἀφώρισεν· καὶ πρὸς ἄλλοις μυρίοις κατορθώμασι, πολλάκις αὐτῇ καὶ τὸ θεῖον ἐφαίνετο. αἱ δὲ ἀδελφαὶ, Ἀρκαδία, καὶ Μαρῖνα. ὁ δὲ φύσει νωθρός τε καὶ ἀπερίσκεπτος ἐς πάντα μὲν ὑπῆρχε, μάλιστα δὲ ἐς τοὺς ὑποβαλλομένους αὐτῷ[6] χάρτας, οὓς ἀπαραγνώστως ὑπέγραφεν. ὅθεν ἡ σοφωτάτη γνοῦσά ποτε Πουλχερία, σοφῶς ὑπῆλθεν αὐτὸν, δωρεὰν[7] ὑποβαλοῦσα δῆθεν πρὸς δουλείαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν Εὐδοκίαν. ἣν καὶ καθυπογράψας μὴ πρότερον ἀναγνοὺς, ὕστερον δεινῶς ὠνειδίζετο παρὰ τῆς Πουλχερίας. † Ἡ Πουλχερία τοσοῦτον ἐμίσει τὸν Νεστόριον, ὡς τοὺς φιλοῦντας ἐκεῖνον[8] διαθρυλλεῖν, ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίας Νεστόριος. καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ὑπ' αὐτῆς ἐμισεῖτο. ἐλοιδόρει γὰρ αὐτὴν εἰς τὸν τότε Μάγιστρον Παυλῖνον λεγόμενον.

Ποτίδαια. Potidæa. Nomen urbis. Et Potidæates, [illius urbis civis.]

Ποτινίσσεται. Advenit. Accedit.

Πότμον. Fatum. Mortem. Et εὔποτμος, qui felicem vitæ exitum ſortitur. Fortunatus. *Qui ad ſenectutem minime felicem miſere vitâ produxit.*

Πότνα δέσπ. Veneranda Domina.

Πότνια. Veneranda. Honorata.

Ποτνιᾶσθαι. Suppliciter orare. Obteſtari. Et ποτνιᾶται, Deos implorat, vel, obteſtatur. Et ποτνιώμενος, cum querelis obteſtans, vel, cum lamentis rogans.

Ποτόν. Quod potari poteſt. Quære in v. Ἄγευστος θοίνης.

Ποτός. Potus, ſive id, quod potatur. At πότος, compotatio. *Convivis ſtrenue potantibus, convivator aliis inſidians, ipſe quidem parum bibebat; at convivis multum vini infundere famulos jubebat.*

Ποτώμενοι. Volantes. Et ποτῶνται, idem quod πέτονται, volant.

Ποτώνη. Potone. Platonis Philoſophi ſoror.

Ποῦ γῆς; Ubi terrarum? Attice dicitur, pro εἰς ποίαν γῆν; i. e. in quam terram? *Quo terrarum fugit?*

Πουλχερία. Pulcheria, Arcadii filia, Imperatrix, nondum annos xv. nata, imperium optime adminiſtravit. Fratrem etiam Theodoſium erudiit. Cum enim eſſet ſapientiſſima, & mentem haberet divinam, virginitatem ſuam Deo conſecravit, & ſorores, ut idem, facerent, hortata eſt: fratremque in omnibus formavit, & mores, ſermonem, inceſſum, riſum, corporis cultum, ſeſſumque & ſtatum Imperatore dignum edocuit. Ante omnia vero pietate erga Deum accurate eum inſtituit: & talem erga ſorores quoque ſe præbuit. Eadem multas Eccleſias, multaque pauperum & peregrinorum diverſoria & monaſteria condidit, reditibuſque inſtruxit: & præter innumera alia præclare facta, ſæpe etiam divinum Numen ei apparuit. Sorores ejus fuerunt Arcadia & Marina. Frater vero, qui natura ſocors erat, inconſiderate omnia agebat: præcipue vero libellis, qui ipſi ſubjiciebantur, non lectis nomen ſuum ſubſcribebat. Quo ſapientiſſima Pulcheria ſemel animadverſo, callide eum circumvenit, libellum ſubjiciens, in quo conjugem Eudoxiam donari ſibi petebat, ut ea ancilla uteretur. Cum igitur huic libello non lecto nomen ſuum itidem ſubſcripſiſſet, graviter poſtea ab ea objurgatus eſt. † Pulcheria erga Neſtorium tantum odium conceperat, ut amici ejus rumorem ſpargerent, [Neſtorium Pulcheriæ eam ob cauſam adeo exoſum eſſe,] quod eam ut impudicam apud fratrem Theodoſium Imperatorem criminatus eſſet. Et hinc Neſtorius Pulcheriæ adeo inviſus erat. Criminabatur enim eam apud Paulinum tunc temporis Magiſtrū.

1 Ποτίδαια] Vide Schol. Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 314.

2 Ποτνιᾶσθαι] Helladius apud Photium, pag. 1589. Οἷα τὸ ποτνιᾶσθαι κυριώτερον ἐπὶ γυναικὸς πίπτει, φησὶν, ὅταν κακόν τι πάσχῃ, καὶ θέλωσιν ἱκετεύειν Θεόν. ποτνιώμενον δὲ ἄνδρα ἄν τις εἴπῃ, ἁμαρτάνει.

3 Ποτώνη, ἀδελφ.] Vide infra v. Σπεύσιππος.

4 Ποῦ γῆς] Sic habent MSS. Pariſ. At priores Editt ποῖ γῆς.

5 Πουλχερία] Cum hoc loco Suidæ conferendus eſt Sozom. *Hiſt. Eccleſ.* lib. IX. cap. I. & Cedrenus pag. 342.

6 Χάρτας] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. male, [illegible].

7 Ὑποβαλοῦσα] Et hanc lectionem ex MSS. Pariſ. revocavi, cujus loco in prioribus Editt. male excuſum eſt, ὑπολαβοῦσα.

8 Διαθρυλλεῖν, ὅτι πορνείαν πρὸς τὸν ἀδ.] Nec ſenſus, nec conſtructio loco huic conſtat, quem proinde ſic ſupplendum & ſcribendum eſſe cenſuerim: Διαθρυλλεῖν, ὅτι πορνεύει ἡ Πουλχερία. καὶ πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Θεοδόσιον τὸν βασιλέα διέβαλε Πουλχερίαν ὁ Νεστόριος, &c. Sed conjecturam hanc pro certa veritate nemini obtrudere velim.

Πουλ-

Πουλχερία. Πουλχερίας τῆς ἀοιδίμου στήλη ἵσταθο ἐν τῇ Χαλκῇ, πλησίον τοῦ Παλατίου, ὡς πρὸς τὸν Περίπατον.

Ποῦ μήν; Ποῦ δὴ οὖν;

Ποῦς. ὁ ποῦς ἔχει δακτύλους ις'.

Ποῦ [1] σχήσειν δοκεῖς; ἀντὶ τοῦ, ποῦ ἀπάξαι τὴν ναῦν;

Πώγων, Πώγωνος. Τροιζήνιος λιμὴν, οὕτω καλούμενος· ὅθεν καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν κακογενείων· Ἐς Τροιζῆνα βαδίζειν. καὶ [2] Ἀριστοφάνης·

Κἀγώ γ' Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα
Πώγων' ἔχω.

οὗτος γὰρ μέγαν πώγωνα ἔχων, ἐκαλεῖτο Σακεσφόρος, καὶ ἐκωμῳδεῖτο εἰς δασύτητα. ἦν δὲ ῥήτωρ, καὶ δημαγωγός. καὶ [3] Ἀριστοφάνης φησίν·

Ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες Σακεσφόρε.

Πωγωνίας. [4] ὁ μέγας πώγων.

Πωγωνιήτης. ὁ Ζεύς. καὶ Πωγωνίτης.

Πώεα. ποίμνια.

Πωλάς. [5] ἀντὶ τοῦ πράσεις. Ὑπερίδης. ἔστι τὸ ὄνομα καὶ ἐν τοῖς Σώφρονος Ἀνδρείοις.

Πωλέσκετο. ἀνεστρέφετο. καὶ [6] Ὅμηρος· Πωλεῖταί τις γέρων.

Πωλοδαμνικός.

Πωλεία χαίτη.

Πώλης. [7] Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀνόματος παίζων λέγει, παρὰ τὸ ἀποδίδοσθαι καὶ πωλεῖν τοὺς πολιτευομένους τὰ τῆς πόλεως πράγματα· οἷον, προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητής. ὁ πιπράσκων. Ἦν γὰρ ἐνταφίων πωλητής. καὶ Πωληταί. οὗτοι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ κατὰ προθεσμίαν, καὶ μὴ ἀποδιδόντων, ἐπίπρασκον τὰς οὐσίας. ὑπέκειντο δὲ τοῖς Πωληταῖς καὶ ὅσοι τὸ διαγραφὲν ἀργύριον ἐν πολέμῳ μὴ εἰσέφερον· ἔτι καὶ οἱ ξενίας ἁλόντες, καὶ ὁ μέτοικος, [8] καὶ προστάτην οὐκ ἔχων, καὶ ὁ ἀποστασίου γραφείς. τούτων γὰρ τὰς οὐσίας πωλοῦντες, παρακατέβαλον εἰς τὸ δημόσιον.

Πωληταί, [9] καὶ Πωλητήριον. οἱ μὲν Πωληταί, ἀρχή τις ἐστὶν Ἀθήνησι, δέκα τὸν ἀριθμὸν ἄνδρες, εἷς ἐκ τῆς φυλῆς ἑκάστης. [10] δοκοῦσι δὲ τὰ πιπρασκόμενα ὑπὸ τῆς πόλεως, πάντα τὰ τέλη, καὶ μέταλλα, καὶ μισθώσεις, καὶ τὰ δημευόμενα κατέχειν. [11] Πωλητὴρ δὲ καλεῖται ὁ τόπος, ἔνθα συνεδρεύουσιν οἱ Πωληταί.

Πωλητήριον. τὸ πρατήριον. οὕτως Ὑπερίδης.

Πουλχερία. Pulcheria. Celebris illius Pulcheriæ ſtatua ſtabat in Chalce, prope Palatium, qua ad Peripatum itur.

Ποῦ μήν; Ubi igitur?

Ποῦς. Pes. Pes habet digitos xvi.

Ποῦ σχήσειν δοκεῖς; *Quo te appulſurum putas?*

Πώγων. Pogon. Portus Trœzenius, ſic dictus: unde etiam proverbium in male barbatos: *Trœzena ire.* Et Ariſtophanes: *Et ego non paulo pulchriorem barbam habeo Epicrate.* Hic enim, quod magnam barbam haberet, appellabatur Σακεσφόρος: idemque ut hirſutus a Comicis irridebatur. Erat autem orator, & demagogus. Et Ariſtophanes inquit: *Rex barbæ, Epicrates Scutifer.*

Πωγωνίας. Barbatus.

Πωγωνιήτης. Epithetum Jovis. Et Πωγωνίτης, itidem. Jupiter Pogonieta, vel barbatus.

Πώεα. Ovium greges.

Πωλάς. Pro πράσεις. Venditiones. Hyperides. Uſus eſt etiam hoc nomine Sophron in *Virilibus.*

Πωλέσκετο. Verſabatur. Et Homerus: *Verſatur hic ſenex quidam.*

Πωλοδαμνικός. Pullorum equinorum domandorum peritus.

Πωλεία χαίτη. Coma, ſeu crines pulli equini.

Πώλης. Ariſtophanes πώλης, quod eſt finis vocis, joci gratia dicit; innuens ſcilicet, eos, qui Remp. gubernabant, res civitatis vendere. [Hinc Comicus adhibet nomina illa,] προβατοπώλης, στυππειοπώλης, ἀλλαντοπώλης.

Πωλητής. Venditor. Ut, *Erat enim rerum ad funera pertinentium venditor.* Et Πωληταί, Poletæ. Hi bona eorum vendebant, qui Reip. aliquid debebant, nec intra conſtitutum diem debita ſolvebant. Ad eorum juriſdictionem etiam pertinebant illi, qui deſcriptam pecuniam in bello non conferebant: itemque peregrinitatis convicti, & inquilini patronum non habentes, & deſertæ clientelæ rei. Horum enim bona vendebant, & in ærarium referebant.

Πωληταί & Πωλητήριον. Πωληταί, eſt magiſtratus quidam Athenis, viri numero decem, ex unaquaque tribu unus: qui omnia, quæ a civitate venduntur, itemque vectigalia, & metalla, & locationes, & bona, quæ publicantur, adminiſtrant. Πωλητήριον vero dicitur locus, in quo Poletæ conveniunt.

Πωλητήριον. Locus rerum venalium. Sic Hyperides.

1 Ποῦ σχήσειν δοκεῖς] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 220. (137. Ed. Baſ. *P.*)
——Ταχέως ἔμβαινε. Ποῦ σχήσειν δοκεῖς;

2 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 726. (487. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam Noſtrum ſupra v. Ἐπικράτης, ubi eadem leguntur.

3 Καὶ Ἀριστοφάνης φησί] Imo, Plato Comicus, teſte Scholiaſta Ariſtophanis ad locum Comici in nota præcedente adductum.

4 Πωγωνίας. ὁ μέγας πώγων] An potius, ὁ μέγαν πώγωνα ἔχων?

5 Πωλάς. ἀντὶ τοῦ πρ.] Ex Harpocratione.

6 Ὅμηρος] *Odyſſ.* Δ. 384.
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων.——

7 Πώλης. Ἀριστοφάνης τὸ τέλος τοῦ ὀν.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtoph. *Equit.* pag. 295. (197. Ed. Baſ. *P.*)

Ὡς πρῶτα μὲν στυππειοπώλης γίγνεται,
Ὃς πρῶτος ἕξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Εἷς οὗτοσὶ πώλης.——

Vide ibi Scholiaſtam.

8 Καί] Particula hæc, ut ſupervacanea, & ſenſum turbans, delenda eſt. Jungenda enim ſunt iſta, ὁ μέτοικος προστάτην οὐκ ἔχων. Confer Noſtrum ſupra v. Νέμειν προστάτην.

9 Πωληταί, καὶ πωλητήριον. οἱ μὲν Πωλ.] Ex Harpocratione.

10 Δοκοῦσι] Harpocratio recte, διοικοῦσι: & deinde, δημόσια abſque verbo κατέχειν.

11 Πωλητήρ] Scribe, πωλητήριον, ut recte legitur apud Harpocrationem.

Πωλικῆς ἀπήνης. ὑπὸ πώλων ἑλκομένης. [1] Κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς συνηντίαζε. Καὶ, πωλικὸν, τὸν τοῦ πώλου. ἐν [2] Ἐπιγράμματι·

——— Παῖς δ' ἴσον ἀστέρι λάμπει,
Πωλικὸν ὡς ἵππος χνοῦν ἀποσεισάμενος.

Πωλικός. ὁ γενναῖος. καὶ [3] πωλικὸν δῆγμα, καὶ τὸ φρύαγμα.

Πωλίων.

Πῶλοι. [4] κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππων, καὶ τῶν ἄλλων κτηνῶν, ἅπερ ἔθος ἔχομεν καταψᾶν καὶ κολακεύειν.

Πωλίων,[5] ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανὸς, σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος· σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου, καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν τοῦ Τιμαγένους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος. [6] Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσόφου. Ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνους Γεωργικῶν, ἐν βιβλίοις β'. Πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων, βιβλία ι'. Περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πολέμου, ὃν ἐπολέμησαν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήϊος.

Πωλίων[7] Ἀλεξανδρεὺς, Οὐαλλέριος χρηματίσας, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. οὗ παῖς [8] Διόδωρος φιλόσοφος, ὁ γράψας ἐξήγησιν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι' ῥήτορσιν. ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον· καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα.

Πωλίων, ἢ [9] Πολίων, γραμματικός. Περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἁμαρτανομένων.

Πωλοδάμνης. πωλοδαμαστής. γυμναστής.

Πωλοδαμνῶ. τοὺς πώλους δαμάζω.

Πῶλος, Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν πάλαι, διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε Γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἴλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων, καὶ πῶς ἕκαστος ἀπήλλαξε. [10] τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγράφουσι. Νεῶν κατάλογον. Περὶ λέξεων.

Πῶλος. τὸ ζῶον.

Πωλῶ. τὸ πιπράσκω.

Πωλῶ. γενικῇ. Τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦσι.

Πωλοῦσι. [11] Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ, προφέρουσι φανερῶς. [12] πωλεῖν γὰρ, τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλο-

Πωλικῆς ἀπήνης. Rhedæ, cui pulli equini juncti ſunt. [Sophocles:] *Et vir rheda, quam pulli equini trahebant, vectus mihi occurrebat.* Et πωλικὸν, equinum, ſive, quod ad pullum equinum pertinet. In Epigrammate: *Puer vero tanquam ſtella ſplendet, poſtquam puerilem comam & primam lanuginem pulli equini inſtar depoſuit.*

Πωλικός. Equinus. [Pulli equini inſtar] generoſus. Et, πωλικὸν δῆγμα, pulli equini morſus. Et πωλικὸν φρύαγμα, hinnitus pulli equini.

Πωλίων. Equuleorum. Pullorum equinorum. [A recto ſingulari, πωλίον.]

Πῶλοι. Proprie ſic appellantur equorum & aliorum jumentorum pulli, quos manu demulcere & blanditiis delinire conſuevimus.

Πωλίων. Pollio, Aſinius cognominatus, Trallianus, Sophiſta & Philoſophus, qui Romæ eloquentiam profeſſus eſt ſub Pompejo M. & Timageni in Schola ſucceſſit. Hic Philochori Atthidem, ſive opus de Rebus Atticis, in epitomen redegit. Idem ſcripſit dicta & facta memorabilia Muſonii philoſophi. Epitomen Diophanis *Georgicorum*, libris II. Adverſus Ariſtotelem de Animalibus, lib. x. De civili Romanorum bello, quod Cæſar & Pompejus inter ſe geſſerunt.

Πωλίων Ἀλεξ. Pollio Alexandrinus, Valerius cognominatus, Philoſophus, qui vixit ſub Adriano. Hujus filius fuit Diodorus Philoſophus, qui ſcripſit enarrationem locorum difficiliorum, quæ apud x. Oratores reperiuntur. Item, Collectionem vocabulorum Atticorum, ordine alphabetico: & alia quædam Philoſophica.

Πωλίων. Pollio, Grammaticus. Scripſit de erratis, quæ circa literas committuntur.

Πωλοδάμνης. Equorum domitor.

Πωλοδαμνῶ. Equos domo. Equos exerceo.

Πῶλος. Polus, Agrigentinus, orator, vel potius antiquorum Sophiſtarum unus, Licymnii magiſter. Scripſit Genealogiam Græcorum & Barbarorum, qui ad Trojam bellum geſſerunt; & quem exitum quiſque eorum habuerit. Quidam tamen opus hoc Damaſtæ attribuunt. Navium catalogum. De vocabulis.

Πῶλος. Pullus equinus.

Πωλῶ. Vendo.

Πωλῶ. Genitivo jungitur. *Proditores & publicam rem & privatam parvo lucro vendunt.*

Πωλοῦσι. Vendunt. Didymus ait, [verbum hoc apud Demoſthenem ſignificare,] palam

1 Κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπ.] Sophocles *Oedip. Tyr.* pag. 185.
——— Κἀπὶ πωλικῆς
Ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῄς,
Συνηντίαζε.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXII. pag. 573.

3 Πωλικὸν δῆγμα] An, πωλικὸν δίωγμα? Heſychius: Πωλικοῖς διώγμασι. τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων διώγμασι. Videtur uterque ad eundem auctoris locum reſpexiſſe.

4 Πῶλοι. κυρίως τὰ γεννήματα τῶν ἵππ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Pacem*, pag. 629.

5 Πωλίων] Potius, Πωλλίων. De hoc vide Voſſium lib. I. *de Hiſt. Gr.*

6 Ἀπομνημονεύματα Μουσωνίου τοῦ φιλοσ.] Sed temporis ratio obſtat, quo minus Grammatico noſtro fidem hic adhibeamus. Vixit enim Muſonius philoſophus ille celebris ſub Nerone. Quare hæc ad Pollionem juniorem pertinere recte monuit Jonſius *de Script. Hiſt. Philoſ.* lib. III. cap. VII.

7 Πωλίων Ἀλεξ.] Conſule de eo Jonſium loco laudato. Videndum autem quis ſit Pollio, quem de furtis Cteſiæ & Herodoti ſcripſiſſe memorat Porphyrius apud Euſeb. *de Præp. Evang.* lib. X. cap. III. pag. 467.

8 Διόδωρος φιλ.] Vide ſupra v. Διόδωρος, ὁ Οὐαλ.

9 Ἢ Πολίων] Scribe, ἢ Πωλλίων per duplex λλ.

10 Τινὲς δὲ αὐτὸ Δαμάστου ἐπιγρ.] Vide Noſtrum ſupra v. Δαμάστης.

11 Πωλοῦσι. Δίδυμος φησὶν ἀντὶ τοῦ, προφ.] Ex Harpocratione.

12 Πωλεῖν γὰρ, τὸ παρέχειν ἑαυτὴν τοῖς βουλ.] Hoc ſenſu vox iſta accipitur apud Plutarchum in *Solone*. Is enim, poſtquam egit de

μοιχοῖς

μένης. ὅθεν καὶ τὸ πορνεύειν, ὅπερ ἐστὶ περνᾶν. ἐγὼ δέ φημι, ὅτι κυρίως ἔταξε νῦν ὁ ῥήτωρ τὸ πωλεῖν. Φησὶ γὰρ, τὸν [1]νόμον οὐκ ἐᾷν ἐπὶ ταύταις μοιχὸν λαβεῖν, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου κάθωνται, ἢ [2]ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφασμένως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

habuerit cum illis, quæ in proſtibulo proſtent, ſthenes in oratione contra Neæram.

Πῶμα. σκέπασμα.

Πώμαλα.[3] ἀντὶ τοῦ, πόθεν. οἷον οὐδαμῶς. ἔστι τὸ μὲν πω Δώριον, τιθέμενον ἀντὶ τοῦ πόθεν. τὸ δὲ μάλα ἢ παρέλκει, ἢ ἐν συνηθείᾳ λεγόμενον ἐν τῷ πώμαλα· οἷον, οὐ μάλα, ἀντὶ τοῦ οὔ, ἢ ἀντὶ τοῦ, οὐδόλως. ἔστι δὲ Ἀττικόν. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον ἐπιστολῇ· Γενναίως γὰρ αἱ γυναῖκες πώμαλα ἔφασαν ὀρχεῖσθαι αὐτὰς, δέον οὐδὲ πιούσας ἀπαλλάχθαι τοῦ συμποσίου.

Πώμαλα.[4] κεῖται καὶ [5]παρὰ Δημοσθένει ἡ λέξις. Οὐχ ἵνα ἐξέλθητε. πώμαλα. καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Κωκάλῳ. δεῖ δὲ ἀναγινώσκειν ὑφ' ἓν, πώμαλα.

Πωμήριον. τὸ [6]τοῦ τείχους εἰκόνισμα.

Πῶρος,[7] βασιλεὺς Ἰνδῶν· ὃς ἐγένετο κάλλιστος Ἰνδῶν, καὶ μῆκος ὅσον οὔπω τις ἀνδρῶν τῶν μετὰ τοὺς Τρωϊκοὺς ἄνδρας. ἦν δὲ κομιδῇ πάνυ νέος, ὅτε [8]συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολέμει. † [9]Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ, Οἴνου μὲν, ἔφη, πίνω τοσοῦτον, ὅσον τῷ ἡλίῳ σπένδω. ἃ δ' ἂν ἐν θήρᾳ λάβω, ταῦτα σιτοῦνται ἕτεροι. ἐμοὶ δὲ ἀπόχρη τὸ γεγυμνάσθαι. τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι, καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὁπόσα μοι ὁ ποταμὸς κηπεύει. πολλὰ δέ μοι καὶ ἀπὸ δένδρων φύεται, ὧν γεωργοὶ αἵδε αἱ χεῖρες. ταῦτα ἀκούων ὁ Ἀπολλώνιος, ὑπερήδετό τε, καὶ ἐς τὸν Δάμιν θαμὰ ἑώρα.

Πῶρος. ἀπολίθωσις ὑγροῦ. καὶ πωρῶ, ῥῆμα, τὸ σκληρύνω, καὶ λιθοποιῶ. Πισίδης·

——— Καὶ τὰς ἰκμάδας
Πωροῦντα καὶ σφίγγοντα λιθώδει τρόπῳ.

Καὶ πώρινος λίθος.

Πῶρος.[10] πάθος τι ἐστὶν, ὥς φησιν Ἀντίμαχος.

corpore quæſtum facere. Πωλεῖν enim [interdum de muliere dicitur, ſignificatque,] copiam ſui cuilibet facere. Unde & πορνεύειν dictum eſt quaſi περνᾶν, i. e. vendere. Ego autem dico, oratorem nunc verbo πωλεῖν proprie uſum eſſe. Ait enim, legem non ſinere quenquam pro adultero prehendi, qui rem vel in foro palam aliquid vendant. Demo-

Πῶμα. Operculum.

Πώμαλα. Pro πόθεν. Nequaquam. Nullo modo. Τὸ πω eſt Doricum, quod ponitur pro πόθεν. At μάλα vel redundat, vel per conſuetudinem vulgi particulæ πω adjicitur. Velut οὐ μάλα dicitur pro οὔ, non, vel οὐδόλως, nullo modo. Eſt autem Atticum. Lyſias in epiſtola ad Aſybarum: *Mulieres enim generoſe dixerunt, ſe nullo modo ſaltaſſe, cum oporteret ipſas ne vino quidē guſtato a convivio recedere.*

Πώμαλα. Hæc vox etiam extat apud Demoſthenem, [dicentem:] Οὐχ ἵνα ἐξέλθ. *Non ut exeatis. Nequaquam.* Item, apud Ariſtophanem in *Cocalo*. Oportet autem una voce legere, πώμαλα.

Πωμήριον. Pomœrium.

Πῶρος. Porus, Rex Indorum: qui fuit pulcherrimus Indorum, & ea proceritate corporis, quanta nemo eorum, qui poſt tempora Trojana vixerunt. Erat autem valde juvenis, quo tempore cum Alexandro bellum geſſit. † Hunc Apollonius de ratione victus percontatus eſt. Cui ille, *Tantum*, inquit, *vini bibo, quantum Soli libo. Quæ autem venando cepi, iis alii veſcuntur. Mihi enim exercitatio ſufficit. Cibi vero mei ſunt olera, & palmarum medullæ, & fructus palmarum, & quæcunque hortus flumine irrigatus mihi ſubminiſtrat. Multa quoque mihi præbent arbores, quas ego his manibus colo.* Hæc audiens Apollonius valde lætabatur, Damidem crebro reſpiciens.

Πῶρος. Concretio humoris in lapidem. Callus. Et verbum πωρῶ, induro, in lapidem muto. Piſides: *Et humores indurantem, & in lapides mutantem.* Et πώρινος λίθος, lapis porinus.

Πῶρος. Malum. Calamitas. Luctus. Ut a-

mulcta, quam Solon irrogaverat ei, qui fœminam liberam rapuiſſet, vel vi ſtupraſſet, addit deinde de iis, qui lenocinium faciunt: Ἐάν τις προαγωγεύῃ, ζημίαν εἴκοσι δραχμὰς ἔταξε, πλὴν ὅσαι πεφασμένως ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ. λέγω δὴ τὰς ἑταίρας. Id eſt: *Si quis lenocinium faciat, ei mulctam* XX. *drachmarum irrogavit, niſi quædam ſint, quæ publice omnibus proſtituantur. Dico autem meretrices.* Confer Petit. *de Leg. Att.* pag. 474.

1 Τὸν νόμον οὐκ ἐᾷν ἐπὶ ταύταις μοιχ.] Ad hanc legem Atticam alludit Terentius in *Eunucho*:

Quis homo pro mœcho unquam vidit in domo meretricia
Prehendi quenquam?

2 Ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι ἀποπεφ.] Verti ex mente Harpocrationis, *Vel in foro palam aliquid vendant.* Harpocratio enim, ex quo Suidas hæc ſumpſit, exiſtimat, τὸ πωλεῖν in loco hoc Demoſthenis poſitum eſſe pro *vendere*: quamvis ipſe aliter ſentiam, nullumque mihi dubium ſit, quin verbum hoc apud Oratorem ſignificet, pudicitiam venalem habere, vel, copiam ſui omnibus facere.

3 Πώμαλα] Confer de hac voce Etymologum.

4 Πώμαλα. κεῖται καὶ π.] Ex Harpocratione: qui plura habet.

5 Παρὰ Δημοσθένει] In oratione contra Æſchinem.

6 Τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα] Eſt interpretatio obſcura, vel potius inepta: in qua proinde illuſtranda operam ſumere nolui, cum vel abſque ea ſatis conſtet, τὸ πωμήριον eſſe id, quod Latini dicunt, *pomœrium*.

7 Πῶρος, βασιλεὺς Ἰνδῶν ——— τούτῳ ἐπολέμει] Hæc ſunt verba Philoſtrati lib. II. *de Vit. Apoll.* cap. X. pag. 82. ut Pearſonius etiam monuit.

8 Ὅτε συνῆν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τούτῳ ἐπολ.] Philoſtratus rectius, ὅτε τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐπολέμει.

9 Τοῦτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολ.] Qui Philoſtratum lib. II. *de Vit. Apoll.* cap. XI. unde hæc deſcripta ſunt, inſpicere voluerit, plane videbit, Suidam non ſine inſigni ἀβλεψίᾳ ad Porum hic referre ea, quæ ibi de Phraorte Indorum Rege dicuntur. Omnino enim abſurdum & ἀσύστατον eſt, Apollonium cum Poro colloquentem facere, qui quadringentis fere ante Apollonium annis vixit. Confer Cœl. Rhodig. *Antiq. Lect.* lib. V. cap. VI. a quo Suidas merito ob hanc ἀβλεψίαν vapulat.

10 Πῶρος. πάθος τι ἐστὶν, ὥς φησιν Ἀντ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 271. ut Portus obſervavit. Ibi autem verſus Antimachi ſic legitur:

Πῶρος τοί γ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

Et ſic fragmentum hoc citatur a Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 5. At ego cum Sopingio legere malim,

Πωρητὺν δ' ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθηκε.

Πωρητὺς enim, teſte Heſychio, ſignificat *miſeriam, ærumnam, luctum.* Confer Noſtrum infra v. Ταλαίπωρος.

Πῆρόν τι ἀλόχοισι, καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασι. παρὰ τοῦτο οὖν καὶ τὸ ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

pud Antimachum: *Luctum & uxoribus & liberis ſuis attulerunt.* Et apud Eleos πωρεῖν ſignificat *lugere.* Hinc & deducitur vox ταλαίπωρος, i.e. ærumnoſus, vel miſer.

Πωρός. ὁ τυφλός. καὶ πώρωσις, ἡ τύφλωσις.

Πωρός. Cæcus. Et Πώρωσις, cæcitas, vel excæcatio.

Πωρύτης.[1]

Πωρύτης. Miſeria. Calamitas. Luctus.

Πῶς δοκεῖς; θαυμαστικῶς τοῦτο λέγεται· παρ᾽[2] Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει. πῶς δοκεῖς;
——— Καὶ[3] πῶς ἔγωγε, χ᾽ οὗτοσὶ
Ξυνεσόμεθα ὑμῖν πετομένοις, οὐ πετομένω;
Καλῶς; ὅρα νῦν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
Ἔστιν λεγόμενον δή τι, τὴν ἀλώπεχ᾽ ὡς
Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε.
Μηδὲν φοβηθῇς. ἔστι γάρ τι ῥιζίον,
Ὃ διατρώγοντες ἔσεσθ᾽ ἐπτερωμένω.

Πῶς δοκεῖς; Quomodo putas? Per admirationem hoc dicitur apud Ariſtophanem in *Nubibus. Et ex malorum granatorum putaminibus ranas faciebat. Nonne miraris?* † *Et quomodo ego, & iſte, vos volantes aſſequemur, qui volare non poſſumus? Recte. Vide nunc quid fabulæ Æſopi de vulpe narrent, cui ſcilicet male ceſſerit ſocietas cum aquila inita. Nihil metuas. Eſt enim radix quædam, quam ſi comederitis, volare poteritis.*

Πῶϋ. τὸ ποίμνιον. καὶ πώεα.

Πῶϋ. Grex ovium. Et πώεα, greges ovium.

Πώϋγξ,[4] πώϋγγος.

Πώϋγξ. Poynx. Avis quædam.

Πράγματα.[5] ἐπὶ κακοῦ λέγεται τῇ λέξει οἱ παλαιοί. καὶ Μένανδρος· Ἐν πράγμασιν, ἐν μάχαις. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ·

Ἄκουε τοίνυν, ὡς ἐγὼ τὰ πράγματα
Ἐκ τῶν ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν σοι πάντ᾽ ἐρῶ.

Καὶ αὖθις·

——————— [6]Καὶ δή ποτε
Εἷς πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

Καὶ αὖθις·

[7]Ἀλλά σοι παρέξω πράγματα.

Ἀντὶ τοῦ, ἐνοχλήσω. παροιμία· [8]Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν. ὁ δὲ ἐξελθὼν ἐπρίατο.

Πράγματα. Veteres vocem hanc in malam partem accipiunt [pro *moleſtiis.*] Menander: *In moleſtiis, in præliis.* Et Ariſtophanes in *Pluto: Audi igitur. Nam totam rem a pedibus ad caput uſque tibi narrabo.* Et iterum: *Et aliquando unus porphyrion ipſi negotium faceſſivit.* Et iterum: *Sed tibi negotia faceſſam.* Vel, moleſtias tibi creabo. Et proverbium: *Viro Lydo nulla negotia erant: ſed ea ipſe ſibi accerſivit, foras egreſſus.*

Πράγματα. κακοπάθειαι. Ὀρεία τε ἦν καὶ στενὴ ἡ ὁδὸς, καὶ πολλὰ πράγματα εἶχον ἀμφὶ τοῖς ζεύγεσιν οἱ στρατιῶται. ἀντὶ τοῦ, κόπους.

Πράγματα. Negotia. Moleſtiæ. Labores. *Et via erat montana & anguſta, & jumenta militibus multum negotii faceſſebant.*

Πράγματ᾽[9] ἐξ ἀπραξίας. ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ παρ᾽ ἐλπίδα συμβαινόντων.

Πράγματ᾽ ἐξ ἀπρ. Negotium ex otio. Dicitur de rebus, quæ præter opinionem & ſpem accidunt.

Πραγματευτικὸς ἄνθρωπος. λέγεται ὁ ἔμπορος. καὶ ἐμπολαῖος, ὁμοίως.

Πραγματευτικός. Qui mercaturæ & negotiationi operam dat. Idem etiam ἐμπολαῖος dicitur.

Πραγματεία. οὐχ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ ἐπὶ τῆς πραγματείας, ὅπου καὶ ὑπὸ τῶν ῥητόρων τέτακται ἐπὶ τῶν ἐργασίας τινὰς μεταχειριζομένων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν πράγματα συνίστασθαι ἐπιχειρούντων. ὡς Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμου· Αἱ γὰρ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἔχθραι καὶ πραγματεῖαι αἴτιαι τῶν ἰδίων διαφορῶν καθεστήκασι.

Πραγματεία. Nomen hoc non, ut vulgari conſuetudine pro ſtudio & opera ponitur, ſic etiam apud Oratores dicitur de illis, qui in aliqua re elaborant, & in eo operam ponunt; ſed de illis, qui alicui moleſtias exhibere conantur. Sic Dinarchus in oratione contra Menæchmum: *Nam inimicitiæ & moleſtiæ, quæ a Republ. oriuntur, privatorum diſſidiorum cauſæ ſunt.*

Πραγματεία. πολυπραγμοσύνη. κακοπάθεια. Πόλιν πολυάνθρωπον καὶ στρατῷ μεγάλῳ πεφραγμένην εἷλεν ἄνευ πραγματείας ὁ βασιλεύς.

Πραγματεία. Studium. Occupatio. Moleſtia. Labor. *Urbem ingenti hominum numero abundantem, validoque exercitu munitam, Rex ſine labore cepit.*

Πραγματικώτατον. ἐνεργητικώτατον. Ὃ δὴ καὶ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον. καὶ αὖθις· Τοῦτο δὲ ἐποίει νουνεχῶς ἅμα καὶ πραγματικῶς.

Πραγματικώτατον. Efficaciſſimum. *Quod conſilium efficaciſſimum fuiſſe* [*videbatur.*] Et iterum: *Hoc autem prudenter ſimul & ſtrenue faciebat.*

1 Πωρύτης] Tranſpoſitis literis ſcribendum eſt, πηρυτύς. Vide Heſychium h. v.

2 Παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις] Pag. 175. (105. Ed. Baſ. *P.*)

3 Καὶ πῶς ἔγωγ.] Ariſtoph. *Avibus*, pag. 571. 572. (394. Ed. Baſ. *P.*) Ubi verſus ultimus rectius ſic legitur:

Ὃ διατραγόντ᾽, ἔσεσθον ἐπτερωμένω.

4 Πώϋγξ] Vide Etymologum h. v.

5 Πράγματα. ἐπὶ κακοῦ λε.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 70. (35. Ed. Baſ. *P.*)

6 Καὶ δή ποτε εἷς πορφ.] Ariſtoph. *Avib.* p. 599. (415. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ἀλλά σοι παρ.] Ariſtoph. *Pluto*, pag. 4. (3. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀνδρὶ Λυδῷ πρ.] Vide ſupra v. Ἀνδρὶ Λυδ.

9 Πράγματ᾽ ἐξ ἀπρ.] Vide Cauſabonum ad Athen. pag. 100.

Πραγ-

Πραγματοδίφης. ὁ δικολόγος. Καὶ [1] πραγματοδίφης. Ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

Πραγματοδίφης. Cauſidicus. Rabula. Qui id ſtudet, ut aliis negotia faceſſat. [Ariſtophanes:] *Et litium conſutor. O te felicem ob artem tuam!*

Πραγματομαθής, καὶ πραγματομαθεῖς. Ὁ δὲ ὢν ἀγχίνους, καὶ τριβῇ κινδύνων πραγματομαθής. καὶ πραγματομαθεῖς, οἱ τῶν πραγμάτων εἰδήμονες. Διὸ καὶ οἱ Ῥωμαῖοι πραγματομαθεῖς ὑπάρχοντες, ὑφεωρῶντο τὰ τῆς τύχης ἄδηλα.

Πραγματομαθής. Magnum in rebus uſum habens. Negotiorum peritus. Et πραγματομαθεῖς, uſu rerum præditi. *Ille vero cum eſſet ſolers, & ob crebram periculorum experientiam magnum in rebus uſum haberet.* † *Quare & Romani, utpote longo rerum uſu edocti, incertos fortunæ caſus pertimeſcebant.*

Πραγματωδεστέρα τάξις. ἡ δυστυχεστέρα.

Πραγματωδεστέρα τάξις. Status, vel conditio infelix, & multis moleſtiis obnoxia.

Πραγμάτων.
[2] Πραγμάτων τε, καὶ μαχῶν,
Καὶ Λαμάχων ἀπαλλαγείς.
Λάμαχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ῥιψοκίνδυνος.

Πραγμάτων. Moleſtiarum. Turbarum. [Ariſtophanes:] *A turbis, & bellis, & Lamachis liberatus.* Lamachus fuit dux Athenienſium valde temerarius.

Πρᾶγος. ἡ πρᾶξις.
[3] Πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρώπων χρεών.
Ἄνθρωπον ὄντα, φησὶν, οὐ δεῖ πρᾶγμα κακίζειν.

Πρᾶγος. Res. Negotium. Actio. [Sophocles:] *Nullum autem factum humanum quiſquam vituperare debet.* Vel, Homo cum ſis, nihil humani contemnere te oportet.

Πραέων γῆ.

Πραέων γῆ. Manſuetorum terra.

Πρακτέα. Καὶ τὰ πρακτέα ὀρθῶς διατάττων.

Πρακτέα. Gerenda. Facienda. *Et res gerendas recte ordinans.*

Πρακτέον. δεῖ πράττειν.

Πρακτέον. Faciendum eſt.

Πρακτικαί. Οὔτε αἱ πρακτικαὶ νοήσεις ἄπειροι, οὔτε αἱ θεωρητικαί, ἐπεὶ μηδὲ οἱ τούτων λόγοι ἄπειροι. ἄγγελοι δὲ εἰσὶ τῶν νοημάτων οἱ λόγοι· οἵτινες κἂν ὕστεροί εἰσι τῶν πρακτικῶν νοήσεων, καὶ θεωρητικῶν, ἀλλ' ἡμῖν γε ἐμφανέστεροι καὶ γνωριμώτεροί εἰσιν. ὡς οὖν ἔχουσιν οἱ πρότεροι, λείπει.

Πρακτικαί. In actione conſiſtentes. Nec activæ intellectiones ſunt infinitæ, neque contemplativæ, quia ne orationes quidem harum ſunt infinitæ. Sermones autem ſunt cogitationum nuncii, qui quamvis ſint activis & contemplativis intellectionibus poſteriores, nobis tamen ſunt evidentiores & notiores. Cætera deſunt. *Port.*

Πρακτικόν. ἀνυστικόν.

Πρακτικόν. Efficax. Induſtrium.

Πράκτορα. ἔκδικον.
[4] Φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἥξεσθαι πατρός.

Πράκτορα. Vindicem. Ultorem. [Sophocles: *Sperabam,*] *eum aliquando venturum eſſe paternæ necis vindicem.*

Πράκτωρ. ὁ τὸν ἐπικείμενον εἰσπραττόμενος φόρον.

Πράκτωρ. Exactor tributi.

Πράμνιος οἶνος. [5] Ἀρίσταρχος ἐπιμελῶς [6] τὸν ἡδὺν οἶνον Πράμνιον ἔλεγε. τινὲς τὸν ὤνιον, ἢ παραμόνιμον. τινὲς ἀπὸ ἀμπέλου Πραμνίας ὀνομαζομένης. οἱ δὲ ἰδίως τὸν μέλανα. ἔνιοι δὲ, τὸν πραΰνοντα τὸ μένος· ὃν καὶ φαρμακίτην φασί. Σῆμος ὁ Δήλιος ἐν τρίτῃ, ἐν [7] Νικίᾳ Πράμνιον εἶναι πέτραν, ἀφ' ἧς τὸν οἶνον εἶναι.

Πράμνιος οἶνος. Pramnium vinum. Ariſtarchus vinum ſuave recte vocabat Pramnium. Quidam, vinum venale: vel, diu durans. Nonnulli a vite, quæ Pramnia dicatur, [vinum hoc appellatum eſſe tradunt.] Alii peculiariter vinum nigrum [ſic vocant.] Alii vinum hoc ſic dictum putant, tanquam πραΰνον τὸ μένος, i. e. animum deliniens: quod & pharmaciten vocant. Semus Delius vero libro III. auctor eſt, in Icaro eſſe petram Pramniam, a qua vinum [Pramnium] appellationem traxerit.

Πρανές. κάταντες.

Πρανές. Pronum. Declive.

Πρανής. ὁδὸς κατωφερής. Ἐν δέ τινι πρανεῖ, στενῷ, καὶ ἐπιμήκει, καὶ ὀλίσθου γέμοντι, πολλοὶ παρεφέροντο.

Πρανής. Pronus. Declivis. *In loco declivi, anguſto, oblongo, & valde lubrico, multi præcipites ferebantur.*

Πραξάμενος. ἀπαιτήσας. λαβών. Μάλλιος ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα πραξάμενος παρὰ Ἀριαράθου, φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο Ῥωμαίων.

Πραξάμενος. Qui exegit. Qui accepit. *Manlius Proconſul* CCC. *talentis ab Ariarathe acceptis, ipſum Romanorum amicum fecit.*

1 Καὶ πραγματοδ.] Ariſtoph. *Avibus* p. 607. (412. Ed. Baſ. *P.*)
——— Ὦ μακάριε τῆς τέχνης,
Καὶ πραγματοδίφης.

2 Πραγμάτων τε καὶ μαχ.] Ariſtophanes *Acharnenſ.* pag. 384. (273. Ed. Baſ. *P.*)

3 Πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 309. ut Portus monuit.

4 Φόνου ποτ' αὐτὸν πρ.] Sophocles *Electra,* pag. 122. ut itidem Portus monuit.

5 Πράμνιος οἶνος. Ἀρίστ.] Notam hanc excerpſit Suidas ex Athenæi lib. I. cap. XXIV. ut Pearſonius etiam obſervaverat. Confer Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 294.

6 Τὸν ἡδὺν] Imo contra potius, τὸν μὴ ἡδύν. Vinum Pramnium enim minime erat dulce & ſuave, ſed auſterum & durum, ut tum Athenæus loco laudato, tum etiam alii ſcriptores teſtantur.

7 Ἐν Νικίᾳ] Peſſime. Scribendum enim eſt ἐν Ἰκάρῳ, ut recte legitur apud Athenæum loco laudato.

Πρα-

Πραξάντες. Θουκυδίδης· Οἱ δὲ μετ' Ἀθηναίων πράξαντες, (τουτέστι βουλευθέντες) ἔφασαν δεῖν αἱ ἀνοίγειν τὰς πύλας. ἔμελλον δὲ ἀνοιχθεισῶν [1] εἰσπίπτειν τοῖς Ἀθηναίοις.

Πραξιδίκη. Θεός, ἧς κεφαλὴν μόνην ἱδρύοντο. Μνασέας δὲ ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης, Σωτῆρος καὶ τῆς ἀδελφῆς Πραξιδίκης γενέσθαι Κτήσιον υἱὸν καὶ θυγατέρας, Ὁμόνοιαν καὶ Ἀρετήν· ἃς ἀπὸ τῆς μητρὸς Πραξιδίκας κληθῆναι. Διονύσιος δὲ ἐν Κτίσεσιν, Ὠγύγου θυγατέρας, Ἀλαλκομένειαν, Θελξίνειαν, Αὐλίδα· ἃς ὕστερον Πραξιδίκας ὀνομασθῆναι.

Πραξίλλη. [2] ὄνομα κύριον.

Πραξικοπήσας. [3] ἐξ ἐπιβουλῆς βουλευσάμενος. δολευσάμενος. [4] Πολύβιος· Ὁ δὲ στρατηγὸς πρῶτον μὲν πραξικοπήσας κατέσχε τὴν τῶν Ἐρεβησσέων πόλιν, καὶ παρείλετο τὰς ἀγοράς.

Πραξικοπήσας. δωροδοκηθείς. Ὁ δὲ Οὔρβιος πραξικοπήσας νυκτός, κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως, καὶ τοὺς Ῥωμαίους εἰσήγαγε. † Πολλὰς πόλεις ἠνδραποδίσατο, πραξικοπήσας μετὰ δόλου καὶ βίας.

Πρᾶξις. [5] κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δέ, καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. ὧν οὖν αἱ πράξεις αἱρετώτεραι, ταῦτα αἱρετώτερα· οἷον, εἰ τὸ τὰ δίκαια πράσσειν τοῦ τὰ ἀνδρεῖα πράσσειν αἱρετώτερον, καὶ ἡ δικαιοσύνη τῆς ἀνδρείας αἱρετωτέρα. ἔστι δὲ πρᾶξις μέν, ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια. ἔργον δέ, τὸ τέλος.

Πρᾶξις. ἡ προδοσία. Πολύβιος· Μετὰ τῶν ἐν τῇ πατρίδι φίλων τρίτην πρᾶξιν κατασκευασάμενος, καὶ προσενεγκόντος τοῦ Φαβίου τὸν λόγον. καὶ αὖθις [6] Πολύβιος· Ὁ δὲ συνεστήσατο πρᾶξιν ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς διά τινος Ἰάσονος· ὃς διαπεμψάμενος πρὸς Ἄγητα τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγόν, ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Πραξιτέλης, Πραξιτέλους. ὄνομα κύριον.

Πρᾴως. [7] Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πρᾴως
Ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
Ἄνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.

Πρᾶος. Ὅτι τὸν πρᾶον εἰς τὸ ἀργὸν καὶ ἀκίνητον με-

Πραξάντες. Thucydides: *Qui autem urbis Athenienſibus prodendæ conſilium ceperant, portas aperiendas eſſe dicebant. Statuerant autem portis apertis, una cum Athenienſibus in urbem irrumpere.*

Πραξιδίκη. Praxidice, Dea, cujus caput ſolum [in templis, aliisſve locis publicis] collocare ſolebant. Mnaſeas vero in opere *de Europa* ait, Soteris & ſororis Praxidices filium fuiſſe Cteſium; filias vero, Concordiam & Virtutem; quæ a matre Praxidicæ vocatæ fuerint. Dionyſius vero in *Originibus* ait, Ogygis filias fuiſſe Alalcomeniam, Thelxiniam, & Aulidem, quæ poſtea Praxidicæ vocatæ fuerint.

Πραξίλλη. Praxille. Nomen proprium.

Πραξικοπήσας. Qui occulte & per inſidias aliquid molitus eſt. Qui fraude & dolo uſus eſt. Polybius: *Dux vero ante omnia urbem Erebeſſum proditorum opera uſus occupat, & [hoſtibus] commeatum adimit.*

Πραξικοπήσας. Muneribus corruptus. [Vel potius, dolo & proditorum opera uſus.] *Urbius autem proditorum opera uſus partem arcis noctu occupavit, & Romanos in eam introduxit. † Multas urbes in ſervitutem redegit, quas partim proditorum opera, partim vi occupaverat.*

Πρᾶξις. Generaliter quidem omnis actio, quæ cum ratione fit, ita vocatur: ſpecialiter vero, & magis proprie, ea, quæ fit ex deliberato conſilio; hoc eſt, quæ cum virtute vel vitio conjuncta eſt. Quarum igitur rerum actiones ſunt magis expetendæ, illæ res & ipſæ ſunt magis expetendæ. Ut, ſi juſte facere eſt magis expetendum, quam fortem eſſe; juſtitia etiam magis expetenda erit, quam fortitudo. Πρᾶξις autem eſt actio tendens ad finem. Opus vero, eſt ipſe finis.

Πρᾶξις. Proditio. Polybius: *Cum amicis, qui erant in patria, tertiam proditionem eſt molitus, & Fabio conditionem obtulit.* Et iterum Polybius: *Ille vero dolum molitus eſt in Ætolos opera Jaſonis cujuſdam: qui miſſis ad Agetem Ætolorum Prætorem internuntiis, arcem Phanotenſium ſe ei traditurum pollicetur.*

Πραξιτέλης. Praxiteles. Nomen proprium.

Πρᾴως. Leniter. Manſuete. Placide. Ariſtophanes: *Tu vero, Æſchyle, ne irato animo, ſed leniter refelle objecta. Non enim convitiis inſectari decet poetas, tanquam mulieres, quæ panes vendunt.*

Πρᾶος. Manſuetus. Placidus. Lenis.

1 Εἰσπίπτειν] Portus legit, συνεισπίπτειν, quod probo.

2 Πραξίλλη] Fuit Poetria, cujus plures ſcriptores mentionem faciunt. Zenobius Centur. IV. Adag. XXI. Πράξιλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο, ὥς φησι Πολέμων. αὕτη ἡ Πράξιλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσάγει ἐρωτώμενον ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἥκει, ἀποκρίνασθαι, Ἥλιον καὶ σελήνην καὶ σικύους καὶ μῆλα. ὅθεν εἰς παροιμίαν περιήχθη τό, Ἠλιθιώτερος τοῦ Πραξίλλης Ἀδώνιδος. Ἠλίθιος γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ παραβάλλειν τοὺς σικύους. Athenæus lib. XIII. pag. 603. Πράξιλλα δὲ ἡ Σικυωνία ὑπὸ Διός φησιν ἁρπασθῆναι τὸν Χρύσιππον. Pauſanias in *Laconicis*, pag. 184. Πραξίλλῃ μὲν δὴ πεποιημένα ἐστίν, ὡς Εὐρώπης εἴη Καρνεῖος, καὶ αὐτὸν ἀνεθρέψατο Ἀπόλλων καὶ Λητώ. Scripſerat *Dithyrambos*. Hephæſtio in *Enchirid*. pag. 9. Καὶ παρὰ Πραξίλλῃ ἐν Διθυράμβοις, ἐν ᾠδῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀχιλλεύς. Item, *Scolia*, ſive carmina παροίνια. Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit*. pag. 519. Καλακικὸν τὸ Σκολιόν. ἐν τοῖς Πραξίλλης δὲ φέρεται Παροινίοις. Euſtathius ad Il. B. pag. 326. ex Pauſania Lexicographo initium Scolii cujuſdam refert, quod nonnullos olim Praxillæ Sicyoniæ tribuiſſe ait. Præterea, ejus meminit Antipater Theſſalus in Epigrammate in novem poetrias Lyricas, quod legitur Anthol. lib. I. cap. LXVII.

3 Πραξικοπήσας] De ſignificatione hujus vocis conſulendus eſt Caſaub. in Comment. ad Polybium, pag. 185.

4 Πολύβιος] Lib. I. cap. XIX.

5 Πρᾶξις. κοινότερον μὲν π.] Totum hunc articulum Suidas ſumpſit ex Alex. Aphrod. in lib. III. *Topic*. pag. 137.

6 Πολύβιος] Lib. V. cap. XCVI.

7 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Baſ. P.)

παλαμ-

παλαμβάνουσι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐγκράτεια.

Πρᾳότης. ἀοργησία. Ἂν[1] δέ τις τῆς πρᾳότητος γένος ἀποδῷ τὴν ἐγκράτειαν, καὶ ὁρίσηται αὐτὴν, ἐγκράτειαν ὀργῆς, οὐκ ὀρθῶς ἀποδίδωσιν. οὐ γὰρ τὸ ἐξ ὑποθέσεώς τινι ἀκολουθοῦν εἴη ἂν καὶ γένος. τὸ γὰρ γένος ἀχώριστον.

Πρᾳότης.[2] ἐπὶ Θεοῦ, ἡ μικρὰ τιμωρία. Δαβίδ. Ὅτι ἐπῆλθε πρᾳότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα. Πρᾶος δὲ, ἀπὸ τοῦ ῥᾷον, ῥᾷος, καὶ πρᾶος.

Πραπίς. ἡ φρήν. [3]Ὅμηρος· Εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Πρασιανός. ὅτι Πρασιανὸς λέγεται, καὶ Βενετιανὸς, καὶ Παλμουλάριος, καὶ Σκουτάριος, [4]παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ.

Πρασιαί. πόλις Λακωνική. [5]Ἀριστοφάνης·

Ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλιαι, καὶ πεντάκις,
Καὶ πολλοδεκάκις ὡς ἀπολεῖσθε σήμερον.

Πρασιαί. αἱ τοῦ κήπου λαχανίαι. καὶ πράσιον, λάχανον.

Πράσινον χρῶμα. [6]Ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν, ἢ μέρους Πρασίνου στοργὴν Ἰουστινιανὸς ἐπενεγκὼν, ἀνῄρει.

Πράσον.[7] κακόχυμον. ἔστι δὲ δριμύ. ὡς δέ φησι Διοσκορίδης, δυσόνειρον, εὐκοίλιον, διουρητικὸν, λεπτυντικόν. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν.

Πράσου φύλλῳ τὸ τῶν [8]ἐρώτων δέδεται βαλάντιον. ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων, καὶ ἀσωτευομένων.

Πράττεσθαι. ἀπαιτεῖσθαι. Τῶν δὲ Ἰταλικῶν μηδένα πράττεσθαι τέλος.

Πρατίνας,[9] Πυρρωνίδου, ἢ Ἐγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητὴς τραγῳδίας. ἀντηγωνίζετο δὲ Αἰσχύλῳ τε καὶ Χοιρίλῳ, ἐπὶ τῆς ἑβδομηκοστῆς Ὀλυμπιάδος, καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυμένου δὲ τούτου,[10] συνέβη τὰ ἰκρία, ἐφ' ὧν ἑστήκεσαν οἱ θεαταὶ, πεσεῖν. καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δράματα μὲν ἐπεδείξατο ν'. ὧν Σατυρικὰ λβ'. ἐνίκησε δὲ ἅπαξ.

Πραττόμενοι. δοτικῇ. Μηδὲν αἴσχιστον τῇ πόλει πραττόμενοι. αἰτιατικῇ δέ· Καὶ φόρους καὶ ἀρχὰς πραττόμενοι.

[aliquando,] ſignificatione vocis in deteriorem ſenſum detorta, pro ſegni & ſtupido accipitur. Quære in v. Ἐγκράτεια.

Πρᾳότης. Lenitas. Manſuetudo. Si quis lenitatis genus continentiam ſtatuat, eamque definiat, iræ continentiam; non recte eam definit. Non enim, quod rem aliquam ex hypotheſi tantum ſequitur, id etiam genus ejus fuerit. Genus enim a re eſt inſeparabile.

Πρᾳότης. Cum de Deo dicitur, ſignificat lenitatem in puniendo. David: *Lenitas Divina ſuper nos venit, & caſtigabimur.* Πρᾶος vero ſic formatur. A ῥᾷον, fit ῥᾷος, & [præfixo π,] πρᾶος.

Πραπίς. Præcordia. Mens. Homerus: *Perita mente.*

Πρασιανός. Praſianus. Nomina hæc, Πρασιανὸς, Βενετιανὸς, Παλμουλάριος, & Σκουτάριος, reperiuntur apud M. Antoninum.

Πρασιαί. Praſiæ. Urbs Laconica. Ariſtophanes: *Heu Praſiæ, ter miſeræ, & quinquies, & centies! Ut peribitis hodie.*

Πρασιαί. Horti areolæ, in quibus olera ſeruntur. Et πράσιον, genus oleris. Porrum.

Πράσινον χρῶμα. Color praſinus. *Juſtinianus alios ob crimen ſeditionis, alios ob ſtudium factionis Praſinæ e medio tollebat.*

Πράσον. Porrum. Hoc malum habet ſuccum, eſtque acre. Ut autem ait Dioſcorides, moleſta ſomnia gignit, ventriculo prodeſt, urinam ciet, [craſſoſque & viſcoſos humores] attenuat. Habet etiam abſtergendi vim.

Πράσου Φ. *Porri folio amantium conſtricta eſt crumena.* Dicitur de iis, qui propter amorem multos ſumptus faciunt, & bona ſua dilapidant.

Πράττεσθαι. Exigi. *A nullo autem Italorum vectigal exigi juſſit.*

Πρατίνας. Pratinas, Pyrrhonidæ, vel Encomii F. Phliaſius, poeta tragicus: qui cum Æſchylo & Chœrilo certavit, Olympiade LXX. & primus Satyros ſcripſit. Illo autem fabulas docente, tabulata, in quibus ſpectatores ſtabant, ceciderunt: unde Athenienſes Theatrum extruxerunt. Fabulas edidit L. quarum XXXII. ſunt Satyricæ. Semel vero vicit.

Πραττόμενοι Dativo jungitur. *Nihil turpe in civitatem ſtatuentes.* Item, accuſativo. Ut; *Et tributa ab ipſis magiſtratibus exigentes.*

1 Ἂν δέ τις τῆς πρᾳότητος γένος ἀποδ.] Ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. IV. *Topic.* pag. 176.

2 Πρᾳότης. ἐπὶ Θεοῦ ἡ μικρὰ τιμ.] Ex Theodoreto ad Pſalm. LXXXIX. pag. 762.

3 Ὅμηρος] Il. A. v. 608.

4 Παρὰ Μάρκῳ Ἀντωνίνῳ] Lib. I. §. 5. ubi verba ejus hæc ſunt: Παρὰ τοῦ τροφέως, τὸ μήτε Πρασιανὸς, μήτε Βενετιανὸς, μήτε παλμουλάριος, ἢ σκουτάριος γενέσθαι. Id eſt, interprete Gatakero: *Ab educatore [didici,] ne in certamine equeſtri factioni Praſinæ aut Venetæ, neve in gladiatorio, Thraci aut Scutori fautor fierem.* Vide ad eum locum notas Gatakeri. Cæterum, pro Σκουτάριος Lipſius *Saturnal.* lib. II. cap. XXIV. legit Σεκούτωρ: quem vide.

5 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 638. (442. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἄλλοις στάσεως ἀφορμὴν, ἢ μέρους Πρ.] Fragmentum hoc excerptum eſt ex Procopii *Hiſt. Arc.* cap. XIX. De diverſis autem factionibus aurigarum Circenſium, inter quas una erat, quæ a colore veſtium *Praſina* dicebatur, vide præter alios Onuphrium *de Lud. Circenſ.* cap. X. Cæterum, Portus in loco hoc interpretando turpiter ſe dedit, ut ex verſione ejus cuilibet patebit, quæ ſic ſe habet: Πράσινον χρῶμα. *Porraceus color, [i. e. viridis, qualis eſſe ſolet porri color, ſignificat] aliis ſeditionis occaſionem. Manſuetos homines* (ἠμέρους nempe legit pro ἢ μέρους) *objecto Praſii amore Juſtinianus de medio tollebat.* Hæc ſane non aliter niſi litura ſanari poterant.

7 Πράσον. κακόχυμον. ἔστι δὲ δρ.] Hæc ſunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. pag. 251.

8 Τῶν ἐρώτων] Sic etiam legitur in Vatic. Prov. Appendice. At ego cum Scaligero in *Stromat. Proverb.* potius legerim ἐρώντων.

9 Πρατίνας] Ejus aliquoties meminit Athenæus.

10 Συνέβη τὰ ἰκρία —— πεσεῖν] Confer Noſtrum ſupra v. Αἰσχύλος, & v. Ἰκρία.

Πραττομένους. ἀπαιτουμένους. Ἰσοκράτης· Καὶ τοὺς μαθητὰς μικρὸν πραττομένους. † Πραττόμενος δὲ τοὺς τῶν πλοίων κυρίους τέλους δὲ οὐδενὶ αἴσθησιν παρεχόμενος.

Πράττω. τὸ ἐνεργῶ. Ἔπραττε κακῶς, καὶ πᾶσα ἡ οἰκία αὐτοῦ ἐνόσει.

Πραινεστός. ὄνομα τόπου.

Πραιπόσιτος. εἶδος ἀξιώματος.

Πραιπόσιτος. ζήτει ἐν τῷ Σαλούστιος.

Πραίσιοι.[1] ζῶα.

Πραιτούρα.

Πραίτωρ. Μετὰ τοὺς χιλιάρχους καὶ αὖθις ἐπὶ τοὺς Ὑπάτους ἐπανῆλθον οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ πρῶτος στρατηγὸς ἀπεδείχθη Φούριος Κάμιλλος, παῖς Καμίλλου, τοῦ πολλάκις μοναρχήσαντος· ὃν Πραίτωρα τῇ ἰδίᾳ γλώττῃ οἱ Ῥωμαῖοι ὠνόμαζον· ἤγουν στρατηγόν.

Πραιτώριον.

Πραίφεκτος. ναύαρχος.

Πραίφεκτοι.[2] δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν Ὑπάτων, οἳ τοῖς Ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον, τοὺς ἐπικαλουμένους Ἐξτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον, ἐπιλέκτους.

Πρέμνον. στέλεχος δένδρου. [3]Ἀριστοφάνης· Ἥκεις ἔχων πρέμνον πράγματος πελώριον. ὅ ἐστι, χρήσιμόν τι εἰσηγούμενος. † Οἱ [4]Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου. καὶ ζήτει ἐν τῷ Χάραξ.

Πρεών, πρεόνος. ὡς πρών, πρωνός.

——————— Αἱ[5] τόσον ὕδωρ
Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρέσβα. ἐντιμοτάτη.

Πρεσβεύεσθε. πρέσβεις πέμπετε. καὶ πρεσβεύω, [6]παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
Καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον.

Ὁ Ἡρακλῆς φησι ψυχορραγῶν.

Πρεσβεύω. δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· Καὶ πρὸς αὐτῆς τῆς ὀργάδος, ἣν πρεσβεύεις.

Πρεσβεῖα. τιμάς. γέρα. Καὶ χρηστὰ πρεσβεῖα τούτῳ τῆς μνήμης νῦν τε καὶ ἀεὶ νέμει.

Πρεσβεῖον. Ὁ δὲ Περίανδρος, ὁ Κυψέλου υἱός, τοῦ βασιλέως Κορίνθου, τὴν βασιλείαν κατὰ πρεσβεῖον λαμβάνει.

Πραττομένους. Illos, a quibus aliquid exigitur. Vel, eos, qui aliquid ab altero exigunt. Iſocrates: *Et exiguam mercedem a diſcipulis exigentes.* † *A navium Dominis vectigal exigens; vectigalis vero nullam cuiquam ſuſpicionem præbens.*

Πράττω. Ago. Facio. Rem gero. *Male rem gerebat, & tota ipſius familia ægrotabat.*

Πραινεστός. Præneſte. Nomen loci.

Πραιπόσιτος. Præpoſitus. [Apud Romanos eſt] dignitatis genus.

Πραιπόσιτος. Præpoſitus. Quære in voce Σαλούστιος.

Πραίσιοι. Animalia [ſic dicta.]

Πραιτούρα. [Nomen Latinum.] Prætura.

Πραίτωρ. Prætor. Poſt Tribunos Militares Romani Conſulibus iterum Remp. commiſerunt. Primus autem Prætor creatus eſt Furius Camillus, filius illius Camilli, qui ſæpius Dictator fuit. Qui autem lingua Romanorum *Prætor* appellatur, Græcis dicitur στρατηγός.

Πραιτώριον. Prætorium.

Πραίφεκτος. Præfectus. Nauarchus.

Πραίφεκτοι. Præfecti. Duodecim viri a Conſulibus conſtituti, qui ex univerſo cœtu ſociorum, qui adſunt, Conſulibus maxime idoneos ad rem ſtrenue gerendam, equites peditesque ſeligunt, quos vocant *Extraordinarios*; id eſt, ſi Græce vertas, Ἐπιλέκτους.

Πρέμνον. Truncus, vel, ſtipes arboris. *Venis habens molem rei ingentis.* Id eſt, venis, utile aliquod conſilium daturus. [Et Polybius:] *Græci vallum illum optimum eſſe putant, qui plurimos & maximos circa ipſum ſtipitem habeat ſurculos erumpentes.* Quære in v. Χάραξ.

Πρεών, πρεόνος, & πρών, πρωνός. Rupes. Cacumen montis. [In Epigrammate:] *Quæ tantum aquæ funditis de curva hac rupe.*

Πρέσβα. Veneranda. Honoranda.

Πρεσβεύεσθε. Legatos mittite. Et Πρεσβεύω, pluris facio, honoro, colo: apud Sophoclem. *O puer ſis mihi verus & germanus filius, neque matris nomen potius ducas, quam patris.* Hæc Hercules moribundus dicit.

Πρεσβεύω. Dativo jungitur. Item, accuſativo. *Per terram hanc ſacram, quam colis.*

Πρεσβεῖα. Honores. Prærogativæ. Privilegia. *Et præclara privilegia memoriæ nunc & ſemper illi tribuit.*

Πρεσβεῖον. Jus, quo quis gaudet, ut natu maximus. Ætatis privilegium. *Periander vero, Cypſeli Corinthiorum Regis filius, ætatis privilegio, utpote natu maximus, regnum accepit.*

1 Πραίσιοι ζῶα] Hæc non agnoſcunt MSS. Pariſ.

2 Πραίφεκτοι. δώδεκα ἄρχοντες προβ.] Hæc excerpta ſunt ex Polybii lib. VI. cap. XXIV.

3 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 556. (381. Ed. Baſ.) ſed ubi legitur:

Ἥκετον δ᾽ ἔχοντε πρέμνον πράγματος πελώριον.

4 Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. XVII. cap. XIV.

5 Αἱ τόσον ὕδωρ εἴβ.] Vide nos ſupra ad v. Πίτυς, ubi Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, ex Anthologia inedita integrum cum Lectore communicavimus.

6 Παρὰ Σοφοκλεῖ] In *Trachin.* pag. 369. ut Portus monuit.

Πρέσβειρα. ἔντιμος.

Πρέσβεις.[1] ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ Φιλόσοφοι, οἱ ἐς Περσίδα διαπρεσβευσάμενοι σὺν Ἀρεοβίνδῳ· Δαμάσκιος ὁ Σύρος, Σιμπλίκιος ὁ Κίλιξ, [2] Εὐλάλιος ὁ Φρύξ, Πρισκιανὸς ὁ Λυδὸς, Ἑρμείας τε, καὶ Διογένης, οἱ ἐκ Φοινίκης, Ἰσίδωρος ὁ Γαζαῖος. οὗτοι πάντες οἴκαδε ἀπενόστησαν, χαίρειν εἰπόντες τῇ τοῦ βαρβάρου Φιλοξενίᾳ· καὶ ἀπώναντο δὲ ὅμως τῆς ἐκδημίας, οὐκ ἐν βραχεῖ τινι καὶ ἠμελημένῳ, ἀλλ᾽ ὅθεν αὐτοῖς ὁ ἐφεξῆς βίος ἐς τὸ θυμῆρές τε καὶ ἥδιστον ἀπετελεύτησεν. ὡς γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι καὶ Πέρσαι σπονδὰς ἔθεντο καὶ συνθήκας, μέρος ὑπῆρχε τῶν κατ᾽ αὐτὰς ἀναγεγραμμένων, τὸ δεῖν ἐκείνους τοὺς ἄνδρας εἰς τὰ σφέτερα ἤθη κατιόντας, βιοτεύειν ἀδεῶς τολοιπὸν ἐφ᾽ ἑαυτοῖς, οὐδὲν ὅτιοῦν πέρα τῶν δοκούντων φρονεῖν, ἢ μεταβάλλειν τὴν πατρῴαν δόξαν ἀναγκαζομένους.

Πρέσβις, πρέσβεως. προπαροξυτόνως. οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῆς πρέσβευς εὐθείας. οἱ γὰρ λέγοντες, ἁμαρτάνουσι. λέγεται δὲ καὶ πρέσβεων, καὶ πρεσβευτῶν, ἑκατέρως παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν καθωμιλημένον, καὶ Ἑλληνικὴν ἀναλογίαν σῶζον, ὅταν εἴπωσι πρέσβεις. εὑρίσκομεν δὲ καὶ πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια. παλαιοτέρα γένεσις. καὶ συγκριτικῶς.

Πρεσβυγενής.

Πρεσβυτάτην. ἐντιμοτάτην.

Πρεσβυτερεῖον.

Πρεσβύτερος. τιμιώτερος. μείζων. Ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ νεὼ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτῶν ῥᾳστωνεύσεως ποιησάμενος. ἀντὶ τοῦ, μείζονα, καὶ τιμιωτέραν. † Καὶ τοὺς βωμοὺς κατέστρεψεν, ἐφ᾽ ὧν ὤμοσεν ἡ στρατιὰ τὰ αὐτοῦ πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρεσβύτερος Κόδρου. ἀντὶ τοῦ, παλαιότερος. παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθήνησι Κόδρου. λέγεται δὲ καὶ πρεσβύτερα, τὰ τιμιώτερα. Ἡ δὲ στρατιὰ ἔλεγε τὰ ἑαυτῆς πρεσβύτερα ποιήσασθαι.

Πρευμενής. πρᾶος.

Πρηγορεῶνος. τοῦ λαιμοῦ.

Πρήθω. τὸ καίω.

Πρημαινούσας τε θυέλλας. [3] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Θύελλα, συστροφὴ τοῦ ἀνέμου. Πρημαινούσας δὲ, μαινομένας, καὶ λάβρως φυσώσας. πρῆσαι γὰρ, τὸ φυσῆσαι. [4] Ὅμηρος·

Ἐν δ᾽ ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον.

Πρηνᾶς. εἶδος ἰχθύος.

Πρηνές. ἐπὶ πρόσωπον. καὶ πρηνής.

Πρῆνες.[5] οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρέων. Ἢ [6] Γάργαρον ἶσον πρηῶνι Μαλείης, ᾧ ἐκυκήθη κῦμα, πο-

Πρέσβειρα. Honorata. Veneranda.

Πρέσβεις. Legati. Philoſophi, qui cum Areobindo in Perſiam iverunt legati, fuerunt iſti: Damaſcius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius Phryx, Priſcianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Iſidorus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, Barbari hoſpitalitate valere juſſa. Fructum tamen ex ea peregrinatione non exiguum, nec contemnendum perceperunt; ſed unde eis deinceps jucundiſſime per omnem vitam & ex animi ſententia vivere licuit. Cum enim [eo tempore] Romani & Perſæ pacem ac fœdus inter ſeſe pepigiſſent, hæc etiam in pactis conditio continebatur, ut viri illi in ſedes ſuas reverſi ſecure in poſterum & arbitratu ſuo viverent, neque quicquam quam quod probarent ſentire, aut patriam opinionem mutare cogerentur.

Πρέσβις. Legatus. [Genitivus eſt,] πρέσβεως, cum acuto in antepenultima. Is autem non eſt a recto πρέσβευς. Qui enim hoc dicunt, errant. Dicitur vero & πρέσβεων & πρεσβευτῶν. Utrumque enim apud Oratores in uſu eſt. Et πρέσβεις quidem vulgari ſermone tritum eſt, & analogiæ Græcæ linguæ conveniens. Reperitur vero etiam πρεσβευτάς.

Πρεσβυγένεια. Antiquior vel prior ortus.

Πρεσβυγενής. Natu major.

Πρεσβυτάτην. Præ aliis honoratam.

Πρεσβυτερεῖον. Presbyterium.

Πρεσβύτερος. Senior. Honoratior. Potior. Antiquior. *Ille vero cum templi fabricationem otio ſuo potiorem duxiſſet.* † *Et aras evertit, ſuper quas exercitus juraverat, ſe res ipſius potiores eſſe ducturum* [*ſuis.*]

Πρεσβύτερος Κόδρου. Antiquior Codro. Proverbium hoc de rebus valde vetuſtis dicitur; ductumque eſt a Codro, qui Athenis regnavit. Et πρεσβύτερα dicuntur ea, quæ ſunt honoratiora, vel potiora. *Exercitus autem dicebat, ſe ſuas res* [*alienis*] *antepoſiturum eſſe.*

Πρευμενής. Lenis. Mitis. Placidus.

Πρηγορεῶνος. Gutturis. Ingluviei.

Πρήθω. Uro. Comburo.

Πρημαινούσας τε θυέλλας. *Et vehementer ſpirantes procellas.* Ariſtophanes *Nubibus*. Θύελλα enim eſt procella, ſive turbo venti: & πρημαινούσας, furentes, ſive vehementer ſpirantes. Πρῆσαι enim eſt flare, ſpirare. Homerus: *Et ventus medium inflavit velum.*

Πρηνᾶς. Prenas. Piſcis genus.

Πρηνές. Pronum. Et πρηνής, pronus.

Πρῆνες. Promontoria. Montium eminentiæ, vel cacumina. *Vel Gargaron par promontorio*

[1] Ὅτι οὗτοι ἦσαν οἱ φιλόσοφοι, οἱ ἐς Περσ.] Totus hic locus ſumptus eſt ex Agathiæ lib. II. pag. 69. 70. ut Pearſonius recte obſervaverat.

[2] Εὐλάλιος] Apud Agathiam loco laudato hodie legitur Εὐλάμιος. Sed vide nos ſupra ad v. Δαμάσκιος.

[3] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 145. (80. Ed. Baſ. P.)

[4] Ὅμηρος] Il. A. v. 481.

[5] Πρῆνες] Scribendum eſſe πρηῶνες, vel ex exemplo, quod ſubjungitur, patet.

[6] Ἢ Γάργαρον ἶσον κτ.] Et ſenſus fragmenti hujus mutilus eſt; & metrum turbatum; quod nemo in integrum reſtituat, niſi ipſum Epigramma, ex quo hæc decerpta ſunt, invenerit. Quare quærat diligens Lector.

λυψάμμους ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους.

Πρήξινος. ὄνομα κύριον. καὶ Πρήξωνος.

Πρῆσαι. χεῦσαι. Πρῆσε δέ, ἐφύσησε.

Πρήσουσα.[1] διαπερῶσα.

Πρηστήρ. ἀστραπή. κεραυνός.

Ὤλεσε[2] γὰρ πρηστήρ σε κεραύνιος· αἱ δ' ἐπὶ μάνδραν
Ὀψὲ βόες νιφετοῦ περχόμεναι κατέβαν.

Πρηστήρ. πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ. [3]ἢ νέφος περισχεθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος βιαιοτάτου. Πνεύματος μετὰ βροντῶν καὶ πρηστῆρος ἐξαναστάντος Λιβυκοῦ, καὶ ταραχὴν τοῦ κλύδωνος εἰργασμένου, κακωθῆναι τὰς ναῦς. καὶ αὖθις· Πολλὰ δὲ φυσήματα ἀπροσδόκητα ἐμπίπτει, πολλοὶ δὲ πρηστῆρες βιαιότατοι, καὶ μεγέθη κυμάτων.

Πρῆστις. εἶδος κήτους θαλασσίου. ἡ λεγομένη[4] μάλθη· ὃ καὶ δυσαγώνιστόν ἐστι.

Πριάμενος. ἀγοράσας. [5]Σοφοκλῆς·
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
Ὅστις κενοῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

Πριαμωθῆναι. ξυρηθῆναι. τὸ γὰρ τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστί.

Πρίαμος. ὄνομα κύριον.

Πρίαπος.[6] ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἐν [7]Ἐπιγράμματι·
Ἀγροιώτῃ τῷδε μονοστόρθυγι Πριήπῳ
Θῆκεν ὁ καρποφύλαξ δενδριακὴν θυσίαν.
Καὶ αὖθις·
Αἰγιαλίτα [8]Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
Δῶρα παρακλινέης, σοί, τάδ' ἀπ' ὠφελίης.

Πρίαπος.[9] τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου, τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγυπτίοις κεκλημένου, ἀνθρωποειδὲς ποιοῦσιν, ἐν τῇ δεξιᾷ σκῆπτρον κατέχον, [10]ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλασσαν· ἐν δὲ τῇ εὐωνύμῳ κρατοῦν τὸ αἰδοῖον αὐτοῦ ἐντεταμένον, διότι τὰ κεκρυμμένα ἐν τῇ γῇ σπέρματα φανερὰ καθίστησι. [11]τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως δηλοῖ. τὸν δὲ κύκλον, τοῦ δίσκου τὴν περιφέρειαν. ταυτὸν γὰρ τῷ ἡλίῳ δοξάζουσι.

Πρίαπος ἐκ [12]τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀφροδίτης συνειλήφθη. ἡ γὰρ Ἥρα ζηλοτυπήσασα, μαγγανείᾳ τινὶ ἥψατο τῆς κοιλίας τῆς Ἀφροδίτης, καὶ παρεσκεύασεν ἄμορφον καὶ αἰσχρὸν τεχθῆναι τὸ βρέφος, καὶ περισσόσαρ-

Maleæ, ubi fluctus æſtuans eum in littus arenoſum ejecit.

Πρήξινος. Prexinus. Nomen proprium. Et Πρήξωνος, [genitivus, a recto Πρήξων.]

Πρῆσαι. Uſſiſſe. Incendiſſe. At πρῆσε, flavit, ſpiravit.

Πρήσουσα. Trajiciens. Tranſiens.

Πρηστήρ. Preſter. Fulgur. Fulmen: [In Epigrammate:] *Perdidit enim te preſter fulmineus. Boves vero nive urgente ſero tandem in caulam redierunt.*

Πρηστήρ. Preſter. Id eſt, ignis, qui de cœlo deſcendit. Vel, nubes igni circumdata cum vento vehementiſſimo. *Orto autem vento Libyco cum tonitribus & preſtere, & mari turbato, naves læſas fuiſſe.* Et iterum: *Multi autem venti improviſi ingruunt, multique preſteres violentiſſimi, & fluctus maximi.*

Πρῆστις. Preſtis. Piſtrix. Genus ceti marini: quod etiam Malthe vocatur, & difficulter capi poteſt.

Πριάμενος. Emens. Sophocles: *Ne minimo quidem pretio hominem illum emerim, qui ex inani ſpe ingentem illico fiduciam animo concipit.*

Πριαμωθῆναι. Raſum eſſe. Priami enim larva raſa erat.

Πρίαμος. Priamus. Nomen proprium.

Πρίαπος. Priapus. Idem eſt, ac Bacchus. In Epigrammate: *Ruſticano huic & unum ſpiculum habenti Priapo cuſtos horti fructus hos arboreos conſecravit.* Et iterum: *Littoralis Priape, piſcatores tibi dona hæc dedicarunt ex præda juxta littus capta.*

Πρίαπος. Priapus. Simulacrum Priapi, qui apud Ægyptios vocatur Horus, humana forma fingunt, dextra ſceptrum tenens, eo quod terra marique appareat: ſiniſtra vero penem intentum; quod occultata in terra ſemina producat. Alæ celeritatem motus ſignificant: circulus vero, diſci rotunditatem. Eundem enim Priapum atque ſolem eſſe exiſtimant.

Πρίαπος ἐκ τοῦ Δ. Priapus ex Jove & Venere natus eſt. Juno enim Veneri ſuccenſens, vi quadam malefica ventrem ejus contrectavit, & ſic effecit, ut infans deformis & fœdus & præpinguis naſceretur. Hunc a ma-

1 Πρήσουσα] Potius, διαπρήσσουσα. Homer. Il. A. v. 483.
——Διαπρήσσουσα κέλευθα.
Scholiaſta: Διαπρήσσουσα. διαπερῶσα. διερχομένη. Huc Suidas reſpexit.

2 Ὤλεσε γὰρ πρηστήρ σε κερ] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXVI.

3 Ἢ νέφος περισχεθὲν πυρὶ μετὰ πν.] Laertius in *Zenone Citt.* ſegm. CLIV. Πρηστῆρα (φασὶν εἶναι) νέφος περισχεθὲν πυρὶ μετὰ πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς. Ad hunc locum Suidas reſpexit; ſed qui pro περισχεθὲν habet περισχεθέν. Aldobrandinus autem videtur legiſſe, περισχισθέν. Vertit enim: *Preſterem nubem eſſe undique diſciſſam.*

4 Μάλθη] MS. A. habet, μάλη.

5 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 29. ut Portus obſervaverat. Vide etiam ſupra v. Θερμόν, ubi idem fragmentum legitur.

6 Πρίαπος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ] Ex Athen. l. I. c. XXIII. p. 30.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XIV. ut Portus monuit.

8 Αἰγιαλῖτα Πρίηπε, σαγ.] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. X. ut itidem Portus obſervaverat.

9 Πρίαπος. τὸ ἄγαλμα τοῦ Πριάπου, τοῦ Ὥρου παρ' Αἰγ.] Hæc, & quæ ſequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Codinum *de Orig. CPolit.* pag. 15.

10 Ὡσανεὶ παρ' αὐτοῦ φανεῖσαν τὴν ξηρὰν καὶ τὴν θάλ.] Hæc aliter apud Codinum; quem vide, & Lambecium ad eum locum.

11 Τὰ δὲ πτερὰ τὴν ταχύτητα τῆς κιν.] Hæc rectius & plenius apud Codinum ſic leguntur: Ἔχει δὲ καὶ πτερά. κατὰ μέσον δὲ τῶν πτερῶν δισκοειδεῖς κύκλους. τὰ μὲν πτερά, διὰ τὴν ταχύτητα τῆς κινήσεως· τοὺς δὲ κύκλους, διὰ τὴν τοῦ δίσκου περιφέρειαν.

12 Ἐκ τοῦ Διός] Imo, ἐκ τοῦ Διονύσου. Vide Etymologum v. Ἄβαρνος.

κον. ἡ δὲ μήτηρ ἔῤῥιψεν αὐτὸ εἰς ὄρος. ποιμὴν δὲ αὐτὸ ἀνεθρέψατο. εἶχε δὲ τὸ αἰδοῖον ἐπάνω εἰς τὴν πυγήν. ἐκλήθη δὲ Πρίαπος κατὰ τὴν Ἰταλῶν γλῶσσαν· καὶ τιμᾶται παρὰ ποιμέσι. τὸ δὲ ἀφίδρυμα αὐτοῦ ἐστὶ παιδίον, μόριον ἔχον μέγα καὶ ἐντεταμένον.

tre in monte expoſitum paſtor educavit. Habebat autem penem arrectum. Hic Italorum lingua vocatus eſt Priapus, eumque paſtores colunt. Simulacrum ejus repræſentat puerum, qui magnum & intentum penem habet.

Πριβάτοι. Ῥωμαία ἡ λέξις.

Πριβάτοι. Privati. Romana vox.

Πρίγκιπες.[1] οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ἀκμαιοτάτους ταῖς ἡλικίαις. τοὺς γὰρ νεωτέρους καὶ πενιχροτέρους, Γροσφομάχους καλοῦσι. εἶτα τοὺς Πρίγκιπας. τοὺς δὲ πρεσβύτας, Τριαρίους. καὶ τοὺς Ἀστάτους καλοῦσι, οἵ εἰσι πρότεροι τῶν Πριγκίπων. καὶ αὗται μὲν αἱ ὀνομασίαι. ἡ δὲ ἐξόπλισις, τοὺς μὲν Τριαρίους εἶναι χ΄. τοὺς δὲ Πρίγκιπας[2] ασ΄. ἴσους δὲ τούτοις τοὺς Ἀστάτους. τοὺς[3] δὲ Γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων. Φορεῖν δὲ μάχαιραν καὶ γρόσφον.

Πρίγκιπες. Principes. Ita Romani vocant juvenes viribus & ætate florentes. Juniores enim & pauperiores *Velites* appellant. His proximi ſunt *Haſtati*: quos excipiunt *Principes*. Natu maximos vero *Triarios* appellant. Et hæ ſunt appellationes, [quibus diverſa militum genera, eorumque ætates Romani diſtinguunt.] Et Triarii quidem ſunt numero ſexcenti. Principes, mille ducenti; totidemque Haſtati. Cæteri ac natu minimi, Velites. Sin pluribus quam quatuor millibus conſtet legio, eadem proportione & cæterorum partitionem inſtituunt: niſi quod Triariorum numerus variat nunquam.

Πρίγκιψ. ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως παρὰ Ῥωμαίοις.

Πρίγκιψ. Princeps. Eſt vocabulum Latinum.

Πρίεται. σχίζεται.

Πρίεται. Secatur. Finditur.

Πριήνη. ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης, Πριηνεύς.

Πριήνη. Priene. Nomen urbis. Hujus civis dicitur, Πριηνεύς, Prienenſis.

Πρίημι. ἀγοράζω.

Πρίημι. Emo.

Πρίηπος. ὁ Πρίαπος. κατὰ τροπὴν τοῦ α εἰς η.

Πρίηπος. Pro communi Πρίαπος, verſo α in η. Priapus.

Πριμιγγιλίων.[4] τιμῶν. ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν. ἢ προνομίων.

Πριμιγγιλίων. Honorum. Vel, munerum regiorum. Vel, privilegiorum.

Πριμμικήριος.[5] ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης.

Πριμμικήριος. Primicerius. Cujuſlibet ordinis princeps.

Πριμολοκάριος. ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων, ὕστατος δὲ τῇ τιμῇ.

Πριμολοκάριος. Primolocarius. Qui in prima acie locatur, ſed honore poſtremus eſt.

Πριμοπιλάριος. ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις.

Πριμοπιλάριος. Primipilus. Apud Romanos ita vocatur, qui maximam inter milites dignitatem habet.

Πρὶν[6] ἢ πτίσαι τὰ ἄλφιτα. παροιμία. καὶ,

Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, σὺ τὴν ἅλμην κυκᾷς.

ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς προλαμβανόντων. καὶ, Πρὶν ἐσφάχθαι, δέρεις.

Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλφιτα. *Prius quam farinam pinſueris.* Proverbium. Et, *Priuſquam piſces ceperis, muriam miſces.* Dicitur de iis, qui tempus anticipant. Et, *Priuſquam* [*victima*] *jugulata ſit, eam excorias.*

Πρίνινοι[7] ἄνθρακες. στερεοί, καὶ σκληροί. ἰσχυρὸν γὰρ τὸ τῆς πρίνου ξύλον. Ἡσίοδος· Πρίνου δὲ γύην. καὶ πάλιν· Πρῖνος γὰρ βουσὶν ὀχυρώτατός ἐστι.

Πρίνινοι ἄνθρακες. Iligni carbones. Id eſt, ſolidi & duri. Lignum enim ilicis durum eſt. Heſiodus: *Dentale vero ilignum.* Et iterum: *Ilignum enim* [*jugum*] *boum firmiſſimum eſt.*

Πρῖνος. ξύλον πυκνότατον.[8] Ἀριστοφάνης·

Σὺ δ᾽ εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

καιομένη γὰρ ἡ πρῖνος ψόφον ποιεῖ.

Πρῖνος. Ilex. Lignum ſolidiſſimum. Ariſtophanes: *Tu vero illico, ut ilex ardens, clamitas.* Ilex enim ardens crepitat.

Πρὶν καὶ λύκος ὄϊν ποιμανεύσῃ. ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἢ οὕτω· Πρίν κεν ὄϊν λύκος ποιμαινεύσῃ.

Πρὶν καὶ λ. *Prius vel lupus ovem paſcat.* Dicitur de eo, quod fieri nequit.

Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεσθίεις. τουτέστι, πρὶν κληρωθῆναι. Πρὸ διανομῆς ἁρπάζεις. ἡ μεταφορὰ

Πρὶν λαχεῖν τὰ κ. *Communia devoras, priuſquam ſorte ea tibi obtigerint.* Vel, priuſquam ſortem jeceris. [Simile huic eſt aliud prover-

1 Πρίγκιπες. οὕτω καλοῦσι Ῥωμ.] Articulus hic mire confuſus eſt & turbatus, qui in integrum reſtitui debet ex Polybii lib. VI. cap. XIX. unde eum Suidas depromſit.

2 Ασ΄] Sic recte MSS. Pariſ. itemque Polybius loco laudato. At priores Editt. male, Θσ΄. i. e. 9200.

3 Τοὺς δὲ γροσφομάχους πλείους τῶν τετρακισχιλίων] Locum hunc peſſime mutilatum ex Polybio ſic ſupplebis: Τοὺς δὲ λοιποὺς καὶ νεωτάτους γροσφομάχους. ἐὰν δὲ πλείους τῶν τετρακισχιλίων ὦσι, κατὰ λόγον ποιοῦνται τὴν διαίρεσιν, πλὴν τῶν Τριαρίων. τούτους ἀεὶ τοὺς ἴσους. Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum.

4 Πριμιγγιλίων] Scribendum erat, πριβιλεγίων, i. e. privilegiorum.

5 Πριμμικήριος] Vide Duſtenium in Gloſſario Græco.

6 Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλ.] Alii, Πρὶν ὀπτῆσαι ἄλφιτα. Vide Parœmiographos.

7 Πρίνινοι ἄνθρακες. στεροί, ἢ σκλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 380. (288. Ed. Baſ. P.)

8 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 252. (164. *Ed. Baſ. P.*)

ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δείπνοις ἁρπαζόντων πρὸ διανομῆς.

Πελόνωτοι.[1] ὄφεις οὕτω λεγόμενοι.

Πρίου. ἐλευθέρωσον.

Πρίω. ἀγόρασον.

Πρίων. τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον. ἐν [2] Ἐπιγράμματι·

———— Ἰθύδρομόν τε

Πρίονα, μιλτείῳ βάμματι πειθόμενον.

Καὶ αὖθις·

[3] Καὶ πεζανὸν νώτῳ καμπτόμενον πρίονα.

Καὶ Βάβριος·

Κἀκεῖνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων.

ἀντὶ τοῦ, βρύχων. † Ὁ [4] πρίων ἀπῆν, οὐδ' ᾔδειν πρίω. Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ, Οὐδὲ ἐγίνωσκον τὸ πρίω ῥῆμα. οὐδὲ γὰρ ἐδεῖτο ἀγοράσαι, οἴκοι ἔχων. ταῦτα οὖν φησι· Τοῦ ἀγροῦ φέροντος, οὐδὲν ἔδει μοι τοῦ πρίασθαι.

Πριαθείς. ἐξαφθείς. δεσμευθείς.

[5] Ζωστῆρι πριαθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων,

Ἐκνάμπτετ' αἰὲν, ἔς τ' ἀπέψυξεν βίον.

Πρίσκιλλα. ὄνομα κύριον.

Πρίσκος,[6] Πανίτης, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντικὴν, καὶ [7] κατὰ Ἄτταλον, ἐν βιβλίοις ὀκτώ· Μελέτας τε ῥητορικὰς, καὶ ἐπιστολάς.

Πρίσκος, υἱὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου. καὶ ζήτει αὐτὸν πλατύτερον ἐν τῷ [8] Πρίσκος.

Πρίσκος[9] Ἐμεσηνός· ὅσπερ ἀλλότρια γράμματα [10] ὑπερφυῶς ἐξηπίστατο μιμεῖσθαι, τεχνίτης τε ἦν περὶ τὸ κακὸν τοῦτο δεξιὸς ἄγαν. ἐτύγχανε δὲ ἡ τῶν Ἐμεσηνῶν ἐκκλησία τινὸς ἐπιφανῶν κληρονόμος γεγενημένη χρόνοις τισὶ πολλοῖς ἔμπροσθεν. ἦν δέ τις ἀνὴρ, Πατρίκιος μὲν τὸ ἀξίωμα, Μαμμιανὸς δὲ ὄνομα, γένει λαμπρὸς, καὶ περιουσίᾳ χρημάτων. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ ὁ Πρίσκος, [11] διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας πάσας, εἴ τινας εὗρε πλούτῳ περιακμάζοντας, καὶ πρὸς ζημίαν μεγάλην χρημάτων διαρκῶς ἔχοντας, τούτων διερευνησάμενος εἰς τὸ ἀκριβὲς τοὺς προπάτορας, γράμμασιν αὐτῶν παλαιοῖς ἐντυχὼν, βιβλίδια πολλὰ ὡς παρ' ἐκείνων γεγραμμένα πεποίηται, ὁμολογούντων πολλὰ χρήματα τῷ Μαμμιανῷ ἀποδώσειν, ἅτε παραθήκης λόγῳ ταῦτα παρ' ἐκείνου [12] κεκομισμένοι. τό, τε ὡμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματίοις ξυνῄει οὐχ ἧσσον ἢ ἐς ἑκατὸν κεντηνάρια. καὶ ἀνδρός δέ τινος, ὅσπερ ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς πινακάδε χρόνου καθήμενος, ἡνίκα ὁ Μαμμιανὸς περιῆν, δόξαν τε πολ-

bium: *Ante diſtributionem rapis.* Tranſlatio ducta eſt ab illis, qui in cœnis cibos, antequam diſtribuantur, ad ſe rapiunt.

Πελόνωτοι. Sic appellantur ſerpentes quidam. Quaſi dicas, dorſum ſerratum habentes.

Πρίου. Libera. Redime.

Πρίω. Eme.

Πρίων. Serra. Fabrile inſtrumentum. In Epigrammate: *Rectaque currentem ſerram, & lineas minio ductas ſecando ſequentem.* Et Babrius: *Et ille dixit buccas inflans.* Vel, dentibus frendens. Et Ariſtophanes: *Nullus aderat emptor, neque norat verbum Eme.* Id eſt, Ei non opus erat quicquam emere, cum domi [omnia] haberet. Hoc igitur dicit: Cum ager res neceſſarias mihi ſuppeditaret, nulla re empta mihi opus erat.

Πριαθείς. Religatus. Vinctus. Conſtrictus. *Balteo alligatus currui raptabatur ſemper, donec animam efflaret.*

Πρίσκιλλα. Priſcilla. Nomen proprium.

Πρίσκος. Priſcus, Panites, Sophiſta, qui vixit temporibus Theodoſii junioris. Scripſit hiſtoriam Byzanticam, & Attalicam, libris VIII. Item, Declamationes Rhetoricas, & Epiſtolas.

Πρίσκος. Priſcus, Conſtantini Magni filius. Quære de eo fuſius in v. Κρίσκης.

Πρίσκος Ἐμεσηνός. Priſcus Emeſenus alienæ manus perquam ingenioſe mentiendæ peritus erat, ejuſque fraudis plane idoneus artifex. Emeſenorum autem Eccleſiam non paucis ante annis hæredem inſtituerat Mammianus, vir clariſſimus, dignitate Patricius, & genere divitiarumque copia illuſtris. Juſtiniano poſtea imperante, Priſcus omnium civium urbis ante dictæ facultates inveſtigans, ſi quos forte inveniſſet opibus florentes, & quibus ingens pecuniæ ſumma extorqueri poſſet; eorum majores diligenter obſervabat, literaſque quaſdam antiquas ab iis ſcriptas nactus, eorum nomine complures confecit libellos, quibus faterentur, ſe grandem pecuniam Mammiano debere, quippe quam depoſiti nomine ab eo accepiſſent. Summa autem pecuniæ debitæ in falſis illis libellis expreſſa decem millia pondo colligebat. Præterea, publici tabellionis, viri fide & virtute conſpicui, qui ſuperſtite Mammiano civibus tabulas conficiebat, ſuaque manu conſignabat, literas mira dexteritate imitatus, ſic eos libellos Emeſenorum Eccleſiæ procu-

1 Πελόνωτοι. ὄφεις οὕτω λεγ.] Philoſtratus lib. III. *de Vit. Apoll.* cap. 2. ubi de variis ſerpentum & draconum generibus agit: Οἱ δὲ ἐπὶ πυρσῶν καὶ ΠΡΙΟΝΩΤΟΙ γίνονται, οὗτοι δὲ γενειάζουσι, &c. Ad hunc locum Suidas forte reſpexit.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Lib. VI. cap. ult. ut Portus monuit.

3 Καὶ πεζανὸν νώτῳ καμπτ.] Et hic Pentameter legitur eodem libro & capite Anthol.

4 Ὁ πρίων ἀπῆν. οὐδ.] Ariſtophanes *Acharnenſ.* pag. 371. (262. Ed. Baſ. *P.*)

————Οὐδ' ᾔδη πρίω·

Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα, χὠ πρίων ἀπῆν. c.

Vide ibi Scholiaſtam.

5 Ζωστῆρι πριαθεὶς ἱππ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Ajace* p. 59. ut Portus monuit, Ibi autem pro ἐκνάμπτετ legitur ἐγνάπτετ.

6 Πρίσκος] De hoc vide Voſſium lib. IV. *de Hiſt. Gr.*

7 Κατὰ Ἄτταλον] Valeſius in fine notarum ad Excerpta ex Hiſtoria Priſci Rhetoris recte monuit, ſcribendum eſſe, τὰ καθ' Ἀττήλαν, i. e. *Hiſtoriam Attilæ.*

8 Πρίσκος] Imo, Κρίσκης. Vide Noſtrum ſupra h. v.

9 Πρίσκος Ἐμεσηνός] Totum hunc locum de Priſco Emeſeno excerpſit Suidas ex Procopii *Hiſtor. Arc.* cap. XXVIII.

10 Ὑπερφυῶς] Procopius rectius, εὐφυῶς.

11 Διαριθμησάμενος πόλεως τῆς εἰρημένης τὰς οὐσίας π.] Procopius ſic: Διερευνησάμενος πόλ. τ. εἰρ. τὰς οἰκίας πάσας.

12 Κεκομισμένοι] Procopius, κεκομισμέναι: quam lectionem conſtructio verborum requirit.

λην

λὴν ἐπί τε ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ ἔχων, ἅπαντα ἐπετέλει τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν ἐπισφραγίζων αὐτὸς οἰκείοις γράμμασιν, (ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι Ῥωμαῖοι) τὰ γράμματα δαιμονίως μιμησάμενος, τοῖς διοικουμένοις τὰ πράγματα τῆς τῶν Ἐμεσηνῶν [1] Ἐκκλησίας παρέδωκεν, ὁμολογηκόσι, μοῖραν αὐτῷ τινὰ κεῖσθαι τῶν ἐνθένδε ποριζησομένων χρημάτων. ἐπεὶ δὲ ὁ νόμος ἐμποδὼν ἵστατο, τὰς μὲν ἄλλας δίκας ἁπάσας ἐς τριακοντοῦτιν παραγραφὴν ἄγων, ὀλίγας δὲ ἄττας, καὶ τὰς ὑποθηκαρίας πάσας μʹ. ἐνιαυτῶν μήκει ἐκκρούων, ἐς Βυζάντιον ἀφικόμενοι, καὶ χρήματα τῷ βασιλεῖ Ἰουστινιανῷ προέμενοι, μελλήσει οὐδεμιᾷ ἔπειθον γράψαι νόμον, οὐ χρόνοις τὰς [1] Ἐκκλήτους τοῖς καθήκουσιν, ἀλλ' ἐνιαυτῶν ἑκατὸν πλήθει δικῶν τῶν αὐταῖς προσηκουσῶν ἀποκεκλεῖσθαι. † Κεφάλαιον Ἰουστινιανοῦ [2] ρέ. τῷ πλήθει κρατυνόμενον.

ratoribus tradit, qui ſe partem pecuniæ acquirendæ ipſi debere faterentur. Verum, cum lex obſtaret, quæ reliquas omnes actiones ad tricenariam præſcriptionem prolatat, & quas hypothecarias dicunt, nonnullaſque alias, quadragenaria excludit exceptione; Byzantium ire pergunt, dataque Imperatori Juſtiniano certa auri ſumma, ei perſuaſerunt, ut legem ſcriberet, quæ actiones Eccleſiis competentes non ſtati temporis, ſed centum annorum præſcriptione excluderet. † Capitulum Juſtiniani centum annorum numero confirmatum.

Πριστηροειδὴς αἰχμή. ἐκ τοῦ πρίζω.

Πριστηροειδὴς αἰχμή. Serrata cuſpis.

Πρό. ἀντὶ τοῦ ἀντί. Φιλήμων Παγκρατιαστῇ·

Δοῦλος πρὸ δούλου, δεσπότης πρὸ δεσπότου.

[3] Ὅμηρος·

Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος. ———

Πρό. Pro. Philemon *Pancratiaſte: Servus pro ſervo, Dominus pro Domino.* Homerus: *Certans pro Rege.*

Προάγω. αἰτιατικῇ.

Προάγω. Accuſativo jungitur. Produco.

Προαγωγία. [4]

Προαγωγία. Lenocinium.

Προαγωγός. διδάσκαλος κακῶν.

Προαγωγός. Leno. Nequitiæ doctor.

Προαγρυπνῶ. γενικῇ.

Προαγρυπνῶ. Genitivo jungitur. Pro aliquo vigilo.

Προαλάμενος. προπηδήσας. Καὶ προαλάμενος τοῦ πλήθους, μετεχώρησεν ὡς Ναρσῆν. ὁ δὲ ἐνηγκαλίσατο αὐτόν.

Προαλάμενος. Qui proſiluit. *Cum autem ex turba proſiluiſſet, ad Narſen tranſiit; qui eum brachiis ſuis amplexus eſt.*

Προαλέστατον. προπετέστατον.

Προαλέστατον. Valde temerarium. Temere in hoſtes ruentem.

Προαλίσαντας. προαθροίσαντας. [5] Ἰώσηπος· Τὸν ἐπὶ ταῖς μελλούσαις συμφοραῖς θυμὸν προαλίσαντας, ἐναφεῖναι τοῖς δράσουσιν αὐτάς.

Προαλίσαντας. Illos, qui ante collegerunt. Joſephus: *Eos iram ob futuras clades collectam in auctores ejus effundere.*

Προαναθρώσκειν. προπηδᾶν.

Προαναθρώσκειν. Ante alios proſilire.

Προαναλώθη.

Προαναλώθη. Prius abſumptus eſt.

Προαναρπάζω. γενικῇ.

Προαναρπάζω. Genitivo jungitur. Præripio.

Προανίσχοι. προανατείλαι.

Προανίσχοι. Prius exoriatur. Ante oriatur.

Προανατάξωμαι. [6] Δαβίδ· Ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν Ἱερουσαλὴμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

Προανατάξωμαι. David: *Niſi prius conſtituero Hieroſolyma, ut in principio lætitiæ meæ.*

Προανεκρούετο. [7] Ἄπονον ὁ θεόπτης Μωϋσῆς τῷ Ἰσραὴλ προανεκρούετο. ἀντὶ τοῦ, προκατήρχετο τῆς ᾠδῆς. προανεβάλλετο.

Προανεκρούετο. Cantus initium faciebat. Præcinebat. *Moſes, qui Deum vidit, Iſraeli præcinebat.*

Προαποθνήσκω. γενικῇ.

Προαποθνήσκω. Genitivo jungitur. Pro aliquo morior.

Προασπίζομαι. γενικῇ.

Προασπίζομαι. Genitivo jungitur. Defendo. Protego.

Προάστειον, προαστείου. [8] ὁ δὲ Σοφοκλῆς προάστιον, διὰ τοῦ ι.

——— ——— Εἰσορᾷτέ του

Τὸν ἄνδρ' ἐφ' ὑμῖν; οὗτος ἐκ προαστίου

Χωρεῖ γεγηθώς. ———

Προάστειον. Suburbium. [Per ει diphthongum.] Sophocles vero ſcribit προάστιον, per ι. *Videtiſne alicubi hominem ad vos accedentem? Hic ex ſuburbio lætus venit.*

1 Ἐκκλήτους] Scribe, Ἐκκλησίας, ut habet Procopius.

2 Ῥέ. τοῦ ἑκατὸν] Peſſime. Scribendum enim eſt ρʹ. ἐτῶν: ut recte monuit Pearſonius.

3 Ὅμηρος] Ubi? Haud enim locum iſtum apud Poetam reperio.

4 Προαγωγία] Forte ſcripſerat Suidas προαγωγεία, per diphthongum ει in ſyllaba penultima.

5 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* cap. XVIII. pag. 846. ſed ubi pro προαλίσαντας legitur προαθροίσαντας.

6 Δαβίδ] Pſalm. CXXXVI. 8.

7 Ἄπονον] Hæc vox mihi ſuſpecta eſt. Forte legendum eſt, ὕμνον.

8 Ὁ δὲ Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 141. ut Portus monuit.

Προ-

Προαύλιον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς αὐλῆς.

Προβάλλεσθαι. ἀντὶ τοῦ προτείνεσθαι. Θουκυδίδης· Τὰ δὲ Μηδικὰ, καὶ ὅσα αὐτοὶ ξύνιστε, καὶ δι' ὄχλου μᾶλλον ἔσται, ἀεὶ προβαλλομένοις. καὶ [1] ὁ Ῥήτωρ· Τὴν ἀεὶ λογίαν ὁρῶ προβαλλομένους. ὑπὲρ ταυτὸν τῷ προτεινομένους.

Προβάλιθος. ὄνομα κύριον.

Προβαλλομένους.[2] ἀντὶ τοῦ, ὑποτιθεμένους. οἷον περὶ τῆς πράξεως εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλλομένους. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. καὶ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου, Τὴν προαίρεσιν, φησὶ, τῆς πολιτείας προβεβλημένην, καὶ ἄπιστον εἰπεῖν. ἀντὶ τοῦ, ἐλαφρῶς ἔχουσαν. καὶ ἐν [3] τῷ κατὰ Μειδίου· Καὶ προὐβαλλόμην, φησὶ, τοῦτον ἀδικεῖν περὶ τὴν ἑορτήν. ἀντὶ τοῦ, προβολῇ ἐχρησάμην τῇ συνήθει καὶ νομιζομένῃ κατὰ τῶν περὶ τὴν ἑορτὴν ἀδικούντων. [4] ἐν δὲ τοῖς Φιλιππικοῖς φησι· Προβάλλεσθαι δὴ, καὶ βλέπειν ἐναντίον, οὔτε οἶδεν, οὔτε ἐθέλει. ἀντὶ τοῦ, προτεῖναι τὰς χεῖρας ὡς εἰς μάχην.

Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας. ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας τοῖς συκοφάνταις παραδιδόντων.

Πρόβασις. ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις. [5] Ὅμηρος·

Κειμήλιά τε, πρόβασίν τε.

καὶ παροιμία· Προβάτων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ ποιμὴν ἀπῇ. ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

Πρόβατα. πάντα τὰ τετράποδα.

Προβατεύς. ὁ τῶν προβάτων ποιμήν. καὶ προβατέων, χωρικῶν ἀνθρώπων.

Προβατίου[6] βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται, καὶ ζῇ. ἢ διὰ τὸ ἀδρανές.

Προβατοπώλης.[7] ὁ Καλλίας, καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ πολιτεία. ἢ [8] Λυσικλῆς, υἱὸς Ἀσπασίας. Στυππειοπώλης δὲ, ὁ Εὐκράτης, ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. Βυρσοπώλης δὲ, ὁ Κλέων. καὶ οὐκ ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰς βύρσας παρείληπται, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ τῆς πόλεως ἀποδίδοσθαι τὰ πράγματα.

Πρόβαινε. τοῦτο ὡς ἐπὶ ὄχλου τῶν πομπευόντων τινά.

Προβεβηκόσι. παλαιοτέροις. Προσήκειν τὸ φιλόθεον τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόρρω ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

Προβέβουλα.[9] προέκρινα.

Προβήμασιν. ἀντὶ τοῦ, πηδήμασι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἐμβάς.

Προαύλιον. Veſtibulum aulæ.

Προβάλλεσθαι. Prætendere. Vel, [paſſive,] prætendi, objici. Thucydides: *Medica vero, & ea, quorum ipſi conſcii eſtis, quæque [audire] moleſtum vobis erit, ſemper objicientibus.* Et Orator ait: *Semper eos ad rationes reddendas paratos eſſe video.*

Προβάλιθος. Provalithus. Nomen proprium.

Προβαλλομένους. Subjicientes. Suggerentes. Vel, ante ipſam actionem aliquid animo proponentes. Demoſthenes in oratione contra Cteſiphontem. Et in oratione adverſus Æſchinem inquit: *Studium Reip. obtentui ſumptum, & infidum.* Et in oratione adverſus Midiam: *Et feſti violati eum accuſavi.* Vel, accuſatione uſus ſum ſolita & recepta adverſus eos, qui feſtum violant. In *Philippicis* vero inquit: *Ad pugnam autem ſe componere, & [adverſarium] recta fronte intueri neque ſcit, neque vult.* Προβάλλεσθαι enim hic ſignificat, manus prætendere, more eorum, qui pugnaturi ſunt.

Προβαλόντες κυσὶν ἄρν. Canibus agnos objicientes. Dicitur in eos, qui homines modeſtos & quietos calumniatoribus objiciunt.

Πρόβασις. Pecora. Pecudum copia. Homerus: *Et cimelia, & pecora.* Et proverbium: *Ovium nullus eſt uſus, abſente paſtore.* Dicitur de rebus neceſſariis.

Πρόβατα. [Non ſolum oves, ſed etiam] quævis pecora.

Προβατεύς. Ovium, aliarumque pecudum paſtor. Et προβατέων, paſtorum, ſive hominum ruſticorum.

Προβατίου βίον ζῆν. Oviculæ vitam vivere. Dicitur in ſtolidos & ſtupidos. Oves enim vivunt, nihil prorſus agentes.

Προβατοπώλης. Ovium venditor. Sic dicebatur Callias, propter modum, quo in adminiſtranda Republ. utebatur. Vel Lyſicles, filius Aſpaſiæ. At ſtupparum venditor Eucrates indigitatur, qui etiam Στύππαξ vocabatur. Βυρσοπώλης vero, i. e. coriorum venditor, Cleon [a Comico dicitur,] non quod coria, ſed Remp. venderet.

Πρόβαινε. Procede. Progredere. Hoc dicitur ut de turba hominum aliquem cum pompa deducentium.

Προβεβηκόσι. Progreſſis. Provectis. *Amor Dei convenit iis, tam qui ætate provecti ſunt, quam qui in philoſophia multos progreſſus fecerunt.*

Προβέβουλα. Malui. Prætuli.

Προβήμασιν. Progreſſibus. Saltibus. Quære in voce Ἐμβάς.

1 Ὁ Ῥήτωρ] In orat. περὶ παραπρεσβ. initio: ſed ubi pro προβαλλομένους hodie minus recte legitur προσποιουμένους. Vox poſterior enim eſt prioris interpretatio, quæ loco genuinæ vocis in textum irrepſit.

2 Προβαλλομένους. ἀντὶ τοῦ ὑποτ.] Ex Harpocratione.

3 Ἐν τῷ κατὰ Μειδίου] Ipſo initio.

4 Ἐν δὲ τοῖς Φιλιππ.] *Philipp.* 1. ubi legitur, προβάλλεσθαι δὲ τὰς χεῖρας, ἢ βλέπειν, &c.

5 Ὅμηρος] Odyſſ. Β. v. 75.

6 Προβατίου βίον ζῆν. ἐπὶ τῶν μωρ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 91.

7 Προβατοπώλης. ὁ Καλλ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 295. (197. Ed. Baſ. *F.*)

8 Λυσικλῆς, υἱὸς Ἀσπασίας] Aliter Heſychius, qui Lyſiclem hunc Aſpaſiæ maritum fuiſſe aſſerit. Eum vide v. Προβατοπώλης.

9 Προβέβουλα] Homer. Il. Α. v. 113.

Προβιβάζεις.[1] παρακινεῖς. πείθεις. εὖ προβιβάζεις.

Προβιβάσαντες. προάξαντες.

Πρόβλημα. θεώρημα, συντεῖνον πρὸς θεωρίαν καὶ γνῶσιν. [2] Φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

Πρόβλημα. καὶ ὁ παροιμιακὸς λόγος.

Πρόβλημα. ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος τέσσαρά ἐστιν· Εἰ ἔστι; Τί ἐστιν; Ὁποῖον τί ἐστιν; καὶ, Διατί ἐστι; τὸ μὲν, ὅτι ἐστὶ τάδε τὰ Συμβεβηκότα, λαμβάνομεν ἐκ τῆς ἐνεργείας. καὶ τὸ, Τί ἐστι, ἐκ τοῦ ὁρισμοῦ αὐτῶν τεκμαιρόμεθα. ἐκ γὰρ ὁρισμοῦ, οὐχ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα [3] γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁποῖον, καὶ διατί. ὥστε διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ Συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν. διὰ δὲ τοῦ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ, τὰ λοιπὰ προβλήματα ἐκ τῶν Συμβεβηκότων.

Προβλῆτας. ἔξω προβεβλημένας ὑπὲρ ἀσφαλείας. οἱ δὲ, τὰς πρώτας προβεβλημένας· ὃ καὶ μᾶλλον. Πρόβλημα δὴ, καὶ ἡ ἀσφάλεια. Πρόβλημα δὲ οὐδὲν ἦν τῆς στρατοπεδείας. καὶ ἔτι πρόβλημα, ὃ προβάλλεταί τις, ὥσπερ ἐνδυόμενος αὐτό. καὶ τὸ προτεινόμενον εἰς ἀπορίαν.

Προβλῆτες. [4] Φιλοκτήτης φησίν·

Ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες, ὦ ξυνουσία
Θηρῶν ὀρείων, ὦ καταῤῥῶγες πέτραι·
Οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασε.

Προβολάς.[5] ἀντὶ τοῦ, ἀσφαλείας ἐκ πόλεων, ἢ τειχῶν, ἢ ἄλλων δυνάμεων, ἐπὶ σωτηρίᾳ καὶ κράτει γινομένων. οὕτω Δημοσθένης. παρὰ δὲ Αἰσχίνῃ ἡ [6] προβολὴ τὸ ὄνομα γέγονεν ἀπὸ τοῦ προβάλλεσθαί τινα ἀδικεῖν.

Προβολή. γραφὴ κατὰ τῶν συκοφαντούντων. Φέρε νῦν, ὁριζώμεθα τὴν προβολὴν αὐτοῦ αἱρέσεως, ἐφ' ᾗ τὸν παρόντα τοῦτον ἐποιήσατο βίον.

Προβόλιον.[7] εἶδός τι δόρατος, ᾧ χρῶνται οἱ κυνηγέται πρὸς τὴν τῶν συῶν θήραν.

Πρόβολον.[8] πρόμολον. πρόμαχον. καὶ πρόβολος ἐμός. ἤγουν, προβαλλόμενος. προστάτης. τεῖχος. ἀσφάλεια. [9] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

——— Πρόβολος ἐμὸς,
Σωτὴρ δόμοις. ———

Προβούλευμα.[10] τὸ ὑπὸ τῆς βουλῆς ψηφισθὲν, πρὶν

Προβιβάζεις. Promoves. Mones. Suades. Perſuades.

Προβιβάσαντες. Qui produxerunt. Qui promoverunt.

Πρόβλημα. Problema, ſive, Quæſtio, ad contemplationem & cognitionem faciens. *Loquar problemata ab initio.*

Πρόβλημα. Problema. Sic & dictum proverbiale dicitur.

Πρόβλημα. Problema. De omni re quatuor quæri ſolent: *An ſit? Quid ſit? Quale ſit? Cur ſit?* Et *eſſe* quidem hæc Accidentia, ex actione cognoſcimus. *Quid* autem ſint, ex definitione illorum conjicimus. Ex definitione enim non cognoſcimus *eſſe* Accidentia, ſed *Quid ſint*, & *Quale*, & *Cur*. Quare ex eo, quod ſint Accidentia, cognoſcimus τὸ *Quid ſint*, quod in definitione continetur. Per illud vero, *Quid ſint*, quod definitio docet, & reliqua problemata de Accidentibus cognoſcimus.

Προβλῆτας. Munitionis gratia objectas. Prominentes. Secundum alios vero, primas objectas: quod & magis [probabile.] Πρόβλημα vero etiam dicitur munimentum, vel propugnaculum. *Caſtra autem nullum munimentum habebant.* Et πρόβλημα, ſcutum, vel aliud quid, cujus objectu corpus tegitur. Item, quæſtio dubia.

Προβλῆτες. Scopuli, vel promontoria. Philoctetes [apud Sophoclem] inquit: *O portus! O promontoria! O feræ montanæ, inter quas vivere conſuevi! O præruptæ petræ! Quam indignis modis me tractavit filius ille [Achillis.]*

Προβολάς. Propugnacula, vel munimenta, veluti urbes, muri, aliave præſidia, quæ ſalutis & potentiæ gratia nobis comparamus. Sic Demoſthenes. Apud Æſchinem vero προβολὴ eſt nomen actionis, qua quis ob injuriam illatam in jus vocatur.

Προβολή. Actio, quæ contra ſycophantas vel calumniatores inſtituitur. *Age nunc, definiamus rationem ſtudii & propoſiti ejus, quod in præſente hac vita ſectatus eſt.*

Προβόλιον. Venabulum, ſive genus quoddam haſtæ, quo venatores in venatione aprorum utuntur.

Πρόβολον. Propugnatorem. Defenſorem. Et Πρόβολος, propugnator. Qui alterum tuetur. Sive, propugnaculum, munimentum. Ariſtophanes: *Defenſor meus, & domus meæ ſervator.*

Προβούλευμα. Quod a Senatu decretum eſt,

1 Προβιβάζεις. παρακιν.] Nullus ſcriptorum vere ἑλληνιζόντων vocem hanc eo ſenſu accepit: ſed reſpexit Suidas ad locum illum *Deuteron.* VI. 7. Καὶ προβιβάσεις αὐτὰ (præcedit, ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι) τοὺς υἱούς σου. Ibi enim τὸ προβιβάζειν ῥήματα ſignificat, verba vel præcepta alicui inculcare.

2 Φθέγξομαι προβλ.] Pſalm. LXXVII. 2.

3 Γινώσκομεν, ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὅτι.———τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν] Locum hunc peſſime antea mutilatum ex optimo MS. Pariſ. A. ſupplevi. In prioribus enim Editt. deſunt verba hæc: Ἀλλὰ τὸ τί ἐστι, καὶ ὁποῖον, καὶ διατί. ὥστε διὰ μὲν τοῦ ὅτι ἐστὶ τὰ συμβεβηκότα, τὸ τί ἐστι τοῦ ὁρισμοῦ γινώσκομεν. Cauſa omiſſionis hujus manifeſta eſt. Cum enim τὸ γινώσκομεν loco hoc bis occurrat, feſtinans librarius oculorum errore vocem poſteriorem pro priori accipiens, omnia verba intermedia prætermiſit: quæ ἀβλεψία pleraſque in veteres ſcriptores lacunas invexit.

4 Φιλοκτήτης φησίν] Apud Sophoclem *Philoctete*, pag. 416. ut Portus monuit.

5 Προβολάς. ἀντὶ τοῦ, ἀσφ.] Ex Harpocratione.

6 Ἡ προβολὴ τὸ ὄνομα γέγ.] Vide paulo ante v. Προβαλλόμενος.

7 Προβόλιον. εἶδός τι δ.] Ex Harpocratione.

8 Πρόμολον] Scribe, πρόμορον. Heſychius: Πρόμοιος, πρόμαχος. Vide etiam Noſtrum infra v. Πρόμος.

9 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 189. (116. Ed. Baſ. P.)

10 Προβούλευμα. τὸ ὑπὸ τῆς βουλ.] Ex Harpocratione.

εἰς τὸν δῆμον εἰσενεχθῆναι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.

antequam res ad Populum relata ſit. Demoſthenes in oratione adverſus Æſchinem.

Πρόβολος.[1] τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον.

Πρόβολος. Ciborum receptaculum. Sive, ingluvies avium.

Πρόβολος.[2] ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. Εὐνάπιος· Ὁ δὲ βασιλεὺς τούτους δεξάμενος, κτήματά τε αὐτοῖς καὶ χώραν ἀπένειμε, καὶ προβόλους τε ὑπελάμβανε γενναίους καὶ ἀδαμαντίνους ἔχειν πρὸς τὰς ἐκείνων τῶν Οὔννων ἐμβολάς.

Πρόβολος. Senatus princeps. Eunapius: *Rex autem eos recepit, iiſque pecudes & agros aſſignavit, exiſtimans, eos validiſſimi & adamantini munimenti loco ſibi fore adverſus Hunnorum irruptiones.*

Προβόλῳ.[3] προβεβλημένῃ εἰς θάλασσαν πέτρᾳ. καὶ πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν προκείμεναι πέτραι, καὶ οἷον ἀκταί τινες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Προβόλῳ. Scopulo, vel, rupe in mare procurrente. Et πρόβολοι, ſcopuli, vel rupes in mare prominentes. Vel, promontoria & littora. Demoſthenes in *Philippicis.*

Πρόβος. ὄνομα κύριον.

Πρόβος. Probus. Nomen proprium.

Πρόβουλοι. πρὸς[4] τοῖς οὖσι διῃρέθησαν ἄλλοι κʹ. εἰσηγησόμενοι τὰ δοκοῦντα τῇ πολιτείᾳ, μετὰ τὴν ἐν Σικελίᾳ συμφοράν.

Πρόβουλοι. Probuli. Decem illis Probulis, qui jam ante erant, additi ſunt xx. alii, qui populo auctores fierent eorum, quæ Reip. conducere viderentur.

Προβοσκίς. ἡ τοῦ ἐλέφαντος προνομαία.

Προβοσκίς. Proboſcis, ſive manus Elephantis.

Πρὸ βραχέος. πρὸ ὀλίγου.

Πρὸ βραχέος. Paulo ante.

Πρὸ γῆς. Ἐγὼ δὲ φεύγω γῆν πρὸ γῆς φοβούμενος τὸν ἄγριον δεσπότην, ᾧ μᾶλλον ἵππων, ἢ ἀνθρώπων μέλει. † [5]Ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν διαξαίνειν, ἀλλ' εἴασε γῆν πρὸ γῆς ἀφιέναι, ἵνα μή, φησίν, ὢν ἐνθάδε, τολμήσῃ παραπλήσια πάλιν.

Πρὸ γῆς. *Ego autem ex regione in regionem fugio, metuens ſævum Dominum, cui magis equi quam homines curæ ſunt. † Ille autem non ſivit eum verberibus lacerari, ſed ſolum vertere juſſit, Ne, inquiens, hic manens, ſimilia iterum facere audeat.*

Προγράμματα. Οἷς καὶ δῶρα συνέθηκε, καὶ προγράμματα, δι' ὧν παρεκάλει ἑτοιμάζειν τὰς δυνάμεις.

Προγράμματα. Programmata, ſive tabulæ publice propoſitæ. *Quibus & dona ſe daturum promiſit, tabellaſque publice propoſuit, per quas eos hortabatur, ut copias pararent.*

Προγραφαί. Αἱ προγραφαὶ ἐκεῖναι αἱ κεκηρυγμέναι λέγονται βουλήσει Ἀντωνίου γενέσθαι. καὶ Αἰλιανὸς λέγει· Ἐπανελθόντες οὖν προγραφὰς καὶ τῆς ἐκ βουλῆς, καὶ τῶν εἰς τὴν ἱππάδα τελούντων, εἰργάσαντο, τούτους ἀποκτιννύντες. ἀντὶ τοῦ, κατηγορίας.

Προγραφαί. Proſcriptiones. *Proſcriptiones juſſu Antonii per præconem promulgatæ fuiſſe dicuntur.* Et Ælianus inquit: *Reverſi igitur & Senatorii & Equeſtris ordinis viros proſcriptos interfecerunt.*

Προδείκταις.[6] Ἔχαιρε γὰρ μίμοις, καὶ προδείκταις, καὶ καθόλου πᾶσι τοῖς θαυματοποιοῖς.

Προδείκταις. Hiſtrionibus. *Delectabatur enim mimis, & hiſtrionibus, & præſtigiatoribus denique cunctis.*

Προδήλως.[7] Φρονίμως. ἀνδρείως. Σοφοκλῆς·[8] Καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον.

Προδήλως. [Manifeſte.] Prudenter. Fortiter. Sophocles: *Pulchrum eſt mihi pro eo moleſtias pati & palam mortem oppetere.*

Προδικασία. οἱ τὰς ἐπὶ φόνῳ δίκας ἐγκαλούμενοι, ἐν Πρυτανείῳ πρὸ τῆς δίκης διατελοῦσιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας· ἐν οἷς ἐξ ἑκατέρου μέρους λόγοι προάγονται. καὶ τοῦτο ἔλεγον προδικασίαν.

Προδικασία. Qui cædis accuſabantur, in Prytaneo per tres menſes ante judicium permanebant; eoque tempore ab utraque parte rationes in medium proferebantur: quod προδικασίαν vocabant.

Πρόδικος,[9] Κεῖος, ὁ ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ἰουλίδος, φιλόσοφος φυσικός, καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου, καὶ Γοργίου, μαθητὴς Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου. ἐν Ἀθήναις κώνειον πιὼν ἀπέθανεν, ὡς διαφθείρων τοὺς νέους.

Πρόδικος. Prodicus, Cejus, ex inſula Ceo, & urbe Julide oriundus, Philoſophus Phyſicus, & Sophiſta, æqualis Democriti Abderitæ & Gorgiæ, diſcipulus Protagoræ Abderitæ. Athenis hauſta cicuta mortuus eſt, objecto ei crimine, quod juvenes corrumperet.

1 Πρόβολος] Imo, πρόλοβος. Vide infra h. v.
2 Ἔξαρχος τοῦ βουλευτ.] Hæc interpretatio non convenit voci πρόβολος, ſed πρόβουλος.
3 Προβόλῳ. προβεβλημένῃ εἰς θάλ.] Homerus *Odyſſ.* M. v. 251.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεύς, &c.
Scholiaſta: Προβόλῳ. προβεβλημένῃ πέτρᾳ, ἢ τόπῳ ἐξέχοντι. Huc Suidas reſpexit.
4 Πρὸς τοῖς οὖσι διῃρέθησαν] Locus eſt corruptus, quem Valeſius ad Harpocrationem v. Συγγραφεῖς ſic ſcribendum eſſe recte monuit, πρὸς τοῖς οὖσι προῃρέθησαν, &c. Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum. Vide ipſum Valeſium, qui plura hac de re notavit.
5 Ὁ δὲ οὐκ ἀφῆκεν αὐτὸν] Confer Noſtrum ſupra v. Διαξαίνειν.

6 Ἔχαιρε γὰρ μίμοις, καὶ πρ.] Hæc ſunt verba Diodori de Antiocho Syriæ Rege, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 285. Vide ad eum locum Valeſium, qui de voce προδείκτης plura notavit.
7 Φρονίμως. ἀνδρείως] Eſt interpretatio inepta, quam nihil juvat locus Sophoclis, qui ſubjungitur. Quo minus enim in eo τὸ προδήλως ſignificatione vulgari & communi accipi poſſit pro *palam*, vel *manifeſte*, nihil obſtare video.
8 Καλόν μοι τοῦδ' ὑπερ.] Et metrum fragmenti hujus turbatum eſt, & ſenſus mutilus: in quo illuſtrando fruſtra quis elaboret, niſi integrum locum Sophoclis repererit.
9 Πρόδικος] De eo vide Philoſtratum, lib. 1. *de vit. Sophiſt.*

Πρόδι-

Πρόδικον. δικαστὴν ἐπὶ φίλων, καὶ διαιτητήν. Ἀριστοφάνης Κενταύρῳ·

[1] Ἐγὼ γὰρ, εἴ τις ἠδίκηκε, θέλω δίκην δοῦναι
πρόδικον ἕνα τῶν φίλων τῶν σῶν. Καὶ παροιμία· Προδίκου σοφώτερος. [2] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῶν νῦν μετεωροσοφιστῶν,
Πλὴν ἢ Προδίκῳ· τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης οὕνεκα· σοὶ δέ.

[3] Σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δὲ οὗτος τὴν πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δὲ καὶ Πλάτων αὐτοῦ ἐν Πρωταγόρᾳ, καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς· Οὕτω[4] τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν, ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις. Διαβάλλει δὲ αὐτὸν καὶ ἐν Ὄρνισι·

[5] Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλάειν εἴπητε τὸ λοιπόν.

Διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους, τοῦ ἐπικαλουμένου Κοθόρνου, ὃς ἦν τῶν λ'. τυραννίδος μετέσχε. Κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ'. συνέσπευδε, καὶ τῷ πλήθει. Φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου, ἐπιγραφόμενον Ὧραι,[6] ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα, καὶ καλέσας ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤθη αὐτῶν· καὶ προσκλῖναι τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τοὺς ἐκείνης ἱδρῶτας προκρῖναι τῶν προσκαίρων τῆς κακίας ἡδονῶν.

Πρόδικον. Amicorum judicem & arbitrum. Vel, judicem ex amicis ſumptum. Ariſtophanes *Centauro: Si quis injuriam fecerit, ejus cauſam ab arbitro, qui unus ſit amicorum tuorum, diſceptari volo.* Et proverbium: *Prodico ſapientior.* Ariſtophanes *Nubibus: Haud enim alterum quemquam audiemus temporis noſtri Meteoroſophiſtarum, præter Prodicum: hunc quidem, propter ſapientiam & rationem; te vero,* &c. Prodicus hic erat Sophiſta, genere Cejus, qui floruit tempore Socratis, & primus L. drachmis declamitavit. Ejus meminit Plato in *Protagora*, & Xenophon in *Apomnemoneumatis*; uti & Ariſtophanes *Tageniſtis: Virum iſtum aut liber corrupit, aut Prodicus, aut nugatorum quiſpiam.* Eundem etiam in *Avibus* perſtringit, [his verbis:] *Prodicum meo nomine flere jubeatis in poſterum.* Hic etiam fuit magiſter Theramenis, unius ex xxx. Tyrannis, qui Cothurnus cognominatus fuit, quod nunc xxx. Tyrannorum, nunc populi partibus ſe adjungeret. Exſtat & liber Prodici, *Horæ* inſcriptus, in quo Herculem cum Virtute & Vitio colloquentem facit, dicitque, Herculem, cum utraque ad ſuos mores eum invitaret, Virtuti ſe adjunxiſſe, ejuſque ſudores antepoſuiſſe voluptatibus Vitii ad breve tantum tempus durantibus.

Πρόδομος. ὁ [7] νάρθηξ. ἐτύγχανε γὰρ ἐν τῷ προδόμῳ τοῦ ἱεροῦ.

Πρόδομος. Veſtibulum domus. Vel porticus, quæ erat in veſtibulo Eccleſiæ. Narthex.

Προδόμῳ. τῇ πρὸ τοῦ οἴκου [8] παστάδι.

Προδόμῳ. Porticu, quæ eſt in veſtibulo domus.

Προδότας. [9] Πολύβιος· Δυσθεώρητόν τι ὁ τόπος ἔχει καὶ δυσπαράγραφον. τίνα γὰρ ὡς ἀληθῶς χρὴ προδότην νομίζειν, οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε τοὺς ἐξ ἀκεραίου συμπειθομένους τῶν ἀνδρῶν πρός τινας βασιλεῖς ἢ δυνάστας κοινωνεῖν πραγμάτων, εὐθέως προδότας νομιστέον· οὔτε τοὺς κατὰ περίστασιν μετατιθέντας τὰς αὐτῶν πατρίδας ἀπό τινων ὑποκειμένων πρὸς ἑτέρας φιλίας καὶ συμμαχίας. οὐδὲ τούτους, πολλοῦ γε δεῖ· ἐπεί τοι γε πολλάκις οἱ τοιοῦτοι τῶν μεγίστων ἀγαθῶν γεγόνασιν αἴτιοι ταῖς πατρίσιν. ἀλλ' ὅσοι τῶν ἀνδρῶν κατὰ τὰς δυσχερεῖς περιστάσεις, ἢ τῆς ἰδίας ἀσφαλείας καὶ λυσιτελείας χάριν, ἢ τῆς πρὸς τοὺς ἀντιπολιτευομένους διαφορᾶς, ἐγχειρίζουσι τοῖς ἐχθροῖς τὰς πόλεις· ἢ ὅσοι φρουρὰς εἰσδεχόμενοι, καὶ συγχρώμενοι ταῖς ἔξωθεν ἐπικουρίαις πρὸς τὰς ἰδίας ὁρμὰς καὶ προθέσεις, ὑποβάλλουσι τὰς πατρίδας ὑπὸ τὴν τῶν πλειόνων δυνατῶν ἐξουσίαν. τοὺς τοιούτους

Προδότας. Proditores. Polybius: *Locus hic judicatu & explicatu difficilis eſt. Qui enim revera proditor ſit exiſtimandus, definire haud facile eſt. Etenim conſtat, neque eos, qui rebus integris ſocietatis cum Regibus aut principibus ineundæ auctores ſunt; neque eos, qui ob temporum neceſſitatem cives ſuos ab amicitia ac ſocietate jam conſtituta ad nova fœdera cum aliis ferienda traducunt, proditores habendos eſſe. Multum certe abeſt. Hujuſmodi enim homines ſæpe maximorum bonorum civibus ſuis auctores fuere. At vero quotquot difficillimis Reip. temporibus, ſive incolumitatis & utilitatis propriæ cauſa, ſive ob diſſenſionem cum illis, qui contrarias in Republ. partes tuentur, patriam hoſtibus tradunt: vel quotquot admiſſo in urbem præſidio, externiſque auxiliis ad conſilia ſua & conatus ad exitum perducendos abuſi, patriam potentiorum imperio ſubjiciunt: hujuſmodi omnes prodito-*

1 Ἐγὼ γὰρ, εἴ τις ἠδ.] Fragmentum hoc Ariſtophanis ſic diſtinguo & lego:

Ἐγὼ γὰρ, εἴ τις ἠδίκηκε, θέλω δίκην
Δικάσαι πρόδικον ἕνα τῶν φίλων τῶν σῶν———

Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum.

2 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 147. (81. Ed. Baſ. P.)

3 Σοφιστὴς δὲ ἦν ὁ Πρόδ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

4 Οὕτω τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλ.] Fragmentum hoc Ariſtophanis ſic ſcribendum & numeris ſuis reſtituendum eſſe puto:

Τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθορεν,
Ἢ Πρόδικος, ἢ τῶν ἀδολέσχων εἷς γέ τις.

5 Προδίκῳ παρ' ἐμοῦ κλ.] Ariſtoph. *Avibus*, pag. 573. (395. Ed. Baſ. P.)

6 Ἐν ᾧ πεποίηκε τὸν Ἡρ.] Elegantem locum, huc ſpectantem, vide apud Philoſtratum lib. vi. *de Vit. Apoll.* cap. v.

7 Νάρθηξ] Vide Dufreſnium in Gloſſario Græco v. Νάρθηξ.

8 Παστάδι] Sic etiam habet Photius in Lexico MS. At Heſychius, προστάδι. Etymologus vero utramque lectionem receptam fuiſſe docet.

9 Πολύβιος] In Excerptis a Valeſio editis, pag. 89. 90. & 94.

ὑπὸ τὸ τῆς προδοσίας ὄνομα μετρίως ἄν τις ὑποπάττοι πάντας, οἷς λυσιτελὲς μὲν ἀληθῶς ἢ καλὸν οὐδὲν οὐδέποτε συνεξηκολούθησεν, [1] οὐδὲ ἐναντία πᾶσιν ὁμολογουμένως.

Προδότης. τὸ θηλυκὸν δὲ διὰ τοῦ ι.

Ὦ [2] προδότι, καὶ παράγωγε, καὶ μάχλινα σύ.

Προδοσίκομπος. ὁ ὑποσχετικός. ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενὶ τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς.

Πρόδρομος. ὁ προτρέχων.

Πρὸ δουλείας. Ὁ δὲ κατακρημνίσας ἑαυτὸν, θάνατον πρὸ δουλείας ὑπομείνας.

Προαιρέσιος, [3] Παγκρατίου, Καππαδόκης, ἀπὸ Καισαρείας, σοφιστής, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρὰ Οὐλπιανῷ. γέγονε δὲ μικρὸν πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. Μελέτας ῥητορικάς. † Οὗτος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ ἤκμαζε, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ· καὶ ὅπως λυποίη τοῦτον Ἰουλιανὸς, τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζε.

Προαίρεσις. [4] Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει· Δεῖξαι θέλοντες, ὅτι μή ἐστιν ἐν ἀλόγῳ προαίρεσις, ληψόμεθα τὸν λόγον τῆς προαιρέσεως. ἔστι δὲ οὗτος προ ἑτέρου αἵρεσις. ἀλλὰ μὴν τὸ ἄλλο πρὸ ἄλλου αἱρεῖσθαι ἐν τούτοις ἐστὶν, ἐν οἷς καὶ τὸ βουλεύεσθαι. τὸ γὰρ ἄλλο ἄλλου προκρῖναι μετὰ λόγου γίνεται. οὐδὲν δὲ τῶν ἀλόγων βουλεύεται. ὥστε οὐδὲ προαιρεῖται.

Προαίρεσίς ἐστιν ὄρεξις βουλευτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. ἢ, βούλευσις ὀρεκτικὴ τῶν ἐφ' ἡμῖν. τοῦ γὰρ προκριθέντος ἐκ τῆς βουλεύσεως ἐφιέμενος προαιρεῖται. βουλὴ δὲ ἐστὶν ὄρεξις ζητητικὴ περὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν πρακτῶν γινομένη. βουλεύεται γάρ τις, εἰ ὤφειλε μετελθεῖν τὸ πρᾶγμα, ἢ οὔ. εἶτα κρίνει τὸ κρεῖττον, καὶ γίνεται κρίσις. εἶτα διατίθεται, καὶ ἀγαπᾷ τὸ ἐκ τῆς βουλῆς κριθὲν, καὶ λέγεται γνώμη. ἐὰν δὲ κρίνῃ, καὶ μὴ διατεθῇ πρὸς τὸ κριθὲν, ἢ ἀγαπήσῃ αὐτὸ, οὐ λέγεται γνώμη. εἶτα μετὰ τὴν διάθεσιν γίνεται προαίρεσις, ἤγουν ἐπιλογή. προαίρεσις γάρ ἐστι, δύο προκειμένων, τὸ ἐκλέγεσθαι καὶ αἱρεῖσθαι τοῦτο πρὸ τοῦ ἑτέρου. καὶ τοῦτο φανερὸν, ὅτι βουλή ἐστι μετ' ἐπικρίσεως ἡ προαίρεσις, καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς ἐτυμολογίας. προαιρετὸν γάρ ἐστι τὸ ἕτερον πρὸ τοῦ ἑτέρου αἱρετόν. οὐδεὶς δὲ προκρίνει τι, μὴ βουλευσάμενος· οὐδὲ προαιρεῖται, μὴ προκρίνας.

Προεγχεῖσθαι. ἐπικεῖσθαι.

Πρόερμα. [5] στήριγμα.

rum nomine merito cenſeantur: quibus nullus unquam fructus, nullum operæ pretium, ſed prorſus alia omnia contigerunt, ut inter omnes conſtat.

Προδότης. Proditor. At fœmininum ſcribitur per ι, προδότις, proditrix. *O proditrix, & deceptrix, & in venerem proclivis.*

Προδοσίκομπος. Qui facile pollicetur. Qui promiſſorum ſuorum nullam rationem habet, ſed ea negligit.

Πρόδρομος. Præcurſor.

Πρὸ δουλείας. *Ille vero ſe præcipitem dedit, mortem ſervituti anteponens.*

Προαιρέσιος. Proæreſius, Pancratii F. Cæſarea Cappadociæ oriundus, Sophiſta, qui Antiochiæ apud Ulpianum diſciplinis operam dedit. Athenis docuit paulo ante Libanium, & maximis honoribus a Conſtantino ornatus eſt. Scripſit declamationes rhetoricas. † Hic Juliani tempore floruit, æqualis Libanii Sophiſtæ; cui ut Julianus ægre faceret, Libanium vehementer coluit.

Προαίρεσις. Optio. Electio. Ariſtoteles in *Locis* dicit: *Si velimus demonſtrare, non eſſe in bruto* προαίρεσιν, *ſumamus definitionem* τῆς προαιρέσεως. *Ea autem eſt, Electio rei alicujus præ altera. Facultas autem rem unam præ altera eligendi in iis tantum eſt, in quibus eſt & facultas deliberandi, ſive conſilium. Rem enim unam alteri præferre, cum ratione & conſilio fit. Atqui bruta conſilio & ratione carent. Ergo & facultate eligendi, quam* προαίρεσιν *Græci vocant.*

Προαίρεσις. Optio. Delectus. Προαίρεσις eſt appetitio deliberativa, vel deliberatio appetitiva rerum in noſtra poteſtate ſitarum. Qui enim per deliberationem appetit rem aliquam, quam alteri prætulit, is dicitur προαιρεῖσθαι. Conſilium vero eſt appetitio inquiſitiva, quæ ſuſcipitur de rebus illis, quæ poſſunt a nobis agi. Deliberat enim aliquis, utrum debeat aggredi rem aliquam, an non. Deinde judicat, utra ſit melior, & ita fit de utraque judicium. Deinde afficitur, & amat id, quod eſt conſilio judicatum, & hoc vocatur ſententia. Si vero judicarit, nec afficiatur re judicata, nec amarit ipſam, non dicitur ſententia. Poſtremo, poſt affectionem fit proæreſis, id eſt, delectus. Proæreſis enim, ſive delectus, eſt, duobus propoſitis unum præ altero eligere. Hoc autem vel ex ipſa vocis etymologia perſpicuum eſt, προαίρεσιν nimirum eſſe conſilium de re quapiam eligenda. Προαιρετὸν enim dicitur id, quod præ altero eligitur. Nemo autem ſine præcedente deliberatione rem alteram alteri præponit; nec elegit, niſi eam potiorem judicaverit. *Port.*

Προεγχεῖσθαι. Incumbere.

Πρόερμα. Firmamentum. Stabilimentum.

[1] Οὐδὲ ἐναντία] Scribe, τὰ δὲ ἐναντία: ut recte legitur in Excerptis Conſtantini, loco laudato.

[2] Ὦ προδότι, καὶ παρ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Μάχλινα.

[3] Προαιρέσιος] Hujus vitam prolixe deſcribit Eunapius: quem vide.

[4] Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τόποις λέγει] Imo, Ἀλέξανδρος ὁ Ἀφροδισιεὺς εἰς τὰ Τοπικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους. Quæ enim ſequuntur, non ſunt verba Ariſtotelis, ſed Alexandri Aphrodiſienſis in lib. II. *Topic.* pag. 94. ut Pearſonius recte obſervaverat.

[5] Πρόερμα. στήριγμα] Locum hunc Suidæ citat Euſtathius ad Odyſſ. E. pag. 1528. 27. ubi ſic ait: Ἔστι δὲ πρόερμα, ὡς δηλοῖ Σουΐδας, στήριγμα. ὅπερ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἔχω, τὸ ἔχμα, τὸ πρόερμα.

Προεδρία. διὰ τοῦ ι. Ἄλλοις περισπούδαστον ἡ προεδρία. Προσεδρεία δὲ, διὰ διφθόγγου. ἀπὸ τοῦ προσεδρεύω.

Προεδρεία. Prima ſedes. Primæ ſedis honor. Per ι ſcribitur. *Multi primæ ſedis honorem plurimi faciunt.* Προσεδρεία vero, a προσεδρεύω, per diphthongum ſcribitur.

Προεδρία.[1] τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τῆς τιμῆς ταύτης τυχοῦσι, καὶ ἐν βουλευτηρίῳ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν παντὶ ἄλλῳ συλλόγῳ, τοὺς προλαμβάνοντας μεταθέσθαι, ἢ ἐξεγείραντας αὐτοὺς εἰς τὸν ἐκείνων καθίσαι τόπον. πεποίηται δὲ τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τὴν πρώτην αὐτοὺς ἕδραν ἔχειν. [2]Ἀριστοφάνης· Νῦν δ' ἂν μὴ προεδρείαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία ἀποφέρωσι. ἀντὶ τοῦ, λάβωσι. Σιτία δὲ, ἀντὶ τοῦ τὴν ἐν Πρυτανείῳ σίτησιν.

Προεδρεία. Primæ ſedis honor. Licebat autem illis, qui honore illo gaudebant, & in curia, & in concione, & in quovis alio conventu, eos, qui primam ſedem occupaverant, excitare, & in illorum loco ſedere. Nomen autem hoc deductum eſt ab ἕδρα, ſedes: quod nempe primam ſedem tenerent. Ariſtophanes: *Nunc niſi prima eis ſedes detur, & victus.* Σιτία hic ſignificat victum, [qui] in Prytaneo [bene de Rep. meritis] dari ſolebat.

Πρόεδρος. ὁ τῆς πολιτείας ἀρχηγὸς καὶ ἡγεμών.

Πρόεδρος. Proedrus. Sive, qui principem in Republ. locum tenet.

Πρόεδροι[3] ἐκληροῦντο τῶν Πρυτανέων καθ' ἑκάστην πρυτανείαν, εἷς ἐξ ἑκάστης Φυλῆς, πλὴν τῆς πρυτανευούσης· οἵτινες τὰ περὶ τὴν ἐκκλησίαν διῴκουν. ἐκαλοῦντο δὲ Πρόεδροι, ἐπειδήπερ προήδρευον τῶν ἄλλων ἁπάντων. ὅτι δὲ ὁ καλούμενος Ἐπιστάτης κληροῖ αὐτοὺς, εἴρηκεν Ἀριστοτέλης ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ.

Πρόεδροι. Proedri. Hi, quoties novi Prytanes prioribus ſuccedebant, ſorte legebantur, ex qualibet Tribu unus; (excepta ea, quæ Prytaniam gerebat) qui curabant ea, quæ ad comitia populi pertinebant. Appellabantur autem Πρόεδροι, quod primam præ reliquis ſedem tenerent. Eum autem, qui vocabatur Epiſtates, Proedros ſorte legiſſe, Ariſtoteles in *Athenienſium Rep.* dixit.

Προέηκε. προέπεμψε.

Προέηκε. Præmiſit.

Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσαρος, καὶ ἱκέτευον. Προεκυλινδοῦντο δὲ, κρεῖττον. ἀντὶ τοῦ, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν ἐκυλίοντο. καὶ, προεκυλινδεῖτο.

Προεκαλινδοῦντο τοῦ Καίσ. *Ante Cæſarem provolvebantur, ſupplicíter eum orantes.* Præſtat vero dicere προεκυλινδοῦντο: [quod idem ſignificat;] i. e. ante pedes provolvebantur, vel, pedibus advolvebantur.

Προέμβολα. τὰ πρὸς τῇ πρώρᾳ τῆς νηός. [4]Ὥσπερ [5]ἀκροστόλια καὶ προέμβολα ἐκμεμιμησάμενοι.

Προέμβολα. Roſtra navis. *Tanquam acroſtolia & roſtra imitati.*

Προέμενον. πέμπειν.

Προέμενον. Mittere. Præmittere.

Προέμενος. ἐκδιδούς. προδούς. περιφρονήσας. παραφείς. [6]Ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρῆτο τοῖς βουλεύμασι, τὰ οἰκεῖα προέμενος. περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολλῶν ἀρετῶν οὕτως [7]ἐσπουδάκει, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόραν εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

Προέμενος. Qui dedidit. Qui prodidit. Qui neglexit. Qui dimiſit. *Ille vero conſiliis amicorum utebatur, ſuis neglectis. Nulli enim virtuti, quæ multæ ſunt, æque ſtudebat, atque matri earum, ut cum Pythagora loquamur, ipſi amicitiæ.*

Προεμπίπτειν. Τὸν βασιλέα πάντων θεραπευόντων, αὐτὸς ἡσύχαζε, μὴ βουλόμενος προεμπίπτειν εἰς γνῶσιν.

Προεμπίπτειν. Incidere. *Omnibus Regem colentibus, ipſe quieſcebat, in notitiam ejus venire nolens.*

Προέντες. προδόντες.

Προέντες. Qui prodiderunt.

Προεξειρεσία. τοῦ πλοίου τόπος, ἐν ᾧ ἐρέττουσι. [8]Κωπητῆρας δὲ ἐφ' ἑκατέραις ταῖς πλευραῖς, καὶ οἷον προεξειρεσίας τινὰς ἐμηχανήσαντο.

Προεξειρεσία. Navis locus, in quo remiges remigant. *Utrinque autem remorum ſcalmos & proexireſias, a Græcis ita dictas, fabricarunt.*

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο. προθυμότερον ἐτίθει. Καὶ ἅμα φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ τε καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν περὶ ἔργου ἐτίθετο. καὶ αὖθις· Τὴν Σποράκου χώραν κατασχεῖν τοῖς ὅπλοις πρὸ ἔργου εἶναι ἔλεγε.

Πρὸ ἔργου ἐτίθετο. Studioſe dabat operam. Multi faciebat. *Simul autem operam ſtudioſe dabat, ut omnia ſibi & exercitui a tergo tuta relinqueret.* Et iterum: *Dicebat operæ pretium eſſe, Sporaci regionem armis occupare.*

Προεῤῥέθη. προελαλήθη.

Προεῤῥέθη. Prædictum eſt.

Πρόες. πρόπεμψον.

Πρόες. Projice.

Προέσθαι. προδοῦναι. [9]Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρ-

Προέσθαι. Prodere. Abjicere. *Marcus au-*

1 Προεδρία. τιμῆς οὗτος ὁ τρόπος. ἐξῆν δὲ τ. τ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 323. (222. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 322. (222. Ed. Baſ.. *P.*) ubi verſus hic ita legitur:

Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι, καὶ τὰ σιτία.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

3 Πρόεδροι ἐκληροῦντο τῶν Πρυτ.] Ex Harpocratione. Confer Petitum *de Leg. Att.* pag. 191.

4 Ὥσπερ ἀκροστόλια καὶ πρ.] Hæc ſunt verba Agathiæ, lib. v. pag. 167. Vide ſupra v. Ἀκροστόλιον, ubi fragmentū hoc auctius legitur.

5 Ἀκροστόλια] Sic recte habet MS. Pariſ. A. itemque Agathias loco laudato. At priores Editt. male, ἀκρόστομα.

6 Ὁ δὲ τῶν φίλων ἐχρ.] Fragmentum hoc ex Damaſcio depromptum eſſe exiſtimo.

7 Ἐσπουδάκει] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. male, ἴσασι δεῖν.

8 Κωπητῆρας δὲ ἐφ' ἑκατ.] Hæc ſunt verba Agathiæ lib. v. pag. 167.

9 Λαβὼν δὲ τὸ ξίφος Πόρκ.] Fragmentum hoc Valeſius Polybio tribuit.

κιος Μάρκος, καὶ καταληφθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, [1]ἐφονεύετο, κρεῖσσον τὴν ψυχὴν πρόεσθαι μᾶλλον, ἢ τὴν μάχαιραν, καὶ πολλὰ λαβὼν τραύματα, παραδόξως ἐσώθη.

tem Porcius gladium tenens, & ab hoſtibus deprehenſus, pugnabat, ſtatuens animam potius, quam gladium amittere; multiſque vulneribus acceptis, præter expectationem ſalvus evaſit.

Προέσθαι. [2]προϊεμήσασθαι. αἰτιατικῇ. Οὔτε γὰρ [3]πρὸ ἐμοῦ, οὔτε περὶ ἄλλου ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, οὐδὲ ἔστι προέσθαι τι τῶν κοινῇ συμφερόντων.

Προέσθαι. Projicere. Prodere. Negligere. *Nec enim meum, nec ullius viri boni eſt, quidquam negligere eorum, quæ ad Reipub. utilitatem faciunt.*

Προεστέρνισα.[4] περιεπτυξάμην. καὶ προστερνισάμενος.

Προεστέρνισα. Ad pectus admovi. Amplexus ſum. Et προστερνισάμενος. Amplexus.

Προετικός.[5] χαριστικός.

Προετικός. Prodigus.

Προέτω. προπεμψάτω.

Προέτω. Mittat. Præmittat.

Προεφήτευσεν.

Προεφήτευσεν. Prædixit. Vaticinatus eſt.

Προεχόμεθα. ὑποβαλλόμεθα, ἢ, προβαλλόμεθα.

Προεχόμεθα. Subjiciamus. Vel, objiciamus. Prætendamus.

Προειδόμενοι. προγνῶσται, καὶ προγινώσκοντες.

Προειδόμενοι. Præſcientes. Præſcii.

Προειδῶ. γενικῇ.

Προειδῶ. Genitivo jungitur. Prævideam. Præſciam.

Πρόεισι. προπέμπει.

Πρόεισι. Mittit. Præmittit.

Προείλοντο. ἠθέλησαν. προέκριναν. καὶ προειλόμεθα.

Προείλοντο. Maluerunt. Prætulerunt. Et προειλόμεθα, maluimus.

Προήκαμεν. προεπέμψαμεν.

Προήκαμεν. Præmiſimus.

Προείμεθα. προδίδομεν.

Προείμεθα. Projecimus. Prodidimus. Neglegimus.

Πρόεισι. προπέμπει.

Πρόεισι. Præmittit.

Προεῖται. λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας, προεῖται αὐτόν. τουτέστιν, ἀφῆκε, καταλείψει.

Προεῖται. Projicit. Deſerit. Dimittit. *Eum in manus ſumptum dimittit.*

Προηγγελκέναι. προμεμηνυκέναι.

Προηγγελκέναι. Ante nuntiaſſe. Ante ſignificaſſe.

Προηγορεῶνας.[6] τοὺς βρόγχους τῶν ὀρνέων. κυρίως, τοὺς λεγομένους [7]προλόβους· ἐπεὶ συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων ὁ προηγορεών, [8]πάλιν ὁ βρόγχος. ἑκάτερον δὲ ἀπὸ τοῦ ἀθροίζειν ἐκεῖ τὴν τροφήν. ἢ φάρυγγας ὀρνέων.

Προηγορεῶνας. Avium guttura, ſive ingluvies, quæ proprie dicuntur πρόλοβοι, [quaſi πρόλογοι,] quod in iis colligantur cibi. Sed & de hominibus προηγορεὼν dicitur, & pro gutture ponitur. Utrumque vero dictum eſt inde, quod cibi in iis colligantur.

Προηγορεών.[9] ὁ λεγόμενος γαργαρεών. ὁ λαιμός. Προηγορεὼν δὲ κυρίως, ὁ ἐχῖνος τῶν ὀρνίθων, ὅπου προαγείρεται ἡ τροφή.

Προηγορεών. Guttur. Proprie vero προηγορεὼν dicitur ſinus in gutture avium, in quo cibus colligitur.

Προηγόρει. προηγόρευε. προέλεγε. [10]Ξενοφῶν· Ἧκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης καὶ διὰ τοὺς Κοτυωρίτας εἰς τοὺς Ἕλληνας. προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν.

Προηγόρει. Prædicebat. Pronuntiabat. Xenophon: *Legati ex urbe Sinope propter Cotyaritas ad Græcos venerunt; [qui talem orationem habuere,] pronuntiante eam Hecatonymo, qui dicendo valere putabatur.*

Προηγοῦμαι. αἰτιατικῇ. Τῇ[11] τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι.

Προηγοῦμαι. Accuſativo jungitur. Præcedo. Antecedo. Præeo. *Alii alios honore præeuntes.*

Προήει. προήρχετο.

Προήει. Prodibat. Præcedebat.

Προήκατο. προδέδωκε. καὶ προήκουσιν, ἀντὶ τοῦ, αὐξηθεῖσι. προελθοῦσιν. Αἰλιανός· Καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσιν. ἀντὶ τοῦ, πλουσίοις οὖσι. καὶ προήκων, προελθών.

Προήκατο. Projecit. Prodidit. Et προήκουσιν, progredientibus. Vel, incrementum capientibus. Ælianus: *Et omnibus tyrannis, & hominibus, qui ad magnas divitias pervenerunt.* Et προήκων, progreſſus.

1 Ἐφονεύετο] Hæc vox mihi ſuſpecta eſt, utpote quæ ſenſui repugnat. Si enim Marcus ille tunc occiſus fuit, quomodo poſtea ſalvus evadere potuit? Quare cogitet Lector.

2 Προϊεμήσασθαι] Hæc interpretatio litura digna eſt, quippe quæ voci προέσθαι nullo modo convenit.

3 Πρὸ ἐμοῦ. οὔτε περὶ ἄλλου] Scribendum eſt, πρὸς ἐμοῦ, & πρὸς ἄλλου: ut & Wolfius monuit.

4 Προεστέρνισα] Potius forma Media, προεστερνισάμην.

5 Προετικός] Sic etiam Photius in Lexico MS. At Heſychius male, προετικτικός. Idem tamen alio loco recte etiam habet προετικός.

6 Προηγορεῶνας. τοὺς βρόγχους τῶν ὀρν.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 594. (411. Ed. Baſ. *P.*)

7 Προλόβους] Optimus codex MS. A. habet προλόγους: quam lectionem non ſolum confirmat Heſychius v. Πρόλογος; ſed etiam ipſa etymologia, quam Suidas hic ſubjungit, ἐπεὶ συλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία. Certe etymologia iſta nihil facit ad vocem πρόλοβος: unde patere puto, vel Suidam hic ſcripſiſſe προλόγους; vel ſaltem, προλόβους, εἶτα προλόγους: quam poſteriorem lectionem in verſione ſecutus ſum.

8 Πάλιν ὁ βρόγχος] Malim, τουτέστιν, ὁ βρόγχος. Τὸ πάλιν enim hic locum habere non poteſt

9 Προηγορεών. ὁ λεγόμενος γαργ.] Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 309. *Τὸν προηγορεῶνα. τὸν λεγόμενον γαργαρεῶνα.* Et paulo poſt: *Κυρίως δὲ ἡ τῶν ὀρνέων φάρυγξ, ἐν ᾗ ἀγείρεται ἡ τροφή.* Huc Suidas reſpexiſſe videtur.

10 Ξενοφῶν] Lib. v. *de Expedit. Cyri*, pag. 355. ut Pearſonius monuit.

11 Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγ.] Ad *Rom.* XII. 10.

Προΐκτης.[1] ὁ πένης. καὶ μεταίτης, καὶ οἰκτρός, οἱ αὐτοί εἰσι.

Προηρόσια.[2] ὄνομα θυσίας.

Προηροσίαι. αἱ [3] πρὸ τοῦ ἀρότου γινόμεναι. θυσίαι περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι καρπῶν, ὥστε τελεσφορεῖσθαι. [4] ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλήνων, ἐ' Ὀλυμπιάδι. Λυκοῦργός φησιν ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου· Καὶ γὰρ νῦν πολλὰς καὶ μεγάλας ὑμῶν τιμὰς ὀφείλω, καὶ [5] ζητῶ παρὰ πᾶσιν Ἕλλησι μαντευομένοις [6] τὸν Δία προηροσίαν ποιήσασθαι.

Πρόησθε. πέμψητε.

Προήσομαι. προπέμψω. προδώσω.

Προήχθη. προείλκυσται. ὡς καὶ [7] ἐξήχθην, καὶ ἐξετράπην.

Προΐαψε. προέπεμψε.

Προϊαίταλος.[8] πάνυ πρότερος.

Προϊέμενος. προδιδούς. καὶ προΐενται, ἀντὶ τοῦ, ἀποῤῥιπτοῦσι, μεταδιδοῦσιν. Ὅσα ὁ στρατιώτης ὅμιλος ἐν ταῖς πορείαις προΐενται.

Προϊέναι. ῥίψαι. ἀπολέσαι. [9] Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' ἄνδρα τοῦ αὑτοῦ τι χρὴ προϊέναι.

οὐδὲ γὰρ χειρίσασθαι ἔφη, ἢ δανεῖσαι, ἀλλὰ προϊέναι. ἀγανακτεῖ ὁ δανειστὴς ἐπὶ τῷ μὴ κεκομίσθαι, ἅπερ ἐδάνεισε χρήματα. φησὶν οὖν, ὅτι οὐ χρὴ ῥᾳδίως ἄλλοις προΐεσθαι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα.

Προΐεσθαι. προδιδόναι. Ὁ δὲ βασιλεὺς οὔτε προΐεσθαι ἠξίου τὰ παρὰ τῶν πόλεων δῶρα.

Προΐει. ἀντὶ τοῦ, προέπεμπε.

Προΐζα. ζήτει ἐν [10] τῷ πρὸ μεγάλῳ.

Προΐξω. τὸ καταγνώσομαι.

Προΐκτης. ὁ ἐπαίτης. Προΐκτας, καὶ γόητας, καὶ βωμολόχους ἀποκαλοῦσι.

Προΐστορες. οἱ μαρτυροῦντες.

Προΐσχεται. προβάλλεται.

Προϊσχομένου. [11] προεινόντος.

Προθανόντα. ἡ πρὸ ἀντὶ τοῦ ὑπέρ.

[12] Ἀβδήρων προθανόντα τὸν αἰνοβίην Ἀγάθωνα.

Προθέλυμνα. συνεχῆ. ἄλλα ἐπ' ἄλλοις. παρὰ τὸ τέλος, τέλυμνος, [13] καὶ θήλυμνος. ὁ πρόῤῥιζος.

Προθελύμνους.[14] ἄλλας ἐπ' ἄλλαις.

Προθέλυμνα.[15] τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα. ἀπὸ τοῦ θηλυμανεῖν.

Προΐκτης. Pauper. Mendicus. Προΐκτης, & μεταίτης, & οἰκτρός, idem ſignificant.

Προηρόσια. Proeroſia. Nomen ſacrificii.

Προηροσίαι. Proeroſiæ. Sacrificia, quæ fiebant ante arationem; pro futuris frugibus, ut ad juſtam maturitatem perducerentur. Hoc autem ſacrificium ab Athenienſibus factum eſt Olympiade v. pro univerſis Græcis. Lycurgus in oratione contra Meneſæchmum inquit: *Nunc enim multos & magnos honores vobis debeo apud omnes Græcos, quos Oraculum juſſit pro felici frugum proventu Cereri ſacrificium facere.*

Πρόησθε. Mittatis. Præmittatis.

Προήσομαι. Projiciam. Prodam. Præmittam.

Προήχθη. Impulſus eſt. Inductus eſt. Ut ἐξήχθη, ſeductus, vel abductus eſt.

Προΐαψε. Præmiſit.

Προϊαίταλος. Maxime præcox.

Προϊέμενος. Projiciens. Deferens. Prodens. Et προΐενται, abjiciunt. *Quæcunque militaris turba in itinere abjicit.*

Προϊέναι. Projicere. Abjicere. Amittere. Ariſtophanes: *Ergone quenquam ſua projicere oportet.* Non dixit, in manus tradere, vel fœnerari: ſed projicere. Fœnerator autem indignatur, quod non recepiſſet pecuniam, quam fœnori dederat. Dicit igitur, Non oportet aliis facile pecuniam ſuam projicere.

Προΐεσθαι. Projicere. Negligere. Spernere. *Rex autem dona a civitatibus miſſa ſpernere nolebat.*

Προΐει. Præmittebat.

Προΐζα. Nuper. Quære in Πρώϊζα, per ω magnum.

Προΐξω. Condemnabo.

Προΐκτης. Mendicus. Προΐκτας etiam vocant præſtigiatores, & ſcurras.

Προΐστορες. Teſtes.

Προΐσχεται. Prætendit. Objicit.

Προϊσχομένου. Prætendentis. Objicientis.

Προθανόντα. Pro aliquo mortuum. Præpoſitio πρὸ hic ponitur pro ὑπέρ. *Pro Abderis mortuum Agathonem bellicoſum.*

Προθέλυμνα. Crebra. Frequentia. Denſa. A τέλος fit τέλυμνος, &, [mutato τ in θ,] θέλυμνος. Et προθέλυμνος, radicitus evulſus.

Προθελύμνους. Denſas. Frequentes.

Προθέλυμνα δένδρα. Arbores, quæ denſos habent ramos. A θηλυμανεῖν, quod proprie ſignificat, immodico fœminarum amore flagrare.

1 Προΐκτης] Eſt vox Homerica *Odyſſ.* P.

2 Προηρόσια] Dicitur etiam fœminino genere & ſingulari numero ἡ προηροσία. Vide Noſtrum v. ſequenti, & Harpocrat. v. Προηρόσια.

3 Πρὸ τοῦ ἀρότου] Scribendum eſt, πρὸ τοῦ ἀρότου, ut jamdudum monuit *Meurſ. Lect. Att.* lib. II. cap. I. quem vide.

4 Ἐγίνετο δὲ ὑπὸ Ἀθηναίων ὑπὲρ πάντων Ἑλλ.] Confer Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 331. itemque Noſtrum ſupra v. Ἄβαρις, & v. Εἰρεσιώνη.

5 Ζητῶ] MS. A. habet ζηλῶ. Sed utrovis modo legas, ſenſus, ut in brevi & lacero fragmento, obſcurus eſt.

6 Τὸν Δία] Scribendum puto, τῇ Δηοῖ, i. e. Cereri. Sacrificio enim, quod προηρόσια dicebatur, colebatur Ceres; ut Noſter expreſſe teſtatur ſupra v. Εἰρεσιώνη: quem locum confer.

6 Ἐξήχθην] Sic reſcripſi, non ſolum flagitante ſenſu, ſed etiam auctoritate Photii in Lexico inedito. Ante enim male legebatur, ἐξεχύθην.

8 Προϊαίταλος] Sic habent MSS. Pariſ. At priores Editt. minus recte, προϊάσπετος.

9 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 192. (118. Ed. Baſ. *P.*)

10 Ἐν τῷ πρὸ μεγάλῳ] Cum Porto legendum puto, ἐν τῷ πρώϊζα, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

11 Προεινόντος] Portus, προτείνοντος; quod non diſplicet.

12 Ἀβδήρων προθαν.] Integrum Epigramma, ex quo Hexameter hic decerptus eſt, legitur Anthol. lib. III. cap. v. pag. 287.

13 Καὶ θήλυμνος] Scribo, & ſuppleo, καὶ θέλυμνος, καὶ προθέλυμνος.

14 Προθελύμνους] Homerus Il. K. 15.

15 Προθέλυμνα] Homerus Il. I. 537.

Προθέ-

Προθέματα. προγραφάς. Καὶ ἔθηκεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασιλεὺς προθέματα, ἵνα, εἴ τις ἠδίκηται παρὰ Σαλουστίου τοῦ ἐπάρχου, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὗτος ὁ βασιλεὺς καὶ τὸν Πραιπόσιτον ἔκαυσε Χρυσάφιον.

Πρόθεσις. προαίρεσις. Ἀλλ᾽ οὐδὲ ἠδίκησέ τινα κατὰ πρόθεσιν, οὐδὲ προσποιηθεὶς, οὐδὲ πολυπραγμονήσας ἁπλῶς οὐδὲν περὶ τῶν γεγονότων.

Πρόθεσις. βουλή. γνώμη. Πολύβιος· Οὐδὲ τοῖς Ῥωμαίοις πρόθεσις ναυμαχῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ προθεσμίαν.

Προθεσμία. ἀπὸ τοῦ προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ᾗ τόδε γενέσθαι δεῖ, οὐκ ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν· ἐὰν ἡμεῖς προτιθῶμεν προθεσμίαν τινά. εἰ δὲ ὁ Θεὸς ὁ προτιθεὶς, ἀπὸ τοῦ προθεσπίζειν εἴρηται τὸ ὄνομα· προθεσπίζοντος τοῦ Θεοῦ, καὶ [2] πράττοντος, καὶ προνομοθετοῦντος περὶ τῆς ἡμέρας, ἐν ᾗ τυχὸν τόνδε δεῖ τῆς ζωῆς ταύτης ὑπεξελθεῖν, ἢ τόνδε καταλυθῆναι τὸν σύμπαντα κόσμον. καὶ θεσπίζειν μὲν ἐπὶ Θεοῦ κυρίως· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ βασιλέως.

Προθεσμίας [3] νόμος. Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος τὴν τῶν πέντε ἐτῶν ἂν λέγοι προθεσμίαν.

Προθεῖναι. προεργάσασθαι. Διὰ τὸ προθεῖναι καὶ ἄλλους τὴν ἑρμηνείαν τῶν Ψαλμῶν.

Προθοήνωρ. [4] ὄνομα κύριον. καὶ συστέλλει.

Προθύματα. [5] αἱ ὀλύραι. παρὰ τὸ προθύεσθαι τῶν ἱερείων. ἢ αἱ κριθαί. ἢ ὁ λιβανωτός.

Πρόθυμος. ἐπιθυμῶν. ὀρεγόμενος.
[6] Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ᾽ ἀεί.

Πρόκα. εὐθύς. παραχρῆμα. Ἡρόδοτος· Καὶ πρόκα τε Φρίκης αὐτὸν ἐπελθούσης, ὀπίσω τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἴεσθαι.

Πρόκας. Ἢ αἶγας κεραοὺς, ἢ δὲ πρόκας. Πρὸξ ἐστὶ ζῶον μικρὸν, ἐλάφῳ ὅμοιον.

Προκαθέζομαι. γενικῇ.

Προκαθεὶς. προπέμψας. Προκαθεὶς δέ τινας τῶν στρατιωτῶν, ἐς ἐλπίδας τῶν σπονδῶν ὑπηγάγετο.

Προκαθήμενον. ἐξάρχοντα. Μενεκλέα τὸν προκαθήμενον τῶν τόπων. τουτέστι, τὸν φυλάττοντα τοὺς τόπους.

Προκαλεῖσθαι. οὐ τὸ εἰς ἀγῶνα καὶ μάχην, ἀλλὰ τὸ εἰς συμβάσεις καὶ συνθήκας. Θουκυδίδης. οἱ δὲ δικανικοὶ ἐπὶ πάσης προκλήσεως. Ἀρχέλαος παρεκάλει τὸν Σύλλαν διαλλαγῆναι πρὸς τὸν Μιθρι-

Προθέματα. Tabellas publice propoſitas. Edicta. *Valentinianus autem Imperator edi propoſuit, ut, ſi quis a Saluſtio Præfecto Præ torii injuria affectus fuiſſet, is Imperatorem adiret. Idem Imperator & Chryſaphium Præpoſitum cremavit.*

Πρόθεσις. Propoſitum. *Nemini de induſtria injuriam fecit, nec ſimulatione uſus eſt, nec curioſe quidquam eorum, quæ facta fuerant, inquiſivit.*

Πρόθεσις. Propoſitum. Conſilium. Sententia. Polybius: *Romani vero non ſtatuerant navale prælium committere.* Significat vero etiam diem præfinitum.

Προθεσμία. Dies præſtitutus. Tempus præfinitum. Dictum hoc eſt a προθεῖναι, proponere; non vero a προθεσπίζειν, prædicere, vel edicere: ſi nempe nos ipſi diem aliquem ſtatuamus. At ſi Deus tempus aliquod præfiniat, dictum eſt [hoc vocabulum] a προθεσπίζειν. Veluti ſi Deus pronuntiet vel ſtatuat & præfiniat diem, quo huic vel illi ex vita migrandum ſit, vel quo totum hunc Mundum perire oporteat. Et θεσπίζειν proprie quidem de Deo dicitur: abuſive vero etiam de Rege.

Προθεσμίας νόμος. Lex præfiniti temporis. Demoſthenes in oratione pro Phormione de quinque annorum tempore præſcripto loqui videtur.

Προθεῖναι. Proponere. Ante elaboraſſe. *Cum & alii Pſalmorum interpretationem ante elaboraverint.*

Προθοήνωρ. Prothoenor. Nomen proprium. Corripit [genitivum.]

Προθύματα. Res, quæ ante ſacrificium Deo offeruntur. Olyræ. Vel, hordeum. Vel, thus. A προθύεσθαι: quod nempe ante victimas Deo offerantur.

Πρόθυμος. Cupiens. Cupidus. [Sophocles:] [*Nunc illa licet tibi*] *præſenti videre, quorum cupidus ſemper fuiſti.*

Πρόκα. Statim. Extemplo. Repente. Subito. Herodotus: *Et cum ſubito horror eum invaſiſſet,* [*ajunt*] *eum eadem via rediiſſe.*

Πρόκας. Hinnulos. Damas. *Vel capras cornutas, vel damas.* Πρὸξ eſt animal parvum cervo ſimile.

Προκαθέζομαι. Genitivo jungitur. Præſideo.

Προκαθεὶς. Qui præmiſit. *Cum autem quoſdam milites præmiſiſſet, iis ſpem pacis fecit.*

Προκαθήμενον. Præſidem. Cuſtodem. *Meneclem, locorum illorum præſidem.*

Προκαλεῖσθαι. Non [ſemper ſignificat] ad certamen & pugnam aliquem provocare, ſed [interdum etiam] ad fœdus & pacem faciendam invitare. [Sic] Thucydides. Juris periti autem vocabulum hoc de quavis provo-

1 Καὶ ἔθηκεν Οὐαλεντινιανὸς ὁ βασ.] Confer Noſtrum infra v. Σαλοῦστιος.

2 Πράττοντος] Legendum puto, πάττοντος.

3 Προθεσμίας νόμος. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.

4 Προθοήνωρ] Ejus meminit Homerus Il. Β. v. 495. & alibi.

5 Προθύματα. αἱ ὀλύραι. παρὰ τὸ πρ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 71.

6 Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρ.] Sophocles in *Electra* initio:
——————Νῦν δ᾽ ἐκεῖν᾽ ἔξεστί σοι
Παρόντι λεύσσειν, ὧν πρόθυμος ἦσθ᾽ ἀεί.
Hinc Suidas ſupplendus eſt.

δάτην.

διατὴν. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, ἐγένοντο συνθῆκαι.

Προκαλινδοῦμαι. γενικῇ.

Προκαλίζετο. προεκαλεῖτο.

Προκάρηνος. ἐπὶ κεφαλήν. ἐν Μύθοις·

Ἠχήεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης.

Προκαταβολὴ,[1] καὶ προσκαταβόλημα. τῶν τελῶν πιπρασκομένων, δύο προθέσμους ἐδίδοντο τοῖς ὠνουμένοις, ἐν αἷς ἐχρῆν εἰσενεχθῆναι τὸ ἀργύριον. ὅσον οὖν μέρος χρημάτων, πρὶν ἄρξασθαι τοῦ ἔργου, εἰσφέρουσιν εἰς τὸ δημόσιον, τοῦτο προκαταβολὴ καλεῖται· τὸ δὲ τῇ δευτέρᾳ προθεσμίᾳ διδόμενον, προσκαταβόλημα.

Προκατεύχομαί σου.

Πρόκευσον.

Προκέφαλος. [2] Προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔποψ. ἦν δὲ κωμῳδίας ποιητής. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

Προκεχωρηκότος. προεληλυθότος. Θουκυδίδης.

Προκείμενον. τὸ ἐνεστηκός. Ὁ δὲ τοιούτοις χρώμενος λογισμοῖς, μένειν ἠξίου τὸν Τιβέριον ἐπὶ τῶν προκειμένων. καὶ αὖθις· Ἐμοὶ δὲ τὸ προκείμενον ἤνυστο.

Προκινδυνεύω. γενικῇ.

Προκλητί.

Πρόκλησις.[3] εἰώθεσαν, ὁπότε δικάζοιντό τινες, ἐξαιτεῖν ἐνίοτε θεραπαίνας, ἢ θεράποντας εἰς βάσανον, ἢ εἰς μαρτυρίαν τοῦ πράγματος. καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο προκαλεῖσθαι. τὸ δὲ γραμματεῖον τὸ περὶ τούτου γραφόμενον, ὠνομάζετο πρόκλησις.

Πρόκλος[4] Μαλλώτης, ἐκ Κιλικίας, Φιλόσοφος Στωϊκός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διογένους σοφισμάτων· καὶ πρὸς Ἐπίκουρον.

Πρόκλος δεύτερος, Μαλλώτης, Φιλόσοφος καὶ αὐτὸς Στωϊκός.

Πρόκλος, ὁ Προκλήϊος χρηματίσας, Θεμιστίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας ἱεροφάντης. ἔγραψε Θεολογίαν. Εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδῳ τῆς Πανδώρας μῦθον. Εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη. Εἰς τὴν Νικομάχου Εἰσαγωγὴν τῆς ἀριθμητικῆς· καὶ ἄλλα τινὰ Γεωμετρικά.

Πρόκλος ὁ Λύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεστορίου, τοῦ Φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς Φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλοσόφου σχολῆς· καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρῖνος ὁ Νεαπολίτης.[5] ἔγραψε πάνυ πολλὰ, Φιλόσοφά τε καὶ γραμματικά. Ὑ-

cationè dicunt. *Archelaus Syllam hortabatur, ut cum Mithridate pacem faceret. Cum igitur ille hortanti aſſenſus eſſet, pax facta eſt.*

Προκαλινδοῦμαι. Genitivo jungitur. Ante pedes alicujus provolvor.

Προκαλίζετο. Provocabat.

Προκάρηνος. Præceps. In caput cadens. Pronus. In *Fabulis: Valde ſtrepens ventus eum pronum proſtravit.*

Προκαταβολὴ, & προσκαταβόλημα. Quum vectigalia [Athenis] vendebantur, duo temporis termini redemptoribus eorum præfiniebantur, intra quos pecunia ab ipſis perſolvenda erat. Pars igitur pecuniæ, quæ ab ipſis in ærarium inferebatur, antequam vectigalia exigere incepiſſent, προκαταβολὴ vocabatur. At penſio altera dicebatur προσκαταβόλημα.

Προκατεύχομαί σου. Pro te precor.

Πρόκευσον. Prius occulta.

Προκέφαλος. Acuto capite præditus. Philocles erat acuto capite præditus, ut upupa. Erat autem Poeta Comicus. Dicitur hoc de iis, qui acutum & oblongum caput habent.

Προκεχωρηκότος. Illius, qui progreſſus eſt. Thucydides.

Προκείμενον. Propoſitum. Inſtitutum. *Ille vero talibus utens rationibus, Tiberium hortabatur, ut in conſilio ſemel ſuſcepto perſeveraret.* Et iterum: *Quod vero mihi propoſitum erat, id confectum eſt.*

Προκινδυνεύω. Genitivo jungitur. Pro aliquo periculum ſubeo.

Προκλητί. Per provocationem.

Πρόκλησις. Provocatio. Poſtulatio. Cum aliqui judicio inter ſe contendebant, ſervas interdum aut ſervos ad quæſtionem vel teſtimonium rei poſtulare ſolebant: quod προκαλεῖσθαι dicebatur. Et libellus, qui hac de re ſcribebatur, πρόκλησις vocabatur.

Πρόκλος Μαλλ. Proclus Mallotes, Cilix, Philoſophus Stoicus. Scripſit commentarium in Diogenis Sophiſmata. Item, adverſus Epicurum.

Πρόκλος δεύτ. Proclus alter, Mallotes, Philoſophus & ipſe Stoicus.

Πρόκλος. Proclus, Proculejus dictus, Themiſtionis F. Laodiceæ Syriæ ſacerdos. Scripſit Theologiam. In Pandoræ fabulam, quæ eſt apud Heſiodum. In Aurea carmina. In Nicomachi Iſagogen Arithmeticæ: & alia quædam Geometrica.

Πρόκλος ὁ Λύκ. Proclus Lycius, diſcipulus Syriani, & auditor Plutarchi Philoſophi, Neſtorii filii, Platonicus & ipſe Philoſophus. Hic Philoſophicæ Scholæ Athenis præfuit. Ejus vero diſcipulus & ſucceſſor fuit Marinus Neapolitanus. Permulta ſcripſit & Philoſophica, & Grammatica. Commentarium

1 Προκαταβολὴ, καὶ προσκαταβ.] Vide Petitum *de Leg. Att.* pag. 380.

2 Προκέφαλος ἦν ὁ Φιλοκλῆς, ὡς ἔπ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 554. Confer etiam Noſtrum infra v. Φιλοκλῆς.

3 Πρόκλησις. εἰώθεσαν, ὁπότε δικ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valeſium. Confer etiam Petitum *de Leg. Att.* pag. 380.

4 Μαλλώτης] Sic habent MSS. Pariſ. At priores Edit. minus recte, Μαλλότης, per ο.

5 Ἔγραψε πάνυ πολλὰ] Scriptorum Procli Lycii, tam exſtantium adhuc, quam perditorum, accuratum & amplum catalogum poſt Marini *Proclum* exhibet vir eximiæ eruditionis Joannes Albertus Fabritius, Hamburgenſis; quem publice hic hortor, ut *Biblio-*

πόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον. Ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέρας. Περὶ Χρηστομαθίας βιβλία γ΄. Περὶ ἀγωγῆς β΄. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ΄. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος. Περὶ τὰ Λόγια, βιβλία ι΄. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ Θεῶν. Ἐπιχειρήματα κατὰ Χριστιανῶν ιη΄. οὗτός ἐστι Πρόκλος, ὁ δεύτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ Χριστιανῶν τὴν μιαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλῶσσαν κινήσας· [1] πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπονος, πάνυ θαυμασίως ὑπαντήσας κατὰ τῶν ιη΄ Ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ, καὶ δείξας αὐτὸν κἀν τοῖς Ἑλληνικοῖς, ἐφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον. [2] ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλον, ἣν εἴ τις κατὰ χεῖρας λάβοι, ὄψεται, ὡς οὐκ ἄνευ θείας κατακωχῆς τὴν περὶ τὴν Θεὸν Θεολογίαν ἐξέφηνεν ἅπασαν· ὥστε μηκέτι θρέττεσθαι τὴν ἀκοὴν ἐκ τῶν ἀπεμφαινόντων θρήνων.

in totum Homerum. Commentarium in Heſiodi Opera & Dies. De Chreſtomathia libros III. De diſciplina Theurgica libros II. In Rempublicam Platonis libros IV. In Orphei Theologiam. Orphei, Pythagoræ, & Platonis conſenſum. In Oracula libros X. De Diis Homericis. Argumenta XVIII. contra Chriſtianos. Hic eſt Proclus ille, qui ſecundus a Porphyrio impuram & petulantem linguam in Chriſtianos ſtrinxit. Adverſus hunc Joannes cognomento Philoponus ſcripſit, qui argumenta ejus XVIII. admirabili dexteritate refutavit, eumque vel in Græcis diſciplinis, quarum peritia ſeſe jactabat, indoctum & exiguo judicio præditum oſtendit. Scripſit etiam Proclus librum de Matre Deorum; quem ſi quis in manus ſumat, ex eo intelliget, [Philoſophum] non abſque divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxiſſe; ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus, quæ [in ſacris illis] audiuntur.

Πρόκλος, [3] τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου Κοιαίστωρ, ἀνὴρ δίκαιος, καὶ χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος. διὸ δὴ οὔτε νόμον τινὰ εὐπετῶς ἔγραφεν, οὐδέ τι τῶν καθεστώτων κινεῖν ἤθελε.

Πρόκλος. Proclus, Imperatoris Juſtini Quæſtor, vir juſtus, & qui nullis omnino muneribus ſe corrumpi pateretur. Idem nec ullam legem temere ſcripſit, nec quicquam ex iis, quæ moribus recepta erant, mutavit.

Πρόκνη. ὄνομα κύριον.

Πρόκνη. Procne. Nomen proprium.

Προκόλπιον. τὸ πρὸ τοῦ κόλπου. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ δωροδόκου.

Προκόλπιον. Anterior ſinus pars. Dicitur vero etiam de eo, qui muneribus ſe corrumpi ſinit.

Προκόμιον. [4] κόμην.

Προκόμιον. Coma anterior. Coma appoſititia.

Προκόννησος. ὄνομα νήσου.

Προκόννησος. Proconeſus. Inſulæ nomen.

Προκόπιος [5] Ἰλλούστριος, Καισαρεὺς, ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν Ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἤγουν τοὺς πολέμους Βελισαρίου. Τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου, καὶ ἀκόλουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις, τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων· ὡς εἶναι ἀμφότερα τὰ βιβλία θ΄. τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα, ψόγους καὶ κωμῳδίας Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως περιέχει, καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου, καὶ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ.

Προκόπιος Ἰλλ. Procopius Illuſtrius, Cæſarienſis, Palæſtinus, orator & ſophiſta. Scripſit hiſtoriam Romanam; hoc eſt, Belliſarii bella. Res Romæ & in Africa geſtas. Vixit temporibus Juſtiniani Imperatoris, fuitque Belliſarii notarius & comes, omnibuſque bellis & rebus geſtis a ſe deſcriptis ipſe interfuit. Scripſit & alium librum, *Anecdota* vocatum, de iiſdem rebus geſtis: qui prioribus ejus libris additus, eſt numero nonus. Liber Procopii, *Anecdota* inſcriptus, continet vituperia & comicas inſectationes Juſtiniani Imperatoris, & Theodoræ conjugis ejus: itemque Belliſarii, & uxoris ejus.

Προκόπιος. Ὅτι [6] ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Προκοπίου, ἐν τῇ Χελώνῃ, ἵσταται εὐνούχου τινὸς στήλη, ἧς ἐν τῷ στήθει [7] ἔγραψεν· Ὁ μετατεθεὶς θεμάτιά τῷ βρόχῳ παραδοθήτω. ἦν δὲ ἡ στήλη Πλάτωνος Κουβικουλαρίου, ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ [8] Βασιλίσκου πυρίκαυστος γέγονε. τῶν δὲ γονέων αὐτοῦ αἰτησάντων τὸν βασιλέα εἰς μνημόσυνον τοῖς ἀνταίρουσι

Προκόπιος. Procopius. In templo S. Martyris Procopii in Chelone ſtatua cujuſdam Eunuchi poſita eſt, in cujus pectore hæc inſcripta ſunt: *Quiſquis hoc ſignum loco moverit, laqueo pereat.* Erat autem ſtatua Platonis cubicularii, qui temporibus Baſiliſci Imperatoris vivus combuſtus eſt. Cum autem parentes ejus ab Imperatore petiiſſent,

thecam Græcam, cui jam plures inſudavit annos, & cujus ſpecimen eſt modo dictus catalogus operum a Proclo conſcriptorum, aliquando in lucem edat. Ex ſpecimine enim illo ſatis colligere licet, opus ipſum præclarum & utiliſſimum fore.

1 Πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης, ὁ ἐπικλ. Φιλ.] Hoc opus Joannis Philoponi hodie adhuc exſtat, ut contra Guilelmum Cavium recte obſervavit modo laudatus Joan. Alb. Fabritius in dicto Catalogo Scriptorum Procli: quem vide.

2 Ἔγραψε Πρόκλος Μητρωακὴν βίβλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Marini in parte poſteriore *Vitæ Procli,* quam Joan. Alb. Fabritius Hamburgi primus edidit, cap. XXXIII. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Κατακωχὴ, ubi eadem leguntur.

3 Πρόκλος, τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου Κοι.] Hic articulus ſumptus eſt ex Procop. *de Bello Perſ.* lib. I. cap. XI.

4 Προκόμιον] Confer Noſtrum ſupra v. Περίκρ.

5 Προκόπιος Ἰλλ.] De hoc vide Voſſium in libro *de Hiſt. Gr.*

6 Ὅτι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλ.] Hæc, & quæ ſequuntur, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Codinum *de Orig. CPolit.* pag. 18. ut Pearſonius quoque monuit.

7 Ἔγραψεν] Scribe, ἐγράφη.

8 Τοῦ Βασιλίσκου] Codinus plenius, τοῦ βασιλέως Βασιλίσκου.

βασιλεῖ

βασιλεῖ στηλωθῆναι τὸν εὐνοῦχον Πλάτωνα, οὐκ ἐκώλυσεν. ἐν δὲ τῷ ἀνακαινίζεσθαι τὸν τοῦ μεγαλομάρτυρος νεὼν, μετετέθη εἰς τὸ Ἱπποδρόμιον. οἱ δὲ οἶκοι τοῦ εὐνούχου σώζονται [1] ἐν τῇ Χελώνῃ.

ut ad deterrendos in poſterum rebelles Platoni Eunucho ſtatua poneretur, id fieri permiſit. Cum vero templum S. Martyris renovaretur, ſtatua illa in Hippodromum tranſlata eſt. Ædes autem Eunuchi [hodieque] ſuperſunt in Chelone.

Προκόπτοντα. διερχόμενον. ὀχήματι κεχρημένον. Καὶ διὰ τῆς λεωφόρου προκόπτοντα, καταλαμβάνει τὸν ἕβδομον.

Προκόπτοντα. Progredientem. Vehiculo utentem. *Cum autem per viam publicam progrederetur, ſeptimum deprehendit.*

Προκώνια. [2] Λυκοῦργος κατὰ Μενεσαίχμου. Δίδυμος δὲ, προκώνια, φησὶ, πυροὶ μέλιτι κεχελισμένοι. Ἀριστοφάνης δὲ ὁ γραμματικὸς, καὶ Κράτης, τὰ ἐξ ἀφρύκτων κριθῶν οὕτω φασὶν ὀνομάζεσθαι. ἔοικε δὲ καὶ ἐκ πυρῶν καὶ κριθῶν γίνεσθαι. Δήμων δὲ φησὶν ἐν τῷ περὶ θυσιῶν· Καὶ προκώνια ἐπὶ [3] κέγχροις κατηλεισμένα μετὰ ἀρωμάτων.

Προκώνια. Lycurgus contra Meneſæchmum. Didymus vero ait, προκώνια eſſe triticum melle perlitum. At Ariſtophanes Grammaticus & Crates farinam ita vocari ajunt, ex hordeo non toſto confectam. Videntur autem προκώνια tam ex tritico quam hordeo fieri. Demon autem in libro *de Sacrificiis* ait: *Proconia dicitur hordeum decorticatum, cum aromatibus.*

Πρόκωπον. Ὁ δὲ ὀργισθεὶς κατὰ τοῦ βασιλέως, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος. ἀντὶ τοῦ, γυμνόν. καὶ αὖθις· Ἀλλὰ [4] γενικὸν ὁρῶν, πρόκωπον εἶχε ξίφος.

Πρόκωπον. Dicitur de enſe, cujus capulo quis manum admovit. Vel, dicitur de enſe diſtricto. *Ille autem Regi iratus diſtrictum tenebat enſem.* Et iterum: *Ille vero acri vultu [adverſarium] intuens, manum capulo gladii admoverat, ut eum ſtringeret.*

Πρόκριδος ἄκοντα. ἐπὶ τῶν πάντων τυγχανόντων. τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐθήρα.

Πρόκριδος ἄκοντα. Procridis jaculum. De iis dicitur, qui votorum ſuorum compotes fiunt. Procris enim hujuſmodi jaculo omnes feras, quas venabatur, capiebat.

Πρόκριμα. ἡ προτίμησις. Ὁ δὲ Μακεδόνιος οὐδὲ τῶν ἑτέρων μνήμην ἐποίησε, λογισάμενος μηδαμῶς πρόκριμα γίνεσθαι τῇ ἐν τῇ [5] Χαλκηδόνι Συνόδῳ, ὡς καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ σὺν αὐτῇ παρασιωπηθείσης.

Πρόκριμα. Prælatio. Præjudicium. Æſtimatio, qua rem aliquam pluris æſtimamus, quam aliam. *Macedonius autem ne aliorum quidem mentionem fecit, exiſtimans, Chalcedonenſi Synodo nullum omnino præjudicium fieri, cum & Epheſina Synodus ſilentio præteriretur.*

Πρόκριμα. Ὡς μὴ πρόκριμα εἴη κατ᾽ αὐτοῦ, καὶ αἰσχύνην ἐκώλυσαν γενέσθαι.

Πρόκριμα. Præjudicium. *Ne hæc res ei præjudicio eſſet, non ſiverunt eum dedecore affici.*

Πρόκρις. ὄνομα κύριον. θηλυκοῦ γένους.

Πρόκρις. Procris. Nomen proprium, fœminini generis.

Πρόκριτον. ἐκλεκτόν. ἢ πονηρόν.

Πρόκριτον. Electum. Delectum. Vel, malum.

Πρόκροσσαι. ἄλλη ἐπ᾽ ἄλλῃ. [6] Ἡρόδοτος· Αἱ δὲ νῆες πρόκροσσαι ὡρμαίνοντο ἐς πόντον, ἐπὶ πεντήκοντα νέας. οἱονεὶ προκάρροσσοί τινες οὖσαι· παρὰ τὸ κάρα. αἱ κατὰ κεφαλὴν συντεθέμεναι.

Πρόκροσσαι. Aliæ alias continua ſerie excipientes. Aliæ poſt alias collocatæ. Herodotus: *Naves vero aliæ poſt alias ordine collocatæ in mari ſtationem habebant.* Πρόκροσσαι autem dictum eſt quaſi προκάρροσαι, i. e. ita diſpoſitæ, ut ſingularum capita longa ſerie promineant. A κάρα, caput.

Πρόκοιτος. ὁ προφύλαξ. καὶ προκοιτία, ἡ προφυλακή. ἢ, πρόκοιτος, ὁ ἔμπροσθεν κοιμώμενός τινος.

Πρόκοιτος. Procubitor. Excubitor. Et προκοιτία, excubiæ. Vel πρόκοιτος, qui ante aliquem dormit.

Προκυλινδεῖσθαι. τὸ ἐπὶ γόνυ πεσόντα προσκυνεῖν τῷ βασιλεῖ. [7] ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπετεῖσθαι ἐξ ἀνθρώπων. καὶ, Προκυλινδεῖσθαι ἰκτίνοις. ἐαρινοὶ ἰκτῖνοι ἐφαίνοντο· ἐφ᾽ ᾧ ἡδόμενοι ἐκυλινδοῦντο, ὡς ἐπὶ γόνυ πίπτοντες.

Προκυλινδεῖσθαι. Genibus alicujus advolvi. Vel, in genua procumbere, & ſic adorare Regem. Regi enim [Perſarũ] honor hic peculiariter exhibebatur, ut ab hominibus in genua procumbentibus adoraretur. Et, *Milvos flexis genibus adorare.* Vere milvi apparebãt: quare homines læti in genua procidebãt, quaſi milvũ adoraturi.

Προλάλος. ὁ προαλὴς ἐν τῷ λέγειν. Καὶ τοῦτον κατεσίγασαν τινὰ ἄλλως προλάλον τε καὶ ἰταμὸν ὄντα.

Προλάλος. In dicendo præceps. Garrulus. Effuſe loquax. *Et ſilentium ei impoſuerunt, ut homini temere garrulo & impudenti.*

1 Ἐν τῇ Χελώνῃ] Codinus addit, ἕως τοῦ σήμερον.

2 Προκώνια. Λυκοῦργος κατὰ Μενεσ.] Ex Harpocratione. Confer Galenum in Exegeſi Gloſſ. Hippocr. v. Ἄλφιτα προκώνια.

3 Κέγχροις κατηλεισμένα] Scribe, κάχρυς κατηλεισμένας, ut habet Harpocratio.

4 Γενικὸν] An, γεννικὸν, ut Portus ſuſpicatur?

5 Χαλκηδόνι] Sic reſcripſi auctoritate optimi MS. A. cujus loco priores Editt. habent, Καρχηδόνι. Nimirum duo illa nomina, Καρχηδὼν, & Χαλκηδὼν, vel, ut potius ſcribi debet, Καλχηδὼν, ſæpe inter ſe permutantur & confunduntur, ut pluribus exemplis erudite oſtendit Illuſtriſſ. Ezech. Spanhemius in *Orbe Romano*, c. XVIII.

6 Ἡρόδοτος] Lib. VII. pag. 283. ut Portus monuit. Ibi autem ſic legitur: Πρόκροσσαι ὁρμέοντο ἐς πόντον, καὶ ἐπὶ ὀκτὼ νέας, &c. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

7 Ἴδιον γὰρ τοῦ βασιλέως τὸ γονυπ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 565. (388. Ed. Baſ. *P.*)

Πρόληψις. γνῶσις. Ἀχανεῖς ἔμειναν τῷ προειληφέναι τὸ μέλλοντος λέγεσθαι. † Διαφορά ἐστιν ἀληθείας καὶ συνηθείας. ἡ μὲν γὰρ ἀλήθεια γνησίως ζητουμένη, πάντως εὑρίσκεται. τὸ δὲ ἔθος, ὁποῖον ἂν παραληφθείη, εἴτε ἀληθὲς, εἴτε ψευδὲς, ἀκρίτως ὑφ' ἑαυτοῦ κρατύνεται· καὶ οὔτε ἀληθεῖ ὄντι αὐτῷ ἥδεται ὁ παραλαβὼν, οὔτε ψευδεῖ ἄχθεται. οὐ γὰρ κρίσει, ἀλλὰ προλήψει ὁ τοιοῦτος πεπίστευκε, γνώμῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐπ' ἀδήλῳ τύχῃ τὴν ἰδίαν ἐπιδεδωκὼς ἐλπίδα. καὶ οὐκ ἔτι ῥᾳδίως ἀποδύσασθαι τὴν πάτριον περιβολὴν, κἂν πάνυ αὐτῷ δείκνυται λυπρὰ καὶ καταγέλαστος οὖσα. [1]Ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ'. τῶν Φυσικῶν λόγων τρία φησὶν εἶναι κριτήρια, αἴσθησιν, γνῶσιν, καὶ πρόληψιν. ἔστι δὲ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου. [2]Ἐπίκουρος δὲ ὁ Φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάληψιν, ἢ δόξαν ὀρθὴν, ἢ ἔννοιαν, ἢ καθολικὴν νόησιν ἐναποκειμένην· τουτέστι, μνήμην τοῦ πολλάκις ἔξωθεν φανέντος. οἷον, Τὸ τοιοῦτον ἄνθρωπός ἐστιν. ἅμα γὰρ τῷ ῥηθῆναι ἄνθρωπος, εὐθὺς κατὰ πρόληψιν καὶ ὁ τύπος αὐτοῦ νοεῖται, προηγουμένων τῶν αἰσθήσεων. παντὶ οὖν ὀνόματι τὸ πρώτως ἐπιτεταγμένον ἐναργές ἐστι· καὶ οὐκ ἂν ἐζητήσαμεν τὸ ζητούμενον, εἰ μὴ πρότερον ἐγνώκειμεν αὐτό. οἷον, Τὸ πόῤῥω ἑστὼς, βοῦς ἐστιν ἢ ἵππος; δεῖ γὰρ κατὰ πρόληψιν ἐγνωκέναι ποτὲ ἵππου καὶ βοὸς μορφήν. οὐδ' ἂν ὠνομάσαμέν τι, μὴ πρότερον αὐτοῦ κατὰ πρόληψιν τὸν τύπον μαθόντες. ἐναργεῖς οὖν εἰσὶν αἱ προλήψεις· καὶ τὸ δοξαστὸν ἀπὸ προτέρου τινὸς ἐναργοῦς [3]ἤρτηται· ἐφ' ὃ ἀναφέροντες, λέγομεν, πόθεν ἴσμεν εἰ τοῦτό ἐστιν ἄνθρωπος. τὴν δὲ δόξαν καὶ ὑπόληψιν λέγουσι.

Πρόληψις. Anticipatio. Antecepta alicujus rei cognitio. *Muti ſteterunt, quod ea, quæ alter dicturus erat, animo jam præcepiſſent.* Diſcrimen eſt veritatis & conſuetudinis. Nam veritas quidem, rite quæſita, prorſus invenitur. Conſuetudo vero, qualiſcunque ſuſcepta fuerit, ſeu vera, ſeu falſa, ſine judicio a ſemet ipſa confirmatur. Et qui eam aſſumpſit, nec illa delectatur, ſi vera ſit, nec falſa dolet. Non enim judicio, ſed anticipata opinione talis homo rem aliquam credit, ſpem ſuam collocans in majorum ſuorum prudentia, incerto eventu. Neque facile eſt patriam exuere veſtem, quamvis ipſi accurate demonſtretur, eam moleſtam & ridiculam eſſe. Chryſippus vero *Naturalium Quæſtionum* libro XII. tria dicit eſſe criteria, ſenſum, cognitionem, & anticipationem. Eſt autem anticipatio, rerum univerſalium notio naturalis. Epicurus vero Philoſophus dicit, πρόληψιν eſſe quandam κατάληψιν, i. e. comprehenſionem, aut opinionem rectam, aut ſententiam, aut univerſalem notionem nobis inſitam; hoc eſt, memoriam ejus, quod extrinſecus ſæpius apparuit. Ut, Talis res eſt homo. Nam ſimul ac dictum eſt, HOMO, ſtatim per anticipationem & ipſius forma intelligitur, quippe ſenſibus ante cognita. Quovis igitur nomine id, quod primum nobis occurrit, evidens eſt. Neque quæreremus id, quod quæritur, niſi prius id noviſſemus. Ut, Id, quod eminus ſtat, utrum bos eſt, an equus? Oportet enim per anticipationem aliquando nos noviſſe equi & bovis formam. Neque nominaremus aliquid, niſi prius per anticipationem ejus formam cognoviſſemus. Evidentes igitur ſunt rerum anticipationes; & opinabile a præcedente quadam evidentia rei pendet; ad quam referentes [notionem noſtram,] dicimus, unde ſciamus, hoc eſſe hominem. Opinionem vero ὑπόληψιν etiam vocant. *Port.*

Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψης τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θάνατον ἡροῦντο οἱ Ἰουδαῖοι.

Πρὸ λιμοῦ καὶ δίψ. *Judæi mortem in bello obire, quam famem & ſitim pati maluerunt.*

Πρόλοβος.[4] ἐπὶ τῶν πτηνικῶν ὀρνέων λέγεται πρόλοβος ὁ μετὰ τὸν στόμαχον κόλπος νευρώδης, ὅμοιος σκύτει, εἰς ὃν ἡ τροφὴ ἀκατέργαστος μένει· ὃ καὶ τοῖς ἀλεκτρυόσι πᾶσιν ἔνεστιν· ὃ καὶ ὑπ' ἐνίων καλεῖται φύσα.

Πρόλοβος. Sic in volucribus dicitur nervoſus ille ſinus, pelli ſimilis, poſt ſtomachum ſitus, qui cibi indigeſti receptaculum eſt. Hic ſinus & gallis gallinaceis ineſt: qui etiam a nonnullis vocatur φύσα, i. e. follis.

Προλογίζω. πρότερος λέγω. Προλοχίζω δὲ, τὸ ἐνεδρεύω.

Προλογίζω. Proloquor. Præloquor. At προλοχίζω, [per χ,] in inſidiis lateo. Inſidior.

Προμάχιζε. πρωταγωνιστὴς ἦν.

Προμάχιζε. In prima acie pugnabat.

Προμάχομαι. γενικῇ.

Προμάχομαι. Genitivo jungitur. Propugno. Pro aliquo pugno.

Προμαχὼν, καὶ προμαχεὼν. τοῦ τείχους τῆς ἐπάλξεως.

Προμαχὼν, & προμαχεὼν. Propugnaculi. Muri.

Προμέρου κύνες. τοῦτον φασὶ βασιλικὸν δοῦλον ὄντα, μισῆσαι Εὐριπίδην καθ' ὑπερβολήν· ὥστε καὶ κύνας ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, οἵτινες αὐτὸν κατεθοινήσαντο.

Προμέρου κύνες. Promeri canes. Hunc [Promerum] ajunt fuiſſe Regis ſervum, qui Euripidē tanto odio proſequebatur, ut canes feros in eum immitteret; qui eum dilacerarunt.

Προμετωπίδιον. τὸ ἔμπροσθεν τοῦ μετώπου.

Προμετωπίδιον. Quod eſt ante frontem. Frontale.

1 Ὁ δὲ Χρύσιππος ἐν τῷ ιβ'. τῶν φυσ.—— φυσικὴ τῶν καθόλου] Hæc paulo aliter leguntur apud Laertium in vita Zenonis Citt. ſegm. LIV. Ὁ δὲ Χρύσιππος διαφερόμενος πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ πρώτῳ περὶ λόγου, κριτήρια φησὶν εἶναι αἴσθησιν καὶ πρόληψιν. ἔστι δ' ἡ πρόληψις ἔννοια φυσικὴ τῶν καθόλου.

2 Ἐπίκουρος δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει πρόληψιν, οἱονεὶ κατάλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Laertii in *Epicuro*, ſegm. XXXIII. ut Pearſonius etiam monuit.

3 Ἤρτηται] Sic recte habent MSS. Pariſ. itemque Laertius loco laudato. At priores Editt. male, εἴρηται.

4 Πρόλοβος] Confer Noſtrum ſupra v. Πρόβολος, & v. Πρηγορεών.

Προμέτρητης.[1] ὁ τοὺς πιπρασκομένους πυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν, καὶ ὁ τούτου τοῦ ἔργου μισθὸν λαμβάνων, προμετρητὴς ἐκαλεῖτο. Δείναρχος· Ὁ Σκύθου τοῦ προμετρητοῦ υἱὸς ἐν δημόταις γέγονε, καὶ ὁ αὐτὸς ἐν τῇ ἀγορᾷ προμετρῶν διατετέλεκε, καὶ ὑμεῖς ἐκλαβόμενοι παρ' αὐτοῦ τοὺς πυροὺς διατελεῖτε.

Προμετρητης. Sic dicebatur ille, qui frumenta, quæ in foro vendebantur, & quævis alia ſemina mercede dimetiebatur. Dinarchus: *Scythæ prometretæ filius, in numerum popularium relatus, in foro adhuc prometretæ munere fungitur, & vos frumenta ſemper ab eo accipitis.*

Προμηθεύομαι. τὸ προνοοῦμαι. γενικῇ.

Προμηθεύομαι. Provideo. Proſpicio. Curam gero. Genitivo jungitur.

Προμηθεύς.[2] ὅτι ἐπὶ τῶν Κριτῶν τῶν Ἰουδαίων παρ' Ἕλλησιν ἐγνωρίζετο Προμηθεύς, ὃς εὗρε πρῶτος [3] τὴν Γραμματικὴν Φιλοσοφίαν. περὶ οὗ λέγουσιν, ὅτι ἀνθρώπους ἔπλασε, καθότι τινὰς ἰδιώτας ὄντας ἐποίησεν ἐπιγινώσκειν σοφίαν. καὶ Ἐπιμηθεύς, ὃς ἐξεῦρε τὴν Μουσικήν· καὶ Ἄτλας, ὃς τὴν Ἀστρονομίαν ἡρμήνευσε· διότι λέγουσιν, ὅτι τὸν οὐρανὸν βαστάζει. καὶ ὁ πολυόμματος Ἄργος, διὸ περιβλέπτος ἦν, καθότι τὴν τεχνικὴν ἐπιστήμην αὐτὸς ἐπενόησε πρῶτος. ἦν δὲ τότε καὶ μάντις Σίβυλλα, βασιλεύοντος παρ' Αἰγυπτίοις Φαραὼ, τοῦ καὶ Ταραχῶ· παρ' Ἕλλησι δὲ ἐν Ἀθήναις, Κέκροπος, ὃς [4] ἐκλήθη Διφυής, διὰ τὸ τοῦ σώματος μέγεθος. ἢ ὅτι νόμον ἐξέθετο, ὥστε τὰς γυναῖκας παρθένους ἔτι οὔσας ἑνὶ ἐκδίδοσθαι ἀνδρὶ, καλέσας αὐτὰς νύμφας. πρότερον γὰρ αἱ τῆς χώρας ἐκείνης γυναῖκες θηριωδῶς μίξιν ἐμίγνυντο. οὐδενὸς γὰρ ἦν γυνὴ, ἀλλὰ ἐδίδου ἑαυτὴν εἰς πορνείαν ἑκάστῳ. οὐδεὶς δὲ ᾔδει, τίνος ἦν υἱὸς, ἢ θυγάτηρ, τὸ γεννηθέν. ἀλλ' ὡς ἂν ἔδοξε τῇ μητρὶ, [5] ἔλεγε· καὶ ἐδίδου τὸ τεχθὲν ᾧ ἐβούλετο ἀνδρί. τοῦτο δὲ ἐποίησεν ὁ Κέκροψ, ὡς ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, καὶ τὴν νομοθεσίαν Ἡφαίστου τοῦ βασιλεύσαντος ἐκεῖ οὐκ ἀγνοήσας. ἔλεγε γὰρ, ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἀσελγείας συνήθειαν ἡ Ἀττικὴ κατεκλύσθη. ἀπὸ τότε οὖν ἐσωφρόνησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν τῶν Ἑλλήνων χώραν. ἐβασίλευσε δὲ Κέκροψ ἔτη ν'. ἐλέγετο δὲ Διφυής, διὰ τὸ ἀπὸ Αἰγύπτου γενέσθαι, καὶ εἰς Ἑλλάδα ἐλθεῖν, καὶ βασιλεῦσαι.

Προμηθεύς. Prometheus. Hic Judicum Judaicorum temporibus apud Græcos celebris fuit: qui primus invenit Grammaticam & Philoſophiam. Idem homines finxiſſe dicitur, quod rudes quoſdam & indoctos ſapientiam docuerit. Tunc etiam [floruit] Epimetheus, qui Muſicam invenit: itemque Atlas, qui, quod Aſtronomiam interpretaretur, cœlum geſtare dicebatur. Porro, Argus, qui multos oculos habere fingebatur, quod ob ſcientiam artium a ſe inventam conſpicuus eſſet. Tunc etiam fuit Sibylla fatidica, regnante apud Ægyptios Pharaone, qui & Taracho dicebatur: apud Græcos vero Athenis, Cecrope, qui dictus eſt Biformis, propter corporis magnitudinem; vel, quod legem tuliſſet, ut fœminæ, quæ virgines adhuc eſſent, uni viro elocarentur; quas *Nymphas* vocavit. Ante enim illius regionis mulieres more pecudum promiſcue cum viris coibant, nec ſua cuique viro uxor erat, ſed unaquæque mulier cuivis corporis ſui copiam faciebat. Unde etiam nemini conſtabat, cujuſnam filius vel filia eſſet infans in lucem editus: ſed prout matri placuiſſet, ita infans appellabatur; & mater fœtum ſuum viro, cuicunque vellet, dabat. Hoc autem Cecrops fecit, ut qui ab Ægyptiis genus ducens non ignoraret leges, quas Vulcanus regionis illius Rex tulerat. Dicebat enim Atticam ob promiſcuos illos & inceſtos concubitus aquis inundatam fuiſſe. Ab eo igitur tempore Græciæ incolæ pudice vixerunt. Cecrops autem annos L. regnavit: qui dictus eſt *Biformis*, quod, cum ex Ægypto oriundus eſſet, in Græciam veniſſet, & ibi regnaſſet.

Προμηθεύσασθαι. προνοήσασθαι.

Προμηθεύσασθαι. Providiſſe. Curam alicujus rei geſſiſſe.

Προμήθεια. πρόνοια.

Προμήθεια. Providentia.

Προμηθεῖσθαι. προβουλεύεσθαι. προνοεῖσθαι.

Προμηθεῖσθαι. Providere. Conſulere. Curam gerere.

Πρὸ μικροῦ. πρὸ ὀλίγου.

Πρὸ μικροῦ. Paulo ante.

Προμνηστῖνοι.[6] κατὰ τάξιν. ἐφεξῆς.

Προμνηστῖνοι. Alii poſt alios. Ordine.

Προμνήστρια. ἡ προνοήσασα γάμον, ἣν νῦν προξενήτριαν φασί.

Προμνήστρια. Pronuba. Vel, nuptiarum conciliatrix: quam nunc προξενήτριαν vocant.

Προμνῶμαι. προξενῶ. προμνηστεύομαι.

Προμνῶμαι. Pronubam ago. Nuptias concilio.

Πρόμολε. πρόελθε.

Πρόμολε. Progredere. Procede.

1 Προμετρητής. ὁ τοὺς πιπρασκομένους π.] Ex Harpocratione. Cæterum placet mihi conjectura Meurſii, qui *Lect. Att.* lib. II. cap. XVI. pro προμετρητὴς potius ſcribendum cenſet πυρομετρητὴς, tum ob etymologiam vocis, (προμετρητὴς enim, ut Harpocratio & Suidas expreſſe teſtantur, dicebatur ὁ πυροὺς διαμετρῶν) tum etiam ob auctoritatem Pollucis, qui lib. VII. cap. XV. πυρομετρῶν, & πυρομετρητῶν mentionem facit.

2 Προμηθεύς. ὅτι ἐπὶ Κριτῶν τῶν Ἰουδ.] Cum toto hoc loco confer Cedrenum pag. 81. 82. qui eadem pene habet. Exiſtimo autem Suidam hæc deſcripſiſſe ex Joanne Antiocheno, non eo, qui hodie exſtat, & Malelas cognominatur: ſed altero illo, ex quo Excerpta tantum hodie ſuperſunt in Collectaneis *de Virtut. & Vit.* a Valeſio editis.

3 Τὴν Γραμματικὴν Φιλοσοφίαν] Malim, Γραμματικὴν καὶ Φιλοσοφίαν.

4 Ὃς ἐκλήθη Διφυής] Vide Scaligerum ad Euſeb. Chron. Num. CCCCLXI.

5 Ἔλεγε] Potius, ἐλέγετο.

6 Προμνηστῖνοι] Eſt vox Homerica *Odyſſ.* Λ. v. 232. ubi vide Scholiaſtam.

Προμολῆσιν. ἀκρωρείαις. ἐξοχαῖς.

[1] Ὀρφέα Θρηΐκιον παρὰ προμολῆσιν Ὀλύμπου
Τύμβος ἔχει, Μούσης υἱέα Καλλιόπης.

Πρόμος. πρόμαχος.

Προμώτης.[2] προκόπτων παρὰ Ῥωμαίοις.

Προμοίροις. πρὸ τῆς μοίρας. ἀώροις. [3] Προμοίροις δὲ θανάτοις ἐφθείρετο ἡ νεολαία.

Προμυλία.[4] Θεὸς Προμύλιος, ἣν ἀφιδρύοντο ἐν τοῖς μυλῶσιν· ὡς [5] Εὔνοστον.

Προκομισσάριος.[6] ὁ ἐκ συναινέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής.

Προνομαία, καὶ προβοσκίς. ἡ τοῦ ἐλέφαντος ῥίς.

Προνομεύω. τὸ ληΐζω, καὶ αἰχμαλωτίζω. καὶ προνομεία, ἡ σκύλευσις. [7] Προνομίας δὲ, τιμῆς πλείονος.

Προνομή. διαρπαγή.

Προνομίων. προλημμάτων. Προπετῶς σαυτῷ τὰ προνόμια τῶν ἀλλοτρίων ἐπαρχιῶν διεκδικῶν.

Πρόνομος.[8] ὄνομα κύριον. αὐλητής, ὃς μέγαν πώγωνα εἶχεν. ἔνθεν καὶ τό, [9] Ἀσσύριος Προνόμου πώγων' ἔχων ἐλάνθανε.

Προνόμων. θεσμῶν. δικαιωμάτων. Τί δέ μοι φύσεως μέλει καὶ προνόμων;

Προνοοῦμαι. γενικῇ. ἔστι καὶ προνοῶν, καὶ προνοούμενος.

Προνούστερος. προμηθέστερος. προνοητικώτερος. [10] Σοφοκλῆς·

Ὁρᾷς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση;
Τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος,
Ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη τὰ καίρια;

Τουτέστι, τοῦ Αἴαντος.

Προνώπιον. προεκκείμενον. πρόθυρον.

Προντέλων.[11] οὐ μόνον ὅτι οὐκ ἐδέξατο τὰ δῶρα, ἀλλὰ καὶ οἴκοθεν ἔπεμψέ μοι ἄλλο πλακέντιον προντέλων. ὡσανεὶ λέγων, μηκέτι πατῆσαι ἐκεῖ με.

Πρόνοια. πρόγνωσις. [12] Σοφοκλῆς·

Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἔφυ βροτοῖς
Κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.

Πρόνοια. ὠνομάζετό τις παρὰ Δελφοῖς Ἀθηνᾶ Πρόνοια, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἱδρύσθαι. ταύτην δὲ Ἡρόδοτος ἐν τῇ η. [13] Προνοίην ὀνομάζει.

Προμολῆσιν. Summis montium verticibus. Locis excelſis. [In Epigrammate:] *Orpheum Muſæ Calliopes filium in verticibus Olympi tumulus habet.*

Πρόμος. Qui in prima acie pugnat. Dux.

Προμώτης. Apud Romanos idem ſignificat, quod Græce προκόπτων. Promotus.

Προμοίροις. Intempeſtivis. Immaturis. *Juventus autem immatura morte peribat.*

Προμυλία. Dea molarum præſes, ſive, quæ in molis collocabatur; ut & Eunoſtus.

Προκομισσάριος. Procommiſſarius. Id eſt, arbiter utriuſque partis conſenſu delectus.

Προνομαία, & προβοσκίς. Elephanti proboſcis, vel naſus.

Προνομεύω. Prædor. Diripio. In ſervitutem abſtraho. Et προνομεία, prædatio, ſpoliatio. At προνομία, [per ι,] privilegium; prærogativa.

Προνομή. Prædatio. Direptio.

Προνομίων. Privilegiorum. *Aliarum provinciarum privilegia tibi temere vendicans.*

Πρόνομος. Pronomus. Nomen proprium tibicinis, qui prolixam barbam habebat. Hinc illud Comici, *Agyrrhius Pronomi barbam habens fefellit.*

Προνόμων. Statutorum. Legum. Jurium. *Nihil naturam & leges curo.*

Προνοοῦμαι. Genitivo jungitur. Provideo. Curo. Et προνοῶν, & προνοούμενος, providens, curans.

Προνούστερος. Magis providus. Prudentior. Sophocles: *Vides, Ulyſſes, quanta ſit Deorum potentia. Hoc enim viro quiſnam erat prudentior? Aut quis aptior inventus eſt ad agendum ea, quæ tempus requirebat?* Id eſt, Ajace.

Προνώπιον. Quod intrantibus primum occurrit. Veſtibulum.

Προντέλων. Non ſolum non accepit dona a me miſſa, ſed etiam aliam placentam (προντέλων) domo mihi miſit. Quaſi diceret, ne amplius illuc irem.

Πρόνοια. Providentia. Prudentia. Sophocles: *Pare. Nihil enim hominibus melius & præſtantius dari poteſt, quam animus prudens & ſapiens.*

Πρόνοια. Providentia. Delphis Minerva quædam vocabatur Pronœa, quod ante templum collocata eſſet. Hanc vero Herodotus lib. VIII. Προνοιίην vocat.

1 Ὀρφέα Θρηΐκ.] Diſtichum hoc legitur *Anthol.* lib. III. cap. XXV. ut Portus etiam monuit.

2 Προμώτης προκ.] Vide Dufrenium in Gloſſario Græco.

3 Προμοίροις δὲ θαν.] Eſt fragmentum Æliani. Vide ſupra v. Νεολαία.

4 Προμυλία] Ante legebatur, Προμύλια, cum accentu in antepenultima, minus recte.

5 Εὔνοστον] Εὔνοστος appellabatur Dea quædam ἐπιμύλιος, ſive molarum præſes, teſte Euſtathio ad Il. Β. pag. 214. & Noſtro ſupra v. Νόστος.

6 Προκομισσάριος] Male pro κομπρομισσάριος, i. e. Compromiſſarius. *Gloſſæ Baſil.* Κομπρομισσάριος. δικαστὴς αἱρετὸς, διαγνώμων.

7 Προνομίας] Eſt vox Græco-barbara. Confer vocem ſequentem Προνομίων.

8 Πρόνομος. ὄνομα κ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Eccleſ.* pag. 727. (487. Ed. Baſ. *P.*)

9 Ἀσσύριος Προνόμου π.] Ariſtophanes loco laudato:
Ἀγύρριός γ' οὖν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
Λέληθε.————
Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

10 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 8. ut Portus monuit.

11 Προντέλων] Quid ſibi vox hæc barbara velit, ignoro. Lexicographi & Gloſſographi omnes de ea tacent; nec apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Plutum* pag. 97. unde reliqua, quæ Suidas hic recitat, ſumpta ſunt, eam reperias.

12 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 125. ubi prior verſus recte ſic legitur:
Πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ.

13 Προνοίην] Scribe, Προνοιίην. Sic enim Herodotus lib. VIII. pag. 300. Minervam hanc Ionice vocat, ut Portus etiam monuit. Meurſius tamen *Lect. Att.* lib. II. cap. XVII. ibi ſcribendum potius cenſet, Προναίην; quod Ionice dictum eſt pro Προναίαν. Confer notam ſequentem.

Πρόνοια.

Πρόνοια [1] Ἀθηνᾶ. οἱ μὲν διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι αὐτήν. οἱ δὲ, ὅτι προὐνόησεν, ὅπως τέκοι ἡ Λητώ. † Ἡ [2] τοῦ Θεοῦ πρόνοια κατὰ τρεῖς τρόπους γίνεται· κατ' οἰκονομίαν, κατ' εὐδοκίαν, κατὰ συγχώρησιν.

Πρόνοια Ἀθηνᾶ. Minerva Pronœa. Alii [eam ſic appellatam eſſe dicunt,] quod ante templum Delphicum collocata eſſet. Alii vero, quod providiſſet, ut Latona pareret. † Providentia Dei tribus modis fit: ſecundum œconomiam, ſecundum beneplacitum, ſecundum permiſſionem.

Πρόξ. ἐλάφου γέννημα.

Πρόξ. Cervæ fœtus.

Προξένει. λέγε.

[3] Ὦ φίλτατ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει.

ἢ ὅτι, ὡς φησί, προξένει μοι, καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα.

Προξένει. [Concilia. Præbe.] Dic. [Sophocles:] *O chariſſime*, [*quæ facienda ſunt*,] *mihi dic*, *omnia facere parato*. Vel, præbe & procura mihi ea, quæ expediunt.

Προξενία. ἡ τῶν ξένων ὑποδοχή. Καὶ αὐτοῖς προξενίαν ἔδοσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι.

Προξενία. Hoſpitum ſuſceptio. Hoſpitalitas. Jus hoſpitii. *Lacedæmonii autem hoſpitii jus ipſi dederunt.*

Πρόξενος. ὁ [4] νένηλυς πόλεως ξένος. Ὁ δὲ Εὐθυκράτη [5] ἀτιμωθέντα παρὰ Ἀθηναίοις ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι, καὶ πρόξενον Ἀθηναίων.

Πρόξενος. Publicus civitatis hoſpes. Sive, qui peregrinos nomine totius civitatis hoſpitio excipit. *Ille vero decrevit*, *ut Euthycrates apud Athenienſes ignominia notatus priſtino honori reſtitueretur*, *& publicus Athenienſium hoſpes eſſet.*

Πρόξενος. ὁ προστάτης. Καὶ συνέξευρ αὐτὸν, ὡς ἂν τὴν χάριν αὐτήν τε κἀκείνην ἔχῃς, ὧ προὔξενε. καὶ πρόξενοι, οἱ προστάται τῶν πόλεων, καὶ φροντισταί, καὶ ξενίαις ὑποδεχόμενοι.

Πρόξενος. Patronus [peregrinorum.] Qui peregrinos nomine civitatis hoſpitio excipit. Et πρόξενοι, civitatum patroni & curatores, & qui peregrinos hoſpitio excipiunt.

Προξένους [6] ἐκάλουν, τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας.

Προξένους. Sic vocabant illos, qui conſtituti erant, ut hoſpites ex aliis civitatibus venientes hoſpitio exciperent.

Προξενῶ δ' ὑμᾶς ἀεί. ἀντὶ τοῦ, προΐσταμαι. [7] Ἀριστοφάνης.

Προξενῶ. Patronus ſum. Publicus hoſpes ſum. Ariſtophanes: *Et ſemper Patronus veſter ſum.*

Προξενῶ. ἀντὶ τοῦ, ἐπιτάττω. γενικῇ.

Προξενῶ. Pro ἐπιτάττω. Impero. Mando. Cum genitivo.

Προοδοποιῶ. γενικῇ.

Προοδοποιῶ. Genitivo jungitur. Alicui viam præparo.

Πρόοπτος. προφανής. πρόδηλος. [8] Ἡρόδοτος· Ἡμέας οὗτοι οἱ ἄνθρωποι προόπτῳ θανάτῳ μέλλουσι προδώσειν.

Πρόοπτος. Evidens. Manifeſtus. Herodotus: *Nos homines iſti manifeſtæ morti tradituri ſunt.*

Προώλης. ὁ πανώλης.

Προώλης. Perditiſſimus.

Πρόωμαι. παραχωρήσω.

Πρόωμαι. Cedam. Concedam.

Πρόωνες. [9] οἱ προνενευκότες τόποι τῶν ὀρῶν.

Πρόωνες. Rupes. Prominentes montium partes.

Πρόωνται. αὐθυποτακτικόν. προδώσουσιν. ἀμελήσουσιν. Ὁ δὲ τοὺς περιχώρους παρεκάλει, λέγων, ἐὰν αὐτὸν πρόωνται, καὶ αὐτοὶ κινδυνεύσουσι.

Πρόωνται. Prodent. Negligent. Eſt Subjunctivus. *Ille vero finitimos orabat*, *dicens*, *ſi ſe proderent*, *ipſos quoque periclitaturos eſſe.*

Πρόωρος. πρὸ τῆς ὥρας.

Πρόωρος. Immaturus. Præcox. Intempeſtivus.

Πρόωσις. ὤθησις.

Πρόωσις. Propulſio. Propulſatio.

Προπαρεγγυηθέν. προπαραγγελθέν. Προπαρεγγυηθέν οἱ τοῦτο ἐκ βασιλέως.

Προπαρεγγυηθέν. Ante denuntiatum. *Hoc ſibi a Rege ante denuntiatum.*

1 Πρόνοια Ἀθηνᾶ] Sunt qui Minervam hanc vocent Προναίαν, per diphthongum αι in ſyllaba penultima. Heſychius: Προναίας Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς. Etymologus: Προναία Ἀθηνᾶ. ἐν Δελφοῖς ἄγαλμα, ὄνομα. ἤτοι διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἐν Δελφοῖς ἑστάναι. ἢ ὅτι προὐνόησεν, &c. Æſchylus *Eumenid.* v. 21.

Παλλὰς ΠΡΟΝΑΙΑ δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.

Callimachus in fragmento, quod citatur a Scholiaſta Æſchyli:

Χ' ἡ Παλλὰς, Δελφοί νιν ὅθ' ἱδρύοντο Προναίην.

Huic lectioni favet etymologia, quam ipſe Suidas, (vel potius Harpocratio, ex quo Suidas hæc deſcripſit) ſubjungit, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ναοῦ ἑστάναι αὐτήν. Contra, Minervæ Προνοίας, præter Suidam, mentionem faciunt, Harpocratio, Demoſthenes Orat. 1. contra Ariſtogit. Herodotus loco ante laudato. Pauſanias in *Phocicis*, & Diodorus Siculus duobus in locis. Diſſidium hoc auctorum conciliare conatur Meurſius *Lect. Att.* lib. II. cap. XVII. qui duas Minervas, Πρόνοιαν & Προναίαν (quarum illa culta fuerit Athenis; hæc vero Delphis) ab Harpocratione & Suida male confundi ſtatuit. Eum vide.

2 Ἡ τοῦ Θεοῦ πρόνοια κατὰ τρ.] Hæc leguntur etiam ſupra, v. Γίνεται.

3 Ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξ.] Eſt verſus Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 287. Scholiaſta ad eum locum: Προξένει. λέγε μοι ἢ πάρεχε τὰ χρήσιμα. ὃ γὰρ δεήσομαι τελεῖν.

4 Ὁ νένηλυς πόλεως ξένος] Supra v. Ἰδιόξενος, ubi eadem leguntur, monuimus ſcribendum eſſe, ὁ ὅλης πόλεως ξένος. Ibi nos vide.

5 Ἀτιμωθέντα] Sic recte MS. Pariſ. A. At MSS. B. & C. & præcedentes Editt. male, ἀτιμωρηθέντα.

6 Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 590. (408. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 798. ſed ubi legitur,

——— Προξενῶ δ' ὑμῶν ἀεί.

8 Ἡρόδοτος] Lib. IX. pag. 398. ut Portus monuit.

9 Πρόωνες] Confer Noſtrum ſupra v. Πρηῶνες.

Προπα-

Προπάροιθεν. ἔμπροσθεν.

Προπάροιθεν. Ante.

Πρόπας στόλος. πᾶσα ἡ δύναμις. [1] Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.

Πρόπας στόλος. Univerſus populus. Omnes copiæ. *Univerſus autem populus meus lue laborat.*

Προπαιδεύματα. Ὁ δὲ Ὠριγένης οὐκ ἐπαύετο παραδιδοὺς γεωμετρίαν, καὶ ἀριθμητικὴν, καὶ τἄλλα προπαιδεύματα.

Προπαιδεύματα. Primæ diſciplinæ, & quæ ante Philoſophiam diſcuntur. *Origenes vero Geometriam, & Arithmeticam, & alias diſciplinas, quæ* προπαιδεύματα *Græci vocant, tradere non deſinebat.*

Προπαιδεία. τὰ πρῶτα μαθήματα.

Προπαιδεία. Primæ diſciplinæ.

Πρόπεμπτα.[2] Δίδυμός φησι, μήποτε ἄλλα τινά εἰσιν ἐπιτίμια τὰ πρὸ τῆς καταβολῆς. εἰσὶ γὰρ οἳ τὰ πέμπτα τῶν τιμημάτων παρακαταβάλλεσθαι φασίν. εἰ μὴ ἄρα πρόπεμπτα, ὡς Δημοσθένης, πρὸς ἡμέρας ε'. ταῖς γὰρ μεγάλαις δίκαις οὐκ ἤρκει μία ἡμέρα πρὸς τὴν κρίσιν.

Πρόπεμπτα. Didymus dicit, forte ſic appellari mulctas quaſdam, quæ ante ſolutionem ſive depoſitionem irrogabantur. Sunt enim qui dicant, quintam litium æſtimatarum partem in judicio deponi. Niſi forte πρόπεμπτα ſecundum Demoſthenem ſignificet quinque illas dies, quæ conſtituebantur pro cauſis majoris momenti. Ad earum enim judicium non ſufficiebat una dies.

Προπεπωκότες.[3] ἀντὶ τοῦ, παραδεδωκότες. ἐκ μεταφορᾶς δὲ λέγεται. [4] Προπεπωκέναι δὲ παρὰ τὴν συνουσίαν πολλὰ μὲν ἀργυρώματα τὸν προειρημένον, πολλὰ δὲ χρυσώματα τῷ Προυσίᾳ.

Προπεπωκότες. Qui tradiderunt. Qui prodiderunt. Metaphorice hoc dictum eſt. [Proprie enim ſignificat, qui propinarunt.] *In convivio autem virum antedictum multa argentea & aurea vaſa Pruſiæ propinaſſe* [*ferunt.*]

Προπέρυσι.[5] καὶ πέρυσι.

Προπέρυσι. Tertio abhinc anno. Et πέρυσι, ſuperiore anno.

Προπέτεια. ἡ ἀχαλίνωτος γλῶσσα.

Προπέτεια. Temeritas in loquendo. Effrænis lingua.

Προπετής. εἰς τοὔμπροσθεν νενευκώς. Προπετὴς τῷ βάρει γινόμενος πίπτει. Προπετὴς δὲ, καὶ ὁ πρόγλωσσος.

Προπετής. In anteriorem partem vergens. Pronus. Inclinatus. *Onere inclinatus cadit.* Item προπετής, in loquendo temerarius, loquax.

Προπηλακίζων. ἀδικῶν. ὑβρίζων. διασύρων. ἐξουθενῶν. καὶ προπηλακισμὸς, ὕβρις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ πηλὸν ἐπιχεῖσθαι τὰ πρόσωπα τῶν ἀτιμίαν καὶ ὕβριν καταψηφιζομένων, οὓς ἀρτίως ἀσβόλῳ χρίουσι.

Προπηλακίζων. Injuria afficiens. Contumelia afficiens. Deridens. Contemnens. Nihili faciens. Et προπηλακισμός, contumelia, injuria. Dictum autem hoc eſt inde, quod facies illorum, qui ignominia & contumelia notandi erant, luto perungerentur: quos nunc fuligine illinunt.

Προπίνει. διὰ τοῦ οἴνου τιμᾷ. καὶ προδίδωσι. καὶ [6] Δημοσθένης δὲ τοὺς προδότας τὰς πατρίδας τοῖς ἐχθροῖς, προπίνειν ἔφη τοῖς ἐχθροῖς. καὶ [7] Ἀριστοφάνης·

Φέρ᾽ ἴδω. τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἐπίνομεν.
Τί δαὶ μετὰ τοῦτο δεύτερον; προὐπίνομεν.

ἀντὶ τοῦ, ἀλλήλους ἐδεξιούμεθα. καὶ αὖθις· Ταῖς θυγατράσι φάρμακον ὤρεξε, καὶ αὐτὸς ἔπιε, δυστυχοῦς κοινωνήσας προπόσεως καὶ φιλοτησίας.

Προπίνει. Propinat. Item, prodit. Et Demoſthenes τὸ προπίνειν dicit de iis, qui patriam ſuam hoſtibus prodiderunt. Et Ariſtophanes: *Eja videam: quid primum erat? Bibebamus. Quid poſt hoc ſecundum? Propinabamus.* Id eſt, nos mutuo invitabamus. Et iterum: *Filiabus venenum præbuit, quod & ipſe hauſit, infelicis poculi particeps factus.*

Προπίνειν. οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς ἐπιτελοῦντες ἑορτὴν πάνδημον, ἐν φιάλαις χρυσαῖς ἢ ἀργυραῖς κιρνῶντες, ἐδέχοντο μὲν παρὰ τοῦ οἰνοχόου αὐτοὶ, ἀπέπινον δὲ μικρὸν τῆς κύλικος, ὡς συμβόλου ὄντος τούτου φιλίας πολλῆς, καὶ τότε παρείχοντο ᾧ ἂν ἐβούλοντο τὴν κύλικα· καὶ ἐκαλεῖτο προπίνειν. ἡ δὲ ἡμέρα, φιλοτησία.

Προπίνειν. Propinare. Reges olim epulum publice præbentes, vinum in aureis vel argenteis phialis temperatum a pincerna accipiebant, idque leviter tantum delibabant: quod ſingularis amoris & amicitiæ ſignum ducebatur. Poſtea calicem, cui vellent, tradebant: idque προπίνειν dicebatur. Dies autem, [quo iſtud fiebat,] φιλοτησία [appellabatur.]

1 Νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Tyran.* pag. 158. ut Pearſonius obſervaverat. Scholiaſta ad eum locum: Πρόπας στόλος, ἡ πᾶσα δύναμις. πᾶς ὁ λαός.

2 Πρόπεμπτα. Δίδυμός φησι, μήπ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valeſium. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Παρακαταβολή.

3 Προπεπωκότες. ἀντὶ τοῦ, παραδ.] Ex Harpocratione: ſed ubi pro παραδεδωκότες legitur προδεδωκότες. Mauſſacus ad hunc locum fluctus, ut ajunt, in ſimpulo movet, & in re levi graviter æſtuat, deceptus prava interpunctione loci hujus, qui ſic diſtinguendus eſt, ut eum hic diſtinctum Lector videt.

4 Προπεπωκέναι παρὰ τὴν συνουσ.] Fragmentum hoc Valeſius Polybio tribuit.

5 Προπέρυσι. καὶ πέρυσι] Legendum eſt, προπέρυσι, & πέρυσι, ut Portus etiam monuit.

6 Δημοσθένης δὲ τοὺς προδότας τὰς πατρ.] Locus Demoſthenis, ad quem Suidas reſpexiſſe videtur, extat in oratione pro Cteſiphonte, pag. 354. ubi Orator ſic inquit: Τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ᾽ Ἀλεξάνδρῳ, &c.

7 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 800. (526. Ed. Baſ. P.)

Πρόπιον. μάντευμα. καὶ θεοπρόπιον, τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα.

Πρόποδες. μεγάλους πόδας ἔχοντες.

Πρὸ ποδῶν. τὸ παρατυχὸν οἱονδήποτε.

Πρὸ ποδῶν. ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν.

Προπολεμῶ. γενικῇ.

Προπόλεος.[1] Τὸν προπόλεον κόσμον τοῦ ἄστεος ἀποκείραντες.

Πρόπολος. δούλη. προπολεύουσα. ἢ θεράπων, καὶ θεράπαινα. πρόσφυξ. [2] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαῤῥῶν τοῖς ἡμετέροις προπόλοισι.

Παρὰ δὲ Ἡροδότῳ πρόπολος, ὁ νεωκόρος.

Πρὸ πολλοῦ.

Προπόλῳ, καὶ προσπόλῳ. θεράποντι.

Προπόλων. θείων ἑρμηνευτῶν. Πρόπολοί τε καὶ θεραπευταί. [3] Μέλλων Εὐρυμέδων ποτ' Ἀριστοτέλη γράψαι, Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος.

Πρόπομα. ἐκ τοῦ προπίνω.

Προπομπία. ἐν συνθέσει διὰ τοῦ ι. Πομπεία δὲ, ἁπλοῦν, διὰ διφθόγγου.

Προποντίς. ἡ πρὸ τοῦ Πόντου θάλασσα, ἡ τῷ Βυζαντίῳ ἐπικειμένη.

Πρόπτωσις[4] ἐστὶν, ὅταν ὀφθαλμὸς κινηθεὶς προπέσῃ.

Προπύλαια[5] ταῦτα. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. δύναται μὲν δεικτικῶς λέγεσθαι, ἅτε ὁρωμένων τῶν προπυλαίων ἀπὸ τῆς Πνυκός. βέλτιον δὲ ἀναφορικῶς ἀκούειν. ἐπὶ γὰρ τῶν πάνυ γνωρίμων οὕτω λέγειν εἰώθασι. ἐν γὰρ τῷ κατ' Αἰσχίνου αὐτὸς Δημοσθένης φησίν· Ἤρετο Σάτυρον τουτονὶ τὸν κωμικὸν ὑποκριτήν. [6] Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως φησίν· Ἐν ἔτεσι μὲν πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη. τάλαντα δὲ ἀνηλώθη βιβ'. ε' δὲ πύλας ἐποίησαν, δι' ὧν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν εἰσίασι.

Πρόῤῥιζον. ἐξ αὐτῶν τῶν ῥιζῶν. καὶ πρόῤῥιζος, ἀντὶ τοῦ, παντάπασι. Σοφοκλῆς· Μυρτίλος πρόῤῥιζος ἐκριφείς. Πρὸ ῥιζῶν δὲ, ἐξ αὐτῆς τῆς ῥίζης.

Πρός. Εἰς μῆκος δὲ, ὅσον πόδας ξ', καὶ πρός. ἀντὶ τοῦ, πλεῖον, περισσότερον. καὶ ὁ Θεολόγος· Καὶ μικρόν τι πρός.

Προσαγγελία. [7] Πολύβιος· Ἧκον ὑπὸ νύκτα πρὸς τὸν Φίλιππον, φάσκοντες συνωρμηκέναι τινὰς αὐ-

Πρόπιον. Oraculum. Vaticinium. Et θεοπρόπιον, idem.

Πρόποδες. Qui magnos pedes habent.

Πρὸ ποδῶν. Quod eſt obvium. Quod eſt ante pedes.

Πρὸ ποδῶν. Ante pedes.

Προπολεμῶ. Pro aliquo bellum gero. Genitivo jungitur.

Προπόλεος. Suburbanus. *Suburbanum civitatis ornamentum vaſtantes.*

Πρόπολος. Serva. Ancilla. Famulus, vel famula. Vel, qui ad aliquem confugit. Ariſtophanes *Nubibus: Sed bono ſis animo, & noſtris te trade miniſtris.* Apud Herodotum vero πρόπολος ſignificat æditúum.

Πρὸ πολλοῦ. Multo ante.

Προπόλῳ, & προσπόλῳ. Famulo. Miniſtro.

Προπόλων. [Miniſtrorum.] Divinorum interpretum. *Miniſtrique & cultores.* [In Epigrammate:] *Eurymedon Cereris miniſter, cum Ariſtotelem olim* [*impietatis*] *accuſaturus eſſet.*

Πρόπομα. Potus, qui, antequam cibi capiantur, hauritur. A προπίνω, propino, præbibo.

Προπομπία. In compoſitione per ι ſcribitur. At ſimplex πομπεία, per diphthongum ει.

Προποντίς. Propontis. Mare ante Pontum, Byzantio vicinum.

Πρόπτωσις. Oculorum prolapſio, ſive procidentia.

Προπύλαια ταῦτα. Veſtibula iſta. Demoſthenes in *Philippicis.* Poteſt hoc demonſtrative [ab Oratore] dictum eſſe, quod veſtibula e Pnyce cernerentur. Præſtat vero locum hunc relative accipere. De rebus enim valde notis ſic loqui ſolemus. Nam in oratione adverſus Æſchinem Demoſthenes inquit: *Interrogabat Satyrum iſtum, hiſtrionem Comicum.* Heliodorus vero in libro de Arce Athenienſi inquit: [*Propylæa*] *quinquennio abſoluta ſunt, impenſis in opus illud talentis bis mille duodecim. Fecerunt autem portas quinque, per quas in Arcem intratur.*

Πρόῤῥιζον. Radicitus evulſum. Et πρόῤῥιζος, [qui radicitus evellitur, vel funditus tollitur. Item,] penitus, prorſus. Sophocles: *Myrtilus penitus ejectus.* Et πρὸ ῥιζῶν, Ab ipſis radicibus.

Πρός. Plus. Amplius. *In longitudinem vero* [*extendebatur*] *pedes* LX. *& amplius.* Et Theologus [inquit:] *Et parum amplius.*

Προσαγγελία. Nuntius. Polybius: *Venerunt ſub noctem ad Philippum, nuntiantes, quoſ-*

1 Προπόλεος] Forte apud ſcriptorem, unde ſequens fragmentum excerptum eſt, duabus vocibus ſcriptum erat, πρὸ πόλεως: quibus in unum conflatis, Suidas vocem προπόλεος effinxiſſe videtur. Nuſquam enim alibi, quod ſciam, vox iſta occurrit.

2 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 152. (85. Ed. Baſ. P.)

3 Μέλλων Εὐρυμέδων ποτ' Ἀρισ.] Fragmentum hoc corruptum eſt & mutilum, quod apud Laertium in vita Ariſtotelis, Segm. VIII. unde id Suidas deprompſit, recte ſic legitur:

Εὐρυμέδων ποτ' ἔμελλεν Ἀριστοτέλην ἀσεβείας
Γράψασθαι, Δηοῦς μύστιδος ὢν πρόπολος·
Ἀλλὰ πιὼν ἀκόνιτον, &c.

4 Πρόπτωσις] Conſule de hac voce Stephanum in *Theſauro,* qui docet, id, quod Græci πρόπτωσιν ὀφθαλμῶν vocant, Ciceronem *prolapſionem,* & Plinium, *procidentiam oculorum* dixiſſe.

5 Προπύλαια ταῦτα. Δημοσθ.] Ex Harpocratione: qui plura habet.

6 Ἡλιόδωρος δὲ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπ.] Supple ex Harpocratione: Ἡλιόδωρος δ' ἐν πρώτῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως, μεθ' ἕτερα καὶ ταῦτά φησιν.

7 Πολύβιος] Lib. V. cap. CX.

τοῖς. τούτους δ' ἀπαγγέλλειν, ὅτι καταλίποιεν ἐν Ῥηγίῳ πεντήρεις Ῥωμαϊκάς. ὁ δὲ διαταραχθεὶς ἐκ τῆς προσαγγελίας, ἔφυγε. Καὶ αὖθις· Τῷ δὲ Πτολεμαίῳ γινομένης προσαγγελίας, παρεῖναι τὸν Ἀρχίαν.

Προσαγγέλλει. Ὁ δὲ ἑαυτὸν προσαγγέλλει (ἀντὶ τοῦ μηνύει) ἑαυτὸν ἄξιον θανάτου.

Προσάγειν[1] καὶ Παράγειν διαφέρει. Προσάγουσι μὲν γὰρ πάντες οἱ παραταξάμενοι, ᾗ ἂν ἄριστοι εἶεν μάχεσθαι. Παράγουσι δὲ οἱ σώφρονες ᾗ[2] ἂν ἀσφαλέστατα, οὐχ ᾗ ἂν τάχιστα ἀπέλθοιεν. παριέναι δὲ ἀνάγκη ἐκπεπλαμμέναις μὲν ταῖς ἁμάξαις, ἀνειργομένοις δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις σκευοφόροις ἐπιπολύ. οὕτω φησὶ Ξενοφῶν. καὶ προσάγειν, ἀντὶ τοῦ οἰκειοῦσθαι, ἰδιοποιεῖσθαι. Ὁ δὲ ἐμήνυε διὰ τῶν πρέσβεων, ὡς προσάγοιτο μὲν τὰ ἔθνη χρήμασι καὶ δώροις, καταγγέλλοι δὲ κοινὰ τὰ κερδαλέα τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου.

Προσαγώγιον. τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα.

Προσᾴδω. δοτικῇ.

Πρὸς ἀκτῖνα. πρὸς ἀνατολήν.

Προσαλισκόμεθα.[3] ἀντὶ τοῦ, πρὸς τούτοις καταδικαζόμεθα καὶ ζημιούμεθα. Κᾆτα προσαλισκόμεθα.

Προσαμφιῶ. πρὸς οἷς ἔχεις ἐνδύσω.

Προσανανεωσάμενος. ἀνακαινίσας, καὶ ἀνεγείρας. Ὁ δὲ Μάρκος προσανανεωσάμενος τὴν τοῦ τείχους ταπεινότητα, ἐπεβάλλετο καταπειράζειν τῆς ἐλπίδος.

Προσαναταθείς.[4] ὀργισθείς. ἐπαρθείς. Ὁ δὲ βραχέα προσαναταθεὶς, κατένευσε ποιήσειν. ἀντὶ τοῦ, κατεπαρθείς.

Προσανατεινόμενος. ἀπειλῶν. Τὰ μὲν παρακαλῶν, τὰ δὲ προσανατεινόμενος.

Προσαναφωνῶ. δοτικῇ.

Προσανέχων. προσέχων. προσκεκολλημένος. Πολύβιος· Ὁ δὲ πᾶν ὑπομένειν ἐδόκει, προσανέχων ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἐπαρχίαις. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Δημήτριος προσανέχων τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτόν. Καὶ προσανέχοντι, ἐξέχοντι.

Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον. ἀνατέλλοντα.

Πρόσαντες. δυσχερὲς, καὶ ἐναντίον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἄναντες.

Προσάντης. καὶ ἡ δοτικὴ, προσάντει.

Προσάντως. ἐπίρρημα. Μήτε ἀκαίρως παρακαλεῖν, μήτε προσάντως.

Πρὸς ἀπαλέξησιν. πρὸς βοήθειαν.

Προσάπτομαι. γενικῇ. Προσάπτω δὲ, δοτικῇ.

dam una ſecum eodem appuliſſe: ex quibus audiverint, relictas a ſe Rhegii quinqueremes Romanorum. Ille igitur hoc nuntio perterrefactus, fugit. Et iterum: *Cum Ptolemæo nuntiatum eſſet, Archiam adeſſe.*

Προσαγγέλλει. Indicat. Defert. *Ille vero ſe ipſe, ut morte dignum, defert.*

Προσάγειν & παράγειν differunt. *Omnes enim ſic inſtructas copias adducunt, prout ſe fortiſſime pugnaturos putarint. At qui ſapiunt, ſic eas abducunt, ut quam tutiſſime, non quam celerrime abſcedant. Præterire vero neceſſe eſt, plauſtris exporrectis, cæteriſque impedimentis multum laxatis.* Ita Xenophon inquit. Et προσάγειν, ſibi conciliare, ſibi adjungere. *Ille autem per legatos ſignificavit, eum pecunia & muneribus gentes ſibi adjungere, illiſque promittere, lucrum, quod ex bello rediturum eſſet, commune fore.*

Προσαγώγιον. Inſtrumentum fabrorum, quo admoto ligna curva diriguntur.

Προσᾴδω. Accino. Dativo jungitur.

Πρὸς ἀκτῖνα. Ad radios [Solis.] Sive, ad ortum Solis.

Προσαλισκόμεθα. Præterea condemnamur & mulctamur. [Sic Ariſtophanes.]

Προσαμφιῶ. Præter illas veſtes, quas habes, alias etiam induam.

Προσανανεωσάμενος. Qui renovavit. Qui inſtauravit. *Marcus autem ea murorum parte, quæ humilior erat, reparata, conata perficere tentavit.*

Προσαναταθείς. Minas intentans. Iratus. Indignatus. *Ille vero pauca comminatus, ſe id facturum annuit.*

Προσανατεινόμενος. Minas intentans. Minans. *Partim rogans; partim vero, minans.*

Προσαναφωνῶ. Alloquor. Compello.

Προσανέχων. Nitens. Innitens. Adhærens. Polybius: *Ille vero quidvis pati decreverat, in Ægyptiorum præfecturis ſpem ponens.* Et iterum: *Demetrius autem in præſentia illius, qui ad ipſum mittendus erat, ſpem ponens.* Et προσανέχοντι, eminenti.

Πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον. Ad Solem orientem.

Πρόσαντες. Acclive. Arduum. Difficile. Adverſum. Quære in voce Ἄναντες.

Προσάντης. Acclivis. Arduus. Et Dativus, προσάντει.

Προσάντως. Adverbium. Ardue. Difficulter. Moleſte. *Nec intempeſtive, nec moleſte aliquem roges.*

Πρὸς ἀπαλ. Ad auxilium [ferendum.]

Προσάπτομαι. Genitivo jungitur. Attingo. Προσάπτω vero, cum Dativo, applico, appono.

1 Προσάγειν καὶ παράγειν διαφ. Προσάγουσι μὲν γ. ——— ἐπιπολύ] Hæc omnia ſunt verba Xenophontis lib. v. *De Exped. Cyri*, pag. 140. ut Portus monuit. Ibi autem prior hujus fragmenti pars ſic legitur: *Οὐ γὰρ τὸ αὐτό ἐστι προσάγειν τε καὶ παράγειν. Προσάγουσι μὲν γὰρ ἅπαντες, οὕτω τεταγμένοι, ὡς ἂν οἴωνται ἄριστα μάχεσθαι. ἀπάγουσι μέντοι οἱ σώφρονες*, &c.

2 Ἢ ἂν ἀσφαλέστατα] Hæc verba ex prioribus Editt. exciderunt, quæ ex MS. A. & Xenophonte revocavi.

3 Προσαλισκόμεθα. ἀντὶ τοῦ, πρὸς τ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 404. (289. Ed. Baſ. *P.*)

4 Προσαναταθείς] Sic recte MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. omnes male habent, προσανατασθείς. Confer Noſtrum ſupra v. Ἀναταθείς.

Προσα-

Προσαρασσόμενα. προσρηγνύμενα. προσκρουόμενα.

Προσαστειασάμενος. ἀστεῖόν τι προσειπών. [1]Ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν, καί τι προσαστειασάμενος τοιοῦτον,

Αἰεὶ [2]δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται.

Προσαυδῶ. δοτικῇ.

Πρὸς αὑτοῦ. ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ αὑτοῦ. [3]Ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρὸς αὑτοῦ εἶναι νομίσας τὰ συμβαίνοντα περὶ τοὺς ἐναντίους, ἐγένετο περὶ τὸν Μάρκον, σπουδάζων τὴν τόλμαν ἀφελέσθαι, καὶ προκαταλαβεῖν αὐτοῦ τὴν ὁρμήν.

Προσβάλλει. δοτικῇ. προσέρχεται. Προσέβαλε δὲ ταῖς ἀκοαῖς αὐτῶν ἦχος ἐμμελὴς θείων ὕμνων. δι' ἑνὸς λ, δεύτερος Ἀόριστος. Προσέβαλλε δὲ, ἀεὶ διὰ δύο λλ, παρατατικός.

Πρὸς βίαν. βιαίως. ἀναγκαστικῶς. Ὁ δὲ οὐκ ἐφείσατο αὐτῆς (ὁ ἐραστὴς, ὁ ἐναγὴς) ἀλλ' ἐξαγαγὼν αὐτὴν τοῦ νεὼ πρὸς βίαν διέφθειρε μάλα ἀνοίκτως.

Προσβλέπω. δοτικῇ. Οὐδὲ προσβλέψειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ.

Προσβολή.[4] ζημία, δαίμονος ὀργὴ, παρὰ Ἀριστοφάνει. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, ζῷον, ζημίαν εἶπε, καταρώμενος αὐτῷ.

[5]Χ' ὥτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἡ προσβολὴ,
Οὐκ οἶδα. ——

περὶ τοῦ κανθάρου.

Προσεγεγόνει. συνεμίχθη. συνηριθμήθη. Ὁ δὲ τοῦ βασιλέως Ἀρμενίας παῖς προσεγεγόνει αὐτῷ ξὺν δυνάμει ἱππικῇ οὐκ ὀλίγῃ.

Πρόσγειον. τὸ πρὸς γῆν.

Προσγράφει. προσκρίνει.

Προσδέδεμαι. δοτικῇ.

Προσδέξασθαι. [6]Προσδέξασθαι δὲ, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς τὰς πλευρὰς τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ, σύνεγγυς.

Προσδέχομαι. αἰτιατικῇ. καὶ προσδεχόμενοι, ὁμοίως, προσδοκῶντες.

Προσδεῖσθαι καὶ ἐνδεῖσθαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ ὀλίγων τινῶν κτῆσιν. τὸ δὲ, παντελῆ ἀπορίαν τοῦ ὅλου δηλοῖ.

Προσδιαλέγομαι. δοτικῇ.

Προσδοκία. διαφέρει προσδοκία ἐλπίδος. [7]ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι προσδοκία ἀγαθῶν. καὶ ὁ φοβούμενος προσδοκᾷ, ἀλλ' οὐ προσδοκᾷ ἀγαθά. κακῶν γὰρ προσδοκία ἐστὶν ὁ φόβος· ἀγαθῶν δὲ, ἡ ἐλπίς. ἐπεὶ οὖν οὐχ ὑφεστώτων πραγμάτων οἱ ἀσεβεῖς [8]προσδοκῶσιν, ἀ-

Προσαρασσόμενα. Alliſa. Colliſa.

Προσαστειασάμενος. Facetias & jocos dictis addens. *Ille vero eum hortatus eſt, Homericum illud dictis urbane adjiciens: Semper juniorum virorum mentes vana & levi ſpe efferuntur.*

Προσαυδῶ. Alloquor. Saluto.

Πρὸς αὑτοῦ. Pro ipſo. Pro ſe. *Ille vero præſentem rerum apud hoſtes ſtatum non contra ſe, ſed pro ſe facere ratus, Marcum obſervabat, ut audaciam illius comprimeret, & conatus præveniret.*

Προσβάλλει. Dativo jungitur. Accedit. Attingit. Pervenit. *Suavis autem divinorum hymnorum ſonus ad aures eorum pervenit.* Aoriſtus ſecundus per unum λ ſcribitur, προσέβαλε. At Præteritum Imperfectum ſemper per duo λλ.

Πρὸς βίαν. Per vim. Violenter. *Ille vero impuro virginis amore captus, ei non pepercit, ſed per vim ex templo abſtractam abſque ulla miſeratione ſtupravit.*

Προσβλέπω. Dativo jungitur. Aſpicio. Intueor. *Nec amplius eam intueri poſſim.*

Προσβολή. Damnum. Malum, quod Deus iratus alicui infligit. Apud Ariſtophanem. Cum enim dicendum eſſet ζῷον, *animal*; dixit προσβολὴ, i.e. *malum*, [ſcarabæum] execrans. *Quis Deorum iratus malum hoc invexerit, neſcio.* De ſcarabæo [ibi verba fiunt.]

Προσεγεγόνει. Acceſſit. Se alicui adjunxit. Aliquibus annumeratus eſt. *Filius autem Regis Armeniæ cum non exiguis equeſtribus copiis ei ſe adjunxit.*

Πρόσγειον. Terræ proximum. Terræ vicinum.

Προσγράφει. Adſcribit. Adjudicat.

Προσδέδεμαι. Dativo jungitur. Sum alligatus.

Προσδέξασθαι. Admittere. Recipere. Ut, *Admittere vero, quod vulgo ajunt, hoſtes ad latera.* Id eſt, prope.

Προσδέχομαι. Accuſativo jungitur. Expecto. Et προσδεχόμενοι, expectantes.

Προσδεῖσθαι & ἐνδεῖσθαι differunt. Nam προσδεῖσθαι dicitur de eo, qui exigua bona poſſidet, & aliquibus tantum indiget. At ἐνδεῖσθαι ſignificat, prorſus egenum eſſe, & nihil omnino poſſidere.

Προσδιαλέγομαι. Colloquor. Alloquor.

Προσδοκία. Expectatio. Προσδοκία differt ab ἐλπὶς, i. e. ſpes. Nam ſpes eſt expectatio bonorum. Et ille, qui metuit, expectat, ſed non expectat bona. Metus enim eſt malorum expectatio: Spes vero, bonorum. Quoniam igitur impii res expectant, in quibus nihil eſt fir-

1 Ὁ δὲ παρακαλέσας αὐτὸν, καί τι πρ.] Valeſius fragmentum hoc Polybio tribuit.

2 Αἰεὶ δ' ὁπλοτ.] Eſt verſus Homericus Il. Γ. v. 108.

3 Ὁ δὲ οὐ κατ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πρ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. III. cap. CIV.

4 Προσβολή. ζημία. δαίμ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Pacem*, pag. 627. (435. Ed. Baſ. *P.*)

5 Χ' ὥτου ποτ' ἐστὶ δ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Pace*, pag. 626.

6 Προσδέξασθαι δὲ, τὸ δὴ λεγ.] F. Urſinus & Caſaubonus fragmentum hoc Polybii eſſe volunt.

7 Ἐλπὶς μὲν γάρ ἐστι προσδ.———ἀγαθῶν δὲ ἡ ἐλπίς] Hæc αὐτολεξεὶ etiam legas apud Didymum in Catena in cap. VI. Job. pag. 199. ut monuit Suicerus in *Theſauro Eccleſiaſtico*, v. Ἐλπίς. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐλπὶς, ubi eadem leguntur.

8 Προσδοκῶσιν] Legerim potius, προσδοκίαν ἔχουσι, propter præcedentem genitivum, ὑφεστώτων πραγμάτων. Verbum enim προσδοκᾷν cum genitivo conſtrui non ſolet.

πόλλυται αὐτῶν ἡ ἐλπὶς, ὡς μένουσι τοῖς ἡδέσι χρῶνται.

Πρὸς δύο δ' οὐδ' Ἡρακλῆς. παροιμία. ζήτει ἐν τῷ, Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.

Πρὸς αἵματος. τοὺς συγγενεῖς. [1] Σοφοκλῆς·

Ἆρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀρίστοιν δυοῖν
Βλαστὼν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος;

Προσαίτης. ὁ ἐπαίτης. Προσαῖτις δὲ, θηλυκὸν, διὰ τοῦ ι.

Προσαιτῶν. πολλὰ αἰτῶν.

Προσεδρεία. προεδρία δέ.

Προσεδρεύω σοι.

Πρόσεδρος.

[2] Τότ' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
Ὀφθαλμὸν ἄρας, εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ.

Προσέκειτο. ἀντὶ τοῦ, προσεῖχε. Θουκυδίδης α.

Προσέκοψεν. ἀντὶ τοῦ, προσέπταισεν. Ἄλεξις.

Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. ἀντὶ τοῦ, ἠλλοτριώσατο. οὕτω Ποσείδιππος.

Προσεκλιπαρῶτατα. Ἐδόκει γὰρ Ῥωμαίων προσεκλιπαρώτατα καὶ ἐπιμελέστατα κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς ἐπιτελεῖν τὰς θυσίας. ἀντὶ τοῦ, πολυτελῶς, νενεχῶς.

Προσέληνοι. [3] Ἡρόδοτος τοὺς Ἀρκάδας οὕτω λέγει. τουτέστιν, ἀρχαίους, πρὸ τῆς σελήνης.

Προσελοῦμεν. [4] ἀντὶ τοῦ, προπηλακίζομεν. προσελαύνομεν. εἰσβάλλομεν.

Προσέμαξε. [5] προσεπαρέθηκε. προσεκόλλησε. μάττειν γὰρ λέγεται τὸ ἀναμιγνύναι, καὶ φυρᾶν, καὶ εἰς ἓν συνάγειν τὰ ἄλευρα. Ἀριστοφάνης· Τὸν Πειραιᾶ προσέμαξε.

Πρὸς ἐμοῦ εἶ. οἰκεῖός μοι. ἐγγύς μου. φίλος μου. παρ' ἐμοί.

Προσένεγκε. προσενέγκαι δέ.

Προσέπαισε. προσέπαιξε. Πλάτων τῷ σ ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.

Προσέξονται. ἀντὶ τοῦ προσκολλῶνται. Προσέξονται ταῖς κοτύλαις αἱ πέτραι.

Προσεπιμετρῶν. πλείω τοῦ μεμετρημένου διδούς. [6] Προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δεομένῳ, πρὸς τὸ παρὰ πάντων ὁμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις χάριν.

Προσεπιτραγῳδήσουσι. δεινολογήσουσι. Δεδιὼς μὴ πολλαπλασιάσαντες τὸ προτέρημα, καὶ προσεπιτραγῳδήσαντες, καταπλήξωνται [7] τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις.

mi nec certi, ſpes illorum perit. Voluptatibus enim ut rebus permanentibus fruuntur.

Πρὸς δύο δ' οὐδ' Ἡρ. *Ne Hercules quidem adverſus duos.* Proverbium. Quære in v. Οὐδ' Ἡρακλῆς πρ.

Πρὸς αἵματος. Conſanguineos. Cognatos. Sophocles: *Ergo ego, nobiliſſimus cum ſim, & ex duobus fortiſſimis natus, dedecorem cognatos meos?*

Προσαίτης. Mendicus. Προσαῖτις vero, fœmininum, per ι ſcribitur. Mendica.

Προσαιτῶν. Mendicans.

Προσεδρεία. [Scribitur per diphthongum ει.] At προεδρία, per ι.

Προσεδρεύω σοι. Aſſideo tibi.

Πρόσεδρος. Aſſidens. Circumfuſus. [Sophocles:] *Tunc ex circumfuſa caligine diſtortum attollens oculum, me in media turba vidit.*

Προσέκειτο. Incumbebat. Deditus erat. Studium in aliqua re ponebat. Thucydides libro I.

Προσέκοψεν. Offendit. Impegit. Alexis.

Προσέκοψε τῷ ἀνθρώπῳ. Offendit hominem. Vel, eum a ſe alienavit. Ita Poſidippus.

Προσεκλιπαρώτατα. Magna cum attentione. Magno cum ſtudio. *Videbatur enim inter omnes Romanos maximum ſtudium & diligentiam adhibere, ut ſecundum patrios ritus ſacrificia faceret.*

Προσέληνοι. Antelunares. Sic Herodotus Arcades vocat. Id eſt, antiquos.

Προσελοῦμεν. Contumelia afficimus. Exagitamus. Ejicimus.

Προσέμαξε. Addidit. Adjecit. Cum re aliqua conjunxit. Μάττειν enim ſignificat, miſcere, & ſubigere, & in maſſam redigere farinam. Ariſtophanes: [*Cum urbe*] *Piræeum conjunxit.*

Πρὸς ἐμοῦ εἶ. Es familiaris vel propinquus meus. Es amicus meus. Es prope me.

Προσένεγκε. [Scribitur per ε in ſyllaba ultima.] At προσενέγκαι, [per diphthongum αι.]

Προσέπαισε. Sic Plato dixit pro προσέπαιξε, litera σ pro ξ utens.

Προσέξονται. Adhærebunt. *Petræ cotylis adhærebunt.*

Προσεπιμετρῶν. Aliquid ad juſtam menſuram addens. Plus largiens, quam neceſſe eſt. *Indigenti ſemper plus largiens, quam inopia ejus requireret, ut propter hanc liberalitatem ſine controverſia ab omnibus ſibi gratia haberetur.*

Προσεπιτραγῳδήσουσι. Tragicorum more exaggerabunt. *Veritus, ne victoriam extollentes, & verbis plus æquo exaggerantes, Tyanenſibus terrorem incuterent.*

1 Σοφοκλῆς] In *Ajace Flagell.* pag. 71. ut Portus monuit.
2 Τότ' ἐκ προσέδρου λιγν.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem in *Trachin.* pag. 359. ut itidem Portus monuit.
3 Προσέληνοι] Confer Noſtrum ſupra v. Βεκκεσέληνε.
4 Προσελοῦμεν. ἀντὶ τοῦ, προπηλακίζ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas,* pag. 247. (159. Ed. Baſ. *P.*) ubi tamen pro προσελαύνομεν rectius legitur, ἐλαύνομεν.

5 Προσέμαξε. προσεπαρέθηκε. προσεκ.] Ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 338. (236. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur, προσέθηκε.
6 Προσεπιμετρῶν ἀεὶ τῷ δ.] Valeſius fragmentum hoc ad Polybium refert.
7 Τοὺς ἐν τοῖς Τυάνοις] Sic habet optimus MS. A. At MSS. B. & C. itemque præcedentes Editt. omnes, τοὺς ἐπὶ τοῖς τυράννοις: quod corruptum eſſe non dubito.

Προσεποιήθη. Ὁ δὲ ὠργίζετο ἀθετηθεὶς, οὐ μὴν προσεποιήθη κατὰ τὸ παρόν. ἀντὶ τοῦ, ἐφανέρωσεν. ἐνεδείξατο. Δαμάσκιος· Ἠισθάνετο μὲν ἐν ταύτῃ ποι διακειμένων, οὐ μέντοι προσεποιήθη τὸν νοῦν προσέχειν. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ καὶ πολλάκις ἀκούων, οὐ προσεποιεῖτο.

Προσεποιήσαντο.[1] Ἰσαῖος. ἀντὶ τοῦ, ἀντεποιήσαντο.

Προσεποίσω. προσεπάξω.

Προσερήσομαι. ἐρωτήσω.

Πρὸς[2] ἐρρωγυῖαν ᾄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Προσεῤῥύη. προσεφοίτησε. προσῆλθε. προσέῤῥευσεν.

Προσέσθαι. Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὅτι σιγᾷ, κοὐδὲν γρύζει, τοῦτ' οὐ δύναταί με
προσέσθαι.

ἐφελκύσασθαι. καὶ Αἰλιανός· [3]Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, ἑταιρικὸν φάσκουσα εἶναι μίσθωμα, τὸ ἑαυτὴν παραβάλλειν ἀνδρὶ ἀγνῶτι, καὶ ὥσπερ ὤνιον τὸ κάλλος ἀποδόσθαι. καὶ αὖθις· Ὥστε μηκέτι αὐτὸν προσέσθαι εἰς ὁμιλίαν.

Προσέσχεν. ἐξώκειλε. [4]Σοφοκλῆς·

Τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε; τίς προσήγαγε
Χρεία; τίς ὁρμή; τίς δ' ἀνέμων ὁ φίλτατος;

Καὶ αὖθις·

——————— Τίνι
Στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; πόθεν πλέων;

Λέγεται καὶ κατέσχεν. ὁ αὐτὸς [5]Σοφοκλῆς·

——— Ἡνίκ' ἐκ τῆς ποντίας
Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ.

Προσέσχε. κατῆρεν. ἐπλησίασεν. Αἰλιανός· Εἶτα τῆς ὑστεραίας προσέσχε τῇ Χίῳ, ἀποβάντες ἐντυγχάνουσι τῇ κόρῃ πιπρασκομένῃ.

Προσεταιρισάμενος. ἑταίρους προσλαβόμενος.

Προσέτι. ἐπίῤῥημα.

Προσετρίψατο. ἐπέβαλε. κατέχεε. Τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων κηλῖδα προσετρίψατο.

Προσεύξῃ τὸν Θεόν. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ.

Προσευχή. συνουσία καὶ ἕνωσις Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων. ἢ, [6]Αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ Θεῷ. ἢ [7]τῆς πρὸς τὰ ῥηθέντα καλὰ οὐ τετηρηκότος μεταποιήσεως αἴτησις. ἢ ἀρετῆς ἔπαθλον, ὃ μάλιστα χαίρων Θεὸς ἀντιδίδωσιν. ἢ, Προσευχή ἐστιν ὁμιλία νοῦ πρὸς Θεόν. ἢ, κατάστασις νοῦ φθαρτικὴ παντὸς ἐπιγείου νοήματος. ἢ, αἴτησις ἀγαθοῦ παρὰ τῶν εὐσεβῶν εἰς Θεὸν γινομένη. ἢ, αἴτησις ὧν πέφυκεν ὁ Θεὸς ἀνθρώποις δωρεῖσθαι πρὸς σωτηρίαν. † Ὅτε τὸ ἀξίωμα τοῦ Θεοῦ νοήσας, αἰτῶ τι παρὰ τοῦ Θεοῦ, τότε προσεύχομαι.

Προσεποιήθη. Simulavit. *Ille vero, cum magiſtratu motus eſſet, iram animo concepit; ſed quam in præſens diſſimulavit.* Damaſcius: *Senſit quidem eos ſic affectos eſſe: ſed id ſe animadvertere diſſimulavit.* Et iterum: *Ille vero, quamvis ſæpius iſta audiret, tamen diſſimulavit.*

Προσεποιήσαντο. Pro ἀντεποιήσαντο. Sibi vendicarunt. Iſæus.

Προσεποίσω. Inferam. Admovebo.

Προσερήσομαι. Interrogabo.

Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις. *Ad ruptam canis [petram.]* De eo dicitur, qui fruſtra laborat.

Προσεῤῥύη. Acceſſit. Advenit. Affluxit.

Προσέσθαι. Admittere. Allicere. Ariſtophanes: *Sed quod tacet, & ne hiſcit quidem, id probare non poſſum.* Et Ælianus: *Illa vero donum non accepit, dicens, meretricis eſſe, mercede accepta viro ignoto copiam ſui facere, & venalem quaſi formam vendere.* Et iterum: *Itaque ad colloquium eum non amplius admiſit.*

Προσέσχεν. Appulit. Sophocles: *Quis te, fili, huc appulit? Quænam neceſſitas? Quis animi impetus? Quis ventorum amiciſſimus?* Et iterum: *Qua claſſe appuliſti ad hanc terram, & unde veniens?* Pro eodem dicitur etiam κατέσχεν. Idem Sophocles: *Quum ex marina Chryſe huc appuli cum claſſe navali.*

Προσέσχε. Appulit. Acceſſit. Ælianus: *Deinde ad Chium poſtero die appulit, & cum ex navi in terram egreſſi fuiſſent, inciderunt in puellam, cum venderetur.*

Προσεταιρισάμενος. Socios aſſumens. Qui ſibi ſocios adjunxit.

Προσέτι. Adverbium. Præterea.

Προσετρίψατο. Adſperſit. Affricuit. Offudit. *Vitæ humanæ maculam adſperſit.*

Προσεύξῃ τὸν Θεόν. Orabis Deum. Sic Ariſtoph. in *Pluto.*

Προσευχή. Precatio. Ea eſt colloquium & conjunctio Dei & hominis. Vel, oratio, qua a Deo bona ſuppliciter petimus. * * * * * * * * * Vel, virtutis præmium, quo Deus lubens pios remuneratur. Vel, ſtatus mentis, omnem terrenam cogitationem a ſe removentis. Vel, oratio, qua pii a Deo bona petunt. Vel, petitio eorum, quæ Deus hominibus ad ſalutem largiri ſolet. † Cum conſiderata Dei majeſtate aliquid a Deo peto, tunc *Oro.*

1 Προσεποιήσαντο. Ἰσ.] Ex Harpocratione.
2 Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις] Confer Noſtrum infra v. Πρὸς κενὴν ᾄδεις.
3 Ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δ.] Idem fragmentum Æliani legitur etiam ſupra v. Μίσθωμα.
4 Σοφοκλῆς] *Philoctete*, pag. 385. ut Portus monuit.
5 Σοφοκλῆς] In eadem fabula, pag. 386. ut itidem Portus monuit.

6 Αἴτησις ἀγαθῶν μεθ' ἱκετηρίας προσαγομένη τῷ Θεῷ] Eandem definitionem τῆς προσευχῆς legas apud Gregor. Nyſſenum Orat. 11. in *Orat. Dominic.* pag. 724.
7 Ἡ τῆς πρὸς τὰ ῥηθ.———μεταποιήσεως αἴτησις] Hæc corrupta ſunt, & nullum ſenſum habent, quorum proinde verſionem prætermiſi.

Προσλιχολεῖν. ἐπιμελῶς βλέπειν. Ἀφιέναι δὲ τὸ σπουδαζόμενον, καὶ τῇ θεωρίᾳ προσλιχολεῖν αὐτοῦ.

Προσεφθέγξατο. αἰτιατικῇ. καὶ δοτικῇ δὲ σπανίως.

Προσεχές. ἐγγύς. Ἐπὶ τάδε τῆς πόλεως ὁρμεῖν οὐκ ἐδύνατο, διὰ τὸ προσεχεῖς εἶναι ἀκτὰς τοῖς ἐτησίαις. † Ἀλίμενος γάρ ἐστι καὶ προσεχὴς ὁ τῇδε αἰγιαλός.

Προσέχεια. ἡ προσοχή.

Προσέχοιεν. ἐπιμελῶς τηρῶεν. Ὅπως οἱ πολέμιοι ταύτῃ προσέχοιεν τὸν νοῦν. καὶ αὖθις· Οὐδὲ πάνυ τοι προσεῖχε τοῖς βιβλίοις.

Πρὸς [1] ζόφον. πρὸς δυσμάς.

Πρόσει. προσέρχῃ.

Προσειλήφεισαν. ὑπέλαβον. ἐνόησαν. [2] Ἰώσηπος· Προσειλήφεισαν γὰρ ἐκ τοῦ σχήματος μηδὲν αὐτὸν ἀρνήσασθαι τῶν ὑπονοηθέντων, ἀλλ' ἐπὶ συγγνώμης ποριουμένου πάντα πεποιηκέναι.

Πρόσειλος. πρὸς τὴν εἵλην, ἤτοι τὴν θερμασίαν.

Προσείλου. προσελάβου. συνηρίθμησας. Αἰλιανός· Εἶτα, ἀσελγέστατε, τοσοῦτοι ἐχθροὶ γενόμενοι οὐκ ἤρκεσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ ἐμὲ εἰς τὴν τῶν ἐχθρῶν προσείλου τάξιν;

Προσειπών. Καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τὰ ἔσχατα προσειπών. καὶ, Προσειπὼν οὖν τὸν Δανιήλ.

Προσείρων. προσσυνάπτων.

Προσηγάγου. ἀντὶ τοῦ, περιεπλέξω. παρὰ σεαυτὸν ἔλαβες. [3] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου.

ἀντὶ τοῦ, πρὸς ἑαυτὸν ἔλαβες εἰς συνουσίαν.

Προσηγάσθησαν. ὑπερεθαύμασαν. Τοῦτον ἀπεδέξαντο τὸν λόγον τοῦ νεανίσκου, καὶ προσηγάσθησαν, πῶς οἴει, σφόδρα τὸν Πρόκλον.

Προσηγγελμένοις. τοῖς ἤδη ἀγγελθεῖσι. [4] Τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκέσαντες, οὐδὲν προυργιαίτερον ποιήσετε μετὰ ταῦτα τοῦ βοηθεῖν σφίσι κατὰ δύναμιν.

Προσηγλάϊστο. ἐλαμπρύνετο.

Προσηγορεία. προσφώνησις.

Προσήγορος.

——————— [5] Ὅπου

Θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.

Προσήκαντο. αἰτιατικῇ. καταδέξαντο. ἠθέλησαν. Οἱ πλεῖστοι μὲν οὖν προσήκαντο τὴν πρεσβείαν. ὀλίγοι δέ τινες διεχρήσαντο τοὺς ἐθέλοντας. καὶ αὖθις· Μωϋσῆς μὲν προσήκατο τὴν συμβουλίαν.

Προσήκει. πρέπει. Προσήκει γε μὴν Ῥωμαίοις μετ'

Προσλιχολεῖν. Alicui rei aſſidue vacare, vel, magno ſtudio incumbere. [*Juſſit eum*] *miſſum facere id, cui ſtudebat, & contemplationi ejus aſſidue vacare.*

Προσεφθέγξατο. Alloquutus eſt. Accuſativo jungitur; & rarius Dativo.

Προσεχές. Propinquum. Vicinum. *Ad citeriores urbis partes appellere non potuit, quod littora Eteſiis obverſa eſſent.* † *Importuoſum enim eſt & [ſcopulis] vicinum littus iſtud.*

Προσέχεια. Attentio.

Προσέχοιεν. Attendant. Mentem advertant. *Ut hoſtes mentem huc advertant.* Et iterum: *Nec ad libros animum omnino advertebat.*

Πρὸς ζόφον. Ad occaſum Solis.

Πρόσει. Accedis. Advenis.

Προσειλήφεσαν. Opinati ſunt. Suſpicati ſunt. Animadverterunt. Joſephus: *Ex habitu ejus opinabantur, nihil eorum, quæ ſuſpicati fuerant, negaturum eſſe; & impetrandæ veniæ cauſa eum omnia feciſſe.*

Πρόσειλος. Apricus. Ad Solis calorem expoſitus.

Προσείλου. Aſſumpſiſti. Recepiſti. Annumeraſti. Ælianus: *Deinde, impuriſſime, tibi tot hoſtes non ſuffecerunt; ſed me quoque in tuorum inimicorum numerum retuliſti?*

Προσειπών. Alloquutus. *Et fratres poſtremum alloquutus.* Et, *Danielem igitur alloquutus.*

Προσείρων. Adnectens. Adjiciens.

Προσηγάγου. Ad te admoviſti. Amplexus es. Ariſtophanes *Avibus*: *Non oſculatus es, non allocutus es, non amplexus es.*

Προσηγάσθησαν. Supra modum admirati ſunt. Vehementer admirati ſunt. *Orationem hanc adoleſcentis probarunt, & Proclum, ut exiſtimare licet, ſumma admiratione proſecuti ſunt.*

Προσηγγελμένοις. Iis, quæ ante nuntiata ſunt. *Ubi iis, quæ jam nuntiata ſunt, provideritis, nihil antiquius vobis erit, quam ut pro virili opem ipſis feratis.*

Προσηγλάϊστο. Cultu ſplendebat. Cultu ſe jactabat.

Προσηγορεία. Compellatio. Alloquutio. Salutatio.

Προσήγορος. Allocutor. Compellator. *Ubi nullum mortalium alloquar.*

Προσήκαντο. Receperunt. Admiſerunt. Probarunt. Voluerunt. *Plerique igitur legationem illam admiſerunt. Pauci vero eos, qui [conſilium illud] probabant, interfecerunt.* Et iterum: *Moſes conſilium illud admiſit.*

Προσήκει. Decet. Convenit. *Decet autem*

1 Πρὸς ζόφον] Homerus *Odyſſ.* I. v. 26.

Πρὸς ζόφον αἵ τ' ἐτάσθη πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.

Scholiaſta: Ζόφον νῦν δύσιν. Huc Suidas reſpexit.

2 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bell. Jud.* cap. XLIII. pag. 825. ſed ubi pro ἀρνήσασθαι legitur ἀρνήσεσθαι.

3 Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν] Pag. 547. (373. Ed. Baſ. P.)

4 Τοῖς προσηγγελμένοις ἐπαρκ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. IV. cap. LXVI.

5 Ὅπου θνητῶν φαν.] Fragmentum hoc legitur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 207. ut Portus monuit.

ἀσφαλείας τὸ νικᾷν, ὡς ἂν οὐκ ἐξ ἀνάγκης πολεμοῦσιν, ἀλλὰ προσκτωμένοις.

Προσήκων. δοτικῇ. κατὰ γένος ἀγχιστεύων. Ἦν δὲ ὁ παῖς προσήκων κατὰ γένος. καὶ αὖθις· Καὶ οἱ τούτοις προσήκοντες τοὺς οἰνοχόους τούτου ἡγησάμενοι φαρμακεῖς ἀπέκτειναν.

Προσήλιος.

Προσηλῶ. αἰτιατικῇ.

Προσήλυτοι. [1] οἱ ἐξ ἐθνῶν προσεληλυθότες, καὶ κατὰ τοὺς θείους πολιτευόμενοι νόμους. Δαβίδ· Καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις. ἐπὶ τοῦ ἀφροντιστοῦ, ἢ προσποιουμένου. ἢ ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Προσημπόλησα. προσέλαβον.

Πρὸς [2] ἠῶ. πρὸς ἀνατολήν.

Προσηρεικότος. προσαρμόσαντος. [3] Ὁ δὲ κατεσκεύασε στοάς, καὶ διὰ τούτων προσηρεικότος τοῖς τείχεσι τὰς κριοφόρους μηχανάς.

Προσηρτημένος. προσκεκολλημένος.

Προσηρτῆσθαι. ἀπῃωρεῖσθαι.

Προσήσεσθαι. παραδέξεσθαι. δέξασθαι. Ἀππιανός· Οἱ Ὕπατοι τὰ ὅρκια προὔτειναν, καὶ ἐς πάντας ἔφασαν, ἐνδώσειν μᾶλλον, ἢ Ταρκύνιον προσήσεσθαι.

Προσεταιρίσατο. [4] Φιλικὰ ἐποίησεν. Οὐκ ὀλίγους τε ἀπὸ τούτων προσεταιρίσατο.

Προσῆχεν. ἀντὶ τοῦ, προσῆγεν.

Προσίασι. προσέρχονται.

Προσίονται. προσάγονται.

Προσίεται. αἰτιατικῇ. ἀρέσκεται. προσδέχεται. [5] Ἀριστοφάνης· Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσε τῶν πραγμάτων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με, (ἀντὶ τοῦ, οὐ πείθει με) ὅτι ὡς μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

Προσιζήσαντες. προσκαθίσαντες.

Πρόσιμεν. προσερχόμεθα.

Προσιών. προσερχόμενος.

Προσίστατο. ἐνεπόδιζε.

Πρόσισχε. τὸ πρόσεχε. Κρατῖνος·

Καὶ μὴ πρόσισχε βαρβάροισι βουκόλοις.

καὶ Εὔπολις· Πρόσισχε τὸν νοῦν τῇδε. καὶ [6] Θουκυδίδης γ'. Παρίσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως. Οὕτω δὲ καὶ ὑπίσχομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι, οὔτε τραγικοί, καὶ Ἀριστοφάνης·

Τὸ πρᾶγμα τοῦτο συλλαβεῖν ὑπίσχομαι.

Προσιτόν. προσδεχόμενον.

Πρόσθεμα. ἡ προσθήκη.

Romanos ſine periculo vincere, ut qui non neceſſitate coacti bellum gerant, ſed imperium ſuum [*ſemper*] *augeant.*

Προσήκων. Genere propinquus. Cognatus. *Puer autem genere propinquus erat.* Et iterum: *Et horum propinqui pincernas interfecerunt, veneficos eſſe rati.*

Προσήλιος. Expoſitus Soli. Apricus.

Προσηλῶ. Accuſativo jungitur. Clavis affigo.

Προσήλυτοι. Proſelyti. Sic vocabantur illi, qui ex gentibus ad populum Judaicum tranſibant, & ſecundum legem divinam vivebant. David: *Et proſelytum interfecerunt.*

Πρὸς σῆμα μητρ. *Ad novercæ ſepulcrum ploras.* Dicitur de homine inconſiderato. Vel eo, qui ſimulate aliquid facit. Vel de rebus, quæ fieri nequeunt.

Προσημπόλησα. Præterea accepi. Præterea lucratus ſum.

Πρὸς ἠῶ. Ad auroram. Ad orientem.

Προσηρεικότος. Illius, qui applicavit, vel admovit. *Ille vero porticus conſtruxit, per quas arietes ad murum admovit.*

Προσηρτημένος. Appenſus. Affixus.

Προσηρτῆσθαι. Appenſum eſſe.

Προσήσεσθαι. Admiſſuros eſſe. Recepturos eſſe. Appianus: *Conſules fœdera prætenderunt, coram omnibus dicentes, ſe ceſſuros potius, quam Tarquinium in urbem recepturos eſſe.*

Προσεταιρίσατο. Socium vel amicum aliquem adſcivit. *Non paucos ex his in ſociorum numerum recepit.*

Προσῆχεν. Idem quod προσῆγεν. Adduxit.

Προσίασι. Accedunt.

Προσίονται. Adducuntur.

Προσίεται. Accuſativo jungitur. Admittit: Probat. Ariſtophanes: *Cætera quidem, quæ dixiſti, mihi placent; hoc unum vero mihi non probatur, quod ſolus omne jus exſorpturus es.*

Προσιζήσαντες. Aſſidentes.

Πρόσιμεν. Accedimus.

Προσιών. Accedens.

Προσίστατο. Adverſabatur. Impediebat.

Πρόσισχε. Idem, quod πρόσεχε. Attende: Animum adverte. Cratinus: *Ne animum adverte ad barbaros bubulcos.* Et Eupolis: *Huc mentem adverte.* Et Thucydides lib. III. *Qui vero in urbe erant & ipſi* [*faces*] *ſuſtulerunt.* Sic etiam ὑπίσχομαι, pro ὑπισχνοῦμαι, polliceor, non ſolum Tragici dixerunt; ſed etiam Ariſtophanes: *Rem hanc me ſuſcepturum eſſe polliceor.*

Προσιτόν. Quod adiri poteſt. Ad quod acceſſus eſt.

Πρόσθεμα. Additamentū. Additio. Appendix.

1 Προσήλυτοι. οἱ ἐξ ἐθνῶν προσελ.] Ex Theodoreto ad Pſalm. XCIII. v. 6. pag. 775.

2 Πρὸς ἠῶ] Homerus Odyſſ. I. v. 26.

3 Ὁ δὲ κατεσκεύασε στοὰς, καὶ δ.] Caſaubonus in Commentario ad Polyb. pag. 146. fragmentum hoc Polybio tribuit.

4 Προσεταιρίσατο] Sic rectius MS. A. quam priores Editt. quæ habent προσεταιρήσατο, per η in ſyllaba antepenultima.

5 Ἀριστοφάνης] Equit. pag. 308. (209. Ed. Baſ. P.) ubi locus hic recte ſic legitur & diſtinguitur:

Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων, ἓν δ' οὐ προσίεταί με
Τῶν πραγμάτων, ὅτιη μόνος τὸν ζωμὸν ἐκροφήσεις.

6 Θουκυδίδης γ'] Cap. XXII. ubi ſic legitur: Παρῆσχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς, &c.

Προσθέ-

Προσθέσθαι. συμπολεμῆσαι. Καὶ Πομπηΐῳ τῷ μεγάλῳ προσθέσθαι, οὐ κατὰ δέος τῶν Ῥωμαίων, ἀλλὰ κατ' εὔνοιαν τὴν ἐς βασιλέα τε καὶ αὐτοὺς τοὺς Ῥωμαίους.

Προσθέσθαι. Se partibus alicujus adjungere. *Et partibus Pompeji Magni ſeſe adjunxiſſe [dicebat,] non metu Romanorum, ſed ex benevolentia erga Regem & ipſos Romanos.*

Προσθεῖναι τὰς θύρας. ἀντὶ τοῦ ἀποκλεῖσαι. Ἡρόδοτος γ'.

Προσθεῖναι τὰς θύρας. Claudere fores. Herodotus lib. III.

Πρὸς θυμοῦ. ἐπιμελέστερον. Εἶναι δὲ Ῥωμαίοις ἐκ παλαιοῦ πάτριον, καὶ μάλιστα δὴ πρὸς θυμοῦ Ἀντωνίῳ. ἀντὶ τοῦ, ἠγαπᾶτο.

Πρὸς θυμοῦ. Gratum. Quod alicui cordi eſt. *Romanis autem ab antiquo patrium hoc eſſe [dicebat,] præcipue vero gratum Antonio.*

Πρὸς θυμοῦ αὐτοῖς ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ, ἀρεστὸν καὶ θυμῆρες. καὶ αὖθις· Τοῖς δὲ οὐ πρὸς θυμοῦ ὁ πόλεμος ἐγίγνετο.

Πρὸς θυμοῦ αὐτ. Hoc ipſis placebat & gratum erat. *Illis vero bellum non placebat.*

Προσκαθεδοῦμαι. δοτικῇ.

Προσκαθεδοῦμαι. Dativo jungitur. Aſſidebo.

Προσκαθῆσθαι. συνυπάρχειν. Τῷ γὰρ μηδεμίαν ἔννοιαν μηδενὶ προσκαθῆσθαι τοῦ μέλλοντος, πάντας εἰς ἔκπληξιν ἤγαγε τοὺς Φοινικοῦς.

Προσκαθῆσθαι. Aſſidere. Ineſſe. *Quod enim nulla rerum futurarum cognitio cuiquam ineſſet, hoc omnes cædis avidos terrore affecit.*

Προσκαθίστη. Ὅπη ὕποπτοι ἦσαν ἐπελεύσεσθαι οἱ πολέμιοι, προσκαθίστη. ἀντὶ τοῦ, ἐπολυπλασίαζε.

Προσκαθίστη. Plures in aliquo loco collocabat. *Qua parte hoſtes irrupturos eſſe ſuſpicabatur, illic plures milites collocavit.*

Πρὸς καλοῦ ἐγένετο αὐτοῖς.

Πρὸς καλοῦ ἐγ. Res ipſis præclare ceſſit.

Πρὸς Κᾶρα καρίζεις. ἐπὶ τοῦ ὁμοίου. ὡς καὶ τὸ, Πρὸς Κρῆτα κρητίζεις.

Πρὸς Κᾶρα καρίζεις. *Cum Care carizas.* Dicitur de illis, qui ſimilia faciunt. Ut & illud, *Cum Cretenſi cretizas.*

Προσκαρτερῶ. δοτικῇ.

Προσκαρτερῶ. Dativo jungitur. In aliqua re perſevero.

Προσκαταθείην. ἀντὶ τοῦ ζημιωθείην. [1] Ἀριστοφάνης·

> Κἂν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὀμόσαι, τριώβολον.

τουτέστι, ζημιωθείην ἂν τρεῖς ὀβολοὺς, ἵνα ἐπιτρέψῃς μοι ὀμόσαι τοὺς Θεούς. οὕτω καταφρονῶ τῶν ὅρκων.

Προσκαταθείην. Deponam. Solvam. Vel, mulcter. Ariſtophanes: *Et triobolo mulcter, dummodo jurem.* Vel, non recuſo, quo minus tribus obolis mulcter, dummodo Deos jurare mihi permittas. Adeo jusjurandum floccifacio.

Προσκαύσασα. ἐπὶ τῆς χύτρας. [2] Προσκαύσασα ἡ Θρᾷττα πρώην τὴν χύτραν.

Προσκαύσασα. Quæ aduſſit. [Ariſtophanes:] *Threiſſa, quæ nuper ollam aduſſit.*

Πρὸς καιρὸν ποιῶ. ἀντὶ τοῦ, ἀληθῶς.

Πρὸς καιρὸν ποιῶ. Opportune facio.

Προσκεκλήσεσθαι. [3] τουτέστιν, εἰς δικαστήριον κληθήσεσθαι.

> [4] Σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμῆν, προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
> Εἰ μὴ ἀποδώσεις τἀργύριον.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Προσκεκλήσεσθαι. In jus vocatum iri. *Tu vero, per Mercurium, in jus illico vocaberis, niſi argentum mihi reddas.* Ariſtophanes *Nubibus.*

Προσκεκρουκώς. ἐχθρὸς γεγονώς. [5] Ὁ δὲ Σεβαστιανὸς προσκεκρουκὼς διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τοῦ βασιλέως, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν καὶ κοῦφος ἐς μετανάστασιν, διεδέχθη τὴν στρατηγίαν.

Προσκεκρουκώς. Qui aliquem offendit. Qui in offenſionem & odium alicujus incurrit. *Sebaſtianus vero ob animum rectum in offenſionem Eunuchorum cubiculariorum incurrit, & cum ob paupertatem promptus & expeditus eſſet ad mutandam ſedem, ſucceſſor ei datus eſt.*

Πρὸς κενὴν ᾄδεις. Πρὸς ἐρρωγυῖαν ᾄδεις. ἐπὶ τοῦ μάτην πονοῦντος.

Πρὸς κενὴν ᾄδεις. *Ad inanem canis.* Item, *Ad ruptam [petram] canis.* Dicitur de eo, qui fruſtra laborat.

Πρὸς [6] κέντρα λακτίζεις.

Πρὸς κέντρα λακτίζεις. Adverſus ſtimulos calcitras.

1 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 193. (119. Ed. Baſ. *P.*)

2 Προσκαύσασα ἡ Θρᾷττα πρ.] Ariſtophanes *Veſpis*, pag. 489.

> Ἡ Θρᾷττα προσκαύσασα πρώην τὴν χύτραν.

Sic etiam metri gratia apud Suidam ſcribendum eſt.

3 Προσκεκλήσεσθαι. τουτέστιν——προσκεκλήσεσθαί γέ μοι] Hæc ex MSS. Pariſ. revocavi. In prioribus enim Editt. ea omnia deſunt, & quæ ſequuntur, cum præcedenti articulo male cohærent.

4 Σὺ δὲ, νὴ τὸν Ἑρμ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Nubibus*, pag. 195. (120. Ed. Baſ. *P.*)

5 Ὁ δὲ Σεβας.] Confer Noſtrum infra v. Σεβαστιανὸς. ubi locus hic auctior legitur.

6 Πρὸς κέντρα λακτ.] Zenobius Cent. v. Adag. LXX. Πρὸς κέντρα λακτίζειν. παροιμία, ἧς μέμνηται Εὐριπίδης.

> Πρὸς κέντρα λακτίζοι (lege λακτίζοιμι) θνητὸς ὢν Θεῷ.

καὶ Αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται). Locus Euripidis, quem Zenobius hic adducit, exſtat in *Bacchis*, v. 794. Idem Euripides *Pelia*, apud Stobæum:

> Πρὸς κέντρα μὴ λάκτιζε τοῖς κρατοῦσί σου.

Æſchylus *Prom. Vinct.* v. 323.

> Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς——

Scholiaſta ad eum locum: Πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς. πρὸς ἀκάνθας τὸν πόδα ἐξάξεις. ἔστι δὲ παροιμία εἰρημένη ἐκ τῶν βοῶν τῶν κεντουμένων ὄπισθεν, καὶ ἐν τῷ λακτίζειν τοὺς ἰδίους πόδας αἱμασσόντων τοῖς κέντροις. Hæc ideo hic annotavi, quod ea a Parœmiographis recentioribus prætermiſſa eſſe videbam. Noſtrum enim non eſt, crambem, quod ajunt, ſemel coctam recoquere, & quæ ab aliis jam ante obſervata fuerant, denuo in ſcenam producere.

Προσκε-

Προσκεφάλαιον.[1] οὕτω φησὶν[2] Ἀριστοφάνης.

Προσκέχηνα. δοτικῇ.

Προσκέψομαι.[3] περισκοπήσω. περιεργάσομαι. Εἰσελθὼν καὶ καταλάβω.

Προσκείμενοι. ἐπίον, κολλώμενοι. προσεγγίζοντες. καὶ, Προσκειμένων τῶν θυρῶν. τουτέστιν, ἠσφαλισμένων.[4] Ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θύραις, (ἀντὶ τοῦ, κεκλεισμέναις) καὶ τῶν ἐπισπαστήρων λαβόμενος ἀπρὶξ, εἴχετο καρτερικῶς καὶ μάλα ἐγκρατῶς.[5] ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκοψαν τὸ πᾶν σῶμα τῶν χειρῶν.

Προσκήνιον.[6] τὸ περὶ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα.[7] Ἡ δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον, παρεγύμνωσε τὰς ἀληθεῖς ἐπινοίας.

Προσκινήσομαι.[8] Ἀριστοφάνης·

Κακῶς παρέξω, κοὐχὶ προσκινήσομαι.

συνεπιάσαι αὐτῷ ἐν λονόπ.

Προσκληδονιζόμενος. ἐπ' ἀγαθῷ οἰωνιζόμενος.[9] Ἰώσηπος· Ταῦτά τε δὴ προσκληδονιζόμενος, καὶ σταθηρὰν μετ' ἐμπειρίας τὴν ἡλικίαν ὁρῶν.

Προσκλήσεις. πρὸς ἃς καλεῖ τις εἰς δικαστήριον, ἢ βουλὴν, κλητῆρας ἔχων.[10] Πρόκλησις δὲ, χωρὶς τοῦ σ, καὶ προκαλεῖσθαι ἐπὶ διαιτητὴν, καὶ οἷον ἐπὶ βάσανόν τινος ἀνδραπόδου, ἢ[11] μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βαλέσθαι.

Πρόσκλησις.[12] ἡ εἰς δικαστήριον κλῆσις. καὶ προσκαλέσαι, τὸ παραγγέλλειν εἰς δίκην. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἁγνίου κλήρου.

Πρόσκλισις.[13] ἑτερομέρεια. Μὴ διαπράξασθαί τι κατ' ἔχθραν, ἢ κατὰ πρόσκλισιν.

Προσκλιτόν.[14] ἐν ᾧ ἀκουμβίζομεν.

Πρόσκομμα. ζημία. βλάβη. σκάνδαλον.

Προσκομιστέον. προσενεκτέον.

Προσκοπήν. πρόσκρουσιν. Ὁ δὲ τῶν τοῦ βασιλέως φίλων ἐπὶ τοσοῦτον ἐς διαφορὰν ἥκει καὶ προσκοπὴν, ὥστε σπεύδειν αὐτοὺς περιβαλεῖν αὐτὸν ἀνηκέστῳ τινὶ κακῷ.

Προσκόπων. προφυλάκων. Ὁ δὲ[15] Τραϊανὸς τινὰς ἀγγελίας ψευδεῖς διὰ τῶν προσκόπων ἀεὶ καθιεὶς, εἴ-

Προσκεφάλαιον. Pulvinar, quod capiti ſupponitur. Sic Ariſtophanes.

Προσκέχηνα. Dativo jungitur. Inhiavi.

Προσκέψομαι. Proſpiciam. Circumſpiciam. Diligenter cavebo.

Προσκείμενοι. Aſſidue ſectantes. Adhærentes. Accedentes. Et, Προσκειμένων τῶν θυρ. Foribus clauſis. *Ille autem cum fores clauſas inveniſſet, anſas earum correptas firmiter omnibuſque viribus retinuit. Quare cum fruſtra eum vi avellere conarentur, manus ei præciderunt.*

Προσκήνιον. Velum, quod Scenæ obtenditur. Siparium. Proſcenium. *Fortuna vero cauſam, quæ prætendebatur, velut in proſcenium protrahens, vera conſilia aperuit.*

Προσκινήσομαι. Contra movebo corpus. Ariſtophanes: *Maligne præbebo, nec motu corporis coitum adjuvabo.*

Προσκληδονιζόμενος. Bonum omen ex aliqua re concipiens. Joſephus: *Bonum igitur omen ex hac re concipiens, ætatemque illius cum peritia ſtabilem cernens.*

Προσκλήσεις. Vocationes in jus, vel ad Senatum, per miniſtros publicos, quos κλητῆρας Græci vocant. At πρόκλησις, abſque σ, eſt provocatio ad judicium, vel arbitrum, vel poſtulatio ſervi ad tormenta, ut teſtimonium dicat.

Πρόσκλησις. In jus vocatio. Et προσκαλέσαι, in jus vocare. Demoſthenes in oratione de Agniæ hæreditate.

Πρόσκλισις. In alteram partem inclinatio. [Favor.] *Nihil nec ex odio, nec ex favore faciendum eſt.*

Προσκλιτόν. Id, cui innitimur, ſive, cui nos acclinamus.

Πρόσκομμα. Mulcta. Damnum. Scandalum. Offenſio.

Προσκομιστέον. Afferendum. Adducendum.

Προσκοπήν. Offenſionem. *Ille vero amicorum Regis tantum odium & offenſionem incurrit, ut eum in capitale malum conjicere conarentur.*

Προσκόπων. Speculatorum. Exploratorum. *Trajanus autem falſos rumores per ſpecula-*

1 Προσκεφάλαιον] In prioribus Editt. non ſolum male legitur, πρὸς κεφάλαιον, duabus vocibus; ſed etiam nota hæc cum præcedenti articulo cohæret, quam inde ſeparandam eſſe, & ſeries literarum & ſenſus ſatis arguit. Vox προσκεφάλαιον enim nihil commune habet cum proverbio illo, Πρὸς κέντρα λακτίζειν, ſed eſt novæ notæ initium, ut & ante nos recte monuit Stanlejus ad Æſchyli *Prometh. Vinct.* v. 323. Portus hic plane cœcutivit, quippe qui duos diverſos articulos in unam quaſi maſſam compingens, locum hunc peſſime ſic vertit: *Adverſus ſtimulos calcitras. Adverſus caput calcitras. Sic loquitur Ariſtophanes.*

2 Ἀριστοφάνης] Uſus eſt Ariſtophanes voce προσκεφάλαιον in *Pluto*, pag. 56.

Καὶ φορμὸν ἔχειν ἀντὶ τάπητος σαπρὸν, ἀντὶ δὲ προσκεφαλαίου, &c.

Ad hunc locum Suidas forte reſpexerit.

3 Προσκέψομαι. περισκ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtoph. *Equit.* pag. 296.

Ἐγὼ δ' ἐὰν προσκέψωμαι τὸν Παφλαγόνα.

Scholiaſta: Προσκέψωμαι. περιεργάσωμαι, φησὶν, εἰσελθὼν καὶ καταμάθω τί ποιεῖ ὁ Παφλαγών.

4 Ὁ δὲ ἐντυχὼν προσκειμέναις ταῖς θ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἐπισπαστήρων.

5 Ἐπεὶ δὲ ἀποσπώντων βίᾳ ἀπέκ.] Hæc corrupta videntur, vel ſaltem mutila.

6 Προσκήνιον] Male Suidas vocem hanc interpretatur. Aliud enim eſt τὸ περὶ τῆς σκηνῆς παραπέτασμα, ſive *ſiparium*; aliud vero *proſcenium*, ut vel vulgus eruditorum ignorare non poteſt.

7 Ἡ δὲ τύχη παρελκ.] Caſaubonus fragmentum hoc Polybio tribuit.

8 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag 850. (546. Ed. Baſ. P.)

9 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* ſub initium: ut Pearſonius monuit. Ibi autem pro προσκληδονιζόμενος rectius legitur προκληδονιζόμενος.

10 Πρόκλησις] Vide ſupra h. v.

11 Ἢ μαρτυρίαν τοῦδε τινὸς βαλ.] Hæc obſcura ſunt, vel corrupta.

12 Πρόσκλησις. ἡ εἰς δίκας.] Ex Harpocratione.

13 Πρόσκλισις] Hac voce uſus eſt Apoſt. Paulus 1. Timoth. v. Μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλισιν. Theophylactus ibi κατὰ πρόσκλισιν exponit, κατὰ προσπάθειαν προσκλινόμενος τῷ ἑνὶ μέρει. Id eſt, *Ex affectu in alteram partem inclinans.* Plura de hac voce vide apud Suicerum in *Theſauro Eccleſiaſtico*.

14 Προσκλιτόν] Confer Etymologum v. Προσκλιτήριον.

15 Ὁ δὲ Τραϊανὸς τ.] Pars fragmenti hujus legitur etiam ſupra v. Καθιεὶς.

θίζειν ἅμα μὲν ἐν κόσμῳ πορεύεσθαι, ἅμα δὲ πρὸς τὰ φοβερὰ μὴ ταράττεσθαι.

Πρὸς[1] κόρικον γυμνάζεσθαι. ἐπὶ τῶν διακενῆς μοχθούντων.

Προσκόψης[2] πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. ἀντὶ τοῦ, προσπταίσῃς. τὸ σμικρότατον δὲ διὰ τοῦ προσκόψαι τῷ λίθῳ δεδήλωκε.

Προσκώπους.[3] τοὺς πρὸς ταῖς κώπαις ναύτας. τοὺς κωπηλάτας.

Πρὸς Κρῆτα κρητίζων. παροιμία, ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. [4]Πολύβιος· Ὁ δὲ ἠγνόει, τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς Κρῆτα κρητίζων.

Προσκρούειν. δοτικῇ. ἐναντιοῦσθαι. ἐκμηχανᾶσθαι. Οἱ Σικελιῶται τὸν στόλον ἰδόντες, οὐκ ἐν τοῖς ὀχυρώμασι καθεῖρξαν αὐτούς, οὐκ ἄλλο προσκρούειν τοῖς ἐναντίοις οὐδὲν ἔγνωσαν.

Προσκυνεῖ.[5] προσεγγίζει.

Προσκυνεῖ. δοτικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ. Καί σε προσκυνεῖν τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης.

Πρόσκυσον. προσκύνησον.

Προσλαλῶ. δοτικῇ.

Πρὸς[6] λέοντα δορκάδες [7]ἅπτουσι μάχην. ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων.

Πρὸς λύραν ᾄδειν. [8]Κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν, μετρίως ἐπράχθη, καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων νέμεσιν. αὕτη μέν τοι σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν.

Προσμαρτυρῶ. αἰτιατικῇ, καὶ δοτικῇ. Προσμαρτυρῶ σοι τόδε, καὶ, Προσμαρτυρῶ σε τόδε.

Προσμειδιῶ. δοτικῇ.

Πρὸς[9] νῦν σε μητρὸς, πρός τε πατρὸς, ὦ τέκνον,
Πρὸς τ᾽, εἴ τι σοι κατ᾽ οἶκόν ἐστι προσφιλὲς,
Ἱκέτης ἱκνοῦμαι, μὴ λίπῃς μ᾽ οὕτω μόνον,
Ἔρημον ἐν κακοῖσι τοῖσδε γ᾽, οἷς ὁρᾷς,
Ὅσοισί τ᾽ ἐξήκουσας ἐνναίοντά με.

Προσόδια.[10] ἀπὸ τῶν προσόδων. οὕτω δὲ ἔλεγον τὰς προσαγομένας τοῖς Θεοῖς πομπάς. καὶ προσόδια, τὰ εἰς πανηγύρεις Θεῶν ποιήματα παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα. Προσόδια, ὕμνοι. Ἀρχὴ προσοδίου·
Τί[11] κάλλιον ἀρχομένοισιν, ἢ καταπαυομένοισιν,
Ἢ θοᾶν ἵππων ἐλατῆρας ἀείδειν;

Πρόσοδος. εἰσφορά. εἴσοδος. ἡ παρουσία, ὡς Θουκυδίδης, καὶ ἕτεροι. Ὁ δὲ Καῖσαρ ἐκ τῆς προσόδου μόνης τούτους κατέπληξε. τουτέστι, παρουσίας.

tores a ſe præmiſſos identidem ſpargens, milites aſſuefaciebat, ut & agmine compoſito iter facerent, & ne terribilibus nuntiis percellerentur.

Πρὸς κόρικον γυμν. Ad ſaccum exerceri. Dicitur de iis, qui fruſtra laborant.

Προσκόψης πρὸς λίθ. *Pedem tuum ad lapidem offendas.* Minimum malum ſignificare vult per illud, *Ad lapidem offendas.*

Προσκώπους. Remiges.

Πρὸς Κρῆτα κρητίζων. Cum Cretenſi cretizans. Proverbium, quod dicitur de iis, qui fruſtra laborant. *Ille vero ignorabat, ſe, quod vulgo dici ſolet, cum Cretenſe cretiſſare.*

Προσκρούειν. Dativo jungitur. Offendere. Adverſari. Aliquid adverſus alterum machinari. *Siculi vero, conſpecta hoſtium claſſe, ſe intra munimenta non continuerunt.* * * * * * *

Προσκυνεῖ. [Adorat.] Appropinquat.

Προσκυνεῖ. Adorat. Dativo jungitur. Item accuſativo. Ut, *Et te adorare Solem Juſtitiæ*

Πρόσκυσον. Adora.

Προσλαλῶ. Colloquor. Alloquor.

Πρὸς λέοντα δορκ. *Cum leone damæ committunt pugnam.* De illis, qui cum potentioribus certant.

Πρὸς λύραν ᾄδειν. Ad lyram canere. [*Mitto ea, quæ ſodali noſtro contigerunt: quæ quidem omni cum moderatione a me facta ſunt ut nec Dei nec hominum indignationem provocarem. Hæc tamen ipſa Nemeſis eſt, de qua ad Lyram canimus.*

Προσμαρτυρῶ. Accuſativo & dativo jungitur. Dicitur enim προσμαρτυρῶ σοι τόδε, & προσμαρτυρῶ σε τόδε. Atteſtor hoc tibi.

Προσμειδιῶ. Dativo jungitur. Arrideo.

Πρὸς νῦν σε μητρ. *Te nunc per patrem, perque matrem, o fili, perque id omne, quod domi tibi carum eſt, ſupplex oro, ne relinquas me ſic ſolum & deſertum in malis, quibus vides & audis me immerſum eſſe.*

Προσόδια. Dictum eſt a πρόσοδος. Sic autem appellabantur pompæ, quæ Diis ducebantur. Et προσόδια, carmina, quæ in ſolennibus ſupplicationibus & pompis Deorum a Lyricis canebantur. Vel, προσόδια ſunt hymni. Initium proſodii: *Quid pulchrius vel in principio vel fine carminis, quam velocium equorum agitatores celebrare?*

Πρόσοδος. Reditus. Proventus. Adventus. Præſentia. Sic Thucydides, & alii. *Cæſar autem ſola præſentia eos perterrefecit.*

1 Πρὸς κόρικον] Scribendum eſt πρὸς κώρυκον, ut Portus etiam monuit.
2 Προσκόψης πρὸς λίθον τὸν πόδα σου] Pſalm. XCI. v. 12. ubi vide Theodoretum.
3 Προσκώπους. τοὺς πρὸς ταῖς κώπ.] Ex Scholiaſta Thucyd. ad lib. 1. cap. x.
4 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XVI.
5 Προσκυνεῖ] Scribe, προσκυρεῖ. Heſychius: Προσκυρεῖ. προσεγγίζει. Sic etiam habet Photius in Lexico MS.
6 Πρὸς λέοντα δορκ.] Confer Suidam ſupra v. Μὴ πρὸς λέοντα δορκ.
7 Ἅπτουσι μάχην] Potius, συνάπτουσι μάχην.
8 Κατὰ τὸν ἑταῖρον ἡμῶν, μετρίως ἐπρ.] Syneſius Epiſt. xc pag. 235. Ἐῶ τὰ κατὰ τὸν ἑταῖρον Διοσκουρίδην, ὅτι μετρίως ἐπράχθη καὶ οὐχ ὡς ἂν κινῆσαι, &c. Hinc Suidas ſupplendus eſt.
9 Πρὸς νῦν σε μητρὸς, πρός τε πατρ.] Hic, & ſequentes Sen[arii] leguntur apud Sophoclem *Philoct.* pag. 402. ut Portus monuit.
10 Προσόδια. ἀπὸ τῶν προσόδ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad A[ves] pag. 581. (401. Ed. Baſ. *P.*)
11 Τί κάλλιον ἀρχ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Equit.* pag. 3[..] (253. Ed. Baſ. *P.*)

Προσοδώδεσαν. [1] προσώζεσαν. ταυτόν.

Προσοκέλλω. τὸ αἰγιαλῷ προσεγγίζω. καὶ προσοκείλαντες, προσορμίσαντες.

Προσομιλῶ. δοτικῇ.

Πρὸς ὄνομα. κατὰ ὄνομα δηλονότι.

Προσουδίζει. τῷ ἐδάφει προσκρούει. Ἐκ [2] τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδίζει χαμαί.

Προσουδίζει. πρὸς τὸ ἔδαφος ῥίπτει. Ὁ δὲ ἄρας μετέωρον, προσουδίζει τε καὶ ἀποκτείνει.

Προσουρίου. [3] ἐπιτηδείου.

Προσοχή. ἀκριβὴς ἐπιμέλεια διαίτης. [4] Τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμεληλικῶς δεῖ ἔχειν ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμόν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως· ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγα πάνυ ἰατρικῆς χρήζειν φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐντὸς καὶ ἐκτός.

Προσοχθίζω. δοτικῇ.

Προσοχθίσματα. ἡ Γραφὴ καλεῖ τὰ Εἴδωλα. καὶ, προσώχθισα. δυσηρεστήθην, ἐβδελυξάμην.

Πρὸς ὄψιν. πρὸς θεωρίαν. [5] Σοφοκλῆς·

Τὸν δ' Εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον
Πάγον μολοῦσαι, τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
Ταχεῖ πόρευσαν ξὺν χρόνῳ.

Πρόσω. ἔμπροσθεν. Ἰωτόμην δὲ καίτοι οὐ πρόσω τοῦ τεθνάναι ὄντα ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν κελεύει ὡς μὴ ἐκφύγῃ τὸν τῶν κακούργων θάνατον.

Πρόσω. ἀντὶ τοῦ, ἀπωτέρω. Εὐθεῖαν ἐδόκει ἐλαύνειν ὡς ἐπὶ Σελεύκειαν. εἶναι γὰρ οὐ πρόσω σφῶν τὴν Σελεύκειαν, ἅτε εἴκοσιν ἡμερῶν ὁδὸν τὸ πλεῖστον ἀπέχουσαν. καὶ αὖθις· Εἶχε δὲ καὶ πεζοὺς οὐ πρόσω τῶν δισμυρίων. ἀντὶ τοῦ, οὐ πλείους.

Προσῳδία. καὶ προσῴδιον. ὁ ὕμνος.

Προσώκειλαν. προσώρμισαν.

Προσωπεῖον. πρόσχημα.

Πρόσωπον. ἐπὶ Θεοῦ, ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ. Δαβίδ· Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. Καὶ, ἡ λύσις τῶν πονηρῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἡ χορηγία.

Προσωτέρω. περαιτέρω.

Προσώχθικε. προσκέκρουκε. προσκέκοφεν. ἀπὸ τοῦ τὰ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προσκρούεσθαι.

Προσώχθισα. ἐβδελυξάμην. δυσηρεστήθην. καὶ Πισίδης·

[6] Εἰ δ' αὖ σχολάζει, καὶ προσοχθεῖ τῇ μέθῃ.

Προσοδώδεσαν, & προσώζεσαν, idem ſignificat. Id eſt, oluerunt.

Προσοκέλλω. Ad littus appello. Et Προσοκείλαντες, qui navem in portum appulerunt.

Προσομιλῶ. Dativo jungitur. Colloquor. Cum aliquo verſor.

Πρὸς ὄνομα. Secundum nomen. Nomine.

Προσουδίζει. Solo, vel pavimento allidit. Humi proſternit. *Eum de equo dejectum, humi proſternit.*

Προσουδίζει. Solo allidit. *Ille vero eum ſublimem ſuſtulit, & ſolo illiſum interfecit.*

Προσουρίου. Idonei. Apti. Vento ſecundo provecti.

Προσοχή. Cura. Attentio. *Corpus moderate curabat, ita ut nec vitæ cupidus, aut elegantiæ ſtudioſus videretur, nec neglectui tamen id haberet, ſed per ſuam ipſius diligentiam efficeret, ut medicorum pharmacis fomentiſve tam internis quam externis quam minime indigeret.*

Προσοχθίζω. Dativo jungitur. Odi. Abominor.

Προσοχθίσματα. Scriptura ſic vocat Idola. Et προσώχθισα. Odi. Abominatus ſum. Aliqua re offenſus ſum.

Πρὸς ὄψιν. In conſpectum. [Et προσόψιον, conſpicuum, ſive, conſpectui expoſitum.] Sophocles: *Illæ vero in conſpicuum collem Euchloæ Cereris profectæ, celeriter mandata patris exſecutæ ſunt.*

Πρόσω. Ante. [Procul. Ultra.] *Jotomæ autem, quamvis a morte non procul abeſſet, caput amputari juſſit, ne maleficorum mortem effugeret.*

Πρόσω. Longius. Procul. *Recta Seleuciam contendere videbatur. Non procul enim Seleuciam abeſſe [dicebant,] quippe quæ* XX. *dierum iter ad ſummum diſtaret.* Et iterum: *Habebat autem pedites non ultra* XXM.

Προσῳδία. Proſodia. Et προσῴδιον, proſodium, ſive hymnus ita dictus.

Προσώκειλαν. Ad litus appulerunt.

Προσωπεῖον. Perſona. Larva. Prætextus.

Πρόσωπον. Vultus. Facies. Cum de Deo dicitur, ſignificat ejus præſentiam. *Facies vero Domini eſt ſuper eos, qui mala faciunt.* Item, malorum depulſio, & bonorum ſuppeditatio.

Προσωτέρω. Ulterius. Longius.

Προσώχθικε. Offendit. Vel, offenſus eſt. Alliſit, vel alliſus eſt. Inde dictum, quod ea, quæ in mari natant, ad littora allidantur.

Προσώχθισα. Deteſtatus ſum. Abominatus ſum. Odio habui. Piſides: *Si vero otioſus eſt, & ebrietati inimicus.*

1 Προσοδώδεσαν] MS. A. προσοδώδεσι.

2 Ἐκ τοῦ ἵππου ῥίψας, προσουδ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium de *Bello Goth.* lib. IV. cap. VIII.

3 Προσουρίου] Heſychius diviſim, πρὸς οὐρίου: ſed male. Photius in Lexico MS. habet, προσουρίου.

4 Τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικῶς δ.] Locus hic apud Marc. Anton. lib. I. cap. XVI. unde eum Suidas deſcripſit ſic legitur: Τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικὸν ἐμμέτρως, οὔτε ὡς ἄν τις φιλόζωος, οὔτε πρὸς καλλωπισμὸν, οὔτε μὴν ὀλιγώρως· ἀλλ' ὥστε διὰ τὴν ἰδίαν προσοχὴν εἰς ὀλίγιστα ἰατρικῆς χρήζειν ἢ φαρμάκων καὶ ἐπιθεμάτων ἐκτός. Locum hunc Marci Antonini obſervaverat etiam Pearſonius.

5 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 323. ut Portus monuit. Sed ibi pro προσόψιον legitur ἐπόψιον.

6 Εἰ δ' αὖ σχολ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem προσοχθεῖν, non vero προσοχθίζειν.

Προσπαλαίω. δοτικῇ.

Προσπελάζει. προσεγγίζει.

Προσπάλτιος. Πρόσπαλτα, δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος. ζήτει ἐν τῷ Δεκαχαρνεύς.

Προσπατταλεύσω. προσπήξω. [1] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὥσπερ κοτίνῳ προσπατταλεύσω τουτωί.

[2] Εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλοις δένδροις προσπατταλεύειν ἀναθήματα, καὶ [3] κῶλας, καὶ κρανία, πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας οἱ γεωργοί, καὶ πρὸς τὸ μὴ ξηρανθῆναι τὰ αὐτῶν γεωργήματα.

Προσπελάζει. προσεγγίζει.

Προσπέσῃ. συμβῇ. αὐθυπότακτον.

Προσπεσόντων. ἀγγελθέντων. Πολύβιος· Προσπεσόντων δὲ τούτων εἰς Τάραντα καὶ τοὺς Θουρίους, ἠγανάκτει τὰ πλήθη.

Προσπίπτουσαι. συναντῶσαι.

[4] Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς ὁδοὺς

Προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ τοῦ δείπνου.

Προσπιπτούσης. ἀντὶ τοῦ, ἀγγελλομένης.

Προσπεφυκότος. [5] Ἀπρὶξ ὤν, ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς. καὶ ἀπρὶξ προσπεφυκότος, ὃ οὐχ οἷόν τε πεῖσαι διὰ τὴν σύγχυσιν.

Προσπορευομένων. προσερχομένων μεθ' ἱκετηρίας. [6] Προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἠδικημένων, τοὺς μὲν διέσυρε χλευάζων, τοῖς δὲ κατηπείλει, τοὺς δὲ ἐξέπληττε λοιδορῶν.

Προσπορισθέν. ἐπινοηθέν. προσοδευθέν.

Προσπτύξομαι. προσκυνήσομαι. περιπλακήσομαι.

Προσποιεῖται. αἰτιατικῇ. οἰκειοποιεῖται. ἢ πλάττεται, καὶ ὑποκρίνεται. Γνόντες οἱ Φράγγοι ὡς Βελισάριος εὐτυχεῖ, καὶ προσποιεῖσθαι τὴν Ἰταλίαν ἐθέλοντες, περὶ συμμαχίας βουλεύονται. Καὶ, προσποιούμενος. Καὶ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐν ἑαυτῷ ἔχειν προσποιούμενος. † Οἱ δὲ οὐ προσποιοῦνται κακουμένους Ῥωμαίους, καίπερ αὐτῶν φίλοι ἐκ παλαιοῦ ἐς τὰ μάλιστα ὄντες.

Προσρῆξαν. [7] προσαράξαν.

Προσρήσεσι. προσηγορίαις. καὶ πρόσρησις, προσηγορία, [8] λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος. Ἐσήμαινε Σιλζίβουλος, ὁ Τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτῷ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν ἐπὶ τῇ [9] προσρήσει, δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Προσπαλαίω. Dativo jungitur. Colluctor. Obluctor.

Προσπελάζει. Accedit. Appropinquat.

Προσπάλτιος. Proſpaltius. Proſpalta, populus tribus Acamantiæ. Quære in v. Δεκαχαρνεύς.

Προσπατταλεύσω. Ligneis clavis affigam. Affigam. Ariſtoph. *Pluto: Huic tanquam oleaſtro ea affigam.* Solent enim agricolæ oleaſtro & aliis arboribus affigere donaria, & membra victimarum, & calvas, ad avertendum faſcinum, ne ſcilicet fructus exareſcant.

Προσπελάζει. Accedit. Appropinquat.

Προσπέσῃ. Acciderit. Contigerit. Eſt Subjunctivi Modi.

Προσπεσόντων. Nunciatis. Polybius: *Nuntio vero harum rerum Tarentum & ad Thurios perlato, plebs indignari cœpit.*

Προσπίπτουσαι. Obviam euntes. Occurrentes. [Ariſtophanes:] *Mulieres vero in viis occurrentes [viris] a cœna redeuntibus.*

Προσπιπτούσης. Illius, quæ nuntiatur. Nuntiatæ.

Προσπεφυκότος. Cohærentis. Adhærentis. Et Ἀπρὶξ, tenaciter, totis viribus, firmiter. Compoſita eſt vox ex α privativo, & πεῖσαι. Dicitur enim de re, quæ tam firmiter alteri adhæret, ut eam inde ſeparare nequeas.

Προσπορευομένων. Accedentium more ſupplicum. *Cum autem illi, qui injuria fuerant affecti, ſupplices ad eum accederent, alios cum jocis irridebat, aliis minas intentabat, alios conviciis perterrefaciebat.*

Προσπορισθέν. Excogitatum. Præparatum.

Προσπτύξομαι. Complectar. Adorabo.

Προσποιεῖται. Accuſativo jungitur. Sibi vindicat. Sibi adjungit, vel conciliat. Item, fingit, & ſimulat. *Franci vero, cum Beliſarium rem feliciter gerere cognoviſſent, & Italiam ſibi adjungere vellent, de fœdere cum eo faciendo conſilium ineunt.* Et προσποιούμενος, ſimulans. *Et nihil prorſus ſe habere ſimulans.* † *Illi vero Romanos afflictos negligunt, quamvis jam inde ab antiquo tempore præcipui ipſorum amici fuerint.*

Προσρῆξαν. Illidens. Irruens.

Προσρήσεσι. Allocutionibus. Appellationibus. Et πρόσρησις. Allocutio. Indictio. Denuntiatio. *Silxibulus Turcorum dux ſignificavit, Romanorum amicos & hoſtes ſibi quoque non minus tales eſſe. Quoniam igitur tunc Romani bellum ſolenniter indictum cum Perſis gererent, ſe quoque [dicebat] opportuno tempore Perſas aggredi debere.*

1 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 93. (46. Ed. Baſ. *P.*)

2 Εἰώθασι γὰρ κοτίνῳ καὶ ἄλλ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

3 Κωλάς] Scribe, κῶλα, ut habet Enarrator Comici.

4 Αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς ὁδ.] Fragmentum hoc legitur apud Ariſtoph. *Eccleſiaz.* pag. 745. (500. Ed. Baſ. *P.*)

5 Προσπεφυκότος. Ἀπρὶξ ὤν, ὅλ.] Notam hanc confuſe admodum & turbato ordine excerpſit Suidas ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 19. apud quem rectius ſic legitur: Ἀπρίξ. ὅλῃ δυνάμει, ἰσχυρῶς, ἀσφαλῶς, προσπεφυκότως, ὃ οὐκ οἷόν τε πεῖσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. Hinc vero patet, notam hanc nihil omnino facere ad vocem προσπεφυκότος, vel, ut potius ſcribi debebat, προσπεφυκότως, ſed in ea exponi vocem ἀπρίξ: quam proinde articuli hujus, ſuo loco collocandi, caput eſſe oportebat. Confer Noſtrum ſupra v. Ἀπρίξ, ubi eadem leguntur.

6 Προσπορευομένων δ' αὐτῷ τῶν ἠδικ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. IV. cap. III.

7 Προσαράξαν] Sic recte habet MS. A. At MSS. B. & C. & priores Editt. male, προσαράξαν.

8 Λόγος κατ' ἐπαγγελίαν λεγόμενος] Hæc interpretatio potius convenit voci πρόρρησις, quam πρόσρησις.

9 Προσρήσει] Potius, προρρήσει.

Πρόσειζα.

Πρόσειζα.[1] σὺν ταῖς ῥίζαις. Ἀππιανός· Τὰ δένδρα ἔκοπτε [2] πρόσειζα, οὐ μὴ πάλιν φῦναι.

Πρόσταξις. [3] Πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἐκ θατέρου, κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατ' εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως.

Προστασία. βοήθεια. Ὁ δὲ [4] ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγάλης προστασίας. τουτέστι, δυνάμεως. ἐξουσίας. Καὶ αὖθις· Καὶ [5] τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφαλκέναι, διὰ τὴν πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ὁρμὴν καὶ προστασίαν.

Προστασία.[6] Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ὀνήτορος. Ταῦτα οὐχ ὁμολογουμένη προστασία. ἀντὶ τοῦ, βοήθεια, προϊσταμένου τινὸς καὶ ἐπικουροῦντος τῷ ἀδικουμένῳ. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Ὡς δεῖ τὰ τῆς τῶν Ἀθηναίων Ἀκροπόλεως προπύλαια μετενεγκεῖν εἰς τὴν προστασίαν τῆς Καδμείου. Δίδυμος τὴν προστασίαν φησὶ κεῖσθαι ἀντὶ τῆς προστάσεως, τουτέστι, τῆς ὑπ' ἐνίων προστάδος καλουμένης.

Προστατεύω. γενικῇ.

Προστατεῖ. αἰτιατικῇ. προηγεῖται. προέστηκε. παρακολουθεῖ.

Προστατεία. Προστασία δέ.

Προστάτης.[7] ἱκέτης. ὁ προεστηκὼς τῶν βωμῶν.

[8] Ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ', ὃς ἔσθ' ὁ προστάτης.

Προστάτης.[9] οἱ τῶν μετοίκων Ἀθήνησι προεστηκότες Προστάται ἐκαλοῦντο. ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἑκάστῳ τῶν μετοίκων πολίτην τινὰ Ἀθηναῖον νέμειν προστάτην.

Ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα,
Ὅσον περ ὑμῖν· ἄχθομαι δὲ, καὶ φέρω
Βαρέως τὰ τῆς πόλεως τοιαῦτα πράγματα.
Ὁρῶ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
Ἀεὶ πονηροῖς. κἄν τις ἡμέραν μίαν
Χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίνεται.

Προστάτις δὲ, θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι. προστάτιδος, ἡ γενική.

Προστατῶν. ὁ ἐπιγινόμενος. [10] Σοφοκλῆς·

——— Ἀλλ' ὁ προστατῶν
Χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν, ὡς θανουμένην.
Νῦν δ' ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβων.

Προστεθέντος. συνευδοκήσαντος. Τοῦ δὲ Εὐφημίου προστεθέντος τῷ ἀνδρὶ, καὶ δεδωκότος αὐτῷ τὴν τῶν ὑπηρετῶν ὑπουργίαν.

Προστέτηκεν. προσκεκόλληται.

Πρόσειζα. Cum ipſis radicibus. Radicitus. Appianus: *Arbores cum ipſis radicibus excidit, ne repullularent.*

Πρόσταξις. Adſtructio. Ea eſt, quum ab utraque parte aciei, vel ab altera tantum, in ipſo cornu manus quædam militum additur univerſæ phalangi, recta verſus frontem aciei.

Προστασία. Patrocinium. Auxilium. Militum copiæ. *Ille vero Publium cum magna militum manu emiſit.* Et iterum: *Et domum ejus in periculum incidiſſe, quod tantopere ei rei addictus eſſet, eique patrocinaretur.*

Προστασία. Patrocinium. Auxilium. Favor. Demoſthenes in oratione contra Onetorem: *Hic nonne manifeſtus eſt favor?* Dicitur enim hæc vox de eo, qui patrocinatur & opem fert illi, qui injuria affectus eſt. Æſchines in oratione περὶ παραπρεσβ. *Athenarum Arcis propylæa transferenda eſſe, ut ſtatuantur ante Cadmæam.* Didymus ait, τὸ προστασία hic poſitum eſſe pro πρόστασις, ſive, pro eo, quod nonnulli προστὰς vocant.

Προστατεύω. Præſum. Patrocinor. Genitivo jungitur.

Προστατεῖ. Præeſt. Patrocinatur. Præfectus eſt.

Προστατεία. [Scribitur per diphthongum ει.] At προστασία, [per ι.]

Προστάτης. Supplex. Sive, qui aræ adſtat. [Sophocles:] *Ex hiſce audivi, quis ſit ſupplex iſte.*

Προστάτης. Patronus. Inquilinorum, qui Athenis degebant, patroni vocabantur Προστάται. Neceſſe enim erat, ſingulos inquilinos aliquem civium Athenienſium adſciſcere patronum. *Ad me enim æque hæc regio pertinet, atque ad vos. Doleo tamen & graviter fero talem Reip. ſtatum. Video enim ipſam patronis uti ſemper improbis: quorum ſi quis diem unum bonus fuerit, decem alios eſt improbus.* Προστάτις vero, fœmininum, per ι ſcribitur: cujus genitivus eſt προστάτιδος.

Προστατῶν. Præſens. Accedens. Imminens. *Sed imminens tempus metu mortis me ſemper ſuſpenſam tenuit. Hoc vero die metu iſto liberata ſum.*

Προστεθέντος. Illius, qui ſe alicui adjunxit. Illius, qui alicui aſſenſus eſt, vel annuit. *Cum vero Euphemius viri illius poſtulatis annuiſſet, eique permiſiſſet, ut miniſtrorum opera uteretur.*

Προστέτηκεν. Firmiter adhæſit, vel inhæſit. Agglutinatus eſt.

1 Πρόσειζα] Sic habet MS. A. & ita ſcribendum hic eſſe, vel ſeries literarum arguit. Priores vero Editt. minus recte habent πρόσειζα, abſque σ.

2 Πρόσειζα] Et hic priores Editt. male habent, πρόσειζα.

3 Πρόσταξίς ἐστιν, ὅταν ἐξ ἑκατ.] Confer Ælianum in *Tact.* cap. XXXI.

4 Ὁ δὲ ἐξέπεμπε τὸν Πόπλιον μετὰ μεγ.] Fulv. Urſinus fragmentum hoc ad Polybium refert.

5 Καὶ τὸν ἴδιον οἶκον ἐσφ.] Hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 21. ubi locum integrum vide. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐσφαλκέναι, ubi idem fragmentum legitur.

6 Προστασία. Δημοσθένης ἐν τῷ] Ex Harpocratione.

7 Προστάτης. ἱκέτης. ὁ πρ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 309. ut Portus monuit. Sed ibi legitur, ὁ προεστηκὼς τῷ βωμῷ, quod magis placet.

8 Ἔξοιδ' ἀκ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem loco laudato.

9 Προστάτης. οἱ τῶν μετ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Νέμειν προστάτην.

10 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 116. ut Portus monuit.

Προστηθίδιον.[1] Ἐξελθόντες μεγάλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων, ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι περὶ τῆς πόλεως. τουτέστιν, εἰκόνες μέχρι στήθους.

Προστηθίδιον. Imaginum pectori affixarum. *Duo Galli cum typis & imaginibus pectori affixis egreſſi, eum rogabant, ne quid gravius de civitate ſtatueret.*

Πρόστηθί μου. Προστίθεμαι δὲ, δοτικῇ.

Πρόστηθί μου. Ante me ſta. Genitivo jungitur. At προστίθεμαι, Dativo.

Πρὸς[2] τῇ πυλίδι Ἑρμῆς. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. Φιλόχορός φησι περὶ τοῦ πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμοῦ, ὡς ἀρξάμενοι τειχίζειν τὸν Πειραιᾶ οἱ ἐννέα Ἄρχοντες, τοῦτον ἀναθέντες, ὑπέγραψαν οὕτω·

Ἀρξάμενοι πρῶτοι τειχίζειν οἵδ' ἀνέθηκαν,
Βουλῆς καὶ Δήμου δόγμασι πειθόμενοι.

Πρὸς τῇ πυλ. Mercurius ad pylidem. Demoſthenes in oratione contra Euergum. Philochorus de Mercurio ad pylidem dicit, novem Archontes, cum Piræeum munire cœpiſſent, ſtatuam ejus dedicaſſe, addita hac ſubſcriptione: *Qui primi [Piræeum] munire cœperunt, [Mercurium hunc] Senatus & Populi juſſu dedicarunt.*

Προστήσας. προαγαγών.

Προστήσας. Qui proſtituit. Qui produxit.

Πρόστητ'[3] ἀναγκαίας τύχης. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης συντυχίας.

Πρόστητ' ἀναγκ. *Opem mihi ferte in urgente hac neceſſitate.*

Προστιβάδες. Ὁ δὲ κατῴκει ἐν σπηλαίῳ, προστιβάδας ἐντετμημένας ἔχοντι κατὰ τῆς πέτρας.

Προστιβάδες. Cubilia. *Ille vero habitabat in ſpelunca, quæ cubilia habebat inciſa in ſaxo.*

Πρὸς τιμῆς. Ἦν δὲ ὁ Φιλόσοφος πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ.

Πρὸς τιμῆς εἶναι. Honorari. In honore eſſe. *Philoſophus vero apud Regem in honore erat.*

Πρόστιμα. ἐπίχειρα. Τοιάδε μὲν τοῖς κακοῖς βουλευομένοις δίδωσι τὰ πρόστιμα ἡ δίκη. καὶ πρόστιμον. ζημία, ἐπιτίμιον, παραγραφή.[4] Πολύβιος· Παρὰ Ῥωμαίοις θάνατος ἦν πρόστιμον τῆς ἐφεδρείας λιπόντι τὴν τάξιν. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ἔδωκαν τῷ βασιλεῖ πεντήκοντα τάλαντα πρόστιμον τῆς ἁμαρτίας.

Πρόστιμα. Præmia. Pœnæ. *Talia præmia juſtitia illis tribuit, qui mala conſilia capiunt.* Et πρόστιμον, mulcta, pœna, præſcriptio. Polybius: *Apud Romanos capitale erat, ſtationem deſerere.* Et iterum: *Illi vero pro delicto Regi mulctam L. talentorum ſolverunt.*

Προστιμήματα.[5] ἔστι μὲν τινα ἐν τοῖς νόμοις ὡρισμένα κατὰ τῶν ἀδικούντων, ὥσπερ ἡ ἐπωβελία. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα, ἃ προστιμᾶται τὸ δικαστήριον, ὡς δείκνυσι Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους.

Προστιμήματα. Mulctæ, vel pœnæ, quæ legibus definitæ non ſunt, ſed a judicibus irrogantur. Legibus mulctæ quædam conſtitutæ ſunt in eos, qui injuriam alicui faciunt; ut ἐπωβελία, quæ eſt litis æſtimatæ ſexta pars. Sunt & aliæ mulctæ, quas Judices ſuo arbitratu reis irrogant, ut oſtendit Demoſthenes in oratione contra Timocratem.

Πρὸς τὸν σωρὸν ἀμᾶσθαι. πρὸς τοὺς μεγάλοις ἔργοις ἐπιτιθεμένους. ἢ ἐπὶ τῶν παρεγγυώντων.

Πρὸς τὸν σ. ἀ. *Ad acervum metere.* In eos, qui res magnas aggrediuntur. Vel de iis, qui [ad res magnas aliquem] adhortantur.

Πρόστῳον. τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς.

Πρόστῳον. Veſtibulum porticus.

Προστρέπεσθαι. ἀποπέμπεσθαι. τρέπεσθαι[6] ἐφ' ἑαυτοῦ.

Προστρέπεσθαι. Amandare. Rejicere. In alterum convertere.

Προστρέπω. παρὰ Σοφοκλεῖ. ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω.

——— Μή[7] μ' ἀτιμάσης,
Τοιόνδ' ἀλήτην, ὧν σε προστρέπω φράσαι.

Προστρέπω. Apud Sophoclem ponitur pro ἱκετεύω, i. e. ſuppliciter oro. *Ne me cum ignominia dimittas, talem erronem, eorum gratia, quæ ut mihi dicas, ſuppliciter te oro.*

Προστρέχω. δοτικῇ.

Προστρέχω. Dativo jungitur. Accurro.

Προστρίβεται.[8] Ἀριστοφάνης· Πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις. τουτέστιν, ὕβρεις καὶ κακὰ πράγματα κατασκευάζει καὶ μηχανᾶται, καὶ περιποιεῖται.

Προστρίβεται. Infligit. Ariſtophanes: *Plagas ſemper infligit famulis.* Id eſt, contumelias & injurias ſemper machinatur & aliis infert.

Προστρόπαιον. Ἡ δὲ ζῶσα βίον τὸν προστρόπαιον γυναικί. ἀντὶ τοῦ, ἱκετικόν.

Προστρόπαιον. Supplicem. *Illa vero vitam ſupplicem mulieri vivebat.*

Προστρόπαιον. ἄγος. μίασμα. οὕτως Αἰσχίνης. καὶ

Προστρόπαιον. Piaculum. Scelus. Sic Æſchines.

1 Ἐξελθόντες μεγάλοι δύο.] Fragmentum hoc ex Polybio ſumptum eſſe arbitror. Pro μεγάλοι autem ſcribendum eſſe Γάλλοι, ex ſequentibus illis, μετὰ τύπων καὶ προστηθιδίων, haud obſcure colligi poteſt. Solebant enim Galli matris Idææ τύπους & προστηθίδια, ſive, imagines pectoribus affixas geſtare, ut tum ex aliis ſcriptorum locis conſtat, tum etiam ex ipſo Suida ſupra v. Γάλλος, quem locum confer.

2 Πρὸς τῇ πυλίδι Ἑρμ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἑρμῆς ὁ πρὸς τῇ πυλ.

3 Πρόστητ' ἀναγκ.] Sophocles *Ajace*, pag. 48.
——— Πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης.
Scholiaſta: Πρόστητ' ἀναγκ. τ. ἐπίκουροι γίνεσθε τῆς κατεπειγούσης δυστυχίας. Hinc Suidas ſua ſumpſit, ut Portus etiam obſervaverat.

4 Πολύβιος] Lib. I. cap. XVII. ubi ſic legitur: Τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς (Ῥωμαίοις) θανατικόν ἐστι τοῖς προϊεμένοις τὸν τόπον, καὶ φυγοῦσι τοῖς παρεμβαλοῦσιν ἐξ ἐφεδρείας. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐφεδρεία.

5 Προστιμήματα. ἔστι μὲν τ.] Ex Harpocratione.

6 Ἐφ' ἑαυτοῦ] Sic habent MSS. Pariſ. itemque Photius in Lexico MS. At priores Editt. ἀφ' ἑαυτοῦ.

7 Μή μ' ἀτιμ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 272.

8 Ἀριστοφάνης] In prologo *Equitum*, ubi de Cleone verba fiunt.

προστροπὴ

προσροπὴ δὲ λέγεται. ἐν γοῦν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος ἐκ παραλλήλου τίθησι τὰ ὀνόματα ὁ Ῥήτωρ.

Et προσροπὴ, idem. Nam in oratione adverſus Creſiphontem Orator nomina hæc ut eandem ſignificationem habentia adhibet.

Προστρόπαιος.[1] προστετραμμένος. ἱκέτης. παρακαλῶν.[2] Σοφοκλῆς·

Θάκει δὲ προστρόπαιος, ἐν χεροῖν ἔχων
Κόμας ἐμὰς, καὶ τῆσδε, καὶ σαυτοῦ τρίτος,
Ἱκτήριον θησαυρόν.

Ἤτοι, ἱκέσιον κτῆμα. ὅ ἐστι τὰς τρίχας. καὶ αὖθις· Καὶ[3] προστροπαίους τῶν δι' ἐκεῖνον ἠτυχηκότων.

Προστρόπαιος. Supplex. Suppliciter orans. Sophocles: *Sede vero ſupplex, manibus tenens comas meas, & hujus mulieris, & præterea tuas, qui es noſtrum tertius. Hic enim ſupplicum eſt theſaurus.* Et iterum: *Et diras ultrices eorum, quos in calamitates conjecerat.*

Πρὸς τρόπον αὐτοῦ. [4] Πολύβιος· Ὁ δ' Ἀντίοχος πρὸς τρόπον αὐτοῦ καὶ παραδόξου γενομένης τῆς ἐπαγγελίας, ὑπερχαρὴς ὢν, πάνθ' ὑπισχνεῖτο.

Πρὸς τρόπον αὐτοῦ. Quod ipſi gratum eſt. Polybius: *Antiochus autem rei adeo ſibi gratæ atque inopinatæ pollicitationem audiens, gaudio exultans, omnia pollicebatur.*

Πρόστροποι. προσπεπτωκότες. προστετραμμένοι.[5] Σοφοκλῆς·

Ἱκετευόμεν σε πάντες οἵδε πρόστροποι,
Ἀλκήν τιν' εὑρεῖν, ἡμῖν, εἴτε του θεῶν.

Πρόστροποι. Qui acciderunt ad alicujus genua. Supplices. Sophocles: *Oramus te omnes hic ſupplices, ut remedium aliquod malorum nobis præbeas,* &c.

Προστυχής. ὁ κατὰ τύχην ἐντυχών.

Προστυχής. Qui caſu in aliquem incidit.

Πρόσοικος. οἰκειότερον μᾶλλον τὸ ὅμορος. ἐπὶ γὰρ ὅρων τοῦτο λαμβάνεται.

Πρόσοικος. Accola. Vicinus. Finitimus. [Sed hoc ſignificatu] magis proprium eſt nomen ὅμορος, quippe quod de finibus dicitur.

Πρὸς οἰωνοῦ δεξιοῦ τιθέμενος, ἐν πολεμίῳ χάρακι σταθμεῦσαι.

Πρὸς οἰωνοῦ δεξ. *Bonum augurium eſſe ratus, in hoſtili vallo ſtationem habere.*

Πρόσοιτο.[6] προσδέξοιτο. ἐπισπάσοιτο. Οὐ γὰρ πρόσοιτο ἀναβάτην ἡ κάμηλος οὐδένα ὑπ' αὐθαδείας καὶ ἀσυνηθείας. καὶ αὖθις Δαμάσκιος· [7] Ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδεῖν, ὅπῃ τε σαθρὸν φθέγγηται ὁ λόγος, καὶ ὅπῃ ὑγιές· ἵνα τὸ μὲν πρόσοιτο, τὸ δὲ ἐξελέγξειε. καὶ αὖθις· Εἰ μετάνοιαν ἁμαρτωλοῦ πρόσοιτο.

Πρόσοιτο. Admittat. Recipiat. Attrahat. *Camelus enim propter contumaciam & inſolentiam rei nullum ſeſſorem admiſerit.* Et iterum Damaſcius: *Facile autem perſpicere poterat, ubi oratio eſſet vitioſa, & ubi ſana, ut alterum quidem admitteret; alterum vero redargueret.* Et iterum: *Si pœnitentiam peccatoris admiſerit.*

Προσύμβολα. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰρήσθω προσύμβολα, ὥς φασι.

Προσύμβολα. Proſymbola. Signa, quæ res aliquas præcedunt. *Sed hæc quidem proſymbolorum loco dicta ſint.*

Πρόσφατος.[8] κυρίως ἐπὶ τοῦ νεωστὶ πεφονευμένου· ἐκ τοῦ φῶ, τὸ φονεύω. ἐξ οὗ τὸ, [9] Πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν. καὶ, ἀρηΐφατος.

Πρόσφατος. Recens. Proprie dicitur de eo, qui recens occiſus eſt: a φῶ, occido. Hinc deductum eſt πέφαται, occiſus eſt; quæ vox occurrit in loco illo Homerico: *Fortiſſimus autem Achivorum occiſus eſt.* Et Ἀρηΐφατος, qui in bello cæſus eſt.

Πρόσφατον. τὸ ἀρτίως γινόμενον. καὶ προσφάτως, ἀντὶ τοῦ, νεωστί.

Πρόσφατον. Recens. Nuperum. Et προσφάτως, recenter, nuper.

Προσφερεῖς. ὁμοίας. Ὁ δὲ ἀπαντήσας τοῖς βαρβάροις πυρὶ προσφερὴς, ἔργα ἐπεδείκνυτο, χεῖράς τε ἀνθρώπου καὶ τόλμαν παρεληλυθότα.

Προσφερεῖς. Similes. *Ille vero Barbaris occurrens igni ſimilis, ea facinora edidit, quæ manus hominis & audaciam ſuperarent.*

Προσφέρονται.[10] ἀντὶ τοῦ, προστίθενται.

Προσφέρονται. Admoventur. Apponuntur.

Προσφεύγω. δοτικῇ.

Προσφεύγω. Dativo jungitur. Confugio. Profugio.

Προσφθέγγομαι. αἰτιατικῇ.

Προσφθέγγομαι. Accuſativo jungitur. Alloquor.

Προσφορά. προσθήκη. πρόσοδος.

Ποίω[11] γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται.

Προσφορά. Oblatio. Donum. Beneficium, quod offertur. *Quodnam erit beneficii, quod offers, argumentum?*

1 Προστρόπαιος] MSS. Pariſ. habent, προστροπαῖος, cum circumflexo in penultima.

2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 65. ut Portus monuit.

3 Καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκ.] Locus integer Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, exſtat in Excerptis a Valeſio editis, pag. 117.

4 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XIV.

5 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 150. ut Portus monuit.

6 Πρόσοιτο] In MS. A. legitur, προσοῖτο, cum circumflexo in penultima: non ſolum hic, ſed etiam in ſequentibus.

7 Ἦν δὲ ἱκανὸς ἰδ.] Prior fragmenti hujus pars legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damaſcio, pag. 1036. ut Pearſonius recte obſervaverat. Ibi autem pro θησαυρὸν ex hoc loco Suidæ reponendum eſt, σαθρόν.

8 Πρόσφατος] Confer Ammonium v. Νεαρόν.

9 Πέφαται δ' ἄριστος Ἀχ.] Homerus Il. P. v. 689. apud quem ſecundum leges metri recte legitur:

——— Πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν.

10 Προσφέρονται] Ex interpretatione ſubjuncta colligitur, ſcribendum potius eſſe προσφέρονται, per α.

11 Ποίω γὰρ ἡ σὴ προσφ.] Senarius hic legitur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 291. ut Portus monuit.

Προσ-

Προσφορά.[1] πρόσοδος. Ἀντιφῶν.

Πρόσφορα. χρήσιμα. [2] Δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα πρόσφορ' ἡμῖν πρὸς χάριν.

Πρόσφορον. οἰκεῖον. ἁρμόδιον. ἐπιτήδειον. [3] Οὐ γὰρ διὰ τὴν τύχην τῶν συμβεβηκότων ἀθετήσεις τῆς ἀξίας ἢ τῆς προσηγορίας τὸ πρόσφορον. Χοσρόης φησὶ πρὸς Μαυρίκιον.

Προσφυές. προσοικειούμενον.

Προσφυῶς. οἰκείως. ἀκολούθως.

Πρόσφυξ. ὁ αὐτόμολος. ὁ προσφεύγων ἐν Ἐκκλησίαις.

Προσφύς. προσπλακείς. καὶ Προσφῦναι, καὶ Προσφύντος.

Προχαιρητήρια.[4] ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις ἀγομένη, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

Πρόσχημα. παρακάλυμμα τοῦ ἤθους. ἡ πρόφασις.

> Πατὴρ[5] γὰρ, οὐδὲν ἄλλο σοι πρόσχημ' ἀεὶ,
> Ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν.

Αὐτὸν γὰρ ἐν προσχήματι μοίρᾳ ἐξιόντα, μήτε Οὔννοις, μήτε τοῖς ἐκείνων συμμάχοις ἐς χεῖρας ἰέναι.

Πρόσχημα. παρακάλυμμα. [6] Σοφοκλῆς·

> Πρόσχημ' ἀγῶνος, Δελφικῶν ἄθλων χάριν.

Ὡς οὔπω ὄντος τοῦ Γυμνικοῦ ἀγῶνος. † Προσχήματι οἰκονομίας, βαρβαρικῆς ἐχόμενοι σμικρολογίας.

Πρόσχορδα. σύμφωνα.

Πρόσχωροι. περίοικοι.

Προσψαύσασαι[7] αἱ σάρκες τοῦ Μάρτυρος τοῦ πυρί.

Προταλαιπωρῶ. γενικῇ.

Προταμών. κόψας.

Πρόταξις ψιλῶν. ὅταν τῶν ἄλλων ἐν πολέμῳ οὗτοι προτάττωνται. Ὑπόταξις δὲ, ὅταν ὑποτάττωνται. Προσένταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττωνται. λέγεται δὲ καὶ Παρένταξις τοῦτο.

Πρότασις. ὅτι πρότασις ἐστὶ λόγος ἐξ ὅρων δύο, τοῦ σημαινομένου τι περί τινος δηλῶν, ἢ ὡς ὑπάρχον, ἢ ὡς οὐχ ὑπάρχον. Τρόπος δὲ ἁπλῶς, δύο προτάσεων ἁπλῆ κοινωνία τρεῖς ὅρους ἐχουσῶν, ἐξ ὧν ἀνάγκη τὸν ἕνα δίς τε εἰλῆφθαι, καὶ ἐν ἀμφοτέραις ὑπάρχειν. Σχῆμα δὲ, τρόπος ὡδὶ τὸ μέσον.

Πρότασις.[8] ἡ προτεινομένη ἐρώτησις. Πρόβλημα, τὸ προβληθὲν ἐρώτημα. διαφέρει δὲ τῷ τρόπῳ μόνον. συνίστανται δὲ καὶ ἐξ ἀντιφάσεων. Πρόβλημα καὶ

Προσφορά. Proventus. Reditus. Antiphon.

Πρόσφορα. Commoda. Utilia [Sophocles:] *Faciam & hæc, & omnia, quæ e re veſtra erunt.*

Πρόσφορον. Aptum. Commodum. Idoneum. Conveniens. *Haud enim propter ea, quæ fortuito acciderunt, commodum, quod ex dignitate vel appellatione percipitur, repudiabis.* Hæc ſunt verba Choſrois ad Mauricium.

Προσφυές. Adhærens. Cohærens. Aptum. Commodum.

Προσφυῶς. Convenienter. Apte. Conſequenter.

Πρόσφυξ. Transfuga. Vel, qui ad Eccleſias confugit.

Προσφύς. Adhærens. Amplexus. Et προσφῦναι, adhærere. Et προσφύντος, adhærentis.

Προχαιρητήρια. Feſtum, quod Athenis celebratur, cum nova nupta [a parentibus] diſceſſura erat.

Πρόσχημα. Velamen. Prætextus. Ficta cauſa. [Sophocles:] *Nullam aliam habes cauſam, quam obtentui ſumas, quam, patrem a me caſum eſſe.* † *Illum enim ob fictam cauſam egreſſum, neque cum Hunnis, neque cum ipſorum ſociis manus conſeruiſſe.*

Πρόσχημα. Prætextus. Species. [Ornamentum. Decus. Sophocles:] *Decus certaminis, Delphicorum præmiorum gratia.* Tunc autem certamen Gymnicum nondum inſtitutum erat. † *Sub ſpecie parſimoniæ, ſordidæ avaritiæ ſtudent.*

Πρόσχορδα. Conſona. Conſentientia.

Πρόσχωροι. Vicini. Accolæ. Finitimi.

Προσψαύσασαι αἱ σάρκ. *Cum carnes Martyris ignem contigiſſent.*

Προταλαιπωρῶ. Genitivo jungitur. Pro aliquo moleſtias tolero.

Προταμών. Qui præcidit. Qui ſecuit.

Πρόταξις ψιλῶν. [In Tacticis ſic dicitur,] velitum ante alios milites in acie collocatio. Ὑπόταξις vero, eſt, cum iidem poſt alios collocantur. Προσένταξις vero, cum iidem phalangi ita inſeruntur, ut ſinguli juxta ſingulos milites collocentur. Idem etiam παρένταξις dicitur.

Πρότασις. Propoſitio. Propoſitio eſt oratio ex duobus terminis conſtans, quæ de re quadam aliquid affirmat, vel negat. Modus vero eſt connexio duarum propoſitionum, tres terminos habentium, quorum alterum neceſſe eſt bis ſumi, & utrique propoſitioni ineſſe. Figura vero, eſt modus, quo terminus medius certa ratione in Syllogiſmo collocatur.

Πρότασις. Propoſitio. Πρόβλημα, problema, ſive propoſita quæſtio. Duo hæc modo tantum differunt. Conſtant vero etiam ex con-

1 Προσφορά. πρόσοδος. Ἀντ.] Ex Harpocratione.

2 Δράσω καὶ τάδε, καὶ π.] Locus hic eſt mutilus, qui ſuppleri debet ex fine fabulæ Sophocleæ, quæ *Oedipus in Colono* inſcribitur. Inde enim Suidas hæc deſcripſit, ut Portus recte obſervaverat.

3 Οὐ γὰρ διὰ τὴν τ.] Fragmentum hoc, ni fallor, depromptum eſt ex Theophylacto Simocatta.

4 Προχαιρητήρια. ἑορτ.] Ex Harpocratione.

5 Πατὴρ γὰρ, οὐδ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Electra*, pag. 106. ut Portus monuit.

6 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 112. ut itidem Portus obſervaverat. Inde autem ſenſus hujus loci, qui omnino mutilus eſt, ſuppleri debet.

7 Προσψαύσασαι αἱ σάρκ.] Hæc leguntur etiam infra v. Φαύσ.

8 Πρότασις. ἡ προτ.] Cum hoc loco Suidæ conferendus eſt Alex. Aphrod. in *Topic.* pag. 38, 39.

Προ-

Πρότασις τῶν αὐτῶν εἰσὶ δηλωτικά, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς τόποις· τῷ δὲ τρόπῳ τῆς ἐκφορᾶς τῆς κατὰ λέξιν μόνον αὐτοῖς ἡ διαφορά. τὸ γὰρ αὐτὸ ἐρώτημα μετὰ μὲν τοῦ πότερον λεγόμενον, πρόβλημά ἐστι· μετὰ δὲ τοῦ ἆρά γε, πρότασις. καί εἰσιν αὐτὰ διαλεκτικὰ προβλήματα, καὶ διαλεκτικαὶ προτάσεις. πρόβλημα μὲν, οἷον, Πότερον ὁ κόσμος σφαιροειδής, ἢ οὔ; πρότασις δὲ, Ἆρά γε ὁ κόσμος σφαιροειδής ἐστι; τοῦ ἢ οὔ, οὐ προστιθεμένου.

traditionibus. Πρόβλημα & πρότασις idem ſignificant, & in iiſdem verſantur: modo vero enuntiationis differunt. Eadem enim quæſtio, ſi proferatur cum adverbio πότερον, eſt πρόβλημα: ſin cum ἆρά γε, dicitur πρότασις. Et hæc ſunt Dialectica Problemata, & Dialecticæ Propoſitiones. Et Problema quidem; ut, ſi quæras, *Utrum* (πότερον) *Mundus eſt rotundus, an non?* Propoſitio vero, *An* (ἆρά γε) *Mundus eſt rotundus, an non?*

Προτέγειον.

Προτέγειον. Pars tecti prominens.

Προτέλεια.[1] ἡμέραν οὕτως ὀνομάζουσιν, ἐν ᾗ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν τὴν γαμουμένην παρθένον ἄγουσιν οἱ γονεῖς εἰς τὴν Θεὸν, καὶ θυσίας ἐπιτελοῦσι.

Προτέλεια. Protelia. Sic diem illum vocant, quo parentes virginem nupturam in Arcem ducunt ad Deam, ibique ſacrificia faciunt.

Προτέλεια.[2] Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. τὰ πρὸ τοῦ τελεσθῆναί τι τῶν εἰς τὸ θεῖον ἀναφερομένων γινόμενα, ἢ διδόμενα.

Προτέλεια. Protelia. Lycurgus in oratione de Sacerdote. Sic vocantur ea, quæ fiunt, vel dantur, antequam res divina peragatur.

Προτέλειον. ἡ προπαιδεία. [3] Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν [4] ταύταις ἐστὶ, καὶ οὐδ᾽ εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε, συνιέναι βούλεται, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται, πολλὰ καὶ ἀγαθὰ αὐτῷ γένοιτο. Τέλος λέγεται καὶ ὁ γάμος. καὶ προτέλεια, τὰ ὑπὲρ τοῦ γάμου θύματα. Ἀλλὰ καὶ τῶν Διωνίδου γάμων προθυσάσθω, καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ γενέσθω.

Προτέλειον. Diſciplinæ, quæ ante Philoſophiam docentur; vel quibus animus ad ſapientiam præparatur. *Quiſquis autem Muſas non ponit in illarum diſciplinarum numero, quibus homines ad Philoſophiam præparantur, ſed ſummam in iis ſapientiæ collocat, neque, quod ab iis obſcure ſignificatur eximium ac ſingulare, intelligere vult, & ab eo detinetur; multa ei bona contingant.* Τέλος etiam vocantur nuptiæ. Et προτέλεια, ſacrificia, quæ ante nuptias fiunt. *Sed etiam pro Dionidis nuptiis ſacrificium fiat, & vir adulteri victima nuptialis ſit.*

Προτεμενίσματα. προπύλαια. ἢ προάστεια.

Προτεμενίσματα. Templorum veſtibula. Vel ſuburbia.

Προτένθαι.[5] οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφαγίων ἀπογευόμενοι. οἱ προαρπάζοντες, καὶ μεταπιπράσκοντες πλεῖον· οἱ νῦν μετάβολοι καλούμενοι. οἱ προλαμβάνοντες τὰ ὄψα, πρὶν εἰς τὴν ἀγορὰν κομισθῆναι.

Προτένθαι. Qui ante tempus opſonia deguſtant. Vel, qui opſonia aliis præripiunt, & poſtea pluris vendunt; qui nunc μετάβολοι vocantur. Vel, qui opſonia præemunt, antequam in forum rerum venalium afferantur.

Προυτένθευσαν.[6] προελιχνεύσαντο. προέλαβον τὴν προθεσμίαν, ὑπὸ τοῦ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν, ἢ ὑπὸ τοῦ κερδαίνειν ἡττώμενοι.

Προυτένθευσαν. Præliguriverunt. Præguſtarunt. Tempus præſcriptum anteverterunt præ immoderata cupiditate & nimio amore lucri.

Προτένθης. ὁ λίχνος. Αἰλιανός· [7] Προτένθης καὶ ὀψοφάγος.

Προτένθης. Lurco. Guloſus. Ælianus: *Lurco ille & helluo.*

Πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυναικῶν. ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ παίδων, καὶ ὑπὲρ γυναικῶν.

Πρό τε παίδων, καὶ πρὸ γυν. *Pro liberis & conjugibus.* Hic præpoſ. πρὸ ponitur pro ὑπέρ.

Προτεραία. ἡ πρώτη. καὶ προτεραῖος.

Προτεραία. Dies antecedens, vel prior. Et προτεραῖος, qui priore die, vel pridie alicujus diei aliquid facit.

Προτεραίτερος. ἀντὶ τοῦ πρότερος.

Προτεραίτερος. Pro πρότερος. Prior.

Προτερήσαντες. ἀντὶ τοῦ πρότεροι γεγονότες. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι προτερήσαντες τοῖν δυοῖν ποταμοῖν, κοντοὺς ἔπηξαν ὑποβρυχίους. καὶ αὖθις· Παρὸν ἡμῖν, ἢ ἄρδην ἀπολωλέναι, ἢ προτερήσασι δόξαν μέν τινα πρε-

Προτερήσαντες. Qui priores fuerunt. Qui præoccuparunt. *Cum autem Romani flumen utrumque præoccupaſſent, in iis contos defixerunt, eoſque ſub aqua latentes.* Et iterum: *Cum nobis vel funditus pereundum ſit, vel, ſi vice-*

1 Προτέλεια] Confer Heſych. v. Γάμων ἔθη; & Meurſ. in *Græc. Feriat.* v. Προτέλεια.

2 Προτέλεια. Λυκοῦργος ἐν τῷ π.] Ex Harpocratione.

3 Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μ.] Hæc ſunt verba Syneſii in *Dione*, pag. 53. unde locus hic ſupplendus eſt. Apud ipſum enim Syneſium ſic legitur: Καὶ ὅστις δὲ οὐ προτέλειον ἡγεῖται τὰς Μούσας, ἀλλὰ τὸ κράτος αὐτὸ τῆς σοφίας ἐν ταύταις εἶναι, καὶ οὐδ᾽ εἴ τι περιττὸν αἰνίττονταί ποτε καὶ παραδηλοῦσι, συνιέναι βούλεται· τὸ δὲ ἐσχειρόμενον αὐτῶν κάλλος ἠγάσθη, καὶ εἰς αὐτὸ κέχηνε, καὶ ὑπὸ τούτου κατέχεται. οὐδ᾽ οὗτος μέν τοι δεινὸν οὐδὲν εἴργασται, ἀλλὰ καὶ πολλά ἀγαθά γε γένοιτο αὐτῷ, μουσικῷ τι ἀνδρὶ καὶ χαρίεντι. Hinc patet, quomodo Suidas locum hunc compoſuerit.

4 Ἐν ταύταις ἐστί] Lege, ἐν ταύταις εἶναι. Nam ἀπὸ κοινοῦ repetendum eſt, ἡγεῖται.

5 Προτένθαι. οἱ πρὸ καιροῦ τῶν προσφ.] Ex Enarratore Comici ad *Nubes*, pag. 191.

6 Προυτένθευσαν. προελιχνεύσαντο. προέλ.] Et hæc leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis loco laudato. Cæterum, locum Ariſtophanis, ad quem nota hæc referenda eſt, citat etiam Athenæus lib. iv. pag. 171. quem confer.

7 Προτένθης καὶ ὀψ.] Locum hunc Æliani longe auctiorem habes ſupra v. Ἐπίκουρος.

πλείας ἀπενέγκασθαι, βιοτεύειν δὲ ὅμως ἔτι κατ' ἐξουσίαν.

Πρότερον χελώνη παραδραμεῖται τὸν δασύποδα. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. καὶ, Πρότερον αἷμα ὕσει.

Προτέρωσε. μακροτέρω.

Προτέταγμαι. γενικῇ.

Προτείνειν. δωρεῖσθαι, χαρίζεσθαι. [1] Προτείνειν αὐτῷ φ'. τάλαντα, παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ τὰ ἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκαμένῳ τὴν χρείαν ταύτην.

Πρὸ τῆς δίκης. προτιμότερον τῆς δίκης. Οἱ θεοσύλαι κολάζονται, τὸ κέρδος πρὸ τῆς δίκης τιθέμενοι.

Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκώμιον ᾄδεις. ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων.

Πρὸ τῆς πόλεως. ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. Οἱ δὲ βάρβαροι παρετάξαντο οὐ πρὸ τῆς πόλεως, ἀλλὰ παρὰ τὴν πόλιν, ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν, βλέποντες μὲν πρὸς ἀνατολὰς καὶ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν ἔχοντες δὲ τὸ μὲν δεξιὸν κέρας παρὰ τὴν πόλιν, πρὸς αὐτῷ τῷ τείχει· τὸ δὲ λαιὸν ἀνῆκον πρὸς τὰς ἄρκτους.

Προτιάπτω. προσάπτω.

Προτιειλεῖν. συστρέφειν.

Προτίκτωρ. [2] εἶδος ἀξιώματος Ῥωμαϊκοῦ, [3] καὶ φυλάττει.

Προτιμᾶν. τὸ φροντίζειν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. καὶ [4] Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν προτιμῶ σου. φορῶ γὰρ πριάμενος
Τὸν δακτύλιον τονδὶ παρ' Εὐδάμου δραχμῆς.

Προτιμῶ. γενικῇ. Γράψας ἀναιδῶς, εἴ τινι προτιτίμηται δεσμοῦ. † Καὶ Ταραντῖνοι μὲν οὐδὲν ἐκείνου προτιμήσαντες. αἰτιατικῇ δέ· Θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπων ἐξεταζομένων, προτιμήσεις τὰ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Θεοῦ.

Προτιόσσομαι. [5] βλέπω. ἀπὸ τῶν ὄσσων ἡ μεταφορά.

Πρότμησις. ὀμφαλός. τὸ παρ' ἡμῖν ἦτρον. διὰ τὸ πρῶτον τέμνεσθαι ἐν τοῖς βρέφεσι.

Προτολμίζεσθαι. προέρχεσθαι.

Προτομαὶ βασιλικαί. εἰκόνες βασιλικαί. καὶ προτομαὶ λεόντων, καὶ ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων ἡ προτομὴ λέγεται. Τοῖς δὲ τῶν πλοίων ἄκροις τετραπόδων προτομὰς ἀποτυπώσας, χαλκῷ περιέβαλε, διὰ τὸ τῶν ἐμβόλων χρειῶδες.

Προτομή. ἐπὶ ζώων ἀλόγων οὕτω λέγεται, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, πρόσωπον. καὶ ἐπὶ κριοῦ μηχανικοῦ προτομὴ

rimus, temeritatis quidem nota ſubeunda ſit, at tamen arbitratu noſtro vivere nobis liceat.

Πρότερον χελώνη παραδρ. *Prius teſtudo leporem curſu præverterit.* Dicitur de rebus, quæ fieri nequeunt. Et, *Prius ſanguine pluet.*

Προτέρωσε. Longius. Ulterius.

Προτέταγμαι. Genitivo jungitur. Ante aliquem collocatus ſum.

Προτείνειν. Offerre. Donare. *Offerre ipſi* D. *talenta, ſi Cypro ceſſiſſet, aliaque emolumenta conſecutura & honores ipſi ob oculos ponere, ſi hac in re ei morem geſſiſſet.*

Πρὸ τῆς δίκης. Præ juſtitia. *Sacrilegi merito puniuntur, lucrum juſtitiæ anteponentes.*

Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἐγκ. *Ante victoriam triumphum canis.* Dicitur in eos, qui in rebus gerendis tempus antevertunt.

Πρὸ τῆς πόλεως. Ante urbem. *Barbari vero aciem inſtruxerunt, non ante urbem, ſed juxta urbem, recta ſerie, ſpectantes ad orientem, & ad eam partem, unde nos venturos putabant; dextro eorum cornu juxta urbem, prope ipſum murum, porrecto: lævo vero Septentrionem verſus extenſo.*

Προτιάπτω. [Dorice, pro] προσάπτω. Adnecto. Attribuo.

Προτιειλεῖν. [Pro προσειλεῖν.] Convolvere. Contorquere.

Προτίκτωρ. Protector. Genus dignitatis apud Romanos.

Προτιμᾶν. Curare. Demoſthenes in *Philippicis.* Et Ariſtophanes: *Nihil te moror. Annulum enim hunc, quem geſto, drachma ab Eudamo emi.*

Προτιμῶ. Pluris æſtimo. Pluris facio. Antepono. Item, moror, curo. Genitivo jungitur. * * * * * * * * *Et Tarentini nihil eum morati ſunt.* Item accuſativo: *Cum Deus & homines inter ſe comparabuntur, res hominum Deo antepones?*

Προτιόσσομαι. Adſpicio. Prævideo. Ab ὄσσοι, oculi.

Πρότμησις. Significat idem, quod apud nos ἦτρον, i. e. umbilicus: quod is in infantibus primum ſecetur.

Προτολμίζεσθαι. Ante alios audere.

Προτομαὶ βασιλικαί. Imagines regiæ. Et προτομαὶ λεόντων, facies leonum: pariterque de reliquis animalibus hæc vox dicitur. Proprie vero προτομὴ de animalibus brutis dicitur. *Cum in extremis prorarum partibus animalium quadrupedum formas effinxiſſet, eas ære munivit, ut roſtrorum uſum præberent.*

Προτομή. Sic in brutis animalibus dicitur facies; ut in hominibus πρόσωπον. Item, in

1 Προτείνειν αὐτῷ φ'. τάλ.] Caſaubonus ad Fragm. Polyb. pag. 1539. locum hunc ſcriptoris Anonymi, quem Polybium eſſe putat, refert ad contentiones Ptolemæorum fratrum ſuper regno Cypri, de quibus Polybium egiſſe, apparet e Legationum Eclogis, CXV. CXVII. & CXXXII. Sed fallitur vir Magnus. Fragmentum enim hoc potius pertinet ad hiſtoriam de Archia, qui Cyprum Demetrio prodere conabatur; ut haud dubie colligitur ex iis, quæ Suidas refert ſupra v. Ἀρχίας, qui locus cum hoc conferendus eſt.

2 Προτίκτωρ] Vide Dufreſnium in Gloſſario Græco v. Προτίκτωρ, & in Gloſſario Latino v. *Protector.*

3 Καὶ φυλάττει] Hæc, ut ſupervacanea, & nihil ad rem facientia, delenda ſunt.

4 Ἀριστοφάνης] *Pluto,* pag. 88. (43. Ed. Baſ. *P.*)

5 Προτιόσσομαι] Homer. Il. X. v. 356.

λέγεται

λέγεται τὸ ἔμπροσθεν μέρος. Ἔστι δὲ τοῦ κριοῦ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. [1] Δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νηὸς παραπλησία, ἐστόμωται σιδήρῳ [2] παχεῖ, κατ' ἄκρον ἐς κριοῦ προτομὴν, ἀφ' οὗ καὶ καλεῖται, τετυπωμένῳ. καταιωρεῖται δὲ κάλοις μέσος ὥσπερ ἀπὸ πλάστιγγος ἑτέρας δοκοῦ, σταυροῖς ἑκατέρωθεν ἑδραίοις ἐστηριγμένης. ἀνωθούμενος δὲ ὑπὸ πλήθους ἀνδρῶν εἰς τὸ κατόπιν, τῶν αὐτῶν πάλιν ἀθρόως εἰς τοὔμπροσθεν ἐπιβρισάντων, τύπτει τὰ τείχη τῷ προσανέχοντι σιδήρῳ, καὶ οὐδεὶς οὕτω κρατερὸς πύργος, ἢ περίβολος πλατὺς, [3] ὃς ἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν καταισχύσειε. τῆς γὰρ ἐπιμονῆς κρατούσης, καθαιρεῖται τὰ τείχη.

Προτόνιον. ἱματίδιον, ὃ ἱέρεια ἀμφιέννυται. ἐπιτίθεται δὲ ἀπὸ τῆς ἱερείας τῷ σφάττοντι. Προτόνιον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πρώτη Πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα.

Πρότονος. ὁ προτεταμένος κάλως.

Πρὸ τῶν ὅλων. πρότερος τῶν ὅλων.

Προτρέπω. [4] ἱκετικῶς παρακαλῶ. Προτρόπαιοι γὰρ, οἱ ἱκέται. Σοφοκλῆς·

> Τοσαῦτα σ', ὦ Ζεῦ, προτρέπω· καλῶ δ' ἅμα
> Πομπαῖον Ἑρμῆν.

Καὶ προτρέπομαί σε. αἰτιατικῇ.

Προτριτάτη. [5] τρίτη ἐπάνω ἡμέρα. Θουκυδίδης ἐν β'. τὴν τρίτην πρὸ τῆς ἐκφορᾶς.

Προτροπάδην. προθύμως. ἀμεταστρεπτί. ἢ εἰς τοὔμπροσθεν. [6] Ἀγαθίας· Παραδόντες δὲ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις, ἔφευγον προτροπάδην, ἀλκῆς ἁπάσης ἐπιλελησμένοι.

Προτρυγαῖος.

Προοίμιον. πρόλογος.

Προὔγραφε. καὶ προὐγράφη, κατηγορήθη. Μάρκος τῶν εὖ γεγονότων, τὴν ἀξίωσιν Ἀγορανόμος, προὐγράφη. εἶτα μέν τοι λαθεῖν βουλόμενος, ξυρεῖται τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ γένειον, στολὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβών.

Προὐκινδύνευεν. ὑπεραπέθνησκεν. Ὁ δὲ προὐκινδύνευε τοῦ πλήθους, οὐ στρατηγικῶς, ἀλλὰ στρατιωτικῶς. ἀντὶ τοῦ, εὐτελῶς.

Προὔκειτο, καὶ Προὔθεντο. ἐπὶ τῶν τετελευτηκότων χρῶνται τῇ λέξει οἱ ῥήτορες, τῶν πρὸ τοῦ τεθάφθαι κειμένων ἐπὶ τῆς οἰκίας, παρόντων τῶν οἰκείων. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα· Καὶ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτο ἂν ἔχοι Γλαύκων εἰπεῖν, ἢ ἄλλος τις τῶν Δικαιογένους συγγενῶν, ὡς, ὅτε μὲν προὔκειτο, ὤκνουν καὶ ᾐσχύνοντο λόγους περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι. ἐξενεχθέντος δὲ, ἢ περὶ τὴν

ariete, machina bellica, anterior pars vocatur προτομή. Aries autem hac ratione fabricatus eſt. Trabs eſt ingens, malo navis ſimilis, & in parte extrema craſſo ferro, quod arietis faciem refert, (unde etiam nomen accepit) munita. Medius autem ſuſpenditur ex trabe alia, velut ex trutina, firmis palis utrinque fulta; & a magno virorum numero retrorſum actus, & ab iiſdem rurſus magno impetu antrorſum impulſus, muros ferreo roſtro tundit: nec ulla eſt turris tam valida, nec mœnia adeo lata, quæ, etiamſi primos ictus ferre poſſint, continuata tamen quaſſatione labefactata tandem non concidant.

Προτόνιον. Sic appellabatur palliolum, ſive amiculum, quo ſacerdos indutus erat. Id autem a ſacerdote imponebatur illi, qui hoſtiam jugulabat. Vocatum autem fuit προτόνιον, quod prima Pandora cum ſororibus laneam veſtem hominibus confecerit.

Πρότονος. Funis protenſus. Rudens.

Πρὸ τῶν ὅλων. Ante univerſa. Prior univerſis.

Προτρέπω. Suppliciter oro. Προτρόπαιοι enim vocantur ſupplices. Sophocles: *Hæc a te, Jupiter, ſuppliciter peto. Invoco vero ſimul Mercurium, animarum Ducem.* Et προτρέπομαι, accuſativo jungitur. Adhortor.

Προτριτάτη. Tertio die ante. Thucydides lib. II.

Προτροπάδην. Feſtinanter. Cupide. Non converſa facie. Vel, in partem anteriorem. Agathias: *Cum autem terga hoſtibus dediſſent, effuſe fugerunt, fortitudinis omnis obliti.*

Προτρυγαῖος. Protrygæus. [Epithetum Bacchi, ut videtur.]

Προοίμιον. Procœmium. Prologus.

Προὔγραφε. Proſcribebat. Proſcripſit. Et προὐγράφη, proſcriptus eſt. *Marcus, vir nobili genere natus, & dignitate Ædilis, proſcriptus eſt: qui cum latere vellet, caput mentumque raſit, & veſtem Ægyptiam induit.*

Προὐκινδύνευεν. Pro aliquo vitæ periculum ſubibat. *Ille vero non Imperatoris, ſed militis gregarii more pro reliquis pericula adibat.*

Προὔκειτο, & προὔθεντο. Oratores his vocibus utuntur, quum de mortuis verba faciunt, qui, antequam ſepeliantur, domi [omnium conſpectui expoſiti] jacent, præſentibus amicis & propinquis. Lyſias in oratione adverſus Glauconem: *Et ne hoc quidem dicere poſſit Glaucon, vel aliquis alius Dicæogenis cognatorum, eos, cum defuncti*

1 Δοκὸς ὑπερμεγέθης, ἱστῷ νηὸς παραπλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Joſephi lib. III. cap. XV. pag. 843. ut Pearſonius etiam monuit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Κριός, ubi eadem leguntur.

2 Παχεῖ] Sic habent MSS. Pariſ. itemque Joſephus loco laudato. At priores Editt. minus recte τραχεῖ.

3 Ὃς ἂν τὰς πρώτας πληγὰς ἐνεγκεῖν καταισχ.] Nos in loco hoc vertendo, ſenſum, non quem verba præferunt, ſed quem res ipſa nobis requirere videbatur, expreſſimus. Lectio enim vulgata non ſatis commoda nobis videbatur.

4 Προτρέπω. ἱκετικῶς παρ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem* pag. 50. ut Portus monuit. Ibi autem rectius ſic legitur: Προτρέπω. καταδυσωπητικῶς λέγω. προστρόπαιοι γὰρ, οἱ ἱκέται. Confer Noſtrum ſupra v. Προστρόπαιος.

5 Προτριτάτη] Diſtingue & ſcribe, Πρότριτα. τῇ τρίτῃ, &c. Reſpexit enim Suidas ad locum illum Thucydidis. lib. II. cap. XXXIII. Πρότριτα σκηνὴν ποιήσαντες. Scholiaſta: Πρότριτα. πρὸ τρίτης ἡμέρας τῆς ἐκκομιδῆς. ἢ ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς.

6 Ἀγαθίας] Lib. I. pag. 26. ubi de Herulis, quos Franci in fugam conjecerant, verba ſunt.

χρημάτων τινὰ μνείαν ἔχετε, ἢ τὰς θυγατέρας ἀξιοῦτε διαιτᾶσθαι.

Προὐμάχουν. γενικῇ.

Προὔνικος. δρομαῖος. γοργός. [1] Φασὶ δὲ περὶ Ξενοκράτους, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπιέναι, τοὺς [2] θορυβώδεις πάντας καὶ προυνίκους ὑποστέλλειν αὐτοῦ τῇ παρόδῳ.

Προὐνούστερος. ἀντὶ τοῦ, προνοητικώτερος.

Προπίνω. δοτικῇ. Προὔπινεν αὐτῷ· αὐτὸς δὲ πάλιν ἐκουφίζετο, καὶ τὸν Δάμαν ἐπῄνει. † Καὶ προὔπινεν αὐτῷ, καὶ μεστὸς ἦν ἐλπίδων ἐρωτικῶν.

Προὖπτον. φανερόν.

Προὐργιαίτερον. καὶ προὐργιαίτατον. ἀναγκαιότατον. προτιμότατον. Θέσθαι προὐργιαίτερον τοῦ πρὸς Ῥωμαίους πολέμου, τὴν ἐξ αὐτῶν παλαμήσασθαι σωτηρίαν. † Ὅπερ [illegible] φύσει ἀνθρώπων ἐν τοῖς τελευταίοις κινδύνοις, τὰ σφέτερα ποιούμενοι προὐργιαίτερα, ἀνεχώρησαν.

Προὐργιαίτατον. περὶ παντὸς ἄλλου ἔργου γινόμενον.

Προὐργιαίτερον. ἀναγκαιότερον. τὸ γὰρ πρὸ ἔργου αἱρετώτερον, ἐστὶ τὸ προὐργιαίτερον. ἐπεὶ τὸ προὔργου, ἐστὶν οἷον πρὸ ἔργου. Πολύβιος· [3] Οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιούμενος κατὰ τὸν βίον τοῦ κυνηγετεῖν. λέγεται δὲ καὶ πρὸ ἔργου. Ἀρριανός· Μάλιστα δὲ φίλια τὰ κατὰ νώτου ἑαυτῷ καὶ τῇ στρατιᾷ καταλιπεῖν, πρὸ ἔργου ἐτίθετο ὁ στρατηγός. † Ὁ δὲ αὐτοκέλευστος ἐτόλμα ἰέναι, τῶν πρὸς αὐτοκράτορος ἐπηγγελμένων προὐργιαιτέραν τὴν ἀπὸ τῆς τύχης στενοχωρίαν πεποιημένος.

Προὔργου. πρὸ ἔργου. συμφέρον. πλέον. Ἰσοκράτης φησίν· Ἵνα προὔργου τι γένηται. ἀντὶ τοῦ, πλέον. Προὔργου νενόμικα, καὶ τούτων κἀκείνων τὴν ἀμετρίαν φυγών, ὅσα προσῆκε ταῖς παλαιαῖς ἱστορίαις, ταῦτα προσαρμόσαι.

Προυσίας [4] ὁ βασιλεύς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπερ ἐκ συλλογισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, ἥμισυς ἀνὴρ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννὴς καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος, καὶ συλλήβδην, ἐκτεθηλυμμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν βίον· ὅπερ ἥκιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρχειν, ἅπαντες μὲν, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυμίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ, καὶ φιλοσοφίας, καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἦν, καὶ τοῦ καλοῦ, ὅτι ποτέ ἐστιν, οὐδ' ἔννοιαν εἶχε· Σαρδαναπάλου δὲ βάρβαρον βίον ἔζη, καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ νύκτωρ. καὶ γὰρ οὖν ἅμα τῷ βρα-

cadaver propoſitum eſſet, noluiſſe & erubuiſſe verba de eo facere. Elato vero cadavere, vel de pecunia mentionem aliquam faciatis, vel filias arbitratu proprio vivere ſinatis.

Προὐμάχουν. Pro aliquo pugnabam. Genitivo jungitur.

Προὔνικος. Velox. Celer. [Laſcivus. Petulans. Impudicus.] *De Xenocrate fertur, ſi quando ad Urbem ire vellet, omnes tumultuoſos & impudicos illi eunti de via decedere ſolitos fuiſſe.*

Προὐνούστερος. Magis providus. Prudentior.

Προπίνω. Propino. Dativo jungitur. *Ei propinabat, plenuſque erat ſpei amatoriæ.*

Προὖπτον. Manifeſtum.

Προὐργιαίτερον. Potius. Antiquius. Et προὐργιαίτατον, potiſſimum, maxime neceſſarium. *Bello Romanis inferendo potiorem ducendam eſſe curam conſequendæ ſalutis.* † *Quod facere ſolent homines in extremis periculis conſtituti, ut ſuarum rerum potiorem habeant rationem,* [*quam alienarum*,] *diſceſſerunt.*

Προὐργιαίτατον. Quod omni re alia prius & antiquius ducitur.

Προὐργιαίτερον. Magis neceſſarium. Prius & antiquius. Dictum eſt autem προὐργιαίτερον, quaſi πρὸ ἔργου αἱρετώτερον. Nam προὔργου eſt idem quod πρὸ ἔργου. Polybius: *In vita nihil venatione antiquius duxit.* Dicitur vero etiam πρὸ ἔργου. Arrianus: *Dux autem nihil prius ſibi faciendum putabat, quam ut ſibi & exercitui omnia amica a tergo relinqueret.* † *Ille vero ſponte ſua ire audebat, neceſſitati fortunæ magis parendum eſſe exiſtimans, quam edicto Imperatoris.*

Προὔργου. Operæ pretium. Utile. Potius. Magis neceſſarium. Iſocrates inquit: *Ut aliquid fiat operæ pretium.* † *Operæ pretium me facturum putavi, ſi & horum & illorum nimiam prolixitatem vitarem, &, quæcunque antiquis hiſtoriis conveniunt, ea inſtituto meo accommodarem.*

Προυσίας. Pruſias Rex aſpectu erat deformis, tametſi judicio haudquaquam ſpernendus. Idem corporis ſpecie dimidiato homini ſimilis erat, & ad res bellicas plane ignavus & mollis. Neque enim ſolum timidus, ſed præterea laboris impatiens, atque omnino effæminatus in omni vita & animo & corpore erat. Quod genus vitii cum omnes mortales, tum maxime Bithyni in Regibus ferre non poſſunt. Idem ingenti libidine ad omnes corporis voluptates ardebat. Diſciplinarum autem liberalium ac philoſophiæ atque theorematum eo ſpectantium prorſus expers erat. Denique virtutis atque honeſti ne ſenſum quidem ullum habebat, ſed interdiu noctuque Sardanapali cujuſdam vitam

1 Φασὶ δὲ περὶ Ξενοκράτους, εἴ ποτε μέλλοι ἐς ἄστυ ἀπ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Xenocrate*, lib. IV. Segm. VI. ubi in quibuſdam exemplaribus pro προυνίκους hodie legitur πορνικούς. Sed lectionem Suidæ defendit Salmaſius ad Ælii Spartiani *Hadrianum*, pag. 146. Edit. Hack. quem vide. Confer etiam Etymologum v. Προὔνικος. Cæterum in optimo MS. A pro προὔνικος ſcriptum eſt προύνεικος, per diphthongum ει in ſyllaba penultima.

2 Θορυβώδεις] Sic habet MS. A. & Laertius loco laudato. At MSS. B. & C. & priores Editt. minus recte, θορύβους.

3 Οὐδὲν προὐργιαίτερον ποιούμ.] Fragmentum hoc Polybii auctius legitur ſupra v. Διάληψις.

4 Προυσίας ὁ βασιλεύς, εἰδεχθὴς ὢν κατὰ τὴν ἔμφ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 173. unde ea Suidas deſcripſit.

χείας

χείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος λαβέσθαι, ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

Προυσίας· βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄτταλον, καὶ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον, παρασκευασάμενος θυσίαν πολυτελῆ, προσήγαγε πρὸς τὸ τέμενος τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ βουθυτήσας, καὶ καλλιερήσας, τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν. κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἐπιστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὴν Νικηφόριον, τούς τε νεὼς ἅπαντας διέφθειρε, καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν ἐσύλησε, καὶ τοὺς ἀνδριάντας, καὶ τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταῖον, καὶ τὸ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φιλομάχου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὑτόν, ᾧ τῇ προτέρᾳ ἡμέρᾳ ἐβουθύτει καὶ κατέσπενδεν, καὶ κατηύχετο, δεόμενος, ὅπερ εἰκός, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ κατὰ πάντα τρόπον. αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί. τὸ [2] γὰρ ἅμα μὲν θύειν, καὶ ἐξιλάσκεσθαι τὸ θεῖον, προσκυνοῦντα καὶ λιπαροῦντα τοὺς βωμοὺς ἐξάλλως, ὅπερ εἴωθε Προυσίας ποιεῖν, γονυπετῶν καὶ γυναικιζόμενος· ἅμα δὲ ταῦτα καὶ λυμαίνεσθαι, καὶ διὰ τῆς τούτων καταφορᾶς τὴν εἰς τὸ θεῖον ὕβριν διατίθεσθαι, πῶς οὐκ ἂν εἴποι τις θυμοῦ λυττῶντος ἔργα, καὶ ψυχῆς ἐξεστηκυίας τῶν λογισμῶν.

Προύτυψαι.[3] προήρξαντο.

Προύχειν. προέχειν. Τί λέγω, ἢ τί πρέπει ῥέζειν, φράζε μοι. τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προύχει.

Προύχοντο. προέβαλον. οὕτω καὶ [4] Θουκυδίδης ἐχρήσατο ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, λέγων· Εἰ τὸ Μεγαρέων ψήφισμα μὴ καθέλοιεν, ὅπερ μάλιστα προύχοντο. ἀντὶ τοῦ, προβάλλονται, προτείνουσι.

Πρόφερε. ὀνείδιζε. ὑπομίμνησκε. [5] Ὅμηρος·

Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσῆς Ἀφροδίτης.

καὶ Αἰλιανός· Καὶ τὸ ἐλλειφθὲν κατὰ τῆς παρθένου προφέρει αὐτοῖς. καὶ Ἡσίοδος·

Ἠώς, ἥ προφέρει μὲν ὁδοῦ, προφέρει δὲ καὶ ἔργου.

ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ πρόσω ἄγει.

Προφερέστατον. [6] βέλτιον.

Προφερεῖς.[7] οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου.

Προφητεία.[8] ἡ μὲν ἐστι πνευματική· ἡ δὲ διαβολική. λέγονται γὰρ παρ' ἐκείνοις ὁμωνύμως αἱ προφητεῖαι. ἡ δὲ μέση τούτων, φυσική τις, ἢ τεχνική. ἡ δὲ,

agebat. Quamobrem ſimul ac vel minima ſpes affulſit multitudini Bithynorum, omnes impetu effuſo non ad defectionem modo, ſed ad pœnas etiam de Rege ſumendas ferri cœpere.

Προυσίας. Pruſias Rex. Hic victo Attalo Pergamum ingreſſus cum ſumptuoſo ſacrificii apparatu, Æſculapii templum adiit: mactatiſque victimis, cum perlitaſſet, tum quidem in caſtra reverſus eſt. Poſtridie vero copiis ad Nicephorium adductis, templa omnia vaſtare, delubra ac ſtatuas Deorum immortalium & imagines ſpoliare & diripere cæpit. Poſtremo & ipſum Æſculapii ſimulacrum, inſigni artificio a Philomacho fabricatum, abſtulit, cui pridie libaverat, hoſtiaſque & vota obtulerat, propitium ac benignum, ut mos eſt, ipſius numen ſibi apprecatus. Hujuſmodi autem hominum mores merito furioſos dixeris. Etenim ſimul victimas cædere, Deoſque propitios orare, omneſque aras ac lapides exquiſito quodam genere adorare, & venerari flexis genibus, & muliebri ſuperſtitione, quod Pruſias facere ſolebat; atque interim eadem fana labefactare, eorumque everſione contumeliam Diis facere, quis neget, animi id eſſe rabie perciti, hominiſque de ſtatu mentis deturbati?

Προύτυψαι. Priores cœperunt.

Προύχειν. Contractum ex προέχειν. Eminere. Excellere. Præſtare. *Quid dicere, vel quid facere oporteat, dic mihi. Ars enim arti præſtat.*

Προύχοντο. Prætendebant. Protendebant. Sic & Thucydides lib. 1. Hiſtoriarum verbo hoc uſus eſt, dicens: *Niſi Megarenſium decretum ſuſtulerint, quod potiſſimum prætendunt.*

Πρόφερε. Objice. Exprobra. Commemora. Homerus: *Ne mihi exprobra amabilia dona aureæ Veneris.* Et Ælianus: *Et facinus in virginem commiſſum illis objicit.* Et Heſiodus: *Aurora, quæ & iter promovet & opus.* Hanc enim ſignificationem hic habet τὸ προφέρει.

Προφερέστατον. Optimum.

Προφερεῖς. Qui juvenes quidem ſunt, ſed ſeniores videntur. Æſchines in oratione contra Timarchum.

Προφητεία. Prophetia, ſive, Divinatio. Harum alia eſt ſpiritualis: alia Diabolica: (Nam & prædictiones Diabolorum προφητεῖαι di-

1 Πρυσίας βασιλεύς. οὗτος μετὰ τὸ νικῆσαι τὸν Ἄττ.] Et hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in iiſdem Excerptis, pag. 169.

2 Τὸ γὰρ ἅμα μὲν θύειν, καὶ ἐξιλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἔξαλλος.

3 Προύτυψαν] Homerus Il. N. v. 136.

4 Θουκυδίδης] Lib. 1. cap. CXL.

5 Ὅμηρος] Il. Γ. v. 64.

6 Βέλτιον] Imo, βέλτιστον.

7 Προφερεῖς. οἱ νέοι μὲν ὄντ.] Ex Harpocratione.

8 Προφητεία. ἡ μὲν ἐστι πνευματική· ἡ δὲ Διαβ.] His ſimilia prorſus habet Cedrenus, pag. 35, 36. cujus verba adducere operæ pretium fore puto. Sic igitur ille: Ἄξιον δὲ εἰδέναι τὰς διαφορὰς τῆς προφητείας. ἡ μὲν γάρ ἐστι πνευματική, καὶ ἀληθὴς πάντῃ· ὡς ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῶν Ἁγίων ἐν καιρῷ τῷ ἰδίῳ τὸ πέρας τῶν προφητευομένων ἐπιφέρουσα. ἄλλη δὲ δαιμονική, ἐν τοῖς τῶν δαιμόνων θεραπευταῖς ἐνεργουμένη. πολύτροπος δὲ αὕτη, οἷα ἡ τῶν ἀλευρομαντῶν καὶ κριθομαντῶν λεγομένη· οἷα ἡ Πυθία καὶ ἡ διὰ Δωδωναίας λαλοῦσα δρυός. ἡ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντεία, καὶ ἡ δι' ὀρνέων πτήσεως, καὶ ἡ διὰ κλαγγῶν καὶ πταρμῶν συμβολική· οἷα ἡ διὰ βροντῆς, μυῶν, γαλῆς, τριγμοῦ ξύλων, ὤτων ἤχων, παλμῶν σώματος, συμβολικὴ καὶ οἰωνιστικὴ λεγομένη· ἧς τὸ μέν ἐστιν ὀρνεοσκοπικόν, τὸ δὲ παλμωδικόν, τὸ δὲ οἰωνοσκοπικόν, τὸ δὲ χειροσκοπικόν, τὸ δὲ ἐνόδιον, ἢ κληδονιστικόν. οὗτοι δὲ πάντες δαιμονιώδεις οἱ τρόποι τῆς προφητείας, καὶ στοχαστικοί, οἱ κατὰ συμβεβηκὸς ἀληθεύοντες ἔν τισιν, ἐν ταῖς πλείοσιν ἁμαρτάνουσιν. ἄλλη δὲ προφητεία φυσική, ὡς ἡ διὰ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γάρ, καὶ μύρμηκες, καὶ γέρανοι, χειμῶνος ἐπιόντος φυσικῶς ἐπαισθάνονται. ἄλλη δὲ τεχνική, ὡς ἡ παρ' ἰατροῖς καὶ κυβερνήταις ὁρωμένη, ἥτις στοχασμὸς μᾶλλον ἢ προφητεία μετονόμασται. καὶ παρὰ τούτοις ἡ δημώδης τε καὶ κοινή· ὡς ὅταν εἴπῃ τις, ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἔσται χειμών, &c. Habes hic eandem diviſionem prophetiarum, ſive divinationum, & idem argumentum eodem prorſus modo tractatum; adeo ut Cedrenus ex eodem auctore, ex quo & Noſter, ſua depromſiſſe videatur. Confer etiam Suidam ſupra v. Οἰωνιστική.

κοινὴ καὶ δημώδης. τῆς μὲν οὖν πνευματικῆς προηγουμένως μὲν τοῖς ἁγίοις μέτεστι· δι' οἰκονομίαν δὲ, καὶ τοῖς μὴ τοιούτοις, ὡς τῷ Φαραὼ, καὶ τῷ Βαλαὰμ, καὶ τῷ Καϊάφᾳ. τῆς δὲ διαβολικῆς, τοῖς τούτων μόνον θεραπευταῖς. αὐτοῦ γὰρ οἱ ἀλευρομάντεις, καὶ κριθομάντεις, καὶ ἡ διὰ δρυὸς Πυθία, καὶ ἡ Δωδώνης ἱέρεια, καὶ ἡ διὰ σπλάγχνων, καὶ πτήσεων, καὶ κλαγγῶν ὀρνέων, συμβόλων τε, καὶ πταρμῶν, καὶ κληδόνων, καὶ βροντῶν, μυῶν τε καὶ γαλῆς, καὶ τρισμῶν ξύλων, καὶ ὤτων ἤχων, καὶ παλμῶν σώματος, καὶ δι' ὀνομάτων, νεκρῶν τε, καὶ ἄστρων, καὶ ὑδάτων, καὶ ἄλλων μυρίων. ἡ γὰρ δι' ὀνείρων καὶ παρ' ἡμῖν μὲν, διὰ χαλδαϊκῆς καὶ αὕτη. ἡ δὲ πρόγνωσις αὐτοῖς οὐ δι' ἀρετῆς, ὡς ἡμῖν, ἀλλὰ διά τινος κακοτεχνίας. καὶ ὁ μὲν Θεὸς προλέγων, καὶ τὴν λύσιν ὑποτίθεται, καὶ τὸ πέρας μετὰ πάσης ἀκριβείας γίνεται· ἐκεῖνοι δὲ κατὰ συμβεβηκὸς ἔν τισιν ἀληθεύουσιν, ἐν τοῖς πλείστοις διαμαρτάνοντες. Φυσικὴ δὲ, ἡ τῶν ἀλόγων. χελιδόνες γὰρ καὶ γέρανοι καὶ μύρμηκες ἐπιόντος χειμῶνος αἰσθάνονται· ἐχῖνοί τε, καὶ ἀλκυόνες, φύσει τοῦτο κτησάμενοι. ἡ δὲ τεχνικὴ προφητεία παρὰ ἰατροῖς, καὶ συμβούλοις, καὶ κυβερνήταις. οἱ μὲν γὰρ ἀρρωστίας καὶ τὰς λύσεις τούτων προλέγουσιν· οἱ δὲ, πνευμάτων μεταβολάς· οἱ δὲ, τοῦ μέλλοντος συνέσει καταστοχάζονται. ἡ δὲ κοινὴ καὶ δημώδης τοῦ μέλλοντος γνῶσις· οἷον, ὅτι μετὰ μῆνας τρεῖς ὁ χειμὼν γίνεται. πάντες γὰρ ἔχουσι τὰς ἐκ περιόδων προῤῥήσεις. οὐδὲν οὖν μέγα καὶ δαίμονας πρόγνωσιν τοῦ μέλλοντος ἔχειν, ὅπου γε καὶ μύρμηκες ἔχουσι, καὶ δεινοὶ ἄνθρωποι τοῦ μέλλοντος [1] καταστοχάσαι εἰσίν· ([2] ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι) ἐπεὶ καὶ ὁ Διάβολος προεφήτευσε τοῦ γνώσκειν καλὸν καὶ πονηρὸν, καὶ ἐγένετο. καὶ ὁ Βαλαὰμ προεῖπεν, ὅτι πόρνας στῆσον, καὶ δι' αὐτὰς προδοθήσεται ὁ Ἰσραήλ· καὶ ἐγένετο οὕτως. ὅπερ στοχασμός ἐστι μᾶλλον, ἢ πρόῤῥησις. οὐδὲν γὰρ παράδοξον αἱ τοιαῦται προφητεῖαι ἔχουσι. προφητείας δὲ ἴδιον, τὸ τὴν γλῶτταν παρέχειν ὑπουργὸν τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

cuntur) alia, naturalis, vel artificioſa, quæ inter has eſt media: alia denique communis & popularis. Ac ſpiritualis quidem præcipue eſt Sanctorum: ſapientiſſimo autem Dei conſilio ejus participes quoque interdum ſunt illi, qui tales non ſunt, ut Pharao, Balaam, & Caiaphas. Diabolica ad ſolos Diabolorum cultores pertinet. Ejus generis ſunt, qui ex inſpectione farinæ & hordei divinant, & Pythia ex quercu oracula captans, & Dodonæa ſacrificula, & aruſpices, & auſpices, & augures, & obſervatores ſignorum, & ſternutationum, & ominum, & fulminum, & murium, & muſtelarum, & ligni crepitantis, & tinnitus aurium, & palpitationum corporis, & nominum: itemque, qui umbras mortuorum evocant, & ex aſtris, aquis, & aliis infinitis futura prædicunt. Nam divinatio ex ſomniis & apud nos quidem in uſu eſt, ſed per afflatum divinum fit. Scientia autem rerum futurarum non virtute [divina] illis contingit, ut nobis; ſed mala quadam arte. Ac Deus quidem prædicens aliquid, & explicationem adjungit, & ea, quæ prædicta ſunt, accurate ad exitum perducit. Illi vero caſu quodam in nonnullis verum aſſequuntur, cum in plurimis a ſcopo aberrent. Divinatio vero naturalis eſt animalium brutorum. Hirundines enim & grues & formicæ imminentem tempeſtatem præſentiunt: itemque echini & alcyones, naturæ munere. Divinatio vero, quæ arte conſtat, eſt medicorum, conſiliariorum, & gubernatorum. Nam illi morbos, eorumque curationes; hi ventorum mutationes prædicunt. At conſiliarii prudenti quadam ratione futura conjiciunt. Communis autem & popularis cognitio futurorum eſt, veluti, poſt tres menſes hyemem fore. Omnes enim prædicere poſſunt ea, quæ certo & ſtatuto tempore in orbem redeunt. Nihil igitur eximii eſt, ſi Dæmones futura præſciant, cum & formicæ ea præſentiant, & homines ſagaces eadem conjecturis aſſequi poſſint: quamvis non ita, ut omnia & ſingula ſciant. Nam & Diabolus prædixit, hominem cogniturum eſſe bonum & malum: quod ita evenit. Et Balaam prædixit, *Meretrices proſtitue, & per eas prodetur Iſrael*: quod exitus comprobavit. Sed hæc conjectura potius eſt, quam prædictio. Nihil enim admirabile & ſupra captum vulgi poſitum hujuſmodi prophetiæ habent. At [veræ] prophetiæ proprium eſt, linguam præbere miniſtram gratiæ Spiritus.

Προφθάνω. αἰτιατικῇ.

Προφθάνω. Præverto. Anteverto. Accuſativo jungitur.

Προφορουμένω.[3] δεῦρο κἀκεῖσε πορευόμενοι εἰς τἀναντία. προφορεῖσθαι γὰρ λέγεται, [4] τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμονα τοὺς διαζομένους. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Προφορουμένω. Ultro citroque curſitantes. Προφορεῖσθαι enim [proprie] dicitur, ſtamen ducere & reducere. Ariſtophanes *Avibus.*

Πρόφρων. πρόθυμος. Φρόνιμος.

Πρόφρων. Promptus. Prudens.

1 Καταστοχάσαι] Sic habet MS. A. At MSS. B. & C. & priores Edit. καταστοχασαί: quod minus placet. Τὸ καταστοχάσαι enim pendet a voce præcedenti δεινοί: & δεινοὶ καταστοχάσαι eodem modo dictum eſt, quo δεινὸς λέγειν, δεινὸς φαγεῖν, & ſexcenta alia hujus generis.

2 Ἀλλ' οὐχ ὡς πάντως ἢ πάντα εἰδέναι. ἐπεὶ καὶ ὁ Διάβολος πρ.] Locum hunc ex optimo MS. A. ſupplevi, qui in MSS. B. & C. & prioribus Editt. mutile ſic legitur: Ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ Διάβολος προεφήτευσεν, &c.

3 Προφορουμένω. δεῦρο κἀκεῖσε πορ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad initium *Avium*.

4 Τὸ παραφέρειν δεῦρο κἀκεῖσε τὸν στήμ.] Interpretatio hæc obſcura eſt, ne dicam, inepta. Προφορεῖσθαι enim ſignificat idem, quod στῆσαι στήμονα, i. e. ſtamen jugo adnectere, vel, telam ſtamine intendere; quod quomodo ex verbis Suidæ elici poſſit, non video. Διάζεσθαι vero eſt, telam ordiri; ut ex veteribus Gloſſis docet Salmaſius ad Julii Capitolini *Pertinacem*; quem confer.

Προφυ-

Προφυλακὴ[1] τοῦ Κυρίου. εἰς τέσσαρας φυλακὰς διαιρεῖται ἡ νύξ. ἑκάστη δὲ ἔχει ὥρας τρεῖς.

Προχαριστήρια. ἡμέρα ἐν ᾗ οἱ ἐν τῇ ἀρχῇ πάντες, ἀρχομένων καρπῶν φύεσθαι, λήγοντος ἤδη τοῦ χειμῶνος, ἔθυον τῇ Ἀθηνᾷ. τῇ δὲ θυσίᾳ ὄνομα Προχαριστήρια. Λυκοῦργος ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερωσύνης· Τὴν τοίνυν ἀρχαιοτάτην θυσίαν διὰ τὴν ἄνοδον τῆς Θεοῦ, ὀνομασθεῖσαν δὲ Προχαριστήρια, διὰ τὴν βλάστησιν τῶν καρπῶν τῶν φυομένων.

Προχειρίζω. πᾶσι γνώριμον ποιῶ.

Πρόχειρον. τὸ κατημαξευμένον. τὸ πᾶσι γνώριμον. αἰτιᾶται κατὰ τὸ πρόχειρον.

Πρόχειρος. ἀκρατής. Ὁ δὲ πρόχειρος ὢν τῇ γνώμῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν, οὐ μέλλειν ἔφη δεῖν, ἀλλ' ἀπαντᾶν καὶ ναυμαχεῖν τοῖς πολεμίοις. καὶ ὁ ἕτοιμος λέγεται πρόχειρος.

Πρόχειρος. ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀφύλακτος. [2]Πολύβιος· Ἀλλ' ἔστιν αἴτιον τὸ μὴ πρόχειρον ὑπάρχειν τὸ παρ' Ἐπιχάρμῳ καλῶς εἰρημένον·

Νῆφε, καὶ μέμνησ' ἀπιστεῖν· ἄρθρα ταῦτα φρενῶν.

Προχειροτονία.[3] ἔοικεν Ἀθήνησι τοιοῦτόν τι γίνεσθαι. ὁπόταν τῆς βουλῆς βουλευσάσης εἰσφέρηται εἰς τὸν δῆμον ἡ γνώμη, πρότερον γίγνεται χειροτονία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πότερον δοκεῖ περὶ τῶν προβουλευθέντων σκέψασθαι τὸν δῆμον, ἢ ἀρκεῖ τὸ προβούλευμα.

Πρόχνυ. τὸ ἐπὶ γόνυ παντελῶς ὀκλάσαι. οἱονεὶ, πρὸς γόνυ· καὶ συγκοπῇ, πρόγνυ, καὶ πρόχνυ.

Προχοαί.[4] αἱ τῶν ποταμῶν ἐξοδευτικαὶ ἀφέσεις εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Προχόῳ. τῇ ἐπιχύσει. καὶ ἀγγείῳ τινὶ, εἰς τοῦτο ἐπιτηδείῳ, κωθωνοειδεῖ. ἐν [5]Ἐπιγράμμασι· Πελάπῳ νευρίδα καὶ χρυσέην τήνδε θέτο προχόην.

Πρόχους. ξέστης, τὸ μέτρον. Καὶ ἐμβαλὼν ἐς πρόχουν ἀργυρέαν τὰ ὀστᾶ, ἐξέπεμψε τῷ παιδὶ τοῦ πατρὸς κειμήλιον ἔχειν.

Πρόχυσιν. παρὰ [6]Ἡροδότῳ τὸ ἀποσπεῖσαι.

Πρώι.[7] οὕτω μονοσυλλάβως. ἔτι ὄρθρου βαθέος. ἴσον τῷ, ἐν ὥρᾳ. τοῦ πρωῒ συναίρεσίς ἐστι τὸ πρώι. διὸ ὀξύνεται. τὸ δὲ πρῷν περισπᾶται. Οὐ πρῷν μὲν ἡμᾶς ὁ τραγῳδὸς ἤγειρε. Καλλίμαχος.

Πρώι. μονοσυλλάβως. σημαίνει δὲ τὸ πρὸ καιροῦ, καὶ τὸ ἕωθεν. Ἀριστοφάνης· Ἀνιστάμενος πρώι. μέλ-

Προφυλακὴ τοῦ Κυρίου. Cuſtodia Domino. Nox in quatuor vigilias dividitur: quarum ſingulæ ternas horas continent.

Προχαριστήρια. Prochariſteria. Dies, qua Magiſtratus omnes, frugibus incipientibus naſci, ſub hyemis finem, Minervæ ſacrificabant. Huic ſacrificio nomen erat Prochariſteria. Lycurgus in oratione *de Sacerdotio: Antiquiſſimum igitur ſacrificium propter Deæ reditum, Prochariſteria dictum, ob novellas fruges.*

Προχειρίζω. Manu profero. Omnibus notum facio.

Πρόχειρον. Promptum. Obvium. Tritum. Omnibus notum.

Πρόχειρος. Promptus. Præceps. Expeditus. *Ille vero cum prompto eſſet ingenio propter rerum peritiam, non eſſe cunctandum dixit, ſed hoſtibus obviam eundum, & cum iis navale prælium committendum.*

Πρόχειρος. Simplex, & incautus. [Et πρόχειρον, quod eſt in promptu.] Polybius: *Sed ratio eſt, quia præclarum illud Epicharmi dictum non habent in promptu: Sobrius eſto, & nemini credere memento: hi ſunt articuli prudentiæ.*

Προχειροτονία. Hæc Athenis tale quid fuiſſe videtur. Cum Senatus de re aliqua conſultaſſet, decretum ejus referebatur ad populum, qui in concione prius decernebat, utrum de Senatusconſulto deliberandum eſſet, an vero in eo acquieſcendum.

Πρόχνυ. In genua. Quaſi dicas πρὸς γόνυ: & per ſyncopen πρόγνυ, & [mutato γ in χ,] πρόχνυ.

Προχοαί. Fluviorum oſtia, per quæ in mare exeunt. Item omnis aquæ effluxus ſic vocatur.

Προχόῳ. Profuſione, vel affuſione. Item, vaſe quodam, ad uſum hunc apto, quod cothonis ſpeciem habet. Aquali. In Epigrammate: *Priapo pellem cervinam & aureum hunc dedicavit aqualem.*

Πρόχους. Sextarius. Menſura quædam. [Item, Urceus, vel Urna.] *Oſſa in urnam argenteam conjecta filio patris miſit, ut ea cimelii loco haberet.*

Πρόχυσιν. Apud Herodotum ſignificat libationem.

Πρώι. Sic [apud Atticos] per unam ſyllabam [hæc vox effertur.] Mane. Primo crepuſculo. Vel, mature. Eſt autem contractum ex πρωΐ. Unde acuto notatur. At πρῷν circumflectitur. *Tragœdus nos mane non excitavit.* Callimachus.

Πρώι. Per unam ſyllabam ſcribitur, ſignificatque, Ante tempus, Mature, Mane. Ari-

1 Προφυλακὴ τοῦ Κυρίου] *Exod.* XII. v. 42. Ἐκείνη ἡ νὺξ αὕτη προφυλακὴ τοῦ Κυρίου. Ad hunc locum Suidas reſpexit.

2 Πολύβιος] Lib. XVII. cap. XXX. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Νῆφε.

3 Προχειροτονία. ἔοικεν Ἀθήν.] Ex Harpocratione.

4 Προχοαί, αἱ τῶν ποταμ.] Scholiaſta Apoll. Rhod. ad lib. I. v. II. Προχοῇσι. τῶν ποταμῶν οἱ συμβάλλοντες τόποι τῇ θαλάσσῃ, προχοαὶ λέγονται. ὡς Ὅμηρος·

Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι, &c. ——

5 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VIII. Epigr. ult. ut Portus monuit. Ibi autem locus hic ita diſtinguitur & legitur:

Τοιγὰρ τῷ κρίναντι τὰ καλλιστεῖα Πριήπῳ
Νεβρίδα καὶ χρυσέην τήνδ' ἔθετο προχόην.

6 Παρὰ Ἡροδότῳ] Lib. I. pag. 41. ut Portus monuit.

7 Πρώι] Sic habet antiquiſſimus MS. A. At in MSS. B. & C. itemque in prioribus Editt. minus recte legitur πρωῒ abſque ι. Dicit hic enim Suidas, πρώι per ſynæreſin dici pro πρωΐ: quod verum non eſt, ſi ſcribatur πρῶ, abſque ι. Ea enim apocope foret, non autem ſynæreſis. Solent autem Attici duas ſyllabas interdum in unam contrahere, dicentes, exempli gratia, νοῖδιον, pro νοΐδιον, βοῖδιον, pro βοΐδιον, & alia hujus generis. Non mirum igitur, ſi iidem & πρώι dicant pro πρωΐ.

λω γὰρ ἑστιᾷν γάμους.

[1]Ὃς ἂν μὴ πρῴ πάνυ τοῦ κνέφους

Ἥκῃ κεκονιμένος. —————

καὶ πρῴαν. [2]Ἀριστοφάνης· Σικύων πρῴαν. οἱ γὰρ πρώϊμοι σίκυοι, καλοὶ καὶ ἀβλαβεῖς. ὅτι δὲ καλοὶ οἱ πρώϊμοι σίκυοι, δηλοῖ καὶ ἡ παροιμία· Ἀρχομένων σικύων, καὶ ληγόντων κολοκυνθῶν.

Πρωθήβας. [3]Ἀππιανός· Ὁ δὲ φειδοῖ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἐληλυθότων, κατέλεγε πρωθήβας, οὐ πρὶν πολέμου πεπειραμένους, ἐς δύο τέλη.

Πρωθήβης. ἄρτι ἀκμάζων. νέος.

Πρωΐ. παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ αἱ τῶν συμφορῶν μεταβολαί. [4]Δαβίδ· Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε. Πρωῒ δὲ ἐστὶ πᾶν τὸ διάστημα, τὸ μετὰ τὴν ἀλεκτοροφωνίαν. [5]ὅτε δὲ λέγει, Ἀναστὰς πρωῒ· ὡς ἂν μὴ ἐναντία δόξῃ λέγειν, ἀδήλου τῆς ἀναστάσεως καὶ ἀγνώστου οὔσης, στικτέον, ἀναστάς· καὶ οὕτως ἐπαγαγεῖν, Πρωῒ, πρώτῃ σαββάτων, ἐφάνη Μαρίᾳ.

Πρωῒ, πρωΐ. οὕτω Δαβὶδ τὸ ταχὺ καὶ ὀξὺ πρωῒ προσηγόρευσε. [6]Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωῒ, πρωΐ.

Πρωΐα. ἡ πρωϊνὴ κατάστασις.

Πρωϊαίτερον. θᾶττον. ἢ ἀντὶ τοῦ, πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωϊζόν. πρὸ ὀλίγου.

Πρώϊμος, πρωϊνὸν, καὶ πρωϊνῶς, καὶ πρώϊον.

Πρωκτός. ὁ κῶλος. παρὰ τὸ προωθεῖν τὰ τῆς γαστρός. καὶ παροιμία· Εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε. τοῦτο ἐπέλεγον τοῖς ὀφθαλμιῶσι. [7]Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τοῖς ὀστίνοις φυσᾶτε τὸν πρωκτὸν κυνός.

Καὶ αὖθις [8]Ἀριστοφάνης·

Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων,
Οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
Ὦ πότνι' Εἰλείθυια, μή με περιίδῃς
Διαρραγέντα, μηδὲ βεβαλανωμένον.

Ἀντὶ τοῦ, κατεχόμενον ὑπὸ τῆς κόπρου. ὁ δὲ Ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. περὶ Κλέωνός [9]φησιν Ἀριστοφάνης· Πρωκτὸν δ' εἶχε καμήλου. ὁ κῶλος, παρὰ τὸ προϊέναι.

Πρωκτὸς [10]λουτροῦ περιγίνῃ. παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται κἂν ἀπονίψασθαι, ἀλλὰ ἡ κοιλία ἐπιφέρηται. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν ἐν καὶ εἰκῇ πραττομένων ἐλέγετο. καὶ

ſtophanes: *Poſtquam mane me lavero. Convivium enim nuptiale præbiturus ſum.* † *Qui non mane, crepera adhuc luce, feſtino gradu venerit.* Et πρῴαν, præcocium. Ariſtophanes: *Cucumerum præcocium.* Cucumeres enim præcoces, ſive primi, ſunt boni & innoxii; quod vel proverbium hoc oſtendit: *Incipientibus cucumeribus, & deſinentibus cucurbitis.*

Πρωθήβας. Illos, qui primum pubeſcere cœperunt. Puberes. Appianus: *Ille vero ut parceret viris, qui tot bellis ſuperſtites eſſent, puberum tironum duas legiones conſcripſit.*

Πρωθήβης. Puber. Primum pubeſcens.

Πρωΐ. Mane. In ſacra Scriptura [ſic appellatur] calamitatum ceſſatio. David: *Mane repleti ſumus, Domine, miſericordia tua.* Πρωῒ vero eſt totum temporis intervallum, quod eſt poſt gallicinium. Cum vero [Euangeliſtâ] dicit, *Cum reſurrexiſſet mane:* ne contraria dicere videatur; quod reſurrectio illa ſit incerta & ignota; diſtinguendum eſt poſt ἀναστάς, & deinde ſubjungendum, *Mane primo die Sabbati apparuit Mariæ.*

Πρωῒ, πρωΐ. Mane, mane. Apud Davidem ponitur pro celeriter & cito. *Opem ipſi ferat Deus mane, mane.*

Πρωΐα. Matutinum tempus. Hora matutina.

Πρωϊαίτερον. Citius, maturius. Vel, ante Solis ortum.

Πρωϊζόν. Paulo ante.

Πρώϊμος, & πρωϊνὸν, & πρωϊνῶς, & πρώϊον. [De harum vocum ſignificatione vide Lexica vulgata.]

Πρωκτός. Podex. Culus. Sic dictus, quod excrementa ventris protrudat. Et proverbium: *In canis podicem inſpice.* Dicebatur in eos, qui oculorum morbo laborabant. Ariſtophanes *Acharnenſibus*: *Oſſeis tibiis inſlate podicem canis.* Et iterum Ariſtophanes: *Antiſthenem quis accerſat omni ſtudio adhibito. Hic enim vir propter gemitus novit, quid ſibi velit venter cacaturiens. O veneranda Lucina, fer mihi opem, qui pene diſrumpor, ventre occluſo.* Vel, ventre excrementis diſtento. Antiſthenes autem medicus erat mollis & effæminatus. Idem Ariſtophanes de Cleone dicit: *Podicem autem habebat cameli.* Πρωκτὸς autem dicitur podex: a προϊέναι, quod *exire* ſignificat.

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. *Podex lavacrum vincis.* Proverbium, quod dicitur, cum quis ablui nequit, podice ſordes identidem emit-

1 Ὃς ἂν μὴ πρῴ π.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Eccleſiaz.* pag. 732. (491. Ed. Baſ. *P.*) Cæterum, in prioribus Editt. fragmentum hoc Ariſtoph. prorſus mutilum legitur, quod ex MS. A. ſupplevi.

2 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 697. (472. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ἀππιανός] In *Iber.* pag. 492. ubi de Fabio Maximo Æmiliano verba ſunt.

4 Δαβίδ] Pſalm. LXXXIX. v. 16.

5 Ὅτι δὲ λέγει Ἀναστὰς πρωΐ] Marc. XVI. v. 9.

6 Βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρ.] Pſalm. XLV. v. 5.

7 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] pag. 412. (295. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 734. (493. Ed. Baſ. *P.*)

9 Φησὶν Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 504. (348. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur, πρωκτὸν δὲ καμήλου.

10 Πρωκτὸς λουτροῦ περιγ.] Ariſtophanes *Veſpis*. pag. 473. (332. Ed. Baſ. *P.*)

Πρωκτὸς λουτροῦ περιγενόμενος τῶν ἀρχῶν τῶν περιστέρων.

Scholiaſta ad eum locum: Πρωκτὸς λουτροῦ. παροιμιακὸν τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτῶν νικώντων. ἢ ἐπὶ τῶν ἀεὶ μολυνομένων καὶ βιαζομένων καθαίρεσθαι. ὁ γὰρ πρωκτὸς πλυνόμενος περιγίνεται τῆς καθάρσεως, καὶ ἔτι μολύνεται· καὶ μᾶλλον τῇ ῥύσει τῆς γαστρὸς εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν γαστέρα φερομένην ἐχόντων, καὶ ἐν τῷ ἀπολούεσθαι [illegible] τῇ φορᾷ. Et paulo poſt: Καλλίστρατος δέ φησι, παροιμία· Πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ. ἐπὶ τῶν βιαζομένων εἰς κακὸν ἑαυτῶν. ὡς εἴ τις βιάζοιτο μὴ [illegible].

Ἀρι-

[1] Ἀριστοφάνης· Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενὸν ὑπὸ δεξιότητος τῆς ἐμῆς. χ' ὡ πρωκτὸς ὁ ὑμὸς τουτογὶ σοφίζεται.

Πρωκτοτηρεῖν. [2] τοὺς πρωκτοὺς τῶν πορνευόντων τηρεῖν. πείρηττο δὲ τοῖς τοιούτοις δημηγορεῖν.

Πρωλαίτης.

Πρῶνες. ὀρῶν ἐξοχαί. βουνοί. ἐν [3] Ἐπιγράμμασι·

——— Ὅς τε Οἴτην

Καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης.

Καὶ αὖθις·

——[4] Λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρικλῆς

Ἄνθετο τόνδε τράγον.

Καὶ αὖθις·

——[5] Εὐδένδρους πρῶνας ἐβουνοβάτει.

Λέγεται δὲ καὶ πρεών, πρεόνος.

——— Αἱ [6] τόσον ὕδωρ

Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος.

Πρῷρα. τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς. καὶ πρᾶραθεν. καὶ πρωρᾶτας τῆς νηός, καὶ πρωρεύς.

Πρωταγόρας, [7] Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος, ἢ [8] καὶ Μαιανδρίου. τινὲς δὲ αὐτὸν καὶ Τήϊον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν [9] Φορτοβαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ, ἠράσθη λόγων, καὶ φιλοσοφήσας, ἐπὶ ῥητορείαν ἐτράπη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. [10] πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε, καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλέ τε πρῶτος οὗτος πάντα λόγον εἰς δ'. Εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. [11] μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ἑπτὰ διεῖλον· Διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, [12] εἰσαγγελίαν, εὐχωλήν, κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας εἶναί φησιν ἰδέας λόγων· Φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος· Περὶ Θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι, οὔτε ὡς εἰσίν, οὔτε ὡς οὐκ εἰσί. καὶ πρεσβύτερός ἐστι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου· διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου, καὶ ἄλλων πολλῶν.

tente. Dicebatur igitur hoc de rebus irritis & quæ fruſtra tentantur. Et Ariſtophanes: *Ego, per Jovem, ſolertia mea populum latum & anguſtum reddere poſſum. Meus hoc item podex dextre facere novit.*

Πρωκτοτηρεῖν. Impudicorum nates obſervare. Talibus enim concionari non licebat.

Πρωλαίτης. Prolætes.

Πρῶνες. Montium vertices. Colles. Rupes. In Epigrammate: *Qui & Oeten, & altum arboribus abundantis Pholoes promontorium calcas.* Et iterum: *Juxta collem arboribus denſis conſitum Charicles hircum hunc dedicavit.* Et iterum: *Colles arboribus conſitos perambulabat.* Dicitur vero etiam πρεών, πρεόνος. *Quæ tantum aquæ de curvo hoc colle funditis.*

Πρῷρα. Prora, ſive, anterior navis pars. Et πρᾶραθεν, ex prora. Et πρωρᾶτας, vel πρωρεύς, Gubernator proræ.

Πρωταγόρας. Protagoras, Abderites, filius Artemonis, vel etiam Mæandrii. Quidam vero etiam Tejum eum fuiſſe ſcripſerunt. Hic primum fuit bajulus: ſed cum Democritum audiviſſet, eruditionis amore captus, philoſophiæ operam dedit, & deinde ad ſtudium eloquentiæ animum adjecit; primuſque cognominatus eſt Sophiſta. Idem contentioſum genus dicendi primus invenit, & orationis certamen inſtituit, & centum minarum mercedem a diſcipulis exegit: quam ob cauſam & Orator mercenarius cognominatus eſt. Fuit & Iſocratis oratoris magiſter. Idem omnem orationem in quatuor partes primus diviſit: in precationem, interrogationem, reſponſionem, & præceptum. Poſt hunc vero alii in ſeptem partes eam diviſerunt: in narrationem, interrogationem, reſponſionem, præceptum, annuntiationem, precationem & vocationem. Alcidamas vero quatuor orationis partes eſſe dixit: Affirmationem, negationem, interrogationem, appellationem. Protagoræ vero libri ab Athenienſibus cremati ſunt, quod aliquando orationem ſic exorſus fuiſſet: *De Diis ſcire non poſſum, utrum ſint, an vero non ſint.* Platone philoſopho eſt antiquior; fuitque magiſter Prodici Ceji, & multorum aliorum.

Πρωταγωνιστεῖν. πρῶτον ἀγωνίζεσθαι.

Πρωταγωνιστεῖν. Primas partes agere.

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 330. (229. Ed. Baſ. *P.*) ubi locus hic ſic diſtinguitur & legitur:

Καὶ νὴ Δί', ὑπό γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς
Δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.
Χὠ πρωκτὸς οὑμὸς τουτοῒ σοφίζεται.

2 Πρωκτοτηρεῖν. τοὺς πρ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis *Equit.* pag. 341. (239. Ed. Baſ. *P.*)

Οὔκουν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἐστι πρωκτοτηρεῖν.

Scholiaſta: Πρωκτοτηρεῖν. πρωκτὸν ἐπιτηρεῖν τῶν πορνευομένων.

3 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Integrum Epigramma, cujus ſequens fragmentum pars eſt, ex codice MS. Anthologiæ ineditæ hic ſubjungam. Διονυσίῳ ἐπὶ ῥοπάλῳ ἀνατεθέντι Ἡρακλεῖ.

Ἡρακλέες, Τρηχῖνα πολύλιθον ὅς τε καὶ Οἴτην
Καὶ βαθὺν εὐδένδρου πρῶνα πατεῖς Φολόης·
Τοῦτό τοι ἀγροτέρης Διονύσιος αὐτὸς ἐλαίης
Χλωρὸν ἀπὸ δρεπάνου θῆκε ταμὼν ῥόπαλον.

Idem Epigramma & ante nos publici juris fecit Lucas Holſtenius ad Stephanum Byzantium, v. Τραχίς.

4 Λάσιον παρὰ πρῶνα Χαρ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XXIV.

5 Εὐδένδρους πρῶνας ἐβ.] Verba hæc ſunt pars Epigrammatis in Metragyrtam quendam, quod integrum exſtat Anthol. lib. I. cap. XXXIII. pag. 70. ſed ubi ſic legitur:

Βησσήεντας ἀνὰ πρῶνας ἐβουνοβάτει.

6 Αἱ τόσον ὕδωρ εἴβ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate Crinagoræ, quod ex Anthologia inedita integrum dedimus ſupra v. Πίτυς. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Πρεών.

7 Πρωταγόρας] De hoc vide plura apud Laertium & Philoſtratum.

8 Ἢ καὶ Μαιανδρίου] MSS. Pariſ. habent, ἢ καὶ Μαιανδρίδου, ἢ Νεανδρίδου. Sed patrem Protagoræ Mæandrium etiam vocat Laertius: at Philoſtratus, Mæandrum.

9 Φορτοβαστάκτης] Confer Noſtrum ſupra v. Κοτύλη, & quæ ibi notavimus: item infra v. Φορμοφόρος.

10 Πρῶτος δὲ οὗτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους εὗρε, καὶ ἀγῶνα λ.] Confer Laertium in *Protagora*, ex quo hæc, & quæ ſequuntur, αὐτολεξεὶ fere deſcripta ſunt.

11 Μετὰ δὲ τοῦτον ἕτεροι εἰς ἑπτὰ διεῖλον] Sic habet MS. A. At MSS. B. & C. & priores Editt. Μετὰ δὲ τοῦτον ἕτερος εἰς ζ'. διεῖλε· minus recte.

12 Εἰσαγγελίαν] Laertius habet, ἀπαγγελίαν.

Πρῶτα στοιχεῖα. ὁ ἀλφάβητος. [1] Καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακῶς. περὶ γραμμάτων φησὶν, ὅτι οὐδὲ αὐτὰ καλῶς διὰ δυσγένειαν.

Πρῶτα στοιχεῖα. Prima Elementa. Sive, Alphabetum. [Ariſtophanes: *Nihil ſcio præter literas;*] *eaſque malas male.* De literis dicit, ſe ne eas quidē bene ſcire, propter animi ignaviam.

Πρῶτα φύσει. αἱ ἀρχαί. ἔσχατα δὲ φύσει, τὰ πολὺ τῶν ἀρχῶν ἀφεστῶτα. ἔστι δὲ ταῦτα προβλήματα τοῖς μὲν ἐπιχειροῦσι χαλεπὰ δειχθῆναι· τοῖς δὲ ἀποκρινομένοις, ῥᾴδια. τὰ μὲν γὰρ πρῶτα τὸ χαλεπὸν ἔχει, ὅτι μὴ οἷόν τε αὐτὰ δι' ἄλλων δεικνύναι, τὰ δὲ τὰ μὲν δεικνύμενα δείκνυται διὰ πρώτων· τῶν δὲ πρώτων μὴ εἶναί τι πρότερον. γίνεται γὰρ ἡ τῶν ἀρχῶν γνῶσις, οὐ διὰ ἀποδείξεως, ἀλλὰ δι' ὁρισμοῦ. ὁρίσασθαι γὰρ δεῖ πρῶτον τὴν ἀρχὴν, τί ποτέ ἐστι. καὶ τοῦτο αὐτὴν ὑποθέμενον εἶναι, χρῆσθαι αὐτῇ εἰς τὴν δεῖξιν τῶν μετ' αὐτήν. διὰ τοῦτο δυσεπιχείρητοι αἱ ἀρχαὶ, καὶ οὐ ῥᾴδιαι δειχθῆναι. τὰ δὲ ἔσχατα, ὅτι διὰ πολλῶν μέσων δείκνυται. † Πρῶτον δὲ λέγεται σχῆμα ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οὐχ ὡς αἴτιον, οὐδὲ ὡς γεννητικὸν ἐκείνων, ἀλλὰ τῇ τάξει, καὶ τελειότερον ὂν οὐ τῷ γεννᾷν ἐκεῖνα καὶ παράγειν, ἀλλὰ τῷ πλέον δύνασθαι, καὶ ταῖς ἀποδεικτικαῖς οἰκειοτέραις ἐφόδοις εἶναι.

Πρῶτα φύσει. Prima natura. Id eſt, prima principia. Ultima vero natura ſunt ea, quæ a principiis longe remota ſunt. Problemata autem hæc argumentantibus demonſtratu difficilia ſunt: reſpondentibus vero, facilia. Principia enim ideo difficultatem habent, quod per alia demonſtrari nequeunt. Quæ enim demonſtrantur, per principia demonſtrantur: ipſis vero principiis nihil eſt prius. Hinc principia non per demonſtrationem, ſed per definitionem cognoſcuntur. Primum enim definiri oportet principium, quid ſit: quod cum feceris, eo utendum eſt ad demonſtrationem eorum, quæ ipſo poſteriora ſunt. Quare principia argumentantibus difficultatem aliquam afferunt, nec facile demonſtrari poſſunt. Ultima vero per multa media demonſtrantur. † Prima Figura in Syllogiſmis dicitur, non ut eorum cauſa, nec genitrix; ſed ordine, & quod [cæteris figuris] ſit perfectior: non quod [reliquas Figuras] gignat & producat, ſed quod iis plus valeat, & argumentationibus demonſtrativis aptiſſima ſit.

Πρωτεσίλαος. ὄνομα κύριον. καὶ Πρωτεσίλεως.

Πρωτεσίλαος. Et [Attice,] Πρωτεσίλεως. Nomen proprium. Proteſilaus.

Πρωτείων.

Πρωτείων. Primarum partium. Loci principis.

Πρωτογένης, ζωγράφος, Ξάνθιος, ἐκ Λυκίας· ὁ κατὰ τὴν γραφικὴν διαβόητος ἐπιστήμην· ὁ τὸν [2] ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον ἱστορήσας, τὸ ξένον καὶ θαυμαστὸν ἔργον. ὃ καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς μεγάλως ἐθαύμασεν, ὅτε τὴν Ῥόδον ἐπολιόρκησεν ὅλοις ἐν δυσὶν ἔτεσι, χιλίας ναῦς ἐπαγόμενος, καὶ στρατὸν ὁπλιτῶν μυριάδας ὑπὲρ τὰς ε΄. καὶ πεντακισχιλίους. Περὶ γραφικῆς, καὶ σχημάτων, βιβλία β΄.

Πρωτογένης. Protogenes, pictor, Xanthius, Lycius, arte pictoria clarus, qui hiſtoriam Bacchi Rhodii pinxit; inſigne plane & admirabile opus: quod & Demetrius Poliorcetes vehementer admiratus eſt, cum Rhodum per integrum biennium obſideret, adductis eo mille navibus, & plus quam LV. millibus armatorum. [Scripſit] de Arte pictoria, & Figuris, libros duos.

Πρωτοκλισία. ἡ πρώτη καθέδρα.

Πρωτοκλισία. Prima ſedes.

Πρωτόλεια. ἡ πρώτη λεία. τὰ περὶ τῶν [3] ληΐων ἐξαίρετα.

Πρωτόλεια. Prædæ vel ſpoliorum primitiæ.

Πρωτόλειον.[4] ἀπαρχή.

Πρωτόλειον. Primitiæ ſpoliorum.

Πρωτολογία. Πάσης κατηγορίας αὐτοῦ ἀποφαίνει πρωτολογίαν.

Πρωτολογία. Primæ dicendi partes. ***In tota illius accuſatione primas dicendi partes tenet.***

Πρῶτον [5] Ἀποστόλους· δεύτερον Προφήτας. ἐρώτησις. Πῶς τίθησι πρώτους Ἀποστόλους ὁ Παῦλος. πρώτους κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀγώνων, καὶ τῆς παρὰ τοῦ Θεοῦ δόξας. ἐσχάτους δὲ, διὰ τὸ εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντῆσαι. ὥστε εἶναι αὐτοὺς καὶ πρώτους καὶ ἐσχάτους·

Πρῶτον Ἀποσ. *Primum Apoſtolos; deinde Prophetas.* Quæſtio. Quare Paulus primos ponit Apoſtolos? Primos dicit, habita ratione certaminum & gloriæ a Deo ipſis datæ. Ultimi vero ſunt, quod in fines ſeculorum inciderint. Sic igitur iidem & primi ſunt

1 Καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακ.] Ariſtophanes *Equit.* pag. 197. (200. Ed. Baſ. P.)

'Αλλ', ὦ 'γαθ', οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,
Πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέν τοι κακὰ κακῶς.

Vide ibi Scholiaſtam.

2 Τὸν ἐν Ῥόδῳ Διον.] MSS. Pariſ. habent, τὸ ἐν Ῥόδῳ Διονύσιον: i. e. *templum Bacchi, quod Rhodi erat.* Si autem articulus maſculinus, quem vulgatæ Edit. exhibent, retineatur, pro Διονύσιον ſcribendum erit Διόνυσον, i. e. Bacchum. Videndum vero eſt, annon potius legendum ſit Ἰάλυσον, ut cenſet Leopard. *Emend.* lib. XVI. cap. 2. Plutarchus enim in *Demetrio* auctor eſt, Protogenem Rhodi Jalyſum pinxiſſe, eamque picturam a Demetrio in ſummo pretio habitam fuiſſe. Verba ejus hæc ſunt: Ἔτυχε τοῖς Ῥοδίοις ὁ Καύνιος Πρωτογένης γράφων τὴν περὶ τὸν Ἰάλυσον διάθεσιν, καὶ τὸν πίνακα, μικρὸν ἀπολείποντα τοῦ τέλος ἔχειν, ἔν τινι τῶν προαστείων ἔλαβεν ὁ Δημήτριος. προψάντων δὲ κήρυκα τῶν Ῥοδίων, καὶ δεομένων φείσασθαι, καὶ μὴ διαφθεῖραι τὸ ἔργον, ἀπεκρίνατο, τὰς τοῦ πατρὸς εἰκόνας ἐμπρήσειν μᾶλλον, ἢ τέχνης πόνον τοσοῦτον. ἑπτὰ γὰρ ἔτεσι συντελέσαι λέγεται τὴν γραφὴν ὁ Πρωτογένης. Id eſt, interprete Leopardo: *Protogenes Caunius forte pingebat Rhodiis caſum Jalyſi, & minimum aberat, quin ſupremam manum operi impoſuerit. Cepit hanc imaginem in quodam ſuburbano Demetrius. Porro per caduceatorem agentibus Rhodiis, ut parceret operi, neque perderet illud, reſpondit Demetrius, ſe potius patris ſui imagines incendio conſumpturum, quam tantam artis induſtriam. Nam ſeptimo denique anno hoc opus abſolviſſe dicitur Protogenes.* Ex hoc igitur loco Plutarchi Leopardus, ut diximus, apud Suidam Ἰάλυσον pro Διόνυσον reſcribendum eſſe cenſet.

3 Ληΐων] Potius λειῶν: a recto ſingulari, λεία. Nam λήϊον, unde ληΐων, *ſegetem* ſignificat, non vero *prædam*.

4 Πρωτόλειον] Scribe, πρωτόλειον, per diphthongum ει in ſyllaba penultima.

5 Πρῶτον Ἀποστόλους· δεύτερον Προφ.] I. ad Corinth. XII. v. 28.

ἴσα

ἵνα καὶ ἐν τούτῳ τὸν διδάσκαλον μιμήσωνται, λέγοντα· Ἐγώ εἰμι ὁ πρῶτος, καὶ ὁ ἔσχατος.

Πρώτονος. πρῶτος νέος.

Πρωτόνεω. οἱ πρῶτον πλέοντες. ἢ πρῶτον εἴς τινα τόπον καταπεπλευκότες.

Πρωτόνεως, καὶ ἀρχένεως, καὶ ἄλλα πολλὰ ὁμοίως. καὶ πρεῖνεως, Θουκυδίδης ά.

Πρωτοπαγῆ.[1] πρώτως πεπηγότα.

Πρωτόπειρος. Ὁ δὲ νέος ὢν κομιδῇ, καὶ πρωτόπειρος τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων, καὶ νεωστὶ γευόμενος τῆς ἐπὶ πλεῖον προαγωγῆς, φιλότιμος καὶ φιλόνεικος καὶ φιλόπρωτος ἦν.

Πρωτοπραξία. τὸ πρῶτον ἀπαιτούμενον. τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον.

Πρώτους. ἀκμάζοντας. νέους.

Πρώτῳ ποδί. [2]ὃ οἰωνιζόμενοι λέγειν εἰώθασι.

Πρωτότοκος. ὁ πρῶτος τεχθείς. Πρωτοτόκος δὲ, ἡ Θεοτόκος.

Προῖκα. δωρεάν. ἄνευ μισθοῦ. [3]καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ, ὅπου. Τὰ δὲ καὶ προῖκα πολλαχῇ τοῖς ἑαυτοῦ τέλεσι πεπορισμένα. ἀντὶ τοῦ, ἄνευ κόπου.

Προικίας. ὄνομα κύριον.

Προίκιος. ἄνευ μισθοῦ.

Προίκιος ἀνθρώποισι κελευθήτησιν ἀοιδὸς.

τέττιξ φησὶν [4]ἐν Ἐπιγράμματι.

Προικόνησος[5].

Προικός. δόσεως. ἀντὶ τοῦ, δωρεᾶς. πᾶν γὰρ δῶρον οὕτω καλεῖ ὁ ποιητής. ἡ εὐθεῖα, προίξ.

Πρύλις. ὁ πεζὸς ὁπλίτης. ὡς δαμῶ, δαμήσω, δάμαλις· οὕτω πρέω, πρεύω, πρέυλις· κατὰ συγκοπὴν, πρύλις.

Πρύμναν ἐκρούοντο. [6]πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ, τὸ κατ' ὀλίγον ὑποχωρεῖν, μὴ στρέψαντας τὸ πλοῖον. ὁ γὰρ οὕτως ἀναχωρῶν, ἐπὶ τὴν πρύμναν κωπηλατεῖ. τοῦτο δὲ ποιοῦσιν, ἵνα δόξωσι μὴ φανερῶς φεύγειν, κατ' ὀλίγον ὑπαπιόντες, ἵνα μὴ τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δόντες τιτρώσκωνται.

Πρύμνηθεν. κάτωθεν. ἐκ ῥιζῶν.

Πρυμνήσιον. τὸ ἀπόγειον σχοινίον.

Πρυμνήτης κάλως.

Πρυμνόν. τὸ ἔσχατον.

Πρυμνώρεια. τὸ κάτω μέρος τοῦ ὄρους.

ſunt & poſtremi: ut & in hoc magiſtrum imitentur, dicentem: *Ego ſum primus & poſtremus.*

Πρώτονος. Pro, πρῶτος νέος. Primus juvenis.

Πρωτόνεω. Primum navigantes. Vel, Qui primum in aliquem locum appulerunt.

Πρωτόνεως, & ἀρχένεως & multa alia ſimiliter [Attice dicuntur.] Et πρεῖνεως, vector, ſive, qui navi vehitur: apud Thucydidem l. 1.

Πρωτοπαγῆ. Primum compacta.

Πρωτόπειρος. Qui aliquid primum experitur. Tiro. *Ille vero cum eſſet admodum juvenis, & in bellis tiro, & ad altiorem dignitatis gradum nuper demum promotus eſſet; ambitioſus & contentioſus & principatus cupidus erat.*

Πρωτοπραξία. Quod primum exigitur. Prima exactio.

Πρώτους. Ætate florentes. Adoleſcentes. Juvenes.

Πρώτῳ ποδί. Primo pede. Hoc dicere ſolent illi, qui omina captant.

Πρωτότοκος. [Cum accentu in antepenultima.] Qui primus natus eſt. Primogenitus. At πρωτοτόκος, [cum accentu in penultima,] Quæ primum peperit: [ut Maria] Deipara.

Προῖκα. Gratis. Sine mercede. Item, adverbium loci, ſignificans, ubi. *Alia vero multa magiſtratibus gratis ſuppeditata eſſe.* Vel, προῖκα hic ſignificat, ἄνευ κόπου, i. e. abſque labore.

Προικίας. Prœcias. Nomen proprium.

Προίκιος. Gratuitus. *Gratuita viatoribus cantrix.* Cicada in Epigrammate inquit.

Προικόνησος. Prœconeſus [inſula.]

Προικός. Dotis. Item, doni. Poeta enim omne donum ſic vocat. Caſus rectus eſt προίξ.

Πρύλις. Miles, qui pedes pugnat. Pedes. Ut a δαμῶ, δαμήσω, fit δάμαλις: ſic etiam a πρέω, πρεύω, πρέυλις, & per ſyncopen, πρύλις.

Πρύμναν ἐκρούοντο. Πρύμναν ἀνακρούεσθαι ſignificat, paulatim recedere, non converſa navi. Qui enim ſic recedit, navem in partem poſticam remis repellit. Hoc autem facere ſolent, ne manifeſte fugere videantur; neve terga hoſtibus dantes, ab iis vulnerentur.

Πρύμνηθεν. Inferne. A radicibus. Radicitus.

Πρυμνήσιον. Nauticus funis, quo navis ad terram religatur. Rudens.

Πρυμνήτης κάλως. Idem.

Πρυμνόν. Ultimum. Extremum.

Πρυμνώρεια. Montis infima pars. Radices montis.

1 Πρωτοπαγῆ] Homerus Il. Ω. v. 267.
Καλὴν, πρωτοπαγῆ ————
Scholiaſta: Πρωτοπαγῆ. πρῶτον παγεῖσαν. ὅ ἐστι ἐξόχως. πρῶτον πεπηγυῖαν. ὅ ἐστι καινήν. Huc Suidas reſpexit.

2 Ὃ οἰωνιζόμενοι] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. male ὧ οἰωνιζόμενοι.

3 Καὶ τοπικὸν ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ, ὅπου] Quid hoc? Nihil ſane tale quid de voce προῖκα apud cæteros Grammaticos legas. Quare Lectorem monere volui.

4 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. xvi.

5 Προικόνησος] Alias, Προκόνησος. Vide Geographos.

6 Πρύμναν ἀνακρούεσθαι ἐστὶ, τὸ κατ' ὀλ.] Ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. 1. cap. 1. ut Portus quoque monuit. Sed ibi legitur πρύμναν κρούεσθαι: &, ἵνα μὴ δόξωσι φανερῶς &c. Confer Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Veſpas*, pag. 457. & Noſtrum ſupra v. Ἐπανακρούσασθαι, & v. Ἐπὶ πρύμναν.

Πρυτανεύεται. διοικεῖται. Τῇ τοῦ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπινα.

Πρυτανεύοντα.[1] κυρίως μὲν ἀντὶ τοῦ, [2]Πρύτανιν ὄντα· ἀντὶ δὲ τοῦ διοικοῦντα, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Πρυτανευούσης. Τῆς [3]τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφιείσης σφίσι περαιτέρω ἰέναι, ἀλλὰ τὸ τῆς διώρυχος μῆκος συμμετρούσης αὐτοῖς, καὶ πρυτανευούσης εἰκότως. καὶ αὖθις· Οἱ δὲ πρέσβεις ἧκον τοῦ πρυτανεῦσαι Πάρθοις τε καὶ Ῥωμαίοις τὰς διαλλαγάς.

Πρυτανεύσητε.[4] σκέψησθε. πράξητε. χρηματίσητε. πάντα γὰρ ὑπὸ τῶν Πρυτάνεων διεπράττετο. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει καὶ Δημοσθένης.

Πρυτανεία. ἐκτεταμένως μὲν καὶ θηλυκῶς, ἀριθμός τις ἡμερῶν. οὐδετέρως δέ, σαφῶς μὲν οὐδεὶς εἶπε τί δηλοῖ. [5]τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι, ἐξ ὧν τὸ δικαστικὸν ἐδίδοτο τοῖς ἑξακισχιλίοις. [6]Πρυτανεῖαι δέ, ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμός. δέκα ἐγίνοντο κατ' ἐνιαυτόν, ὅτι καὶ δέκα αἱ φυλαί. ἐνιαυτὸν δὲ οἱ Ἀθηναῖοι τὸν σεληνιακὸν ἦγον· ἐπέβαλε δὲ ἑκάστῃ φυλῇ τῶν ί. λέ. ἡμέρας, καὶ ἐπεὶ περιῆσαν ἐκ τοῦ σεληνιακοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέραι τέσσαρες, ἃς ἐπεμέριζον ταῖς πρώταις λαχούσαις πρυτανεύειν τέσσαρσι φυλαῖς. καὶ τῶν μὲν τεσσάρων πρώτων ἑκάστη εἶχε τὴν πρυτανείαν, ἀπαρτιζομένην εἰς λς'. ἡμέρας. αἱ δὲ λοιπαὶ ς'. ἀνὰ λέ. Πρυτανεία οὖν ἐστὶν ἀριθμὸς ἡμερῶν, ἤτοι λς'. ἢ λέ. καὶ ἑκάστη φυλὴ πρυτανεύει. [7]παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτανεῖα ἐστὶν ἀργύριον, ὅπερ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι ἀμφότεροι, καὶ ὁ φεύγων, καὶ ὁ διώκων.

Πρυτανεύεται. Regitur. Gubernatur. *Dei nutu res humanæ gubernantur.*

Πρυτανεύοντα. Proprie quidem ſignificat eum, qui eſt Prytanis. At pro Adminiſtrantem, ponit Demoſthenes in *Philippicis.*

Πρυτανευούσης. Moderantis. Regentis. *Natura loci non ſinente eos ulterius progredi, ſed committiente & idoneis terminis definiente cuniculi longitudinem.* Et iterum: *Venerunt autem legati, ut arbitri eſſent fœderis inter Parthos & Romanos ineundi.*

Πρυτανεύσητε. Diſpiciatis. Tractetis. Adminiſtretis. Gubernetis. Omnia enim a Prytanibus adminiſtrabantur. Voce hac autem uſus quoque eſt Demoſthenes.

Πρυτανεία. Cum ultimam habet productam, & fœminino genere effertur, ſignificat certum dierum numerum, [per quos quælibet Tribus Athenis imperabat.] At quam ſignificationem habeat, cum eſt generis neutrius [& πρυτανεῖα ſcribitur, cum circumflexo in penultima,] nemo expreſſe dixit. Nonnulli tamen dixerunt, eſſe pecuniam, quam litigantes in Judicio deponebant, unde merces judicialis ſolvebatur ſexies mille viris. Πρυτανεία vero, [genere fœminino,] ſignificat numerum dierum, per quos quælibet Tribus Athenis ſummæ rerum præerat. Decem autem quotannis erant Prytaniæ, pro numero decem Tribuum. Quoniam vero Athenienſes anno lunari utebantur, & cuilibet Tribui ex decem aſſignati erant XXXV. dies; quatuor dies in anno lunari ſupererant, quos attribuebant quatuor Tribubus, quibus primis Prytania ſorte obtigerat. Quare quatuor priores Tribus ſingulæ Prytaniam habebant, quæ XXXVI. diebus abſolvebatur: at reliquarum ſex Tribuum Prytania XXXV. tantum diebus conſtabat. Πρυτανεία igitur eſt numerus vel XXXVI. vel XXXV. dierum: & quælibet Tribus Prytaniam gerit. Apud reliquos vero Atticos πρυτανεῖα, [genere neutro, & numero plurali,] eſt pecunia, quam uterque litigantium, & actor & reus, in Judicio deponebat.

Πρυτανεῖα. τὰ διδόμενα ὑπὸ τῶν δικαζομένων ἐν τῷ δημοσίῳ ἀργύρια.

[8]Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγοράς, λιμένας, μισθούς,
καὶ [9]δημιόπρατα,
Τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἐγγὺς δισχίλια γίνεται ἡμῖν.

Πρυτανεῖα. Pecunia, quæ a litigantibus Reip. perſolvebatur. Sportulæ. [Ariſtophanes:] *Prytania, metalla, fora, portus, mercedes, bona publicata: ex quibus omnibus fere ſumma bis mille talentorum ad nos redit.*

Πρυτανεῖα. πρόσοδος εἰς τὰ δημόσια καταταττομένη ἣν οἱ δικαζόμενοί τισι, καὶ ἡττηθέντες κατέβαλλον, ὡρισμένην ζημίαν καταθέντες ἕκαστος.

Πρυτανεῖα. Pecunia, quæ in ærarium inferebatur: quam illi, qui litigabant, & cauſa cadebant, in judicio depoſitam, ut ſtatutam mulctam ſolvebant.

Πρυτανεῖον. [10]Θεσμοθέτιον. [11]Θόλος. [12]παρὰ δὲ

Πρυτανεῖον. Prytaneum. Sive, locus publi-

1 Πρυτανεύοντα. κυρ.] Ex Harpocratione.
2 Πρύτανιν] MS. A. πρυτανεία Et ſic Harpocratio.
3 Τῆς τοῦ χωρίου φύσεως οὐκ ἐφ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium lib. IV. *de Bello Goth.* cap. XI.
4 Πρυτανεύσητε. σκέψησθε. πρ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 373.
Ἢν μὴ περὶ εἰρήνης γε πρυτανεύσητέ μοι.
Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.
5 Τινὲς δὲ ἀργύριόν τι ἔφασαν εἶναι, ὃ κατ.] Confer Ammonium v. Πρυτανεῖα: Heſych. v. Ἀπὸ πρυτανείων: Suidam v. Θέσις, & v. Παρακαταβολή, & Petit. *de Leg. Att.* pag. 391.
6 Πρυτανεῖαι δὲ ὁ τῶν ἡμερῶν ἀριθμ.] Confer Petit. *de Leg. Att.* Lib. III. Tit. I. ubi de Prytaniis Tribuum Atticarum fuſe agit.
7 Παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς πρυτ.] Ex Harpocratione.
8 Πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορ.] Duo hi verſus Anapæſtici leguntur apud Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 476. 477. (334. Ed. Baſ. P.)
9 Δημιόπρατα] Sic ex Ariſtophane reſcripſi. Ante enim legebatur δημοσιόπρατα. quod vel metrum verſus reſpuit.
10 Θεσμοθέτιον] Hoc nihil ad rem. Confer Heſychium v. Πρυτανεῖον.
11 Θόλος] Confer Noſtrum ſupra h. v.
12 Παρὰ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις οἶκός ἐστι δημ.] Eadem leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 297. Huc pertinent verba ejuſdem Scholiaſtæ, pag. 303. Πρυτανεῖον δὲ τόπος Ἀθήνησι, ὃ τοῖς δημοσίας σιτήσεις ἐπαινεῖται. τιμὴ δὲ οὐκ ἐλαχίστη τοῖς δημοσίᾳ σιτουμένοις ἦν. Huc etiam facit locus ille Ciceronis lib. I. *de Oratore: Cum interrogatus Socrates eſſet, reſpondit, ſeſe meruiſſe, ut ampliſſimis honoribus & præmiis decoraretur, & ut ei victus quotidianus in Prytaneo publice præberetur, qui honos apud Græcos maximus habetur.* Plura de hoc argumento lege apud Petit. *de Leg. Att.* Lib. III. Tit. VI. pag. 288, 289.

τοῖς

τοῖς Ἀθηναίοις οἰκίσκος δημόσιος, ἔνθα ἐσιτοῦντο δημοσίᾳ οἱ τοιαύτης τιμῆς παρ' αὐτοῖς τυχόντες. περισπούδαστον δὲ ἦν τῆς τοιαύτης δωρεᾶς τυχεῖν. ἐπὶ γὰρ μεγάλοις κατορθώμασι τὴν τοιαύτην ἀπεδίδουν χάριν. ἢ πυρὸς ταμεῖον, ἔνθα ἦν ἄσβεστον πῦρ, καὶ ηὔχοντο. [1] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Πᾶς γάρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
Θείς μοι πρυτανεῖ', ἀπολεῖν με φησὶ, κἀξολεῖν.

Τὰ παρὰ Ῥωμαίοις καλούμενα σπόρτυλα. τὰς γὰρ δεκάτας τοῦ χρέους καταβάλλοντες τοῖς Πρυτάνεσιν, εἰσῆγον τοὺς χρεώστας.

cus, in quem Prytanes conveniebant: qui etiam Tholus dicebatur. Apud Athenienſes vero ſic vocabatur domus publica, ubi publice alebantur illi, quibus honor ille obtigerat. Victu autem illo donari, præclara virtutis remuneratio exiſtimabatur. Nam optime de Republ. meritis beneficium illud tribuebatur. Vel Πρυτανεῖον dictum eſt quaſi πυρὸς ταμεῖον, i. e. locus, in quo ignis æternus ſervabatur, & preces fiebant. Ariſtophanes *Nubibus: Nam quiſque, cui aliquid argenti debeo, depoſita in judicio pecunia, ſe me perditurum & omnibus bonis everſurum minatur.* Quod Græci πρυτανεῖα, Romani vocant *ſportulas.* Decimas enim partes debiti apud Prytanes deponentes, debitores in jus vocabant.

Πρυτάνεις. [2] τὸ δέκατον μέρος τῆς Βουλῆς τῶν Πεντακοσίων. πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ μιᾶς φυλῆς, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς Βουλῆς πραττόμενα. ἐπρυτάνευον δὲ ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλαις αἱ δέκα φυλαὶ, κλήρῳ λαχοῦσαι, ὡς Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. † [3] Διαπιστοῦντες δὲ οἱ Πρυτάνεις ἤδη τῷ Φιλίππῳ, διὰ τὴν περὶ τὰ [4] Κρητικὰ κακοπραγμοσύνην, καὶ τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτευον ἐγκάθετον εἶναι.

Πρυτάνεις. Prytanes. Hi erant decima pars Senatus Quingentorum; ſive L. viri ex qualibet Tribu delecti, qui omnia, quæ a Senatu gerebantur, adminiſtrabant. Decem autem illæ Tribus eo ordine, quem ſors illis aſſignaverat, ſibi invicem ſuccedentes, Prytaniam gerebant: ut Æſchines in oratione contra Cteſiphontem ait. *Sed Prytanes cum Philippum ob perfidiam, qua in rebus Creticis uſus fuerat, ſuſpectum jam haberent, Heraclidem quoque doloſe ab eo ſubmiſſum eſſe ſuſpicabantur.*

Πρύτανις· διοικητὴς, προστάτης, φύλαξ, βασιλεὺς, ἄρχων, ταμίας, ἔξαρχος.

Πρύτανις. Prytanis. Sive, Adminiſtrator, Gubernator, Præfectus, Præſes, Rex, Princeps, Quæſtor, Dux.

Πτάμενος. διελθών.

Πτάμενος. Qui volavit. Qui tranſivit.

Πταρμός. [5] Ἀριστοφάνης·

Κᾆτα πῶς οὐκ ἔπταρον;

[6] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ᾐσθόμην. ὁ πταρμὸς γὰρ κεφαλῆς αἴσθησις· ἐπεὶ οἱ θιγόντες τοῦ μυκτῆρος [7] λεπτῷ κάρφει, πτάρνυνται, ἢ ὀσφραινόμενοι προσενεγκόντες. οὕτω φησὶν, ἥψατό μου πληγὴ, ὃν τρόπον ἅπτεται κάρφος μυκτήρων.

Πταρμός. Sternutatio. Ariſtophanes: *At cur non ſternutavi?* Id eſt, Non ſenſi. Sternutatio enim eſt capitis ſenſus. Nam qui nares tenui feſtuca tangunt, ſternutant: vel re aliqua naribus admota, olfaciunt. Sic inquit [Bacchus,] plaga iſta me tetigit, ut feſtuca nares tangit.

Πταίειν. δοτικῇ. προσκρούειν. καὶ παροιμία· [8] Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, ἔχοντα χρόνον ὁμολογούμενον.

Πταίειν. Dativo jungitur. Offendere. Impingere. Et Proverbium. *Ne ſæpius ad eundem lapidem offendas, cum certum temporis ſpatium tibi conceſſum eſt.*

Πτελέα. εἶδος δένδρου.

Πτελέα. Genus arboris. Ulmus.

Πτερώνης. καὶ, πτερίναν ῥιπίδα. † [9] Πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρεύσαντας, εὐφυέστεροι τυγχάνουσιν ὄντες [10] ὑψηλοὶ καὶ ἐπίπεδοι τόποι τῶν ὑλωδῶν, διὰ τὸ δύνασθαι ἐκ πολλοῦ προορᾶν πάντας τοὺς ἐνεδρεύοντας· εἶναι δ' ἐπιπροσθήσεις ἱκανὰς ἐν τοῖς πλείστοις τόποις. τὸ γὰρ τυχὸν ῥεῖθρον μετὰ βραχείας ὀφρύος, ποτὲ δὲ κάλαμοι, καὶ πτέρεις, καί τι γένος ἀκανθῶν, οὐ μόνον πεζοὺς, ἀλλὰ καὶ ἱππεῖς δύναται

Πτερώνης. Alatæ. Vel, ex pennis factæ. Et πτερίναν ῥιπίδα, flabellum ex pennis factum. † *Et occultius & minore periculo in planitie collocantur inſidiæ, quam in ſylvoſis ſaltibus. Nam & facile omnia proſpiciunt inſidiatores, neque tamen ut plurimum deſunt eminentiæ quædam ad eos tegendos idoneæ. Quamlibet parvus enim rivus, cui modicum ſit ſupercilium, inter arundines, vel filices, aut quodcunque ſentis genus, ſatis magnas ad occultandos e-*

1 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 187. (115. Ed. Baſ. P.)

2 Πρυτάνεις. τὸ δέκατον μέρ.] Ex Harpocratione. Cæterum, de Prytanibus Athenienſium, & Senatu Quingentorum, Peritus, & alii viri docti abunde egerunt: quos conſulere debet, qui plura hac de re ſcire cupit.

3 Διαπιστοῦντες δὲ οἱ Πρυτ.] Fragmentum hoc Valeſius Polybio tribuit, & ad librum ejus XIII. pertinuiſſe putat. Eum vide in notis ad Collectanea Conſtantini pag. 55.

4 Κρητικά] Sic repoſui auctoritate optimi MS. A. Ante enim male legebatur, κριτικά, per ι in ſyllaba prima: quod Portus verterat, *improbitatem, quæ in Judiciis exercebatur:* ineptiſſime omnino; ut ex verſione noſtra, in qua veram lectionem expreſſimus, patet. Idem mendum occurrit apud Harpocrationem; cujus interpres itidem ad lapidem hunc offendit.

5 Ἀριστοφάνης] *Ranis* pag. 242. (156. Ed. Baſ. P.)

6 Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ᾐσθόμην. ὁ πτ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

7 Λεπτῷ] Hanc lectionem ex MSS. Pariſ. & Scholiaſta Ariſtophanis revocavi. Ante enim male legebatur, λευκῷ.

8 Μὴ πολλάκις πρὸς τὸν αὐτὸν λ.] Polybius in *Excerpt. Legat.* a Fulv. Urſ. editis, cap. CXIV. Ὁ δὲ παρεκάλει μὴ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταίειν, &c.

9 Πρὸς τὸ λαθεῖν καὶ μηδὲν παθεῖν τοὺς ἐνεδρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii lib. III. c. LXXI.

10 Ὑψηλοί] Scribe, οἱ ψιλοί: ut habet MS. A. itemque Polybius loco laudato. Τόποι ψιλοί autem apud Græcos dicuntur loca aperta, nulliſque arboribus & fruticibus conſita: quibus opponuntur ſaltus & loca ſylvoſa.

κρύπτειν, ἐὰν βραχέα τις προνοηθῇ, τοῦ τὰ μὲν ἐπίσημα τῶν ὅπλων ὕπτια τιθέναι πρὸς τὴν γῆν, τὰς δὲ περικεφαλαίας ὑποτιθέναι τοῖς ὅπλοις.

Πτέρις.[1] βοτάνη ξηραντικῆς δυνάμεως· ὅθεν ἔμβρυά τε φθείρει, καὶ ἐκβάλλει, καὶ πλατείας ἕλμινθας ἀναιρεῖ.

Πτερίνῳ. πτερωτῷ. [2] Πολύβιος· Ἐπικοσμοῦνται οἱ Ῥωμαῖοι πτερίνῳ στεφάνῳ, πτεροῖς φοινικίοις ἢ μελανόρθοις τρισὶν, ὡς πηχυαίοις τὸ μέγεθος· ὧν προστεθέντων κατὰ κορυφὴν ἅμα τοῖς ἄλλοις ὅπλοις, ὁ μὲν ἀνὴρ φαίνεται διπλάσιος ἑαυτοῦ κατὰ τὸ μέγεθος, ἡ δὲ ὄψις καλὴ καὶ καταπληκτικὴ τοῖς ἐναντίοις.

Πτέρνα. ὁ [3] δόλος, καὶ ἡ ἐπιβουλή. καὶ πτερνίζω, τὸ καταβάλλω. ἐκ [4] μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας προσπταίειν ὁμοῦ καὶ πίπτειν μηχανωμένους. † [5] Ἐπτέρνικε γάρ με ἤδη τρίτον τοῦτο.

Πτερνίζει. ἀπατᾷ. ἢ λακτίζει.

Πτεροδόνητος. πτεροῖς πληχθείς.

Πτερόεντα. ταχέα, κοῦφα.

Πτερόεντι. ταχεῖ. [6] τοῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικότι. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ τοῦ Ἔρωτος τὰ ὄρνεά ἐστιν. ἄτοπος δὲ καὶ ἀπίθανος ἡ γενεαλογία. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι. καὶ πτερόεις, ὁ ἐπτερωμένος.

Πτεροφοίτωρ.[7] Τάχους ἔχει. τίς γὰρ πτεροφοίτορος ἀπτήνως ἐς τὸν ὑπερουράνιον ἱέμενος τόπον, ὅπου τὸ τῶν ἐπτερωμένων νέμεται γένος.

Πτερωτὰ ζῶα. ἀετὸς, ἀλεκτρυών. καὶ τὰ ἄλλα τὰ γινωσκόμενα πᾶσι.

Πτέρυγες περιστερᾶς. αἱ δωρεαὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. ταύτης δὲ τὰς μὲν πτέρυγας περιηργυρῶσθαι· τὰ δὲ μετάφρενα κεκοσμῆσθαι χρυσίῳ. τὰ μὲν γὰρ ἁπλούστερα καὶ λευκότερα τοῖς ἁπλουστέροις· τὰ δὲ βαθύτερα τοῖς ἐντελεστέροις. τὰ γὰρ μυστήριά μου ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς.

Πτερυγίζειν.[8] ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύειν. ἀπὸ τῶν ἐπιβαλλομένων πέτεσθαι νεοσσῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις. ἀντὶ τοῦ θορυβεῖς. τὸ γὰρ πτερὸν ἠχῶδες καὶ θορυβητικόν. ἢ, κοῦφα λαλεῖς. ἢ, ματαιοπονεῖς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νεοσσῶν, τῶν μὴ δυναμένων πέτεσθαι, διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας. ἢ, μάταια διαλέγῃ. ἀπὸ τῶν νεοττῶν, οἳ πειράζουσι μὲν τὰς πτέρυγας, ἵπτασθαι δὲ οὐ δύνανται. οὕτω

quites, nedum pedites, latebras habet; ſi quis modo vel mediocrem adhibeat prudentiam, ut, quæ ſunt e longinquo conſpicua arma, humi ſupina deponat, & galeas iiſdem ſubjiciat.

Πτέρις. Filix. Herba, ſiccandi facultatem habens, quæ & embryones perdit, & ex utero ejicit, & majores lumbricos necat.

Πτερίνῳ. Alato. Pennaceo. Polybius: *Romani criſta pennacea ornantur, pennis nempe tribus puniceis aut nigris, iiſque rectis, longitudine fere cubitalibus: quæ ubi cæteris armis ad ſummum verticem acceſſerunt, vir quidem duplo quam ſit major apparet; ſpecies autem exiſtit pulchra & hoſti formidabilis.*

Πτέρνα. [Calx pedis. Et metaphorice] dolus, inſidiæ. Et πτερνίζω, ſupplanto. Per metaphoram [ductam] ab illis, qui curſu certant, & calce ſupplantare conantur eos, qui ſecum currunt. *Jam tertium enim me ſupplantavit.*

Πτερνίζει. Decipit. Vel, calcitrat, ſupplantat.

Πτεροδόνητος. Alis agitatus. Pennis verberatus.

Πτερόεντα. Alata. Velocia. Cita.

Πτερόεντι. Alato. Veloci. *Venti turbinibus ſimili.* Summa vero orationis hæc eſt; ex ala Amoris natas eſſe Aves. Abſurda autem & ab omni veriſimilitudine aliena eſt hæc genealogia. Ariſtophanes *Avibus.* Et πτερόεις, alatus.

Πτεροφοίτωρ. Alis per aerem vagans. Volans. *Quis tanta alarum velocitate præditus eſt, ut in regionem ſupracæleſtem volare queat, ubi alatum habitat genus?*

Πτερωτὰ ζῶα. Alata animalia. Talia ſunt, aquila, gallus gallinaceus, & alia omnibus nota.

Πτέρυγες περιστερᾶς. Alæ columbæ. Id eſt, dona Spiritus S. Hujus autem alas argenteo colore inductas; dorſum vero auro ornatum eſſe [ajunt.] Nam ſimpliciora & candidiora ſimplicioribus; altiora vero, perfectioribus [conveniunt.] Myſteria enim mea mihi & meis.

Πτερυγίζειν. Fruſtra aliquid conari. Conando nihil proficere. [Metaphora ducta eſt] ab avium pullis, qui volare conantur. [Πτερυγίζειν enim proprie ſignificat, alas quatere more avium, quæ volatum tentant.] Ariſtophanes *Pluto: Sed nugas agis, & inaniter ſtrepitas.* [Metaphora ducta eſt ab alis avium.] Ala enim, [cum ab avibus movetur,] ingentem ſtrepitum edit. Vel, vana

1 Πτέρις. βοτάνη ξηραντικῆς δυν.] Hæc ſunt verba Pauli Æginetæ, lib. VII. pag. 251.

2 Πολύβιος] Lib. VI. cap. XXI. ubi recte legitur. ἢ μέλασιν, ὀρθοῖς: uti etiam hic ſcribendum eſt.

3 Ὁ δόλος, καὶ ἡ ἐπιβουλή] Hoc ſenſu vox iſta ſumitur in loco illo Joannis, cap. XIII. Ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον, ἐπῆρεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ.

4 Ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομ.] Theodoretus ad Pſalm. XL. pag. 556. Δόλον γὰρ τὴν πτέρναν ὠνόμασεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν περὶ τάχους ἀγωνιζομένων, καὶ τῇ πτέρνῃ τοὺς συνθέοντας [illegible] μηχανωμένων. τοῦτο καὶ Ἡσαῦ [illegible] ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ [illegible] καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰακώβ· ἐπτέρνικε γάρ με [illegible] δεύτερον. Hinc Suidas ſua deſcripſit.

5 Ἐπτέρνικε γάρ με ἤδ.] Hæc ſunt verba Eſavi de Jacobo, Geneſ. XXVII. 36. ſed ubi pro τρίτον legitur δεύτερον: quam lectionem etiam agnoſcit MS. Pariſ. A.

6 Τοῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συσ.] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 574. (395. Ed. Baſ. *P.*)

——— Εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.

Scholiaſta: Ταῖς τοῦ ἀνέμου ὠκείαις συστροφαῖς ἐοικώς. οἷον, ταχύς. ἡ δὲ ὅλη σύστασις, ὅτι ἐκ τοῦ πτεροῦ, &c. Hinc Suidas ſua deſcripſit; ſed qui ἀκρίτως prorſus voci πτερόεντι hæc ſubjecit, quæ alio ſpectant.

7 Πτεροφοίτωρ. τάχους ἔχει. τίς γὰρ πτερ.] Hæc adeo corrupta ſunt & obſcura, ut ea abſque ope meliorum codicum illuſtrare & emendare non poſſimus.

8 Πτερυγίζειν. ἀντὶ τοῦ, μηδ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 60. (30. Ed. Baſ. *P.*)

καὶ σὺ θέλεις μὲν ἀντειπεῖν, καὶ πτερύζεις, ἀνύεις δὲ οὐδέν.

loqueris. Vel, incaſſum laboras. Per tranſlationem ductam ab avium pullis, qui volare non poſſunt, propter ætatis imbecillitatem. Vel, inania diſputas. [Tranſlatio ducta eſt] ab avium pullis, qui alarum periculum quidem faciunt, ſed volare nequeunt. Sic igitur [inquit,] & tu contradicere quidem conaris, ſed nihil proficis.

Πτερυγίζων. πτερύσσων. Ἀριστοφάνης[1] περὶ Μάγνητος, ὅτι Ὄρνιθας ἐποίησε δρᾶμα, καὶ Ψῆνας, καὶ Λυδούς.

Πτερυγίζων. Alas jactans. Alas quatiens. Ariſtophanes [in *Equitibus* verba hæc, πτερυγίζων & λυδίζων & ψηνίζων,] de Magnete Comico dicit, quod feciſſet fabulas, *Aves*, *Culices*, & *Lydos*.

Πτερύγιον. ἀκρωτήριον.

Πτερύγιον Summitas. Cacumen. Extrema pars.

Πτερυλλίδων.[2] τῶν ἀκρίδων. παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά. Ὀρταλίχων δὲ, τινὲς τῶν ἀλεκτρυόνων, κατὰ τὴν Βοιωτῶν διάλεκτον.

Πτερυλλίδων. Locuſtarum: [quæ ſic dictæ ſunt,] quod quatuor alas habeant. Ὀρταλίχων vero quidam Bœotorum dialecto ſignificare ajunt, gallorum gallinaceorum.

Πτῆμα. πτῆσις οἰωνῶν. Περιφερὲς δὲ ἦν πτῆμα τῶν οἰωνῶν.

Πτῆμα. Volatus. *Alitum vero volatus erat orbicularis.*

Πτηνόν. τὸ ὄρνεον.

Πτηνόν. Volucre. Ales.

Πτήσσει. πτοεῖται. καὶ πτήξωμεν, κρυβῶμεν. κυρίως δὲ πτήσσειν ἐστὶ, τὸ φεύγειν, καὶ φοβεῖσθαι. Ἀλλ' ἐκποδὼν πτήξωμεν.[3] Ἀριστοφάνης. Πτίσσω δὲ, τὸ τύπτω.

Πτήσσει. Metu trepidat. Præ metu ſe occultat. Et πτήξωμεν, præ metu nos occultemus. Proprie autem πτήσσειν eſt, metu perterritum fugere. *At hinc procul fugiamus.* Ariſtophanes. At πτίσσω, tundo.

Πτῆσις τῶν ὀρνίθων.

Πτῆσις. Avium volatus.

Πτῆται. πέτεται. καὶ πτητικὰ ζῶα, τὰ πετόμενα.

Πτῆται. Volat. Et πτητικὰ ζῶα. Volucria animalia.

Πτίλον. πτερὸν ἁπαλώτερον. καὶ ἄπτιλα, τὰ ἀπτέρωτα.[4] εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς πτερῷ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἐξεμέσαι. Τῶν[5] πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται πτίλα· τὰ δὲ, πτερά· τὰ δὲ, ὠκύπτερα.[6] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν.

—— Ἐγὼ μὲν πρᾶγμά πω
Γελοιότερον οὐκ εἶδον οὐδὲ πώποτε.
Ἐπὶ τῷ γελᾷς; Ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
Οἶσθ', ᾧ μάλιστ' ἔοικας ἐπτερωμένος;
Εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

Ἀντὶ τοῦ, εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί.

Πτίλον. Mollior penna. Pluma. Et ἄπτιλα, Implumia. Solent vero illi, qui difficulter vomunt, penna ad vomitum ciendum uti. Pennarum aliæ vocantur πτίλα; aliæ, πτερά; aliæ, ὠκύπτερα, Ariſtophanes *Avibus: Ego quidem rem magis ridiculam haud vidi unquam. Cur rides? Ob celeres pennas tuas. Scisne, cui potiſſimum ſimilis ſis alatus? Anſeri male picto.*

Πτίλλος.[7] ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις.

Πτίλλος. Qui palpebras habet ciliis nudatas.

Πτισάνη. ἡ κεκομμένη κριθή.[8] Ἀριστοφάνης· Ἴχανα ἐπυλλίοις. Οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπὸ ἠθῶν ἀνδρῶν καὶ βιβλίων.

Πτισάνη. Ptiſana. Sive, hordeum tuſum & decorticatum. Ariſtophanes.

Πτίσσεσθαι. τὸ δίκην πτισάνης τύπτεσθαι. καὶ πτίσσω, τὸ τύπτω.

Πτίσσεσθαι. Ptiſanæ inſtar tundi. Et πτίσσω, verbero, tundo.

Πτολεμαῒς δίκη. πρεσβῦτις ἦν ἡ Πτολεμαῒς δεχαία, ἄχρις οὗ ἀπέθανε δίκας λέγουσα, διὰ τὸ ἀεὶ ὑπερτίθεσθαι, καὶ μήποτε βούλεσθαι ἀπαλλαγῆναι τοῦ δικάζεσθαι.

Πτολεμαῒς δίκη. Ptolemaica lis. Ptolemais fuit vetula quædam, quæ uſque ad mortem cauſas in Judicio dixit; quod dilationibus ſemper utens, finem litium fugeret.

Πτολεμαῖος[9] Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγρα-

Πτολεμαῖος Κυθ. Ptolemæus Cytherius, poeta

1 Ἀριστοφάνης] Locus Ariſtophanis, ad quem Suidas reſpexit exſtat in *Equit.* pag. 318. (218. Ed. Baſ. *P.*) & ſic habet:

Πάσας δ' ὑμῶν φωνὰς ἱεὶς, καὶ ψάλλων, καὶ πτερυγίζων,
Καὶ λυδίζων, καὶ ψηνίζων, &c.

Scripſerat nimirum Magnes fabulas, *Aves*, *Lydos*, *Pſenes*, & *Barbitiſtas*: quod Ariſtophanes obſcure ſignificare voluit verbis illis, πτερυγίζων, λυδίζων, ψηνίζων, & ψάλλων; ut vetus Enarrator nos docet. Confer Noſtrum ſupra v. Μάγνης.

2 Πτερυλλίδων] Imo, τετραπτερυλλίδων. Referenda enim eſt hæc nota ad locum illum Ariſtoph. *Acharnenſ.* p.412. (196. Ed. Baſ. *P.*)

Τῶν ὀρταλίχων, ἢ τῶν τετραπτερυλλίδων.

Vide ibi Scholiaſtam, apud quem eadem leguntur, quæ Suidas hic habet.

3 Ἀριστοφάνης] Vox hæc in prioribus Editt. deeſt, quam ex MS. A. revocavi. Ubi autem locus iſte Ariſtophanis exſtet, nunc non recordor.

4 Εἰώθασι δὲ οἱ δυσεμεῖς κτλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 399.

5 Τῶν πτερῶν τὰ μὲν καλεῖται, κτλ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 579. (399. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 579. (399. Ed. Baſ. *P.*)

7 Πτίλλος] Heſychius, πτίλλός: quem vide.

8 Ἀριστοφάνης] Male hic omiſſa ſunt verba Comici, ad quem nota, quæ ſubjungitur, referenda eſt. Ea autem exſtant in *Ranis*, pag. 256. (167. Ed. Baſ. *P.*) & ſic habent:

Χυλὸν διδοὺς στωμυλμάτων, ἀπὸ βιβλίων, ἀπ' ἠθῶν.

Scholiaſta: Χυλὸν διδούς. οὐκ ἀπὸ πτισάνης, ἀλλ' ἀπ' ἠθῶν ἀνδρῶν, καὶ βιβλίων.

9 Πτολεμαῖος] De Ptolemæis variis, eorumque ſcriptis, agit Meurſius ad Nicomach. Geraſ. *Harmon. Enchirid.* lib. II. pag. 178. & ſeqq.

ψας περὶ [1] ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δέ φησιν, ὅτι βοτάνη ἐστὶ, θαυμαστήν τινα δύναμιν ἔχουσα.

Πτολεμαῖος,[2] ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε Μηχανικὰ βιβλία γ΄. Περὶ φάσεως καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν, βιβλία β. Ἄπλωσιν ἐπιφανείας σφαίρας. Κανόνα πρόχειρον. Τὸν μέγαν Ἀστρονόμον, ἤτοι Σύνταξιν· καὶ ἄλλα.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πινδαρίων· υἱὸς δὲ ἦν Ὀροάνδρου, μαθητὴς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὁμηρικῶν ὑποδειγμάτων [3] βιβλία γ΄. Περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ χαρακτῆρος. Πρὸς Νεοθαλίδην περὶ λέξεως. Περὶ τοῦ παρ' Ὁμήρῳ Οὔτιδος. Περὶ Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὁμήρῳ μνημονευομένου· καὶ ἕτερα.

Πτολεμαῖος, γραμματικὸς, ὁ [4] Ἐπιθέτης κληθεὶς, διότι ἐπέθετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκόει δὲ Ἑλλανίκου τοῦ γραμματικοῦ· ὁ δὲ, Ἀγαθοκλέους· ὁ δὲ, Ζηνοδότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ πληγῶν. Ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσσειαν.

Πτολεμαῖος, Ἀριστονίκου τοῦ γραμματικοῦ πατὴρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός· ἄμφω ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. Τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς Τραγικοῖς. Εἰς Ὅμηρον βιβλία ν΄. Τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα. Τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηΐδων.

Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος, γεγονὼς ἐπί τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν Αὐτοκρατόρων, προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. Περὶ παραδόξου ἱστορίας. Σφίγξ. δρᾶμα δέ ἐστιν ἱστορικόν. Ἀνθόμηρον. ἔστι δὲ ποίησις ῥαψῳδιῶν κδ΄. [5] καὶ ἄλλα τινά.

Πτολεμαῖος,[6] ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικὸς, ὃς ἐπαίδευσεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε [7] Προσῳδίαν Ὁμηρικήν. Περὶ Ἑλληνισμοῦ, ἤτοι ὀρθοεπίας, βιβλία ιε΄. Περὶ μέτρων. Περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως. Περὶ διαφορᾶς λέξεων καὶ ἕτερα γραμματικά.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ. οὗτος ἕκαστα τῶν πραγμάτων ὀλιγώρως χειρίζων, διὰ τοὺς ἀπρεπεῖς ἔρωτας καὶ τὰς ἀλόγους καὶ συνεχεῖς μέθας, εἰκότως ἐν πάνυ βραχεῖ χρόνῳ καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα καὶ τῆς ψυχῆς ἐπιβούλους εὗρε, καὶ πλείους· ὧν ἐγένετο Κλεομένης, καὶ Θεόδοτος, καὶ ἄλλοι πολλοί.

Epicus. Scripſit [carmen] de Pſalacantha; quam herbam eſſe dicit, mira quadam vi præditam.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Claudius dictus, Alexandrinus, Philoſophus, qui fuit temporibus Marci Imperatoris. Hic ſcripſit tres libros Mechanicos. De ortu & ſignificationibus ſtellarum inerrantium. Planiſphærium. Canonem expeditum. Magnum opus Aſtronomicum, ſeu Syntaxin: & alia.

Πτολεμαῖος Ἀλεξ. Ptolemæus Alexandrinus, Grammaticus, Pindarion cognominatus, filius Oroandri, & Ariſtarchi diſcipulus. Scripſit Homericorum exemplorum libros III. De Homerico charactere. Ad Neothalidem de dictione. De Utide Homerico. De Aſteropæo, cujus apud Homerum fit mentio: & alia.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Grammaticus, Epithetes dictus, quod Ariſtarchum ſequeretur. Audiit vero Hellanicum Grammaticum: qui audiverat Agathoclem; & hic Zenodotum Epheſium. Scripſit de plagis Homericis. Commentarium in Odyſſeam.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Ariſtonici Grammatici pater, & ipſe Grammaticus: qui ambo Romæ artem Grammaticam profeſſi ſunt. Scripſit de iis, quæ ſimiliter dicta ſunt a Tragicis. In Homerum libros L. De fabulis miris & incredibilibus apud Poetam. De Muſis & Nereidibus.

Πτολεμαῖος Ἀλεξ. Ptolemæus Alexandrinus, Grammaticus, Hephæſtionis F. qui vixit ſub Trajano & Adriano Imperatoribus, & Chennus appellatus fuit. Scripſit de Hiſtoria Mirabili. Sphingem. Ea autem erat fabula hiſtorica. Anthomerum: quod eſt poema Rhapſodiarum XXIV. & alia quædam.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Aſcalonites, Grammaticus, qui Romæ docuit. Scripſit Homericam Proſodiam. De Helleniſmo, ſive, Recta loquendi ratione, libros XV. De Metris. De Ariſtarchea Odyſſeæ correctione. De Differentia vocabulorum. Item, alia Grammatica.

Πτολεμαῖος. Ptolemæus Philopater. Hic cum imperium negligentius tractaret, utpote turpibus amoribus & ebrietati continuo indulgens, mirum non eſt, eum brevi temporis ſpatio plures nactum fuiſſe, qui & regno & vitæ ejus inſidiarentur. Ex horum numero fuit Clemones, & Theodotus, & alii multi.

1 Ψαλακάνθης] De hac herba lectu digna ſunt, quæ ex Ptolemæo Hæpheſtionis affert Photius, pag. 481.

2 Πτολεμαῖος, ὁ Κλ.] Hic eſt celebris ille Geographus, cujus hodie adhuc περὶ τῆς Γεωγραφίας libri VIII. & alia quædam exſtant. De hoc præter Meurſium loco laudato, vide etiam Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* itemque de *Scientiis Mathemat.*

3 Βιβλία γ΄] Sic recte habent MSS. Pariſ. & Edit. Mediol. At reliquæ Editt. male hic exhibent notam numeri, quæ XC. ſignificat: unde Meurſius, Wolfius, & Portus exiſtimarunt, Ptolemæum libros XC. Exemplorum Homericorum ſcripſiſſe.

4 Ὁ Ἐπιθέτης κληθεὶς] Ἐπιθέτος vocatur ab Euſtathio ad Il. Ξ. pag. 966.

5 Καὶ ἄλλα τινά] Ut, Περὶ τῆς εἰς πολυμαθίαν καινῆς ἱστορίας λόγοι ς΄: ex quo opere Excerpta ſatis ampla habentur apud Photium.

6 Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλ.] Hujus Ptolemæi crebro mentionem facit Euſtathius in Commentario ad Homerum; itemque Scholiaſta Homeri ad Il. Σ. v. 100. Il. Υ. v. 357. & alibi.

7 Προσῳδίαν Ὁμηρικήν] Opus hoc bipertitum erat, cujus prior pars inſcribebatur, Περὶ τῆς ἐν Ἰλιάδι προσῳδίας: altera, Περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδίας. Utriuſque partis meminit Ammonius v. Σταφυλή, his verbis: Διαφέρειν φησὶ Πτολεμαῖος ἐν δευτέρῳ περὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ προσῳδίας. Et mox: Ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρῳ τῆς ἐν Ἰλιάδι προσῳδίας καλῶς λέξιν φησὶν οὕτως. Ejuſdem operis pars poſterior laudatur ab Euſtathio ad Il. Β. pag. 341.

Πτολεμαῖος, ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. [1] Ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολεμαίῳ τῷ βασιλεῖ, καὶ πάντων τῶν συνανακειμένων τὰ κρέατα ἐσθιόντων, καὶ τὰ ὀστᾶ ἔμπροσθεν τοῦ Ὑρκανοῦ στορευόντων, Τρύφων ὁ γελωτοποιὸς τοῦ βασιλέως, Ὁρᾷς, εἶπεν, ὦ δέσποτα, παρακείμενα Ὑρκανῷ ὀστᾶ; ἐκ τούτου στόχασαι, ὅτι καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὴν Συρίαν ἅπασαν περιέδυσεν, ὡς οὗτος ταῦτα σαρκῶν ἐγύμνωσε. γελάσαντος δὲ πρὸς τὸν τοῦ Τρύφωνος λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐρομένου τὸν Ὑρκανὸν, πῶς τοσαῦτα αὐτῷ παράκειται ὀστᾶ· Εἰκότως, εἶπεν, ὦ δέσποτα. τοὺς μὲν γὰρ κύνας τὰ ὀστᾶ σὺν τοῖς κρέασι κατεσθίειν, ὥσπερ οὗτοι (πρὸς τοὺς συνανακειμένους εἰπὼν, ὅτι μηδὲν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἔκειτο) οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸ κρέας ἐσθίουσι, τὰ δὲ ὀστᾶ ῥίπτουσιν· ὅπερ ἄνθρωπος ὢν κἀγὼ πεποίηκα. θαυμάζει τὴν ἀπόκρισιν αὐτοῦ σοφὴν οὕτω γενομένην, καὶ πάντας ἐκέλευσεν ἀνακροτῆσαι, τῆς εὐτραπελίας ἀποδεχόμενος αὐτόν.

Πτολεμαῖος, [2] στρατηγὸς κατὰ Κύπρου· ὃς οὐδαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχὴς, καὶ πρακτικός. παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ βασιλέως ὄντος, ἐγένετο μὲν ἐπιμελὴς περὶ συναγωγὴν χρημάτων· ἐδίδου δ' ἁπλῶς οὐδὲν οὐδενὶ, καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν, καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐν τῷ μηδὲν προΐεσθαι. τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς πλῆθος ἱκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν, ὥστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον, καὶ τοὺς ἐπὶ τῇ πρότερον αὐτοῦ συστολῇ διαλοιδορουμένους ὕστερον αὐτὸν ἐπαινεῖν.

Πτολίπορθος. ἀνδρεῖος. πόλεις πορθῶν.

Πτόλισμα. πόλις.

Πτόρθους, καὶ κλῶνας. τοὺς ἐκφύσεις τῶν δένδρων. οἱ δ' Ἀττικοὶ πρέμνα καὶ κλάδους καλοῦσι.

Πτῶκα. δειλόν. καὶ πτῶκας, δορκάδας, ἢ ἐλάφου νεβροὺς, ἢ λαγωούς.

Πτῶμα. σῶμα, ἄνευ τῆς κεφαλῆς.

Πτώματα ἐλαιῶν. [3] Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Νικίου λέγοι ἂν ἤτοι τὸν καρπὸν τὸν ἀποπεπτωκότα τῶν φυτῶν, ἢ αὐτὰ τὰ δένδρα, κατά τινα τύχην πεπτωκότα.

Πτώξ. λαγωός. ἐν Ἐπιγράμματι·

Εἶδον ἐγὼ τὸν πτῶκα καθήμενον ἐγγὺς ὀπώρης
Βακχιάδος, πουλὺν βότρυν ἀμελγόμενον.

Πτώσεις. [4] οὕτω λέγουσιν οἱ Φιλόσοφοι κοινότερον καὶ τὰς ὁπωσοῦν ἐγκλίσεις καὶ ἐκφοράς. οὐ μὴν καὶ νῦν οὕτως, ἀλλ' ἐστὶ σύστοιχα, καὶ πτώσεις, καὶ παρώνυμα, παράκειται μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. καὶ πτώσεις λέγουσι τὰ ἰδίως παρά τινα ἐσχηματισμένα· ὡς τὸ γραμματικῶς. πτῶσις γὰρ τοῦτο τοῦ γραμματικός. ὁμοίως τὸ δικαίως, καὶ μουσικῶς, καὶ φρονίμως, καὶ ἀνδρείως. πτώσεις γὰρ ταῦτα τοῦ δίκαιος, καὶ μουσικὸς, καὶ

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Rex Ægypti. Cum Hyrcanus cum Ptolemæo Rege cœnaret, & omnes, qui una accumbebant, carnes comederent, & oſſa ante Hyrcanum coacervarent; Tryphon Regis ſcurra dixit: *Videſne, Domine, oſſa, quæ ante Hyrcanum jacent?* Hinc conjice, patrem etiam ipſius totam Syriam nudaſſe, ut iſte hæc oſſa carnibus nudavit. Cum autem Rex ob iſtum Tryphonis ſermonem riſiſſet, & Hyrcanum interrogaſſet; quare tot oſſa ante ipſum jacerent: *Jure*, inquit, *Domine. Nam canes quidem oſſa cum ipſis carnibus, ut iſti, devorant:* (Quod in convivas una accumbentes dixit, quia nihil ante ipſos jacebat) *homines vero carnes edunt; oſſa autem projiciunt: quemadmodum & ego feci, qui ſum homo.* Ejus adeo ſapiens reſponſum Rex admiratus eſt, ejuſque urbanitatem approbans, omnes applaudere juſſit. *Port.*

Πτολεμαῖος. Ptolemæus, Cypri Præfectus, nulla re Ægyptius fuit, ſed prudens ac ſtrenuus inprimis. Nam cum Inſulæ Præfecturam Rege admodum puero accepiſſet, cogendæ quidem pecuniæ ſtudioſe incubuit: cæterum nemini prorſus quidquam dabat; tametſi a curatoribus ac diſpenſatoribus regiæ pecuniæ ſæpiſſime flagitaretur, graviterque incuſaretur, quod reditus Inſulæ penes ſe retineret. Sed poſteaquam Rex adoleſcentiam attigit, collectam ſatis magnam pecuniæ vim Alexandriam miſit, adeo ut Ptolemæus & cæteri omnes aulici priorem illius parſimoniam ac diligentiam vehementer probarent.

Πτολίπορθος. Urbium expugnator. Fortis.

Πτόλισμα. Urbs.

Πτόρθους, & κλῶνας. Ramos. Surculos. Attici vero πρέμνα & κλάδους dicunt.

Πτῶκα. Timidum. Et πτῶκας, damas, vel hinnulos, vel lepores.

Πτῶμα. Cadaver. Corpus ſine capite.

Πτώματα ἐλαιῶν. Lyſias in oratione contra Niciam ſic appellare videtur vel fructum, qui de oleis decidit; vel ipſas arbores, quæ caſu quodam ceciderunt.

Πτώξ. Lepus. In Epigrammate: *Vidi ego leporem ſedentem prope fructus Bacchiadis, multos racemos devorantem.*

Πτώσεις. Caſus. Sic Philoſophi generaliter vocant quaſcunque inflexiones & formationes [vocabulorum ab aliis deductorum.] Non vero & nunc ita ſe res habet, ſed Conjugatorum alia dicuntur *Caſus*, alia, *Denominativa*; quæ quidem inter ſe ſunt affinia, ſed tamen differunt. Et *Caſus* quidem vocant ea, quæ ſpecialiter ab aliquibus formata ſunt: ut γραμματικῶς. Hoc enim eſt *caſus* nomi-

1 Ὅτι Ὑρκανοῦ συνδειπνοῦντος Πτολ. τῷ βασιλ. καὶ πάντ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, deſcripta ſunt ex Joſephi *Antiquit. Jud.* lib. XII. cap. IV. ut Pearſonius obſervaverat.

2 Πτολεμαῖος, στρατηγὸς κατὰ Κύπρου· ὃς οὐδαμῶς Αἰγ. Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 126.

3 Πτώματα ἐλαιῶν. Λυσ.] Ex Harpocratione.

4 Πτώσεις. οὕτω λέγουσ.] Articulus hic, ut puto, ſumptus eſt ex Alexandro Aphrodiſ. in *Topica* Ariſtotelis.

φρόνιμος, καὶ ἀνδρεῖος. ἔστι δὲ ὁ παραδιδόμενος τόπος τοιοῦτος. ἂν ἡ πτῶσις τινὸς ἢ ὁπωσοῦν λεγομένη πλεοναχῶς, καὶ αὐτὸ πλεοναχῶς· καὶ εἰ αὐτὸ, καὶ ἡ πτῶσις. οἷον, ἐπεὶ τοῦ δικαίου τὸ δικαίως πτῶσις· πλεοναχῶς δὲ τὸ δικαίως· πλεοναχῶς καὶ τὸ δίκαιον καὶ ἔμπαλιν. λέγεται δὲ τὸ δικαίως πλεοναχῶς. ὅ, τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην κρίνας, καὶ τὸ δόξαν αὐτῷ δίκαιον εἶναι ἀποφηνάμενος, δικαίως λέγεται κεκρικέναι, κἂν μὴ οὕτω δίκαιον ᾖ τοῦτο. λέγεται δὲ δικαίως κεκρικέναι καὶ ὁ ὡς δεῖ κρίνας· ἀλλὰ καὶ ὁ τῷ νόμῳ πεισθεὶς, κἂν μὴ τὸ ταῖς ἀληθείαις δίκαιον οὕτως ἔχῃ. καὶ τὸ δίκαιον οὖν τῶν πλεοναχῶς λεγομένων καὶ τοσαυταχῶς. καθ' ἕκαστον γὰρ τῶν δικαίως. τό, τε γὰρ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ γνώμην, καὶ τὸ ὡς δεῖ, δίκαιον. τοιοῦτον καὶ τὸ νόμιμον. καὶ δῆλον, ὅτι ἀντιστρέφει ὁ τόπος. καὶ γὰρ εἰ αὐτὸ πάλιν πλεοναχῶς τὸ δίκαιον, καὶ ἡ πτῶσις ἡ ἀπ' αὐτοῦ, τὸ δικαίως, πλεοναχῶς. κατὰ δὲ γραμματικοὺς, πτῶσις ἐστὶν ὀνόματος ἢ ὀνοματικοῦ τινος κατὰ τὸ τέλος γενομένη κίνησις.

nis γραμματικός. Eadem eſt ratio adverbiorum horum, δικαίως, μουσικῶς, φρονίμως, & ἀνδρείως. Sunt enim caſus horum nominum, δίκαιος, μουσικὸς, φρόνιμος, & ἀνδρεῖος. Locus autem, qui nunc proponitur, talis eſt. Si caſus alicujus vocis multiplici ſenſu dicatur, & vox ipſa multiplici ſenſu dicetur: &, ſi ipſa vox, & caſus. Ut, Cum *juſte* ſit caſus vocis *juſtus*; τὸ *juſte* vero multiplici ſenſu dicatur; & vox *juſtus* multiplici ſenſu dicetur, & contra. *Juſte* autem multiplici ſenſu dicitur. Nam & ille, qui ex animi ſui ſententia judicavit, & id, quod juſtum ipſi videbatur, pronuntiavit, juſte judicaſſe dicitur: quamvis id revera juſtum non ſit. Item, *juſte* judicaſſe dicitur is, qui judicavit, ut oportet: itemque, qui legi paruit; quamvis vera juſtitia careat. Quare & *juſtum* multiplici ſenſu & totidem modis dicetur, quot *juſte*. Nam *juſtum* tam dicitur id, quod quis juſtum judicat; quam quod revera tale eſt; itemque legibus conſentaneum. Et manifeſtum eſt, locum hunc converti. Nam viciſſim, ſi *juſtum* pluribus modis dicitur, & caſus ejus, id eſt, *juſte*, pluribus modis dicetur. Secundum Grammaticos vero, Caſus eſt nominis, vel vocis nominis vice fungentis, in fine inflexio.

Πτώσσοντες. δειλιῶντες. καὶ πτώσσουσαν. δειλιῶσαν, κρυπτομένην.

> Πᾶν δὲ κατ' [1]εὔδενδρον στίβον [2]δρυὸς, εἴρυσα χειρὶ
> Πτώσσουσαν Βρομίας οἰνάδος ἐν πετάλοις.

Πτωκαζέμεν. δειλιᾷν.

Πτωχεία· [3]πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γὰρ πενία, μεμετρημένη ἐστὶν ἔνδεια, πόνῳ τὰ χρειώδη θηρῶσα. ἡ δὲ πτωχεία, παντελὴς τῆς κτήσεως ἔκπτωσις. καὶ ὁ μὲν πένης, παρὰ τὸ πένεσθαι, ὅ ἐστιν ἐνεργεῖν, καὶ ἐκ τοῦ πορίζεσθαι τὰ χρειώδη εἴρηται. ὁ δὲ πτωχὸς, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας. εἴρηται δὲ πενία, διὰ τὸ ἐκ τοῦ πονεῖν ἔχειν τὸ ζῆν. πτωχεία δὲ, ὡς εἴρηται, διὰ τὸ πτώσσειν πάντας ἀνθρώπους. [4]Ἀριστοφάνης·

> Οὐκοῦν δήπου τῆς πενίας πτωχείαν φαμὲν εἶναι ἀδελφήν.
> Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον φάθ' ὁμοῖον.

Ὁ μὲν γὰρ τύραννος· ὁ δὲ, τυραννοκτόνος.

Πτώσσοντες. Metuentes. Formidantes. Et πτώσσουσαν. Metuentem. Præ metu ſe occultantem. [In Epigrammate:] *Totum vero ſaltum perambulans, manu protraxi* [*leporem*] *ſub vineæ Baccho ſacræ foliis præ metu latitantem.*

Πτωκαζέμεν. Timere. Formidare.

Πτωχεία. Egeſtas. Πτωχεία differt a πενία. Nam πενία eſt modica indigentia, cum quis labore victum ſibi quærit. At πτωχεία eſt egeſtas, ſive rerum omnium inopia, [& de mendicis dicitur.] Et πένης quidem dictus eſt a πένεσθαι, i.e. operari, & labore victum ſibi comparare. Πτωχὸς vero, a πτώσσειν, i.e. trepidare, ſive metuere: quod nimirum trepide & timide ad omnes accedat. Item, πενία dicta eſt a πονεῖν, i.e. laborare: quod ſcilicet labore vitam ſuſtentet. Πτωχεία vero, ut dictum eſt, a πτώσσειν, trepidare: quod coram omnibus hominibus trepidet. Ariſtophanes: *Atqui paupertatem egeſtatis dicimus eſſe ſororem. Vos ſane, qui Thraſybulo Dionyſium dicitis eſſe ſimilem.* Hic enim erat tyrannus; ille vero, tyrannicida.

Πτωχίστερος. ὡς λαλίστερος.

Πτωχίστερος. Mendicior. [Dictum eſt,] ut ut λαλίστερος.

Πτωχός. ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν. ἐπαίτης. παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας, ὅ ἐστι, ταπεινοῦσθαι.

Πτωχός. Mendicus. Quaſi dicas, ὁ ἐκπεπτωκὼς τοῦ ἔχειν, i.e. qui ex bonis omnibus excidit. Vel ſic dictus eſt a πτώσσειν, trepidare: quod coram omnibus trepidet.

Πτωχοτροφεῖον.

Πτωχοτροφεῖον. Locus, ubi mendici aluntur.

Πτωχοῦ πήρα οὐ πίμπλαται. ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἴρηται. καὶ, Πτωχῶν [5]οὐλαὶ ἀεὶ κεναί. καὶ, Πτωχότερος λεβηρίδος καὶ κιγκάλου.

Πτωχοῦ π. *Mendici pera non repletur.* Dictum eſt in homines inexplebiles. Et, *Mendicorum crumenæ ſemper inanes.* Et, *Mendicior ſerpentis exuvio & cincalo.*

1 Εὐδενδρον στίβον] Sic recte MS. A. At priores Editt. inepte habent, εὐδενδροστίβον.

2 Δρυὸς] Scribe, δρίος: quæ vox *ſaltum*, vel locum arboribus conſitum ſignificat. Idem mendum occurrit in Epigrammate Simmiæ, Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 385. Ibi enim pro ἀλσεῖ δρυὸς legendum eſt, ἀλσεῖ δρίος: ut ex ſenſu & conſtructione loci illius manifeſtum eſt.

3 Πτωχεία πενίας διενήνοχεν. ἡ μὲν γ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 58. (28. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 58. (28. Ed. Baſ. *P.*) ubi verſus ultimus rectius ſic legitur:

> Ὑμεῖς γ', οἵπερ καὶ Θρασυβούλῳ Διονύσιον εἶναι ὅμοιον.

5 Οὐλαὶ] An potius ἀλλάδες? Heſychio enim ἀλλάδες ſunt, πῆραι, θύλακοι: quæ ſignificatio loco huic optime convenit. At ἀλλὰ ſig-

Πτοία.

Πτοία. πτόησις. φόβος. Οἱ δὲ Σκύθαι ἐς τοῦτο δείματος καὶ πτοίας ἅπασι περιέστησαν, ὥστε εἷς καὶ μυρίους ἐδίωκεν, εἰ καὶ ἦν ἄοπλος, ὅπλα ἔχοντας, καὶ χεῖρας οὐκ ἀνταιρομένους.

Πτοίαν. πτόησιν. θόρυβον. ταραχήν. συναθροισμόν. πλυρμόν. Καὶ πτοία μέν τις διὰ τὸ ἀδόκητον ἐπέσχε τὸ στρατόπεδον, οἷα μὴ συντεταγμένους.

Πτοιόδωρος.[1] ὄνομα κύριον.

Πτύγμα. δίπλωμα. Ἐν Ἐπιγράμματι·

[2] Καὶ πέπλων ὀλίγων πτύγμα Θεμιστοδίκη.

Πτυκτίον.[3] βιβλίον.

Πτυκτῷ. πτυσσομένῳ.

Πτύξωμαι. [4] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ. ἀντὶ τοῦ, καλύψωμαι, σκεπάσωμαι. καὶ [5] Σοφοκλῆς·

Ὁ δ', ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρὸν,
Πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας, εἶπεν, ὦ τέκνα.

Πτυόδωρος.[6] ὄνομα κύριον.

Πτύον. πτυάριον.

Πτύσσω. τὸ [7] ἀσφαλίζω.

Πτυχαί. αἱ τῶν ὀρῶν [8] ἀποκλίσεις. καὶ τὰ διάφορα τῆς ἀσπίδος ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα. Καὶ,

[9] Ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ.

Ποῖ ποτε; Ἀριστοφάνης· Ποῖ γὰρ καὶ χρὴν ἀναμεῖναι; καὶ παρὰ [10] Σοφοκλεῖ, ἀντὶ τοῦ, εἰς τίνα χρόνον.

Ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος, εἰς τίν' ἐλπίδων
Βλέψασ' ἔτ' ὀρθήν;

Ποῖ. ἀντὶ τοῦ ποῦ. Σοφοκλῆς. Τεῦκρος πρὸς νεκρὸν Αἴαντος·

[11] Ποῖ γὰρ μολεῖν με δυνατὸν, εἰς ποίους βροτοὺς,
Τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ;
Ἦπου με Τελαμὼν σὸς πατὴρ, ἐμός τ' ἅμα
Δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος, ἵλεώς τ' ἴσως,
Χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γάρ; οὐχ, ὅτῳ πάρα
Μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; [12] ὁ Διόνυσος λέγει· Ποῖ γῆς; ὁ δὲ φησιν, Ἐπεβάτευον Κλεισθένει. τὸ ἐπιβατεύειν ἐπὶ συνουσίας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ἃ ἐπιβαίνοντα συνουσιάζει. ὁ δὲ Κλεισθένης ἐπ' αἰσχρότητι ἐκωμῳδεῖτο. ἦν δὲ λεῖος τὸ γένειον καὶ εὐνούχῳ εἰκάζει αὐτόν. τὸν δὲ Κλεισθένην καὶ ἐπὶ τοῦ παχὺ πεῖν κωμῳδεῖ· ἐμφαίνει οὖν, ὅτι, εἰ καὶ κατὰ στρατείαν ἀπεδήμουν, Κλεισθένει ἂν ἐστρατευσάμην.

Πτοία. Pavor. Metus. Terror. *Scythæ autem tantum ſui terrorem omnibus incuſſerant, ut vel unus, licet inermis, decies mille armatos, ne reſiſtere quidem auſos, in fugam verteret.*

Πτοίαν. Terrorem. Pavorem. Tumultum. Conſternationem. *Et pavor quidam propter inopinatum caſum invaſit exercitum, utpote qui agmine incompoſito incedebat.*

Πτοιόδωρος. Ptœodorus. Nomen proprium.

Πτύγμα. Plica. Veſtimentum, vel linteum duplicatum. In Epigrammate: *Et paucos* [*hos*] *peplos complicatos* [*dedicavit*] *Themiſtodice.*

Πτυκτίον. Libellus. Pugillares plicatiles.

Πτυκτῷ. Plicato. Complicato.

Πτύξωμαι. Complicuerim. Ariſtophanes: *Priuſquam hoc* [*pallium*] *complicuero, ne madeſiam.* Vel, [pallio complicato] me texero & involvero. Et Sophocles: *Ille vero, ut vocem triſtem repente audivit, complicatis ſupra ipſas manibus, dixit, o filiæ.*

Πτυόδωρος. Ptyodorus. Nomen proprium.

Πτύον. Ventilabrum. Et πτυάριον, parvum ventilabrum.

Πτύσσω. Plico. Claudo.

Πτυχαί. Plicæ. Montium clivi. Item, clypeorum coria alia aliis impoſita. [Item, fores.] *Apertis ſplendidiſſimis cœli foribus, myſtes videt.*

Ποῖ ποτε; Ubinam? Ariſtophanes: *Ubinam enim oportebat eum expectare?* Et apud Sophoclem ſignificat, Quouſque. *Quouſque enim ceſſabis, qua ſpe fretus?*

Ποῖ. Quo. Apud Sophoclem Teucer mortuum Ajacem ſic alloquitur: *Quo enim ire potero, aut ad quos mortales, qui tibi in malis nullam opem tuli? An vero Telamon, tuus meuſque pater, læto & benigno vultu me excipiet, ſine te redeuntem? Haud ſane puto. Ille enim ne tum quidem, cum res ipſi ex animi ſententia cedunt, facile ridere ſolet.*

Ποῖ γῆς ἀπεδήμεις; *Quonam terrarum profectus eras?* Hercules [hoc Baccho] dicit. Cui ille reſpondet: *Cliſthenem inibam.* Τὸ ἐπιβατεύειν de coitu venereo dicitur: per metaphoram a brutis animalibus, quæ coitura fœmellas inſcendunt. Cliſthenes autem a Comicis perſtringebatur, ut impudicus, & qui ore morigeraretur. Idem menro erat glabro & vulſo: unde eunucho eum comparat. Eundē etiam ut pathicum Comico aceto perfundit. Significare igitur vult, ſe, etiamſi militiæ gratia peregre profectus fuerit, Cliſtheni tamen militaſſe.

nificat cicatricem; quod huc minime facit. Vel dicendum eſt, τὸ βάλη interdum etiam pro *crumena* vel pera accipi; quod tamen, tacentibus Grammaticis pro certo affirmare non auſim.

1 Πτοιόδωρος] Ejus mentio fit apud Demoſthenem: ut monet Harpocratio.

2 Καὶ πέπλων ὀλίγων π. τ.] Pentameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Phædimi, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum cum Lectore communicavimus ſupra v. Ἀρχαί.

3 Πτυκτίον] Confer Noſtrum infra v. Πυκτίον.

4 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 139. (74. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur: Μήπω, μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ καταβρεχθῶ.

5 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 323. ut Portus monuit.

6 Πτυόδωρος] Paulo ante, Πτοιόδωρος.

7 Τὸ ἀσφαλίζω] Eſt interpretatio ſuſpecta.

8 Ἀποκλίσεις] Sic habet antiquiſſ. MS. A. At MSS. B. & C. itemque Editi præcedentes minus recte, ἀποκλείσεις, per diphthongum ει in ſyllaba penultima. Confer Euſtathium ad Il. Υ. pag. 1193. ubi πτύχας in montibus eſſe dicit, τὰς περιοχὰς τῶν ἀνακλίσεων, i.e. terminos clivorum.

9 Ἀνειμένων πόλοιο] Senarius hic legitur etiam ſupra v. Ἀνειμένας.

10 Παρὰ Σοφοκλεῖ] *Electra*, pag. 123. ut Portus monuit.

11 Ποῖ γὰρ μολεῖν με δυν.] Hic, & ſequentes Senarii leguntur apud Sophoclem *Ajace*, pag. 58. ut itidem Portus monuit.

12 Ὁ Διόνυσος λέγει] Imo, ὁ Ἡρακλῆς πρὸς Διόνυσον. Vide Ariſtophanem *Ranis*, pag. 212. (132. Ed. Baſ. *P.*) & ibidem Scholiaſtam: unde hæc Suidas deſcripſit.

Ποιά. ἡ πεποιημένη φωνή.

Ποιάντειον πεδίον.

Ποιεῦμεν. ποιοῦμεν.

Ποίη. ὁ ἐνιαυτὸς παρὰ Καλλιμάχῳ παρὰ τὸ ἅπαξ καὶ μόνον ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τὴν βοτάνην φύεσθαι.

Μῆλον ἐγὼ στρύθειον ἀπὸ προτέρης ἔτι ποίης.[1]

Ποιήεσσαν. σιτοφόρον. βοτανώδη.

Ποίην. πόαν. βοτάνην, καὶ [2] ποιηφάγον, τὴν σταφυλολόγον. ἢ τὴν τοὺς ἀστάχυας ὄπισθεν τῶν θεριζόντων συρεύουσαν.

Ποιητέον. ἀντὶ τοῦ, δεῖ ποιεῖν.

Ποιητική. ζήτει ἐν τῷ Ἀρχή.

Ποίθιοι.[3] τέσσαρες ἄνδρες αἱρετοὶ παρὰ Λάκωσι, δύο καθ' ἕκαστον βασιλέα σύσσιτοι.

Ποικίλη.[4] στοὰ ἐν Ἀθήναις, ἔνθα ἐγράφησαν οἱ ἐν Μαραθῶνι πολεμήσαντες· εἰς οὓς ἐστὶν ἐπίγραμμα τόδε·

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι,
Ἔκτειναν Μήδων εἴκοσι μυριάδας.

Ποικιλία.

Ποικιλομήτης. ποικιλόβουλος. ποικιλόμητις δέ.

Ποικίλος. καὶ ποικιλώτατος.

Ποικιλῳδός.

[5] Ἡ ποικιλῳδὸς Σφὶγξ τὸ πρὸς ποσὶν σκοπεῖν,
Μεθέντας ἡμᾶς τἀφανῆ, προσήγετο.

Ποικιλώτερος ὕδρας. [6] ἐπὶ τῶν δολερῶς θαυμαζομένων.

Ποικιλτικήν. πολυμιταρικήν.

Πυκνὸς λόγος. ὁ πυκνός.

Ποιμένων.[7] κηδεμόνων. ἐπεὶ καὶ ποιμαίνειν, τὸ φροντίζειν.

Ποιναὶ τιμωροὶ τοῖς κακῶς ποιοῦσιν ἀκολουθοῦσιν· οὐχ ὡς σκιαὶ σώμασι πλησίον, ἀλλὰ καὶ ὀψὲ τοῦ χρόνου.

Ποινή. [8] ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβολῆς χρημάτων.

Ποινήν,[9] ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος.

Ποιά. Qualitatem aliquam habens. Quædam. Ut, ποιὰ φωνή. Vox talis, vel talis.

Ποιάντειον πεδίον. Pœantius campus.

Ποιεῦμεν. [Dorice, pro] ποιοῦμεν. Facimus.

Ποίη. [Proprie, herba.] At apud Callimachum [ſic dicitur] annus: quod ſemel tantum in anno herba naſcatur. † *Malum ego ſtruthium, prima adhuc lanugine veſtitum.*

Ποιήεσσαν. Fruges ferentem. Herboſam. Herbidam.

Ποίην. [Ionice, pro] πόαν. Herbam. Et ποιηφάγον, herbam edentem. Item, racemilegam. Vel, ſpicas pone meſſores colligentem.

Ποιητέον. Faciendum eſt.

Ποιητική. Effectrix. Efficiens. Quære in voce Ἀρχή.

Ποίθιοι. Pœthii. Quatuor viri, qui apud Lacones deligebantur, ut bini cum ſingulis Regibus veſcerentur.

Ποικίλη. Pœcile. Porticus Athenis ſic dicta: in qua picti erant illi, qui in campo Marathonio pugnaverant. In hos etiam exſtat Epigramma hoc: *Athenienſes Marathone pro Græcis dimicantes, interfecerunt ducenta millia Medorum.*

Ποικιλία. Varietas.

Ποικιλομήτης. Verſipellis. Verſutus. At ποικιλόμητις, [fœmininum, ſcribitur per ι in ſyllaba ultima.]

Ποικίλος. Varius. Variis coloribus pictus. Et ποικιλώτατος, valde varius.

Ποικιλῳδός. Vario vocis flexu cantans. Variis & callidis dictis vel ænigmatis utens. [Sophocles:] *Sphinx callidis & doloſis dictis utens, coegit nos, omiſſis iis, quæ incerta ſunt, res ante pedes poſitas ſpectare.*

Ποικιλώτερος ὕδρας. Magis varius quam hydra. Dicitur in homines valde aſtutos & doloſos.

Ποικιλτικήν. Artem acu variandi, qualis eſt Phrygionum. Vel, artem variis liciis texendi veſtem.

Πυκνὸς λόγος. Oratio prudens. Proprie, denſa. Πυκνὸς enim hic poſitum eſt pro πυκινός.

Ποιμένων. [Proprie, paſtorum. At metaphorice,] curatorum. Nam & ποιμαίνειν ſignificat, curare.

Ποιναὶ τιμ. *Pœnæ ultrices maleficos ſequuntur; non prope, ut corpus umbræ: ſed etiam longo tempore poſt.*

Ποινή. Sic interdum dicitur mulcta, vel pretium, quod ſolvitur ad penſandam injuriam. [Homerus: *Etiam fratre,*] *vel filio occiſo,*

1 Μῆλον ἐγὼ στ.] Hexameter hic eſt pars Epigrammatis, quod integrum exſtat Anthol. lib. I. cap. XX. in fine: ut Portus etiam monuit. Ibi autem pro ἀπὸ προτέρης legitur ἀφ' ὁπωρινῆς.

2 Καὶ ποιηφάγον, τὴν σταφυλολ.] Quid hæc ſibi velint, ignorare me fateor: vereorque valde, ne nota hæc mutila & manca ſit.

3 Ποίθιοι] Rectius, Πύθιοι, per υ in ſyllaba prima. Sic enim vocantur ab Herodoto lib. VI. pag. 221. & Xenophonte in *Repobl. Lacedæmon.* ſub finem. Poſterioris verba hæc ſunt: Ἔδωκε δ' αὖ καὶ συσκήνους δύο ἑκατέρῳ (Βασιλεῖ) προσελέσθαι, οἳ δὴ καὶ Πύθιοι καλοῦνται.

4 Ποικίλη] Confer Noſtrum ſupra v. Πεισιανάκτειος.

5 Ἡ ποικιλῳδὸς Σφ.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 155. ut Portus monuit.

6 Ἐπὶ τῶν δολερῶς θαυμ.] Vel ſcribendum eſt, ἐπὶ τῶν δολερῶν, ut habet Diogenianus. Vel, ἐπὶ τῶν ἐπὶ δόλῳ θαυμαζομένων. Lectio enim vulgata inepta eſt.

7 Ποιμένων. κηδεμόνων. ἐπεὶ καὶ ποιμ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajac. Flag.* pag. 21.

8 Ποινὴ λέγεται ἐπὶ μόνης καταβ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram,* pag. 91. ut Portus monuit.

9 Ποινήν, ἢ οὗ παιδ.] Homerus Il. I. v. 629. unde ſenſus hujus loci ſupplendus eſt. Ποινὴ autem in loco hoc Homerico ſignificat mulctam, vel pretium, quod homicida propinquis defuncti ſolvebat, ne eum homicidii reum agerent. Heſychius: Ποινή, ἀντάποσις ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη, καὶ ἡ δωρεά, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπὲρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις. Homerus Il. Σ. v. 498.

——Δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου.

Scholiaſta: Ποινῆς ἐν λόγῳ, τοῦ καλουμένου παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὑποφονίου· ὃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. λέγεται δὲ κοινῶς πᾶσα ἀντίτισις, ποινή. Recte monet, Atticos ὑποφόνια dixiſſe, quod reliqui Græci ſimpliciter vocabant ποινήν. Id enim aperte etiam docet Harpocratio v. Ὑποφόνια, & ex eo Noſter infra ead. v.

Ἀλλ

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας·
Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Ποινὴν δεξαμένου.

[1]Λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμωρία. Σοφοκλῆς·
Οἷς ὁ μέγας Θεὸς Ὀλύμπιος
Ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι.

Καὶ, δίκη μεταποίνιος. ἐν Ἐπιγράμμασι·
Μὴ, λίτομαι, δέσποινα, τοίην μὴ λάμβανε ποινήν.

Καὶ Αἰλιανός· [2]Ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκροὺς, μὴ ἂν αὐτοῖς τὸ δεινὸν λωφῆσαι, εἰ μὴ πέμποιεν ἀνὰ πᾶν ἔτος δύο παρθένους εἰς τὴν Ἴλιον τῇ Ἀθηνᾷ, Κασσάνδρας ποινὴν, ἕως ἂν ἱλεώσηται τὴν Θεόν. καὶ ποίνιμοι, αἱ τιμωρητικαὶ Ἐριννύες. [3]Σοφοκλῆς·
Ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἐριννύες,
Γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.

Καὶ αὖθις· [4]Πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων, ὧν εἰργάσατο, παρέστησαν αὐτῷ τινας ἐριννῦς καὶ ποινὰς καὶ προστροπαίους τῶν δι' ἐκείνων ἠτυχηκότων.

Ποινήλατον. Τοῦτον ὡς ποινήλατον ὁ φιλόσοφος ἐξετρέπετο.

Ποινήν. τιμωρίαν. ἀντέκτισιν. πρόστιμον.

Ποινήν. Οὓς λάβοιεν αἰχμαλώτους, ἀνεσκολόπιζε, καὶ ᾐκίζετο, ποινὰς τοῦ πατρὸς [5]Φόβου πράξασθαι θέλων.

Ποινηλατούμενος.

Ποιούντων. ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.

Ποιπνύω. τὸ ἐνεργῶ. Ὅμηρος.

Ποῖ πορεύῃ γλῶσσα. ζήτει ἐν τῷ, Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ.

Ποιοίη. εὐκτικόν. ποιοῖ.

Ποίφυγμα.

Ποιφύσσω. σφοδρῶς καὶ μετ' ἤχου τὴν πνοὴν ἐκπέμπω.
Οὐδὲ [6]παρὰ σκαρθμοῖσι νεὼς περικαλλέα χείλη

pretium cædis quis accepit. Et ille quidem in patria manet, mulcta perſoluta: hujus vero cor & animus ferox placatur, accepto pretio cædis. [Aliter.] Ποινὴ dicitur mulcta, vel pretium, quod pro cæde perſolvitur. [Et ποίνιμον, id, quo plectimur.] Sophocles: *Quos magnus Deus Olympius malis plectat.* Et, δίκη μεταποίνιος, pœna, qua quis poſt commiſſa ſcelera plectitur. In Epigrammate: *Ne, obſecro, Domina, ne talem ſumito pœnam.* Et Ælianus: *Apollo Locris reſpondet, malum illorum non ceſſaturum eſſe, niſi quotannis binas virgines Ilium mittant Minervæ, pœnas ob Caſſandram luituras, donec Deam illam placarint.* Et, ποίνιμοι Ἐριννύες, Furiæ ultrices. Sophocles: *Ite, celeres & ultrices Furiæ; guſtate [ſanguinem] univerſi exercitus, nec ei parcite.* Et iterum: [*Prorſus enim, ac ſi fortuna*] *omnium ſcelerum, quæ commiſerat,* [*pœnas ab eo expetere vellet,*] *quaſdam furias, & ultrices omnium, quos in calamitates conjecerat, diras ei admovit.*

Ποινήλατον. A Furiis agitatum. *Philoſophus illum ut a Furiis agitatum evitavit.*

Ποινήν. Pœnam. Talionem. Ultionem. Mulctam.

Ποινήν. Pœnam. *Quos captivos ceperat, eos fœde cruciatos cruci affigebat, patris mortem ulciſci volens.*

Ποινηλατούμενος. A Furiis agitatus.

Ποιούντων. [Attice pro] ποιείτωσαν. Faciant. Quære in v. Δρώντων.

Ποιπνύω. Operor. Miniſtro. In re aliqua occupor. Homerus.

Ποῖ π. γ. *Quo vadis lingua?* Quære in v. Γλῶσσα ποῖ πορ.

Ποιοίη. Optativus. Pro ποιοῖ, faciat.

Ποίφυγμα. Vehemens ſpiritus emiſſio.

Ποιφύσσω. Vehementer, & cum ſonitu quodam flatum emitto. [Inflo.] [In Epigrammate:] *Neque juxta ſcalmos navis pulchra la-*

1 *Λέγεται δὲ καὶ ἡ ἀντέκτισις καὶ τιμ.*] Loci hujus ſenſum eum eſſe, quem in verſione expreſſimus, patet ex Scholiaſta Homeri ad Il. I. v. 629. ubi Grammaticus iſte verba illa Poetæ, *κασιγνήτοιο φόνοιο ποινὴν ἐδέξατο*, enarrans, ſic ait: *Ἀντέκτισιν, τιμωρίαν ἔλαβε ὑπὲρ ἀδελφικοῦ φόνου.* Huc enim Suidas reſpexit.

2 *Ὁ Ἀπόλλων φησὶ πρὸς Λοκρ.*] Ut fragmentum hoc recte intelligatur, ſciendum eſt, anno poſt Ilii excidium tertio, cum peſte graviſſima vexarentur Locrenſes, editam eſſe ſortem ab Apolline, non aliter mali finem inventuros, quam ſi ad placandam Minervam Ilienſem, ob imminutam Caſſandræ virginitatem ab Ajace univerſæ genti Locrorum infenſam, binas Locrides virgines ſorte lectas per annos mille continuos Ilium mitterent. Hiſtoria eſt nobiliſſima, quam luculenter narrat Tzetzes ad Lycophronem, v. 1141. ubi inter alia & hæc habet: *Φθορᾷ δὲ καὶ λοιμὸς μετὰ τρίτον ἔτος ἔσχε τὴν Λοκρίδα, διὰ τὴν εἰς Κασσάνδραν ἀθέμιτον μῖξιν Αἴαντος. ἔχρησε δὲ ὁ Θεὸς, ἱλάσκεσθαι Ἀθηνᾶν, τὴν ἐν Ἰλίῳ, ἐπὶ ἔτη χίλια δύο παρθένους πέμποντας ἐπὶ κλήρῳ καὶ λαχήσει.* Addit deinde, Trojanos virginibus hiſce, antequam ad Ilium pervenirent, obviam ire ſolitos fuiſſe, eaſque, ſi forte cepiſſent, occidiſſe; ut Locri earum loco alias mittere cogerentur. Si quæ vero evaſiſſent, & Ilium ſalvæ perveniſſent, illas in templo Minervæ famularum & ancillarum miniſteria obiiſſe, tonſis capillis, diſcalceatas, & una tantum tunica indutas. Mos hic mittendi Ilium puellas per mille circiter annos duravit, ut teſtatur Hieronymus lib. 1. adverſus Jovinianum. Et Plutarchus in libello *De ſera Numinis vindicta*, pag. 557. auctor eſt, morem illum paulo ante ætatem ſuam deſiiſſe. Ait enim: *Καὶ μὴν οὐ πολὺς χρόνος, ἀφ' οὗ Λοκροὶ πέμποντες εἰς Τροίαν πέπαυνται τὰς παρθένους,*
Αἳ καὶ ἀναμπέχονοι γυμνοῖς ποσὶν, ἠΰτε δοῦλαι,
Ἠοῖαι σαίρεσκον Ἀθηναίης περὶ βωμὸν,
Νόσφι κρηδέμνοιο, καὶ εἰ βαρὺ γῆρας ἱκάνοι·
Διὰ τὴν Αἴαντος ἀκολασίαν. Id eſt: *Neque diu eſt, ex quo Locri deſierunt virgines Trojam mittere,*
Quæ nuda veſtibus, diſcalceata, tanquam ſervæ,
Mane Minervæ aram circumverrebant,
Abſque velamine capitis, etiam cum ſenio jam confectæ eſſent:
propter Ajacis libidinem. Locus eſt elegans. In verſu ſecundo pro *αἷ οἷαι*, ut male apud Plutarchum excuſum eſt, reſcripſi *ἠοῖαι*; quam lectionem ſenſus aperte flagitat. Exiſtimo autem verſus hos, quos Plutarchus abſque nomine auctoris adducit, eſſe Callimachi; quoniam Tzetzes loco ante laudato teſtatur, poetam illum hiſtoriæ de virginibus Locridibus Ilium miſſis mentionem feciſſe. Sed hoc obiter. Conferat Lector Caſaubonum ad Æneæ *Poliorcet.* cap. XXXI. & Valeſium in notas Mauſſaci ad Harpocr. v. *Ὑποφόνια.*

3 *Σοφοκλῆς*] *Ajace*, pag. 50. ut Portus monuit.

4 *Πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρ.*] Hæc ſunt verba Polybii de Philippo Rege, ſed mutila, nec ſatis ſana; quæ ſupplenda & emendanda ſunt ex Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, in quibus pag. 117. recte ſic legitur: *Καθάπερ γὰρ ἂν εἰ δίκην ἡ τύχη βουλομένη λαβεῖν ἐν καιρῷ παρ' αὐτοῦ πάντων τῶν ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων, ὧν εἰργάσατο κατὰ τὸν βίον, τότε παρέστησέ τινας Ἐριννῦς,* &c.

5 *Φόβου*] Cum Porto ſcribendum cenſeo, *φόνου*.

6 *Οὐδὲ παρὰ σκαρθ.*] Diſtichum hoc decerptum eſt ex Epigrammate nondum edito, quod ex codice MS. integrum hic cum Lectore communicabo. *Ἀνύτης μελοποιοῦ εἰς δελφῖνα.*
Οὐκ ἔτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
Αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος·
Οὐδὲ παρὰ σκαλμοῖσι νεὸς περικαλλέα χείλη

Ποιφύσσω, τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ. Ὁ ¹ δελφὶς φησί. καὶ ποιφύξαι, φυγεῖν.

bio inſtabo, mea effigie me oblectans. Sic delphin inquit. Et ποιφύξαι, fugere.

Πυανεψιών. ὄνομα μηνός. καὶ ² Πυανοψία. Λυκοῦργος ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. καὶ ἡμεῖς Πυανοψίαν ταύτην τὴν ἑορτὴν καλοῦμεν. οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες, Πανοψίαν, ὅτι πάντας εἶδον τοὺς καρποὺς τῇ ὄψει. Πυανεψιῶνος δὲ ἑβδόμῃ τὰ Πυανέψια Ἀπόλλωνι ἄγεσθαί φασι. δεῖν δὲ φασὶ λέγειν, Πυανέψια, καὶ τὸν μῆνα Πυανεψιῶνα. πύανα γὰρ ἕψουσιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ εἰρεσιώνη πλέκεται.

Πυανεψιών. Pyanepſion. Nomen menſis [apud Athenienſes.] Et Πυανοψία, Pyanopſia. Lycurgus in oratione contra Meneſæchmum. Et nos hoc feſtum vocamus Pyanopſiam. Alii vero Græci, Panopſiam; a πᾶν, omne, & ὄπτομαι, video: quod tunc omnia frugum genera oculis viderentur. Pyanepſionis vero ſeptimo die Pyanepſia Apollini celebrari tradunt. Ajunt autem dicendum eſſe Pyanepſia; & ipſum menſem Pyanepſionem. Fabas enim, πύανα olim dictas, die illo feſto elixabant, & ramus oleaginus, εἰρεσιώνη vocatus, inſtruebatur.

Πύανθος.³ ὄνομα κύριον.

Πύανθος. Pyanthus. Nomen proprium.

Πύγαργος. εἶδος ἀετοῦ. παρὰ τὸ πυγὴν ἔχειν ἀργὴν καὶ λευκήν.

Πύγαργος. Pygargus. Genus aquilæ, ſic dictum, quod habeat πυγὴν ἀργήν: i. e. caudam albam. Albicillam quidam vocant.

Πύγελλα. τόπος, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος Φύγελλα· ὅθεν ἐστὶ περαιώσασθαι τὸν πρὸς Κρήτην καταίροντα πορθμόν.

Πύγελλα. Pygella. Locus, qui apud nos Phygella vocatur; unde fretum trajici poteſt, per quod Cretam uſque navigatur.

Πυγαῖα.⁴ τὰς σπείρας τῶν κιόνων. καὶ, τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν. καὶ πυγαῖος, ὁ ἀκόλαστος.

Πυγαῖα. Spiras columnarum. Item, partem illam corporis, quæ eſt ad ſacrum os. Nates. Et πυγαῖος, impudicus, libidinoſus.

Πύγελα.⁵ πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ τὰ Πύγελα. λαβεῖν δὲ τὸ ὄνομα, ἐπεὶ τῶν μετ' Ἀγαμέμνονος τινὲς νοσήσαντες τὰς πυγὰς, ἐνταῦθα κατέμειναν.

Πύγελα. Pygela, urbs in Ionia: quæ inde nomen accepiſſe dicitur, quod quidam ſociorum Agamemnonis, natium morbo laborantes, illic remanſiſſent.

Πυγή. τὸ περὶ τὸν πρωκτὸν μέρος. ⁶ Ἀριστοφάνης·
Γυμνάζομαί γε; καὶ ποτὶ πυγὴν ἅλλομαι.
ἐν γὰρ τῷ γυμνάζεσθαι πηδᾶν εἰώθασι, καὶ οἱ πόδες τοῦ πηδῶντος ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς. καὶ παροιμία· Εἰς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷ. ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἤτοι ὀφθαλμιώντων ἐπέλεγον, Ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων.

Πυγή. Nates. Ariſtophanes: *Exerceo me, & ad podicem ſalto.* Qui enim ſaltando ſe exercent, ita ſaltare ſolent, ut pedes illorum nates attingant. Et proverbium: *In canis podicem inſpicit.* In lippos & cœcutientes dicere ſolebant, *In canis podicem inſpicere & trium vulpium.*

Πυγιδίων. ⁷ ὀνύχων. ⁸ Ἀριστοφάνης· Εἰ γάρ τις εἴποι ἰοστεφάνους, εὐθὺς ἐπ' ἄκρων πυγιδίων κάθησθε. ἀντὶ τοῦ, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων. οἱ γὰρ ἡδέως τι ἀκούοντες, δοκοῦσιν ἐπάνω τῶν πυγῶν καθέζεσθαι.

Πυγιδίων. Parvarum natium. Natium. Ariſtophanes: *Si quis enim urbem veſtram violis redimitam vocet, illico in ſummis natibus ſedetis.* Dicere debebat, ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων, i. e. in ſummis digitis pedum. [Sed præter expectationem dixit, ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων.] Qui enim libenter aliquid audiunt, in ſummis natibus ſedere videntur.

Κῦμα, πολυψάμμοις ὦσεν ἐπὶ ψαμάθοις.
Ποιφύξω, τἀμᾷ τερπόμενος σκαρθμοῖς·
Ἀλλά με πορφυρέα πόντου νοτὶς ὦσ' ἐπὶ χέρσον,
Κεῖμαι δὲ ῥαδινὰν τάνδε παρ' ἠιόνα.

Epigramma hoc ſcriptum eſt in delphinem, qui a fluctibus in littus ejectus, queritur, ſe non amplius in mari juxta naves exultaturum, effigiemque ſuam cum voluptate aſpecturum eſſe. Solebant nimirum veteres in proris navium effigies vel προτομὰς variorum animalium, ut delphinis, leonis, tauri, canis, &c. ornatus gratia collocare, unde toti navi nomen imponebatur. Hinc legas, ναῦς δελφινοφόρος, κριοφόρος, ταυροφόρος, &c. i. e. navis, delphini, arietis, tauri, &c. effigiem in prora præferens. Pollux lib. 1. cap. ix. Ὑπὲρ δὲ τὸ ἔμβολον δελφὶς ἔστι, ὅταν ἡ ναῦς δελφινοφόρος ᾖ. Id eſt: *Supra roſtrum vero collocatur delphin, ſi navis inſigne ſit delphin.* Hinc clara lux affulget verbis illis Epigrammatis,
———Τἀμᾷ τερπόμενος προτομᾷ.
Obſervandum porro eſt, pro σκαρθμοῖς, ut Suidas hic habet, in codice MS. Epigrammatum legi, σκαλμοῖς, i. e. *ſcalmis*: quæ lectio cum magis placeat, eam in verſione ſecutus ſum. Ποιφύσσω autem hic non tam ſignificat, *ſpiritum ore emitto*, ut Suidas interpretatur; quam *inflo*, ut ſenſus & conſtructio ſuadent. Cæterum, antequam hinc abeam, aliud ſimilis argumenti Epigramma, nondum item editum, ex eodem codice Anthologiæ hic publici juris faciam. Ἀρχίου εἰς δελφῖνας.
Οὐκ ἔτι παφλάζοντι διαθρώσκων βυθὸν ἅλμης
Δελφὶς πηδήσεις εἰναλίων ἀγέλας·
Οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων,
Ὑγρὸν ἀναρρίψεις ἅλμα παρὰ σκαφίσιν.
Ἢ γὰρ ἴσον στρατιᾶς Μαλείης ὡς ἐπινήξ

Κῦμα, πολυψάμμοις ὦσεν ἐπὶ ψαμάθοις.
Οὐδὲ σύ γ', ἀφροφαγὲ, Νηρείδας, ὡς πρὶν, ἀείρων
Νώτοις πορθμεύσεις Τέθνος εἰς πέρατα.
Diſtichum tertium citat Suidas ſupra v. Προτομαῖς, ſed corrupte: qui proinde hinc emendandus eſt. In Pentametro ultimo τὸ ἀφροφαγὲ eſt vocativus, a recto ἀφροφαγὴς, ſpumam edens: quæ vox eodem modo formata eſt, quo ὠμοφαγὴς, crudivorus, δερμοφαγὴς, pellem comedens, & ſimilia.

1 Δελφὶς] Sic ſcribendum eſſe, ex iis, quæ in nota præcedente dicta ſunt, ſatis patet. At priores Editt. male habent, ἀδελφὶς.

2 Καὶ Πυανοψία. Λυκοῦργ.] Ex Harpocratione: ſed apud quem, æque ac hic apud Suidam, ſcribendum eſt, Πυανόψια, & Πανόψια, cum accentu in antepenultima. Nomina enim Feſtorum numero plurali & genere neutro apud Græcos efferri ſolent.

3 Πύανθος] Sic habent MSS. Pariſ. itemque Editt. Mediol. & Aldina. At Editt. Baſil. & Genev. Πυάνθρωπος: ſed quarum Editt. auctoritas, ubi a reliquis diſcrepant, nullo loco habenda eſt, ut & alibi monuimus.

4 Πυγαῖα. τὰς σπ.] Eadem habet Heſychius; ſed apud quem legitur πυγαίας, genere fœminino.

5 Πύγελα. πόλις ἐν τῇ Ἰων.] Ex Harpocratione.

6 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtr.* pag. 840. (543. Ed. Baſ. P.)

7 Ὀνύχων] Cave putes, hanc eſſe interpretationem vocis πυγιδίων; ſed ſenſus eſt, Ariſtophanem loco eo, quem in nota ſequente indicabimus, παρὰ προσδοκίαν dixiſſe πυγιδίων, cum dicendum eſſet ὀνύχων. Si aliter hæc acceperis, nota hac nihil erit ineptius. Vel puer enim videat, τὸ ὀνύχων non poſſe interpretationis loco jungi τῷ πυγιδίων; vocibus his ſignificatione immane quantum diſcrepantibus.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 401. (287. Ed. Baſ. P.) ubi

Πύγμα-

Πυγμαλῖνος. ὄνομα κύριον. καὶ Πυγμαλίων.

Πυγμή. πάλη. σύγκλεισις δακτύλων. κόνδυλος.

Πυγόνος. ἀντὶ τοῦ, πήχεως. Αἰλιανός· Τετράγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος.

Πυγοστόλος, προαγωγὸς, μαυλίστρια. Ἡσίοδος·
Μηδὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

Πυγούσιον. ὁ πῆχυς, κεκαμμένων τῶν δακτύλων.

Πυδαλίζω.[1] πηδῶ.

Πύδνα. ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης, Πυδναῖος.

Πυελίδα.[2] τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον σφραγιδοφυλάκιον. οὕτω Λυσίας, καὶ Ἀριστοφάνης.

Πύελος. ὄρυγμα. ἐμβατὴ, ἔνθα ἀπολούονται.

Πύελος. θήκη. Ἐπιστολὴν πέμπει ἐν Βυζαντίῳ, τῇ πυέλῳ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου τὸν τοιοῦτον χάρτην ἐπιτεθεικὼς, κἀκεῖθεν τοῦτο ταῖς χερσὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἀρθῆναι ποιήσας. † [3] Θερμὴν εἰς πύελον εἰσῆλθε, καὶ ἄκρατον ἔσπασεν· εἶτ' ἀΐδην ψυχρὸν ἐπεσπάσατο.

Πυθαγόρας,[4] Σάμιος, φύσει δὲ Τυῤῥηνὸς, Μνησάρχου υἱὸς, δακτυλιογλύφου. νέος δὲ ὢν, σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυῤῥηνίας ᾤκησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου τοῦ Συρίου ἐν Σάμῳ· εἶτα Ἑρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῳ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου. εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου, καὶ Ζάρητος τοῦ Μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Χαλδαίοις, ἦλθεν εἰς Σάμον, καὶ εὑρὼν αὐτὴν τυραννουμένην ὑπὸ Πολυκράτους, ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ σχολὴν συστησάμενος, [5] πλείους ἢ πεντακοσίους ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δὲ αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν, Εὔνομος· μέσος δὲ, Τυῤῥηνός. δοῦλος δὲ ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσι. γαμετὴν δ' ἐποιήσατο Θεανὼ, τὴν Βροντίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα· ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων, ἢ, ὥς τινες, Μνήσαρχος. κατὰ δέ τινας καὶ θυγάτηρ, Μυῖα ὄνομα· κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ Ἀριγνώτη. [6] συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας μόνα τρία βιβλία, Παιδευτικὸν, Πολιτικόν. τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς Πυθαγόρου, Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ γενομένου, καὶ φυγόντος εἰς Θήβας, καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμινώνδα. τινὲς δὲ ἀνατιθέασιν αὐ-

Πυγμαλῖνος. Pygmalinus. Nomen proprium. Et Πυγμαλίων, [itidem nomen proprium.]

Πυγμή. Lucta. Item, pugnus.

Πυγόνος. Idem quod πήχεως. Cubiti. Ælianus: *Ambo vero erant quadranguli, cubitique longitudine.*

Πυγοστόλος. Lena. Meretrix. [Proprie, nates ornans.] Heſiodus: *Neque te mulier impudica decipiat.*

Πυγούσιον. Cubitus, cujus digiti [non ſunt extenſi, ſed] contracti.

Πυδαλίζω. Salto.

Πύδνα. Pydna. Nomen urbis. Ejus civis, Pydnæus.

Πυελίδα. Significat id, quod a nobis vocatur σφραγιδοφυλάκιον. Id eſt, pala annuli. Sic Lyſias & Ariſtophanes.

Πύελος. Foſſa. Solium. Vas balneatorium, in quo homines lavantur.

Πύελος. Theca. Arca. *Epiſtolam mittit Byzantium cum arca ſacrarum reliquiarum Petri, Apoſtolorum principis, tali libello ei impoſito, quem manibus ejus, qui miſſus fuerat, inde tolli juſſit.* † *In calidum ſolium ingreſſus, cum vinum merum hauſiſſet, mortem frigidam ſibi attraxit.*

Πυθαγόρας. Pythagoras, Samius, genere vero Tyrrhenus, Mneſarchi, ſculptoris annulorum, filius. Cum enim eſſet adoleſcens, ex Tyrrhenia cum patre Samum migravit. Hic Pherecydem Syrium Sami primum audivit: deinde Hermodamantem in eadem urbe Samo, qui fuit Creophyli nepos. Poſtea, Abaridem Hyperboreum, & Zaretem Magum. Apud Ægyptios etiam & Chaldæos diſciplinis inſtitutus, rediit Samum: quam cum a Polycrate injuſto dominatu teneri vidiſſet, Crotonem in Italiam abiit; apertaque ibi Schola, quingentos, & amplius, diſcipulos habuit. Fuerunt ei & fratres duo: natu major, Eunomus; medius vero, Tyrrhenus. Habuit etiam ſervum Zamolxidem, cui Getæ ut Saturno immolant. Uxorem duxit Theano, Brontini Crotoniatæ filiam; ex qua filios duos ſuſcepit, Telaugem, & Damonem; vel, ut alii, Mneſarchum. Secundum quoſdam etiam filiam, Muſcam nomine: at, ſecundum alios, & Arignoten. Scripſit Pythagoras tres tantum libros; Παιδευτικὸν, i. e. de Inſtitutione; & Πολιτικὸν, ſive, de Adminiſtratione Reipublicæ. Tertius autem, qui Pythagoræ nomine circumfertur, Lyſidis eſt

locus hic ita legitur & diſtinguitur:

Πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κἂν πού τις εἴπῃ,
Εὐθὺς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθηντο.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

1 Πυδαλίζω] An potius πυδαρίζω? ut Portus quoque ſcribendum eſſe ſuſpicabatur. Scholiaſta Ariſtoph. *Equit.* pag. 329. (228. Ed. Baſ. P.) Πυδαρίζειν, ἐπὶ τῶν ἀλλομένων. ἤτοι ποδαρίζειν, καὶ πυδαρίζειν· ὡς ὄνομα, καὶ ὄνυμα, Αἰολικῶς. ἢ πυγαρίζειν, παρὰ τὴν πυγὴν καὶ τροπῇ, πυδαρίζειν· ὡς γνόφος, καὶ δνόφος. Confer etiam Heſychium v. Πυδαρίζειν.

2 Πυελίδα. τὸ ὑφ' ἡμ.] Ex Harpocratione.

3 Θερμὴν εἰς π.] Eſt pars Epigrammatis in Epicurum, quod integrum exſtat apud Laertium in *Epicuro.* Ibi autem ſic legitur:

Θερμὴν εἰς πύελον γὰρ ἐσήλυθε, καὶ τὸν ἄκρατον
Ἔσπασεν, &c.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum. Portus locum hunc aliter refingit: ſed egregie fallitur. Syllabam enim ſecundum in ἄκρατον brevem facit, quæ ſemper longa eſt.

4 Πυθαγόρας] De variis Pythagoris vide Meurſium in notis ad Ariſtoxeni lib. II. Cæterum, Pythagoræ, celebris illius philoſophi, de quo Suidas hic agit, vitam ſcripſerunt Laertius, Porphyrius, & Jamblichus; ex quibus Lector plura petere poteſt.

5 Πλείους ἢ πεντακοσίους] Sic habent omnes Editt. præcedentes. At in MSS. Pariſ. exaratum eſt πλείους ἢ χ': i. e. *plus quam ſexcentos.* Lectionem hanc confirmat Laertius in Vita Pythagoræ, Segm. XV. Τῶν τε ἑξακοσίων οὐκ ἐλάττους ἐπὶ τὴν νυκτερινὴν ἀκρόασιν ἀπήντων αὐτοῦ.

6 Συνέγραψε δὲ ὁ Πυθαγόρας ——— καθηγησαμένου Ἐπαμινώνδα] Aliter paulo Laertius, qui ſic habet: Γέγραπται δὲ τῷ Πυθαγόρᾳ συγγράμματα τρία, Παιδευτικὸν, Πολιτικὸν, Φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου, Λύσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, Πυθαγορικοῦ, φυγόντος εἰς Θήβας, &c.

τῷ καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῖς καὶ τὰ Χρυσᾶ ἔπη. πρῶτος δὲ ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχεσθαι τροφῆς παρέδωκε, καὶ κυάμων. [1]ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος οἰκίᾳ, ὑπό τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ φθόνον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δὲ αὐτοὺς τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πρᾶξαι, τυραννίδος ἐπίθεσιν εὐλαβουμένους. τὸν δὲ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα. καὶ πρός τινι χωρίῳ γενόμενον πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο, αὐτόθι ἔστη, εἰπὼν, ἁλῶναι μᾶλλον, ἢ πατῆσαι· ἀναιρεθῆναι δὲ κρεῖττον, ἢ λαλῆσαι. καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφαγῆναι. καὶ οὕτω δὴ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ διαφθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα.

Πυθαγόρας. περὶ τούτου φησὶ Φιλόστρατος· [2]Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαινοῦντες, τάδε ἐπὶ αὐτῷ φασιν, ὡς Ἴων μὲν οὔπω εἴη, γένοιτο δὲ ἐν Τροίᾳ ποτὲ Εὔφορβος· ἀναβιῴη τε ἀποθανὼν, ἀποθάνοι δ', ὡς ᾄδει Ὁμήρου· ἐσθῆτά τε τὴν ἀπὸ θνησειδίων παραιτοῖτο, καὶ καθαρεύοι βρώσεως, ὁπόση ἐμψύχων, καὶ τοῦ θῦσαι. μὴ γὰρ αἱμάττειν τοὺς βωμοὺς· ἀλλ' ἡ μελιττοῦτα, καὶ ὁ λιβανωτὸς, καὶ τὸ ἐφυμνῆσαι, φοιτᾶν ταῦτα τοῖς Θεοῖς παρὰ τοῦ ἀνδρὸς τούτου· γινώσκοι δὲ, ὡς ἀσπάζοιντο τὰ τοιαῦτα οἱ Θεοὶ μᾶλλον, ἢ τὰς ἑκατόμβας, καὶ τὴν μάχαιραν ἐπὶ τοῦ κανοῦ. ξυνεῖναι γὰρ δὴ τοῖς Θεοῖς, καὶ μανθάνειν παρ' αὐτῶν, ὅπῃ τοῖς ἀνθρώποις χαίρουσι, καὶ ὅπῃ συνάχθονται. περί τε φύσεως ἐκεῖθεν λέγειν. τοὺς μὲν γὰρ ἄλλους τεκμαίρεσθαι τοῦ θείου, καὶ δόξας ἀνομοίας ἀλλήλαις περὶ αὐτοῦ δοξάζειν· ἑαυτῷ δὲ τόν τε Ἀπόλλω ἥκειν, ὁμολογοῦντα ὡς αὐτὸς εἴη· ξυνεῖναι δ' αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦντας τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ τὰς Μούσας, καὶ Θεοὺς ἑτέρους, ὧν τὰ εἴδη καὶ τὰ ὀνόματα οὔπω τοὺς ἀνθρώπους γινώσκειν. καὶ ὅ, τι ἀποφήναιτο Πυθαγόρας, νόμον τοῦτο οἱ ὁμιληταὶ ἡγοῦντο, καὶ ἐτίμων αὐτὸν ὡς ἐκ Διὸς ἥκοντα. καὶ ἡ σιωπὴ δὲ ὑπὲρ τοῦ θείου σφίσιν ἐπήσκητο. πολλὰ γὰρ θεῖά τε καὶ ἀπόρρητα ἤκουον, ὧν κρατεῖν χαλεπὸν ἦν, μὴ πρότερον μαθοῦσιν, ὅτι καὶ τὸ σιωπᾶν λόγος. καὶ μὴν τὸν Ἀκραγαντῖνον Ἐμπεδοκλέα βαδίσαι φασὶ τὴν σοφίαν ταύτην. τὸ γὰρ,

> Χαίρετ', ἐγὼ δ' ὔμμιν Θεὸς ἄμβροτος, οὐκ ἔτι θνητός·

καὶ,

> Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρη τε κόρος τε·

καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βοῦς, ὃν λέγεται πέμμα ποιησάμενος θῦσαι, τὰ Πυθαγόρου ἐπαινοῦντος εἴη ἄν. καὶ [3]πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγόρου τρόπων, σπεύδοντα ἐπὶ τὸν λόγον.

Πυθαγόρας[4] Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβουλῆς

Tarentini, qui fuit ejus diſcipulus, Thebiſque, quo fugerat, Epaminondam inſtituit. Quidam *Aurea Carmina* quoque illi tribuunt. Primus Pythagoras auctor fuit, ut homines eſu animalium & fabarum abſtinerent. Obiit autem Pythagoras hoc modo. Cum in ædibus Milonis cum ſodalibus ſuis ſederet, accidit, ut ædes ex invidia ſuccenderentur a quodam, qui in cœtum illum receptus non fuerat. Alii dicunt, ipſos Crotoniatas hoc feciſſe, quod regnum eum affectare ſuſpicarentur. Ac Pythagoras illinc fugiens, captus eſt. Cum enim ad agrum fabis conſitum perveniſſet, ibi reſtitit & dixit, Satius eſſe capi, quam [fabas] conculcare; & interfici, quam [arcanam hujus rei rationem] enuntiare. Sic igitur ibi occiſus eſt; non ſolum ipſe, ſed & plerique ſociorum ejus, qui erant circiter XL.

Πυθαγόρας. Pythagoras. De hoc Philoſtratus inquit: Qui Pythagoram Samium laudant, hæc de eo tradunt; eum non fuiſſe Ionem, ſed Trojanum Euphorbum, & mortuum revixiſſe: ſic autem interiiſſe, ut ſcribat Homerus. Veſtitum præterea de morticinis eum geſtare noluiſſe, & ab animalium eſu abſtinuiſſe, nec tale quicquam ſacrificaſſe; quod nefas putaret, Deorum aras cruentare; ſed mellitam placentam, & thus cum hymnis Diis obtuliſſe: quippe gnarum, ea Diis acceptiora eſſe, quam hecatombas & cultrum in caniſtro. Se enim Deorum concilio aliquando interfuiſſe dicebat, atque ab illis didiciſſe, quid facientes homines Diis placeant, & quid contra facientes eorum offenſionem incurrant. Hinc etiam accepiſſe doctrinam de rerum natura. Nam alios conjecturis tantum, & opinionibus ſibi ipſis plerumque adverſantibus de rebus divinis uti: ſibi vero apparuiſſe Apollinem, non diſſimulantem quis eſſet; itemque Minervam & Muſas, quamvis nomina ſua non profitentes; aliosque præterea Deos, quorum formas & nomina homines nondum norint. Porro, quicquid Pythagoras dixiſſet, id diſcipuli ejus legem judicabant: qui etiam illum ut a Jove profectum venerabantur. Silentium quoque, cujus magna apud ipſos religio erat, ſancte colebant. Multa enim divina & arcana audiebant, quæ tacere difficile fuiſſet, niſi prius didiciſſent, ipſi ſilentio rationem ineſſe. Similem quoque philoſophandi rationem Agrigentinum Empedoclem tenuiſſe ferunt. Illud enim, *Valete: Sum enim Deus immortalis, nec amplius mortalis:* item illud, *Et puer aliquando fui, & puella*: adhæc, bos ex melle & farina confectus, quem Olympiæ immolavit; ejus utique ſunt, qui Pythagoræ diſciplinam probet.

Πυθαγόρας. Pythagoras Epheſius, everſo

1 Ἐτελεύτα δὲ ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν τρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, totidem verbis leguntur etiam apud Laertium in *Pythagora*, Segm. 39. unde ea Suidas deſcripſit.

2 Οἱ τὸν Σάμιον Πυθαγόραν ἐπαιν.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Philoſtrati lib. 1. *de Vit. Apoll.* cap. 1.

3 Καὶ πλείω ἕτερα περὶ τῶν Πυθαγ.] Locus hic eſt mancus & mutilus, qui ex Philoſtrato ſic ſupplendus eſt: Καὶ πλείω ἕτερα περὶ τὸν τοῦ Πυθαγόρου τρόπον (lego, περὶ τὸν καλὸν τὸν τοῦ Πυθαγόρου τρόπον) φιλοσοφοῦντος ἐπεξῆλθον ἄν· ὁ [illegible] μοι νῦν [illegible]. σπεύδοντι ἐπὶ τὸν λόγον, ὃν ἀποπλῆσαι προὐθέμην. Sed hæc nihil ad inſtitutum Suidæ faciunt.

4 Πυθαγόρας Ἐφέσιος, καταλύσας δι' ἐπιβ.] Miror unde articulum hunc excerpſerit Suidas. Apud nullum enim Scriptorum hodie exſtantium, hæc, ut puto, reperiuntur. Si ſuſpicari liceat, exiſtimo, hæc ex libro Æliani *de Providentia*, quem temporum injuria nobis eripuit, deprompta eſſe.

τὴν

τὴν τῶν [1]Βασιλιδῶν καλουμένων ἀρχὴν, ἀνεφάνη τε τύραννος πικρότατος, καὶ τῷ μὲν δήμῳ καὶ τῷ πλήθει ἦν τε καὶ ἐδόκει κεχαρισμένος, ἅμα τὰ μὲν αὐτοὺς [2]ἐπελπίζων ὑποσχέσεσι, τὰ δὲ ὑποσπείρων αὐτοῖς ὀλίγα κέρδη· τοὺς γε μὴν ἐν ἀξιώσει τε καὶ δυνάμει περισυλῶν καὶ δημεύων, φορητὸς οὐδαμῶς ἦν. καὶ κολάσαι δὲ πικρότατα οὐκ ἂν ὤκνησε, καὶ ἀφειδέστατα ἀποκτεῖναι οὐδὲν ἀδικοῦντας. ἐξελύττησε γὰρ εἰς ταῦτα· ἔρως τε χρημάτων ἄμετρος· καὶ διαβολαῖς ταῖς εἰς τοὺς πλησίους ἐκκεῖσθαι κουφότατος ἦν. ἀπέχρησε μὲν οὖν καὶ ταῦτα ἂν κάκιστα ἀνθρώπων ἀπολέσαι αὐτόν. ἤδη δὲ καὶ τοῦ θείου κατεφρόνει. τῶν γοῦν περιειργμένων, οἷς ἐπέθετο, παμπόλλους ἐν τοῖς ναοῖς ἀπέκτεινε· ἑνὸς δὲ τὰς θυγατέρας καταφυγούσας εἰς τὸ ἱερὸν ἀναστῆσαι μὲν βιαίως οὐκ ἐτόλμησε, συνεχῆ δὲ φυλακὴν ἐπιστήσας, ἐξετρύχωσεν ἄχρι ἐς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδεῖξαι. οὐκοῦν ἠκολούθησε δημοσίᾳ νόσος, καὶ τροφῶν ἀπορία· καὶ σαλεύων ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ Πυθαγόρας, εἰς Δελφοὺς ἀπέστειλε, καὶ ᾔτει λύσιν τῶν κακῶν. ἡ δὲ Πυθιὰς ἔφη, νεὼν ἀναστῆσαι, καὶ κηδεῦσαι τοὺς νεκρούς. ἦν δὲ πρὸ Κύρου τοῦ Πέρσου, ὥς φησι Βάτων.

per inſidias illorum, qui Baſilidæ vocabantur, imperio, tyrannus acerbiſſimus exſtitit. Et apud populum quidem & multitudinem & erat & videbatur gratioſus, tum pollicitationibus ſpem illorum alens, tum etiam exiguis lucellis eos ſubinde ineſcans. Viros autem dignitate & auctoritate conſpicuos intolerabili quodam modo ſpoliabat, bonaque eorum publicabat. Adhæc, homines innocentiſſimos acerbiſſime punire & crudeliſſime interficere non dubitabat, nulli parcens. Ad eam autem rabiem & immoderata pecuniæ cupiditas hominem impellebat, & quod calumniis adverſus amicos facile incendebatur. Vel ob hæc igitur abunde commeruiſſet, ut peſſime mortalium omnium periret. Sed & divinum Numen contemnebat. Nam multos eorum, quos vi opprimere conabatur, ut diximus, in ipſis templis interfecit. Cujuſdam autem filias, quæ in templum confugerant, vi quidem abſtrahere non eſt auſus: ſed collocatis ante fores cuſtodibus, puellas fame confectas laqueo vitam finire coegit. Itaque & publica lues, & annonæ penuria conſecuta eſt. Pythagoras autem ea re anxius, Delphos miſit, remedium malorum petens. Cui Pythia reſpondit, templum eſſe condendum, & manes mortuorum placandos. Fuit autem ante Cyrum Perſam, ut ait Baton.

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, φιλόσοφος, [3]τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττον τοῦ Πυθίου. ὃς παρηγγύατο τοῖς μαθηταῖς ἑκάστοτε ταῦτα λέγειν εἰς τὸν οἶκον εἰσιοῦσι·

Ποῖ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;

Πυθαγόρας. Pythagoras Samius, philoſophus, non minus verax erat, quam Apollo. Hic diſcipulos ſubinde monebat, ut domum ingreſſi hæc dicerent: *Quo progreſſus ſum? Quid feci? Quodnam officium a me neglectum eſt?*

Πυθαγόρας. ὄνομα κύριον. Πυθαγόρειος λόγος. καὶ Πυθαγόρειοι ἄνδρες.

Πυθαγόρας. Pythagoras. Nomen proprium. Et Πυθαγόρειος λ. Oratio Pythagorea. Et Πυθαγ. ἄνδρ. Viri Pythagorei. [Per ει ſcribitur in ſyllaba penultima.]

Πυθαγόρα[4] τὰ σύμβολα ἦν τάδε· Πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν· Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· Ἐπὶ χοίνικος μὴ καθίζειν· Καρδίαν μὴ ἐσθίειν· [5]Φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μηδὲ συνεπιθέναι· Τὰ στρώματ' ἀεὶ συνδεδεμένα ἔχειν· Ἐν δακτυλίῳ θεοῦ εἰκόνα μὴ περιφέρειν· Χύτρας ἴχνος συγχεῖν ἐν τῇ τέφρᾳ· Ἐλαδίῳ εἰς θᾶκον μὴ ὀμόργνυσθαι· Πρὸς ἥλιον τετραμμένον μὴ ὀμιχεῖν· Ἐκτὸς λεωφόρου μὴ βαδίζειν· Μὴ ῥᾳδίως δεξιὰν ἐμβάλλειν· Ὁμωροφίους χελιδόνας μὴ ἔχειν· Γαμψώνυχα μὴ τρέφειν· Ἀπονυχίσμασι καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν, μηδὲ ἐφίστασθαι· Ὀξεῖαν μάχαιραν ἀποστρέφειν· Ἀποδημοῦντα ἐν τοῖς ὅροις ἀνεπιστρεπτεῖν. ἤθελε δὲ αὐτῷ τὸ μὲν, Πῦρ μαχαίρᾳ μὴ σκαλεύειν, δυναστῶν ὀργὴν καὶ [6]οἰδοῦντα θυμὸν μὴ κινεῖν. τὸ δὲ, Ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· τουτέστι, τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μὴ ὑπερβαίνειν. Ἐπί τε χοίνικος μὴ καθίζειν, [7]ἐν ἴσῳ τοῦ φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος. ὁ γὰρ χοῖνιξ ἡμερήσιος τροφή. διὰ δὲ τοῦ, Καρδίαν μὴ ἐσθίειν,

Πυθαγόρα τὰ σύμβ. Pythagoræ ſymbola fuerunt hæc: *Ignem gladio ne fodito: Stateram ne tranſgrediaris: Chœnici ne inſideas: Cor ne edito: In onere nec deponendo nec imponendo quenquam adjuva: Stragula ſemper colligata habeto: In annulo Dei effigiem ne circumferto: Ollæ veſtigium in cinere turbato: Oleo ſellam ne abſtergito: Ad ſolem converſus ne mingito: Extra viam publicam ne ambulato. Ne facile cuivis dextram injicias. Sub eodem tecto hirundines ne habeas. Animalia aduncos ungues habentia ne alas. Unguium & capillorum præſegminibus nec immingito, nec inſiſtito. Acutum enſem avertito. Peregre abiens in finibus ne reſpecta.* Et ſymbolum quidem illud, *Ignem gladio ne fodito*, ſignificabat, potentiorum iram & iratorum animos non eſſe commovendos. *Stateram* vero *ne tranſcendas*; æquum & jus non eſſe violandum. *Chœnici ne inſideas*; rationem futuri habendam eſſe. Chœnix enim eſt men-

1 Βασιλιδῶν] Portus legit, Βασιλειδῶν, quaſi a recto ſingulari, Βασιλείδης: cui non repugno.
2 Ἐπελπίζων] Vide ſupra h. v.
3 Τὴν ἀλήθειαν ἠγόρευεν οὐχ ἧττ.] Eadem totidem verbis tradit Laertius in *Pythag.* Segm. XXI. & XXII.
4 Πυθαγόρα τὰ σύμβ.] Quæ hic Suidas de ſymbolis Pythagoræ tradit, ad verbum ſumpta ſunt ex Laertio; quem confer, & ad eum, Menagium.
5 Φορτίον μὴ συγκαθαιρεῖν, μηδὲ συνεπ.] Laertius ſic: Φορτίον συγκαθαιρεῖν, καὶ μὴ συνεπιτιθέναι. Vide ibi Menagium.
6 Οἰδοῦντα θυμόν] Laertius, οἰδοῦντα θυμόν.
7 Ἐν ἴσῳ τοῦ φροντίδα ποιεῖσθ. καὶ τοῦ μ.] Laertius, ἐν ἴσῳ τοῦ ἐνεστῶτος φροντίδα ποιεῖσθαι καὶ τοῦ μέλλοντος. Hinc Suidas ſupplendus & emendandus eſt.

ἐσθίειν, μὴ τὴν ψυχὴν ἀνίαις καὶ λύπαις κατατήκειν. διὰ δὲ τοῦ, Εἰς ἀποδημίαν βαδίζοντα μὴ ἐπιστρέφεσθαι, παρῄνει τοῖς ἀπαλλαττομένοις τοῦ βίου, μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν, μηδ' ὑπὸ τῶν ἐνθάδε ἡδονῶν ὑπάγεσθαι. καὶ τ' ἄλλα πρὸς ταῦτα λοιπὸν ἐστὶν ἐκλαμβάνειν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. παντὸς δὲ μᾶλλον ἀπηγόρευε μήτε ἐρυθῖνον ἐσθίειν, μήτε μελάνουρον· καρδίας τε ἀπέχεσθαι, καὶ κυάμων, καὶ μήτρας, καὶ τρίγλης. ἐνίοτε δ' αὐτὸν ἀρκεῖσθαι μέλιτι μόνῳ, ἢ [1]κηρῷ, ἢ ἄρτῳ· οἴνου δὲ μεθ' ἡμέραν μὴ γεύεσθαι, [2]ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχάνοις ἑφθοῖς καὶ ὠμοῖς· τοῖς δὲ θαλαττίοις σπανίως. στολὴ δὲ αὐτῷ λευκὴ καὶ καθαρά, καὶ στρώματα λευκὰ ἐξ ἐρίων. τὰ γὰρ λινᾶ οὔπω εἰς ἐκείνους ἀφίκετο τοὺς τόπους. οὐδὲ πώποτε δὲ ἐγνώσθη οὔτε διαχωρῶν, οὔτε ἀφροδισιάζων, οὔτε μεθυσθείς. ἀπείχετο δὲ καταγέλωτος, καὶ πάσης ἀρεσκείας, οἷον σκωμμάτων, καὶ διηγημάτων φορτικῶν. ὀργιζόμενός τε οὔτε οἰκέτην ἐκόλαζεν, οὔτε ἐλεύθερον οὐδένα. ἐκάλει δὲ τὸ νουθετεῖν πελαργᾶν. μαντικῇ δὲ ἐχρῆτο τῇ διὰ τῶν κληδόνων τε καὶ οἰωνῶν· ἥκιστα δὲ τῇ διὰ τῶν ἐμπύρων, ἔξω τῆς διὰ λιβάνου. θυσίαις τε ἐχρῆτο ἀψύχοις. οἱ δέ, ἀλέκτορσι μόνον, καὶ ἐρίφοις, καὶ γαλαθηνοῖς. Φασὶ δὲ αὐτὸν συγχωρεῖν πάντα τὰ ἔμψυχα ἐσθίειν· μόνον δ' ἀπέχεσθαι βοὸς ἀροτῆρος, καὶ κριοῦ. τὰ δὲ δόγματα ἔλαβε [3]παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας. Φασὶ δ' αὐτὸν κατελθόντα εἰς ᾅδου, τὴν μὲν Ἡσιόδου ψυχὴν ἰδεῖν πρὸς κίονι χαλκῷ δεδεμένην, καὶ τρίζουσαν· τὴν δὲ Ὁμήρου, κρεμαμένην ἀπὸ δένδρου, καὶ ὄφεις περὶ αὐτήν, ἀνθ' ὧν εἶπον περὶ θεῶν. κολαζομένους δὲ καὶ τοὺς μὴ θέλοντας συνεῖναι ταῖς ἑαυτῶν γυναιξί. σφάγια δὲ θεοῖς προσφέρειν ἐκώλυε· βωμὸν δὲ προσκυνεῖν τὸν ἀναίμακτον. μηδὲ ὀμνύειν θεούς· ἀσκεῖν δὲ ἑαυτὸν δεῖν ἀξιόπιστον παρέχειν. τοὺς πρεσβυτέρους τιμᾶν δεῖν, τὸ προηγούμενον τῷ χρόνῳ τιμιώτερον ἡγουμένους· ὡς ἐν Κόσμῳ ἀνατολὴν δύσεως· ἐν βίῳ, τὴν ἀρχὴν τελευτῆς· ἐν ζωῇ, γένεσιν φθορᾶς. καὶ θεὸν μὲν δαιμόνων προτιμᾶν· ἥρωας δὲ, ἀνθρώπων. ἀνθρώπων δὲ μάλιστα γονέας. Ἀλλήλοις τε ὁμιλεῖν, ὡς τοὺς μὲν φίλους ἐχθροὺς μὴ ποιῆσαι. τοὺς δὲ ἐχθροὺς φίλους ἐργάσασθαι. Ἴδιόν τε μηδὲν ἡγεῖσθαι. Νόμῳ βοηθεῖν· ἀνομίᾳ πολεμεῖν. Φυτὸν ἥμερον μήτε φθίνειν, μήτε σίνεσθαι· ἀλλὰ μηδὲ ζῶον, ὃ μὴ βλάπτει ἀνθρώπους. Αἰδῶ καὶ εὐλάβειαν εἶναι· Μήτε καταγέλωτι κατέχεσθαι, μήτε σκυθρωπάζειν. Φεύγειν σαρκῶν πλεονασμόν. Ὁδοιπορίας ἄνεσιν καὶ ἐπίτασιν ποιεῖσθαι. Μνήμην ἀσκεῖν. Ἐν ὀργῇ μήτε τι λέγειν, μήτε πράσσειν. Μαντικὴν πᾶσαν τιμᾶν. Ὠδαῖς χρῆσθαι πρὸς λύραν· ὕμνῳ τε θεῶν καὶ ἀνδρῶν ἀγαθῶν εὔλογον ἔχειν χάριν. Τῶν δὲ κυάμων ἀπέχεσθαι, διὰ τὸ πνευματώδεις ὄντας μάλιστα μετέχειν τοῦ ψυ-

ſura demenſi diurni. *Cor ne edas*; animum mœrore & dolore non eſſe conficiendum. Per id autem, *Peregre abiens ne reſpecta*, monebat, eos, qui vita excederent, non oportere vitæ cupiditate teneri, neque voluptatibus terrenis ſuccumbere. Cætera quoque, ne prolixiores ſimus, conſimili ratione exponenda ſunt. In primis autem erithyni, & melanuri, & cordis, & fabarum, & vulvæ, & mulli eſu interdixit. Interdum ſolo melle, aut favo, aut pane eum contentum fuiſſe ferunt: nec vinum interdiu guſtaſſe: obſoniumque ejus fuiſſe herbas elixas & crudas: marinis vero raro uſum fuiſſe. Veſtis ei fuit candida & pura, ſtragulaque candida & lanea. Linea enim nondum eo loci pervenerant. Nunquam quiſquam eum vidit alvum exonerantem, vel rei venereæ operam dantem, vel ebrium. Abſtinuit ab omni irriſione, & blanditiis, & ſcommatibus, narrationibuſque ſcurrilibus. Iratus neque ſervum ullum, neque liberum unquam verberavit. Admonere vocabat πελαργᾶν. Divinatione utebatur ea, quæ fit per omina & auguria: raro ea, quæ fit per res, quæ igne adolentur; excepto thure. Sacrificiis utebatur inanimis. Alii vero dicunt ex animalibus eum ſolos gallos gallinaceos, & hœdos, & [agnos] ſubrumos ad ſacrificia adhibuiſſe. Ajunt etiam, cunctorum animalium eſum eum permiſiſſe; bove aratore & ariete exceptis. Dogmata ſua accepit a ſorore Theoclia. Tradunt porro, eum, cum ad Inferos deſcendiſſet, *Heſiodi animam* æneæ columnæ alligatam ſtridentemque vidiſſe; Homeri autem ex arbore pendentem, ſerpentibuſque circumdatam, propter ea quæ de Diis dixiſſent. Eos item pœnas luere, qui uxorum ſuarum conſuetudinem aſpernentur. Cruentas hoſtias Diis offerri vetuit: at aram incruentam adorari juſſit. Nec per Deos jurare fas eſſe dixit; ſed quemque operam dare debere, ut ob integritatem vitæ ſibi fides habeatur. Seniores honorandos eſſe. Id enim, quod tempore prius ſit, honore potius ducendum eſſe: ut in Mundo ortum occaſu; in rebus humanis, principium fine; in vita, generationem corruptione. Ac Deum quidem majore honore colendum eſſe, quam Dæmones; Heroes vero, quam homines. Inter homines vero parentes præcipue [honorandos eſſe.] In mutua converſatione ita quemque ſe gerere debere, ut non ex amicis inimicos, ſed ex inimicis amicos facias. Privatum nihil eſſe ducendum. Legibus opem ferendã. Iniquitatem oppugnandam. Stirpem manſuetam neque excidendam, neque lædendam: ac ne animal quidem, quod homini non noceat. Verecundiæ & reverentiæ rationem habendam. Nec effuſe ridendum, nec frontem nimis contrahendam. Obeſitatem eſſe fugi-

1 Κηρῷ] Laertius rectius, κηρίῳ.

2 Ὄψῳ τε τὰ πολλὰ λαχ.] Et ſenſus & conſtructionis gratia ſcripſerim, ὄψῳ τε τὰ πολλὰ χρῆσθαι λαχάνοις, &c. Id eſt: *Obſonii loco eum plerumque uſum fuiſſe oleribus*, &c.

3 Παρὰ τῆς ἀδελφῆς Θεοκλείας] Laertius, παρὰ τῆς ἐν Δελφοῖς Θεμιστοκλείας: quam lectionem & Suidæ reſtituendam eſſe puto. Videtur enim Themiſtoclea ſacerdos quædam Delphica fuiſſe, a qua Pythagoras præcepta ſapientiæ hauſerit. Iſaacus Caſaubonus tamen ad dictum locum Laertii lectionem Suidæ ἀδελφῆς præferendam judicat, cum quo ea de re, ut incerta & dubia, ſerio contendere nolim.

λιχοῦ, καὶ ἄλλως κοσμιωτέρας ἀπεργάζεσθαι· [1]μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας· καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὰς καθ' ὕπνους φαντασίας λείας τε καὶ ἀταράχους ἀποτελεῖν. Ἐν ὑπομνήμασι δὲ Πυθαγορικοῖς καὶ ταῦτα εὑρῆσθαι. Ἀρχὴν μὲν τῶν ἁπάντων μονάδα· ἐκ δὲ τῆς μονάδος ἀόριστον δυάδα, ὡς ἂν ὕλην τῇ μονάδι αἰτίῳ ὄντι ὑποστῆναι. ἐκ δὲ τῆς μονάδος καὶ τῆς ἀορίστου δυάδος τοὺς ἀριθμούς· ἐκ δὲ τῶν ἀριθμῶν τὰ σημεῖα· ἐκ δὲ τούτων τὰς γραμμάς, ἐξ ὧν τὰ ἐπίπεδα σχήματα, ἐκ δὲ τῶν ἐπιπέδων, τὰ στερεὰ σχήματα, ἐκ δὲ τούτων τὰ αἰσθητὰ σώματα· ὧν καὶ τὰ στοιχεῖα εἶναι τέσσαρα, πῦρ, ὕδωρ, γῆν, ἀέρα· ἃ μεταβάλλειν καὶ τρέπεσθαι δι' ὅλων, καὶ γίνεσθαι ἐξ αὐτῶν Κόσμον ἔμψυχον, νοερόν, σφαιροειδῆ, μέσην περιέχοντα τὴν γῆν, καὶ αὐτὴν σφαιροειδῆ, καὶ οἰκουμένην. εἶναι δὲ καὶ Ἀντίποδας· καὶ τὰ ἡμῖν κάτω, ἐκείνοις ἄνω. ἰσόμοιρά τε εἶναι ἐν τῷ Κόσμῳ φῶς καὶ σκότος, θερμὸν καὶ ψυχρόν, ξηρὸν καὶ ὑγρόν· ὧν κατ' ἐπικράτειαν, θερμοῦ μὲν, θέρος γίνεσθαι· ψυχροῦ δὲ, χειμῶνα. ἐὰν δὲ ἰσομοιρῇ, τὰ κάλλιστα εἶναι τοῦ ἔτους· οὗ τὸ μὲν θάλλον, ἔαρ ὑγιεινόν· τὸ [2]δὲ φθινόπωρον, νοσερόν. ἀλλὰ καὶ τῆς ἡμέρας θάλλειν μὲν τὴν ἕω· φθίνειν δὲ, τὴν ἑσπέραν· ὅθεν καὶ νοσερωτέραν εἶναι. τόν τε περὶ τὴν γῆν ἀέρα καὶ ἄσειστον καὶ νοσερόν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ θνητά· τὸν δὲ ἀνωτάτω, ἀεικίνητον εἶναι, καὶ καθαρόν, καὶ ὑγιᾶ, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ ἀθάνατα, καὶ διὰ τοῦτο θεῖα. ἐπικρατεῖ γὰρ τὸ θερμὸν ἐν αὐτοῖς, ὅπερ ἐστὶ ζωῆς αἴτιον. τήν τε σελήνην λάμπεσθαι ὑφ' ἡλίου. καὶ ἀνθρώπων εἶναι πρὸς Θεοὺς συγγένειαν, κατὰ τὸ μετέχειν ἄνθρωπον θερμοῦ. εἱμαρμένην τε τῶν ὅλων καὶ κατὰ μέρος αἰτίαν εἶναι τῆς διοικήσεως. διήκειν τε ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνα διὰ τοῦ αἰθέρος, τοῦ τε ψυχροῦ καὶ παχέος. ταύτην δὲ τὴν ἀκτῖνα καὶ εἰς τὰ βένθεα δύεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο ζωοποιεῖν πάντα. τὰ λοιπὰ παρήκαμεν, ἵνα μὴ παρέλκωμεν. τὰ πίπτοντα ἀπὸ τῆς τραπέζης μὴ ἀναιρεῖσθαι παρεκελεύετο Πυθαγόρας, ἢ διὰ τὸ μὴ ἐθίζεσθαι ἀκολάστως ἐσθίειν, ἢ ὅτι ἐπὶ τελευτῇ τινος. Ἀριστοφάνης γὰρ τῶν Ἡρώων εἶναί φησι τὰ πίπτοντα. μήτι δὲ τὰ ἐντὸς τῆς τραπέζης πίπτοντα ἀναιρεῖσθαι. μήτε λευκὸν ἀλεκτρυόνα ἐσθίειν, ὡς ἱερὸν τοῦ ἡλίου, καὶ τὰς ὥρας μηνύοντα. τοὺς κυάμους δὲ ἀπέχεσθαι, ὅτι αἰδοίοις ἐοίκασι· καὶ τοὺς ἅλας παρατίθεσθαι, πρὸς ὑπόμνησιν τοῦ δικαίου. οἱ γὰρ ἅλες πᾶν σώζουσιν, ὅ, τι καὶ παραλάβωσι, καὶ γεγόνασιν ἐκ τῶν καθαρωτάτων ὑδάτων, καὶ θαλάσσης. ἄρτον δὲ μὴ καταγνύειν, [3]ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφοίτων· καὶ μὴ διαιρεῖν, ὃς συνάγει ἐφ' ἑαυτόν. ἢ ὅτι εἰς πόλεμον δειλίαν ἐμποιεῖ. [4]Ἀριστοφῶν λέγει περὶ τῶν Πυθαγοριστῶν·

[5]Καταβὰς εἰς τὴν δίαιταν αὐτῶν κάτω
Ἰδεῖν ἑκάστους, διαφέρειν δὲ πάμπολυ
Τοὺς Πυθαγοριστὰς τῶν νεκρῶν. μόνοισι γὰρ

endam. In itinere faciendo tam remiſſione quam contentione utendum. Memoriam exercendam. In ira nihil aut dicendum, aut faciendum. Divinationem omnem honorandam. Cantu ad lyram utendum; hymnoque & Diis & viris bonis meritam gratiam referendam. Fabis abſtinendum, quod, cum magnam habeant inflationem, naturæ animatæ maxime participes ſint: & alioqui non adhibitas ventres caſtigatiores reddere; eoque ſomnia lenia & placida dormientibus conciliare. Præterea, in commentariis Pythagoricis etiam hæc inventa ſunt. Principium omnium rerum eſſe unitatem. Ex unitate ortam eſſe dyadem, quæ & infinita ſit, & tanquam materia unitati, ut cauſæ, ſubjecta. Ex unitate porro & infinita dyade ortos eſſe numeros; ex numeris puncta; ex his lineas; ex lineis figuras planas; e planis ſolidas; ex his ſenſilia corpora: quorum elementa ſint quatuor, Ignis, Aer, Aqua, Terra; quæ in omnibus mutentur: ex iiſque fieri mundum animatum, intelligentem, globoſum, qui terram in medio contineat, rotundam & ipſam, & habitatam. Eſſe & Antipodes, quorum veſtigia noſtris obverſa ſint. Item in Mundo æquas eſſe portiones lucis & tenebrarum, calidi & frigidi, ſicci & humidi: ex quibus ſi prævaleat calidum, exiſtere æſtatem; ſi frigidum, hyemem. Sin æqualia ſint, amœniſſima eſſe anni tempora; ac florens illud quidem, ver ſalubre; deficiens vero, autumnum morbidum. Sed & ipſius diei partem florentem eſſe auroram; deficientem vero, veſperam: quæ & ideo inſalubrior ſit. Et aerem, qui terram ambit, eſſe immotum & morbidum; quæque in eo ſint, mortalia eſſe omnia: ſummum vero perpetuo moveri, purumque eſſe & ſalubrem, omniaque, quæ in eo ſint, eſſe immortalia & ideo divina. Nam calor in iis prævalet, qui eſt vitæ cauſa. Lunam a Sole illuſtrari. Hominum eſſe cognationem cum Diis, eo quod homo caloris particeps ſit. Fatum & univerſa & ſingula gubernare. A Sole exire radium, qui non ſolum ætherem frigidum & craſſum, ſed etiam profunda penetret, & ideo vitam omnibus impertiatur. Reliqua prætermiſimus, ne longiores eſſemus. Quæ de menſa deciderent, tolli vetuit Pythagoras, ſive ne homines aſſueſcerent avide ſe cibis ingurgitare: ſive religionis gratia. Ariſtophanes enim ea, quæ de menſa decidunt, Heroum eſſe dicit. Ac ne ea quidem tollenda, quæ in ipſam menſam decidant. Albo gallo gallinaceo veſcendum non eſſe, quod Soli ſit ſacer, & horas indicet. Fabis autem abſtinendum eſſe, quod pudendis ſint ſimiles. Salem apponendum eſſe, ut nos admoneat juſtitiæ. Sal enim, quicquid apprehenderit, conſervat, ortus ex puris aquis &

1 Μὴ παραληφθέντας τὰς γαστέρας] Inverſo ordine potius ſcribendum eſt, τὰς γαστέρας μὴ παραληφθέντας: ut legitur apud Laertium. Sed de hoc vide quæ notavit Menagius.

2 Τὸ δὲ φθινόπωρον] Supple ex Laertio, τὸ δὲ φθῖνον, φθινόπωρον.

3 Ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ παλαιοὶ ἐφ.] Laertius: Ὅτι ἐπὶ ἕνα οἱ πάλαι τῶν φίλων ἐφοίτων.

4 Ἀριστοφῶν] Sic reſcripſi auctoritate optimi MS. A. & Laertii. Ante enim male legebatur, Ἀριστοφάνης. Vide Menag. ad Laertium in *Pythagora*, Segm. 38.

5 Καταβὰς εἰς τὴν δ.] Verſus hic numeris ſuis ſic reſtituendus eſt:
Ἔφη τε καταβὰς εἰς δίαιταν τῶν κάτω.
Sic enim recte legitur apud Laertium.

Τούτοισι

Τούτοισι τὸν Πλούτωνα συσσιτεῖν ἔφη
Δι' εὐσέβειαν. Εὐχερῆ θεὸν λέγεις,
Εἰ τοῖς ῥύπου μεστοῖσιν ἥδεται ξυνών.
[1] Λάχανά τε γὰρ κατέδονται, καὶ πίνουσιν ἐπὶ τούτοις ὕδωρ.
Φθεῖρας δὲ, καὶ τρίβωνας, τὴν ἀλουσίαν
Οὐδεὶς ἂν ὑπομείνειε τῶν νεωτέρων.

Καὶ παροιμία· Σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγόρᾳ τελεσθέντων. πενταετῆ γὰρ χρόνον ἤσκουν σιωπήν. Τῶν [2] δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρίαν καταγινόμενοι, ἐκαλοῦντο Σεβαστικοί· [3] οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα, Γεωμετρικοὶ, καὶ Μαθηματικοί. καὶ οἱ μὲν τῷ Πυθαγόρᾳ συγγινόμενοι, ἐκαλοῦντο Πυθαγορικοί. οἱ δὲ τούτων μαθηταὶ, Πυθαγόρειοι. οἱ δὲ ἄλλως ἔξωθεν ζηλωταὶ, Πυθαγορισταί. Ἐμψύχων δὲ ἀπείχοντο. † Ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων ὁ Πυθαγόρας ἐξήνεγκε τὰ τῆς αὐτοῦ δόξης εἰς Ἕλληνας.

mari. Panem non eſſe frangendum, quod olim veteres ad unum amicorum convenirent: nec eſſe dividendum, qui faciat, ut plures ſui gratia in unum coeant. Vel, quod in bello timidos faciat. Ariſtophon de Pythagoriſtis inquit: [*Dixitque,*] *ſe, cum ad Inferos deſcendiſſet, ſingulorum conditionem vidiſſe: Pythagoriſtas vero reliquis mortuis multum præſtare. Cum iis enim ſolis Plutonem veſci, ob illorum pietatem. Facilem Deum dicis, qui ſordidiſſimorum hominum conſuetudine delectetur. Comedunt enim olera, & bibunt poſtea aquam. Pediculos vero, & attrita pallia, & illuviem illorum nemo juniorum toleraverit.* Et proverbium: *Taciturnior ero vel iis, qui Pythagoræ doctrina imbuti ſunt.* Pythagorei enim per quinque annos ſilentium ſervabant. Porro, Pythagoreorum illi, qui contemplationi vacabant, dicebantur *Sebaſtici*; qui vero diſciplinis Mathematicis, *Geometrici*, & *Mathematici*. Et illi quidem, qui ipſum Pythagoram audiverant, vocabantur *Pythagorici*; horum vero diſcipuli, *Pythagorei*: at extranei, qui quovis in loco Pythagoricam ſectam ſequebantur, *Pythagoriſtæ*. [Pythagorici] vero ab animalibus abſtinebant. † Pythagoras doctrinam ſuam ab Ægyptiis ad Græcos attulit.

Πυθέας [4] Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς δὲ ἦν Μυλώθρου, καὶ θρασὺς σφόδρα. Φυγὼν τε Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου διὰ ὄφλημα, εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν. εἶτα ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς, καὶ δικανικοὺς, καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οὐκ [5] ἐκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων, ὡς θρασὺς, καὶ διεσπασμένος. [6] Μύλωθρος δὲ λέγεται, ὁ μύλωνα κεκτημένος, καὶ ἐργαζόμενος. καὶ ἐξ αὐτοῦ ῥῆμα μυλωθρῶ. οἱ δὲ ἰδιῶται, μυλωνῶ.

Πυθέας. Pytheas, Athenienſis, orator, Mylothri filius, homo audaciſſimus: qui, cum Athenis propter æs alienum ex carcere fugiſſet, in Macedoniam venit; & poſtea [in patriam] rediit. Scripſit conciones, & orationes forenſes, & alia quædam. Cæteris autem oratoribus non fuit adnumeratus, ut homo audax & diſſolutus. Μύλωθρος vero dicitur, qui piſtrinum poſſidet, & in eo opus facit. Inde derivatum eſt verbum μυλωθρῶ: pro quo indocti μυλωνῶ dicunt.

Πυθέσθαι. ἐρωτῆσαι. μέσος ἀόριστος. ἀπὸ τοῦ πεύθω. Πυθέσθαι δὲ, καὶ τὸ ἀκοῦσαι. ἀπὸ τοῦ πύθω.

Πυθέσθαι. Interrogare. Percontari. Aoriſtus medius. A πεύθω. Πυθέσθαι vero etiam ſignificat, audire: a πύθω.

Πυθία. ἡ μάντις.

Πυθία. Pythia. Fatidica. Vates.

Πυθεῖον. τὸ μαντεῖον. Πύθια δὲ, τόπος, καὶ ἑορτή.

Πυθεῖον. Oraculum Pythium. At Πύθια dicitur locus ubi Pythia celebrantur; itemque ipſum feſtum.

Πύθια καὶ Δήλια. Φασὶ Πολυκράτην, τὸν Σάμου τύραννον, Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα, εἰς Δελφοὺς πέμψαι, χρησόμενον, εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγει κατὰ τὸ ὡρισμένον. τὴν δὲ Πυθίαν ἀνελεῖν· Ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια· δηλοῦν βουλομένην, ὅτι ἔσχατα. μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον συνέβη αὐτὸν ἀπολέσθαι. Ἐπίκουρος δὲ ἔν τινι τῶν πρὸς Ἰδομενέα ἐπιστολῶν ταῦτα. λέγεται δὲ καὶ Πυθοῖ, τουτέστιν, ἐν τοῖς Πυθίοις. [7] Ἀριστοφάνης· Ὀλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ.

Πύθια καὶ Δήλια. Pythia & Delia. Ajunt Polycratem, Sami Tyrannum, cum Pythia & Delia ſimul feciſſet, Delphos ad Oraculum miſiſſe, ut percontaretur, an præfinito tempore ſacrificium offerret. Cui Pythia reſpondit: *Hæc tibi & Delia & Pythia*: ſignificare volens, ea eſſe ultima. Paulo enim poſt periit. Hæc Epicurus in quadam ad Idomeneum epiſtola. Dicitur vero etiam Πυθοῖ: i. e. in Pythiis. Ariſtophanes: *Olympiis & Pylis & Pythiis.*

Πυθιὰς [8] βοή. ἡ μετ' αὐλοῦ γινομένη βοή. τὸ πύθιον μέλος. ὅθεν καὶ πυθαύλης λέγεται. οὕτω δὲ ἔλεγον τὸν παιᾶνα.

Πυθιὰς βοή. Vox cum cantu tibiæ conjuncta. Vel, carmen Pythium. Hinc & πυθαύλης dictus eſt. Sic autem pæana vocabant.

1 Λάχανά τε γὰρ κατέδονται, καὶ π.] Scribe, ut apud Laertium:
———— Ἐσθίουσί τε
Λάχανά τε, κἀπὶ πίνουσιν, &c.

2 Τῶν δὲ Πυθαγορείων οἱ μὲν περὶ θεωρ.———— ἔξωθεν ζηλωταὶ, Πυθαγορισταί] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Photium in Excerptis ex Vita Pythagoræ, Cod. ccxlix. pag. 1313. ut Pearſonius quoque obſervaverat.

3 Οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα. Γεωμ.] Supple & ſcribe ex Photio: Οἱ δὲ περὶ τὰ μαθήματα γεωμετρικὰ καὶ ἀστρονομικὰ, Μαθηματικοί.

4 Πυθέας] Hujus Pytheæ meminit Plutarchus ex Πολιτικοῖς παραγγέλμασι pag. 802. ſic inquiens: Ὡς ὁ Πυθέας τοὺς Δημοσθένους (λόγους) ἐλλυχνίων ὄζειν καὶ σοφιστικῆς περιεργίας, &c. Id eſt: *Quemadmodum Pytheas Demoſthenis orationem dicebat redolere lucernam, ſophiſticamque & nimis curioſam diligentiam.* Reliqua auctorum loca, in quibus Pytheæ hujus mentio fit, collegit Meurſius in *Bibliotheca Attica*; quem conſule.

5 Ἐκρίθη] Sic recte habet antiquiſſimus MS. A. At in MSS. B. & C. itemque in Editt. prioribus male legitur, ἐκλήθη.

6 Μύλωθρος] Potius, μυλωθρός, cum acuto in ultima. Cæterum, ultima hæc nihil ad rem faciunt, & a ſciolo quodam adjecta videntur.

7 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 905.

8 Πυθιὰς βοή] Vide Salmaſium ad Flav. Vopiſc. pag. 825. Edit. Hack.

Πύθιον.

Πύθιον.[1] ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθήνησιν, ὑπὸ Πεισιστράτου γεγονός, εἰς ὃ τοὺς τρίποδας ἐτίθεσαν οἱ τῷ κυκλίῳ χορῷ νικήσαντες τὰ Θαργήλια. καὶ Πύθιος, ὁ Ἀπόλλων.

Πύθιον. Pythium. Templum Apollinis Athenis, a Piſiſtrato conditum, in quo tripodas ponebant, qui cyclio choro Thargelia vicerant. Et Pythius, cognomen Apollinis.

Πυθιονίκης. ὄνομα κύριον.

Πυθιονίκης. Pythionices. Sive, qui Pythia vicit.

Πυθμήν. τὸ ἔσχατον μέρος καὶ τελευταῖον παντὸς οὑτινοσοῦν σκεύους κατὰ βάθος. καὶ [2] πυθμένας λόγων ἐκάλει Πρωταγόρας φιλόσοφος τὰς τῶν λόγων διαιρέσεις. οὗτος γὰρ διεῖλε τὸν λόγον εἰς τέσσαρα, εὐχωλήν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. ἄλλοι δὲ εἰς ζ΄. διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, [3] ἐπαγγελίαν, εὐχωλήν, κλῆσιν. Ἀλκιδάμας δὲ τέσσαρας λόγους φησί· φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν.

Πυθμήν. Fundus. Sive, ima pars cujuſque vaſis. Et Protagoras Philoſophus *fundos orationis* vocabat ejus diviſiones. Hic enim orationem in quatuor partes diviſit; precationem, interrogationem, reſponſionem, præceptum. Alii vero in ſeptem; narrationem, interrogationem, reſponſionem, præceptum, annuntiationem, precationem, vocationem. Alcidamas vero quatuor partes orationis eſſe dicit; affirmationem, negationem, interrogationem, appellationem.

Πυθόληπτος. ὁ ὑπὸ τοῦ Πυθίου ληφθείς.

Πυθόληπτος. Numine Apollinis afflatus.

Πυθόμενος. ἐρωτήσας.

Πυθόμενος. Sciſcitatus. Percontatus.

Πύθονται.[4] ἐρωτήσουσιν. ἀκούσουσι.

Πύθονται. Sciſcitabuntur. Interrogabunt. Audient.

Πύθου Χελιδόνος. παροιμία ἀπό τινος Χελιδόνος, θεολόγου καὶ τερατοσκόπου, καὶ περὶ τελετῶν διειλεγμένου· ὡς Μνασέας ὁ Παταρεὺς ἐν τῷ Περίπλῳ. οἱ δέ, ὅτι τὸ ἔαρ σημαίνει.

Πύθου Χελιδόνος. *Percontare Chelidonem.* Proverbium, [deductum] a quodam Chelidone, Theologo & oſtentorum interprete, & qui de Deorum ſacris & initiis diſſerebat, ut Mnaſeas Patarenſis in *Periplo* [tradit.] Alii vero [dicunt, proverbium hoc ſic interpretandum eſſe, *Percontare hirundinem:*] quod hirundo veris nuntia ſit.

Πυθώ. Φωκὶς χώρα ἐστὶ τῆς Ἑλλάδος, περὶ ἣν πόλις ἡ καλουμένη Δελφοί· περὶ ἣν πόλιν τὸ ἱερὸν ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος, ὃ ἐκαλεῖτο Πυθώ· ἐν ᾧ χαλκοῦς τρίπους ἵδρυτο, καὶ ὕπερθεν φιάλη, ἣ τὰς μαντικὰς εἶχε ψήφους· αἵτινες ἐρομένων τῶν μαντευομένων, ἥλλοντο, καὶ ἡ [5] Πυθία ἐμφορουμένη, ἤτοι ἐνθουσιῶσα, ἔλεγεν ἃ ἐξέφερεν ὁ Ἀπόλλων. ἐκλήθη δὲ Δελφοὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, διὰ τὸ τὸν Δελφύνην δράκοντα ἐκεῖ εὑρεθῆναι, ὃν ἀπέκτεινεν ὁ Ἀπόλλων. Πυθὼ δέ, διὰ τὸ ἐκεῖ σαπῆναι· ἢ διὰ τὸ ἐρωτᾶν.

Πυθώ. Pytho. Phocis eſt regio Græciæ, in qua urbs Delphi, in eaque templum Apollinis, quod vocabatur Pytho; in quo tripos æneus collocatus erat, & ſupra tripodem phiala, calculos divinatorios continens, qui conſultoribus Deum interrogantibus ſaliebāt: & Pythia afflatu Numinis correpta dicebat ea, quæ Apollo ſuggerebat. Delphi autem, ubi erat templum Apollinis, inde nomen acceperunt, quod Delphines draco ibi inventus fuerit, quem Apollo interfecit: Pytho vero, quod illic computruerit. Vel a conſulendo & percontando, [quod Græci πυθέσθαι vocant.]

Πύθω. σήπω. καὶ τὸ πυθόμενος, σηπόμενος. ἔνθεν καὶ ἡ Πυθία, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ σαπῆναι τὸ τοῦ δράκοντος σῶμα. Λύκος δὲ ὁ Νεαπολίτης καὶ τὸ [6] πύον ἐντεῦθεν ὀνομασθῆναί φησιν. ἔστι γὰρ σεσηπὸς αἷμα.

Πύθω. Putrefacio. Et πυθόμενος, putreſcens, putrefactus. Hinc etiam dicta eſt Pythia, quod in illo loco draconis corpus computruerit. Lycus vero Neapolitanus & πύον, i.e. pus, hinc denominatum fuiſſe dicit. Eſt enim putridus ſanguis.

Πύθων[7] Βυζάντιος, ῥήτωρ· ὃς φυγὼν ἐν Μακεδονίᾳ διέτριβε, καὶ πολλοὺς προδότας ἔπεισε γενέσθαι, καὶ [8] συνεργοὺς πρὸς πάντα, καὶ πρὸς τὰς διαφθορὰς τῶν πολεμίων ἐχρῆτο.

Πύθων. Python Byzantius, orator, qui in exilium pulſus in Macedoniam abiit, ibique degens multos ad proditionem impulit, quorum miniſterio & opera tum ad reliqua omnia, tum etiam ad corrumpendas civitates uſus eſt.

1 Πύθιον. ἱερὸν Ἀπόλλωνος Ἀθ.] Vide Meurſium in *Piſiſtrato*, cap. IX.

2 Πυθμένας λόγων ἐκάλει Πρωταγόρας ὁ φιλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Laertii in vita Protagoræ; quæ leguntur etiam ſupra v. Πρωταγόρας.

3 Ἐπαγγελίαν] Laertius habet, ἀπαγγελίαν. At ipſe Suidas ſupra v. Πρωταγόρας, εἰσαγγελίαν.

4 Πύθονται] Scribendum potius eſt, πύθωνται, per ω in ſyllaba ſecunda, ut Portus etiam monuit.

5 Ἡ Πυθία ἐμφορ.] Confer Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 6.

6 Πύον] Hanc lectionem ex MSS. Pariſ. revocavi. In prioribus enim Editt. mendoſe legitur, πύθιον.

7 Πύθων Βυζάντιος, ῥήτ.] Pythonis hujus plures ſcriptores meminerunt. Philoſtratus lib. VII. *de Vit. Apoll.* cap. XVI. Ἐγένετο δὲ Πύθων ὁ Βυζάντιος ἀγαθός, φασί, ῥήτωρ τὸ κατεπείθειν. οὗτος ὑπὲρ Φιλίππου τοῦ Ἀμύντου πρεσβεύων παρὰ τοὺς Ἕλληνας ὑπὲρ τῆς δουλείας αὐτῶν, τοὺς μὲν ἄλλους εἴα, &c. Photius in Excerptis ex Philoſtrato, pag. 1025. Ἐγένετο Πύθων ὁ Βυζάντιος ῥήτωρ ἀγαθὸς τὰ κακὰ πείθειν. Diodorus Siculus lib. XVI. pag. 475. Φίλιππος δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἐξέπεμψεν ἐπὶ τὸ κοινὸν τῶν Βοιωτῶν πρέσβεις, ὧν ἦν ἐπιφανέστατος Πύθων. οὗτος γὰρ διαβεβοημένος ἐπὶ τῇ τοῦ λόγου δεινότητι, καὶ συγκριθεὶς παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς κατὰ τὴν περὶ τῆς συμμαχίας δημηγορίαν πρὸς Δημοσθένην, τῶν μὲν ἄλλων ἐπρώτευσε, τούτου δὲ ἐφάνη καταδεέστερος. Id eſt, interprete Rhodomanno: *Philippus autem initio legatos ad concilium Bœotorum miſerat, inter quos nobiliſſimus erat Python. Hunc enim tam celebrem facultas dicendi reddiderat, ut in concione de jungenda ſocietate ipſi Demoſtheni opponeretur; ubi cæteris quidem præſtantior, Demoſthene autem inferior habitus fuit.* Ejuſdem etiam mentionem facit Plutarchus in *Demoſthene*: Athenæus lib. II. pag. 50. itemque lib. XII. pag. 550. ubi lepidum ejus commentum refert, quo Byzantios aliquando tumultuantes ad concordiam redegerit. Vide etiam Tzetzem Chil. VI. cap. XXXVIII.

8 Συνεργοὺς πρὸς π.] Locum hunc corruptum exiſtimo, quem ſic ſcripſerim, καὶ συνεργοῖς αὐτοῖς πρὸς πάντα, καὶ πρὸς τὰς διαφθορὰς τῶν πόλεων ἐχρῆτο.

Πύθωνος. δαιμονίου μαντικοῦ. Τάς τε πνεύματι Πύθωνος ἐνθουσιαζούσας, καὶ φαντασίαν μανίας παρεχομένας τῇ τοῦ δαιμονίου περιφορᾷ, ἠξίου τὸ ἐσόμενον προαγορεῦσαι. οἱ δὲ τῶν δαιμόνων κάτοχοι ἔφασκον, τὴν νίκην Μήδοις παρέσεσθαι.

Πυθοίατο. μάθοιεν.

Πύκα. συχνῶς. ἐπιμελῶς.

Πύκαζε. [1]Σοφοκλῆς·

Πύκαζε θᾶσσον. οὐ [2]πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ
Θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι.

Πυκάζεται. σκεπάζεται. κοσμεῖται.

Πυκάζει. καλύπτει. σκεπάζει. καὶ πυκάζουσι. σκιάζουσι. στεφανοῦσι. καὶ ἐν [3]Ἐπιγράμματι·

Λουσάμενοι, Προδίκη, πυκασώμεθα, καὶ τὸν ἄκρατον
Ἕλκωμεν. ———

Πυκάζουσι. τουτέστι, πεπυκνωμένοις. στενοχωρουμένοις. [4]Δαβίδ· Ἐν τοῖς πυκάζουσιν ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Πύκασεν. ἐκόσμησε.

Πυκασμός. δασύτης.

Πυκινή. πυκνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ δυνατή. Ταῦτα διαιτῆσαι πυκινή.

Πυκάζεις. συχνάζεις.

Πύκνη. [5]ἡ τῶν Ἀθηναίων ἐκκλησία οὕτως ἐκαλεῖτο. Κλείδημος δέ φησι, Πύκναν ὀνομασθῆναι, διὰ τὸ τὴν συνοίκησιν πυκνουμένην εἶναι.

Πυκνί. ὡς παρὰ [6]Ἀριστοφάνει· Πλὴν μὴ ἐν τῇ Πυκνί. καὶ [7]Πυκνίτης δῆμος. Πνὺξ, τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα ἐκκλησιάζονται οἱ Ἀθηναῖοι. ὥσπερ δὲ πολίτης τῆς Πυκνὸς, Πυκνίτης εἶπε. Πνὺξ δὲ λέγεται, παρὰ τὸ πυκνοῦσθαι. ἐν Ἀθήναις δὲ καὶ δικαστήριον Πνὺξ ἐκαλεῖτο.

Πύθωνος. Pythonis. Id eſt, Dæmonis fatidici. *Rogabat autem, ut mulieres Pythonis ſpiritu afflatæ, quæ ob fanaticam corporis jactationem initiatarum ſpeciem præ ſe ferebant, prædicerent id, quod eventurum eſſet. Illi vero, qui a dæmonibus afflati erant, dicebant penes Medos victoriam fore.*

Πυθοίατο. [Ionice pro πύθοιντο.] Didicerint. Audiverint.

Πύκα. Denſe. Frequenter. Accurate.

Πύκαζε. Tege. Vela. Sophocles: *Sile, ſile. Non enim eſt medici ſapientis in queſtus & lamenta prorumpere, cum malum ſectionem flagitat.*

Πυκάζεται. Tegitur. Ornatur.

Πυκάζει. Tegit. Velat. Et πυκάζουσι, tegunt, obumbrant, coronant. In Epigrammate: *Poſtquam nos laverimus, Prodice, coronis redimitæ merum hauriamus.*

Πυκάζουσι. Denſatis. Coarctatis. David: *In denſa hominum turba, uſque ad cornua altaris.*

Πύκασεν. Ornavit.

Πυκασμός. Denſitas.

Πυκινή. [Et per ſyncopen,] πυκνή. Denſa. Sumitur vero pro δυνατή, i.e. quæ poteſt. *Quæ hæc adminiſtrare poteſt.*

Πυκάζεις. Denſas. A πυκάζω, denſo.

Πύκνη. Pycne. Sic vocabatur locus Athenis, ubi populi comitia habebantur. Clidemus vero dicit, Πύκνα vocatam eſſe, quod multitudo populi in ea denſaretur.

Πυκνί. Pycni. [Vel, Pnyci, per literarum tranſpoſitionem.] Ut apud Ariſtophanem: *Præterquam in Pnyce.* Et δῆμος Πυκνίτης, populus Pycnites, ſive, in Pnycem conveniens. Πνὺξ autem erat locus Athenis, ubi populi concio habebatur. Dixit autem Πυκνίτης, [quaſi eſſet gentile a Πνύξ: i.e.] civis Pnycis. Πνὺξ autem dicitur a πυκνοῦσθαι: quod populus in ea denſetur. Athenis etiam dicaſterium quoddam Πνὺξ vocabatur.

Πυκνός. ὁ δυνατός. καὶ πυκνότης. σύνεσις, φρόνησις.

Χ᾽ [8]οὕτω μὲν ἂν εὖ ποιῇς,
Εἴ σοι πυκνότης ἔνεστι.

Πύκνωσις [9]κατὰ προστάτην, καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι, πύκνωσις κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο· ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις τέσσαρας.

Πυκτεύειν. εἶδος γυμνασίου ἦν, καὶ παλαίστρας.

Πυκνός. Potens. Et πυκνότης, ſapientia, prudentia. *Et iſta quidem recte feceris ſi tibi prudentia ineſt.*

Πύκνωσις. Denſatio. [Denſatio aciei duplex eſt:] ſecundum proſtatam, vel epiſtatam. Sive, ſecundum longitudinem, vel profunditatem. Vir autem denſatus, ſive arctius locatus, occupat cubitos duos; laxius vero collocatus, cubitos quatuor.

Πυκτεύειν. Pugilatu certare. Erat genus exercitii & certaminis.

1 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 35. ut Portus monuit.

2 Οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ &c.] Fragmentum hoc Sophoclis habes etiam ſupra v. Θρηνεῖν: ſed ubi pro θρηνεῖν legitur, θρηνεῖν. Vide, quæ ibi notavimus.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VII. pag. 619. ubi pro Προδίκη, legitur Προδίκη; quod eſt nomen proprium mulieris. Portus, cum ignoraret unde fragmentum hoc depromptum eſſet, pro Προδίκη ſcribendum putabat προδίκῳ, locumque hunc ſic vertebat: *Loti in inſidiis occultemur*, &c. Inepte.

4 Δαβίδ] Pſalm. CXVII.

5 Πύκνη] Scribendum eſt, Πυκνί: & paulo poſt, Πύκνα, pro Πύκναν. Πυκνί autem per metatheſin literarum dictum eſt, pro Πνυκί, a recto Πνύξ: & Πύκνα pro Πνύκα. Etymologus in Πνύξ: Ἡ γενικὴ Πνυκός· διὰ δὲ εὐφωνίαν, Πυκνός. Genitivus Πυκνός legitur apud Ariſtoph. *Equit.* pag. 296.

Καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμένων, καὶ τῆς Πυκνός.

Scholiaſta ad eum locum. Πυκνός. τῆς ἐκκλησίας. μετάθεσις ἐστὶ τῶν στοιχείων. εἰ γὰρ Πνύξ ἐστιν, ἔδει Πνυκός. νῦν δὲ, Πυκνός. Eadem habet Suidas ſupra v. Πνύξ. Dativus Πυκνί, pro Πνυκί, reperitur apud eundem Ariſtoph. in *Eccleſiaz.* pag. 731.

Ἐν ταῖς Φυγαῖς μετ᾽ ἀνδρὸς ᾤκησ᾽ ἐν Πυκνί.

Confer Harpocrationem, ex quo Suidas hæc ſumpſit. Sed apud eum repugnante literarum ſerie legitur Πνυκί, pro Πυκνί. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Πνύξ.

6 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Equit.* pag. 332. (231. Ed. Baſ. P.) ſed ubi pro Πυκνί hodie legitur Πνυκί.

7 Πυκνίτης δῆμος] Ariſtoph. *Equit.* pag. 290. (193. Ed. Baſ. P.)

Δῆμος Πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον.

Ad hunc locum Suidas reſpexit.

8 Χ᾽ οὕτω μὲν ἂν εὖ π.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Equit.* pag. 353.

9 Πύκνωσις κατὰ πρ.] Confer Ælianum in *Tact.* cap. XI. qui eadem tradit.

Πύκτης.

Πύκτης. παγκρατιαστής. ἀθλητής. καὶ πυκτεῖον, ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται.

Πύκτης. Pugil. Pancratiaſtes. Athleta. Et πυκτεῖον, locus, in quo pugiles certant.

Πυκτίον.[1] τὸ βιβλίον. ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, ὅ ἐστιν, ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείεσθαι. Πυκτεῖον δὲ, ἐν ᾧ εἰσι τὰ πυκτία, δίφθογγον. ἐν ᾧ πύκται ἀγωνίζονται. Πυκτίον δὲ, τὸ πινακίδιον.

Πυκτίον. Libellus. Pugillares. A πυκτίζω, plico, claudo. Πυκτεῖον vero, per diphthongum ει, locus, in quo libelli, qui πυκτία dicuntur, ſervantur. Vel locus, in quo pugiles certant. Πυκτίον vero, [per ι, dicitur] tabella, vel libellus.

Πυλαγόραι. οἱ Πυλαγόραι ἐπέμποντο εἰς τὴν σύνοδον τῶν Ἀμφικτυόνων ἐπὶ τὴν Πυλαίαν. ἐκλήθησαν δὲ Πυλαγόραι, ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν Πυλαίαν ἀγείρεσθαι. κατὰ πόλιν δὲ ἔπεμπον Ἀθηναῖοι τοὺς θύσοντας καὶ συνεδρεύσοντας. ἦσαν δὲ οἱ πεμπόμενοι Πυλαγόραι καὶ [2] Ἱερομνήμονες. λέγουσι δὲ, ὅτι Πυλάδης πρῶτος ἐκρίθη ἐπὶ τῷ Κλυταιμνήστρας φόνῳ· καὶ ἐξ αὐτοῦ τὸ ὄνομα σχεῖν τὴν Πυλαίαν. Πυλαία δὲ παρὰ Ἀμφικτύοσιν, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐκαθέζοντο οἱ ἐκεῖσε πεμπόμενοι. καὶ αὐτὴ ἡ συνάθροισις. ἀπῄεσαν δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς, ἐπίσκοποι τῶν ἀναλισκομένων ἐν ταῖς θυσίαις.

Πυλαγόραι. Pylagoræ. Hi mittebantur ad concilium Amphictyonum, ſive ad Pylæam. Vocati autem fuerunt Pylagoræ, quod ad Pylæam congregarentur. Athenienſes autem ex ſingulis urbibus quoſdam eo mittebant, qui & rem ſacram peragerent, & conſeſſui intereſſent. Pylagoræ autem, qui eo mittebantur, erant & Hieromnemones. Dicunt porro Pyladem ob Clytæmneſtræ cædem primum ibi in jus vocatum fuiſſe, & Pylæam ab eo nomen accepiſſe. Pylæa vero dicebatur locus, in quo concilium Amphictyonum habebatur, cui intererant, qui eo mittebantur. Item ipſum concilium ſic dicebatur. [Pylagoræ] vero etiam Delphos proficiſcebantur, ut curam gererent ſumptuum, qui in ſacrificia impendebantur.

Πυλάδης,[3] Κίλιξ, ἀπὸ κώμης Μισθαρίων. [4] ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλικῆς, ἥτις ὑπ᾽ αὐτοῦ εὑρέθη. περὶ τῆς Κωμικῆς καλουμένης ὀρχήσεως, ἥτις ἐκαλεῖτο Κόρδαξ· καὶ [5] τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Σίκιννις· καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἥτις Ἐμμέλεια.

Πυλάδης. Pylades, Cilix, ex oppido Miſtarnis. Scripſit de ſaltatione Italica, cujus ipſe inventor fuit. De ſaltatione Comica, quæ *Cordax* vocabatur. Item, de ſaltatione Tragica, quæ *Sicinnis*; & de Satyrica, quæ *Emmelia* dicebatur.

Πυλάρτου.[6] τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος. καὶ πυλάρταο, ὁμοίως.

Πυλάρτου. Portas validas & firmas habentis. Et πυλάρταο, itidem.

Πύλαι,[7] καὶ Πυλαία, καὶ Πυλαγόραι. Πύλαι μὲν καλοῦνται αἱ Θερμοπύλαι. ἐκλήθησαν δὲ οὕτω, διὰ τὸ στενὴν εἶναι ταύτην τὴν εἴσοδον ἀπὸ Θετταλίας εἰς τὴν Φωκίδα πορευομένοις. Πυλαία δὲ ἐκαλεῖτο, ἡ εἰς τὰς Πύλας σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων. [8] ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλεων τῶν μετεχουσῶν τῆς Ἀμφικτυονίας τινὲς, οἵπερ ἐκαλοῦντο Πυλαγόραι.

Πύλαι, & Πυλαία, & Πυλαγόραι. Πύλαι vocabantur Thermopylæ, quod anguſtæ illic eſſent fauces, per quas ex Theſſalia in Phocidem aditus patebat. Πυλαία vero dicebatur concilium Amphictyonum, quod Pylis habebatur. Porro ſingulæ civitates, quæ concilii Amphictyonici participes erant, quoſdam eo mittebant, qui Pylagoræ vocabantur.

Πύλαι[9] δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρετῆς ἰδέαι. δι᾽ ἐκείνων γὰρ δυνατὸν ἀξίως ὑμνῆσαι τὸν τῶν ὅλων Θεόν. καὶ [10] Δαβίδ· Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης.

Πύλαι δικαιοσύνης. Portæ juſtitiæ. Sic vocantur diverſa virtutum genera. Per illas enim Univerſi hujus auctor Deus rite celebrari poteſt. David: *Aperite mihi portas juſtitiæ.*

Πυλαῖος. ὄνομα κύριον.

Πυλαῖος. Pylæus. Nomen proprium.

Πυλαιμένης. ὄνομα κύριον.

Πυλαιμένης. Pylæmenes. Nomen proprium.

Πυλαιστάτους. τοὺς μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγοντας, μήτε πράσσοντας· διὰ τὸ παραγενέσθαι τοιούτους τινὰς ἀνθρώπους εἰς τὸν προειρημένον τόπον.

Πυλαιστάτους. Pylæſtatos. [Sic dicebantur illi,] qui nihil ſani dicebant, vel faciebant; quod cjuſmodi homines in locum illum ante dictum convenirent.

Πυλεῶνος. τοῦ πυλῶνος.

Πυλεῶνος. [Poetice pro] πυλῶνος. Veſtibuli.

Πύλιον. ἐκ Πύλου.

Πύλιον. Pylium.

1 Πυκτίον. τὸ βιβλ.] Supra, Πτυκτίον.

2 Ἱερομνήμονες] Vide Noſtrum ſupra h. v.

3 Πυλάδης] De hoc omnino videndus eſt Salmaſ. ad Flav. Vopiſc. p. 830. 831, 832. Ed. Hack. & Scaliger ad Euſeb. Num. MDCCCCXCV.

4 Ἔγραψε περὶ ὀρχήσεως τῆς Ἰταλ.] Hæc, & quæ ſequuntur, deſcripta ſunt ex Athenæo, ſed apud quem longe alius eſt loci hujus ſenſus. Apud eum enim lib. I. pag. 20. ſic legitur: Τοῦτον τὸν Βάθυλλον φησὶν Ἀριστόνικος, καὶ Πυλάδην, οὗ ἐστι καὶ σύγγραμμα περὶ ὀρχήσεως, τὴν Ἰταλικὴν ὄρχησιν συστήσασθαι ἐκ τῆς Κωμικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Κόρδαξ· καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Ἐμμέλεια· καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἣ ἐλέγετο Σίκιννις. Id eſt: *Ariſtonicus inquit, hunc Bathyllum, & Pyladem, cujus exſtat liber de Saltatione, Italicam ſaltationem inveniſſe, conflatam ex ſaltatione Comica, quæ Cordax; & ex Tragica, quæ Emmelia; & Satyrica, quæ Sicinnis appellabatur.* Longe igitur aliud Athenæus dicit ac Suidas; cujus fidem merito hic ſuſpectam habeo: præſertim cum mihi exploratum ſit, eum in excerpendis auctorum verbis ſenſum eorum interdum pervertere ſolere.

5 Καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Σίκιν.] Contra Heſychius v. Σίκιννις docet, Ἐμμέλειαν fuiſſe ſaltationem Tragicam; Σίκιννιν vero, Satyricam. Quare Scaliger ad Euſeb. Num. 1995. recte monuit, hic apud Suidam inverſo ordine ſcribendum eſſe, καὶ τῆς Τραγικῆς, ἣ ἐκαλεῖτο Ἐμμέλεια, καὶ τῆς Σατυρικῆς, ἥτις Σίκιννις. Et ita habet Athenæus loco ante laudato, unde iſta, ut diximus, Suidas deſcripſit.

6 Πυλάρτου] Eſt vox Homerica, Il. Θ. v. 367. & alibi.

7 Πύλαι, καὶ Πυλ.] Ex Harpocratione.

8 Ἐπέμποντο δὲ ἐκ τῶν πόλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἱερομνήμονες.

9 Πύλαι δικαιοσύνης. αἱ διάφοροι τῆς ἀρ.] Hæc ſumpta ſunt ex Theodoreto ad Pſalm. CXVII. pag. 875.

10 Δαβίδ] Pſalm. CXVII.

Πύλη,

Πύλη.[1] ἐπὶ τείχους, παρὰ Θουκυδίδῃ. θύρα δὲ, ἐπὶ οἴκου.

Πύλη ἱππήλατος.[2] δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν.

Πύλας οὐρανοῦ [3] Ὅμηρος τὰ νέφη λέγει.

Πύλῳ.[4] παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ πύλῃ. Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι. ὡς δείελον, ἀντὶ τοῦ δείλην· ἕσπερον, ἀντὶ τοῦ ἑσπέραν.

Πυλαωρεῖ. φυλάσσει. πυλαωρὸς γὰρ, ὁ φύλαξ.

Πύματος. ἔσχατος.

Πύνδαξ.[5] ὁ πυθμὴν παρὰ τοῖς μεθ' Ὅμηρον. ὅθεν παροιμία τὸ, Ἀπυνδάκωτος οὐ τραπεζοῦται κύλιξ. ἤγουν ἀπυθμένιστος. [6] Σοφοκλῆς δὲ καὶ τὴν λαβὴν τοῦ ξίφους πύνδακα εἴρηκεν, ὥς φησι [7] Παυσανίας.

Πυνθάνεσθαι. ἀκούειν, μανθάνειν, διδάσκεσθαι, ἱστορεῖν, ἢ ἐρωτᾷν, ἢ ἕτερόν τι σημαίνει. παραπλήσιον μὲν τοῦ ἐρωτᾷν, οὐ μὴν αὐτὸ τὸ ἐρωτᾷν. ἔστι γάρ τις, ὡς δῆλον, διαφορὰ μάλιστα παρὰ τοῖς Διαλεκτικοῖς μεταξὺ πύσματος καὶ ἐρωτήματος. † Τὸ [8] πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς Ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἐπὶ τοῦ ἀκούειν καὶ μανθάνειν. [9] Πευθανόμην Ἰθάκης γε. καὶ πάλιν·

Αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

καὶ, [10] Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος. καὶ, [11] Πευθόμενος, ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο. καὶ,

[12] Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.

ἐν γὰρ τούτοις ἅπασιν ἐπὶ τοῦ ἀκούειν κεῖται τὸ πυνθάνεσθαι. καὶ Αἰσχίνης δὲ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· Τούτῳ συμβαλεῖν πυθόμενος. καὶ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους· Εὐτυχεῖτε, ὅτι οὐκ ἐν μείζονι χρόνῳ ἐπύθεσθε τὴν αὐτοῦ αἰσχροκέρδειαν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· Οὗτος ἀπήγγειλε τὰ ψευδῆ· ὑμεῖς ἐπιστεύσατε· οἱ Φωκεῖς ἐπύθοντο.

Πυνθάνομαι. γενικῇ. ἐρωτῶ. καὶ πυνθανόμενος, αἰτιατικῇ, ἀντὶ τοῦ, ἀκούων.

Πυνθάνομαι. ἐρωτῶ. καὶ πυνθάνομαι, τὸ μανθάνω. γενικῇ. Ἡδέως δ' ἂν πυθοίμην τῶν οὕτω διακειμένων. Πυνθάνομαι δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐρωτῶ, [13] καὶ αἰτιατικῇ.

Πύξ. [14] πυγμή. χειρόθεν. Ὁ δὲ πὺξ παίει αὐτὸν κατὰ τοῦ προσώπου. † Οἱ δὲ Φράγγοι, ἵνα ἐσκηνη-

Πύλη. Porta urbis: apud Thucydidem. Θύρα vero, janua domus.

Πύλη ἱππήλατος. Porta, per quam equi, vel equites urbem ingrediuntur.

Πύλας οὐρανοῦ Ὁμ. Homerus nubes vocat cœli portas.

Πύλῳ. Apud Homerum ponitur pro πύλῃ. Porta. *In veſtibulo mortuorum.* Sic δείελον idem dicit pro δείλην; & ἕσπερον pro ἑσπέραν.

Πυλαωρεῖ. Portas cuſtodit. Πυλαωρὸς enim eſt portarum cuſtos.

Πύματος. Extremus. Poſtremus. Ultimus.

Πύνδαξ. Apud eos, qui poſt Homerum vixerunt, πύνδαξ ſignificat fundum. Unde proverbium: *Calix fundo carens non collocatur in menſa.* Τὸ ἀπυνδάκωτος enim hic poſitum eſt pro ἀπυθμένιστος. Sophocles vero & manubrium gladii πύνδακα vocavit, ut ait Pauſanias.

Πυνθάνεσθαι. Audire, diſcere, doceri, ſciſcitari, vel interrogare; vel aliud quid ſignificat. Eſt quidem τὸ πυνθάνεσθαι affine verbo ἐρωτᾷν; ſed non omnino idem. Nam, ut conſtat, apud Dialecticos differentia quædam eſt inter πύσμα & ἐρώτημα. Apud Oratores & Homerum τὸ πυνθάνεσθαι accipitur pro audire & diſcere. Ut, *Audiebam de Ithaca.* Et iterum: *Et poſteris hoc turpe auditu erit.* Et, *Ad Cyprum enim uſque celebris fama audita fuit.* Et, *Audiens ubi quiſque periiſſet.* Et, *Illum vero obſcura & ingloria morte perire ſivit Jupiter.* In omnibus enim his locis πυνθάνεσθαι ſignificat *audire.* Item, Æſchines in oratione de legatione perperam geſta: *Huic occurriſſe audiens.* Et Dinarchus in oratione contra Philoclem: *Bene vobiſcum agitur, quod non longiori tempore ſordidam ejus avaritiam audiveritis.* Et Demoſthenes in oratione de legatione perperam geſta: *Hic falſa renuntiavit: vos credidiſtis: Phocenſes vero audiverunt.*

Πυνθάνομαι. Genitivo jungitur. Sciſcitor. Interrogo. At πυνθανόμενος, cum accuſativo, ſignificat, Audiens.

Πυνθάνομαι. Sciſcitor. Interrogo. Item, audio, diſco: cum genitivo. *Libenter autem ſic affectos interrogaverim.* Πυνθάνομαι vero, cum ſignificat Interrogo, etiam accuſativo jungitur.

Πύξ. Pugno. Pugilatu. *Ille vero pugno faciem ejus ferit.* † *Franci vero, ubi tentoria*

1 Πύλη ἐπὶ τείχους, παρὰ Θουκ.] Thucydides lib. II. cap. IV. Ἐσπίπτουσιν ἐς οἴκημα μέγα, ὃ ἦν τοῦ τείχους, καὶ αἱ θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐτοῦ, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι. Scholiaſta: Θύρας, αἱ τοῦ οἴκου· πύλας, αἱ τοῦ τείχους. Huc Suidas reſpexit.

2 Δι' ἧς εἰσεληλύθεισαν] Hæc interpretatio mutila eſt. Videtur enim deſiderari, ἱππεῖς, vel ἵπποι, vel ſimile quid.

3 Ὅμηρος] Il. E. v. 749.

4 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. E. v. 397.

5 Πύνδαξ. ὁ πυθμὴν παρὰ τ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ad verbum etiam leguntur apud Euſtath. ad Il. Λ. pag. 870. qui ea fortaſſe a Noſtro mutuatus eſt. Solet enim Grammaticus ille ſcrinia Suidæ interdum compilare.

6 Σοφοκλῆς] In fabula *Iphigenia*, ut docet Heſychius v. Ἀπυνδάκωτος.

7 Παυσανίας] Non ille, cujus hodie exſtat deſcriptio veteris Græciæ, ſed alter, Lexicographus; ex cujus Lexico quod temporis injuria periit, multa eaque inſignia fragmenta in commentarium ſuum ad Homerum tranſtulit Euſtathius.

8 Τὸ πυνθάνεσθαι παρὰ τοῖς Ῥήτορσι καὶ παρ' Ὁμ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſumpta ſunt ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 360.

9 Πευθανόμην Ἰθάκης] Homer. Odyſſ. N. v. 256.

10 Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μ.] Homer. Il. Λ. v. 21.

11 Πευθόμενος, ἧχι ἕκ.] Homer. Odyſſ. Γ. v. 87. ſed ubi legitur, Πευθόμεθ', ἧχι ὄλωλεν, &c.

12 Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρ.] Homerus Odyſſ. Γ. v. 88.

13 Καὶ αἰτιατικῇ] Conſtructionis hujus exemplum occurrit apud Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 381. ubi Comicus inquit:

———Καὶ τὸν ἄνδρα πεύσομαι.

Id eſt, περὶ τοῦ ἀνδρός: ut Scholiaſta ibi exponit.

14 Πυγμὴ χειρόθεν] Scribendum eſt caſu dativo, πυγμῇ χειρόθεν, ut Portus etiam monuit.

μένοι

μθρὸι ἐτύγχανον, πύξ τε καὶ ἐπὶ πολὺ βόθρους ὀρύξαντες, ταύτῃ ἀσφαλέστατα ἔμενον.

Πυξίς. τὸ πινακίδιον.

Πύον. τὸ ἕλκος.

Πυός.[1] τὸ πρῶτον τοῦ γάλακτος ἀμελχθὲν, τὸ μεταβεβληκὸς εἰς αἷμα. αὐτὸ τὸ γαλακτῶδες ὑγρόν. γάλα νέον μετὰ χθεσινοῦ γάλακτος ἑψηθὲν ἔνιοι. [2]Ἀριστοφάνης·

Ἔτι δὲ καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῷα τέτταρα.

Πῦρ. ὅτι οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ὡς Θεὸν ἐσέβοντο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Κάνωπος.

Πῦρ. [3]ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο τρεφόμενα, ὅρον ἔχει τῆς αὐξήσεως, καὶ ὥρισται ἡ αὐτῶν ἐπὶ τὸ μεῖζον αὔξησις. τοῦ δὲ πυρὸς οὐχ ὥρισται οὔτε ἡ τροφὴ, οὔτε ἡ αὔξησις. οὐκ ἄρα τὸ πῦρ ὁμοίως τοῖς ἐμψύχοις τρέφεται, καὶ αὔξεται. εἰ δὲ μὴ ὁμοίως, οὐκ ἄρα τοῖς ἐμψύχοις οὐδὲ αἴτιον εἴη τῆς τροφῆς, ἢ τῆς αὐξήσεως. ἡ δὲ τοιαύτη τοῦ πυρὸς κίνησις, γένεσις ἂν μᾶλλον εἴη, ἢ αὔξησις, ἢ τροφή. ὑπενοήθη δὲ τοῦτο μόνον τῶν στοιχείων τρέφεσθαί τε καὶ αὔξεσθαι, διότι ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων ἐναργῶς ὁ πλεονασμὸς προσθέσεις ἐστί. προστιθεμένου γὰρ ὕδατος ὕδατι, καὶ γῆς γῇ οὕτω γίνεται ὁ πλεονασμός. τὸ δὲ πῦρ πλεονάζει, οὐ πυρὸς προστιθεμένου, ἀλλ᾽ ἀνομοιοειδοῦς ὕλης, οἷον ξύλων, ἢ τῶν τοιούτων. καὶ τούτων ὑπὸ τῆς τοῦ πυρὸς δυνάμεως μεταβληθέντων εἰς τὴν αὐτὴν οὐσίαν, οὕτως ὁ πλεονασμὸς τοῦ πυρὸς γίνεται.

Πυρά. καύματα.

Πύῤῥα. μία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ.

Πυράγρα. ζήτει ἐν τῷ Πελάγρα σαφέστερον.

Πυράγραν. καρκίνον. πάγρεον. παρὰ τὸ ἐκ πυρὸς ἄγειν, καὶ ἀγρεύειν, ὅ ἐστι λαμβάνειν.

Πυῤῥάζει[4] ὁ οὐρανός.

Πυῤῥάκης.[5] ξανθός. καὶ [6]πυῤῥακὼν, ὁμοίως.

Πυρακτῶν. ἐμπυρεύων. σφοδρῶς καίων.

Πυραμοειδής. πυροειδής.

Πυραμίς. οἰκία τις. † Τὴν [7]πυράμην ἄμην λέγομεν ἡμεῖς, οὐκ ὀρθῶς.

Πύραμος. ὄνομα τόπου. καὶ [8]ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος σταδίου.

Πυραμοῦς.[9] εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ, καὶ πυροῦ πεφρυγμένου ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ σησάμου. [10]ταῦτα δὲ ἐπέθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνήσασιν ἐν τοῖς

fixerant, pugnis foſſas fecerunt, ibique ab omni vi hoſtili tuti manſerunt.

Πυξίς. Pyxis. Tabella.

Πύον. Pus.

Πυός. Coloſtrum. Sive, lac primum, ſanguine rubens, quod poſt partum emulgetur. Quidam vero interpretantur, lac recens cum heſterno lacte coctum. Ariſtophanes: *Erat autem & coloſtrum quoddam intus, & quatuor fruſta carnis leporinæ.*

Πῦρ. Ignis. Ignem ut Deum adorant Perſæ. Quære in voce Κάνωπος.

Πῦρ. Ignis. Quæ natura creſcunt, & propterea aluntur, incrementi terminum habent, & ad certum uſque modum augentur. Ignis vero nec alimentum nec incrementum eſt definitum. Non igitur ignis eodem modo, quo animalia, alitur & creſcit. Si non eodem modo; ne animatis quidem cauſa erit alimenti & incrementi. Ac talis motus ignis, generatio potius erit, quam incrementum, aut alimentum. Creditur autem hoc ſolum elementum & ali & augeri, quoniam in reliquis quidem augmentum evidenter fit per additionem. Nam ſi aqua aquæ, & terra terræ addatur, ſic major eorum fit copia. Ignis vero major fit, non addito igne, ſed alterius generis materia, veluti lignis & ſimilibus. His enim vi ignis in eandem naturam mutatis, ſic demum ignis augetur.

Πυρά. Ignes. Ardores.

Πύῤῥα. Pyrrha, urbs Lesbi.

Πυράγρα. Forceps. Vide in v. Πελάγρα.

Πυράγραν. Forcipem. [Inſtrumentum fabrile ſic dictum,] quod ea, quæ ſunt in igne, capiat, & inde extrahat. Compoſitũ enim eſt hoc nomen ex πῦρ, ignis, & ἀγρεύειν, venari, capere.

Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός. Rubet cœlum.

Πυῤῥάκης. Flavus. Rutilus. Rufus. Et πυῤῥακὼν, idem.

Πυρακτῶν. Inflammans. Vehementer urens.

Πυραμοειδής. Ignis inſtar in conum ſurgens.

Πυραμίς. Pyramis. Ædificium quoddam. † Πυράμην vulgo vocamus id inſtrumentum, quod ante dicebatur ἄμη: minus recte.

Πύραμος. Pyramus. Nomen loci. Item Ciliciæ fluvius, cujus latitudo eſt unius ſtadii.

Πυραμοῦς. Pyramus. Placentæ genus, ex melle cocto & frumento toſto factum: ut σησαμοῦς, placenta ex ſeſamo confecta. Hæ

1 Πυός. τὸ πρῶτον τοῦ γάλακτος ἀμελχ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Pacem*, pag. 709. (478. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi rectius legitur, τὸ πρῶτον γάλα.

2 Ἀριστοφάνης] *Pace*, pag. 709. (478. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ὅτι τὰ φύσει αὐξανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο τρεφ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, deprompta ſunt ex Philopono in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, H. 8. b.

4 Πυῤῥάζει ὁ οὐρανός] *Matth.* XVI. 2.

5 Πυῤῥάκης] Voce hac uſi ſunt LXX. Interpretes *Geneſ.* XXV. 25. & 1. *Reg.* XVI. 12. Cæterum in MS. A. legitur πυῤῥακής, cum acuto in ultima.

6 Πυῤῥακὼν] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Priores enim Editt. minus recte habent, πυρακῶς.

7 Τὴν πυράμην ἄμην λ.] Imo, inverſo ordine ſcribendum erat, τὴν ἄμην πυράμην λέγομεν, &c. ut recte ſupra v. Ἄμη. De ſignificatione autem vocis πυράμη, & ἄμη, prolixe diſputat Salmaſius ad Treb. Poll. pag. 392. Edit. Hack. ubi etiam hunc ipſum locum Suidæ excutit.

8 Ποταμὸς Κιλικίας] Confer Noſtrum infra v. Φᾶρος.

9 Πυραμοῦς. εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 303. (204. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam Noſtrum infra v. Τάγηνα, ubi eadem leguntur.

10 Ταῦτα δὲ ἐπέθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρ.] Confer Artemidor. lib. 1. cap. LXXIV. Athen. lib. XIV. pag. 647. Pollucem, pag. 297. & Tzetzen Chil. XIII. cap. CDLXXVIII. qui ejuſdem moris mentionem faciunt.

συμποσίοις καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω ταῦτα ἐλάμβανεν ἔπαθλον. [1] Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

autem placentæ præmii loco proponebantur illis, qui in conviviis pervigilaſſent. Qui enim ad lucem uſque vigilaſſet, hoc præmium accipiebat. [Ariſtoph.] *Noſter eſt pyramus.*

Πυράνδρου [2] μηχανήματα. οὗτος ἐγένετο πονηρὸς, καὶ συκοφάντης.

Πυράνδρου μηχ. Pyrandri machinamenta. Hic fuit improbus & ſycophanta.

Πυραύστου μόρον. πτηνόν ἐστι ζωύφιον, ὃ [3] προσπτάμενον τοῖς λύχνοις καίεται. καὶ [4] Αἰσχύλος· Δέδοικα κάρτα πυραύστου μόρον. εἴρηται ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων.

Πυραύστου μόρον. Pyrauſtæ mortem. Pyrauſtes eſt animalculum volucre, quod ad lucernas advolans, aduritur. Et Æſchylus: *Valde metuo pyrauſtæ mortem.* Dicitur in homines brevis ævi.

Πυράφλεκτος. ὅτι δηλοῖ τὸ περὶ τὴν Θεοτόκον θαῦμα, λέγεται πυράφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, [5] Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος. ὅτι δὲ τὴν [6] ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κάμινον, λέγεται πυρίφλεκτος· ὡς ἐν τῷ, Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβολοῦσαν ἀπέδειξαν.

Πυράφλεκτος. Cum vox hæc dicitur de miraculo, quod Deiparæ accidit, ſcribitur πυράφλεκτος, ſignificatque eum qui ardet quidem, ſed igne non conſumitur. Ut in exemplo illo: *Rubus in monte, qui arſit quidem, ſed igne conſumptus non fuit.* Cum vero dicitur de ardente Chaldæorum fornace, ſcribitur πυρίφλεκτος, i.e Igne incenſus, vel Ardens; ut in loco illo: *Pueri fornacem, ante igne ardentem, rorem ſtillanti ſimilem effecerunt.*

Πυργηδόν. στοιχηδόν. κατὰ τάξιν.

Πυργηδόν. In modum turris. Acie ad formam turris inſtructa.

Πυργηρούμενοι. τὰ τείχη φυλάττοντες.

Πυργηρούμενοι. Mœnia cuſtodientes.

Πυργιώτης. ἀπὸ τόπου.

Πυργιώτης. Pyrgiotes. A loco [ductum nomen.]

Πυργίσκοι, [7] καὶ θησαυροφυλάκια. σκεύη κατ' οἶκον. καὶ ἀποπυργίζω. [8] Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θεῖον δόξης. ἄθεος γὰρ ἦν τὸ πρότερον.

Πυργίσκοι & θησαυρ. Turriculæ, & theſaurophylacia. Vaſa domeſtica. Et ἀποπυργίζω, in modum turris exſtruo. Diagoras libros ſcripſit, quos Ἀποπυργίζοντας vocavit, cauſas continentes, quare communi opinioni de Diis renuntiaſſet. Erat enim Atheus.

Πυργοβάρεις. προμαχεῶνες. οἱ ὀχυρώτατοι τῶν πύργων. ἢ τείχη ὀχυρά.

Πυργοβάρεις. Propugnacula turrita. Turres validiſſimæ. Mœnia firma.

Πυργοῦται. ὑψοῦται. Δαμάσκιος· Τοῖς ἐπὶ μήκιστον εὖ μάλα πυργώσασι τὴν φιλοσοφίαν, τοῖς περὶ Πυθαγόραν, Πλάτωνα· τοῖς δὲ νῦν, Πορφυρίῳ, Ἰαμβλίχῳ, Συριανῷ.

Πυργοῦται. Turris inſtar extollitur. In altum tollitur. Evehitur. Damaſcius: *Illis, qui Philoſophiam ad ſummam amplitudinem evexerunt: [& antiquis illis quidem,] Pythagoræ & Platoni; recentioribus vero, Porphyrio, Jamblicho, Syriano.*

Πυργοφόρος. ἡ Ῥέα. ἐν [9] Ἐπιγράμμασι·

Ῥείης πυργοφόρου δείκελον εἰσορόων.

Πυργοφόρος. Turrifera. Sic Rhea dicitur. In Epigrammate: *Rheæ turriferæ ſimulacrum intuens.*

Πυργώσας. ὑψώσας. αὐξήσας. μεγαλύνας. ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἀγαγὼν τὰ ποιήματα. [10] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ὦ τραγικὸν φρόνημα καὶ ὀφρυόεσσαν ἀοιδὴν
Πυργώσας στιβαρῇ πρῶτος ἐν εὐεπίῃ,
Αἰσχύλος.

Πυργώσας. Qui in ſublime evexit. Qui amplificavit. Qui majeſtatem & gravitatem poematibus conciliavit. In Epigrammate: *O qui carmen Tragicum & ſuperciliosam Muſam grandiloquentia & majeſtate verborum primus in ſublime evexiſti, Æſchyle.*

Πυργώτης. [11] ὄνομα κύριον.

Πυργώτης. Pyrgotes. Nomen proprium.

Πύργοι. τάξεις.

Πύργοι. [Proprie, turres. Item,] genus quoddam aciei, turris formam referens.

Πύργοι. ζήτει ἐν τῷ Βυζάντιον.

Πύργοι. Turres. Quære in voce Βυζάντιον.

1 Ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς] Ariſtoph. *Theſmophor.* pag. 770.

Τῷ γὰρ τρεχαλίζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

Confer Noſtrum infra v. Τεχναλίζειν, ubi locus hic Comici exponitur.

2 Πυράνδρου μηχ.] Scribe, Πυρράνδρου, per duplex ρρ. Ariſtophanes *Equit.* pag. 342.

Καὶ νὴ Δί' ἐν κρῷ τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχάνημα.

Ad hunc locum Suidas reſpexit.

3 Προσπτάμενον] Sic non ſolum habet MS. A. ſed etiam Zenobius, cujus loco in prioribus Editt. male legitur, προσπιλάμενον.

4 Καὶ Αἰσχύλος· Δέδοικα κάρτ.] Fragmentum hoc Æſchyli auctius citat Ælianus *Hiſt. Anim* lib. XIII. cap. VIII. ubi de pyrauſta agit. Sic autem inquit: Μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητὴς, λέγων·

Δέδοικα μωρὸν κάρτα πυραύστου μόρον.

Sic etiam fragmentum hoc citat Zenobius Centur. v. Adag. LXXIX.

5 Βάτος ἐν ὄρει πυρ] Vid. *Exod.* cap. III.

6 Τὴν ἐξαφθεῖσαν Χαλδαϊκὴν κ.] Hiſtoria, ad quam Suidas hic reſpicit, exſtat apud Danielem, cap. III.

7 Πυργίσκοι καὶ θησαυροφυλάκια. σκ.] Artemidorus lib. I. cap. LXXVI. πυργίσκους & θησαυροφυλάκια inter vaſa domeſtica recenſet: ad quem locum Suidas hic reſpexit, ut Pearſonius recte obſervaverat.

8 Διαγόρας ἔγραψε τοὺς Ἀποπ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀποπυργίζοντας, & v. Διαγόρας, ubi eadem leguntur.

9 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VII. pag. 593.

10 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. III. cap. XXV. Epigr. XXVIII. ut Portus etiam monuit. Ibi autem pro φρόνημα legitur φώνημα. uti etiam hic metri gratia ſcribendum eſt. Confer cum hoc Epigrammate Ariſtoph. *Ranis*, pag. 258. (169. Ed. Baſ. P.) ubi Chorus de Æſchylo inquit:

Ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνά, &c.

11 Πυργώτης] Vide paulo ante v. Πυργιώτης.

Πυραί.

Πυραί. πυρκαϊαί.

Πυῤῥαῖς γένυσι. ξανθαῖς θριξί.

Πυραίχμης.[1]

Πῦρ ἐπὶ πυρί. παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Πλάτων. Κακὸν ἐπὶ κακῷ.

Πύρεθρον.[2] εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα καυστικὴν ἔχει δύναμιν, καὶ ὀδόντων ἐψυγμένων ὀδύνας πραΰνει, καὶ [3]πρὸς τῶν περιόδων ῥιγῶν ἀναλείβεται μετ' ἐλαίου, καὶ τοὺς ναρκώδεις τε καὶ παρειμένους ὠφελεῖ.

Πυρεῖον. θυμιατήριον. Οἱ δὲ Ἕλληνες κατέλιπον πυρεῖα καὶ δᾷδα, δόντες Σίνωνι [4]σκοπὸν ἐσόμενον. ὁ δὲ τὰ πυρεῖα καὶ τὸν πυρσὸν ἀνίσχει τοῖς πολεμίοις. † Ὁ δὲ Ἡράκλειος τάς τε πόλεις καθῄρει, καὶ τὰ πυρεῖα διέστρεφε τῶν Περσῶν. καὶ [5]Σοφοκλῆς·

——— Πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.

Κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.

Πυρήνη. ὄρος παρῆκον εἰς Ἑσπερίαν καὶ Ἰβηρίαν, ὅπερ ἐστὶν ἀσφάλεια τοῦ τόπου. καὶ Πυρηναῖα ὄρη.

Πυρηφόρον,[6] καὶ πυρφόρον.

Πυῤῥίας. [7]Πυῤῥίαις. δούλοις. ὄνομα γὰρ δούλου, ὁ Πυῤῥίας.

Πυρίβια. τὰ [8]εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα ζωΰφια. [9]τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρὶς μίξεως γίνονται· ὡς τὰ πυρίβια, καὶ ὁ Φοῖνιξ τὸ ὄρνεον, καὶ αἱ εὐλαί.

Πυρίτης. λίθος.

Πυριλαμπίς.[10] πτηνόν τι μικρόν, ὃ ἐν τῷ σκότει λάμπει. καλεῖται δὲ καὶ ὑπό τινων λαμπυρίς.

Πυριλάμπης. ὄνομα κύριον.

Πύρινος πόλεμος. ὁ [11]Ῥωμαίων πρὸς Κελτίβηρας συσταθείς. θαυμαστὴν γὰρ ἔσχε τὴν ἰδιότητα, τήν τε συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰρ κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολέμους, καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἀσίαν, ὡς ἐπίπαν μάχη κρίνει· σπανίως δὲ δευτέρα. καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἷς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰρ κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὔτ' εἴκειν τῇ ψυχῇ, οὔτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον· ἀλλ' ἐξ ἀποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων. τόν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῆς ἐκ [12]διατάξεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ἐπιπόνως διεῖργε. καθόλου γὰρ εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον ἢ τοῦτον νοήσειε.

Πυρίνῳ σίτῳ. Γέρανοι γεωργοῦ κατενέμοντο χώραν

Πυραί. Pyræ. Rogi.

Πυῤῥαῖς γένυσι. Rufis pilis barbæ.

Πυραίχμης. Pyræchmes. Nomen proprium.

Πῦρ ἐπὶ πυρί. *Ignem igni addis.* Proverbium, cujus meminit & Plato. [Idem eſt, ac ſi dicas,] *Malum malo addis.*

Πύρεθρον. Pyrethrum. Genus herbæ, cujus radix inflammandi vim habet, & dentium frigore laborantium dolores lenit, & ante ſtata febrium frigora cum oleo teritur. Prodeſt etiam ſtupore affectis, & iis, quorum membra reſoluta ſunt.

Πυρεῖον. Thuribulum. Acerra. [Igniarium. Locus, ubi ignes aluntur.] *Græci vero reliquerunt ignes & facem, quam Sinoni exploratori dederunt. Ille vero ignes & facem hoſtibus ſuſtulit.* † *Heraclius vero & urbes demolitus eſt, & ſpeculas Perſarum evertit.* Et Sophocles: *Et igniaria ſimul iſta. Hunc igitur theſaurum ejus mihi narras.*

Πυρήνη. Pyrene. Mons ad Heſperiam & Iberiam pertinens, qui eſt illius munimentum. Et ὄρη Πυρ. Montes Pyrenæi.

Πυρηφόρον, & πυρφόρον. Igniferum.

Πυῤῥίας. Byrria. Et Πυῤῥίαις, Byrriis. Id eſt, ſervis. Byrria enim eſt nomen ſervi.

Πυρίβια. Animalia parva, quæ in igne vivunt. Quædam enim animalia ſine coitu naſcuntur, ut ea, quæ in igne vivunt, & Phœnix avis, & lumbrici.

Πυρίτης. Pyrietes, lapis.

Πυριλαμπίς. Cicindela. Noctiluca. Sive, animalculum quoddam volucre, quod in tenebris lucet. Idem etiam a nonnullis vocatur λαμπυρίς.

Πυριλάμπης. Pyrilampes. Nomen proprium.

Πύρινος πόλεμος. Bellum igneum. Sic dictum fuit bellum, quod Romani cum Celtiberis geſſerunt. Si enim fortunam ejus ſpectes, mirabile admodum fuit, & ob continua prælia atrox. Nam Græcanica & Aſiana bella unum plerumque prælium finiebat, raro ſecundum: & ipſa prælia primo conflictu & concurſu copiarum finem habebant. Hoc vero bello ſecus accidit. Nam prælia plerumque nox dirimebat, quod viri & animis pertinaciter reſiſterent, nec corporum contentionem remittere vellent, licet defatigati: ſed quaſi pœnitentia ducti reverterentur, & prælium ſubinde redintegrarent. At totum bellum & continua prælia vix hiems diremit. Omnino enim, ſi quis *Igneum bellum* cogitet, non aliud niſi hoc animo concipiet.

Πυρίνῳ σίτῳ. Tritico. *Grues agrum agricolæ,*

1 Πυραίχμης] Homerus Il. B. v. 848.

2 Πύρεθρον. εἶδος βοτάνης, ἧς ἡ ῥίζα καυς.] Hæc leguntur apud Paulum Æginetam lib. VII. pag. 251.

3 Καὶ πρὸς τῶν περ. ῥιγ.] Locus eſt corruptus, qui apud Paulum Æginetam ſic legitur, καὶ πρὸ τῶν κατὰ περίοδον ῥιγῶν. Hanc lectionem in verſione ſecuti ſumus.

4 Σκοπὸν ἐσόμενον] Conſtructio requirit, ut ſcribatur σκοπῷ ἐσομένῳ.

5 Σοφοκλῆς] *Philoctete*, pag. 379. ut Portus monuit.

6 Πυρηφόρον] Sic MS. A. At MSS. B. & C. itemque Editt. præcedentes minus recte, πυριφόρον, per ι in ſyllaba ſecunda.

7 Πυῤῥίαις. δούλοις. ὄνομα γὰρ δ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 247.

8 Τὰ εἰς τὸ πῦρ πίπτοντα] Imo, τὰ ἐν τῷ πυρὶ ζῶντα. Hanc enim ſignificationem habet vox πυρίβια.

9 Τῶν γὰρ ζώων τὰ μὲν χωρὶς μίξ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Pyrrhone*, Segm. LXXIX. ut Perizonius etiam monuit.

10 Πυριλαμπίς] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, πυριλαμπής.

11 Ὁ Ῥωμαίων πρὸς Κελτ.] Fragmentum hoc Fulv. Urſinus & Caſaubonus Polybio tribuunt.

12 Διατάξεως] Scribe, παρατάξεως.

 ἐσπαρ-

ἐσπαρμένων [...]ὶ πυρῶν σίτῳ. πυρὸς γὰρ, ὁ σῖτος.

[1]Ὅμηρος·

Πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.

[2]Ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις, καὶ πυροῖς, καὶ πυριάτῃ,

Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες, καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου.

Πυρίτης ἄρτος. ὁ ἐκ σίτου. καὶ θηλυκῶς πυρῖτις λίθος. τὸ [3]ἐκ πυρίτου λίθου φῶς, ἄφαντον λέγεται. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἄφαντον φῶς.

Πυρίφλεκτος. [4]ὡς ἐν τῷ Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον πάλαι. Πυρίφλεκτος δὲ, ὡς ἐν τῷ Βάτος ἐν ὄρει πυρίφλεκτος. ἐφλέγετο γὰρ, οὐ κατεφλέγετο δέ.

Πυῤῥίχαις. ταῖς ἐνοπλίοις ὀρχήσεσι. καὶ Πυῤῥίχη, εἶδος ὀρχήσεως. τρία δὲ εἰσιν εἴδη ὀρχήσεως, Πυῤῥίχη, Σίκιννις, καὶ Κορδακισμός. Βάβριος·

——Ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδοῦ βαίνειν

Μὴ καταγέλαστον, μήτε πυῤῥίχην παίζειν.

Ἡ [5]κάμηλος. † [6]Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου. Οὗτος ὁ Κινησίας Διθυραμβοποιὸς ἦν· ἐποίησε δὲ πυῤῥίχην. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῇ κινήσει ἐχρῆτο. καὶ ἐπραγματεύετο κατὰ τῶν κωμικῶν, ὡς εἶεν ἀχορήγητοι. ἦν δὲ περὶ τὸ σῶμα ὀκνηρὸς καὶ κατεσκελετευκώς. δοκεῖ δὲ καὶ κατησχημονηκέναι τοῦ τῆς Ἑκάτης ἀγάλματος ἤγουν, καταλελῆσαι. ἦν δὲ Θηβαῖος. † [7]Ἀγαθίας· Ὁ δὲ Ναρσῆς συνεκρότει τὰς δυνάμεις, καὶ ἐπεῤῥώννυε τὸν θυμὸν ταῖς καθημέραν μελέταις, προχάζειν [8]ἀναγκάζων, καὶ ἀπὸ τῶν ἵππων ἐν κόσμῳ ἀναπάλλεσθαι, ἔς τε πυῤῥίχην τινὰ ἐνόπλιον περιδινεῖσθαι, καὶ θαμὰ τῇ σάλπιγγι καταβομβεῖσθαι τὸ ἐνυάλιον ἠχούσῃ. Καὶ πυῤῥιχίζειν, μεθ' ὅπλων ὀρχεῖσθαι. καὶ πυῤῥίχιος ὄρχησις.

Πυρκαϊά. ἡ φλόξ.

Πύρνος.[9] τὸ ἀπόκλασμα τοῦ ἄρτου.

Πυρόεσσαν. [10]ἐπίπνουν. ἤγουν πῦρ πνέουσαν.

Πυρόεις. ὁ πυῤῥός.

in quem ſemina tritici recens ſparſa erant, depaſcebantur. Πυρὸς enim eſt triticum. Homerus: *Triticumque & ſpelta & late naſcens hordeum album.* [Et Ariſtophanes:] *Deliciis affluebant, veſcentes leporina & tritico & coloſtro, præmiiſque fruentes dignis regione iſta & victoria ad Marathonem reportata.*

Πυρίτης ἄρτος. Panis triticeus. Et fœminino genere, πυρῖτις λίθος, lapis pyrites. Ignis, qui in lapide pyrite latet, dicitur lumen non apparens. Quære in v. Ἄφαντον φῶς.

Πυρίφλεκτος. Igne ardens. Ut in illo exemplo: *Pueri fornacem ante ardentem,* &c. At πυράφλεκτος, ardens quidem, ſed qui igne non comburitur. Ut in illo loco: *Rubus in monte, qui arſit quidem, ſed igne combuſtus non fuit.*

Πυῤῥίχαις. Pyrrichis. Id eſt, armatis ſaltationibus. Et Pyrriche, genus ſaltationis. Tria vero ſunt ſaltationis genera, Pyrriche, Sicinnis, & Cordaciſmus. Babrius: *Mihi contingat vel per viam ambulare, non inceſſu ridiculo, nec velut qui pyrrichen ſaltet.* Sic camelus [inquit. Et Ariſtophanes:] *Aliquis pyrrichen Cineſiæ didicit.* Hic Cineſias fuit poeta Dithyrambicus, qui pyrrichen ſaltavit. Vel [hoc a Comico dictum eſt,] quod in Choris nimium moveret corpus. Idem efficere conatus eſt, ne Choragi Comicis Choros inſtruerent. Erat autem corpore vigoris experte & exſucco. Putatur etiam Hecates ſimulacrum petulanter violaſſe, & excrementis ſuis fœdaſſe. Erat autem Thebanus. † Agathias: *Narſes autem, copiis in unum locum coactis, animos militum quotidiana exercitatione corroborabat, eos decurrere cogens, agiliterque in equos inſilire, & more eorum, qui pyrrichen ſaltant, ſe circumagere, & ſono tubæ claſſicum canentis aures eorum crebro perſonari.* Et πυῤῥιχίζειν, pyrrichen ſaltare. Id eſt, cum armis ſaltare. Et πυῤῥίχιος ὄρχησις, ſaltatio Pyrrichia.

Πυρκαϊά. Flamma accenſa.

Πύρνος. Fruſtum panis.

Πυρόεσσαν. Igneam. Ignitam. Ignem ſpirantem.

Πυρόεις. Ignitus. Flammeus. Rutilus.

1 Ὅμηρος] Odyſſ. Δ. v. 604.

2 Ἔζων ἐν πᾶσι λαγ.] Ariſtophanes *Veſpis*, pag. 481. (336. Ed. Baſ. *P.*)

Δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἔζων ἐν πᾶσι λαγῴοις,
Καὶ στεφάνοισι παντοδαποῖσιν, καὶ πύῳ, καὶ πυριάτῃ,
Ἄξια τῆς γῆς, &c.

Obſervandum eſt, pro πυροῖς, ut Suidas hic habet, apud Ariſtophanem hodie legi, πύῳ: quod magis placet. Uſus eſt autem Comicus voce illa & in *Pace*, pag. 709. ubi ſic ait:

Ἦν δὲ ἐκ πυός τις ἴσθιον, καὶ λαγῷα τέτταρα.

Porro, pro πυριάτῃ ſcribendum potius exiſtimem, πυαρίτῃ, auctoritate Euſtathii, qui ad Odyſſ. I. pag. 1616. ſic inquit: Ἔστι δὲ, φασὶ, πυὸς, τὸ πρωτόῤῥυτον γάλα καὶ νεοτόκων, κατὰ Αἴλιον Διονύσιον· ὃ πυὸς πύαρ φασίν. ὁ χρήσας παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Εἰρήνῃ. ὅθεν φασὶ καὶ ΠΥΑΡΙΤΗΣ, τὸ πυριέφθον· ὁ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος. Lectionem Euſtathii, cui etymologia favet, ſequuntur etiam Biſetus & Portus.

3 Τὸ ἐκ πυρίτου λίθου φῶς, ἄφαντον λ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Sophoclis in *Philoctete*, pag. 387.

Ἀλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων, μόλις
Ἔφην' ἄφαντον φῶς, &c.

Vide ſupra v. Ἄφαντον.

4 Πυρίφλεκτος. ὡς ἐν τ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πυράφλεκτος.

5 Ἡ κάμηλος. † Πυῤῥίχ.] Sic locus hic recte diſtinguitur in optimo MS. A. At in prioribus Editt. continua ſerie ſic legitur: Ἡ κάμηλος πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου· qua lectione Eraſmus, Schottus, & Portus decepti, ſpurium hoc proverbium inde exſculpſerunt, *Camelus pyrrichen didicit Cineſiæ.* Audacter affirmo, proverbium hoc eſſe ſpurium, & a nemine veterum uſurpatum; locumque hunc longe aliter accipiendum eſſe. Nam per priora illa, ἡ κάμηλος, Suidas ſignificare vult, Babrium in fabula, ex qua fragmentum proxime præcedens excerptum eſt, camelum loquentem introducere, a quo præter cætera & verba ante citata proferantur. Sic Suidas ſupra v. Παλαμναῖος, poſtquam fragmentum ex Babrio adduxiſſet, ſubjicit, ὁ λέων φησὶ περὶ μυός. Id eſt, *Leo de mure dicit.* Quæ vero ſequuntur, Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησίου, ſumpta ſunt ex Ariſtophane, & novi exempli loco afferuntur: quæ proinde præcedentibus jungenda non ſunt, ut viri ante laudati putarunt, ſed ab iis omnino diſtinguenda, uti ea Lector in hac Editione diſtincta eſſe videt.

6 Πυῤῥίχην ἔμαθε τὴν Κινησ.] Apud Ariſtoph. *Ranis*, pag. 218. (136. Ed. Baſ. *P.*) verſus integer ſic legitur:

Τὴν πυῤῥίχην τις ἔμαθε τὴν Κινησίου.

Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit. Confer item Noſtrum ſupra v. Καμμάλλα.

7 Ἀγαθίας] Initio libri II.

8 Ἀναγκάζων] Sic recte habent MSS. Pariſ. & Agathias loco laudato. At priores Editt. male, ἀναγκάζειν.

9 Πύρνος] Eſt vox Homerica Odyſſ. O.

10 Ἐπίπνουν] Forte legendum eſt, πύρπνουν, ut Portus conjiciebat, vel, quod idem ſignificat, πυρίπνουν, i. e. ignem ſpirantem.

Πυῤῥο-

Πυῤῥοπίπας.[1] ὁ Κλέων. διεβάλλετο γὰρ ὡς παιδεραστής. ἢ διὰ τὴν ἐν τῷ Πρυτανείῳ σίτησιν. πυρὸς γὰρ, ὁ σῖτος.

Πυρόῤῥαγής.[2] σαθρός. ἄχρηστος. ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς καμίνοις διαῤῥηγνυμένου κεράμου. Πυρόῤῥαγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι. Κρατῖνος ἐν Ὥραις·

Ἴσως πυροῤῥαγὲς καὶ κακῶς ὠπτημένον.

ὁ δὲ κέραμος πυροῤῥαγὴς γενόμενος, [3] σαθρὸν ἠχεῖ.

Πύῤῥος.[4] οὗτος διέβη τὸ δεύτερον εἰς Ἰταλίαν, οὐ χωρούντων αὐτῷ τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φανῆναι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσιν. εἰσαχθεὶς γὰρ εἰς Συρακούσας ὑπό τε Σωσιστράτου, κρατοῦντος τῆς πόλεως τότε, καὶ Θοίνωνος τοῦ φρουράρχου, παραλαβὼν παρ᾽ ἐκείνων χρήματα καὶ ναῦς χαλκεμβόλους ὁμοῦ διακοσίας, καὶ πᾶσαν ὑφ᾽ ἑαυτῷ ποιησάμενος Σικελίαν, πλὴν Λιλυβαίου πόλεως, ἣν ἔτι μόνην Καρχηδόνιοι κατεῖχον, εἰς αὐθάδειαν τυραννικὴν ἐτρέπετο. ἀμηχανοῦντα δὲ αὐτὸν, καὶ πόρους παντοδαποὺς ἐπιζητοῦντα ὁρῶντες αὐτὸν οἱ κάκιστοι καὶ ἀνοσιώτατοι τῶν φίλων, Εὐήγορος Θεοδώρου, καὶ Βάλακρος Νικάνδρου, καὶ Δείναρχος Νικίου, τῶν ἀθέων καὶ ἐξαγίστων δογμάτων ζηλωταὶ, πόρον ὑποτίθενται χρημάτων ἀνοσίων, τοὺς ἱεροὺς ἀνοῖξαι τῆς Περσεφόνης θησαυρούς. ἦν γὰρ ἱερὸν πολύχρυσον, ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου πεφυλαγμένον ἄθικτον· ἐν ᾧ χρυσοῦ τις ἄβυσσος, ἀόρατος τοῖς πολλοῖς κατὰ γῆς κείμενος. ὑπὸ τούτων ἐξαπατηθεὶς τῶν κολάκων, καὶ διὰ τὴν ἀνάγκην κρείττονα παντὸς ἡγησάμενος τὴν γνώμην, ἀνδράσι διακόνοις τῆς ἱεροσυλίας ἐχρήσατο, καὶ τὸν χρυσὸν ναυσὶν ἐνθέμενος, ἀπέστειλεν εἰς Τάραντα. ἡ δὲ δικαία πρόνοια τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐπεδείξατο. ἐναυάγησαν γὰρ αἱ νῆες, καὶ ὁ χρυσὸς ἀπεδόθη εἰς τὸ ἱερόν.

Πυρός. ὁ σῖτος. [5] Ὅμηρος· Πυροί τε, ζειαί τε. † Οἱ δὲ ἑφθοὶ πυροὶ πρὸς συνουσίαν εἰσὶν ἐρεθικοί.

Πύῤῥος. ὄνομα κύριον.

Πυρὸς μένος. πῦρ περιφραστικῶς.

Πυῤῥός. ὁ ξανθός. καὶ παροιμία· [6] Ἅπαξ πυῤῥὸς, καὶ μὴ δέκατον χλωρός. ἐπὶ τῶν δανειζόντων.

Πυροφόρων. σιτοφόρων.

Πύῤῥων, Πλειστάρχου, Ἠλεῖος, φιλόσοφος, ὃς ἦν ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος, κατὰ [7] τὴν ἑκατοστὴν πρώ-

Πυῤῥοπίπας. Pyrropipas. [Sic dictus eſt] Cleon. Is enim ob puerorum amores infamis erat. Vel propter victum, qui ei in Prytaneo publice præbebatur. Πυρὸς enim eſt frumentum.

Πυρόῤῥαγής. Corruptus. Inutilis. [Proprie, ab igne ruptus & fractus. Metaphora ducta eſt] a teſtis, quæ in fornacibus vi caloris rumpuntur. Nam πυρόῤῥαγῆ κεράμια vocantur teſtæ, vel vaſa fictilia, quæ in igne rumpuntur, dum coquuntur. Cratinus in *Horis*: *Forte ab igne ruptum & male coctum.* Teſta enim, quæ in igne rupta eſt, evanidum & fractum ſonum edit.

Πύῤῥος. Pyrrhus. Hic in Italiam iterum trajecit, rebus ei in Sicilia haudquaquam ex voto fluentibus, eo quod civitatibus imperium ejus tyrannicum potius quam regium videretur. Namque introductus Syracuſas a Soſiſtrato, qui tum urbem tenebat, & a Thonone, arcis præfecto, cum ab iis pecuniam publicam ac ducentas fere roſtratas naves accepiſſet, omnique, præter Lilybæum oppidum, (quod unum Carthaginenſes etiam tum tenebant) Sicilia eſſet potitus, ad tyrannicam mox inſolentiam deflexit. Cum autem in maxima eſſet difficultate, atque omnem rationem inveſtigaret pecuniæ comparandæ, Euagorus Theodori, Balacer Nicandri, & Dinarchus Niciæ filii, omnium ejus amicorum nequiſſimi ac ſceleratiſſimi, atque impiorum auctores conſiliorum, nefariam lucrandi rationem ei ſuggeſſerunt, ſuadentes, ut ſacros Proſerpinæ theſauros recluderet. Erat quippe templum in ea urbe ſanctiſſimum, in quo ingens auri vis, omni ævo intacta, ſub terra condita ſervabatur. Ab his igitur aſſentatoribus corruptus Pyrrhus, ac propter neceſſitatem conſilium hoc optimum ratus, iiſdem ipſis, qui auctores conſilii fuerant, adminiſtris ſacrilegii eſt uſus; ac pecuniam, quam ex templo abſtulerat, in naves impoſitam Tarentum miſit. Sed Deorum numen brevi præſentiſſimum apparuit. Cum enim naves naufragio periiſſent, aurum templo reſtitutum fuit.

Πυρός. Triticum. Homerus: *Triticumque & zea.* † Triticum elixum ad coitum invitat.

Πύῤῥος. Pyrrhus. Nomen proprium.

Πυρὸς μένος. Vis ignis. Sic periphraſtice ipſe ignis dicitur.

Πυῤῥός. Rufus. Flavus. Rubidus. Et proverbium: *Semel rubidus, ac decies pallidus.* Dicitur de fœneratoribus.

Πυροφόρων. [Agrorum,] qui triticum ferunt.

Πύῤῥων. Pyrrhon, Pliſtarchi F. Eleus, Philoſophus, qui fuit temporibus Philippi Ma-

1 Πυῤῥοπίπας] Uſus eſt hac voce Ariſtoph. *Equit.* pag. 311. (212. Ed. Baſ. *P.*) ad quem locum Suidas hic reſpexit.

2 Πυρόῤῥαγής] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 415.

Λάλει τι καὶ πυροῤῥαγὲς, καὶ ἄλλως Θεοῖσιν ἐχθρόν.

Scholiaſta: Πυρόῤῥαγής· κέραμος, ὁ ἐν πυρὶ ῥηγνύμενος. ὁ δὲ κέραμος πυροῤῥαγὴς γενόμενος σαθρὸν ἠχεῖ. Pollux quoque obſervat, Cratinum in *Horis* & Ariſtophanem in *Acharnenſibus* voce πυρίῤῥαγὲς (ſic enim apud eum ſcriptum eſt pro πυρόῤῥαγὲς) uſos eſſe.

3 Σαθρὸν ἠχεῖ.] Rationem reddit Porphyrius in *Harmonica Ptolem.* pag. 253. Tom. III. Operum Mathem. a Wallíſio editorum: Σαθροὶ δὲ εἰσι καὶ παρεῤῥωγυῖαι τῶν φωνῶν, ὅσαι μέχρι τινὸς φερόμεναι συνεχεῖς διασπῶνται. φανερώτατον δὲ τοῦτό ἐστιν ἐπὶ τοῦ κεράμου. πᾶς γὰρ ὁ ἐκ πληγῆς ῥαγεὶς ποιεῖ τὸν ἦχον σαθρὸν, διασπωμένης τῆς κινήσεως διὰ τὴν πληγήν, &c. Id eſt. *Soni vero inanes & evanidi ſunt illi, qui cum aliquo uſque continui proceſſerunt, poſtea interrumpuntur. Manifeſte id oſtendit teſta, quæ, cum ictu rupta eſt, ſonum evanidum & obtuſum edit, ictu motum diſtrahente,* &c.

4 Πύῤῥος. οὗτος διέβη τὸ δεύτ.] Kuhnius hæc ad Ælianum refert ſed male. Sunt enim verba Dionyſii Halicarnaſſ. quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 541, 542.

5 Ὅμηρος] Odyſſ. Δ. v. 604.

6 Ἅπαξ πυῤῥὸς, καὶ μὴ δ.] Vide ſupra v. Ἅπαξ, ubi rectius legitur, καὶ δέκατον χλωρὸς, abſque particula negativa μή. Pro δέκατον autem ſcribendum potius exiſtimem, δεκάκις.

7 Κατὰ τὴν ἑκατοστὴν πρώτην ὀλ.] Sic habent omnes Editt. præcedentes. At in MSS. Pariſ. legitur, κατὰ τὴν ρια´ ὀλυμπιάδα i. e. Olympiade cxi.

τὴν ὀλυμπιάδα, καὶ ἐπέκεινα. καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος· ὕστερον δὲ ὥρμησεν ἐπὶ φιλοσοφίαν, καὶ διήκουσε [1]Βρύσωνος, τοῦ Κλεινομάχου μαθητοῦ· εἶτα [2]Ἀλεξάνδρου, τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ, τοῦ Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν [3]Μητρόδωρος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδίδαξε δὲ, μηδὲν φύσει αἰσχρὸν ἢ καλὸν, ἀλλὰ ἔθει καὶ νόμῳ.

Πύῤῥων Φλιάσιος, Τιμάρχου παῖς, μαθητὴς Τίμωνος φιλοσόφου.

Πυρῶν. Φλέγων, ἢ καίων.

Πυῤῥώνειοι. [4]οἱ τὰ τοῦ Πύῤῥωνος φρονοῦντες αἱρετικοὶ οὕτως ἐκαλοῦντο ἀπὸ τοῦ διδασκάλου· Ἀπορητικοί τε, καὶ Σκεπτικοί· Ἐφεκτικοί τε, καὶ Ζητητικοί. Ζητητικοὶ μὲν, ἀπὸ τοῦ πάντοτε ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν. Σκεπτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ σκέπτεσθαι ἀεὶ, καὶ μηδέν τί ποτε εὑρίσκειν. Ἐφεκτικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ μετὰ τὴν ζήτησιν πάθους· λέγω δὴ τὴν ἐποχήν. Ἀπορητικοὶ δὲ, ἀπὸ τοῦ τοὺς δογματικοὺς ἀπορεῖν καὶ αὐτούς. Θεοδόσιος δὲ ἐν [5]τοῖς Σκεπτικοῖς οὔ φησι Πυῤῥώνειον καλεῖσθαι τὸν Σκεπτικόν. εἰ γὰρ τὸ [6]καθ' ἕτερον κίνημα τῆς διανοίας ἄληπτόν ἐστιν, οὐκ εἰσόμεθα τὴν Πύῤῥωνος διάθεσιν· μὴ εἰδότες δὲ, οὐ Πυῤῥώνειοι καλοίμεθ' ἄν· πρὸς τὸ μηδὲ πρῶτον εὑρηκέναι τὴν Σκεπτικὴν Πύῤῥωνα, μηδὲ ἔχειν τι δόγμα. [7]λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμότροπος ταύτης τῆς αἱρέσεως. κατῆρξε μὲν οὖν πρῶτος τῆς Σκεπτικῆς Ὅμηρος. οὐ γὰρ ὁριστικῶς δογματίζει περὶ τὴν ἀπόφασιν. οἱ ζ δὲ Σοφοὶ Σκεπτικοί εἰσιν· οἷον τὸ, Μηδὲν ἄγαν καὶ τὰ λοιπά. ἀλλὰ καὶ Ἀρχίλοχος, καὶ Εὐριπίδης. ἐν οἷς Ἀρχίλοχός φησι· [8]Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γίνεται θνητοῖς, [9]ὁκοίην [10]Ζεὺς ἡμέρην ἄγει. καὶ [11]Εὐριπίδης·

-- Τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
Φρονεῖν λέγουσι. σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα·
[12]Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ δὴ τυγχάνεις θέλων.

Πυῤῥώνιος δὲ, ὄνομα κύριον.

Πύρωσον [13]τοὺς νεφρούς μου. ἀντὶ τοῦ, φλέξον, ἢ καῦσον.
Πύῤῥωνος. ὄνομα κύριον.

Πῦρ [14]παλάμη. ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν, καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί.

cedonis, Olympiade CI. & ultra. Ac primum quidem pictor fuit. Poſtea vero ad philoſophiam animum appulit, audivitque Bryſonem, Clinomachi diſcipulum: deinde Anaxarchum, Metrodori Chii diſcipulum; cujus magiſter fuit Democritus Abderita. Statuit autem, nihil eſſe honeſtum aut turpe natura, ſed moribus & lege.

Πύῤῥων Φλ. Pyrrhon Phliaſius, Timarchi F. diſcipulus Timonis Philoſophi.

Πυρῶν. Incendens. Inflammans. Urens.

Πυῤῥώνειοι. Pyrrhonii. Sic vocabantur Philoſophi, qui Pyrrhonis ſectam ſequebantur, nomen a magiſtro adepti. Iidem etiam dicti fuerunt Aporetici, & Sceptici, & Ephectici, & Zetetici. Et Zetetici quidem, quod ſemper in inquiſitione veritatis verſarentur. Sceptici, quod conſiderationi rerum ſemper intenti nihil unquam invenirent. Ephectici, quod poſt inquiſitionem aſſenſionem inhiberent. Aporetici, quod de quavis re dubitarent. Theodoſius vero in *Scepticis capitulis* ait, Pyrrhonium non eſſe vocandum Scepticum. Nam ſi quidem motus & agitatio mentis in alterutram partem comprehendi non poteſt, Pyrrho quo fuerit mentis habitu ignorabimus. At ſi illum ignoremus, non recte vocabimur Pyrrhonii. Adhæc, Pyrrhonem neque primum Sceptices auctorem fuiſſe, neque de ulla re certi quicquam ſtatuiſſe. Quare Pyrrhonius dicetur, qui moribus illi ſimilis fuerit. Sceptices autem primus auctor fuit Homerus, utpote qui nihil certi de rebus ſtatuit & pronuntiat. Septem item Sapientes fuerunt Sceptici: quorum eſt dictum illud: *Ne quid nimis*; & reliqua. Quin etiam Archilochus & Euripides. Archilochus quidem, cum ait: *Talis eſt mens mortalium, qualem ipſis diem Jupiter dederit.* Euripides vero: *Quid mentis miſeris ajunt mortalibus ineſſe? Nam pendemus a nutu tuo, & agimus omnia, quæ vis.* Πυῤῥώνιος vero, [per ι ſimplex, eſt] nomen proprium.

Πύρωσον τοὺς νεφρ. *Renes meos igne explora.*

Πύῤῥωνος. [Genitivus, a recto Πύῤῥων. Pyrrhon.] Nomen proprium.

Πῦρ παλάμη. Qui celeriter aliquid excogitat, & in agendo velut igneus eſt.

1 Βρύσωνος] Laertius, Δρύσωνος.

2 Ἀλεξάνδρου] Scribendum eſt Ἀναξάρχου, ut recte monuit Menag. ad Laert. in *Anaxarcho*, Segm. LVIII.

3 Μητρόδωρος ὁ Ἀβδ.] Lege, Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρ. Hic enim magiſter fuit Metrodori Chii, ut teſtatur ipſe Suidas ſupra v. Δημόκριτος.

4 Πυῤῥώνειοι. οἱ τὰ τοῦ Πύῤῥωνος φρονοῦντες αἱρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Laertii in *Pyrrhone*, Segm. LXIX. LXX, LXXI. ſed ubi nonnulla aliter leguntur.

5 Ἐν τοῖς Σκεπτικοῖς] Laertius addit, κεφαλαίοις.

6 Καθ' ἕτερον] Laertius, καθ' ἑκάτερον.

7 Λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμότροπος τούτ.] Laertius ſic: Λέγοιτο δ' ἂν Πυῤῥώνειος ὁμοτρόπως. ταύτης δὲ τῆς αἱρέσεως ἔνιοι φασὶν Ὅμηρον κατάρξαι.

8 Τοῖος ἀνθρώποις νοῦς γ.] Fragmentum hoc Archilochi mutilum eſt, quod apud Laertium ſic legitur:

Τοῖος ἀνθρώποισι νόος, Γλαῦκε Λεπτίνεω παῖ,
Γίνεται θνητοῖς, ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγει.

Sed verſus prior corruptus eſt & luxatus, quem Menagius ſic legendum cenſet:

Τοῖς ἀνθρώποισι νόος, ὦ Γλαῦκε, παῖ Λεπτίνεω.

At metro Trochaico non ſatis conſuluit; quod ut in integrum reſtituatur, ſcribendum eſt:

Τοῖος ἀνθρώποισι θυμὸς, Γλαῦκε, Λεπτίνεω παῖ.

Syllaba enim ſecunda in Λεπτίνεω brevis eſt, ut in Αἰσχίνεω, & aliis vocibus ſimiliter deſinentibus; quam proinde Menagius & alii male produxerunt. Παῖ vero Ionice & poetice recte dici pro παῖ, notum eſt.

9 Ὁκοίην] Sic recte MS. A. & Laertius. At priores Editt. corrupte, ὁ κοινήν.

10 Ζεὺς ἡμέρην ἄγει] Laertius rectius, Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγει.

11 Εὐριπίδης] In *Supplicibus*.

12 Δρῶμέν τε τ.] Verſus hic claudicat, quem cum Caſaubono ſic legerim:

Δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ σὺ γε τυγχάνεις [illegible]

13 Πύρωσον τοὺς νεφρούς μου.] Hæc ſunt verba Davidis Pſalm. XXV. 2. ſecundum verſionem LXX. Interpretum.

14 Πῦρ παλάμη] Heſychius una voce, πυρπαλάμος: uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

Πυρπολεῖται. καίεται. ἐμπυρίζεται.

Πυρπολεῖται. Incenditur. Igne comburitur.

Πυρσεύει. πῦρ ἐξάπτει. καὶ, Πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν. ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω, καὶ ἀνάπτω, καὶ ἄνωθεν δεικνύω τὸ κάλλιστον, οἷά τις πυρσὸς καὶ φρυκτωρία ἄνωθεν ἐπιδεικνύουσα τὸ ἀσφαλὲς τοῖς εἰς λιμένα καὶ ὅρμον ἐπειγομένοις. καὶ φρυκτωρία μέν ἐστιν, αὐτὴ ἡ τοῦ δεικνύειν ἐνέργεια. πυρσὸς δὲ, καὶ φρυκτὸς, καὶ φρυκτωρούμενον, αὐτὸ τὸ δεικνύμενον. ὁ δὲ δεικνὺς καὶ ἐνεργῶν, φρυκτωρός. τὸ δὲ ῥῆμα, φρυκτωρῶ· ἐξ οὗ ἡ μετοχὴ φρυκτωρῶν.

Πυρσεύει. Facem tollit. Igne ſublato ſignum dat. Et, Πυρσεύω σοι τὴν σωτ. Ad ſalutem tibi facem præfero. Vel, viam ad ſalutem face accenſa tibi oſtendo. Solent enim faces & ignes in locis editis accendi, quibus via oſtenditur illis, qui ad portum curſum dirigunt. Et φρυκτωρία dicitur ipſa facium elevatio, ſive datio ſigni per faces accenſas. Πυρσὸς vero, & φρυκτὸς, & φρυκτωρούμενον, ipſa fax accenſa, quæ e loco ſuperiore oſtenditur. Ille vero, qui face ſublata alicui ſignum dat, dicitur, φρυκτωρός. Et verbum eſt φρυκτωρῶ, i.e. per faces accenſas ſignum do: unde deducitur participium, φρυκτωρῶν.

Πυρσευούσαν. φλέξασαν.

Πυρσεύσασαν. Illam, quæ faces ſuſtulit, ad ſignum alicui dandum.

Πυρσοί. λαμπάδες. πυρκαϊαί, λαμπτῆρες. φρυκτωρίαι.

Πυρσοί. Faces, quibus e ſpecula ſublatis ſignum alicui datur. Eædem etiam φρυκτωρίαι vocantur.

Πυρσουργίδας.[1] Ὅτι[2] Περσεὺς ὁ Μακεδὼν κατὰ πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρσουργίδας, διὰ τούτων ὀξέως ἐμάνθανε τὰ πανταχῆ γινόμενα. οὕτως οἱ νῦν φανοὶ, οἱ τὴν τῶν βαρβάρων ἔφοδον προσημαίνοντες.

Πυρσουργίδας Faces accenſas. *Perſeus Macedo per univerſam Macedoniam pharos exſtruxerat, e quibus igne ſublato, de omnibus, quæ ubique accidebant, brevi certior fiebat.* Eundem uſum nobis hodie præbent faces, φανοὶ dictæ, quæ Barbarorum adventum eminus ſignificant.

Πυρφόρος. πῦρ φέρων. Πυρφόρους δὲ ἔλεγον τοὺς ἱερέας, τοὺς ἐπιβώμιον πῦρ ἀνάπτοντας. ἐν τοῖς οὖν πολέμοις εἰώθασι τῶν ἱερέων οἱ νενικηκότες φείδεσθαι.[3] ἐπειδὴ τῶν παντελῶς ἡττηθέντων καὶ συμπατηθέντων ἐν τῷ πολέμῳ, εἰώθασιν ὑπερβολῇ χρώμενοι οὕτω λέγειν, ὅτι οὕτως ἀπώλοντο, ὥστε[4] οὐδὲ πυρφόρος (ταυτὸν δὲ εἰπεῖν, οὐδὲ ἱερεύς) ὑπελείφθη τῷ στρατῷ.

Πυρφόρος. Ignifer. Ignem ferens. Igniferos autem vocabant ſacerdotes, ignem in aris accendentes; quibus victores in bello parcere ſolebant. Quare de illis, qui in bello prorſus victi & obtriti fuerant, per hyperbolen dicere conſueverant, eos tanta ſtrage deletos fuiſſe, ut ne ignifer quidem relictus fuerit.

Πυρφόρος.[5] ᾧ ἐχρήσατο[6] Πασίστρατος ὁ τῶν Ῥοδίων ναύαρχος. ἦν δὲ κημός. ἐξ ἑκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρας ἄγκυραι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἃς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ προτείνοντες τοῖς κύμασιν εἰς θάλασσαν. ἐπὶ δὲ τὸ τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἁλύσει σιδηρᾷ προσήρτητο πλήρης πυρὸς, ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παρεμβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκτινάττεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὺν ἀφεστάναι τόπον, διὰ τὴν ἔγκλισιν.

Πυρφόρος. [Machina] ignifera, qua uſus eſt Paſiſtratus, Præfectus claſſis Rhodiorum. Erat autem trulla, [ad hunc modum fabricata.] Ab utraque proræ parte anchoræ duæ in interiori parietum ſuperficie juxta ſe invicem poſitæ erant, quibus aptati conti prominebant in mare. Ex contorum faſtigio trulla igne plena ex catena ferrea dependebat, adeo ut quotieſcunque in adverſos aut ex tranſverſo impetus fieret, in hoſtilem quidem navem ignis excuteretur; a propria autem nave longe abſcederet propter inclinationem.

Πύσει. σήψει.[7] Ὅμηρος·

--- Σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα,

Κειμένου ἐν Τροίῃ.

Σημειωτέον, ὅτι τῶν ἐπὶ ξένης τελευτώντων ἀπεκομίζετο τὰ ὀστᾶ εἰς τὰς πατρίδας.

Πύσει. Putrefaciet. Homerus: *Oſſa vero tua putrefaciet terra, jacentia in agro Trojano.* Notandum eſt, oſſa eorum, qui in peregrina terra moriebantur, in patriam reportari ſolita fuiſſe.

Πύσμα. ἐρώτημα. διαφέρει δὲ πύσμα, ἐρώτημα, καὶ ἀξίωμα. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀξίωμα.

Πύσμα. Interrogatio. Percontatio. Differunt autem πύσμα, ἐρώτημα, & ἀξίωμα. Quære in voce Ἀξίωμα.

Πύσματα. ὅτι τὰς ἐρωτήσεις, τὰς Τί ἐστι προκείμενον ἐξεταζούσας, πύσματα ἔθος λέγειν τοῖς νεωτέροις. οἷον, Τί ἐστιν ἄνθρωπος. Διαλεκτικὴ δὲ πρό-

Πύσματα. Sciſcitationes. Interrogationes. Percontationes. Interrogationes illas, quibus quæritur, Quid aliquid ſit, recentiores πύσ-

1 Πυρσουργ[illegible]] Euſtath. ad Odyſſ. H, pag. 1571. Ἐνθυμητέον δὲ ἐνταῦθα καὶ [illegible] Σουΐδα πυρσουργίδας· φανὸς δηλαδὴ, βαρβάρων [illegible]ντης. Reſpexit ad hunc ipſum locum Suidæ.

2 Ὅτι Περσεὺς ὁ Μακ.] Fragmentum hoc Valeſius ad Polybium refert.

3 Ἐπειδὴ] Portus recte emendat, ἐπεὶ δέ.

4 Οὐδὲ πυρφόρος ὑπελ.] Vide Salmaſium ad Æl. Spart. pag. 168. Edit. Hack.

5 Πυρφόρος. ᾧ ἐχρήσατο Πασ.] Fragmentum hoc Polybio aſſignat Valeſius, quem vide in notis ad Collectanea Conſtantini, pag. 36.

6 Πασίστρατος] Scribe, Πασίστρατος, vel Πανσίστρατος. Vide ſupra v. Διάληψις.

7 Ὅμηρος] Il. Δ. v. 174. 175.

τασίς ἐστι, πρὸς ἣν ὁ ἐρωτώμενος δύναται ἀποκρίνασθαι ναὶ, ἢ οὔ.

Πύστεις. ἐρωτήσεις. Πάσης ἐρωτήσεως καὶ πύστεως ὁ χρησμὸς ἀνέστελλεν αὐτούς. Πύστις καὶ ἡ Φήμη.

Πύστιν [1] κατ' ἐσθλὴν ὕδατος παιωνίου
Ἦλθεν ποτ' ἑρπύζουσα σὺν δρυὸς ξύλῳ.

Μαθὼν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν τῆς ἐπιστρατείας αὐτοῦ πύστιν προσιόντα. κατὰ φήμην, ἢ ἐρώτησιν.

Πυτίζω. [2] πτύω.

Πυτιναῖα.

Ὡς [3] Διϊτρέφης γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερὰ,
Ἡρέθη φύλαρχος. ———

Καὶ αὖθις· Διϊτρέφης ἀνεπτέρωκεν. ἐπὶ τῶν ἀναπειθόντων ἐπί τι πρᾶγμα.

Δεινῶς [4] τέ μου τὸ μειράκιον ὁ Διϊτρέφης
Λέγων ἀνεπτέρωκεν, ὥσθ' ἱππηλατεῖν.

Ὁ Διϊτρέφης οὗτος πλούσιος ἦν, καὶ δυνάμενος ἱπποτροφεῖν, πρότερον πυτινοπλοκῶν, γέγονε φύλαρχος. ὃς εὐτυχήσας, συνεβούλευσε καὶ ἄλλοις ἱππαρχεῖν.

Πυτίνη. πλέγμα ἀπὸ θαλλῶν, ἅπερ Διϊτρέφης ὁ νεόπλουτος ἔπλεκε. καὶ ἀλλαχοῦ φησι· Διϊτρέφης πυτιναῖα ἔχων πτερά. Πυτίνη οὖν, ὅπερ παρ' ἡμῖν λέγεται φλασκίον.

μαθῆ vocare ſolent: ut, Quid eſt homo? Dialectica vero propoſitio eſt, ad quam ille, qui interrogatur, reſpondere poteſt, Sic, vel Non.

Πύστεις. Sciſcitationes. *Ab omni interrogatione & ſciſcitatione oraculum eos deterrebat.* Πύστις etiam dicitur fama. *Audita quondam celebri fama aquæ vim medicam habentis, venit [anus] tardo gradu incedens, cum baculo querno.*

Πυτίζω. Spuo. Expuo.

Πυτιναῖα. Ex viminibus texta, vel plexa. [Ariſtophanes:] *Ut Diitrephes alas tantum ex viminibus plexas habens, Phylarchus creatus eſt.* Et iterum: *Diitrephes animum [adoleſcentis] ſpe erexit, & quaſi volucrem fecit.* Dicitur de illis, qui aliquem ad aliquid faciendum inducunt. *Diitrephes filio meo adoleſcenti verbis ingentes animos addidit, & mirificum equitandi amorem injecit.* Diitrephes hic dives erat, multoſque equos alebat. Cum autem ante victor eſſet, poſtea factus eſt Phylarchus: cumque res ex voto ipſi ceſſiſſet, & aliis ſuaſit, ut Equitum magiſtri fierent.

Πυτίνη. Vas ex viminibus contextum, qualia Diitrephes ex paupere dives factus conficiebat. Et alibi [Ariſtophanes] inquit: *Diitrephes alas habens ex viminibus plexas.* Πυτίνη vero eſt id, quod nos vocamus φλασκίον.

Ῥ Α.

Ῥά. ἀντὶ τοῦ δή. οὕτω Πλάτων.

Ῥάβδος.

[5] Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλὸν φέρει τέρας.

Ῥαβδοῦχοι. [6] ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμέλης ῥαβδοφόροι τινὲς, πρὸς εὐταξίαν τῶν θεατῶν. ἢ ῥαβδοῦχοι, οἱ κριταὶ τοῦ ἀγῶνος, οὓς Αἰσυμνήτας λέγουσιν. [7] Ἀριστοφάνης· Ἐχρῆν μέν τοι τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳδοποιητὴς αὐτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς. Πολύβιος· Παρῆν ῥαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.

Ῥάβεννα. ὄνομα πόλεως.

Ῥαβί. [8] ὄνομα Ἑβραϊκόν. καὶ Ῥαββουνί, ὁμοίως.

Ῥαβώσας. [9] ἐπικάμψας.

Ῥαγδαῖος. ταχὺς, ἢ σφοδρός.

Ῥαγδαίους. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ὄμβρων, τοὺς κατεσπευσμένους, καὶ σφοδροὺς, καὶ βιαίους. Ἀντιφάνης Ἀγροίκοις·

Ῥαγδαῖος, ἄμαχος, πρᾶγμα μεῖζον, ἢ δοκεῖς.

Δίφιλος Πολυπράγμονι·

Ῥ Α.

Ῥά. Pro δή. Sane. Utique. Sic Plato.

Ῥάβδος. Baculus. *Fractus baculus haud bonum affert finem.*

Ῥαβδοῦχοι. Lictores, baculos manu tenentes: qui in Theatro curabant, ne turbæ & rixæ inter ſpectatores orirentur. Vel ῥαβδοῦχοι, Judices certaminis, quos Æſymnetas etiam vocabant. Ariſtophanes: *A lictoribus cædendus erat poeta ille Comicus, qui ipſe ſe ad ſpectatores converſus in Parabaſi laudaret.* Polybius: *Aderat lictor, ab Imperatore miſſus, qui Regem accerſebat.*

Ῥάβεννα. Ravenna. Nomen urbis.

Ῥαβί. Rabbi. Nomen Hebraicum. Et Rabbuni, ſimiliter.

Ῥαβώσας. Qui flexit. Qui incurvavit.

Ῥαγδαῖος. Celer. Velox. Vel, vehemens.

Ῥαγδαίους. Concitatos. Vehementes. Violentos. Per tranſlationem ductam ab imbribus. Antiphanes *Ruſticis: Concitatus, terribilis: malum majus, quam putes.* Diphilus *Polypragmone: Quid cauſæ eſt, cur tanto cum impetu egreſſus ſit.* Exſtat etiam nomen hoc

1 Πύστιν κατ' ἐσθλ.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Γραῦς, quem locum confer.

2 Πτύω] Henr. Stephanus recte monuit, legendum eſſe πτύω. Cæterum de voce πυτίζω plura habet Etymologus. Confer etiam Salmaſium ad Æl. Spart. pag. 660. Edit. Hack.

3 Ὡς Διϊτρέφης γε πυτ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Avibus*, pag. 578. (399. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi rectius legitur Διιτρέφης, cum accentu in penultima. Vide etiam ſupra v. Διιτρέφης.

4 Δεινῶς τέ μου τὸ μειρ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtoph. in eadem fabula, pag. 608. (421. Ed. Baſ. *P.*)

5 Κλασθεῖσα ῥάβδος οὐ καλ.] Eſt verſus ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui legitur apud Aſtrampſychum.

6 Ῥαβδοῦχοι. ἦσαν ἐπὶ τῆς θυμ.] Ex Scholiaſte Ariſtoph. ad *Pacem*, pag. 677. (462. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ἀριστοφάνης] Loco laudato. Sed ibi rectius ſic legitur:
Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κωμῳ…
Αὑτὸν ἐπῄνει πρὸς τὸ θέατρον, &c.

8 Ῥαβί] Scribe Ῥαββί, per duplex ββ: ut apud Matthæum, cap. XXIII. 7. Et mox, Ῥαββουνί: quæ vox legitur apud Johannem, cap. XX. 16.

9 Ῥαβώσας] Rectius, ῥαιβώσας. Vide infra v. Ῥαιβός.

Τί ποτ᾽ ἐστιν; ὡς ῥαγδαῖος ἐξελήλυθεν.

Ἔστι καὶ ἐν [1] Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου τὸ ὄνομα, καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν Ἀριστοφάνους.

Ῥαγέντος. κοπέντος. Ῥαγέντος δὲ τοῦ κάλω, ἔμεινε τὸ λείψανον ἐκεῖσε τῆς Δίρκης.

Ῥαγολόγος. ὁ ἐχῖνος. ἐν [2] Ἐπιγράμματι·

Ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θειλοπέδων.

Ῥαγῶσαι. τμεῖν. καὶ, Ῥαγήσεται πρώϊμον τὸ φῶς σου. ἀντὶ τοῦ τμεῖται.

Ῥαδαμάνθυος κρίσις. ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μαρτυρουμένων.

Ῥαδαμάνθυος [3] ὅρκος. ὁ κατὰ χηνὸς, ἢ κυνὸς, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἤ τινος ἄλλου τοιούτου.

Οἷς ἦν μέγιστος ὅρκος ἅπαντι λόγῳ, κύων·
Ἔπειτα χήν· Θεοὺς δὲ σιγᾷν.

Κρατῖνος Χείρωσι. [4] τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. σημεῖον τοῦτο περὶ ὅρκου, ὃ καὶ νῦν ἐπιχωριάζει. πολλοὶ γὰρ [5] πρὸς λάχανα ὀμνύουσιν, εὐορκίαν ἐπιδεικνύμενοι.

Ῥάδαμνος. [6] βλαστὸς τρυφερός. ἢ κλάδος. ῥάδαμνός ἐστιν ὁ τοῖς φύλλοις κομῶν ἀκρέμων τοῦ δένδρου, καὶ σκιὰν ἐκτελῶν. παρὰ τὸ ῥᾳδίως δαμάζεσθαι ὑπὸ καύσωνος, ἤ τινος ἄλλου αἰτίου, ὡς ἁπαλὸς καὶ περιέχων.

Ῥαδηνός. ἀπὸ τόπου τινός.

Ῥᾳδιέστερον. Πολύβιος· Ἀλλὰ πολὺ ῥᾳδιεστέραν καὶ συντομωτέραν συνέβη γενέσθαι τὴν Ἀσδρούβου παρουσίαν ἐς Ἰταλίαν.

Ῥαδινή. ἀσθενής. λεπτή. [7] Κεφαλὴ μὲν ἀνθρώπου

in *Prytanibus* Teleclidis, & *Dætalenſibus* Ariſtophanis.

Ῥαγέντος. Rupto. Fracto. *Fune autem rupto Dirces reliquiæ illic manſerunt.*

Ῥαγολόγος. Acinos uvæ colligens, vel decerpens. Epithetum erinacei. In Epigrammate: [*Echinum*] *acinos decerpentem, & vaſtantem areas, in quibus dulces inſolantur uvæ.*

Ῥαγῶσαι. Rumpere. Et, *Erumpet lux tua matutina.*

Ῥαδαμάνθυος κρίσις. Rhadamanthi judicium. De iis dicitur, quorum juſtitia teſtata eſt & omnibus explorata.

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. Rhadamanthi jusjurandum. Quod nempe fiebat per anſerem, vel canem, vel platanum, vel arietem, vel aliquid aliud hujuſmodi. *Quibus erat maximum jusjurandum in omni oratione canis: deinde anſer; & de Diis tacere.* Cratinus *Chironibus*. Tale etiam erat jusjurandum Socratis. Id autem jurisjurandi indicium erat, quod etiam nunc uſu apud nos receptum eſt. Multi enim per olera jurant, ſanctam ſibi eſſe jurisjurandi religionem oſtendentes.

Ῥάδαμνος. Germen tenerum. Vel, ramus. Vel, ῥάδαμνος eſt arboris ramus, foliis veſtitus, & umbram faciens: [ſic dictus] a ῥᾳδίως δαμάζεσθαι; quod nempe facile dometur vel lædatur ab æſtu, vel alia quadam cauſa, utpote tener & prominens.

Ῥαδηνός. Rhadenus. [Nomen] a loco quodam [deductum.]

Ῥᾳδιέστερον. Facilius. Polybius: *Sed accidit, ut Aſdrubal longe facilius & itinere compendioſiore in Italiam veniret.*

Ῥαδινή. Infirma. Tenuis. Tenera. *Caput*

1 Ἐν Πρυτάνεσι Τηλεκλείδου] Fabula hæc Teleclidis laudatur etiam ab Athenæo, Polluce, & Scholiaſta Ariſtophanis ad *Veſpas*, pag. 490.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. IV. ut Portus etiam obſervaverat.

3 Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. ὁ κατὰ χηνὸς, ἢ κυν.] Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 566. Ῥαδάμανθυς δοκεῖ διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν δικαιότατος γενέσθαι πάντων ἀνθρώπων. λέγεται δὲ αὐτὸν πρῶτον ἐάσαι ὅρκους ποιεῖσθαι κατὰ τῶν Θεῶν, ἀλλ᾽ ὀμνύναι κελεῦσαι χῆνα καὶ κύνα καὶ κριὸν καὶ τὰ ὅμοια. Zenobius Centur. V. Adag. 81. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος. Κρατῖνός φησιν, ἐπὶ τῷ χηνὶ καὶ τῷ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον Ῥαδαμάνθυι ἀνατιθέασιν· ὡς καὶ Σωκράτης ἐν δευτέρῳ Κτιτικῶν· ἵνα μὴ Θεοὺς ὀμνύωσιν. Locum hunc ideo adduxi, ut eum emendem. Ultima enim corrupta ſunt, quæ ſic corriges, ὡς καὶ Σωσικράτης ἐν δευτέρῳ Κρητικῶν, &c. Schottus, vir cæteroqui doctus, & de Republ. literaria bene meritus, ex loco hoc ſe expedire non potuit, ſed in eo emendando fruſtra laboravit. Pro Κτιτικῶν enim ἀστόχως plane reponendum putabat Ποιητικῶν: idemque dubitabat, utrum titulus hujus operis ad Cratinum, an vero ad alium quendam ſcriptorem referendus eſſet. Cum enim mendi in Σωκράτης latentis nullam ſuſpicionem haberet; locum hunc de Socrate Philoſopho accipiendum eſſe putabat: ei vero opus illud tribui non poſſe, quippe qui, teſtibus veteribus, ne literam quidem ſcriptam reliquerit. Hæc omnia ſunt prorſus ἀπροσδιόνυσα, ut ex iis, quæ partim jam diximus, partim vero adhuc addemus, clare patere poterit. Etenim, pro Κτιτικῶν ſcribendum eſſe Κρητικῶν, fidem facit Enarrator Comici ad *Aves*, pag. 566. qui eadem plane, quæ Zenobius, de jurejurando Rhadamanthi auctore Soſicrate (pro Σωκράτης en[illegible]d eum quoque ſcribendum eſſe Σωσικράτης, mox dicetur) o[illegible] Κρη[illegible]dit. Adhæc, ratio ipſa lectionem iſtam veram e[illegible] ſatis oſtendit. Cum enim Rhadamanthus Cretenſis fuerit, & Cretenſium Rex; valde utique probabile fuerit, ea, quæ Zenobius & Enarrator Comici de jurejurando Rhadamanthi tradunt, deprompta eſſe ex auctore quodam, qui de rebus Creticis ſcripſerit. Porro, pro Σωκράτης tam apud Scholiaſtam Ariſtophanis, quam Zenobium reponendum eſt Σωσικράτης. Socratem enim quendam de rebus Creticis ſcripſiſſe, nuſpiam legas; ſi a Zenobio & Scholiaſta Ariſtophanis, quorum loca corrupta eſſe contendimus, diſceſſeris. At Soſicratem de hoc argumento libros reliquiſſe, non ſolum diſcimus ex Athenæo, & Suida v. Δούλων πόλις, qui expreſſe ejus Κρητικὰ laudant; ſed etiam ex Strabone, qui lib. X. pag. 474. teſtatur, Soſicratem τὰ περὶ τὴν Κρήτην ἐξηκριβωκέναι, i.e. *de rebus Creticis accurate ſcripſiſſe.* Nec recte quis objecerit, conjecturam hanc dubiam eſſe & ancipitem; nec magis certum eſſe, utrum Zenobius & Scholiaſta Ariſtophanis ex Athenæo, Strabone, & Suida; quam an hi ex illis emendandi ſint. Cum enim nomen *Socratis* multo notius ſit, & frequentius occurrat; quam *Soſicratis*; magis probabile eſt, τὸ Σωσικράτης mutatum fuiſſe in Σωκράτης, quam contra. Solent enim librarii nomina ſibi ignota, & rarius occurrentia, præſertim cum per compendium ſcripta ſunt, vel non ſatis clare legi poſſunt, in nomina affinia, eademque notiora mutare; ut neminem latere poteſt, qui in re Critica vel leviter verſatus eſt. Cæterum, ut redeam eo, unde digreſſus ſum; de jurejurando Rhadamanthi per canem & anſerem legenda etiam ſunt ea, quæ Noſter habet ſupra v. Λάμπων, & infra v. Χῆνα ὀμνύναι.

4 Τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι] Nimirum & Socrates per canem, anſerem, &c. jurare ſolebat. Porphyrius lib. III. περὶ Ἀποχῆς, pag. 119. Οὐδὲ Σωκράτης τὸν κύνα καὶ τὸν χῆνα ὀμνὺς ἔπαιζεν, ἀλλὰ κατὰ τὸν τοῦ Διὸς τὸν δίκαιον παῖδα ἐποιεῖτο τὸν ὅρκον. Philoſtratus lib. VI. *de Vit. Apoll.* cap. IX. Σωκράτης τὸν κύνα, καὶ τὸν χῆνα, καὶ τὴν πλάτανον ὤμνυ οὐχ ὡς Θεοὺς, ἀλλ᾽ ἵνα μὴ Θεοὺς ὀμνύῃ. Confer etiam Menagium ad Laertii *Socratem*, Segm. XL. qui plura de hoc argumento annotavit.

5 Πρὸς λάχανα] Rectius, πρὸς λαχάνων, vel κατὰ λαχάνων: ut Portus etiam monuit.

6 Ῥάδαμνος] Confer Heſychium h. v. itemque v. Ῥόδαμνος.

7 Κεφαλὴ μὲν ἀνθρώπου καρτ.] Quod auctor Anonymus hic ait, egregie confirmat Herodotus lib. III. ſub initium, ubi refert, Ægyptiorum in prælio cæſorum capita dura inventa fuiſſe; Perſarum vero, mollia: addita ratione, quod Ægyptii capitibus raſis & nudis; Perſæ vero, tectis ſemper incedere ſolerent. Ad hanc ipſam hiſtoriam fragmentum hoc ſcriptoris Anonymi forte referendum eſt.

καρτερὰ ἢ κλαιομένη· ῥαδινὴ δὲ, ἡ ἐσκιατραφημένη. καὶ ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Ὦ πόδες, ὢ κνήμη, ὢ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου.

Καὶ αὖθις·

> [1] Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη ταναοῦ ἐπὶ γήραος οὐδῷ
> Τὴν ἀπὸ τῆς ἥβης οὐκ ἀπέθηκε χάριν.

Καὶ αὖθις·

> [2] Οὐκέτι δὴ τανύφυλλον ὑπὸ πλάκα κλωνὸς ἑλιχθεὶς
> Φθέγξομ', ἀπὸ ῥαδινῶν φθόγγον ἱεὶς στομάτων.

Ῥᾴδιον εὐχερές. καὶ ῥᾳδίως, εὐχερῶς. ταχέως. Οὐ γὰρ ῥᾳδίως τῇ γυναικὶ προσεῖχον.

Ῥᾳδιουργεῖν. ἀπατᾶν.

Ῥᾳδιουργός. [3] πλαστογράφος. καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ περὶ πᾶν ὀλιγωρία, καὶ [4] εὐχερεία, θρασύτης. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐπὶ εὐκολίας ἐχρήσατο τῇ λέξει. [5] Πολύβιος δέ φησι περὶ οἰκογενοῦς προδότου· Τί δή ποτ' ἐστὶν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς καὶ διὰ τῶν αὐτῶν ἀπατώμενοι πάντες οὐ δυνάμεθα λῆξαι ἀνοίας; τοῦτο γὰρ τὸ γένος τῆς ῥᾳδιουργίας πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἤδη γέγονε. καὶ τὸ μὲν παρὰ τοῖς ἄλλοις διαμαρτεῖν, ἴσως οὐ θαυμάσιον τὸ δὲ, παρ' οἷς ἡ πηγὴ τῆς τοιαύτης ὑπάρχει κακοπραγμοσύνης, θαυμαστόν. καὶ αὖθις· Οὐδὲν [6] διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδίκημα τῶν κοινῶν, ἢ πλήθει καὶ μεγέθει τῶν συμβαινόντων. καὶ γὰρ κατ' ἰδίαν τὸ τῶν ῥᾳδιουργῶν καὶ κλεπτῶν φῦλον τούτῳ μάλιστα τῷ τρόπῳ σφάλλεται, τῷ μὴ ποιεῖν ἀλλήλοις τὰ δίκαια, καὶ συλλήβδην διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς ἀθεσίας.

Ῥαζεῖν, καὶ ῥυζεῖν. τὸ ὑλακτεῖν. Ἕρμιππος Εὐρώπῃ·

> Ῥύζων ἅπαντας ἀπέδομαι τοὺς δακτύλους.

Ἀπὸ τούτου δ' ἐπὶ τοὺς πικραινομένους καὶ σκαιολογοῦντας μετηνέχθη. Κρατῖνος Δηλιάσιν·

> [7] Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχνης ῥάζωσι τὸν
> Λοιπὸν χρόνον· καὶ ἑξῆς.
> Ἔρραζε πρὸς τὴν γῆν. ὁ δὲ σκαρίζει καὶ πέπορδε.

Ῥαθάμιγγες. ῥανίδες. ἢ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. οἱ δὲ, σταγόνας.

Ῥαθυμεῖν. οὐχ, ὡς ἡμεῖς φαμὲν, τὸ τοῖς ἀφροδισίοις σχολάζειν, ἀλλὰ ἁπλῶς τὸ ἀργεῖν καὶ τρυφᾷν. παρὰ τὸ ῥᾷστα τῷ θυμῷ διδόναι. Πολύβιος· Πάντων εὐδαιμονιζόντων Πόπλιον, καὶ παρακαλούντων ἀναπαύεσθαι καὶ ῥαθυμεῖν, ἐπεὶ πέρας ἐπιτέθεικε τῷ πολέμῳ, μακαρίζειν αὐτοὺς ἔφη, ὅτι τοιαύτας ἔχουσι τὰς διαλήψεις.

Ῥαθυμία. ἀμέλεια.

hominis, quod Soli crebro expoſitum fuit, durum eſt: at quod ſemper tectum fuit, ne a Sole & aere læderetur, tenerum & molle. Et in Epigrammate: *O pedem, o tibiam, o teneram cervicem.* Et iterum: *Tenera Melite in provecta jam ætate gratiam juventutis nondum depoſuit.* Et iterum: *Non amplius ſub lato rami folio ſedens cantabo, ex tenero ore ſonum emittens.*

Ῥᾴδιον. Facile. Et ῥᾳδίως, facile, celeriter. *Haud enim facile ad mulierem mentem advertebam.*

Ῥᾳδιουργεῖν. Decipere. Fallere.

Ῥᾳδιουργός. Adulterinas tabellas conficiens. Teſtamenta adulterans. Et ſimpliciter, quivis improbus & ſceleratus. Et ῥᾳδιουργία, incuria, negligentia, audacia. Xenophon vero hac voce etiam uſus eſt pro facilitate. Polybius vero de domeſtico proditore dicit: *Quid cauſæ eſt, cur, cum per eadem & per eoſdem cuncti mortales decipiamur, amentiæ tamen deſinere non poſſimus? Nam fraudes hoc genus multi jam ſæpe exercuerunt. Et cæteros quidem homines locum illis dare, nihil fortaſſe fuerit mirandum. Illud jure mireris, capi hac fraude etiam illos, a quibus, ceu fonte quodam, doli mali genus hoc manavit.* Et iterum: *Nihil privatorum injuriæ a publicis differunt, niſi multitudine & magnitudine delictorum. Nam & qui privatim ad ſcelerum & latrociniorum ſocietatem coierunt, hoc potiſſimum modo perire ſolent, cum fidem inter ſe non ſervant, &, ut ſummatim dicam, pacta mutua violant.*

Ῥαζεῖν, & ῥυζεῖν. Latrare. Hermippus *Europa: Latrans præmorſos omnes devorabo digitos.* Hinc autem verbum hoc transfertur ad eos, qui ira exacerbati ſunt, & convitiis alios inceſſunt. Cratinus *Deliadibus: Ut cum ſilentio artis latrent reliquum tempus,* &c. † *Latrabat ad terram. Ille vero ſaltabat & pedebat.*

Ῥαθάμιγγες. Guttæ. Vel, pulvis, qui ab equis excitatur. Alii vero [ſic appellant] guttas.

Ῥαθυμεῖν. Non ſignificat, ut nos vulgo interpretamur, rei venereæ & amoribus indulgere; ſed ſimpliciter, otio & voluptatibus deditum eſſe. A ῥᾷστα & θυμός: quod nempe animo facillime obſequamur. Polybius: *Cum omnes Publium felicem prædicarent, & hortarentur, ut animum quiete relaxaret, poſtquam bello finem impoſuiſſet; reſpondit, ſe eos beatos judicare, quod ita ſentirent.*

Ῥαθυμία. Negligentia.

1 Ἡ ῥαδινὴ Μελίτη ταν.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. VII. pag. 602. ubi integrum Epigramma vide.

2 Οὐκέτι δὴ τανύφ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis in *cicadam*, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. ut Portus etiam obſervaverat.

3 Ῥᾳδιουργός. πλαστογρ.] Thomas Magiſter: Ῥᾳδιουργὸς, ὁ πλαστογράφος, καὶ ὁ κακοῦργος ἁπλῶς. καὶ ῥᾳδιουργία, ἡ πλαστογραφία τε καὶ ἡ θρασύτης, ὁ ὁ δόλος. Ξενοφῶν δὲ καὶ πρὸς ἄλλοις ἐχρήσατο τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τῆς εὐκολίας.

4 Εὐχερεία] Vox eſt ſuſpecta. Dicerem ſcrib[illegible]m eſſe εὐκολία, niſi Suidas ſtatim adderet, τὸ ῥᾳδιουργ[illegible]am pro εὐκολία apud Xenophontem poni.

5 Πολύβιος] Lib. XVII. cap. XXX.

6 Οὐδὲν διαφέρει τὸ κατ' ἰδίαν ἀδ.] Et hoc fragmentum legitur apud Polybium, lib. IV. cap. XXIX.

7 Ἵνα σιωπῇ τῆς τέχν.] Metrum verſus hujus claudicat, quod propter brevitatem fragmenti, & ſenſus obſcuritatem, haud facile in integrum reſtitui poteſt.

Ῥαθύ-

Ῥαιθώ. ὄνομα τόπου, ἢ ὄρους. Ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαιθοῖ.

Ῥαϊκός.[1] ὁ ὁρμώμενος.

Ῥαΐσας. ὑγιάνας. ῥᾷον ἔχων ἐκ τῆς νόσου. Ῥαΐζω γάρ, τὸ καταπαύω.

Ῥακιοσυρραπτάδη.[2] τὰ ῥάκη συλλέγων. ῥάκια γάρ, τὰ διερρωγότα ἱμάτια.

Ῥάκος.[3] τὸ τριβώνιον. καὶ τὸ προσωπεῖον· ὅτι ῥάκεσι κατεκολλᾶτο. [4]Ἀριστοφάνης· Σὺ γὰρ τὸ ῥάκος ἐξεῦρες. καὶ ἡ δοτική, τῷ ῥάκει. καὶ πληθυντικῶς, τὰ ῥάκη.

Ῥακώκης.[5] ὄνομα κύριον.

† Ῥάμνος. ἀκανθῶδες φυτὸν μέγιστον. [6]Πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἄκανθαν καλεῖ ἡ Γραφή.

Ῥάμνος.[7] ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων. [8]Ῥάμνος γὰρ δῆμος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ καὶ Ἀντιφῶν ἤκμασε κατὰ ῥητορικήν· ὃν πολλοὶ μιμήσασθαι θέλοντες, παροιμίαν ἔλιπον τῷ βίῳ, ὥστε τοὺς καλοὺς Ῥάμνους καλεῖν.

Ῥαμνουσία[9] Νέμεσις. αὕτη πρῶτον ἀφίδρυτο ἐν Ἀφροδίτης σχήματι. διὸ καὶ κλάδον εἶχε μηλέας. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεύς, μητέρα ἑαυτοῦ οὖσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν· οὗ [10] τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ. ὃς καὶ Ὀλυμπιάσι δακτύλῳ τοῦ Διὸς [11] ἐπέγραψεν, Αὐτάρκης. καλὸς δὲ ἦν οὗτος Ἀργεῖος, ἐρώμενος αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ παροιμία, Ῥαμνούσιος· ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ ἐλλογίμων.

Ῥάμφος. ῥύγχος. ὀρνίθων πρόσωπον. ῥάμφος, ἐπὶ ὀρνέων· ῥύγχος, ἐπὶ χοίρου.

Ῥανίσιν. ἡ εὐθεῖα ἡ ῥανίς, τῆς ῥανίδος.

Ῥαντίζω. αἰτιατικῇ. ῥαίνω.

Ῥαιθώ. Rhaetho. Nomen loci, vel montis. *In Sina & Rhaetho.*

Ῥαϊκός. Ruens. Qui impetu fertur.

Ῥαΐσας. Qui ex morbo convaluit. Ῥαΐζω enim ſignificat, ſedo.

Ῥακιοσυρραπτάδη. Laceras veſtes conſuens. Ῥάκια enim ſunt veſtimenta lacera.

Ῥάκος. Veſtis detrita & lacera. Item, larva. Ea enim ex laceris pannis componebatur. Ariſtophanes: *Tu enim pannos laceros inveniſti.* Dativus eſt, ῥάκει. Et pluralis, ῥάκη.

Ῥακώκης. Rhacoces. Nomen proprium.

Ῥάμνος. Rhamnus. Genus ſpinæ maximæ. † Scriptura omne peccatum ſpinam vocat.

Ῥάμνος. Rhamnus. De ſapientibus clariſque viris dicitur. Rhamnus enim erat populus Atticæ, in quo & Antiphon floruit, orator celebris: quem multi imitari volentes, proverbium vitæ reliquerunt, ut viri honeſti Rhamnuſii vocarentur.

Ῥαμνουσία Νέμεσις. Rhamnuſia Nemeſis. Hæc primum dedicata fuit eodem, quo Venus, cultu & ſpecie. Quamobrem etiam ramum mali tenebat. Eam vero dedicavit Erechtheus matris ſuæ nomine, quæ Nemeſis vocabatur, & in loco illo regnaverat. Statuam vero Phidias fecit: ſed qui Agoracrito Pario amaſio ſuo permiſit, ut nomen ſuum ei inſcriberet. Hic & Olympiæ digito Jovis inſcripſit, *Pantarces.* Erat is autem adoleſcens Argivus formoſus, & ipſius amaſius. Proverbium autem eſt, *Rhamnuſius:* quod de ſapientibus & claris viris dicitur.

Ῥάμφος. Roſtrum. Facies avium. Ῥάμφος de avibus dicitur: ῥύγχος vero, de porco, vel ſue.

Ῥανίσιν. Guttis. Rectus caſus ſingularis eſt ῥανίς.

Ῥαντίζω. Aſpergo. Accuſativo jungitur.

1 Ῥαϊκός. ὁ ὁρμ.] Confer Noſtrum infra v. Ῥαικός, poſt v. Ῥαικώνη.

2 Ῥακιοσυρραπτάδη] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 252. (*164.* Ed. Baſ. *P.*)

Καὶ πλωχοποιὸν, καὶ ῥακιοσυρραπτάδη.

Scholiaſta ad eum locum: Ῥακιοσυρραπτάδη. ὁ τὰ ῥάκη συρράπτων. ἢ ὁ τὰ τῶν ἄλλων ποιητῶν συλλέγων καὶ οἰκεῖα ἑαυτοῦ λογιζόμενος.

3 Ῥάκος. τὸ τριβώνιον. καὶ τὸ πρ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 231. (146. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 231. (146. Ed. Baſ. *P.*)

5 Ῥακώκης] De eo vide Ælianum *Var. Hiſt.* lib. 1. cap. XXXIV.

6 Πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν ἄκ.] Hæc nihil faciunt ad vocem Ῥάμνος.

7 Ῥάμνος] Scribendum eſt, Ῥαμνούσιος, & paulo poſt, Ῥαμνουσίους: ut & ante nos monuerunt Caſaub. ad Athen. lib. XV. cap. V. & Meurſius in libello *de Pop. Att.* v. Ῥαμνοῦς.

8 Ῥάμνος] Scribe, Ῥαμνοῦς.

9 Ῥαμνουσία Νέμεσις] Simulacri hujus plures ſcriptores meminerunt, quorum loca producit Meurſius in libello *de Pop. Att.* v. Ῥαμνοῦς. Eo Lectorem remitto.

10 Τὴν ἐπιγραφὴν ἐχαρίσατο Ἀγορακρίτῳ τῷ Παρ.] Zenobius Centur V. Prov. LXXXII. Ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα, δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου. ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. ἐξ οὗ φησὶν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος πτυχίον τι μικρὸν ἐξηρτῆσθαι, τὴν ἐπιγραφὴν ἔχον, ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΠΑΡΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ. Plinius lib. XXX[illegible] cap. V. *Ejuſdem (Phidiæ) diſcipulus fuit Agoracritus Pari[illegible], e[illegible] gratus. Itaque e ſuis operibus pleraque nomini e[illegible] donaſſe [illegible]tur.* Confer etiam Epiſtolam Joannis Tzetzis, quam ante ineditam publici juris fecimus ſupra ad v. Λυκόφρων.

11 Ἐπέγραψεν, Αὐτάρκης. καλὸς δ.] Theodorus Canterus *Var. Lect.* lib. II. cap. XIV. recte monuit, locum hunc Suidæ ſic emendandum & ſupplendum eſſe: Ἐπέγραψεν, Παντάρκης καλός. καλὸς δὲ ἦν, &c. Emendationem hanc veram eſſe probat auctoritate Clementis Alexandrini, & Arnobii: quorum prior in *Admonit. ad Gent*, pag 26. ſic inquit: Ὁ μὲν Ἀθηναῖος Φειδίας ἐπὶ τῷ δακτύλῳ τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου ἐπιγράψας, ΠΑΝΤΑΡΚΗΣ ΚΑΛΟΣ. οὐ γὰρ καλὸς αὐτῷ Ζεύς, ἀλλ' ὁ ἐρώμενος ἦν. Id eſt: *Athenienſis quidem Phidias, qui in Jovis Olympii digito ſcripſit, PANTARCES PULCHER. Non enim ei pulcher erat Jupiter, ſed puer, quem amabat.* Arnobius vero lib. VI. ſic ait: *Inter artifices ille memoratus Phidias & primus, cum Olympii formam Jovis molimine operis extuliſſet immenſi, ſuper Dei digito PANTARCES inſcripſit PULCHER. Nomen autem fuerat amati ab ſe pueri, & obſcœna cupiditate dilecti.* Solebant nimirum veteres nomina eorum, quos amabant, in parietibus, vel januis, vel corticibus arborum, vel ſtatuis, &c. inſcribere, addita voce Καλός. Ariſtophanes *Acharnenſ.* pag. 377.

Ὑμῶν τ' ἐραστὴς ἦν ἀληθῶς, ὥστε καὶ
Ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφεν, ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΚΑΛΟΙ.

Id eſt, *Et vere amans erat veſtri, ut & in parietibus ſcriberet, ATHENIENSES PULCHRI.* Scholiaſta ad eum locum: Ἴδιον ἐραστῶν ἦν, τὰ τῶν ἐρωμένων ὀνόματα γράφειν ἐν τοῖς τοίχοις, ἢ δένδρεσιν, ἢ φύλλοις, οὕτως, Ο ΔΕΙΝΑ ΚΑΛΟΣ. Heſychius: Δῆμος, ὄνομα κύριον, τὴν ὥραν κάλλιστος. ἔθος δὲ ἦν τοῖς ἐρασταῖς ἐπιγράφειν πανταχοῦ τὰ τῶν παίδων ὀνόματα. Reſpexit Heſychius ad locum illum Ariſtophanis *Veſpis*, pag. 437.

Καί, νὴ Δί', ἂν ἴδῃ γέ που γεγραμμένον
Τὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλόν.

Id eſt, *Et, per Jovem, ſi forte in foribus ſcriptum viderit, DEMUS Pyrilampis filius PULCHER.* Sic enim locus hic vertendus eſt, quem nec interpres, nec Florens Chriſtianus, vir cæteroqui doctiſſimus, recte intellexerunt. Confer Nos ſupra ad v. Καλοί, ubi plura de hoc more Veterum notavimus.

Ῥαντόν.[1] ποικίλον.

Ῥὰξ, ῥαγός. ἐπὶ σταφυλῆς. [2] Ῥὼξ δὲ, ῥωγὸς, ἐπὶ φαλαγγίου. καὶ [3] ῥαγολόγος, ὁ ἐχῖνος.

Ῥάξαι.[4] ἀντὶ τοῦ καταβαλεῖν. οὕτως Ἀπολλόδωρος.

Ῥᾶον. εὐχερές. εὔκολον. καὶ παροιμία· Ῥᾷον ἢ τὸ [5] Ὄρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί. ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. Ὄρειον γάρ ἐστιν [6] ὄρος, πρὸς ὃ οἱ ὅροι Βοιωτῶν ὁρίζονται.

Ῥᾴονος. εὐκόλου.

Ῥαόνως. εὐκόλως. καὶ ῥᾳδίως, ὁμοίως.

Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδόντας ἠρίθμησεν ἂν, ἢ τοὺς δακτύλους. ἐπὶ γερόντων.

Ῥάων. εὐθυμότερος. καὶ ἀπήμων.

Ῥαπίσαι. πατάξαι τὴν γνάθον ἁπλῇ τῇ χειρί. ὃ λέγουσι καὶ ἐπὶ [7] κόῤῥης.

Ῥαπίς. ῥάβδος.

Ῥαριάς. Δημήτηρ. Ῥάρος γὰρ ἔσχεν υἱὸν Κελεὸν· Κελεὸς δὲ, Τριπτόλεμον. ὁ δὲ Ῥάρος πλανωμένην τὴν Δήμητρα, καὶ ζητοῦσαν τὴν κόρην, ὑπεδέξατο ἐν τῷ οἴκῳ. ὑπὲρ δὲ ταύτης τῆς χάριτος ἡ Δημήτηρ τὸν ἀπόγονον Ῥάρου Τριπτόλεμον ἐδίδαξε τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν· [8] παρέσχε δὲ αὐτῷ ἅρμα πτηνῶν δρακόντων, εἰς ὃ ἐποχούμενος ὁ Τριπτόλεμος περιῄει πᾶσαν τὴν γῆν, διδάσκων τὴν τοῦ σίτου γεωργίαν.

Ῥάριον. τὸ βρέφος.

Ῥάρον. ἰσχυρόν.

Ῥάρος. ἡ γαστήρ. ἐξ οὗ ῥάριον, τὸ βρέφος.

Ῥᾷστα. ῥᾳδίως. εὐχερῶς. Πολυνείκην ἐᾶν ἄταφον, ὅτι ῥᾷστα ὢν ἐπὶ τὴν πατρίδα ἐστράτευσε.

Ῥᾳστώνησις. Ὁ [9] δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ ναοῦ πρεσβυτέραν τῆς ἑαυτοῦ ῥᾳστωνήσεως ποιησάμενος, στέφανον ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ δάφνης αὐτῷ.

Ῥᾳστώνη. ἀνάπαυσις. τέρψις. τρυφή. εὐκολία. ῥᾳθυμία. ἡδυπάθεια. χαυνότης. ἀργία. εἴρηται καὶ ῥᾳστωνεύειν ἐν τῇ λή Δίωνος Ῥωμαϊκῶν. Ῥᾳστώνῃ συζῶντας, καὶ ἀνειμένον βίον ἀσπαζομένους.

Ῥαφανίς. [10] ῥαφανῖδα φασὶν Ἀττικοὶ, ἣν ἡμεῖς ῥάφανον καλοῦμεν. πάλιν δὲ ῥάφανον, [11] ἣν ἡμεῖς κράμ-

Ῥαντόν. Aſperſum. Maculis vel coloribus variis diſtinctum.

Ῥὰξ, ῥαγός. Acinus uvæ. Ῥὼξ vero, phalangium, ſive animal parvum, ſic dictum. Et ῥαγολόγος, acinos uvæ colligens. Epithetum erinacei.

Ῥάξαι. Dejicere. Proſternere. Sic Apollodorus.

Ῥᾶον. Facilius. Et proverbiũ: *Facilius quam Orium ſuperarunt Bœotii.* Dicitur de iis, qui fines & modum tranſcendunt. Orium enim eſt mons, qui fines Bœotorum terminabat.

Ῥᾴονος. Facilioris.

Ῥαόνως. Facilius. Et ῥᾳδίως, facile.

Ῥᾷόν τις τοὺς ὀδ. Facilius quis dentes numeraverit, quam digitos. Dicitur de ſenibus.

Ῥάων. Animo tranquillior. Item, mali expers. Salvus.

Ῥαπίσαι. Maxillam palma manus percutere. Sive, alapam impingere: quod etiam vocant ἐπὶ κόῤῥης [πατάξαι.]

Ῥαπίς. Virga. Bacillus.

Ῥαριάς. Rharias. [Sic vocatur] Ceres. Rharus enim habuit filium Celeum; & Celeus, Triptolemum. Rharus vero Cererem errantem, & Proſerpinam quærentem, hoſpitio excepit: pro quo beneficio Ceres nepotem Rhari Triptolemum agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum dedit; quo vectus Triptolemus univerſam terram peragravit, agriculturam homines docens.

Ῥάριον. Infans.

Ῥάρον. Robuſtum.

Ῥάρος. Venter. Unde ῥάριον, infans.

Ῥᾷστα. Facillime. *Polynicem inſepultum relinqui juſſit, quod patriæ bellum facillime intuliſſet.*

Ῥᾳστώνησις. Quies. Otium. Voluptas. *Ille vero cum templi ſtructuram otio ſuo potiorem duxiſſet, Senatus lauream coronam illi decrevit.*

Ῥᾳστώνη. Quies. Vita jucunda. Deliciæ. Facilitas. Ignavia. Voluptas. Inertia. Otium. Verbum ῥᾳστωνεύειν reperitur etiam apud Dionem, libro XXXVIII. hiſtoriæ Romanæ. *Otio indulgentes, vitamque inertia & deſidia tranſigentes.*

Ῥαφανίς. Raphanus. Attici ῥαφανῖδα vocant, quam nos ῥάφανον: & viciſſim ῥάφανον, quam

1 Ῥαντόν] Proprie *ſparſum.* At τροπικῶς notat rem maculis vel coloribus diſtinctam, vel quovis modo variegatam. qua ſignificatione vox iſta crebro occurrit apud LXX. Interpretes, qui vocem Hebraicam נקד nunc ῥαντὸν, nunc ποικίλον interpretantur. Pari ſenſu & apud Latinos vox *ſparſum* interdum accipitur. Seneca *de Benef.* lib. IV. cap. VI. *Tectum nitidius auro & coloribus ſparſum.* Id eſt, diſtinctum. Ovidius de pico ave:

——— *Sparſitque coloribus alas.*

Id eſt, diſtinxit. Confer Salmaſium ad Hiſt. Auguſt. Script. Tom. I. pag. 979. Edit. Hack.

2 Ῥὼξ δὲ, ῥωγὸς, ἐπὶ φαλ.] Vide Ælian. *Hiſt. Anim.* lib. III. cap. XXXVI. a quo animal hoc ῥὼξ vocatur.

3 Ῥαγολόγος] Vide paulo ante h. v.

4 Ῥάξαι] A ῥάσσω. Confer Etymologum v. Ῥάξαι.

5 Ὄρειον] In Vaticana Proverbiorum Append. legitur, Ὄρειον: quod magis placet. Mons enim Ὄρειον memoratur ab Heſychio; & *Oreia* ſpera Strabone. lib. VIII. At de monte *Orio* nihil apud Veteres reperio. Cæterum, proverbium hoc in verſum Trochaicum ſic redigi poteſt: Ῥᾷον ἢ τοὔρειον ὑπερέβησαν οἱ Βοιωτοί.

6 Ὄρος] Ante male legebatur ὅρος, cum ſpiritu aſpero; quod *terminum* vel *limitem* ſignificat.

7 Ἐπὶ κόῤῥης] Vide ſupra v. Ἐπὶ κόῤῥης.

8 Παρέσχε δὲ αὐτῷ ἅρμα πτηνῶν δρακ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, deſunt in prioribus Editt. quæ ex MSS. Pariſ. revocavimus.

9 Ὁ δὲ τὴν κατασκευὴν τοῦ ναοῦ πρ.] Eſt conſtructio ἀνακόλουθος, ut Portus etiam monuit. Dicendum enim erat, Τῷ δὲ τὴν κατ. τ. ν. πρ. τ. ἑ. ῥᾳσ. ποιησαμένῳ ἐψηφίσατο ἡ βουλὴ στέφανον δάφνης. Cæterum prior fragmenti hujus pars legitur etiam ſupra v. [illegible]

10 Ῥαφανῖδα φασὶν Ἀττικοὶ, ἣν ἡμεῖς ῥάφ.] [illegible] Scholiaſta Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 57. (28. Ed. Baſ.) Confer etiam Heſychium.

11 Ἣν ἡμεῖς κράμβην] Phrynichus: Ῥάφανον ἐπὶ τὴν ῥαφανῖδα μὴ λέγε. σημαίνει γὰρ τὴν κράμβην. Thomas Magiſter: Ῥάφανον ἐπὶ τῆς ῥαφανῖδος μὴ εἴπῃς. Ῥάφανος γὰρ παρ' Ἀττικοῖς ἡ κράμβη. Confer etiam Athenæum libro I. ſub finem.

βλω.

ναι. [1] εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι. λόγος γὰρ, ὡς σπειρόμεναι θᾶττον ἀνίασι. Καὶ ῥαφανιδωθῆναι, καὶ τέφρᾳ πληθῆναι, [2] παρὰ Ἀριστοφάνει. ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν. οὕτω γὰρ τοὺς ἁλόντας μοιχοὺς ᾐκίζοντο. [3] ῥαφανῖδας λαμβάνοντες, καθίεσαν ἐπὶ τοὺς πρωκτοὺς τούτων, καὶ παρατίλλοντες αὐτοὺς, θερμὴν τέφραν ἐπέπαττον, βασάνους ἱκανὰς ἐργαζόμενοι. καὶ αὖθις·

> Οὐδ' [4] ἂν ἑλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς ῥαφανῖδος,
> Οὐδ' ἂν ἄνηθον τῶν πρεσβυτέρων ἁρπάζειν, οὐδὲ σέλινον,
> Οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν τὼ πόδ' ἐναλλάξ.

Κεφάλαιον δὲ ῥαφανῖδος, τὴν κεφαλὴν φησι τὸ πρὸς τὰ φύλλα δηλονότι καυλῶδες. [5] Οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν· ἀλλὰ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα. Κιχλίζειν δὲ, τὸ κίχλας ἐσθίειν. οἱ δὲ, τὸ ἀτάκτως γελᾶν.

hos κεράμβην appellamus. Dicta vero eſt ῥαφανὶς a ῥᾳδίως φαίνεσθαι, quod *facile apparere* ſignificat. Ajunt enim raphanos ſeminatos celeriter ſuccreſcere. Et ῥαφανιδωθῆναι dicitur, cum alicui pœnæ gratia raphanus in podicem immittitur: & τέφρᾳ πληθῆναι, cum quis podice vulſo cinere calido aſpergitur. Utrumque eſt apud Ariſtophanem. Dicitur vero de impudicis. Sic enim eos, qui in adulterio deprehenſi erant, puniebant. Raphanos accipientes, eos in podices adulterorum immittebant, iiſque depilatis calidos cineres inſpergebant, non ſine ingenti cruciatu. Et iterum: *Neque licebat cœnanti caput raphani ſumere, nec anethum ſeniorum præripere, nec apium, nec avidius vorare, nec cachinnari, nec pedum alterum alteri implicare.* Κεφάλαιον ῥαφανῖδος vocat caput raphani: partem illam ſcilicet cauli, quæ foliis vicina eſt. Non ſecabant autem raphanum in longitudinem, ut nunc; ſed in rotunda fruſta. Κιχλίζειν vero eſt, turdos edere. Secundum alios vero, immodeſte ridere, ſive, cachinnari.

Ῥάφεια. ὄνομα πόλεως.

Ῥάφεια. Rhaphea. Nomen urbis.

Ῥαφίς. [6] ἡ βελόνη. καὶ εἶδος ἰχθύος.

Ῥαφίς. Acus. Item, genus piſcis.

Ῥαχθέντος. ῥαγέντος.

Ῥαχθέντος. Rupti. Fracti.

Ῥαχίαν. οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀκτήν. καὶ τὸν τόπον αὐτὸν, ᾧ προσαράττει τὸ κῦμα. [7] Θουκυδίδης οὕτως. οἱ δὲ Ἴωνες [8] τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῆς θαλάττης.

Ῥαχίαν. Sic Attici vocant littus, & locum, ad quem fluctus alliduntur. Ita Thucydides. At Iones ſic appellant maris receſſum, ſive reciprocationem æſtus.

Ῥαχίας λαλίστερος. ἐπὶ τῶν ἀδολεσχῶν. παρ' ὅσον τῇ ῥαχίᾳ συνεχῶς ἐπιβάλλοντα τὰ κύματα ψόφον ἀποτελεῖ.

Ῥαχίας λαλίστερος. Littore loquacior. De garrulis [dicitur.] Fluctus enim ad littus alliſi aſſidue ſtrepitum edunt.

Ῥαχίζειν. τὸ διαιρεῖν τὰ νῶτα καὶ μέρη τῆς ῥάχεως, ἤτοι διακόπτειν· ὥς φησιν Εὐριπίδης.

Ῥαχίζειν. Dorſum & partes ſpinæ dorſi diſſecare. Euripides.

Ῥαχίζειν. τὸ ἀλαζονεύεσθαι. καὶ ῥαχιστὴς, ὁ ἀλαζών. Θεόπομπος Παμφίλῃ·

> Τούτων ἁπάντων ὁ ῥαχιστὴς Δημοφῶν.

Ῥαχίζειν. Arroganter ſe jactare. Glorioſum eſſe. Et ῥαχιστὴς, Jactabundus, Glorioſus. Theopompus *Pamphila*: *Horum omnium [auctor eſt] glorioſus ille Demophon.*

Ῥαχίζων. σφάζων. διακόπτων. [9] Σοφοκλῆς· Κύκλῳ ῥαχίζων. [10] ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάντα τόπον τῆς ἐπαύλεως σφάζων. διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι. ἐκ μεταφορᾶς δὲ καὶ τοὺς μεγάλα [11] κακουργοῦντας ῥαχιστὰς φαμέν.

Ῥαχίζων. Cædens. Diſſecans. Sophocles: *Quaquaverſum [pecudes] cædens.* Vel, per omnia loca ſtabuli. [Uſus eſt autem voce ῥαχίζειν,] quod prima & maxima diſſecatio fiat in ea parte, ubi eſt ſpina. Per metaphoram autem & homines inſigniter maleficos ῥαχιστὰς dicimus.

Ῥαχίαι. φραγμοί. ἢ, [12] δέσμαι τῶν φραγμάτων. Ἡρόδοτος.

Ῥαχίαι. Septa. Sepes. Vel, vincula ſeptorum. Herodotus.

1 Εἴρηται δὲ ῥαφανὶς παρὰ τὸ ῥᾳδίως φ.] Eandem etymologiam vocis ῥαφανὶς docet Athen. lib. II. pag. 56. ubi ſic inquit: Ῥαφανῖδες οὕτως κέκληνται, διὰ τὸ ῥᾳδίως φαίνεσθαι.

2 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Nubibus*, pag. 184. (113. Ed. Baſ. *P.*) ubi Comicus ſic inquit:

> Τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ πιθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ;

Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

3 Ῥαφανῖδας λαμβάνοντες, καθ.] Hæc pœna adulterorum dicebatur ἀποραφανίδωσις, & παρατιλμός. Enarrator Comici ad *Plutum*, pag. 18. Ἔθος ἦν τὸν ἁλόντα μοιχείας παρατίλλεσθαι, ἵνα δῆλος ἐργὸν ἐλαιὸν ποιῆς λυθῇ. παρατίλλεται γοῦν, τὰς τρίχας τοῦ πρωκτοῦ τίλλεται. αὕτη γὰρ ἀρίστη δίκη τοῖς μοιχοῖς πένησιν, ἀποραφανίδωσις, καὶ παρατιλμός. Pœnæ hujus ſcriptores paſſim mentionem faciunt. Lucianus *de Morte Peregr.* pag. 995. Ed. Pariſ. Ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλοὺς διέφυγε, ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος. Id eſt, *Cum in Armenia adul[illegible]ictus fuiſſet, aufugit, nates raphano obturatas habens.* S[illegible]eſiu[illegible] *Encom. Calvit.* pag. 85. Οἱ δὲ κηπουροὶ τὰς Ἀττικὰς [illegible]φανῖδας [illegible]ουσιν, ὡς εὐθὺς, ἐπειδὰν ἀλῷ τις. τιμωρίας ἀπορχεῖται. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ὦ Λακιάδαι, & v. Παρατίλλεται.

4 Οὐδ' ἂν ἑλ.] Hic, & duo ſequentes verſus Anapæſtici leguntur apud Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 179. (108. Ed. Baſ. *P.*)

5 Οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ μῆκος, ὡς νῦν· ἀλλὰ κατὰ κύκλ.] Locum hunc ex MSS. Pariſ. & Scholiaſta Ariſtophanis ſupplevi, qui in prioribus Editt. mutile ſic legitur, οὐκ ἔτεμον δὲ κατὰ κύκλον τὴν ῥαφανῖδα.

6 Ῥαφίς. ἡ βελ.] Confer Helladium apud Photium, pag. 1589.

7 Θουκυδίδης οὕτως] Lib. IV. cap X. in fin. ubi verba ejus hæc ſunt: Ἀξιῶ ὑμᾶς ἀμυνομένους παρ' αὐτὴν τὴν ῥαχίαν σώζειν ἡμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὸ χωρίον. Scholiaſta ad eum locum: Ῥαχία ἐστὶ πετρώδης τόπος, περὶ ὃν περιρρήγνυται ἡ θάλασσα, καὶ ὁ κλύδων, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης ὁρμή. ὅθεν τὸ νωτιαῖον ὀστῶδες ῥάχις καλεῖται, ὡς ἀπὸ τῆς πέτρας.

8 Τὴν ἄμπωτιν καὶ τὴν ἀναχώρ.] Imo contra potius Iones ſic vocarunt τὴν πλημμύραν, ſive æſtum maris. Galenus in Lexico Hippocr. Ῥηχίησι. οἷον πλημμυρήσι. ἔστι γὰρ ἡ ῥηχίη οἷον πλημμύρα τις ἐστιν. Herodotus quoque lib. VIII. pag. 319. τὴν ῥηχίην & τὴν πλημμυρίδα ἐκ παραλλήλου poſuit, ut monuit etiam Portus in Lexico Ionico. Hinc miror, quo auctore Suidas contrarium aſſerat.

9 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 4. ut Portus monuit.

10 Ἀντὶ τοῦ, κατὰ πάντα τόπον τ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Sophoclis.

11 Κακουργοῦντας] Hanc lectionem ex Scholiaſta Sophoclis revocavi. Priores enim Editt. male habent, καπηλεύοντας.

12 Δέσμαι] Sic habet MS. A. At in MSS. B. & C. itemque in prioribus Editt. inepte legitur, δέσμαι. Lexicon Herodoti: Ῥηχίησι φραγμοῖς, ἢ δέσμοις τῶν φραγμῶν.

Ῥάχιν. [1] ὀσφῦν. ἢ τὸ μεταξὺ μέρος. ὁ [2] κανθὸς τοῦ νώτου. ἡ εὐθεῖα, ἡ ῥάχις, ῥάχεως, ῥάχει, ῥάχεα, ἄχρηστον· [3] ῥάχιν δὲ, ἐν χρήσει.

Ῥάχιν. Lumbum. Vel, ſpinam dorſi. Caſus rectus eſt ῥάχις; genitivus, ῥάχεως; dativus, ῥάχει; accuſativus, ῥάχεα: ſed qui inuſitatus eſt. Ῥάχιν vero eſt in uſu.

Ῥάψαι. συνθεῖναι.

Ῥάψαι. Conſuere. Componere.

Ῥαψῴδημα. ψεῦσμα.

Ῥαψῴδημα. Mendacium.

Ῥαψῳδεῖν. ᾄδειν. [4] Ἀριστοφάνης·

—— Ῥαψῳδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισι
Τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ· κ' εἴ τις δειλὸς γεγένηται,
Ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυνόμενοι.

Ῥαψῳδεῖν. Canere. Verſibus celebrare. Ariſtophanes: *Pueris licebit viros in bello fortes verſibus celebrare: &, ſi qui timide ſe geſſerint, ne præ pudore cœnent.*

Ῥαψῳδία. Φλυαρία. λόγων συναφή. ἀδολεσχία. καὶ [5] ῥαψῳδὸς, ἡ Σφίγξ, ἡ ῥάπτουσα τὰς ᾠδάς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ῥαψῳδεῖν κατ' Ὅμηρον, ἢ μεθ' Ὅμηρον ἦν ἄν. [6] Σοφοκλῆς·

Πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
Ηὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

περὶ τῆς Σφιγγὸς φησί.

Ῥαψῳδία. Rhapſodia. Futilis garrulitas. Verborum conſarcinatio. Et Sphinx dicitur ῥαψῳδὸς, i. e. carmina vel ænigmata componens & contexens. Verbum vero ῥαψῳδεῖν vel Homeri tempore, vel poſt eum in uſu eſſe cœpit. Sophocles: *Cur non, cum variorum ænigmatum conſutrix hic eſſet canis, civibus aliquod malorum remedium dixiſti?* De Sphinge ibi loquitur.

Ῥαψῳδοί. [7] οἱ τὰ Ὁμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντες· οἳ ἐκλήθησαν οὕτως, ἐπεὶ [8] ῥαβδούχους ἔχοντες ἀπήγγελλον. Ῥαψῳδῆσαι δὲ ἐστι, τὸ φλυαρῆσαι· ἢ τὸ ἁπλῶς [9] λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι, [10] χωρὶς ἔργου τινός.

Ῥαψῳδοί. Rhapſodi. Sic dicebantur illi, qui carmina Homeri in Theatris recitabant: quod ῥάβδους, i. e. virgas tenentes ea recitarent. Ῥαψῳδῆσαι vero ſignificat, nugas effutire, nugari: vel ſimpliciter, loqui, & recitare.

Ῥαιβός. διεστραμμένος. καὶ ῥαιβόκρανος κορύνη. ἐν [11] Ἐπιγράμματι·

Καὶ τὰν ῥαιβόκρανον εὐστόρθυγγα κορύναν.

καὶ [12] ῥαιβοσκελὴς, ὁ πάγουρος. διαφέρει δὲ βλαισὸς καὶ ῥαιβός. ὁ μὲν, ἀπὸ τῶν γονάτων διεστραμμένος τοὺς πόδας· ὁ δὲ, αὐτὰς τὰς κνήμας.

Ῥαιβός. Diſtortus. Et ῥαιβόκρανος κορ. Clava incurvo & obtorto capite. In Epigrammate: *Et in curvum caput habentem, & ex robuſto ſtipite factam clavam.* Et ῥαιβοσκελὴς, diſtorta crura habens. Valgus. Epithetum paguri. [Pagurus autem eſt genus cancri.] Differunt aurem βλαισὸς & ῥαιβός. Nam βλαισὸς eſt valgus, ſive, qui crura habet extrorſum intorta. Ῥαιβὸς autem, varus, ſive, cujus crura introrſum acta ſunt.

Ῥαιδεστός. πόλις.

Ῥαιδεστός. Rhædeſtus. Urbs.

Ῥαίδιον. [13] τὸ φορεῖον. ἢ τὸ ἅρμα.

Ῥαίδιον. Rheda. Vehiculum. Vel, currus.

Ῥαιδίων. ἁρμάτων.

Ῥαιδίων. Rhedarum. Curruum.

Ῥαῖδος. ὄνομα θηρίου.

Ῥαῖδος. Rhædus. Feræ nomen.

Ῥαικάνη. [14] ἡ μάστιξ.

Ῥαικάνη. Flagellum. Scutica.

Ῥαῖκος. [15] ὁ Ῥωμαῖος. Ῥέκος δὲ, διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, σημαίνει τὴν ζώνην.

Ῥαῖκος. Rhæcus. Romanus. Ῥέκος vero, per ε ſimplex, zonam ſignificat.

Ῥαίκτωρ, [16] Ῥαίκτορος. εἶδος ἀξιώματος.

Ῥαίκτωρ. Rector. Genus dignitatis.

Ῥαίω. φθείρω.

Ῥαίω. Corrumpo. Perdo.

Ῥαίωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥαίωνος. Rhæonis. Nomen proprium. [A recto Ῥαίων.]

Ῥαιστήρ. ἡ σφῦρα. παρὰ τὸ ῥῶ, τὸ φθείρω. ἡ φθείρουσα τὰ ἐντιθέμενα. [17] ἐν Ἐπιγράμματι·

Ῥαιστήρ. Malleus. A ῥῶ, corrumpo, perdo. Quaſi dicas, qui res [incudi] impoſitas icti-

1 Ὀσφῦν] Sic recte MS. A. itemque Heſychius. At MSS. B. & C. itemque omnes Editt. priores male, ὀφρῦν.

2 Ὁ κανθὸς τοῦ ν.] Ex Heſychio reſcribe, ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου, i. e. ſpina dorſi.

3 Ῥάχιν] Scribe, ῥάχιν.

4 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 744.

5 Ῥαψῳδὸς, ἡ Σφίγξ, ἡ ῥάπτ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Tyr.* pag. 168. ut Portus etiam monuit.

6 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 168.

7 Ῥαψῳδοί. οἱ τὰ Ὁμ.] De Rhapſodis vide Salmaſium in Solinum, & Nos in *Hiſtoria Critica Homeri*, quam adoleſcentes olim publici juris fecimus.

8 Ῥαβδούχους] Scribendum eſt ῥάβδους, ut Portus etiam monuit.

9 Λαλεῖν] Sic reſcripſi ex conjectura, quam & Porto in mentem veniſſe video. Ante enim nullo, ut puto, ſenſu legebatur, λαβεῖν.

10 Χωρὶς ἔργου τινός] Quare hæc addiderit Suidas, neſcio; nec video, quid ea ſibi velint.

11 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. xxiv. ut Portus etiam monuit.

12 Ῥαιβοσκελὴς, ὁ πάγουρος] In Epigrammate Statyllii Flacci, quod exſtat Anthol. lib. vi. cap. iii. in fin. πάγουρος vocatur ῥαιβοσκελής: ad quem locum Suidas procul dubio reſpexit.

13 Ῥαίδιον] Vocabulum hoc detortum eſt ex voce Latina *rheda*. Confer Heſychium v. Ῥεδίων.

14 Ῥαικάνη] Eſt vox recentiorum Græcorum, quam omiſerunt Meurſius & Dufrenius.

15 Ῥαῖκος. ὁ Ῥωμαῖος] Supra Suidas in ſerie ſua τὸ Ῥαικὸς interpretatur, ὁ ἑρμηνευτής. Sed neutra interpretatio placet. Rectius Heſychius: Ῥαικός. Ἕλλην. Ῥαικὸς τὸ [illegible]θέντες, Γραικὸν φασι. Idem tradit Etymologus v. Γραικός.

16 Ῥαίκτωρ] Confer Dufrenium in Gloſſario Græco h. v.

17 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. ult. ut Portus etiam monuit.

'Ex

Ἐκ πυρὸς ὁ ῥαιστήρ, καὶ ὁ καρκίνος, ἥ τε πυράγρη,
Ἄγκειθ' Ἡφαίστῳ δῶρα Πολυκράτεος.

Καὶ αὖθις·

Οὐδ' εἴ με χρύσειον ἀπὸ ῥαιστῆρος Ὅμηρον
Στήσῃ] Φλογέαις ἐν Διὸς ἀστεροπαῖς.

Ῥαιφενδάριος.[1] ἀξίωμα Ῥωμαϊκόν. ἤγουν, ὁ ἀναφορεύς.

Ῥέα. ὄνομα Θεᾶς.

Ῥεβέκκα. ὄνομα κύριον. ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβ.

Ῥεγεωνάρχην. ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

Ῥεγεῶνος.

Ῥέγχουσι.[2] τοῦτο ποιοῦσιν οἱ βαθέως καθεύδοντες. οἱ δὲ μὴ φροντίζοντες, κοιμῶνται.

Ῥέεθρον. ῥεῖθρον.

Ῥέζεσκον. ἔπραττον.

Ῥέζειν. θυσιάζειν. ποιεῖν. [3] ἱερουργεῖν. παρασκευάζειν.

Ῥέθος. πρόσωπον. ἐρύθημα. μέλος. σπλάγχνον.

Ἐνθάδε [4] τὸ τρυφερῆς μαλακὸν ῥέθος, ἐνθάδε κεῖται
Τρυγόνιον.

Ὅμηρος.[5]

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδος δὲ βεβήκει.

Καὶ [6] ῥεθομαλίδαι, οἱ τρυφεροὶ τὴν σάρκα. λέγεται γὰρ καὶ ὅλον τὸ σῶμα ῥέθος. καὶ πληθυντικῶς, τὰ ῥέθη.

Ῥέκαυτον.[7] παρὰ Ῥωμαίοις, ἀποχῆς εἶδος.

Ῥέκος. ζῶμα. ζώνη.

Ῥέκτῃ ἀνδρί. τῷ πράκτῃ.

Ῥελατορία.[8] ἀναφορά.

Ῥεμβώδους. ἠμελημένης. [9] Τῆς γὰρ πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης, ὁ μὲν Σκόπας ἠδόξει καὶ διεβέβλητο νεανικῶς. καὶ αὖθις· Εὑρὼν δὲ αὐτοὺς [10] διαρρεμβομένους κατὰ τὸ τέμενος ἀόπλους, τούτους ἀπέκτεινε.

Ῥέμει. πειρᾷ. ὀδυνᾷ. σήπει.

Ῥέμος. ὄνομα κύριον.

Ῥέμφις. ὄνομα κύριον.

Ῥέξαι. ποιῆσαι. πρᾶξαι. Ἀθηναῖοι δὲ [11] θῦσαι. παρὰ δὲ Ἐπιχάρμῳ, τὸ [12] βλάψαι.

bus perdit. In Epigrammate: *Malleus, qui ſæpe ferrum ignitum ictibus ante tutudit, & cancer, & forceps, dona a Polycrate Vulcano ſuſpenſa ſunt.* Et iterum: *Neque ſi me malleo ex auro ductum Homerum collocet in flammeis Jovis fulguribus.*

Ῥαιφενδάριος. Referendarius. Nomen dignitatis apud Romanos.

Ῥέα. Rhea. Nomen Deæ.

Ῥεβέκκα. Rhebecca. Nomen proprium. Mater Jacobi.

Ῥεγεωνάρχην. Regionis præfectum. Quære in voce Αὐγουστεῖον.

Ῥεγεῶνος. Regionis.

Ῥέγχουσι. Stertunt. Hoc faciunt illi, qui alto ſomno ſopiti ſunt. At qui curarum expertes ſunt, κοιμῶνται, i.e. dormiunt.

Ῥέεθρον. [Poetice pro] ῥεῖθρον. Fluentum.

Ῥέζεσκον. Faciebant.

Ῥέζειν. Sacrificare. Facere. Hoſtias mactare. Præparare.

Ῥέθος. Facies. Rubor. Membrum corporis. Viſcera. [In Epigrammate:] *Hic delicatæ & teneræ Trygonii molle jacet corpus.* Et Homerus: *Anima vero ex corpore evolans ad Plutonis domum deſcendit.* Et ῥεθομαλίδαι, molle & tenerum corpus habentes. Nam & totum corpus dicitur ῥέθος. Et pluralis, τὰ ῥέθη.

Ῥέκαυτον. Recautum. Acceptilationis ſpecies apud Romanos.

Ῥέκος. Zona. Cingulum.

Ῥέκτῃ ἀνδρί. Viro ſtrenuo in agendo.

Ῥελατορία. Relatio.

Ῥεμβώδους. Neglectæ. Remiſſæ. *Cum enim obſidio eſſet remiſſior, Scopas ſiniſtris hominum ſermonibus carpebatur & valde vituperabatur.* Et iterum: *Cum autem eos inermes per lucum errare deprehendiſſet, eos interfecit.*

Ῥέμει. Tentat. Dolore afficit. Putrefacit.

Ῥέμος. Remus. Nomen proprium.

Ῥέμφις. Rhemphis. Nomen proprium.

Ῥέξαι. Facere. Agere. Athenienſes vero [ponunt pro] θῦσαι, i.e. ſacrificare. Apud Epicharmum autem ſignificat, tingere.

1 Ῥαιφενδάριος] Scribendum potius eſt, Ῥαιφερενδάριος, vel Ῥεφερενδάριος, ut monuerunt Meurſius & Dufrenius: uterque in Gloſſario Græco. Salmaſius tamen ad Flavium Vopiſc. pag. 512. Edit. Hack. vulgatam lectionem Suidæ tuetur, dicitque, Græcos recentiores truncato vocabulo Ῥαιφενδαρίους appellaſſe, quos Latini *Referendarios* vocent. At ego Meurſium & Dufrenium ſequi malim.

2 Ῥέγχουσι] Dicitur etiam ῥέγκουσι, per κ. quod Atticorum eſt. Ariſtophanes initio *Nubium:*

Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσι.——

Scholiaſta: Ῥέγκουσι. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ διὰ τοῦ κ. καθεύδουσιν οὖν πάντες, ὡς τῶν ἄλλων μὴ ἀμεριμνούντων, αὐτοῦ δὲ φροντίζοντος. διὰ τοῦτο καὶ τὸ ῥέγκουσιν ἐπήγαγεν, ἵνα μᾶλλον αὐτοὺς δείξῃ παντελῶς ὄντας ἔξω φροντίδος. τῶν γὰρ βαθέως καθευδόντων ἴδιον τὸ ῥέγκειν. Huc Suidas reſpexit. Thomas Magiſter: Ῥέγχω οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν, ἀλλὰ ῥέγκω. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφ... οἰκέται ῥέγκουσιν.

3 Ἱερ...] ... meo periculo, ἱερεύειν, i.e hoſtias mactare. Sic enim vox iſta accipitur apud Homerum Il. A. v. 444. & alibi. Recte Heſychius: Ῥέζει. πράττει, θύει, ἱερεύει. Photius in Lexico inedito: Ῥέζει. θυσιάζει. ποιεῖ. ἱερεύει.

4 Ἐνθάδε τὸ τρυφ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Philodemi, quod integrum extat Anthol. lib. III. cap. XII. ut Portus quoque obſervaverat.

5 Ὅμηρος] Il. X. v. 362.

6 Ῥεθομαλίδαι] Henr. Stephanus in *Theſauro* vocis hujus ſolum Suidam auctorem laudat. Sed reperitur ea etiam apud Scholiaſtam Homeri ad Il. X. v. 68. qui docet, Æoles τοὺς εὐπρόσωπους vocare ῥεθομαλίδας.

7 Ῥέκαυτον] Scribendum eſt Ῥέκαυτον, ut recte monuerunt Meurſius in Gloſſario, & Portus ad hunc locum. Vide etiam Dufrenium in Gloſſario Græco, v. Ῥέκαυτον; & in Gloſſario Latin. v. *Recautum.*

8 Ῥελατορία] Sic recte optimus MS. A. At in MSS. B. & C. itemque prioribus Editt. corrupte legitur, ῥεκτολία: quam vocem, licet ſpuriam, Dufrenius, mendoſis codicibus Suidæ deceptus, in Gloſſarium ſuum retulit.

9 Τῆς γὰρ πολιορκ.] Valeſius fragmentum hoc ad Polybium refert.

10 Διαρρεμβομένους] Sic recte, MS. A. Sed MSS. B. & C. & priores Editt. male, διαβεβλημένους.

11 Θῦσαι] Pariter & apud Latinos *facere* pro *ſacrificare* interdum poni conſtat.

12 Βλάψαι] Sic habent libri tam MSS. quam editi; ſed male. Scribendum enim eſt, βάψαι, i.e. tingere. Clare Scholiaſta Homeri ad Odyſſ. Γ. v. 349. Ῥήγεα. βαπτὰ ἱμάτια καὶ περιβόλαια. Ῥέξαι γὰρ οἱ Ἀχαιοὶ ἔλεγον τὸ βάψαι. Etymologus v. Ῥῆγος: Ῥέξαι ...

Ῥεπ-

Ῥέπει. κλίνει.

Ῥερυθμῶσθαι.[1] ἐσχηματίσθαι. συγκεκεῖσθαι.

Ῥερυπωμένους. ποιητικῶς κεῖται.

Ῥεῦμον. βρέφος νεογνόν.

Ῥευξωρεία.[2] παρὰ Ῥωμαίοις ἡ μετ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς [3] ἀλληλοκληρονομία.

Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω. εἴρηται παρ' [4] Ὁμήρῳ, ὅτι ὁ μωρὸς μετὰ τὸ γενέσθαι τὸ πρᾶγμα ἐπιγινώσκει.

Ῥεῖ. ῥέει.

Ῥεῖα. ῥᾳδίως. εὐκόλως. εὐμαρῶς. ἰσχυρῶς. ὁμαλῶς. [5] Ὅμηρος· Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος. καὶ ῥεῖον. εὐχερὲς, εὔκολον.

Ῥεῖα[6] ζώοντες. ἀπόνως, καὶ ἀμόχθως.

Ῥειαμένῃ.[7] ἐν [8] καθύδρῳ τόπῳ.

Ῥεῖθρον. τὸ κῦμα.

Ῥειώνην. [9] τὴν Ἥραν.

Ῥείτης. ὁ ῥέων.

Ῥειτός.[10] ὄνομα [11] τόπου, καὶ ἔθνους.

Ῥήβας. ὄνομα ποταμοῦ.

Ῥηγεῖς. [12] οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον.

Ῥηγίλαος. ὄνομα κύριον.

Ῥηγῖνος, γραμματικός. ἔγραψε τὸν [13] λεγόμενον Πολυμνήμονα.

Ῥηγῖνος. ὁ ἀπὸ τοῦ Ῥηγίου.

Ῥηγίνους.[14] τοὺς δειλούς. Ξέναρχος γὰρ, ὁ Σώφρονος τοῦ [15] Μιμογράφου υἱὸς, ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλοὺς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς. καὶ παροιμία· Ῥηγίνου δειλότερος. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν δειλῶν. καὶ, [16] Δειλότερος τοῦ παρακύπτοντος.

Ῥήγιον. τόπος.

Ῥηγμῖνι. αἰγιαλῷ.

Ῥήγνυται. διαιρεῖται, καὶ διακόπτεται. καὶ ῥήγνυσιν, ἀντὶ τοῦ προΐησιν, ἐκπέμπει. Αἰλιανός· Καὶ ῥήγνυσι φωνὴν ἱκέτιν ἐξ αὐτῆς ἐκβιασθεὶς τῆς ὀδύνης. καὶ ῥηγνύμενον, διαρρησσόμενον. καὶ ῥήγνυσκε, διέρρησσε.

Ῥῆγος. τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον.

Ῥέπει. Vergit. Inclinat.

Ῥερυθμῶσθαι. Formatum eſſe. Compoſitum eſſe. Concinnatum eſſe.

Ῥερυπωμένους. Poetice dictum eſt [pro ἐρρυπωμένους.] Sordidatos.

Ῥεῦμον. Infans recens natus.

Ῥευξωρεία. Res uxoria. Sic apud Romanos dicitur mutua viri & uxoris hæreditas.

Ῥεχθὲν δέ τε νήπ. *Poſt factum ſtultus ſapit.* Dictum eſt Homeri. Stultus enim rem, poſtquam facta eſt, agnoſcit.

Ῥεῖ. [Contractum ex ῥέει.] Fluit.

Ῥεῖα. Facile. Fortiter. Æqualiter. Homerus: *Facile agnovi [veſtigia] abeuntis.* Et ῥεῖον, facilius, vel facile.

Ῥεῖα ζώοντες. Sine labore & moleſtiis viventes.

Ῥειαμένῃ. In humido loco.

Ῥεῖθρον. Fluxus. Fluctus.

Ῥειώνην. Rheonem. Id eſt, Junonem.

Ῥείτης. Fluens. Fluidus.

Ῥειτός. Rhetus. Nomen loci & gentis.

Ῥήβας. Rhebas. Nomen fluvii.

Ῥηγεῖς. Tinctores. Et ῥῆγος, veſtimentum tinctum.

Ῥηγίλαος. Rhegilaus. Nomen proprium.

Ῥηγῖνος. Rheginus, Grammaticus. Scripſit librum, qui vocatur *Polymnemon.*

Ῥηγῖνος. Rheginus. Ab urbe Rhegio ſic appellatus.

Ῥηγίνους. Rheginos. [Sic vocabant] homines timidos. Xenarchus enim, Sophronis Mimographi filius, Rheginos ut timidos in comœdiis ſuis perſtrinxit, a Dionyſio tyranno ad hoc faciendum inductus. Et proverbium: *Rhegino timidior.* Dicitur de iis, qui ſupra modum ſunt timidi. Et, *Timidior proſpiciente.*

Ῥήγιον. Rhegium. Urbs,

Ῥηγμῖνι. Littore.

Ῥήγνυται. Rumpitur. Dividitur. Diſſecatur. Et ῥήγνυσιν, emittit, erumpit. Ælianus: *Et vocem ſupplicem erumpit, dolore coactus.* Et ῥηγνύμενον, quod rumpitur. Et ῥήγνυσκε, dirumpebat.

Ῥῆγος. Veſtimentum tinctum.

βάψαι, καὶ οἷον μολύνασθαι. Sic & apud Latinos *inficere* ſignificat *tingere*; & *infectores* iidem ſunt, qui *tinctores*. Cæterum, miror, Stephanum in *Theſauro* ſuo de hac ſignificatione vocis ῥέζειν prorſus tacere.

1 Ῥερυθμῶσθαι] Pro ἐρρυθμῶσθαι.

2 Ῥευξωρεία] Potius, Ῥεσξωρεία, vel Ῥὲς ἐξωρεία, ut legitur in Gloſſis Nomicis, unde hæc ſumpſit Suidas.

3 Ἀλληλοκληρονομία] Sic etiam legitur in Gloſſis Nomicis. At MS. A tantum habet κληρονομία.

4 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. P. v. 32.

5 Ὅμηρος] Il. N. 72. unde ſenſum hujus fragmenti ſupplebis. Genitivus enim ἀπιόντος non pendet a verbo ἔγνων, ſed a voce ἴχνια, quæ apud Homerum præcedit.

6 Ῥεῖα ζώοντες] Sic Homerus Deos vocat, Il. Z. v. 138. & alibi. Confer Heinſium in *Introductione* in Heſiodum, cap. XIII.

7 Ῥειαμένῃ] Imo, εἰαμενῇ. Vide Noſtrum ſupra v. Εἰαμενή.

8 Καθύδρῳ] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, καθύγρῳ. Lectionem MStorum confirmat Scholiaſta Homeri ad Il. Δ. v. 483. qui εἰαμενῇ interpretatur, καθύδρῳ καὶ βαθυ-ύδει τόπῳ.

9 Ῥειώνην τὴν Ἥραν.] Etymologus: Ῥειώνη. τὴν Ἥραν φησὶν Εὐφορίων.

10 Ῥειτός.] Confer Heſychium v. Ῥειτοί: & Etymologum v. Ῥείτης.

11 Ὄνομα τόπου] Scribendum potius eſſe ὄνομα ποταμοῦ, colligo ex Etymologo v. Ῥείτης; quem vide. Obiter autem hic moneo, vocem ποταμὸς in MSS. ſæpe per compendium exarari ſolere; eamque cauſam eſſe, quare eam librarii non raro in τόπος mutare ſoleant.

12 Ῥηγεῖς. οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. I. v. 657.

13 Τὸν λεγόμενον Πολυμνήμονα] Laudatur hoc [illegible] a Socrate lib. III. *Hiſt. Eccleſ.* cap. XXIII.

14 Ῥηγίνους. τοὺς δειλ.] Confer Zenobium [illegible] alios Parœmiographos.

15 Μιμογράφου] Antea male legebatur Μιμογράφοι: cujus loco Μιμογράφου, vel abſque MStorum auctoritate, reponere non dubitavi. Sophronem enim *Mimos* ſcripſiſſe, tum ex aliis auctoribus conſtat, tum etiam ex ipſo Suida infra v. Σώφρων.

16 Δειλότερος τοῦ παρακ.] Vide Noſtrum ſupra h. v.

Ῥήγυ-

Ῥήγουλος. ὄνομα κύριον. Ὅτι οἱ Καρχηδόνιοι πολλοῖς ἀτυχήμασι δουλωθέντες τὸ φρόνημα, Ῥήγουλον τὸν στρατηγὸν Ῥωμαίων, ὃν μικρῷ πρόσθεν ὑπὸ χεῖρα πεσόντα σφίσι πικρῶς τε καὶ βαρβαρικῶς ἐκόλαζον, τότε τῶν δεσμῶν ἀνέντες, τά τε ἄλλα θεραπεύσαντες, πρὸς τοὺς οἰκείους ἐξέπεμπον, εὑρέσθαι τινὰ μετρίαν τοῦ πολέμου κατάθεσιν καὶ τῶν αἰχμαλώτων ἀντίδοσιν τῇ συντάξει τοῦ ἀνδρὸς οἰόμενοι. ὁ δὲ πρὸς τὴν Ῥώμην ἅμα πρεσβείαις Καρχηδονίων ἀφικόμενος, ἔς τε τὸ Συνέδριον παρελθών, τὰς μὲν συνήθεις τοῖς Ὑπατικοῖς τιμὰς διωθήσατο· οὐ μετεῖναι τῆς πολιτείας αὐτῷ λέγων, ἀφ' οὗπερ ἡ τύχη δεσπότας αὐτῷ Καρχηδονίους ἐπέστησε. παρῄνει γε μὴν τοῖς ἐν [1] τέλει τῆς Βουλῆς ἀπείπασθαι παντελῶς τὰς διαλλαγάς, καὶ μὴ ἀνεῖναι τοὺς ἐναντίους ἐς τὸ ἀνέλπιστον ἤδη ἀφιγμένους. οὐ γὰρ εἶναί πως ἄξιον, ἀνδρὸς ἑνὸς μόνου, καὶ ἤδη γηραιοῦ, ὀλίγων τε ἄλλων τῶν ὑπολελειμμένων ἐς τὴν Καρχηδονίαν, πολλὰς χιλιάδας ἀλλαξαμένους αὐξῆσαι τὴν τῶν ἐναντίων δύναμιν. ἐφ' οἷς ἀγασθέντες αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι, τὴν μὲν πρεσβείαν ἄπρακτον τῶν Καρχηδονίων πέμπουσιν· αὐτὸν δὲ πρὸς βίαν ἀφαιρεῖσθαι τῶν ἀγόντων ἐπεχείρουν. ὁ δὲ οὐ μενετέον αὐτῷ φήσας ἐν πόλει, ἐν ᾗ τῆς ἴσης οὐ μεθέξει κατὰ τοὺς πατρίους θεσμοὺς πολιτείας, πολέμου νόμῳ δουλεύειν ἑτέροις ἠναγκασμένος, εἵπετο τοῖς Καρχηδονίοις ἑκούσιος, τά τε δάκρυα τῶν οἰκείων καὶ τοὺς ὀλοφυρμοὺς ἀκλινῶς διωσάμενος. ἐπανελθὼν δὴ οὖν ἐς τὴν Καρχηδόνα, παντὶ κολάσεων εἴδει καταναλίσκεται. πρὸς γὰρ δὴ τοῖς πολλοῖς αἰκισμοῖς, οἴκου, φασί, περιτεθέντος αὐτῷ στενοῦ, καὶ [2] ἰσομέτρου τῷ σώματι, αἰχμαῖς σιδηραῖς κατὰ τὸ ἐντὸς πεπυκνωμένου, διαφθαρῆναι αὐτόν, ἀπαγορεύοντα μὲν πρὸς τὴν ἀκλινῆ στάσιν, περιπίπτοντα δὲ ταῖς αἰχμαῖς, ἔν τε ταῖς ἐπὶ τῶν τοίχων ἀναπαύσεσι, καὶ ὅλως ἐν ταῖς ἐξαλλαγαῖς τοῦ σχήματος. καὶ τὸ μὲν οὕτως ἐπεπράγει.

Ῥήγουλος. Nomen proprium. Regulus. Carthaginenſes multis cladibus fracti, Regulum Imperatorem Romanorum, quem paulo ante in poteſtatem ſuam redactum acerbis & crudelibus ſuppliciis excruciaverant, tunc vinculis ſolutum humaniuſque tractatum ad ſuos dimiſerunt, ſperantes, ſe æquas pacis conditiones & captivorum permutationem viri illius opera impetraturos eſſe. Ille vero cum Carthaginenſium legatis Romam profectus, & in Senatum ingreſſus, honores Conſularibus debitos repudiavit, ſe civem eſſe negans, ex quo Fortuna Carthaginenſes ſibi dominos impoſuiſſet. Senatoribus vero ſuaſit, ut pacem repudiarent, nec hoſtibus ad deſperationem jam redactis reſpirandi tempus concederent. Haud enim decere, uno ſolo viro, eoque jam ſene, & paucis aliis, qui apud Carthaginenſes relicti eſſent, multa millia hominum permutare, & ſic hoſtium vires augere. Romani igitur ob hæc dicta virum admirati, legatos Carthaginenſium re infecta dimiſerunt: ipſum vero per vim manibus illorum, qui ipſum ducebant, eripere conabantur. At ille negans ſibi manendum in urbe, cujus ſe eſſe civem inſtituta patria vetarent, (lege enim belli ſe aliis ſervire coactum) Carthaginenſes ultro ſecutus eſt, cognatis & amicis fruſtra cum lacrymis & lamentis ſuis flectere conantibus. Carthaginem igitur reverſus, omni ſuppliciorum genere conſumptus eſt. Nam præter multos alios cruciatus, domunculæ anguſtæ, quæ corporis ejus magnitudini reſpondebat, & ferreis aculeis intus munita erat, incluſus periiſſe fertur: cum nec immotus ſtare poſſet, &, cum præ laſſitudine ſe ad latus reclinare, vel ſtatum corporis immutare vellet, in ferreas cuſpides incideret.

Ῥηΐδιον. εὔκολον. καὶ ῥηϊδίως.

Ῥηΐδιον. Facile. [Pro ῥᾴδιον.] Et ῥηϊδίως, [adverbium, pro ῥᾳδίως.]

Ῥηϊνός. ὁ ῥυπαρός.

Ῥηϊνός. Sordidus. Squalidus.

Ῥηΐστη.[3] ἀρεστή.

Ῥηΐστη. Grata. Quæ placet.

Ῥήλαιμος. ὄνομα τόπου.

Ῥήλαιμος. Rhelæmus. Nomen loci.

Ῥῆμα. ῥῆμα λέγεται ἡ ἁπλῶς ῥηματικὴ φωνή· οἷον, τύπτω, γράφω· ἁπλῶς μόνον λεγόμενον. τὸ δ' ἐκ τῆς ἁπλῶς ῥηματικῆς φωνῆς σημαινόμενον, κατηγορία καλεῖται.

Ῥῆμα. Verbum. Verbum ſimpliciter dicitur vox verbalis, ut τύπτω, γράφω: quatenus ſcilicet ſimpliciter tantum dicitur. At quod voce illa verbali ſignificatur, categoria appellatur.

Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων. ἐπὶ τῶν μὴ ὧν τις δεῖται διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας προϊεμένων.

Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων. Verba pro farina. Dicitur de iis, qui non dant ea, quæ quis petit, ſed verba tantum præbent.

Ῥῆμος καὶ Ῥωμύλος, ἀδελφοὶ Ῥωμαῖοι, ἐκ πορνείας γενόμενοι, καὶ ῥιφέντες, καὶ ὑπό τινος γυναικὸς ἀνατραφέντες. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βρουμάλια.

Ῥῆμος καὶ Ῥωμ. Remus & Romulus, fratres Romani, ex meretrice nati, & expoſiti, & a muliere quadam educati. Quære in v. Βρουμάλια.

Ῥήναια. νῆσος πλησίον Δήλου. καὶ Ῥηνία.

Ῥήναια. Rhenæa, & Rhenia, inſula prope Delum.

Ῥῆνες. πρόβατα. ἡ εὐθεῖα, ὁ ῥήν.

Ῥῆνες. Oves. Caſus rectus eſt ὁ ῥήν.

Ῥὴ[illegible]ός. [4] ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός.

Ῥήξ. [Sic] Francorum Rex [a Græcis recentioribus appellatur.]

1 Τοῖς ἐν τέλει τῆς Βουλ.] Sic reſcripſi auctoritate optimi MS. A. Ante enim male legebatur, τὴν ἐντέλειαν τῆς Βουλῆς.

2 Ἰσομέτρου] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, ἰσομετρότε.

3 Ῥηΐστη. ἀρεστή] Ex Scholiaſta Homeri ad Odyſſ. Δ. v. 565: ſed ubi rectius legitur ῥηΐστη, cum accentu in penultima: quod Ionice dictum eſt pro ῥᾴστη.

4 Ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός] Non ſolum Francorum, ſed etiam

Ῥήξας κόψας. [1] Ὁ δὲ ῥήξας τὰ κλήματα, ἐβοήθει. καὶ ῥῆξαι, ὁμοίως.

Ῥηξήνορες. ἀνδρεῖοι.

Τύμβος[2] Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος, ὅν ποτ' Ἀχαιοὶ
Δώμησαν, Τρώων δεῖμα καὶ ἐσσομένων.

Ῥηξίφλοια.[3] ῥήξαντα τὸν φλοιὸν· οἷον, κάρυα.

Ῥῆξον φωνήν. διάτορον καὶ ἰσχυρὰν εἰπέ.

Ἀλλ'[4] ὦ πολλοὺς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσιν χρηστοῖς στεφανώσας,
Ῥῆξον φωνήν, ᾗτινι χαίρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ φύσιν εἰπέ.

Ῥησείδιον. λεξείδιον.

Ῥήσεις. λόγοι.

Ῥησίαρχος.[5] ὃς ἐρεῖ τὰ θέσφατα. παρ' Ἐπιχάρμῳ. ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν ἤ, ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν τοῖς Τραγῳδουμένοις, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος.

Ῥησκοπεῖν. δημηγορεῖν.

Ῥῆσις μακρά. διεξοδικὸς λόγος, καὶ μακρός.

Ῥῆσος. ὄνομα κύριον. στρατηγὸς τῶν Βυζαντίων, τὰς οἰκήσεις ἔχων πρὸ τῆς πόλεως, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ῥησίῳ, ἔνθα νῦν οἶκος τοῦ μεγάλου[6] Μάρτυρος Θεοδώρου γνωρίζεται. ὃς ἦλθεν εἰς συμμαχίαν τῶν Τρώων, καὶ καταλύσας ἐν τῷ πεδίῳ τῷ πρὸ τῆς πόλεως κειμένῳ, ἀτυχῶς ἀπήλλαξε. διὰ νυκτὸς γὰρ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τοῦτον κατασφάζουσι.

Ῥητίνη. τὸ ἐκ τῆς πεύκης ὑγρόν.

Ῥητόν. ὡρισμένον, φανερόν. Θουκυδίδης· Συνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητοῦ μὲν ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι, ὅπλα παραδόντας. καὶ αὖθις· Ἐν οὐδενὶ πώποτε χρόνῳ ῥητόν τι χρυσίον ἐκομίσαντο ἐκ Ῥωμαίων οἱ καθ' ἡμᾶς Σαρακηνοί.

Ῥητορικὴ γραφή. ἣν ἠγωνίζοντο οἱ Ῥήτορες. οὐ γὰρ πάσας ἠγωνίζοντο τὰς δίκας τῶν παλαιῶν οἱ Ῥήτορες, ἀλλ' ἐνίας. ἄλλοι δὲ Ῥητορικὴν γραφὴν λέγουσι τὴν κατὰ Ῥήτορος γινομένην, γράψαντός τι, ἢ εἰπόντος, ἢ πράξαντος παρανόμως. ἴσως δὲ κατὰ τοῦτο ῥητορικαί τινες γραφαὶ καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ τῶν ῥητόρων γραφαὶ εἰσάγονται· ὥσπερ λέγεται Πρυτανικὴ γραφή, ἡ κατὰ Πρυτάνεως· καὶ Ἐπιστατικὴ, ἡ κατὰ Ἐπιστάτου. Ῥητορικὴ δὲ ἐστιν ἐπιστήμη δικαίων. ἴδιον δὲ ῥητορικῆς τόλμης, τὸ μὴ ἀρνεῖσθαι μὲν, πιθανὴν δὲ τῶν πραγμάτων ἐπιφέρειν αἰτίαν. Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου· Οὐ δὲ τῇ Ῥητορικῇ προσεῖχε τὸν νοῦν, ὅ, τι καὶ λόγου ἄξιον, τὸ σοβαρὸν αὐτῆς καὶ τὸ ἀλαζο-

Ῥήξας. Qui rupit. *Ille vero ruptis vinculis virgeis, vim propulſare parabat.* Et ῥῆξαι, rumpere.

Ῥηξήνορες. Fortes. Bellicoſi. [In Epigrammate:] *Sepulcrum Achillis fortis, quod olim Achivi condiderunt, Trojanorum, qui poſteris ſeculis victuri erant, terrorem.*

Ῥηξίφλοια. Quæ rumpunt corticem: ut nuces.

Ῥῆξον φωνήν. Rumpe vocem. Id eſt, claram & intenſam vocem ede. [Ariſtophanes:] *At o, qui ſeniores multis egregiis moribus decoraſti, rumpe vocem, qua gaudes, & ingenium tuum aperi.*

Ῥησείδιον. Dictiuncula.

Ῥήσεις. Dicta. Sententiæ.

Ῥησίαρχος. Rheſiarchus. Id eſt, qui oracula dicit. [Reperitur hæc vox] apud Epicharmum. Dicta eſt autem a ῥῆσις, [& ἀρχός.] Vel, ut Aſclepiades lib. vi. de fabulis Tragicis ait, [Rheſiarchus] omnium optime verū dicere norat. Fuit & alter [Rheſiarchus.]

Ῥησκοπεῖν. Populi benevolentiam oratione captare.

Ῥῆσις μακρά. Sententia longa. Oratio prolixa.

Ῥῆσος. Rheſus. Nomen proprium ducis Byzantiorum, qui habitabat ante urbem, in loco, qui Rheſium dicebatur: ubi nunc magni Martyris Theodori domus cernitur. Hic cum ad opem Trojanis ferendam veniſſet, & in campo ante Ilium ſito caſtra poſuiſſet, infeliciter periit. Noctu enim a Diomede & Ulyſſe interfectus eſt.

Ῥητίνη. Reſina. Humor ex picea manans.

Ῥητόν. Definitum. Certum. Diſerte expreſſum. Thucydides: *Inter eos & Athenienſes convenit, ut quiſque certo pretio perſoluto dimitteretur, armis traditis.* Et iterum: *Nunquam Saraceni, qui nunc ſunt, pactam aliquam auri ſummam a Romanis acceperunt.*

Ῥητορικὴ γραφή. Sic vocatur cauſa, quam Oratores in Judicio agebant. Olim enim Oratores non omnes cauſas agebant, ſed quaſdam tantum. Alii vero ῥητορικὴν γραφὴν vocant actionem, quæ inſtituitur contra Oratorem, qui contra leges aliquid ſcripſit, aut dixit, aut fecit. Fortaſſe, vero Ῥητορικαὶ γραφαὶ ea ratione ſic appellantur, quod ex diverſis legibus actiones contra Oratores inſtituantur: ſicut actio Prytanica dicitur ea, quæ contra Prytanem inſtituitur; & Epiſtatica, quæ contra Epiſtaten. Rhetorica vero eſt ſcientia ejus, quod juſtum eſt. Proprium autem eſt audaciæ oratoriæ, non quidem rem negare, ſed probabilem facti cauſam afferre.

cæterorum Barbarorum Reges Græci recentiores appellabant Ῥῆγας, quod nomen Βασιλεὺς ſolis Imperatoribus Romanis convenire exiſtimarent. Aſterius Homil. in Pſalm. vii. Tom. ii. Monum. Eccl. Græc. a Cotelerio edit. pag. 75. Ὥσπερ ἐν ταῖς πολίχναις τὸ ἔθνος βαρβάρων ἐπιδίζεται, οἱ πάντες δὲ τοῦ ἑνὸς [illegible] τοῦ Ῥηγὸς, ἢ τοῦ [illegible] εἶναι). Vide quæ ad eum locum notavit Cotelerius. Confer etiam Dufreſnium in Gloſſario Græco.

1 Ὁ δὲ ῥήξας τὰ κλ.] Hæc ſunt verba Joſephi de Simſone, lib. v. Ant. Judaic. cap. x. pag. 162.

2 Τύμβος Ἀχιλλ.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. iii. cap. xiv. ubi integrum Epigramma vide.

3 Ῥηξίφλοια] Vide Caſaub. ad Athen. lib. ii. cap. [illegible]

4 Ἀλλ' ὦ πολλ.] Duo hi verſus Anapæſtici [illegible] apud Ariſtoph. Nubib. pag. 177. (107. Ed. Baſ. P.)

5 Ῥησίαρχος. ὃς ἐρεῖ τὰ θέσφ.] Eadem habet Heſychius. Sed tota hæc nota obſcura eſt, quod locus ſcriptoris, ad quem Heſychius reſpexit, hodie, quod quidem ſciam, nuſpiam exſtet.

6 Μάρτυρος] Hæc vox in prioribus Editt. deeſt, quam ex MS. A. revocavi.

νικὸν εὐλαβηθεὶς καὶ μισήσας. Ῥητορικὴ γραφὴ ἔοικε καλεῖσθαι, ἡ κατὰ Ῥήτορος γεγραμμένη, ἢ, εἰπόντος, καὶ λέξεις, ὡς ἀνωτέρω ἐγράφη. Διαφέρει ἡ Διαλεκτικὴ τῆς Ῥητορικῆς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Διεξοδικῶς.

Ῥήτωρ. Ῥήτωρ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο, ὁ δήμῳ συμβουλεύων, καὶ ὁ ἐν δήμῳ ἀγορεύων, εἴτε ἱκανὸς εἴη λέγειν, εἴτε καὶ ἀδύνατος· εἴτε καὶ ἀπὸ τοῦ βελτίστου καὶ δικαιοτάτου συμβουλεύων, εἴτ' ἐπ' οἰκείοις λήμμασι. καὶ ὁ Δημοσθένης τοῦτον καλεῖ ῥήτορα, ἐπειδὰν λέγοι· Ῥήτωρ, ἡγεμὼν, καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τούτων. [1] καὶ ἑτέρωθι· Ἐγὼ δ', εἰ μὲν ὁ συμβουλεύων ὑμῖν ὅ, τι ἂν συμφέρειν ἡγῆται, ῥήτωρ ἐστὶν, οὔτ' ἀρνοῦμαι, οὔτε φύγοιμι ἂν τὸ ὄνομα τοῦτο. εἰ δὲ, οἵους ἐγὼ καὶ ὑμεῖς δὲ ὁρᾶτε, ἀπαιδεύτους, καὶ ἀφ' ὑμῶν πεπλουτηκότας, οὐκ ἂν εἴην οὗτος ἐγώ. † Καὶ πολλοῖς ψηφίσμασι παρηγγέλλεται ῥητορεία ἐκ βουλῆς, εἰ εἰσφέρει τις γνώμην, ἀλλὰ μὴ αὐτὸς ἰδίαν [2] τύχην ἡγούμενος.

Ῥήτωρ. συνήγορος. δικολόγος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτής, παρὰ Σοφοκλεῖ.

Ῥῆτραι. συνθῆκαι. λόγοι. ὁμολογίαι. Ταραντῖνοι δὲ νόμους, καὶ οἷον ψηφίσματα. παρὰ Λακεδαιμονίοις, ῥήτρα Λυκούργου νόμος, ὡς ἐκ χρησμοῦ τεθειμένος. οἱ δὲ, ῥήτρας, ὁμολογίας. οἱ δὲ, συγγράμματα. καὶ ῥητροφύλακας, τοὺς συγγραμματοφύλακας. Οἱ δὲ στρατιῶται, δι' οὓς προείρητο ἡ ῥήτρα, ὅπως αὐτῶν τὰ νῶτα τρέψας ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἴοι, ὡς πολέμιος βαλλόμενος ὑπὸ τῶν φίλων, ἀλγεινῶς ἀποθάνοι. ὁ δὲ [3] χρησμὸς λέγει, ῥήτραν σαφῆ τε καὶ ἐναργῆ χρησμοῦ.

Ῥηχάδαι, [4] ἢ ῥηχάδαι. οἱ τοὺς καταδίκους εἰς τὰς ῥαχίας βάλλοντες.

Ῥῆχος. φραγμός. [5] Ἡρόδοτος.

Ῥία. ἀκρωτήρια. ὄρους ὄρθια. καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. παρὰ τὸ ῥαίζειν, ὅ ἐστιν εἰς τὸ ὀξὺ λήγειν. καὶ Θουκυδίδης· Οἱ μὲν μὴ ἐκπλεῖν ἔξω τῶν ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν φοβούμενοι.

Ῥιανὸς, [6] ὁ καὶ Κρὴς ὢν, Βηναῖος· (Βήνη δὲ πόλις Κρήτης) τινὲς δὲ [7] Κεραΐτην. ἄλλοι δὲ, [8] Ἰθώμης τῆς Μεσσήνης αὐτὸν ἱστόρησαν. οὗτος δὲ ἦν τῆς παλαίστρας πρότερον φύλαξ, καὶ δοῦλος. ὕστερον δὲ παιδευθεὶς, ἐγένετο γραμματικὸς, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν [9] ἔμμετρα ποιήματα. Ἡρακλειάδα, [10] ἐν βιβλίοις τέσσαρσι.

Ῥιγεδανός. ὁ φρικώδης.

Ῥιγηλή. ἡ ταχέως ῥιγῶσα. Οὐ γὰρ ἔγωγ' ὧδε ῥιγηλή.

Et Damaſcius de Iſidoro dicit: *Nec eloquentiæ ſtudium aliquod, vel exiguum plane, impendit, tumidum & oſtentationis plenum dicendi genus, quo oratores uti ſolent, vitans, & ab eo abhorrens.* Differt autem Dialectica a Rhetorica. Quære in v. Διεξοδικῶς.

Ῥήτωρ. Orator. Ῥήτωρ olim dicebatur, qui populo aliquid ſuadebat; & in concione verba faciebat, ſive dicendi peritus eſſet; ſive eloquentia careret: ſive item animo ſincero & ſine dolo aliquid ſuaderet, ſive privati commodi cauſa. Et Demoſthenes hunc vocat Ῥήτορα, i. e, Oratorem, cum ait: *Orator, Dux, Imperator*, &c. Et alibi: *Ego vero, ſi quidem ille, qui vobis ſuadet id, quod e re veſtra fore putat, eſt orator, nomen hoc nec recuſabo, nec defugiam. Sin, quales & ego & vos ipſi videtis, indoctos, & veſtris opibus locupletatos, talem me eſſe nego.* Et multis pſephiſmatis cautum eſt, ne in Senatu ars oratoria adhiberetur, ſi quis ſententiam ferret de re, quæ ad privatam ipſius fortunam non pertineret.

Ῥήτωρ. Orator. Cauſarum patronus. Cauſidicus. Item, Judex, qui ſententiam propriam pronuntiat. Apud Sophoclem.

Ῥῆτραι. Pacta. Dicta. Conditiones, quæ inter aliquos convenerunt. Tarentini vero leges & plebiſcita ſic appellant. Apud Lacedæmonios lex Lycurgi vocatur Rhetra, ut auctoritate oraculi lata. Alii vero ῥήτρας dicunt pactiones, ſive pactas conditiones. Alii, tabulas publicas. Et ῥητροφύλακας, tabularum publicarum cuſtodes. *Milites vero, propter quos edictum promulgatum fuerat, ut, quiſquis eorum tergo hoſtibus dato in caſtra reverteretur, ab amicis ut hoſtis telis confectus miſere periret.* Ῥήτρα item dicitur oraculum.

Ῥηχάδαι, vel ῥηχάδαι. [Sic dicebantur illi,] qui damnatos de ſaxis præcipitabant.

Ῥῆχος. Sepes. Septum. Vallum. Herodotus.

Ῥία. Promontoria. Montis prærupta. Montes, vel rupes in mare procurrentes. A verbo ῥαίζειν, quod ſignificat, in acutum deſinere. Thucydides: *Qui extra promontoria in apertum mare enavigare non dubitabant.*

Ῥιανός. Rhianus, Cretenſis, Benæus: (Bene enim eſt urbs Cretæ) vel, ſecundum alios, Ceraites. Nonnulli vero eum Ithome urbe Meſſenes oriundum fuiſſe tradiderunt. Hic primum fuit palæſtræ cuſtos & ſervus. Poſtea vero literis inſtitutus, Grammaticus evaſit, æqualis Eratoſthenis. Scripſit præter alia poemata, & *Heracliadem*, libris IV.

Ῥιγεδανός. Terribilis. Horribilis.

Ῥιγηλή. Quæ facile algorem vel frigus ſentit. *Non enim tam facile frigoris ſenſu afficior.*

1 Καὶ ἑτέρωθι] In oratione adverſus Midiam, pag. 411. ſed ubi pro ἀπαιδεύτους legitur ἀναιδεῖς.

2 Τύχην] Sic habent MSS. Pariſ. itemque Photius in Lexico MS. At priores Editt. male, γνώμην.

3 Ὁ δὲ χ[illegible] λέγει, ῥήτραν σαφ.] Hæc mutila ſunt; ita ut vix ſenſum ali[illegible]em e[illegible]licere poſſis.

4 Ῥη[illegible]αι. οἱ τοὺς καταδ.] Eadem habet Heſychius.

5 Ἡρ[illegible]ος] Lib. VII. pag. 271. ſed ubi legitur ῥηχὸς, cum accentu in ultima, ut Portus etiam monuit.

6 Ῥιανὸς] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.*

7 Κεραΐτην] Stephanus Byzantius v. Βήνη, Rhianum noſtrum Κεραΐτην vocat; quaſi a Κερέα: ut, Ἐλαιάτης, ab Ἐλαία.

8 Ἰθώμης] Sic recte MS. A. cujus loco in MSS. B. & C. itemque in prioribus Editt. male legitur Ἰθάκης. Ithomen autem fuiſſe urbem Meſſenes ex Geographis conſtat.

9 Ἔμμετρα ποιήματα] Cum omnia poemata ſint ἔμμετρα, alterutram vocem ſupervacaneam eſſe exiſtimo.

10 Ἐν βιβλίοις τέσσαρσι] Atqui poema hoc Rhiani pluribus libris conſtitiſſe conſtat ex Etymologo, qui v. Ἀσέλγεια, Rhianum ἐν τεσσαρεσκαιδεκάτῳ Ἡρακλείας laudat. Quare aſſentior Voſſio, qui hic apud Suidam pro δ', i. e. τέσσαρσι, adjecto denario ſcribendum putat ιδ'.

Ῥιγίον. νόσος. καὶ ῥῖγος, ἡ νόσος, καὶ ὁ φόβος. καὶ ῥιγώης, εὐκτικόν. καὶ ῥῖγος, ἡ ψύξις. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀντίοχος αὐτόμολος Κίλιξ.

Ῥιγοῖ. ψύχει. συνέχεται ὑπὸ κρύους. γʹ συζυγίας τῶν περισπωμένων.

[1] Πάντως δέ μοι ῥιγῶν δοκεῖς.

ἀντὶ τοῦ ῥιγοῦν, Δωρικῶς. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Ῥικνά. ἐῤῥυτιδωμένα. ἀσθενῆ. σεσυρμένα. Πάσης δὲ ἐδωδῆς ἐστερημένοι, ῥικνοὶ καὶ κατεσκελετευμένοι ἔκειντο.

Ῥικνοῦσθαι. τὸ διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς [2] διαστρέφεσθαι κατ' εἶδος. λέγεται δὲ καὶ ῥικνοῦσθαι, τὸ καμπύλον γίνεσθαι ἀσχημόνως, καὶ κατὰ συνουσίαν καὶ ὄρχησιν κάμπτοντα τὴν ὀσφῦν. Σοφοκλῆς Ἰχνευταῖς.

Ῥίμφα. ῥαδίως. εὐχερῶς.

Ἦ γάρ [3] σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν
Ἔκτεινεν, λαιμοῦ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Ῥὶν, ῥινός. καὶ ῥῖνες. οἱ μυκτῆρες. καὶ ἐξ αὐτοῦ, ῥινηλατούμενος, ἐλαυνόμενος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰχνευτῶν κυνῶν.

Ῥίνη. τὸ [4] χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον. ἐν [5] Ἐπιγράμματι·

Ῥίνην [6] τεχνησίχρυσον, ὠκυδήκτορα.

καὶ αὖθις· Αἵ [7] τε χαρακταὶ ῥῖναι. καὶ ῥίνημα. Ῥίνη δὲ καὶ ὄνομα ἰχθύος.

Ῥίνθων, Ταραντῖνος, κωμικὸς, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης Ἱλαροτραγῳδίας, ὅ ἐστι [8] Φλυακογραφία. υἱὸς δὲ ἦν κεραμέως, καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. [9] Δράματα δὲ αὐτοῦ Τραγικὰ καὶ Κωμικὰ λη′.

Ῥινοκοπῶ. αἰκαλικῶ.

Ῥινολαβίς. [10] ἡ ῥινηλασία. ἡ ὄσφρησις. [11] παρὰ δὲ Συνεσίῳ, τιμωρία, ἢ ὄργανον, ᾧ τὴν ῥῖνα διέστρεφον.

Ῥινόν. βύρσαν. δέρμα.

Ῥινοῦ [12] χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων,
Ἀλκιμένης, πτανῶν εἶργεν ἄπωθε νέφος.

καὶ ῥινοτόμος, ὁ τὰ δέρματα τέμνων. ῥινὸς γὰρ, τὸ δέρμα.

Ῥινῶ, ῥινήσω. καὶ ῥινώμενος, μυκτηριζόμενος.

Ῥίνων. ὄνομα κύριον.

Ῥιγίον. Rigor. Horror febrilis. Et ῥῖγος, idem. Item, metus, timor. Et ῥιγώης, optativus. Rigeas. Horreas. Vide etiam in v. Ἀντίοχος αὐτόμολος.

Ῥιγοῖ. Riget. Friget. Frigore correptus eſt. Eſt tertiæ Conjugationis Circumflexorum. *Omnino mihi frigere videris.* Ῥιγῶν Dorice hic dictum eſt pro ῥιγοῦν. Ariſtophanes *Avibus.*

Ῥικνά. Rugoſa. Infirma. Contracta. *Omni vero cibo carentes, rugoſi, & macie confecti jacebant.*

Ῥικνοῦσθαι. Corpus variis modis diſtorquere & flectere. Item, turpiter & inhoneſte ſe incurvare, vel in coitu vel in ſaltatione lumbos moventem. Sophocles *Ichneutis.*

Ῥίμφα. Facile. [In Epigrammate:] *Te enim dormientem fur clam aggreſſus interfecit, poſtquam facili negotio guttur ungue diſſecuiſſet.*

Ῥὶν, ῥινός. Naris. Et ῥῖνες. Nares. Hinc eſt ῥινηλατούμενος, qui ab aliquo inſequente inveſtigatur. Per metaphoram a canibus venaticis.

Ῥίνη. Lima. Inſtrumentum, quo aurifices utuntur. In Epigrammate: *Et limam polientem aurum, citoque mordentem.* Et iterum: *Et limæ dentes inciſos habentes.* Ῥίνη vero eſt etiam nomen piſcis.

Ῥίνθων. Rhinthon, Tarentinus, Comicus, auctor Hilarotragœdiæ, ſic dictæ; ſive, Phlyacographiæ. Fuit autem filius figuli, vixitque ſub Ptolemæo primo. Fabulæ ejus Tragicæ & Comicæ ſunt XXXVIII.

Ῥινοκοπῶ. Nares amputo.

Ῥινολαβίς. Indagatio, quæ fit olfactu. Odoratus. Apud Syneſium ſic dicitur genus quoddam ſupplicii: ſive inſtrumentum, quo naſus diſtorquebatur.

Ῥινόν. Corium. Pellem. [In Epigrammate:] *Fundæ ex corio factæ & ſaxa jaculantis bene tortas rotans habenas, Alcimenes, volucrum longe arcui nubem.* Et ῥινοτόμος, qui coria ſecat. Ῥινὸς enim eſt corium, vel pellis.

Ῥινῶ. Limo. Lima polio. Et ῥινώμενος, qui naſo ſuſpenſo deridetur.

Ῥίνων. Rhinon. Nomen proprium.

1 Πάντως δέ μοι ῥιγ.] Ariſtoph. *Avibus*, pag. 586. (405. Ed. Baſ. P.)

2 Διαστρέφεσθαι] Heſychius male, διαφέρεσθαι.

3 Ἦ γάρ σ' ὑπν.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 383. ubi integrum Epigramma vide.

4 Χρυσοχοϊκὸν ἐργαλεῖον] Portus lectionem hanc ſollicitabat, ſcribendumque potius cenſebat, τεχνικὸν ἐργαλεῖον: ſed fruſtra. Nam ῥίνην, i. e. limam, eſſe quoque inſtrumentum aurificum, vel ex ſequenti fragmento, cui interpretationem ſuam Suidas accommodavit, patet.

5 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. ult. ut Portus etiam monuit.

6 Τεχνησίχρυσον] Brodæus in notis ad Antholog. Epigr. locum hunc ſic ſcribendum eſſe cenſet, Ῥίνην τε κνησίχρυσον: i. e. *Limam aurum radentem:* quod non diſplicet. Vox enim τεχνησίχρυσον mihi ſuſpecta eſt.

7 Αἵ τε χαρακταὶ ῥῖναι] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate Leonidæ, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Ἀμφίξοι.

8 Φλυακογραφία] Sic recte MSS. A. & C. At MS. B. φλυαρογραφία. Priores Editt. vero, φυλακογραφία; quod ineptum eſt. Φλύακες, ſive φλυάκες, (ut obſervat Caſaub. ad Athen. lib. III. cap. IX.) in magna Græcia dicebantur hiſtriones & mimi: a φλυάζειν, ſive φλυάσσειν, quod Heſychius exponit, φλυαρεῖν, ληρεῖν. Hinc mimorum poetæ, & jocorum ridiculorum ſcriptores vocabantur φλυακογράφοι; & ipſa poeſis, φλυακογραφία. Hujuſmodi poeſeos ſcriptor non ſolum fuit Rhinthon, ſed etiam Sopater, quem Athenæus diverſis in locis Φλυακογράφον vocat. Pro φλυακογράφος vero ſimpliciter etiam dicebatur φλύαξ. Sic enim Rhinthonem appellat Stephanus Byzantius v. Τάρας; cujus verba hæc ſunt: Ῥίνθων Ταραντῖνος, φλύαξ, τὰ τραγικὰ μεταῤῥυθμίζων εἰς τὸ γελοῖον. Eadem ex Stephano repetit Euſtathius ad Dionyſ. Perieg. v. 376. Confer etiam Noſtrum infra v. Σωπάτρος. & v. Φλύακες.

9 Δράματα δὲ αὐτ.] Nonnullæ ex ejus fabulis laudantur ab Athenæo & Polluce.

10 Ἡ ῥινηλασία. ἡ ὄσφρησις] Hæc interpretatio a voce ῥινολαβὶς prorſus aliena eſſe videtur.

11 Παρὰ Συνεσίῳ] Epiſt. LVIII. pag. 201. [illegible] tormentorum genera recenſet, δακτυλήθρας, ποδοστράβας, [illegible], ῥινολαβίδας, ὠτάγρας, χειλοστρόφια.

12 Ῥινοῦ χερμ.] Epigramma integrum, cujus diſtichum hoc pars eſt, legitur Anthol. lib. III. cap. XVI. ut Portus etiam monuit. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Κῶλα.

Ῥίον. τὸ ἀκρωτήριον.

Ῥιπάς. ϗ ῥιπή. ἀνέμου συστροφή. περὶ Ἀγαμέμνονος φησὶν Ἠλέκτρα·

[1] Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων
Στυγερῶν τε γόων, ἔς τ' ἂν
Λεύσσω παμφεγγεῖς ἄστρων
Ῥιπάς· λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ, μὴ
Οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν
Ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων
Προθύρων ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν.

Ὁ δὲ νοῦς· [2] Ἀλλ' οὐ λήξω θρήνων οὔτε ἡμέρας, οὔτε νυκτὸς, ὀδυρομένη, ἕως ἂν νύκτα ϗ φῶς περιβλέπω, ὥστε μὴ ἀηδόνος τρόπῳ ἠχώ τινα προπέμπειν τῶν θρήνων περὶ τῶν πατρῴων θυρῶν.

Ῥίπαια ὄρη.

Ῥιπῆς. ὁρμῆς. φορᾶς. βολῆς. Ῥιπὶς δὲ, πλέγμα [3] παρ' Ἡροδότῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ῥιπίδα [4] τὴν μαλακοῖσιν ἀεὶ πρηεῖαν ἀήταις.

Ῥιπίζεται. [5] ὀπτᾶται. τὸ γὰρ πῦρ οἱ ἄνθρωποι ταῖς ῥιπίσιν ἐῤῥίπιζον. [6] Ἀριστοφάνης. Τὰ τεμάχη ῥιπίζεται. ϗ ἐκριπισθέντες, ἀντὶ τοῦ ἐξαφθέντες. Οἱ δὲ συνενθουσιῶντες αὐτοῖς, τῇ παραφόρῳ τῇδε φιλοτιμίᾳ ἐκριπισθέντες, ἀπολώλασιν. οὕτω φησὶν Αἰλιανός. ϗ ἐν [7] Ἐπιγράμμασι·

Πυριτρόφους τε ῥιπίδας, πυριευέμους.

Ῥιπός. φρυγάνου. ψιάθου·

[8] Κέρδους δ' ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

λέγοιτο δ' ἂν ϗ ἐπὶ φιλοκερδοῦς. λέγεται δὲ ϗ ἄλλως· [9] Θεοῦ πλέων, ἢ μᾶλλον, σὺν Θεῷ πλέων, κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι. ϗ ῥίπεσι, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις.

Ῥίς. Ὅτι [10] οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητήριον τῶν ὀσφραντῶν, ἀλλ' ἡ μαστοειδὴς τοῦ ἐγκεφάλου [11] ἀπόθεσις. [12] παρὰ Θεοφράστῳ. ϗ ζήτει ἐν τῷ Δίοσμον. ϗ τὸ πληθυντικὸν, ῥῖνας.

Ῥισμός. ὄνομα κύριον.

Ῥίψασπις. [13] ὁ δειλός. καὶ Φέρασπις, ὁ πολεμικός.

Ῥιψοκινδύνου. ἑκουσίως πρὸς κίνδυνον ἐρχομένου. Ὁ δὲ ἔῤῥωτο βοηθεῖν τοῖς κινδυνεύουσι, ϗ δεομένοις συμμαχίας ῥιψοκινδύνου τινός. ἑαυτοῦ γὰρ ἴδιον ἐνόμιζε τὸν τοιοῦτον καιρόν.

Ῥοάς. ῥεύματα. ϗ ῥοὰ, εἶδος δένδρου.

Ῥοβοάμ. ὄνομα κύριον.

Ῥόγα. [14] ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια ϗ ἡ φιλοτιμία.

Ῥίον. Promontorium.

Ῥιπάς. [Accuſativus pluralis, a recto ſingulari,] ῥιπή. Turbo venti. [Item, coruſcatio, micatio.] De Agamemnone dicit Electra: *Sed non deſinam lugere & lamentari, donec clare coruſcans aſtrorum lumen aſpiciam, lucemque hanc intuebor; quo minus ut luſcinia, pullis ſuis orbata, ante paterna veſtibula vocem lugubrem mittam.* Senſus eſt: Sed nec die nec nocte finem faciam lugendi & lamentandi, donec noctem & lucem intuebor; quin luſciniæ more ante paternas fores vocem lugubrem mittam.

Ῥίπαια ὄρη. Rhiphæi montes.

Ῥιπῆς. Impetus. Motus, quo res emiſſa vel vibrata fertur. Jactus. Ῥιπὶς vero eſt vas quoddam plexum, apud Herodotum. [Item, ῥιπὶς, flabellum.] In Epigrammate: *Flabellum lenes ſemper ventulos excitans.*

Ῥιπίζεται. [Proprie, flabello vel folle accenditur & excitatur. At per metonymiam Conſequentis pro Antecedenti,] aſſatur. Homines enim ignem flabello excitare ſolent. Ariſtophanes: *Carnium fruſta aſſantur.* Et ἐκριπισθέντες, accenſi. *Illi vero una cum ipſis furore correpti, & inſana ambitione agitati, perierunt.* Sic Ælianus inquit. Et in Epigrammate: *Ignemque alentia & flatu excitantia flabella.*

Ῥιπός. Cremii. Storeæ. Viminis. [Et proverbium:] *Lucri cauſa vel in vimine naviget.* Dicetur hoc de homine avaro & lucri cupido. Et aliud proverbium: *Cum Deo navigans, vel in vimine naviget.* Et ῥίπεσι, ramis ſalignis.

Ῥίς. Naſus. Naſus non eſt inſtrumentum odoratus, ſed pars cerebri mammæ inſtar extuberans. Quære in v. Δίοσμον. Et pluralis, ῥῖνας, nares.

Ῥισμός. Rhiſmus. Nomen proprium.

Ῥίψασπις. Qui clypeum in prælio abjicit. Timidus. Et Φέρασπις, Qui clypeum fert. Id eſt, bellicoſus.

Ῥιψοκινδύνου. Hominis, qui ſe temere periculis objicit. Temerarii. *Ille vero animo obfirmato decreverat opem ferre periclitantibus, & auxilio temerario indigentibus. Talem enim opportunitatem temporis ſibi convenire exiſtimabat.*

Ῥοάς. Fluxus. Fluenta. Et ῥοά. Genus arboris. Malus punica.

Ῥοβοάμ. Rhoboam. Nomen proprium.

Ῥόγα. Pia Regum liberalitas.

1 Ἀλλ' οὐ μὲν δὴ λ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 85. ut Portus monuit.

2 Ἀλλ' οὐ λήξω θρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Sophoclis.

3 Παρ' Ἡροδότῳ] Lib. II. pag. 78. ſed ubi legitur ῥίπεος, non ῥιπὶς, ut Portus monuit.

4 Ῥιπίδα τὴν μαλακ.] Hexameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Dioſcoridis, nondum edito, quod integrum cum Lectore alibi communicabimus.

5 Ῥιπίζεται——ἐῤῥίπιζον] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Eccleſiaz.* pag. 749. (504. Ed. Baſ. P.) Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐκριπισθέντες.

6 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 749.

7 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. ult.

8 Κέρδους ἕκ.] Senarius hic legitur apud Ariſtoph. *Pace*, pag. 673. (460. Ed. Baſ. *P.*)

9 Θεοῦ πλέων] Lege, Θεοῦ θέλοντος.

10 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ ῥὶς τὸ αἰσθητ.] Hæc ſunt verba Philoponi in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, M. 4. a.

11 Ἀπόθεσις] Apud Philoponum loco laudato legitur ἀπόφασις. Sed neutrum mendo caret. Scribendum enim eſt ἀπόφυσις: quam lectionem in verſione expreſſi.

12 Παρὰ Θεοφράστῳ] Confer Noſtrum ſupra v. Δίοσμος, & videbis duas has voces inepte hic repetitas eſſe, nec locum hic habere poſſe.

13 Ῥίψασπις. ὁ δειλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Κλεώνυμος.

14 Ῥόγα] Vide de hac voce Dufrenium in Gloſſario Græco.

Ῥοδακινέα. τὸ δένδρον.

Ῥοδακινέα. Rhodacinea, Arbor Perſica.

Ῥοδανός. ποταμός.

Ῥοδανός. Rhodanus. Fluvius.

Ῥόδια μύρα. καὶ Ῥόδος, ἡ νῆσος. καὶ Ῥόδιος, ὁ ἀπὸ τῆς Ῥόδου. καὶ Ῥόδιον φυτόν. Ῥόδειος δὲ στέφανος.

Ῥόδια μύρα. Roſacea unguenta. Et Ῥόδος, Rhodus inſula. Et Ῥόδιος, Rhodius, ſive, qui eſt ex inſula Rhodo. Et Ῥόδιον φυτὸν, planta, vel frutex Rhodius, [per ι ſcribitur.] At ῥόδειος στέφανος, corona ex roſis confecta, [per diphthongum ει.]

Ῥοδίων, Ῥοδίωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥοδίων. Rhodion, Rhodionis. Nomen proprium.

Ῥοδίων χρησμός. Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθεκάστην ἡμέραν διετέλουν ἐν τῷ ναῷ εὐωχούμενοι. οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος [1] ἀμίδα εἰσφέρειν. συγχωρήσαντος τοῦ χρησμοῦ, πάλιν ἀνεπυνθάνοντο, χαλκῆν, ἢ ὀστρακίνην; ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέραν. διὸ τὴν παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τῶν περιεργότερον πυνθανομένων.

Ῥοδίων χρησμός. Rhodiorum oraculum. Rhodii Lindiæ Minervæ ſacrificantes, quotidie in templo epulabantur. Mos autem ipſis non erat, ut matulam inferrent. Cum autem oraculum ipſis hoc facere permiſiſſet, rurſus ſciſcitati ſunt, æream ne an fictilem? Tunc Deus iratus reſpondit, neutram. Proverbium igitur hoc dicitur in eos, qui curioſius aliquid ſciſcitantur.

Ῥοδογύνη. [2] γυνὴ μὲν Ὑστάσπου, Ξέρξου δὲ καὶ Δαρείου μήτηρ.

Ῥοδογύνη. Rhodogune. Uxor Hyſtaſpis, Xerxis vero & Darii mater.

Ῥοδοδάκτυλος. ῥοδόχρους.

Ῥοδοδάκτυλος. Roſeos digitos habens.

Ῥοδοειδής. ὁ [3] χαροποιός.

Ῥοδοειδής. Roſeo colore præditus. Aſpectu pulcher.

Ῥόδον ἀνεμώνῃ συγκρίνεις. ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων. καὶ ἑτέρα παροιμία· [4] Ῥόδα μ᾽ εἴρηκας. ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ τὰ παρὰ σοῦ εἰρημένα ῥόδα ἐστίν. Ἀριστοφάνης. καὶ ἑτέρα παροιμία·

Ῥόδον [5] παρελθὼν μηκέτι ζήτει πάλιν.

Ἐπὶ [6] τῶν κυδαινόντων τινάς.

Ῥόδον ἀνεμ. *Roſam cum anemone confers.* Dicitur in eos, qui diſſimilia inter ſe conferunt. Et aliud proverbium: *Roſas mihi dixiſti.* Id eſt, verba tua mihi roſæ ſunt. Ariſtophanes. Et aliud proverbium: *Roſam ſemel præteritam ne iterum quæras.* Dicitur de iis, qui aliquem celebrant, [qui jam abiit, vel obiit.]

Ῥοδόπη. ὄνομα κύριον. καὶ ὄνομα ὄρους ἐν Θρᾴκῃ, ὅθεν ἔχει τὰ ῥεύματα Ἕβρος ὁ ποταμὸς Θρᾴκης.

Ῥοδόπη. Rhodope. Nomen proprium. Item, nomen montis in Thracia, unde Hebrus Thraciæ fluvius oritur.

Ῥόδος. ἡ νῆσος ἥτις καὶ Λίνδος καλεῖται. καὶ [7] Κολασσαεῖς, οἱ οἰκήτορες διὰ τὸν Κολασσόν.

Ῥόδος. Rhodus, inſula, quæ & Lindus vocatur. Et Coloſſenſes ejus incolæ dicti ſunt, propter Coloſſum.

Ῥοδοχάρης. ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται Ῥοδοχάρους.

Ῥοδοχάρης. Rhodochares. Nomen proprium. Et declinatur, Ῥοδοχάρους.

Ῥοδωνιά. ἡ τῶν ῥόδων φυτεία. ὥσπερ ἰωνιά, ἡ τῶν ἴων.

Ῥοδωνιά. Roſarium. Ut ἰωνιὰ, violarium.

Ῥοδωνιά. ἔστι μὲν ὁ τῶν ῥόδων λειμών. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ῥοδοδάφνην οὕτω φασὶ καλεῖσθαι. ἕτεροι δὲ, εἶδος ἀμπέλου φερούσης σταφυλὴν παραπλησίαν τῷ ῥόδῳ κατὰ τὸ χρῶμα.

Ῥοδωνιά. Pratum roſarum, ſive, roſetum. Alii vero & ῥοδοδάφνην ſic vocari ajunt. Alii vero, genus vitis, ferentis uvam, quæ roſam colore refert.

Ῥόδωνος. ὄνομα κύριον.

Ῥόδωνος. Rhodonis. [Genitivus a recto Ῥόδων.] Nomen proprium.

Ῥοδῶπις. ὄνομα κύριον. καὶ Ῥοδώπειος τάφος. Ῥοδόπη δὲ, ὄνομα κύριον. καὶ Θρᾳκικὸν ὄρος. καὶ παροιμία· Ἅπαντα ὅμοια, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή. [8] σημαίνει, ὅτι καὶ ταῖς τύχαις ὁμοίως ὑποπεπτώκασιν οἱ θνητοί.

Ῥοδῶπις. Rhodopis. Nomen proprium. Et Ῥοδώπειος τάφος, Rhodopeum ſepulcrum. Rhodope vero eſt nomen proprium. Item, mons Thracicus. Et proverbium: *Omnia ſimilia ſunt, & Rhodopis illa formoſa.* Significat, omnes mortales caſibus fortunæ æque obnoxios eſſe.

1 Ἀμίδα εἰσφέρειν. συγχωρ.] Suidæ codices hic mutili eſſe videntur. Nam Mich. Apoſtolius, qui ſua ex Suida deſcribere ſolet, locum hunc pleniorem ſic exhibet: Οὐκ ἦν δὲ αὐτοῖς ἔθος ἀμίδας εἰσφέρειν. ἠρώτησαν οὖν. εἰ τοῦτο δέοι ποιῆσαι. συγχωρησάσαντος οὖν. &c. Sic ſcribendum eſſe ſenſus ſuadet.

2 Ῥοδογύνη. γυνὴ μὲν Ὑσ.] Alia Rhodogune fuerit, de qua loquitur Cteſias apud Photium, pag. 116. qui eam Xerxis filiam fuiſſe ſcribit.

3 Χαροποιός] Lege, χαροπός.

4 Ῥόδα μ᾽ εἴρηκας] Ariſtoph. *Nubib.* pag. 176. (106. Ed. Baſ. P.) & ibi Schol.

5 Παρελθὼν] Sic etiam legitur apud Mich. Apoſtolium: ſed male. Senſus enim ſuadet, ut ſcribatur παρελθὸν, genere neutro; quemadmodum habet Diogenianus. Confer Gatakerum in Marc. Anton. lib. XI. § 33.

6 Ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινάς] Interpretatio hæc mutila eſt, quam Gatakerus loco laudato ſic ſupplendam eſſe exiſtimat, ἐπὶ τῶν κυδαινόντων τινὰ ἀπελθόντα, ἢ ἀποθανόντα. Id eſt, *De iis, qui celebrant aliquem, qui jam abiit vel obiit.* Certe, tale quid deeſſe videtur. Aliter vero proverbium hoc interpretatur Diogenianus, quem vide.

7 Κολασσαεῖς] Scribe, Κολοσσαεῖς: & mox Κολοσσόν. Euſtathius ad Dionyſ. Perieg. v. 505. Διὰ δὲ τὸν μέγαν Κολοσσὸν καὶ Κολοσσαεῖς ὡς ἐκ μεγάλης παραστάσεως ἐκαλοῦντο οἱ Ῥόδιοι.

8 Σημαίνει, ὅτι καὶ ταῖς τ.] Proverbium hoc aliter exponitur ſupra v. Πάνθ᾽ ὅμοια: ubi vide quæ notavimus.

Ῥοδώ-

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα· ὀβελίσκοι ἐν Δελφοῖς πολλοί. Ἀπελλᾶς δὲ ὁ Ποντικὸς οἴεται καὶ ἐν Αἰγύπτῳ πυραμίδα. [1] Ἡρόδοτος ἐλέγχων τὴν δόξαν. [2] ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος. ἐδούλευσε δὲ σὺν Αἰσώπῳ [3] Ἴδμωνι Μιτυληναίῳ. ἐλυτρώσατο δὲ αὐτὴν Χάραξος, ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός. ἣν δὲ Σαπφὼ Δωρίχαν αὐτὴν καλεῖ.

Ῥοδώπιδος ἀνάθημα. Rhodopidis donarium. Id eſt, obeliſci, qui Delphis multi ſunt. Apellas vero Ponticus putat & pyramidem quandam in Ægypto [Rhodopidis donarium eſſe:] quam opinionem Herodotus refellit. Fuit autem genere Thracia, & cum Æſopo ſerviit Idmoni Mitylenæo: redemit vero eam Charaxus, frater Sapphus. Hanc Sappho Doricham vocat.

Ῥόζειν. [4] ῥέγχειν. ὑλακτεῖν. κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν κυνῶν· μεταφορικῶς δὲ ἐπὶ ἀνθρώπων.

Ῥόζειν. Stertere. Latrare. Proprie de canibus dicitur: per tranſlationem vero, de hominibus.

Ῥοή. Φθορά. ῥεῦσις.

Ῥοή. Fluxus. Interitus.

Ῥοΐσκοι. [5] κόμποι χρυσοῦφαντοι, ὅμοιοι ῥοιαῖς, [6] εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερέως στολῆς.

Ῥοΐσκοι. Nodi ex auro texti, malis punicis ſimiles, quibus ſtola ſacerdotalis ornata erat.

Ῥοθεῖ. ὁρμᾷ.

Ῥοθεῖ. Ruit. Impetu fertur.

Ῥοθιάζουσι. [7] ἀθρόως καὶ μετὰ κτύπου φωνῆς ὁρμῶσι καὶ ἐσθίουσιν. [8] Ἀριστοφάνης· Οἷον ῥοθιάζουσιν, ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις, ὡς Τραγασαῖα τὰ χοίρια. ἀπὸ τοῦ τρώγειν. ἢ ἀπὸ πόλεως. Ῥοθιάζειν δὲ, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, Κατάγου ῥοθιάζων, φησί. καὶ πάλιν·

Ναῦς ὅταν ἐκ πιτύλων ῥοθιάζῃ σώφρονι κόσμῳ.

Ῥοθιάζουσι. Magno cum impetu & ſtrepitu ruunt, vel vorant. Ariſtophanes: *O venerande Hercules, quanto vorant cum ſtrepitu! Quam vere Tragaſæa videntur!* Τραγασαῖα dixit Comicus, alludens ad verbum τρώγειν. Simul etiam nomen hoc ita formavit, ut a nomine urbis cujuſdam deductum eſſe videretur. Ῥοθιάζειν vero ſignificat, magna contentione remigare. Ariſtophanes *Babyloniis* inquit: *Ad littus appelle navem, magna remorum vi impulſam.* Et iterum: *Quando navis cum ſtrepitu remorum, ad numeros aquam verberantium, mare ſecat.*

Ῥόθιον. τὸ μετὰ ψόφου κῦμα. ἢ ῥεῦμα. παρὰ τὸ ταχέως ῥεῖν. σημαίνει καὶ τὴν εἰρεσίαν. καὶ ῥοθιάζειν, τὸ ἐρέσσειν εὐτόνως. Οἱ δὲ εἰς τὴν θάλατταν ἐμπίπτοντες, τοῦ ῥοθίου ἐνεφοροῦντο. καὶ αὖθις· Αἴρεσθε αὐτοῦ πολὺ τὸ ῥόθιον. Ὑπερείδης τοῦ ῥοθίου ἐπὶ τῆς εἰρεσίας λέγεται τῆς συντονωτάτης. Φησὶν οὖν· Τὸ μὲν οὖν τῶν ἐλαυνόντων πλῆθος, καὶ τὸν τοῦ ῥοθίου ψόφον, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σκάφους ἐκπεπληγμένοι δεινῶς ἦσαν. † Κτύπος τε ῥοθίου καὶ χρεμετισμὸς ἵππων ἀλλήλοις ἀντεπατάγει· φησὶν Ἀρριανός. καὶ αὖθις ὁ αὐτός· Στοῖχον ἕνα ὁπλιτῶν προβεβλημένων τὰς ἀσπίδας, πολλοῦ τοῦ ῥοθίου, καὶ ἅμα ξυγκελευσμένῳ παιῶνι ἐν χρῷ τοῦ ἀεὶ ἐμπεποιημένου ζεύγματος παρέπλευσι. καὶ αὖθις· Τῆς εἰρεσίας τὸ ῥόθιον.

Ῥόθιον. Fluctus ſtrepens. Vel, fluxus. A ταχέως ῥεῖν, i. e. celeriter fluere. Significat etiam remigationem. Et ῥοθιάζειν, magna cum contentione remigare. [Ariſtophanes:] *Ingentem ipſi remorum ſonum tollite.* Hyperides voce ῥόθιον uſus eſt pro remigatione, quæ maxima cum contentione fit. Ait enim: *Remigantium igitur multitudinem, & remorum ſtrepitum, & magnitudinem navis cum ſtupore admirati ſunt.* Arrianus: *Remorumque ſtrepitus & hinnitus equorum ſibi invicem obſtrepebant.* Et idem: *Militibus gravis armaturæ clypeos objicientibus, cum magno remorum ſtrepitu & celeuſmate pontem præternavigabant.* Et iterum: *Remorum ſtrepitus.*

Ῥόθιον. σὺν ὁρμῇ καὶ ῥύμῃ τινί. [9] Ἰώσηπος· Ῥόθιον ἐκ πλαγίου παρελαύνων ἵππον, ἁρπάζει τινὰ φεύγοντα τῶν πολεμίων. καὶ αὖθις· Ἐνσείει αὐτοῖς τὴν ἵππον ἀθρόαν. οἱ δὲ διεσοβήθησαν ὑπ' αὐτῆς, οὐκ ἐνεγκόντες τὸ ῥόθιον. τουτέστι, τὸ ὁρμητικὸν καὶ ὀξύρροπον μετὰ ἤχου. † [10] Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθον, τὸν ἐκ τῶν κωπῶν ἀκουόμενον, ὅταν σφοδρῶς ἐλαύνωσι.

Ῥόθιον. Cum impetu. Concitate. Joſephus: *Equo concitato a latere prætervectus, aliquem hoſtium fugientium rapit.* Et iterum: *Confertum equitatum in eos immiſit; a quo diſſipati ſunt, quod impetum ejus ferre non poſſent.* Vox ῥόθιον autem dicta eſt a nomine ῥόθος, quod ſignificat ſtrepitum remorum, qui auditur, cum remiges ſumma contentione remigant.

1 Ἡροδότου ἐλέγχοντος τὴν δ.] Locus Herodoti exſtat in *Euterpe*, pag. 89. & ſic habet: Τὴν δὲ (πυραμίδα Μυκερίνου) μετεξέτεροι φασὶν Ἑλλήνων Ῥοδώπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες. οὐδὲ ὦν οὐδὲ εἰδότες μοι φαίνονται λέγειν οὗτοι, ἥτις ἦν ἡ Ῥοδῶπις. οὐ γὰρ ἄν οἱ πυραμίδα ἀνέθεσαν ποιήσασθαι τοιαύτην, ἐς τὴν ταλάντων χιλιάδες ἀναρίθμητοι, ὡς λόγῳ εἰπεῖν, ἀναισίμωνται. πρὸς δὲ, ὅτι κατὰ Ἄμασιν βασιλεύοντα ἦν ἀκμάζουσα Ῥοδῶπις. ἔτεσι γὰρ κάρτα πολλοῖσι ὕστερον τούτων τῶν βασιλέων, τῶν τὰς πυραμίδας ταύτας ἀπολιπόντων, ἦν Ῥοδῶπις. Id eſt: *Hanc vero (Pyramidem Mycerini) quidam Græcorum Rhodopis meretricis eſſe ajunt: non recte ſentientes. Namque hi ne noſſe quidem videntur, quænam fuerit Rhodopis, de qua loquuntur. Neque enim tantæ Pyramidis ſumptus ferre potuiſſet; in quam talentorum infinita, ut ſic dicam, millia inſumpta fuerunt. Adhæc, non iſtius, ſed Amaſis Regis temporibus Rhodopis floruit. Multis enim poſt hos Reges annis, qui iſtas Pyramides reliquerunt, Rhodopis vixit.*

2 Ἦν δὲ Θρᾷσσα τὸ γένος. ἐδούλ.] Eadem narrat Herodotus loco laudato: unde ea Suidas ſumpſit.

3 Ἴδμωνι] Scribe, Ἰάδμονι, ut habet Herodotus. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἰάδμων.

4 Ῥόζειν] Vide ſupra v. Ῥαζεῖν.

5 Κόμποι] Henr. Stephanus & Portus legunt κόρυμβοι: ſed male. Τὸ κόμποι enim recte ſe habet, & eſt vox recentiorum Græcorum, ſignificans *nodos*. Vide Dufrenium in Gloſſario.

6 Εἰς κόσμον δὲ ὄντες τῆς τοῦ ἱερ.] Vide *Exod.* XXVIII. & XXXIX.

7 Ῥοθιάζουσι. ἀθρόως καὶ μετὰ κτ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 410. (293. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 410. ubi ſic legitur:

Οἷον ῥοθιάζουσ', ὦ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις,
Πoδαπὰ τὰ χοίρι'; Ὡς Τραγασαῖα φαίνεται.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

9 Ἰώσηπος] Lib. VII. *de Bello Jud.* cap. XV. pag. 952.

10 Ῥόθιον καλεῖται παρὰ τὸν ῥόθ.] Ex Harpocratione.

Ῥοθ.

Ῥοθοπυγίζων.[1] λάθρα τύπτων κατὰ πυγῆς πλατεία τῇ χειρὶ, ἢ πλατεῖ τῷ ποδὶ, ῥόθον ποιῶν.

Ῥόθῳ. ὁρμῇ.

Ῥομβεῖν. σφενδονᾷν. καὶ ῥόμβος, ἡ κίνησις.

[2]Πλήξας ῥομβωτοῦ δούρατος οὐριάχῳ.

Ῥόμβον. κίνησιν. ἢ κύλινδρον. ἐν [3]Ἐπιγράμματι·

Θύννον εὐκλώστοιο λίνου βυσσώμασι ῥόμβον

Φράξαντες, γλαυκαῖς ἐν παρόδοις πελάγους.

Καὶ ῥομβώδης παράταξις λέγεται. καὶ τῆς νηὸς τὸ πολεμικὸν σιδήριον.

Ῥόμβος.

Στρεπτὸν[4] Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα.

Κύλινδρον.

Ῥομβοστωμυλήθρα. [5]Εὐβουλίδης φησίν·

——— Ἐριστικὸς κερατίνας ἐρωτῶν,

Καὶ ψευδαλαζόσι λόγοις τοὺς ῥήτορας κυλίων,

Ἀπῆλθ', ἔχων Δημοσθένους τὴν ῥομβοστωμυλήθραν.

Ῥομελίας.[6] ὄνομα κύριον.

Ῥομφαία. τὸ μακρὸν ἀκόντιον. ἢ μάχαιρα.

Ῥοώδης. ῥεύματα ἔχων.

Ῥόπαλα. τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ῥαπίζειν. ἢ τῇ ῥοπῇ ἀλοιᾷν.

Τίς[7] νοῦς; κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνελθέτην.

τουτέστιν, εἰς ταυτὸ ξυνῆλθον. ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πραγμάτων. τοῦτο δέ φησιν Ἡρακλῆς πρὸς τὸν Διόνυσον. ὁ γὰρ κόθορνος γυναιξὶν ἁρμόζει.

Ῥοπαλίζει. κινεῖ καὶ στρέφει ὡς ῥόπαλον. καὶ [8]ῥοπαλισμὸς, ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου. ὁ τέτανος.

Ῥοπή. Ψυχῆς μὲν ἴδιον ὁρμή· σώματος δὲ, ῥοπή. εἴη ἂν οὖν ὁρμὴ ῥοπῆς βελτίων, ἐπεὶ καὶ ψυχὴ σώματος. τὸ γὰρ βέλτιον καὶ χεῖρον συγκρινόμενα κατὰ τὰ ἴδια αὐτῶν ἔχει τὴν διαφοράν, καὶ κατὰ τοῦτο τὸ βέλτιον ὑπερέχει τοῦ χείρονος. οἷον, εἰ ζῶα ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἄνθρωπος καὶ ἵππος, κατὰ μὲν τὸ γένος τὸ κοινὸν οὐδὲν ἀλλήλων διαφέρει. ἐπεὶ βελτίων μὲν ὁ Θεὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ δὲ ἄνθρωπος τοῦ ἵππου· λείπεται, τὴν διαφορὰν αὐτοῦ εἶναι κατὰ τὰ ἴδια. εἰ οὖν Θεοῦ μὲν ἴδιον ἀθανασία, ἀνθρώπου δὲ, ἐπιστήμης δεκτικὸν, ἵππου δὲ, τὸ χρεμετιστικόν· ἡ ἀθανασία βελτίων τοῦ ἐπιστήμης δεκτικοῦ· τὸ δὲ ἐπιστήμης δεκτικὸν, τοῦ χρεμετιστικοῦ. οὕτω καὶ ῥοπὴ καὶ ἡ ὁρμή. δοκεῖ δὲ τὸ βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον ἐν τοῖς ὁμογενέσιν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἡ σύγκρισις ἐν τοῖς κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς ἄλληλα. † Καὶ ὑπὸ μίαν

Ῥοθοπυγίζων. Podicem palma, vel planta pedis cum ſtrepitu quodam feriens.

Ῥόθῳ. Impetu.

Ῥομβεῖν. Rotare. Et ῥόμβος, rhombus, rotatio. [Et ῥομβωτός. Rhombi figuram habens. Turbinatus,] *Percutiens turbinato ferro, quo ima haſta præfixa eſt.*

Ῥόμβον. Rhombum Rotationem. Item, cylindrum. In Epigrammate: *Rhombum quem reti bene texto & profundo ceperant in mari cæruleo.* Et ῥομβώδης παράταξις, dicitur acies rhombi figuram habens. Item, ῥόμβος, roſtrum navis.

Ῥόμβος. Rhombus. Turbo. [In Epigrammate:] *Tortum rhombum, Bacchici thiaſi incitamentum.* Id eſt, cylindrum.

Ῥομβοστωμυλήθρα. Volubilitas linguæ. Eubulides inquit: *Contentioſus ille ceratinas interrogans, & falſæ oſtentationis plenis verbis oratores exagitans, abiit, volubili Demoſthenis loquacitate præditus.*

Ῥομελίας. Rhomelias. Nomen proprium.

Ῥομφαία. Jaculum oblongum. Gladius ingens. Rhomphæa.

Ῥοώδης. Fluxus habens.

Ῥόπαλα. Fuſtes. Clavæ. A ῥαπίζειν, cædere. Vel a ῥοπὴ, inclinatio, & ἀλοιᾷν, tundere. *Quid hoc ſibi vult? Cur cothurnus clavæ junctus eſt?* Dicitur de rebus diſcrepantibus. Hoc autem Hercules Baccho dicit. Cothurnus enim mulieribus convenit.

Ῥοπαλίζει. Movet & rotat tanquam clavam. Et ῥοπαλισμὸς, tentigo.

Ῥοπή. Inclinatio. Momentum. Animi propria eſt appetitio, quæ ὁρμὴ Græce dicitur; corporis vero, ῥοπὴ, i. e. inclinatio. Ὁρμὴ igitur præſtantior fuerit, quam ῥοπή: quandoquidem & animus corpori præſtat. Melius enim & pejus inter ſe collata differunt in iis, quæ ipſis propria ſunt, & ratione eorum τὸ melius præſtat pejori. Ut, ſi Deus & homo & equus animalia ſunt, ratione quidem generis communis nihil inter ſe differunt. Quoniam vero Deus præſtantior eſt homine; & homo equo: relinquitur, ut ratione eorum, quæ ipſis propria ſunt, differant. Si igitur Dei proprium eſt immortalitas; hominis, ſcientiæ capacem eſſe; & equi facultas hinniendi: [Deus utique præſtantior eſt homine, & homo, equo.] Immortalitas enim præſtat facultati illi, quæ aliquem ſcientiæ capacem reddit; & hæc facultati hinniendi. Eadem eſt ratio inclinationis & appetitionis. Videntur autem τὸ melius & pejus in rebus ejuſdem generis verſari. Nam & comparatio locum

1 Ῥοθοπυγίζων. λάθρα τύπτων κατὰ πυγ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 336. (234. Ed Baſ. *P.*) ſed apud quem, uti & apud ipſum Comicum, minus recte hodie legitur ῥαθαπυγίζων.

2 Πλήξας ῥομβωτοῦ δούρ.] Pentameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Antipatri. quod integrum legitur Anthol. lib. vi. cap. xv. ut Portus quoque monuit.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi: cap. iii. Epigr. x. ut itidem Portus obſervaverat. Ibi autem pro θύννον recte legitur θύννων, eaque vox pendet ab iis, quæ ibi præcedunt. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Βυσσώματα.

4 Στρεπτὸν Βασσ.] Hexameter hic eſt pars Epigrammatis, quod ante ineditum publici juris fecimus ſupra v. Θίασος.

5 Εὐβουλίδης φησίν. Ἐριστικὸς κερ.] Fragmentum hoc non eſt Eubulidis, ut compilator ait; ſed Comici cujuſdam de Eubulide, ut diſcimus ex Laertio in *Euclide*, lib. ii. Segm. cviii. ubi ſic legitur; Περὶ τούτου (Εὐβουλίδου) φησί τις τῶν Κωμικῶν·

Ὁ δ' ἐριστικὸς δ' Εὐβουλίδης κερατίνας ἐρωτῶν, &c.

Hinc Suidas ſua deſcripſit: ſed apud quem pro ἐριστικὸς rectius legitur ἐρωτικός.

6 Ῥομελίας] Ejus mentio fit iv. *Reg.* xv. 25.

7 Τίς νοῦς; κόθορ.] Ariſtophanes *Ranis*, pag. 212. (132. Ed. Baſ. *P.*)

Τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον ξυνελθέτην;

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

8 Ῥοπαλισμὸς, ὁ τ.] Confer Noſtrum infra v. Τέτανος.

ῥοπὴν ἥ τε διάνοια τοῦ στρατηγοῦ, καὶ τὰ διαπεπραγμένα συνηγόρευον ταῖς τάξεσι.

Ῥοπή. κλίσις. Ὁ δὲ νομίσας ἐπὶ ῥοπῆς κεῖσθαι τὴν τῆς πατρίδος ἡγεμονίαν, ἐπετελέσατο πρᾶξιν μνήμης ἀξίαν.

Ῥόπτρον. ῥόπαλον. ἢ παγίς. ἢ τιμωρία. ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Θῆκα[1] δέ σοι τάδε ῥόπτρα, περιρρίψασα δὲ κισσὸν,
> Χεῖρα περισφίγξω χρυσοδέτῳ σπατάλῃ.

Ῥόπτρον.[2] Λυσίας κατ᾽ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας· Ἔδησε τὸν ἵππον ἐκ τοῦ ῥόπτρου τοῦ ἱεροῦ. Νῦν τὸν τῆς θύρας κρίκον λέγει.

Ῥόχθει. καὶ ῥόχθεον, ἐστέναζον.

Ῥόχθει.[3] ἦχον ἀποτελεῖ.

Ῥυβαίουβος.[4] παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός.

Ῥουβίμ. ὄνομα κύριον.

Ῥουτίλιος Ῥοῦφος. ἐπὶ Σκιπίωνος ἦν, ὃς αὐτῷ συνεστράτευσεν, συγγράψας τὰ τότε φθάσαντα γενέσθαι· ὃς τηνικαῦτα χιλίαρχος ἐγεγόνει, ὥς φησιν [5] Ἀππιανὸς ἐν τῇ Ῥωμαϊκῇ ἱστορίᾳ.

Ῥουφῖνος.[6] οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου ἦν, [7] βαθυγνώμων ἄνθρωπος, καὶ κρυψίνους. ἦσαν δὲ οὗτός τε καὶ Στελίχων ἐπίτροποι τῶν Θεοδοσίου παίδων. ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον, ἐν τῷ πλούτῳ τὸ κράτος τιθέμενοι, καὶ οὐδεὶς εἶχεν ἴδιον οὐδὲν, εἰ μὴ τούτοις ἔδοξε. δίκαι τε ἅπασαι παρὰ τούτων ἐδικάζοντο· καὶ πολὺς ἦν ὄχλος τῶν περιθεόντων, [8] εἴ πού τινι χωρίον ὑπάρχοι παντομιγές τε καὶ εὔκαρπον· καὶ ὁ δεσπότης εὐθὺς συνήρπαστο, κατηγορίας πεπλασμένης εὐλόγου διά τινων ὑφειμένων ἐνεδρευόμενος. καὶ ὁ ἀδικούμενος ἠδικεῖτο, τοῦ ἀδικοῦντος κρίνοντος. ἐς τοῦτο δὲ ὁ Ῥουφῖνος ἐχώρησεν ἀμετροχάκου πλεονεξίας, ὥστε καὶ ἀνδράποδα δημόσια ἀπημπόλει, καὶ ὅσα δημόσια δικαστήρια Ῥουφίνῳ πάντες ἐδίκαζον. καὶ ὁ τῶν κολάκων περὶ αὐτὸν ὄχλος ἦν πολύς. [9] οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν καὶ πρώην δεδρακότες ἐκ καπηλείου, καὶ οὐ τὰ βάθρα καλλύνειν, καὶ τοὔδαφος κορεῖν· ἄρτι δὲ χλαμύδας τε εὐπαρύφους ἐνδεδυκότες, καὶ περόναις χρυσαῖς διαπεπερονημένοι, καὶ σφραγῖσι χρυσοδέτοις διεσφιγμένοι. τὰ δὲ πολλὰ κατὰ Ῥουφίνου εὕροις ἐν τῇ τοῦ Σαρδιανοῦ Εὐναπίου Χρονογραφίᾳ. [10] Ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομάτων ἐχόντων τὸ κράτος, ἡ πᾶσα ἀρχὴ καὶ δύναμις ἦν, κατὰ μὲν τὴν Ἑῴαν, παρὰ Ῥουφίνῳ· κατὰ δὲ τὴν Ἑσπέραν, ἐπὶ Στε-

habet in iis rebus, quæ aliquid ſecum commune habent.

Ῥοπή. Momentum. Inclinatio. *Ille vero imperium patriæ ſub uno fortunæ ictu poſitum eſſe ratus, facinus memoria dignum fecit.*

Ῥόπτρον. Clava. Vel, decipula. Vel, tormenti genus. In Epigrammate: *Dedicavi vero tibi clavas iſtas, abjectaque hedera manum circumdabo aureis armillis.*

Ῥόπτρον. Lyſias in oratione contra Andocidem de Impietate: *Equum ad annulum januæ templi alligavit.* Hoc enim ſenſu vocem iſtam accepit.

Ῥόχθει. Strepebat. Et ῥόχθεον, gemebant, ſtrepebant.

Ῥόχθει. Strepitum edebat. Strepebat.

Ῥουβαίουβος. Apud Romanos ita vocatur auxiliatoris auxiliator.

Ῥουβίμ. Rhubim. Vel, Ruben. Nomen proprium.

Ῥουτίλιος Ῥοῦφ. Rutilius Rufus. Hic tempore Scipionis vixit, & in expeditionibus bellicis ei comes fuit, & res tunc geſtas literis mandavit, fuitque tunc temporis Tribunus militum, ut ait Appianus in hiſtoria Romana.

Ῥουφῖνος. Rufinus. Hic ſub Theodoſio vixit, homo animi profundi & occulti, & cum Stilicone tutor liberorum Theodoſii. Hi ambo rapiebant omnia, in divitiis potentiam ſitam eſſe judicantes: neque quicquam erat cuiquam proprium, niſi iſtis placuiſſet: omneſque controverſiæ ab iis diſceptabantur: magnaque multitudo erat circumcurſantium, ſi cui prædium eſſet locuples atque fertile: ac dominus ſtatim comprehendebatur, crimine probabili a calumniatoribus, qui ad hoc ſubornati erant, adverſus eum conficto. Ita is, cui fiebat injuria, condemnabatur, auctore injuriæ ſententiam dicente. Rufini autem improbitas ad tam immenſam avaritiam proceſſit, ut & publica mancipia venderet, & publica prætoria omnia Rufino ſervirent. Ac magna circa eum fuit adulatorum turba, & eorum quidem adulatorum, qui non ita dudum ex cauponis aufugerant, ubi ſubſellia purgarant, & pavimenta verrerant. Ii jam chlamydes prætextatas geſtabant, aureis fibulis connexas; & ſigillis auro incluſis ornabant digitos. Rufini criminationes pleraſque reperias in Eunapii Sardiani Chronographia. Sub Arcadio & Honorio, cum hi nomine tenus imperium obtinerent, omnis imperii po-

1 Θῆκα δέ σοι τάδε ῥόπτ.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. VI. cap. V. ubi integrum Epigramma vide.

2 Ῥόπτρον. Λυσ.] Ex Harpocratione.

3 Ῥόχθει] Sequens interpretatio ſuadet, ſcribendum eſſe ῥοχθεῖ, ut ſit Præſens Indicativi.

4 Ῥυβαίουβος] Scribe, Συβαδίουβος. i.e. *ſubadjuva*, & ſuo loco pone. Vide Caſaubonum ad Athen. lib. I. cap. VII. in fine, & Dufrenium in Gloſſario Græco v. Συβαδίουβος.

5 Ἀππιανὸς] In *Ibericis*, pag. 522. ubi verba ejus hæc ſunt: Ὁ δὲ (Σκιπίων) Ῥουτίλιον Ῥοῦφον, συγγραφέα τῶνδε τῶν ἔργων, τότε χιλιαρχοῦντα, ἐκέλευσε τέσσαρας ἱππέων ἴλας λαβόντα, ἀναστεῖλαι τοὺς ἐνοχλοῦντας. *Scipio vero Rutilio Rufo, tum tribuno militum, (qui etiam harum rerum hiſtoriam ſcripſit) imperat, ut aſſumptis quatuor equitum turmis hoſtes laceſſentes coerceat.*

6 Ῥουφῖνος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσ.] Locus hic de Rufino paucioribus verbis deſcriptus exſtat in Excerpt. Joan. Antioch. a Valeſio editis, pag. 849.

7 Βαθυγνώμων] Vide ſupra h v.

8 Εἴ πού τινι χωρίον ὑπ. ——— ἐνεδρευόμενος] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Παντομιγές.

9 Οἱ δὲ κόλακες χθὲς μὲν ——— διεσφιγμένοι] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Βάθρα. Confer etiam v. Καλλύνειν.

10 Ὅτι ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου, τούτων ἄχρι ὀνομ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Zoſimi, initio libri V. unde ea Suidas deſcripſit. Zoſimus vero eadem ab Eunapio mutuatus eſt.

λίχνος γνώμη. δίκαι τε πᾶσαι παρ' αὐτοῖς κατ' ἐξουσίαν ἐκρίνοντο, καὶ ἀπῄει κεκρατηκώς, ὁ χρημάτων τὴν ψῆφον ὠνούμενος πολλῶν, ἢ οἰκειότητι τὴν τοῦ δικάζοντος ἐπισπώμενος εὔνοιαν. κτήματα δὲ ὅσα τοὺς κυρίους ἐν τοῖς ἁπάντων ἐποίει στόμασιν εὐδαίμονας ὀνομάζεσθαι, μετῄει πρὸς τούτους· τῶν μὲν δωρεαῖς θεραπευόντων, καὶ τοῦτο τὸ συκοφαντεῖσθαι διαφυγόντων· ἑτέρων δὲ τὰ οἰκεῖα προϊεμένων, ὑπὲρ τοῦ τυχεῖν ἀρχῆς, ἢ ἄλλον τινὰ πρίασθαι τῆς πόλεως ὄλεθρον. παντὸς δὲ εἴδους πονηρίας ταῖς πόλεσιν ἐπιπολάζοντος, ὁ μὲν ἁπανταχόθεν πλοῦτος ἐς τὴν Ῥουφίνου καὶ Στελίχωνος οἰκίαν εἰσέρρει· ἡ δὲ πενία κατὰ πάντα τόπον ἐνέμετο τὰς τῶν πάλαι πλουτούντων οἰκίας. ᾐσθάνοντο δὲ τῶν γενομένων οἱ βασιλεῖς οὐδενός, ἀλλ' ἔγραφον μόνον, ὅσα Ῥουφῖνος ἐπέταττε καὶ Στελίχων. ἐπεὶ δὲ ἄσπετος ἦν αὐτοῖς πλοῦτος συνειλεγμένος, ἤδη καὶ τὴν βασιλείαν ἑαυτῷ μνᾶσθαι ὁ Ῥουφῖνος ὠνειροπόλει.

Ῥοῦφος Ἐφέσιος, ἰατρός, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν Κρίτωνι. Φέρεται[1] αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα· ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ διαίτης έ. Περὶ διαίτης πλεόντων ά. Περὶ τραυματικῶν φαρμάκων ά. Περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων ά. Περὶ σύκων ά. Περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον ά. Περὶ γάλακτος βιβλίον ά. Περὶ οἴνου βιβλίον ά. Περὶ μέλιτος.

Ῥωγαλέον. διερρωγός. διεσχισμένον. καὶ ῥωγάς, ἡ διερρωγυῖα.

Ἐν[2] τῇδ' ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλων πήρα,
Ἄρτων ἑώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.

Κανών. Τὰ διὰ τοῦ αλεος ἀπὸ τριῶν παράγονται μερῶν. ἀπὸ ὀνόματος, ὡς δεῖμα, δειμαλέος. ἀπὸ ῥήματος, οἰδῶ, οἰδαλέος. ἀπὸ ἐπιρρήματος, ῥίμφα, ῥιμφαλέος. καὶ παροξύνονται. σεσημείωται τὸ δαιδάλεος, ὁ ποικίλος· καὶ κονισάλεος.

Ῥωγμός. ῥῆξις γῆς.

Ῥώθωνος.

Ῥωμαλέος. ἰσχυρός. καὶ ῥωμαλέως, ἰσχυρῶς, ἐπιρρηματικῶς.

Ῥωμαίων ἀρχή. αὕτη τὴν Ἀσσυρίων καὶ Περσῶν καὶ Μακεδόνων τῷ πρὸ μακροῦ ὑπερῆρεν, ὁρισαμένη πέρατα ἑαυτῆς πρὸς μὲν ἕω, Ἰνδοὺς καὶ ἐρυθρὰν θάλασσαν καὶ Νεῖλον καὶ καταρράκτας καὶ λίμνην Μαιῶτιν. ὅσα δὲ πρὸς δυσμάς, Ὠκεανὸν αὐτόν, ὃν δὴ μῦθον εἶναι τοῖς ἔργοις ἐδηλώθη, μηδὲ ἄλλως ἢ πρὸς ψυχαγωγίαν τοὔνομα αὐτοῦ ποιηταῖς ᾄδεσθαι· εἴγε καὶ ἡ Βρεττανῶν χώρα, ἣν περιρρέων νῆσον ἐργάζεται, νῦν εὑρεθεῖσα ἐν πέρασι τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς ἀριθμεῖται. λεγέτω μὲν οὖν, ὅτῳ δοκεῖ, ὡς ἀναμφίλογοι τῶνδε πρὸς τὰ παλαιὰ ὑπερβολαί, πλήθει τε χρόνου τῶν ἐπελθόντων εἰκάζοντι, καὶ τόλμαις ἑκατέρων, καὶ στρατηγήμασι, καὶ μηχα-

teſtas in Oriente penes Rufinum, in Occidente penes Stiliconem erat: omneſque cauſæ pro arbitrio ab ipſis dijudicabantur; victorque abibat, qui ſententiam ingenti pecuniæ ſumma redemerat, aut judicis benevolentiam neceſſitudine aliqua ſibi conciliaverat. Prædia vero, quorum domini omnium ore beati prædicabantur, ab illis occupabantur; cum alii donis eos placarent, & calumnias haſce redimerent: alii ſponte ſua dimitterent, ut magiſtratu potirentur, aut aliam quampiam civitatum peſtem mercarentur. Cum autem omne genus improbitatis & calamitatis in urbibus vigeret, divitiæ undecunque in Rufini & Stiliconis ædes confluebant; paupertas vero ubique locupletes olim domos tenebat: nihil horum Imperatoribus animadvertentibus, qui ea tantum ſcribebant, quæ Rufinus & Stilico juſſiſſent. Cum vero immenſas opes jam congeſſiſſent, Rufinus imperii ſpem etiam ſomniare cœpit. *Wolf.*

Ῥοῦφος. Rufus Epheſius, Medicus, qui cum Critone ſub Trajano floruit. Scripſit libros plurimos, ex quibus ſunt & hi: De ratione victus libri V. De victu navigantium, unus. De medicamentis vulnerum, unus. De vulneratione articulorum, unus. De ficubus, unus. De vetere medicina, unus. De lacte, unus. De vino, unus. De melle.

Ῥωγαλέον. Ruptum. Lacerum. Et ῥωγάς, lacera. *Illic jacebat lacera caprariorum pera, tota panis veteris & carnium plena.* Regula: Nomina in αλέος deſinentia a tribus orationis partibus deducuntur. A Nomine: ut δεῖμα, δειμαλέος. A Verbo: ut οἰδῶ, οἰδαλέος. Ab Adverbio: ut ῥίμφα, ῥιμφαλέος. Eadem etiam acutum habent in ſyllaba penultima. Notantur vero, [ut a regula hac diſcrepantia,] δαιδάλεος, varius; & κονισάλεος, pulverulentus.

Ῥωγμός. Hiatus terræ.

Ῥώθωνος. Gutturis.

Ῥωμαλέος. Robuſtus. Et ῥωμαλέως, robuſte. Adverbium.

Ῥωμαίων ἀρχή. Romanorum imperium. Hoc Aſſyriorum & Perſarum & Macedonum veterum regna longo intervallo ſuperavit, limitibus conſtitutis verſus Orientem, Indis, & mari Rubro, & Nilo, & Catarractis, & palude Mæotide. Ad Occidentem vero, Oceano ipſo; quem eſſe fabulam rebus ipſis declaratum eſt, neque aliter niſi ad delectationem a poetis nomen ejus decantari: ſiquidem & Britannorum regio, quam circumfluens inſulam efficit, nunc inventa, in finibus imperii Romani numeratur. Dicat igitur, cui viſum id fuerit, ab hoc citra controverſiam res veterum ſuperari, tum longitudine tem-

1 *Φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα*] Præter opera a Suida hic memorata, & alia Rufus Epheſius ſcripſerat: veluti de Herbis libros IV. carmine hexametro. Galenus lib. VI. *De ſimplic. medicam. viribus*, Part. II. pag. 68. Καὶ Ῥούφῳ τῷ Ἐφεσίῳ περὶ βοτανῶν δι' ἑξαμέτρων ἐπῶν σύγκειται τέτταρα. Ex hoc opere depromptum puto fragmentum, octo verſibus hexametris conſtans, quod ex Rufo Epheſio, abſque nomine operis, adducit idem Galenus lib. I. περὶ συνθέσεως φαρμ. τῶν κατὰ τόπους, Part. II. pag. 160. Item de Melancholia. Galenus ἐν τῷ περὶ μελαίνης χολῆς, Part. III. pag. 357. Τῶν δὲ νεωτέρων ἄριστα γέγραπται περὶ Μελαγχολίας τῷ Ἐφεσίῳ Ῥούφῳ. Exſtant & alia quædam Rufi hujus opera, edita ab Henr. Stephano in volumine, quod *Artis Medicæ principes* inſcribitur.

2 Ἐν τῇδ' ἔκειτο ῥ.] Ex Babrio.

νήσεων ἐπινοίαις, καὶ τῶν ἀντιπολεμησάντων ἀρετῇ. Δέξιππος δὲ, ὅτι τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν αἴτιον αὐξηθῆναι [illegible] φιλόμαχον ἐθνῶν, καὶ τὸ εὐσύντακτον τῆς δυνάμεως. πάντες γὰρ οἱ πρὸς Ἑσπέραν θυμικώτεροι εἰσὶ τῶν [illegible] θάτερα κατοικούντων. περιττεύει δὲ Ῥωμαίοις τὸ τεταγμένον ἐν τῷ ἔργῳ καὶ τεχνικόν· ᾧ καὶ Γαλατῶν ἐκράτουν, καὶ ἐν τοῖς πρὸς τοὺς ὁμόρους πολέμοις τριβέντες, καὶ περιόντες τῶν βαρβάρων τῇ συντάξει, τῶν δὲ Ἑλλήνων φύσει καὶ ἀνδρείᾳ.

Ῥωμαίων πόλις. ὅτι ἡ Ῥωμαίων πόλις ἀπείρατος ὑπερορίων ἐκστρατειῶν τυγχάνουσα, ἐξέτασιν τοῦ πλήθους ποιησαμένη, κατέμαθε τὸν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ τριάκοντα μυριάδων ἀπολειπόμενον· καὶ ταῦτα συνεχέσι πολέμοις τειρομένη, οὐδὲ πώποτε δὲ μακρᾶς καὶ βεβαίας εἰρήνης ἀπολελαυκυῖα.

Ῥώμη. ἰσχύς. καὶ Ῥώμη, ἡ πόλις· ἥτις ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ διαγεγονότων ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα καὶ [1] τετρακοσίων ἐτῶν, ἀπείρατοι ἦσαν ὑπερορίων πολέμων. τὸν δὲ πρὸς Καρχηδονίους ὅσον οὔπω παρέσεσθαι πόλεμον προσδεχομένη, ἐξέτασιν ἐποιεῖτο τοῦ πλήθους, καὶ εὗρεν ἀριθμὸν τῶν πολιτῶν οὐ πολὺ ἀπολειπόμενον τῶν λ' μυριάδων. † Τὴν Ῥώμην ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης εἶπεν Ἀθήναιος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Χιλίαρχος.

Ῥῶμις. ὄνομα κύριον.

Ῥῶμος, καὶ Ῥωμύλος. ὀνόματα κύρια. ζήτει ἐν τῷ Βρουμάλια.

Ῥωμύλος, Τερτύλος, Αἰμύλος, Αἰσχύλος, προπαροξυτόνως.

Ῥωννύω. δύναμιν παρέχω.

Ῥὼξ,[2] ῥωγός. εἶδος φαλαγγίου.

Ῥώξ.[3] κόκκος. καὶ εἶδος πέτρας.

Ῥωξάνη. ὄνομα κύριον. καὶ ζήτει περὶ αὐτῆς ἐν τῷ Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

Ῥῶπαξ, ῥώπακος. τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.

Ῥῶπες. δασεῖα ὕλη. ἢ κατάκομος καὶ σύμφυτος τόπος. καὶ ῥωπεύειν, ξυλεύεσθαι. [4] Τοῦτό τοι ῥωπεύεις ὀλιγόξυλον.

Ῥωπήϊα. τοὺς συνδένδρους τόπους.

Ῥωπικά.

[5] Ἁ μάτηρ ζῳὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά,
Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.

Ῥωπικός. [6] Τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον ὑπέφαινε τέλειον. ἦν δὲ ψευδεπίγραφος, καὶ ῥωπικός. ἀντὶ τοῦ, κεχρωσμένος. καὶ ῥωπικὸν, ὤνιον, τὸ εὐτελὲς μὲν, πολλοῦ δὲ πιπρασκόμενον. [7] Ῥῶπος γὰρ, ὁ εὐτελὴς καὶ παντοδαπὸς φόρτος.

poris præteriti, tum audacia & diſciplina militari, tum machinarum excogitatione, & adverſariorum virtute. Dexippus dicit, cauſam, quare imperium Romanum adeo fuerit auctum, fuiſſe bellicam fortitudinem gentium, & diſciplinam militarem. Omnes enim Occidentales animoſiores ſunt iis, qui ex alterutra parte habitant. Excellunt autem Romani & ordine & arte in bellis, qua & Gallos vicerunt. Iidem finitimorum bellis exercitati, & Barbaros ſolertia & Græcos natura & fortitudine vicerunt. *Wolf.*

Ῥωμαίων πόλις. Urbs Romanorum. Romani antequam bella externa gerere cœpiſſent, habito cenſu civium numerum non multo minorem 300000 deprehenderunt: idque, cum continuis bellis vexarentur, nec unquam diuturna & conſtanti pace fruerentur.

Ῥώμη. Vis. Robur. Et Roma, urbs. Hæc a prima origine per 377. annos nullum externum bellum geſſit. Cum vero bellum Punicum jamjam imminere putarent Romani, cenſum egerunt, & civium numerum invenerunt non multo minorem 300000. † Romam compendium orbis terrarum dixit Athenæus. Quære in voce Χιλίαρχος.

Ῥῶμις. Rhomis. Nomen proprium.

Ῥῶμος, καὶ Ῥωμ. Remus, & Romulus. Nomina propria. Quære in voce Βρουμάλια.

Ῥωμύλος, Τερτύλος, Αἰμύλος, Αἰσχύλος, cum acuto in penultima ſcribuntur.

Ῥωννύω. Corroboro. Firmo. Confirmo.

Ῥώξ. Rhox. Genus phalangii.

Ῥώξ. Acinus uvæ. Item, rupes.

Ῥωξάνη. Rhoxane. Nomen proprium. De hac quære in v. Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδών.

Ῥῶπαξ. Idem, quod apud nos ῥωπάκιον. Virgultum. Frutex. Dumus.

Ῥῶπες. Denſa ſylva. Vel, locus ſylvoſus & arboribus conſitus. Et ῥωπεύειν, lignari. [In Epigrammate:] *Et hæc ſylvula paucarum arborũ.*

Ῥωπήϊα. Loca arboribus conſita. [Item, virgulta, frutices.

Ῥωπικά. Vilia. Minuta. [In Epigrammate:] *Mater imaginem vivi Micythi* [*filii ſui,*] *utpote pauper, Baccho donat, rudi modo depictam.*

Ῥωπικός. Fucatus. *Prudentiam in rebus gerendis ſpecie quidem omnibus numeris abſolutam præferebat; re ipſa autem adumbrata quædam & fucata civilis prudentiæ imago in ipſo inerat.* Et ῥωπικὸν, merx vilis quidem, ſed quæ magno pretio venditur. Ῥῶπος enim dicitur varia & minuta merx.

1 Τετρακοσίων] Caſaubonus in Comment. ad Polyb. pag. 93. monet reponendum hic eſſe, τριακοσίων. Eum vide.

2 Ῥὼξ, ῥωγός. εἶδος φαλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ῥάξ.

3 Ῥώξ.] Imo, ῥάξ. Vide Lexica.

4 Τοῦτό τοι ῥωπεύεις ὀλιγ.] Fragmentum hoc deprompitum eſt ex Anthologia Epigrammatum inedita, ſed in qua rectius legitur, Τοῦτό τοι ῥώπιον ὀλιγόξυλον. Vide Nos ſupra ad v. Ἀμπελεὼν, ubi integrum iſtud Epigramma publici juris fecimus.

5 Ἁ μάτηρ ζῳὸν τὸν Μίκ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, nondum editi, quod ex cod. MS. integrum hic cum Lectore communicabo. Λεωνίδα.

Ἁ μάτηρ ζῳὸν τὸν Μίκυθον, οἷα πενιχρά,
Βάκχῳ δωρεῖται, ῥωπικὰ γραψαμένα.
Βάκχε, σὺ δ' ὕψωσας τὸν Μίκυθον. εἰ δὲ τὸ δῶρον
Ῥωπικὸν, ἁ λιτὰ τοῦτο φέρει πενία.

6 Τὸν δὲ πραγματικὸν τρ.] Locum integrum Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, vide in Excerptis a Valeſio editis pag. 114. ubi de Dinocrate Meſſenio verba fiunt. Vide etiam Suidam ſupra v. Δεινοκράτης.

7 Ῥῶπος γὰρ, ὁ εὐτ.] Confer Heſychium v. Αἰγίλιπα, poſt v. Αἰγαι.

Ῥῶπος. μίγμα χρωμάτων, ὅσα βαφεῦσι, ζωγράφοις, μυρεψοῖς χρησιμεύει. ὅθεν καὶ ῥωποπώλης. τινὲς δὲ καὶ τὸ παντοδαπὸν φόρτον ῥῶπον εἰρήκασι.

Ῥωσάκης. ὄνομα κύριον.

Ῥώσαντες. δυναμώσαντες. Οἱ δὲ Βάρβαροι ῥώσαντες ἑαυτοὺς ἐπὶ τὸ στεγανώτερον, ὡς οὐκέτι Ῥωμαϊκοῖς καὶ διαπεπλασμένοις ὑποπεσούμενοι στρατηγήμασι.

Ῥωσαφῶν. Φρούριόν τι.

Ῥῶσθαι. σπουδάζειν.

Ῥωσθείς. δυναμωθείς.

Ῥῶσις. ὑγεία.

Ῥωστήριον. παρορμητήριον.

Ῥωτακίζειν.[1] τῷ ρ στοιχείῳ συνεχῶς χρῆσθαι.

Ῥωχμός. ῥῆγμα γῆς. [2]Προκόπιος· Ἀβίγας δὲ ὁ ποταμὸς ἐκ τοῦ Αὐρασίου κατιὼν ἐν τῷ πεδίῳ, ἐν ᾧ ἀποῤῥῶγες συχναὶ τυγχάνουσιν οὖσαι, ἐς ἃς δὴ ὁ Ἀβίγας σχιζόμενος [3]ὑπὸ γῆν φέρεται. τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον τοῦ πεδίου συμβαῖνον, ἐν ἐξουσίᾳ τοῖς ταύτῃ ᾠκημένοις τίθεται εἶναι, ἐπιβύσασι χώματι τοὺς ῥωχμοὺς, ἢ αὖθις αὐτοὺς ἀποκαλύψασι, τοῖς ὕδασι τοῦ ποταμοῦ τούτου ὅ, τι βούλοιντο χρῆσθαι.

Ῥώψ. τὸ φυτὸν, καὶ [4]ῥῶψα, βοτάνη ἁπαλή.

Ῥοιά. τὸ ῥοΐδιον. λέγεται καὶ ῥοά.

Ῥοΐακες.[5] Δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκῳ παιδίῳ ῥοΐακον ζεῦγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια δὲ δύο τῶν καλλίστων.

Ῥοιβδεῖν. ἀναῤῥοφεῖν. λέγεται καὶ ῥοῖβδος παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Νεφέλαις.

Ῥοιζηδόν. σφοδρῶς. μετ᾽ ἤχου. ἀπειλητικῶς.

Ῥοῖζος. ῥύμη. ἦχος. [6]Ἰώσηπος· Οὕτω δὲ ῥοίζῳ τοῖς Ῥωμαίοις ἐνέπεσον, καὶ βίᾳ, ὡς διαῤῥῆξαι τὰς τάξεις. καὶ ῥοίζημα, ὁ ἦχος. καὶ ῥοίζησεν. ἐφώνησεν, ἤχησε.

Ῥοιτεύς. ἀπὸ τόπου. καὶ Ῥοίτειον, ἀκρωτήριον.

Ῥοίτης. ὄνομα κύριον.

Ῥυάδες[7] ἄμπελοι. αἱ λεγόμεναι ψιάδες. ἤγουν αἱ ἐκρέουσαι. αἱ ἐξαθιοῦσαι.

Ῥύβδην.[8] ὡς ἐπὶ ῥεύματος. σφοδρῶς. φοβερῶς. δαψιλῶς.

Ῥῶπος. Mixtura colorum, qui tinctoribus, pictoribus, & ſeplaſiariis utiles ſunt. Unde & ῥωποπώλης dicitur, qui tales colores vendit. Quidam vero ῥῶπον vocant ſcruta, ſive varias eaſque viles merces.

Ῥωσάκης. Roſaces. Nomen proprium.

Ῥώσαντες. Qui corroborarunt. Qui firmarunt. *Barbari autem aciem denſarunt eamque firmiorem reddiderunt, ne amplius Romanis commentis & artibus circumvenirentur.*

Ῥωσαφῶν. Rhoſaphon. Caſtellum quoddam.

Ῥῶσθαι. Contendere, Feſtinare. Eniti.

Ῥωσθείς. Confirmatus. Corroboratus.

Ῥῶσις. Sanitas. Robur. Vires.

Ῥωστήριον. Vehemens impetus. Vehemens incitatio.

Ῥωτακίζειν. Rhotacizare. Id eſt, litera ρ frequenter uti.

Ῥωχμός. Terræ hiatus. Caverna. Procopius: *Abigas fluvius ex Auraſio deſcendit in campum, crebris interciſum canalibus: in quos ſciſſus, cavernas terræ ſubit. Quod cum per longiſſimum tractum fiat, incolis iſtius loci aquam fluvii ejus ad libitum diſpenſare licet, dum cavernas terra ingeſta vel obſtruunt vel recludunt.*

Ῥώψ. Frutex. Virgultum. Item, herba quædam tenera.

Ῥοιά, & ῥοά. Malus punica. Vel, malum punicum. Et ῥοΐδιον, diminutivum.

Ῥοΐακες. *Do autem Callini filio par rhœacum; tapetem villis carentem; itemque alterum ab utraque parte villoſum; aulæum; pulvinaria duo ex optimis.*

Ῥοιβδεῖν. Sorbere. Dicitur & ῥοῖβδος apud Ariſtophanem *Nubibus.*

Ῥοιζηδόν. Vehementer. Cum ſtridore. Cum minis.

Ῥοῖζος. Impetus. Sonus. Stridor. Joſephus: *Tanto autem cum impetu, tantaque cum vi in Romanos irruerunt, ut eorum ordines perrumperent.* Et ῥοίζημα, ſonus, ſtridor. Et ῥοίζησεν, ſonum vel ſtridorem edidit.

Ῥοιτεύς. Rhœtienſis. Nomen a loco deductum. Et Ῥοίτειον. Rhœteum. Promontorium.

Ῥοίτης. Rhœtes. Nomen proprium.

Ῥυάδες ἄμπ. Vites, quarum acini defluunt: alias etiam ψιάδες dictæ.

Ῥύβδην. [Proprie,] more fluentis aquæ. [At per metaphoram,] vehementer, terribiliter, abunde, copioſe.

1 Ῥωτακίζειν] Confer Noſtrum infra v. Χαλκιδίζειν.

2 Προκόπιος] Lib. II. *de Bell. Vandal.* cap. XIX. ſed ubi locus hic plenior legitur. Quæ enim Procopius ibi pluribus verbis tradit, Suidas hic in pauciora contraxit.

3 Ὑπὸ γῆν φέρεται] Sic ex MS. A. & Procopio reſcripſi. Antea enim inepte legebatur, ὑπὲρ γῆν φαίνεται.

4 Ῥῶψα] Scribe, ῥώψ: ut habet Heſychius.

5 Δίδωμι δὲ τῷ Καλλινίκῳ παιδ.] Locus hic emendandus & ſupplendus eſt ex Laertio, apud quem in *Lycone*, Segm. LXXII. ſic legitur: Δίδωμι δὲ τῷ Καλλίνου παιδίῳ Θεσσαλικῶν ζεῦγος, καὶ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ῥοίακαν ζεῦγος, ψιλοτάπιδα, ἀμφίταπον, περίστρωμα, προσκεφάλαια δύο τὰ βέλτιστα τῶν καταλειπομένων. Notandum eſt, pro ῥοΐακον, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, apud Laertium legi ῥοίακαν: quod vocabulum tamen non minus eſt obſcurum, quam alterum ῥοΐακον. Caſaubonus lectionem Suidæ præfert, ſuſpicaturque, ῥοΐακας fuiſſe ſpeciem poculorum, qualia erant illa, quæ ῥυτὰ & ῥόϊξ vocabantur. Salmaſius autem ad Solinum utramque lectionem damnans, ῥίσκον reponit. Ῥίσκος autem ciſtam vel arculam notat, teſtibus Grammaticis; quorum teſtimonia cum produxerit Menagius, ea hic non repetam, ne actum, quod ajunt, agam. Lectionem ῥοΐακον defendit Stephanus Monachius, exiſtimans, voce illa notari gemmæ quoddam genus, punicorum malorum ſpecie. Sed diverſæ hæ virorum doctiſſimorum ſententiæ ſatis oſtendunt, nihil certi de loco hoc dubio & obſcuro ſtatui poſſe.

6 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* cap. XVI. pag. 844. ut Pearſonius ad oram libri notaverat.

7 Ῥυάδες ἄμπελοι] Vide Theophr. *Hiſt. Plant.* lib. IV. cap. XVI. & *Geoponic.* l. V. c. XXXVII. Confer item Noſtrum infra v. Ψιάδες.

8 Ῥύβδην] Pro ῥύδην. Vide paulo poſt v. Ῥύδην.

Ῥύγχος. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἐλελεῦ. χώρει, κάθες τὸ ῥύγχος. οὐ μένειν ἐχρῆν.

τὸ πρόσωπον. καὶ Κρατῖνος, καὶ ἕτεροι, ἐπὶ ῥάμφους. ζήτει ἐν τῷ Γαμψώνυχος.

Ῥύδην. [2] σφοδρῶς, καὶ ἀθρόως. οὕτω Κρατῖνος. λέγεται καὶ ῥυδόν. [3] Ῥυδὸν ἀφνειόντες. ἀντὶ τοῦ, ῥύδην καὶ ῥευστικῶς πλουτοῦσιν. ἢ κεχυμένως. ἀντὶ τοῦ πάνυ.

Ῥυήτω. Φθαρήτω.

Ῥυηφενής. ὁ πλούσιος.

Ῥυθμίζει. αἰτιατικῇ. διατυποῖ, κανονίζει, εὐθύνει. Δαμάσκιος· [4] Ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλὸν καὶ τελεσιουργὸν εἶχον· τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ ἦν συνηρμοσμένα· ἀλλὰ τούτων ὅσα [5] ἄμετρον ἀπέβαινε, καὶ ἄλλως οὐ κατὰ τὸν πρεπώδη ῥυθμὸν, ἐμοὶ ἐπανορθοῦσθαι ἐπέτρεπε.

Ῥυθμός. τάξις ἔμμελος ἀκολούθου ἁρμονίας. μέλος εὔφωνον. σύγκρισις. [6] Πατὴρ μέτρου ῥυθμός· καὶ ὅτι ἀρχαία ἡ τῶν μέτρων καὶ ῥυθμῶν διδασκαλία. † Ὁ δὲ τὰς αὐλητρίδας κελεύει ῥυθμόν τινα βαρβαρικὸν ἐπαυλῆσαί οἱ. † [7] Διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι· τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσίν. ὅταν γὰρ ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται. καὶ ἐντεῦθεν ἀπὸ μεταφορᾶς τούτων ἡ τοιάδε τῶν συλλαβῶν συμπλοκὴ, ἣν παραλαμβάνομεν πρὸς τὴν τῶν μέτρων γένεσιν, πόδες ἐκλήθησαν. καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῥυθμὸς λέγεται, συμμετρία ὢν τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. καὶ γὰρ τῶν τρημάτων τῶν αὐλῶν τὰ μὲν ἐπὶ πλείονα χρόνον τοῖς δακτύλοις ἐπιπωματίζουσι· τὰ δὲ, ἐπ' ἐλάττονα· καὶ οὕτω τῶν ἀπηχήσεων τὴν μὲν [8] μακροτέραν ποιοῦσι· τὴν δὲ, βραχυτέραν. καὶ ἔτι τῶν τρημάτων τὰ μὲν μείζονα εἰσί· τὰ δὲ, ἐλάττονα· καὶ τὰ μὲν ἐγγυτέρω τῆς ἐπιγλωττίδος, τὰ δὲ, πορρωτέρω. καὶ τὰ μὲν στενότερα, ὀξύτερα ἐστὶ τῶν εὐρυτέρων· διὸ καὶ αἱ τῶν παίδων φωναὶ, καὶ αἱ τῶν γυναικῶν, ὀξύτεραι· τὰ δὲ εὐρύτερα, [9] βαθύτερα. ὁμοίως καὶ τὰ ἐγγυτέρω τῶν πορρωτέρω ὀξύτερα· ὧν τῇ συμμετρίᾳ ἁρμονία τὸ μέλος γίνεται· ῥυθμὸς δὲ, τῇ τοῦ τάχεος καὶ βραδέος. ὁ μὲν οὖν ἐπὶ τῶν ἄλλων ῥυθμὸς κατὰ τὸ βραχὺ καὶ βραδὺ χαρακτηρίζεται. ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ προφορικοῦ λόγου, κατὰ τὸ μακρὸν καὶ βραχύ· ὅσπερ μόνος καὶ μέτρον λέγεται. οὐκ ἐπὶ τῶν ποιητικῶν δὲ λόγων ταῦτα μόνον θεωρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ῥητορικῶν.

Ῥυκάνα. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

Καὶ [10] πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγέα, καὶ τρυπαγὲς

Ῥύγχος. Roſtrum. Ariſtophanes: *Eleleu. Veni: demitte roſtrum. Non enim oportet cunctari.* Et Cratinus & alii τὸ ῥύγχος, [quod propriè roſtrum porcorum ſignificat,] pro roſtro avium ponunt. Quære in v. Γαμψώνυχος.

Ῥύδην. Vehementer. Copioſe. Valde. Ita Cratinus. Dicitur & ῥυδόν. Ut, Ῥυδὸν ἀφ. *Divitiis affluentis.* Vel, valde divitis. Ῥυδὸν enim hic poſitum eſt pro ῥύδην.

Ῥυήτω. Pereat. Diffluat.

Ῥυηφενής. Opulentus. Dives.

Ῥυθμίζει. Accuſativo jungitur. Format. Dirigit. Concinnat. Aptat. Damaſcius: *Quæcunque ſcripſit, ſublimem quidem & efficacem ſtilum habebant, at verbis non admodum erant concinna. Quare ea, quæ minus numeroſa erant, & cæteroqui decenti rhythmo carebant, mihi corrigendi poteſtatem fecit.*

Ῥυθμός. Rhythmus. Id eſt, concinnæ harmoniæ concinnus ordo. Rhythmus eſt pater metri. Metrorum autem & rhythmorum doctrina eſt antiqua. † *Ille vero tibicinas barbaricum aliquem rhythmum ſibi canere jubet.* † Differt autem rhythmus a metro, quod ille latius pateat: metrum vero ſit ſpecies rhythmi. Rhythmus enim ſpectatur & in illis, qui manibus & pedibus plaudunt. Cum enim cita & tarda pedum ſublatio & poſitio proportionem quandam inter ſeſe habeat, rhythmus exiſtit. Et hinc per tranſlationem certus ſyllabarum modulus, quo verſus conſtat, *pedes* dicti ſunt. De tibiis quoque & aliis hujuſmodi [inſtrumentis muſicis] rhythmus dicitur; qui eſt certa menſura temporis, in quo fit motus. Etenim tibicines tibiarum foramina, alia longiore tempore digitis claudunt; alia vero breviore: & ſic ſonos alios longiores, alios breviores efficiunt. Præterea, foraminum alia ſunt majora, alia vero minora: & alia item lingulæ vicina; alia vero ab ea remotiora. Et anguſtiora quidem acutiorem ſonum edunt latioribus: (hinc etiam puerorum & mulierum voces acutiores ſunt) latiora vero, graviorem. Pariter & viciniora acutius ſonant remotioribus. Horum ſonorum juſta inter ſe proportio carminis harmoniam efficit: celeritatis vero & tarditatis dimenſio, rhythmum. In aliis igitur rebus rhythmus celeritate & tarditate perficitur: at orationis rhythmus ſyllabarum longitudine & brevitate conſtat; iſque ſolus metrum dicitur. Hæc autem non ſolum in carmine, ſed etiam in dictione oratoria locum habent.

Ῥυκάνα. Inſtrumentum fabrile. Runcina: [In Epigrammate:] *Et ſecurim, agilemque*

1 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 558. (381. Ed. Baſ. *P.*) ubi pro μένειν legitur μέλλειν. Confer Noſtrum ſupra v. Ῥάμφος.

2 Ῥύδην] Sic recte MSS. Pariſ. itemque Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Baſil. & Genev. ῥύβδην: cui lectioni literarum ſeries refragatur. Ne dicam, vocem ῥύβδην paulo ante præceſſiſſe: quæ proinde cur hic repeteretur, nulla erat ratio.

3 Ῥυδὸν ἀφνειόντες] Scribe, ῥυδὸν ἀφνειοῖο. Homerus Odyſſ. Ο. v. 425.

Κούρη δ' εἰμ' Ἀρύβαντος ἐγὼ ῥυδὸν ἀφνειοῖο.

Huc Suidas reſpexit. Confer ad eum locum Scholiaſtam.

4 Ἀλλ' ὅσα ἔγραψε, τὸ μὲν ὑψηλ.] Pars fragmenti hujus legitur etiam apud Photium in Excerptis ex Damaſcio, pag. 1040. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐνδιάστης.

5 Ἄμετρον] Potius, ἀμετρώς.

6 Πατὴρ μέτρου ῥυθμ.——διδασκαλία] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 164. (95. Ed. Baſ. *P.*)

7 Διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Philoponi in *lib.* II. Ariſtot. *de Anima*, L. 8. a.

8 Μακροτέραν ποιοῦσι. τὴν δὲ, βραχυτέραν] Philoponus loco laudato habet, τὴν μὲν, ταχυτέραν· τὴν δὲ, τραχυτέραν.

9 Βαθύτερα] Philoponus, βραδύτερα.

10 Καὶ πέλεκυν, ῥυκάναν τ' εὐαγ.] Integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, legitur *Anthol. lib.* VI. cap. ult.

Τρύπανον.
Θηλυκῶς, ἡ ῥυκάνη.

Ῥύκου [1] κριθοπομπία. Ἐρατοσθένης ἐν [2] τῷ θ΄ φησὶ, βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα εἰς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὰς ἐκπέμψαι.

Ῥῦμα. Φυλακή. [3] Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται. ἀντὶ τοῦ, εὐτελὴς πόλεως φυλακή. † Ἐς τόξου ῥῦμα περιέπλεον τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Βάρβαροι, πόλλ' ἅμα βέλη ἀφιέντες. Εὐνάπιος· Πέτρα δέ τις ἀπεσπασμένη ἐς τόξου ῥῦμα. τουτέστιν, ἕλκυσμα. καὶ αὖθις· Κραταιῶς ἐκ τούτων ἀνῆπτον τὰ ῥύματα, λαμβάνοντες ἐκ τῶν κατ' ἄλληλα πλοίων, καὶ κατείχετο τὸ ζεῦγμα τοῖς ῥύμασι. καὶ αὖθις· [4] Ῥύματα δὲ καὶ πλείω ταῖς σχεδίαις ἐνῆψαν, οἷς ἔμελλον, οἱ λέμβοι ῥυμουλκοῦντες οὐκ ἐάσειν φέρεσθαι κατὰ τοῦ ποταμοῦ· βίᾳ δὲ πρὸς τὸν ῥοῦν κατέχοντες, [5] παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποταμοῦ. [6] καὶ αὖθις Πολύβιος· Ἐπὶ τούτοις ἐπέστησαν τὰς ἱππηγοὺς, ῥύματα δόντες ἐξ αὐτῶν ταῖς τοῦ τρίτου στόλου ναυσίν. † Ἐρυμούλκουν τὰς ἱππηγοὺς ναῦς.

Ῥύμματα. τρίμματα. σμήγματα. καθάρματα.

Ῥυμβεῖν. [7] ῥομβεῖν. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου. Αἰλιανός· [8] Καὶ ἐρρύμβονα τὰ τιμιώτατα εἰς ἀσωτίαν ἀφειδεστάτην. ἀπὸ τοῦ [9] ῥυμβονᾶν ῥήματος.

Ῥύμη. ὁρμὴ βιαία. [10] Ἀριστοφάνης· Κεραμικῆς ῥύμης ἄπο. καὶ αὖθις Εὐνάπιος· Τοσαύτη τις ἦν πρὸς τὸ ἀσελγέστερον ῥύμη τε καὶ φορὰ, ὥστε οἱ ἄρχοντες τῶν πολεμίων ἦσαν πολεμιώτεροι.

Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος. τὸ ἐκτεταμένον ξύλον [11] παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ. καὶ σταθμόν τι παρὰ Ῥοδίοις· καὶ τῆς Ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου.

Ῥυμοτομεῖται. εἰς ὀρθὸν διακόπτεται.

Ῥυμοτομίαις. εὐθύτησι.

Ῥυμουλκῶ. ῥῆμα. τὸ τὰς ναῦς ἑλκύειν.

Ῥυπαπαί. [12] ἐπίφθεγμα ναυτικὸν, παρακελευστικὸν κωπηλασίας. [13] Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἠπίσταντ', εἰ μὴ μᾶζαν καλέσαι, καὶ ῥυπαπαὶ εἰπεῖν.

Ῥυπαίνω. ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω. Φερεκράτης.

rumbinam, & quod crebro circum agitur, terebrum. Dicitur fœminino genere, ἡ ῥυκάνη.

Ῥύκου κριθοπομπία. Hordeum a Rhyco miſſum. Eratoſthenes libro IX. ſcribit, Regem hunc, cum a captivitate in regnum ſuum rediiſſet, hordeum Athenienſium civitati miſiſſe.

Ῥῦμα. Tutela. Præſidium. [Sophocles:] *Sunt inſtar turris, quæ exiguam urbi tutelam præſtat.* [Item, jactus.] *Barbari Romanos circumnavigarunt, ſagittæ jactum ab iis diſtantes, multaque tela in eos emiſerunt.* Eunapius: *Petra vero quædam teli jactum diſtans.* [Et ῥύματα, funes ductarii.] *Firmiter his funes ductarios alligarunt, quos ſumebant ex navibus, quarum altera juxta alteram collocata erat: & pons funibus ductariis retinebatur.* Et iterum: *Ratibus vero funes ductarios plures alligaverunt, quorum ope lembi remulco trahentes impedituri erant, quo minus ſecundus fluvius eas deferret, ac contra fluminis impetum vi ſua rates ſuſtinendo, ad ripam totum opus perducturi erant.* Et iterum Polybius: *Hippagines deinde jubent ſequi, remulcis ad tertiæ claſſis navigia alligatas.*

Ῥύμματα. Strigmenta. Smegmata. Purgamenta. Sordes, quæ abſterguntur.

Ῥυμβεῖν. Idem quod ῥομβεῖν. Verſare. Rotare. Hoc vero [ſumptum eſt] a motu rhombi. Ælianus: *Et pretioſiſſima quæque profuſo luxu diſſipabat.*

Ῥύμη. Violentus impetus. Motus celer. Ariſtophanes: *Celeri motu rotæ figulinæ.* Et iterum Eunapius. *Tanto autem ad laſciviam & luxuriam ferebantur impetu, ut magiſtratus magis eſſent infeſti quam ipſi hoſtes.*

Ῥυμὸς τοῦ ἅρματος. Temo currus. Sive, lignum, quod juxta equos uſque ad jugum protenditur. Item, pondus quoddam apud Rhodios. Item, tres ſtellæ, quæ ſunt in cauda Urſæ, [ſic vocantur] ab Heraclito.

Ῥυμοτομεῖται. In rectum ſecatur. In ſtrigas rectas ſecatur.

Ῥυμοτομίαις. Sectionibus rectis. Strigis.

Ῥυμουλκῶ. Verbum. Remulco naves traho.

Ῥυπαπαί. Rhyppapæ. Acclamatio nautica, remiges ad remigandum adhortans. Ariſtophanes: *Nihil aliud ſciebant, quam mazam vocare, & rhyppapæ dicere.*

Ῥυπαίνω. [Proprie, ſordibus inquino. Fœdo. Itē,] injuria vel contumelia afficio. Pherecrates.

1 Ῥύκου κριθοπομπία] Alii ſcribunt, Ῥοίκου, per diphthongum οι. Confer Heſychium.

2 Ἐν τῷ θ΄] Heſychius addit, τῶν Ἀμαθουσίων.

3 Χαλεπὸν πύργου ῥῦμα πέλεται] Sophocles in *Ajace*, pag. 10.
Καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
Σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται.
Scholiaſta: Σφαλερὸν ῥῦμα. ἀσθενὴς φυλακή. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt. Cæterum, locum Sophoclis obſervaverat etiam Portus.

4 Ῥύματα δὲ καὶ πλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. XLVI.

5 Παρακομιεῖσθαι τὸ ὅλον ἔργον κατὰ τοῦ ποτ.] Hæc aliter, & quidem rectius apud Polybium ſic leguntur, παρακομιοῦν δὲ περαιώσειν ἐπὶ τούτων τὰ θηρία.

6 Καὶ αὖθις Πολύβιος] Lib. I. cap. XXVI.

7 Ῥυμβεῖν. ῥομβεῖν] Sic recte MSS. Pariſ. At in prioribus Editt. male legitur, Ῥυμβεῖν, ῥομβεῖν.

8 Ἐρρύμβονα] Sic recte MS. A. At Edit. Mediol. & Ald. minus recte, ἐρύμβονα, per unum ρ. Editio Baſil. vero pejus habet, ἐρύμβων; quod Portus in ſua Editione in ἐρύβων mutavit, & ſic vocem jam antea corruptam magis corrupit. Cæterum, fragmentum hoc Æliani legitur etiam ſupra v. Ἐρυμβόνα: ubi vide quæ notavimus.

9 Ῥυμβονᾶν] Sic recte MSS. Pariſ. itemque Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Baſil. & Genev. male, ῥυμβᾶν.

10 Ἀριστοφάνης] Initio *Eccleſiazuſarum*.

11 Παρὰ τοὺς ἵππους] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. & C. itemque priores Editt. in quibus legitur, περὶ τοὺς ἵππους. Idem mendum eſt apud Heſychium.

12 Ῥυπαπαί. ἐπίφθεγμα ναυτ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 263. (172. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur ῥυππαπαί, per duplex ππ, in ſyllaba prima.

13 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 262.

Ῥύπος.

Ῥύπτει. ἀποκλύζει. σμήχει. καὶ ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδέπω πότ', ἐξότου 'γὼ ῥύπτομαι,
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς,
Ὡς νῦν.

Ῥύπτομαι, ἀντὶ τοῦ σμήχομαι. τουτέστι, ζῶ, μεταφορικῶς. τοῦ γὰρ ζῶντα ἔπεται τὸ ῥύπτεσθαι, ὅ ἐστι σμήχεσθαι. ῥύμματα γὰρ, τὰ σμήγματα. ἢ οὕτω. ῥύπτεσθαι, τὸ σμᾶσθαι. παρεμπλέκεται τοῦ τ'. τὸ τὸν ῥύπον ἀφαιρεῖσθαι. ὁ δὲ ῥύπος κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ χ, χρύπος ὁ τοῦ χρωτὶ [2] ῥυπῶν σπίλος. Ὑπὸ κονίας δὲ τὰς ὀφρῦς, παρ' ὑπόνοιαν. δέον γὰρ εἰπεῖν, ὑπὸ λύπης τὴν καρδίαν ὑπὸ κονίας εἶπε· διότι οἱ [3] κόνιν ὀσμώμενοι δάκνονται τὰς ὀφρῦς.

Ῥύπτει. Purgat. Abluit. Abſtergit. Et ῥύπτομαι, ſordibus purgor, abſtergor. Ariſtophanes: *Sed nunquam, ex quo ſordibus purgor, ſic cineres ſupercilia mea momorderunt, ut nunc.* Ῥύπτομαι, abſtergor. Id eſt, vivo, metaphorice. Viventium enim eſt ῥύπτεσθαι, i.e. abſtergi, vel ablui. Et ῥύμματα, ſunt ſmegmata. Vel ſic. Ῥύπτεσθαι, a ſordibus purgari: inſerto τ. Sordes enim Græci ῥύπον vocant. Ῥύπος autem dicitur per aphæreſin τοῦ χ pro χρύπος: quaſi dicas, ὁ τοῦ χρωτὶ ῥυπῶν σπίλος, i.e. macula, vel ſordes, quæ corpori adhærent. At, *Supercilia a calce mordentur*, præter expectationem dixit. Cum enim dicendum eſſet, *Cor a triſtitia mordetur; a calce* dixit, quod eorum, qui calce abſterguntur, ſupercilia mordeantur.

Ῥυσσή. ἡ [4] μάρανσις. ἡ γήρασις. λέγεται καὶ ῥυσή.

Ῥυσσή. Rugoſa. Flaccida. Senilis. Dicitur & ῥυσή.

Ῥυσαί. [5] ῥυτίδας ἔχουσαι.

Ῥυσαί. Rugoſæ.

Ῥῦσαι. λυτρῶσαι.

Ῥῦσαι. Redimere. Liberare.

Ῥυσσήματα. τὰ ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥυσσήματα. Rugæ, quibus facies ſeniorum obſita eſt.

Ῥύσια. ἐνέχυρα. καὶ ῥυσιάζω. Φασὶ δὲ τὸν νεανίσκον ἀνελεῖν, καὶ τὴν πόλιν ῥυσιάζειν. ἀντὶ τοῦ, ἐνέχυρα λαμβάνειν. [6] Ἰώσηπος· Πρῶτον μὲν γὰρ ῥύσιον τῶν πολεμίων ἄγων, καὶ πολὺ συγκροτήσας ἱππικὸν, ἐπαφίησιν αὐτοῖς περὶ Διόσπολιν. † Ὅπως ἔχῃ τὸ ξόανον ῥύσιον ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ὀδυσσεύς. καὶ ἡ Τραγῳδία· [7] Φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.

Ῥύσια. Pignora. Et ῥυσιάζω, capio pignus. *Ajunt autem adoleſcentem ab illo cæſum fuiſſe, & civitatem* [*pro ejus cæde*] *pignora cepiſſe.* Joſephus: *Nam primum obſides hoſtium ducens, multos equites, quos collegerat, circa Dioſpolin in eos immiſit.* † *Ut Ulyſſes* [*Minervæ*] *ſimulacrum in Ithaca* [*fortitudinis ſuæ*] *pignus haberet.* Et Tragicus inquit: *Cædis hoſtimentum ſolvam miſer.*

Ῥύσιον. λυτήριον. [8] ῥυπτήριον. καθαρτήριον.

Ῥύσιον. Pretium, quod pro redemptione vel liberatione alicujus datur.

Ῥύσις ὕδατος. ῥεῦσις. Ἐδεδίεσαν τὴν τοῦ ὕδατος σπάνιν, διὰ τὸ μηδαμῆ φαίνεσθαι ὕδατος ῥύσιν ἁπλῶς.

Ῥύσις ὕδατος. Aquæ fluxus. *Inopiam aquæ metuebant, quod nullus aquæ fluxus uſquam appareret.*

Ῥυσθήσομαι. λυτρωθήσομαι.

Ῥυσθήσομαι. Liberabor. Redimar.

Ῥυσμός. [9] κατὰ Ἀβδηριτικὴν διάλεκτον σημαίνει τὸ σχῆμα. καὶ ἑτέραις δὲ λέξεσιν οὐχ Ἑλληνικαῖς οἱ περὶ τὸν Ἀβδηρίτην Δημόκριτον χρῶνται. Φασὶ γὰρ τροπὴν, καὶ διαθιγήν. καὶ [10] σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ, τὴν θέσιν· ἡ δὲ διαθιγὴ, τὴν τάξιν.

Ῥυσμός. Abderitica dialecto ſignificat figuram. Aliis præterea vocibus non Græcis Democritus Abderites ejuſque ſectatores uſi ſunt. Dicunt enim τροπὴν, & διαθιγήν: quorum illud ſignificat θέσιν, i.e. ſitum: hoc vero, τάξιν, i.e. ordinem, ſive diſpoſitionem.

Ῥυστάζειν. ἕλκειν.

Ῥυστάζειν. Trahere.

Ῥυτά. [11] συνεσταλμένως. εἶδός ἐστι ποτηρίου. Δη-

Ῥυτά. Priorem ſyllabam corripit. Genus

1 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 370, 371. (261. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ῥυπῶν] Scholiaſta Ariſtophanis rectius, ὑπών.

3 Κόνιν ὀσμώμενοι] Scholiaſta Ariſtoph. κονίαν ὀσμώμενοι. Utrumque mendoſe. Scribendum enim eſt, κονίᾳ σμώμενοι: quam lectionem in verſione expreſſi.

4 Ἡ μάρανσις. ἡ γήρασις] Interpretatio hæc ſuſpecta mihi eſt. Ῥυσσὴ enim non eſt ſubſtantivum, ſed adjectivum.

5 Ῥυσαί] Homer. Il. I. v. 499.

6 Ἰώσηπος] Lib. I. *de Bell. Jud.* cap. XIV. pag. 742. ubi legitur, ῥύσιον κατὰ τῶν πολεμίων. Vetus autem interpres Joſephi pro ῥύσιον legiſſe videtur Σύρων. Vertit enim, *In Syros hoſtes ducens.*

7 Φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Philoct.* pag. 417. ubi integer Senarius ſic legitur:

Φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας.

Senſus autem eſt, *Cum mortuus fuero, aves, quæ mihi ante cibus & pabulum fuerunt, cadavere meo viciſſim paſcam, & ſic necem earum morte mea penſabo.* Philoctetes ibi loquitur. Pro τίσω autem inepte ante apud Suidam legebatur, τίς ὦ.

8 Ῥυπτήριον. καθαρτήριον] Hæ interpretationes ſuſpectæ mihi ſunt, nec ad vocem ῥύσιον quicquam facere videntur. Cæterum, pro ῥυπτήριον legendum putem, ῥύτρον, quod idem eſt ac ῥύσιον.

9 Ῥυσμός] De hac voce multa notavit Menagius ad Laert. in vita Democriti, Segm. XLVII. quem vide. Nos hic obiter tantum monemus, vocem iſtam reſtituendam eſſe Hermiæ, qui in libello *de Irriſione Gentil.* cap. XIII. de Democrito, ejuſque dogmatibus verba faciens, inter alia ſic inquit: Τὸ δὲ πλῆρες ἐν τῷ κενῷ τροπῇ ἢ ῥυθμῷ ποιεῖ τὰ πάντα. Scribe, τροπῇ ἢ ῥυσμῷ: i.e. *ſitu & figura.* Nam τροπὴ & ῥυσμὸς, ut Suidas hoc ipſo loco teſtatur, voces erant Democrito, ejuſque ſectatoribus propriæ; quæ proinde jungi ſolent a ſcriptoribus, qui de principiis & cauſis rerum ſecundum Democritum verba faciunt. Confer etiam Notam ſequentem.

10 Καὶ σημαίνει τούτοις ἡ μὲν τροπὴ, τὴν θέσιν· ἡ δὲ διαθιγὴ, τὴν τ.] Idem diſerte docet Ariſtoteles lib. I. *Metaphyſic.* cap. IV. ad quem Suidas procul dubio reſpexit. Verba ejus hæc ſunt: Ταύτας μέντοι (τὰς αἰτίας) τρεῖς εἶναι λέγουσι (Δημόκριτος καὶ Λεύκιππος) σχῆμά τε, καὶ τάξιν, καὶ θέσιν. Διαφέρειν γάρ φασι τὸ Ὂν, ῥυσμῷ καὶ διαθιγῇ καὶ τροπῇ μόνον. τούτων δὲ ὁ μὲν ῥυσμὸς σχῆμά ἐστιν· ἡ δὲ διαθιγὴ, τάξις· ἡ δὲ τροπὴ, θέσις. Id eſt: *Has vero (cauſas) tres eſſe ſtatuunt (Democritus & Leucippus:) Figuram, & Ordinem, & Situm. Ens enim [ab Ente] differre ajunt, Figura, Ordine, & Situ. Ex his Figuram vocant,* ῥυσμόν: *Ordinem,* διαθιγήν; *& ſitum,* θέσιν. Hæc Suidam non parum illuſtrant.

11 Ῥυτά. συνεσταλμ.] Ex Harpocratione. Confer Athen. lib. XI. pag. 496. qui eadem docet.

μοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐκπεπταμένως, [1] παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενα.

Ῥύτειρα. ἡ σώζουσα.

Ῥυτῆρα. ἑλκτικόν. παρὰ τὸ ἐρύειν. σημαίνει καὶ φύλακα. Καὶ πλείους ἵππους παραλαβὼν ἀπὸ ῥυτῆρος ἑλκομένους, ἐπορεύετο. λέγεται καὶ ῥύτωρ. [2] Πανὶ ὡραίων ῥύτορι βουκολίων. καὶ αὖθις· Τὸ εἶδος ὠδίνων ῥύσια δεξαμένη.

Ῥυτῆρες. χαλινοί. ἡνίαι. ἱμάντες. ἐν Ἐπιγράμματι·

Χρυσὸς ὅλους ῥυτῆρας, ὅλας κλεῖδας ἐλέγχει.

Ῥυτίς. ἀσθένεια. γῆρας. ἐν [3] Ἐπιγράμματι·

Καὶ ῥυσσόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον.

καὶ αὖθις·

Ἀρχεάνασσαν [4] ἔχω, τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἑταίρην,
Ἧς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ᾽ ἔρως.

Ῥύτορα. Φύλακα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Πορφύρεον [5] χαίτας ῥύτορα κεκρύφαλον.

Ῥυτός. ἑλκυστικός.

Ῥύτειον. ὄνομα πόλεως.

Ῥυφῶ. αἰτιατικῇ.

Ῥυχάχετον. [6] θόρυβον. συρφετόν. [7] Ἀριστοφάνης·

Τὸν τῶν Ἀθηναίων γε μὴν ῥυχάχετον,
Τίς ἂν πείσειε μὴ πλαδδιῇν;

Ῥύψαι. σμῆξαι.

Σ Α.

ΣΑ˜. τὰ σῶα λέγουσι, μονοσυλλάβως· ἀπὸ τοῦ σῶα συναιρεθέντος. καὶ τὸ σῶον, σῶν, καὶ σῶοι, σοῖ. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ δισυλλάβως σῶοι.

Σαβά. τόπος. Ἐκ Σαβὰ ἥξει.

Σαβάζιος. [8] ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διονύσῳ. ἔτυχε δὲ τῆς προσηγορίας ταύτης παρὰ τὸν γινόμενον περὶ αὐτὸν θειασμόν. τὸ γὰρ εὐάζειν οἱ βάρβαροι σαβάζειν φασίν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς ἀκολουθοῦντες, τὸν εὐασμὸν σαβασμὸν λέγουσιν. ἔνθεν Σαβάζιος ὁ Διόνυσος. Σάβους ἔλεγον καὶ τοὺς ἀφιερωμένους αὐτῷ τόπους, καὶ [9] τοὺς Βάκχους αὐτοῦ.

Σαβακῶν. Διονυσιακῶν.

Τρυγόνιον, [10] Σαβακῶν ἄνθεμα Σαλμακίδων, τουτέστιν, ἑταιρῶν.

Σάββατον. ἑβδόμη ἡμέρα ἐτύγχανε τοῦ κυκλικοῦ διαστήματος τῆς ἑβδόμης, τοῦ Ῥωμαϊκοῦ τὴν ἡμέραν γεραίροντος, πόνων ἀνάπαυλαν, αἰδοῖ τοῦ σεβάσμα-

poculi. Demoſthenes in oratione contra Midiam. At ῥυτά, priorem ſyllabam producit, ſignificatque, Ea, quæ a nobis dicuntur.

Ῥύτειρα. Liberatrix. Servatrix.

Ῥυτῆρα. Tractorem. Trahentem. Ab ἐρύειν. Significat etiam cuſtodem. [Et ῥυτήρ, frænum, habena.] *Cum autem plures equos aſſumpſiſſet, qui habenis ducebantur, perrexit.* Dicitur & ῥύτωρ, cuſtos. [In Epigrammate:] *Pani pulchrorum cuſtodi armentorum.* Et iterum: *Cum partus pignora accepiſſet.*

Ῥυτῆρες. Fræna. Lora. Habenæ. In Epigrammate: *Aurum tota fræna, totaſque claves eludit.*

Ῥυτίς. Ruga. Senectus. In Epigrammate: *Et rugoſo cortice præditam, umbilicatamque ficum.* Et iterum: *Archeanaſſam habeo, Colophoniam meretricem; cujus & in rugis dulcis ſedet amor.*

Ῥύτορα. Cuſtodem. In Epigrammate:

Purpureum comæ cuſtodem capitis reticulum.

Ῥυτός. Tractus. Extractus.

Ῥύτειον. Rhyteum. Nomen urbis.

Ῥυφῶ. Sorbeo. [Dorice pro ῥοφῶ.]

Ῥυχάχετον. Tumultum. Turbam. Colluviem. Ariſtophanes: *Quis Athenienſium turbæ perſuaſerit, ut a bello deſiſtant?*

Ῥύψαι. Detergere. Purgare.

Σ Α.

ΣΑ˜. Salva. Per unicam ſyllabam effertur: eſtque contractum ex σῶα. Sic etiam pro σῶον dicitur σῶν; & pro σῶοι, σοῖ. Apud Thucydidem vero legitur σῶοι, per duas ſyllabas.

Σαβά. Saba. Nomen loci. *Ex Saba veniet.*

Σαβάζιος. Sabazius. Idem eſt, qui Bacchus. Appellationem autem hanc adeptus eſt a clamore, quem edebant illi, qui orgia Bacchi celebrabant. Barbari enim τὸ εὐάζειν vocant σαβάζειν: eoſque Græcorum quidam ſequentes, εὐασμὸν appellant σαβασμόν. Inde Bacchus dictus eſt Sabazius. Sabos etiam vocabant loca Baccho conſecrata: itemque Bacchos, ſive ſacerdotes Bacchi.

Σαβακῶν. Sabacarum. Id eſt, Bacchicarum. [In Epigrammate:] *Trygonium Bacchicarum decus Salmacidum.* Id eſt, meretricum.

Σάββατον. Sabbatum. Erat ſeptimus dies circuli ſeptem dierum, ſive hebdomadis: Romanis diem illum venerantibus, eoque a la-

1 Παρ᾽ ἡμῖν λέγ.] Scribo, τὰ παρ᾽ ἡμῖν λεγόμενα; ſenſumque hujus loci eum eſſe puto, quem in verſione expreſſi.

2 Πανὶ ὡραίων ῥύτορι βουκολ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Ἄθυρμα.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. xiv. Epigr. 2. ut Portus etiam obſervaverat.

4 Ἀρχεάνασσαν ἔχ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum legitur in Anthologia, tam edita, quam inedita; itemque apud Laertium in *Platone*, Segm. xxxi. & Athen. lib. xiii. cap. vi. pag. 589.

5 Πορφύρεον χαίτας ῥύτορα κεκρ.] Vide Nos ſupra ad v. Κεκρύφαλον, ubi integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, ex Anthologia MS. exhibemus.

6 Ῥυχάχετον] Vox hæc diverſimode apud veteres ſcribitur. Apud Ariſtophanem enim in *Lyſiſtrata*, pag. 846. (545. Ed. Baſ. *P.*) unde ſequens fragmentum depromptum eſt, legitur ῥυγχάχετον. Heſychius vero in ſerie ſua habet, ῥυάχετον. Harum autem lectionum quænam vera ſit, haud facile dictu eſt.

7 Ἀριστοφάνης] Loco laudato: ubi verſus ultimus ſic legitur:

Πῶς, καὶ τίς ἂν πείσειεν αὖ μὴ πλαδδιῆν.

Cætera recte: niſi quod pro πλαδδιῆν Suidas rectius habet, πλαδδιῇν.

8 Σαβάζιος. ὁ αὐτός ἐστι τῷ Διον.] Totam hanc notam deſcripſit Suidas ex Schol. Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 583. (402. Ed. Baſ. *P.*)

9 Καὶ τοὺς Βάκχους] Idem docet Plutarchus *Sympoſ.* iv. Σάββους γὰρ καὶ νῦν οἱ πολλοὶ τοὺς Βάκχους καλοῦσι, &c.

10 Τρυγόνιον, Σαβ.] Integrum Epigramma legitur Anthol. lib. iii. cap. xii. pag. 319. ut Portus etiam obſervaverat.

τος.

τος. ἀντὶ δὲ Ῥωμαϊκοῦ, Ἰουδαϊκοῦ γραπτέον. ἀργίαν δὲ ἦγον τὸ Σάββατον· ἀλλὰ τὴν πνευματικὴν ἐργασίαν πολλαπλασίονα ἐπετέλουν.

bore ceſſantibus, propter reverentiam cultus divini. Pro Ῥωμαϊκοῦ autem ſcribendum eſt Ἰουδαϊκοῦ. [Judæi enim diem ſeptimum religioſe colebant.] Sabbato autem feriabantur [Judæi a negotiis terreſtribus:] at cultui divino multo magis vacabant.

Σάββατον. ἀργία. κατάπαυσις. [1] Σάββατον δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δεύτερον μὲν ἦν τοῦ Πάσχα, πρῶτον δὲ τῶν Ἀζύμων. εἰ οὖν σάββατον εἴρηται, μὴ θαυμάσῃς. Σάββατον γὰρ πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν. καὶ διὰ τοῦτο εἴρηται, σάββατον σαββάτων. Ὀψὲ δὲ σαββάτων, καὶ οὐ σαββάτου λέγει ὁ Εὐαγγελιστής, διότι σάββατα πᾶσαν τὴν ἑβδομάδα ἔλεγον, ἵνα τὴν ἑσπέραν τῆς ἡμέρας ἐκείνης δηλώσῃ. καὶ γὰρ ἔθος ἐστὶν ἡμῖν λέγειν, ὀψὲ τῆς ὥρας ἦλθες· ὀψὲ τοῦ καιροῦ. ἐκ τούτου δηλοῦται τὸ πόρρω καὶ βραδὺ τῆς πεξαιωθείσης ἑβδομάδος. πληροῦται δὲ ἡ ἑβδομὰς ἑκάστη ταῖς μετὰ τὸ σάββατον τοῦ ἡλίου δυσμαῖς.

Σάββατον. Sabbatum. Otium. Requies. Sabbatum vero ſecundo-primum dicebatur, quod eſſet ſecundus dies Paſchatis, primus vero Azymorum. Ne mireris igitur Sabbatum dici. Sabbatum enim omne feſtum vocabant. Et ideo dictum eſt, Sabbatum Sabbatorum. Euangeliſta vero dicit, Ὀψὲ τῶν σαββάτων, non vero σαββάτου, quod Sabbata vocarent totam ſeptimanam: ut illius diei veſperam indicaret. Nam & dicere ſolemus, ὀψὲ τῆς ὥρας, & ὀψὲ καιροῦ, i. e. ſero. Ὀψὲ τῶν σαββάτων igitur ſignificat, ſub finem ſeptimanæ. Qualibet autem ſeptimana completur Solis poſt Sabbatum occaſu.

Σαββάτου [2] ἔχων ὁδόν. [3] διχιλίων πήχεων ἦν. τοσοῦτον γὰρ ἡ κιβωτὸς διάστημα περιελάμβανε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐκίνουν, οἷς ἐξῆν προσκυνεῖν τὴν σκηνὴν ἐν σαββάτῳ βαδίζειν.

Σαββάτου ἔχων ὁδόν. Sabbati viam habens. Id eſt, viam cc. cubitorum. Tanto enim ſpatio Arca antecedebat caſtra, & tantum iter in Sabbato conficere licebat illis, qui tabernaculum adibant, Deum in eo adoraturi.

Σαβέκ. ἄφεσιν. ἀπὸ τῆς Σύρας.

Σαβέκ. Sabec. Dimiſſionem. Eſt vox Syriaca.

Σαβέλλιος. ὄνομα κύριον. ὁ αἱρεσιάρχης.

Σαβέλλιος. Sabellius. Nomen proprium Hæreſiarchæ.

Σάβειροι. ὄνομα ἔθνους. Νεμεσᾷ τε καὶ ἀγανακτεῖ ὁ Καῖσαρ, ὅτι μὴ ἀνέστησαν ἀπαξάπαντας Σαβείρους τε καὶ Ἀλβανούς.

Σάβειροι. Sabiri. Nomen gentis. *Succenſet & indignatur Cæſar, quod non omnes Sabiros & Albanos ex ſuis ſedibus expuliſſent.*

Σαβῖνος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. ἔγραψεν [4] Εἰσαγωγὴν καὶ Ὑπόθεσιν [5] μελετητικῆς ὕλης, εἰς βιβλία δ'. Εἰς Θουκυδίδην, καὶ Ἀκουσίλαον, καὶ ἄλλους ὑπομνήματα· καὶ ἕτερά τινα ἐξηγητικά.

Σαβῖνος. Sabinus, Sophiſta, qui vixit ſub Adriano Cæſare. Scripſit Introductionem in materiam declamationum, libris IV. Commentarios in Thucydidem, & Acuſilaum, & alios. Item, alias quaſdam enarrationes.

Σάβοι. [6] Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. οἱ μὲν Σάβους λέγεσθαι τοὺς τελουμένους τῷ Σαβαζίῳ, τουτέστι, τῷ Διονύσῳ· καθάπερ τοὺς τῷ Βάκχῳ Βάκχους. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι Σαβάζιον καὶ Διόνυσον φασίν. οὕτω δέ φασι καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὰς τοὺς Βάκχους Σάβους καλεῖν. Μνασέας δὲ ὁ Παταρεὺς υἱὸν εἶναι φησὶ τοῦ Διονύσου Σαβάζιον.

Σάβοι. Sabi. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte. Nonnulli Sabos ajunt vocari eos, qui ſacris Sabazii, i. e. Dionyſi initiati erant: quemadmodum Bacchos, qui Bacchi ſacris initiati erant. Sabazium autem & Bacchum eundem eſſe ajunt. Sic etiam Græcorum nonnullos Bacchos dicunt vocare Sabos. Mnaſeas autem Patarenſis Sabazium ait eſſe Bacchi filium.

Σαγαλλησός. πόλις Πισιδίας.

Σαγαλλησός. Sagalleſus. Urbs Piſidiæ.

Σαγαπηνόν. [7] ὀπός ἐστιν, οἷον νάρθηκος, θερμός, καὶ λεπτομερής. ἔχει δέ τι καὶ ῥυπτικόν· ὡς καὶ ταῖς ἐν ὀφθαλμοῖς οὐλαῖς τε καὶ ὑποχύσεσιν ἁρμόττειν.

Σαγαπηνόν. Sagapenum. Succus eſt ferulæ, calidus, & tenuium partium: itemque, vim aliquam purgandi habens. Quare etiam adverſus oculorum cicatrices & ſuffuſiones aptum eſt remedium.

Σαγγάριος. ποταμὸς Λυδίας καὶ Φρυγίας. [8] Γάϊος

Σαγγάριος. Sangarius, Lydiæ & Phrygiæ

1 Σάββατον δὲ δευτερόπρωτον, ἐπειδὴ δ.——— πᾶσαν ἑορτὴν ἐκάλουν] Hæc ſunt verba Iſidori Peluſ. lib. III. Epiſt. cx. ut Pearſonius obſervaverat. Cæterum, de Sabbato δευτεροπρώτῳ propediem expectamus diſſertationem viri doctiſſ. Caroli Daubuz, in qua de argumento hoc accurate tractabitur.

2 Σαββάτου ἔχων ὁδόν] *Actor.* I. 12. ſed ubi legitur ἔχον, genere neutro. Refertur enim ad ὄρος, quod ibi præcedit.

3 Διχιλίων πήχεων ἦν. τοσοῦτον γ.] Hæc apud Oecumenium in cap. I. *Actor.* rectius & plenius ſic leguntur: Μίλιον ἦν, ἡ τοῦ σαββάτου ὁδὸς, ὥς φησιν Ὠριγένης ἐν τῷ πέμπτῳ Στρωματεῖ, δισχιλίων πηχῶν ὑπῆρχε. καὶ μᾶλλον ἡ ἁγία σκηνὴ καὶ κιβωτὸς τοσοῦτον διάστημα περιελάμβανε τὴν παρεμβολήν, καὶ ἀπὸ τοσούτου διαστήματος ἐσκήνου. ὃ διάστημα ἐξῆν τοῖς προσκυνοῦσι τὴν ἁγίαν σκηνὴν βαδίζειν ἐν σαββάτῳ. Hinc Suidam emendabis.

4 Εἰσαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν μελετ.] Locus hic ſuſpectus mihi eſt. Forte Suidas ſcripſerat, Εἰσαγωγὴν καὶ ὑπόθεσιν ** Περὶ μελετητικῆς ὕλης, &c. Poſt ὑπόθεσιν enim videtur excidiſſe vox aliqua, ſive nomen operis cujus εἰσαγωγὴν & ὑπόθεσιν Sabinus ſcripſerat.

5 Μελετητικῆς ὕλης] Opus hoc laudatur a Laertio in *Platone*, Segm. XLVII.

6 Σάβοι. Δημοσθένης ἐν τ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Mauſſacum. Cæterum in loco Demoſthenis, ad quem nota hæc referenda eſt, pro Σάβοι, hodie legitur Σαβοῖ; ut Portus etiam monuit. Confer Noſtrum ſupra v. Εὐοί.

7 Σαγαπηνόν. ὀπός ἐστιν οἷον νάρθ.] Hæc ſunt verba Pauli Æginetæ, lib. VII. pag. 252.

8 Γάϊος, Ὕπατος Ῥωμ.] Fragmentum hoc (quod Valeſius ad Polybium refert) auctius legitur ſupra v. Γάϊος.

Ὕπατος Ῥωμαίων, διερχόμενος ἐγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμὸν, τελέως κοῖλον ὄντα καὶ δύσβατον, καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν ἐστρατοπεδεύσατο.

Σάγαρις. κοπίς. ἢ πέλεκυς. λέγεται καὶ σάγαρι, χωρὶς τοῦ σ. [1] Ξενοφῶν· Ὁ δὲ ἄνδρα συλλαβὼν, ἧκεν ἄγων ἔχοντα τόξον Περσικὸν, καὶ φαρέτραν, καὶ σάγαριν, οἵαν περ αἱ Ἀμαζόνες ἔχουσι. Σάγαρις. [2] Λυσιφλεβῆ τε σάγαριν. ἢ τὰ ἐκ χειρὸς ὅπλα.

Σάγη. τὸ τοῦ ὄνου ἐπίθεμα. Ἐπ' αὐτὸν ἐπέθει τὸν γόμον, τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους. Ἰώσηπος· Ῥαχήλα δὲ κατατίθησι τοὺς τύπους εἰς τὴν σάγην τῆς φερούσης αὐτὴν καμήλου.

Σαγηνέων. ἀνθρώπων.

Σαγηνεύω. αἰτιατικῇ.

Σαγηνεύς. ὄνομα κύριον.

Σαγηνεία. ἡ ἁλεία. καὶ σαγηνευτὴρ, ὁ ἁλιεύς.

Αἰγιαλῖται [3] Πρίηπε, σαγηνευτῆρες ἔθηκαν
Δῶρα παραιγιαλίης, σοὶ, τάδ' ἀπ' ὠφελίης.

Καὶ [4] δῶρα βασιλεῖ Νομάδων, σάγων πορφυρῶν πλῆθος, καὶ πόρπας χρυσείας.

Σάγμα. [5] ἡ θήκη τοῦ ὅπλου. σάγη δὲ, τὸ ὅπλον. καὶ πανσαγία, ἡ πανοπλία. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ἐν γὰρ τῇ ἀσπίδι ἐνετετύπωτο ἡ Γοργώ. λέγει οὖν, Τίς ἐξήγαγεν ἐκ τῆς θήκης τὸ ὅπλον; καὶ Σοφοκλῆς·

Κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασι.

Σαγμάρια. [6] τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον. τὰ βαστάζοντα τὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων.

Σαγχωνιάθων, [7] Τύριος, Φιλόσοφος, ὃς γέγονε κατὰ τὰ Τρωϊκά. Περὶ τῆς Ἑρμοῦ Φυσιολογίας· ἥτις μετεφράσθη. Πάτρια Τυρίων, τῇ Φοινίκων διαλέκτῳ. Αἰγυπτιακὴν Θεολογίαν καὶ ἄλλα τινά.

Σαδώκ. ὄνομα κύριον.

Σαδδουκαῖος. [8] ἀπὸ τόπου.

Σαδυάττης. ὁ Ἄρδυος.

Σαθρός. ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Σαθρωθῆναι. σαλευθῆναι. Τὰς μὲν ἐπάλξεις καταῤῥαχθῆναι ταῖς βολαῖς, καὶ τὸν τοῖχον ἅπαντα τοῦ πύργου σαθρωθῆναι τῇ βίᾳ. Μένανδρός φησι.

Σαθροί. παλαιοί, φθαρέντες.

fluvius. *Cajus, Conſul Romanus, Sangarium fluvium, qui valde profundus erat & trajectu difficilis, ponte junxit, & juxta eum caſtra metatus eſt.*

Σάγαρις. Securis. Vel, bipennis. Dicitur & σάγαρι, abſque σ. Xenophon: *Ille autem virum, quem comprehenderat, adduxit, habentem arcum Perſicum, & pharetram, & ſecurim, qualem Amazones habent.* Item, σάγαρις, Inſtrumentum, quo venæ ſecantur. *Et ſagarin venarum ſectorem.* Vel, arma, quibus cominus pugnatur.

Σάγη. Onus. quod aſino imponitur. Vel, clitellæ. *Impoſuit in eum onus & clitellas jumenti.* Joſephus: *Rachel vero imagines poſuit in clitellis ipſam ferentis cameli.*

Σαγηνέων. Piſcatorum.

Σαγηνεύω. Accuſativo jungitur. Piſcor. Sagena capio.

Σαγηνεύς. Sageneus. Nomen proprium.

Σαγηνεία. Piſcatio. Et σαγηνευτὴρ, piſcator. [In Epigrammate:] *Littoralis Priape, piſcatores tibi hæc dona dedicarunt, primitias prædæ juxta littus captæ.* † *Et dona Regi Numidarum [miſerunt,] ſagorum purpureorum ingentem copiam, & fibulas aureas.*

Σάγμα. Theca ſcuti. Σάγη vero, ipſum ſcutum. Et πανσαγία, integra armatura. Ariſtophanes *Acharnenſibus: Quis Gorgonem ex theca ſcuti excitavit?* In ſcuto enim imago Gorgonis ſculpta erat. Dicit igitur, *Quis ex theca ſcutum extraxit.* Et Sophocles: *Pulcherrima vero arma in pulchris thecis.*

Σαγμάρια. Sagmaria. Idem, quod apud nos τοῦλδον, i. e. ſarcinæ militares, vel impedimenta. Vel, jumenta, quæ ſarcinas & res neceſſarias geſtant.

Σαγχωνιάθων. Sanchoniathon, Tyrius, Philoſophus, qui belli Trojani tempore vixit. Scripſit de Mercurii Phyſiologia, quæ [in linguam Græcam] tranſlata eſt. Antiqua Tyriorum inſtituta, lingua Phœnicum. Theologiam Ægyptiacam: & alia.

Σαδώκ. Sadoc. Nomen proprium.

Σαδδουκαῖος. Sadducæus.

Σαδυάττης. Sadyattes. Ardyos filius.

Σαθρός. Debilis. Imbecillus. Putridus. Dictum eſt ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως; quod facile concutiatur. Vel, ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα; quod articuli ejus facile quaſſentur.

Σαθρωθῆναι. Quaſſatum eſſe. Labefactatum eſſe. *Propugnacula ictibus labefactata eſſe, & latus turris violentia [arietis] quaſſatum ruinam minari.* Menander inquit.

Σαθροί. Putridi. Antiqui. Vetuſtate exeſi.

1 Ξενοφῶν] Lib. IV. *de Expedit. Cyri*, pag. 328. ſed ubi legitur σάγαριν.

2 Λυσιφλεβῆ τε σάγαριν] Verba hæc ſunt pars Epigrammatis, quod ex codice MS. integrum publici juris fecimus ſupra v. Κόμβαλα.

3 Αἰγιαλῖται Πρίηπε, σαγ.] Integrum Epigramma, cujus diſtichum hoc pars eſt, exſtat Anthol. lib. VI. cap. III. ut Portus etiam monuit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Πρίαπος.

4 Καὶ δῶρα βασιλεῖ Νομ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem σάγος, non vero σαγηνεία.

5 Σάγμα. ἡ θήκη τοῦ ὅπλ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 398. (284 Ed. Baſ. *P.*) Confer etiam Noſtrum ſupra v. Πανσαγία.

6 Σαγμάρια] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀποσκευή. Vide etiam Dufrenium in Gloſſario Græco.

7 Σαγχωνιάθων] De hoc vide omnino Euſeb. lib. I. *Præpar. Evang.* cap. IX. & Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* Cæterum fragmenta Sanchoniathonis hujus ex interpretatione Philonis Byblii habes apud eundem Euſeb. lib. I. *Præp. Evang.* cap. X.

8 Ἀπὸ τόπου] Hoc falſum eſt. Nam τὸ Σαδδουκαῖος non eſſe nomen gentile, ſed nomen ſectæ Judaicæ, notiſſimum eſt. Vide Druſium *De trib. Sect. Judæorum.* lib. III. cap. IV. qui locum hunc Suidæ emendare conatur; ſed fruſtra.

Σάκανδρος. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Σάκας. ὄνομα κύριον. τραγῳδίας ποιητής. καὶ Σάκαι ἔθνος Θρᴀκικόν. [2] Ἀριστοφάνης·

Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.
Ὁ μὲν γὰρ ὢν οὐκ ἀστὸς, εἰσβιάζεται.
Ἡμεῖς δὲ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Ἀστοὶ μετ' ἀστῶν, οὐ σοβοῦντος οὐδενὸς
Ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος.

Ἀμμώνιος, [3] ὁ φιλόσοφος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ ἐπικληθεὶς Σάκκας, ἀπὸ Χριστιανῶν γέγονεν Ἕλλην, ὥς φησι Πορφύριος.

Σακέλλιον. [4] βαλάντιον, μαρσίπιον. ἐξ οὗ καὶ σακελλάριος.

Σακεσπάλος. [5] ὁ πολεμικός.

Σακεσφόροι. ὁπλοφόροι. ἀσπιδοφόροι.

Σακεῦσι. τὸ ὑλίζουσι. [6] παρ' Ἡροδότῳ.

Σάκκος. καὶ σακκίον. Ὁ δὲ Ἰακὼβ σακκίον ἐξαψάμενος καὶ τῇ λύπῃ βαρὺς ἐκαθέζετο.

Σάκος. ὅπλον. ἀσπίδα. καὶ σάκος, ἀρσενικῶς, δι' ἑνὸς κ. [7] Σάκους ἔχων καὶ [8] κωρύκους. ἀντὶ τοῦ θυλάκους. Κώρυκος δὲ, πλέγμα δεκτικὸν ἄρτων.

Σάλα. ἡ φροντίς.

Σαλάγγωνος.

Σαλαΐζειν. [9] θρηνεῖν.

Σαλάκων. [10] προσποιούμενος πλούσιος εἶναι, πένης ὤν. καὶ σαλακωνία, ἀλαζονεία παρὰ τὸ δέον. καὶ [11] σαλακωνίσαι, ἀλαζονεύεσθαι. ἀλαζόνας δὲ ἔλεγον τοὺς ψεύστας, καὶ μεγαλαύχους.

Σαλαμάνδρα. [12] ζῶον, ὡς σαύρα τὸ μέγεθος, ψυχρότατον τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὸ πῦρ εἰσδυόμενον τὴν φλόγα σβεννύειν, καὶ αὐτὸ μὴ πίμπρασθαι.

Σαλαμινία [13] ναῦς. δύο ἦσαν νῆες παρ' Ἀθηναίοις ὑπηρέτιδες καὶ ταχυδρόμοι, ἡ Πάραλος, καὶ ἡ Σαλαμινία· ὧν ἡ μὲν Σαλαμινία τοὺς καλουμένους εἰς κρίσιν ἦγεν· ἣν καὶ ἐπὶ Ἀλκιβιάδου φησὶ πεμφθῆναι Θουκυδίδης. ἡ δὲ Πάραλος τὰς θεωρίας ἀπῆγε. τουτέστι, τὰ εἰς θυσίαν πεμπόμενα.

Σαλαμίνιος. [14] ὡς ναυτικῶν ὄντων τῶν Σαλαμινίων καὶ καταφερῶν, δύναται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς Σαλαμινίας νεὼς νοεῖσθαι τὸ Σαλαμίνιος· ὡς ἀπὸ τῆς Παράλου, Πάραλος.

Σαλαμῖνος. [15] Μετὰ Μαραθῶνα Σαλαμῖνος μέ-

Σάκανδρος. Muliebre pudendum.

Σάκας. Sacas. Nomen proprium poetæ Tragici. Et Sacæ, gens Thracica. Ariſtophanes: *Morbo laboramus contrario ac Sacas. Nam hic, cum non ſit civis, ſe per vim [in numerum civium] intrudit. Nos vero, qui & Tribu & genere orti ſumus honeſto, cives cum civibus, nullo abigente avolavimus ex patria ambobus pedibus.* † Ammonius, philoſophus Alexandrinus, cognomento Sacas, ex Chriſtiano factus eſt gentilis, ut ait Porphyrius.

Σακέλλιον. Sacculus. Crumena. Marſupium. Unde & σακελλάριος, ſaccularius.

Σακεσπάλος. Scuti vibrator. Bellicoſus.

Σακεσφόροι. Scutiferi. Armiferi.

Σακεῦσι. Percolant. Apud Herodotum.

Σάκκος. Saccus. Et σακκίον, ſacculus. *Jacob autem ſacco indutus & triſtitia gravatus ſedit.*

Σάκος. Clypeum. Scutum. Et σάκος, genere maſculino effertur, & per unum κ [ſcribitur, pro σάκκος, ſaccus. Ariſtophanes:] *Saccos habens & reticula panum.* Σάκους enim hic idem ſignificat, quod θυλάκους. Κώρυκος vero eſt vas aliquod plexum, in quo panes reponuntur.

Σάλα. Cura. Solicitudo.

Σαλάγγωνος. Salangonis.

Σαλαΐζειν. Lugere. Lamentari.

Σαλάκων. Qui ſimulat ſe divitem eſſe, cum ſit pauper. Jactabundus. Et σαλακωνία, nimia jactantia, vel oſtentatio. Et σαλακωνίσαι, ſeſe jactare, vel oſtentare. Ἀλαζόνας vero vocabant homines mendaces & glorioſos.

Σαλαμάνδρα. Salamandra. Animal magnitudine lacertæ, natura frigidiſſimum, ut vel ignem ingrediens flammam extinguat, nec ab ea crémetur.

Σαλαμινία ναῦς. Salaminia navis. Apud Athenienſes duæ naves erant publicis uſibus inſervientes, eæque velociſſimæ, Paralus & Salaminia. Harum altera, i. e. Salaminia, vehebat eos, qui in jus vocabantur: quam & Alcibiadis accerſendi gratia miſſã fuiſſe Thucydides narrat. Paralus autem vehebat ea, quæ ad ſacrificia peregre facienda mittebantur.

Σαλαμίνιος. Salaminius. [Hoc ideo Comicus dixit,] quod Salaminii rei nauticæ admodum periti eſſent, & ad venerem proclives. Poteſt autem & a nave Salaminia τὸ *Salaminius* dictum intelligi; ut a Paralo Paralius.

Σαλαμῖνος. Salaminis. Poſt Marathonem

1 Σάκανδρος] Voce hac uſus eſt Ariſtoph. *Lyſiſtrata*, pag. 888. (559. Ed. Baſ. *P.*) quo Suidas reſpexit.

2 Ἀριστοφάνης] Sub initium *Avium*. Confer Noſtrum ſupra v. Νομάδες, ubi idem fragmentum legitur.

3 Ἀμμώνιος] Vide Noſtrum ſupra h. v.

4 Σακέλλιον] Vide de hac voce Dufrenium in Gloſſario Græco.

5 Σακεσπάλος] Eſt vox Homerica, Il. E. v. 126. Cæterum in MSS. Pariſ. vox hæc παρρξυτόνως ſcripta eſt. At in prioribus Editt. προπαροξυτόνως: quod minus placet.

6 Παρ' Ἡροδότῳ] In *Melpomene*, pag. 145. ut Portus etiam monuit. Ibi autem legitur, σακκέουσι, per duplex κκ: a σακκέω.

7 Σάκους ἔχων καὶ κωρύκους] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Lyſiſtrata*, pag. 909. (568. Ed. Baſ. *P.*)

8 Κωρύκους] Sic MSS. Pariſ. & Ariſtoph. loco laudato. At in prioribus Editt. minus recte legitur κορύκους, per ο in ſyllaba prima.

9 Σαλαΐζειν. θρηνεῖν] Vide Salmaſium ad Æl. Lampridium.

10 Σαλάκων] Vide Henricum Steph. in Animadverſionibus ad Adag. Eraſmi, pag. ult.

11 Σαλακωνίσαι] Confer Noſtrum ſupra v. Διασαλακωνίσαι.

12 Σαλαμάνδρα] Vide Scholiaſtam Nicandri, pag. 64.

13 Σαλαμινία ναῦς. δύο ἦσαν ν.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 548. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Πάραλος.

14 Σαλαμίνιος. ὡς ναυτικῶν ὄντ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis *Ecclesiaz.* pag. 725. (486. Ed. Baſ. *P.*)

Σαλαμίνιος γάρ ἐστι, ὦ ξύνειμ' ἐγώ.
Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασι.

Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

15 Σαλαμῖνος. Μετὰ Μαραθ.] Totus hic locus ſumptus eſt ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 335. (233. Ed. Baſ. *P.*)

μηνται, ὅπου ναυμαχία Περσῶν ἐγένετο· ἐν Μαραθῶνι δὲ, πεζομαχία. κεῖται δὲ ἡ Σαλαμὶς ὀλίγον πρὸ τῆς Ἐλευσῖνος πόλεως, ἱερὰ Δήμητρος καὶ Κόρης, πλήρης κατορθωμάτων Ἑλληνικῶν. καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰς τῶν Περσῶν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι τριήρεις ὀλίγῳ ἀριθμῷ, Θεμιστοκλέους στρατηγοῦντος. ἔνθα καὶ πέτρα ἐστὶν Εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα. ἔστι δὲ καὶ Ἀγέλαστος πέτρα καλουμένη παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅπου καθίσαι φασὶ Θησέα μέλλοντα καταβαίνειν εἰς ᾅδου· ὅθεν καὶ τοὔνομα. ἢ ὅτι ἐκεῖ ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ κλαίουσα, ὅτι ἐζήτει τὴν κόρην. [1]Ἀριστοφάνης·

> Ἐπὶ ταῖς πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε καθήμενον οὕτως·
> Οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ῥαψάμενός σοι [2]τοῦτο φέρω. ἀλλ' ἐπαναίρου,
> Κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.

Σαλεύει. ζῇ. διάγει. Τὸν τῆς οἰκουμένης δεσπότην, ἐν ᾧ σαλεύει τὰ πάντα. καὶ αὖθις· Ὥσπερ ἐν οὐχ ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων σαλεύουσα, ἀλλ' ἐφειμένη δρᾶν ὅ,τι καὶ θέλει. καὶ αὖθις· Σαλευόντων ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ἐλπίσι πολλῶν.

Σαλεύσας. βουλευσάμενος. Πολλὰ δὴ καθ' ἑαυτὸν σαλεύσας, ἀνέρριψεν ἐκ τῶν παρόντων εὐτυχῆ κύβον. καὶ αὖθις· Τοὺς δὲ ἄλλους ἐπὶ ψίας τῆς ἀκμῆς σαλεύσας, καὶ μὲν τοι τῷ ἀποπλέεσθαι ὁμοῦ εἶναι. καὶ αὖθις· Ἡνίκα ἑώρα σαλεύουσαν αὐτῇ τὴν τύχην πᾶσαν. ἀντὶ τοῦ μεταπίπτουσαν.

Σαλήμ. ὄνομα πόλεως. ἡ Ἱερουσαλήμ.

Σάληξ. ὄνομα ποταμοῦ.

Σαλμωνεύς. οὗτος Αἰόλου μὲν υἱὸς, βασιλεὺς δὲ Θετταλῶν ὡς ἀσεβὴς γεγονὼς, διὰ μηχανῆς ἤστραπτεν, ἐβρόντα, συνεχύκα τὰς τῶν ὑπηκόων ψυχάς. ὅθεν καὶ δίκην ἔδωκε τῆς ἀσεβείας, θεόθεν κεραυνόβλητος γεγονώς.

Σαλομών. ἀπὸ τοῦ Σαλήμ· ὅ ἐστιν, εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς ἐκείνου χρόνοις εἰρήνη ἦν.

Σάλος. [3]σαλευμός. τάραχος. καὶ ἡ φροντίς. [4]Κατέλαβον πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, σάλους δὲ ἔχον, καὶ προβολὰς περικλειούσας ἐκ τῆς γῆς εὐφυεῖς. καὶ αὖθις· Ἐν τῷ σάλῳ συνίζανον. ἐποίει αὐτὸ στερεώτερον.

Σαλεύουσα. φροντίζουσα. Σάλα γὰρ, ἡ φροντίς.

Σαλούστιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ Ἡρόδοτον ὑπόμνημα· καὶ ἄλλα.

Σαλούστιος Μοψεάτης, ἰατρὸς, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν Ἰατρικά.

Σαλούστιος. [5]οὗτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἧκεν Ἀθή-

mentionem facit Salaminis; ubi navale prælium Perſarum commiſſum eſt: in Marathone vero, pedeſtre prælium. Salamis autem eſt ſita non procul ab Eleuſine urbe, quæ Cereri & Proſerpinæ ſacra eſt, plena monumentis facinorum fortiter & præclare a Græcis geſtorum. Ibi enim Athenienſes exiguo militum numero, duce Themiſtocle, multas Perſarum triremes profligarunt. Illic etiam eſt rupes, Ireſia dicta, ipſo nomine tropæum quaſi ſignificans. Eſt & ibi rupes Agelaſtos, apud Athenienſes ſic appellata, ubi Theſeum ſediſſe ferunt, cum ad inferos deſcenſururus eſſet: unde etiam ei nomen. Vel quod ibi ſederit Ceres plorans, cum Proſerpinam quæreret. Ariſtophanes: *Te in ſaxis duriter ita ſedentem non reſpicit: non ut ego, qui tibi pulvinum iſtum fero. Quare ſurge, & ſede molliter, ne atteras nates in Salamine.*

Σαλεύει. [Fluctuat. Movetur. Agitatur.] Vivit. Agit. *Orbis terrarum dominum, a quo pendent & reguntur omnia.* Et iterum: *Non quaſi in extremo diſcrimine verſetur, ſed ipſi permittatur facere, quicquid voluerit.* Et iterum: *Cum multi ſpe tenui freti vivant.*

Σαλεύσας. Qui conſilia animo agitavit. Qui animo fluctuavit. *Cum diu multumque animo fluctuaſſet, pro præſenti rerum ſtatu felicem aleam jecit.* Et iterum: * * * * * * * Et iterum: *Cum fortunam ejus fluctuantem videret & dubiam.* Vel, in alteram partem ſe inclinantem.

Σαλήμ. Salem. Nomen urbis, quæ poſtea dicta fuit Hieruſalem.

Σάληξ. Salex. Nomen fluvii.

Σαλμωνεύς. Salmoneus, Æoli filius, Rex Theſſalorum: homo impius, qui ex machina quadam fulgurans & tonans, ſubjectorum animos conturbabat. Quamobrem etiam impietatis pœnas dedit, ictu fulminis divinitus miſſi necatus.

Σαλομών. Salomon. Dictus a voce σαλήμ, quæ *pacem* ſignificat. Ejus enim temporibus pax [in Judæa] fuit.

Σάλος. Salum. Fluctuatio. Turbatio. Item, cura & æſtus animi. *Ad oppidulum appellunt, ubi portus quidem nullus erat, ſed ſtationes duntaxat, & prominentia e terra ſaxa, quæ medium ſpatium claudebant utrinque.*

Σαλεύουσα. Fluctuans. Curis æſtuans Σάλα enim *curam* ſignificat.

Σαλούστιος. Saluſtius, Sophiſta. Scripſit commentarium in Demoſthenem, & Herodotum: & alia.

Σαλούστιος. Saluſtius Mopſeates, Medicus. Scripſit de Medicina, ſub Tiberio Imperatore.

Σαλούστιος. Saluſtius. Hic Athenis Alexan-

1 Ἀριστοφάνης] Equit. pag. 335.

2 Τοῦτο] Ariſtoph. habet τουτί: uti etiam hic metri gratia ſcribendum eſt.

3 Σαλευμός] Sic etiam Photius in Lex. MS. At eſt vox ſuſpecta, vel verius adulterina. Dicendum enim potius erat σαλευμός, ſi talis formatio ἀνεμωδῶν ῥημάτων in uſu eſſet.

4 Κατέλαβον πολισμάτιον ἀλίμενον μὲν, κτλ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. 1. cap. LIII.

5 Σαλούστιος. οὗτος εἰς Ἀλεξ.] Totum hunc articulum de Saluſtio philoſopho ex Damaſcio depromptum eſſe, patet ex Photio, apud

νηθεν σὺν Ἰσιδώρῳ τῷ φιλοσόφῳ. παράδοξος δὲ ὁ τρόπος Σαλουστίου πᾶσιν ἀνθρώποις, τὰ μὲν φιλοσοφοῦντος ἐπὶ τὸ καρτερώτατον· τὰ δὲ, παίζοντος ἐπὶ τὸ γελοιότερον· ἑκάτερον, οἶμαι πέρα τοῦ μετρίου. καὶ δεῖ κρίσεως, εἴπερ τινὶ ἄλλῳ, τῷδε τῷ βίῳ. καὶ δὴ Σαλούστιος τὰ μὲν πατρόθεν ὥρμητο ἀπὸ Συρίας· τὰ δὲ πρὸς μητρὸς, Ἐμεσηνὸς ἐγεγόνει. ὁ πατὴρ δὲ αὐτῷ Βασιλίδης ὠνομάζετο· Θεόκλεια δὲ ἡ μήτηρ. εὐφυὴς δὲ ἐπὶ πολλὰ γεγονὼς, καὶ τὸ ἦθος αὐστηρὸς καὶ φιλότιμος, τὰ μὲν πρῶτα ἀπέβλεπεν εἰς τὴν πολυήρατον δικανικήν· καὶ ἐπαιδεύετο λόγοις ῥητορικοῖς ὑπὸ Εὐνοΐῳ σοφιστῇ, τότε ὄντι κατὰ Ἔμεσαν. ὕστερον δὲ οὐκέτι [1] δικανικοῦ, ἀλλ' ἤδη τοῦ σοφιστικοῦ βίου προσεῖχε τὸν νοῦν, καὶ ἐπὶ τούτῳ διεμελέτα τοὺς λόγους, οὐδὲν ἧττον τῆς φύσεως ἐπὶ τοῖς πόνοις θαυμαζόμενος. τοὺς μὲν γὰρ δημοσίους τοῦ Δημοσθένους λόγους ὁμοῦ πάντας ἐξέμαθεν. ἀλλὰ πρὸς τούτῳ καὶ λέγειν ἦν ἱκανὸς, [2] οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμούμενος σοφιστὰς, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀρχαῖον τύπον τῆς λογογραφίας ἁμιλλώμενος. ἀμέλει καὶ ἔγραψε τοὺς λόγους, οὐ πολύ τι ἐκείνων λειπομένους. τὸν δὲ ἡμέτερον πολίτην Μάρκελλον, ἑταῖρον τοῦ Εὐνοΐου, καὶ τοῦτον ἐκμαθόντα μὲν ἀπεμνημόνευε τὰ ὀκτὼ βιβλία τῆς Θουκυδίδου ἱστορίας· οὐ μήν τι καὶ λέγοντα ἄξιον ἀκοῆς. καὶ Νόννον δέ φασιν ἐκμαθόντα ἑξάκις ὅλον τὸν Δημοσθένην, μὴ δὲ διᾶραι τὸ στόμα δύνασθαι πρός γε λόγων ἐπιεικῶν σύνθεσιν. οὐ γάρ ἐστι ταυτὸν ἐς πλῆθος ἀποστηθίζειν, καὶ γράφειν ἐς κάλλος. ὁ δὲ Σαλούστιος, ἁδρότερον ἤδη ἁπτόμενος τῆς τέχνης, ἐλάττω ἢ καθ' ἑαυτὸν ὑπολαβὼν τὸν Εὐνόϊον, ἀπῆρεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, καὶ ἀπεπειρᾶτο τῶν ῥητορικῶν διδασκάλων.

driam cum Iſidoro philoſopho venit. Saluſtii vero mores omnibus hominibus admirabiles fuerunt; quod partim conſtantiſſime philoſopharetur, partim vero perridicule jocaretur: utrumque, opinor, ultra modum. Hæc enim vita, ſi quæ alia, judicium requirit. Saluſtius vero paternum genus a Syria ducebat; maternum vero, ab urbe Emeſena. Pater ejus Baſilides vocabatur; & mater, Theoclea. Fuit autem ingenioſus ad multa, & moribus auſteris, & ambitioſis. Ac initio quidem vehementer expetitam Juriſprudentiam ſpectabat, & eloquentiæ præceptis ab Eunojo Sophiſta, qui tunc Emeſæ degebat, erudiebatur. Poſtea vero non amplius ad forenſem, at jam ad ſophiſticam vitam animum appulit, & ad hanc ſua ſtudia referebat, cum non minore induſtriæ, quam ingenii admiratione. Publicas enim Demoſthenis orationes ſimul omnes edidicit. Sed præterea ſatis erat diſertus, non recentiores ſophiſtas imitans, ſed antiquam illam orationis elegantiam exprimere ſtudens: nec orationes ſcripſit multo inferiores illis. Noſtrum quoque civem Marcellum, Eunoji ſodalem, octo libros hiſtoriæ Thucydidis edidiciſſe quidem ajebat: nihil tamen auditu dignum dicere potuiſſe. Nonnum etiam ajunt ſexies totum Demoſthenem edidiciſſe; ſed tamen ne os quidem aperire potuiſſe, ut aliquam orationem commodam haberet. Haud enim idem eſt ad populum memoriter recitare, quæ edidiceris, & eleganter ſcribere. Saluſtius autem huic arti ſedulam operam jam navans, cum Eunojum exiſtimaret ſibi melius inſtituendo imparem eſſe, Alexandriam abiit, & eloquentiæ magiſtrorum, qui ibi erant, periculum fecit. *Port.*

Σαλούστιος [3] φιλόσοφος· ὃς ἔφη ἀνθρώποις οὐ ῥᾴδιον εἶναι φιλοσοφεῖν, ἀλλὰ καὶ ἀδύνατον. τοῦτον ἀκούσας, ἀπέστυξα δὴ τοῦτον τὸν λόγον, ὡς οὔτε ἀληθῆ λεγόμενον, οὔτε λέγεσθαι ἄξιον. ἀλλὰ γὰρ ὁ Σαλούστιος ᾔδει τὸ ἐνὸν εἰπεῖν. οὐ γὰρ διεβέβλητο πρὸς φιλοσόφους ἁπλῶς, ἀλλὰ φύσει μισοπόνηρος ἦν, καὶ κατὰ τὸν Ἡράκλειτον, ὀχλολοίδορος, καὶ πᾶσιν ἐπιτιθέμενος τοῖς ἁμαρτάνουσι, καὶ ὁπωσοῦν, ἐκ πάσης προφάσεως ἐλέγχων ἑκάστους καὶ διακωμῳδῶν· ἐνίοτε μὲν σπουδάζων, τὰ δὲ πολλὰ τῷ γελοίῳ χαίρων ἤθει, καὶ φιλοσκώμμονι. καὶ γὰρ ἦν ὁ Σαλούστιος εὐτράπελος ἱκανῶς, καὶ σκώπτειν εὐφυέστατός τε καὶ προχειρότατος, ἐξαιρέτους μὲν ἔχων αὐτὸς, ἐκ γένους δὲ ὅμως τὰς τοιαύτας χάριτας. ὁ γάρ τοι πέμπτην ἀρετὴν ὀνομάσας τὴν περὶ θεῶν δόξαν ἀληθῆ, δοκοῦσαν ἐνεῖναί ποτε τοῖς πονηροτάτοις, Σαλούστιός ἐστιν. ἔτι δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀλλοφύλων, τὰ μὲν ἄλλα αὐτοῦ ἐπαι-

Σαλούστιος φιλ. Saluſtius Philoſophus dicebat, philoſophari hominibus non eſſe facile, ſed potius impoſſibile. Quo ego audito, ſermonem hunc ſum averſatus, ut neque verum, neque dignum qui diceretur. Cæterum Saluſtius dicere norat id, quod e re nata eſſet. Neque enim philoſophis omnino infeſtus erat, ſed natura oſor improborum; & Heracliti more inſectator turbæ, omnes increpabat delinquentes, & quovis modo, quavis occaſione quoſlibet arguebat, & falſe perſtringebat, interdum ſerio, ſed plerumque nugis & ridiculis gaudens, atque dicteriis. Admodum enim urbanus erat, & ad deridendum etiam ingenioſiſſimus atque promptiſſimus: talibus gratiis ipſe quidem eximie præditus, ſed tamen e familia ſua acceptis. Nam qui virtutem quintam nominarit opinionem de Diis veram, quæ interdum ineſſe improbiſſimis videatur, Saluſtius eſt. Aliquando

quem in Excerptis ex Damaſcio, Cod. ccxlii. pag. 1057. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur: ut recte monuit Pearſonius. Cæterum, Saluſtii hujus meminit etiam Suidas ſupra v. Ἀθηνόδωρος, v. Ἀπὴη, & v. Μαρκελλῖνος: itemque Simplicius in Commentar. in Epictetum, ſic inquiens: Ἐὰν γυμνάζηταί τις πρὸς ἀλγηδόνας, ἀνάγκη ζηλοῦν τὸν ἐφ' ἡμῶν Σαλλούστιον, [illegible] πεπυρακτωμένον ἐπιθέντα γυμνῷ τῷ μηρῷ, καὶ φυσῶντα αὐτὸν, καὶ δοκιμάζοντα ἑαυτὸν μέχρι πόσου δύναται καρτερεῖν. Hinc autem diſcimus, Saluſtium & Simplicium eodem tempore vixiſſe.

Porro, ex ſcriptis Saluſtii hujus nihil, quod ſciam, ad ætatem noſtram pervenit, præter libellum Περὶ Θεῶν καὶ Κόσμου, qui extat inter Opera Mythologica a Thoma Galeo edita.

1 Οὐκέτι δικανικοῦ——ἐκείνων λειπομένους.] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Photium loco laudato.

2 Οὐ τοὺς νεωτέρους ἐκμιμ.——ἁμιλλώμενος.] Confer Noſtrum ſupra v. Νόννος: ubi eadem leguntur.

3 Σαλούστιος φιλόσ.] Et hunc articulum ex Damaſcio deſcripſit Suidas.

νέντας, ἓν δὲ αὐτῷ λείπειν εἰρηκότας, τὸ μὴ δοξάζειν περὶ Θεῶν τὰ αὐτὰ τοῖς πολλοῖς· Ἐᾶτε, ἔφη, τοῦτό γε διὰ τὴν νέμεσιν προσεῖναί μοι. τῷ δὲ Παμπρεπίῳ μέγιστον ἤδη δυναμένῳ ἐντυχών, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ὡραϊζόμενος, Τί Θεοὶ πρὸς ἀνθρώπους, ἔφη; Τίς δέ, ἔφη, οὐκ οἶδεν, ὡς οὐκ ἐγὼ πώποτε Θεὸς ἐγενόμην, ὅτι σὺ ἄνθρωπος. ταῦτα περὶ Σαλουστίου. κυνικώτερον δὲ ἐφιλοσόφει.

Σαλούστιος,[1] ὁ τῆς Αὐλῆς Ἔπαρχος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ,[2] ἀνὴρ τὴν διαφέρουσαν περιττὸς εἰς φιλανθρωπίαν· ᾧ γε τοσοῦτον ἡμερότητος καὶ πρᾳότητος ὑπῆρχεν εἰς ἅπαντας, ὥστε τὸν Μάρκελλον ἐκεῖνον, τόν, ἡνίκα ἦν Καῖσαρ, ὑβριστικῶς αὐτῷ χρησάμενον, πάνυ περιδεᾶ ὄντα διὰ τὰ προγεγενημένα· καίτοι τοῦ παιδὸς ἐλεγχθέντος ἐπανίστασθαι διὰ τὴν πρὸς Κωνστάντιον φιλίαν, τῷ νεανίσκῳ τὴν δίκην ἐπέθηκε· τὸν δὲ Μάρκελλον καὶ διαφερόντως ἐτίμησε.

Σαλούστιος,[3] Ἔπαρχος Πραιτωρίων· ὃς προεβάλλετο βασιλέα Βαλεντινιανόν. ὁ δὲ βασιλεύσας, διεδέξατο αὐτόν, καὶ ἔθηκε προθέματα, ἵνα, εἴ τις τι ἠδίκηται παρ' αὐτοῦ, προσέλθῃ τῷ βασιλεῖ. οὐδεὶς δὲ προσῆλθεν. ἦν γὰρ ἁγνότατος ὁ Σαλούστιος. οὗτος δὲ ὁ Βαλεντινιανὸς τὸν Πραιπόσιτον [4] Ῥοδανόν, ἀδικήσαντα Βερενίκην τινὰ χήραν, ἧς προσελθούσης τῷ βασιλεῖ, ἔδωκε δικαστὴν Σαλούστιον. ὁ δὲ κατεδίκασε τὸν Πραιπόσιτον. καὶ τούτου καταφρονήσαντος, τὸν Πραιπόσιτον ἐν τῷ Ἱππικῷ πυρὶ παραδίδωσι, καὶ τὴν κτῆσιν τοῦ ἀρχιευνούχου τῇ χήρᾳ δίδωσι· καὶ φοβηθέντες πάσης ἀδικίας ἀπέχοντο.

Σαλώμη. ὄνομα κύριον.

Σάλπιγξ. [5] ἱερατικὸν τοῦτο ὄργανον. ἱερεῖς γὰρ ἐχρῶντο τῇ σάλπιγγι.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι.[6] σάλπιγγα καὶ λόγχας καὶ ὑπήνας ἔχοντες. τοῦτο δὲ εἰς τὸν Φορμίωνα ἀναφέρει, ὡς μέγαν ἔχοντα πώγωνα. εἶπε δὲ συνθέτως, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ πολέμου, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ πώγωνος. Ἀριστοφάνης.

Σάλπιγξ. Σάλπιγξιν Ἰνδοὶ οὐ χρῶνται, ἀλλ' ἀντὶ σάλπιγγος αὐτοῖς εἰσὶν αἱ μάστιγες, ἃς ἀποκτυποῦσιν εἰς τὸν ἀέρα· καὶ τύμπανα φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ αὐτῶν ἀνιέντα.

Σαμαρεύς. ὁ πολίτης. Ἐντεῦθεν ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῶν Ἰουδαίων οἱ Σαμαρεῖται. † Πολλαῖς δὲ ἐχρήσατο τύχαις ἡ Σαμάρεια.

Σαμαρείτης. ἀρσενικῶς. Σαμαρεῖτις δέ, ἡ γυνή.

peregrinis quibuſdam, cætera quidem cum laudantibus, unum vero ei deeſſe dicentibus, quod non ita de Diis ut vulgus ſentiret: *Sinite*, inquit, *propter Nemeſin hoc ſaltem mihi adeſſe*. Cum Pamprepium maxima jam potentia præditum adiiſſet, iſque, qui elegans videri vellet, dixiſſet, *Quid Dii ad homines?* reſpondit: *Quis vero ignorat, neque me unquam Deum, neque hominem te fuiſſe?* Hæc de Saluſtio. Philoſophabatur autem Cynico fere more. *Wolf.*

Σαλούστιος. Saluſtius, Præfectus Prætorio ſub Juliano: cui tantum lenitatis & clementiæ in cunctos ſuperfuit, ut Marcellum eum, a quo, cum ipſe Cæſar eſſet, multis injuriis affectus erat, ob hæc terrore correptum, cum etiam ejus filius ob benevolentiam in Conſtantium res novas agitaſſe convictus eſſet, juvenem quidem ſupplicio affecerit, patrem vero magnopere honoraverit.

Σαλούστιος. Saluſtius, Præfectus Prætorio, Valentinianum deſignavit Imperatorem. Hic cum imperium ſuſcepiſſet, ſucceſſorem ei dedit, & edicta propoſuit, ut, ſi quis ab ipſo affectus eſſet injuria, Imperatorem adiret. Verum nemo queſtus eſt. Fuit enim integerrimus Saluſtius. Hic Valentinianus Præpoſitum Rhodanum [morte mulctavit.] Cum enim is viduam quandam Berenicen injuriis affeciſſet, Imperator mulieri ad ſe accedenti judicem dedit Saluſtium: a quo condemnatus Præpoſitus, cum judicium illius nihili faceret, ab Imperatore in Hippico crematus eſt, omnibus Archieunuchi bonis viduæ aſſignatis. Hoc exemplo territi reliqui, omni injuria abſtinuerunt. *Wolf.*

Σαλώμη. Salome. Nomen proprium [fœminæ.]

Σάλπιγξ. Tuba. Eſt inſtrumentum ſacerdotale. Sacerdotes enim utebantur tuba.

Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. Tubam & haſtas & barbas habentes. Eſt enim vox compoſita ex σάλπιγξ, λόγχη, & ὑπήνη. Hoc autem dictum eſt in Phormionem, ut qui magnam barbam habebat. Uſus eſt autem voce partim quidem compoſita ab inſtrumentis bellicis; partim vero a barba. Ariſtophanes.

Σάλπιγξ. Tuba. *Indi non utuntur tubis; ſed tubæ loco ſunt ipſis flagella, quæ cum ſonitu per aerem vibrant: itemque tympana terribilem quendam bombum emittentia.*

Σαμαρεύς. Samareus. Sive, civis urbis Samariæ. *Hinc autem Samaritæ a Judæis ſe ſepararunt.* † *Samaria vero varios caſus experta eſt.*

Σαμαρείτης. Samarites. Eſt generis maſculini. At Σαμαρεῖτις, Samaritis, eſt fœmininum, [& per ι ſcribitur in ſyllaba ultima.]

1 Σαλούστιος, ὁ τῆς Αὐλῆς Ἔπ.] Totum hunc locum ex Eunapio excerptum eſſe ſuſpicatur Valeſius ad Amm. Marcell. lib. XXII. pag. 229. qui recte etiam monuit, Suidam hic omnia confundere, & ad Saluſtium male referre ea, quæ Juliano conveniant.

2 Ἀνὴρ ἐν διαφερόντως περιττ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Περιττός.

3 Σαλούστιος, Ἔπαρχος Πραιτ.] Confer Suidam ſupra v. Προθέματα, & v. Πραιπόσιτος.

4 Ῥοδανόν] Supra v. Προθέματα, Præpoſitus hic vocatur Χρυσάφιος.

5 Ἱερατικὸν τοῦτο ὄργ.] Confer Artemidorum lib. I. cap. LVIII.

6 Σαλπιγγολογχυπηνάδαι. σάλπιγγ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 257. (168. Ed. Baſ. *P.*)

Σάμβαλα.[1] ὑποδήματα.

Σαμβάρης. ὄνομα κύριον.

Σαμβύκαι.[2] ὄργανα μουσικὰ τρίγωνα, ἐν οἷς τοὺς ἰάμβους ᾖδον. οἱ δὲ, ἰαμβύκαι. ταύτην τὴν ἰαμβύκην πρῶτος Ἴβυκος ἐφεῦρεν. ἔστι δὲ εἶδος κιθάρας τριγώνου. [3] Οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα, καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος, ἀπὸ τῶν ὑποφειδόντων ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς σαμβύκας.

Σάμβυκες.[4] εἶδος μηχανήματος πολιορκητικοῦ, ὡς [5] φησι Πολύβιος. περὶ δὲ τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ γέγραπται [6] ἐν τῷ περὶ Ἐκφράσεως.

Σάμη. εἶδος [7] πάθους Σαμιακοῦ. περιέστιξαν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἁλόντας Σαμίων. μετὰ δὲ ταῦτα οἱ Σάμιοι τοὺς Ἀθηναίους.

Σαμίων ἄνθη. ἐπὶ τῶν ὑστάταις ἡδοναῖς χρωμένων.

Σαμίων[8] ὁ δῆμος. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ἐπισκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῶν τυράννων, σπάνει τῶν πολιτευομένων, ἐπέγραψαν τοῖς δούλοις ἐκ ε´ στατήρων τὴν ἰσοπολιτείαν· ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. ἢ ὅτι παρὰ Σαμίοις εὑρέθη πρώτοις τὰ κδ´ γράμματα ὑπὸ Καλλιστράτου· ὡς Ἄνδρων ἐν Τρίποδι. τοὺς [9] δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τοῖς τῶν Ἰώνων γράμμασιν Ἀρχῖνος [10] ὁ Ἀθηναίου ἐπὶ Ἄρχοντος Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐδίδαξε διὰ Καλλιστράτου Ἀριστοφάνης, [11] ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους. περὶ δὲ τοῦ πείσαντος ἱστορεῖ Θεόπομπος. οἱ δὲ, [12] ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἔστιζον γλαυκί· Σάμιοι δ' Ἀθηναίους σαμαίνῃ. [13] Σάμαινα δ' ἐστὶ πλοῖον δίκροτον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν, τοῦ Σαμίων τυράννου· ὡς Λυσίμαχος ἐν δευτέρῳ Νόστων. τὸ δὲ πλάσμα Δούριδος. οἱ δὲ τὴν σάμαιναν νόμισμα εἶναι. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους κακῶν συμφορὰς, παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἔστιξαν.

Σαμῖται. ὄνομα ἔθνους.

Σάμβαλα. Sambala. Species calceamenti.

Σαμβάρης. Sambares. Nomen proprium.

Σαμβύκαι. Sambucæ. Inſtrumenta muſica triquetra, quibus Jambos canebant. Alii vero ſcribunt Ἰαμβύκαι. Hanc *Jambycen primus* Ibycus invenit. Eſt autem genus *citharæ* triquetræ, [Item, genus inſtrumenti bellici.]

Σάμβυκες. Sambyces. Genus machinæ, quæ ad urbes oppugnandas adhibetur, ut ait Polybius. De ejus vero fabricatione ſcriptum eſt in Titulo Collectaneorum, qui περὶ Ἐκφράσεως inſcribitur.

Σάμη. Nota, qua Samii ignominiæ cauſa notabantur. Athenienſes enim Samiis, quos ceperant, notam inurebant; & Samii viciſſim Athenienſibus.

Σαμίων ἄνθη. Samiorum flores. De iis, qui poſtremis voluptatibus utuntur.

Σαμίων ὁ δῆμος. *Samiorum populus [literatus.]* Sic Ariſtophanes in *Babyloniis* inquit, deridens eos, qui notis compuncti erant. Samii enim a tyrannis ad incitas redacti, ob civium penuriam ſervorum frontibus jus civitatis quinque ſtateribus venale inſcripſerunt, ut Ariſtoteles in *Samiorum Republ.* auctor eſt. Vel quia apud Samios XXIV. literæ primum inventæ fuerunt a Calliſtrato, ut Andron in *Tripode* dicit. Archinus vero, Athenæi filius, Archonte Euclide Athenienſibus perſuaſit, ut Ionum literis uterentur. Aſtophanes autem *Babylonios* docuit per Calliſtratum, annis [XX.] ante Euclidem, ſub Archonte Eucle. De eo vero, qui rem iſtam Athenienſibus perſuaſit, ſcribit Theopompus. Alii vero [hoc ideo dictum tradunt,] quod Athenienſes Samios in bello captos ſigno noctuæ notarent: Samii vero Athenienſes ſamæna. Eſt autem ſamæna navigium bireme, a Polycrato Samiorum tyranno primo fabricatum, ut ait Lyſimachus libro ſecundo *Noſtorum.* Hoc autem commentum eſt Duridis. Alii autem tradunt, ſamænam eſſe nummi genus. Dicitur vero [proverbium hoc] de iis, qui graviſſima mala metuunt; quod Athenienſes olim Samios notis compungerent.

Σαμῖται. Samnitæ. Nomen gentis.

1 Σάμβαλα. ὑποδ.] Heſychius: Σάμβαλα. σάνδαλα.

2 Σαμβύκαι. ὄργανα μουσ.] Vide ſupra v. Ἰβύκινον, & v. Ἴβυκος.

3 Οἱ δὲ προσεβοήθ.] Fragmentum hoc eſt calx abſque arena: cujus proinde verſionem conſulto prætermiſi.

4 Σάμβυκες] Scribe, σαμβύκη, vel σαμβύκαι. Cæterum, deſcriptionem machinæ hujus, Polybii, ut puto, verbis, habes apud Plutarchum in *Marcello*, pag. 306. Vide etiam Lipſium in *Poliorcet.* lib. I. Dial. VI. & Rigaltium in notis ad Onoſandri *Strateg.* pag. 59.

5 Ὥς φησι Πολύβιος] Locum Polybii, ad quem Suidas reſpexit, tangit Athenæus lib. XIV. pag. 634.

6 Ἐν τῷ περὶ Ἐκφράσεως] Intellige Titulum Collectaneorum Conſtantini, in quo variarum rerum deſcriptiones continebantur. Vide Valeſium in Præfat. ad Collectanea Conſtantini *de Virt. & Vit.*

7 Εἶδος πάθους Σαμιακοῦ] Confer Noſtrum infra v. Τὰ Σαμίων.

8 Σαμίων ὁ δῆμος] Locus hic Ariſtophanis eſt mutilus & mancus, qui ſic ſuppleri debet:

Σαμίων ὁ δῆμος ἐστὶν ὡς πολυγράμματος.

Sic enim fragmentum hoc citatur a Plutarcho in *Pericle*, pag. 166. & Heſychio, v. Σαμίων. Redditur autem in ſequentibus ratio, quare Samii a Comico dicti fuerint πολυγράμματοι: unde apparet, vocem illam ſalvo ſenſu ab hoc loco abeſſe non poſſe. Confer Salmaſium ad *Inſcript. Vet.* pag. 234.

9 Τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔπεισε χρῆσθαι τῶν Ἰώνων γρ.] Vide Petitum *Miſcell. Var.* lib. I. cap. III. & in Commentario ad *Leg. Att.* pag. 118. itemque Salmaſium ad *Inſcript. Vet.* pag. 235.

10 Ὁ Ἀθηναίου] An potius, Ἀθηναῖος.

11 Ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ ἐπὶ Εὐκλέους] Sic habent MSS. itemque Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Baſil. & Genev. pro καὶ exhibent κα´, i. e. XXI. ſed abſque ulla codicum MSS. auctoritate. Apud Michaelem Apoſtolium locus hic ita legitur: *Ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου καὶ Ἐπικλέους κ´. Annis ante Euclidem & Epiclem viginti.* Salmaſius vero ad *Inſcript. Vet.* pag. 235. locum hunc ita refingit: Ἔτεσι πρὸ τοῦ Εὐκλείδου κβ´, ἐπὶ Στρατοκλέους. Id eſt: *Annis ante Euclidem* XXII. *ſub Stratocle.* Sed emendationi huic obſtat, quod ſub Stratocle Ariſtophanes *Equites* docuerit, teſte Scholiaſta in Argumento illius fabulæ. Non ergo & *Babylonios* eodem tempore docere potuit. Confer Meurſ. *de Archont. Athenienſ.* lib. III. cap. IV.

12 Ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολ.] Contra Plutarchus in *Pericle* pag. 166. refert, Samios Athenienſibus bello captis inuſſiſſe notam noctuæ; Athenienſes vero Samiis notam ſamænæ. Verba ejus hæc ſunt: *Οἱ δὲ Σάμιοι τοὺς αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων ἀνθυβρίζοντες, ἔστιζον εἰς τὸ μέτωπον γλαῦκας· καὶ γὰρ ἐκείνους οἱ Ἀθηναῖοι σάμαιναν.*

12 Σάμαινα δ' ἐστὶ πλοῖον δίκρ.] Samænam pluribus deſcribit Plutarchus loco laudato: quem vide.

Σαμοθρᾴκη. νῆσος. κεῖται δὲ κατάντικρυ τῆς Θρᾴκης. φασὶ δὲ Σαμίους οἰκήσαντας αὐτὴν, τὸ ὄνομα θέσθαι τοῦτο. καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρᾳκικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον. καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκήσαντες τὴν νῆσον, ἦσαν Σάμιοι· [1] ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατῳκίσθησαν δὲ ἀνάγκῃ, οὐκ ἐπιθυμίᾳ τῆς νήσου. ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου, καὶ τύχῃ ἐχρήσαντο ταύτῃ· καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θρᾴκης, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον.

Ἀλλ' [2] εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τυγχάνει
Μεμυημένος, νῦν ἐστιν εὔξασθαι καλὸν
Ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τὼ πόδε.

Ἐν Σαμοθρᾴκῃ ἦσαν τελεταί τινες, ἃς ἐδόκουν τελεῖσθαι πρὸς ἀλεξιφάρμακα κινδύνων τινῶν. ἦν δὲ ἐκεῖσε καὶ τὰ τῶν Κορυβάντων μυστήρια, καὶ τὰ τῆς Ἑκάτης, καὶ τὸ Ζήρινθον ἄντρον, ἔνθα κύνας ἔθυον. ἐν κινδύνοις οὖν γινόμενοι ἐπεκαλοῦντο τούτους τοὺς δαίμονας ἐπιφανῆναι καὶ ἀλεξῆσαι. ἐδόκουν δὲ οἱ μεμυημένοι ταῦτα [3] ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμώνων. ἀποστραφῆναι δὲ, ἀντὶ τοῦ, διακλασθῆναι τοῦ μετιόντος τὸν δοίδυκα. ἢ ἐναντίαν αὐτῷ τὴν εἰς τὸ δεύτερον γενέσθαι ὁδὸν, ὥστε μηκέτι αὐτὸν ἀποστρέψαι.

Σαμόσατα. πόλις. καὶ Σαμοσατεὺς, ὁ ἐκ ταύτης.

Σαμουὴλ, ὁ προφήτης. τοῦτον ἐγέννησεν Ἄννα εὐξαμένη πρὸς [4] Κύριον· ὃν Σαμουὴλ ἐκάλεσε Θεαίτητον, ὡς ἂν τις εἴποι. καὶ ἀναμνησθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ τῆς εὐχῆς, ἣν ηὔξατο πρὸς Ἡλεὶ τὸν Ἀρχιερέα, παρέδωκεν Ἡλεὶ ἀναθεῖσα, προφήτην τῷ Θεῷ γενησόμενον. κόμη τε ἦν αὐτῷ ἀνεῖτο, καὶ ποτὸν ὕδωρ ἦν, καὶ διῆγεν ἐν τῷ ἱερῷ τρεφόμενος. Ἐλκάνῃ δ' ἐκ τῆς Ἄννης υἱοὶ γίνονται τρεῖς, καὶ θυγάτηρ. Σαμουὴλ δὲ πεπληρωκὼς ἔτος δωδέκατον, προεφήτευσε. καί ποτε κοιμώμενον ὀνομαστὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός. ὁ δὲ νομίσας ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως πεφωνῆσθαι, παρεγένετο πρὸς αὐτόν. οὐ φαμένου δὲ καλέσαι τοῦ Ἀρχιερέως, ὁ Θεὸς εἰς τρὶς τοῦτο ποιεῖ, καὶ Ἡλεὶ διαγασθεὶς φησὶ πρὸς αὐτόν· Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ὦ Σαμουὴλ, σιγῶ ὡς καὶ πρότερον· Θεὸς δ' ἐστὶν ὁ καλῶν. ἀλλὰ σήμαινε πρὸς αὐτὸν, ὅτι παρατυγχάνεις. καὶ τοῦ Θεοῦ φθεγξαμένου πάλιν ἀκούσας, ἠξίου λαλεῖν ἐπὶ τοῖς χρωμένοις. οὐ γὰρ ὑστερήσειν αὐτὸν, ἐφ' αἷς ἂν θελήσειε διακονίαις. καὶ ὁ Θεὸς, Ἐπεὶ παρατυγχάνεις, μάνθανε συμφορὰν Ἰσραηλίταις ἐσομένην, καὶ τοὺς Ἡλεὶ παῖδας μιᾷ ἡμέρᾳ τεθνηξομένους.

Σαμοθρᾴκη. Samothracia, inſula, e regione Thraciæ ſita: cui Samios, qui eam incoluerunt, nomen hoc impoſuiſſe ferunt. Meminit hujus rei Antipho in oratione Samothracica ſic appellata. Primi enim hujus inſulæ incolæ Samii fuerunt; ex quibus & nos nati ſumus. Eo vero migrarunt, neceſſitate coacti, non vero inſulæ cupiditate allecti. Cum enim a tyrannis Samo pulſi fuiſſent, hac fortuna uſi ſunt: prædaque ex Thracia capta, in inſulam illam pervenerunt. [Et Ariſtophanes:] *At ſi quis veſtrum in Samothracia eſt initiatus, nunc eſt precandi tempus opportunum, ut frangantur pedes illius, qui nos inſequitur.* In Samothracia erant initia & ſacra quædam, quibus initiabantur homines, ut a periculis quibuſdam tuti eſſent. Illic etiam erant Corybantum & Hecates myſteria: item Zerinthum antrum, ubi [Hecatæ] canes immolabantur. Qui igitur in periculis verſabantur, dæmones hos invocabant, ut præſentes mala a ſe propulſarent. His autem ſacris initiatos ex periculis & tempeſtatibus ſalvos évadere putabant. Ἀποστραφῆναι vero hic ſignificat, frangi. Optat enim, ut frangantur crura illius, qui ad petendum piſtillum diſceſſerat. Vel, iter ipſi adverſum imprecatur, ut nunquam redeat.

Σαμόσατα. Samoſata, urbs. Et Samoſatenſis, hujus urbis civis.

Σαμουήλ. Samuel, Propheta. Hunc Anna votis Domino factis peperit; quem vocavit Samuelem, quaſi diceres, a Deo petitum ac impetratum. Mater autem ejus recordata voti, quod fecerat apud Heli Pontificem Max. eum Heli tradidit, & Deo conſecravit, futurum Dei Prophetam. Comam igitur promiſſam alebat, & ejus potus erat aqua, & in templo degebat ac educabatur. Helcanæ autem ex Anna tres filii naſcuntur, & una filia. Samuel vero, cum duodecimum ætatis annum impleviſſet, prophetare cœpit. Et eum aliquando dormientem Deus nominatim vocavit. Ille vero exiſtimans ſe a Pontifice Max. vocatum, ad eum acceſſit. Cum autem Pontifex negaret illum a ſe vocatum, Deus hoc ter fecit. Quamobrem Heli miratus, ei dicit, *At ego, o Samuel, tacui, ut & ante: ſed qui te vocat, eſt Deus. Tu igitur illi ſignifica, te adeſſe.* Cum igitur Deum loquentem rurſus audiviſſet, eum oravit, ut ſibi declararet, quidnam per hæc oracula ſignificaretur. Se enim in miniſteriis, quæcunque voluiſſet, non ſegnem fore. Tunc vero Deus ei reſpondit: *Quoniam ades, cognoſce calamitatem Iſraelitis imminentem, & Heli filios uno die morituros.* Port.

Σάμου ὑληέσσης. οὐδέποτε [6] κατὰ τὴν συνήθειαν

Σάμου ὑληέσσης. Sami ſylvoſæ. Secundum

1 Ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα] Male hinc quidam colligunt, Suidæ patriam fuiſſe Samothraciam. Non enim hæc ſunt verba ipſius Suidæ, ſed alterius ſcriptoris, ex quo Suidas iſta excerpſit.

2 Ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθρᾴκῃ τ.] Hic & duo ſequentes Senarii leguntur apud Ariſtophanem in *Pace*, pag. 640. Vide ibi Scholiaſtam, cujus ſcrinia Suidas hic compilavit.

3 Ἐκ τῶν δεινῶν σώζεσθαι, καὶ ἐκ χειμ.] Vide, quæ notavimus ſupra ad v. Ἀλλ' εἴ τις: ubi eadem leguntur.

4 Κύριον] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. male, Χριστόν: quod mendum ex compendio ſcripturæ procul dubio ortum eſt. Solet enim vox κύριον in MSS. interdum ſic ſcribi κν: at τὸ Χριστὸν ita, χν: inter quæ cum tenue admodum diſcrimen ſit, non mirum eſt, ea a librariis interdum confundi ſolere.

5 Σάμου ὑληέσσης] Addendum eſt Θρηϊκίης. Referenda enim eſt hæc nota ad locum illum Homericum Il. N. v. 12.

Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης
Θρηϊκίης ——— ———

6 Οὐδέποτε κατὰ τὴν συνήθ.] Imo contra potius. Nam κατὰ συνήθειαν ſemper dici ſolet Σαμοθρᾴκη, voce compoſita. At Homerus eandem inſulam διαλελυμένως ſemper Σάμον Θρηϊκίην appellat. Confer Heſychium.

λέγε-

λέγομεν Σαμοθράκην, ἀλλὰ διαλελυμένως· ὥσπερ ἐν πόλει ἄκρῃ, τῇ ἀκροπόλει.

Σαμωνᾶς. ὄνομα κύριον.

Σαμύθας.

——Κεκρύφαλον¹ τόνδε λαβεῖν Σαμύθας.

Δαιδάλεός τε γάρ ἐστι, καὶ ἁδύ τι νέκταρος ὄζει.

ἐν Ἐπιγράμμασι.

Σαμφόρας.² εἶδος ἵππου ἐγκεχαραγμένου τὸ Σ σημεῖον. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ Σ σὰν λέγουσι.

Σαμψῆραι. σπάθαι βαρβαρικαί. Δῶρα φέρει Τραϊανῷ ὑφάσματα σηρικά, καὶ σαμψήρας. αἱ δὲ εἰσὶ σπάθαι βαρβαρικαί.

Σαμψών.³ παῖς Μανωὲ, κριτὴς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχυρός. ἄχρι μὲν οὖν οὗτος ἐκράτει τῶν τοῦ σώματος ἡδονῶν, τῶν πολεμίων κατεδυνάστευεν. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ Δαλιλᾶς τῆς πόρνης ὑπεκλάπη τὸν νοῦν, ἅμα καὶ τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἰσχύος ἐξέπεσεν· ὑπό τε τῶν ἐναντίων ἁλοὺς, δέσμιος ἐς Γάζαν ἀπήχθη, καὶ τῶν ὄψεων στερηθεὶς, ἐδόθη ἀλήθειν ἐν μύλωνι. διὸ δὴ καὶ συμπεσὼν τοῖς τοῦ ἱεροῦ κίοσι, συναπώλετο τοῖς ἐναντίοις, εἰπὼν, Ἀπελθέτω δὴ Σαμψὼν μετὰ τῶν Ἀλλοφύλων. καὶ ὁ μὲν οὕτω διεφθάρη, κρίνας τὸν λαὸν ἔτη κ'.

Σαμψών. ὅτι ἐπὶ Σαμψὼν ἀνήρ τις πορευόμενος ἐν πόλει Φυλῆς Βενιαμὶν, ὑπὸ τῶν ἐμφυλίων ἁρπαγεῖσαν τὴν ἑαυτοῦ γαμετὴν ἐθεάσατο, καὶ καταισχυνθεῖσαν ὑπὸ πλήθους ἀπέλαβε νεκράν· αὐτὸς δὲ κατατεμὼν αὐτὴν ἐπὶ τὰς ιβ'. ἐξαπέστειλε Φυλὰς, εἰς μαρτύριον τῆς ἀνομίας Βενιαμίν. καὶ οἱ μὲν παραχρῆμα λαβόντες αὐτὴν, ἀναβάντες ἐπὶ τὰς πόλεις, ἐξεῖλον τὴν Φυλὴν Βενιαμὶν, ὀγδοήκοντα καὶ ἑπτὰ καταναλώσαντες χιλιάδας.

Σανατρούκης,⁴ Ἀρμενίων βασιλεὺς, ὃς τὸ μὲν σῶμα ξύμμετρον εἶχε, τὴν γνώμην δὲ μέγας ἐτύγχανεν εἰς ἅπαντα· οὐχ ἥκιστα δὲ εἰς τὰ ἔργα τὰ πολεμικά. ἐδόκει δὲ καὶ τοῦ δικαίου Φύλαξ ἀκριβὴς γενέσθαι, καὶ τὰ εἰς τὴν δίαιταν ἴσα καὶ τοῖς κρατίστοις Ἑλλήνων τε καὶ Ῥωμαίων κεκολασμένος.

Σάνδων, Ἑλλανίκου, Φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφέα, βιβλίον ά.

Σάνδυξ. χρῶμα κόκκινον.

Σανὶς, σανίδος.

Σαννυρίων,⁵ Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Γέλως, Δανάη, Ἰὼ, Ψυχασταί· ὡς ⁶Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σάος,⁷ καὶ Δράος, ποταμοί, παραλαμβάνοντες

vulgarem uſum loquendi nunquam dicimus Σαμοθράκην, [voce compoſita;] ſed diſſolute [Σάμον Θράκης:] ut ἐν πόλει ἄκρῃ, pro ἐν ἀκροπόλει, in arce.

Σαμωνᾶς. Samonas. Nomen proprium.

Σαμύθας. Samythæ. [Genitivus, a recto Σαμύθα, quod eſt nomen proprium mulieris.] *Reticulum hoc accipere Samythæ. Nam & affabre factum eſt, & ſuavem quendam nectaris odorem ſpirat.* In Epigrammate.

Σαμφόρας. Samphoras. Species equi, qui literæ Σ notam impreſſam habet. Dorienſes enim literam Σ vocant σάν.

Σαμψῆραι. Sampſeræ. Spathæ barbaricæ. *Dona fert Trajano telas ſericas, & ſampſeras.* Hæ vero ſunt gladii barbarici.

Σαμψών. Sampſon, filius Manoi, Judex Hebræorum, vir robuſtus fuit. Hic quamdiu voluptates corporis coercuit, ſemper victoriam de hoſtibus retulit: ſed poſtquam a Dalila meretrice eſt corruptus; ſimul continentiam ac fortitudinem amiſit; captuſque ab hoſtibus, Gazam in vinculis perductus eſt: ubi excœcatus ad piſtrinum damnatus eſt. Poſtea vero cum columnas templi ſuccuſſiſſet, ipſe cum Palæſtinis eliſus interiit; cum hæc ante dixiſſet: Moriatur cum Allophylis Sampſonus. Hic exitus fuit Sampſoni, qui xx. annis Judex fuerat.

Σαμψών. Sampſon. Sub Sampſone vir quidam in urbem Tribus Benjaminiticæ profectus, uxorem ſuam ab incolis ejus loci raptam & ſtupratam vidit: quam cum recepiſſet mortuam, eam in [xii. partes] diſſecuit, & ad xii. Tribus [Iſraelis] miſit, ut teſtimonium eſſet nefandi facinoris a Benjaminitis perpetrati. Illi igitur, cum eam accepiſſent, confeſtim expeditione adverſus urbes ſuſcepta, Tribum Benjaminiticam deleverunt, 87. millibus hominum eo bello abſumptis.

Σανατρούκης. Sanatruces, Armeniorum Rex, corpore mediocri, animo ad omnia magno, in primis vero ad res bellicas. Fuit & juſtitiæ accuratus cuſtos, & in victu non minus quam optimi quique Græcorum & Romanorum frugalis. *Wolf.*

Σάνδων. Sandon, Hellanici F. Philoſophus. Scripſit Argumenta in Orpheum, lib. unum.

Σάνδυξ. Sandyx. Color coccinus.

Σανίς. Aſſer. Tabula.

Σαννυρίων. Sannyrion, Athenienſis, Comicus. Ejus fabulæ ſunt hæ: *Riſus, Danae, Io, Pſychaſtæ;* ut tradit Athenæus in *Dipnoſophiſtis.*

Σάος καὶ Δρ. Saus & Draus, fluvii: qui

1 Κεκρύφαλον τόνδε λαβ.] Duo hi verſus decerpti ſunt ex Epigrammate Noſſidis, quod ex codice MS. Anthologiæ ineditæ integrum cum Lectore communicavimus ſupra v. Δαιδάλεον.

2 Σαμφόρας] Confer Scholiaſtam Ariſtophanis ad verba illa Comici in *Nubibus:*

Ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν· οἴμοι τάλας.

Vide etiam Noſtrum ſupra v. Κοππατίας: itemque Scaligerum ad Euſeb. pag. 116. & Salmaſium ad Solinum.

3 Σαμψών. παῖς Μανωὲ, κριτὴς Ἑβραίων, ἀνὴρ ἰσχ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 781.

4 Σανατρούκης, Ἀρμενίων βασιλ.] Hæc Valeſius in Excerpt. pag. 776. ad Dionem refert.

5 Σαννυρίων] Vide Meurſium in *Bibliotheca Attica.*

6 Ὡς Ἀθήναιος] Atqui apud Athenæum Sannyrion ſemel tantum, & quidem ἐν Γέλωτι laudatur. Vide Caſaub. ad Athen. lib. vii. cap. ix.

7 Σάος καὶ Δράος, ποταμ.] Confer Noſtrum ſupra v. Δράος, ubi eadem leguntur.

τὴν δευτέραν Παννονίαν, εἰς τὸν ποταμὸν Ἴστρον καταφέρονται.

Σάου. σῶζε. φύλαττε. ἐν Ἐπιγράμματι· Ἄρτεμι,

Τόξῳ μὲν κλῶπας βάλλε, σάου δὲ φίλους.

Καὶ αὖθις·

Τὸν [1] μὲν, ἵνα ψυχὴν· τὸν δ', ἵνα σῶμα σάοι.

Σαοὺλ,[2] βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, ὃς ὑπὸ δαίμονος ἠλαύνετο, καὶ οὔτε ἐκάθευδεν, οὔτε ἐκοιμᾶτο· ὅντινα ὁ Δαβὶδ ταῖς μελῳδίαις κατέθελγε.

Σαοὺλ[3] ἐν προφήταις. οὗτος ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτην· καὶ ἰδὼν αὐτόν τις, ἔφη· Καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος εἰς παραβολήν. τὰς γὰρ ὄνους τὰς ἀπολωλυίας ζητῶν, βασιλείαν εὗρε.

Σαῦλος. ὅτι Σαούλῳ τῷ Ἰουδαίων βασιλεῖ ἀρχὴ τῆς παρὰ πάντων τιμῆς πρὸς Νάασον τὸν Ἀμανιτῶν βασιλέα γίνεται. οὗτος γὰρ πολλὰ κακὰ τοὺς Ἰουδαίους διατίθησι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, ὅσους ἐχειροῦτο πολέμου νόμῳ, τοὺς δεξιοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξέκοπτεν, ὅπως τῆς ἀριστερᾶς αὐτοῖς ὄψεως ὑπὸ θυρεῶν σκεπομένης, ἄχρηστοι παντελῶς εἶεν. τοῦτον οὖν ὁ Σαοῦλος κατηγωνίσατο.

Σαώτερος. σῶος.

Σάπειρ.[4] ὅτι κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως τῶν Περσῶν Βειουδαῆς, ἣν ἐπολιόρκει Ἡράκλειος, ὁ Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατὴρ, Σάπειρ ἦν τις ἀνὴρ, τὸ μὲν σῶμα, ὡς ὁ παρ' Ὁμήρῳ Τυδεὺς ἀνυμνούμενος· τὴν δὲ γνώμην, καὶ περαιτέρω Τυδέως. Ἡρακλῆς γὰρ ἦν τὴν ψυχὴν, καὶ εἴ τις τούτου ἐγεγόνει ποτὲ ἀλκιμώτερος, (οὐ γὰρ [5] ἀποκναίω τῷ μεγέθει τῆς ἀρετῆς τὸν Ἡρακλέα ἐν δευτέροις τιθεὶς· εἰ καὶ ἐν τῷ παραλλήλῳ λειπόμεθα) σκόλοπας ὀξεῖς ἐπιφερόμενος, ἐνάλλεται τῷ ὀχυρώματι, καὶ μετεωροποιεῖ, καὶ τὸν μὲν ἕνα σκόλοπα ἐνείρας τῷ πύργῳ ἀνὰ τὰς ἁρμογὰς τοῦ οἰκοδομήματος, (ἦν γὰρ λίθῳ σκληρῷ διεσκευασμένον τὸ φρούριον) ἐπιβαίνει ἐπὶ τοῦ σκόλοπος τῷ ποδί. εἶτα τὸν ἕτερον αὖθις ἐγκεντρίσας σκόλοπα, τὸν λειπόμενον τοῖν ποδοῖν ἐπερείδει, καὶ τῶν ἐξηρτημένων λίθων ἐπειλημμένος, ἀπρὶξ εἴχετο ταῖς χερσὶν καὶ οὕτω τὴν ἄνοδον ἐσοφίζετο. τῶν δὲ πολιορκουμένων τὴν [6] θέαν τῶν βελῶν μὴ ὑπομένειν οἵων τε ὄντων, ἰσχυρῶς εἴχετο τῆς ἐπάλξεως ὁ Σάπειρ ἐκεῖνος ἀνήρ. καὶ ἂν ἦλω κατὰ τὴν πρώτην ἐκείνην ἐπιβολὴν τὸ ὀχύρωμα, εἰ μή τις τῶν τῆς Περσικῆς συμμορίας ἀθρόον ἐπιφανεὶς, ἐπὶ τῶν θυρεῶν, τῶν προβεβλημένων τοῦ ὀχυρώματος, ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν ἀριστέα ἐξώθησεν. ὁ δὲ κατολισθήσας, εἰς τὸ κάτω ἐφέρετο μετὰ τοῦ θυρεοῦ,

Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους,

Ὁμηρικῷ τῷ συμπτώματι· ὅμως οὐ διόλωλεν. ὑπεδέχοντο γὰρ αὐτὸν ταῖς ἀσπίσιν οἱ συμπονοῦντες, καὶ τραυματίαν διεσώζοντο. προσούτησι γὰρ αὐτὸν τὰ τῶν ἀκοντίων σιδήρεια μικρὸν κομιδῆ. ὁ δὲ καρτερικὸς αὐ-

Pannoniam ſecundam includentes, in fluvium Iſtrum ſe exonerant.

Σάου. Serva. Cuſtodi. In Epigrammate: *Diana, arcu tuo feri fures: at ſerva amicos.* Et iterum: *Hunc quidem, ut animam: illum vero, ut corpus ſervet.*

Σαοὺλ. Saul, Rex Judæorum, qui a dæmone agitatus nec dormire neque quieſcere poterat. Hunc David canticorum ſuorum modulis demulſit.

Σαοὺλ ἐν πρ. *Saul inter Prophetas.* Hic a Samuele unctus eſt in Regem & Prophetam: quem cum quidam vidiſſet, dixit, *Et Saul inter prophetas?* Hic ſermo in proverbium [poſtea] abiit. Aſinas enim amiſſas quærens, regnum invenit.

Σαῦλος. Saulus. Saulo Judæorum Regi magnam apud omnes auctoritatem peperit bellum, quod geſſit cum Naaſe, Amanitarum Rege. Hic enim Judæos graviter vexavit, & præter cætera mala, omnibus in bello captis oculos dextros eruit, ut ſiniſtro oculo a ſcutis tecto, ad bellum prorſus inepti eſſent. Hunc igitur Saulus debellavit.

Σαώτερος. Salvus. Sanus.

Σάπειρ. Sapirus. In obſidione urbis Perſarum Bejudaes, quam obſidebat Heraclius, Heraclii Imperatoris pater, Sapirus vir quidam fuit, corpore ſimilis Tydeo, quem Homerus celebrat; animo autem ſupra Tydeum: Hercules ipſe, inquam, & ſi quis Hercule aliquando animoſior inventus eſt. Non enim verebor magnitudine virtutis Herculem poſtponere; tametſi alioqui quem cum eo conferamus, non habeamus. Hic, inquam miles, palos acutos ferens, in munitionem inſilit, & in ſublime ſcandit, & uno quidem in turre defixo, qua lapidum juncturæ erant, (conſtructum enim erat caſtellum cæſo lapide) pede in palum adſcendit: rurſus alterum palum ceu ſurculum in murum inſerens, alterum pedem in eo firmat, eminentiaque ſaxa manibus firmiter comprehenſa tenens, adſcenſum ita machinatur. Et cum obſeſſi telorum vim ferre non poſſent, Sapirus propugnaculum valida vi tenebat: captumque fuiſſet primo illo impetu caſtellum, niſi quidam de cohorte Perſica repente coortus, uno ex clypeis, qui munimento objecti erant, bellatorem illum animoſum deturbaſſet. Ille igitur cum clypeo devolvebatur, *Præceps in pulverem, in ſynciput & humeros cadens*, caſu Homerico. Non tamen periit. Nam cum vulneratum commilitones ſcutis ſuſceperunt, & ſic ſervarunt. Cuſpides enim jaculorum

1 Τὸν μ. ἵνα ψυχ.] Pentameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Diogenis Laertii in Platonem, quod integrum legitur apud ipſum Laertium; itemque Anthol. lib. III. cap. XXXIII. pag. 418.

2 Σαοὺλ, βασιλεὺς τῶν Ἰουδ.] Hæc leguntur apud Joannem Antiochenum, in Excerptis a Valeſio editis, pag. 781.

3 Σαοὺλ ἐν προφήταις] Sic reſcripſi auctoritate MStorum Pariſ. Ante enim minus recte legebatur, Σαοὺλ ὁ προφήτης.

4 Σάπειρ. ὅτι κατὰ τ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Theophylacti Simoc. *Hiſtor. Maur.* lib. II. cap. XVIII. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

5 Ἀποκναίω] Scribe, ἀποκνέω, ut habet Theophylactus. Vel potius, ἀποκνῶ. Confer Noſtrum ſupra v. Ἀποκναίω, ubi idem fragmentum legitur.

6 Τὴν θέαν] Malim, τὴν βίαν.

θυ

θις ἐπ' ἐκεῖνο τὸ ἔργον ἐχώρει, καὶ αὖ πάλιν ἀνέθορε, τῇ ἐπάλξει τὰς χεῖρας ἐπιβαλὼν, οἷα πολύπους ἀφύκτους πλεκτάνας τινὰς, καὶ εἴχετο καρτερᾷ τινι λαβῇ τῆς ἐπάλξεως. ὁ δ' ἀντίπαλος Πέρσης ἀδελφὴν τῆς ἑτέρας ἐπιβουλῆς ἐξειργάσατο, καὶ σαθρωθείσης ἔναγχος τῆς ἐπάλξεως ταῖς Ῥωμαϊκαῖς προσβολαῖς, μετ' ἐκείνης τὸν ἀριστέα ἀνατρέψας, παρεῖα εἰς τὸ κάτω χωρεῖν. καὶ τοίνυν κατήγετο ὁ στρατιώτης ὁ Φιλοκίνδυνος μετὰ [1] τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως. τὸ δὲ συμμαχικὸν τὴν προτέραν σωτηρίαν ὀρέγουσι μετὰ φοβεροῦ τοῦ θεάματος τῷ πάντα τολμηρῷ. ἀτὰρ ἐξάντης τοῦ πτώματος ὁ τραυματίας γενόμενος, καὶ τρίτον ἆθλον ἀσπάζεται, ὥσπερ ἀμάχου τινὸς καὶ θείας δυνάμεως ἐς τὸν πόνον παροξυνούσης αὐτόν. ἐπεὶ δ' ἀνείρπυσε, τῆς στεφάνης τοῦ ἔρκους λοιπὸν ἐπιβὰς, τὸν ἀκινάκην σπασάμενος, τὸν κηφῆνα τῆς ἑαυτοῦ ἀρετῆς ἐκεῖνον αὐτὸν τὸν Πέρσην ἀπέκτεινε. καὶ οὖν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφελόμενος, τοῖς πολιορκοῦσιν ἀπέπεμπεν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τὸ γεγονὸς θεασάμενοι, ἀνεθάῤῥησαν, καὶ τῶν κινδύνων ὠρέγοντο. ἀδελφὸς δέ τις τοῦ Σάπειρ ἐκείνου, (πρεσβύτης ἦν δ' οὗτος τὴν ἡλικίαν) ἐπεὶ γέγονε τῆς ἀρετῆς θεατὴς, καὶ ζηλωτὴς παράδειγμα τοῦ ἐγχειρήματος γίνεται, καὶ ἄνεισι καὶ αὐτὸς, ἀδελφὰ τῷ ἀδελφῷ μηχανώμενος. εἶτα μετ' ἐκεῖνον ἕτερος, καὶ μετὰ τοῦτον πολλοί. κάλοις γὰρ λοιπὸν ἀνεδύοντο οἱ προκαταειληφότες τὸ ὀχύρωμα, καὶ ταῖς [2] πύλαις διαρραγείσαις, καὶ εἰσαγώγιμον λοιπὸν ἦν τὸ τῶν Ῥωμαίων στρατόπεδον· καὶ οὕτω κρείττους τῶν πολεμίων γενόμενοι, τὸ φρούριον παρεστήσαντο.

perparum etiam læſerant. Ille autem invicti animi vir ad idem opus redit, iterumque ad propugnaculum aſſiliens, injectis manibus pinnam tenaciter retinet, quemadmodum polypus, qui cum cirris aliquid complexus eſt, inde avelli nequit. Tum Perſa adverſarius facinus priori ſimile fecit, & una cum pinna, ictibus telorum a Romanis paulo ante labefactata, ſtrenuum virum deturbat. Cum dicta igitur pinna miles audaciſſimus in præceps fertur. Socii autem virum intrepidum eodem, quo antea, modo ſervant, cum ſpectaculo terribili. At enim vulneratus, cum denuo convaluiſſet, tertium certamen aggreditur, ac ſi invicta quædam ac divina virtus ad facinus illum exſtimularet. Cum igitur adſcendiſſet, & in ſumma muri parte conſtitiſſet, acinace ſtricto Perſam illum virtutis ſuæ fucum interfecit, caputque amputatum ad ſuos dejecit. Romani factum conſpicati, reſumunt animos, & experiri fortunam concupiſcunt. Frater autem Saperii illius, magno jam natu, virtutem fratris conſpicatus, extemplo eam æmulans, ipſe quoque adſcendit, & facinus fraterno ſimile auſus eſt. Mox poſt illum alius, & poſt hunc plures adſcendunt, primis illis, qui in murum evaſerant, funibus reliquos ſubducentibus. Poſtea portis perfractis, reliquus exercitus introductus eſt: & ſic hoſtibus ſuperatis, Romani caſtellum in poteſtatem ſuam redegerunt.

Σάπων, Σάπωνος. ὄνομα κύριον.

Σάπων, ωνος. Sapon, Saponis. Nomen proprium.

Σάπωρις. ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς.

Σάπωρις. Saporis. Rex Perſarum.

Σαπρᾶς. παλαιᾶς. [3] Ἀριστοφάνης· Εἰρήνης σαπρᾶς. ἢ ἀρχαίας.

Σαπρᾶς. Putridæ. Putris. Vel, antiquæ, & vetuſtate corruptæ. Ariſtophanes: [*Omnia jam ſunt plena*] *pacis antiquæ.*

Σαπρόν. οὐ τὸ μοχθηρὸν καὶ φαῦλον, ἀλλὰ τὸ παλαιὸν, Εὔπολις.

Σαπρόν. Non, putre & malum, ſed ſenio confectum & vetuſtum [ſic vocat] Eupolis.

Σαπρός. καὶ ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ.

Σιμωνίδης; πῶς; ὅτι γέρων ὢν καὶ σαπρὸς,
Κέρδους ἕκατι κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

Τουτέστι, φρυγάνου.

Σαπρός. [Putris. Putridus. Item,] vetuſtus, ætate confectus. [Ariſtophanes] *Simonideſne? Quomodo? Senex nimirum cum ſit & ætate confectus, lucri gratia vel in vimine naviget.* Vel, ſuper cremio.

Σάπφειρα. ὄνομα κύριον. καὶ σάπφειρος, εἶδος λίθου πολυτίμου.

Σάπφειρα. Sapphira. Nomen proprium. Et ſapphirus, genus lapilli pretioſi.

Σαπφὼ, Σίμωνος, οἱ δὲ, [4] Εὐνομίνου· οἱ δὲ, Ἠεριγύου· οἱ δὲ, Ἐκρύτου· οἱ δὲ, Σήμου· οἱ δὲ, Κάμωνος· οἱ δὲ, Ἐτάρχου· οἱ δὲ, Σκαμανδρωνύμου· μητρὸς Κλειδὸς, Λεσβία, ἐξ Ἐρεσοῦ, λυρική· [5] γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ'. ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν, καὶ Στησίχορος, καὶ Πιττακός. ἦσαν δὲ αὐτῆς καὶ ἀδελφοὶ τρεῖς, Λάρυχος, [6] Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δὲ ἀνδρὶ Κερκώλᾳ, πλουσιωτάτῳ, ὁρμωμένῳ ἀπὸ Ἄνδρου·

Σαπφώ. Sappho, Simonis filia: vel, ut alii, Eunomini: ut alii, Eerigyi: ut alii, Ecryti: ut alii, Semi: ut alii, Camonis: ut alii, Etarchi: ut alii, Scamandronymi. Matrem habuit Clidem: fuitque Lesbia, Ereſo oriunda, & Lyrica. Vixit Olympiade XLII. quo tempore & Alcæus & Steſichorus & Pittacus floruerunt. Fratres ejus tres fuerunt, Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupſit cuidam Cercolæ, viro ditiſſimo, Andrio, ex

1 Μετὰ τῆς εἰρημένης ἐπάλξεως] Hinc corrige Simocattam, apud quem male legitur, μετὰ τῆς ἐρωμένης ἐπάλξεως: quod interpres bona quidem fide, ſed nullo ſenſu vertit, *Cum amata pinna.*

2 Ταῖς πύλαις] Conſtructionis gratia ſcribendum eſt, τὰς πύλας.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 662. (454. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Ὡς ἅπαντ' ἤδη 'στι μεστὰ τἄνδοθεν εἰρήνης σαπρᾶς.

4 Εὐνομίνου] MSS. Pariſ. habent, Εὐμήνου.

5 Γεγονυῖα κατὰ τὴν μβ'. Ὀλυμπιάδα] Ætas Sapphus etiam ex Athenæo patet, quippe qui lib. XIII. pag. 599. eam ſub Alyatte Crœſi patre vixiſſe refert. Euſebius in Chronico eandem refert ad Olymp. XLIV.

6 Χάραξος] Hujus meminit etiam Suidas ſupra v. Αἴσωπος, & v. Ἰάδμων: & Athenæus lib. XIII. pag. 596.

καὶ θυγατέρα ἐποιήσατο ἐξ αὐτοῦ, ἣ Κλεῒς ὠνομάσθη. [1] ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγόνασι τρεῖς, Ἀτθὶς, Τελεσίππα, Μεγάρα· πρὸς ἃς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχρᾶς φιλίας. μαθήτριαι δὲ αὐτῆς, Ἀναγόρα Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνίκα Σαλαμινία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ πρώτη πλῆκτρον εὗρεν. ἔγραψε δὲ καὶ [2] Ἐπιγράμματα, καὶ ἐλεγεῖα, καὶ ἰάμβους, καὶ μονῳδίας.

Σαπφὼ [3] Λεσβία, ἐκ Μιτυλήνης, ψάλτρια. αὕτη δι' ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μιτυληναίου [4] ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησιν.

Σαράβαρα. [5] ἐσθὴς Περσική. ἔνιοι δὲ λέγουσι βρακία.

Σάραβον. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον οἱ κωμικοὶ λέγουσι· καὶ σάκταν, καὶ σάμβυτον, καὶ σέλινον, καὶ [6] ταῦρον, καὶ ἕτερα πολλά.

Σαράγουροι. ὄνομα ἔθνους. [7] Ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθέντες κατὰ ζήτησιν γῆς πρὸς τοῖς Ἀκατίροις Οὔννοις ἐγένοντο.

Σαρακηνός. ἐθνικόν.

Σάραμβος. [8] οὕτως ἐκάλουν οἱ Ἀθηναῖοι κάπηλόν τινα.

Σαραωνίς. πέτρας ὄνομα.

Σαραπίων, ὁ Αἴλιος χρηματίσας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεύς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἁμαρτανομένων. Ἀκροάσεων βιβλία ζ'. Πανηγυρικὸν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως. Βουλευτικὰ Ἀλεξανδρεῦσιν. Εἰ δικαίως Πλάτων Ὅμηρον ἀπέπεμψε τῆς πολιτείας· καὶ ἄλλα συχνά. καὶ Τέχνην Ῥητορικήν.

Σαραπίων. [9] τοῦτον ἐποιήσατο φίλον ὁ Ἰσίδωρος, τὸν λαθόντα πάντας ἀνθρώπους ἐπὶ εὐσεβείᾳ τε καὶ ὅλῃ βίου φιλοσοφίᾳ, πλὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰσιδώρου. τοσοῦτον δὲ τῷ ἀνδρὶ περιῆν τοῦ ἀληθοῦς τρόπου τε καὶ λόγου, τοῦ τε ἐν παροιμίᾳ λέγεσθαι εἰωθότος, ἔργῳ δὲ βεβαιωθέντος ὑπ' ἐκείνου, τοῦ Λάθε βιώσας· [10] ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρώπων, οὔτε τῶν νεωτέρων, οὔτε τῶν πρεσβυτέρων ἐλπίσαιμι ἂν εἰδέναι οἷον λέγω. οὐδὲ ἔγνω τις ἄλλος, οἷος ἦν ὁ Σαραπίων ἐκεῖνος, οὐδὲ ἂν ἔγωγε νῦν ἠπιστάμην, εἰ μή μοι ὁ αὐτὸς φιλόσοφος ὑπέδειξε τὸν Σαραπίωνα τῷ λόγῳ. οὐ γὰρ ἔργῳ ποτὲ ἔφη πείσεσθαι αὐτὸν ἐντυχεῖν ἑτέρῳ ἀνδρὶ ἄλλως τε, καὶ ὅτε ἐγήρα, μηκέτι καταβαίνειν θαμὰ ἀπὸ τῆς σφετέρας οἰκίας· οἰκεῖν δὲ μόνον ἐν οἰκίσ-

quo ſuſcepit filiam, quæ Clis vocabatur. Sodales ejus & amicæ fuerunt tres, Atthis, Teleſippa, Megara: cum quibus etiam turpem conſuetudinem habuiſſe dicebatur, adeo ut eo nomine male audiret. Diſcipulæ ejus fuerunt, Anagora Mileſia, Gongyla Colophonia, Eunica Salaminia. Scripſit carminum Lyricorum libros IX. & prima plectrum invenit. Scripſit etiam Epigrammata, & Elegias, & Jambos, & Monodias.

Σαπφὼ Λεσβ. Sappho Lesbia, Mitylenæa, pſaltria. Hæc propter amorem Phaonis Mitylenæi e Leucata ſe in mare dejecit. Quidam hujus etiam Lyricam poeſin eſſe tradiderunt.

Σαράβαρα. Sarabara. Veſtis Perſica. Quidam vero ſic vocari dicunt braccas.

Σάραβον. Sarabum. Sic Comici pudendum muliebre vocant: itemque σάκταν, & σάμβυτον, & σέλινον, & ταῦρον, & multis aliis nominibus.

Σαράγουροι. Saraguri. Nomen gentis. *Quemadmodum & Saraguri ſuis ſedibus pulſi, ad Acatiros Hunnos iverunt.*

Σαρακηνός. Saracenus. Nomen gentis.

Σάραμβος. Sarambus. Sic Athenienſes cauponem quendam vocabant.

Σαραωνίς. Saraonis. Petræ nomen.

Σαραπίων. Sarapion, Ælius cognominatus, Orator, Alexandrinus. Scripſit de Vitiis Declamationum. Auſcultationum libros VII. Panegyricum in Adrianum Imperatorem. Conſultationes ad Alexandrinos. Rectene Plato Homerum ex Republ. ſua ablegarit: & alia multa. Item, Artem oratoriam.

Σαραπίων. Serapion. Hunc Iſidorus amicum ſibi fecit: cujus pietatem & totam vitæ philoſophiam latentem nullus mortalium norat, excepto Iſidoro. In eo autem viro tantum erat veritatis ſtudium, & rectæ rationis ac orationis tanta vis, ut id, quod proverbio dici conſuevit, *Late vivens*; ab illo re ipſa fuerit confirmatum. [Sic enim perpetuo vixit,] ut nullus illius ætatis hominum, vel juniorum, vel ſeniorum [eum vixiſſe ſciret,] aut ſe ſciturum ſperaret id, quod ego dico. Nec ullus alius novit, qualis fuerit ille Serapion; nec ego nunc illum cognoſcerem, niſi ille ipſe Philoſophus mihi verbis Serapionem demonſtraſſet. Dicebat enim ipſum re ipſa nunquam adduci potuiſſe, ut alium virum

1 Ἑταῖραι δὲ αὐτῆς καὶ φίλαι γεγ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἤριννα.

2 Ἐπιγράμματα] Sapphus Epigrammata quædam hodie adhuc ſuperſunt in Anthologia tam edita, quam inedita.

3 Σαπφὼ Λεσβ.] Hujus mentionem facit Athenæus lib. XIII. pag. 596.

4 Ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπ.] Vide Strabonem lib. X. pag. 452.

5 Σαράβαρα] Vide Salmaſ. ad Æl. Lamprid. pag. 212. Edit. Pariſ. Briſſon. *de Regn. Perſ.* pag. 42. & Heſych. v. Σαράβαρα.

6 Ταῦρον] Atqui ταῦρος eſt pudendum virile, non vero muliebre. Vide Noſtrum infra h. v.

7 Ὥσπερ καὶ οἱ Σαράγουροι ἐλαθ.] Hæc ſunt verba Priſci Rhetoris, in *Excerpt. Legat.* pag. 43. Edit. Pariſ. eademque leguntur ſupra v. Ἄβαρες.

8 Σάραμβος] Hujus meminit Plato in *Gorgia* pag. 310. Θεαρίων, inquit, ὁ ἀρτοποιὸς, καὶ Μίθαικος, ὁ τὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς τὴν Σικελικὴν, καὶ Σάραμβος ὁ κάπηλος. Ad hunc locum Platonis Suidas reſpexit. Meminerunt ejus & alii ſcriptores. Themiſtius in *Sophiſta*, pag. 297. Κάπηλος οὔτις ἐν αὐτοπώλαις κομψότερος μικροῦ Σαράμβου τοῦ Θεαρίωνος. Ariſtides Orat. ὑπὲρ τῶν τεττάρων, Tom. III. pag. 317. Ἦπου ἔτι Μίθαικος, ὁ τὴν Σικελικὴν ὀψοποιίαν συγγεγραφὼς, ἢ Σάραμβος ὁ κάπηλος, ταῦτα συγγεγράφθαι δοκεῖ. Reſpexerunt & hi ad dictum locum Platonis. His adde Athenæum, qui ipſa verba Platonis, ſupra citata, in quibus Sarambi fit mentio, repetit lib. III. *Dipnoſoph.* pag. 112.

9 Σαραπίων. τοῦτον ἐποιήσατο φίλ.] Totum hunc articulum ex Damaſcio in Vita Iſidori deſcriptum eſſe & ſtilus & argumentum facile mihi perſuadent.

10 Ὥστε οὐδένα τῶν τότε ζώντων ἀνθρ.] Male Portus, & ante eum Wolfius, locum hunc interpretati ſunt, qui ſic vertendus eſt, *Ut neminem illorum, qui tunc vivebant, ſive juniorum, ſive ſeniorum, exiſtimem noſſe illum, de quo loquor.* Confer Noſtrum ſupra v. Λάθε βιώσας.

κα

κῳ μικρῷ τῷ ὄντι, μονάδα βίον [1]ἀναδεδειγμένον· πρὸς μόνα τὰ ἀναγκαιότατα χρώμενον τῶν γειτόνων ἐνίοις. εὐκτικὸν μὲν οὖν εἶναι τὸν Σαραπίωνα διαφερόντως ἔλεγε, καὶ ἐν ἰδιώτου σχήματι πανταχοῦ περιφοιτᾶν τῶν ἱερῶν χωρίων, ὅπου ἦν γε ὁ τῆς ἑορτῆς νόμος. τὰ πολλὰ δὲ ἐπ' οἴκου διημερεύοντα ζῆν, οὔ τινα ἀνθρωπίνην ζωήν, ἀλλ' ἀτεχνῶς θείαν εἰπεῖν, εὐχάς τε ἀεὶ καὶ ἀρετὰς πρὸς ἑαυτόν, ἢ πρὸς τὸ θεῖον φθεγγόμενον, μᾶλλον δὲ σιγῇ διανοούμενον. ζητητικὸς δὲ ὢν τῆς ἀληθείας, καὶ φύσει θεωρητικός, οὐ περὶ τὰ τεχνικώτερα τῆς φιλοσοφίας ἠξίου διατρίβειν, ἀλλὰ τοῖς ἁδροτέροις καὶ ἐνθουσιαστικωτέροις νοήμασιν ἐνεφύετο. διὸ μόνον σχεδὸν τὸν Ὀρφέα ἐκέκτητο καὶ ἀνεγίνωσκεν, ἐρωτῶν ἐφ' ἑκάστοις ἀεὶ τοῖς παραπίπτουσι ζητήμασι τὸν Ἰσίδωρον, ἄκραν, ὡς εἰπεῖν, ἐπιστήμην ἐν θεολογίᾳ προβεβλημένον· ὃν μόνως οἰκεῖον ἐγνώριζεν ὄντα, καὶ προσεδέχετο. καὶ δὴ ἐν αὐτῷ θεάσασθαι ἐδόκει τὸν μυθευόμενον Κρόνιον βίον. οὐδὲν γὰρ ἄλλο τι πράττων καὶ λέγων ἐκεῖνος ἦν, ἢ συνάγων ἑαυτὸν ἀεὶ καὶ συναιρῶν, ὡς οἷόν τε, πρὸς τὸ εἴσω καὶ τὸ ἀμερέστερον. ὃς οὕτω κατεφρόνει χρημάτων, ὥστε κεκτῆσθαι μηδέν, ἢ μόνα δύο ἢ τρία βιβλία· ὧν ἦν καὶ ἡ Ὀρφέως ποίησις. οὕτω δὲ ἡδονῶν τῶν περὶ τὸ σῶμα, ὥστε ἐξ ἀρχῆς τὰ ἀναγκαῖα εὐθὺς καὶ μόνα προσφέρειν τῷ σώματι· ἀφροδισίων δὲ ἄχραντος εἶναι διὰ παντὸς τοῦ βίου. οὕτω δὲ ἠμέλει τιμῆς τῆς παρ' ἀνθρώπων, ὥστε οὐδὲ ὄνομα αὐτοῦ ἦν ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἂν ἐγνώσθη μετὰ ταῦτα, εἰ μὴ θεῶν τις ἠβουλήθη παράδειγμα τοῖς ἀνθρώποις χαρίσασθαι τοῦ Κρονίου βίου, ἵνα μὴ δοκῇ μῦθος εἶναι ὁ λόγος, μὴ ἔχων ἐπιμαρτυροῦσαν τὴν ἱστορίαν. ὁ μὲν γὰρ Χείρων λεγόμενος ἐν μεθορίῳ μᾶλλον εἱστήκει τῆς Κρόνου καὶ Διὸς ἀρχῆς· ὅθεν Διφυής. Σαραπίων δὲ οὗτος ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου γνωσθείς, ἀναγεγράφθω τοιοῦτος. ὃς κληρονόμῳ τῷ Ἰσιδώρῳ ἐχρήσατο, μηδένα πρὸς γένους ἔχων, μηδὲ ἄξιον ἄλλον ὑπολαμβάνων εἶναι τῆς ἑαυτοῦ οὐσίας, δυοῖν λέγω ἢ τριῶν βιβλίων. ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ ἕτερος ἀνὴρ ἀφίκετο εἰς Ἀλεξάνδρειαν, κατὰ διάμετρον ὅλην τοῦ Σαραπίωνος ἀφεστώς, μᾶλλον δὲ ἔτι καὶ τῆς διαμέτρου μειζόνως, εἰ οἷόν τε φάναι. ὁ μὲν γὰρ ἦν τὴν ζωὴν Κρόνιός τις, ἢ Δῖος· ὁ δέ, Τυφώνιος, καὶ Τυφῶνος ἔτι πολυπλοκώτερον θηρίον, καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον. οὐ γάρ τις ἀγνοεῖ τῶν νῦν ζώντων ἀνθρώπων, οἷος ὁ Παμπρέπιος ἐγεγόνει τήν ψυχήν τε καὶ τὴν τύχην.

convenirет. Præcipue vero, cum jam ſenuiſſet, non amplius ex ſua domo frequenter alio deſcendiſſe: habitaſſe vero ſolum in exigua domuncula, ſolitariam omnino vitam amplexum, & ad res maxime neceſſarias duntaxat utentem vicinorum quorundam opera. Dicebat igitur, Serapionem precibus addictum inſigniter fuiſſe, & idiotæ habitu omnia templa frequentaſſe, & loca ſacra, prout feſtivitatis ratio ferebat. Plerumque vero domi per totum diem degentem vixiſſe non aliquam humanam vitam, ſed prorſus, ut ita dicam, divinam; & ſemper preces ac virtutes vel apud ſe, vel apud Deum recitaſſe, vel potius tacite cogitaſſe. Cum autem eſſet veritatis indagandæ cupidus, & natura contemplationi deditus, non in ſubtilioribus Philoſophiæ quæſtionibus verſari volebat; ſed grandioribus & divinioribus cogitationibus addictus erat, & in has intentus. Quamobrem ſolum fere Orpheum habebat & legebat; ſubinde Iſidorum de ſingulis quæſtionibus occurrentibus interrogans, virum, ut breviter dicam, ſumma Theologiæ ſcientia inſtructum: quem ſolum familiarem norat & admittebat. Etenim putabat ſe in eo perſpexiſſe vitam illam Saturniam, Poetarum fabulis celebratam. Nihil enim aliud vel faciens vel dicens conſpiciebatur, niſi ſeſe ſubinde colligens & contrahens, quantum fieri poterat, in interiores ſuæ domunculæ partes, & in arctiores anguſtias. Qui pecuniam adeo contemnebat, ut nihil poſſideret præter duos tantum aut tres libellos; inter quos erat & Orphei poeſis. Voluptates autem corporis parvi adeo faciebat, ut a prima ſtatim ætate rebus ad vitam ſuſtentandam neceſſariis tantum uteretur: a rebus vero venereis per totam vitam purus permaneret. Honorem ab hominibus tribui ſolitum adeo contemnebat, ut ne nomen quidem ejus in urbe notum eſſet. Neque poſtea cognitum fuiſſet, niſi Deorum quiſpiam vitæ Saturniæ manifeſtum exemplum hominibus largiri voluiſſet, ne illa narratio videretur eſſe fabula, quæ teſtem hiſtoriam non haberet. Nam ille quidem [Poetarum ſcriptis] celebratus Chiron in Saturnii & Jovii regni confinio potius conſtitit, unde biformis fuiſſe traditur. Iſte vero Serapion a Philoſopho cognitus, talis ſit deſcriptus, qui Iſidorum hæredem ſcripſit, quod nullum cognatum haberet, nec ullum alium ſuarum facultatum, duorum inquam, aut trium libellorum, hæredem dignum eſſe judicaret. Hoc autem tempore vir alius Alexandriam venit, ex tota diametro, & magis etiam quam ex diametro, ſi ſic dicere liceat, a Serapione diſtans, [eique prorſus contrarius.] Nam hic quidem Saturnius quidam aut Jovius fuit: ille vero, Typhonius, & Typhone bellua multo verſutior atque furioſior. Nullus enim eorum, qui nunc vivunt, hominum, ignorat, quo animo & qua fortuna fuerit Pamprepius. *Port.*

Σάραπις. τούτου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεῖλε Θεόφιλος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τὸ ξόανον, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. [2]τοῦτον δὲ οἱ μὲν Δία ἔφασαν εἶναι· οἱ δέ,

Σάραπις. Serapis. Hujus ſtatuam Theophilus Archiepiſcopus Alexandriæ evertit, ſub Theodoſio Magno: quem alii Jovem eſſe

1 Ἀναδεδειγμένον] Lege, ἀναδεδειγμένον.

2 Τοῦτον δὲ οἱ μὲν Δία ἔφ.] Cedrenus pag. 325. Τοῦτον τὸν Σάραπιν οἱ μὲν τὸν Δία εἶναι λέγουσιν· οἱ δέ, τὸν Νεῖλον, διὰ τὸ τὸν μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸν πῆχυν. οἱ δὲ Ἆπιν τινὰ ἄνθρωπον εὔπορον ἐν Αἰγύπτῳ γεγονέναι, ὃς ἐν καιρῷ λιμοῦ ἐκ τῶν ἰδίων ἐπήρκεσεν Ἀλεξανδρεῦσιν· ᾧ καὶ τελευτήσαντι ναὸν καὶ στήλην ἀνέστησαν. καὶ βοῦς αὐτῷ ἐτρέφετο, ὃν καὶ Ἆπιν ἐκάλουν, ὁμωνύμως τοῦ δεσπότου. σύμβολον ὄντος ἦν τοῦ γεωργοῦ. Hæc iis, quæ Suidas hic habet, adeo affinia ſunt, ut utrumque ex eodem fonte ſua hauſiſſe ſatis appareat.

τὸν Νεῖλον, διὰ τὸ μόδιον ἔχειν ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τὸν πῆχυν, ἤγουν τὸ τοῦ ὕδατος μέτρον. ἄλλοι δὲ, τὸν Ἰωσήφ. ἕτεροι δὲ, Ἆπιν τινὰ γεγονέναι ἄνθρωπον εὔπορον καὶ βασιλέα ἐν Μέμφιδι, πόλει τῆς Αἰγύπτου. οὗ λιμοῦ δὲ γενομένου, τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν ἐκ τῶν ἰδίων τροφὴν παρέσχε. τετελευτηκότι δὲ αὐτῷ ναὸν ἀνέστησαν, ἐν ᾧ βοῦς ἐτρέφετο, σύμβολον φέρων τοῦ γεωργοῦ, καί τινα δὲ ἔχων ἐν τῇ χροιᾷ ἐπίσημα· ὅστις ἐκ τῆς προσηγορίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸς Ἆπις ἐκαλεῖτο. τὴν δὲ σορὸν τούτου τοῦ Ἄπιδος, ἐν ᾗ τὸ σῶμα ἔκειτο αὐτοῦ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ μετήνεγκαν, καὶ ἀπὸ τῆς σοροῦ καὶ τοῦ Ἄπιδος σύνθετον ὄνομα πεποιηκότες, ἐκάλουν αὐτὸν Σόραπιν· οἱ δὲ μετὰ ταῦτα, Σάραπιν. τούτου ναὸς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη παμμεγέθης, καὶ πάνυ λαμπρός.

Σαράπους.[1] οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττακὸν τὸν φιλόσοφον, διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι, καὶ σύρειν τὼ πόδε. Χειροπόδην δὲ, διὰ τὰς ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδας, ἃς [2] χειράδας ἐκάλουν. [3] Γαύρικά τε, ὡς εἰκῆ γαυριῶντα. Φύσκωνα δὲ, καὶ Γάστρωνα, διότι παχὺς ἦν. ἀλλὰ μὴν καὶ [4] Ζοφοδορπίδα, ὡς ἄλυχνον. [5] Ἀγασύρταστον δὲ, ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν.

Σαργάνη. οἱ μὲν, σχοινίον τί φασιν· οἱ δὲ, πλέγμα τι ἐκ [6] σχοινίου.

Σαρδάζων.[7] μετὰ πικρίας γελῶν.

Σαρδανάπαλος,[8] Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμιδος, οἴκησιν ἔχων ἐν Νίνῳ, ἔνδον τὸ σύμπαν ἐν τοῖς βασιλείοις διατέτριβεν· ὅπλον μὲν οὐχ ἁπτόμενος, οὐδ' ἐπὶ θήραν ἐξιὼν, ὥσπερ οἱ πάλαι βασιλεῖς· ἐγχριόμενος δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακίδας ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ ἐμπλοκῆς, τό, τε σύμπαν γυναικείῳ ἤθει χρώμενος. κατὰ δὲ τὰ πρότερον συντεταγμένα ἐπὶ τὰς θύρας αὐτοῦ παρῆσαν οἵ τε τῶν ἄλλων ἐθνῶν Σατράπαι, ἄγοντες τὰς δυνάμεις. οὗτος ἐσφάγη ὑπὸ Περσέως. [9] οἱ δὲ κόλακες, καὶ μιμηταὶ τῆς ἐκείνου φιλοσαρκίας καὶ γαστριμαργίας καὶ οἰστρηλασίας, ἐπέγραψαν ὡς ἐξ αὐτοῦ δῆθεν ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ, τὸ, [10] Τόσσ' ἔχω· καὶ τὰ ἑξῆς· ψευδῶς ταῦτα ἐπιγράψαντες. οὐ γὰρ ἔχει ὁ τελευτήσας ἅπερ ἔφαγε καὶ ἔπιεν, ἀλλ' εἰς τὴν δυσώδη φθορὰν ἐκεῖνα πάντα κεχώρηκεν· ἔχει δὲ μόνην τὴν τοῦ παρανόμου βίου δυσωδίαν, ἥτις διηνεκῶς τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ ψυχὴν ἀλγύνει καὶ ἀνιᾷ, συνειδυῖαν ἑαυτῇ τὰ κάκιστα, καὶ μεμνημένην ὧν παρανόμως καὶ ἀκολάστως ὁ τάλας εἰργάσατο.

dicebant: alii Nilum, quod modium & cubitum in capite geſtaret: aquæ menſuram ſcilicet. Alii, Joſephum. Alii, Apidem hominem opulentum & Regem Memphidis urbis Ægypti fuiſſe dicunt: qui Alexandrinis fame laborantibus de ſuo victum præbuerit. Huic mortuo templum fuiſſe exſtructum; in quo bos aleretur, agricolæ ſymbolum, & notis quibuſdam coloris diſtinctus: qui & ipſe nomine ejus dictus fuerit Apis. Hujus autem Apidis loculo, in quo corpus ipſius jacebat, Alexandriam tranſlato; nomine ex σορὸς & Ἆπις compoſito eum vocatum eſſe Σόραπιν, & deinde Σάραπιν. Huic templum maximum & ſplendidiſſimum ab Alexandro conditum eſt.

Σαράπους. Alcæus Pittacum Philoſophum ita vocabat, quod latipes eſſet, & pedes traheret. *Chiropoden* vero, propter fiſſuras & rimas, quas in pedibus habebat: quas alii χειράδας vocant. Item *Gaurica*, quod temere gloriaretur. *Phyſconem* vero & *Gaſtronem*, quod pinguis & craſſus eſſet. Præterea, *Zophodorpidem*, ut qui abſque lychno in tenebris cœnaret. Et *Agaſyraſtum*, ut ſqualidum & ſordidum.

Σαργάνη. Sargana. Alii funem quendam ita vocant. Alii vero vas quoddam ex junco textum.

Σαρδάζων. Riſum Sardonium, i. e. amarum ridens.

Σαρδανάπαλος. Sardanapalus, Aſſyriorum Rex, a Nino & Semiramide originem ducens, aſſidue intra palatium in urbe Nino degebat, neque arma tractans unquam, nec venatum egrediens, more ſuperiorum Regum; ſed faciem liniens, atque oculos pingens, & cum pellicibus de forma ac comæ compoſitione contendens, prorſuſque muliebri diffluens mollitie. Porro, ex more inſtitutoque veteri ad portas palatii aderant gentium omnium Satrapæ, imperatas adducentes copias. Hic a Perſeo occiſus eſt. Adulatores vero, & illi, qui ejus mollitiem & luxuriam & furorem imitabantur, ſepulcro ejus carmen hoc inſcripſerunt, tanquam ab ipſo prolatum, *Tantum habeo*, &c. Sed hoc falſum eſt. Non enim defunctus habet, quæ edit & bibit; ſed illa omnia in fœtida excrementa abierunt. Solum vero vitæ male actæ habet fœtorem, qui miſeram illius animam perpetuo affligit & excruciat, peſſimorum criminum ſibi conſciam, memoremque delictorum & flagitiorum, quæ miſer ille admiſit.

1 Σαράπους. οὕτως ἐκάλει Ἀλκαῖος Πιττ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Laertii in *Pittaco*. Segm. LXXXI. Vide ibi Menagium.

2 Χειράδας] Sic recte MS. A. itemque Laertius loco laudato. At MSS. B. & C. nec non priores Editt. male, χοιράδας. Confer Heſychium v. Χειράδας, qui ad hunc ipſum locum Laertii reſpexiſſe videtur.

3 Γαύρικα] Sic etiam Laertius. At cum Menagio ſcribere malim, γαύρηκα, per η in ſyllaba ſecunda. Vide Heſychium v. Γαύρηξ.

4 Ζοφοδορπίδα] Laertius rectius Ζοφοδορπίδαν, a recto, Ζοφοδορπίδας, quod Dorice dictum eſt pro Ζοφοδορπίδης.

5 Ἀγασύρταστον] Scribe, Ἀγάσυρτον, ut habet Laertius.

6 Ἐκ σχοινίου] Forte, ἐκ σχοίνου.

7 Σαρδάζων] Confer Noſtrum ſupra v. Διασαρδάνιον, & infra v. Σαρδάνιος.

8 Σαρδανάπαλος, Ἀσσυρίων βασιλ.——ἄγοντες τὰς δυνάμεις] Hæc ſunt verba Nicolai Damaſceni, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 425.

9 Οἱ δὲ κόλακες καὶ μιμ.——ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Joannem Malelam, pag. 21.

10 Τόσσ' ἔχω, καὶ τὰ ἑξῆς] Integrum Epigramma, cujus initium tantum Suidas hic adducit, legitur Anthol. lib. III. cap. VII.

Σαρδανάπαλυς ἐν β΄ Περσικῶν δύο φησὶ γεγονέναι Καλλισθένης, ἕνα μὲν, δραστήριον καὶ γενναῖον· ἄλλον δὲ μαλακόν. ἐν Νίνῳ δ' ἐπὶ τοῦ μνήματος αὐτοῦ τοῦτ' ἐπιγέγραπται· [1] Σαρδανάπαλος, ὁ Ἀνακυνδαράξου παῖς, Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐδείματο. σὺ δὲ, ὦ ξένε, ἔσθιε, καὶ πῖνε, καὶ [2] παῖζε· ὡς τά γε ἄλλα τὰ ἀνθρώπεια οὐκ ὄντα τούτου ἄξια. τουτέστι, τοῦ τῶν δακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὼς τῷ μνήματι ἄγαλμα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας πεποίηται, ὡς [3] ἂν ἀποληκοῦν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸ καὶ ἐν Ἀγχιάλῳ τῇ πρὸς Ταρσῷ ἐπιγέγραπται, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον. Καὶ παροιμία· [4] Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθύτερον, Κινύρου πλουσιώτερον, καὶ Σαρδαναπάλου τρυφηλότερον· ὅπως τὸ τῆς παροιμίας ἐπὶ σοὶ πληρωθῇ, Δὶς παῖδες οἱ γέροντες. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. ὁ γὰρ Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας ἀποθέμενος, εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δὲ, ἀπόγονος Φαρνάκου βασιλέως Κυπρίων, πλούτῳ διαφέρων. Σαρδανάπαλος δὲ, Ἀσσυρίων βασιλεύς· ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ διαβιοὺς κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. [5] Ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλέως Νίνου, Περσικῆς χώρας· ὃς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Ἀγχίαλον καὶ Ταρσὸν ἔκτισε. Φασὶ δὲ αὐτὸν αἰσχρῶς καλλωπίζεσθαι, τοῖς τε οἰκείοις μὴ ὁρᾶσθαι, εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δὲ τοῦ οἴκου, ἔνδον εὑρεθεὶς ἀπέθανεν. ἐπέγραψαν δὲ ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσσυριακοῖς γράμμασι, τὸ, Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου, καὶ τὰ ἑξῆς.

Σαρδανάπαλυς ἐν β΄ Περσ. Calliſthenes libro II. de Rebus Perſicis duos Sardanapalos fuiſſe tradit; unum ſtrenuum & fortem: alterum vero mollem & effœminatum. In hujus monumento Nini inſcriptum erat: *Sardanapalus, Anacyndaraxi filius, Anchialum & Tarſum uno die condidit. Tu vero, hoſpes, ede, bibe, & lude. Nam cætera humana ne tanti quidem facienda ſunt.* Id eſt, ne iſto quidem digitorum crepitu digna ſunt. Simulacrum enim ſepulcro impoſitum, manus ſupra caput attollens, digitis crepabat. Idem etiam inſcriptum eſt [monumento ejus] Anchiali prope Tarſum, quæ nunc Zephyrium vocatur. Et proverbium: *Senectus tibi contingat longævior quam Tithono; opulentior quam Cinyræ; & mollior quam Sardanapalo: ut de te vere dici poſſit proverbium illud: Senes bis pueri.* Dicitur de hominibus valde longævis. Tithonus autem cum ex voto ſenectutem depoſuiſſet, in cicadam mutatus eſt. At Cinyras, a Pharnace Rege Cypri genus ducens, valde opulentus fuit. Sardanapalus vero, Rex Aſſyriorum, cum totam vitam in voluptatibus & deliciis tranſegiſſet, propria culpa regno excidit. Fuit autem filius Anacyndaraxi, Regis Nini, quæ eſt urbs Perſicæ ditionis; & uno die *Anchialum* & Tarſum condidit. *Ajunt* autem illum faciem turpiter fucaſſe, & a nullo ſuorum domeſticorum, præterquam ab eunuchis & puellis conſpectum fuiſſe. Cum vero domus ejus incendio correpta fuiſſet, intus flamma conſumptus eſt: cujus ſepulcro literis Aſſyriacis inſcripſerunt: *Sardanapalus Anacyndaraxi filius*, &c.

Σαρδάνιος [6] γέλως. ὁ προσποίητος. καλεῖσθαι δὲ αὐτόν φασιν ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι τοῖς ὀδοῦσι. καὶ Σαρδώνιος γέλως. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων· ἣν Δήμων μὲν διαδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνα κατοικοῦντες αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους τε καὶ πρεσβυτέρους ὑπὲρ ο΄ ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον, γελῶντας, ἕνεκα τοῦ τὸ εὔανδρον ἐμφῆναι· τουτέστιν, ἀνδρεῖον. [7] Τίμαιος δὲ, τοὺς ἱκανὸν βεβιωκότας χρόνον ἐν Σαρδοῖ, συνωθουμένους σχίζαις ὑπὸ τῶν υἱῶν εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν. οἱ δὲ, ἀπὸ τοῦ σεσηρέναι [8] μετ' ἀνίας. καί φασιν ἄλλοι τε, καὶ Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις εὐχαῖς παῖδα ταῖς χερσὶ τοῦ Κρόνου ἐπιτιθέντας, (ἵδρυται δὲ χαλκοῦς, προβεβλημένας ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ᾧ κρίβανος) ἔπειτα ὑποκαίειν. τὸν δὲ συνελκόμενον ὑπὸ τοῦ πυ-

Σαρδάνιος γέλως. Sardanius riſus. Id eſt, ſimulatus. Eum autem ſic dictum eſſe ajunt a σεσηρέναι, quod dentes reſtringere ſignificat. Et, Riſus Sardonius. Proverbium de iis, qui, cum pereunt, rident. Id autem inde ortum eſſe Demon tradit, quod Sardi captivorum pulcherrimos & ſeptuagenariis majores Saturno immolarent; qui ad conſtantiam & fortitudinem ſuam declarandam riſerint. Timæus vero auctor eſt, natu jam grandes in Sardinia, cum fuſtibus in foveam, in qua ſepeliendi erant, a filiis compellerentur, ridere ſolitos fuiſſe. Alii hoc dictum eſſe volunt a σεσηρέναι, quod ſignificat, dentibus reſtrictis ridere; & ἀνία, triſtitia: quod nempe triſtem riſum riderent. Adhæc, Clitarchus & alii ſcribunt, Carthaginenſes in ſolennibus ſupplicationibus puerum Saturni manibus impo-

1 Σαρδανάπαλος, ὁ Ἀνακυνδ.] Vide Stephanum *de Urbibus*, v. Ἀγχιάλη; Athenæum lib. VIII. pag. 336. Arrianum libro II. Ἀναβάσεως, pag. 91. & Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 590.

2 Καὶ παῖζε] Alii, καὶ ὄχευε, ut Mich. Apoſtolius, & auctor Vaticanæ Appendicis. Et ſic etiam legitur in MSS. Pariſ. niſi quod vocula καὶ ibi deeſt.

3 Ὡς ἂν ἀποληκοῦν] Mich. Apoſtolius habet, ὡς ἀνακρουστεῖν. Confer Noſtrum ſupra v. Ἀναπολήκουν.

4 Καταγηράσαις Τιθωνοῦ βαθ.———Δὶς παῖδες οἱ γέροντες] Hæc ſunt verba Juliani Imperatoris Epiſt. LIX. in fine: quæ etiam leguntur ſupra v. Καταγηράσαις.

5 Ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου, βασιλ.] Hæc ad verbum etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 590.

6 Σαρδάνιος] Sic habent MSS. Pariſ. itemque Editio Mediolan. At reliquæ Editt. Σαρδώνιος; quæ lectio propter literarum ſeriem hic locum habere non poteſt. Paulo tamen poſt, in hoc ipſo articulo, conſentientibus etiam MSS. legitur Σαρδώνιος, per ω in ſyllaba ſecunda. Apud poetas nomen hoc ἐθνικὸν plerumque ſcribitur per ο in ſyllaba ſecunda: ut apud Apollonium lib. IV. *Argonaut.* v. 633.

Τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιον πέλαγος, κοὶ ἀπείρονα κόλπον.

Σαρδάνιον, per α in ſyllaba ſecunda, habes apud Homerum Odyſſ. Υ. v. 302. Varia ergo vocis hujus eſt ſcriptura. Cæterum, cum hoc loco Suidæ conferendus eſt Zenobius Centur. V. Adag. LXXXV. & Scholiaſta Homeri ad Odyſſ. Υ. v. 301. & 302.

7 Τίμαιος δὲ, τοὺς ἱκανὸν βεβ.] Scholiaſta Homeri loco laudato: Τί μοι (lege, Τίμαιος) δέ φησι, τοὺς γεγηρακότας τῶν γονέων ἄγειν αὐτοὺς πρὸς βόθρον καὶ καταβάλλειν εἰς αὐτόν. τοὺς δὲ ὡς μακαρίως ἀποθνήσκοντας γελᾶν.

8 Μετ' ἀνίας] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. minus recte, μετ' ἀνοίας.

ρὸς, δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ, Τάλων τὸν ἡφαιστότευκτον Σαρδανίους οὐ βουλομένους περαιῶσαι πρὸς Μίνωα, εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν, προστερνιζόμενον ἀνελεῖν ἐπιχάσκοντας. [1] Σιληνὸς δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν περὶ [2] Συρακούσας, λάχανον εἶναι παρὰ Σαρδωνίοις ἡδὺ, σελίνῳ ἐμφερές· οὗ τοὺς γευσαμένους τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀποδάκνειν. ἔνιοι δὲ τοὺς ἐπὶ [3] κακῷ γελῶντας· ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ φησὶν [4] Ὅμηρος·

—— Μείδησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαρδόνιον. ——

καὶ ἐν ἄλλοις.

—— Ἡδὺ [5] γέλασε χείλεσιν,
Ἡδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν ἰάνθη.

nere conſueviſſe, (ſtatua autem Saturni erat ænea, manus habens protenſas, quibus ſubjectus erat clibanus) poſteaque ignem ei ſubjeciſſe; cujus calore puer excruciatus ridentis ſpeciem præbuerit. Simonides vero refert, Talum, quem Vulcanus fabricaverat, in ignem inſilientem, (erat enim æneus) Sardonios ad Minoem trajicere nolentes ad pectus appreſſiſſe, eoſque necaſſe in morte hiantes. Silenus vero libro ſecundo *Rerum Syracuſanarum* ait, apud Sardos eſſe herbam quandam dulcem, apio ſimilem, quam qui guſtarint, & maxillas & carnes ſuas præmordere. Alii vero tradunt, proverbium hoc dici de iis, qui malo ſuo rideant: ut & Homerus in *Odyſſea* inquit: *Riſit autem divus Ulyſſes riſum Sardanium.* Et alibi: *Illa riſit labiis: non tamen frons ſuper ſupercilia nigra exporrecta eſt.*

Σαρδαῖος. [6] ὁ ἀπὸ πόλεως Σάρδεων. καὶ Σάρδεις, πόλις.

Σαρδαῖος. Sardæus. Id eſt, incola vel civis Sardium. Et Sardes, urbs.

Σαρδιανός. ἀπὸ τόπου.

Σαρδιανός. Sardianus. A loco [deductum nomen.]

Σάρδιοι [7] λίθοι, ἐναργῶς διαφανεῖς, λευκοὶ ὄντες κατὰ τὸ βάθος· οἵτινες δοκοῦσι μέχρι βάθους τοῦ αὐτοῦ χρώματι κεχρῶσθαι, ἅτε δὴ μὴ ἀντιλαμβανομένης τῆς ὄψεως τοῦ βάθους.

Σάρδιοι λίθοι. Sardii lapilli. Hi manifeſte ſunt pellucidi, & in fundo albi: qui ad imum uſque eodem colore imbuti eſſe videntur, quod viſus non percipiat ea, quæ in imo ſunt.

Σαρδόθεν. ἀπὸ τῆς Σάρδεων πόλεως.

Σαρδόθεν. Ab urbe Sardibus.

Σαρδόνιον πέλαγος. καὶ Σαρδονικὸν, ὁμοίως. Σαρωνικὸν δέ.

Σαρδόνιον πέλαγος. Sardonium pelagus. Et Σαρδονικὸν, pariter. At Σαρωνικὸν, [per ω ſcribitur.]

Σαρδώ. [8] νῆσός ἐστι μεγίστη ἡ Σαρδὼ πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ· ἐν ᾗ γίνονται πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύταται. καὶ παροιμία· [9] Βάμμα Σαρδωνικόν. ἀντὶ τοῦ ἐρυθρὸν, φοινικοῦν.

Σαρδώ. Sardinia. Inſula maxima juxta Italiam, in qua inſignes & intenſi admodum coloris purpuræ naſcuntur. Et proverbium: *Tinctura Sardonica.* Id eſt, rubra & purpurea.

Σαρδῷον.

Σαρδῷον. Sardoum.

Σάρισσα. εἶδος ἀκοντίου Ἑλληνικοῦ. δόρυ μακρὸν παρὰ Μακεδόσι.

Σάρισσα. Sariſſa. Genus Græcanici jaculi. Sive, haſta longa apud Macedones.

Σαρκάζων. μετὰ πικρίας καὶ θυμοῦ γελῶν. [10] καὶ σαρκάζοντες, ὑποσεσηρότες, καὶ ἀνοίγοντες τὸ στόμα, ὥσπερ κυνίδια, ὅταν προσλιπαρῇ τινα, καὶ ἀφέλκῃ τοῖς ὀδοῦσιν. ἢ σαρκάζοντες, ἀντὶ τοῦ ἐξισχνωμένοι καὶ ἡττηκότες, καὶ διὰ τὸν λιμὸν ἕλκοντες μόλις. ἢ ἕλκοντες κατὰ τὸν τῶν κυνιδίων τρόπον, οἳ τὰ ὀστέα περιτρώγουσι, καὶ οὐκ ἔχοντες ἐμφορηθῆναι ὑπ' αὐτῶν, τῷ δοκεῖν ἐσθίουσι. σαρκάζειν δὲ κυρίως, τὸ τὸν κύνα πεινῶντα τὰ λεπτὰ τῶν σαρκῶν τοῦ ὀστέου ἀπογλύφειν.

Σαρκάζων. Cum amaritudine & ira ridens. Et σαρκάζοντες, dentes reſtringentes, & os aperientes, ut catelli, cum alicui adblandiuntur, carneſve arrodunt. Vel σαρκάζοντες, attenuati & debilitati. Vel, propter famem ægre trahentes [funem.] Vel, trahentes more catellorum, qui oſſa circumrodunt, &, cum iis ſatiari nequeant, edere tamen videntur. Σαρκάζειν vero proprie dicitur, cum canis famelicus exiguas carnium reliquias ab oſſe abradit.

1 Σιληνός] Sic recte MSS. Pariſ. itemque Photius in Lexico MS. At priores Editt. Σιμωνίδης: quæ lectio vel ideo ferri non poteſt, quod vox Σιμωνίδης paulo ante præceſſerit, nec hic abſque manifeſta ταυτολογίᾳ repeti poſſit. Scripſiſſe autem Silenum de rebus Siculis, patet ex Athenæo, qui eum ἐν τρίτῳ Σικελικῶν laudat. Hujus operis partem fuiſſe exiſtimo libros de Syracuſis, quos Suidas hic laudat.

2 Περὶ Συρακούσας] Rectius, περὶ Συρακουσῶν.

3 Ἐπὶ κακῷ] Sic habet MS. A. At in MSS. B. & C. itemque in prioribus Editt. & Lexico Photii MS. male legitur ἐπὶ καλῷ.

4 Ὅμηρος] Odyſſ. Υ. v. 302.

5 Ἡδὺ γέλασε χειλ.] Hæc ſunt verba Homeri, ſed corruptiſſima, quæ apud ipſum poetam Il. Ο. v. 101, 102. recte ſic leguntur:

——— Ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη. ———

Verba ibi ſunt de Junone irata, quæ reſtrictis labiis ridere quidem videbatur, ſed frontem minime exporrigebat, ut facere ſolent illi, qui ex animo lætantur & rident. Scholiaſta ad eum locum: Οὗτος ὁ γέλως Σαρδώνιος καλεῖται, ὅτ' ἄν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ.

6 Σαρδαῖος] An pro Ἀρδαῖος. Vide Holſtenium ad Steph. v. Σάρδις.

7 Σάρδιοι λίθοι, ἐναργῶς διαφ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Philoponi in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, K. 2. b.

8 Σαρδὼ. νῆσός ἐστι μεγ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharn.* pag. 376.

9 Βάμμα Σαρδωνικόν] Imo, βάμμα Σαρδιανικόν: quod ſic dictum eſt ab urbe Sardibus, non vero ab inſula Sardinia. Ariſtoph. *Acharnenſibus*, pag. 376.

Ἵνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.

Sic enim ibi legendum eſt pro Σαρδινιακόν. Idem in *Pace*, p. 710.

Ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν.

Confer Nos ſupra ad v. Βάμμα Κυζικηνόν, & ad v. Ἵνα μή σε βάψω.

10 Καὶ σαρκάζοντες, ὑποσεσηρ.] Nota hæc pertinet ad locum illum Ariſtoph. in *Pace*, pag. 655.

Οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν, ἕλκουσιν δ' ὅμως,
Γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια.

Confer ibi Scholiaſtam.

Σάρ-

Σάρκας [1] μελαίνειν, οὐ καλὸν [2] πᾶσιν τόδε.
Λευκὰς ὁρᾶν τὰς σάρκας, εὔθετον λίαν.
Ὅλον [3] καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Σαρκασμός. εἶδος εἰρωνείας.

Σαρκασμοπιτυοκάμπται. [4] Ἀριστοφάνης φησί. ἀντὶ τοῦ, μεγάλοι, ὡς ἁρπάζοντες καὶ προσποιούμενοι τὰ πολεμικά. οὐκ ἀληθῶς δὲ τοιοῦτοι· ἰσχύος δὲ ἐπιμελούμενοι. διὸ καὶ τὸν Μεγαίνετον Μάνην εἶπεν, οὐ πάντως βάρβαρον, ἀλλ' ἀναίσθητον. ἐπίτηδες δὲ ἐχρήσατο τοῖς συνθέτοις, διὰ τὸ Αἰσχύλου ἦθος.

Σαρκίδης. ὄνομα κύριον.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος. ζήτει ἐν τῷ Ψυχικός.

Σαρκίον. ἡ σάρξ.

Σάρκινος. προπαροξυτόνως. ὡς κέδρινος. † [5] Ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτερὶς μόνη σαρκοτοκεῖ, τῶν λοιπῶν ὠοτοκούντων· ὥσπερ πάλιν καὶ ἐπὶ τῶν τετραπόδων ἡ χελώνη μόνη ὠοτοκεῖ.

Σαρκοφαγία. ἡ κρεωφαγία. [6] Ἐδεῖτο μὲν γάρ οἱ τὸ σῶμα σαρκοφαγίας, ἀθύτου δὲ οὐκ ἠνέχετο μεταλαβεῖν, τὸ παλαιὸν [7] παράγγελμα θνησειδίων ἀπέχεσθαι, τοῦτο σημαίνειν ὑπολαμβάνων.

Σαρμυδησσός. τόπος Θρᾴκης.

Σάρξ. ὅτι [8] Ἀριστοτέλης [9] αἰσθητήρια λέγει τὴν σάρκα, καὶ λέγει ὅτι ἡ ἁπτικὴ αἴσθησις μία, καὶ μεταξύ.

Σάρος. ποταμός.

Σαρώματα. φιλοκαλήματα. καὶ σάρωσις, ὁμοίως.

Σαρῶν. κορῶν. καὶ σαίρων, κοσμῶν. αἰτιατικῇ.

Σαρπηδονία [10] ἀκτή. ἄκρα τῆς Θρᾴκης. [11] Κράτης τὴν μεγάλην. καὶ νῆσον πρὸς τῷ Ὠκεανῷ, ἐν ᾗ αἱ Γοργόνες.

Σαρπηδών, [12] Σαρπηδόνος. ὄνομα κύριον. ἡ κλητική, ὦ Σαρπηδών, καὶ ὦ Σαρπῆδον· ὡς ἀπὸ τοῦ Σαρπήδοντος.

Σάροι. μέτρον, καὶ ἀριθμὸς παρὰ Χαλδαίοις. οἱ γὰρ ρκʹ. Σάροι ποιοῦσιν [13] ἐνιαυτοὺς βσκβʹ. κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακοὺς σκβʹ. οἱ γίνονται ιηʹ. ἐνιαυτοί, καὶ μῆνες ἕξ.

Σάρκας. Carnes. *Carnes habere nigras, pueris malum eſt ſomnium.* † *Albas videre carnes, valde eſt utile.* † *Totum* [*corpus*] *purgare, liberationem a curis ſignificat.*

Σαρκασμός. Sarcaſmus. Ironiæ genus. Jocus amarulentus.

Σαρκασμοπιτυοκάμπται. Sarcaſmopityocamptæ. Ariſtophanes inquit. Id eſt, magni, & qui ſpeciem quidem bellicæ fortitudinis præferunt, ſed revera tales non ſunt: at virium curam gerunt. Unde etiam Megænetum vocavit Manen, non quod omnino barbarus eſſet, ſed ſtupidus. De induſtria vero compoſitis nominibus uſus eſt, quod Æſchylus iis gauderet.

Σαρκίδης. Sarcides. Nomen proprium.

Σαρκικὸς ἄνθρωπος. Carnalis homo. Quære in voce Ψυχικός.

Σαρκίον. Caruncula. Caro.

Σάρκινος. Carneus. Scribitur cum acuto in antepenultima, ut κέδρινος. † Inter volucres ſolus veſpertilio vivos fœtus parit, reliquis ova parientibus: ut contra inter quadrupedes ſola teſtudo ova parit.

Σαρκοφαγία. Carnium eſus. *Ejus enim corpus indigebat quidem carnium eſu, ſed eo, quod immolatum non fuiſſet, veſci non ſuſtinebat, antiquum illud præceptum, quod morticinis abſtinere jubet, hoc ipſum ſignificare putans.*

Σαρμυδησσός. Sarmydeſſus. Locus Thraciæ.

Σάρξ. Caro. Ariſtoteles carnem vocat inſtrumentum ſenſus, dicitque tactum eſſe ſenſum peculiarem, & medium quid [eſſe inter corpus tangens, & id, quod tangitur.]

Σάρος. Sarus. Fluvius.

Σαρώματα. Ornamenta. Elegantia. Et σάρωσις, mundatio, purgatio.

Σαρῶν. Verrens. Scopis mundans. Et σαίρων, ornans. Accuſativo jungitur.

Σαρπηδονία ἀκτή. Sarpedonia Acte. Thraciæ promontorium. * * * * * * * Item, inſula, juxta Oceanum, in qua Gorgones habitant.

Σαρπηδών, όνος. Sarpedon. Nomen proprium. Vocativus, ὦ Σαρπηδών, & ὦ Σαρπῆδον: ut a genitivo Σαρπήδοντος.

Σάροι. Sari. Apud Chaldæos eſt menſura, & numerus. Nam cxx. Sari faciunt annos MMCCXXII. ſecundum calculũ Chaldæorum: quandoquidem Sarus continet menſes Lunares CCXXII. qui ſunt anni XVIII. & VI. menſes.

1 Σάρκας μελ.] Hic & duo ſequentes verſus ὀνειροκριτικοὶ leguntur apud Aſtrampſychum: unde eos compilator mutuatus eſt.

2 Πᾶσιν] Aſtrampſychus, παισίν.

3 Ὅλον] Aſtrampſychus habet, Ὅλμον, i. e. mortarium. At in MS. A. in quo verſus hi onirocritici non in textu ſed ad marginem ſcripti erant, rectius, ut puto, legitur, Σάρκας καθαίρειν, &c. Confer etiam Noſtrum infra v. Σῶμα, ubi hic ipſe verſus repetitur.

4 Ἀριστοφάνης] Pag. 257. (168. Ed. Baſ. P.) ubi vide veterem Enarratorem.

5 Ἀπὸ τῶν πτηνῶν ἡ νυκτ.] Deeſt hic caput articuli, quod oportebat eſſe σαρκοτοκεῖ.

6 Ἐδεῖτο μὲν γάρ οἱ τὸ σ.] Ex Damaſcio. Vide Noſtrum ſupra v. Ἀθύτου.

7 Παράγγελμα] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. & C. itemque priores Editt. quæ habent, παράδειγμα.

8 Ὅτι Ἀριστ.] Loci hujus ſenſus eſt mutilus, qui ſuppleri debet ex Philopono in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, N. 1. 2. Eo Lectorem remitto.

9 Αἰσθητήρια] Scribe, αἰσθητήριον.

10 Σαρπηδονία ἀκτή] Confer Zenob. Centur. V. Adag. LXXXVI.

11 Κράτης τὴν μεγάλην] Locus eſt corruptus, & forte mutilus, qui abſque meliorum Codicum ope haud facile in integrum reſtitui poteſt.

12 Σαρπηδών] Ejus crebro mentio fit apud Homerum.

13 Ἐνιαυτοὺς βσκβʹ. κατὰ τὴν τῶν Χαλδ.——σεληνιακοὺς σκβʹ] Inſignem hujus loci lacunam ex MS. Pariſ. A. ſupplevi. In prioribus enim Editt. deſunt verba hæc, κατὰ τὴν τῶν Χαλδαίων ψῆφον, εἴπερ ὁ Σάρος ποιεῖ μῆνας σεληνιακοὺς σκβʹ. Pro ἐνιαυτοὺς βσκβʹ. autem ſcribendum eſt, ἐνιαυτ. βσκʹ. expuncto poſteriori β; ut & ante nos monuit exquiſitiſſimæ eruditionis vir Joannes Pearſonius in notis ad verba illa Symb. Apoſt. *Creatorem cœli & terræ*: ubi etiam modo dictam loci hujus lacunam ex MS. Vatic. ſupplevit, & de *Saris* nonnulla in medium affert. Eum igitur vide. Præterea de *Saris* conſulendus eſt Scaliger ad Græca Euſebii, pag. 406.

Σάτα. μέτρον Ἑβραϊκόν. δηλοῖ δὲ μόδιον ὑπερπεπληρωμένον· ὡς εἶναι μόδιον [1] ἕνα καὶ ἥμισυν. ὑγρῶν δὲ [2] ξεστῶν ιέ, ἤτοι λιτρῶν κέ.

Σατάν. ὁ Διάβολος.

Σατανᾶς. ὅτι Σατανᾶς κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶσσαν ὁ ἀποστάτης λέγεται. ὁ αὐτὸς καὶ Διάβολος, ὡς τὸν Θεὸν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συκοφαντῶν, καὶ αὐτοῖς γε τοῖς ἀνθρώποις ἔριν πρὸς ἀλλήλους ἐμβάλλων καὶ μάχην. οὐ πονηροὶ δὲ ἀπ' ἀρχῆς οἱ δαίμονες παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων ἐδημιουργήθησαν, ἀλλὰ τῇ παρατροπῇ τῆς γνώμης ἀπὸ τῶν ἀμεινόνων ἐπὶ τὰ χείρω ἔπεσον αὐτεξουσίως καὶ αὐθαιρέτως, καὶ τοῖς παρὰ Θεοῦ παρασχεθεῖσιν οὐκ ἀρκεσθέντες, ἀλλὰ μειζόνων ὀρεχθέντες, εἰσδέξασθαι τῷ τύφῳ τὸ πάθος, καὶ ἐκπεσεῖν τῆς ἀρχῆθεν δοθείσης τιμῆς, καὶ τὸν κατὰ τῶν ἀνθρώπων ἀναδέξασθαι πόλεμον, καὶ κατ' αὐτῶν ὡς εἰκόνι θείᾳ τετιμημένων λυπῆσαι· ἐπιστασίᾳ δὲ τῶν Ἀγγέλων φρουρεῖσθαι. τὴν δὲ ἀγωνιστικὴν ὁ Θεὸς οὐκ ἐκώλυσε διαμάχην, ἵνα δείξῃ τοὺς ἀρίστους ἡ πάλη.

Σάτωρ, σάτωρος.

Σατραπεία. ἐπαρχία. Σατράπης δὲ, Σατράπου, εἶδος ἀξιώματος.

Σάτυρος. ὁ χορευτής.

Σαυλοπρωκτιᾶν.

Καὶ [3] μὴν προθυμοῦμαί γε σαυλοπρωκτιᾶν.

Σαυρίων.[4] εἶδος σημαίας, ἢ φλαμούλου.

Σαῦρα, καὶ σαῦρος. ἑρπυστικὸν ζῷον.

Σαύρῳ δὲ λοιπὸν ἐμφερὴς ἐγίνετο.
Ἑρπυστικὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῷον γένος,
Ὃν εἰ τέμοι τις καὶ διασπάσοι μέσον,
Ἕλκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνῳ τὰ τμήματα,
Συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λείψανα.

Ἔστι δὲ καὶ ἰχθὺς σαῦρος.

Σαυρομάται. ὄνομα ἔθνους.

Σαυρωτῆρσι. τοῖς στύραξι, τοῖς ὄπισθεν τῶν δοράτων. [5] Ἔκτανε θηκτῷ σαυρωτῆρι. † Καὶ ταχὺ περιστρέψας τὸν ἵππον, τὸν εἰσπεσόντα παίει τῷ σαυρωτῆρι διὰ τοῦ τραχήλου. ἢ ξυστὸν δόρυ. ἢ στύραξ, ὃν ἔνιοι χαλκοῦν οὐρίαχον.

Σαυτὴν[6] ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ. Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου, δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνος ἀνάθεσιν ἐν θεάτρῳ. τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

Σάτα. Sata. Menſura Hebraica. Significat autem modium ad ſummum uſque repletum: ut ſit modius unus & dimidius. Cum vero de liquidis dicitur, eſt ſextariorum xv. hoc eſt, librarum xxv.

Σάταν. Satan. Diabolus.

Σατανᾶς. Satanas. Sic Hebræorum lingua dicitur Apoſtata. Idem & Diabolus vocatur, i.e. Calumniator: quod Deum apud homines calumnietur, & inter ipſos homines contentionem & pugnam excitet. Dæmones autem initio ab Univerſitatis hujus auctore Deo non ſunt conditi mali, ſed animi perverſitate a melioribus ad pejora defecerunt, idque libere & ultro. Cum enim ſorte, quam Deus ipſis dederat, contenti non eſſent, ſed majora appeterent; ſuperbia elati, honore priſtino exciderunt, bellumque adverſus homines ſuſceperunt, & adverſus eos, ut divina imagine decoratos, rabiem ſuam exeruerunt. Sed illi Angelorum præſidio tuti ſunt. Certamen vero Deus non prohibuit, ut lucta fortes demonſtraret.

Σάτωρ. Sator. [Vox Latina.]

Σατραπεία. Satrapia. Præfectura. Provincia. Et Σατράπης, Satrapa. Genus dignitatis.

Σάτυρος. Satyrus. Saltator.

Σαυλοπρωκτιᾶν. Nates laſcive movere. Cevere. [Ariſtophanes:] *Vehementer cupio cevere.*

Σαυρίων. Genus vexilli, vel flammuli.

Σαῦρα. Lacerta. Et σαῦρος, lacertus. Serpentis genus. *Lacerto vero deinceps ſimilis evaſit: quod ſerpentis genus ſi quis diſſecet & medium dividat, trahit ſua cum ſtrepitu ſegmenta: reliquiæque ejus rurſus coeunt.* Eſt & piſcis lacertus.

Σαυρομάται. Sauromatæ. Nomen gentis.

Σαυρωτῆρσι. Poſterioribus haſtæ cuſpidibus. [In Epigrammate:] *Interfecit* [*eum*] *acuta haſtæ cuſpide.* [Et iterum:] *Equo celeriter converſo,* [*adverſarii*] *irruentis cervicem inferiore haſtæ cuſpide ferit.* Vel, haſta. Idem quod σαυρωτὴρ ſignificat etiam στύραξ & οὐρίαχος.

Σαυτὴν ἐπαιν. *Te ipſa laudas, ut quondam Aſtydamas.* Aſtydamanti, Morſimi filio, cum fabulam *Parthenopæum* docens palmam tuliſſet, Athenienſes conceſſerunt, ut imaginem ſuam in Theatro poneret. Is vero Epigramma hoc jactantiæ plenum in ſe ipſum

1 Ἕνα καὶ ἥμισυν] Hæc in MSS. non integris vocibus exarata ſunt: ſed pro ἕνα quidem ſcriptum reperitur α; pro ἥμισυν vero, nota quædam, cujus figura in uno codice ſimilis pene eſt τῷ ∂. Hanc compendioſam ſcribendi rationem cum non intelligerent librarii, adulterinam inde vocem ἀσθεῖν, quæ in prioribus Editt. reperitur, & Porto ſuum N.L. i.e. *Non liquet*, expreſſit, conflarunt. Cæterum, me recte notam codicum MSS. interpretatum eſſe, liquido probare poſſum auctoritate Joſephi & Hieronymi, (*ut* alios ſcriptores taceam) qui expreſſe teſtantur, *Satum* cepiſſe unum & dimidium modium. Prior enim lib. IX. *Antiq. Jud.* cap. 2. pag. 305. ſic inquit: *Ἰσχύει τὸ σάτον μόδιον καὶ ἥμισυ Ἰταλικόν.* Hieronymus vero in Matth. XIII. ait: *Satum genus eſt menſuræ juxta morem Palæſtinæ provinciæ, unum & dimidium capiens modium.* Plura de *Sato* vide apud Caſp. Waſerum lib. I *de Menſur. Hebr.* cap. IV.

2 Ξεστῶν ιέ, ἤτοι λιτρῶν κέ] Magnus Pearſonius ad oram libri ſequentia notaverat: *Pro ιέ. lege ν'. Nam ex Euſebio MS. ξέστης λιτρῶν β'. Ergo λίτραι κέ. ξεσταὶ ν'.*

3 Καὶ μὴν προθυμ.] Senarius hic legitur apud Ariſtoph. *Veſpis* pag. 514. (354. Ed. Baſ. *P.*)

4 Σαυρίων] Eſt vox Græco-barbara, quam tamen non reperi in Gloſſario Meurſii & Dufrenii.

5 Ἔκτανε θηκτῷ σαυρ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XV. ut Portus etiam monuit.

6 Σαυτὴν ἐπαιν.] Confer Zenobium, & alios Parœmiographos

Εἰθ

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις γενόμην, ἢ κεῖνοι ἅμ' ἡμῖν,
Οἳ γλώσσης τερπνῆς πρῶτα δοκοῦσι φέρειν·
Ὡς ἐπ' ἀληθείης ἐκρίθην ἀφεθεὶς παράμιλλος·
Νῦν δὲ χρόνῳ παρέχουσ', οἷς φθόνος οὐχ ἕπεται.

διὰ οὖν τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν παραιτήσασθαι τὴν ἐπιγραφήν. καὶ παροιμία παρὰ τοῖς κωμικοῖς ἐγένετο, ὡς παρὰ Φιλήμονι. λέγεται δὲ καὶ κατ' ἀποκοπὴν τὸ, Σαυτὴν ἐπαινεῖς.

fecit: *Utinam nos illorum temporibus vixiſſemus, aut illi noſtris, qui linguæ facundia excelluiſſe creduntur. Certe enim, ſi in certamen cum illis deſcendiſſemus, pares illis judicati fuiſſemus. Nunc vero palma adjudicatur antiquioribus, quos nulla invidia comitatur.* Ob hanc igitur enormem & nimiam jactantiam [Athenienſes] inſcriptionem illam repudiaſſe dicunt: ortumque inde eſt apud Comicos proverbium, quod etiam apud Philemonem legitur. Dicitur vero etiam dempto fine verſus, Σαυτὴν ἐπαινεῖς.

Σάφα. σαφῶς. φανερῶς. καὶ [1] Ὅμηρος·
Μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

Σάφα. Perſpicue. Plane. Aperte. Homerus: *Ne mentiaris, cum poſſis aperte loqui.*

Σαφέστερον εἰπὲ, κἀμαθέστερον.
Ὅταν [2] τὰ νῦν ἄπιστα πίσθ' ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντα πίστ' ἄπιστα. πῶς; οὐ μανθάνω.
Ἀμαθέστερόν πως εἰπὲ, καὶ σαφέστερον. παρὰ τὴν παροιμίαν· Σαφέστερόν μοι κἀμαθέστερον φράσον. ὁ δὲ εἶπεν·
Εἰ τῶν πολιτῶν, οἷσι νῦν πιστεύομεν,
Τούτοις ἀπιστήσαιμεν· οἷς δ' οὐ χρώμεθα,
Τούτοισι χρησαίμεσθα, σωθείημεν ἄν.
Εἰ νῦν γε δυστυχοῦμεν ἐν τούτοισι, πῶς
Τἀναντία πράξαντες οὐ σωζοίμεθ' ἄν;
Εὖ γ' ὦ, Παλάμηδες, ὦ σοφωτάτη φύσις,
Ταυτὶ πότερ' αὐτὸς εὗρες, ἢ Κηφισοφῶν;

Σαφέστερον εἰπ. *Planius aliquanto dic & rudiore Minerva.* [Ariſtophanes:] *Cum ea, quæ nunc ſunt infida, fida ducemus: quæ vero fida, infida. Quid hoc? Non intelligo. Rudiore Minerva hæc dicas, & aliquanto planius. Si civibus, quibus nunc fidimus, diffidamus; & quibus non utimur, illis utamur; ſalvi forſan erimus. Si enim nunc eam ob cauſam infelices ſumus, quid ni his contraria facientes ſalvi erimus? Euge, Palamedes, o ingenium ſapientiſſimum! Tune ipſe hæc inveniſti, an vero Cephiſophon?*

Σαφήνεια. καὶ σαφηνίζω, ἑρμηνεύω. σαφῶ δὲ, σαφήσω.

Σαφήνεια. Perſpicuitas. Et σαφηνίζω, explano, interpretor.

Σαφής. ἀληθής. καὶ Ὅμηρος·
—— Ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς. καὶ [3] Σοφοκλῆς·
Εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς, χ' ὡ Διὸς Φοῖβος σαφής.

Σαφής. [Interdum ſignificat,] Verus. Homerus: *Cum ſcias vere loqui.* Et Sophocles: *Si Jupiter adhuc eſt Jupiter, & ille Jovis filius Phœbus verax.*

Σάχωνος. ὄνομα κύριον.

Σάχωνος. Sachonis. Nomen proprium. [A recto Σάχων.]

Σβεννύντος. καὶ σβεννύω, αἰτιατικῇ. καὶ σβεννῦσα.

Σβεννύντος. Extinguentis. Et σβεννύω, extinguo. Et σβεννῦσα, extinguens.

Σβέσαι. παῦσαι.

Σβέσαι. Extinxiſſe. Sedaſſe. Compeſcuiſſe.

Σαίνεσθαι. κολακεύειν. τὸ ῥῆμα, σαίνω.
Ἀλλὰ [4] κύον, σαίνοις, Κέρβερε, τόν με κύνα.
καὶ αὖθις·
Σαίνεις [5] δάκνουσα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.
ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων δῆθεν εὐνοεῖν, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρα. καὶ σαίνω, αἰτιατικῇ.

Σαίνεσθαι. Adulari. Blandum eſſe alicui. [In Epigrammate:] *At canis Cerbere, ſis blandus mihi cani* [*Diogeni.*] Et iterum: *Blandiris, dum mordes, inſtar canis ſubdoli.* Dicitur in eos qui ſub falſa amicitiæ ſpecie clam alicui inſidiantur.

Σαίνουροι. τὰς οὐρὰς σείοντες.

Σαίνουροι. [Eſt epithetum canum,] qui cauda alicui blandiuntur.

Σαίρει. κοσμεῖ. ἢ χαίνει.

Σαίρει. Scopis verrit. Mundat. Vel, hiat.

Σεβάζω. αἰτιατικῇ. καὶ σέβω, ὁμοίως.

Σεβάζω, & σέβω. Colo. Veneror.

Σέβας. τιμή. ἔκπληξις. παρὰ δὲ Καλλιμάχῳ τὸ θαῦμα. Τόδ' ἔχω σέβας. καὶ σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι.

Σέβας. Cultus. Honor. Stupor. Apud Callimachum vero ſignificat admirationem. Ut, *Hujus rei admiratione teneor.* Et σεβίσαι, colere, laudibus celebrare.

Σεβάστεια. πόλις. καὶ Σεβαστειανὸς, ὁ πολίτης.

Σεβάστεια. Sebaſtia. Urbs. Et Sebaſtianus, ejus civis.

Σεβαστιανός. [6] οὗτος ἐπὶ Οὐάλεντος ἦν. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τούτου ἀνδρῶν πολεμικῶν ζήτησις. εὑρέθη δὲ οὗτος ὁ ἀνὴρ πάσης ἐλπίδος κρείττων, οὐδεμιᾶς περι-

Σεβαστιανός. Sebaſtianus. Hic tempore Valentis fuit: ſub quo cum virorum bellicoſorum delectus haberetur, hic vir omni ſpe

1 Ὅμηρος] Il. Δ. v. 404.
2 Ὅταν τὰ νῦν ἄπ.] Hic, & ſequentes Senarii Jambici leguntur apud Ariſtophanem in *Ranis.* pag. 279. (185. Ed. Baſ. *P.*)
3 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 292. ut Portus obſervaverat.
4 Ἀλλὰ κύον, σαίν.] Integrum Epigramma, cujus diſtichum hoc pars eſt, legitur Anthol. lib. III. cap. XXXIII. pag. 420.
5 Σαίνεις δάκνουσα, καὶ κύων λ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſumpta ſunt ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 348. eademque leguntur ſupra v. Λαίθαργος.
6 Σεβαστιανός. οὗτος ἐπὶ Οὐάλ.] Aſſentior Henr. Valeſio, qui ad Amm. Marcell. pag. 428. articulum hunc ex Eunapii Sardiani hiſtoria excerptum eſſe exiſtimat.

τῆς ἀποδείξεων. οὐδενὸς γὰρ μὴ ὅτι τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τοῖς παλαιοῖς δίκαιος ἦν παραβάλλεσθαι, καὶ τούτων τοῖς ἄγαν εὐδοκιμοῦσιν εἰς ἅπαντας. ὅς γε φιλοπόλεμος μὲν ὤν, ἥκιστα φιλοκίνδυνος ἦν οὐ δι' ἑαυτόν, τῶν ἀρχομένων δὲ ἕνεκεν. χρημάτων δὲ αὐτῷ πλῆθος ἔμελεν, ὅσα τὸ σῶμα διὰ τῶν ὅπλων κοσμήσειν ἔμελλε. τροφὴν δὲ προῃρεῖτο σκληρὰν καὶ τραχεῖαν, καὶ ὅση καμόντι ἤρκει, καὶ ὁρμωμένῳ πρὸς κάματον οὐκ ἦν κώλυμα. φιλοστρατιώτης δὲ ὢν διαφερόντως, στρατιώταις οὐκ ἐχαρίζετο, ἀλλὰ πᾶσάν τε ἀφῄρει πλεονεξίαν τὴν ἀπὸ τῶν οἰκείων, καὶ τὸ ἁρπακτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἔτρεπεν. ἐκόλαζε δὲ ἰσχυρῶς τοὺς παραβαίνοντας ταῦτα, καὶ τοῖς πειθομένοις εἰς τὸ εἶναι συνηγωνίζετο. ἁπλῶς δὲ εἰπεῖν, ὑπόδειγμα καὶ χαρακτῆρα παρεῖχεν ἑαυτὸν ἀρετῆς. γεγονὼς δὲ ἐπὶ μεγάλαις καὶ λαμπραῖς στρατηγίαις, [1] ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσὸς διὰ μέγεθος καταπληκτικὸς ὤν, οὐκ ἔστιν ἐράσμιος· κἀκεῖνος διὰ τὸ ἀφιλοχρήματον θαυμαστὸς ὤν, οὐκ εἶχε χάριν. [2] προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γνώμης ὀρθότητα τοῖς κατακοιμισταῖς εὐνούχοις τῶν βασιλέων, εὔκολος ὢν διὰ πενίαν, καὶ κοῦφος εἰς μετανάστασιν, διεδέχθη τῆς στρατηγίας.

melior eſt inventus, nulliuſque virtutis expers. Nullus enim erat non ſolum illius ætatis hominum, ſed ne priſcorum quidem, & eorum, qui apud omnes valde celebrantur, cum quo non poſſet jure comparari. Qui, cum bella amaret, minime tamen periculorum amans erat; non propter ſe, ſed propter eos, quibus imperabat. Pecuniæ copiam curabat, tantum ut corpus armis ornaret. Victu utebatur duro & aſpero, & eo, qui ipſi defatigato ſufficeret, nec ad laborem eunti impedimento eſſet. Quamvis autem milites maxime amaret, non tamen eorum vitiis indulgebat, ſed omnem illorum avaritiam & rapacitatem a ſuis avertens, in hoſtes convertebat. Illos vero, qui ipſius mandata violaſſent, graviter puniebat: obtemperantibus vero & imperata facientibus nunquam opera & auxilio ſuo deerat. Et, ut rem paucis expediam, verum virtutis exemplar aliis ſe præbebat. Cum vero ſummis & ampliſſimis honoribus functus fuiſſet; ut Rhodiorum Coloſſus propter magnitudinem terribilis quidem erat, non vero amabilis: ſic & Sebaſtianus ob pecuniæ contemptum admirationem quidem, non autem amorem in hominum animis excitabat. Tandem vero ob animum rectum in offenſionem eunuchorum cubiculariorum incurrit; & cum ob paupertatem promptus & expeditus eſſet ad mutandam ſedem, ſucceſſor ei datus eſt.

Σεβαστός. προσκυνητός. καὶ σεβίζει, σέβεται. καὶ σεβίσαι, ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης· Εὐπίστως τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι. τουτέστιν εὐπίστως ἔχω πρὸς τὸ τὸν Θεὸν ὑμνῆσαι καὶ εὐλογῆσαι.

Σεβαστός. Venerandus. Auguſtus. Et σεβίζει, colit. Et σεβίσαι, colere, laudibus celebrare. Ariſtophanes: *Bona fide Deos colo & celebro.*

Σεβαστοφόροι. ζήτει ἐν τῷ Αὐγουστεῖον.

Σεβαστοφόροι. Quære in voce Αὐγουστεῖον.

Σεβηριανός,[3] ἀπὸ Δαμασκοῦ, τῶν εἰς τὰ πρῶτα γένους ἀνηκόντων, Αὐξεντίου τοῦ Καλλινίκου υἱός, εἰς Ῥωμαίους ἀναγόμενος προγόνους, πατέρας τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπῳκηκότας. παιδείας τε τυχὼν πρὸς τῇ τῆς φύσεως ὀξύτητι, ποιητικῆς τε καὶ ῥητορικῆς· ἔτι δὲ καὶ τῆς περὶ νόμους τοὺς Ῥωμαίων διατριβούσης, διαφέρων ἔδοξεν εἶναι τῶν ἡλικιωτῶν. [4] στερρὸς δὲ τὸ ἦθος ὤν, καὶ ἅπερ ἂν διανοηθείη, ταῦτα πράττειν ἐσπουδακώς, ἔφθανε τῷ πρακτικῷ τὸ βουλευτικόν. καὶ διὰ τοῦτο ὁ βίος αὐτῷ πολλαχῇ διεσφάλη. προυθυμήθη μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐπὶ φιλοσοφίαν τραπῆναι, καὶ τῷ Πρόκλῳ φέρων ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι. ἤκμαζε γὰρ τότε καὶ ἤνθει ὁ Πρόκλος Ἀθήνησιν. ἐγένετο δὲ αὐτῷ ὁ πατὴρ ἐμποδών. ἠβούλετο γὰρ αὐτὸν δίκας λέγειν, καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. ὁ μὲν δὴ πατὴρ αὐτῷ ὡς τάχιστα τελευτᾷ τὸν βίον· αὐτὸς δὲ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ὁρμήσας, ὄνειρον ἐθεάσατο τοιόνδε. ἐδόκει ἐπὶ ῥάχει τινὸς ὄρους ἐπικαθῆσθαι ὥσπερ ὀχήματι, καὶ οἷον ἐλαύνειν τὸ ὄρος. ἐξῆγε δὲ αὐτὸν ἄρα ἡ εἱμαρμένη καὶ τὸ χρεών, ἔτι δὲ τὸ αὐθαί-

Σεβηριανός. Severianus, Damaſcenus, unus ex primarii generis viris, Auxentii Callinici F. generis ſui ortum ad Romanos referens, qui patriam Alexandriam incoluerunt. Hic præter ingenii celeritatem, poetica quoque & oratoria doctrina eruditus erat. Præterea, Juris quoque civilis Romanorum peritia inter ſuos æquales excellere viſus eſt. Cum autem eſſet animo firmo, & quæ ſecum ipſe cogitaſſet, ea peragere ſtuderet, agendi celeritate conſilium antevertebat. Quamobrem etiam in vita ſæpe offendit. Et ab initio quidem ad Philoſophiam animum appellens, Proclo ſe inſtituendum tradere cupiebat: (tunc enim Proclus Athenis florebat:) ſed pater ipſi impedimento fuit. Volebat enim ipſum cauſarum eſſe patronum, & hac mercenaria parandæ pecuniæ ratione locupletari. Patre autem paulo poſt defuncto, ipſe profectus Athenas hujuſmodi ſomnium vidit. Videbatur ſibi montis cacumini tanquam vehiculo inſidere, & montem ipſum aurigæ inſtar agitare. Fatum autem & decretum divinum, præterea vero etiam ipſa voluntas, quæ mala erat,

1 Ὥσπερ ὁ Ῥοδίων Κολοσσ.——ἔχε χάριν] Hæc leguntur etiam ſupra v. Κολοσσός.

2 Προσκεκρουκὼς δὲ διὰ γν.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Προσκεκρουκώς.

3 Σεβηριανός, ἀπὸ Δαμ.] Totus hic articulus excerptus eſt ex Damaſcio in Vita Iſidori, ut in nota ſequente oſtendemus. Cæterum, verſionem Porti pleriſque in locis hic intactam reliquimus, non quod eam probaremus, ſed quod per temporis anguſtias omnia de integro nobis vertere non liceret. Hoc autem ideo moneo, ne Lector miretur, quare nonnulla, quæ vel frigide, vel minus accurate a Porto verſa erant, abſque litura dimiſerimus.

4 Στερρὸς δὲ τὸ ἦθος——διεσφάλη] Hæc αὐτολεξεὶ leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex Damaſcio, Cod. CCXLII. pag. 1057. unde patet, & reliqua, quæ Suidas de Severiano hic affert, ex Damaſcio deprompta eſſe.

ϛέτον, ὅ, τι ἐστὶ χαλκόν, εἰς βίον ἄλλον, ὑψηλὸν μὲν εἶναι δοκοῦντα καὶ μεγαλοφυῆ· τραχὺν δέ τινα, καὶ ἀνήνυτον· ὃ καὶ αὐτὸς ἐπέκρινε, καὶ ἡ πεῖρα τῆς ἐκβάσεως ἀποδέδειχεν. ἀντὶ γὰρ φιλοσοφίας καὶ ἀπραγμοσύνης εὐδαίμονος εἰς τὴν πολιτείαν ἑαυτὸν καὶ εἰς ἀρχὰς ἐξέωσε φέρων. φύσει δὲ ὢν φιλόνεικος καὶ ἀήττητος ἐφ' ὅ, τι ἂν ὁρμήσειε, καὶ φιλόδοξος, ὡς οὐκ οἶδ' εἴ τις ἕτερος, ἀλλ' ἐπὶ τιμίοις ἔργοις τε καὶ λόγοις καὶ τὴν ἀρετὴν εἰς τὸ ἔξω προάγουσι τῆς ψυχῆς, περὶ μὲν χρηματισμὸν οὐ διετέλεσεν οὐδὲ ὁπωστιοῦν, οὐδὲ πρὸς ἀδικίαν αὐτόθεν καὶ πλεονεξίαν ἐπίφορος ἦν, προσκρουστικὸς δὲ καὶ ἁμιλλητικὸς ἀεὶ πρὸς τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ οὐδενὶ τῶν μειζόνων ἀρχόντων ἀξιῶν παρὰ τὰ νομιζόμενα δίκαια εἶναι ἐξίστασθαι. δικάζων δὲ πικρότατος ἦν. καὶ δήποτε ἐξαγόμενος ὑπὸ θυμοῦ, καὶ τὸ ἀκαταφρόνητος εἶναι σπουδάζων, φόνους τε εἰργάσατό τινας οὐκ εὐαγεῖς οὐδὲ εὐτυχεῖς, καὶ ἐς τούτους ἀνέφερε τὴν αἰτίαν τῆς ὕστερον ἐπιγενομένης αὐτῷ τοῦ βίου κακοπραγίας. ἐπεὶ δὲ καὶ Ἀρδαβουρίῳ προσκρούσας, ὄντι μὲν υἱεῖ τοῦ πάνυ Ἄσπερος, βαρβάρου μὲν ἀνθρώπου, τὰ μέγιστα δὲ παρὰ βασιλεῖ δυναμένου, στρατηγοῦντι δὲ τῶν ἑῴων ταγμάτων, πολλὰ μὲν ἐκείνῳ παρέσχετο πράγματα, καὶ πατρὶ τῷ ἐκείνου· πλείω δὲ καὶ ἀτοπώτερα πεπονθὼς καὶ ὑβρισθείς, οὐδὲν ἀπώνατο τῆς πολλῆς ταύτης ἐνστάσεως. ἱερώτατος δὲ ἦν εἰς ὑπερβολήν, καὶ Ἕλλην, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀπειλῶν καὶ φόβων οὐκ ἐνέδωκεν ὁ ἀλιτήριος.[1] ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγεῖτο λόγους Ἰσοκρατείους, τοὺς μείζους καὶ πολιτικωτέρους, οὐ τὸν τεχνικόν τε καὶ σοφιστικόν, ἀλλὰ τὸν ἔμφρονα καὶ φιλόσοφον τρόπον· ὅτε καὶ εἶδον ἄνθρωπον εὐρεῖν τε ἅμα καὶ ἀμφιλαφῆ τὴν διάνοιαν πρὸς τὰς πολιτικὰς ἐξηγήσεις· ἔτι δὲ καὶ κριτὴν ἄριστον ὄντα τῶν λεγομένων. τὸν δὲ ἐμὸν νεώτερον ἀδελφὸν Ἰουλιανὸν οὕτω παρώξυνεν εἰς φιλολογίαν, ὥστε καὶ ἐκμαθόντος ἠνείχετο τά τε ποιητικά, τῶν τε ῥητόρων τοὺς εὐδοκιμοῦντας· μισθόν τε ἐδίδου τῆς προθυμίας φιλοτιμίαν, προσήκουσαν ἑτέρῳ ἑστίασιν. τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων ποιητῶν ἀπεδέχετο μετρίως· τὸν δὲ Καλλίμαχον εἰς χεῖρας λαβών, οὐκ ἔστιν ὅτε οὐ κατέσκωπτε τὸν Λίβυν ποιητήν· ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ μᾶλλον, ἤδη πολλαχοῦ καὶ τῷ βιβλίῳ προσέπτυε. τούτῳ κατεπηγγείλατο Ζήνων βασιλεύς, εἰ[2] γένοιτο τῶν κρατούντων, τὴν μετὰ βασιλέα μεγίστην ἀρχήν. ἀλλ' οὐδὲ ὡς ἔπειθεν, οὐδὲ ἐμέλλησε πείσειν. καὶ ἡμῖν δὲ ὑπανέγνω τὴν ἐπαγγελλομένην ἐπιστολήν, καὶ μὴ πείθουσαν. καὶ Ἀρκαδίῳ δὲ τῷ ἀπὸ Λαρίσσης δι' ἐπιστολῆς ἐπετίμησε. καὶ γὰρ ἐπιστέλλειν δεινὸς ἦν ὁ Σεβηριανός, καὶ ἔμφρων, ὡς ἔστι μαθεῖν ἐντυχόντα ταῖς τοῦ ἀνδρὸς ἐπιστολαῖς.

ipſum traduxit ad aliam vitam, quæ excelſa quidem & magnifica videbatur eſſe, ſed tamen erat aſpera & inanis: quod & ipſe ſuo judicio confirmavit, & eventus experientia demonſtravit. Nam Philoſophiæ beatique otii loco ad Rempub. gerendam & ad Magiſtratus adipiſcendos ſe magno ſtudio contulit. Cum autem natura contentioſus eſſet & pertinax in omni re, ad quam gerendam ſe contuliſſet, & gloriæ cupidus, ut haud ſciam an aliquis alius, ita tamen, ut dictis factiſque præclaris, & animi virtutem prodentibus, ſtuderet; in pecunia quidem paranda ne vel minimum quidem occupabatur, neque ad injuriam & avaritiam proclivis erat, ſed ita comparatus, ut alios facile offenderet, & cum eminentioribus ſemper contenderet, nec ulli majorum Magiſtratuum quidquam præter id, quod juſtum & æquum eſſe putabatur, concedere vellet. Idem in jure dicendo acerbiſſimus erat. Quinetiam interdum ab ira abreptus, & ſtudens efficere ne ab ullo contemneretur, quaſdam cædes nec pias nec felices fecit. Et calamitatis poſtea ſuam vitam ſequutæ cauſam in has contulit. Cum autem etiam in odium incidiſſet Ardaburii, qui filius erat magni illius Aſparis, hominis quidem Barbari, ſed maximæ apud Regem auctoritatis, & Orientalium legionum ducis; multas quidem moleſtias illi illiuſque patri exhibuit, ſed pluribus & gravioribus injuriis & contumeliis affectus, nullum iſtius pertinaciæ fructum percepit. Sanctiſſimus autem fuit, & ſupra modum religionis Græcæ cultor. Quamvis autem & multæ minæ & terrores ipſi intentarentur, non ceſſit tamen infelix ille. Iſocrateas etiam orationes prolixiores & de Repub. agentes mihi enarravit, non artificioſo & ſophiſtico, ſed prudenti & philoſophico more; quo tempore etiam perſpexi hominem ſimul felici dicendi copia præditum, & ob ingenii amplitudinem ad res civiles enarrandas aptiſſimum. Præterea vero rerum etiam, quæ dicuntur, judicem optimum eſſe eum cognovi. Idem quoque Julianum fratrem meum natu minorem ſic ad eloquentiæ ſtudium inflammavit, ut eum & poetas & celebres oratores ediſcere pateretur. Is vero pro hoc ſtudio mercedem ei dabat honorem; quo ſcilicet maxime delectabatur. Ac aliorum quidem poetarum ſcripta mediocriter probabat. Cum vero Callimachum in manus ſumpſiſſet; Afrum illum poetam nunquam non deriſit. Quin etiam lectione ejus adeo interdum offendebatur, ut librum ejus conſpueret. Huic Zeno Imperator ſummam & ſibi proximam dignitatem pollicitus eſt, ſi Chriſtianus fieri vellet. At ne ſic quidem rem ei perſuaſit, nec unquam perſuaſurus erat. Et ipſe nobis epiſtolam pollicitationes illas continentem, ſed nihil apud ſe proficientem, nobis recitavit. Arcadium etiam Lariſſæum per epiſtolam objurgavit. Nam Severianus in epiſtolis ſcribendis acer & cordatus erat, ut quilibet perſpiciet, qui eas legerit.

1 Ἐμοὶ δὲ καὶ ἐξηγ. ——— πολιτικὰς ἐξηγήσεις] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀμφιλαφῆ.

2 Εἰ γένοιτο τῶν κρατούντων] Verum hujus loci ſenſum, quem Wolfius & Portus non fuerant aſſecuti, in verſione expreſſimus. Chriſtianos enim a ſcriptoribus gentilibus, qualis erat Damaſcius, interdum appellatos fuiſſe *κρατοῦντας*, quaſi dicas, *rerum potientes*, erudite oſtendit Valeſius ad Euſeb. *Hiſtor. Eccleſ.* pag. 62, 63, cujus verba adduximus ſupra ad v. Ἱεροκλῆς.

Σεβῆρος. ὅτι [1] Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμαίων βασιλεὺς, ἔπεμψε τοὺς πολιορκήσοντας τὸ Βυζάντιον· (ἦσαν γὰρ ἔτι ἐκεῖ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Νίγρου καταφυγόντες) ὅπερ ἑάλω ὕστερον λιμῷ, πᾶσά τε ἡ πόλις κατεσκάφη, καὶ θεάτρων τε καὶ λουτρῶν, παντός τε κόσμου καὶ τιμῆς ἀφαιρεθὲν τὸ Βυζάντιον, κώμη δουλεύειν Περινθίοις δῶρον ἐδόθη· ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσιν. Ὅτι ἀπείρητο τοῖς στρατιώταις γυναιξὶ μίγνυσθαι. Σεβῆρος δὲ τοῦτο ἐπέτρεψε, καὶ χρυσοῖς δακτυλίοις αὐτοὺς ἐφιλοτιμήσατο. Ὅτι Σεβῆρος ἧκεν εἰς τὸ Βυζάντιον. ὡς δὲ εἶδε τοὺς πολίτας μετὰ ἐλαιοκλάδων εὐφημοῦντας καὶ δεομένους σωτηρίας, ἀπολογίας προσφέροντας, ἐφείσατο μὲν τοῦ φονεύειν· Περινθίοις δὲ αὖθις ὑπέταξε, καὶ [2] παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγίων στοὰς, καὶ ἱπποδρόμιον ᾠκοδόμησεν, ἰκρίοις καὶ ἐμβόλοις διακοσμήσας, ἀγοράσας οἰκήματα καὶ κήπους ἀπό τινων ἀδελφῶν ὀρφανῶν· καὶ τὰ παρακείμενα τῷ ἱπποδρομίῳ διακόψας δένδρα, εἰς τὸ νῦν ὁρώμενον διεκόσμησε σχῆμα, συζεύξας αὐτῷ καὶ λουτρὸν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς, ὅπερ ἐκαλεῖτο Ζεύξιππον. ἀνενέωσε δὲ καὶ τὸ καλούμενον Στρατήγιον. ἀλλὰ τούτων μὲν ἁπάντων Σεβῆρος προκατήρξατο· ὁ δὲ τούτου υἱὸς Ἀντωνῖνος ἐπελεσιούργησεν. Ὅτι Σεβῆρος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, εὗρεν ἐπιγραφὴν ἐν [3] τῇ πόρτῃ, Τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις. καὶ ἀγανακτοῦντος αὐτοῦ πρὸς τοῦτο, ὑπήντησεν ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος, κράζων, Οἴδαμεν, εἰρήκαμεν τοῦ Κυρίου Νίγρου ἡ πόλις. σὺ γὰρ εἶ ὁ κύριος τοῦ Νίγρου. καὶ δεξάμενος τὸ ἕτοιμον τῆς ἀπολογίας, συνεχώρησεν αὐτοῖς.

Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. [4] οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρίας καὶ εἰς τὴν Παλαιστίνην ἦλθε, καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον τὴν ἄνω διὰ τοῦ Νείλου ἀνέπλευσε, καὶ εἶδε πᾶσαν αὐτὴν, πλὴν βραχέων. οὐ γὰρ ἠδυνήθη πρὸς τὰ τῆς Αἰθιοπίας μεθόρια διὰ λοιμώδη νόσον ἐσβαλεῖν. καὶ ἐπολυπραγμόνησε πάντα, καὶ τὰ πάνυ κεκρυμμένα. ἦν γὰρ οἷος μηδὲν μήτ' ἀνθρώπειον, μήτε θεῖον ἀδιερεύνητον ἐᾶν. κἀκ τούτου τά τε βιβλία πάντα, τὰ ἀπόρρητόν τι ἔχοντα, ὅσα γε καὶ εὑρεῖν ἠδυνήθη, ἐκ πάντων τῶν ἀδύτων ἀνεῖλε, καὶ τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου μνημείῳ συνέκλεισεν, ἵνα μηδεὶς ἔτι μήτε τὸ τούτου σῶμα ἴδῃ, μήτε τὰ ἐν ἐκείνοις γεγραμμένα ἀναλέξηται. † [5] Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβυς, ἐς πραγμάτων διοίκησιν γενναῖος ἅμα καὶ θυμοειδής· σκληρῷ τε καὶ τραχεῖ βίῳ ἐνειθισμένος, πόνους τε ἀνέχων ῥᾷστα, νοῆσαί τε ταχὺς, καὶ τὸ νοηθὲν ἐπιτελέσαι ὀξύς. οὗτος μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὰ βασίλεια, τῶν Ἀλβίνου φίλων ἐπὶ τῆς συγκλήτου κατηγό-

Σεβῆρος. Severus, Romanorum Imperator, exercitum miſit, qui Byzantium obſideret. Illic enim tunc erant Nigri duces, qui eo confugerant. Urbs igitur fame capta, totaque everſa eſt: eademque theatris, & balneis, omnique ornatu & honore privata, & in vici formam redacta, Perinthiis dono data eſt, ut iis ſerviret; ut & Antiochia Laodicenſibus. † Militibus interdictum fuerat, ne cum mulieribus rem haberent. Severus autem hoc illis permiſit, eoſque aureis annulis donavit. † Cum Severus Byzantium veniſſet, vidiſſetque cives ramos oleaginos manibus præferentes, fauſta quæque ſibi apprecari, ſalutemque & delicti veniam petere; a cædibus quidem abſtinuit, ſed Perinthiis eos iterum ſubjecit, theatrique & amphitheatri porticus eis præbuit, & Circum condidit, tabulatis & roſtris ornatum, emptis ædibus & hortis quorundam pupillorum fratrum. Arboribus quoque reciſis, quæ Circo imminebant, ea figura, quæ nunc cernitur, eum exornavit, adjuncto ei balneo prope templum Jovis, quod Zeuxippum dicitur. Renovavit etiam Prætorium. Sed hæc omnia Severus auſpicatus eſt; ejus vero filius Antoninus perfecit. † Severus Alexandriam profectus, inſcriptonem hanc in porta invenit *Domini Nigri hæc urbs*. Illo autem ideo indignante, populus Alexandrinus obviam ei proceſſit, vociferans, *Scimus nos dixiſſe, hanc urbem eſſe Domini Nigri. Tu enim es Dominus Nigri.* Imperator igitur, cum promptam hanc apologiam probaſſet, veniam illis dedit.

Σεβῆρος. Severus, Sophiſta Romanus. Hic in Arabiam ex Syria, & in Palæſtinam venit, & in ſuperiorem Ægyptum adverſo Nilo adſcendit, eamque totam, paucis locis exceptis, perluſtravit. Nam in Æthiopiæ confinia propter peſtilentiam ingredi non potuit, & omnia, vel occultiſſima perſcrutatus eſt. Is enim erat, qui nec humanarum nec divinarum rerum quidquam imperveſtigatum relinquere poſſet. Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & quoſcunque reperire potuit, ex omnibus adytis ſuſtulit, & in Alexandri monumento concluſit, ut nec illius corpus quiſquam amplius cerneret, nec res in illis ſcriptas legeret. Hic [Severus] erat Afer natione, in rebus gerendis ſtrenuus ſimul & iracundus, duro & aſpero victui aſſuetus, laborum patientiſſimus, promptuſque in excogitandis, & acer in perficiendis rebus. Hic Palatium ingreſſus, Albini amicos apud Se-

1 Ὅτι Σεβῆρος, ὁ τῶν Ῥωμ. ——— ὥσπερ καὶ Ἀντιόχεια Λαοδικεῦσι] Hæc ſunt verba Herodiani in *Severo*, pag. 523. ut Pearſonius ad oram libri notaverat.

2 Παρέσχεν αὐτοῖς θεάτρου καὶ κυνηγ.] Cum toto hoc loco confer omnino Heſychium Illuſtrium in libello *de Orig. CPolitanis*, ſub finem; itemque Codinū in opere ejuſdem argumenti, Num. XI. & XII.

3 Ἐν τῇ πόρτῃ] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. ἐν τῇ πρώτῃ: quod Wolfius & Portus bona quidem fide, ſed nullo ſenſu verterant, *in prima*.

4 Οὗτος εἰς Ἀραβίαν ἐκ τῆς Συρ. ——— γεγραμμένα ἀναλέξηται] Quis non exſtimet hæc de Severo Sophiſta, cujus proxime ante mentionem fecit Suidas, intelligenda eſſe? At aliter ſe res habet. Pertinent enim iſta ad Severum Imperatorem, ſuntque ipſiſſima verba Dionis in *Severo*, pag. 411. At non ſolum iſta, verum & ea, quæ ſequuntur, de eodem Severo Imperatore intelligenda ſunt ut monuit etiam Salmaſius in notis ad Æl. Spart. pag. 139. Edit Pariſ. Sed non ideo cum laudato viro ſummo ſtupendæ negligentiæ Suidam accuſaverim: cum jurare auſim, verba iſta, Σεβῆρος σοφιστὴς Ῥωμαῖος, initio ab hoc loco abfuiſſe, & reliqua, quæ ſequuntur, cum præcedenti articulo, in quo de Severo Imperatore agitur, cohæſiſſe. Cum enim verba iſta initio ad marginem ſcripta vel ſaltem alibi poſita eſſent, poſtea inconſultus aliquis librarius ea in locum hunc, prorſus alienum, intruſit, & ſic ea, quæ ante continua ſerie legebantur, & recte cohærebant, violenter divulſit qua ratione & pluribus aliis in locis Lexici hujus peccatum eſſe video

5 Οὗτος τὸ γένος ἦν Λίβ. ——— τὸ στρατηγικὸν τῆς ἀνδρείας Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni de Severo Imperatore, quæ leguntur in Collectaneis a Valeſio editis, pag. 825.

ει, γράμματά τε αὐτῶν, καὶ ἐλέγχους προσέφερεν, ἄλλας τε ἄλλοις ἐπιφέρων αἰτίας, πάντας τοὺς ἐξέχοντας τότε τῆς συγκλήτου, καὶ τοὺς κατὰ ἔθνη πλούτῳ τε καὶ γένει ὑπερέχοντας, διέφθειρε. πάνυ δὲ ἦν αὐτῷ καὶ τὸ φιλόχρυσον, ὡς ὑπερβάλλειν τὰ πλεονεκτήματα τῆς ἀνδρείας. † [1]Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθεμίου βασιλέως ἦν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἀφικόμενος, τὸν ἀπράγμονα βίον ἔζησε φιλοσοφῶν, ἐν βιβλίοις ἀφθόνοις οὖσιν αὐτῷ καὶ παντοδαποῖς. εἴπερ δέ τις ἕτερος ἱκανὸς ἦν ἐπαγαγέσθαι τοὺς ἐπὶ παιδείᾳ διενέγκαντας ὡς αὐτὸν ἰέναι πολλάκις· ἐπιεικής τε. λείπει.

natum accuſavit, eorumque literas, quibus convincerentur, protulit, & aliis alia crimina objiciens, omnes, qui tunc erant Senatus principes, & ſingularum provinciarum nobiliſſimos & ditiſſimos quoſque perdidit. Erat etiam auri cupidiſſimus, ut fortitudinem avaritia ſuperaret. † Hic Severus ſub Anthemio Imperatore fuit. Alexandriam vero profectus, in otio philoſophico vitam tranſegit, variorum librorum copia abunde inſtructus. Viros autem doctrina præſtantes, ſi quiſquam alius, ad ſe facile pertrahere notat. Cætera deſiderantur. *Port.*

Σεβίσαι. ἀντὶ τοῦ εὐλογῆσαι. Ἀριστοφάνης· Εὐπίστως δὲ τοὺς ἐμοὺς δαίμονας ἔχει σεβίσαι. καὶ ἑξῆς, ὡς [2]πρὸ ὀλίγων ἐγράφη.

Σεβίσαι. Colere. Laudibus celebrare. Ariſtophanes: *Fideliter Deos colere & celebrare conſuevi*, &c. ut paulo ante ſcriptum eſt.

Σέδας. καθέδρας.

Σέδας. Sedes. Cathedras.

Σεδεκίας. ὅτι Σεδεκίας ἀσεβῶν κατὰ πάντα, καὶ τοῦ βασιλέως ἀπέστη Ναβουχοδονόσορ, τὸν ὅρκον παραβὰς, ὃν ὤμοσε κατὰ τοῦ Θεοῦ, μὴ ἀποστήσεσθαι. ὁ δὲ ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν Ἱερουσαλὴμ ἔτη β΄.

Σεδεκίας. Sedecias. Hic cum impietati prorſus addictus eſſet, a Rege Nabuchodonoſore quoque defecit, violato jurejurando, quod per Deum jurarat, ſe ab eo non defecturum. Ille vero exercitu adducto Hieroſolyma per biennium obſedit.

Σὲ δὲ ταῦτ᾽ ἀρέσκει· μ᾽ [3]ἀλλὰ πλεῖν ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μαίνομαι ἐπ᾽ αὐτῷ. τουτέστιν, ὑπερβαλλόντως μοι ἀρέσκει. Ἀττικῶς. μᾶλλον ἢ μαίνομαι.

Σὲ δὲ ταῦτ᾽ ἀρ. *Tibi vero hæc placent. At ego plus inſanio* [*amore hujus.*] Id eſt, ſupra modum hoc mihi placet. Πλεῖν hic Attice dictum eſt pro πλέον, vel μᾶλλον.

Σέδετον.[4] τὸ φωσσάτον.

Σέδετον. Locus foſſa cinctus. Stativa. Sedes.

Σεκοῦνδος,[5] Ἀθηναῖος, σοφιστής· ὃς [6]ἐχρημάτισε Πλίνιος. ἐπωνομάζετο δὲ [7]Ἐπίουρος, ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ [8]Ἡροδότου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε Μελέτας ῥητορικάς.

Σεκοῦνδος. Secundus, Athenienſis, Sophiſta, qui vocatus eſt Plinius. Idem cognominatus eſt Epiurus, ut fabri filius: fuitque Herodis Sophiſtæ magiſter. Scripſit Declamationes oratorias.

Σέκρετον.

Σέκρετον. [Latinum vocabulum.] Secretum.

Σελαγεῖται. ἀντὶ τοῦ λάμπεται, ἐκπυροῦται. παρὰ τὸ σέλας.

Σελαγεῖται. Lucet. Splendet. Ardet. A nomine σέλας, fulgor, ſplendor.

Σελαγίζω. λάμπω.

Σελαγίζω. Luceo. Fulgeo. Splendeo.

Σέλας. πῦρ. ἢ τὸν κεραυνὸν, καὶ τὸ φῶς τῆς σελήνης. ἢ λαμπηδών. καὶ σελαγεῖται, λάμπεται.

Σέλας. Ignis. Vel fulmen, & Lunæ lumen. Vel, ſplendor. Et σελαγεῖται, ſplendet.

Σελάχιον. ἰχθύδιον, ὃ μόνον ζωοτοκεῖ, πρῶτον ὠοτοκῆσαν ἐν αὐτῷ, πλὴν βατράχου. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔσω [9]λεχάζειν. Καλλίστρατος δὲ, τὸ τοῦ ἰχθύος κόπαιον. λέγεται δὲ καὶ [10]μαλάχιον.

Σελάχιον. Selachium. Piſciculus, qui ſolus vivum fœtum parit, poſtquam prius ova in utero peperit: excepta rana. Dictum vero eſt σελάχιον, ab ἔσω, intus, & λεχάζειν, cubare. Calliſtratus vero ſic vocat fruſtum piſcis. Dicitur etiam μαλάχιον.

1 Ὁ Σεβῆρος οὗτος ἐπὶ Ἀνθ.] Hunc transferenda erant verba illa, quæ in principio hujus articuli leguntur, Σεβῆρος, σοφιστὴς Ῥωμαῖος. Quæ enim Suidas hic tradit, ex Damaſcio excerpta ſunt, nec accipienda ſunt de Severo Imperatore, ſed Severo Sophiſta quodam Romano, cujus & Photius in Excerptis ex Damaſcio pag. 1040. & 1049. mentionem facit. Salmaſius tamen ad Æl. Spart. pag. 139. Ed. Pariſ. & hæc æque ac præcedentia ad Severum Imperatorem pertinere putat; & ſimul ſtuporis Noſtrum arguit, qui non ſolum Severo Sophiſtæ iſta tribuat, ſed etiam Sophiſtam illum ſub Anthemio vixiſſe ſcribat. At ſi inſpexiſſet Photium locis laudatis, vidiſſet utique mentionem ibi fieri Severi cujuſdam Romani, qui tempore Anthemii vixit: quem quidem eſſe ipſum illum Severum, de quo Suidas hic loquitur, nemini dubium forte puto, qui Photium ipſum conſulere voluerit.

2 Ὡς πρὸ ὀλίγων ἐγρ.] Nimirum v. Σεβαστός.

3 Μ᾽ ἀλλὰ πλεῖν ἢ μ. πλ. ἢ μαίνομαι] Sic locum hunc refinxi auctoritate MS. Pariſ. A. Ante enim minus recte legebatur, μᾶλλον πλὴν ἢ μαίνομαι. πλέον ἢ μάχομαι, &c. Cæterum vox μοι ante ἀλλὰ videtur eſſe ſupervacanea: qua expuncta ſenſus erit planior.

4 Σέδετον] Vide Dufreſnium in Gloſſario. Pro φωσσάτον autem rectius ſcribes φωσσάτον, per duplex σσ.

5 Σεκοῦνδος, Ἀθην.] De hoc vide Philoſtratum lib. 1. *de Vit. Sophiſt.* in fine.

6 Ὃς ἐχρημάτισε Πλίνιος] Hæc a ſciolo quodam adjecta eſſe puto: qui cum legiſſet Plinium juniorem appellatum fuiſſe *Secundum*, de eo Suidam hic loqui exiſtimabat. Sed Plinium Secundum diverſum eſſe a Secundo Sophiſta Athenienſi, de quo Suidas hic agit, adeo manifeſtum eſt, ut imperitiam ſuam palam prodat, qui eos confundat.

7 Ἐπίουρος] Philoſtratus loco laudato eum Ἐπίθουρον dictum fuiſſe ſcribit. Sed lectio Suidæ magis placet. Ἐπίουρος enim, vel ἐπίκουρος dicebatur clavus ligneus, teſtibus Grammaticis. Heſychius: Ἐπίουροι. ἐπίσκοποι, καὶ ἧλοι ξύλινοι. Idem alibi: Ἐπίκουροι. ἧλοι ξύλινοι. Gloſſæ: Ἐπίουρος, *compages, ſudis.* Hinc detorta eſt vox *epigrus*, quæ apud Gloſſographos Latinos legitur. Iſidorus in Gloſſis: *Epigri, clavi lignei ſunt, quibus lignum ligno adhæret.* Eadem ex Iſidoro repetit Papias. Confer Mauſſacum in Diſſertat. Crit. ſub finem. Hinc autem apparet, quare Secundus, filius fabri lignarii, Ἐπίουρος dictus ſit.

8 Ἡροδότου] Meurſius *Lect. Att.* lib. VI. cap. IX. recte monuit, legendum eſſe Ἡρώδου. Intelligitur hic enim Herodes Atticus, cujus præceptor Secundus Sophiſta fuit. Philoſtratus in *Secundo*, pag. 543. Ἡρώδης δὲ ἐκπαιδεύσας, ἐς διαφορὰν αὐτῷ ἀφίκετο παιδεύοντι ἤδη. Idem in Vita Herodis Attici, pag. 562. Καὶ ὡς Σεκούνδῳ τῷ Ἀθηναίῳ ἐφοίτησεν, εἰρημένον μοι ἤδη.

9 Λεχάζειν] MS. A. λοχάζειν. At MS. B. λεχώζειν.

10 Μαλάχιον] Reineſius *Var. Lect.* pag. 475. obſervante etiam Pearſonio, reponendum putat, σμαλάχιον. Sed fallitur vir ſummus. Vide Noſtrum ſupra v. Μαλάχια.

Σελάχια. ὅσα λεπίδα οὐκ ἔχει· οἷον σμύραινα, βοῦς, νάρκη, τρυγών· οὐδὲ ᾠοτοκεῖ.

Σέλλαι. σελλάρια. [1] σωτήρια. ἕδραι.

Σέλγη, [2] πόλις Πισιδίας, ὅπου κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινώνουν. ὅθεν καὶ τὸ ἀσέλγεια κατ᾽ ἐπίτασιν, καὶ τὸ ἀσελγαίνειν.

Σελεύκεια. ὄνομα πόλεως. καὶ Σελευκεῖς, οἱ Ἴσαυροι. Σελευκία δὲ, ὄνομα κύριον.

Σελευκίς. [3] ὄρνεον ἐστὶν εὔπεπτον, καὶ ἀκόρεστον, καὶ πανοῦργον, καὶ τὰς ἀκρίδας χανδὸν λαφύσσον.

Σέλευκος [4] Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὁμηρικός. ἐσοφίστευσε δὲ ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικὰ εἰς [5] πάντα, ὡς εἰπεῖν, ποιητήν. Περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς. Περὶ τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων. Περὶ τῶν παρ᾽ Ἀλεξανδρεῦσι παροιμιῶν. Περὶ θεῶν βιβλία ρ΄. καὶ [6] ἄλλα σύμμικτα.

Σέλευκος Ἐμεσηνός, γραμματικός. [7] Ἁσπαλιευτικὰ δι᾽ ἐπῶν, βιβλία δ΄. Εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα. [8] Παρθικά, δύο. καὶ ἄλλον δέ τινα Σέλευκον εὗρον ἐμπαράθετον, βιβλία δὲ οὐκ εἶχε.

Σέλευκος [9] οὗτος ἐπεκέκλητο [10] Νικάνωρ· ὃς τῷ ἰδίῳ υἱῷ Ἀντιόχῳ δίδωσι τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Στρατονίκην, ἐρασθέντι αὐτῆς, καὶ διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν ἔρωτα ἀσθενήσαντι, καὶ ἐπικρυπτομένῳ, γνωσθέντι δὲ ὑπὸ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ. Φασὶ δὲ Σέλευκον συνόντα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, ταῦρον θυομένῳ ἀποδράντα, μόνον Σέλευκον περιγενέσθαι αὐτοῦ, τῶν κεράτων κρατήσαντα. καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἀγάλματι αὐτοῦ ἐν τῇ κεφαλῇ προστιθέασι κέρατα.

Σελλήεις. ποταμός.

Σελῆναι. [11] πέμματα πλατέα κυκλοτερῆ. καὶ ἐν Ἐρεχθεῖ τὰς σελήνας πελάνους εἴρηκεν Εὐριπίδης.

Καί μοι πολὺν γὰρ πέλανον ἐκπέμπει δόμων.
Φράσον σελήνας τάσδε [12] πυρίμου χλόης.

Ἐπὶ δὲ ἓξ σελήναις βοῦν ἕβδομον ἔπεττον, κέρατα ἔχοντα, κατὰ μίμησιν τῆς [13] πρωτοφυοῦς σελήνης.

Σελήνη. τὸ ἄστρον. [14] Φασὶ τὴν σελήνην μὴ μόνον ὑγρὰν εἶναι, ἀλλὰ καὶ θερμαίνειν ὁμοίως τῷ ἡλίῳ τὰ σώματα. [15] Δαβίδ· Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει

Σελάχια. Selachia. Sic appellantur piſces, qui ſquamis carent, nec ova pariunt: ut muræna, bos, torpedo, paſtinaca.

Σέλλαι. Sellæ. Latrinæ. Sedes.

Σέλγη. Selge, urbs Piſidiæ: ubi homines flagitioſam vitam agebant, & in promiſcuos concubitus ruebant: unde etiam dicta eſt ἀσέλγεια, addito α intenſivo; & ἀσελγαίνειν.

Σελεύκεια. Seleucia. Nomen urbis. Et Seleucenſes, ejus urbis cives. At Σελευκία, [per ι in ſyllaba penultima,] eſt nomen proprium [mulieris.]

Σελευκίς. Seleucis. Avis, cibos facile concoquens, & inſatiabilis, & aſtuta, & locuſtas avide devorans.

Σέλευκος Ἀλεξ. Seleucus Alexandrinus, Grammaticus, cognominatus Homericus: qui Romæ eloquentiam docuit. Scripſit commentarios in totum pene Poetam. De Synonymorum differentia. De iis, quæ falſo creduntur. De proverbiis apud Alexandrinos uſitatis. De Diis libros c. Item, alia miſcellanea.

Σέλευκος Ἐμεσ. Seleucus Emeſenus, Grammaticus. [Scripſit] Piſcatoria verſibus, lib. II. Commentarium in Lyricos. Parthicorum libros II. Inveni & alium Seleucum, reliquis additum, ſed qui nullos ſcripſerat libros.

Σέλευκος. Seleucus. Hic cognominatus eſt Nicanor: qui uxorem ſuam Stratonicen Antiocho filio ſuo dedit, amore ejus capto, & ideo ægrotanti, ſed morbum diſſimulanti; quem Eraſiſtratus medicus detexit. Fertur autem Seleucus taurum, quem Alexander Macedo immolaturus erat, aufugientem ſolus retinuiſſe prehenſis cornibus. Quæ ratio eſt, quare ſtatuæ ejus capiti cornua addant.

Σελλήεις. Selleis. Fluvius.

Σελῆναι. Lunæ. Id eſt, placentæ latæ & rotundæ. Et Euripides in *Erechtheo* placentas illas vocavit πελάνους. *Et mihi magnam pelanorum copiam domo mittit. Voca [placentas has] lunas, ex tritico confectas.* Poſt ſex vero lunas, i. e. placentas ita dictas, bovem ſeptimum pinſebant, cornua habentem, ad imitationem lunæ, cum primum apparere incipit.

Σελήνη. Luna. Ajunt Lunam non ſolum humidam eſſe, ſed etiam calefacere corpora, æque ac ipſum Solem. David: *Interdiu Sol*

1 Σωτήρια] Vide Nos ſupra v. Ἀφ᾽ ἱδρῶν, ubi locum hunc, quem Portus non intellexerat, abunde expoſuimus.

2 Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ὅπου κακ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀσέλγεια, ubi eadem leguntur.

3 Σελευκίς] Hujus aviculæ ex Theodoro Tharſenſi meminit Photius. Cod. ccxxIII. pag. 681.

4 Σέλευκος Ἀλεξ.] Vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.*

5 Εἰς πάντα ποιητήν] Wolfius, Portus, & Voſſius, locum hunc ita interpretati ſunt, ac ſi legeretur, εἰς πάντας τοὺς ποιητάς, i. e. *in omnes poetas.* Sed ego lectionem vulgatam retinendam cenſeo, dummodo ante ποιητὴν addatur articulus τὸν, & ſcribatur, εἰς πάντα τὸν ποιητήν, i. e. *in totum Poetam*: Homerum ſcilicet. Is enim κατ᾽ ἐξοχὴν Poeta dici ſolet. Πᾶς vero interdum poni pro ὅλος, nemini non notum eſt.

6 Καὶ ἄλλα σύμμικτα] Laudatur Seleucus ἐν Συμμίκτοις a Scholiaſta Apoll. Rhod. ad lib. II. v. 1055. Cæterum, Seleuco huic tribuendas etiam puto *Gloſſas*, quas laudat Athenæus pluribus in locis; & Euſtathius ad *Odyſſ.* pag. 1963. Eundem quoque eſſe puto, quem Suidas v. Ὀργεῶνες laudat ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν Σόλωνος Ἀξόνων; & cujus librum ſecundum περὶ Βίων memorat Harpocratio v. Ὁμηρίδαι: item quem ἐν πρώτῳ περὶ Φιλοσοφίας citat Laertius in *Platone*, ſub finem. Voſſius porro eidem tribuit opus περὶ Ἑλληνισμοῦ, quod laudatur ab Athenæo lib. IX. pag. 367. & 398.

7 Ἁσπαλιευτικά] At Athenæus opus hoc Seleuco Tarſenſi tribuit.

8 Παρθικά] In MS. B. legitur, Παρθενικά.

9 Σέλευκος. οὗτος ἐπεκέκλητο Νικ.] Hæc, & quæ ſequuntur, leguntur etiam apud Codinum *de Orig. CPol.* pag. 16. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐρασίστρατος, ubi eadem hiſtoria refertur.

10 Νικάνωρ] Ab aliis Νικάτωρ dicitur.

11 Σελῆναι. πέμματα κτλ.] Vide Noſtrum ſupra v. Ἀνάστατοι, ubi eadem leguntur.

12 Πυρίμου χλόης] Hæc corrupta ſunt, quæ quidem ob fragmenti brevitatem haud facile emendari & illuſtrari poſſunt. Pro πυρίμου autem forte ſcribendum eſt πυρίνου: a πυρὸς, frumentum.

13 Πρωτοφυοῦς] Scribe, πρωτοφαοῦς.

14 Φασὶ τὴν σελ. ——— τὰ σώματα] Hæc ſunt verba Theodoreti ad Pſalm. cxx. v. 6.

15 Δαβίδ] Pſalmo modo dicto.

σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. καὶ σεληναία. καὶ σεληναῖος, ὁ τῆς σελήνης.

¹ Φωστῆρας ἰδεῖν, πραγμάτων δηλοῖ φάος.

non aduret te, neque luna noctu. Et σεληναία, [poetice pro σελήνη.] Et σεληναῖος, lunaris. *Luminaria videre, lucem rerum ſignificat.*

Σεληνίτης.

Σεληνίτης. Selenites. [Lapis.]

Σελίδιον. ² τὸ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τὰ κάτω.

Σελίδιον. Pagella: quæ ſcilicet a parte ſuperiore ad inferiorem legitur.

Σελλίζειν. ³ τὸ ἀλαζονεύεσθαι. ἀπὸ Σέλλου τινὸς πένητος, καὶ προσποιουμένου τὸ πλουτεῖν.

Σελλίζειν. Selli more gloriari. Sellus enim pauper erat, qui ſe divitem eſſe falſo jactabat.

Σέλινον. εἶδος λαχάνου.

Σέλινον. Apium. Oleris genus.

Σελίνου ⁵ δεῖται ὁ νοσῶν. ⁶ ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις νόσοις ὄντων, ἐπειδὴ τοὺς τάφους, ὅπου ἔμελλον τοὺς νεκροὺς θεῖναι, σελίνοις ἐστρώννυον.

Σελίνου δεῖται ὁ νοσ. *Ægrotus indiget apio.* Dicitur de iis, qui animam agunt. Sepulcra enim, in quibus defunctos conditurі erant, apio ſpargebant.

Σελίνου ⁷ στέφανος. πένθιμος. τὸ γὰρ σέλινον πένθεσι προσήκει· ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ περὶ ἀγώνων.

Σελίνου στέφ. Apii corona. Id eſt, lugubris. Apium enim luctui convenit: ut & Duris in libro de certaminibus tradit.

Σέλλιος, ⁸ ἢ Σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικὸς ⁹ περὶ Μενάνδρου.

Σέλλιος. Sellius, ſive Sillius, qui & Homerus [dictus eſt,] Grammaticus ante Menandrum.

Σελίς. ¹⁰ τὸ μέσον τῶν δύο καταβατῶν ἄγραφον τυγχάνον. καὶ τὸ βιβλίον. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ ¹¹ σελίδων κανόνισμα φιλόρθιον.

Σελίς. Spatium ſcriptura vacuum inter duas lineas deorſum verſus ductas. Item, liber, [vel potius, pagina.] In Epigrammate: *Et regulam paginarum directricem.*

Σελμῶν. σανίδων. καὶ ὄνομα τόπου. σημαίνει δὲ καὶ ¹² ἀνταπόδοσιν.

Σελμῶν. Tabulatorum. Tranſtrorum. Item nomen loci. Significat etiam [Hebraice] retributionem.

Σελλοί. ¹³ ἐθνικόν.

Σελλοί. Selli. Nomen gentis.

Σεμεΐ. ὄνομα κύριον.

Σεμεΐ. Semei. Nomen proprium.

Σεμίδαλις, σεμιδάλεως. καὶ σεμιδαλίτης ἄρτος, ὁ καθαρός. ¹⁴ Τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδάλεως, ἐξ ὧν ὁ ἐγκρυφίας ἐγίνετο, τὴν τριήμερον τοῦ ἄρτου τῆς ζωῆς ταφὴν ὑπαινίττεται.

Σεμίδαλις. Siligo. Simila. Similago. Et σεμιδαλίτης ἄρτος, panis ſiligineus, i.e. purus. Tres menſuræ ſimilaginis, unde fiebat panis ſubcineritius, triduanam panis vitæ ſepulturam adumbrant.

Σεμιράμεια τείχη. Ἱεριχοῦντα δέ.

Σεμιράμεια τείχη. Semiramia mœnia. [Scribitur per ει in ſyllaba penultima.] At Ἱεριχοῦντα, Hierichuntia, [per ι ſimplex.]

Σεμίραμις. ¹⁵ αὕτη βασιλεύσασα τῶν Ἀσσυρίων πρώτη, καὶ καταδυναστεύσασα, καὶ πολλοὺς ἀνθρώπους ἀνελοῦσα, πρῶτον μὲν ἐξεῦρε τὰ μέταλλα, τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις τὴν τούτων ἐργασίαν ἐπέτρεψε. περιέθηκε δὲ καὶ τείχη πρώτη τῇ Νινευΐ, μετονομάσασα ταύτην Βαβυλῶνα. καὶ τοῖς ποταμοῖς περιέβαλε χώματα, καὶ τὰς Πυραμίδας ἀνήγειρε, καὶ περὶ τὸν ὠκεανὸν διαπλεύσασα, τοὺς περὶ αὐτὸν οἰκοῦντας ἱστόρησεν. εἰσὶ δὲ οἱ Αἰθίοπες. Φησὶ δὲ καὶ Ὅμηρος·

Ζεὺς γὰρ ἐς ὠκεανὸν, μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας,
Χθιζὸς ἔβη. ———

Καὶ τοὺς μὲν εἶπεν ἄτριχας εἶναι ὑπὸ τοῦ τοῦ ἡλίου θέρμης κεκαυμένους, ἀλογώδη βοσκομένους δίαιταν· τοὺς

Σεμίραμις. Semiramis. Hæc Aſſyriorum prima Regina & Domina, multis mortalibus interfectis, metalla primum invenit, in quorum fodinis captivos opus facere juſſit. Prima quoque Niniven mœnibus cinxit, eamque mutato nomine Babylonem vocavit: flumina item aggeribus coercuit & Pyramides erexit, enavigatoque Oceano, accolas ejus Æthiopes luſtravit. Nam & Homerus ait: *Jupiter enim ad Oceanum, ad Æthiopes probos, heri profectus eſt.* Ac quoſdam eorum dixit pilis carere, a Sole adustos, pecudumque more viventes: oræ au-

1 Φωστῆρας ἰδ.] Eſt verſus ὀνειροκριτικὸς, qui legitur apud Aſtrampſychum & Nicephorum. Pro ἰδεῖν autem metri gratia ſcribendum eſt εἰδεῖν: quod tamen minus uſitatum eſt.

2 Σελίδιον] Confer Noſtrum paulo poſt v. Σελίς.

3 Σελλίζειν. τὸ ἀλαζ.] Vide omnino Suidam ſupra v. Θεογένης, & infra v. Σισυμβρίου.

4 Πένητος, καὶ προσποιουμένου τὸ πλ.] Hoc genus homines Græci eleganter πτωχαλαζόνας vocant. Confer Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Veſp.* pag. 451.

5 Σελίνου δεῖται ὁ νοσ.] Confer Noſtrum infra v. Τοῦ σελίνου δεῖ.

6 Ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις ν. ὄντων, ἐπειδὴ τ.] Locum hunc ex MSS. emendavi, qui in prioribus Editt. minus recte ſic legitur, ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάταις νοσοῖς ὄντων τοὺς τάφους, &c.

7 Σελίνου στέφανος. πένθιμος] Artemidorus lib. I. cap. LXXIX. Σέλινον δὲ στέφανος ἐπιταφίῳ ἀγῶνι ἐπιτήδειός ἐστι.

8 Σέλλιος] Vide Noſtrum ſupra Ὅμηρος Σέλλιος.

9 Περὶ Μενάνδρου] Puto Suidam initio ſcripſiſſe, πατρὸς Μενάνδρου, i.e. patrem habens Menandrum: quo genere loquendi Grammatici ſæpe uti conſueverunt. Vox πατρὸς autem in MSS. non raro per compendium ſic exarari ſolet, προς, addita lineola tranſverſa: quod a librariis aliud agentibus facile in περὶ mutari potuit.

10 Σέλις. τὸ μέσ.] Vide Salmaſium ad Flav. Vopiſcum, pag. 447, 448. Edit. Pariſ.

11 Καὶ σελίδων καν.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate Phaniæ, quod ex codice MS. integrum cum Lectore communicavimus ſupra v. Λεάντειραν.

12 Ἀνταπόδοσιν] Reſpexit ad vocem Hebraicam שלם, quam LXX. Interpretes pluribus in locis vertunt ἀποδιδόναι, i.e. *reddere*, vel *rependere*.

13 Σελλοί] Vide Schol. Homeri ad Il. Π. v. 234. & Holſtenium ad Stephanum, v. Ἑλλοπία.

14 Τὰ τρία μέτρα τῆς σεμιδ.] Hæc referenda ſunt ad locum illum *Geneſ.* XVIII. 6. Φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως, καὶ ποίησον ἐγκρυφίας.

15 Σεμίραμις. αὕτη βασ.] Hæc puto deſcripta eſſe ex Joanne Antiocheno, non eo, qui Malelas cognominatur, & hodie adhuc exſtat, ſed altero ejuſdem nominis, ex quo Excerpta tantum hodie ſuperſunt in Collectaneis a Valeſio editis.

δὲ τὴν παραλίαν οἰκοῦντας ἀγνοεῖν καὶ τὰς ἐν γῇ φυομένας βοτάνας, τῇ δὲ τῶν ἰχθύων ἀρκεῖσθαι βρώσει. ἐκεῖ δὲ εἶναι καὶ τὸν παράδεισον. πάντα γὰρ ὅσα εὐώδη καὶ ἀναγκαῖα, ἐν τοῖς τόποις ἐκείνοις εὑρίσκεται. τὴν δὲ Σεμίραμιν καὶ Ῥέαν ἐκάλουν. Σεμίραμις λέγει Δερκεταίῳ· Ἄπιθι, καὶ διευτρέπιζε εἰς τρίτον ἔτος στρατείαν, ἀρξάμενος ἔκ τε Ἑλλησπόντου καὶ Λιβύης, ἄχρι Βάκτρων, πεζῶν μὲν μυριάδας τ', ἱππικοῦ δὲ ἑκατόν· δρεπανηφόρων δὲ ἁρμάτων μυριάδας δέκα· ἀνδρῶν ἐπὶ καμήλων μαχομένων τὸ ἴσον πλῆθος· ἄλλων δὲ καμήλων, ἐς ὅ, τι ἂν ἐγὼ δέωμαι, μυριάδας εἴκοσι· βύρσας δὲ βοῶν ὠμοδεψητῶν εἰς λ' μυριάδας. ναῦς δὲ ἐν Βάκτροις ναυπηγεῖσθαι τρισχιλίας μακρὰς χαλκεμβόλους, πληρώματα δὲ αὐταῖς ὁμοίως ἔκ τε Συρίας καὶ Φοινίκης καὶ Αἰγύπτου καὶ Κύπρου καὶ Κιλικίας, τῶν τε παραλίων μερῶν, ἄχρι Ἑλλησπόντου. ἡ αὐτὴ ὁρμῶσα ἐπ' Ἰνδοὺς, εἴδωλα ἐλεφάντινα ξύλινα ξυμπήγνυται εἰς μυριάδας κ'. ἃ ἔμελλον οἴσειν αἱ κάμηλοι, τὰ ἐντὸς πεπλησμένα φρυγάνου καὶ φορυτοῦ, ὡς εὐβάστακτα εἴη· τὰ δ' ἔξωθεν αὐτῶν περιεβύρσωσεν. ἐπιβάτας δὲ ἐφ' ἑκάστην κάμηλον δύο ἔταξεν Αἰθίοπας τοξεύειν καὶ ἀκοντίζειν. καὶ ἐπέρασε τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν, ὅστις ἐστὶν ὑπὲρ ἑκατὸν σταδίους τὸ πλάτος, καὶ ζεύγνυσι γέφυραν, ᾗ στενότατος εἶναι ἐδόκει. ἦν δὲ μῆκος μὲν ξ' σταδίων· πλάτος δὲ, τριακοσίων. τὰ δὲ εἴδωλα ἦσαν εἴκοσι μυριάδες. ἡ αὐτὴ ἐκπεύσασα τὸν ποταμὸν Ἰνδὸν, καὶ [1] τῆς ἐντὸς κοίτης κτίσασα παλάτια ἐπὶ ὑψωμάτων ἐγχορήγων ἠσφαλτωμένων, αὖθις ἀπέλυσεν εἰς τὴν κοίτην.

Σεμνά. τὰ τίμια, καὶ σεβάσμια. Κατά τι πυθόχρηστον ἧκε Θεῶν κομίζων ἱερὰ εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνὰ ἐφόδια. Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας.

Σεμναὶ [2] Θεαί. οὕτω καλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι τὰς Ἐριννύας.

Σεμνεῖον. τὸ μοναστήριον, ἐν [3] ᾧ μονούμενοι οἱ Ἀσκηταὶ τὰ τοῦ σεμνοῦ βίου μυστήρια [4] τελοῦσι, μηδεὶς μηδὲν κομίζοντες, μὴ ποτὸν, μὴ σιτίον, μήτε τι τῶν ἄλλων, ὅσα πρὸς τὰς τοῦ σώματος χρείας ἀναγκαῖα· ἀλλὰ νόμους, καὶ λόγια θεσπισθέντα διὰ Προφητῶν, καὶ ὕμνους, καὶ τ' ἄλλα, οἷς ἐπιστήμη καὶ θεοσέβεια συναύξονταί τε καὶ τελειοῦνται. τὸ δ' ἐξ ἑωθινοῦ μέχρις ἑσπέρας διάστημα σύμπαν ἐστὶν αὐτοῖς ἄσκησις. σιτίον γὰρ ἢ ποτὸν οὐδεὶς ἂν αὐτῶν προσενέγκοιτο πρὸ ἡλίου δύσεως.

Σεμνὴν, [5] τρυφῶσαν. οὐ τὴν σώφρονα, (οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτήν) ἀλλὰ τὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπέρογκον καὶ ἐφ' ἑαυτῇ μέγα φρονοῦσαν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σεμνομυθοῦσιν. ὑπερηφανεύονται ἐν λόγοις. [6] Ὁ

tem maritimæ accolas ipſas etiam herbas e terra naſcentes ignorare, piſcium eſu contentos. Ibi etiam Paradiſum eſſe: quod omnia odorata & neceſſaria in locis illis inveniantur. Semiramidem Rheam etiam vocabant. † Semiramis ait Dercetæo: Abi, & expeditionem in tertium annum para, initio facto ab Helleſponto & Libya, uſque ad Bactra, cogens ter millena millia peditum; equitum millena millia; falcatorum curruum centena millia, & virorum e camelis pugnantium totidem: aliorum vero camelorum ad quoſvis alios uſus, ducenta millia: pellium bubularum, earumque crudarum, ad trecenta millia. Præterea, naves longæ Bactris ædificentur ad ter mille, æneis roſtris munitæ, quarum remiges & milites claſſiarii ex Syria, Phœnicia, Cypro, Cilicia, & ora maritima, Helleſpontum uſque, conſcribantur. Eadem adverſus Indos expeditionem faciens, lignea elephantorum ſimulacra ad ducenties mille fabricavit, intus repleta virgultis & omnis generis materia leviori, quo facilius ferri poſſent; extrinſecus vero coriis contecta. In ſingulos autem camelos duos Æthiopes ſagittarios & jaculatores impoſuit: Indumque flumen, qui eſt amplius C. ſtadiorum latitudine, trajecit, eundemque ponte junxit, qua anguſtiſſimus eſſe videbatur. Longitudo vero erat LX. ſtadiorum: at latitudo CCC. Simulacrorum vero erant ducenta milla. Eadem trajecto Indo flumine, & in interiori regione palatiis conditis, * * * *, in lectum ſuum diſceſſit.

Σεμνά. Veneranda. Auguſta. *Oraculo quodam Pythio juſſus venit, afferens Deorum ſacra, veneranda migrantium viatica.* Sic Ælianus inquit in libro *de Providentia.*

Σεμναὶ Θεαί. Venerandæ Deæ. Sic Athenienſes vocant Furias.

Σεμνεῖον. Sacellum, ſive locus ſecretus, in quo Aſcetæ a turba remoti ſanctioris vitæ myſteriis initiantur, nemine quicquam eo afferente, non cibum, non potum, nec quicquam eorum, quæ ad corporis uſum neceſſaria ſunt; ſed leges, & oracula Prophetarum, & hymnos, cæteraque quibus cognitio & pietas augentur & perficiuntur. Et toto quidem tempore, a mane uſque ad veſperam, jejuniis & precibus vacant, nec quiſquam eorum ante Solis occaſum cibum vel potum guſtat.

Σεμνὴν, τρυφῶσαν. [Hoc loco Comicus σεμνὴν] non vocat gravem, vel modeſtam, (non enim eam laudat) ſed arrogantem, & ſuperbam, faſtuque elatam. Ariſtophanes *Nubibus.*

Σεμνομυθοῦσιν. Superbe loquuntur. [Et σεμ-

1 Καὶ τῆς ἐντὸς κοίτης κτίσασα παλ. ἐπὶ ὑψ. ἐγχορ.] Hæc corrupta ſunt, & nullum pene ſenſum habent, quæ aliis illuſtranda & emendanda relinquimus.

2 Σεμναὶ Θεαί] Confer Noſtrum ſupra v. Θησεῖον.

3 Ἐν ᾧ μονούμενοι οἱ ἀσκ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Philonis in libro *De vita contemplativa*: quæ etiam leguntur ſupra v. Θεραπευταί, & apud Cedrenum pag. 200.

4 Τελοῦσι] Supra v. Θεραπευταὶ legitur πλοῦνται.

5 Σεμνὴν, τρυφῶσαν] Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 126. (61. Ed. Baſ. *P.*)

Σεμνὴν, τρυφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

Scholiaſta ad eum locum: Σεμνὴν, οὐ τὴν σώφρονα, (οὐ γὰρ ἐπαινεῖ αὐτὴν) ἀλλ' ἀλαζόνα, καὶ ὑπέρογκον, καὶ σοβαρὰν τῷ εἴδει· τρυφῶσαν δὲ ἱματίοις καὶ τῇ ἄλλῃ δαπάνῃ.

6 Ὁ δὲ σεμνὸς Ἀσδρ.] Valeſius fragmentum hoc Polybio tribuit.

δ

ἡ σεμνὸς Ἀσδρούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ περὶ τὰ γόνατα, ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλορῥημοσύνης.

Σεμνόν. ἐπὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ λέγουσιν. ἔσθ᾽ ὅτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπερηφάνου τιθέασιν. [1] Εὐριπίδης Μηδείᾳ·

> Οἶδα γὰρ πολλοὺς βροτῶν
>
> Σεμνοὺς γεγονότας.

καὶ ἐν [2] Ἱππολύτῳ·

> Μισεῖν τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ μὴ πᾶσιν φίλον.

Καὶ ἔνδοξον. [3] Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ·

> Πῶς οὖν σὺ σεμνὸν δαίμον᾽ οὐ προσεννέπεις.

καὶ τὸ μέγα, καὶ τοὺς τιμίους. Τοῖς δ᾽ αὖ σεμνοῖσι τῶν ὀρνίθων. [4] Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ τιμίοις. [5] Ὁ αὐτὸς σεμνότατος ὢν καὶ αὐστηρότατος, ὅμως ἐπίχαρις ἦν ἐν ταῖς ὁμιλίαις, οὐδενὸς ἧττον τῶν ἐπὶ χάρισιν θαυμαζομένων. Δέξιππος· Σεμνὸν γὰρ αὐτὸν ἀπέφαινε τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι οἱ εὖ ὁ πατὴρ στρατηγήσοι.

Σεμνοπροσωπεῖς. τουτέστι σεμνὴν τὴν ὄψιν ἔχεις. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι σεμνοὶ μὲν φαίνεσθαι, οὐ κατὰ τὴν πρόσοψιν δὲ ἔχοντες καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα.

Σεμνυνόμενος. κομπάζων. Σεμνυνόμενος ὁ Διονυσόδωρος ἐπὶ τῷ μηδένα τῶν κρουμάτων αὐτοῦ μήτ᾽ ἐπὶ τριήρους, μήτ᾽ ἐπὶ κρήνης ἀκηκοέναι, καθάπερ Ἰσμηνίου.

Σεμπρώνιος. ὄνομα κύριον. πρῶτος Ῥωμαίων.

Σενάτορες. ὁ Ῥωμύλος μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ῥήμου ἀναίρεσιν ἐκ τῶν περιοίκων πόλεων ἀριθμὸν ἀνδρῶν ἐφειλκύσατο, καὶ τούτων τοὺς πρεσβυτέρους καὶ ἐχέφρονας ἑκατὸν ἐπιλεξάμενος, προβούλους τε αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοινῶν ἀπέφηνε πραγμάτων· Σενάτοράς τε καὶ Βουλευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τοὺς ἄνδρας ὀνομάσας. ἐκ δὲ τούτων δέκα τοὺς ἀρίστους ἐπιλεξάμενος, Πατρικίους τε αὐτοὺς ἐκ μεταφορᾶς πατέρων ἐκάλεσε, καὶ πρὸς τὴν τοῦ δήμου προσκατέστησεν διοίκησιν. τριακοσίους τε ἱππεῖς καὶ τρισχιλίους πεζοὺς πρὸς τὴν τῆς πόλεως φρουρὰν ἀπεγράψατο στρατιώτας· εἰς φυλὰς δὲ τέσσαρας διένειμε τὸ τοῦ δήμου πλῆθος, καὶ Σενάτον τὸ βουλευτήριον ἐκαλεῖτο.

Σεναχηρείμ. ὄνομα κύριον.

Σενύου. βασιλέως Αἰγύπτου.

Σεξτίλιος. ὄνομα μηνὸς παρὰ Ῥωμαίοις.

Σέξτος [6] Χαιρωνεὺς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γεγονὼς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. ἣν δὲ

νὸς, ſuperbus.] *Superbus vero ille Aſdrubal Imperatori ad genua accidit, priſtinæ magniloquentiæ oblitus.*

Σεμνόν. Grave. Venerandum. Interdum etiam ponitur pro *ſuperbo*. Euripides *Medea: Novi enim multos mortalium, qui ſuperbi fuerunt.* Et in *Hippolyto: Odiſſe faſtum, & mores non omnibus gratos.* Item, clarum, [venerandum.] Euripides in *Hippolyto: Cur igitur venerandam Deam non ſalutas?* Et, magnum, honoratum, eximium. *Eximiis vero avibus.* Ariſtophanes. † *Ille vero, quamvis gravis eſſet & valde ſeverus, in colloquiis tamen non minus jucundus erat & ſuavis, quam ullus eorum, qui ob comitatem celebrabantur.* Dexippus: *Venerabilem enim eum reddebant cum alia, tum etiam illud, quod pater ejus præclara cum laude exercitum duxiſſet.*

Σεμνοπροσωπεῖς. Gravitatem quandam vultu præfers. Sunt enim homines nonnulli aſpectu quidem graves & venerabiles, ſed quorum mores vultui non reſpondent.

Σεμνυνόμενος. Glorians. Seſe jactans. *Dionyſodorus gloriabatur, quod nemo vel in triremi, vel ad fontem citharæ ſuæ ſonum audiviſſet, ut Iſmeniæ.*

Σεμπρώνιος. Sempronius. Nomen proprium. Princeps Romanorum.

Σενάτορες. Senatores. Romulus poſt Remi fratris cædem ex finitimis civitatibus certum virorum numerum Romam traduxit, ex quibus centum, qui erant ſeniores & prudentiores, delegit, quos Reip. conſiliarios & præſides creavit, Senatoreſque propter ætatem vocavit. Ex his decem præſtantiſſimos delegit, quos nomine a patribus ducto Patricios appellavit, iiſque adminiſtrationem populi commiſit. Trecentos etiam equites & ter mille pedites ad urbis cuſtodiam deſcripſit, populumque in IV tribus diviſit, & conſilium eorum, quorum conſilio civitas regebatur, *Senatum* vocavit.

Σεναχηρείμ. Senacherim. Nomen proprium.

Σενύου. Senyæ, Regis Ægypti.

Σεξτίλιος. Sextilis. Apud Romanos eſt nomen menſis, [qui nunc Auguſtus vocatur.]

Σέξτος. Sextus Chæronenſis, Plutarchi ex fratre nepos, philoſophus, qui fuit M. Antonini Cæſaris temporibus, Herodoti Phi-

1 Εὐριπίδης Μηδείᾳ] Verſu 215, 216: ſed ubi legitur γεγῶτας, uti etiam hic ſcribendum eſt.

2 Ἐν Ἱππολύτῳ] Verſu 93.

3 Εὐριπίδης Ἱππολύτῳ] Verſu 99.

4 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 570. (392. Ed. Baſ. P.)

5 Ὁ αὐτὸς σεμν.] Fragmentũ hoc legitur etiam ſupra v. Ἐπίχαρις.

6 Σέξτος Χαιρωνεύς] Ejus mentionem facit Capitolinus in *Marco*, & ipſe Marcus lib. I. § 9. Quæſitum autem fuit inter viros doctos, ſit ne Sextus hic idem cum Sexto Pyrrhonio, ſive Empirico. Negant id viri ſummi Cl. Salmaſius & Caſaubonus ad Capitolinum in *Marco*; itemque Jonſius lib. III. cap. XII. *Hiſt. Philoſ.* quos ſequitur Menagius ad Laertium in *Timone*, lib. IX. ſub finem. Jonſii argumenta hæc ſunt I. Suidas Sextos hoſce tanquam diſtinctos recenſet, licet utrumque faciat Pyrrhonium. Unum enim facit Plutarchi e ſorore nepotem, & Chæronæum, quem Bœotum appellat Capitolinus in Vita Marci: alterum Libyn fuiſſe tradit. II. Diverſos habuere præceptores. Sexti Empirici enim præceptorem fuiſſe Herodotum Tarſenſem, Arici filium, e Laertio diſcimus: Sexti vero Chæronæi magiſter erat Herodotus Philadelphæus, teſte Suida. III. Diverſum amplexi ſunt philoſophiam juxta omnes, ſi Suidam excipias. Sextus enim Plutarchi nepos Stoicus fuit, ut conſtat ex his verbis Capitolini in Vita Marci Aurelii: *Uſus eſt & Apollonio Chalcedonio, Stoico philoſopho. Tantum autem ſtudium in eo philoſophiæ fuit, ut adſcitus jam in Imperatoriam dignitatem, tamen ad domum Apollonii diſcendi cauſa veniret. Audivit & Sextum Chæronenſem, Plutarchi nepotem, Junium Ruſticum, Claudium Maximum, & Cinnam Catulum, Stoicos.* Empiricus vero Pyrrhonius fuit, omnium conſenſu. His adducti rationibus, cum Jonſio ſtatuimus, Sextum Chæronenſem & Empiricum diverſos fuiſſe.

τῆς Πυῤῥωνείου ἀγωγῆς, καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν Ἠθικά. [1] Ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα. † [2] Μετὰ θάνατον τοῦ Κομμόδου ἐτόλμησέ τις Σέξτος εἶναι φῆσαι, καὶ πρὸς ἀνάληψιν τοῦ τε πλούτου καὶ ἀξιώματος ὁρμῆσαι, καὶ πολλά γε ὑπὸ πολλῶν ἀνακριθεὶς, ἐκομψεύσατο. ὡς μέν τοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν τι αὐτὸν ὁ Περτίναξ, [3] ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει, ἀνήρετο, πλεῖστον ἐσφάλη, μηδὲ [4] συνεῖναι τὸ λεγόμενον δυνηθείς. οὕτω πως τὸ μὲν εἶδος ἐκ φύσεως, καὶ τ' ἄλλα ἐξ ἐπιτηδεύσεως αὐτῷ ἐῴκει· τῆς δὲ δὴ παιδείας αὐτῷ οὐ μετεχήκει.

Σέξτος, [5] Λίβυς, φιλόσοφος. Σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ι. Πυῤῥώνεια.

Σεώκη. ὄνομα πόλεως.

Σεπφωραῖος. ὄνομα κύριον.

Σεπφώρα. ἡ τοῦ Μωσέως γυνή.

Σέπφωρις, Σεπφώρεως. ὄνομα κύριον. θηλυκῶς δὲ σημαίνει πόλιν. καὶ Σεπφωρία. καὶ Σεπφωρεῖται, ἔθνος.

Σεραφίμ. πληθυντικῶς διὰ τοῦ ι. ἑνικῶς δὲ Σεραφεὶμ, διὰ διφθόγγου.

Σεραφίμ. ἐμπρησταί. ἔμπυρα στόματα. ἢ θερμαίνοντες. γνώσεως πληθυσμὸς, ἢ σοφίας χύσις.

Σερβιλία. καὶ Σερβίλιος. ὄνομα κύριον. ὁ Ὕπατος Ῥωμαίων, Κόϊντος.

Σέρβιος. ὄνομα κύριον. οἱονεὶ δοῦλος.

Σερβωνῖτις λίμνη.

Σέργιος Ζευγματεὺς, Ἀφθονίου υἱὸς, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὕπαρχος πραιτωρίων γεγονὼς, καὶ ἀπὸ ὑπάτων, πατρίκιος. Ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβῖνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων, πρὸς Ἀριστείδην.

Σερδική. πόλις Δακίας.

Σέῤῥεις. [6] εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σηρικὰ λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις. ἢ μᾶλλον τἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονήσια.

Σερῆνος, [7] Ἀθηναῖος, ὁ καὶ Αἴλιος χρηματίσας, γραμματικός. [8] Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων, καὶ τίνες ἐφ' ἑκάστης ἔνδοξοι, βιβλία γ'. Ἐπιτομὴν τῆς Φιλοξένου εἰς Ὅμηρον, α'.

Σέῤῥιος. ὄνομα κύριον. καὶ Σέῤῥειον τεῖχος, καὶ Σέῤῥειον, ὀνόματα χωρίων.

Σέριφος [9] γραῦς. ἡ ἐν παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀ-

ladelphæi diſcipulus, ſectæque Pyrrhoniæ addictus. Hic apud Imperatorem in tanto honore erat, ut una cum eo jus diceret. Scripſit Ethica. Item, Sceptica libris x. Poſt Commodi mortem quidam ſe Sextum dicere auſus eſt, facultateſque & dignitatem ejus ſibi vindicare: qui a multis ſæpe interrogatus, ſcite reſpondit. Sed cum Pertinax nonnulla ad eruditionem Græcam, cujus ille rudis erat, pertinentia ex eo quæreret, longe a ſcopo aberravit, cum, quid diceretur, ne intelligere quidem poſſet. Adeo natura quidem vultum ei ſimilem habebat, cæteriſque in rebus arte eum referebat: doctrina vero eadem excultus non erat.

Σέξτος. Sextus, Afer, Philoſophus. [Scripſit] Sceptica, ſive Pyrrhonia, libris x.

Σεώκη. Seoce. Nomen urbis.

Σεπφωραῖος. Sepphoræus. Nomen proprium.

Σεπφώρα. Sepphora. Moſis uxor.

Σέπφωρις. Sepphoris. Nomen proprium. Sed fœminino genere ſignificat urbem. Et Sepphoria, [regio.] Et Sepphoritæ, gens.

Σεραφίμ. Seraphim. In plurali numero per ι ſcribitur. In ſingulari vero, Σεραφείμ, per diphthongum ει.

Σεραφίμ. Seraphim. Id eſt, Inflammatores. Ignea ora. Vel, calefacientes. [Allegorice vero ſic dicitur] cognitionis abundantia, & ſapientiæ copia.

Σερβιλία. Servilia. Nomen proprium [fœminæ.] Et Q. Servilius, Conſul Romanorum.

Σέρβιος. Servius. Nomen proprium. Quaſi dicas, Servus.

Σερβωνῖτις λίμνη. Serbonitis palus.

Σέργιος. Sergius Zeugmatenſis, Aphthonii filius, a cauſidicis, qui Præfecti fuerant, genus ducens, Præfectus & ipſe Prætorii, & Conſularis, & Patricius. Scripſit Epitaphium in Sophiſtam Sabinum, fratrem ſuum. Item, alium librum pro cauſidicis, ad Ariſtidem.

Σερδική. Serdiee. Urbs Daciæ.

Σέῤῥεις. Serres. Genus oleris, quod apud nos vocatur Serica: ab aliis, picrides. Vel, ut verius dicam, Macedoneſia.

Σερῆνος. Serenus, Athenienſis, qui & Ælius dictus eſt, Grammaticus. [Scripſit] Epitomen operis Philonis de Urbibus, & quinam in ſingulis clari fuerint, libris III. Epitomen commentariorum Philoxeni in Homerum, l. I.

Σέῤῥιος. Serrius. Nomen proprium. Et Σέῤῥειον τεῖχος, & Σέῤῥειον, nomina oppidorum, vel caſtellorum.

Σέριφος γραῦς. Anus Seripha. Sic dicitur

1 Ἐπισκεπτικὰ βιβλία δέκα] Scribe, Σκεπτικά. Cæterum, verba hæc Suidæ addita fuiſſe a Lectore quodam, qui Sextum Chæronenſem eundem eſſe crederet, ac Empiricum, exiſtimat Menagius loco laudato: idque mihi valde veriſimile videtur.

2 Μετὰ θάνατον τοῦ Κομμόδου ἐτ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Dionis in *Commodo*, pag. 376.

3 Ὧν ἐκεῖνος διεπεφύκει] Puto ſcribendum eſſe, ἃ ἐκεῖνον διεπεφεύγει, i. e. quæ illum fugiebant.

4 Συνεῖναι] Pro συνιέναι, i. e. intelligere. Vide Gatak. ad Marc. Anton. lib. v. §. vi. pag. 191.

5 Σέξτος, Λίβ.] Hic eſt Sextus ille, qui vulgo *Empiricus* cognominatur. Vide Salmaſium & Jonſium locis ante laudatis.

6 Σέῤῥεις] Alii, σέρεις, per ſimplex ρ. Vide Lexica.

7 Σερῆνος] De hoc vide Jonſium *Hiſt. Philoſ.* lib. IV. pag. 347. qui & plures Serenos ibi recenſet.

8 Ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγμ.] Meminit hujus operis Etymologus v. Βουκέρας. & v. Ἀρσινόη.

9 Σέριφος γραῦς] Confer Noſtrum ſupra v. Γραῦς Σέριφος.

πο

πὸ μεταφορᾶς τῆς ἀγροικαίας ἀκρίδος, ἣν καλοῦσι γραῦν Σερίφην, καὶ μάντιν.

ea, quæ in virginitate conſenuit. Metaphora ducta eſt a locuſta ruſtica, quam vocant anum Seripham, & vatem.

Σερουΐλιος. ὄνομα κύριον. ἦν δὲ Ὕπατος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀπίκιος Μάρκος.

Σερουΐλιος. Servilius. Nomen proprium. Erat autem Conſul [Romanus.] Quære in v. Ἀπίκιος Μάρκος.

Σερούχ. οὗτος κατάγεται ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰαφέθ· [1]καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλολατρεία. ἐδογμάτισε γὰρ εἰκόσι καὶ ἀνδριάσι τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι ἀριστεύσαντας, καὶ τιμᾶσθαι ὡς εὐεργέτας, καὶ τοῦτο ἐπεκράτησε μέχρι τῶν χρόνων Θάῤῥα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ δὲ δίκαιος γενόμενος, καὶ ἐς θεογνωσίαν ἐλθὼν, καὶ λογισάμενος, ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ τοὺς ἀνθρώπους πλανᾷ, παρασκευάζων αὐτοὺς εἰδώλοις καὶ ἀγάλμασι προσκυνεῖν, καὶ τὸν ποιητὴν ἁπάντων μὴ γνωρίζειν Θεόν· συντρίψας τὰ τοῦ πατρὸς ἔργα, ἀνεχώρησεν ἀπὸ Καῤῥῶν ὅρων Χαλδαίων τῆς μέσης τῶν ποταμῶν χώρας, καὶ ᾤκησεν εἰς τὰ μέρη τῆς νυνὶ καλουμένης Παλαιστίνης, πέραν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ Λὼτ ὁ υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἑ καὶ ὁ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς. εἰσὶν οὖν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως Ἀβραὰμ, ἔτη ͵αυγ΄. ἀπὸ δὲ τοῦ Ἀδὰμ ἕως τοῦ Ἀβραὰμ, ἔτη ͵γψμέ. ἐγένετο δὲ Ἀβραὰμ πλούσιος σφόδρα ἐν κτήνεσι πολλοῖς, καὶ οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ συνοικία αὐτῶν· καὶ ἔδωκε Λὼτ οἰκεῖν τὰ πέραν τοῦ Ἰορδάνου· καθ᾽ ὃν δὴ χρόνον ἀπώλοντο δύο πόλεις, Σόδομά τε καὶ Γόμοῤῥα, θείου πυρὸς καταῤῥαγέντος ἐπ᾽ αὐτὰς, διότι τοὺς παριόντας ἐνύβριζον ξένους.

Σερούχ. Seruch. Hic a Japheto genus ducens, idolorum cultus auctor fuit, & primus hunc morem induxit, ut, qui olim virtute & fortitudine præſtitiſſent, imaginum ac ſtatuarum honore, tanquam bene meriti celebrarentur: iſque mos obtinuit ad tempora uſque Tharræ, qui Abraami pater fuit. Abraamus vero cum juſtitiam coleret, & Dei cognitionem aſſecutus eſſet, poſtquam intellexit homines a patre ſuo in errorem agi, qui eos a Creatoris cultu ad ſtatuarum adorationem abduceret; confractis patris ſimulacris exceſſit ex oppido Meſopotamiæ Carris, & cum univerſa familia ac Loto fratris filio trans Jordanem migravit, in regionem, quæ nunc Palæſtina dicitur, annos tum natus quinque & ſeptuaginta. Sunt porro a diluvio ad Abraamum anni MCCCCIII. Ab Adamo vero uſque ad Abraamum intervallum eſt annorum MMMDCCXLV. Cæterum, cum Abraamus armentis ac pecudibus abundaret, neque uno in agro commode degere ambo poſſent; Abraamus omni trans Jordanem agro ſponte ceſſit Loto: qua tempeſtate duæ urbes Sodoma ac Gomorra igne ſulphureo cœlitus miſſo conflagrarunt, quod prætereuntibus peregrinis vim ac contumeliã inferrent.

Σερούχ.[2] οὗτος ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ φυλῆς καταγόμενος, δόγμα παρέδωκε τιμᾶσθαι τοὺς πάλαι τελευτήσαντας καὶ ἀριστεύσαντας ἄνδρας, ἢ διὰ εἰκόνων, ἢ διὰ ἀνδριάντων, καὶ τούτους προσκυνεῖσθαι κατ᾽ ἔτος ὡς ἔτι ζῶντας, καὶ μνήμας αὐτῶν ἐκτελεῖν, καὶ ἐν ταῖς ἱερατικαῖς ἀναγράφεσθαι βίβλοις, καὶ θεοὺς αὐτοὺς νομίζειν, ὡς εὐεργέτας. ἐντεῦθεν εἰσήχθη ἡ πολυθεΐα, καὶ ἡ εἰδωλολατρεία. τοῦτο δὲ διέμεινε παρ᾽ αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάῤῥα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. [3]ἦν γὰρ ἀγαλματοποιὸς, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τούτους εἶναι Θεοὺς, καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι ὡς αἰτίους τῶν ἀγαθῶν. ἐντεῦθεν διέδραμεν ἡ τοιαύτη δόξα εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ἐθνῶν γένη, μάλιστα δὲ ἐν Ἑλλάδι. ἤδη γὰρ ἦσαν οὗτοι τὴν τοιαύτην πλάνην ἀναδεξάμενοι, καὶ τιμήσαντες Ἕλληνα τὸν Γίγαντα, τὸν ἀπὸ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενον, καὶ τῆς πυργοποιΐας κοινωνὸν γενόμενον, δι᾽ ἣν ἐμερίσθησαν αἱ γλῶσσαι τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκλήθησαν μέροπες.

Σερούχ. Seruch. Hic ex Japheti genere oriundus, viros olim defunctos, qui virtute præſtitiſſent, imaginibus & ſtatuis honorari juſſit, eoſque ut adhuc viventes quotannis adorari & ipſorum memoriam celebrari, & in ſacros commentarios referri, eoſdemque judicari Deos, ut de hominibus bene meritos. Hinc orta eſt multitudo Deorum & idololatria: quæ apud ipſos permanſit uſque ad tempora Tharræ, patris Abrahami. Is enim erat ſtatuarius, qui ex varia materia faciebat imagines, quas dicebat eſſe Deos, & adorandas eſſe, ut bonorum auctores. Hinc orta eſt opinio illa, quæ pleraſque nationes, præcipue vero Græciam pervaſit. Hi enim hunc errorem jam receperant, quippe colentes Hellenem Gigantem, a Japheto oriundum, & unum ex conditoribus turris, propter cujus ædificationem diviſæ ſunt hominum linguæ: qui inde dicti ſunt μέροπες.

Σερτώριος. ὄνομα κύριον. Ὁ δὲ Σερτώριος ὁ τῶν [4]Ῥωμαίων στρατηγὸς, καίτοι θρασέως τῶν Ἰβήρων ἐκ τοῦ πλείω κατορθοῦν ἐχόντων, οὐκ ἀποκινδυνεῦσαί ποτε ἐτόλμησε.

Σερτώριος. Sertorius. Nomen proprium. *Sertorius autem, Romanorum dux, quamvis crebræ victoriæ Hiſpanos ferociores reddidiſſent, belli tamen fortunam tentare non eſt auſus.*

Σέρφος. ζῶον μυρμηκῶδες. [5]Σέρφον ἐνόρχην

Σέρφος. Serphus. Animal parvum, for-

[1] Καὶ ἀπὸ τούτου ἤρξατο ἡ εἰδωλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 778.

[2] Σερούχ. οὗτος ἐκ τῆς τ.] Confer cum hoc loco Cedrenum, pag. 45. 46. & præcipue Joannem Malelam, pag. 64, 65, 66. qui eadem narrant.

[3] Ἦν γὰρ ἀγαλματοποιός] Pearſonius ad oram libri ſequentia notaverat: *Hæc Genebrardus ad Tharam refert: ad Seruchum Leo Allatius in Notis ad Euſtathii Hexaem. pag. 255.*

[4] Τῶν Ῥωμαίων] Imo, τῶν Ἰβήρων.

[5] Σέρφον ἐνόρχην σφαγιάζει] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 568. (391. Ed. Baſ. *P.*)

Ὦ πατέρα δεῖ τῷ Διὸς αὐτῷ σέρφον ἔνορχιν σφαγιάζειν.

Hinc Suidam emendabis.

σφα-

σφαγιάζειν. καὶ παροιμία·

Ἔνεστι κἀν μύρμηκι, κἀν σέρφῳ χολή.

ἀρσενικῶς δὲ λέγεται ὁ σέρφος. [1] ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφῶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς· Ἀπὸ ἐσθίει ταῦτα τὰ πονηρὰ ὀρνίθια. σέρφους. ἴσως σκώληκας, ἀκρίδας, κώνωπας.

Σεσαγμένην. πεπληρωμένην. πεφορτισμένην. [2] Ἀγαθίας· Μίαν δὲ τῶν ἁμαξῶν χόρτῳ σεσαγμένην ἀγρίῳ τε καὶ γεγηρακότι παρεκτάγει τῷ πύργῳ ξυλίνῳ ὄντι, καὶ πῦρ ἐνίησι. καὶ ῥᾳδίως ἅπασα ἡ τύρσις ἐνεπίμπρατο. καὶ σεσαγμένοι, πεπληρωμένοι. Οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ πεπληρωμένοι. Οἱ δὲ καὶ ὡς σεσαγμένοι τῇ λείᾳ εὐκλεῆ καὶ ἀγέρωχον ἀπεδήσαντο νίκην. καὶ αὖθις· Οὕτω δὴ τῇ λείᾳ σεσαγμένοι ἐπορεύοντο. ἀντὶ τοῦ, πεπληρωμένοι.

Σέσελις. εἶδος λαχάνου.

Σεσελλίσθαι. [3] μάτην ἐπῆρθαι. ἀπὸ Αἰσχίνου τοῦ Σέλλου, ὃς ἦν κομπαστὴς καὶ ἀλαζὼν ἐν τῷ διαλέγεσθαι, καὶ ἐν τῷ προσποιεῖσθαι πλουτεῖν. Λυκόφρων δ' ἀπέδωκε τὸ σελλίζεσθαι, ἀντὶ τοῦ ψελλίζεσθαι. [4] ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὤν, ἐθρύπτετο ἐπὶ πλούτῳ, λέγων πλούσιος εἶναι. ἦν δὲ Αἰσχίνης Σέλλου. ἐκ μεταφορᾶς δὲ ἔλεγον τοὺς τοιούτους Σέλλους· καὶ τὸ ἀλαζονεύεσθαι, σελλίζειν.

Σέσεικα. [5] ἐνέβαλον.

Σεσημασμένῳ. [6] ἀντὶ τοῦ, ἐσφραγισμένῳ. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀνόματος.

Σέσηρε. κέχηνε. διήνοιγε.

Σεσηρυῖα γραῦς. κεχηνυῖα.

Σεσηρώς. κεχηνώς.

Σεσοβημένος. ἄτακτος τὴν κίνησιν. τεθορυβημένος. τεταραγμένος. Ὁ δὲ θᾶττον ἢ βάδην, τήν τε κεφαλὴν ἐπισείων, καὶ βαρβαρικῶς τινα ἐπιφθεγγόμενος, ὅσα τῆς τε φωνῆς τῷ ἐντόνῳ καὶ τοῦ βαδίσματος τῷ σεσοβημένῳ εἰκάσαι, ἐπαπειλῶν.

Σεσόωσις. ὄνομα κύριον.

Σεσωρευμένων. βεβαρημένων.

Σέσωστρις, βασιλεὺς Αἰγύπτου, ὃς [7] τὰ τῶν Αἰγυπτίων ἔθη μετέβαλε, θέλων αὐτοὺς ταπεινῶσαι· καὶ τὰ [8] μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοῖς ἀνδράσιν ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι.

Σέσωται, καὶ σεσωσμένος. οἱ παλαιοὶ δὲ ἄνευ τοῦ σ. καὶ διεζωμένοι φησὶ Θουκυδίδης. οἱ δὲ νεώτεροι μετὰ τοῦ σ. ἐπ' ἐνίων δ' ἁπλῶς παραλείπουσι τὸ σ, ὡς κεκλειμένην, πεπειμένην.

Σεύθης. [9] εἷς τῶν ἐν Θρᾴκῃ βασιλέων.

Σευῆρος. οὗτος ἐφάνη μετὰ τὴν δυστυχῆ [10] Εὐτυ-

micæ ſimile. [Ariſtophanes:] *Serphum teſticulatum mactare.* Et proverbium: Ineſt formicæ & ſerpho bilis. Dicitur autem genere maſculino, ὁ σέρφος. His veſcuntur aves. Nicophon in *Veneris natalibus: Parvæ hæ aviculæ ſerphis veſcuntur.* Per σέρφους forſan intelligit vermes, locuſtas, vel culices.

Σεσαγμένην. Plenam. Onuſtam. Agathias: *Unum vero e plauſtris agreſti & arido fœno onuſtum, turri, quæ lignea erat, admovet, ignemque fœno injicit. Quod cum feciſſet, tota turris facile conflagravit.* Et σεσαγμένοι, onuſti, referti. *Illi vero & ſic onuſti iter faciebant.* Et, *Illi vero, quamvis præda onuſti eſſent, glorioſam tamen & inſignem victoriam reportarunt.*

Σέσελις. Seſelis. Oleris genus.

Σεσελλίσθαι. Falſo ſe jactare. Dictum hoc eſt ab Æſchine, Selli filio, qui erat jactabundus & glorioſus, diveſque videri volebat, [cum eſſet pauper.] Lycophron vero τὸ σελλίζεσθαι accepit pro ψελλίζεσθαι, i. e. balbutire. [Aliter.] Æſchines, cum eſſet pauper, ſe divitem eſſe falſo jactabat. Erat autem Sellus Æſchinis filius. Unde ducta metaphora homines ejuſmodi glorioſos vocabant, Σέλλους: & gloriari, σελλίζειν.

Σέσεικα. Concuſſi. Incuſſi. Injeci.

Σεσημασμένῳ. Obſignato. Demoſthenes in oratione de Nomine.

Σέσηρε. Hiat. Patet. Labia, vel os diduxit.

Σεσηρυῖα γραῦς. Anus hians.

Σεσηρώς. Hians.

Σεσοβημένος. Qui incompoſite movetur, vel incedit. Qui turbatum habet greſſum. *Ille vero non pedetentim ſed celeri gradu incedens, caputque quaſſans, & verba quædam barbara proferens, minitanſque, quantum ex contentione vocis & turbato gradu conjici poterat.*

Σεσόωσις. Seſooſis. Nomen proprium.

Σεσωρευμένων. Coacervatorum.

Σέσωστρις. Seſoſtris, Ægypti Rex: qui mores & inſtituta Ægyptiorum mutavit, ut faſtum eorum deprimeret. Nam virorum opera mulieribus, & contra mulierum munia viris injunxit.

Σέσωται. Servatus eſt. Et σεσωσμένος, ſervatus. Antiqui voces has ſine σ ſcribebant. Et Thucydides dicit διεζωμένοι, [pro διεζωσμένοι.] Recentiores autem voces iſtas cum σ ſcribunt. In nonnullis vero τὸ σ ſimpliciter prætermittunt, dicentes, κεκλειμένην, & πεπειμένην.

Σεύθης. Seuthes. Rex quidam Thraciæ.

Σευῆρος. Severus. Hic poſt infelicem il-

1 Ταῦτα δὲ νέμονται τὰ ὄρνεα. Νικοφ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 545. (371. Ed. Baſ. *P.*) ubi verſus Nicophontis rectius ſic legitur,

Ἅπερ ἐσθίει ταυτὶ τὰ πονήρ' ὀρνίθια.

2 Ἀγαθίας] Lib. 11. pag. 42. ubi pro παρεκτάγει rectius legitur προσάγει.

3 Σεσελλίσθαι] Confer Noſtrum ſupra v Σελλίζειν.

4 Ὁ γὰρ Αἰσχίνης πένης ὤν, ἐθρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 579.

5 Ἐνέβαλον] Hæc interpretatio non tam convenit voci σέσεικα, quam ἐνσέσεικα.

6 Σεσημασμένῳ. ἀντὶ τοῦ, ἐσφρ.] Ex Harpocratione.

7 Ὃς τὰ τῶν Αἰγυπτ.] Idem docet Nymphodorus apud Scholiaſtam Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 283. qui omnino cum hoc loco Suidæ conferendus eſt.

8 Τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γ.] Conſtructionis ratio potius requirit, ut ſcribatur, τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξὶν· τὰ δὲ τῶν γυναικῶν τοὺς ἄνδρας ἐνομοθέτησεν ἐργάζεσθαι. Vel ſcribendum eſt, ut habet Nymphodorus apud Scholiaſtam Sophoclis loco laudato: Τὰ μὲν τῶν ἀνδρῶν ἔργα ταῖς γυναιξὶ, τὰ δὲ τῶν γυναικῶν ἐκείνοις προσέταξε.

9 Σεύθης] Ejus frequens eſt mentio apud Xenophontem.

10 Εὐτυχῆ] Hæc vox in prioribus Editt. deſideratur, quam ex MSS. Pariſ. revocavi.

χὴ· ὃς ἁρπάσας τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας, [1] τὴν κατὰ Μάνεντα αὖθις, Ἀπολλιναρίου τε καὶ Εὐτυχέα διεκδικεῖν αἵρεσιν ἐπειρᾶτο, κυκῶν, ὅσῃ δύναμις αὐτῷ, τὴν τῆς Ἐκκλησίας εἰρήνην. ἐξελαθεὶς δὲ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας, τῇ Ἀλεξανδρέων κουφότητι λαίλαπος δίκην ἢ θυέλλης ἐνέσκηψεν. ἔνθα καὶ ἑτέρας καταιγίδος ἀντιπνευσάσης αὐτῷ τε καὶ τῷ λαῷ, συνέχεε πάντα καὶ ἐθορύβησε. διεσκέδασε γὰρ αὐτοὺς Ἰουλιανός τις καλούμενος, Ἁλικαρνασσεύς, τῆς Ἀσίας Ἐπίσκοπος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς.

Σουητόνιος, ὁ Τράγκυλλος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος.

Σειληνός. ὁ Διόνυσος. παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ ληνῷ. Σειλινὸς δὲ, ὁ γέρων, διὰ τοῦ ι. παρὰ τὸ σείεσθαι ἅλις.

Σειρά. ἡ ἅλυσις. [2] Ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔστελλε τοῖς Ἀβάρσοις, σειρὰς χρυσῷ διαπεποικιλμένας, ἐσθῆτάς τε σηρικάς.

Σειρά. καὶ ἡ γενεαλογία. Τοῖς γὰρ τοῦ φιλοσόφου μαντεύμασι περὶ τῆς οἰκείας σειρᾶς ἑπόμενος. † [3] Οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἡ τοῦ λόγου ῥύμη κατ᾽ ἴχνος ἐπιζητοῦσα τὴν ἐν τῇ σειρᾷ τάξιν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκράτῳ χορῷ, μετὰ δὲ τούτοι, ὡς δέδεικται, ταττομένης ἀφανοῦς, ἀπέστειλεν ὡς ἐμὲ, τὰ σαφέστατα ἀπαγγεῖλαι προστάξας.

Σειραίνω. [4] ξηραίνω. [5] μεθ᾽ ὧν ἐστέφοντο πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Σείρ, σειρός. ὁ ἥλιος. καὶ σείριος.

Σειραῖος [6] ἵππος. ὁ ἔξω τοῦ ζυγοῦ. ὁ δεξιός.

——————— Δεξιὸν δ᾽ ἀνεὶς ἀεὶ
Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

τουτέστι, τῷ καμπτῆρι, τὸν ἀριστερόν.

Σειραῖς. πλεκτοῖς ἱμᾶσι. καὶ γένος Πάρθων, οἱ Σειροφόροι καλούμενοι. μάχονται δὲ ἀπὸ τῶν ἵππων, σειρὰς ἱμάντων ἑλίσσοντες· πελάσαντες δὲ τοῖς πολεμίοις, [7] ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους· ἀποστρέψαντές τε τοὺς ἵππους ὀπίσω βιαίως ἐλαύνουσι. τοὺς δὲ ἁλόντας τοῖς βρόχοις τῇ ῥύμῃ τοῦ ἵππου ἀποθανόντας ἢ ζῶντας ἕλκουσι.

lum Eutychen exſtitit: qui cum Antiochiæ thronum malis artibus occupaſſet, Manentis & Apollinaris & Eutychis hæreſin ſtabilire conabatur, pacem Eccleſiæ, quantum in ipſo erat, turbans. Sed ex Eccleſia pulſus, ut homo ſeditioſus & turbulentus, in Alexandrinos, populum levem, turbinis & procellæ inſtar incidit. Cum autem hic quoque alia procella ipſi & populo reflaſſet, omnia confudit & perturbavit. Julianus enim quidam, Halicarneſſenſis, Aſiæ Epiſcopus, eos diſſipavit. Quære in v. Ἰουλιανὸς Ἁλικαρνασσεύς.

Σουητόνιος. Suetonius, dictus Tranquillus, Grammaticus Romanus.

Σειληνός: Silenus. Sic dicitur Bacchus: a σείεσθαι, quati, & ληνὸς, torcular. At σειλινὸς, per ι, ſenex: a σείεσθαι, quati, & ἅλις, ſatis.

Σειρά. Catena. *Rex autem dona miſit Abaris, catenas auro variegatas, veſteſque ſericas.*

Σειρά. [Proprie, catena, vel ſeries. Item,] genealogia, vel deſcriptio generis. *Ille vero Philoſophi vaticinia de genealogia ſua ſequens.* † *Neſcio quomodo orationis impetus veſtigia ſequens, & in ſerie inquirens locum animæ ipſius, non in choro puro collocatæ, ſed poſt eum, ut oſtenſum eſt,* * * * * * *miſit ad me quendam, quem certam veritatem mihi exponere juſſit.*

Σειραίνω. Exſicco. * * * quibus coronabantur ad nuptiarum dies.

Σείρ, σειρός. Sol. Et σείριος, Sirius, ſtella.

Σειραῖος ἵππος. Equus funalis, [iſque vel] dexter, [vel ſiniſter. Sophocles:] *Dextro vero equo funali laxans habenas, cohibebat alterum, qui metæ erat proximus.* Id eſt, ſiniſtrum.

Σειραῖς. Tortis loris. Laqueis. Et Parthi quidam Σειροφόροι, i. e. Loriferi appellabantur. Hi ex equis pugnabant, loris plexis utentes; quæ in hoſtes, cum ad eos acceſſiſſent, injiciebant, & deinde equis converſis effuſo curſu ad ſuos redibant. Hoſtes igitur laqueis illigatos equo fugiente vel vivos vel mortuos trahebant.

1 Τὴν κατὰ Μάνεντα αὖθις, Ἀπολλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Theodori Presbyteri, in libello *de Incarnatione Dom.* pag. 245. ut Pearſonius obſervaverat.

2 Ὁ δὲ βασιλεὺς δῶρα ἔστ.] Fragmentum hoc legitur apud Menandrum in *Excerpt. Legat.* pag. 100.

3 Οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἡ τοῦ λ.] Senſus fragmenti hujus, quod corruptum & mutilum eſſe exiſtimo, admodum eſt obſcurus.

4 Σειραίνω] Confer Etymologum, qui plura de hac voce notavit.

5 Μεθ᾽ ὧν ἐστέφ.] Hæc quo referantur non habent, neque ad ea, quæ præcedunt, ullo modo pertinent. Unde ſuſpicor, hic excidiſſe articuli caput. Confer Noſtrum ſupra v. Νυμφίος, unde nota hæc ſuppleri quidem poteſt; ſed quomodo ea locum hic habere poſſit, non video.

6 Σειραῖον ἵππ] Sophocles *Electra*, pag. 113, 114.

——————Δεξιὸν τ᾽ ἀνεὶς
Σειραῖον ἵππον, εἶργε τὸν προσκείμενον.

Scholiaſta ad eum locum: Σειραῖον ἵππον, τὸν ἔξω τοῦ ζυγοῦ, τὸν δεξιόν. προσκείμενον δὲ τῷ καμπτῆρι, ἀριστερόν. Nimirum, quadrigæ veterum quatuor habebant equos ἐκ παραλλήλου junctos; ex quibus duo medii appellabantur ζύγιοι, i. e. ſubjuges: duo vero extremi, σειραῖοι, ſive παρήοροι, i. e. funales. Oreſtes igitur, de quo Sophocles loco laudato loquitur, cum ad metas perveniſſet, equo dextro habenas prudenter laxabat; ſiniſtri vero inhibebat, ne ad metas axem allideret. Erat hic enim προσκείμενος τῷ καμπτῆρι, i. e. metæ proximus: dexter vero ab eadem remotus. Hæc breviter monenda duxi, ut locus hic Suidæ, incondite & negligenter ex Scholiaſta Sophoclis excerptus, recte intelligeretur. Confer Petavium ad Orat. VII. Themiſt. pag. 587. & Nos ſupra ad v. Ζύγιοι.

7 Ἐφιᾶσι τοὺς ἀπὸ τῶν ἱμάντων βρόχους] Non ſolum Parthi, ſed etiam Alani, Hunni, Sarmatæ, & reliquæ Scytharum gentes hoc aſtu in præliis uti ſolebant. De Alanis id teſtatur Joſephus lib. VII. *de Bell. Jud.* pag. 985. ubi refert, Teridatem Regem Armeniæ, cum Alanis confligentem, vivum pene captum fuiſſe laqueo, quem hoſtium aliquis in ipſum miſerat. Effugiſſe vero, quod gladio celeriter laqueum rupiſſet. Verba ejus hæc ſunt: Τηριδάτης ὑπαντιάσας αὐτοῖς (Ἀλάνοις,) καὶ ποιησάμενος μάχην, παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἐπ᾽ αὐτῆς ζωὸς ἁλῶναι τῆς παρατάξεως. βρόχον γὰρ αὐτῷ τις πόρρωθεν περιβαλὼν, ἔμελλεν ἐπισπάσειν, εἰ μὴ τῷ ξίφει θᾶττον ἐκεῖνος τὸν τόνον κόψας, ἔφθη διαφυγεῖν. Hunnis idem familiare fuiſſe docet Sozomenus lib. VII. cap. XXVI. ubi de Theotimo Tomorum in Scythia Epiſcopo loquitur: quem Hunnus quidam divitem ratus, cum illaqueare vellet, manum, qua laqueum conjecerat, torpere ſenſit. De Sarmatis luculentum habemus teſtem Pauſaniam in *Atticis*, pag. 37. ubi ſic inquit: Σειραῖς περιβαλόντες (Σαυρομάται) τῶν πολεμίων ὁπόσους καὶ τύχοιεν, τοὺς ἵππους ἀποστρέψαντες, ἀνατρέπουσι τοὺς ἐνσχεθέντας ταῖς σειραῖς. Confer Valeſ. ad Amm. Marcell. lib. XXXI. pag. 417. a quo loca auctorum, quæ adduximus, excepto ultimo, nos mutuatos eſſe fatemur.

Σειρὴν [1] μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξένον δὲ μέλισσα. Σειρὴν ζῶόν ἐστι κηροποιὸν, μελίσσῃ παραπλήσιον.

Σειρῆνας. γυναῖκάς τινας εὐφώνους γεγενῆσθαι μῦθος παρ' Ἑλληνικός· αἵ τινες ἐν νησίῳ καθεζόμεναι οὕτως ἔτερπον τοὺς παραπλέοντας διὰ τῆς εὐφωνίας, ὥστε κατέχειν ἐκεῖ μέχρι θανάτου. εἶχον δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ θώρακος, καὶ ἄνω, εἶδος γυναικῶν· τὰ δὲ κάτω, στρουθῶν. οἱ μυθολόγοι Σειρῆνας φασί τινα θηλυπρόσωπα ὀρνίθια εἶναι, ἀπατῶντα τοὺς παραπλέοντας, ᾄσμασί τισι πορνικοῖς κηλοῦντα τὰς ἀκοὰς τῶν ἀκροωμένων. καὶ τέλος ἔχει τῆς ἡδονῆς ἡ ᾠδὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν χρηστὸν, θάνατον δὲ μόνον. ὁ δὲ ἀληθὴς λόγος τοῦτο βούλεται, τόπους εἶναι τινὰς θαλαττίους, ὄρεσί τισιν ἐστενωμένους, ἐν οἷς θλιβόμενον τὸ ῥεῖθρον λιγυράν τινα φωνὴν ἀποδίδωσιν· ἧς ἐπακούοντες οἱ παραπλέοντες, ἐμπιστεύουσι τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς ῥεύμασι, καὶ αὔτανδροι σὺν ταῖς ναυσὶν ἀπόλλυνται. αἱ δὲ παρὰ τῷ Ἡσαΐᾳ εἰρημέναι Σειρῆνες, καὶ Ὀνοκένταυροι, δαίμονές τινες εἰσὶν, οὕτω χρηματιζόμενοι ἐπ' ἐρημίᾳ πόλεως, ἥτις χόλῳ Θεοῦ γίνεται. οἱ δὲ Σύροι τοὺς κύκνους φασὶν εἶναι. καὶ γὰρ οὗτοι λουσάμενοι καὶ ἀναπτάντες ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ τοῦ ἀέρος, ἡδύ τι μέλος ᾄδουσιν. ὁ δὲ Ἰὼβ λέγει, Ἀδελφὸς γέγονα Σειρήνων, ἑταῖρος δὲ στρουθῶν· τουτέστιν, ᾄδω τὰς ἐμαυτοῦ συμφορὰς, ὥσπερ Σειρῆνες. στρουθὸν δὲ λέγει, ὃν ἡμεῖς στρουθοκάμηλον λέγομεν, ὄρνεον μὲν ὄντα, πόδας δὲ καὶ τράχηλον ὄνου κεκτημένον. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ τὸ λάλημα κεῖνο τὸ τῶν Σειρήνων γλυκύτερον.

Σειρῆνες. αἱ τῆς ψυχῆς ἐναρμόνιοι καὶ μουσικαὶ δυνάμεις.

Σειρήνιον μέλος.

Σείριον. [2] σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμάτιον ἀσπάθητον, οἷον θέριστρον· καθά φασιν οἱ γλωσσογράφοι. καὶ σειρὴν δὲ, ὁ λεπτὸς καὶ διαφανὴς χιτὼν, εὔθετος τότε, ὅτε ἐστὶν ὁ σείριος. ἔστι δὲ καὶ Σῖρις, πόλις Ἰταλική. καὶ τάχα τὰ ἐντεῦθεν ὑφάσματα, ἤ τινα ἄλλα, Λυκοῦργος Σείρια εἶπεν, ἐν τῷ περὶ τῆς διοικήσεως. ἐν ἐνίοις μὲν χωρὶς τοῦ ι. γράφεται καὶ σίρια.

Σείριος. ὁ ἀστρῷος κύων. Αἰλιανός· [3] Λοιμῶν δὲ ἐπιδημίαν ἔσβεσεν ὅδε ἀνὴρ, καὶ τὴν ἀμφὶ τὸν κύνα σείριον πρώτην ἐπιτολὴν, καὶ τὴν ὁρμὴν τὴν ἔμπυρον ἡμερῶσαι τοῦ ἄστρου. καὶ σεὶρ, σειρὸς, ὁ ἥλιος. οἱ δὲ καὶ σείριος.

Σείριον. τὸν Κύνα. ὁτὲ δὲ καὶ [4] τὸν ἥλιον. Ἴβυκος δὲ [5] πάντα τὰ ἄστρα σείρια λέγει.

Σειρομάστης. [6] εἶδος ἀκοντίου. λόγχη.

Σειρὴν μ. φ. *Siren amicum nuntiat, & hoſpitem apis.* Siren eſt animal ceras fingens, & api ſimile.

Σειρῆνας. Sirenas. Mulieres quaſdam ſuavi voce præditas [& canoras] fuiſſe vetus Græca fabula canit, quæ in inſula ſedentes ſuavitate vocis adeo delectabant præternavigantes, ut eos ad mortem uſque ibi detinerent. Habebant autem a pectore quidem, & ſuperne, fœmineam formam: inferne vero, Struthionū. Mythologi vero dicunt, Sirenas eſſe quaſdam aviculas, fœminea facie præditas, quæ præternavigantes decipiant, & canticis quibuſdam meretriciis audientium aures demulceant. Illius vero cantus ſuavitas nullum alium finem habet, niſi ſolam mortem. At vera narratio hoc vult ſignificare, anguſta quædam in mari eſſe loca, montibuſque intercepta, per quæ aqua arctata cum ſtridulo quodam ſono fluat. Præternavigantes igitur eo audito vitam ſuam undis illis committere, omneſque cum ipſis navibus perire. Sirenes vero, quæ apud Eſaiam ita vocantur, & Onocentauri, ſunt quidam dæmones, ea figura mortalibus apparentes in urbis deſolatione, quæ ira Dei contingit. Syri vero dicunt eſſe olores. Hi enim, poſtquam corpus laverunt, ex aquis in aerem avolantes, ſuave quoddam carmen canunt. Jobus vero dicit, *Frater factus ſum Sirenum, & ſodalis ſtruthionum.* Hoc eſt, Meas calamitates cano, quemadmodum Sirenes. Στρουθὸν vocat, quem nos Struthiocamelum appellamus; qui avis quidem eſt, ſed pedes & collum aſini habet. Et in Epigrammate: *Et cantus ille, Sirenum cantu dulcior.* Port.

Σειρῆνες. Sirenes. Id eſt, harmonicæ & muſicæ animi facultates.

Σειρήνιον μέλος. Sirenium carmen. Cantilena Sirenum.

Σείριον. Sirium. Sic vocabant veſtimentum tenue, quod ſpatha denſatum non erat, ut theriſtrum: quemadmodum ajunt Gloſſographi. Et σειρὴν, tunica tenuis & pellucida, quæ tunc eſt commoda, cum eſt æſtus caniculæ, quam σείριον Græci dicunt. Eſt & Siris urbs Italiæ: unde allatas telas, vel alia quædam, Lycurgus in oratione περὶ διοικήσεως forte Σείρια appellavit. In quibuſdam codicibus & ſine ι ſcribitur, σίρια.

Σείριος. Sirius, ſive Canis, aſtrum cœleſte. Ælianus: *Peſtilentias vero graſſantes vir ille exſtinxit, primumque Caniculæ exortum, immoderatumque aſtri illius æſtum temperavit.* Et σεὶρ, Sol: qui a nonnullis & σείριος dicitur.

Σείριον. Sirium, Canem cœleſtem. Interdum vero & ipſum Solem ſignificat. Ibycus vero omnia aſtra vocat σείρια.

Σειρομάστης. Siromaſtes. Jaculi genus. Haſta. Lancea.

1 Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγ.] Hæc ad ſomniorum interpretationem referenda eſſe videntur.

2 Σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἱμ.] Ex Harpocratione.

3 Λοιμῶν δὲ ἐπιδημ.] Vide ſupra v. Ἰαχὴν, ubi fragmentum hoc auctius legitur.

4 Καὶ τὸν ἥλιον] Vide Tzetzem ad Lycophr. *Caſſand.* v. 397.

5 Πάντα τὰ ἄστρα σείρια λ.] Confer Schol. Apoll. Rh. ad lib. II. v. 519.

6 Σειρομάστης] Confer Tzetzem *Chil.* XIII. cap. 492. & Noſtrum infra v. Σιρομάστης.

Σειροφόρος,[1] καὶ ἄζυξ. ὁ λεγόμενος κέλης ἵππος.

Σειροφόρος. Equus funalis, ſive qui non eſt jugalis. Item, equus celes.

Σειροί.[2] αἱ ἐπαύλεις. ἢ ὀρύγματα εἰς ἀπόθεσιν σίτου.

Σειροί. Stabula. Vel ſcrobes, in quibus frumentum conditur.

Σεισάχθεια.[3] χρεωκοπία δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν, ἣν εἰσηγήσατο Σόλων. εἴρηται δὲ, παρ' ὅσον ἔθος ἦν Ἀθήνησι τοὺς ὀφείλοντας τῶν πενήτων σώματι ἐργάζεσθαι τοῖς χρήσταις· ἀποδόντας δὲ, οἱονεὶ τὸ ἄχθος ἀποσείσασθαι. ὡς Φιλοχόρῳ δὲ δοκεῖ, ἀποψηφίσασθαι τὸ ἄχθος.

Σεισάχθεια. [Proprie, excuſſio oneris. Sic autem Athenis appellabantur] novæ tabulæ, ſive remiſſio debitorum tam publicorum quam privatorum, quam introduxit Solon. Dicta eſt autem σεισάχθεια, quod mos eſſet Athenis, ut pauperes debitores creditoribus ſuis corpore ſervirent. Poſtquam autem [pecuniam debitam] reddiderant, onus quodammodo excutiebant. Vel, ut Philochoro videtur, onere illo levabantur publico decreto.

Σεῖσαι.[4] τὸ συκοφαντῆσαι, ἀπὸ τῶν τὰ ἀκρόδρυα σειόντων. Τηλεκλείδης Ἀμφικτύοσιν·[5] Ἄλλων πάντων δὲ λῷστοι σεῖσαι, καὶ προσπαλέσαντας παύσασθαι δικῶν ἀλληλοφάγων. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν·[6] Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, ἐσυκοφάντουν πάλιν.

Σεῖσαι. [Proprie, quatere, concutere. Item,] calumniis vexare: per metaphoram ductam ab illis, qui fructus arboreos quatiunt. Teleclides *Amphictyonibus: Reliquorum autem omnium calumniandi erant peritiſſimi,* * * * * * Ariſtophanes *Dætalenſibus: Calumniabantur, petebant pecuniā, minabantur.*

Σεισμός.[7] πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκατειρχθέντος. εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν, χασματίας· τοὺς δὲ, βρασματίας. Αἰλιανός· Σεισμοί τε ἐπεπόλαζον, καὶ πολλὰ ἀνέτρεπον.[8] Ἀριστοφάνης· Γηγενεῖ φυσήματι·[9] ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ, ὥστε σεισμοὺς ποιεῖν. ἀρχαία γὰρ ὑπόνοια, τὸ ὑπὸ πνευμάτων κατεχομένην σείεσθαι τὴν γῆν. Σισμὸς δὲ, ὁ ποιὸς ἦχος σιδήρου πεπυρακτωμένου εἰς ὕδωρ βληθέντος. ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ποιὸν ἦχον ἀποτελῶ.

Σεισμός. Terræ motus. Hic fit, cum flatus intra viſcera terræ concluſus exitum quærit. Horum vero alii ſunt *chaſmatiæ*; alii, *braſmatiæ*. Ælianus: *Crebris terræ motibus multa ædificia everſa fuerunt*. Ariſtophanes: *Flatu ſub terra nato*. Id eſt, flatu ingenti, adeo ut terram concutiat. Vetus enim eſt opinio, terram quaſſari a ventis intra viſcera ejus concluſis. Σισμὸς vero eſt ſtridor ferri candentis, quod in aquam immergitur. A σίζω, ſtrideo.

Σείω. ῥῆμα. τὸ ταράσσω. Σεῖο δὲ, ἀντὶ τοῦ σοῦ.

Σείω. Verbum. Quatio. Concutio. At σεῖο, pro σοῦ, Tui.

Σεῖστρον.[10] Ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ γένειον, λαθεῖν θέλων, καὶ σκευὴν Αἰγυπτίαν ἀναλαβὼν, ἣν τινα οἱ τῆς Ἴσιδος θεραπευτῆρες ἠθίωνται, καὶ σεῖστρον ἐπισείων ἠλᾶτο.

Σεῖστρον. Siſtrum. *Ille vero latere volens, caput & mentum raſit, veſtemque Ægyptiacam induit, qualem Iſidis cultores geſtant, & ſiſtrum quatiens oberrabat.*

Σηγώρ. ὄνομα πόλεως, ἐν ᾗ διεσώθη Λὼτ, φεύγων τὸν τῶν Σοδομιτῶν ἐμπρησμόν.

Σηγώρ. Segor. Nomen urbis, in quam ſalvus pervenit Lot, Sodomitarum incendium fugiens.

Σήθ. υἱὸς Ἀδάμ. περὶ[11] τούτου εἴρηται· Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων· ἤτοι τὰς ἀπὸ τοῦ Κάϊν. Θεὸν γὰρ τὸν Σὴθ οἱ τότε ἄνθρωποι προσηγόρευον, διὰ τὸ ἐξευρηκέναι τά τε Ἑβραϊκὰ γράμματα, τάς τε τῶν ἀστέρων ὀνομασίας· καὶ πρὸς τούτοις πολλὴν εὐσέβειαν αὐτοῦ θαυμάσαντες· ὥστε καὶ πρῶτος ἐπικαλεῖσθαι Θεὸς, καὶ ὀνομάζεσθαι. καθὰ καὶ τῷ Μωϋσεῖ λέγει Κύριος· Θεόν δέδωκά σε τῷ Φαραώ. καὶ περὶ τῶν ἐναρέτων καὶ πνευματικῶν καὶ τῶν κριτῶν ἔφη· Θεοὺς οὐκ ἀλογήσεις, καὶ ἄρχοντας τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς. εἰκότως οὖν[12] οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐνὼχ παῖδες υἱοὶ

Σήθ. Seth. Filius Adami. De hoc dictum eſt: *Et filii Dei ingreſſi ſunt ad filias hominum:* videlicet ad filias Caini. Illius enim ſeculi homines Sethum vocabant Deum, quod inveniſſet & Hebraicas literas, & ſtellarum appellationes: præterea vero, quod magnam hujus pietatem admirarentur; adeo ut etiam primus & cognomento & nomine Deus vocatus fuerit. Quemadmodum & Moyſi dicit Dominus: *Te Pharaoni Deum dedi.* Et de virtute præſtantibus & ſpiritualibus viris, itemque de Judicibus dixit: *Deos non contemnes, & tui populi principibus non maledices.* Jure igitur filii Sethi, & Henos, & Enochi,

1 Σειροφόρος] Vide paulo ante v. Σειραῖος.

2 Σειροί] Confer Suidam infra v. Σιῤῥός.

3 Σεισάχθεια] Præter alios Grammaticos, vide etiam Laertium in *Solone*, & ibi doctos interpretes.

4 Σεῖσαι. τὸ συκοφ.] Vide Valeſ. ad Harpocrat. v. Ἀνασείσας.

5 Ἄλλων πάντων δ.] Fragmentum hoc lacerum eſt & corruptum, quod abſque ope meliorum codicum in integrum reſtitui nequit.

6 Ἔσειον, ᾔτ.] Metrum fragmenti hujus luxatum eſt, quod facili negotio ſic in integrum reſtitui poteſt:

Ἔσειον, ᾔτουν χρήματ', ἠπείλουν, πάλιν
Ἐσυκοφάντουν.——————

7 Σεισμός. πνεύματος——————βρασματίας] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenon. Citt.* Segm. 154. ſed mutila, quæ partim ex ſenſu, partim ex Laertio ſic ſupplenda ſunt: Σεισμός. ὅταν γίνεται πνεύματος εἰς τὰ κοιλώματα τῆς γῆς ἐγκατειρχθέντος. εἶναι δ' αὐτῶν τοὺς μὲν, σεισματίας· τοὺς δὲ, χασματίας· τοὺς δὲ, καυματίας· τοὺς δὲ, βρασματίας. Notandum autem eſt, vocem σεισμὸς apud Laertium hodie deeſſe, quæ ex hoc loco Suidæ ei reſtituenda eſt.

8 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, p. 250. Confer Noſtrum ſupra v. Γηγενεῖ.

9 Ἀντὶ τοῦ μεγάλῳ——————σείεσθαι τὴν γῆν] Hæc ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

10 Ὁ δὲ ξυρεῖ τὴν κεφ.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Ἀγερσ.

11 Περὶ τούτου εἴρηται· Καὶ εἰσ.] Cum toto hoc loco Suidæ confer Theodoret. in *Geneſ.* Quæſt. XLVII.

12 Οἱ τοῦ Σὴθ καὶ Ἐνὼς καὶ Ἐν.] Hæc, & quæ ſequuntur, leguntur etiam ſupra v. Μισραΐμ.

Σ Η

Θεοῦ καὶ υἱοὶ τῶν Θεῶν κατὰ Σύμμαχον νοείσθωσαν· οἵτινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον. ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς καταλλήλου μιαιγαμίας γίνονται Γίγαντες· [1] διὰ μὲν τὸ δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι· διὰ δὲ τὸ ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ καὶ κάκιστοι.

Σήθων. ὄνομα κύριον. Σήθοντες δὲ, κοσκινίζοντες.

Σηῖνος. ὄνομα κύριον.

Σήκασθεν. εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. τουτέστι, μάνδραν. καὶ σηκασθέντας, ὡς ἐν σηκῷ περικλεισθέντας. Καὶ γὰρ ἐν κύκλῳ μὲν ὥσπερ σηκασθέντας ἐδεδίει, μὴ [2] διὰ πλῆθος βιάσαιντο σφᾶς, ἐς ἓν τὸ ἀσθενέστατον τῆς κυκλώσεως ἐντείναντες. καὶ πάλιν·

Ἐκ [3] ποτέ τις φρικτοῖο Θεᾶς σεσοβημένος οἴστρῳ.

Σηκίδες. τὰ οἰκογενῆ παιδισκάρια. κυρίως δὲ σηκύλη, καὶ σηκὶς, ἡ ἐν ἀγρῷ ταμιεῖον φυλάττουσα.

Σηκοκόρος. ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος.

Σηκός. ὁ [4] ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ. οἶκος. τάφος. Παραγενόμενος δὲ εἰς τὸν σηκὸν τῶν αἰχμαλώτων, ἐκέλευσε κηρύττειν. ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸν οἶκον. τάττουσι τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ ἐλαίας. [5] λέγει γὰρ [6] Λυσίας· Ὃς δύο ἔτη ἐγεώργησεν οὔτε ἰδίαν ἐλαίαν, οὔτε μορίαν, οὔτε σηκόν. μή ποτε οὖν τὰς μὲν ἰδιωτικὰς, ἐλαίας καλοῦσι· τὰς δὲ δημοσίας, μορίας. σηκὸν δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ μορίαν ὀνομάζουσι τὴν αὐτήν.

Σηκοί. αἱ τῶν βοσκημάτων ἐπαύλεις. παρὰ τὸ σώζειν. ἢ στηκοί τινες ὄντες· παρὰ τὸ ἐκεῖσε στήκειν.

Σήκρητον. καὶ [7] Πρωτασηκρήτης.

Σήλεκτος. [8] χαμαιδικαστής.

Σηλώμ. ὄνομα πόλεως.

Σηλυβρία. πόλις Θρακική.

Σῆμα. ὁ τάφος.

Σημάντορες. ἐπιτάκτορες. ἡγεμόνες.

Σήμαντρα. σφραγῖδες.

Σημασία. φανέρωσις διὰ σάλπιγγος.

Σήματα. σημεῖα. τέρατα. Ἀττικοὶ δὲ καὶ τὰ μνήματα.

Σημαία, [9] σπεῖρα, τάγμα. ταυτόν ἐστιν. οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, Κεντυρίωνες καὶ Ταξίαρχοι. καὶ Σημαιοφόρος, ὁ ἡγεμών.

filii Dei & filii Deorum ſecundum Symmachum intelligantur; qui libidine victi cum filiabus Caini rem habuerunt. Ex horum promiſcuo & inceſto concubitu nati ſunt Gigantes: qui propter juſtum quidem [Sethum,] robuſti erant & maximi; propter injuſtum vero & impium [Cainum,] improbi & peſſimi.

Σήθων. Sethon. Nomen proprium. Σήθοντες vero, cribrantes.

Σηῖνος. Seinus. Nomen proprium.

Σήκασθεν. [Pro ἐσηκάσθησαν.] In caula vel ſtabulo concluſi fuerunt. Et σηκασθέντας, in ſtabulo concluſos. *Ille vero hoſtes undique cinctos, & velut in ſtabulo concluſos metuebat, ne propter multitudinem vi ſibi viam facerent, impetu facto in unam partem, ubi minimum ſuorum robur erat.* Et iterum: *Aliquando quidam furore a terribili Dea immiſſo agitatus.*

Σηκίδες. Ancillæ domi natæ. Proprie vero σηκύλη, & σηκὶς, appellatur proma-conda, ſive quæ ruri penum ſervat.

Σηκοκόρος. Æditυus. Qui templi curam gerit.

Σηκός. Adytum templi. Cella. Sepulcrum. *Cum autem veniſſet in locum, in quo captivi concluſi erant, per præconem edici juſſit.* Item, vox hæc pro olea ponitur. Lyſias enim inquit: *Qui per biennium nec oleam propriam coluit, nec moriam, nec ſecon.* Videndum autem, annon forte privatas quidem oleas vocent ἐλαίας; publicas vero, μορίας. Σηκὸς autem, ut videtur, & μορία, idem ſignificant, i. e. oleam ſacram.

Σηκοί. Pecudum ſtabula. [Sic dicta] a σώζειν, ſervare: [quod ſervent pecudes in illis concluſas.] Vel quod ſint quaſi στηκοὶ quidam, i. e. loca, in quibus ſtant [pecudes.]

Σήκρητον. Secretum. [Vox Latina.] Et Πρωτασηκρήτης, Secretariorum princeps.

Σήλεκτος. Judex pedaneus. [Proprie, ſelectus. Eſt vox Latina.]

Σηλώμ. Selom. Nomen urbis.

Σηλυβρία. Selybria. Urbs Thracica.

Σῆμα. Monumentum. Sepulcrum.

Σημάντορες. Imperatores. Duces.

Σήμαντρα. Sigilla, quibus obſignantur literæ.

Σημασία. Signum, quod tuba datur.

Σημεῖα. Signa. Portenta. Prodigia. Attici vero & monumenta ſic appellant.

Σημαία, σπεῖρα, & τάγμα, idem ſignificant. Id eſt, Signum, Manipulus, & Ordo. Horum vero duces vocantur Centuriones & Ordinum ductores. Et Σημαιοφόρος, ſignifer.

1 Διὰ μὲν τὸ δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μ.] Locum hunc Portus peſſime acceperat: cujus verum ſenſum eſſe eum, quem in verſione expreſſimus, clare patet ex Cedreno, qui pag. 9. eadem verbis paulo pluribus tradit. Ait enim: Οἱ δὲ Γίγαντες οὗτοι διὰ μὲν τὸ δίκαιον Σὴθ ἐγένοντο ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, καὶ τὸ μέγεθος τοῦ σώματος ὑπερμήκεις, τερατώδεις τε καὶ ἀπόκοτοι ἦθος καὶ τὴν ἀσεβ... ἐσχήκασι· διὰ δὲ τὸ βέβηλον Κάϊν, ἀλαζόνες καὶ κραταιόφρονες καὶ στερροὶ τὴν ἀλκήν· τὸν δὲ τρόπον φονικώτατοι καὶ ἀσεβέστατοι καὶ ἀπηνέστατοι. Hæc Suidam non parum illuſtrant.

2 Μὴ διὰ πλῆθος βιάσ.] Portus locum hunc ſic verterat: *Ne propter multitudinem vim ſibi afferrent, ad unam infirmiſſimam circumventionis rationem ſe compellentes.* Ex pumice aquam citius, quam ex his ſenſum aliquem elicias.

3 Ἐκ ποτέ τις φρ.] Exemplum hoc pertinet ad v. Σεσοβημένος.

4 Ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ ν.] Photius in Lexico MS. rectius: Ὁ ἐνδότερος οἶκος τοῦ ἱεροῦ. ναός. τάφος, &c.

5 Λέγει γὰρ Λυσίας· Ὃς δ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſumpta ſunt ex Harpocratione. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Μορίαι, & Reineſ. *Var. Lect.* pag. 436.

6 Λυσίας] Ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ σηκοῦ Ἀπολογίᾳ: quæ oratio hodie adhuc exſtat.

7 Πρωτασηκρήτης] Potius, πρωτασηκρῆτις, i. e. *primus a ſecretis.* Confer Noſtrum ſupra v. Γραμματεύς.

8 Σήλεκτος. χαμ.] Vide Dufrenium in Gloſſario Græco.

9 Σημαία, σπεῖρα, τάγμα.] Locus hic ſumptus eſt ex Polybii *Hiſtor.* lib. VI. cap. XXII. ubi ſic legitur: Καὶ τὸ μὲν μέρος ἕκαστον ἐκάλεσαν καὶ τάγμα, καὶ σπεῖραν, καὶ σημαίαν. τοὺς δὲ ἡγεμόνας Κεντυρίωνας ἢ Ταξιάρχους. Vide Lipſium *de Milit. Rom.* lib. II. Dial. VIII.

Σημαία.

Σημαία. [1] τάξις πολεμικὴ, δι' ἧς τὸ Ἡράκλειον ἦλω ἰδίαν τινὰ ἅλωσιν. ἐχούσης τῆς πόλεως ἐφ' ἑνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεῖς σημαίας παρεσκευάσαντο· καὶ τῇ μὲν πρώτῃ τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῇ τῶν ὅπλων πυκνότητι [2] κεράμῳ τῷ καταῤῥύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δὲ ἕτεραι δύο.

Σημαῖαι. σίγνα. προτομαί. [3] Πιλάτος εἰς τὴν [4] Ἰουδαίαν τὰς Τιβερίου εἰκόνας, αἳ σημαῖαι καλοῦνται, κεκαλυμμένας εἰσήνεγκεν. οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὡς πεπατημένων αὐτοῖς τῶν νομίμων. οὐδὲν γὰρ ἠξίουν δείκελον ἐν τῇ πόλει εἰσιέναι.

Σημαῖαι. τὰ παρὰ Ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. Πάντων γε μὴν τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ τῶν σημαιῶν εἴδωλα φερόντων, ὁ Κωνσταντῖνος σταυροῦ τύπον ἔφερεν. † [5] Αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφεύγεσαν εἰς βουνόν. καὶ πάντων δόντων γνώμας, ὁ Σκιπίων ἔφη, ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύωνται, καὶ πλείω ποιεῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν, ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς τοὺς ἐχθρούς.

Σημαίνει. [6] εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται.

——————— [7] Σημαίνει δ', ὅτι

Μόνης τόδ' ἐστὶν Ἰσμήνης φίλον κάρα.

Σημαίνει. ἐπιτάττει.

Σημαίνομαι. σηματίζομαι. διὰ σημείων γινώσκω. [8] Σοφοκλῆς·

——— Καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,

Τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοὐκ ἔχω μαθεῖν ὅτου.

ἢ [9] σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, σημεῖά τινα ἐμαυτῷ συνίστημι ἀπὸ τοῦ ἴχνους. τὰ δὲ ἀπορῶ· ἐπεὶ τοιοῦτον συμβαίνει περὶ τοὺς ἰχνευτὰς, [10] ἐπιπατουμένων τῶν ἰχνῶν. διὰ δὲ τὴν μανίαν δυσίχνευτος καὶ ἐπιτεταραγμένη ἡ βάσις γέγονε τοῦ Αἴαντος.

Σημεῖα. [11] μήλια.

Σημεῖα. [12] οὕτω λέγουσι τὰς σφραγῖδας Δημοσθένης, καὶ ἄλλοι.

Σημεῖα [13] Σκυθικὰ, ἃ φέρουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὑφάσματά εἰσι βαφῇ πεποικιλμένα, ἃ εἰς ἰδέαν μάλιστα ὄφεων εἴκασται, καὶ ἀπῃώρηνται κοντῶν συμμέτρων. τὰ δὲ σοφίσματα ταῦτα, θεόντων ἢ καὶ ἵππους ἐπιβεβηκότων τῶν φερομένων αὐτὰ, ἐξογκοῦται, ὡς μάλιστα δοκεῖν τοῖς θηρίοις ἐοικέναι. καί τι καὶ ἠχεῖ πρὸς τὴν συγκίνησιν [14] ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ βίᾳ.

Σημεῖα δεθῆναι ἑκατέροις. παρὰ [15] Θουκυδίδῃ.

Σημαία. Signum. Id eſt, manipulus militum. *Heracleum oppidum nova quadam & inuſitata ratione captum eſt. Verſus partem humillimam murorum Romani tria ſigna militum locarunt: ac primi quidem ſigni milites denſatis ſupra capita ſcutis ſeſe præmunierunt, prorſus ut ſpecies imbricati tecti appareret, per quod aqua pluvia delabitur. Deinceps reliqua duo ſigna* [*locata fuerunt.*]

Σημαῖαι. Signa. Imagines. *Pilatus imagines Tiberii, quæ ſigna vocabant, opertas in Judæam intulit: qua re Judæi vehementer perculſi fuerunt, quaſi legibus illorum profanatis. Nullum enim ſimulacrum in urbem inferri fas eſſe putabant.*

Σημαῖαι. Sic vocantur ea, quæ apud Romanos *ſigna* appellantur. *Cum omnes Romani in ſignis bellicis ſimulacra profana ferrent, Conſtantinus figuram crucis* [*legionibus ſuis*] *præferri juſſit.* † *Signa vero Romanorum in collem confugerunt. Cumque omnes ſententiam dixiſſent, Scipio ait, conſilium illorum locum habiturum, ſi res foret integra. Nunc vero majore ſtudio ipſis cavendum eſſe, ne damno ab hoſte afficiantur, quam ut ipſi hoſtes lædant.*

Σημαίνει. Significat. *Significat vero, ſolius Iſmenes charum hoc eſſe caput.*

Σημαίνει. Imperat. Signum dat.

Σημαίνομαι. Ex ſignis colligo. Noto. Conjicio. Per ſigna cognoſco. Sophocles: *Et alia quidem* [*veſtigia*] *agnoſco: alia vero me perturbant, nec poſſum ſcire cujus ea ſint.* Vel, σημαίνομαι, ſigna quædam ex veſtigio noto. Alia vero, [inquit,] me dubium reddunt. Nam tale quid venatoribus accidere ſolet, cum veſtigia turbata vel obſcurata ſunt. Ajacis vero greſſus propter inſaniam inveſtigatu difficilis & perturbatus erat.

Σημεῖα. Milliaria. [Sive, ſigna milliarium, qui erant lapides.]

Σημεῖα. Signa. Sic Demoſthenes & alii ſigilla vocant, quibus aliquid obſignatur.

Σημεῖα Σκυθικά. Signa Scythica. Sive, ſigna quibus Scythæ in bello utuntur. Ea autem ſunt vexilla, variis coloribus picta; quæ ſerpentum ſpeciem plerumque referunt, & de modicis contis dependent. Hæc ſimulacra, currentibus illis, qui ea ferunt, vel equum ad curſum incitantibus, a vento ſic inflantur, ut ſerpentibus ſimillima eſſe videantur. Quin etiam ſibilum quendam edunt, vento magna cum vi ea pertranſeunte.

Σημεῖα ἀρθ. *Signa utriſque data eſſe.* Apud

1 Τάξις πολεμικὴ, δι' ἧς Ἡρ.] Hæc Polybio tribuit Valeſius p. 206.

2 Κεράμῳ τῷ] Valeſius recte reſcribit κεραμωτῷ, una voce. Confer Noſtrum ſupra v. Κεραμωτόν: & Lipſium *Poliorc.* lib. 1. Dial. v.

3 Πιλάτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν τὰς Τιβ.] Hæc ſunt verba Joſephi, lib. 11. *de Bello Jud.* cap. XIV. pag. 789. ut Pearſonius obſervaverat.

4 Ἰουδαίαν] Scribe, Ἱεροσόλυμα, ut habet Joſephus loco laudato.

5 Αἱ δὲ σημαῖαι τῶν Ῥωμ.] Fragmentum hoc Polybii eſſe volunt Fulv. Urſinus & Caſaubonus.

6 Σημαίνει. εἰς γνῶσιν ἐφέλκεται] Ex Scholiaſta Sophocl. ad *Oedip. Colon.* pag. 282. ut Portus monuit.

7 Σημαίνει δ', ὅτι μόνης τ.] Hæc ſunt verba Sophoclis loco laudato.

8 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 3. ut Portus monuit.

9 Ἢ σημαίνομαι, ἀντὶ τοῦ, σημ.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Sophoclis.

10 Ἐπιπατουμένων] Scholiaſta Sophoclis, ἐπιξεσμένων.

11 Μήλια] Sic MSS. Pariſ. At ſcribendum erat potius μίλια, per ι in ſyllaba prima, ut habet Photius in Lexico MS. In prioribus vero Editt. Suidæ inepte legitur κειμήλια.

12 Σημεῖα. οὕτω λέγουσι τὰς σφρ.] Ex Harpocratione.

13 Σημεῖα Σκυθικὰ, ἃ φέρ.] Cum hoc loco confer ea, quæ Noſter habet ſupra v. Ἰνδοὶ, & infra v. Χιλιοστύς.

14 Ὑπὸ τῇ πνοῇ διερχομένῃ] Rectius, ὑπὸ τῆς πνοῆς διερχομένης.

15 Παρὰ Θουκυδίδῃ] Lib. 1. cap. LXIII.

σύμβολά τινα εἶχον, ἃ κατὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης ἐδείκνυντο. καὶ ὅτε μὲν ἀνῃρεῖτο τῆς μάχης τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ καθῃροῦντο, ἐπαύοντο.

Σημεῖα. ζήτει ἐν τῷ Σύμβολα.

Σημεῖον. [1] δι' οὗ τὰ ἄδηλα καταλαμβάνεται παρὰ τοῖς Σκεπτικοῖς, ὃ ἀναιροῦσι διὰ συλλογισμῶν. † Καὶ ὅτε δὲ ἔμελλε γίνεσθαι ἐκκλησία, σημεῖον ἐτίθετο. οὕτως οὖν καὶ τῶν γυναικῶν μελλουσῶν ἐν τοῖς Θεσμοφορείοις ἐκκλησιάζειν, σημεῖον ἐτέθη. [2] Ἀριστοφάνης

——— Ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
Σημεῖον ἐν τῷ Θεσμοφόρῳ φαίνεται.

Σημήνας, καὶ σημάνας. τὸ αὐτό. δηλώσας.

Σημὸς, [3] Ἠλεῖος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακὰ βιβλία η'. Περιόδους β'. Περὶ Πάρου α'. Περὶ Περγάμου α'. Περὶ παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν τούτων Αὐτοκαβάλων, Ἰθυφάλλων, Φαλλοφόρων. [4] καὶ οἱ μὲν, φησὶ, κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. ἀνομάσθησαν δὲ ὕστερον Ἴαμβοι. οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας ἀνθινὰς, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλλοφόροι οὐ χρῶσιν ἑρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Σήνωνες. οἱ Κελτοὶ, οἱ λεγόμενοι Γερμανοί.

Σηών. ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀμοῤῥαίων.

Σῆπες. οἱ σκώληκες.

Σηπία. ὁ ἰχθύς. [5] Ἀριστοφάνης

Κάθησο τοίνυν σηπίας μασώμενος.

οἱονεὶ, τρυφῶν διὰ τὴν ἐξουσίαν.

Σήραγγες. αἱ ὑπὸ γῆν ἐπιμήκεις ἐκρήξεις, οἱονεὶ φλέβες τινὲς οὖσαι τῆς γῆς, ἃς ὑποδέχον τὸ ὕδωρ ζητεῖ διέξοδον. [6] ἐντεῦθεν καὶ σηραγγώδης τόπος εἴρηται, ὁ διατετρημένος.

Σηράγγιον. χωρίον τοῦ Πειραιέως.

Σήραγξ. χάσμα. κοιλάς. καὶ ὕφαλος πέτρα, ῥήγματα ἔχουσα.

Σῆρες. ἔθνος, ἔνθα ἡ μέταξα γίνεται. ἐξ οὗ καὶ Σηρικὰ, τὰ ἐκ μετάξης ὑφασμένα λέγονται. καὶ σὴρ, σηρὸς, ὁ σκώληξ.

Σηρική. [7] ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν Ἕλληνες Μηδικὴν ἐκάλουν· τανῦν δὲ νῦν σηρικὴν ὀνομάζουσιν. ἐπὶ δὲ Ἰουστινιανοῦ πρὸς Αἰθίοπας πρεσβεύονται Ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ Αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μέταξαν ἐξ Ἰνδῶν, ἀποδόμενοι δὲ αὐτὴν ἐς Ῥωμαίους, αὐτοὶ μὲν κύριοι γένωνται μεγάλων χρημάτων, Ῥωμαίους δὲ τοῦτο ποιήσουσι κερδαίνειν μόνον, ὅτι δὴ οὐκέτι ἀναγκασθήσονται τὰ σφέτερα αὐτῶν χρήματα ἐς τοὺς πολεμίους μετενεγκεῖν. καὶ σηρικὸν νῆμα, καὶ σηρικὰ ἱμάτια.

Thucydidem. [Veteres] ſigna quædam habebant quæ ſub tempus pugnæ militibus oſtendebantur. Et ſi quidem ſignum pugnæ tollebatur, milites pugnandi initium faciebant: cum vero idem demittebatur, pugnare deſinebant.

Σημεῖα. Signa. Quære in voce Σύμβολα.

Σημεῖον. Signum. Apud Scepticos ſignum dicitur, per quod incerta & obſcura cognoſcimus. Id autem per ſyllogiſmos tollunt. † [Apud Athenienſes,] cum comitia habenda erant, ſignum [in foro] proponebatur. Sic igitur cum & mulieres in Theſmophoriis comitia habituræ erant, ſignum propoſitum fuit. Ariſtophanes: *Nam ſignum comitiorum in Theſmophorio jam propoſitum eſt.*

Σημήνας & σημάνας. Idem. Qui ſignificavit.

Σημός. Semus, Eleus, Grammaticus. Scripſit Deliacorum libros VIII. Periodorum lib. II. De Paro lib. I. De Pergamo lib. I. De Pæanibus. In hoc autem opere hæc genera virorum muſicorum recenſet, *Autocabalos*, *Ithyphallos*, *Phallophoros*. Ex his Autocabali, ut ait, coronam hederaceam geſtabant: iidemque poſtea dicti ſunt Jambi. Ithyphalli vero larvas ebriorum habebant, & manicas vario colore diſtinctas, & tunicam talarem. Phallophori vero ſerpyllo & pæderote faciem velabant, hedera & violis coronati.

Σήνωνες. Senones. Celtæ, qui vocantur Germani.

Σηών. Seon. Rex Amorrhæorum.

Σῆπες. Vermium genus.

Σηπία. Sepia. Piſcis. Ariſtophanes: *Sede igitur ſepias mandens.* Quaſi diceret, ſuperbiens poteſtate, [quam habes.]

Σήραγγες. Cavernæ. Sive, fiſtulæ ſubterraneæ, & quaſi venæ quædam terræ, quas aqua ſubiens, tranſitum quærit. Inde etiam locus fiſtuloſus & foraminibus plenus dicitur σηραγγώδης.

Σηράγγιον. Serangiũ. Locus quidã in Piræeo.

Σήραγξ. Hiatus. Caverna. Concavitas. Item, ſaxum ſub undis latens, quod fiſſuras & rimas habet.

Σῆρες. Seres. Gens, ubi conficitur metaxa, i. e. ſericum. Hinc etiam *ſerica* dicuntur ea, quæ ex metaxa, i. e. ſerico texta ſunt. Et σὴρ, ſer, dicitur vermis [qui ſericum net.]

Σηρική. Serica. Metaxa eſt illa, ex qua veſtem conficere ſolebant, quam olim Græci Medicam vocabant: nunc vero ſericam nominant. Juſtiniani vero tempore Romani ad Æthiopes legatos miſerunt, [ab iis petentes,] ut ſericum ab Indis emerent, & Romanis poſtea venderent, quo & ipſi ingentem pecuniam inde ſibi pararent, & unum hoc lucrum Romanis afferrent, ne amplius aurum ſuum ad hoſtes transferre cogerentur.

1 Σημεῖον. δι' οὗ τὰ ἄδ—— διὰ συλλογισμῶν.] Hæc ſumpta ſunt ex Laertio in *Pyrrhone*, Segm. XCVI.

2 Ἀριστοφάνης] *Theſmophoriaz.* pag. 782. (518. Ed. Baſ. P.) ubi pro Θεσμοφόρῳ rectius legitur Θεσμοφορείῳ.

3 Σημός] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* Cæterum, Semus, qui hic a Suida *Eleus* vocatur, *Delius* dicitur ab Athenæo & Stephano Byzantio, ut & a Voſſio jam ante obſervatum fuit.

4 Καὶ οἱ μὲν, φησὶ, κιττοῦ στέφ.] Locus hic plenior exſtat apud Athen. lib. XIV. pag. 622. unde iſta Suidas mutuatus eſt.

5 Ἀριστοφάνης] *Ecclefiaz.* pag. 739.

6 Ἐντεῦθεν & σηραγ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐξέρραγ.

7 Ὅτι ἡ μέταξά ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθ.] Totus hic locus excerptus eſt ex Procop. lib. I. *de Bello Perſ.* cap. XX.

Σὴς, σητός. ὁ σκώληξ.

Σήσαμα,[1] καὶ μήκωνα, καὶ σισύμβρεια. φύλλα, οἷς στεφανοῦνται οἱ νυμφίοι.

Σήσαμος. καὶ σησαμοῦντα πόπανα.

Σησαμοῦς[2] καὶ σησαμῆ διαφέρει. σησαμοῦς μὲν γάρ, εἶδος πλακοῦντος. σησαμῆ δέ, ἣν ἡμεῖς φαμὲν σησαμίδα. καὶ [3] σησάμινον ἔλαιον, καὶ [4] σύεινον· ᾧ ἐχρίοντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευσάμενοι.

Σησαμοῦσι. πλακοῦσι.

Σησάν. ὄνομα τόπου.

Σῆσις. ἡ τοῦ κοσκίνου.

Σηστός. πόλις ἐν Ἀβύδῳ.

Σητάνειος ἄρτος. ἐκ τοῦ σήθω, τὸ κοσκινίζω.

Σηταῖον. ὄνομα χωρίου.

Σητόβρωτος. σκωληκόβρωτος.

Σητώμενα. βιβρωσκόμενα. σητάω, σητῶ, ῥῆμα.

Σῆψαι. ἐκ τοῦ σήπω.

Σιαγών, σιαγόνος. ἡ παρειά.

Σίαλος. ὁ εὐτραφὴς χοῖρος. παρὰ τὸ ἅλις σεσιτεῦσθαι. [5] Σιελὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ ἀκουσίως ἐκφερόμενον περίπτωμα ἐκ τοῦ στόματος. [6] Κοχλίας αὐτομάτως βαδίζων, προηγεῖτο τῆς πομπῆς αὐτοῦ, σιαλὸν ἀποπτύων.

Σιάλωμα. σιδηρᾶ περιφέρεια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ θυρεοῦ.

Σίβυλλα Δελφίς, ἣν καὶ Ἄρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ αὕτη πρὸ τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἔγραψε χρησμοὺς δι' ἐπῶν. † Ὁ πατὴρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο· ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς, Ἐρυμάνθη.

Σίβυλλα, Ἀπόλλωνος καὶ Λαμείας· κατὰ δέ τινας, Ἀριστοκράτους καὶ Ὑδώλης· ὡς δὲ ἄλλοι, Κριναγόρου· ὡς δὲ Ἕρμιππος, Θεοδώρου· Ἐρυθραία, παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ τινὶ Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύετο Βάττοι. νῦν δὲ αὐτὸ τὸ χωρίον πολισθὲν προσαγορεύεται Ἐρυθραί. τινὲς δὲ αὐτὴν Σικελήν· ἄλλοι, [7] Σαρδάνην· ἄλλοι, Γεργιθίαν· ἄλλοι δέ, Ῥοδίαν. ἄλλοι δέ, Λίβυσσαν· ἄλλοι, Λευκανήν· ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν. γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις [8] τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως μετὰ υπγ' ἔτη, καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· Περὶ παλμῶν. Μέλη. Χρησμούς. λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὑρεῖν.

Σίβυλλα Ἔλισσα. ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν.

Σίβυλλα Κολοφωνία, ἥτις ἐκλήθη Λάμπουσα,

Σὴς, σητός. Vermis. Tinea.

Σήσαμα, καὶ μήκ. Seſamum, & papaver, & ſiſymbria. His ſponſi coronantur.

Σήσαμος. Seſamus. Et σησαμοῦντα πόπανα, placentæ ex ſeſamo confectæ.

Σησαμοῦς & σησαμῆ differunt. Nam σησαμοῦς eſt placentæ genus, ex ſeſamo & melle confectum. Σησαμῆ vero eſt ea, quam nos vocamus ſeſamidem. Et oleum ſeſaminum, & ſuillum: quo ungebantur illi, qui Cyro expeditionis comites erant.

Σησαμοῦσι. Placentis ex ſeſamo confectis.

Σησάν. Seſan. Loci nomen.

Σῆσις. Cribratio.

Σηστός. Seſtus, urbs oppoſita Abydo.

Σητάνειος ἄρτος. Panis ex farina cribro purgata factus. A verbo σήθω, i.e. cribro.

Σηταῖον. Setæum. Nomen loci.

Σητόβρωτος. A vermibus eroſus.

Σητώμενα. Quæ a tineis corroduntur. Verbum eſt, σητάω.

Σῆψαι. Putrefeciſſe. A verbo σήπω, putrefacio.

Σιαγών. Maxilla. Gena.

Σίαλος. Porcus pinguis & bene paſtus. Ab ἅλις σεσιτεῦσθαι, quod ſatis ſaginatum eſſe ſignificat. At σιαλὸς, cum accentu in ultima, ſputum, ſive oris excrementum. *Teſtudo ſponte gradiens, ac ſalivam exſpuens, in pompa ei præibat.*

Σιάλωμα. Circulus ferreus, qui Romanum ſcutum ambit.

Σίβυλλα Δελφ. Sibylla Delphica; quam etiam Dianam appellarunt. Hæc autem vixit ante bellum Trojanum, & ſcripſit oracula verſibus. † Sibyllæ Chaldææ pater vocabatur Beroſus: mater vero, Erymanthe.

Σίβυλλα. Sibylla, Apollinis & Lamiæ filia: ſecundum quoſdam vero, Ariſtocratis & Hydoles: ut alii, Crinagoræ: ut Hermippus, Theodori: Erythræa, quod nata ſit in loco Erythrarum, qui vocabatur Batti: nunc vero, condita illic urbe, appellatur Erythræ. Quidam vero tradunt ipſam fuiſſe Siculam: alii, Sardianam: alii, Gergethiam: alii, Rhodiam: alii, Libyſſam: alii, Lucanam: alii, Samiam. Fuit autem poſt captam urbem Trojam annis CDLXXXIII. Conſcripſit libros iſtos: De palpitationibus. Carmina. Oracula. Eadem etiam prima triquetrum genus Lyræ inveniſſe fertur.

Σίβυλλα Ἔλ. Sibylla Heliſſa. Scripſit verſibus vaticinia & oracula.

Σίβυλλα Κολοφ. Sibylla Colophonia, quæ

1 Σήσαμα, καὶ μήκ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Pac.* pag. 689. ſed ubi pro μήκωνα rectius legitur μήκωνες.

2 Σησαμοῦς καὶ σησ.——σησαμίδα] Et hæc leguntur apud Scholiaſtam Ariſtoph. loco laudato.

3 Καὶ σησάμινον ἔλαιον, καὶ σύεινον] Xenophon lib. IV. *de Exped. Cyr.* pag. 328. Ἐκ δὲ τούτου καὶ οἱ ἄλλοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαιον, καὶ ἐχρίοντο. πολὺ γὰρ ἐνταῦθα ηὑρίσκετο τὸ χρίσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον, καὶ σησάμινον, καὶ ἀμυγδάλινον, &c. Id eſt. *Itaque dein factum, ut & alii conſurgentes igni accenſo ſemet ungerent. Nam magnam heic unguenti copiam reperere, quo utebantur olei loco; nimirum ſuilli, ſeſamini, amygdalini,* &c. Ad hunc locum reſpexit Suidas: ſed qui mentem Xenophontis minus fideliter expreſſit.

4 Σύεινον] Scribe, σύειον, ut legitur apud Xenophontem loco laudato.

5 Σιελός] MS. A. habet σιαλὸς, per α in ſyllaba ſecunda.

6 Κοχλίας αὐτομάτως βαδ.] Integer locus Polybii, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, legitur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 53. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Κοχλίας.

7 Σαρδάνην] Scribe Σαρδιανήν; auctoritate Æliani *Var. Hiſt.* lib. XII. cap. XXXV. & Scholiaſtæ Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 588. qui inter diverſas Sibyllas etiam Σαρδιανὴν recenſent.

8 Τῆς Τρωϊκῆς ἁλώσεως μετὰ] Scribendum potius eſt, μετὰ τὴν Τρωϊκὴν ἅλωσιν.

ἀπόγονος Κάλχαντος. καὶ αὐτὴ μαντείας καὶ χρησμοὺς δι' ἐπῶν, καὶ ἄλλα.

Σίβυλλα Θετταλὴ, ἡ κληθεῖσα καὶ Μαντὼ, ἀπόγονος Τειρεσίου.

Σίβυλλα [1] Φρυγία, ἡ κληθεῖσα ὑπό τινων, [2] Σάρβις· ὑπὸ δέ τινων, Κασάνδρα· ἄλλων δὲ, Ταραξάνδρα. καὶ αὐτὴ χρησμούς.

Σίβυλλα Κυμαία, καὶ Σίβυλλα Θεσπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς.

Σίβυλλα [3] Χαλδαία, ἡ καὶ πρός τινων Ἑβραία ὀνομαζομένη, ἡ καὶ Περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους τοῦ μακαριωτάτου Νῶε· ἡ περὶ τὰ κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγόμενα προειρηκυῖα· ἧς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστορήσας. ἡ περὶ τοῦ δεσπότου Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα, καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνᾴδουσιν αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία κδʹ, περὶ παντὸς ἔθνους καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δὲ οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς καὶ ἄμετροι εὑρίσκονται, οὐ τῆς προφήτιδός ἐστιν ἡ αἰτία, ἀλλὰ τῶν ταχυγράφων, οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου, ἢ καὶ ἀπαιδεύτων γενομένων, καὶ ἀπείρων γραμματικῆς. ἅμα γὰρ τῇ ἐπιπνοίᾳ ἐπέπαυτο ἡ τῶν λεχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὑρίσκονται οἱ στίχοι ἀτελεῖς, καὶ διάνοια σκάζουσα· εἴτε κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοιντο ὑπὸ πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς· εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν, αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφήτιδος εἰρημένων, καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία, οὐδὲν θαυμαστὸν, εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήκασιν.

Σίβυλλαι [4] γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἀριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν, ἡ Χαλδαία, ἡ καὶ Περσὶς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη [5] Σαμβήθη. δευτέρα, ἡ Λίβυσσα. τρίτη, ἡ Δελφὶς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. [6] τετάρτη, ἡ Ἰταλικὴ, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. πέμπτη, ἡ Ἐρυθραία, ἡ πρὸ τοῦ Τρωϊκοῦ προειρηκυῖα πολέμου. ἕκτη, Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ· περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη, Κυμαία, ἡ καὶ Ἀμάλθαια, καὶ Ἱεροφίλη. ὀγδόη, Ἑλλησποντία, τεχθεῖσα ἐν κώμῃ Μαρμισσῷ, περὶ τὴν πολίχνην Γεργίθιον, αἳ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωάδος ἐτύγχανον, ἐν χρόνοις Σόλωνος καὶ Κύρου. ἐννάτη, Φρυγία. δεκάτη, ἡ Τιβουρτία, ὀνόματι Ἀλβουναία. Φασὶ δὲ ὡς ἡ Κυμαία ἐννέα βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ, τῷ τηνικαῦτα βασιλεύοντι τῶν Ῥωμαίων· καὶ τούτου μὴ προσσχομένου, ἔκαυσε [7] βιβλία βʹ.

vocata fuit Lampuſa, a Calchante oriunda. Ipſa quoque ſcripſit vaticinia & oracula verſibus; & alia.

Σίβυλλα Θετ. Sibylla Theſſala, quæ vocata fuit & Manto, a Tireſia genus ducens.

Σίβυλλα. Sibylla Phrygia, a quibuſdam vocata Sarbis; ab aliis vero Caſſandra; ab aliis, Taraxandra: & ipſa ſcripſit oracula.

Σίβυλλα Κυμ. Sibylla Cumana, & Sibylla Theſprotica. Et hæ oracula ſcripſerunt.

Σίβυλλα. Sibylla Chaldæa, quæ etiam a quibuſdam Hebræa nominatur, itemque Perſica: proprio nomine Sambethe dicta, & a beatiſſimo Noe genus ducens. Hæc prædixit ea, quæ Alexandro Macedoni contigiſſe dicuntur: cujus meminit Nicanor, qui vitam Alexandri ſcripſit. Eadem de Domino Chriſto ejuſque adventu Numinis inſtinctu plurima prædixit. Cum hac & reliquæ Sibyllæ conſentiunt; niſi quod hujus ſint XXIV. libri, de quavis gente & regione prædictiones continentes. Quod autem verſus ejus imperfecti & luxati inveniantur, non eſt ipſius vatis culpa, ſed ſcribarum, qui vel orationis celeritatem ſcribendo aſſequi non potuerunt; vel etiam indocti & Grammatices imperiti fuerunt. Cum afflatu enim & eorum, quæ dicta erant, memoria ſimul deſinebat. Et hæc cauſa eſt, quare & verſus imperfecti reperiantur, & ſententia claudicans: ſive ſapientiſſimo Dei conſilio hoc factum fuerit, ne a multis, iiſque indignis, oracula ejus cognoſcerentur: ſive longum tempus, uti multorum aliorum, ita etiam hujus rei cauſa fuerit. Præterea, & obſcuritas eorum, quæ a Sibylla dicebantur; & crebra librorum ejus deſcriptio, nihil mirum eſt ſi & ſenſus & metri confuſionem pepererint.

Σίβυλλαι. Sibyllæ diverſis & locis & temporibus fuerunt decem. Prima, Chaldæa, quæ & Perſica; proprio nomine Sambethe dicta. Secunda, Libyca. Tertia, Delphica, Delphis nata. Quarta Italica, quæ in Italiæ urbe Cimmeria [nata eſt.] Quinta, Erythræa, quæ ante bellum Trojanum vaticinata eſt. Sexta, Samia, proprio nomine Phyto dicta; de qua ſcripſit Eratoſthenes. Septima, Cumana, quæ & Amalthæa & Hierophile dicta fuit. Octava, Helleſpontia, nata in vico Marmiſſo, prope oppidulum Gergithium, (quæ loca olim finibus regionis Trojanæ comprehenſa fuerunt) temporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima, Tiburtia, Albunæa dicta. Ajunt autem Sibyllam Cumanam novem oraculorum ſuorum libros attuliſſe ad Tarquinium Priſcum, tunc Romanorum Regem: quos cum ille repudiaſſet, duos ex illis cremaſſe.

1 Φρυγία] Vox hæc in prioribus Editt. deeſt, quam ex MSS. Pariſ. nunc primum revocavi.

2 Σάρβις] MS. A. Σάρβυσις.

3 Σίβυλλα Χαλδ.] Quæ hic de Sibylla Chaldæa ejuſque oraculis referuntur, adeo falſa ſunt & ridicula, ut facile pateat, Suidam articulum hunc ex inepto & nullius judicii ſcriptore excerpſiſſe.

4 Σίβυλλαι γεγόνασιν ἐν διαφ.] Cum hoc loco Suidæ omnino conferendus eſt Lactant. lib. I. *de Falſ. Relig.* cap. VI. & Iſidorus *Orig.* l. VIII. c. VIII.

5 Σαμβήθη] Vide Cl. Jac. Perizonium ad Ælian. V. H. lib. XII. cap. XXXV.

6 Τετάρτη, ἡ Ἰταλικὴ, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ] Iſidorus loco laudato: *Quarta Cimmeria in Italia.* At Varroni apud Lactantium loco ante citato, Sibylla quarta dicitur *Cumæa:* quam lectionem defendit, & ſimul Suidam hic erraſſe contendit Janus Vlitius ad Gratii *Cyneget.* pag. 105. quem vide.

7 Βιβλία βʹ.] Alii tamen plures libros a Sibylla combuſtos referunt. Vide Lactantium, & alios.

Σίβυλ-

Σίβυλλα. [1] Ῥωμαϊκὴ λέξις ἐστὶν, ἑρμηνευομένη προφῆτις, ἤγουν μάντις. ὅθεν ἑνὶ ὀνόματι αἱ θήλειαι μάντιδες ὠνομάσθησαν Σίβυλλαι. Σίβυλλαι τοίνυν, ὡς πολλοὶ ἔγραψαν, γεγόνασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις δέκα τὸν ἀριθμόν.

Σιβυλλιᾷ. [2] ἀντὶ τοῦ, χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ. ἢ ἀπατᾶται, καὶ μανικῶς ἔχει. χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γὰρ ἡ Σίβυλλα. ἢ μέγα φρονεῖ, καὶ ἐπαίρεται. Ἀριστοφάνης·

Ἄιδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρων σιβυλλιᾷ.

ἢ οὕτω· Χρησμῳδεῖ, φησίν. ἐπειδήπερ τὴν προθεσμίαν τῆς ἐπαγγελίας οὐκ ἐψεύσατο, ἀλλ' ἐν ταῖς εἴκοσιν ἡμέραις, αἷς ἐπηγγείλατο, τοὺς Λακεδαιμονίους αἰχμαλώτους ἤγαγεν, ὥσπερ μαντευσάμενος τὴν ὑπόσχεσιν. Κλέων δηλαδή. καὶ Σιβύλλειον λόγιον, τὸ τῆς Σιβύλλης.

Σιβύνη. [3] ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν.

Σιβύντιος, [4] Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης, καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε Τέχνας Ῥητορικάς.

Σιγαλόεν. [5] τὸ λαμπρόν. καὶ σιγαλόεις.

Σίγγαροι. ἐθνικόν. καὶ τοῖς Σιγγάροις.

Σίγειον. πόλις τῆς Τρῳάδος. ὁ ἀπὸ ταύτης, Σιγειεύς. καὶ Σίγειον, ἀκρωτήριον.

Σιγηλός. ἄφωνος. σιγηρός. Σιγὴ δὲ ἦν βαθυτέρα πάσης ἐρημίας.

Σίγμα. τὸ γράμμα, ἢ στοιχεῖον.

Σιγύνη. [6] καὶ σιγύνης, τὰ δόρατα παρὰ Μακεδόσιν. ἐν Ἐπιγράμματι·

Τόνδε παρ' Ἡρακλεῖ θῆκέ με τὴν σιγύνην
Ἐκ πολλοῦ πλειῶνος.———

καὶ ἀλλαχοῦ·

Τὸν κύνα, τὴν πήραν τε, καὶ [7] ἀγκυλόεντα σίγυνον.

Σιγῶ. τὸ καταπαύω, καὶ σιωπῶ.

[8] Σιγᾷ μὲν, ἐχθαίρει δὲ, βούλεται δ' ἔχειν.

Σίδειος καρπός.

Σίδη. πόλις Παμφυλίας. ἔστι δὲ αὕτη μητρόπολις τῶν κατὰ τὴν Παμφυλίαν πόλεων, κληθεῖσα οὕτως ἀπὸ Σίδης θυγατρὸς [9] μὲν Ταύρου, γυναικὸς δὲ [10] Μώλου. ὁ πολίτης, Σιδήτης.

Σιδηραῖ πύλαι.

Σιδηρέαν ψυχήν. τὴν ἀμείλικτον. καὶ, [11] Σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους. † Γλαῦκός τις Σάμιος πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε. καὶ παροιμία· Γλαύκου τέχνη. ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατεργαζομένων. † Οἱ [12] μαλθακὸν εἶναι βουλόμενοι τὸν σίδηρον, ἐλαίῳ βάπτουσιν· οἱ δὲ σκληρὸν, ὕδατι.

Σίβυλλα. Sibylla. Vox eſt Romana, quam ſi interpreteris, vatem ſignificat. Unde uno nomine omnes fœminæ fatidicæ vocatæ ſunt Sibyllæ. Sibyllæ igitur, ut multi ſcripſerunt, diverſis & locis & temporibus numero decem fuerunt.

Σιβυλλιᾷ. Oraculorum amore & deſiderio tenetur. Vel, delirat, & vaticinari cupit. Vel, oracula ſomniat. Sibylla enim erat vates. Vel, ſuperbit, & animum effert. Ariſtophanes: *Oracula canit: deinde ſenex ſibyllaturit.* Vel ſic: Vaticinatur, inquit. Cleon enim id, quod ſe facturum promiſerat, intra præſtitutum tempus, i. e. viginti dies, præſtitit, & Lacedæmonios captivos [Athenas] adduxit, quaſi vaticinatus fuiſſet, cum rem iſtam promitteret. Et Σιβύλλειον λόγιον, oraculum Sibyllæ.

Σιβύνη. Sibyne. Jaculum Romanum.

Σιβύντιος. Sibyntius, Theodectæ Phaſelitæ lector & ſervus: qui primus ſervorum artem oratoriam profeſſus eſt. Scripſit Artem Rhetoricam.

Σιγαλόεν. Splendidũ. Et σιγαλόεις, ſplendidus.

Σίγγαροι. Singari. Nomen gentis.

Σίγειον. Sigeum, urbs Troadis. Hujus civis, Sigieus, vel Sigienſis. Et Sigeum, promontorium.

Σιγηλός. Taciturnus. Mutus. *Silentium autem erat omni ſolitudine profundius.*

Σίγμα. Sigma. Litera Σ.

Σιγύνη, & σίγυνος. Haſta apud Macedones. In Epigrammate: *Hanc apud Herculem poſuit me haſtam a longo tempore.* Et alibi: *Canem, & peram, & incurvum venabulum.*

Σιγῶ. Silentium impono. Compeſco. Item, taceo. [Ariſtophanes:] *Tacet quidem, at odit, cupitque habere.*

Σίδειος καρπός. Malum Punicum. Malum granatum.

Σίδη. Side. Urbs Pamphyliæ, metropolis urbium in Pamphylia ſitarum: ita vocata a Side, filia Tauri, & uxore Moli. Civis, Sidetes.

Σιδηραῖ πύλαι. Ferreæ portæ.

Σιδηρέαν ψυχήν. Ferream animam. Id eſt, inexorabilem & mitigari neſciam. Et, *Ferreos Atlantis humeros.* † Glaucus quidam Samius ferruminationem primus invenit. Et proverbium: *Glauci ars.* Dicitur de iis, quæ facile conficiuntur. † Qui ferrũ molle eſſe volunt, id in oleum intingunt; qui vero durum, in aquã.

1 Ῥωμαϊκὴ λέξις] Inepte. Quis enim unquam *Sibyllam* vocem Romanam eſſe dixit? Sed de etymologia vocabuli hujus videndus eſt Voſſius in *Etymologico*, & alii.

2 Σιβυλλιᾷ. ἀντὶ τοῦ χρ.———ἐπαίρεται] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 291. (195. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ἀκόντιον Ῥωμαϊκόν] An, ἀκόντιον θηρευτικόν? ut legit Merula in Comment. ad Fragmenta Ennii, pag. 444.

4 Σιβύντιος] MSS. Pariſ. Σιβύρτιος.

5 Σιγαλόεν] Eſt vox Homerica.

6 Σιγύνη] Vide omnino Janum Vlitium ad Gratii *Cyneget.* pag. 142, 143. qui de ſignificatione hujus vocis docte diſputat.

7 Ἀγκυλόεντα] MS. A. habet, ἀγκυλόδοντα.

8 Σιγᾷ μὲν, ἐχθ.] Eſt verſus Euripidis, ut teſtatur Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 178. (185. Ed. Baſ. *P.*)

9 Μὲν Ταύρου] Apud Stephanum Byzantium hodie male legitur Μενταύρου, una voce.

10 Μώλου] Vide Holſten. ad Stephanum v. Σίδη.

11 Σιδηρέους Ἄτλαντος ὤμους] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. 1. cap. 1. pag. 3.

12 Οἱ μαλθακὸν εἶναι βουλ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem* pag. 39. ut Portus etiam obſervaverat.

Σιδ

Σιδήρεος ἦχος. Σιδήρειον δὲ, τὸ μικρὸν, ὑποκοριστικῶς, διὰ τοῦ ι.

Σιδηρίτης. εἶδος βοτάνης. [1] Σιδηρῖτις δὲ, θηλυκῶς, λίθος, λεγομένη θαυμασίας τινὰς ἐσχηκέναι δυνάμεις παρὰ τὴν μαγνῆτιν.

Σιδηρεῦς [2] ἄνθρωπος, ὁ πολλὰ ὑπομένων κακά.

Σιδίῳ. κόκκῳ ῥοᾶς.

Σίδια. τὰ λέπυρα τῶν ῥοιῶν. [3] Τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμάτων περιέτεμνον τροχοὺς καὶ ἁμάξας· ἐκ δὲ τῶν ῥοιῶν, ὅταν κατάφαγωσι τὰ ἐντὸς, ἐκ τῶν λεπύρων βατράχια γλύφουσιν. ἢ [4] σιδίων, τῶν ῥοιῶν. [5] Ἀριστοφάνης·

Κἀκ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει. πῶς δοκεῖς;
λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν βουλομένων δεῖξαι εὐφυΐαν ἔχειν.

Σιδόνιαι στολαὶ, καὶ τάπητες. καὶ Σιδόνιος, Φοίνιξ.

Σιδὼν, Σιδῶνος. ὄνομα πόλεως.

Σίελος. ὁ ἐκ τοῦ στόματος ἀφρός.

Σίζον. ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦν. [6] Τάγηνον τευθίδων ἐφιστάναι σίζον.

Σίζουσα. ἀντὶ τοῦ ζέουσα. ὡς ἐπὶ τῆς ταγηνιζομένης. οἷον, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. [7] Ὅμηρος·

Ὣς τοῦ σίζ᾽ ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.
[8] Ἀριστοφάνης· Ἡδ᾽ ὀπτωμένη σίζουσα πάραλος.

Σικάριοι. [9] λῃστῶν γένος. Σίκας δὲ, τὰ ἐπικαμπῆ ξίφη Ῥωμαῖοι καλοῦσιν, οἷς οἱ χρώμενοι ἐλέγοντο σικάριοι. οὗτοι τοὺς παρατυγχάνοντας ἔκτεινον ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ βασιλέως· οὓς Αἰγύπτιος λῃστὴς ἐπὶ τὴν ἔρημον ἐξήγαγεν· οὓς ἐτιμωρήσατο [10] Φίληξ.

Σικάριοι λέγονται οἱ Φαρισαῖοι, ὡς Ζηλωταί.

Σικελίζειν. τὸ [11] αὐστηρεύεσθαι παρὰ Ἐπιχάρμῳ. οἱ δὲ, πονηρεύεσθαι φασίν. Ἀγησιλάου Ἀρχιδάμῳ γενέσθαι πυθόχρηστον, Σικελίαν φυλάττεσθαι. καὶ τὴν μὲν νῆσον ἔχειν δι᾽ εὐλαβείας· καὶ ἐς τὴν τρισκελῆ λόφον κατὰ τὴν Ἀττικὴν, ᾧ κεῖται τὸ ὄνομα τοῦτο Σικελία, καταλῦσαι τὸν βίον, μαχόμενον.

Σικελικὴ τράπεζα. ἐπὶ τῶν πάνυ πολυτελῶν καὶ τρυφηλῶν.

Σικελιώτης.

Σικελὸς [12] ὀμφακίζεται. ἐπὶ τῶν διὰ μικρὰ ὑποπτευόμενα κέρδη μεγάλως βλαπτομένων. δύναται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ὡραιότερα ἐκλεγομένων τάσσεσθαι.

Σικελικὸς τὴν θάλασσαν. ζήτει ἐν τῷ, Ὁ Σικελικὸς τὴν θάλασσαν.

Σιδήρεος ἦχος. Sonus ferreus. [Scribitur per ει.] At σιδήρειον, diminutive, per ι.

Σιδηρίτης. Siderites. Genus herbæ. Sideritis vero, genere fœminino, lapis eſt, qui ob virtutes ſuas magis admirabilis eſſe dicitur, quam ipſe magnes.

Σιδηρεῦς ἄνθρ. Homo ferreus. Id eſt, qui multa mala toleravit.

Σιδίῳ. Mali punici grano.

Σίδια. Malorum punicorum putamina. Pueri ex pellibus rotas & plauſtra conficiebant: ex malorum vero punicorum putaminibus, poſtquam interiora eorum comederant, ranunculas fingebant. Vel σιδίων, malorum punicorum. Ariſtophanes: *Et ex malorum punicorum putaminibus ranas faciebant.* Dicitur hoc de iis, qui dexteritatem & ingenium ſuum oſtendere volunt.

Σιδόνιαι στολ. Sidoniæ ſtolæ, & tapetes. Et Σιδόνιος, Sidonius, ſive Phœnix.

Σιδών. Sidon. Nomen urbis.

Σίελος. Saliva. Sive, ſpuma oris.

Σίζον. Stridens. *Sartaginem teuthidum adſtare ſtridentem.*

Σίζουσα. Stridens. Interdum pro Bulliens: diciturque de re, quæ in ſartagine frigitur. Homerus: *Sic illius ſtridebat oculus oleaginum circa vectem.* Ariſtophanes: *Teuthis vero marina aſſata, ſtridenſque.*

Σικάριοι. Sicarii. Latronum genus. Sicas autem Romani vocant incurvos gladios, quibus qui utebantur, ſicarii vocabantur. Hi ſub Claudio Imperatore obvios quoſque ſicis interficiebant; quos Ægyptius latro in deſertum eduxit. Eoſdem Felix pœnis compeſcuit.

Σικάριοι. Sicarii. Sic vocantur Phariſæi, ut Zelotæ.

Σικελίζειν. Siculiſſare. Apud Epicharmum ſignificat, auſterum ac tetricum eſſe. Alii vero dici tradunt pro, improbum eſſe. † Archidamum Ageſilai filium Oraculum Pythium monuit, ut Siciliam caveret. Is igitur cum ab inſula ſibi caveret, in tricipiti colle Atticæ, cui nomen erat Siciliæ, pugnans occubuit.

Σικελικὴ τράπεζα. Sicula menſa. Dicitur de hominibus valde ſumptuoſis & luxurioſis.

Σικελιώτης. Siciliotes.

Σικελὸς ὀμφακίζεται. Siculus uvas immaturas vindemiat. Dicitur de iis, qui ob ſpem exigui lucri magno damno afficiuntur. Dici etiam poteſt in eos, qui pulchriora eligunt.

Σικελὸς τ. θ. Siculus mare. Quære in v. Ὁ Σικελικὸς τ. θ.

1 Σιδηρῖτις, λίθος] Vide Tzetzem *Chil.* VI. cap. LXV.
2 Σιδηρεῦς ἄνθρωπος, καὶ τ.] Artemidorus lib. I. cap. LII. pag. 45. Σιδηρέους γὰρ λέγομεν τοὺς πολλὰ κακὰ ὑπομείναντας. Huc Suidas reſpexit. Vide etiam ſupra v. Ἀναίσχυντος.
3 Τὰ παιδία ἐκ μὲν τῶν δερμ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Nub.* pag. 175. (105. Ed. Baſ. *P.*) ſed qui ex hoc loco Suidæ ſupplendus eſt.
4 Σιδίων, τῶν ῥοιῶν] Vide Athen. lib. XIV. pag. 650.
5 Ἀριστοφάνης] Loco paulo ante indicato.
6 Τάγηνον τευθίδων ἐφιστάναι σίζον] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Equit.* pag. 344. (241. Ed. Baſ. *P.*)
7 Ὅμηρος] Odyſſ. I. v. 394.
8 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 425. (305. Ed. Baſ. *P.*)
9 Σικάριοι. λῃστῶν γ.] Joſephus *Antiq. Jud.* lib. XX. cap. VII. Καὶ οἱ Σικάριοι δὲ καλούμενοι (λῃσταὶ δέ εἰσιν οὗτοι) τότε μάλιστα ἐπλήθυνον, χρώμενοι ξιφιδίοις, παραπλησίοις μὲν τὸ μέγεθος τῶν Περσῶν ἀκινάκαις, ἐπικαμπέσι δὲ καὶ παραπλησίοις ταῖς ὑπὸ Ῥωμαίων σίκαις καλουμέναις· ἀφ᾽ ὧν καὶ τὴν προσηγορίαν οἱ λῃστεύοντες ἔλαβον, πολλοὺς ἀναιροῦντες, &c. Ad hunc locum Suidas reſpexit.
10 Φίληξ] Imo, Φῆλιξ. Vide Joſephum loco laudato.
11 Αὐστηρεύεσθαι] Photius in Lexico MS. itemque Heſychius & Phavorinus habent ἀτηρεύεσθαι: ſed quæ vox mihi ſuſpecta eſt.
12 Σικελὸς ὀμφακίζεται] Proverbio hoc uſus eſt Ariſtænetus lib. II. Epiſt. VII.

Σίκερα. σκευαστὸν πόμα. καὶ παρ' Ἑβραίοις οὕτω λεγόμενον μέθυσμα. οἶνος συμμιγὴς ἡδύσμασιν. ἐκ τοῦ συγκεκερᾶσθαι.

Σίκημα. ἡ τῷ Ἰωσὴφ ὑπὸ τοῦ Ἰακὼβ καταλειφθεῖσα πόλις.

Σίκιννις. ὄνομα κύριον. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ οὐδετέρως, σίκιννον.

Σικίννιον, καὶ Βροῦτον. ζήτει ἐν τῷ Δήμαρχοι.

Σίκκος. ὄνομα κύριον.

Σίκλον.[1] ἀργυρέων[2] ε'. Μωϋσῆς[3] φησιν ἐν τῇ παλαιᾷ.

Σίκυον.[4] ἀπὸ σίκυος. ἐν [5] Ἐπιγράμμασι·

Καὶ σίκυον χνοάοντα, τὸν ἐν φύλλοις πεδοκοίτην.

καὶ σίκυος, ἀρσενικόν. [6] Ἀριστοφάνης·

Κ' εἴ που σίκυον ἴδοιεν, ἢ λαγώδιον.

καὶ αὖθις· Σικύους ἐνταυθά που φυομένους οὐδενὶ κόσμῳ περιιόντες κατήσθιον.

Σίκυα. τὰ [7] τετράγκουρα. ἢ ἰατρικὸν ἐργαλεῖον. καὶ [8] σικυήλατον, ὁ κῆπος.

Σικυών. ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη, ἧς πρῶτος ἐβασίλευσεν Αἰγιαλεύς. καὶ διήρκεσεν ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἔτη [9] ἐννακόσια ὀγδοήκοντα ἕν.

Σικυώνιος. καὶ Σικυώνιον πεδίον οὕτω καλοῦσι. καὶ παροιμία· Σικυώνιος ἐπαπέδυ.

Σίκυς. εἶδος ὀπώρας.

Σικχαντόν. ἀηδές.

Σικχός. σκώπτης. ἢ ὁ ἀνόρεκτος, καὶ ἀσθενής. Πλούταρχος· Τὰ ῥωμαλεώτερα τῶν ζώων τοὺς στομάχους, σκορπίους καὶ ὄφεις κατεσθίοντα καταπέττει. οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ ὕδωρ προσφερόμενοι ναυτιῶσι.

Σικχός. ὁ [10] μικρὸς σῖτος.

Σίλλας. ὄνομα κύριον. ὁ Δικτάτωρ. καὶ σίλλα, θηλυκῶς.

Σιλβανός,[11] φιλόσοφος· ὃς ἐπιεικὴς μὲν ἦν τὰ ἄλλα καὶ ἱερός· ἁπλούστερος δὲ τὰ ἤθη καὶ ἐπιπόλαιος.

Σιλλαίνει. μυλλαίνει. διὰ τῶν ὀφθαλμῶν σκώπτει. καὶ μυλλίζει. σίλλος γὰρ, ὁ μῖμος, ἢ ὁ μῶμος, καὶ ἡ κακολογία, καὶ ὁ χλευασμός. καὶ ὁ ταῦτα γράφων, σιλλογράφος. τοιοῦτος ἦν Τίμων Φλιάσιος, φιλόσοφος, τῆς Πύῤῥωνος ἀγωγῆς.

Σιλλαίνω. τὸ τοὺς [12] ἵππους κινεῖν.

Σίκερα. Sicera. Potus factitius. Apud Hebræos ita dicitur quivis potus inebrians. Vinum conditum. A verbo συγκεκερᾶσθαι, i.e. mixtum eſſe.

Σίκημα. Sicema. Urbs, quæ Joſepho relicta fuit a Jacobo.

Σίκιννις. Sicinnis. Nomen proprium. Item, ſaltationis genus. Dicitur & neutro genere, σίκιννον.

Σικίννιον, καὶ Βροῦτον. Sicinnium, & Brutum. Quære in voce, Δήμαρχοι.

Σίκκος. Siccus. Nomen proprium.

Σίκλον. Siclus, argenteorum nummorum quinque: ut Moſes ait in Veteri Teſtamento.

Σίκυον. Cucumerem. A recto, σίκυος. In Epigrammate: *Et cucumerem lanuginoſum, in foliis humi jacentem.* Ariſtophanes: *Et ſicubi cucumerem vidiſſent, aut lepuſculum.* Et iterum: *Cucumeres hic forte naſcentes nullo ordine circumeuntes comedebant.*

Σικύα. Cucurbita. Has Græci recentiores πετράγκουρα vocant. Item, inſtrumentum medicum, ſic dictum. Et σικυήλατον, hortus, in quo cucumeres creſcunt. Vel, cucumerarium.

Σικυών. Sicyon. Eſt ea, quæ nunc Hellas vocatur. In hac primus regnavit Ægialeus: cujus regnum duravit annos DCCCCLXXXI.

Σικυώνιος. Sicyonius. Et Sicyonius campus. Et proverbium: *Sicyonius in arenam deſcendit.*

Σίκυς. Genus fructus. Cucumer.

Σικχαντόν. Injucundum. Moleſtum.

Σικχός. Deriſor. Cavillator. Vel, cibum faſtidiens, infirmus. Plutarchus: *Animalia, quæ ſtomachos habent robuſtiores, ſcorpios & ſerpentes concoquere poſſunt. At homines, qui ſunt ſtomacho infirmo & valetudine debili, cum pane veſcuntur & aquam bibunt, nauſeant.*

Σικχός. Exiguo cibo utens. Qui cibû faſtidit.

Σίλλας. Sylla. Nomen proprium. Dictator. Et σίλλα, genere fœminino.

Σιλβανός. Silvanus, philoſophus, qui cætera quidem probus erat & ſanctus; ſed moribus ſimplex & apertus.

Σιλλαίνει. Labiis diſtortis aliquem deridet. Inter deridendum oculos movet. Σίλλος enim eſt mimus, vel ſalſum dictum & deriſio. Et qui ſillos ſcribit, dicitur ſillographus: qualis fuit Timon Phliaſius, philoſophus Pyrrhonius.

Σιλλαίνω. [Proprie,] moveo ἴλλους, i.e. oculos.

1 Σίκλον] Rectius, σίκλος.

2 Ἀργυρέων ε'] Imo, ἀργυρέων δ'. ſi intelligas drachmas, vel denarios. Vide Scriptores de Nummis & Ponderibus veterum Hebræorum.

3 Μωϋσῆς φ.] Ubi? Certe, ſi per me liceat, hæc deleta velim.

4 Σίκυον] Male ante legebatur, σίκιον, per ι in ſyllaba penultima.

5 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. XIV. ut Portus quoque obſervaverat. Ibi autem pro χνοάοντα legitur χλοάοντα.

6 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 395. (282. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro ἴδοιεν legitur εἶδεν.

7 Τὰ πετράγκουρα] Eſt vox Græco-barbara, ſignificans idem, quod apud Græcos veteres σικύαι, i.e. cucurbitæ. Vide Dufrenium in Gloſſario Græco v. Ἄγγουρον.

8 Σικυήλατον] Uſi ſunt hac voce LXX. Interpretes Eſ. 1. 8. quo Suidam reſpexiſſe puto.

9 Ἐννακόσια ὀγδοήκοντα ἕν.] Sic MSS. Pariſ. itemque Editt. Mediol. & Ald. At in Editt. Baſil. & Gen. duo poſteriores numeri culpa librariorum omiſſi ſunt.

10 Ὁ μικρὸς σῖτος] Scribendum eſſe μικρόσιτος, & alii jam ante monuerunt.

11 Σιλβανός, φιλόσ.] Hæc ex Damaſcio Suidam excerpſiſſe puto. Cæterum Silvani cujuſdam meminit Marc. Anton. lib. X. §. XXXI. ſed quem a noſtro diverſum eſſe puto.

12 Τοὺς ἵππους] Scribe, τοὺς ἴλλους, i.e. oculos. Heſychius: Σιλλαίνειν. διασύρειν, διαμωκᾶσθαι. ἀπὸ τοῦ τοῖς ἴλλοις, τουτέστι, τοῖς ὀφθαλμοῖς σιναμωρεῖν. Confer Etymol. v. Σίλλοι. Portus mendi hujus nullam ſuſpicionem habens, vulgatam lectionem nimis ſecure & oſcitanter in verſione ſecutus erat.

Σιλλεύς, Σιλλέως. ὄνομα κύριον.

Σιλξίβουλος, ὁ τῶν Τούρκων ἡγεμών. [1]Ἐσήμηνε Σιλζίβουλος ὁ Τούρκων ἡγεμών, ὡς ὁ Ῥωμαίων φίλος οὐχ ἧττον καὶ αὐτοῦ ἐπιτήδειος, καὶ ὁ δυσμενὴς ὁμοίως. ἐπειδὴ οὖν τηνικαῦτα Ῥωμαῖοι Πέρσαις ἐπολέμουν, ἐπὶ τῇ προσρήσει δέον εἶναι ἐν καιρῷ καὶ αὐτὸν ἐπιθέσθαι Πέρσαις.

Σιληνός. ὁ [2]σαλός, καὶ φλύαρος. ἐκ τοῦ σιλλαίνω, τὸ φλυαρῶ.

Σίλλος. χλευασμός.

Σιλουανός. ὄνομα κύριον.

Σίλουρος. εἶδος ἰχθύος. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βλάκα. καὶ Σιλουντία, χώρα.

Σιλωάμ.

Σίλων, Σίλωνος.

Σιλφαῖος ἄρτος.

Σίλφη. ὄνομα ζωυφίου. καὶ σίλφας λέγουσιν εἴδη ἀκατίων.

Σίλφιον. βοτάνη πολυτίμητος. ἡ δὲ αἰτία αὕτη. [3]Βάττος, ὡς Ἀριστοτέλης, πόλιν ἐν Λιβύῃ λεγομένην Κυρήνην ἔκτισεν. οἱ δὲ Κυρηναῖοι βουλόμενοι ἀνταποδοῦναι τῆς εὐεργεσίας χάριτας τῷ βασιλεῖ, ἐποίησαν δακτύλιον, ἐν ᾧ ἡ πόλις αὐτῶν προσφέρει τῷ βασιλεῖ τὸ σίλφιον. καὶ τὸ φύλλον δὲ αὐτοῦ, καὶ ὁ καρπὸς, καὶ ὁ [4]κλάδος, καὶ ὁ ὀπὸς, πολλῆς τιμῆς ἐστιν ἄξιον. καὶ οἱ Ἀμπελιῶται, ἔθνη Λιβύης, εἰς Δελφοὺς ἀνέθεσαν καυλὸν σιλφίου. ζήτει ἐν τῷ Βάττου σίλφιον.

Σίλφιον. [5]ῥίζα ἡδύοσμος, ἐν Λιβύῃ γινομένη, ἀρτυτικὴ, καὶ θεραπευτική. καλλίστη δὲ ἡ Κυρηναϊκή. τῷ ὀπῷ καὶ τῇ ῥίζῃ καὶ τῷ καυλῷ τοῦ σιλφίου ἐχρῶντο. [6]ἔστι δὲ φυτάριον. Ἀρισταῖος δὲ πρῶτος εὗρε τὴν τοῦ σιλφίου ἐργασίαν ὥσπερ καὶ τοῦ μέλιτος.

Σίμβλοι. σίμβλα. τὰ τῶν μελισσῶν ἀγγεῖα. καὶ σιμβλήϊα.

Σίμβλοι. θῆκαι τῶν μελισσῶν ἐν Ἐπιγράμματι·

Πειθοῖ [7] καὶ Παφίᾳ πακτοὺς καὶ κηρία σίμβλων
Ἑρμόφιλας ἀνέθηκεν ὁ βουκόλος —

καὶ σιμβλεύω.

Ἠνὶ [8] δὲ σιμβλεύει κηροτρόφα δῶρα μελισσῶν
Ἑσμὸς βομβητῇ κυκλόσε βριθόμενα.

Σιμά. ἐν [9] Ἐπιγράμματι·

— Καὶ σιμὰ σεσηρὼς
[10]Μυχθίζεις. —

ἀντὶ τοῦ, χλευάζεις, μυκτηρίζεις.

Σιμαίθα. [11] ὄνομα πόρνης Μεγαρικῆς, ἧς ἠράσθη καὶ Ἀλκιβιάδης.

Σιλλεύς. Silleus. Nomen proprium.

Σιλξίβουλος. Silxibulus, Turcorum Dux. *Silxibulus Turcorum Dux ſignificavit, Romanorum amicos & hoſtes ſibi quoque non minus tales eſſe. Quoniam igitur tunc Romani bellum cum Perſis gererent, ſe quoque ex fœdere Perſas eodem tempore aggredi debere.*

Σιληνός. Silenus. Garrulus. Nugator. A verbo σιλλαίνω, nugor.

Σίλλος. Deriſio. Cavillatio.

Σιλουανός. Sylvanus. Nomen proprium.

Σίλουρος. Silurus. Genus piſcis. Quære in voce Βλάκα. Et Siluntia, regio.

Σιλωάμ. Siloam.

Σίλων. Silon. [Nomen proprium.]

Σιλφαῖος ἄρτος. Silphæus panis.

Σίλφη. Silphe. Nomen animalculi. Item, ſilphas vocant genera quædam acatiorum, ſive navicularum.

Σίλφιον. Silphium. Laſer. Herba, quæ olim magno in pretio habebatur: idque hanc ob cauſam. Battus, ut Ariſtoteles tradit, in Libya urbem condidit, quæ Cyrene appellabatur. Cyrenæi igitur, cum pro beneficio iſto Regi gratiam referre vellent, annulum fecerunt, in quo urbs Regi ſilphium offerebat. Hujus herbæ folium, & fructus, & caulis, & ſuccus, in magno habebantur pretio. Et Ampeliotæ, gens Libyæ, ſilphii caulem Apollini Delphico donarii loco obtulerunt. Quære in v. Βάττου σίλφιον.

Σίλφιον. Silphium. Radix ſuavem odorem ſpirans, quæ naſcitur in Libya, ad condimenta ciborum & medicinam utilis. Optima vero eſt Cyrenaica. Ejus ſucco & radice & caule olim utebantur. Eſt autem exigua planta. Ariſtæus vero ſilphii tractandi rationem, ut & mellis, primus invenit.

Σίμβλοι, & σίμβλα, & [poetice] σιμβλήϊα. Apum alvearia.

Σίμβλοι. Alveoli apum. Alvearia. In Epigrammate: *Suadæ & Veneri caſeum & favos alvearium Hermophilas bubulcus dedicavit.* Et σιμβλεύω, apes & mel conditum ſervo. [Dicitur de alveari. In Epigrammate:] *Ecce vero [in roſtris navium] tanquam in alveari congeſti ſunt favi, denſo examine apum undique circumdati.*

Σιμά. Sima. In Epigrammate: *Et ſimis naribus derides.* Μυχθίζεις enim hic poſitum eſt pro χλευάζεις, vel μυκτηρίζεις.

Σιμαίθα. Simætha. Meretricis Megarenſis nomen, quam & Alcibiades amavit.

1 Ἐσήμηνε Σιλξίβ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Προσρήσει.

2 Σαλός] Scribendum puto Σάπρος. Photius in Lex MS. Σιληνοί, οἱ Σάπροι. Vide etiam Heſychium.

3 Βάττος, ὡς Ἀριστοτέλης, π.] Hæc ſumpta ſunt ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 92. (45. Ed. Baſ. P.)

4 Κλάδος] Pearſonius ſcribendum cenſebat καυλός: quam emendationem probo. Confer vocem ſequentem.

5 Σίλφιον. ῥίζα ἡδ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 342.

6 Ἔστι δὲ φυτάριον] Scholiaſta addit, κάλλιστον.

7 Πειθοῖ καὶ Παφ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. l. vi. c. xxiv. ut Portus etiam monuit.

8 Ἠνὶ δὲ σιμβλ.] Integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, exſtat Anthol. lib. vi. cap. xxv. Epigr. xvi.

9 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vii. pag. 612.

10 Μυχθίζεις] Priores Edit. male habent μοχθίζεις. At μυχθίζεις recte legitur in Anthologia Epigrammatum loco laudato; itemque apud ipſum Suidam ſupra v. Μυχθίζεις, ubi hoc ipſum fragmentum adducitur.

11 Σιμαίθα. ὄνομα πόρνης Μεγ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 396.

Σιμ-

Σιμικίνθιον.[1] Φακεόλιον, ἢ σουδάριον.

Σιμήσιον. τὸ παρ' ἡμῖν ἥμισυ.

Σιμμίας[2] Ῥόδιος, γραμματικός. ἔγραψε Γλώσσας, βιβλία γ'. Ποιήματα διάφορα, βιβλία δ'. ἦν δὲ τὸ ἐξαρχῆς Σάμιος. ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ἀπὸ Σαμίων. ἔκτισε δὲ Ἀμοργὸν εἰς γ'. πόλεις,[3] Μινώαν, Αἰγιαλὸν, Ἀρκεσίμην. γέγονε δὲ μετὰ υς' ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψε κατά τινας πρῶτος Ἰάμβους, καὶ ἄλλα διάφορα. Ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

Σιμμίας[4] Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. ἔγραψε περὶ σοφίας. Περὶ φιλίας. Περὶ ἀληθείας. Περὶ μουσικῆς. Περὶ αἱρετοῦ, καὶ φευκτοῦ. [5]Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς· καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

Σιμμίχη.

Σιμόεις. ὄνομα ποταμοῦ. καὶ ἐξ αὐτοῦ Σιμοείσιον πεδίον.

Σιμοκάττης.[6] ἐπώνυμον Θεοφυλάκτου τοῦ σοφιστοῦ.

Σιμός. ὁ προσάντης τόπος. καὶ σιμὸν, οὐδετέρως. Ἀριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις·

Μέσην ἔρειδε πρὸς τὸ σιμὸν καὶ πλατύ.

καὶ ἐν Νίκαις· Τουτὶ προσαναβῆναι τὸ σιμὸν αἰεί.

Σιμός. ὁ ἐναντίος τοῦ γρυποῦ. σιμὸς τὴν ῥῖνα. καὶ [7]Φιλόστρατος· Ἀναπηδῶντι τῷ ἵππῳ πρὸς τὸ σιμὸν ἐφεῖναι τὸν χαλινόν.

Σιμός.[8] Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος. εἷς τῶν Ἀλευαδῶν οὗτός ἐστι, τῶν δοκούντων συμπρᾶξαι τῷ Μακεδόνι.

Σιμωνίδης,[9] Λεωπρεποῦς,[10] Ἰουλιήτης, τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως, λυρικὸς, μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις· ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης, διὰ τὸ ἡδύ.[11] καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος.[12] προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων, καὶ διπλᾶ· καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς ἕκτης Ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας γεγράφασι. καὶ παρέτεινε μέχρι τῆς ἑβδομηκοστῆς ὀγδόης, βιοὺς ἔτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία, καὶ Ξέρξου ναυμαχία, καὶ ἡ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία, δι' ἐλεγείας. ἡ δ' ἐν Σαλαμῖνι, μελικῶς. Θρῆνοι. Ἐγκώμια.[13] Ἐπιγράμματα. Παιᾶνες, καὶ Τραγῳδίαι, καὶ ἄλλα. †

Σιμικίνθιον. Semicinctium. Faſcia, vel ſudarium,

Σιμήσιον. Idem quod apud nos ἥμισυ, i.e. dimidium.

Σιμμίας. Simmias, Rhodius, Grammaticus. Scripſit Gloſſarum libros III. Variorum poematum libros IV. Ab initio fuit Samius. Poſtea vero cum coloni in inſulam Amorgum mitterentur, & ipſe coloniæ illius dux a Samiis eo miſſus fuit. Tres autem urbes in Amorgo condidit, Minoam, Ægialum, & Arceſimen. Vixit annis CDVI. poſt bellum Trojanum. Secundum quoſdam primus Jambos ſcripſit, & diverſa alia. Item, Origines Samiorum.

Σιμμίας. Simmias Thebanus, Philoſophus, diſcipulus Socratis. Scripſit de Sapientia. De Amicitia. De Veritate. De Muſica. De eo, quod optandum eſt & fugiendum. De cura animæ. Item, alia Philoſophica.

Σιμμίχη. Simmiche.

Σιμόεις. Simois. Nomen fluvii. Hinc dictus eſt campus Simoeſius.

Σιμοκάττης. Simocattes. Cognomen Theophylacti Sophiſtæ.

Σιμός. Simus. Acclivis. Et neutro genere, σιμὸν, ſimum, acclive. Ariſtophanes in *Babyloniis: Mediam calca [viam,] ad locum acclivem & planum [pergens.]* Et in *Victoriis: Iſtum locum acclivem ſemper adſcendere.*

Σιμός. Simus. Contrarius eſt ei, qui naſum aquilinum habet. Et Philoſtratus: *Equo locum acclivem adſcendenti laxandæ ſunt habenæ.*

Σιμός. Simus. [Nomen proprium.] Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte. Hic fuit unus Aleuadarum, quos ſuſpicio erat Philippo Macedoni ſtudere.

Σιμωνίδης. Simonides, Leoprepris F. Julietes, (Julis autem eſt urbs in inſula Ceo) Lyricus, Steſichoro poſterior: qui cognominatus eſt Melicertes, propter ſuavitatem. Hic artem memoriæ invenit: itemque literas longas & duplices, & tertium ſonum Lyræ. Vixit Olympiade LV. quamvis alii eum ad Olympiadem LXII. referant. Vitam extendit uſque ad Olymp. LXXVIII. annumque ætatis LXXXIX. attigit. Dorica dialecto regnum Cambyſis & Darii deſcripſit. Item, prælium navale Xerxis & prælium navale ad Artemiſium, verſibus elegiacis. Prælium item ad Salamina, verſibus melicis. Adhæc ſcripſit Threnos, Encomia, Epigrammata, Pæanes,

1 Σιμικίνθιον] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Gloſſario.

2 Σιμμίας Ῥόδιος] Hunc laudat aliquoties Hephæſtion: ut pag. 26. *Τῷ δὲ τετραμέτρῳ Σιμμίας ὁ Ῥόδιος ὅλον ποιημάτιον ἔγραψεν.* Et pag. 43. *Σιμμίας δὲ ἐπιτήδευσεν ἐν τοῖς ποιήμασι τοὺς πλείστους Κρητικοὺς παραλαμβάνειν.* Ejus hodie adhuc tria exſtant poemata, *Ovum, Securis, & Alæ:* quæ prolixis notis illuſtravit Salmaſius. *Ovi* mentionem facit modo laudatus Hephæſtion, pag. 65. & *Securis*, idem, pag. 31.

3 Μινώαν, Αἰγιαλὸν, Ἀρκεσίμην] Confer Steph. Byzantium v. Ἀμοργός.

4 Σιμμίας Θηβαῖος, φιλ.] Ex *Diogene Laertio:* quem vide lib. II. Segm. CXXIV.

5 Περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς] Laertius hæc diſtinguit & ſeparat, Περὶ ἐπιμελείας. Περὶ ψυχῆς.

6 Σιμοκάττης] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.*

7 Φιλόστρατος] Lib. II. *de Vit. Apoll.* cap. V. pag. 67.

8 Σιμός. Δημοσθ.] Ex Harpocratione.

9 Σιμωνίδης, Λεωπρ.———Τραγῳδίαι, καὶ ἄλλα] Hæc *αὐτολεξεὶ* etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Veſp.* pag. 531, 532. Cæterum, inter recentiores de hoc aliiſque Simonidibus omnium accuratiſſime egerunt, Leo Allatius in Diatriba *de Simeonum Scriptis*, pag. 206. & ſeqq. & Richardus Bentlejus in Diſſert. de Phalaridis Epiſtolis.

10 Ἰουλιήτης] Simonidem hunc fuiſſe Julietem, teſtatur etiam Strabo lib. X. & ex eo Stephanus Byzantius v. Ἰουλίς.

11 *Καὶ τὴν μνημον.*] Vide Leonem Allat. in Diatr. *de Simeonum Script.* pag. 208.

12 Προσεξεῦρε δὲ *καὶ τὰ μακρὰ τῶν σ.*] Vide Salmaſ. ad *Inſcript. Vet.* pag. 221. & ſeqq.

13 *Ἐπιγράμματα*] Non pauca Simonidis hujus Epigrammata hodie adhuc exſtant in Anthologia tam edita, quam inedita. Et ea quidem, quæ in Anthologia inedita Simonidi tribuuntur, pub-

Οὗτος ὁ Σιμωνίδης μνημονικός τις ἦν, εἴπερ τις ἄλλος. τούτῳ δ' ἦν ἐοικὼς Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεύς· [1]ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατεῖχε, πλεῖστα δὲ εἰς μνήμην ἀνελέγετο· τό, τε μνημονικὸν ἑκατοντούτης γενόμενος ἔρρωτο ὑπὲρ τὸν Σιμωνίδην. καὶ ὕμνος αὐτῷ τις ἐς μνημοσύνην ᾔδετο· ἐν ᾧ πάντα μὲν ὑπὸ τοῦ χρόνου μαραίνεσθαί φησιν, αὐτὸν γε μὴν τὸν χρόνον ἀγήρω τε καὶ ἀθάνατον [2]παρὰ τῆς μνημοσύνης εἶναι.

Tragœdias, & alia. Hic Simonides, ſi quis alius, memoria pollebat. Ei vero ſimilis erat Apollonius, qui ut plurimum quidem ſilebat, multa vero mente verſabat: &, cum centeſimum ætatis annum ageret, memoriæ firmitate ipſum Simonidem ſuperabat. Idem etiam hymnum in Memoriam canebat: in quo dicit, omnia a Tempore conſumi; ipſum vero Tempus beneficio memoriæ expers ſenii & immortale eſſe.

Σιμωνίδης,[3] Λυρικός. οὗτος πρῶτος δοκεῖ μικρολογίαν εἰσενεγκεῖν εἰς τὸ ᾆσμα, [4]καὶ γράψαι ᾆσμα [5]μισθοῦ. εἶχε [6]δὲ δύο κιβώτια, τὴν μὲν τῶν χαρίτων κενήν· τὴν δὲ ἑτέραν, πλέαν. Ἀριστοφάνης· Κατὰ τὰ Σιμωνίδου μέλη. τουτέστι, κακότεχνα, καὶ ποικίλα. Σιμωνίδης υἱὸς [7]Θεοπρεποῦς εἶπεν· Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

Σιμωνίδης. Simonides, Lyricus. Hic primus animo ſordido & lucri cupido ad carmen pangendum acceſſiſſe, & carmen mercede ſcripſiſſe dicitur. Habebat autem duas arcas: alteram, quæ erat Gratiarum, vacuam; alteram vero, plenam. Ariſtophanes: *Secundum Simonidis carmina.* Id eſt, talia, quæ mala arte compoſita ſunt, & callidum auctoris ingenium produnt. Simonides filius Leoprepis dixit: *Neceſſitati ne Dii quidem repugnant.*

Σιμωνίδης. [8]Ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Διόσκουροι τὸν μελοποιὸν Σιμωνίδην, καὶ πῶς ἐρρύσαντο, καλέσαντες ἔξω τοῦ ἀνδρῶνος, ἔνθα κατώλισθεν, ἐρῶ ἀλλαχόθι. ἄξιον δὲ μηδὲ ταῦτα παραλιπεῖν. Ἀκραγαντίνων στρατηγὸς ἦν, ὄνομα Φοῖνιξ. Συρακουσίοις δὲ ἐπολέμουν οὗτοι. οὐκοῦν ὅδε ὁ Φοῖνιξ διαλύει τὸν τάφον τοῦ Σιμωνίδου μάλα ἀκηδῶς τε καὶ ἀνοίκτως, καὶ ἐκ τῶν λίθων τῶνδε ἀνίστησι πύργον. καὶ κατὰ τοῦτο ἑάλω ἡ πόλις. ἔοικε δὲ καὶ Καλλίμαχος τούτοις ὁμολογεῖν. οἰκτίζεται γοῦν τὸ ἄθεσμον ἔργον, καὶ λέγοντά γε αὐτὸν ὁ Κυρηναῖος πεποίηκε τὸν γλυκὺν ποιητήν· [9]Οὐδὲ τὸ γράμμ' ᾐδέσθη τὸ λεγόμενον υἱὸν Θεοπρεποῦς κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα. καὶ εἰπὼν ἄλλα, ἐπιλέγει·

Σιμωνίδης. Simonides. Quomodo Caſtor & Pollux Simonidem Lyricum honorarint & amarint, & quomodo eum ex conclavi, antequam corrueret, evocatum ſervarint, alibi dicam. Nam & iſta digna eſſe puto, quæ non prætermittantur ſilentio. Phœnix quidam nomine dux fuit Agrigentinorum, qui cum Syracuſanis bellum gerebant. Hic Phœnix ſepulcrum Simonidis nulla erga defunctum reverentia, animoque prorſus barbaro evertit, & ex lapidibus ejus turrim exſtruxit; qua parte poſtea urbs capta eſt. Hæc & Callimachus teſtimonio ſuo confirmat. Is enim impium illud facinus deplorans, dulcem poetam ſic loquentem facit: *Neque inſcriptionem reveritus eſt, narrantem, me filium Leoprepis hic ſitum eſſe, Cejum virum.* Deinde quibuſdam dictis addit:

Οὐδ' ἡμέας, Πολύδευκες, ὑπέτρεσεν, οἵ με μελάθρου
Μέλλοντος πίπτειν [10]ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε
Δαιτυμόνων [11]ἄπο μοῦνον, ὅτε Κραννώνιον αἴσας
Ὤλισθεν μέγας οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας.

Neque vos, o Pollux, expavit, qui me extra tectum
Mox caſurum foras eduxiſtis,
Solum ex convivis, cum Cranonia, heu, heu,
Corruit domus ſuper magnos Scopadas.

Τιμωροὶ μὲν δὴ θεοὶ τοῖς ἀξίοις· καὶ τιμῶσιν οἵ τε Ὀλύμ-

Deos igitur injurias bonis illatas ulciſci, &

lici juris fecit Leo Allatius in laudata Diatr. *de Sim. Script.* pag. 214, 215, 216. Hic tantum moneo, exſtare duo Epigrammata Simonidis (alterum in Corinthios in Salamine ſepultos: alterum in Adimantum Corinthium) apud Dionem Chryſoſtomum in *Corinthiaco.* Prius Epigramma, quod ſcriptum eſt in Corinthios in Salamine ſepultos, refertur etiam a Plutarcho in libro Περὶ τῆς Ἡροδότου κακοηθείας; ſed abſque auctoris nomine. Vide etiam Theodor. Cant. *Var. Lect.* lib. II. cap VII.

1 Ὃς τὴν μὲν φωνὴν σιωπῇ κατ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Philoſtrati lib. I. *de Vit. Apoll.* cap. XI. quæ etiam leguntur ſupra v. Ἀνελέγετο, & v. Ἀπολλώνιος.

2 Παρὰ τῆς μνημοσύνης] Sic etiam legitur apud Philoſtratum loco laudato. At ſupra apud Suidam v. Ἀπολλώνιος, & v. Ἀνελέγετο, legitur, ὑπὸ τῆς μνημοσύνης: quod magis placet.

3 Σιμωνίδης, Λυρικός. οὗτος πρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Pacem,* pag. 673.

4 Καὶ γράψαι ᾆσμα μισθοῦ] Teſtantur hoc plures ſcriptores. Scholiaſtes Pindari ad II. *Iſthm.* Ἔνθεν καὶ Καλλίμαχός φησιν·

——— Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω
Τὴν μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλίχου νέπους.

Sic enim locum illum ſcribendum eſſe jampridem monuerunt viri docti. Syneſius Epiſt. XLIX. Σιμωνίδης γὰρ αὐτὸς ὡμολόγει πρὸς ἀργύριον διαλέγεσθαι. Joannes Tzetzes Chil. VIII. cap. CCXXVIII. de Simonide loquens, ait:

Οὕτω λέγων ὑπάργυρον πᾶσαν γραφὴν ἐποίει,
Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς Καλλίμαχός τε γράφει.

5 Μισθοῦ] Hæc vox non ſine diſpendio ſenſus ex prioribus Editt. excidit, quam ex MSS. revocavi.

6 Εἶχε δὲ δύο κιβώτια] Egregie huc faciunt ea, quæ habet Anonymus ad *Idyll.* XVI. Theocr. quod Χάριτες inſcribitur. Ἐν ᾧ (εἰδυλλίῳ Θεόκριτος) καὶ τὰ τοῦ Σιμωνίδου ἐμφαίνει κιβώτια, τὸ μὲν, Χαρίτων· τὸ δὲ, διδόντων. ὅτι οὖν τις πρὸς αὐτὸν παρεγίνετο, χάριν αἰτούμενος, ἐκέλευε φέρειν τὰ κιβώτια. εὑρίσκετο οὖν τὸ μὲν τῶν Χαρίτων, κενόν· τὸ δὲ τῶν διδόντων, πλῆρες. Id eſt, *In quo (Idyllio Theocritus) & ad arculas Simonidis alludit, alteram Gratiarum, alteram vero Dantium. Cum quis igitur ad ipſum accedebat, gratiam petens, jubebat ad ſe afferri arculas: quarum illa, quæ erat Gratiarum, vacua inveniebatur: altera vero, quæ erat Dantium, plena.*

7 Θεοπρεποῦς] Scribe, Λεωπρεποῦς, ut ſupra.

8 Ὅπως ἐτίμησάν τε καὶ ἐφίλησαν οἱ Δ.] Totum hunc locum ex libro Æliani *de Providentia,* qui nunc intercidit, excerptum eſſe cum Kuhnio exiſtimo.

9 Οὐδὲ τὸ γράμμ' ᾐδ.] Illuſtriſſ. Pearſonius fragmentum hoc Callimachi ad oram libri ſic in ordinem redegerat:

——— Ἠιδέσθη δ' οὐδὲ τὸ γράμμα λέγον
Υἱὸν Λεωπρεπέος κεῖσθαι τὸν Κήϊον ἄνδρα.

At felicius id præſtitit acutiſſimus Rich. Bentlejus ad Fragm. Callim. LXXI. hoc modo:

——————— Οὐδὲ τὸ γράμμα
Ἠιδέσθη τὸ λέγον με υἷα Λεωπρέπεος
Κεῖσθαι Κήϊον ἄνδρα ———

10 Ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε] Rich. Bentlejus loco laudato emendat,
——— ἐκτὸς ἔθεσθέ ποτε.

11 Δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον, ὅτε Κρ.] Diſtichum hoc corruptum eſt, quod laudatus vir Magnus ad Fragm. Callimachi LXXI. ingenioſe ſic emendat:

Δαιτυμόνων ἄπο μοῦνον, ὅτε Κραννώνιος, αἴ, αἴ,
Ὤλισθεν μεγάλους οἶκος ἐπὶ Σκοπάδας.

ποῖ,

ποι, οἵ τε οἱ ἐπὶ τρίτης ἀρχῆς· οὐ μοι δοκεῖ πολυπραγμονεῖν. ἔστωσαν δὴ καὶ ταῦτα ὑπόμνησις τοῦ βιοῦν ὀρθῶς, ἵνα τε αὐτοὺς ἔχωμεν κỳ ἐνταῦθα κηδεμόνας, κỳ ἐκεῖθι, ὅταν τὴν εἱμαρμένην τε κỳ ἀναγκαίαν πορείαν ἔλθωμεν.

Σιμωνίδης Κεῖος, θυγατριδοῦς κατά τινας τοῦ προτέρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, κỳ [1] γέγραφε Γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις τρισίν. Εὑρήματα ἐν βιβλίοις τρισί.

Σιμωνίδης Μάγνης, Σιπύλου, ἐποποιός. γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου, τοῦ Μεγάλου κληθέντος· καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου τοῦ Μεγάλου πράξεις, καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτοῦ ἔφθειραν.

Σιμωνίδης Καρύστιος, ἢ Ἐρετριεύς, ἐποποιός. Τὴν εἰς Αὐλίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν. Τριμέτρων βιβλία β΄. Περὶ Ἰφιγενείας ἕν.

Σιμωνίδης. οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰοβιανοῦ τοῦ βασιλέως, διὰ φιλοσοφίαν ἐπισημότατος.

Σιμωνίδης[2] Κρίνεω, Ἀμοργῖνος, Ἰαμβογράφος. ἔγραψεν Ἐλεγείαν ἐν βιβλίοις β΄. Ἰάμβους. γέγονε δὲ κỳ αὐτὸς μετὰ τετρακόσια κỳ ἐνενήκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. ἔγραψεν Ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατά τινας.

Σίμων, Σίμωνος. ὄνομα κύριον. κỳ παροιμία· Σίμωνος ἁρπακτικώτερος. [3] Ἀριστοφάνης· Ὅταν ἴδωσι Σίμωνα, λύκοι ἐξαίφνης ἐγένοντο. Σοφιστὴς δὲ ἦν, ὃς τὰ δημόσια ἐνοσφίζετο. Σίμων, κỳ Θέωρος, κỳ Κλεώνυμος. οὗτοι ἐπίορκοι. [4] Ἀριστοφάνης·

Εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς δῆτ᾽ οὐχὶ Σίμων᾽ ἐνέπρησεν,
Οὐδὲ Κλεώνυμον, οὐδὲ Θέωρον; καί τοι σφόδρα γ᾽ εἴσ᾽ ἐπίορκοι.

Σιμπλίκιος. ὄνομα κύριον. ὁ Φιλόσοφος.

Σίμυλος. [5] ὄνομα κύριον. Δημοσθένης ἐν [6] τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντός φησιν· Ἀλλὰ μισθώσας ἑαυτὸν τοῖς βαρυστόνοις ὑποκριταῖς Σιμύλῳ κỳ Σωκράτει.

Σινά. ὄρος. ἔνθα κỳ τὸ παράδοξον τῆς βάτου θαῦμα κατεῖδε Μωϋσῆς. λέγεται δὲ καὶ Σίναιον τὸ αὐτὸ ὄρος.

Σινάμωρον. πορνικόν. καὶ σινάμωρος, ὁ κακόσχολος. [7] Ἡρόδοτος ἔφη καὶ συναμώρων. κỳ [8] Ἀριστοφάνης·

Γυνὴ δὲ συναμωρουμένη χαίρει.

tam Cœleſtes quam Inferos in honore habere viros probos, non puto pluribus mihi oſtendendum eſſe. His igitur exemplis admoniti recte vivere diſcamus, ut Dii noſtri curam gerant, tam hic quam illic, cum fatali neceſſitate ex hac vita nobis migrandum erit.

Σιμωνίδης. Simonides Cejus, prioris ex filia nepos, qui cognominatus eſt Melicertes. Vixit ante bellum Peloponneſiacum. Scripſit Genealogiam libris III. Item, Inventionum libros III.

Σιμωνίδης. Simonides Magneſius, Sipyli F. poeta Epicus: qui vixit temporibus Antiochi, cui cognomen erat *Magni*. Scripſit Antiochi Magni res geſtas, pugnamque cum Galatis, in qua equitatus ejus cum elephantis profligatus fuit.

Σιμωνίδης. Simonides Caryſtius, vel Eretrienſis, poeta Epicus. Scripſit Græcorum conventum in Aulidem. Trimetrorum libros II. De Iphigenia unum.

Σιμωνίδης. Simonides. Hic Imperatoris Joviani temporibus vixit, & Philoſophus clariſſimus fuit.

Σιμωνίδης. Simonides, Crinei F. Amorginus, Jamborum ſcriptor. Scripſit Elegiarum lib. II. Item, Jambos. Vixit autem & ipſe annis CDXC. poſt bellum Trojanum. Secundum quoſdam hic primus Jambos ſcripſit.

Σίμων. Simon, Simonis. Nomen proprium. Et proverbium: *Simone rapacior.* Ariſtophanes: *Cum Simonem conſpexerint, lupi repente evadunt.* Erat autem [Simon hic] Sophiſta, qui publicam pecuniam intervertebat. † Simon & Theorus & Cleonymus perjuri erant. Ariſtophanes: *Si Jupiter fulmine ferit perjuros, cur non exſtinxit Simonem, & Cleonymum, & Theorum, homines maxime perjuros?*

Σιμπλίκιος. Simplicius. Nomen proprium viri, qui fuit Philoſophus.

Σίμυλος. Simylus. Nomen proprium. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte dicit: *Sed cum operam ſuam locaſſet graviter ſuſpirantibus hiſtrionibus Simylo & Socrati.*

Σινά. Sina, mons: ubi etiam Moſes conſpexit inſolitum miraculum rubi, [qui ardebat quidem, ſed flammis non conſumebatur.] Idem vero mons dicitur etiam Σίναιον.

Σινάμωρον. Meretricium. Ad libidinem pronum. Et σινάμωρος, otio ad flagitia abutens, noxius, malus. Herodotus etiam dixit συνάμωρον, [per υ in ſyllaba prima.] Et Ariſtophanes: *Mulier coitu viri gaudet.* Vel, crebro

1 Γέγραφε Γενεαλογίαν] Hinc Γενεαλόγος a quibuſdam ſcriptoribus dicitur. Scholiaſtes Apoll. Rhod. ad lib. II. v. 868. ubi de Aſtypalæa Ancæi matre agit: *Καὶ Σιμωνίδης ὁ Γενεαλόγος ὁμοίως τῷ Ἀπολλωνίῳ γενεαλογεῖ.* Ejuſdem mentionem facit Etymologus v. Ἰτωνίς.

2 Σιμωνίδης Κρ.] Hujus Simonidis plures ſcriptores meminerunt, quorum loca congeſſit Leo Allatius in Diatriba *de Simeonum Scriptis*, p. 206. Ea hic non repetam, ne actum, quod ajunt, agam.

3 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 146. (81. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi aliter legitur. Suidas enim hic non ipſa verba Comici retulit, ſed tantum ſenſum ejus expreſſit.

4 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 149, 150. (83. Ed. Baſ. *P.*)

5 Σίμυλος. ὄνομα κ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Mauſſacum.

6 Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος] Pag. 350. ubi pro Σιμύλῳ hodie legitur Σιμμύκᾳ.

7 Ἡρόδοτος] Lib. I. pag. 40. ſed ubi legitur συναμωρέειν, non συναμώρων. Ait enim: Γῆς τῆς Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν συναμωρέειν. Alibi tamen apud Herodotum, nimirum lib. VIII. pag. 300. eadem vox per ι in ſyllaba prima ſcripta eſt: quod melius eſt. Vide Portum in Lex. Ionico. Cæterum in MS. A. totus hic locus ſic ſcriptus eſt: Καὶ σινάμωρος, ὁ κακόσχολος. Ἡρόδοτος. κỳ σιναμωρουμένη, συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μίξιν. ἀντὶ τοῦ, γαμουμένη. οὕτως Ἀριστοφάνης.

8 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 184. (112. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi rectius legitur σιναμωρουμένη, per ι in ſyllaba prima; ut etiam vox hæc ſcripta eſt in MS. A.

συνεχῶς ἀνδρὶ συνουσιάζουσα πρὸς μίξιν. ἀντὶ τοῦ, γαμουμένη.

Σινάτωρ,[1] Σινάτορος. εἶδος ἀξιώματος.

Σινδαρωνεύεσθαι. ἀπὸ τοῦ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι, ὅ ἐστι βλάπτειν.

Σινδών, σινδόνος.

Σίναιθος. ὄνομα κύριον.

Σίνεσθαι. βλάπτειν, ἢ βλάπτεσθαι. σινοῦται, βλάπτεται.

Σίνηπι. καὶ σινήπεως, ἡ γενική.

Σινιάσαι. σεῖσαι, κοσκινῆσαι, θορυβῆσαι, ταράξαι, πειράσαι. ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον· [2]Ἐξῄτησέ σε ὁ Σατανᾶς τοῦ σινιάσαι σε ὡς τὸν σῖτον· ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου. οὐ περὶ τοῦ Πέτρου μόνου δεδέηται ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ περὶ πάντων τῶν τὴν πίστιν Πέτρου ἐχόντων· οὐδὲν ἕτερον αἰνισσομένου τοῦ κοσκίνου, ἢ τὸν περίγειον κόσμον, ἡδονῶν καὶ ὀδυνῶν πεπληρωμένον, δι' ὧν ὡς δι' ὀπῶν ἐκπίπτουσιν οἱ γεώδεις ἀπὸ τοῦ τροφίμου σίτου ἐπὶ τὸν ᾅδην, ὡς ἀπὸ τρυπημάτων [3]διαχωριζομένων, τῶν μὲν διαῤῥεόντων ὡς δι' ὀπῆς τῆς γαστριμαργίας, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία· τῶν δὲ, διὰ φιληδονίας· περὶ ὧν ὁ Προφήτης φησί· Πνεύματι πορνείας [4]ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ, δι' ὀργῆς· τῶν δὲ, δι' ἄλλων παθῶν.

Σίνις. ὄνομα λῃστοῦ βλαπτικοῦ.

Ἦ [5]γάρ σ' ὑπνώοντα σίνις λαθρηδὸν ἐπελθὼν

Ἔκτεινεν, λαιμῷ ῥίμφα καθεὶς ὄνυχα.

Σίνις. ἡ πόλις.

Σίνος. βλάβη. καὶ σινοῦται, βλάπτεται.

Σίννων, καὶ Σιννωνίς. ὀνόματα κύρια. [6]Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σηραΐχ, ὁ Σιννωνὶς ἐφίσταται.

Σινώπη. πόλις. ὁ ἀπὸ ταύτης Σινωπεύς. [7]Ἦν δὲ καὶ ἑταίρα Σινώπη, ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλέγετο, διὰ τὸ γραῦς εἶναι. καὶ παροιμία, σινωπίσαι. τοῦτο πεποίηται παρὰ τὴν ἑταίραν Σινώπην. ἐκωμῳδεῖτο γὰρ ἐπὶ τῷ καταισχημονῆσαι, καθάπερ Ἄλεξις ἔφη. καὶ Σινωπίτης.

Σίντης. ὁ βλαπτικός. καὶ σίντωρ, ὁμοίως. [8]Ἐν Ἐπιγράμματι·

Ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον,
Ῥαγολόγον, γλυκερῶν σίντορα θηλοπέδων.

καὶ αὖθις·

Ἀλλὰ λύκοις σίντῃσιν ἀν' οὔρεα μή τις ἐμοῖο
Αἰπόλος ἀγγείλῃ γήραος ἀδρανίην.

Σιών. ὄνομα πόλεως.

Σιὼν ἐπουράνιος, καὶ Ἱερουσαλὴμ χοροῖς ἁγίων κεκοσμημένη· ἧς πύλαι αἱ κάτω ἐκκλησίαι. Σιὼν, καὶ ἡ εὐσεβὴς πολιτεία. καὶ Σιωνῖται, οἱ ἀπὸ τῆς Σιὼν πόλεως.

cum viro rem habens, [lætatur.] Vel, viro nubens.

Σινάτωρ. Senator. Genus dignitatis [apud Romanos.]

Σινδαρωνεύεσθαι. Viros lædere. Ab ἄνδρας & σίνεσθαι.

Σινδών. Sindon. [Amictus ex Ægyptiaco lino.]

Σίναιθος. Sinæthus. Nomen proprium.

Σίνεσθαι. Lædere, vel lædi. Et σινοῦται, læditur.

Σίνηπι. Sinapi. Genitivus, σινήπεως.

Σινιάσαι. Quatere. Cribrare. Turbare. Tentare. Chriſtus ad Petrum dicit: *Quæſivit te Satanas, ut te tanquam frumentum cribraret: ego vero pro te oravi, ne fides tua deficeret.* Jeſus autem non pro ſolo Petro oravit, ſed pro omnibus, qui Petri fidem habent: cribro illo nihil aliud ſignificante, quam mundum terreſtrem, voluptatibus & doloribus plenum; per quæ tanquam foramina quædam homines terreſtres, a bono frumento ſecreti, ad interitum dilabuntur: aliis per helluationem, tanquam foramen, diffluentibus, quorum Deus eſt venter: aliis per amorem voluptatum; de quibus Propheta dicit: *Spiritu fornicationis errarunt:* aliis per iram; aliis per alia vitia.

Σίνις. Nomen latronis noxii. [Latro. Fur.]

Profecto enim te dormientem fur clam aggreſſus
Interfecit, in guttur celeriter demiſſo ungue.

Σίνις. Sinis. Urbs.

Σίνος. Damnum. Clades. Et σινοῦται, læditur.

Σίννων, & Σιννωνίς. Sinnon, & Sinnonis. Nomina propria. *Cum autem Seraichus non ita pridem diſceſſiſſet, Sinnonis acceſſit.*

Σινώπη. Sinope, urbs: cujus civis dicitur Sinopenſis. Fuit etiam meretrix Sinope, quæ & Abydus dicebatur, quod eſſet anus. Et proverbium, Sinopiſſare: quod deductum eſt a meretrice Sinope. A Comicis enim ob obſcœnitatem perſtringebatur, ut ait Alexis.

Σίντης. Noxius. Qui nocet. Et σίντωρ, idem. In Epigrammate: *Acutis hirſutum aculeis echinum uvilegum, & dulcium vaſtatorem arearum, in quibus uvæ ſiccantur.* Et iterum: *Sed lupis rapacibus in montibus ne quis caprarius ſenectutis meæ imbecillitatem nuntiet.*

Σιών. Sion. Nomen urbis.

Σιὼν ἐπουρ. Sion cœleſtis, & Hieruſalem choris Sanctorum ornata: cujus portæ ſunt Eccleſiæ terreſtres. Sion etiam dicitur pia Reſpubl. Et Sionitæ, cives Sionis.

1 Σινάτωρ] Pro Σενάτωρ.

2 Ἐξῄτησέ σε ὁ Σατ.] Luc. XXII. 31.

3 Διαχωριζομένων] Lege, διαχωριζόμενοι, caſu recto.

4 Ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ δι.] MS. A. plenius, ἐπλανήθησαν. τῶν δὲ διὰ φιλαργυρίας· τῶν δὲ δι' ὀργῆς, &c.

5 Ἦ γάρ σ' ὑπν.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis in gallum gallinaceum, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 383.

6 Ἄρτι δὲ ἀπηρκ.] Ex Jamblicho. Vide Phot. Cod. XCIV.

7 Ἦν δὲ καὶ ἑταίρα Σινώπη, ἥτις καὶ Ἄβυδος ἐλ.] Idem tradit Athenæus lib. XIII. cap. VI. pag. 586.

8 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. IV. ut Portus etiam monuit.

Σιω-

Σιωπή. παροιμία· Καὶ σιωπηλότερος ἔσομαι τῶν Πυθαγόρᾳ τελεσθέντων. ἐπὶ τῶν πάνυ σιγώντων· παρόσον οἱ Πυθαγόρου φοιτηταὶ παράγγελμα εἶχον, σιγὴν ἀσκεῖν πενταετῆ χρόνον.

Σιωπή. Silentium. [Et σιωπηλὸς, taciturnus.] Proverbium: *Taciturnior ero vel illis, qui ſacris Pythagoricis initiati ſunt.* Dicitur de valde taciturnis. Pythagoræ enim diſcipulis præceptũ erat, ut per quinquennium ſilerent.

Σίπαλος.[1] ὁ ἄμορφος.

Σίπαλος. Deformis.

Σιπύη. ἡ ἀρτοθήκη. οἱονεὶ σιτοβύη τις οὖσα· παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβάλλεσθαι. [2] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἡ μὲν σιπύη μεστὴ 'στι λευκῶν ἀλφίτων.

πρωτεύει δὲ τὰ λευκὰ τῶν ἀλφίτων.

Θείης εὐσιπύους ἐξ ὀλιγοσιπύων.

Σιπύη. Arca panaria. Quaſi dicas, σιτοβύη: quod σιτία, i.e. cibi in ea recondantur. Ariſtophanes *Pluto: Nam arca panaria plena jam eſt albis farinis.* Alba nimirum farina optima eſt. [Hinc εὐσίπυος, qui arcam panibus & farina plenam habet. Panum & farinæ copia abundans. Dives. In Epigrammate:] *Divites eos ex pauperibus fac.*

Σιπυλήνη. πόλις. καὶ Σίπυλος, ὄνομα τόπου, ἢ ποταμοῦ.

Σιπυλήνη. Sipyline, urbs. Et Sipylus, nomen loci, vel fluvii.

Σίραιον. τὸ γλυκὺ ἕψημα. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παραμίξας.

Σίραιον. Defrutum. Muſtum decoctum. Ariſtophanes: *Pro defruto parum mellis animulo ejus irato admiſcens.*

Σιρίκιος, Νεαπολίτης, ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστὴς, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθήνας. Προγυμνάσματα, καὶ Μελέτας.

Σιρίκιος. Siricius, Neapoli urbe Palæſtinæ oriundus, Sophiſta, diſcipulus Andromachi: qui per aliquod tempus Athenis docuit. Scripſit Progymnaſmata, & Declamationes.

Σῖρις.[4] ὄνομα ποταμοῦ.

Σῖρις. Siris. Nomen fluvii.

Σίρ.[5] μεγάλη πόλις, καὶ πολυάνθρωπος, καὶ πρωτεύουσα τοῦ Ἰλλυριῶν ἔθνους.

Σίρ. Sir. Urbs magna, & hominum multitudine abundans, & Illyrici caput.

Σιρομάστης.[6] σκεῦός τι σιδηροῦν, λαβὴν ξυλίνην ἔχον παρὰ τοῖς τελώναις εἰς ἔρευναν. Εὐνάπιος· Ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδοκίμει τοῦ δόρατος.

Σιρομάστης. Siromaſtes. Inſtrumentum quoddam ferreum, manubrium ligneum habens, quo publicani & vectigalium exactores utuntur ad ſcrutandas merces. Eunapius: *Quare ſiromaſtes magis uſu vigebat, quam haſta.*

Σιρρός.[7] ὁ λάκκος. καὶ σιρροῖς, ὀρύγμασιν, ἐν οἷς κατατίθεται τὰ σπέρματα.

Σιρρός. Foſſa. Et σιρροῖς, foſſis, in quibus ſemina & frumenta reconduntur.

Σισάν. ὄνομα πόλεως.

Σισάν. Siſan. Nomen urbis.

Σισίννιος,[8] Ναβατιανῶν Ἐπίσκοπος, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ ἄκρος φιλόσοφος. διαλεκτικῆς δὲ σφόδρα ἐπεμελεῖτο, ὡς καὶ τὸν Εὐνόμιον τὸν αἱρετικὸν πολλάκις αὐτοῦ φυγεῖν τὴν διάλεξιν. τὴν δὲ δίαιταν οὐ λιτὸς ἦν, ἀλλ' ἐν ἄκρᾳ σωφροσύνῃ πολυτελεῖ ταύτῃ ἐκέχρητο, τρυφῶν τε ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, καὶ δὶς τῆς ἡμέρας ἐν λουτροῖς δημοσίοις λουόμενος διετέλει. καί ποτε ἐρομένου αὐτόν τινος, τοῦ χάριν Ἐπίσκοπος ὢν δὶς λοῦοιτο τῆς ἡμέρας· Ἐπειδὴ τὸ τρίτον οὐ φθάνει, ἀπεκρίνατο. ἄλλοτε δὲ Ἀρσάκιον τὸν Ἐπίσκοπον κατὰ τιμὴν ὁρῶν, ἠρωτήθη ὑπό τινος τῶν περὶ Ἀρσάκιον, διατί ἀνοίκειον Ἐπισκόπῳ ἐσθῆτα φοροίη, καὶ ποῦ γέγραπται, λευκὰ τὸν ἱερωμένον ἀμφιέννυσθαι; ὁ δὲ,

Σισίννιος. Siſinnius, Novatianorum Epiſcopus, vir admodum diſertus, & in Philoſophiæ ſtudiis excellens. Præcipue vero Dialecticam excoluerat: adeo ut Eunomius hæreticus ſæpe diſputationem & colloquium ejus refugerit. In victu autem non adeo ſimplex erat, ſed quamvis ſummæ eſſet temperantiæ, victu tamen magnifico & ſumptuoſo utebatur. Delicate enim vivens, & candida veſte indutus, bis quotidie in balneis publicis lavabat. Et cum aliquando a quodam interrogaretur, cur ipſe, qui eſſet Epiſcopus, bis quotidie lavaret; reſpondit: Quoniam tertio non poſſum. Alio quodam die, cum Arſacium honoris cauſa inviſeret, a quibuſdam Arſacii familiaribus interrogatus, cur veſtem Epiſcopo minime convenientem geſtaret; &, ubinam ſcriptum eſſet, ſacerdotem

1 Σίπαλος] Confer Heſychium & Etymologum.

2 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 82. (41. Ed. Baſ. P.)

3 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 493. (342. Ed. Baſ. P.)

4 Σῖρις] Sic Nilus ab Æthiopibus dicebatur. Dionyſ. Perieg. de Nilo:

Σῖρις ὑπ' Αἰθιόπων κικλήσκεται.——

Vide etiam Stephanum Byzantium v. Συήνη; Salmaſ ad Solinum pag. 298. Edit. Ultraject. & Mauſſacum ad Plutarchi libellum *de Fluminibus*.

5 Σίρ] Reineſius in Epilogo ad *Var. Lect.* pag. 686. emendat Σίρμιον. Verba ejus hæc ſunt: " Fuit ſcriptura vetus & ab au-" ctore, Σίρμιον, Sirmium: quam Pannoniæ, modo Illyrico, pro-" vinciis finitimis annumerant, ortu aliquot Imperatorum, Probi, " Valentiniani, & Gratiani nobilitatam. Vopiſcus de Probo: " *Ipſe Almam montem in Illyrico juxta Sirmium, militari manu* " *foſſum, lecta vite conſevit.* Acta Concilii Aquilejenſis: *Caput* " *Illyrici nonniſi civitas eſt Sirmienſis.* Hoc vero voluiſſe Suidam, " ex ipſo literarum ordine, quo diſpoſita ſunt vocabula, eruimus. " Præcedit enim Σῖρις: ſequitur Σιρομάστης: medio inter hæc lo-" co rectiſſime conſiſtet Σίρμιον. Hæc Reineſius: cujus conjecturam probo.

6 Σιρομάστης. σκεῦός τι σιδ.] Joan. Tzetzes Chil. XIII. cap. 492.

Πολλοὶ μὲν τὸ ἀκόντιον καλοῦσι σιρομάστην.
Κυρίως δὲ σιδήρεον τῶν τελωνῶν ὑπάρχει,
Ὡς μέγας ὀβελίσκος τις, ᾧ πλήττοντες τοὺς σάκκους
Τὰ κλεπτοπλουτούμενα νοοῦσι καὶ κρατοῦσι.

Confirmant hæc interpretationem Suidæ. Plura de hac voce legi poſſunt apud Dufreſnium in Gloſſario Græco, v. Σειρομάστης.

7 Σιρρός] Præter Heſychium & Etymologum, vide etiam Noſtrum ſupra v. Σειροί, & Valeſium in notis ad Harpocrat. v. Μελίνη.

8 Σισίννιος, Ναβατιανῶν Ἐπ.] Totus hic articulus excerptus eſt ex Socratis *Hiſt. Eccleſ.* lib. VI. cap. XXII. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

Σὺ πρότερον, ἔφη, εἰπὲ, ποῦ γέγραπται, μέλαιναν ἐσθῆτα φορεῖν τὸν Ἐπίσκοπον; τοῦ δὲ ἐρωτήσαντος ἐν ἀπόρῳ γενομένου πρὸς τὴν ἀντερώτησιν, ἐπήγαγεν ὁ Σισίννιος· Ἀλλὰ σὺ μὲν οὐκ ἂν, ἔφη, δυνήσῃ δεῖξαι, ὡς δεῖ τὸν ἱερωμένον μέλαιναν ἀμφιέννυσθαι· ἐμοὶ δὲ καὶ ὁ Σολομὼν παρῄνεσε, λέγων· Ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκά. καὶ ὁ Σωτὴρ ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαίνεται λευκῇ ἐσθῆτι χρησάμενος. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Μωσῆν καὶ Ἠλίαν λευκοφοροῦντας τοῖς Ἀποστόλοις ἔδειξε. ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν, ἐθαυμάσθη. Λεοντίου δὲ τοῦ Ἀγκύρας τῆς Γαλατίας Ἐπισκόπου, Ναβατιανῶν ἐκκλησίαν ἀφαιρουμένου, καὶ τῇ Κωνσταντινουπόλει ἐπιδημοῦντος, ὁ Σισίννιος ἐλθὼν παρ' αὐτὸν, παρεκάλει ἀποδοῦναι τὴν ἐκκλησίαν. ὁ δὲ θερμῶς ἀπήντησε, καὶ φησίν· Ὑμεῖς οἱ Ναβατιανοὶ οὐκ ὀφείλετε ἔχειν ἐκκλησίαν, τὴν μετάνοιαν ἀναιροῦντες, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ ἀποκλείοντες. ὁ δὲ Σισίννιος ἔφη· Καὶ μὴν οὐδεὶς οὕτω μετανοεῖ ὡς ἐγώ. τοῦ δὲ πάλιν ἐπαγομένου, πῶς μετανοεῖ; ἔφησεν ὁ Σισίννιος, ὅτι σε εἶδον. Ἰωάννου δὲ τοῦ Ἐπισκόπου λέγοντος, ὅτι οὐ δύναται πόλις δύο Ἐπισκόπους ἔχειν, ὁ Σισίννιος ἔφη, οὐδὲ γὰρ ἔχει. τοῦ δὲ Ἰωάννου χαλεπήναντος, καὶ φήσαντος, ὁρᾷς, ὅτι μόνος εἶναι βούλει Ἐπίσκοπος; καὶ ὁ Σισίννιος, Οὐ τοῦτο, ἔφη, λέγω, ἀλλ' ὅτι ἐγὼ παρὰ σοὶ μόνῳ οὐκ εἰμὶ Ἐπίσκοπος, ὃς τοῖς ἄλλοις εἰμί. ὁ δὲ Ἰωάννης, Ἀλλ' ἐγώ σε, ἔφη, παύσω προσομιλεῖν. αἱρετικὸς γὰρ ὑπάρχεις. ὁ δὲ Σισίννιος χαριέντως· Ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, καὶ μισθοὺς παρέξω, εἴ με τηλικούτου καμάτου ἀπαλλάξειας. ὁ δὲ Ἰωάννης διαμαλαχθεὶς, Ἀλλ' οὐκ ἄν σε, ἔφη, παύσω τοῦ προσομιλεῖν ἐγὼ, εἴγε ὅλως τὸ λέγειν λυπεῖ σε. οὕτως χαρίεις ὁ Σισίννιος. πολλὰ δὲ αὐτῷ γέγραπται. λεξιθηρεῖ δὲ ἐν αὐτοῖς. λέγων δὲ μᾶλλον ἢ ἀναγινωσκόμενος ἐθαυμάζετο. προσῆν γὰρ αὐτῷ χάρις, τῷ τε προσώπῳ, καὶ τῇ φωνῇ, καὶ τῷ βλέμματι, καὶ τῇ ὅλῃ κινήσει τοῦ σώματος.

alba veſte indui debere? reſpondiſſe fertur: Tu prior mihi dicas velim, quo in loco ſcriptum ſit, Epiſcopum atra veſte uti debere. Cumque is, qui interrogaverat, ad hanc contrariam interrogationem hæreret, ſubjecit Siſinnius: Tu quidem oſtendere nunquam poteris, ſacerdotem debere atris veſtibus indui: Me vero Salomon adhortatus eſt, dicens: *Sint tibi veſtimenta alba.* Et Servator noſter in Evangeliis alba veſte uſus eſſe deprehenditur. Moſen etiam atque Eliam albis indumentis veſtitos Apoſtolis oſtendit. His aliiſque [extemporali facilitate] dictis, cunctos in admirationem ſui rapuit. Porro, cum Leontius Epiſcopus Ancyræ, quæ eſt in Galatia, Novatianis Eccleſiam ademiſſet, ac tum forte verſaretur Conſtantinopoli; Siſinnius eum adiens rogavit, ut Eccleſiam redderet. At ille aſperius eum excipiens, ita dixit: Vos, Novatiani, Eccleſias habere non decet, qui pœnitentiam tollitis, Deique benignitatem intercluditis. Cui Siſinnius reſpondit: Atqui nemo magis pœnitentiam agit, quam ego. Cumque Leontius interrogaſſet, Quomodo pœnitentiam agis? Siſinnius ſubjecit, Quia te vidi. Cum Joannes Epiſcopus aliquando diceret, civitatem non poſſe duos Epiſcopos habere; reſpondit Siſinnius: Nec profecto habet. Hic cum Joannes indignaretur, ac diceret: Solus, ut video, vis eſſe Epiſcopus: ſubjecit Siſinnius: Non hoc dico, ſed quod apud te ſolum Epiſcopus non ſim, qui tamen Epiſcopus ſum aliis omnibus. Ad hoc Joannes, Faciam, inquit, ne in poſterum concioneris. Hæreticus enim es. Cui Siſinnius facete reſpondit: At ego mercedem tibi ſolvam, ſi me tanto labore liberaveris. Mitigatus eo dicto Joannes, Ego, inquit, non faciam, ut ne in poſterum concioneris, ſi quidem moleſtum tibi eſt concionandi munus. Adeo facetus erat Siſinnius. Idem plures libros ſcripſit: ſed in illis nimium ſtudet verborum elegantiæ. Proinde dicendo majorem gloriam adeptus eſt quam ſcribendo. Nam in ejus vultu, & voce, & obtutu, & in totius corporis motu plurimum inerat venuſtatis.

Σισίννιος. [1] οὗτος Ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναβατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλόγιμος ὅτι μάλιστα, καὶ φιλοσόφων δογμάτων, καὶ τῶν ἱερῶν βίβλων ἐπιστήμων, καὶ πρὸς διαλέξεις ἕτοιμος· ὡς καὶ Εὐνόμιον ἐπὶ ταύταις εὐδοκιμοῦντα, καὶ τοῦτο ἔργον ποιούμενον, πολλάκις παραιτήσασθαι τοὺς πρὸς αὐτὸν διαλόγους. ἐγένετο δὲ σώφρων τὸν βίον, ὡς κρείττων εἶναι διαβολῆς· περὶ δὲ τὴν δίαιταν ἁβρὸς καὶ ποικίλος, ὡς τοὺς ἀγνοοῦντας ἀπιστεῖν, εἰ σωφρονεῖν δύναιτο, οὕτω τρυφῶν. τὸ δὲ ἦθος ἦν χαρίεις, καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις· καὶ διὰ ταῦτα τοῖς Ἐπισκόποις τῆς καθόλου Ἐκκλησίας καὶ τοῖς ἐν ἀρχῇ καὶ λόγῳ καταθύμιος ἦν. σκώπτειν δὲ σὺν χάριτι, καὶ σκωμμάτων ἀνέχεσθαι, καὶ ἀπεχθείας ἐκτὸς ὑπομένειν, κομψῶς τε καὶ σὺν τάχει πρὸς τὰς ἐρωτήσεις ἀπαντᾶν, εὖ μάλα ἐπιτηδείως εἶχεν. ἐρω-

Σισίννιος. Siſinnius. Hic fuit Novatianorum Epiſcopus, vir apprime eruditus & philoſophicorum dogmatum ac ſacrarum Scripturarum ſcientia inſtructus. Ad diſputandum quoque promptus ac paratus erat, adeo, ut ipſe quoque Eunomius, qui eo nomine celebris habebatur, & hanc artem præcipue excolebat, cum eo congredi ſæpenumero recuſaret. Ac vita quidem caſtus atque integer fuit, ita ut omni calumnia ſuperior eſſet: victu tamen delicato ac ſuperfluo, adeo ut ii, quibus ignotus erat, perſuadere ſibi non poſſent, illum in tantis deliciis nihilominus temperantem eſſe. Moribus porro jucundus erat, & ſuavis in congreſſibus: atque idcirco tum Epiſcopis Eccleſiæ Catholicæ, tum Magiſtratibus & erudito cuique erat acceptus. Quippe jocari cum venuſtate, & jocos patienter ferre, utrumque vero citra offenſam facere: præterea interrogatis facete ac celeriter reſpon-

1 Σισίννιος. οὗτος Ἐπίσκοπος ἐγένετο Ναβατιανῶν, ἀνὴρ ἐλλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Sozomeni lib. VIII. cap. I. ut Pearſonius itidem obſervaverat. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ναυατιανοί.

τηθεὶς οὖν ποτε, ὅτου ἕνεκα δεύτερον λούοιτο Ἐπίσκοπος ὤν, Ὅτι μὴ τρίτον, ἔφη, φθάνω. ἐπεὶ δὲ λευκῇ ἐσθῆτι διετέλει χρώμενος, ἐπέσκωψέ τις αὐτῷ τῶν ἀπὸ τῆς καθόλου Ἐκκλησίας. ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Οὐκοῦν εἰπὲ, ποῦ εἴρηται ἐσθῆτα μέλαιναν χρῆναι ἀμφιέννυσθαι. τοῦ δὲ ἀπορήσαντος, ὑπολαβὼν ἔφη· Σὺ μὲν οὐκ ἂν τοῦτο ἐπιδεῖξαι δυνήσῃ. ἐμοὶ δὲ καὶ Σολομὼν ὁ σοφώτατος, Ἔστωσάν σοι ἱμάτια λευκὰ, παραινεῖ, λέγων· καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς λευχείμων ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις φαινόμενος, Μωσῆν τε καὶ Ἠλίαν τοιούτους τοῖς Ἀποστόλοις δεικνύς. οὐ μὴν ἀλλὰ κἀκεῖνο τῶν εἰρημένων Σισιννίῳ χαρίεν οἶμαι. ἐνεδήμει μὲν γὰρ τῇ Κωνσταντινουπόλει Λεόντιος, ὁ τῆς παρὰ Γαλάταις Ἀγκύρας Ἐπίσκοπος. Ἐκκλησίας δὲ τῶν ἐκεῖσε Ναβατιανῶν ἀφῃρημένης, ἧκε πρὸς αὐτὸν, ἀπολαβεῖν ταύτην δεόμενος. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπεδίδου, ἐλοιδορεῖτο δὲ τοῖς Ναβατιανοῖς ὡς οὐκ ἀξίοις ἐκκλησιάζειν, μετάνοιαν καὶ τὴν παρὰ Θεοῦ φιλανθρωπίαν ἀναιρεῖν αὐτοὺς λέγων, Ἀλλὰ μὴν, ἔφη Σισίννιος, οὐδεὶς οὕτως ὡς ἐγὼ μετανοεῖ. ἐρομένου δὲ Λεοντίου τίνα τρόπον, Ὅτι σε τεθέαμαι, ἀπεκρίνατο. καὶ ἕτερα δὲ αὐτοῦ πολλὰ εὐστόχως εἰρημένα ἀπομνημονεύουσιν. οὐκ ἀκόμψως τε πολλοὺς λόγους αὐτοῦ φέρεσθαί φασιν. ἐπῃνεῖτο δὲ μᾶλλον λέγων, ὡς ἄριστα ὑποκρινόμενος, φωνῇ τε καὶ βλέμματι καὶ χαριεστάτῳ προσώπῳ τὸν ἀκροατὴν ἕλκειν ἱκανός. τοιαύτης ἔλαχε φύσεως ἀγωγῆς τε καὶ βίου Σισίννιος.

dere, eximie callebat. Proinde interrogatus aliquando, quamobrem, cum Epiſcopus eſſet, bis per diem lavaret: Quia ter, inquit, non accedo. Rurſus, quoniam candida veſte perpetuo utebatur, deriſus eſt a quodam Eccleſiæ Catholicæ viro. Ad quem ille, Ubinam vero, inquit, ſcriptum eſt, nigra veſte indui oportere? Qui cum hæſiſſet, ſubjecit Siſinnius: Tu quidem nunquam id oſtendere poteris: mihi vero ſapientiſſimus Salomo præcipit his verbis: *Sint veſtimenta tua ſemper alba.* Et Chriſtus ipſe, qui in Euangeliis ſemper albatus cernitur, & ejuſmodi veſte indutos Moſen atque Eliam Apoſtolis ſuis exhibuit. Iſtud quoque meo quidem judicio lepide dictum eſt a Siſinnio. Morabatur Conſtantinopoli Leontius Epiſcopus Ancyræ in Galatia, qui Novatianis illic degentibus Eccleſias ademerat. Acceſſit ad eum Siſinnius, ut eas recuperaret. Sed cum Leontius eas non redderet, imo Novatianos probris inceſſeret, tanquam indignos, qui in Eccleſiam venirent, pœnitentiam & divini Numinis clementiam eos tollere dicens: At enim, inquit Siſinnius, nemo tantam agit pœnitentiam, quantam ego. Percontanti autem Leontio rationem ejus pœnitentiæ: Eo quod te viderim, reſpondit Siſinnius. Multa quoque alia ab illo ſcite dicta referuntur: nec paucos ejus libros exſtare ajunt, ſatis elegantes. Porro, magis placebat cum diceret, quippe qui optime recitaret, & voce atque oculis atque venuſtiſſimo vultu ad alliciendos auditores eſſet aptiſſimus. Tale Siſinnii fuit ingenium, & inſtitutio, & vivendi ratio.

Σισμός. ἐκ τοῦ σίζω, τὸ ἦχον ἀποτελῶ. ἀπὸ τοῦ ἐκ πυρὸς σιδήρου εἰς ὕδωρ βεβλημένου, καὶ ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

Σισμός. Sibilus. Stridor. Proprie dicitur de ferro candenti, quod in aquam immergitur, & ſonum quendam edit.

Σισόης.[1] τὸ πλεξείδιον. Ὁ Θεὸς τῷ Μωϋσεῖ ἐνετείλατο, λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, μὴ τίλλειν τοὺς πώγωνας τοῦ γενειάδος, ὅπως μὴ ποιήσωσιν ἑαυτοῖς σισόην. καὶ Σισόης, ὄνομα κύριον.

Σισόης. Siſoes. Coma plexa. Deus Moſi præcepit, ut univerſo populo ediceret, ne barbam menti evelleret, nec ſiſoen ſibi faceret. Et Siſoes, nomen proprium.

Σισύρα. ἱμάτιον τραχὺ καὶ παχύ. περιβόλαιον ἀγροικικὸν, δουλικὸν, παλαιόν. ἢ, χιτὼν δερμάτινος.

Βορέῃ[2] λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην
Ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου
Ὁδοιποροῦντος τὴν σισύραν ἐκδύσει.

Σισύρα. Siſyra. Veſtis aſpera & craſſa. Veſtimentum ruſticum, ſervile, & vetus. Vel, tunica pellicea. [In Fabulis:] *Boream cum Sole certamen iniiſſe ferunt, uter eorum ruſtico iter facienti ſiſyram detrahere poſſet.*

Σισύρα. χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς. οἷον ἐξωμίς. [3] Οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον ᾔεσαν, σισύρας ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοὶ φέροντες, ἐν οἷς δὴ ἄλλο οὐδὲν, ὅτι μὴ διπύρους ἄρτους οἴκοθεν ἐμβεβλημένοι ἀφίκοντο. καὶ [4] Ἀριστοφάνης·

Χειμῶνος ὄντος τρεῖς σισύρας ἀφείλετο.

καὶ αὖθις [5] Ἀριστοφάνης·

Πῶς οὖν τις ἂν σώσειε τοιαύτην πόλιν,

Σισύρα. Siſyra. Vilis lænæ ſeu veſtis genus: ut ea, quæ exomis dicitur. *Illi vero Byzantium profecti ſunt, ſiſyras in humeris ferentes, in quas nihil aliud quam panes biſcoctos domo abeuntes conjecerant.* Et Ariſtophanes: *Cum hyems eſt, tres ſiſyras abſtulit.* Et iterum Ariſtophanes: *Quomodo igitur quis talem ſervet urbem, cui neque læna, neque ſi-*

1 Σισόης] Occurrit hæc vox *Levit.* XIX. 27. ubi Moſes ſecundum verſionem τῶν LXX. inquit: *Οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς ὑμῶν, οὐδὲ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος ὑμῶν.* In Hebraico eſt ציצית. Quid autem *σισόη* fuerit non ſatis conſtat. Heſychius genus tonſuræ fuiſſe ait. Alii vero interpretantur crinem votivum, ſive comam dæmoni alicui conſecratam; ut Theodoretus, qui ad dictum locum *Levit.* ſic inquit: *Τινὲς τὸ σισόην τὰς ἐξ ἐπιτηδεύσεως οὔλας γινομένας τρίχας ἡρμήνευσαν. ἐγὼ δὲ οἶμαι τὸν νόμον ἀπαγορεύειν ἄλλο. εἰώθασιν Ἕλληνες μὴ ἀποκείρειν τῶν παιδίων τὰς κορυφὰς, ἀλλὰ μαλλοὺς ἐᾶν, καὶ τούτους μετὰ χρόνον ἀνατιθέναι τοῖς δαίμοσιν. εἰώθασι δὲ καὶ τὰ γένεια ξυρᾶσθαι, ἡνίκα ἐπένθουν, καὶ τέμνεσθαι τὰς παρειὰς εἰς τὴν τῶν τεθνηκότων τιμήν. ταῦτα οὖν ὁ θεῖος νόμος ἀπαγορεύει.* Sed hac de re accuratius hic agere, & diverſas interpretum ſententias ad examen revocare, non patitur inſtituti noſtri ratio. Vide præter alios Heinſium in Nonnum, pag. 108.

2 Βορέῃ λέγουσιν ἡλ.] *Tres hi verſus* Choliambici deprompti ſunt ex Babrio.

3 Οἱ δὲ ἐς Βυζάντιον ᾔεσ.] Fragmentum hoc excerptum eſt ex Procopii *Hiſtor. Arc.* cap. VI. idemque legitur etiam ſupra v. *Δίπυρος*.

4 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 736. (494. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro *ἀφείλετο* legitur *ἀφειλέτω*, i.e. debeat: uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

5 Ἀριστοφάνης] In *Ranis*, ſub finem. Vide ibi Scholiaſtam, apud quem pro *ἁπλοῖς* ex hoc loco Suidæ reponendum eſt *διπλοῖς*.

Ἠ μήτε χλαῖνα, μήτε σισύρα ξυμφέρει;
τουτέστιν, ἢ μήτε χρηστὸς, μήτε ὀχληρὸς πολίτης συμφέρει. Σισύρα, χλαίνης εἶδος εὐτελοῦς, οἷον ἐξωμὶς, ἢ διπλοῒς, ἤ τι τοιοῦτο. ὁ δὲ νοῦς, μήτε χρηστὸς, μήτε φαῦλος.

Σισύφειον. τὸ τοῦ Σισύφου. καὶ Σισύφειος λίθος.

Σίσυφος. ὄνομα κύριον. [1] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου.
Ὡς σκῆψιν ἀγὼν οὗτος οὐ προσδέξεται.
Ὥρα 'στὶν ἤδη καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν.

Δεινόν τινα καὶ πανοῦργον παραδεδώκασιν οἱ ποιηταὶ Σίσυφον, διὰ μιᾶς λέξεως [2] παρ' Ὁμήρῳ δεδιδαγμένοι·

Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν.

καὶ, [3] Σισυφιδῶν γενεᾶς, τῆς τοῦ Ὀδυσσέως. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ κακοήθων. ἐκ γὰρ Σισύφου κατάγει τὸ γένος ὁ Ὀδυσσεύς. [4] ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασιλεὺς, πανοῦργος ἀνήρ· περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος· Ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. ὅς τις ὑπὸ τοὺς ὄνυχας καὶ τὰς ὁπλὰς τῶν ζώων ἑαυτοῦ μονογράμματα ἔγραφεν ὀνόματα. [5] Αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐκέκαστο κλεπτοσύνῃ θ', ὅρκῳ τε, καὶ τὰ κλεπτόμενα παρ' αὐτοῦ τὴν μορφὴν ἤλλασσε. κλέψας οὖν καὶ Σισύφου θρέμματα, καὶ μεταβαλὼν, ὅμως οὐκ ἔλαθε τὸν Σίσυφον. ἐπέγνω γὰρ αὐτὰ διὰ τῶν μονογραμμάτων. ἐπὶ τούτοις δ' ἐξευμενιζόμενος τὸν Σίσυφον, ἐξένισεν αὐτὸν, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀντίκλειαν συγκατέκλινεν αὐτῷ, καὶ ἔγκυον ἐξ αὐτοῦ γενομένην τὴν παῖδα συνῴκισε Λαέρτῃ. διὸ Σισυφείδης ὁ Ὀδυσσεύς.

Σῖτα. Ὅτι [6] Φιλοποίμην μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἐξόδου παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν. ποτὲ δὲ τὰ δύο, τέσσαρα.

Σίτα. ὄνομα κύριον.

Σίττα. ὄνομα πόλεως.

Σίταλκος. ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεύς. καὶ Σιτάλκης.

Σιτηρέσιον. [7] τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. καὶ σιτηρὸν, ὁ σῖτος.

Σιτήσεων. τροφῶν. δαπανῶν.

Σιτοβολίοις. [8] ἀποθήκαις. [9] Τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκεραίους διεφύλαξε, καὶ τὰ τείχη, βουλόμενος σιτοβολίοις χρήσασθαι πρὸς παραχειμασίαν. καὶ σιτοβολῶνες.

Σιτοδεία. λιμός. ἔνδεια.

Σιτολία. ὄνομα πόλεως.

ſyra convenit? Id eſt, cui neque bonus neque malus civis commodus eſt. Σισύρα autem eſt genus lænæ vilis, ut exomis, vel diplois, aut ſimile quid.

Σισύφειον. Siſypheum. Sive, quod eſt Siſyphi. Et Σισύφειος λίθος, ſaxum Siſyphi.

Σίσυφος. Siſyphus. Nomen proprium. Ariſtophanes: *Sed expedi machinas illas Siſyphi. Certamen enim hoc tergiverſationem non admittit: & tempus jam eſt fortem animum aſſumendi.* Poetæ Siſyphum acrem & aſtutum quendam virum fuiſſe ſcripſerunt, uno hoc verſu Homerico edocti,

Ibi vero Siſyphus erat, qui hominum callidiſſimus fuit.

Et, Siſyphidarum genere ortus. Id eſt, Ulyſſes. Dicitur hoc de hominibus callidis & malitioſis. Ulyſſes enim a Siſypho genus duxit. Siſyphus autem fuit Rex Corinthi, vir callidus: quem Homerus mortalium callidiſſimum vocat. Hic ſub unguibus & ungulis animalium ſuorum nomina monogrammata ſcribere ſolebat: quo tempore etiam florebat Autolycus, homo artem furandi egregie callens, & perjurus; qui eorum, quæ furatus erat, formam mutare ſolebat. Cum igitur & Siſyphi pecora furatus fuiſſet, eorumque formam mutaſſet, non tamen fefellit Siſyphum, quippe qui ea indicio nominum monogrammatorum agnovit. Quamobrem Siſyphum placare ſtudens, hoſpitio eum excepit, filiæque ſuæ Anticliæ copiam ipſi fecit: quam poſtea ex eo concubitu gravidam factam Laerti uxorem dedit. Hinc Ulyſſes vocatus eſt Siſyphides.

Σῖτα. Cibaria. Annona. *Philopœmenes, quando copias ad bellum educebat, altero poſt profectionem die imperabat militibus, ut pro bidui commeatu tridui cibaria parata haberent, quoties uno amplius die morandum erat: quoties autem duobus, quatridui.*

Σίτα. Sita. Nomen proprium.

Σίττα. Sitta. Nomen urbis.

Σίταλκος, & Σιτάλκης. Sitalcus, & Sitalces. Rex Thracum.

Σιτηρέσιον. Modus annonæ, vel frumenti, qui aliquibus in cibum datur. Demenſum. Stipendium. Et σιτηρὸν, annona, frumentum.

Σιτήσεων. Alimentorum. Commeatuum. Ciborum.

Σιτοβολίοις. Horreis. Granariis. *Domos urbis intactas ſervavit cum muris, ut pro horreis illis uteretur ad hiberna.* Et σιτοβολῶνες, idem.

Σιτοδεία. Annonæ penuria. Fames.

Σιτολία. Sitolia. Nomen urbis.

1 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 391. (278. Ed. Baſ. *P.*)
2 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. Z. v. 153.
3 Σισυφιδῶν γενεᾶς] Sophocles in *Ajace*, pag. 12. v. 190.
Ἢ τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς.
Vide ibi Scholiaſtam.
4 Ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Scholiaſtæ, ad dictum locum Sophoclis.
5 Αὐτόλυκος] Vide Paulum Leopard. *Emend.* XIII. cap. V.
6 Ὅτι Φιλοποίμην μετὰ δευτ.] Valeſius fragmentum hoc Polybio aſſignat, pag. 209.
7 Σιτηρέσιον. τὸ διδόμ.] Ex Harpocratione.
8 Σιτοβολίοις] Vide Valeſ. ad Philoſtorg. lib. XII. cap. IX.
9 Τὰς οἰκίας τῆς πόλεως ἀκερ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. III. cap. C.

Σιτο-

Σιτομετρεῖν. τὸ σῖτον παρέχειν. καὶ σιτομέτρειον, ἡ σιτοδοσία. Πολύβιος· Ὁ δὲ Φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιτομετρεῖν, ἐκήρυξεν, ὅσοι μὴ πλεῖον ἔχουσι τριάκοντα ἡμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν. καὶ σιτοποιεῖσθαι παρὰ Ξενοφῶντι, τὸ τροφὴν λαμβάνειν. Σιτοποιεῖσθαί τε ἀνάγκη, καὶ κοιμᾶσθαι. καὶ σιτοπομπεία.

Σιτομετρεῖν. Frumentum admetiri. Annonam diſtribuere. Et σιτομέτρειον, annonæ diſtributio. Polybius: *Philippus autem cum evulgaſſet, ſe annonam militibus diſtributurum eſſe, per præconem edixit, ut, quotquot non amplius quam* xxx. *dierum commeatum haberent, nomina ſua apud ſe profiterentur.* Et σιτοποιεῖσθαι apud Xenophontem ſignificat, cibum capere. *Et cibum capere & dormire neceſſe eſt.* Et σιτοπομπεία, annonæ tranſmiſſio.

Σῖτος. πᾶς ὁ σιτικὸς καρπὸς, οὐχ ὁ πυρὸς μόνον. καὶ αὐτὰ τὰ σιτία. Θουκυδίδης δ'. Καὶ τῶν νεῶν οὐκ ἐχουσῶν ὅρμον, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ᾑροῦντο, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν. [1] Σῖτος καλεῖται καὶ ἡ διδομένη πρόσοδος εἰς τροφὴν ταῖς γυναιξὶν, ἢ τοῖς ὀρφανοῖς, ὡς ἔστι μαθεῖν καὶ [2] ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ κατὰ τοῦ Ἄξονος, καὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Ἀθηναίων πολιτείας. Τιμαχίδας δὲ ἡγεῖται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς σῖτον λέγεσθαι τὸν τόκον· οὐκ ὀρθῶς ἡγούμενος.

Σῖτος. [Sic appellatur] quodvis frumentum, non ſolum triticum. Item, cibaria. Thucydides lib. IV. *Cum autem naves tutam ibi ſtationem non haberent, partim quidem cibaria e terra petebant; partim vero jactis procul a portu anchoris in ſalo ſtabant.* Σῖτος etiam dicebatur penſio, quæ mulieribus & pupillis alimenti cauſa dabatur, ut diſcere licet ex prima lege Solonis, & ex Ariſtotelis Athenienſium Republica. Timachidas vero putat σῖτον apud Atticos vocari uſuram: ſed fallitur.

Σίτου. τροφῆς· καὶ [3] Σίτου δίκη. ὅταν γυνὴ [4] ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ Ἄρχοντος, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐκπεμφθεῖσα, μὴ ἀπολαμβάνῃ τὴν προῖκα, καὶ διαγένηται χρόνος, καὶ δίκην εἰσάγῃ πρὸς αὐτὸν, καὶ ἀπαιτῇ προῖκα καὶ τροφὰς, ἀφ' ἧς ἀπηλλάγη ἡμέρας, αὕτη καλεῖται δίκη σίτου. καὶ σίτου ἐκβολὴν Θουκυδίδης, ὅταν ὁ στάχυς τὴν κάλυκα ἐκφύηται, οὐχ ὅταν ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδωται τὰ σπέρματα.

Σίτου. Cibi. Victus. Et σίτου δίκη, Actio de victu. Cum mulier Archonte jubente a viro divertens, vel etiam a viro res ſuas ſibi habere juſſa, dotem non recipit, & interjecto aliquo tempore dicam ei ſcribit, dotem repetens, & alimenta, ab illo die, a quo a viro divertit; hæc vocatur Actio de victu. Et σίτου ἐκβολὴν Thucydides vocat, cum frumentum ſpicam emittere, non vero cum ex terra primum oriri incipit.

Σῖτα. ἡ τροφή. σῖτα καὶ ποτά. Ξενοφῶν δὲ ἐπιτήδεια καλεῖ.

Σῖτα. Cibaria. Alimenta. Res ad victum neceſſariæ. Xenophon vero ἐπιτήδεια vocat, [quæ alii σῖτα.]

Σιτούμενος. ἐσθίων.

Σιτούμενος. Edens. Comedens.

Σιτοφύλακες. ἀρχή τις ἦν Ἀθήνησιν, ἥτις ἐπεμελεῖτο, ὅπως ὁ σῖτος δικαίως πραθήσεται, καὶ τὰ ἄλφιτα, καὶ οἱ ἄρτοι. ἦσαν [5] δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε' μὲν ἐν Ἄστει, ε' δὲ ἐν Πειραιεῖ. καὶ σιτοφυλακεῖον.

Σιτοφύλακες. Annonæ præfecti. Magiſtratus quidam Athenis ſic dicebatur, qui curabat, ut frumentum, farina, & panes juſto pretio venderentur. Erant autem viri numero xv. decem in Urbe, & quinque in Piræeo. Et σιτοφυλακεῖον, locus, in quo frumentum reconditur. Horreum.

Σιτώνης. ὁ προεστὼς τοῦ δημοσίου σίτου.

Σιτώνης. Annonæ præfectus. Rei frumentariæ procurator.

Σίφλος.[6] μῶμος, ψόγος, μέμψις.

Σίφλος. Momus. Vituperatio. Reprehenſio.

Σιφλώσειε.[7] μέμψειεν. ἐκφαυλίσει.

Σιφλώσειε. Reprehenderit. Vituperarit.

Σιφνεύς. ὄνομα κύριον.

Σιφνεύς. Siphneus. Nomen proprium.

Σιφνιάζειν. ἐπὶ τῶν τὰς χεῖρας προσαγόντων τοῖς ἰσχίοις· ὥσπερ λεσβιάζειν ἐπὶ τῶν παραγινομένων ἐν τοῖς ἀφροδισίοις. σιφνιάζειν δὲ, καὶ λεσβιάζειν, ἀπὸ

Σιφνιάζειν. Siphniaſſare, ſive, impudicos Siphniorum mores imitari. Dicitur de iis, qui manus ad nates [puerorum] admovent: ut

1 Σῖτος καλεῖται καὶ ἡ διδ.] Ex Harpocratione.

2 Ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ κατὰ τοῦ Ἄξονος] Locus hic manifeſte corruptus eſt, qui apud Harpocrationem ſic legitur, ἐν τῷ ἐκ τοῦ Σόλωνος πρώτου, κατὰ τοῦ Ἄξονος. Sed nec hæc placent. Meurſius Attic. Lect. lib. I. cap. XXII. emendat, ἐν τῷ τοῦ Σόλωνος πρώτῳ κάτω τοῦ Ἄξονος: i. e. *in prima Solonis tabula, ejuſque parte inferiore.* Rationem emendationis hujus apud ipſum vide. Sed, ut verum fatear, nec iſta conjectura omnem mihi ſcrupulum eximit, cum videam, varias quidem de loco hoc dubio ſuſpiciones in medium afferri poſſe, ſed veram emendationem incertam ſemper fore, donec meliores quis codices repererit.

3 Σίτου δίκη] Vide Petitum in *Comment. ad Leg. Att.* pag. 458. & Salmaſ. de *Modo Uſur.* pag. 160.

4 Ἀποδικεῖν ποιησαμένη πρὸς τὸν ἄνδ.] Locus hic mendoſus eſt, qui ſic forte corrigi debet, ὅταν γυνὴ ἀπολιποῦσα τὸν ἄνδρα ἐπὶ τοῦ Ἄρχοντος, &c. i. e. *Cum mulier, quæ coram Archonte divortium a viro fecit,* &c. Certe ex lectione vulgata nullum ſenſum elicere potui. Ἀπολιπεῖν autem recte dicitur de muliere, quæ a viro divertit. Iſæus ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Πύῤῥου κλήρου· Ἐὰν ἀπολίπῃ ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα, ἢ ἐὰν ὁ ἀνὴρ ἐκπέμψῃ τὴν γυναῖκα, &c. Vides hæc duo inter ſe opponi, ἀπολιπεῖν τὸν ἄνδρα, & ἐκπέμπειν τὴν γυναῖκα: quæ etiam in hoc ipſo loco Suidæ opponentur, ſi emendationem noſtram admiſeris. Cæterum Salmaſius *de Modo Uſur.* pag. 160. locum hunc Suidæ ſic emendat, Ὅταν γυνὴ ἀπόλειψιν ποιησαμένη, ἢ καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, &c. Sed non probo, quod nullam habuerit rationem verborum horum, πρὸς τὸν ἄνδρα διὰ τοῦ Ἄρχοντος; quæ emendanda erant, non vero, ut ſupervacanea, penitus expungenda. Coram Archonte enim mulier exponebat rationes, quare a viro diverteret: & viciſſim, cum a viro dimittebatur, vel expellebatur, apud eundem magiſtratum de injuria a viro ſibi facta conquerebatur. Vide Petitum in *Commentar. ad Leg. Att.* Lib. VI. Tit. III.

5 Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ιε' μὲν ἐν Ἄσ.] Petitus in Comment. *ad Leg. Att.* pag. 420. locum hunc ſic diſtinguit & legit, Ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν πεντεκαίδεκα· ἐν ἄστει ι', πέντε δ' ἐν Πειραιεῖ. Id eſt: *Erant autem numero quindecim: in Urbe decem: quinque vero in Piræeo.* At Meurſius *Lect. Att.* lib. I. cap. XIX. vulgatam lectionem tuetur. Uter melius, Lector viderit. Nobis enim ſatis eſt, digitum ad fontes intendere.

6 Σίφλος] Vide Scholiaſtam *Apoll. Rhod.* ad lib. I. v. 204.

7 Σιφλώσειε] Reſpexit ad Homerum *Il.* Ξ. v. 142.
——— Θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε.
Vide ibi Euſtathium.

τῆς νήσου Σίφνου καὶ τῆς Λέσβου· ὡς καὶ τὸ κρητίζειν ἀπὸ τῆς Κρήτης. καὶ τό, [1] Σίφνιος δὲ ἀῤῥαβών, ὁμοίως. Σιφνιάζειν γάρ, τὸ ἅπτεσθαι τῆς πυγῆς δακτύλῳ. Λεσβιάζειν δέ, τὸ τῷ στόματι παρανομεῖν.

λεσβιάζειν, Lesbiorum obſcœnitatem imitari: i.e. ore morigerari. Verba autem σιφνιάζειν & λεσβιάζειν deducta ſunt ab inſula Siphno & Lesbo: ut & κρητίζειν ab inſula Creta. Et, Siphnius arrhabo, itidem [eſt proverbium. Aliter.] Σιφνιάζειν ſignificat, digito nates [puerorum] attrectare. Et λεσβιάζειν, fellare, ſive ore morigerari.

Σίφνιοι. οὗτοι πλουσιώτατοι ἐγένοντο, οὐ μόνον τῶν νησιωτῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἠπειρωτῶν εὖ μάλα συχνῶν. ἕως μὲν οὖν τὴν δεκάτην ἐς Δελφοὺς ἀπέστελλον εὐτάκτως, καὶ ἐπείθοντο τῷ χρησμῷ τῷ τοῦτο προστάξαντι, τὰ τοῦ πλούτου αὐτοῖς ἐπίδοσιν εἶχε, φανέντων ἀργυρείων μετάλλων. ἐπεὶ δὲ τὴν φορὰν τὴν τῆς ἀπαρχῆς ἐξέλιπον, θάλασσα ἐπιῤῥεύσασα καὶ ἐπικλύσασα ἠφάνισεν αὐτοῖς τὴν τοῦ πλούτου χορηγίαν, περιῆλθόν τε εἰς πενίαν νησιωτικὴν καὶ ἀπορίαν δεινήν. ἐκ [2] τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. Φησὶ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης·

Ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ, βούλεται δ' ἔχειν.

τουτέστιν, ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων ποθεῖ μὲν ὡς δραστήριον τὸν Ἀλκιβιάδην· μισεῖ δέ, ὡς τυραννικόν. ἐπιφέρει γάρ,

Μισῶ πολίτην, ὅστις ὠφελεῖν πάτραν
Βραδὺς φανεῖται, μεγάλα δὲ βλάπτειν ταχύς·
Καὶ πόριμον αὑτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.

καὶ τοῦτο περὶ Ἀλκιβιάδου, βραδέως μὲν ὠφελοῦντος τὴν πατρίδα, ταχέως δὲ βλάπτοντος.

Σίφνιοι. Siphnii. Hi non ſolum Inſularium, ſed etiam plurimorum aliorum, qui continentem inhabitabant, ditiſſimi erant. Quamdiu igitur decimas Delphos rite mittebant, & oraculo, quod ipſis hoc præceperat, parebant, opes ipſorum creverunt, ob inventas argenti fodinas, [ex quibus magnam metalli illius vim eruerunt.] Poſtquam vero primitias Deo offerre deſierunt, mare inſulam inundans, divitias illorum abſorpſit: adeo ut ad paupertatem Inſularibus familiarem & ingentem inopiam redigerentur. Ex Ionis *Phruris*. Sed & Ariſtophanes dicit: *Deſiderat quidem, at odit, & tamen habere cupit*. Id eſt, populus Athenienſis Alcibiadem, ut ſtrenuum, deſiderat quidem; at odit, ut ad tyrannicam potentiam adſpirantem. Subjungit enim: *Odi civem, qui tarde & cunctanter patriam juvat, at magnis eam malis celeriter afficit: quique in excogitandis rationibus, quibus privato commodo conſulatur, ingenioſus eſt; at civitati nec conſilio nec opera prodeſſe novit*. Et hæc de Alcibiade dicuntur, quod tarde quidem patriam juvaret, at celeriter eandem læderet.

Σιφωνίζειν. [3] κυρίως ἐπὶ τῶν ὑγρῶν. τὸ ἀποσπᾶν. [4] Ἀριστοφάνης δὲ κατεχρήσατο, εἰπών· Σιφωνιζόμεν τὸν σῖτον.

Σιφωνίζειν. Siphone elicere, vel extrahere. Proprie de liquidis dicitur. At Ariſtophanes abuſive dixit: *Frumentum ſiphone exhaurimus*.

Σθεναρός. ἰσχυρός.

Σθεναρός. Robuſtus. Valens. Validus.

Σθένει. ῥῆμα. ἀντὶ τοῦ δύναται. Σθένει δέ, δοτική, ἀντὶ τοῦ ἰσχύϊ.

Σθένει. Verbum. Poteſt. Valet. At σθένει, dativus, ſignificat idem quod ἰσχύϊ, robori.

Σθενέβοια, [5] Προίτου γυνή. αὕτη φιλήσασα τὸν Βελλεροφόντην, καὶ μὴ ἐπιτυχοῦσα, οὗ ἤρα, διὰ τὴν τούτου σωφροσύνην, τοὐναντίον διέβαλεν αὐτὸν τῷ Προίτῳ, ὡς βουλόμενον αὐτὴν μοιχεῦσαι. καὶ ἀγανακτήσας ὁ Προῖτος, ἔπεμψεν αὐτὸν τῷ Ἰοβάτῃ, τῷ πατρὶ τῆς Σθενεβοίας, ἵνα ἐκεῖνος αὐτὸν φονεύσῃ. ὁ γὰρ Προῖτος ἀνελεῖν αὐτὸν οὐκ ἠβουλήθη, ἐπειδὴ ἐν τάξει τέκνου ἀνεθρέψατο αὐτόν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἰοβάτης ὅτι ψευδὴς ἐστὶν ἡ κατ' αὐτοῦ κατηγορία, ἐφείσατο τοῦ Βελλεροφόντου. μετὰ δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Προίτου Ἀκρίσιος ἐβασίλευσε.

Σθενέβοια. Stheneboea, Prœti uxor. Hæc Bellerophontis amore capta, cum juvenis continentiam expugnare minime potuiſſet, eum criminata apud Prœtum eſt, quaſi is vim ſibi inferre eſſet conatus. Quamobrem iratus Prœtus Bellerophontem ad Iobaten Sthenebœæ patrem miſit, ut ab eo occideretur. Prœtus enim eum interficere nolebat, quod eum filii loco educaſſet. Sed Iobates, cum juvenem calumnia appeti deprehendiſſet, ei pepercit. Cæterum, poſt Prœtum Acriſius regnavit.

Σθένης. ἰσχυρός. καρτερός. Σθένις δέ, Σθένιδος, ὄνομα κύριον.

Σθένης. Robuſtus. Fortis. At Sthenis, Sthenidis, eſt nomen prorium.

Σθένος. δύναμις. καὶ ἡ δοτική, τῷ σθένει.

Σθένος. Potentia. Robur. Et dativus, τῷ σθένει, robori, viribus.

Σκάζει. χωλεύει.

Σκάζει. Claudicat.

Σκάλα. [6] Ῥωμαϊστὶ ὁ ἀναβολεύς.

Σκάλα. Scala. Sic apud Romanos dicitur inſtrumentum illud, cui pedem imponentes, in equum adſcendimus.

1 Σίφνιος δὲ ἀῤῥαβών] Confer Heſych. v. Ἀῤῥαβῶνα, & v. Σίφνιος.

2 Ἐκ τῶν Ἴωνος Φρουρῶν. Φησὶ δὲ κ.] Hæc nihil ad rem faciunt; nec video quare ea compilator huc attulerit. Sumpta autem ſunt ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 278. (185. Ed. Baſ. *P.*)

3 Σιφωνίζειν] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐκσιφωνισθείη.

4 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 797. (524. Ed. Baſ. *P.*)

5 Σθενέβοια, Προίτου γυνή. αὕτη φιλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Conſtant. a Valeſio editis, pag. 782. Confer etiam Schol. ad *Ranas*, pag. 261. & Noſtrum ſupra v. Ἰοβάτης.

6 Σκάλα] Confer Nos ſupra ad v. Ἀναβολεύς.

Σκαλαθῦραι. συνουσιάσαι. [1] Ἀριστοφάνης·
Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ, ϗ βούληται σκαλαθῦραι.

Σκαλαθῦραι. Coire. Rem cum muliere habere. Ariſtophanes: *Si puellæ conſpectæ amore captus, cum ea rem habere velit.*

Σκαλαθυρμάτια. [2] σκιάς τινας. ϗ σκαλεύματα. ἔγκειται δὲ τὸ ἄθυρμα, οἷον παίγνιον, ϗ οὐδὲν ἀξιόπιστον. τουτέστι, λεπτὰ, ϗ παντάπασι μικρὰ νοήματα, ϗ μαθήματα. σκαριφεύματα.

Σκαλαθυρμάτια. Res vanas, & umbris ſimiles. [Ludicra. Nugas. Proprie, ludicras] fodicationes. Ineſt enim voci huic τὸ ἄθυρμα, quod ſignificat rem ludicram & nullius momenti. [Ariſtophanes vero ſic vocat,] ſubtiles & exiguas ſententiolas & præceptiunculas. Vel, rudes rerum deſcriptiones, & quaſi delineationes.

Σκαλεύειν. ἀνακινεῖν. διαξαίνειν. [3] Ἀριστοφάνης·
Ἐν εἰρήνῃ διάγειν ἔχοντ' ἑταίραν, ϗ σκαλεύειν τοὺς ἄνθρακας. ἀντὶ τοῦ, ζωπυρεῖ τοὺς ἄνθρακας. ἢ ἐνθάδε τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἄνθρακας εἶπεν. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀγρῷ διατρίβειν· ἐπεὶ οὗτοι ὀπτῶσι βαλάνους, ϗ σκαλεύουσι τοὺς ἄνθρακας ἐν τῷ ὀπτᾷν.

Σκαλεύειν. Fodicare. Fodicando aliquid eruere. Scalpere [Suſcitare. Ruſpari.] Ariſtophanes: ***In pace me vivere, habentem amicam, & ſuſcitantem carbones.*** Vel proprie hic accepit vocem *carbones*; vel per eam intelligit pudendum muliebre. Vel ſenſus eſt, Ruri ſe degere velle. Ruſtici enim, dum glandes aſſant, prunas ſuſcitare ſolent.

Σκαληνός. ἄνισος. ϗ σκαληνὸν, σχῆμα γεωμετρικὸν, δίκην σκάλας.

Σκαληνός. Inæqualis. Et σκαληνὸν, ſcalenum, i. e. figura Geometrica, ſcalæ ſimilis.

Σκαλμίδα. Ἀσπαζόμεθ' ἐρετμὰ ϗ σκαλμίδα. φησὶν ὁ κωμικός.

Σκαλμίδα. Parvum ſcalmum. *Amplectimur remos & ſcalmum.* Sic Comicus inquit.

Σκάλλοντες. σκάπτοντες.

Σκάλλοντες. Fodientes. Sarrientes.

Σκάλοπας. μύας τινὰς, οὓς φαμὲν ἀσπάλακας.

Σκάλοπας. Scalopas. Mures quoſdam, quos vocamus ἀσπάλακας, i. e. talpas.

Σκάμανδρος. ποταμός. ϗ Σκαμανδριαίους, ποταμιαίους. ϗ Σκαμάνδριον ῥεῦμα.

Σκάμανδρος. Scamander. Fluvius. Et Σκαμανδριαίους, Scamandriæos. Et Σκαμάνδριον ῥ. Scamandrium fluentum.

Σκαμβή. διεστραμμένη.

Σκαμβή. Diſtorta. Prava.

Σκαμβὸν [4] ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν.

Σκαμβὸν ξύλ. *Diſtortum lignum nunquam fiet rectum.*

Σκάμων. ὄνομα κύριον.

Σκάμων. Scamon. Nomen proprium.

Σκαμωνία. [5] εἶδος βοτάνης.

Σκαμωνία. Scamonia. Genus herbæ.

Σκαμωνίδαι. [6] δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Σκαμωνίδαι. Scamonidæ. Populus Tribus Leontiæ.

Σκανδάληθρα. [7] τὰ ἐν ταῖς παγίσιν ἐπικαμπῆ ξύλα. ἀπὸ τοῦ σκάζοντα συμπίπτειν, ϗ κρατεῖν τὸ ἐμπεσόν. τὰ πέταυρα τῶν παγίδων, ἃ Ἀρχίλοχος ῥόπτρα ἐκάλεσεν. [8] Ἀριστοφάνης·
Κᾆτ' ἀνελκύσας ἐρωτᾷ, σκανδάληθρ' ἱστὰς ἐπῶν. ἀντὶ τοῦ, ἐρείσματα λόγων ϗ βάρη.

Σκανδάληθρα. Incurva ligna in decipulis: [ſic dicta,] quod σκάζοντα, i. e. claudicantia, concidant, & ea, quæ in decipulas incidunt, detineant. Archilochus ligna iſta decipularum vocavit ῥόπτρα. Ariſtophanes: *Deinde ſubducto ſupercilio* [*eos*] *interrogat, verborum decipulas ſtatuens.* Vel, verborum fulcra & onera.

Σκάνδεια. ὄνομα πόλεως ἐν Κυθήροις.

Σκάνδεια. Scandia. Nomen urbis in Cytheris.

Σκάνδιξ. θηλυκῶς, ἄγριον λάχανον· παρ' ὃ καὶ [9] σκανδικοπώλην τὸν Εὐριπίδην λέγουσιν· ἐπεὶ λαχανοπωλητρίας υἱὸν αὐτὸν εἶναί φασι.
[10] Σκάνδικά μοι δὸς, μητρόθεν δεδεγμένος.
Καὶ μή μοι τὰ τοῦ σκανδικοπώλου παραβαγώδει, σεμνὸν τὸ τῆς εἰρήνης ὕδωρ ἀποκαλοῦντος. Σκάνδικα οὖν, λάχανα, οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὥς φησιν Ἀνδοκίδης. Μὴ γὰρ ἴδοιμεν ποτὲ πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων τοὺς ἀνθρακευτὰς ἥκοντας, ϗ προ-

Σκάνδιξ. Scandix, generis fœminini: olus ſylveſtre; a quo Euripidem Scandicopolam vocarunt, quippe qui, ut ajunt, olerum venditricis erat filius. [Ariſtophanes:] ***Scandicem mihi da, quam a matre accepiſti.*** Et iterum: ***Ne mihi ſcandicopolæ illius Tragici verba recita, qui venerabilem pacis aquam vocavit.*** Scandicem igitur vocat olera, non ea, quæ in hortis naſcuntur, ſed quæ ſponte creſcunt, ut ait Andocides. ***Ne enim unquam videamus iterum carbonarios ex montibus in***

1 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 741. (499. Ed. Baſ. *P.*)
2 Σκαλαθυρμάτια. σκιάς τινας. σκαλ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 164. (95. Ed. Baſ. *P.*)
3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 652. (449. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur,
Μὰ Δί' ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάγειν μοι τὸν βίον
Ἔχοντ' ἑταίραν, ϗ σκαλεύοντ' ἄνθρακας.
Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.
4 Σκαμβὸν ξύλον οὐδ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ξύλον ἀγκύλον, & infra v. Τὸ σκαμβόν.
5 Σκαμωνία] Vide ſupra v. Ἀσκαμωνία.
6 Σκαμωνίδαι] Ex Harpocratione: ſed apud quem legitur, Σκαμβωνίδαι.
7 Σκανδάληθρα. τὰ ἐν τ.] Ex Enarratore Comici ad *Acharnen.* pag. 404. (289. Ed. Baſ. *P.*)
8 Ἀριστοφάνης] Loco in nota præcedente laudato.
9 Σκανδικοπώλην τὸν Εὐρ.] Vide nos ſupra ad v. Εὐριπίδης.
10 Σκάνδικά μοι δὸς, μητ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Acharnenſ.* pag. 394. (281. Ed. Baſ. *P.*)

βάζα, καὶ βοῦς, καὶ τὰς ἁμάξας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ γύναια, καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας, καὶ ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγωμεν.

urbem venientes, & oves, & boves, & plauſtra, & mulierculas, & viros ſeniores, & operarios armatos: nec olera ſylveſtria & ſcandices iterum edamus.

Σκαπάνη. σκαφεῖον. ὀρύγιον. δικέλλιον· ὁ παρ' ἡμῖν τζόκος λεγόμενος.

Σκαπάνη. Bidens. Ligo. Inſtrumentum foſſorium, quod apud nos tzocus vocatur.

Σκαρδαμύττει.[1] πυκνὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς μύει, (ἤγουν κλείει) καὶ ἀνοίγει. παρὰ τὸ σκαίρειν καὶ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ πυκνῶς βλεφαρίζειν.

Σκαρδαμύττει. Frequenter oculos claudit & aperit. Nictat. A σκαίρειν, ſalire, & μύειν, claudere: [quod oculi nictantis quaſi ſalire videantur.] Idem etiam ſignificat βλεφαρίζω.

Σκαριφισμοῖς.[2] οἷον σκαλισμοῖς, καὶ λεπτολογίαις, εὐτελείαις, σκιαγραφίαις. σκαριφεύειν γάρ, τὸ τοὺς ζωγράφους ὑποτυπῶσαι πρῶτον τοὺς γραφομένους.

Σκαριφισμοῖς. Diſputationibus de rebus frivolis & inanibus. Nugis. [Proprie,] adumbrationibus, ſive rudibus delineationibus. Σκαριφεύειν enim dicitur de pictoribus, qui imaginem rei alicujus rudi quodam modo delineant & adumbrant.

Σκάριφον.[3] τὸ κάρφος, καὶ φρύγανον. καὶ σκαριφήσασθαι ἐστί, τὸ ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀκρίβειαν.

Σκάριφον. Feſtuca. Cremium. Et σκαριφήσασθαι, perfunctorie aliquid agere, & minime accurate.

Σκάρος. ὄνομα ἰχθύος. [4] Αἰλιανός· Μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφὴν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχητά, ἃ δὴ μηρυκᾶται. ἀναπολεῖ οὖν, ἀναπτύσσει, μηρυκίζει.

Σκάρος. Scarus. Nomen piſcis. Ælianus: *Solus marinus ſcarus cibum remandit, ut animalia balantia, quæ ruminantur.*

Σκαφεία. ἡ σκάφευσις. καὶ σκαφίδιον, τὸ [5] λισγάριον. καὶ σκαφεῖον, ὁμοίως.

Σκαφεία. Foſſio. Foſſura. Et σκαφίδιον. Ligo. Inſtrumentum foſſorium. Et σκαφεῖον, idem.

Σκάφη.[6] πόλις. σκάφη δέ, τὰ κοιλώματα τῶν νηῶν, ἃ ἡμεῖς γάστρας καλοῦμεν. ἀντὶ τοῦ, γαστέρας.

Σκάφη. Urbs. Item, σκάφη, alveos navium, quos nos γάστρας, i. e. ventres vocamus.

Σκαφηφόροι.[7] Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Ἀγασικλέους φησίν· Οἱ ἀντὶ σκαφηφόρων ἔφηβοι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ἀναβήσονται, οὐχ ὑμῖν ἔχοντες χάριν τῆς πολιτείας, ἀλλὰ τῷ ἀργυρίῳ. οὗτοι γὰρ ἐσκαφηφόρουν Ἀθήνησι. Δημήτριος γοῦν ἐν γ' Νομοθεσίας φησίν, ὅτι προσέταττεν ὁ νόμος τοῖς μετοίκοις ἐν ταῖς πομπαῖς, αὐτοὺς μὲν [8] σκάφας φέρειν, τὰς δὲ θυγατέρας αὐτῶν ὑδρεῖα καὶ σκιάδεια.

Σκαφηφόροι. Scapham ferentes. Scaphiferi. Dinarchus in oratione contra Ageſiclem ait: *Adoleſcentes, qui ſcaphas ferunt, in Arcem adſcendent, non vobis gratiam habentes ob jus civitatis, ſed pecuniæ.* Hi enim Athenis ſcaphas ferebant. Demetrius namque *lib.* III. de Legiſlatione refert, Legem inquilinis imperaſſe, ut ipſi quidem in pompis ſcaphas ferrent, ipſorum vero filiæ hydrias & umbellas.

Σκάφιον.[9] εἶδος κουρᾶς. [10] Ἀριστοφάνης·

Σὺ δὲ κοψίχῳ ἔοικας σκάφιον ἀποτετιλμένῳ.

Σκάφιον. Scaphium. Tonſuræ genus. [Item, caput.] Ariſtophanes: *Tu vero ſimilis es copſicho, cujus caput vulſum eſt.*

Σκαιᾷ. τῇ ἀριστερᾷ.

Σκαιᾷ. Lævæ. Siniſtræ.

Σκαιεμβατεῖν. τὸ σκαιῶς καὶ ἀρρύθμως ἐμβαίνειν ὀρχούμενον. τὸ ἐν τῇ συνηθείᾳ κενεμβατεῖν.

Σκαιεμβατεῖν. Inepte & inconcinne ſaltare, vel incedere. Pro eodem in vulgari ſermone dicitur, κενεμβατεῖν.

Σκαιός. ἀριστερός. ἄφωνος. ἀπαίδευτος. κακός. οὕτως ἐκάλουν τοὺς ἀμαθεῖς, καὶ [11] δυσπαρακολουθήτους, καὶ τοὺς μωρούς. ἀπὸ τῆς σκαιᾶς. Ἀριστοφάνης [12] Νεφέλαις·

Οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα,
Οὐδ' ἄπορον, οὐδὲ σκαιόν, οὐδ' ἐπιλήσμονα.

καὶ αὖθις [13] Ἀριστοφάνης·

Σκαιός. Lævus. Siniſter. Mutus. Indoctus. Ineptus. Vel, ſic vocabant imperitos, & tardos, & ſtolidos. [Per tranſlationem ductam] a manu ſiniſtra. Ariſtophanes *Nubibus*: *Nunquam vidi virum ingenio tam agreſti, neque conſilii adeo expertem, nec tardum, nec obliviosum.* Et iterum Ariſtophanes: *Non erat*

1 Σκαρδαμύττει] Vide Erotianum v. Καρδαμύσσειν.

2 Σκαριφισμοῖς. οἷον σκαλ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 281.

3 Σκάριφον. τὸ κάρφος, καὶ φρ.] Et hæc leguntur apud Scholiaſtam Ariſtoph. loco laudato: itemque ſupra, v. Διεσκαριφησάμεθα.

4 Αἰλιανός] Lib. II. *Hiſt. Anim.* cap. LIV. ſed ubi locus hic paulo aliter legitur. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἀναπολεῖ, ubi hoc ipſum fragmentum occurrit.

5 Λισγάριον] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. minus recte, λιγάριον. Eſt autem λισγάριον vox recentiorum Græcorum, de qua vide Dufrenium in Gloſſario Græco.

6 Σκάφη. πόλις] Videtur Suidas reſpexiſſe ad locum illum Ariſtoph. in *Veſpis*, pag. 433.

Περὶ τῆς πόλεως γάρ ἐστι τῆς σκάφης ὅλης.

Scholiaſta: Ἀεὶ οἱ ποιηταὶ τὰς πόλεις πλοίοις παραβάλλουσι. Vel, quod potius crediderim, Suidas ſcripſerat, Σκάρφη, πόλις. Σκάρφη enim eſſe nomen proprium urbis, quæ etiam Σκάρφεια dicebatur, teſtatur Euſtathius ad Homer. pag. 265.

7 Σκαφηφόροι. Δείν.] Ex Harpocratione.

8 Σκάφας φέρειν] Vide Meurſium *Panathen.* cap. XXI.

9 Εἶδος κουρᾶς] Quamvis Suidæ ſuccinant Heſychius & Harpocratio, non vereor tamen cum Salmaſio ad Solinum pag. 448. Edit. Ultraj. aſſerere, interpretationem iſtam in ſubjuncto loco Ariſtophanis locum habere non poſſe, ſed in eo σκάφιον ſignificare *caput*. Nam τὸ κόψιχος σκάφιον ἀποτετιλμένος vix ſane aliter interpretari poſſis, quam, *copſichus caput vulſum, ſeu, pennis nudatum habens.* Copſichus enim eſt genus avis. Τὸ σκάφιον autem ſignificare *caput*, clare teſtatur Pollux lib. II. cap. IV. ubi ad ſignificationem iſtam probandam adducit verſum illum Ariſtophanis,

Ἵνα μὴ κατεαγῇς τὸ σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.

Id eſt, *Ne tibi percuſſum fuſte frangatur caput.* Polluci adde Suidam v. Κεφαλή, qui teſtatur, caput a Medicis appellari ſolere σκαφεῖον.

10 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 579. (399. Ed. Baſ. P.)

11 Δυσπαρακολουθήτους] De hac voce vide Gatak. ad Marc. Anton. lib. V. § 5.

12 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 164. (95. Ed. Baſ. P.)

13 Ἀριστοφάνης] In *Pluto*, pag. 99. (48. Ed. Baſ. P.)

Οὐ σκαιὸς ἦν ἄνθρωπος· ἀλλ' ἠπίστατο
Γραὸς καπρώσης τἀφόδια κατεσθίειν.

ἀντὶ τοῦ κολακεύειν, καὶ ἐσθίειν τὰ ἀναλώματα. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ἐν μὲν ταῖς ἐντεύξεσι σκαιὸς ἦν· ἐν δὲ ταῖς πράξεσι καὶ μάλα ἐς τοὐναντίον ἤπιος, καὶ τὸ ἀγχίνουν ἀποχρώντως ἔχων. καὶ σκαιόθεν, ἐπίρρημα. λέγεται καὶ σκαιοσύνη παρὰ Ἀριστοφάνει.

Σκαιότατον. ἀπαίδευτον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Σκαιότατον γερόντιον.

Σκαιότης. μωρία. ἀπαιδευσία. ἀγριότης. ἀπάτη.

Σκαιωρία. [1] ἡ κακὴ βουλή.

Σκαίροντες. χορεύοντες. σκαρίζοντες.

Σκεδάζει. σκορπίζει.

Σκεδάννυσθαι. σκορπίζεσθαι.

Σκελετός. ὁ ξηρός.

Σκελλίου υἱός. Ἀριστοκράτης. Φησὶν [2] οὖν Ἀριστοφάνης· Καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι. ἤγουν, τὸν Ἀριστοκράτην. διὰ τὸν Ἀριστοκράτην δὲ οὕτω φησὶ, μισῶ τὴν ἀριστοκρατίαν, ὅτι καὶ τὸν Ἀριστοκράτην μισῶ· ὅτι κέκληται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

Σκεμμούς. βουλάς. σκέψεις. Τοῦτο δὲ τοὺς βασιλείους κατεμήνυε σκεμμούς.

Σκέπανον. σκέπη.

Καὶ πῖλον κεφαλῆς οὐχ ὁσίας σκέπανον.

λέγεται καὶ σκέπας.

[3] Καυσίη, τὸ πάροιθεν Μακεδόσιν εὔκολον ὅπλον,
Καὶ σκέπας ἐν νιφετῷ, καὶ κόρυς ἐν πολέμῳ.

Σκεπεινὸς τόπος.

Σκέπη. παρὰ Ἡροδότῳ, θήκη, δέρμα.

Σκέρβολλε. λοιδόρει. [4] Μὴ σκέρβολλε πονηρά. τουτέστι, μὴ λοιδόρει πικρά. μὴ ποίκιλλε. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ κερτομεῖν.

Σκευή. ὅπλισις. ἡ στολή. Ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων τὰ αἴσχιστα. † Τὰ δὲ πολλὰ τῶν θηρίων εἰς βάθος νηξάμενα, τῆς θαλάσσης αὐτοῖς εἰς τὰς σκευὰς ἐμπεσούσης, ἀπεπνίγη. † Ὁ δὲ [5] καρτερὸς τῆς τε σκευῆς τῇ λαμπρότητι διαφέρων ἦν.

Σκεῦος. χωρητικόν τινος εἶδος ἀγγεῖον. Πολύβιος· [6] Ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκεῦος εὐφυὲς, πολλὰς ἔχων ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν. καὶ, [7] Σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατ' Ἀντιθέτου. ἀντὶ τοῦ, σκευωρούμενον, καὶ κατασκευάζοντα, καὶ πλαττόμενον.

ſtultus homo, ſed anus ſubantis bona conſumere norat. Vel, adulari norat, & pecuniam, qua anus res ad victum neceſſarias ſibi comparabat, abſumere. Et iterum: *Ille vero in congreſſibus quidem erat moroſus & minime blandus: at in factis contra humanus admodum, & ſatis ſolers.* Et σκαιόθεν, adverbium. Inepte, ſiniſtre. Dicitur & σκαιοσύνη apud Ariſtophanem.

Σκαιότατον. Ineptiſſimum. Indoctiſſimum. Ariſtophanes *Nubibus: Ineptiſſimus ſenecio.*

Σκαιότης. Stultitia. Inſcitia. Ruſticitas. Ineptia. Fraus. Deceptio.

Σκαιωρία. Malum conſilium. Malitia. Dolus. Fraus.

Σκαίροντες. Saltantes. Tripudiantes. Salientes.

Σκεδάζει. Diſſipat. Diſpergit.

Σκεδάννυσθαι. Diſpergi. Diſſipari.

Σκελετός. Siccus. Aridus.

Σκελλίου υἱός. Scelliæ filius. Id eſt, Ariſtocrates. Ait igitur Ariſtophanes: *Et filium Scelliæ deteſtor.* Id eſt, Ariſtocratem. Senſus vero hic eſt: Odio proſequor Ariſtocratiam, quia & Ariſtocratem; qui illo nomine vocatur.

Σκεμμούς. Conſilia. Deliberationes. *Partim vero Regis conſilia indicabat.*

Σκέπανον. Tegmen. Velamentum.

Et pileum capitis non pii tegmen.

Dicitur & σκέπας. *Cauſia, quæ ante Macedonibus commodum fuiſti capitis tegmen, tam nivem propulſans, quam galeæ uſum in bello præſtans.*

Σκεπεινὸς τόπος. Tectus locus.

Σκέπη. Tegmen. Apud Herodotum, theca, pellis.

Σκέρβολλε. Convitiis inſectare. Maledic. *Ne mala convitia faxis.* Vel, *Ne acerbis maledictis [alios] inceſſas.* Significat etiam idem, quod κερτομεῖν, i. e. cavillari, & ſalſis dictis aliquem irritare.

Σκευή. Armatura. Vel, veſtis. *Sacerdos autem veſtem carnificis aſſumpſit, honeſtiſſimo veſtitu in miſerrimum mutato.* † *Pleræque autem feræ, quæ in profundo natabant, cum mare in ſarcinas earum incidiſſet, ſuffocatæ ſunt.* † *Craterus vero ſplendido cultu præ cæteris inſignis erat.*

Σκεῦος. Vas alicujus rei capax. [Inſtrumentum.] Polybius: *Damocles vero erat inſtrumentum aptiſſimum, & quo ad multas res opportune uti poſſes.* Et σκευοποιοῦντα τὸ πρᾶγμα. Hyperides in oratione adverſus Mantitheum. Id eſt, qui dolum aliquem & fraudem componit & machinatur, vel comminiſcitur.

1 Σκαιωρία] Imo, σκευωρία. Vide infra h. v.

2 Φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 547. (373. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam.

3 Καυσίη, τὸ πάρ.] Scribe, Καυσίη, ἡ τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον, &c. Sic enim recte legitur in Anthologia inedita, ex qua Epigramma integrum, cujus diſtichum hoc pars eſt, publici juris fecimus ſupra v. Καυσία.

4 Μὴ σκέρβολλε πονηρά] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Equit.* pag. 337. (236. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi veterem Enarratorem.

5 Καρτερὸς] Lego, Κρατερὸς, ut ſit nomen proprium Crateri, qui erat unus ex ducibus Alexandri Magni.

6 Ἦν δὲ ὁ Δαμοκλῆς σκ.] Fragmentum hoc Polybii legitur etiam ſupra v. Εὐφυᾶ.

7 Σκευοποιοῦντα τὸ πρ.] Ex Harpocratione: ſed apud quem pro Ἀντιθέτου legitur Μαντιθέου. uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt. Oratio enim Hyperidis κατὰ Μαντιθέου laudatur etiam ab Athenæo.

Σκευο-

Σκευοφορεῖον, καὶ σιτοφυλακεῖον. σκευοφυλάκιον δὲ, καὶ χαρτοφυλάκιον.

Σκευωρία. κατασκευὴ, ἐπιβουλή. βλάβη.

Σκιρωθέντος [1] ἥπατος. σκίρωμα γὰρ πάθος [2] περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον.

Σκίρων. ὄνομα λῃστοῦ. καὶ Σκιρωνίδης, ὄνομα πατρωνυμικόν. καὶ Σκιρωνὶς πέτρα, ἡ τραχεῖα. καὶ διφορεῖται.

Σκηνή. [3] Σκηνή ἐστιν ἡ μέση θύρα τοῦ θεάτρου. Παρασκήνια δὲ, τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς μέσης θύρας. ἵνα δὲ σαφέστερον εἴπω, μετὰ τὴν σκηνὴν εὐθὺς καὶ τὰ παρασκήνια, ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δέ ἐστιν ὁ τόπος, ὁ ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἔδαφος· [4] ἀφ' οὗ θεατρίζουσιν οἱ μῖμοι. ἔστι μετὰ τὴν ὀρχήστραν βωμὸς τοῦ Διονύσου, ὃς καλεῖται θυμέλη· παρὰ τὸ θύειν. μετὰ δὲ τὴν θυμέλην ἡ κονίστρα, τουτέστι, τὸ κάτω ἔδαφος τοῦ θεάτρου. καὶ [5] σκηνίτης, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

Αἰεί [6] τοι λιπαρῷ ἐπὶ σήματι, δῖε Σοφόκλεις,
Σκηνίτης μαλακοὺς κισσὸς ἄλοιτο πόδας.

Σκηνίτης. [7] Ἰσοκράτης Τραπεζιτικῷ· Πυθόδωρον γὰρ τὸν Σκηνίτην καλούμενον. ἔοικε δὲ ἐπώνυμον εἶναι. μή ποτε δὲ ὡς εἰς ἀγοραῖον λεγόμενον· ἐπεὶ ἐν σκηναῖς ἐπιπράσκετο πολλὰ τῶν ὠνίων. καὶ σκηνίτης βίος, ὁ ἀπερινόητος. Καὶ, Σκηνὴν δὲ, ἣν ἔχουσιν. οὐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρουσιν. [8] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. ἔοικε δὲ σκεῦός τι εἶναι· ὅπερ οἱ μὲν κόσμον τινὰ γυναικεῖον εἶναί φασιν· οἱ δὲ, σκιάδειον. καὶ, σκηνὴν ἐπήξατο. τουτέστι, τένδαν, κατὰ γλῶσσαν.

Σκευοφορεῖον, & σιτοφυλακεῖον. [Per ει ſcribuntur in ſyllaba penultima.] At σκευοφυλάκιον, & χαρτοφυλάκιον, [per ι.]

Σκευωρία. Machinatio. Inſidiæ. Damnum.

Σκιρωθέντος ἥπατος. *Hepate ſciromate laborante.* Sciroma autem eſt morbus hepatis inſanabilis.

Σκίρων. Sciron. Nomen latronis. Et Scironides, nomen patronymicum. Et Σκιρωνὶς πέτρα, Scironis petra. Duplici autem modo effertur.

Σκηνή. Scena. Id eſt, media janua Theatri. Paraſcenia vero dicuntur loca in Theatro, quæ ſunt ab utraque parte mediæ illius januæ. Vel, ut clarius loquar, poſt Scenam & Paraſcenia proxima eſt Orcheſtra, pavimentum habens ex tabulis conſtans, in qua hiſtriones fabulas agunt. Orcheſtram excipit ara Bacchi, Thymele dicta; a verbo θύειν, ſacrificare. Thymelen vero, Coniſtra; quæ eſt infimum pavimentum Theatri. Et σκηνίτης, ſcenicus, ſive, qui eſt in ſcena. [In Epigrammate:] *Semper in ſplendido ſepulcro tuo, divine Sophocles, ſcenica circa molles pedes tuos ſaliat hedera.*

Σκηνίτης. Scenites. Scenicus. Iſocrates in oratione *Trapezitica: Pythodorum illum, Sceniten vocatum.* Videtur autem eſſe cognomen. Videndum tamen annon forte hoc [in Pythodorum dictum ſit,] ut hominem, qui in foro mercaturam faceret. In tentoriis enim variæ merces venum exponi ſolebant. Et σκηνίτης βίος, vita eorum, qui in tentoriis degunt. Id eſt, vita vaga. Et Demoſthenes in oratione adverſus Spudiam: *Et ſcenam, quam habent. Nam neque hanc acceptam proferunt.*

Hoc in loco vocem σκηνὴ quidam ſignificare ajunt ornamentum muliebre: nonnulli vero, umbellam. Et, σκηνὴν ἐπ. Tentorium fixit. Vel, ut Græci recentiores vocant, τένδαν.

Σκηνωμάτων. τῶν οἰκήσεων. [9] Χειμέριον νύκτα τηρήσαντες ἐξῆλθον, ἐν ᾗ οὐδ' ἄν τις τῶν βαρβάρων τῶν ἠθάδων ἄνευ τινὸς ἐξαισίου ἀνάγκης ἔξω τῶν σκηνωμάτων ἐγένετο. καὶ σκηνίτης, ὁ ἐπὶ τῇ σκηνῇ.

Σκηνορράφος. ὁ δέρματα συρράπτων.

Σκῆνος. σκήνωμα. Σκήνωμα τοῦ Θεοῦ. ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ.

Σκηπάνιον. σκῆπτρον.

Σκήπτος. ὁ προφασιζόμενος.

Σκηπίων. ὅτι Σκηπίων ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς πρὸς Ἀννίβαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐποιεῖτο συμβάσεις. ἦν δὲ δὴ συνελθόντων ἰδεῖν τὸν μὲν Σκηπίωνα εὐπρεπῆ τε τὸ σῶμα, καὶ ὑψηλόφρονα, καὶ πρὸς τὸ χάριεν μᾶλλον ἢ φοβερὸν πεφυκότα· Ἀννίβα δὲ καταπληκτικὸν ἦν τοῦ δεινοῦ τε καὶ συνεστραμμένου τοῦ

Σκηνωμάτων. Tabernaculorum. Tentoriorum. *Obſervata procelloſa nocte, exiverunt, qua nullus Barbarorum locis illis aſſuetorum abſque maxima aliqua neceſſitate ex tentoriis prodiiſſet.* Et σκηνίτης, ſcenicus.

Σκηνορράφος. Pellium conſutor, ex quibus tentoria conficiuntur.

Σκῆνος, & σκήνωμα. Tentorium. Tabernaculum. Tabernaculum Dei. Id eſt, Templum Dei.

Σκηπάνιον. Scipio. Baculus. Sceptrum.

Σκήπτος. Qui cauſam aliquam prætexit. Qui cauſatur.

Σκηπίων. Scipio, Romanorum Imperator, cum Annibale Carthaginienſium duce pacem certis conditionibus facere volebat. Cum autem eſſent congreſſi, vidiſſes Scipionem quidem & corpore formoſo & excelſo animo præditum, & natura venuſtum potius, quam formidabilem: Annibalis vero vultui truci

1 Σκιρωθέντος] MS. A. σκειρωθέντος, per diphthongum, ει. Et ſic σκείρωμα, quod ſtatim ſequitur.

2 Περὶ τὸ ἧπαρ.] Sic rectius MS. A. quam priores Editt. quæ habent παρὰ τὸ ἧπαρ.

3 Σκηνή ἐστι ἡ μ.] Confer cum loco Suidæ Pollucem lib. IV. cap. XIX.

4 Ἀφ' οὗ] Lego potius, ἐφ' οὗ.

5 Σκηνίτης] Sic non ſolum legitur in MS. A. ſed etiam in Anthologia Epigrammatum; unde ſequens fragmentum depromptum eſt. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. habent σκηνήτης, per η: quod minus placet.

6 Αἰεί τοι λιπαρ.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 396. ubi integrum Epigramma vide.

7 Σκηνίτης. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione.

8 Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν] Pag. 650.

9 Χειμέριον νύκτα τηρ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἠθάδων.

προσώπου μεμιγμένον. οὐ συμβαινόντων δὲ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, ἀλλὰ τάχος συμπίπτειν τοῖς Ῥωμαίοις διεκελεύοντο. † Ὅτι ἄνδρες τινὲς τῶν Καρχηδονίων, οἱ ἐπὶ κατασκοπῇ τῶν ἐναντίων σταλέντες ὑπὸ Ἀννίβου, τοῖς Ῥωμαίοις περιπίπτουσιν· οὓς ἀχθέντας ὡς αὐτὸν ὁ Πόπλιος κακὸν μὲν οὐδὲν εἰργάσατο· περινοστῆσαι δὲ κελεύει τὸ στρατόπεδον, καὶ δεῖπνον ἑλομένους, ὑποχωρεῖν σώους, ἀπαγγελοῦντας Ἀννίβᾳ τὰ περὶ τὴν στρατιὰν ὡς ἔχει Ῥωμαίοις.

Σκήπων. ῥόπαλον. παρ' ὃ καὶ σκηπάνιον.

Ἦ που[1] σοφὸς ἦν, ὃς ἔφασκε πρὶν ἂν ἀμφοῖν τὸν μῦθον ἀκούσῃς,
Οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ δ' ἤδη πολλῷ νενίκηκας.
Ὥστ' ἤδη τὴν ὀργὴν χαλάσας, τοὺς σκήπωνας καταβάλλω.

Σκήπτεται. προφασίζεται.

Σκηπτόμενος. ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος. καὶ σκηριπτόμενος, ὁμοίως.

Σκηπτός. κεραυνός, ἄνωθεν διὰ[2] πυρός. [3]Ὥσπερ τις λαῖλαψ ἐπιθαλάττιος ἢ ῥαγδαῖος σκηπτὸς ἐξαπιναίως ἐπεφοίτησε. καὶ αὖθις· Σκηπτοὶ τοίνυν κατηνέχθησαν, καὶ τὸ στρατόπεδον κατέπρησαν. καὶ αὖθις· Νέφη συνέδραμε, καὶ ὑετοὶ πολλοὶ καὶ σκηπτοὶ κατώλισθον.

Σκηπτοῦχος. βασιλεὺς σκηπτροφόρος.

Σκῆπτρον. βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκηριπτόμενος. ἐπερειδόμενος. στηριζόμενος.

Σκήρων. ὄνομα ἔθνους. καὶ Σκηρωνεύς, ἐθνικόν.

Σκῆτις, Σκήτεως. ὄνομα τόπου.

Σκήψας. ἐπιβαλών. ἐπιφέρων. [4]Σοφοκλῆς·

— Ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
Σκήψας, ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.

Καὶ σκηψαμένων τινῶν προδοσίαν ὁμογλώσσων τοῖς Σκύθαις, τοῖς καλουμένοις Γρουθίγγοις.

Σκῆψις. περικάλυμμα, πρόφασις, ἢ φροντίς, ἀναβολή. καὶ σκήπτομαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ναὶ σκήπτομαί γ', ὅταν τύχω. ἀντὶ τοῦ, προφασίζομαι. καὶ Σοφοκλῆς·

Ἀλλ' εἴσορα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τίθῃς.

Σκῆψις.[5] πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τροίᾳ· ἧς μνημονεύει Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους.

Σκιά. ζήτει ἐν τῷ Δεκάτου σκιά.

Σκιαγραφῶ. αἰτιατικῇ.

Σκιάδιον.[6] κατασκεύασμά τι, ὅπερ [7]ἐφόρουν αἱ Κανηφόροι ἀπιοῦσαι εἰς τὰ Ἐλευσίνια, ἕνεκεν τοῦ μὴ καίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. ἢ ὅπερ ἡμεῖς καμηλαύκιον λέγομεν.

& torvo formidabile quiddam immixtum erat. Cum autem inter eos de conditionibus non conveniſſet, confeſtim Annibal ſuis imperavit, ut cum Romanis congrederentur. † Quidam Carthaginienſium, ad exploranda hoſtium caſtra ab Annibale miſſi, in Romanos inciderunt: quos Publius ad ſe deductos nullo malo affecit: ſed caſtra circumire juſſit, & ſumpta cœna ſalvos redire, ut Annibali renuntiarent qualia eſſent Romanorum caſtra.

Σκήπων. Baculus. Scipio. Unde etiam [deductum eſt nomen] σκηπάνιον, [quod idem ſignificat.] *Vere ſapiens erat ille, qui dixit, Priuſquam utramque partem audiveris, ſententiam ne feras. Tu vero illum longe ſuperaſti. Quare ira remiſſa, ſcipiones abjicio.*

Σκήπτεται. Cauſatur. Tergiverſatur.

Σκηπτόμενος. Innixus. Fultus. Qui alicui rei innititur. Et σκηριπτόμενος, idem.

Σκηπτός. Fulmen. Ignis cœleſtis. *Tanquam procella quædam marina, vel fulmen violentum, repente in eos irruit.* Et iterum: *Fulmina igitur cœlitus deſcendentia, caſtra combuſſerunt.* Et iterum: *Cœlo nubibus obducto, multæ pluviæ & fulmina deciderunt.*

Σκηπτοῦχος. Sceptrifer. Epithetum Regis.

Σκῆπτρον. Sceptrum, regiæ poteſtatis ſymbolum.

Σκηριπτόμενος. Qui nititur. Qui fulcitur.

Σκήρων. Sceron. Nomen gentis. Et Sceroneus, nomen gentile.

Σκῆτις. Scetis. Nomen loci.

Σκήψας. Ingruens. Irruens. Sophocles: *Ignifera vero Dea, Peſtilentia inimiciſſima, ingruens urbem exagitat.* [Et σκήπτεσθαι, cauſari, prætexere.] *Cum autem quidam, eadem lingua utentes, qua Scythæ, Grutingi vocati, proditionem cauſarentur.*

Σκῆψις. Prætextus. Cauſa. Vel, cura, dilatio, tergiverſatio. Et σκήπτομαι, cauſor, tergiverſor. Ariſtophanes *Pluto*: *Næ, tergiverſor, cum rem conſequor.* Et Sophocles: *Sed vide, ne falſam cauſam prætexas.*

Σκῆψις. Scepſis. Urbs eſt Troicæ: cujus meminit Demoſthenes in oratione contra Ariſtocratem.

Σκιά. Umbra. Quære in v. Δεκάτου σκιά.

Σκιαγραφῶ. Adumbro.

Σκιάδιον. [Sic vocabatur] inſtrumentum, quod Caniſtriferæ ad ſacra Eleuſinia euntes ferebant, ne a Sole adurerentur. Umbella. Vel, tegmen capitis, quod nos camelaucium vocamus.

1 Ἦ που σοφὸς ἦν, ὃς ἔφ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis pag. 484. ſed ubi verſus ſecundus rectius ſic legitur:

Οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ ἂν νῦν μοι νικᾶν πολλῷ δεδόκησαι.

2 Διὰ πυρός] Lego una voce, διάπυρος.

3 Ὥσπερ τις λαῖλαψ ἐπιθ.] Fragmentum hoc excerptum eſt ex Theophylacti Simoc. lib. II. cap. VII.

4 Σοφοκλῆς] Oedip. *Tyran.* pag. 149. ut Portus monuit.

5 Σκῆψις. πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Τρ.] Ex Harpocratione.

6 Σκιάδιον. κατασκ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis in *Avibus* pag. 610.

Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε.

Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

7 Ὅπερ ἐφόρουν αἱ Κανηφόροι] Alibi tamen legas, non ipſas Caniſtriferas, ſed pediſſequas earum in pompis ſacris umbellas geſtaſſe. Ariſtophanes in eadem fabula, pag. 611.

Φέρε μοι σκιάδειον, ἵνα με κἂν ὁ Ζεὺς ἴδῃ
Ἄνωθεν, ἀκολουθῶ δῆθεν κανηφόρῳ.

Scholiaſta ad eum locum: Ταῖς γὰρ κανηφόροις σκιάδειον καὶ δίφρον ἠκολούθει τις ἔχουσα. Quæ totidem verbis repetit Suidas v. Διφροφ. Confer Meurſii *Panathenæa*, cap. XXIII.

Σκιαδείων. κυψελίων.

Σκιὰ [1] θανάτου. οἱ πρὸς θάνατον ἄγοντες κίνδυνοι.

Σκίαθος. [2] νῆσός ἐστι πλησίον Εὐβοίας, ἧς μέμνηται Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς.

Σκιαμαχῶ. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. τῇ σκιᾷ μάχομαι.

Σκιὰ ὀνείρων. ἐπὶ τῶν ἀδήλων πραγμάτων. Δαμάσκιος· Ὅταν ἀντὶ πραγμάτων γεγενημένων εἴδωλα ἄττα συγγραφώμεθα, σκιὰν ὀνείρων, κατὰ Πίνδαρον.

Σκιάποδες. ἐν Λιβύῃ ἔθνος, πλατεῖς ἔχον τοὺς πόδας· οἳ ἐν τῷ καύματι ἐκ τῶν ποδῶν ἑαυτοῖς σκιὰν ποιοῦσιν, παρὰ τὸν δυτικὸν ὠκεανόν, πρὸς τῇ κεκαυμένῃ ζώνῃ.

Σκιάποδες. τούτους ἔχειν βήματά φασι τοῦ παντὸς σώματος μείζονα. διὰ δὲ τὸ μὴ ἔχειν οἴκους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ καύματος ἀναλίσκεσθαι, [3] τετραποδηδὸν βαδίζοντας, ἀνορθοῦν τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ σκιάζειν τὸ λοιπὸν σῶμα. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἐχαρίσατο ἡ φύσις, ἴσης οὔσης τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τραχείας, καὶ κατάδυσιν μὴ ἐχούσης εἰς ἀποφυγὴν τοῦ καύματος.

Σκιάποδες. [4] Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Κτησίας ἐν τῷ Περίπλῳ Ἀσίας φησίν· Ὑπὲρ δὲ τούτων Σκιάποδες· οἳ τούς τε πόδας ὡς χῆνες ἔχουσι κάρτα πλατέας, καὶ ὅταν θέρμη ᾖ, ὕπτιοι ἀναπεσόντες, ἄραντες τὰ σκέλη, σκιάζονται τοῖς ποσί.

Σκιάς. [5] ἀναδενδράς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν παρὰ Ἀθηναίοις λεγόμενον θόλον.

Σκιδνάμενος. σκορπιζόμενος.

Σκιερά. Ἀριστοφάνης· Πάρες, ὦ σκιερά.

Σκίλλα. εἶδος βοτάνης πικρᾶς καὶ θανατηφόρου τοῖς ἐσθίουσι.

Σκιμαλίσω. [6] ἐξουδενώσω. χλευάσω. [7] τῷ μέσῳ δακτύλῳ τῶν γυναικείων πυγῶν ἅψομαι. λέγεται δὲ καὶ σκιμαλίζειν κυρίως, τὸ τῷ μέσῳ δακτύλῳ ἀποπειρᾶσθαι, εἰ ὠοτοκοῦσιν αἱ ἀλεκτορίδες. † [8] Δυοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν πότῳ τοῦ Ζήνωνος, καὶ τοῦ ὑπ' αὐτὸν τὸν ὑφ' ἑαυτὸν σκιμαλίζοντος τῷ ποδί, αὐτὸς ἐκεῖνον τῷ γόνατι. ἐπιστραφέντος δέ, Τί οὖν, οἴει, τὸν ὑποκάτω σου πάσχειν ὑπὸ σοῦ;

Σκίμπους. [9] κράβατος. ἢ σκάμνος. καὶ σκίμποδος. Ἱερὸν σκίμποδα φησὶν Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις, ἢ τὴν τῶν φιλοσόφων καθέδραν, ἢ κράβατον.

Σκιαδείων. Umbraculorum. Umbellarum.

Σκιὰ θανάτου. Umbra mortis. Id eſt, pericula ad mortem ducentia.

Σκίαθος. Sciathus. Inſula eſt prope Eubœam, cujus meminit Demoſthenes in *Philippicis*.

Σκιαμαχῶ. Cum umbra pugno. De rebus, quæ fieri nequeunt.

Σκιὰ ὀνείρων. Umbra ſomniorum. Dicitur de rebus obſcuris ac incertis. Damaſcius: *Quum pro rebus geſtis ſimulacra quædam conſcribimus, umbram ſomniorum, ſecundum Pindarum.*

Σκιάποδες. Sciapodes. Sic dicitur gens quædam in Africa, latos habens pedes, quæ in æſtu pedibus umbram ſibi facit: ad Oceanum Occidentalem, prope Zonam torridam.

Σκιάποδες. Sciapodes. Hos ajunt pedum plantas toto corpore majores habere: &, cum non habeant domos, ſed æſtu Solis adurantur, quadrupedum inſtar ingredientes erecto altero pede reliquum corpus obumbrare. Hoc enim beneficium Natura illis dedit, quod terra illorum ſit plana, & aſpera, nec latebras habeat, quas incolæ ſubeuntes æſtum vitare poſſint.

Σκιάποδες. Sciapodes. Antiphon in oratione *de Concordia*. Gens eſt Libyca. Cteſias vero in *Periplo Aſiæ* inquit: *Supra iſtos* [*ſiti ſunt*] *Sciapodes, qui pedes anſerum inſtar valde latos habent, &, cum æſtus eſt, ſupini jacentes, crura tollunt, & pedibus umbram ſibi faciunt.*

Σκιάς. Vitis arbuſtiva. [Sic dicta, quod umbram faciat.] Item, Tholus, apud Athenienſes ſic dictus.

Σκιδνάμενος. Qui diſpergitur. Qui diſſipatur.

Σκιερά. Umbroſa. Ariſtophanes: *Adeſdum, o umbroſa.*

Σκίλλα. Scilla. Genus herbæ amaræ, & letiferæ illis, qui eam edunt.

Σκιμαλίσω. Nihili faciam. Contemnam. Deridebo. Medio digito nates muliebres attrectabo. Proprie autem σκιμαλίζειν ſignificat, medio digito explorare gallinas, an ova pariant. † *Duobus in convivio infra Zenonem accumbentibus, cum is, qui ei accumbebat, inferiorem ſocium pulſaret pede, ipſe eum genu pulſavit. Converſo illo, Quid ergo, ait, illum abs te pati arbitraris, qui infra te accumbit?*

Σκίμπους. Grabatus. Vel, ſcamnum. Et σκίμποδος, [genitivus.] Ariſtophanes in *Nubibus ſacrum ſcimpoda* vocat, vel Philoſophorum cathedram, vel grabatum. Dicunt autem

1 Σκιὰ θανάτου] Pſalm. LXXXVII. v. 6.

2 Σκίαθος. νῆσ.] Ex Harpocratione.

3 Τετραποδηδὸν βαδ.] Confer Noſtrum infra v. Τετραποδηγόν, ubi hæc repetuntur.

4 Σκιάποδες. Ἀντιφ.] Ex Harpocratione.

5 Σκιάς] Confer omnino Heſychium & Etymologum h. v.

6 Σκιμαλίσω——ὠοτοκοῦσιν] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharn.* pag. 393. (280. Ed. Baſ. P.) Idem Enarrator ad *Pacem*, pag. 662. vocem σκιμαλίζειν ſic explicat: Σκιμαλίσαι ἐστὶ κυρίως, τὸ τὸν δάκτυλον εἰς τὸν πρωκτὸν τῆς ὄρνιθος βαλεῖν. οὐ μόνον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὅταν βουλόμενοι ἐφυβρίσαι τινά, τὸν μέσον δάκτυλον ἐκτείνοντες, δείξωσιν αὐτῷ. Confer etiam Suidam ſupra v. Ἐσκιμάλισε.

7 Τῷ μέσῳ δακτύλῳ] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Antea enim minus recte legebatur, τῷ μικρῷ δακτύλῳ. Et ſic paulo poſt.

8 Δυοῖν ὑπερανακειμένοιν ἐν π.] Hæc, & quæ ſequuntur, ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* Lib. VII. Segm. XVII. ut Pearſonius obſervaverat. Pro ὑπερανακειμένοιν vero, ut legitur etiam apud Laertium, ſenſus ſuadet, ut ſcribatur ὑπανακειμένοιν: quam lectionem in verſione expreſſimus.

9 Σκίμπους. κράβ.] Eadem fere leguntur apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 138. (73. Ed. Baſ. P.)

Φασὶ δὲ σκιμπόδιον ἰδίως λέγεσθαι τὸ χωλοκράβατον. σκιμβάζειν γὰρ τὸ χωλαίνειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ἢ τὸν σκαμβοὺς ἔχοντα πόδας.

Σκινδάλαμοι. τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα. ἢ σκόλοπες. ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. † Σκινδάλαμοι. τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας, ὀξύνεται· ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων, παροξύνεται. Σκινδαλάμους οὖν, λεπτολογίας. [1] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι.

καὶ, [2] Σκινδαλμῶν παραξόνια. Σκινδαλμὸς δὲ κυρίως, τὸ περὶ τὸν φλοιὸν τοῦ καλάμου ξέσμα. παραξόνια δὲ, οἷον κινδυνώδη καὶ παράβολα. περὶ τὸν τροχὸν ἑλκόμενα.

Σκινδαψός. ὄργανον μουσικόν. περὶ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως·

——— Ὁ [3] δ' ἔρρει γύργαθος αὐτοῦ

Μικρὸς ἰών· νοῦν δ' εἶχεν ἐλάσσονα σκινδαψοῖο.

Σκινδαψὸς, [4] ἀφάνα.

Σκινθίζεται. λακτίζεται.

Σκιόεις, σκιόεντος κλίνεται. καὶ σκιόεντα, σύσκια.

Σκιόθηρα. εἶδος πλοίου.

Σκιώνην.

——— [5] Ἦ μοι κρεῖττον ἦν

Τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

Σκιωρεῖται. [6] λόχος ἀνδρῶν χ'. [7] Ἀρκαδικὸς, ὁ ἀρχόμενός τε ἐν τοῖς πολέμοις, καὶ τελευταῖος ἀναχωρῶν.

Σκιπίων. [8] οὗτος στρατηγὸς γέγονε Ῥωμαίων, ὃς χρησμὸν εἴρηκεν, οὐ λόγον. καὶ γὰρ μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων, ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξονται τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους, Νῦν μέν τοι χρὴ νομίζειν, ἔφη, πολέμων ἀρχὰς τὰ παρόντα. κινδυνεύσομεν γὰρ μήτε οὓς φοβήσομεν, μήτε οὓς φοβηθῶμεν ἀπολελοιπότες. ἀλλὰ Ῥωμαίοις μὲν, καὶ Καρχηδονίων ἀνῃρημένων, ἐπικλυσθέντες ἕτεροι πόλεμοι πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἤρκεσαν. † Τῷ [9] γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδειαν προσελθόντι τοῦ ποιεῖν ὅ, τι ἂν βούληται, παράλογοί τινες ἀρχαὶ παθῶν τὴν ψυχὴν ὑπολαβοῦσαι, πρὸς ὑπερορίους ἔτι καὶ ἀτοπωτέρας ὁρμάς τε καὶ ἐνεργείας τὴν ὅλην βασιλείαν ἐξέωσαν.

Σκίῤῥα. γῆ λευκὴ, ὥσπερ γύψος.

Σκίπωνος. τῆς ῥάβδου. καὶ σκίπωνος.

Σκιράδος. τῆς Ἀθηνᾶς.

σκιμπόδιον proprie dici grabatum exiguum, & quaſi claudum. Σκιμβάζειν enim claudicare ſignificat apud veteres: a σκαμβὸς pravus, diſtortus: quod, qui claudicant, diſtortos pedes habere ſoleant.

Σκινδάλαμοι. Calamorum ramenta. Vel, ſurculi, corporibus inhærentes. [Item, metaphorice,] curioſa circa res leves diligentia. Hæc vox in caſu recto acuitur: at in caſibus obliquis penacuitur. Σκινδαλάμους igitur Ariſtophanes in *Nubibus* ſubtiles nugas vocat. [Ait enim:] *Verborum ſubtiles nugas accurate diſcam.* Et, Σκινδαλμῶν παραξόνια, *Nugæ ſubtiles commiſſionibuſque aptæ.* Σκινδαλμὸς vero proprie vocatur ramentum, quod a cortice calami abraditur. Παραξόνια vero, pericoloſa, temeraria, audacia. Proprie, quæ ſunt circa axem rotæ.

Σκινδαψός. Scindapſus. Inſtrumentum Muſicum. De Zenone Cittieo [Timon dixit:] *Ille vero ibat ut gyrgathus, exigua corporis ſtatura præditus; mentem vero minorem habens ſcindapſo.* Scindapſus [hic metaphorice ſignificat,] affanias, vel nugas.

Σκινθίζεται. Calcitrat.

Σκιόεις. Declinatur, σκιόεντος. Umbroſus. Et σκιόεντα, umbroſa.

Σκιόθηρα. Sciothera. Navigii genus.

Σκιώνην. Scionen. [Ariſtophanes:] *Satius fuiſſet me cuſtodire Scionen, quam hujus patrem.*

Σκιωρεῖται. Sciorita. Cohors Arcadica DC. virorum, quæ & initium faciebat pugnæ, & poſtrema e prœlio recedebat.

Σκιπίων. Scipio. Hic fuit Romanorum Imperator, qui oraculum potius quam dictum protulit. Cum enim Carthagine everſa Romani ſperarent, imperium ſuum pacatum in poſterum & tranquillum fore; in medium progreſſus, Hoc, inquit, tempus bellorum eſſe initium exiſtimare debetis. Metuendum enim eſt, ne de medio ſuſtulerimus tam quos terreamus, quam quos formidemus. Sed & Carthaginenſibus ſublatis Romani ex aliis bellis, quæ eos exceperunt, ſatis documenti capere potuerunt. † Cum enim Rex liberam poteſtatem adeptus fuiſſet quidvis agendi arbitratu ſuo, miri quidam affectus in animo ejus ſtatim exorti ſunt, qui ad externa bella abſurdaſque molitiones totum regnum impulerunt.

Σκίῤῥα. Scirrha. Terra alba, ut gypſus.

Σκίπωνος, & σκίπωνος. Scipionis. Baculi.

Σκιράδος. Sciradis. [A recto Σκιράς: quod eſt epithetum] Minervæ.

1 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 130. (66. Ed. Baſ. *P.*)

2 Σκινδαλμῶν παραξόνια] Hæc ſunt verba Ariſtoph. in *Ranis*, pag. 250. (162. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ὁ δ' ἔρρει γύργ.] Eſt fragmentum Timonis Sillographi, quod exſtat apud *Laertium in Zenone Citt.* Lib. VII. Segm. XV. unde id Suidas mutuatus eſt. Ibi autem rectius ſic legitur:

———Ὁ δ' ἔρρει γύργαθος ὥς τις,

Μικρὸς ἰὼν, &c.

Vide ibi Interpretes.

4 Ἀφάνα] Potius, ἀφάννα. Vide Stephanum Byzantium v. Ἀφάνναι.

5 Ἦ μοι κρεῖττ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Veſpis*, pag. 443.

6 Σκιωρεῖται] Hi Σκιρῖται appellantur a Xenophonte, Thucydide, & Diodoro Siculo: quæ lectio præferenda eſt. Heſychius: Σκιρίτης λόχος, ὕπο καλέσμενος, ὁ προκινδυνεύων. ἦν δὲ Ἀρκαδικός. Etymologus: Σκίρτης λόχος, ἀνδρῶν ἑξακοσίων, οἱ αὐτοὶ καθ' αὑτοὺς ἐστρατεύοντο, καὶ ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις. Scribe, Σκιρίτης. Confer Meurſ. *Lect. Attic.* lib. I. cap. XVI.

7 Ἀρκαδικός] Imo, Λακωνικός. Sciritarum enim cohorte Lacedæmonios olim uſos fuiſſe, ſcriptores uno ore teſtantur. Scholiaſta Thucydidis ad lib. V. cap. LXVII. Σκιρῖται. λόχος Λακωνικὸς οὕτω λεγόμενος. Vide Meurſium loco laudato

8 Οὗτος στρατηγὸς γέγ.] Confer Noſtrum infra v. Χρησμὸς, ubi eadem leguntur.

9 Τῷ γὰρ βασιλεῖ ἐς ἄδ.] Quid hæc ad v. Σκιπίων faciant, haud ſane video.

Σκιραφεῖον.[1] κυβευτήριον. ἐπειδὴ διέτριβον ἐν Σκίρῳ οἱ κυβευόντες, ὡς Θεόπομπος.

Σκίῤῥον.[2]

> Κυνῶν [3] ἁπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,
> Ὅστις περιπλεύσας τὴν θυείαν ἐν κύκλῳ,
> Ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκίῤῥον ἐξεδήδοκε.

τουτέστι, τὸ ῥυπῶδες τὸ ἐπὶ τοῦ τυρῶν.

Σκιῤῥόν. τὸ ξηρόν.

Σκίρον.[4] Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀφ' ἧς καὶ ὁ μὴν Σκιροφοριών. Φασὶ δὲ οἱ γράψαντες περί τε μηνῶν καὶ ἑορτῶν Ἀθήνησιν, ὡς τὸ σκίρον σκιάδιόν ἐστι, μεθ' οὗ φερόμενοι ἐξ Ἀκροπόλεως εἴς τινα τόπον, καλούμενον Σκίρον, πορεύονται ἥ τε τῆς Ἀθηνᾶς ἱέρεια, καὶ ὁ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερεὺς, καὶ ὁ τοῦ Ἡλίου. κομίζουσι τοῦτο Ἐτεοβουτάδαι. σύμβολον δὲ τοῦτο γίνεται τοῦ δεῖν οἰκοδομεῖν καὶ σκέπας δὲ ποιεῖν, ὡς τούτου τοῦ χρόνου ἀρίστου ὄντος πρὸς οἰκοδομίαν. καὶ Ἀθηνᾶν δὲ Σκιράδα τιμῶσιν Ἀθηναῖοι, ἣν Φιλόχορος μὲν ἐν β'. Ἀτθίδος ἀπὸ Σκίρου τινὸς Ἐλευσινίου μάντεως κεκλῆσθαι· Πραξίων δὲ, ἐν β'. Μεγαρικῶν, ἀπὸ Σκίρωνος.

Σκίρος.[5] σκιάδιον. ἑορτή τις ἀγομένη τῇ Ἀθηνᾷ, ὅτε σκιαδίων ἐφρόντιζον ἐν ἀκμῇ τοῦ καύματος. Σκίρα δὲ, τὰ σκιάδια. οἱ δὲ οὐ διὰ τοῦτό φασιν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπὸ Σκίρων Ἀθηνᾶν, ἣν Θησεὺς ἐποίησεν, ὅτε ἐπανῄει ἀποκτείνας τὸν Μινώταυρον. ἡ σκίρα δέ ἐστι γῆ λευκὴ, ὥσπερ γύψος. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ Σκίρου τοῦ Ἐλευσινίου μάντεως γενέσθαι τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην. ἄλλοι δὲ, ἀπὸ Σκίρου τοῦ συνοικίσαντος Σαλαμῖνα.

Σκίῤῥος. ὁ γύψος.

Σκιροφοριών. μὴν Ἀθηναίων δωδέκατος. ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. ζήτει ἐν τῷ Διὸς κώδιον.

Σκίρωμα. πάθος περὶ τὸ ἧπαρ ἀνίατον. ὅθεν καὶ ἧπαρ τὸ σκιρωθὲν τῷ πάθους ἀχθηδόνι.

Σκίρταλος. ὅτι Διογένης ὁ Σινωπεὺς γηραιὸς γεγονὼς ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρτάλου ἐλήφθη.

Σκίταλοι. παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. ἦν Σκίτων κναφεύς τις, καὶ εὐτελὴς, ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος.[6] Ἀριστοφάνης·

> Ἄγε δὴ Σκίταλοί τε, καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
>
> [7] Βερέσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθωνες,
> Ἀγορά τ', ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἐγώ·

Σκιραφεῖον. Sciraphiū. Locus ubi alea luditur. Forum aleatorium. In Sciro enim aleatores commorabantur, ut Theopompus auctor eſt.

Σκίῤῥον. Sordes, quæ ſunt in ſuperficie caſei. [Ariſtophanes:] *Hominem ſeorſim ab aliis cibum capientem, & canibus omnibus voraciorem; qui, poſtquam oram mortarii circumnavigaverat, vel ipſas caſeorum ſordes in urbibus repertas devoravit.*

Σκιῤῥόν. Aridum. Siccum.

Σκίρον. Scirum. Scira, feſtum apud Athenienſes: a quo & menſis Scirophorion appellatus eſt. Dicunt autem illi, qui de Menſibus & Feſtis Athenienſium ſcripſerunt, *ſcirum* umbellam fuiſſe, cum qua Minervæ ſacrificula & Neptuni Soliſque ſacerdos ex Arce in locum quendam, qui Scirus dicebatur, deducerentur: Eteobutadis umbellam iſtam ferentibus. Ea autem res ſignificabat, domos tunc & tecta exſtruenda eſſe, quod tempus illud ædificationi maxime opportunum eſſet. Et Minervam Sciradem Athenienſes colunt; quam Philochorus lib. II. *Rerum Atticarum*, a Sciro quodam, vate Eleuſinio, ſic dictam eſſe tradit. Praxion vero, libro II. *Rerum Megaricarum*, a Scirone quodam.

Σκίρος. Umbraculum. Umbella. [Et Σκίρα,] feſtum in honorem Minervæ celebrari ſolitum, eo tempore, quo ob ſummum æſtum homines umbellas ſibi parabant. Σκίρα enim dicuntur umbellæ: Alii vero feſtum hoc non indè ſic appellatum eſſe ajunt, ſed a Minerva, quam ex terra alba Theſeus fecit, cum occiſo Minotauro domum rediiſſet. Σκίρα enim eſt terra alba, ut gypſus. Alii tradunt, cognomen hoc a Sciro quodam Eleuſinio vate deductum eſſe. Alii a Sciro, qui in Salaminem colonos deduxit.

Σκίῤῥος. Gypſus.

Σκιροφοριών. Scirophorion. Menſis Athenienſium duodecimus, ſic dictus a Minerva Scirade. Quære in v. Διὸς κώδιον.

Σκίρωμα. Sciroma. Morbus inſanabilis in hepate. Unde etiam hepar σκιρωθὲν dicitur, quod illo morbo laborat.

Σκίρταλος. Scirtalus. Diogenes Sinopenſis, cum jam eſſet ſenex, a Scirtalo pirata captus eſt.

Σκίταλοι. Scitali. Apud Ariſtophanem ita vocantur vilis ſortis homines, & improbi. Fuit enim quidam Sciton, fullo, & homo vilis, qui propter improbitatem a Comicis carpebatur. Ariſtophanes:

> *Agite igitur Scitalique & Phenaces, inquiebam,*
> *Bereſchethique, & Cobali, & Mothones,*
> *Forumque, in quo puer inſtitutus ſum:*

1 Σκιραφεῖον. κυβευτ.] Ex Harpocratione: ſed apud quem pro ἐν Σκίρῳ legitur ἐν Σκίρωνι; minus recte. Stephanus Byzantius v. Σκίρος: Τὸ σκιράφιον δηλοῖ τὸν τόπον, εἰς ὃν οἱ κυβισταὶ (ſcribe, κυβευταὶ) συνίασι. καὶ ὁ σκιροφόρος σημαίνει τὸν ἀκόλαστον καὶ κυβευτὴν, ἀπὸ τῶν ἐν Σκίρῳ διατριβόντων. Vide etiam Pollucem, & Euſtath. ad *Odyſſ.* pag. 1397. 25.

2 Σκίῤῥον] Confer Heſych. v. Σκίῤῥος.

3 Κυνῶν ἁπάντων ἄνδ.] Hi tres Senarii leguntur apud Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 496. (343. Ed. Baſ. P.)

4 Σκίρα, ἑορτὴ παρ' Ἀθ.] Ex Harpocratione. Confer. Meurſ. in *Græc. Fer.* v. Σκίρα.

5 Σκίρος] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent σκίρας.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 326. (225. Ed. Baſ. P.)

7 Βερέσχεθοί τε, καὶ Κ.] Verſus hic claudicat, quem Biſetus ſic in ordinem redigit,

> Βερέσχεθοί τε, καὶ Μόθωνες, καὶ κόβαλοι.

Sed nec ſic metro ſatis conſuluit, quoniam ſyllaba ſecunda in κόβαλοι longa eſt; ut patet ex alio verſu Ariſtophanis in *Equit.* p. 312.

> Καὶ νὴ Δί', ἄλλα γ' ἐστὶ μία κόβαλα παιδὸς ὄντος.

Quare ſcribendum eſt,

> Βερέσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθων.

Certe Scholiaſtam hic legiſſe Μόθων, non vero Μόθωνες, ex ejus interpretatione patet.

Νῦν

Νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε,

φωνήν τ' ἀναιδῆ. ———

Ὀνοματοποίησεν ἀναπλάσας Δαίμονάς τινας ἀναιδεῖς ἐπὶ χλεύῃ, καὶ προφέρεται αὐτὰ ὡς Θεῶν· οἷον προτρεπόμενος αὐτὸν καὶ θρασύνων εἰς εὐτολμίαν καὶ ἀναίδειαν. Σκίταλοι μὲν οὖν, οἱ εὐτελεῖς καὶ πονηροί. Βερέσχεθοι δέ, οἱ ἀνόητοι. πέπλασται γὰρ ἡ λέξις. Κοάλεμοι δέ, οἱ ἀνόητα κοοῦντες καὶ νοοῦντες. Μόθων δέ, ὁ εὐτελής. Μόθωνας γὰρ ἐκάλουν οἱ Λάκωνες τοὺς παρεπομένους τοῖς ἐλευθέροις. ἔστι καὶ γένος ὀρχήσεως. τὸ δέ, ἦν δ' ἐγώ, ἀντὶ τοῦ, ἔφην δὲ ἐγώ, ὡς παρὰ Πλάτωνι.

Σκίφη.[1] Καὶ[2] τινος ποιητοῦ τοὺς στίχους ἔφη Κράντωρ ὁ Φιλόσοφος σκίφης εἶναι μεστούς.

Σκίφος. ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος σκνιπός. ἢ τὸ ξίφος.

Σκνὶψ, καὶ σκνίψ. εἴδη ζωϋφίων. καὶ αἱ σκνῖπες.

Σκλαβηνόν. ἔθνος τὸ πέραθεν τοῦ Ἴστρου.

Σκληρὰ βροντή. Καὶ ἐν τούτῳ βροντάς τε σκληρὰς κτυπεῖν, καὶ ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπλον χαλάσαι τοῖς βαρβάροις τὰς νευράς.

Σκληρᾶς[3] ἀοιδοῦ. τῆς Σφιγγός. τουτέστι, τῆς δυσκόλου, διὰ τὸ αἴνιγμα. ἢ τῆς φονικῆς.

Ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστυ Καδμείων μολὼν
Σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν, ὃν παρείχομεν.

Σκληραύχενας. ἀκαμπεῖς.

Σκληροί.[4] Αἰλιανός· Οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα ἐκόπασαν· τὸ δὲ κῦμα ἐστορέσθη. καὶ παροιμία· Σκληρότερον ὑλακτῶν Ἠπειρώτου κυνός, συμφορὰς προσετρίβετο, καὶ ἐμεμήνει.

Σκληρόκηροι δέλτοι. αἳ μόλις μὲν γράφονται, διατηροῦσι δὲ τὰ γραφέντα.

Σκληφρός. ὁ σκληρός, καὶ παρηβηκώς. ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. † Ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἄγροικοι καὶ σκληροί. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δραχαρνεῦ.

Σκνίψ. ζῶον κωνωπῶδες. [5] Καὶ σκνῖπες ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν. καὶ παροιμία· Σκνὶψ ἐκ χώρας. ἐπὶ τῶν ταχὺ μεταχινούντων ἡ παροιμία. ἔστι γὰρ ὁ σκνὶψ ζῶον μικρόν, ξυλοφάγον.

Σκοίπας. ὄνομα κύριον, καὶ Σκόπας.

Σκολιά.

[6] Σκολιῶν Μελίτου, Καρικῶν αὐλημάτων.

ὁ Μέλιτος οὗτος τραγικὸς ἦν ποιητής, ὁ Σωκράτην γραψάμενος. κωμῳδεῖται δὲ ὡς ψυχρὸς ἐν τῇ

Nunc mihi audaciam & verborum copiam date,

Vocemque impudentem.———

Nomina Dæmonum quorundam impudentium riſus gratia confinxit, eaque ut Deorum profert, ad audaciam & impudentiam ipſe ſe adhortans & exſtimulans. Σκίταλοι igitur ſunt, vilis ſortis homines & improbi. Βερέσχεθοι, amentes. Eſt autem vox ficta. Κοάλεμοι, ſtulta conſilia animo agitantes. Μόθων, abjectæ ſortis homo. Lacones enim mothonas vocabant ingenuorum pediſſequos. Eſt item [μόθων] genus ſaltationis [ſervilis.] Illud autem ἦν δ' ἐγὼ poſitum eſt pro ἔφην δ' ἐγώ: ut apud Platonem.

Σκίφη. Sciphe. Crantor Philoſophus poetæ cujuſdam verſus ſciphes plenos eſſe dixit.

Σκίφος. Eſt idem, qui apud nos dicitur σκνιπὸς, i.e. avarus, ſordidus. Vel [ponitur pro] ξίφος, i.e. gladius.

Σκὶψ, & σκνίψ. Animalculorum genera. [Vermiculi ligna erodentes.]

Σκλαβηνόν. Sclaveni. Gens ultra Iſtrum.

Σκληρὰ βροντή. Horribile tonitru. Ingens cœli fragor. *Interea vero cœlum magno cum fragore tonuiſſe, imbreſque cadentes Barbaris nervos laxaſſe [ajunt.]*

Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. Duræ vatis. Sphingis ſcilicet. Id eſt, difficilis: propter ænigma nimirum. Vel, crudelis, & cæde gaudentis. *Qui adventu tuo urbem Cadmeorum a duræ Sphingis tributo, quod ei pendebamus, liberaſti.*

Σκληραύχενας. Duræ cervicis homines. Contumaces.

Σκληροί. Duri. Aſperi. Vehementes. *Venti vehementes & adverſi confeſtim ceſſarunt, & fluctus ſtratus eſt.* Et proverbium: *Aſperius latrans cane Epirotico, malaque aliis inferens inſaniebat.*

Σκληρόκηροι δέλτοι. Tabellæ, in quibus propter ceræ duritiem difficulter quidem exarantur literæ, ſed quæ inſcripta diu ſervant.

Σκληφρός. Durus. Qui florem ætatis jam præteriit. Ætate provectus. Qui res duras ferre poteſt. † Acharnenſes ut agreſtes & duri a Comicis carpebantur. Quære in v. Δραχαρνεῦ.

Σκνίψ. Scnips. Animal culici ſimile. *Et ſcnipes erant in eorum finibus.* Et proverbium: *Scnips ex regione.* Hoc proverbium dicitur de illis, qui cito & facile locum mutant. Scnips enim eſt animal parvum, quod ligna erodit.

Σκοίπας. Scoipas. Nomen proprium. Et Scopas, pariter.

Σκολιά. Scolia. Carmina convivalia. *Scoliorum Meliti & Caricorum aulematum.* Melitus iſte fuit Poeta Tragicus, qui Socratem accuſavit. Perſtringitur autem a Comicis ut

1 Σκίφη] Quid vox iſta ſignificet, non conſtat, Grammaticis de ea tacentibus.

2 Καί τινος ποιητοῦ τοὺς ς.] Hæc ſunt verba Laertii in *Crantore*, Segm. xxvii.

3 Σκληρᾶς ἀοιδοῦ. τῆς Σφιγ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Tyran.* pag. 150. ut Portus monuit.

4 Σκληροί. Αἰλιανός· Οἱ ἄν.] Locum hunc ex MSS. ſupplevi. Ante enim legebatur, Σκληροί τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα, &c. Cæterum, fragmentum hoc Æliani ampliari poteſt ex ipſo Suida ſupra v. Ἐνέρσεσι: quem locum confer.

5 Καὶ σκνῖπες ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν] Hæc ſunt verba Davidis: Pſalm. civ. 31. ſecundum verſionem lxx. Interpretum.

6 Σκολιῶν Μελ.] Senarius hic exſtat apud Ariſtoph. *Ranis*, pag. 273. (180. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi minus recte legitur, ——— καὶ Καρικῶν αὐλημάτων. Particula enim καὶ, ut ſuperflua & metro verſus repugnans, expungenda eſt.

ποιήσῃ, καὶ ὡς πονηρὸς τὸν τρόπον. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα, μέλη θρηνώδη ἐστί.

Σκολιόν.[1] ἡ παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικαίαρχος ἐν τοῖς περὶ μυσικῶν ἀγώνων,[2] ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν· τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ᾀδόμενον καθ' ἕνα ἑξῆς· τὸ δ' ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὡς ἔτυχε, τῇ τάξει· ὃ δὴ καλεῖσθαι διὰ τὴν τάξιν σκολιόν. ὡς δ' Ἀριστόξενος καὶ Φύλλις ὁ Μυσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυρσίνας ἔχοντες ᾖδον γνώμας καὶ ἐρωτικὰ σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο, διὰ τὴν θέσιν τῶν κλινῶν.

rent. Circuitus autem erat obliquus, quod

Σκολιόν. ὑπόμνημα ἔγραψεν Τυραννίων περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος.

Σκολιόν. τὸ[3] ῥᾴδιον, κατ' ἀντίφρασιν. μέλος τι ὀλιγόστιχον.[4] Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρωπικῶν τὸ μὲν πρεσβύτερον· τὸ δὲ, δεύτερον· ὡς καὶ[5] Πλάτων φησὶ, καὶ[6] τὸ Σκολιὸν ᾄδει. οἷον πλοῦτος, καὶ ὑγίεια.

Σκολιόν.[7] Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος, ἐποποιὸς, τοιοῦτον ἔγραψε τὸ Σκολιὸν κατὰ τοῦ πλούτου, οὗ ἡ ἀρχή·

[8]Ὤφελες, ὦ τυφλὲ πλοῦτε,
Μήτε ἐν γῇ, μήτε ἐν θαλάσσῃ, μήτε ἐν ἠπείρῳ
Φανήμεναι·
Ἀλλὰ τάρταρόν τε ναίειν, κ' Ἀχέροντα.
Διὰ σὲ γὰρ πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά.

τούτοις ἔοικε τὰ ὑπὸ Περικλέους εἰσηνεχθέντα. ἔγραψε γὰρ ψήφισμα τοιοῦτο ὁ Περικλῆς· Μεγαρέας μήτ' ἀγορᾶς, μήτε θαλάσσης, μήτ' ἠπείρου μετέχειν·[9] ὁμοια τιθεὶς Σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. καὶ αὖθις·

Νόμους ἐτίθει ὥσπερ Σκολιὰ γεγραμμένους.

περὶ Περικλέους.[10] ὃς ἦν Ῥόδιος, καὶ μελῶν ποιητής. καὶ σκολιὸς, ὁ πανοῦργος.

Σκολόπενδρα. ἑρπετόν.

Σκόλοψ. ξύλον ὀξύ. καὶ οἱ τῶν Φοινίκων. καὶ σκόλοπες, πληθυντικῶς.[11] Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντεμπαγῶ. παροιμία. Σχοῖνος, εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος. λέγει οὖν, ὅτι τρώσω αὐτοὺς ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός. ἐπειδὴ εἰώθεσαν σκόλοπας ἐγκρύπτειν ἐν ταῖς ἀμπέλοις, ἵνα μηδεὶς ἐξ ἐπιδρομῆς καὶ[12] εὐχερῶς κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντιμπαγῶ ἵνα μηκέτι πατῶσι τὰς ἀμπέλους τὰς ἐ-

poeſi frigidus, & moribus improbis præditus. Carica vero carmina, erant carmina lugubria.

Σκολιόν. Scolium. Id eſt, carmen, quod inter pocula cani ſolebat. Ut Dicæarchus in libro de Muſicis certaminibus tradit, tria cantionum erant genera: unum, quod ab omnibus ſingulatim ordine canebatur: alterum, quod a doctioribus tantum, prout ordo ferret: idque ob ordinem [obliquum] σκολιὸν vocatum eſſe [ajunt.] Ut vero Ariſtoxenus & Phyllis Muſicus [ſcribunt, Scolium inde appellatum eſt,] quod in nuptiis circa unam menſam pluribus lectis collocatis, [ii, qui aderant,] myrtos tenentes, alter poſt alterum ſententias & carmina amatoria ordine canerent. Circuitus autem erat obliquus, quod lecti ſic collocati eſſent.

Σκολιόν. Obliquum. Tyrannion ſcripſit commentarium de metro obliquo, quod ei propoſitum fuit a C. Cæſare.

Σκολιόν. [Proprie, obliquum. At] per antiphraſin, facile. Item, carmen quoddam paucorum verſuum. *Bonorum humanorum unum eſt præſtantius; alterum vero, ſecundum ab eo locum tenens: ut Plato ait, & Scolium canit.* Nimirum, divitiæ, & ſanitas.

Σκολιόν. Scolium. Timocreon Rhodius, poeta Epicus, tale Scolium contra divitias ſcripſit, cujus initium eſt: *O cœcæ divitiæ, utinam nec in terra, nec in mari, nec in continente unquam viſæ fuiſſetis: ſed in Tartaro & Acheronte habitaretis. Vos enim omnium malorum inter homines cauſa eſtis.* His ſimile eſt pſephiſma a Pericle ſcriptum, quo Megarenſes foro, mari, & continenti arcebantur. [Ait enim Ariſtophanes de Pericle:] *Leges ferebat tanquam Scolia ſcriptas.* [Intelligit autem Scolium Timocreontis,] qui erat Rhodius, & poeta Melicus. Et σκολιὸς, aſtutus, fraudulentus.

Σκολόπενδρα. Scolopendra. Animal reptile.

Σκόλοψ. Palus. Lignum acutum. Vallus. Et σκόλοπες, in plurali. *Tanquam acutus ſurculus & juncus eis infixus hærebo.* Proverbium. Juncus autem eſt genus plantæ in ſummo acutæ. Ait igitur, Vulnerabo eos tanquam juncus acutus & pungens. Solebant enim palos acutos in vineis occultare, ne quis temere ingreſſus vites facile læderet. [Poſtquam igitur dixiſſet,] *Tanquam acutus ſurculus & juncus illis infixus hærebo*; [me-

1 Σκολιόν. ἡ παροίνιος ᾠδή. ὡς μὲν Δικ.] Hæc omnia etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis loco citato.

2 Ὅτι τρία γένη ἦν ᾠδῶν] Confer omnino Athen. lib. xv. pag. 694.

3 Τὸ ῥᾴδιον, κατ' ἀντίφρασιν] Negat hoc Proclus apud Photium, Cod. ccxxxix. pag. 988.

4 Τῶν ἀγαθῶν τῶν ἀνθρ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀρχίας: ubi Nos vide.

5 Πλάτων φησί] In *Gorgia*, pag. 283.

6 Τὸ Σκολιὸν ᾄδει] Verba ipſa Scolii habes apud Athenæum loco ante laudato.

7 Σκολιόν. Τιμοκρέων ὁ Ῥόδ.] Hæc omnia leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 396, 397. (183. Ed. Baſ. P.)

8 Ὤφελες, ὦ τυφλὲ πλ.] Scolium hoc Timocreontis in divitias legitur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 273. Ejuſdem quoque meminit Iſidorus Peluſiota lib. II. Epiſt. CXLVI. pag. 173. ſic inquiens. Ἔθος γὰρ ἦν παλαιὸν, μετὰ τὴν συνεστίασιν ἅπτεσθαι λύρας, καὶ ᾄδειν· Ἀπόλοιο, ὦ πλοῦτε, καὶ μήτε ἐν γῇ φανείης, μήτε ἐν θαλάσσῃ.

9 Ὅμοια τιθεὶς Σκολιὰ τοῖς τοῦ Τιμ.] Locus hic ita ſcribendus eſt. Ὁμοίους τιθεὶς νόμους τοῖς Σκολιοῖς τοῦ Τιμοκρέοντος. φησὶ γὰρ Ἀριστοφάνης· Νόμους ἐτίθει. &c.

10 Ὃς ἦν Ῥόδιος, καὶ μελῶν ποιητής] Cave hæc de Pericle accipias. Sunt enim intelligenda de Timocreonte Rhodio. Vide paulo ante.

11 Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος ἀντ.] Locum hunc ante mutilum ex MSS. ſupplevi. In prioribus enim Editt. ſic legitur, Σκόλοψ αὐτοῖς καὶ σχοῖνος. εἶδος φυτοῦ, &c. omiſſis nimirum verbis illis, ἀντεμπαγῶ. παροιμία. Σχοῖνος. Cæterum, pro ἀντεμπαγῶ ſcribendum eſt, ἅτ' ἐμπαγῶ, ut legitur apud Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 382. unde hæc excerpſit Suidas. Ἅτε autem hic idem ſignificat quod ὡς, i. e. tanquam. Confer etiam Noſtrum infra v. Σχοῖνος.

12 Εὐχερῶς κακουργῇ. Σκόλοψ αὐτ.] Locus hic ex Scholiaſta Ariſtophanis ſic ſupplendus eſt: Εὐχερῶς κακουργῇ. ἐπειδὴ οὖν προεῖπε, Σκόλοψ αὐτοῖς ὡς σχοῖνος ἅτ' ἐμπαγῶ· εἰκότως ἐπήνεγκε τοῦτο, Ἵνα μηκέτι πατῶσι, &c.

μάς.

μάς. † Καὶ τοὺς σκόλοπας, οἳ ἀνεῖχον ἀπὸ τῆς ὑλοτομίας, προσεκκόπτειν, καὶ τὰ ἐδάφη ὁμαλίζειν.

Σκολύθεια. ὑποπόδια.

Σκόλυθρον. σκνιπὸν, καὶ ἀνελεύθερον.

Σκομβρίζει. γογγύζει.

Σκομβρίσαι. παρὰ Ἰόβα ἐν δευτέρῳ [1]Φθορᾶς λέξεως, [2]παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος ἀποδίδοται, καὶ κατὰ τὸ ἦτρον πλατεῖ τῷ ποδὶ πλήσσοντος, ὡς ψόφον ἐργάσασθαι.

Σκόπας,[3] Αἰτωλῶν στρατηγὸς, ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἧς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους, μετέωρος ἦν. ἀφικόμενος γὰρ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ταῖς ἐκεῖθεν ἐλπίσι πεπεισμένος ἀναπληρώσειν τὰ λείποντα τοῦ βίου καὶ τὴν τῆς ψυχῆς πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν, οὐκ ἔστεργε τοῖς παροῦσιν, ἀλλ᾽ ἀκόρεστος ἦν. πρὸς γὰρ ταῖς ὠφελείαις, ὧν ἦν αὐτὸς κύριος, διὰ τὸ πιστεύεσθαι περὶ τῶν ὅλων, καὶ τῆς ἡμέρας ἑκάστης ὀψώνιον ἐξέθηκεν ὁ βασιλεὺς αὐτῷ δεκαμναιαῖον· τοῖς δὲ ἐπί τινος ἡγεμονίας μετὰ ταῦτα τεταγμένοις, μναιαῖον. ἀλλ᾽ ὅμως οὐκ ἠρκεῖτο τούτοις· [4]οἷς τὸ πρότερον προσκαρτερῶν τῷ [5]πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους διὰ τὴν ἀπληστίαν. καὶ παρ᾽ αὐτοῖς τοῖς διδοῦσι φθονηθεὶς, καὶ πνεῦμα προσαπέθηκε τῷ χρυσίῳ.

Σκόπας. ὄνομα κύριον. [6]Ὁ μὲν Σκόπας ἠδόξει, τῆς πολιορκίας ῥεμβώδους γενομένης. τουτέστιν, ἠμελημένης.

Σκοπελιανὸς,[7] Κλαζομένιος, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρνῃ. ἀκροατὴς δὲ ἐγένετο Νικήτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὰς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

Σκοπέλῳ. ὑψηλῷ τόπῳ.

Σκοπιά. ὑψηλὸς τόπος. Καὶ ἕτεροι τὰς ὑπερδεξίους τῶν πεδίων καταλαμβάνουσι σκοπιάς. Αἰλιανός· Οὐκ ἐπαινεῖ Θεὸς οὐδὲ τοὺς τὰ μέτρια πατοῦντας, γλιχομένους γεμῶν τῶν ὑπὲρ ἑαυτούς τι, καὶ ὑψηλὰς σκοπιάς.

Σκοπιάζων. σκοπῶν, ἀποβλέπων. καὶ σκοπιαζέμεν.

Σκοπιήτης. κατάσκοπος. ἐν Ἐπιγράμμασι·

> Σοὶ[8] τάδε, Πὰν Σκοπιῆτα, παναίολα δῶρα σύναιμοι
>
> Τρίζυγες ἐκ τρισσῆς θέντο λινοστασίης.

Σκοπιμώτατον. ζήτει ἐν τῷ Γεννικκή.

Σκοπιωροῦντα. φυλακτικῶς σκοποῦντα ἀπὸ μετεώρου.

Σκοπόν. τύπον, ᾧ στοιχοῦσι καὶ ἀκολουθοῦσι.

rito ſubjungit:] *Ne amplius vineas meas conculcent.* † *Et ſtipites, qui poſt ſylvam ſuccisſam eminebant, inſuper reſecare, & ſolum complanare* [*juſſi ſunt.*]

Σκολύθεια. Scabella, quæ pedibus ſubjiciuntur.

Σκόλυθρον. Sordidum, & illiberale.

Σκομβρίζει. Muſſitat. Murmurat.

Σκομβρίσαι. Apud Jubam libro II. de corrupta dictione vox hæc ſignificare dicitur genus laſcivi ludi: cum quis nempe planta pedis imum alicujus ventrem feriens ſtrepitum edit.

Σκόπας. Scopas, Ætolorum Prætor, fruſtratus principatu, cujus maxime cauſa leges ſcribere auſus fuerat, Alexandriam cogitabat, ratus ſeſe illius urbis opibus inopiam ſuam atque immenſam animi cupiditatem facile expleturum: ſed revera cupiditate erat inexplebili. Nam præter commoda atque emolumenta militiæ, cui ipſe præfectus erat, cum rerum ſumma ejus fidei committeretur, in ſingulos dies decem minas ſtipendii nomine a Rege accipiebat; cum cæteris in inferiori gradu conſtitutis unica mina daretur. Neque his tamen contentus, adhuc plura, ut antea, concupiſcebat: donec ob hujuſmodi cupidinem etiam ipſis, qui ei tantas opes largiebantur, inviſus, cum auro ſimul & ſpiritum amiſit.

Σκόπας. Scopas. Nomen proprium. *De Scopa ſiniſtra hominum erant judicia, quod obſidio eſſet remiſſior.*

Σκοπελιανός. Scopelianus, Clazomenius, Sophiſta, qui ſub Nerva vixit, & Smyrnæ eloquentiam docuit. Fuit autem auditor Nicetæ, æqualis Apollonii Tyanenſis: ad quem etiam Apollonius epiſtolas ſcripſit.

Σκοπέλῳ. Scopulo. Excelſo loco.

Σκοπιά. Specula. Locus editus. *Alii vero ſpeculas planitiei imminentes occupant.* Ælianus: *Non probat Deus illos, qui modica pedibus conculcant, petunt autem ea, quæ ſupra ſe ſunt poſita, altaſque ſpeculas.*

Σκοπιάζων. Speculans. Spectans. Intuens. Et σκοπιαζέμεν, [pro σκοπιάζειν,] ſpeculari.

Σκοπιήτης. Speculator. In Epigrammate: *Hæc tibi, Pan Speculator, varia dona conſanguinei fratres tres triplici venatione parta dedicarunt.*

Σκοπιμώτατον. Id quod tanquam finis primarius nobis propoſitum eſt. Quære in v. Γεννικκή.

Σκοπιωροῦντα. Ex loco ſublimi ſpeculantem, ut [hoſtes] obſervet.

Σκοπόν. Scopum, ſive typum, quem aliqui ſequuntur, & imitandum ſibi proponunt.

1 Φθορᾶς λέξεως] Sic reſcripſi auctoritate MStorum Pariſ. Antea enim legebatur, Φορᾶς λέξεως: quod nihili eſt. Eandem emendationem & Pearſonius ad oram libri ſui notaverat: utrum ex ingenio, an vero ex cod. MS. affirmare non habeo.

2 Παιδιᾶς ἀσελγοῦς εἶδος] Confer Heſych. v. Ῥαθαπυγίζειν.

3 Σκόπας, Αἰτωλῶν στρατηγὸς, κ.τ.λ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 61.

4 Οἷς τὸ πρότερον] Lego, ἀλλ᾽ ὡς τὸ πρότερον.

5 Τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τ.] Locum hunc ſic potius legerim & diſtinxerim, τῷ πλείονι διετέλεσε μέχρι τέλους. ἕως διὰ τὴν ἀπληστίαν καὶ παρ᾽ αὐτοῖς, &c.

6 Ὁ μὲν Σκόπας ἠδ.] Fragmentum hoc, quod Valeſius Polybio aſſignat, legitur etiam ſupra v. Ῥεμβώδης.

7 Σκοπελιανὸς, Κλαζ.] Ejus vitam deſcribit Philoſtratus lib. 1. *de Vit. Soph.* pag. 514. & ſeqq.

8 Σοὶ τάδε, Πὰν Σκοπ.] Diſtichum hoc legitur *Anthol.* lib. VI. cap. XV. ubi integrum Epigramma vide.

Σκο-

Σκοπός. κατάσκοπός τις, καὶ ἔφορος, καὶ ἀποσκοπῶν τὰ πόῤῥω.

Σκοπῶν. ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς καὶ ἐπιμελῶς καταμερίζων, περὶ οὗ ἂν τὴν σκέψιν ποιῇ. καὶ ἄσκοπος, [1] ᾧ μὴ ἔστι τύπος.

Ἄσκοπον, ἀγγελίαρχον, ἀσώματον, εἴδεϊ μορφῆς
Ἆ μέγα τολμήεις κηρὸς [2] ἀπεπλάσατο.

Σκοπῶ. τὸ βλέπω. αἰτιατικῇ.

Σκορακίζειν. οἷον ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. ἀπὸ τούτου γὰρ εἴρηται· ὡς καὶ τὸ οἰμώζειν, ἀπὸ τοῦ οἴμοι. καὶ σκορακισμός.

Σκορδινᾶσθαι. τὸ παρὰ φύσιν ἀποτείνεσθαι τὰ μέλη μετὰ τοῦ χασμᾶσθαι διακλώμενον. [3] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Στένω, κέχηνα, σκορδινῶμαι, πέρδομαι.

τινὲς δὲ περὶ τοὺς ἐγειρομένους ἐξ ὕπνου, ὅταν χασμώδεις ὄντες ἐκτείνωσι τὰ μέλη· ὅπερ συμβαίνει καὶ περὶ τοὺς ἄλλως πως βασανιζομένους καὶ διαστρεφομένους τὰ μέλη.

Σκορδινῶμαι. [4] ἀντὶ τοῦ κλῶμαι. σπασμῷ συνέχομαι. οἱ γὰρ ἀπὸ πληθωρίας σκορόδων ἐμοῦντες, διὰ τὴν δριμύτητα μᾶλλον σπῶνται. τὸ δὲ ἐμεῖν καὶ τὸ ὁπωσοῦν κενοῦσθαι, σκορδινᾶσθαί ἐστιν. οἱ δὲ κυρίως τὸ σκορδινᾶσθαί φασιν ἐπὶ τῶν κυνῶν, τῶν ἐξ ὕπνου ἀνισταμένων, ὅταν τὰ μέλη καὶ ὅλους αὐτοὺς διατείνωσιν. ἔστιν οὖν σκορδινᾶσθαι, τὸ ἀνακλᾶσθαι μετὰ χάσμης. γίνεται δὲ [5] ἀπὸ ἀναλογίας τὸ τοιοῦτο.

Σκοροδίοις. τοῖς τῶν σκορόδων φύλλοις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

—Ἀποψώμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι,
Ἀλλὰ σκοροδίοις ὑπὸ τρυφῆς ἑκάστοτε.

[6] Γελοίως ἀντὶ τοῦ, [7] σαβάνοις. ἐπειδὴ δὲ ἤσθιον ἑκάστοτε σκόροδα, τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς διαίτης. εἴρηται δὲ σκόροδον ἴσως, σκαιόν τι ῥόδον ὄν· παρὰ τὸ σκαιὸν ὄζειν. τινὲς δὲ σκοροδίοις, τοῖς τῶν σκορόδων καυλοῖς. λιμῷ δὲ περιπεσόντες οἱ Ἀθηναῖοι τούτοις ἐχρήσαντο. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο, ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε, ἃ πρότερον ἠσθίομεν ἀγαπητῶς, τούτοις νῦν ἀφοδεύοντες ἀποματτόμεθα. μήποτε δέ φησι τοῦ σκορόδου τὸν καυλόν. ἔστι γὰρ ἀσφοδέλῳ ὅμοιος, ὡς κἀκεῖνος, ἐπιτήδειος εἰς τοῦτο. εἰ δ' ἄρα δηκτικόν τι ἔχει, τάχα ἂν εἴη παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς. καὶ αὖθις·

[8] Ἀπόλλυμαι τὰ σκόροδα πορθούμενος.

ἐκ τῶν ἀγρῶν ἔρχεται ἔχων φορτίον σκόροδα, καὶ ἐπηρεά-

Σκοπός. Speculator, vel cuſtos, & qui ea, quæ longe remota ſunt, e ſpecula ſpectat.

Σκοπῶν. [Speculans. Spectans. Vel,] accurate & diligenter aliquid perpendens & conſiderans. Et ἄσκοπος, qui nullam habet figuram, quæ ſpectari poſſit. Nulla arte imitabilis. [In Epigrammate:] *Nulla arte imitabilem, Angelorum Rectorem, corporis expertem, ſpecie formæ* [*humanæ,*] *o nimis audax cera effinxit.*

Σκοπῶ. Speculor. Specto.

Σκορακίζειν. Idem eſt, ac ſi diceres, ἐς κόρακας ἀποπέμπειν. Ad corvos amandare. Inde enim vox hæc dicta eſt: ut & οἰμώζειν, lugere, lamentari, ab οἴμοι.

Σκορδινᾶσθαι. Pandiculari, ſive, præter naturam membra corporis cum oſcitatione extendere, & veluti diſtorquere. Ariſtophanes *Acharnenſibus: Gemo, hio, pandiculor, pedo.* Quidam hoc de iis dici tradunt, qui, cum ex ſomno expergiſcuntur, oſcitantes membra totius corporis extendunt: quod etiam accidit illis, quorum membra cruciatibus diſtorquentur.

Σκορδινῶμαι. Diſtorqueor. Convulſione laboro. Pandiculor. [A σκόροδον, allium.] Qui enim ob nimium alliorum eſum vomunt, propter acrimoniam eorum graviores convulſiones ſentiunt. Vomere vero, & quocunque modo evacuari, dicitur σκορδινᾶσθαι. Secundum alios vero τὸ σκορδινᾶσθαι proprie dicitur de canibus, qui, cum ex ſomno excitantur, totius corporis membra extendunt. Σκορδινᾶσθαι igitur eſt, cum oſcitatione corpus diſtorquere, vel extendere.

Σκοροδίοις. [Alliis. Vel,] alliorum foliis. Ariſtophanes *Pluto: Non amplius nates lapidibus abſtergimus, ſed ſemper alliorum foliis, præ luxu.* Ridicule [hoc a Comico dictum eſt,] pro σαβάνοις, i. e. linteis. Quoniam vero antea allia ſemper edere ſolebant, [ideo Comicus] hoc dicit, [ſignificare volens,] eos, poſtquam divites evaſiſſent, antiquam victus rationem contemnere cœpiſſe. Σκορόδιον autem fortaſſe dictum eſt, quaſi σκαιόν τι ῥόδον, i. e. roſa quædam ſiniſtra, vel ingrata; quod nempe ingratum odorem ſpiret. Quidam vero σκοροδίοις [interpretantur,] alliorum caulibus. Illis enim Athenienſes fame laborantes veſcebantur. Non ſimpliciter autem hoc [dicit,] ſed ut oſtenderet, eos victus rationem adeo mutaſſe, ut, quorum eſu ante contenti eſſent, iis nates nunc tergerent. [Aliter.] Videndum eſt, annon forte intelligat caulem allii. Eſt enim aſphodelo ſimilis, &, ſicut ille, ad nates tergendas aptus. Si quam vero mordacem vim habet, fortaſſe præter expectationem hoc [Comicus] dixerit. Et iterum: *Perii! Allia enim* [*ab Odomantibus*] *mihi auferuntur.* [Dicæopolis nimirum] ex agro ve-

1 Ὧ μὴ ἔστι τύπος] In MS. A. rectius legitur, οὗ μὴ ἔστι σκοπός.
2 Ἀπεπλάσατο] Malim, ἀνεπλάσατο ut legitur ſupra Tom. 1. pag. 1.
3 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 371. (262. Ed. Baſ. *P.*)
4 Σκορδινῶμαι. ἀντὶ τοῦ κλῶμαι, σπασμῷ σ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad locum citatum.
5 Ἀπὸ ἀναλογίας] Apud Enarratorem Comici legitur, ἀπὸ ἀλογίας. Sed neutra lectio ſenſum habet ſanum.
6 Γελοίως ἀντὶ τοῦ, σαβ.——παρὰ τὴν ὑπόνοιαν εἰρηκώς] Hæc omnia leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 82. (41. Ed. Baſ. *P.*)
7 Σαβάνοις] Eſt vox Græco-barbara, de qua vide Dufreſnium in Gloſſario Græco.
8 Ἀπόλλυμαι τὰ σκόρ.] Ariſtophanes *Acharnenſ.* pag. 378. (268. Ed. Baſ. *P.*)

——Οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι
Ὑπὸ τῶν Ὀδομάντων τὰ σκόροδα πορθούμενος.

Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

ζεται

ζεται ὑπὸ τῶν ξένων λιμωττόντων, καὶ διαρπαζόντων αὐτά· παρ' ὅσον οἱ πορθμευόμενοι ἀπόλλυνται. ἀρέσκονται δὲ τοῖς σκορόδοις οἱ Θρᾷκες οὐκ ἀπεικότως. θερμὰ γάρ εἰσιν. οἱ δὲ Θρᾷκες ψυχρὰν χώραν νέμονται. καὶ παροιμία· Σκόροδον ἐν δικτύοις. οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν καὶ ἐξιέναι, ταῦτα ὠνοῦντο, καὶ ἐν λίνοις ἔβαλλον.

nit, faſcem alliorum geſtans; quem peregrini fame laborantes adoriuntur, alliaque ei eripiunt. Thraces vero alliis delectantur, idque merito. Sunt enim calida. Thraces vero frigidam regionem incolunt. Et proverbium: *Allium in retibus.* Athenienſes enim, cum navigaturi vel peregre profecturi erant, allia empta in retia conjiciebant.

Σκορπίδια. μηχανικὸν ἀλέξημα. [1]Ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλιν ἑτέραν ἡτοιμάκει παρασκευὴν πρὸς τοὺς μαχομένους ἐκ τῶν πλοίων. ἀπ' ἀνδρομήκους ὕψους κατεπύκνωσε τρήμασι τὸ τεῖχος, ὡς παλαιστιαίοις τὸ μέγεθος κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν· οἷς τοξότας καὶ σκορπίδια παραστήσας ἐντὸς τοῦ τείχους, διὰ τούτων ἀχρήστους ἐποίει τοὺς ἐπιβάτας.

Σκορπίδια. Parvi ſcorpiones. Machinæ bellicæ. [Polybius:] *Archimedes vero alium rurſus apparatum adverſus eos, qui e navibus dimicabant, inſtruxit. Murum enim crebris cavis ad humanæ ſtaturæ modum, ſed qui extrinſecus palmares eſſent, aperuit. Ibi ſagittariis ac ſcorpiunculis ab interiore muri parte appoſitis, per iſtos petens hoſtem, inutiles* [*navium Romanarum*] *epibatas reddebat.*

Σκορπιαίνεσθαι. ἀποθηριοῦσθαι. τραχύνεσθαι. αὐθαδίζεσθαι. Ἐς [2]μέν τοι τὰς συνθεατρίας εἰώθει ἐσαεὶ σκορπιαίνεσθαι. βασκανίᾳ γὰρ πολλῇ εἴχετο. Προκόπιος. [3]Ἦν δὲ ἄγαν ἡ Θεοδώρα σκορπιώδης (τουτέστι, πληκτική) καὶ ὀργὴν σκοτεινή.

Σκορπιαίνεσθ. [Scorpiorum inſtar] efferari. Trucem eſſe. Exaſperari. Pervicacem & arrogantem ſe præbere. *Erga mulieres ejuſdem theatri ſemper aſperam & trucem ſe præbere ſolebat, quippe ingenti adverſus eas invidia flagrans.* Procopius. [Et idem alibi:] *Theodora enim erat maxime maligna, & ad nocendum parata, occultamque animo iram fovebat.*

Σκορπίος.

Σκορπίος. Scorpius. Sive, Scorpio.

Σκοταῖος ἦλθεν. ἀντὶ τοῦ, ἔτι σκοτίας οὔσης. Οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοταῖοι, εἶδον τὰ σώματα, καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπέῤῥιψαν αὐτοῖς, ὁ μὲν, κάνδυν, ὁ δὲ, χλαμύδα, ὁ δὲ, ψωμοὺς, ὁ δὲ, ἀκρόδρυα· καὶ μέγα κεφάλαιον ἠθροίσθη μικρῶν κερματίων. † Οἱ δὲ ὕστεροι σκοταῖοι παρεστῶτες ηὐλίζοντο.

Σκοταῖος ἦλθεν. Tunc venit, cum adhuc eſſent tenebræ. *Milites vero, cum noctu veniſſent, cadavera viderunt, & Babyloniorum more in ea conjecerunt, alius candyn; alius chlamydem; alius fruſta panis; alius fructus arboreos: & magna ſumma minutorum nummorum collecta eſt.* † *Poſtremi vero, qui noctu acceſſerant,* [*ibi*] *pernoctarunt.*

Σκοτεινόν. ἀφεγγές.

Σκοτεινόν. Tenebroſum. Obſcurum.

Σκόπος. [4]Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολερὸς, κατάπλαστος, σκότιος ὀργήν. καὶ σκότιος, ὁ τοῦ σκότους.

[5]Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλύβης σκότιοι μύες. οὔτι πενιχρὴ
Μῦς σιπύη βόσκειν οἶδε Λεωνίδεω.

[6]Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ. τουτέστιν, ἐκ λαθραίας μίξεως. Σκότιος οὖν, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Σκότιος. Obſcurus. Occultus. *Juſtinianus vero erat homo doloſus, & fictus, & qui iram callide occultare ſciret.* Et σκότιος, in tenebris degens. Tenebrarum amans. [In Epigrammate:] *Fugite ex tugurio mures tenebrarum amantes. Haud enim paupercula arca panaria Leonidæ mures paſcere novit.* Et, *Ille vero ex furtiva venere matri natus eſt.* Σκότιος enim hic dicitur ille, qui ex clandeſtino concubitu natus eſt. At παρθένιος eſt ille, qui ex ea, quæ virgo eſſe creditur, natus eſt.

Σκοτοδινιᾷ. σκοτοῦται. μετὰ σκότους ὀφθαλμῶν συστρέφεται· ὅ ἐστιν, ἰλιγγιᾷ.

Σκοτοδινιᾷ. Caligat. Vertigine laborat.

Σκοτόμαινα. σκότωσις. Σκοτομήνη δὲ, νὺξ ἀσέληνος. καὶ σκοταῖος, ὁ ἔτι σκότους ὄντος παραγενόμενος.

Σκοτόμαινα. Caligo. Tenebræ. Σκοτομήνη vero, nox illunis. Et σκοταῖος, qui tunc venit, cum adhuc ſunt tenebræ.

Σκότος. ἀρσενικόν. Αἰλιανός· Καὶ διὰ πάσης ἡμέρας σκότος ἦν βαθύτατος. καί τοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῆ χειμέρια ἦν.

Σκότος. [Caligo. Tenebræ. Nox. Obſcuritas. Eſt interdum] maſculinum. Ælianus: *Et toto die denſiſſimæ erant tenebræ, quamvis anni tempeſtas neutiquam eſſet hyberna.*

Σκότος. ζήτει ἐν τῷ Ἀόρατον.

Σκότος. Tenebræ. Quære in v. Ἀόρατον.

Σκότος. [7]αἱ θλίψεις. Φῶς δὲ, ἡ τούτων ἀπαλλαγή. [8]Δαβίδ· Φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

Σκότος. Tenebræ. [Sic in S. Scriptura vocantur] calamitates. Lux vero, liberatio a malis. David: *Illuminabis tenebras meas.*

1 Ὁ δὲ Ἀρχιμήδης πάλ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. VIII. cap. VI.

2 Ἐς μέν τοι τὰς συνθεατρ.] Hæc ſunt verba Procopii *Hiſtor. Arc.* cap. IX.

3 Ἦν δὲ ἄγαν ἡ Θεοδ.] Hæc apud Procopium Hiſt. Arc. cap. I. (inde enim ea Suidas mutuatus eſt) de Antonina, Beliſarii uxore, non vero de Theodora, dicuntur.

4 Ἦν δὲ Ἰουστινιανὸς δολ.] Et hæc ſunt verba Procopii *Hiſtor. Arc.* cap. VIII.

5 Φεύγεθ' ὑπ' ἐκ καλ.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. I. cap. XXVIII. pag. 70. ubi integrum Epigramma vide.

6 Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ.] Hæc ſunt verba Homeri Il. Z. v. 24. ubi Scholiaſtes: Σκότιον. ἐκ λαθραίας μίξεως. τὸν λάθρα γεγεννημένον, καὶ οὐκ ἐκ τοῦ κατὰ νόμον γαμηθείσης. τὸν ἐξ ἀδιαδεχήτου γάμου.

7 Σκότος. αἱ θλίψεις. φῶς δ.] Ex Theodoreto ad Pſalm. XVII. 29.

8 Δαβίδ.] Pſalmo laudato.

Σκότος παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ποτὲ μὲν, ἡ ἄγνοια· ποτὲ δὲ, αἱ συμφοραί. καὶ φῶς ὡσαύτως ἡ γνῶσις, καὶ ἡ τῶν κακῶν ἀπαλλαγή.

Σκώληξ. εἶδος ζωϋφίου.

Σκώλια.[1] τὰ Σκώλια ἦγον ἑορτὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ᾗ ἥλλοντο τοῖς ἀσκοῖς εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀσκοῦ μορμολύττεσθαι.

Σκῶλος. εἶδος ἀκάνθης. ἢ σκάνδαλον.

Τοῦ μὲν ἐγὼ ζώοντος [2] ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι
Σκώλους ὀφθαλμοῖς, καὶ, εἰ θέμις, ὠμὰ πασαίμην.

καὶ αὖθις·

Ἔκ μοι σκῶλον ἔρυσον, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὁπλῇ.

ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν λύκον.

Σκωμμάτιον. καὶ σκώμματα. [3] Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον. οἷον δὲ μόνον εἰδέναι,
Σκωμμάτιον εἴ ποτέ τι θλιβόμενος ἐκβαλῶ.
Ταυτὶ κατιδὼν ὑπό τι μικρὸν ἐπεθήκισα.

Σκώπτης. ὁ λοίδορος. καὶ σκωπτόλης, ὁ Λυσίστρατος. † Ἡ κωμῳδία τὸν σκωπτικὸν ἐπίχαριν καλεῖ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀνασεσυρμένην.

Σκωπτόλαι. φιλοσκώμμονες. [4] Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρισταὶ πάντες, καὶ δεδώκασι τῇ ὀθόνῃ μᾶλλον ἢ σοφίᾳ Ἀθηναῖοι.

Σκῶρ. κόπρος. ἀποπάτημα. καὶ κλίνεται σκατός.

Σκῶρ [5] ἀεὶ νῶν. τινές φασι τὸ σκῶρ πρῶτον κεχρῆσθαι Στράττιν ἐν Ἀταλάντης δράματι. ψεῦδος δέ. πολλῷ γὰρ ὕστερον τῶν Βατράχων. Σκῶρ δὲ ἀεὶ νῶν, τὸ ἀεὶ ῥέον. νάον, νῶν. σκῶρ δὲ, ἀποπάτημα, κόπρος. καὶ ἔστιν ἑτερόκλιτον. ἡ γὰρ γενικὴ, σκατός. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

——Εἶτα βόρβορον πολὺν
Καὶ σκῶρ ἀεὶ νῶν.——

Καὶ σκωραμίς. ἀμὶς μὲν, ἐν ᾗ οὐροῦσι. σκωραμὶς δὲ, ἐν ᾗ ἀποπατοῦσιν.

Ἵνα [6] μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμῳδική.

καὶ σκωροποιῶ, ἐξ αὐτοῦ.

Σκωρεία. οὕτως ἡ παράδοσις.

Σκώψ. εἶδος ὀρνέου νυκτερινοῦ.

Σκρίβων. [7] Σκρίβων κατὰ Λατίνους, ὁ τῶν σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος.

Σκρινιάριος. [8] ὁ χαρτουλάριος τοῦ Ἐπάρχου. ὁ αἴρων τὸ σκρίνιον, ἤτοι τὸ κιβώτιον.

Σκυβαλίζεται. ἀποδοκιμάζεται. ἀτιμάζεται ὡς σκύβαλον. κυρίως δὲ σκύβαλον, κυσίβαλόν τι ὄν, τὸ τοῖς

Σκότος. Tenebræ. Sic in S. Scriptura modò quidem vocatur ignorantia: modo vero, calamitates. Et contra, Lux, cognitio, & liberatio a malis.

Σκώληξ. Animalculi genus. Vermis. Lumbricus.

Σκώλια. Aſcolia. Feſtum, apud Athenienſes celebrari ſolitum, in quo in honorem Bacchi per utres ſaliebant. Quære in v. Ἀσκοῦ μορμολύττεσθαι.

Σκῶλος. Genus ſpinæ. Spina. Lignum præacutum. Feſtuca. Vel, ſcandalum. *Hujus ego viventis impudentibus oculis ſpinas infigam, & , ſi fas ſit, carnes ejus vel crudas devorem.* Et iterum: *Spinam extrahe, ungulæ meæ infixam.* Aſinus hoc ad lupum dicit.

Σκωμμάτιον. Cavillulus. Parvum ſcomma. Et σκώμματα, cavilli, ſalſi joci. Ariſtophanes: *Nulla mei habita ratione illud tantum ſcire cupiebant, an, dum verberibus cæderer, ſalſo aliquo cavillulo [Cleonem] petiturus eſſem. Hoc cum viderem, paululum ei aſſentatus ſum.*

Σκώπτης. Cavillator. Deriſor. Dicax. Et σκωπτόλης, idem. † Comici dicacem & cavillatorem vocant jucundum & facetum. Quære in v. Ἀνασεσυρμένην.

Σκωπτόλαι. Cavillatores. Deriſores. Dicaces. *Athenienſes omnes ſunt cavillatores & petulantes, & velo nautico magis ſe addixerunt, quam ſapientiæ.*

Σκῶρ. Merda. Stercus. Declinatur, σκατός.

Σκῶρ ἀεὶ νῶν. Stercus ſemper fluens. Quidam ajunt primum Strattin in *Atalante* fabula uſum eſſe voce σκῶρ: quod falſum eſt. Nam [fabula illa Strattis] multo poſterior eſt *Ranis* [Ariſtophanis.] Σκῶρ ἀεὶ νῶν vero eſt, ſtercus ſemper fluens. [A νάω, fluo: unde] νάον, [& contracte,] νῶν. Σκῶρ vero eſt, excrementum, merda: eſtque nomen heteroclitum. Declinatur enim σκατός. Ariſtophanes *Ranis. Deinde cœnum multum & ſtercus ſemper fluens.* Et σκωραμίς, [compoſitum eſt ex σκῶρ, & ἀμίς.] Et ἀμὶς quidem eſt, matula. Σκωραμὶς vero, laſanum, ſive vas, in quo ventris onus deponitur. *Ne fiam laſanum Comicum.*

Σκωρεία. Sic Grammatici vocem hanc ſcribendam eſſe tradunt. Scoria. Excrementum metallorum. [Alii vero ſcribunt σκωρία, per ι.]

Σκώψ. Scops. Genus avis nocturnæ. Noctua.

Σκρίβων. Scribon. Sic ſecundum Latinos vocatur ſatellitum regiorum præfectus.

Σκρινιάριος. Scriniarius. Chartularius Præfecti. Sive, qui ſcrinium ſervat.

Σκυβαλίζεται. Rejicitur. Contemnitur ut quiſquiliæ. Proprie vero σκύβαλον dicitur id,

1 Σκώλια] Mira hallucinatio Suidæ. Scribendum enim erat Ἀσκώλια, idque ſuo loco ponendum. Vide ſupra v. Ἀσκὸς, ubi luſus hic pluribus deſcribitur.

2 Ἀναιδέσιν] Sic recte MS. A. At in prioribus Editt. vitioſe legitur ἀναιδέσιος.

3 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 523. (358. Ed. Baſ. P.)

4 Σκωπτόλαι τε καὶ ὑβρ.] Hæc ſunt verba Philoſtrati lib. 1. *de Vita Apoll.* cap. v. pag. 8. quæ etiam leguntur ſupra v. Εὐθύδημος.

5 Σκῶρ ἀεὶ νῶν. τινές φ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 218. (136. Ed. Baſ. *P.*) Confer Nos ſupra ad v. Ἀεννάν.

6 Ἵνα μὴ γέν.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Ranis*, pag. 734 (493. Ed. Baſ. *P.*)

7 Σκρίβων κατὰ Λατ.] Hæc ſumpta ſunt ex Theophylacti Simoc. lib. 1. cap. iv. ut & ante nos monuit Dufrenius in Gloſſario Græco, v. Σκρίβων.

8 Σκρινιάριος. ὁ χαρτ.] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Gloſſario.

κυσὶ βαλλόμενον. [1]Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Οὐδ' ἀπὸ δειπνιδίου γευόμενος σκυβάλου,
Σπεύδων εἰς ἄλλους οἴκους ἴθι.

Σκυδμαίνω. ὀργίζομαι.

Σκυζᾷν. ἐπὶ συνουσίᾳ ὁρμᾷν. Ἡ κάμηλος κύει μῆνας δέκα· τῷ δὲ ἑνδεκάτῳ τίκτει· καὶ πάλιν διαλιποῦσα ἐνιαυτὸν, σκυζᾷ.

Σκύζομαι. ὀργίζομαι.

Σκύθαινα. ἡ ὑπηρέτις. [2]Ἀριστοφάνης· Ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα.

Σκύθαι. [3]ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Σκυθῶν οἱ περιλειφθέντες ἐκ τῶν προλαβουσῶν ἐπαρθέντες ἐφόδων ἐπὶ Γαλιηνοῦ τοῦ μικροῦ, Ἐρούλους καὶ Πευκέστας καὶ Γότθους παραλαβόντες, καὶ περὶ τὸν Τύραν ποταμὸν ἀθροισθέντες, εἰσέβαλον εἰς τὸν Πόντον. ναυπηγησάμενοι δὲ [4]πλοῖα ἐννακόσια, καὶ τούτοις ἐμβιβάσαντες δύο καὶ τριάκοντα μυριάδας, ἄραντες διὰ τοῦ Πόντου, πόλει [5]Τόμῃ προσβαλόντες ἀπεκρούσθησαν. ὡσαύτως καὶ Μαρκιανουπόλει. ἐπεὶ δὲ τὰ στενὰ τῆς Προποντίδος κατέλαβον, ἐκ τοῦ ῥεύματος τὰ πλοῖα ἀλλήλοις προσήρασσε, καὶ ἐπεφέρετο τὰ σκάφη σὺν οὐδενὶ κόσμῳ, τῶν κυβερνητῶν μεθιέντων τοὺς οἴακας· ὥστε τὰς μὲν καταδῦναι αὐτάνδρους· τινὰς δὲ καὶ ἀνδρῶν ἐρήμους ὀκεῖλαι· καὶ πλεῖστοι ἀπώλοντο. οἱ δὲ περιλειφθέντες τὴν ἐπὶ Κύζικον ἔπλεον, καὶ ἄχρι τοῦ Ἄθω περιενεχθέντες, καὶ τῶν πλοίων ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι, Κασσάνδρειαν καὶ Θεσσαλονίκην ἐπολιόρκουν. ἀποκρουσθέντες δὲ, ἐς τὴν μεσόγειον ἀναβάντες, πᾶσαν χώραν ἐλῄζοντο, καὶ κατὰ διαφόρους χώρας διεφθείροντο. ὅσοι δὲ διεσώθησαν, Ῥωμαίοις συνηριθμήθησαν, καὶ πρὸς γεωργίαν ἐτράποντο.

Σκύθης [6]ὁρᾷ. καὶ παροιμία· [7]Σκύθης τὸν ὄνον. ἐπὶ τῶν ἀκκιζομένων τῷ λόγῳ, ἔργῳ δὲ ἐφιεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη· Δεῖπνόν σοι, ὦ Σκύθα. ὁ δὲ ἐμυσάξατο μὲν πρῶτα. αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας περὶ αὐτὸν ἐπονεῖτο. † Ὅτι Ἀνάχαρσις Σκύθης ἦν, μητρὸς δὲ Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν· ὃς ἔθηκε νόμους Σκύθαις.

Σκυθικαί. [8]εἶδός τι ὑποδήματός εἰσιν, ὡς Ἀλκαῖος ἐν η. Σκυθικὰς ὑποδυσάμενοι.

Σκυθρωπάζω. τὸ στυγνάζω. μεταφορικὴ ἡ λέξις. ἀπὸ τοῦ Σκύθης, καὶ τοῦ ὤψ, ὠπός· ὃ σημαίνει τὸ πρόσωπον. ὄψ γὰρ, ἡ φωνὴ, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

——————[9]Ὦ Πλάτων,

quod canibus projicitur: quaſi dicas κυσίβαλον. In Epigrammate: *Ne vilibus quidem cœnæ reliquiis guſtatis, propere in alias domos abi.*

Σκυδμαίνω. Iraſcor.

Σκυζᾷν. Venerem, vel coitum appetere. *Camelus decem menſes fœtum in utero geſtat; undecimo vero parit: & anno intermiſſo rurſus coitum appetit.*

Σκύζομαι. Iraſcor.

Σκύθαινα. Scythæna. Id eſt, famula. Ancilla. Ariſtophanes: *Ubinam eſt ancilla?*

Σκύθαι. Scythæ. Sub Claudio Romanorum Imperatore, quotquot Scythæ erant ſuperſtites, ſucceſſu, quo in ſuperioribus irruptionibus ſub Galieno juniore uſi fuerant, elati, Herulis & Peuceſtis & Gothis ſibi adjunctis, & circa fluvium Tyram collecti, in Pontum irruperunt. Fabricatis vero nongentis navibus, impoſitiſque in eas trecentis & viginti millibus hominum, navigatione per Pontum inſtituta, Tomos urbem & Marcianopolin aggreſſi ſunt; ſed irrito conatu. Poſtea, cum ad anguſtias Propontidis perveniſſent, ob fluxus celeritatem naves inter ſe collidebantur, & lembi nullo ordine ferebantur, gubernatoribus clavos e manibus dimittentibus: adeo ut partim cum hominibus ipſis demergerentur; partim vacuæ vadis & ſcopulis illiderentur; plurimique perirent. Reliqui vero Cyzicum verſus navigarunt: cumque ad montem Atho delati naves ſuas refeciſſent, Caſſandriam & Theſſalonicen obſederunt. Inde vero repulſi, in regionem mediterraneam irruptionem fecerunt, eamque longe lateque populati, variis in locis perierunt. Superſtites vero Romanis annumerati ſunt, & agros deinceps coluerunt.

Σκύθης ὁρᾷ. Scytha videt. Et proverbium: *Scytha aſinum.* Dicitur de illis, qui rem, quam verbis ſe aſpernari ſimulant, revera appetunt. Quidam enim aſinum mortuum conſpicatus, dixit: *En tibi cœnam, Scytha.* Ille vero rem primum quidem averſatus eſt. Poſtea vero aſinum diligenter quæſivit, & eo veſci cœpit. † Anacharſis fuit Scytha, ſed matre Græca natus, & ideo bilinguis: qui Scythis leges tulit.

Σκυθικαί. Scythicæ. Genus quoddam calceorum, ut ait Alcæus libro VIII. *Scythicis induti.*

Σκυθρωπάζω. Triſti & tetrico ſum vultu. Eſt vocabulum metaphoricum, [compoſitum] ex Σκύθης, & ὤψ, vultus. Ὄψ enim, per ο, ſignificat vocem. *O Plato, qui nihil aliud noſti, quam vultum contrahere, & coch-*

1 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Integrum Epigramma exſtat Anthol. lib. I. cap. XXXIII. pag. 70.

2 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 846.

3 Ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμ.] Locus hic ſumptus eſt ex Zoſimi Hiſtor. lib. I. ut dudum ante monuit Henr. Valeſius ad Amm. Marcell. lib. XXXI. pag. 423.

4 Πλοῖα ἐννακόσια] Zoſimus habet, πλοῖα ἑξακισχίλια: quæ immanis eſt differentia. Ammianus Marcellinus *vero lib.* XXXI. pag. 445. eandem hiſtoriam narrans, Scythas duo millia navium habuiſſe refert.

5 Τόμῃ] Zoſimus rectius, Τόμοις. Sic enim plurali numero nomen urbis illius a ſcriptoribus efferri ſolet.

6 Σκύθης ὁρᾷ] MSS. Pariſ. Σκύθης ὁ ῥῶς. Sed quid hoc? An, Σκύθης ὁρῶς?

7 Σκύθης τὸν ὄνον. ἐπὶ τῶν ἀκκ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam in Vaticana Proverbiorum Appendice. Confer Noſtrum ſupra v. Ἀκκιζόμενος, & v. Ὁ Σκύθης.

8 Σκυθικαί. εἶδός τι ὑποδ.] Ex Harpocratione. Apud Heſychium vero male legitur, Σκυδικαί.

9 Ὦ Πλάτων, ὡς οἶδ.] Eſt fragmentum Amphidis Comici, quod legitur etiam apud Laertium in *Platone*, Segm. XXVIII. unde id Suidas mutuatus eſt.

Ὡς οὐδὲν οἶδα πλὴν σκυθρωπάζειν μόνον,
Ὥσπερ κοχλίας σεμνῶς ἐπηρκὼς τὰς ὀφρῦς.

Σκῦλα. [1] τὰ ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνῃρημένα, τὰ ἐκ τῶν νεκρῶν. λάφυρα δὲ, τὰ ἐκ τῶν ζώντων. καὶ σκυλοφόρος. [2] ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἑσπερίας Μάρκελλος ἀνερχόμενος πολέμοιο
Σκυλοφόρος ταναῆς τέρμα παρ' Ἰταλίης.

καὶ σκυλοδεψῶν. [3] Ἀριστοφάνης·

Ὅσοις δὲ κλίνη μηδ' ἔστι, μηδὲ στρώματα,
Ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τῶν σκυλοδεψῶν.

ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμένων.

Σκύλλα. [4] ἐν τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει θηρίον ἐμυθεύετο εἶναι, [5] μέχρι μὲν ὀφθαλμῶν γυναικὸς περικαλλοῦς σχῆμα ἔχον· ἑκατέρωθεν δὲ κυνῶν κεφαλὰς ϛʹ. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὀφιῶδες.

Σκύλαξ [6] Καρυανδεὺς, (πόλις δὲ ἐστι τῆς Καρίας πλησίον Ἁλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα) μαθηματικὸς, καὶ μουσικός. Περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλέους στηλῶν. Τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα. Γῆς περίοδον. Ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

Σκυλεύω. αἰτιατικῇ.

Σκυμνεία γονή. ἡ τῶν σκύμνων.

Σκύμνος. σκύλαξ λέοντος.

[7] Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.
Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ 'ν πόλει τρέφειν.
Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

Αἰσχύλος λέγει περὶ Ἀλκιβιάδου, μὴ [8] ἀνατρέφειν φρόνιμον· ἐὰν δὲ ἀνατραφῇ, μὴ ἐρεθίζειν, ἀλλὰ πιθασσεῦσαι. καὶ ὁ μὲν Εὐριπίδης συμβεβούλευκε μὴ δέξασθαι. ὁ δὲ Αἰσχύλος τοιαύτην τινὰ διάνοιαν, μὴ καταδέξασθαι, ἢ καταδεξάμενον προσφορεῖν. καὶ ὁ μὲν Αἰσχύλος σοφῶς εἶπεν· ὁ δὲ Εὐριπίδης σαφῶς.

leæ inſtar ſupercilia cum gravitate quadam ſubducere.

Σκῦλα. Spolia, quæ hoſtibus cæſis detrahuntur. Λάφυρα vero, ſpolia, quæ viventibus detrahuntur. Et σκυλοφόρος, qui ſpoliis onuſtus ex prælio redit. In Epigrammate: *Heſperio Marcellus ex bello ſpoliis onuſtus ad longæ fines Italiæ revertens.* Et σκυλοδεψῶν, coriariorum. Ariſtophanes: *Quibus vero lectus non eſt, neque ſtragula, eant dormituri in coriariorum ædes.* Dicitur de iis, qui latere non poſſunt.

Σκύλλα. Scylla. In Tyrrheno mari monſtrum eſſe fabulæ ferebant, ad oculos uſque formam pulcherrimæ mulieris habens: utrinque ſena capita canina: reliquo vero corpore ſerpentem referens.

Σκύλαξ. Scylax Caryandenſis, (Caryanda vero eſt urbs Cariæ prope Halicarnaſſum) Mathematicus, & Muſicus. [Scripſit] Periplum locorum extra columnas Herculis. De Heraclide Mylaſſorum Rege. Terræ periodum. Librum adverſus Polybii hiſtoriam.

Σκυλεύω. Accuſativo jungitur. Spolio.

Σκυμνεία γονή. Leonina progenies.

Σκύμνος. Catulus leonis. *Non oportet catulum leonis in civitate alere: multo vero minus leonem. Si quis vero in ea nutritus fuerit, moribus ejus obſequendum eſt.* Æſchylus [apud Ariſtophanem hæc] de Alcibiade [dicit. Significare autem vult,] virum elati animi non eſſe [in civitate] alendum: ſi vero nutritus fuerit, eum non eſſe irritandum, ſed obſequio demulcendum. Et Euripides quidem ſuaſit, [ejuſmodi virum] non eſſe [in civitatem] recipiendum. Æſchylus vero talem ſententiam dixit: Aut non eſſe recipiendum; aut, ſi cum receperis, ingenio ejus obſequendum. Et Æſchyli quidem dictum eſt ſapiens; Euripidis vero, planum & perſpicuum.

Σκυρίαν [9] δίκην. οἱ σκηπτόμενοι ἐν ταῖς δίκαις ἔφασκον εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν. Σκῦρος δὲ, νῆσός ἐστι.

Σκυρίπτω. κερατίζω. καὶ κυρίπτω.

Σκυτάλαι. στρογγύλα καὶ λεῖα ξύλα. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, ῥάβδος.

Σκυτάλη. βακτηρία ἀκροπαχής. ἢ φραγγέλιον.

Σκυτάλη. [10] ἐπιστολὴ Λακωνική. ἦν δὲ ἡ σκυτάλη ξύλον ἐξεσμένον ἐπιμηκές. δύο δὲ παρὰ Λακεδαιμο-

Σκυρίαν δίκην. Scyrium judicium. Qui in judiciis prætextu utebantur, dicebant, ſe in Scyrum profectos domo abfuiſſe. Scyrus autem eſt inſula.

Σκυρίπτω, & κυρίπτω. Cornu peto. Cornu ferio.

Σκυτάλαι. Scytalæ. Rotunda & polita ligna. Sed apud Herodotum [ita vocatur,] baculus.

Σκυτάλη. Scytale. Baculus, craſſum habens caput. Vel, ſcutica.

Σκυτάλη. Scytale. Epiſtola Laconica. Scytale autem erat lignum politum & oblongum.

1 Σκῦλα. τὰ ἀπὸ τ.] Eandem differentiam vocum σκῦλον & λάφυρον docet etiam Etymologus; ſed apud quem pro θνητῶν ſcribendum eſt, τεθνεώτων.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXII. ubi integrum Epigramma vide.

3 Ἀριστοφάνης] In *Eccleſiaz.* pag. 736. (494. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα,
Ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
Ἐς τῶν σκυτοδεψῶν.

Hinc Suidam ſupplebis. At apud Ariſtophanem pro σκυτοδεψῶν ex Suida reponendum eſt σκυλοδεψῶν. Syllaba enim prima in σκυτοδεψῶν longa eſt; at in σκυλοδεψῶν, anceps: quæ proinde metro verſus non adverſatur. Σκυλοδέψης autem & σκυτοδέψης idem ſignificant. Photius in Lexico MS. Σκυλοδέψος. ὁ τὰ κῶδια ἐργαζόμενος. Vide etiam Heſych. v. Σκυλοδέψιος, & v. Σκύλον; & Enarratorem Comici ad *Ranas*, pag. 251.

4 Σκύλλα. ἐν τῷ Τυῤῥηνικῷ πελ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregorii Nazianzeni *Steliteut.* pag. 144. ut Pearſonius obſervaverat.

5 Μέχρι τῶν ὀφθαλμῶν] Scribendum eſt, μέχρι τοῦ ὀμφαλοῦ, i. e. uſque ad umbilicum: ut habet Nonnus loco laudato.

6 Σκύλαξ Καρυανδ.] De hoc vide omnino Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* lib. I. cap. XIX. ubi Suidam diverſos Scylaces confundere contendit.

7 Οὐ χρὴ λέοντος σκ.] Tres hi Senarii Jambici leguntur apud Ariſtophanem *Ranis*, pag. 279. (185. Ed. Baſ. *P.*)

8 Μὴ ἀνατρέφειν φρ.] Hæc ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis: ſed apud quem pro φρόνιμον rectius legitur, φρόνημα ἔχοντα.

9 Σκυρίαν δίκην. οἱ σκ.] Aliter proverbium hoc interpretatur Heſychius: quem vide.

10 Σκυτάλη. ἐπιστολὴ Λακων.] Hæc omnia totidem verbis leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 601.

νίοις σκυτάλαι. καὶ τὴν μὲν μίαν κατεῖχον οἱ Ἔφοροι τῶν Λακεδαιμονίων· τὴν δὲ ἑτέραν τῷ ἐκπεμπομένῳ παρ' αὐτῶν στρατηγῷ παρεῖχον. καὶ ὁπότε ἐβούλοντό τι ἐπιστεῖλαι αὐτῷ, φέροντες ἱμάντα λευκὸν περιείλουν τὴν σκυτάλην, καὶ ἐπὶ τοῦ ἱμάντος ἔγραφον. καὶ ἀνελίττοντες παρεῖχον τὸν ἱμάντα τῷ ἀποφέροντι. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ἵνα μὴ μανθάνωσιν οἱ ἀποφέροντες τὸ δηλούμενον ἐν αὐτῷ. ὁ δὲ στρατηγὸς δεχόμενος τὸν ἱμάντα, τῇ ἑαυτοῦ σκυτάλῃ περιειλίττε, καὶ ἐγίνωσκεν οὕτω τὰ γεγραμμένα. λέγεται οὖν καὶ ἡ ἐπιστολή, καὶ αὐτὸ τὸ ξύλον, ἐφ' ᾧ ἡ ἐπιστολή. Διοσκορίδης δ' ἐν τοῖς περὶ νομίμων, τοὺς δανείζοντας ἐν Σπάρτῃ διαιρεῖν σκυτάλην, δύο παρόντων μαρτύρων, καὶ γράφειν τὸ συμβόλαιον ἐν ἑκατέρῳ τμήματι. καὶ τὸ μὲν ἑνὶ τῶν μαρτύρων διδόναι· τὸ δὲ, δι' ἑαυτοῦ ἔχειν. ἐχρῶντο δ' αὐτῷ καὶ ἀλλοίως, ὡς Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ, [1] μβ'.

Duæ vero ſcytalæ erant apud Lacedæmonios: quarum alteram Lacedæmoniorum Ephori retinebant; alteram vero tradebant duci, quem ad bellum emittebant. Et quoties aliquid ei mandare volebant, afferebant album lorum, quo ſcytalem involvebant, & in eo [mandatum] ſcribebant. Deinde lorum replicantes, id tabellario tradebant abſportandum. Hoc autem faciebant, ne tabellarii, qui ſcytalas ferebant, ſcire poſſent, quid in eo ſcriptum eſſet. Dux vero lorum illud accipiens, circa ſuam ſcytalen circumplicabat, & ita res in eo ſcriptas cognoſcebat. Dicitur igitur ſcytale, & epiſtola, & ipſum lignum, in quo ſcripta eſt epiſtola. Dioſcorides vero in opere de Moribus & Inſtitutis dicit, fœneratores Spartæ dividere ſcytalen, duobus teſtibus præſentibus, & in utraque ejus parte contractum ſcribere: & alteram quidem uni ex teſtibus dare; alteram vero ſibi reſervare. Utebantur autem ſcytala & alio modo, ut Ariſtoteles in Ithacenſium Republica ſcribit. *Port.*

Σκυταλίδες. [2] πυροβόλα ἐργαλεῖα. ἦσαν δὲ τοιαῦτα σκυτάλια ξύλινα, τὰ μὲν, ποδιαῖα, τὰ δὲ, πηχυαῖα· πάντα δὲ ταῖς κατασκευαῖς ἦσαν ἀκροθιγῆ. ταῦτα κέντροις σιδηροῖς διείληπται τὰς κεφαλάς. διὰ δὲ τῶν κέντρων διεπέπλεκτο στυππεῖον, καὶ δᾶδες· κατὰ δὲ αὐτῶν πίττα κατακέχυτο. καὶ οἱ μὲν ἀνεδίδοσαν ἐνάπτοντες· οἱ δὲ ἔβαλλον ἀπὸ τόνου ταῦτα περὶ τὰς πρώτας οἰκίας· ὧν προσπιπτόντων μετὰ βίας, καὶ τῶν κέντρων ταῖς σανίσι ἐμπηγνυμένων, προσέμενε τὸ πῦρ, καὶ ταχέως ἧπτε.

Σκυταλίδες. Scytalides, vel ſcytalia. Inſtrumenta ignem jaculantia. Hæc vero ſcytalia erant lignea: & alia quidem unius pedis magnitudinem habentia: alia vero, unius cubiti. Omnia vero ſic erant fabricata, & adeo acuta, ut ea vix ſummo digito quis auderet attingere. Hæc ferreis ſtimulis in capitibus erant diſtincta. In ipſis vero ſtimulis implicita erat ſtuppa, & faces, eademque erant perfuſa pice. Et alii quidem hæc incenſa in altum tollebant; alii vero magno niſu in primas ædes jaculabantur. Facibus igitur magna cum vi in ædes incidentibus, cum ſtimuli tabulatis infigerentur, ignis perſeverabat, & celeriter ædes incendebat. *Port.*

Σκυτάλι' [3] ἐφόρουν. ἀντὶ τοῦ, ἐλακώνιζον.

Σκυτάλι' ἐφόρουν. Scytalas ferebant. Id eſt, laconiſſabant.

Σκύταλον. τὸ ῥόπαλον.

Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην.

ὅ ἐστι, βακτηρία ἀκροπαχής. [4] Ἀριστοφάνης·

Τὸ σκύταλον ἐξήνεγκα τὸ τοῦ Λαμίου.

οὗτος δὲ πένης, ἀπὸ ξυλοφορίας ζῶν· διὸ καὶ βακτηρίαν ἐξενέγκας αὐτοῦ φησιν εἶναι. κωμῳδεῖται γὰρ ὡς δεσμοφύλαξ.

Τουτέστ' ἐκεῖνο τῶν σκυταλῶν, ὧν πέρδεται.

ἀντὶ τοῦ, ὧν φέρει. ἢ ἴσως ὑπὸ τοῦ βάρους ἐπέρδετο.

Σκύταλον. Clava. Fuſtis. *Ego clavam protuli.* Vel, baculum, craſſum habentem caput. Ariſtophanes: *Clavam Lamiæ protuli.* [Hic Lamias] erat pauper, qui lignis bajulandis victum ſibi quærebat. Quare etiam dicit, eum protuliſſe baculum Lamiæ. A Comicis enim perſtringitur ut carceris cuſtos. *Hæc eſt una ex clavis, quarum cauſa [Lamias] pedit.* [Πέρδεται] præter expectationem dixit,] pro Φέρει, i.e. fert. Vel fortaſſe nimio onere gravatus pedebat.

Σκύτινος. δερμάτινος. σκῦτος, τὸ δέρμα. [5] Ἀριστοφάνης·

Ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο.

τουτέστι, δερματίνας ἁμάξας ἐποίει. † Ἐπὶ [6] τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, οἷά περ τὰ Παφλαγονικά, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγυτάτω τιαροειδῆ.

Σκύτινος. Coriaceus. Σκῦτος enim eſt corium. Ariſtophanes: *Plauſtellaque coriacea conficiebat.* Et, *In capite ferebant galeas coriaceas, cujuſmodi ſunt Paphlagonicæ, quæ criſtam habent in medio, proxime accedentem ad tiaræ ſpeciem.*

Σκυτίς, σκυτίδος.

Σκυτίς. Pellicula. Parva pellis.

Σκυτοδέψης. Ἀττικόν. βυρσοδέψης δὲ, Ἀσιανόν.

Σκυτοδέψης. Eſt nomen Atticum. Βυρσοδέψης vero, Aſiaticū. Utrumq; ſignificat coriarium.

1 Μβ.] Notæ hæ numerorum deſunt in Lexico Photii MS. & recte quidem, ut puto.

2 Σκυταλίδες. πυροβ.] Miror, unde hæc Suidas ſumpſerit. Forſan ex Titulo Collectaneorum Conſtantini Porphyrogenneti, qui περὶ Ἐκφράσεως inſcribebatur, & variarum rerum deſcriptiones, ex veteribus ſcriptoribus excerptas, continebat. Tituli autem hujus meminit Suidas ſupra v. Σάμβυκαι.

3 Σκυτάλι' ἐφόρουν] Eſt initium Senarii Jambici, qui legitur apud Ariſtoph. *Avibus*, pag. 601. (416. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 726. (487. Ed. Baſ. *P.*) ubi totus locus rectius ſic legitur:

Ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην,
Τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.
Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο τῶν σκυταλῶν, ὧν πέρδεται.

Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

5 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 175. [105. Ed. Baſ. *P.*]

6 Ἐπὶ τῇ κεφ.] Hæc ſunt verba Xenophontis, lib. v. Ἀναβ. pag. 352. Vide etiam ſupra v. Κρώβυλος, ubi idem fragmentum legitur.

Σκυτοδέψης. δερματομαλάκτης. καὶ βυρσοδέψης. Κλέων ὁ Ἀθηναῖος, ὁ Κλεαινέτου, στρατηγός, μανιώδης ἀνήρ, βυρσοδέψου παῖς.

Σκυτοδέψης. Coriarius. Et βυρσοδέψης, idem. [Sic autem ab Ariſtophane vocatur] Cleon Athenienſis, Clexneti filius, exercitus dux, homo furioſus, & coriarii filius.

Σκῦτος. πᾶν δέρμα. ἀφ' οὗ καὶ σκυτεύς. Ὁ δὲ εἰς τὸ κράνος φέρει τὸ δόρυ, οὐ μὴν τοι διεῖλέ γε, περιολισθούσης οἱ τῆς αἰχμῆς ἐπὶ τὸ ξίφος.

Σκῦτος. Quævis pellis. Quodvis corium. Et σκυτεύς, coriarius. *Ille vero haſta galeam ferit: non tamen eam diviſit, quod cuſpis ejus in gladium incidiſſet.*

Σκυτοτόμος. σκυτεύς. λωροτόμος. [1] Ἀριστοφάνης· Καὶ δῆτα πάντα σκυτοτόμοις εἰκάζομεν. ἀλλ' ὑπερφυῶς ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ ἐκκλησία. περὶ τῶν γυναικῶν λέγει, ὅτι ἦσαν λευκαί. ἐπειδὴ γὰρ οἱ σκυτοτόμοι ἐν σκιᾷ καθεζόμενοι ἐργάζονται, καὶ εἰσὶν ἐσκιατραφημένοι, τοῦτο εἴρηκε.

Σκυτοτόμος. Coriarius. Coriorum ſector. Cerdo. Ariſtophanes: *Sunt ſane omnes coriarii, ut ex aſpectu conjicimus. Concio enim intuentibus ſupra modum alba apparet.* Loquitur nimirum de mulieribus, quæ erant albæ. Ideo autem hoc dicit, quod cerdones in umbra ſedentes opificium ſuum exerceant, & umbraticam vitam agant.

Σκύφος. ποτήριον. Καὶ σκύφον Ἡρακλέους προπιόντος γε, ἀπνευστὶ πιὼν ἔσχε κακῶς. προπιόντος γε, ἀντὶ τοῦ προπιμῶντος.

Σκύφος. Scyphus. Poculum. *Cum autem poculum ab Hercule ſibi propinatum uno hauſtu ebibiſſet, male ſe habuit.*

Σμάραγδος. θηλυκῶς λέγεται. ἔστι δὲ εἶδος λίθου πολυτίμου. Ἔλεγχος δὲ βεβαιότητος τῆς θεοσεβείας Πολυκράτους τοῦ Σαμίου [2] ἡ τῆς σμαράγδου τῆς ἐμβληθείσης εἰς τὸ πέλαγος εὕρεσις, καὶ θηρευθεὶς ὁ ἰχθὺς ὁ ταύτην καταπιών. καὶ σμαράγδιον, μέταλλον γῆς.

Σμάραγδος. Smaragdus. Genere fœminino dicitur. Eſt autem genus lapilli pretioſi. *Argumentum autem conſtantis pietatis, qua Polycrates Samius Deos colebat, fuit inventio ſmaragdi in mare conjecti, & ipſe piſcis captus, qui eum deglutierat.* Et ſmaragdium, metallum terræ.

Σμερδαλέον. καταπληκτικόν.

Σμερδαλέον. Terribile. Formidabile.

Σμέρδης. ὄνομα κύριον.

Σμέρδης. Smerdes. Nomen proprium.

Σμῆγμα. καθαρτικόν. τὸ ἀποσμῆχον.

Σμῆγμα. Smegma. Sapo, quo ſordes abſterguntur.

Σμικίθης.[3] ὄνομα κύριον. διεβέβλητο δὲ ὡς γυναικώδης τὸν τρόπον. τὸ δὲ πλῆρες, [4] Σμικίθου κύριος· ὅπερ ἐν ταῖς εἰσαγωγαῖς τῶν ἐγκλημάτων κηρύττειν εἰώθασιν, ἐπειδὰν γυναικὶ ἐπιφέρηται ἔγκλημα. οὕτω γὰρ προσκαλεῖσθαι εἰώθασιν ἐν τῷ δικαστηρίῳ· Ἡ δεῖνα, καὶ ὁ κύριος· τουτέστιν, ὁ ἀνήρ. ἅμα οὖν ὡς γυναικώδη τὸν Σμίκυθον κωμῳδεῖ, καὶ ἔχοντα κύριον, ὡς αἱ θήλειαι. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν γυναικωδῶν. ἦν δὲ Θρακῶν βασιλεὺς ὁ Σμίκυθος, κίναιδος. κύριον δέ, ὡς εἴρηται, τὸν ἄνδρα λέγει. οὕτω γὰρ [5] ἀπεγράφοντο ἐν τοῖς δικαστηρίοις· Ἀσπασία καὶ κύριος.

Σμικίθης. Smecithes. Nomen proprium. Hic ob mores effœminatos male audiebat. Integra vero oratio hæc eſt, *Smecithes & dominus:* quod in accuſationibus præconis voce pronuntiari ſolebat, cum mulier criminis alicujus rea agebatur. Sic enim citatio in judicium fieri conſueverat, *Fœmina & dominus ejus.* Id eſt, maritus. Simul igitur ut effœminatum Smecithen perſtringit, ut qui fœminarum more dominum haberet. Dicitur autem hoc de hominibus effœminatis. Smecithes autem erat Rex Thracum, & cinædus. Dominum vero, ut dictum eſt, maritum vocat. Sic enim in tabellis nomina eorum, qui in jus citabantur, inſcribi ſolebant, *Aſpaſia & dominus.*

Σμήνη. τὰ τῶν μελισσῶν πλήθη. [6] Ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες, οὐδὲν ὅ, τι καὶ ἐθαύμαζαν. τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγένοντο, καὶ ἤμουν, καὶ ἔκειντο πολλοί, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἀνίσταντο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.

Σμήνεος [7] ἔκ με ταμὼν γλυκερὸν θέρος Ἀντινομαίων
Γηραιὸς Κλειτὸς ἀπεῖσε μελισσοπόνος.

Σμήνη. Apum examina. *Cum ad Colchos perveniſſent, nihil* [*invenerunt,*] *quod admirationem ipſis moveret. Multa autem illic erant apum examina: quorum favos quotquot ex militibus ederant, omnes amentia correpti vomebant, multique proſtrati jacebant, & poſtero die tanquam a veneni potione ſurgebant.* [Et in Epigrammate:] *Ex alveari me exſectos dulces favos Antinomæi ſenex Cliton, apiarius, libavit.*

1 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiax.* pag. 735. [494. Ed. Baſ. *P.*] ubi ſic legitur:

Καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοι, εἰκάζομεν,
Ὁρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἀλλ' ὑπερφυῶς
Ὡς λευκοπληθὴς ἦν ἰδεῖν ἡ 'κκλησία.

Hinc locus hic Suidæ emendandus eſt.

2 Ἡ τῆς σμαράγδου τ.] Hiſtoriam prolixe narrat Herodotus lib. III. pag. 113.

3 Σμικίθης. ὄνομα κ.] Tota hæc nota referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis *Equitibus*, pag. 345. (242. Ed. Baſ. *P.*)

Χρυσοῦ διώξεις Σμικύθην καὶ κύριον.

Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

4 Σμικίθου κύριος] Scribe, Σμικίθης καὶ κύριος.

5 Ἀπεγράφοντο] Scholiaſta Ariſtophanis rectius, ἐπεγράφοντο.

6 Ἐς Κόλχους ἐμβαλόντες, οὐδ.] Fragmentum hoc legitur apud Xenophontem lib. IV. Ἀναβ. ſub finem: ut Pearſonius etiam obſervaverat.

7 Σμήνεος ἔκ με τ.] Diſtichum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Apollonidæ, quod ex cod. MS. integrum edidimus ſupra v. Θαλάμη. Pro ἀντινομαίων autem in codice MS. Epigrammatum legitur ἀμφινομαίων. At neutra lectio ſana eſt. Scribendum enim puto, Ἀντινομαίου, vel Ἀμφινομαίου: ut ſit nomen viri, cujus erant apum alvearia, & cujus juſſu Cliton favos Deo libabat. Vel dicendum eſt, Ἀμφινόμαιος eſſe epithetum Dei alicujus (Pa-

Σμῆνος. πλῆθος μελισσῶν. οἱονεὶ, κομός. ἰδίως δὲ [1] σμῆνος καλεῖται τὸ σύστημα μελισσῶν. Ὁμηρικῶς οὖν κέχρηται τῇ τροπῇ. Φησὶ καὶ περὶ τοῦ Νέστορος.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.

καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ σμήνει. καὶ σμηνουργεῖν, ῥῆμα.

Σμῆνος. Apum multitudo. Examen apum. Hoc enim σμῆνος proprie ſignificat. Homerice igitur [Ariſtophanes] hoc tropo uſus eſt. Dicit enim [Homerus] de Neſtore: *Cujus etiam ex lingua melle dulcior fluebat oratio.*

Σμῆξις. τρίψις. ἐκ τοῦ σμήχω. καὶ σμῆξαι, καθᾶραι.

Σμῆξις. Abſterſio. Deterſio. Frictio. Et σμῆξαι, abſtergere, purgare.

Σμήρινθος. σπάρτον. σχοινίον λεπτόν.

Σμήρινθος. Funis. Funis tenuis. Funiculus.

Σμικρολόγος. οἷον Φειδωλός. Πολλάκις κατ' οἶκον ἐστάλη ἡμᾶς ἀπολύειν ἔτι πεινῶντας.

Σμικρολόγος. Sordidus. Parcus. Avarus. *Sæpe nos exceptos convivio, adhuc eſurientes domum redire ſivit.*

Σμηκυθίων. ὄνομα κύριον.

Σμηκυθίων. Smecythion. Nomen proprium.

Σμίλαξ. βοτάνη.

Σμίλαξ. Smilax. Herba.

Σμιλεύματα.[2] τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ σμίλης. ἀντὶ τοῦ διαγλύμματα, ἐρεθίσματα.

Σμιλεύματά τ' ἔργων
Φωτὸς ἀμυνομένου.

Σμιλεύματα. [Proprie,] minuta ſegmina corii, vel aliarum rerum, ſcalpro præciſa. Ramenta. [Metaphorice, quævis quiſquiliæ.] *Et quiſquiliæ facinorum viri vim illatam fortiter propulſantis.*

Σμίλη. ἐργαλεῖον. ἐν [3] Ἐπιγράμμασι·

Καὶ σμίλαν δονάκων ἀκροβελῶν γλυφίδα.

μακρὸν τὸ ι. καὶ σμίλης ὁλκοί. ἀντὶ τοῦ γραφείου. τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων.

[4] Ἄγε δὴ πινάκων ξεστῶν δέλτοι,
Δέξασθε σμίλης ὁλκούς.

καὶ σμιλίον.

Σμίλη. Scalprum. Scalpellum. In Epigrammate: *Et ſcalpellum, quo calami acutam cuſpidem habentes poliuntur.* Σμίλη ι longum habet. Et σμίλης ὁλκοὶ, ductus ſtyli, ſive notæ literarum. *Agite igitur tabellarum politarum paginæ, accipite ſtyli ſcriptorii ſulcos.*

Σμινύην. σκαφεῖον, ἢ δίκελλαν, ἢ ἀξίνην. Ὁ δὲ ὀρύττειν ἐκέλευε σμινύαις ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ σελήνῃ. καὶ αὖθις·

—— [5] Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι
Ἢν ἡ σμινύη μοι μὴ προδῷ τὰς ἐλπίδας.

ἀντὶ τοῦ, εἰ μὴ κλασθῇ.

Σμινύην. Ligonem. Vel bidentem. Vel aſciam. *Ille vero terram fodi juſſit ligonibus, luna clare ſplendente.* Et iterum: *Hoc ipſum enim etiam volo, dummodo ligo non fefellerit ſpem meam.* Id eſt, niſi frangatur.

Σμώδιγγες. μώλωπες. καὶ σμῶδιξ, μώλωψ, τὸ ἐκ πληγῶν οἴδημα.

Σμώδιγγες. Vibices. Et σμῶδιξ, vibex, ſive tuber ex plagis ortum.

Σμώχετε. ἀντὶ τοῦ μασᾶσθε. [6] Ἀριστοφάνης·

Ἀνδρικῶς ἐμβάλλεσθε,
Καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθοιν.
Οὐδὲν γὰρ, ὦ πόνηροι,
Λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἐστὶν,
Ἢν μή τι καὶ μασῶνται.

Σμώχετε. Pro, μασᾶσθε. Manducate. Ariſtophanes: *Ut viri ſtrenui [cibis] manum injicite, & manducate ambabus maxillis. Nullus enim, o ignavi, candidorum dentium uſus eſt, niſi etiam aliquid mandant.*

Σμώχειν. τὸ λοιδορεῖν. ἀπὸ τοῦ καθάπτεσθαι τῶν σμωμένων.

Σμώχειν. Convitiari. Convitiis inſectari. Proprie, abſtergere, purgare.

Σμοιός. ὄνομα κύριον. αἰσχροποιὸς εἰς γυναῖκας.

[7] Σμοιὸς δ' ἐν αὐταῖς ἱππικὴν στολὴν ἔχων,
Τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρυβλία.

Σμοιός. Smœus. Nomen proprium viri, qui obſcœnam cum mulieribus conſuetudinem habebat. *Smœus vero inter illas equeſtrem habens ſtolam, mulierum purgat patellas.*

Σμύξαι. καῦσαι.

Σμύξαι. Combuſſiſſe.

Σμύραινα. ὄνομα ἰχθύος.

Σμύραινα. Nomen piſcis. Muræna.

Σμύρνα.[8] ἡ ἐνταφίασις. ὁ τάφος τοῦ Χριστοῦ. νεκροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται.

Σμύρνα. Myrrha, qua mortuorum corpora condiebantur. Sepulcrum Chriſti. Myrrha enim mortuis maxime convenit.

nis forſan) cui favos Cliton libabat. Sed tunc ſcribendum foret caſu tertio, Ἀμφινομίῳ. Poſterius autem timide affirmo, quoniam tale epithetum nuſquam mihi lectum memini: quamvis non ignorem Panem vocari Νόμιον, ejuſque mentionem fieri apud Pauſaniam in *Arcadicis*. Deinde pro Κλειτὸς in Anthologia MS. legitur Κλείτων, quod magis placet. Cæterum, Hexameter Diſtichi hujus in prioribus Editt. corruptiſſime ſic legitur, Σμήνιος ἥμιν γλυκερὸν πεμπὼν θέρος, &c. cujus veram lectionem nunc primum ex MS. A. & codice MS. Epigrammatum revocavimus.

1 Σμῆνος καλεῖται τὸ σ.] Ex Enarratore Comici ad *Nubes*, pag. 142. (76. Ed. Baſ. P.)

2 Σμιλεύματα. τὰ ἐκβ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 250. [162. Ed. Baſ. P.]

3 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. XXVI. Epigr. I. ut Portus monuit.

4 Ἄγε δὴ πινάκων ξεσ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Theſmophor.* pag. 807. [529. Ed. Baſ. P.]

5 Τοῦτ' αὐτὸ γὰρ κ.] Ariſtophanes *Nubibus* ſub finem.

6 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, ſub finem: ſed ubi pro σμώχετε legitur σμήχετε. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἀνδρικῶς.

7 Σμοιὸς δ' ἐν αὐτ.] Ariſtophanes *Ecclesiaz.* pag. 749.

8 Ἡ ἐνταφίασις. ὁ τάφος τοῦ Χρ.] Inepta interpretatio. Etiamſi enim myrrha ad ἐνταφίασιν adhibeatur, non tamen ideo myrrham recte ἐνταφίασιν voces.

Σμυ-

Σμυχόμενος. καιόμενος. ἀναλισκόμενος.

Σοβάδες. αἱ διώκουσαι πόρναι.

Σοβαρὰ αὔρα. σεσοβημένη. εὔκρατος. [1] Ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ κατέχει πολέμου μετάτροπος αὔρα. καὶ σοβαρὸν ἄγαλμα, τῇ πλάσει, καὶ τῇ τέχνῃ.

Σοβαρός. ὁ ὑπερήφανος. τοὺς γὰρ Συβαρίτας φασὶ πλούτῳ καὶ τρυφῇ ὑπερέχειν. ἐκ [2] τοῦ Συβαρίτου οὖν, ὁ σοβαρός.

Σοβαρός. λαμπρὸς, ἐπαιρόμενος, τολμηρὸς, αὐθάδης, ἔξω τοῦ δέοντος φερόμενος. Αἰλιανός· Ἀναθήμασι σοβαροῖς ἐκόσμησε τὸν νεών.

Σοβαρός. Τοιοῦτον ἀναζωγραφῶ, ὡς εἰκὸς, καὶ οὐκ ἀπὸ τρόπου, τὸν παραβλῶπα, καὶ φιλοκερδῆ, καὶ κερδαλέον, βραδύτατον πρὸς τὰ κρείττονα· λιχνοδέστατον δὲ, πρὸς πανωλεθρίαν τῶν ἐντυγχανόντων ἐκβεβακχευμένον ὅτι μάλιστα. ἀλλ' ἐξώλης καὶ προώλης προπηλακισθεὶς ἐς κόρακας ᾤχετο, κατάλληλα τἀπίχειρα τῆς βδελυρίας ὁ ἀποφερόμενος καὶ οἷον ἀποφορὰς ἀποτισάμενος. ὃς ἀνάρσια δικάζων, ἀδίκως πολλοὺς κατεδίκαζεν, ὅτι οὐ δεδοικὼς, οὐκ ἀλέγων Ἀδράστειαν, οὐδὲ Νέμεσιν ἐμπαζόμενος. ἀλλὰ ταῦτα τεκμήρια ἐναργῆ τῆς Ταρταρώδους καὶ Τανταλείου αὐτοῦ τιμωρίας· ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὃς κακὰ πόλλ' ἀποτίσει).

Σοβαρῶς. [3] ἐκθύμως. σπουδαίως.

Σοβεῖ. διώκει. κομπάζει. ἐν Ἐπιγράμματι·
[4] Καὶ πολὺ κιχάζουσα σοβεῖ ἐς βόστρυχον αἴγλην.

Σοβεῖν. μετὰ σεμνότητος προϊέναι.

Σόβη. ὄνομα θηλυκόν. ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν περικεφαλαία.

Σόδομα, καὶ Γόμορρα. ὀνόματα πόλεων αἰσχρῶν καὶ βεβήλων. καὶ Σοδομηνὸς, ὁ πολίτης. καὶ Σοδομίτης, ὁμοίως.

Σόεμος. ὄνομα κύριον.

Σοκέλλιος. ὄνομα ἀνδρὸς Ῥωμαίου.

Σολέα. ὄνομα κύριον. ἡ εὐθεῖα, ὁ Σολεύς.

Σολέμνιος. [5] ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη ταῖς Ἐκκλησίαις.

Σολὴν, [6] Σολῆνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Σολία. ὄνομα πόλεως.

Σολίεις. ποταμός.

Σολομὼν, βασιλεὺς Ἱερουσαλὴμ, υἱὸς Δαβὶδ, ἐκ τῆς Οὐρίου γυναικὸς Βηρσαβεέ· ὅστις γυναῖκας ἐξ ἐθνῶν ἠγάγετο παρὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ. αἱ δὲ ἦσαν αὐτῷ αἱ σύμπασαι, γαμεταὶ μὲν ἅμα ταῖς Ἰσραηλίτισιν, ψ'. παλλακαὶ δὲ τ'. ἤδη δὲ προβεβηκὼς

Σμυχόμενος. Qui comburitur. Qui conſumitur.

Σοβάδες. Meretrices, quæ [amaſios ſuos] perſequuntur.

Σοβαρὰ αὔρα. Aura vehemens, [Ariſtophanes:] *Dum vehemens & mutabilis belli aura juſſu divino ſpirat.* Et σοβαρὸν ἄγαλμα, ſimulacrum ſplendidum & affabre factum.

Σοβαρός. Superbus. Sybaritas enim opibus & luxu excelluiſſe ferunt. A Συβαρίτης igitur [deductum eſt nomen] σοβαρός: [quaſi dicas, συβαρός.]

Σοβαρός. Superbus. Splendidus. Elatus. Audax. Arrogans. Qui modum excedit. Ælianus: *Superbis donariis templum ornavit.*

Σοβαρός. Superbus. *Talem depingo, ut par eſt, & decet, ſtrabum illum, & avarum, & callidum, & ad meliora tardiſſimum: adhæc, guloſiſſimum, & ad perdendos obvios quoſque quaſi furore quodam incitatum. Sed perditus ille, & exitio digniſſimus, cum contemptu ad corvos abiit, dignaque flagitiis ſuis præmia abominandus ille & deteſtandus reportavit. Qui iniquis judiciis multos injuſte condemnavit, nec vindictam divinam metuens, nec Adraſtiam & Nemeſin curans. Sed hæc ſunt evidentia argumenta Tartarei & Tantalei ſupplicii ejus, qui pro multis facinoribus, quæ perpetravit, graves pœnas luet.*

Σοβαρῶς. Superbe. Prompte. Diligenter. Studioſe.

Σοβεῖ. Perſequitur. Abigit. Jactat. In Epigrammate: *Et valde cachinnans ſuperbo gradu incedit.*

Σοβεῖν. Superbe & cum faſtu incedere.

Σόβη. Nomen fœmininum. Galea ex equinis pilis confecta.

Σόδομα. Sodoma, & Gomorrha. Nomina flagitioſarum & peſſimarum urbium. Et Sodomenus, ejus civis. Et Sodomita, item.

Σόεμος. Soemus. Nomen proprium.

Σοκέλλιος. Socellius. Nomen viri Romani.

Σολέα. Nomen proprium. Solenſem. Caſus rectus eſt, Σολεὺς, Solenſis.

Σολέμνιος. Solenne donum, quod Eccleſiis ab Imperatore datur.

Σολήν. Solen. Nomen fluvii.

Σολία. Solia. Nomen urbis.

Σολίεις. Solies. Fluvius.

Σολομῶν. Solomon, Rex Hieroſolymorum, filius Davidis ex Uriæ uxore Berſaba: qui contra Dei mandatum uxores ex gentibus duxit. Illæ vero univerſæ ipſius uxores una cum Iſraeliticis fuerunt DCC. concubinæ vero, CCC. Jam autem ætate provectus ab Ethnicis

1 Ἐν ὅσῳ θεόθεν σοβαρὰ κτλ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Pace*, pag. 695. [471. Ed. Baſ. *P.*]

2 Ἐκ τοῦ Συβαρίτου οὖν, ὁ σοβ.] Eſt etymologia inepta & manifeſto falſa.

3 Ἐκθύμως] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent ἐκτίμως.

4 Καὶ πολὺ κιχ.] Lego & diſtinguo,
Καὶ πολὺ κιχλίζουσα σοβεῖ· ἐς βόστρυχον αἴγλην.
Ultima autem verba videntur pertinere ad ea, quæ in Epigrammate ſequebantur; hic vero a Suida prætermiſſa ſunt: quæ ratio eſt, quare ſenſus eorum prorſus ſit mutilus.

5 Σολέμνιος] Vide de hac voce Dufrenium in utroque Gloſſario.

6 Σολὴν, Σολῆνος. ὄνομα ποτ.] Sic in MS. A. locus hic legitur. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. ſic habent: Σωλὴν, σωλῆνος. τὸ σωληνάριον. Σωλῆνος δὲ, ὄνομα ποταμοῦ. Sed major eſt apud me auctoritas MSti A. cujus lectioni etiam literarum ſeries favet.

τὴν

τὴν ἡλικίαν, ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν γυναικῶν διεστρέφετο τὸν νοῦν πρὸς εἰδωλολατρείαν. ἐλάτρευσε γὰρ τῇ Ἀστάρτῃ, Θεᾷ Σιδωνίων, καὶ τῷ Χαμὼς, Θεῷ Ἀμμανιτῶν. καὶ ἐκ τῶν χιλίων αὐτοῦ γυναικῶν μόνος ἄρσην ἐγένετο Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς, καὶ αὐτὸς ἐξ ἀλλοφύλου Νααμᾶς τῆς Ἀμμανίτιδος, ἀνάξιος τῆς ἀρχῆς. ἡ γὰρ πολυγαμία τὴν ἀτεκνίαν ποιεῖ.

mulieribus animo depravato deflexit ad idololatriam. Coluit enim Aſtarten, Sidoniorum Deam; & Chamon, Deum Ammonitarum. Et ex mille uxoribus ipſi natus eſt ſolus mas filius Roboamus, & ipſe ex alienigena Naama Ammanitide, indignus regno. Nam uxorum multitudo parit inopiam liberorum. *Port.*

Σολομῶν,[1] υἱὸς Δαβὶδ, βασιλεὺς Ἰουδαίων, φρονήσει καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ δυνατὸς καὶ περιφανὴς, δικάζων τε τὸν λαὸν φρονήσει καὶ σοφίᾳ τοῦ κρείττονος οὐ διέλιπεν. ἤσκει τε πᾶσαν σοφίαν θείας χάριτος γέμουσαν, καὶ τῆς διδασκαλίας ἀκροατὰς πλείστους ἐποιεῖτο. ταῦτά τε καὶ τὰ τοιαῦτα διαπραττόμενος, τῷ τῆς φύσεως εὐαλώτῳ περὶ τὰς τοῦ σώματος ἡδονὰς ὑπαγόμενος, ἄγεται μὲν γυναῖκας χιλίας τὸν ἀριθμὸν, πείθεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰδωλολάτρης γενέσθαι. διὸ προσέταξεν ὁ Θεὸς μερισθῆναι τὴν αὐτοῦ βασιλείαν, οὐκ ἐπὶ τῶν χρόνων αὐτοῦ, διὰ μνήμην Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν. † Ὅτι τοῖς κραταιοῖς, ὥς [2]φησι Σολομῶν, ἰσχυρὰ ἐφίσταται ἔρευνα. τουτέστι, τοὺς ἐν ἀρετῇ τελείους τὴν ἀκρίβειαν ἀπαιτεῖ· καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις μεγάλα παρανομοῦσι μακροθυμεῖ· τοῖς δὲ ἁγίοις ταύτης οὐ μεταδίδωσι τῆς συγγνώμης. καὶ [3]αὖθις ὁ Σολομῶν· Ὁ μὲν γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους· δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται. κλίνεται δὲ Σολομῶν, Σολομῶντος, καὶ Σολομῶνος· καὶ προπαροξυτόνως, Σολόμωνος, παρ' ἡμῖν. ἡ δὲ παλαιὰ Σαλομῶντα καλεῖ, ὡς ἀπὸ Σαλὴμ πόλεως, ὅ ἐστιν εἰρήνη. ἐν γὰρ τοῖς χρόνοις αὐτοῦ εἰρήνη ἦν. καὶ, Σολομώντειος λόγος.

Σολομῶν. Solomon, filius Davidis, Rex Judæorum, ſapientia & potentia & opibus celebris exſtitit, neque unquam deſiit ſumma ſapientia jus populo reddere. Exercebat porro ſeſe in omni genere ſapientiæ, quæ cum Dei gratia conjuncta eſt, & complures habebat auditores ac diſcipulos doctrinæ ſuæ. Verum enim vero facilitate humani ingenii ad corporis voluptates delapſus, mille numero uxores ſibi copulavit, a quibus ad cultum dæmoniorum eſt inductus. Quam ob cauſam regnum ipſius, etſi non ipſo ſuperſtite, in gratiam Davidis patris, at poſt obitum ejus divelli ac dividi Deus juſſit. † *Fortibus*, ut ait Solomon, *ſeverum propoſitum eſt examen.* Id eſt, Ab iis, qui virtute perfecta præditi ſunt, accuratam vitæ rationem [Deus] exigit: & aliorum quidem hominum delicta etſi gravia patienter fert: at Sanctis non eadem facilitate ignoſcit. Et iterum Solomon inquit: *Minimus venia & miſericordia dignus eſt: at potentes ſevere examinabuntur.* Declinatur Σολομῶν, Σολομῶντος, & Σολομῶνος: & apud nos, Σολόμωνος, cum accentu in antepenultima. In veteri vero Teſtamento appellatur Σαλομῶν, tanquam ab urbe Salem, quod *pacem* ſignificat. Nam temporibus ejus pax fuit. Et Σολομώντειος λόγος, oratio Solomonis.

Σόλον.[4] δίσκον. καὶ Σόλος, ὄνομα βουνοῦ.

Σόλον. Diſcum. Et Σόλος, nomen collis. Solus.

Σόλων,[5] Ἐξηκεστίδου, Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νομοθέτης, καὶ δημαγωγός. γέγονε δὲ ἐπὶ τῆς μζ' ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ, νς'. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου, ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ, καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσεν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασι· καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες Ἄξονες ὠνομάσθησαν, διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι. Ποίημα δι' ἐλεγείων, ὃ Σαλαμὶς ἐπιγράφεται. [6]Ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας· καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἷς τῶν ἑπτὰ ὀνομαζομένων Σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀπόφθεγμα τόδε· Μηδὲν ἄγαν. ἢ τὸ, Γνῶθι σαυτόν.

Σόλων. Solon, Execeſtidæ filius, Athenienſis, Philoſophus, Legiſlator, & Demagogus: qui vixit Olymp. XLVII. vel, ſecundum alios, Olymp. LVI. Inſidiis vero petitus a Piſiſtrato tyranno in Ciliciam ſeceſſit, & urbem condidit, quam de ſuo nomine Solos vocavit. Alii vero dicunt Solos etiam, qui ſunt in Cypro, nomen ab eo accepiſſe; eumque in Cypro deceſſiſſe. Scripſit leges Athenienſibus, quas vocarunt *Axonas*, quod in ligneis axibus eſſent ſcriptæ. [Item,] poema elegiacum, quod Salamis inſcribitur. Præcepta morum; itidem verſibus elegiacis: & alia. Fuit autem unus illorum, qui ſeptem Sapientes dicuntur: ejuſque ſcite dictum hoc fertur, *Ne quid nimis*: vel, *Noſce te ipſum.*

Σόλων.[7] τοῦτον εἵλοντο οἱ Κιρῥαίοις πολεμεῖν ἡγημένοι σύμβουλον. χρωμένοις δὲ σφίσι περὶ νίκης, ἀνεῖπεν ἡ Πυθώ·

Οὐ[8] πρὶν τῆσδε πόλιος ἐρρίψετε πύργον ἑλόντες,

Σόλων. Hunc illi, qui bellum adverſus Cirrhæos ſuſceperant, in conſilium adhibuerunt. Illis vero de victoria Oraculum ſciſcitantibus Pythia reſpondit:

Non prius urbis hujus turrem expugnabitis,

1 Σολομῶν, υἱὸς Δαβὶδ, βασ.——— ἀλλὰ μετὰ τὴν ἑαυτοῦ τελευτήν] Hæc omnia ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 781.

2 Ὡς φησι Σολομῶν] *Sapient.* VI. 8.

3 Καὶ αὖθις ὁ Σολομῶν] *Sap.* VI. 6.

4 Σόλον. δίσκον] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Ψ. v. 826.

5 Σόλων] Plura de hoc Laertius: quem vide.

6 Ὑποθήκας δὲ ἐλεγείας] Scribe, ὑποθήκας δι' ἐλεγείων.

7 Τοῦτον εἵλοντο οἱ Κιρῥαίοις πολ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Pauſaniæ in *Phocicis*, pag. 684. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

8 Οὐ πρὶν τῆσδε πόλ.] Wolfius recte ſcribendum monuit,

Οὐ πρὶν τῆσδε πόληος ἐρείψετε πύργον ἑλόντες.

Et ſic habet Pauſanias.

Πρὸν κεν ἐμοῦ τεμένει Κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης

Κῦμα ποτικλύζοι, κελαδοῦν ἐπὶ οἴνοπα πόντον.

ἔπεισεν οὖν ὁ Σόλων καθιερῶσαι τῷ Θεῷ τὴν Κιῤῥαίαν, ἵνα δὴ τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλλωνος γένηται γείτων ἡ θάλασσα. εὑρέθη δὲ καὶ ἕτερον τῷ Σόλωνι σόφισμα εἰς τοὺς Κιῤῥαίους. τοῦ γὰρ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ ῥέον δι᾽ ὀχετοῦ εἰς τὴν πόλιν ἀπέστρεψεν ἀλλαχόσε. καὶ οἱ μὲν προσ ‹[1]› τοὺς πολιορκοῦντας ἐπ᾽ ἀντεῖχον, ἔκ τε φρεάτων καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐκ Θεοῦ πίνοντες. ὁ δὲ τοῦ ἐλλεβόρου τὰς ῥίζας ἐμβαλὼν εἰς τὸν ποταμὸν, ἐπειδὴ ἱκανῶς τοῦ φαρμάκου τὸ ὕδωρ ᾔσθετο ἔχον, ἀντέστρεψεν αὖθις εἰς τὸν ὀχετὸν, καὶ ἐμφορηθέντες ἀνέδην οἱ Κιῤῥαῖοι τοῦ ὕδατος. [1] καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαῤῥοίας ἐξέλιπον. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ τείχους τῆς Φρουρᾶς Ἀμφικτύονες εἷλον τὴν Φρουρὰν, καὶ τὴν πόλιν.

Σόλος. ὄνομα βουνοῦ.

Σόλων. ὅτι Σόλων ὁ νομοθέτης Ἀθηναίων, φίλων ἡττώμενος ὀφειλόντων, χρεῶν εἰσηγήσατο ἀποκοπάς.

Σολπίκιος, Ὕπατος, Ῥοῦφος ἐπίκλησιν, ἀνὴρ ἦν ἔν τε ταῖς πολεμικαῖς πράξεσιν ἐπιφανὴς, καὶ πολιτείας προαίρεσιν ἐζηλωκὼς τὴν διὰ μέσου.

Σόλοι, Κιλικίας πόλις, καὶ Κύπρου· ἀφ᾽ ὧν ὁ σολοικισμὸς, βαρβαριζόντων κατὰ τὴν ἰδίαν γλῶσσαν. Σόλων δὲ ταύτην κτίζει· ἀφ᾽ οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχει. ἢ σολοικισμὸς, ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμός. σόος γὰρ καὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἔνθεν καὶ λαοσσόος, ἡ τὸν λαὸν σώζουσα.

Σολοικισμός. [2]Ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐκ τῶν κακῶν λέξις, παρὰ τὸ ἔθος τῶν [3]εὐδαιμονούντων Ἑλλήνων. Σολοικισμὸς δὲ ἐστὶ λόγος ἀκαταλλήλως συντεταγμένος· ὡς τὸ, [4]Ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε.

Σόλοικος. ὄνομα κύριον.

Σολοικοφανές. χωρίον τὸ δοκοῦν μὲν μετέχειν σολοικισμοῦ, μὴ μετέχον δέ.

Σόλυμα. πόλις.

Σολυμᾶς. ὄνομα κύριον.

Σόλυμοι. ὄνομα ἔθνους.

Σομφῶδες.[5] τὸ χαῦνον.

Σόραιχος.[6] Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου, ἡ Συωνὶς ἐφίσταται.

Σορός. μνῆμα. θήκη.

[7]Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ καὶ χειρόθλιψ,
Ποθεῖν ἐρᾶν τ᾽ ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

καὶ σοροπηγός. [8]Ἀριστοφάνης·

Quam lucum meum glaucos oculos habentis Amphitrites

Fluctus alluat, per nigrum mare reſonans.

Suaſit igitur Solon, ut Deo Cirrhæam conſecrarent, ut ita Apollinis luco mare vicinum eſſet. Solon alium quoque aſtum adverſus Cirrhæos excogitavit. Fluminis enim aquam ex alveo, per quem fluebat in urbem, alio avertit. Cirrhæi tamen obſidionem adhuc tolerabant, tum aquam puteorum, tum eam, quæ cœlo cadebat, bibentes. Solon vero hellebori radicibus in flumen conjectis, poſtquam animadvertit aquam herbæ illius ſuccum ſatis traxiſſe, flumen in priſtinum alveum derivavit. Cirrhæi igitur, aqua fluminis avide hauſta, cum ob ventris profluvium cuſtodiam muri deſerere cogerentur, Amphictyones caſtellum & urbem ceperunt.

Σόλος. Solus. Nomen collis.

Σόλων. Solon, Athenienſium Legiſlator, precibus amicorum ære alieno oppreſſorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit.

Σολπίκιος. Sulpicius, cognomento Rufus, Conſul, vir fuit & rebus bellicis clarus, & qui inter eos, qui diverſas in Republ. partes ſequebantur, medium ſe gereret.

Σόλοι. Soli, Ciliciæ & Cypri urbs: unde ſolœciſmus [nomen accepit,] quod [Solenſes] barbare loquerentur. Hanc urbem Solon condidit: a quo & nomen ei impoſitum eſt. Vel σολοικισμὸς dictus eſt, quaſi ὁ τοῦ σόου λόγου αἰκισμὸς, i. e. ſanæ orationis corruptio. Nam σόος etiam per ο ſcribitur. Unde [Minerva dicta eſt] λαοσσόος, i. e. populi ſervatrix.

Σολοικισμός. Solœciſmus. Barbariſmus eſt dictio vitioſa, ab uſu probatorum Græcorum abhorrens. Solœciſmus vero eſt oratio inconcinne constructa. Ut, *Ego ambulans, murus cecidit.* [Pro, *Me ambulante*, &c.]

Σόλοικος. Nomen proprium.

Σολοικοφανές. Locus, [vel oratio,] ſolœciſmi quidem ſpeciem habens, ſed revera ejus expers.

Σόλυμα. Solyma. Urbs.

Σολυμᾶς. Solymas. Nomen proprium.

Σόλυμοι. Solymi. Nomen gentis.

Σομφῶδες. Laxum. Molle. Fungoſum.

Σόραιχος. Soræchus. *Cum autem Soræchus modo abiiſſet, Synonis ſtatim acceſſit.*

Σορός. Loculus. Sandapila. Capulus. *Heus tu, capularis ſenex, & pudendū muliebre crebro attrectans, deſiderare videris & amare pulchram ſandapilam.* Et σοροπηγὸς, qui loculos mortuis

1 Καὶ οἱ μὲν ὑπὸ τῆς διαῤῥ.] Apud Pauſaniam locus hic rectius ita legitur, καὶ οἱ μὲν ὑπὸ ἀπαύστου τῆς διαῤῥοίας ἐξέλιπον οἱ ἐπὶ τοῦ τείχους τὴν φρουράν.

2 Ὅτι βαρβαρισμός ἐστιν ἐκ τ.] Hæc ſunt verba Laertii lib. VII. num. LIX. quæ etiam leguntur ſupra v. Βαρβαρίζει.

3 Εὐδαιμονούντων] Sic etiam habet Laertius. At apud Suidam ſupra v. Βαρβαρίζει legitur, εὐδοκιμούντων: quod magis placet.

4 Ἐγὼ περιπατῶν ὁ τοῖχος ἔπεσε] Non recte Suidas exemplum hoc tanquam σόλοικον affert. Haud raro enim apud ſcriptores Atticos, & præcipue eos, qui καινοτομίαν in ſtilo affectant, nominativus pro genitivo abſoluto, ut vocant, poſitus reperitur. Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 153. —— Ὡς πόλις αἰγίς χειμάζον πόλιν. Ubi Triclinius: Τὸ χειμάζον Ἀττικῶς τέθειται, ἀντὶ τοῦ χειμάζοντος. Agathias lib. I. pag. 27. Ὡς ῥᾴδιον δὲ μεταβολὴν γίνεσθαι τῶν παρόντων. Pro, ῥᾳδίου ὄντος. Plura exempla occurrunt apud Ælianum, Philoſtratum, & alios Atticiſtas.

5 Σομφῶδες] Confer Heſychium v. Σομφώδεις. & v. Σομφόν.

6 Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σορ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Σέννωνος: ubi monuimus, id ex Jamblicho depromptum eſſe.

7 Ὦ οὗτος, τυφ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Veſpis*, pag. 528. (360. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi rectius legitur χειρόθλιψ: uti etiam apud ipſum Suidam infra v. Χειρόθλιψ.

8 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 173. (104. Ed. Baſ. *P.*)

Ἡ

Ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;
Τοῖς τὰς σοροὺς τῶν ἀποθνησκόντων ποιοῦσι. τοῦτ' ἔστιν, ἄλλῳ μὲν ἴασιν οὐχ ἕξει, ἢ τὸν θάνατον. καὶ δέον αὐτοῖς πρὸς ταφὴν τὰ ἐπιτήδεια παρασκευάζειν.

Σοσσιανός, καὶ Σόσσιος. ὀνόματα κύρια.

Σοῦ. Ἀριστοφάνης Σφηξί·

Ποῦ, ποῦ 'στι μοῦ τὸ δίκτυον;
Σοῦ, σοῦ, πάλιν σοῦ.——

ἐπὶ ὀρνέων. καὶ αὖθις [1] Ἀριστοφάνης·

Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅς τις ἐν βραχεῖ
Πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυμφορᾷ πεπληγμένος,
Ἱκέτης ἀφῖγμαι πρὸς σέ.——

Σουβαρμάχιος.[2] οὗτος τῶν δορυφόρων ἦν ἡγεμών, πιστότατος τῷ εὐνούχῳ Εὐτροπίῳ, εἴπερ τις ἄλλος. ἔπινε δὲ οἶνον πλείονα, ἢ ὅσον ἠδύνατο χωρεῖν. ἀλλ' ὅμως τὰ περὶ γαστέρα διὰ τὴν συνήθειαν οὕτω καὶ γυμνασίαν ἰσχυρὰν καὶ νεανικὴν πάντα φέρειν ἐπὶ τὴν φυσικὴν τῶν ὑγρῶν ἔκκρισιν. ἀεὶ γοῦν ἦν πεπωκώς τε, καὶ οὐ πεπωκώς, μεθύων. τὴν δὲ μέθην παρεκάλυπτε [3] σφαλερὸν διαβαίνων τοῖς ποσί, καὶ πρὸς τὴν πᾶσιν πολεμῶν ὑφ' ἡλικίας διὰ νεότητα, καὶ συνιστάμενος. ἦν δὲ βασιλικοῦ μὲν γένους, Κόλχος ἀκριβὴς τῶν ὑπὲρ Φᾶσιν, καὶ Θερμώδοντα, τοξότης ἄριστος, εἴγε μὴ κατετόξευεν αὐτὸν τὸ περιττὸν τῆς τρυφῆς.

Σούκινοι[4] καὶ ἐλεφάντινοι δάκτυλοι ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι.

Σοῦ γ' εἵνεκα. τοῦτο λέγειν εἰώθεισαν οἱ ναῦται τῷ ἐπιβάτῃ. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Σουναμῖτις γυνή.

Σούνιον. Καὶ ἐν ὁδῷ τῇ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σούνιον φυγούσῃ.

Σούπερβος. παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὑπερήφανος.[5] οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπερβος, ἕβδομος καὶ ἔσχατος βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς πᾶσαν [6] μετεκίνησε τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν δραμάτων· τούς τε νόμους μεταθείς, καὶ ἀρχὰς παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος· δεσμά τε, καὶ μάστιγας, ξυλίνους κλοιοὺς καὶ σιδηροῦς, πέδας, ἁλύσεις, μέταλλα, ἐξορίας ἐφεῦρεν· ὑπερόπτης τε, καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε. λέγεται δὲ ὁ ἀλαζών, ὡς σοῦπερ εἶναι τῶν ἄλλων θέλων. σοῦπερ γάρ, τὸ ἐπάνω δηλοῖ.

Σουπηριανός,[7] σοφιστής, τὸ γένος Ἴσαυρος, τῆς

facit. Capulorum faber. Ariſtophanes: *An loculorum fabris inſaniam ejus indicabo?* Id eſt, nihil aliud eum curabit, præter mortem. Quare res ad ſepulturam neceſſariæ ipſi parandæ ſunt.

Σοσσιανός. Soſſianus, & Soſſius. Nomina propria.

Σοῦ. Fuge. Abi. [Vox, qua aves abigere ſolemus.] Ariſtophanes *Veſpis: Ubi eſt rete meum? Fuge, fuge, & iterum fuge.* Dicitur hoc de avibus. Et iterum Ariſtophanes: *Agathon, ſapiens eſt ille, qui brevi oratione multa ſcite complecti novit. Ego vero communis calamitatis ſenſu tactus, ſupplex ad te acceſſi.*

Σουβαρμάχιος. Subarmachius. Hic fuit ſatellitum dux, fideliſſimus eunucho Eutropio, ſi quis alius: qui, quamvis plus vini biberet, quam capere poſſet, venter tamen ejus, propter conſuetudinem & exercitationem vehementem & ſtrenuam, omnia per naturalem humorum excretionem egerebat. Semper igitur erat ebrius, ſive potaſſet, ſive non potaſſet. Ebrietatem vero tegebat ſtabili inceſſu, & quod propter ætatem juvenilem caſui reſiſteret, firmoque gradu ſtaret. Erat autem genere regio oriundus, Colchus verus, ex iis, qui ultra Phaſidem & Thermodontem habitant: item ſagittarius optimus, niſi luxus immodicus eum ſagittis ſuis quaſi confeciſſet.

Σούκινοι καὶ ἐλεφ. Annuli ſuccini & eburnei mulieribus conducunt.

Σοῦ γ' εἵνεκα. Tui cauſa. Ariſtoph. in *Ranis.* Hoc dicere ſolent nautæ vectori.

Σουναμῖτις γυνή. Sunamitis mulier.

Σούνιον. Sunium. *Et in via, quæ ducit ex Piræeo, in Sunium fugienti.*

Σούπερβος. Superbus. Sic apud Romanos dicitur ille, quem Græci vocant ὑπερήφανον. Superbus autem appellatus eſt Tarquinius, ſeptimus & ultimus Romanorum Rex: qui priſtinam Reip. formam in acerbiſſimam dominationem convertit, utpote qui ejuſmodi artibus regnum quæſiviſſet. Nam & leges immutavit, & magiſtratus contra morem majorum conſtituit, quorum opera plebem acerbe vexaret; primuſque vincula, flagella, boias, tum ligneas tum ferreas, compedes, catenas, metalla, & exilia excogitavit. Idem ſuperbus admodum & arrogans fuit: unde & cognomen Superbi tulit. Superbus autem [apud Latinos] inde dictus eſt, quod *ſuper* alios eſſe velit.

Σουπηριανός. Superianus, Sophiſta, genere

1 Ἀριστοφάνης] *Theſmophoriaz.* pag. 777. (516. Ed. Baſ. *P.*) Cæterum exemplum hoc nihil ad rem facit.

2 Σουβαρμάχιος. οὗτος τῶν δορυφ.] Hæc ex Eunapio ſumpta eſſe puto.

3 Σφαλερὸν διαβαίνων] Potius addita negatione ſcribendum eſt, οὐ σφαλερὸν διαβαίνων: ut Portus etiam conjiciebat.

4 Σούκινοι καὶ ἐλεφάντινοι δάκτ.] Hæc ſunt verba Artemidori lib. II. cap. v. ut Pearſonius recte obſervaverat.

5 Οὕτως ἐκλήθη Ταρκύνιος Σούπ.] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 786.

6 Μετεκίνησε] In Collectaneis Conſtantini modo laudatis legitur, μετεκαίνισε.

7 Σουπηριανός, σοφιστής, τὸ γ.] Totum hunc articulum deprompſit Suidas ex Damaſcio, ut diſcimus ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damaſcio, pag. 1045. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ quoque leguntur. Sic enim ibi de Superiano: Ὅτι Σουπηριανός, τελάκοντα ἐτῶν τῶν ῥητορικῶν ἀρξάμενος, καί τοι τὴν φύσιν ὑποναθέστερος ὤν, ὅμως δι' ὑπερβολὴν φιλοπονίας ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστής, οὐ πάνυ τοῦ Λαχάρους δίξης ἀπολειπόμενος.

Λαχάρους φοιτητής. ἐγένετο δὲ οὗτος ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθὴς μὲν ἱκανῶς, καὶ τὴν φύσιν ὑποδεέστερος, οὕτω δὲ ἐπίπονος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ΄ ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκειν τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία, καὶ ἁπλῶς φάναι, λόγοις ἐλευθέροις προσίσχειν τὴν διάνοιαν, ἑαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ἀνάγκης, οὐδὲ ἐπιτιμήσεων, οὐ μαστίγων φειδόμενος, καὶ ἐκμανθάνειν ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας, ἅπερ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παῖδες ἔτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ᾽ ὅγε Σουπηριανὸς αὐτὸς ὑφ᾽ ἑαυτοῦ μεμαστιγωμένος ἑωρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὔκουν οὐδὲ διήμαρτεν ἐλπίδος· ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ ἀοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορεύετο σοφιστὴς, οὐ πάνυ τῆς Λαχάρους δόξης ἀπολειπόμενος. οἶδα γὰρ καὶ Λαχάρην γεγονότα σοφιστὴν, ἐξ ἐπιμελείας τὸ πλέον, ἢ φύσεως. ἐνέτυχον γὰρ αὐτοῦ λόγοις· καί μοι ἔδοξεν ἀπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί μοι τὴν πρώτην, ἐπιμελὴς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύσιν ἀγεννέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρὸς, ἄντικρυς ἐπαγγέλλουσαν οἷος ἦν ὁ Λαχάρης τὴν φύσιν· ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετὴν, φιλόσοφος ἄξιος καλεῖσθαι μᾶλλον, ἢ σοφιστής. ἐπεὶ καὶ ἄλλως θεοφιλὴς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρης, ὅσγε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν, πάλιν ἀνεκτήσατο.

Iſaurus, Lacharis diſcipulus. Hic valde quidem ſero ad diſcendum acceſſit, & ingenio tardiore fuit, ſed adeo laborioſus & diligens, ut, cum annos amplius triginta natus Oratorum libros legere, &, ut ſimpliciter dicam, ad diſciplinas liberales animum adjicere cœpiſſet, ipſe neceſſitate ſibi impoſita, objurgationibuſque & flagris ſæpe adhibitis, ea ætate ediſceret, quæ ab aliis omnibus, dum adhuc ſunt pueri, pædagogi & magiſtri exigunt. Quinetiam Superianus a ſe ipſo flagris cæſus in balneis ſæpe conſpiciebatur. Quamobrem ſpe ſua non eſt fruſtratus. Nam paulo poſt in illa ſplendida & celebri Athenarum urbe prædicabatur Sophiſta, Lachare gloria non multo inferior. Scio enim Lacharem factum eſſe Sophiſtam, diligentia magis, quam ingenio. Ejus enim orationes legi, & mihi primum ex ipſius dicendi genere conjecturam ducenti valde quidem accuratus, at ingenio tardiore viſus eſt. Illius etiam viri imaginem vidi, manifeſte indicantem, qua natura fuerit Lachares: vir ſcilicet ad eruditionem quidem tardior, ſed vultu formoſo, & tali, qui virtutem polliceretur, præditus; dignus, qui Philoſophus potius, quam Sophiſta vocetur. Nam alioqui Lachares vir fuit Deo charus, qui viſum amiſſum recepit. *Port.*

Σουσιανή. ὄνομα τόπου. καὶ [1] σούσινον, τὸ μύρον. ἢ [2] τὸ κρίνον.

Σουσιανή. Suſiana. Nomen loci. Et σούσινον μύρον, unguentum ex liliis confectum. Vel, lilium.

Σούσιοι. ὄνομα ἔθνους. Τὸν νεκρὸν καύσαντες οἱ Σούσιοι, τὰ ὀστᾶ κομίζουσι τῷ πατρὶ Τιθωνῷ.

Σούσιοι. Suſii. Nomen gentis. *Suſii, cum cadaver combuſſiſſent, oſſa ad patrem Tithonum attulerunt.*

Σουφείς.[3] χώρα ἐν Ἰνδίᾳ.

Σουφείς. Suffis. Indiæ regio.

Σοφάκας. ὄνομα κύριον.

Σοφάκας. Sophacas. Nomen proprium.

Σοφία. [4] Ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγίας Σοφίας στῆλαι ἀφῃρέθησαν Ἑλληνικαὶ υκζ΄. Θεῶν Ἑλληνικῶν, καὶ Κάρου πατρωοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ τῶν ιβ΄. Ζωδίων· βασιλέων δὲ Χριστιανῶν στῆλαι π΄. ἃς Ἰουστινιανὸς μερίσας τῇ πόλει, τὸν μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησε.

Σοφία. A latere ſanctæ Sophiæ ablatæ fuerunt ſtatuæ Græcanicæ CDXXVII. Deorum nempe Gentilium, & Cari vitrici Diocletiani, & XII. ſignorum cœleſtium: Imperatorum vero Chriſtianorum ſtatuæ LXXX. quibus Urbi diſtributis Juſtinianus magnum templum exſtruxit.

Σοφία μωροῦ. ἀδιεξόδευτοι λόγοι.

Σοφία μωροῦ. Sapientia ſtulti. Oratio exitum non habens.

Σοφίαν. κοινῶς ἁπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ ἐπιστήμην, ἢ τὸν νοῦν. ἅπαξ ἐχρήσατο [5] Ὅμηρος σοφίᾳ, οὐ, καθάπερ νῦν, τὴν διὰ λόγου καὶ πραγμάτων ἐπισκευὴν λέγων τοῦ ἤθους· ἀλλὰ τὴν τεκτονικὴν τέχνην. Εὖ εἰδῇ σοφίης.

Σοφίαν. Sapientiam. Sic communiter vocant quamvis diſciplinam, & artem, & prudentiam, & ſcientiam, vel mentem. Homerus ſemel uſus eſt voce σοφία, non, ut nunc accipitur, pro verborum & rerum peritia, quæ animum informat & inſtruit; ſed pro arte fabrili. [Ait enim:] *Cujuſvis artis valde peritū.*

Σοφία. καὶ [6] σοφὸς, ὁ ταύτην ἐπαγγελλόμενος· ὃς ἂν εἴη κατ᾽ ἀκρότητα ψυχῆς ἀπηκριβωμένος. Φιλόσοφος δὲ, ὁ σοφίαν ἀσπαζόμενος. † Σοφία, καὶ ἡ εὐγλωττία, καὶ ἡ τῶν θείων ἐπίγνωσις. † [7] Σοφίαν

Σοφία. Sapientia. Et σοφὸς, Sapiens, ſive, qui ſapientiam profitetur. Is autem fuerit, qui ſummam & perfectiſſimam animi virtutem conſecutus ſit. Philoſophus autem eſt,

1 Σούσινον, τὸ μύρον] Athenæus lib. xv. pag. 689. inter varia unguentorum genera etiam σούσινον recenſet, idque ἐκ κρίνων, i. e. ex liliis confectum eſſe ait. Σούσινον autem deductum eſt a nomine Hebraico שושנה, *Suſanah*, quod *lilium* ſignificat. Heſychius: Σούσινον, τὸ ἐκ κρίνων μύρον.

2 Τὸ κρίνον] Athenæus lib. XII. pag. 513. Κληθῆναι δὲ τὰ Σοῦσα φησὶν Ἀριστόβουλος, διὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ τόπου. Σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον.

3 Σουφείς] Intelligit eam regionem, quæ in Veteri Teſtam. *Ophir* appellatur. Quare ſcribendum potius erat, Ὀφείρ, vel Ὠφείρ, idque ſuo loco ponendum. Heſychius eandem regionem Σωφείρ vocat.

4 Ὅτι ἀπὸ τοῦ πλευροῦ τῆς ἁγ.] Idem narrat Anonymus *de Antiq. CPolit.* a Lambecio editus. num. 175. his verbis: Ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, τῇ νῦν ὀνομαζομένῃ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ, στῆλαι ἀφῃρέθησαν υκζ΄. αἱ πλείους μὲν Ἑλλήνων ὑπάρχουσαι· αἵ τινες ἐκ τῶν παλαιῶν ὑπῆρχον, ὅ τε Ζεὺς καὶ ὁ Διὸς, καὶ Κάρου τοῦ πατρωοῦ Διοκλητιανοῦ, καὶ τὰ δωδεκαζώδιον, &c. Et paulo poſt: Ἐκ δὲ τῶν Χριστιανῶν οὐκ ὀλίγαι μὲν, αἳ καὶ ἐγκατεχώσθησαν, &c. Confer etiam Codinum *de Orig. CPolit.* num. XV.

5 Ὅμηρος] Il. O. v. 412.

6 Σοφὸς, ὁ ταύτην ἐπαγγ.——— ἀσπαζόμενος.] Hæc ſunt verba Laertii in *Proœmio*, Num. XII.

7 Σοφίαν Πλάτων ὡρίζετο εἶ.] Et hæc leguntur apud modo laudatum Laertium in *Platone*, Num. LXIII.

Πλάτων ἡγεῖται, ἰδιαίτατα μὲν, τὴν τῶν νοητῶν καὶ ὄντως ὄντων ἐπιστήμην· ἥν φησι περὶ Θεὸν, καὶ ψυχὴν σώματος κεχωρισμένην. ἰδίᾳ δὲ σοφίαν καὶ τὴν φιλοσοφίαν καλεῖ, ὄρεξιν οὖσαν τῆς θείας φιλοσοφίας. κοινῶς δὲ λέγεται παρ' αὐτῷ σοφία καὶ ἡ πᾶσα ἐμπειρία· οἷον, ὅταν σοφὸν λέγῃ τὸν δημιουργόν.

qui ſapientiam amat. † Sapientia etiam dicitur eloquentia, & rerum divinarum cognitio. † Plato ſapientiam proprie eſſe arbitratur, earum rerum, quæ intelligentia comprehenduntur, & quæ vere ſunt, ſcientiam: quam Deo, animæque a corpore ſeparatæ tribuit. Proprie vero & philoſophiam ſapientiam vocat, [quam eſſe ait] appetitionem quandam & deſiderium divinæ ſapientiæ. Communiter vero ſapientia apud ipſum etiam dicitur omnis peritia: ut cum artificem ſapientem vocat.

Σοφίζω. λόγοις ἀπατῶ. αἰτιατικῇ.

Σοφίζω. Verbis decipio.

Σοφιστής. ἀπατεών. παρὰ τὸ σοφίζεσθαι, ὅ ἐστι λόγοις ἀπατᾶν. λέγεται δὲ σοφιστὴς καὶ ὁ διδάσκαλος, ὡς σοφίζων. τὸ δὲ παλαιὸν σοφιστὴς ὁ σοφὸς ἐκαλεῖτο. Ὀδύναις τε καὶ νόσοις γενέσθαι σοφιστὴν ἄκρον. καὶ [1] Ἀριστοφάνης λέγει, σοφίζῃ, ἀντὶ τοῦ τεχνάζῃ. σοφίας γὰρ καὶ σοφίσματα τὰς τέχνας ἔλεγον.

Σοφιστής. Sophiſta. Fallax. Impoſtor. A verbo σοφίζεσθαι, quod eſt, verbis decipere. Dicitur autem σοφιστὴς & magiſter, ſive doctor; ut qui diſcipulos ſapientes reddat. Olim vero σοφιστὴς vocabatur Sapiens. Et Ariſtophanes dicit σοφίζῃ, pro, fraudibus & technis uteris. Captioſe loqueris. Nam σοφίας & σοφίσματα vocabant technas, ſive malas artes, & fraudes.

Σοφιστής. πᾶς τεχνίτης. καὶ ὁ τὸ λεκτικὸν ἠσκηκώς· καὶ ὁ ἐπηρεάζων ἑκὼν ἐν τοῖς λόγοις.

Σοφιστής. Sophiſta. Sic appellatur omnis artifex. Item, qui eloquentiam excoluit, & in facultate dicendi ſe exercuit. Item, qui cavillis & captioſa oratione ultro aliquos laceſſit & circumvenire conatur.

Σοφιστής.

[2] Κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

οὕτως ἔλεγον πάντας τοὺς πεπαιδευμένους. οἱ δὲ παλαιοὶ σοφίαν ἔλεγον καὶ σοφιστὰς, τοὺς περὶ μουσικήν. καὶ Φιλόστρατος ὁ Λήμνιος· Σοφοὶ μὲν ἡμεῖς, ἀλλ' οὐ πάντα σοφισταί. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὁτιὴ πλείστους αὗται βόσκουσι σοφιστάς.

τοὺς [3] μετεωρολέσχας λέγει νῦν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντας τοὺς ἀπὸ τῶν μαθημάτων ὁρμωμένους. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, ὅπου μηδὲ τοὺς αὐλητὰς προσαγορεύειν ὤκνησεν οὕτω. Πλάτων γοῦν ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν δράματι Σοφισταῖς καὶ τὸν Ὀπούντιον ποιητὴν Βακχυλίδην εἰς τοὔνομα κατέταξε τῶν σοφιστῶν. σοφισταὶ δὲ πάντες, ὅσοι πεπαιδευμένοι. καταχρηστικῶς δὲ Ἀριστοφάνης ἐπὶ πάσης τέχνης ἔλαβε τὸ τῶν σοφιστῶν ὄνομα.

Σοφιστής. Sophiſta. [Ariſtophanes:] *Recipies iſtum [filium] ſophiſtam peritiſſimum.* Sophiſtas vocabant omnes, quotquot literis eruditi erant. Veteres vero σοφίαν [etiam] vocabant [Muſicam:] & σοφιστὰς, Muſicæ peritos. Et Philoſtratus Lemnius: *Sapientes quidem ſumus, ſed non omnium artium periti.* Ariſtophanes *Nubibus*: *Quia plurimos hæ (nubes) paſcunt Sophiſtas.* Nunc Sophiſtas vocat eos, qui de rebus ſublimibus & aereis ſubtiliter diſſerunt. Abuſive vero omnes, qui diſciplinis exculti & eruditi ſunt. Neque id mirum, cum ne tibicines quidem ſic appellare dubitaverit. Plato item Comicus in fabula *Sophiſtis* Bacchylidem poetam Opuntium *Sophiſtam* vocat. Sophiſtæ vero dicuntur omnes, quotquot ſunt eruditi. Abuſive vero Ariſtophanes nomen *ſophiſtæ* omnibus illis tribuit, qui cujuſcunque artis periti ſunt.

Σοφιστής ἐστιν, ὁ δυνάμενος ἀπὸ φαινομένης σοφίας χρηματίζεσθαι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δύναμις.

Σοφιστής ἐστ. Sophiſta eſt ille, qui ex falſa oſtentatione ſapientiæ quæſtum facere novit. Quære in v. Δύναμις.

Σοφοκλῆς, Σοφίλου, Κολωνῆθεν, Ἀθηναῖος, Τραγικός, [4] τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ' Ὀλυμπιάδα· ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σωκράτους ἔτη ιζ'. οὗτος [5] πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ. καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ πεντεκαίδεκα εἰσήγαγε νέων, πρότερον δυοκαίδεκα εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ Μέλιττα, διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἦρξε τοῦ δρᾶμα πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ [6] τετραλογίαν. ἔγραψεν Ἐλεγείαν τε, καὶ

Σοφοκλῆς. Sophocles, Sophili Colonæi filius, Athenienſis, Tragicus, natus Olymp. LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiquior ſit. Hic primus tribus hiſtrionibus uſus eſt, & eo, qui vocatur Tritagoniſta, ſive, tertiarum partium actor. Primus etiam Chorum quindecim juvenibus conſtantem introduxit, cum ante duodecim tantum in Scenam introducerentur. Idem appellatus fuit Apis, propter orationis ſuavitatem. Primus etiam

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 304.

2 Κομιεῖ τοῦτον σοφ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 186. (114. Ed. Baſ. *P.*)

Ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

3 Τοὺς μετεωρολέσχας λέγει ν.] Hæc ſunt verba Scholiaſtæ Ariſtophanis ad *Nubes*, pag. 144. (97. Ed. Baſ. *P.*)

4 Τεχθεὶς κατὰ τὴν ογ' Ὀλ.] Alii Sophoclem natum referunt Olymp. LXXI. & quidem anno ejus ſecundo. Anonymus in vita Sophoclis: Γεννηθῆναι αὐτόν φασιν ἑβδομηκοστῇ πρώτῃ Ὀλυμπιάδι, κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος, ἐπὶ Ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. Pro hac opinione facit Diodorus lib. XIII. Obiiſſe enim Socratem refert anno tertio Olympiadis XCIII. Callia Archonte, annos natum nonaginta. Περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον, inquit, ἐτελεύτησε Σοφοκλῆς Σοφίλου, ποιητὴς τραγῳδιῶν, ἔτη βιώσας ἐνενήκοντα. Quare anno ſecundo Olympiadis ſeptuageſimæ primæ (ab eo enim ad annum tertium Olympiadis XCIII. utroque termino incluſo, intervallum eſt annorum XC.) aſſignandus eſt natalis Sophoclis e ſententia Diodori Siculi. Vide etiam Petitum in Commentar. ad Leg. Att. pag. 69.

5 Πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς] Conſentiunt Anonymus in Vita Sophoclis; Ariſtoteles in libello de Poetica, cap. IV. & Laertius in *Platone*.

6 Τετραλογίαν] Sic ſcribendum eſſe recte monuerunt Meurſius in *Sophocle*, ſub finem; & Jonſius lib. 1. *de Script. Hiſt. Phil.* cap. XVI. Ante enim inepte legebatur στρατολογίαν, quod Wolfius &

[1] Παιᾶνας, καὶ [2] λόγον [3] περὶ τοῦ Χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοίριλον ἀγωνιζόμενος. παῖδας δὲ οὓς ἔσχεν, οὗτοι, Ἰοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενεκλείδης. τελευτᾷ δὲ μετὰ Εὐριπίδην, [4] ἐτῶν ἐνενήκοντα. [5] ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ΄. ὡς δέ τινες, καὶ πολλῷ πλείω. [6] νίκας δὲ ἔλαβε κδ΄.

Σοφοκλῆς, Ἀρίστωνος, υἱωνὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους, τοῦ πρεσβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἐδίδαξε δὲ δράματα μ΄. οἱ δὲ φασὶν, ια΄. νίκας δὲ εἷλεν ζ΄. ἔγραψε καὶ [7] Ἐλεγείας. † [8] Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερεβάλλετο τοῦ Σοφοκλέους. ὁ μὲν γὰρ λυττῶντα ἔφη καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγεῖν, ἐλθόντα ἐς γῆρας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ὑπ' ἀρετῆς τε καὶ σωφροσύνης οὐδ' ἐν μειρακίῳ ἡττήθη τούτου· ἀλλὰ καὶ νέος ὢν, καὶ τὸ σῶμα ἐρρωμένος, ἐκράτει τε καὶ λυττῶντος ἐδέσποζεν. ἀλλ' ὅμως συκοφαντοῦσί τινες ἐπ' ἀφροδισίοις αὐτὸν, ὡς διαμαρτίᾳ ἐρωτικῇ χρησάμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος· οὔκουν οὐδὲ Εὐφράτης ποτὲ ἐσυκοφάντησεν ἐπ' ἀφροδισίοις τὸν ἄνδρα, καί τοι ψευδῆ γράμματα κατ' αὐτοῦ ξυνθείς. διεφέρετο γὰρ πρὸς τὸν Ἀπολλώνιον, ἐπειδὴ πάνθ' ὑπὲρ χρημάτων αὐτὸν πράττοντα ἔσκωπτεν οὗτος, καὶ ἀπῆγε τοῦ χρηματίζεσθαι καὶ τὴν σοφίαν καπηλεύειν.

Σοφοκλῆς, Ἀθηναῖος, τραγικὸς, καὶ λυρικὸς, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε δὲ μετὰ τὴν Πλειάδα, ἤτοι μετὰ τοὺς ζ΄. Τραγικοὺς, οἵ τινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. δράματα αὐτοῦ ιε΄.

Σοφονίας. ὄνομα κύριον.

Σοφός. [9] ὁ θηριεπῳδός. Δαβίδ· Φαρμακοῦται φαρμακευομένη παρὰ σοφοῦ. ὡς τὸ, Σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι. καὶ, Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; οὐ γὰρ τοὺς ἀληθῶς σοφοὺς ὀνομάζει, ἀλλὰ τούς τισιν εἶναι δοκοῦντας.

Σοφός.

Σοφὸς [10] Σοφοκλῆς· σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.

Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Σόφων, Σόφωνος. ὄνομα ὄρους.

ſingulis fabulis certare cœpit, non vero tetralogia. Scripſit Elegiam, & Pæanas, & Orationem de Choro; de quo cum Theſpide & Chœrilo contendebat. Filii, quos habuit, ſunt iſti, Iophon, Leoſthenes, Ariſton, Stephanus, Meneclides. Obiit poſt Euripidem, cum eſſet annorũ xc. Docuit fabulas CXXIII. vel etiam multo plures, ut alii. Vicit vicies quater.

Σοφοκλῆς. Sophocles, Ariſtonis F. nepos vero Sophoclis ſenioris; Athenienſis, Tragicus: qui docuit fabulas XL. ſecundum alios vero, XI. Vicit ſepties. Idem & Elegias ſcripſit. † Apollonius continentia & caſtitate Sophoclem ſuperavit. Nam ille, cum ſenectutem attigiſſet, [Amorem] tanquam furioſum & ſævum dominum ſe effugiſſe dicebat. Apollonius Tyaneus vero ob virtutem & continentiam ne in adoleſcentia quidem libidini venereæ ſuccubuit, ſed, cum adhuc juvenis eſſet, furioſum illum affectum domuit & ſibi obnoxium reddidit. Quidam tamen eum criminantur ut incontinentem, & qui amore victus turpiter ſe dederit; eamque ob cauſam apud Scythas integrum annum commoratus ſit. Sed ne Euphrates quidem viro huic libidinis venereæ crimen impingit, quamvis falſas literas adverſus eum commentus ſit. Erat enim inimicus Apollonii, quippe qui eum ut pecuniæ cauſa omnia facientem deridens, a turpi illo quæſtu abducere, & a cauponatione quaſi ſapientiæ revocare conabatur.

Σοφοκλῆς. Sophocles, Athenienſis, Tragicus, & Lyricus, ab antiquo illo [Sophocle] genus ducens. Vixit autem poſt Plejadem, i. e. poſt ſeptem illos Tragicos, qui Plejas vocabantur. Fabulæ ejus ſunt quindecim.

Σοφονίας. Sophonias. Nomen proprium.

Σοφός. [Proprie, ſapiens. At abuſive,] incantator, ſive, incantationum peritus. David: *Veneficio afficitur a ſapiente.* Sic etiam in illo dicto, *Callidi ſunt ad malefaciendum.* Et, *Ubi ſapiens? Ubi ſcriba?* Non enim vere ſapientes ita vocat, ſed eos, qui tales quibuſdam videbantur.

Σοφός. Sapiens.

Sapiens eſt Sophocles: ſapientior vero Euripides.

Virorum vero omnium Socrates eſt ſapientiſſimus.

Σόφων. Sophon. Nomen montis.

Portus, nullam mendi illius ſuſpicionem habentes, prorſus *ἀπαγορευόντες* verterant, *delectum militum*. Nimirum cum veteres Tragici ante Sophoclem tetralogia, ſive quaternis fabulis, in Scena certare ſolerent; Sophocles, more hoc neglecto, ſingulis dramatibus certare inſtituit. Id Suidas ſignificare voluit, cum ait, *ἦρξε τοῦ δράματι πρὸς δρᾶμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν.* Tragicos autem quatuor dramatibus, quæ *Tetralogia* dicebantur, olim certaſſe, præter alios clare teſtatur Laertius in *Platone*: *Ἐκεῖνοι τέτταρσι δράμασιν ἠγωνίζοντο, ὧν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρικόν. τὰ δὲ τέτταρα δράματα ἐκαλεῖτο Τετραλογία.* Sed de Tetralogia veterum Tragicorum plura vide apud Jonſium loco laudato; itemque Meurſium in *Sophocle* ſub finem, & Stanlejum ad Catalogum dramatum Æſchyli, pag. 709.

1 *Παιᾶνας*] Pæanis in Æſculapium meminit Philoſtratus lib. III. *de Vit. Apoll.* cap. V. pag. 123.

2 *Λόγον*] Priores Editt. addunt, *καταλογάδην*: ſed male. Vox enim iſta eſt ſupervacanea, nec agnoſcit eam MS. A.

3 *Λόγον περὶ τοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν.*] Locus hic mihi eſt obſcurus, vel potius ſuſpectus. Quomodo enim Sophocles certare potuerit cum Theſpide, & Chœrilo, (Athenienſi nimirum) qui diu ante eum vixerunt? Quare videat Lector. In MS. A. ſic legitur & diſtinguitur, *πρὸς Θέσπιν. καὶ Χοίριλον ἀγωνιζόμενος.* Sed quid hoc?

4 *Ἐτῶν ἐνενήκοντα.*] Sic reſcripſi auctoritate MStorum Pariſ. Ante enim legebatur, *ἔτει ϛ΄*: quam lectionem Wolfius & Portus ſecuti, locum hunc ſic verterant: *Obiit anno ſexto poſt Euripidis mortem*: omnino male. Significare hic enim Suidas voluit, Sophoclem nonagenarium deceſſiſſe: quod expreſſe etiam teſtatur Diodorus Siculus, cujus verba paulo ante adduximus.

5 *Ἐδίδαξε δὲ δράματα ρκγ΄*] De fabulis Sophoclis vide Caſaub. ad Athen. lib. VII. cap. IV. Mauſſacum ad Harpocrat. v. *Ἐπὶ Πρυτανείῳ*: Petitum in *Commentar. ad Leg. Att.* pag. 71. & præcipue Meurſium in libello de trium Tragicorum fabulis.

6 *Νίκας δὲ ἔλαβε κδ΄.*] Diodorus Siculus lib. XIII. cum decies octies tantum viciſſe refert. Ait enim: *Ἐτελεύτησε Σοφοκλῆς Σοφίλλου, ποιητὴς τραγῳδιῶν, ἔτη βιώσας ἐνενήκοντα, νίκας δ' ἔχων ὀκτωκαίδεκα.* Anonymus autem in *Vita*, eum vicies viciſſe tradit.

7 *Ἐλεγείας*] Harum meminerunt Hephæſtion in *Enchiridio*, & Harpocratio v. *Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι.*

8 *Ἀπολλώνιος ἐς σωφροσύνην ὑπερεβ.*] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Philoſtrati in *Vit. Apollon.* lib. I. cap. X.

9 *Σοφός. ὁ θηριεπῳδ.*] Ex Theodoreto ad Pſalm. LVII. 5. pag. 618.

10 *Σοφὸς Σοφοκλ.*] Eſt oraculum Pythiæ, quod refertur a Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 131. unde id Suidas mutuatus eſt.

Σοφώτατε. ἀντὶ τοῦ κλεπτίστατε. καὶ τοὺς κλέπτας γὰρ σοφοὺς ἔλεγον.

Σοφοὶ [1] τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.

Σῶι. μονοσυλλάβως, οἱ σῷοι· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ. οἱ δὲ συνηθέστερον γράφουσι, σῶοι. καὶ σῶν, μονοσυλλάβως, ἀντὶ τοῦ, σωζομένων, ὁλοκλήρων. Ὁλόκληρόν τε καὶ σῶν καὶ ἀπήμονα ἐργασάμενον.

Σωγάνη. ὄνομα πόλεως.

Σωκλῆς. ὄνομα κύριον.

Σωκράτης, Σωφρονίσκου, λιθοξόου, καὶ μητρὸς Φαιναρέτης, μαίας· πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ [2] Φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδεδυμένας Χάριτας. εἶτα φιλοσοφήσας, διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου, εἶτα Δάμωνος, εἶτα Ἀρχελάου. Ἀριστόξενος δὲ Ἀρχελάου πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει. γεγονέναι δὲ αὐτοῦ καὶ παιδικὰ, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλὰ ἀδικήματος χωρὶς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ Φιλοσόφῳ Ἱστορίᾳ φησίν. ἐς δὲ ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἴς τε Ἀμφίπολιν, καὶ Ποτίδαιαν, καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνῴκησε δύο, Ξανθίππῃ· ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα· καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ, τῇ Ἀριστείδου τοῦ Δικαίου θυγατρί· ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρονίσκος, καὶ Μενέδημος, ἢ Μενέξενος, ὥς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμπιάδι οζ'. ἐβίω δὲ ἔτη π'. εἶτα ἀλογίᾳ, μᾶλλον δὲ ἀπονοίᾳ τῶν Ἀθηναίων βιασθεὶς πιεῖν κώνειον, ἀπέθανε, ἔγγραφον [3] οὐδὲν καταλιπὼν, ἢ, ὥς τινες βούλονται, [4] ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. Φιλοσόφους δὲ εἰργάσατο, Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον, (τόπος δὲ οὗτος Ἀθηνῶν) μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ, τῇ Ἀκαδημίᾳ προσαγορευομένῃ· καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαϊκοὶ Φιλόσοφοι προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους. αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς τοῦ Πλάτωνος γενόμενος, εἰς κῆπόν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς διατριβὰς ποιησάμενος, ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περιπατητικοὺς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ. καὶ Ἀρίστιππον Κυρηναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε, καὶ σχολὴν συνεστήσατο, τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν· Φαίδωνά τε Ἠλεῖον, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν, τὴν Ἠλειακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν. ὕστερον δὲ αὕτη Ἐρετριακὴ ἐκλήθη, Μενεδήμου εἰς Ἐρέτρειαν διδάξαντος. ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ Πύρρων γέγονεν. Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυνικὴν εἰσήγαγεν αἵρεσιν· Εὐκλείδην Μεγαρέα, καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον σχολὴν, ἥ τις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρική· ἀπὸ δὲ Κλεινομάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτική. Ξενοφῶντα Γρύλλου, Αἰσχίνην, Λυσανίαν Σφήττιον, Κέβητα Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύ-

Σοφώτατε. [Propriè, ſapientiſſime. At cum de fure dicitur, ſignificat,] furaciſſime. Nam & fures vocabant σοφοὺς, i. e. callidos & aſtutos.

Σοφοὶ τύρ. *Sapientes fiunt tyranni, ſapientum conſuetudine utentes.*

Σῶι. Per unicam ſyllabam [ſcribitur,] pro σῷοι, ſalvi. Apud Thucydidem. Alii vero, quod uſitatius, ſcribunt σῶοι. Et σῶν, per unicam ſyllabam, [pro σώων,] ſalvorum, illæſorum. *Integrumque & ſalvum & incolumem præſtitit.*

Σωγάνη. Sogane. Nomen urbis.

Σωκλῆς. Socles. Nomen proprium.

Σωκράτης. Socrates, Sophroniſci ſtatuarii filius, & matris Phænaretes, obſtetricis: qui primum ſtatuarius fuit. Quare dicunt Gratias Athenis veſtitas, eſſe ejus opus. Deinde philoſophatus eſt, audito Anaxagora Clazomenio; deinde Damone; deinde Archelao. Ariſtoxenus vero dicit ipſum primum audiviſſe Archelaum, ipſique in deliciis fuiſſe, & libidine venerea maxime flagraſſe: ſed ſine injuria, ut ait Porphyrius in Hiſtoria Philoſophica. Ingreſſus autem virilem ætatem, ad Amphipolin & Potidæam militavit, & ad Delium. Duas habuit uxores: Xanthippen, ex qua filium Lamproclem ſuſcepit: & alteram, Myrtonem, Ariſtidis Juſti filiam, ex qua natus eſt Sophroniſcus, & Menedemus, vel Menexenus, ut quibuſdam videtur. Vixit autem, ut paucis dicam, tempore belli Peloponneſiaci, & quidem Olympiade LXXVII. Vixit annos LXXX. Deinde vero imprudentia, vel potius amentia Athenienſium coactus bibere cicutam, obiit, nullo alio ſcripto relicto, quam, ut quidam volunt, hymno in Apollinem & Dianam, & Æſopea fabula verſibus ſcripta. Philoſophos effecit, Platonem; qui relicto Lyceo (locus autem hic eſt Athenis) traduxit ſcholam in ſuburbium, quod Academia vocatur, ejuſque ſectatores Academaici Philoſophi dicti ſunt uſque ad Ariſtotelem. Is enim, cum Platonis auditor fuiſſet, in quodam horto ante urbem ſito ludum literarium aperuit, & a deambulatione, quæ in illo horto fiebat, ſuos diſcipulos vocavit Peripateticos. Item, Ariſtippum Cyrenæum, qui peculiarem ſectam introduxit, & ſcholam conſtituit, dictam Cyrenaicam. Et Phædonem Eleum, qui & ipſe peculiarem ſcholam inſtituit, ab ipſo dictam Eliacam. Hæc vero poſtea vocata fuit Eretriaca, Menedemo Eretriæ docente. Ex hujus Schola & Pyrrhon prodiit. Antiſthenem, qui Cynicam ſectam condidit: Euclidem Megarenſem, qui & ipſe peculiarem inſtituit ſcholam, quæ ab eo Megarica; a Clinomacho vero Euclidis diſcipulo vocata fuit Dialectica. Xenophontem, Grylli F. Æſchinem, Lyſaniam Sphettium, Cebetem Thebanum,

1 Σοφοὶ τύραννοι.] Senarius hic eſt Sophoclis, ex fabula, quæ Αἴας Λοκρὸς inſcribebatur, depromptus, ut teſtatur Zenobius Cent. V. 98. Cum Zenobio facit Ariſtides Orat. *Platonica* II. Tom. III. pag. 477. cujus verba hæc ſunt: Οὐδέ γε Εὐριπίδου φήσομεν, οἶμαι, τὸ Ἰαμβεῖον εἶναι, τὸ,

Σοφοὶ τύραννοι τῶν σοφῶν συνουσίᾳ.

ἀλλ' εἴ τις οὕτω τῶν σοφῶν εἴρηκεν. ἔστι γὰρ ἐξ Αἴαντος Σοφοκλέους, Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. His adde Gellium *Noct. Att.* lib. XIII. cap. XVII.

2 Φασὶν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδ.] Confer omnino Enarratorem Comici ad *Nubes*, pag. 170.

3 Οὐδὲν καταλιπών] Scripſerim potius, οὐδὲν ἄλλο καταλιπών.

4 Ὕμνον εἰς Ἀπόλλ.] De ſcriptis Socratis vide Meurſium in *Bibliotheca Attica*.

σωνα Ἡρακλεώτην· ὃς τὴν ἐριστικὴν Διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετὰ Εὐκλείδου· ηὔξησε δὲ Κλεινόμαχος· καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων, ἔληξεν εἰς Ζήνωνα τὸν Κιττιέα. οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ Στωϊκὴν ἐκ τοῦ τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγονὼς ἐπὶ τῆς ρκέ. ὀλυμπιάδος. τινὲς δὲ Βρύσωνα οὐ Σωκράτους, ἀλλ' Εὐκλείδου ἀκροατὴν γράφουσι. τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο· ἀφ' οὗπερ οἱ Πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι. Ἀλκιβιάδην, Κριτόβουλον, Ξενομήδην, Ἀπολλόδωρον, Ἀθηναίους. ἔτι δὲ Κρίτωνα, καὶ Σίμωνα, Εὐμαρῆ Φλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον, Τερψίωνα Μεγαρικὸν, Εὔηνον, Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος δὲ, ὁ ἐπικληθεὶς Ἄθεος, αὐτοῦ διήκουσεν. ἀδιαφορίαν δὲ δοξάζων καὶ παραδιδοὺς, αἵρεσιν ἰδίαν εὗρεν, ἥτις Θεοδώρειος ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους.

Glauconem Athenienſem, Brysonem Heracleotam, qui contentioſam Dialecticam introduxit, una cum Euclide: Clinomachus autem auxit: cumque multos ſectatores habuiſſet, deſiit in Zenone Cittieo. Hic enim Stoicam ſcholam, a loco, [in quo docebat, ſic] appellatam inſtituit: vixitque Olymp. cxxv. Quidam vero Bryſonem, non Socratis, at Euclidis auditorem fuiſſe ſcribunt. Hujus vero & Pyrrhon auditor fuit, a quo Pyrrhonii dicti ſunt. Porro, Alcibiadem, Critobulum, Xenomedem, Apollodorum, Athenienſes. Præterea vero Critonem, Simonem, Eumarem Phliaſium, Simmiam Thebanum, Terpſionem Megaricum, Euenum, Chærephontem. Theodorus etiam, cognomento Atheus, eum audivit: qui cum ſtatueret & doceret, omnia eſſe indifferentia, peculiarem ſectam inſtituit, quæ Theodorea vocata eſt. Hæc de Socrate. *Port.*

Σωκράτης, φιλοσοφήσας ὕστερον, Ἀρχελάου τοῦ Φυσικοῦ μαθητὴς ἐγένετο. τὴν Ἠθικὴν δὲ ἐπρέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους πολίτας μὲν, Πλάτωνα, Ξενοφῶντα, Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Ἀντισθένην· Θηβαίους δὲ, Σιμμίαν, καὶ Κέβητα· Κυρηναίους δὲ, Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα. δαιμόνιον δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ κιθαρίζειν παρὰ [1] Κόνωνι, γέρων ἤδη ὤν. σκωφθεὶς δὲ, τὸ Σόλωνος, Ὀψιμαθὴς μᾶλλον, εἶπεν, ἢ ἀμαθής. ἐκ Ξανθίππης δὲ ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλείστων ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν ἐχόντων, ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας, ἐκωμῴδησεν αὐτὸν, ὡς διαφθείροντα τοὺς νέους, καὶ ἄθεον ἐκάλει, διότι τὸν κύνα καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δεισιδαιμονίας ὤμνυεν. ὕστερον δὲ Ἄνυτος καὶ Μέλιτος ἐπὶ τούτοις ἐγράψαντο αὐτὸν, καὶ εἷλον. ἐν τῷ τιμήματι δὲ αὐτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτήσεως ἐτιμήσατο. οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ πολὺ, μέχρις ἂν ἡ ἀπὸ Δήλου Θεωρὶς ἀφίκηται· καὶ οὐκ ἐξὸν ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαί τινα κατὰ δίκην. Κρίτωνος δὲ φυγὴν αὐτῷ συμβουλεύσαντος, οὐκ ἠβουλήθη, τοὺς νόμους, εἰπὼν, δεῖν μὴ παραβαίνειν. πιὼν δὲ κώνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθεὶς, Θύσατε, ἔφη, τῷ Ἀσκληπιῷ. Κύρσας δέ τις τοὔνομα, Χῖος τὸ γένος, ὡς συνεσόμενος ἦλθε Σωκράτει. ᾧ καθευδήσαντι περὶ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθεὶς ὡμίλησεν. ἀπέπλευσε δὲ εὐθὺς ἐκεῖνος, τοῦτο μόνον ἀπολαύσας τοῦ φιλοσόφου.

Σωκράτης, φιλοσ. Socrates, qui poſtea philoſophari cœpit, Archelai Phyſici diſcipulus fuit; eamque Philoſophiæ partem, quæ de moribus & virtutibus agit, præcipue coluit. Habuit diſcipulos, cives quidem, Platonem, Xenophontem, Alcibiadem, Critiam, Antiſthenem: Thebanos vero, Simmiam, & Cebetem. Præterea, Ariſtippum Cyrenæum, Phædonem, Euclidem Megarenſem. Hic dæmonium quoddam ſecum familiariter colloqui dicebat. Cum autem jam eſſet ſenex, cithara ludere didicit apud Cononem. Deriſus autem a quibuſdam, dixit illud Solonis, *Præſtat ſero, quam nunquam diſcere.* Ex Xantippe ſuſcepit Sophroniſcum & Lamproclem. Cum autem plerique juvenes illum vehementer amarent, invidiam ſenſit. Et primus Ariſtophanes Nubibus ſcriptis ipſum perſtrinxit, ut corrumpentem juvenes: & Atheum ipſum vocavit, quod per canem & platanum ex nimia ſuperſtitione juraret. Poſtea vero Anytus & Melitus hac de cauſa ipſum accuſarunt, & reum peregerunt. In æſtimatione vero pœnæ ſe meruiſſe dixit, ut victus in Prytaneo publice ſibi præberetur. Illi vero capitis eum condemnarunt. In vinculis diu fuit, donec navis ſacra, Theoris dicta, e Delo rediret. Neque enim, quum illa diſceſſerat, ante quam eſſet reverſa, quemquam judicio damnatum occidere licebat. Cum autem Criton ipſi ſuaſiſſet fugam, fugere noluit, dicens, non oportere leges violare. Hauſta autem cicuta, voti recordatus, *Immolate*, inquit, *Æſculapio.* Quidam vero nomine Cyrſas, genere Chius, Athenas venit, cum Socrate converſaturus: cui dormienti juxta ſepulcrum, Socrates in ſomnis viſus eſt, & cum eo collocutus. Quamobrem ille ſtatim abiit, cum hunc ſolum fructum ex illo philoſopho percepiſſet. *Port.*

Σωκράτης.

—— [2] Σωκράτης ὁ Μήλιος,

Καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

ἐπὶ τῶν ἀπόρρητά τινα λεγόντων. ἔστι δὲ παρ' ἱστορίαν. Ἀθηναῖος γὰρ ὁ Σωκράτης. ἀλλ' ἐπεὶ Διαγόρας Μήλιος ὢν διεβάλλετο ὡς θεομάχος, καὶ τὸν Σωκρά-

Σωκράτης. Socrates. [Ariſtophanes:] *Socrates ille Melius, & Chærephon, qui novit pulicum veſtigia.* De iis, qui arcana quædam dicunt. Eſt autem hoc a veritate hiſtoriæ alienum. Socrates enim Athenienſis erat. Sed quia Diagoras Melius infamis erat, ut Deorum oſor & hoſtis; & Socratem ut atheum

1 Κόνωνι] Alii rectius Connum vocant. Vide Menag. ad Laert. lib. II. Num. 32.

2 Σωκράτης ὁ Μήλιος, καὶ Χαιρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Nubibus*, pag. 173. (103. Ed. Baſ. P.) Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

τὴν ὡς ἄθεον ὁ κωμικὸς διαβάλλει. διὰ δὲ τὴν ζήτησιν, ὁπόσους ἅλλοιτο ἡ ψύλλα πόδας ἔχουσα, καὶ ὃν ἀπέδωκε λόγον, ἔφη, εἰδέναι τὰ ψυλλῶν ἴχνη, παίζων. ἢ Μήλιος, ὥς τινες ἐδέξαντο, ὁ τὰς τῶν εἰσιόντων ψυχὰς ὀξύνων, πρὶν εἰσελθεῖν ἠγριωμένας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων θηρίων. μῆλα γὰρ, τὰ θρέμματα. οἱ δὲ εἰς τὸ δασὺ καὶ αὐχμηρὸν νοοῦσιν αὐτό· οἱ δὲ παρέλαβον αὐτό. Διαγόρας ὁ Μήλιος, ὃς τὸ μὲν πρότερον ἦν θεοσεβὴς, παρακαταθήκην δὲ ὑπό τινος στερηθεὶς, ἐπὶ τὸ ἄθεος εἶναι ἔδραμεν. ἐφ' ᾧ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀγανακτήσαντες, τὴν Μῆλον ἐκάκωσαν. ἐγένετο δὲ καὶ Ἀρισταγόρας Μήλιος, Διθυραμβοποιός· ὃς τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια ἐξορχησάμενος καὶ ἐξειπὼν, ἀσεβέστατος ἐκρίθη. καὶ ἀπ' ἐκείνου τοὺς Μηλίους ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμῳδοῦσι. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν βλασφήμων.

Σῶκος. ὁ Ἑρμῆς.

Σωκῶ. ἰσχύω. δύναμαι. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ σώζω. [1] Σοφοκλῆς· Μόνη γὰρ οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος. οἷον καταβαροῦν με, καὶ καταφερόμενον.

Σωλὴν, σωλῆνος. τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον.

Σωλῖνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Σῶμα. πᾶν τὸ τεθνηκὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς. δέμας δὲ τοῦ ζῶντος λέγεται, διὰ τὸ συνδεδέσθαι τῇ ψυχῇ, ὡς εἶπεν Ὅμηρος. † Πᾶν δὲ τὸ ποιοῦν, σῶμά ἐστι. ποιεῖ δ' ἡ φωνὴ προσιοῦσα τοῖς ἀκούουσιν ἀπὸ τῶν φωνούντων. ὥστε σῶμά ἐστι.

Σῶμα [2] ὅλον καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Σωμανῖτις [3] γυνή.

Σωμασκεῖν. συγκροτεῖν. εὐτρεπίζειν. ὠδίνειν. ἑτοιμάζειν.

Σωμασκία. Ὁ δὲ ἤσχαλλεν, ὡς παρευδοκιμούμενος ἐκ νέου, τριχῶν μόνον καὶ τῆς ἄλλης φροντίζοντος σωμασκίας.

Σωματοποιεῖν. [4] σωμασκεῖν. Οὐκ ἠβούλετο ἀληθινῶς σωματοποιεῖν τὸν Φίλιππον. καὶ αὖθις· [5] Ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππους, ἀνεκτήσατο δὲ τὰ σώματα καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Σωματοποιεῖν, τὸ παρέχειν τὰς τοῦ σώματος χρείας. [6] Ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρίνετο μὲν ποιεῖν τὰ κατὰ τὰς συνθήκας· οὐκ ἐβούλετο δὲ σωματοποιεῖν ἀληθῶς τὸν Φίλιππον. † Οἱ δὲ ἠναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένῳ προσέχειν, καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ προσδέχεσθαι.

Σωματοποιήσαντες. κυρώσαντες. βεβαιώσαντες. [7] Ἐμοῦ δὲ ταχέως συγκατατεθειμένου, καὶ σωματοποιήσαντος

Comicus criminatur. Propter quæſtionem vero illam, Quot pedes pulex ſaltaret, & ob rationem, quam reddidit, jocans dixit, ſcire eum pulicum veſtigia. Vel, ut quidam cenſuerunt, [Socrates dictus eſt] Melius, quod animos eorum, qui ludum ejus intrabant, ante agreſtes & feros, acueret & expoliret. Μῆλα enim dicuntur pecudes. Alii vero Socratem Melium dictum putant, ut hirſutum & ſqualidum. Alii vero [aliter] nomen hoc accipiunt. Diagoras ille Melius initio quidem pius erat: poſtea vero depoſito fraudatus, ad impietatem prolapſus eſt, & Deos eſſe negavit. Quare Athenienſes indignati, Melum malis affecerunt. Fuit & Ariſtagoras Melius, poeta Dithyrambicus: qui, quod myſteria Eleuſinia evulgaſſet, valde impius judicatus eſt. Et ab illo tempore Comici Melios ut impios perſtrinxerunt. Uſurpatur vero etiam nomen hoc de blaſphemis.

Σῶκος. Socus. Epithetum Mercurii.

Σωκῶ. Valeo. Poſſum. Alii vero ſumunt pro, ſervo. Sophocles: *Sola enim ferre amplius non poſſum doloris graviſſimum onus.* Vel, dolorem, qui me valde premit, & onere ſuo gravat.

Σωλὴν. Idem quod apud nos σωληνάριον. Canalis. Fiſtula. Tubus.

Σωλῖνος. Solinus. Nomen fluvii.

Σῶμα. Sic apud antiquos vocatur quodvis corpus mortuum. Δέμας vero dicitur corpus viventis; a δέω, ligo, vincio: quod cum anima quaſi colligatum ſit, ut dixit Homerus. † Quidquid agit, eſt corpus. Vox autem loquentium ad audientium aures allabens, agit. Ergo eſt corpus.

Σῶμα ὅλον καθ. *Totum purgare corpus, curarum ſolutionem ſignificat.*

Σωμανῖτις γυνή. Somanitis, ſive Somanitica mulier.

Σωμασκεῖν. [Proprie, corpus exercere. Item, metaphorice,] componere, parare, parturire, præparare.

Σωμασκία. Corporis exercitatio. Corporis cultus. *Ille vero graviter ferebat, ſe gloria ſuperari a juvene, qui tantum capillos & corpus curaret.*

Σωματοποιεῖν. Corpus alere. Corporis vires augere & reficere. Et metaphorice, corroborare, confirmare, recreare. *Re ipſa Philippum opibus & potentia augere noluit.* Et iterum: *Corpora equorum pariter & virorum refovit: horum vero animos etiam refecit.* Σωματοποιεῖν, res corpori neceſſarias præbere. *Zeuxis autem ſimulabat quidem, ſe pactis ſtare velle, ſed re ipſa nolebat Philippum opibus & potentia augere.* † *Illi vero ad omnia, quæ dicebantur, mentem advertere, omnemque ſpem alere & admittere cogebantur.*

Σωματοποιήσαντες. Qui ratum fecerunt. Qui confirmarunt. *Me vero ſtatim aſſentiente, &*

1 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 85. ut Portus monuit. Ibi autem ſic legitur:

Μόνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ
Λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

2 Σῶμα ὅλον καθ.] Hæc ad ſomniorum interpretationem pertinent. Vide nos ſupra ad v. Σάρκας.

3 Σωμανῖτις γυνή] An, Σουναμῖτις γυνή, ut ſupra?

4 Σωματοποιεῖν] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐσωματοποίει.

5 Ἐσωματοποίησε δὲ τοὺς ἵππ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. LXXXVII.

6 Ὁ δὲ Ζεῦξις ὑπεκρ.] Locum hunc Polybio tribuit Valeſius, qui hinc ſupplet Collectanea Conſtantini a ſe edita, pag. 69.

7 Ἐμοῦ δὲ ταχ.] Et hoc fragmentum, uti & duo ſequentia, cenſente Fulv. Urſino, ad Polybium referenda ſunt.

τὴν ἐπιβολὴν, τῷ βλέπειν, διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως.

Σωματοποιῆσαι. Ὁ δὲ ἔφασκε δεῖν μὴ προΐεσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἐκ τῶν χειρῶν, μηδὲ σωματοποιεῖν τὴν τόλμαν αὐτῶν, φυγομαχοῦντας. † Ὁ δὲ βραχείας ἐπιλαβόμενος ἐλπίδος ἐκ τῶν πολιορκουμένων, ἐσωματοποίει ταύτην. καὶ αὖθις Πολύβιος· Ὁ δὲ ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾶτο, δι' οὗ τὰ τῶν ἐχθρῶν σωματοποιήσει, τοῖς δὲ σφετέροις πράγμασι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους.

Σωναράτης. ὄνομα κύριον.

Σῶος. ὁ ὑγιής.

Σώπατρος[1] Ἀπαμεὺς, σοφιστὴς, καὶ φιλόσοφος, μαθητὴς Ἰαμβλίχου· ὃν ὁ Καῖσαρ Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν εἰς πίστιν τοῦ μὴ ἑλληνίζειν ἔτι κατὰ τὴν θρησκείαν. ἦν γὰρ αὐτῷ συνήθης πρότερον. ἔγραψε περὶ Προνοίας, καὶ τῶν παρὰ τὴν ἀξίαν εὐπραγούντων, ἢ δυσπραγούντων. τὸν Σώπατρον Κωνσταντῖνος ἀνεῖλεν, οὐ καλῶς ποιῶν. ὁ γὰρ χρηστὸς οὐκ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλ' ἐξ ἀγάπης.

Σώπατρος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, Ἱππόλυτος, Φυσιολόγος, Σιλφία, ἢ Κνιδία, Νεκυῖα, Πύλαι, Ὀρέστης, Φακῆ· ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος[2] Παρῳδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχὶς, ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώπατρος Ἀπαμεὺς, σοφιστὴς, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεύς. Ἐπιτομὰς πλείστων. τινὲς δὲ καὶ τὴν [3]ἐκλογίαν τῶν ἱστοριῶν τούτου εἶναί φασι.

Σώπιθος. ὄνομα κύριον.

Σωράκους. Βάβριος·

Ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς, ἢ πίθος σύκων;
Σταμνοι τε μέλιτος, σώρακοί τε φοινίκων;

Σωρανὸς,[4] Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἰατρὸς, διατρίψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Ῥώμῃ δὲ ἰατρεύσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας πλεῖστα καὶ κάλλιστα.

Σωρανὸς, Ἐφέσιος, ἰατρὸς νεώτερος. Γυναικείων βιβλία δ'. Βίους ἰατρῶν, καὶ αἱρέσεις, καὶ συντάγματα, βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα διάφορα. [5]Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐκμαθὼν, τῶν μὲν νεωτέρων οὐδένα ἀπεδέχετο πλὴν Ἰακώβου· τῶν δὲ πρεσβυτέρων, μετὰ τὸν Ἱπποκράτην, Σωρανὸν τὸν Κίλικα, τὸν Μαλλώτην ἐπίκλην.

Σωρεία. πλῆθος. καὶ σωρειὸς, ὁ σωρός.

Σωρὸν χρημάτων ἀγγέλλεις. κυρίως σωρὸς, τὸ ἐκ μικρῶν σπερμάτων συναγόμενον πλῆθος. παρὰ τὸ σῶ, ὃ ἐστι σώζω, καὶ συνάγω. καλῶς ἂν εἰρήκασιν

conatum illum comprobante, quod viderem, illum talis rei cupidum eſſe.

Σωματοποιῆσαι. *Ille vero dicebat, non oportere hoſtes ex manibus dimittere, neque audaciam ipſorum detrectatione pugnæ corroborare.* † *Ille vero exigua ſpe arrepta, quæ ab obſeſſis ipſi affulſerat, eam auxit & aluit.* Et alibi Polybius: *Ille vero tanquam officioſus amicus omnia moliebatur, quibus opes hoſtium augeret; res vero illorum in maxima pericula conjiceret.*

Σωναράτης. Sonarates. Nomen proprium.

Σῶος. Salvus. Sanus.

Σώπατρος. Sopater Apamenſis, Sophiſta, & Philoſophus, diſcipulus Jamblichi: quem Cæſar Conſtantinus interfecit, ut fidem omnibus faceret, ſe non amplius religioni gentilium addictum eſſe. Ante enim familiariter eo utebatur. Scripſit de Providentia, itemque de iis, qui immerito ſunt felices vel infelices. Conſtantinus Sopatrum interfecit, non recte faciens. Nemo enim ex neceſſitate fit bonus, ſed ex amore.

Σώπατρος. Sopater Comicus. Ex fabulis ejus ſunt, Hippolytus, Phyſiologus, Silphia, vel Cnidia, Necya, Pylæ, Oreſtes, Lens: ut Athenæus in *Dipnoſophiſtis* [teſtatur.]

Σώπατρος. Sopater Parodus. Hujus fabula eſt Bacchis: ut Athenæus in *Dipnoſophiſtis*.

Σώπατρος. Sopater Apamenſis, vel potius Alexandrinus, Sophiſta. Scripſit plurimorum librorum epitomas. Quidam etiam Excerpta Hiſtorica hujus eſſe ajunt.

Σώπιθος. Sopithus. Nomen proprium.

Σωράκους. Vaſa, in quibus ficus, vel palmæ, aliave reponuntur. Babrius: *Ubi vero eſt leguminum acervus, aut dolium ficuum, urnæque mellis, & ſoraci palmarum?*

Σωρανός. Soranus, Menandri & Phœbes F. Epheſius, Medicus: qui Alexandriæ commoratus eſt, & Romæ artem medicam exercuit ſub Trajano & Adriano Imperatoribus; libroſq; plurimos & pulcherrimos compoſuit.

Σωρανός. Soranus Epheſius, Medicus junior: qui ſcripſit de [morbis] muliebribus libr. IV. Medicorum vitas, & ſectas, & opera, lib. X. & alia diverſa. Aſclepiodotus philoſophus, artis medicæ peritus, nullum recentiorum medicorum magni faciebat, præter Jacobum: ex antiquioribus vero, poſt Hippocratem, Soranum Cilicem, cognomento Malloten.

Σωρεία. Congeries. Acervus. Et σωρειὸς, & σωρός. Idem.

Σωρὸν χρ. *Acervum pecuniarum nuntias.* Proprie σωρὸς eſt acervus ex minutis ſeminibus collectus. A verbo σῶ, quod eſt ſervo,

1 Σώπατρος Ἀπαμ.] De hoc Sopatro vide Eunapium in vita Ædeſii. & Valeſium ad Sozomeni *Hiſtor. Eccleſ.* lib. I. cap. V.

2 Σώπατρος Παρῳδ.] Male Suidas Sopatrum Parodum a Sopatro Comico diverſum facit, ut & ante nos monuit Stanlejus ad Æſchyli *Coeph.* v. 294.

3 Ἐκλογίαν] Eſt vox inſolens, pro qua magis uſitate dicetur, ἐκλογήν. Cæterum, Excerptorum Sopatri, quorum Suidas hic meminit, epitomen exhibet Photius in Bibliotheca, Cod. CLXI.

4 Σωρανός] Hunc puto eſſe Soranum, cujus mentionem facit Galenus ἐν τῷ Περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους. Part. II. pag. 252. & alibi. At alius eſt Soranus, cujus mentio fit apud Tzetzem Chil. VI. v. 300. Is enim tempore Cleopatræ vixerat.

5 Ἀσκληπιόδοτος ὁ φιλόσοφος, καὶ τὴν ἰατρ.] Hæc ſumpta ſunt ex Damaſcio, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damaſcio, pag. 1053. eadem totidem pene verbis leguntur.

ἀπὸ τῶν καρπῶν. οἱ γὰρ εὐθηνοῦντες καὶ πλούσιοί εἰσι. [1] Ἀριστοφάνης·

> Ὦ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπῶν. πῶς φής; πάλιν φράσον μοι.
> Δηλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἥκειν χρημάτων ἔχοντα.

Σῶς. ἀντὶ τοῦ σῶος. [2] Ἀριστοφάνης·

> Ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ νεανικώτατε,
>
> Ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα.
>
> Καὶ νῦν, ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
> Ἄγγειλον ἡμῖν, πῶς τὸ πρᾶγμ' ἠγωνίσω.

Σωσάννα. ὅτι κατὰ τοῦ Ἀφρικανοῦ Σέξτου ἔγραψεν Ὠριγένης, ἔνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου, τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

Σῶσαι. ὅτι ἔφη τις τῶν ὁσίων· Ἄλλους μὲν γὰρ οὐ πάντες ἀπαιτούμεθα σῶσαι· ἑαυτοὺς δὲ πάντες πάντως. καὶ ἄλλος, Σώζων σῶζε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν.

Σωσίβιος [3] Λάκων, γραμματικὸς, τῶν [4] Ἐπιλυτικῶν καλουμένων. ἐν [5] τούτοις δὲ ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἶδος τῆς κωμῳδίας ἐστὶ καλούμενον [6] Δικηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν. καὶ περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν· καὶ ἄλλα. καὶ ἕτερος [7] Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολεμαίου, σκεῦος ἀγχίνουν καὶ πολυχρόνιον, ἔτι δὲ κακοποιὸν ἐν βασιλείᾳ, καὶ πρῶτον μὲν ἐργάσασθαι φόνον Λυσιμάχῳ, ὃς ἦν υἱὸς Ἀρσινόης. [8] ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομένης ὕβρεως, ἀνεθυμιᾶτο πάλιν ἐν τοῖς πολλοῖς τὸ προϋπάρχον μῖσος.

Σωσίθεος, Συρακούσιος, ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεὺς, τῆς Τρωϊκῆς Ἀλεξανδρείας, [9] τῶν τῆς Πλειάδος εἷς, ἀνταγωνιστὴς Ὁμήρου τοῦ τραγικοῦ, τοῦ υἱοῦ Μυροῦς τῆς Βυζαντίας· ἀκμάσας κατὰ τὴν [10] ρξδ' ὀλυμπιάδα· γράψας δὲ ποιήματα, καὶ καταλογάδην.

Σωσίπατρος. ὄνομα κύριον.

Σῶσις. ὄνομα κύριον.

Σωσιφάνης, [11] Σωσικλέους, Συρακούσιος, τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ'. ἐνίκησεν δὲ ζ'. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ'. τραγικῶν, οἵτινες ὠνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δὲ ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίπ-

colligo. Recte igitur dixerunt, [metaphoram ductam eſſe] a frugibus. Qui enim magnam frugum copiam poſſident, illi & divites ſunt. Ariſtophanes: *O aureum nuntium! Quid ais? Iterum mihi dic. Innuis enim ipſum venire cum pecuniarum acervo.*

Σῶς. Pro, σῶος. Salvus. Ariſtophanes:

> *O chariſſime virorum, & juvenum fortiſſime,*
> *Quantam nobis abſens injeciſti ſollicitudinem!*
> *Et nunc, poſtquam ſalvus rediiſti,*
> *Narra nobis, quomodo certamine defunctus ſis.*

Σωσάννα. Suſanna. Contra Sextum Africanum ſcripſit Origenes, ejuſque argumenta refutavit, quibus librum Suſannæ impugnavit.

Σῶσαι. Quidam ex ſanctis dixit: *Non exigitur a nobis omnibus, ut alios ſervemus: ſed ut nos ipſos ſervemus, ab omnibus omnino requiritur.* Et alius: *Animă tuam omni ſtudio ſerva.*

Σωσίβιος. Soſibius, Lacon, Grammaticus, unus illorum, qui Epilytici vocantur. [Scripſit libros varios,] in quibus & hoc tradit, eſſe quoddam comœdiæ genus, quod Diceliſtarum & Mimorum proprium ſit. De Mimis antiquis in Laconia: & alia. Et alius Soſibius, ſubdititius Ptolemæi tutor, callidus & recoctus ac maleficus in aula miniſter videtur fuiſſe, & primo quidem omnium Lyſimacho Arſinoes filio necem comparaſſe. Poſtea cum multas civibus injurias inferret, priſtinum odium vulgi rurſus exarſit.

Σωσίθεος. Soſitheus, Syracuſanus, aut Athenienſis, vel potius Alexandrinus, (Alexandria nimirum Troica oriundus) unus ex Plejade, æmulus Homeri Tragici, filii Myrus Byzantiæ: qui floruit Olymp. CLXIV. Scripſit poemata: item, alia, oratione proſa.

Σωσίπατρος. Soſipater. Nomen proprium.

Σῶσις. Soſis. Nomen proprium.

Σωσιφάνης. Soſiphanes, Soſiclis filius, Tragicus. Docuit fabulas LXXIII. vicit ſepties. Eſt autem & ipſe unus ſeptem illorum Tragicorum, qui Plejas vocati ſunt. Vixit ſub extrema tempora Philippi; vel, ut alii, Ale-

1 Ἀριστοφάνης] In *Pluto*, pag. 28. (15. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 325. (224. Ed. Baſ. *P.*)

3 Σωσίβιος Λάκων] De eo vide Voſſium *de Hiſtor. Gr.* & Jonſium *de Scriptor. Hiſtor. Philoſ.* lib. II. cap. III.

4 Ἐπιλυτικῶν καλουμ.] Athenæus eum Λυτικὸν vocat. Ait enim lib. XI. cap. XII. pag. 493. Ὁ θαυμάσιος Λυτικὸς Σωσίβιος, ὃν οὐκ ἀχαρίτως διέπαιξε διὰ τὰς πολυθρυλλήτους ταύτας λύσεις Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος βασιλεύς. Quinam autem Λυτικοὶ dicti fuerint, docet Wowerus *de Polymath.* cap. X. & Jonſius *de Script. Hiſt. Phil.* lib. II. cap. XVII.

5 Ἐν τούτοις δὲ ἱστορεῖ] Nihil præceſſit, ad quod τούτοις referri poſſit. Quare, ut ſenſus loci hujus ſuppleatur, addendum videtur, ἔγραψε Λακωνικά, vel ſimile quid.

6 Δικηλιστῶν] Sic habent MSS. Pariſ. At priores Editt. minus recte Δικελιστῶν. De Diceliſtis autem ſic dictis vide Athenæum lib. XIV. pag. 621. & Meurſium in *Lacon.* lib. III. cap. VI. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Δικηλιστῶν.

7 Σωσίβιος, ψευδεπίτροπος Πτολ.] Hæc Polybio tribuuntur in Collectaneis Conſtant. Porphyrog. a Valeſio editis, pag. 65.

8 Ἔπειτα πολλῆς ἐπαγομ.] Mira ἀβλεψία compilatoris. Hæc enim in modo laudatis Collectaneis Conſtantini, pag. ſeq. de Agathocle non autem Soſibio dicuntur, & ad aliam omnino Eclogam pertinent: ut Pearſonius etiam obſervaverat. Confer quoque Noſtrum ſupra v. Ἀνεθυμιᾶτο.

9 Τῶν τῆς Πλειάδος] Scholiaſtes Hephæſtionis: Ἑπτὰ λέγονται εἶναι τραγῳδοὶ, διὸ καὶ Πλειὰς ὠνομάσθησαν. ἐπὶ Πτολεμαίου γεγόνασιν οὗτοι, ἄριστοι τραγικοί. εἰσὶ δὲ οὗτοι· Ὅμηρος ὁ νεώτερος, ΣΩΣΙΘΕΟΣ, Λυκόφρων, Ἀλέξανδρος, Φιλίσκος, Διονυσιάδης, Αἰαντίδης. Meminit etiam ejus Hyginus in *Poetico Aſtronomico*: *Dicunt enim nonnulli hunc eſſe Crotum nomine, Euphemes Muſarum nutricis filium, ut ait Soſitheus Tragœdiarum ſcriptor.* Præterea mentio ejus fit apud Athenæum & Stobæum.

10 Ρξδ' Ὀλυμπ.] Pearſonius numeros hos ſuſpectos habebat, ſcribendumque potius cenſebat, ρκδ', i.e. CXXIV. quod forſan verum eſt. Fuit enim Soſitheus hic æmulus Homeri Tragici, qui ut ipſe Suidas ſupra ſuo loco teſtatur, Olympiade CXXIV. floruit.

11 Σωσιφάνης, Σωσικλέους, Συρ.] Sic reſcripſi auctoritate trium MStorum Pariſ. cum quibus etiam conſentit alius codex MS. cujus meminit Pearſonius. At in prioribus Editt. ſic legitur: Σωσιφάνης. ὁμοίως κύριον. † Σωσικλῆς, Συρακούσιος, &c. Soſiphanis autem Tragici meminit Scholiaſtes Apollonii Rhodii ad lib. III. v. 533. ubi etiam fragmentum ex fabula ejus *Meleagro* adducit.

του· οἱ δὲ, Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. τελευτᾷ δὲ ριά ὀλυμπιάδι· οἱ δὲ, ριδ'. οἱ δὲ [1]ἀκμάσαι αὐτὸν γράφουσι.

Σῶσπις. ὄνομα κύριον.

Σῶστρα. σωτήρια. μήνυτρα. λύτρα.

Σώστρατος[2] Σικυώνιος, ἐπίκλην Ἀκροχερσίτης. ἐπιλαμβανόμενος γὰρ ἄκρων χειρῶν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, ἔκλα, καὶ οὐ πρότερον ἀφίει, πρὶν αἴσθοιτο ἀπαγορεύσαντος. ἦν δὲ καὶ Λεοντίσκος Μεσσήνιος, ἐκ Σικελίας, παραπλησίως ἀγωνιζόμενος Σωστράτῳ. ὃ γὰρ ἐκεῖνος ἐποίει παγκρατιάζων, τοῦτο ὁ Λεοντίσκος παλαίων. διδαχθῆναι δὲ αὐτὸν παρὰ Κλεάρχῳ μαθητῇ Εὐχείρου τοῦ Κορινθίου, καὶ Χίλωνος τοῦ Πατρέως.

Σῶστρις,[3] βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Χάμ· ὅς τις ὑπέταξε τοὺς Ἀσσυρίους καὶ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην· καὶ κατῴκισεν ἐν τῇ Ἀσσυρίων χώρᾳ Σκυθῶν ἄνδρας [4]μυριάδας φ', οἵτινες ἐκλήθησαν Πάρθοι, ὅ ἐστι Περσικῇ γλώσσῃ, Σκύθαι. καὶ μέχρι σήμερον ἔχουσι καὶ τὴν στολὴν καὶ τὴν λαλιὰν καὶ τοὺς νόμους τῶν Σκυθῶν.

Σωτάδεια ποιήματα. τὰ τοῦ Σωτάδου.

Σωτάδας Βυζάντιος, φιλόσοφος. ὡς ἐν τῷ ς' περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

Σωτάδης[5] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας.

Σωτάδης Κρὴς, Μαρωνείτης, δαιμονισθεὶς, ἰαμβογράφος. [6]ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ. καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος, καὶ Θεοδώρας, καὶ Τιμοχαρίδας, καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δὲ αὐτοῦ εἴδη πλεῖστα· οἷον, Εἰς ᾅδου κατάβασις· Πρίαπος· Εἰς Βελεστίχην· Ἀμαζών· καὶ ἕτερα. [7]καὶ Ἐγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος· ὥς Ἀθηναῖός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ Μυστηρίων βιβλίον α'.

Σώτειος. σωθῆναι ἄξιος.

Σωτήρ. ὁ Θεὸς ἡμῶν. καὶ σώτειρα,

Φωσφόρε ὦ Σώτειρ', ἐπὶ Παλλάδος ἵσταθι κλήρων,
Ἄρτεμι, καὶ χαρίεν φῶς ἐὸν ἀνδρὶ δίδου.

Σωτηρίδας, γραμματικὸς, [8]ἀνὴρ Παμφίλης· ᾗ καὶ τὰς ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν Ὀρθογραφίαν. Ζη-

xandri Macedonis. Obiit autem Olymp. cxi. vel, ſecundum alios, cxiv. Alii vero eum floruiſſe ſcribunt, * * *

Σῶσπις. Soſpis. Nomen proprium.

Σῶστρα. Salutis præmia. Præmia, quæ dantur pro accepta ſalute. Vox hæc eodem modo formata eſt, quo *μήνυτρα*, & *λύτρα*.

Σώστρατος. Soſtratus Sicyonius, cognomento Acrocherſites: qui extremas adverſarii manus apprehenſas, confringebat, nec ante dimittebat, quam eum dolores non amplius ferre poſſe ſentiret. Fuit & Leontiſcus Meſſenius, Siculus, qui eodem modo, quo Soſtratus, certabat. Nam quod ille in pancratio, hoc Leontiſcus in lucta faciebat. Tradunt autem illum inſtitutum fuiſſe apud Clearchum, diſcipulum Euchiri Corinthii, & Chilonis Patarenſis.

Σῶστρις. Soſtris, Rex Ægyptiorum, a Chamo genus ducens; qui ſubegit Aſſyrios & totam Aſiam & Europam, & in Aſſyriorum regione collocavit Scytharum myriades quingentas, qui vocati fuerunt Parthi; quod eſt Perſica lingua, Scythæ: & ad hanc uſque diem & veſtitum & linguam & leges Scytharum retinent.

Σωτάδεια ποιήματα. Sotadæ poemata.

Σωτάδας. Sotadas Byzantinus, Philoſophus: ut tradit Ariſtocles libro vi. de Philoſophia.

Σωτάδης. Sotades Athenienſis, Comicus mediæ comœdiæ.

Σωτάδης. Sotades Cretenſis, Maronita, a dæmonio vexatus, Jamborum ſcriptor. Scripſit Phlyacas, ſive Cinædos, Ionica lingua: unde & [poemata ejus] carmina Ionica vocabantur. Hoc autem [carminis] genere uſus eſt & Alexander Ætolus, & Pyrrhus Mileſius, & Theodoras, & Timocharidas, & Xenarchus. Sunt autem ejus carmina plurima: veluti, Ad Inferos deſcenſus: Priapus: Ad Beleſtichen; Amazon; & alia. Item, Incluſæ, & Redemptus: ut ait Athenæus in *Dipnoſophiſtis*.

Σωτάδης. Sotades Athenienſis, Philoſophus, qui librum unum de Myſteriis ſcripſit.

Σώτειος. Salute dignus. Dignus, qui ſervetur.

Σωτήρ. Servator. Id eſt, Deus noſter. Et σώτειρα, ſervatrix. [In Epigrammate:] *O Lucina ſervatrix, præſto ſis in urbe Palladi ſacra, Diana, & gratum lumen tuum viro præbe.*

Σωτηρίδας. Soteridas, Grammaticus, maritus Pamphilæ, cui etiam hiſtorias attribuit.

1 Οἱ δ' ἀκμάσαι αὐτ.] Senſus hujus loci eſt mutilus. Excidit enim numerus Olympiadis, qua ſecundum quoſdam Soſiphanes floruerat.

2 Σώστρατος Σικυώνιος, ἐπίκλην Ἀκροχ.] Totus hic locus excerptus eſt ex Pauſania: quem vide in *Eliacis Poſter.* pag. 350. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Λεοντίσκος.

3 Σῶστρις] Pro Σέσωστρις. Sic enim alii Regem hunc appellant.

4 Μυριάδας φ'] MSS. Pariſ. μυριάδας ι.

5 Σωτάδης Ἀθην.] Ejus meminit Athenæus.

6 Ἔγραψε Φλύακας, ἤτοι Κιν.] Athenæus lib. xiv. cap. iv. Ὁ δὲ Ἰωνικὸς λόγος τοῦ Σωτάδου. καὶ τὰ πρὸ τούτου Ἰωνικὰ καλούμενα ποιήματα, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ, καὶ Πύρρητος τοῦ Μιλησίου, καὶ Ἀλέξου, καὶ ἄλλων τοιούτων ποιητῶν προφέρεται. καλεῖται δὲ οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤκμασε δὲ ἐν τῷ εἴδει τούτῳ Σωτάδης ὁ Μαρωνίτης, &c. Ad hunc locum Suidas reſpexit. Cæterum de voce φλύακες vide quæ notavimus ſupra ad v. Ῥίνθων.

7 Καὶ Ἐγκλειόμεναι, καὶ Παραλυτρούμενος] Male. Hæc enim pertinent ad Sotadem Comicum, ut expreſſe docet Athenæus lib. vii. pag. 293. & lib. ix. pag. 368.

8 Ἀνὴρ Παμφίλης] Supra v. Παμφίλη, maritus Pamphilæ vocatur Σωκρατίδας. Cæterum Soteridæ hujus meminit Photius Cod. clxi. pag. 337.

τήσεως Ὁμηρικάς. Ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον. Περὶ μέτρων. Περὶ κωμῳδίας. Εἰς Εὐριπίδην.

Σωτηρίδας Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης, ἣ τὰ ὑπομνήματα [1]ἐπέγραψεν, (ὡς Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας) βιβλία γ'.

Σωτήριχος, ὁ [2]Ἀσίτης, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν. Βασσαρικά, ἤτοι Διονυσιακά, βιβλία δ'. Τὰ κατὰ [3]Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν. Τὰ κατὰ Ἀριάδνην. Βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. Πύθωνα, ἢ Ἀλεξανδριακόν. ἔστι δὲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος ἱστορία, ὅτε Θήβας παρέλαβε. καὶ ἄλλα.

Σωφανηνή.

Σωφάνης. ὄνομα κύριον.

Σώφαξ. ὄνομα κύριον.

Σώφιλος. ὄνομα κύριον. Σικυώνιος, ἢ Θηβαῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. δράματα αὐτοῦ, Κιθαρῳδός, [4]Φίλαρχος, Τυνδάρεως, ἢ Λήδα, καὶ [5]Δηλία· ὥς φησιν Ἀθήναιος. καὶ [6]Χοιρίδιον, καὶ Παρακαταθήκη.

Σωφρονεῖν. [7]Σοφοκλῆς·

Μὴ κρῖνε, μὴ 'ξέταζε. σωφρονεῖν καλόν.

Νῦν, τὸ μὴ περιεργεῖν. ἐν τούτοις γὰρ μάλιστα ἡ σωφροσύνη ταῖς γυναιξὶ διασώζεται, ἢν μὴ περιεργάζωνται ὅ, τι πράττοι ὁ ἀνήρ.

Σωφρονεῖς. ἀντὶ τοῦ μόλις ἐστράφης. ἢ καλῶς λέγεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ.

Σωφρονικῶς. ἀντὶ τοῦ μετὰ λογισμοῦ καὶ σκέψεως. οὐκ ἀνοήτως, οὐδὲ ἐκ τοῦ προχείρου.

Σωφρονισθέντας. ἀντὶ τοῦ ταπεινωθέντας. Τοὺς δὲ ἀπειρηκότας, καὶ ταῖς ἔναγχος ἥτταις σωφρονισθέντας.

Σωφρονῶ ἐγώ. Σωφρονίζω δὲ ἕτερον. Σωφρονῶ, δοτικῇ. Αὕτη αὐτῷ ἀκριβῶς σωφρονοῦσα. αἰτιατικῇ δὲ, Σωφρονισάτω σε τὸ τῶν παρθένων ὑπόδειγμα.

Σωφροσύνη. ἄλλη παρὰ τὴν πολιτικὴν ἀρετήν, καὶ μείζων· τῷ δὲ αὐτῷ ὀνόματι χρώμεθα ἐν ἐτυμολογίᾳ τινὶ καὶ συμφωνίᾳ ἐπιθυμητικοῦ πρὸς λογισμόν. Τὸ γὰρ ἐς σωφροσύνην, ἐγὼ δικαιότατα κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσαιμι· φησὶν Ἀριστοτέλης. † Ἃ γὰρ ποιοῦντες μανθάνομεν, ταῦτα μανθάνοντες ποιοῦμεν. ἤγουν τὸ κρατεῖν ἡδονῶν μανθάνοντες, σώφρονες γινόμεθα· καὶ γενόμενοι σώφρονες, κρατοῦμεν τῶν ἡδονῶν.

Σωφροσύνη. ταύτην μεταφορικῶς τινες ὁρίζονται συμφωνίαν. ἔστι δὲ ἡ σωφροσύνη ποιότης καὶ ἕξις. ἡ δὲ συμφωνία κυρίως ἐπὶ μέλους. καὶ ἔστι τῶν πρός τι. καὶ ἐπὶ φθόγγων δὲ τάττεται ἡ συμφωνία.

Scripſit Orthographiam. Quæſtiones Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De comœdia. In Euripidem.

Σωτηρίδας. Soteridas Epidaurius, pater Pamphilæ, cui libros tres commentariorum inſcripſit, ut ait Dionyſius l. xxx. Hiſtoriæ Muſicæ.

Σωτήριχος. Soterichus, Aſites, Heroicus poeta, qui fuit ſub Diocletiano. Scripſit Encomium Diocletiani. Baſſarica, ſive Bacchica, libris quatuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem, ſive Alexandriacum. Eſt autem Alexandri Macedonis hiſtoria, quum Thebas cepit. Item, alia.

Σωφανηνή. Sophanene. [Nomen proprium.]

Σωφάνης. Sophanes. Nomen proprium.

Σώφαξ. Sophax. Nomen proprium.

Σώφιλος. Sophilus. Nomen proprium. [Fuit autem] Sicyonius, aut Thebanus, Comicus mediæ Comœdiæ. Ejus fabulæ ſunt, Citharœdus, Philarchus, Tyndareus, ſeu Leda, & Delia; ut ait Athenæus. Item, Porcellus, & Depoſitum.

Σωφρονεῖν. Modeſtum eſſe. Sophocles: *Ne exquire, ne interroga. Modeſtam enim eſſe [fœminam] decet. Modeſtam* nunc dixit pro, *non curioſam.* Tunc enim mulieres modeſtiam præcipue ſervant, ſi non curioſe inquirant, quid maritus agat.

Σωφρονεῖς. Sapis. Sanam mentem habes. Vel, recte dicis. Ariſtophanes *Pluto.*

Σωφρονικῶς. Sapienter. Prudenter. Non inconſiderate, nec temere.

Σωφρονισθέντας. [Edoctos. Vel,] eos, qui animo ſunt fracto. *Illos vero de rebus ſuis deſperantes, & recentibus cladibus fractum gerentes animum.*

Σωφρονῶ. [Eſt verbum neutrum.] Modeſtus ſum. Sapio. At σωφρονίζω, alterum modeſtum reddo, & ſapere doceo. *Virginum exemplum documentum tibi præbeat.*

Σωφροσύνη. Modeſtia. Temperantia. Caſtitas. Σωφροσύνη eſt alia quam illa civilis virtus, eaque major: ſed eodem nomine utimur per quandam etymologiam, & conſenſum appetitus cum ratione. *Quod enim ad pudicitiam attinet, ego optimo jure de pudicitia cum Bellerophonte contendam:* ut ait Ariſtoteles. † Quæ enim facientes diſcimus, ea diſcentes facimus. Veluti, cum voluptatibus imperare diſcimus, temperantes evadimus; &, cum ſimus temperantes, voluptatibus imperamus.

Σωφροσύνη. Modeſtia. Temperantia. Quidam hanc metaphorice definiunt concentum. Eſt autem temperantia qualitas & habitus. Concentus vero proprie de carmine dicitur: eſtque ex genere Relatorum. Concentus item ſonis tribuitur.

1 Ἐπέγραψεν] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. minus recte, ἔγραψεν.

2 Ὁ Ἀσίτης] Pearſonius recte monuit, ſcribendum eſſe, Ὀασίτης; auctoritate Stephani Byzantii, qui v. Ὕασις hæc habet: Ὕασις, πόλις Λιβύης. λέγεται καὶ Ὄασις. καὶ ὁ πολίτης, Ὀασίτης, [ὡς] ὁ ποιητὴς Σωτήριχος.

3 Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν] De hac vide Xenophontem *de Inſtit. Cyri*, lib. v. & vii.

4 Φίλαρχος] Potius Φύλαρχος: ut apud Athenæum.

5 Δηλία] Sic reſcripſi auctoritate MStorum Pariſ. Priores enim Editt. habent Δημία: quod minus placet.

6 Χοιρίδιον] Athenæus lib. x. fabulam hanc Ἐγχειρίδιον vocat. Sed utra lectio præferenda ſit, dubium eſt & incertum.

7 Σοφοκλῆς] *Ajace*, pag. 35. ut Portus monuit.

Σωφροσύνη[1] λέγεται ἡ ἀντιδιαστελλομένη τῇ μανίᾳ. παρὰ τὸ σόας ἔχειν τὰς φρένας. καὶ ὁ Ἀπόστολος παρὰ τοῦ ἡγεμόνος ἀκούσας, Μαίνῃ Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα εἰς μανίαν περιάγει· Οὐ μαίνομαι, φησὶν, ἀλλὰ σωφροσύνης καὶ ἀληθείας φθέγγομαι ῥήματα· τῇ μανίᾳ τὴν σωφροσύνην ἀντιδιαστείλας. Σωφροσύνη μὲν οὖν πᾶν τὸ ἀναμάρτητον. νέμουσι δ᾽ αὐτῆς τὴν προσηγορίαν κατ᾽ ἐξοχὴν εὖ ποιοῦντές τινες τῷ τῆς ἁγνείας πράγματι, ἐξοχωτάτῳ τῶν ἄλλων ὑπάρχοντι. εἰ μὲν οὖν τῇ μανίᾳ ἀντιδιασταλῇ, τὸ καθεστάναι μηνύει· εἰ δὲ τῇ λαγνείᾳ, τὴν ἐγκράτειαν καὶ τὴν ἁγνείαν δηλοῖ.

Σώφρων,[2] Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Δαμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην, καὶ ἔγραφε [3] Μίμους ἀνδρείους, καὶ Μίμους γυναικείους. [4] εἰσὶ δὲ καταλογάδην, διαλέκτῳ Δωρίδι. καί [5] φασι Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ ἐντυγχάνειν αὐτοῖς, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπ᾽ αὐτῶν ἔσθ᾽ ὅτε.

Σώφρων,[6] κωμικός. τούτου ἐστὶ [7] δράματα καὶ κωμῳδίαι, Πενθερά· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Σώχουσι.[8] τρίβουσιν. Ἡρόδοτος.

Σπαδών. ὀξυτόνως, τὸ σπάσμα. βαρυτόνως δὲ, ὁ ἐκτομίας. καὶ νεοσπάδα, τὴν νεωστὶ ἀποσπασθεῖσαν. καὶ σπαδονίσματα.

Ἱστία δ᾽ αἰωρητὰ χαλᾷ σπαδονίσματα μαστῶν.

Σπάδων. εὐνοῦχος. ταύτην ἀκόλαστον καὶ ἀκάθαρτον γνώμην καὶ πρᾶξιν τῶν αὐθαιρέτως πασχόντων, θριαμβεύων εὖ μάλα καὶ στηλιτεύων ὁ μέγας Κύριλλος, οὕτω φάσκει· Ἀκολασίας γὰρ ἕνεκεν οἱ τάλανες τοῦτο δρῶσι, τὰ τῶν γυναικῶν πάσχειν ἄνδρες ὄντες βουλόμενοι. οὐδενὸς γὰρ χρησίμου χάριν τὴν φύσιν μεταπιθέντες, ἢ ἀσελγείας ἕνεκεν τὴν θεόπλαστον καὶ ἀνδροπρεπῆ μορφὴν διαφθείρουσιν ἑκουσίως πολλάκις, ἢ ὑπ᾽ ἄλλων ὑπομένειν ἀναγκαζόμενοι τοῦτο, ὡς λοιμοὶ τῆς φύσεως, καὶ τοῦ γένους πολέμιοι, καὶ σπίλοι πολιτείας καὶ ζωῆς ἐφύβριστοι γίνονται, δίκην μαινάδων πορνευθέντες ἀμέτρως, ἐν τοῖς αἰσχίστοις ὀρχοῦνται πάθεσι, μιαρᾷ πολιτείᾳ καὶ πεφυρμένῃ τὴν ἀθλίαν ζωὴν συγκεράσαντες· ἀμφίβολα καὶ μεμισημένα πρόσωπα περιφέροντες, καὶ πρᾶγμα νενοθευμένον· ἱερῶν περιβόλων μακρὰν ἀποιχέσθωσαν. ἐπειδὴ γὰρ αἰσχίστῃ καὶ κακίστῃ γνώμῃ τὸ καλὸν καὶ θεῖον ἔργον εἰς τὸ κακὸν καὶ διαβεβλημένον δόγμα παραλλάξαντες καὶ μεταποιήσαντες, καὶ τὴν πνευματικὴν εὐνουχίαν ἀπηγορευμένῃ πράξει λειτουργεῖν ἀναγκάσαντες, οὐ μόνον ἄξιοι νομικῆς ψήφου λαμβάνειν τιμωρίαν, ἀλλὰ καὶ ἐξ Ἀγγελικῆς καὶ Ἀποστολικῆς ἀποφάσεως εἰς τὸ λεγόμενον

Σωφροσύνη. Sic dicitur ea virtus, quæ inſaniæ opponitur. Sanitas mentis. A σόας ἔχειν τὰς φρένας: quod ſanam mentem habere ſignificat. Et Apoſtolus, cum Prætorem audiviſſet dicentem: *Inſanis Paule: & multæ literæ te ad inſaniam adigunt: Non,* inquit, *inſanio; ſed verba a ſana mente profecta & vera profero.* Ubi σωφροσύνην inſaniæ opponit. Σωφροσύνη igitur dicitur, quævis virtus. Quidam vero appellationem hanc caſtitati, ut virtutum aliarum præſtantiſſimæ, per excellentiam recte tribuunt. Quare, ſi σωφροσύνη opponatur amentiæ, ſignificat ſanam mentem: ſin libidini, continentiam & caſtitatem.

Σώφρων. Sophron, Syracuſanus, Agathoclis & Damnaſyllidis filius: qui vixit temporibus Xerxis & Euripidis. Scripſit Mimos viriles, & Mimos muliebres, oratione ſoluta & dialecto Dorica: quos Platonem Philoſophum ſemper lectitaſſe ferunt, adeo ut interdum etiam iis indormiret.

Σώφρων. Sophron, Comicus. Ex hujus fabulis eſt etiam ea, quæ *Socrus* vocatur: ut ait Athenæus in *Dipnoſophiſtis.*

Σώχουσι. Terunt. Herodotus.

Σπαδών. Cum acuto in ultima. Contractio, ſpaſmus. Cum gravi vero, ſpado, caſtratus. Et νεοσπάδα, recens avulſam. Et σπαδονίσματα. *Vela expanſa demittit,* * * * *

Σπάδων. Spado. Eunuchus. Caſtratus. Hanc petulantem & impuram mentem & actionem eorum, qui ſponte ſua muliebria patiuntur, graviter exagitans & inſectans ille magnus Cyrillus, ſic loquitur: Libidinis enim gratia illi miſeri hoc faciunt, qui, cum ſint viri, muliebria pati volunt. Nullius enim utilitatis cauſa, ſed libidinis & laſciviæ gratia naturam divinitus fictam, & viro dignam formam mutantes, ultro ſæpe corrumpunt, aut ab aliis hoc ferre coacti; tanquam corruptores naturæ, & ſexus [virilis] hoſtes, & Reipubl. labes & vitæ probra fiunt, inſtar baccharum immodice ſubagitati, in turpiſſimis ſaltant affectionibus, miſeram vitam cum impura & polluta vivendi ratione commiſcentes, ambiguos & inviſos vultus circumferentes, & rem adulterinam: qui a ſacris templis longe diſcedant. Cum enim turpiſſimo & peſſimo animo præclarum & divinum opus in malum & odioſum decretum mutarint & inverterint, & ſpiritualem caſtrationem interdictæ actioni ſervire coegerint; digni ſunt, qui non ſolum ex legum ſuffragio pœnas luant; ſed etiam ex Angelico & Apoſtolico mandato in exteriores tenebras

1 Σωφροσύνη λέγεται ἡ ἀντιδιαστ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Iſidori Peluſ. lib. III. Epiſt. CCLXVI.

2 Σώφρων, Συρακούσιος, Ἀγαθ.] Eadem habet Heſychius Mileſius.

3 Μίμους ἀνδρείους & Μίμους γυν.] Mimos Sophronis plures veterum citant, ut Scholiaſtes Nicandri pag. 13. Auctor Etymologici, Pollux, Stobæus, Harpocratio, & Athenæus. Mimi autem hi variis nominibus & titulis diſtincti erant. Sic Νυμφοπόνος laudatur a Polluce & Athenæo: Θυννοθήρας, ab Etymologici auctore: Ἄγγελος, ſive *Nuntius*, a Germanico in Arati *Phænomena.* Vide Meurſium ad Heſychium Mileſium, pag. 199. 200.

4 Εἰσὶ δὲ καταλογάδην] De hoc loco Suidæ omnino videndus eſt Voſſius *de Art. Poet.* lib. I. cap. II.

5 Καί φασι Πλάτωνα τὸν φιλ.] Idem teſtantur Quintilianus lib. I. cap. X. & Valer. Max. lib. VIII. cap. VII. Vide Menag. ad Laert. lib. III. Num. 18.

6 Σώφρων, κωμικός] Suidam Sophronem Comicum male a priore Sophrone diſtinguere, recte notavit Stanlejus ad Æſchyli *Choeph.* v. 294.

7 Δράματα καὶ κωμῳδίαι] Scribe, δράματα καὶ κωμῳδίας. Locus autem Athenæi, ad quem Suidas reſpexit, exſtat lib. III. *Dipnoſoph.* cap. XXVII.

8 Σώχουσι] Vide Porti Lexicon Ion. in verbo Σώχειν.

ἐξώ-

ἐξώτερον σκότος ἄρδην ἀπελαύνεσθαι· περὶ γὰρ τῶν τοιούτων ἔφη [1] Μωϋσῆς, Θλαδίας καὶ ἀπόκοπος οὐκ εἰσελεύσονται εἰς οἶκον Κυρίου. ἔστι γοῦν ἰδεῖν πεπληρωμένας οἰκίας τῶν μεγιστάνων τοιούτων τερατομόρφων προσώπων, χρυσοῦς μηνίσκους ἐπὶ τραχήλου [2] Φοροῦντας· φύσιν μὲν ἄρρενος, θηλείας δὲ ὄψιν ἔχοντας, καὶ κεκλασμένως βαδίζοντας, καὶ τεθρυμμένως φθεγγομένους, ὥσπερ ἑταιρίδες. ἀπρεπῶς τε ὧδε κἀκεῖσε τὴν κεφαλὴν περισείουσι, καὶ γελῶσιν ἀκρατῶς τε καὶ ἀναιδῶς, οἰστρηλασίαν πρόδηλον ὑπεμφαίνοντες. ὅθεν μετ᾽ ἀνδρῶν μὲν ὡς γυναῖκες μαλακῶς εὐναζόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι φθείρονται· μετὰ γυναικῶν δὲ, ὡς φύλακες ἅμα καὶ σωφροσύνης δῆθεν ἰνδάλματα, καθεύδοντες ἀναισχύντως καὶ ἀπηρυθριασμένως αἰσχροπραγοῦσι. καὶ οὗτοι μὲν οὕτως ὑπ᾽ ἀνδρῶν ἀνοσίων καὶ βεβήλων φθειρόμενοι καὶ μαλακιζόμενοι καταμιαίνουσι καὶ καταμιαίνονται διὰ τῆς παρὰ φύσιν ἀνοσιουργίας καὶ βδελυρίας. αὐτοὶ δὲ γυναικεῖα ταλαίπωρα καὶ σεσωρευμένα, κατὰ τὸ εἰρημένον, ἁμαρτίαις καταμολύνουσι καὶ καταβλάπτουσιν, οἷα λυσσώδεις κύνες, καὶ, τὸ δὴ χαλεπώτερον, ἐντεῦθεν αἴτιοι γίνονται καὶ πρόξενοι καὶ μέτοχοι τῆς ἀπεράντου κολάσεως, οἵ τε φθείροντες, καὶ οἱ φθειρόμενοι. ἀλλ᾽ ὢ τῆς ἀφροσύνης, ὢ τῆς ἀπάτης καὶ παραπληξίας. τούτους γὰρ ἄνθρωποι, καὶ μάλιστα προὔχοντες, ὡς σώφρονας παραδεχόμενοι, πιστεύουσι καὶ εἰσοικίζουσιν. οἵ γε εἰσοικιζόμενοι, καὶ παρρησίας τυγχάνοντες, τοὺς ὄντως δικαίους καὶ ἀρετῆς ἐπιμελουμένους καὶ σώφρονας ἄνδρας κατὰ μικρὸν δελεάσαντες, εἰς τὸ μὲν Σοδόμων αἰσχρὸν βάραθρον κατηκόντισαν ἐλεεινῶς, καὶ τῷ αἰωνίῳ πυρὶ παρέπεμψαν. διὸ δὴ λοιπὸν [illegible] πάνυ τούτους καὶ νόμος καὶ λόγος Εὐαγγελικὸς, καὶ ἄριστος βίος, καὶ εὐσεβὴς πολιτεία βδελύττεται λίαν, ὡς θεομισεῖς καὶ ἀκαθάρτους. οὗτοι γὰρ τὴν τοιαύτην ἐξάγιστον ζωὴν προτιμήσαντες, ὅσον ἧκεν ἐπ᾽ αὐτοῖς, πόλεις μὲν ἠφάνισαν, τὸν σπερματικὸν τῆς φύσεως λόγον παραφθείροντες, καὶ φθειρόμενοι· εὐανδροῦσαν δὲ ῥώμην ἀνδρὸς, καὶ ἡλικίαν, καὶ τὸ ἀρρενωπὸν καὶ γενναίαν ἰσχὺν δεινῶς ἐξανάλωσαν. καὶ ἁπλῶς, τὴν σύντονον καὶ σφριγῶσαν ἀκμὴν τῆς νεότητος λυμηνάμενοι φανερῶς, ἀθλίους καὶ καταγελάστους ἐποίησαν τοὺς ἁλόντας. οὕς γε φευκτέον προτροπάδην, καὶ βδελυκτέον ἐνδίκως, ὡς ψυχοκτόνους καὶ σωματοφθόρους καὶ ἐναγεῖς ὄντας, καὶ τῆς φύσεως παραχαράκτας. οὐδὲν γὰρ ἀληθῶς μυσαρώτερον ἢ ἀκαθαρτότερον τῶν οὕτω πορνευομένων τε καὶ πορνευόντων. εἰώθασι γὰρ ὡς ἀκριβῶς μεμαθήκαμεν, οὐ μόνον οἱ σπάδωνες, καὶ τὰ μόρια τῆς αἰσχρουργίας ποσῶς ἔχοντες, ἀσελγαίνειν ἀμέτρως, καὶ ἀκολασταίνειν ἀναιδῶς καὶ ἀκορέστως, ἀλλά γε καὶ οἱ τέλεον ἀπόκοποι καὶ ἐκτετμημένοι ταῦτα, καθάπερ οὖν καὶ οἱ ἐκ γενετῆς ἐστερημένοι ταῦτα, φεῦ τῆς ἐσχάτης ἀτοπίας καὶ φρενοβλαβείας, διὰ χειρῶν καὶ δακτύλων φθείρειν τὰς γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνοσιουργίαν οὕτως ἐμμανῶς κατεργάζεσθαι. καὶ τοῦτο δηλῶν ὁ σοφὸς ἔφη· Μακάριος εὐνοῦχος, ὁ μὴ ἐρ-

penitus abigantur. De talibus enim dixit Moſes: *Fractus & exectus, non ingredientur in templum Domini.* Licet autem videre Magnatum ædes refertas hujuſmodi monſtris, faciem portentoſa forma præditam habentibus, aureas lunulas in collo ferentibus, naturam quidem maris, fœminæ vero aſpectum habentibus, & molli greſſu incedentibus, & delicate loquentibus, ac indecore, meretricularum inſtar: qui huc & illuc caput circumagunt, & intemperanter & impudenter rident, inſaniam manifeſtam præ ſe ferentes. Unde cum viris quidem, ut mulieres, molliter cubantes & effœminati corrumpuntur; cum mulieribus vero, ut earum cuſtodes, & caſtitatis ſcilicet exempla, dormientes, impudenter & ſine rubore turpia facinora faciunt. Et iſti quidem ab impiis & profanis viris ita corrupti & effœminati contaminant & contaminantur fœditate naturæ contraria, & impuritate deteſtanda. Ipſi vero miſeras mulierculas, & exagitatas, peccatis, ſecundum [Pauli] dictum, contaminant, & lædunt, tanquam rabioſi canes; &, quod gravius eſt, hinc fiunt auctores & conciliatores & participes infiniti ſupplicii, tam qui corrumpunt, quam qui corrumpuntur. Sed o amentiam, o fraudem, & furorem! Hos enim viri vel maxime præſtantes tanquam pudicos & caſtos recipiunt, & in ædes introducunt, eiſque fidem habent. Qui in ædes recepti, & libertatem nacti, vere juſtos & virtutis ſtudioſos & caſtos viros paulatim ineſcantes, in Sodomorum turpe barathrum miſere conjiciunt, & in æternum ignem mittunt. Quamobrem convenientiſſime & lex & oratio Euangelica, & optima vita, & religioſa Reſpub. hos vehementer abominatur, ut Deo inviſos & impuros. Iſti enim execrabilem vitam amplexi, quantum in ipſis eſt, urbes delent, & ſeminalem naturæ rationem corrumpunt, & ipſi corrumpuntur: vigens autem viri robur, & ætatem, & virilem faciem, & generoſam vim atrociter abſumunt. Denique, ut rem totam paucis expediam, juvenilis ætatis robore & vigore aperte corrupto, miſeros & ridiculos efficiunt eo flagitio captos: qui omni ſtudio fugiendi ſunt, & merito deteſtandi, ut animarum interfectores, & corporum corruptores, & nefarii, naturæque adulteratores. Nihil enim revera ſceleſtius aut impurius eſt iis, qui ſic ſubagitantur, & ſubagitant. Solent enim, ut certo didicimus, non ſolum ſpadones, & qui membra aliquo modo turpi libidinis miniſterio addicta habent, laſcivire immodice, turpique libidini impudenter & intemperanter indulgere, ſed etiam illi, quibus virilia prorſus ſunt amputata, & qui ſunt execti; quemadmodum & illi, qui a primo ortu genitalibus partibus ſunt privati, (Heu extremam abſurditatem & amentiam!) manibus & digitis corrumpere

1 Μωυσῆς] *Deuteron.* XXIII. I.

2 Φοροῦντας] Conſtructio requirit, ut ſcribatur, φορούντων. Refertur enim ad præcedens illud, τερατομόρφων προσώπων. Idem dicendum eſt de vocibus illis ſequentibus, — ἔχοντας — βαδίζοντας — φθεγγομένους.

γασά-

γασάμενος ἐν χειρὶ ἀνόμημα, καὶ παρθένος, ἥτις οὐκ ἔγνω κοίτην ἐν παραπτώματι. Εἰκότως οὖν ἄθηλοι, ἄνανδροι, ἀνδρόγυνοι, σιδηροκατάδικοι, καὶ γυναικομανεῖς προσηγορεύθησαν. ἀκουέτωσαν τοίνυν οἱ καθαροὺς καὶ σώφρονας τούτους ὑπολαμβάνοντες μάτην, καὶ μὴ πιστευέτωσαν τῷ ψεύδει, καὶ τῇ κατεσχηματισμένῃ καθαρότητι καὶ σωφροσύνῃ. ἀπὸ γὰρ ἀκαθάρτου τί καθαρισθήσεται; καὶ ἀπὸ ψεύδους, τί ἀληθεύσει; καὶ εἴθε ὁ χειροτονηθεὶς εὐνοῦχος διὰ βίου σεμνοῦ τὴν ἠγμένος, καὶ ἡμίκακον ἦν τὸ κακόν. νῦν δὲ γῆς ἔντερον, γαστρίδουλον, θηλυμανὲς, ἰταμὸν, μέθυσον, πορνοκόπον, ἀργυρώνητον, ἀνελεύθερον, ἀργυρόδουλον, πρὸς αὐτῇ τῇ γενέσει σιδηροκατάδικον, ἄνανδρον, ἄθηλυ, ἐπιμανὲς, πολλάκις τὰ θεατρικὰ κοράσια ἐπ' ὤμων βαστάσαν ἐν σατυρικοῖς συμποσίοις, κισσῷ τὴν κεφαλὴν ἐστεμμένον, καὶ κρατῆρα τῇ χειρὶ ἐνημμένον, ᾠνοχοηκέναι ἐν προσχήματι τοῦ μυθικοῦ Διονύσου. οὕτω σωφρονεῖ μὲν ἄμισθα διὰ σίδηρον, μαίνεται δὲ ἄκαρπα δι' οἰκείαν αἰσχρότητα. † Καὶ τὸ πληθυντικὸν, σπάδωνες. [1] Ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐνούχου, τοῦ ἐπιτρόπου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως, τὸ τῶν εὐνούχων γένος διὰ τὴν ἐκείνου βαρύτητα καὶ δυναστείαν ἐς τοσοῦτον ἐπέδωκε καὶ παρετάθη πλῆθος, ὥστε τινὲς ἤδη καὶ τὰς γενειάδας ἐχόντων, εὐνοῦχοι βουληθέντες καὶ Εὐτρόπιοι γενέσθαι προσελπίζοντες, τῆς ψυχῆς ἀφηρέθησαν σὺν τοῖς ὄρχεσι, τὸν [2] Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες. χρυσοῖ τε ἀνδριάντες ἀνίσταντο πανταχοῦ, καὶ οἰκοδομήματα διηγείρετο, καὶ κατελαμπρύνετο παρ' αὐτοῦ σεμνότερα τῆς ὅλης πόλεως.

mulieres, & obſcœnam fœditatem adeo furioſe perpetrare. Et hoc ſignificans ille Sapiens dixit: *Beatus eſt eunuchus, qui manu flagitium non exercuit: & beata virgo, quæ cubile non novit in delicto.* Merito igitur vocati ſunt expertes mammarum, effœminati, ſemiviri, ad ferrum damnati, & inſani mulierum amatores. Audiant igitur hæc illi, qui puros & pudicos iſtos temere putant, neque credant mendacio, fictæque caſtitati & pudicitiæ. Ab impuro enim quid purificabitur? Et a mendacio quid veri manabit? Et utinam eunuchus manu caſtratus in vita honeſta eſſet educatus. Sic enim dimidia pars mali tolleretur. Nunc vero ſunt terræ quaſi inteſtinum quoddam, ventris ſervi, fœminarum amatores inſani, impudentes, ebrii, ſcortatores, mancipia, illiberales, pecuniæ ſervi, ab ipſo ortu ad ferrum condemnati, non viri, non fœminæ, furioſi, qui ſæpe theatricas puellas in ſatyricis conviviis in humeris geſtarunt, hederaque coronati, & craterem manu tenentes, habitu fabuloſi Bacchi vinum infudiſſe dicuntur. Sic igitur homines iſti ſine mercede ſunt caſti, propter ferrum: & ſine fructu inſaniunt, propter turpitudinem ſuam. † Et pluralis numerus eſt, σπάδωνες. Sub Eutropio eunucho, tutore Theodoſii Imperatoris, eunuchorum genus propter illius auctoritatem & potentiam adeo crevit, & ita auctum fuit, ut quidam jam barbati, cum eunuchi fieri vellent, & præterea ſperarent ſe fore Eutropios, vita privati fuerint una cum ipſis teſtibus. Aureæ vero ſtatuæ paſſim collocabantur, ædificiaque exſtruebantur & ab ipſo illuſtrabantur ſplendidiora tota urbe. *P.*

Σπαθᾷν. εἰκῇ λέγειν. ἢ ἀναλίσκειν [3] ἀσώτως. ἢ ἐργάζεσθαι. [4] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Ὦ γύναι, λίαν σπαθᾷς. ἀντὶ τοῦ ἐργάζῃ. τουτέστι, σπαταλᾷς. † Εἰς [5] τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκης, τῇ τῶν ἐπιτηδείων σπάνει, ὥστε τοὺς ὀρόβους βρέχοντας διδόναι εἰς τροφὴν τοῖς ὑποζυγίοις.

Σπαθᾷν. Temere loqui. Vel, prodigere, & luxu conſumere. Vel, texere. Ariſtophanes *Nubibus: O mulier, in texenda tela nimis es occupata.* Vel, nimis es prodiga, & bona dilapidas. [Ludit enim Comicus ambiguitate vocis.] † *Eo enim neceſſitatis ob commeatuum penuriam redigebantur, ut erva madefacta jumentis pro cibo darent.*

Σπάθημα φρενῶν. τὸ ἄγαν φρόνιμον.

Σπάθημα φρενῶν. Mens denſa. Id eſt, valde prudens.

Σπαθῶσι. [6] κατασπαταλῶσι. σκορπίζουσι. καὶ σπάθησις, σπατάλη.

Σπαθῶσι. Bona prodigunt. Diſſipant. Dilapidant. Et σπάθησις, bonorum dilapidatio. Intemperans luxus.

Σπαλίωνες. πλέγματα μηχανικά. [7] Ἀγαθίας· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι τοὺς σπαλίωνας ἐσκεύαζον, καὶ τὰ τῶν μεγάλων λίθων ἀκοντιστήρια. ἔστι δὲ ὁ σπαλίων πλέγμα ἐκ λύγων, εἰς ὀροφῆς τύπον ἐξειργασμένον, στεγανόν τε τῇ πυκνώσει καὶ ἀμφηρεφὲς, τοῖς ἑκατέρωθεν τὰ πλευρὰ καὶ ἐς τὰ κάτω παρατετάσθαι, καὶ περιβάλλειν τὸ ἐπερχόμενον. δέρρεις δὲ ὕπερθε καὶ διφθέρας ἐπιβάλλοντες, πάντοθεν περικαλύπτουσι τὸ μηχάνημα, τοῦ μᾶλλον ἔρυμα εἶναι καὶ ἀποκρούειν τὰ βέλη. ἄνδρες δὲ ἔνδον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὑποκρυπτόμενοι, ἀγειρ-

Σπαλίωνες. Spaliones. Bellicæ quædam machinæ, ex juncis vel viminibus contextæ. Teſtudines bellicæ. Agathias: Romani autem teſtudines pararunt, & machinas jaciendis ingentibus ſaxis. Eſt autem teſtudo textum quoddam e viminibus, ad tecti inſtar confectum, impenetrabile ob denſitatem, & circumquaque obtectum, ut utrinque lateribus deorſum porrectis ſubeuntes circumdet. Pellibus vero deſuper & coriis omni ex parte injectis machinam obtegunt, ut munitior ſit, telaque repellat. Viri autem intus in tuto

1 Ἐπὶ Εὐτροπίου τοῦ εὐν.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Εὐτρόπιος.
2 Τὸν Εὐτρόπιον ἀπολέσαντες] Hæ tres voces ut ſupervacaneæ, & ſenſum turbantes, delendæ ſunt.
3 Ἀσώτως] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. in quibus legitur ἀτάκτως.
4 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις]. Pag. 126. (62. Ed. Baſ. *P.*)
5 Εἰς τοῦτο γὰρ ἦλθον ἀνάγκ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem Σπάνις.
6 Σπαθῶσι] Confer Noſtrum ſupra v. Διασπαθηκότα, & v. Ἐσπάθα.
7 Ἀγαθίας] Libro III. pag. 77.

σι τε

εἴ τι αὐτὸ [1] ἀφανῶς, καὶ ᾗ βούλονται διακομίζουσιν. ἐπειδὰν δὴ προσενεχθείη πύργῳ τυχὸν, ἢ περιβόλῳ, τότε δὴ νέρθεν ἐκεῖνοι τὴν προσκειμένην γῆν ἀνορύττοντες, καὶ τὸν χοῦν ἀνιμώμενοι, ἀπογυμνοῦσι τὰ θεμέλια, καὶ εἶτα μοχλοῖς τε καὶ σφύραις ἐνδελεχέστατα πλήττοντες, κατασείουσι τὴν οἰκοδομίαν. παρὰ δὲ Μενάνδρῳ σπαλίωνες εἰσὶ μηχανήματα, καλύπτραι τινὲς βοείοις δέρμασιν ἐκτάδην ξυντεθειμέναι, ξύλοις τε ἀνδρομήκεσιν αἰωρούμενοι· ὧν ἔνερθεν ὑπεισδύντες ὁπλῖται, ἐν χρῷ τε τῷ τείχει προσπελάζοντες, ὄργανά τε λαοτόμα καὶ τοιχωρύχα μεταχειριζόμενοι, ὑπὸ γῆν αὐλῶνας ἐργάζονται, ἐγκείμενοι τε καὶ διορύττοντες, εἴ που τείχους τι μέρος καταρρίψαιεν, ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἐντὸς κενωμάτων γενόμενοι, δυοῖν ἀνύσειέ γε τὸ ἕτερον, ἢ τὴν γῆν ἀναρρήξαντες τοῦ περιβόλου γένοιντο εἴσω· ἤγουν κατὰ τοῦ ἔνδον φρέατος τὰς σήραγγας ἀγαγόντες, ἐπ' εὐθείας ἐκκενώσαιεν ἐφελκύσαντες τὸ ὕδωρ εἰς τὰ γλαφυρά τε καὶ κοῖλα τοῦ ὀρύγματος.

delitescentes, eam clanculum attollunt, & quo volunt transferunt. Ubi vero turri vel muro admota fuerit; tum qui in ea ſunt, adjacentem terram ſuffodiunt, humoque egeſta fundamenta nudant, eaque vectibus & malleis aſſidue ferientes, ſtructuram ſuccutiunt & labefactant. Apud Menandrum item σπαλίωνες ſunt machinæ, vel tecta, ex pellibus bubulis expanſis confecta, quæ contis viri longitudinem habentibus attolluntur. Ea cum milites armati ſubierunt, ad mœnia accedentes, & inſtrumenta lapidibus cædendis muriſque ſubruendis tenentes, ſub terra cuniculos agunt, terram continuo fodientes, ut vel partem aliquam murorum dejiciant, vel, ſi alio aliquo modo in loca excavata penetrarint, duorum alterum efficiant; aut, terra perfoſſa intra muros perveniant; aut, cuniculis ad puteum intra urbem ſitum perductis, aquam recta inde eliciant, & in excavatas foſſas derivent.

Σπάνις. ἔνδεια. [2] Ὥρης χειμερίης σπάνιον γέρας. περὶ μήλου ὁ λόγος. καὶ σπανιώτατον, ὀλίγον. καὶ σπανιστοῖς, τοῖς εὐτελέσι. [3] Σοφοκλῆς· Σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασι; (τοῖς κατὰ σπάνιν τοῦ αἰτοῦντος διδομένοις·)

Σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα· τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι
Μεῖον φέροντα· καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί.

βραχύτερον ἀποφερόμενον τοῦ αἰτηθέντος. οὐ γὰρ ὅσον αἰτεῖ τις, λαμβάνει.

Σπάνις. Raritas. Penuria. [Et σπάνιον, rarum.] *Temporis hyberni rarum munus.* De malo ibi verba fiunt. Et σπανιώτατον, rariſſimum. Et σπανιστοῖς, vilibus. Sophocles: *Vilibus excipiet donis,* (ſive talibus donis, quæ petenti propter egeſtatem dantur) *parvum quidem munus petentem, ſed parvo longe minus ferentem: quod tamen mihi ſufficit.* Vel, accipientem minus eo, quod petitur. Non enim quis [ſemper] accipit tantum, quantum petit.

Σπάργανα· τὰ ἱμάτια. κυρίως δὲ, τὰ ῥάκη.

Σπάργανα. Faſciæ, quibus involvuntur infantes. Cunabula. Proprie vero, panni laceri.

Σπαργῶσα. ἀνθοῦσα. ἡ σπαραττομένη ὑπὸ θλίψεως, καὶ δεομένη ἐκκρίσεώς τινος. Πάλαι βουλομένους καὶ σπαργῶντας βοηθεῖν τοῖς οἰκείοις. καὶ αὖθις· Οἷα πάλαι σπαργῶντες ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

Σπαργῶσα. Florens. [Tumens.] Adeo diſtenta, ut pene rumpatur, & excretione aliqua indigeat. [Et σπαργῶ, vehementer cupere.] *Jampridem volentes & vehementer cupientes ſuis opem ferre.* Et iterum: *Utpote qui jampridē hoſtes aggredi vehementer cupiebant.*

Σπάρτα. σχοινία.

Σπάρτα. Funes. Rudentes.

Σπάρτη. ἡ πόλις τῶν Λακεδαιμονίων. ὁ ἀπὸ ταύτης, Σπαρτιάτης. καὶ Σπαρτιητέων.

Σπάρτη. Sparta. Urbs Lacedæmoniorum: cujus civis dicitur Spartiata.

Σπαρτωλός. [4] πόλις ἐστὶ τῆς Βοττικῆς ἡ Σπαρτωλός.

Σπαρτωλός. Spartolus, urbs Bottices.

Σπασάμενος ἀκράτου. οἴνου ἐκπιών.

Σπασάμενος ἀκράτου. Qui merum hauſit.

Σπατάλη. ἡ τροφή. [5] Οἱ δὲ μύες νῦν ὀρχοῦνται, δραξάμενοι τῆς σῆς σπατάλης. κάττον φησὶν, ἤτοι αἴλουρον κατοικίδιον.

Σπατάλη. Cibus. Deliciæ. *Mures autem nunc ſaltant, cibum tuum guſtantes.* De catto, vel fele domeſtico verba fiunt.

Σπατίλη. [6] ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρος. καὶ [7] τὰ μικρὰ δέρματα, τὰ ἐκβαλλόμενα ὑπὸ τῶν σκυτέων. σπατίλη γὰρ, τὸ δέρμα. παρὰ τὸ σπᾶσθαι. σκατοφάγος δὲ ὁ Κλέων· ἐπεὶ βυρσοδέψης ἦν. ἐπεὶ μετὰ κόπρου τὰς βύρσας εἰργάζοντο.

Σπατίλη. Stercus humanum. Item, pellium ſegmenta, quæ a coriariis abjiciuntur. Σπατίλη etiam eſt pellis. A σπᾶσθαι, trahere, vel trahi. Cleon autem [a Comico dicitur] σκατοφάγος, i.e. merdivorus, quod eſſet coriarius. Coriarii enim pelles ſtercore macerabant.

Σπατῖνος. ὄνομα κύριον.

Σπατῖνος. Spatinus. Nomen proprium.

1 Ἀφανῶς] Sic recte MS. A. itemque Agathias loco laudato. At in prioribus Editt. male legitur, φανερῶς.

2 Ὥρης χειμερίης σπ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. I. cap. XX. in fine.

3 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 270. ut Portus monuit.

4 Σπαρτωλός. πόλις ἐστὶ τῆς Βοττ.] Ex Harpocratione. Vide Lucam Holſtenium ad Stephanum v. Σπαρτωλός.

5 Οἱ δὲ μύες νῦν ὀρχ.] Lege & diſtingue:
——— Οἱ δὲ μύες νῦν
Ὀρχεῦντ', τῆς σῆς δραξάμενοι σπατάλης.
Sic enim recte legitur Anthol. lib. III. cap. XXIV. pag. 381. ubi integrum Epigramma vide.

6 Σπατίλη. ἡ τῶν ἀνδρῶν κόπρ.] Ariſtophanes in *Pace,* pag. 629. (436. Ed. Baſ. P.)
Ὡς κεῖνος ἀναιδῶς τὴν σπατίλην ἐσθίει.
Scholiaſta: Σπατίλη, ἡ ἀνθρωπίνη κόπρος. ἢ τὸ ἀπόξυσμα τῶν βυρσῶν τὸ μικρὸν, ὃ ἐκβάλλεται ὑπὸ τῶν σκυτέων. Huc Suidas reſpexit.

7 Τὰ μικρὰ δέρματα] Confer Noſtrum ſupra v. Πασπάλη.

Σπαίρει. ἅλλεται. σκαρίζει. ἐκπνεῖ τὴν ψυχήν. καὶ ἐν [1] Ἐπιγράμμασι·

Θρέψον ἔτι σπαίροντα τὸν γερόντιον· ἀλλ᾽ ἀπὸ γαίης,
Ὡς ἐθέλεις.

Σπέκλον.[2] ὕελιον. τὸ σπέκλον.

Σπεκουλάτωρος.[3] τοῦ δορυφόρου.

Σπέλεθος. [4] Ἀριστοφάνης·
——— Καίτοι ἄρα
Βουλόμενος, ἐν σκότῳ λάβοι
Τῇ χειρὶ σπέλεθον ἀρτίως χεχεσμένον.
ζήτει ἐν τῷ Βόλιτος.

Σπέλης. γυναικεῖον ἱμάτιον. ἡμιδιπλοΐδιον.

Σπένδεται. δοτικῇ. θύεται. ἢ θυμιᾷ. ἢ φιλιοῦται.

Σπένδομαι. δοτικῇ. θύομαι. ἢ θεοῖς ἀνατίθεμαι. καὶ σπένδοντας, θύοντας, προσφέροντας. παρὰ δὲ τὸ σπονδή. καὶ τὸ φιλιοῦσθαι. οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις, καὶ σπονδὰς ἐνόρκους.

Σπερμαίνειν. γεννᾶν.

Σπερμολόγος. εὐρυλόγος. ἀκριτόμυθος. καὶ ὁ τὰ σπέρματα συλλέγων. [5] Σπερμολόγος λέγεται μικρὸν ὀρνιθάριον κολοιῶδες, σπερμολόγος ὀνομαζόμενον. ἔοικε δὲ ἀπὸ τοῦ τὰ σπέρματα ἀναλέγειν. λέγεται οὖν ἀπὸ τούτου ὁ εὐτελὴς καὶ εὐκαταφρόνητος ἄνθρωπος, καὶ ἴσως ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων διαζῶν, σπερμολόγος.

Σπερχειός. ὄνομα ποταμοῦ.

Σπέρχις[6] καὶ Βοῦλις, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὐθαίρετοι ἐς Πέρσας ἦλθον, δίκην δώσοντες Ξέρξῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὑπὲρ τῶν κηρύκων, τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ πεμφθέντων, καὶ καταχωσθέντων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

Σπερχθείς. παρ᾽ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ ταραχθείς, θυμωθείς.

Σπερχόμενος. ἐπειγόμενος.

Σπεύδειν. παρ᾽ Ὁμήρῳ οὐκ ἐπὶ τοῦ ταχύνειν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τοῦ ἐνεργεῖν καὶ κακοπαθεῖν. καὶ παροιμία· [7] Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. ἀπὸ ὑποδήματος. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει σχήματος. ἀπὸ τῆς βλαύτης. [8] Σοφοκλῆς· Οὐκοῦν ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν, πάντα δ᾽ ἀναγκάσει λεὼν ἱππότην τε θυμάτων ἄπο σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος.

Σπεύσιππος,[9] Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ἀπὸ Ποτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστὴς αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος, καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς Ἀκαδημίας. ἐπὶ τῆς ρη´ ὀλυμπιάδος. συνέγραψε

Σπαίρω. Salit. Palpitat. Efflat animam. Ægre ſpirat. In Epigrammate: *Ale ægre ſpirantem adhuc ſenecionem: ſed ex terra fructibus; prout vis.*

Σπέκλον. Speculum. Vitrum.

Σπεκουλάτορος. Speculatoris. Satellitis.

Σπέλεθος. Stercus. Excrementum. Ariſtophanes: *Ille vero lapidem capere volens, in tenebris manu capiat ſtercus recens cacatum.* Quære in v. Βόλιτος.

Σπέλης. Spelex. Veſtimentum muliebre. Semidiploidium.

Σπένδεται. Libatur. Immolatur. Vel, ſuffitum facit. Vel, fœdus & amicitiam cum aliquo init.

Σπένδομαι. Libor. Immolor. Vel, Deo conſecror. Et σπένδοντας, libantes, immolantes, ſacrificantes. Item, σπένδεσθαι, fœdus & pacem facere. Σπονδὰς enim vocabant pacem, quam hoſtes inter ſe ineunt.

Σπερμαίνειν. Semen emittere. Generare.

Σπερμολόγος. [Proprie, ſeminilegus, vel, ſemina colligens. At metaphorice,] garrulus, loquax, & temere quidvis effutiens. Σπερμολόγος dicitur parva avicula, graculo ſimilis: quæ a colligendis granis ſic appellata videtur. Hinc igitur homo vilis, & contemptus, & qui ex alienis bonis victitat, σπερμολόγος dicitur.

Σπερχειός. Sperchius. Nomen fluvii.

Σπέρχις καὶ Βοῦλ. Sperchis & Bulis, Athenienſes, ſponte ſua ad Perſas iverunt, pœnas daturi Xerxi, Perſarum Regi, pro præconibus ab ipſo miſſis; quos Athenienſes terra vivos obruerant.

Σπερχθείς. Apud Herodotum ſumitur pro, turbatus, iratus.

Σπερχόμενος. Properans. Feſtinans.

Σπεύδειν. Apud Homerum non ponitur pro accelerare, feſtinare; ſed pro laborare, & moleſtias pati. Et proverbium: Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος. *Laxatis habenis feſtinare.* [Vel,] a calceo. Quaſi dicas, ita, ut nunc es, calceis indutus. Sophocles: *Aliquis igitur famulorum cito accedens populum tam equitem quam peditem a ſacrificiis effuſo curſu recedere coget.*

Σπεύσιππος. Speuſippus. Eurymedontis F. Platonis ex ſorore Potone nepos, ejuſque auditor, & in Academia ſucceſſor. Vixit Olymp. CVIII. Scripſit plurima, præcipue

1 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. IX. ut Portus etiam obſervavit.

2 Σπέκλον] Suidam hic *ſpeculum* & *ſpecular* confundere notat Salmaſius ad Solinum, pag. 771. Edit. Ultraj. quem vide.

3 Σπεκουλάτωρος] Vide de hac voce Dufreſnium in Gloſſario Græco.

4 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 425. (306. Ed. Baſ. P.) unde locus hic ſupplendus eſt.

5 Σπερμολόγος λέγεται μικρ.] Ex Harpocratione. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte, pag. 231. Εἰ γὰρ Αἰακὸς, ἢ Ῥαδάμανθυς, ἢ Μίνως ἦν ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς, &c. Ad hunc locum Harpocratio reſpexit. Occurrit etiam vox σπερμολόγος *Actor.* XVII. 18. ad quem locum vide interpretes.

6 Σπέρχις καὶ Βοῦλις, ἄνδρες Ἀθην.] Hiſtoria exſtat apud Herodotum lib. VII. pag. 269 ſed qui de Spartanis non vero Athenienſibus iſta narrat. Ait enim: Σπερθίης τε, ὁ Ἀνηρίστου, καὶ Βοῦλις ὁ Νικόλεω, ἄνδρες Σπαρτιῆται, φύσι τε γεγονότες εὖ, καὶ χρήμασι ἀνήκοντες ἐς τὰ πρῶτα, ἐθελονταὶ ὑπέδυσαν ποινὴν τῖσαι Ξέρξῃ τῶν Δαρείου κηρύκων τῶν ἐν Σπάρτῃ ἀπολομένων. Hinc igitur ἀβλεψία compilatoris pateſcit.

7 Σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 301. ubi vide Scholiaſtam, cujus interpretationem Suidas hic ſequitur. At Triclinius locum Sophoclis rectius ſic exponit: Σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρος. ἤγουν ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἔχει ἕκαστος σχήματος. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν διωκόντων τινὰς στρατιωτῶν, καὶ πάσας ἡνίας χαλώντων, ὥστε ταχύτερον φέρεσθαι. ῥυτῆρας γὰρ τοὺς χαλινοὺς φασίν· οὐ τὰ ὑποδήματα, ὡς τὰ Σχόλια λέγει.

8 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 301. ubi locus hic rectius ſic legitur & diſtinguitur:

Οὔκουν τις ὡς τάχιστα προσπόλων μολὼν
Πρὸς τούσδε βωμοὺς, πάντ᾽ ἀναγκάσει λεὼν
Ἄνιππον, ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
Σπεύδειν ἀπαὶ ῥυτῆρος.

9 Σπεύσιππος] De eo vide Laertium.

πλεῖςα, καὶ μάλιςα φιλόσοφα. αὐςηρὸς τὴν γνώμην, εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

Σπεῖος. σπέος. σπήλαιον.

Σπειώ. ὄνομα κύριον.

Σπεῖρα. τάξις ςρατιωτική.

Σπειράω, σπειρῶ. ἐξ οὗ καὶ συνεσπειραμένος. καὶ σπειρώμενος τοῖς ῥακίοις.

Σπεῖραι. πλήθη ςρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεών. Σπεῖραι, καὶ αἱ συςροφαὶ τοῦ χοινίου. καὶ παροιμία· Ἐπὶ [1] σπεῖρα χοινίον. τὸ ἀναγκαιότατον. Σπεῖραι καὶ οἱ ὁλκοὶ τοῦ ὄφεως. καὶ Αἰλιανός· Ὁ δὲ δράκων ταῖς σπείραις τοὺς νεκροὺς συναγαγὼν, ἐφύλαττεν ἀπαθεῖς, ὡς ἂν μήτε τι τῶν χερσαίων, μήτε μὴν τῶν πτηνῶν ἐπὶ λύμῃ προσέλθοι. ἀντὶ τοῦ, τοῖς ὁλκοῖς. καὶ σπειρηδὸν, περιπεπλεγμένως. καὶ σπείρημα, τὸ τοῦ ὄφεως εἴλιγμα.

Σπείρου. ἱματίου. ῥάκους. ἡ εὐθεῖα τὸ σπεῖρον.

Σπείρωνος.

Σπείσασθαι. φιλίαν καὶ εἰρήνην θέσθαι. Ἐθέλειν Πάρθους ὑπὲρ εἰρήνης σπείσασθαι.

Σπήλυγγες. σπήλαια. κοιλώματα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Σπήλυγγες [2] Νυμφῶν εὐπίδακες, αἳ τόσον ὕδωρ
Εἴβουσαι. ——

Σπῆλυγξ. σπήλαιον. Βάβριος·

Κοιώσω [3] σπήλυγγος, οἷά τις νόσῳ
Κάμνων ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων.

Σπῆλυγξ. καὶ σπήλυγγας. [4] ῥαγάς.

Σπιθαμή. [5] τροπικῶς ἐπὶ τοῦ Θεοῦ ὁ Προφητικὸς λόγος ὠνόμασεν, ὅτι συνέχει τὴν [6] κτίσιν, καὶ περιδεδραγμένος αὐτῆς, εἰς τάξιν ἅπαντα καὶ διακόσμησιν ἄγει, καὶ ὄρεσιν ἰσοῤῥοπίαν καὶ μέτρα, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ τὴν οἰκείαν τάξιν ἀποκληρώσας. ὁ τὸν οὐρανὸν ὅλον μικρῷ μέρει τῆς ὅλης αὐτοῦ δυνάμεως περιέχων τὴν σπιθαμὴν τροπικῶς ὁ λόγος ὠνόμασε.

Σπιθαμή. τοῦ βίου τὸ ἐλάχιςον.

Σπιλάδες. αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὡς Ἀππίων. Ἡλιόδωρος δὲ τὰς παραθαλασσίας πέτρας, καὶ ἀπειλημμένας ὑπὸ τῶν κυμάτων. καὶ [7] σπιλάζων. [8] Ἐπὶ ταύτην τὴν πόλιν οἷα διάττοντες οἱ βάρβαροι κατεσπίλαζον.

Σπίλος. μιασμός. ῥύπος.

Σπίνθαρος, Ἡρακλεώτης. οὗτος δὲ τραγῳδίας ποιη-

vero philoſophica. Fuit autem ingenio auſtero, maximeque iracundo.

Σπεῖος. [Poetice pro] σπέος. Specus. Spelunca.

Σπειώ. Spio. Nomen proprium.

Σπεῖρα. Ordo militaris. Cohors.

Σπειράω, ῶ. In ſpiram contraho. Unde etiam συνεσπειραμένος, in ſpiram contractus. Et σπειρώμενος τοῖς ῥακ. Pannis involutus.

Σπεῖραι. Cohortes militum. Phalanges. Numeri. Legiones. Item σπεῖραι, ſpiræ funis convoluti. Et proverbium: *Ad ſpiram funiculum.* Dicitur de re maxime neceſſaria. Σπεῖραι etiam [dicuntur] ſpiræ & volumina ſerpentis. Ælianus: *Serpens vero cadavera ſpiris complexus, illæſa ſervabat, & ab injuria non ſolum quadrupedum ſed etiam volucrum defendebat.* Et σπειρηδὸν, *ſpirarum inſtar.* Et σπείρημα, volumen ſive ſpira ſerpentis.

Σπείρου. Veſtimenti. Panni laceri. Faſciæ. A recto, σπεῖρον.

Σπείρωνος. Spironis. [Genitivus, a recto Σπείρων.]

Σπείσασθαι. Amicitiam & pacem cum aliquo inire. [*Dicebat*] *Parthos pacem facere velle.*

Σπήλυγγες. Speluncæ. Concava loca. In Epigrammate: *Speluncæ Nympharum abundantes fontibus, quæ tantam aquam funditis.*

Σπῆλυγξ. Specus. Spelunca. Spelæum. Babrius: *Et intra ſpeluncam [leo] ut æger jacebat, ſimulato morbo anhelans.*

Σπῆλυγξ. Spelunca. Et σπήλυγγας, ſpeluncas.

Σπιθαμή. Spithama. Palmus. Tropice de Deo vocem iſtam oratio prophetica dixit; quia continet res conditas, eaſque complectens, omnia apto & concinno ordine diſponit, montibuſque æqualitatem & modum, & omnibus, quæ ſunt in Mundo, locum ſuum attribuit. Qui cœlum totum exigua potentiæ ſuæ parte continet: quam tropice Propheta *ſpithamam* vocavit.

Σπιθαμή. [Proprie, ſpithama. At metaphorice,] vita breviſſima.

Σπιλάδες. Cavæ petræ, quæ ſunt in aqua, ut Appion tradit. Heliodorus vero [ſic appellari ait,] ſaxa mari adſita, & fluctibus intercepta. Et σπιλάζων, ex improviſo irruens, vel adoriens. [Et κατασπιλάζειν, idem.] *Barbari vero velut ſtellæ trajicientes in urbem ex improviſo irruerunt.*

Σπίλος. Macula. Labes. Sordes.

Σπίνθαρος. Spintharus, Heracleotes, poeta

1 Ἐπὶ σπεῖρα χ.] Proverbium hoc melius & clarius exponit Suidas ſupra v. Ἐπὶ σπεῖρα.

2 Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Crinagoræ, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum hic cum Lectore communicabo.

Σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες, αἳ τόσον ὕδωρ
Εἴβουσαι σκολιοῦ τοῦδε κατὰ πρεόνος·
Πανός τ' ἠχήεσσαι πιτυςέπτοιο καλιὴ,
Τὴν ὑπὸ Κασπίης ποσσὶ λέλογχε πέτρης.
Ἱερὰ δ' ἀγρευτῇσι γεράνδρυα ἀρκεύθοιο
Πρέμνα, λιθηλογέες θ' Ἑρμέω ἱδρύσιες
Αὐταὶ θ' ἱλήκοιτε, καὶ εὐθήρου δέχεσθε
Σωσάνδρου πεχινῆς σκῦλ' ἐλαφηβολίης.

Confer etiam Noſtrum ſupra v. Εἴβεσθαι, & v. Πρεών.

3 Κοιώσου σπήλυγγος] Emendo & ſuppleo, Κ' εἴσω λέων σπήλυγγος, &c. Fragmentum enim hoc pertinet ad fabulam de leone ægroto, quæ exſtat apud Æſopum.

4 Ῥαγάς] Refer ad σπῆλυγξ. Eſt enim nominativus, genitivum habens ῥαγάδος.

5 Τροπικῶς ἐπὶ τ.] Hæc ſunt verba S. Baſilii in Tractatu de Spiritu S. cap. v. pag. 249. Edit. Baſil. obſervante Pearſonio.

6 Τὴν κτίσιν] Sic recte MSS. Pariſ. Ante vero male, κτῆσιν.

7 Σπιλάζων] Vide ſupra v. Κατεσπίλασε.

8 Ἐπὶ ταύτην τὴν π.] Ex Theophylacto Simocatta.

τής. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα, Πυρκαϊόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη.

Σπίνθαρος.[1] οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος, καὶ Φρύξ.

Σπῖνος. εἶδος στρουθοῦ.

Σπίταλος. ἰατρὸς παρ' Ἀθηναίοις δόκιμος. [2]Ἀριστοφάνης·

Ἄπελθε πρὸς τοῦ Σπιτάλου. σὺ δ' ἀλλά μοι
Σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνσταξον τουτονί.

τουτέστι, χαλκοῦν, ἢ ἀργυροῦν· οἵους ἔχουσιν οἱ ἰατροί.

Σπληδόνος. ὄνομα πόλεως.

Σπλήν. καὶ κλίνεται σπληνός. τὸ σπλάγχνον.

Σπογγιά. ὀξυτόνως. Ἀττικοί. Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Ἀλλ' οἶσε πρὸς τὴν καρδίαν μου σπογγιάν.

καὶ αὖθις [3]Ἀριστοφάνης· Σπογγιᾷ βεβυσμένον. ἢ ὅτι χύτραν ἔφερον, ἐν ᾗ ἦν σπόγγος μέλιτος πεπληρωμένος.

Σπόγγος.

Σπόγγον[4] ἔχειν καλάμων ψαίστρ' ἀπὸ Κνιδίων. Φασὶ τὴν Ἀκκὼ μωρὰν οὖσαν, σπόγγῳ πάτταλον κρούειν.

Σποδεῖν. τύπτειν.

——— Ὁμοθυμαδὸν
Σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Σποδὸς[5] Βακχυλίς. ἢ Βάκχου.

—— Κυλίκων σποδὸς ἐν ποτε νόσῳ
Κεκλιμένη. ———

Σπολάς.[6] διφθέρα. Σοφοκλῆς Αἴαντι Λοκρῷ·

——— Κατεστικτοῦ κυνὸς
Σπολὰς Λίβυσσα, παρδαληφόρον δέρος.

οἱ δὲ, ἐφαπτὸν δερμάτινον. παρήχθη δὲ ἴσως ἐκ τοῦ ἐπιφέρεσθαι. [7]Ἀριστοφάνης·

Οὗτος. σὺ μὲν [illegible] σπολάδα καὶ χιτῶν' ἔχεις.
Ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

καὶ αὖθις·

Ὃς [8]ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

Σπονδεῖα. ἀγγεῖα, ἐν οἷς σπένδουσι.

Σπονδή. οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ δαιμόνων. ἢ φιλία· καὶ, σπονδίτης. ἐν [9]Ἐπιγράμματι·

Καὶ σταγόνα σπονδῖτιν ἀεὶ θυέεσσιν ὀπηδόν.

Tragicus: cujus fabulæ ſunt, *Hercules conflagrans, & Semele fulmine icta.*

Σπίνθαρος. Spintharus. Hic ut barbarus & Phryx a comicis perſtringitur.

Σπῖνος. Spinus. Genus paſſeris.

Σπίταλος. Spittalus. Medicus apud Athenienſes clarus. Ariſtophanes: *Abi ad Spittalum. Tu vero guttam pacis unam inſtilla mihi [in calamum iſtum.]* Id eſt, [in calamum] æreum aut argenteum, quales habent medici.

Σπληδόνος. Spledonis. [Genitivus a recto Σπληδών.]

Σπλήν. Splen. Lien. Declinatur, σπληνός.

Σπογγιά. Spongia. Acuto notatur in ultima. Ariſtophanes *Ranis: At affer ad cor meum ſpongiam.* Et iterum Ariſtophanes: *[Ollulam] ſpongia obturatam.* Vel quia ollam ferebant, in qua erat ſpongia melle repleta.

Σπόγγος. Spongia. [In Epigrammate:] *Spongiam habere, qua calami Cnidii abſterguntur.* † Ajunt Acconem fæminam ſtultam clavum ſpongia truſiſſe.

Σποδεῖν. Cædere. Verberare. *Communi conſenſu verberare omnes arrogantes placet.* Ariſtophanes *Avibus.*

Σποδός. Cinis. [In Epigrammate:] *Bacchylis, Bacchi pocula cineris inſtar exſiccans, cum morbo aliquando decumberet.*

Σπολάς. Diphthera. Sophocles *Ajace Locro: Maculis diſtincti canis pellis Libyſſa, pardaliferum vellus.* Alii vero [ſignificare ajunt,] ſagum pelliceum. Ariſtophanes: *Heus tu, qui diphtheram & tunicam habes. Exue eam, & da poetæ ſapienti.* Et iterum: *Qui textam veſtem non poſſidet, ſed inglorius abiit, ſpolade indutus abſque tunica.*

Σπονδεῖα. Vaſa, ex quibus vinum Diis libatur.

Σπονδή. Libatio. Sive, effuſio vini, quæ fit in honorem Deorum. Vel, fœdus, amicitia, pax. Et σπονδίτης, ad libationem pertinens. In Epigrammate: *Et guttam vini libationibus aptam, quæ ſacrificiorum ſemper comes eſt.*

1 Σπίνθαρος. οὗτος κωμ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves,* pag. 577. (398. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 420. (301. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi ſic legitur:

Οὐκ ἔστ'. ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τοὺς Πιττάλου.
Σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἕνα
Εἰς τὸν καλαμίσκον ἔνσταλαξον τουτονί.

Cætera recte. Sed pro πρὸς τοὺς Πιττάλου, melius Suidas, πρὸς τοῦ Σπιττάλου. Subintelligitur enim, οἶκος: & ſenſus eſt, *Abi flens ad domum Spittali.*

3 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 393. (281. Ed. Baſ. *P.*)

4 Σπόγγον ἔχειν καλάμων ψ.] Ex Anthologia inedita. Vide ſupra v. Λιάντιρρον, ubi integrum Epigramma, ex quo Pentameter hic decerptus eſt, publici juris fecimus. Vide etiam Salmaſium ad Solinum, pag. 735. Ed. Ultraj.

5 Σποδὸς Βακχυλίς. ἢ Βάκ.] Locus hic corruptus eſt & peſſime interpunctus, qui ſic ſcribendus & diſtinguendus eſt: Σποδὸς

Βακχυλὶς, ἡ Βάκχου κυλίκων σποδὸς, ἔν ποτε νόσῳ
Κεκλιμένη, &c.

Eſt autem pars Epigrammatis in anum bibacem, quod integrum exſtat Anthol. lib. II. cap. XXXIV. ut Pearſonius etiam obſervaverat. Κυλίκων σποδὸς hic ſignificat, *poculorum exſiccatrix:* ut in alio Epigrammate, quod exſtat Anthol. lib. III. cap. XX. pag. 353. Maronis, anicula temulenta, dicitur πίθων σποδὸς, i. e. *doliorum exſiccatrix.* Portus hic ſibi non liquere ingenue faſſus eſt: cujus proinde verſio tota nobis expungenda, aliaque ejus loco ſubſtituenda fuit.

6 Σπολάς. διφθέρα. Σοφοκλ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves,* pag. 586. (405. Edit. Baſil. *P.*) Confer Pollucem lib. VII. cap. XV. qui idem fragmentum Sophoclis adducit.

7 Ἀριστοφάνης] Loco laudato.

8 Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθ.] Et hæc leguntur apud Ariſtophanem loco citato.

9 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. pag. 555. ubi legitur σπονδῖτιν, per ι in ſyllaba media.

Σποραὶ. ἡ διανομή.

Σποράδα γῆν. κονιορτόν. ἢ χοῦν γῆς.

Σποράδες νῆσοι. ἃς ἔνιοι Κυκλάδας λέγουσιν, αἱ ἐν τῷ Αἰγαίῳ. εἰσὶ δὲ δώδεκα.

Σποράδην. διεσπαρμένως ὧδε κἀκεῖσε.

Σποράκις. ὄνομα κύριον. Ἀῤῥιανός· [1]Σποράκις μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ γινόμενον ἐπικράτειαν, ἔφυγε. τινὲς δὲ Σφωράκιος.

Σπόρος.[2] ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβῖνα ἐκαλεῖτο· οὐ μόνον διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς γυναικός, ὅτι ἐξετέτμητο· ἀλλ' ὅτι καὶ ἐγήματο αὐτῷ, ὥσπερ κἀκείνη.

Σποργίλος.[3] ὃς ἦν κουρεύς. καὶ ὁ Πλάτων φησί·
Τὸ Σποργίλου κουρεῖον, ἔχθιστον τέγος.

Σπόρτουλλα.[4] δῶρα ἐπὶ πάντων διδόμενα παῤῥησίᾳ. Οἶδας δὲ, ὅτι καὶ σπόρτουλλα ἡμῖν χρεωστεῖς. ἀλλ' ὅμως τῶν πτωχῶν εἵνεκεν εἰς τοῦτό σοι διαλυόμεθα.

Σπουδάζω δὲ περὶ τὸν ἄνδρα. Δημοσθένης κατὰ Μειδίου. ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγομαι Θεόπομπος [5]Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. ἐπὶ δὲ τοῦ βούλομαι, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπιτομῇ. ἐπὶ δὲ τοῦ μὴ παιγνιωδῶς, ἀλλ' ἐσπουδασμένως, Πλάτων Πολιτείας γ'. ἐπὶ δὲ τοῦ λίαν θέλω, Ἀπολλόδωρος Καρύστιος Ἀποκαρτεροῦσιν. ἐπὶ δὲ τοῦ σεμνολογεῖν τὸ σπουδαιολογῆσαι, [6]Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ· Τίνι σπεύδεις; ἀντὶ τοῦ, τίνι σπουδάζεις; οὕτω καὶ Ἄλεξις. Καί τινα τῶν μακρῶν πλοίων ἐξαπέστειλε, [7]σπουδάζων τῷ στρατοπέδῳ τὰ πρὸς τὴν χρείαν. Πολύβιος.

Σπουδαρχιάσας. ἐπιθυμήσας ἄρξαι. σπουδάσας. ἐπιμεληθεὶς τυχεῖν τῆς ἀρχῆς. καὶ [8]σπουδαρχίδης, σπουδάζων περὶ τῆς ἀρχῆς. Αἰολέων δὲ ἴδιον, τὸ τὰ ἐπίθετα πατρωνυμικῷ τύπῳ φράζειν, οἷον στρατωνίδης, μισθαρχίδης.

Σπουδαιολογῶ.[9] Ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδαιολογεῖτο, προσκαλῶν τοὺς φίλους.

Σπουδαῖος. σοφός. ἐνάρετος. εὐδόκιμος. ὁ ἀντιδιαστελλόμενος τῷ φαύλῳ. Ὡς δὲ ἔμαθεν ἱερὸν εἶναι τὸν χῶρον ἐκ τοῦ ἐν αὐτῷ σπουδαζομένου δαίμονος. τουτέστι, τιμωμένου. Πλούσιον μὲν ἀκούω, σπουδαῖον δὲ οὐδὲν ὄντα.

Σπουδή. ἡ περὶ τὰ καλὰ σύντονος ἀγωνία. Ἰσίδωρος ἔφη, τὴν μὲν ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδὴν ἀνδρὶ νεωτέρῳ καὶ ἄρτι λόγων ἀπομένῳ φιλοσόφων εἶναι πρεπωδεστέραν· τὴν δὲ εὐσεβῆ προθυμίαν καὶ φιλόθεον προσήκειν μάλιστα τοῖς ἤδη προβεβηκόσι καὶ πόῤῥωθεν ἐλαύνουσι, τοῦτο μὲν ἡλικίας, τοῦτο δὲ φιλοσοφίας.

Σποραὶ. Diſperſio.

Σποράδα γῆν. Pulverem terræ.

Σποράδες. Sporades inſulæ: quas nonnulli Cycladas vocant, quæ ſunt in Ægæo mari. Sunt autem duodecim.

Σποράδην. Sparſim.

Σποράκις. Sporacis. Nomen proprium. Arrianus: *Sporacis, cum Regis claſſem in ſuam ditionem venire cognoviſſet, aufugit.* Quidam vero ſcribunt, Σφωράκιος, Sphoracius.

Σπόρος. Sporus, Neronis amaſius, qui & Sabina vocabatur: non ſolum ob ſimilitudinem mulieris, quod eſſet caſtratus; ſed etiam quod illi nupſiſſet, ut illa.

Σποργίλος. Sporgilus. [Nomen proprium viri,] qui erat tonſor. Et Plato inquit: *Sporgili tonſtrina, taberna maxime inviſa.*

Σπόρτουλα. Sportulæ. Sive, dona, quæ libere & palam Judicibus dantur. *Scis autem te nobis ſportulas debere. Sed tamen, pauperum cauſa, hac conditione in gratiam tecum redimus.*

Σπουδάζω δὲ π. *Sum autem illius viri ſtudioſus.* Demoſthenes in oratione contra Midiam. Pro, *propero*, vel *feſtino*, poſuit Theopompus in Epitome Herodoti. Pro, volo, idem in eadem Epitome. Pro, non joco, ſed ſerio aliquid dico, Plato lib III. *de Republ.* Pro, valde cupio, Apollodorus Caryſtius in *Apocarteruſi*. Et σπουδαιολογῆσαι, pro graviter & ſerio loqui, Xenophon in *Convivio*. Et, Τίνι σπεύδεις? *Cui ſtudes?* Sic & Alexis. *Et naves quaſdam longas emiſit, exercitui res neceſſarias præbere ſtudens.* Polybius.

Σπουδαρχιάσας. Qui magiſtratum ambiit. Qui de magiſtratu adipiſcendo ſolicitus fuit. Et σπουδαρχίδης, magiſtratum ambiens. Æolenſium autem proprium eſt, epitheta ut nomina patronymica efferre, ut στρατωνίδης, μισθαρχίδης.

Σπουδαιολογῶ. De rebus ſeriis loquor. Serio diſſero. *Cyrus arceſſitis ad ſe amicis, de rebus ſeriis cum iis diſſerebat.*

Σπουδαῖος. Sapiens. Virtute præditus. Bonus. Honeſtus. Opponitur malo & improbo. *Cum autem cognoviſſet locum illum eſſe ſacrum, ex Deo, qui in illo colebatur.* † *Divitem quidem illum eſſe audio, minime vero bonum.*

Σπουδή. Studium, quod in rebus honeſtis ponitur. Iſidorus dixit, Philoſophiæ ſtudium juveni, & ei, qui philoſophiam primoribus, ut ajunt, labris deguſtare cœperit, convenire: pietatem vero & amorem erga Deum maxime decere viros tam ætate provectos, quam qui in philoſophia multos progreſſus fecerint.

1 Σποράκις μαθὼν τὸν σ.] Vide infra v. Στόλος, ubi idem fragmentum legitur.

2 Σπόρος. ὁ Νέρωνος ἐρώμενος, ὃς καὶ Σαβ.] Hæc ſunt verba Dionis in *Nerone*, pag. 295.

3 Σποργίλος. ὃς ἦν κουρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 555. (380. Edit. Baſil. *P.*)

4 Σπόρτουλλα] Rectius, σπόρτουλα, per unum λ. Vide de hac voce plura apud Dufrenium in Gloſſario Græco.

5 Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου] Hæc verba in prioribus Edit. deſiderantur: quæ ex MSS. Pariſ. revocavi. Eſſe autem hæc a manu ipſius Suidæ, ſatis patet ex iis, quæ proxime ſequuntur, ὁ αὐτὸς ἐν τῇ αὐτῇ Ἐπιτομῇ. Hæc enim clare arguunt, mentionem Epitomes illius ante præceſſiſſe.

6 Ξενοφῶν ἐν Συμποσίῳ] Pag. 888. Οὕτος μὲν δὴ ὁ λόγος οὕτως ἐσπουδαιολογήθη.

7 Σπουδάζων τῷ στρ.] Excidit hoc loco vox διαχορηγηθῆναι, ut obſervavit Pearſonius. Scribendum enim erat, διαχορηγηθῆναι σπουδάζων, &c. ut legitur apud Polybium.

8 Σπουδαρχίδης, σπουδάζων περὶ τ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ*. pag. 399. (285. Ed. Baſ. *P.*)

9 Ὁ δὲ Κῦρος ἐσπουδ.] Hæc ſunt verba Xenophontis lib. I. Ἀναβ. pag. 269. ut Pearſonius obſervaverat,

Σπουδῇ. παρ' Ὁμήρῳ, ἀντὶ τοῦ μόλις. καὶ ὁμοίως ἡμῖν.

Σπώμενος. συνελκόμενος.

Σπῶντες. γενικῇ. [1] ἐμφορούμενοι. Εἶτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκράτου σπῶντες. καὶ σπῶσι, κατακόρως ἐμφοροῦνται. [2] Οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπῶσι τοῦ οἴνου, καὶ ἀναπεσόντες ἔκειντο, ὡς ἔτυχον, ἕκαστοι.

Σπυρίδιον. [3] Σπυρίδιον διακεκαυμένῳ λύχνῳ. οἱ [4] γὰρ πρεσβύτεροι, διὰ τὸ μόλις βαδίζειν, ἐν σπυρίδι ἔκρυπτον τὸν λύχνον, ὥστε σώζειν τὸ πῦρ.

Σπυρίδων, Σπυρίδωνος, (ὄνομα κύριον) [5] μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τριμυθοῦντος Ἐπίσκοπος· ὃς δι' ἀτυφίαν πολλὴν ἐχόμενος τῆς ἐπισκοπῆς, ἐποίμαινε καὶ τὰ πρόβατα· καὶ μέσης τῆς νυκτὸς κλέπται ταῖς ἐπαύλεσι τῶν θρεμμάτων ἐπελθόντες, λαθραίως ἀφαιρεῖσθαι τῶν θρεμμάτων ἐσπούδαζον. οἱ δὲ ἀοράτῳ δυνάμει παρὰ ταῖς ἐπαύλεσιν ἐδέδεντο. ὄρθρος τε ἦν, καὶ παρῆκεν ἐπὶ τὰ ποίμνια. ὡς δὲ εἶδε συνδεδεμένους, καὶ ἔγνω τὸ γεγονός, λύει τοὺς κλέπτας, πολλά τε παραινέσας ἐκ δικαίων πόνων καὶ μὴ ἐξ ἀδίκων λαμβάνειν, κριόν τε αὐτοῖς χαρισάμενος, ἀπέλυσε, χαριέντως ἐπιφθεγξάμενος· Ἵνα μή, φησί, μάτην ἠγρυπνηκότες φανῆτε. ἄλλα δὲ πάμπολλα θαύματα εἰργάσατο· ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ συνόδῳ τῇ ἐν Νικαίᾳ.

Στάγειρα, καὶ Γάδειρα, καὶ Πύνδειρα, καὶ Τόπειρα, διὰ διφθόγγου. Ἄβδηρα δέ, καὶ Φάληρα, καὶ Κύθηρα, διὰ τοῦ η.

Σταγείριος. ὄνομα κύριον.

Σταγειρίτης. ὁ Ἀριστοτέλης. ἀπὸ τῆς πόλεως Σταγείρων. Πισίδης·

Ποίους στρατηγούς, ἢ Σταγειρίτας ἔχων,
Ἐπῆλθες εἰς γῆν εὐτυχούντων βαρβάρων.

† [6] Διόλου τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ ὁ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου. τουτέστιν, ὁ Δημοσθένης τὸν Θουκυδίδην.

Σταγόνος. ῥανίδος ὕδατος.

Στάδιον. ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος. καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου. ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. λέγεται στάδιον, καὶ τὸ ἁπλῶς ἵστασθαι καὶ ἀκινητίζειν. Δίων ἐν λθ'. τῶν Ῥωμαϊκῶν Ἱστοριῶν· Τῷ δὴ σταδίῳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι, δεινῶς ἤσχαλλον. ἀντὶ τοῦ, τῇ στάσει καὶ ἀκινησίᾳ τῶν σκαφῶν προδιδόμενοι σφόδρα ἠνιῶντο. καὶ, στάδιος χιτών, ὁ ποδήρης, ὁ τέλειος παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ἑκάλῃ. καὶ [7] Ἀριστοφάνης· Δέομαι ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν, εἶναί με Ἑλ-

Σπουδῇ. Apud Homerum [ponitur] pro μόλις, ægre, vix. Et apud nos pariter.

Σπώμενος. Qui trahitur.

Σπῶντες. Genitivo jungitur. Trahentes. Haurientes. Bibentes. *Deinde ſe proluerunt, frequenter bibentes, & merum haurientes.* Et σπῶσι, hauriunt, ſe ingurgitant. *Illi vero cum avidius mero ſe ingurgitaſſent, nullo ordine humi ſtrati jacebant.*

Σπυρίδιον. Sportula. [Ariſtophanes: *Da mihi*] *ſportulam lucerna collucentem.* Seniores enim, qui ægre incedere ſolent, in ſportula lucernam occultabant, ut ignem conſervarent.

Σπυρίδων. Spyrido. Nomen proprium. Hic urbis cujuſdam in Cypro, nomine Trimithuntis, Epiſcopus fuit. Cumque ob ſingularem animi modeſtiam in Epiſcopatu oves etiam paſceret; fures media nocte caulas ejus clanculum ingreſſi, oveſque inde abducere tentantes, inviſibili quadam virtute conſtricti ad ovilia tenebantur. Jam dies illuceſcebat. Ille igitur ad oves veniens, poſtquam juvenes manibus poſt tergum revinctis vidit, ſtatim intellexit id, quod geſtum fuerat. Fures igitur ſolvit, admonens eos atque exhortans, ut ex juſtis laboribus, non per fraudem atque injuriam victum ſibi pararent. Arietem quoque eis donavit, adjecto hoc facete dicto: *Ne fruſtra vigilaſſe videamini.* Permulta quoque alia miracula fecit. Idem etiam Concilio Nicæno interfuit.

Στάγειρα, & Γάδειρα, & Πύνδειρα & Τόπειρα, ſcribuntur per dipthongum ει. At Ἄβδηρα, & Φάληρα, & Κύθηρα, per η.

Σταγείριος. Stagirius. Nomen proprium.

Σταγειρίτης. Stagirita. Sic dictus eſt Ariſtoteles, ab urbe Stagiris. Piſides:

Quales duces, aut Stagiritas habens,
Veniſti in regionem fortunatorum barbarorum?

† *Totum Ariſtotelem magis devoraverit, quam Orator Pæanienſis Olori filium.* Id eſt, Demoſthenes Thucydidem.

Σταγόνος. Stillæ. Guttæ aquæ.

Στάδιον. Stadium. Locus certaminis. Item, pars milliaris. Septem enim ſtadia & dimidium conficiunt milliare. Στάδιον etiam dicitur de re, quæ ſtat, nec movetur. Status. Dion libro XXXIX. Hiſtoriæ Romanæ: *Illi vero cum ſe hoſtibus prodi viderent, ſcaphis immotis ſtantibus, magno dolore afficiebantur.* Et στάδιος χιτών, dicitur tunica talaris & juſtæ longitudinis; apud Callimachum in *Hecale.* Et Ariſtophanes: *Peto a vobis gratiam hanc*

1 Ἐμφορούμενοι] Sic MS. B. At MS. A. ῥοφοῦντες, quod minus placet. Priores vero Editt. inepte habent, φρουροῦντες.

2 Οἱ δὲ ἄδην καὶ ἀπείρως σπ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἄδην, & v. Ἀνατετραμμένοις.

3 Σπυρίδιον διακεκαυμένῳ λ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 393. (280. Ed. Baſ. P.)

Δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνῳ.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

4 Οἱ γὰρ πρεσβύτεροι, διὰ τὸ μ.] Hæc ſunt verba Scholiaſtæ ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

5 Μιᾶς τῶν ἐν Κύπρῳ πόλεων Τριμ.] Quæ de Spyridone Suidas hic refert, excerpta ſunt ex Socratis *Hiſtor. Eccleſ.* lib. I. cap. XII. ut Pearſonius obſervaverat.

6 Διόλου τὸν Σταγειρίτην καταπ.] Hæc ſunt verba Agathiæ de Choſroe Rege Perſarum, lib. II. pag. 66. Confer Noſtrum infra v. Χοσρόης, ubi integer locus Agathiæ adducitur.

7 Ἀριστοφάνης] *Nubibus,* pag. 151. (85. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

Ὦ δέσποιναι, δέομαι τοίνυν γ' ὑμῶν τουτὶ πάνυ μικρόν,
Τῶν Ἑλλήνων εἶναί με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν ἄριστον.

λήνων

λήνων ἑκατὸν σταδίοισιν ἄειστον. καὶ σταδιαία μάχη. Οὐδενὸς[1] δὲ αὐτὸν ἐν σταδιαίᾳ μάχῃ ὑφισταμένου. † Ἑπτὰ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον ἕν· καὶ τὰ δέκα μίλια ἔχουσι στάδια π΄. τὸ στάδιον ἔχει πόδας χ΄. τὸ μίλιον, πόδας δφ΄. τὸ δὲ πλέθρον, πόδας ρ΄. ἡ ἄρουρα, πόδας ν΄. ὁ ποῦς, δακτύλους ις΄. ὁ πῆχυς, [2] πόδα ἕνα καὶ ἥμισυν. ἐν Ἐπιγράμμασι· [3] Σταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν.

Σταθερόν. ὀξύ. ἰσχυρόν. θερμόν. στάσιμον. τὸ διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς κινήσεως ἑστάναι δοκεῖν. Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. Μήπως, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ. οὐχ ὁρᾷς, ὡς σχεδὸν ἤδη [4] μεσημβρία ἵσταται, ἡ καλουμένη σταθερά; Δύναται μὲν τοι καὶ θερμοτάτη εἶναι. ἡ σταθερὰ, ὀξεῖα οὖσα. καὶ γὰρ τὸν ἥλιον, ὅταν μᾶλλον ἀκμάζῃ, ὀξὺν εἰώθασι λέγειν. σημαίνοι δ' ἂν καὶ τὸ στάσιμον, τῷ μέσον τι εἶναι τῆς ἡμέρας, καὶ μηδ' ἐφ' ἕτερον κλίνειν. καὶ Κρατῖνος δ' ἐν Σερίφοις ἐπὶ τοῦ ὀξέος, ἢ ἰσχυροῦ·

> Οὕτω σταθερὸς τοῖς λωποδύταις ὁ πόρος πεινῶσι
> παφλάζει.

Ἀντίμαχος· Θέρεος σταθεροῖο. τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ στασίμου. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς· Σταθεροῦ [5] χρήματος. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι· Σταθερὰ δὲ κάλυξ νεαρᾶς ἥβης. σημαίνει καὶ τὸ μόνιμον. [6] Ἰώσηπος· Καὶ σταθερὰν τὴν ἡλικίαν μετ' ἐμπειρίας ὁρῶν, προβάλλεται στρατηγόν. καὶ Εὐνάπιος· Ὁ δὲ πόλεμος τῇ τοῦ βασιλέως ὀξύτητι καὶ προνοίᾳ κατηνέχθη ἐπὶ τὸ σταθερόν τε καὶ ἀσφαλέστερον. τουτέστιν, ἰσχυρὸν, βέβαιον.

Σταθερός. ἀπὸ τοῦ σταθῆναι. ἀπὸ δὲ τούτου, σταθερὸς, καὶ σαθρὸς, κατ' ἀντίφρασιν. ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι ῥᾳδίως· ἢ ἀπὸ τοῦ σείεσθαι τὰ ἄρθρα.

Στάθευε. [7] ὄπτα. Ἀριστοφάνης· Τὰς σηπίας στάθευε.

Σταθήσεται. [8] Ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων, ἢ τριῶν, σταθήσεται πᾶν ῥῆμα. ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου.

Σταθμά. Οἱ δὲ ὡμολόγησαν ἀργυρίου σταθμὰ δισχίλια δώσειν.

Σταθμᾶσθαι. δοκιμάζειν. [9] Οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργοις ἀεὶ εἰώθασι τὴν ἐς ἀλλήλους σταθμᾶσθαι [10] στοργὴν οἱ ἄνθρωποι.

Σταθμεύσας ἐπὶ τοῦ ῥεύματος βραχὺ φρούριον ἐκ διαστήματος, ἐς ἐφεδρείαν δύο χιλιαρχίας ἔταξεν. ἀντὶ τοῦ, [11] στρατεύσας.

Στάθμη. τὸ σπαρτίον. [12] Στάθμην ἰθυτενῆ μο-

exiguam valde; ut dicendo Græcos centum ſtadiis ſuperare poſſim. Et σταδιαία μάχη, pugna ſtataria. *Cum autem nemo in ſtataria pugna ei reſiſtere poſſet.* † Septem ſtadia & dimidium conficiunt milliare unum: & decem milliaria continent ſtadia LXXX. Stadium vero habet pedes DC. Milliare, pedes MMMMD. Plethrum, pedes C. Arura, pedes L. Pes, digitos XVI. Cubitus, pedem unum & dimidium. In Epigrammate: * * *

Σταθερόν. Acutum. Rapidum. Vehemens. Calidum. Stabile. Quod propter celeritatem motus ſtare videtur. Plato in *Phædro*: *Ne quæſo Socrates, priusquam æſtus præterierit. Nonne enim vides, fere jam Solem medium cœli ſpatium tenere, & ſtare meridiem.* Poteſt hic σταθερὰ etiam exponi, Calidiſſima. Vel, acuta. Solem enim, cum eſt fervidiſſimus, *acutum* dicere conſueverunt. Poſſit etiam ſignificare, ſtabile: quod meridies ſit media diei pars, & neutro inclinet. Et Cratinus in *Seriphis* vocem hanc pro *acuto*, vel *vehementi* poſuit. *Et via adeo æſtuoſa famelicis graſſatoribus fervet.* Antimachus: *Æſtatis torridæ.* Quidam etiam pro *ſtabili* ponunt. Et Æſchylus in *Pſychagogis*: *Rei ſtabilis.* Et Ariſtophanes in *Proagone*: *Stabilis autem calyx primæ pubertatis.* Significat etiam id, quod durat, vel permanet. Joſephus: *Et ſtabilem ætatem cum peritia rerum conjunctam videns, eum belli ducem eligit.* Et Eunapius: *Bellum autem Regis celeritate & providentia ad ſtatum ſtabilem & tutiorem perductum eſt.*

Σταθερός. Stabilis. A verbo σταθῆναι, ſtare. Hinc deductum eſt σταθερὸς, & per antiphraſin, σαθρὸς, putridus. Vel, a σείεσθαι ῥᾳδίως, quod facile quatiatur. Vel, a σείεσθαι τὰ ἄρθρα, i.e. a quatiendis articulis.

Στάθευε. Aſſa. Ariſtophanes: *Sepias aſſa.*

Σταθήσεται. Stabit. Confirmabitur. *Ore duorum aut trium teſtium confirmabitur omne verbum.* Ex Euangelio.

Σταθμά. Pondo. Libræ. *Illi vero promiſerunt, ſe daturos argenti pondo bis mille.*

Σταθμᾶσθαι. Ponderare. Perpendere. Æſtimare. *Non verbis ſed factis homines mutuum amorem ſemper æſtimare ſolent.*

Σταθμεύσας ἐπὶ τ. *Cum ad flumen caſtra metatus eſſet, ex intervallo exiguum præſidium, & ad hoſtes obſervandos duas Chiliarchias ibi locavit.*

Στάθμη. Amuſſis. [In Epigrammate:]

1 Οὐδενὸς δὲ αὐτὸν ἐν σταδ. μάχῃ ὑφισ.] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Edit. quæ habent, οὐδενὸς δὲ αὐτῶν ἐν σταδ. μάχῃ ἱσταμένου.

2 Πόδα ἕνα καὶ ἥμισυν] Hæc in MSS. Pariſ. non integris literis exarata ſunt, ſed per notam quandam, quæ *ſeſqui* ſignificare ſolet. Hanc cum non intelligerent librarii, inde confecerunt πόδας ϛ: ut priores Editt. exhibent. Vide Nos ſupra ad v. Σάτα, ubi ſimilem hallucinationem librariorum indicavimus.

3 Σταδίοις ἰσθμοθήκην νέμειν] Hæc adeo ſunt lacera & mutila, ut nullum inde ſenſum elicere queas.

4 Μεσημβρία ἵσταται, ἡ καλουμ. σταθερά.] Huc egregie faciunt ea, quæ notat Scholiaſtes Apoll. Rhodii ad lib. I. *Argon.* v. 450. Σταθερόν. ἀντὶ τοῦ καυματηρὸν καὶ θερμόν. λέγει δὲ τὴν μεσημβρίαν, ἐκ τοῦ συμβαίνοντος· ἐπειδὴ μεσουρανήσας ὁ ἥλιος θερμαίνει πάντα, διὰ τὸ παραλλήλως ἴσως ἀπέχειν τῶν ὑποκειμένων. ἢ διὰ τὸ ἑστηκέναι. ἥλιος γὰρ δοκεῖ τότε κινεῖσθαι ὁ ἥλιος.

5 Χρήματος] MS. A. χείματος.

6 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* ſub initium.

7 Στάθευε] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐσταθευμέναις.

8 Ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτ.] Matth. XVIII. 16. ſed ubi pro σταθήσεται legitur σταθῇ: uti etiam hic ſcribendum eſt.

9 Οὐ ῥήμασιν, ἀλλ' ἔργ.] Hæc ſunt verba Procopii *Hiſt. Arc.* cap. II. ſed ubi pro ῥήμασι legitur αἵμασι.

10 Στοργὴν] Sic recte MS. A. itemque Procopius loco laudato. Antea vero male legebatur, ὀργήν.

11 Ἀντὶ τοῦ στρατεύσας] Eſt interpretatio inepta. Aliud enim ſignificat σταθμεύσας: ut ex Lexicis vulgatis notum eſt.

12 Στάθμην ἰθυτενῆ μολιβ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate Philippi, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. ult. ut Portus quoque obſervaverat.

λιβαχθέα. † Ὡς οὐκ ἂν εὑρόντες ἄνδρα Φιλίας ἐν τῇ τῶν Φαλισκῶν στάθμῃ δοκιμώτερον.

Σταθμησάμενος. δοκιμάσας. [1] Ἡρόδοτος· Σταθμησάμενος γοῦν, ὅκως ἐξελεύσεταί οἱ τὸ λοιπὸν τοῦ ποδὸς, ἀπέταμε τὸ ταρσὸν ἑωυτοῦ.

Σταθμητόν. μετρητόν. Ἀρριανός· Ἦν δὲ καὶ καμήλων οὐ σταθμητόν τι πλῆθος. καὶ αὖθις· Πέτραι τε οὐ σταθμηταὶ τὸ μέγεθος ἀπὸ κεραιῶν μετέωροι αἰωρούμεναι πρὸς τοὺς ὑπιέναι ὁρμῶντας τὸ τεῖχος ἐβάλλοντο.

Στάθμα, καὶ σταθμά. διχῶς λέγεται. εἰσὶ δὲ τὰ ἐμβαλλόμενα ταῖς πλάστιγξι τοῦ ζυγοῦ.

Σταθμίζω. αἰτιατικῇ. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου. ἐστάθμησα δέ.

Σταθμός. τὸ πανδοχεῖον. καὶ σταθμοῦχος, ὁ πανδοχεύς. καὶ Ναζιανζὸς, σταθμὸς Καππαδοκίας.

Σταθμός. στρατιωτικὴ κατάλυσις.

Σταθμός. καὶ αἱ καταλύσεις καὶ τὰ καταγώγια τῶν ἀγγελιαφόρων ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν.

Σταθμώμενον. δοκιμάζοντα.

Σταθμῶν. τῶν παραστάδων τῆς θύρας.

Στακτή. εἶδος ἀρώματος. Πολύβιος· Κυρωθείσης δὲ τῆς ἐλευθερίας τοῖς Γερραίοις, ἐστεφάνωσαν παραχρῆμα τὸν Ἀντίοχον τὸν βασιλέα πεντακοσίοις ἀργυρίου ταλάντοις, χιλίοις δὲ λιβανωτοῦ, καὶ διακοσίοις τῆς λεγομένης στακτῆς. καὶ ἐποίει τὸν πλοῦν [2] ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον, καὶ ἐποίει τὸν ἀπόπλουν ἐπὶ Σελευκείας. ἦσαν δὲ τὰ ἀρώματα ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

Στακτὴ[3] καὶ κασσία. ἡ ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδία.

Στακτοῖς. τοῖς ὑγροῖς, καὶ δοκίμοις. πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ξηρῶν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Οὔτε μύροισιν μυρίσαι στακτοῖς, ὁπόταν νύμφην ἀγάγησθον.

Σταλάζω. αἰτιατικῇ.

Σταλέντος. παυσαμένου. Σταλέντος δὲ τοῦ αἵματος, τὰ οἰκεῖα αὖθις διαπράττεσθαι.

Στάλικας. πασσάλους.

[4] Ἔμπαλιν ἰθυτόνων Δᾶμις ἀπὸ σταλίκων.

ἐν Ἐπιγράμμασι. ἡ εὐθεῖα, ἡ στάλιξ.

Σταμίνεσι.[5] τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις.

Στάσεις. τὰ ἀναχώματα τῶν ποταμῶν.

Διὰ[6] τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔῤῥει, καὶ τῆς στάσεως παρασύρων,
Ἐφόρει τὰς δρῦς, καὶ τὰς πλατάνους, καὶ τοὺς
ἐχθροὺς προθελύμνους.

Στάσις. ἐπὶ πνοῆς βιαίου ἀνέμου. [7] Γίνεταί τις ἀνέ-

Amuſſim rectam, plumboque gravatam.

Σταθμησάμενος. Qui examinavit. Qui æſtimavit. Qui conjecit. Herodotus: *Cum æſtimaſſet, quomodo reliqua pars pedis educi poſſet, plantam ſuam abſcidit.*

Σταθμητόν. Quod menſura comprehendi poteſt. Quod æſtimari poteſt. Arrianus: *Erat autem camelorum multitudo quædam innumerabilis.* Et iterum: *Saxa immenſæ magnitudinis ex antennis ſuſpenſa, in eos, qui murum ſubire conabantur, dejiciebantur.*

Στάθμα, & σταθμά. Dupliciter dicitur. Pondera, quæ in libræ lances imponuntur.

Σταθμίζω. Accuſativo jungitur. Pondero. [Per ι ſcribitur.] At ἐστάθμησα, [a σταθμάω, per η.]

Σταθμός. Diverſorium. Statio. Et σταθμοῦχος, caupo, ſive, qui peregrinos hoſpitio excipit. Et Nazianzus eſt manſio Cappadociæ.

Σταθμός. Statio. Militare diverſorium. Manſio.

Σταθμός. Sic vocantur diverſoria & manſiones tabellariorum ab urbe ad urbem.

Σταθμώμενον. Explorantem. Perpendentem. Æſtimantem.

Σταθμῶν. Poſtium januæ.

Στακτή. Stacte. Genus aromatis. Polybius: *Libertate Gerræis confirmata, hi Antiochum Regem illico quingentis argenti talentis, thuris mille, guttæ autem, quam ſtacten vocant, ducentis donarunt coronæ titulo. Antiochus vero inde in inſulam Tylum navigavit, unde Seleuciam reverſus eſt. Aromata vero illa erant in rubro mari.*

Στακτὴ καὶ κασσ. Stacte & caſſia. [Allegorice,] ſuavis odor e paſſione [Chriſti] manans.

Στακτοῖς. Liquidis. Stillantibus. Ad differentiam ſcilicet eorum [unguentorum,] quæ ſicca ſunt. Ariſtophanes *Pluto: Neque unguentis ungere liquidis, cum ſponſam ducetis.*

Σταλάζω. Stillo.

Σταλέντος. Sedato. *Sanguinis autem fluxu ſedato, munere ſuo iterum fungi.*

Στάλικας. Paxillos, ſive, furculas, quibus ſuſtentantur retia. *Contra Damis a furculis, quibus retia ſuſtentantur.* In Epigrammate. Caſus rectus eſt, στάλιξ.

Σταμίνεσι. Lignis oblongis [navium, quæ Latini ſtatumina vocant.]

Στάσεις. Aggeres fluviorum. *Per apertos fluebat campos, & a propria ſede revulſas ferebat quercus & platanos, inimicoſque radicitus evulſos.*

Στάσις. [Interdum] de vehementi flatu

1 Ἡρόδοτος.] In *Calliope* pag. 333. ut Portus monuit.
2 Ἐπὶ Τύλον τὴν νῆσον] Vide Bochartum *Geograph. Sacr.* Part. II. lib. I. cap. XLV.
3 Στακτὴ καὶ κασσία. ἡ ἀπὸ τ.] Pſalm. XLIV. 9. *Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου.* Theodoretus ad illum locum: *Σμύρναν καλεῖ τὸ πάθος. πικροῖς γὰρ αὕτη διαφερόντως προσφέρεται. στακτὴν δὲ καὶ κασσίαν, τὴν ἀπὸ τοῦ πάθους εὐωδίαν.* Hinc Suidas ſua deprompſit.
4 Ἔμπαλιν ἰθυτ.] Pentameter hic legitur Antholog. lib. VI. cap. XV. ubi integrum Epigramma vide.
5 Σταμίνεσι. τοῖς ἐπιμ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Odyſſ. E. v. 252. ſed qui vocem hanc pluribus exponit.
6 Διὰ τῶν ἀφελῶν κτλ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Equit.* pag. 319. (219. Ed. Baſ. *P.*)
7 Γίνεταί τις ἀν.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. I. cap. XLVIII.

μου

μου στάσις, ἔχουσα τηλικαύτην φορὰν, ὥστε τὰς στοὰς σαλεύειν.

Στάσις. ἡ ἐμφύλιος μάχη. Πόλεμος δὲ, ὁ τῶν ἀλλοτρίων. Στασιῶται δὲ, οἱ στάσεις ἐγείροντες.

Στασιώτης.[1] Ἀντιφῶν ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστάσεως· Περὶ τοίνυν, ὧν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν ὁ στασιώτης, ἦν ἐγὼ, καὶ ὁ πάππος ὁ ἐμός. Ἔοικεν ἰδίως νῦν ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τοῦ δορυφόρου κεχρῆσθαι τῷ ὀνόματι. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς φησιν, ὅτι οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν οἱ πρόγονοι καλέσαι [2] δορυφόρους. τοὺς δὲ ἠδυνάτησαν.

Στάσιμον.[3] εἶδος μέλους, ὅταν ἱστάμενοι ᾖδον οἱ χορευταί. ἢ στάσιμον, τὸ ταραχῶδες. καὶ Στάσιμος, ὄνομα κύριον.

Στατήρ. τὸ ἐκ χρυσοῦ νόμισμα. Τῶν βαλαντίων ἡ συνωρὶς, τὸ μὲν εἶχεν ὀβολοὺς ἐκ χαλκοῦ· τὸ δὲ, στατῆρας χρυσοῦς, τῶν Εὐμήλου ἵππων πολὺ μᾶλλον ἀλλήλοις ἐοικότας.

Στατήρ. τετράγωνον νόμισμα. καὶ τὸ ἑξάγιον. καὶ τὸ ζύγιον. ἢ εἶδος νομίσματος. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Στατῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν.

τουτέστι, νομίσματι παίζομεν ἄρτια, ἢ περιττά;

Ὁρᾶτε[4] μέν με δεόμενον σωτηρίας
Τετραστατήρου. ———

Ἀριστοφάνης.

Σταυρὸς[5] ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φόρου μέρος ἵστατο, ὡς εἶδεν αὐτὸν Κωνσταντῖνος, χρυσέμπλαστος, ἐν τοῖς ἀκρωτηριακοῖς στρογγύλοις μήλοις· ἔνθα καὶ αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καθεωρῶντο χρυσέμβαφοι.

Σταυροί. τὰ ὀρθὰ πεπηγότα ξύλα. Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως, καθαιρουμένων τῶν Ἑλληνικῶν ἱερῶν, εὑρέθησαν ἐν τῷ τοῦ Σαράπιδος ναῷ ἱερογλυφικὰ γράμματα, σταυρῶν ἔχοντα τύπους, ἅπερ θεασάμενοι οἱ ἐξ Ἑλλήνων χριστιανίσαντες, ἔφασαν, σημαίνειν τὸν σταυρὸν παρὰ τοῖς τὰ ἱερογλυφικὰ γινώσκουσι γράμματα, ζωὴν ἐπερχομένην.

Σταφυλή. παρὰ τὸ σήπω, σταπυλὴ, καὶ σταφυλή. πεπανθείσης γὰρ τῆς ἀμπέλου, τότε καὶ ἡ σταφυλὴ γίνεται. καὶ σταφυλοβολεῖον, τὸ καλούμενον πατητήριον.

[6] Βότρυς κατέσθειν ὀμβρικὴν δηλοῖ κλύσιν.

Σταχάνη. ἡ τρυτάνη. παρὰ τὴν στάσιν. καὶ παροιμία· Δικαιότερος σταχάνης.

Σταῖς. ἡ ζύμη. τρία εἰσὶν εἰς αις· παῖς, ἀρσενικόν· δαῖς, θηλυκόν· σταῖς, οὐδέτερον.

Σταιτίτης. εἶδος ἄρτου.

Στέαρ. παρὰ τῷ Δαβὶδ, εὔνοια καὶ φιλαδελφία. [7] Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτῶν ἐλά-

venti dicitur. *Venti exoritur tempeſtas, ea violentia atque impetu, ut porticus etiam concuteret.*

Στάσις. Seditio. Bellum inteſtinum. At πόλεμος, bellum externum. Et στασιῶται, homines ſeditioſi, ſive factioſi.

Στασιώτης. Seditioſus. Antiphon in oratione de Metaſtaſi: *De criminibus igitur, quorum Apolexis ille ſtaſiotes* [*nos*] *accuſavit, dixi ego & avus meus.* Peculiariter nunc orator hoc nomine uſus fuiſſe videtur pro ſatellite. In ſequentibus enim dicit, *Majores non potuiſſe quidem tyrannos in jus vocare: ſatellites autem potuiſſe.*

Στάσιμον. Genus carminis, quod ſaltatores ſtantes canebant. [Sic dictum a *ſtando*.] Vel στάσιμον, ſeditioſum, factioſum, turbulentum. Et Στάσιμος, nomen proprium.

Στατήρ. Stater. Aureum nomiſma. *Sacculorum erat par; quorum alter æreos obolos habebat: alter vero, ſtateras aureos, inter ſe magis ſimiles, quam erant Eumeli equi.*

Στατήρ. Stater. Quadratum nomiſma. Et ſextula, & zygium. Vel, genus nomiſmatis. Ariſtophanes *Pluto: Stateribus vero nos famuli ludimus par, impar.* Et Ariſtophanes alibi: *Videtis me indigentem ſalute quatuor ſtaterum.*

Σταυρὸς ἐπὶ τὸ β. In Septentrionali parte Fori collocata eſt crux, inſtar illius, quam Conſtantinus M. in cœlo vidit, auro obducta, habenſque in apicibus rotunda mala. Ibidem filiorum ejus ſtatuæ auratæ conſpiciebantur.

Σταυροί. Cruces. Valli. Sub Theodoſio Magno Imperatore, cum Gentilium templa everterentur, in Serapidis templo inventæ ſunt hieroglyphicæ literæ, crucis figuram habentes. Quas cum illi, qui ex Gentilibus Chriſtiani facti fuerant, conſpexiſſent, dixerunt, crucem apud literarum hieroglyphicarum peritos ſignificare vitam futuram.

Σταφυλή. Racemus. Uva. A σήπω fit σταπυλὴ, & [mutato π in φ,] σταφυλή. Poſtquam enim vitis maturuit, tunc etiam uva fit. Et σταφυλοβολεῖον, locus in quo uvæ calcantur. *Uvas comedere ingentem imbrium vim ſignificat.*

Σταχάνη. Trutina. Dicta eſt a στάσις, i. e. ſtatus. Et proverbium: *Juſtior trutina.*

Σταῖς. Fermentum. Farina aqua macerata & ſubacta. Tria ſunt in αις deſinentia: παῖς, maſculinum: δαῖς, fœmininum: σταῖς, neutrum.

Σταιτίτης. Stætites. Genus panis.

Στέαρ. Sebum. Pinguedo. [Allegorice ſic dicitur] apud Davidem, benevolentia & fra-

1 Στασιώτης. Ἀντιφ.] Ex Harpocratione.

2 Δορυφόρους· τοὺς δὲ ἠδ.] Verba hæc transpoſita eſſe exiſtimo, quæ cum Pearſonio ſic legenda putem, τοὺς δὲ δορυφόρους ἠδυνήθησαν.

3 Στάσιμον. εἶδος μέλ.] Ex Enarratore Comici ad *Ranas*, pag. 272.

4 Ὁρᾶτε μέν με δ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Ecclesiaz.* pag. 736. (494. Ed. Baſ. P.)

5 Σταυρὸς ἐπὶ τὸ Βόρειον τοῦ Φ.] Hæc totidem verbis leguntur etiam apud Codinum *de Orig. CPolit.* Num. XXXIII.

6 Βότρυς κατέσθειν ὀμβρ.] Eſt verſus onirocriticus, ex *Aſtrampſycho* ſumptus: qui legitur etiam *ſupra v.* Βότρυς, ubi ſuus ei locus eſt.

7 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν· τὸ στόμα αὐτ.] Pſalm. XVI, 11. ubi vide Theodoretum, cujus interpretationem Suidas more ſuo hic ſecutus eſt.

λησεν ὑπερηφάνειαν. καὶ στέαρ παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ εὐπάθεια καὶ ἡ εὐκληρία λέγεται. Ἐξελεύσεται ὡς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐτῶν. ἀντὶ τοῦ, μετὰ πάσης ἀδείας τὴν ἀδικίαν λαλοῦσι.

Στέαρ πυροῦ. ὁ κάλλιστος σῖτος, καὶ ἄρτος.

Στέατα. ἄλευρα. καὶ Εὐνάπιος· Ὁ δὲ φέρων γράμματα ἐν χαλκῷ, στέατι περιπεπλασμένα, καθεὶς ἐν πήρᾳ, ἐπιθείς τε καὶ ἄλλους ἄρτους ὁμοίως, ὡς μή τινα γνῶναι τὸ ἀπόρρητον.

Στεγανὰ πλοῖα. στερεά.

Στεγανόν. πυκνόν. σφιγκτόν. καὶ Διόδωρος· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι στεγανὰ ποιήσαντες, παρεχείμαζον. καὶ παροιμία· Βάκχης τρόπον. ἐπὶ τῶν στεγανῶν καὶ σιωπηλῶν. αἱ γὰρ Βάκχαι ἐσίγων.

Στεγανόποδα. στεγανόποδα ζῷα λέγεται, καὶ πλατυώνυχα, κύκνος, χήν, πελεκάν, καὶ τὸ τῶν νηττῶν πᾶν γένος· οἷς συμβέβηκε φιλύδροις εἶναι.

Στεγανώτερον. πεπυκνωμένον. συνεχέστερον. Ἐν Ἐπιγράμματι[1]· Ἀλλά τι καὶ φρενέεις στεγανώτερον. † Οἱ δὲ[2] τοὺς ἀσκοὺς κεντήσαντες, ὁμίχλῃ στεγανωτάτῃ συνεσκίασαν τὸν ἀέρα. τῇ αἰθάλῃ. καὶ Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἔλεγε στεγανωτάτους εἶναι τοὺς βουλευτὰς, καὶ φυλάττειν τὰ τῆς σκέψεως ἀπόρρητα.

Στέγει. καρτερεῖ, ὑπομένει. Τὸν καυστικὸν δὲ τοῦτον ἥλιον στέγει, ἱδρῶτι θερμῷ πανταχοῦ βεβρεγμένος. καὶ στεγόμενα, κρυπτόμενα. καὶ στεγόντων, ἀνεχόντων, βασταζόντων. Ἰώσηπος· Οἶκος ἦν, δύο κιόνων στεγόντων αὐτοῦ τὸν ὄροφον. [3]Ἀριστοφάνης·

Ὡς εὖ κατηρέψασθε, καὶ νουβυστικῶς
Κεράμῳ τὸ νῶτον, [4]ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν.

καὶ αὖθις·

Πάτερ[5] Οἰδίπου, πύργοι μὲν, οἳ
Πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων πρόσω.

τυποῦσιν,[6] ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα προσέχω ἔχων.

Στεγναί. στερεαί.

Στελγίδες,[7] καὶ καταμάγια. τὰ εἰς τὸ λούεσθαι χρειώδη. καὶ ξύστραι, καὶ λέκυθος, καὶ ξυστροφύλαξ, εἴδη λουτροῖς ἐπιτήδεια.

Στελεόν. τὸ τοῦ πελέκεως ξύλον.

Εἰ μὴ γὰρ ὑμεῖς στελεὰ πάντα τίκτετε,

Οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις εἶχε.

Βάβριος φησὶν ὁ μυθογράφος.

Στέλεχος. εἰ μὲν ὁ κορμὸς, ἤγουν ἡ ῥίζα· παρὰ τὸ τέλος ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ στερεόν. εἰ δὲ οἱ ἄνω τῆς κορυφῆς κλάδοι· παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔρχεσθαι.

ternus amor. *Sebum ſuum concluſerunt, & ipſorum os locutum eſt ſuperbiam.* *Pinguedo* etiam in divina ſcriptura proſperitas & opulentia dicitur. *Egredietur tanquam ex pinguedine injuſtitia eorum.* Id eſt, cum omni confidentia injuſtitiam loquuntur.

Στέαρ πυροῦ. Pinguedo frumenti. Id eſt, optimum frumentum, & [optimus] panis.

Στέατα. Farina ſubacta. Fermentum. Eunapius: *Ille autem literas in æneo vaſculo ferens, farina ſubacta obductas, eas in peram conjecit, alioſque panes impoſuit, ne quis arcanum cognoſceret.*

Στεγανὰ πλοῖα. Navigia firma, nec rimas ullas habentia, per quas aqua intrare poſſit.

Στεγανόν. Tectum. Denſum. Compreſſum. Strictum. Et Diodorus: *Romani vero cum tecta ſibi feciſſent, ibi hybernarunt.* Et proverbium: *Bacchæ in morem.* Dicitur de hominibus tectis & taciturnis. Bacchæ enim ſilebant.

Στεγανόποδα. Palmipedia. Animalia palmipedia dicuntur, olor, anſer, pelicanus, & anatum omne genus; quæ aquas amant.

Στεγανώτερον. Tectius. Denſius. Preſſius. Occultius. In Epigrammate: *Sed animo es tectiore.* † *Illi vero perforatis utribus, denſiſſima caligine aerem obſcurarunt.* Favilla nimirum. Et Ælianus. *Ille vero dicebat, conſiliarios eſſe maxime taciturnos, & arcana ſilentio tegere.*

Στέγει. Tolerat. Suſtinet. Fert. *Fervorem autem hunc Solis fert, totus calido ſudore perfuſus.* Et στεγόμενα, quæ teguntur. Et στεγόντων, ſuſtinentium, portantium. Joſephus: *Domus erat, cujus tectum duæ columnæ ſuſtinebant.* Ariſtophanes: *Quam bene & provide,* [*teſtudines,*] *tergum veſtrum teſta tectum eſt, ut plagas ferre poſſitis.* Et Sophocles:] *Pater Oedipe, turres, quæ urbem tuentur, quantum oculis conjicio, procul ſunt.*

Στεγναί. Firmæ. Denſæ.

Στελγίδες. Strigiles. Et καταμάγια, lintea, quibus corpus abſtergitur. Radulæ quoque, & lecythus, & xyſtrophylax, inſtrumenta ſunt balneorum uſui inſervientia.

Στελεόν. Manubrium ſecuris.

Niſi enim vos manubria omnia ſecurium gigneretis,
Nullus agricola ſecurim in ædibus haberet.

Sic Babrius fabularum ſcriptor inquit.

Στέλεχος. Si pro trunco, vel radice accipiatur; ductum eſt nomen hoc a τέλος ἔχειν, i. e. finem habere. Sin pro ſummis ramis arboris; παρὰ τὸ εἰς τέλος ἔρχεσθαι, i. e. ab eo, quod ad finem perveniat.

1 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VII. pag. 587. ubi integrum Epigramma vide.

2 Οἱ δὲ τοὺς ἀσκοὺς κεντ.] Fragmentum hoc connectendum eſt cum iis, quæ Suidas habet ſupra v. Κονιορτόν.

3 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 524. (358. Ed. Baſ. P.)

4 Ὥστε τὰς πλευρὰς στέγειν] Apud Ariſtophanem legitur, ὥστε ταῖς πλευραῖς στέγειν. Sed ſcribendum potius puto, ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν: quam lectionem in verſione ſecutus ſum.

5 Πάτερ Οἰδίπου, πύργ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 271. ut Portus monuit.

6 Ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα προσέχω ἔχων] Scholiaſta Sophoclis: Ὡς ἄν τις πρόσω ἀφορῶν τεκμαίρεται. ὡς ἄν τις τὰ ὄμματα πόῤῥω ἔχων. Hinc Suidam ſupplebis & emendabis.

7 Στελγίδες, καὶ καταμάγια] Lege, στλεγγίδες καὶ καταμαγεῖα. Locus autem hic excerptus eſt ex Artemidori *Onirocr.* lib. I. cap. LXVI. ut Pearſonius recte obſervaverat.

Στε-

Στελίχων. ὄνομα κύριον. ὃς [1] σὺν Ῥουφίνῳ ἐπὶ Ἀρκαδίου καὶ Ὁνωρίου ἄμφω τὰ πάντα συνήρπαζον.

Στέμμα. στεφάνη. πλήρωμα.

Στέμφυλον. τὸ ἔκδυμα τῆς σταφυλῆς, ἢ τῆς ἐλαίας· οἷς ἀντὶ ὄψων ἐχρῶντο.

Στενά μοι πάντοθεν. ζήτει ἐν τῷ Δαβίδ.

Στένει. στενάζει.

Στενοκωκύτους τρίχας. ἐν αἷς στενάζει τις λλομένη. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἐκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.

ἤγουν ἐκτιλῶ, ἀνασπάσω.

Στενολεσχεῖν [3] περὶ καπνοῦ. τὸ λεπτολογεῖν. στενὸς γὰρ καὶ ἀμυδρὸς ὁ καπνός. παρὰ δὲ τὸ στενὸν εἴληπται τὸ στενολεσχεῖν.

Στενολέσχης. λεπτολόγος. καὶ στενολεσχία, τὸ αὐτό.

Στενόχωρος. ὁ ἐστενωμένος τόπος.

Στενωπός. [4] στενορύμη δίοδος. καὶ στενωπεῖον.

Στεντόρειος φωνή. ἡ τοῦ Στέντορος.

Στεῤῥά. στερεά, καὶ ἰσχυρά.

Στέργηθρον. ὁ πόθος.

Στέργω. δοτικῇ. Ἐκεῖνος οἶμαι δυνάμει στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις. αἰτιατικῇ δέ· Ὁ μὲν στέργει τὴν κάτω χώραν.

Στερέμνιον. στερεόν. ἰσχυρόν.

Στερεομετρία.

Στερέωμα.

Στεῖφη. στεῖρα. μὴ τεκοῦσα. καὶ στειφοποιοῦντες, ἀντὶ τοῦ στεροῦντες.

Στέριφος. στεῖρος, καὶ ἄγονος. παρὰ τὸ στερεὰν ἔχειν τὴν ὑστέραν. Αὐτὸς δὲ διὰ τοῦ ἕλους, ᾗ στεριφώτερός τε ἦν, καὶ ἥκιστα ὑπὸ τῶν ἐναντίων ἑωρᾶτο, ὑπερέβη. καὶ Θουκυδίδης· Τὰς πρώρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον, στεριφωτέρας ἐποίησαν. ἀντὶ τοῦ στερεωτέρας.

Στερίφοις. στερεοῖς, ἢ πυκνοῖς. Εἰ δέ τι ὑπεράγαν ἦν τελματῶδες, τοῦτο βαθείαις τάφροις στέριφον πάντῃ ἐπεδείκνυντο. καὶ στεριφοποιῶ, τὸ ἰσχυροποιῶ. καὶ [5] στερίφοπλος, ὁ μικρὸς πέπλος.

Στερκτέον. Ἂν μὴ παρῇ κρέα, ταρίχη στερκτέον. ζήτει ἐν τῷ Ταρίχη.

Στέρνα [6] χθονὸς, καὶ νῶτα χθονός. τὰ πεδιώδη, καὶ εὐρέα· καθάπερ αὖ πάλιν αὐχένας, τὰ στενά. Σοφοκλῆς· Στερνούχου χθονός. ἀντὶ τοῦ, γῆς ἐπιπέδου.

Στελίχων. Stilico. Hic & Rufinus ſub Arcadio & Honorio ambo ſimul omnia diripiebãt.

Στέμμα. Corona. Plenitudo.

Στέμφυλον. Uvarum vel olearum folliculi; quibus opſonii loco olim utebantur. Vinacea. Fraces.

Στενά μοι πάντοθεν. Undique mihi ſunt anguſtiæ. Quære in voce Δαβίδ.

Στένει. Gemit. Suſpirat. Lamentatur.

Στενοκωκύτους τρίχας. Capillos, qui, dum evelluntur, gemitum alicui exprimunt. Ariſtophanes: *Capillos tuos evellens, gemitum & fletum tibi exprimam.*

Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ. Subtiliter de fumo diſputare. Fumus enim eſt res levis & inanis. Στενολεσχεῖν autem compoſitum eſt ex στενὸν, [& λέσχη.]

Στενολέσχης. Qui de rebus frivolis ſubtiliter diſputat. Et στενολεσχία, diſputatio de rebus frivolis & levibus.

Στενόχωρος. Locus anguſtus. Locorum anguſtiæ.

Στενωπός, & στενωπεῖον. Anguſtus vicus. Angiportus.

Στεντόρειος φωνή. Stentorea vox.

Στεῤῥά. Solida. Firma. Robuſta.

Στέργηθρον. Deſiderium. Amor.

Στέργειν. Dativo jungitur. Contentum eſſe aliqua re. In aliqua re acquieſcere. *Ille, ut opinor, in his acquieſcere cogebatur.* Item, accuſativo. Amare. *Ille quidem inferiorem regionem amat.*

Στερέμνιον. Durum. Robuſtum. Solidum. Firmum.

Στερεομετρία. Solidorũ corporum dimenſio.

Στερέωμα. Firmamentum.

Στεῖφη. Sterilis. Quæ non peperit. Et στειφοποιοῦντες, firmantes.

Στέριφος. Sterilis, & infœcunda. [Sic dicta,] quod duram habeat matricem. [Item, στέριφος, durus, ſolidus, firmus.] *Ille vero per paludem, qua durior erat, & ab hoſtibus minime conſpiciebatur, tranſivit.* Et Thucydides: *Proras navium decurtatas firmiores fecerunt.*

Στερίφοις. Solidis. Firmis. Vel, denſis. *Si quis vero locus nimium uliginoſus ac paluſtris eſſet, eum profundis foſſis ſolidum reddiderunt.* Et στεριφοποιῶ, firmum & ſolidum reddo. Et στερίφοπλος, parvus peplus.

Στερκτέον. *Si non adſunt carnes, ſalſamento nos contentos eſſe oportet.*

Στέρνα χθονὸς, καὶ ν. Pectora & dorſa terræ. Id eſt, loca campeſtria & plana: ut cervices, loca anguſta. Sophocles: *Terræ latæ.* Vel planæ.

1 Ὃς σὺν Ῥουφίνῳ, ἐπὶ Ἀρκ.] Vide ſupra v. Ῥουφῖνος.

2 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 864. (551. Ed. Baſ. P.)

3 Στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ] Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 143. (78. Ed. Baſ. P.)

Καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ, καὶ στενολεσχεῖν περὶ καπνοῦ.

Huc Suidas reſpexit.

4 Στενορύμη δίοδος. καὶ στεν.] Salmaſius ad Achill. Tat. pag. 728. diſtinguit & legit, στενορύμη. δίοδος, καὶ στενωπεῖον: quod probo.

5 Στερίφοπλος, ὁ μικρὸς πέπλος.] Suidas procul dubio ſcripſerat, στεριφόπεπλος, ὁ μικρόπεπλος. Nam τὸ στερίφοπλος plane aliud ſignificat: nimirum, ὁ στερεοῖς ὅπλοις ἐνδεδυμένος. Num autem recte στεριφόπεπλος exponatur per μικρόπεπλος, Lector viderit. Nobis enim, ut obiter hoc moneamus, interpretatio iſta ſuſpecta eſt. Confer etiam Noſtrum infra v. Στέῤῥος, ubi στεῤῥόπεπλος occurrit.

6 Στέρνα χθονὸς, καὶ νῶτα χθ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Colon.*, pag. 294. ut Portus monuit.

Στερνοτύπτης. ὁ τὸ στῆθος τύπτων. καὶ στερνοτυπτούμενος.

Στέρνοις. στήθεσι.

Τόν [1] τε περὶ στέρνοις κόσμον ὀδοντοφόρον.

Στέρξω. ὑπομενῶ. [2] Σοφοκλῆς·

Τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ·
Ἀλλ' ἡ πετραία Σκῦρος ἐξαρκοῦσά μοι
Ἔσται τολοιπὸν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ.

Πολύβιος· [3] Νῦν δὲ (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκεῖν) τὰ παρόντα στεργόμεθα.

Στεῤῥὸν [4] ἀντικνήμιον. Φησὶν Ἀριστοφάνης περὶ Λακρατίδου. τὸ σκληρὸν καὶ γεγηρακὸς καὶ αὖον. ὥσπερ κατὰ ἀντίθεσιν ἐπὶ τῶν ἀκμαζόντων, τὸ χλωρόν. Θεόκριτος· Γόνυ χλωρόν. ἀντὶ τοῦ ἀκμαῖον, καὶ νέον. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν καλάμων, οἳ ὄντες μὲν χλωροὶ, ἁπαλοί εἰσι· ξηραινόμενοι δὲ, ἰσχυροὶ γίνονται. εὐφήμως οὖν εἶπε, στεῤῥὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν.

Στερόπη. ὄνομα κύριον.

Στεροπή. ἀστραπή. λαμπηδών.

—— [5] Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
Ἀΐξας ὀξὺς νότος ὣς λήγει,
Καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.

ἀντὶ τοῦ, οὐ κατέχει αὐτὸν ἡ μανία, ἀλλὰ λήγει, ὡς ὀξὺς νότος. τουτέστι, ταχέως. ὡς γενομένων τινῶν σημείων ἐν τοῖς πνεύμασιν, ὥστε παραμένειν αὐτὰ, ἢ ταχέως πεπαῦσθαι. ὡς ἐν τῇ κωμῳδίᾳ·

Ἀλλ' ἐπέσχε ταχέως· δειλινὸς γὰρ ἤρξατ' ἀλγεῖν.

Στεῤῥός. στερεός. ἰσχυρός.

Στεροῦμαι. γενικῇ. Στερῶ δὲ, αἰτιατικῇ.

Στέρφος. δέρμα. σκέπασμα. καὶ [6] στερφόπεπλος, ὁ Ἡρακλῆς. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Πήρην, [7] κἀδέψητον ἀπεσκληρυμμένον αἰγὸς
Στέρφος. ————

Στεφάνη. ὁ στέφανος. σημαίνει καὶ ὄρους ἐξοχήν.

Στεφάνη. πόλις.

Στεφανηφόρος. [8] Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Στεφανηφόρου ἡρῷον, ὡς ἔοικεν, ἦν ἐν ταῖς Ἀθήναις. εἴη δ' ἂν ὁ Στεφανηφόρος, ἤτοι τῶν Ἡρακλέους υἱέων εἷς, τῶν γενομένων ἐκ τῶν τοῦ [9] Θεστίου θυγατέρων· ἢ μή ποτε τοῦ [10] Ἀστικοῦ Στεφανηφόρου τὸ ἡρῷον ἦν, ὥς φησιν Ἑλλάνικος ἐν β' Ἀτθίδος.

Στεφανικὸν τέλεσμα. παρὰ Ῥοδίοις οὕτως ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ αὐτόνομοι ἦσαν οἱ Ῥόδιοι· βραχὺ δέ τι μέρος Ῥωμαίοις ἐπὶ τιμῇ πέμποντες ἐτήσιον, ὡς οὐ φόρον ἡγεμόσι μᾶλλον, ἢ στέφανον φίλοις διδόντες. τοῦτο καὶ Ἑλληνογαλάταις τοῖς Ἀγκυρανοῖς ἐπιχωριά-

Στερνοτύπτης. Pectus percutiens. Pectus verberans. Et *στερνοτυπτούμενος*, cujus pectus verberatur.

Στέρνοις. Pectoribus. [In Epigrammate:] *Iſtumque circa pectora ornatum dentiferum.*

Στέρξω. [Diligam. Amabo.] Feram. Tolerabo. Sophocles: *Hos ego viros nunquam amabo: ſed ſaxoſa Scyrus in poſterum mihi ſufficiet, ut domo mea delecter.* Polybius: *Nunc vero, (non enim noſtrum eſt pejerare) in præſenti rerum ſtatu acquieſcimus.*

Στεῤῥὸν ἀντικνήμιον. Ariſtophanes de Lacratide [loquens, ſic vocat] tibiam ejus duram & ſenio confectam & aridam. Ut contra *viride* dicitur de iis, qui ætate vigent. Theocritus: *Genu viride.* Id eſt, vigens & juvenile. Tranſlatio ducta eſt a calamis, qui, dum virent, teneri ſunt: arefacti vero, rigidi fiunt & duri. Quare per euphemiam *στεῤῥὸν* dixit pro *ξηρόν*.

Στερόπη. Sterope. Nomen proprium.

Στεροπή. Fulgur. Splendor. [Sophocles: *Ceſſat enim ut Auſter velox, ſplendido ſine fulgure ruens; & nunc, poſtquam ad ſanam mentem rediit, novo dolore afficitur.* Id eſt, Non amplius laborat inſania: ſed ceſſat, tanquam Auſter celer. Id eſt, celeriter. [Hoc autem a poeta dictum eſt,] quod in ventis ſigna quædam obſerventur, [ex quibus conjicitur,] eos vel diutius duraturos, vel celeriter ceſſaturos eſſe. Ut in Comœdia: *Sed ceſſavit celeriter: veſperi enim dolere cœpit.*

Στεῤῥός. Solidus. Firmus. Robuſtus. Durus.

Στεροῦμαι. Privor. Genitivo jungitur. At *στερῶ*, privo: accuſativo [perſonæ, & genitivo rei.]

Στέρφος. Corium. Pellis. Tegumentum. Et *στερφόπεπλος*, pelle indutus. Epithetum Herculis. Et in Epigrammate: *Peram, & crudam duramque pellem capræ.*

Στεφάνη. Corona. Significat & montis cacumen, ſive verticem.

Στεφάνη. Stephane. Urbs.

Στεφανηφόρος. Coronifer. Antiphon in oratione adverſus Nicoclem. Stephanephori fanum, ut videtur, Athenis fuit. Fuerit autem Stephanephorus hic, vel unus filiorum Herculis, ex Theſtii filiabus ſuſceptorum: vel, fanum hoc fortaſſe fuerit Attici Stephanephori, ut ait Hellanicus libro II. *Atthidis.*

Στεφανικὸν τέλεσμα. Tributum coronarium, apud Rhodios ſic dictum. Rhodii enim, cum liberi eſſent, Romanis exiguum quoddam munus honoris cauſa quotannis mittebant, non tanquam tributum dominis, ſed ut coronam amicis. Hoc etiam genus loquendi Gallo-

1 Τόν τε περὶ στέρν.] Pentameter hic legitur Anthol. lib. VI. cap. II. Epigr. II. ut Portus itidem monuit.

2 Σοφοκλῆς] *Philoctete*, pag. 401.

3 Νῦν δὲ (οὐ πρὸς ἡμῶν γὰρ ἐπιορκ.) τὰ παρ.] Male hæc Polybio tribuuntur. Sunt enim verba Joannis Antiocheni de Sexto Pompejo, Pompeji M. filio, qui diu poſt Polybium vixit. Vide Noſtrum ſupra v. Πομπήϊος, Ῥωμαίων στρατ. ubi locus integer ex Joanne Antiocheno adducitur.

4 Στεῤῥὸν ἀντικνήμιον. Φησὶ Ἀρισ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 382. (271. Ed. Baſ. P.)

5 Λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στερ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Ajace*, pag. 16, 17. ut Portus monuit.

6 Στερφόπεπλος, ὁ Ἡρακλῆς] Lycophron *Caſſandr.* v. 652.
Τοῦ Στερφοπέπλου, Σκαπανέως, Βοαγίδου.
Scholiaſta: Στερφοπέπλου, τοῦ Ἡρακλέους, τοῦ τὴν λεοντῆν ἐνδεδυμένου. στέρφος γὰρ, τὸ τοῦ λέοντος δέρμα. ἐκέχρητο δὲ αὐτῷ ἀντὶ περιβολαίου. Huc Suidas reſpexit.

7 Πήρην, κἀδέψ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate Leonidæ, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Κονίσαλος.

8 Στεφανηφόρος. Ἀντιφ.] Ex Harpocratione.

9 Θεστίου] Alii eum Θέσπιον vocant.

10 Ἀστικοῦ] Lege, Ἀττικοῦ ut habet Harpocratio.

ζει τὸ λόγιον. Στεφανικὸν γὰρ λέγουσι πᾶν τὸ ἐν χάριτος λόγῳ διδόμενον.

Στεφανίτης. ὁ ἐστεφανωμένος.

Στέφανος. [1]Ἀριστοφάνης· Φέρε παῖ στέφανον· κατὰ χειρῶν ὕδωρ φερέτω τις. τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς εὐωχουμένοις περιέκειντο στέφανοι, καταψύχοντες τὸ κρανίον, ἀπὸ τῆς τοῦ οἴνου θέρμης.

Στεφανοπώλης. ὁ τοὺς στεφάνους πωλῶν.

Στεφανῶν[2] τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τοῦ τιμῶν. ὡς Δημοσθένης καὶ Λυκοῦργός φησιν· Ἀλλὰ μὴν καὶ Καλλισθένην ἑκατὸν μναῖς ἐστεφανώσατε.

Στεφανωσάμενος καλάμῳ. λιτὸς καὶ ἀπείεργος ὁ τοιοῦτος στέφανος. ἦν δὲ τῶν Διοσκούρων ἴδιον στεφανοῦσθαι καλάμῳ.

Στεφάνωσις. ἐπὶ οἰκοδομῆς οἴκου.

Στέφος, καὶ στέφη. καὶ, [3]Αἴθρια στέφη, τὰ ἐξ Ὑπερβορέων κομιζόμενα, ὡς ἀεὶ ἐν ὑπαίθρῳ τιθέμενα.

Στείβοντες. πατοῦντες.

Στειλάμενοι. στείλαντες. καὶ στείλασθαι, ἀντὶ τοῦ κρύψαι. [4]Ὀλίγοι δέ τινες δεδιότες, μήποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι, καταφανεῖς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χρυσίον. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν στείλασθαι, οὐ μὴν ἠδύνατό γε κρύπτειν τὸ γεγονός.

Στειλάμενος. εὐσταλῶς ἐπελθών.

Στείλασθαι. ὁδεῦσαι. πλεῦσαι.

Στειλειός. τὸ τῆς ἀξίνης ξύλον.

—— Τί γὰρ σθένος ἔσκε σιδήρῳ
Ὑμείων, εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἄρηρει;

Στεῖρα. ἡ ἄτεκνος. καὶ ἡ τρόπις τοῦ πλοίου. Ὅμηρος·

———— Ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης.

καὶ στειρεύς, ὁ στεῖρος. καὶ Στείριον, ὄνομα ποταμοῦ. καὶ Στειρία, δῆμος τῆς Πανδιονίδος· ἧς ὁ δημότης Στειριεύς· οἷον, Στειριεὺς τὸν δῆμον.

Στείχειν. πορεύεσθαι. καὶ στείχοντες, πορευόμενοι.

Λόγος[5] δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ
Στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην· ἐπεὶ
Σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.

Στῆθος. καὶ στηθίδιον, καὶ στηθύνιον, τὸ μικρὸν στῆθος.

Στήλας. θεμελίους.

Στήλη. καὶ ὁ λίθος, ὁ καμπτήρ. [6]Σοφοκλῆς·

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων.

græcis Ancyranis familiare eſt. Στεφανικὸν enim vocant, quicquid muneris & beneficii loco alicui datur.

Στεφανίτης. Coronatus.

Στέφανος. Corona. Ariſtophanes: *Affer puer coronam: & aquam afferat quis lavandis manibus.* Olim enim illi, qui convivabantur, coronati erant, quod coronæ caput adverſus vini calorem refrigerarent.

Στεφανοπώλης. Coronarum venditor.

Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. Victores coronans. Id eſt, honorans: ut Demoſthenes ait. Et Lycurgus: *Sed & Calliſthenem centum minis honoris cauſa donaſtis.*

Στεφανωσάμενος καλάμῳ. Coronatus arundine. Hujuſmodi corona vilis erat & nulla arte confecta. Proprium autem erat Dioſcurorum, arundinea corona coronari.

Στεφάνωσις. Coronatio. [Interdum] de ædificio [dicitur, ſignificans ambitum, qui domum coronæ inſtar circumdat.]

Στέφος. Corona. Et στέφη, coronæ. Et αἴθρια στέφη, coronæ ſubdiales. Sive, coronæ, quæ ex Hyperboreis afferebantur: [ſic dictæ,] quod ſemper ſub dio collocarentur.

Στείβοντες. Calcantes.

Στειλάμενοι. Tegentes. Latentes. Et στείλασθαι, tegere, occultare, [latere, fallere.] *Pauci autem verentes ne latere non poſſent, ſed delictum eorum manifeſtum fieret, aurum retulerunt.* Et iterum: *Perſeus autem fallere quidem voluit, ſed factum celare non potuit.*

Στειλάμενος. Qui expeditionem facit. Qui inſtructus venit.

Στείλασθαι. Proficiſci. Iter facere. Navigare.

Στειλειός. Manubrium ſecuris.

——*Quod enim robur ineſſet ferro*
Veſtro, niſi ei manubriũ adaptatum eſſet?

Στεῖρα. Sterilis. Quæ nullos parit liberos. Item, carina navis. Homerus: *Circum autem carinam unda nigra valde reſonabat, nave eunte.* Et στειρεύς, idem quod στεῖρος, ſterilis. Et Στείριον, Stirium. Nomen fluvii. Et Stiria, pagus Tribus Pandioniæ: cujus popularis dicitur, Stirienſis.

Στείχειν. Ire. Incedere. Proficiſci. Et στείχοντες, euntes, incedentes, proficiſcentes. [Sophocles:] *Rem vero, quæ modo mihi in mentem venit huc eunti, animo conjice: quæ parva quidem dictu eſt, at digna admiratione.*

Στῆθος. Pectus. Et στηθίδιον, & στηθύνιον. Parvum pectus.

Στήλας. Columnas. Fulcra.

Στήλη. [Communiter, columna vel ſtatua. Interdum vero,] meta, ſive lapis, circa quem illi, qui certamine curuli certant, currum flectunt. Sophocles: *Ille vero juxta extre-*

1 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 563. (386. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

————Φέρε παῖ στέφανον· καταχεῖσθε·
Κατὰ χειρὸς ὕδωρ φερέτω ταχὺ τις.————

2 Στεφανῶν τοὺς νενικηκότας. ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione.

3 Αἴθρια στέφη, τὰ ἐξ Ὑπερβ.] Vide ſupra v. Αἴθρια.

4 Ὀλίγοι δέ τινες δεδ.] Fragmentum hoc Fulv. Urſinus Polybio tribuit.

5 Λόγος δ', ὃς ἐμπέπτ.] Tres hi ſenarii leguntur apud Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 309. ut Portus monuit.

6 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 113. ubi de Oreſte verba fiunt.

στήλη δὲ ἐν τάφοις [1] ἐπιτίθεται μόνοις, ἀλλὰ καὶ νικῶσιν ἀνίσταται, καὶ ἐπιγράμματα ἐπιδέχεται.

Στήλη τοῦ Φόρου. ζήτει ἐν τῷ Φόρος. [2] Ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμάρας τοῦ Φόρου ἵστανται δύο στῆλαι, Ἑλένης, καὶ Κωνσταντίνου· καὶ σταυρὸς ἐν μέσῳ αὐτῶν, γράφων, Εἷς ἅγιος. καὶ δύο ταχυδρόμων ὁμοίως στῆλαι. ἀνετέθησαν δὲ ὑπὸ τοῦ τὸν Φόρον ἐπάρχοντος.

Στήλη σταυροῦ. ὄπισθεν ἐν τῷ Σταυρός. Στήλην τῆς μητρὸς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἐν τῷ Αὐγουστεῖον. περὶ στηλῶν Ἡρακλείων, ἐν τῷ Γάδειρα. † Ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἵστανται Γρατιανοῦ καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ, πρὸς γέλωτα.

Στήλην [3] Ἡρακλέους. ἐν τῷ Βασιλική. καὶ ἑτέρας στήλας διαφόρους.

Στήλην. ἐν τῷ Βηρίνη.

Στήλην Πουλχερίας. ἐν τῷ Πουλχερία.

Στήλην. ἐν τῷ Χελώνη. ἐν τῷ Προκόπιος. [4] Ἀρκαδίας τῆς δευτέρας γυναικὸς Ζήνωνος στήλη ἐστὶν ἐν Ἀρκαδιαναῖς, ἐν τοῖς πλησίον μέρεσι τῶν βάθρων, τῶν λεγομένων Τόπων, ἐν τῷ τοῦ [5] Ἀρχιστρατήγου· ἔνθα Ζήνων ἔκρινε τοὺς μετὰ Βασιλίσκου· καὶ Σέκρετον τὸν τόπον ἐποίησεν. ἡ δὲ πρώτη τοῦ Ζήνωνος γυνὴ Ἀριάδνη ἦν· ἧς ἡ στήλη μετὰ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἵσταται [6] ἐν τῇ Βασιλικῇ. † [7] Ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατίου στήλη ἦν Εὐδοκίας, τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ δὲ Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ τε, καὶ Κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.

Στήλη. καὶ στηλιτευτικὸς λόγος ἐστίν, ὁ παρά [8] τινι τῶν πεπλασμένων προερχόμενος διὰ μόνων τῶν πράξεων, εἰ τύχοι δὲ καὶ συγκρίσεως. τούτου [9] δὲ διαφέρει ὁ ψόγος ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προέρχεται, οἷον γένους, ἀνατροφῆς, πράξεως, συγκρίσεως. Στηλιτευτικὸς δὲ λέγεται ἐκ μεταφορᾶς τῆς στήλης, ἥ ἐστι λίθος, ἢ χαλκὸς ἐπιμήκης, τετραγώνῳ σχήματι ἱδρυμένος· ἐν ᾗ γέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. πολλάκις δὲ καὶ εὐεργετῶν εὐεργεσίαι ἀναγράφονται.

initatem metæ currum agens. Stelæ vero non ſolum in ſepulcris ſtatuebantur, ſed etiam victoribus erigebantur, additis inſcriptionibus.

Στήλη τοῦ Φόρου. Statua Fori. Quære in v. Φόρος. In arcu cameræ Fori collocatæ erant duæ ſtatuæ, Helenæ & Conſtantini; & in earum medio crux, cui inſcriptum erat: *Unus Sanctus*. Item duæ Curſorum ſtatuæ: quæ erectæ fuerunt a Præfecto Fori.

Στήλη σταυροῦ. Stele crucis. Supra in v. Σταυρός. De ſtatua matris Conſtantini M. vide in v. Αὐγουστεῖον. De columnis Herculeis, vide in v. Γάδειρα. † In Peripato erectæ erant ſtatuæ equeſtres Gratiani, & Valentiniani, & Theodoſii, & gibboſi Phirmiliani, riſus gratia.

Στήλην Ἡρ. Statuam Heraclii. [De ea vide] in v. Βασιλική. Item, de diverſis aliis ſtatuis.

Στήλην. Columnam. Statuam. [Quære in] v. Βηρίνη.

Στήλην Πουλχ. Statuam Pulcheriæ. In v. Πουλχερία.

Στήλην. Stelen. Statuam. Vide in v. Χελώνη: itemque in v. Προκόπιος. Arcadiæ ſecundæ uxoris Zenonis ſtatua collocata eſt prope Gradus, qui vocantur Topi, in regione Michaelis Archangeli, in Thermis Arcadianis. Ibi olim judicium exercuit Zeno in eos, qui Baſiliſci partes ſecuti fuerant: & locum illum fecit Secretum. Prima autem Zenonis uxor erat Ariadne, cujus ſtatua, uti & mariti ejus, poſita eſt in [porta] Regia. † In Tribunali Palatii collocatæ erant ſtatuæ, Eudociæ uxoris Theodoſii, & ipſius Theodoſii, & Marciani, & Conſtantini: ubi [ſolennes] fiebant ſaltationes duarum factionum, uſque ad Heraclium.

Στήλη. Columna. Cippus. Et στηλιτευτικὸς λόγος, oratio ſteliteutica, ſive invectiva. Ea eſt, quæ in facta alicujus invehitur, per ſolas actiones progrediens, & interdum etiam, ſi res ita ferat, per comparationem. Ab hac differt vituperatio, quippe quæ per capita encomiaſtica, ut genus, educationem, facta, & comparationem, progreditur. Oratio autem ſteliteutica ſic dicta eſt per metaphoram ductam a ſtele, quæ eſt lapis vel æs oblongum, forma quadrangula erectum, in quo inſcribuntur facinora ejus, qui infamatur. Sæpe tamen etiam beneficia eorum, qui bene de nobis meriti ſunt, [in ſtelis] inſcribuntur.

Στηλίς, στηλίδιος. ἡ μικρὰ στήλη.

Στηλίς. Columella. Parva columna.

1 Ἐν τάφοις ἐπιτίθεται μ.] Addita negatione ſcribendum eſt, οὐκ ἐν τάφοις ἐπιτίθεται, &c. ut Portus recte monuit.

2 Ἐν τῇ ἀψῖδι τῆς καμ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἑλένη: itemque apud Codinum *de Orig. CPolit.* Num. XXXII.

3 Ἡρακλέους] Lege, Ἡρακλείου, i.e. Heraclii. Vide ſupra v. Βασιλική.

4 Ἀρκαδίας τῆς δευτ.——ἵσταται ἐν τῇ βασιλικῇ] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀρκαδία; itemque apud Codinum *de Orig. CPolit.* Num. XXXVII.

5 Ἀρχιστρατήγου] Portus male putabat, voce hac ſignificari *Prætorem*; cum pro more recentiorum Græcorum Michael Archangelus hoc loco ſic appelletur. Confer Nos ſupra ad v. Ἀρκαδία.

6 Ἐν τῇ βασιλικῇ] Supple, ἐν τῇ βασιλικῇ πύλῃ: ut legitur ſupra v. Ἀρκαδία, & apud Codinum loco laudato.

7 Ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Παλατ.] Eadem habet modo laudatus Codinus Num. XLI.

8 Παρά τινι τῶν πεπλασμένων] Quid hoc? An legendum eſt, περὶ τῶν τινι πεπραγμένων? Sic putem. Lectio enim vulgata inepta eſt.

9 Τούτου δὲ διαφέρει ὁ ψόγος· ὅτι διὰ τῶν ἐγκωμ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, excerpta ſunt ex Nonno in Gregorii Nazianz. *Stelitent.* 1. Apud eum autem cum plura legantur, locum integrum Lectori hic exhibebo: Διαφέρει δὲ ψόγου ὁ στηλιτευτικὸς, ὅτι ὁ μὲν ψόγος διὰ τῶν ἐγκωμιαστικῶν κεφαλαίων προέρχεται, οἷον, γένους, ἀνατροφῆς, πράξεων, συγκρίσεως. Στηλιτευτικὸς δὲ εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στήλης. Στήλη δὲ ἐστιν, ἢ λίθος, ἢ χαλκὸς, ἐν ἐπιμήκει τετραγώνῳ σχήματι, ἐν ᾗ ἐγγέγραπται ἡ τοῦ στηλιτευομένου ὕβρις. οἷον Ἀθηναῖοι τὸν Ζηλείτην Ἄρθμιον, τὸν διαφθείροντα τοὺς Ἕλληνας χρήμασιν, ἐπὶ τῷ μᾶλλον ὑπακοῦσαι τῷ Πέρσῃ, ἐν στήλῃ ἀνέγραψαν, ἀτιμώσαντες καὶ αὐτὸν, καὶ ἅπαν τὸ γένος αὐτοῦ, ἐξουσίαν δεδωκότες ἐν τοῖς γράμμασι τῷ βουλομένῳ αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ἐγγράψαντες καὶ τὴν αἰτίαν ἐν αὐτῇ τῇ στήλῃ, ἥτις ἦν αὐτῷ τοῦ Ἀρθμίου ψόγος· ὅτι, φησὶ, τὸν χρυσὸν τὸν ἐκ Μήδων εἰς Πελοπόννησον ἤγαγεν. εἰδέναι δὲ χρὴ, ὅτι πολλάκις καὶ εὐεργετῶν αἱ εὐεργεσίαι ἐν ταῖς στήλαις ἀνεγράφοντο· ὥσπερ ἡ τοῦ Λεύκωνος τοῦ ἄρχοντος Βοσπόρου ἀνεγράφη ἐν Ἀθήναις. Hæc Nonnus.

Στηλιτευθῆναι. Φανερῶς δημοσιευθῆναι. ἀπὸ τῶν στηλῶν τῶν δημοσίᾳ περιτιθεμένων μεταφορικῶς.

Στηλιτευθῆναι. Publice infamari. Proſcribi. Per tranſlationem ductam a ſtelis, quæ in locis publicis eriguntur.

Στήνια,[1] καὶ Σκίρα. ἑορταὶ γυναικῶν.

Στήνια, καὶ Σκ. Stenia, & Scira. Feſta mulierũ.

Στήωσι. στῶσι.

Στήωσι. [Poetice pro] στῶσι. Steterint. Stent.

Στήριγμα[2] ἄρτου. οὐ μόνον σῖτος, καὶ κριθὴ, ἀλλὰ πᾶν τὸ τρέφειν δυνάμενον.

Στήριγμα ἄρτου. Fulcrum panis. [Sic appellatur] non ſolum frumentum & hordeum; ſed etiam omnis cibus, quo alimur.

Στηριγμός. ὁ ἑδρασμός.

Στηριγμός. Fulcrum. Firmamentũ. Statumẽ.

Στησάμενος. ποιήσας. Περί τε Καλλίνικον καὶ Βάῤῥας τὸν ἀγῶνα στησάμενος.

Στησάμενος. Qui ſtatuit. Qui fecit. *Qui circa Callinicum & Barrhas certamen inſtituit.*

Στησιχόρειος. ἡ τοῦ Στησιχόρου πύλη.

Στησιχόρειος πύλη. Steſichori porta.

Στησίχορος, Εὐφόρβου, ἢ Εὐφήμου· ὡς δὲ ἄλλοι, Εὐκλείδου, ἢ Ὑέτους, ἢ Ἡσιόδου· καὶ πόλεως Ἱμέρας τῆς Σικελίας. καλεῖται γοῦν Ἱμεραῖος. οἱ δὲ ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ. οἱ δὲ ἀπὸ Παλλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασιν εἰς Κατάνην, κἀκεῖ τελευτῆσαι, καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς πύλης, ἥτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζʹ. ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δὲ ἐπὶ τῆς νϛʹ. εἶχε δὲ ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον Μαμερτῖνον· καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα, νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἔστιν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κϛʹ. Φασὶ δὲ αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι. πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου, τὴν[3] παλινῳδίαν ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κιθαρῳδίᾳ χορὸν ἔστησεν· ἐπεί τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

Στησίχορος. Steſichorus, Euphorbi, vel Euphemi, vel, ut alii, Euclidis, vel Hyetis, vel Heſiodi F. Himera urbe Siciliæ oriundus: unde Himeræus dictus eſt. Alii vero Matauria, [urbe] Italiæ [oriundum tradunt.] Alii [ajunt,] cum Pallantio Arcadiæ urbe profugum, Catanam migraſſe, ibique obiiſſe, & ſepultum fuiſſe ante portam, quæ ab eo Steſichorea dicta fuerit. Tempore fuit junior Alcmane Lyrico, natus Olymp. XXXVII. Obiit Olymp. LVI. Fratrem habuit Mamertinum, Geometriæ peritum; & alterum Helianactem, Legiſlatorem. Fuit autem Lyricus, ejuſque poemata Dorica dialecto ſcripta ſunt, libris XXVI. Dicitur vero ſcripta vituperatione Helenæ, viſum amiſiſſe: contra vero, cum in ſomnis monitus ejuſdem encomium ſcripſiſſet, propter palinodiam iſtam viſum recepiſſe. Dictus eſt autem Steſichorus, a στῆσαι, & χορός: quod primus chorum inſtituerit, cum cantu citharæ conjunctum. Ante enim vocabatur Tiſias.

Στιβάδες. τράπεζαι. ἢ στρωμναί.

Στιβάδες. Menſæ ex herbis vel frondibus arborum exſtructæ. Vel, ſtrata, tori.

Στιβάδες[4] Φορμίωνος. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. στρατηγὸς δὲ ἦν καὶ πολεμικὸς ὁ Φορμίων. στιβάδες δὲ, ἐπεὶ οἱ στρατιῶται χαμευνοῦσι. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ πολεμικός. καὶ στιβὰς, χαμαικοίτιον,[5] ἀκκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. καὶ οἱ τῶν δένδρων ἀκρέμονες. Ὡς δὲ παρῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, κατεκλίνοντο μὲν ἐπὶ στιβάσιν, ἐπὶ ταπίδων βαρβαρικῶν.

Στιβάδες Φορμίωνος. Strata Phormionis. [Dicitur] de ſtratis] vilibus. Phormio autem erat dux belli, idemque bellicoſus. Quare στιβάδες dixit, quod milites humi cubare ſoleant. Erat autem frugalis & bellicoſus. Στιβὰς autem eſt lectus humi ſtratus, & ex virgis frondibuſque congeſtis factus. Item, rami arborum [στιβάδες appellantur.] *Ut vero ad cœnam venerunt, in lectis, qui ex frondibus facti erant, ſupra tapetes barbaricos accubuerunt.*

Στιβαρόν. ἰσχυρόν.[6] Ἰώσηπος· Ὁ δὲ ἐλάσας τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν, στιβαρὸν τὸ σῶμα.

Στιβαρόν. Robuſtum. Joſephus: *Ille vero equo concitato adoleſcentem quendam, qui robuſto erat corpore, corripit.*

Στίβη. πηγυλίς. ἢ πάχνη.[7] Ὅμηρος· Στίβη ὑπηοίη. τουτέστιν, ὀρθρινή. καὶ[8] στιβήεις, ἡ ὑπὸ τὴν ἕω γενομένη ψυχρότης τοῦ ἀέρος.

Στίβη. Frigus. Vel, pruina. Homerus: *Frigus matutinum.* Et στίβη, frigus aeris ſub auroram.

1 Στήνια, καὶ Σκίρα. ἑορτ.] Ariſtophanes *Theſmophor.* pag. 531. Ed. Baſ.

Προεδρίαν ταύτῃ δίδοσθ' Στηνίοισι καὶ Σκίροις.

Huc Suidas reſpexit. Notanda eſt autem diverſitas lectionis. Nam pro Τηνίοισι, ut hodie exemplaria Ariſtophanis habent, Suidas olim legit Στηνίοισι, ut ex hoc loco patet. Biſetus reponendum putabat Θησείοισι; quam lectionem Æmilius Portus in Editione ſua, quæ Genevæ prodiit, in textum recepit: ſed male. Reſcribendum enim potius erat Στηνίοισι, non ſolum auctoritate Suidæ, ſed etiam Heſychii, apud quem in ſerie ſua & hæc nota occurrit: Στήνια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ διασκώπτουσι καὶ λοιδοροῦσι. Videtur enim & ille ad citatum locum Ariſtophanis reſpexiſſe. Huc accedit auctoritas Photii in Lexico MS. cujus verba hæc ſunt: Στήνια. ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἐν ᾗ ἐδόκει ἡ ἄνοδος γενέσθαι τῆς Δήμητρος. ἐλοιδοροῦντο δὲ ἐν αὐτῇ νυκτὸς αἱ γυναῖκες ἀλλήλαις. Meurſius, quod miror, in *Græcia Fer.* feſti hujus nullam mentionem facit.

2 Στήριγμα ἄρτου. οὐ μόνον σῖτ.] Ex Theodoreto ad Pſalm. CIV. 16. pag. 819.

3 Τὴν παλινῳδίαν] Scripſerim, διὰ τὴν παλινῳδίαν.

4 Στιβάδες Φορμίωνος] Ariſtophanes in *Pace*, pag. 646.

Πολλὰ γὰρ ἠνειχόμην

Πράγματά τε, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων.

Huc Suidas reſpexit. Vide etiam infra v. Φορμίων.

5 Ἀκκούβιτον] Vide Caſaub. ad Æl. Lamprid. pag. 151. Edit. Pariſ.

6 Ἰώσηπος] Lib. VII. *de Bello Jud.* cap. XV. pag. 952.

7 Ὅμηρος] Odyſſ. P. v. 25.

8 Στιβήεις] An pro στίβη? Sed id vix mihi perſuaſerim. Quare malim στίβη. Solet enim ſæpe Suidas voces, quas in ſerie ſua explicat, in eadem nota ſemel iterumque repetere: quoties nempe interpretationes ex diverſis Grammaticis adducit.

Στιβία,

Στιβία, καὶ στίβος. ἡ ὁδός. Αὐτὸν προπέμψας, τὸν ἐκείνου στίβον ἤει. ἀρσενικὸν, ὁ στίβος. καὶ [1] Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ δὴ Πέρσαι τὸν πρότερον ἑωϋτῶν γινόμενον στίβον, τοῦτον φυλάσσοντες ἤισαν. καὶ [2] Πολύβιος· Κατὰ τὸν αὐτὸν στίβον.

Στίβωνος. ὄνομα κύριον.

Στιβότης. ὄνομα ποταμοῦ.

Στιγεύς. τὸ κεντητήριον.

Στίγματα. πληγαί. τραύματα. ἢ ποικίλματα. Αἰλιανός· [3] Τὰ βιβλία καταφλέξας τῶν ἀθέων τε καὶ ἀσεβῶν καὶ ἐκτεθηλυμμένων στιγμάτων, τὴν σποδὸν ἀναδεύσατε κηρῷ ὑγρῷ, καὶ ἐπιπλάσατε.

Στιγμή. [4] Στιγμή ἐστι γραμμῆς πέρας, ἥτις ἐστὶ σημεῖον ἐλάχιστον. Κέντρον δέ ἐστιν ἀρχὴ γραμμῆς. Μονὰς δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀριθμοῦ. ἑκάτερον γὰρ ἀρχή. προσθετέον δὲ τὸ, οὗ ἐστιν ἀρχή.

Στιζόμενος. τυπτόμενος. [5] Ἀριστοφάνης·
Ἐγὼ δ' ἀπόλωλα, στιζόμενος βακτηρίᾳ.

Στιλβίδης. [6] μάντις ἄριστος τῶν τοὺς παλαιοὺς χρησμοὺς ἐξηγουμένων, εὐδόκιμος, καὶ περιβόητος.

Στιλβωνίδης. [7] ὁ λαμπρὸς ἀπὸ βαλανείου, καὶ κεκαλλωπισμένος. ἢ ὄνομα κύριον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Ὦ Στιλβωνίδη.

Στιλβηδόνος. λαμπηδόνος.

Στιλβηδόν. ἐπίρρημα, λαμβανόμενον ἐκ τοῦ στίλβω, τὸ λάμπω.

Στίλη.
Τί οὐκ [8] ἀπεκοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;
τὸ παρ' ἡμῖν πιλωτὸν, καὶ κιβώτιον.

Στιλπνόν. λαμπρόν. στίλβον.

Στίλπων [9] Μεγαρεὺς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου· ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ [10] Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως. ὁ [11] δὲ Εὐκλείδου, τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς, καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'.

Στίξ. στίχος. ἡ τάξις.

Στιπτοί. [12] ἀντὶ τοῦ, πυκνοί. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων αἵ τινες ὑφανθεῖσαι ἐς πυκνότητα συνάπτονται. ἢ στερεοί, καὶ πεπιλημένοι. ἀπὸ τοῦ στείβειν, ὅ ἐστι πατεῖν. καὶ [13] Σοφοκλῆς·
Στιπτή γε φυλλὰς, ὡς ἐναυλίζοντί τῳ·
Τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα;

Στιβία, & στίβος. Via. *Illo præmiſſo, viam ejus ibat.* Maſculino genere dicitur, ὁ στίβος. Et Herodotus: *Perſæ vero in itinere faciendo priorem viam tenuerunt.* Et Polybius: *Per eandem viam.*

Στίβωνος. Stibonis. [Genitivus a recto Στίβων.] Nomen proprium.

Στιβότης. Stibotes. Nomen fluvii.

Στιγεύς. Subula. Stimulus. Aculeus.

Στίγματα. Plagæ. Vulnera. Vel, puncta, & notæ, quibus aliquid diſtinguitur. Ælianus: *Nefariarum & impiarum & effœminatarum literarum libris crematis, cinerem eorum cera liquefacta miſceat & illinat.*

Στιγμή. Punctum. Punctum eſt lineæ extremum, notaque minima. Centrum vero, eſt lineæ principium. Unitas, eſt principium numeri. Nam utrumque eſt principium: ſed addendum eſt, cujus ſit principium.

Στιζόμενος. Qui pungitur. Qui verberatur. Ariſtophanes: *Perii, qui baculo verberor.*

Στιλβίδης. Stilbides. Vates optimus & clariſſimus inter eos, qui vetera oracula interpretantur.

Στιλβωνίδης. A balneo nitens. Ornatu ſplendens. Vel, nomen proprium. Ariſtophanes *Avibus: O Stilbonide.*

Στιλβηδόνος. Splendoris. Fulgoris.

Στιλβηδόν. Splendide. Adverbium, deductum a verbo στίλβω, ſplendeo, luceo.

Στίλη. Exiguum. Minimum. *Quid obſtabat, quo minus vel paululum obdormiſceremus?* Idem apud nos dicitur πιλωτὸν, & κιβώτιον.

Στιλπνόν. Splendidum. Lucidum. Fulgens.

Στίλπων. Stilpon Megarenſis, Philoſophus, qui fuit ſub Ptolemæo primo: diſcipulus Paſiclis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem, & Dioclidem Megarenſem: is verò Euclidem, diſcipulum Platonis. Præfuit etiam Megaricæ Scholæ, & Dialogos ſcripſit non pauciores viginti.

Στίξ. Series. Acies. Ordo.

Στιπτοί. Denſi. Denſati. Dictum hoc eſt a veſtibus, quæ, dum texuntur, denſantur. Vel, firmi, & conſtipati. A στείβειν, calcare. Sophocles: *Lectus hic eſt ex frondibus congeſtis factus, quaſi hic habitaret aliquis. Cætera vero ſuntne deſerta?*

1 Ἡρόδοτος] Lib. IV. pag. 169. ſed ubi pro ἤισαν legitur ἴσαν.

2 Πολύβιος] Lib. II. cap. XXV. ubi legitur, ἀποχωρεῖν κατὰ τὴν αὐτὴν στίβον. Eo enim Suidas reſpexiſſe videtur: quamvis vocem στίβον maſculino genere efferat, quæ apud Polybium eſt generis fœminini.

3 Τὰ βιβλία καταφλ.] Confer Noſtrum v. Ἀναδεύειν, v. Καταδεύσῃ, & v. Ταινίαι.

4 Στιγμή ἐστι γραμμ.——ἐλάχιστον] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* Lib. VII. Num. CLIII.

5 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 524. (358. Ed. Baſ. *P.*)

6 Στιλβίδης] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Pacem*, pag. 700. (473. Ed. Baſ. *P.*)

7 Στιλβωνίδης. ὁ λαμπρ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 548.

8 Τί οὐκ ἀπεκ.] Senarius hic legitur apud Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 443. (318. Ed. Baſ. *P.*) Scholiaſta ad illum locum τὸ στίλην interpretatur, ἐλάχιστον.

9 Στίλπων Μεγαρ.] De eo plura vide apud Laertium, & Heſychium Mileſium.

10 Διοκλείδου] Reineſ. *Var. Lect.* lib. III. pag. 364. legendum contendit Εὐκλείδου. Eum vide.

11 Ὁ δὲ Εὐκλείδου] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. εἰ δὲ Εὐκλείδου: quæ lectio alium prorſus ſenſum efficit; quippe ſignificans. Stilponem ſecundum nonnullos audiviſſe Euclidem, Platonis diſcipulum. Nos auctoritatem codicum MStorum ſequi maluimus.

12 Στιπτοί. ἀντὶ τοῦ, πυκν.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 380. (269. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi rectius legitur, στιπτοί. Confer Erotianum v. Στιφροί.

13 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 379. ut Portus monuit. At ibi legitur, στειπτή, per diphthongum ει.

Στίπ-

Στίππυον.[1] τὸ ἄκλωστον λίνον. καὶ ζήτει ἐν τῷ Στυππεῖον.

Στῖφος. τάξις πολεμική ἢ φάλαγξ. συστροφή. [2] πλῆθος συστάσεων.

Στιχάει. περιπατεῖ.

Στιχάριον.

Στιχίδιον. ὁ μικρὸς στίχος.

Στίχος. καὶ τάξις τις. Στίχος δὲ, ὁ κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος ὀνομαζόμενος, ὁ ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀναγινωσκόμενος.

Στλεγγίς. ἡ ξύστρα. [3] Ξενοφῶν· Τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ. καὶ [4] στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφάνης Γήρα·

Εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ στλεγγίδ' ἔχοντα.

Δαιταλεῦσιν·

Οὐδ' ἔστιν αὕτη στλεγγὶς, οὐδὲ λήκυθος.

καλεῖται στλεγγὶς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα, τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. ἡ δὲ στλεγγὶς τῶν πρός τι ἐστὶ, καὶ τῶν οὐ πρός τι. τὰ [5] μὲν γὰρ πρός ἕν τι μόνον ἐστὶ, καὶ οὐκ ἄν τις αὐτοῖς πρὸς ἄλλο τι χρήσαιτο· ὥσπερ τῇ ὄψει πρὸς μόνον τὸ ὁρᾶν. τὰ δὲ καὶ πρὸς ἄλλο τι, πρὸς ὃ οὐ πέφυκε, χρήσαιτο ἄν τις. τῇ γοῦν στλεγγίδι οὐ πρὸς τὸ περιξύεσθαι μόνον χρήσαιτο ἄν τις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι.

Στοά. τὸ ταμιεῖον. διὰ τὸ παραμήκες εἶναι.

Στοάς [6] τε καρποῦ, βακχείου τε νάματος.

ἐν αἷς ὁ σῖτος, καὶ ὁ οἶνος. Ἀριστοφάνης.

Στοά. ἡ ἐν Ἀθήναις διατριβή. διὰ τοῦ ο μικροῦ. Στωϊκοὶ δὲ, οἱ ἀπ' αὐτῆς, διὰ τοῦ ω μεγάλου. [7] ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτειος ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα, Ποικίλη ἐκλήθη. † Τὴν [8] στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν, [9] θολικὴν κατεσκεύασε Δαμιανὸς Ἐφέσιος σοφιστής.

Στόβηρα. πόλις.

Στολάς. [10] Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς. ζήτει περὶ τῆς στολῆς Νουμᾶ ἐν τῷ χλαμύς.

Στόλιον. ἡ στολή. καὶ στολὶς, στολίδος.

Ἄκρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ στολίδων.

καὶ αὖθις· Μὴ [11] ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν.

Στολὴν [12] λευκὴν κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρειν.

Στολὴν [13] φορεῖν μέλαιναν, οὐκ ἀληθέα.

Στολὴν δ' ἁλουργὸν, εἰς μακρὰν νόσον φέρει.

Στίππυον. Stuppa. Sive, linum non netum.

Στῖφος. Cohors militum. Phalanx. Globus. Caterva.

Στιχάει. Incedit. Ambulat.

Στιχάριον. Verſiculus.

Στιχίδιον. Verſiculus. Parvus verſus.

Στίχος. Et ordo quidam militaris [ſic dicitur.] Communiter vero στίχος dicitur verſus libri, qui a ſiniſtra ad dextram legitur.

Στλεγγίς. Strigil. Xenophon: *Præmia autem erant ſtrigiles aureæ.* Et στλεγγιζόμενος, qui raditur ſtrigili. Ariſtophanes in *Senectute: Si pueros ſequi oportet, ferentem ſphæram & ſtrigilem.* Idem *Dætalenſibus: Non eſt iſta ſtrigilis, nec lecythus.* Στλεγγὶς etiam vocatur aurea lamina qua caput mulierum circumdatur. Strigil autem eſt ex iis, quæ Relata vulgo dicuntur; & ſimul ex iis, quæ talia non ſunt. Nam quædam res ad unum tantum quid referuntur, nec iis ad aliquid aliud uti poſſis: ut viſu tantum ad videndum. Quibuſdam vero & ad aliud quid uti poſſis, ad quod proprie facta non ſunt. Nam ſtrigili uti quis poteſt non ſolum ad corpus radendum, ſed etiam ad aquam hauriendam.

Στοά. [Proprie, porticus. At apud Ariſtophanem etiam ſignificat,] cellam penuariam: quod ſit oblonga. *Cellaſque penuarias frumenti & Bacchici liquoris.* Sive, in quibus frumentum & vinum reconduntur.

Στοά. Porticus, in qua Stoici Athenis docebant. [Scribitur] per ο parvum. At Στωϊκοὶ, Stoici, qui ab ea appellati ſunt, per ω magnum. Hæc porticus [olim] appellabatur Piſianactia: poſtea vero, cum picta eſſet, Pœcile, i. e. Varia. *Porticum illam, quæ extra Epheſum porrigitur ad templum, Damianus Epheſius Sophiſta rotunda forma exſtruxit.*

Στόβηρα. Stobera. Urbs.

Στολάς. Stolas. [Genus veſtis, vel armaturæ.] *Sagitta ictus per clypeum & ſtoladem in coſtas adacta.* De ſtola Numæ quære in v. Χλαμύς.

Στόλιον. Stola. Parva ſtola. Et στολὶς, idem. *Purum exprimens nectar ex ſtolis.* Et iterum: *Ne toga indutus intra ædes obambules.*

Στολὴν λευκ. *Stolam candidam in ſomno geſtare, optimum eſt.*

Veſtem ferre nigram, non eſt bonum ſpectaculum.

Veſtem purpuream [ferre,] diuturnum morbum ſignificat.

1 Στίππυον] Male, pro στυππεῖον, vel στυπεῖον, Vide infra.

2 Πλῆθος συστάσεων] Lego, & diſtinguo, πλῆθος, σύστασις. Nam σύστασις aliquando ſumitur pro cœtu, vel caterva hominum. Vide Lexica vulgata.

3 Ξενοφῶν] Ἀναβ. lib. 1. pag. 246.

4 Στλεγγιζόμενος, ἀποξυόμενος. Ἀριστοφ.] Hæc, & quæ ſequuntur, occurrunt etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Equit.* p. 323.

5 Τὰ μὲν γὰρ πρὸς ἕν τι μ.] Vide Ariſtotelem lib. VI. *Topic.* cap. III. & Alexand. Aphrodiſ. ad *Topic.* pag. 222.

6 Στοάς τε καρπ.] Senarius hic legitur apud Ariſtophanem *Ecclesiaz.* ſub initium.

7 Ἥτις ὠνομάζετο Πεισιανάκτ.] Confer Noſtrum infra v. Στωϊκοί.

8 Τὴν στοὰν τὴν ἐκτὸς Ἐφ.] Vide Noſtrum ſupra v. Δαμιανὸς & Philoſtratum in vita Damiani, pag. 601.

9 Θολικὴν] Sic recte MSS. Pariſ. & ipſe Suidas ſupra v. Δαμιανός. At priores Editt. inepte, θηλυκήν.

10 Τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπ.] Hæc ſunt verba Xenophontis, lib. IV. Ἀναβ. pag. 318.

11 Μὴ ἐν στολίῳ κατ' οἶκον περιπατεῖν] Hoc fragmentum excerpſit Suidas ex Marci Antonini lib. I. §. VII. ſed ubi pro ἐν στολίῳ legitur ἐν στολῇ. Vide ibi Gatakerum.

12 Στολὴν λευκὴν κάλλ.] Eſt verſus onirocriticus, ſed in legem metri peccans: quippe in cujus ſede ſecunda ſpondæus eſt pro jambo.

13 Στολὴν φορεῖν μέλ.] Quatuor hi verſus onirocritici deprompti ſunt ex Aſtrampſycho: ſed apud quem pro οὐκ ἀληθέα recte legitur, οὐ καλὴ θέα.

Στολὴν ἐρυθρὰν, εἰς καλὴν πρᾶξιν φέρει.

Στολὴν φορεῖν ἄνακτος, ἐλπίδων λύσις.

Στόλος. καὶ [1] τὸ πεζικὸν στράτευμα. Ἀῤῥιανός· [2] Σποράκης μαθὼν τὸν στόλον βασιλέως ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἐπικράτειαν γινόμενον, ἔφυγεν. † Οὕτω πεπραγότων αὐτῷ τῶν ἐκπεμφθέντων τῷ πρώτῳ στόλῳ, τὸν παῖδα τῆς στρατηγίας κατεμέμφετο. καὶ αὖθις·

—— [3] Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος
Ποιούμενοι, τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον.

Κυρίως δὲ, ὁ ναυτικός.

Στόλων. ὄνομα κύριον.

Στόμα, τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ. [4] Ξενοφῶν· Κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας. μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν.

Στόμα. ἡ φωνὴ παρὰ τοῖς παλαιοῖς. Ὅμηρος· Πολέμου στόμα. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ἀνθίστατο, καὶ κατὰ στόμα παίων βιαζομένους ἀνῄρει. τουτέστι, κατὰ πρόσωπον.

Στόμα. παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, τῆς διανοίας ἡ προθυμία.

Στόμαργος. φλύαρος. Ἠλέκτρα φησί·

[5] Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακὴν,
Εἴτε στόμαργον, εἴτ' ἀναιδείας πλέαν.

Στόμαχος. λαιμός. οἱ παλαιοὶ ἰατροὶ τὸν στόμαχον καρδίαν ἐκάλουν. ἔνθεν καὶ καρδιωγμοί.

Στομίας ἵππος. ἀπειθὴς, καὶ βίαιος· ὃν τινες ἄστομον φασί.

Στομώσῃς. παραξύνῃς. [6] Ἀριστοφάνης·

Δίδασκε, καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
Εὖ μοι στομώσῃς αὐτὸν, ἐπὶ μὲν θάτερα
Οἵαν δικιδίοις· τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον
Στόμωσον οἵαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

ἀντὶ τοῦ ὀξυνεῖς. ὡς ἐπὶ σιδήρου, μεταφορικῶς. ἀντὶ τοῦ ἀκονήσῃς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν μαχαιρῶν. οἵαν δὲ, τουτέστι, δυνατὴν, καὶ ἔμπειρον εἰς τὸ λέγειν δίκας. μείζω δὲ πράγματα, τὰ ἄδικα. τὰ ἐμφιλόσοφα. ὑποκοριστικῶς δὲ εἶπε, δικιδίοις.

Στόμωσις. δείνωσις. πανουργία.

Τὸ [7] σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα,
Πολλὴν ἔχον στόμωσιν.

καὶ στόμωσον. ἀντὶ τοῦ ὄξυνον.

Στόμφακα. [8] τραχύν. ἢ κομπαστήν. καὶ [9] στομφάσαι, ἀλαζονεύσασθαι. σύνθετος ἡ λέξις ἀπὸ τοῦ στόματος, καὶ τοῦ ὄμφακος. ἵνα ᾖ λέγων, ὄμφακας ἔχων ἐν τῷ στόματι τοὺς μύθους. λέγει δὲ περὶ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.

Σ Τ

Veſtem rubram; præclararum actionum indicium eſt.

Veſtem ferre Regis, ſpem irritam facit.

Στόλος. [Claſſis. Item,] exercitus pedeſtris. Arrianus: *Sporacis, cum cognoviſſet, exercitum in ditionem ſuam veniſſe,* [*ſtatim*] *aufugit.* Et iterum: *Cum illi, qui cum priore exercitu ab eo miſſi fuerant, rem ita geſſiſſent, filium reprehendit, quod exercitui male præfuiſſet.* Et iterum: *Mei exiguam rationem habentes, domum cum claſſe feſtinarunt.* Proprie [στόλος ſignificat] claſſem, vel exercitum navalem.

Στόλων. Stolo. Nomen proprium.

Στόμα. [Proprie, os. Interdum vero,] pars anterior ſive frons exercitus. Xenophon: *Jubebat a fronte exercitus viros mitti. Nam longum erat, aliquos ab extremo agmine ſumere.*

Στόμα. Os. Apud antiquos ita vocatur vox. Homerus: *Os belli.* Et iterum: *Ille vero reſiſtit, eoſque, qui vim ipſi inferebant, in frontem feriens, occidebat.*

Στόμα. Os. In S. Scriptura ſic vocatur mentis alacritas.

Στόμαργος. Garrulus. Loquax. Nugator. [Apud Sophoclem] Electra inquit: *Prædica me apud omnes, ſive oporteat* [*me vocare*] *malam, ſive maledicam, ſive impudentiæ plenam.*

Στόμαχος. Stomachus. Antiqui medici ſtomachum vocabant cor. Unde etiam καρδιωγμοὶ [vocabantur ſtomachi dolores.]

Στομίας ἵππος. Equus contumax, & intractabilis: quem quidam etiam ἄστομον vocant.

Στομώσῃς. Acuas. Exacuas. Ariſtophanes: *Doce, caſtiga, & memento, ut alteram quidem buccam ejus exacuas, tanquam ad liticulas; alteram vero, tanquam ad majora negotia.* Στομώσεις hic idem ſignificat, quod ὀξυνεῖς, i. e. acues. Tanquam de ferro enim loquitur. Et metaphora ducta eſt a gladiis. Οἵαν vero, eam quæ poteſt, & cauſarum agendarum peritam. Majora vero negotia, i. e. injuſta. Diminutive autem dixit, δικιδίοις, liticulis.

Στόμωσις. Acies. Acumen. Dicendi peritia. Aſtutia. [Sophocles:] *Tuum vero huc venit mendax os, multum habens acuminis.* Et στόμωσον, acue.

Στόμφακα. Acerbum. Aſperum. Vel, arrogantem & jactatorem. Et στομφάσαι, ſe jactare. Vocabulum hoc compoſitum eſt ex nomine στόμα, os, & ὄμφαξ, uva acerba: ut ſenſus ſit, In ore habens verba uvarum immaturarum inſtar dura & acerba. Dicit autem hoc [Ariſtophanes] de Æſchylo poeta.

1 Καὶ τὸ πεζικὸν στρατ.] Scholiaſtes Apollonii Rhodii ad lib. 1. *Argon.* v. 704. Στόλος δέ ἐστιν, ἐπὶ πρᾶξίν τινα προςδιόμενον πλῆθος, εἴτε ἐπὶ νεῶν, εἴτε καὶ πεζῇ. καὶ σχεδὸν ἐπὶ πάσης ὁρμῆς τῆς μείζονος παρασκευῆς.

2 Σποράκης μαθὼν τὸν σ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Σποράκης.

3 Τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Philoctete*, pag. 403. ut Portus monuit.

4 Ξενοφῶν] Lib. III. Ἀναβ. pag. 312. ſed ubi pro οὐρᾶς legitur ἐσχατιᾶς.

5 Κήρυσσέ μ' εἰς ἅπ.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem *Electra*, pag. 109. ut Portus monuit.

6 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 185. 186. (113. Ed. Baſ. *P.*)

7 Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 298. ut Portus obſervaverat.

8 Στόμφακα. τραχ.] Reſpexit Suidas ad locum illum Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 199. (123. Ed. Baſ. *P.*)

Ψόφου πλέων, ἀσύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν.

9 Στομφάσαι —— καὶ τοῦ ὄμφακος] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Veſpas*, pag. 483. (337. Ed. Baſ. *P.*)

Στόνα-

Στόναχος. στεναγμός.

Στονόεσσα. στεναγμὸν ἔχουσα. καὶ στόνος, στεναγμός.

Στορέσαι. στρῶσαι.

Στόρθυγξ. τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος. ἢ τὸ τοῦ βέλους σιδήρεον.

Στόρνησι. ζώναις. Αἱ δὲ γυναῖκες στόρνησιν ἀνέστρεφον. περὶ Θησέως.

Στούδιος, Δυνάστης· ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισεν. † Ἡ τῶν Στουδιτῶν μονὴ πρότερον [1] καθολικῆς Ἐκκλησίας ἦν· ὕστερον δὲ μετήλθεν εἰς μονήν. ὁ αὐτὸς Στούδιος Δυνάστης κτίζει τὸν ναὸν τοῦ Ἀρχιστρατήγου Νακωλείας, ἐν ᾧ φέρονται καὶ στίχοι ἡρωϊκοί·

Στούδιος ἀγλαὸν οἶκον ἐδείματο· καρπαλίμως δὲ
Ὧν καμάτων, εὕρατο μισθὸν, ἑλὼν ὑπατηΐδα ῥάβδον.

Στοχασμός. συλλογισμός.

Στωβύσω.[2] ῥῆμα.

Στωϊκοί.[3] Ζήνων ὁ Κιτιεὺς ἀνακάμπτων ἐν τῇ Ποικίλῃ στοᾷ, καὶ Πεισιανακτείῳ, ὕστερον δὲ ἀπὸ τῆς γραφῆς τοῦ ζωγράφου Πολυγνώτου Ποικίλῃ κληθείσῃ, διετίθετο τοὺς λόγους. ἐπεὶ δὲ ἐπὶ τῶν λ΄. πολιτῶν παρὰ τοῖς χιλίοις τετρακόσιοι ἀνῄρηντο ἐν αὐτῷ, προσήεσαν δὴ λοιπὸν ἀκούοντες αὐτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο Στωϊκοὶ ἐκλήθησαν οἱ ἀπ' αὐτοῦ πρότερον Ζηνώνειοι καλούμενοι.

Στωμυλία. ἡ κατ' ἀστειότητα ἀπάτη περιερχομένη.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη.[4] τουτέστι, στωμύλα ῥήματα συλλέγων. Ἀριστοφάνης Βατράχοις.

Στωμύλος. λάλος, [5] πολύκομψος, πιθανολόγος, εὐτράπελος, ἔφεδρος τῶν λόγων, ἀπατεὼν, κόλαξ, φλύαρος. [6] Ἀριστοφάνης·

Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ, καὶ στωμύλματα.

ἀντὶ τοῦ λάλοι, καὶ πιθανολόγοι. καὶ στωμυλλόμεθα, ἀντὶ τοῦ φλυαροῦμεν. καὶ [7] στωμύλλεσθαι, ἀντὶ τοῦ φλυαρεῖν. [8] Τὰ μειράκια ταῖς τίτθαις ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα παρὰ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων καὶ πλαγγόνων ἐάσωμεν. καὶ αὖθις [9] Ἀριστοφάνης·

Παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περικόμψους, αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους. μῖξον δ' ἡμᾶς
Τοὺς Ἕλληνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
Φιλίας χυλῷ, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ πρᾳοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν.

καὶ στωμυλώτατος, φλυαρώτατος.

Στράβαξ. ὄνομα κύριον.

Στράβων,[10] Ἀμασεὺς, φιλόσοφος, καὶ γεωγράφος.

Στόναχος. Gemitus. Suſpirium.

Στονόεσσα. Gemebunda. Querula. Et στόνος, gemitus.

Στορέσαι. Idem quod στρῶσαι. Sternere.

Στόρθυγξ. Cuſpis haſtæ. Vel, ſpiculum teli.

Στόρνησι. Zonis. Cingulis. *Mulieres verò zonis eum verſabant.* De Theſeo [hæc dicuntur.]

Στούδιος. Studius, Dynaſta [quidam ita dictus,] qui celeberrimum illud monaſterium condidit. Studitarum monaſterium olim fuit Eccleſia Catholicorum: poſtea vero mutatum eſt in monaſterium. Idem Studius Princeps ædem Archangeli Michaelis Nacoliæ condidit: in quam & verſus heroici feruntur:

Studius illuſtrem ædem condidit: cito verò
Suorum laborum præmium invenit, adeptus conſularem faſcem.

Στοχασμός. Conjectura.

Στωβύσω. Verbum. Convitiis inceſſo.

Στωϊκοί. Stoici. Zeno Citieus, inambulans in porticu Pœcile, quæ primum quidem Piſianactia dicebatur, poſtea vero a Polygnoti pictura dicta fuit Pœcile, i.e. Varia, diſſerebat. Sub xxx. Tyrannis autem mille & quadringenti cives ibi interfecti fuerunt. Eo igitur ad illum audiendum diſcipuli confluebant. Et hinc Stoici vocati ſunt illi, qui ab eo antea Zenonii vocabantur.

Στωμυλία. Cavillatio lepida. Fraus urbana.

Στωμυλιοσυλλεκτάδη. Verborum & cavillorum collector. Garrule. Ariſtophanes *Ranis*.

Στωμύλος. Loquax. Garrulus. Jactabundus. Blandis in dicendo verbis utens. Facetus. Inſidiator verborum. Fallax. Aſſentator. Nugator. Ariſtophanes: *Subtiles iſtæ ſunt ineptiæ & nugæ.* Vel, garruli ſunt, & ſpecioſis dictis ad alios perſuadendos utuntur. Et στωμυλλόμεθα, nugamur. Et στωμύλλεσθαι, nugari. † *Puellas iſtas ad nutrices amandate, & ludibundas de trama & ſtamine & pupis apud iſtas garrire ſinamus.* Et iterum Ariſtophanes: *Compeſce vero ſuſpiciones noſtras lepidas, quæ efficiunt, ut dicteriis nos mutuo inceſſamus: & nos Græcos priſtino amicitiæ ſucco iterum miſce, & venia mitiore mentem noſtram tempera.* Et στωμυλώτατος, nugaciſſimus, loquaciſſimus.

Στράβαξ. Strabax. Nomen proprium.

Στράβων. Strabo, Amaſenus, Philoſophus, & Geographus.

1 Καθολικῆς Ἐκκλησίας ἦν] Scribendum puto. τῶν Καθολικῶν ἐκκλησία ἦν. Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum.

2 Στωβύσω] Confer Etymologum v. Ἐστώβεον.

3 Ζήνων ὁ Κιτιεὺς, ἀνακ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* lib. VII. Num. V.

4 Στωμυλιοσυλλεκτάδη] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 252. (163. Ed. Baſ. *P.*)

5 Πολύκομψος] Lege, πολύκομπος, ut Portus etiam ſcribendum eſſe ſuſpicabatur.

6 Ἀριστοφάνης] In *Ranis*, pag. 215. (134. Ed. Baſ. *P.*) Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐπιφυλλίδα.

7 Στωμύλλεσθαι] Vide ſupra v. Ἐστωμυλμένω.

8 Τὰ μειράκια ταῖς τίτθ.] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. Τίτθη.

9 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 697. (472. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam Noſtrum ſupra v. Περικόμψους, ubi eadem leguntur.

10 Στράβων] In MS. A. legitur Στράτων, ſed repugnante literarum ſerie. Vide infra v. Στράτων.

Στραγγαλίδες.[1] τὰ δύσλυτα ἅμματα. Φερεκράτης Αὐτομόλοις·

Ὑμεῖς γὰρ αἰεὶ στραγγαλίδας ἐσφίγγετε.

Στραγγαλιῶδες. διεστραμμένον. καὶ στραγγαλωτὴ μάστιξ. Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν μαστιγοῦσθαι τῇ στραγγαλωτῇ μάστιγι. ὁ δὲ ἔξαρνος ἦν μηδὲν εἰρηκέναι.

Στραγγεύει.[2] διαβάλλεται. οὐκ εὐθὺς πορεύεται. ὥσπερ νεάζει, καὶ χρονίζει, καὶ ῥαθυμεῖ. Κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν. Φησὶν[3] Ἀριστοφάνης. Ἀττικῶς οὖν περιττεύει τὸ ἔχων. τὸ δὲ κυπτάζεις, ἀντὶ τοῦ στραγγεύῃ, καὶ διατρίβεις. καὶ[4] στρατεύομαι, ἀναβάλλομαι, διατρίβω. ἅπαξ οὖν, φησὶ, δόξαν, τί παρέλκω, καὶ μέλλω, καὶ διατρίβω, καὶ ἀναδύομαι;

Στραγός. ἀναιδὴς, σκολιὸς, στρεβλὸς, δύσκολος.

Στραγότερος. ἀναιδέστερος. Ὁ ἅγιος Βασίλειος[5] ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων· Μήπως ὁ μὲν ἀνυπότακτος, στραγότερος γένηται· ὁ δὲ κατανενυγμένος, τῇ περιττοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ.

Στραγγουρία. ἡ δυσουρία.

Σοφόν[6] γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
Ἐξεῦρ' ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

Στραγγουριῶ.[7] Ἀριστοφάνης·

Στραγγουριῶ γάρ. ἐχθὲς ἔφαγον κάρδαμα.

Ἐπισχετικὰ δέ ἐστιν οὔρων τὰ κάρδαμα, καὶ πτύσματος· καὶ διὰ τοῦτό φασι τοὺς Πέρσας χρῆσθαι αὐτοῖς. Φυλάττονται γὰρ πολλὰ πτύειν καὶ οὐρεῖν καὶ ἀπομύττεσθαι.

Στρατεία[8] ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις. Αἰσχίνης ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας. Ἀριστοτέλης τοίνυν δεδήλωκεν ἐν Ἀθηναίων πολιτείᾳ, τίς ἐστιν ἡ ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις στρατεία. Εἰσὶ γὰρ, φησὶν, Ἐπώνυμοι, δέκα μὲν οἱ τῶν φυλῶν· δύο δὲ καὶ τεσσαράκοντα οἱ τῶν ἡλικιῶν. οἱ δὲ ἔφηβοι ἐγγραφόμενοι πρότερον μὲν εἰς λελευκωμένα γραμματεῖα ἐνεγράφοντο, καὶ ἐπεγράφοντο αὐτοῖς ὅ, τε Ἄρχων, ἐφ' οὗ ἐπεγράφησαν, καὶ Ἐπώνυμος, ὁ[9] τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς. νῦν δὲ εἰς τὴν βουλὴν ἀναγράφονται. Καὶ μετ' ὀλίγα· Χρῶνται δὲ τοῖς Ἐπωνύμοις καὶ πρὸς τὰς στρατείας· καὶ ὅταν ἡλικίαν ἐκπέμπωσιν, προσγράφουσιν, ἀπὸ τίνος Ἄρχοντος Ἐπωνύμου μέχρι τίνος δεῖ στρατεύεσθαι.

Στρατεία. τὸ ἀξίωμα.

Στρατήγημα. σόφισμα. ἡ τοῦ στρατοῦ ἡγεμονία. ἢ κατόρθωσις.

Στρατηγία. τὸ ἀξίωμα. Τρεῖς τρόποι εἰσὶ, καθ' οὓς ἐφίεταί τις στρατηγίας, κατὰ λόγον αὐτῇ προσιὼν· εἷς μὲν, ὁ διὰ τῶν ὑπομνημάτων, καὶ τῆς ἐκ τούτων

Στραγγαλίδες. Nodi ſolutu difficiles. Ph
recrates *Transfugis: Vos enim ſemper nod
ſolutu difficiles nectebatis.*

Στραγγαλιῶδες. Tortuoſum. Intortum. I
στραγγαλωτὴ μάστιξ. Flagellum nodoſum. *I
vero juſſit eum nodoſo flagello cædi. At is pe
negabat ſe quidquam dixiſſe.*

Στραγγεύεται. Differt. Cunctatur. Non r
cta incedit. Juvenum more ſe gerit. M
ratur. Negligenter rem agit. *Quid morar
circa januam?* Ariſtophanes inquit. Τὸ ἔχ
hic Attice redundat. Κυπτάζεις vero dixit p
στραγγεύῃ, i. e. moraris, tempus teris. Et στρα
γεύομαι, procraſtino, moror. Cum igitur ſ
mel, inquit, iſtud facere decreverim, qui
tempus protraho, & cunctor, & moror,
tergiverſor?*

Στραγός. Impudens. Obliquus. Perverſu
Tortuoſus. Difficilis.

Στραγότερος. Impudentior. S. Baſilius i
oratione contra ebrioſos: *Ne forte contuma
evadat impudentior: ille vero qui dolore qua
compungitur, nimia triſtitia abſorbeatur.*

Στραγγουρία. Stranguria. Urinæ ſtillicidiu
*Sapiens profecto hoc & ſeni commodum inv
nit remedium ſtranguriæ.*

Στραγγουριῶ. Stranguria laboro. Ariſtoph
nes: *Stranguria laboro. Heri enim come
naſturtium.* Naſturtium enim inhibet urina
& ſputum: & ideo Perſas eo uti tradun
Cavent enim ne crebro ſpuant, & minga
nareſque emungant.

Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπων. Militia in Eponymi
Æſchines in oratione de legatione perpera
geſta. Ariſtoteles autem in Athenienſiu
Repub. declaravit, quid ſit militia in Epony
mis. *Sunt enim*, inquit, *Eponymi*, *decem qu
dem Tribuum; duo vero &* XL. *Ætatu
Adoleſcentes autem, quorum nomina in pu
licas tabulas referebantur, olim quidem in a
bis tabulis inſcribebantur, & ipſis adſcrib
bantur & Archon, ſub quo inſcripti fuiſſen
& Eponymus, qui priore anno Judex fuera
Nunc vero in Senatu inſcribuntur.* Et paul
poſt: *Utuntur autem Eponymis & ad mil
tiam: & cum juventutem ad bellum emittun
adſcribunt, a quonam Archonte Eponymo a
quem uſque ei militandum ſit.* Port.

Στρατεία. Expeditio militaris. Militia.

Στρατήγημα. Statagema. Ars, qua Imper
tor hoſtes decipit, & vincit. Imperium, quo
Imperator habet in exercitum.

Στρατηγία. Dignitas Imperatoria. Munu
imperatorium. Tres ſunt modi, ſecundu
quos dignitatem imperatoriam quis conſequ

1 Στραγγαλίδες] Vide Pollucem lib. x. cap. XLVII. & Heſych. v. Στραγγαλίαι.

2 Διαβάλλεται] Sic etiam habent Heſychius, & Photius in Lexico MS. At procul dubio mendoſe. Cum Pearſonio enim ſcribendum puto, ἀναβάλλεται, i. e. differt, procraſtinat.

3 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 155. (89. Ed. Baſ. *P.*)

4 Στρατεύομαι] Scribe, στραγγεύομαι. Vide Nos omnino ſupra ad v. Ἡ δὲ χελώνη κρ. ubi plura Grammaticorum loca produximus, in quibus pro στραγγεύομαι vitioſe ſcriptum eſt στρατεύομαι.

5 Ἐν τῷ κατὰ μεθυόντων] Sub finem, pag. 196. Edit. Baſil. ſed ubi pro στραγότερος, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Su das, legitur ῥαθυμότερος: ut Pearſonius recte obſervaverat.

6 Σοφόν γε τουτὶ κ. τ. λ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtoph nem *Veſpis*, pag. 488. (339. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 800. (516. Ed. Baſ. *P.*)

8 Στρατεία ἐν τοῖς Ἐπωνύμοις. Αἰσχ.] Ex Harpocratione. Conf Noſtrum ſupra v. Ἐπώνυμοι: Sam. Petit. in *Comment. ad Leg Att.* pag. 249. & Mauſſacum ad Harpocrat. v. Πειραιόπολος.

9 Τῷ προτέρῳ ἐπιδεδημηκώς] Portus legendum putabat, τῷ προτέρῳ ἔτει δεδημηκώς: ſed nullas conjecturæ hujus rationes affert.

κατα

κατασκευῆς. ἕτερος δὲ, ὁ μεθοδικὸς, καὶ ἡ παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παράδοσις. τρίτος δὲ, ὁ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς. οὕτω φησὶ Πολύβιος, ὅτι τριῶν ὄντων τρόπων, καθ' οὓς ἐφίενται πάντες στρατηγίας, οἱ κατὰ λόγον αὐτῇ προσιόντες· πρώτου μὲν διὰ τῶν ὑπομνημάτων καὶ τῆς ἐκ τούτων κατασκευῆς· ἑτέρου δὲ, τοῦ μεθοδικοῦ, καὶ τῆς παρὰ τῶν ἐμπείρων ἀνδρῶν παραδόσεως· τρίτου δὲ, τοῦ διὰ τῆς ἐπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἕξεως καὶ τριβῆς· πάντων ἦσαν τούτων ἀνεννόητοι οἱ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγοὶ ἁπλῶς.

ſtudet, qui quidem ratione [& bonis artibus] ad eam gerendam accedit. Unus per lectionem hiſtoriarum, & ſcientiam, quam quis inde ſibi comparat. Alter, methodicus, ſive per præcepta, quibus quis a viris peritis inſtituitur. Tertius, per crebram ipſarum rerum experientiam & uſum. Sic Polybius inquit. Nimirum, Cum tres ſint modi, ſecundum quos dignitatem imperatoriam appetunt illi, qui ratione & judicio ad eam gerendam accedunt: unus, per lectionem hiſtoriarum, & ſcientiam, quam quis inde ſibi comparat: alter, methodicus, ſive per præcepta virorum ejus artis peritorum: tertius, per crebram ipſarum rerum experientiam & uſum: horum omnium Achæorum duces prorſus imperitos fuiſſe ait.

Στρατηγιᾷν. ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας καὶ στρατηγιῶντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον. [1] Ἰώσηπος· Ἤδη δ' αὐτὸν στρατηγιῶντα, καὶ μειζόνων ἐφιέμενον, ἔνδεια κατεῖχε χρημάτων.

Στρατηγιᾷν. Dignitatem imperatoriam appetere, ejuſque cupidum eſſe. Et στρατηγιῶντα, dignitatis imperatoriæ cupidum. Joſephus: *Illi vero dignitatem imperatoriam jam appetenti, & ad majora adſpiranti, pecuniæ inopia obſtitit.*

Στρατήγιον. τὸ στρατόπεδον. Ἀττικῶς. [2] Σοφοκλῆς· Μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον.

Στρατήγιον. Attice dicitur pro στρατόπεδον, i.e. exercitus, caſtra. Sophocles· *Mediam vero ingreſſus exercitum.*

Στρατήγιον. ὁ [3] τόπος τοῦ στρατοῦ. Οἱ μὲν ἡγεμόνες πρὸς τὸ στρατήγιον, ἡ δὲ πλῆθυς πρὸς τὰς ἰδίας σκηνὰς ἔθεον.

Στρατήγιον. Prætorium. Sive, tentorium Imperatoris. *Duces ad prætorium: multitudo vero ad tentoria ſua currebant.*

Στρατηγὶς ναῦς.

Στρατηγὶς ναῦς. Prætoria navis.

Στρατηγοί. [4] οἱ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν χειροτονούμενοι στρατηγοὶ δέκα ἦσαν. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς· Στρατηγὸν εἶχον τῷ μὲν ἀόκνῳ τε καὶ θρασεῖ ἐς τοὺς πολεμίους καὶ κινδύνους λαμπρὸν, τ' ἄλλα δὲ ἀφανῆ, καὶ ἐκ ταπεινοῦ ηὐξημένον, καὶ τοῖς δοκιμωτάτοις ὕποπτον, καὶ τῷ παρ' ἀξίαν εὐδοκιμεῖν ἐπίφθονον.

Στρατηγοί. Belli duces. Imperatores. [Athenis olim] decem belli Duces quotannis creabantur. Demoſthenes: *Belli ducem habebant, impigrum illum quidem & ſtrenuum, audaciaque adverſus hoſtes & in periculis adeundis inſigni præditum; cætera vero obſcurum, & ex humili fortuna evectum, & optimis quibuſque ſuſpectum & invidioſum, quod præter merita clarus eſſe videretur.*

Στρατιά. τὸ τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ ἕνα ἔπαρχον τάγμα. Στρατεία δὲ, τὸ ἀξίωμα. ὅτε δὲ λέγει ἡ Γραφὴ περὶ Μανασσῆ, ὅτι ἐλάτρευσε τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ· τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας λέγει.

Στρατιά. Exercitus. Sive, militum multitudo, quæ unius ducis imperio paret. Στρατεία vero, expeditio, militia. Cum autem Scriptura de Manaſſe dicit, eum exercitui cœli ſerviiſſe; Solem & Lunam & ſtellas intelligit.

Στρατιώτης. ἀρσενικόν. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, διὰ τοῦ ι.

Στρατιώτης. Miles. Maſculinum [per η ſcribitur.] At in fœminino [dicitur στρατιῶτις,] per ι.

Στρατιώτης. [5] βοτάνη ἔνυδρος, ἄνευ ῥίζης ἐπιπολάζουσα τοῖς ὕδασι. ψυχρὸς ἐστι τὴν δύναμιν. ἔστι δὲ καὶ χερσαῖος.

Στρατιώτης. Stratiota. Herba aquatica, ſine radice aquis innatans, & frigida facultate. Eſt autem & terreſtris.

Στράττις, Ἀθηναῖος, [6] τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἀνθρωπορέστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ, ἤτοι, Ἀργυρίου ἀφανισμὸς, Ἰφιγέρων, Καλλιππίδης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωΐλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρύσιππος, Παυσανίας, Ψυχασταί· ὥς [7] φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Στράττις. Strattis Athenienſis, Tragicus. Ejus fabulæ ſunt iſtæ: Anthroporeſtes, Atalante, Agathi, ſive, Argenti abolitio, Iphigeron, Callipides, Cineſias, Limnomedon, Macedones, Medea, Troilus, Phœniſſæ, Philoctetes, Chryſippus, Pauſanias, Pſychaſtæ: ut ait Athenæus lib. II. *Dipnoſophiſtarum.*

Στράττις Ὀλύνθιος, ἱστορικός. Περὶ τῶν Ἀλε-

Στράττις. Strattis Olynthius, hiſtoricus.

1 Ἰώσηπος] Lib III. *de Bello Jud.* cap. XLIII. pag. 824.
2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 44. ut Portus monuit.
3 Ὁ τόπος τοῦ στρατοῦ] Portus recte emendat, ὁ τόπος τοῦ στρατηγοῦ.
4 Στρατηγοί. οἱ καθ' ἕκας.] Ex Harpocratione.
5 Στρατιώτης. βοτάνη ἔνυδρ.] Hæc ſunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. pag. 255.
6 Τραγικός] Imo, Κωμικός. Strattim enim hunc fuiſſe Comicum, tum ex Athenæo, tum etiam ex aliis conſtat. Vide omnino Caſaubonum ad Athenæi lib. VII. cap. XXIII. & Meurſium in *Bibliotheca Attica*, qui Strattidis fabulas, quarum apud Veteres fit mentio, accurate recenſent.
7 Ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλ.] Hinc aliquis colligat, Suidam omnium fabularum Strattidis titulos ex unico Athenæi libro ſecundo hauſiſſe: quod non ita eſt. Nam catalogus iſte ex univerſo Dipnoſophiſtarum opere collectus eſt; ut cuilibet patebit, qui ipſum Athenæum inſpicere voluerit.

ξάνδρυ Ἐφημερίδων, βιβλία πέντε. Περὶ ποταμῶν, καὶ κρηνῶν, καὶ λιμνῶν. Περὶ τῆς Ἀλεξάνδρυ τελευτῆς.

Στρατοπεδευσάμενοι.

Στρατόπεδον ἐποιήσαντο. ἀντὶ τῦ σκηνάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ στράτευμα, καὶ τὸν τόπον τῦ στρατεύματος. ἐτυμώτερον δὲ ἐστιν ἐπὶ τῦ τόπυ λέγεσθαι· οἷον, τῦ στρατῦ τὸ πέδον. Στρατόπεδον, δύο σημαίνει· τόν τε λαὸν, καὶ τὸν τόπον.

Στρατός. τὸ πλῆθος τῶν πολεμέντων. ὁ δὲ τόπος, στρατόπεδον. λέγεται γὰρ τῦ στρατῦ τὸ πέδον.

Στράτων, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτῦ ἦν Φοῖνιξ.

Στράτων¹ Λαμψακηνὸς, Φιλόσοφος, Θεοφράστυ γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δὲ Ἀρκεσιλάυ, ἢ Ἀρκεσίυ· ὃς ἐπεκλήθη Φυσικὸς, διὰ τὸ παρ' ὁντινῦν ἐπιμεληθῆναι τῆς Φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ Πτολεμαίυ, τῦ ἐπικληθέντος Φιλαδέλφυ. καὶ ἔγραψε βιβλία πολλά.

Στράτων ἀεὶ ἐξυρᾶτο, καὶ Κλεισθένης, ἐπὶ τῷ Φαίνεσθαι ἀεὶ νέος. ²Ἀριστοφάνης·

Ὦ θερμόβυλον πρωκτὸν ἐξυρημένε·
Τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων,
Εὐνῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐξυρημένος;
Ὁδὶ δὲ τίς ποτ' ἐστιν; ὐ δήπυ Στράτων;

Στράτων³ Ἀμασεὺς, Φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίυ Καίσαρος, καὶ ἔγραψε Γεωγραφίαν ⁴ἐν βιβλίοις ζ'.

Στράτωρ,⁵ στράτωρος. εἶδος ἀξιώματος.

Στρεβλός. δύσκολος. καμπύλος. Στρεβλοῖσι παλαίσμασι. τοῖς μὲν σκέψεως εὑρισκομένοις, καὶ ἀφανέσι.

Στρεβλύμενος. δεσμύμενος. μαστιζόμενος. Αἰλιανός· Καὶ τὺς ὑπηρέτας αὐτῷ περιβαλόντες, εἰς τὸ θέατρον καλῦσι τὸ πλῆθος, καὶ ἐκεῖνον παράγυσι καὶ στρεβλῦσι. καὶ καταινόμενος ἀληθῆ λέγει, καὶ πυρὶ παραδίδοται. † Ὁ δὲ ὐκ ἔστι τῶν δεινῶν ὃ παρέλιπε, τὺς μὲν στρεβλύμενος, χάριν τῶν ὑπαρχόντων.

Στρεψαίγλαν. ⁶Ἀριστοφάνης·

Ταῦτ' ἄρ' ἐποίυν ὑγρᾶν νεφελᾶν στρεψαίγλαν
δάϊον ὁρμάν.

τῦτο Φιλόξενος ὁ Διθυραμβοποιὸς εἶπεν. ἐπεὶ ὖν συνθέτοις καὶ πολυπλόκοις οἱ Διθυραμβοποιοὶ χρῶνται λέξεσι, κατὰ τὸν ἐκείνων ζῆλον καὶ αὐτὸς τοιαύταις χρῆται. δηλοῖ ὖν ἄντικρυς τὸ ἐξεστραμμένον διὰ τῆς

[Scripſit] de Alexandri actis diurnis, libros v. De fluviis, & fontibus, & lacubus. De Alexandri obitu.

Στρατοπεδευσάμενοι. Caſtrametati.

Στρατόπεδον ἐπ. Caſtra metati ſunt. Vel, tentoria fixerunt. Vocabulum enim hoc duo ſignificat, & ipſum exercitum, & caſtra. Sed etymologiæ ratio potius requirit, ut pro caſtris accipiatur. Dictum eſt enim quaſi στρατῦ τὸ πέδον, i. e. ſolum exercitus. [Aliter.] Στρατόπεδον duo ſignificat: & ipſum exercitũ,& caſtra.

Στρατός. Exercitus. Sive, multitudo militum. Caſtra vero, ſive locus, in quo eſt exercitus, στρατόπεδον vocatur: quaſi dicas, στρατῦ τὸ πέδον, i. e. ſolum exercitus.

Στράτων. Straton, Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ipſius fabulis erat, Phœnix.

Στράτων. Straton Lampſacenus, Philoſophus, Theophraſti diſcipulus & ſucceſſor; filius vero Arceſilai, vel Arceſii, qui cognomento vocatus eſt Phyſicus, quod præ cæteris omnibus phyſicæ contemplationi deditus eſſet. Fuit autem etiam magiſter Ptolemæi, cognomento Philadelphi: multoſque libros ſcripſit.

Στράτων ἀεὶ ἐξυρ. Straton & Calliſthenes ſemper radebantur, ut juvenes eſſe viderentur. Ariſtophanes: *O, qui calidi conſilii podicem habes, eumque raſum! Tune, ſimie, cum tali barba ad nos venis adornatus, cum ſis eunuchus. Hic autem quis eſt? annon Strato?*

Στράτων. Straton Amaſenus, Philoſophus: qui vixit ſub Tiberio Cæſare. Scripſit Geographiæ libros VII.

Στράτωρ. Strator. Genus dignitatis.

Στρεβλός. Difficilis. Tortuoſus. Diſtortus. Incurvus. Στρεβλοῖσι παλ. Luctationibus obliquis. Id eſt, talibus, quæ aſtuto commento inveniuntur, & fraudem latentem habent.

Στρεβλύμενος. [Qui torquetur. Qui tormentis ſubjicitur.] Qui vincitur. Qui flagellis cæditur. Ælianus: *Cum autem lictoribus eum circumdediſſent, populo in theatrum convocato, hominem producunt & tormentis ſubjiciunt. Ille vero cum tormentis adactus veritatem dixiſſet, igni traditur comburendus.* † *Ille vero nullum crudelitatis genus prætermiſit; alios crucians, propter opes, quas habebant.*

Στρεψαίγλαν. Splendorem avertentem, vel obſcurantem. Ariſtophanes: *Humidarum nubiũ & ſplendorem Solis obſcurantium citam velocitatem.* Hoc Philoxenus poeta Dithyrambicus dixit. Quoniam igitur poetæ Dithyrambici vocabulis compoſitis & multiplicibus utuntur, ad illorum imitationem & ipſe [Comicus] talibus vocibus utitur. Aperte igitur perverſum illorum dicendi genus,& inſuavitatem vo-

1 Στράτων Λαμψακ.] De eo plura Laertius.

2 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 376. (266. Ed. Baſ. P.)

3 Στράτων] Supra rectius, Στράβων. Sic enim ſcriptor hic vocatur a Plutarcho, Joſepho, Tertulliano, Stephano, Socrate, Euſtathio, & aliis. Nec audiendus eſt Franciſcus Patricius, qui in *Peripateticis Diſcuſſionibus* negat, Strabonem eſſe, qui hodie in ſtudioſorum manibus verſetur, ſed alium neſcio quem, Stratonem vocatum. Nam ſententia hæc paradoxa jamdudum ab eruditis exploſa eſt.

4 Ἐν βιβλίοις ζ'] Addito numero denario ſcribendum eſt, ἐν βιβλίοις ιζ', i. e. XVII. Tot enim Strabonis libri hodie adhuc ſuperſunt: quamvis non omnes integri.

5 Στράτωρ] Vide Dufrenium in Gloſſario Græco.

6 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 145. (80. Ed. Baſ. P.)

ἀηδίαν

ἐνδίαι τούτων τῶν ἐν τοῖς συνθέτοις. Στρεψαίγλαν δὲ, τὴν στρέψασαν τὴν αἴγλην, καὶ ἀφανίζουσαν.

Στρεπτός. περιδέῤῥαιος κόσμος. Ὁ δὲ λαβόμενος τῇ λαιᾷ τοῦ στρεπτοῦ, ὃν δὴ χρυσοῦν ἔφερεν ἀμφὶ τῇ δέρῃ. καὶ αὖθις·

[1] Στρεπτὸν Βασσαρικοῦ ῥόμβον θιάσοιο μύωπα.

Στρεπτοῦς.[2] πλακούντων εἶδος. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Στρεψοδικοπανουργία. συντέθειται ἡ λέξις, παρὰ τὸ στρεβλὸν ἦθος καὶ συκοφαντικόν.[3] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Πικρὰν τάχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.

Στρέψα.[4] πόλις τῆς Θρᾴκης. καὶ οἱ πολῖται, Στρεψαῖοι.

Στρεψίμαλλος[5] ἄνθρωπος. ὁ μὴ ἁπλοῦς. ἀπὸ τῶν ἐρίων τῶν [6] συνεστραμμένων τοὺς μαλλοὺς ἐχόντων.

Στρεψοδικῆσαι. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ, στρεψοδικῆσαι, καὶ τοὺς χρήστας διολισθεῖν.

τουτέστι, τοὺς δανειστὰς ἐκφυγεῖν.

Στρῆνος. εἰς τὴν παλαιὰν τοῦτο κεῖται. Τὸ [7] στρῆνός σου ἀνέβη ἐν τοῖς ὠσί μου. καὶ στρηνιῶ, ἀτακτῶ.

Στρικτόν. οὕτω καλεῖται παρὰ Ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον, καὶ ἀπλατές, ἐπὶ παντὸς εἴδους· κυρίως δὲ, ἐπὶ ὑποδήματος.

Στριφνός.[8] σφιγκτός. στερεός.

Στρίφνος. τὸ νευρῶδες κρέας τῶν βοῶν. ἔτι δὲ καὶ βοτάνη ἄβρωτος. Ἰώβ· Στρίφνος ἀμάσητος, ἀκατάποτος.

Στροβεῖ. ταράττει. κινεῖ. περιφοβεῖ. καταπονεῖ.

Στρόβει.[9] τουτέστιν, ἀνάκρινε, δοκίμαζε. Περίφερε τῇδε κἀκεῖσε, πυκνόν τι καὶ συνετὸν ποιήσας, καὶ φρόνιμον σκεψάμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Φρόντιζε δὴ, καὶ διάθρει,
Πάντα τρόπον τε σαυτὸν
Στρόβει πυκνώσας.

καὶ αὖθις·

Ἀλλ' [10] ἄπιθι, καὶ στρόβει·
Νῦν γὰρ ἔχεται μέσος.

cum compoſitarum, quibus utuntur, notat. Στρεψαίγλαν vero eſt, ſplendorem avertentem, & conſpectui noſtro eripientem.

Στρεπτός. Ornamentum, quo collum circumdatur. Torques. Monile. *Ille vero ſiniſtra apprehendens torquem aureum, quem circa collum ferebat*. Et iterum: *Tortum rhombum, Bacchici thyaſi incitamentum.*

Στρεπτούς. Tortiles placentas. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte.

Στρεψοδικοπανουργία. Callida ratio pervertendorum judiciorum. Vocabulum hoc compoſitum eſt [ex στρέφω, δίκη, & πανουργία:] quo Comicus ſignificare vult perverſos & ſycophanticos [quorundam hominum] mores. Ariſtophanes *Avibus: Amaram cito videbis calliditatem, qua judicia pervertuntur.*

Στρέψα. Strepſa. Urbs Thraciæ. Et cives, Strepſæi.

Στρεψίμαλλος ἄνθρ. Homo verſipellis, nec ſimplex. [Per metaphoram ductam] a velleribus, quæ criſpatam lanam habent.

Στρεψοδικῆσαι. Judicia pervertere & corrumpere. Ariſtophanes *Nubibus: Sed, quod ad me attinet,* [*cupio*] *jus pervertere, & creditores eludere.*

Στρῆνος. Superbia. Incontinentia. Laſcivia. Vocabulum hoc in Vet. Teſt. occurrit. *Incontinentia tua in aures meas adſcendit.*

Στρικτόν. Strictum. Apud Romanos ita vocatur id, quod eſt anguſtum & arctum; diciturque de quavis re: proprie vero de calceis.

Στριφνός. Strictus. Durus. [Acerbus. Auſterus.]

Στρίφνος. Nervoſa boum caro. Item, herba, ad eſum inepta. Jobus: *Nervoſa caro, quæ nec mandi, nec deglutiri poteſt.*

Στροβεῖ. Turbat. Movet. Perterrefacit. Fatigat.

Στρόβει. [Move. Verſa.] Examina. Explora. Cogitationes huc & illuc circumfer, ſapiens aliquod conſilium excogitans, & prudenter rem totam conſiderans. Ariſtophanes: *Cogita igitur, & diſpice, & in omnes partes te crebro verſa.* Et iterum: *Sed* [*Cleonem*] *aggredere, & verſa. Nunc enim tenetur medius.* Tranſlatio ducta eſt a luctatoribus, qui adverſarios medios corripiunt, & ſic eos ſuperant.

ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, τῶν τὰ μέσα λαμβανόντων, καὶ ἐκ τοῦ κρείττονος γενομένων.

Στρόβιλος. ἡ νῆσος. καὶ εἶδος ὀρχήσεως. καὶ ὁ τοῦ δένδρου καρπὸς τῆς πίτυος. ἐν Ἐπιγράμμασι· [11] Καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβίλων. καὶ εἶδος ἀνέμου. Τό, τε πνεῦμα κατελθὸν εἰς τὸ πεδίον πολὺ θυέλλας τε καὶ στροβίλους ἤγειρεν, ὥστε τὸ καθεστηκὸς τῆς νυκτὸς διαφέρειν οὐδέν.

Στρόβιλος. Strobilus. Inſula. Item, genus ſaltationis. Item, fructus arboris pinus: ſive, nux pinea. In Epigrammate: *Et flavæ medullæ nucum pinearum.* Item, turbo venti. *Vehemens ventus in planitiem deſcendens procellam & turbines excitavit, adeo ut ſtatus aeris nihil a nocte differret.*

1 Στρεπτὸν Βασσαρ.] Hexameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Phalæni, quod ante ineditum ex cod. MS. Epigrammatum publici juris fecimus ſupra v. Θίασος.

2 Στρεπτούς. πλακ.] Ex Harpocratione.

3 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 608. Sed ubi legitur στρεψοδικοπανουργία: uti etiam hic metri gratia ſcribendum eſt.

4 Στρέψα. πόλις τῆς Θρ.] Vide Harpocrationem: unde Suidas.

5 Στρεψίμαλλος ἄνθρ.] Confer Heſychium h. v.

6 Συνεστραμμένων] Scribe, συνεστραμμένους: ut habet Heſychius.

7 Τὸ στρῆνός σου ἀν.] IV. Reg. XIX. 28.

8 Στριφνός] Alias, & rectius quidem, στρυφνός, per υ. Vide Grammaticos.

9 Στρόβει. τουτέστι, ἀνάκρ.] Ex Enarratore Comici ad *Nubes*, pag. 167. (98. Ed. Baſ. P.)

10 Ἀλλ' ἄπιθι, καὶ στ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Equit.* pag. 309. (210. Ed. Baſ. P.) ſed ubi legitur ἔπιθι, i. e. invade, aggredere.

11 Καὶ ξανθοὶ μυελοὶ ἐκ στροβ.] Vide Nos ſupra ad v. Γέλγιθες, ubi integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ publici juris fecimus.

Στρό-

Στρόβιλοι.[1] Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ υἱοί· ὡς Ἀριστοφάνης· οὓς ϗ [2]γλυκυτραχήλους εἴρηκε. ϗ παροιμία· Εὐδαιμονέστερος τῶν Καρκίνου Στροβίλων. ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονέστερος ἐν εἰρωνείᾳ. στρόβιλοι, ϗ οἱ κοχλίαι, ϗ οἱ θαλάσσιοι κήρυκες.

Στρογγύλοις ῥήμασι. πιθανοῖς, ἢ πανούργοις. [3]Ἀριστοφάνης·

Ἐς τάχος παίει, ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ῥήμασι.

Στρομβιχίδης. ὄνομα κύριον.

Στρόμβος. ῥόμβος. ἀπὸ τοῦ περιστρέφεσθαι.

Στρόμφιδες[4] νῆσοι. μεταξὺ Ζακύνθου ϗ Ἤλιδος κείμεναι.

Στρούθης.[5] Σατράπης τις βασιλικὸς ἦν.

Στρουθίζων. τρίζων.

Στρουθός. οὕτως οἱ Ἀττικοί. [6]Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν. στρουθῶν. δοκοῦσι πρὸς τρυφὴν ἐκ τῶν ἄλλων πετεινῶν περισπούδαστοι εἶναι μᾶλλον. ἀεὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα Ἀριστοφάνης σεμνολογεῖ. τὸ γὰρ κάλλιστον τῶν ἐδεσμάτων μετὰ τὴν αὐτοῦ μνήμην εὐθὺς ἐπήγαγεν, ἐνδεικνύμενος, ϗ ὡς πάντων τῶν ποιημάτων ἀναγκαιότερά εἰσι τὰ αὐτοῦ ποιήματα, τῇ χρήσει τῶν κιχλῶν παραβαλλόμενα.

Στρουθὸν κρατῶν φεύγοντα, προσδόκα βλάβην.

Στροφάλιγξ. ἡ συστροφή. ϗ στροφάλιγγι.

Στροφάς. ἀντιλογίας.

Στροφαῖον. οὕτως ἐκάλουν τὸν παρὰ τῇ θύρᾳ ἱδρυμένον δαίμονα. ἅμα δὲ παρὰ τὸ στρέφειν τὰ πράγματα. οἱ δὲ τοῦτο ποιοῦντες, πανοῦργοι λέγονται. [7]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Παρὰ τὴν θύραν Στροφαῖον ἱδρύσασθέ με.

ἐπωνυμία δέ ἐστιν Ἑρμοῦ, παρὰ τὸ ἐν ταῖς θύραις ἱδρύσθαι ἐπὶ φυλακῇ τῶν ἄλλων κλεπτῶν. οὗτοι γὰρ ὀπίσω τῶν θυρῶν εἰώθασι ϗ ἀναδύεσθαι, ϗ ὅλως πανουργεύεσθαι.

Στροφή. [8]ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων. Ὠιδή, ἤτοι Στροφή· Μοῦσα λοχμαία, ποικίλη, μεθ᾽ ἧς ἐγὼ νάπαισι κορυφαῖς τ᾽ ἐν ὀρείαις ἑζόμενος μελίας ἐπὶ φυλλοκόμου· ϗ τὰ ἑξῆς.

Στρόφιγξ. στροφή. κίνησις. ἢ [9]ἀπὸ τοῦ συστρέφειν, ϗ πανουργεύεσθαι.

Στρόβιλοι. Nuces pineæ. Sic Ariſtophanes Carcini poetæ filios vocat: itemque γυλιοτραχήλους, i.e. longum & gracile collum inſtar gylii habentes. Et proverbium: *Felicior Carcini Strobilis.* Id eſt, infelicior: per ironiam. Cochleæ item quædam, & marini ceryces, vocantur στρόβιλοι, i.e. turbines.

Στρογγύλοις ῥήμασι. Rotundis verbis. Id eſt, blandis, vel callidis. Ariſtophanes: *Celer eſt & expeditus, [orationem] connectens rotundis verbis.*

Στρομβιχίδης. Strombichides. Nomen proprium.

Στρόμβος. [Idem quod] ῥόμβος. Rhombus. Turbo. [Sic dictus] a περιστρέφεσθαι, verti, verſari.

Στρόμφιδες νῆσοι. Stromphides inſulæ: inter Zacynthum & Elidem ſitæ.

Στρούθης. Struthes. Fuit quidam regius Satrapa.

Στρουθίζων. Stridens.

Στρουθός. Paſſer. Sic Attici. [Ariſtophanes:] *Sophoclis carminum, & turdorum.* Vel, paſſerum. Turdi autem inter cæteras aves maxime in deliciis habentur. Semper autem Ariſtophanes Sophoclem laudibus magnificis extollit. Edulium enim delicatiſſimum poſt factam ejus mentionem ſtatim ſubjecit; oſtendens, poemata ejus magis eſſe neceſſaria, quam reliqua omnia. Unde ea turdorum eſui comparat.

Στρουθὸν κρατ. *Paſſerem tenens fugientem, expecta damnum.*

Στροφάλιγξ. Converſio. Cardo. Turbo. Flexus.

Στροφάς. Contradictiones. Strophas. Fallacias.

Στροφαῖον. Strophæum. Sic vocabant Dæmonem, qui juxta januam collocatus erat. Simul vero [Ariſtophanes Mercurium vocavit Στροφαῖον, quaſi] ab invertendis rebus. Id autem qui faciunt, callidi vocantur. Ariſtophanes *Pluto*: *Juxta januam Strophæum collocate me.* Eſt autem cognomen Mercurii, ſic dicti, quod ad fores collocaretur, ad alios fures obſervandos. Solent enim iſti poſt januas deliteſcere, & fraudes ſuas exercere.

Στροφή. Strophe. Ex Ariſtophanis *Avibus*. Ode, ſive Strophe: *Muſa ſylveſtris, cantum varians: cum qua ego in ſaltibus verticibuſque montium ſedens ſuper fraxino frondoſa,* &c.

Στρόφιγξ. [Oſtii cardo.] Converſio. Motus. Vel, [Ariſtophanes dixit γλώσσης στρόφιγξ, ut Euripidem verſatilem habere linguam ſignificaret: propterea,] quod is in omnes partes ſe verteret, calliduſque & aſtutus eſſet.

Στρόφιον. τὸ στρογγύλον ζωνάριον. [10]Ἀριστοφάνης·

Στρόφιον. Strophium. Teres zona. Faſciola.

1 Στρόβιλοι. Καρκίνου τοῦ π.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtoph. in *Pace*, pag. 688. (464. Ed. Baſ. *P.*)

Εὐδαιμονέστερος φανεὶς τῶν Καρκίνου στροβίλων.

Vide ibi Scholiaſtam.

2 Γλυκυτραχήλους] Scribe, γυλιοτραχήλους. Vide ſupra v. Γυλιαύχενας.

3 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 403. (289. Ed. Baſ. *P.*)

4 Στρόμφιδες ν.] Ex Harpocratione.

5 Στρούθης. Σατρ.] Et hanc notam ex Harpocratione ſumpſit Suidas.

6 Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν] Ariſtophanes in *Pace*, pag. 660. (453. Ed. Baſ. *P.*)

Αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν.

Scholiaſtes: Κιχλῶν. αἱ κίχλαι εἶδος στρουθῶν. δοκοῦσι δὲ πρὸς τρυφήν, &c.

7 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 109. (59. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, cujus verba Suidas hic deſcripſit.

8 Ἐκ τῶν Ἀριστοφάνους Ὀρνίθων] Pag. 576. (379. Ed. Baſ. *P.*)

9 Ἀπὸ τοῦ συστρέφειν καὶ πανουργεύεσθαι] Hæc referenda ſunt ad locum illum Ariſtophanis in *Ranis*, pag. 254. (165. Ed. Baſ. *P.*)

Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, ϗ γλώσσης στρόφιγξ.

Scholiaſtes: Στρόφιγξ δὲ, ἀπὸ τοῦ στρέφειν αὐτὸν ϗ πανουργεύεσθαι.

10 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*: ſed ubi legitur, Τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι.

Τὸ

τὸ στρόφιον ἤδη λυόμενον. † Ἁλουργῆ ἀμπεχόμενος, καὶ κόμην στρέφων χρυσῷ στρόφῳ κεκοσμημένην. † Ἡ οὐκ ἐξήρηται, ὡς στρόφιον διαδήματι, καὶ λαγὼς ἐλάφου, καὶ κάμηλος ἐλέφαντι, καὶ κρόκος μύροις, καὶ ὅσα ἄλλα ἐστὶν εὐώδη, καὶ χοῖροι, καὶ ὄρνιθες ταῖς ἑαυτῶν σαρξὶ τὸν αὐτὸν οὐκ ἔχουσι λόγον. Λέγεται καὶ στρόφος τὸ περὶ τὴν κεφαλὴν στρόφιον, ὅ ἐστιν ἐρεοῦν. Ἡρόδοτος.

Στρόφιον. ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσι.

Στρόφις.[1] ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πράγμασιν. ἀπὸ τοῦ στροφέως ἡ μεταφορά. καὶ ὁ εὐκίνητος.

Στροῦθος.[2] ὁ λελωβημένος.

Στρωμνή. ἡ κλίνη.

Στρῶτες. ἔθνος.

Στρωτήρ. τὰ μικρὰ δοκίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δοκῶν τιθέμενα, στρωτῆρας ἔλεγον.

Στρωφᾶσθαι. στρέφεσθαι.

Στρυγγαῖος. ὄνομα κύριον.

Στρύμη,[3] νῆσος, ἄποικος Θασίων. ἔστι δὲ ἐμπόριον Θασίων.

Στρυμὼν, Στρυμόνος. ὄνομα ποταμοῦ.

Στρυφνόν. σκληρόν. Παῦσον αὐτοῦ τὸ στρυφνὸν καὶ πρίνινον ἦθος.

Στοιβάζω. συνάγω.

Στοιβήν. σωρόν. [4] Ἀριστοφάνης·

Κἄν πού δὶς εἴπω ταὐτὸν, ἢ στοιβὴν ἴδῃς
Ἐνοῦσαν ἔξω τοῦ λόγου, κατάπτυσον.

ἀντὶ τοῦ, κἄν τι ἐλάχιστον ῥῆμα περιττὸν εὕρῃς καὶ παρέλκον ἐν τῷ λόγῳ. ἀπὸ τῆς στοιβῆς τῶν φορτίων ἡ μεταφορά.

Στοιχεῖα. ἀρχαί. [5] Δαμάσκιος· Στοιχεῖα πρῶτα καὶ μέγιστα τῆς τῶν ὄντων πολυθεάμονος ἱστορίας, ἔρως, φιλοπονία, ἀγχίνοια.

Στοιχεῖα.[6] αἱ εἰκόνες καὶ διαπλάσεις τῶν ὀνείρων, αἳ δι' ὀλίγου ἢ πολλοῦ χρόνου τὴν ἔκβασιν ἔχουσαι.

Στοιχεῖον.[7] ἐξ οὗ πρώτου γίνεταί τι, καὶ εἰς ὃ ἔσχατον ἀναλύεται. τὰ δὴ τέσσαρα στοιχεῖα εἶναι ὁμοῦ τὴν ἄποιον οὐσίαν, τὴν ὕλην. εἶναι δὲ τὸ μὲν πῦρ, θερμόν· τὸ δὲ ὕδωρ, ὑγρόν· τὸν ἀέρα, ψυχρόν· τὴν γῆν, ξηράν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἔτι ἐν τῷ ἀέρι εἶναι τὸ αὐτὸ μέρος. ἀνωτάτω μὲν οὖν εἶναι τὸ πῦρ, ὃ δὴ αἰθέρα καλεῖσθαι· ἐν ᾧ πρώτην τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν γεννᾶσθαι· εἶτα τὴν τῶν πλανωμένων μεθ' ἣν τὸν ἀέρα· εἶτα τὸ ὕδωρ. ὑποστάθμην δὲ πάντων τὴν γῆν, μέσην ἁπάντων οὖσαν.

Στοιχειοῦσι. διδάσκουσι. διατυποῦσι.

Στοιχειώδη. τὰ εἰσαγωγικὰ, τὰ πρῶτα, καὶ τὰ τῆς ἀρχῆς.

Ariſtophanes: *Zonulam jam ſolvo.* † *Purpurea veſte indutus, & comam criſpans, aureo ſtrophio ornatam.* † *Vel non negat, ſtrophium a diademate, leporem a cervo, camelum ab elephanto, crocum ab unguentis, omnibuſque aliis odoriferis, porcorum item & avium carnes inter ſe differre.* Στρόφος etiam dicitur faſcia caput circumdans, eaque lanea. Herodotus.

Στρόφιον. Strophium, vel zona, quam ſacerdotes ferunt.

Στρόφις. Verſatilis, & mobilis. Tranſlatio ducta eſt a cardine januæ.

Στροῦθος. Mutilatus. Caſtratus.

Στρωμνή. Stratum. Lectus.

Στρῶτες. Strotes. Gens quædam, ſic dicta.

Στρωτήρ. Parvas trabes, quæ majoribus trabibus imponebantur, στρωτῆρας vocabant.

Στρωφᾶσθαι. Verti. Verſari.

Στρυγγαῖος. Stryngæus. Nomen proprium.

Στρύμη. Stryme, Inſula, colonia Thaſiorum. Eſt autem Thaſiorum emporium.

Στρυμών. Strymon. Nomen fluvii.

Στρυφνόν. Durum. Rigidum. Auſterum. *Durum illius & ilignum ingenium emolli.*

Στοιβάζω. Cogo. Stipo. Struo.

Στοιβήν. Acervum. Congeriem. Ariſtophanes: *Et ſicubi bis dixero idem, aut verborum cumulum videris, a propoſito alienum, me conſpue.* Id eſt, ſi quod vel minimum verbum ſuperfluum & redundans inveneris in oratione mea. Metaphora ducta eſt á mercium & ſarcinarum conſtipatarum cumulo.

Στοιχεῖα. Elementa. Principia. Damaſcius: *Elementa prima & maxima multifariæ rerum cognitionis, ſunt, amor, induſtria, & ſolertia.*

Στοιχεῖα. Elementa. [Sic etiam vocantur] imagines & formæ ſomniorum, quæ intra breve aut longum tempus eventum ſortiuntur.

Στοιχεῖον. Elementum. [Sic vocatur id,] ex quo primo oritur aliquid, & in quod poſtremo reſolvitur. Ac materia quidem, ſive natura omnis qualitatis expers, quatuor elementis ſimul conſtat. Ex his Ignis quidem eſt calidus: Aqua, humida: Aer, frigidus: Terra, ſicca. Quin etiam in aere ineſt eadem pars. Summum enim locum tenet ignis, quem vocant ætherem: in quo prima ſtellarum inerrantium ſphæra gignitur: deinde errantium: poſt hanc aer: tum aqua. Extrema autem omnium ſubſidit terra, quæ eſt omnium media.

Στοιχειοῦσι. Formant. Informant. Primis elementis inſtituunt.

Στοιχειώδη. Quæ ad prima elementa & principia diſciplinarum pertinent. Elementaria.

1 Στρόφις. ὁ εὔστροφος ἐν τοῖς πρ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 153. (86. Edit. Baſ. P).

2 Στροῦθος.] MS. A. στροῦθος. MS. B. στροῦθος.

3 Στρύμη. νῆσ.] Ex Harpocratione.

4 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 267. (175. Ed. Baſ. P.)

5 Δαμάσκιος· Στοιχ.] Vide Photium Cod. CCXLII, pag. 1033. apud quem locus hic Damaſcii auctior legitur. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἔρως.

6 Στοιχεῖα. αἱ εἰκ.] Artemidorus *Onirocr.* lib. 1. cap. 11. Ὄνειρος ἐστὶ κίνησις, ἢ πλάσις ψυχῆς πολυσχήμων, σημαντικὴ τῶν ἐσομένων ἀγαθῶν ἢ κακῶν. τούτου δὲ οὕτως ἔχοντος, ὅσα μὲν ἀποβήσεται μεταξὺ χρόνου διελθόντος, ἢ πολλοῦ, ἢ ὀλίγου, ταῦτα πάντα δι' ΕΙΚΟΝΩΝ ἰδίων φυσικῶν, τῶν καὶ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ καλουμένων, προαγορεύει ἡ ψυχὴ, &c. Huc Suidas reſpexit.

7 Στοιχεῖον. ἐξ οὗ πρώτου γίνετ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* lib. VII. Num. CXXXVI.

Στοιχείωσις. ἀκριβεστάτη ἐπιτομή. ἡ πρώτη μάθησις, ἤτοι διάταξις.

Στοιχῶμεν. πειθώμεθα. ἀρεσκώμεθα. Μὴ στοιχῶμεν ἑαυτοῖς, φασὶν οἱ πρεσβύτεροι.

Στύγαξ,[1] Εὐκράτους, στρατηγὸς Ἀθηναίων, δωροδόκος, καὶ προδότης· ὃς ἀπώλετο ὑπὸ τῶν Τριάκοντα. οἱ δὲ, ὡς πιὼν κώνειον.

Στυγερὴς, καὶ στυγερός. ὁ μισητός. καὶ στυγερῷ, μισητῷ, ἢ φοβουμένῳ. καὶ στυγερωπὸς, ὁ μισητός.

Στυγεῖ. μισεῖ. ἢ φοβεῖται. ἀπὸ τῆς Στυγὸς, ἥτις ἐστὶ πηγὴ ἐν ᾅδου.

Στυγητός. μισητός.

Στυγὸς[2] μελανοκάρδιος πέτρα. διὰ τὸ τῆς λέξεως σφοδρὸν εἶπε μελανοκάρδιον. οὐ γὰρ ἔχει καρδίαν ἡ πέτρα. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. Στὺξ γὰρ κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν· ἀπὸ τῆς στυγνότητος.

Στυλίτης. ὁ ἐπὶ κίονος ἱστάμενος.

Στύλος.

Στύλον[3] κρατῶν, ἔλπιζε τὴν θείαν χάριν.

Στύππαξ.

Στύππη.[4] Πηγνύντες εἰς τὴν γῆν ὀρθὰ τὰ στύππη, ψαύοντα ἀλλήλων, ἐν ἡμικυκλίου σχήματι. Στύππη δὲ, τὸ στυππεῖον. Ἰώσηπος· Πληρώσαντες τὴν στοὰν στύππης, πρὸς δὲ ἀσφάλτου τε, καὶ πίσσης.

Στυππεῖον. στύππιον δέ. τὸ μὲν σημαίνει τὸ τῆς ἐλαίας ὀστοῦν. τὸ δὲ, ὅθεν τὸ λίνον νήθεται.

Στύραξ. ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος. ἡ τοῦ δόρατος[5] ἀρχὴ, ἐφ' ᾗ στηρίζεται.

Στύραξ.[6] τὸ κάτω τοῦ δόρατος τραχήλιον, ὃ καταπηγνύειν εἰς τὴν γῆν εἰώθασι. καὶ[7] Θουκυδίδης φησί· Στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος εἰς τὸν μοχλόν. καὶ στυρακίζω, ἕλκω.

Στυφεδανός.[8] Ὦ[9] οὗτος στυφεδανὴς, καὶ χοιρόθλιψ· ποθεῖς, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Στυφελίξαι. σεῖσαι. κακῶσαι. διῶξαι,

Καί[10] ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα
Φασὶν ἐποικτεῖραι, καὶ τόδε φάσθαι ἔπος·
Παῦσαι, μηδὲ ῥάπιζ', ἐπειὴ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
Ψυχὴ, τὴν ἔγνων φθεγξαμένης ἀΐων.

Στυφελισμούς. ὀργάς. ὕβρεις. μέμψεις. λοιδορίας.

Στοιχείωσις. Accuratum compendium, [quo quis in tradendis primis elementis utitur.] Prima diſciplina. Primorum elementorũ traditio.

Στοιχῶμεν. Pareamus. Obtemperemus. Placeamus. *Ne ipſis pareamus, dicunt ſeniores.*

Στύγαξ. Stygax, Eucratis F. Imperator Athenienſium, avarus, & proditor, qui a xxx. Tyrannis interfectus eſt. Alii vero hauſta cicuta eum obiiſſe ferunt.

Στυγερὴς, & στυγερός. Odioſus. Inviſus. Et στυγερῷ, odioſo. Vel, metuente. Et στυγερωπὸς, odioſus.

Στυγεῖ. Odit. Vel formidat, metuit. [Deductum eſt hoc verbum] a Styge, qui eſt fons apud Inferos.

Στυγητός. Odioſus. [Triſtis. Formidabilis.]

Στυγὸς μελανοκ. *Stygis nigrum cor habens petra.* Ut voce uteretur terribili, dixit μελανοκάρδιον. Petra enim cor non habet. Ariſtophanes *Ranis.* Styx autem fons eſt apud Inferos, per quem Dii jurant: a triſtitia [ſic dictus.]

Στυλίτης. In columna ſtans. Supra columnam locatus.

Στύλος. Columna. *Columnam tenens, divinam ſpera gratiam.*

Στύππαξ. Styppax. [Sic Eucrates apud Ariſtophanem vocatur.]

Στύππη. Stipites. Palos. *Defigentes in terram palos rectos, ſe mutuo tangentes, figura ſemicirculi.* Στύππη vero, [genere fœminino,] ſtupa. Joſephus: *Cum autem porticum ſtupa, & præterea bitumine & pice repleviſſent.*

Στυππεῖον. [Scribitur per diphthongum ει.] At στύππιον, [per ι.] Hoc quidem ſignificat oleæ nucleum. Illud vero, ſtupam, unde filum fuſo deducitur.

Στύραξ. Haſtæ cuſpis inferior, quæ etiam σαυρωτὴρ vocatur. Spiculum, quo haſta ſolo infigitur.

Στύραξ. Ima haſtæ cuſpis, quam [milites] humi defigere conſueverunt. Et Thucydides inquit: *Teli ſpiculo loco peſſuli in ſeram immiſſo.* Et στυρακίζω, traho, [pungo, ſtimulo.]

Στυφεδανός. [Ariſtophanes:] *Heus tu capularis ſenex, & pudendi muliebris attrectator! deſiderare videris & amare pulchram ſandapilã.*

Στυφελίξαι. Quaſſare. Vexare. Perſequi. *Et aliquando præteriens, cum catulus verberibus cæderetur, eum miſeratus, hæc dixiſſe fertur: Deſine verberare catulum: nam amici ei ineſt anima, quam ex voce agnoſco.*

Στυφελισμούς. Iras. Contumelias. Incuſationes. Convitia.

1 Στύγαξ, Εὐκράτους] Scribendum eſt, Στύππαξ, ὁ Εὐκράτης. Eucratem enim dictum fuiſſe Styppacem, teſtatur Enarrator Comici ad *Equit.* pag. 295. & ex eo Noſter ſupra, v. Προβατοπώλης. Vide etiam ſupra v. Ἄπτειν, ubi hic ipſe locus legitur.

2 Στυγὸς μελανοκάρδ.] Ariſtophanes *Ranis*, pag. 234. (149. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, apud quem rectius legitur, διὰ τὸ τῆς λέξεως φοβερόν.

3 Στύλον κρ.] Verſus hic ὀνειροκριτικὸς ſumptus eſt ex Aſtrampſycho.

4 Στύππη] Scribendum eſt στύπη, per ſimplex π: a recto ſingulari στύπος, ſtipes. Et ſic habent MSS. Pariſ.

5 Ἀρχὴ] Portus legendum putabat, αἰχμή: quæ conjectura non diſplicet.

6 Στύραξ. τὸ κάτω τοῦ δ.] Ex Harpocratione.

7 Θουκυδίδης] Libro II. cap. IV.

8 Στυφεδανός] Male, pro τυφεδανός. Vide Noſtrum infra v. Τυφεδανός.

9 Ὦ οὗτος στυφεδαν.] Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 528. (360. Edit. Baſ. P.)

Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χοιροθλίψ,
Ποθεῖν, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

10 Καί ποτέ μιν στυφελιζ.] Eſt fragmentum Xenophanis de Pythagora, quod legitur apud Diog. Laert. in *Pythagora*, lib. VIII. Num. XXXVI. unde id Suidas mutuatus eſt.

Οἶας

Οἵας δ' ὁ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο, καὶ στρεβλισμούς,

Ὃς ἀπὸ σμικρᾶς δαπάνης ἡμᾶς ἀριστίζων ἀπέπεμπεν.

Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι. καὶ ἐν Μυθικοῖς· [1] Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πετρῶν ὀστρακόεντα νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

Στύφλος [2] γῆ. ἡ ξηρὰ καὶ σκληρά.

Στυφοκόμπος. [3] ὁ μάχιμος ὄρτυξ. παρὰ τὸ στερεῶς κόπτειν.

Ὑπὸ στυφοκόμπου τὴν κεφαλὴν [4] πεπληγμένος.

Συάκιον. εἶδος ἰχθύος.

Συβαρίτης. ἀρσενικῶς, διὰ τοῦ η. θηλυκῶς δέ, διὰ τοῦ ι. ἀπὸ Συβάρεως.

Συβαριτικαῖς, καὶ Συβαρικαῖς. τρυφηλαῖς, λαμπραῖς, πολυτελέσι. τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται. οὕτοι γὰρ οὕτω διῆγον τρυφηλῶς, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι. καὶ συβαρίζειν, τὸ τρυφᾶν. ἢ τὸ θορυβεῖν. καί, Συβάρεια ἀποφθέγματα, παρ' Ἐπιχάρμῳ. καὶ [5] Συβαρικοὶ λόγοι, οἱ Αἰσώπειοι, καὶ συβαρίσαι, τὰ τῶν Συβαριτῶν ποιῆσαι. καὶ παροιμία· Συβαρίτης διὰ πλατείας. ἐπὶ τῶν σοβαρῶς διαπορευομένων. † [6] Συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρυφηταί. τοσοῦτος δὲ ἦν ζῆλος παρ' αὐτοῖς τρυφῆς, ὥστε καὶ τῶν ἔξωθεν ἐθνῶν μάλιστα ἠγάπων Ἴωνας καὶ Τυῤῥηνούς, διότι συνέβαινεν αὐτοῖς, τοὺς μὲν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς δὲ τῶν βαρβάρων προέχειν τῇ κατὰ τὸ ζῆν πολυτελείᾳ. παρὰ δὲ τούτοις [7] Μινδυρίδης λέγεται πρωτευσάσαι τρυφῇ. οὗτος γὰρ Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου νικήσαντος ἅρματι, καὶ κηρύξαντος παραγενέσθαι τοὺς προαιρουμένους γαμεῖν αὐτοῦ τὴν θυγατέρα, δοκοῦσαν κάλλει διαφέρειν, ἀναχθῆναι λέγεται ἐκ Συβάρεως νηΐ, πεντήκοντα τοὺς ἐρέτας ἔχων ἰδίους οἰκέτας, τοὺς μέν, ἁλιεῖς, τοὺς δέ, ὀρνιθοθήρας. παραγενόμενος δὲ εἰς Σικυῶνα, ταῖς κατὰ τὴν οὐσίαν παρασκευαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιμνηστεύοντας, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερβάλλεσθαι, καίπερ τῆς πόλεως αὐτῷ πάσης συμφιλοτιμουμένης. ἐν δὲ τῷ μετὰ τὴν ἄφιξιν δείπνῳ, προσιόντος τινὸς ὅπως κατακλιθῇ, πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, ὅτι κατὰ τὸ κήρυγμα πάρεστιν, ἢ μετὰ Κλεισθένους θυγατρός, ἢ μόνος κατακλιθησόμενος.

Συβαρῖται μαίνονται. ζήτει ἐν τῷ Ἄμυρις μαίνεται.

Quas vero Crates iras veſtras, & quot convitia paſſus eſt,

Qui prandio tenui & minime ſumptuoſo vos exceptos domum dimittebat.

Et in *Fabulis*: *Ubi duris ſuper petris teſtaceum dorſum & incurva membra* [*teſtudinis*] *fracta fuerunt.*

Στύφλος γῆ. Terra ſicca & dura.

Στυφοκόμπος. Pugnax coturnix. [Item, qui per ludum coturnicem digito percutit. Sic dictus,] quod fortiter tundat, vel feriat. [Ariſtophanes: *Similis es coturnici*,] *cujus caput per luſum digitis percuſſum eſt.*

Συάκιον. Syacium. Genus piſcis.

Συβαρίτης. Sybarita. In maſculino genere per η [ſcribitur.] In fœminino genere vero, Συβαρῖτις, per ι. Ab [urbe] Sybari.

Συβαριτικαῖς & Συβαρικαῖς. Sybariticis, & Sybaricis. Id eſt, delicatis, ſplendidis, ſumptuoſis. Sybaritæ enim luxurioſi erant, & deliciis adeo indulgebant, ut vel ipſos equos ad tibiam ſaltare docerent. Et συβαρίζειν, Sybaritarum more vivere. Id eſt, luxuriæ & deliciis addictum eſſe. Vel, tumultuari. Et, Sybaritica apophthegmata; apud Epicharmum. Et, Sybariticæ fabulæ. Id eſt, Æſopicæ. Et proverbium: *Sybarita per plateam.* Dicitur in eos, qui ſuperbo gradu incedunt. † Sybaritæ ventri ac deliciis addicti erant, tantaque apud eos æmulatio luxuriæ erat, ut inter exteros populos maxime Iones & Thuſcos diligerent; quod illi quidem Græcorum, illi barbarorum omnium luxurioſiſſimi & molliſſimi eſſent. Apud Sybaritas vero præcipue luxuriæ fuiſſe dicitur Mindyrides. Nam cum Cliſthenes Sicyoniorum tyrannus quadrigarum certamine victor fuiſſet, ac per præconem edixiſſet, ut, quicunque filiam ſuam virginem eximia forma ambiret, Sicyone ad diem certum adeſſet, hic Sybari ſolviſſe dicitur, vectus nave, quam L. remigibus ex propria familia ſumptis inſtruxerat, quorum alii piſcatores, alii aucupes erant. Cum autem Sicyonem veniſſet, non procos ſolum æmulos, ſed etiam ipſum tyrannum apparatu longe ſuperavit: tametſi univerſa civitas gloriæ ſtudio opes Cliſtheni libentiſſime conferret. Idem in cœna, qua poſt adventum ſtatim exceptus eſt, cum quidam juxta eum accumbere vellet, adeſſe ſe dixit ex præconis edicto, aut cum Cliſthenis filia, aut ſolū accubiturum.

Συβαρῖται μαίνονται. Sybaritæ inſaniunt. Quære in v. Ἄμυρις μαίνεται.

1 Ὅθι στυφελῶν ἀπὸ πετ.] Eſt fragmentum ex Mythographo quodam depromptum, ſed corruptum & luxatum, quod ſic diſtinguo & lego:

———— Ὅθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν

Ὀστρακόεντά τε νῶτα καὶ ἀγκύλα γυῖα κεάσθη.

Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum. Pertinet autem fragmentum hoc ad notam fabulam de teſtudine, quæ ab aquila, a qua volatum diſcere cupiebat, in ſublime evecta, & poſtea dimiſſa, cum in petram incidiſſet, contrita periit. Fabulæ hujus meminit etiam Suidas ſupra, v. Νῦν σαθιάν: quem locum confer.

2 Στύφλος] Vide Scholiaſtam Sophoclis ad *Antig.* pag. 224. & Schol. Apoll. Rhod. ad lib. II. v. 1007.

3 Στυφοκόμπος. ὁ μάχ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 602. (417. Ed. Baſ. *P.*) Cæterum, non placet mihi interpretatio vocis στυφοκόμπος, quam Suidas ex Scholiaſte Ariſtophanis affert. Videtur enim potius Comicus reſpexiſſe ad luſum, a Græcis ὀρτυγοκοπία dictum: in quo aliquis coturnicem medio digito feriebat, quique id faciebat, στυφοκόμπος, vel στυφοκόπος dicebatur; teſte Polluce lib. IX. cap. VII. Hoc ſignificatu in ſubjuncto quoque loco Ariſtophanis vocem illam accipiendam eſſe puto.

4 Πεπληγμένος] Scribe, πεπληγμένῳ, ut apud Ariſtophanem; apud quem præcedit, ὄρτυγι.

5 Συβαρικοὶ λόγοι] Heſychius, Συβαριτικοί. Vide Paul. Leopard. *Emendat.* lib. XVI. cap. XVIII.

6 Συβαρῖται δὲ γάστριες ἦσαν καὶ τρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Diodori in Excerptis a Valeſio editis, pag. 230.

7 Μινδυρίδης] Ab aliis Σμινδυρίδης vocatur, ut ab Æliano *Var. Hiſt.* lib. IX. cap. XXIV.

Συβήνη.

Συβήνη.[1] ἡ δερματίνη αὐλοθήκη. ἢ ἡ φαρέτρα. [2]Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐκ ἔχω οὐδέν. ἀλλὰ τὴν συβήνην λάβε.

Συβήνη. Coriacea tibiarum theca. Vel, pharetra. Ariſtoph. *Theſmophoriazuſis. Sed nihil habeo. Quare pharetram cape.*

Συβόσιον. τὸ χοιροφορβεῖον.

Συβόσιον. Suile. Locus, in quo ſues aluntur.

Συβώτης. χοιροβοσκός.

Συβώτης. Subulcus. Suum paſtor.

Συγγένεσθε. συμμαχήσατε. συνεργήσατε. συμπράξατε. [3]Σοφοκλῆς· Ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν. ἀντὶ τοῦ, συμμαχήσατε ἡμῖν κἂν νῦν.

Συγγένεσθε. Opem ferte. Adjuvate. Sophocles: *O Dii paterni, nobis nunc ſaltem opem ferte.*

Συγγενής. καὶ ἐπὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἡ αὐτὴ γραφὴ φυλάττεται.

Συγγενής. Cognatus, vel cognata. Tam in maſculino quam fœminino genere eadem ſcriptura ſervatur.

Συγγνώμη. συγχώρησις. Οὐ[4] δεῖ τὸν σπουδαῖον ὅτῳ τινὶ συγγνώμην ἔχειν, μηδὲ παριέναι τὰς ἐπιβαλλούσας ἐκ τοῦ νόμου κολάσεις· ἐπεὶ τό γε εἴκειν, καὶ ὁ ἔλεος, αὐτή τε ἡ ἐπιείκεια, οὐδεμία ἐστὶ ψυχῆς ἀρετὴ πρὸς κολάσεις προσποιουμένοις χρηστότητα· μηδ' οἴεσθαι σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι. λαμβάνεται δὲ τὸ ὄνομα ἐπὶ τῆς ἀφέσεως καὶ συγχωρήσεως. ἐπειδὴ ὁ γνοὺς ἑαυτὸν, τουτέστιν, ὁ μὴ ἐπὶ τοῖς πταίσμασιν ἀγνοῶν, ὅτι ἔπταισεν, ἀλλὰ φυλάττων τὸ Γνῶθι σαυτὸν, μὴ τοῖς κατορθώμασιν εἰ καίτοιγε ὀλίγον ἐπινυστάξας εἰς ἀλαζονείαν ἤρθη μέγα φρονῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν φύσιν καὶ ἀσθένειαν καταμανθάνων, γνωσιμαχεῖ· ὡσεὶ γνοὺς, τουτέστιν, ὡσεὶ νοήσας, ὅτι ἐκεῖνος ἔργῳ παλινῳδίαν ᾄδει, συγχωρεῖ τῷ γνόντι ἑαυτὸν, ὁ μὴ συγγνοὺς, ὁ συγχωρεῖ. διὸ καὶ ὁ μὲν μεμπτός ἐστιν ἄξιος, μὴ γνοὺς ἑαυτόν· ὁ δὲ μὴ συγγνοὺς τῷ γνόντι ἑαυτόν.

Συγγνώμη. Venia. Non oportet bonum virum cuiquam veniam dare, neque legibus debitas pœnas condonare. Nam venia, & miſericordia, & clementia, nulla eſt virtus in illis, qui bonitatem in pœnis infligendis ſimulant. Neque exiſtimandum eſt, eas eſſe duriores. Nomen autem συγγνώμης accipitur pro remiſſione & venia. Nam qui ſe novit, hoc eſt, qui, poſtquam peccavit, non ignorat ſe peccaſſe, ſed obſervat præceptum illud, *Noſce te ipſum*; is ob recte facta nunquam faſtum animo concipit, ſed naturam ſuam & imbecillitatem agnoſcit; idemque, [ſi peccavit,] conſilia ſua in melius refert. [Ideo Sapiens,] quaſi noſcens & animadvertens, eum re ipſa palinodiam canere, ignoſcit ei, qui ſe ipſe novit: quamvis neſciat, cujus rei cauſa ei ignoſcat. Quare tam ille reprehendendus eſt, qui ſe ipſum non novit: quam ille, qui non ignoſcit ei, qui ſe ipſum novit.

Συγγνώμονα. συμπαθῆ. οἰκτίρμονα. Οὐ χρὴ πικρὸν εἶναι καὶ ἀπαραίτητον, ἀλλὰ συγγνώμονά τινα, ἄνθρωπον ὄντα, καὶ τοῖς αὐτοῖς περιπεσεῖν δυνάμενον, ἐξ ὧν κωλύει πικρῶς ἄλλον. ὀρθῶς γὰρ εἴρηται, Τὸ μὲν μηδὲν ἁμαρτεῖν, Θεοῦ ἐστι, καὶ πάντα κατορθοῦν. ἄνθρωπος δὲ οὐκ ἂν εἴποι ἐπ' οὐδενὶ, ὅτι μὴ πείσεται τόδε τι. μυρίαι γὰρ κῆρες ἡμῖν ἐφεστᾶσιν, οὐ μόνον θανάτου, ἀλλὰ καὶ κακῶν ἄλλων.

Συγγνώμονα. Facile ignoſcentem. Miſericordem. *Non oportet nos acerbos eſſe & inexorabiles, ſed ad ignoſcendum faciles; & meminiſſe, homines nos eſſe, iiſdemque peccatis obnoxios, quorum alter reus eſt. Vere enim dictum eſt: Nunquam peccare, & omnes virtutum numeros implere, Dei eſt. Homo vero dicere non auſit, hoc vel illud ſibi eventurum non eſſe. Infinita enim nobis impendent fata, non ſolum mortis, ſed etiam aliorum malorum.*

Συγγραφεύς. Φησὶν ὁ μέγας Μάξιμος, ὅτι ὁ λόγος συγγραφόμενος, ἢ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ὑπόμνησιν συγγράφεται, ἢ πρὸς ὠφέλειαν ἑτέρων, ἢ καὶ ἄμφω· ἢ πρὸς βλάβην τινῶν, ἢ ἐπίδειξιν, ἢ ἐξ ἀνάγκης.

Συγγραφεύς. Scriptor. Hiſtoricus. Magnus ille Maximus dicit, orationem, quæ conſcribitur, vel ad noſtram admonitionem conſcribi; vel ad alterius utilitatem; vel etiam utramque ob cauſam: vel ad alios lædendos; vel ad oſtentationem; vel ob neceſſitatem.

Συγγραφεῖς.[5] εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ὁπότε δέοι πλῆθός τι αἱρεῖσθαι, [6]εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰσοκράτης φησί. τοῦτο δὲ καὶ περὶ τῆς καταστάσεως [7]τῶν νῦν ἐγίνετο. [8]Θουκυδίδης ἐν τῇ η. Ἐν δὲ τούτῳ τῷ καιρῷ οἱ περὶ τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες, εὐθὺς τῶν λοιπῶν εἴχοντο. καὶ πρῶτον μὲν τὸν δῆμον συλλέξαντες, εἶπον γνώμην, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι συγγραφέας αὐτοκράτορας. τούτους

Συγγραφεῖς. Scribæ. Conſuetum fuit apud Athenienſes, ut, quotieſcunque de Rep. aliquid decernendum eſſet, ſtatuto die ſententia ad populum referretur: ut Iſocrates ait. Hoc autem ante conſtitutionem Quadringentorum etiam fiebat. Thucydides libro VIII. *Interea vero temporis Piſander reverſus, ſtatim ad reliqua negotia animum adjecit. Ac primum quidem coacto populo ſententiam dixit,*

1 Συβήνη] Præter Heſychium, Etymologum, & Pollucem, confer etiam Noſtrum infra v. Συηναῖος, ubi συήνη vocatur, quod hic συβήνη.

2 Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφ.] Sub finem: ſed ubi Scytha barbarus barbare hæc ſic effert,

Ἀλλ' οὐκ ἔχ' οὐδέν, ἀλλὰ τὸ συβήνην λάβε.

3 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 100. ut Portus monuit.

4 Οὐ δεῖ τὸν σπουδ.————σκληροτέρας αὐτὰς εἶναι] Hæc ſunt verba Laertii lib. VII. num. 123. ubi vide Interpretes.

5 Συγγραφεῖς. εἰθισμένον ἦν παρ' Ἀθην.] Confer Harpocrationem & Etymologum, qui eadem habent. Vide etiam ſupra v. Ξυγγραφεῖς.

6 Εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσέφερε γν.] Etymologus habet, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας, &c. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

7 Τῶν νῦν] Valeſius ad Harpocrationem recte emendavit, τῶν υ', i.e. Quadringentorum. Eum vide. Confer etiam Noſtrum infra v. Τετρακόσιοι.

8 Θουκυδίδης] Locus hic Thucydidis auctior legitur ſupra v. Ξυγγραφεῖς.

δὲ συγ-

δὲ συγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον, ἐς ἡμέραν ῥητὴν, καθότι ἄριστα ἡ πόλις οἰκήσεται. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς λ΄. οἱ τότε αἱρεθέντες, ὥς φησιν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τῶν δέκα ἐμνημόνευσε μόνων [1] τῶν Προβούλων.

Συγγράφω. αἰτιατικῇ. Καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους συγγράφων. † [2] Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε. συγγραφὴν δὲ, Φερεκύδης. τὰ γὰρ [3] Ἀγησιλάου νοθεύεται.

Συγκαλεῖς. συνάγεις.

Συγκατάβασις. [4] ὅταν μὴ ὡς ἔστιν ὁ Θεὸς φαίνηται, ἀλλ᾽ ὡς ὁ δυνάμενος αὐτὸν θεωρεῖν, οἷός τε ἐστὶν, οὕτως ἑαυτὸν δεικνύῃ, ἐπιμετρῶν τῇ τῶν ὁρώντων ἀσθενείᾳ τῆς ὄψεως τὴν ἐπίδειξιν.

Συγκάταινον. συγκαταπιθέμενον. συνευδοκοῦντα.

Σύγκαιρον. ἐπιτήδειον. Χειμὼν ὥρα ἦν, καὶ τὸ πῦρ ἐξέκαυσε τῇ ὥρᾳ σύγκαιρον.

Συγκεκυφός. συνελθόν. [5] Ἀριστοφάνης. οἷον, ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς, καὶ συμπνέουσιν.

Ὁρᾷς γὰρ αὐτῷ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν
Νεανιῶν. τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι,
Καὶ τυροπῶλαι. τοῦτο δ᾽ εἰς ἕν ἐστι συγκεκυφός.

Σύγκεισθε. ὁμονοεῖτε.

Σύγκλητος [6] ἐκκλησία. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν [7] ἐξ ἔθους καὶ μετὰ [8] μῆνα ἐγίνοντο. εἰ δέ τι ἐξαίφνης κατεπείξειεν, ὥστε γενέσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο σύγκλητος ἐκκλησία. Δημοσθένης ἐν τῷ κατ᾽ Αἰσχίνου.

Συγκλώδης. ὄνομα κύριον.

Συγκλύδων ἀνθρώπων. συμμίκτων. ἐπηλύδων. παρεισάκτων. Τοῦ δὲ ἀσήμου καὶ σύγκλυδος ὄχλου ταχέως πρὸς αὐτὸν συνισταμένου, δισμυρίων οὐ πολὺ ἀποδέοντας εἶχε.

Συγκομιδή. ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θουκυδίδης ἐν γ΄. Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρποῦ ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα· Συγκομίσας δὲ δῶρα, καὶ ἀποδόμενος τὸ ἀργύριον. ἡ σὺν πρόθεσις κατὰ διάστασιν, συγκομιδή.

Συγκορυβαντιῶμεν. ἀντὶ τοῦ συμμαινόμεθα, συνορχούμεθα, συνενθουσιῶμεν.

Συγκόψαι. ἐπὶ τοῦ πληγαῖς αἰκίσασθαι. οὕτω Μεταγένης.

Συγκρητίσαι. τὰ τῶν Κρητῶν [9] φρονῆσαι.

decem Scribas eligendos eſſe, ſumma poteſtate præditos: qui ſententiam ſcriptam de optima ratione adminiſtrandæ Reip. ſtato die ad populum referrent. Fuerunt autem univerſi Scribæ tunc electi, numero xxx, ut ait Androtion & Philochorus. Thucydides vero tantum decem Probulorum mentionem fecit.

Συγγράφω. Conſcribo. *Et civiles orationes conſcribens.* † Hecatæus primus hiſtoriam oratione ſoluta conſcripſit. Pherecydes orationem proſam condere inſtituit. Acuſilai enim ſcripta ſunt ſpuria.

Συγκαλεῖς. Convocas. Cogis.

Συγκατάβασις. Hæc dicitur, cum Deus non, ut eſt, apparet, ſed talem ſe oſtendit, qualem is, qui eum videt, ferre poteſt; præſentiæ ſuæ aſpectum videntium imbecillitati accommodans.

Συγκάταινον. Conſentientem. Comprobantē.

Σύγκαιρον. Tempori conveniens. Aptum. Accommodatum. *Hyems erat, & ignem illi tempori convenientem accendit.*

Συγκεκυφός. Quod in unum coiit. Quod in unum locum convenit. Ariſtophanes. Senſus autem eſt, conſentiunt inter ſe & conſpirant. *Vides enim, quantam trahat catervam coriariorum juvenum. Hos autem circumhabitant mellis & caſeorum venditores: qui omnes in unum conſpirant.*

Σύγκεισθε. Conſentite. Concordes eſtote.

Σύγκλητος ἐκκλησία. Convocata concio. Concionum aliæ [erant ſtatæ, quæ ſcilicet] de more ſingulis menſibus cogebantur. Si quod vero negotium repente incidiſſet, quod moram non ferret, concio [extra ordinem] convocabatur: quæ σύγκλητος ἐκκλησία dicebatur.

Συγκλώδης. Synclodes. Nomen proprium.

Συγκλύδων ἀνθρώπων. Hominum, qui ex variis locis confluxerunt. Colluviei hominum. Advenarum. Adſcititiorum. *Cum autem obſcura & promiſcua turba ad eum confluxiſſet, non multo pauciores viginti millibus habuit.*

Συγκομιδή. Comportatio. Collectio. Dicitur de frugibus. Thucydides libro III. *Et in frugibus colligendis occupati erant.* Et Lyſias in oratione contra Xenophontem: *Cum autem dona collegiſſet, & pecuniam reddidiſſet.* Præpoſitio σὺν in voce συγκομιδή, propter diſtantiam [& disjunctionem rerum, quæ colliguntur.]

Συγκορυβαντιῶμεν. Simul inſanimus Corybantum more. Simul ſaltamus. Simul furore fanatico agitamur.

Συγκόψαι. Concidere. Verberibus cædere. Sic Metagenes.

Συγκρητίσαι. Syncretiſſare. Sive, Cretenſium mores imitari.

1 Τῶν Προβούλων] Vide ſupra v. Πρόβουλοι.

2 Ἑκαταῖος πρῶτος ἱστορ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἱστορῆσαι, ubi vide quæ notavimus.

3 Ἀγησιλάου] Scribendum eſt Ἀκουσιλάου, ut monuimus etiam ſupra v. Ἱστορῆσαι.

4 Συγκατάβασις. ὅταν μὴ ὡς ἔστι ὁ Θ.] Hæc ſunt verba Chryſoſtomi Homil. III. Περὶ ἀκαταλήπτου, Tom. VI. pag. 404. ut recte monuit Suicerus in Theſauro Eccleſ. v. Συγκατάβασις.

5 Ἀριστοφάνης] Equit. pag. 340. (238. Edit. Baſ. P.)

6 Σύγκλητος ἐκκλησία. τῶν ἐκκλ.] Eadem ad verbum etiam leguntur apud Harpocrationem & Etymologum. Confer Petitum in Comment. ad Leg. Att. pag. 204.

7 Ἐξ ἔθους] Sic recte Harpocratio & Etymologus. Antea vero male hic legebatur ἔξωθεν.

8 Μετὰ μῆνα] Scribe, κατὰ μῆνα, ut habet Etymologus. Conciones autem hæ ordinariæ & ſtatæ (quas Græci κυρίας ἐκκλησίας vocabant) ter ſingulis menſibus olim convocari ſolebant, ut docet Suidas ſupra v. Ἐκκλησία κυρία· qui locus omnino conferendus eſt.

9 Φρονῆσαι] Sic MS. A. At priores Editt. minus recte, συμφρονῆσαι.

Σύγκριμα. ἡ ἐκ πολλῶν εἰς ἄλληλα συμφωνία, οἷα ἡ τῶν τεσσάρων στοιχείων κοινωνία.

Σύγκριμα. Concretio. Rerum multarum inter ſe commixtio & concordia: qualis eſt quatuor elementorum.

Σύγκρισις.[1] ἡ ἑνὸς πρὸς ἕνα, ἢ πλείονας. ἑνὶ γὰρ οὐ γίνεται σύγκρισις, εἰ μὴ κατὰ χρόνον ὅτε ζητοῦμεν τόδε τι λευκότερον νῦν, ἢ πρότερον. ἡ σύγκρισις κατὰ πολλοὺς τρόπους γίνεται. ἢ γὰρ, ποτέρῳ μᾶλλον τῶν ὑποκειμένων τὸ κατηγορούμενον· ὡς ἐπὶ τοῦ, πότερον ὁ πλοῦτος, ἢ ἡ ὑγεία αἱρετώτερον. ἢ, πότερον μᾶλλον τῷ ὑποκειμένῳ ὑπάρχει, οἷον τῇ ὑγείᾳ τὸ ἡδὺ, ἢ τὸ χρήσιμον. ἢ πότερον τῷδε τόδε, ἢ τόδε τῷδε· οἷον, πότερον τῇ ὑγείᾳ μᾶλλον ὑπάρχει τὸ ἀγαθὸν, ἢ τῇ νόσῳ τὸ κακόν. ὅπως γὰρ ἂν αἱ συγκρίσεις γίνωνται, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγονται. καὶ κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ γίνεται, καὶ κατὰ τὸ ἧττον, καὶ κατὰ τὸ ὁμοίως ἡ σύγκρισις. συγκριτικὰ γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰ ὑγεία μᾶλλον πλούτου οὖσα αἱρετὴ, μὴ ἔστι δι' αὑτὴν αἱρετή. οὐδὲ ὁ πλοῦτος. καὶ εἰ ἡδονὴ μᾶλλον οὖσα ἀγαθὸν, ἢ τέλος, μὴ ἔστιν ἀγαθὸν, οὐδ' ἂν τέλος εἴη. καὶ πάλιν, εἰ ὁ πλοῦτος ἧττον ὑγείας ὢν ἀγαθὸς, ἀγαθόν ἐστι· καὶ ἡ ὑγεία. καὶ, εἰ ὑγεία ἧττον οὖσα ἀγαθὸν τοῖς ἐν εἰρήνῃ οὖσιν, ἢ τοῖς πολεμοῦσιν, ἀγαθόν ἐστιν ἢ τούτοις, κἀκείνοις.

Σύγκρισις. Eſt unius cum uno vel pluribus comparatio. Unum enim comparationem non admittit, niſi ratione temporis: ut, quum quærimus, ſitne hoc candidius nunc, quam ante. Comparatio fit multis modis. Aut enim quæritur, utri ſubjectorum magis conveniat prædicatum: ut, utrum divitiæ, an vero ſanitas ſit bonum optabilius. Vel, utrum horum ſubjecto magis inſit: ut, utrum ſanitati plus voluptatis quam utilitatis inſit. Vel, utrum hoc magis inſit illi, quam hoc illi: utrum ſanitati plus inſit boni, quam morbo mali. Quomodocunque enim comparationes fiant, ab accidente ſumuntur. Comparatio autem fit ſecundum magis, & ſecundum minus, & ſecundum ſimile. Nam & hæc ſunt comparativa. Ut, Si valetudo, quæ divitiis eſt optabilior, per ſe non eſt expetenda; ne divitiæ quidem. Et, ſi voluptas, quæ magis bonum eſt, quam finis, non eſt bonum; nec finis [bonum erit.] Et contra, ſi divitiæ, quæ minus bonum ſunt, quam valetudo, ſunt bonum; & valetudo, [bonum erit.] Et, ſi valetudo, quæ minus bonum eſt hominibus in pace, quam in bello viventibus, bonum eſt illis, ergo & his.

Συγκριτικῶς. ὁμοίως. κατὰ σύγκρισιν.

Συγκριτικῶς. Per comparationem. Comparative.

Συγκροτεῖ. δεικνύει. συνάγει, αὔξει, συνιστᾷ, συνδεῖ, πρὸς ἁρμονίαν ἄγει, συνέχει, συμπράττει, οὐδένα καιρὸν παραλείπει. [2] Ἀγαθίας· Συνεκροτοῦντο αἱ δυνάμεις ὑπὸ Ναρσοῦ, καὶ ἅπαντα συνήθροιστο τὰ στρατεύματα.

Συγκροτεῖ. Colligit. Cogit. Auget. Conſtituit. Conflat. Colligat. Concinne conjungit. Continet. Adjuvat. Nullum tempus prætermittit. Agathias: *Milites a Narſete cogebantur, & omnes copiæ collectæ erant.*

Συγκρούειν. συναθροίζειν. καὶ σύγκρουσις, παραλογισμός. κροῦσαι, τὸ ἀπατῆσαι τὸν ἀκούοντα. οἷον παρακρούσασθαι, καὶ συναρπάσαι.

Συγκρούειν. [Communiter, collidere. Interdum vero,] congregare, colligere. Et σύγκρουσις, [colliſio,] fraus, deceptio. Κροῦσαι [enim interdum ſignificat,] decipere, fallere.

Συγκυκῶν. συνταράσσων.

Συγκυκῶν. Commiſcens. Conturbans.

Συγκυροῦντα. διαφερόντως συνεγγίζοντα.

Συγκυροῦντα. Ad aliquem propius accedentem. Eum, qui in aliquem incidit.

Συγχαίρω. Ὁ μὲν συνέχαιρε τῆς νίκης· ὁ δὲ ἀνθυπεκρίνετο.

Συγχαίρω. Gratulor. *Ille de victoria ipſi gratulabatur. At ille viciſſim ſimulabat,* [*ſe ea congratulatione lætari.*]

Συγχεῖ. ἀφανίζει. συμμιγνύει.

Συγχεῖ. Confundit. Commiſcet. Delet.

Συγχίδα.[3] ἐν Ἐπιγράμμασι·
—— [4] Καὶ [5] μονόπελμον
Συγχίδα, καὶ στεγανὰν κρατὸς ἐρημοκόμου.
Ὡς ἔοικε, κτένα λέγει.

Συγχίδα. Synchidem. [Calcei genus.] In Epigrammate: *Et unicam ſoleam habentem ſynchidem, & tegmen capitis calvi.* De pectine, ut videtur, loquitur.

Συγχρωτίζεσθαι. πλησιάζειν. [6] Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτιεῖ ἐχρήσθη, πυνθανομένῳ περὶ βίου, πῶς ἂν εὐδαίμων γένοιτο, εἰ συγχρωτίζοιτο τοῖς νεκροῖς· ὅ ἐστι, τοῖς βιβλίοις τῶν ἀρχαίων. τουτέστι, μελέτην ἀσκεῖν, καὶ λόγοις τρέφειν [7] ψυχὴν τὴν βασίλειαν.

Συγχρωτίζεσθαι. Ad aliquem accedere. Familiariter cum aliquo verſari. Zenoni Cittieo oraculum conſulenti, quo pacto beatam vitam degere poſſet, Deus reſpondit: Si familiariter cum mortuis verſaretur. Id eſt, cum ſcriptis & libris antiquorum. [Juſſit ergo eum Oraculum] animum meditando exercere, & diſciplinis alere.

1 Σύγκρισις. ἡ ἑνὸς πρ.] Articulus hic, ut puto, excerptus eſt ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. III. *Topic.* Ariſtotel.

2 Ἀγαθίας] Lib. II. pag. 35.

3 Συγχίδα] Confer Heſych. v. Συκχάδας.

4 Καὶ μονόπελμον συγχ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Phaniæ, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ publici juris fecimus ſupra v. Κίρκον: ubi vide quæ notavimus. Cæterum in dicto codice MS. Epigrammatum pro συγχίδα ſcriptum eſt, συκχίδα: quam lectionem probo.

5 Μονόπελμον] Sic recte legitur in MS. Pariſ. A. itemque in codice MS. Epigrammatum. Eſt enim συγχὶς, vel potius, συκχὶς, genus calcei. At priores Editt. uti & MSS. B. & C. peſſime habent, μονόπτελον.

6 Ζήνωνι γὰρ τῷ Κιτ.] Idem refert Laertius in vita Zenonis Citiei, ſub initium.

7 Ψυχὴν τὴν βασίλειαν] Scribo, τὴν ψυχὴν, expuncta ultima voce βασίλειαν, quæ nihil ad rem facit.

Συγχυθείς. συνταραχθείς.

Σὺ [1] δὲ μὴ πρὸς ὀργήν, Αἰσχύλ', ἀλλὰ πρᾳόνως
Ἔλεγχ', ἐλέγχου. λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
Ἄνδρας ποιητάς, ὥσπερ ἀρτοπώλιδας.
Σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς.

καὶ γὰρ ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ἐμποιεῖ.

Συέδρων. ὅτι Αἰλιανὸς ἐπὶ Οὐάλεντος ἐστρατήγησεν. ἦν δὲ ἐκ Συέδρων, ἐλεύθερος ἄγαν, καὶ ἀνεστηκώς. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰλιανός.

Συηναῖος. καὶ [2] συήνη, ἡ [3] δερματοθήκη. συίνη δέ, ἡ συκέα.

Συηνία, καὶ [4] κυηνία. ἀμαθία. σκαιότης. παρὰ Φερεκράτει. καὶ συηνεῖν, Πλάτων ὁ Φιλόσοφος τὸ ἀμαθῶς ἀναστρέφεσθαι, καὶ συῶδές τι ποιεῖν. καὶ Συηνία, πόλις. Συίνη δέ, συκέα.

Σύινον [5] ἔλαιον, καὶ σησάμινον, ᾧ ἐχρῶντο οἱ σὺν Κύρῳ στρατευθέντες.

Συκάζειν. οὕτω τὸ ἐπηρεάζειν ἔλεγον οἱ παλαιοί. ζήτει ἐν τῷ Ἀποσυκάζεις.

Συκάμινον. εἶδος δένδρου. καὶ [6] σαρκωματικὸν ἕλκος γινόμενον, ἐπί τε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ ταῖς ἕδραις, ὃ καὶ σῦκον λέγεται.

Συκέα. τὸ δένδρον. ἡ καὶ συκῆ. Σῦκον δέ, ὁ καρπός.

Συκῆ. ἐν τῷ Ὄλυνθος.

Σύκινον. ἀσθενές. καὶ παροιμία· Συκίνη μάχαιρα. ἀντὶ τοῦ [7] συκοφάντης. καὶ ἑτέρα παροιμία· Συκίνη ἐπικουρία. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. Ἡμεῖς δὲ οἱ καθήμενοι τὴν συκίνην ἐπικουρίαν, τοὺς στρατιώτας, προσδεχόμενοι.

Συκίνη ναῦς. τὸ εὐτελὲς δηλοῖ. ἐν τῷ, Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι.

Συκομορρέα. [8] ὅτι τῆς συκομόρρου ὁ καρπὸς οὐ πεπαίνεται, εἰ μή τινα βραχεῖαν τομὴν δέξηται.

Σῦκον αἰτεῖν. κολακεύειν. νεωστὶ γὰρ τῶν σύκων φαινομένων, ὡς ἂν εἰς ὥρας ἥκοντες, ἐλιπάρουν τοὺς συκωροὺς δοῦναι.

Σῦκον αἰτεῖς. ἐπὶ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν πρώϊμα σῦκα. οἰωνίζοντο γὰρ αὐτοῖς καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς νέωτα. καὶ ἑτέρα παροιμία· Σῦκον ἐφ' Ἑρμῇ. ἐπὶ τῶν προκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. ὁπότε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν,

Συγχυθείς. Confuſus. Conturbatus. [Ariſtophanes:] *Tu vero, Æſchyle, ne iracunde, ſed leniter refelle objecta. Non enim poetas decet, tanquam piſtorum uxores, invicem convitiari. Tu vero ſtatim, ut ilex ardens, clamitas.* Ilex enim ardens crepitat.

Συέδρων. Syedrorum. [A recto Σύεδρα, quæ eſt urbs Iſauriæ.] Ælianus Valentis tempore copiarum dux fuit. Erat autem ex urbe Syedris oriundus, vir valde liber, & excelſo animo præditus. Quære in v. Αἰλιανός.

Συηναῖος. Syenæus. Et συήνη, coriacea theca [tibiarum.] Συίνη vero, ficus arbor.

Συηνία, & κυηνία. Imperitia. Ruſticitas. Apud Pherecratem. Et συηνεῖν Plato Philoſophus dicit, pro, ruſtice ſe in converſatione gerere, & ſuillo more aliquid facere. Et Syenia, urbs. Συίνη vero, ficus arbor.

Σύινον ἔλ. Oleum ſuillum, & ſeſaminum, quo ungebantur illi, qui Cyro expeditionis comites erant.

Συκάζειν. Ita veteres dicebant τὸ ἐπηρεάζειν, i.e. vexare, & moleſtiam exhibere. Quære in v. Ἀποσυκάζεις.

Συκάμινον. Sycaminum. Sycomorus. Genus arboris. Item, caruncula quædam, ſive ulcus, quod in oculis & ano gignitur, & σῦκον etiam dicitur.

Συκέα. Ficus arbor. Eadem & [contracte] συκῆ dicitur. At σῦκον, ficus fructus.

Συκῆ. Ficus arbor. Quære in v. Ὄλυνθος.

Σύκινον. Ficulneum. Et metaphorice, infirmum. Et proverbium: Ficulnus gladius. Id eſt, ſycophanta. Et aliud proverbium: Ficulnum auxilium. Dicitur de rebus inutilibus. *Nos vero deſides ficulnum illud auxilium, milites, expectamus.*

Συκίνη ναῦς. Ficulna navis. Rem vilem & nullius pretii ſignificat. Vide in v. Ἐγένετο καὶ Μάνδρωνι.

Συκομορέα, [& συκόμορον.] Sycomorus arbor. Sycomori fructus non matureſcit, niſi parum incidatur.

Σῦκον αἰτεῖν. Ficum petere. Id eſt, adulari, blandiri. [Olim enim Athenienſes] tempore primarum ficuum cuſtodes earum rogabant, ut ſibi ficus impertirentur, ut qui tempeſtivo tempore veniſſent.

Σῦκον αἰτεῖς. Ficum petis. Dicitur hoc de adulatoribus. Athenienſes enim agricolis adulabantur, ut præcoces ficus ab illis acciperent: ominantes illis & anno ſequenti ſe redituros eſſe. Et aliud proverbium: Ficum Mercurio. Dicitur de rebus, quæ ad cujuſlibet utilitatem publice propoſitæ ſunt. Cum

1 Σὺ δὲ μὴ πρὸς ὀργ.] Quatuor hi Senarii leguntur apud Ariſtophanem *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Baſ. *P.*)

2 Συήνη] Supra, συβήνη.

3 Δερματοθήκη] Imo, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη: ut ſupra v. Συβήνη.

4 Κυηνία] Etymologus habet, ὑηνία: quæ vera lectio eſt. Uti enim σῦς & ὗς idem ſignificant: ſic etiam συηνία & ὑηνία.

5 Σύινον ἔλαιον, καὶ σησ.] Xenophon Ἀναβ. lib. vi. pag. 328. Πολὺ γὰρ ἐνταῦθα ηὕρισκον τὸ χρῖσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον, καὶ σησάμινον, καὶ ἀμυγδάλινον, &c. Huc Suidas reſpexit: ſed qui pro σύειον habet σύινον: quod mihi ſuſpectum eſt. Vide etiam ſupra v. Σησαμοῦς, ubi eadem leguntur.

6 Καὶ σαρκωματικὸν ἕλκος γ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtoph. *Ranis*, pag. 270. (178. Edit. Baſ. *P.*)

Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

Scholiaſta: Σῦκα λέγει τὰ σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς, σῦκον καλούμενον. Ἄλλως. Τὰ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν συκώματα λεγόμενα, σῦκα ἔφη. Σῦκον εἶδος παθήματος, ὃ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος φυόμενον, ὃ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον. Hæc Suidam illuſtrant.

7 Συκοφάντης] Heſychius, συκοφάντρια. At malim, συκοφαντίαι ut habet Photius in Lex. inedito.

8 Συκομορρέα] Scribe, συκομορέα, & συκομόρου, per unum ρ.

καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανε. καὶ ἑτέρα παροιμία·

[1] Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ:

ἐπὶ τῶν προσφυῶς τινὸς πράγματος ἐχομένων. σῦκον δὲ λέγει τὰ ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς σαρκώματα, ἢ ἕλκος γινόμενον ἐπ' αὐτοῖς. Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἔφυ.

Σῦκον. σύκον τί ὄν, τὸ ἑστηκὸς, καὶ μὴ ῥιπτόμενον, ὡς ὁ ὄλυνθος. ὄλυνθος δὲ, παρὰ τὸ ὅλος ἀνθεῖν, ἤγουν ἐκ πρώτης ἀνθήσεως τὸ αὐτὸ ἔχειν. Τὸ σῦκον καὶ [2] μόνον ἀλεξιφάρμακόν ἐστι. καὶ ἰσχάδες σὺν πηγάνῳ ὀπτώμεναι, καὶ νήσταις διδόμεναι, ὁμοίως σὺν γλήχωνι. καὶ, Σῦκόν τε μελανθραγές.

[3] Βρῶσις σύκων δείκνυσι φληνάφων λόγους.

Συκοφαντεῖν. κνίζειν ἐρωτικῶς. οὕτω Πλάτων καὶ Μένανδρος.

Συκοφαντεῖν.[4] τὸ ψευδῶς τινὸς κατηγορεῖν. κεκλῆσθαι δέ φασι τοῦτο παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὑρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντας τινῶν φιλαπεχθημόνως, οὕτω προσαγορευθῆναι. Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κἀπιχώρια.

ἴδιον γὰρ Ἀθηναίων τὸ συκοφαντεῖν. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐσυκοφάντει τὸν Θεὸν ὀλιγωρίας. ἐκ δὴ τούτων νόσοι καὶ τροφῶν ἀπορίαι τῶν Ἱμεραίων κατεῖχον.

Συκοφάντης.[5] λιμοῦ γενομένου ἐν τῇ Ἀττικῇ, τινὲς λάθρα τὰς συκᾶς τὰς ἀφιερωμένας τοῖς Θεοῖς ἐκαρποῦντο. μετὰ δὲ ταῦτα, εὐθηνίας γενομένης, κατηγόρουν τινές. ἐκεῖθεν οὖν συκοφάνται λέγονται.

Συκοφάντης. ὁ Διάβολος. τὸν γὰρ Θεὸν ἐσυκοφάντησε, φήσας, κεκωλυκέναι τοῦ ξύλου τὴν μετάληψιν. καὶ κατὰ τοῦ Ἰώβ· Μὴ δωρεὰν σέβεται Ἰὼβ τὸν Θεόν; καὶ συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ ῥῆμα συκοφαντῶ, αἰτιατικῇ.

Συκοφάσους. συκοφάντας.

Ἦν ἄρα νικῆσαι συκοφάσους ἀδίκως.

Συκυαῖσι.[6] Φερεκράτης Τυραννίδι·

Ἀρ' ἀράχνι', ὥσπερ ταῖς συκυαῖσι ταῖς κεναῖς; ἐν τῷ Ἀράχνη.

Συλλαβών. εἰς νοῦν λαβών. Ὁ δὲ Πεισίστρατος συλλαβὼν χρηστήριον, καὶ φὰς δέχεσθαι τὸ χρησθέν.

Σύλας.[7] τὰς συλλήψεις. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· Ὁπόταν μὴ σύλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ὥσπερ ἐξηγούμενος αὐτὸ, φησί· Σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φασηλιτῶν, ὥσπερ δεδομένων συλῶν Φασηλίταις κατὰ Ἀθηναίων. ἐ-

enim [prima] ficus apparuiſſet, eam Mercurio dedicabant: quam capiebat, qui volebat. Et aliud proverbium: *Tanquam ficus in oculis.* Dicitur de iis, qui rei alicui quaſi affixi ſunt, eique omni ſtudio incumbunt. Ficum vero Ariſtophanes vocat carunculam in oculis excreſcentem, vel, ulcus oculorum.

Σῦκον. Ficus. Sic dicta eſt, quaſi σύκον, a ſtando: quod nempe ſtet, nec abjiciatur, ut groſſus. Ὄλυνθος vero dictus eſt quaſi ὁλόανθος, quod totus floreat. Ficus & morum remedia ſunt adverſus venena. Item, caricæ cum ruta aſſatæ, & cum pulegio jejunis datæ. Et in [Epigrammate:] *Ficuſque, quæ edentibus nigra apparet.* † *Eſus ficuum futiles ſermones ſignificat.*

Συκοφαντεῖν. Amantem urere & dolore afficere. Calumniis amantem vexare. Sic Plato & Menander.

Συκοφαντεῖν. Calumniari. Falſo aliquem accuſare. Hoc autem ſic primum dici cœpit, ex quo Athenienſes ficum apud ipſos inventam ex Attica exportari prohibuerunt. Cum enim illi, qui ficuum exportatores deferebant, ſycophantæ appellarentur; factum eſt, ut & illi, qui quomodocunque ex odio vel inimicitia aliquos accuſarent, ſic vocarentur. Ariſtophanes: *Et hæc quidem parva ſunt, & indigenis familiaria.* Proprium enim erat Athenienſium, calumniari. Ælianus: *Ille vero Deum negligentiæ nomine criminabatur: unde morbi & annonæ penuria Himeræos vexarunt.*

Συκοφάντης. Sycophanta. Cum Attica fame laboraret, quidam ex ficubus, quæ Diis conſecratæ erant, fructus clam decerpebant. Poſtea vero, conſecuta annonæ abundantia, quidã eos accuſarunt: unde ſycophantæ dicti ſunt.

Συκοφάντης. Calumniator. [Talis eſt] Diabolus. Deum enim calumniatus eſt, dicens, eum [Adamo] interdixiſſe, ne de fructu arboris comederet. Et Jobum: *Num Jobus gratis Deum colit?* Et συκοφαντία, calumnia. Et verbum συκοφαντῶ, calumnior, accuſativo jungitur.

Συκοφάσους. Idem quod συκοφάντας. Sycophantas. Calumniatores. *Nihil obſtabat, quo minus calumniatores injuſte vincerent.*

Συκυαῖσι. Cucurbitis. Pherecrates *Tyrannide: Aranearum telæ, tanquam in cucurbitis inanibus.* Quære in v. Ἀράχνη.

Συλλαβών. Qui comprehendit. Qui mente percepit. *Piſiſtratus autem, cum oraculum intellexiſſet, dixit ſe illud libenter accipere.*

Σύλας. Spoliationes. Direptiones. Expilationes. Demoſthenes in oratione de Corona: *Ubi Athenienſibus jus non eſt aliorum bona diripiendi.* In ſequentibus vero quaſi id ipſum explicans, dicit: *Bonis noſtris ſpoliati ſumus a Phaſelitis, quaſi jus ſpoliandi datum*

1 Ὥσπερ τὰ σῦκ' ἐπ.] Eſt Senarius Ariſtophanis in *Ranis*, pag. 270. (178. Edit. Baſ. *P.*) Vide etiam paulo ante v. Συκάμινον.

2 Καὶ μόνον] Scribendum puto, καὶ μόρον, i.e. morum.

3 Βρῶσις σ.] Ex Aſtrampſycho: ſed apud quem rectius legitur, ——— δείκνυσι φληνάφους λόγους.

4 Συκοφαντεῖν] Vide Athen. lib. III. cap. II.

5 Συκοφάντης. λιμοῦ γ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 5. ſed ubi pro λιμοῦ minus recte legitur λοιμοῦ.

6 Συκυαῖσι] Male pro σικύαισι.

7 Σύλας. τὰς συλλήψεις. Δημ.] Ex Harpocratione. Pro συλλήψεις autem ſcribendum eſſe συλήσεις, recte monuit Valeſius ad Harpocrationem; & ante eum Salmaſius *de Modo Uſur.* pag. 217. qui omnino cum hoc loco conferendus eſt.

πειδὰν

πειδὰν γὰρ μὴ θέλωσιν ἀποδοῦναι, ἃ ἔλαβον, τί ἂν τις ἔχοι ἄλλο ὄνομα θέσθαι τῷ τοιούτῳ, ἢ ὅτι ἀναιροῦνται τὰ ἀλλότρια; Ἀντὶ τοῦ [1] συλλήψεις σύλας ἔλεγον.

Σύλλας. ὄνομα κύριον. ὅτι ἐπὶ τοῦ Σύλλα τοῦ Ὑπάτου ὁ ἐμφύλιος Ῥωμαίων ἀνήφθη πόλεμος. ἐπισημῆναι δὲ τὴν τῶν μελλόντων κακῶν φορὰν Λίβιός φησι, καὶ Διόδωρος. ἐξ ἀνεφέλου τοῦ ἀέρος καὶ αἰθρίας πολλῆς ἦχον ἀκουσθῆναι σάλπιγγος, ὀξὺν ἀποτεινούσης καὶ θρηνώδη φθόγγον. καὶ τοὺς μὲν ἀκούσαντας ἅπαντας ἔκφρονας ὑπὸ δέους γενέσθαι· τοὺς δὲ Τυῤῥηνῶν μάντεις μεταβολὴν τοῦ γένους καὶ μετακόσμησιν ἀποφήνασθαι σημαίνειν τὸ τέρας. εἶναι μὲν γὰρ ἀνθρώπων ὀκτὼ γένη, διαφέροντα τοῖς βίοις καὶ τοῖς ἤθεσιν ἀλλήλων. ἑκάστῳ δὲ ἀφωρίσθαι χρόνον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, συμπεραινόμενον ἐνιαυτοῦ μεγάλου περιόδῳ. τῆς γοῦν προτέρας περιόδου τελευτώσης, καὶ ἑτέρας ἐνισταμένης, κινεῖσθαί τι σημεῖον ἐκ γῆς ἢ οὐρανοῦ θαυμάσιον, ὃ δῆλον εὐθὺς τοῖς τὰ τοιαῦτα σοφοῖς γίνεσθαι, ὅτι καὶ τρόποις ἄλλοις καὶ βίοις ἄνθρωποι χρώμενοι γεγόνασι, καὶ Θεοῖς ἧττον τῶν προτέρων μέλοντες. ταῦτα μὲν οὖν εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως πως ἔχει, σκοπεῖν παρίημι. † Ὅτι Σύλλας ὁ Ὕπατος ἀπάρας ἐξ Ἐφέσου, προσχών τε ταῖς Ἀθήναις, ἐνδιέτριψε τῇ πόλει χρόνον τινά, [2] καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τὴν τοῦ Τηΐου καταλαβὼν ἐνταῦθα βιβλιοθήκην, ἀνείλετο· ἐν ᾗ πλεῖστα τῶν Ἀριστοτέλους καὶ Θεοφράστου βιβλίων ἦν, οὔπω τε τοῖς πολλοῖς, ὥς φησι Πλούταρχος, γνωριζόμενα, ἀλλ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐκφοιτήσαντα γνῶσιν.

Σύλλας ὁ Ὕπατος, ἐπιλογισμὸν τῶν ἑαυτοῦ πράξεων ποιήσας, Εὐτυχῆ ἑαυτὸν ἐκάλει καὶ ἔγραφε. καί ποτε Λαβερία, Ῥωμαία γυνὴ οὐκ ἀφανής, ἐξόπισθεν τοῦ Σύλλου πορευομένη, ἐπιβάλλει τὴν χεῖρα, καὶ κροκίδα τοῦ ἱματίου σπᾷ. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος, Οὐδὲν δεινόν, εἰπεῖν, Αὐτοκράτορ· ἀλλὰ βούλομαι κἀγὼ τῆς σῆς μικρὸν εὐτυχίας μεταλαβεῖν. τὸν δὲ ὑπερησθῆναί τε τῷ ῥηθέντι, καὶ μετὰ μικρὸν ἀγαγέσθαι ταύτην γυναῖκα, τῆς Μετέλλης ἤδη τεθνηκυίας.

Συλλαῖος. ὄνομα κύριον. καὶ Σύλαιον, πόλις.

Συλλήβδην. συλλαβών. ἀθρόως.

[3] Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.

ἐπὶ τῶν εὐδαιμονίαν ἐπαγγελλομένων.

Συλλήπτορα. βοηθόν.

Σύλλιον. πόλις, πλησίον Σίδης.

Συλλογή. [4] ὄνομα ἀρχῆς.

Συλλογιμαῖα.

Συλλογισμός. Ἀπ' [5] αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλογισμὸς σύνθεσίν τινα ἔοικε σημαίνειν· ὥσπερ καὶ ὁ [6] σύμψηφος, ψήφων. ὄργανον δέ ἐστιν ὁ συλλογισμὸς πρὸς

ſit Phaſelitis contra Athenienſes. Cum enim reddere nolint ea, quæ ceperunt, quo alio nomine appellare quis illud queat, quam aliena rapere & deprædari? Pro συλήσεις enim dicebant σύλας.

Σύλλας. Sylla. Nomen proprium. Syllæ Conſulis temporibus civile Romanorum bellum exarſit. Futurorum vero malorum illorum tempeſtatem ſigna quædam præceſſiſſe Livius & Diodorus tradunt. Aere enim ſereno & admodum ſudo tubam auditam eſſe, quæ acutum & lugubrem clangorem redderet: omneſque, qui eam audiverant, præ metu obſtupuiſſe. Tyrrhenos autem vates reſpondiſſe, prodigium illud generis humani mutationem ſignificare. Octo enim eſſe hominum genera, vita & moribus inter ſe diſcrepantia: quorum unicuique certum tempus a Deo præſtitutum ſit, quod magni anni circuitu abſolvatur. Priore igitur circuitu ad finem perducto, & altero inſtante, prodigium aliquod admirabile in terra vel cœlo apparere, ex quo rerum illarum periti ſtatim conjiciant, exſtitiſſe homines aliis moribus præditos, quique Diis minus curæ ſint, quam priores. Hæc vero ſive ſic, ſive alio modo ſe habeant, nunc non diſputo. † Sylla Conſul cum Epheſo diſceſſiſſet, & Athenas appuliſſet, in illa urbe tempus aliquod commoratus eſt: repertamque illic Apellicontis Teji bibliothecam inde ſuſtulit. Erant autem in ea plurimi Ariſtotelis & Theophraſti libri, qui, ut ait Plutarchus, nunquam ante cogniti fuerant, ſed tunc demum in hominum notitiam venerunt.

Σύλλας. Sylla Conſul, cum res a ſe geſtas animo reputaſſet, Felicem ſe & vocavit & ſcripſit. Aliquando autem Laberia, matrona Romana non ignobilis, Syllam a tergo ſequens, manu veſti ejus injecta, floccum inde avulſit. Illo autem converſo, *Nihil mali*, inquit, *facio, Imperator: ſed & ego felicitatis tuæ parumper particeps eſſe cupio.* Sylla igitur dicto hoc admodum delectatus, eam paulo poſt uxorem duxit; Metella jam defuncta.

Συλλαῖος. Syllæus. Nomen proprium. Et Sylæum, urbs.

Συλλήβδην. In ſumma. Simul. Paucis. More ejus, qui omnia uno faſce complectitur. *Omnia bona uno quaſi faſce comprehenſa tibi fero.* Dicitur de iis, qui felicitatē alicui pollicentur.

Συλλήπτορα. Adjutorem. Auxiliatorem.

Σύλλιον. Syllium, urbs prope Siden.

Συλλογή. Collectio. Collectura. Nomen Magiſtratus.

Συλλογιμαῖα. Collectitia. Collectanea.

Συλλογισμός. Syllogiſmus. Ratiocinatio. Syllogiſmus ipſo nomine compoſitionem quandam ſignificare videtur: ut & ὁ συμψηφισμός,

1 Συλλήψεις] Συλήσεις.
2 Καὶ τὴν Ἀπελλικῶντος τὴν τοῦ Τ.] Vide Plutarchum in *Sylla*, pag. 468. & Strabonem lib. XIII. pag. 609.
3 Ὡς ἀγαθὰ συλλ.] Eſt Senarius Ariſtoph. in *Pluto*, pag. 69. (35. Ed. Baſ. P.)
4 Συλλογή] Ex Harpocratione.
5 Ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος ὁ συλλ.] Ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. I. *Topic.* pag. 7. ut Pearſonius obſervaverat.
6 Σύμψηφος] Scribe, συμψηφισμός: ut recte habet Alex. Aphrodiſ. loco laudato.

τὸ φανερὸν τι ποιῆσαι μὴ δοκοῦν εἶναι γνώριμον, διά τινων γνωρίμων τε καὶ φανερῶν. ἐπεὶ δὲ πᾶν ὄργανον χρήσιμον, καὶ ὁ συλλογισμὸς ἄρα χρήσιμος. πᾶν δὲ ὄργανον, ὃ μὴ τὴν χρείαν αὐτοῦ παρέχεται, ἀναιρεῖται. ἔστι δὲ συλλογισμὸς πρότασις μετὰ συμπεράσματος.

non præſtat, tollitur. Syllogiſmus autem eſt

Σύλλογος. ἄθροισις. Ἐνδημῶν δὲ σύλλογος ἀμήχανος γίνεται.

Συλλοχισμός.[1] ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν, λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν, οὐραγῷ, καὶ τοῖς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Συλλόνυχας. ἐν [2] Ἐπιγράμματι· Καὶ ψήκτραν ἀκοίτην ἀπέπτυσε, καὶ λιποκόπους φασγανίδας, καὶ τοὺς [3] συλλόνυχας ὄνυχας.

Συλοσῶν, Συλοσῶντος. ὄνομα κύριον.

Συλῶ. αἰτιατικῇ. τὸ συ μακρόν.

Ἀμφοτέρους ἤσχυνε· σεσύληται μὲν ὁ Βάκχος.

ἐν Ἐπιγράμματι.

Συλοσῶντος χλαμύς. ἐν τῷ Χλαμύς.

Συμμαθεῖν.[4] οἷον μεμαθηκότα τὸ γεγονός. οὐδεὶς με οἶδε τόπος, ἀλλὰ μάτην περιῆλθον. ἢ ἀντὶ τοῦ διδάξαι, εἰς μάθησιν ἀγαγεῖν τοῦ ζητουμένου. Σοφοκλῆς·

Κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος.

καὶ συμμαθόντι, συνεθισθέντι. Καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἐκ κριθῶν.

Συμμαχία[5] ἐπιμαχίας διαφέρει. Συμμαχία μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις τὸν αὐτὸν ἔχῃ τῷ συμμαχουμένῳ ἐχθρὸν καὶ φίλον. Ἐπιμαχία δὲ, ὅταν τις μόνῳ τῷ συμμαχουμένῳ ἀδικουμένῳ βοηθῇ, οὐ μέντοι καὶ ἀδικοῦντι συμπεράττῃ.

Συμβαλεῖν. διακρῖναι, νοῆσαι, συγκρῖναι. Συμβάλλειν δὲ, μεταδιδόναι, κιχρᾶν.

[6] Ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη,

Ἱμάτια, χρυσίον, ἀργύριον, ἐκπώματα,

μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων γ' ἐναντίον. † Συμβαλεῖν οὐδεὶς εἶχε τὸ γενόμενον. ἀντὶ τοῦ νοῆσαι.

Συμβαλόντα. τουτέστι, τὸν δανεισάμενον. Ὁ δὲ ἦλθε παρὰ τὴν βασίλισσαν, τὸν συμβαλόντα αἰτιασόμενος, δεηθῆναι αὐτῷ βοηθῆσαι τὰ δίκαια. [7] Ἀρριανός· Συνέκειτο γὰρ, τὸν μὲν σημῆναι, τὸν δὲ συμβαλόντα ποιεῖν τὸ τεταγμένον.

Σύμβαμα.[8] κατὰ Γραμματικοὺς πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, αὐτοτελῆ διάνοιαν ἀπαρτίζουσα· οἷον, Ἰωάννης περιπατεῖ. Παρασύμβαμα δὲ, πρότασις ἐξ ὀνόματος καὶ ῥήματος, οὐκ αὐτοτελῆ διάνοιαν

ſuffragiorum collationem. Syllogiſmus autem eſt inſtrumentum ad aliquid demonſtrandum, quod non videtur eſſe notum, per nota quædam & clara. Quoniam autem omne inſtrumentum eſt utile; & Syllogiſmus eſt utilis. Omne vero inſtrumentum, quod uſum ſuum propoſitio cum concluſione.

Σύλλογος. Collectio. Congregatio. Cœtus. *Popularis vero cœtus eſt inexpugnabilis.*

Συλλοχισμός. Syllochiſmus eſt, quum primo manipulo alius manipulus additur: ita ut manipuli ductor manipuli ductori, & tergi ductor tergi ductori, & reliquis, qui in interjectis jugis collocati ſunt, totidem alii adjungantur.

Συλλόνυχας. Ungues reſecantes. In Epigrammate: *Et ſtrigilem arundineam reſpuit, & pingue ſecantes cultros, & ungues reſecantia ſcalpella.*

Συλοσῶν. Syloſon. Nomen proprium.

Συλῶ. Spolio. Syllaba συ eſt longa. In Epigrammate: *Utrumque ignominia affecit. Spoliatus eſt enim Bacchus.*

Συλοσῶντος χλαμύς. Syloſontis chlamys. Quære in voce Χλαμύς.

Συμμαθεῖν. [Diſcere. Cognoſcere. Vel,] docere, & in notitiam rei quæſitæ perducere. Sophocles: *Nullus locus me docere novit.* Et συμμαθόντι, aſſuefacto, aſſueto. *Et potus ex hordeo confectus valde gratus erat bibenti, qui quidem ei aſſuetus eſſet.*

Συμμαχία differt ab ἐπιμαχία. Nam συμμαχία eſt, quum aliquis habet eundem & inimicum & amicum, quem ille, cui fertur auxilium. Ἐπιμαχία vero, quum quis tantum ſocio injuria affecto fert opem, non etiam eum, qui alteri injuriam facit, adjuvat.

Συμβαλεῖν. Conjicere. Dijudicare. Intelligere. Comparare. At συμβάλλειν, ſymbolam conferre, mutuo dare, commodare. *Deinde dicebat eas inter ſe ſolas coram nullis teſtibus in medium conferre veſtes, aurum, argentum, pocula.* † *Nullus conjicere poterat id, quod acciderat.*

Συμβαλόντα. [Illum, qui pecuniam contulit.] Illum qui pecuniam mutuo dedit, vel credidit. *Ille vero Reginam adiit, fœneratorem accuſaturus.* Arrianus: *Convenerat inter eos, ut alter ſignum daret, alter vero ſigno animadverſo imperata faceret.*

Σύμβαμα. Symbama. Secundum Grammaticos eſt propoſitio conſtans ex nomine & verbo, quæ ſententiam perfectam continet; ut, *Joannes ambulat.* Paraſymbama vero eſt propoſitio, conſtans ex nomine & verbo,

1 Συλλοχισμός. ὅταν τῷ πρ.] Confer Ælianum in *Tact.* cap. VI. qui idem docet.

2 Ἐν Ἐπιγράμματι] Epigramma integrum, ex quo ſequens fragmentum decerptum eſt, ex codice MS. Epigrammatum publici juris fecimus ſupra v. Ἄκιτον. Ibi autem Lector videbit, pro ψήκτραν ἀκοίτην, in Anthologia inedita legi, δονακῖτιν: uti etiam hic legendum eſt. Confer etiam Noſtrum infra v. Φάσγανον.

3 Τὰς συλλόνυχας ὄνυχας] Sic etiam legitur in codice MS. Epigrammatum: at mendoſe. Scribendum enim eſt, Καὶ τὰς συλλόνυχας σμίλας: ut vir doctus ad marginem Anthologiæ MStæ, qua Pariſiis uſus ſum, recte notaverat. Στόνυξ vero eſt, quicquid in acutum deſinit, vel aciem habet, teſte Heſychio; qui στόνυχας exponit, τὰ εἰς ὀξὺ λήγοντα. Quare συλλόνυχες στόνυχες erunt, ſcalpella ungues reſecantia.

4 Συμμαθεῖν. οἷον μεμαθ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 52. ut Portus monuit.

5 Συμμαχία ἐπιμαχίας διαφέρ. Συμμαχ.] Ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. I. cap. XLIV. ut Pearſonius recte obſervaverat.

6 Ἔπειτα συμβάλλ.] Tres hi Senarii leguntur apud Ariſtoph. *Eccleſiaz.* pag. 736.

7 Ἀρριανός] *De Rebus Indicis*, pag. 563.

8 Σύμβαμα κατὰ Γραμμ.] Vide Menag. ad Laert. lib. VII. num. LXIV.

ἀπαρ-

ἀπαρτίζουσα· οἷον, Ἰωάννῃ μέλει. Φήσας γὰρ, Ἰωάννης περιπατεῖ, οὐδενὸς ἄλλου ἐχρῄζε. εἰπὼν δὲ, Ἰωάννῃ μέλει· περὶ τίνος, παρέλειψεν εἰπεῖν.
tiam abſolvendam] indiget. Qui vero dicit, [ei curæ ſit.]

Συμβάς. συμφωνήσας. πεισθείς. Τραϊανὸς δὴ μὴ συμβὰς ταῖς ὁμολογίαις, ἐν παρασκευῇ ἦν.

Σύμβασις. Φιλία. συντυχία. καταλλαγή. Σύμβασις δὲ φίλων κατὰ τὸν αὐτὸν γινομένη τρόπον τῶν ὑπ' ἀνάγκης συγχωρηθέντων βεβαιοτέρα.

Συμβατήριοι. εἰρηνικοί. Φιλικοί. Βούλομαι διαλεχθῆναι αὐτοῖς συμβατηρίοις.

Συμβαίνει. ἔοικεν. ἐξομοιοῦται. συμφωνεῖ. Τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ συμβαίνει τοῖς λόγοις τὰ πράγματα.

Συμβαίνοντα. συμφωνοῦντα. [1] Τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετραγώνους λίθους ἐν τοῖς τείχεσι καὶ ἐν ταῖς πυραμίσι συμβαίνειν οἱ τεχνῖται λέγουσι, συναρμόζειν ἀλλήλοις τῇ ποιᾷ θέσει.

Συμβαίνουσι. συμπεράττουσι. συμφωνοῦσι. Χρησμοί τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ Πυθικόν. † Ἄλλα τε γάρ τινα οὐ συμβαίνοντα τῷ τῆς ἀρχῆς ὄγκῳ διεπράττετο. ἀντὶ τοῦ, ἁρμόζοντα.

Συμβεβηκός. ὃ γίνεται καὶ ἀπογίνεται χωρὶς τῆς τοῦ ὑποκειμένου φθορᾶς. Πῶς ὁ ἑκτικὸς πυρετὸς, κατὰ συμβεβηκὸς ἀναμφιβόλως ὢν, φθείρει τὸ σῶμα; ἐκ τῶν προσεχῶς εἰρημένων λύεσθαι φασίν. ἔστι γὰρ εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἔστι συμβεβηκὸς ὁ πυρετὸς, ἀλλ' οὐδὲ ἀλλοίωσις τοῦ ὑποκειμένου, ἀλλὰ παρὰ φύσιν θερμότης διαλυτικὴ τῆς ἁρμονίας τοῦ ζώου.

Συμβῆναι. συμφωνῆσαι. Οἱ δὲ ἠξίουν τὸν βασιλέα ἐφ' ᾧ συμβῆναι Γαβίοις, ἐφ' οἷς ἂν δικαιῶσι Γάβιοι.
ctionem faceret, & iis quidem conditionibus,

Συμβιβάζων.[2] συλλαλῶν. διδάσκων.

Συμβιβάσειν.[3] Εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν περί τινος.

Συμβιβῶ.[4] διδάξω. ἐπιστήσω. νοῆσαι ποιήσω.

Συμβιοτής. καὶ συμβιοτεύω.

Συμβλητά. σύγκρισιν ἐπιδεχόμενα, καὶ τὰ δυνάμενα γνωσθῆναι. καὶ συμβλητῇ, δυναμένῃ ἐπιγνωσθῆναι. [5] Βουλῇ κρείττονι, καὶ ἀνθρωπίνη γνώμη οὐδαμῶς συμβλητῇ, τρόπον τινὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀποθανόντος.

Σύμβολα. σημεῖα. μέτρα. οἷον, Σημεῖον τοῦ φθαρτὸν εἶναι τὸν ἄνθρωπον πρὸ τοῦ θανάτου, οἱ δερμάτινοι χιτῶνες. † Εἰ γένοιτό τι σύμβολον, ἐπετέλουν

quæ ſententiam perfectam non continet: ut, *Joanni curæ eſt.* Qui enim dicit, *Joannes ambulat*; nulla alia [orationis parte ad ſenten- *Joanni curæ eſt*; omiſit dicere, quænam res

Συμβάς. Qui conſenſit. Aſſenſus. Qui probavit. *Trajanus vero, cum conditiones non probaſſet, bellum parare cœpit.*

Σύμβασις. Pactio. Amicitia. Congreſſus. Reconciliatio. Fœdus. *Reconciliatio amicorum, quæ eodem modo fit, firmior eſt ea, quæ ex neceſſitate fit.*

Συμβατήριοι. Pacati. Amici. Ad pacem faciendam pertinentes. *Cum ipſis colloqui volo verbis pacatis.*

Συμβαίνει. Similis eſt. Aſſimilatur. Conſentit. Convenit. *Hoc oportet ſpectare, an dicta cum factis conſentiant.*

Συμβαίνοντα. Convenientia. Συμβαίνειν [aliquando eo ſenſu] dicimus, quo lapides quadratos in mœnibus aut pyramidibus convenire dicunt artifices, cum ſibi invicem ſcite compoſiti coaptantur.

Συμβαίνουσι. Conveniunt. Conſentiunt. *Et oracula cætera & Pythicum conſentiunt.* † *Nam & alia quædam peragebantur, imperii faſtigio & auctoritati non convenientia.*

Συμβεβηκός. Accidens. Sive, id, quod accedit & recedit ſine ſubjecti interitu. Quomodo hectica febris, cum ſine dubio ſit per accidens, corpus deſtruit? Quæſtio hæc ex iis, quæ proxime ante dicta ſunt, ſolvitur. Poteſt enim dici, febrim non eſſe accidens; imo ne alterationem quidem ſubjecti: ſed calorem contra naturam, qui compagem animalis diſſolvat.

Συμβῆναι. Conſentire. Pactionem facere. *Illi vero Regem rogabant, ut cum Gabiis paquas Gabii juſtas cenſerent.*

Συμβιβάζων. Colloquens. Docens. [Componens. Conjungens. Coagmentans.]

Συμβιβάσειν. Compoſitionem & pactionem de re aliqua inire.

Συμβιβῶ. Docebo. Aliquem monebo, ut mentem advertat.

Συμβιοτής. Convictor. Et συμβιοτεύω. Cum aliquo vivo.

Συμβλητά. Quæ comparationem admittunt. Quæ per conjecturas cognoſci poſſunt. Et συμβλητῇ, ei, quæ per conjecturas cognoſci poteſt. *Cum autem conſilio quodam divino, & quod ſapientia humana neutiquam aſſequi poſſet, Alpheus quodammodo defunctus eſſet.*

Σύμβολα. Signa. Menſuræ. *Signa, quæ hominem eſſe mortalem ante mortem oſtendunt, ſunt pelliceæ tunicæ.* † *Si quod ſignum con-*

1 Τὸ συμβαίνειν λέγομεν, ὡς τοὺς τετρ.] Hæc ſunt verba Marci Antonini lib. v. cap. viii. ut Pearſonius monuit. Ibi autem pro συναρμόζειν legitur συναρμόζοντας, uti etiam hic apud Suidam legendum eſt.

2 Συμβιβάζων] Vide de hac voce Suicerum in *Theſ. Eccleſ.*

3 Συμβιβάσειν] Sic habet antiquiſſimus MS. A. At MSS. B. & Γ. συμβιβάσαι. Priores Editt. vero, συμβίβασιν. At vera lectio eſt συμβιβάσαι, ad quam MSS. B. & Γ. proxime accedunt. Τὸ συμβιβάζειν autem non ſolum tranſitive accipitur, ut Grammatici loquuntur; ſed interdum etiam intranſitive: ut & alii jam ante monuerunt. Quare Lector mirari non debet, Suidam τὸ συμβιβάσαι hic interpretari, εἰς συμβίβασιν καὶ ὁμολογίαν ἐλθεῖν.

4 Συμβιβῶ] Reſpexit Suidas ad Pſalm. xxxii. v. 8. Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ πορεύσῃ.

5 Βουλῇ κρείττονι, καὶ ἀνθρ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Βουλευτικός.

τὰ δεξιά. σεισμὸς εἰ γένοιτο, ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διαΐξειε γαλῆ, ἤ τι τοιοῦτον.

tigiſſet, decreta rata faciebant. Si terræ motus factus fuiſſet, vel ignis inuſitatus [arſiſſet,] aut muſtela diſcurriſſet, aut aliquid hujuſmodi [accidiſſet.]

Σύμβολα.[1] τὰς συνθήκας, ἃς ἂν πρὸς ἀλλήλας αἱ πόλεις θέμεναι τάττωσι τοῖς πολίταις, ὥστε διδόναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια. πολλάκις ἐν τῷ ζ΄. Φιλιππικῶν Δημοσθένης.

Σύμβολα. Pacta & conventa, quæ civitates inter ſe ineunt, ut cives ſui debita jura ſibi invicem tribuant. Vocabulo illo ſæpius uſus eſt Demoſthenes in Philippica VII.

Συμβόλαιον. τὸ γραμματεῖον.

Συμβόλαιον. Pactum. Conventum. Contractus.

Σύμβολον.[2] ὃ ἐλάμβανον οἱ δικασταὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες. εἶτα τοῦτο δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο. ἦσαν δὲ τὸν ἀριθμὸν ἀπὸ τοῦ α ἕως τοῦ κ τὸ σύμβολον λαβόντες, ἔπειτα πλησίοι καθεζόμενοι. ζήτει ἐν τῷ Βακτηρία.

Σύμβολον. Symbolum, ſive teſſera, quam Judices in dicaſterium ingredientes accipiebant: quo poſtea reddito, mercedem judicialem accipiebant. Erant autem decem numero, ab A nimirum uſque ad K, qui teſſeram accipiebant. Quære in v. Βακτηρία.

Σύμβολον. οἰώνισμα. σημεῖον. μάντευμα. λέγεται δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὁ σύμβολος. [3] Ὁ σύμβολος δὲ Μελάμποδος ἢ Πόλλητος ἐδεῖτο. οὗτοι γὰρ ἦσαν μαντικῶν εἰδήμονες.

Σύμβολον. Augurium. Omen. Signum. Vaticinium. Dicitur autem etiam maſculino genere, ὁ σύμβολος. Ut, *Omen hoc Melampode vel Pollete indigebat*. Hi enim divinandi periti erant.

Σύμβολον. περὶ τοῦ Βίωνος πατρός· [4] Ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγραφὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου, τοῦ δεσπότου πικρίας σύμβολον. μήτηρ δὲ, οἵαν ὁ τοιοῦτος γῆμαι, ἀπ᾽ οἰκήματος.

Σύμβολον. Signum. Bion de patre ſuo dicit: *Non habens faciem, ſed ſcripturam in fronte, acerbiſſimi domini ſignum. Mater vero publicum proſtibulum; qualem nempe hujuſmodi homo ducere poſſit.*

Συμβραβεύσω. συνδιοικήσω.

Συμβραβεύσω. Simul adminiſtrabo. Simul diſpenſabo.

Συμεών.[5] ὁ θαυμαστός. περὶ τούτου οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Μοναχοὶ μαθόντες ὅτι ἐπὶ κίονος ἵσταται, μεμψάμενοι τὸ ξένον (πρῶτος γὰρ αὐτὸς τοῦτο ἐποίησεν) ἀκοινωνησίαν αὐτῷ ἔπεμψαν. εἶτα ἐγνωκότες τὸν βίον τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τὸ ἄτυφον, πάλιν αὐτῷ ἐκοινώνησαν. ὁ δὲ Μαρκιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν σχήματι ἰδιώτου πρὸς αὐτὸν ἀφανῶς παρεγένετο.

Συμεών. Symeon. Mirabilis ille vir. De hoc cum Ægyptii Monachi audiviſſent, eum in columna ſtare, rem inſolitam damnantes, (ipſe enim primus hoc fecerat) eum ex cœtu ſuo excluſerunt. Poſtea vero, cognita viri illius vita & animi modeſtia, rurſus eum in cœtum ſuum receperunt. Ad hunc Marcianus Imperator hominis privati habitu clam venit.

Συμμετρία. ὁμώνυμον. ὥσπερ καὶ τὸ σύμμετρον. σύμμετρα γὰρ, τὰ τῷ αὐτῷ μέτρῳ μετρούμενα, καὶ τὰ οἰκεῖα ἑκάστῳ, καὶ ἀρκοῦντα, ἢ κατὰ τὸ πλῆθος, ἢ κατὰ τὸ μέγεθος, ἢ κατὰ ποιότητα, ἢ κατὰ τὰς δυνάμεις ἀνάλογον ἔχοντα.

Συμμετρία. Symmetria. Eſt vocabulum homonymum: ut & σύμμετρον. Symmetra enim ſunt, quæ eadem menſura comprehenduntur, & quæ cuique conveniunt & ſufficiunt; vel pro ratione multitudinis, vel magnitudinis, vel qualitatis, & facultatum, proportionem quandam habentia.

Συμμορία. σύνταγμα. ἢ φυλεία. Ἀνδρῶν τε ἀρίστων [6] συμμετρίαι πολλαὶ, καὶ χρόνου μῆκος, τοσοῦτον ἤγειραν ἔργον.

Συμμορία. Symmoria. Ordo. Claſſis. Vel, curia, tribus. *Et virorum fortiſſimorum ſymmoriæ multæ, & temporis longitudo, tantum opus excitarunt.*

Συμμορία.[7] Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου. οὐχ ἅπαν τὸ πλῆθος, ὥσπερ παρ᾽ ἡμῖν, διῄρητο εἰς τὰς συμμορίας Ἀθήνησιν, ἀλλὰ μόνοι οἱ πλούσιοι, καὶ εἰσφέρειν τῇ πόλει δυνάμενοι. ὁ γοῦν Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ συμμοριῶν φησὶ περὶ τῶν χιλίων καὶ διακοσίων ἀνδρῶν, λέγω τῶν πλουσιωτάτων· Ἐκ τούτων τοίνυν οἶμαι δεῖν ποιῆσαι συμμορίας [8] εἴκοσι ναῦς εἰσιν ἐξήκον-

Συμμορία. Claſſis. Demoſthenes in oratione contra Aphobum. Non univerſus populus, ut apud nos, Athenis in ſymmorias diviſus erat, ſed ſoli divites, & qui pecuniam ad Reip. uſus conferre poterant. Demoſthenes igitur in oratione de Symmoriis, de mille & ducentis viris, id eſt, ditiſſimis, inquit: *Ex iſtis igitur exiſtimo faciendas eſſe viginti ſym-*

1 Σύμβολα. τὰς συνθ.] Ex Harpocratione.

2 Σύμβολον. ὃ ἐλάμβανον οἱ δικ.] Vide omnino Schol. Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 29, 30. qui fuſius hac de re agit. Cæterum, pro συμβόλαιον, ut priores Editt. habent, auctoritate MS. A. repoſui σύμβολον: quæ vera lectio eſt.

3 Ὁ σύμβολος δὲ Μελάμπ.] Marinus in *Vita Procli*, cap. X. in fin. Καί τις ἂν ἐγένετο σύμβολος τούτου σαφέστερος, καὶ οὐδὲ Πόλλητος, ἢ Μελάμποδος, ἢ τῶν ὁμοίων εἰς κρίσιν δεόμενος; *Et quod potuit omen eſſe manifeſtius, quodque minus Pollete, vel Melampode, vel ſimilibus egeat interpretibus?* Vide etiam Noſtrum ſupra v. Μελάμπους.

4 Ἔχων οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ συγγ.] Hæc ſunt verba Laërtii in *Bione*.

5 Συμεών] Hic eſt Symeon ille, qui *Stylites* vulgo dicitur: de quo, uti & de reliquis Symeonibus fuſe agit Leo Allatius in Diatriba *de Symeonum ſcriptis*. Eum igitur conſule.

6 Συμμετρίαι] Lege, συμμορίαι.

7 Συμμορία. Δημ.] Ex Harpocratione. Confer etiam Noſtrum v. Ἀνασύνταξις, v. Διαγεγραμμένα, v. Ἡγεμὼν συμμορίας, & v. Χίλιοι διακόσιοι. itemque Petitum in *Comment. ad Leg. Att.* pag. 270.

8 Εἴκοσι ναῦς εἰσιν] Scribe, εἴκοσιν, ὥσπερ νῦν εἰσι: ut legitur apud Demoſthenem, pag. 74.

τα

τὰ σώματα ἑκάστην ἔχουσαι. Ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ πρὸς Πολύευκτον φησίν· Εἰσὶ γὰρ ἐν τῇ συμμορίᾳ ἑκάστῃ ιέ ἄνδρες. οὐ δεῖ δὲ θαυμάζειν, πῶς ὁ μὲν Δημοσθένης φησὶν, ξʹ ἄνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν· ὁ δὲ Ὑπερείδης, ιέ. ἐν γὰρ τῷ κατὰ Πασικλέους λέγει τὴν αἰτίαν, γράφων ταυτί· Ἕως μὲν οἱ πλουσιώτατοι παραχρεώμενοι τὴν πόλιν, σὺν πέντε καὶ ἓξ τριηραρχοῦντες μέτρια ἀνήλισκον, ἡσυχίαν ἦγον οὗτοι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοσθένης, νόμους ἔθηκε τοὺς τριακοσίους τριηραρχεῖν· καὶ βαρεῖαι γεγόνασιν αἱ τριηραρχίαι. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποίητοι ἐνεγράφοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. Συμμορῖται δ' εἰσὶν, οἱ τῆς αὐτῆς μετέχοντες συμμορίας. διῃρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι κατὰ συμμορίας ἐπὶ Ναυσινίκου Ἄρχοντος, ὡς Φιλόχορος.

morias, ut nunc ſunt, ſexaginta viris ſingulas conſtantes. Hyperides vero in oratione ad Polyeuctum dicit: *In unaquaque ſymmoria ſunt viri quindecim.* Non eſt autem mirandum, Demoſthenem dicere, unamquamque claſſem viros habere ſexagenos; Hyperidem vero, quindenos. Nam in oratione contra Paſiclem cauſam affert, ſic inquiens: *Quamdiu ditiſſimi quique Remp. fraudantes, quini & ſeni trierarchiæ munere fungebantur, & mediocres ſumptus faciebant, illi quieverunt.* Poſtquam vero Demoſthenes hæc animadvertit, leges tulit, ut trecenti [locupletiſſimi] triremes ſumptibus ſuis inſtruerent: ex quo tempore trierarchiæ graves [& ſumptuoſæ] evaſerunt. Eos autem, qui jure civitatis donati erant, in ſymmorias etiam receptos fuiſſe, declarat Hyperides in oratione contra Polyeuctum. Συμμορῖται vero dicuntur illi, qui ejuſdem ſymmoriæ, ſive claſſis participes ſunt. Athenienſes autem in ſymmorias primum diſtributi fuerunt Nauſinico Archonte, ut ait Philochorus.

Σύμπαν. ὁ λεγόμενος Κόσμος. τὸ σύμπαν τόδε.

Σύμπαν. Univerſum. Quod [etiam] Mundum vocamus.

Συμπαραινέσας ἔχω. ἀντὶ τοῦ παρῄνεσα.

Συμπαραινέσας ἔχω. Pro συμπαρῄνεσα. Collaudavi.

Συμπαρομαρτῶν. συνακολουθῶν.

Συμπαρομαρτῶν. Simul ſequens. Comitans.

Συμπαίστορα. συμπαίζοντα.

Πανὶ [1] μὲν ἀρτίτοκον χίμαρον, συμπαίστορα μητρός.

Συμπαίστορα. Colluſorem. Colludentem. [In Epigrammate:] *Pani recens natam capellam, cum matre ludentem,* [*dedicavit.*]

Συμπίπτειν. μάχην συνάπτειν· Οἱ δὲ ὥπλιζον αὐτοὺς, καὶ ἐκέλευον ἐς μάχην συμπίπτειν.

Συμπίπτειν. Concurrere. Confligere. Pugnam committere. *Illi vero ipſos armabant, & cum hoſte confligere jubebant.*

Συμπλάττεται. ψεύδεται.

Συμπλάττεται. Confingit. Comminiſcitur. Mentitur.

Συμποδίσας. συνδήσας τοὺς πόδας. [2] Ἀριστοφάνης·

—— Στίξας αὐτοὺς,
Καὶ συμποδίσας,
Μετ' Ἀδειμάντου τοῦ Λευκολόφου
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμψω.

Συμποδίσας. Qui pedes colligavit. Ariſtophanes:

——*Compunctos ipſos,*
Et pedibus colligatis,
Cum Adimanto Leucolophi filio
Sub terram celeriter amandabo.

Συμπόσιον. ζήτει ἐν τῷ Ἀθήναιος περὶ τῶν δοξάντων μεγαλοψύχως ἑστιᾶν.

Συμπόσιον. Sympoſium. Compotatio. Conviviũ. Quære in voce Ἀθηναῖος de iis, qui magnificis & ſplendidis conviviis alios exceperũt.

Συμπράκτωρ ὁδοῦ. ἀκόλουθος.

Οὐδ' [3] ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ.

Συμπράκτωρ ὁδοῦ. Viæ comes. *Neque nuntius ullus, neque comes viæ.*

Συμπράττω. δοιχῇ.

Σύμπτωμα. συμβεβηκός.

Σύμπτωμα. Caſus. Quod accidit.

Σύμπτωσις. συμβολή. σύμμιξις ἐκ δύο μερῶν γινομένη. Οἱ δὲ ἐκ παραπλησίας προθέσεως ὁμοίαν ἐποιήσαντο τὴν ἔφοδον. γινομένης δὲ τῆς συμπτώσεως ἐξ ἀμφοῖν βιαίας, αὐτῶν μὲν ἥμαρτον ἀμφότεροι· τοὺς δὲ ἵππους ἔτρωσαν τοῖς δόρασι τοῖς ἀλλήλων.

Σύμπτωσις. Concurſus. Congreſſus. Conflictus, qui fit ab utraque parte. *Illi vero pari conſilio & impetu ſe invicem adorti ſunt. Facto autem violento concurſu, ambo quidem a ſeſe aberrarunt; equos vero haſtis ſuis mutuo vulnerarunt.*

Συμφανές. δῆλον. φανερόν. Καὶ συμφανὲς ἦν αὐτοῖς καὶ ὡμολογημένον τὸ νικᾶν.

Συμφανές. Conſpicuum. Clarum. Manifeſtum. *Victoria vero ipſis erat manifeſta & confeſſa.*

Συμφέρεται. συναρμόττει. συμφωνεῖ. ὁμονοεῖ. καὶ ἐπὶ τοῦ συνάπτειν μάχην. Σεμπρώνιος δὲ Ἀννίβᾳ συμφέρεται. ἐλαττωθεὶς δὲ κατὰ τὴν μάχην, πολλοὺς τῶν οἰκείων ἀπέβαλε. τὸ συμφέρεσθαι ἐναντίον

Συμφέρεται. Congruit. Convenit. Conſentit. Item, confligit. *Sempronius cum Annibale confligit. In prælio vero ſuperatus, multos ſuorum amiſit.* Τὸ συμφέρεσθαι contrarium eſt τῷ

1 Πανὶ μὲν ἀρτ.] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. 2.
2 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 188. Ed. Baſ. *P.*

3 Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδ.] Eſt ſenarius Sophoclis *Oedip. Tyran.* pag. 154. ut Portus monuit.

πρὸς τὸ διαφέρεσθαι· καὶ τὸ συμφωνεῖν πρὸς τὸ διαφωνεῖν· καὶ τὸ διαγορεύειν πρὸς τὸ συναγορεύειν.

Συμφέρον. ἀγαθόν. λέγεται δὲ συμφέρον, ὅτι φέρει τὰ τοιαῦτα, ὧν συμβαινόντων ὠφελούμεθα.

Σύμφημι. συναινῶ. ταυτόν σοι λέγω.

Συμφορά. ἀτυχία. κακῶν συντυχία.

Συμφορά.[1] τῶν μέσων ἐστί. διὸ λέγει Σιμωνίδης· Πῖνε, πῖν', ἐπὶ συμφορᾷ. οἱ δὲ λέγουσι, Πῖνε, πῖν', ἐπ' ἐσθλοῖς. δηλοῖ δὲ ἡ συμφορὰ καὶ τὸ κακὸν, καὶ τὸ καλόν. [2]διὸ λέγει, Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς. καὶ τοῦτο εἰπὼν οὐκ εἴασεν ἐπὶ τοῦ κακοῦ νοεῖσθαι. [3]Σοφοκλῆς δέ φησιν· Ἔν τε συμφοραῖς βίου πρῶτον κρίνοντες. ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς βιωτικαῖς συντυχίαις. καὶ αὖθις·

Ὦ [4] συμφορὰ τάλαινα τῶν ἐμῶν κακῶν.
Ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

Συμφορὰ, καὶ ἡ ὁμοῦ ἐπιφορά. Πισίδης·
Ἐκ τῆς ἀμέτρου συμφορᾶς τῆς συρμάδων.
περὶ χιόνος.

Συμφράδμονες. σύμβουλοι.

Συμφυλετῶν. ὁμοεθνῶν. συγγενῶν.

Συμφυεῖς. συγγενεῖς.

Συμφέρεται. δολιχῆ. συμμίγνυται. συναναχεράται. συμμιαίνεται.

Συμψήσας. συλλείψας. [5]Ἡρόδοτος· Τῶν τις ἱερῶν ἵππων τῶν λευκῶν ὑπὸ ὕβριος ἐσβὰς ἐς τὸν ποταμὸν, διαβαίνειν ἐπειρᾶτο. ὁ δέ μιν συμψήσας, ὑποβρύχιον οἰχώκεε φέρων. καὶ Ἰάμβλιχος· Βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν.

Συμψῆσαι. συλλεῖψαι. [6]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Εἶτ' αὖ πάλιν αὖθις ἀνισταμένους συμψῆσαι, καὶ προνοῆσαι
Εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖς τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν γε.
Κατέψων γὰρ τὸν τόπον, ὅπου ἐκάθηντο, ἵνα μὴ σημεῖον τῆς ἥβης ἑαυτῶν καταλείψωσι τοῖς ἐρασταῖς.

Σύμψηφα. σύμφωνα.

Συμψηθείς.[7] βλαβείς. τρωθείς.

Συναγείρων. συνάπτων. συνάγων.

Συναγηγερμένοι. συνηγμένοι.

Συνάγω. αἰτιατικῇ. συναθροίζω.

Συνάγκεια.[8] ὁ σύνδενδρος τόπος.

Συναγομένων. στενοχωρουμένων. [9]Συναγομένων δὲ

διαφέρεσθαι; ut τὸ συμφωνεῖν verbo διαφωνεῖν, & διαγορεύειν τοῦ συναγορεύειν.

Συμφέρον. Bonum. Utile. Dicitur autem συμφέρον, quia fert ea, quæ, ſi conſequamur, nobis proſunt.

Σύμφημι. Comprobo. Conſentio. Tecum idem dico.

Συμφορά. Calamitas. Infortunium.

Συμφορά. Nomen eſt mediæ ſignificationis, [& non ſolum calamitatem, ſed etiam felicem rerum ſucceſſum ſignificat.] Ideo Simonides dicit: *Bibe, bibe, ob felicem rerum ſucceſſum.* Alii vero [hoc ſic] efferunt, Πῖνε, πῖν', ἐπ' ἐσθλοῖς. Nam συμφορὰ tam in bonam quam malam partem ſumitur. Quare [Ariſtophanes] dicit, Ἐπὶ συμφοραῖσιν ἀγαθαῖς: quo ipſo vocem hanc de calamitate intelligi non ſinit. Sophocles vero inquit: *In caſibus vitæ [te] primum judicantes.* Sive, in caſibus, quibus vita hæc obnoxia eſt. Et iterum: *O caſum infelicem malorum meorum! Heu vulnera valde me cruciantia.* Item συμφορὰ, accumulatio, congeſtio. Piſides: *Ex nimia copia nivis cœlo confertim cadentis.*

Συμφράδμονες. Conſiliarii. Conſultores.

Συμφυλετῶν. Contribulium. Gentilium. Cognatorum.

Συμφυεῖς. Cognati.

Συμφέρεται. Commiſcetur. Confunditur. Commaculatur.

Συμψήσας. Qui contrivit. [Qui delevit. Qui ex conſpectu ſubduxit.] Herodotus: *Quidam ex equis albis, qui ſacri habebantur, præ ferocia fluvium ingreſſus, eum tranare conabatur. At fluvius eum abſorptum, aquiſque ſubmerſum, ſecum abripuit.* Et Jamblichus: *Fluvius vero urinatores violentia vorticum abſorptos ad imum rapuit: adeo ut non amplius emergerent.*

Συμψῆσαι. Conterere. [Veſtigia delere. Complanare.] *Deinde, cum iterum ſurrexiſſent, arenam complanabant, provide caventes, ne pubis veſtigium amantibus relinquerent.* Locum enim, in quo ſederant, complanare ſolebant, ne quod ſignum pubis amatoribus relinquerent.

Σύμψηφα. Conſentientia. Conſona.

Συμψηθείς. Læſus. Vulneratus. Cæſus.

Συναγείρων. Congregans. Connectens. Colligens.

Συναγηγερμένοι. Congregati. Collecti.

Συνάγω. Congrego. Colligo.

Συνάγκεια. Convallis. Locus arboribus conſitus.

Συναγομένων. Coarctatorum. In anguſtias re-

1 Συμφορά.———ἐπ' ἐσθλοῖς] Ariſtoph. *Equit.* pag. 311. (212. Ed. Baſ. *P.*)
Ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον, πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς.
Scholiaſtes: Τό τι γὰρ, φησὶν, ἐπάσαιμί σοι τὸ τοῦ Σιμωνίδου μέλος, Πῖνε, πῖν' ἐν ταῖς συμφοραῖς. οὐκ ἔστι Σιμωνίδου δὲ τοῦτο Θετταλοῦ. Τὸ δὲ συμφοραῖς, ἐπ' ἐσθλοῖς. τῶν μέσων γὰρ ἡ συμφορά. Hinc Suidas ſua deprompſit.
2 Διὸ λέγει, Ἐπὶ συμφ.] Ariſtoph. *Equit.* p. 327. (227. Ed. Baſ. P.)
Ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελμέναις.
Vide ibi Scholiaſtam, cujus ſcrinia Suidas hic iiidem compilavit.
3 Σοφοκλῆς δέ φησιν] In *Oedip. Tyran.* pag. 149. ubi locus hic ita diſtinguitur:
Ἀνδρῶν τε πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
Κρίνοντες, &c.
4 Ὦ συμφορὰ τάλαινα τ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Acharnenſ.* pag. 427. (307. Ed. Baſ. *P.*)
5 Ἡρόδοτος] Lib. 1. pag. 48. ut Portus monuit.
6 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 178. (108. Ed. Baſ. *P.*)
7 Συμψηθείς] Photius in *Lexico* MS. Συμψιαθείς. Utrumque mendoſe. Scribendum enim eſt, vel συμψηθεὶς ut habet Heſychius: vel συμψηθείς. Confer Suidam infra v. Συνεψήσθη.
8 Συνάγκεια] Vide ſupra v. Συνάγκεια.
9 Συναγομένων δὲ λιμ.] Hæc ſunt verba Polybii. lib. 1. cap. XVIII.

λιμῷ τὴν Καρχηδονίαν διὰ τὸ πλῆθος τῶν συγκεκλεισμένων ἀνδρῶν ἐν τῇ πόλει. τουτέστι, συνεκλείοντο, καὶ συνήγοντο. † Ἐν [1] γὰρ τούτῳ συνήγοντο σιτοδείᾳ καὶ σπάνει τῶν ἀναγκαίων, ὥστε βουλεύεσθαι [2] περὶ τοῦ λύειν τὴν πολιορκίαν. τουτέστι, συνεκλείοντο.

dactorum. *Cum autem Carthaginenſes fame premerentur propter multitudinem hominum in urbe concluſorum.* † *Tanta frumenti inopia & rerum neceſſariarum penuria premebantur, ut de ſolvenda obſidione conſultarent.*

Συναγορεύειν· συνηγορεῖν. [3] ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν.

Συναγορεύειν. Idem ac συνηγορεῖν. Pro aliquo dicere. Alicui patrocinari. Alicujus cauſam agere

Συναγυρμός. [4] Οὐδένα ἠξίου ἀτιμάζειν πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

Συναγυρμός. Collectio. *Neminem contemnendum eſſe cenſebat, qui veram ſcientiam a multis colligeret.*

Συνᾴδων. ἁρμόττων. συνηχῶν. συμφωνῶν. καὶ Σύναδα, μητρόπολις. Συνᾷδον δὲ, οὐδέτερον.

Συνᾴδων. Concinens. Congruens. Concurrens. Conſonans. Conſentiens. Et Σύναδα, Synada, metropolis. Συνᾷδον vero, genere neutro, [per ο ſcribitur.]

Σὺν [5] Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει. παροιμία ἐπὶ τοῦ μὴ δεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν Θεῶν ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίθεται δὲ ἐπὶ γυναικῶν, καὶ μάλιστα ὀφειλουσῶν ἐργάζεσθαι. καὶ παροιμία ὁμοία τῇ,
Αὐτός τι νῦν δρῶν, εἶτα τοὺς Θεοὺς κάλει.

Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χ. *Cum Minerva manus etiam move.* Proverbium, quod monet, non oportere nos ſpe auxilii divini ſedere otioſos. Dicitur hoc autem præcipue de mulieribus, quæ manum operi admovere debent. Proverbio huic ſimile eſt illud, *Ipſe nunc aliquid fac, & deinde Deos invoca.*

Συναίγδην. ὁρμητικῶς. ἢ ὁμοῦ.

Συναίγδην. Uno impetu. Simul.

Συναλλαγαῖς. [6] κοινωνίαις. φιλίαις. [7] Σοφοκλῆς· Ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς. τουτέστι, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον κοινωνίαις καὶ ὁμιλίαις, ὥστε στοχάζεσθαι τῆς τῶν Θεῶν διανοίας. καὶ αὖθις· [8] Πότερα δολοῖσι τέθνηκεν, ἢ νόσου συναλλαγῇ;

Συναλλαγαῖς. Commerciis. Converſationibus. Amicitiis. Sophocles: *Et in converſationibus cum Diis.* Id eſt, ob commercium & colloquium cum Diis, mentem eorum [optime] conjicere noſti. Et iterum: *Utrum dolis an morbo e medio ſublatus eſt?*

Συναλίσας. [9] συνάξας. συναθροίσας.

Συναλίσας. Qui collegit. Qui congregavit.

Συναλισθείσης. [10] συναχθείσης. Συναλισθέντες οὖν οἱ σύμμαχοι, βλασφημοῦντες αὐτὸν, ἠπείλουν προσθήσεσθαι τῇ μοίρᾳ τῶν ὑπεναντίων.

Συναλισθείσης. Coacta. Collecta. Congregata. [Et συναλισθέντες, congregati, collecti.] *Belli ſocii igitur congregati, ipſum maledictis inſectantes, minabantur, ſe ad hoſtium partes tranſituros eſſe.*

Συναλοιφή.

Συναλοιφή. Synalœphe. Id eſt, Duarum vel plurium vocalium aut ſyllabarum in unam contractio.

Συναλωνιάζειν. [11] καθ' ἕκαστον ἔτος ἐν ἀκμῇ τοῦ θέρους ἑορτὴν ἦγον, καὶ θυσίας ἐποίουν.

Συναλωνιάζειν. [Veteres] quotannis adulta æſtate feſtum celebrabant, & ſacrificia faciebant: [quod συναλωνιάζειν vocabant.]

Συνάμα. ἐπίρρημα. Συνάμα Ἐπισκόποις χειροτονήσας αὐτόν.

Συνάμα. Adverbium. Simul. Una. *Cum una cum Epiſcopis ipſum elegiſſet.*

Συνανέσχον. συνανέτεινον.

Συνανέσχον. Simul in altum ſuſtulerunt.

Συναντῶ. δοτικῇ.

Συναντῶ. Obviam eo.

Συνάορος. ἡ γαμετή.

Συνάορος. Conjux. Uxor.

Συναπεχθάνομαι. δοτικῇ.

Συναπεχθάνομαι. Simul infenſus ſum alicui Simul cum aliquo aliquem odi.

Συναπηρτισμένον. πεπληρωμένον.

Συναπηρτισμένον. [Abſolutum. Conſummatum.] Completum.

Συναραμένου. συνεργήσαντος.

Συναραμένου. Illius, qui aliquem in re aliqua adjuvit.

1 Ἐν γὰρ τούτῳ συνήγ.] Et hæc ſunt verba Polybii loco laudato: ſed apud quem rectius legitur, εἰς γὰρ τοῦτο συνήχθη, &c.

2 Περὶ τοῦ λύειν] Sic recte MS. A. itemque Polybius loco laudato. At priores Editt. mendoſe, περὶ τοῦ κωλύειν.

3 Ὑπὲρ αὐτοῦ λέγειν] Scripſerim potius, ὑπέρ του λέγειν: quod idem eſt ac, ὑπέρ τινος λέγειν, i.e. pro aliquo dicere.

4 Συναγυρμός] MS. A. συναγερσμός. Συναγυρμὸς tamen legitur etiam infra v. Συγκατὸς, ubi Suidas integrum locum ſcriptoris, ex quo ſequens fragmentum decerptum eſt, adducit.

5 Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χ.] Confer Noſtrum infra v. Τὴν χεῖρα προσφ.

6 Συναλλαγαῖς] Vide ſupra v. Συναλλαγή.

7 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* v. 35.

8 Πότερα δολοῖσι τέθν.] Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 191.
Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ.
Hinc Suidam emendabis. Τὸ τέθνηκε vero apud Sophoclem ex præcedentibus ſubintelligitur.

9 Συναλίσας] Sic recte MS. Pariſ. A. itemque Photius in Lexico MS. At priores Editt. συναυλίσας, quam lectionem vel literarum ſeries vitioſam eſſe arguit. Simile mendum occurrit apud Jamblichum *de Vit. Pythag.* cap. XII. ubi, non ſolum ſuadente ſenſu, ſed etiam conſentientibus MStis, pro τόδε ἐλευθεριώτατον συναυλιζόμενον, reſcribendum eſt, τόγε ἐλευθ. συναλιζόμενον. Pari modo corruptus eſt Scholiaſtes Homeri ad Il. B. v. 303. ubi hodie ſic legitur: Αὐλὶς, πόλις Βοιωτίας, κεκλημένη ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι, ὅ ἐστιν, ἀθροισθῆναι τὸ Ἑλληνικὸν στρατόν. Pro αὐλισθῆναι enim illic ſcribendum eſſe ἁλισθῆναι, manifeſtum eſt. Nunquam enim αὐλίζω ponitur pro ἀθροίζω, ſed ἁλίζω. Vide Noſtrum ſupra v. Ἁλίσας, & v. Ἁλισθῆναι.

10 Συναλισθείσης] Et hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Antea enim male legebatur, συναυλισθείσης.

11 Συναλωνιάζειν] Confer Grammaticos v. Ἀλῶα. Sic enim feſtum illud vocabatur, de quo Suidas hic agit.

Συναρ-

Συναρτήσαντες. συνάψαντες.

Συνασπισμός.[1] ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ ἐν τῇ φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Συναυλίαν.[2] συμφωνίαν.

Συνάφεια. σύζευξις.

Σύγγονος. ὁ ἀδελφός.

Συνδάϊξον.[3] σφάξον σὺν τοῖς θρέμμασι.

Σὺν ἧ Θεοὶ μάκαρες. τοῦτο ἐπέλεγον οἱ ῥαψῳδοί· ὡς οἱ κιθαρῳδοί, Ἀλλ' ἄναξ χαῖρε. εἰσὶ γὰρ ἐπιφωνήματα παρὰ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς.

Συνδέτας. συνδεδεμένους.

Κακοὺς[4] γὰρ εἶχον τοὺς λογισμοὺς συνδέτας,

Μορφῶν τὸ κάλλος τοῦ σοφοῦ γεωργίου.

Συνδιέφερε. συνεκρότει. συνηγωνίζετο. Τὰ μὲν πρῶτα συνδιέφερεν αὐτῷ τὸν πόλεμον. ἔπειτα παλλακῆς ἐρασθεὶς, συνέθετο προδοσίαν ἐπὶ χρήμασι.

Σὺν δίκῃ. ἀντὶ τοῦ δικαίως. Ἐπειδὴ ἔμαθεν ὁ βασιλεὺς τὰ συμβάντα τῷ προδότῃ Καπίτωνι σὺν δίκῃ.

Σύνδικος, καὶ συνήγορος. ὅταν πλείονες βοηθοὶ καὶ συνήγοροι τῷ πράγματι παρῶσι, σύνδικοι καλοῦνται.

Συνδιοίσεις.[5] συνδιάξεις.[6] συμβιώσεις. Καὶ συνδιοίσεις τὰ παρόντα αὐτῷ.

Σὺν[7] δορὶ, σὺν ἀσπίδι. ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ πρᾶξαί τι πειρωμένων.

Συνδούλοις. οὐ μόνον δούλους ἔλεγον, ἀλλὰ καὶ συνδούλους. [8] Ἀριστοφάνης·

Ἵν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς ἐπανέροιτο,
Ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρμ' ἔπαθες; μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι;

Συνδούμενος. συνδεδεμένος.

Σύνδρομος. σύμφωνος.

Συνδυασμός. καὶ[9] συνδυάσω. συζευχθῶ, κοινωνήσω. συμπράξω. Ἐνδοιάζω δέ.

Συναίμονες. ἀδελφοί.

Συναιρόμενος.[10] συμβαλλόμενος, συνερχόμενος, συμβοηθῶν.

Σύναιχμος. ὁ σύμμαχος.

Συνεβάλλοντο. παρεῖχον. Ὥστε καὶ συνεβάλλοντο

Σ Υ

Συναρτήσαντες. Qui conjunxerunt. Qui connexuerunt. Qui appenderunt.

Συνασπισμός. Quum unusquiſque vir in phalange cubitum unum obtinet, id συνασπισμὸς vocatur.

Συναυλίαν. Tibiarum concentum.

Συνάφεια. Conjunctio. Connexio.

Σύγγονος. Frater. [Cognatus.]

Συνδάϊξον. Jugula cum pecudibus. Simul jugula.

Σὺν ἧ Θεοὶ μάκαρες. *Dii beati nobis adſint.* Hoc Rhapſodi accinere ſolebant: quemadmodum citharœdi dicebant: *At Rex* [*Apollo*] *ſalve.* Erant enim hæc epiphonemata apud veteres poetas [uſitata.]

Συνδέτας. Colligatos. Vinctos. Conſtrictos.

Malas enim habebam cogitationes conſtrictas,

Formans pulchritudinē ſapientis ſegetis.

Συνδιέφερε. Simul tolerabat. Una gerebat. Opera ſua aliquem adjuvabat. *Primum quidem in bello gerendo ipſum adjuvabat: poſtea vero concubinæ amore captus, certamque pecuniæ ſummam pactus, proditionem molitus eſt.*

Σὺν δίκῃ. Juſte. Jure. Merito. *Poſtquam Rex intellexit ea, quæ Capitoni proditori merito acciderant.*

Σύνδικος. Quum plures advocati & cauſarum patroni rei alicujus defendendæ gratia [in judicio] adſunt, ii ſyndici vocantur.

Συνδιοίσεις. Cum aliquo tempus vel vitam tranſiges. Cum aliquo vives.

Σὺν δορὶ, σὺν ἀσπ. Cum haſta, cum clypeo. De iis, qui omni modo aliquid facere conantur.

Συνδούλοις. Conſervis. Non ſolum enim δούλους dicebant, ſed etiam συνδούλους. Ariſtophanes:

Ut conſervus plagas ejus irridens, interroget:
O miſer, quidnam pellis tua paſſa eſt? Num hyſtrix in te irruit?

Συνδούμενος. [Contractum ex συνδεόμενος.] Colligatus. Conſtrictus. Vinctus.

Σύνδρομος. [Cum aliquo currens.] Conſentiens.

Συνδυασμός. Congreſſus venereus. Conjunctio. Copula. Et συνδυάσω, conjungar, ſocius ero, coibo, adjuvabo. At ἐνδοιάζω, dubito, [per οι ſcribitur.]

Συναίμονες. Conſanguinei. Fratres.

Συναιρόμενος. Conferens [opem, vel operam.] Simul vadens. Adjuvans.

Σύναιχμος. Belli ſocius.

Συνεβάλλοντο. Conferebant. Præbebant. *Quam*

1 Συνασπισμός] Quid ſit συνασπισμὸς, pluribus exponit Ælianus in *Tacticis*, cap. XI.

2 Συναυλίαν] Vide ſupra v. Συναυλίαν.

3 Συνδάϊξον. σφ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem*. pag. 22.

4 Κακοὺς γ.] Fragmentum hoc, quod ex Mythographo quodam depromptum eſſe puto, propter brevitatem eſt admodum obſcurum.

5 Συνδιάξεις] Sic etiam habent MSS. Pariſ. B. & Γ. At antiquiſſimus codex A. συνδιάξεις.

6 Συμβιώσεις] Vox iſta in prioribus Editt. deſideratur: quam ex MSS. Pariſ. revocavi.

7 Σὺν δορὶ, σὺν ἀσπ.] Reſpexit Suidas ad locum Ariſtophanis, qui exſtat in *Pace*, pag. 646.

8 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 679. (462. Ed. Baſ. *P.*)

9 Συνδυάσω] Sic MS. Pariſ. A. itemque auctor Etymologici, & Photius in Lexico inedito. At in prioribus Editt. minus recte legitur συνδυάξω.

10 Συναιρόμενος] Vide ſupra v. Συναίρεται.

αὐτῷ

αὐτοῦ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν Ἑλλησποντιακαὶ πόλεις.

Συνέβαινεν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· Οὔτε γὰρ Ἀθηναίοισι συνέβαινεν Αἰσχύλος. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐστοίχησε.

Συνέβη. συνεφωνήθη. Ὁ δὲ λιθουργοῦ χειρουργίας τεχνίτῃ δίδωσι χρυσίον, ὅσον συνέβη.

Συνέβησαν.[1] ἐστοίχησαν. ὡμολόγησαν. Συνέβησαν οὖν ὥστε [2] ἀφανῆ μετὰ τῶν ἐπιτηδείων ὑπεξελθόντα, ἑτέραν μεταδιῶξαι χώραν.

Συνεγόμφου. ἔστιν ἐν τῷ Φράβιτος.

Συνεδεῖσθαι. συγκαθῆσθαι.

Συνεδρία. ἡ καθέδρα.

Συνέθει. συνέτρεχεν.

Συνέθηκεν. ὑπέλαβεν. ὑπενόησε. Τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεύς, καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον.

Συνεκδοχικῶς. συλληπτικῶς.

Συνεκόμισαν. συνήγαγον.

Συνεκποτέ'[3] ἐστί σοι καὶ τὴν τρύγα. ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἶτα ὀλιγωρήσαντος. παλαιοὶ δὲ τρύγα καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν· νῦν δὲ τὴν ὑποστάθμην.

Συνεκτικώτατα. κεφαλαιωδέστατα.

Συνέχοντα. διακρατοῦντα.

Συνεκύρησε. συνέτυχε.

Συνελέξατο. ἀνεκτήσατο. Ὥστε ἐπὶ τοῖσδε τὸν θυμὸν συνελέξατο ὁ βάρβαρος, καὶ τοῦ παλλεσθαι ὑπὸ τοῦ τρόμου ἔληξε.

Συνελόντι φράσαι. συντόμως εἰπεῖν.

Συνελόχισε. συνήθροισε.

Συνέμπορος. συνοδοιπόρος.

Συνεννηγμένοι. συνελθόντες.

Συνέντες, καὶ συνιέντες.

Συνεωσμένους. συγκεκλεισμένους. Ἠπόρουν τὸ τί χρὴ πράττειν, εἰς ὀξὺν οὕτω καιρὸν συνεωσμένους.

Συνέπαινοι. συγκατατιθέμενοι. Ἡρόδοτος· Συνέπαινοι γὰρ ἦσαν οἱ Πέρσαι. τουτέστιν, ὁμόφρονες. καὶ αὖθις· Δεῖ καὶ αὐτὸν βασιλέα συνέπαινον γίνεσθαι.

Συνέπεσε γενέσθαι. ἀντὶ τοῦ συνέβη. οὕτως Ἰσοκράτης. Καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν φόνος συνέπιπτε πολὺς, φύρδην ἐπ' ἀλλήλοις μαχομένων. καὶ, Συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γόνατα. ἀντὶ τοῦ προσέπεσε. καὶ αὖθις· Τοῖς μὲν πρὸς τὰ γόνατα πιπτόντων.

Συνεπιλαμβάνομαι. γενικῇ.

Συνεπισπεῦσαι. συνεπιταχῦναι. [4] Ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρατίστους συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας.

Συνεπίσταμαι. δοτικῇ.

[1] Συνέβησαν] Vide ſupra v. Συνεβησόμεθα.
[2] Ἀφανῆ] MS. A. ἀπαθῆ: quod magis placet.

obrem & Helleſpontiacæ urbes pecuniam conferebant ad alendos milites ejus.

Συνέβαινεν. Conveniebat. Congruebat. Ariſtophanes: *Haud enim Athenienſibus conveniebat Æſchylus.* Vel, non placebat.

Συνέβη. Convenit inter aliquos. *Ille vero artifici lapides polienti dat aurum, quantum inter eos convenerat.*

Συνέβησαν. Conſenſerunt. Pacti ſunt. Inter eos convenit. *Inter ipſos igitur convenit, ut cum rebus neceſſariis clam egreſſus, aliam regionem quæreret.*

Συνεγόμφου. Clavis compingebat. Eſt in voce Φράβιτος.

Συνεδεῖσθαι. Conſeſſurum eſſe.

Συνεδρία. Cathedra. [Conſeſſus.]

Συνέθει. Concurrebat. Simul currebat.

Συνέθηκεν. [Compoſuit.] Suſpicatus eſt. Opinatus eſt. Conjecit. *Rex hoc ſuſpicatus eſt, & ex ratiocinationibus conjecit id, quod accidit.*

Συνεκδοχικῶς. Synecdochice.

Συνεκόμισαν. Comportarunt.

Συνεκποτέ' ἐστί σ. *Simul etiam ebibenda tibi eſt ipſa fæx.* Hoc dicitur in eum, qui rem, quam aggreſſus eſt deinde negligit. Veteres autem vinum novum etiam vocabant τρύγα: nunc autem, fæcem.

Συνεκτικώτατα. Compendioſiſſime. Breviſſime.

Συνέχοντα. Continentia.

Συνεκύρησε. Incidit.

Συνελέξατο. Collegit. Recepit. *Quare Barbarus ex hoc animum recepit, & præ metu tremere deſiit.*

Συνελόντι φράσαι. Ut breviter dicam. Ut rem paucis complectar.

Συνελόχισε. Congregavit. In manipulos redegit.

Συνέμπορος. Viæ comes.

Συνεννηγμένοι. Congreſſi. Congregati.

Συνέντες, & συνιέντες. Qui intelligunt. Qui intellexerunt.

Συνεωσμένους. Compulſos. Concluſos. *Dubitabant quidnam eſſet faciendum, cum in tantas temporis anguſtias redacti eſſent.*

Συνέπαινοι. Comprobatores. Approbatores. Aſſentientes. Herodotus: *Perſæ enim ſententiâ hanc approbabant.* Vel, dictis aſſentiebantur. Et iterum: *Oportet Regem quoque his aſſentiri.*

Συνέπεσε γενέσθαι. Contigit. Accidit. Iſocrates: *Et ab utraque parte ingens cædes facta eſt, illis promiſcue inter ſe pugnantibus.* Et, *Ad ducis genua procidit.* Et iterum: *Quum illis ad genua acciderent.*

Συνεπιλαμβάνομαι. Genitivo jungitur. Adjuvo. Opitulor.

Συνεπισπεῦσαι. Simul accelerare. Feſtinare jubere. *Ille vero juſſit fortiſſimos quoſque accelerare plauſtra.*

Συνεπίσταμαι. Sum conſcius.

[3] Συνεκποτέ' ἐστί σ.] Ariſtoph. in *Pluto*, p. 104. (51. Ed. Baſ. P.)
[4] Ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς κρ.] Polybii eſſe vult Valeſius.

Συνεπισχύσας.[1] συναγωνισάμενος. Δύναμιν παρασχὼν κωλύειν τὸν Ἀντίοχον παραπλεῖν, οὐκ ἀπεχθείας χάριν, ἀλλ' ὑφορώμενος μὴ Φιλίππῳ συνεπισχύσας, ἐμπόδιος γένηται τῇ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίᾳ.

Συνεπλήθυσεν. ἐπλημμύρησε. Χειμὼν ἐξαίπινος νυκτὸς γενόμενος τὸ ῥεῦμα συνεπλήθυσε.

Συνεπνευσάτην. ὁμόφρονες ἐγένοντο. [2] Χαρίτων καὶ Μελάνιππος εἰς ἔρωτα ἀλλήλοιν συνεπνευσάτην· ὁ μὲν, ἐρασθείς· ὁ δὲ, ἐρώμενος.

Συνεῤῥάγη. Ἐπὶ τῶν Φαβίων πόλεμος συνεῤῥάγη Ῥωμαίοις πρὸς Τυῤῥηνοὺς μέγιστος τῶν πρὸ αὐτοῦ.

Συνερανίζεται. συνεισφέρεται.

Συνέρεσθαι. συνερωτᾷν.

Συνερίζω. τὸ φιλονεικεῖν. δοκεῖ.

Συνέριθος. συνεργός. συνυφαίνουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄῤῥενος. [3] Ὁ δὲ Χαγάνος παράδοξόν τι ἕρμαιον τὴν σωτηρίαν εὐτύχησε, καὶ φυγῇ συνέριθος ἦν. ἐλάνθανε γὰρ νῆσος ἐν τῇ λίμνῃ τὸν βάρβαρον διασώζουσα.

Συνερκτικός.[4] συνείρειν τοὺς λόγους καὶ συντιθέναι δυνάμενος εὐκόλως.

Συνεῤῥάγη.[5] εἰς χεῖρας ἦλθε. Πόλεμον συνῆψε τὰ στρατόπεδα, ὅσον οὔπω συνεῤῥάγη περὶ πλήθουσαν ἀγοράν. καὶ ἀκροβολισμοί τινες τῶν ψιλῶν ἐγίνοντο, βέλη τε ἐξικνεῖτο, καὶ ἀσπὶς ἐψόφει.

Συνέσιος,[6] Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, Ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα, γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα· καὶ [7] λόγους βασιλικούς, πανηγυρικούς, ἢ ἐπιδεικτικούς· [8] Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ Προνοίας λόγον θαυμάσιον, Ἑλληνικῷ χαρακτῆρι· καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε· καὶ τὰς θαυμαζομένας Ἐπιστολάς.

Συνεσκευάσθαι. συνεπιφέρεσθαι. Ὄψα δὲ χρὴ συνεσκευάσθαι, ὅσα ἐστὶν ὀξέα, καὶ δριμέα, καὶ ἁλμυρά. ταῦτα γὰρ ἐπὶ σῖτόν τε ἄγει, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖ.

Συνεσπειραμένοι. συγκεκλεισμένοι εἰς στενότητα. Συνεσπειραμένοι ἀμύνεσθαι οὐκ ἠδύναντο, οὔτε τοξεύειν αὐτοῖς εὐπετὲς ὑπῆρχε, τῷ μηδὲ χώραν εἶναι τοῖς βέλεσι. καὶ αὖθις· Εἰσὶ δὲ οἳ καὶ συσπειραθέντες ἀναχωρῆσαι σῶοι πάλιν ἐς τὸ στρατόπεδον ἠδυνήθησαν. ἀντὶ τοῦ, συστραφέντες, συνελιχθέντες. καὶ αὖθις· [9] Τό, τε πυκ-

Συνεπισχύσας. Copiis aliquem adjuvans. Vires cum aliquo conjungens. *Copiis datis juſſit eum Antiocho prætemavigaturo obſiſtere, non odio vel inimicitia adductus, ſed quia metuebat, ne conjunctis cum Philippo viribus impedimento eſſet Græcorum libertati.*

Συνεπλήθυσεν. Exundavit. [Auxit.] *Inſolita tempeſtas noctu exorta fluvium ſupra modum auxit.*

Συνεπνευσάτην. Conſpirarunt. Concordes fuerunt. *Chariton & Melanippus in mutuum amorem conſpirarunt; alter amaſius; alter vero, amans.*

Συνεῤῥάγη. Subito erupit. Exortus eſt. *Fabiorum temporibus bellum Romanis adverſus Tyrrhenos exortum eſt, ſuperiorum bellorum longe graviſſimum.*

Συνερανίζεται. Eranus vel ſymbola confertur.

Συνέρεσθαι. Simul interrogare.

Συνερίζω. Contendo cum aliquo.

Συνέριθος. Cum alia opus faciens. In opere faciendo ſocia. Cum alia telam texens. Dicitur vero etiam de mare. *Chaganus vero ſalutem, tanquam lucrum quoddam inſperatum adeptus, ſe fugientium numero addidit. Inſula enim in palude barbarum latentem ſervabat*

Συνερκτικός. Qui orationes connectere & componere facile poteſt.

Συνεῤῥάγη. [Subito erupit. Coortum eſt.] Res ad manus pervenit. *Exercitus pugnam inter ſe commiſerunt, quanta nunquam coorta fuerat ſub tempus fori frequentis. Et velites quoque manus inter ſe conſeruerunt, teliſque milites eminus petiti, & clypei crepuerunt.*

Συνέσιος. Syneſius, Pentapoli Thebaidis, quæ in Libya ſita eſt, oriundus, Philoſophus, Epiſcopus Ptolemaidis, ex ordine ſacerdotali. Scripſit libros diverſos, & Grammaticos, & Philoſophicos: itemque orationes de Regno, & orationes Panegyricas, ſive generis Demonſtrativi. Item, Encomium calvitiei, & orationem admirabilem de Providentia, genere dicendi Græcanico; alioſque plurimos & diverſos libellos: & præterea Epiſtolas, quæ ab omnibus in magno pretio habentur.

Συνεσκευάσθαι. Secum portare. Se rebus neceſſariis ad iter inſtruere. *Cibaria autem ſecum portare oportet, quæ ſunt acida & acria & ſalſa. Hæc enim & appetitum excitant, & diutiſſime durant.*

Συνεσπειραμένοι. [In ſpiras collecti. Conglobati.] Concluſi. Arcte conſtipati. *In anguſto loco concluſi vim hoſtium propulſare non poterant: neque ſagittas in hoſtem emittere ipſis erat facile, quod ne locus quidem eſſet telis.* Et iterum: *Sunt etiam qui agmine facto in caſtra ſalvi redire potuerunt.* Vel, conglobati,

1 Συνεπισχύσας] Sic recte MSS. Pariſ. Antea vero male legebatur, συνεπισχήσας.

2 Χαρίτων καὶ Μελάν.] Ex Æliano, ut puto. Confer Noſtrum v. Ἀναβολή, & v. Φάλαρις.

3 Ὁ δὲ Χαγάνος παρ.] Hæc ſunt verba Theophyl. Simoc. l. 1. c. x.

4 Συνερκτικός. συνείρ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* ſub finem: ut Portus etiam obſervaverat. Cæterum, ſcribendum potius eſt, συνειρκτικός, per diphthongum ει. Eſt enim a συνείρω.

5 Συνεῤῥάγη] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. minus recte συνεῤῥώγη, per ω in ſyllaba penultima.

6 Συνέσιος, Πενταπόλ. ——— Πτολεμαΐδος] Sic melius MSS. Pariſ. quam priores Editt. in quibus immutato verborum ordine locus hic ita legitur: Συνέσιος, Ἐπίσκοπος Πτολεμαΐδος, Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαΐδος, φιλόσοφος, τῶν ἱερατικῶν, &c.

7 Καὶ λόγους βασιλικούς] Harum orationum una fuerit elegantiſſima oratio *de Regno*, ad Arcadium Imperatorem habita, quæ hodie adhuc exſtat.

8 Ἐγκώμιόν τε φαλάκρας, καὶ περὶ Προν.] Hæc opuſcula itidem hodie adhuc exſtant.

9 Τό, τε πυκνὸν καὶ συνεσπ.] Fragmentũ hoc Valeſius Polybio tribuit.

νὸν καὶ συνεσπειραμένων ἐπὶ ταῖς ἀνελίξεσιν οὐκ ἔξω τινὸς ἀπονοίας καὶ τόλμης κατεφαίνετο· ταραχή τε ἐπεῖχε, καὶ παρακελευσμὸς τοῖς κατ' οὐρὰν τεταγμένοις, αἵ τε ἀναστροφαὶ τῶν κοντοφόρων, ἄλλοτε ἀλλαχοῦ τὰς ἐμβολὰς ποιουμένων, πολυειδῆ καὶ ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον.

Συνεστιᾶται. συναριστᾶται.

Συνετάττετο. Πᾶσι συνετάττετο ποιήσασθαί τινας χρηματισμούς. ἀντὶ τοῦ, καθυπέσχετο.

Συνετίζω. αἰτιατικῇ.

Συνετιμήθη. πολλῆς τιμῆς ἐγένετο τὰ ὤνια. καὶ συντιμηθῆναι. Δημοσθένης [1] ἐν τῷ πρὸς Διόδωρόν φησιν· Οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπέστελλον εἰς τὴν Αἴγυπτον τὰ χρήματα· οἱ δ' ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις· οἱ δ' ἐνθάδε μένοντες συνετίμων τὰ ἀποστελλόμενα.

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. ἀντὶ τοῦ, ἐθορυβήθησαν, συνεχύθησαν.

Συνευνέτης. σύγκοιτος.

Συνεύνιον. σύγκοιτον.

Συννέφεια. ἡ ταραχή.

Συνεφόρει. ἐσώρευεν. Ὁ δὲ συνεφόρει χοῦν αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἐρριμμένων οἰκοδομημάτων, ἐν τῷ κόλπῳ φέρων.

Συνεχές. Τὸ συνεχὲς ποσὸν ἐπὶ πλειόνων κατηγορεῖται· γραμμῆς, ἐπιφανείας, σώματος, χρόνου, τόπου. [2] τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θέσιν, κατὰ τριῶν, ἀριθμοῦ, χρόνου, λόγου.

Συνέχεια. ἡ πυκνότης.

Συνεχῆ. ἀκατάπαυστον. Συνεχεῖς δὲ φύλακας ἐπιστήσας, ἐξετρύχωσεν ἄρα εἰς τοσοῦτον, ὡς βρόχῳ τὰς κόρας τὸν λιμὸν ἀποδρᾶναι.

Συνεχόμενος. ἀρρωστῶν, ἢ κρατούμενος.

Συνέχον. Τὸ συνέχον ἡγεμόνα καὶ στρατηγὸν ἀξιόχρεων. ἀντὶ τοῦ, χαλεπαῖνον. τὸ ἀναγκαιότερον. καὶ αὖθις· Ἦν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν, ὡς οὔτε φρουρὰν, οὔτε ὕπαρχον εἰσδέξαιντο, καὶ τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἂν ἐκχωρήσαιεν.

Συνεψήσθη.[3] συνελεπτύνθη.

Συνεψιάζουσα. συμπαίζουσα. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἐξότε μοι πίνοντι συνεψιάζουσα Χαρικλώ.

Συνείδησις.

Συνείθισμαι. δοτικῇ.

in globum collecti. Et iterum: *Militumque denſitas & conglobatio in ordinum explicationibus cum vecordia & audacia quadam conjuncta eſſe videbatur. Et acies turbabatur: & adhortatio mutua illorum, qui in extremo agmine erant, converſioneſque contiferorum, alias alibi impreſſiones facientium, multiplicem & variam efficiebant pugnam.*

Συνεστιᾶται. Convivatur. Simul epulatur.

Συνετάττετο. Imperabatur. *Omnibus imperabatur, ut quæſtum aliquem occiperent.* [Vel; συνετάττετο hic ſignificat,] promittebat.

Συνετίζω. Intelligentē reddo. Doceo. Erudio.

Συνετιμήθη. Merces magno pretio æſtimatæ fuerunt. Et συντιμηθῆναι, magno pretio æſtimari. Demoſthenes in oratione adverſus Diodorum inquit: *Nam eorum alii pecuniam in Ægyptum miſerunt: alii cum mercatoribus eo navigarunt. Qui vero hic manſerunt, merces miſſas magno pretio vendiderunt.*

Συνετρίβησαν ταῖς ψυχαῖς. Animi eorum fracti ſunt. Vel, turbati ſunt, & confuſi.

Συνευνέτης. Lecti ſocius. Conjux. Maritus.

Συνεύνιον. Lecti ſocium. Cum aliquo cubantem.

Συννέφεια. [Proprie, collectio nubium, cœlum obſcurantium. At metaphorice,] perturbatio [& mœſtitia.]

Συνεφόρει. Congerebat. Coacervabat. *Ille vero ex materia, quam ex ædificiis deſtructis ſinu congeſſerat, aggerem excitavit.*

Συνεχές. Continuum. Quantitas continua de pluribus dicitur: linea, ſuperficie, corpore, tēpore, loco. At illa [Quantitas,] quæ conſtat ex partibus, nullum certum ſitum inter ſe habentibus, de tribus; numero, tempore, oratione.

Συνέχεια. Denſitas. Continuitas. Continuatio.

Συνεχῆ. Continuum. Aſſiduum. *Cum autem aſſiduos cuſtodes puellis admoviſſet, eas fame adeo confecit, ut laqueo eam effugerent.*

Συνεχόμενος. Qui detinetur. [Ut, συνεχόμενος ὑπὸ νόσου,] qui a morbo detinetur, ægrotus.

Συνέχον. Continens. Urgens. *Quod Ducem & Præfectum ſpectatæ fidei urget.* Id eſt, valde neceſſarium. Et iterum: *Argumentum autem & ſumma conſilii illorum erat, ut neque præſidium, neque Præfectum in urbem reciperent, neque in adminiſtranda Rep. limites a legibus præſcriptos excederent.*

Συνεψήσθη. Contritum eſt. Comminutū eſt.

Συνεψιάζουσα. Colludens. In Epigrammate:
Ex quo cum me bibente colludens Chariclo.

Συνείδησις. Conſcientia.

Συνείθισμαι. Aſſuefactus ſum.

1 Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον] Scribendum eſt, ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον. In ea enim oratione, haud procul initio, locus a Suida hic citatus occurrit: quamvis nonnulla aliter ibi legantur. Nam pro ἔπλεον τοῖς ἐμπόροις, illic habetur, ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις: utrumque, ut puto, mendoſe. Scribendum enim exiſtimo, ἐπέπλεον τοῖς ἐμπορίοις, i.e. *ad emporia naves appellebant.* Deinde, pro συνετίμων, cujus verbi gratia locum hunc adduxit Suidas, apud Demoſthenem legitur, διετίθεντο, i.e. *diſtrahebant*, vel *vendebant.* Vox συνετιμήθη autem exiguo intervallo poſt ſequitur, ubi Orator inquit, Ὅθεν περ οὐχ ἥκιστα συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον. Quem locum Demoſthenis Suidas forſan in animo habuit. Vide etiam intra v. Συντιμηθῆναι.

2 Τὸ δὲ μὴ ἐξ ἐχόντων θ.] Vide omnino Ariſtotelem in *Categor.* cap. *de Quantitate*, ubi pluribus hæc exponuntur.

3 Συνεψήσθη] Sic recte MSS. Pariſ. itemque Heſychius & Photius in Lex. MS. At priores Editt. male, συνεψηφίσθη. Confer Noſtrum ſupra v. Συμψηθείς.

Συνείκοντος. ὑποκλινομένου. Μελίνας εἶχον σαρίσσας, ἵνα συνείκοντος τοῦ ξύλου πρὸς τὴν πληγὴν, καὶ μὴ κλωμένου ῥᾳδίως.

Συνειλεγμένα. συνηγμένα.

Συνειλόχασι. [1] συνηθροίσθησαν. καὶ συνειλοχότες.

Συνεῖναι. νοῆσαι. [2] Ὁ δὲ Ἡραΐσκος ὁ Αἰγύπτιος ἦν μὲν συνεῖναι δεινότατος· οὐκ ἀγωνιστὴς δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἰσχυρὸς, οὐδὲ τὰς ἔξω φερούσας ἀπὸ ταύτης ὁδοὺς ἀνιχνεῦσαι καὶ διεξελθεῖν. οὗτος γὰρ ἐς τοὐναντίον ἐκεκλήρωτο τὴν εὐμοιρίαν. καὶ συνεῖναι, αἰσθανθῆναι. συνῆκα δέ.

Συνείπετο. συνηκολούθει.

Συνείροντος. συνάπτοντος. καὶ συνείρει, συνάπτει. καὶ συνειρόμεθα, ἀντὶ τοῦ συναπτόμεθα. Ἴστε ὅτι πολὺ πλέον ἂν ὑμῖν ἐν ταῖς εὐτυχίαις συνειρόμεθα τῶν τότε τὰ ἐναντία φρονούντων. καὶ αὖθις· Ἐγκώμια τοῦ ἐρημικοῦ βίου πολλὰ συνείροντο.

Συνειρμένον. συμπεπλεγμένον.

Συνεῖρκτο. συνεφυλάττετο. συνεδέδετο.

Συνεισέφρησε. συνεισήνεγκε.

Συνεῖχεν. ἐξήσκει, ἐγύμναζε. Διόδωρος· Ὁ δὲ συνεῖχεν αὐτοὺς εἶναι στρατιώτας, παράδειγμα ὑποθεὶς ἑαυτόν.

Συνήγορος. προστάτης. ὑπέρ τινων λέγων. [3] ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειροτονεῖσθαι συνήγοροι, ἐπὶ τῷ συναγορεύειν, ὡς Ἀντιφῶν φησι.

Συνήδεσαν. ἠπίσταντο.

Συνήδομαι. συγχαίρω. Ἀππιανός· Οἱ δὲ πρέσβεις ἔπεμψαν, συνηδόμενοι τῷ γεγονότι.

Συνήεσαν. συνῆλθον.

Συνῆκεν. ἐνόησε.

Συνήκμαζε. συνηύξανε.

Συνηλλάγην σοι. καὶ, [4] Συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τοῦ, συναλλαγὰς ἔχεις. γάμῳ συνεζεύχθης.

Συνήλασε. [5] συνεχώρησε. συνεδίωξε.

Συνηλίζοντο. [6] συνηθροίζοντο.

Συνηλίχασι. [7] συνήθροισαν. καὶ συνηλιχότες. [8] συνηλωκότες.

Συνημερεύω. δολιχῇ.

Συνήμονας. [9] συνθήκας. ἤτοι παρὰ τὸ ἧσθαι· ἵν' ᾖ, συνέδρους. ἢ παρὰ τὴν ἕσιν· ἵν' ᾖ συναγωνιστὰς, ὃ καὶ βέλτιον.

Συνείκοντος. Cedentis. *Sariſſas habebant fraxineas, quarum lignum ictui cedens haud facile frangebatur.*

Συνειλεγμένα. Collecta. Congregata.

Συνειλόχασι. Collecti ſunt. Congregati ſunt. Et συνειλοχότες, qui congregarunt.

Συνεῖναι. Intelligere. Percipere. *Heraiſcus Ægyptius ad intelligendas res ſumme quidem erat perſpicax, ſed veritatis defenſor minime fortis, quique vias ab ea declinantes perveſtigare & perſequi non poſſet. Huic enim felicitas ingenii ad contraria contigerat.* Et συνεῖναι, ſentire, intelligere. At συνῆκα, [ſcribitur per η in ſyllaba penultima.]

Συνείπετο. Simul ſequebatur. Comitabatur.

Συνείροντος. Connectentis. Componentis. Et συνείρει, connectit, componit. Et συνειρόμεθα, connectimur, conjungimur. *Sciatis nos in rebus ſecundis longe conjunctiores fuiſſe vobis, quam illi, qui tunc contrarium ſentiebant.* Et iterum: *Solitariæ vitæ encomia multa contexebantur.*

Συνειρμένον. Connexum. Complicatum.

Συνεῖρκτο. Coercebatur. In carcere cuſtodiebatur. Conſtrictus erat.

Συνεισέφρησε. Simul importavit. Simul intulit.

Συνεῖχεν. Continebat. Exercebat. Diodorus: *Ille vero exercebat ipſos, ut eſſent milites, ſemet exemplum ipſis proponens.*

Συνήγορος. Patronus cauſarum. Advocatus. Cauſidicus. Apud Athenienſes [olim] patroni quidam cauſarum ſuffragiis [Judicum] electi fuiſſe videntur, qui cauſas in Judiciis defenderent: ut ait Antipho.

Συνήδεσαν. Conſcii erant.

Συνήδομαι. Congratulor. Lætitiæ particeps ſum. Appianus: *Illi vero legatos miſerunt, de re feliciter geſta illis congratulaturi.*

Συνήεσαν. Convenerunt.

Συνῆκεν. Intellexit. Percepit. Animadvertit.

Συνήκμαζε. Simul vigebat. Simul florebat.

Συνηλλάγην σοι. Pactionem tecum inii. Et, Συνηλλάχθης ἐμοὶ, mihi conciliatus es. [Vel,] nuptiis mecum conjunctus es.

Συνήλασε. In unum locum compulit. Simul perſecutus eſt.

Συνηλίζοντο. Congregabantur.

Συνηλίχασι. Congregarunt. Et συνηλιχότες, qui congregarunt.

Συνημερεύω. Cum aliquo diem totum tranſigo.

Συνήμονας. Vel deductum eſt ab ἧσθαι, ſedere; ut ſit idem ac συνέδρους, i.e. conſeſſores. Vel, ab ἕσις, jaculatio: ut ſignificet, certaminis ſocios; quod & melius.

1 Συνηθροίσθησαν] Scripſerim potius, ſenſu activo, συνήθροισαν. Confer Noſtrum infra v. Συνηλίχασι.

2 Ὁ δὲ Ἡραΐσκος ὁ Αἰγ.] Hæc ſumpta ſunt ex Damaſcio in vita Iſidori; eademque leguntur ſupra v. Ἡραΐσκος.

3 Ἐοίκασι παρ' Ἀθηναίοις τινὲς χειρ.] Ex Harpocratione. Confer Petitum in *Comment. ad Leg. Att.* pag. 259.

4 Συνηλλάχθης ἐμοί. ἀντὶ τ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Sophoclis *Ajace*, pag. 30.

Εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί.

Vide ibi Scholiaſtam, cujus ſcrinia Suidas hic compilavit.

5 Συνεχώρησε] Interpretatio hæc mihi ſuſpecta eſt; quamvis ſic etiam habeant Heſychius, & Photius in Lex. MS.

6 Συνηλίζοντο] Sic recte MS. A. At priores Editt. συνηλίζοντο, cui lectioni non ſolum ſenſus, ſed etiam literarum ſeries adverſatur. Vide Nos ſupra ad v. Συναλισθείσης.

7 Συνηλίχασι] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. minus recte, συνειλίχασι. Τὸ συνηλίχασι autem eſt a verbo συναλίζω, congrego.

8 Συνηλωκότες] Hæc vox a præcedentibus ſeparanda eſt, & ſeorſim ponenda. Eſt enim a συναλίσκω: nec cum ſuperioribus quicquam commune habet.

9 Συνθήκας] Hæc interpretatio non pertinet ad vocem συνήμονας, ſed συνημοσύνας. Quare vocabulum hoc, ut ſupervacaneum, expungendum eſt.

Συνήθεις.[1] καὶ ἑταίρους, καὶ ὁμοήθεις.

Συνημοσύνη. [2] συμβουλία.

Συνήνεγκε. λυσιτελέστερον γέγονε. Συνήνεγκε δὲ τοῖς Ῥωμαίοις ἐς ὅ, τι μάλιστα.

Συνήορος. συνηρμοσμένη. συνήθης.

Συνηρεφές. τὸ ἐστεγασμένον.

Συνηρημένον. συνεστραμμένον.

Συνήρτυες. συνήρμοττες.

Συνήσας. συσσωρεύσας. [3] Ἡρόδοτος· Συνήσας πυρὴν μεγάλην, ἐσέβαλεν ἐς τὸ πῦρ. καὶ Δαμάσκιος· Καὶ ἄλλους ἐν μέσῳ τοῦ χρόνου πολὺν θησαυρὸν συνήσαντας.

Συνησθέντες. συγχαρέντες.

Συνησθῶσι. συγχαρῶσι.

Συνίζησις. οἱονεὶ, συγκάθησις.

Συνίεισαν. ἐγίνωσκον. Συνίημι γὰρ, τὸ νοῶ. Ἐπεὶ δ' ἔμπαλιν τῆς ἀληθείας συνίει τὰ λεγόμενα, καὶ τὸ ἑαυτῷ φίλον τε καὶ κεχαρισμένον ἑώρα μόνον, ἐπέθετο καταλῦσαι τὴν Περσῶν βασιλείαν. Καὶ ἐπὶ τοῦ σκόπει, βλέπε. Συνίει δὲ, ὁποῖά σοι τῶν πραχθέντων ἕψεται τὰ ἐπίχειρα.

Συνίημι. γενικῇ. Εἶπες ἂν αὐτῷ τῷ τοῦ δεσπότου συνιέναι ἱματίων. Αἰτιατικῇ δέ· [4] Οὐ συνῆκας δεσμὸν Πλειάδος, ἢ φραγμὸν Ὠρίωνος.

Συνίημι. ἐπὶ μὲν τῶν ἔξω, γενικῇ. ἐπὶ δὲ τῶν ἔσω, αἰτιατικῇ. ὡς τὸ, Καὶ [5] σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμούς μου.

Συνιόντες. συνερχόμενοι.

Συνισταμένους.[6] τουτέστι, συνηγόρους. ἢ, τοὺς συμπεπλεγμένους, καὶ πιλοῦντας. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρίων. Ὥσπερ γὰρ πολλάκις τὸ ἕτερον τῷ ἑτέρῳ κολλᾶται ἐρίῳ, καὶ διαχωρίζουσιν αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων· οὕτως ἐπὶ τῶν κεκολλημένων ταῖς ἀρχαῖς ὀφείλετε ἀποχωρίζειν, καὶ εὔνοιαν πρὸς ἀλλήλους ἔχειν ἅμα.

Συνίστη. Ὁ γὰρ Ἄβελ τὰ πρωτότοκα καθιερῶν τῷ Θεῷ, φιλόθεον μᾶλλον ἢ φίλαυτον ἑαυτὸν συνίστη.

Συνιστορεῖ. σύνοιδε.

Συνίστωρ. συνόμιλος. γνωστός. μάρτυς. συνειδὼς ἐπὶ πράγματι. Ἀππιανός· Ὁ δὲ συνίστορας ἡγούμενος αἰσχροῦ φόβου, καὶ ἑτέροις ἐπεξαγγέλλειν, ἀπέκτεινεν ἀθεμίστως.

Σύνθακος. σύνθρονος.

Σύνθεμα. Πρὸς τοῖς ἄλλοις τὸ μήτ' εὐδιάλλακ-

Συνήθεις. Sodales. Familiares. Item, eiſdem moribus præditos.

Συνημοσύνη. Compoſitio. Pactum. Fœdus.

Συνήνεγκε. Conduxit. Utile fuit. Profuit. *Hoc autem Romanis quam maxime profuit.*

Συνήορος. Conjuncta. Copulata. Familiaris. Conjux.

Συνηρεφές. Contectum. Tectum.

Συνηρημένον. Contractum.

Συνήρτυες. Componebas. Concinnabas. Adaptabas.

Συνήσας. Qui coacervavit. Qui congeſſit. Herodotus: *Congeſto magno rogo, conjecit in ignem.* Et Damaſcius: *Et alios, qui interea temporis ingentem theſaurum congeſſerant.*

Συνησθέντες. Simul lætati. Congratulati.

Συνησθῶσι. Simul lætentur. Congratulentur.

Συνίζησις. Synizeſis. [Figuræ Grammaticæ nomen.] Quaſi dicas, conſidentia.

Συνίεισαν. Cognoſcebant. Intelligebant. Συνίημι enim ſignificat, intelligo. *Quoniam vero intelligebat, ea, quæ dicebantur, veritati eſſe contraria, & id tantum ſpectabat, quod ſibi charum erat & gratum; aggreſſus eſt Perſarum regnum evertere.* Et συνίει, vide, conſidera. *Vide, quæ facinorum tuorum præmia conſecuturus ſis.*

Συνίημι. Sentio. Animadverto. Intelligo. [Interdum] genitivo jungitur. *Dixiſſes ipſi, te domini veſtes cognoſcere.* Item, accuſativo. *Non animadvertiſti vinculum Plejadis, aut ſeptum Orionis.*

Συνίημι. Quum de rebus externis dicitur, conſtruitur cum genitivo. Quum vero de rebus internis, cum accuſativo. Ut illud, *Tu vero cogitationes meas cognoviſti.*

Συνιόντες. Coeuntes. Simul euntes.

Συνισταμένους. Advocatos. Cauſarum patronos. Vel, connectentes & conſtipantes. Per metaphoram ductam a lanis. Quemadmodum enim ſæpe lanam lanæ adhærentem & implicatam [lanifici] ſeparant: ſic etiam eos, qui initiis conjuncti ſunt, disjungere, & mutuam benevolentiam inter vos conſervare debetis.

Συνίστη. Demonſtrabat. Oſtendebat. *Abel enim pecorum ſuorum fœtus primogenitos Deo conſecrans, ſe Dei potius quam ſui amantem demonſtrabat.*

Συνιστορεῖ. Conſcius eſt.

Συνίστωρ. Familiaris. Notus. Teſtis. Rei alicujus conſcius. Appianus: *Ille vero exiſtimans, eos turpis metus conſcios rem aliis enuntiaturos eſſe, eos nefarie interfecit.*

Σύνθακος. Conſeſſor. In eadem ſede ſedens.

Σύνθεμα. Pactum. Signum. Teſſera. *Præ-*

1 Συνήθεις. καὶ ἑταίρους, καὶ ὁμοήθεις] Hæc cum articulo ſuperiore conjungi debent. Sunt enim interpretatio & explicatio vocis συνήμονας. Scholiaſtes Apollonii Rhodii ad lib. IV. 1210. Συνήμονας, τοὺς συνήθεις καὶ ἑταίρους. Vide etiam Etymologum v. Συνήμονας.

2 Συμβουλία] Heſychius, συμβόλαια, i.e. pacta: quod rectius puto.

3 Ἡρόδοτος] Lib. I. pag. 23. ut Portus monuit. Ibi autem ſic legitur: Ὁ δὲ συννήσας πυρὴν μεγάλην, ἀνεβίβασεν ἐπ' αὐτὴν τὸν Κροῖσον, &c.

4 Οὐ συνῆκας δεσμὸν Πλ.] Job. XXX. 31. ſed ubi abſque negatione legitur, συνῆκας δεσμὸν, &c.

5 Καὶ σὺ συνῆκας τοὺς διαλ.] Pſalm. CXXXIX. 2.

6 Συνισταμένους. τουτέστι, συνηγ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtoph. *Lyſiſtrata*, pag. 873.

Καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους, καὶ τοὺς θλιβομένους ἑαυτοὺς
Ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆναι, &c.

Scholiaſtes ineditus in locum illum *Lyſiſtratæ* eadem totidem pene verbis habet, quæ hic Suidas.

ν, μήτ' ἄλλο μηδὲν εἰδέναι σύνθεμα φιλανθρωπίας.

Σύνθεο. ἄκουσον.

Συνθεσία. συνθήκη. ἀσφάλεια. Ἐν Μυθικοῖς· Μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο συνθεσίην.

Συνθῆκαι.[1] αἱ πίστεις, αἳ διὰ τριῶν ἐτελοῦντο· λόγων, ἔργων, χειρῶν. λόγων μὲν, οἷον δι' ὅρκων. ἔργων δὲ, οἷον, διὰ τῶν ἐν τοῖς βωμοῖς θυσιῶν. χειρῶν δὲ, ἐπειδὴ αἱ πίστεις διὰ χειρῶν ἐγίνοντο. καὶ Ὅμηρος· Καὶ δεξιαὶ, ᾗς ἐπέπιθμεν. καὶ τρία ἐγκλήματα παραβασίας, βωμὸς, πίστις, ὅρκος.

Συνθήκη. ὁμολογία. [2]Ξενοφῶν· Οἱ δὲ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες πρὸς Πέρσας συνθήκας ἔθεντο, σφάξαντες ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ κάπρον, καὶ κριόν· εἰς ἀσπίδα βάπτοντες, οἱ μὲν Ἕλληνες, ξίφος· οἱ δὲ βάρβαροι, λόγχην· καὶ ὀμόσαντες, μὴ προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι. οἱ δὲ βάρβαροι προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως.

Συνθήκη. συγκατάθεσις. Ὥστε εἰρήνην κρατύνασθαι, ἢ τὰ εἰς τὸν πόλεμον ἐκ συνθήκης ἐξαρτύεσθαι.

Σύνθημα. συνθήκη. σύσσημον. λόγος ἐν πολέμῳ[3] ἐπὶ γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. [4]Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾷν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι, διασαφοῦντες, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι, μήτε παθεῖν τι δυσχερὲς μηδέν. † Αἱ [5] δὲ ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τὸ ἔτι εἶναι ἄνδρα. † Οἱ δὲ δι' ἀλλήλων ἐποιοῦντο, καὶ τὸ σύνθημα μετὰ σπουδῆς ἕκαστος τὸν πλησίον ἐπηρώτα.

Συνθηματιαίους. οὓς ἡμεῖς λέγομεν ἐκδοτικούς. [6]Ἀριστοφάνης·

——— Δεῖ γὰρ ἀνδράσι
Πλέξαι στεφάνους συνθηματιαίους εἴκοσι.

Συνθηματικῶς. συμβολικῶς. [7]Ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθηματικῶς, καθάπερ ἔθος ἦν αὐτοῖς· ὥστε τὸν κυριεύσαντα τῆς ἐπιστολῆς μὴ δύνασθαι γνῶναι μηδὲν τῶν ἐν αὐταῖς γεγραμμένων. καὶ αὖθις· Τὸν Αὔγουστον ἐπευφημῶν πολλάκις, καὶ τοῖς ἄλλοις τοῦτο διδοὺς σύνθημα.

Συνθυμεῖν. συνοργίζεσθαι. ἢ συμψυχεῖν.

Συνοδεία.[8] τὸ μετά τινος συμπεριπατεῖν. Συνῳδία δὲ, ἡ ψαλμῳδία.

ter alia ſe neque animum placabilem, neque ullum humanitatis ſignum noſſe.

Σύνθεο. Audi. Memoriæ manda.

Συνθεσία. Pactum. Fœdus. In Fabulis: *Cum ipſis autem fœdus pepigerunt.*

Συνθῆκαι. Pacta. Fœdera. Hæc autem tribus modis confirmabantur, verbis, factis, manibus. Verbis, ut jurejurando. Factis, ut ſacrificiis, quæ fiebant in aris. Manibus vero, quia datis dextris fides dabatur. Hinc Homerus: *Dextræ, quibus confidebamus.* Et illis, qui fœdus vel fidem violarunt, tria exprobrantur, Ara, fides, jusjurandum.

Συνθήκη. Pactum. Fœdus. Xenophon: *Græci vero, qui Cyro expeditionis comites erant, cum Perſis fœdus [hac ratione] fecerunt. Mactato tauro, lupo, apro, & ariete, Græci gladium, Barbari haſtam in clypeum intinxerunt, jurejurando affirmantes, non prodituros ſe mutuo, ſed in ſocietate conſtanter permanſuros eſſe. Barbari præterea fidem dabant, ſe ſine dolo itineris duces futuros eſſe.*

Συνθήκη. Pactum. Fœdus. *Ut pax confirmetur, vel bellum ex pacto paretur.*

Σύνθημα. Pactum. Signum. Teſſera, ſive vox, quæ in bello ad ſuos ab hoſtibus dignoſcendos datur. *Uti apud Græcos caduceum; ſic apud Barbaros pacis & amicitiæ ſignum erat, coronas & virentis olivæ ramos præferre. Eo enim ipſo ſignificabant, idcirco ſe veniſſe, ut nec facerent injuriam nec paterentur.* † *Illæ autem ſimul omnes uno ſigno dato in Battum irruerunt, ut virilitate eum privarent.*

Συνθηματιαίους. [Coronas συνθηματιαίους vocant, quas aliquis alicui certo pretio faciendas locavit. Vel, pactas.] Has nos ἐκδοτικοὺς vocamus. Ariſtophanes: *Oportet enim viris nectere coronas pactas viginti.*

Συνθηματικῶς. Per notas & ſigna. *Epiſtolas notis, de quibus convenerat, (is enim erat ipſorum mos) ſcripſit; ita ut ille, in cujus poteſtatem literæ iſtæ forte veniſſent, nihil eorum, quæ intus erant ſcripta, cognoſcere poſſet.* Et iterum: *Auguſtum ſæpe fauſtis acclamationibus proſequens, & aliis dans ſignum iſtud.*

Συνθυμεῖν. Simul iraſci. Vel, conſentire. Conſpirare.

Συνοδία. [Per ο.] Iter, quod quis una cum altero facit. Comitatus. At συνῳδία, [per ω,] concentus, pſalmodia.

1 *Συνθῆκαι. αἱ πίστεις, αἳ δ.*] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 386.

2 Ξενοφῶν] Lib. ii. Ἀναβ. pag. 276. ut Pearſonius obſervaverat.

3 *Ἐπὶ γνωρισμῷ ——— ὥσπερ τὸ κηρύκειον*] Inſignem hujus loci lacunam ex optimo MSto A. ſupplevi. In prioribus enim Editt. deſunt omnia hæc verba, *γνωρισμῷ τῶν οἰκείων διδόμενος. Σύνθημα φιλίας ἦν τοῖς βαρβάροις συναντᾷν στεφάνους ἔχοντας καὶ θαλλούς, ὥσπερ τὸ κηρύκειον.* Portus non animadvertens, locum hunc eſſe hiulcum, *ἀσύγκλωστα συγκλώθειν* conabatur: ſed ei facile ignoſco, quod abſque ope MStorum ſeſe ex hoc labyrintho extricare non potuerit.

4 *Σύνθημα φιλίας ——— δυσχερὲς μηδέν*] Polyb. lib. iii. cap. lii. *Οἱ γὰρ συνήντων αὐτῷ, θαλλοὺς ἔχοντες, καὶ στεφάνους. τοῦτο γὰρ σχεδὸν πᾶσι τοῖς βαρβάροις ἐστὶ σύνθημα φιλίας, καθάπερ τὸ κηρύκειον τοῖς Ἕλλησι.* Et mox: *Τῶν δὲ φασκόντων καλῶς εἰδέναι καὶ τὴν τῆς πόλεως ἅλωσιν, καὶ τὴν τῶν ἐγχειρησάντων κατ' αὐτοῦ ἀπώλειαν, καὶ διασαφούντων, ὅτι πάρεισι διὰ ταῦτα, βουλόμενοι μήτε ποιῆσαι, μήτε παθεῖν δυσχερὲς μηδὲν,* &c. Hinc apparet, unde Suidas locum hunc confarcinaverit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Κηρύκειον, ubi eadem leguntur.

5 *Αἱ δὲ ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθ.*] Locus hic auctior legitur infra v. *Σφάκτειραι.*

6 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 790.

7 *Ἐπιστολὰς ἔγραψε συνθημ.*] Hæc ſunt verba Polybii lib. viii. cap. xiv. Confer Caſaubonum in notis ad Æneam. Tact. cap. xxxi.

8 *Συνοδεία*] Sic rectius MS. A. quam priores Editt. quæ habent, *συνοδία*, per ι. Eſt enim a *συνοδεύω.*

Συνόδοντα ζῶα. βοῦς, πρόβατον, αἴξ, καὶ εἴ τι συμβέβηκεν ἄλλο στέαρ ἔχειν, ἀλλ' οὐ πιμελήν.

Συνόδοντα ζῶα. Animalia continuos dentes habentia: ut bos, ovis, capra, & quæcunque alia ſebum habent, non autem pinguedinem.

Σύννομε.[1] ὡς μετέχουσα τοῦ αὐτοῦ βίου, καὶ τῆς αὐτῆς νομῆς. τοῦτο δὲ ὡς ἐπὶ ὀρνέων. λέγει δὲ τοῦτο ὁ ἔποψ πρὸς ἀηδόνα.

Σύννομε. Compaſcua. Vel, ejuſdem victus & pabuli particeps. Hoc autem [apud Ariſtophanem] ut de avibus dicitur. Upupa enim id Luſciniæ dicit.

Συννόμων.[2] μεγάλων. ὁμοίων. Ἐξηριθμήσατο τοὺς δόμους. ἦν γὰρ ἐκ συννόμων λίθων ᾠκοδομημένος· ὥστε καὶ λίαν εὐσυλλόγιστον εἶναι τὴν ἀπὸ γῆς τῶν ἐπάλξεων ἀπόστασιν.

Συννόμων. Magnorum. Similium. [Cæſorum. Quadratorum. Epithetum lapidum.] *Numeravit domos, quæ ex cæſis lapidibus ædificatæ erant: ita ut pinnarum diſtantia a terra ratione facile colligi poſſet.*

Συνόμωσις. συνωμοσία δέ.

Συνόμωσις. [Scribitur per ο in ſecunda & ω in penultima ſyllaba.] At συνωμοσία, [per ω in ſecunda, & ο in penultima.] Conjuratio.

Σύννομοι. ἀδελφαί. ἢ γυναῖκες. Αἱ[3] σύννομοι τὰ ἔξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.

Σύννομοι. Sorores. Vel, uxores. [Sophocles:] *Uxores vero foris vitæ alimenta ſemper parant.*

Συνοεία. ἡ[4] πλησιότης.

Συνοεία. Confinium. Vicinitas.

Συνουσία. τὸ συνεῖναι μετ' ἀλλήλων.[5] Πολύβιος· Ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ἐπαναγαγόντας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένους ὑπὸ τῆς μέθης. † Οἱ συνεχῶς συνουσιάζοντες, βλάπτονται. καὶ ζήτει ἐν τῷ Βληχωνία.

Συνουσία. Congreſſus. Converſatio. Conſuetudo. Convivium. Polybius: *Ut qui a convivio redeuntes imitarentur, & multo etiam magis ob ebrietatem mente alienatos.* † Nimis frequens coitus nocet. Vide in v. Βληχωνία.

Συνουσιασμοί. συνουσία. συμμιξία.

Συνουσιασμοί. Coitus. Congreſſus. Concubitus.

Συνοχή.[6] εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχή. ὥστε ἁμαρτάνει ὁ τῆς συνάψεως γένος τὴν συνοχὴν ἀποδιδούς. οὐδὲ γὰρ πᾶν τὸ συναπτόμενον συνέχεται. συνάπτεται γὰρ καὶ τὰ ἁπτόμενα μόνον. οὐ μὴν καὶ συνέχεται.[7] οὐ πᾶν μέν τοι τὸ συνεχόμενον, συνάπτεται. ὥστε ἐπὶ πλέον τὸ συνάπτεσθαι τοῦ συνέχεσθαι.

Συνοχή. Cohærentia. Commiſſura. Cohærentia eſt ſpecies Conjunctionis. Quare peccat, qui Cohærentiam genus Conjunctionis ſtatuit. Non enim omne, quod cum aliqua re conjungitur, cum ea etiam cohæret. Nam & ea, quæ ſe invicem tantum tangunt, conjunguntur: non vero etiam inter ſe cohærent. Quicquid vero cum alio cohæret, cum eo etiam conjungitur. Quare latius patet τὸ Conjungi, quam τὸ Cohærere.

Συνοχωκότε. παρ'[8] Ὁμήρῳ, διὰ τὸ μέτρον.

Συνοχωκότε. Contracti. Apud Homerum [dicitur] propter metrum.

Σύνοψις. ἡ κατὰ πρόσωπον ὁμιλία.[9] Ὁ δὲ ἐβουλεύετο καταστρατοπεδεῦσαι τοῖς Καρχηδονίοις ἐν συνόψει. μάλιστα γὰρ οὕτως ἐκφοβήσειν αὐτοὺς ὑπελάμβανε.

Σύνοψις. Conſpectus. *Ille vero caſtra in Carthaginenſium conſpectu ponere ſtatuerat. Sic enim plurimum terroris ſe illis incuſſurum eſſe putabat.*

Συνῳδά. σύμφωνα. μετὰ δοτικῆς. καὶ συνῳδόν. Αἰλιανός· Ὁ δὲ[10] ἀλεκτρυὼν συνᾴδειν ἐπειρᾶτο τῷ ὀρνιθείῳ μέλει, συνῳδόν τε καὶ συμμελὲς ἀναμέλπων.

Συνῳδά. Conſona. Conſentanea. Et, συνῳδόν conſonum, conſentaneum. Ælianus: *Gallus vero accinere conabatur, more gallorum cantum ſatis concinnum & conſonum edens.*

Συνῳδηκώς. συντραγῳδῶν.

Συνῳδηκώς. Qui intumuit. Inflatus.

Συνῳδία. ἡ ψαλμῳδία.

Συνῳδία. Concentus. Pſalmodia.

Συνωθούμενος. συνερχόμενος.

Συνωθούμενος. Qui contruditur. Qui cum aliis in unum locum compellitur.

Συνώκησε.[11] τὸ σύνοικον μετ' αὐτοῦ ἔλαβε. Συνῳκίσατο δέ, μεθ' ἑαυτοῦ ἦξε.

Συνώκησε. [Per η.] Cum aliquo habitavit. At συνῳκίσατο, in uno loco aliquos collocavit, Colonos aliquo deduxit.

Συνωμοσία. ἡ μεθ' ὅρκου φιλία. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς συνωμοσία, τάξις τις.

Συνωμοσία. Conjuratio. Amicitia jurejurando interpoſito inita. Apud Atticos vero Synomoſia vocatur ordo quidam militum.

1 Σύννομε. ὡς μετ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 550. (376. Ed. Baſ. *P.*)

2 Συννόμων] Vide Caſaub. ad Strabonem, pag. 270.

3 Αἱ σύννομοι τὰ ἔξω β.] Sophocl. *Oedip. Colon.* pag. 283.
Ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
Θακοῦσιν ἱστουργοῦντες· αἱ δὲ σύννομοι
Τὰ ἔξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί.
Hinc Suidas ſua deprompſit.

4 Ἡ πλησιότης] Sic recte MS. A. Priores vero Editt. inepte, ἡ πλουσιότης: quod Portus verterat, *opulentia*.

5 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XXII. unde loci hujus emendatio petenda eſt. Confer etiam Noſtrum infra v. Ὑποκρίνεσθαι, ubi fragmentum hoc auctius adducitur.

6 Συνοχή. εἶδος τῆς συνάψεως ἡ συνοχ.] Hæc ſumpta ſunt ex Alex Aphrodiſ. in lib. IV. *Topic.* pag. 162.

7 Οὐ] Negatio hæc recte deeſt apud Alexandrum Aphrodiſ.

8 Παρ' Ὁμήρῳ] Il. B. v. 218.

9 Ὁ δὲ ἐβουλεύετο καταστρατοπ.] Fragmentum hoc legitur apud Polyb. lib. III. cap. LXVI.

10 Ὁ δὲ ἀλεκτ.] Confer Noſtrum ſupra v. Βελτιώς.

11 Συνώκησε] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, συνῴκισε: quod eſt a συνοικίζω.

Συνω-

Συνωμότης.

Συνωνή. τὸ ἄχθος. [1] Ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φορὰ ἐσπάνιζε, καὶ ἐνδεεστέρως ἢ κατὰ χρείαν ὁ παραγωγὸς στόλος ἀφίκετο. ἀπορούμενος δὲ τοῖς παροῦσιν, [2] ἔν τε Βιθυνίᾳ καὶ Φρυγίᾳ καὶ Θρᾴκῃ χωρίων ἀγοράσασθαι μέγα τι χρῆμα σίτου ἠξίου. οὓς τε ἀναγκάζειν τοῖς ταύτῃ οἰκοῦσι μέχρι μὲν εἰς τὴν θάλασσαν πολλῷ πόνῳ τὰ φορτία φέρειν, ἐς Βυζάντιον δὲ ξὺν κινδύνῳ ταῦτα ἐσκομίζεσθαι, καὶ βραχέα μὲν τιμήματα δῆθεν τῷ λόγῳ πρὸς αὐτοῦ φέρεσθαι, τὴν ζημίαν δὲ αὐτοῖς ἐς τοσόνδε μεγέθους καθίστασθαι, ὥστε ἀγαπᾶν, ἤν τις αὐτοὺς ἐῴη τόν τε σῖτον οἴκοθεν τῷ δημοσίῳ χαρίζεσθαι, καὶ τίμημα ἕτερον ὑπὲρ αὐτοῦ καταπιθέναι. τοῦτό ἐστι τὸ ἄχθος, ὅπερ συνωνὴν καλεῖν νενομίκασι.

Συνώνυμος. Συνώνυμος κατηγορία ἐστὶν, ὅτε τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον δέχεται τὸν αὐτὸν τοῦ ὀνόματος. οἷον, τὸ ζῶον κατηγορεῖται τοῦ ἀνθρώπου. καὶ δέχεται ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ὅρον τοῦ ζώου. ζῶον γάρ ἐστιν, οὐσία ἔμψυχος, [3] αἰσθητική. καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον. καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰσθητική. Ὁμώνυμος δὲ κατηγορία, ὅτε τὸν μὲν ὅρον οὐ δέχεται, ἀλλὰ μόνον τὸ ὄνομα· ὡς ἐπὶ τῆς εἰκόνος τοῦ ἀνθρώπου.

Συνορεγνώμενοι. [4] ἐπιθυμοῦντες. ἐπεκτεινόμενοι. Οἱ δὲ τοῦ πλείονος καὶ πρόσω συνορεγνώμενοι, προῆγον ἐπὶ Παμφυλίας.

Συνωρίς. συζυγία. δυάς. κυρίως δὲ, ἵπποι δύο συνεζευγμένοι. Κέλης δὲ, ὁ ἐπὶ ἑνὸς ἵππου ὀχούμενος. καὶ αὐτὸς ὁ μόνος ἵππος.

Συνώσαντες. συνεισφρήσαντες. Ἐξ αὐτῆς δὲ συνώσαντες, ἐπὶ τὴν πυλίδα εἰσῆλθον.

Σύνταγμα. ἔνιοι Παράταξιν. αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σνϛʹ. καὶ ὁ ἡγούμενος, Συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ Ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ Ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

Συντακτήριος. [5] συντακτικός. ὁ Ὠριγένης, διὰ τὸ πεποιηκέναι πολλὰ βιβλία.

Συντάξας. ὁρίσας. Συντάξας τοῖς κυβερνήταις ἀνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εἰς τὴν Ἐλαίαν.

Συντάξας. ἐντειλάμενος. Πολύβιος· Συντάξας ἐλαύνειν κατὰ σπουδὴν ὅσον ἔχει δυνάμεως.

Σύνταξις. δύο πραγμάτων ἕνωσις. καὶ τὸ λαμβάνειν, καὶ τὸ ποιεῖν τὰ δέοντα τοὺς στρατευομένους. Ἀποστερῶν τὰς συντάξεις ἁπάσας οὐκ ᾐσχύνετο. καὶ Μάλ-

Συνωμότης. Conjuratus. Conjurationis ſocius.

Συνωνή. Onus,[quoddam, ſic dictum.] Sub Juſtiniano annona arctior erat, & frumentaria claſſis minore frumenti copia, quam neceſſitas flagitabat, onuſta, Byzantium appellebat. Petrus igitur in anguſtiis iſtis conſilii inops, in Bithynia, Phrygia, & Thracia, magnam annonæ copiam coemendam curabat, cogens colonos eam ad maritima primum loca magno labore, deinde non minore periculo Byzantium convehere, & minimum pretium dicis cauſa a ſe accipere. Damnum vero, quod inde ad eos redundabat, adeo grande erat, ut potius haberent, frumento publicis horreis condonato, pretium inſuper duplum perſolvere. Hoc eſt onus illud, quod ſynonam vocare conſueverunt.

Συνώνυμος. Synonymus. Univocus. Univoca Categoria eſt, quum [res aliqua &] nomen & definitionem nominis admittit. Ut, Animal dicitur de Homine: & Homo admittit & nomen & definitionem Animalis. Animal enim eſt ſubſtantia animata, ſentiens. Et Homini definitio hæc convenit. Nam & ſubſtantia eſt Homo, & animata, & ſenſu prædita. Æquivoca vero Categoria eſt, cum rei alicui definitio non convenit, ſed tantum nomen: ut in hominis imagine [fieri videmus.]

Συνορεγνώμενοι. Concupiſcentes. Ad ulteriora cupiditatem ſuam extendentes. *Illi vero ulterius pergere cupientes, in Pamphyliam profecti ſunt.*

Συνωρίς. Par conjugatum. Proprie vero, equi bijuges. Κέλης vero dicitur ille, qui equo ſingulari vehitur. Item, ipſe equus ſingularis.

Συνώσαντες. Qui compulerunt. Qui ſimul intulerunt. *Cum autem eos inde ad exiguam portam compuliſſent, intrarunt.*

Σύνταγμα. Syntagma. Quidam Parataxin vocant. Sunt autem duæ cohortes, virorum CCLI. Horum dux vocatur Syntagmatarches. Alii Xenagiam vocant; & ducem ejus, Xenagum.

Συντακτήριος. Idem quod συντακτικός. Valedictorius. Et Origenes [ſic dictus eſt,] quod multos libros conſcripſiſſet.

Συντάξας. Qui imperavit. Qui mandavit. *Cum imperaſſet gubernatoribus, ut naves omni ſtudio adhibito Eleam reducerent.*

Συντάξας. Qui mandavit. Qui juſſit. Polybius: *Cum eos juſſiſſet totis viribus feſtinare.*

Σύνταξις. Duarum rerum conjunctio. Item, ſtipendium militibus conſtitutum. *Omnibus ſtipendiis milites fraudare non erubeſcebat.* Et

1 Ὅτι ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἡ τοῦ σίτου φ.] Hæc omnia ſunt verba Procopii *Hiſt. Arc.* cap. XXII. Cæterum, Alemannus pro συνωνὴ legendum putat ἀννωνή.

2 Ἔν τε Βιθυνίᾳ, καὶ Φρυγίᾳ, καὶ Θρ.] Senſus & constructio claudicant. Quare legendum forte eſt, ἐκ τῶν ἔν τε Βιθ. καὶ Φρ. καὶ Θρ. χωρίων συνωνεῖσθαι μέγα τι χρῆμα, &c.

3 Αἰσθητική. καὶ ὁ ἄνθρ.———καὶ αἰσθητική] Inſignem hujus loci lacunam ex MS. A. ſupplevi. In prioribus enim Editt. deſunt verba hæc, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐπιδέχεται τὸν ὅρον τοῦτον. καὶ οὐσία γάρ ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἔμψυχος, καὶ αἰσθητική.

4 Συνορεγνώμενοι] Sic MS. A. At priores Editt. συνοργνώμενοι, per ο in ſyllaba ſecunda: quæ lectio etiamſi ordini literarum adverſetur, eſt tamen melior, ſi orthographiam ſpectes. Solet enim verbum hoc per ο ſcribi. Vide ſupra v. Ὀρεγνυσθῆναι.

5 Συντακτικός] Συντάττεσθαι apud Scriptores Græcos interdum accipitur pro *valedicere*. Unde λόγος συντακτήριος, vel συντακτικὸς, oratio valedictoria. Vide omnino Valeſium ad Euſeb. lib. III. de Vit. Conſt. cap. XXI, pag. 226. & Suicerum in Theſ. Eccleſ. v. Συντακτήριος. Quod autem Suidas addit, Origenem appellatum fuiſſe Συντακτήριον, in eo fallitur. Συντάκτης enim dictus fuit Origenes, auctore Epiphanio, non Συντακτήριος.

χος.

χος· Τῶν συντάξεων στερηθέντες πολλάκις οἱ στρατιῶται, καὶ παρακοπτόμενοι τῆς τροφῆς τῆς συνήθους, εἰς ἀπόνοιαν ἦλθον. καὶ αὖθις Μάλχος· [1] Ὁ δὲ τὸν Παμπρέπιον λαμπρῶς τε ἐτίμησε, καὶ σύνταξιν ἐδωρήσατο. [2] Προκόπιος· Ἅμα δὲ καὶ μεμφόμενοι, ὅτι δὴ σφίσι χρόνου τὰς συντάξεις πολλοῦ τὸ δημόσιον ὀφείλει. τουτέστι, τὰ διδόμενα.

Σύνταξις. ἡ συγγραφή. ἡ ἱστορία. Πολύβιος· Ταῦτα ἐν ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

Σύνταξις.[3] ἀντὶ τοῦ συντεταγμένη [4] οἴκησις. [5] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· Καὶ μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τοῦ τε λαμβάνειν καὶ τοῦ ποιεῖν τὰ δέοντα. ἔλεγε δὲ ἑκάστους φόρους συντάξεις, ἐπειδὴ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἕλληνες τὸ τῶν φόρων ὄνομα, Καλλιστράτου οὕτω καλέσαντος. καὶ Ὑπερείδης δέ φησι· Σύνταξιν ἐν τῷ παρόντι οὐδενὶ διδόντες. ἡμεῖς δέ ποτε ἠξιώσαμεν λαβεῖν.

Συντεθεῖσθαι. καὶ συντέθεικα. συνεθέμην.

Συντεκμηράμενος. συμβαλών. στοχασάμενος. Εὐνάπιος· Τὸν πάντα βίον αὐτοῦ συντεκμηράμενος ἐκ τῶν ἐναργῶν περὶ αὐτὸν συμβόλων τε καὶ σημείων.

Συντέλειαι. αἱ παντοδαπαὶ τιμωρίαι. Δαβίδ· Καὶ ἐξ ἀρᾶς καὶ ψεύδους διαγγελήσονται ἐν συντελείᾳ.

Συντέλεια. πᾶν τὸ πρὸς ζωήν. Ἰώβ· Ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλετο συντέλεια. ἀντὶ τοῦ, οὐδέποτέ τι χρηστὸν συνετέλεσαν.

Συντελεῖς.[6] ὅτι οἱ τριηραρχοῦντες πρὸς μίας ἅμα ἐπεμελοῦντο, καὶ συντελεῖς ἐλέγοντο. Συντελεῖς οὖν, οἱ συνδαπανῶντες, καὶ συνεισφέροντες. τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται.

Συντελής. χρήσιμος.

Συντέρμων. πλησιόχωρος.

Συντεταγμένως.[7] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἀντὶ τοῦ ὀργῶς, καὶ μετὰ συγκροτήματός τινος.

Ἀσπάζομαι δ', ὅτι προθύμως ἥκετε,
Καὶ[8] συντεταγμένως.

Συντετάσθαι. διατετάσθαι.

Συντέτηκεν. ἀντὶ τοῦ συγκεκόλληται, συμπέπηγε. Ψευδὴς ἀντ' ἀληθοῦς συντέτηκε δόξα. καὶ σύντηξις, ἡ τοῦ σώματος φθορὰ καὶ ἰσχνότης. [9] Τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντηξις τοῦ σώματος ἦν αὐτῷ, ὡς ἀδύνατον εἶναι καὶ τὴν τῶν ἱματίων φέρειν ἐπιβολήν.

Σύντευξις. συντυχία.

Συντεύξομαι. συντύχω.

Συντιμηθῆναι. τὸ πολλῆς τιμῆς γενέσθαι τὰ ὤνια, συντιμηθῆναι. οὕτω [10] Δημοσθένης.

Malchus: *Milites ſæpe ſtipendiis & victu conſueto fraudati, ad deſperationem redigebantur.* Et iterum Malchus: *Ille vero Pamprepium & eximiis honoribus affecit, & ſtipendio donavit.* Procopius: *Simul etiam conquerentes, quod Reſp. a longo tempore ſtipendia ſibi deberet.*

Σύνταξις. Liber. Scriptum. Hiſtoria. Polybius: *Hæc in præcedentibus libris demonſtravimus.*

Σύνταξις. Conſtitutus ordo. Præſcripta ratio aliquid faciendi. Demoſthenes in *Philippicis: Et unam eandemque præſcriptam rationem eſſe & accipiendi & faciendi ea, quæ oporteat.* Omnia vero tributa vocavit συντάξεις, quod Græci offenderentur nomine φόρου, Calliſtrato *tributa* ſic appellante. Et Hyperides inquit: *Tributum hoc tempore nulli pendentes, olim accipere æquum cenſuimus.*

Συντεθεῖσθαι. Compoſitum fuiſſe. Et συντέθεικα, compoſui.

Συντεκμηράμενος. Qui conjecit. Qui conjecturam fecit. *Cum ex evidentibus indiciis & ſignis de tota ejus vita conjecturam feciſſet.*

Συντέλειαι. Omnis generis ſupplicia & pœnæ. [Conſummationes.] David: *Et ob imprecationem & mendacium divulgabuntur in conſummatione.*

Συντέλεια. Quidquid ad vitam [perficiendam pertinet. Conſummatio. Perfectio.] Jobus: *Super ipſos periit conſummatio.* Id eſt, Nunquam quicquam boni fecerunt.

Συντελεῖς. Trierarchæ, qui unam triremem communibus ſumptibus inſtruebant, dicebantur συντελεῖς: quaſi dicas, contributores. Et res ipſa vocabatur συντέλεια.

Συντελής. Utilis.

Συντέρμων. Finitimus. Vicinus.

Συντεταγμένως. Celeriter. Contento gradu. Ariſtophanes *Pluto: Laudo vos, quod alacriter veniatis, & contento gradu.*

Συντετάσθαι. Contentum, vel diſtentum eſſe.

Συντέτηκεν. Conglutinatus eſt. Adhæſit. Inhæſit. *Falſa pro vera animis eorum inhæſit opinio.* Et σύντηξις, totius corporis tabes & attenuatio. *Corpus vero ejus tabe adeo attenuatum erat, ut ne veſtes quidem, quibus induendus erat, ferre poſſet.*

Σύντευξις. Caſus. Occurſus. Colloquium.

Συντεύξομαι. Congrediar. Incidam in aliquid. Occurram.

Συντιμηθῆναι. Magno pretio æſtimari. Care vendi. Sic Demoſthenes.

1 Ὁ δὲ τὸν Παμπρ.] Vide ſupra v. Παμπρέπιος, ubi locus hic multo auctior legitur.

2 Προκόπιος] Lib. II. *de Bello Perſ.* cap. VII.

3 Σύνταξις. ἀντὶ τῆς συντ.] Ex Harpocratione.

4 Οἴκησις] Scribendum puto, διοίκησις: quæ & Valeſii conjectura eſt.

5 Δημοσθένης Φιλιππ.] *Olynth.* I. pag. 3.

6 Συντελεῖς] Confer Harpocrationem h. v. ex quo partem Eclogæ hujus Suidas excerpſit.

7 Συντεταγμένως] Male pro συντεταμένως. Vide notam ſequentem.

8 Συντεταγμένως] Sic etiam hodie legitur apud Ariſtophanem in *Pluto*, pag. 37. (40. Ed. Baſ. *P.*) ſed male. Tam enim ſenſus quam metri gratia ſcribendum eſt, συντεταμένως: quam lectionem in verſione ſecutus ſum.

9 Τοσαύτη δὲ ἄρα ἡ σύντ.] Hæc ſunt verba Æliani de Epicuro, ut diſcimus ex ipſo Suida ſupra v. Ἐπίκουρος, ubi integer locus adducitur.

10 Δημοσθένης] In orat. adverſ. Dionyſodor. pag. 739. Vide Nos ſupra ad v. Συντιμηθῆ.

Συντομάχη. Οἱ δὲ ἐκυρίωσαν τῆς Συντομάχης.

Συντόμισον. συνάγαγε συντόμως.

Σὺν τῷ κυνὶ καὶ τὸν ἱμάντα.

Συντροχάσαι.[1] καταντλῆσαι. πληρωθῆναι. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τροχῶν.

Συντυρούμενα.[2] συμπηγνύμενα.

Συντυχία. ἡ αἰφνίδιος τῶν πραγμάτων μεταβολή. Ὑπολαβὼν ἓν οὐ κατὰ συντυχίαν, ἀλλ᾽ ὑπὸ πινὸς ἕξεως τοιαύτην εἶναι περὶ αὐτὴν διάθεσιν.

Συνοίμιον.[3] τὸ προοίμιον.

Συνοίσειν. συνεισενεγκεῖν.

Συνοῖσον. συμφέρον. Ἐν ὑμῖν τε κείσθω προελέσθαι τὸ συνοῖσον, καὶ τὰ εἰρηναῖα πρὸ τοῦ πολέμου ἑλέσθαι. καὶ αὖθις· Αὐτός τε γὰρ τῇ ἐπιβολῇ τῆς φύσεως ἐγίνωσκε τὸ συνοῖσον εὐστοχώτατα.

Συνοιχήσεται. συναναιρεθήσεται.

Συοφορβία. ἀγέλη χοίρων.

Συώδεις.[4] ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνεῖσθαι.

Σύρα. παρὰ Ῥωμαίοις, ἡ θεία ἐπιστολή.

Συράκουσα. πόλις Σικελῶν.

Συρακουσία τράπεζα. ἡ πολυτελής. ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβροδίαιτοι εἶναι μᾶλλον πάντων. καὶ, Συρακουσίων δεκάτη.

Σύρβη. τάραχος.

Συρβηνεύς.[5] ὁ ταραχώδης. ἀπὸ τῶν αὐλούντων μετὰ θορύβου. ἢ, πένης, διὰ τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φαρέτρας κενὰς ἔχειν. Καὶ, Συρβηνέων χορός. ὁ τεταραγμένος, καὶ συώδης. ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφωνεῖσθαι. διὸ τάττεται ἡ παροιμία, [6] Συρβήνη χορὸς, ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χορῶν.

Συντομάχη. Syntomache. [Nomen proprium.] *Illi vero Syntomachen in ſuam poteſtatem redegerunt.*

Συντόμισον. Contrahe. In compendiũ redige.

Σὺν τῷ κ. *Cum cane ſimul & lorum.*

Συντροχάσαι. Occurrere. Impleri. Per metaphoram ductam a rotis.

Συντυρούμενα. Concreta. Condenſata.

Συντυχία. Repentina rerum mutatio. Caſus fortuitus. *Suſpicatus igitur non forte fortuna ſed ob habitum aliquem eum ſic affectũ eſſe.*

Συνοίμιον. Idem quod προοίμιον. Procœmium.

Συνοίσειν. Collaturum eſſe. Profuturum eſſe.

Συνοῖσον. Quod proderit. Quod conducet. Utile. *Penes vos eſto amplecti id, quod vobis expedit, & bello pacem anteponere.* Et iterum: *Ipſe enim dexteritate quadam naturæ ſagaciſſime conjiciebat, quod ipſi profuturum erat.*

Συνοιχήσεται. Simul peribit. Simul perdetur.

Συοφορβία. Suum grex. Grex porcorum.

Συώδεις. Suilli. Porcini. [Dictum eſt] ab eo, quod porcis acclamari ſolet.

Σύρα. Syra. Apud Romanos, divina epiſtola.

Συράκουσα. Syracuſa. Syracuſæ. Siculorum urbs.

Συρακουσία τράπεζα. Syracuſana menſa. Id eſt, ſumptuoſa & opipara. Siculi enim deliciis & voluptatibus omnium maxime addicti eſſe putabantur. Et, Syracuſiorum decimæ.

Σύρβη. Turba. Tumultus.

Συρβηνεύς. Tumultuoſus. Tumultuans. [Dictum eſt] ab illis, qui cum tumultu tibia canunt. Vel, pauper, quod tibiarum thecas & pharetras inanes habeat. Et, Συρβηνέων χορὸς, Chorus Syrbenæorum. Id eſt, tumultuoſus, & ſuum more indecore ſe gerens. [Dictum hoc eſt] ab eo, quod ſuibus acclamari ſolet. Quare proverbium hoc, Συρβήνη χορὸς, dicitur de choris tumultuoſis & confuſis.

Συριανὸς, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, ἡγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ΄. Εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος, βιβλία δ΄. Εἰς τὴν Ὀρφέως Θεολογίαν, βιβλία β΄. Εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ᾽ Ὁμήρῳ Θεῶν. Συμφωνίαν Ὀρφέως, Πυθαγόρου, καὶ Πλάτωνος. [7] Περὶ τὰ Λόγια, βιβλία δέκα· καὶ ἄλλα τινὰ ἐξηγητικά. Ἰσίδωρος ὁ φιλόσοφος, ὥς φησι Δαμάσκιος, πάντα τὰ τῶν παλαιῶν ἐξετάζων οὐκ ἀνίει πρὸς τὸ ἀκριβέστατον· προσεῖχε δὲ τὸν νοῦν ἐς τὰ μάλιστα μετὰ Πλάτωνα τῷ Ἰαμβλίχῳ, καὶ τοῖς Ἰαμβλίχου φίλοις δὴ καὶ ὀπαδοῖς· ὧν ἄριστον εἶναι διϊσχυρίζετο τὸν ἑαυτοῦ πολίτην Συριανὸν, τὸν Πρόκλου διδάσκαλον. ἀτιμάζειν δὲ οὐδένα ἠξίου πρὸς συναγυρμὸν τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης.

Συριανός. Syrianus, Alexandrinus, Philoſophus, qui Athenienſi Scholæ & Diatribæ præfuit: magiſter Procli, qui fuit ipſius ſucceſſor. Scripſit in totum Homerum commentarium, lib. VII. In Rempublicam Platonis, lib. IV. In Orphei Theologiam, lib. II. In Proclum de Diis Homericis. Conſenſum Orphei, Pythagoræ, & Platonis. De Oraculis, lib. X. & alias quaſdam enarrationes. Iſidorus philoſophus, ut Damaſcius ait, omnia veterum ſcripta accuratiſſime examinare non deſinebat: ſed poſt Platonem, Jamblicho & Jamblichi amicis & comitibus operam maxime dabat: quorum optimum eſſe affirmabat civem ſuum Syrianum, Procli magiſtrum. Neminem vero, quod quidem ad veræ ſcientiæ collectionem attineat, contemnendum eſſe cenſebat.

1 Καταντλῆσαι] Sic etiam MSS. At Heſychius, nec non Auctor Etymologici, & Photius in Lexico MS. rectius, καζαντῆσαι: quam lectionem in verſione expreſſi.

2 Συντυρούμενα] Uſus eſt hac voce Ariſtoph. *Equit.* pag. 316. (216. Ed. Baſ. P.) quo Suidas reſpexit.

3 Συνοίμιον] Aliter vocem hanc exponit Scholiaſtes Apoll. Rhod. ad lib. II. v. 161.

4 Ἀπὸ τοῦ τοῖς ὑσὶν ἐπιφ.] Hæc nihil ad rem faciunt, & loco commodiore repetuntur paulo inferius v. Συρβηνεύς.

5 Συρβηνεύς] A σύρβη, quod idem eſt ac τύρβη. Τὸ σ enim & τ non raro inter ſe commutantur. Quare ineptiunt Grammatici, qui a nomine σῦς etymologiam vocis hujus arceſſunt. Vide Caſaub. ad Athen. lib. XV. cap. XVI.

6 Συρβήνη χορός] Scribe, ut paulo ante, συρβηνέων χορός.

7 Περὶ τὰ Λόγια] Forte ſcribendum eſt, περὶ τῶν Λογίων.

Συριγμός. Φωνὴ ἄσημος. Τοὺς[1] συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι, καὶ τοὺς χλευασμοὺς τίς ἐξηγήσαιτο ῥᾳδίως; καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι κατεχειροτόνουν συρίττοντες, καὶ ταραχὴν ταῖς βοαῖς ἐποίουν.

Σύριγξ. τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. [2]Σοφοκλῆς·

Κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων,
Ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα.——

Σύριγξ. καὶ ἡ ἐπιμήκης διῶρυξ. Καὶ τούτους κελεύει σύριγγα βαθεῖαν ὑπὸ τὸν λόφον τρῆσαι. καὶ σύριγγος, αὐλοῦ, ἢ δορατοθήκης. [3]Πισίδης·

Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν τὴν ἐργάτιν
Γεωμετρεῖν ἔπεισεν Εὐκλείδου νόμος,
Ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' εὐθείας;

Συρίξας. ἀπὸ τοῦ συρίζω ἐνεστῶτος.

Συρμαΐζειν. καθαίρειν.

Συρμαίη.[4] πόμα ἐκ ζειῶν καὶ ὕδατος. οὕτως Ἡρόδοτος. Καὶ συρμαίη παρὰ τῷ αὐτῷ, λάχανον σελίνῳ ἐοικός.

Συρμαία.[5] τὸ καθαρτικὸν δι' ἐμέτων καὶ κοιλίας. ἢ, βρῶμα διὰ στέατος καὶ μέλιτος.

Συρμός. τοῦ νιφετοῦ ἡ φορά.

Οὐκέτι[6] κοιμάσεις ἀνέμων βρόμον, οὐχὶ χάλαζαν,
Οὐ νιφετῶν συρμούς, οὐ παταγεῦσαν ἅλα.

περὶ Ὀρφέως ὁ λόγος.

Σύρω. τρέχω. Πισίδης·

Σύρει πρὸς ἡμᾶς ὁ στρατὸς μετὰ δρόμου.

Σύροι πρὸς Φοίνικας. ἑκάτερα τὰ ἔθνη διαβέβληται ὡς πανοῦργα. ἢ ὅτι ἑκάστοτε ἀλλήλοις δι' ἔχθρας ὄντα οὐδέποτε πιστῶς διαλλάττεται.

Σύρφαξ. συρφετώδης. ὀχλώδης. [7]Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν πλείω πρὸς τοιαύτην μαίνεσθαι δόξαν, τὸ ὑπὸ δήμου σύρφακος ἐν εὐφημίαις ἀνακαλεῖσθαι Πύρρον. ὃς εἰ μὲν οὕτως ἐβόα διὰ τὸ ἐρυθροπρόσωπον εἶναι, ἔλεγεν εἰκότα· εἰ δὲ πρὸς ἔπαινον ἀνδρείας, ἔθελγεν ὡς νέον. οὐ γὰρ ἥρωας ἔβαλλεν, ὡς Πύρρος, ἢ [8]Ἀχιλλέως, ἀλλὰ γυναικομανὴς ἦν, ὡς Πάρις.

Συρφετός. ἀγυρτώδης ὄχλος, ἢ λόγος. ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος, καὶ φρυγανώδης. ἤτοι κονιορτὸς μετὰ κοπρείων. τινὲς δὲ χειμών, καὶ συρμός. Ταῦτα δὲ ἄγνωστα τῷ συρφετῷ.

Σῦς. ὁ χοῖρος. Ὗς ἐπὶ θηλείας. Σῦς δὲ, ἐπὶ ἀρ-

Συριγμός. Sibilus. *Sibilos in publicis conventibus Græciæ, & ſannas, quis dicendo exprimat?* Et iterum: *Romani vero cum ſibilis & tumultuoſo clamore [eum] condemnabant.*

Σύριγξ. Axis pars, quæ in rotæ foramen immittitur. Item, ipſum foramen rotæ ſic appellatur. Sophocles: *Ille vero prope metam extremam currum agens, axem magis magiſque ei admovebat.* Σύριγξ etiam dicitur foſſa longa. Vel, longus cuniculus, & meatus ſubterraneus. *Et jubet eos profundo cuniculo collem perforare.* Et σύριγγος, tibiæ, vel thecæ haſtarum. Piſides: *Quis apem, ſapientem illam artificem, geometriam docuit, & cellulas ſtruere, non ad lineam rectam?*

Συρίξας. Qui ſibilavit. A præſenti συρίζω, ſibilo.

Συρμαΐζειν. Purgare potione, quæ ſyrmæa dicitur.

Συρμαίη. Potio ex zea & aqua. Sic Herodotus. Et συρμαίη, apud eundem eſt olus apio ſimile.

Συρμαία. Medicamentum purgans per vomitum & ventris laxationem. Vel, cibus ex adipe & melle confectus.

Συρμός. [Tractus. Impetus.] Caſus nivis. [In Epigrammate:] *Non amplius ſopies ventorum fremitum, neque grandinem, neque nivis caſum, neque ſtrepens mare.* De Orpheo hæc dicuntur.

Σύρω. [Traho.] Curro. Contendo. Piſides: *Exercitus ad nos cum curſu contendit.*

Σύροι πρὸς Φοίν. Syri contra Phœnices. Utraque gens male audiebat ob calliditatem. Vel quod ob mutuas inimicitias, quas perpetuo inter ſe gerebant, nunquam ſincere in gratiam redirent.

Σύρφαξ. Vilis. Plebejus. Trivialis. [Fæx populi.] *Hanc autem ambitionem ejus & inſanum gloriæ ſtudium acclamationes infimæ plebis, Pyrrhum eum vocantis, augebant. Quæ quidem, ſi eum ita appellabat, quod rubicunda eſſet facie, vere dicebat. Sin laudandæ fortitudinis gratia; ut adoleſcenti palpabatur. Non enim heroes telis proſternebat, ut Pyrrhus Achillis filius; ſed mulierculârum amori totus addictus erat, ut Paris.*

Συρφετός. Trivialis turba, vel oratio. Vel, ſordes a vento collectæ, & quiſquiliæ cremiorum. Vel, pulvis ſordibus & quiſquiliis mixtus. Secundum quoſdam vero, tempeſtas, & procella. *Hæc autem infimæ plebi ignota ſunt.*

Σῦς. Sus. Porcus. Ὗς, de ſue fœmina di-

1 Τοὺς συριγμοὺς τοὺς ἐν τ.] Hæc ſunt verba Polybii in Excerptis a Valeſio editis, pag. 145.

2 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 113. ut Portus monuit.

3 Πισίδης] In *Hexaemero*, v. 1137. & ſeqq. ſed ubi locus hic ita legitur:

Τίς τὴν μέλιτταν τὴν σοφὴν, τὴν ἐργάτιν,
Γεωμετρεῖν ἔπεισε, καὶ τελωρόφους
Οἴκους ἐγείρειν ἑξαγώνων κηρομάτων.
Ποιεῖν δὲ τὰς σύριγγας οὐκ ἐπ' ὀρθίας
Γραμμῆς διδάσκουσα, &c.

4 Συρμαίη] Confer Noſtrum ſupra v. Μελανοσυρμαῖοι.

5 Συρμαία] Vide Erotianum, v. Ἀπὸ συρμαϊσμοῦ.

6 Οὐκέτι κοιμάσ.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 388. ubi integrum Epigramma vide.

7 Ἐξῆρε δὲ αὐτὸν κτλ.] Hæc ſunt verba ſcriptoris Anonymi de Harmato, ut diſcimus ex ipſo Suida ſupra v. Ἁρμάτης, ubi locus hic auctior legitur.

8 Ἢ Ἀχιλλέως] Lege, ὁ Ἀχιλλέως, i.e. Achillis filius.

ιος. κέχρηται δὲ ἀδιαφόρως· [1] Ὅπως δόξητ' ἡμῖν ἐγαθᾶ συός.

Συσεισμός. λαῖλαψ. συςροφὴ ἀνέμου.

Συσσημαίνεσθαι. [2] ὃ καλοῦσι καταφραγίσασθαι, τοῦτο οἱ ῥήτορες συσσημαίνεσθαι λέγουσι. Λυκοῦργος δὲ ἐν τῷ περὶ ἱερείας. Ὥστε προστεταγμένον ἐπὶ ψηφίσματι, καὶ τὴν ἱέρειαν συσσημαίνεσθαι τὰ γράμματα. καὶ σύσσημον, τὸ σημεῖον.

Συσσιτία. καὶ συσσίτιον. εὐωχία, ἄριστον.

Σύσσιτος. σύντροφος. συνδιαιτητής. Τοῦ δὲ κεκληκότος ἐφ' ἑςίασιν τοὺς ὁμοτίμους, ἔτυχε κἀμὲ προτετράφθαι, ἐν τῷ συσσιτίῳ ἀμφὶ τὸ μέσον τοῦ δείπνου τὸν δαιτυμόνα τὸν ἑςιάτορα ἐκθειαζόντων.

Συσκευάζει. λόγῳ ἐπιβουλεύει. καὶ συσκευὴ, ἡ ἐπιβουλή. Συσκευάζεσθαι δὲ, τὸ πρὸς τὴν ὁδὸν εὐτρεπίζεσθαι. Ὄναρ ἐφίςαται θεία τις ὄψις, καὶ λέγει, δεῖν συσκευάζεσθαι. καλεῖν γὰρ τὸ χρεὼν αὐτόν.

Συσκευάζεσθαι. ἐπιφέρεσθαι. [3] Ξενοφῶν· Ὁ Κῦρος ἔφη τοῖς ςρατιώταις, συσκευάζεσθαι σῖτα ἡμερῶν εἴκοσιν, οἶνόν τε τοσοῦτον ἕκαςον δεῖν, ὅσος ἱκανὸς ἐςὶν ἐθίσαι ὑμᾶς αὐτοὺς ὑδροποτεῖν.

Συσκηνία. συνοικία. [4] Ξενοφῶν· Ἐν τῷ ὁμοῦ σκηνοῦν τοὺς ςρατιώτας ἐδόκουν ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα. ἑώρων γὰρ ἀλλήλους ςρεφομένους ὁμοίως, καὶ οὐκ ἦν πρόφασις μειονεξίας, ὥςε ὑφίεσθαί τινα κακιώτερον ἕτερον εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. καὶ ὅτι ἐγίνωσκον ἀλλήλους, καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει ἐγγίνεσθαι. οἱ δὲ ἀγνοοῦντες, ῥᾳδιουργοῦσιν ὥσπερ ἐν σκότει ὄντες.

Σύσκια. τὰ δασέα. Πρῶτα μὲν τὰ σύσκια τῶν χωρίων ἀνεκάθαιρον. ἔπειτα τοὺς βασιλικοὺς παραδείσους ἐξέτεμον.

Συσπειραθέντες. [5] συςραφέντες. Οἱ δὲ πρὸς τὴν φήμην συσπειραθέντες καὶ διελιχθέντες, παρά τε ἀλλήλους ἔτρεχον καὶ συνίςαντο.

Σύςασις. ἀγάπη. ὁμόνοια. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ὁμοῦ ἱςαμένων, τῶν συντρόφων. [6] Πολύβιος· Ὁ δὲ οἰκείως διέκειτο πρὸς τοὺς Καρχηδονίους, παλαιὰν ἔχων σύςασιν.

Σύςασις. καὶ συςαθῆναι, ὁμοδίαιτον καὶ φίλον γενέσθαι. [7] Ἐλθόντα δ' ἀπορίαν ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δ' Ἀριςίππου συςαθῆναι.

Συςήσας. παραδοὺς. προσμίξας. Πολύβιος· Τοῦ-

citur. At σῦς, de mare. [Ariſtophanes] tamen [vocabulo hoc] ſine diſcrimine uſus eſt. *Ut videamini ex bona ſue procreatæ eſſe.*

Συσεισμός. [Terræ motus.] Procella. Turbo.

Συσσημαίνεσθαι. Sic Oratores vocant, quod alii dicunt καταςφραγίσασθαι, i. e. obſignare. Lycurgus in oratione de Sacerdote: *Quare pſephiſmate cautum eſt, ut & ſacerdos tabulas obſignet.* Et σύσσημον, ſignum.

Συσσιτία. Convictus. Sive, Sodalitas eorum, qui cibum ſimul capiunt. Et συσσίτιον, epulum, ſive prandium pluribus commune.

Σύσσιτος. Cum aliquo cibum ſumens. Convictor. *Cum autem ille ejuſdem honoris participes ad convivium vocaſſet, ego quoque [ad idem faciendum] impulſus ſum, convivis in medio circiter convivio convivatorem laudibus in cœlum extollentibus.*

Συσκευάζει. Verbis inſidiatur. Et συσκευὴ, inſidiæ. At συσκευάζεσθαι, vaſa colligere, & ad iter ſe accingere. *In ſomnis divina quædam ſpecies ipſi adſtans dixit, vaſa ipſi colligenda eſſe, [& ex hac vita migrandum.] Fatum enim ipſum vocare.*

Συσκευάζεσθαι. Convaſare. Secum portare. Xenophon: *Cyrus imperavit militibus, ut cibaria viginti dierum ſecum portarent, & quiſque tantum vini haberet, quantum ſatis eſſet ad eos conſuefaciendum, ut aquam biberent.*

Συσκηνία. Contubernium. Xenophon: *Contubernium militibus ad inſtans certamen profuturum eſſe videbatur. Parem enim ſibi omnibus victum præberi cernebant, & nemo adverſus hoſtem ignavius ſe gerere eo prætextu poterat, quaſi minus ipſi ſuppeditaretur. Præterea ex eo, quod ſe noſſent inter ſe, majorem in omnibus verecundiam excitari [Cyrus] arbitrabatur. Qui enim ignoti ſunt, illorum hominum more, qui in tenebris verſantur, ad malas actiones magis proclives eſſe ſolent.*

Σύσκια. Umbroſa. Opaca. *Primum quidem loca umbroſa repurgabant. Poſtea vero hortos regios exſcindebant.*

Συσπειραθέντες. In ſpiras collecti. Conglobati. *Illi vero audito hoc rumore, conglobati, ordinibuſque converſis, juxta ſe invicem currebant & conſiſtebant.*

Σύςασις. Dilectio. Amor. Concordia. Per tranſlationem ductam ab equis, qui in eodem ſtabulo ſtantes ſimul veſcuntur. Polybius: *Ille vero Pœnis [jam ante] favebat, propter notitiã, quæ patri ipſius cum illis intercedebat.*

Σύςασις. Commendatio. Et συςαθῆναι, commendari. Contubernalem & amicum fieri. *Cum veniſſet, a Platone ob paupertatem deſpectus; ab Ariſtippo vero commendatus fuit.*

Συςήσας. Qui tradidit. Qui adjunxit. Po-

1 Ὅπως δόξ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 406. (291. Ed. Baſ. P.) Ὅπως δὲ δόξετ' ἧμιν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.

2 Συσσημαίνεσθαι.] Confer Harpocrationem v. Σεσημασμένα.

3 Ξενοφῶν] Lib. VI. *de Inſtitut. Cyri*, pag. 161.

4 Ξενοφῶν] Lib. II. *de Inſtit. Cyri*, pag. 23. ſed ubi ſic legitur: Ἐν δὲ τῷ ὁμοσκηνοῦν ἐδόκουν μετ' αὐτοῦ ὠφελεῖσθαι πρὸς τὸν μέλλοντα ἀγῶνα τοῦτο, ὅτι ἑώρων ἀλλήλους ὁμοίως τρεφομένους. Et, ὑφίεσθαί τι τινὰ, κακίω τι ἧττον ἕτερον εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. ὠφελεῖσθαι δὲ ἐδόκουν καὶ τοῦ πρὸς τὸ γιγνώσκεσθαι ἀλλήλους ὁμοσκηνοῦντες. ἐν γὰρ τῷ γιγνώσκεσθαι καὶ τὸ αἰσχύνεσθαι πᾶσιν ἐδόκει μᾶλλον ἐγγίγνεσθαι. οἱ δὲ ἀγνοούμενοι ῥᾳδιουργεῖν πως μᾶλλον δοκοῦσιν, ὥσπερ οἱ ἐν σκότει ὄντες. Hinc Suidam emendabis.

5 Συσπειραθέντες] Confer Noſtrum ſupra v. Συνεσπειραμένοι.

6 Πολύβιος] Lib. I. cap. LXXVIII.

7 Ἐλθόντα δ' ἀπορ.] Eſt apud Laertium: ſed locus nunc non ſuccurrit.

τὸν ἐξαπέστειλε, συστήσας ἱππεῦς πεντακοσίους, δυναμένους ἔτι πονεῖν.

Συστομώτερον [1] σκάφης. τάσσεται ἐπὶ τῶν διὰ τὸ ἀγεννὲς σιωπώντων. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ Νόμων, εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς μετοίκους Ἀθήνησιν ἐν ταῖς δημοτελέσι πομπαῖς σκάφας φέροντας πομπεύειν. καὶ ὁπότε δὲ ἐβούλοντο μέτοικον δηλῶσαι, ἢ σκάφην ἔλεγον, ἢ σκαφηφόρον. [2] διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι, συστομώτερον ποιήσειν ἀπειλεῖ σκάφης.

Συστρέμματα. [3] στασιαστῶν πλήθη.

Συστροφή. ἡ ὁμόνοια. καὶ ἡ ἐπὶ κακῷ συμφωνία. [4] Δαβίδ· Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων.

Σύστοιχα, [5] καὶ Παρώνυμα, καὶ Πτώσεις, παρακεῖσθαι μὲν ἀλλήλοις δοκοῦντα, διαφέροντα δέ. Σύστοιχα λέγεται ἀλλήλοις καὶ τὰ ὁμοίως ἔχοντα πρός τινα, ἃ καὶ κατὰ ἀναλογίαν εἴη ἄν· ὡς ἐπιστήμη, καὶ αἴσθησις. ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ ὑφ᾽ αὐτά. ὁμοίως καὶ τὸ αἰσθητὸν, καὶ τὸ ἐπιστητόν. ἑκάτερον γὰρ αὐτῶν ὁμοίως ἔχει πρὸς τὰ, ὧν ἐστι. Σύστοιχα λέγουσι καὶ πάντα τὰ ὁμοίως παρωνομασμένα ἀλλήλοις τε, καὶ ἐκείνῳ, ἀφ᾽ οὗ παρωνόμασται. οἷον, ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης παρωνόμασται ὁ δίκαιος, τὸ δίκαιον, τὸ δικαίως. ταῦτα δὴ καὶ ἀλλήλοις ἐστὶ σύστοιχα, καὶ αὐτῇ τῇ δικαιοσύνῃ. Παρώνυμα δὲ μόνον, τὰ ἀπό τινος παρωνομασμένα, ἐκείνῳ λέγουσιν, ἀφ᾽ οὗ παρωνόμασται, ἀλλ᾽ οὐκ ἀλλήλοις, οὐδὲ ἐκεῖνα τούτοις. τῇ γραμματικῇ ὁ γραμματικός· οὐκέτι δὲ ἡ γραμματικὴ τῷ γραμματικῷ.

lybius: *Hunc emiſit, traditis ei quingentis equitibus, qui laborem tolerare poterant.*

Συστομώτερον σκάφης. Magis mutus quam ſcapha. Dicitur in eos, qui propter animum humilem & abjectum tacent. Theophraſtus *de Legibus* ait, hoc inde dictum fuiſſe, quod inquilini Athenis in publicis pompis ſcaphas ferrent. Et, cum inquilinum ſignificare volebant, vel ſcapham vel ſcaphiferum nominabant. Quoniam igitur inquilini libere loqui non audebant, minatur, ſe eum magis mutum quam ſcapham redditurum eſſe.

Συστρέμματα. Cœtus ſeditioſorum & conjuratorum.

Συστροφή. [Conglobatio.] Conſpiratio. Vel, conſenſus plurium ad male faciendum. David: *A conſpiratione improborum defende me.*

Σύστοιχα, καὶ Παρ. Conjugata, & Denominata, & Caſus, affinia quidem ſunt inter ſe, ſed tamen differunt. Et Conjugata quidem dicuntur ea, quæ ſimiliter ſe ad aliqua habent, & ſibi invicem certa ratione reſpondent: ut ſcientia & ſenſus. Horum enim utrumque eodem modo ſe habet ad ea, quæ ipſis ſubjiciuntur. Pariter etiam ſenſile & ſcibile. Nam & horum utrumque pari modo ſe habet ad ea, quorum eſt. Conjugata etiam dicuntur omnia eodem modo denominata inter ſe, & reſpectu illius, a quo denominata ſunt. Ut, a juſtitia deducta ſunt, juſtus, juſtum, juſte. Hæc enim & inter ſe ſunt conjugata, & reſpectu ipſius juſtitiæ. Denominata vero tantum dicuntur ea, quæ ab aliquo deducta ſunt: non autem reciproce & ea, a quibus deducta ſunt, ſic dicuntur. Nam a Grammatica dictus eſt Grammaticus: non autem a Grammatico, Grammatica.

Συστοιχία. Ὁ δὲ ἐν τῇ συστάσει ἐγίνετο τῆς χείρονος συστοιχίας, ἀποστὰς μὲν ἀπὸ τῶν πρώτων μαθημάτων, προσρυεὶς δὲ τοῖς ἄλλοις.

Σύτο. ὡρμᾶτο. ἔτρεχε. [6] Σύτο δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοις.

Σύφαξ. ὄνομα. Ἀππιανός· Σύφαξ δὲ τῶν γινομένων πυνθανόμενος, ἐπεχείρει διαιτᾷν διαλύσεις. καὶ αὖθις· [7] Σύφακα δ᾽ ἄρα τὸν δυνάστην ἔρως ἔκνιζε τῆς παιδός· οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἔδωκαν αὐτήν.

Σῦφαρ. [8] τὸ δέρμα. ἡ ἀνθρωπῆ.

——— [9] Ναὶ μὰ τὸ ῥικνὸν
Σῦφαρ ἐμὸν, καὶ τοῦτο τὸ [10] δένδρον αὖον ἐόν περ.

Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. τὸ σῦφαρ ἔνδυμα τοῦ ὄφεως, καὶ τοῦ τέττιγος, παρὰ τὴν λεπίδα.

Συφεός. τόπος, ὅπου οἱ σύες τρέφονται. λέγεται δὲ καὶ συφεών. [11] Ἀγαθίας· Εἰ μὴ καταγέλαστον εἰπεῖν, ὥσπερ ἐν συφεῶσι καὶ μάνδραις τὰ τῶν Ῥωμαίων μεμενήκει στρατεύματα.

Συστοιχία. Conjugatio. Series. Ordo. *Ille vero in conventu populi deteriori ordini ſe adjunxit, quippe qui relictis primis diſciplinis ad alias prolapſus eſt.*

Σύτο. Rapido motu ferabatur. Celeriter currebat. *Corpus rapide ferebatur, nullis in curſu ſtimulis incitatum.*

Σύφαξ. Nomen [proprium.] Appianus: *Syphax autem, auditis iis, quæ acciderant, pacem conciliare conabatur.* Et iterum: *Syphacem vero Dynaſtam amor puellæ urebat: quam Carthaginenſes ei dederunt.*

Σῦφαρ. [Interdum,] pellis humana. *Per iſtam rugoſam pellem meam. Per arborem hanc quamvis aridam.* Callimachus *Hecale.* [Proprie vero] σῦφαρ, pellis, ſive exuvium anguis & cicadæ.

Συφεός. Hara porcorum. Suile. Dicitur & συφεὼν, ῶνος. Agathias: *Niſi ridiculum ſit dictu, Romanorum legiones in ſuilibus & ovilibus ſtationem habuiſſe.*

1 Σκάφης] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent partim σκάφυς, ut Baſil. & Genev. partim, σκάφος, ut Mediol. & Ald. Cæterum de proverbio hoc conſule etiam Zenobium, Diogenianum, & Heſychium.

2 Διὰ τὸ ἀπαρρησ.] Lego & ſuppleo, διὰ οὖν τὸ ἀπαρρησίαστον εἶναι τὸν μέτοικον, συστομώτερον, &c.

3 Στασιαστῶν] Sic antiquiſſimus MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. omnes habent, στρατιωτῶν: quod minus placet.

4 Δαβίδ] Pſalm. LXIV. 2.

5 Σύστοιχα, καὶ Παρ.] Confer Alex. Aphrod. in *Top.* pag. 105.

6 Σύτο δέμας ἀκ.] Hæc ſunt verba Pindari *Olympionic.* Od. 1. v. 32. 33. ubi locum integrum vide.

7 Σύφακα δ᾽ ἄρα τὸν δυν.] Hæc ſunt verba Appiani in *Iber.* pag. 462. eademque leguntur ſupra v. Ἔκνιζεν.

8 Σῦφαρ] De hac voce egregia habet Etymologus, quem vide.

9 Ναὶ μὰ τὸ ῥικ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ναὶ μὰ τό· ubi Nos vide.

10 Δένδρον] Metri gratia ſcribendum eſt, δένδρεον.

11 Ἀγαθίας] Lib. V. pag. 157.

Συφόλης, Συφόλου.

Συχέμ. πόλις.

Συχνάζεις. πυκνάζεις.

Συχνοῖς. συνεχέσι. καὶ συχνὴν οὐσίαν, τὴν πολλήν. καὶ συχνὸς, ὁ πολὺς χρυσός. Καὶ τῆς οἰκίας οὐκ οὔσης μονήρους, ἀλλὰ συχνῆς ἀμηγέπη. καὶ Ἰάμβλιχος· Παρεσκεύασε πομπὴν ἐπιφανῆ καὶ λαμπρὰν, ἐσθῆτα σοβαρὰν, καὶ θεραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων.

Συχνόν. πολύν. πυκνόν. Ξενοφῶν· Ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων. ἀντὶ τοῦ πολύ. Ὁ δὲ συχνοὺς τῶν ἐπισήμων τῆς βουλῆς ἐφόνευσε. ἀντὶ τοῦ πολλούς.

——[1]Πίονα τυρὸν δρέψαισθε, αὔην
Ἰσχάδα, καὶ δεῖπνον συχνὸν ἀπὸ σκυβάλων.

Σφαγάς. τὰς κλαικλείδας. [2]Θουκυδίδης· Καὶ οἰστοὺς καθίεσαν ἐς τὰς σφαγάς.

Σφαγεῖον. τὸ τοῦ αἵματος δεκτικὸν ἀγγεῖον. ὃ εἶπεν ὁ [3]Ποιητὴς [4]ἀμνίον.

Σφαγιάζειν. τὸ θυσίας ἐπιτελεῖν. Ἡρόδοτος· Ὃς, ἐπεὶ ἐσφαγιάζετο Παυσανίης καθήμενος τῇ τάξει, ἐτραυματίσθη τοξεύματι τὰ πλευρά.

Σφαγιαζόμενος. διὰ σφαγίων θυσίαν ἐπιτελῶν. Ὁ δὲ εἴτε διοσημείαν οἰηθεὶς εἶναι, εἴτε σφαγιαζόμενος, οὐκ ἀγαθὴν τὴν ἀπόβασιν σημαίνειν λογιζόμενος τὰ θύματα, συμφέρειν ἐλογίζετο φυλάξασθαι τὸν καιρόν.

Σφαγίδιον. τὸ τῶν μαγείρων μαχαίριον. καὶ σφαγὶς, σφαγίδος, τὸ αὐτό.

Σφαδάζειν. θορυβεῖν. δυσθανατεῖν. ματαίως σπᾶσθαι. χαλεπαίνειν. μετ' ὀργῆς στενάζειν. σφαδάζειν, καὶ τὸ πηδᾷν. ἀπὸ τοῦ σπᾶσθαι. καὶ σφακελίζειν.

Σφαδάζοντες. σπώμενοι. ἢ δυσφοροῦντες.

Καὶ περ σφαδάζων ἔνδοθεν πολλοῖς λόγοις,
Ὥσπερ τις ἀσκὸς δέσμιος γλεύκους ζέων.

Σφαδάζουσα. πανουργοῦσα.

Σφακελίζοντες. διασπῶντες. πηδῶντες. ὑποτρέμοντες. τὸ σφακελίζειν, φλεγμαίνειν ἐστὶν, καὶ διὰ τοῦτο σπᾶσθαι. Κρατῖνος.

Σφακελισμός. [5]παραπληξία. καὶ σφάκελος, τὸ βέλος τὸ σφάζον.

Σφακελισμός. ἡ σῆψις τοῦ μυελοῦ σφακελισμὸς καλεῖται. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ σφακελισμοῦ καὶ σπασμός. λέγεται καὶ ὁ σφυγμὸς, καὶ ὁ παλμός. Σφάκελον δ' ἔνιοι τὴν σῆψιν λέγουσι τῶν ὀστέων. Αἰλιανός· Καὶ ἀκούω [6]τὸν πόδα ἐκεῖνον ἐς οἴδημα ἀρθῆναι, καὶ φλεγμήναντα σφακελίσαι, καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. λέγεται δὲ σφάκελος, καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυ-

Συφόλης. Sypholes. [Nomen proprium.]

Συχέμ. Sychem. Urbs.

Συχνάζεις. Denſas. Stipas.

Συχνοῖς. Frequentibus. Continuis. Denſis. Multis. Et, συχνὴν οὐσίαν, amplas divitias. Et συχνὸς χρυσὸς, multum auri. *Cum domus non eſſet ſolitaria, ſed quodammodo frequens.* Et Jamblichus: *Inſignem & ſplendidam adornavit pompam, veſtem ſuperbam, & frequens eunuchorum ancillarumque famulitium.*

Συχνόν. Multum. Denſum. Xenophon: *Currus magno intervallo a ſe invicem diſtantes.* ✝ *Ille vero multos ex illuſtribus Senatoribus interfecit.* [Et in Epigrammate: *Ubi &*] *pinguem caſeum comedetis, & aridam ficum, & plurimas cœnæ reliquias.*

Σφαγάς. Jugula. Thucydides: *Et ſagittas in jugula demiſerunt.*

Σφαγεῖον. Vas, quo [hoſtiæ mactatæ] ſanguis excipitur: quod Poeta ἀμνίον vocat.

Σφαγιάζειν. Jugulare. Victimas immolare. Sacrificare. Herodotus: *Qui, cum Pauſanias ordine ſuo ſedens ſacrificium faceret, in lateribus jactu ſagittæ vulneratus eſt.*

Σφαγιαζόμενος. Victimas immolans. Sacrificans. *Ille vero vel prodigium eſſe exiſtimans, vel victimas immolans, quod ſecum reputaret, exta non eſſe læta, conducere judicavit, tempus illud cavere.*

Σφαγίδιον. Culter culinarius. Et σφαγὶς, idem.

Σφαδάζειν. Turbari. Difficulter mori. Palpitare. Temere convelli. Indignari. Cum ira gemere. Item σφαδάζειν, ſaltare. A σπᾶσθαι, velli, contrahi. Et σφακελίζειν, idem.

Σφαδάζοντες. Qui convelluntur. Qui palpitant. Vel, indignantes, & iniquo animo aliquid ferentes. *Quamvis indignaretur intus multis verbis, tanquam uter muſti plenus & bulliens.*

Σφαδάζουσα. Calliditate & aſtu utens.

Σφακελίζοντες. Divellentes. Convellentes. Saltantes. Palpitantes. Σφακελίζειν eſt, inflammari, & ideo convelli. Cratinus.

Σφακελισμός. [Interdum,] amentia. Et σφάκελος, telum jugulans.

Σφακελισμός. Medullæ putrefactio vocatur ſphaceliſmus. Ex ſphaceliſmo vero fit etiam convulſio. Sic etiam pulſus arteriarum & palpitatio vocatur. Quidam vero ajunt, σφακελισμὸν eſſe putrefactionem oſſium. Ælianus: *Et audio pedem ejus intumuiſſe, & ob inflammationem ſphacelo correptum fuiſſe, viroque illi mortem attuliſſe.* Et σφάκελος, medius digitus manus vocatur. Et proverbium: *Et*

1 Πίονα τυρὸν δρ.] Scribe & ſupple.
Οὗ καὶ πίονα τυρὸν ἀποδρέψεσθε, καὶ αὔην
Ἰσχάδα, &c.
ſic enim recte legitur Anthol. lib. I. cap. XXXIII. pag. 70. ubi integrum Epigramma vide. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἰσχάς.

2 Θουκυδίδης] Lib. IV. cap XLVIII. ad quem locum Scholiaſtes: Ἐς τὰς σφαγάς. ἤγουν, εἰς τὰ μέρος τοῦ σώματος, ἔνθα σφάττονται τὰ ζῶα. σφαγὴν καλοῦσι τὸ κατὰ τὴν κλεῖδα τοῦ ἀνθρώπου μέρος, δι' ἧς ὠθοῦσι τὰ σιδήρια οἱ θέλοντες ἑαυτοὺς ἀνελεῖν.

3 Ὁ Ποιητής] Odyſſ. Γ. v. 444.

4 Ἀμνίον] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, ἀμνεῖον, per diphthongum ει, in ſyllaba penultima.

5 Παραπληξία] Et σφάκελος interdum hanc ſignificationem habet. Æſchylus *Prometh. Vin.* v. 877.
Ὑπό μ' αὖ σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
Μανίαι θάλπουσι.
Scholiaſtes: Σφάκελος. σπασμὸς τοῦ ἐγκεφάλου.

6 Τὸν πόδα] Sic recte MS. A. itemque ipſe Suidas ſupra v. Οἴδημα: ubi hoc ipſum fragmentum legitur. At priores Edit. male, τὸν παῖδα.

λος.

λος. καὶ παροιμία· [1] Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλειαν. Πεισίστρατος γὰρ ὁ τύραννος δεκάτην τῶν γεωργουμένων ἀπῄτει τοὺς Ἀθηναίους. παριὼν δέ ποτε, καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον, καὶ τόπους λιθώδεις, ἤρετο τὸν πρεσβύτην, τίνας ἐκ τῶν τόπων κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὀδύνας καὶ σφακέλους· καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατος φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ, τῆς δεκάτης ἀτέλειαν ἔδωκε. καὶ ἐκ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

ſphaceli faciunt immunitatem a tributis. Piſiſtratus enim tyrannus frugum decimas ab Athenienſibus exigebat. Hic autem cum aliquando præteriens ſenem quendam rupes & loca ſaxoſa fodientem videret, ex eo quæſivit, quos fructus inde referret. Cui is reſpondit: *Dolores & ſphacelos: & horum decimas Piſiſtratus exigit.* Admiratus igitur tyrannus hominis in dicendo libertatem, decimarum immunitatem ei conceſſit: unde Athenienſes proverbio hoc uti cœperunt.

Σφάκον. ἀντὶ τοῦ ἐλελίσφακον. [2] Ἀριστοφάνης·

Κᾆθ' ὁ μὲν ἔτριβε [3] κεδρίδας, ἄνηθον, σφάκον.
ὡς ἐπιτήδεια παῦσαι στρόφον.

Σφάκον. Idem ac ἐλελίσφακον. Salviam. Ariſtophanes: *Et poſtea terebat baccas cedri, anethum, & ſalviam.* Ut nimirum vim habentia ſedandi tormina.

Σφακτηρία. τόπος γένος τῆς Λακωνικῆς, διείργων καὶ ἀποχωρίζων, καὶ ἀποφράττων τὰς ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας καὶ Λακεδαιμονίας εἰσβολάς. ἔνθα καὶ Λεωνίδης πρότερον Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀγωνιζόμενος τετελευτήκει.

Σφακτηρία. Sphacteria. Locus anguſtus Laconicæ, dirimens & intercludens aditus a Theſſalia & Lacedæmonia: ubi & Leonides Lacedæmoniorum Rex olim pugnans occubuit.

Σφάκτριαι. ἱέρειαι. Μετὰ τῆς ἱερᾶς στολῆς ὅλαι τελούμεναι μυστικῶς σφάκτριαι καταλειφθεῖσαι, καὶ αἴρουσαι τὰ ξίφη γυμνά, καὶ αὗται καταπλέας ἔχουσαι τοῦ αἵματος τὰς χεῖρας, καὶ τὰ πρόσωπα μέν τοι ἐκ τῶν ἱερείων χρισάμεναι, ἀθρόαι ὑφ' ἑνὶ συνθήματι ἐπὶ τὸν Βάττον ἦξαν, ἵνα αὐτὸν ἀφέλωνται τοῦ ἔτι εἶναι ἄνδρα.

Σφάκτριαι. Sacrificulæ. *Sacrificulæ ſtola ſacra indutæ, totæque myſtice initiatæ, & nudos enſes tollentes, manuſque habentes ſanguine repletas, & facies victimarum ſanguine perunctas, omnes ſimul uno ſigno dato in Battum irruerunt, ut eum virilitate privarent.*

Σφαλείς. ἀποτυχών.

Σφαλείς. Opinione vel ſpe ſua fruſtratus.

Σφάραγον. ὁ Ἀππίων, φάρυγγα. ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν γινομένου ψόφου.

Σφάραγον. Secundum Appionem, Guttur. A ſono, qui gutture editur.

Σφαραγεῦντο. ἦχον προΐεντο. [4] ὄνομα πεποιημένον. ἡ φάρυγξ, ἔνθα ὁ βρόγχος, ᾗ τὴν φωνὴν ἀφίεμεθα. καὶ ἀσφάραγος. καθ' ὃ καὶ σφαραγίζω, τὸ ἠχῶ.

Σφαραγεῦντο. Sonum quendam emittebant. Strepitum edebant. Eſt vocabulum fictum. [Et σφάραγος,] guttur, ubi eſt aſpera arteria, qua ſonus emittitur. [Dicitur etiam] ἀσφάραγος. Unde & σφαραγίζω, ſonum vel ſtrepitum edo.

Σφᾶς. ἑαυτούς. ἢ [5] τὰς ἑαυτῶν.

Σφᾶς. Se ipſos. Vel, ſuas.

Σφαῖρα. τὰ περιφερῆ καὶ στρογγύλα. καὶ σφαιροπαικτεῖν, τὸ διὰ σφαίρας παίζειν. καὶ, Σφαῖραν ἀείβολον. τὴν ἀεὶ βαλλομένην. καὶ, σφαιρηδόν, διὰ τῆς σφαίρας. † Τὴν [6] δὲ σφαιρικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής.

Σφαῖρα. [Sphæra. Globus. Pila. Item, omnia corpora] orbicularia [ſic vocantur.] Et σφαιροπαικτεῖν, pila ludere. Et σφαῖραν ἀείβ. Pilam, quæ ſemper jacitur. Et σφαιρηδόν, globi inſtar. In orbem. † Pila vero luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alexandri Regis in ludo pilæ colluſor.

Σφαῖρα. ὅτι [7] τὴν τῆς σφαίρας εὕρεσιν [8] Ἀνάγαλις ἡ Κερκυραία, γραμματική, Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ ἀνατίθησι.

Σφαῖρα. Pila. Pilæ inventionem Anagallis Corcyræa, Grammatica, Nauſicaæ Alcinoi filiæ attribuit.

Σφαιρίζω. τὸ τῇ σφαίρᾳ παίζω. [9] Φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι.

Σφαιρίζω. Pila ludo. Qui enim pila ludunt, inter ſe contendere ſolent.

1 Καὶ σφάκελοι ποιοῦσιν ἀτέλ.] Hæc omnia leguntur etiam ſupra, v. Καὶ σφάκελοι.

2 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 792. (523. Ed. Baſ. *P.*)

3 Κεδρίδας] Sic recte MS. A. itemque Ariſtophanes loco laudato. At priores Editt. inepte, κεγχρίδας.

4 Ὄνομα πεποιημένον. ἡ φάρυγξ] Eſt locus mutilus, quem ſic ſupplere poteris, ὄνομα πεποιημένον ἀπὸ τοῦ σφάραγος, ὅ ἐστιν, ἡ φάρυγξ, &c.

5 Τὰς ἑαυτῶν] Hæc interpretatio pertinet ad σφάς, quod cum acuto ſcribitur, a σφός, ſuus: non vero ad σφᾶς, quod circumflexo notatur, & contractum eſt ex σφέας.

6 Τὴν δὲ σφαιρικὴν ἔπ.] Athen. lib. I. cap. XV. pag. 19. Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστήν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν. Huc Suidas reſpexit. Confer etiam Suidam ſupra v. Ὀρχηστής, ubi eadem leguntur.

7 Ὅτι τὴν τῆς σφαίρας εὕρ.] Eadem tradit Suidas ſupra v. Ἀναγαλλίς.

8 Ἀνάγαλις] Supra ſuo loco rectius, Ἀναγαλλίς.

9 Φιλονείκως γὰρ οἱ σφ.] Ne Melampus quidem, vel ſi quis Melampode μαντικώτερος, divinare queat, quid iſta ſibi velint, aut quare ea huc allata ſint, niſi in promptu habeat locum ſcriptoris, ad quem Suidas reſpexit. Reſpexit autem ad Artemidori *Onirocr.* lib. IV. cap. LXXI. ubi inter alia & hæc leguntur: Δοῦλός τις ἔδοξε μετὰ τοῦ Διὸς σφαιρίζειν. ἐφιλονείκησε τῷ δεσπότῃ. ὁ μὲν γὰρ Ζεὺς τὸν δεσπότην ἐσήμαινεν· ὁ δὲ σφαιρισμός, τὴν ἐξ ἴσου ῥῆσιν καὶ φιλονεικίαν. Φιλονείκως γὰρ οἱ σφαιρίζοντες παίζουσι. Id eſt: *Servus quidam ſibi viſus eſt cum Jove pila ludere. Is cum domino rixatus eſt. Jupiter enim dominum ſignificabat; & luſus pilæ, libertatem loquendi & contentionem. Qui enim pila ludunt, inter ſe contendere ſolent.* Hinc apparet, compilatorem omiſiſſe, ſine quibus ea, quæ hic adducta ſunt, intelligi non poſſunt.

Σφαιρωτήρ.[1] σανδαλίου ζινίκιον. οἷον, τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος.

Σφαιρωτήρ. Sandalii ligula. Calceamenti lorum: quod ζινίκιον [recentiores Græci vocant.]

Σφεδανῶν. στερρῶν. ἰσχυρῶν.
——— Ὄμμα δ' ἑλίξας
Βρυχᾶτο σφεδανῶν ὄμβρειμον ἐκ γενύων.

Σφεδανῶν. Durorum. Robuſtorum. Firmorum. [In Epigrammate:] *Oculos vero contorquens, horrendum ex robuſtis maxillis rugitum edebat.*

Σφενδάμνινοι.[2] ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τὸ τῆς σφενδάμνου ξύλον. ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνινοι ταυτόν ἐστι τῷ πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ. ἔστι δὲ καὶ εἶδος καννάβεως ἡ σφένδαμνος. ἡ γὰρ σφενδόνη ἀπὸ καννάβεως γίνεται.

Σφενδάμνινοι. Acerni. Id eſt, duri, & robuſti. Tale enim eſt lignum aceris arboris. Pro, Funditores. Σφενδάμνινοι autem idem eſt, quod πρίνινοι, i. e. iligni. Σφένδαμνος enim eſt genus arboris ſolidæ & duræ, [quam Latini *acer* vocant.] Item, genus cannabis. Funda enim ex cannabi conficitur.

Σφενδονᾶσθαι. ἀπορρίπτεσθαι.

Σφενδονᾶσθαι. Funda projici.

Σφενδόνη. ἡ τοῦ δακτυλίου περιφέρεια. καὶ ἡ εἰς λίθου βολὴν ἐπιτηδεία χρῆσις. † Ὅτι[3] Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδῶν σφενδονᾷν ἐκέλευεν, ὡς τὸ ὅπλον τοῦτο δουλικώτατον εἶναι νομίζων. σὺν μὲν γὰρ ἄλλῃ δυνάμει μάλα ἔστιν ἔνθα ὠφελοῦσιν ἰσχυρῶς σφενδονῆται· αὐτοὶ δὲ καθ' ἑαυτοὺς οὐδ' ἂν οἱ πάντες σφενδονῆται[4] παρόντες μείνειαν πάνυ ὀλίγους ὁμόσε ἰόντας ὅπλοις ἀγχεμάχοις. καὶ σφενδονῶ, αἰχμαλωτικῇ.

Σφενδόνη. Annuli funda, vel pala. Item, inſtrumentum aptum ad lapidum projectionem. Funda. *Cyrus Lydos funda lapides jaculari juſſit, quod hoc inſtrumentum ſervis maxime convenire putaret. Nam funditores cum reliquis quidem copiis conjuncti interdum magno uſui ſunt. Soli vero & per ſe, ne vel omnes quidem, perpaucos cum ipſis congredientes armis iis quibus cominus pugnatur, ſuſtinuerint.* Et σφενδονῶ, funda jaculor.

Σφενδόνη Γύγου. ζήτει ἐν τῷ Γύγου δακτύλιος.

Σφενδόνη Γύγου. Pala Gygis. Quære in v. Γύγου δακτύλιος.

Σφενδονῆται.[5] Βαλλιαρείδων νήσων σφενδονῆται εὔστοχοι.

Σφενδονῆται. Funditores. Balearidum inſularum funditores ſunt optimi.

Σφέτερα. τὰ ἑαυτῶν.

Σφέτερα. Sua ipſorum.

Σφετερίζεται. αἰχμαλωτικῇ. λαμβάνει. ἰδιοποιεῖται.

Σφετερίζεται. Suum facit. Intervertit. In proprium uſum convertit.

Σφέτερον. τὸ ἑαυτῶν, ἢ τὸ ἴδιον. καὶ σφετέρῳ, τῷ ἑαυτῶν.

Σφέτερον. Suum ipſorum. Vel, proprium. Et σφετέρῳ. Suo ipſorum. Suo.

Σφηκιά.[6] εἶδος ζώου. καὶ παροιμία· [7] Ὥσπερ σφηκιὰν βλίττει με κἀρεθίζει. Ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μελιττῶν μετενήνοχε. βλίττειν γάρ, τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

Σφηκιά. [Examen veſparum. A σφὴξ, veſpa.] Et proverbium: *Tanquam examen veſparum me vexas atque irritas.* Tranſlatio ducta eſt ab apibus. Βλίττειν enim [proprie ſignificat,] mel exprimere.

Σφηκώδεις. σκληροί. κάτισχνοι τοῖς σώμασι. καὶ οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἔχουσιν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον. ἤγουν, [8] ξύλον ὠξυμμένον. ἐπεὶ καὶ ὁ σφὴξ ὀξὺς ἐκ τοῦ ὄπισθεν. ἐπιτετήδευται ἡ λέξις παρὰ τὸν σφῆκα. τὰ γὰρ [9] μικρὰ τῶν ξύλων, καὶ εἰς ὀξὺ συνηγμένα, σφηκίσκους καλοῦσιν· ἐπεὶ καὶ τοὺς λαγαροὺς τοῖς σώμασιν ἀνθρώπους, καὶ μὴ προγαστρίους, σφηκώδεις φασί.

Σφηκώδεις. Duri. [Veſparum inſtar] gracile & tenue corpus habentes. Nam & veſpæ ventrem habent ſtrictum [& gracilem.] Et σφηκίσκος, lignum acutum. Palus. Ariſtophanes *Pluto*: *Magnum capientes palum, eumque accenſum.* [Σφηκίσκος autem dicitur palus acutus,] quod & veſpa pone in acutum deſinat. [Aliter.] Vox σφηκίσκος deducta eſt a σφὴξ, veſpa. Palos autem minores, & in acutum deſinentes, σφηκίσκους vocabant. Et homines quoque graciles, ventremque minime prominulum habentes, σφηκώδεις appellant.

Σφῆκες[10] φανέντες δυσμενῶν εἰσι βλάβαι.
Ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις, ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Σφῆκες φαν. *Veſpæ, quæ viſæ fuerint, damnum ab hoſte imminens ſignificant.* † *Ex equis generantur veſpæ; ex tauris vero apes.*

1 Σφαιρωτήρ] Joannes Chryſoſt. in orat. in XL. Martyres: Σφαιρωτήρ, τὸ παρὰ πολλοῖς λεγόμενον λωρίον. σφαιρωτὴρ δὲ λέγεται, διὰ τὸ πολλάκις κυκλοειδὲς ἀπεργάζεσθαι τὸ δέρμα τοῦ τεχνίτου, καὶ οὕτω τέμνειν. τινὲς δέ φασι τὴν κλῆσιν λαβεῖν ἀπὸ τοῦ τὰ σφυρὰ τηρεῖν. Eadem ex Chryſoſtomo repetit Photius Cod. CCLXXIV. pag. 1521. Cæterum, vox σφαιρωτὴρ aliquoties etiam occurrit apud LXX. Interpretes in *Exodo*, ſed alio ſignificatu.

2 Σφενδάμνινοι. ἰσχυροί. τοιοῦτον γὰρ τ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 380. (269. Ed. Baſ. *P.*) Cæterum, in prioribus Editt. deſunt verba iſta, ἀντὶ τοῦ σφενδονῆται. τὸ δὲ σφενδάμνινον ταυτόν ἐστι τῷ πρίνινοι. σφένδαμνος γὰρ εἶδος ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ: quæ ex MSS. Pariſ. revocavi. Ultimis autem verbis, ξύλου ὑγροῦ, ξηροῦ, mendum ineſſe exiſtimo; quæ ſic reſcripſerim, ξύλου ἰσχυροῦ καὶ σκληροῦ. Lectio enim altera, ut contradictoria, ſtare non poteſt.

3 Ὅτι Κῦρος τοὺς πολλοὺς τῶν Λυδ.] Hæc ſunt verba Xenophontis lib. VII. *de Inſtit. Cyri*, pag. 188.

4 Παρόντες] Lectionem hanc ex Xenophonte revocavi. Ante enim male legebatur, παθόντες.

5 Βαλλιαρείδων] Supra ſuo loco rectius legitur Βαλιαρείδων, per unum λ.

6 Εἶδος ζώου] Interpretatio hæc potius convenit voci σφὴξ, quam σφηκιά. Quid autem σφηκιὰ ſignificet, Lexica vulgata docent.

7 Ὥσπερ σφηκιὰν βλ.] Ariſtoph. *Lyſiſtrata*, pag. 86. (552. Ed. Baſ. *P.*)

Ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ.

Hinc Suidæ verba deprompta ſunt.

8 Ξύλον ὠξυμμένον. ἐπεὶ κ.] Ex Enarratore Comici ad *Plutum*, pag. 33. (18. Ed. Baſ. *P.*)

9 Μικρὰ τῶν ξύλων] Sic etiam Scholiaſtes Ariſtophanis. At Heſychius, μακρὰ τῶν ξύλων, quod magis placet.

10 Σφῆκες φαν.] Eſt verſus onirocriticus, qui legitur apud Aſtrampſychum.

Σφη-

Σφήκωμα. τὸ λεπτὸν σχοινίον.

Σφήλας. καταβαλών. προσουδίσας. Ὁ δὲ σφήλας ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ἄνθρωπον, ἐπιβοηθησάντων ἐκείνῳ τῶν οἰκείων, οὕτως αὐτὸς πάλιν ἐπανῆλθε πρὸς τοὺς Ῥωμαίους.

Σφῆλαι. πλανῆσαι. βλάψαι. ἀπατῆσαι.

Σφῆλος. ὄνομα κύριον.

Σφὴν, σφηνός. τὸ σφηνάριον.

Σφηνωθείς. [1] Τιμαγένης κληθεὶς ἐπὶ τὸ δεῖπνον, καὶ σφηνωθεὶς, ἀπέθανεν. Καὶ, σφηνούμενος, στρεβλούμενος, βασανιζόμενος.

Σφὴξ, σφηκός. εἶδος μελισσῶν. Σφίγξ δὲ, Σφιγγός.

Σφῆσι. θηλυκόν. ἀντὶ τοῦ αὐταῖς. Σφίσι δὲ, ἀρσενικόν.

Σφήττιος. ὄνομα κύριον. καὶ [2] Σφήττιος, δῆμος.

Σφηττοῖ. [3] Δημοσθένης. τῆς Ἀκαμαντίδος ἡ Σφηττός.

Σφιγανόν. [4] πολεμικόν.

Σφιγγὸς πράγματα παρέχων πολλὰ, ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ζητήσεσι τῶν ἀτόπων τούτων αἰνιγμάτων, οὐ τῆς Καδμείας Σφιγγὸς, ἀλλὰ Σφιγγός μέν τινος ἀτεχνῶς, ἔτι δὲ θειοτέρας, καὶ πολὺ σοφωτέρας.

Σφίγξ. ἐν τῷ Οἰδίπους.

Σφίν. αὐτοῖς. καὶ ἀντὶ τῆς οἱ ἀντωνυμίας παρὰ Σοφοκλεῖ· [5] Εἴδει γὰρ τελεσφόρον χάριν δοῦναι σφίσιν. οἱ αὐτῷ.

Σφίσιν. αὐτοῖς, ἢ τοῖς ἑαυτῶν.

Σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι, τὸ α ἀφαιροῦντες· ὥσπερ καὶ ἐπ' ἄλλων. μαυρὸν γὰρ, τὸ ἀμαυρὸν, καὶ σφοδελὸν τὸν ἀσφόδελον καλοῦσι.

Σφοδρίας, [6] στρατηγὸς Λακεδαιμονίων. Φασὶ δὲ αὐτὸν εὐήθη τε εἶναι λίαν, καὶ κοῦφον πρὸς τὰς ἐλπίδας.

Σφοδροῦ. λαμπροῦ. πολυδαπάνου. [7] Σφοδροῦ τε πότου γενομένου, ἐνεδρεύων ὁ Παρσώνδης αὐτὸς μὲν ὀλίγον ἔπινεν, ἐκείνοις δὲ πολὺν ἐγχεῖν τῷ θεράποντι ἐκέλευε.

Σφῶε. καὶ σφῶϊν.

Σφῶν. αὐτῶν. Σφᾶς, αὐτοὺς ἢ, ὑμᾶς. [8] ἰδίους, ἰδίας.

Σφωράκιος.

Σφραγὶς, σφραγῖδος. τὸ ἐπισημαῖνον διὰ χαρακτῆρος τὰ φυλαττόμενα. Ὁρῶσα ἡ Ταρπηΐα σφραγῖδας ἀπὸ χρυσοῦ, καὶ ψέλλια ταῖς χερσὶν, ἐπεθύμησε τοῦ χρυσοῦ. καὶ, [9] Σφραγιδονυχαργοκομήτας.

1 Τιμαγένης κλ.] Vide infra v. Τιμαγένης, ubi eadem pluribus traduntur. Confer etiam Caſaubonum ad Athen. lib. VI. cap. XII. ſed qui locum hunc Suidæ male interpretatur.

2 Σφήττιος] Lege, Σφηττός: ut paulo poſt.

3 Δημοσθένης. τῆς Ἀκαμ.] Scribe δῆμος, τῆς Ἀκαμαντίδος, &c.

4 Σφιγανόν] Minus recte pro σφριγανόν. Vide Heſych. v. Σφεγανόν.

5 Εἴδει γὰρ πλ.] Locus eſt corruptus, qui ex Sophocle ſic emendari & ſuppleri debet,

Σφήκωμα. Tenuis funis. Vinculum, quo aliquid ſtringitur.

Σφήλας. Qui dejecit. Qui proſtravit. *Ille vero, cum hominem proſtraviſſet, ſuis opem ipſi ferentibus, ita denuum ad Romanos rediit.*

Σφῆλαι. In errorem inducere. Lædere. Decipere.

Σφῆλος. Sphelus. Nomen proprium.

Σφήν. Cuneus. Idem quod σφηνάριον.

Σφηνωθείς. Obſtructus. Obturatus. *Timagenes, cum ad cœnam vocatus eſſet, obſtructione ſtomachi mortuus eſt.* Et σφηνούμενος, tortus, cruciatus.

Σφήξ. Genus apum. Crabro. Veſpa. [At] Σφίγξ, Sphinx. [Per ι ſcribitur.]

Σφῆσι. Suis. Eſt fœmininum, pro αὐταῖς. At σφίσι, eſt maſculinum. Sibi.

Σφήττιος. Sphettius. Nomen proprium. Et Sphettus, populus [Atticæ.]

Σφηττοῖ. In pago Sphetto. Demoſthenes. Sphettus autem eſt pagus tribus Acamantiæ.

Σφιγανόν. Bellicoſum.

Σφιγγὸς πρ. *Sphingis moleſtias exhibens multas, in multis quæſtionibus horum abſurdorum ænigmatum; non illius Cadmeæ Sphingis, ſed omnino cujuſdam Sphingis longe divinioris & ſapientioris.*

Σφίγξ. Sphinx. Vide in voce Οἰδίπους.

Σφίν. Ipſis. Item, pro pronomine οἱ, ipſi, apud Sophoclem. *Gratiam cumulate ipſi referre* [*volo.* Σφὶν enim hic poſitum eſt pro,] αὐτῷ.

Σφίσιν. Ipſis. Vel, ſibi.

Σφοδελόν. Sphodelum. Sic dicitur pro ἀσφόδελον, ſublato α: ut & in aliis nominibus fieri ſolet. Nam & μαυρὸν dicitur pro ἀμαυρόν.

Σφοδρίας. Sphodrias. Dux Lacedæmoniorum. Hunc ajunt & valde ſimplicem fuiſſe, & animo tali, qui quavis ſpe temere efferretur.

Σφοδροῦ. Vehementis. Sumptuoſi. *Cum autem vehemens eſſet potatio, Parſondes convivis inſidians, ipſe quidem parum bibebat; illis vero multum* [*vini*] *a famulo infundi jubebat.*

Σφῶε. Ipſos. Et σφῶϊν. Ipſis.

Σφῶν. Ipſorum. [Et,] σφᾶς, ipſos. Vel, vos. [At σφοὺς,] ſuos.

Σφωράκιος. Sphoracius. [Nomen propriũ.]

Σφραγίς. Sigillum. Sive, annulus, qui nota impreſſa obſignat ea, quæ cuſtodiuntur. *Tarpeja videns aureos annulos, & armillas in brachiis, aurum concupivit.* Et, Σφραγιδονυχ-

Ἀνθ' ὧν ἐπαρκῶν ἐξ, πλεσφόρον χάριν
Δοῦναι σφιν, ἥνπερ τυγχάνω ὑπεσχόμην.

Locus exſtat in *Philoctete.* pag. 319. ut Portus monuit.

6 Σφοδρίας. στρατ.] Ex Harpocratione.

7 Σφοδροῦ τε πότου γεν.] Vide Valeſ. in Not. ad Excerpta ex Nic. Damaſc. pag. 65.

8 Ἰδίους, ἰδίας] Hæc interpretatio nihil ad rem facit. Pertinet enim ad σφούς, & σφάς: non vero ad σφᾶς.

9 Σφραγιδονυχαργοκομήτας. τοὺς κόμ.] Ex Scholiaſte Ariſtoph. ad *Nubes,* pag. 79. Ed. Baſ. *P.*

τὰς κόμαις καὶ πολυτελέσι δακτυλίοις τὰς χεῖρας κοσμουμένους μέχρι τῶν ὀνύχων, ὡς ὑπὸ τῶν δακτυλίων σκέπεσθαι τοὺς δακτύλους. ἢ καὶ τῶν ὀνύχων ἐπιμελουμένους, καὶ ὁσημέραι ξέοντας αὐτοὺς, τοῦ ἐκλάμπειν ἄγαν· ὃ πάσχουσιν οἱ τοῦ καλλωπίζειν προσέχοντες μόνον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Σφριγῶν. νεάζων, αὔξων, σφύζων, βεύζων, εὐσωματῶν, ἀκμάζων, ἀνθῶν.

> Ὡς[1] δ' εὐχροεῖς· ὡς δὲ σφριγᾷ τὸ σῶμά σου.
> Κἂν ταῦρον ἄγχοις. ——————

ἀντὶ τοῦ, εὐσωματεῖς. Νεάζοντός τε καὶ τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας σφριγῶντος τὸ σῶμα. καὶ αὖθις· Οὔπω μὲν ἐσφρίγα ὁ πόλεμος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ. τουτέστιν, ἰσχυρότερός μου ἐστί. καὶ σφριγῶντες, ἀκμάζοντες.

Σφρυγμός.[2] Φλεγμονή. παλμός. ζέσις φλεβὸς ἢ ἀρτηρίας.

Σφύζει. ἐπείγει. ἢ αἱ φλέβες ἅλλονται. Ἐπὶ ταῦτα δὲ αὐτοῖς σφύζουσι καὶ ἀνεστηκόσι συνάπτουσι μάχην. καὶ Πισίδης·

> Σφύζεις, Ἀχιλλεῦ, καὶ μεθύσκῃ τὰς φρένας.

Σφυρά. τὰ περὶ τοὺς ἀστραγάλους. Σφῦρα δὲ, τὸ τεκτονικὸν ἐργαλεῖον.

> —— [3]Δουρατοπῆ τε
> Σφῦραν. ———

Σφυράδες. τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων τὰ ἀποπατήματα. [4]Ἀριστοφάνης·

> Ὄρτυγας οἰκογενεῖς,
> Γυλιαύχενας ὀρχηστὰς,
> Ναννοφυεῖς, σφυράδων
> Ἀποκνίσματα,
> Μηχανοδίφας.

[5]Καρκῖνος ποιητὴς ἦν. Οἰκογενεῖς δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐσκιατραφημένους. ὡς ἂν εἴποις, ὄρνιθας οἰκογενεῖς. Ὄρτυγας δὲ, διὰ τὸ ἐριστικόν. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ὄρτυγες. Γυλιαύχενας δὲ, τουτέστι, μακροτραχήλους. Γύλιος γὰρ στρατιωτικόν ἐστι πλέγμα, ἐπίμηκες, εἰς ὀξὺ λῆγον. κολοβὸν οὖν εἰκὸς εἶναι τὸ ὅλον σῶμα, καὶ μόνον τὸν τράχηλον μακρόν. ἢ, αὐχένας οὐκ ἔχοντας· καθάπερ ὁ γύλιος. ἢ ὡς σμικροὺς καὶ γογγυλώδεις σκώπτει. ἐχόρευον δὲ οὗτοι τῷ πατρί. Ναννοφυεῖς δὲ, ὅτι νάννοι λέγονται οἱ κολοβοὶ τῶν ἀνθρώπων. οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων,[6] ἰννοί. Ὀρχηστὰς δὲ, ἐπειδὴ εἰσέφερεν αὐτοὺς ὁ πατὴρ ἐν τοῖς δράμασιν ὀρχουμένους. Σφυράδων δὲ ἀποκνίσματα, ἀντὶ τοῦ ταπεινούς. Σφυράδες γάρ, τὰ τῶν αἰγῶν καὶ προβάτων ἀποπατήματα. ἡ δὲ σφυρὰς κυάμου ἔχει τὸ μέγεθος. ταύταις οὖν ἀπεικάζει αὐτούς· μᾶλλον δὲ οὐ ταύταις, ἀλλὰ τοῖς ἀποκνίσμασιν

Comis [ſuperbientes, &] annulis immanis pretii & magnitudinis ad ungues uſque ornatos, adeo ut digiti annulis tegantur. Vel etiam eos, qui ungues curant, eoſque radunt, ut valde niteant: quod facere ſolent illi, qui tantum corporis cultui & ornatui ſtudent. Ariſtophanes *Nubibus*.

Σφριγῶν. Juvenili vigore præditus. Creſcens. Palpitans. Saliens. Bulliens. Qui bona eſt habitudine corporis. Vigens. Florens. [Ariſtophanes:] *Ut cutis tua nitet! Ut corpus tuum robore pollet! Vel taurum ſtrangulare poſſis*. Vel, quam bona es habitudine corporis! *Cum autem ætate vigeret, & corpus ejus viribus polleret*. Et iterum: *Sic igitur bellum vigebat*. Ariſtophanes *Nubibus*: *Nam bona eſt corporis habitudine, & robore pollet*. Vel, me eſt robuſtior. Et σφριγῶντες, vigentes, florentes.

Σφρυγμός. Inflammatio. Palpitatio. Pulſus venæ, vel arteriæ.

Σφύζει. Feſtinat. Urget, Vel, palpitat, ſalit venarum inſtar. *Cum illis autem ob hæc trementibus & ſurgentibus pugnam committunt*. Et Piſides: *Exultas, Achilles, & animo es ebrius*.

Σφυρά. Malleoli pedum. At σφῦρα, inſtrumentum fabrile. Id eſt, malleus. [In Epigrammate:] *Lignaque tundentem malleum*.

Σφυράδες. Caprarum & ovium excrementa. Ariſtophanes:

> *Coturnices domi natas,*
> *Saltatores oblongum collum, gylii inſtar, habentes,*
> *Nannorum ſtatura præditos, caprinorum ſtercorum*
> *Segmina,*
> *Machinarum inventores.*

Carcinus poeta fuit, [cujus filios Ariſtophanes Comico ſale hic perfricat.] Οἰκογενεῖς vero [dixit] pro, In umbra educatos: quaſi dicas, aves domi natas & nutritas. *Coturnices* vero [eos vocat,] quod eſſent contentioſi. Tales enim ſunt coturnices. Γυλιαύχενας vero, i. e. oblongum collum habentes. Γύλιος enim eſt ſportæ militaris genus, ex viminibus plexum, & in acutum deſinens. Neceſſe igitur eſt, totum reliquum corpus eos habuiſſe curtum, ſolum vero collum longum, & cervicem fere nullam, quemadmodum gylius. Ridet igitur eos ut parvos & graciles. Hi vero patre fabulas docente ſaltabant. Ναννοφυεῖς vero, quia homines curti & juſto breviores νάννοι, i. e. nani, vocantur: ut equi minores reliquis, ἰννοί. Ὀρχηστὰς, i. e. Saltatores, quia pater eos in fabulis ſaltantes introducebat. Per σφυράδων ἀποκνίσματα ſtaturæ eorum brevitatem indicat. Σφυράδες enim ſunt caprarum & ovium excrementa, quæ fabæ magnitudinem habent, [& pilulas referunt.] Illis igitur Carcini filios aſſimilat. Imo, ne illis quidem, ſed

1 Ὡς δ' εὐχροεῖς· ὡς δὲ σφρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Lyſtr.* pag. 840. (543. Ed. Baſ. *P.*)
2 Σφρυγμός] Scribe, σφυγμός: ut recte legitur apud Photium Lex. MS.
3 Δουρατοπῆ τε σφ.] Anthol. lib. VI. cap. XXVII. ubi integrum Epigramma vide.
4 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 682. (464. Ed. Baſ. *P.*)
5 Καρκῖνος ποιητ.] Vide Noſtrum ſupra v. Καρκῖνος, ubi eadem leguntur.
6 Ἰννοί] Vide ſupra h. v.

κνίσμασιν

κνίσμασιν αὐτῶν καὶ ἀποτυχήμασιν[1]. ὠπλίζει ἂν αὐτοὺς διὰ τὸ βραχύ. ἡ γὰρ τοῦ μικροῦ μερὶς, μικρὰ, ἢ οὐδὲν ἂν εἴη. Μηχανοδίφας δὲ, ἀπὸ μέρους. Ξενοκλῆς γὰρ, ὁ Καρκίνου, δοκεῖ μηχανὰς καὶ τερατείας εἰσάγειν ἐν τοῖς δράμασι. Πλάτων Δωδεκαμήχανον αὐτὸν φησιν. ἐμιμεῖτο γὰρ Θεοὺς ἀνερχομένους ἢ κατερχομένους.

potius fruſtulis inde abraſis & abſciſſis. Ridet igitur eos propter ſtaturæ brevitatem. Nam parvæ rei partem parvum quid eſſe oportet, vel potius nihil. Μηχανοδίφας eoſdem appellat, a parte totum intelligens. Xenocles enim Carcini filius multas eaſque inſolitas machinas ad percellendos ſpectatores in fabulis ſuis introduxiſſe dicitur: quem Plato ideo Δωδεκαμήχανον appellat. Deos enim adſcendentes & deſcendentes imitabatur.

Σφυρήλατος. διὰ σφύρας ἐληλαμένος.

Σφυρήλατος. Malleo ductus. Malleo fabricatus.

Σφυρόμαχος.[2] οὗτος ψήφισμα εἰσηγήσατο, ὥστε τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς ἄνδρας χωρὶς καθέζεσθαι.

Σφυρόμαχος. Sphyromachus. Hic decreti fuit auctor, ut mulieres & viri ſeorſim ſederent.

Σχάδονες.[3] τὰ τῶν κηφήνων κηρία. καὶ ζῶον ἄπτερον, ἄπουν.

Σχάδονες. Fucorum favi. Item [σχάδων,] animal alis pedibuſque carens.

Σχαλίσαι.[4] θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαλον, τὸ ἄτοκον, καὶ ἀθήλαστον.

Σχαλίσαι. Lactare. Et ἀνίσχαλον, [animal] ſterile, ſive quod nullum fœtum parit, nec lactat.

Σχάσαντα. τεμόντα. Ἔλεγον σχάσαντα ἐκ τῶν βραχιόνων τὰς φλέβας, λειποψυχήσαντα ἀποθανεῖν. οὕτως Ἀρριανός.

Σχάσαντα. Illum, qui ſecuit. *Dicebant eum ſectis brachiorum venis animi deliquio obiiſſe.* Sic Arrianus.

Σχάσον. κατάπαυσον. μετάβαλε. [5] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Σχασάμενος τῆς ἱππικῆς. ἀντὶ τοῦ, παυσάμενος τῆς ἱππικῆς. ἢ ἀποχωρήσας καὶ ἀποστὰς τοῦ παρόντος ἐπιτηδεύματος. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐρεσσόντων. σχάσαι γὰρ δὴ, καὶ ὥσπερ διαστεῖλαι καὶ διασχίσαι τὸ ὕδωρ τὴν κώπην ἐρέσσουσαν. καὶ Πίνδαρος· Κώπαν ἤδη μοι σχάσαις. καὶ, Σχάσαις τὴν φροντίδα. τουτέστι, παύσας, στήσας, ἀτρεμήσας. καὶ αὖθις· Κώπην σχάσας. ἀντὶ τοῦ, τὴν εἰρεσίαν καταπαύσας. ἔνιοι δὲ σχάσας, ἀντὶ τοῦ ἁπλώσας.

Σχάσον. Inhibe. Ceſſa ab aliqua re. Omitte aliquam rem. Ariſtophanes *Nubibus*: *Equeſtrem rem omittens.* Vel, Equos alere & agitare deſinens. Vel, a præſenti ſtudio & inſtituto recedens. Per tranſlationem ductam a remigantibus. Remus enim impulſus dicitur aquam σχάσαι, i. e. dividere & findere. Et Pindarus: *Remum inhibe.* Et, Σχάσαις τὴν φρ. *Curam ſedans.* Vel, [curam] cohibens & reprimens. Id eſt, quieſcens. Et iterum: *Remum inhibens*, Vel, remigare deſinens. Quidam vero σχάσας [dictum putant] pro ἁπλώσας, i. e. qui explicuit, vel expandit.

Σχεδάρειον.[6] δέλτος. πινακίδιον. πτλάρειον.

Σχεδάρειον. Parva ſchedula. Libellus. Tabella. Titularium.

Σχέδην. ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. Ἐκ τοξευμάτων ἐβλάπτοντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέροιντο. † Σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ μεθεῖναι μὲν αὐτὸν οὐκ ἠξίωσεν, ὡς μὴ τὸ κτῆμα ἢ φόρημα τοῦ πολεμίου γένοιτο.

Σχέδην. Cominus. *A ſagittis lædebantur, & quoties cominus congrediebantur.* † *Cominus pugnanti eum tradere noluit, ne præda hoſtis fieret.*

Σχεδία. ἡ ἐκ τῶν παρατυχόντων, ἢ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. καὶ γέφυρα, καὶ ζεῦγμα.

Σχεδία. Ratis. Vel, navis tumultuaria & temere compacta. Item, pons tumultuarius.

Σχεδιάζει. ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγει.

Σχεδιάζει. Ex tempore dicit. Non præmeditatus loquitur.

Σχεδιάζειν. ἐγγίζειν. πλησιάζειν. τὸ εἰκῇ ἀποφαίνεσθαι. Ἀπ' ἀρχῆς ἄχει τέλους ἐσχεδιάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

Σχεδιάζειν. Accedere. Appropinquare. Temere & ex tempore aliquid dicere.

Σχεδιασθείς. παραχρῆμα ῥηθείς.

Σχεδιασθείς. Ex tempore dictus.

Σχέδιον. ἐκ τοῦ ἑτοίμου. καὶ Ἀριστοφάνης· Ταῦτα δὲ σχεδίοις ἔοικε. τουτέστιν, ἐκ τοῦ παρατυχόντος εἴρηται.

Σχέδιον. Extemporale. Tumultuarium. Ariſtophanes: *Hæc tumultuaria videntur.* Vel, ex tempore dicta ſunt.

Σχέδιοι. εὐτελεῖς.

Σχέδιοι. Viles. Extemporales.

Σχεδίως ἐκτρέφηθι.

Σχεδίως ἐκτρέφηθι. Viliter alaris. Viliter educeris.

1 Ἀποτυχήμασιν] Scribe, ἀποτμήμασιν, ut recte legitur apud Scholiaſtam Ariſtophanis, itemque Noſtrum ſupra, v. Καρκίνος.

2 Σφυρόμαχος. οὗτος ψήφ.] Ex Enarratore Comici ad *Eccleſiaz.* ſub initium.

3 Σχάδονες] Alii, σχαδόνες, cum accentu in penultima, quod uſitatius eſt.

4 Σχαλίσαι] Sic etiam Heſychius, & Photius in Lex. MS. At Etymologici auctor, Σχαδίσαι, τὸ θηλάσαι. καὶ ἀνίσχαδον. &c. Τὸ Λ nimirum & Δ propter affinitatem figuræ crebro inter ſe commutari & confundi ſolent: unde multarum vocum διπλογραφία orta eſt.

5 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 129. (65. Ed. Baſ. P.) Vide ibi Scholiaſtam, cujus interpretationem Suidas more ſuo hic ſequitur.

6 Σχεδάρειον] Confer Noſtrum ſupra v. Δέλτος, & v. Πινακίδιον.

Σχεδόν. πλησίον. πέλας. ἢ ἐκ χειρός.

Σχελίδες. βοὸς πλευρά. ἢ ἁπλῶς τὰ πλευρώματα τῶν κρεῶν. [1]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλὰ σχελίδας ἐδηδοκὼς, ὠνήσομαι μέταλλα.

Σχέσις. ὁρμή. συνάφεια. ἡ σχέσις δὲ ἐπὶ τῶν πρός τι λέγεται· οἷον, πατρὸς πρὸς υἱόν· φίλου πρὸς φίλον. ταῦτα γὰρ καὶ ἔχει καὶ ἔχεται ὑπ' ἀλλήλων. διὸ καὶ σχέσεις προσαγορεύονται. πρός τι δέ εἰσι καὶ τὰ κατὰ σύγκρισιν λεγόμενα· οἷον, μικρὸν, μεῖζον, διπλάσιον, καὶ ἐπιστήμη, καὶ αἴσθησις. καὶ ὁ Θεολόγος, ὡς μόνας τὰς σχέσεις λείπεσθαι ὀρφανὰς τῶν πραγμάτων. ἀφίεμεν γὰρ τὴν μητέρα, καὶ ἀφιέμεθα ὑπ' αὐτῆς· ὥστε μερίζεσθαι εἰς υἱοὺς καὶ πατέρας. τὸ δὲ θεῖον, ἀμέριστον.

Σχετικῶς. οἰκειωτικῶς.

Σχετλιάζει. δυσχεραίνει. ἢ βλασφημεῖ.

Σχέτλιος. ὀδυνηρός. χαλεπός. ἀγνώμων. ἀτυχής. δεινοπαθής. ἄδικος. ἄπορος. θλιβόμενος. τλήμων. ἐπαχθής.

Σχῆμα. ἡ τοιάδε τῶν προτάσεων κοινωνία· οἷά εἰσι τὰ παρ' Ἀριστοτέλει τρία καλούμενα σχήματα. μέρος γὰρ ἡ πρότασις τῆς συμπλοκῆς. αὕτη δὲ οἷον ὕλη παρὰ τοῦ σχήματος εἰδοποιεῖται, καὶ καθάπερ τινὰ μορφὴν ἀπολαμβάνουσα, τὴν πρὸς τὸ μέσον ποιὰν συνάρτησιν.

Σχηματιζόμενος. προσποιούμενος. ἢ συνταττόμενος. λέγεται καὶ παρασχηματίζειν, τὸ διεστραμμένα λέγειν.

Σχήσεσθαι. ἐπισχεθήσεσθαι.

Σχήσειν. ἀνθέξειν.

Σχήσουσι. σχῶσι. κρατήσουσιν. ὑφέξουσι.

Σχίδαξ. τὸ σχίσμα. ἢ, τὸ ἐσχισμένον ξύλον. παρὰ τὸ σχίζω.

Σχίζας. κυρίως ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τιθέμενα ξύλα· ὡς καὶ [2]Ὅμηρος· Καῖε δ' ἐπὶ σχίζαις ὁ γέρων.

Σχίζω. αἰτιατικῇ. καὶ σχίζουσα, ἡ ὁδὸς, ἢ τρίοδος.

Σχῖνον διατρώγειν. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων, καὶ λευκαινόντων τοὺς ὀδόντας. ὅθεν καὶ σχινοτρὼξ λέγεται ὁ τοιοῦτος. ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων. διὰ γὰρ τὸ λευκαίνειν τοὺς ὀδόντας, ἤσθιον σχῖνον. καὶ σχινέλαιον.

Σχίσις. ἡ χώρισις.

Σχολάζειν, καὶ σχολὴν ἄγειν, οὐκ εὐχερεῖν λέγουσι οἱ Ἀττικοί.

Σχολάριοι [3] τρισχίλιοι πεντακόσιοι ἐπὶ φυλακῇ τοῦ [4]Πάλλαντος ἦσαν τεταγμένοι, ἀριστίνδην ἐπιλεχθέν-

Σχεδόν. Ex propinquo. Prope. Vel, cominus.

Σχελίδες. Bovis latera. Vel ſimpliciter, laterum carnes. Ariſtophanes: *Sed latera bubula ubi comedero, emam metalla.*

Σχέσις. Appetitio. Affectio. Conjunctio. Habitudo. Σχέσις etiam eſt earum rerum, quæ ad aliquid referuntur, [& propterea Relata vocantur:] ut, pater ad filium, & amicus ad amicum. Hæc enim ſe invicem & habent, & a ſe invicem habentur. Quare & σχέσεις appellatæ ſunt. Ad Relata etiam pertinent ea, quæ per comparationem dicuntur; ut, parvum, majus, duplum, & ſcientia, & ſenſus. Et Theologus dicit, *Solas affectiones relinqui rebus privatas. Relinquimus enim matrem, & ab ea relinquimur. Quare dividimur in filios & patres. Divinum vero Numen eſt indiviſibile.*

Σχετικῶς. Cum affectione. Convenienter.

Σχετλιάζει. Lamentatur. Moleſte fert. Vel, maledicit.

Σχέτλιος. Dolorem afferens. Moleſtus. Iniquus. Infelix. Querulus. Injuſtus. Ad anguſtias redactus. Qui premitur malis. Miſer. Gravis.

Σχῆμα. Figura. Id eſt, certa quædam propoſitionum inter ſe connexio: quales ſunt tres illæ Figuræ, apud Ariſtotelem ſic dictæ. Propoſitio enim eſt complexionis pars. Hæc vero veluti materia a Figura informatur, & quandam quaſi formam ab ea accipit, nimirũ, certam cum termino medio connexionem.

Σχηματιζόμενος. Simulans. Vel, compoſitus. Dicitur & παρασχηματίζειν, perverſe loqui.

Σχήσεσθαι. Cohibitum, ſive repreſſum iri.

Σχήσειν. Cohibiturũ eſſe. Repugnaturũ eſſe.

Σχήσουσι. Siſtent. Retinebunt. Cohibebunt.

Σχίδαξ. Lignum ſciſſum, vel fiſſum. Aſſula. A σχίζω, findo, ſcindo.

Σχίζας. Priſci proprie ita vocabant ligna fiſſa, quæ ſacrificiis imponebantur: ut & Homerus, [qui dicit:] *Adolebat autem ſuper ligna fiſſa ſenex.*

Σχίζω. Scindo. Seco. Diſſeco. Et σχίζουσα ὁδὸς, via, quæ dividitur, [ut bivium,] vel trivium.

Σχῖνον διατρώγειν. Lentiſcum arrodere. Dicitur in eos, qui elegantiæ & cultui corporis ſtudent, & dentes candidos reddunt. Unde etiam, qui talis eſt, *lentiſci arroſor* dicitur. Ut enim dentes albos facerent, lentiſcum edebant. Et σχινέλαιον, oleum lentiſci.

Σχίσις. Sectio. Fiſſio. Diſſectio.

Σχολάζειν, & σχολὴν ἄγειν. Sic Attici dicunt pro, vacare, vel otium habere; non vero εὐχερεῖν.

Σχολάριοι. Scholarii MMMD. ad cuſtodiam Palatii erant conſtituti, iique Armeniorum

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 308. (209. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ὅμηρος] Il. Α. v. 462.

3 Σχολάριοι τρισχ.] Hæc excerpta ſunt ex Procopii *Hiſt. Arc.* cap. XXIV. Confer Valeſ. ad Amm. Marcell. pag. 32. & Dufrenium in Gloſſario Græco, v. Σχολάριοι.

4 Πάλλαντος] Procopius, Παλατίου. Et ſic apud Suidam ſcribendum eſt.

τες ἐξ Ἀρμενίων, οἷς συντάξεις ἀνέκαθεν πλείους, ἢ τοῖς ἄλλοις ἅπασι τὸ δημόσιον ἐχορήγει.

ſelectiſſimi: quibus ab antiquo majora quam cæteris omnibus ſtipendia ex ærario dabantur.

Σχολαρχήσας. σχολῆς ἄρξας. τουτέστι, διατριβῆς. περὶ Ἐπικούρου φησί.

Σχολαρχήσας. Qui Scholæ præfuit. De Epicuro [Laertius hoc] dicit.

Σχολαῖον. ἀργόν. διατριβὴν ποιούμενον. καὶ σχολαίτερον, ἢ σχολαιότερον, τὸ ἠρεμαιότερον. ὁμοίως καὶ σχολαιότης. καὶ σχολαῖος, ὁ ἀργός. Καὶ ὁ Μακεδονικὸς ἄρχων οὐ διὰ σχολαιότητος ἀφικνεῖται. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀργίας.

Σχολαῖον. Otioſum. Ceſſantem. Cunctantem. Et σχολαίτερον, vel σχολαιότερον, magis quietum. Magis otioſum. Et σχολαιότης, quies, otium. Et σχολαῖος, otioſus. *Et Macedonicus princeps non cunctanter & lente venit.*

Σχολαίτερον. ἀργότερον. Μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας. † [1] Ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδές τι, βαρβαρικὸν μὲν καὶ ἀφελές, ἐνεργὸν δὲ ὅμως καὶ χρήσιμον· ὡς δεῖ πρότερον ἀποσοβεῖν τὰς μελίττας, καὶ ἔπειτα σχολαίτερον τὸ μέλι αἱρεῖσθαι. Σχολαιότης λέγεται ἡ μέλλησις, καὶ ἡ ἐπιμονή. [2] Θουκυδίδης· Ἡ δὲ ἐν τῷ Ἰσθμῷ γενομένη ἐπιμονή, καὶ ἡ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν σχολαιότης, διέβαλεν αὐτόν.

Σχολαίτερον. Lentius. Remiſſius. Segnius. *Flagelliferi prætereuntes feſtinare cogebant eos, qui lentius accedebant.* † *Ille vero dictum quoddam proverbiale, barbaricum illud quidem & ſimplex, efficax tamen atque utile frequenter in ore habebat: Abigendas primum eſſe apes, & deinde mel per otium capiendum.* Et σχολαιότης dicitur cunctatio, mora. Thucydides: *Mora vero ejus in Iſthmo, & in reliquo itinere faciendo tarditas, magnam ei invidiam conflavit.*

Σχολεῖον. τὸ διδασκαλεῖον. Σχόλιον δέ.

Σχολεῖον. Schola. Ludus literarius. [Per diphthongum ει ſcribitur.] At σχόλιον, ſcholium, [per ι.]

Σχολή. οὐχὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ σχολάζουσι καὶ διατρίβουσι περὶ παιδείαν· οὐδὲ αὐτὴ ἡ ἐν λόγοις εὐμουσία καὶ διατριβή· ἀλλὰ ἣν οἱ πολλοὶ ἀκύρως καλοῦσιν εὐκαιρίαν. τὸ δὲ εὐκαιρεῖν, βάρβαρον. ἀλλ' ἀντὶ μὲν τοῦ εὐκαιρεῖν, σχολὴν ἄγειν λέγουσιν. ἡ δὲ εὐκαιρία βάρβαρον μὲν οὐκ ἔστιν ὄνομα· τάττεται δὲ οὐκ ἐπὶ σχολῆς, ἀλλ' ἐπὶ καιροῦ τινὸς εὐφυΐας, καὶ ἀρετῆς. καὶ, σχολῇ, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. Σχολὴ οὖν, τὸ μηδὲν δρᾷν, ἢ τὸ περί τι σχολάζειν. ἀντὶ δὲ τοῦ σχολάζειν λέγουσι τὸ εὐκαιρεῖν. καὶ Αἰλιανός· Ἐγὼ δὲ ταῦτα [3] περιῆλθον, οὔτι που σχολὴν ἄγων τὰ τῶν προστυχόντων κακὰ τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις τιμᾷν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ πράττειν ἄλλοις παραπλήσια. Σχολὴ οὖν, ἡ παρὰ πολλοῖς ἀκύρως εὐκαιρία.

Σχολή. [Apud Atticos ſic vocatur,] non Schola, ſive locus, in quo diſciplinis opera datur; neque ipſa eruditio, & ſtudium, quod in literis ponitur: ſed otium, ſive tempus commodum, quod vulgus improprie vocat εὐκαιρίαν. Τὸ εὐκαιρεῖν vero barbarum eſt: pro quo [Attici] dicunt, σχολὴν ἄγειν. At εὐκαιρία non quidem vocabulum eſt barbarum; ſed [apud Atticos] ponitur, non pro otio, ſed tempore commodo & opportuno. Et, σχολῇ, nullo modo, nequaquam. Σχολὴ igitur dicitur, vel de eo, qui otioſus eſt, & nihil agit: vel de eo, qui in aliqua re occupatus eſt. Pro σχολάζειν vero [barbare] dicunt εὐκαιρεῖν. Et Ælianus: *Ego vero hæc prætermiſi, neutiquam in eo vivens otio, ut quorumvis hominum mala oratione mea ornem; ſed ne ſimilia cæteris agamus.* Σχολὴ igitur ſignificat id, quod vulgus improprie vocat εὐκαιρίαν, i.e. otium, vel tempus commodum.

Σχολῇ γ' ἄν. ἀντὶ τοῦ, οὐδ' ὅλως. βραδέως. οὐδαμῶς. [4] Σοφοκλῆς·

———————— Ἐπεὶ
Σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

Σχολῇ γ' ἄν. Nequaquam. Tarde. Lente. Nullo modo. Sophocles: *Nequaquam enim te in domum meam accerſiviſſem.*

Σχόλια. σεμνολογήματα. ἢ ὑπομνήματα, καὶ ἑρμηνεῖαι.

Σχόλια. Scholia. Dicta gravia. Vel, commentarii & interpretationes.

Σχόμενος. κατασχών. ἢ κατασχεθείς.

Σχόμενος. Qui retinuit. Aut, qui retentus eſt.

Σχόντες. δολικῆ. ὀκείλαντες. προσορμισθέντες. Θουκυδίδης· Καὶ σχόντες εἰς τὰ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς, τῆς τε γῆς ἔστιν ἃ ἐδῄωσαν, καὶ ἐτείχισαν ἰσθμῶδές τι χωρίον.

Σχόντες. Qui ad terram appulerunt. Ad portum appulſi. Thucydides: *Cum ad littus Laconicæ e regione Cytherorum appuliſſent, & partem quandam regionis vaſtarunt, & locum aliquem Iſthmi formam habentem muris cinxerunt.*

Σχών. κατασχών.

Σχών. Qui occupavit.

Σχοίητε. [5] νομίσοιτε. ἤ, ὑπολάβοιτε.

Σχοίητε. Exiſtimaritis. Opinati fueritis.

1 Ὁ δὲ ἀπεφθέγγετο παροιμ.] Hæc excerpta ſunt ex Agathia, apud quem lib. III. pag. 78. ſic legitur: Τοιγάρτοι ἐκεῖνος θαμὰ ἀπεφθέγγετο παροιμιῶδες, &c. De Ulilango Herulorum duce ibi verba ſunt. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Ἀφελὴς, ubi idem fragmentum occurrit.

2 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. XVIII.

3 Περιῆλθον] Portus recte legit, παρῆλθον.

4 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 170. ubi pro σχολῇ γ' ἂν, legitur, σχολῇ σ' ἄν.

5 Νομίσοιτε, ἢ ὑπολάβοιτε] Sic rectius MS. A. quam priores Editt. quæ habent, νομίσητε, ἢ ὑπολάβητε.

Σχοινία. αἱ ἐπιβουλαὶ παρὰ τῷ Δαβίδ. Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι.

Σχοινίον μεμιλτωμένον. εἰ βραδύνοιεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν οἱ δημόται, σχοινίον μιλτοῦντες, συνήλαυνον, καὶ τὰ πρατήρια διέκλειον. καὶ παροιμία·

Τὸ [1] σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.

Ὑπὲρ τοῦ ἐξ ἀνάγκης αὐτοὺς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἰέναι τοῦτ' ἐμηχανῶντο, καὶ πολλὰ ἄλλα. ἀνεπετάννυσαν γὰρ τὰ γέῤῥα, καὶ ἀπέκλειον τὰς ὁδοὺς, τὰς μὴ φέρουσας εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τὰ ὤνια ἀνῄρουν ἐν ταῖς ἀγοραῖς, ὅπως μὴ περὶ ταῦτα διατρίβοιεν. ἔτι μὴν καὶ μεμιλτωμένῳ σχοινίῳ περιβάλλοντες αὐτοὺς συνήλαυνον εἰς τὴν ἐκκλησίαν. τοῦτο δὲ ἐποίουν, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν. ὅσοι γὰρ ἐχρίοντο, ζημίαν ἐξέτινον. Ἄλλως. Ἐπεὶ ὀκνηρῶς εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς συνόδους, εἰώθεισαν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον σχοινίον ἐκτείνοντες, διὰ τῆς ἀγορᾶς διώκειν τὸν ὄχλον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὥς φησι Πλάτων ὁ κωμικός. ὅσοι δὲ ἐχρίοντο, ἐξέτινον ζημίαν.

Σχοίνισμα. [2] μέτρου μέρος. κληρουχία. ἡ τῆς γῆς δεσποτεία. ἴδιον γὰρ τῶν κεκτημένων μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.

Σχοῖνος. μέτρον γεωργικόν ὥς [3] φησιν Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν.

Σχοῖνος. εἶδος φυτοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ὀξέος, ἐοικότος βελόνῃ. λέγεται δὲ ἀρσενικῶς. [4] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ. τουτέστιν, αὐτοὺς τρώσω ὡς σχοῖνος ὀξὺς καὶ ὀδυνηρός.

Σχοίνου συμβολεῖς. οἱ ψιαθοπλόκοι. καὶ σχοῖνος, ἡ ψίαθος. ὅθεν καὶ τὸ βαθύσχοινος.

Σχοινοτενές. παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ, ὀρθὸν, καὶ μακρόν.

Σχοινία. Funes. Apud Davidem [metaphorice ſic vocantur.] inſidiæ. *Funes peccatorum me circumdederunt.*

Σχοινίον μεμιλτωμένον. Funis miniatus. Si cives [Athenis] tardius in concionem venirent, [miniſtri publici] illos fune miniato in eam compellebant, & rerum venalium fora occludebant. Et proverbium: *Funiculum fugiunt miniatum.* Athenienſes enim & hoc & alia multa excogitarunt, ut cives in concionem venire cogerentur. Nam & cratibus oppanſis vias ad concionem non ferentes obſepiebant, & res venales ex foris tollebant, ne populus circa hæc moraretur. Præterea & [miniſtri publici] miniato funiculo eos circumdatos in concionem compellebant. Hoc autem faciebant, ne cunctarentur. Omnes enim, quibus funiculus colorem allinebat, mulctam perſolvebant. Aliter. Quoniam Athenienſes in conciones tarde convenire ſolebant, duo miniſtri publici funiculo extenſo populum per forum agentes in concionē compellere ſolebant, ut Plato Comicus ait. Quibus autem color funiculi allinebatur, ii mulctam perſolvebant.

Σχοίνισμα. Portio agri fune dimenſa. Agri poſſeſſio & dominium. Proprium enim dominorum eſt, agrum menſuræ ſubjicere.

Σχοῖνος. Funis. Menſura ruſtica: quemadmodum ait Herodotus Hiſtoriæ lib. II.

Σχοῖνος. Juncus. Genus plantæ, in ſummo acutæ, ſimilis acui. Dicitur autem maſculino genere. Ariſtoph. *Acharnenſibus: [Nec illos dimittam,] priuſquam velut juncus ipſis infixus hæream.* Id eſt, Vulnerabo eos, velut juncus acutus & moleſtus.

Σχοίνου συμβολεῖς. Storearum contextores. Et σχοῖνος, ſtorea [ex junco contexta.] Unde & illud, βαθύσχοινος, i. e. altos juncos habens.

Σχοινοτενές. Apud Herodotum [ſumitur] pro, Rectum, & longum.

Τ Α.

ΤΑ'. ταῦτα.

Τὰ [5] ἀπὸ Νάννακος. ἐπὶ τῶν ἐπὶ παλαιότητι θαυμαζομένων. Νάννακος γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν τοῦ Δευκαλίωνος χρόνων.

Ταβελλίων. ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς Νομικὸς λεγόμενος. [6] ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τῶν πολιτῶν γραμματεῖα, ἕκαστον αὐτῶν οἰκείοις ἐπισφραγίζων γράμμασι.

Ταβερνεῖα. καπηλεῖα. πανδοχεῖα.

Τάβεια. ὄνομα πόλεως.

Ταβηθά. [7] ὄνομα κύριον.

Τ Α.

ΤΑ'. Pro ταῦτα. Hæc.

Τὰ ἀπὸ Νάννακος. A Nannaci temporibus. De rebus antiquiſſimis dicitur. Nannacus enim Phrygum Rex fuit ante Deucalionis tempora.

Ταβελλίων. Tabellio, qui civitatis contractus ſcribit: vulgo Νομικὸς dictus. Vel, qui omnes civium tabulas conficit, unamquamque earum manu ſua obſignans.

Ταβερνεῖα. Tabernæ. Cauponæ. Diverſoria.

Τάβεια. Tabia. Nomen urbis.

Ταβηθά. Tabetha. Nomen proprium.

1 Τὸ σχοινίον φεύγ.] Senarius hic (quem Suidas male inter proverbia refert) legitur apud Ariſtoph. *Acharnenſ.* ſub initium. Vide ibi Scholiaſtam, cujus ſcrinia Suidas hic compilavit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Μεμιλτωμένον.

2 Σχοίνισμα] Pſalm. cv. 11. *Λέγων, σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναὰν, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτῶν.* Theodoretus ad illum locum, p. 818. *Σχοίνισμα τὴν τῆς γῆς ἐκάλεσε δεσποτείαν. τῶν κεκτημένων γὰρ ἴδιον, μέτρῳ τὴν γῆν ὑποβάλλειν.* Hinc Suidas ſua deprompſit.

3 Ὥς φησιν Ἡρόδοτος] Videtur Suidas reſpexiſſe ad locum Herodoti, qui exſtat lib. I. pag. 16. *Σχοίνῳ διαμετρησάμενοι τὸ πεδίον τῶν Τεγεητέων.* Quare pro, *ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν*, forte ſcribendum eſt, *ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἱστοριῶν.*

4 Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι] Pag. 382. *(271. Ed. Baſ. P.)* ubi ſic legitur:

Κοὐκ ἀνήσω, πρὶν ἂν σχοῖνος αὐ-
Τοῖσιν ἅτ' ἐμπαγῶ.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt. *Vide* etiam ſupra v. Σκόλοπες.

5 Τὰ ἀπὸ Νάννακος] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀπὸ Νάννακος, & v. Νάννακος, & infra v. Τὰ Νάννακος.

6 Ἅπαντα ἐπιτελῶν τὰ τ.] Hæc ſumpta ſunt ex Procopii *Hiſtor. Arc.* cap. XXVIII. Confer Noſtrum ſupra v. Πρόλογος, ubi integer locus Procopii adducitur.

7 Ταβηθά] Eſt nomen fœminæ, cujus mentio ſit *Actor.* IX. 36. Sed ibi nomen ejus ſcribitur Ταβιθὰ, per ι in ſyllaba ſecunda.

Τά-

Τάβλα. ὄνομα παιδιᾶς. [1] ταύτην ἐφεῦρε Παλαμήδης εἰς διαγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. Τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γήϊνος κόσμος. [2] Δώδεκα δὲ, ὁ Ζωδιακὸς ἀριθμός. τὸ δὲ ψηφοβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ ἑπτὰ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν. ὁ δὲ πύργος, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται [3] πᾶσι πολλὰ καὶ κακά. ἄλλοι δὲ λέγουσι.

Τὰ [4] γὰρ ἐς σωφροσύνην αὐτὸς δικαιότατος κἂν τῷ Βελλεροφόντῃ σωφροσύνης ἀμφισβητήσῃ.

Τὰ [5] γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
Πίπτειν βαρείαις πρὸς Θεῶν δυσπραξίαις
Ἔφασχ' ὁ μάντις. ————

οἷος ἦν ὁ Αἴας.

Ταγήν. ὄνομα ὀρνέου.

Ταγηνοκνισοθήρας. [6] ὁ [7] Ἰούνιος ἦν.

Τάγηνον. [8] τὸ τηγάνιον.

Ταγός. ὁ ἡγεμών.

Ὦ [9] τῶν Ἀθηναίων ταγὲ, τῶν εὐδαιμόνων.

ἀντὶ τοῦ, ἀρχηγέ. [10] Ὅμηρος·

——Παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.

Καὶ αὖθις·

Ἢν [11] δ' ἐσορῇς ἐπ' ἐμεῖο βόστρυχον εἰκόνα θήρης,
Ἔννεπε τοῦ ταγοῦ μνῆμα Λεωνίδεω.

Τάγυρι. [12] τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, [13] οἷον ψιλὰ λέγουσιν. Εὔπολις Αἰξί·

Καὶ ζῆν μαθόντι μηδὲ τάγυρι μουσικῆς.

Τάδ' [14] ἐκ τοῦ Τρίποδος. λέγεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλείᾳ γὰρ τῇ Πυθίᾳ γινομένῃ μιχθῆναι τὸν [15] ἀδελφὸν, καὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς μαντευμάτων παρασημειοῦσθαι, ὅσα ἔχρησεν ὁ Θεός. καὶ ταῦτα ὡς ἀληθῆ παρασημειοῦσθαι, ὡς ἐκ τοῦ Τρίποδος. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. [16] Οὐδὲ δεῖγε τοὺς λόγους, οὐδὲ εἰρωνευομένου τις ἤκουσε, περιπατοῦντος ἐς τοὺς ἀκροωμένους, ἀλλ' ὥσπερ ἐκ Τρίποδος, ὅτε διαλέγοιτο, Οἶδα, ἔλεγε, καὶ Δοκεῖ μοι.

Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει. κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου ἔφοδον τοὺς Ἕλληνας ἀπειρηκότας τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσ-

Τάβλα. Tabula. Nomen luſus, quem Palamedes magna cum ſapientia invenit, ut exercitus Græcorum haberet, quo tempus falleret. [In hoc autem luſu] tabula eſt Mundus terreſtris. Duodecim ſcripta; circulus Zodiacus. Fritillus, & in eo ſeptem teſſeræ, ſeptem ſtellæ planetarum. Turricula vero, altitudo cœli; ex quo multa [& bona] & mala omnibus rependuntur. Alii vero [aliter] dicunt.

Τὰ γὰρ ἐς σωφ. *Quod enim ad caſtitatem attinet, ipſe optimo jure vel cum Bellerophonte de caſtitate certet.*

Τὰ γὰρ περισ. *Nam corpora immodicæ magnitudinis & molis inertis gravibus caſibus a Diis proſterni vates dicebat.* Talis erat Ajax.

Ταγήν. Tagen. Nomen avis.

Ταγηνοκνισοθήρας. Sartaginis nidorem captans. Talis erat Junius.

Τάγηνον. Idem, ac τήγανον. Sartago.

Ταγός. Dux. *O Athenienſium dux beatorum.* Homerus: *Duces vero apud nos maneant.* Et iterum: *Si vero conſpexeris jubam, imaginem venationis; dic monumentum hoc eſſe ducis Leonidæ.*

Τάγυρι. Dicitur de re minima & nullius momenti. Hilum. Eupolis *Capris*: *Qui ne tantillum quidem artis muſicæ didicit.*

Τάδ' ἐκ τοῦ Τρίποδος. Hæc ex Tripode [dicta ſunt.] Dicitur de rebus veriſſimis. Nam cum Ariſtoclea, quæ Pythia erat, fratrem rem habuiſſe tradunt, & oracula, quæcunque Apollo per eam reddidiſſet, ab illo ut vera annotata fuiſſe. De Apollonio Tyaneo [Philoſtratus inquit:] *Non erat prolixus in dicendo, neque ironice loquentem quiſquam audivit, neque coram auditoribus ſeſe jactantem: ſed tanquam ex tripode, cum loqueretur, Novi, ajebat; &, Videtur mihi.*

Τάδε Μῆδος οὐ φυλ. *Hæc Medus non cuſtodiet.* Sub expeditionem Xerxis Græcos ajunt,

1 *Ταύτην ἐφεῦρε Παλαμ.*] De hoc loco Suidæ vide omnino Salmaſ. ad Flav. Vopiſ. pag. 463. & ſeqq. Edit. Pariſ. qui ſuſpicatur, eum ex Joanne Antiocheno περὶ Ἀρχαιολογίας excerptum eſſe. Cæterum, quæ Suidas hic de luſu tabulæ, ejuſque inventore Palamede refert, totidem pene verbis leguntur etiam apud Cedrenum pag. 125. Sic enim ibi: Οὗτός ἐστι Παλαμήδης, ὁ καὶ τὴν ταύλαν ἐφευρὼν πρὸς μετεωρισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ σύνθεσιν σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ καταστήσας. ἔφασκε γὰρ εἶναι τὴν ταύλαν, τὸν γήϊνον κόσμον. τοὺς δὲ δώδεκα κάσους, τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν. τὸ δὲ ψηφοβόλον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ κοκκία, τὰ ἑπτὰ ἄστρα τῶν πλανητῶν. τὸν δὲ πύργον, τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἐξ οὗ ἀνταποδίδοται πᾶσι καλὰ ἢ κακά. His adſtipulatur Iſacius Porphyrogenneta in Paralipomenis Homeri, cujus verba adducit Salmaſius loco laudato.

2 *Δώδεκα δὲ, ὁ Ζωδ.*]. Excidit hic vox *κάσοι*. Scribendum enim eſt, *δώδεκα δὲ κάσοι, ὁ Ζωδιακὸς*, &c. id quod patet ex loco Cedreni ante citato, in quo vox illa occurrit. Quid ſit autem *κάσοι*, fuſe explicat Salmaſius loco laudato, cujus verba hic non repetam.

3 *Πᾶσι πολλὰ καὶ κακά*] Salmaſius legit, *πᾶσι φαῦλα καὶ καλά*. At ex Cedreno potius reſcripſerim, *πᾶσι καλὰ καὶ κακά*.

4 *Τὰ γὰρ ἐς σωφρ.*] Locus hic occurrit etiam ſupra v. *Σωφροσύνη*: ſed ubi pro *δικαιότατος* recte legitur *δικαιότατα*, ſenſu adverbiali.

5 *Τὰ γὰρ περισ.*] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 45.

6 *Ταγηνοκνισοθήρας*] Sic recte MS. A. & ipſe Suidas infra v. *Φαγεῖν ζῶν*. In prioribus vero Editt. male ſic legitur, *Ταγήν. ὁ κνισοθήρας*: una nimirum voce in tres diviſa. Eſt autem vox *ταγηνοκνισοθήρας* compoſita ex *τάγηνον, κνίσση*, & *θηρῶμαι*, &, ſi quidem vim etymologiæ ſpectes, ſignificat eum, qui ſartaginis nidorem venatur, vel captat: ſin ſenſum; hominem guloſum & ventri deditum. Talis nimirum erat Junius iſte, cujus Suidas hic obiter meminit. Vide ſupra v. *Ἰούνιος*.

7 *Ὁ Ἰούνιος ἦν*] Portus Junium hunc, quem lurconem fuiſſe diximus, in Junium menſem ridicule transformabat; legendum quippe cenſens, *ὁ Ἰούνιος μήν*: i. e. *Junius menſis* Sed hanc hallucinationem jam ante caſtigavimus in Diatriba, quam de Editione Suidæ a Porto adornata conſcripſimus, & Editioni huic præfiximus.

8 *Τάγηνον. τὸ τηγ.*] Ariſtoph. *Equit.* pag. 344.

Τὸ μὴ τάγηνον τοὐθίδιον.

Scholiaſtes: *Τάγηνον δὲ, τήγανον.* Huc Suidas reſpexit.

9 *Ὦ τῶν Ἀθηναίων τ.*] Eſt Senarius Ariſtophanis *Equit.* pag. 296. (199. Ed. Baſ. P.)

10 *Ὅμηρος*] Il. Ψ. v. 160.

11 *Ἢν δ' ἐσορ.*] Eſt diſtichum corruptum.

12 *Τάγυρι. τὸ βρ.*] Eadem habet Etymologus. In fragmento autem Eupolidis, quod ſequitur, pro *ζῆν*, legere malim *μὴν*, quæ eſt particula expletiva, ut vocant.

13 *Οἷον ψιλὰ λέγουσιν*] Sic etiam Etymologus, & Photius in Lex. MS. At, ut ingenue fatear, quid iſta ſibi velint, non intelligo.

14 *Τάδ' ἐκ τοῦ Τρίπ.*] Vide paulo poſt v. *Τὰ ἐκ Τρίποδος*.

15 *Τὸν ἀδελφὸν*] Photius in Lex MS. addit, *Πυθαγόρου*.

16 *Οὐδὲ δεῖγε τοὺς λόγ.*] Hæc ſunt verba Philoſtrati *de Vit. Apoll.* lib. 1. cap. XIII.

σκειν καὶ δαπανᾶν, ἐπιλέγοντας· Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

Τὰ [1] δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μέγιστ' ἀρετᾶς, ἄφιλα παρὰ φίλοις. τουτέστι, τὰ πρότερον μέγιστα τῆς ἀρετῆς τῆς χειρῶν αὐτοῦ ἔργα, ἤγουν τοῦ Αἴαντος, ἐν ὀλιγωρίᾳ εἰσὶ τοῖς Ἀτρείδαις. Σοφοκλῆς.

Τάδ' οὐ παρὰ Κενταύροισι. λεγόμενόν τι ἦν. Τηλεκλείδης·

> Τισὶ [2] τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι.

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν σκώμματα. ἐπὶ τῶν ἀπαρακαλύπτως σκωπτόντων. [3] Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτῇ οἱ κωμάζοντες ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἔσκωπτόν τε καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ [4] δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Ληναίοις [5] ὕστερον ἐποίουν. Ὅτι ἐπὶ τῆς ἁμάξης ὀχούμεναι αἱ γυναῖκες αἱ τῶν Ἀθηναίων, ἐπὰν εἰς τὰ Ἐλευσίνια ἐβάδιζον εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς. Ὅτι οἱ Ἀλεξανδρεῖς τὸ παλαιὸν καθαρμὸν ἐποιοῦντο τῶν ψυχῶν. ἐν γὰρ ταῖς ὡρισμέναις ἡμέραις ἐφ' ἁμαξῶν φερομένους ἀνθρώπους αὐτὸ τοῦτο προστεταγμένους ἐπιπορεύεσθαι τὴν πόλιν ἅπασαν, καὶ στάντας, ὅπου ἂν ἐθέλωσι, καὶ οἴκῳ παραστάντας, ὅπου δὴ βουληθῶσιν, ᾄδειν τοῦ ὅτι τὰ ἐξ ἁμάξης, οὐ τὰ ψευδῆ λοιδορήσαντας, ἀλλὰ τἀληθῆ ὀνειδίζοντας. ἐπιμελὲς γὰρ εἶναι σφίσιν ἀκριβῶς ἐξετάζειν τὰ ὀνείδη τῶν πολιτῶν, καὶ ταῦτα ἀδεκάστως προσφέρειν μετ' ἀληθείας, ὥστε διὰ τοῦτο πάντας ἀποδιδράσκειν τὴν πονηρίαν.

Τὰ ἐκ Τρίποδος. Τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος, διὰ τοὺς τρεῖς καιροὺς τῶν πραγμάτων. Ὅμηρος·

> Ὃς γ' ᾔδει τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

Φασὶ δὲ οὕτω κτήσασθαι τὸν Ἀπόλλωνα τὸν Τρίποδα. [6] ἁλιεῖς μισθοῦ βόλον ἐρρίπτουν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ᾖ τοῦ ἀγοράσαντος τὸν βόλον. ἠγόρασαν οὖν τινες, εἶτα ἀνηνέχθη τρίπους χρυσοῦς. ἐφιλονείκουν οὖν περὶ αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον οἱ ἁλιεῖς, ὡς ἰχθῦς πεπράκασιν. οἱ δὲ ἀγοράσαντες ἔλεγον, ὡς πᾶν τὸ ἀνιὸν ἀγοράσαιεν τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονεικούντων, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοθῆναι αὐτὸν τῷ σοφῷ. προσήγαγον οὖν αὐτὸν τοῖς ἑπτὰ Σοφοῖς. ἕκαστος δὲ τούτων παρῃτεῖτο, μὴ σοφὸς εἶναι λέγων. ἔχειν γὰρ σοφώτερον ἑαυτοῦ. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι, ὡς σοφωτάτῳ πάντων.

Τὰ ἐν ποσί. τὰ παρόντα. ἐν μέσῳ.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. ἐπὶ τῶν διὰ κοσκίνου καὶ τρίποδος ἢ δάφνης μαντευομένων.

deſperatis rebus, bona ſua comſumpſiſſe, dicentes: *Hæc Medus non cuſtodiet.*

Τὰ δὲ πρ. *Priſtina vero facinora, fortiſſimis manibus patrata, ingrata inimicis,* [*perierunt.*] Vel, priſtina Ajacis & maxima facinora, forti manu patrata, apud Atridas parvi penduntur. Sophocles.

Τάδ' οὐ παρὰ Κ. *Hæc non apud Centauros.* Sic vulgo dici ſolebat. Teleclides: *Quibuſdam potentium aliquid impera. Non enim apud Centauros* [*ſumus.*]

Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξ. *Ex plauſtris dicteria.* Dicitur hoc in eos, qui aperte aliquos derident. Athenis enim in feſto Choum, qui comeſſatum ibant, plauſtris vecti obvios dicteriis & convitiis inſectabantur. Idem etiam in Lenæis poſtea faciebant. † Mulieres Athenienſium plauſtro vectæ, quum Eleuſinem ibant ad magna Myſteria, in via ſe mutuis convitiis inſectabantur. Hæc enim erat earum conſuetudo. † Alexandrini olim animarum luſtrationem faciebant. Certis enim diebus homines curribus vecti, quibus hoc ipſum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, & ſtantes, ubi vellent, & ad domum ſubſiſtentes, ubicunque placuiſſet, de plauſtro loquebantur, non falſa convitia jactantes, ſed vera crimina exprobrantes. Ipſis enim magnæ curæ erat, ut civium probra accurate exquirerent, eaque ſincere & vere proferrent; ut omnes propterea improbitatem fugerent. *Port.*

Τὰ ἐκ Τρίποδος. Ex Tripode dicta. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: *Qui novit & præſentia, & futura, & præterita.* Apollinem autem tripode ſic potitum eſſe dicunt. Piſcatores mercede conducti rete in mare conjecerant, ut, quidquid extraxiſſent, illius eſſet, qui jactum illum emiſſet. Cum igitur quidam emiſſent, tripus aureus eductus eſt; de quo contentio inter eos orta eſt. Piſcatores enim, ſe piſces vendidiſſe: qui vero jactum emerant, ſe, quicquid eductum eſſet, ſuo periculo emiſſe dicebant. Sic igitur illis contendentibus, viſum eſt interrogare Apollinem. Qui reſpondit, tripodem illum Sapienti dandum eſſe. Quare ad ſeptem Sapientes eum attulerunt. Eorum vero quilibet eum repudiavit, ſe ſapientem eſſe negans, quod alius eſſet ſe ſapientior. Quare Apollini, ut omnium ſapientiſſimo, eum dedicare placuit.

Τὰ ἐν ποσί. Quæ ſunt ante pedes. Id eſt, præſentia.

Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. *Ad cribrum dicta.* Dicitur de illis, qui per cribrum, & tripodem, aut laurum vaticinantur.

1 *Τὰ δὲ πρὶν ἔργα χερσὶ μ.*] Sophocles in *Ajace*, pag. 37.

> *Τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν*
> *Μεγίστας ἀρετᾶς*
> *Ἄφιλα παρ' ἀφίλοις*
> *Ἔπεσ' ἔπεσεν.*

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

2 *Τισὶ τῶν δυνατ.*] Eſt verſus Anapæſticus, ſed fine carens.

3 Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῶν Χοῶν ἑορτ.] Vide Meurſium in *Græc. Fer.* v. Ἀνθεστήρια.

4 Τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Λην.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐξ ἁμάξης.

5 Ὕστερον ἐποίουν. Ὅτι ἐπὶ τ.] Sic locum hunc auctoritate optimi MS. A. ſupplevi & diſtinxi. Ante enim, omiſſa vocula ὅτι, & ſublata τελείᾳ στιγμῇ, male legebatur, ὕστερον ἐποίουν ἐπὶ τῆς ἁμάξης, &c.

6 Ἁλιεῖς μισθοῦ βόλ.] Vide Laertium in *Thalete*, qui eandem hiſtoriam narrat.

Τὰ

Τὰ ἐπίχειρα. ὁ μισθός. ἡ ἀμοιβή.

Τὰ ἐπιχειρήματα. αἱ ἐπιχειρήσεις. τὰ ἐπιτηδεύματα.

Ταιπόλεμοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταίφαλοι. ὄνομα ἔθνους.

Τακερά. κατεψυγμένη.

Τὰ 'κ κόκκου. τὰ ἐκ κόκκου. κατὰ κρᾶσιν.

Τὰ [1] 'κ κόκκου βαφέντα καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα.

Τακτικῶς. στρατιωτικῶς.

Τ' ἄλλα καὶ φιλώμεθα. λεγόμενόν ἐστιν, οἷον, τ' ἄλλα καὶ φίλοι ὦμεν.

Ταλανίζει. αἰτιατικῇ. θρηνεῖ. ἄθλιον ἀποκαλεῖ.

Τάλαντα. τὰ ζυγά. καὶ τὰ ἱστάμενα.

Ταλαντεύει. αἰτιατικῇ. σταθμίζει. [2] Τὰ δὲ τῆς τύχης νίκης καὶ ἥττας τῇδε κἀκεῖσε ταλαντευόμενα διέμενε. † Καὶ [3] τῷ μέτρῳ τῶν κινδύνων τὴν ἀμοιβὴν ἐταλάντευεν. οἷς μὲν γὰρ ἀξία ἆθλον εὐτολμίας ἐγένετο· ἄλλῳ, ἵππος.

Τάλαντον. πολλὰ μὲν σημαίνει. ἢ γὰρ τὸ μέγιστον χρυσίου καὶ ἀργυρίου μέρος· καθ' ὃ σημαινόμενον Δημοσθένης φησί· Πεντήκοντα τάλαντα. ἢ σταθμοῦ τι ὄνομα· ὥσπερ Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἢ ταλάντῳ μουσικὴ σταθμήσεται.

καὶ Ὁμηρικόν·

—— Χρύσεια Πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα.

τρίτον σημαινόμενον, ἡ ῥοπή. τέταρτον, ἀριθμοῦ τι ὄνομα· ὡς καὶ πολυτάλαντος, ὁ πλούσιος. καὶ τὸ Ὁμηρικόν·

Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα.

καὶ διτάλαντον δὲ, καὶ τριτάλαντον λέγεται. ἀρχαία [4] δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ [5] τοῦ τρίτου καὶ ἡμιτάλαντον· καὶ πέμπτον ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἥμισυ· καὶ τὸ ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ἓξ ἥμισυ. καὶ ὅλως, οὗ τινος ἀριθμοῦ παρωνύμῳ μέρει ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τούτου ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τοῖς ταλάντοις. οἷον, ἂν μὲν ὄγδοον, ζ'. ἂν δὲ ἔνατον, η'. συναριθμουμένου δηλονότι καὶ τοῦ ἡμίσου. Φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις καὶ τὸ ἓν ἥμισυ τάλαντον τρία ἡμιτάλαντα λέγειν· ὡς καὶ τρία ἡμίμναια, τὴν μίαν ἥμισυ μνᾶν.

Τάλαντον, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ξ'. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ'. ἡ δὲ δραχμὴ, ὀβολῶν ἕξ. ὁ δὲ ὀβολὸς, χαλκῶν ς'. ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ζ'. τὸ τάλαντον δὲ, τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν [6] μνῶν κδ'. νυνὶ δὲ, ιβ'. ὁ δὲ Ὅμηρος λέγει· Δύο χρυσοῖο τάλαντα. ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. ὡς γὰρ ἴσον τοῦ τρίπο-

Τὰ ἐπίχειρα. Præmia. Merces. Retributio.

Τὰ ἐπιχειρήματα. Aggreſſiones. Conatus. Studia.

Ταιπόλεμοι. Taepolemi. Nomen gentis.

Ταίφαλοι. Taiphali. Nomen gentis.

Τακερά. Refrigerata. [Tabeſcens. Tabida.]

Τὰ 'κ κόκκου. Pro, τὰ ἐκ κόκκου: per craſin. Ex cocco. *Veſtes æſtivæ cocco & hyſgino tinctæ.*

Τακτικῶς. Ordinibus inſtructis. Acie ordine diſpoſita.

Τ' ἄλλα καὶ φιλ. *Quod cætera attinet, & amici ſimus.* Eſt dictum quoddam.

Ταλανίζει. Luget. Miſerum vocat. Accuſativo jungitur.

Τάλαντα. Juga. Libræ. Item, res ipſæ, quæ libra appenduntur.

Ταλαντεύει. Accuſativo jungitur. Librat. Ponderat. *Fortuna vero certaminis diu nutavit, nunc huc nunc illuc inclinante victoria.* † *Et pro ratione periculorum præmia æqua quaſi lance diſpenſabat. Aliis enim collata dignitas fortitudinis præmium erat: aliis, equus.*

Τάλαντον. Talentum. Multa ſignificat. Vel, maximam auri argentique partem: ſecundum quam ſignificationem Demoſthenes dicit, L. *talenta.* Vel, ponderis cujuſdam nomen. Ut Ariſtophanes: *Sed vel talento Muſica ponderabitur.* Et Homerus: *Aureas pater ſuſpendebat lances.* Tertia ſignificatio eſt, lancis in alteram partem inclinatio; vel, momentum. Quarto, numeri cujuſdam nomen: unde & πολυτάλαντος dicitur dives. Huc ſpectat illud Homericum: *Jacebant autem in medio duo auri talenta.* Dicitur etiam διτάλαντον & τριτάλαντον. Antiqui vero etiam dicere ſolebant, τρίτον ἡμιτάλαντον, i. e. talenta duo & dimidium: & πέμπτον ἡμιτάλαντον, talenta quatuor & dimidium: &, ἕβδομον ἡμιτάλαντον, ſex talenta & dimidium. Et in genere, quemcunque numerum quis τῷ ἡμιταλάντῳ junxerit, ejus numerus præcedens talentis conveniet. Ut, ſi quis octavum [ſemitalentum dixerit; intelliget] ſeptem [talenta:] ſi nonum, octo: addito ſcilicet & dimidio. Solebant item antiqui unum talentum & dimidium τρία ἡμιτάλαντα dicere: ut & unam minam & dimidiam, τρία ἡμίμναια.

Τάλαντον. Talentum, ut ait Diodorus in libro de Ponderibus, valet LX. minas; mina vero, drachmas centum; drachma, ſex obolos; obolus, ſex chalcos; chalcus, ſeptem minuta. Talentum vero, quod nunc apud Siculos Atticum vocatur, olim valebat minas XXIV. nunc vero, XII. Homerus autem dicit: *Duo auri talenta.* Quare talentum noſtrum non eſt par antiquorum talento. Nam

1 Τὰ 'κ κόκκου βαφ.] Hexameter hic decerptus eſt ex Epigrammate Myrinæ, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Θέριστρον. Pro βαφέντα autem metri gratia ſcribendum eſt βαφθέντα, ut recte legitur in modo laudata Anthologia Epigrammatum. Confer Noſtrum infra v. Ὕπνος.

2 Τὰ δὲ τῆς τύχ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionyſium Halicarnaſſ. lib. IX. pag. 570.

3 Καὶ τῷ μέτρῳ τῶν κινδ.] Hæc ſunt verba Theophylacti Simocattæ lib. II. cap. VI. ut Pearſonius obſervaverat.

4 Ἀρχαία δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τ.] Confer Pollucem lib. IX. cap. VI. apud quem hæc totidem pene verbis leguntur.

5 Τοῦ τρίτου καὶ ἡμιτ.] Scribendum eſt, τὸ τρίτον ἡμιτάλαντον, ut ex Polluce, & iis, quæ hic ſequuntur, patet.

6 Μνῶν κδ'.] Scaliger in Tractatu *de Re Nummaria* legit, νομμῶν κδ'.

θος καὶ τοῦ λέβητος καὶ τοῦ ἵππου τίθεται. Τάλαντον δὲ παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ, ἡ ἄνωθεν πεμπομένη ἑκάστῳ θεία χάρις. σύνταξις. [1]Ἀριστοφάνης·

Καί τοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ὑπέρβολος.

ἤγουν, τὴν χαίνουσιν ἀναπειστικήν. † Τὸ τάλαντον παρά ποσι ἔχει λίτρας ρκέ. καὶ, Ταλαντιαῖοι λίθοι. [2]Ταλαντιαῖοι γεμιῶν ἦσαν οἱ βαλλόμενοι πέτροι. δύο δὲ καὶ πλέον ἀπήεσαν σταδίους. ἡ πληγὴ δ' οὐ τοῖς [3]προστυχοῦσι μόνον, ἀλλὰ πολὺ δὲ καὶ τοῖς μετ' ἐκείνους ἦν ἀνυπόστατος. † Αἰτιώμενοι δὲ τὸν Περικλέα, πεντήκοντα ταλάντοις ἐζημίωσαν.

Ταλαντουμένην. [4]Πλάτων ἐν Τιμαίῳ· Τὴν γῆν ταλαντουμένην ἀνωμάλως, σείεσθαι μὲν ὑπ' ἐκείνων [5]κινουμένων δὲ αὖ πάλιν, ἐκεῖνα σείειν. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ζυγῶν ἐπεὶ τὸ ζυγὸν τάλαντον λέγεται. καὶ ὑπερταλαντᾶν, τὸ ὑπερβαρεῖν.

Ταλάντωσις. στάσις. στάθμησις.

Ταλαπαθές. ταλαίπωρε.

Ταλαπείριος. ὁ ταλαίπωρος.

Τάλαρος. καλαθίσκος. κόφινος μικρός. [6]ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἁ τριτάτα δ' εἰροχαρῆ τάλαρον.

καὶ ταλαρίσκος.

Δημὼ [7]μὲν ταλαρίσκον εὔπλοκον.

---[8] Μέλαν δὲ οἱ αἷμα ταλαυρίνου διὰ χρωτὸς Ἔρρεε· ἐπὶ δ' ἀργυρέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

Τάλαρος. καλαθίσκος.

Καὶ [9]τάλαρον σχοίνοισιν ὑφασμένον, ὅν ποτ' οὔλοις Ἔπλησε τολύπαις πᾶσα καθαιρομένη.

Τάλας. ἄθλιος.

Ταλάσιον[10] ἔργον. ἡ [11]ἐριουργία.

Ταλάσεις. ὑπομενεῖς.

Ταλασίαν. ἐριουργίαν. καὶ ταλάσιον, ἐριουργόν.

Ταλασιουργία. ἡ τῶν ἐρίων ἐργασία. Ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας. καὶ αὖθις· Οὐκ ὄντος ἀπρεποῦς τοῖς ἐπιχωρίοις, ὥστε τοὺς ἄνδρας ταλασιουργεῖν παρ' αὐτοῖς.

Ταλασίφρονα. ὑπομονητικόν.

Ταλαοί. [12] τληπαθεῖς. οἱ δὲ διαιροῦσιν, ὥστε εἶναι τ' ἀλαοί. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

Ταλαύρινος. ὑπομονητικός. καρτερικὸς ἐν τῇ μάχῃ.

Ταλαίπωρος. [13] ὁ ἄθλιος. παρὰ τὸ τάλας, καὶ

[talentum illic] ut tripodi & lebeti & equo par ponitur. Talentum vero in S. Scriptura vocatur gratia, quam Deus cuilibet tribuit. Item, ſtipendium, vel, merces. Ariſtophanes: *Quamvis talento hoc didicit Hyperbolus.* Id eſt, eloquentiam ad perſuadendum aptam. † Talentum apud quoſdam habet libras cxxv. Et ταλαντιαῖοι λίθοι, ſaxa talenti pondus habentia. *Saxa vero, quæ jaciebantur, talenti pondus habebant, ſtadiaque duo & amplius pervadebant. Ictus vero non ſolum illis, in quos prima incidebant, ſed etiam illis, qui longo poſt eos intervallo ſtabant, intolerabilis erat.* † Periclem autem accuſatum L. talentis mulctarunt.

Ταλαντουμένην. Eam, quæ libratur. Plato in *Timæo*: *Terram inæqualiter libratam ab illis concuti: rurſusque ipſam commotam eadem concutere.* Metaphora ducta eſt a libris. Libra enim τάλαντον dicitur. Et ὑπερταλαντᾶν, prægravare.

Ταλάντωσις. Ponderatio. Libratio.

Ταλαπαθές. Miſer.

Ταλαπείριος. Miſer. Qui varias miſerias expertus eſt.

Τάλαρος. Calathus. Parvus cophinus. In Epigrammate: *Tertia vero lana gaudentem calathum.* Et ταλαρίσκος, parvus calathus. Quaſillus. *Demo quidem quaſillum pulchre textum.* [Et ταλαύρινος, bellicoſus, fortis.] *Niger vero ipſi ſanguis ex bellicoſo corpore effluxit; & argenteam glebam cruore infecit.*

Τάλαρος. Calathus. Qualus. *Et calathum ex juncis textum, quem quondam replevit glomus lanæ pectine textorio penitus purgatus.*

Τάλας. Miſer. Qui tolerat miſerias.

Ταλάσιον ἔργον. Lanificium.

Ταλάσεις. Tolerabis. Suſtinebis.

Ταλασίαν. Lanificium. Et ταλάσιον, lanificum.

Ταλασιουργία. Lanificium. *Ille autem filias lanificas & netrices efficere conabatur.* Et iterum: *Cum apud indigenas non duceretur turpe, viros lanam tractare.*

Ταλασίφρονα. Mala patienter tolerantem.

Ταλαοί. Miſeri. Ærumnoſi. Quidam autem vocem hanc dividunt, ut ſit τ' ἀλαοί. Ariſtophanes *Avibus*.

Ταλαύρινος. Tolerans. Patiens laborum. In prælio fortiter & conſtanter pugnans.

Ταλαίπωρος. Miſer. Tolerans miſerias. Vox

1 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 105. Ed. Baſ.

2 Ταλαντιαῖοι γεμιῶν ἦσαν οἱ β.] Hæc ſunt verba Joſephi lib. vi. *de Bello Jud.* cap. xviii. pag. 921. ubi baliſtas Romanas deſcribit.

3 Προστυχοῦσι] Joſephus rectius, προεντυχοῦσι.

4 Πλάτων ἐν Τιμαίῳ] Pag. 535.

5 Κινουμένων δὲ αὖ πάλιν] Scribe, ut apud Platonem, αὐτὴν κινουμένην δ' αὖ πάλιν.

6 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. viii. Epigr. x. ut Portus etiam monuit.

7 Δημὼ μὲν ταλαρ.] Et hoc fragmentum legitur eodem libro & capite Anthologiæ, Epigr. xv.

8 Μέλαν δὲ οἱ αἷμα ταλ.] Fragmentum hoc non pertinet ad vocem τάλαρος, ſed ταλαύρινος. Decerptum autem eſt ex Epigrammate, quod integrum exſtat Anthol. lib. iii. cap. v. pag. 298. Ibi autem Pentameter rectius ſic legitur,

Ζέος'· ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ.

9 Καὶ τάλαρον σχοίν.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. vi. cap. viii. pag. 559. ubi integrum Epigramma vide.

10 Ταλάσιον] MS. A. ταλασήϊον.

11 Ἐριουργία] Sic recte MSS. At in prioribus Editt. incepte legitur, ἱερουργία. Idem dictum velim de vocibus ſequentibus, ἐριουργίαν, ἐριουργὸν, & ἐρίων; quippe pro quibus in prioribus Editt. itidem corrupte legitur, ἱερουργίαν, ἱερουργὸν, & ἱερείων.

12 Ταλαοί. τληπ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 574. (395. Ed. Baſ. *P.*)

13 Ταλαίπωρος] Sophocles ſub initium *Oedipi Colon.*

Τὸν

τὸν πῶρον· ὅ ἐστι [1] πάθος. ὅτι δὲ πῶρος [2] πάθος τί ἐστιν, Ἀντίμαχός φησι· [3] Πῶρόν τιν᾽ ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἔθεντο. καὶ πωρεῖν Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος αὖθις·

Πωρητὸν [4] ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται.

Τάλεσιν. [5] ἀναλώμασιν. † [6] Ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω.

Τάλιγγις. Ὁ δὲ Τάλιγγις ὅπλων τε καὶ μαχίμων ἀνδρῶν ἔκρινεν ἀλογεῖν· πόρναις δὲ καὶ ἀθυρογλώττοις ὁμοδίαιτος ὑπάρχειν.

Τάλις, [7] τάλιδος. λέγεται παρ᾽ Αἰολεῦσιν ἡ ὀνομασθεῖσα τινὶ νύμφη. Καλλίμαχος·

Αὐτίκα τὴν τάλιν παιδὶ σὺν ἀμφιθαλεῖ.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ· Μελλογάμου [8] τάλιδος ἥκει. Μελλογάμου νύμφης.

Τὰ [9] Μαγνήτων κακά. ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀλγεινοτάτων κακῶν· πρότερον οὗτοι ἀσεβήσαντες εἰς Θεὸν, πολλῶν κακῶν ἐπειράθησαν.

Ταμεσίχροα. [10] τέμνοντα τὸ σῶμα.

Ταμεῖον. θησαυρός. καὶ ταμιεῖον.

Ταμίας. ἀρσενικόν. ταμία δὲ, θηλυκόν.

Ταμίαι. [11] ἄρχοντές εἰσιν Ἀθήνησι κληρωτοὶ ἀπὸ Πεντακοσιομεδίμνων· οἳ τὰ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν Ἀκροπόλει χρήματα ἱερά τε καὶ δημόσια φυλάττουσιν. ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι Ταμίαι ἄρχοντες χειροτονητοὶ, ἐπὶ τὰς ἱερὰς καὶ δημοσίας τριήρεις· ὁ μὲν, ἐπὶ τὴν Πάραλον· ὁ δὲ, ἐπὶ τὴν τοῦ Ἄμμωνος.

Ταμίαι. [12] ἀρχή τις παρ᾽ Ἀθηναίοις, δέκα τὸν ἀριθμόν. παραλαμβάνουσι δὲ οὗτοι τό, τε ἄγαλμα τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ τὰς Νίκας, καὶ τὸν ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ χρήματα, ἐναντίον τῆς βουλῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰσὶ δέ τινες τῶν τριήρων Ταμίαι, ὡς ὁ αὐτός. ὅτι δὲ τοῖς τριηράρχοις παρείποντο Ταμίαι, δεδήλωκεν Εὔπολις.

Ταμίαι. ἔφοροι. φύλακες. ταμιοῦχοι. διοικηταί.

Ταμιεύεται. διοικεῖται. ἀποκρύπτει. φυλάττει. [13] Ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρώπων, ὅταν μὲν [14] εὐδοκιμεῖν πράτ-

eſt compoſita ex nomine τάλας, miſer, & πῶρος, luctus. Πῶρος autem luctum ſignificare, Antimachus [teſtatur, cum] dicit: *Uxoribus ſuis & liberis luctum attulerunt.* Et Elei πωρεῖν dicunt pro πενθεῖν, i. e. lugere. Hinc igitur etymologia vocis ταλαίπωρος deducitur.

Τάλεσιν. Impenſis. Sumptibus. † *Mecum enim facit veritas, cujus magna eſt vis.* [Vel, veritatem habeo.] Τὸ τρέφω enim [hic ponitur] pro ἔχω.

Τάλιγγις. Talingis. [Nomen proprium.] *Talingis vero armorum virorumque bellicoſorum nulla ratione habita, ſcortorum & ſcurrarum conſuetudine uti decrevit.*

Τάλις, τάλιδος. Apud Æolenſes ſic dicitur virgo alicui deſponſa. Callimachus: *Statim puellam cum puero patrimo eodemque matrimo.* Et Sophocles in *Antigone: Venit ob mortem ſponſæ Antigones.*

Τὰ Μαγνήτων κακά. Magnetum mala. De maximis & graviſſimis malis dicitur. Magnetes enim, cùm Deum impietate ſua offendiſſent, multis malis vexati fuerunt.

Ταμεσίχροα. Corpus ſecantem, vel incidentē.

Ταμεῖον, & ταμιεῖον. Locus ubi theſaurus reconditur. Ærarium. Cella penuaria.

Ταμίας. Eſt maſculinum. Quæſtor. Promus condus. Ærarii præfectus. At ταμία, eſt fœmininum, proma conda.

Ταμίαι. Quæſtores. Hi ſunt Magiſtratus Athenis, ſorte lecti ex Pentacoſiomedimnis, qui in templo Minervæ, quod eſt in Arce, pecuniam & ſacram & publicam cuſtodiunt: nec non ipſum Minervæ ſimulacrum. Sunt autem & alii Quæſtores ſuffragiis electi, qui ſacris & publicis Triremibus præſunt; alter, Paralo; alter vero triremi Ammonis.

Ταμίαι. Quæſtores. Magiſtratus apud Athenienſes. Erant autem numero decem. His coram Senatu tradebatur ſimulacrum Minervæ, & Victoriæ, & reliquus ornatus, & pecunia; ut auctor eſt Ariſtoteles. Erant etiam quidam Triremium Quæſtores, ut idem tradit. Quæſtores autem comitatos fuiſſe Trierarchos, Eupolis declaravit.

Ταμίαι. Quæſtores. Ærarii præfecti. Diſpenſatores. Adminiſtratores.

Ταμιεύεται. Diſpenſat. Adminiſtrat. Recondit. Cuſtodit. *Virorum ſapientum eſt, cum*

Πάππ᾽ ῥ ταλαίπωρ᾽ Οἰδίπου. ————

Scholiaſta ad eum locum: Πωρεῖν οἱ Ἠλεῖοι τὸ πενθεῖν φασί. καὶ Ἀντίμαχος·

Πῶρον τοίγ᾽ ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

παρὰ τοῦτο οὖν ταλαίπωρος ἐτυμολογεῖται. Scholiaſtes Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 5. Ταλαίπωρος δὲ παρὰ τὸ τλῆναι τὸν πῶρον, ὅ ἐστι πένθος. ὅτι δὲ πῶρος πένθος ἐστὶ, καὶ Ἀντίμαχος φησί·

Πῶρός τοι ἀλόχοισι καὶ οἷς τεκέεσσιν ἕκαστος.

Ex his duobus locis nota hæc Suidæ conſarcinata eſt. Confer Noſtrum ſupra v. Πῶρος.

1 Πάθος] Scribendum potius eſt πένθος, ut legitur apud Enarratorem Comici, loco ante laudato.

2 Πάθος] Et hic πένθος malim, abſque particula τί.

3 Πῶρόν τιν᾽ ἀλ.] Metro conſuletur, ſi ſcribas, Πῶρον τοῖς ἀλόχοισι, &c.

4 Πωρητὸν ἀλόχ.] Supra v. Πῶρος monuimus, ſcribendum potius eſſe, Πωρητὸν δ᾽ ἀλόχοισι, &c. Vide Heſychium v. Πωρητύς.

5 Τάλεσιν] Scribendum eſt, τέλεσιν; eaque vox loco ſuo reddenda: ut jamdudum ante monuit Caſaub. ad Athen. l. VII. c. XVIII.

6 Ἀληθὲς γὰρ ἰσχ.] Hæc a capite reponenda ſunt, & ſic ſcribenda, Τ᾽ ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. Sic enim (docente hoc itidem Caſaubono loco ante laudato) legitur apud Sophoclem *Oedip. Tyran.* pag. 167. unde fragmentum iſtud depromptum eſt.

7 Τάλις, τάλιδος. λέγεται π.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Antigonen.* pag. 240.

8 Τάλιδος ἥκει] Fragmentum hoc ex Sophocle ſic ampliandum eſt:

———— Ἄρ᾽ ἀχνύμενος

Τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης.

9 Τὰ Μαγνήτων κ.] Confer Noſtrum ſupra v. Μαγνήτων κακά.

10 Ταμεσίχροα] Homerus Il. Δ. v. 511.

11 Ταμίαι.] Vide Petitum in *Comment. ad Leg. Att.* pag. 153.

12 Ταμίαι. ἀρχή τ.] Ex Harpocratione.

13 Ὅτι σωφρόνων ἐστὶν ἀνθρ.] Male hæc Valeſius ad Polybium refert. Sunt enim Dionyſii Halicarnaſſ. lib. VIII. pag. 519. ut & ante nos docuit Paul. Leopardus *Emend.* lib. I. cap. XVI.

14 Εὐδοκιμεῖν πράττωσι] Scribe, εὐπραγεῖν δοκῶσι: ut recte legitur apud Dionyſium Halicarnaſſ. loco laudato.

τωσι, ταμιεύεσθαι τὰς τύχας· ὅταν δ' εἰς ταπεινὰς καὶ φαύλας ἔλθωσι, μηδὲν ὑπομένειν ἀγεννές.

Ταμιευόμενον. Φυλάττοντα.

Ταμιεύω. Καὶ σώματα μὲν προκαθαίρειν, ψυχῆς δὲ κάθαρσιν ταμιεύεσθαι.

Ταμιεῖον. κοιτῶνα. καὶ ταμιείδιον, ὑποκοριστικῶς.

Ταμίης. δεσποίνης.

Ταμύναι.[1] πόλις ἐν Εὐβοίᾳ, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἐρετριέων· ἔνθα καὶ ἱερὸν Ἀπόλλωνος, ὡς Αἰσχίνης φησὶ, καὶ οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ γράψαντες.

Τάν.[2] ἑταῖρε. ἢ, σύ. καὶ, ὦ τάν. μετὰ ἄρθρου.

Τάναγρα. πόλις τῆς Βοιωτίας. ὁ ἀπ' αὐτῆς Ταναγραῖος.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. οἱ μαχηταὶ, καὶ θυμικοὶ, ὡς ἄνθρωποι. Βάβριος·

Ἀλεκτορίσκων[3] ἦν μάχη Ταναγραίων.
Οἷς φασιν εἶναι θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις.

καὶ παροιμία· Ἀλεκτρυόνα καὶ ἀθλητὴν Ταναγραῖον. ᾄδονται δὲ καὶ ὡς εὐγενεῖς οὗτοι. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλεκτρυόνα τὸ λεῖπον.

Ταναή. μακρά. ἐν[4] Ἐπιγράμματι·

Οὕτω τοι μελία ταναὰ ἀνὰ κίονα μακρὸν
Ἧσο. ———

Τὰ[5] Νάννακου κλαύσομαι. τὸν Νάννακον φασὶ βασιλέα γενέσθαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν, μετὰ δακρύων ἱκέτευε.

Ταναϋφῆ. λεπτοϋφῆ.

Τανάχαλκος. πολύχαλκος.

---[6] Τανάχαλκόν τε λέβητα
Σὺν πελέκει, καὶ τὰν ἐτνοδόχον τορύναν.

Τανηλεγές. σκληρόν.

Τάνις. ὄνομα τόπου. ἔνθα ἦσαν τοῦ Φαραὼ τὰ βασίλεια. Δαβίδ· Ἐν πεδίῳ Τάνεως.

Ταντάλεια ψυχή. ἡ τοῦ Ταντάλου.

Ταντάλειοι. τρομικοί. καὶ παροιμία· Ταντάλειοι τιμωρίαι. ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ συγχωρουμένων δὲ ἀπολαύειν· ὡς[7] οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμῶντες ἔξω τοῦ ἄστεος διάγειν.

Τάνταλος.[8] τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθεὶς δὲ τραπέζης τῶν Θεῶν, ἐδημοσίευσεν αὐτῶν τὰ μυστήρια· καὶ διὰ τοῦτο κολάζεται ἐν τοῖς ὑπὸ γῆν δικαιωτηρίοις, πέτρον ἔχων ἐφύπερθεν αὐτοῦ ἠρτημένον, καὶ κα-

fortuna adſpirat, res ſecundas moderate ferre: contra in rebus arctis & afflictis, nihil humile & viro generoſo indignum facere.

Ταμιευόμενον. Cuſtodientem. Diſpenſantem.

Ταμιεύω. *Et corpora quidem prius purgare; animæ vero purgationem in tempus aliud rejicere.*

Ταμιεῖον. Cubiculum. [Cellam penuariam.] Et ταμιείδιον, diminutivum.

Ταμίης. Dominæ. Diſpenſatricis.

Ταμύναι. Tamynæ. Urbs in Eubœa, in regione Eretrienſium: ubi etiam eſt Apollinis templum; ut ait Æſchines, & qui res Euboicas ſcripſerunt.

Τάν. Sodes. Amice. Vel, Heus tu. Dicitur &, ὦ τὰν, cum articulo.

Τάναγρα. Tanagra. Urbs Bœotiæ. Ab ea [deducitur gentile,] Tanagræus.

Ταναγραῖοι ἀλεκτορίσκοι. Tanagræi galli. Id eſt, pugnaces, & animoſi, tanquam homines. Babrius: *Gallorum erat pugna Tanagræorum, quibus dicunt eſſe iram, tanquam hominibus.* Et proverbium: *Gallum & athletam Tanagræum.* Nam & hi ut fortes & generoſi celebrantur. Quære reliqua in v. Ἀλεκτρυόνα.

Ταναή. Longa. In Epigrammate: *Sic longa haſta ad columnam longam ſuſpenſa ſis.*

Τὰ Νάννακου κλ. Inſtar Nannaci flebo. Dicunt Nannacum fuiſſe Regem ante Deucalionem; qui, cum præſciret futurum diluvium, omnibus in templum convocatis, flens Deum oravit.

Ταναϋφῆ. Subtiliter contexta.

Τανάχαλκος. Multum æris habens. [Ex ære ſolido factus:] *Et ex ære ſolido factum lebetem, cum ſecuri, & cochlear, quo puls hauritur.*

Τανηλεγές. Durum.

Τάνις. Tanis. Nomen loci, ubi fuit Pharaonis regia. David: *In campo Tanis.*

Ταντάλεια ψυχή. Tantali anima.

Ταντάλειοι. Tantalei. Id eſt, tremuli. Et proverbium: *Tantaleæ pœnæ.* Dicitur de iis, qui bona quidem habent, ſed abſque fruendi poteſtate: ut Byzantii, qui extra urbem degere non audent.

Τάνταλος. Tantalus, Jovis filius, cum Deorum menſæ adhibitus fuiſſet, eorum arcana evulgavit. Quare in locis apud Inferos, quæ ſontium ſuppliciis deſtinata ſunt, pœnam pa-

1 Ταμύναι. πόλις ἐν Εὐβ.] Ex Harpocratione.

2 Τάν] Confer ſupra v. Ὦ τάν.

3 Ἀλεκτορίσκων] Sic MS. A. At priores Editt. ἀλεκτορίδων, quam lectionem metrum verſus reſpuit.

4 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXV. pag. 575. Vide etiam ſupra v. Ἧσο, ubi idem fragmentum, ſed auctius, legitur.

5 Τὰ Νάννακου] Confer Noſtrum ſupra, v. Τὰ ἀπὸ Ναννάκου.

6 Τανάχαλκόν τε λέβ.] Simile quid legitur Anthol. lib. VI. cap. XVII. Epigr. 2. Non tamen inde hæc excerpſit Suidas.

7 Ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ τολμ.] Loci hujus illuſtratio petenda eſt ex Polybii Hiſtor. lib. IV. cap. XLV. ubi Hiſtoricus de Byzantiis ait: Ὑπομένουσί τινα καὶ ΤΙΜΩΡΙ'ΑΝ ΤΑΝΤΑ'ΛΕΙΟΝ, κατὰ τὸν ποιητήν. ἔχοντες γὰρ χώραν δυνατωτάτην, ὅταν διαπονήσωσι ταύτην, καὶ γένηται τὸ τῶν καρπῶν πλῆθος περὶ κάλλος διαφέρον· κἄπειτα παραγενηθέντες οἱ Βάρβαροι τοὺς μὲν καταφθείρωσι, τοὺς δὲ συναθροίσαντες ἀποφέρωσι· τότε δὴ χωρὶς τῶν ἔργων καὶ τῆς δαπάνης, καὶ τὴν καταφθορὰν θεώμενοι διὰ τὸ κάλλος τῶν καρπῶν, σχετλιάζουσι καὶ βαρέως φέρουσι τὸ συμβαῖνον. Id eſt, interprete Magno Caſaubono: *Supplicium etiam quoddam Tantaleum, ut Poeta vocat, ſuſtinent. Cum enim agrum habeant uberrimum, poſtquam magno labore eum excoluerunt, ubi fructuum optimorum ingens copia provenit: ecce Barbaros, qui partim illos perdunt, partim collectos auferunt. Tum vero Byzantii, cum præter operam impenſam, & ſumptus in eam rem factos, oculis ſuis conſumi fruges vident, præſtantiam fructuum deplorant, & fortunam ſuam ferunt indigniſſime.* Huc Suidas reſpexit.

8 Τάνταλος. τοῦ Διὸς ἦν υἱός. ἀξιωθ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. *Stelit.* pag. 171.

πω ὕδωρ πολὺ, καὶ βλαστήματα καρποφόρα. ὅτε οὖν ἤθελε πιεῖν τοῦ ὕδατος, ἐπίπτεν ὁ λίθος ἐπ' αὐτόν. δίψῃ δ' ἐτήκετο, ὁρῶν μὲν ἀφ' ὧν ἔδει φαγεῖν καὶ πιεῖν, μὴ δυνάμενος δέ. [1]ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε ἥπτετο τῆς λίμνης τὸ γένειον ἐξηραίνετο.

titur, ſaxum habens capiti ſuo imminens, & infra ſe multum aquæ, arboreſque fructiferas. Quoties igitur aquam bibere volebat, ſaxum in ipſum cadebat. Quare ſiti conficiebatur, cum cibum & potum videret quidem, ſed eo frui non poſſet. Et cum mentum ejus paludem attingebat, aqua exareſcebat.

Ταντάλου κήπους τρυγᾷν. [2]Ἰσαίου τοῦ ῥήτορος νεωτέρου ἀσωτευομένου, ὕστερον δὲ σωφρονήσαντος, ἤρετο αὐτόν τις· Τίς ἄριστος τῶν ἰχθύων καὶ τῶν ὀρνέων εἰς βρῶσιν; Πέπαυμαι, ἔφη ὁ Ἰσαῖος, ταῦτα σπουδάζων. ξυνῆκα γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους τρυγῶν. ἐνδεικνύμενος δήπου τῷ ἐρομένῳ ταῦτα, ὅτι σκιὰ καὶ ὀνείρατα αἱ ἡδοναὶ πᾶσαι. καὶ αὖθις· Τὸν Ταντάλου λίθον οἴεσθαι ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καλωδίοις ἠρτῆσθαι. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

Ταντάλου κήπους τρυγᾷν. Ex hortis Tantali fructus colligere. Iſæum oratorem, qui in adoleſcentia luxurioſus & prodigus fuerat, poſtea vero ad bonam frugem ſe receperat, quidam interrogavit, quis piſcis, & quænam avis eſu ſuaviſſima eſſet? Cui is reſpondit: *His quidem ſtudere deſii. Animadverti enim, me ex Tantali hortis fructus colligere.* Significare nimirum volens illi, qui hæc interrogaverat, omnes voluptates eſſe umbram & & ſomnia. Et iterum: *Tantali ſaxum putare tenuibus funiculis ſuſpenſum imminere capiti.* Dicitur de malis ineluctabilibus.

Ταντάλου[3] τάλαντα ταντάλίζεται. διεβεβόητο ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν ἀχθῆναι.

Ταντάλου τάλ. Tantali talenta accumulat. Tantali nimirum divitiæ proverbio celebrabantur.

Τανυγλώχιν. μακρὰς ἀκίδας ἔχων.

Τανυγλῶχιν. Longas cuſpides habens.

Τανύηκεας. καὶ [4]τανύηκες. τεταμένην ἔχον τὴν ἀκμὴν, ἢ αἰχμὴν ἠκονημένην.

Τανύηκεας. [Accuſativus pluralis: a recto ſingulari, τανύηκης.] Et τανύηκες. [Neutrum.] Longam & acutam cuſpidem habens.

Τανυμήκεες. αἱ μῆκος ἄπειρον ἔχουσαι. ἐν Ἐπιγράμματι· Καὶ[5] αἱ τανυμήκεες αὗται ἰτέαι.

Τανυμήκεες. Quæ ſunt immenſæ longitudinis. Valde proceræ. In Epigrammate: *Et valde proceræ iſtæ ſalices.*

Τανύποδας.[6] ταχείας. τὰς Ἐρινῦς φασι. τὸ γὰρ τεῖναι τοὺς πόδας, ἐπὶ τὸ βαδίσαι. τουτέστι, τὰς πανταχοῦ τεινούσας τοὺς πόδας.

Τανύποδας. Celeres. Veloces. Sic Furias vocant. A τεῖναι τοὺς πόδας, i. e. grandibus paſſibus incedere. Τανύποδες igitur dicuntur, quod in omnes partes progrediantur.

Τανύπεπλος.[7] ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα· ἐξ οὗ καὶ τὴν φοροῦσαν εὐμήκη εἶναι δηλοῖ.

Τανύπεπλος. Longum peplum habens. [Epithetum mulieris.] Unde [Poeta] ſignificat, & mulierem, quæ [peplum iſtum] fert, proceram eſſe.

Τανύπτερος. παρατεταμένα πτερὰ ἔχων.

Τανύπτερος. Expanſas alas habens.

Τανύφλοιον.[8] μακρὸν φλοιὸν ἔχον.

Τανύφλοιον. Longum corticem habens.

Ταγχοσδρώ. οὗτος στρατηγὸς ἦν τοῦ Χοσρόου. Μένανδρος· Ὁ δὲ [9]Ταγχοσδρὼ, ὁ τοῦ Χοσρόου στρατηγὸς, οὐχὶ ἐλέφαντάς τε, καὶ ἀγροίκων ὅμιλον, καὶ ἕτερ' ἄττα φόβητρα, κόμπῳ μὲν ἁρμόδια, ἐνεργὰ δὲ καὶ ἐμβριθῆ οὐδαμῶς, ἀλλὰ τοὺς μαχιμωτάτους τε καὶ εὐοπλοτάτους ἀγείρας, πλῆθος τε ἀγεννοῦς ἀντάλλαγμα τοὺς τὰ πολέμια δεινοὺς ἀποκρίνας.

Ταγχοσδρώ. Tanchoſdro. Hic fuit dux Choſrois. Menander· *Tanchoſdrous vero, Choſrois dux, non elephantos, nec turbam ruſticorum, nec alia quædam terriculamenta, oſtentationi quidem apta, at vim & efficaciam nullam habentia; ſed viros fortiſſimos & optimis armis inſtructos collegit, & eos, qui rei bellicæ periti eſſent, loco imbellis turbæ adſcitos ſecrevit.*

Ταξείδιον. ὑποκοριστικῶς.

Ταξείδιον. Diminutive. Parvus ordo. Parva militum manus.

Ταξιαρχῆσαι.

Ταξιαρχῆσαι. Ordini militum præeſſe. Ordinum eſſe ductorem.

Ταξίαρχος. ἡγεμών. στρατοπεδάρχης.

Ταξίαρχος. Ordinum ductor. Copiarum præfectus.

Ταξίλης. ὄνομα κύριον.

Ταξίλης. Taxiles. Nomen proprium.

Τάξις. ἡ τάξις διττή ἐστιν· ἡ μὲν, ἐν τοῖς στρατ-

Τάξις. Duplicem habet ſignificationem.

1 Ἐπὶ γενείοις δὲ ὅτε κτλ.] Hæc corrupta ſunt: in quibus proinde vertendis non tam verba quam ſenſum ſecutus ſum.

2 Ἰσαίου τοῦ ῥητ.] Quæ Suidas hic de Iſæo narrat, ſumpta ſunt ex Philoſtrato, qui eadem totidem pene verbis refert in vita Iſæi Aſſyrii, pag. 513.

3 Ταντάλου τ.] Confer Suidam infra v. Τὰ Ταντάλου τ.

4 Τανύηκες. τεταμένην ἔχ.] Homerus Il. Ζ. v. 385.
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.
Scholiaſta: Τανύηκες. ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον. μακρὰν καὶ παρατεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν. Huc Suidas reſpexit.

5 Καὶ αἱ τανυμ.] Vide Nos ſupra ad v. Ἀμφιλαφῆ, ubi Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, ex cod. MS. integrum publici juris fecimus.

6 Τανύποδας. ταχείας. τὰς Ἐριν.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 50. ut Portus monuit. Confer Noſtrum ſupra v. Ἀεὶ παρθένους.

7 Τανύπεπλος.] Eſt vox Homerica.

8 Τανύφλοιον] Homerus Il. Π. v. 767.

9 Ὁ δὲ Ταγχοσδρ.] Totum hoc fragmentum legitur etiam ſupra v. Ἐμβριθῆ.

γοῦ· ἡ δὲ, ἐν τοῖς ϛρατιώταις. καὶ ἐκ τῆς ἐν τοῦ ϛρατηγοῦ τάξεως γίνεται ἡ ἐν τοῖς ϛρατιώταις.

Cum enim de Duce dicitur, notat diſpoſitionem, ſive ordinationem: cum vero de militibus, ordinem. Et diſpoſitio Ducis efficit ordinem militum.

Τάξις. αἱ δύο Τετραρχίαι, ἄνδρες [1] ρκή. καὶ ὁ ἡγούμενος, πάλαι μὲν Ταξίαρχος, νῦν δὲ, Ἑκατοντάρχης. Λόχος, ἄνδρες ή. Σύϛασις, δ' Λόχοι, ἄνδρες λβ'. Πεντηκονταρχία, δύο Συϛάσεις, ἄνδρες ξδ'. Ἑκατονταρχία, δύο Πεντηκονταρχίαι, ἄνδρες ρκή. ἑκάϛη Ἑκατονταρχία ἐκτάκτους ἔχει έ, σημειοφόρον, οὐραγὸν, σαλπιϛὴν, ὑπηρέτην, ϛρατοκήρυκα. Ψιλαγία, δύο Ἑκατονταρχίαι, ἄνδρες σνϛ'. Ξεναγία, β' Ψιλαγίαι, ἄνδρες φιβ'. Σύϛρεμμα, δύο Ξεναγίαι, ἄνδρες ακδ'. Ἐπιξεναγία, δύο Συϛρέμματα, ἄνδρες βμή. Στῖφος, δύο Ἐπιξεναγίαι, ἄνδρες τετρακισχίλιοι ἐνενήκοντα ἕξ. Ἐπίταγμα, δύο Στίφη, ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι ἐνενήκοντα δύο. τούτου ἔκτακτοι ἄνδρες ή. Ἐπιξεναγοὶ μὲν δ'· Συϛρεμματάρχαι δὲ, οἱ λοιποί.

Τάξις. Acies. Ordo. Duæ Tetrarchiæ ſunt viri cxxviii. & eorum dux olim quidem Taxiarchus, nunc vero Hecatontarches dicitur. Lochus, ſunt viri octo. Syſtaſis, quatuor Lochi, i. e. viri xxxii. Pentecontarchia, duæ Syſtaſes, i. e. viri lxiv. Hecatontarchia, duæ Pentecontarchiæ, i. e. viri cxxviii. Quælibet vero Hecatontarchia, ſive Centuria, Extraordinarios habet quinque; Signiferũ, Tergiducem, Tubicinem, Miniſtrum, Præconem. Pſilagia, duæ centuriæ, i. e. viri cclvi. Xenagia, duæ Pſilagiæ, i. e. viri dxii. Syſtremma, duæ Xenagiæ, i. e. viri mxxiv. Epixenagia, duo Syſtremmata, i. e. viri mmxlviii. Stiphos, duæ Epixenagiæ, i. e. viri mmmmxcvi. Epitagma, duo Stiphe, i. e. viri viiimxcii. Hujus ſunt Extraordinarii octo: Epixenagi quatuor; Syſtremmatarchæ vero reliqui.

Ταονθαρίζειν. [2] τρέμειν.

Ταονθαρίζειν. Tremere.

Ταώς. [3] ὁ Τηρεύς. παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ.

Ταώς. Pavo. Sic dictus eſt Tereus: quaſi a cuſtodienda Ione. Τηρεῖν enim cuſtodire ſignificat.

Ταὼς [4] εὐπίληξ. ὁ Μηδικὸς, καὶ χρυσόπτερος, καὶ ἀλαζονικὸς ὄρνις.

Ταὼς εὐπίληξ. Pavo bene criſtatus. Id eſt, avis Medica, aureis pennis prædita, & ſuperba.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τῶν ὤμων ἔχοντες, καὶ ἐπισείοντες τὴν κεφαλὴν· ὃ ποιοῦσιν οἱ ἐκλελυμένοι. καὶ αὖθις· [5] Τῶν τὰ ὦτα κατεαγότων, καὶ διεφθαρμένων τὰς διανοίας, εἰς κωμῳδίαν ἔτρεψαν καὶ γέλωτα τὰ τῆς φιλοσοφίας ἀπόρρητα.

Τὰ ὦτα ἐπὶ τ. *Aures in humeris habentes, & caput concutientes: quod facere ſolent homines enervati.* Et iterum: *Nonnulli eorum, qui aures fractas habent, & mentem depravatam, in comœdiam & riſum philoſophiæ arcana converterunt.*

Τάπητες. [6] ἐπιβόλαια. ἢ ϛρώματα. οὕτως Ἀριστοφάνης.

Τάπητες. Tapetes. Stragula. Strata. Sic Ariſtophanes.

Τἀπὶ [7] κοσκίνου. λεγόμενόν τι. οἷον, τἀληθῆ πάντα.

Τἀπὶ κοσκίνου. Ad cribrum dicta. Proverbium, quod ſignificat, omnia, quæ dicuntur, vera eſſe.

Τἀπιτίμια. τοὺς μισθούς. [8] Σοφοκλῆς·

Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι, τἀπιτίμια

Τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται Θεοί.

Τὰ 'πιτίμια. [Pro, τὰ ἐπιτίμια.] Mercedem. Præmia. Sophocles: *Et oſtende, qualia impietatis præmia Dii hominibus tribuant.*

Τἀπίχειρα. τὸν μισθόν. τὰς ἀμοιβάς. Ἀμείνονα ἔχων τἀπίχειρα τῆς ἥττης. ἐν Μυθικοῖς.

Τὰ 'πίχειρα. [Pro, τὰ ἐπίχειρα.] Mercedem. Præmia. Remunerationem. In Fabulis: *Clade meliorem habens mercedem.*

Τὰ [9] πλείϛου ἄξια τοῦ Πομπηίῳ ὑπηρετοῦντα Μηνᾶν τὸν πειρατήν.

Τὰ πλείϛου ἄξ. *Menam piratam, cujus fideli opera Pompejus in maximi momenti rebus utebatur.*

Τὰ πολλά. ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ. ὡς ἐπιπλεῖϛον.

Τὰ πολλά. Sæpe. Plerumque. Ut plurimum.

Τὰ πρῶτα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπῃνεῖτο. ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

Τὰ πρῶτα Ἄρ. *Primum Mars ob filios laudabatur.* De iis dicitur, qui initio modeſte ſe gerunt: poſtea vero incontinenter & libidinoſe vivunt.

Τὰ πρῶτ' ἀρίϛους παῖδας Αἴγιν' ἐκτρέφει. πα-

Τὰ πρῶτ' ἀρ. *Primum optimos pueros Æ-*

1 Ρκή] Sic MSS. Pariſ. itemque codex Vaticanus, ut Pearſonius ad oram libri notaverat. At priores Editt. ϱκέ, i. e. cxxv.

2 Ταονθαρίζειν] Rectius, τονθορύζειν. Vide infra h. v.

3 Ταώς. ὁ Τηρ.] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 546. (372. Ed. Baſ. *P.*)

Τηρεὺς γὰρ εἶ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταώς;

Scholiaſtes: Ὁ μῦθος δὲ λέγει, τὸν Ἄρην εἰς ταῦτα μεταβεβλῆσθαι. διὰ τοῦτο φησὶ, Πότερον ὄρνις εἶ σὺ, ὁ λεγόμενος Τηρεύς· παρὰ τὸ τηρεῖν τὴν Ἰώ. Hinc Suidæ illuſtratio petenda eſt.

4 Ταὼς εὐπ.] Vide Scholiaſtam Ariſtophanis ad verſum illum in *Acharnenſ.* pag. 373.

Καὶ τοῖς ταὧσι, τοῖς τ' ἀλαζονεύμασι.

5 Τῶν τὰ ὦτα κατ.] Senſus & conſtructionis ſupplendæ gratia ſcribendum eſt, ἐνίους τῶν τὰ ὦτα κατ. ut legitur ſupra v. Κατεαγότων. Cæterum verba hæc eſſe Damaſcii, patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo ſcriptore, pag. 1045. idem fragmentum occurrit.

6 Τάπητες] Vide ſupra v. Δάπιδας.

7 Τἀπὶ κοσκίνου] Vide paulo ante v. Τὰ ἐπὶ κοσκίνου.

8 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 139. ut Portus monuit.

9 Τὰ πλείϛου ἄξ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πομπήιος, ubi fragmentum hoc, quod ex Joanne Antiocheno depromptum eſt, multo auctius legitur.

ϛοιμία-

ῥοιμία. ἐν ἀκμῇ γάρ, φησὶ, μεταβάλλουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον οἱ Αἰγινῆται· ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος, Νεοπτολέμου.

Ταῤῥακών. πόλις. καὶ κλίνεται, Ταῤῥακῶνος.

Ταῤῥαντινίδιον. λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον, οὐ πάντως πορφυροῦν, ὥς τινες ὑπέλαβον. οὕτω Νικόστρατος. [1]Ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπερ οὖν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σύμβολον εἶχε δὴ καὶ μαρτύριον ἀρχῆς, περισπάσασα, εἶτα μέντοι τῷ τραχήλῳ περιβαλοῦσα (τὸ δὲ ἦν ταραντινίδιον λεπτόν τε καὶ ἀσθενὲς,) ἐπεὶ μόνον ἐτάθη, κατ' ἀποῤῥήγνυται. ἡ δὲ περιαλγεῖ.

Ταραντῖνος. ὄνομα κύριον.

Ταραντῖνος.[2] τάξις τις ἱππέων οὕτω καλουμένη.

Ταραξίας.[3] Ὁ δὲ ὡς ταραχώδης καὶ ταραξίας ἐπέσκηψε τῇ Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίᾳ, λαίλαπος δίκην, ἢ θυέλλης.

Ταραξικάρδιον. τὸ δάκνον τὴν καρδίαν.

Τοῦτο[4] τοὔπος δεινὸν ἤδη, καὶ ταραξικάρδιον.

αὔξησεν κέχρηται, εἰπὼν ταραξικάρδιον. ἔστι γάρ τι δεινὸν, ὃ μὴ οὕτως δεινόν ἐστιν, ὡς δάκνειν καὶ ταράττειν καρδίαν. ὅπερ δὲ τῇ καρδίᾳ ταραχὴν ἐμποιήσειεν ἂν, τοῦτο ἀναμφιλόγως δεινὸν νομίζοιτο.

Ταρβεῖ. φοβεῖται. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ταρβεῖν, ἀντὶ τοῦ τιμᾷν.

Ταρβεῖν[5] μὲν, ὦ γεραιὲ, τἀνθυμήματα.
Πολλή γ' ἀνάγκη τἀπὸ σοῦ.--
Ὅμως[6] δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
Ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτέ.

Τάρβη, καὶ τάρβος. εὐλάβεια, καὶ φόβος.

Ὧι[7] μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.

τουτέστιν, ὁ μὴ τὸ ἔργον δεδοικὼς, οὐδὲ τὸν λόγον.

Τάριχα. ὄψα πολυτελῆ. καὶ τάριχη συχνά. καὶ παροιμία·

Ἂν[8] μὴ παρῇ κρέα, τάριχη στερκτέον.

παρεγγυᾷ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

Ταριχαῖοι. ὄνομα ἔθνους.

Ταριχεύει. τήκει. ξηραίνει.

Ταριχεύειν. καὶ ταριχεύσειν. Ὥσπερ οἱ τὰ ᾠὰ τέμνοντες, καὶ μέλλοντες ταριχεύειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ξηραίνειν. καὶ οἷον εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι. [9]γάριχός τις ὤν. λέγεται καὶ ταριχηρά. Ἀῤῥιανός· Ὁ δὲ ἔδωκε σῖτόν τε, καὶ οἶνον, καὶ κρέα ταριχηρὰ κατὰ σκηνήν.

Τάριχος. τὸ τάριχος οὐδετέρως. [10]Ἀριστοφάνης Βατράχοις· Τὸ πολὺ τάριχος οὐκ εἴρηκά πω. ἔστι

gina educat. Proverbium. Adulta enim ætate, inquit, Æginetæ mutantur in deterius. Hoc autem ſumptum eſt ab Achille, Patroclo, Ajace, & Neoptolemo.

Ταῤῥακών. Tarracon. Urbs. Et declinatur Ταῤῥακῶνος.

Ταῤῥαντινίδιον. Tarantinidium. Tenuis & pellucida veſtis; non omnino purpurea, ut quidam putarunt. Ita Nicoſtratus. *Illa vero diadema, quod in capite ut inſigne & indicium imperii gerebat, inde detraxit, colloque circumdedit. Sed id cum eſſet tarantinidium tenue & infirmum; ruptum eſt, cum leviter tantum tenderetur. Illa vero graviter doluit.*

Ταραντῖνος. Tarantinus. Nomen proprium.

Ταραντῖνος. Tarantinus. Eſt quoddam genus equitum, qui Tarantini appellantur.

Ταραξίας. Seditioſus. Turbulentus. *Ille vero, cum eſſet ſeditioſus & turbulentus, in Alexandrinam Eccleſiam turbinis & procellæ inſtar irrupit.*

Ταραξικάρδιον. Quod cor turbat & mordet. *Verbum hoc grave utique eſt, animumque perturbans meum.* Auxeſi uſus eſt, dum dixit ταραξικάρδιον. Eſt enim aliquod grave, quod tamen non adeo grave eſt, ut animum perturbet. Quod vero animo perturbationem affert, hoc ſine controverſia grave putetur.

Ταρβεῖ. Timet. Formidat. Et apud Sophoclem ταρβεῖν, pro honorare vel revereri ponitur. *Omnino neceſſe eſt ſententiam tuam & dicta, ſenex, revereri.* † *Verum tamen, ſi rem recte æſtimemus, eum, cui proſpere omnia cedunt, metuere oportet, ne aliquando labatur.*

Τάρβη, & τάρβος. Timor. Metus. *A quo timor abeſt, dum rem facit; is nec verba metuit.* Vel, qui factum non formidat, ne verba quidem [metuet.]

Τάριχα. Salſamenta. Et, τάριχη συχνά. Multa ſalſamenta. Et proverbium: *Cum non adſunt carnes, ſalſamentis nos contentos eſſe oportet.* Proverbium hoc monet, nos præſenti ſorte contentos eſſe debere.

Ταριχαῖοι. Tarichæi. Nomen gentis.

Ταριχεύει. Sale condit. Sale macerat. Siccat.

Ταριχεύειν. Sale condire. Et ταριχεύσειν, [eſt Futurum Infinitivi.] *Quemadmodũ qui ova ſecant, ſale ea condituri.* Significat etiam ſiccare. Et τάριχος dictum eſt quaſi γάριχος, quod ex liquore ejus expreſſo garum fiat. Dicitur & ταριχηρά. Arrianus: *Ille vero panem & vinum & ſalſamenta in tentorio diſtribuit.*

Τάριχος. Genere neutro dicitur. Salſamentum. Ariſtoph. *Ranis*: *Nondum tot ſalſa-*

1 Ἡ δὲ τὸ διάδημα, ὅπ.] Fragmentum hoc (quod ex libro Æliani de Providentia depromptum eſſe puto) ampliari poteſt ex ipſo Suida ſupra, v. Κατάπλυσον. *Ibi* autem legitur ταραντινίδιον, per unum ρ: quod magis placet.

2 Ταραντῖνος] Lege, Ταραντῖνοι. Vide Heſychium v. Ταραντῖνοι & Noſtrum ſupra v. Ἱππική.

3 Ὁ δὲ ὡς ταραχ.] Hæc ſunt verba Theodori Presbyteri in libello *de Incarnat. Dom.* pag. 245. Edit. Pariſ. ubi de Severo hæretico verba fiunt. Confer Noſtrum ſupra, v. Σευῆρος.

4 Τοῦτο τοὔπος δεινὸν ἤδ.] Verſus hic legitur apud Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 387. (275. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, cujus ſcrinia Suidas hic compilavit.

5 Ταρβεῖν μὲν, ὦ γερ.] Fragmentum hoc legitur apud Sophocl. *Oedip. Colon.* pag. 281. ut Portus monuit.

6 Ὅμως δ' ἔνεστι τ.] Et hæc ſunt verba Sophoclis in *Trachin.* pag. 341. ut Portus itidem obſervaverat.

7 Ὧι μή 'στι δρ.] Et hic Senarius legitur apud modo laudatum Tragicum in *Oedip. Tyran.* pag. 164.

8 Ἂν μὴ παρῇ κρ.] Hæc leguntur etiam ſupra in ſerie ſua.

9 Γάριχος] Sic MSS. Pariſ. At priores Edit. minus recte, τάριχος. Significare enim vult Suidas, τὸ τάριχος dictum eſſe quaſi γάριχος, a γάρος & ἰχώρ.

10 Ἀριστοφάνης Βατράχοις] pag. 238.

δὲ κρέας ἁλσὶ πεπασμένον· παρὰ τὸ εἰς γάρον ἐξιχωρίζεσθαι.

Ταρκύνιος[1] Σούπερβος. οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος τῶν Ῥωμαίων, μετεκαίνισεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνεν, οἷα δὴ ἐκ τοιούτων παρελθὼν εἰς τὴν ἡγεμονίαν [2] δραμάτων· τούς τε νόμους μεταθεὶς, καὶ ἄρχοντας παρὰ τὸ σύνηθες προβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον αἰκιζόμενος· φιλοπόλεμός τε, εἴ καί τις ἄλλος, γεγονὼς, ὑπερόπτης τε, καὶ ἀλαζών. ὅθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην ἀπηνέγκατο. Σουπέρβους γὰρ τοὺς ὑπερηφάνους ὠνόμαζον οἱ Ῥωμαῖοι.

Τάρπεια. ὄνομα.

Τάρπημεν.[3] ἐκορέσθημεν.

Ταρσός. ὁ τάλαρος. τὸ καλάθιον παρ' ἡμῖν.

Ταρσός. ἐκ μέρους. ἢ τὸ πλάτος τοῦ ποδός. ἢ τὸ ἄκρον τῆς χειρός. καὶ πλέγμα. [4] Θουκυδίδης· Οἱ δὲ Πελοποννήσιοι ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλοντες, ἐσέβαλον ἐς τὸ διῃρημένον τοῦ τείχους.

Ταρσός. πόλις Κιλικίας, [5] ἣν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδανάπαλος, βασιλεὺς Ἀσσυρίων.

Ταρσός. κυρίως τῶν ὀρνίθων ἡ πτέρωσις· ἀφ' οὗ καὶ τῶν κωπῶν ὅμοιος ὁ σχηματισμός. οὕτως [6] Ἡρόδοτος.

Ταρσοί. τὰ [7] ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. καὶ τὰ ἔξω τῶν κωπῶν. καὶ ταρσοῖς, πτεροῖς ἄκροις. Ὁ δὲ τὴν παράταξιν αὐτῶν διέλυσεν, [8] οὓς μὲν πτερώσκων ὧν δὲ τοὺς ταρσοὺς παρασύρων.

Ταρσοὶ καλάμων. Οἱ δὲ Λαζοὶ βόθρους ὀρύξαντες, καὶ δόρατα τοῖς βόθροις ἐγκαταπήξαντες, ταρσοῖς καλάμων, καὶ ὕλῃ μὴ βεβαίαν ἐχούσῃ βάσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον ἄχθος ὀλισθαινούσῃ, τὰ στόμια τῶν ὀρυγμάτων ἐκάλυψαν· καὶ χοῦν ἐπιβαλόντες, τά τε παρ' ἑκάτερα χωρία γεωργήσαντες, καὶ πυροὺς σπείραντες, ἐτροπώσαντο τοὺς Ῥωμαίους.

Ταρσοὶ καλάμων. παρ' Ἡροδότῳ, ἡ [9] πρασιά, οὗ ἐξήραινον τὴν πλίνθον.

Τάρταρος. ὁ κατώτερος τοῦ ᾅδου τόπος. καὶ Τάρταρον, τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον. οὕτω λέγουσι καὶ περὶ ψυχῆς. καὶ, Ταρτάρειος βόθρος.

Ταρτησία [10] μύραινα. ὡς ἐκεῖ γινομένων μεγίστων.

Ταρτησσός.[11] Ἰβηρικὴ πόλις πρὸς τῷ ὠκεανῷ, [12] ἐκτοπισμένη παρὰ τὴν Ἄορνον λίμνην. τῆς δὲ Ταρ-

menta dixi. Eſt autem τάριχος, caro ſale conſperſa: [ſic dicta,] quod ex ejus liquore expreſſo garum fiat. [Quaſi dicas γάριχος: a γάρος, & ἰχώρ.]

Ταρκύνιος. Tarquinius Superbus. Hic Romæ regnum adeptus, priſtinam Reipubl. formam in acerbiſſimam dominationem convertit, utpote qui ejuſmodi artibus regnum quæſiviſſet. Nam & leges immutavit, & magiſtratus contra morem majorum conſtituit, populum per illos acerbe vexans. Idem bellicoſus inprimis fuit, &, ſi quis alius, ſuperbus & arrogans. Unde etiam cognomen hoc tulit. Quos enim Græci ὑπερηφάνεις, eos Romani vocant *ſuperbos*.

Τάρπεια. Tarpeja. Nomen [proprium.]

Τάρπημεν. Satiati ſumus.

Ταρσός. Vas quoddam vimineum, quod apud nos καλάθιον vocatur. Calathus. Fiſcella.

Ταρσός. [Pes.] A parte [enim Totum ſæpe intelligitur.] Vel, planta pedis. Vel, ſumma pars manus. Item, crates ex viminibus contextæ. Thucydides: *Peloponneſii vero lutum in cratibus arundineis involutum in muri hiatum conjecerunt.*

Ταρσός. Tarſus. Urbs Ciliciæ; quam Sardanapalus Aſſyriorum Rex uno die condidit.

Ταρσός. Proprie expanſa avium ala. Unde etiam remorum ordines ſic dicuntur, quod alarum ſimilitudinem referant. Sic Herodotus.

Ταρσοί. Vaſa viminea, vel arundinea, in quibus caſei exſiccantur. Item, remorum palmulæ. Et ταρσοῖς, extremis alis. *Ille vero aciem illorum turbavit; alias quidem [naves] lacerans; aliarum vero remos detergens.*

Ταρσοὶ καλάμων. Crates arundineæ. *Lazi vero foveis factis, haſtiſque in iis defixis, cratibus arundineis, materiaque minime ſolida, ſed illato oneri cedente, hiatum illarum texerunt: terraque injecta, & locis utrinque aratro proſciſſis, frumentoque conſitis, Romanos in fugam verterunt.*

Ταρσοὶ καλάμων. Apud Herodotum [ſic appellantur] crates arundineæ, ſuper quibus lateres ſiccabant.

Τάρταρος. Tartarus. Sive, locus Inferorum. Tartarum item [vocant] locum circa nubes. Item, locum animarum [apud Inferos.] Et Ταρτάρειος βόθρος, fovea Tartarea.

Ταρτησία μύραινα. Tarteſia muræna. Tarteſſi enim murenæ maximæ naſcuntur.

Ταρτησσός. Tarteſſus. Urbs Iberica ad Oceanum, longeque remota: [quippe] juxta la-

1 Ταρκύνιος Σούπερβος. οὗτος τῆς ἀρχῆς ἐπιλ.] Hæc Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 786. eademque leguntur ſupra v. Σούπερβος.

2 Δραμάτων] Sic etiam legitur in modo laudatis Collectaneis Hiſtoricis, itemque apud Noſtrum ſupra v. Σούπερβος. At MS. A. rectius habet, πραγμάτων.

3 Τάρπημεν] Homerus Iliad. Λ. v. 779.

4 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. LXXVI.

5 Ἣν ἔκτ. ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ Σαρδ.] Vide ſupra v. Σαρδανάπαλος.

6 Ἡρόδοτος] Lib. VIII. pag. 295. lin. 40. ut Portus monuit.

7 Τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρ.] Homerus Odyſſ. I. v. 219.

Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, &c.

Vide ibi Scholiaſtam. Heſychius: Ταρσοὶ. ἀγγεῖα ἐν οἷς οἱ τυροὶ ψύχονται. Lege & diſtingue, Ταρσοὶ, τὰ ἀγγεῖα &c.

8 Οὓς μέν] Legerim potius, ἃς μέν: ut referatur ad ναῦς.

9 Ἡ πρασιά] Sic etiam legitur in Lexico Herodoti. At Salmaſius in *Exercit. Plin.* pag. 868. 869. Edit. Ultraj. recte monuit, ſcribendum eſſe, ἡ τρασιά. Eum vide. Quid autem ſit τρασιά, Noſter infra, & alii Grammatici docent.

10 Ταρτησία μύραινα] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 234.

——— Πλευμόνων τ' ἀνθήψεται
Ταρτησία μύραινα, &c.

Huc Suidas reſpexit.

11 Ταρτησσός. Ἰβηρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 234. (149. Ed. Baſ. P.)

12 Ἐκτοπισμένη] Lege, ἐκτετοπισμένη.

πόστου [1] Ἀγαθώνιος ἐβασίλευσεν. Ἀριστοφάνης Ταρτησίαν μύραιναν λέγει. καὶ οὐδετέρως, Ταρτήσιον.

Ταῤῥοί. τάλαροι, καὶ ταρσοί. καὶ τὰ πλατύσματα τῶν κωπῶν. καὶ τὸ πτέρωμα. καὶ Θουκυδίδης οὕτω.

Ταῤῥοί. [2] Ἀττικῶς, τὰ ἐκ σχοίνου πλέγματα. τοὺς γοῦν καλάμους τοὺς γεωργικοὺς ταλάρους καλοῦσι. τὴν δὲ κρεμάθραν Ἀριστοφάνης οὕτως ἐκάλεσεν, ἐφ' ἧς ὁ Σωκράτης ἐκρέματο.

Ἔπειτ' ἀπὸ ταῤῥοῦ τοὺς Θεοὺς ὑπερφρονεῖς;

Ἢ, ταῤῥὸς, μετέωρόν τι ἰκρίον, ἐφ' οὗ αἱ ἀλεκτορίδες κοιμῶνται. τοιαύτην δή τινα ὑποληπτέον τὴν κρεμάθραν ἐσκευάσθαι.

Ταρφειαί. πυκναί.

Ταρχύσωσι. [3] θάψωσι.

Τὰ [4] Σαμίων [5] ὑποπτεύεις. παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνηκέστους [6] κακῶν περιβολίας. παρῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν γενομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους αἰκισμῶν. ἑλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τοὺς δὲ ἔστιξαν τῇ καλουμένῃ [7] σάμῃ· ἥ ἐστιν εἶδος [8] πάθους Σαμιακοῦ· ἀνθ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μετὰ ταῦτα Ἀθηναίων ἔστιξαν.

Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας. ἐπὶ τῶν περιέργων, καὶ τὰ ἀποκεκρυμμένα ζητούντων γινώσκειν.

Τάσις. ἔκτασις. καὶ δρόμος.

Τὰς [9] ὁδοὺς οἶδεν, ——————

Ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

ἔνθα δὴ κέγχρυς ἀλήθονται. [10] Κυρήβια γὰρ, αἱ ἀληλεσμέναι κριθαί. διαβάλλει δὲ τὸν Εὐκράτην, ὡς τοιαύτην τέχνην ἔχοντα· [11] ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλεῖτο. Ἀριστοφάνης·

Εὐλαβοῦ δὲ μὴ 'κφύγῃ σε. καὶ γὰρ οἶδε τὰς ὁδοὺς,
Ἅσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

εἴρηται ἐπὶ τῶν φευγόντων.

Τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακὼς, ——————

Ὥσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.

ἀντὶ τοῦ, ἐσκυθρωπακώς.

Τὰ [12] Ταντάλου τάλαντα ταντανίζεται. αὕτη οὖν ἡ παροιμία παρὰ τὴν ὁμοιότητα τῶν ὀνομάτων εἴρηται· ἐπείπερ παίζοντες πολλὰ καὶ ἄλλα τοιαῦτα πεποιήκασιν· οἷον, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες· καὶ, Σοφώτερος σοφοῦ, παρ' Ἐπιχάρμῳ.

Τὰ Ταντάλου ταλαντίζεται. διεβεβόητο δὲ ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν διαδοθῆναι.

cum Avernum [ſita.] Tarteſſi vero Agathonius regnavit. Et Ariſtophanes Tarteſiam muræenam dixit. Et Tarteſium, genere neutro.

Ταῤῥοί. Idem ac ταρσοί. Calathi. Quali. Fiſcellæ. Crates vimineæ. Item, palmulæ remorum: &, avium alæ. Sic etiam Thucydides.

Ταῤῥοί. Attice, [pro ταρσοί.] Crates ex junco [vel vimine] textæ. Vaſa viminea. Crates igitur arundineas ruſticorum ταλάρους vocant. Ariſtophanes autem calathum penſilem ita appellavit, in quo Socrates ſuſpenſus erat. [Ait enim:] *Deinde ex calatho penſili Deos deſpicis.* Vel, ταῤῥὸς, pertica ſublimis, in qua gallinæ dormiunt. Talem igitur calathum penſilem in Scena exhibitum fuiſſe exiſtimandum eſt.

Ταρφειαί. Denſæ. Crebræ.

Ταρχύσωσι. Sepelierint. Sepulturæ mandarint.

Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις. Samiorum mala metuis. Proverbium hoc dicitur de illis, qui extrema mala metuunt. Ortum eſt autem a ſuppliciis, quibus Athenienſes Samios affecerunt: quorum captivos partim interfecerunt, partim vero nota Sames compunxerunt. Eſt autem Same navigii Samiaci genus. Quare & Samii poſtea Athenienſes, quotquot cepiſſent, compunxerunt.

Τὰς ἐν ᾅδου τριακάδας. Inferorum triacadas. Dicitur de curioſis & abſcondita rimantibus.

Τάσις. Extenſio. Item, curſus.

Τὰς ὁδ. *Vias illas novit, per quas Eucrates recta fugit ad acera hordei.* [Id eſt, in locum illum,] ubi hordeum decorticatum molitur. Κάγχρυς enim ſignificat hordeum decorticatum. Perſtringit autem Eucratem, ut qui talem artem exerceret. Idem & Styppax vocabatur. Ariſtophanes: *Cave autem, ne te effugiat. Novit enim vias illas,* &c. Dicitur de fugientibus.

Τὰς ὀφρῦς. *Superciliis contractis, ut malum aliquod grave nuntiaturus properat.* Id eſt, vultu tetrico & triſti.

Τὰ Ταντάλου ταλ. *Tantali talenta accumulat.* Proverbium hoc nominibus ſimiliter ſonantibus conſtat. [Poetæ] enim & multa alia proverbia per alluſionem nominum formarunt: ut, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες, i. e. *Bonorum glomi:* &, *Sapientior ſapiente;* apud Epicharmum.

Τὰ Ταντάλου ταλ. *Tantali [talenta] poſſidet.* Tantalus nimirum ob divitias celebris erat,

1 Ἀγαθώνιος] Ab aliis ſcriptoribus Rex *hic* Tarteſſi Ἀργανθώνιος vocatur. Vide Herodotum lib. 1. pag. 30. & alios.

2 Ταῤῥοί. Ἀττικῶς, τ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Nubes*, pag. 136.

3 Ταρχύσωσι] Homer. Il. H. v. 85.

4 Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις] Vide ſupra v. Σαμίων ὁ δῆμος, & v. Σαμαίνη.

5 Ὑποπτεύεις] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, partim ὑποπτεύεις, partim vero, ἀποπτεύεις.

6 Κακῶν περιβολίας] Supra v. Σαμαίνη legitur, κακῶν συμφοράς: quod magis placet.

7 Σάμῃ] Imo, σαμαίνῃ. Vide ſupra h. v.

8 Πάθους] Wolfius, & Pantinus ad Mich. Apoſtol. pag. 353. legunt, σκάφους: quod non diſplicet. Σάμη enim, vel potius σαμαίνη, erat genus navis apud Samios, ut Suidas docet ſupra v. Σαμαίνη; ubi Nos vide.

9 Τὰς ὁδοὺς οἶδεν ἅσπ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Equit.* pag. 301. (203. Ed. Baſ. *P.*)

10 Κυρήβια γὰρ, αἱ ἀληλεσμέναι κρ.] Peſſime. Scribendum eſt enim, κάγχρυς δὲ, αἱ λελεπισμέναι κριθαί: ut recte habet Scholiaſta ad modo indicatum locum Comici.

11 Ὃς καὶ Στύππαξ ἐκαλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἄττιος, & v. Στύπαξ.

12 Τὰ Ταντάλου τάλ.] Vide ſupra v. Ταντάλου τάλαντα.

T A

[illegible] πλουτος Φρὺξ ἐπὶ ταλάντοις διαβεβοημένος, Πλούτου καὶ Διὸς λεγόμενος. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ Ἀνακρέων ἐν τρίτῳ. γέγονε δὲ παρὰ τὸ ὄνομα τὸ τάλαντα· ὡς καὶ παρὰ τῶν κωμικῶν εἴρηται.

ut & proverbio locum daret. [Aliter.] Hic dives Phryx ob talentorum copiam celebris erat, Opulentiæque & Jovis filius dicebatur. Uſus eſt autem proverbio hoc Anacreon libro tertio. A τάλαντα autem deductum eſt [nomen Τάνταλος; quaſi diceres Τάλαντος, ut & Comici teſtantur.] & per literarum tranſpoſitionem Τάνταλος.]

Τατιανός. οὗτος ἐπὶ τοῦ Παραβάτου Ἰουλιανοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀμάχιος.

Τατιανός. Tatianus. Hic ſub Juliano Parabata martyrio obiit. Quære in voce Ἀμάχιος.

Τατίκιος. ὄνομα κύριον.

Τατίκιος. Taticius. Nomen proprium.

Τάτιος. ὄνομα κύριον. Ἡ δὲ [1] τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται προδώσειν Τατίῳ τὸ Φρούριον.

Τάτιος. Tatius. Nomen proprium. *Illa vero obſervata patris abſentia, Tatio arcem ſe prodituram pollicetur.*

Τάττουσα. ἐν τάξει τιθεῖσα. Δαμάσκιος· Ἡ δὲ ὅσα πάθη τῆς ψυχῆς, τάττουσα ταῦτα καὶ διακοσμοῦσα. περὶ κοσμιότητος καὶ σωφροσύνης ὁ λόγος.

Τάττουσα. Ordinans. Componens. ***Illa vero omnes animi affectus componebat & moderabatur.*** De modeſtia & moderatione illic verba fiunt.

Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτὰ, καὶ ἀλλήλοις εἶναι δεῖ τὰ αὐτά. Γεωμετρικός ἐστιν ὅρος, τοῦτο ἀξιῶν, ἐπειδὴ σὲ μὲν ὁ τρόπος ἐποίησε φίλον· τὸν δὲ ὁ δεῖνα, καὶ ἡ φύσις· ἄμφω δὲ ἑνὸς ἐστὲ φίλοι· δεῖ δὴ καὶ ἀλλήλων ἡμᾶς ἐξηρτῆσθαι, καθάπερ ἐμοῦ τοῦ μέσου. συνάπτω τοιγαροῦν ἡμᾶς ἀλλήλοις.

Τὰ τῷ αὐτῷ τὰ αὐτ. Quæ cum eodem ſunt eadem, etiam inter ſe eadem eſſe oportet. Eſt definitio Geometrica, quæ hoc ſibi vult: Cum te mores mihi fecerint amicum; hunc vero ille, & natura; & ambo unius ſitis amici; oportet & nos mutuo vinculo conſtrictos eſſe, cum ipſe quaſi medius ſim. Nos igitur invicem conjungo.

Τὰ [2] τῶν Φόρων κρείττω. παροιμία ἐστὶ λεγομένη κατὰ τῶν πλείω φερομένων, [3] ὧν ἠδίκησαν.

Τὰ τῶν Φόρων κρ. ***Furum potior eſt cauſa.*** Proverbium eſt, quod dicitur de illis, qui ex malefactis & injuriis ſuis commodum percipiunt.

Τὰ [4] τρία τῶν εἰς θάνατον. τοῖς εἰς θάνατον καταγνωσθεῖσι τρία παρετίθουν, ξίφος, βρόχον, κώνειον. οἱ δὲ, τὰ τρία τὰ παρὰ τῇ αὐλῇ. τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις μετῆν παῤῥησίας, ὥστε τροφῆς καὶ οἴνου πληρωθεῖσι τρία λέγειν, ἃ βούλονται· μεθ' ἃ ἐφιμοῦντο. τὸ δὲ νῦν ἀρχεῖον καλούμενον, αὐλὴ ἐλέγετο· [5] καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ, αὐλικοί. καὶ ἄλλως· Τὰ τρία τὰ εἰς τὸν θάνατον. μέμνηται Ἄλεξις ἐν Αἰπόλοις. ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένους ἐλάμβανε τοὺς χρησμοὺς, καὶ προείρητο αὐτῷ, εἰ λύσει, ζημία μία τῶν τριῶν. ἢ γὰρ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἔδει στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης.

Τὰ τρία τ. ***Tria illorum, qui ad mortem*** [***ducuntur.***] Capitis condemnatis [olim] tria proponebantur, gladius, laqueus, cicuta. Alii vero [dicunt, *intelligi*] *tria illa* [*dicta*, quæ capitis damnati] *in aula* [dicebant.] *Illis enim, qui ad mortem ducebantur, libere loquendi dabatur poteſtas; ita ut cibo vinoque repleti tria dicerent, quæ vellent: poſtea os eis occludebatur.* Quod autem nunc Ἀρχεῖον dicitur, [olim] *Aula* vocabatur: & miniſtri [publici,] *Aulici.* Aliter. ***Tria quæ ad mortem ſpectant.*** Meminit [proverbii hujus] Alexis in *Caprariis*. Qui Delphicum oraculum conſulebat, oracula obſignata accipiebat; eique, ſi tabellas ſolviſſet, trium harum pœnarum una prædicebatur: aut enim oculis, aut manu, aut lingua privari eum oportebat.

Ταυρέας. ὄνομα κύριον.

Ταυρέας. Taureas. Nomen proprium.

Ταυρείη φωνή. τοῦ ταύρου. καὶ ταύρειον αἷμα.

Ταυρείη φωνή. Vox tauri. Et ταύρειον αἷμα, ſanguis taurinus.

Ταυρηδόν. ὡς ταῦρος. [6] Ἀριστοφάνης περὶ Αἰσχύλου·

Ἔβλεψε γοῦν ταυρηδὸν ἐγκύψας κάτω.

τοιοῦτος γὰρ τῷ σχήματι ὀργιζόμενος ὁ Αἰσχύλος.

Ταυρηδόν. Inſtar tauri. Ut taurus. Ariſtophanes de Æſchylo [dicit:] *Torvum cernebat inſtar tauri, capite in terram demiſſo.* Talis enim Æſchyli irati erat vultus.

Ταυρίδιον. ὁ μικρὸς ταῦρος. καὶ, [7] Ταύριος Ποσειδῶν.

[8] Ἵπποι μὲν σφηκῶν γένεσις ταῦροι δὲ, μελισσῶν.

Ταυρίδιον. Parvus taurus. Et, Ταύριος Ποσειδῶν, Neptunus Taurius. † *Ex equis veſpæ; ex tauris vero apes generantur.*

Ταυρική. τόπος.

Ταυρική. Taurica. Regio.

Ταυριώνη. [9] ἡ Ἄρτεμις, ἡ ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας

Ταυριώνη. Taurione. [Sic appellatur] Dia-

1 Ἡ δὲ τὸν πατ.] Hiſtoria, ad quam fragmentum hoc pertinet, prolixe narratur a Dionyſ. Halicarnaſſ. lib.II. pag.105,106.

2 Τὰ τῶν φόρων κρείττω.] Ex Harpocratione. Cæterum pro φόρων Guil. Canterus *Nov. Lect.* lib. VIII. cap. IX. legit φώρων, i.e. *furum*: cujus emendationem veram eſſe cum Mauſſaco putamus.

3 Ὧν ἠδίκησαν] Legendum videtur, ἐξ ὧν ἠδίκησαν.

4 Τὰ τρία τῶν εἰς θ.] Confer Noſtrum ſupra v. Εἴποις τὰ τρία.

5 Καὶ οἱ ὑπηρετικοὶ, αὐλικοί] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, καὶ ἡ ὑπηρετικὴ, αὐλική.

6 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 249. (162. Ed. Baſ. *P.*)

7 Ταύριος] Alii, ταύρειος per diphthongum ει.

8 Ἵπποι μὲν σφηκ.] Verſus hic legitur etiam ſupra v. Σφῆκες.

9 Ταυριώνη. ἡ Ἄρτεμις, ἡ ἐν Ταύρ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 11. ut Portus etiam obſervaverat. Cæterum, pro Ταυριώνη non ſolum Sophocles, ejuſque Scholiaſtes, ſed etiam optimus MS. Pariſ. A. habet, Ταυροπόλα: quæ lectio proinde Suidæ reſtituenda eſt.

τιμωμένη.

τιμωρηθῇ. ἢ ἀπὸ μέρους, τῶν ποιμνίων ἐπιστάτις. ἢ ὅτι ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ ἐστὶ, καὶ ἐποχεῖται ταύροις· ἣν καὶ Ταυρωπὸν ὀνομάζουσιν. [1]Ἦ ῥά σε Ταυροπόλα ὥρμησεν ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας. τοὺς πολλοὺς γὰρ τῶν μαινομένων ἐκ σελήνης νοσεῖν ὑποτίθενται, διὰ τὸ τῶν νυκτερινῶν δεσπόζειν φαντασμάτων.

na, quæ apud Tauros Scythiæ populos colitur. Vel, a parte [totum intelligendo,] gregum & armentorum præſes. Vel, quia Diana eſt eadem cum Luna, & tauris vehitur: quam etiam Ταυρωπὸν vocant, i. e. taurino vultu præditam. [Sophocles:] *Certe te Taurivaga Diana incitavit in boves armentales.* Plerisque enim inſanis lunam morbi cauſam eſſe putant, quod nocturnis ſpectris præſit.

Ταυροβόλος. ἡ Ἀθηνᾶ.

Ταυροβόλος. Taurobolos. Epithetum Minervæ.

Ταυροκέρκουροι. ποτάμια πλοῖα.

Ταυροκέρκουροι. Taurocercuri. Fluvialia navigia.

Ταυρομένιον. πολίχνιον. καὶ Ταυρομενείτης.

Ταυρομένιον. Tauromenium. Oppidulum. Et Tauromenites, [ejus civis.]

Ταυροπόλον. τὴν Ἄρτεμιν· ὅτι ὡς ταῦρος περιεισι πάντα· ὡς Ἀπολλόδωρος. Ἴστρος δ' ἐν τρίτῳ Ἀτάκτων, ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἐπιπεμφθέντα Ἱππολύτῳ ταῦρον ἐξοίστρησεν ἐπὶ πᾶσαν γῆν. οἱ δὲ, διότι ἔβαλε. διὸ καὶ Ταυροβόλος. καὶ Ἀθηνᾶ δὲ Ταυροβόλος ἐν Ἄνδρῳ. ὁ γὰρ Ἄνιος δοὺς ταῦρον τοῖς Ἀτρείδαις, ἐκέλευσεν, ὅπου ἂν ἐκ τῆς νεὼς ἅληται, ἱδρύσασθαι Ἀθηνᾶν· καὶ οὕτως εὐπλοήσειν. ὁ δὲ ἐν Ἄνδρῳ ἐξήλατο.

Ταυροπόλον. Tauropolon. [Ita vocant] Dianam, quod ceu taurus omnia circumeat & luſtret; ut Apollodorus ait. Ut Iſter vero libro tertio Miſcellaneorum [auctor eſt,] quod taurum in Hippolytum a Neptuno immiſſum per omnes terras œſtro percitum agitaverit. Ut alii vero, quod eum telis confoderit. Unde & Ταυροβόλος [ſecundum quoſdam dicta fuit.] Et Minerva Taurobolos in Andro [culta fuit.] Anius enim, cum Atridis taurum dediſſet, eos Minervæ ſimulacrum ponere juſſit, quocunque in loco taurus in terram exiliiſſet. Sic enim ſecunda navigatione eos uſuros eſſe dixit. Ille vero in littus Andri exiliit.

Ταῦρος Βηρύτιος, Φιλόσοφος Πλατωνικὸς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους. Περὶ σωμάτων, καὶ ἀσωμάτων· καὶ [2]ἄλλα πλεῖστα.

Ταῦρος Βηρ. Taurus Berytius, Philoſophus Platonicus: qui fuit ſub Antonino Pio. Scripſit de differentia dogmatum Platonis & Ariſtotelis. De corporibus, & incorporeis rebus; & alia plurima.

Ταῦρος. τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνδρός. καὶ ἀταυρώτη, ἡ ἄμικτος, καὶ ἁγνή.

[3]Οἴκαδ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ταῦρος. Pudendum virile. Penis. Et ἀταυρώτη, virgo nullum paſſa virum, & innupta. *Innupta ætatem degam domi.*

Ταῦρος. ὄνομα ὄρους.

Ταύρῳ γάρ ἐστι προσφυῶς εἰκασμένοι
Σκιρτῶντι, καὶ ῥιπτοῦντι τοὺς ὀπισθίους
Πόδας [4]εἰς ὕψος· εἶτα δὴ τὸν αὐχένα
Κυρτῶς ὑπεξαιροῦντι.——

Ταῦρος. Taurus. Nomen montis.

Tauro enim eſt omnino ſimilis
Saltanti & jactanti poſteriores
Pedes in altum; deinde vero cervicem
Jugo ſubducenti.

Ταυροφάγον. τὸν Διόνυσον. Σοφοκλῆς ἐν Τυροῖ. [5]ἀντὶ τοῦ, ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσασι βοῦς ἐδίδοτο. ἢ τὸν [6]ὠμηστήν. ἀφ' οὗ καὶ [7]ἐπὶ τοῦ Κρατίνου μετήνεγκε τὸ ὄνομα [8]Ἀριστοφάνης·

——————Ὅς τις
Ἢ γενναίων ὄργια Μουσῶν μήτ' εἶδεν, μήτ' ἐχόρευσε,
Μήτε Κρατίνου τοῦ Ταυροφάγου γλώττης βακχεῖ' ἐτελέσθη.

[9]Τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομένους, ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς ἔπαθλον, φασὶ ψεύδεσθαι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ Σοφοκλέους ἐκ Τυροῦς· Διονύσου τοῦ Ταυροφάγου. Καὶ ὅτι φίλοινος ἦν· καὶ διὰ τοῦτο ἐπίθετον τοῦ Διονύσου

Ταυροφάγον. Taurivorum. Eſt epithetum Bacchi. Sophocles ἐν Τυροῖ. [Sic autem dictus eſt Bacchus, quod illis, qui Dithyrambo vicerant, bos [pro præmio] daretur. Vel [ταυροφάγον hic ſenſum eundem habet, ac] ὠμηστὴν, i. e. crudivorum. Unde etiam ad Cratinum nomen hoc tranſtulit Ariſtophanes, [ſic inquiens:] *Quiſquis generoſarum Muſarum orgia nec didicit, nec ſaltavit, neque Cratini Taurivori Bacchicis linguæ ſacris initiatus eſt.* Ariſtarchum falli dicunt, putantem, taurum illis fuiſſe præmium. Dictum autem hoc eſt per alluſionem ad illud Sophoclis ἐν Τυροῖ: *Bacchi Taurivori.* Quoniam enim Cra-

1 Ἦ ῥά σε Ταυροπ.——ἀγελαίας] Hæc ſunt verba ipſius Sophoclis loco citato.

2 Καὶ ἄλλα πλεῖστα] Inter hæc erat commentarius in *Gorgiam* Platonis, cujus meminit Gellius lib. VI. *Noct. Att.* cap. XIV. Ad hunc enim Taurum commentarius iſte referendus videtur: vel ſaltem ad Taurum Tyrium, Herodis Attici æqualem, cujus mentionem facit Philoſtratus in *Herode*, pag. 562.

3 Οἴκαδ' ἀταυρ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Lyſiſtrata*, pag. 850. (546. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro οἴκαδε legitur οἴκοι δὲ, uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

4 Πόδας εἰς ὕψος] Metrum verſus hujus claudicat, quod in integrum reſtituetur, ſi ſcribas, Πόδας εἰς τὸ ὕψος, &c.

5 Ἀντὶ τοῦ] Has duas voculas expunctas mallem. Nihil enim ad rem faciunt.

6 Ὠμηστήν] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Edit. quæ habent, ὠμιστὴν, per ι in ſyllaba ſecunda.

7 Ἐπὶ τοῦ Κρατίνου] Et hanc lectionem ex MSS. revocavimus. Ante enim minus recte legebatur, ἐπὶ τοῦ Κρατῖνε.

8 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 229. (145. Ed. Baſ. *P.*)

9 Τοὺς περὶ Ἀρίσταρχον, οἰομ.] Hinc emendandus & ſupplendus eſt Scholiaſtes Ariſtophanis, apud quem hodie male ſic legitur: Τοὺς περὶ Ἀριστόξενον οἰόμενος, ὅτι ταῦρος ἦν αὐτοῖς τὸ ἔπαθλον.

αὐτοῦ περιπηθέασιν. οἱ δὲ ἔτι περιεργότερον τὸν λόγον ἀποδιδόασιν, μητέρα Κρατίνου, ἥτις Βακχεῖα ἐτελέσθη, ἅ εἰσι τοῦ Μοσχοφάγου Διονύσου. ἢ τολμηρόν· ἀπὸ τῶν Βακχῶν.

Ταυρωπόν. τὴν Ἄρτεμιν λέγουσι.

Ταυταγί. παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισιν· Εὖγε μωμᾷ ταυταγί.

Ταῦτα [1] ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.
Νὴ Δί', αὐτὴ ποῦ 'στι τοίηγ' ἡ Δαρδανίς.

Ταῦτα [2] πράσσων, φάσκ' ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν. Κρατῖνος Ὥραις. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ποιούντων.

Ταῦτα [3] μὲν πρὸς ἀνδρός ἐστι
Νοῦν ἔχοντος, καὶ φρένας, καὶ
Πολλὰ περιπεπλευκότος,
Μετακυλινδεῖν αὐτὸν αἰεὶ
Πρὸς τὸν εὖ πράττοντα τοῖχον
Μᾶλλον, ἢ γεγραμμένην
Εἰκόν' ἑστάναι, λαβόνθ' ἓν
Σχῆμα. ———

ἀντὶ τοῦ, μηδὲν ἀνύοντα. διότι ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι. Περιπεπλευκότος δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς πάντα τετριμμένου. ὅμοιον τῷ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·
Οὐ γάρ ποτ' εἴων Σθένελον εἰς τὸν εὐτυχῆ
Χωροῦντα τοῖχον, τῆς δίκης ἀποστερεῖν.

Ταῦτά [4] σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια. ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα πονούντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμου τύραννος, Ῥήνειαν ἑλὼν, καὶ ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι αὐτὴν, καὶ ἐν Δήλῳ θεὶς ἀγῶνα κάλλιστον, ἠρώτα πέμψας εἰς Δελφοὺς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια, ἢ Πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς ἔφη· Ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια· σημαίνων, ὅτι εὐθέως ἀποθανεῖται.

Ταῦτά τοι καὶ θαρρῶν αὐτὸς κατά τι ἔθος ἀρχαῖον ἐκέλευσε δι' ἡμέρας τὴν ἱερουργίαν τὴν τεταγμένην δρᾶσαι τῷ Θεῷ. ἀντὶ τοῦ, ἕνεκεν τούτου. καὶ αὖθις· Ταῦτά τοι καὶ τεθνεῶτα ἔθαψεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ταφῇ θαυμαστῇ. ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦτο.

Ταύτῃ. τούτου ἕνεκεν. ἢ οὕτω. Ταύτῃ τοι οὐ πολὺ ὕστερον παρελύθη τῆς ἀρχῆς. καὶ αὖθις· Ταύτῃ τοι οὐκ εὐλαβούμενος εἴποιμι. καὶ αὖθις· Καὶ ἐδόκει ταύτῃ γε τοῦ ἀδελφοῦ διαφέρειν. καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Βροῦτος ταύτῃ οὐδὲ ἐπείρασε διαβῆναι· ἑτέραν δέ τινα μακροτέραν περιελθόντες.

Ταυτηί. ταύτῃ.

Ταυτηνί. ταύτην.

Ταυτί. ταῦτα.

Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι.

Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς. Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.

T A

tinus vini amans erat, ideo Bacchi epithetum ei attribuunt. Alii vero curioſius rei hujus rationem reddunt, dicentes, matrem Cratini ſacris Bacchi Moſchophagi (q. d. Vitulivori) initiatam fuiſſe. Vel [Ταυροφάγον, dictum eſt pro] τολμηρὸν, i. e. audacem: quod a Bacchis ſumptum eſt.

Ταυρωπόν. Taurino vultu præditam. Ita Dianam vocant.

Ταυταγί. [Pro ταῦτα.] Hæc. Apud Ariſtophanem in *Avibus*: *Recte iſta reprehendis.*

Ταῦτα ληρ. *Hæc nugaris, tanquam de ſepulcro delapſus. Sane per Jovem. Sed ubinam eſt tibi Dardanis illa.*

Ταῦτα πρ. *Hæc faciens, dixit aliquis, nihil facies.* Proverbium in eos, qui nihil faciunt.

Ταῦτα μὲν πρ. *Hoc quidem eſt viri cordati, & prudentis, & multa experti, convertere ſe ſemper ad partem feliciorem potius, quam ut pictam imaginem ſtare, eodem ſemper habitu ſervato.* Id eſt, [ſtare otioſum, &c.] nihil proficientem. Imago enim motu caret. Περιπεπλευκότος vero, i. e. In omnibus rebus verſati & exercitati. Simile hoc eſt dicto illi Euripidis in *Alcmene*: *Haud enim unquam ſivi Sthenelum feliciori ſe adjungentem parti, jure ſuo quenquam privare.*

Ταῦτά σοι καὶ Δ. *Hæc tibi & Pythia & Delia.* De iis, qui poſtremo labore defunguntur. Polycrates enim Sami tyrannus, Rhenea capta, eaque Apollini conſecrata, & pulcherrimo certamine in Delo inſtituto, Delphos miſit, qui conſulerent oraculum, quomodo certamen illud eſſet appellandum, Delia ne, an Pythia. Oraculum vero reſpondit: *Hæc tibi & Delia & Pythia*: ſignificans, eum propediem moriturum.

Ταῦτά τοι καὶ θαρρ. *Ideo fiducia etiam plenus ſecundum antiquum quendam morem ſacrificium ſtatutum Deo fieri juſſit.* [Ταῦτα hic dictum eſt pro διὰ ταῦτα,] propterea, ideo. Et iterum: *Propterea Rex magnifice & ſplendide eum ſepeliri juſſit.*

Ταύτῃ. Ideo. Idcirco. *Ideo autem non multo poſt magiſtratu motus eſt.* Et iterum: *Ideo igitur dicere non verebor.* Et iterum: *Brutus vero propterea ne tranſitum quidem tentavit: ſed alia longiore via locum illum circumeuntes*, &c.

Ταυτηί. [Attice, pro ταύτῃ.] Huic.

Ταυτηνί. [Attice, pro ταύτην.] Hanc.

Ταυτί. [Attice, pro ταῦτα.] Hæc.

Ταυτίζομαι. Proprium facio. Mihi vendico.

Ταυτὶ λέγ. *Hæc dicens, te mihi terrorem incutere putas.* Dicitur de iis, qui ſe aliquos terrere putant.

1 Ταῦτα ληρ.] Hæc antea cum præcedenti articulo male cohærebant, quæ non ſolum ſuadente ſenſu, ſed etiam auctoritate MStorum Pariſ. inde ſeparavimus. Sunt autem duo Senarii, qui leguntur apud Ariſtoph. in *Veſpis*, pag. 528. (360. Ed. Baſ. *P.*) Inde autem verſum poſteriorem ſic emendabis:

Νὴ τὸν Δί', αὕτη ποῦ 'στι σοί γ' ἡ Δαρδανίς.

2 Ταῦτα πράσσων, φάσκ.] Non video, quem ſenſum ex verbis hiſce exſculpere poſſis. Quare ſcribendum potius puto,

Ταῦτα πράσσων, φάσκ' ἀνὴρ, οὐδὲν ποιεῖς.

Hanc lectionem in verſione expreſſi.

3 Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Ranis*, pag. 237. (151, 152. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ταῦτά σοι καὶ Πύθ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πύθια: ubi idem proverbium refertur.

Ταυτὶ

Ταυτὶ [1] μὲν εἰκάσμεσθα, κατὰ τὸν Αἰσχύλον,
Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.
ὁ Αἰσχύλος Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν.

Ὧδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν λόγος,
Πληγέντ' ἀτράκτῳ τοξικῷ τὸν αἰετὸν
Εἰπεῖν, ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·

Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς
Ἁλισκόμεσθα. ——————

Καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὑτῶν γνώμῃ. Τοῖς αὑτῶν πτεροῖς. ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς ταῦτα πεποιήκαμεν.

Ταυτὶ μὲν εἰκ. *Hæc ipſi commenti ſumus; &, ſecundum Æſchylum, Hæc non ab aliis, ſed a pennis propriis.* Æſchylus enim proverbium hoc vocat Libyſticum.

Ut fabula Libyſtica fert,
Aquilam ſagitta arcu emiſſa ictam,
Dixiſſe, pennas, quibus inſtructa erat ſagitta, conſpicatam:
Hæc non ab aliis; ſed noſtris pennis
Capimur.

Quare, inquit, & nos non ab aliis mala hæc patimur; ſed ipſi eorum auctores ſumus. *Noſtris pennis:* i.e. Ipſi nobis mala hæc creavimus.

Ταυτοέπεια. καὶ ταυτοεπεῖν, ταυτολογεῖν.

Ταυτοέπεια. Ejuſdem ſermonis iteratio, crebraque repetitio. Et ταυτοεπεῖν. Rem eandem iterare, crebroque repetere.

Ταυτόν. [2] τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Τοπικοῖς. πρὸς δὲ τούτοις τοῖς τρισὶ καὶ τέταρτόν τινα προστίθεται, τὸν κατ' ἀναλογίαν, πορρώτερον ὄντα τῶν τριῶν. οἱ δὲ τρεῖς εἰσιν οὗτοι. Ταυτὸν γὰρ, τὸ μὲν κατ' ἀριθμὸν λέγεται· τὸ δὲ, κατ' εἶδος· τὸ δὲ, τῷ γένει. Ἀριθμῷ ταυτά ἐστιν ἀλλήλοις, ὧν ὀνόματα πλείω· τὸ δὲ πρᾶγμα τὸ ὑπ' αὐτῶν σημαινόμενον, ἕν· οἷά ἐστι τὰ πολυώνυμα. ἀριθμῷ γὰρ ἓν τὸ λώπιον, καὶ ἱμάτιον· ὅτι τοῦ αὐτοῦ καὶ ἑνὸς κατ' ἀριθμόν ἐστι δηλωτικά. κἂν λόγος δὲ, κἂν ὄνομα ταυτὸν σημαίνῃ, ἓν κατ' ἀριθμὸν καὶ τοῦτο. κἂν λόγοι πλείους σημαίνωσι ταυτὸ, καὶ ταῦτα τῷ ἀριθμῷ ταυτά. [3] τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἐστὶν, οὐ τοῖς ὀνόμασι σημαντικοῖς. συνελόντι φάναι, κατ' ἀριθμὸν, ὡς τὰ πολυώνυμα, λώπιος, ἱμάτιον. Κατ' εἶδος, ὡς Σωκράτης, καὶ Πλάτων. Κατὰ γένος, οἷον, ἄνθρωπος, ἵππος. ζῶα γὰρ ἄμφω. κατ' ἀναλογίαν, ὡς καρδία, καὶ πηγὴ, καὶ μονάς. ὡς γὰρ ἔχει ἡ πηγὴ πρὸς [4] ποτὸν· οὕτω καὶ μονὰς ἐν ἀριθμῷ, καὶ καρδία ἐν ζώῳ. ὄψις [5] ἐν ὀφθαλμοῖς· νοῦς ἐν ψυχῇ. νηνεμία, καὶ γαλήνη, ἡ αὐτή. ὃ γὰρ γαλήνη ἐν θαλάσσῃ, τοῦτο νηνεμία ἐν ἀέρι. ἡσυχία γὰρ ἄμφω.

Ταυτόν. Idem. Ariſtoteles in *Topicis* hoc trifariam dividit. His vero tribus modis quartum etiam addit, qui ſecundum analogiam, ſive ſimilitudinem, dicitur: qui remotior eſt cæteris. Tres autem modi ſunt iſti. Idem quid eſt, vel numero, vel ſpecie, vel genere. Numero eadem ſunt inter ſe; quorum nomina plura ſunt; res vero, quæ ab illis ſignificatur, eadem: qualia ſunt ea, quæ plura nomina habent. Numero enim idem eſt λώπιον, & ἱμάτιον. Utrumque enim nomen unam & eandem numero veſtem ſignificat. Sive autem oratio, ſive nomen idem ſignificet; & hoc numero Idem eſt. Sive plures orationes idem ſignificent; hæc quoque numero ſunt eadem. Numero enim iiſdem eſſe licet, ſive nomina, ſive orationes idem ſignificent. Et, ut breviter dicam, numero eadem dicuntur polyonyma, ſive, quæ plura nomina habent: ut, veſtis; quam Græci λώπος & ἱμάτιον vocant. Specie [eadem ſunt,] ut, Socrates & Plato. Genere, ut homo, equus. Utrumque enim eſt animal. Secundum ſimilitudinem, ut cor, fons, & unitas. Ut enim ſe habet fons ad fluvium; ſic etiam unitas in numero, & cor in animali. [Pariter,] viſus in oculis, & mens in anima, [ſimilitudinem quandam inter ſe habent, & eatenus ſunt eadem. Sic etiam,] νηνεμία & γαλήνη, (quorum illud tranquillitatem aeris; hoc vero tranquillitatem maris ſignificat) idem ſunt. Quod enim eſt γαλήνη in mari; hoc νηνεμία eſt in aere. Utrumque enim tranquillitatem ſignificat.

Ταυτὸν πέπονθα τῷ τῆς παροιμίας, τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος. Ὅτι μὲν οὐχ ἑκόντες, (ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὡς ἄκοντες) τὸν καλόν τε καὶ ἀγαθὸν πρὸς ὀλίγον ἡμῶν ἐπετρέψαμεν χωρισθῆναι, τεκμαίρῃ δή ποθεν. ἴσως δ' ἄν μοι καὶ σοὶ γένοιτο, καὶ αὐτῷ δὲ πρὸς παραμυθίαν μικρὸν, εἰ σοῦ μὲν ἐκεῖνος, ἡμεῖς δὲ δι' ἐκείνου σοῦ τύχωμεν. [6] ἔστι δέ μοι τούτων οὐδὲν ὑπὲρ αὐτοῦ πλέον πρὸς σὲ καθήκει λέγειν. οἶσθα. δήπουθεν. εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγούμενος.

Ταυτὸν πέπονθ. *Idem accidit mihi, quod proverbio dicitur: Tuum ſomnium tibi narro. Quod autem non ultro (non enim audeo dicere, inviti) bonum & egregium illum virum a nobis parumper diſcedere permiſerimus, conjicis utique. Fortaſſis autem & mihi & tibi, quinetiam ipſi parvum aliquod ſolatium fuerit, ſi ille quidem te, nos vero per illum te potiamur. Nihil vero præterea de eo tibi dicere me decet. Noſti nimirum ipſe. Si enim eum tibi nunc indicem, id mihi evenerit, quod proverbio dicitur: Tuum tibi narro ſomnium.* Port.

1 Ταυτὶ μὲν εἰκάσμ.] Portus ad hunc locum: *Senarii ſunt, quorum auctor incertus.* At ſunt Ariſtophanis *Avibus*, pag. 579. Confer Noſtrum ſupra, v. Οὐχ ὑπ' ἄλλων; & Gatak. in *Miſcellan.* pag. 538, 539.

2 Ταυτόν. τοῦτο τριχῶς διαιρεῖ Ἀριστ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſumpta ſunt ex Alexandro Aphrod. in lib. 1. *Topic.* Ariſtot. pag. 32.

3 Τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτ. εἶναι ἐσ. οὐ τ. ὀν. σημ.] Locus hic apud Alexandrum Aphrodiſienſem ſic legitur, τῷ γὰρ ἀριθμῷ τοῖς αὐτοῖς εἶναι ἐστι τούτοις τοῖς ὀνόμασιν ἢ λόγοις εἶναι σημαντικοῖς. Sed neutra lectio ſanum ſenſum habet.

4 Πρὸς ποτόν] Alex. Aphrod. recte, πρὸς ποταμόν.

5 Ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς, νοῦς ἐν ψυχῇ] Alex. Aphrod. plenius: πάλιν ὄψις καὶ νοῦς κατ' ἀναλογίαν ταυτά, τῷ, ὃν λόγον ἔχει ὄψις ἐν ὀφθαλμοῖς, τοῦτον ἔχειν νοῦν ἐν ψυχῇ. Hinc Suidam ſupplere potes.

6 Ἔστι δὲ μοι] Et ſenſus & conſtructionis gratia ſcribendum eſt, ἔτι δὲ, &c.

Ταυτὸν[1] ἐποίησε τοῖς θηρῶσι τὰς ἐγχέλυς· οἱ τῷ θρίῳ τῆς κράδης προσχρώμενοι, καὶ τὸν βόρβορον ἀναταράξαντες, τῆς θήρας τυγχάνουσι. κἀκεῖνος συγχεῖ τὰ δημόσια, καὶ ἀναφυρᾷ, βουλόμενος τούς τε ἀδελφοὺς καὶ τοὺς προεστηκότας εἰς ταυτὸ συμβαλεῖν.

Ταυτότης. ἡ ὁμοιότης. Πισίδης·

Τῇ ταυτότητι συγχυθεὶς τῶν δακρύων.
Καὶ τὴν χαρὰν γὰρ πολλάκις χαρὰ τρέφει·
Καὶ δάκρυσίν τις ἐξεγείρει δάκρυα.

Ταυτότητος. ἀπαραλλάκτου φύσεως.

Ταφήϊον.[2] ἐντάφιον.

Τάφιος. ἐθνικόν. ὁ λῃστής.

Τάφος. καὶ τὸ παρὰ τοῖς θύταις σημεῖον. καὶ τὸ περίδειπνον. [3]Ὅμηρος·

—— Τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

οὐ τὸν τύμβον.

Ταφόσιρις.[4] ὄνομα κύριον.

Ταφρεῦσαι. διορύξαι. περισκάψαι.

Τάφρος. τὸ περὶ τὸ τεῖχος ὄρυγμα. καὶ τάφρη, παρ' Ἡροδότῳ, θηλυκόν. Ὀρύξαντες τάφρην εὐρείην, ἐπέτειναν ξύλα ἀσθενέα ἐπ' αὐτῆς.

Τάχα. ἴσως. ἢ ταχέως. ἢ τυχόν.

Ταχεινός. ὁ ὀξύς. ὁ ταχύς.

Τάχιον. Ταχύ, ἀντὶ τοῦ ταχέως. ἔστι παρὰ πολλοῖς τῶν παλαιῶν. παρ' Ὁμήρῳ δὲ τάχιστα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί,

—— Λῦσεν[5] δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.

ἀντὶ τοῦ, αἰψηρῶς, ταχέως.

Ταχυβάμονας[6] ὅρκους. Ἀρίσταρχος κατ' ἀντίφρασιν ἀκούει, ἀντὶ τοῦ βραδεῖς. βέλτιον δὲ τοὺς ἐν[7] ἑτέρῳ τινὶ γινομένους νοεῖν. ἀβλαβεῖς γὰρ οἱ ἐπιορκήσαντες. ὅθεν καὶ παροιμία· Ἀφροδίσιος ὅρκος οὐκ ἐμποίνιμος.

Ταχυβούλοις.[8] ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβαλλομένοις. προπετέσιν. ἀπερισκέπτοις. κωμῳδοῦνται δὲ οἱ Ἀθηναῖοι ὡς τοιοῦτοι, καὶ ὅτι ταχέως μετανοοῦσιν ἐν οἷς βουλεύονται.

Ταχυναυτεῖ. ταχέως πλεῖ. [9]Αὗται αἱ ἱεραὶ τριήρεις δημόσιαι, ἐπὶ τὰς τῆς πόλεως χρείας πεμπόμεναι, καὶ ταχυναυτοῦσαι.

Ταχύς.

Ταχὺς[10] δ', ὅταν εἰς ἄπορον ἐμπέσῃς,
Ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα φρενός.

Οὗ πόρον οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἄπορον λέγει. σκώπτειν δὲ διὰ τούτων βούλεται τὸν Σωκράτην, ὡς χλευαζό-

Ταυτὸν ἐποίησε τ. *Idem fecit, quod illi, qui venantur anguillas: qui foliis ficus utentes, & lutum turbantes, prædæ fiunt compotes. Et ille Rempub. confundit & perturbat, fratres & Magiſtratus inter ſe committere volens.*

Ταυτότης. Identitas: [ſi barbare ſic loqui liceat.] Similitudo. Piſides: *Similitudine lacrymarum confuſus. Etenim lætitiam ſæpe lætitia nutrit, & lacrymis aliquis excitat lacrymas.*

Ταυτότητος. [Rei, quæ ſemper eadem permanet.] Naturæ immutabilis.

Ταφήϊον. Sepulcrale. Ad ſepulturam pertinens.

Τάφιος. Taphius. Gentile nomen. Latro. Prædo.

Τάφος. [Non ſolum ſepulcrum ita vocatur, ſed] & ſignum aliquod apud aruſpices, [quod in extis cernitur.] Item, epulum funebre. Homerus: *Epulum funebre Hectoris equorum domitoris.* Non [enim Poeta per τάφον eo loco intelligit] ſepulcrum.

Ταφόσιρις. Taphoſiris. Nomen proprium.

Ταφρεῦσαι. Perfodere. Ducere foſſas.

Τάφρος. Foſſa murum cingens. Et τάφρη apud Herodotum legitur fœminino genere. *Cum autem foſſam latam fodiſſent, infirma ligna ſuper ipſam extenderunt.*

Τάχα. Fortaſſe. Vel, celeriter. Vel, caſu.

Ταχεινός. Citus. Celer. Velox.

Τάχιον. Citius. [Et] ταχύ, pro ταχέως, cito, celeriter. Apud multos veterum legitur. Apud Homerum vero τάχιστα [reperitur,] pro ταχέως, celeriter. Et, *Dimiſerunt vero concionem celerem.* Pro, celeriter.

Ταχυβάμονας ὅρκους. Cito tranſiens jusjurandum. Ariſtarchus per antiphraſin intelligi putat jusjurandum tardum. Sed præſtat accipere pro jurejurando amantium. Illis enim perjurium non nocere creditur. Unde etiam proverbium: *Jusjurandum amantium pœnæ non eſt obnoxium.*

Ταχυβούλοις. Celeriter conſilia mutantibus. Temerariis. Inconſideratis. Athenienſes enim a Comicis perſtringuntur ut tales, & quos cito conſiliorum pœniteat.

Ταχυναυτεῖ. Celeriter navigat. *Iſtæ triremes ſacræ & publicæ, quæ utilitate & neceſſitate Reip. exigente peregre mittuntur, & mare celeriter emetiuntur.*

Ταχύς. Citus. Celer. Velox. [Ariſtophanes:] *Celeriter vero, cum in difficultatem aliquam incideris, ad aliud commentum tranſili.* Ἄπορον vocat id, ex quo ſe aliquis expedire non poteſt. Per hæc autem Socratem deridet, ut qui in diſputationibus cavillaretur,

1 Ταυτὸν ἐποίησε τοῖς θηρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐγχέλεις.
2 Ταφήϊον] Homerus Odyſſ. Β. 99.
3 Ὅμηρος] Il. Ω. v. ult.
4 Ταφόσιρις] Eſt nomen urbis, de qua vide Stephanum Byzantium.
5 Λῦσεν δ' ἀγ.] Homer. Il. Τ. v. 276.
6 Ταχυβάμονας ὅρκ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀφροδίσιος ὅρκος.
7 Ἐν ἑτέρῳ] Scribendum eſſe ἐν ἔρωτι, ut habet Heſychius, & alii jam ante monuerunt.
8 Ταχυβούλοις. ἀντὶ τοῦ ταχέως μεταβ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 401. (286. Ed. Baſ. *P.*)
9 Αὗται αἱ ἱεραὶ τρ.] Illuſtrationem loci hujus pete ex ipſo Suida v. Πάραλος, ubi hæc ipſa verba leguntur.
10 Ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 167. (98. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam.

μενον

μενον ἐν ταῖς συζητήσεσι, καὶ μεθιστάμενον ὑπὸ τῆς στενοχωρίας. διδάσκει δὲ αὐτὸν, ὅτι, ἐὰν ἀπορήσῃς εἴς τι, ταχέως ἐπ' ἄλλο πήδα νόημα. ὁ δὲ ὑποτιθέμενος ἄλλῳ, δηλονότι αὐτὸς ἐν πείρᾳ γενόμενος τῶν ὅσα λέγει, ὑποτίθεται.

Ταινάρειον κακόν. τὸ μέγα, καὶ παρανομούμενον[1] εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς Εἵλωτας εἰς Ταίναρον ἀπέκτειναν. καὶ Ταιναρείτης, ὁ πολίτης.

Ταίναρον.[2] ἀκρωτήριον Λακωνικῆς, ἐν ᾧ στόμιον ἦν κατάγον εἰς ᾅδου. ἔνθα καὶ Ποσειδῶνος ἱερὸν Ἀσφαλίου. ἐκεῖσε δὲ τοὺς Εἵλωτας ἱκέτας καθεσθέντας ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος, οὐδὲν δείσαντες ἀνεῖλον οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ διὰ τοῦτο ἔδοξαν ἐναγεῖς εἶναι. Ἀριστοφάνης·

Αὐτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὑπὶ Ταινάρου Θεὸς,
Σείσας, ἅπασιν ἐμβάλοι τὰς οἰκίας.

Ταινίαι.[3] ἐπὶ μὲν ἀνθρώπων, τὰ πεζίτια, στέμματα, στεφάνη, ζώνη. ἐπὶ δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. καὶ ταινίδιον, τὸ στέμμα. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐκρυέντος τοῦ αἵματος παραλειφθεὶς ἐντάφιον ἑαυτῷ τρόπον τινὰ τὸ δυστυχὲς ταινίδιον ἐπήγετο. περὶ Μαξίμου λέγει τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, τοῦ ἀποσπάσαντος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς Ἀννίβου τὸ στέμμα.

Ταινίαι. λίνα εἰς λεπτὰ διακεκομμένα. Αἰλιανός·[4] Τὴν νηδὺν καὶ τὸν θώρακα πάντα καταδήσει ταινίαις. ἢ, διάδημα ἱματίου.

Ταινία[5] Ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδεῖτο τῷ μετώπῳ χορδὴν, καθάπερ ταινίαν, ἢ στέφανον· κατέχων δὲ ἐντὸς τῶν χειλέων τὸ ἆσθμα, καὶ ἐμπιπλὰς αἵματος τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ φλέβας, διέρρηγνυεν ὑπὸ ἰσχύος τῶν φλεβῶν τὴν χορδὴν, καθάπερ πάπυρον. καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς τὸ μὲν εἰς τὸν ἀγκῶνα ἐκ τοῦ ὤμου παρ' αὐτὴν καθίει τὴν πλευράν· τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἔτεινεν ἐς εὐθὺ τῶν δακτύλων, τὸν μὲν ἀντίχειρα ἀνιστρέφων εἰς τὸ ἄνω, τῶν λοιπῶν δὲ ἀλλήλοις ἐπικειμένων κατὰ στοῖχον. τὸν ἐλάχιστον οὖν τῶν δακτύλων κάτω γινόμενον οὐκ ἀπεκίνησεν ἄν τις βιαζόμενος. ἀπέθανε δὲ οὗτος ἐπιτυχὼν ξύλῳ ξηρῷ, σφῆνας ἔχοντι διϊστῶντας αὐτό· ὁ δὲ ὑπὸ λισθαίνουσί τε οἱ σφῆνες· κἀκεῖνος ἐχόμενος ὑπὸ τοῦ ξύλου, λύκων ἐγένετο εὕρημα.

Ταινιοῦντος. στεφανοῦντος. Προσιόντες δὲ αὐτῷ ἐταινίαζον οἱ στρατιῶται, καὶ ἀνέδουν.

Τέγεα. πόλις. καὶ Τεγεάτης, ὁ ἀπ' αὐτῆς.

Τέγγε. βρέχε.

Οἴνῳ[6] πνεύμονα τέγγε·
Φίλης δ' ἀπέχου Κυθερείης.

Τέγγεσθαι. εἴκειν. ἐνδιδόναι. καὶ τέγγει. βρέχει, μαλάττει. ἐν[7] Ἐπιγράμματι·

& ab adverſariis ad anguſtias redactus ad aliam quæſtionem tranſiliret. Docet autem ipſum, ut, ſi aqua ipſi hæreat, celeriter ad aliud commentum tranſiliat. Qui autem alteri aliquid præcipit, ea nimirum, quæ ipſe expertus eſt, ei præcipere cenſetur.

Ταινάρειον κακόν. Tænarium malum. Id eſt, magnum, & quo ſupplices violantur. Lacedæmonii enim Helotas, qui in Tænarum confugerant, interfecerunt. Et Tænarites, civis Tænari.

Ταίναρον. Tænarum. Laconiæ promontorium, in quo erat oſtium, per quod ad Inferos deſcendebatur. Illic etiam erat Neptuni Aſphalii templum; in quo Lacedæmonii Helotas ſupplices ſedentes nihil veriti interfecerunt, & eam ob cauſam piaculo ſe obſtrinxiſſe viſi ſunt. Ariſtophanes: *Et Neptunus, Tænari Deus, concuſſa terra omnes ædium ruina opprimat.*

Ταινίαι. Cum de hominibus dicitur, ſignificat faſcias, diademata, coronas, zonas. Cum vero de lignis, idem quod κυμάτια. Et ταινίδιον, parva faſcia, corona. Ælianus: *Ille vero ſanguine profluente collapſus, ſepulcrale quodammodo ornamentum, infelicem illam coronam ſibi impoſuit.* De Maximo Romanorum Imperatore loquitur, qui coronam ab Annibalis capite detraxerat.

Ταινίαι. Tæniæ. Faſciæ. Lintea in minuta fruſtra diſſecta. Ælianus: *Ventrem & thoracem totum circumligabit faſciis.* Ταινία & vinculum veſtis ſignificat.

Ταινία. Faſcia. Vinculum. Tænia. *Milo pancratiaſtes frontem nervo tanquam faſcia vel corona incingebat: continens deinde intra labia ſpiritum, cum venæ capitis ſanguine plurimo intumuiſſent, venarum robore nervum tanquam papyrum rumpebat. Ac ubi porrecta dextera cubitum lateri admoviſſet, erectoque pollice reliquos digitos junctim intendiſſet, nemo erat qui minimum ullo niſu a cæteris abjungere poſſet. Idem morte tali periiſſe fertur. Conſpicatus truncum aridum, cuneis immiſſis hiantem, robore fretus manibus ſuis eum dividere conatus eſt. Verum excidentibus cuneis a ligno retentus, luporum præda fuit.*

Φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας ὡς διαῤῥήξων. ὁ-

Ταινιοῦντος. Faſcia cingentis. Coronantis. *Milites vero accedentes caput eius diademate cinxerunt.*

Τέγεα. Tegea. Urbs. Et Tegeates, ejus civis.

Τέγγε. Riga. Madefac. *Vino riga pulmones: ſed a blanda abſtine Venere.*

Τέγγεσθαι. [Rigari. Emolliri.] Cedere. Remittere. Et τέγγει, rigat, humectat, emollit.

1 Εἰς ἱκέτας] An potius εἰς οἰκέτας, ut legitur in Vaticana Proverbiorum Appendice? Sic videtur. Εἵλωτες enim, de quibus hic agitur, ſervi erant. Vide tamen articulum ſequentem, ubi itidem ἱκέτας legitur.

2 Ταίναρον. ἀκρωτήριον Λακ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 395.

3 Ταινίαι. ἐπὶ μὲν ἀνθρ.] Eadem leguntur ſupra v. Πεζίτια.

4 Τὴν νηδὺν καὶ τ.] Confer Noſtrum v. Ἀναδοῦσι, v. Καταδήσει, & v. Στέμματα.

5 Ὁ δὲ Μίλων ὁ παγκρατιαστὴς περιεδ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Pauſaniæ in *Eliac. Poſter.* pag. 369, 370. eademque leguntur ſupra v. Μίλων.

6 Οἴνῳ πνεύμονα τ.] Ex Anacreonte, ut puto.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. xx. ut Portus etiam obſervaverat.

Νῆά

Νῆά σοι, ὦ πόντου βασιλεῦ, καὶ κοίρανε γαίης,
Ἀντίθεμαι Κρέοντος μηκέτι τεγγομένην.

Τέγξω. βρέξω.

Τεγεσταῖοι. ὄνομα ἔθνους. καὶ θηλυκῶς, Τεγέστη, ὄνομα πόλεως.

Τέγος. στέγη ἢ ὑπερῷον. δωμάτιον. οἰκία πρόσγειος.

Τεγχάρων[1].
Δραχμῆς μὲν αὐλεῖ, τεγχάρων δὲ παύεται.
ἐν τῷ Ἀρκάδιος ἄγγελος.

Τεήν. τὴν σήν. Τεὴν διφῶσα καλιήν.

Τεΐν. σοί, Δωρικῶς. ἐν Ἐπιγράμμασι·
Νικήσας ἀνέθηκε τεῒν περικαλλὲς ἄγαλμα.

Τεθέντων. ἀντὶ τοῦ, ληφθέντων, ὁμολογηθέντων, συγχωρηθέντων. Φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης· Συλλογισμός ἐστι λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν.

Τεθεωρημένη. ζητητικὴ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως. [2]Ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλαος ὁ Φιλόσοφος, νωθρὸς τὴν φύσιν καὶ χασμώδης, ἐν δὲ τῇ τέχνῃ τεθεωρημένος, εἰπὼν, τὴν Γεωμετρίαν αὐτοῦ χάσκοντος εἰς τὸ στόμα ἐμπτῆναι.

Τεθεικότες. [3]ἀποβαλόντες. [4]Ἰώσηπος· Οἱ δὲ πρὸς τὸ ἔργον διηρημένοι, τὰ πολλὰ τεθεικότες τῶν ὅπλων.

Τεθηγμένον. ἠκονημένον.

Τεθηλότα. θάλλοντα. Ἐστεφανωμένοι, κλῶνάς τε δάφνης τεθηλότας σείοντες.

Τεθηλυμμένων, καὶ ἐκτεθηλυμμένων.

Τέθηπα. καταπέπληγμαι. θαυμάζω.

Τεθηπότες. ἐπτοημένοι. δειλιάσαντες.

Τέθμια. [5]νόμος. καὶ τέθμια, νόμιμα.

Τέθναθι. προστακτικόν.

Τεθνεῶτα. καὶ τεθνειώτων, ἀποθανόντων. Τεθνεώτων δὲ πολλῶν, καὶ σαλευόντων ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἐπὶ λεπταῖς ἐλπίσι. καὶ κλίνεται τεθνειὼς, τεθνειῶτος.

Τεθνία.[6] γαστριμαργία πολλή.

Τεθνήσῃ. διὰ τοῦ σ οἱ Ἀττικοί. Οἴμ', [7]ὡς τεθνήσῃ.

Τεθολωμένος.[8] καὶ ἐπὶ χαρᾶς. Φερεκράτης Μυρμηκανθρώποις·
Γελῶντα, καὶ χαίροντα, καὶ τεθολωμένον.
Ἐπὶ λύπης.
Ὑπὸ τῆς ἀνίας ἀπεθολοῦτο ἡ καρδία.

Τέθρια. ἄγρια καὶ ἄγονα φυτά.

Τέθριππον. ἐκ τεσσάρων ἵππων ἅρμα.

Τεθυκώς. εὐχαριστήσας. ἢ θυσιάσας.

In Epigrammate: *Navem tibi, Rex maris, & Princeps terræ, Crantus dedico, quæ [aquis marinis] non amplius madeſit.*

Τέγξω. Rigabo.

Τεγεσταῖοι. Tegeſtæi. Nomen gentis. Et fœminino genere, Tegeſta, nomen urbis.

Τέγος. Tectum. Vel cubiculum in ſuperiore domus parte. Domus parva & humilis. Cella.

Τεγχάρων. [Corrupte, pro τεττάρων, quatuor.] *Drachma data canit: quatuor vero datis tacet.* Vide in v. Ἀρκάδιος ἄγγελος.

Τεήν. [Ionice pro] τὴν σήν. Tuam. *Tuum quærens nidum.*

Τεΐν. Dorice, pro σοί. Tibi. In Epigrammate: *Victor dedicavit tibi pulcherrimum ſimulacrum.*

Τεθέντων. Poſitis. Pro, ſumptis, conceſſis. Dicit enim Ariſtoteles: *Syllogiſmus eſt oratio, in qua poſitis quibuſdam,* &c. Id eſt, conceſſis.

Τεθεωρημένη. Contemplationi addicta. Veræ cognitionis ſtudioſa. *Arceſilaus Philoſophus, natura quidem tardus & oſcitabundus, artis vero Geometricæ contemplationi addictus, dixit, Geometriam ſibi oſcitanti in os involaſſe.*

Τεθεικότες. Qui depoſuerunt. Qui amiſerunt. Joſephus: *Illi vero in opere diſtributi, armis pleriſque depoſitis,* &c.

Τεθηγμένον. Acutum.

Τεθηλότα. Florentem. *Coronati, ramoſque lauri florentes quatientes.*

Τεθηλυμμένων, & ἐκτεθηλ. Effœminatorum.

Τέθηπα. Obſtupeſco. Miror. Admiror.

Τεθηπότες. Obſtupeſcentes. Metu perculſi.

Τέθμια. Leges. Et τέθμια. Inſtituta.

Τέθναθι. Imperativus. Morere.

Τεθνεῶτα. Mortuum. Et τεθνειώτων. Mortuorum. *Multis vero mortuis, & [reliquis] inter tenuem ſpem vitæ & metum mortis fluctuantibus.* Declinatur autem τεθνειὼς, ῶτος.

Τεθνία. Liguritio. Helluatio.

Τεθνήσῃ. Morieris. Attici per σ verbum hoc efferunt. *Hei mihi, ut morieris.*

Τεθολωμένος. Perturbatus. Confuſus. Etiam de gaudio dicitur. Pherecrates *Myrmecanthropis: Ridentem, & confuſum.* Item, de triſtitia & dolore. *Dolore cor ejus turbabatur.*

Τέθρια. Agreſtes & ſteriles plantæ.

Τέθριππον. Quadrigæ.

Τεθυκώς. Qui gratias egit. Vel, qui ſacrificium fecit.

1 Τεγχάρων] Male, pro τεττάρων. Vide ſupra v. Δραχμῆς.
2 Ὁ μὲν οὖν Ἀρκεσίλ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Arceſilao*, lib. IV. num. XXXII. eademque leguntur ſupra v. Θεώρημα: ut Pearſonius quoque obſervaverat.
3 Ἀποβαλόντες] Interpretatio hæc, ſaltem in ſubjuncto loco Joſephi, voci τεθεικότες minime convenit.
4 Ἰώσηπος] Lib. VI. *de Bello Jud.* cap. IX. pag. 909.

5 Νόμος] Potius, νόμοι.
6 Τεθνία] Male, pro τενθεία. Vide infra h. v.
7 Οἴμ', ὡς τεθν.] Ariſtophanes *Acharnenſ.* pag. 399. (285. Ed. Baſ. P.) ubi legitur τεθνήσει, quod magis Atticum eſt.
8 Τεθολωμένος. καὶ ἐπὶ χαρ.] Eadem totidem verbis leguntur apud Auctorem Etymologici.

Τεθυμμένος. [1] ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένος. ἢ [2] κεκακωμένος.

Τεθυωμένοι. τεθυμιαμένοι. εὐώδεις.

Τέκεα. τέκνα. καὶ τεκόντες, οἱ γεννήτορες.

——————— Τοῖς [3] τεκοῦσι γὰρ

Οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν.

τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγείσθω πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τεκμαιρόμενος. στοχαζόμενος. [4] Ψευδῆ τεκμαιρόμενος ἀληθέσι, καὶ οὐ γενησόμενα εἰκάζων γενησομένοις.

Τεκμήριον. ἀληθινὸν σημεῖον. ἢ τὸ ἄλυτον. καὶ [5] τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγεται, τὸ ἐκ τοῦ καπνοῦ τὸ πῦρ εὑρεῖν καὶ κατανοῆσαι. καὶ ἂν μὲν πάντως ἕπηται τῷ αἰτιατῷ τὸ αἴτιον, τεκμήριον τοῦτο λέγεται. ἂν δὲ μὴ πάντως ἕπηται, σημεῖον ἂν λέγοιτο, τεκμήριον δὲ οὐκέτι· διότι μηδὲ ἄλυτόν ἐστιν. οἷον, ὡς τό, ὠχρά ἐστιν, ἐπειδὴ τέτοκε. Καὶ αὖθις· Ὅτι [6] δὲ δαίμων ἦν ἀνθρωπόμορφος ἡ Θεοδώρα, τεκμηριώσαιτο ἄν τις τῷ μεγέθει σταθμώμενος, ὧν ἐς τοὺς ἀνθρώπους κακῶν ἔδρασεν. ἐν γὰρ τῷ ὑπερβάλλοντι τῶν πεπραγμένων, καὶ ἡ τοῦ δεδρακότος δύναμις εὔδηλος γίνεται. Καὶ αὖθις φησὶ Δαμάσκιος· [7] Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμήρια τῶν θείων [8] ἀφωρισμένων στοιχείων, πρὸς τὴν ἀνθρωπείων διάκρισιν· τῆς μὲν φιλοπονίας τὸ ἀνύσιμον ὑπὲρ πάντα λόγον· τῆς δὲ εὐσυνέτου γνώμης τὸ ἐξιστάμενον τῆς ἐμφανοῦς καὶ συνήθους τοῖς πολλοῖς ἀκολουθίας. τοῦ δὲ ἔρωτος αὐτοῦ τὸ [9] παρηρεθισμένον εἰς τὴν τοῦ νοητοῦ κάλλους ἀπόλαυσιν. † Ὁ δὲ κατέδεισεν, ἐπειδὴ ἔγνω τὴν ὁρμὴν αὐτοῦ, καὶ ὅτι τοῖς ἔργοις τὰς ἀπειλὰς ἐτεκμηρίου.

Τέκμησσα. ὄνομα κύριον. ἡ τοῦ Αἴαντος γυνή. καὶ ὄνομα πόλεως. καὶ Τεκμισσεύς, ὁ πολίτης.

Τέκμωρ. τέλος. μόρος. θάνατος.

Τέκος. τέκνον.

Τεκταινόμενος. κατασκευάζων.

Τεκτήνατο. κατεσκεύασε.

Τέκτων. κοινὸς τεχνίτης. ὁ λαοξόος. καὶ ὁ τῶν ξύλων εἰδήμων.

Τελαμών. ὁ ἀναφορεὺς τοῦ ξίφους, καὶ τῆς ἀσπίδος. Ἰάμβλιχος· Περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τελαμῶνας, προσέδησε τῇ κλίνῃ. Καὶ ἡ εἰς λεπτὰ κατακεκομμένη ὀθόνη. [10] Ἡρόδοτος· Οἱ δὲ Πέρσαι περὶ πλείστου ἐποιήσαντο, σμύρνῃσί τε ἰώμενοι τὰ ἕλκεα, καὶ σινδόνος βυσσίνης τελαμῶσι κατειλίσσοντες.

Τελαμώνιος. ὁ Αἴας.

Τεθυμμένος. Igne uſtus. Incenſus. [A τύφω.] [At τετυμμένος,] verberatus. [A τύπτω.]

Τεθυωμένοι. Suffiti. Fumigati. Odorati.

Τέκεα. Liberi. Filii. Et τεκόντες, genitores, parentes. *Pro parentibus enim ſi quis laborem & moleſtiam ſuſtineat, laboris meminiſſe non oportet.* Vel, cum quis pro parentibus laborem ſuſtinet, ne putet laborem illum eſſe moleſtum.

Τεκμαιρόμενος. Conjiciens. *Falſa conjiciens ex veris, & non futura ex futuris colligens.*

Τεκμήριον. Signum verum. Vel, irrefutabile. Et demonſtratio per τεκμήριον dicitur, cum ex fumo ignis adeſſe colligitur. Et ſi quidem cauſa neceſſario ſequatur cauſatum, tunc ſignum id dicetur τεκμήριον. Si vero non neceſſario ſequatur; ſignum aliquod dicetur σημεῖον, non vero τεκμήριον: quia non eſt irrefutabile. Ut, Pallida eſt, quia peperit. Et iterum: *Theodoram autem [non fuiſſe hominem, ſed] Furiam quandam ſub humana ſpecie, ex magnitudine malorum, quibus homines affecit, facile quis conjiciat. Ex atrocitate enim facinorum vis auctoris palam fit.* Et Damaſcius: *Fines vero conſtituebat & ſigna a divinis ſeparata elementis, ad humanarum rerum diſcretionem: induſtriam nimirum, quæ ſupra quam dici poteſt ad res quaſvis efficiendas valet. Mentis porro prudentiam, a manifeſto & conſueto vulgi more remotam. Amoris denique impetum, quo fertur ad fruendam pulchritudinem rerum, quæ in intellectu verſantur. † Ille vero pertimuit, poſtquam impetum ejus cognovit, & quod minas ex factis æſtimaret.*

Τέκμησσα. Tecmeſſa. Nomen proprium. Ajacis uxor. Et [Τέκμισσα, Tecmiſſa,] nomen urbis, cujus civis dicitur Tecmiſſenſis.

Τέκμωρ. Finis. Mors. Letum.

Τέκος. Filius.

Τεκταινόμενος. Fabricans. Conficiens.

Τεκτήνατο. Fabricavit. Fecit.

Τέκτων. Quivis faber, vel artifex. Lapicida. Item, faber lignarius.

Τελαμών. Lorum enſis, & ſcuti. Jamblichus: *Cum autem loris manus ejus conſtrinxiſſet, eum lecto alligavit.* Item, lintea faſcia, ſive linteum, in minuta fruſta diſſectum, [quo vulnera obligantur.] Herodotus: *Perſæ vero operæ pretium ſe facturos putarunt, [ſi hunc ſervarent,] ulcera ejus curantes myrrha, & faſciis byſſinis obligantes.*

Τελαμώνιος Αἴας. Ajax Telamonius: id eſt, Telamonis filius.

1 Τεθυμμένος] Scribendum eſt τεθυμμένος, per duplex μ: a τύφω.

2 Ἢ κεκακωμένος] Hæc interpretatio pertinet ad τετυμμένος, quod eſt a τύπτω.

3 Τοῖς τεκοῦσι γ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 289. ut Portus monuit.

4 Ψευδῆ τεκμαιρ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. VIII. pag. 527.

5 Τεκμηριώδης ἀπόδειξις λέγ.——————ἐπειδὴ τέτοκε] Hæc ſunt verba Philoponi in librum I. Ariſtot. *de Anima*, A. 7. b. eademque leguntur ſupra v. Ἀπόδειξις. Cæterum, pro τεκμηριώσεις ἀπόδειξις, ut priores Editt. habent, τεκμηριώδης ἀπόδειξις repoſuimus; non ſolum ſuadente ſenſu, ſed etiam auctoritate Philoponi, & MSti Pariſ. A.

6 Ὅτι δὲ δαίμων——εὔδηλος γίνεται] Fragmentum hoc excerptum eſt ex Procopii *Hiſtor. Arc.* cap. XVIII. ſed ubi de Juſtiniano Imperatore, non vero Theodora, verba fiunt. Quare compilatorem aliud egiſſe oporter, cum iſta excerperet.

7 Ὅρους δὲ ἐτίθετο καὶ τεκμ.] Hæc deprompta ſunt ex Damaſcii Vita Iſidori Philoſophi, ut monuimus etiam ſupra v. Ὅροι, ubi idem fragmentum legitur.

8 Ἀφωρισμένων] Scribe, ἀφωρισμένα, ut legitur ſupra v. Ὅροι.

9 Παρηρεθισμένον] MS. A. παρεθισμένον.

10 Ἡρόδοτος] Lib. VII. cap. CLXXXI. ubi de Aſonide quodam verba fiunt: ut me monuit amiciſſimus Vaſſius, Collegii Regalis hic apud Cantabrigienſes Socius.

Τελέας· ἐρεῖ ταδί. [1] [2] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν. Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετόμενος, ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν αὐτῷ μένων. Διαβάλλει τὸν Τελέαν, ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν πετομένων ἐὰν ἐρωτήσῃς. ἦν δὲ ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος, καὶ εὐμετάβλητος τοὺς τρόπους. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδείᾳ, καὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ καὶ νοσφισμῷ καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ Πλάτων ἐν Σύρφακι περὶ τοῦ Τελέου φησί· Νοεῖ [3] μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται. ἢ ὅτι πελέας ὄρνεον. τοὺς πετομένους ὄρνεις οὗτος ὁ Τελέας, Ἀριστοφάνης φησὶν, ἐρεῖ.

Τελέθει. γίνεται. καὶ τελέθουσι, γίνονται, θάλλουσι.

Τελενικῆσαι. [4] ἐν Σερίφοις, τὸ κενῶσαι. ἀπὸ Τελενίκου τινὸς, ὡς τὸ εἰκὸς πένητος παντελῶς. καὶ λέγεταί τις Τελενίκειος ἠχώ. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κενῶν ἀγγείων.

Τελοῦντα. [5] τελαγμένα.

Τελεώτερον. τὸ τέλειον.

Τελεθῆναι. [6] τὸ ἀναλωθῆναι. οὕτως Ἀντιφῶν.

Τελέσιλλα, ποιήτρια. ἐπὶ [7] στήλης μὲν τὰ βιβλία ἀπέρριπτο, κράνος δὲ τῇ κεφαλῇ περιέθηκε. [8] καὶ γὰρ ὅτι Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἄργους καταφυγόντας διέφθειρον, καὶ πρὸς τὴν πόλιν ᾔεσαν, ὡς αἱρήσοντες, τότε Τελέσιλλα τὰς ἐν ἡλικίᾳ γυναῖκας ὁπλίσασα, ὑπήντησεν οἷ προσῄεσαν. ὅπερ ἰδόντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰς τοὐπίσω ὑπέστρεψαν, αἰσχρὸν νομίσαντες γυναιξὶ πολεμεῖν, ἃς καὶ τὸ νικᾷν ἄδοξον, καὶ ἡττᾶσθαι μέγα ὄνειδος. εἰς τοῦτο καὶ ὁ χρησμὸς πεπλήρωτο, Ἀργείοις λέγων

Ἀλλ' ὅταν ἡ θήλεια τὸν ἄρρενα νικήσασα
Ἐξελάσῃ, καὶ κῦδος ἐν Ἀργείοισιν ἄρηται,
Πολλὰς Ἀργείων ἀμφιδρυφέας τότε θήσει.

Τελεσιουργήσας. εἰς τέλος ἀγαγών. ἐργασάμενος. Πολύβιος· Περὶ τὸ τῆς τάφρου χεῖλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν. καὶ αὖθις· [9] Ἐπ' αὐτὴν τινὰ τὴν τελεσιουργὸν κατεβακχεύοντο πρᾶξιν χωρεῖν, σώφρονι μανίᾳ τινὶ ἐς συμπλοκὴν ἐξοιστρούμενοι.

Τελεσιουργόν. τελέως ἀπηρτισμένον. [10] Διὸ καὶ ὅσα ἔγραψεν, εὕροι τις ἂν τὸ μὲν ὑψηλόνουν καὶ τελεσιουργὸν ἔχοντα, τοῖς δὲ ἔπεσιν οὐ πάνυ συνηρμοσμένα.

Τελεσκόμενος. τελειούμενος. πληρούμενος. ἐνθουσιῶν.

Τελέας ἐρεῖ ταδί. *Teleas hæc dicet: Homo eſt avis inconſtans, huc & illuc volitans, animi prorſus incerti & dubii, nec unquam in eodem loco permanens.* Ariſtophanes *Avibus.* Perſtringit Teleam, ut erronem. Erat etiam Teleas cavillator, & irriſor, & homo verſatilis, levique ingenio prædicus. Idem non ſolum ob mores cinædicos, ſed etiam ob timiditatem, voracitatem, ſtudium fraudandi, & improbitatem male audiebat. Et Plato in *Syrphace* de Telea dicit: *Aliud cogitat, aliud vero lingua profert.* Vel, quia πελέας eſt nomen avis.

Τελέθει. Eſt. Fit. Oritur. Et τελέθουσι. Sunt. Fiunt. Oriuntur.

Τελενικῆσαι. [Anonymus] in *Seriphis.* Exinanire. Evacuare. Ductum a quodam Telenico, qui, ut videtur, omnino pauper erat. Dicitur & Echo quædam Telenicia. Per tranſlationem ductam a vaſis inanibus.

Τελοῦντα. Perficientia. Abſolventia.

Τελεώτερον. Perfectius.

Τελεθῆναι. Abſumptum eſſe. Impenſum eſſe. Sic Antiphon.

Τελέσιλλα. Teleſilla, poetria. Huic ſtatua poſita eſt, ad cujus pedes libri jacent: galea vero capiti ejus impoſita eſt. Etenim cum Lacedæmonii, interfectis iis, qui in templum Argorum confugerant, ad urbem capiendam irent; Teleſilla mulieres, quæ per ætatem arma ferre poterant, armavit, & ſic hoſtibus obviam proceſſit. Quod conſpicati Lacedæmonii retro ceſſerunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare, quas & vincere nulla ſit gloria, & a quibus vinci, magnum ſit dedecus. Sic autem completum eſt oraculum, quod Argivis redditum erat: *Sed cum fœmina marem vicerit, & in fugam verterit, gloriamque apud Argivos reportaverit, efficiet, ut multæ Argivarum genas utraſque præ dolore unguibus lanient.*

Τελεσιουργήσας. Qui ad finem perduxit. Qui abſolvit. Qui perfecit. Polybius: *Cum opus circa foſſæ labrum abſolviſſet.* Et iterum: *Velut numinis afflatu impulſi, rem ipſam aggrediebantur, in qua totius negotii cardo ſitus erat, ſana quadam inſania ad prœlium committendum velut œſtro quodam incitati.*

Τελεσιουργόν. Omnino perfectum & abſolutum. [Efficax.] *Quare in iis, quæ ſcripſit, ſublimes quidem & efficaces ſententias, non autem verſuum concinnitatem quis inveniat.*

Τελεσκόμενος. Qui perficitur. Qui completur. Qui ſacris initiatur. Qui afflatu Numinis plenus eſt.

1 Τελέας ἐρεῖ ταδί. Ἀριστοφ.] Hæc confuſa ſunt & turbata, quæ ſic ſcribi & diſtingui debent:

——Τελέας ἐρεῖ ταδί.
Ἄνθρωπος ὄρνις ἀστάθμητος, πετόμενος,
Ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν ταυτῷ μένων.

Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

2 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 548. [374. Edit. Baſ. P.]

3 Νοεῖ μὲν ἕτ.] Verſus hic Platonis in legem metri peccat, qui apud Scholiaſtam Ariſtophanis ſic legitur:

Νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ λέγει.

Recte: dummodo expungas particulam δὲ, quæ tenorem metri interpellat.

4 Τελενικῆσαι ἐν Σερ.] Eadem habet Etymologus: ſed apud quem legitur πλενικίσαι, per ι in ſyllaba penultima, quod magis placet. Photius item in Lex. MS. habet πλενικίσαι. At Heſychius, πλενικῆσαι, ut Suidas. Mirum autem eſt Heſychium τὸ πλενικῆσαι exponere, μὴ κενὸν ποιῆσαι; contra quam Photius, Etymologus, & Suidas: quorum auctoritatem potiorem habendam eſſe judico.

5 Τετασμένα] Interpretatio hæc a ſignificatione vocis τελοῦντα omnino aliena eſt.

6 Τελεθῆναι] Imo, τελεσθῆναι: a τελέω.

7 Ἐπὶ στήλης μὲν τὰ βιβλ.] Idem de ſtatua Teleſillæ teſtatur Pauſanias in *Corinthiacis*, pag. 121. quem confer.

8 Καὶ γὰρ ὅτι Λακεδ.] Eandem hiſtoriam paulo prolixius narrat Pauſanias loco laudato.

9 Ἐπ' αὐτὴν τινὰ τὴν πλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Βακχεύων, ubi idem fragmentum legitur.

10 Διὸ καὶ ὅσα ἔγραψ.] Hæc ſunt verba Damaſcii de Iſidoro philoſopho, ut oſtendimus ſupra ad v. Ἐνδιάστροφος, ubi idem fragmentum occurrit.

Τελέ-

Τελέστης, κωμικός. τούτου δράματά ἐστιν, Ἀργὼ, καὶ Ἀσκληπιός· ὥς φησιν Ἀθήναιος [1] ἐν τῷ δ΄. τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Τελεσφόρος. τέλειος μάντις. ἐγγαστρίμυθος.

Τελετή. [2] θυσία μυστηριώδης. ἡ μεγίστη καὶ τιμιωτέρα. ἀπὸ τῶν γινομένων εἰς αὐτὰς δαπανημάτων. τελεῖν γὰρ φαμὲν τὸ δαπανᾷν. καὶ πολυτελεῖς, τοὺς πολλὰ ἀναλίσκοντας. καὶ εὐτελεῖς, τοὺς ὀλίγα.

Τελευταῖον. ἔσχατον.

Τελευτῆσαι. τελέσαι.

Τελεῖν. ἐπιτελεῖν. ποιεῖν. ἢ τὸ δαπανᾷν. ἔνθεν καὶ ἡ τελετή.

Τελεία. Ἥρα Τελεία καὶ Ζεὺς Τέλειος ἐτιμῶντο ἐν τοῖς γάμοις, ὡς πρυτάνεις ὄντες τῶν γάμων. Τέλος γάρ ἐστιν, ὁ γάμος. [3] διὸ καὶ προτέλεια ἐκαλεῖτο ἡ θυσία, ἡ πρὸ τῶν γάμων γινομένη. † [4] Διττὴ δὲ ἡ κατὰ φύσιν ἐπιβάλλουσα τῷ ἀνθρώπῳ τελειότης· ἡ μὲν, γνωστικὴ, ἣν ἐπιστήμην καλοῦμεν· ἡ δὲ, ὀρεκτικὴ, ἣν ἀρετὴν ἐπονομάζομεν.

Τελλίας. [5] ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκραγαντῖνος, φιλόξενος ὢν, καταλύσασι ποτὲ πεντακοσίοις ἱππεῦσιν, ὥρα χειμῶνος, ἔδωκεν ἑκάστῳ χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.

Τελική. ζήτει ἐν τῷ Ἀρχή.

Τελίνη. ὄνομα πόλεως.

Τέλθειν. ἐν ᾠδῇ τέρπειν.

Τέλμινα, καὶ Τέλμισσα. ὀνόματα πόλεων.

Τέλμα. τόπος πηλώδης, ὕδωρ ἔχων. Μέλει μοι περὶ τῶν τοιούτων [6] οὐδὲν ἧττον, ἢ τῶν ἐν τοῖς τέλμασι βατράχων. καὶ Πισίδης·

Χερσοῖ τὰ ῥεῖθρα, τελματοῖ δὲ τοὺς λίθους.

Τέλματα. τὰ πηλώδη καὶ τελευταῖα τοῦ ὕδατος. ἢ, βάθρα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ [7] Ἀριστοφάνης·

Ὄμβριον ὕδωρ ἂν εἴχετ᾽ ἐν τοῖς τέλμασι:

τουτέστι, τοῖς φρέασι.

Τελμισεῖς. οὗτοι οἰκοῦσιν ἐν Καρίᾳ, ἀπέχοντες ξ΄. στάδια Ἁλικαρνασσοῦ, ὡς Πολέμων. Τελμισσὸς δὲ, πόλις ἐν Λυκίᾳ. ἀπὸ Τελμισσοῦ, τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ μιᾶς τῶν Ἀντήνορος θυγατέρων, ᾗ ἐμίγη, εἰς σκύλακα μεταβαλών. διὸ καὶ τερατοσκόπον αὐτὴν ἐποίησεν, ὡς Διονύσιος ἐν Κτίσεσι.

Τελμισεύς. ὁ πολίτης.

Τελέστης. Teleſtes, Comicus. Hujus fabulæ ſunt, Argo, & Æſculapius: ut ait Athenæus lib. iv. *Dipnoſophiſtarum.*

Τελεσφόρος μάντις. Vates verax, & cujus prædictiones ad exitum perducuntur. Engaſtrimythus.

Τελετή. Sacrificium myſticum. Sive, [ſacrificium] maximum, & valde ſolenne. [Sic dictum] a ſumptibus, qui in id impenduntur. Τελεῖν enim eſt, ſumptus facere, vel impendere. Et πολυτελεῖς dicimus ſumptuoſos. Et εὐτελεῖς, eos, qui exiguos ſumptus faciunt.

Τελευταῖον. Ultimum. Extremum. Poſtremum.

Τελευτῆσαι. Perficere. Ad finem perducere.

Τελεῖν. Perficere. Conficere. Elaborare. Vel, impendere, & ſumptus facere. Unde & nomen τελετή: [de quo ante.]

Τελεία. Telea. [Epithetum Junonis.] Juno Telea & Jupiter Teleus colebantur in nuptiis, ut nuptiarum præſides. Τέλος enim dicuntur nuptiæ. Quare & προτέλεια dicebatur ſacrificium, quod ante nuptias fiebat. [Et τελειότης, perfectio.] Duplex autem eſt perfectio, quæ homini ſecundum naturam obtingit: altera, cognitionis; quam vocamus ſcientiam: altera vero appetitionis, quam appellamus virtutem.

Τελλίας. Tellias Agrigentinus, vir valde hoſpitalis, aliquando quingentis equitibus, qui hyberno tempore ad ipſum diverterant, ſingulis tunicam & pallium dedit.

Τελική. Quære in voce Ἀρχή.

Τελίνη. Teline. Nomen urbis.

Τέλθειν. Cantu oblectare.

Τέλμινα καὶ Τέλμ. Telmina, & Telmiſſa. Nomina urbium.

Τέλμα. Palus. Locus cœnoſus. *Minus hæc curo, quam ranas in paludibus.* Et Piſides: *Fluvios in terram convertit; & lapides in paludes.*

Τέλματα. Loca cœnoſa & paluſtria. Vel, fundamenta. Iſæus vero ſic appellavit arva. Et Ariſtophanes: *Pluviam aquam haberetis in paludibus:* Id eſt, in puteis.

Τελμισεῖς. Telmiſenſes. Hi habitant in Caria, ſexaginta ſtadia ab Halicarnaſſo diſtantes, ut tradit Polemon. Telmiſſus autem eſt urbs Lyciæ, [ſic appellata] a Telmiſſo, filio Apollinis, & unius filiarum Antenoris; cum qua rem habuit, in catulum mutatus. Quare & prodigiorum interpretem eam fecit, ut auctor eſt Dionyſius in *Originibus.*

Τελμισεύς. Telmiſenſis. Sive, civis urbis Telmiſſi.

1 Ἐν τῷ δ΄.] Addito numero denario ſcribendum eſt, ἐν τῷ ιδ΄. i. e. libro xiv. Eo enim libro Athenæus fabularum Teleſtis mentionem facit.

2 Τελετή. θυσία μυστηρ.] Athenæus libro ii. pag. 40. Τελετὰς τε τὰς ἔτι μείζους καὶ μετά τινος μυστικῆς παραδόσεως ἑορτὰς, τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἕνεκα. τελεῖν γὰρ, τὸ δαπανᾷν· καὶ πολυτελεῖς, οἱ πολλὰ ἀναλίσκοντες· καὶ εὐτελεῖς, οἱ ὀλίγα. Hinc Suidas ſua deprompſit.

3 Διὸ καὶ προτέλεια] Vide Heſychium v. Γάμων.

4 Διττὴ δὲ ἡ κατὰ φ.] Hæc ad proprium articulum referenda erant. Pertinent enim ad vocem τελειότης.

5 Ὅτι Τελλίας ὁ Ἀκρ.] Hæc ſunt verba Athenæi, lib. i. *Dipnoſ.* pag. 4. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Ἀθήναιος.

6 Οὐδέν] Hæc vox ut ſupervacanea & ſenſum turbans delenda eſt; ut monuimus etiam ſupra v. Μέλει, ubi vide quæ notavimus.

7 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 614. (428. Ed. Baſ. P.)

Τέλος. [1] ἀρχή. [2] πρᾶξις. Τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεῦσι. Τέλος, καὶ τὸ δαπάνημα. ὅθεν πολυτελὲς, τὸ [3] πολὺ ἀνάλωτον. Τέλος καὶ τὸ πέρας. [4] καὶ ὁ γάμος. ὅθεν καὶ προτέλεια. [5] Τέλος, καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. τοῦτο δὲ διττόν. τὸ μὲν, Οὗ· τὸ δὲ, Ὧι. οἷον, τῷ οἰκοδόμῳ τέλος ἐστὶ, τὸ οὗ ἕνεκα, ποιῆσαι σκέπασμα κωλυτικὸν ὄμβρων καὶ καυμάτων· Ὧι δὲ, ἡμῖν. τὸ γὰρ σκέπασμα ἡμῖν ποιεῖ. ἐσμὲν οὖν ἡμεῖς τοῦ οἰκοδόμου τέλος τὸ ὡς ᾧ. ὡσαύτως δὲ θεωρεῖν ἔστι καὶ ἐπὶ πάντων τῶν φύσει συνεστώτων. οἷον, ἡ μὲν ἔφεσις τοῦ θείου, δι' ἣν ἕκαστον τῶν ἐμψύχων ποιεῖ ἄλλο οἷον αὐτὸ, τέλος ἐστὶ τὸ οὗ. τούτου γὰρ ἕνεκεν ἐστὶν ἡ γένεσις. ἐπειδὴ δὲ τὰ σώματα ὄργανα γίνονται ταῖς ψυχαῖς, αἱ ψυχαὶ εἰσὶ τέλη, ὡς ᾧ. ἀναλογεῖ μὲν οὖν τῷ μὲν τεχνίτῃ τῷ οἰκοδόμῳ, ἡ φύσις· τῷ δὲ ἀνθρώπῳ τῷ ἐπιτάττοντι γίνεσθαι τὸ σκέπασμα, ἡ ψυχή· τῷ σώματι δὲ, ἡ οἰκία. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν ζώων τὸ τέλος ἐστὶ διττὸν, τό, τε οὗ, καὶ τὸ ᾧ· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν φυτῶν. καὶ γὰρ ἐν τούτοις ἡ φύσις ὀργανικὸν ποιεῖ τὸ σῶμα πρὸς τὴν χρείαν τῆς ἐν αὐτοῖς ψυχῆς ἀναφερόμενον. ὀργανικὰ γὰρ τὰ τῶν φυτῶν μέρη, ῥίζα, φλοιὸς, ἐντεριώνη, καὶ φύλλα, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐπὶ μὲν οὖν τῶν ἐμψύχων διττὸν τὸ τέλος, ὡς εἴρηται. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν τὸ τέλος διττόν. μέταλλα γὰρ, καὶ λίθοι, καὶ ἁπλῶς τὰ ἄψυχα, προσεχῶς ὑπὸ ψύξεως καὶ θερμότητος γινόμενα, ἐξῃρημένως δὲ ὑπὸ τῆς ὅλης δημιουργίας, ἓν τέλος ἔχει, τὸ οὗ. ἕνεκα γὰρ τῆς κοσμοποιΐας. οὐκέτι μέντοι καὶ τὸ ὡς ᾧ τέλος ἐστὶν ἐν τούτοις. οὐ γὰρ εἰσὶν ὄργανα τούτων, οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζεται. † [6] Σημαίνει δὲ τὸ τέλος ἕξ. † [7] Ἀρίστων δὲ ὁ Χῖος τέλος ἔφησεν εἶναι, τὸ ἀδιαφόρως ἔχοντα ζῆν πρὸς τὰ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, μὴ ἥντινουν ἑαυτοῖς παραλλαγὴν ἀπολείποντα, ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ πάντων ἔχοντα. εἶναι γὰρ ὅμοιον τὸν σοφὸν ἀγαθῷ ὑποκριτῇ. † [8] Διαφέρει δὲ τέλος, καὶ ὑποτελίς. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι. τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀδιάφορα εἶναι. † Οἱ δὲ εἶπον τέλος εἶναι τὴν ἐπιστήμην, τὸ μετ' ἐπιστήμης ζῆν, καὶ μὴ τῇ ἀγνοίᾳ διαβεβλημένον.

Τέλος. Magiſtratus. Actio. Item, tributum, vel vectigal, quod Regibus datur. Item, impenſa, vel ſumptus. Unde πολυτελὲς, ſumptuoſum. Item finis. Item, nuptiæ. Unde προτέλεια, ſacrificia, quæ fiunt ante nuptias. Τέλος etiam dicitur id, cujus cauſa aliquid fit: ſive, finis. Hic autem duplex eſt. Alter quidem, *Cujus cauſa* aliquid fit: alter vero, *Cui.* Ut, illi, qui domum ædificat, finis quidem *Cujus cauſa* eſt, facere ſibi tectum, quod imbres & æſtum propulſet. [Finis] vero *Cui,* Nos. Tectum enim Nobis facit. Nos igitur ei, qui domum ædificat, ſumus finis *Cui.* Idem etiam ſpectare licet in omnibus rebus, quas Natura producit. Ut, deſiderium divinitatis, propter quod unumquodque animantium generat aliud, [ſpecie] idem, finis eſt *Cujus.* Ejus enim cauſa eſt generatio. Quoniam autem corpora animabus fiunt inſtrumenta; animæ illis ſunt finis *Cui.* Quare architecto reſpondet Natura: Homini vero, qui ædificium fieri jubet, anima: & corpori, domus. Non ſolum autem in animalibus duplex hic finis cernitur, *Cujus,* & *Cui*; ſed etiam in plantis. Nam & his Natura inſtrumentale facit corpus, quod uſui animæ illarum inſerviat. Inſtrumentales enim plantarum partes ſunt, radix, cortex, medulla, folia, & id genus alia. In animatis igitur duplex eſt finis, ut dictum eſt. In reliquis vero duplicem finem invenire non datur. Metalla enim, & lapides, & denique inanima, proxime quidem a frigore & calore facta; eminenter vero ab omnium rerum opifice; unum finem habent, *Cujus.* Nam ob mundi fabricam facta ſunt: nec finis *Cui* illis ineſt. Non enim organa ulla habent, nec ad uſum animarum condita ſunt. † Τὸ τέλος ſex habet ſignificationes. † Ariſto Chius finem eſſe dixit, indifferenter ſe habere ad ea, quæ inter virtutem & vitium media ſunt, nec vel minimum in alterutram partem ab hiſce moveri, ſed in omnibus rebus æquali eſſe animo. Sapientem enim ſimilem eſſe bono hiſtrioni. † Differt finis ab eo, quod fini ſubjectum eſt. Hoc enim & eos qui ſapientes non ſint, aſſequi: at finem, ſolum ſapientem. Media vero inter virtutem & vitium indifferentia eſſe. † Alii vero dixerunt, finem eſſe ſcientiam, ita ut ſcientia excultus vivas, nec ob ignorantiam male audias.

Τέλος [9] εὐδαιμονίας διαφέρει. Τέλος μὲν γάρ ἐστιν, ἡ κατὰ μέρος ἡδονή. Εὐδαιμονία δὲ, τὸ ἐκ τῶν μερικῶν ἡδονῶν σύστημα, αἷς συναριθμοῦνται καὶ αἱ παρῳχηκυῖαι, καὶ αἱ μέλλουσαι.

Τέλος εὐδ. Finis a felicitate differt. Nam Finis eſt particularis voluptas. Felicitas vero, compoſitum quiddam ex particularibus voluptatibus; quibus annumerantur & præteritæ & futuræ.

Τέλος [10] εἶναι. διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον. [11] Ἐν-

Τέλος εἶναι. Finem eſſe. Pervigilare nos co-

1 Ἀρχή] Portus male interpretabatur *principium*; cum vox iſta hic ſignificet *magiſtratum.* Eo enim ſignificatu vocabulum hoc interdũ accipitur. Unde οἱ ἐν τέλει dicuntur illi, qui magiſtratu fungũtur.

2 Πρᾶξις] Malim, πρᾶγμα, vel τάγμα. Utramque enim ſignificationem vocabulo τέλος convenire, ex Heſychio & Etymologo conſtat.

3 Πολὺ ἀνάλωτον] Etymologus rectius una voce, πολυανάλωτον.

4 Καὶ ὁ γάμος] Vide paulo ante, v. Τελεία, & Heſych. v. Δόμος ἡμιτελής.

5 Τέλος, καὶ τὸ οὗ ἕνεκα. τοῦτο δὲ διττ.——οὐδὲ εἰς χρείαν ψυχῶν τινῶν κατασκευάζετ.] Hæc omnia excerpta ſunt ex Philopono in lib. II. Ariſtot. *de Anima,* H, 6. b.

6 Σημαίνει δὲ τὸ τ.] Significationes has recenſet Etymologus, quem vide.

7 Ἀρίστων ὁ Χῖος τέλ.——ὑποκριτῇ] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* lib. VII. num. CLX.

8 Διαφέρει δὲ τέλος, & ὑποτ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, leguntur apud eundem Laertium in *Herillo.*

9 Τέλος εὐδαιμονίας διαφ.] Hæc erat ſententia Ariſtippi, & ejus ſectatorum, ut diſcimus ex Laertio in *Ariſtippo,* lib. II. num. 87. unde Suidas hæc excerpſit.

10 Τέλος εἶναι. διαγρυπνεῖν ἡμᾶς ἠνάγκαζον] Senſus hujus loci eſt omnino mutilus.

11 Ἐντελέχειά ἐστιν ἡ ψ.] Hæc pertinent ad vocem ἐντελέχεια.

τελέ-

τελέχεια ἐστὶν ἡ ψυχὴ, ὡς τελειοῦσα, καὶ κυβερνῶσα, καὶ οἰκονομοῦσα τὸ σῶμα, καὶ κινοῦσα τὰ ὄργανα τούτου πάντα· ἧς ἄνευ ἀτελὲς, μᾶλλον δὲ, ἄχρηστον, καὶ παντελῶς οὐδέν.

Τέλος. Ὁ Σόλων τῆς παρούσης τύχης τοῦ Κροίσου καταφρονήσας, ἐκέλευσέ τε τοῦ βίου παντὸς τὸ τέλος ἀναμένειν, μηδὲ προπηδᾷν, μηδὲ ἐπειγόμενον τοῖς εὐδαίμοσιν ἑαυτὸν ἐγκαταγράφειν. ἀτέκμαρτα γὰρ καὶ ἄδηλα τὰ ἀνθρώπινα.

Τέλλος. ὄνομα κύριον.

Τελώνης. Ἰάμβλιχος· Ἔδωκε τὸν ὅρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. ἤδη καὶ [1]θήσουσι λύκοι ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων, καὶ λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς μητράσιν, ὁπότε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν τοιαύτην.

Τελώνης. ὁ τῶν τελῶν ἐπιστάτης. [2]διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ τὸ τοῦ τελώνου ὄνομα· καὶ τοῦ Κλέωνος ὄντος τελώνου, καὶ ὑπὲρ τὸ τέλος τελωνοῦντος· ὥς φησιν Ἀριστοφάνης.

Τελώνης.[3] Ἀλλοτρίων πραγμάτων μεριστὴς, πεπαρρησιασμένη βία, ἀνεπιτίμητος ἁρπαγὴ, ἀναίσχυντος πλεονεξία, πραγματεία λόγον μὴ ἔχουσα, ἀναιδὴς ἐμπορεία.

Τελωνεῖον. ὁ τόπος, προπερισπωμένως, ἐν ᾧ καθέζεται ὁ τελώνης. Τελώνιον δὲ, προπαροξυτόνως, διὰ τοῦ ι γραπτέον. Πισίδης·

Ἐβουλόμην δὲ πᾶν τὸ τοῦ λόγου πλάτος
Ἐν τῷ στενῷ σου προσβαλεῖν τελωνίῳ.

Τελχῖνες.[4] πονηροὶ δαίμονες. ἢ, ἄνθρωποι φθονεροὶ, καὶ βάσκανοι. δύο ἐγένοντο Τελχῖνες, Σίμων, καὶ Νίκων. ὑπερίσχυσε δὲ ὁ Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ παροιμία· Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμων ἐμέ. ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων. καὶ Τελχίνειος.

Τελχιταίνει.[5] ἀντερίζει. σκληροτραχηλοῖ.

Τεμάχη.[6] ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθύων, καὶ ἐπὶ πλακούντων. ἐπὶ δὲ πιστῶν οὐκέτι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Κεστρῶν τεμάχη μεγάλων. ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων, οἷον τυροῦ, τόμος. ἡ εὐθεῖα, τὸ τέμαχος.

Τεμαχί. ἐπίρρημα.

Τεμένη. ναοί. ἱερά. ἢ τὰ ἀφωρισμένα κατὰ τιμὴν χωρία. τεμενίτης.

Τέμνειν.[7] πείθειν. τιμᾷν. ἡγεῖσθαι. [8]Τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφέρει. Τέμνειν γάρ ἐστι, τὸ ὀρθὴν ποιεῖσθαι τὴν τομήν. Ὑποτέμνειν δὲ, τὸ λοξώδη, ἵνα παχέα φαίνεται. τὸ γὰρ ἀνώμαλον τῆς τομῆς

gebant. Anima eſt Entelechia, tanquam perficiens & gubernans & regens corpus, & hujus inſtrumenta omnia movens; ſine qua corpus eſt imperfectum, vel potius inutile, & nihil prorſus.

Τέλος. Finis. Solon autem præſentem Crœſi fortunam contemnens, juſſit eum totius vitæ finem expectare, nec temere & ante tempus judicare, neque cito nimis beatorum numero ſe adſcribere. Res enim humanas dubias eſſe & incertas.

Τέλλος. Tellus. Nomen proprium.

Τελώνης. Vectigalium redemptor. Publicanus. Jamblichus: *Publicanus mercatori torquem reddidit. Jam etiam lupi agnos ex ore dimittent, & leones hinnulos, quos ſub dentibus habent, illæſos ad matres redire ſinent; quandoquidem & publicanus talem prædam dimiſit.*

Τελώνης. Publicanus. Vectigalium redemptor. Apud antiquos publicani nomen erat inviſum. Et Cleon erat publicanus, ut ait Ariſtophanes.

Τελώνης. Publicanus. Portitor. Id eſt, Alienarum rerum diviſor, aperta violentia, impunita rapina, impudens avaritia, negotiatio a ratione aliena, mercatura inverecunda.

Τελωνεῖον. Cum circumflexo in penultima. Telonium, ſive locus, in quo publicanus, vel portitor ſedet. Τελώνιον vero, cum acuto in antepenultima ſyllaba, per ι ſcribendum eſt. Piſides: *Volebam autem de tota re prolixe in anguſto tuo telonio tecum colloqui.*

Τελχῖνες. Telchines. Mali dæmones. Vel, homines invidi & faſcinatores. Fuerunt autem duo Telchines. Simon, & Nicon. Nicon vero Simonem [malis artibus] adeo ſuperavit, ut ejus famam aboleverit. Et proverbium: *Novi Simonem, & Simon me.* Dicitur in eos, qui propter improbitatem ſe mutuo norunt.

Τελχιταίνει. Contentioſe reſiſtit. Contumax eſt.

Τεμάχη. Fruſta. Dicitur de piſcibus & placentis. De carnibus non item. Ariſtophanes *Nubibus: Ceſtreorum magnorum fruſta.* Fruſta vero aliarum rerum, ut caſei, dicuntur τόμοι. Caſus rectus eſt, τὸ τέμαχος.

Τεμαχί. Adverbium. In fruſta. Fruſtatim.

Τεμένη. Templa. Delubra. Vel, loca Deo Heroive alicui conſecrata. Luci ſacri. [Inde deducitur adjectivum,] τεμενίτης.

Τέμνειν. Perſuadere. Honorare. Putare. Τέμνειν & ὑποτέμνειν differunt. Τέμνειν enim eſt, recta aliquid incidere & ſecare: Ὑποτέμνειν vero, oblique incidere; [quod coriarii facere ſolent,] ut [coria] craſſiora videantur. Sectio

1 Θήσουσι] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, θήγουσι.

2 Διεβέβλητο δὲ παρὰ τοῖς π.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 301. Vide etiam Suicerum in *Theſ. Eccleſ.* v. Τελώνης, & Caſaub. ad Theophr. *Char.* pag. 185.

3 Τελώνης. ἀλλοτρ.] Hæc ſumpta ſunt ex oratione Chryſoſtomi Περὶ τοῦ μὴ ἀπογινώσκειν, Tom. VIII. pag. 74. ut obſervavit modo laudatus Suicerus.

4 Τελχῖνες] Confer Heſych. v. Θελγῖνες.

5 Τελχιταίνει] Sic etiam Etymologus. At Heſychius, τελχινίοντες, per ι in ſyllaba tertia.

6 Τεμάχη. ἐπὶ κρεῶν, καὶ ἰχθ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Nubes,* pag. 146. (80. Ed. Baſ. P.) ſed ubi ſic legitur: Ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ δὲ κρεῶν οὐκέτι. Sic etiam apud Suidam ſcribere malim. Vide quoque ſupra v. Κεστρῶν, ubi eadem leguntur.

7 Πείθειν. τιμᾷν. ἡγεῖσθαι] Miræ interpretationes vocis τέμνειν quas tamen etiam legas apud Heſychium.

8 Τέμνειν καὶ ὑποτέμνειν διαφ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 304. (206. Ed. Baſ. P.)

παχύτητος δόξαν ἐργάζεται· ὅπερ ποιοῦσιν οἱ βυρσοδέψαι.

Τέμνω. τὸ κόπτω. αἰτιατικῇ. Ἐκτέμνω δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀφανίζω.

Τέμνουσι φάρμακον. τιμῶσιν. ἡγοῦνται. οὕτως ἄλλοι τε, καὶ Ἱεροκλῆς.

Τέμπεα. τὰ κοιλώματα. καὶ [1] Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν τῆς Θετταλίας ὀρῶν, περὶ τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ὄσσαν, στενά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν αἱ στενώταται διεκβολαί, καὶ οἱ σύνδενδροι τόποι. ἰδίως δὲ [2] Μακεδονικὰ ὄρη οὕτω καλούμενα, καὶ οἱ στενοὶ τόποι. Ἡρόδοτος· Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην Θετταλοὶ ἐμήδισαν, δείσαντες τὴν ἀπόφραξιν τῶν Τεμπῶν.

Τέμπλα. ἐπίσημα.

Τενάγη.[3] διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι. πηλώδη πελάγη. ἡ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι. [4] Πολύβιος· Κατὰ τὴν εἰς θάλατταν ἐκβολὴν τοῦ Βουκάρα ποταμοῦ, συνθεωρήσας κατά τινας ἀνέμων στάσεις ἀποθινούμενον τὸ στόμα, καὶ τεναγώδη γινομένην τὴν παρὰ τὸ στόμα πάροδον, τηρήσας τὸ προειρημένον σύμπτωμα, διεβίβασε τὴν στρατιάν. † Τὰ δὲ δὴ πλείω τῶν πλοίων μετέωρα διὰ τὰ τενάγη ἀπεσάλευε.

Τέναρος.[5] κακοῦργος. συκοφάντης.

Τένδα.[6] παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνου.

Τένδει.[7] ἐσθίει. [8] Ἡσίοδος· Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένδει.

Τενέδιος ἄνθρωπος. ἐπὶ τῶν φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων. ὁ γὰρ Τένης ἐνομοθέτησεν ἐν Τενέδῳ ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα ἱστάναι κατὰ νῶτον τοῦ κριτοῦ, καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἁλισκόμενον πλήττειν.

Τενέδιος ἄνθρωπος. [9] Κύκνον, τὸν Ποσειδῶνος, γενόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ [10] Τένου, ἐπιγῆμαι τούτοις· καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τένην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς, ὡς πειρῶντα αὐτήν. πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεύειν τῷ ἀδελφῷ, ἑκατέρους καταπόντωσεν. ἡ δὲ λάρναξ ἠνέχθη ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμένην Λεύκοφρυν, ὕστερον δὲ Τένεδον ἀπ' ἐκείνου. ὃς καὶ βασιλεύσας τῆς Τενέδου ὕστερον ἐνομοθέτησε τοῖς τὰ ψευδῆ κατηγοροῦσιν ὄπισθεν παρεστάναι τὸν δήμιον, πέλεκυν ἐπηρμένον ἔχοντα, ὡς ἐλεγχθέντας παραχρῆμα ἀναιρεῖσθαι. ἀπὸ δὲ τοῦ φοβεροῦ θεάματος ἐκείνου λέγεσθαι Τενέδιος ἄνθρωπος. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

enim obliqua & inæqualis facit, ut corium craſſius ſpectanti appareat: quod coriarii faciunt.

Τέμνω. Seco. Accuſativo jungitur. Ἐκτέμνω vero, exſcindo, perdo, deleo.

Τέμνουσι φάρμακον. Pharmacum magni faciunt. Exiſtimant. Sic & alii, & Hierocles.

Τέμπεα. Tempe. Convalles. Item anguſtiæ, quæ ſunt inter Theſſaliæ montes, circa montem Olympum & Oſſam. Generaliter vero τέμπη appellantur quævis montium fauces, & loca ſylvoſa. Proprie vero [ſic dicuntur] montes Macedonici, & loci anguſti [in Theſſalia.] Herodotus: *Poſt pugnam Marathoniam Theſſali ad Medos inclinare cœperunt, timentes, ne Tempe occluderentur.*

Τέμπλα. Templa.

Τενάγη. Irrigua & humida loca. Paludes. Vel, locus cœnoſus, cui parum aquæ ſupernatat, herba in ſuperficie ejus apparente. Polybius: *Cum obſervaſſet, circa exitum Bucaræ in mare, quo tempore certi quidam venti obtinent, ſabulo oppleri oſtium, ſolumque paluſtre effici ad tranſeundum idoneum; captato tempore, quo illud, quod diximus, fiebat, exercitum trajecit.* † *Pleræque vero naves propter loca paluſtria in ſalo ſtabant.*

Τέναρος. Maleficus. Sycophanta. Calumniator.

Τένδα. Apud nos eſt, tentorium linteum.

Τένδει. Comedit. Rodit. Heſiodus: *Cum [polypus] oſſibus carens pedem ſuum rodit.*

Τενέδιος ἄνθρωπος. Tenedius homo. Dicitur in eos, qui terribilem habent aſpectum. Tenes enim in Tenedo legem tulit, ut homo ſecurim tenens a tergo Judicis ſtaret, & illum, qui mendacii convinceretur, feriret.

Τενέδιος ἄνθρωπος. Tenedius homo. Cycnus, Neptuni filius, cum ex priore conjugio Hemitheam & Tenem ſuſcepiſſet, novercam illis induxit. Ea autem cum Tenem ob intentatum ſibi ſtuprum accuſaſſet; Cycnus crimen verum eſſe credens, adoleſcentem in arcam conjecit. Cumque Hemithea idem cum fratre periculum ſubire decreviſſet; utrumque in mare abjecit. Arca vero delata eſt ad inſulam, ante Leucophryn, poſt ab illo Tenedum vocatam: in qua cum regnum poſtea adeptus eſſet, legem tulit, ut carnifex elatam ſecurim tenens a tergo adſtaret illis, qui inſontes accuſarent, ut convicti ſtatim occiderentur. A formidabili igitur illo ſpectaculo Tenedius homo dictus eſt. Dicitur autem proverbium hoc in eos, quorum aſpectus eſt terribilis.

1 Τέμπη, τὰ μεταξὺ τ.] Eadem leguntur quoque apud Etymologum.

2 Μακεδονικά] Potius, Θετταλικά: ut Porto etiam viſum.

3 Τενάγη. διάβροχοι καὶ κ.] Eadem totidem verbis habes apud Etymologum.

4 Πολύβιος] Lib. I. cap. LXXV. ſed ubi pro παρὰ τὸ στόμα, rectius legitur, παρ' αὐτῷ τῷ στόματι. Confer Bochartum *Geograph. Sacr.* Part. II. lib. I. cap. XXIV

5 Τέναρος, κακ.] Eadem habet Heſychius. Vide etiam ſupra v. Ταινάριοι.

6 Τένδα] Vide Dufrenium in Gloſſ. Gr.

7 Τένδει] Vide paulo inferius v. Τένθης.

8 Ἡσίοδος] *Oper. & Dier.* lib. II.

9 Κύκνον, τὸν Ποσειδ.] Eandem de Cycno & Tenne hiſtoriam, vel potius fabulam, narrat Scholiaſtes Homeri ad Il. A. v. 38. quem confer.

10 Τένου] Apud Scholiaſtam Homeri loco laudato ſcribitur Τέννης, per duplex νν.

Τενέδιος ξυνήγορος. ἀντὶ τοῦ ἀπότομος. δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναθήμασι τιμῶσιν οἱ Τενέδιοι. καὶ παροιμία· Τενέδιος πέλεκυς. Ἀριστοτέλης μέντοι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μετὰ πελέκεως δικάζων τὸν ἀδικοῦντα εὐθέως ἀνῄρει. ἢ ὅτι Ἀστερίνα τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος ἐν [1] ᾧ καὶ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρωμένα [2] ἐπὶ πλεῖον ἔχοντες, καὶ πελέκει ἐμφερῆ. ἢ ὅτι βασιλεύς τις νόμον θεὶς, πελέκει τοὺς μοιχοὺς ἄμφω καρατομεῖν, καὶ ἐπὶ τοῦ υἱοῦ ἐτήρησε τοῦτο. [3] καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσματι, ἐφ' οὗ μὲν πέλεκυς, ἐφ' οὗ δὲ δύο πρόσωπα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. οἱ δ', ὅτι [4] γενναῖα ἔπαθεν ὑπὸ μητρυιᾶς, μετὰ πελέκεως τὰς φονικὰς ἔκρινε δίκας.

Τενέδιος ξυνήγορος. *Tenedius patronus.* Id eſt, immitis & aſper. Tenedii enim duas ſecures in templis dedicatas venerantur. Et [aliud] proverbium: *Tenedia ſecuris.* Ariſtoteles tradit, Regem Tenedium, cum ſecuri jus dicentem, injuriæ convictum ſtatim occidiſſe. Vel [proverbium hoc inde dictum eſt,] quod Aſſerina eſſet locus in Tenedo, ubi parvus amnis erat, habens cancros, quorum teſtæ ut plurimum ita formatæ erant, ut ſecurim referrent. Vel, quia Rex quidam [Tenedi] cum legem tuliſſet, ut utrique adultero caput ſecuri amputaretur, filium ſuum hac pœna affecit. Quamobrem etiam in numiſmatis cujuſdam altera parte ſecuris cernitur; in altera vero duæ facies cum una cervice. Alii vero dicunt, Tenem ob novercales injurias capitalia judicia cum ſecuri exercuiſſe.

Ταινίαι. ζῶναι.

Ταινίαι. Faſciæ. Zonæ.

Τένθαις. [5] λίχνοις. καὶ προτένθης, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ. τένθω γάρ, [6] καὶ τένδω, τὸ ἐσθίω. [7] Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τένθει. διὰ τοῦ θ γραπτέον.

Τένθαις. Guloſis. Lurconibus. Et προτένθης, idem. Τένθω enim, & τένδω, edo. [Heſiodus:] *Cum [polypus] oſſibus carens pedem ſuum edit.* Scribendum ibi eſt [τένθει,] per θ.

Τενθεία. [8] συναμωρεία. λιχνότης. [9] Ἀριστοφάνης· Καὶ πολλὴν τενθείαν λέγεις. Τενθεία οὖν, ἡ γαστριμαργία. καὶ τένθης, ὁ γαστρίμαργος.

Τενθεία. Voracitas. Ingluvies. Helluatio. Ariſtophanes: *Et magnam ingluviem dicis.* Τενθεία igitur, voracitas, ingluvies. Et τένθης, vorax, lurco.

Τένοντας. τοῦ τραχήλου τὰ διατεταμένα νεῦρα. [10] Ταῦρος βαθὺν τένοντα. † Ὁ δὲ ταῦρος πληγεὶς καὶ διακοπεὶς τοὺς τένοντας, ἡσυχῇ καὶ κοσμίως κατηνέχθη. καὶ αὖθις·

—Ἐκ δὲ τενόντων
Ἔνθευς ῥομβητὴν ἐστροφάλιζε φόβην.

Τένοντας. Tendones. Intenti nervi colli. [In Epigrammate:] *Tauri profundum tendonem.* Et iterum: *Taurus autem tendonibus diſſectis, quiete & abſque ſtrepitu humi procubuit.* Et iterum: *Tendonibus vero furens rotatam vibravit comam.*

Τέο. ἀντὶ τοῦ, τινός.

Τέο. Pro, τινός. Cujus.

Τεόν. τὸ σόν.

Τεόν. Idem quod σόν. Tuum.

Τέῳ. Ἀνακρέων Τήϊος, λυρικὸς, ὁ μελοποιὸς, διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν ἐκπεσὼν Τέω, ᾤκησεν Ἄβδηρα ἐν Θρᾴκῃ.

Τέῳ. Tei, [inſulæ.] Anacreon Tejus, poeta Lyricus, propter Hiſtiæi ſeditionem Teo pulſus, Abderis urbe Thraciæ habitavit.

Τέως. ἀντὶ τοῦ, πρὸ τοῦ. πρίν. ἕως τινός. ἐπὶ τοσοῦτον. ἕως. καὶ τέως, τηνικαῦτα. ἢ τότε. Σοφοκλῆς δὲ ἀντὶ τοῦ πρότερον, ἢ πρὸ μικροῦ. καὶ [11] Ἀριστοφάνης ἀντὶ τοῦ πρότερον·

Τέως μὲν οὖν, ἀλλ' ἡμικάκως ἐβοσκόμην.

Τέως. Ante. Prius. Uſque ad aliquod tempus. Tamdiu. Donec. Item, τέως, tunc. Sophocles vero poſuit pro, modo, vel paulo ante. Et Ariſtophanes pro Ante [poſuit.] *Ante igitur, ſed ſemimale paſcebar.*

Τέως. οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ πρότερον, ἢ πάλαι. [12] μέχρι τοῦ τέως. Ἀντιφῶν· Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. καὶ αὖθις· Ἀποκαλύψαντες τὰ ὅπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὖθις· Καὶ

Τέως. Oratores ponunt pro, prius, vel olim. Aliquamdiu. Antiphon: *Ante enim quidem longum tempus fidelius erat exiguo.* Et iterum: *Cum detexiſſent arma, ante tecta.* Et iterum: *Et profligavit illos, qui ante vi-*

1 Ἐν ᾧ καὶ καρκίνοι τὰ χελώνια διηρθρ.] Locum hunc egregie illuſtrat Plutarchus *de Oraculis Pythiæ.* pag. 399. in fine, & init. pag. ſeq. cujus verba hæc ſunt: Καὶ Τενέδιοι τὸν πέλεκυν (ἀναθεῖναι λέγονται,) ἀπὸ τῶν καρκίνων τῶν γινομένων περὶ τὸ καλούμενον Ἀστέριον παρ' αὐτοῖς. μόνοι γάρ, ὡς ἔοικεν, ἐν τῷ χελωνίῳ τύπον πελέκεως ἴσχουσι. Id eſt, *Et Tenedii ſecurim (dedicaſſe dicuntur:) a cancris, qui apud eos naſcuntur, in loco, cui nomen eſt Aſterium. Soli enim, ut videtur, formam ſecuris in teſta expreſſam habent.* Hinc apparet, Portum vocem χελώνιον in loco hoc Suidæ male ſollicitaſſe. Nam & Plutarchus, dum eandem rem narrat, vocabulo illo uſus eſt, ut verba ejus citata oſtendunt. Notandum autem eſt, a Plutarcho locum vocari *Aſterium,* quem Suidas *Aſſerinam* appellat: minus recte, ut puto. Lectionem enim Plutarchi etiam confirmare videtur Heſychius v. Ἀστέριον: quem vide.

2 Ἐπὶ πλεῖον] Sic MSS. Pariſ. itemque Photius in *Lexico* inedito. At priores Editt. ἐπὶ πλοῖον: quæ vitioſa lectio Wolfium, Schottum, & Portum in errorem induxit; exiſtimantes nempe, chelas cancrorum (ſic enim male interpretantur vocem χελώνια) formam navis habuiſſe. Porto tamen in notis ad hunc locum ſuſpicio oborta eſt, forte ſcribendum eſſe ἐπὶ πλεῖον: quamvis in verſione mendoſam lectionem ſecutus ſit. Confer Sam. Bochartum *de Colon. Phœn.* lib. I. cap. IX. qui & ante nos locum hunc Suidæ emendavit & illuſtravit.

3 Καθὸ καὶ ἐν τῷ νομίσμ.] Ejuſmodi numiſmata hodie adhuc ſervantur in gazophylaciis Antiquariorum; eorumque ectypa videre licet apud Golzium. & alios.

4 Γενναῖα] Vox eſt corrupta; cujus loco forte ſcribendum eſt, δεινά.

5 Τένθαις] Vide ſupra, v. Τένδει.

6 Καὶ τένδω] Hæ duæ voces, quas priores Editt. omnes agnoſcunt, recte deſunt in MSS. Pariſ.

7 Ὅτ' ἀνόστεος ὃν πόδα τ.] Hæc ſunt verba Heſiodi, lib. II. *Op. & Diet.* eademque leguntur ſupra v. Τένδει.

8 Συναμωρεία] Alias ſcribitur, συναμωρεία, per ι, in ſyllaba prima.

9 Ἀριστοφάνης] *Avibus,* pag. 617. ubi legitur, —— πολλήν γε τενθείαν λέγεις.

10 Ταῦρος βαθὺν τ.] Eſt initium Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. I. cap. I. ut Portus etiam monuit.

11 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 790. (522. Ed. Baſ. *P.*)

12 Μέχρι τοῦ τέως.] Scribendum puto, μέχρι τοῦ. Τέως, &c.

διέφθειρε

διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας. καὶ ἐν [1] τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδοκίας· Δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἔχειν γνώμην περὶ ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ τέως. Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τοῦ Δικαιογένους κλήρου· Δικαιογένης δὲ τέως μὲν ᾤκει παρ' ἡμῖν· δοκιμασθεὶς δὲ, ἔγημε. Καὶ ἐπὶ τοῦ, ἐν τούτῳ. Ἰσαῖος ἐν [2] τῷ πρὸς Ἀνσίβιον· Ἡγούμεθα γὰρ ἐκείνην μὲν τὸν ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν δεῖν· τὸ δὲ χρῆμα τέως τῆς ἐπικλήρου εἶναι. ἐπειδὰν δὲ ἡβήσωσιν, ἐκείνους αὐτῶν κρατεῖν. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἕως, ὡς παρὰ Δημοσθένει [3] ἐν β'. τῶν Φιλιππικῶν· Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασι, τέως μὲν ἀνερρωμένα ᾖ, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθέκαστα σαθρῶν. Καὶ [4] ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου· Τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, τέως ἂν μὴ διακριθῶμεν. Καὶ ἐν τῷ περὶ τῆς παραπρεσβείας· [5] Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν παραδοθῆναι, περὶ τοῦ δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτῳ χώρας μεθ' ὅπλων ἐξέρχεσθε, ὃ, τέως ἦσαν σῶοι Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. Καὶ ἐν τῷ περὶ τῶν Συμμοριῶν· Καὶ [6] μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλων οὐδένα ἂν Ἑλλήνων εἰκότως φοβηθέντα τὸν πόλεμον τοῦτον ὁρῶ. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν, ὅτι, τέως μὲν κοινὸν ἐχθρὸν ἐκεῖνον ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἄρα ἦσαν κύριοι; † Καὶ τὸν βωμὸν, ἐφ' οὗ τέως ἱλεοῦντο τὸν δαίμονα, ἀνέστρεψαν.

ctores fuerant. Et in oratione, qua de muneribus acceptis ſe purgat: *Rogo vos, ut eandem de me habeatis opinionem, quam ante.* Et in oratione prima de hæreditate Dicæogenis: *Dicæogenes vero ante quidem habitavit apud nos: in virorum vero numerum relatus, uxorem duxit.* Item, pro Interea. Iſæus in oratione ad Anſibium: *Exiſtimamus enim genere proximum eam in matrimonium ducere debere: interea vero bona ad puellam hæredem pertinere. Poſtquam vero ad pubertatem pervenerint, ipſos illorum eſſe dominos.* Item, pro Donec, vel Quamdiu; ut apud Demoſthenem in Philippica ſecunda: *Quemadmodum enim in corporibus, donec quis bene valet, nullum morborum particularium ſentit.* Et in oratione adverſus Dionyſodorum: *Uſuras vero Rhodias non agnoſcere, donec res judicata non fuerit.* Et in oratione de legatione perperam geſta: *Cum enim Oropus vobis reſtituendus eſſet, loco ejus pro Drymo & regione ad Panactum ſita cum armis egreſſi ſumus: quod, quamdiu Phocenſium res ſalva erat, nunquam fecimus.* Item in oratione de Symmoriis: *Equidem neminem cæterorum Græcorum bellum hoc merito formidaſſe video. Quis enim ipſorum non novit, eos, quamdiu illum communem hoſtem ducentes concordes inter ſe fuerunt, multorum bonorum fuiſſe compotes? † Et aram, ſupra quam ante Deum placarant, everterunt.*

Τέραμνον. ἁπαλόν. ἑψανόν. καὶ ἀτέραμνον, τὸ δυσέψανον. οὕτω Πλάτων. † [7] Τέραμνα, καὶ ὑπερῷα, καὶ ὑπέρθυρα, καὶ δρύφακτοι καιόμενοι, παίδων ὄλεθρον σημαίνουσι.

Τέραμνον. Tenerum. Coctu facile. Et ἀτέραμνον, durum, ſive, quod difficulter coquendo emollitur. Sic Plato. [Et τέραμνον, tectum domus.] *Tectorum, & cœnaculorum, & ſuperiorum januæ liminum, & cancellorum combuſtio liberorum exitium ſignificat.*

Τεράων. σημείων.

Τεράων. Signorum. Oſtentorum. Prodigiorum.

Τέρας. παράπλασμα. παρὰ φύσιν τεχθέν. ἢ σημεῖον. Ἐπὶ τῶν τεράτων ἡ ὕλη ἐστὶν ἡ αἰτία. ἐπειδὴ δεῖ καὶ ἐπιτηδειότητος τῆς ὕλης, κατά γε τὸ ποσὸν, καὶ τὸ ποιόν. ὕλη δὲ τῶν ζώων τὸ καταμήνιον. αὕτη ἢ πλεονάζουσα, ἢ ἐνδέουσα, ἢ παρὰ φύσιν πεποιημένη, τῶν τεράτων ἐστὶν αἰτία.

Τέρας. Monſtrum. Sive id, quod præter naturam genitum eſt. Vel, prodigium. Monſtrorum autem cauſa eſt materia. Nam & apta materia requiritur pro ratione Quantitatis & Qualitatis. Materia vero animalium ſunt menſtrua. Hæc enim vel redundantia, vel defectu peccantia, vel præter naturam comparata, monſtrorum cauſa ſunt.

Τέρας. τὸ παρὰ φύσιν γενόμενον. [8] Ἀριστοφάνης·

Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας, οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ ὑ-
μῶν πολεμίζων
Ἀντεῖχον. ——————

Τέρας. Monſtrum. Ariſtophanes: *Tale conſpicatus monſtrum non pertimui, ſed pro vobis pugnans* [*hoſtibus fortiter*] *reſtiti.*

Τεράστια. σημεῖα. θαύματα. Αἰλιανός· [9] Τὰ γενόμενα βρέφη κεράσει θηρείων τε καὶ ἀνθρωπίνων σωμάτων τεράστια ἐδόκει.

Τεράστια. Monſtroſa. Prodigioſa. Ælianus: *Infantes ob ferinorum & humanorum corporum mixtionem monſtroſi videbantur.*

1 Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς δωροδ.] Videtur hic excidiſſe nomen Lyſiæ. Oratio hæc enim inter Lyſianas hodie exſtat, in qua, pag. 63. locus a Suida hic citatus ita legitur: Δέομαι ὑμῶν τὴν αὐτὴν νῦν περὶ ἐμοῦ ἔχειν γνώμην, ἥνπερ καὶ ἐν τῷ τέως χρόνῳ. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον] Legendum puto, ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον: cujus orationis mentio fit ſupra v. Ἐπίδικος.

3 Ἐν β'. τῶν Φιλιππικῶν] Hodie oratio hæc inſcribitur *Olynthiaca* II. in qua ſic legitur: Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἕως μὲν ἂν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν, &c. Locum hunc Demoſthenis obſervaverat etiam Portus.

4 Ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου] Pag. 740. ubi ſic legitur: Τοὺς δὲ εἰς Ῥόδον τόκους μὴ καθομολογεῖν, ἕως ἂν κριθῶμεν. Nota, apud Demoſthenem ἕως legi pro τέως: ut & in ſuperiore loco ejuſdem oratoris.

5 Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπ.] Apud ipſum Demoſthenem locus hic ita ſcriptus eſt: Ἀντὶ δὲ τοῦ τὸν Ὠρωπὸν ὑμῖν ἀποδοθῆναι, περὶ Δρυμοῦ καὶ τῆς Παν. χ. μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, &c. Hinc Suidas emendandus eſt.

6 Καὶ μὴν οὐδὲ τῶν ἄλλ.] Locus hic ex Demoſthene ſic emendandus & ſupplendus eſt: Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν αὐτῶν, ὅτι, ἕως μὲν ἐκεῖνον κοινὸν ἐχθρὸν ὑπειληφότες ὡμονόουν ἀλλήλοις, πολλῶν ἀγαθῶν ἦσαν κύριοι;

7 Τέραμνα, καὶ ὑπ.] Hæc ſunt verba Artemidori, lib. II. cap. x. ut Pearſonius obſervaverat. Illic autem pro τέραμνα legitur τέρεμνα, per ε in ſyllaba ſecunda.

8 Ἀριστοφάνης] In Pace, pag. 679.

9 Τὰ γενόμενα βρ.] Fragmentum hoc occurrit etiam ſupra, v. Θηρείων: ubi rectius legitur γεννώμενα; &, θηρείων, per ει in ſyllaba penultima.

Τεραν-

Τερατευόμενος. [1] ψευδόμενος. μηδὲν ἀληθὲς, μηδὲ ὑγιὲς λέγων. Τερατευόμενοι καὶ κομπάζοντες, ὡς εἰς πολλὰ εἴη χρήσιμος ἡ τοῦ τόπου κατάληψις.

Τερατεία. ψευδολογία. παραδοξολογία. [2] Τοῖς ὑπὸ τῶν τερατευομένων καὶ γοήτων περὶ ἐπῳδῶν καὶ δαιμονίων ἀποπομπῆς.

Τερατολογίαι. [3] οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατολογεῖν. οὕτω λέγεται τὸ ἀπίθανα διηγεῖσθαι, καὶ λέγειν πράγματα ἔξω τῶν ἀνθρωπίνων.

Τερατοσκόπος. μάντις.

Τερατουργός. θαυματοποιός.

Τερατώδη. παράδοξα.

Τερβελίς. ζήτει ἐν τῷ Βασιλική.

Τερέβινθος. εἶδος δένδρου. ἢ [4] δρῦς.

Τέρεν. ἁπαλόν.

Τερέστη. πόλις.

Τερετίζομεν. τὸ αὐτὸ μέλος ᾄδομεν.

Τερετίσματα. ᾠδαὶ ἀπατηλαί. ἢ, ᾄσματα ἔκλυτα. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τέττιγος, ἢ τῆς χελιδόνος.

Τέρετρον. τρύπανον.

Τερηδών. σκώληξ ξυλοτρώκτης, οἰκῶν ἐν ξύλῳ. [5] Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

—— Ἀλλ' ἐάν με χρῇ,
Ὑπὸ τερηδόνων σαπεὶς ἐνταῦθα καταγηρά-
σομαι.

Καὶ αὖθις·

Σὺ [6] δ', ὦ Τερηδὼν, ἐπαναφύσα Περσικόν.

Ἀντὶ τοῦ, βάρβαρον καὶ φυσικὸν ᾆσμα. καὶ, Περσικὸν ὄρχημα.

Τερίζοι. ὄνομα ἔθνους.

Τερθεύς. ὄνομα κύριον.

Τερθρεία. [7] ἡ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοινίον ἐν τοῖς πλοίοις λεπτὸν, ὃ καλεῖται τέρθρον. Φασὶ δέ τινες τὰ ἄνω τρυπήματα τοῦ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ ὀργάνου, ἀφ' οὗ ἤρτηται τοῦ ἱστοῦ ἡ κεραία. ἄλλοι δὲ τὴν φλυαρίαν τερθρείαν φασί· καὶ τὴν ἐν [8] τοῖς μέρεσι καλουμένην μάχην. οἱ δὲ, ὅτι ἔθος ἦν τοὺς ἐφήβους μετὰ τὸ γενέσθαι περιπόλους τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν, εἰ συμβαίνη πόλεμος, μὴ μέντοι μετὰ τῶν ἄλλων· ἀλλ'

Τερατευόμενος. Mentiens. Nihil veri nec ſani dicens. [Mira & incredibilia narrans. Rem falſo & ſupra modum exaggerans.] *Illi vero rem falſo exaggerantes, & jactantes, loci illius occupationem ad multa utilem fore.*

Τερατεία. Oratio mendaciorum monſtris plena. Rerum incredibilium & mirarum narratio. [*Non eſt fides adhibenda*] *illis, quæ a præſtigiatoribus & magis de incantationibus & dæmonibus averruncandis* [*dicuntur.*]

Τερατολογίαι. Qui mira & incredibilia narrant.

Τερατολογεῖν. Res incredibiles & humanis majores narrare.

Τερατοσκόπος. Prodigiorum obſervator, vel interpres. Vates.

Τερατουργός. Qui miracula edit.

Τερατώδη. Prodigioſa. Portentoſa. Incredibilia.

Τερβελίς. Terbelis. Quære in v. Βασιλική.

Τερέβινθος. Terebinthus. Genus arboris. Vel, quercus.

Τέρεν. Tenerum. Molle.

Τερέστη. Tereſte. Urbs.

Τερετίζομεν. Idem carmen canimus.

Τερετίσματα. Cantiones fallaces. Vel, cantus molles & laſcivi. Per tranſlationem ductam a cicada, vel hirundine.

Τέρετρον. Terebrum.

Τερηδών. Teredo. Vermis ligna corrodens, & in ligno habitans. Ariſtophanes *Equitibus: Sed, ſi oportet, a teredinibus corroſa hic conſeneſcam.* Et iterum: *Tu vero, Teredo, inflato ore cane cantum Perſicum.* Id eſt, carmen barbarum & naturale. Et Περσικὸν ὄρχημα, ſaltatio Perſica.

Τερίζοι. Terizi. Nomen gentis.

Τερθεύς. Tertheus. Nomen proprium.

Τερθρεία. Subtilis de rebus levibus diſputatio. In navibus enim eſt funis quidam tenuis, qui τέρθρον dicitur. Alii vero dicunt, [τέρθρα vocari] parva foramina in ſuperiore parte inſtrumenti illius, quod eſt ſupra malum navis, unde antennæ pendent. Alii vero garrulitatem vocant τερθρείαν: itemque pugnam tironum in partibus illis, [quæ periculo vacant.] Moris enim erat, ut ephebi, poſtquam regionis circuitores fuiſſent, militarent quidem, ſi bellum forte exortum fuiſſet; at non cum aliis, ſed ſeorſim, in partibus pugnæ, quæ

1 Ψευδόμενος] Vox hæc deeſt in prioribus Editt. quam ex MStis Pariſ. revocavi.

2 Τοῖς ὑπὸ τῶν τερατ.] Hæc ſunt verba Marci Antonini, lib. I. §. 6. unde ſenſus hujus loci ſupplendus eſt.

3 Τερατολογίαι] Lego, τερατολόγοι, propter ſequentem interpretationem.

4 Ἢ δρῦς.] Mirum forſan Lectori videbitur, Suidam vocem τερέβινθος per δρῦς hic exponere. Sed reſpexit ad quercum Abrahami, Mambre dictam, cujus mentio fit *Geneſ.* XVIII. Eam enim ſtetiſſe in loco quodam, cui a terebintho arbore illic enata nomen inditum erat *Terebinthus*, veteres teſtantur. Sozomenus *Hiſtor. Eccleſ.* lib. II. cap. IV. Ἀναγκαῖον δὲ ἐξελθεῖν ἃ περὶ τὴν δρῦν τὴν Μαμβρῆ καλουμένην βεβουλευμένα Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ. τόπος δὲ οὗτος, ὃν νῦν ΤΕΡΕ'ΒΙΝΘΟΝ προσαγορεύουσιν, &c. Id eſt, *Jam vero ea, quæ ab Imperatore Conſtantino conſulta ac diſpoſita ſunt circa quercum, quæ dicitur Mambre, commemorare neceſſarium puto. Locus hic eſt, quem hodie Terebinthum vocant,* &c. Hieronymus *de Locis Hebraicis*, ubi de Arboch agit: *Quercus Abraham, quæ & Mambre, uſque ad Conſtantini Regis tempora ibidem monſtrabatur, & mauſoleum ejus impræſentiarum cernitur. Cumque a nobis jam ibidem Eccleſia ædificata ſit, a cunctis in circuitu gentibus* TEREBINTHUS *ſuperſtitioſe colitur, eo quod ſub ea Angelos Abraham quondam hoſpitio ſuſceperit.* Hæc Suidam illuſtrant. Confer Valeſ. ad Euſeb. lib. III. *de Vita Conſtantini*, cap. LIII.

5 Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι] Pag. 360. (255. Ed. Baſ. P.)

6 Σὺ δ', ὦ Τερ.] Verſus hic exſtat apud Ariſtophanem *Theſmophor.* pag. 830. ubi Τερηδὼν (ſic enim παροξυτόνως ibi ſcriptum eſt, pro Τερηδών) eſt nomen proprium.

7 Τερθρεία. ἡ λεπτολογία. ἔστι γάρ τι σχοιν.] Eadem habet Etymologus. Confer etiam Erotianum, v. Τὸ τέρθρον.

8 Ἐν τοῖς μέρεσι] MS. A. habet, ἐν τοῖς δύο μέρεσι. Et ſic Etymologus. Confer Mauſſacum & Valeſium ad Harpocrationem v. Περίπολος, & Petit. *de Leg. Att.* pag. 549.

ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδύνοις τῆς μάχης. διὸ τὴν [1]ϛρατείαν καλεῖσθαι τὴν ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην, καὶ περιεργίαν.

Τερθρηδόνος.[2]

Τέρμα. τέλος. ὅρος. ἢ καμπτήρ. Τέρμασιν ὥρας. [3]μετὰ τὴν νεότητα. † Εἰς [4]τρία διήρηται τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ πόδες.

Τερματίζεται. τελειοῖ.

Τερμέρεια κακά. περὶ Καρίαν χωρίον Τερμέριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἐρυμνὸν τυγχάνον κεῖται μεταξὺ Μήλου καὶ Ἁλικαρνασσοῦ. τῶν δὲ ἀπὸ τούτου ληϊζομένων δυσαλώτων τυγχανόντων, λεχθῆναι τοῦτο. Τερμέρεια οὖν κακά, τὰ μεγάλα κακά.

Τερμισσεῖς. ἔθνος Πισιδίας.

Τερμία ἡμέρα. ἐφ' ἧς μέλλει τις τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσειν. [5]Οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κακά, ἐλθόντι χώραν τερμίαν· ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον.

Τέρμινθος. εἶδος φυτοῦ.

Τερμιόεσσα. [6]ἡ μακρά, καὶ μεγάλη. καὶ τέρμιος.

Τέρπανδρος, Ἀρναῖος, ἢ Λέσβιος, ἀπὸ Ἀντίσσης, ἢ Κυμαῖος. οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν. ἄλλοι δὲ, Ὁμήρου· Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως, τοῦ Εὐρυφῶντος, τοῦ Ὁμήρου. λυρικὸς· ὃς πρῶτος ἑπτάχορδον ἐποίησε τὴν λύραν, [7]καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν· εἰ καί τινες [8]Φιλάμωνα θέλουσι γεγραφέναι.

Τέρπεσθον. τέρπονται. δυϊκῶς.

Τερπικέραυνος. ὁ τοῖς κεραυνοῖς τερπόμενος.

Τερπνιστόν. ἐπιτερπέστερον. προσφιλέστερον.

Τερπωλήν. τέρψιν.

Τερτύλος, Ῥωμύλος, Αἰσχύλος, Αἰμύλος. παροξυτόνως.

Τερψίων.

Τερψιχόρη. μία τῶν ἐννέα Μουσῶν.

Τέσσαρες. καὶ, τέσσαρες καὶ δέκα ἄνδρες.

periculo vacabant. Unde militiam illam τὴν ἐν τοῖς μέρεσι appellabant. Significat item fraudem, & curioſam circa res aliquas diligentiam.

Τερθρηδόνος. [Genitivus, a recto, τερθρηδών.]

Τέρμα. Terminus. Finis. Limes. Vel meta. Circa metam ætatis. Vel, In flexu ætatis. Id eſt, Poſt juventutem. † Mons in tres partes dividitur: in ἀκρώρειαν, ὑπώρειαν, & τέρμα. Et ἀκρώρεια quidem eſt montis vertex: ὑπώρεια, latera montis: τέρμα autem, montis radices, & quaſi pedes.

Τερματίζεται. Terminat. [Vel, terminatur.]

Τερμέρεια κακά. Termeria mala. In Caria caſtellum quoddam erat, Termerium vocatum; quo tyranni pro carcere utebantur. Id autem caſtellum munitum inter Melum & Halicarnaſſum ſitum erat. Cumque illi, qui ex caſtello hoc egreſſi prædas abigebant, expugnari non poſſent, proverbium hoc inde ortum fuiſſe ajunt. Termeria igitur mala dicuntur ingentia mala.

Τερμισσεῖς. Termiſſenſes. Piſidiæ gens.

Τερμία ἡμέρα. Extremus vitæ dies. Sive, dies, quo quis moriturus eſt. [Sophocles:] *Qui cum multa illa mala oraculo mihi prædiceret; me, cum in fatalem hanc regionem veniſſem, miſeram vitam illic finiturum eſſe reſpondit.*

Τέρμινθος. Terminthus. Genus plantæ.

Τερμιόεσσα. Longa, & magna. Et τέρμιος, ultimus.

Τέρπανδρος. Terpander, Arnæus, vel Lesbius, ex [urbe nimirum Lesbi] Antiſſa oriundus; vel, Cumanus. Quidam vero etiam ab Heſiodo eum genus duxiſſe ſcripſerunt. Alii, ab Homero; dicentes eum fuiſſe filium Bœi, qui fuerit filius Phocei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos. [Fuit autem] Lyricus: qui primus lyram ſeptem chordis inſtruxit, & lyricos nomos primus ſcripſit: quamvis quidam Philamonem eos ſcripſiſſe velint.

Τέρπεσθον. Dualiter. Delectantur.

Τερπικέραυνος. Qui fulminibus delectatur. [Jovis epithetum.]

Τερπνιστόν. Jucundum. Gratum.

Τερπωλήν. Delectationem. Oblectationem.

Τερτύλος, Ῥωμύλος, Αἰσχύλος, Αἰμύλος. [Hæc nomina propria ſcribuntur] cum acuto in penultima.

Τερψίων. Terpſion. [Nomen proprium.]

Τερψιχόρη. Terpſichore. Una nomen Muſarum.

Τέσσαρες. Quatuor. Et τέσσαρες καὶ δ. Quatuordecim viri.

1 Στρατιαν] Scribe, ϛρατείαν, ut recte Photius in Lex. MS. & Etymologus.

2 Τερθρηδόνος] Homer. Il. B. v. 756. Confer Heſych. v. Τερθρηδών.

3 Μετὰ τὴν νεότητα] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. male, κατὰ τὴν νεότητα.

4 Εἰς τρία διήρηται τὸ ὄρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀκρώρεια, & intra v. Ὑπώρεια.

5 Οἴμοι τὰ πολλὰ ἐξέχρη κ.] Sophocles Oedip. Colon. pag. 273. ut Portus monuit. Ibi autem ſic legitur:

Ὅς μοι τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά,
Ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ,
Ἐλθόντι χώραν τερμίαν, ὅπου θεῶν
Σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν,
Ἐνταῦθα κάμψειν τὸν ταλαίπωρον βίον.

Hinc Suidas emendandus & ſupplendus eſt.

6 Ἡ μακρά] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. male, ἡμέρα. Homerus Il. Π. v. 803.

Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα.

Scholiaſtes: Τερμιόεσσα. ποδηρης, ἢ ὅλον τὸν ἄνθρωπον σκέπουσα, μεγάλη. Huc Suidas reſpexit.

7 Καὶ νόμους λυρικοὺς πρ.] Vide Salmaſium ad Capitolinum, pag. 70. Edit. Pariſ.

8 Φιλάμωνα] Rectius, Φιλάμμωνα, per duplex μ.

Τέττα.

Τέττα.[1] προσφώνημα νεωτέρου φίλου πρὸς πρεσβύτερον.

Τέττα. Tetta. Vox, qua junior amicus ſeniorem compellat.

Τεταμένον[2] φῶς, εὐθὺ, οἷον κίονα. τὸν οὐράνιον λέγει. τὸ γὰρ συνεχὲς τὴν ὑποφορὰν, τὸ ὑπόζωσμα τοῦ κόσμου. Κατ' ἄκρα δ' αὖ διήκων, ἐπινοεῖται ὁ ἄξων. Εὐθὺ δὲ, ἀντὶ τοῦ ὀρθόν. τινὲς τὸν ἄξονα τοῦ κόσμου. οἱ δὲ κύλινδρόν τινα πυρὸς αἰθερίου περὶ τὸν ἄξονα ὄντα.

Τεταμένον φῶς, εὐθ. Lucem in rectum protenſam, tanquam columnam. [Lucem] cœleſtem intelligit. * * * * * * Per illa vero, *Per extremas partes tranſiens*, intelligitur Axis. Εὐθὺ vero, Recta, vel, In rectum. Quidam Axem Mundi [intelligunt.] Alii vero, ignis ætherei cylindrum, qui eſt circa Axem.

Τέτανος. νόσος περὶ τοὺς ἵππους γινομένη. νοσοῦσι γὰρ οἱ ἵπποι πλείοσι νοσήμασι, ποδάγρα, [3] εἰλεῷ, τετάνῳ, ἐμπυήσεσι, καὶ κριθιάσει. ἔστι δὲ ἡ κριθίασις, ὠμότης μετὰ στρόφου. ὁ δὲ τέτανος, σπασμός. ἡ δὲ εἰλεώδης νόσος, κοιλιακή τις διάθεσις. ἡ δὲ ἐμπύησις, ἀπόστασις ἐν ὑπογαστρίῳ. ἡ δὲ ποδάγρα, ὀδύνη περὶ τὰ ἄρθρα. καὶ δυσουρίασις.

Τέτανος. Morbus quidam equorum. Equi enim pluribus morbis laborant, ut podagra, ileo, tetano, purulentis abſceſſibus, & crithiaſi. Eſt autem crithiaſis, cruditas cum torminibus. Tetanus, convulſio, ſive, rigor & tenſio nervorum. Ileus, morbus quidam inteſtinorum. Ἐμπύησις, abſceſſus in imo ventre. Podagra, dolor circa articulos [pedum.]

Τέτανος, καὶ ῥοπαλισμός. ἡ τάσις τοῦ αἰδοίου· ἐπεὶ ὡς ῥόπαλον γίνεται. [4] Ἀριστοφάνης· Κᾆτ' ἐντεύξη τέτανον τοῖς ἀνδράσι, καὶ ῥοπαλισμούς.

Τέτανος. Tentigo. Sive, Intenſio nervi. Et ῥοπαλισμὸς, idem. [A ῥόπαλον, baculus. Penis enim intentus] fit inſtar baculi. Ariſtophanes: *Deinde vero, ſi Venus effecerit, ut penes virorum tentigine rigeant, & baculorum inſtar extendantur.*

Τεττάρων[5] ὀβολῶν. ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. [6] Τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων ὀβολῶν εἶναι, τὸ τῆς παροιμίας. Οὐκ οἶσθα δὲ, ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαρρησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παροινίας ἔλαττον ἔμελεν, ἢ χελώνη μυιῶν, τὸ τοῦ λόγου.

Τεττάρων ὀβολῶν. Quatuor obolis. Dicitur de rebus magni pretii. *Libertatem tuam in dicendo quatuor valere obolos exiſtimas, ut proverbio fertur. An ignoras vero, Therſiten etiam inter Græcos effrænem habuiſſe linguam: Agamemnonem autem maledicentiam ejus minoris feciſſe, quam teſtudo muſcas, ut dici ſolet?*

Τεταρπόμενος. τερπόμενος.

Τεταρπόμενος. Qui delectatur, vel oblectatur.

Τεταρταῖος. τετραήμερος.

Τεταρταῖος. Quartanus. Quatriduanus.

Τεταρτημόριον. δίχαλκον. ὁ γὰρ χαλκοῦς, ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ. καὶ τεταρτημόριόν τινα καλοῦσιν, οἷον διχάλκου ἄξιον. † [7] Τεταρτημόριον. τὸ τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τουτέστι, χαλκοῖ δύο.

Τεταρτημόριον. [Generaliter, quadrans. Specialiter vero, quarta pars oboli. Id eſt,] duo chalci. Chalcus enim eſt octava pars oboli. Et τεταρτημόριον vocant eum, qui quartam partem oboli valet: id eſt, duos chalcos. † Τεταρτημόριον, quarta pars oboli. Id eſt, duo chalci.

Τεθάφατε. ἐθάψατε.

Τεθάφατε. Sepeliiſtis. Sepulturæ mandaſtis.

Τετελεσμένον. μεμυημένον.

Τετελεσμένον. Initiatum.

Τέτυκται. κατεσκεύασται.

Τέτυκται. Factum eſt. Fabricatum eſt.

Τέτηκα. ἔτηξα, ἢ ἐτάκην. Πολύβιος· Τὸ δὲ τετηκὸς καὶ συνερρυηκὸς ἀργύριον καὶ χρυσίον ἀναζητοῦντες, ὑπὸ τοῦ πυρὸς πλεῖστοι Ῥωμαίων διεφθάρησαν.

Τέτηκα. Liquefeci. Vel, liquefactus ſum. Polybius: *Argentum & aurum ab igne liquefactum & conflatum quærentes, plurimi Romani perierunt.*

Τεττιγοφόροι.[8] οἱ Ἀθηναῖοι. τέττιγας γὰρ ἐφόρουν χρυσοῦς, σύμβολον τοῦ γηγενεῖς εἶναι. Θουκυδίδης α΄· Καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. Ἢ, ὅτι μουσικοί. μουσικὸς γὰρ ὁ τέττιξ. Γηγενεῖς δὲ, διότι καὶ Ἐρεχθεὺς, ὁ οἰκιστὴς τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ γῆς ἐτέχθη.

Τεττιγοφόροι. Cicadiferi. [Sic appellabantur] Athenienſes. Aureas enim geſtabant cicadas, ſignificare volentes, ſe e terra editos eſſe. Thucydides libro 1. *Et cincinnos comæ capitis innexis aureis cicadis implicabant.* Vel, quod eſſent Muſicæ amantes. Cicada enim cantum amat. Terrigenæ vero [dicebantur,] quod & Erechtheus, Athenarum conditor, ex terra genitus eſſet.

Τεττίγων[9] ἀνάμεστα. τοὺς τέττιγας παρέλαβεν

Τεττίγων ἀνάμεστα. Cicadarum plena. Cica-

1 Τέττα. προσφ.] Vide Helladium apud Phot. pag. 1584.

2 Τεταμένον φῶς, εὐθ.] Locus hic obſcurus eſt, &, ut videtur, corruptus; cujus illuſtratio ex ipſis fontibus, unde iſta hauſit Suidas, (dummodo inveſtigari poſſint) petenda eſt.

3 Εἰλεῷ] MSS. Pariſ. ἰλεῷ, per ι.

4 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 871. (553. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

Κᾆτ' ἐντέξῃ τέτανον πρηπὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

5 Τεττάρων ὀβολῶν] Vel addendum, vel ſubaudiendum eſt, ἄξιον. Cæterum male Suidas hæc interpretatur, ἐπὶ τῶν πολλῆς τιμῆς ἀξίων. Contra enim proverbium hoc dicitur de rebus nullius pretii. Vide etiam infra v. Τετρώβολον.

6 Τὴν παρρησίαν τὴν σ.] Julianus Epiſt. LIX. pag. 227. Ἀλλὰ τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων ὀβολῶν, τὸ λεγόμενον, ἀξίαν. Hinc Suidæ verba deprompta ſunt: ut Pearſonius recte obſervaverat.

7 Τεταρτημόριον. τὸ τέτ.] Ex Harpocratione.

8 Τεττιγοφόροι. οἱ Ἀθην.] Confer Noſtrum ſupra v. Κέρα ἀγλαέ.

9 Τεττίγων ἀνάμεστα] Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 179. (109. Ed. Baſ. P.)

Ἀρχαῖά γε καὶ Διιπολιώδη, καὶ τεττίγων ἀνάμεστα.

Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ οἱ παλαιοὶ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν ἀναπλοκὴν τῶν τριχῶν χρυσῷ ἐχρῶντο τέττιγι. σημεῖον δὲ τοῦ εἶναι αὐτόχθονας, ὥσπερ καὶ οἱ τέττιγες.

Τετιμημένος. [1] τετιμωρημένος. καὶ πεπόνθατον. τετιμώρησθε.

Τετιμημένα. [2] Θουκυδίδης· Ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων.

Τέτλαθι. ὑπόμεινον.

Τέτορε. διῆλθε,

Τετορήσω. ἀντὶ τοῦ, σαφηνιῶ, ὅ ἐστι δηλώσω. τορῶς γὰρ, σαφῶς, καὶ ἀληθῶς, ἢ ἀκριβῶς. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. ἀντὶ τοῦ, Εἰ μὴ εἴπω. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ', ὦ μέλε, ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
Εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα, καὶ λακήσομαι.

Τετραβάμων. τετράπους.

Τετράγωνος. εὐσταθὴς, ἑδραῖος. Δαμάσκιος· Σεμνὸς δὲ ἦν, καὶ εὐσχήμων τὰ πάντα, καὶ [4] τετράγωνος, καὶ ἄνευ ψόγου τεταγμένος, ὡς φάναι κατὰ τὸν Σιμωνίδην. ὥστε μηδὲ τοὺς ἐπαναστάντας αὐτῷ συκοφάντας τούτους ἀρνεῖσθαι, τὸ μὴ οὐ πάντη ἀξιάγαστον εἶναι τὸν ἄνδρα.

Τετραδεῖον. τὸ ἐκ τεσσάρων συνεστώς. [5] τετράδιον δὲ, καὶ τετράδυον, ἐκ τοῦ δὶς, καὶ τέτταρα· καὶ ἐκ τοῦ δύο, καὶ τέτταρα.

Τετράδι γέγονας. ἐπὶ [6] τῶν ἄλλως πονούντων. καὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα τετράδι γεννηθέντα, Εὐρυσθεῖ ταλαιπωρῆσαι. Φιλόχορος δέ φησι, καὶ ἐπὶ Ἑρμοῦ αὐτὴν δύνασθαι λέγεσθαι. ἀνατεθεῖσθαι δὲ Ἡρακλεῖ ἡμέραν ἐν ταύτῃ εἰς Θεοὺς μεταστάντι.

Τετραδισταί. οἱ [7] ἐπίπονον βίον διάγοντες. ἀπὸ τοῦ Ἡρακλέους, ὃς τετράδι γεννηθεὶς πολλοὺς πόνους ἔτλη.

Τετραέλικτος. πολυέλικτος. [8] Νόσφισεν ὠδίνων τετραέλικτος ὄφις.

Τετραετηρίς.

Τετρακόσιοι. [9] οἱ Τετρακόσιοι πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν κατέστησαν τῶν λ'. παρ' Ἀθηναίοις· οἵτινες τέσσαρας μῆνας ἦρξαν τῆς πόλεως.

Τετρακόρυμβος. ὁ τέσσαρας ἄκρας ἔχων.

Θάλλοι [10] τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφὶ σὲ
κισσός.

Τετρακτύς. οἱ τέσσαρες. ἤγουν, ἡ τετράς. οἱ Πυθαγόρειοι πάντα ἀριθμὸν τετρακτὺν προσηγόρευον. [11] ὁ δὲ

1 Τετιμημένος] Homerus Il. Α. v. 555. & alibi.

2 Θουκυδίδης] Lib. iv. ſed apud quem pro τετιμημένα legitur πεπιεσμένα: ut Portus monuit.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 647. (446. Ed. Baſ. *P.*)

4 Καὶ τετράγωνος] Damaſcius apud Photium, pag. 1073. de Agapio philoſopho: Καὶ συλλήβδην εἰπεῖν, ἔδοξε τετράγωνος εἶναι καὶ ἐν τὴν σοφίαν.

5 Τετράδιον δὲ, καὶ τετράδυον, ἐκ τ.] Hæc nihili ſunt. Τὸ τετράδιον enim idem eſt, quod τετραδεῖον: at τὸ τετράδυον, ut adulterinum, abjiciendum cenſeo.

6 Ἐπὶ τῶν ἄλλως πον.] Zenobius Centur. vi. Adag. vii. & Photius in Lex. MS. pro ἄλλως habent ἄλλοις, quam lectionem meliorem eſſe ex ipſa interpretatione. quam Suidas hic ſubjungit, patet. Vide etiam Euſtathium ad Homerum, pag. 302.

darum mentionem fecit Ariſtophanes, quod priſci Athenienſes in capillorum nexu aurea cicada [ornatus gratia] uterentur. Eo autem ſignificabant, ſe ex terra ortos eſſe; quemadmodum & cicadæ.

Τετιμημένος. Punitus. Cruciatus. Et τετίμησθον, puniti fuiſtis.

Τετιμημένα. Æſtimata. Thucydides: *Nam in ſcopulos impegerunt naves pecunia æſtimatas.*

Τέτλαθι. Suſtine. Tolera. Perfer.

Τέτορε. Trajecit. Perforavit.

Τετορήσω. Clara voce eloquar. Declarabo. Τορῶς enim ſignificat, clare, diſertim, vere, vel accurate. A conſequenti. Pro, *Niſi dixero.* Ariſtophanes: *At, miſelle, a Jove diſperdar, niſi diſertim & clamoſa voce hæc declaravero.*

Τετραβάμων. Quadrupes.

Τετράγωνος. Quadratus. Stabilis. Firmus. Damaſcius: *Gravis autem erat, & in omnibus rebus decori & honeſti ſtudioſus, & quadratus, & ſine vituperio modeſtus, ut Simonidis verbis utar: adeo ut ne ſycophantæ quidem, qui illum calumniis petebant, negarent, eum virum eſſe omnino admirabilem.*

Τετραδεῖον. Quaternio. [Per ει ſcribitur.] At τετράδιον, [cum accentu in antepenultima, per ι. Compoſitum autem eſt] ex δὶς, & τέτταρα: ut τετράδυον, ex δύο, & τέτταρα.

Τετράδι γέγονας. *Quarta Luna natus es.* De iis, qui aliis laborant. Nam & Herculem, quarta Luna natum, Euryſthei juſſu moleſtiſſimos labores exantlaſſe [ferunt.] Philochorus vero ait, [proverbium hoc] & de Mercurio dici poſſe. Diem autem iſtum Herculi attributum fuiſſe, quod eo ad Deos migrarit.

Τετραδισταί. Quartanarii. [Sic dicuntur illi,] qui laborioſam vitam exigunt: ab Hercule, qui quarta luna natus multos labores ſuſtinuit.

Τετραέλικτος. Quaternis orbibus circumvolutus. Vel, in plures ſpiras convolutus. [*Matrem*] *pullis privavit quaternis orbibus circumvolutus ſerpens.*

Τετραετηρίς. Quadriennium.

Τετρακόσιοι. Quadringenti. Quadringenti ſeptem annis ante xxx. Tyrannos conſtituti fuerunt apud Athenienſes, qui quatuor menſes urbi præfuerunt.

Τετρακόρυμβος. Quatuor corymbos habens. [Vel, multos corymbos habens.] *Floreat multos corymbos habens, Anacreon, circa te hedera.*

Τετρακτύς. Quaternio. Pythagorei omnem numerum vocabant quaternionem. Hic au-

7 Ἐπίπονον βίον] Sic recte MS. Pariſ. A. At in prioribus Editt. mendoſe legitur, ἐπὶ τὸν βίον.

8 Νόσφισεν ὠδ.] Pentameter hic eſt pars Epigrammatis in ſerpentem, nidum hirundinis invadentem, ut pullos, qui in eo erant, devoraret. Epigramma iſtud integrum legitur Anthol. lib. iii. cap. xxiv. pag. 384.

9 Τετρακόσιοι. οἱ Τετρακ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valeſium.

10 Θάλλοι τετρ.] Integrum Epigramma vide Anthol. lib. iii. cap. xxv. pag. 399.

11 Ὁ δὲ ἀριθμὸς συμπληρ. —— τετρακτὺν ἔλεγον] Hæc leguntur etiam apud Photium in Excerptis ex vita Pythagoræ, Cod. ccxlix. pag. 1313.

ἀριθμὸς

ἀριθμὸς συμπληροῦται τοῖς δέκα. ὁ δὲ δέκα, σύνθεσις τῶν τεσσάρων. καὶ διὰ τοῦτο τὸν ἀριθμὸν πάντα τετρακτὺν ἔλεγον. οἱ αὐτοὶ ἐτίμων καὶ τὰ τέσσαρα, διὰ τὰς τέσσαρας τῆς σελήνης μορφάς. ἀρτίτοκος γὰρ, μηνοειδής, ἀμφίκυρτος, καὶ πανσέληνος.

Τετραλογία. Καὶ[1] κατὰ τὴν τραγικὴν ἐξέδωκε τετραλογίαν Πλάτων τοὺς Διαλόγους. ἐκεῖνοι γὰρ τέτρασι δράμασιν ἠγωνίζοντο, Διονυσίοις, Ληναίοις, Παναθηναίοις, Χύτροις· ὧν τὸ τέταρτον ἦν Σατυρικόν. τὰ δὲ τέσσαρα δράματα ἐκαλεῖτο τετραλογία. εἰσὶ τοίνυν οἱ πάντες Πλάτωνι γνήσιοι διάλογοι, ἓξ καὶ πεντήκοντα. διπλαῖς δὲ χρῆται ταῖς ἐπιγραφαῖς καθ' ἕκαστον τῶν βιβλίων, τῇ μὲν, ἀπὸ τοῦ ὀνόματος· τῇ δὲ, ἀπὸ τοῦ πράγματος. ταύτης τῆς τετραλογίας, ἥτις ἐστὶ πρώτη, ἡγεῖται Εὐθύφρων, ἢ περὶ Ὁσίου. ὁ διάλογος δ' ἐστὶ πειραστικός· δεύτερος, Ἀπολογία Σωκράτους· ἠθικός. τρίτος, Κρίτων, ἢ περὶ πρακτέου· ἠθικός. τέταρτος, Φαίδων, ἢ περὶ Ψυχῆς· ἠθικός. δευτέρα τετραλογία, καὶ ἐφεξῆς, ἐν τῷ βιβλίῳ Λαερτίου Διογένους περὶ βίων φιλοσόφων. † Τοῦ τετραμέτρου εὑρετὴς Ἀριστοφάνης ὁ ποιητής.

Τετρεμαίνω. οὕτως Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις.

Οὕτως αὐτὰς τετρεμαίνω, καὶ πεφόβημαι.

ἀντὶ τοῦ, τρέμω. παραγώγως. ἐπίτηδες ἐξέτεινε τὴν λέξιν τερατευόμενος.

Τετράμονος.

Τετρατρυθέντα. τρυπηθέντα.

Ἰοδόκον,[2] καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρατρυθέντα
Αὐλόν. ———

Τετραποδηδόν.[3] οὕτως[4] ἐβάδιζον οἱ ἐν Λιβύῃ Σκιάποδες, πλατύποδες ὄντες, καὶ ἀνορθοῦντες τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν, καὶ χαλασκιάζοντες τὸ λοιπὸν σῶμα, εἰς ἀποφυγὴν τοῦ ἐν αὐτοῖς ὄντος καύματος.

Τετραποδητί.[5] ποσὶ, καὶ χερσίν. Οἱ δὲ τετραποδητὶ τρόπον τινὰ προσπλεξάμενοι, ἐβιάζοντο.

Τετραπτερυλλίδων.[6] παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πτερά.

Τετραῤῥαία.

Τετραρχία. οἱ τέσσαρες λόχοι, ἄνδρες ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, Τετράρχης.

Τετραρχία.[7] τεττάρων μερῶν ὄντων τῆς Θετταλίας, ἕκαστον μέρος τετρὰς ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέ φησιν εἶναι ταῖς τέτταρσι, Θετταλιῶτιν, Πελασγιῶτιν, Φθιῶτιν, [8]Ἑσπεῶτιν. καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν

tem numerus completur denario. Denarius vero ex quaternis componitur. Unde numerum omnem appellabant quaternionem. Iidem etiam magni faciebant quaternarium numerum, ob quaternas Lunæ formas. Ea quippe eſt vel nova, vel corniculata, vel gibboſa, vel plena.

Τετραλογία. Tetralogia. Secundum Tragicam Tetralogiam Plato Dialogos edidit. Tragici enim quaternis fabulis certabant, Dionyſiis, Lenæis, Panathenæis, Chytris: quarum quarta erat Satyrica. Hæ vero quatuor fabulæ vocabantur Tetralogia. Sunt igitur omnes Dialogi Platonis, qui quidem genuini habentur, LVI. In ſingulis autem libris duplici inſcriptione utitur: altera a nomine [ſumpta;] altera vero, a re. Hujus Tetralogiæ, quæ prima eſt, caput eſt *Eutyphron*, ſive, *de Sanctitate*. Eſt autem Dialogus iſte explorandi cauſa inſtitutus. Secundus, *Apologia Socratis:* qui eſt moralis. Tertius, *Criton*, ſive, de eo, quod eſt faciendum: [itidem] moralis. Quartus, Phædon, ſive, *de Anima:* qui & ipſe moralis eſt. De ſecunda Tetralogia, & ſequentibus, vide Diogenem Laertium in libro *de Vitis Philoſophorum*. † Tetrametri carminis inventor fuit Ariſtophanes poeta.

Τετρεμαίνω. Tremo. Metuo. Ariſtophanes *Nubibus: Sic eas tremo & formido*. Deductum eſt hoc verbum a τρέμω. De induſtria autem vocem iſtam produxit Ariſtophanes, ut de re mira & inſolita loquens.

Τετράμονος. Quatuor manſiones habens.

Τετρατρυθέντα. Perforatum. [In Epigrammate:] *Pharetram, & ad coturnices capiendas perforatam tibiam iſtam.*

Τετραποδηδόν. Quatuor pedibus. Manibus pedibuſque, quadrupedum inſtar. Sic in Libya incedebant Sciapodes, latos pedes habentes; quorum altero erecto reliquum corpus obumbrabant, ut æſtum vitarent.

Τετραποδητί. Quatuor pedibus. Vel, pedibus & manibus, [quadrupedum inſtar.] *Illi vero manibus pedibuſque conſtrictis, vi abſtrahebantur.*

Τετραπτερυλλίδων. [Cicadarum: ſic dictarum,] quod quatuor alas habeant.

Τετραῤῥαία. [Videtur vox eſſe corrupta.]

Τετραρχία. Tetrarchia. Id eſt, quatuor manipuli; ſive, viri LXIV. Et dux [eorum dicitur] Tetrarcha.

Τετραρχία. Tetrarchia. Cum eſſent quatuor Theſſaliæ partes, ſingulæ earum vocabantur τετράς. Nomina autem illarum [Hellanicus] hæc fuiſſe dicit, Theſſaliotidem, Pelaſgiotidem, Phthiotidem, Heſtiæotidem. Ariſtoteles

1 Καὶ κατὰ τὴν τραγ.] Hæc omnia ſumpta ſunt ex Laertio in *Platone*.

2 Ἰοδόκον, καὶ τοῦτον ἐπ' ὄρτυγι τετρ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Leonidæ, quod ex Anthologia inedita integrum exhibuimus ſupra v. Ἀδρανής.

3 Τετραποδηδόν] Sic rectius *MS. A.* quam priores Editt. quæ habent τετραποδηγόν.

4 Οὕτως ἐβάδιζον ἐν Λιβ.] Confer Noſtrum ſupra v. Σκιάποδες, ubi eadem leguntur.

5 Τετραποδητί] Malim, τετραποδιστί.

6 Τετραπτερυλλίδων] Ex Scholiaſte Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 413. (296. Ed. Baſ. *P.*) Poſt τετραπτερυλλίδων autem addendum eſt, τῶν ἀκρίδων, ut habet modo laudatus Scholiaſtes.

7 Τετραρχία. τεττάρων μερ.] Ex Harpocratione. Confer Luc. Holſten. ad Stephanum, v. Φθία. Cæterum, in prioribus Editt. deeſt articuli hujus caput, ſeu prima vox; quam ex MSS. revocavimus.

8 Ἑσπεῶτιν] Scribe, Ἑστιαιῶτιν. Vide Luc. Holſten. ad Stephanum, v. Ἑστίαια.

πολιτεία, ἐπὶ Ἀλεύα τοῦ Πύῤῥου διῃρῆσθαι φησὶν εἰς δʹ. μοίρας τὴν Θετταλίαν. εἴη ἂν οὖν λέγων ὁ Δημοσθένης τὴν Τετραρχίαν.

Τετρὰς, τέταρτος. καὶ τέτρασι καιροῖς.

Τετρασκάλμου. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι δόγμα ἔγραψαν, ὅπως οἱ Κρῆτες πάντα τὰ πλοῖα ἕως τετρασκάλμου ἀποπέμψωσιν ἐς Ῥώμην.

Τετραστατῆρος.[1] Ἀριστοφάνης· Εὐαίων ὁ δεξιώτατος γυμνός. κᾆπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους· ὁρᾶτε μέν με δεόμενον σωτηρίας τετραστατήρου. ἀλλ' ὅμως ἐρῶ· ἣν παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφεῖς χλαίνας, ἐπειδὰν ἥλιος τραπῇ, πλευρῖτις ἂν ὑμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ. οὗτος πένης ἦν ὁ Εὐαίων. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ὅσοις δὲ κλίνη μή 'στι, μηδὲ στρώματα, ἰέναι καθευδήσοντας ἐς τοὺς ἀπονενιμμένους τῶν σκυτοδεψῶν. ἣν δ' ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ, χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω, καὶ τοὺς ἀλφιταμοιβοὺς τρεῖς χοίνικας δεῖπνον παρέχειν.

Τετραφαλαγγαρχία. αἱ δύο [2] διφαλαγγίαι, ἄνδρες ϛτπδʹ. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Τετραφάληρον.[3] τέσσαρας φάλους ἔχων.

Τέτραχα. ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ τετραχῶς. ὡς, [4] Πένταχα κοσμηθέντες.

Τετρήνας. τρυπήσας.

Τετρηχυῖα.[5] τραχυνομένη, καὶ θορυβώδης, ἢ τεταραγμένη. ἀπὸ τοῦ ταράσσω. καὶ, [6] τετρήχει, ἐταράχυνετο.

Τετρίγει.[7] ἔτριζεν, ἢ ποιὸν ἦχον ἀπετέλει. καὶ τετριγυῖα, τρίζουσα.

Τετρώβολον. τουτέστι, [8] πολυτίμητον. οὕτω δὲ λέγουσι τὸ τετρωβολιαῖον. τουτέστι, τετρωβόλου πωλούμενον.

Τετρωμένον. βεβλημένον.

Τέτρωρον. τέθριππον. ἤγουν, τετράϊππον.

Τετρυμμένον.[9] καταπεπονημένον.

Αὔλακι καὶ γήρᾳ τετρυμμένον ἐργατίνην βοῦν
Ἄλκων οὐ φονίην ἤγαγε πρὸς κοπίδα,
Αἰδεσθεὶς ἔργων. ——————

Τετρυπημένοι.[10] Ψῆφοι [11] εἰσὶ χαλκαῖ, αὐλίσκον ἔχουσαι ἐν τῷ μέσῳ, αἱ μὲν ἡμίσειαι τετρυπημέναι, αἱ δὲ ἡμίσειαι, πλήρεις. οἱ δὲ λαχόντες ἐπὶ τὰς ψήφους, ἐπειδὰν εἰρημένοι ὦσιν οἱ λόγοι, παραδιδόασιν ἑκάστῳ τῶν δικαστῶν δύο ψήφους, [12] τετρυπημένην, καὶ πλήρη,

etiam in Communi Theſſalorum Republica, ſub Aleua Pyrrhi filio Theſſaliam in quatuor partes diviſam fuiſſe dicit. Demoſthenes igitur τετραρχίαν appellare videtur [unam harum quatuor partium.]

Τετράς. Quaternio. Et, τέτρασι καιροῖς, quatuor temporibus. [Pro τέταρσι.]

Τετρασκάλμου. Quatuor ſcalmos habentis. *Romani autem decretum ſcripſerunt, ut Cretenſes omnia navigia, uſque ad quatuor ſcalmos habentia, Romam mitterent.*

Τετραστατήρου. Quatuor ſtateres valentis. Ariſtophanes: *Euæon ille ingenioſiſſimus* [*acceſſit*] *nudus, & orationem habuit maxime popularem: Videtis enim me, inquit, ſalutis egentem quatuor ſtaterum. Nihilominus dicam,* [*quomodo cives ſervetis.*] *Si enim indigentibus veſtem præbeant fullones, ſtatim atque Sol converſus fuerit, laterum dolor neminem noſtrum capiet unquam. Quibus autem lectus non eſt, neque veſtes ſtragulæ; dico ego ire debere eos apprime lotos dormitum apud veſtium interpolatores. Si vero iis claudatur janua hiemis tempore, tribus ſtragulis veſtibus multetur.*

Τετραφαλαγγαρχία. Tetraphalangarchia. Duæ diphalangiæ: i. e. viri 6384. Hæc enim eſt perfecta & commoda phalanx.

Τετραφάληρον. [Epithetum galeæ.] Quatuor conos habens.

Τέτραχα. Adverbium. Quadrifariam. In quatuor partes. [Formatum eſt, ut πένταχα. Ut, apud Homerum:] *In quinque ordines diviſi.*

Τετρήνας. Qui perforavit.

Τετρηχυῖα. Exaſperata. Tumultuoſa. Turbata. Concitata. Et τετρήχει, exaſperatus, vel turbatus erat.

Τετρίγει. Stridebat. Vel, ſonum quendam edebat. Et τετριγυῖα, ſtridens.

Τετρώβολον. Quatuor obolos valens. Dicitur de re exigui pretii: ut & τετρωβολιαῖον, quod idem ſignificat.

Τετρωμένον. Vulneratum. Percuſſum.

Τέτρωρον. Quadrigæ. Vel, quatuor equi juncti.

Τετρυμμένον. Defatigatum. Labore confectum. *Sulco & ſenectute confectum aratorem bovem Alcon ſanguineæ ſecuri ſubjicere non ſuſtinuit, verecundia motus, ob agriculturæ labores.*

Τετρυπημένοι. Perforati. [Ariſtoteles in *Republ. Athenienſium:*] *Calculi ſunt ærei, parvum tubulum in medio habentes; quorum dimidia pars eſt perforata; dimidia vero plena. Illi igitur, qui calculis judicialibus præfecti ſunt, perorata utrinque cauſa, ſingulis Judicum binos*

1 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 736. (494. Ed. Baſ. P.) unde locum hunc ſupplebis, & in verſus digeres.
2 Διφαλαγγίαι] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Edit. male, φαλαγγίαι.
3 Τετραφάληρον] Eſt epithetum galeæ apud Homerum Il. E. v. 743.
4 Πένταχα κοσμηθ.] Sunt verba Homeri Il. M. v. 87.
5 Τετρηχυῖα] Homer. Il. H. v. 346.
6 Τετρήχει] Eſt itidem vox Homerica, Il. B. v. 95.
7 Τετρίγει] Et hæc vox exſtat apud Homerum, Il. Ψ. v. 714.
8 Πολυτίμητον] Imo contra potius, ὀ πολυτίμητον. Vide ſupra, v. Τετλάρων ὀβολῶν.

9 Τετρυμμένον] Scribendum erat τετριμμένον, idque ſuo loco ponendum. Nam in Anthologia Epigrammatum lib. VI. cap. VII. ubi integrum Epigramma, ex quo ſequens fragmentum decerptum eſt, exſtat, recte legitur τετριμμένον, non vero τετρυμμένον.
10 Τετρυπημένοι] Malim, τετρυπημέναι, genere fœminino, ut referatur ad ψῆφοι.
11 Ψῆφοι εἰσὶ χαλκ.] Hæc ſunt verba Ariſtotelis, ex libro ejus *de Republ. Athenienſ.* deprompta, ut docet Harpocratio, ex quo Suidas iſta deſcripſit.
12 Τετρυπημένην, καὶ πλήρη] Horum nempe calculorum illi, qui perforati erant, damnabant; qui pleni, abſolvebant: ut docet Enarrator Comici ad *Veſpas*, pag. 500.

φανερῶς ὁρᾷν τοῖς ἀντιδίκοις, ἵνα μήτε πλήρεις, μήτε πάντη τετρυπημένας λαμβάνωσι.

tradunt calculos, perforatum & plenum, idque adverſariis inſpectantibus, ne Judices vel omnes plenos, vel omnes perforatos accipiant.

Τετρύσθαι. καταπεπονῆσθαι. Ἀππιανός· Ὁ δὲ Φίλιππος τοὺς ἐπιπλέοντας διέφθειρεν, ἵνα μὴ Ῥωμαῖοι λέγοιεν τὰ Μακεδόνων ἐκτετρύσθαι. καὶ τέτρυσαι, καταπεπόνησαι. Ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρων, αὐτή τε τέτρυσαι.

Τετρύσθαι.[1] Attritum eſſe. Viribus exhauſtum eſſe. Appianus: *Philippus autem [hoſtes] infeſta claſſe accedentes interfecit, ne Romani dicerent Macedonum vires attritas eſſe.* Et τέτρυσαι, attritus es, confectus es. *Nam & æs tuum ſenio jam debilitatum eſt, & ipſa attrita es.*

Τετύκοντο. παρεσκευάζοντο.

Τετύκοντο. Parabant. Apparabant.

Τετύχθαι. κατεσκευάσθαι.

Τετύχθαι. Paratum eſſe. Confectum eſſe.

Τετύφωμαι. ἐπήρθην. καὶ τετυφωμένος, ὁ ἐπηρμένος, καὶ ἀλαζών. καὶ τετυφῶσθαι, μεμηνέναι.

Τετύφωμαι. Faſtu elatus ſum. Et τετυφωμένος, faſtu elatus, & glorioſus. Et τετυφῶσθαι, inſanire, furere.

Τετύφωμαι.[1] ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρόντημαι. ἔξω τῶν φρενῶν γέγονα. ἤτοι ἀπὸ τῆς βροντῆς. ἢ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὸν Τυφῶνα καταφερομένων σκηπτῶν. ἢ ἀπὸ τῶν τυφωνικῶν καλουμένων πνευμάτων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξίστησιν ἀθρόως καταῤῥαγέντα. καὶ γὰρ Ἀλκαῖος φησί· [2]Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλέγεται φρένας.

Τετύφωμαι. [Interdum ponitur,] pro, Attonitus ſum. Mei compos non ſum. Apud me non ſum. Vel a tonitru, quod βροντὴ Græcis dicitur. Vel, a fulminibus, quæ in Typhonem dejiciebantur. Vel a ventis, qui Typhonici dicuntur. Nam & illi ſubito & magna vi [e nubibus] erumpentes, homines ita percellunt, ut de poteſtate mentis exeant. Hinc & Alcæus inquit: *Omnino vero typhon mentem ipſi ademit.*

Τευθίν.[3] ὁ κατάσκοπος.

Τευθίν. Explorator.

Τευθίδες. σηπίαι. καὶ τευθὶς, ἰχθύδιον εὐτελές. καὶ φησὶν [4]Ἀριστοφάνης περὶ Ἀντιμάχου· Ἀντίμαχον τὸν Ψεκάδα, ὡς μὲν ἁπλῶς λόγῳ, κακῶς ἀπολέσειεν ὁ Ζεύς. ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα ἄδειπνον ἀπέλυσεν· ὃν ἔτ' ἴδοιμι τευθίδος δεόμενον. ἡ δ' ὠπτημένη σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη, ὀκέλλοι. κᾆτα μέλλοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων ἁρπάσας φάγοι. τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

Τευθίδες. Sepiæ. Teuthides. Eſt autem teuthis piſciculus vilis. Et Ariſtophanes de Antimacho inquit: *Antimachum illum Pſacadis filium, ut breviter dicam, male perdat Jupiter: qui me miſerum ſivit abire impranſum. Hunc ego aliquando videro teuthidis indigentem; quæ aſſata, ſtridenſque, & juxta ſalem in menſa ſita, in terram cadat. Deinde vero, cum ille eam capere voluerit, canis ea correpta aufugiat. Hoc ipſi malum unum obveniat.*

Τευθρανία. ὄνομα τόπου.

Τευθρανία. Teuthrania. Nomen loci.

Τεῦκρος,[5] ὁ Κυζικηνὸς, ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς. Περὶ τοῦ Βυζαντίου. Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε΄. Περὶ Τύρου ε΄. Ἀραβικῶν ε΄. Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν, ἐν βιβλίοις ϛ΄. Ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῳ ἄσκησιν, γ΄. καὶ λοιπά.

Τεῦκρος. Teucer, Cyzicenus, qui ſcripſit de Aurifera terra. De Byzantio. Mithridaticarum rerum lib. V. De Tyro, lib. V. De rebus Arabicis, V. Hiſtoriam Judaicam, libris VI. Adoleſcentum Cyzicenorum exercitationem, libris III. & alia.

Τευκτῆρι. ποιητῇ. κατασκευαστῇ.

Τευκτῆρι. Ei, qui aliquid conficit. Fabricatori.

Τευκτόν. χειροποίητον.

Τευκτόν. Manu factum. Confectum.

Τελμισία.[6] περὶ τῆς Τελμισίας ἀλώπεκος οἱ τὰ Θηβαϊκὰ γεγραφότες ἱκανῶς ἱστορήκασι· καθάπερ Ἀριστόδημος. ἐπιπεμφθῆναι μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν Θεῶν τὸ θηρίον τοῖς Καδμείοις, διότι τῆς βασιλείας ἐξέκλειον τοὺς ἀπὸ Κάδμου γεγονότας. Κέφαλον δέ φασι, τὸν Δηϊόνος, Ἀθηναῖον ὄντα, καὶ κύνα κεκτημένον, ὃν οὐδὲν διέφυγε τῶν θηρίων, (ὃς ἀπέκτεινεν ἄκων τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα [7]Πρόκνην, καθηράντων αὐτὸν τῶν Καδμείων)

Τελμισία. Telmiſia. De Telmiſia vulpe rerũ Thebanarum ſcriptores prolixe ſcripſerunt; ut Ariſtodemus. Hanc enim feram a Diis immiſſam Thebanis ferunt, quod Cadmi poſteros a regno excluderent. Cephalum autem, Deionis F. Athenienſem, (quem, cum uxorem ſuam Procnen imprudens occidiſſet, Cadmei luſtrarunt) canem habuiſſe ajunt, quem nulla fera effugeret. Cum hoc igitur vulpem

1 Τετύφωμαι. ἀντὶ τοῦ ἐμβεβρ.] Ex Harpocratione.

2 Πάμπαν δὲ τυφὼς ἐκ δ' ἐλ.] Fragmentum hoc corruptum eſt, quod abſque MSS. haud facile erit emendare.

3 Τευθίν] Male, pro πευθήν. Vide Heſych. v. Πευθῆνες.

4 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 425. (305. Ed. Baſ. *P.*) ubi locus hic ita diſtinguitur & legitur:

Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος,
Ὡς μὲν ἁπλῷ λόγῳ κακῶς
Ἐξολέσειεν ὁ Ζεύς.
Ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα
Λήναια χορηγῶν ἀπέλυσ' ἄδειπνον.
Ὃν γ' ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεόμενον. ἡ δ' ὠπτημένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζῃ κειμένη
Ὀκέλλοι. κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
Ἁρπάσασα φεύγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

5 Τεῦκρος, ὁ Κυζ.] Vide Voſſium *de Hiſt. Gr.* pag. 417.

6 Τελμισία] Vel literarum ſeries oſtendit, ſcribendum eſſe, Τευμισία. Photius in Lex. MS. habet, Τευμησία: quod proxime accedit ad veram lectionem, quæ eſt Τευμησσία, per duplex σσ. Vide Stephanum Byzantium v. Τευμησσός, & ibi Luc. Holſtenium. Hiſtoria autem, quam Suidas de vulpe Teumeſſia hic refert, exſtat etiam apud Antonin. Liberal. *Metamorph.* cap. ult.

7 Πρόκνην] Potius, Πρόκριν, ut habet Mich. Apoſtolius. Sic enim uxorem Cephali appellatam fuiſſe, Antoninus Liberalis quoque loco laudato, & alii teſtantur.

Διώκειν

διώκειν τὴν ἀλώπεκα μετὰ τοῦ κυνός. καταλαμβανομένης δὲ περὶ τὸν Τελμισσὸν, λίθους γενέσθαι τόν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οὗτοι τὸν μῦθον ἐκ τοῦ Ἐπικοῦ Κύκλου.

Τευτάζειν. πραγματεύεσθαι, ἢ σκευωρεῖσθαι, ἢ [2] στραγεύεσθαι, καὶ πολὺ διατρίβειν ἐν τῷ αὐτῷ. Λυκόφρων οὕτω, καὶ Δίδυμος, προσθεὶς, ὅτι ἐνίοτε σημαίνει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρακλέων δὲ καταμεμψάμενος Λυκόφρονα, φησὶν, εἶναι τὸ ἐπιστρεφῶς τι πράττειν. καὶ Ἀρτεμίδωρος, τὸ φροντίζειν. Φρύνιχος Μύσταις· Μάστιγα δ' ἐν χερσὶν ἔχων, [3] τευτάζεται. Πλάτων Ξάντριαις. Ἦν δὲ θόρυβος τευταζόντων. ἀντὶ τοῦ πραγματευομένων, ἢ διατριβόντων. καὶ ἐν [4] Τιμαίῳ· Τῷ μὲν οὖν περὶ τὰς ἐπιθυμίας ἢ φιλονεικίας [5] τετευτακότι. οἷον διατετριφότι. γράφεται καὶ τευτακότι. Τηλεκλείδης· Πάντες δὲ τευτάζουσιν οἱ διάκονοι. ἀντὶ τοῦ πραγματεύονται, [6] σκευωροῦνται. Φερεκράτης.

Ὁ δὲ παῖδα καλεῖ, καὶ τευτάζει τούτῳ δεῖπνον παραθεῖναι.

Σημαίνει καὶ τὸ σπουδάζειν, καὶ τὸ ἡσυχάζειν. καὶ τευτάζων, τὸ αὐτὸ ἀεὶ λέγων, καὶ φλυαρῶν. τουτέστι, τὸ αὐτὸ λέγων.

Τεύχεα, καὶ τεύχη. ὅπλα. σκεύη. Εὑρίσκουσι δὲ ἀμφορέας, καὶ ἄλλα τεύχεα κεράμεια κρεῶν μεστὰ τεταριχευμένων.

Τεύχοντες. κατασκευάζοντες.

Τεῦχος. ἀγγεῖον.

Τεύχω. τὸ κατασκευάζω. Ἔνθα δέ τοι κλυτὰ δώματα τετεύχαται βένθεσι λίμνης.

Τέφρα. ἡ κόνις. καὶ εἶδος τέττιγος. [7] καὶ γὰρ καὶ τέφρα, καὶ μέμβραξ, καὶ ἄλλος λακέτας, καὶ κέρκωψ ἕτερος. καὶ ἠχέταν τινὰ λέγουσι, καὶ ἀκανθίαν ἕτερον. Ἀκοῇ παραδεξάμενος ταῦτα ἀκούσας. ὅτῳ δὲ πλείω τῶν προειρημένων εἰς γνῶσιν ἀφίκετο, λεγέτω ἐκεῖνος. [8] Ἠχέτας, καὶ ἀκανθίας, οὐκ εἴδη τεττίγων, ἀλλ' ἐπίθετα τέττιγος. ἀπὸ τοῦ ἠχεῖν ἐν ἀκάνθαις. καὶ, Ἠχέτα τέττιξ. Ἡσίοδος.

Τεφρώσας. ἐμπρήσας. σποδώσας. καὶ [9] παροιμία·
Μὴ τὴν τέφραν φεύγων, εἰς ἀνθρακιὰν πέσῃς.

Τεχνάζειν. τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι.
Τὸ [10] πρᾶγμα κομψὸν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σοῦ τρόπου·
Τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

εἶδος [11] δὲ πλακοῦντος ὁ πυραμοῦς. οὗτος δὲ ἐτίθετο τοῖς διαπαννυχίζουσιν ἔπαθλον· καὶ ὁ ἐγρηγορὼς ἕως πρωΐας ὡς νικῶν αὐτὸν ἐλάμβανε. μεταφορικῶς οὖν

perſecutus eſt. At illa cum ad Telmiſſum comprehenderetur, canem & vulpem in lapidem mutatos eſſe ajunt. Fabula autem hæc ſumpta eſt ex Cyclo Epico.

Τευτάζειν. Aliquid moliri, vel machinari, & apparare: vel, cunctari, & in eadem re diu immorari. Sic Lycophron: itemque Didymus, qui addit, ſignificare etiam interdum, curare. Heracleon vero Lycophronem reprehendens, dicit, τὸ τευτάζειν eſſe, accurate & magna cum cura aliquid facere. Artemidorus item, curare. Phrynichus *Myſtis: Flagellum vero manibus tenens, cunctatur.* Plato *Xantis: Erat autem tumultus aliquid machinantium.* Vel, commorantium. Et [Plato Philoſophus] in *Timæo: Homini igitur voluptatibus & contentionibus admodum dedito.* Legitur etiam τετευτακότι, i. e. immoranti. Teleclides: *Omnes autem miniſtri occupati ſunt.* Vel, aliquid efficere conantur, & moliuntur. Pherecrates: *Ille vero famulum vocat, & in cœna ei apponenda occupatus eſt.* Significat etiam, ſtudere, & quieſcere. Et τευτάζων, idem ſemper dicens, & nugas effutiens.

Τεύχεα. Et [per contractionem,] τεύχη. Arma. Inſtrumenta. Vaſa. *Inveniunt autem amphoras, & alia figlina vaſa carnium ſalitarum plena.*

Τεύχοντες. Facientes. Fabricantes. Conficientes.

Τεῦχος. Vas.

Τεύχω. Conficio. Fabrico. Struo. *Illic vero inclytæ ædes ædificatæ ſunt in fundo paludis.*

Τέφρα. Cinis. Pulvis. Item, cicadæ genus. Alia enim dicitur Tephras; alia, Membrax; alia, Lacetas; alia, Cercops. Achetam item cicadam quandam vocant; & Acanthiam, aliam. Hæc auditu ab aliis accepi. Qui vero plura iis, quæ ante dicta ſunt, novit, dicat ipſe. Achetas, & Acanthias, non ſunt ſpecies cicadarum, ſed epitheta. [Sic enim dictæ ſunt cicadæ,] quod inter ſpinas cantent. Et, *Canora cicada.* Heſiodus.

Τεφρώσας. Qui incendit. Qui in cineres redegit. Et proverbium: *Ne cinerem fugiens, in prunas incidas.*

Τεχνάζειν. Aliquid doloſe moliri, vel machinari. [Ariſtophanes:] *Res eſt feſtiva, & ingenio tuo valde conveniens. Etenim, cum technis & fraudibus alios vincamus, noſter eſt pyramus.* Pyramus eſt genus placentæ, quæ præmium proponebatur illis, qui per totam noctem vigilaſſent. Quare qui ad auroram uſque vigilaſſet, victor eam accipiebat.

1 Τελμισσόν] Lege, Τελμησσόν.

2 Στραγεύεσθαι] Hanc lectionem ex MS. A. revocavi. Ante enim mendoſe legebatur, σπατεύεσθαι. Confer Nos ſupra ad v. Ἡ δὲ χελ. ubi oſtendimus τὸ στραγγεύομαι (vel, ut quidam ſcribunt, στραγγεύομαι, per duplex γ) pluribus in locis ab imperitis librariis mutatum fuiſſe in στρατεύομαι.

3 Τευτάζεται] Malim, τευτάζει, vel τευτάζει.

4 Ἐν Τιμαίῳ] P. 551. ſed ubi pro τετευτακότι hodie legitur, τετηκότι.

5 Τετευτακότι. οἷον διατετριφότι. γράφεται καὶ τευτ.] Procul dubio ſcribendum eſt, τετευτακότι. οἷον, διατετριφότι. γράφεται καὶ τετακότι. Lectio enim vulgata inſtituto Suidæ, qui vocis τευτάζειν gratia locum Platonis adducit, manifeſte adverſatur.

6 Σκευωροῦνται] Sic recte MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. male, σκευοφοροῦνται.

7 Καὶ γὰρ καὶ τέφ.] Locus hic ſumptus eſt ex Æliani lib. x. *de Anim.* cap. XLIV. Sed ubi pro τέφρα rectius legitur τέφρας; & λακέτας, pro λακέτας.

8 Ἠχέτας, καὶ ἀκανθίας, οὐκ εἴδ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀχέτας, ubi vide, quæ notavimus.

9 Καὶ παροιμία· Μὴ τὴν τ.] Hæc pertinent ad vocem τέφρα, non τεφρώσας.

10 Τὸ πρᾶγμα κομψ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtoph. *Theſmophor.* pag. 770. (514. Ed. Baſ. P.)

11 Εἶδος δὲ πλακ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πυραμοῦς, & infra v. Τήγανα.

αὐτῷ

αὐτοῖς ἐχρήσατο, ὡς νικῶντος αὐτοῦ πανουργίᾳ πάντας.

Τεχνάσμασι. δόλοις. πανουργίαις.

Τὰς[1] συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τοῖς τεχνάσμασι
Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.
Καὶ μὴν σύ γ᾽, ὦ καταπύγον, εὐρύπρωκτος εἶ,
Οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

Τέχνη. ὁ δόλος. ὅθεν καὶ ἀτεχνῶς, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς, καὶ ἄνευ δόλου.

Τεχνηθέντος. δημιουργηθέντος.

Τέχνην πεποίηται. ἀντὶ τοῦ, εἰς ἔργον καὶ τέχνην αὐτοῖς προκεχώρηκε.

Τεχνητὸν[2] γύναιον. δυσγενές.

Τεχνιτεία.

Τεχνίτης. ὁ ἐπιστήμων. Τεχνῖτις δὲ, θηλυκῶς, διὰ τοῦ ι. καὶ τὸ πληθυντικὸν, αἱ τεχνίτιδες.

Τεχνύδριον. τεχνύδρια λέγεται ὑποκοριστικῶς, ὥσπερ λογύδρια.

Τεικτές.[3] χρηστούς.

Τεῖνον. καὶ τειναοιδῶ, τειναοιδῶ, ῥῆμα. ἀπὸ τοῦ τείνειν τὴν ᾠδήν.

Τείρεα. τὰ ἄστρα.

Τειρεσίας. ὄνομα κύριον. ὁ μάντις.

Τείρει. καταπονεῖ.

Μυρία[4] τοι, Πτολεμαῖε, πατήρ, ἐπὶ μυρία μήτηρ
Τειρομένη θαλεροὺς ἠκίσατο πλοκάμους.

Τειρεύς. ὄνομα κύριον.

Τείρωνος. ὄνομα κύριον.

Τειχεσιπλήτης[5].

Τειχήρεις. πολιορκουμένους. Τειχήρεις οὖν γενομένους τοὺς πολιορκοῦντας ἀπὸ τῶν περιβόλων ἠμύνετο. ἀντὶ τοῦ, εἴσω τειχῶν.

Τειχιόεις. ὁ τετειχισμένος.

Τεῖχος μακρόν.[6] Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς κτίζει τὸ μακρὸν τεῖχος περὶ ξ΄. μιλίων τῆς πόλεως, διατείνας ἐκ τῆς κατ᾽ ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν· μῆκος μὲν μιλίων ν΄. εὖρος δὲ, ποδῶν η΄.

Τείχει[7] καθεσθεὶς, εὐτυχὴς πέλειν δόκει.

Τειχῶν καὶ πόλεως διαφορὰν ἐποιήσατο Θουκυδίδης· καὶ ἔοικε κυριώτερον τῆς πόλεως τὴν λέξιν ἐπὶ τῶν οἰκιῶν λαμβάνειν.

Τῆ.[8] ταύτῃ. ἢ δέξαι. λάβε. [9]Ὅμηρος·

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα.

Per tranſlationem igitur uſus eſt hoc vocabulo; quod ipſe omnes calliditate & verſutia ſuperaret.

Τεχνάσμασι. Artibus. Technis. Callidis commentis. *Mala enim non artibus ferre convenit, ſed patiendo. Atqui tu, cinæde, latum habes culum, non verbis, ſed* [*muliebria*] *patiendo.*

Τέχνη. Techna. Fraus. Dolus. Unde etiam ἀτεχνῶς, vere, ſincere, ſine dolo.

Τεχνηθέντος. Fabricati. Facti. Conditi.

Τέχνην πεποίηται. Artem fecit. Vel, ad opus & artem res ipſi proceſſit.

Τεχνητὸν γύναιον. Mulier arte facta. Sive, eunuchus ſemivir.

Τεχνιτεία. Artificium.

Τεχνίτης. Artifex. Τεχνῖτις vero, genere fœminino, per ι [ſcribitur in ultima ſyllaba.] Et pluralis, αἱ τεχνίτιδες, artifices, peritæ.

Τεχνύδριον. Ars parva. Τεχνύδρια diminutive dicitur, ut λογύδρια.

Τεικτοὺς. Benignos. Humanos.

Τεῖνον. Tendens. Producens. Et τειναοιδῶ, ῶ, carmen produco. A τείνω, & ᾠδή.

Τείρεα. Sidera. Aſtra.

Τειρεσίας. Tireſias. Nomen proprium viri, qui fuit vates.

Τείρει. Fatigat. Vexat. Conficit. [In Epigrammate:] *Millies propter te, Ptolemæe, pater, millies etiam mater dolore confecta pulchros laceravit cincinnos.*

Τειρεύς. Tirieus. Nomen proprium.

Τείρωνος. Tironis. [Genitivus, a recto Τείρων.]

Τειχεσιπλήτης. Qui ad muros accedit. Murorum oppugnator.

Τειχήρεις. Muro munitos. [Eos, qui ſunt intra murum.] *Cum igitur obſidentes intra murum penetraſſent, eos ab* [*interioribus*] *munimentis arcebat.*

Τειχιόεις. Muris cinctus.

Τεῖχος μακρόν. Murus longus. Anaſtaſius Imperator Murum *Longum* condidit, LX. milliaribus ab Urbe diſtantem, & a mari Septentrionali Meridiem verſus extenſum; longitudine L. milliarium; latitudine vero pedum VIII.

Τείχει καθ. *Muro inſidens fortunatum te fore puta.*

Τειχῶν καὶ π. Murorum & urbis diſcrimen ſtatuit Thucydides. Videtur autem *urbis* appellationem de ædificiis magis proprie ſumere.

Τῆ. Idem quod ταύτῃ. Huic. Vel, accipe, ſume. [Sed tunc ſcribitur, τῆ, abſque ι ſub-

1 Τὰς συμφορὰς γὰρ οὐχὶ τ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Theſmophor.* pag. 777. ſed ubi pro τεχνάσμασι, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie male legitur στενάγμασι.

2 Τεχνητὸν γύναιον. δυσγ.] Theophylactus Epiſt. XLIII. Τεχνητὸν γύναιον, τὸ διχῆς ἡμιάνδρειον. Hinc Suidas emendandus & ſupplendus eſt.

3 Τεικτές] Scribe, τεγκτοὺς, ut habet Heſychius.

4 Μυρία τοι, Πτολεμαῖε, π.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. VII. ubi integrum Epigramma vide.

5 Τειχεσιπλήτης] Homer. Il. Ε. v. 31.

6 Ἀναστάσιος ὁ βασιλ.] Vide Valeſium ad Evagr. lib. III. cap. XXXVIII. & Noſtrum ſupra v. Ἀναστάσιος, ubi eadem leguntur.

7 Τείχει καθεσθεὶς, εὐτ.] Eſt verſus ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Aſtrampſychum.

8 Τῆ. ταύτῃ. ἢ δ.] Quæ Suidas hic de particula τῆ notat, fere omnia etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 381. (270. Ed. Baſ. P.)

9 Ὅμηρος] Odyſſ. Ι. v. 347.

ϗ πάλιν· Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάτιον. ἐχρήσατο δὲ ϗ πληθυντικῶς ὁ Σώφρων, εἰπών· Τῆ τέ τοι· κορῶναι εἰσίν. ἔστι δὲ ϗ τοπικὸν ἐπίῤῥημα. Τῆ πᾶς ἔπου. ϗ ἔστιν ἐν ἴσῳ τῷ ἐνταῦθα. [1] Ὅμηρος·

Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σύ, Κελαινεφὲς, ἡγεμονεύῃς.

Huc quilibet ſequere. Idem etiam valet ac ἐνταῦθα, Hic. [Item, hac, illac.] *Illac ire, qua tu nigrarum nubium coactor*, [*Jupiter*,] *ducis*.

Τήβεννα. πόλις. ϗ τήβεννος, στολὴ Ῥωμαϊκή. [2] Ταραντῖνοι δὲ Ποσθμίου τὴν τήβεννον λύμασιν ἀνθρώπου ἐμόλυναν. [3] ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ [4] Τηβέννου Ἀρκάδος, ὃς πρῶτος ταύτην τὴν χλαμύδα περιεβάλλετο, εἰσπλεύσας κατὰ τὸν Ἰόνιον κόλπον, ϗ ὑποδεχθεὶς ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων. ἀφ' οὗ μαθόντες οἱ ἐγχώριοι, τὸν αὐτὸν ἐνεσκευάζοντο τρόπον, ϗ ἐκάλουν τὴν ἐσθῆτα [5] τηβέννειον, ἐπώνυμον τοῦ εὑρόντος. ὕστερον δὲ, παραφθαρέντος τοῦ ὀνόματος, τήβεννος ἐκλήθη.

Τήγανον. ϗ τηγανίζω.

Τῇδε. ἐνταῦθα. ἢ ὧδε. ἢ ἐνθάδε.

Τῇδ' ἔνι. ἐνταῦθά ἐστιν.

Τηθαλλαδοῦς. [6] γυναικοτρόφους. ὑπὸ τήθης τεθραμμένους.

Τήθεα. ὄστρεα. ἰστέον ὅτι ϗ τούτοις ἐχρῶντο οἱ παλαιοί· καί τοι τῆς τούτων ἐδωδῆς οὐ πολὺ ἐχούσης τὸ ἡδὺ ϗ ὠφέλιμον.

Τηθέλας. [7] τὰς μαμμοθρέπτους.

Τήθη. μάμμη. ἡ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. ἡ κλητικὴ, ὦ τήθα. Τιθὶς δὲ, θεία. [8] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ὦ τηθῶν ἀνδρειοτάτη, ϗ μητριδίων [9] ἀκαλήφων,
Χωρεῖτ' ὀργῇ, ϗ μὴ τέγγεσθ'· ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Τήθας [10] ἐκάλουν τὰς μάμμας. καὶ τηθίδας, τὰς θείας, τὰς πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφάς. τήθας δὲ, ϗ τὰς τροφούς. εἰσὶ δὲ ϗ ὄστρεα θαλάσσια. [11] Ὅμηρος·

Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε τήθεα διφῶν.

Ἀκαλήφας δὲ λέγουσιν, οἱ μὲν, τὰς θαλασσίας. λέγουσι δὲ ϗ τὰς κνίδας Ἀττικοί. ϗ κνίδη μὲν, ἕως ὅσον ἂν ἁπαλὴ ἐστι. ἐπὰν δὲ ἔχῃ τὰς μητέρας, τουτέστι, τὰς τοῦ σπέρματος σφαίρας, ἀκαλήφη λέγεται. Ἀκαλήφας οὖν, τὰς γραίας ἐκάλεσαν· ἐπειδὴ στεῤῥαὶ ἦσαν, ϗ γενναῖαι. ϗ γὰρ τὸ φυτάριον δάκνει. ἐπεὶ οὖν εἶπε τηθῶν, εἶπε μητριδίων· τουτέστι, τῶν ἐχουσῶν τὸ σπέρμα τῆς βοτάνης τῆς ἀκαλήφης. δάκνουσι δὲ αὗται. τοιαῦται δὲ ϗ αἱ γραῖαι. μητριδίας δὲ ἐκάλεσε, τὰς ἐχούσας τὸ σπέρμα.

Τηθίς. θεία. πατρὸς, ἢ μητρὸς ἀδελφή.

ſcripto.] Homerus: *Cyclops, accipe hoc vinum, & bibe; quandoquidem humanas carnes comediſti.* Et iterum: *Accipe nunc iſtud lorum.* Sophron etiam pluraliter hoc verbo uſus eſt, dum dixit: *Accipite: hæ cornices ſunt.* Eſt etiam τῇ adverbium Loci. Huc.

Τήβεννα. Tebenna. Urbs. Et τήβεννος, Tebennus, i.e. toga Romana. *Tarentini autem Poſtumii togam ſtercoribus humanis fœdarunt.* Tebennus autem nomen accepit a Tebenno Arcade, qui primus iſtam chlamydem induit, cum in Ionium ſinum navigaſſet, & ab illius loci incolis receptus fuiſſet. A quo edocti indigenæ, ſe eodem modo veſtiverunt, eamque veſtem vocarunt Tebenniam, ab inventoris nomine ſic dictam. Poſtea vero, nomine leviter corrupto, Tebennus eſt vocata.

Τήγανον. Sartago. Et τηγανίζω, in ſartagine frigo.

Τῇδε. Hic. Vel, huc. Vel, hoc in loco.

Τῇδ' ἔνι. Hic eſt.

Τηθαλλαδοῦς. A mulieribus nutritos. A nutrice nutritos.

Τήθεα. Oſtrea. Sciendum eſt, veteres etiam his uſos eſſe; quamvis eorum eſus parum habeat & ſuavitatis & utilitatis.

Τηθέλας. A nutrice nutritas.

Τήθη. Avia. Patris, vel matris mater. Vocativus, ὦ τήθα. Τηθὶς vero, amita. Ariſtophanes: *Sed vos vetularum fortiſſimæ, & matricum urticarum* [*ſoboles;*] *ite ira armatæ, nec cedite: namque ſecunda curritis aura.* Τήθας vocabant avias. Et τηθίδας, amitas, i.e. patris vel matris ſorores. Τήθας etiam vocabant nutrices. Sunt & oſtrea marina, [quæ τήθεα vocabant.] Homerus: *Multos vir ille ſatiet, oſtrea quærens.* Acalephas vero alii vocant piſces quoſdam marinos. Attici vero & urticas ſic appellant. Et κνίδη quidem dicitur urtica, quamdiu tenera eſt. Cum vero jam habet matres, i.e. ſeminis grana, ἀκαλήφη dicitur. Ἀκαλήφας igitur vocavit vetulas, quod eſſent duræ & animoſæ. Nam & urtica mordet. Poſtquam igitur dixit τηθῶν, addidit μητριδίων, i.e. ſemen herbæ urticæ habentium. Hæc autem herba mordet. Tales etiam ſunt vetulæ.

Τηθίς. Amita. Patris vel matris ſoror.

1 Ὅμηρος] Il. O. v. 46.
2 Ταραντῖνοι δὲ Ποσ.] Fragmentum hoc ampliari poteſt ex ipſo Suida ſupra, v. Λύμασι.
3 Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Τηβέννου Ἀρκ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Artemidori lib. II. cap. III. ut jamdudum ante monuit Magnus Salmaſius ad Tertull. *de Pall.* pag. 69. quem conſule.
4 Τηβέννου] Artemidorus loco laudato, Τιμένου. Sed ſcribendum eſt, Τημένου: ut & Salmaſius monuit.
5 Τηβέννειον] Artemidorus, Τιμένιον. Sed vera lectio eſt, Τημένιον.
6 Τηθαλλαδοῦς] Eadem habet Etymologus: niſi quod apud eum ſcriptum ſit τηθαλλωδοῦς, per ω in ſyllaba penultima. Photius in Lex. MS. Τηθαλλωδοῦς. οὓς οἱ πολλοὶ μαμμοθρέπτους λέγουσιν. Confer etiam Heſychium, & Euſtathium.
7 Τηθέλας] Sic MSS. Pariſ. At priores Editt. male, τηθέας. Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 373. Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας· ϗ τηθελὰς, τὰς μαμμοθρέπτους. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.
8 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 871. (553. Ed. Baſ. P.) ſed ubi legitur ἀνδρειοτάτων. At ego potius ſcripſerim, ἀνδρειότατοι. Cæterum, verſus hic citatur etiam ab Athen. lib III. pag. 90. ubi itidem legitur, ἀνδρειοτάτη; ut hic apud Suidam.
9 Ἀκαλήφων] Scribe, ἀκαληφῶν.
10 Τήθας ἐκάλουν τὰς μάμμας. ϗ τηθ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, totidem verbis leguntur etiam apud Scholiaſtam ineditum in *Lyſiſtratam* Ariſtophanis; a quo Suidas ea mutuatus eſſe videtur.
11 Ὅμηρος] Il. Π. v. 747.

Τηθύς.

Τηθύς. ἡ θάλασσα.

Οὐδὲ[1] σύ γ', ἀφρηστὰ, Νηρηΐδας, ὡς πρὶν, ἀείρων
Νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

Τηθύς. [2] ἡ γῆ. παρὰ τὸ τιθήνη εἶναι καὶ τροφός. Ὅμηρος·

Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν.

τουτέστιν, ὑγρὰν οὐσίαν, καὶ ξηράν.

Τηκεδόνι. Φθίσει. Καὶ νοσεῖ νόσῳ μακρᾷ. καὶ τηκεδὼν αὐτὴν διεδέξατο· καὶ ὅσα ἐτόλμησε βοῶν καὶ λέγων, καὶ ὅσα ἐστὶν ἀνθρώπων ἀσεβεστάτων, ἐκτραγῳδῶν καὶ εὐχόμενος, τὴν ἐπίρρητόν τε καὶ κατάρατον ψυχὴν ἀπορρῆξαι.

Τήκω. αἰτιατικῇ. καὶ τῆξαι. τὸ κατὰ μικρὸν ἀναλίσκω.

Τηκτά. οἷον κηρὸς, καὶ πίττα. [3] Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτὰ, ἐς πολεμίους σὺν πυρὶ ἐξ ὑπερδεξίων ἐβάλλετο· τάτε ἄλλα, καὶ τὴν σιδηρεῖτιν γῆν, ἣν πυρὶ πολλῷ διαφανῆ ἐργασάμενοι, κατὰ τῶν ὑπιόντων τὸ τεῖχος [4] ἔχεαν ἔμελλον.

Τηλαυγές. λίαν λαμπρόν. πόῤῥωθεν φαῖνον.

Τηλαύγης, (κλίνεται εἰς ους) Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς, καὶ μαθητὴς, Φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ τῆς Τετρακτύος βιβλία δ'.

Τηλαύγημα. [5] ἀρχὴ λέπρας ἐν τῇ τοῦ σώματος ἐπιφανείᾳ.

Τῆλε, καὶ τηλοῦ. πόῤῥω.

Τηλεβίας. ἐθνικόν. καὶ ὄνομα ποταμοῦ.

Τηλέγονος. ὄνομα κύριον. ὃς [6] πρῶτος ἐφεῦρε τὴν οἰωνιστικήν· οἷον, εἰ ἐν τῇ στέγῃ ἐφάνη γαλῆ, ἢ ὄφις, τόδε τι σημαίνει.

Τηλεδαπός. μακρὰν ἀφεστηκώς.

Τηλεθάοντα. πάνυ λάμποντα.

Τηλεκλείδης, Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, [7] Ἀμφικτύονες, καὶ Πρυτάνεις, καὶ Στεῤῥοί· ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς.

Τηλεκλυτοί. ἄγαν ἔνδοξοι.

Τηλέπορον. [8] Ἀριστοφάνης· Τηλέπορόν τι βόημα. οἷον, ὀρθόν τι, καὶ ὑψηλόν. ἔστι δὲ ἀρχὴ ᾄσματος· ὥσπερ καὶ τὸ, Παλλάδα Περσέπολιν Ἀθάναν.

Τηθύς. Tethys. Id eſt, Mare. [In Epigrammate:] *Neque tu, ſpuma veſcens, Nereides, ut ante, dorſo exceptas ad fines maris trajicies.*

Τηθύς. Tethys. [Interdum ſic vocatur] Terra: quod altrix ſit & nutrix [animalium.] Homerus: *Oceanumque, Deorum parentem, & matrem Tethyn.* Id eſt, Mare, & Terram.

Τηκεδόνι. Pthiſi. Tabe. *Et longo morbo laborat. Quem cum tabes exciperet, quævis confidenter vociferans & dicens, & quæcunque ſunt hominum maxime impiorum, tragica voce evomens & imprecans, impuram & execrandam animam efflaſſe* [dicitur.]

Τήκω. Accuſativo jungitur. Liquefacio. Tabefacio. Paulatim conſumo. Et τῆξαι, paulatim conſumere.

Τηκτά. Quæ liquari, vel liqueſcere poſſunt: ut cera & pix. *Quæcunque liquari fundique poterant, in hoſtes cum igne ex loco ſuperiore dejiciebantur: & cum alia, tam etiam terra ſideritis; quam cum igne multo candentem feciſſent, in hoſtes murum ſubeuntes effundere ſtatuerant.*

Τηλαυγές. Valde lucidū. Eminus ſplendens.

Τηλαύγης. Telauges, (declinatur in Genitivo Τηλαύγους) Samius, Pythagoræ Magni filius, & diſcipulus, Philoſophus, magiſter Empedoclis. Scripſit de Quaternione libros quatuor.

Τηλαύγημα. [Candor eminus apparens. Item,] lepræ principium in corporis ſuperficie apparens.

Τῆλε, & τηλοῦ. Procul. Longe.

Τηλεβίας. Telebias. Nomen gentile. Item, nomen fluvii.

Τηλέγονος. Telegonus. Nomen proprium viri, qui primus artem divinandi invenit: cujuſmodi eſt, ſi in tecto muſtela vel ſerpens apparuerit, hoc vel illud ſignificat.

Τηλεδαπός. In remoto ſolo degens. Longe diſtans.

Τηλεθάοντα. Valde ſplendentia. [Florentia. Florida.]

Τηλεκλείδης. Teleclides, Athenienſis, Comicus. Ex ipſius fabulis ſunt, *Amphictyones*, & *Prytanes*, & *Robuſti*: ut Athenæus in *Dipnoſophiſtis* inquit.

Τηλεκλυτοί. Valde clari.

Τηλέπορον. Longe vadens. [Quod procul auditur.] Ariſtophanes: *Clamorem, qui procul auditur.* Vel, clara altaque voce prolatum. Eſt autem initium carminis: ut & illud, *Palladem urbium expugnatricem Minervam.*

1 Οὐδὲ σύ γ', ἀφρ.] Diſtichum hoc decerptum eſt ex Epigrammate in delphinem, a fluctibus marinis in littus ejectum, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum hic cum Lectore communicabo. Ἀρχίου.

Οὐκέτι παφλάζοντα διαπλώσων βυθὸν ἅλμης,
Δελφὶς, ποιήσεις εἰναλίων ἀγέλας·
Οὐδὲ πολυτρήτοιο μέλος καλάμοιο χορεύων
Ὑγρὸν ἀναῤῥίψεις ἅλμα παρὰ σκαφίσιν.
Καὶ γὰρ ἴσον στηθῶνι Μαλείης ὡς ἐκυκήθη
Κῦμα, πολυψαμμοις ὦσεν ἐπὶ ψαμάθους·
Οὐδὲ σύ γ', ἀφρηστὰ, Νηρηΐδας, ὡς πρὶν, ἀείρων
Νώτοις πορθμεύσεις Τηθύος εἰς πέρατα.

Diſtichum tertium citat Suidas ſupra v. Γρῆνες, ſed corrupte; qui proinde hinc emendandus eſt. In diſticho ultimo, quod Suidas hoc ipſo loco adducit, τὸ ἀφρηστὰ eſt vocativus, a recto ἀφρηστής, i.e. ſpumam edens: quæ vox eodem modo formata eſt, quo ὠμηστής, crudivorus; δερμηστής, pellem edens; & ſimilia. Delphines nempe ſpuma maris veſci putabantur. Cæterum, Portus cum vocem hanc non intelligeret, eam mendo laborare, ejuſque loco vel ἀχρηστά, vel ἄφραστα, reſcribendum eſſe cenſebat. Sed emendationem iſtam voci ſanæ & recte ſe habenti fruſtra adhiberi, cordatus Lector, ut ſpero, facile mecum ſentiet.

2 Τηθύς. ἡ γῆ. παρὰ τ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Ξ. v. 201.

3 Τηκτά τε ὅσα καὶ χυτ.] Hæc, ni fallor, leguntur apud Joſephum in libris *de Bello Jud.*

4 Ἔχεαν] Scribendum eſſe ἐκχεῖν, ſenſus manifeſto ſuadet.

5 Τηλαύγημα. ἀρχὴ λ.] Locus, ad quem Suidas reſpexit, exſtat *Levit.* XIII. 23.

6 Ὃς πρῶτος ἐφ.] Vide ſupra v. Οἰωνιστική.

7 Ἀμφικτ. καὶ Πρ. καὶ Στ.] Plures Teleclides ſcripſerat fabulas, quarum catalogum vide apud Meurſium in *Bibliotheca Attica.*

8 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 178. (108. Ed. Baſ. *P.*)

Τηλεσκόπῳ[1] ὄμματι. τῷ πάντα ἐφορῶντι.

Τηλεσκόπῳ ὄμματι. Longe ſpectante oculo, Vel, omnia vidente.

Τηλεφάνης.[2] αὐλητής. Τηλεφανὴς δὲ, μακρόθεν φαινόμενος.

Τηλεφάνης. Telephanes. [Cum acuto in penultima.] Nomen tibicinis. At τηλεφανὴς, qui eminus apparet: [cum acuto in ultima.]

Τηλεφανεῖς.[3] ἀφ' ὧν ἔστιν ἰδεῖν τὰ πόῤῥω. τοῖς γὰρ εἰς ὕψος οὖσι καὶ τὰ μακρὰ καταφανῆ γίνεται.

Τηλεφανεῖς [τόποι. Loca edita,] unde & ea, quæ ſunt remota, videre licet. Illi enim, qui ſunt in loco excelſo, etiam longe diſſita oculis conſpicere poſſunt.

Τήλεφος ἐκ πηριδίου. οὗτος πένης ἦν, καὶ προσαίτης, πήραν βαστάζων. [4] Ἀριστοφάνης·

Καί τοι πρότερόν γ' ἐπιλώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσὸς φάσκων,
Ἐκ πηριδίου.

οἱ δὲ φασὶ, πρότερον βασιλεὺς χρηματίσαι Μυσίας· ὃς καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐτρώθη, καθ' ὃν καιρὸν ἐπέστησαν Μυσίας Ἕλληνες, νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν Τροίαν· ἐξ οὗ καὶ Τηλέφιον τραῦμα.

Τήλεφος ἐκ πηριδίου. *Telephus ex perula.* Telephus iſte pauper & mendicus erat, peram geſtans. Ariſtophanes: *Quamvis ante mendicares, te Telephum eſſe Myſum dicens, ex perula [depromptas ſententias arrodentem.]* Alii autem dicunt, Telephum olim Myſiæ Regem fuiſſe: qui etiam ab Achille vulneratus eſt, quo tempore Græci Myſiam invaſerunt, exiſtimantes, eam eſſe Trojam. Unde etiam *Telephium vulnus* [in proverbium abiit.]

Τήλεφος, Περγαμηνὸς, γραμματικός. [5] ἔγραψε καὶ αὐτὸς, ἐν οἷς παραδίδοται, πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν. Περὶ [6] τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων Ῥητορικῶν, βιβλία β'. Περὶ συντάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία έ. Περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον Ῥητορικῆς. Περὶ τῆς Ὁμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας. Ποικίλης φιλομαθίας βιβλία β'. Βίους Τραγικῶν καὶ Κωμικῶν. Βιβλιακῆς ἐμπειρίας βιβλία γ'. ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως ἄξια βιβλία, καὶ ὡς μόνος Ὅμηρος τῶν ἀρχαίων ἑλληνίζει. Περιήγησιν Περγάμου. Περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστείου, βιβλία β'. Περὶ τῶν Ἀθήνησι δικαστηρίων. Περὶ τῶν Ἀθήνησι νόμων καὶ ἐθῶν. Περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων, βιβλία έ. Περὶ χρήσεως, ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς χρώμεθα. ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον. Περὶ τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. Ὠκυτόκιον. ἔστι δὲ συναγωγὴ ἐπιθέτων, εἰς τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ἁρμοζόντων, πρὸς ἕτοιμον εὐπορίαν φράσεως, βιβλία δέκα.

Τήλεφος. Telephus, Pergamenus, Grammaticus. Scripſit & ipſe [libros, in] quibus docet, quot res Grammaticum ſcire oporteat. De Figuris Rhetoricis apud Homerum, lib. II. De ſermonis Attici conſtructione, lib. V. De Homerica Rhetorica. De Homeri & Platonis conſenſu. Variæ eruditionis lib. II. Tragicorum & Comicorum vitas. De notitia librorum lib. III. in quibus docet, qui libri ſint comparatu digni: item, Homerum ſolum ex antiquis puro ſermone Græco uti. Deſcriptionem Pergami. De Auguſtali Pergameno, lib. II. De Dicaſteriis Athenienſium. De Athenienſium legibus & moribus. De Pergami Regibus lib. V. De uſu, ſive de nominibus veſtitus, & aliarum rerum, quibus utimur. Eſt autem opus ſcriptum ordine alphabetico. De Ulyſſis errore. Ocytocion: ſive, Collectio epithetorum, eidem rei convenientium, ad expeditam dictionis copiam parandam, libris X.

Τηλία.[7] σανὶς, ἡ λεγομένη κάρδοπος· στηλία τὶς οὖσα· ὥσπερ τὸ σήμερον, τήμερον. ἐκαλεῖτο δὲ ἰδίως τηλία, περίφραγμα σανίδων ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν ᾧ ἄλφιτα ἐπιπράσκοντο. καὶ οἱ ὀρτυγοτρόφοι τοὺς ὄρτυγας συνέβαλλον ἐν τούτῳ. Ἄλλως. Σανὶς πλατεῖα, ἐφ' ἧς ἀλφιτοπωλοῦσι. τινὲς δὲ τηλίαν ξύλον φασὶ πλατὺ, εἰς ὃ τιθέασιν οἱ ἀρτοκόποι τοὺς ἄρτους ἐπὶ τῷ ξηραίνεσθαι. ἄλλοι δὲ τηλίαν, τῆς καπνοδόχης τὸ πῶμα, ὅ ἐστι περιφερές. Φησὶν οὖν ἡ γραῦς ἐν [8] Ἀριστοφάνους δράματι·

Διὰ δακτυλίου μὲν οὖν ἐμέγ' ἂν διελκύσαις.

ὁ δὲ, ὅτι ἑλκυσθείης ἂν, ἐὰν ᾖ δακτύλιος τηλία.

Τηλία. Tabula. Item, arca farinaria, ſive mactra, quæ & κάρδοπος dicitur. Τηλία autem dictum eſt pro στηλία, [verſo σ in τ:] ut pro σήμερον dicitur τήμερον. Proprie vero τηλία eſt ſeptum in foro ex tabulis factum, intra quod farinæ vendebantur. In eo etiam coturnices committebant, qui eas alebant. Aliter. [Τηλία,] tabula lata, in qua farinam ſubigunt. Quidam vero dicunt, τηλίαν eſſe aſſerem latum, in quo piſtores ponunt panes, ut exſiccentur. Alii autem τηλίαν appellant fumarii operculum, quod eſt rotundum. Dicit igitur anus apud Ariſtophanem in fabula [*Pluto*:] *Per annulum ſane me tra-*

1 Τηλεσκόπῳ ὄμματι] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 141. (76. Ed. Baſ. *P.*)
———— Ἐπιδώμεθα
Τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.
Huc Suidas reſpexit.

2 Τηλεφάνης] Epitaphium hujus Telephanis exſtat Anthol. lib. II. cap. VIII. Vide etiam Paul. Leop. Emendat. lib. XII. cap. IX.

3 Τηλεφανεῖς. ἀφ' ὧν ἐσ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 141.

4 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 176. (106. Ed. Baſ. *P.*) unde loci hujus ſenſus, qui mutilus eſt, ſuppleri debet. Notandum autem eſt, pro ἐκ πηριδίου in Edit. Ariſtophanis Genev. hodie legi ἐρειπίου: ſed minus recte. Lectio enim Suidæ, quam & vetuſtiores Editt. Ariſtophanis agnoſcunt, præferenda eſt. Confer Menag. ad Laert. lib. VI. num. 87.

5 Ἔγραψε καὶ αὐτός] Locus hic eſt mutilus, videturque excidiſſe nomen operis alicujus; ut ex ſequentibus illis, ἐν οἷς, haud obſcure colligitur. Præterea, ſupervacaneæ ſunt duæ hæ voculæ, καὶ αὐτός; quandoquidem nihil præceſſit, ad quod referri poſſint. Vide Nos ſupra ad v. Ἴβηρς Τιβεριεύς, ubi ſimilis locus occurrit.

6 Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ σχημάτων Ῥητορικῶν] Sic locus hic in optimo MS. A. abſque interpunctione legitur. At in MStis B. & C. itemque in prioribus Editt. omnibus, τελεία στιγμὴ poſita eſt inter σχημάτων, & Ῥητορικῶν, quaſi Ῥητορικῶν ſit opus novum, & a priori diſtinctum: quod minime probo.

7 Τηλία. σανίς. ἡ λεγ.] Quæ Suidas hic de voce τηλία tradit, leguntur etiam apud Schol. Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 100. (49. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἐν Ἀριστοφάνους δράματι] In *Pluto* nimirum, pag. 100.

τοῦτο

τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς παχείας οὔσης, καὶ μὴ δυναμένης διὰ δακτυλίου ἑλκυσθῆναι, ἀλλὰ τηλίας. ἤ, τηλία μέν ἐστιν ἡ ἀτρύπητος σανίς. ἐὰν δὲ τρυπηθῇ, ἀψὶς γίνεται.

here poſſis. Chremylus vero reſpondet: *Trahi utique* [*per annulum*] *queas, ſi quidem annulus ſit circulus cribri.* Hoc autem dixit, quod anus illa eſſet craſſa, nec per annulum trajici poſſet, ſed per circulum cribri. Vel, τήλια eſt tabula non perforata. Si vero perforetur, dicitur ἀψίς.

Τηλία.[1] πῆγμα τετράγωνον, ἐφ' οὗ ἤτοι τὰ ἄλφιτα πιπράσκεται, ἢ ἀλεκτρυόνες συμβάλλονται. καὶ ἡ περιφέρεια τοῦ κοσκίνου.

Τηλία. Pegma, ſive tabulatum quadratum, in quo farinæ venduntur, vel galli committuntur. Item, ambitus cribri.

Τῆλις. εἶδος ὀσπρίου, ἥτις ἑψηθὲν ἐπιχεομένη ὄλισθον ἐμποιεῖ τοῖς ποσὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπισφαλῆ·[2] ὅπερ Ἰώσηπος περὶ τὴν πολιορκίαν ἐμηχανήσατο.

Τῆλις. Telis. Genus leguminis, [quod quidam fœnum Græcum vocant.] Hoc ſi effundatur decoctum, ſolum adeo lubricum reddit, ut ingredientium veſtigia fallat: quo commento Joſephus adverſus obſidentes uſus eſt.

Τηλόθι, καὶ τηλόσε. πόῤῥω, μακράν.

Τηλόθι, & τηλόσε. Longe. Procul. [Sed prius ſignificat quietem in loco: alterum, motum ad locum.]

Τηλοπέτους. τῆς πόῤῥω πετομένης. ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἀμβροσίων[3] ἔαρος κηρῶν μέλι πολλὸν ἀμέλξας,
Δῶρον ἀφ' ἱμάντου τηλοπέτευς ἀγέλης.

Τηλοπέτευς. Longe volantis. In Epigrammate: *Ambroſiorum favorum mel multum cum verno tempore collegiſſet, donum gregis paſtore carentis, longeque volantis.* [Id eſt, examinis apum.]

Τηλωπός. ἔκδημος.[4] Σοφοκλῆς·

——— Εἰ τὰ νῦν
Τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.

Τηλωπός. Peregre degens. Extra patriam degens. Sophocles: *Si nunc peregre profectus hoſtes obſervat.*

Τηλύγετος.[5] μονογενής. καὶ τηλύγετον, μονογενῆ. Ὅμηρος·

Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.

ὁ προήκουσι τοῖς γονεῦσι γενόμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι γεννηθῆναι ἕτερος, λέγεται τηλύγετος. καταχρῆται δὲ ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγαπητοῦ, διὰ τὸ τοὺς ὀψίμως γεννηθέντας ἀγαπᾶσθαι.

Τηλύγετος. Unigenitus. Et τηλύγετον, unigenitum. Homerus: *Qui mihi jam ſeni natus alitur in multis deliciis.* Qui parentibus ætate jam provectis naſcitur, & poſt quem alius non naſcetur, is τηλύγετος vocatur. Interdum tamen etiam abuſive ſumitur pro charo, vel dilecto: quod illi, qui ſero nati ſunt, [a parentibus] amentur.

Τημελές. ἐπιμελές. καὶ τημελής. ἐπιμελής. σπουδαῖος.

Τημελές. Accuratum. Diligens. Studioſum. Et τημελής. Accuratus. Diligens. Studioſus.

Τημελήσαντες. ἐπιμεληθέντες.

Τημελήσαντες. Qui curarunt. Qui curam geſſerunt.

Τημελῆσαι. ἐπιμελήσασθαι. φροντίσαι.

Τημελῆσαι. Curare. Curam gerere.

Τημελούμενον. ἐπιμελούμενον. φιλοκαλούμενον.

Τημελούμενον. Illum, qui curatur, vel cujus cura geritur.

Τῇ μέν. ὅπου μέν. ἤ, ἐν μέρει.

Τῇ μέν. Ubi quidem. [Vel potius, Huc, Hac, vel Illac.] Vel, partim.

Τημένος.[6] ὄνομα κύριον.

Τημένος. Temenus. Nomen proprium.

Τήμερος.[7] ὁ σημερινός. καὶ ἔστι τὸ λεγόμενον ἐπὶ πράγματος. τὸ δὲ τήμερον ἐπὶ χρόνου λέγεται. καὶ ἐν Εἰρήνῃ·

Ἰὼ[8] Λακεδαίμων, τί ἄρα[9] ποιήσει τήμερα;

ἀντὶ τοῦ σημερινή.

Τήμερος. Idem quod σημερινός. Hodiernus. Et dicitur de re. At τήμερον, de tempore. Et in *Pace*: *Io Lacedæmon, quibus malis afficieris hodie!*

Τημοῦχος.[10] οὕτω καλοῦσι τοὺς ἄρχοντας Μεσσήνης. Τοὺς[11] γε μὴν Τημούχους καθῆραι πᾶσαν τὴν πόλιν, ὡς δὴ λυμάτων τινῶν καὶ καθαρμάτων ἀπηλλαγμένην.

Τιμοῦχος. Timuchus. Sic vocant magiſtratus Meſſeniorum. *Timuchos totam urbem luſtrare* [*jubebant,*] *quaſi purgamentis quibuſdam & piaculis liberatam.*

1 Τηλία. πῆγμα τετρ.] Ariſtophanes *Veſpis*, pag. 440.
——— Πῶς δ' ἡ τηλία.
Scholiaſtes ad eum locum: Τηλία, σανὶς βαθεῖα, ἐν ᾗ τὰ ἄλφιτα ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπιπρασκον.

2 Ὅπερ Ἰώσηπος περὶ τὴν πολιορκ.] Locus Joſephi, ad quem Suidas reſpexit, exſtat lib. III. *de Bell. Jud.* cap. XIX. pag. 847. ubi verba Hiſtorici hæc ſunt: Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι δόλῳ δευτέρῳ τὰς προσβάσεις αὐτῶν ἐπεσφάλλον, τῆλιν ἑφθὴν ὑποχέοντες ταῖς σανίσιν, ἧς ἐπολισθαίνοντες, ὑπεσύροντο, &c.

3 Ἀμβροσίων ἔαρος κ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod ex cod. MS. integrum publici juris fecimus ſupra, v. Θαλάμη. In Pentametro autem, quem Suidas hic citat, pro ἀφ' ἱμάντου (quod corruptum eſt) in Anthologia inedita legitur ἀποιμάντου. Sed nec illam lectionem mendo omnino vacare puto. Scribendum enim potius arbitror, ἀποιμάντου, i.e. paſtore carentis: quod epithetum apibus eleganter tribuetur.

4 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 34. ut Portus monuit.

5 Τηλύγετος] Præter alios Grammaticos vide etiam Schol. Homeri ad Il. I. v. 143. & Schol. Apoll. Rhod. ad lib. 1. v. 99. 149. & 719.

6 Τημένος] Potius, Τημενός. Vide Nos ſupra ad v. Τήβεννα.

7 Τήμερος. ὁ σημ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 98. Ed. Baſ.

8 Ἰὼ Λακεδ.] Verſus hic non eſt ſumptus ex Ariſtophanis *Pace*, ſed ex ejus *Holcadibus*, ut docet Scholiaſta Ariſtoph. loco laudato.

9 Ποιήσει] Scribe, πείσει, a πάσχω: ut apud Enarratorem Comici.

10 Τημοῦχος] Scribe Τιμοῦχος, per ι, & ſuo loco pone.

11 Τοὺς γε μὴν Τημ.] Scribe, Τούς γε μὴν Τιμούχους καθῆραι τὴν πόλιν, &c. Sic enim legitur ſupra v. Ἐπίκουρος, ubi locum integrum habes.

Τῆνα. ἐκείνη. [1]Θεόκριτος·

Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα.

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην. παροιμία. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν διαμελλόντων καὶ βραδυνόντων. υἱὸς δὲ Νηλέως ὁ Ἀκεσαῖος κυβερνήτης.

Τηνάλλως. μάτην. καὶ, οὐ τηνάλλως, μετὰ τῆς ἀποφάσεως λέγεται. ὁ δὲ Φιλήμων Νυκτί·

Τὸ κανοῦν δ' ὁ παῖς περίεισι τηνάλλως ἔχων.

Ἔστι καὶ παρὰ τοῖς περὶ Δημοσθένην· καὶ ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτωνος. Ὡς δὲ λόγους τηνάλλως ταῦτα ἤκουσαν ὄντα, χωροῦσιν ἐς σύμβασιν πρὸς Ζήνωνα πάλιν.

Τὴν αὐτὴν ταύτην ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὴν αὐτὴν πρᾶξιν ἐπανέλθωμεν. τοῦτο εἴρηκε Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα. Τὴν αὐτὴν ταύτην καὶ δεύτερον ἀναχορεύσωμεν ὄρχησιν.

Τὴν [2]γῆν ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων

Εἶναι σφετέραν· τὴν δὲ σφετέραν, τῶν πολεμίων·

Πόρον δὲ, τὰς ναῦς· ἀπορίαν δὲ, τὸν πόρον.

[3]Εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλέους γνώμην, ὃς ἐκέλευσεν Ἀθηναίοις, ἐμβαλόντων μὲν τῶν Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν, μὴ ἐπεξιέναι, ἀλλ' ἔσω τείχους μένειν· αὐτοὺς δὲ διὰ τῶν πλοίων ἐπιέναι τῇ Λακωνικῇ. τὸν οὖν κατὰ γῆν πόρον ἀπορίαν ἡγεῖσθαι· τὸν δὲ διὰ θαλάσσης, τοῦτον ἡγεῖσθαι πόρον. ἢ οὕτως· Ἕνα πόρον ἡγεῖσθαι χρημάτων, τὸ ναῦς ὡς πλείστας ἔχειν. τὸν δὲ ἄλλον πόρον, ὃς ἂν ἔξω τούτου γένηται, τοῦτον ἀπορίαν νομίζειν· οἷον, τὰ [4]θεωρικὰ, καὶ τὰ δικαστικά. συμβουλεύει οὖν πᾶσαν τὴν ἐν τούτοις γενομένην δαπάνην ταῖς ναυσὶν ἀφορίσαι.

Τὴν γλαῦκα πωθάζουσι τήνδε. ἀντὶ τοῦ ταύτην.

Τὴν [5]δωριστὶ μόνον ἁρμονίαν ἁρμόττεσθαι τὴν λύραν· ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλω. τουτέστι, τὴν δωροδοκιστί.

Τήνελλα.[6] μίμημα φωνῆς κρούματος αὐλοῦ ποιᾶς. Ἀρχίλοχος·

Τήνελλα,[7] καλλίνικε χαῖρ' ἄναξ Ἡράκλεις,

Αὐτός τε, καὶ Ἰόλαος, αἰχμητὰ δύω.

[8]Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐὰν μέντοιγε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ.

ἀντὶ τοῦ, νικηφόρος. Τήνελλα δὲ, κρουμάτιον ἐπινίκιον. ἢ τήνελλος, ἁρμονία λύρας. ἐὰν τοίνυν ὑπερακοντίσῃς αὐτοὺς τῇ βοῇ, μουσικώτατος εἶ.

Ἢν[9] δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς. [10]ὁ δὲ πυραμοῦς, εἶδος πλακοῦντος ἐκ μέλιτος ἑφθοῦ καὶ πυρῶν πεφρυγμένων· ὡς σησαμοῦς, ὁ διὰ σησά-

Τήνα. [Dorice, pro] ἐκείνη. Illa. Theocritus: *Suavis eſt ſuſurrus: & pinus, caprarie, illa.*

Τὴν Ἀκεσαίου σελήνην. *Aceſæi lunam.* Proverbium, quod dicitur de cunctatoribus & ceſſatoribus. Aceſæus autem, Nelei filius, gubernator fuit.

Τηνάλλως. Inaniter. Fruſtra. Dicitur & οὐ τηνάλλως, cum negatione, non fruſtra. Philemon *Nocte: Caniſtrum vero puer circumit fruſtra tenens.* Exſtat etiam vox hæc apud Demoſthenem: itemque in *Theæteto* Platonis. *Cum audiviſſent hæc verba tantum eſſe inania, ad compoſitionem cum Zenone faciendam redierunt.*

Τὴν αὐτὴν ταύτ. *Eandem ſaltationem denuo ſaltemus.* Pro, Ad eandem actionem redeamus. Hoc dixit Marcus ad Zenonem Imperatorem.

Τὴν γῆν ὅτ. *Terram hoſtium cum putaverint eſſe ſuam; ſuam vero, hoſtium: naves, viam ſalutis; cæteras autem vias invias.* Hæc erat ſententia Periclis, qui, cum Lacedæmonii irruptionem in Atticam feciſſent, Athenienſibus auctor fuit, ne illis obviam prodirent, ſed intra mœnia manerent, ipſique Laconicam claſſe invaderent. In expeditione igitur terreſtri ne ullam ſpem ſalutis ponerent: at contra, expeditionem navalem viam ſalutis exiſtimarent. Vel ſic. [Pericles Athenienſibus ſuaſit,] ut ſolas opes ducerent, naves quam plurimas habere: pro damno vero reputarent pecuniam, quæ in alios uſus impenderetur, veluti in Spectacula & Judicia. Auctor igitur erat, ut omnes ſumptus, qui in iſta conferebantur, navibus aſſignarentur.

Τὴν γλαῦκα πωθ. Noctuam derident iſtam. Τήνδε, pro ταύτην.

Τὴν δωριστὶ μόν. *Doricæ tantum harmoniæ eum ſemper accommodare lyram: aliam vero nolle diſcere.* [Dum δωριστὶ dixit, tacite eum perſtringit, ut munerum captatorem:] quaſi dixiſſet, δωροδοκιστί.

Τήνελλα. Tenella. Imitatio cujuſdam ſoni, quem edit tibia, [vel lyra.] Archilochus: *Tenella, inclyte hoſtium victor, ſalve Rex Hercules: tuque ipſe, & Iolaus, bellatores duo.* Ariſtophanes: *Sed ſi quidem illum vincas clamore, triumphus tibi accinetur.* Vel, victor eris. Τήνελλα enim, eſt carmen, quod in laudem victoris lyra canitur. Vel, τήνελλος, harmonia lyræ. Si igitur, [inquit,] clamando eum vincas, muſicorum præſtantiſſimus eris *Sin impudentia eum ſuperes; noſter erit pyramus.* Pyramus autem eſt genus placentæ, ex melle cocto & frumento toſto confectum; ut ſeſamus ex ſeſamo. Hæ pla-

1 Θεόκριτος] *Idyll.* 1. v. 1.

2 Τὴν γῆν ὅταν νομ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Ranis*, pag. 180. (186. Ed. Baſ. *P.*)

3 Εἴρηται τοῦτο κατὰ τὴν Περικλ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli leguntur etiam apud Scholiaſtam ad modo indicatum locum Ariſtophanis; itemque apud Noſtrum ſupra, v. Περικλῆς.

4 Τὰ θεωρ.ικά] Scribe, τὰ θεωρικά. Vide ſupra v. Θεωρικά.

5 Τὴν δωριστί μ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Equit.* pag. 346. (243. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi ultima ſic leguntur, Ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν μαθεῖν.

6 Τήνελλα. μίμημα φων.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* in fine.

7 Τήνελλα, καλλίνικε χ.] Sic etiam legitur apud Scholiaſtam Ariſtophanis loco laudato. At metri gratia ſcribendum potius eſt,

Τήνελλα, καλλίνικ' ἄναξ χαῖρ' Ἡράκλεις.

8 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 303. (204. Ed. Baſ. *P.*)

9 Ἢν δ' ἀναιδ.] Et hic Senarius legitur apud Ariſtoph. loco laudato.

10 Ὁ δὲ πυραμοῦς, εἶδος πλακ.] Hæc, & quæ ſequuntur, nihil faciunt ad vocem τήνελλα, ſed ad vocem πυραμοῦς. Vide ſupra v. Πυραμοῦς, ubi eadem leguntur.

μης

μνς. ταῦτα δὲ ἐπίθεσαν ἆθλα τοῖς διαγρυπνηταῖς. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις ἁμιλλᾶσθαι περὶ ἀγρυπνίας. καὶ ὁ διαγρυπνήσας μέχρι τῆς ἕω, νικήσας ἐλάμβανε τὸν πυραμοῦντα. ὁ δὲ νοῦς, ὅτι, ἂν μὴ νικηθῇς ὑπ' αὐτοῦ τῇ βοῇ, περιγένῃ δὲ ταῖς περιεργίαις καὶ ἀναισχυντίαις, οὐδὲν ἧττον ἡμέτερον τὸ περμάτιον. τουτέστιν, ἡ νίκη.

Τὴν ἐμὴν κάμνει νόσον. παροιμία. ὡς ἡ τοιαύτη· Ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.

Τὴν θύραν ἔχων τετρημένην, ὥσπερ αἱ ποίμναι. ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου καὶ ἀπροσπελάστου.

Τηνικαῦτα. τότε.

Τὴν [1] κατὰ σαυτὸν ἔλα. ἀπὸ χρησμοῦ τινος ἐλέχθη. τουτέστιν, οἷος εἶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου, καὶ μείζοσι μὴ συμπαρεκτείνου. τοῦτο οἱ μὲν Πιττακοῦ εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα· οἱ δὲ, Σόλωνος. ἔνιοι δὲ αὐτὸ Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευομένῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἕλοιτο γάμον.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου. ἴσον τῷ γενναίζου.

Τῆνος. μία τῶν Κυκλάδων νήσων.

Τὴν ταχίστην. ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. [2] Ὁ δὲ Φιλοτίμως εἶχε πρὸς τὴν ταχίστην κρῖναι τὰ ὅλα.

Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. [3] Ἀριστοφάνης. τουτέστιν, ἐμαυτῷ ὑπηρετήσω, καὶ οὐ χρεία παιδός.

Τὴν [4] τρύγα συνεκπιεῖν.

Τὴν [5] χεῖρα προσφέροντα τὸν Θεὸν καλεῖν. Βοηλάτης ἐκ κώμης ἅμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλώδη, δέον βοηθεῖν, ἀργὸς ἵστατο τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος. ἐκεῖνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν Θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα. ὁ δὲ Θεὸς ἐπιστὰς, εἶπε· Τῶν τροχῶν ἅπτου, καὶ τοὺς βόας νύττε, καὶ τότε τῷ Θεῷ εὔχου, ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μὲν τοί γε μάτην εὔχου. ἐκ τούτου εἰς παροιμίαν εἰσήχθη.

Τηξιμελεῖ. φθοροποιῷ.

Τηξιμελεῖ [6] νούσῳ κεκολουμένος, ἔδραμε θυμῷ
Ἐς προτέρων ἔργων ἄρσενα μαρτυρίην.

Τήραιος. ὄνομα κύριον. ὁ Μῆδος.

Τηρεύς. [7] ὁ τηρῶν.

Τηρίβαζος. ὄνομα κύριον. [8] Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ, ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος τὸν βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν. ἀντὶ τοῦ, ἀνεβίβαζε.

centæ præmia proponebantur illis, qui [noctem] pervigilaſſent. Solebant enim in compotationibus de vigilia inter ſe certare; & qui ad auroram uſque pervigilaſſet, victor pyramuntem accipiebat. Senſus vero eſt: Etſi clamore ab ipſo victus fueris; at importuna curioſitate & impudentia cum ſuperaveris, nihilominus victoria noſtra erit.

Τὴν ἐμὴν κ. ν. *Meo laborat morbo.* Proverbium illi ſimile: *Idem trahimus jugum.*

Τὴν θύραν ἔχ. *Januam habens perforatam, ut paſtorum caſæ.* Dicitur de inhumano, & nullum cum aliis commercium habente.

Τηνικαῦτα. Tunc.

Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. [*Turbinem,*] *qui juxta te eſt, agita.* Hoc ex oraculo quodam ſumptum eſt. Senſus autem eſt, Qualis es, talis etiam videare, nec majora ſecteris. Hoc apophthegma alii dicunt eſſe Pittaci: alii, Solonis. Quidam vero tradunt, Chilonem id dixiſſe cuidam ipſum conſulenti, an opulenta uxor ducenda eſſet.

Τὴν λεοντῆν ἐνδύου. Leoninam pellem indue. Id eſt, fortem & ſtrenuum te præſta.

Τῆνος. Tenus. Una ex Cycladibus inſulis.

Τὴν ταχίστην. Adverbium, pro ταχέως. Celeriter. Quam primum. *Ille vero quam primum de ſumma rerum decernere cupiebat.*

Τὴν τράπεζαν οἴσομαι. Menſam feram. Hoc eſt, Mihi ipſe miniſtrabo, nec famulo opus eſt.

Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν. Fæces una cum vino exhaurire.

Τὴν χεῖρα προσφ. Manum admovens operi, Deum invoca. Bubulcus ex vico plauſtrum agens, cum id in profundam voraginem incidiſſet, & ſuccurrendum eſſet, otioſus adſtabat, Herculem invocans, quem præ cæteris Diis colebat. Deus vero ad illum accedens, dixit: *Rotis manum admove, & boves ſtimula, & tunc Deum invoca, cum & ipſe feceris aliquid: ne autem Deorum opem vanis precibus expoſce.* Hinc proverbium ortum eſt.

Τηξιμελεῖ. Tabifico. [In Epigrammate:] *Tabifico morbo debilitatus, ſecum recoluit priſtina facinora, fortitudinem ſuam teſtantia.*

Τήραιος. Teræus. Nomen proprium. Medus.

Τηρεύς. Tereus. [Quaſi dicas,] ὁ τηρῶν. Cuſtodiens.

Τηρίβαζος. Teribazus. Nomen proprium. Xenophon: *Teribazus autem amicus erat Regis, &, quoties aderat, nullus alius Regem in equum tollebat.*

1 Τὴν κατὰ σαυτ.] Huc egregie faciunt ea, quæ notat Scholiaſtes Æſchyli ad *Prom. Vinct.* v. 886. Τὸν Πιττακὸν λέγει, inquit, ὅν ποτέ τις βιαζόμενος ὑπὸ δύο γυναικῶν, τῆς μὲν μιᾶς οὔσης πλουσίας, τῆς δὲ ἑτέρας, πενεστέρας, κατὰ τὸ γένος αὐτοῦ ἀξίας, καὶ ἀπορῶν, ποίας κληθείη ἀνὴρ, ἠρώτησε, ποίᾳ χρήσεται γυναικί. τοῦ δὲ εἰπόντος, μέτιθι πρὸς τοὺς παῖδας, τοὺς πλησίον ἡμῶν ταῖς βέμβιξι παίζοντας (ὅ ἐστι ταῖς στρόμβαις) καὶ ἀπ' αὐτῶν μαθήσῃ, ποίᾳ ἂν χρήσαιο γυναικί. ἀπελθὼν ἐκεῖνος, ἠκροᾶτο τῶν παίδων λεγόντων πρὸς τὴν οἰκείαν στρόμβον, ΤΗ'Ν ΚΑΤΑ' ΣΑΥΤΟ'Ν ἜΛΑΥΝΕ· καὶ αἰσθόμενος τοῦ λόγου τῶν παίδων, τὴν μὲν πλουσιωτέραν ἀφῆκε, τῇ δὲ πενεστέρᾳ ἐχρήσατο γυναικί. Hunc locum ideo adduxi, quod eum ab Eraſmo & Schotto, qui proverbia Græca collegerunt & illuſtrarunt, prætermiſſum eſſe videbam.

2 Ὁ δὲ φιλοτ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. LXX.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace,* pag. 700.
Καὶ τὴν τράπεζαν οἴσομαι, τοῦ παιδὸς οὐ δέους.

4 Τὴν τρύγα συνεκπιεῖν] Vide ſupra, v. Συνεκποτέα.

5 Τὴν χεῖρα προσφ.] Simile huic eſt proverbium, Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει: de quo vide Noſtrum ſupra.

6 Τηξιμελεῖ νούσῳ κεκ.] Eſt pars Epigrammatis in Ælium, ſtrenuum belli ducem; quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. V. pag. 290. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Θρασύχειρ.

7 Τηρεύς. ὁ τηρ.] Vide ſupra v. Ταώς, ubi locum hunc illuſtramus.

8 Ξενοφῶν] Ἀναβ. lib. IV. p. 327. ut Portus etiam monuit. Vide quoque v. Ἀνέβαλε, & v. Τηρίβαζος, ubi idem fragmentum legitur.

Τηρ-

Τηριδάτης. ὄνομα κύριον.

Τήρωνες. οἱ ἀρτιμαθεῖς τὰ πολεμικὰ, καὶ οὔπω ἐγγεγυμνασμένοι τοῖς κινδύνοις, τήρωνες καλοῦνται παρὰ Ῥωμαίοις.

Τῆς.[1] ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον. [2]Ὅμηρος· Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι. ἀντὶ τοῦ, ταύτης. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ· Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς. ἀντὶ τοῦ, ταύτης.

Τῆς[3] Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος. ἀντὶ τοῦ, ἄτιμοι.

Τῆς μητρὸς ὡς αἲξ καλεῖται. οἱ γὰρ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπολίοις ἀπὸ τῶν μητέρων γνωρίζονται. ἀπὸ πατέρων γὰρ, ἀδύνατον.

Τῆς[4] μωρίας τὸν Δία νομίζειν ὄντα τηλικουτονί. ἐπὶ[5] τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλίκων ὄντων. οἷον τελείαν ἐχόντων τὴν ἡλικίαν, καὶ πάντα εἰδέναι ὀφειλόντων.

Τῆς[6] σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. ζήτει ἐν τῷ Ὑπωπιάζω.

Τητᾶσθαι. στερίσκεσθαι. [7]Σοφοκλῆς·

> Τοιαῦτ' ἀκούσας, κἀξονειδισθεὶς κακὰ,
> Πλέω πρὸς οἴκους, τῶν ἐμῶν τητώμενος
> Πρὸς τοῦ κακίστου, κἀκ κακῶν, Ὀδυσσέως.

καὶ αὖθις·

> ——— Οὗ[8] τητώμεναι,
> Τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετε.

Τῆτες, καὶ τῆτα. τούτῳ τῷ ἔτει. ἐπ' ἔτος.

> Ἐγελᾶτ',[9] ἀνθ' ὧν λαχὼν Ὑπέρβολος
> Τῆτες ἱερομνημονεῖν. ———

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τοῦτο δὲ οἱ Δωριεῖς τᾶτες λέγουσι, καὶ διὰ τοῦ δ, τῆδες.

Τητινή. χθεσινή. καὶ οὐδέτερον, τητινόν.

Τητώμενον. στερισκόμενον.

Τηΰσία. ματαία.

Τί. οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς τοῦτο τὸ Τὶ γένος τοῦ Ὄντος τίθενται. τὸ γὰρ Τὶ δῆλον ὅτι καὶ ὄν. εἰ δὲ ὄν, τὸν τοῦ ὄντος ἀναδέχοιτο ἂν λόγον. διὸ καὶ γενικώτερον αὐτό φασιν εἶναι, κατηγορούμενον οὐ κατὰ σωμάτων μόνον, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀσωμάτων.

Τιάρα. κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις· οἱ δὲ στρατηγοὶ, κεκλιμένην. καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπί τινος εὐημερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ᾐτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρᾳ εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι· ὡς [10]Φίλαρχος ἐν ἑνδεκάτῳ. τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ [11]κίταριν. Θεόφραστος δ' ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων, τὴν κίταριν, ὡς διάφορον.

Τηριδάτης. Teridates. Nomen proprium.

Τήρωνες. Tirones. Sic apud Romanos vocantur milites novitii, & bellorum adhuc inexperti.

Τῆς. [Interdum ponitur] pro ταύτης. Hujus. Non eſt autem articulus. Homerus: *Nunquam ſe hujus lectum adſcendiſſe.* Et in *Odyſſea: Propter hanc virtutem.* Τῆς enim hic ponitur pro ταύτης.

Τῆς Μεγαρ. *Digni, qui Megarenſium loco habeantur.* Id eſt, Nullo honore digni. Contempti.

Τῆς μητρ. *A matre tanquam capra denominatur.* Hœdi enim in caprarum gregibus ex matribus dignoſcuntur. Ex patribus enim dignoſci non poſſunt.

Τῆς μωρ. *Stultum eſt exiſtimare, Jovem eſſe, cum ejus jam ſis ætatis.* Dicitur in eos, qui abſurde quid dicunt, quamvis adultæ & perfectæ jam ſint ætatis, & omnia ſcire debeant.

Τῆς σαρκὸς πρ. *Ne carnem curetis ad cupiditates [ejus explendas.]* Vide in v. Ὑπωπιάζω.

Τητᾶσθαι. Privari. Sophocles: *Talibus ab eo probris exceptus, domum navigo, rebus meis privatus a peſſimo & ex malis procreato Ulyſſe.* Et iterum: *Quo [patre] orbatæ reliquum vitæ tempus tranſigetis.*

Τῆτες, & τῆτα. Idem valet ac τούτῳ τῷ ἔτει. Hoc anno. *Ridebatis, quod Hyperbolus ſcriba ſacrorum hoc anno ſorte lectus eſſet.* Ariſtophanes *Nubibus.* Dorienſes autem pro τῆτες dicunt τᾶτες, & per δ, τῆδες.

Τητινή. Heſterna. Et τητινόν, genere neutro, heſternum.

Τητώμενον. Privatum. Orbatum.

Τηΰσία. Inanis. Vana.

Τί. Aliquid. Stoici τὸ Aliquid genus Entis ponunt. Manifeſtum enim eſt, τὸ Aliquid etiam eſſe Ens. Si vero eſt Ens, Entis etiam definitionem admittet. Quare etiam generalius id eſſe dicunt, quippe quod non ſolum de corporibus, ſed etiam rebus incorporeis dicatur.

Τιάρα. Tiara. Capitis ornamentum. Hanc ſoli Reges rectam apud Perſas ferebant: Duces vero, inclinatam. Et Demaratus Lacedæmonius, qui cum Xerxe Athenas ivit, cum ob rem feliciter geſtam Rex ipſi permiſiſſet, ut peteret quidquid vellet; petiit, ut recta tiara Sardes ingredi ſibi liceret, ut Phylarchus libro XI. tradit. Idem autem eſſe dicunt & Citarin. Theophraſtus vero in libro de Cypriorũ Regno, Citarin diverſam ſtatuit.

1 Ἀντὶ τοῦ ταύτης. οὐκ ἔστι δὲ ἄρθρον] Obſervatiuncula hæc infirmo tibicine nititur. Potius enim contra Suidam dixerim, voculam τῆς in ſubjunctis locis Homeri eſſe articulum, non vero ibi pro ταύτης poni.

2 Ὅμηρος] Il. I. v. 133.

3 Τῆς Μεγαρέων ἄξ.] Confer Noſtrum ſupra, v. Μεγαρέων ἄξιοι μερίδος: & infra, v. Ὑμεῖς ὦ Μεγαρεῖς.

4 Τῆς μωρίας τὸν Δ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Nubibus*, pag. 172. (103. Ed. Baſ. *P.*)

5 Ἐπὶ τῶν παραλόγως τι λεγόντων, ἐνηλ.] Videtur Grammaticus noſter exiſtimaſſe, citata verba Ariſtophanis ſenſum proverbialem habere. Sed id cum ſecus ſe habeat, obſervatiuncula hæc lituram meretur.

6 Τῆς σαρκὸς πρ.] Hæc ſunt verba Divi Pauli ad Rom. XIII. 14.

7 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*. pag. 389. ut Portus monuit.

8 Οὗ τητώμ.] Fragmentum hoc legitur apud eundem Sophoclem *Oedip. Colon.* pag. 323. ut itidem Portus monuit.

9 Ἐγελᾶτ', ἀνθ' ὧν λ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 163. (*95.* Ed. Baſ. P.)

10 Φίλαρχος] Scribe, Φύλαρχος.

11 Κίταριν] Vide Heſych. v. Κίδαρις.

Τιαροφόρος. Tiarifer. Qui tiaram fert.

Τὶ βαιόν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον. [1] Σοφοκλῆς·

Τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπῃ τοῦ συμμάχου.

Τὶ βαιόν. Quare tam parum? Id eſt, Ne parum quidem. Sophocles: *Adeone parum curas belli ſociam.*

Τιβέριος, φιλόσοφος, καὶ σοφιστής. Περὶ ἰδεῶν λόγου, βιβλία γʹ. Περὶ παρασκευῆς. Περὶ μεταποιήσεως. Περὶ ἱστορίας. Περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως. Περὶ διαιρέσεως λόγου. Περὶ μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ. Περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν. Περὶ προλαλιῶν καὶ προοιμίων. Περὶ ἐπιχειρημάτων. Περὶ Δημοσθένους καὶ Ξενοφῶντος. Περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου.

Τιβέριος. Tiberius, Philoſophus, & Sophiſta. Scripſit de Formis orationis lib. III. De Apparatu. De Commutatione. De Hiſtoria. De Diſpoſitione & Compoſitione orationis. De Civilis orationis mutatione. De Demonſtrativis orationibus. De Præfationibus & Proœmiis. De argumentis. De Demoſthene & Xenophonte. De Herodoto & Thucydide.

Τιβέριος, [2] Ὀκταυΐου υἱός, βασιλεὺς Ῥωμαίων, ἐμπλήκτως καὶ ἀνοήτως τὴν ἀρχὴν διῳκήσατο, φοβερᾷ μὲν ὠμότητι, μυσαρᾷ δὲ καὶ ἀθέσμῳ πλεονεξίᾳ, αἰσχρᾷ τε ἡδυπαθείᾳ χρησάμενος. στρατείαν μὲν γὰρ ἅπασαν αὐτὸς ἠρνήσατο, διὰ δὲ τῶν ὑποστρατήγων γλίσχρως καὶ ῥᾳθύμως τοῖς ἐναντίοις προσεπολέμει. κακοήθης δὲ ὤν, ἔστιν οὓς τῶν συμμάχων βασιλεῖς τῶν οἰκείων ἀρχῶν ἀπάτῃ μετελθὼν ἀφείλετο· ὧν Ἀρχέλαος ἦν ὁ Καππαδόκων βασιλεύς, ὃν ἠπίοις καὶ θεραπευτικοῖς καλέσας ὡς ἑαυτὸν λόγοις, οὐκέτι πρὸς τὴν οἰκείαν ἀπονοστῆσαι συνεχώρησεν, ἀλλ' ἐπαρχίαν τὴν Καππαδοκίαν ἀπέφηνε, καὶ τὴν μεγίστην τῶν τῇδε πόλεων, [3] Μάζακα ἔμπροσθεν ὑπὸ τῶν ἐποίκων ὀνομαζομένην, ἀφ' ἑαυτοῦ φέρειν τὴν προσηγορείαν ἐπέταξεν· ἥπερ δὴ καθ' ἡμᾶς Καισαρός ἐστιν ἐπώνυμος. ἐς γῆρας δὲ ὅμως μακρὸν προελθὼν θνήσκει.

Τιβέριος. Tiberius, Octavii filius, Romanorum Imperator, ſtolide & amenter imperium adminiſtravit, terribili crudelitate, deteſtanda avaritia, nefaria turpique voluptate uſus. Omnem enim bellicam expeditionem ipſe recuſavit: per legatos vero ſordide & oſcitanter hoſtibus bellum fecit. Cum autem eſſet homo malitioſus, nonnullos ſocios Reges fraude circumventos, ſuis regnis ſpoliavit. Ex horum numero fuit Archelaus, Cappadocum Rex, quem blandis & benignis verbis ad ſe vocatum, non amplius in regnum ſuum redire ſivit, ſed Cappadociam in provinciam redegit, & maximam illius regionis urbem, ab incolis Mazaca prius vocatam, de ſuo nomine appellari juſſit: quæ nunc Cæſaris nomen fert, [& Cæſarea vocatur.] Ad longam tamen ſenectutem provectus obiit. *Port.*

Τιβέριος, [4] βασιλεὺς Ῥωμαίων. οὗτος ἰδιαιτάτῃ φύσει ἐκέχρητο· οὔτε ὧν ἐπεθύμει, προσεποιεῖτό τι, καὶ ὧν ἔλεγεν, οὐδὲν ποιεῖν ἐβούλετο· ἀλλ' ἐναντιωτάτους τῇ προαιρέσει τοὺς λογισμοὺς ποιούμενος, πᾶν, ὃ ἐπόθει, ἠρνεῖτο, καὶ πᾶν, ὃ ἐμίσει, τούτῳ προσετίθετο. [5] τοὺς πλείονα ἐπαίροντας ἄρχοντας ἐκόλαζε, λέγων, κείρεσθαί μου τὰ πρόβατα, ἀλλ' οὐ ξυρᾶσθαι βούλομαι. οὕτω δὲ ἦν ἴσος, ὥστε ὀρχηστήν τινα ποτὲ [6] ἐλευθερωθῆναι βουληθέντα, μὴ πρότερον συνεπαινέσαι, πρὶν τὸν δεσπότην αὐτοῦ πεισθῆναι, καὶ τὴν τιμὴν λαβεῖν. τοῖς [7] γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδιωτείᾳ ἦν, καὶ συνηγωνίζετο, φρουρὰν μὴ ἐπαγόμενος. καὶ παρήγγειλε σηρικῇ ἐσθῆτι μὴ χρῆσθαί τινα. αἰφνιδίως δὲ εἰς τὴν χείρονα γνώμην μετετέθη, ὥστε παραφρονεῖν νομισθῆναι. τοῦτο δὲ τὸ ἀρχαῖον ἐφθέγξατο·

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί.

καὶ τὸν Πρίαμον ἐμακάριζεν, ὅτι μετὰ τῆς πατρίδος καὶ τῆς βασιλείας ἀπώλετο.

Τιβέριος. Tiberius, Romanorum Imperator. Hic peculiari quodam ingenio præditus fuit. Nam neque præ ſe ferebat, quæ cuperet; & eorum, quæ diceret, nihil omnino cupiebat: ſed cum verbis ab animi ſententia longe diſcrepantibus uteretur, negare, quæcunque appeteret; contra, quæcunque odiſſet, probare conſueverat. His moribus cum eſſet, Præſides, qui plus pecuniæ, quam conſtitutum erat, ex provinciis cogebant, pœna afficiebat, tonderi oves ſuas, non radi velle ſe dicens. Adeo autem æquo & civili jure cum omnibus agebat, ut, cum populus hiſtrionem quendam manumitti poſtulaſſet, non prius adſenſus ſit, quam dominus illius adnuiſſet, pretiumque ejus accepiſſet. Cum ſodalibus perinde ac privatus verſabatur familiariter, eoſque & in judiciis defendebat, [& ægrotantes inviſebat,] ſine ullo ſatellitum comitatu. Edicto etiam vetuit, ne quis ſerica veſte uteretur. Repente autem in deterius mutatus eſt, adeo ut quidam eum inſanire crederent. Idem vetus illud dictum uſurpavit: *Me mortuo terra miſceatur igni.* Priamum etiam beatum prædicavit, quod una cum patria & regno periiſſet.

1 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 6. ut Portus monuit.

2 Τιβέριος, Ὀκταυΐου υἱός, βασ.] Quæ hic Suidas de Tiberio refert, ſumpta ſunt ex Græca verſione Eutropii, non ea, quam hodie habemus, ſed alia multo vetuſtiore, quæ hodie intercidit. Latina autem Eutropii ſic ſe habent: *Tiberius ingenti ſocordia imperium geſſit, gravi crudelitate, ſceleſta avaritia, turpi libidine. Nam nuſquam ipſe pugnavit: bella per legatos geſſit ſuos. Quoſdam Reges per blanditias ad ſe evocatos nunquam remiſit: in queis Archelaum Cappadocem; cujus etiam regnum in provinciæ formam redegit, & maximam civitatem appellari nomine ſuo juſſit; quæ nunc Cæſarea dicitur, cum Mazaca antea vocaretur.* Ex his Græca Suidæ expreſſa eſſe apparet.

3 Μάζακα] Vide Stephanum Byzant. v. Μάζακα, & ibi Interpretes.

4 Τιβέριος, βασιλεὺς Ῥωμ.] Hæc Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 801.

5 Τοὺς πλείονα ἐπαίροντας ἀρχ.] Plenius & planius Joannes Antiochenus: Τοιοῦτος δή τις ὢν τοὺς ἄρχοντας, οὓς ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον λαμβάνοντας εὕρισκεν, ἢ καὶ τὰ δημόσια σφετερίζοντας, ἐκόλαζε. λέγων, &c.

6 Ἐλευθερωθῆναι βουλ.] Joannes Antioch. rectius, τοῦ δήμου ἐλευθερωθῆναι βουληθέντος.

7 Τοῖς γὰρ ἑταίροις ἐν ἰδ.] Locus hic ex Joanne Antiocheno ſic legendus & ſupplendus eſt, τοῖς γε ἑταίροις ὡς ἐν ἰδιωτείᾳ συνῆν, δικαζομένοις συναγωνιζόμενος, καὶ θύουσι συνεορτάζων, νοσοῦντάς τε ἐπισκεπτόμενος, μηδεμίαν φρουράν, &c.

Τιβέριος. ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃν συνίστησιν Ἰουστῖνος ἄνδρα πρᾶον ὁμοῦ, καὶ φιλάνθρωπον, κρείττονα λημμάτων, χρημάτων ἀφρόντιδα· τοῦτο μόνον εὐδαιμονίαν ἡγούμενον, τὸ τεθηλέναι τε καὶ εἰς μέγα πλούτου κομᾷν τὸ ὑπήκοον, τὴν κοινὴν τῶν ἀνθρώπων μακαριότητα πάγκαλον καὶ ἀσύλητον θησαυρὸν λογιζόμενον. ὃς τὸν ὄγκον τῆς τυραννίδος μισήσας, καὶ πρὸς τὸ φιλόστοργον τῶν ὁμοφύλων ἀναδραμὼν, εἵλετο βασιλεύειν αὐτοῦ τὸ ὑπήκοον, ἢ τοὺς ἰθυνομένους τυραννικώτερον ἀνδραποδίζεσθαι, πατὴρ ἐθέλων, ἢ δεσπότης ὑπὸ τῶν ὑπηκόων ἀναγορεύεσθαι. ἄριστος ὑπάρχων ἐν νεότητι, καὶ πρὸς γῆρας ἐλθὼν, [1] αἰφνίδιον εἰς τὴν χείρονα μετεβλήθη γνώμην, ὥστε καὶ παραφρονεῖν αὐτὸν νομισθῆναι, καὶ πρὸς δαίμονος ἐλαύνεσθαι, καὶ πρὸς πᾶσαν ἀνοσιουργίαν τε καὶ μανίαν καὶ οἰστρηλασίαν, οὐ μόνον ἐν τοῖς κατὰ φύσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς παρὰ φύσιν, καὶ ἐν πάσῃ ἀδικίᾳ, καὶ τυραννίδι. οὕτω δὲ μεταπεσὼν εἰς κακίαν, καταστρέφει τὸν βίον.

Τιβέριος. Tiberius, Romanorum Imperator Conſtantinopolitanus: quem Juſtinus commendat, ut virum clementem ſimul & humanum, munerumque contemptorem, & ab omnibus avaritiæ ſordibus alienum: qui felicitatem in eo tantum poſitam ducebat, ut populus imperio ſuo ſubjectus floreret & opibus abundaret; communem hominum felicitatem præclarum & inviolatum theſaurum exiſtimans. Qui tyrannicum faſtum peroſus, & civium ſuorum amans, maluit ſubditos ſuos regnare, quam eos, qui ipſius imperio parebant, tyrannice mancipiorum inſtar tractari; pater potius, quam dominus a ſubditis vocari cupiens. Cum autem in juventute optimus fuiſſet, ſenex jam factus, in pejus ſubito mutatus eſt, adeo ut & deſipere putaretur, & a malo quodam dæmone agitari. Ad omnem enim impietatem, & inſaniam, & furorem, non ſolum in iis, quæ ſunt ſecundum, ſed etiam contra naturam, [pronus ferebatur,] omnique injuſtitia & tyrannide graſſabatur. Sic igitur ad vitia prolapſus, vitam finivit. *Port.*

Τιβεριέων δῆμος.

Τιβεριέων δῆμ. Tiberienſium populus.

Τιβία. [2] ὅλη ἡ Φρυγία οὕτω καλεῖται.

Τιβία. Tibia. Sic tota Phrygia vocatur.

Τί γὰρ δὴ δελφῖνι καὶ βοΐ φασι κοινὸν εἶναι· Σύλλα τε καὶ φιλοσόφοις;

Τὶ γὰρ δὴ δελφ. *Quid enim Delphini & bovi commune dicunt eſſe? Quid Syllæ cum Philoſophis?*

Τί [3] γάρ με λυποῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν,
Ἔργοισι σωθῶ, κἀξενέγκωμαι κλέος;
Δοκῶ μὲν ὡς οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
Ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφοὺς
Λόγῳ μάτην θνήσκοντας, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ.

[4] Ἀριστοφάνης·

Τί γάρ σε πέφευγ', ὅσα χρὴ
Σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ σὺ φρονεῖς, ὁπόσα
Χρεὼν τὸν σοφῇ δόκιμον
Φρενὶ, καὶ πορίμῳ τόλμῃ.

Τουτέστι, Τί σε πέφευγε; τί γὰρ οὐ ποιεῖς, ὅσα χρὴ τοὺς ἐπιστήμονας; Πορίμῳ δὲ, ἀντὶ τοῦ εὐπόρῳ πρὸς τὸ ἐπινοεῖν.

Τί γάρ με λυπ. *Quare enim hoc dolore me afficiat, ſi ſermone quidem hominum ferar mortuus, re ipſa vero ſalvus ſim, & factis gloriam reportem? Nihil enim, quod quidem utilitatem alicui afferat, malum puto. Sæpe enim & ante vidi viros ſapientes verbis falſo mortuos, non autem factis.* Ariſtophanes: *Quid enim te fugit eorum, quæ ſapientem [ſcire] oportet? Quid non calles eorum, quæ callere oportet virum cata mente & exprompta audacia.* Vel, Quid enim non facis eorum, quæ rerum peritos facere decet? Πορίμῳ vero dixit, pro, ingenioſa, & ad excogitandas res varias expedita.

Τιγίλλιος. ὄνομα κύριον.

Τιγίλλιος. Tigillius. Nomen proprium.

Τίγρις. τὸ ζῶον. Τίγρης δὲ, ὄνομα ποταμοῦ.

Τίγρις. Tigris. Animal. Τίγρης vero, per η, Tigres. Nomen fluvii.

Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; λείπει τὸ, ἢ ἀπολέσαι ἡμᾶς [5] σπουδάζεις;

Τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; *Quid vero aliud Megaris?* Deſideratur, *Quam nos perdere ſtudes?*

Τί δαί; τί δή; οὕτω μὲν λέγουσι τὸ τί δή. [6] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τί δαί; τὰς τριήρεις οὐ σὺ πληροῖς; εἰπέ μοι.

Ἔστι δὲ σύνδεσμος ἐρωτηματικὸς διὰ τὴν ἔκτασιν διὰ διφθόγγου γραφόμενος. καὶ [7] Ὅμηρος· Τίς δαίς; τίς ὅμιλος; ἐν Ὀδυσσείᾳ.

Τί δαί; Quid vero? Quid igitur? Idem quod, τί δή. Ariſtophanes *Pluto*: *Quid vero? triremes nonne inſtruis? Dic mihi.* Eſt autem Conjunctio interrogativa, quæ propter productionem per diphthongum αι ſcribitur. Et Homerus: *Quod convivium? Quæ turba?* In Odyſſea.

Τί δαί; εἰπόντος τοῦ δανειστοῦ,

Ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

Τί δαί; Quid vero? Quid ita? Cum fœnerator dixiſſet: *Deliro, quia pecuniam debi-*

1 Αἰφνίδιον εἰς τὴν χ.] Eadem in præcedenti articulo de Tiberio, Auguſti ſucceſſore, dicuntur. Quare videtur Compilator Tiberium hunc, qui erat Juſtini ſucceſſor, cum altero Tiberio confudiſſe: vel ſaltem huic male tribuere, quæ ad alterum pertinent.

2 Τιβία. ὅλη ἡ Φρ.] Nimirum a monte Tibio, qui ſitus erat in Phrygia. Vide Steph. Byzant. v. Τίβειον.

3 Τί γάρ με λυπ.] Quinque hi Senarii leguntur apud Sophoclem in *Electra*, pag. 82, 83. ut Portus monuit. Confer Noſtrum ſupra v. Ἤδη.

4 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 699.

5 Σπουδάζεις] MS. A. rectius, σπουδάζειν.

6 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 18. (9. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro τί δαί, rectius legitur, τί δή.

7 Ὅμηρος] Odyſſ. Α. v. 225. Cæterum, locus hic Poetæ nihil ad rem facit.

τοῦ δὲ Στρεψιάδου ἀντιφήσαντος·

Οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις·

ἐπέφερεν ὁ δανειστής· Τί δαί.

Τί¹ δῆτα θεαῖν στρέφῃ; ἀντὶ τοῦ, Τί δὴ ἐνδιαλείβεις;

Τί² δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τελεσμένοις, καὶ ἴασιν οὐκ ἔχουσιν.

Οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.

ἀντὶ τοῦ, ὅπως μὴ οὕτω σχοίη· κατὰ τὸ τοῦ Σιμωνίδου·

Τὸ γὰρ γεγενημένον οὐκέτ' ἄῤῥεκτον ἔσται.

Τί δῆτά σοι; τί σοι;

Τί ἐστι τὸ ἐν³ τοῖς Δημοσθένους Φιλιππικοῖς, Καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόῤῥητον ἐκεῖνο, Θεόπομπος ἐν λά. δεδήλωκε. Φησὶ γάρ· Καὶ πέμπει πρὸς Φίλιππον πρεσβευτὰς, Ἀντιφῶντα καὶ Χαρίδημον, πράξοντας καὶ περὶ φιλίας· οἳ παραγενόμενοι, συμπείθειν αὐτὸν ἐπεχείρουν ἐν ἀποῤῥήτῳ συμπράττειν Ἀθηναίοις, ὅπως ἂν λάβωσιν Ἀμφίπολιν, ὑπισχνούμενοι Πύδναν. οἱ δὲ πρέσβεις οἱ τῶν Ἀθηναίων εἰς μὲν τὸν δῆμον οὐδὲν ἀπήγγελλον, βουλόμενοι λανθάνειν τοὺς Πυδναίους, ἐκδιδόναι μέλλοντες αὐτούς· ἐν ἀποῤῥήτῳ δὲ μετὰ τῆς βουλῆς ἔπραττον.

Τί; διατί δή;

Τί ἱκανόν; τί ὄφελος;

Τιθασεύει. αἰτιατικῇ. ἡμεροῖ. πραΰνει.

Τιθασόν. ἥμερον. καὶ ἀτίθασον, τὸ ἄγριον, καὶ μὴ ἥμερον.

Τιθέντες. ποιοῦντες.

Τίθεσθαι. Ὁ δὲ πρέσβυς ἔστειλε πρὸς τοὺς Μεγαρέας, παρακαλῶν ἔτι καὶ νῦν τίθεσθαι τὰ πράγματα, καὶ μὴ κινδυνεύειν τοῖς ὅλοις. ἀντὶ τοῦ, συγκατατίθεσθαι, διαπράττεσθαι.

Τιθηνάς.⁴ τροφούς. καὶ τιθηνήτειρα.

Πολλά⁵ τιθηνήτειρ' ὀλοφύρατο χερσὶν ἀμήσας'
Ἀνδρομάχης δνοφερὰν κρατὸς ὕπερθε κόνιν.

καὶ τιθήνη.

Τιθηνός. κυρίως, ἐπὶ γυναικὸς τῆς τιθηνούσης καὶ τρεφούσης. κατὰ μεταφορὰν λέγεται καὶ ἡ γῆ τιθηνός.

Τιθηνούμενος. τρέφων.

Τίθησι. ποιεῖ.

Τιθίς,⁶ τιθίδος. καὶ τιθῶ, αἰτιατικῇ.

Τιθωνοῦ γῆρας. παροιμία. ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπεργήρων τάσσεται. ἱστορεῖται δὲ ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ τὸ γῆρας ἐκδύσασθαι εἰς τέττιγα μετέβαλεν. ⁷ Ἀριστοφάνης·

Ἄνδρα Τιθωνὸν σπαράττων, καὶ ταράττων, καὶ κυκῶν.

tam repeto: & Strepſiades ei reſpondiſſet: *Omnino te ſana mente deſtitutum eſſe oportet:* ſubjecit, *Quid ita?*

Τί δῆτα ἔχων στρέφῃ; Quid cunctaris? Quid tergiverſaris?

Τί δῆτ' ἂν ἀλγ. *Quid igitur doleas ob ea, quæ facta ſunt? Nullo enim pacto fieri poteſt, ut hæc aliter ſe habeant.* Nimirum ea, quæ facta ſunt, mutari non poſſunt; ſecundum illud Simonidis: *Quod enim factum eſt, infectum amplius eſſe nequit.*

Τί δῆτά σοι. *Quid igitur tibi?*

Τί ἐστι τὸ ἐν τ. Quid ſit illud, quod Demoſthenes in *Philippicis* ait, *Et arcanum illud, de quo multus apud nos ſermo eſt*, Theopompus lib. XXXI. declaravit. Dicit enim: *Legatos ad Philippum mittit Antiphontem & Charidemum, acturos etiam de amicitia. Qui cum ad eum perveniſſent, ei perſuadere conabantur, ut occulte juvaret Athenienſes, ut Amphipolim occuparent, [pro tali beneficio] Pydnam ei promittentes. Athenienſium vero Legati populo quidem hac de re nihil renuntiarunt, quod Pydnæos latere vellent [iſtud conſilium;] & quod [eos Philippo] dedere ſtatuiſſent: ſed cum Senatu clam agebant.* Port.

Τί. Quidnam? Cur igitur?

Τί ἱκανόν; Quænam utilitas?

Τιθασεύει. Accuſativo jungitur. Cicurat. Manſuefacit.

Τιθασόν. Cicur. Mite. Et ἀτίθασον. Ferum. Agreſte. Non cicur.

Τιθέντες. [Ponentes. Item,] Facientes.

Τίθεσθαι. Ponere. Diſponere. *Ille vero Legatos miſit ad Megarenſes, adhortans eos, ut vel nunc de ſuis rebus melius ſtatuerent, nec de ſumma rerum periclitarentur.*

Τιθηνάς. Nutrices. Et τιθηνητήρ. Nutritor. Nutritius. [In Epigrammate:] *Valde luxit nutritius, manibus bellicoſis atrum ſuper caput pulverem accumulans.* Et τιθήνη, nutrix.

Τιθηνός. Proprie dicitur de muliere, quæ [fœtum ſuum] nutrit. Nutrix. Alumna. Per tranſlationem vero & terra ſic dicitur.

Τιθηνούμενος. Alens. Nutriens. Educans.

Τίθησι. Ponit. Facit.

Τιθίς. Nutrix, Et τιθῶ, pono.

Τιθωνοῦ γῆρας. Tithoni ſenectus. Proverbium, quod de longævis & decrepitis dicitur. Fertur autem Tithonus ſenectutis exuendæ cupiditate in cicadam eſſe mutatus. Ariſtophanes: *Virum Tithonum lacerans, & turbans, & agitans.*

1 Τί δῆτα θεαῖν στρ.] Ex Platonis *Phædro:* ſed ubi legitur, Τί δῆτ' ἔχων στρέφῃ: uti etiam hic apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Τί δῆτ' ἂν ἀλγ.] Senarius hic eſt Sophoclis in *Ajace*, pag. 23. uti & is, qui ſequitur.

3 Ἐν τοῖς Δημοσθένους Φιλιππ.] Demoſthenes *Olynth.* II. haud procul initio: Νῦν δὲ θεωρῶν καὶ σκοπῶν εὑρίσκω τὴν μὲν ἡμετέραν εὐήθειαν τὸ κατ' ἀρχὰς, ὅτε Ὀλυνθίους ἀπήλαυνόν τινες ἐνθένδε, βουλομένους ἡμῖν διαλεχθῆναι, τῷ τὴν Ἀμφίπολιν φάσκειν παραδώσειν, καὶ τὸ θρυλλούμενόν ποτε ἀπόῤῥητον ἐκεῖνο κατασκευάσαι, &c. Ulpianus ad eum locum: Τοῦτο οὖν ἔλεγεν ὁ Φίλιππος, ὅτι τὸ θρυλλούμενον τοῦτο καὶ παθούμενον ἐν ἀποῤῥήτῳ κατεσκεύασε. διὰ τί δὲ ἐν ἀποῤῥήτοις ἵνα μὴ ἑκάτεροι μαθόντες φυλάξωνται, οἵ τε Ποτιδαιᾶται καὶ οἱ Πυδναῖοι. Θεόπομπος δέ φησιν, ὅτι περὶ Πύδνης μόνον καὶ Φιλίππου, (lego, καὶ Ἀμφιπόλεως) ἵνα δῷ αὐτὸς μὲν Ἀθηναίοις Ἀμφίπολιν, δέξηται δὲ παρ' αὐτῶν τὴν Πύδναν, αὐτοῦ οὖσαν. καὶ τὸ ἀπόῤῥητον δὲ, ἵνα μὴ μαθόντες οἱ Πυδναῖοι φυλάξωνται, οὐ γὰρ ἐθελονταὶ εἶναι ὑπὸ τὸν Φίλιππον. Hæc pulchre confirmant & illuſtrant ea, quæ Suidas hic tradit.

4 Τιθηνάς] Rectius, τιθήνας, cum accentu in penultima.

5 Πολλὰ τιθηνήτειρ' ὀλοφ.] Scribe,

Πολλὰ τιθηνητὴρ ὀλοφύρατο, χερσὶν ἀμήσας
Ἀνδρομάχοις δνοφεράν, &c.

Sic enim recte legitur Anthol. lib. III. cap. VII. pag. 319. ubi integrum Epigramma habes, unde diſtichon hoc decerptum eſt. Confer etiam Noſtrum ſupra v Ἀμήσας, & v. Δνοφερόν.

6 Τιθίς] Scribendum eſt, τιτθίς, τιτθίδος.

7 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 403. (289. Ed. Baſ. P.)

Τίθρασος. πόλις τῆς Λιβύης. καὶ [1] Ἀριστοφάνης· Γοργόνες Τιθράσιαι. ἔνθα αἱ Γοργόνες διέτριβον. ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς πονηροῦ. διαβάλλουσι γὰρ τὸν δῆμον τοῦτον ὡς κακοπράγμονα.

Τιθραύτης. ὄνομα κύριον.

Τιθοί.[2] οἱ μαζοί.

Τιθύμαλλος. εἶδος βοτάνης δριμυτάτης, παρὰ Λάκωσιν εὑρισκομένης· ᾧ παρήλειφον τὰ βλέφαρα τῆς ἑσπέρας. καὶ [3] Ἀριστοφάνης περὶ Νεοκλείδου τοῦ γλάμωνος· Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντα τιθυμάλλῳ. [4] εἰώθασι δὲ οἱ ἰατροὶ ὑπ' ἀλαζονείας πατρίδας ὀνομάζειν τῶν βοτανῶν, οἷον, [5] Κυρηναϊκὸν ὀπόν· τιθύμαλλος Λακωνικός. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν λημώντων τοὺς ὀφθαλμούς, [6] Νεοκλείδης ὁ γλάμων.

Τί καλὴ ἡ τάξις. ἀντὶ τοῦ λίαν.

Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναρμοδίων. [7] Λουκιανὸς ταύτῃ κέχρηται.

Τί λέγεις σύ; τὸ παρὰ τὴν συνήθειαν κατὰ χεῖρα. εἰώθαμεν γὰρ ἐν ταῖς τῶν ἐναντίων διαλέξεσι λέγειν, τί λέγεις σύ; ἐκπλῆξαι αὐτοὺς βουλόμενοι. [8] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χροιὰν ἰδών.
Νῦν μέν γ' ἰδεῖν εἶ πρῶτον ἐξαρνητικὸς,
Κἀντιλογικός· καὶ τοῦτο τοὐπιχώριον
Ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, τὸ, Τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν
Ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι, καὶ κακουργοῦντ', οἶδ' ὅτι.
Ἐπὶ [9] τοῦ προσώπου τ' ἔνεστιν Ἀττικὸν βλέπος.

ἐσχημάτισται δὲ τὸ βλέπος. ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἐπὶ ἀναιδείᾳ καὶ τῷ δραστικοὺς εἶναι διέβαλλον.

Τίλλοντες. [10] αἰτιατικῇ. ἀνασπῶντες τοὺς στάχυς.

Τιλφώσαιον. ὄρος, μικρὸν ἀπέχον τῆς λίμνης τῆς Κωπαΐδος.

Τιμαγένης, βασιλικοῦ ἀργυραμοιβοῦ υἱὸς, Ἀλεξανδρεὺς, ῥήτωρ, ὡς δέ τινες, Αἰγύπτιος· ὃς ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Ῥώμην ὑπὸ τοῦ Γαβινίου, ἐξωνήθη ὑπὸ Φαύστου, τοῦ υἱοῦ Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, ἐπί τε τοῦ αὐτοῦ Πομπηΐου, καὶ μετ' αὐτὸν, ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Αὐγούστου, καὶ μετέπειτα, συνάμα Κεκιλίῳ. [11] ἐκπεσὼν δὲ τῆς Σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε, Τουσκλάνῳ λεγομένῳ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Δαβάνῳ, ἐμέσαι βουληθεὶς μετὰ δεῖπνον, [12] καὶ σφηνωθείς. βιβλία δὲ ἔγραψε πολλά.

Τίθρασος. Tithraſus. Urbs Libyæ. Et Ariſtophanes: *Gorgones Tithraſiæ.* Illic enim Gorgones degebant. [Vel Tithraſias eas vocavit,] a populo Atticæ [ejuſdem nominis,] qui ob malitiam & improbitatē male audiebat.

Τιθραύτης. Tithrautes. Nomen proprium.

Τιθοί. Mammæ. Ubera.

Τιθύμαλλος. Tithymallus. Genus herbæ maxime acris apud Lacones, qua veſperi palpebras perungebāt. Et Ariſtophanes de Neoclide lippo [dicit:] *Poſtquam allia cum tithymallo* [*Laconico*] *triveris, &c.* Conſueverunt autem Medici oſtentationis gratia patrias herbarum nominare, [dicentes] ex. gr. Laſer Cyrenaicum: Tithymallus Laconicus. Dicitur vero de iis, qui lippos habent oculos, *Neoclides lippus.*

Τί καλὴ ἡ τάξις. Quam pulcher eſt ordo. Id eſt, valde pulcher.

Τί κοινὸν κυν. *Quid commune cani cum balneo?* Proverbium de rebus diſconvenientibus: quo uſus eſt Lucianus.

Τί λέγεις σύ; Quid ais tu? Sic vulgari ſermone dicere ſolemus. In diſputationibus enim cum adverſariis dicere ſolemus, *Quid ais tu?* ſic eos perterrefacere volentes. Ariſtophanes *Nubibus*: *Ut lætor, cum primum colorem hunc intueor tuum. Nunc enim primum videris ad inficiandum & contradicendum paratus; & illud, quod vulgari ſermone dici ſolet, in vultu tuo elucet, Quid ais? Item, videri te injuriam pati, dum alterum injuria afficis, & fraudibus circumvenis: ſat ſcio. In vultu etiam tuo ineſt aſpectus Atticus.* Βλέπος [Ἀττικὸν] hic dictum eſt, pro, Aſpectus malignus & callidus. Athenienſes enim ob impudentiam & verſutiam male audiebant.

Τίλλοντες τοὺς στάχυς. Vellentes, vel evellentes ſpicas.

Τιλφώσαιον. Tilphoſæum. Mons, a palude Copaide parum diſtans.

Τιμαγένης. Timagenes, regii argentarii filius, Alexandrinus, orator; vel, ut quidam ajunt, Ægyptius: qui ſub Pompejo M. Romam a Gabinio captivus ductus, & a Fauſto Syllæ filio redemptus, Romæ eloquentiam docuit; cum ſub ipſo Pompejo, tum poſt ipſum ſub Cæſare Auguſto, & poſtea, eodem, quo Cæcilius, tempore. Cum autem ob dicendi libertatem Schola excidiſſet, in prædio, quod Tuſculanum vocabatur, vitam tranſegit. Mortuus eſt Dabani, poſt cœnam vomere volens, ſed cibo exitum non inveniente ſuffocatus. Multos libros ſcripſit.

1 Καὶ Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 234. (149. Ed. Baſ. *P.*)

2 Τιθοί] Scribe, τιτθοί.

3 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 735. (494. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

———Σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῷ
Τιθυμάλλου ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ.

4 Εἰώθασι δὲ οἱ ἰατρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Γλάμων, & v. Ἰατρός: ubi eadem leguntur.

5 Κυρηναϊκὸν ὀπόν] Potius caſu recto, Κυρηναϊκὸς ὀπός.

6 Νεοκλείδης ὁ γλάμων] Scribe, Νεοκλείδης ὁ γλάμων. Ariſtoph. *Eccleſiaz.* pag. 731.

Τί δ' ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῇ;

Confer Noſtrum ſupra v. Γλάμων.

7 Λουκιανὸς ταύτῃ κέχρ.] In libello adverſus Indoctum, ubi ſic inquit: Καὶ τῶν ὁρώντων ἕκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, Τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

8 Ἀριστοφάνης Νεφ.] Pag. 189. (116. Ed. Baſ. *P.*)

9 Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἔνεσ.] Ut verſui metrum conſtet, legendum eſt, Ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν, &c. ut recte legitur ſupra v. Βλέπος.

10 Τίλλοντες. αἰτ. ἀνασπῶντες τοὺς σ.] Marc. cap. 2. v. 23. Καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυας. Hunc locum Suidas ob oculos habuit, ut Portus etiam obſervaverat.

11 Ἐκπεσὼν δὲ τῆς Σχ.] In Schola ei ſucceſſit Aſinius Pollio, ut teſtatur Suidas ſupra, v. Πωλίων.

12 Καὶ σφηνωθείς] Vide ſupra v. Σφηνωθείς.

Τιμα-

Τιμαγένης, ἱστορικός. Περίπλουν πάσης θαλάσσης, ἐν βιβλίοις έ.

Τιμαγένης. Timagenes, hiſtoricus. Totius maris periplum libris v. [ſcripſit.]

Τιμαγένης, ἢ Τιμογένης, Μιλήσιος, ἱστορικὸς, καὶ ῥήτωρ. Περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ πόντῳ, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν, βιβλία έ. καὶ Ἐπιστολάς.

Τιμαγένης. Timagenes, ſive Timogenes, Mileſius, hiſtoricus, & orator. [Scripſit] de Heraclea Pontica, & claris ejus urbis viris, lib. v. Item, Epiſtolas.

Τιμαγόρας.[1] οὗτος πρεσβευτὴς πεμφθεὶς πρὸς βασιλέα Ἀρταξέρξην ὑπὸ Ἀθηναίων, οὐ μόνον χρυσίον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ καὶ ἀργύριον, ἀλλὰ καὶ κλίνην πολυτελῆ, καὶ στρατιώτας θεράποντας, καὶ βοῦς π', καὶ κατέβη ἐπὶ θάλασσαν ἐν φορείῳ κομιζόμενος· καὶ τοῖς κομίσασι παρὰ βασιλέως ἐδόθη μισθὸς τάλαντα δ'. τοῦτον οὖν ἀνεῖλον οἱ Ἀθηναῖοι. φασὶ γὰρ ὑπεσχῆσθαι αὐτὸν διαλύσειν τὴν οὖσαν Ἀθηναίοις καὶ Λακεδαιμονίοις φιλίαν. οὗτος οὖν ὁ Τιμαγόρας, προσκυνήσας τὸν Περσῶν βασιλέα παρὰ τὰ Ἑλλήνων ἔθη, καὶ δωροδοκηθεὶς, ἀνῃρέθη, ὡς εἴρηται, ὑπὸ Ἀθηναίων.

Τιμαγόρας. Timagoras. Hic legatus miſſus ab Athenienſibus ad Regem Artaxerxem, ab eo non ſolum aurum & argentum accepit, ſed etiam pretioſum lectum, & famulos, & boves LXXX. & ad mare deſcendit lectica geſtatus, & illis, qui eum eo detulerant, a Rege merces quatuor talentorum eſt data. Hunc igitur Athenienſes capitali ſupplicio affecerunt. Dicunt enim ipſum promiſiſſe [Regi Perſarum,] ſe dirempturum eſſe amicitiam, quæ erat inter Athenienſes & Lacedæmonios. Hic igitur Timagoras, cum Perſarum Regem adoraſſet præter Græcorum morem, & largitionibus corruptus fuiſſet, ab Athenienſibus, ut dictum eſt, capitali ſupplicio fuit affectus. *Port.*

Τιμαλφέστερον. τιμιώτερον. λαμπρότερον. Ἀλφεῖν γάρ ἐστι, τὸ εὑρίσκειν. ὥστε γίνεται τὸ τιμαλφέστατον, τὸ τιμὴν εὑρίσκον πλείστην· ὃ δὴ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ.

Τιμαλφέστερον. Pretioſius. Splendidius. Ἀλφεῖν enim eſt Invenire. Unde τιμαλφέστατον proprie ſignificat, quod pretium maximum invenit: quod auro contingit.

Τιμάνθης,[2] Κλεωναῖος, παγκράτιον νικήσας· ὅν φασι παυσάμενον διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ἄθλων, τόξον μέγα ἐπὶ ἑκάστης τείνειν τῆς ἡμέρας, ἀποπειρώμενον ἑαυτοῦ. ὡς δὲ ἀποδημήσας, καὶ ἐπανήκων, οὐχ οἷός τε ἦν ἐντεῖναι, τότε πῦρ ἀνακαύσας, ἀφῆκε ζῶντα ἑαυτὸν εἰς τὴν πυράν. ὁπόσα δὲ τοιαῦτα γέγονεν ἀνθρώποις, ἢ γενήσεται ὕστερον, μανία μᾶλλον, καὶ οὐκ ἀνδρεία λογίζοιτο.

Τιμάνθης. Timanthes, Cleonæus, qui pancratio vicit. Hunc ajunt, cum ob ætatem certare deſiiſſet, arcum magnum quotidie intendiſſe, vires ſuas explorantem. Cum autem aliquando peregre abiiſſet, & reverſus arcum intendere non potuiſſet; accenſo igne ſe vivum in rogum conjeciſſe. Quæcunque vero hujuſmodi facinora ab hominibus olim facta ſunt, vel poſtea fient, furori potius quam fortitudini ſunt tribuenda. *Port.*

Τιμάνωρ,[3] Τιμάνωρος. ἐν [4] Ἐπιγράμματι·
Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων τιμάνορος ἧμαι.
ἀντὶ τοῦ, ἀνάκειμαι.

Τιμάνωρ. Timanor. [Nomen proprium.] In Epigrammate:] *Clypeus, quem mortalibus humeris Timanor olim geſtavit, hic ſuſpenſus ſum.* Vel, dedicatus ſum.

Τίμαρχος.[5] Ἀριζήλου, ἄσωτος, καὶ πόρνος, ἐν Πειραιεῖ παρ' Εὐθυδίκῳ διατρίψας τὰ πρῶτα· ὕστερον δὲ Μισγόλᾳ καὶ Ἡγησάνδρῳ τῷ Λεωδάμαντος ἐρωμένῳ μισθώσας αὐτὸν, καὶ μετ' αὐτοὺς Πιτταλάκῳ συνὼν, τῆς πόλεως οἰκέτῃ. ἐπίτροπος δὲ αἱρεθεὶς, Ἀριστογείτονος ἀντειπόντος διεκωλύθη. τῷ θείῳ δὲ ὄντι τυφλῷ, καὶ ἀξιοῦντι μετὰ τῶν ἀδυνάτων τρέφεσθαι, οὐ συνεῖπεν· οὐδὲ τῇ μητρὶ χρῄζούσῃ τῶν ἀναγκαίων ἐπεκούρησεν. ἥλω δὲ ὑπὸ Αἰσχίνου πορνείας, γέρων ὤν.

Τίμαρχος. Timarchus, Arizeli F. prodigus, & cinædus, in Piræeo apud Euthydicum principio verſatus eſt: poſtea vero Miſgolæ & Hegeſandro Leodamantis amaſio ſe mercede [proſtituit &] locavit; & poſt eos Pittalaci ſervi publici conſuetudine uſus eſt. Tutor autem electus, Ariſtogitone refragante, rejectus eſt. Patruo vero ſuo, qui cæcus erat, & petebat, ut cum infirmis hominibus aleretur, non eſt patrocinatus; neque matri rebus [ad vitam ſuſtentandam] neceſſariis indigenti opem tulit. Cum autem eſſet ſenex, ab Æſchine proſtitutæ pudicitiæ reus eſt peractus. *Port.*

Τιμᾶσθαι. προτιμᾶν. [6] Ἐξέρχεσθαι, καὶ μὴ πιεῖν ἀνέχεσθαι οἴνου, μηδὲ τιμᾶσθαι τοσούτου τὸν βίον τὸν

Τιμᾶσθαι. Æſtimare. Anteponere. Pluris facere. *Exire [ex hac vita,] nec ſuſtinere*

1 Τιμαγόρας. οὗτος πρεσβευτὴς πεμφ.] Confer Athenæum lib. 2. pag. 48.

2 Τιμάνθης. Κλεωναῖος, παγκρ.] Eadem de Timanthe refert Pauſanias lib. VI. pag. 359. a quo Suidas iſta mutuatus eſt.

3 Τιμάνωρος] Scribendum eſt, Τιμάνορος, per ο in ſyllaba penultima.

4 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXV. Epigr. X. ubi ſic legitur:

Ἀσπὶς ἀπὸ βροτέων ὤμων Τιμάνορος ἧμαι.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt. Τὸ ἧμαι vero, quod proprie ſignificat *ſedeo*, interdum dicitur de donariis, quæ ſuſpenſa, vel parieti affixa ſunt. Sic in alio Epigrammate, quod legitur eodem libro & capite Anthologiæ:

Οὕτω τοι μελίη ταναὴ ποτὶ κίονα μακρὸν
Ἧσο, &c.

Sic haſta longa ad altam columnam ſede. Id eſt, ſuſpenſa eſto. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἧμαι.

5 Τίμαρχος] Hic eſt Timarchus ille, contra quem Æſchines orationem ſcripſit, quæ hodie adhuc exſtat. Confer etiam Heſychium v. Δημοκλείδης, poſt v. Δῆμον Ἐρεχθῆος; & Tzetzem *Chil.* VI. cap. XXXVI.

6 Ἐξέρχεσθαι] Portus legebat ἐξέρχεσθαι, eamque vocem de exitu ex hac vita, ſive morte, accipiendam putabat: quod non diſplicet.

λοιπὸν, ἵνα τὸν φθάνοντα, φησὶν, ἀφανίσῃ, καὶ ἐκλείπῃ διαίτης ὀλίγης, πίνουσα οἶνον· καὶ τὸν βίον ἡ γενναία κατέστρεψε.

bibere vinum, neque tanti facere reliquam vitam, ut ſuperiorem, inquit, obſcuraret, & a tenui victu recederet, vinum bibens. Quamobrem generoſa illa mulier vitam finivit.

Τιμάσιος. οὗτος ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως ἦν· ὃν Εὐτρόπιος ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι βουλόμενος, ἐκ τῆς Ἀσίας μεταχαλεῖται πρὸς τὰ βασίλεια·[1] ὁ δὲ γαῦρός τε ὢν ἀνὴρ, καὶ ἀγέρωχος, καὶ στρατείαις ὡμιληκὼς, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀγαθὸν ἡγούμενος τὴν ἐν ἀνθρώποις, τιμὴν, καὶ δόξαν, καὶ πλοῦτον ἐπικλύζοντα, καὶ τὸ ἔχειν ἑαυτῷ ὅ, τι βούλοιτο χρῆσθαι, καὶ ἀδεῶς, διά τε μέθην νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ εἰδέναι, οὔτε ἀνατέλλοντα καὶ δυόμενον τὸν ἥλιον καθορᾷν, ἴσα καὶ οὐρανοῦ εἶναι νομίσας τὴν μετάκλησιν, ἐκ τῆς ἀλύπου καὶ διακεχυμένης πρὸς ὀλιγωρίαν διατριβῶν ἀποῤῥήξας ἑαυτὸν, καὶ κατατείνας τὴν ψυχὴν εἰς φιλοδοξίαν, βαρὺς ἀναστὰς ἐκ Παμφυλίας ἐπὶ Λυδίαν ἀνέστρεφεν, ὡς ἂν δή τις βασιλεύων, ἢ τόν γε βασιλέα, καὶ τὸν εὐνοῦχον, κατὰ πάρεργόν τι παιδιὰν θησόμενος, εἰ βούλοιτο.

Τιμάσιος. Timaſius. Hic ſub Theodoſio Imperatore fuit: quem Eutropius rebus præficere volens, ex Aſia ad regiam evocavit. Ille vero, cum eſſet vir inſolens, & ſuperbus, & in rebus bellicis verſatus, & hoc primum ſummumque rerum humanarum bonum exiſtimaret, honorem, & gloriam, & affluentes opes, & arbitratu ſuo vivendi licentiam, & ſecure; & propter ebrietatem noctem & diem neſcire, neque orientem occidentemve Solem aſpicere; cumque vitam ejuſmodi ſecuram cœleſti beatitudini parem duceret, a jucundis & diſſolutis ignaviſque vitæ ſtudiis ſe avellens, & animum ad gloriæ cupiditatem intendens, ex Pamphylia gravis in Lydiam rediit, tanquam quidam Rex, aut qui ipſum Imperatorem & Eunuchum pro oblectamento habiturus eſſet, ſi vellet. *Port.*

Τιμασίων.[2] οὗτος μειράκιον ἦν Αἰγύπτιον. ἐφήβου δὲ ἄρτι ὑπαπτὰς, καὶ τὴν ὥραν ἔῤῥωτο. σωφρονοῦντι δὲ αὐτῷ μητρυιὰ ἐρῶσα ἐπέκειτο, καὶ χαλεπὸν τὸν πατέρα ἐποίει, ξυνθεῖσα μὲν οὐδὲν, ὥσπερ ἡ Φαίδρα, διαβάλλουσα δ' αὐτὸν ὡς θῆλυν, καὶ ἐρασταῖς μᾶλλον ἢ γυναίοις χαίροντα. ὁ δ' ἐκλιπὼν Ναύκρατιν, περὶ Μέμφιν διητᾶτο, καὶ ναῦν δὲ ἐκέκτητο ἤδη, καὶ ἐναυκλήρει ἐν τῷ Νείλῳ. ἰδὼν οὖν ἀναπλέοντα τὸν Ἀπολλώνιον, καταπλέων αὐτὸς, ξυνῆκέ τε ὡς ἀνδρῶν σοφῶν εἴη τὸ πλήρωμα, ξυμβαλλόμενος τοῖς τρίβωσι, καὶ τοῖς βιβλίοις, οἷς προσεσπούδαζον· καὶ ἱκέτευε προσδῦναί οἱ τῆς πλοίου κοινωνίας, ἐρῶντι σοφίας. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος, Σώφρων, ἔφη, ὁ νεανίσκος ὅδε, καὶ ἀξιούσθω, ὧν δεῖται. καὶ διῆλθεν ὁ Ἀπολλώνιος τὸν περὶ τῆς μητρυιᾶς λόγον πρὸς τοὺς ἐγγὺς τῶν ἑταίρων ὑφειμένῳ τῷ τόνῳ, προσπλέοντος τοῦ μειρακίου ἔτι. ὡς δὲ ξυνῆσαν αἱ νῆες, μεταβὰς ὁ Τιμασίων, καὶ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην εἰπών τι περὶ τοῦ φόρτου, προσεῖπε τοὺς ἄνδρας. κελεύσας οὖν αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος κατ' ὀφθαλμοὺς ἱζῆσαι, Μειράκιον, εἶπεν, Αἰγύπτιον, (ἔοικας γὰρ τῶν ἐπιχωρίων εἶναί τις) τί σοι φαῦλον, ἢ τί χρηστὸν εἴργασται, λέξον· ὡς τῶν μὲν λύσις παρ' ἐμοῦ γένοιτό σοι δι' ἡλικίαν· τῶν δ' αὖ ἐπαινεθεὶς, ἐμοί τε ξυμφιλοσοφοίης, καὶ τοῖσδε. ὁρῶν δὲ τὸν Τιμασίωνα ἐρυθριῶντα, καὶ μεταβαλλόντα τὴν ὁρμὴν τοῦ στόματος εἰς τὸ λέξαι τι, ἢ μὴ, θαμὰ ἤρειδε τὴν ἐρώτησιν, ὥσπερ οὐδεμιᾷ προγνώσει ἐς αὐτὸν κεχρημένος. ἀναθαῤῥήσας οὖν ὁ Τιμασίων, Ὦ θεοὶ, ἔφη, τίνα ἐμαυτὸν εἴπω; κακὸς μὲν γὰρ οὐκ εἰμί. ἀγαθὸν δὲ εἰ χρὴ νομίζεσθαί με, οὐκ οἶδα. τὸ γὰρ μὴ ἀδικεῖν, οὔπω ἔπαινος. καὶ ὁ Ἀπολλώνιος, Βαβαὶ, ἔφη, μειράκιον· ὡς ἀπὸ Ἰνδῶν μοι διαλέγῃ. ταυτὶ γὰρ καὶ

Τιμασίων. Timaſion. Hic fuit adoleſcens Ægyptius: qui cum ex ephebis nuper exceſſiſſet, formaque præſtanti præditus eſſet, & pudicus, noverca amore ejus capta de venere eum ſollicitabat, patremque adverſus eum irritabat, nihil quidem eorum adverſus eum comminiſcens, quæ Phædra; ſed eum criminans ut effœminatum, & amatoribus magis quam mulierculis gaudentem. Ille igitur relicta Naucrate, apud Memphim commorabatur, comparataque ſibi nave, in Nilo nauclerum agebat. Cum igitur Apollonium adverſo flumine navigantem vidiſſet, ipſe deſcendens, intellexit, viros, qui navi illa vehebantur, eſſe ſapientes, id conjiciens cum ex palliis, tum ex libris, quos aſſidue legebant; rogavitque, ut ſe ſapientiæ ſtudioſum in navem reciperent. Apollonius ad hæc: Modeſtus, inquit, adoleſcens eſt, & dignus qui impetret, quod petit. Interim Apollonius ſubmiſſa voce iis, qui propius adſtabant, rem totam de noverca enarrabat, adoleſcente adhuc adnavigante. Cum autem naves jam eſſent conjunctæ, Timaſion e ſua nave in alteram tranſiliens, poſtquam cum gubernatore de ſarcinis ſuis ante locutus eſſet, Apollonium ejuſque comites ſalutavit. Apollonius igitur eo in conſpectu ſuo ſedere juſſo, Adoleſcens, inquit, Ægyptie, (videris enim indigenarum aliquis eſſe) quid mali bonive feceris, expone; ut a malis quidem per me propter ætatem libereris: ex bonis autem laudes meritas conſecutus, mecum, & cum iis, quos vides, ſociis, philoſopheris. Videns autem Timaſionem erubeſcentem, & oris habitum varie mutantem, tanquam ambigeret, dicturuſne eſſet, an non: inſtabat Apollonius, quaſi nihil omnino de eo prænoſſet. Timaſion igitur audentior factus: O Dii, inquit, qualem me dicam? Nam malus quidem non ſum: bonum vero utrum me exiſtimari oporteat, neſcio. Nam ab injuria abſtinere, ad

1 Ὁ δὲ γαῦρός τι ὢν ἀν.] Vide ſupra v. Γαῦρος, ubi idem locus legitur.

2 Τιμασίων. οὗτος μειράκ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Philoſtrati lib. VI. *de Vit. Apoll.* cap. 2. ut Pearſonius etiam ad oram libri ſui notaverat.

Ἴαρχα

Ἰάρχῳ δοκεῖ τῷ θείῳ. ἀλλ' ὅπως ταῦτα δοξάζεις, καὶ ξένε; Φυλαξάμενος γάρ τι ἁμαρτεῖν ἔοικας. ἐπεὶ δ' ἀρξάμενος λέγειν, ὡς ἡ μητρυιὰ μὲν ἐπ' αὐτὸν φέροιτο, αὐτὸς δ' ἐρῶσαν ἐκσταίη, βοὴ ἐγένετο ὡς δαιμονίως αὐτὰ τοῦ Ἀπολλωνίου προειπόντος. ὑπολαβὼν δὲ ὁ Τιμασίων, Ὦ λῷστοι, ἔφη, τί πεπόνθατε; τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει τὰ εἰρημένα θαύματος, ὅσον καὶ γέλωτος. καὶ ὁ Δάμις, Ἕτερόν τι, ἔφη, ἐθαυμάσαμεν, ὅπερ οὔπω γινώσκεις. καὶ σὲ δὲ, μειράκιον, ἐπαινοῦμεν, ὅτι μηδὲν οἴει λαμπρὸν εἰργάσθαι σοι. Ἀφροδίτῃ δὲ θύεις, ὦ μειράκιον, ἤρετο αὐτὸν ὁ Ἀπολλώνιος; καὶ ὁ Τιμασίων, Νὴ Δί', εἶπεν, ὁσημέραι γε. πολλὴν γὰρ ἡγοῦμαι τὴν θεὸν ἀνθρωπίνοις τε καὶ θείοις πράγμασιν. ὑπερησθεὶς οὖν ὁ Ἀπολλώνιος, [1] Ψηφισώμεθα, ἔφη, ὧδε, ἐστεφανῶσθαι αὐτὸν ἐπὶ σωφροσύνῃ, καὶ πρὸ Ἱππολύτου τοῦ Θησέως. ὁ μὲν γὰρ εἰς τὴν Ἀφροδίτην ὕβριζε, καὶ διὰ τοῦτο ἴσως οὐδὲ ἀφροδισίων ἥττητο, οὐδ' ἔρως ἐπ' αὐτὸν οὐδεὶς ἐκώμαζεν· ἀλλ' [2] ἦν τῆς ἀγροικοτέρας τε καὶ ἀτέγκτου μοίρας. οὗτος δὲ ἡττᾶσθαι τῆς θεοῦ φάσκων, οὐδὲν πρὸς τὴν ἐρῶσαν ἔπαθεν, ἀλλ' ἀπῆλθεν, αὐτὴν δείσας τὴν θεὸν, εἰ τὸ κακῶς ἐρᾶσθαι μὴ φυλάξαιτο. καὶ αὐτὸ δὲ τὸ διαβεβλῆσθαι πρὸς ὁντινοῦν τῶν θεῶν, ὥσπερ τὴν Ἀφροδίτην ὁ Ἱππόλυτος, οὐκ ἀξιῶ σωφροσύνης. σωφρονέστερον γὰρ τὸ περὶ πάντων θεῶν λέγειν εὖ, καὶ ταῦτα Ἀθήνησιν, οὗ καὶ ἀγνώστων δαιμόνων βωμοὶ ἵδρυνται. Ἱππόλυτον δὲ αὐτὸν ἐκάλει διὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἷς τὴν μητρυιὰν εἶδε.

laudem ſatis non eſt. Tunc Apollonius, Papæ, inquit, adoleſcens, quam ſimilia iis, quæ ab Indis accepi, mihi narras! Idem enim divinus Jarchus ſentit. At age, dic, unde tibi hæc opinio? Videris enim caviſſe, ne peccatum aliquod committeres. Cum igitur narrare cœpiſſet, quo pacto noverca pudicitiam ipſius tentaſſet, ipſe vero amantem fugiſſet: clamor exortus eſt, quod eadem omnia Apollonius divinitus prædixiſſet. Subjiciens autem Timaſion, O viri optimi, inquit, quid ita miramini? Nam quæ dico, tantum a miraculo abſunt, quantum a riſu. Tum Damis, Aliud, inquit, miramur, quod nondum ſcis. Te vero, adoleſcens, laudamus, quod nihil præclari te egiſſe arbitraris. Apollonius autem, an Veneri ſacrificaret, interrogavit. Imo per Jovem, quotidie, inquit Timaſion. Hujus enim Deæ & in rebus humanis & divinis magnam eſſe vim judico. Hoc reſponſo gaviſus Apollonius, Decernamus, inquit, adoleſcenti huic coronam pudicitiæ, vel præ Hippolyto Theſei filio. Ille enim Veneri contumeliam fecit, ac propterea forſan libidine nunquam victus, nec amore captus fuit, utpote homo ingenii agreſtioris & durioris. Ille autem a Dea ſe victum *dicens, nihil tamen* erga amantem mulierem affectus fuit, ſed abiit, Deam ipſam timens, ſi ab amore nefando non abſtineret. Ac quemcunque Deorum maledictis inſectari, ut Hippolytus Venerem, non puto eſſe viri modeſti. Modeſtius enim eſt [& ſanctius] de Diis omnibus bene loqui, Athenis præſertim, ubi etiam ignotis Diis aræ poſitæ ſunt. Hippolytum autem eum vocabat propter oculos, quibus novercam viderat.

Τιμαχίδας[3] Ῥόδιος. οὗτος δείπνων ἀναγραφὰς πεποίηται ἐν βιβλίοις ιά. δι' ἐπῶν· καὶ Νουμήνιος, ὀψαρτυτικῶν· καὶ [4] Μαστρέας ὁ Πιτανᾶος, καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ· καὶ Ἀρτεμίδωρος, ὁ Ψευδαριστοφάνειος, ὁ ὀψαρτυτικὰς λέξεις συναγαγών· καὶ [5] Φιλόξενος, ὁ Κλαυδίου· ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες. ἦν δὲ ὁ Φιλόξενος ὀψοφάγος, ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε φανερῶς ἐν τοῖς βαλανείοις τὴν χεῖρα συνεθίζειν πρὸς τὰ θερμὰ, καθιέντα εἰς ὕδωρ θερμὸν, καὶ τὸ στόμα ἀναγαργαριζόμενον θερμῷ ὕδατι, ὅπως ἐν τοῖς θερμοῖς δυσκίνητος ᾖ. καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς ὑπεποιεῖτο, ἵνα θερμότατα παραθῶσι, καὶ μόνος καταναλίσκῃ. παραπλήσια δὲ ἱστοροῦσι καὶ περὶ Ἀρχύτου. καὶ Κρώβυλός φησιν·

Ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ θερμὰ ταῦθ' ὑπερβολῇ
Τοὺς δακτύλους δήπουθεν[6] Ἰδαίους ἔχω, (ἀντὶ τοῦ ψυχρούς)
Καὶ τὸν φάρυγγ' ἥδιστα πυριῶ τεμαχίοις.

Τιμαχίδας. Timachidas Rhodius. Hic cœnas carmine deſcripſit, libris XI. Et Numenius de ratione condiendi cibos ſcripſit; & Maſtreas Pitanæus, & Hegemon Thaſius, cognomento *Lens*, & Artemidorus Pſeudariſtophaneus, qui culinaria vocabula collegit; & Philoxenus, Claudii filius, a quo etiam Philoxeniæ placentæ nomen habent. Hic Philoxenus adeo guloſus fuit, ut palam in balneis manum in aquam ferventem demittens, eam ad calida tractanda aſſuefaceret: itemque os calida collueret, ne fauces ferventibus cibis offenderentur. Cum coquis etiam & ſtructoribus clam agere ſolebat, ut cibos quam calidiſſimos apponerent, quo ſolus eos devoraret. Similia etiam de Archyta tradunt. Et Crobylus inquit: *Ego vero ad calida hæc ſupra modum digitos habeo Idæos,* (i. e. frigidos) *& volupe mihi eſt, guttur ſalſamentis fervidis urere.*

Τίμαιος,[7] ὁ Ἱστορικός. οὗτος κατὰ τοῦ Ἐφόρου πλείστην πεποίηται καταδρομὴν, αὐτὸς ὢν δυσὶν ἁ-

Τίμαιος. Timæus, Hiſtoricus. Hic Ephorum vehementer inſectatus eſt, cum ipſe du-

1 Ψηφισώμεθα, ἔφ.——— ἀτέγκτου μοίρας] Hæc leguntur etiam ſupra v. Κωμάζουσι.

2 Ἀλλ' ἦν τῆς ἀγρ. & ἀτ. μοίρας] Vide ſupra v. Ἄτεγκτος: ubi hoc ipſum fragmentum legitur.

3 Τιμαχίδας Ῥόδιος. οὗτος δείπν.] Hæc omnia ſumpta ſunt ex Athenæi *Dipnoſoph.* lib. I. pag. 5. ut Pearſonius quoque obſervaverat.

4 Μαστρέας] Athenæus loco laudato, Μητρέας.

5 Φιλόξενος, ὁ Κλαυδίου] Si Athenæum ſequamur, legendum erit, Φιλόξενος Λευκάδιος: ut dudum ante monuit Reineſ. *Var. Lect.* lib. III. pag. 478. MS. A. habet, Λευκαδίου: uti & legitur apud ipſum Suidam infra v. Φιλόξενος.

6 Ἰδαίους] Vide ſupra v. Ἰδαίους, & quæ ibi notavimus.

7 Τίμαιος, ὁ Ἱστορικός. οὗτος κ.] Totum hoc de Timæo fragmentum, (quod ex Polybio excerptum eſt) legitur etiam in Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 55. Cæterum de Timæis videndus eſt Meurſius in notis ad Nicom. Geraſ. lib. I.

μαρτή-

μαρτήμασιν ἔνοχος· τοῦ μὲν, ὅτι πικρῶς κατηγορεῖ τῶν πέλας ἐπὶ τούτοις, οἷς ἔνοχος αὐτός ἐστι· τοῦ δὲ, διότι καθόλου διέφθαρτο τῇ ψυχῇ, τοιαύτας ἀποφάσεις ἐκτιθέμενος ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, καὶ τοιαύτας ἐντίκτων δόξας τοῖς ἐντυγχάνουσι. πλὴν εἰ τὸν Καλλισθένην δικαίως κολασθέντα μεταλλάξαι τὸν βίον, τί χρὴ πάσχειν Τίμαιον; πολὺ γὰρ ἂν δικαιότερον τούτῳ νεμεσήσαι τὸ δαιμόνιον, ἢ τῷ Καλλισθένει. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀποθεοῦν Ἀλέξανδρον [1]ἠβουλήθη· Τίμαιος δὲ μείζω ποιεῖ Τιμολέοντα τῶν ἐπιφανεστάτων Θεῶν. καὶ Καλλισθένης μὲν ἄνδρα τοιοῦτον, ὃν πάντες μεγαλοφυέστερον ἢ κατ' ἄνθρωπον γεγονέναι τῇ ψυχῇ συγχωροῦσιν· οὗτος δὲ Τιμολέοντα, τὸν οὐχ οἷον δόξαντά τι πεπραχέναι μεγαλεῖον, ἀλλ' οὐδ' ἐπιβαλλόμενον, μίαν δὲ τοῦ βίου γραμμὴν διανύσαντα, καὶ ταύτην οὐδὲ σπουδαίαν τρόπον τινὰ πρὸς τὸ μέγεθος τῆς οἰκουμένης· λέγω δὴ τὴν ἐκ πατρίδος εἰς Συρακούσας. ἀλλά μοι δοκεῖ πεισθῆναι Τίμαιος, ὡς ἂν Τιμολέων πεφιλοδοξηκὼς ἐν αὐτῇ Σικελίᾳ, καθάπερ ἐν ὀξυβάφῳ, [2]σύγκριτος φανῆναι τοῖς ἐπιφανεστάτοις τῶν ἡρώων, κἂν αὐτὸς ὑπὲρ Ἰταλίας μόνον καὶ Σικελίας πραγματευόμενος, εἰκότως παραβολῆς ἀξιωθῆναι τοῖς ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης τῶν καθόλου πράξεων πεποιημένοις τὰς συντάξεις. ἔγραψε περὶ Συρίας, καὶ τῶν αὐτῆς πόλεων καὶ βασιλέων, βιβλία γʹ.

Τίμαιος, Λοκρὸς, Φιλόσοφος Πυθαγόρειος. Μαθηματικά. Περὶ Φύσεως. Περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

Τίμαιος, [3]Ἀνδρομάχου, Ταυρομενίτης· ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν· Φιλίσκου μαθητὴς τοῦ Μιλησίου. παρωνόμασται δὲ τοῦτο, διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν. καὶ Γραοσυλλέκτρια δὲ, διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικὰ, καὶ Σικελικὰ, ἐν βιβλίοις ηʹ. Ἑλληνικὰ, καὶ Σικελικά. Συλλογὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν, βιβλία ξηʹ. Ὀλυμπιονίκας, ἢ χρονικὰ πραξίδια. [4]Οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρὸ ἑαυτοῦ συγγραφέων πικρότατα ἐξελέγξας, κατὰ μὲν ἄλλα μέρη τῆς γραφῆς πλείστην πρόνοιαν εἶχε τῆς ἀληθείας· ἐν δὲ ταῖς Ἀγαθοκλέους πράξεσι τὰ πολλὰ κατέψευσται τοῦ δυνάστου, διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἔχθραν. Φυγαδευθεὶς γὰρ ὑπ' Ἀγαθοκλέους ἐκ τῆς Σικελίας, ζῶντα μὲν ἀμύνασθαι τὸν δυνάστην οὐκ ἴσχυσε· τελευτήσαντα δὲ διὰ τῆς ἱστορίας ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν αἰῶνα. καθόλου γὰρ ταῖς προϋπαρχούσαις τῷ βασιλεῖ τούτῳ κακίαις ἄλλα πολλὰ παρ' ἑαυτοῦ προσθεὶς ὁ συγγραφεὺς, τὰς μὲν εὐημερίας ἀφαιρούμενος αὐτοῦ, τὰς δὲ ἀποτεύξεις, οὐ τὰς δι' αὐτὸν γενομένας μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς διὰ τύχην, μεταφέρων εἰς τὸν μηδὲν ἐξαμαρτάνοντα. γενομένου δὲ ὁμολογουμένως αὐτοῦ στρατηγικοῦ μὲν κατὰ τὴν ἐπίνοιαν, δραστικοῦ δὲ καὶ τεθαῤῥηκότος κατὰ τὴν ἐν τοῖς κινδυ-

obus peccatis ſit obnoxius: uni quidem; quod alios acerbe criminetur, ob ea maxime delicta, quibus ipſe conſtringitur: alteri vero, quod ingenio fuerit plane corrupto, qui ejuſmodi ſententias commentariis ſuis prodiderit, eaſque opiniones legentium animis inſtillaverit. Sed ſi Calliſthenem merito pœnas dediſſe ſtatuendum eſt, quid Timæum pati oportet? Huic enim multo juſtius numen infenſum fuerit, quam Calliſtheni. Calliſthenes enim Alexandrum in Deorum numerum referre voluit. Timæus vero Timoleontem ſupra omnes Deos extollit. Et Calliſthenes quidem eum virum, quem omnes præſtantiore vi mentis, quam humana ferat conditio, fuiſſe conſentiunt. Hic vero Timoleontem, qui non modo nihil magnificum videtur geſſiſſe, ſed ne ſuſcepiſſe quidem; & qui unicum in tota vita ſpatium decucurrit, atque illud parum illuſtre præ orbis terrarum magnitudine; intervallum ſcilicet, quod eſt Corintho Syracuſas uſque. Sed prorſus mihi videtur Timæus perſuaſum habuiſſe, ſi Timoleon, qui in ſola Sicilia tanquam in acetabulo gloriam captaſſet, celeberrimis tamen heroibus comparandus eſſe videretur; ita & ſe ipſum, tametſi de Italia tantum ac Sicilia tractaviſſet, cum iis ſcriptoribus merito comparatum iri, qui univerſi orbis hiſtoriam condiderunt. Scripſit de Syria, ejuſque urbibus & Regibus, libros tres.

Τίμαιος. Timæus Locrus, Philoſophus Pythagoreus. Scripſit Mathematica. De Natura. De Pythagoræ vita.

Τίμαιος. Timæus, Andromachi F. Tauromenites, (quem Athenienſes Epitimæum vocarunt) Philiſci Mileſii diſcipulus. Epitimæus autem dictus eſt, quod multus eſſet in aliis redarguendis & reprehendendis. Idem & Graoſyllectria appellatus eſt, quod quævis ſine delectu in ſcripta referret. Scripſit Italica & Sicula, lib. VIII. Græca & Sicula. Collectionem argumentorum Rhetoricorum, lib. LXVIII. Olympionicas, ſive, Acta Chronica. Hic Timæus, qui anteriorum hiſtoriæ ſcriptorum errores acerbiſſime caſtigavit, fuit ille quidem in cæteris hiſtoriæ ſuæ partibus veritatis ſtudioſiſſimus, ſed in rebus geſtis Agathoclis, præ odio, quo in illum erat affectus, multa confinxit. Namque ab Agathocle ex inſula in exilium pulſus, tyrannum quidem ipſum, quamdiu vixit, ulciſci minime valuit: mortuum vero omnibus convitiis in hiſtoria ad poſteritatis memoriam laceravit. Siquidem iis vitiis, quæ in Rege illo fuerunt, multa ille alia commentus de ſuo adjicit; atque in univerſum omnes proſperos ejus ſucceſſus deterit; adverſos autem caſus, non eos ſolum, qui Agathoclis culpa, ſed etiam, qui fortuito evenerant, ei vitio vertit. Cumque inter omnes conſtet,

1 Ἠβουλήθη] In Collectaneis Conſtantini legitur οὐκ ἐβουλήθη; ſed addito aſteriſco.

2 Σύγκριτος φανῆναι] In Collectaneis a Valeſio editis rectius legitur, σύγκριτος φανῇ.

3 Τίμαιος, Ἀνδρομ.] Hic eſt idem ille Timæus, de quo Suidas egit in ſuperiore illo articulo, Τίμαιος, ὁ Ἱστορικός, &c.

4 Οὗτος ὁ Τίμαιος τὰς ἁμαρτίας τῶν πρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Diodori, ut diſcimus ex Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 258. ubi hæc ſcriptori illi tribuuntur.

νοις εὐτολμίαν, οὐ διαλείπει παρ' ὅλην τὴν ἱστορίαν ἀποκαλῶν αὐτὸν ἄνανδρον καὶ δειλόν. καί τοι γε τίς οὐκ οἶδεν, ὅτι τῶν πώποτε δυναστευσάντων οὐδεὶς ἐλάττοσιν ἀφορμαῖς χρησάμενος μείζω βασιλείαν περιεποιήσατο; χειροτέχνης γὰρ ἐκ παίδων γενόμενος δι' ἀπορίαν βίου, καὶ πατέρων ἀδοξίαν, ἐξ ὑστέρου διὰ τὴν ἰδίαν ἀρετὴν οὐ μόνον Σικελίας ὅλης ἐκυρίευσεν, ἀλλὰ καὶ [1]πολλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης τοῖς ὅπλοις κατεστρέψατο. θαυμάσαι δ' ἄν τις τοῦ συγγραφέως τὴν εὐχέρειαν. παρ' ὅλην γὰρ τὴν γραφὴν ἐγκωμιάζων τὴν τῶν Συρακουσίων ἀνδρείαν, τὸν τούτων κρατήσαντα δειλίᾳ φησὶ διενηνοχέναι τοὺς ἅπαντας ἀνθρώπους. [2]διὰ γὰρ τῶν ἐν ταῖς ἐναντιώσεσιν ἐλέγχων φανερός ἐστι τὸ φιλάληθες τῆς ἱστορικῆς παῤῥησίας προδεδωκὼς, ἰδίας ἕνεκα ἔχθρας καὶ φιλονεικίας. διόπερ τὰς ἐσχάτας τῆς συντάξεως ε βίβλους τοῦ συγγραφέως τούτου, καθ' ἃς περιείληφε τὰς Ἀγαθοκλέους πράξεις, οὐκ ἄν τις δικαίως ἀποδέξαιτο.

Agathoclem & conſilio in re militari valuiſſe, & induſtria atque audacia in maximis diſcriminibus ſingulari præditum fuiſſe; ipſe tota paſſim hiſtoria imbellem eum atque ignavum vocitare non deſinit. Et tamen quis eſt qui ignorat, neminem minoribus uſum præſidiis atque adjumentis tantam dominationem ſibi unquam comparaſſe? Qui cum a puero ob egeſtatem atque obſcuritatem generis ſellularius opifex fuiſſet, poſtmodum ſua virtute non univerſæ modo Siciliæ dominationem adeptus eſt, ſed & Italiæ Africæque maximam partem armis ſubegit. Ac levitatem ipſius Timæi merito quis miretur: qui cum fere omnibus paginis Syracuſanorum fortitudinem laudibus efferat, eum, qui Syracuſanos ſubegit, omnium hominum ignaviſſimum fuiſſe affirmat. Ex his igitur adeo inter ſe pugnantibus atque contrariis manifeſto convincitur, veritatis ſtudium, quod in hiſtorico præcipuum eſſe debet, privatæ ſimultatis ac contentionis cauſa prodidiſſe. Quamobrem poſtremos ejus quinque libros, quibus res ab Agathocle geſtas complexus eſt, nemo unquam jure comprobaverit.

Τιμή. ἔσθ' ὅτε δηλοῖ καὶ τὸ πρόστιμον. Ὅμηρος·

Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
Τίνειν οὐκ ἐθέλωσι. ———

Τιμή. Interdum & mulctam ſignificat. Homerus: *Si vero Priamus Priamique filii mulctam mihi perſolvere noluerint.*

Τιμὴ εὐσεβῶν, δουλεύειν Θεῷ· περὶ τὴν τιμήν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώσασθαι.

Τιμὴ εὐσεβῶν δουλ. *Piorum honor eſt, ſervire Deo: ſed de honore meo repudiando conſilium inierunt.*

Τιμήεις, τιμήεντος.

Τιμήεις. Honoratus.

Τίμημα. ζημία. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τί δῆτά σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ,
Ἐὰν ἁλῷς;

[3]Ἐπέβαλλον γὰρ ζημίαν ἐνίοτε τοῖς ἁλοῦσιν, ἢ χρήματα καταθέσθαι, ἤ τι τοιοῦτον. Καὶ αὖθις· Τίμημα τῆς εἰσαγγελίας ἐχούσης χρηματικόν. † Ταῖς οὐσίαις ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεὶς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο.

Τίμημα. Mulcta. Pœna. Ariſtoph. *Pluto: Quam pœnæ æſtimationem liti inſcribam, ſi cauſa cecideris?* Interdum enim mulcta irrogari ſolebat iis, qui judicio victi fuiſſent; ut nempe vel certam pecuniæ ſummam perſolverent, vel hujuſmodi quid. Et iterum: *Accuſatio illa mulctam habebat pecuniariam.* [Et τίμημα, cenſus, ſive æſtimatio bonorum.] *Cum ſingulis civibus pro modo facultatum cenſum impoſuiſſet, juſtiſſimam Reip. adminiſtrandæ rationem alios docuit.*

Τίμημα. ἡ ζημία, καὶ ἡ καταδίκη.

Τίμημα. Mulcta, vel pœnæ, quæ ſententia Judicis irrogatur.

Τίμημα.[4] ἀντὶ τοῦ ἐνέχυρον, καὶ οἷον ἀποτίμημα. ὡς Λυσίας φησίν· Οὗτοι δὲ φάσκοντες πλείονα μισθώσασθαι, καὶ τίμημα καταστήσασθαι. Τοῦτο δ' ἐν τοῖς ἑξῆς ἀποτίμημα καλεῖ. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ οἷον κεφάλαιον· ὡς ἐν τῷ περὶ τῶν συμμάχων Δημοσθένης. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας εἰσφερόμενον παρ' ἑκάστου τίμημα. Ταῖς οὐσίαις ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς δυνάμεως ἐπιθεὶς, δικαιότατον πολίτευμα εἰσηγήσατο. ἐν δὲ τῷ κατὰ Μειδίου ἐπὶ τῆς τιμωρίας εἴρηται.

Τίμημα. [Interdum] ſignificat pignus, & idem, quod ἀποτίμημα, ut Lyſias inquit: *Illi vero dicentes ſe plura conduxiſſe, & pignus conſtituiſſe.* Quod autem, [hic τίμημα vocat,] in ſequentibus appellat ἀποτίμημα. Ponitur item pro capite, [ſive ſumma pecuniæ, quam & *ſortem* Latini vocant:] ut apud Demoſthenem in oratione de Sociis. Sic etiam dicitur cenſus; ſive id, quod quiſque pro modo bonorum ſuorum in ærarium confert. *Cum ſingulis civibus pro modo facultatum*, &c. [ut ſupra.] In oratione vero contra Midiam ponitur pro pœna.

Τί μήν; κατάφασιν δηλοῖ. ἀντὶ τοῦ, πῶς γὰρ οὔ; διατί γὰρ οὔ.

Τί μήν; Affirmationem indicat. Pro, Quidni? Cur non? Maxime.

Τιμησάμενος. καταψηφισάμενος. Οὗ κατηγορεῖ Ξάνθιππος, θανάτου τιμησάμενος αὐτῷ. ὁ δὲ

Τιμησάμενος. Qui condemnavit. Qui pœna aliqua aliquem dignum cenſuit. *Quem accuſat Xanthippus, capitale ſupplicium eum commeruiſſe cenſens. Ille vero cum in lectulo decumbens*

1 Πολλὴν τῆς Ἰταλίας καὶ Λιβύης] Deeſt vox μοῖραν, vel ſimile quid.
2 Διὰ γὰρ] Potius, διὰ γοῦν.
3 Ἐπέβαλλον γὰρ ζημ.] Vide Petitum *de Leg. Att.* pag. 336.
4 Τίμημα. ἀντὶ τοῦ ἐνέχ.] Ex Harpocratione.

[1] κλωνήρης ἀπολογούμενος, ἐζημιώθη ταλάντοις η'.

Τιμησαίμην. Αἰλιανός· Ὃν [2] ἂν ἐγὼ τιμησαίμην περὶ παντὸς συγγενέσθαι καὶ πᾶσι τυράννοις καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσι. Καὶ αὖθις Αἰλιανός· Τιμησαίμην τὸν βίον πάντα [3] τελημοίρου, εἰ μὴ ἔχοιμι τοὺς ἐμοὺς κηδεμόνας. ἀντὶ τοῦ, ἀλλάξοιμι.

Τιμήσεως. εὐθύνης. ζημίας. Ἡ Ῥώμη ἑαυτὴν ἐπιδέδωκεν εἰς πολυανθρωπίαν, ὡς ἐκ τῆς ἔγγιστα τιμήσεως ἐφάνη, ἐν ᾗ Ῥωμαίων, τῶν ἐν ἥβῃ, τέσσαρες μυριάδες ἐφάνησαν ἀριθμηθεῖσαι, τριῶν ἀποδέουσαι χιλιάδων.

Τιμησίθεος, Τραγικός. δράματα αὐτοῦ, Δαναΐδες β'. Ἕκτορος λύτρα. Ἡρακλῆς. Ἰξίων. Καπανεύς. Μέμνων. Μνηστῆρες. Ζηνὸς γοναί. Ἑλένης ἀπαίτησις. Ὀρέστης. Πυλάδης. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Τιμητεία. ἡ τιμή.

Τιμητής. [4] Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμητής, Κήνσωρ δὲ παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος, ὅ ἐστιν ἐξεταστὴς πολιτικῶν διαιτημάτων, πρὸς τὸ σῶφρον καὶ ἀρχαΐζοντα ἑκάστου τῶν πολιτῶν ἐπιστρέφων βίον. ἀρχὴ μεγίστη, καὶ πασῶν ἐντιμοτάτη παρὰ Ῥωμαίοις κέκριται, τοῖς διὰ πάσης γεγονόσιν ἐνδόξου πολιτείας, ἀμωμήτῳ τε βίῳ χρησαμένοις κληρουμένη.

Τίμιον. [5] τὸ σπάνιον παρὰ τοῖς Ῥήτορσι.

Τιμιουλκῶν. ἕλκων τὴν τιμήν· τουτέστι, βαρυτιμῶν, καὶ μεγαλύνων. καὶ ὁ Προφήτης· [6] Ὁ γὰρ τιμιουλκῶν τὸν σῖτον, δημοκατάρατος.

Τιμιώτερος. ἐντιμότερος.

Τιμόθεος, Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν, Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος, ἢ Μεταφερόμενος. καὶ Κυνάκιον Τιμοθέου δρᾶμα, ὥς φησιν [7] Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ.

Τιμόθεος, Θερσάνδρου, ἢ Νεομύσου, ἢ Φιλοπόλιδος, [8] Μιλήσιος, λυρικός· ὃς [9] τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκάτην χορδὴν προσέθηκε, καὶ τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετήγαγεν. ἦν δὲ ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὓς καὶ Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν. ἐτελεύτησε δὲ ἐτῶν ἐνενήκοντα ἑπτά, γράψας δι' ἐπῶν [10] Νόμους μουσικοὺς δεκαεννέα. Προοίμια λϛ'. Ἄρτεμιν. Διασκευὰς η'. Ἐγκώμιον. [11] Πέρσας, ἢ [12] Ναύπλιον. Φινείδας. Λαέρτην.

cauſam dixiſſet, octo talentis mulctatus eſt.

Τιμησαίμην. Æſtimem, Dignum cenſeam. Ælianus: *Quem ego præ omnibus rebus cenſeam adeſſe debere tyrannis, & iis, qui opibus excellunt.* Et iterum Ælianus: *Vitam omnem vix æſtimarem triente, niſi meos curatores haberem.*

Τιμήσεως. Æſtimationis. Cenſus. Mulctæ. *Roma hominum multitudine maxime crevit, ut ex proximo cenſu apparuit; quo Romanorum puberum* XXXVII. *millia numerata ſunt.*

Τιμησίθεος. Timeſitheus, Tragicus. Ejus fabulæ ſunt, Danaides II. Hectoris redemptio. Hercules. Ixion. Capaneus. Memnon. Proci. Jovis natales. Helenæ repetitio. Oreſtes. Pylades. Caſtor & Pollux.

Τιμητεία. Cenſura. Dignitas Cenſoris.

Τιμητής. Cenſor. Morum magiſter. Appius Claudius Cenſor erat. Sic autem apud Romanos vocatur vitæ morumque magiſter, qui ſingulos cives ad modeſtiam & antiquam diſciplinam revocat: iſque magiſtratus ſummus & honoratiſſimus apud Romanos cenſetur: qui tantum mandatur iis, qui ampliſſimis honoribus functi ſunt, vitamque omni labe vacuam egerunt.

Τίμιον. Pretioſum. Apud Oratores [interdum] ſignificat, rarum.

Τιμιουλκῶν. [Proprie,] Pretium trahens. Id eſt, Rerum venalium pretium intendens & augens. Et Propheta ait: *Qui annonæ pretium intendit, publice execrabilis eſt.*

Τιμιώτερος. Honoratior. Pretioſior.

Τιμόθεος. Timotheus, Athenienſis, Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis ſunt, Pugil, Depoſitum, Mutatus, ſeu Tranſlatus. Eſt & Catellus Timothei fabula, ut ait Athenæus in libris [*Dipnoſophiſtarum.*]

Τιμόθεος. Timotheus, Therſandri, vel Neomyſi, vel Philopolidis filius, Lyricus: qui decimam & undecimam chordam [lyræ] addidit, & antiquam muſicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Euripidis Tragici, quibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit ætatis anno XCVII. Scripſit verſibus Nomos muſicos XIX. Procemia XXXVI. Dianam. Diaſceuas VIII. Encomium. Perſas, ſive Nauplium. Phinidas. Laertem.

1 Κλωνήρης] Portus vocem hanc ridicule pro nomine proprio viri accipiebat, cum ſit nomen appellativum, habens eam ſignificationem, quam in verſione expreſſimus.

2 Ὃν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην περὶ π.] Vide ſupra v. [illegible], ubi idem fragmentum legitur.

3 Τελημοίρου] Eſt vox corrupta. An legendum eſt, τριημερίου? ut ſit ſenſus. *Vitam omnem vix tridui ſpatio dignam cenſeam,* &c. Sed ob brevitatem fragmenti nihil certi ſtatui poteſt.

4 Ἄππιος Κλαύδιος ἦν τιμ.] Confer Noſtrum ſupra v. Κήνσωρ.

5 Τίμιον. τὸ σπ.] Hac ſignificatione vox τίμιον etiam accipitur 1 Sam. 3. 1. Καὶ τὸ ῥῆμα κυρίου τίμιον ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις.

6 Ὁ γὰρ τιμιουλκῶν τ.] Sic olim Græcæ quædam Bibliorum verſiones habebant *Proverb.* XI. 16. Hodie vero apud LXX. Interpretes ſic legitur: Ὁ συνέχων τὸν σῖτον, ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσι.

7 Ἀθήναιος] Lib. VI. pag. 243.

8 Μιλήσιος] Vide Stephan. Byzant. v. Μίλητος.

9 Ὃς τὴν δεκάτην καὶ ἑνδεκ.] Pauſaniæ in *Laconicis*, pag. 183. Ἐνταῦθα ἐκρέμασαν Λακεδαιμόνιοι τὴν Τιμοθέου τοῦ Μιλησίου κιθάραν, καταγνόντες, ὅτι χορδαῖς ἑπτὰ ταῖς ἀρχαίαις ἐφεῦρεν ἐν τῇ κιθαρῳδίᾳ τέσσαρας χορδάς. Nota, Timotheum, ſecundum Pauſaniam, quatuor chordas prioribus ſeptem addidiſſe: cum Suidas hoc loco duas tantum ab eo inventas fuiſſe ſcribat. Cæterum, καινοτομία illa Lacedæmoniis non placuit; quippe qui Timotheum ideo ex urbe ſua expulerunt. Vide Caſaub. ad Athen. lib. VIII. cap. XI.

10 Νόμους μουσικούς] Vide Salmaſium ad Capitolin. p. 70. Ed. Pariſ.

11 Πέρσας] Carminis hujus meminit Pauſanias in *Arcadicis*, pag. 535. Πυλάδην τὸν Μεγαλοπολίτην ᾄδοντος Τιμοθέου νόμον τοῦ Μιλησίου, ΠΕΡΣΑΣ, ἐπικαταρξαμένου τῆς ᾠδῆς·

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

Item Plutarchus in *Philopœmene*, pag. 362. Ἄρτι δὲ αὐτῶν εἰσεληλυθότων, κατὰ τύχην Πυλάδην τὸν κιθαρῳδὸν ᾄδοντα τοὺς Τιμοθέου ΠΕΡΣΑΣ ἐνάρξασθαι,

Κλεινὸν ἐλευθερίας τεύχων μέγαν Ἑλλάδι κόσμον.

Idem in libello *de Audiendis Poetis*, pag. 32. Ἀφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὁρμηθεὶς, οὐ κακῶς ἐν τοῖς Πέρσαις τοὺς Ἕλληνας παρακαλεῖ, &c.

12 Ναύπλιον] Scribendum puto, Ναυτίλον. Timotheum enim ἐν

Δίθυ-

Διθυράμβους ιη. Ὕμνους κα. καὶ ἄλλα τινά. † Ὅτι Ἀλέξανδρος φιλήκοος ἦν, εἴπερ τις ἄλλος, τῶν μουσικῶν. [1] Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν, ὅτε ποτὲ αὐλοῦντα λέγουσι τῆς Ἀθηνᾶς τὸν Ὄρθιον νόμον ἐπικαλούμενον, ἐς τοσόνδε ἐκπλῆξαι τὸν Ἀλέξανδρον τοῖς μέλεσιν, ὥστε μεταξὺ ἀκούσαντα ἀναΐξαι ἐπὶ τὰ ὅπλα. τὸν δὲ φάναι, ὅτι τοιαῦτα χρὴ εἶναι τὰ βασιλικὰ αὐλήματα. οὗτος τε δὴ ὁ Τιμόθεος ἀνεληλύθει πρὸς αὐτὸν σπουδῇ μετάπεμπτος γενόμενος.

Τιμόθεος, [2] Γαζαῖος, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως· εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου Χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς περὶ ζώων τετραπόδων καὶ θηρίων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἄραψι καὶ Αἰγυπτίοις, καὶ ὅσα τρέφει Λιβύη· καὶ περὶ ὀρνέων ξένων τε καὶ ἀλλοκότων, καὶ ὄφεων, βιβλία δ'.

Τιμόθεος. ὄνομα κύριον. Ὁ Τιμοθέου δὲ πύργος ἐμπέσοι γέ σοι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. [3] Οὗτος ὁ Τιμόθεος πλούσιος ὤν, καὶ στρατηγὸς Ἀθηναίων, τεῖχος ᾠκοδόμησεν. ὃς [4] εἰς τοσοῦτον ἦλθε τύχης, ὡς τὸν δαίμονα φαίνεσθαι ὄψει τούτῳ. ἐποίουν τε αὐτὸν ἐν εἰκόσιν οἱ ζωγράφοι κοιμώμενον, καὶ τὰς τύχας φερούσας αὐτῷ εἰς δίκτυα πόλεις, καὶ πορθοῦντα αὐτάς, αἰνιττόμενοι τὴν εὐδαιμονίαν αὐτοῦ. ἀλαζονευόμενος δὲ ἐπὶ εὐτυχίᾳ ὁ Τιμόθεος, ἔφη, αὐτοῦ εἶναι μᾶλλον, ἢ τῆς τύχης τὰ κατορθώματα. διὸ καὶ ἠτύχησεν, ὕστερον νεμεσησάσης αὐτῷ τῆς τύχης. πολλοὶ δὲ Τιμόθεοι κωμῳδοῦνται. νῦν δὲ τὸν στρατηγὸν λέγει.

Τιμοκλῆς, Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχαιρέκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης· ὥς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Τιμοκλῆς [5] ἕτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δῆλος, Λήθη, Διόνυσος, Κονίσαλος, Πορφύρα, (ἥτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι) Ἥρωες, Δρακόντιον, Νέαιρα, (ἑταίρας δὲ ὄνομα ἐστὶν ἡ Νέαιρα) Ὀρέστης, Μαραθώνιοι. ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν Δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλα.

Τιμοκρέων, Ῥόδιος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητήν, καὶ Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, [6] εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τινος ποιήματος.

Dithyrambos xviii. Hymnos xxi. & alia quædam. † Alexander Muſicorum audiendorum, ſi quiſquam alius, cupidus fuit. Timotheum enim tibicinem ajunt, cum aliquando carmen Minervæ, Orthium vocatum, tibia caneret, Alexandrum adeo commoviſſe, ut inter audiendum ad arma proſiliret. Illum vero dixiſſe, talia eſſe debere carmina regia. Timotheus vero ad eum acceſſerat, miſſis celeriter nuntiis ab eo accerſitus.

Τιμόθεος. Timotheus, Gazæus, Grammaticus, qui fuit temporibus Anaſtaſii Imperatoris; in quem etiam tragœdiam fecit de vectigali publico, quod Chryſargyrum dicebatur. Scripſit etiam verſibus de animalibus quadrupedibus & feris, quæ ſunt apud Indos, Arabes, & Ægyptios, quaſque Africa alit: itemque de avibus peregrinis & inſolitis, & de ſerpentibus, lib. iv.

Τιμόθεος. Timotheus. Nomen proprium. Ariſtoph. *Pluto: Timothei vero turris in caput tuum incidat.* Timotheus iſte dives fuit, & Athenienſium Imperator, qui turrim ædificavit. Hic ad eam felicitatem evectus eſt, ut Fortuna ei coram appareret. Eundem pictores dormientem pingebant, vaſtantemque urbes, quas Fortuna in retia ejus coegerat; felicitatem ejus indicare volentes. Timotheus autem felicitate illa elatus, dixit, proſperos rerum ſucceſſus ſibi potius quam Fortunæ tribuendos eſſe. Quare poſtea etiam, ſuccenſente ipſi Fortuna, infeliciter rem geſſit. Multi autem Timothei a Comicis traducuntur. Nunc autem [Ariſtophanes.] Imperatorem [Athenienſium] intelligit.

Τιμοκλῆς. Timocles, Athenienſis, Comicus. Ex ejus fabulis ſunt, Demoſatyri, Centaurus, Caunii, Epiſtolæ, Malis alienis gaudens, Philodicaſtes, Pugil: ut ait Athenæus in libris *Dipnoſophiſtarum.*

Τιμοκλῆς ἕτ. Timocles alter, & ipſe Comicus. Ex fabulis ejus ſunt, Dionyſiazuſæ, Polypragmon, Icarii, Delus, Lethe, Bacchus, Coniſalus, Purpura, (quæ & Xenarcho a quibuſdam tribuitur) Heroes, Dracontium, Neæra, (Neæra vero eſt nomen meretricis) Oreſtes, Marathonii. Harum fabularum mentionem facit Athenæus in libris *Dipnoſophiſtarum.* Sunt autem & aliæ.

Τιμοκρέων. Timocreon Rhodius, Comicus & ipſe veteris Comœdiæ. Huic inimicitiæ interceſſerunt cum Simonide Melico, & Themiſtocle Athenienſi: in quem etiam numeroſum facit, cum ſit idem Comicus: ut cenſet etiam Meurſius in *Bibliotheca Attica.*

Ναυτίλῳ citant, Athenæus lib. viii. cap. iv. pag. 338. & Euſtathius ad Odyſſ. E. pag. 1538.

1 Τιμόθεος γὰρ ὁ αὐλητὴς ἔτι πρόσθεν] Locus eſt corruptus, quem Pearſonius ſic emendandum cenſebat, Τιμόθ. γὰρ ὁ αὐλ. ἔστι πρόσθεν αὐτοῦ, &c. Cæterum in MS. B. locus hic ita legitur: Τιμόθεον γάρ φασι τὸν αὐλητὴν αὐλοῦντά ποτε, &c. Hoc amplector. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἀλέξανδρος, & v. Ὀρθιασμάτων: ubi eadem de Timotheo referuntur.

2 Τιμόθεος Γαζ.] Hujus Timothei meminit Tzetzes *Chil.* iv. cap. cxxviii. ubi ſic inquit:

Καὶ σὺν αὐτοῖς Τιμόθεος, Γραμματικὸς Γαζαῖος,
Ἀναστασίῳ βασιλεῖ σύνδρομος ὢν ἐν χρόνοις.

3 Οὗτος ὁ Τιμόθεος κτλ.] Quæ hic Suidas de Timotheo refert, leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 20.

4 Ὃς εἰς τοσοῦτ.] Confer Ulpianum ad *Olynth.* ii. pag. 28.

5 Τιμοκλῆς ἕτερ.] Male Suidas Timoclem hunc a priore diverſum facit, cum ſit idem Comicus: ut cenſet etiam Meurſius in *Bibliotheca Attica.*

6 Εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἐμμελοῦς τ.] Hoc poema intelligit Plutarchus in *Themiſtocle*, pag. 122. ubi ait: Τιμοκρέων δ' ὁ Ῥόδιος, μελοποιός, ἐν ᾄσματι καθάπτεται πικρότερον τοῦ Θεμιστοκλέους, ὡς ἄλλους μὲν ἐπὶ χρήμασι φυγάδας διαπραξαμένου κατελθεῖν, αὐτὸν δὲ ξένον ὄντα καὶ φίλον ὄντα προδεμένου δι' ἀργύριον. λέγει δὲ οὕτως, &c. Id eſt: *Timocreon Rhodius, poeta melicus, in carmine quodam Themiſtoclem acerbe perſtringit; quod exulibus aliis mercede reditum in patriam confeciſſet, ſe vero hoſpitem & amicum prodidiſſet, pecunia adductus. Sic autem inquit,* &c. Et paulo poſt: Πολὺ δ' ἀσελγεστέρᾳ καὶ ἀναπεπταμένῃ μᾶλλον εἰς τὸν Θεμιστοκλέα κέχρηται βλασφημίᾳ μετὰ τὴν φυγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν καταδίκην ὁ Τιμοκρέων, ᾆσμα ποιήσας, οὗ ἐστιν ἀρχή, &c. I. c. *Longe vero petulantioribus & apertioribus probris Themiſtoclem jam exulem & damnatum proſcidit Timocreon; compoſuitque carmen, cujus hoc eſt exordium,* &c.

ἔγραψε δὲ κωμῳδίαν εἴς τε τὸν αὐτὸν Θεμιστοκλέα, καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιὸν, καὶ [1] ἄλλα.

Τιμόλαος, [2] Λαρισσαῖος, ἐκ Μακεδονίας, ῥήτωρ, Ἀναξιμένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής· ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων [3] παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον, καὶ ἐπέγραψε τὸ σύνταγμα [4] Τρωϊκόν.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλλῆος,
Ἣν ἔθετο Χρύσου κεχολωμένος εἵνεκα κούρης,
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

Μαρναμένοις, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσι δαϊζομένων ὑπὸ δουρί.

ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά.

Τιμῶμαι. [5] Σωκράτης ὁ Φιλόσοφος καταδικασθεὶς ἔφησεν· Ἕνεκα μὲν τῶν ἐμοὶ διαπεπραγμένων τιμῶμαι τὴν δίκην τῆς ἐν Πρυτανείῳ σιτήσεως. καὶ οἱ θάνατον αὐτοῦ κατέγνωσαν.

Τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. Ὄνομα μόνον ἐστὶν ἔργου τιμώμενον. ἀντὶ τοῦ ζημιούμενον. τίμησις γὰρ, καὶ ἡ ζημία. ἢ τὸ εὐθυνόμενον, καὶ ἐπιτίμια ὑπέχον.

Τίμων, [6] ὁ Μισάνθρωπος, καὶ [7] αὐτὸς Φιλόσοφος, ἀποστρεφόμενος πᾶσαν αἵρεσιν.

Τίμων [8] Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς Φιλόσοφος, τῆς Πύῤῥωνος ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους, ἤτοι ψόγους τῶν Φιλοσόφων, βιβλία γ'.

Τίμων. ὄνομα κύριον. ὁ Μισάνθρωπος καλούμενος. ἦν δὲ [9] καθαρός. [10] Τίμων τις ἦν, [11] ἀνίδρυτος, ἀβάτοισιν ἐν [12] σκώλοισι περιειργμένος, Ἐριννύων ἀποῤῥώξ. [13] Ὅν φησιν ἀπὸ ἀχράδος πεσόντα χωλὸν γενέσθαι· μὴ προσιέμενον δὲ ἰατρὸν, ἀποθανεῖν σαπέντα· καὶ μετὰ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ [14] ἄβατον γενέσθαι ὑπὸ θαλάσσης περιῤῥαγέντα ἐν ὁδῷ. Ἄβατον δὲ, οἷον ἀκάνθαις πεφραγμένον, καὶ σκληροῖς σκόλοψι καὶ πασσάλοις [15] ἠφανισμένον. ἀντὶ τοῦ σκυθρωποῦ, καὶ μισανθρώπου.

roſo carmine vituperium contexuit. Scripſit item Comœdiam in Themiſtoclem, & Simonidem Melicum: & alia.

Τιμόλαος. Timolaus, Lariſſæus, Macedo, orator, Anaximenis Lampſaceni diſcipulus: qui, cum ingenio poetico præditus eſſet, ſingulis Iliadis [Homericæ] verſibus ſingulos verſus adjecit & id opus *Troica* inſcripſit. [Ejus autem initium tale erat:]

Iram cane, Dea, Pelidæ Achillis,
Quā animo concepit propter puellā Chryſis,
Pernitioſam, quæ infinita Græcis mala attulit,
Cum abſque Rege cum Trojanis bellum gererent:
Multas etiam animas fortes Orco demiſit
Græcorum, Hectoribus manibus & haſta occiſorum.

Scripſit & alia quædam.

Τιμῶμαι. Æſtimo. *Socrates condemnatus dixit: Eorum cauſa, quæ a me geſta ſunt, cenſeo, me hanc æſtimationem litis meruiſſe, ut publice in Prytaneo victus mihi præbeatur. Illi vero eum capitis condemnarunt.*

Τιμώμενον. [Æſtimatum. Interdum &] Mulctatum. *Nomen tantum eſt, quod facto æſtimatur.* Vel, mulctatur. Τίμησις enim eſt mulcta. Vel τιμώμενον, id, quod caſtigatur, & pœna afficitur.

Τίμων. Timon, Miſanthropus dictus, & ipſe Philoſophus, qui ſectam omnem averſabatur.

Τίμων. Timon Phliaſius, & ipſe Philoſophus, qui ſcripſit Sillos, ita vocatos: hoc eſt, vituperationes Philoſophorum, lib. III.

Τίμων. Timon, Miſanthropus dictus: qui omnibus inviſus erat. [Ariſtophanes:] *Timon quidam erat, vir execrabilis, inacceſſis ſpinis circumſeptus, Furiarum propago.* Hunc [Neanthes] ait, cum de pyro ſylveſtri cecidiſſet, claudum factum eſſe: cumque medicum admittere nollet, putredine conſumptum fuiſſe. Poſt mortem autem ejus, ſepulcrum, in quo conditus erat, juxta viam fluctibus marinis a reliqua terræ parte diviſum, & inacceſſum factum eſſe. Inacceſſum dixit, quaſi ſpinis cinctum, duriſque ſtipitibus & palis circumſeptum. Eo autem ſignificare vult, eum fuiſſe tetricum & ſocietatis humanæ oſorem.

1 Καὶ ἄλλα] Inter ea erant & Scolia. Vide Noſtrum ſupra v. Σκολιὸν, & Enarratorem Comici ad *Ranas*, pag. 273. Cæterum, non alienum erit ab hoc loco monere, epitaphium in Timocreontem hunc exſtare Anthol. lib. III. cap. VII. pag. 308. & apud Athen. lib. X. cap. IV. pag. 415.

2 Τιμόλαος, Λαρισσ.] Euſtathius in Procœmio Odyſſ. Τιμόλαος, ὁ εἴτε Λαρισσαῖος εἴτε Μακεδὼν, εἴτε καὶ ἄμφω, λογοδοξίαν οἷον ὀκνεῖ κηρύγματος τοῦ ποιητικοῦ Ὠκεανοῦ, ἐγχεάμενος μικρογραφικῶς τινας οἰκείους στίχους ὥσπερ τινὰς ἢ μύξας τοῦ παρ' ἑαυτοῦ. λέγεται γὰρ ὅτι παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι οἰκεῖον στίχον πρὸς στίχον, ἐπιγράψας τὸ σύνταγμα Τρωϊκὸν, Μῆνιν ἄειδε θεὰ, &c. Reliqua enim, ut hic apud Suidam.

3 Παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχ.] Simili modo Iliadem Homericam olim interpolaverat Pigres, ut teſtatur Suidas ſupra v. Πίγρης, quem conſule.

4 Τρωϊκὸν] Euſtathius loco laudato, Τρωϊκά: quod malim.

5 Σωκράτης ὁ Φιλόσοφος κατεδικ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Socrate*, lib. II. num. XLII. Confer Petitum *de Leg. Att.* p. 335, 336.

6 Τίμων, ὁ Μισανθρ.] Ejus crebra apud Scriptores veteres mentio occurrit. Lucianus vero & Dialogum ſcripſit, qui *Timon*, ſive *Miſanthropus* inſcribitur: in quo inhumanos viri illius mores eleganter depingit.

7 Καὶ αὐτὸς] Hæ duæ voculæ ſupervacaneæ ſunt. Nihil enim præceſſit, ad quod referri poſſint.

8 Τίμων Φλιάσιος] Hujus vitam deſcripſit Laertius lib. IX.

9 Καθαρός] Lector vel parum acutus videat, ſcribendum eſſe, κατάρατος, i. e. *execrandus*, vel, *omnibus inviſus*. Portus tamen vulgatam lectionem abſque cenſura dimiſerat, eamque bona fide in verſione ſua ſecutus erat.

10 Τίμων τις ἦν, ἀνίδρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Lyſiſtrata*, pag. 887. (559. Ed. Baſ. P.) Confer Noſtrum ſupra v. Ἀποῤῥώξ, ubi eadem leguntur.

11 Ἀνίδρυτος] Suidas v. Ἀποῤῥώξ rectius habet, ἀΐδρυτος, abſque ν. De voce ἀΐδρυτος autem vide Heſychium.

12 Ἐν σκώλοισι] Edit. Genev. poſt σκώλοισι addit, τε περιέοσιν: ſed neſcio, unde ſumptum. Nam non ſolum MSS. Pariſ. ſed nec reliquæ Edit. vocem iſtam agnoſcunt: eademque apud Ariſtophanem deeſt.

13 Ὅν φησιν] Excidit hic nomen ſcriptoris: qui vel Evanthes eſt, ſecundum Suidam ſupra v. Ἀποῤῥώξ vel Neanthes, ſecundum Scholiaſtam ineditum in *Lyſiſtratam* Ariſtophanis. Vide Nos ſupra ad v. Ἀποῤῥώξ.

14 Ἄβατον γενέσθαι] Adde, τὸν τάφον αὐτοῦ, auctoritate ipſius Suidæ v. Ἀποῤῥώξ.

15 Ἠφανισμένον] Portus, *obſcuratum*. Sed non animadverte-

Τιμω-

Τιμωνίδης. ὄνομα κύριον.

Τιμῶνται. ζημιοῦσι. καταδικάζουσιν. Οἵγε μὴν Ἱμεραῖοι τὸν Φιλόδημον τιμῶνται πρὸς τῇ δημεύσει, καὶ φυγῆς ζημίᾳ.

Τιμωρεῖν. ἀντὶ τοῦ βοηθεῖν. καὶ τιμωρὸς, ὁ ἐκδικητής. Οἱ δὲ ᾤοντο αὐτὸν τιμωρὸν ἀφῖχθαι τοῦ Ἀετίου φόνου.

Τιμωροῦντος. βοηθοῦντος. [1] ἐκδικοῦντος. Αἰλιανός· Ἐμοὶ δοκεῖν, τοῦ Διονύσου τιμωροῦντος παρθένῳ δυστυχεῖ, καὶ παθούσῃ τραγῳδίας ἄξια. † [2] Ἀποθανόντων τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων ὁ Θεὸς τίθεται πρόνοιαν καὶ ὤραν, καὶ τιμωρεῖ τοῖς ἀδίκως ἀνῃρημένοις. [3] λέγει γοῦν Χρύσιππος, ἐν Μεγάροις καταχθῆναί τινα, χρυσίου ζώνην ἐπαγόμενον πεπληρωμένην. ἀπέκτεινε δὲ ἄρα αὐτὸν πανδοκεὺς, ὁ ὑποδεξάμενος ὀψισθέντα, ἐποφθαλμίσας τῷ χρυσίῳ. εἶτα ἔμελλεν ἐκκομίζειν ἐφ' ἁμάξης ἀγούσης κόπρον, ὑποκρύψας ἐν ταύτῃ τὸν πεφονευμένον. ἡ τοίνυν ψυχὴ τοῦ τεθνεῶτος ἐφίσταται Μεγαρεῖ τινι, καὶ λέγει ὅσα τε ἔπαθε, καὶ ὑφ' ὅτου, καὶ ὅπως ἐκκομίζεσθαι μέλλει, καὶ κατὰ ποίας πύλας. ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε ῥαθύμως τὰ λεχθέντα· [4] κνεφαῖος δὲ διαναστὰς καὶ παραφυλάξας τοῦ ζεύγους ἐπελάβετο, καὶ ἀνίχνευσε τὸν νεκρόν. καὶ ὁ μὲν, ἐτάφη· ὁ δὲ, ἐκολάσθη.

Τιμωρῶ σοι. βοηθῶ σοι. Τιμωρῶ σε δὲ, ἀντὶ τοῦ βασανίζω, αἰτιατικῇ.

Τιναγμὸν, καὶ ἀνατιναγμόν.

Τινάξαι. [5] διαρρῆξαι. κόψαι. ἐν [6] Ἐπιγράμμασι·

Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ πρὶν μὲν ἐκάγχασα, δεσμὰ τινάξαι
Οἰόμενος. ——————

Τίνειν. διδόναι. καὶ τῖνε, ἀπόδιδου.

Τινθαλέοισι. χλιαροῖς. θερμοῖς.

Τινθαλέοισι καταικμήναιντο λοετροῖς.

χλιαροῖς. θερμοῖς. καθυγρανθείησαν.

Τινύμενος. [7] ἀπαιτούμενος. ἀποδιδόμενος.

Τίνυνται. τιμωροῦνται.

Τίοντες. τιμῶντες.

Τίος. πόλις ἐν Παφλαγονίᾳ. ὁ πολίτης, Τΐϊος, καὶ Τῖος, κατὰ κρᾶσιν τῶν δύο ιι· ὡς Χΐϊος, Χῖος.

Τί [8] οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας; ἐν τῷ Ἀρβέλα.

Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ; κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Πλάτων ἐν Μενελάῳ. παρὰ δὲ τὴν ἱστορίαν. οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι οὐδ' ἡστινοσοῦν τιμῆς ἠξιοῦντο.

Τιμωνίδης. Timonides. Nomen proprium.

Τιμῶνται. Mulctant. Condemnant. *Himeræi autem Philodemum, præter bonorum publicationem, etiam exilio mulctant.*

Τιμωρεῖν. [Cum dativo.] Opitulari [Ulciſci. Vindicare.] Et τιμωρός. Ultor. Vindex. *Illi vero putabant ipſum cædis Aetii vindicem veniſſe.*

Τιμωροῦντος. Auxiliantis. Opitulantis. Vindicantis. Ulciſcentis. Ælianus: *Baccho, ut mihi videtur, ulciſcente virginem infelicem, & tragica perpeſſam.* † Bonos viros etiam mortuos Deus providentia & cura ſua dignatur, & injuſte occiſos vindicat. Etenim, ut Chryſippus refert, quidam aliquando Megara venit, zonam auri plenam ſecum ferens; quem caupo, ad quem die jam ad veſperam vergente diverterat, obtruncavit, auri cupiditate inductus. Deinde cum cæſi cadaver in plauſtrum conjectum ſimoque tectum urbe exportare vellet; anima defuncti Megarenſi cuidam adſtitit, quidque paſſa ſit, & a quo, & quomodo, quaque porta corpus exportandum ſit, ei indicat. Ille vero cum haud ſegniter, quæ dicta erant, audiviſſet, luce nondum orta ſurrexit, obſervatoque plauſtro ei manus injecit, mortuumque ſimo eruit. Et ita hic quidem ſepulturæ, ille vero ſupplicio datus eſt.

Τιμωρῶ σοι. Opitulor tibi. Ulciſcor injuriam tibi illatam. At τιμωρῶ σε, cum accuſativo, ſupplicio te afficio.

Τιναγμόν. Quaſſationem. Vibrationem. Concuſſionem. Et ἀνατιναγμόν, idem.

Τινάξαι. Excutere. Diſrumpere. Diſcindere. In Epigrammate: *Sed ego primum quidem cachinnatus ſum, vincula me excuſſurum eſſe putans.*

Τίνειν. Luere. Perſolvere. Reddere. Et τῖνε, redde, perſolve.

Τινθαλέοισι. Tepidis. Calidis. [In Epigrammate:] *Calidis perfundantur lavacris.*

Τινύμενος. Qui aliquid repetit. Qui reddit. [Qui ulciſcitur. Qui punit.]

Τίνυνται. Vindicant. Ulciſcuntur. Puniunt.

Τίοντες. Honorantes. Colentes.

Τίος. Tius, urbs Paphlagoniæ: cujus civis dicitur Tiius, & per craſin duorum ιι, Tius: ut Chiius, Chius.

Τί οὐ γεν. *Quid non futurus es, cum Arbelas veneris?* Quære in v. Ἀρβέλα.

Τί οὐκ ἀπ. *Cur te non ſuſpendiſti, ut Thebis heros fieres?* Uſus eſt hoc proverbio Plato in *Menelao*: ſed præter hiſtoriam. Qui enim Thebis ſe ipſos interfecerant, nullo prorſus honore afficiebantur.

bat, vocem eſſe corruptam, ejuſque loco ſcribi debere, ἠσφαλισμένον, i. e. munitum, ſeptum. Idem mendum occurrit etiam apud Suidam ſupra v. Ἀποῤῥῶγας.

1 Ἐκδικοῦντος] Hæc vox in prioribus Editt. deeſt, quam ex MSS. Pariſ. revocavi.

2 Ἀποθανόντων τῶν ἀγ.] Totum hunc locum ex libro Æliani *de Providentia* excerptum eſſe puto.

3 Λέγει γοῦν Χρύσιππος, ἐν Μεγάροις καταχθ.] Eandem hiſtoriam narrat Cicero lib. I. *de Divinat.* qui cum hoc loco Æliani conferri meretur.

4 Κνεφαῖος δὲ διαν.] Locus hic legitur etiam ſupra v. Κνεφαῖος.

5 Διαῤῥῆξαι. κόψαι] Hæ interpretationes voci τινάξαι non ſemper & abſolute, ſed tantum κατὰ συμβεβηκὸς, & pro ſenſu loci, conveniunt; ut in ſubjuncto fragmento.

6 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VII. pag. 591. ubi integrum Epigramma vide.

7 Τινύμενος] Homerus Odyſſ. Ω. v. 325.

8 Τί οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβ.] Confer Noſtrum infra v. Τίς οὐ γενήσῃ, &c. ante vocem Τιθασιδῆς.

Τί[1] οὖν ἔτι ζητῶν κοράκων πονηρίαν; τοῦτο φησὶν, ὅτι πονηροὶ οἱ κόρακες, διότι μέχρι καὶ νῦν οὐκ ἐσπάραξάν σε.

Τίω. τὸ τιμῶ.

Τίπτε. τί δή.

Τιρήβαζος.[2] ὄνομα κύριον. [3]Ὁ δὲ Τιρήβαζος φίλος ἦν τοῦ βασιλέως, καὶ, ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν.

Τίρυνθος. ὄνομα ὄρους.

Τίς.[4] ἀντὶ τοῦ, οὐδείς. Δαβίδ· Ὁ Θεὸς, τίς ὁμοιωθήσεταί σοι; σημαίνει δὲ τὸ τίς διάφορα. Τίς ἔγνω βουλὴν Κυρίου; Καὶ, Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ; τίς ἔστησε τὰ ὄρη σταθμῷ; τὸ τίς δὲ ἐνταῦθα οὐκ ἄπορον παντελῶς, ἀλλὰ τὸ σπάνιον δηλοῖ. ὡς τὸ, Τίς ἀναστήσεταί μοι ἐπὶ πονηρευομένους; Καὶ, Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωήν; Καὶ παροιμία· [5]Ἀεί τις ἐν Κύδωνος. ἐπὶ τῶν φιλοφρόνως δεχομένων τοὺς ξένους. ἀπὸ Κύδωνος Κορινθίου, φιλοξένως διατεθέντος ὑπερβαλλόντως.

Τί οὖν ἔτι ζ. *Quid igitur adhuc vivis corvorum ignavia?* Hoc dicere vult: Corvi ſunt ignavi, quod te ad hoc uſque tempus non dilacerarunt.

Τίω. Colo. Honoro.

Τίπτε. Cur. Ob quid.

Τιρήβαζος. Tirebazus. Nomen proprium. *Tirebazus vero amicus erat Regis, &, quoties aderat, nullus alius Regem in equum tollebat.*

Τίρυνθος. Tirynthus. Nomen montis.

Τίς; [Quis? Interdum idem valet ac] οὐδείς, i.e. Nemo. David : *Deus, quis tecum comparari poterit ?* Vox τίς autem diverſa ſignificat. Ut, *Quis cognovit conſilium Dei?* Et, *Quis dimenſus eſt manu aquam? Quis montes libra ponderavit ?* Hic τὸ τίς non eſt vox omnino dubitantis, ſed raritatem ſignificat. Ut illud, *Quis ſurget pro me adverſus improbos?* Et, *Quis eſt homo, qui vitam velit?* [Aliquando τὸ τίς eſt indefinitum, & ſignificat *Aliquis* : ut] in illo proverbio : *Semper quis eſt in Cydonis [domo.]* Dicitur de illis, qui hoſpites humaniter excipiunt. A Cydone Corinthio, qui ſupra modum hoſpitalis erat.

Τίς εἰς ἀναπαύλας; αὗται πορθμευτικαὶ τοῦ Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα·

Τίς[6] εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον;

Λήθης πεδίον χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον ὡς καὶ τὸν Αὐαίνου λίθον. [7]Τίς εἰς ὄνου πόκας; Οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἐν ᾧ τρόπῳ φαμὲν, Χύτραν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

Τίς εἰς ἀναπ. *Quis ad quietem ?* Charon [apud Ariſtophanem] hæc portitorum more interrogat & publice proclamat : *Quis ad quietem ex malis & moleſtiis [tranſire cupit ?] Quis ad Lethes campum?* [Comicus] locum apud Inferos confinxit, Lethes campum appellatum : ut & Auæni ſaxum. *Quis ad aſini lanas?* Sic vocant ea, quæ inutilia ſunt. Aſini enim lanæ nullius omnino ſunt uſus. Dicitur autem proverbium hoc de rebus vanis & irritis: ut & illud, *Ollam pingis.* Quoniam igitur inania ſunt & ea, quæ apud Inferos ſunt; ideo poetice aſini lanas commentus eſt.

Τισαμενός. ὄνομα κύριον. Τισάμενος δὲ, ἀντὶ τοῦ τιμωρήσας.

Τισαμενοφαινίππους.[8] ὁ Τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κωμῳδεῖται. ὁ δὲ Φαίνιππος, ὡς συώδης, καὶ ἑταιρηκώς.

Τίς[9] ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ; ἀντὶ τοῦ, πολύχαλκα. τραγικώτερον λέγει, διὰ τὸ μεγαλόρρημον τοῦ Λαμάχου.

Τίσανδρος. ὄνομα κύριον.

Τισσαφέρνης. ὄνομα κύριον. ὁ Πέρσης. καὶ κλίνεται εἰς ους.

Τίς[10] δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,

Τισαμενός. Tiſamenus. Nomen proprium. At τισάμενος, [cum acuto in antepenultima.] Qui ultus eſt. Qui punivit.

Τισαμενοφαινίππους. Tiſamenophænippos. Tiſamenus ut peregrinus & verbero a Comicis traducitur. Phænippus vero, ut ſpurcus & impudicus.

Τίς ἀμφὶ χαλκ. *Quis circa domum multo ære nitentem ſtrepit?* Tragicorum more vocibus utitur grandibus & magnificis, propter Lamachi magniloquentiam.

Τίσανδρος. Tiſander. Nomen proprium.

Τισσαφέρνης. Tiſſaphernes. Nomen proprium. Perſa. Declinatur Τισσαφέρνους.

Τίς δ' οἶδεν, εἰ τ. *Quis vero novit, an vivere ſit*

1 Τί οὖν ἔτι ζητῶν κοράκων πονηρίαν] Sic etiam habent omnes Editt. præcedentes, itemque MSS. Pariſ. B. & C. At antiquiſſimus MS. Pariſ. A. rectius, Τί δ' ἔτι ζῇς ὦ κοράκων πονηρία: in qua lectione nihil aliud mutandum putem, quam τὸ ζῇ in ζῇς. Id enim ſuadet ipſius Suidæ interpretatio. Vide verſionem noſtram, in qua verum hujus loci ſenſum nos expreſſiſſe putamus.

2 Τιρήβαζος] Supra ſuo loco rectius, Τιρίβαζος.

3 Ὁ δὲ Τιρήβαζος φίλ.] Hæc ſunt verba Xenophontis lib. IV. *de Expedit. Cyr.* pag. 227. eademque leguntur ſupra v. Ἀνέβαλλε, v. Παρείη, & v. Τιρίβαζος.

4 Τίς ἀντὶ τ.] Cum hoc loco confer omnino Etymologum v. Τίς, qui melius & fuſius hæc exponit.

5 Ἀεί τις ἐν Κύδ.] Vide ſupra v. Ἀεί τις, ubi eadem leguntur.

6 Τίς εἰς ἀναπ.] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 220. (137. Ed. Baſ. *P.*) ubi vide Scholiaſtam. Confer etiam Noſtrum v. Ἀναπαύλας, & v. Χάρων, ubi eadem leguntur.

7 Τίς εἰς ὄνου πόκας;] Vide ſupra v. Ὄνου πόκαι.

8 Τισαμενοφαινίππους. ὁ Τισαμ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 399. (285. Ed. Baſ. *P.*)

9 Τίς ἀμφὶ χαλκοφ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 422. (302. Ed. Baſ. *P.*)

10 Τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtophanem in *Ranis*, ſub finem. Verſus autem prior, quem Ariſtophanes ab Euripide mutuatus eſt, citatur a pluribus ſcriptoribus: ut a Platone in *Gorgia*, pag. 300. Clemente Alex. *Strom.* lib. III. pag. 315. Laertio in *Pyrrhone*, Num. LXXIII. Sexto Empir.

Τὸ

Τὸ πνεῖν ἐστὶ, δειπνεῖν, καὶ τὸ καθεύδειν, κώδιον; παρὰ τὸ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου.

mori; ſpirare vero, cœnare, & dormire, villoſa pellis? Alludit ad locum Euripidis in *Phryxo.*

Τίσαι, καὶ τίσασθαι. ἀποδοῦναι. Δαρεῖος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς ἔσχε τὴν ἀρχὴν, ἐπεθύμησε τὸν Ὀροίτεα τίσασθαι πάντων τῶν ἀδικημάτων εἵνεκα. Ἡρόδοτος.

Τίσαι, & τίσασθαι. Reddere. Rependere. [Ulciſci. Punire.] *Darius Perſarum Rex, poſtquam regno potitus erat, ab Orœte pœnas omnium facinorum, injuſte ab eo perpetratorum, exigere ſtatuit.* Herodotus.

Τίσειαν.[1] ἀποδοῖεν.

Τίσειαν. Rependant. Perſolvant. Luant.

Τισίας. ὁ τιμώμενος.

Τισίας. Tiſias. [Nomen proprium.]

Τίσις. τιμωρία. ἀπόδοσις.

Τίσις. Pœna. Retributio. Ultio. Vindicta.

Τίσομαι. τιμωρήσομαι. ἀποτίσω.

Τίσομαι. Puniam. Ulciſcar. Luā. Perſolvam.

Τίσω. ἀποδώσω.

Τίσω. Reddam. Rependam. Luam.

Τίσωσι. τιμήσωσιν. ἢ, τιμωρήσονται.

Τίσωσι. Honorent. Vel, ulciſcantur.

Τίς πατέρ᾽ [2]αἰνήσει, εἰ μὴ κακοδαίμονα τέκνα; ἴσως ἐπὶ τῶν προγονικὰ ἀνδραγαθήματα προφερόντων.

Τίς πατέρ᾽ αἰν. *Quis patrem laudet, niſi infelices liberi?* Fortaſſe hoc de iis dicitur, qui majorum ſuorum præclara facinora commemorant.

Τίς[3] τῇδε; Οἱ σπένδοντες ἔλεγον, Τίς τῇδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστι; εἶτα οἱ παρόντες [4]εὐφημιζόμενοι ἔλεγον· Πολλοὶ κἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ σπένδοντες, ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἄτοπον, ἐκχωροῖεν τῶν σπονδῶν.

Τίς τῇδε; Quis adeſt? Qui [Diis] libabant, dicebant, *Quis adeſt?* Deinde, qui aderant, linguis faventes reſpondebant, *Multi & boni.* Quod ideo fiebat, ut illi, qui ſceleris alicujus ſibi conſcii eſſent, a libationibus recederent.

Τίς τρόπος ἵππων; παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μεταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ᾽ ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

Τίς τρόπος ἵππων; *Quis modus equorum?* Proverbium de rebus abſurdis. Metagenes *Thurioperſis: Quis modus equorum? Ecce, ut ſaltant iſti more barbarico!*

Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιθάρικεν; ἀντὶ τοῦ, τί σοι ἐμαντεύσατο;

Τί σοι ὁ Ἀπ. *Quid tibi Apollo cecinit?* Vel, Quid tibi vaticinatus eſt.

Τίς[5] οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβέλας; Ἀρβέλη ἐστὶ πόλισμα Σικελικόν. εὐεξαπάτητοι δὲ οἱ ἐκεῖσε ἐνοικοῦντες ἐδόκουν εἶναι.

Τίς οὐ γεν. *Quis non futurus es, cum Arbelam veneris?* Arbela eſt oppidum Siciliæ, cujus incolæ ſimplices & deceptu faciles eſſe credebantur.

Τιτακίδαι.[6] δῆμός ἐστι τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. μήποτε δὲ ἀπὸ Τιτακοῦ ὠνομάσθησαν, οὗ μέμνηται Ἡρόδοτος.

Τιτακίδαι. Titacidæ. Populus eſt Tribus Æantidis, ſic dictus forte a Titaco, cujus meminit Herodotus.

Τιτᾶνες. οἱ καταχθόνιοι δαίμονες.

Τιτᾶνες. Titanes. Dæmones ſubterranei.

Τιτανίδα γῆν. οἱ μὲν, πᾶσαν. οἱ δὲ, τὴν Ἀττικήν. ἀπὸ [7]Τιτηνίου, ἑνὸς τῶν Τιτάνων ἀρχαιοτέρου, οἰκήσαντος περὶ Μαραθῶνα, ὃς μόνος οὐκ ἐστράτευσεν ἐπὶ τοὺς Θεοὺς, ὡς Φιλόχορος ἐν Τετραπόλει. Ἴστρος δ᾽ ἐν α΄ Ἀττικῶν, Τιτᾶνας βοᾷν. ἐβοήθουν γὰρ τοῖς ἀνθρώποις, ἐπακούοντες, ὡς Νίκανδρος ἐν α΄ Αἰτωλικῶν. ἐνομίζοντο δὲ τῶν πελαπωδῶν Θεῶν εἶναι.

Τιτανίδα γῆν. Terram Titaniam. Quidam omnem terram [ſic appellari putant:] alii vero, Atticam. A Titenio, uno antiquiorum Titanum, qui Marathone habitavit, & ſolus bellum Diis non intulit, ut Philochorus in *Tetrapoli* [tradit.] Iſter vero lib. I. *Rerum Atticarum* [proverbium refert,] *Titanas invocare.* Opem enim hominibus ferebant, clamore eorum audito, ut Nicander lib. I. *Rerum Ætolicarum* [auctor eſt.] Exiſtimabantur autem eſſe Dii ex genere Priaporum.

Τίτανον. λευκὸν, ἢ γύψον, κονίαν. [8]Λίθος ἐστὶ διακεκαυμένη, ἣν πάλαι μὲν τίτανον, νῦν δὲ ἄσβεστον καλοῦσι.

Τίτανον. Terram albam. Gypſum. Calcem. *Lapis eſt peruſtus, quem olim calcem, nunc vero asbeſtum vocant.*

Pyrrhon. Hypotyp. lib. III. cap. XXIV. Origene lib. VII. contra Celſum, pag. 366. & aliis. Ad eandem ſententiam Euripidis alluſit Ariſtophanes in *Ranis*, pag. 263. ubi ait:

Καὶ φασκούσας οὐ ζῆν τὸ ζῆν.

Scholiaſtes ad illum locum: Ὅτι παρὰ τὰ ἐκ Φρίξου Εὐριπίδου·

Τίς δ᾽ οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
Τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν.

1 Τίσειαν. ἀποδοῖεν] Homerus Il. A. v. 42.

Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι.

Ad hunc locum Suidas reſpexit.

2 Αἰνήσει] Potius αἰνέσειε. Lectio enim vulgata metro repugnat.

3 Τίς τῇδε; οἱ σπ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis in *Pace*, pag. 696.

——————— Ἀλλ᾽ εὐχώμεσθα.
Τίς τῇδε ποῦ ποτ᾽ εἰσί; Πολλοὶ κἀγαθοί.

Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hic Suidas.

4 Εὐφημιζόμενοι] Portus verterat, *ſeſe laudantes.* Ridicule. Longe enim aliud vox iſta ſignificat, ut Lector ex verſione noſtra diſcere poterit.

5 Τίς οὐ γενήσῃ ἰὼν ἐς Ἀρβ.] Metrum verſus hujus claudicat, quod recte ſe habebit, ſi cum Michaele Apoſt. ſcribas,

Τίς οὐ γελοῖος τυγχάνων ἐς Ἀρβέλας;

Vel, cum Scaligero in *Stromat.*

Τίς οὐ γελοῖος δήποτ᾽ Ἀρβέλας ἰών;

Confer Noſtrum ſupra v. Τί οὐ γενήσῃ.

6 Τιτακίδαι. δῆμ.] Ex Harpocratione.

7 Ἀπὸ Τιτηνίου] Etymologus, ἀπὸ Τιτανοῦ: quod magis placet.

8 Λίθος ἐστὶ διακεκ.] Fragmentum hoc ſumptum eſt ex Procopii lib. II. *de Bello Goth.* cap. XXVII.

Τίτα-

Τίτανος. ἡ κεκαυμένη λίθος. ἡ ἄσβεστος. θηλυκῶς δὲ, ἡ τίτανος. σπάνιον δὲ, ἀρσενικῶς.

Τιτανῶδες βλέπειν. καταπληκτικόν. φοβερόν. καὶ Τιτανικὸν σπέρμα. Αἰλιανός· Ὁ δὲ ἐν τοσούτῳ κακῷ ὢν, οὐκ ἐπελάθετο τῆς βδελυρᾶς ἐκείνης καὶ ἀθέου συγγραφῆς, ἣν ὁ Γαργήττιος, ὥσπερ ὢν τὰ ἐκ Τιτανικῶν σπερμάτων φύντα, τῷ βίῳ προσέτρίψατο.

Τιταρήσιος.[1] ποταμὸς Θεσσαλίας.

Τιτάρων, Τιτάρωνος. πόλις Θεσσαλίας. τὸ ἐθνικὸν, Τιταρώνιος.

Τί ταῦτα; [2]Ἀριστοφάνης. ἀντὶ τοῦ, διατί;

Τί ταῦτ' ἔχουσαι κεῖνον αἰτιώμεθα;

Βαρέως τε φέρομεν;

Τιταινάριον. ἀκρωτήριον.

Τιτανίδα γῆν. ἐν τῷ Τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι. [3]Ἀριστοφάνης·

Καθάπερ αἱ τίτθαι γε σιτίζεις κακῶς.

Μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντιθεῖς,

Αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

Οὕτω καλοῦνται αἱ τοῖς τιτθίοις καὶ τῷ γάλακτι τρέφουσαι τὰ παιδία· αἵ τινες διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ παιδία ὁλοκλήρους τὰς τροφὰς ἐσθίειν, διαμασώμεναι, οὕτω μετὰ τὸ κατεργάσασθαι τὰ ἐδέσματα, ἐξαίρουσαι τοῦ ἰδίου στόματος, ἐντιθέασι τοῖς τῶν παιδίων. εἶτα συμβαίνει τὰς ἀγνώμονας ὀλίγα μὲν διδόναι τοῖς παιδίοις· αὐτὰς δὲ κατεσθίειν τὰ πλείονα. οὕτω καὶ Κλέων ὀλίγα τῷ δήμῳ χαριζόμενος, τὰ πλείω αὐτὸς ἐκέρδαινε.

Τίτθη. τροφός. μάμμη. [4]Ὅσα δὲ ἀργίᾳ μεμάρανται, καὶ ῥᾳθυμίᾳ διέφθαρται μειράκια, ταῖς τίτθαις ἀπομύττειν, καὶ ταῖς γυναιξὶ λούειν ἀποπέμψατε, καὶ θρυπτόμενα περὶ ταύταις στωμύλλεσθαι καὶ λαλεῖν περὶ κρόκης καὶ στημόνων ἐάσωμεν. Καὶ, τιτθεία, ἡ ἐπιμέλεια.

Τιτθοί. οἱ μαστοὶ, ἤτοι τῶν μαστῶν τὰ ἄκρα.

Τίτλος. [5]Τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. καὶ ὁ μὲν Ματθαῖος ἔχει τίτλους ξή. κεφάλαια τνέ. ὁ δὲ Μάρκος, τίτλους μή. [6]κεφάλαια λς'. ὁ δὲ Λουκᾶς, τίτλους πγ'. κεφάλαια τμή. ὁ Ἰωάννης, τίτλους ιή. κεφάλαια σλβ'. Καὶ, Τιτλάριον. δέλτος, σχεδάριον, πινακίδιον.

Τῖτος,[7] βασιλεὺς Ῥωμαίων, υἱὸς Οὐεσπεσιανοῦ, ἀνὴρ πᾶν ἀρετῆς συνειληφὼς γένος, ὡς παρὰ ἁπάντων ἔρως τε καὶ τρυφὴ τοῦ θνητοῦ προσαγορευθῆναι γένους. εὐγλωττότατός τε γὰρ, καὶ πολεμικώτατος, καὶ μετριώτατος ἦν, καὶ τῇ μὲν Λατίνων ἐπιχωρίῳ γλώττῃ πρὸς τὰς τῶν κοινῶν ἐχρῆτο διοικήσεις· ποιήματα δὲ καὶ τραγῳδίας Ἑλλάδι φωνῇ διεπονεῖτο. ἐπεὶ δὲ ἥρηκει τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Τῖτος, Συρία τε πᾶσα, καὶ

Τίτανος. Lapis peruſtus. Calx viva. Gypſum. Eſt generis fœminini. Raro vero maſculini.

Τιτανῶδες βλέπειν. Giganteum aſpectum habere. Id eſt, terribilem. Et, Giganteum ſemen. Ælianus: *Ille vero in tanto malo deprehenſus non oblitus eſt impuri illius & impii ſcripti, quod Gargettius ille* [*Epicurus*] *tanquam Giganteo ſemine natus, vitæ hominum magno cum ipſorum damno impegit.*

Τιταρήσιος. Titareſius. Theſſaliæ fluvius.

Τιτάρων. Titaron, urbs Theſſaliæ. Gentile nomen eſt, Titaronius.

Τί ταῦτα; Quid hæc? Cur hæc? Ariſtophanes: *Quid, tales cum ſimus, illum accuſamus, graviterque ferimus?*

Τιταινάριον. Titænorium. Promontorium.

Τιτανίδα γῆν. Terram Titaniam. Vide in v. Τιτανίδα γῆν.

Τίτθαι. Nutrices. Ariſtophanes: *Tanquam nutrices male paſcis* [*populum.*] *Cibo enim præmanſo, huic quidem paullum in os inſeris: tu vero triplo plus, quam ille, deglutis.* Τίτθαι vocantur nutrices, quæ lacte mammarum infantes alunt. Hæ, quoniam infantes integros cibos edere non poſſunt, ipſæ cibos mandunt, &, poſtquam eos dentibus confecerunt, ita demum ex ore ſuo exemptos in puerorum os inſerunt. Nutrices igitur inhumanæ parum cibi pueris præbentes, ipſæ majorem ejus partem devorant. Sic etiam Cleon, cum pauca populo largiretur, ipſe majorem pecuniæ partem in rem ſuam vertebat.

Τίτθη. Nutrix. Mater, vel Avia. *Adoleſcentes vero, qui otio elanguerunt, & ſocordia corrupti ſunt, ad nutrices amandate emungendos, & ad mulieres, a quibus laventur; delicatuloſque iſtos de trama & ſtaminibus garrire ſinamus.* Et τιτθεία, nutritio.

Τιτθοί. Mammæ. Vel, mammarum papillæ.

Τίτλος. Titulus. Titulus a capite differt. Nam Matthæus habet titulos LXVIII. capita vero CCCLV. Marcus, titulos XLVIII. capita XXXVI. Lucas, titulos LXXXIII. capita, CCCXLVIII. Joannes, titulos XVIII. capita, CCXXXII. Et τιτλάριον, titularium, pugillares, tabella.

Τῖτος. Titus, Romanorum Imperator, Veſpaſiani filius, vir omni virtutis genere ornatus, ut ab omnibus Amor & Deliciæ generis humani vocaretur. Nam & eloquentiſſimus erat, & bellicoſiſſimus, & moderatiſſimus. Et Latina quidem lingua in adminiſtrandis publicis negotiis uſus eſt: poemata vero & tragœdias Græce compoſuit. Expugnatis autem Hieroſolymis, undique ex Syria

1 Τιταρήσιος.] Vide Homerum Il. B. v. 751. & Athen. lib. II. p. 41.
2 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 791. (522. Ed. Baſ. *P.*)
3 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 330. (229. Ed. Baſ. *P.*)
4 Ὅσα δὲ ἀργίᾳ μεμ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πλαδῶσιν, & v. Στωμύλος, ubi idem fragmentum legitur.
5 Τίτλος διαφέρει κεφ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Κεφάλαιον, ubi vide quæ notavimus.
6 Κεφάλαια λς'] Hic latet error, ut docuimus ſupra v. Κεφάλαιον.
7 Τῖτος ——— ἐκ τῶν εὐφορωτάτων μερῶν] Hæc omnia Joanni Antiocheno tribuuntur in Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 817.

Αἰγυ-

Αἰγύπτου, καὶ ὅσα τῇ Παλαιστίνῃ πρόσοικα ἔθνη, ἐστεφάνουν τὸν ἄνδρα, νικητὴν ἀνακαλοῦντες. ὁ δὲ διωθεῖτο τοὺς στεφάνους, οὐκ αὐτὸς λέγων εἰργάσθαι ταῦτα, Θεοῦ δὲ φήναντι ὀργὴν ἐπιδεδωκέναι τὰς ἑαυτοῦ χεῖρας. οὕτως ἦν μέτριος καὶ σωφροσύνης μεστός. † [1] Ἐπὶ δὲ Τίτου τοὺς τὴν Ἱερουσαλὴμ πολιορκοῦντος Ῥωμαῖός τις τῶν ἱππέων δοκιμώτατος τοὺς Ἰουδαίους ὠθουμένους κατὰ τῆς φάραγγος θεασάμενος, ἐκ πλαγίου παρελαύνων τὸν ἵππον, ἁρπάζει τινὰ νεανίαν φεύγοντα, στιβαρὸν κατὰ τὸ σῶμα, καὶ ὡπλισμένον, ἐκ τοῦ σφυροῦ ἐπιδραξάμενος, ἑαυτὸν κλίνας τοῦ ἵππου τρέχοντος, καὶ τὸν Ἰουδαῖον ἔφιππον χαλιναγωγῶν. καὶ τοσοῦτον τῆς δεξιᾶς [2] τόνου καὶ τοῦ λοιποῦ σώματος ἐπιδειξάμενος, καὶ τῆς ἱππικῆς τέχνης ἐμπειρίαν, ὥσπερ τι κειμήλιον ἧκε τῷ Καίσαρι κομίζων τὸν αἰχμάλωτον. ὁ δὲ Τίτος ὑπερθαυμάσας τῆς ἰσχύος τούτου καὶ δυνάμεως τὸ ἀήττητον, δώροις αὐτὸν ἀμείψας τὸν ληφθέντα ἀπέκτεινε.

Τίτος, [3] στρατηγὸς Ῥωμαίων. τούτῳ δὲ ἐγεγόνει πάντα κατὰ νοῦν, καὶ ταὐτομάτου συνεργήσαντος, τὸ δὲ πολὺ διὰ τῆς αὐτοῦ προνοίας ἁπάντων κεχειρισμένων. πάνυ γὰρ ἀγχίνους εἰ καί τις ἕτερος ὢν οὗτος γέγονεν. οὕτως γὰρ εὐστόχως ἐχείριζε, καὶ νουνεχῶς, οὐ μόνον τὰς κοινὰς ἐπιβολάς, ἀλλὰ καὶ τὰς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεις, ὥστ' ὑπερβολὴν μὴ καταλιπεῖν· καί τοι γε νέος ἦν κομιδῇ. πλείω γὰρ τριάκοντα ἐτῶν οὐκ εἶχε. καὶ [4] πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα διέβη μετὰ στρατοπέδων.

Τί [5] τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔ τι που Κινησίας σου κατατετίληκεν; Οὗτος μαλακὸς ἦν.

Τιτώ. [6] ἡ ἡμέρα.

Τιττυβίζετε. [7] ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖτε. καὶ Βάβριος·

——————Ἔπη χελιδόνος

Ταύτης ἀκούσας, μικρὰ τιττυβιζούσης.

Τιτυός. [8] οὗτος ἐρῶν τῆς Λητοῦς, κατέσχεν αὐτὴν τῷ κρηδέμνῳ· ἧς παῖδες Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις κατετόξευσαν αὐτόν, καὶ ἀνεῖλον. καὶ νῦν φασὶν ὡς ἐν τῷ ᾅδῃ κολάζεται, ἔχων βέλη ἐμπεπαρμένα τῷ ἥπατι.

Τιτυσκόμενος. [9] στοχαζόμενος. ἀπὸ [10] μετοχῆς εἰς ῥῆμα. [11] ἔστι δὲ παρὰ τὸ θέω, θῶ, τὸ τύω, τύσω, τιτύσκω.

Τίφη. ἡ καλουμένη σίλφη. ἔστι δὲ ζῶον κανθαρῶδες. ζήτει ἐν τῷ Νεώρια.

Τῖφος. ὁ κάθυγρος τόπος.

Τί φῶ; τί εἴπω; καὶ, Τί φῄς;

Τλεγγίς, [12] τλεγγίδος. ἡ καὶ στλεγγὶς τὸ παρ' ἡμῖν κτένιον.

atque Ægypto ac finitimis Palæſtinæ regionibus legati ad Titum miſſi ſunt, coronas aureas ei offerentes, victoremque appellantes. Ille vero coronas repudiavit, non ſe ea perfeciſſe dicens, ſed Deo Judæis infenſo manus tantum commodaviſſe. Tantæ erat moderationis & modeſtiæ. † Tito Hieroſolyma obſidente, eques quidam Romanus ſpectatæ virtutis, videns Judæos de loco ſuperiore in vallem detrudi, equo a latere incitato prætervectus, juvenem fugientem rapit, corpore robuſtum & armatum, quem talo comprehenderat, equo currente ſe inclinans, & judæum equo inſidentem perſequens. Cum igitur tantum dexteræ & reliqui corporis robur, artiſque equeſtris peritiam oſtendiſſet, captivum illum, ut pretioſum quoddam munus, ad Cæſarem attulit. Titus igitur robur ejus & virium vim ſupra modum admiratus, ipſum quidem muneribus donavit, at captivum interfecit.

Τίτος. Titus, Conſul Romanorum. Huic omnia ex animi ſententia ſucceſſerunt, quod & fortuna ei faveret, & ipſe prudenter admodum negotia adminiſtraret. Cum enim ſolers eſſet, ſi quiſquam alius; adeo dextre & prudenter non ſolum in negotiis publicis ſe gerebat, ſed etiam in privatis congreſſibus, ut nihil poſſet magis. Et tamen valde juvenis erat; quippe qui tum annum ætatis trigeſimum non exceſſerat. Idem primus cum exercitu in Græciam trajecit.

Τί τοῦτό σοι τὸ π. *Quid ſibi vult rubrum iſtud, quod habes? Num Cineſias te concacavit?* Hic Cineſias mollis erat & effœminatus.

Τιτώ. Tito. Dies.

Τιττυβίζετε. Tittybizatis. Sonum quendam editis. Strepitis. Et Babrius: *Verbis hirundinis hujus auditis, exigua voce tittybizantis.*

Τιτυός. Tityus. Hic Latonam amans, eam vitta comprehendit: ſed ejus liberi Apollo & Diana ipſum ſagittis confoderunt ac interfecerunt. Et nunc, ajunt, eum apud inferos pœnas dare, habentem tela hepati infixa.

Τιτυσκόμενος. Collineans. Oculos in ſcopum intendens. A participio ad verbum. Fit a θέω, θῶ: unde τύω, τύσω, [τύσκω, & per reduplicationem,] πτύσκω.

Τίφη. Tiphe. Animal ſcarabæo ſimile: quod & σίλφη dicitur. Quære in v. Νεώρια.

Τῖφος. Locus paluſtris. Locus uliginoſus.

Τί φῶ; Quid dicam? Et τί φῄς; Quid ais?

Τλεγγίς. Idem quod στλεγγίς. Strigilis. Apud nos [vulgo] κτένιον vocatur, i.e. pecten.

1 Ἐπὶ δὲ Τίτου τοῦ.] Quæ hic Suidas de mira dexteritate & inſolito robore equitis cujuſdam Romani refert, ſumpta ſunt ex Joſephi lib. VI. *de Bello Jud.* cap. XV. pag. 952. ut Pearſonius ad oram libri ſui notaverat.

2 Τόνου] Joſephus, τόνον. Et ſic apud Suidam ſcribendum eſt.

3 Τίτος, στρατηγὸς Ῥωμ.] Forſan erunt, qui putabunt, & hæc de Tito, filio Veſpaſiani, accipienda eſſe. Sed res ſecus ſe habet. Referenda enim ſunt ad Titum Quintium Flaminium, Conſulem Romanorum: ut patet ex Polybii Hiſtor. lib. XVII. cap. XII. unde articulum hunc excerpſit Suidas.

4 Πρῶτον] Polybius rectius, πρῶτος.

5 Τί τοῦτό σοι τὸ π.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Eccleſiaz.* pag. 733. (492. Ed. Baſ. P.)

6 Τιτώ] Vide Etymologum.

7 Τιττυβίζετε——ἀποτελεῖτε] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, τιτυβίζετε, & ἀποτελεῖται.

8 Τιτυός. οὗτος ἐρῶν τῆς Λητ.] Eadem habet Nonnus in Gregor. Nazianz. *Stelit.* pag. 171.

9 Τιτυσκόμενος] Homerus Il. Λ. v. 350. & alibi.

10 Ἀπὸ μετοχῆς εἰς ῥῆμα] Quid hæc ad rem faciunt?

11 Ἔστι δὲ παρὰ τὸ θ.] Nugæ hæ ſunt: quæ tamen ſi cui placeant, videat Etymologum, qui pluribus de vocis hujus etymologia agit.

12 Τλεγγίς] Corrupte, pro στλεγγίς.

Τλῆ[1] δ' Ἥρη. ὑπέμεινε.

Τλῆθι. ὑπόμεινον.

Τλήμονος. ἐλεεινοῦ.

Τλήμων. τολμηρός.

Ἡ[2] δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι
Ξύνεστ', Ἐριννὺν οὔτιν' ἐκφοβουμένη.

ἤγουν ἀναιδής.

Τλῆναι. ὑπομεῖναι.

Τληπαθής. ὑπομένων ἐν τῷ πάσχειν.

Τληπόλεμος,[3] ὁ τὰ τῆς βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων πράγματα μεταχειριζόμενος, ἦν μὲν κατὰ τὴν ἡλικίαν νέος, καὶ κατὰ τὸ συνεχὲς ἐν τῷ στρατιωτικῷ βίῳ διαγεγόνει μετὰ φαντασίας. ἦν δὲ καὶ τῇ φύσει μετέωρος, καὶ φιλόδοξος, καὶ καθόλου πολλὰ μὲν εἰς πραγμάτων λόγον ἀγαθὰ προεφέρετο, πολλὰ δὲ καὶ κακά. στρατηγεῖν μὲν γὰρ ἐν τοῖς ὑπαίθροις καὶ χειρίζειν πολεμικὰς πράξεις δυνατὸς ἦν, καὶ ἀνδρώδης ὑπῆρχε τῇ φύσει, καὶ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς ὁμιλίας εὐφυῶς διέκειτο. πρὸς δὲ ποικίλων πραγμάτων χειρισμὸν, δεόμενον ἐπιστάσεως καὶ νήψεως, καὶ πρὸς φυλακὴν χρημάτων, καὶ καθόλου τὴν περὶ τὸ λυσιτελὲς οἰκονομίαν, ἀφυέστατος ὑπῆρχε πάντων· ᾗ καὶ ταχέως οὐ μόνον ἔσφηλεν, ἀλλὰ καὶ τὴν βασιλείαν ἠλάττωσε. παραλαβὼν γὰρ τὴν τῶν χρημάτων ἐξουσίαν, τὸ μὲν πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας κατέτριβε σφαιρομαχῶν, καὶ πρὸς τὰ μειράκια διαμιλλώμενος ἐν τοῖς ὅπλοις. ἀπὸ δὲ τούτων γινόμενος, εὐθέως πότους συνῆγε, καὶ τὸ πλέον μέρος τοῦ βίου περὶ ταῦτα καὶ σὺν τούτοις εἶχε τὴν διατριβήν. ὃν δὲ ποτὲ χρόνον τῆς ἡμέρας ἀπεμέριζε πρὸς ἐντεύξεις, ἐν τούτῳ διεδίδου, μᾶλλον δ', εἰ δεῖ τὸ φαινόμενον εἰπεῖν, διερρίπτει τὰ βασιλικὰ χρήματα τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος παραγεγονόσι πρεσβευταῖς, καὶ τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις. καθόλου γὰρ ἀνανεύειν οὐκ ᾔδει· τῷ δὲ πρὸς χάριν ὁμιλήσαντι πᾶν ἐξ ἑτοίμου τὸ φανὲν ἐδίδου. καὶ τὰ λοιπὰ ζήτει ἐν τῇ Πολυβίου ἱστορίᾳ.

Τλήσομαι. ὑπομενῶ.

Τλητικῶς. ὑπομονητικῶς.

Τμαγέν. κοπέν.

Τμήδην. τμητικῶς.

Τμηθείσῃ. κοπείσῃ.

Τμῆμα. κόμμα.

Τμῆσις. ἡ[4] ἐκκοπή.

Τμητικός. ὁ τέμνων.

Τμητοῖς[5] ὁλκοῖς ἐγκύρσαι. τουτέστι, τοῖς τετμημένοις λώροις καὶ ἱμᾶσιν, οὓς καὶ ὁλκοὺς καλεῖ· οἷς εἱλκύσθη Ὀρέστης πεσὼν ἐκ τοῦ ἅρματος.

Τμῶλος. ὄνομα ὄρους.

Τμώμενος. ἀποτεμνόμενος.

Τὸ[6] ἀντάλλαγμα. τοὺς κατὰ σάρκα προγόνους τοῦ

Τλῆ δ' Ἥρη. *Pertulit autem Juno.*

Τλῆθι. Fer. Suſtine. Tolera.

Τλήμονος. Miſeri. Ærumnoſi.

Τλήμων. Audax. Impudens. [Sophocles:] *Hæc autem tantæ eſt impudentiæ, ut cum parricida rem habeat, Erinnyn nullam pertimeſcens.*

Τλῆναι. Ferre. Suſtinere. Tolerare. Pati.

Τληπαθής. Patiens malorum.

Τληπόλεμος. Tlepolemus, qui Ægyptiaci regni negotia adminiſtrabat, ætate quidem juvenis erat, atque in militari vita aſſidue cum ſplendore verſatus; ingenio autem tumido, gloriæque avido. Denique & multa ad rerum adminiſtrationem animi & corporis virtutes & multa vitia attulerat. Namque exercitum ducere & res bellicas tractare idoneus erat inprimis; natura quoque fortis, & ad militares congreſſus ac ſermones aptiſſimus. Ad civilium autem rerum tractationem, quæ attentionem ac vigilantiam animi deſiderant, & ad pecuniæ cuſtodiam, atque in univerſum ad utilitatis rationem ineundam, ineptiſſimus erat omnium mortalium. Itaque brevi non ſolum ipſe concidit, ſed etiam regnum labefactavit. Pecuniæ enim regiæ adminiſtrationem nactus, maximam diei partem pilæ luſu & armorum exercitatione cum adoleſcentibus conterebat. Ab his deinde ad convivia & compotationes tranſibat, ac maximam vitæ partem his in rebus atque in hujuſmodi contubernio exigebat. Quod ſi interdum aliquod diei tempus audiendis negotiis vacabat, tum vero diſtribuebat, aut, ut verius dicam, diſſipabat regiam pecuniam, eamque Legatis e Græcia venientibus, & ſcenicis artificibus erogabat. Prorſus enim recuſare & abnuere non poterat; ſed unicuique, qui ad ejus gratiam aliquid dixiſſet, quicquid ad manum erat, temere donabat. Cætera quære in Polybii hiſtoria.

Τλήσομαι. Feram. Suſtinebo. Tolerabo.

Τλητικῶς. Patienter. Conſtanter.

Τμαγέν. Sectum. Diſſectum. Diviſum.

Τμήδην. Cæſim.

Τμηθείσῃ. *Sectæ. Diſſectæ. Diviſæ.*

Τμῆμα. Sectio. Segmentum. Fragmentum.

Τμῆσις. Sectio. Diviſio.

Τμητικός. Secans. Secandi vim habens.

Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι. In ſecta lora incidere. Τμητοὺς ὁλκοὺς enim vocat lora, quibus Oreſtes, cum de curru cecidiſſet, raptatus eſt.

Τμῶλος. Tmolus. Nomen montis.

Τμώμενος. Sectus. Reſectus. Abſciſſus.

Τὸ ἀντάλλαγμα. Chriſti majores ſecundum

1 Τλῆ δ' Ἥρη] Homerus Il. E. v. 392.
2 Ἡ δ' ὧδε κλ.] Duo hi Senarii leguntur apud Sophoclem in *Electra*, pag. 95. ut Portus monuit.
3 Τληπόλεμος, ὁ τὰ τῆς β.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ etiam leguntur in Collectaneis Conſtantini Porphyrogenneti *de Virtut. & Vit.* pag. 82
4 Ἡ ἐκκοπή] MSS. Pariſ. rectius, ἡ τομή.
5 Τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκύρσαι] Hæc ſunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 120. ut Portus monuit. Vide ibi *Scholiaſtam*, cujus ſcrinia Suidas hic compilavit.
6 Τὸ ἀντάλλαγμα. τοὺς κατὰ σ.] Theodoretus ad Pſalmum LXXXVIII. v. 52. pag. 759. Ὁ δὲ Σύμμαχος καὶ Θεοδοτίων οὕτως· Ὠνείδισαν τὰ ἴχνη τοῦ Χριστοῦ σου. Ἴχνη δὲ Χριστοῦ προσηγόρευσαν τοὺς κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν βασιλέας, δι' ὧν ᾤδινεν ὁ περὶ τοῦ Χριστοῦ βασιλείας λόγος.

Χειςῦ, ¹ἴχνη καὶ ἀντάλλαγμα ἐκάλεσαν οἱ ὁ ἑρμηνευταί. Δαβίδ· Τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ Χειςοῦ σου.

carnem LXX. Interpretes Veſtigia & Permutationem vocarunt. David: *Permutationem Chriſti tui.*

Τὸ ² ἀπὸ τῆς Παλληνίδος. τὸ φοβερόν. ἀπὸ τῆς ἐπὶ Παλληνίδι μάχης, ἐν ᾗ ἡττήθησαν Ἀθηναῖοι.

Τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος. Quod eſt a Pallenide. Id eſt, terribile. Ductum hoc eſt a pugna ad Pallenidem, in qua victi ſunt Athenienſes.

Τὸ ³ ἀρνίον σου λελάληκεν. ἐν Αἰγύπτῳ, ὥς φασιν, ἀνθρωπείᾳ φωνῇ ἐλάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ βασίλειον δράκοντα πτερωτόν, ἔχοντα μῆκος πήχεων δ΄. καί τινι λελάληκε τὰ μέλλοντα.

Τὸ ἀρνίον σου λελ. Agnus tibi locutus eſt. In Ægypto, ut ajunt, [agnus] humana voce locutus eſt, in capite habens regium draconem alatum, quatuor cubitorum longitudine; & futura cuidam prædixit.

Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον. ἐπὶ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκε βοΐδια ἕξ. πρὸς οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβησόμενον λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, προσέταξεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρέφεσθαι μετὰ πάσης ἐπιμελείας. διὸ βασιλικὸν ἐκλήθη.

Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον. Regia bucula. Sub Ptolemæo vacca peperit buculas ſex. Id bonum omen eſſe Rex ratus, [eas] in regia ſumma cum cura ali juſſit. Unde regia [bucula] vocata fuit.

Τὸ ⁴ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
　　Μηδενὸς ἄλλου παρεμπεπλεγμένου,
　　Μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.
οἷον, μηδενὸς συμπεπλεγμένου καὶ μεταχόντος τῶν ἁμαρτημάτων. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει τὴν παραμυθίαν.

Τὸ γὰρ ἐσλ. *Propria enim intueri mala, nemine a partibus noſtris ſtante, magnos dolores affert.* Vel, cum nemo peccati noſtri particeps eſt. Peccatorum enim habere ſocium, ſolatium hominibus affert.

Τὸ γὰρ τὴν φροντίδα ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ.

Τὸ γὰρ τὴν φρ. *Nam ſollicitum eſſe, ſed extra mala, jucundum eſt.*

Τόγε αὐτοῦ μέρος. κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. Αἰλιανός· Τί γὰρ δὴ ⁵ μαθὼν ἐτόλμησε τόγε δὴ αὐτοῦ μέρος δουλώσασθαι Λυδοὺς Πέρσαις;

Τόγε αὐτοῦ μέρος. Quantum in ipſo eſt. Pro virili ejus parte. Ælianus: *Quid enim cauſæ eſt, quare Lydos, quantum in ipſo erat, Perſis ſubjicere non dubitaverit?*

Τόγε εἰς αὐτὸν ἧκον. ὅσον ἐπ᾽ αὐτῷ. ὅσον δυνατόν.

Τόγε εἰς αὐτὸν ἧκον. Quantum in eo eſt. Pro viribus ejus.

Τὸ δέ μοι. τοῦτο δέ μοι.

Τὸ δέ μοι. Idem quod, τοῦτο δέ μοι. Hoc vero mihi.

Τὸ ⁶ Δίωνος γρῦ. οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος, διαβόητος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ· ὃς ἔχων ἀδελφὸν παλαιστήν, Τόψιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος τῶν ἀνταγωνιστῶν αὐτοῦ, καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα, καὶ πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο, χαλεπαινομένων τὸ τῆς σοφίας παράγγελμα τηρῶν. ἐντὸς δὲ τοῦ ἰδίου πυλῶνος γενόμενος, καὶ μηδὲν ὀργῆς ὑποφήνας, εἶπε πρὸς τὸν νεανίαν οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ ἀθυμήσας ἀπήγξατο. εἴρηται τὸ γρῦ ἐπὶ μικροῦ καὶ τοῦ τυχόντος. καὶ ὁ ῥύπος τοῦ ὄνυχος.

Τὸ Δίωνος γρῦ. Dionis gry. Dion iſte fuit Alexandrinus, philoſophus celebris: qui cum haberet fratrem luctatorem, nomine Topſium, & a quodam ejus adverſario maledictis proſcinderetur, fandaque ac infanda audiret, & multa turba ſequeretur; ipſe quidem nihil dixit, præceptum philoſophicum de ira moderanda obſervans. Cum autem in ædes ſuas veniſſet, nihil iracundiæ præ ſe ferens, adoleſcenti ne gry quidem dixit. Ille vero præ animi ægritudine laqueo ſe ſtrangulavit. Dicitur autem γρῦ de re parva & vili. Item, unguium ſordes ſic appellantur.

Τὸ ἐπίπαν. τὸ σύνολον.

Τὸ ἐπίπαν. In univerſum.

Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. ἐπὶ τῶν ὑπεργήρων. φέρεται γὰρ καὶ ἐπίγραμμα Πινδάρου τοιοῦτον·
　　Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας,
　　Ἡσίοδ᾽, ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας. Heſiodea ſenectus. Dicitur de iis, qui provectæ admodum ſunt ſenectutis. Nam & [de Heſiodo] tale Epigramma Pindari exſtat: *Salve, bis puber, & bis ſepulte, Heſiode, qui humanæ ſapientiæ menſuram impleviſti.*

Τὸ Ἱππάρχου τειχίον. Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου περὶ τὴν Ἀκαδημίαν τεῖχος ᾠκοδόμησε, πολλὰ ἀναγκάσας ἀναλῶσαι τοὺς Ἀθηναίους. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν δαπανηρῶν πραγμάτων ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸ Ἱππάρχου τειχίον. Hipparchi murus. Hipparchus, Piſiſtrati F. Academiam muro cinxit: in quod opus Athenienſes magnos ſumptus facere coegit. Hinc etiam de rebus ſumptuoſis proverbium hoc dici cœpit.

Καὶ οἱ Ἑβδομήκοντα δὲ ἀντάλλαγμα αὐτοὺς προσηγόρευσαν, ὡς κατὰ σάρκα γεγενημένους προγόνους. Hinc Suidam ſua depromſiſſe manifeſtum eſt. Confer etiam ſupra v. Ἀντάλλαγμα, & v. Ἴχνη, ubi eadem leguntur.

1 Ἴχνη] Male Suidas hanc interpretationem LXX. Interpretibus tribuit, quæ erat Symmachi & Theodotionis, ut ex citato loco Theodoreti apparet.

2 Τὸ ἀπὸ τῆς Παλληνίδος] Confer Noſtrum ſupra v. Παλληνικὸν βλέπειν.

3 Τὸ ἀρνίον σου λελ.] Supra v. Ἀρνίον pro σου rectius legitur σοι.

4 Τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 17. ut Portus monuit.

5 Μαθὼν] Forte, παθών.

6 Τὸ Δίωνος γρῦ. οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξ.] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Zenob. Adag. Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρῦ.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. ἐπὶ τῶν αἱρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων ἡ παροιμία. ἀπὸ τῶν ἀπείρως δρασσομένων κατὰ τὸ πεπυρωμένον τῶν ὀβελίσκων. μέμνηται αὐτῆς ὁ Σοφοκλῆς.

Τὸ καλῶς ἔχον. τὸ συμφέρον. [1]Οἰδίπους· Τὸ καλῶς δ' ἔχον πάλαισμα τῇ πόλει μὴ λῦσαι Θεὸν αἰτοῦμαι. τουτέστι, μὴ λῦσαι τὸ τῇ πόλει συμφέρον αἰτοῦμαι.

Τοκάς. ἡ γεννῶσα. καὶ τοκεὺς, ὁ γεννήτωρ. καὶ τοκέων, γονέων, ἢ τέκνων.

Τὸ[2] κατακύκλωμα. τὸ πέρας καὶ ἀνώτατον τῶν κακῶν.

Τόκος. [3]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

—Τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;
Τί δ' ἄλλο γ', ἢ κατὰ μῆνα, καὶ καθ' ἡμέραν,
Πλέον πλέον τἀργύριον ἀεὶ γίνεται,
Ὑπορρέοντος τοῦ χρόνου;—

Τοκοφορεῖν. τόκους λαμβάνειν.

Τόκος. εἶδος πλεονεξίας.

Τολμήεντι. ὑπομονητικῷ. Αἰλιανός· Ὁ δὲ εἰσήλατο ἐς τὸν νεὼν, ἕτοιμα δὴ καταγράφων, καὶ ὅτι τολμήσοι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἐνόσει, ἐπ' ἐρημίᾳ τῶν ἐπικουρῆσαι τῇ κόρῃ δυναμένων πεπιστευκώς.

Τολμηρός. Τὸν τολμηρὸν εἰς τὸ ἀνδρεῖον μεταλαμβάνουσι. καὶ ἐν τῷ Ἐγκράτεια.

Τολμῆσαι. ὑπομεῖναι. [4]Νόμων θ'. Εἰ πατέρα ἀποκτείνει τις, αὐτὸν τοῦτον ὑπὸ τέκνων τολμῆσαι βίᾳ πάσχοντα. καὶ ἐν δευτέρῳ, τολμῶν, ἀντὶ τοῦ τολμῶν ὑπομένων. καὶ [5]Ἀριστοφάνης·

Ὦ μιαρὲ, καὶ τολμηρὲ, κ' ἀναίσχυντε σὺ,
Καὶ μιαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μιαρώτατε,
Πῶς δεῦρ' ἀνῆλθες, ὦ μιαρώτατε;

Τολμητίας. τολμηρός. [6]Ἀγαθίας· Τολμητίας γὰρ ἦν ἐς τὰ μάλιστα, καὶ ταραχώδης, καὶ πέρα τοῦ ἀναγκαίου τὸ φιλοκίνδυνον κεκτημένος. περὶ Θευδιβέρτου λέγει τοῦ υἱοῦ Θευδερίχου.

Τολύβη. ὄνομα κύριον.

Τολυπεύειν. ἐξεργάζεσθαι. τολύπη γὰρ, ἡ ἐργασία. [7]Οἱ δὲ καλῳδίοις τε καὶ τολύπαις τοὺς καλάμους ξυνδήσαντες, κώμυθας πολλὰς ἀπειργάσαντο.

Τολύπευμα. συναγωγή. τὸ κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον.

Τολύπη. ἀγρία κολοκύνθη.

Τὸ[8] μὲν νόημα τῆς Θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν. οὕτω γὰρ οἱ δημαγωγοὶ ἀστεϊζόμενοι ἔλεγον τὰς ἑαυτῶν ἐπινοίας τῆς Θεοῦ· ὅτι ἡ μὲν Θεὸς ὑπέβαλεν· ὁ ἐργασάμενος δ' ἐγώ.

1 Οἰδίπους] Scribendum eſt, Σοφοκλῆς Οἰδίποδι. Apud Sophoclem enim in *Oedip. Tyran.* pag. 188. locus ſubjunctus legitur, & quidem hoc modo:

Τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα
Μήποτε λῦσαι Θεὸν αἰτοῦμαι.

2 Τὸ κατακύκλωμα] MS. Pariſ. A. Τὸ κατακύκλωμα. Et ſic Photius in Lex MS.

Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ. Calidam veru partem. Proverbium hoc dicitur de illis, qui pejora pro melioribus eligunt. Sumptum autem eſt ab illis, qui verua, qua ſunt candentia, arripiunt. Proverbii hujus meminit Sophocles.

Τὸ καλῶς ἔχον. Quod utile eſt. Quod conducit. [Sophocles:] *Deum precor, ne unquam utile hoc civitati certamen tollat.*

Τοκάς. Puerpera. Genitrix. Et τοκεύς. Genitor. Pater. Et τοκέων. Genitorum. Patrum. Vel, filiorum.

Τὸ καταχύκλωμα. Malorum finis & extremitas.

Τόκος. Partus. Fœtus. Uſura. Fœnus. Ariſtophanes *Nubibus: Hæc vero uſura quodnam eſt animal? Quid aliud, quam pecunia ſingulis menſibus & diebus creſcens, ſenſim labente tempore.*

Τοκοφορεῖν. Uſuras accipere.

Τόκος. Uſura. Fœnus. Id eſt, avaritiæ ſpecies.

Τολμήεντι. Audaci. [Et τολμῶ, audeo.] Ælianus: *Ille vero in templum irrumpit, parata omnia ſibi pollicitus, credenſque ſe ea tuto auſurum, quorum cupido animum ejus ſollicitabat: ſpe illa fretus, nullos adfore, qui puellæ opem ferre poſſent.*

Τολμηρός. Audax. Fortis. [Quidam] audacem pro forti accipiunt. Vide in v. Ἐγκράτεια.

Τολμῆσαι. Audere. Suſtinere. [Plato] *Legum* nono: *Si quis patrem interficere auſus fuerit*, &c. Et [*Legum*] ſecundo, τολμῶν dicit, pro, audens ferre, vel, fortiter ferens. Et Ariſtophanes: *O impure, & audax, & impudens, & iterum impure, & impuriſſime! Quid huc venis, impurorum impuriſſime.*

Τολμητίας. Audax. Agathias: *Erat enim maxime audax, & turbulentus, & qui ſe periculis temere objiceret, etiamſi nulla neceſſitas cogeret.* De Theudiberto Theuderici filio loquitur.

Τολύβη. Tolybe. Nomen proprium.

Τολυπεύειν. [Proprie, lanam conglomerare. Interdum vero,] perficere, ſtruere, machinari. Τολύπη enim eſt lana carpta, & operi parata. *Illi vero calamos funiculis & lana carpta colligantes, multos faſciculos confecerunt.*

Τολύπευμα. Glomus lanæ. Lana carpta, & ad nendum parata.

Τολύπη. Cucurbita agreſtis.

Τὸ μὲν νόημα τῆς Θεοῦ. *Conſilium eſt Deæ: ipſum vero furtum, meum.* Sic nimirum oratores populares conſilia ſua joco feſtivo ad Deam [Minervam] referre ſolebant, [dicentes:] Dea hoc mihi ſuggeſſit: at ego facinus feci.

3 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 195. (120. Ed. Baſ. P.)
4 Νόμων θ'] Pag. 658. ſed ubi aliter legitur.
5 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 635. (440. Ed. Baſ. P.)
6 Ἀγαθίας] Lib. 1. pag. 14.
7 Οἱ δὲ καλῳδίοις τε καὶ τ.] Et hæc ſunt verba Agathiæ lib. v. pag. 167. Vide etiam ſupra v. Κώμυθα.
8 Τὸ μὲν νόημα τ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Equit.* pag. 356.

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥεόντων πλοίων εἴρηται τοῦτο, ἀπὸ ἱστορίας τινός. [1]Φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλην Ἱπποτήν εἰς ἀποικίαν στελλόμενον, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτῷ συμπλεῖν καταράσασθαι. ἐπειδὴ γὰρ προφασιζόμενοι, οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀῤῥωστεῖν, οἱ δὲ, τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμενον· κατηράσατο, μήτε πλοῖα στεγανὰ αὐτοῖς γενέσθαι ποτὲ, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν κρατεῖσθαι ἀεί.

Τομεῖς. οἱ ἐμπρόσθιοι ὀδόντες.

Τομίας. εὐνοῦχος. [2]Ὁ δὲ Ναρσῆς, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, τομίας ἦν, καὶ τῆς εὐγλωττίας αὐτῷ οὔτι μάλα μετῆν, οὐδὲ παιδείας, καὶ ἐν τοῖς βασιλείοις τρυφερώτερον ἀνατεθραμμένος. ἦν δὲ ἄρα καὶ τὸ σῶμα βραχὺς, καὶ ἐν ἰσχνότητι ἐκδεδιῃτημένος. ἦν δ' ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

Τόμις. ὄνομα πόλεως. [3]διφορεῖται.

Τομόν. τὸ τμητικόν. ὀξυτόνως. οὕτω Πλάτων.

Τόμος. ὁ χάρτης.

Τόμυρις, [4]βασίλισσα Μασσαγετῶν, ἣν μνώμενος Κῦρος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὡς οἱ δόλος οὐ προσεχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξεα, ἐποιεῖτο ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τὴν στρατείαν.

Τὸν [5]ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. ἐν τῇ τῶν πεττῶν παιδιᾷ. Μένανδρος Καταψευδομένῳ.

Τόνδε. τοῦτον.

Τοναῖος δρόμος. ὁ ἰσχυρός.

Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ κατασεσεῖσθαί μοι δοκεῖς. τουτέστι, τὰ κεκρυμμένα.

Τονεφέρσωφρις. βασιλεὺς Αἰγύπτου.

Τονθορύζει. [6]ὑποτύπως λαλεῖ. ψιθυρίζει. ἠρέμα γογγύζει. ἢ λάθρα φθέγγεται. ἢ ὑποτρέμει τὰ χείλη κινῶν. Ὑποτονθορύζοντος δὲ τοῦ πλήθους, καὶ ἀγανακτοῦντος, λόγοις ἐχέφροσιν ὁ βασιλεὺς τούτους ἐμάλαξε. † Πάλιν τε θροῦν ὑπεξαπτόντων, καὶ τονθορύζειν πειρωμένων, ἔφη.

Τὸν [7]ἵππον ὁ Σκύθης. ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐφιεμένων, φανερῶς δὲ ἀπωθουμένων. λέγεται δὲ καὶ, Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε. δώδεκα πόλεις τῆς Ἰωνίας συνίεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν κοινῶν βουλευσόμεναι. καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν. Σμυρναίους γὰρ [8]ἐθελοντὰς εἶχον [9]συνοίκους· ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆ-

Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον. Meliacum navigium. Dicitur de navigiis rimarum plenis: ab hiſtoria quadam. Ariſtoteles enim ait, Hippotem, cum ad colonos deducendos peregre profecturus eſſet, eos, qui cum ipſo navigare nollent, diris devoviſſe. Cum enim alii, cauſati, uxores ſuas ægrotare; alii, naves ſuas rimoſas eſſe, domi remanerent; imprecatus eſt illis, ut naves illorum nunquam rimis carerent, & ipſi ſub uxorum imperio ſemper viverent.

Τομεῖς. Sic appellantur dentes anteriores. [A τέμνω, ſeco.]

Τομίας. Exſectus. Caſtratus. Eunuchus. *Narſes autem, Romanorum Dux, erat Eunuchus, nec admodum eloquens, nec eruditus, & in regia delicatius educatus. Erat & brevi corporis ſtatura, & gracilis. Vixit ſub Juſtiniano.*

Τόμις. Tomis. Nomen urbis. Duobus autem modis effertur.

Τομόν. Acutum. Secans. Ita Plato.

Τόμος. Tomus. Volumen. Liber.

Τόμυρις. Tomyris, Maſſagetarum Regina, quam Cyrus Perſarum Rex ambiens, cum dolus ipſi non ſuccederet, ad Araxem profectus bellum aperte ei inferre cœpit.

Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς. [Calculum] a linea ſacra [movere.] [Hoc fit] in ludo calculorum. Menander *Catapſeudomeno.*

Τόνδε. Hunc. Iſtum.

Τονιαῖος δρόμος. Curſus contentus & vehemens.

Τὸν ἐγκέφαλον ὥσπ. *Cerebrum tuum quaſi concuſſum mihi videtur.* Id eſt, occulta.

Τονεφέρσωφρις. Tonepherſophris. Rex Ægypti.

Τονθορύζει. Muſſat. Murmurat. Submiſſa voce loquitur. Vel, labia leniter movet. *Multitudine vero murmurante & indignante, Rex eos oratione prudenter mitigavit. † Illis vero tumultum iterum excitantibus, & murmurare incipientibus, dixit.*

Τὸν ἵππον ὁ Σκύθης. Equum Scytha. De iis, qui clam aliquid appetunt, palam vero recuſant. Dicitur autem & Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον. Scytha equum.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε. Colophonem adde. Duodecim civitates Ioniæ in concilium, quod Panionium dicebatur, de communibus negotiis deliberaturæ convenire ſolebant. Quod ſi igitur ſuffragia eſſent paria, Colophonii calculum imparem addebant, qui cæteros vincebat. Smyrnæi enim volentes cum ipſis habitabant, pro quibus etiam ſuffragium ferebant.

1 Φασὶ γὰρ Ἀριστοτέλην Ἱππ.] In Vaticana Proverbiorum Appendice legitur, φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης, Ἱππότην, &c. Et ſic apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Ὁ δὲ Ναρσῆς ὁ στρατ.] Ex Agath. lib. 1. pag. 27. Vide ſupra v. Ναρσῆς.

3 Διφορεῖται] Nam dicitur & Τομεύς. Vide Stephanum Byzantium.

4 Τόμυρις, βασίλισσα Μασσ.] Vide omnino Herodotum lib. 1. pag. 53. Cæterum hæc leguntur etiam infra v. Τόμυρις.

5 Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀφ' ἱερᾶς, & v. Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς.

6 Τονθορύζει. ὑπ——τὰ χείλη κινῶν] Eadem fere habet Scholiaſtes Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 248.

7 Τὸν ἵππον ὁ Σκ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀκκιζόμενος, v. Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον, & v. Σκύθης ὁρᾷ.

8 Ἐθελοντάς] Sic recte MS. Pariſ. A. At priores Editt. male, ἐλθόντας.

9 Συνοίκους] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, συμμάχους.

φον ἐπῆγον. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαίας ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν. ἐκ τοῦ τοὺς Κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασιάσαντας τινὰ τούτων μοῖραν συνοικίσαι τοῖς Σμυρναίοις. εἰς πόλεμον δὲ ποτέ τινα ἀπελθόντων Σμυρναίων, τοὺς μὲν ὑπολειφθέντας Κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς· ὡς τοὺς Κολοφωνίους ἐκ τούτου δύο πόλεις ἔχειν, τήν τε Κολοφῶνα, καὶ Σμύρναν. καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι περί τινος Σμυρναίους, οἱ ὑπελείφθησαν μετὰ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρνῃ, ὅτε ἴσαι ψῆφοι τούτοις ἐγένοντο, πρὸς τοὺς Κολοφωνίους ἀναφέρειν αὐτάς, καὶ ᾗ προσετίθεντο, ταύτην κρατεῖν. καὶ οὕτω λέγεται ἐπὶ παντὸς τοῦ κυρωτάτου τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθεσθαι τοῖς λοιποῖς, [1] ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β' τῶν Κολοφωνίων τῇ τούτων ἑτέρᾳ.

Hinc de ſuffragio vincente, & negotium aliquod confirmante, proverbium iſtud dicitur.

Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν. Colophonem impoſuit. Cum Colophonii ſeditione laborarent, ajunt partem eorum [Smyrnam migraſſe, &] cum Smyrnæis habitaſſe. Cum autem aliquando Smyrnæi ad bellum exiiſſent; Colophonii, qui remanſerant, urbem occuparunt: ita ut ab eo tempore Colophonii duas urbes haberent, Colophonem & Smyrnam. Smyrnæi autem, qui cum Colophoniis Smyrnæ remanſerant, de re aliqua deliberantes, cum paria erant ſuffragia, ea ad Colophonios deferebant; & cui parti Colophonii ſeſe adjunxiſſent, ea vincebat. Quare *Colophonem reliquis imponere* dicitur de re, quæ vim habet aliquid confirmandi & ratum faciendi: quod ductum eſt a Colophoniis, qui alteri parti ſuffragium ſuum, [in quo victoria ſita erat,] adjiciebant.

Τὸν ξύοντα ἀντιξύειν. ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινάς, ἢ καὶ θεραπευόντων. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὄνων, καθ' ὅσον ἐκεῖνοι ὑπ' ἀλλήλων κνήθονται, καὶ ἀντικνήθουσι.

Τὸν ξύοντα ἀντ. Scabentem viciſſim ſcabere. Proverbium de iis, qui ſe mutuo lædunt, vel blande tractant. Tranſlatio vero ducta eſt ab aſinis, qui ſe mutuo ſcabere ſolent.

Τόνον. εὔτονον. ἢ δύναμιν. Πισίδης·

Εἷλκεν γὰρ αὐτοὺς ὥσπερ ἡλίου τόνος
Σύρει πρὸς αὐτὸν ἑλκτικῶς τὰς ἰκμάδας.

Τόνος καὶ τοῦ κραββατίου τὰ σχοινία. Τόνος, καὶ τὸ ἑξάμετρον ἔπος. Πυθικὸν ἦν προμάντευμα ἐν τόνοις ἑξαμέτροις, οὕτω προλέγον τὴν τελευτήν·

Αἰακίδη προφύλαξαι μολεῖν Ἀχερούσιον ὕδωρ,
Πανδοσίην θ', ὅθι τοι θάνατος πεπρωμένος ἐστί.

Καὶ συνάψας μάχην Βρεττίοις καὶ Λευκανοῖς ἐπί τινι ποταμῷ, τῆς γεφύρας ῥαγείσης, τῶν προσχώρων ἀκούσας τὸν ποταμὸν καλούντων Ἀχεροντίδα, τὴν δὲ πλησίον πόλιν Πανδοσίαν, πρὸς ὃ εἶχε λόγιον συμβαλὼν τοὺς τόπους, καὶ γνοὺς ὅτι ἄρα τὸ χρεὼν ἐκπέπλησται, τότε δὴ τὸν εὐκλεᾶ πορεύεται θάνατον, καὶ πρὸς μέσους ὠθούμενος τοὺς πολεμίους ἀφειδῶς, πολλὰ πρότερον δράσας, οὕτω πίπτει μαχόμενος. ἦν δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου κηδεστής, Ὀλυμπιάδος ἀδελφός.

Τόνον. Tonum. Vel, robur, vires. Piſides: *Trahebat enim ipſos, quemadmodum Solis vis ad ſe trahit humores*. Τόνος item grabati funes ſignificat. Et τόνος [ἑξάμετρος,] verſus Hexameter. Pythicum erat oraculum verſibus hexametris [Alexandro] interitum prædicens: *Æacide, cave accedas ad aquam Acheruſiam, Pandoſiamque, ubi te mors fatalis manet*. Cum igitur pugnam cum Brutiis & Lucanis ad quoddam flumen commiſiſſet, & ponte rupto flumen a finitimis Acherontidem, urbemque vicinam Pandoſiam vocari audiviſſet, hæc ipſa eſſe loca ab oraculo prædicta conjecit, & ſic cognovit fatale mortis tempus adeſſe. Tunc igitur glorioſam petens mortem, in medios hoſtes ſalutis ſuæ immemor ſe immiſit, multaque prius cæde edita, pugnans occubuit. Hic autem erat Alexander, Philippi affinis, frater Olympiadis.

Τὸν [2] Ὕλλαν κραυγάζεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ κραυγαζόντων ἡ παροιμία· ἐπεὶ τὸν Ὕλλαν ἀφανῆ γενόμενον Ἡρακλῆς ἀποβὰς τῆς νεὼς Ἀργοῦς, καὶ ζητήσας, οὐχ εὗρε.

Τὸν Ὕλλαν κραυγάζεις. Hylam clamas. Proverbium hoc dicitur de iis, qui fruſtra laborant & vociferantur. Hylam enim amiſſum cum Hercules ex navi Argo egreſſus quæſiviſſet, non invenit.

Τοξόται.[3] οἱ δημόσιοι ὑπηρέται, φύλακες τοῦ ἄστεος, τὸν ἀριθμὸν χίλιοι, οἵ τινες πρότερον μὲν ᾤκουν τὴν ἀγορὰν μέσην σκηνοποιησάμενοι· ὕστερον δὲ μετέβησαν εἰς Ἄρειον Πάγον. ἐκαλοῦντο δὲ ἔτι καὶ Σκύθαι, καὶ [4] Σπευσίνιοι ἀπὸ Σπευσίνου τινὸς τῶν πάλαι πολιτευομένων συντάξαντος τὰ περὶ αὐτούς.

Τοξόται. [Sagittarii.] Publici miniſtri, cuſtodes urbis, mille numero, qui olim in tabernaculis in medio foro factis habitabant; poſtea vero in Areopagum tranſierunt. Hi autem vocabantur etiam Scythæ, & Speuſinii; a Speuſino quodam antiquo magiſtratu, qui ordinem illorum inſtituit. *Port.*

Τοξότης. ὑπηρέτης. [5] Ἀριστοφάνης· Τοξότης, συνήγορος, ὥσπερ Εὔαθλος. ἀντὶ τοῦ ὑπηρέτης.

Τοξότης. Sagittarius. Publicus miniſter. Lictor. Ariſtophanes: *Sagittarius, & cauſarum patronus, & Euathlus*.

Τοξοποιεῖν.

Τοξοποιεῖν [τὰς ὀφρῦς] Supercilia arcus in-

1 Ὡς ἐπὶ τῶν ψήφων τῶν β'. τῶν Κολοφ.] Locus hic ſalebroſus eſt, nec ſenſum planum habet, cui MSS. nullam opem ferunt.

2 Ὕλλαν] Scribendum eſt Ὕλαν, per ſimplex λ.

3 Τοξόται. οἱ δημόσιοι ὑπηρ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 373.

4 Σπευσίνιοι ἀπὸ Σπευσίνου τ.] Scribendum potius eſt, Πεδιεῖοι, ἀπὸ Πεδιέως τινός; non ſolum auctoritate Scholiaſtæ Ariſtophanis loco laudato, ſed etiam Jul. Pollucis lib. VIII. cap. X. pag. 408. Vide etiam Meurſ. *Ceram. Gem.* cap. XVI.

5 Ἀριστοφάνης· Τοξ.] Fragmentum hoc Ariſtophanis ex *Holcadibus* ejus depromptum eſt, ut patet ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 405. (290. Ed. Baſ. *F.*) Ibi autem plura.

Μὴ

Μὴ[1] σκυθρώπαζ'. οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν
τὰς ὀφρῦς.

ἀντὶ τοῦ, σκυθρωπάζειν. ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρόσωπον τῶν ἐν μερίμνῃ ὄντων.[2] Ὅμηρος·

—— Οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη. ——————

Σοφοκλῆς κατὰ τὸ ἐναντίον·

Ὡς ἂν Διὸς μέτωπον ἰάνθη χαρῇ.

Τοξότου. δημοσίου ὑπηρέτου, ἐπόπτου καλουμένου.

Τοπάζειν.[3] οἷον στοχάζεσθαι. ἐνθυμεῖσθαι. ὑπονοεῖν. καὶ ἐτόπαζον, ὁμοίως. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἠριγόνῃ·

———————————— Ἃ δὲ
Δόξῃ τοπάζω, ταῦτ' ἰδεῖν σαφῶς θέλω.

διὸ καὶ ὑποτοπεῖν, τὸ ὑπονοεῖν λέγουσι.

Τοπάζιος.[4] λίθος πολυτελής, κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς τιμώμενος.

Τοπαράπαν. διόλου. παντελῶς. Οἴνου μὴ πιεῖν τοπαράπαν. κατὰ πάντα τρόπον. ἐξ ὁλοκλήρου.

Τὸ Πάρνου σκάφιον. ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων. Πάρνος γὰρ ὁ κυβερνήτης σκάφος ἀπώλεσε, καὶ συνεχῶς ἠνώχλει.

Τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. παροιμία. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· Καί, ὡς ἔοικεν, ἀνάγκη μοι, κατὰ τὸν παλαιὸν λόγον, τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν. Κρατῖνος Πυλαίᾳ· Ἄνδρας σοφοὺς χρὴ τὸ παρὸν πρᾶγμ' ὡς καλῶς εἰς δύναμιν τίθεσθαι.

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι.

Τὸ πέρα. ἔτι. ἐπιπλέον. ἢ ἕως τέλους. ὅλως.

Τοπεῖν. ὑπονοεῖν.

Τοπεῖον. τὰ σχοινία λέγουσι τοπεῖα. Στράττις Μακεδόσι· Τὸν πέπλον δὲ τοῦτον ἕλκουσι δεσμεύοντες τοπείοις ἄνδρες.

Τόπος. τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστί. λέγεται γὰρ τόπος, ὁ φυσικός, καὶ τὸ μόριον, καὶ ἡ ἑκάστου λόγου περίοδος. οἱ δὲ παρὰ Ἀριστοτέλει τόποι, διὰ τὸ ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα τῷ φυσικῷ τόπῳ λέγονται. Τόποι δὲ εἰσίν, ἀρχὴ καὶ ἀφορμὴ διαφόρων ἐπιχειρημάτων.[5] Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται ἡ τοῦ Ἀριστοτέλους πραγματεία, ἀπὸ τοῦ τόπους τινὰς ἐν αὐτοῖς παραδίδοσθαι, ἀφ' ὧν ὁρμώμενοι δυνησόμεθα περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος δι' ἐνδόξων συλλογίζεσθαι. ἔστι γὰρ ὁ τόπος ἀρχή τις, ἢ στοιχεῖον, ἀφ' οὗ λαμβάνομεν τὰς περὶ ἑκάστου ἀρχάς, ἐπιστήσαντες τὴν διάνοιαν, τῇ περιγραφῇ μὲν ὡρισμένως· ἢ γὰρ περιλαμβάνει τὰ κοινὰ καὶ καθόλου, ἃ ἐστι τὰ κύρια τῶν συλλογισμῶν· ἢ δύναταί γε ἐξ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα δείκνυσθαί τε καὶ λαμβάνεσθαι· τοῖς δὲ καθ' ἕκαστα ἀορίστως. ἀ-

ſtar curvare & contrahere. Ne terrico & triſti ſis vultu. Non enim decet te ſupercilia contrahere. A conſequenti hoc dictum eſt. Talis enim eſt vultus eorum, qui ſoliciti ſunt & meditabundi. Homerus: *Neque frons eju ſuper ſupercilia cærulea lætata eſt.* Sophocles contra: *Quam Jovis frons exhilarata eſt gaudio.*

Τοξότου. Sagittarii. Publici miniſtri, qui [cuſtos urbis &] inſpector vocatur.

Τοπάζειν. Conjicere. Conjecturis aſſequi. Cogitare. Suſpicari. Et ἐτόπαζον, conjiciebant, ſuſpicabantur. Ut & apud Sophoclem in *Erigone: Quæ vero conjecturis aſſequor, ea videre certo volo.* Quamobrem etiam ὑποτοπεῖν dicunt pro ὑπονοεῖν, i. e. ſuſpicari.

Τοπάζιος. Topazius, lapis pretioſus, qui [priſcis] illis temporibus in pretio erat.

Τοπαράπαν. Penitus. Omnino. Omni modo. Prorſus. *Vinum omnino non bibere.*

Τὸ Πάρνου σκάφιον. Parni ſcaphula. Dicitur in eos, qui res parvas ſæpe quærunt. Parnus enim gubernator ſcapham amiſerat, & [eam quæritans] aſſidue moleſtus erat aliis.

Τὸ παρὸν εὖ π. Præſentem ſortem æqui bonique conſulere. Proverbium, quo uſus eſt Plato in *Gorgia. Et, ut videtur, neceſſe eſt me, ſecundum illud vetus dictum, præſentem fortunam æqui bonique conſulere* Cratinus *Pylæa: Viros ſapientes oportet præſentia pro viribus forti ſuæ accommodare.*

Τὸ παρὸν εὖ τίθεσθαι. Præſentem fortunam æqui bonique conſulere.

Τὸ πέρα. Adhuc. Ulterius. Amplius. Vel, ad finem uſque. Vel omnino.

Τοπεῖν. [Idem quod ὑποτοπεῖν.] Suſpicari.

Τοπεῖον. Funis. Funes vocant τοπεῖα. Strattis *Macedonibus: Peplum autem iſtum viri funibus ligatum trahunt.*

Τόπος. Locus. Hoc vocabulum eſt ex iis, quæ varias habent ſignificationes. Dicitur enim locus & naturalis, & pudendum, & cujuſque orationis periodus. Loci vero, qui ſunt apud Ariſtotelem, ſic dicuntur, quod quandam ſimilitudinem habeant cum loco naturali. Loci autem ſunt principium & occaſio variarum argumentationum. Ariſtotelis vero opus, in quo *de Locis* agitur, Topica inſcribitur, quod loci quidam in illis tradantur, quibus inſtructi de qualibet re propoſita probabiliter argumentari poſſimus. Locus enim eſt principium quoddam, aut elementum, ex quo ſumimus rerum ſingularum principia, animo in ea intento; circumſcriptione quidem definite (aut enim adhibet communia & univerſalia, quæ ſyllogiſmorum ſunt propria; aut ea ſaltem, e quibus oſtendi poſ-

1 Μὴ σκυθρώπ.] Ariſtophanes *Lyſiſtr.* ſub initium:
————Μὴ σκυθρώπαζ', ὦ τέκνον.
Οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῦς.

2 Ὅμηρος] Il. O. v. 102.

3 Τοπάζειν. οἷον στοχ.] Eadem habet Etymologus.

4 Τοπάζιος. λίθος πολυτ.] *Pſalm.* CXVIII, 127. Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον. Theodoretus ad illum locum, pag. 902. Τῶν γὰρ τιμίων λίθων τοπάζιος. εἰκὸς δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τοῦτον προτιμᾶσθαι τῶν ἄλλων. Huc Suidas reſpexit.

5 Τοπικὰ δὲ ἐπιγράφεται ἡ τοῦ Ἀρισ. ——— ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι] Hæc omnia ſunt verba Alexandri Aphrod. in lib. 1. *Topic.* pag. 5. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

πὸ τούτων γάρ ἐστιν ὡρμώμενον εὐπορεῖν προτάσεως ἐνδόξου πρὸς τὸ προκείμενον. τοῦτο γὰρ ἡ ἀρχή. ἀξιοῦσι δέ τινες τὸ πρῶτον βιβλίον, μὴ Τοπικὸν, ἀλλὰ περὶ τῶν Τόπων ἐπιγράφεσθαι. ἐνίοτε δὲ ὅσα ἀναγκαῖα τὸ ἐξ ἐνδόξων. οὐ γὰρ οἷόν τε περὶ παντὸς τοῦ προτεθέντος ἐξ ἀληθῶν συλλογίζεσθαι. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

Ἀλλ' ἐπὶ μὲν γαίης ἐλέου τόπος. οἱ γὰρ ἰδόντες,
  Εὐθύ με πρὸς τύμβους ἔστεφον εὐσεβέες.
Νῦν δὲ τεκοῦσα θάλασσα διώλεσε. τίς παρὰ πόντῳ
  Πίστις; ——————

Τόπος παραγγέλματος διαφέρει. παράγγελμα μὲν εἶναι τὸ κοινότερον, καὶ καθολικώτερον, καὶ ἁπλούστερον, ἀφ' οὗ τόπος εὑρίσκεται. ἀρχὴ γὰρ τόπου παράγγελμα· ὥσπερ ὁ τόπος, ἐπιχειρήματος. οἷον, παράγγελμα μὲν τὸ οὕτω λεγόμενον, ὅτι δεῖ ἐπιχειρεῖν ἀπὸ τῶν ἐναντίων, καὶ τῶν συστοίχων. Τόπος δὲ, εἰ καὶ τὸ ἐναντίον πολλαχῶς τῷ ἐναντίῳ ὑπάρχει τὸ ἐναντίον. καὶ πάλιν, ὡς ἐκ τῶν συστοίχων, οὕτω καὶ τὰ λοιπά. ὁ γὰρ τόπος πρότασις ἤδη τις ἀπὸ τοῦ παραγγέλματος γέγονε.

Τοποτηρητής.[2] εἶδος ἀξιώματος.

Τὸ προσέρπον. τὸ ἀποβησόμενον. [3] Σοφοκλῆς·
  Ὤμοι, φοβοῦμαι τὸ προσέρπον.
  Περίφαντος ἀνὴρ
  Θανεῖται.

Τὸ ῥά. ὅπερ δὴ οὖν. ὅπερ οὖν.

Τόργος.[4] παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος. λέγεται δὲ καὶ ὁ γύψ.

Τορεύει. γλύφει. τιτρᾷ. [5] Τόρευε πᾶσαν ᾠδήν. ἀντὶ τοῦ, τορῶς καὶ τρανῶς λέγε τὴν ᾠδήν.

Τορεία. ἡ ῥητορεία.

Τορκουάτος.[6] ὄνομα κατ' ἐπίκλησιν. κινηθὲν γὰρ τὸ Κελτῶν ἔθνος κατὰ τῆς Ἰταλίας ἐρρύη· καὶ ἀντικαθεζομένων ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, Μάλλιος τῶν ἀπὸ βουλῆς ἐπιφανὴς τὸν βασιλέα τῶν Κελτῶν τά τε ἄλλα μεγαληγοροῦμενον, καὶ προσιέναι οἱ τὸν ἄριστον τῶν Ῥωμαίων ἐς ἰδιάζουσαν συμπλοκὴν προκαλούμενον ἀντιστὰς, ἐπικαιρίῳ καταβάλλει τραύματι. σκυλεύσας τε τὸν νεκρὸν, καὶ τὸν περὶ τὸν τράχηλον στρεπτὸν ἀνελόμενος, ὃς ἐπιχώριός ἐστι κόσμος Κελτοῖς, αὐτὸς περιέθετο. καὶ ἀπὸ τοῦδε πρὸς τῶν πολιτῶν Τορκουάτος ἐπεκλήθη, ὅπερ ἂν εἴη στρεπτοφόρος· μνημεῖον δὲ τῆς ἀριστείας τὴν ἐπίκλησιν ταύτην τοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ καταλέλοιπε.

Τόρμη.[7] *νύσσα. καμπτήρ.*

ſunt talia, & ſumi) ſingularum vero rerum ratione, indefinite. His enim inſtructus invenire potes copiam propoſitionum probabilium ad propoſitam rem probandam. Hoc enim eſt principium. Quidã autem cenſent primum Topicorum librum, non Topicum, ſed Ante Locos inſcribendũ eſſe. Interdum vero ea, quæ neceſſaria [ſunt, concludimus] ex probabilibus. Neque enim fieri poteſt, ut de qualibet re propoſita veris argumentationibus utamur. Et in Epigrammate: *Sed in terra quidem miſericordiæ locus eſt. Qui enim me viderunt, confeſtim ad tumulos coronarunt pii. Nunc vero mare, quod me peperit, perdidit: Quænam igitur fides penes mare?* Port.

Τόπος παραγγ. Locus a præcepto differt. Præceptum enim eſt communius, & univerſalius, & ſimplicius, unde Locus invenitur. Principium enim Loci eſt præceptum; ſicut Locus, argumentationis. Ut, præceptum ſic effertur: Oportet argumentari a Contrariis & Conjugatis. Locus vero, Quamvis contrarium multifariam contrario ſit contrarium. Et, ut a Conjugatis, ſic & reliqua. Locus enim jam factus eſt propoſitio quædam a præcepto [ducta.] *Port.*

Τοποτηρητής. Vicarius. Dignitatis genus.

Τὸ προσέρπον. Quod accedit. Quod imminet. Quod eventurum eſt. Sophocles: *Hei mihi, metuo id, quod eventurum eſt. Illuſtris enim vir morietur.*

Τὸ ῥά. Quod igitur.

Τόργος. Apud Lycophronem ita vocatur cygnus. Dicitur etiam ita vultur.

Τορεύει. Cælat. Sculpit. Et, Τόρευε π. *Totum carmen clara & perſpicua voce cane.*

Τορεία. [Proprie, cælatura, ſive ſculptura. At metaphorice,] eloquentia.

Τορκουάτος. Torquatus. Viri cognomen. Gallorum enim gens ſedibus ſuis excita in Italiam ſe effudit. Cum autem caſtra caſtris oppoſita eſſent, Manlius, illuſtris Senator, cum Gallorum Rege, qui cum alia multa magnifice jactabat, tum etiam Romanorum fortiſſimum ad ſingulare certamen provocabat, congreſſus, eum lethali vulnere proſtravit, & cadavere ſpoliato, torque, qui collum ejus circundabat, detracto (qui domeſticus eſt Gallorum ornatus) ſuum collum circumdedit, & ob hoc præclarum facinus a civibus ſuis cognomento Torquatus eſt appellatus: quod Græce diceretur στρεπτοφόρος, i. e. Torquifer: hocque cognomen, ut fortitudinis ſuæ monumentum, poſteris reliquit. *Port.*

Τόρμη. Meta. Locus in circo, circa quem currus flectuntur.

1 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. III. cap. XVII.

2 Τοποτηρητής] Vide Dufreſnium in Gloſſario Græco.

3 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 15. ut Portus monuit.

4 Παρὰ Λυκόφρονι ὁ κύκνος] Lycophron *Caſſandr.* v. 88.
  Ἦν τόργος ὑγροφοῖτος ἐκλοχεύεται.
Scholiaſtes ad eum locum: Τόργος, ὁ γύψ κυρίως. νῦν δὲ τὸν κύκνον λέγει.

5 Τόρευε πᾶσαν ᾠδήν] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Theſmophor.* pag. 820.

6 Τορκουάτος. ὄνομα κατ' ἐπίκλησιν. κινηθὲν γὰρ τὸ Κελτ.] Hæc ſumpta ſunt ex verſione, vel potius paraphraſi Græca Eutropii, non ea, quam hodie habemus, ſed alia longe vetuſtiore: ex qua non pauca alia quoque loca Suidas in Lexicon ſuum tranſtulit. Confer Nos ſupra ad v. Ἀμύσσειν.

7 Τόρμη] Male pro τέρμα. Vide ſupra h. v.

Τορνευ-

Τορνευτολυρασπιδοπηγοί.[1] οἱ ποιοῦντες τὰς λύρας καὶ τὰς ἀσπίδας.

Τόρνος. ξύλον στρογγύλον. ἢ τὸ τρῆμα, καὶ τὸ ἐνιέμενον εἰς αὐτό.

Τορνεύσασθαι. κατασκευάσασθαι.

Τορόν. ἰσχυρόν. καὶ τορῶς. ἰσχυρῶς. τρανῶς. μεγαλοφώνως. σαφῶς. ἀκριβῶς. Τορῶς τὸ ἀνακλητικὸν σημανθῆναι κελεύσας.

Τορῶ. τὸ τρυπῶ.

Τορωναῖος. ὄνομα κύριον. καὶ ὁ ἀπὸ τῆς Τορώνης. [2]Τορώνη δὲ, πόλις ἐν Θρᾴκῃ.

Τορύνη.[3] τὸ κινητήριον τῆς χύτρας. [4]πανταχοῦ δὲ ἐκτείνεται. παρ' Εὐπόλιδι· Τορύνην δ' ὡς δὴ ξίφος ὑπεζωσμένος. καὶ αὖθις· Καὶ [5]τὰν ἐτνοδόχον τορύναν.

Τόσιβις.[6] Θεὸς τῶν.

Τὸ [7]σκαμβὸν ξύλον οὐδέποτ' ὀρθόν. αὕτη ἡ παροιμία δημώδης ἐστὶ καὶ φανερά. τάττεται δὲ κατὰ τῶν διάστροφα ξύλα ἢ πράγματα πειρωμένων κατευθύνειν, καὶ μηδὲν ὠφελούντων.

Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγοῦμαι. [8]Εἰ γὰρ ἐγώ σοι νῦν αὐτὸν γνωρίζω, πέπονθα τὸ τῆς παροιμίας, Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγοῦμαι.

Τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ τοῦτο.

Καί [9]τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ.

τουτέστι τοῦτο. Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι. καὶ αὖθις ὁ αὐτός·

Τοσοῦτον [10]οἶδα, καὶ παρὼν ἐτύγχανον.

ἀντὶ τοῦ, μέχρι τούτου.

Τόσῳ. τοσούτῳ.

Τοσούτῳ Θεῷ. ἀντὶ τοῦ, μεγάλῳ. Καὶ νόμον ἔθεντο, εἰ τοιοῦτοι γένοιντο ὑπὸ τοσούτῳ Θεῷ, εὐδαιμονίαν εἶναι, καταγράφοντες κοινήν.

Τὸ συνοῖσον. τὸ συμφέρον. Ὁ δὲ αἰσθόμενος, φιλυπόστροφος γίνεται, τὸ συνοῖσον τῇ προθυμίᾳ πραγματευόμενος.

Τότε δὴ τότε. ἀντὶ τοῦ παραυτίκα. Τότε δὴ τότε ἡ Φραγγικὴ δύναμις τοῖς Ῥωμαίοις ξυρραγεῖσα ἐξωθεῖ αὐτούς.

Τοτηνικαῦτα. τότε.

Τοῦ.[11] τοῦτο καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ τάττεται, ὥσπερ τὸ τινός. Ἀριστοφάνης Ἀμφιαράῳ·

Τορνευτολυρασπιδοπηγοί. Qui tornant & compingunt clypeos & lyras.

Τόρνος. Tornus. Lignum rotundum. Vel, foramen, & quod in id immittitur.

Τορνεύσασθαι. Tornare. Circinare. Parare. Ornare.

Τορόν. Robuſtum. Et τορῶς, fortiter, perſpicue, clara voce, aperte, accurate. *Clara voce receptui cani juſſit.*

Τορῶ. Perforo. Trajicio. Penetro.

Τορωναῖος. Toronæus. Nomen proprium. Item, Toronæ civis. Torona vero, urbs Thraciæ.

Τορύνη. Inſtrumentum, quo agitantur ea, quæ ſunt in olla. Cochlear. Trulla. Semper autem producitur [ſyllaba media.] Apud Eupolidem: *Cochleari vero tanquam enſe ſuccinctus.* Et iterũ: *Et trullã, qua puls hauritur.*

Τόσιβις. Toſibis. Deus quidam.

Τὸ σκαμβὸν ξύλ. *Pravum lignum nunquam fiet rectum.* Hoc proverbium eſt admodum vulgatum & planum. Dicitur autem de iis, qui ligna diſtorta, aliaque, fruſtra corrigere conantur.

Τὸ σὸν ὄναρ σοι διηγ. Tuum ſomnium tibi narrans. *Si enim eum tibi nunc notum facere velim, id mihi continget, quod proverbio dicitur: Tuum tibi narro ſomnium.*

Τοσοῦτον. Tantum. [Interdum] pro Hoc. *Quamvis tantum me ſcire putem.* Id eſt, Hoc. Sophocles in *Ajace.* Et iterum idem: *Tantum ſcio & præſens eram.* Pro, Huc uſque.

Τόσῳ. Tanto.

Τοσούτῳ Θεῷ. Tanto Deo. *Et legem tulerunt, ſi tales homines eſſent ſub tanto Deo,* &c.

Τὸ συνοῖσον. Utile. Commodum. Ut, *Ille vero re animadverſa reditus deſiderio flagrare cœpit, alacriter conficiens id, quod profuturum erat.*

Τότε δὴ τότε. Confeſtim. Statim. *Confeſtim igitur Francicus exercitus impreſſione in Romanos facta, eos propellit.*

Τοτηνικαῦτα. Tunc.

Τοῦ. Hoc & genere fœminino adhibetur: ut & τινός. Ariſtophanes *Amphiarao*: *Has*

1 Τορνευτολυρασπιδ.] Ex Enarratore Comici ad *Aves*, pag. 564. (387. Ed. Baſ. P.)

2 Τρώνη] Vide ſupra v. Κωφότερος.

3 Τορύνη. τὸ κινητήριον τῆς χ.] Eadem habet Enarrator Comici ad *Equit.* pag. 347.

4 Παντaχοῦ δὲ ἐκτ.] Hoc falſum eſt. Nam in ſubjuncto loco Eupolidis & Epigrammatis corripitur. Quare ſcribere debuit Suidas, πανταχοῦ δὲ σχεδὸν ἐκτείνεται· εἰ καὶ παρ' Εὐπόλιδι συστέλλεται. Verſus autem Eupolidis ſic legendus videtur:

Τορύνην δ' ἐκεῖνος ὡς ξίφος ὑπεζωσμένος.

5 Καὶ τὰν ἐτνοδόχαν τορ.] Hæc verba decerpta ſunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XVII. Eadem occurrunt in alio Epigrammate, quod ex Anthologia inedita publici juris fecimus ſupra v. Κνῆστις.

6 Τόσιβις. Θεὸς τῶν] Eſt locus mutilus, de quo adſcribam verba doctiſſimi Reineſii Var. Lect. lib. I. cap. V. "Apud Solymos Lyciorum vicinos imperarunt aliquando Arytus & Toſibis: eos interfecit Saturnus & fugit. Solymi igitur hoc neglecto iſtos divinis honoribus adficere, & in Numinum numero, Deorum ſive Scirorum ſive Σκληρῶν appellatione impoſita, habere conſtituerunt. Didicimus ex Euſebii lib. V. Πρπαρασκ. cap. V. Nunc igitur in Suida eſto, Τόσιβις. Θεὸς τῶν Σολύμων, vel τῶν Λυκίων. Plutarchus enim, quem eo loco deſcribit Euſebius, per nomen iſtorum publice privatimque execrationes feciſſe Lycios addit, lib. *de Def. Orac.* Appellat autem Ἄρσαλον, Δρύον, καὶ Τρόσοβιόν: quæ διττογραφία indicio eſt Suidam ab Euſebio ſua mutuatum eſſe; Plutarchi autem codices, hac quidem parte fortaſſe vitiatos in appellationibus barbaris, non inſpexiſſe." Hæc Reineſius docte.

7 Τὸ σκαμβὸν ξύλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ξύλον ἀγκύλον, & v. Σκαμβόν.

8 Εἰ γὰρ ἐγώ σοι ν.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Ταυτὸ πέπονθα.

9 Καί τοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπ.] Eſt verſus Sophoclis in *Ajace*, pag. 27. ut Portus monuit.

10 Τοσοῦτον οἶδα, κ.] Et hic verſus legitur apud eundem Sophoclem in *Ajace*, pag. 45. v. 755. ut iiſdem Portus obſervaverat.

11 Τοῦ. τοῦτο καὶ ἐπὶ θηλ.] Confer Noſtrum ſupra v. Οὔπω τις.

Ταυτὶ τὰ κρέ' αὐτῷ παρὰ γυναικός του φέρω.
Ἐπὶ οὐδετέρου δὲ, Δαναΐσιν·
Ἀλλ' εἴσιθ', ὡς τὸ πρᾶγμα λέξαι βούλομαι
Τουτί. προσόζειν γὰρ [1] κάκ' του μοι δοκεῖ.
Ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ, Κοριαννοῖ Φερεκράτης·
Πάντως γάρ εἰσι τῶν φίλων ἑνός γέ του.

carnes ipſi a muliere quadam fero. Neutro vero genere [reperitur] in *Danaidibus*: *Sed ingredere, quia rem iſtam dicere volo. Subolere enim malum alicujus mihi videtur.* In maſculino vero, Pherecrates Corianno: *Omnino enim ſunt amicorum cujuſdam.*

Τοῦ [2] Βάβυος χορός. ἐπὶ τῶν ἁπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

Τοῦ Βάβυος χορός. Babyos chorus. De ſimplicioribus & imperitis hominibus dicitur hoc proverbium.

Τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει; ἀντὶ τοῦ, ἕνεκα τίνος;

Τοῦ γὰρ τ. π. *Cujus enim rei cauſa hoc faciet?*

Τοὔγκυκλον. τὸ ἔγκυκλον. [3] τουτέστι, τὴν Πύλον, διὰ τὴν τῶν τειχῶν περιβολήν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν περιβολαίων. τουτέστιν, ἣν ἔχομεν, καὶ περιβαλλόμεθα.

Τοὔγκυκλον. [Attice contractum ex] τὸ ἔγκυκλον. Encyclum. Genus veſtis muliebris. Intelligit autem hoc loco Comicus urbem] Pylum, propter murorum ambitum. Per tranſlationem ductam a veſtibus. Hoc eſt, quam habemus, & qua tanquam veſte circumdamur.

Τοῦ [4] δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο. Φασὶν ὅτι περὶ Κώρυκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν πειραταὶ, οἷς τινες τῶν ἐν Κωρύκῳ συμπράττοντες, περιειργάζοντο τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν μέλλοιεν πλεῖν, τοῖς πειραταῖς ἐμήνυον. ἐπεκράτησεν οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρ. *Hunc utique Corycæus audivit.* Ajunt juxta Corycum locum in Pamphylia piratas fuiſſe: cum quibus cum quidam Corycæorum ſocietatem iniiſſent, diligenter explorabant mercatorum ſarcinas, tempuſque, quo ſoluturi erant, piratis indicabant. Proverbium igitur hoc dicitur de illis, qui ſe latere quidem putant, ſed tamen in vulgi notitiam perveniunt.

Τοὔδαφος.

Τοὔδαφος. [Contractum ex τὸ ἔδαφος.] Pavimentum.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον. ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι. Εὔπολις Χρυσογένει.

Τοῦ Διὸς τὸ σάνδαλον. Jovis ſandalium. De iis, qui aliquid ut magnum jactant. Eupolis *Chryſogene*.

Τοῦθ' Ἅιδης διακονεῖ πρότερον, ἢ ἐγὼ πείσομαι.

Τοῦθ' Ἅιδης διακ. Hoc Orcus peraget prius, quam ego patiar.

Τοῦ καθήκοντος πέρα χρόνου. τουτέστι, τοῦ ὁρισθέντος. λέγεται δὲ καὶ τοῦ εἰκότος πέρα.

Τοῦ καθήκοντος π. Ultra conveniens tempus. Vel ultra tempus definitum. Dicitur autem &, τοῦ εἰκότος πέρα. Id eſt, Ultra id, quod decet, aut conſentaneum eſt.

Τοὔλαιον. τὸ ἔλαιον.

Τοὔλαιον. [Contractum ex τὸ ἔλαιον.] Oleum.

Τοὐλαιόν. [5] τὸ ἀριστερόν.

Τοὐλαιόν. Lævum. Siniſtrum.

Τοῦ [6] Μορύχου. Διονύσου. μορύξαι, τὸ μολῦναι ἐστί. παρόσον κἀκεῖνος τῷ γλεύκει τῶν σταφυλῶν καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις ἐν τῷ τρυγητῷ μολύνεται.

Τοῦ Μορύχου. Morychi. Id eſt, Bacchi. A μορύξαι, fœdare, inquinare. Nam & ille uvarum muſto & recentibus ficubus in vindemia fœdatur.

Τοὔμπαλιν. τὸ ἔμπαλιν.

Τοὔμπαλιν. Pro τὸ ἔμπαλιν. Contra. Vice verſa.

Τοὔμπικες. οἱ βασιλεῖς τῶν Ῥωμαίων.

Τοὔμπικες. Tumpices. Romanorum Reges.

Τοὐναντίον.

Τοὐναντίον. Contra.

Τοὔνεκα. τούτου χάριν.

Τοὔνεκα. Hujus rei cauſa. Idcirco.

Τυννουτοί. μικροῦ. συναγαγὼν δὲ τοὺς δακτύλους τοῦτό φησιν. [7] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·
Σκέψαι τοίνυν γ' ἀπὸ γαστριδίου τυννουτουὶ οἷα πέπορδας.

Τυννουτοί. Tantilli. Parvi. Contractis autem digitis hoc dicit. Ariſtophanes *Nubibus*: *Conſideres igitur ex ventriculo tantillo quantos crepitus edas.*

Τοῦ πάνυ. τοῦ πανυμνήτου. Καὶ Συμεῶνα τὸν πάνυ.

Τοῦ πάνυ. Illius magni. *Et Simeonem illum magnum.*

Τοῦ 'πιόντος. τοῦ μέλλοντος. τοῦ τυχόντος. [8] Σοφοκλῆς·
Καί τοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν
Ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει,

Τοῦ 'πιόντος. Futuri. Cujuſvis. Sophocles: *Quamvis ænigma hoc non eſſet cujuſvis viri explicare, ſed divinatione indigebat, quam nec ab avibus accepiſſe viſus es, nec a Deo-*

1 Κάκ] Forte legendum eſt, κακόν. Sic enim metro ſaltem conſuletur.
2 Τοῦ Βάβυος χορός] Confer Zenobium. Adag. Κάκιον Βάβυς αὐλεῖ. & Vatic. Append. Adag. Βάβυος χορός.
3 Τουτέστι τὴν Πύλον, διὰ τ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis *Lyſiſtr.* pag. 907. (567. Ed. Baſ. *P.*)
Ἁμές γε λώμεσθ', αἴ τις ἁμὶν τοὔγκυκλον
Ἀῇ, τοῦτ' ἀποδῶμεν. Ποῖον ὦ τᾶν. Τὰν Πύλον.
4 Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκ.] Confer Noſtrum ſupra v. Κωρυκαῖος.
5 Τέλαιόν] Imo, τὸ λαιόν.
6 Τοῦ Μορύχου] Vide ſupra v. Μόρυχος.
7 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 83. Ed. Baſ. P.
8 Σοφοκλῆς] *Oedip. Tyran.* pag. 168, 169. ut Portus monuit.

Ἦν ὅτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων
Οὔτ' ἐκ Θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολὼν
Ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν
Γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.

Τοὔπος. τὸ ἔπος.

Κατ'[1] ἐκεῖνο τοὔπος ὀρθῶς, καὶ κακῶς εἰρημένον·
Οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρων.

παρ' Ἀριστοφάνει ἐν παροιμίᾳ τοῦτο λέγεται·

Κακὸν[2] γυναῖκες· ἀλλ' ὅμως, ὦ δημόται,
Οὐκ ἔστιν οἰκεῖν οἰκίαν ἄνευ κακοῦ.

Τουρουλλός. πόλις Θρᾳκική.

Τοῦ[3] σελίνου δεῖται· ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὥς φησι Πλούταρχος.

Τοὺς[4] ἑταίρους τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται. παροιμία ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιούντων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς Δίδυμός φησι.

Τούς. ἀντὶ τοῦ τούτους. Ὅμως μὴ μὲν τοὺς ἵππους δέ. Καὶ, τοῖσιν ὁμοίοις. ἀντὶ τοῦ τούτοις.

Τοὺς[5] Κόσα λόγους. Κόσας ἐγένετο δίκαιος ἀνὴρ, Πελληνεὺς τὸ γένος. οἱ δὲ Πελληνεῖς οὗτοι πόλεμον ἔχοντες πρὸς τοὺς Σαλαμινίους, καὶ ἐπικαλέσαντο συμμάχους τοὺς γείτονας, καὶ ὁμολογήσαντες αὐτοῖς μεταδώσειν τῆς χώρας, νικήσαντες οὐ μετέδωκαν, καὶ ταῦτα συμβουλεύοντος τοῦ Κόσου ταῖς ὁμολογίαις ἐμμένειν. ἀνθ' ὧν λιμῷ περιπεσόντες τοὺς Κόσου λόγους ἐπῄνουν.

Τουσκιανός.[6] ῥήτωρ δεινότατος.

Τουσκλάνῳ. ἀγρῷ, οὕτω λεγομένῳ. [7]Ὁ δὲ Τιμαγένης ἐκπεσὼν τῆς σχολῆς διὰ τὸ παρρησιαστὴς εἶναι, ἐν ἀγρῷ διῆγε Τουσκλάνῳ λεγομένῳ.

Τοῦσκοι. οἱ Τυρρηνοί. καὶ ζήτει ἐν τῷ Τυρρηνία χώρα.

Τοὔστρακον. τὸ ὄστρακον. [8]Ἀριστοφάνης· Καὶ παράθου τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας. τὰ καλούμενα [9]ἀνδράνια.

Τοὺς[10] χωρὶς οἰκοῦντας. [11]Δημοσθένης Φιλιππικοῖς· Καὶ μετὰ ταῦτα ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας [12]τῶν δεσποτῶν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ χωρὶς τοῦ [13]προκεῖσθαι φανερὸν ἂν εἴη τὸ δηλούμενον. οἱ ἀπελεύθεροι καθ' ἑαυτοὺς ᾤκουν χωρὶς τῶν ἀπελευθερωσάντων. ἐν δὲ τῷ τέως δουλεύοντες, συνῴκουν.

rum aliquo: ſed ego accedens Oedipus [Sphingem illam] ſuperavi, ſolo ingenio mentem ejus aſſecutus, non auguriis edoctus.

Τοὔπος. [Contractum ex] τὸ ἔπος. Verbum. Dictum. Verſus. *Et dictum illud recte nec male dictum eſt: Neque cum prorſus perditis, neque abſque prorſus perditis.* Apud Ariſtophanem proverbii loco hoc dicitur: *Malum fœminæ: ſed tamen, populares, non licet habitare domum ſine malo.*

Τουρουλλός. Turullus. Urbs Thraciæ.

Τοῦ σελίνου δεῖται. Apio indiget. Dicitur de iis, qui periculoſo morbo laborant. Solemus enim monumenta mortuorum apio coronare, ut ait Plutarchus.

Τοὺς ἑταίρους τραγ. Alios tragœdos aget. Proverbium in eos, qui ſe parant & oſtentant in rebus contrariis, ut Didymus inquit.

Τούς. Pro, τούτους. Hos. Iſtos. *Tamen nec iſtos equos.* Et, τοῖσιν ὁμοίοις. Pro, τούτοις. *His ſimilibus.*

Τοὺς Κόσα λόγους. Coſæ verba. Coſas fuit vir juſtus, Pellenenſis. Pellenenſes vero bellum cum Salaminiis gerentes vicinorum opem implorarunt, polliciti, ſe agri bello capti partem ipſis daturos eſſe. Victores vero nullam agri partem ipſis dederunt, quamvis Coſas ipſis ſuaderet, ut promiſſis ſtarent. Cum vero eam ob cauſam peſtilentia eos invaſiſſet, Coſæ dicta laudarunt.

Τουσκιανός. Tuſcianus. Orator eloquentiſſimus.

Τουσκλάνῳ. Tuſculano. Agro ita dicto. *Timagenes autem, quod eſſet in dicendo nimium liber, ſchola ejectus, in agro Tuſculano, qui ſic vocabatur, vitam tranſegit.*

Τοῦσκοι. Thuſci. Iidem qui Tyrrheni. Quære in Τυρρηνία χώρα.

Τοὔστρακον. [Contractum ex] τὸ ὄστρακον. Teſta. Urna aquæ, quæ pro ædibus defunctorum ponebatur: alias etiam ἀρδάνιον dicta. Ariſtophanes: *Et pone urnulam aquæ pro foribus.*

Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. Seorſim habitantes. Demoſthenes in *Philippicis: Poſtea vero decernitur, ut inquilini, & qui ſeorſim a dominis habitabant, naves conſcenderent.* Sed etiamſi non addita eſſent verba illa [τῶν δεσποτῶν,] ſenſus hujus loci clarus foret. Nam ſervi manumiſſi ſeorſim habitabant a dominis, qui eos manumiſerant. Quamdiu autem ſervi erant, una cum illis habitabant.

1 Καθ' ἐκεῖνο τ.] Duo hi verſus Trochaici ſunt Ariſtophanis in *Lyſiſtrata*, pag. 900. (564. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam ſupra v. Οὔτε σὺν πανωλέθροισι, ubi eadem leguntur.

2 Κακὸν γυναῖκες, ἀλλ.] Duo hi verſus ſunt Suſarionis Comici, ut monuimus etiam ſupra v. Οὔτε σὺν πανωλ.

3 Τοῦ σελίνου δεῖται. ἐπὶ τ.] Eadem habet Diogenianus: ſed apud quem pro ἀσφαλῶς, quod corruptum eſt, recte legitur ἐπισφαλῶς.

4 Τοὺς ἑταίρους τραγ.] Ex Harpocratione: ſed apud quem pro ἑταίρους rectius legitur ἑτέρους.

5 Τοὺς Κόσα λόγους. Κόσας ἐγ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Κόσας, ubi nota ſcribi Κόσσας, & Κόσσα, per duplex σ.

6 Τουσκιανός. ῥήτωρ δειν.] Vide ſupra v. Ἀκάκιος ῥήτωρ.

7 Ὁ δὲ Τιμαγένης ἐκπ.] Locus hic auctior legitur ſupra v. Τιμαγένης.

8 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 754. ubi ſic legitur:

———Καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
Ὕδατός τε καθαροῦ τοὔστρακον πρὸ τῆς θύρας.

Ὄστρακον autem hic appellatur vas fictile, quod aqua plenum pro foribus defunctorum ponebatur, ut illi, qui ex ædibus funeſtis exibant, aqua iſta ſe aſpergerent & luſtrarent. Vas illud etiam appellabatur ἀρδάνιον. Heſychius: Πηγαῖον, τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται. Pollux lib. VIII. cap. VII. Οἱ ἐπὶ τὴν οἰκίαν τοῦ πενθοῦντος ἀφικνούμενοι, ἐξιόντες ἐκαθαίροντο ὕδατι περιρραινόμενοι. τὸ δὲ ὕδωρ ἔκειτο ἐν ἀγγείῳ κεραμέῳ, ἐξ ἄλλης οἰκίας κεκομισμένον. τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο, καὶ ἀρδάνιον. Vide etiam Heſychium v. Ἀρδανίαι, & Noſtrum ſupra v. Ἀρδάνιον.

9 Ἀνδράνια] Lege, ἀρδάνια, Vide notam præcedentem.

10 Τοὺς χωρὶς οἰκοῦντας. Δημ.] Ex Harpocratione.

11 Δημοσθένης Φιλιππ.] Orat. I. in Philippum, pag. 19.

12 Τῶν δεσποτῶν] Hæ duæ voces apud Demoſthenem hodie non leguntur.

13 Προκεῖσθαι] Harpocratio, προσκεῖσθαι: uti etiam hic ſcribendum eſt. Cæterum, ſenſus hujus loci, quem Portus minime intellexerat, eſt is, quem in verſione expreſſimus.

Τουτάκι. ἐν ὅσῳ δέ.

Τουτί. ἐπέκτασις. καὶ τουτεΐον. ἐνταῦθα.

Τοῦτο οὐκ ἔτι ἠπόρουν, ἀλλὰ τοῦτο ἔλεγον ἐκεῖνο εἶναι. τουτέστι, τὸ ζητούμενον.

Τοῦτο ποιήσας καὶ ἕν, κατὰ τὴν παροιμίαν, τῶν ἀδίκων ἔργων δικαιότατον.

Καὶ τοῦτο τούτου τοὔργον. ἀλλ' ἐχρῆν τι δρᾷν. τουτέστι, τρώγειν, καὶ μὴ διδόναι τὸν μισθόν.

Τούτῳ[1] μὲν εἴπω ἐς πυγὴν κυνὸς ὁρᾷν, καὶ τριῶν ἀλωπέκων. ἐπὶ τῶν λημώντων τὰς ὄψεις τοῦτο λέγεται.

Τοὖψον.[2] ὅπου τὰ ὄψα πιπράσκεται. λέγεται καὶ ὀψοπωλεῖον. ὥσπερ τὸ, Παρῆλθεν εἰς τὰ σκόροδα, καὶ τὰ κρόμμυα, καὶ τὸν λιβανωτόν.

Τοὖψον. τὸ ὄψον. ὅ ἐστι τὸ ἰχθύδιον. ἢ ὀπτόν.

Τὸ Φέρον ἐκ Θεοῦ καλῶς Φέρειν χρή.

Τόφρα. ἐπὶ τοσοῦτον. καὶ τόφρα, τέως.

Τὸ χρεών. τὸ εἱμαρμένον.

Τόψιος.[3] ὄνομα κύριον. ὃς ἦν παλαιστής, ἀδελφὸς Δίωνος Φιλοσόφου, τοῦ Ἀλεξανδρέως.

Τώ. χωρὶς τοῦ ι.[4] ἀντὶ τοῦ διό. καὶ θηλυκῶς, καὶ ἀρσενικῶς ἐπὶ δυϊκοῦ, καὶ οὐδετέρως.

Τωβήτ. ὄνομα κύριον. καὶ Τωβίας, ὁμοίως.

Τῷ[5] τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις; ταυτὸν τῷ, τῷ τοῦτο κρίνεις. τουτέστι, τίνι τεκμηρίῳ νοήσας καὶ στοχασάμενος.

Τωθάζειν. αἰτιατικῇ. σκώπτειν. χλευάζειν. λοιδορεῖν. καυχᾶσθαι.

Οὐ[6] δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητρίδα
Τῶν ξυμποτῶν κλέψαντα;

Τωθασμός. καὶ, Τωθαστικὸν γελάσας. ἀντὶ τοῦ σκωπτικὸν, θωπευτικὸν, χλευαστικὸν, λοιδορητικόν.

Τῷ λόγῳ. Ὡς δῆθεν ἀποστέλλοντες ποίμνην καὶ βουκόλια καὶ φορβάδων ἀγέλας ἵππων ἐπὶ νομὴν τῷ λόγῳ.

Τὼ[7] μηρὼ μὴ συνέχειν. τοῦτ' ἔστι, μὴ σφίγγειν, ἀλλ' ἀνειμένως διάγειν, καὶ μὴ ἐκθλίβειν τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Τῶμις.[8] ὄνομα πόλεως.[9] διαφορεῖται δέ. ἡ δοτικὴ, Τώμει.

Τώμυρις,[10] βασίλισσα Μασσαγετῶν. ἣν μνώμενος Κῦρος, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὥς οἱ δόλος οὐ

Τουτάκι. Interea.

Τουτί. [Pro τοῦτο.] Per productionem vocis Hoc. Et τουτεῖον, hic.

Τοῦτο οὐκ ἔτι ἠπ. *De eo non amplius dubitarunt, ſed hoc illud eſſe dixerunt, quod quærebatur.*

Τοῦτο ποιήσας κ. *Ex injuſtis factis hoc unum, ut proverbio dicitur, juſtiſſimum fecit.* † *Et hoc hujus eſt facinus. Sed oportebat aliquid facere.*

Τούτῳ μὲν εἶπ. *Hunc juſſi in canis podicem inſpicere, & trium vulpium.* Hoc dicitur de illis, qui oculorum lippitudine laborant.

Τοὖψον. [Pro τὸ ὄψον. Opſonium. Item,] locus ubi opſonia vel piſces venduntur: qui & ὀψοπωλεῖον dicitur. Hoc ſenſu etiam dicitur, *Adiit allia, & cepas, & thus.*

Τοὖψον. Pro τὸ ὄψον. Opſonium. Item, piſcis. Vel, aſſum.

Τὸ Φέρον ἐκ Θεοῦ κ. *Quod divinitus accidit, æquo animo ferre oportet.*

Τόφρα. Tamdiu. Item, interea.

Τὸ χρεών. Fatale. Fatum.

Τόψιος. Topſius. Nomen proprium viri, qui fuit luctator, & Dionis Alexandrini Philoſophi frater.

Τώ. Sine ι ſubſcripto, eſt Dualis, & non ſolum genere maſculino, ſed etiam fœminino & neutro dicitur. *Hi, hæ, hæc.*

Τωβήτ. Tobit. Nomen proprium. Et Tobias, itidem.

Τῷ τοῦτο σ. *Unde hoc conjeciſti?* Vel, Ex quo ſigno conjecturam hujus rei duxiſti?

Τωθάζειν. Accuſativo jungitur. Deridere. Cavillari. Convitiis inſectari. Gloriari. [Ariſtophanes:] *Nonne grave eſt, te nos deridere, qui tibicinam convivarum clepſiſti?*

Τωθασμός. Deriſio. Cavillatio. Et, τωθαστικὸν γελάσας, qui falſe vel aſſentatorie riſit.

Τῷ λόγῳ. Verbo. Dicis cauſa. *Quippe gregem ovium & boum equorumque armenta dicis cauſa in paſcua mittentes.*

Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν. Femora non comprimere, ſed ea diducere; nec comprimere pudenda compreſſis femoribus. Ariſtophanes *Nubibus.*

Τῶμις. Tomis. Nomen urbis. Duobus autem modis effertur, [Τῶμις, & Τωμεύς.] Dativus eſt, Τώμει.

Τώμυρις. Tomyris, Maſſagetarum Regina; cujus nuptias ambiens Cyrus, Perſarum Rex,

1 Τούτῳ μὲ εἶπε ἐς π.] Ariſtoph. *Eccleſiaz.* pag. 731. (491. Ed. Baſ. *P.*)

Τούτῳ μὲ εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὁρᾷν.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Τοὖψον. ὅπου τὰ ὄψα πιπρ.] Hoc ſenſu vox iſta accipitur apud Æſchinem orat. in Timarch. pag. 179. Τίς γὰρ ὑμῶν, ὃς οὐ πώποτ' εἰς τοὖψον ἀφῖκται, &c. Sed hac de re plura notavimus ſupra v. Δείγμα, ubi Nos vide.

3 Τόψιος.] Vide ſupra v. Τὸ Δίωνος χρέος.

4 Ἀντὶ τοῦ διό] Imo, ſi pro διὸ ſumitur, ſcribitur τῷ, cum circumflexo, & ι ſubſcripto: ut vel pueris notum eſt.

5 Τῷ τοῦτο συμβαλὼν ἔχ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 319.

6 Οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλ.] Fragmentum hoc legitur apud Ariſtophanem *Veſpis*, pag. 528. (360. Ed. Baſ. *P.*)

7 Τὼ μηρὼ μὴ συνέχειν] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 178. (108. Ed. Baſ. *P.*)

——————Τὼ μηρὼ μὴ ξυνέχειν.

Scholiaſtes ad illum locum: Ἀντὶ τοῦ, ἀνειμένως ἑστῶτες, ὥστε τὸ μὴ θλίβειν τὸ μόριον. ἐκθλίβοντας τὰ αἰδοῖα ἐκ τοῦ συνέχειν τοὺς μηρούς.

8 Τῶμις. ὄνομα π.] Vide ſupra v. Τόμις.

9 Διαφορεῖται] Scribe, διφορεῖται.

10 Τώμυρις, βασίλισσα Μασσ.] Vide ſupra v. Τόμυρις, ubi eadem leguntur. Sumpta autem hæc ſunt ex Herodoti lib. 1. pag. 53. ubi ſcribitur Τόμυρις, per ο.

ὠρσε·

προσεσχώρεεν, ἐλάσας ἐπὶ τὸν Ἀράξεα, ἐποιέετο ἐκ τοῦ ἐμφανέος τὴν [2] στρατιάν.

Τῶν ἄλλων μοι πάντων ἧττον μέλει. ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

Τῶν γὰρ ὑστάτων χωρίς.

Τῶν δ' ὄνων οὐ μοι μέλει.

Τῶν δυνατῶν τι κέλευ'. οὐ γὰρ παρὰ Κενταύροισι.

Τῶν ἐαρινῶν φύλλων πλείονές εἰσιν οἱ συκοφαντοῦντες.

Τῶν ἑκτικῶν. τῶν περὶ ἕξιν νοσούντων.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. τῶν θεατρικῶν.

Τῶν [3] εἰς τὴν φαρέτραν. Φασὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διάγοντες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψῆφον λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ἐπεὶ τοίνυν τῶν ἀποθνησκόντων ἐξέφερον τὰς φαρέτρας, καὶ ἠρίθμουν τὰς ψήφους· καὶ εἰ εὑρίσκοιντο πλείους αἱ λευκαί, εὐδαιμόνιζον τὸν ἀποθανόντα. ὅθεν καὶ παροιμιασθῆναι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκήν.

Τῶν [4] ἵππων Εὐμήλου πολὺ μᾶλλον [5] ἀλλήλοις ἐοικότα κατασκευάσαντες τὴν συνωρίδα τῶν βαλαντίων.

Τῶν ὤτων ἀναρτηθεὶς εἰς ὀργὴν ἐκπίπτει.

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. λεγόμενόν τί ἐστι. καὶ Μένανδρος δύο [6] προσθείς, ὡς παροιμιῶδες ἐπιλέγει παίζων, τό,

Ἓν γάρ τι τούτων τῶν τριῶν ἔχει κακῶν.

ταῦτα δὲ εἶναι λέγουσιν, ἃ Θηραμένης ὥρισε πρόστιμα. [7] Πολύζηλος Δημοτυνδάρεως· Τριῶν γοῦν κακῶν ἦν ἑλέσθαι αὐτῷ τι πᾶσ' ἀνάγκη, ἢ ξύλον ἐφέλκειν, ἢ πιεῖν κώνειον, ἢ προδόντα τὴν ναῦν ὅπως τάχιστα τῶν κακῶν ἀπαλλαγῆναι. Ταῦτ' ἐστὶ τρία Θηραμένους, ἅ σοι φυλακτέ' ἐστίν. Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· Ἐγὼ γὰρ ἀπὸ Θηραμένους δέδοικα τὰ τρία ταυτί.

Τῷ νῦν λόγῳ. ἀντὶ τοῦ ποίῳ; Καί, Τῷ τοῦτο κρίνεις; ἀντὶ τοῦ, ἐκ ποίου σημείου; Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. † [8] Ἡ τύχη κενῶς κεκληρονόμηκε τοιαύτην φήμην. αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιδέχεσθαι σεμνότητα καὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τοὐναντίον.

Τῶν ὑπό οἱ τεταγμένων. τῶν ὑφ' ἑαυτῷ. Ὁ δὲ Καῖσαρ τὸν γενναιότατον ἡγεμόνα κελεύει τῶν ὑπό οἱ τεταγμένων ἡγήσασθαι στρατιωτῶν.

Τῶν [9] φιλτάτων τὰ φίλτατα. Φησὶν Ἀριστοτέλης

cum ei dolus non ſuccederet, profectus ad Araxem, palam ei bellum intulit.

Τῶν ἄλλων μοι π. Cætera omnia mihi minus curæ ſunt.

Τῶν γὰρ ὑσ. Nam ſine poſtremis.

Τῶν δ' ὄνων οὐ μ. Aſinos non curo.

Τῶν δυνατῶν τι κέλ. *Eorum, quæ fieri poſſunt, aliquid impera. Haud enim apud Centauros ſumus.*

Τῶν ἐαρινῶν φύλλ. Vernis foliis plures ſunt ſycophantæ.

Τῶν ἑκτικῶν. Illorum, qui hectica febri laborant.

Τῶν ἐπὶ σκηνῆς. Scenicorum.

Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. Illorum [calculorum] qui ſunt in pharetra. Ajunt Scythas cubitum ituros in promptu habere pharetram, &, ſi diem illum abſque moleſtiis tranſegerint, calculum album in pharetram conjicere: ſin ſecus, nigrum. Cum igitur aliqui morerentur, prolatis pharetris calculos numerabant: &, ſi plures albi reperirentur, defunctum felicem prædicabant. Hinc dies *albus* pro *felici* in proverbium abiit.

Τῶν ἵππων Εὐμ. *Cum par marſupiorum confeciſſent, multo magis ſibi ſimilium, quam equi Eumeli.*

Τῶν ὤτων ἀναρτ. *Ex auribus ſuſpenſus iraſci incipit.*

Τῶν τριῶν κακῶν ἕν. Trium malorum unum. Eſt dictum quoddam. Et Menander, cum duo ante memoraſſet, tanquam proverbium jocans ſubjicit: *Unum enim horum trium habet malorum.* Hæc autem eſſe dicunt ea mala, quæ Theramenes pœnarum loco ſtatuit. Polyzelus *Demotyndareo: Trium igitur malorum unum omnino neceſſe erat eum eligere ; vel nervo conſtringi, vel cicutam bibere, vel prodita navi quam citiſſime malis omnibus liberari. Hæc tria Theramenis mala tibi cavenda ſunt.* Ariſtophanes *Triphalete: Ego enim a Theramene tria iſta [mala] metuo.*

Τῷ νῦν λόγῳ. Quali nunc oratione? Et, Τῷ τοῦτο κρ. *Ex quo ſigno hoc conjicis?* Ariſtophanes *Pluto.* † *Fortuna immerito tantum nomen adepta eſt. In cauſa vero ſunt illi, qui negotia adminiſtrant, quod in iiſdem rebus interdum gravitatem & magnitudinem animi oſtendant; interdum vero contra.*

Τῶν ὑπό οἱ τεταγμένων. Sibi ſubjectorum. Sibi parentium. *Cæſar autem fortiſſimum ducem milites, quibus ipſe præerat, ducere jubet.*

Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτ. Chariſſimorum cha-

1 Προσεσχώρεεν] Malim, προσεχώρεεν. Apud Herodotum legitur, ὡς οἱ δόλῳ οὐ προσεχώρεεν, &c.

2 Στρατιάν] Lege, στρατιήν.

3 Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν] Confer Zenobium Adag. Τὰς ἐν τῇ φαρέτρᾳ ψηφίδας, & Noſtrum ſupra v. Λευκὴ ἡμέρα, ubi eadem leguntur.

4 Τῶν ἵππων Εὐμ.] Vide ſupra v. Στατήρ, unde locum hunc emendabis & ſupplebis.

5 Ἀλλήλοις] Hæc vox in prioribus Editt. deeſt, quam ex MS. A. revocavi. Eſt autem ad ſenſum loci neceſſaria.

6 Προσθείς] Sic rectius MS. A. quam MSS. B. & C. itemque priores Editt. quæ habent, προθείς. Cum MSto A. conſentit Photius in Lexico inedito.

7 Πολύζηλος Δημοτυνδάρεως] Portus, *Polyzelus Demotyndarei filius.* Sed ſcribendum eſt, Πολύζηλος Δημοτυνδάρεῳ, i.e. *Polyzelus in [fabula] Demotyndareo.* Scripſiſſe enim Polyzelum fabulam hujus nominis teſtatur ipſe Suidas ſupra v. Πολύζηλος. Photius in Lexico MS. recte habet Δημοτυνδάρεῳ.

8 Ἡ τύχη κενῶς κεκληρ.] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. mendoſe, ἠτύχηκεν ὡς κεκληρονόμηκε, &c. Locus autem hic ſumptus eſt ex Polybio, ut diſcimus ex ipſo Suida infra v. Τύχη, ubi recte legitur, μήποτε γὰρ αὕτη (i.e. τύχη) μὴ κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην.

9 Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτ.] Confer Vatic. Append. Cent. VI. Adag. v.

ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ, τοὺς παῖδας γυμνοὺς ἐκφέρειν μέχρις ἐτῶν ιϛ΄, καὶ καταφιλεῖν αὐτοὺς ἐν τοῖς συμποσίοις.

Τῷ ῥα. διὸ δή.

Τώς. οὕτως.

Τὼς [1] δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα.

Ὅμηρος. καὶ [2] Σοφοκλῆς·

—————— Ὡς ἐμὲ
Αὐτοσφαγῆ πίπτοντα, τὼς αὐτοσφαγεῖς
Πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων ὀλοίατο.

Τῷ σε. διό σε. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Τῷ [3] σε, μάκαρ Λητῷε, τεῷ τέττιγι γεραίρει.

Τῷ [4] τέλει πίστιν φέρων. οἷον, πιστεύων ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ δρόμου παραλεύσεται. ἢ, νομίζων ἕως τέλους οὕτως ἐλαύνειν. Σοφοκλῆς.

Τώπλας. ὄνομα κύριον.

Τῷ τρόπῳ; ἀντὶ τοῦ, τίνα τρόπον.

Τῷ τοι ἄρα. διὰ τοῦτο δή. Τῷ τοι ἄρα οὐδὲ καταλύειν αὐτῷ ἐδόκει ἐν τοῖσδε τοῖς πολίσμασιν, ἀλλ' εἰς τὸ ψαμμαθῶδες τοῦ ποταμοῦ. καὶ αὖθις· Ἐπῄει ἀφειδῶς τοῖς πολεμίοις. τῷ τοι ἄρα καὶ πλήττεται βέλει τὸν μηρόν.

Τῷ τοι. πολὺ παρὰ τρόπον τοῦτο. οὐ γὰρ τῷ τοι, ἀλλ' οὐδέτερον ἄρθρον ἑνικὸν τὸ τό.

Τό τοι [5] πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον
Χρῄζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι.

τουτέστι, τὸ [6] ἀνεξάλειπτον κακὸν, τὸ κατὰ τὴν [7] πλήρωσιν χρῄζω ἀκοῦσαι τοῦ Οἰδίποδος.

Τῷ ὀφθαλμῷ παραβάλλῃ. [8] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. τουτέστι, τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐφορᾷς καὶ ὑποβλέπῃ. Ὅμηρος· Ὑπόδρα ἰδών. οὕτω γὰρ ἐβάδιζεν ὁ Σωκράτης. καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ· Ταυρηδὸν ὑποβλέψας, ὥσπερ εἰώθει.

Τραβαῖαι. [9] αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ Ῥωμαίοις.

Τραβίτης. [10] ὁ κύων.

Τραγαλίζονται. [11] Ἀριστοφάνης· Ὡς ᾔσθηνται τὸ σύρφακα ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον, καὶ τραγαλίζοντα τὸ μηδέν.

Τραγεῖν. φαγεῖν.

Τραγήματα. Καὶ παρατιθέναι τῶν τραγημάτων [12] πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένων· ἐνίοτε καρύων μὲν τρία ἢ τέτταρα· τῶν δὲ ἰσχάδων, ἂν οὕτω τύχῃ, πέντε, ἢ ἕξ. εἰ δὲ παῤῥησιασθέντες ἡμεῖς χαριεστάν τινα παῤῥησίαν ᾐτήσαμεν ἔτι πλείους, προσετέθηκεν ἂν ἴσως δύο, ἢ τρία, μάλα σεμνῷ προσώπῳ, καὶ οὐδὲν ὑφορώμε-

riſſima. Ariſtoteles in Melienſium Republ. tradit, Melienſes liberos ſuos nudos uſque ad annum XVI. circumferre, & in conviviis deoſculari.

Τῷ ῥά. Quamobrem. Idcirco.

Τώς. Ita. Sic. Adeo. *Ita autem te odi, ut antea mirifice dilexi.* Homerus. Et Sophocles: *Ut me [vident] propria manu cadentem, ſic illi propriis manibus cæſi a chariſſimis liberis perdantur.*

Τῷ σε. Quamobrem te. In Epigrammate: *Quare te, beate fili Latonæ, tuâ cicadâ honorat.*

Τῷ τέλει π. φ. *Credens ſe ad curſus finem eſſe perventurum.* Vel, putans ſe ad finem uſque ſic equos acturum eſſe. Sophocles.

Τώπλας. Totilas. Nomen proprium.

Τῷ τρόπῳ; Quonam modo?

Τῷ τοι ἄρα. Propterea. Idcirco. *Idcirco etiam ne in his quidem oppidulis, ſed in arenoſa fluvii parte commorari ei viſum eſt.* Et iterum: *Cum hoſtes incautius aggrederetur, femur ejus telo vulneratum eſt.*

Τῷ τοι. Hæc ſcriptura longe a vero recedit. Non enim [ſcribendum eſt] τῷ τοι, [ſed τό τοι.] Eſt enim hoc τὸ articulus generis neutrius, & ſingularis. [Sophocles:] *Memorabilem illum & nunquam obliviſcendum caſum, hoſpes, audire cupio.* Hoc eſt, infelicem illam & nunquam oblivioni tradendam excæcationem Oedipodis audire cupio.

Τῷ ὀφθαλμῷ παραβάλλῃ. *Oculis limis & diſtortis intueris.* Ariſtophanes *Nubibus.* Homerus: *Torvis oculis intuens.* Sic enim incedebat Socrates. Et Plato de ipſo ait: *Torvis & limis oculis intuens, ut ſolebat.*

Τραβαῖαι. Trabeæ. Pretioſæ veſtes apud Romanos.

Τραβίτης. Epithetum canis.

Τραγαλίζονται. Comedunt. Rodunt. Ariſtophanes: *Ubi ſenſerunt reliquam turbam ex acetabulo ſorbentem, & neſcio quid rodentem.*

Τραγεῖν. Edere. Comedere. Rodere.

Τραγήματα. Bellaria. *Et apponere bellaria multis una convivantibus; interdum quidem ternas aut quaternas nuces: aridas vero ficus quinque forte, vel ſex. Quod ſi facetiis & jocis eum provocantes, plures peteremus, duas forſan vel tres addebat, idque vultu valde gravi & ſerio, juniorum riſum nullo modo*

1 Τὼς δέ σ' ἀπεχθ.] Eſt verſus Homericus Il. Γ. v. 415.
2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 50. ut Portus monuit.
3 Τῷ σε, μάκαρ Λητ.] Anthol. lib. VI. cap. XVI. Epigr. 1.
4 Τῷ τέλει πίστιν φέρων. οἷον, πισ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 114. ut itidem Portus monuit.
5 Τό τοι πολὺ καὶ μηδ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 289.
6 Ἀνεξάλειπτον] Scholiaſtes Sophoclis habet, ἀδιάλειπτον.
7 Πλήρωσιν] Scribe, πήρωσιν, ut apud Scholiaſtam Sophoclis legitur.
8 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 147. (82. Ed. Baſ. P.)
9 Τραβαῖαι] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, τραβαῖοι.
10 Τραβίτης] MS. A. τραβείτης. Suidas infra v. Τράπεζα, τραπεζείτης κύων. Quare exiſtimo τὸ τραβείτης corruptum eſſe ex τραπεζείτης.
11 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 478. (334. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:
—————— Ὡς ᾔσθοντό γε τὸ μὲν σύρφακα τὸν ἄλλον
Ἐκ κηθαρίου λαγαριζόμενον, &c.
Vide ibi Scholiaſtam: & Noſtrum ſupra v. Λαγαριζόμενον.
12 Πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένων] Vel ſcribendum eſt, πολλῶν ἅμα συνεστιωμένων; vel, πολλοῖς ἅμα συνεστιωμένοις: ut Portus etiam monuit.

νος

νος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα. † Τῶν [1] λεγομένων Τραγιάμβων πρῶτος ἦρξεν Ἀπολλόδωρος, Ἀσκληπιάδου, ὁ Γραμματικός.

ſuſpicans. † Apollodorus, Aſclepiadis filius, Grammaticus, primus inventor fuit Tragiamborum ſic dictorum.

Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν. ἀντὶ τοῦ αἰγίδα.

Τραγῆν ἐνημμένος μέλαιναν. Nigra capri pelle indutus.

Τραγικῆς. τραγῳδεῖν εἰδυίας.

Τραγικῆς. Tragicorum carminum peritæ.

Τραγικὴ σκηνή. πῆγμα μετέωρον, ἐφ᾽ οὗ [2] ἐν Θεῶν σκηναῖς τινες παρόντες ἔλεγον. λέγεται δὲ καὶ ἡ τραγικὴ τέχνη, σκηνή.

Τραγικὴ σκηνή. Tragica Scena. [In ea erat] pegma ſublime, in quo aliqui Deorum habitu ſtantes loquebantur.

Τραγικὸν πάθος. συμφορᾶς μεστόν.

Τραγικὸν πάθος. Tragicus caſus. Id eſt, triſtiſſimus.

Τραγικὸς [3] πίθηκος. ἐπὶ τῶν παρ᾽ ἀξίαν σεμνυνομένων. Δημοσθένης καὶ ἄλλα πολλὰ εἰπὼν εἰς τὸν Αἰσχίνην, φάσκων ὑποκρινόμενον ποιηταῖς τραγῳδιῶν, ἔτι καὶ πίθηκον προσηγόρευσεν· ἤτοι ὅτι βραχὺς ὢν τῷ σώματι εἰσῄει εἰς τὴν σκηνήν· ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μιμηλὸν ζῶόν ἐστιν, εἰς τοῦτο ἐπέσκωψε τὸν Αἰσχίνην, ὡς ἀνθρώπους ὑποκρινομένους τραγῳδίαν μιμούμενον.

Τραγικὸς πίθηκος. Tragica ſimia. De iis dicitur, qui honoribus ſuperbiunt, quibus indigni ſunt. Demoſthenes, poſtquam & alia multa in Æſchinem dixiſſet, inter quæ & hoc, cum tragœdiarum ſcriptoribus operam hiſtrionicam navare, ſimiam etiam præterea vocavit: vel quod, cum eſſet brevi corporis ſtatura, ſcenam ingrederetur: vel, quia ſimia eſt animal imitandi peritum, ideo deriſit Æſchinem, quod imitaretur homines, qui tragœdias agebant.

Τραγικώτερος. [4] ἀξιοπιστότερος. ἢ ἀτυχέστερος. [5] Ἀριστοφάνης·

Οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζεῦξαι πτερόν,
Ὅπως ἐφαίνου τοῖς Θεοῖς τραγικώτερος.

αἰνίττεται δὲ τὰ περὶ Ἰκάρου λεγόμενα. ἢ ἐπεὶ δοκεῖ ὁ Βελλεροφόντης τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα μετὰ τὴν τῆς Χιμαίρας ἀναίρεσιν ἐπανελθὼν εἰς Κόρινθον ἐξαπατῆσαι, καὶ ὡς γυναῖκα ἐπιβιβάσας τοῦ ἵππου Πηγάσου, εἰς μέσην ῥίψαι τὴν θάλασσαν.

Τραγικώτερος. Magis tragicus. Vel, infelicior. Ariſtophanes: *Oportebat ergo te Pegaſi alas jungere, ut videreris Diis magis tragicus.* Alludit ad fabulam de Icaro. Vel quia Bellerophontes uxorem Prœti poſt Chimæram interfectam Corinthum reverſus decepit, & mulierem equo Pegaſo impoſitam in medium mare abjecit.

Τράγκυλλος, ὁ Σουητώνιος χρηματίσας, γραμματικὸς Ῥωμαῖος. ἔγραψε [6] περὶ τῶν παρ᾽ Ἕλλησι παιδιῶν βιβλίον ά. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις θεωριῶν καὶ ἀγώνων βιβλία β΄. Περὶ τοῦ κατὰ Ῥωμαίους ἐνιαυτοῦ βιβλίον ά. Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων ά. Περὶ τῆς Κικέρωνος πολιτείας ά. [7] ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ. Περὶ ὀνομάτων κυρίων καὶ ἰδεῶν ἐσθημάτων, καὶ ὑποδημάτων, καὶ τῶν ἄλλων, οἷς τις ἀμφιέννυται. Περὶ δυσφήμων λέξεων, ἤτοι βλασφημιῶν, καὶ πόθεν ἑκάστη. Περὶ Ῥώμης, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ νομίμων καὶ ἠθῶν βιβλία β΄. [8] Συγγενικὸν Καισάρων. περιέχει δὲ καὶ βίους καὶ διαδοχὰς αὐτῶν ἀπὸ Ἰουλίου ἕως Δομετιανοῦ, βιβλία ή. Στέμμα Ῥωμαίων ἀνδρῶν ἐπισήμων.

Τράγκυλλος. Tranquillus. Sic dictus fuit Suetonius, Grammaticus Romanus: qui ſcripſit de Græcorum Ludis lib. I. De Romanorum Spectaculis & Ludis lib. II. De Anno Romano lib. I. De Notis, quarum uſus eſt in libris, lib. I. De Ciceronis Republica lib. I. In eo autem contradicit Didymo. De nominibus propriis & formis veſtium & calceorum & reliquorum, quibus quis veſtitur. De verbis mali ominis, ſive maledictis, & unde horum unumquodque. De Roma, ejuſque inſtitutis & moribus lib. II. Familiam Cæſarum: quod opus continet eorum vitas & ſucceſſiones a Julio uſque ad Domitianum, lib. VIII. Stemma illuſtrium virorum Romanorum.

Τραγόλας. [9] ὅπλον, ᾧ χρησάμενος ὁ Κόττας οὕτω βίαιον ἀφῆκε πληγήν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τε τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσηλῶσαι.

Τραγόλας. Tragula. Telum, quo uſus Cotta adeo violentum ictum inferebat, ut eo percuſſum per thoracem & latera trajiceret, & terræ affigeret.

Τράγος. παρὰ τὸ τραχὺ δέρμα ἔχειν· τράχος τις ὤν. ἢ παρὰ τὸ τραχεῖαν φωνὴν ἔχειν. ἢ ἀπὸ

Τράγος. Hircus. Ita dictus, quod τραχὺ δέρμα, i.e. aſperam pellem habeat; quaſi di-

1 Τῶν λεγομένων Τραγ.] Hæc male voci τραγήματα ſubjecta ſunt, quæ ad v. Τραγίαμβοι pertinent. Vide ſupra v. Ἀπολλόδωρος, ubi eadem leguntur.

2 Ἐν Θεῶν σκηναῖς τ.] Locus hic corruptus videtur, quem ſic reſcripſerim, ἐν Θεῶν σχήματί τινες, &c. Confer Noſtrum ſupra v. Ἀπὸ μηχανῆς Θεός.

3 Τραγικὸς πίθηκος.] Confer Harpocrationem h. v.

4 Ἀξιοπιστότερος.] Ne putes hanc eſſe interpretationem vocis τραγικώτερος; ſed ſenſus eſt, τὸ τραγικώτερος in ſubjuncto loco Ariſtophanis præter expectationem dictum eſſe pro ἀξιοπιστότερος. Culpandus interim eſt Grammaticus noſter, quod mentem ſuam non clarius expreſſerit.

5 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 632. (439. Ed. Baſ. *P.*)

6 Περὶ τῶν παρ᾽ Ἕλλησι παιδιῶν] Operis hujus meminit Tzetzes Chil. VI. v. 875.

7 Ἀντιλέγει δὲ τῷ Διδύμῳ] Didymus nimirum in ſcriptis ſuis Ciceronem reprehenderat: ut patet ex loco iſto Ammiani Marcellini lib. XXII. pag. 235. *Chalcenterus Didymus, multiplicis ſcientiæ copia memorabilis, qui in illis ſex libris, ubi nonnunquam imperfecte Tullium reprehendit, Sillographos imitatus, ſcriptores maledicos, judicio doctarum aurium incuſatur.* Adverſus hujus igitur obtrectationes Suetonius Ciceronem defendit.

8 Συγγενικὸν Καισ.] Hoc opus hodie adhuc exſtat.

9 Τραγόλας. ὅπλον, ᾧ χρ.] Vide ſupra v. Κόττας, ubi eadem leguntur.

τοῦ

τοῦ τρέχειν. καὶ τραγᾶν φασὶ τὰς ἀμπέλους, ὅταν μὴ καρπὸν φέρωσιν. ἡ τῶν τράγων δυσοσμία γράσος λέγεται. καὶ τράγων ἄνθρωπος, ὁ δύσοσμος. Διάλογον τράγου καὶ βοὸς ἐν τῷ Βοῦς ἕβδομος.

Τράγος. παρὰ Μεσσηνίοις ὁ ἐρινεός. ἐδέξατο δὲ Ἀριστομένης χρησμὸν, ὅς, ἡνίκα πίῃ ὕδωρ τοῦ Ἔδα ποταμοῦ ὁ τράγος, ἁλώσεται ἡ Ἱρὰ τὸ ὄρος. καὶ ἐκώλυον τοὺς τράγους πίνειν ἐκεῖθεν. ὁ δὲ ἐρινεὸς ἐπεφύκει παρὰ τὸν ποταμὸν οὗ τὰ φύλλα τῷ ὕδατι ἐπλησίαζον κεκυφότα· καὶ τούτου ἐκβάντος, ἑάλω τὸ ὄρος.

Τραγῳδία. δεινοπάθεια. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἴσως ἐρινύς ἐστιν ἐκ τραγῳδίας.

τὰ[1] γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φασμάτων τραγῳδοῖς μᾶλλον ἁρμόττει. ἐν δὲ ταῖς τραγῳδίαις μετὰ λαμπάδων εἰσήρχοντο αἱ ἐρινύες. τὸ δὲ ὅπως ἐγένοντο, τραγῳδίαν βουλομένου γράφειν ἐστὶν, οὐχ ἱστορίαν συγγράφοντος. Καὶ αὖθις· Παθοῦσα τραγῳδίας ἄξια.

Τραγῳδικόν.[2] ἐμπαθές. ἐπείπερ καὶ ἡ τραγῳδία ἐμπαθῶν πραγμάτων ἀπαγγελτική. ἢ ἐπειδὴ περὶ τραγῳδίας μέλλει λέγειν.

Τραϊανὸς, Πατρίκιος. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτμήτου. οὗτος ἔγραψε χρονικὸν σύντομον, πάνυ θαυμάσιον. ἦν δὲ χριστιανικώτατος καὶ ὀρθοδοξότατος.

Τραϊανὸς, βασιλεὺς Ῥωμαίων· ὃς ἀγαθὸς καὶ μισοπόνηρος καὶ δίκαιος τοσοῦτον ὑπῆρχεν, ὥστε ποτὲ γυμνώσας ῥομφαίαν ἐνώπιον τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, ἐπέδωκε τῷ ὑπάρχῳ, λέγων· Δέξαι τὸ ξίφος τοῦτο, καὶ, εἰ μὲν καλὸς ὑπάρχω, ὑπὲρ ἐμοῦ· εἰ δὲ μὴ, κατ' ἐμοῦ χρῆσαι. Οὗτος[3] τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακωχήν τινα τῆς τιμωρίας παρέχειν. οἱ γὰρ κατὰ καιρὸν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων τὰς ἀρχὰς ὠνούμενοι, πρὸς θεραπείαν τῶν τότε βασιλέων διαφόρους ἐπῆγον τοῖς Χριστιανοῖς κολάσεις. ὅθεν καὶ Τιβεριανὸς, ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστινῶν ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. ἐντεῦθεν ὁ Τραϊανὸς πᾶσιν ἅμα τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἀπηγόρευε τοῦ τιμωρεῖσθαι τούτους.

Τράμις. ὁ πρωκτός. [4]Ἀριστοφάνης·

Αἰθὸς γεγένημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

Τράμπις.[5]

Τρανές. σαφές.

Ἴσμεν[6] γὰρ οὐδὲν τρανὲς, ἀλλ' ἀλώμεθα.

Καὶ αὖθις· Ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο.

Τρανεστέρα ἡ ὄψις τῆς ἀκοῆς. ἐν τῷ Αἰσθήσεις πέντε.

cas τράχος. Vel, quod aſperam vocem habeat. Vel [ſic dictus eſt] a τρέχειν, quod currere ſignificat. Et τραγᾶν vites dicunt, cum fronde luxuriantes nullum fructum ferunt. Hircorum fœtor γράσος dicitur. Et τράγων, homo hircum olens. Dialogum hirci & bovis [quære] in v. Βοῦς ἕβδομος.

Τράγος. Hircus. Apud Meſſenios caprificus dicitur τράγος, i.e. hircus. Ariſtomenes autem oraculum accepit, tunc Hiram montem captum iri, cum Hedæ fluminis aquam hircus potaſſet. Quare prohibebant hircos, ne aquam ex eo biberent. At caprificus juxta fluvium ſtabat, cujus folia inclinatis ramis aquam fluminis attingebant. Quare cum hoc eveniſſet, mons captus eſt.

Τραγῳδία. Tragœdia. [Interdum,] tragica de gravibus malis querela. Ariſtophanes *Pluto*: *Fortaſſe Erinnys eſt ex Tragœdia.* Spectra enim horrenda Tragœdiæ magis conveniunt. In Tragœdiis autem Furiæ cum facibus introducebantur. Quales autem eæ fuerint, Tragici potius fuerit quam Hiſtorici deſcribere. Et iterum: *Mala vere tragica perpeſſa.*

Τραγῳδικόν. Tragicum. Lamentabile. Lugubre. Tragœdia enim caſus lamentabiles narrat. Vel, quia de Tragœdia dicturus eſt.

Τραϊανός. Trajanus, Patricius. Hic ſub Juſtiniano Rhinotmeto floruit, Chroniconque breve & præſtantiſſimum ſcripſit. Fuit idem Chriſtianiſſimus & maxime orthodoxus.

Τραϊανός. Trajanus, Romanorum Imperator, qui adeo bonus, & improbitati inimicus, & juſtus fuit, ut aliquando ſtrictum enſem coram proceribus ſuis Prætorii præfecto tradiderit, his verbis uſus: *Accipe hunc enſem, &, ſi bonus fuero, pro me; ſin malus, contra me eo utere.* Hic aliquas ſuppliciorum inducias Chriſtianis conceſſit. Qui enim illis temporibus magiſtratus a Romanis redimebant, ad captandam gratiam Imperatorum, qui tunc vivebant, varia ſupplicia Chriſtianis infligebant. Quamobrem etiam Tiberianus, qui primæ Palæſtinorum genti præerat, ad eum retulit, ſe in poſterum Chriſtianis occidendis imparem fore, quod illi ultro ad ſupplicia ſe ipſos offerrent. Quare Trajanus omnibus imperio ſuo ſubjectis interdixit, ne eos ſuppliciis afficerent. *Port.*

Τράμις. Podex. Ariſtophanes: *Podex meus circumcirca penitus eſt ambuſtus.*

Τράμπις. Trampis. [Telum barbaricum.]

Τρανές. Clarum. Certum. [Sophocles:] *Nihil enim certi ſcimus, ſed vaga eſt nobis hac de re opinio.*

Τρανεστέρα ἡ ὄψις τ. Viſus clarior eſt auditu. Vide in v. Αἰσθήσεις πέντε.

1 Τὰ γὰρ ἀποτρόπαια τῶν φασμάτων.] Confer Enarratorem Comici ad *Plutum*, pag. 45. qui eadem docet.

2 Τραγῳδικόν. ἐμπαθές. ἐπ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis in *Pluto*, pag. 45.

Βλέπει γέ τοι μανικόν τι καὶ τραγῳδικόν.

quem verſum Compilator hic omittere non debebat.

3 Οὗτος τοῖς Χριστιανοῖς ἀνακ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur etiam in Collectaneis Conſtantini a Valeſio editis, pag. 818.

4 Ἀριστοφάνης] *Theſmophoriaz.* pag. 780. (517. Ed. Baſ. P.)

5 Τράμπις] Etymologus v. Ἀσπὶς, τὸ τράμπις interpretatur ὅπλον βαρβαρικόν. Aliter vero Heſychius: quem vide. Confer etiam Scholiaſtam Nicandri, pag. 16.

6 Ἴσμεν γὰρ οὐδ.] Eſt verſus Sophoclis in *Ajace*, pag. 2. ut Portus monuit.

Τράπεζα. καὶ τραπεζίτης κύων, ὁ ἐπιτηρῶν τῆς τραπέζης. Τραπεζίτης δὲ, διὰ τοῦ ι, ὁ καταλλάκτης. καὶ [1] τραπεζῆες κύνες, ποιητικῶς.

Τραπεζολοιχός.

Τραπέζια.

Τραπεζοῦς, Τραπεζοῦντος. ὄνομα πόλεως.

Τραπεζοφόρος. [2] ἱερωσύνης ὄνομα ἡ Τραπεζοφόρος. καὶ ὅτι αὐτή τε καὶ ἡ Κοσμὼ συνδιέπουσι πάντα τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἱερεῖα· ὡς Λυκοῦργος ἐν [3] τῷ αὐτοῦ λόγῳ δεδήλωκε.

Τραπείομεν. τὸ βαρύτονον τράπω. Ποῖ δὲ τράπωμαι, καὶ τίς γένωμαι; διὰ τοῦ ω μεγάλου. καὶ τράπω, αὐθυποτακτικόν.

Τρασιά. [4] ὁ τόπος, ἐν ᾧ ξηραίνεται τὰ σῦκα, ἢ οἱ τυροί. ἀπὸ δὲ τοῦ καθόλου ἐπὶ τὸ μέρος ἦλθε. καθόλου γὰρ εἰπὼν ὁ Στρεψιάδης ἄνω τὴν εὐδαιμονίαν τὴν αὐτοῦ,

Βρύων μελίτταις, καὶ προβάτοις, καὶ στεμφύλοις·

καταμερίζει αὐτά. ἀπὸ μὲν γὰρ τῶν προβάτων τὰ ἔρια γίνεται. ἀπὸ δὲ στεμφύλων, ἡ τρύξ· ἀπὸ δὲ τῆς τρασιᾶς, τὰ σῦκα.

Τραυματίας. πληγωμένος. Τραυματίας δὲ καὶ καματηρούς, οἷς οὔτε δύναμις ἐγένετο φυγῆς, οὔτε βούλησις, [5] φυλάττεσθαι ἐθεράπευε.

Τραυματισθῆναι. ἀντὶ τοῦ τρωθῆναι. Θουκυδίδης ά.

Τραύξανα. [6] τὰ ἀπὸ τῆς φάτνης ἀποπίπτοντα τῶν ἵππων, ἢ τῶν βοῶν, ἢ τῶν ἄλλων κτηνῶν λείψανα. σημαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκανθώδη καὶ ξηρὰ ξύλα. οὕτω Φερεκράτης.

Τραφερή. [7] ἡ ξηρὰ γῆ.

Τραχέως. ἀνδρείως. Οἱ δὲ τραχέως αὐτοὺς ὑπεδέχοντο πυκνῇ καὶ πεφρικυίᾳ τῇ φάλαγγι.

Τραχεῖα, καὶ τραχεῖα ὁδός. ἡ αὐτή. ἤγουν ἡ τραχεῖα.

Τραχηλίζων. Κλεόστρατος Ῥόδιος πάλη νικᾷ· [8] ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε. Καὶ [9] Ἰώσηπος· Πολέμῳ καὶ διχονοίᾳ καθημέραν τραχηλιζομένους, οἰκτρότατα πάσχειν. καὶ τράχηλος, τὸ μέρος τοῦ σώματος.

Τραχὶν, Τραχῖνος. ὄνομα πόλεως. καὶ Τραχίνιος, ὁ ἀπ' αὐτῆς.

Τράχων, Τράχωνος.

Τραχωνῖτις. χώρα.

Τρέσσας. ἀντὶ τοῦ φυγὼν, φοβηθεὶς, δειλιάσας.

Τράπεζα. Menſa. Et τραπεζίτης κύων, canis menſalis. Τραπεζίτης vero, per ι, trapezita, ſive menſarius. Et τραπεζῆες κύνες, canes menſarii. Eſt poeticum.

Τραπεζολοιχός. Qui menſis inſidiatur. Paraſitus.

Τραπέζια. Parvæ menſæ.

Τραπεζοῦς. Trapezus, Trapezuntis. Nomen urbis.

Τραπεζοφόρος. Menſifera. Eſt nomen ſacerdotis. Hæc autem & Coſmo ſimul omnia Minervæ ſacrificia curabant, ut Lycurgus in eadem oratione declaravit.

Τραπείομεν. A barytono τράπω. *Quo me vertam, & quid de me fiet?* Scribitur per ω magnum. Et τράπω eſt ſubjunctivi modi.

Τρασιά. Locus, in quo ficus vel caſei ſiccantur. Ab univerſali vero venit ad part[illegible]lare. Cum enim Strepſiades ſupra univ[illegible] felicitatem ſuam his verbis complexus [illegible]ſet, *Abundans apibus, & ovibus, & olearum recrementis;* ea in partes partitur. Ab ovibus enim colliguntur lanæ: ex olearum recrementis fiunt fraces: & ex traſia promuntur ficus.

Τραυματίας. Sauciatus. Vulneratus. *Vulneratos autem & defatigatos, quibus neque facultas neque voluntas fugæ fuerat, cuſtodiri curarique juſſit.*

Τραυματισθῆναι. Sauciatum eſſe. Vulneratum eſſe. Thucydides lib. 1.

Τραύξανα. Reliquiæ, quæ de equorum, vel boum aliorumve jumentorum præſepi decidunt. Significat autem & ſpinoſa ſiccaque ligna. Sic Pherecrates.

Τραφερή. Terra ſicca.

Τραχέως. Aſpere. Viriliter. Fortiter. *Illi vero eos denſa & horrida phalange aſpere exceperunt.*

Τραχεῖα, & τραχεῖα ὁδός. Via aſpera.

Τραχηλίζων. In cervicem reſupinans. Collum obtorquens. *Cleoſtratus Rhodius lucta vincit: qui adverſariorum colla obtorquere ſolebat.* Et Joſephus: *Bello & diſcordia quotidie graviſſime vexatos miſerrime perire.* Et τράχηλος, cervix, collum.

Τραχίν. Trachin, Trachinis. Nomen urbis. Et Trachinius, ejus civis.

Τράχων. Trachon. [Forte nomen proprium loci.]

Τραχωνῖτις. Trachonitis. Regio, [ſic dicta.]

Τρέσσας. Fugiens. Metuens. Trepidans.

1 Τραπεζῆες κύνες] Homerus Il. Ψ. v. 173.

2 Τραπεζοφόρος. ἱερωσύνης ὄν.] Ex Harpocratione. Cæterum pro ἱερωσύνης ſcribendum eſt ἱερείας, i. e. ſacerdotis, vel ſacrificulæ.

3 Ἐν τῷ αὐτοῦ λόγῳ] Scribe, ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ, i. e. in eadem oratione: ut apud Harpocrationem. Intelligitur autem oratio Lycurgi περὶ τῆς Ἱερείας, cujus mentio apud Harpocrationem præceſſerat.

4 Τρασιά. ὁ τόπος, ἐν ᾧ ξηρ.] Hæc ſumpta ſunt ex veteri aliquo Scholiaſte ad locum illum Ariſtophanis in *Nubibus*, pag. 126. Ὄζων τρυγὸς, τρασιᾶς, ἐρίων περιουσίας.

Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ταρσοὶ καλάμων.

5 Φυλάττεσθαι ἐθεράπευε] Cum Porto legendum puto, φυλάττεσθαι καὶ θεραπεύεσθαι ἐκέλευσε.

6 Τραύξανα. τὰ ἀπὸ τ.] Eadem habet Etymologus. Videtur autem τραύξανα dictum eſſe pro τράξανα, a τρώγω.

7 Τραφερή] Homerus Il. Ξ. v. 308.

8 Ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε] Locus corruptus videtur, vel mutilus: ex quo ſenſum, quem potui, elicui.

9 Ἰώσηπος] Lib. v. *de Bello Jud.* cap. xxi. pag. 886. ſed ubi pro τραχηλιζομένους legitur τραχηλιαζομένους.

¹ Τρέσας δ' οὐκέτι ῥίμφα φέρον πόδες. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. Καὶ αὖθις·

²Ἀνίκ' ἀπὸ πτολέμοιο τρέσαντά σε δέξατο μήτηρ.

Fugientem non amplius facile ferebant pedes. Et iterum: *Quum ex bello trepide fugientem te excepit mater.*

Τρέφεσθαι. ³ πήγνυσθαι, συνίστασθαι. Τότε δὴ τὰ ζῶα συντρέφεται. ἀντὶ τοῦ συνίσταται, πήγνυται. ⁴ Ὅμηρος·

—— Ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος.

⁵ Πολλὸν δὲ τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς. οἷον δρόμον. Καί, ⁶ Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα. τεθραμμένον, συνεστάμενον. Τρέφω καὶ τὸ ἔχω. ⁷ Τἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω. ἀντὶ τοῦ ἔχω.

Τρέφεσθαι. [Communiter, ali, nutriri. Interdum vero,] coagulari, coaleſcere, conſtitui. *Tunc animalia conſtituuntur.* Vel, componuntur. Homerus: *Dimidium quidem coagulans albi lactis.* Et, *Fluctus valde tumidus.* Τρόφι enim hic idem ſignificat quod τεθραμμένον, vel συνεστάμενον. Τρέφω item ſignificat *habeo.* [Sophocles:] *Vim enim veritatis habeo.*

Τροφή. Ἀριστοτέλης. Ὅτι ⁸ διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τροφῆς λόγος. οἱ μὲν γάρ φασιν, ὅτι ὁμοία ἐστὶν ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. τρέφεσθαι γὰρ τὸ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ. εἰ γὰρ προστεθεῖσα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ αὔξει αὐτό· αὐξητικὸν δὲ τοῦ ὁμοίου τὸ ὅμοιον, οὐ τὸ ἐναντίον· (τοῦτο γὰρ φθαρτικὸν τοῦ ἐναντίου) οὐκ ἄρα ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τρέφεται τὸ τρεφόμενον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ὁμοίου. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι τῷ ἐναντίῳ τρέφεται τὸ τρεφόμενον. εἰ γὰρ πάσχει ἡ τροφὴ ὑπὸ τοῦ τρεφομένου, καὶ μεταβάλλει εἰς αὐτό· οὐ πάσχει δὲ τὸ ὅμοιον ὑπὸ τοῦ ὁμοίου, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τὸ ἐναντίον πάσχει, καὶ μεταβάλλει τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον· ἐναντίον ἄρα ἡ τροφὴ τῷ τρεφομένῳ. οὗτοι μὲν οἱ λόγοι δοκοῦσιν εἶναι ἐναντίοι· ἀλλ' οὐκ εἰσί. ἡ γὰρ τροφὴ δυνάμει μέν ἐστιν ὁμοία τῷ τρεφομένῳ, ἐνεργείᾳ δὲ, ἐναντία. ὅ, τε γὰρ ἄρτος καὶ τὰ ὄψα, ἀκατέργαστα μὲν ὄντα καὶ ἄπεπτα, ἐναντία πως ἐστὶ τῷ τρεφομένῳ· ὁπηνίκα δὲ μεταβληθῇ καὶ ἀλλοιωθῇ, τότε ὅμοια γίνεται. μεταβάλλει δὲ οὐ τὸ ὅμοιον εἰς τὸ ὅμοιον, οὐδὲ τὸ τυχὸν εἰς τὸ τυχὸν, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὸ ἐναντίον. οὐ γὰρ τὸ λευκὸν εἰς θερμὸν μεταβάλλει, ἀλλὰ τὸ ψυχρὸν εἰς θερμόν. κἂν γοῦν τὸ φαιὸν εἰς λευκὸν μεταβάλλῃ, ⁹ οὐχ ἧττον μετέχει τοῦ λευκοῦ, ἢ τοῦ μέλανος μεταβάλλει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. διττῆς οὖν οὔσης τῆς τροφῆς, τῆς μὲν, ἀπέπτου, τῆς δὲ, πεπεμμένης· ἡ μὲν ἄπεπτος ἐναντία ἐστὶ τῇ ¹⁰ πεπεμμένῃ· ἡ δὲ πεπεμμένη καὶ μεταβαλοῦσα, ἤδη ὁμοία. † ¹¹ Τρέφον μέν ἐστιν ἡ πρώτη δύναμις τῆς ψυχῆς, ἥτις ἐστὶν ἡ θρεπτική. τὸ δὲ τρεφόμενον, τὸ ἔμψυχον σῶμα, καθὸ ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν. τὸ δὲ, ᾧ τρέφεται, ἡ τροφή. ἔστι δὲ καὶ τὸ ᾧ τρέφεται, διττόν· τὸ μὲν κινοῦν, καὶ κινούμενον. τὸ μὲν γὰρ ἔμφυτον θερμόν, ᾧ τινι τρέφεται ἡ ψυχή, ὡς δι' ὀργάνου, καὶ κινεῖ, καὶ κινεῖται. κινεῖται μὲν ὑπὸ τῆς

Τροφή. Cibus. Alimentum. Nutrimentum. Ariſtoteles. Alimenti ratio eſt controverſa. Nam alii quidem dicunt, alimentum eſſe ſimile ei, quod alitur. Simile enim ſimili ali. Si enim alimentum ſumptum ab eo, quod alitur, auget ipſum; & ſimile ſimilis augendi vim habet, non autem contrarium, (hoc enim contrarii corrumpendi vim habet) non igitur a contrario alitur id, quod alitur, ſed a ſimili. Alii vero dicunt, contrario nutriri id, quod nutritur. Si enim nutrimentum patitur ab eo, quod nutritur, & in id mutatur; ſimile vero a ſimili non patitur, ſed contrarium a contrario patitur, & contrarium in contrarium mutatur; ergo nutrimentum eſt contrarium ei, quod nutritur. Hæ quidem rationes videntur eſſe contrariæ: ſed non ſunt. Nam nutrimentum facultate quidem eſt ſimile ei, quod nutritur; actu vero contrarium. Nam & panis, & opſonia, quum non ſunt confecta, nec concocta, quodammodo contraria ſunt ei, quod nutritur. Quum vero mutata ſunt, tunc ei ſimilia fiunt. Mutatur autem non ſimile in ſimile, neque quidlibet in quidlibet, ſed contrarium in contrarium. Nec enim album in calidum, ſed frigidum in calidum mutatur. Quamvis enim fuſcum in album mutetur, non tamen quatenus albi, ſed quatenus nigri particeps eſt, mutatur. Et ſic in cœteris. Cum igitur duplex ſit nutrimentum, alterum crudum, alterum vero coctum: crudum eſt contrarium ei, quod nutritur: coctum vero, & mutatum, ei ſimile eſt. † Facultas nutritiva eſt prima facultas animæ. Quod vero nutritur, eſt corpus animatum, quatenus hanc habet facultatem. Id vero, quo nutritur corpus, eſt nutrimentum. Sed & id, quo corpus alitur, eſt duplex: unum quod movet; alterum, quod movetur. Nam inſitus calor, quo nutritur anima, tanquam inſtrumento, & movet, &

1 Τρέσας δ' οὐκέτι ῥίμφα φέρ] Locus eſt corruptus. Portus legit, Τρέσαντ' οὐκέτι ῥίμφα, &c. Sic ſaltem metro conſuletur. At ego propter fragmenti brevitatem nihil certi de hoc loco ſtatui poſſe cenſeo.

2 Ἀνίκ' ἀπὸ πτολ.] Hexameter hic eſt pars Epigrammatis in fœminam Lacænam, quæ filium ſuum Demetrium ex acie abjectis armis domum reverſum, haſta trajecit. Epigramma hoc integrum legitur Anthol. lib.III. cap. v. pag. 289.

3 Τρέφεσθ. πήγν.] Confer Erotianum v. Τεθραμμένον.

4 Ὅμηρος] Odyſſ. I. v. 246.

5 Πολλὸν δὲ τρέχειν τὸν περὶ ψυχῆς. οἷον δρόμον] Hæc male huc tranſlata ſunt. Pertinent enim ad vocem τρέχειν.

6 Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα] Homer. Il. Λ. v. 307.

7 Τ' ἀληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Tyr.* pag. 167. ut Portus monuit. Idem Sophocles *Antig.* pag. 250.

———— Κἀρτ' ἐν ἐλπίσι τρέφω.

Scholiaſta ad eum locum: Εὐεπίφορος Σοφοκλῆς εἰς τὸ τρέφω ἀντὶ τοῦ ἔχω λέγειν.

8 Ὅτι διαπεφώνηται ὁ περὶ τῆς τρ. ——— καὶ μεταβαλοῦσα ἤδη ὁμοία] Hæc omnia leguntur apud Philoponum in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, I. 1. a. b.

9 Οὐχ ἧττον μετέχει τοῦ λευκοῦ, ἢ τοῦ μέλανος] Philoponus, οὐχ ᾗ μετέχει λευκοῦ, ἀλλ' ᾗ μετέχει μέλανος, μεταβάλλει. i.e. *Non, quatenus particeps eſt albi, ſed quatenus particeps eſt nigri, mutatur.* Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

10 Τῇ πεπεμμένῃ] Legendum eſt, τῷ τρεφομένῳ: ut habet Philoponus.

11 Τρέφον μέν ἐστιν ἡ πρώτη δύναμις τ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba ejuſdem Philoponi in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, I. 3. a.

θρεπ-

θρεπτικῆς δυνάμεως· κινεῖ δὲ τὰ λοιπὰ μόρια, οἷον ὀδόντας, φλέβας, γαστέρα, καὶ τὰ ἄλλα, δι' ὧν ἡ τροφή· ἅ τινα μόνως κινεῖται, οὐκέτι δὲ κινεῖ.

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. Ἐὰν, τὸ δὴ λεγόμενον, τρέχωσι τὴν ἐσχάτην, ἐπὶ τοὺς Ῥωμαίους καταφευξοῦνται, καὶ τούτοις ἐγχειριοῦσι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν.

Τρέψομαι. νικήσω. Ἐγώ σε τῇ βοῇ τρέψομαι. [1] Ἀριστοφάνης φησίν. ἀντὶ τοῦ, νικήσω βοῶν.

Τρεῖ. φοβεῖται.

Τρὶς ἕξ. νικητήριος βόλος. παροιμία· Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι.

Τρήρωνα. δειλήν. [2] Ὅμηρος·

Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι.

ἀντὶ τοῦ, δειλαῖς περιστεραῖς.

Τρητή. τετρημένη. ὀπὰς ἔχουσα.

Καὶ [3] λίθακα τρητὴν, σπόγγῳ εἰδομένην.

τὴν κίσηριν λέγει.

Τρηχματεῦ[4].

Τριακάς.[5] ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνός. τοῖς τετελευτηκόσιν ἤγετο ἡ [6] τριακάτη ἡμέρα διὰ θανάτου, καὶ ἐλέγετο τριακάς. Ὑπερείδης δηλοῖ, ἑνικῶς τε καὶ πληθυντικῶς τριακάδα καὶ τριακάδας τὴν ἡμέραν καλῶν.

Τριακονταέτης. ἐπὶ τῶν ἡλικιῶν ὀξύνεται· οἷον ἐννεαετὴς ἄνθρωπος. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων βαρύνεται· οἷον ἐννεάετης. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

movetur. Movetur quidem ab altrice facultate: movet vero reliquas corporis partes; ut dentes, venas, ventrem, & cœteras, per quas alimentum [tranſit:] quæ tantum moventur, non etiam movent. *Port.*

Τρέχειν τὴν ἐσχάτην. Extremum curſum currere. [Id eſt, in extremo vitæ periculo verſari.] *Si extremum, quod ajunt, currant curſum, ad Romanos confugient, iiſque ſe ipſos & urbem dedent.*

Τρέψομαι. [In fugam vertam] Superabo. Vincam. Ariſtophanes: *Sed ego te clamore vincam.*

Τρεῖ. Tremit. Trepidat. Metuit.

Τρὶς ἕξ. Ter ſex. Jactus talorum, quo qui potitur, victor evadit. Et proverbium: *Aut ter ſex, aut tres uniones.*

Τρήρωνα. Timidum. Pavidum. Homerus: *Illæ vero iverunt, timidis columbis greſſu ſimiles.*

Τρητή. Perforata. Foramina habens. [In Epigrammate.] *Et lapidem foraminibus plenum, ſpongiæque ſimilem.* Pumicem intelligit.

Τρηχματεῦ. Trechmateu.

Τριακάς. Trigeſimus dies menſis. Hic defunctis erat ſacer, eoque mors eorum commemorabatur, & vocabatur τριακάς: ut Hyperides declarat, qui diem hunc tam ſingulari quam plurali numero τριακάδα & τριακάδας vocat.

Τριακονταέτης. Cum de ætate dicitur, & tricenarium ſignificat, acuitur: ut & ἐννεαετὴς ἄνθρωπος, homo novennis. Cum vero de tempore dicitur, & tricennalem notat, acutum habet in penultima: ut ἐννεάετης, novennalis. Et ſic in cæteris.

Τριακοντόπους[7] βόθρος· εἰς ὃν μετέωρον ἀράμενοι τὸν [8] Σύρφακα ῥιπτοῦσι κάτω, οἱ μὲν πυγμαῖς, κορύναις δὲ ἄλλοι, λίθῳ γε μὴν τῷ ἐν ποσὶν ἀμυνόμενοι πολλοί. οἱ δὲ, ὅ, τι παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτὸν, ἀποῤῥαγῆναι τὴν ἐπάρατον αὐτοῦ ψυχὴν κατηνάγκασαν.

Τριακοντούτης. παροξυτονεῖται. κοινὸν δέ ἐστιν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν. καὶ τὸ πληθυντικὸν, τριακοντοῦτεις. καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ, τριακοντοῦτεις σπονδαὶ εἴρηνται. καὶ Ἀριστοφάνης.

Τριάριοι.[9] Οἱ Ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχηδονίους, ἐπιλέξαντες ἐκ τῶν στρατοπέδων τῶν [10] πεζικῶν τὰς ἀρίστας χεῖρας, διεῖλον τὴν πᾶσαν δύναμιν εἰς τέσσαρα μέρη. τὸ δὲ μέρος ἕκαστον, διπλᾶς εἶχε τὰς προσηγορίας. πρῶτον μὲν γὰρ ἐκαλεῖτο στρατόπεδον, καὶ πρῶτος στόλος· καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ λόγον. τὸ δὲ τέταρτον καὶ τρίτον ἐπωνυμίαν ἔτι οὐ προσελήφει. Τριάριοι γὰρ ὠνομάζοντο κατὰ τὴν ἐν τοῖς πεζικοῖς στρατοπέδοις συνήθειαν.

Τριακοντόπους βόθρος. *Foſſa* xxx. *pedes profunda: in quam Syphacem in ſublime elatum dejecerunt; alii pugnis; fuſtibus alii; nonnulli lapidibus ante pedes jacentibus eum percutientes. Alii vero arrepto eo, quidquid in manus primum veniſſet, hominem tundentes, execrabilem animam eum efflare coegerunt.*

Τριακοντούτης. Tricennalis. Penacuitur. Eſt autem utrique generi commune. Et pluralis, τριακοντοῦτεις, tricennales. Et apud Thucydidem fœdera tricennalia τριακοντοῦτεις σπονδαὶ vocantur.

Τριάριοι. Triarii. *Romani, cum bellum adverſus Carthaginenſes pararent, fortiſſimo quoque milite e copiis terreſtribus delecto, omnem exercitum quadripartito diviſerunt. Unaquæque autem pars duplici appellatione ſignabatur. Nam & prima legio dicebatur, & prima claſſis: eademque ratio in cæteris ſervata. Quartæ nullum cognomen inditum. Triarios enim itidem, ut in terreſtribus exercitibus fieri ſolet, vocabant.*

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 303. (204. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ὅμηρος] *Hymn.* in Apollinem, v.114.

3 Καὶ λίθακα τρ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. XXVI. ut Portus etiam monuit.

4 Τρηχματεῦ] Vox mihi prorſus ignota.

5 Τριακάς. ἡ τριακ.] Ex Harpocratione.

6 Τριακάτη] Imo, τριακοστή.

7 Τριακοντόπους βόθρος. εἰς ὃν μετ.] Hæc eſſe Æliani diſcimus ex ipſo Suida ſupra v. Ἀλοῶ. Vide etiam v. Μετέωρος, & v. Ὑποχείριον.

8 Σύρφακα] Supra v. Μετέωρος legitur Σύφακα, quod probo.

9 Οἱ Ῥωμαῖοι στρατεύσαντες ἐπὶ Καρχ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. I. cap. XXVI.

10 Πεζικῶν] Hanc lectionem ex Polybio revocavi. Ante enim corrupte legebatur, Περσικῶν. Simile mendum occurrit ſupra v. Ἀγωνιῶ. Confer Cl. Jacob. Gronovium in notis ad Fragm. Polyb. pag. 455.

Τρία [1] Στησιχόρου. στροφὴν, ἀντίστροφον, ἐπῳδόν. ἐπῳδικὴ γὰρ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις. καὶ τὸν τελέως ἄμουσόν τε καὶ ἀπαίδευτον λοιδοροῦντες ἔφασκον ἂν οὐδὲ τρία τὰ Στησιχόρου εἰδέναι.

Τριαχθῆναι [2] λέγουσιν οἱ παλαιστρικοὶ ἀντὶ τοῦ τρὶς πεσεῖν. ἢ τὸ τρὶς τροχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον. οὕτω [3] Θουγένης ἐν Δικασταῖς.

Τριβακά. [4] κατατετριμμένα. [5] Ὀθόνια καὶ τριβακὰ φορεῖν δοκεῖν, ἀγαθόν.

Τριβή. ἡ τρῖψις. [6] Ἀριστοφάνης· Οὗτος μὲν οὖν οὐκ ἄχαρις ἐς τριβήν. ἀπὸ [7] μεταφορᾶς τῶν εὐύφων ἱματίων, τῶν ὑπουργούντων εἰς τρῖψιν καὶ φόρεσιν πολλοῦ χρόνου.

Τριβήν. βραδυτῆτα. χρονίαν ὑπέρθεσιν. Εὑρὼν τοὺς στρατιώτας μηκέτι τὴν τριβὴν φέροντας, ἀλλὰ καὶ μετὰ κινδύνου διαπολεμῆσαί πως ἐπιθυμοῦντας. † Ὁ δὲ καὶ πάλαι ἤδη οὐ φέρων τὴν τριβὴν τοῦ πολέμου, καὶ ἅμα [8] τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν τῶν ἀναγκαίων, λύει τὴν πολιορκίαν.

Τριβολεκτράπελα. [9] ἐκ τοῦ τριβόλου καὶ ἐκτραπέλου σύγκειται. ἀντὶ τοῦ σκληρὰ καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀπαίδευτα καὶ ἀνώμαλα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

> Οὐ στωμύλλων κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολεκτράπελ',
> οἷά περ οἱ νῦν.

Τρίβοντας. ἀναλίσκοντας.

Τριβουνάλιον. [10] Ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Παλλαντίου στήλη ἦν Εὐδοκίας τῆς γυναικὸς Θεοδοσίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοδοσίου, Μαρκιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου. ἔνθα ὀρχήσεις τῶν δύο μερῶν ἐγίνοντο ἕως Ἡρακλείου.

Τριβουνιανός. [11] οὗτος ἦν Κοιαίστωρ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ.

Τριβοῦνος. [12] οὗτος ἐπὶ Χοσρόου ἦν, Παλαιστῖνος τὸ γένος, λόγιος, καὶ τὰ ἐς τέχνην ἰατρικὴν οὐδενὸς ἥσσων· ἄλλως δὲ σώφρων τε, καὶ θεοφιλὴς, καὶ τῆς ἐπιεικείας εἰς ἄκρον ἥκων. καί ποτε Χοσρόην κακῶς τοῦ σώματος ἔχοντα ἰασάμενος, ἀπηλλάγη ἐκ τῆς Περσῶν χώρας, δῶρα πολλά τε καὶ λόγου ἄξια πρὸς τοῦ ἀνθρώπου κεκομισμένος. ἡνίκα τοίνυν ἐκεχειρία ἐγένετο μετὰ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως, Χοσρόης τὸν ἰατρὸν τοῦτον συνδιαιτησόμενον αὐτῷ εἰς ἐνιαυτὸν ᾔτησε δοῦναι. τῆς τε αἰτήσεως ἐπιτελεσθείσης ἐκέλευσε τὸν Τριβοῦνον ὁ Χοσρόης αἰτεῖσθαι, ὅτου ἂν δέηται. ὁ δὲ ἄλλο οὐδὲν ᾔτει τῶν πάντων χρημάτων, ἢ ὥστε οἱ Ῥωμαίων αἰχμαλώτων τινὰς ἀφεῖναι Χοσρόην. ὁ δέ οἱ ἄλλους τε τρισχιλίους ἀφῆκε, καὶ ὅσους πρὸς ὄνομα ἐξῃτήσατο ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις λογίους ὄντας. κλέος τε μέγα

Τρία Στησιχόρου. Tria Steſichori. Id eſt Strophen, Antiſtrophen, Epodon. Tota enim Steſichori poeſis eſt epodica. Et hominem prorſus imperitum & indoctum probris afficere volentes, eum ne tria quidem Steſichori noſſe dicebant.

Τριαχθῆναι. Sic palæſtrici dicunt pro, ter cecidiſſe. Vel, curſu ter victum eſſe, ſtadio, diaulo, dolicho. Sic Thugenes in *Judicibus*.

Τριβακά. Laceræ & tritæ veſtes. *Laceras veſtes ſi te geſtare ſomnies, bonum* [*eſt ſomnium.*]

Τριβή. Tritio. Attritio. Uſus. Ariſtophanes: [*Vita avium*] *non injucunda eſt illis, qui eam degunt.* Per metaphoram ductam a veſtibus bene textis, quas diu geſtare poſſumus, antequam atterantur.

Τριβήν. Tarditatem. Diuturnam moram. *Ille autem videns milites non amplius moram illam ferentes, ſed vel cum periculo ſuo decertare cupientes.* † *Ille vero belli moram jampridem non ferens, & ſimul* [*videns,*] *cibariorum penuriam mox conſecuturam eſſe, obſidionem ſolvit.*

Τριβολεκτράπελα. Vocabulum compoſitum ex τρίβολος, & ἐκτράπελος. Id eſt, dura, rejicienda, inconcinna, & inæqualia. Ariſtophanes *Nubibus*: *Non garriens in foro de rebus ineptiſſimis & futiliſſimis, ut qui nunc vivunt,* [*facere ſolent.*]

Τρίβοντας. Terentes. Conſumentes.

Τριβουνάλιον. Tribunal. In tribunali Palatii ſtatua erat Eudociæ, uxoris Theodoſii, & ipſius Theodoſii, & Marciani, & Conſtantini: ubi ſaltationes duarum factionum fiebant uſque ad Heraclium.

Τριβουνιανός. Tribunianus. Hic fuit Quæſtor ſub Juſtiniano.

Τριβοῦνος. Tribunus. Hic tempore Choſrois vixit, genere Palæſtinus, vir eruditus, & arte medica nulli ſecundus; ſingulari idem moderatione, pietate in Deum egregia, ſummaque manſuetudine præditus. Cumque aliquando Choſroem male ſe habentem ſanaſſet, e Perſide rediit, multis ac magnificis donis ab ipſo auctus. Choſroes autem pactis cum Juſtiniano Imperatore induciis, ab eo petiit, ut medicum hunc apud ſe uno anno manere ſineret. Elapſo illo tempore, Choſroes Tribunum a ſe petere juſſit, quidquid vellet. Ille vero nihil aliud ex rebus omnibus petiit, niſi captivorum aliquot Romanorum libertatem. Choſroes autem & alios ter mille [captivos] ei dimiſit, & quoſcunque nominatim petierat viros claros: ex qua re

1 Τρία Στησιχόρου] Confer Noſtrum ſupra v. Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου.

2 Τριαχθῆναι. λέγουσιν οἱ παλ.] Vide Caſaubonum *Lect. Theocr.* cap. VI. & præcipue Salmaſium ad Solinum, pag. 206, Edit. Ultraj. ubi docte de ſignificatione vocis hujus agit.

3 Θουγένης] MS. Pariſ. A. itemque Photius in Lex MS. habent, Θουγενίδης.

4 Κατατετριμμένα] Addendum eſt, ἱμάτια.

5 Ὀθόνια καὶ τριβ.] Fragmentum hoc ſumptum eſt ex Artemidori lib. II. cap. III. ſed ubi pro τριβακά, legitur τρίβακα, cum accentu in antepenultima.

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 548.

7 Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εὐύφ.] Inepte. Senſus enim hujus loci eſt is, quem in verſione expreſſimus.

8 Ἅμα τὴν ὅσον οὔπω ἀπορίαν] Deeſt in hac ſententia verbum ἐνθυμούμενος, ut patet ex ipſo Suida ſupra, v. Ὅσον οὔπω.

9 Τριβολεκτράπελα. ἐκ τοῦ τριβ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Nubes*, pag. 180.

10 Ὅτι ἐν τῷ τριβουναλίῳ τοῦ Παλ.] Hæc leguntur etiam apud Codin. *de Orig. CPol.* Num. 41. & apud Noſtrum ſupra v. Στήλαι.

11 Τριβουνιανός] Vide paulo poſt v. Τριβωνιανός.

12 Τριβοῦνος. οὗτος ἐπὶ Χοσρ.] Totus hic articulus excerptus eſt ex Procopii lib. IV. *de Bello Goth.* cap. X.

ἐκ τοῦ ἔργου τούτου ἐς πάντας ἀνθρώπους ὁ Τριβωνιανὸς εἶχε.

Tribunus magnam apud omnes gloriam conſecutus eſt.

Τρίβων. ἔμπειρος. [1]Ἀριστοφάνης·

Ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὢν ἱππικῆς.

καὶ τρίβωνος, ἐμπείρου.

Τρίβων. Peritus. Ariſtophanes: *Artis enim equeſtris minime peritus erat.* Et τρίβωνος, periti.

Τρίβωνα. στολισμόν. οἱ γὰρ Φιλόσοφοι ἐν τῷ τρίβωνι ἐχειμάζοντο, μηδὲν ἐσθίοντες. καὶ [2]Ἀριστοφάνης·

Μήτ' οὖν ῥιγῶν ἄχθῃ λίαν, μήτ' ἀριστᾶν ἐπιθυμῇς,

Οἴνου τ' ἀπέχῃ, καὶ γυμνασίων, καὶ τῶν ἄλλων ἀνοήτων.

Τρίβωνα. Pallium tritum. Veſtis trita. Philoſophi enim pallio trito induti hyemem exigebant, nihil edentes. Et Ariſtophanes: *Neque algens nimis doles, nec prandium appetis, vinoque abſtines, & exercitiis, & rebus venereis.*

Τριβωνευόμενοι. [3]ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες. ἢ ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες. ἢ ἀντὶ τοῦ τρίβωνας εἶναι πραγμάτων.

Τριβωνευόμενοι. Moras nectentes. Vel, technis & dolis utentes. Machinantes. Vel, qui rerum periti ſunt.

Τριβωνιανὸς, Μακεδονιανοῦ, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων. οὗτος ὁ Τριβωνιανὸς Ἕλλην ὑπῆρχε, καὶ ἄθεος, ἀλλότριος κατὰ πάντα τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως· κόλαξ δὲ, καὶ ἀπατεὼν, καὶ πείθων Ἰουστινιανὸν τὸν βασιλέα, ὡς ὅτι οὐκ ἀποθανεῖται, ἀλλ' εἰς τοὺς οὐρανοὺς μετὰ σαρκὸς ἀναληφθήσεται. ἦν δὲ Κοιαίστωρ Ἰουστινιανοῦ. [4]Οὗτος φύσεως μὲν δυνάμει ἐχρῆτο, καὶ παιδείας εἰς ἄκρον τε ἀφίκετο, τῶν κατ' αὐτὸν οὐδενὸς ἧσσον· ἐς δὲ φιλοχρηματίαν δαιμονίως ἐσπουδακὼς, οἷός τε ἦν κέρδους ἀεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοσθαι· τῶν [5]τε νόμων ἡμέρας οἱ ἐκ τοῦ ἐπιπλεῖστον ἑκάστης τοὺς μὲν ἀνῄρει, τοὺς δὲ ἔγραφεν, ἀπεμπολῶν τοῖς δεομένοις κατὰ τὴν χρείαν ἑκατέρου. [6]ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβιοὺς τῇ τιμῇ, ἐτελεύτησε νόσῳ, οὐδὲν ἄχαρι πρὸς οὐδενὸς παθών. ἦν γὰρ αἱμύλος τε, καὶ τἄλλα ἡδὺς, καὶ τὸ φιλοχρηματίας τὸ νόσημα ἐπισκιάσαι ἱκανώτατος τῇ τῆς παιδείας περιουσίᾳ.

Τριβωνιανός. Tribonianus, Macedoniani F. ex cauſidicis Præfectorum Prætorii. Hic Tribonianus fuit gentilis, & impius, & a Chriſtianorum fide prorſus alienus; idemque adulator, & impoſtor: qui Juſtiniano perſuadere conabatur, eum non moriturum, ſed vivum in cœlum tranſlatum iri. Fuit autem Juſtiniani Quæſtor. † Hic & ingenii acie valebat, & apicem eruditionis attigerat, ita ut nullum ætatis ſuæ mortalium hac laude ſuperiorem haberet. Verum cum eſſet homo hianti & inexplebili avaritia, lucro unice ſerviebat, erantque apud illum jura venalia. Legum enim nundinationi deditus, quotidie pretio refigebat alias, alias figebat, prout e re erat atque uſu poſcentium. Cum autem multos annos in hoc honore vixiſſet, morbo deceſſit, nullam a quoquam injuriam paſſus. Erat enim mira urbanitate, lepore, & ſuavitate præditus, & avaritiam ſplendore ſummæ eruditionis obſcurabat.

Τριβωνιανὸς, Σιδήτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολεμαίου Κανόνα. Συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἁρμονικοῦ διαθέματος. Εἰς τὸν πολιτεύοντα καὶ διέποντα. Εἰς τοὺς τῶν πλανωμένων οἴκους, καὶ διὸ ἑκάστῳ οἶκος ὁ δεῖνα. Εἰς τοὺς κδ' πόδας τοὺς μετρικοὺς, καὶ τοὺς ῥυθμικούς. Μετάφρασιν τοῦ Ὁμηρικοῦ τῶν νεῶν Καταλόγου. Διάλογον Μακεδόνιον, ἢ περὶ εὐδαιμονίας· καὶ βίον Θεοδότου Φιλοσόφου, ἐν βιβλίοις τρισίν. Ὑπατικὸν, καταλογάδην, εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτοκράτορα. Βασιλικὸν, εἰς τὸν αὐτόν. Περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς, ἐπικῶς.

Τριβωνιανός. Tribonianus, Sidetes, ex cauſidicis Præfectorum Prætorio, & ipſe vir multifariæ eruditionis. Scripſit verſibus commentarium in Ptolemæi Canonem. Concentum mundani & harmonici diathematis. In gubernantem & adminiſtrantem. In Planetarum domicilia, & cur ſingulis domicilium hoc vel illud [attributum ſit.] De XXIV. pedibus metricis & rythmicis. Metaphraſin Homerici navium Catalogi. Dialogum Macedonium, ſive de felicitate. Vitam Theodoti philoſophi, libris III. Orationem Conſularem, proſaice, in Juſtinianum Imperatorem. Orationem de Regno, in eundem. De menſium permutatione, verſibus.

Τριβώνιον. Φόρημα Κυνικόν. ἱμάτιον παλαιόν.

Τριβώνιον. Pallium attritum, quale Cynici geſtare ſolebant. Pallium vetus.

Τριβωνοφόρος. ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα, ὡς [7]γραμμάτια. Ὁ δὲ [8]Πρόκλος προσέταξεν Ἰσίδωρον μετασχηματίσασθαι πρὸς τὸν ἄριστον βίον, καὶ τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε.

Τριβωνοφόρος. Qui geſtat pallium, habens ſigna, tanquam gammatia. *Proclus autem juſſit Iſidorum philoſophicæ vitæ habitum aſſumere, & pallium ferre. Ille vero id facere non ſuſtinuit.*

1 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 533. (302. Ed. Baſ. P.)

2 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 151. (84. Ed. Baſ. P.) ubi legitur, ἄχθει, & ἐπιθυμεῖς, & ἀπέχει.

3 Τριβωνευόμενοι. ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione.

4 Οὗτος φύσεως μὲν δυν——κατὰ τὴν χρείαν ἑκατέρου] Hæc ſunt verba Procopii lib. I. *de Bello Perſ.* cap. XXIV.

5 Τῶν τε νόμων ἡμέρας οἱ ἐκ τ.] Apud Procopium legitur, τῶν τε νόμων ἡμέρα ἐκ τῆς ἐπὶ πλεῖστον ἑκάστῃ, &c.

6 Ἔτη δὲ πολλὰ ἐπιβ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba ejuſdem Procopii. lib. I. *de Bello Perſ.* cap. XXV.

7 Γραμμάτια] Scribendum eſt, γαμμάτια, vel γαμμάδια, i.e. notæ trigonæ inſtar literæ Γ. Idem mendum eſt apud Etymologum. Heſychius: Τρίβων, στολὴ ἔχουσα σημεῖα, ὡς γάμμα. Confer Meurſium in Gloſſario, v. Γάμμα.

8 Ὁ δὲ Πρόκλος προσέτ.] Ex Damaſcio. Vide etiam infra v. Ὑπέμεινε, ubi idem fragmentum legitur.

Τριγέρων. τρεῖς γενεὰς βιούς. τουτέστι, ἐνενηκοντούτης. ———— [1] Νέστωρ

Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ τύμβον ἔχει τριγέρων.

Τρίγληνα [2] ὁ μὲν Ἡλιόδωρος, τρικόρα. γλήνη γὰρ, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. ὁ δὲ Ἀππίων, πολύγληνα, τὰ θέας ἄξια.

Τριγλίς. εἶδος ἰχθύος. καὶ κλίνεται τριγλίδος. ὁ κανών. τὰ γὰρ εἰς ις δισύλλαβα, ἔχοντα πρὸ τῆς ις ἀμετάβολον, ἐὰν κλίνωνται διὰ τοῦ δ, ὀξύνονται· οἷον, σμαρὶς, τριγλὶς, μαινίς. εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνονται. [3] ἐν Ἐπιγράμματι·

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοι λιμενίτιν,

Ἄρτεμι, δωρεῦμαι Θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Τριγλώχινα τόξα. τρίγωνα.

Τριγονία. ἡ τρίτη γενεά. [4] Διαδεξάμενος ὥσπερ ἄλλο τι τοῦ πατρὸς, ἐς τριγονίαν παρέπεμπε τὸ ἔχθος.

Τρίγωνον. [5] ὄνομά ἐστι δικαστηρίου, ἴσως καὶ τῷ σχήματι τριγώνου ὄντος.

Τριγχός. [6] τειχίον. στεφάνη. περίφραγμα. Βάβριος·

Λύκος παρῄει τριγχὸν, ἔνθεν ἐκκύψας

Ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφήμως.

[7] Πλάτων τὴν διαιρετικὴν φιλοσοφίαν ἐξυμνῶν, τριγχὸν φιλοσοφίας αὐτὴν λέγει.

Τριγχός. περιβολή. περιτείχισμα.

Τρίαινα. ἡ χάμαξ. καὶ [8] τριαινοῦν, τουτέστι, τῇ τριαίνῃ ἠρέμα σκάπτειν καὶ ἐπισύρειν τὰς βώλους, ἐπὶ τῷ κατακρύπτειν τὰ σπέρματα.

Τρίεμβολον. πολλάκις ἐμβάλλεσθαι δυνάμενον. [9] Ἀριστοφάνης·

—— Ὥστε θαυμάζεις, ὅπως

Οὕτω γέρων ὢν στύομαι τρίεμβολον.

ἔστι δὲ καὶ πλοίου τις κατασκευή. καὶ γὰρ Αἰσχύλος εἶπε δεκέμβολον τὴν τοῦ Νέστορος ναῦν, ἐν Μυρμιδόσι. Τρίεμβολον οὖν, ἐπίφθεγμα τάχους.

Τριέσπερος. [10] κατὰ τρεῖς ἑσπέρας, ἤγουν νύκτας. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

Τριετηρίδες. ἡμέραι παρὰ Βιθυνοῖς, ἐν αἷς [11] ἀφ' ἡμέρας πότοι συνεχεῖς ἐγένοντο· καὶ παρὰ τὰς συνουσίας πᾶν γένος ἀκροαμάτων εἰσήγετο. καὶ καθόλου πολλήν τινα ῥᾳθυμίαν εἶχε τὸ Πέργαμον.

Τριηκάδας. παρὰ Ἡροδότῳ, δεῖπνα, ἢ δήμους, ἢ ἀριθμὸν τριάκοντα ἡμερῶν.

Τριγέρων. Ter ſenex. Sive, qui tres ætates vixit. Hoc eſt, nonagenarius. *Neſtor ter ſenex in Pylo valde divina ſepultus eſt.*

Τρίγληνα. Secundum Heliodorum ſignificat, tres pupillas habentia. Γλήνη enim eſt pupilla oculi. Appion vero idem quod πολύγληνα, i. e. ſpectatu digna.

Τριγλίς. Genus piſcis. Mullus. Declinatur, τριγλίδος. Regula. Nomina diſſyllaba in ις, quæ ante ις habent literam immutabilem, ſi declinentur per δ, acuuntur: ut σμαρὶς, τριγλὶς, μαινίς. Sin per τ, acuto notantur in penultima, [ut χάρις, ιτος.] In Epigrammate: *Mullum ex prunis, & phycidem in portu captam, tibi, Diana, dono Theris ego piſcator.*

Τριγλώχινα τόξα. Tricuſpides ſagittæ.

Τριγονία. Tertia generatio. Tertia Progenies. *Illud autem odium tanquam jure hæreditario a patre acceptum, ad tertiam uſque progeniem propagavit.*

Τρίγωνον. Trigonum. Nomen eſt dicaſterii, fortaſſe [ita dicti,] quod figura ejus triangularis eſſet.

Τριγχός. Murus. Septum. Babrius: *Lupus præteribat ſeptum, ex quo agnus proſpiciens multis eum maledictis inceſſebat.* † Plato methodum dividendi laudibus extollens, eam philoſophiæ ſeptum vocat.

Τριγχός. Ambitus. Murus. Septum. Vallum.

Τρίαινα. Fuſcina. Tridens. Et τριαινοῦν, tridente leviter fodicare & perſtringere glebas, ut iis ſemina contegantur.

Τρίεμβολον. Quod [ter, i. e.] ſæpius impetum in aliquam rem facere poteſt. [Tribus roſtris munitum.] Ariſtophanes: *Quare miraris, quomodo ſenex cum ſim erigam penem tam firmiter.* Sic autem & ſtructura quædam navis appellatur. Nam Æſchylus in *Myrmidonibus* Neſtoris navem dixit δεκέμβολον, i. e. decem roſtris inſtructam. Τρίεμβολον eſt etiam vox feſtinare aliquem jubentis.

Τριέσπερος. Triveſper. Sive, per tres noctes durans. [Veſpera enim hic pro nocte ponitur:] pars nimirum pro toto.

Τριετηρίδες. Trieterides. Dies apud Bithynos ſic appellabantur, quibus continuæ potationes fiebant, & in conviviis omne cantorum & muſicorum genus introducebatur. Et prorſus tunc genio Pergamum indulgebat.

Τριηκάδας. [Ionice, pro τριακάδας.] Triacadas. Apud Herodotum [ſignificat] cœnas, vel populos, vel numerum xxx dierum.

1 Νέστωρ ἐν Πύλῳ ἠγ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Γεραιά.

2 Τρίγληνα] Eſt vox Homerica Il. Ξ. v. 183. ubi vide Scholiaſtam.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. iii. Epigr. xiii. ut Portus etiam monuit.

4 Διαδεξάμενος ὥσπ.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *Hiſt. Arc.* cap. xv.

5 Τρίγωνον. ὄνομά ἐστι δικ.] Ex Harpocratione.

6 Τριγχός] Alias τριγχίον & θριγγίον.

7 Πλάτων τὴν διαιρ.] Alex. Aphrod. in *Topica*, pag. 3. Πλάτων δὲ τὴν διαιρετικὴν μέθοδον ἐξυμνῶν, ὡς θριγκὸν αὐτὴν φιλοσοφίας λέγων, &c. Hinc Suidas ſua deprompſit, ut Pearſonius recte obſervaverat.

8 Τριαινοῦν, τουτέστι τῇ τρ.] Ex Enarratore Comici ad *Pacem*, pag. 664.

9 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 599. (415. Ed. Baſ. P.) Vide ibi Scholiaſtam, apud quem pro ἐμβάλλεσθαι legitur ἐμβαλεῖν.

10 Τριέσπερος] Eſt epithetum Herculis apud Lycophronem Caſſand. v. 33. ubi vide Scholiaſtam.

11 Ἀφ' ἡμέρας] Scribe, ἐφ' ἡμέρας.

Τριηκόντορος ναῦς.

Τριηραρχεῖν.[1] καὶ τριηραρχία. λειτουργία παρὰ Ἀθηναίοις δαπανηρά. ἔδει γὰρ τὴν τριήρη πάντα ἔχειν πρὸς πόλεμον εὐτρεπῆ, ἅπερ παρεσκεύαζεν ὁ εἰς τὴν λειτουργίαν ταύτην προβληθείς. [2]Ἀριστοφάνης· Ἐγώ σε ποιήσω τριηραρχεῖν.

Τριηράρχημα.[3] τὸ εἰς τὴν τριηραρχίαν ἀνάλωμα. Ἐπιτριηράρχημα δὲ, τὸ ἀναλισκόμενον [4]κατὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον.

Τριηραύλης. ὄνομα κύριον.

Τριήρεις.[5] πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦνται Λίβερνοι.

Τρικάρανον.[6] Φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργίας οὕτω καλούμενον.

Τρικάρηνος. ὁ τρεῖς κεφαλὰς ἔχων.

Τρικκαῖοι. ὄνομα ἔθνους.

Τρικέφαλος.[7] ὁ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδοὺς, καὶ ἔχων ἐπιγραφὴν, ποῦ μὲν αὕτη φέρει ἡ ὁδὸς, ποῦ δὲ ἐκείνη. ἴσως δὲ πρὸς ἑκάστην ὁδὸν κεφαλὴν εἶχεν. ἔστι δὲ ὁ ἀναθεὶς τὸν τρικέφαλον Ἑρμῆν, ὡς Φιλόχορός φησι, Προκλείδης Ἱππάρχου ἐραστής. Ἰσαῖος ἐν [8]τῷ περὶ Εὐκλείδου· Μικρὸν δ' ἄνω τοῦ Τρικεφάλου, παρὰ [9]τὴν Ἑστίαν ὁδόν. τὸ πλῆρές ἐστι, τοῦ τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

Τρικέφαλος.[10] Ὁ γὰρ Γηρυόνης τρικέφαλος ὢν, πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ.

Τρίκλινος.[11] Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, ὁ Δίκορος, κτίζει τὸν μέγαν τρίκλινον, τὸν ἐν Βλαχέρναις· ὃς μέχρι τοῦ δεῦρο Ἀναστασιακὸς λέγεται.

Τρικορυσία. Αἰλιανός· [12]Καὶ τὸ τοῦ Μενάνδρου, ἵνα τι καὶ παίσω, Τρικορυσία [13]βασίλισσα, καὶ αὕτη δέσποινα εἶναι τοῦ Πόντου ἐθέλουσα.

Τρικορυσία[14] ἐμπίς. ὡς ἐν Τρικορυσίᾳ πολλῶν ἐμπίδων γινομένων. ἔστι γὰρ ἀλσώδης καὶ κάθυγρος ὁ τόπος.

Τρικύλιστος. Ἐὰν [15]μὴ ἀφίκησθε, βούλομαι τρικύλιστος ὠθεῖσθαι, ὅπου ἂν ὑμεῖς παρακαλῆτε.

Τρίλλη. τί σημαίνει; γέγραπται γὰρ ἐν τῷ τοῦ Ἀ-

Τριηκόντορος ναῦς. Navis, quæ triginta remis agitur.

Τριηραρχεῖν. Trierarcham eſſe. Triremis præfectum eſſe. Et τριηραρχία. Trierarchia. Hoc erat publicum munus apud Athenienſes, idque valde ſumptuoſum. Oportebat enim triremem omnibus rebus ad bellum neceſſariis inſtructam eſſe; quas præbebat ille, qui ad munus iſtud delectus erat. Ariſtophanes: *Ego effitiam, ut trierarcha ſis.*

Τριηράρχημα. Sumptus, qui fit in trierarchiam. Ἐπιτριηράρχημα vero, ſumptus, qui finito jam trierarchiæ tempore impenditur.

Τριηραύλης. Trieraules. Nomen proprium.

Τριήρεις. Triremes, bellica navigia, quæ Liburnicæ [etiam] vocantur.

Τρικάρανον. Tricaranum. Caſtellum eſt Argivorum ita dictum.

Τρικάρηνος. Triceps. Tria capita habens.

Τρικκαῖοι. Triccæi. Nomen gentis.

Τρικέφαλος. Triceps. [Sic dicebatur] Mercurius, ut monſtrator viarum, ejuſque ſtatuæ ſubſcriptum erat, quonam hæc vel illa via ferret. Fortaſſe vero caput ad unamquamque viam converſum habebat. Qui vero Tricipitem Mercurium dedicavit, fuit Proclides, Hipparchi amator, ut ait Philochorus. Iſæus in oratione de Euclide: *Parum vero ſupra Tricipitem, juxta Veſtæ viam.* Plena oratio eſt, τοῦ Τρικεφάλου Ἑρμοῦ.

Τρικέφαλος. Triceps. *Geryones enim, qui triceps erat, multum negotii in certamine Herculi exhibuit.*

Τρίκλινος. Triclinium. Anaſtaſius Imperator, Dicorus [vocatus,] condidit magnum Triclinium, quod eſt in Blachernis: quod ad hodiernum uſque diem vocatur Anaſtaſiacum.

Τρικορυσία. Tricoryſia. Ælianus: *Et ſecundum illud Menandri, ut aliquid joci interſpergam, Tricoryſia regina, eaque Ponti etiam Domina eſſe volens.*

Τρικορυσία ἐμπίς. Tricoryſius culex. [Hoc ideo dixit Ariſtophanes,] quod Tricorynthi multi eſſent culices. Eſt enim nemoroſus & humidus ille locus.

Τρικύλιστος. In caput ſæpius devolutus. *Niſi ad me veneritis, in præceps detrudi cupio, quo vos juſſeritis.*

Τρίλλη. Trille. Quid vox hæc ſignificat?

1 Τριηραρχεῖν] De Trierarchia & Trierarchis veterum Athenienſium nihil indictum reliquerunt viri docti. Vide præter alios Sam. Petit. *de Leg. Att.* pag. 269, 270, & ſeqq.

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 343. (241. Ed. Baſ. P.)

3 Τριηράρχημα. τὸ εἰς τ.] Ex Harpocratione.

4 Κατὰ τὸν τ.] Harpocratio rectius, μετὰ τὸν &c.

5 Τριήρεις. πλοῖα πολ.] Vide ſupra v. Λίβερνοι.

6 Τρικάρανον] Ex Harpocratione: apud quem rectius legitur τῆς Ἀργείας.

7 Τρικέφαλος. ὁ Ἑρμ.] Et hæc ex Harpocratione ſumpta ſunt. Confer Heſych. v. Ἑρμῆς τρικέφαλος, & Tzetzem ad Lycophron. v. 680.

8 Ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου] Harpocratio, ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδην: quod ſequor.

9 Τὴν Ἑστίαν ὁδὸν] An potius, τὴν Ἑστίας ὁδὸν, ut Portus putabat? Sed ego nihil temere mutandum cenſeo. Potuit enim via illa nominari Ἑστία.

10 Ὁ γὰρ Γηρυόνης τρικ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Γηρυόνης.

11 Ἀναστάσιος ὁ βασιλ.] Vide ſupra v. Ἀναστάσιος, ubi eadem reperies.

12 Καὶ τὸ τοῦ Μενάνδ.] Eadem habes ſupra, v. Παίσωμεν.

13 Βασίλισσα] Sic & omnes Editt. præcedentes. At MSS. Pariſ. rectius, βασίλιννα, uti etiam legitur apud ipſum Suidam ſupra v. Παίσωμεν.

14 Τρικορυσία ἐμπίς] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis in *Lyſiſtrata*, pag. 900.

Οὐχ ὁρᾷς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἥδε Τρικορυσία;

Scholiaſtes ineditus ad illum locum eadem habet, quæ hic Suidas: niſi quod pro ἐν Τρικορυσίᾳ rectius apud eum legatur, ἐν Τρικορύνθῳ. Nomen enim loci illius erat Τρικόρυνθος, vel Τρικόρυνθον, a quo deducebatur gentile Τρικορύσιος, ut docet Stephanus *de Urbibus*, v. Τρικόρυνθον. Vide Nos etiam ſupra ad v. Ἐμπίς.

15 Ἐὰν μὴ ἀφ.] Laertius in *Epicuro*, ſub initium: Οἷος τ' εἰμὶ, ἐὰν μὴ ὑμεῖς πρός με ἀφίκησθε, αὐτὸς τρικύλιστος, ὅπου ἂν ὑμεῖς καὶ Θεμίστα παρακαλῆτε, ὠθεῖσθαι. Hinc Suidæ verba deprompta ſunt, ut Pearſonius recte obſervaverat.

Ἀθηναίου Σίμωνος Ἱππιατρικοῖς περὶ γνωρισμάτων φλεβῶν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς τρίλλης εἰσὶ φλέβες δύο.

Scriptum enim eſt in libro Simonis Athenienſis de re veterinaria, ubi de venis dignoſcendis agitur, a trille quoque binas oriri venas.

Τρίμμα.[1] δι' ἀρωμάτων πόμα. ταῦτα λέγων ὁ Σωκράτης, ὥσπερ εἰς τὰ θύματα λίθους περιτρέβων πυρίους, καὶ κρούων πρὸς ἀλλήλους, συναγαγὼν τὰ [2]τούτων θραύσματα, βάλλει τὸν πρεσβύτην αὐτοῖς, καθάπερ τὰ ἱερεῖα ταῖς οὐλαῖς οἱ θύοντες. καὶ διὰ τοῦτο παίζει τοῖς ὀνόμασι, τρίμμα μὲν αὐτὸν ἔσεσθαι λέγων, παρὰ τὸ τρίβειν καὶ θίγειν πρὸς ἀλλήλους τοὺς λίθους. Κρόταλον δὲ, παρὰ τὸ περικροτεῖν τοὺς λίθους ἑαυτοῖς. Παιπάλην δὲ, διὰ τὴν ἐκ τούτων ἐκπίπτουσαν λεπτότητα. καλοῦμεν δὲ τῶν ἀνθρώπων τοὺς κακεντρεχεῖς, καὶ μὴ ἁπλοῦς, περιτρίμματα, καὶ πολυκρότους, καὶ κρόταλα. ὅθεν καὶ τὸν πρῶτον στίχον Ὀδυσσείας οὕτως ἀξιοῦσι γράφειν τινές·

Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύκροτον.

Τρίμμα. Potus ex aromatibus confectus. [Item, homo in rebus tritus & exercitatus. Ariſtophanes: *Fies in dicendo tritus, crepitaculum, pollen.*] Hæc autem Socrates dicens, tanquam ad victimas adolendas ignarios lapides inter ſe atterit & collidit, collectaque eorum fragmenta in ſenem conjicit; quemadmodum illi, qui ſacrificant, molam ſalſam in victimas conjiciunt. Quare vocibus ludit, dum τρίμμα eum fore dicit, a verbo τρίβειν, terere; quod nempe lapides inter ſe atterantur. Crepitaculum vero [dixit,] quod lapides inter ſe colliſi ſonum edant. Pollinem vero, propter minuta fruſta, quæ de lapidibus colliſis decidunt. Homines autem malitioſos & aſtutos vocare ſolemus περιτρίμματα, i.e. in fraudibus tritos & exercitatos; πολυκρότους, multicrepos; & κρόταλα, crepitacula. Quamobrem etiam primum verſum Odyſſeæ quidam ita ſcribendum cenſent: Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα πολύκροτον.

Τρίμμα. ὁ τετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Λέγειν γενήσῃ τρίμμα. τουτέστι, τετριμμένος, ἱκανὸς καὶ δεινὸς ἔσῃ λέγειν. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Στεφάνου, ὡς ἰταμοῦ καὶ ἀναισχύντου ῥήτορος καθαπτόμενος Αἰσχίνου, περίτριμμα ἀγορᾶς αὐτὸν καλεῖ.

Τρίμμα. Homo in rebus tritus & valde exercitatus. Ariſtophanes *Nubibus: In dicendo fies tritus.* Id eſt, in eloquentia exercitatus. Vel, ſummam dicendi facultatem conſequeris. Et Demoſthenes in oratione de Corona, Æſchinem oratorem ut hominem audacem & impudentem perſtringens, eum περίτριμμα ἀγορᾶς vocat: i.e. in rebus forenſibus tritum & exercitatum.

Τριμηθοῦς, Τριμηθοῦντος. ὄνομα πόλεως.

Τριμηθοῦς. Trimethus, Trimethuntis. Nomen urbis.

Τριμμούς. τὰς τετριμμένας ὁδούς. Αἰλιανός· Καὶ ἀναβλέποντες ὁρῶσι τριμμοὺς τῆς ἀνόδου, καὶ προσβάσεις, δι' ὧν ἀνῆλθεν ὁ Ῥωμαῖος, καὶ συνέβαλλον μὴ ἄπορον εἶναι, ἀλλ' [3]εὐεπίβατον.

Τριμμούς. Tritas vias. Calles. Ælianus: *Et ſuſpicientes animadvertunt calles ad ſuperiora loca ferentes, & acceſſus, per quos Romanus adſcenderat, & exinde collegerunt, non eſſe locum inacceſſum, ſed facilem adſcenſu.*

Τρίμνων. τριῶν μνῶν [4]ἀξίων.

Τρίμνων. Tres minas valentium.

Τρινακρία. ὄνομα τόπου. ἡ νῦν νῆσος Σικελία.

Τρινακρία. Trinacria. Nunc inſula Sicilia ſic vocatur.

Τρίναξ. γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἐν [5]Ἐπιγράμμασι·

Καὶ τρίνακας ξυλίνας, χεῖρας ἀρχιγεωργῶν.

Τρίναξ. Ruſticum inſtrumentum. Furca. In Epigrammate: *Et furcas ligneas, manus agricolarum.*

Τριόρχης. ἱέρακος εἶδος, ὁ τριόρχης. Ὁ [6]τύραννος Σικελίας, κοινὸς πόρνος, ἕτοιμος τοῖς ἀκρατεστάτοις, κολοιὸς, τριόρχης, πάντων τῶν βουλομένων τοῖς ὄπισθεν ἔμπροσθεν γινόμενος· ὃς ὅτε ἀπέθανε, τὴν γυναῖκά φασι καταλκλαιομένην αὐτὸν, οὕτω θρηνεῖν· Τί δ' οὐκ ἐγὼ σέ; τί δ' οὐκ ἐμὲ σύ;

Τριόρχης. Triorches. Accipitris genus. [Timæus: Agathocles,] Siciliæ tyrannus, publicum proſtibulum fuit, omnium incontinentiſſimorum libidini expoſitus; graculus, triorches, qui averſus & adverſus omnibus copiam ſui præberet. Hunc fato functum uxor lamentans iſta verba dixiſſe fertur: *Quid non ego tibi? Quid non tu mihi?*

Τριόφθαλμος. Βοιωτοῖς ἐδόθη χρησμὸς, ὅτῳ ἂν συναντήσωσι πρώτῳ τριοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ ἕπεσθαι. Ὄξυλος δέ τις ἐχόμενος ἐπὶ ἵππου ἑτεροφθάλμου, συνήντησεν αὐτοῖς. οἱ δὲ συνέντες τὸ θεοπρόπιον, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Τριόφθαλμος. Trioculus. Tres oculos habens. Bœotis oraculum præcepit, ut trioculum, in quem prium incidiſſent, ſequerentur. Cum igitur Oxylus quidam equo mōnoculo vectus ipſis occurriſſet, mente oraculi intellecta, eum ſecuti ſunt.

Τριοβολιμαῖος.[7] τριῶν ὀβολῶν ἄξιος. τοπαλαιὸν

Τριοβολιμαῖος. Tribus obolis dignus. Trio-

1 Τρίμμα. δι' ἀρωμάτων π.] Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 138. (74. Ed. Baſ. *P.*)

Λέγειν γενήσῃ τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.

Ad hunc locum nota hæc referenda eſt, quam excerpſit Suidas ex Enarratore Comici.

2 Τὰ τούτων θραύσματα] Sic recte MS. Pariſ. A. itemque Scholiaſtes Ariſtophanis. At priores Editt. male, τῷ τούτων θραύσματι.

3 Εὐεπίβατον] MS. A. rectius, εὐεπίβατον.

4 Ἀξίων] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, ἄξιον. Τὸ τρίμνων enim hic non eſt nominativus Doricus, pro τρίμνουν, ut Portus putabat; ſed genitivus pluralis: cui proinde ἀξίων recte reſpondet.

5 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VII. ut Portus monuit. Vide etiam ſupra v. Θρῖναξ.

6 Ὁ τύραννος Σικελίας, κοινὸς π.] Hæc ſunt verba Timæi de Agathocle Siciliæ tyranno, quæ Suidas excerpſit ex Polyb. *Hiſtor.* lib. XII. cap. VI. Eadem etiam leguntur ſupra v. Ἀγαθοκλῆς.

7 Τριοβολιμαῖος] Vel ſeries literarum ſuadet, ſcribendum eſſe τριωβολιμαῖος, per ω in ſyllaba ſecunda.

οἱ ϛρα-

οἱ στρατηγοὶ τριώβολον ἐλάμβανον βλακείας χάριν.

Τριώβολον. τὸ τρεῖς ὀβολοὺς ἔχον. [1] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Δεινὸν γὰρ, εἰ τριωβόλου μὲν ἕνεκα
Ὠστιζόμεσθ' ἑκάστοτ' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

Οὐδεὶς ἐδίκαζεν, εἰ μὴ ἐπέβαινε τῶν ξ' ἐνιαυτῶν. ὅσοι δὲ τελείας ἡλικίας ἦσαν, εἰσήρχοντο μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, οὐκ ἐδίκαζον δέ. τούτους οὖν τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἐποίησαν φανερόν τι λαμβάνειν ἀπὸ τῶν τῆς πόλεως προσόδων οἱ δημαγωγοί, πείσαντες τὴν πόλιν. ὕστερον δὲ ὁ Κλέων ἐποίησεν αὐτὸ [2] τριώβολον. ἀφῆλιξ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν οὐκ εἰσήρχετο.

Τρίπαλαι. ἐπίρρημα χρονικόν, ἢ δηλωτικὸν χρόνου. [3] Ἀριστοφάνης·

Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος εὐεργετεῖν.

Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι, ἢ καὶ χιλιόπαλαι, καὶ προπάλαι, ἔκπαλαι, πάλαι, πάλαι.

Τρίποδα. λέβητα ἐν Δελφοῖς. Ἐπὶ τρίποδα κείμενον μαντικὸν Ἀπόλλωνι.

Τρίπος. Ἡ τρίπος, ἠὲ γυνή. ὁ τρίπους. Καὶ ἀνθράκιον, βραχὺ τριποδίσκιον, [4] παρὰ Ἀλέξιδι.

Τρίπους. [5] κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους μαντευόμενος, ἐνεστῶτα, παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα.

Τριπτῆρα. [6] Ἰσαῖος ἐν τῷ κατὰ Διοκλέους. τριπτήρ ἐστι πιθάκνη. [7] ἐκπέτανος, οἷα τὰ ἐπιλήνια, ὡς Νίκανδρός φησι. ἐπὶ τούτου δ' ἂν πύθοιτο νῦν παρὰ τῷ ῥήτορι. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα σημαίνει τοὔνομα.

Τρὶς ἕξ. νικητήριος βόλος. καὶ ἑτέρα παροιμία· Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς οἶναι. οὕτω γὰρ καλοῦσιν οἱ Ἴωνες τοὺς κύβους.

Τρὶς [8] ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρὶς ἓξ νικῶσιν· οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον·

Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέσσαρα.

τριῶν γε ὄντων τῶν ἀναρριπτουμένων βόλων, δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν· ἕνα δὲ, τὸν τέταρτον. [9] διττὸς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναριπτόμενος, [10] εἴτε κενὸς, εἴτε πλήρης εἴη· καὶ ἰδίως ὁ κενός. ὅτι δὲ ὁ τρὶς ἓξ βαλὼν κατώρθου, καὶ [11] Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι·

Τὰ δεσποτῶν γὰρ [12] εὖ πεσὸν παθήσομαι,
Τρὶς ἓξ βαλούσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας.

bolaris. Olim belli duces ignaviæ cauſa triobolum accipiebant.

Τριώβολον. Triobolum. Tres oboli. Ariſtophanes *Pluto*: *Indignum fuerit, ſi trioboli cauſa in concione nos mutuo ſemper impellamus & trudamus.* Nemo Athenis Judex erat, niſi ſexageſimum ætatis annum ingreſſus fuiſſet. Qui vero perfectæ erant ætatis, concionem quidem ingrediebantur, ſed non judicabant. Oratores igitur perſuaſerunt civibus, ut illis, qui concionem frequentabant, ſtipendium aliquod publice præberetur: quod Cleon poſtea triobolum effecit. Qui autem juſta ætate major erat, is in concionem non ingrediebatur.

Τρίπαλαι. Valde olim. Valde pridem. Adverbium temporis. Ariſtophanes: *Jam pridem ſedeo, benefacere tibi volens. Ego vero decies pridem, & millies pridem, & valde pridem, & iterum atque iterum pridem.*

Τρίποδα. Tripodem, ſive lebetem Delphicum. *In fatidico tripode, qui dedicatus eſt Apollini.*

Τρίπος. [Metri cauſa, pro, τρίπους.] Tripus. Tripes. *Vel tripes, vel mulier.* Et ἀνθράκιον, parvus tripes, apud Alexidem.

Τρίπους. Tripus. [Hic Apollini dedicatus eſt,] quod de tribus temporibus vaticinetur, præſenti, præterito, futuro.

Τριπτῆρα. Iſæus in oratione contra Dioclem. Τριπτὴρ eſt vas latum ac patens, ut torcular: ut ait Nicander. Hoc igitur ſignificatu nunc apud Oratorem τριπτὴρ forte ponitur. Nam & multa alia nomen hoc ſignificat.

Τρὶς ἕξ. Ter ſex. Jactus aleæ, quo qui potitur, victoriam conſequitur. Et aliud proverbium: *Aut ter ſex, aut tres uniones.* Οἶναι enim Iones uniones, ſive puncta in teſſeris vocant.

Τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. *Ter ſex, aut tria puncta.* Ter ſex victoriam ferunt. At tria puncta, jactus eſt inanis. Hujuſmodi eſt, quod apud Euripidem legitur: *Jecit Achilles duo puncta & quatuor.* Cum autem ſint tres jactus, qui jaciuntur, duos inanes eum jeciſſe dicit: unum vero, quartum. Duplex igitur eſt teſſera, quæ jacitur; vel inanis, vel plena: & peculiariter, inanis [κύβος vocatur.] Illum autem, qui ter ſex jecerat, viciſſe, & Æſchylus in *Agamemnone* declarat: *Res enim heriles ut bene cedant efficiam, cum hæc ſpeculatio mihi ter ſex jecerit.*

1 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 37. (20. Ed. Baſ. P.) ubi pro ἕνεκα rectius legitur εἵνεκα.

2 Τριώβολον] Vide Petitum *de Leg. Att.* pag. 205. 323. 324.

3 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 354. (250. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.
Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε, καὶ δωδεκάπαλαι,
Καὶ χιλιόπαλαι, καὶ προπάλαι, πάλαι, πάλαι.

4 Παρὰ Ἀλέξιδι] Locum Alexidis citat Pollux lib. x. cap. xxiv. pag. 480. quem confer. Vide etiam ſupra v. Ἀνθράκιον.

5 Τρίπους. καθ' τοὺς τρεῖς χρ.] Locus hic eſt mutilus, qui ſic ſupplendus eſt: Τρίπους. Τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων, κατὰ τοὺς τρεῖς χρόνους, &c. Vide Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 2.

6 Τριπτῆρα. Ἰσ.] Ex Harpocratione.

7 Ἐκπέτανος] Scribe, ἐκπέταλος, ut habet Harpocratio.

8 Τρὶς ἕξ, ἢ τρ.] Confer Noſtrum ſupra, v. Ἢ τρὶς ἕξ. Notet hic autem Lector, vocem κύβος apud Græcos non ſolum ſignificare ipſam teſſeram, quæ jacitur, ſed etiam puncta, ſive uniones qui ſunt in teſſeris. Euſtathius: Διχῶς γὰρ ὁ κύβος· αὐτό τι τὸ ἀναρριπτόμενον, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ μονάς. Pollux lib. ix. cap. vii. Ἴσον δὲ ὅτι κύβος αὐτό τε τὸ βαλλόμενον καλεῖται, καὶ ἡ ἐν αὐτῷ κοιλότης. ὁ τύπος, ἡ γραμμὴ, τὸ δηλοῦν τὸν ἀριθμὸν τῶν βληθέντων. καὶ μάλιστα ἡ μονάς, ἣ παρ' Ἴωσιν οἴνη, εἶχε καλεῖσθαι κύβος· καθάπερ καὶ ὁ παροιμιώδης λόγος μηνύειν ἔοικεν, Ἢ τρὶς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. Locus eſt inſignis: ex quo clare patet, τρὶς ἓξ κύβοι, non ſignificare, *ter ſex teſſeræ*, ut Portus verterat; ſed, *ter ſex puncta*, ſive, *ter ſex uniones.* Plura hac de re vide apud Salmaſium ad Flav. Vopiſcum, pag. 471, 472. Edit. Pariſ.

9 Διττὸς οὖν ὁ κύβος, εἴτε ἀναρρ.] Legendum eſt, διττὸς οὖν ὁ κύβος ἀναρριπτόμενος, &c. ut Portus etiam monuit.

10 Εἴτε κενὸς, εἴτε πλήρης] Jactus vacuus dicebatur, cum tantum unitas jaciebatur: plenus vero, cum ſex. Vide Salmaſium loco laudato.

11 Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι] Verſu 31, 32.

12 Εὖ πεσὸν παθήσομαι] Scribe. εὖ πεσόντα θήσομαι, ut habet Æſchylus loco laudato. Et in verſu ſecundo, βαλούσης, pro βαλούσα.

Τρισμέγιστος Ἑρμῆς. ζήτει ἐν τῷ Ἑρμῆς.

Τριστάται. [1] οἱ παρὰ χεῖρα τοῦ βασιλέως· οἷοι, ἔχοντες λόγχας ἀνὰ τρεῖς κατὰ χεῖρα.

Τρίστομος. ἐπίθετον αἰχμῆς.

Σοὶ [2] γὰρ Καστορίδος ὑλακὰ καὶ τρίστομος αἰχμὴ
Εὔαδε. ———————

Τριστοιχεί. [3] κατὰ τρεῖς τάξεις.

Τριταγωνιστής. Αἰσχίνης ἐν πολλοῖς σκώπτεται ὑπὸ Δημοσθένους, ὡς ὑποκριτὴς τραγῳδιῶν· καὶ τριταγωνιστὴν αὐτόν φησιν, ὡς ἀδοκιμώτατον τῶν ὑποκριτῶν, ἐν τρίτῃ τάξει καταριθμῶν. Τριταγωνιστὴς, ἀπὸ Σοφοκλέους, ὃς πρῶτος ἐχρήσατο τρισὶν ὑποκριταῖς, καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ.

Τριτάλαντον. βάρος τριῶν ταλάντων. Τριτάλαντον βάρος διαύσατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν.

Τριτάνυστον. μακρόν. [4] Καὶ δόνακα τριτάνυστον.

Τρίτη κεφαλή. τοῦτο εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀχθοφορούντων, οὐ μόνον κατὰ τὸν ὦμον, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῆς κεφαλῆς.

Τριτημόριον. τοὺς ἓξ χαλκοῦς εἴρηκε Φιλήμων τοῦ ὀβολοῦ τριτημόριον. θαυμάζω μὲν οὖν ἐγὼ πῶς τεταρτημόριον εἰσὶ δύο χαλκοῖ· τριτημόριον δὲ, ἕξ. εἰ μὴ ἄρα ἐκεῖνο μὴ κυρίως ὠνομάσθη τέταρτον μέρος τοῦ ὀβολοῦ. τὸ δὲ τριτημόριον, ὡς ἀπὸ δ' μερῶν ὄντων, ἀνὰ δύο χαλκοῦς, τρία ἔχον μέρη, ϛ' χαλκοῦς συνάγει.

Τριτημορίς. Ἡρόδοτος· Ἑτέρη δὲ ᾔιε τοῦ στρατοῦ τριτημορὶς τὴν μεσογαίην.

Τριτογένεια. φοβερά. καταπληκτική. [5] Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ᾅδου. Τριτογένεια. τοῦτο δέ ἐστιν, ὅτι τρία γίνεται ἐξ αὐτῆς, ἃ πάντα τὰ ἀνθρώπινα συνέχει. καὶ παροιμία εἴρηται·

Παῖς μοι Τριτογενὴς εἴη, μὴ Τριτογένεια.

ἢ ὅτι τὴν Ἀθηνᾶν ἀνδρώδη ἐνόμιζον εἶναι, καὶ παῖδας ἄῤῥενας παρέχειν.

Τριτογενής. ἡ Ἀθηνᾶ. ἤτοι ὅτι ἐκ τῆς νηδύος καὶ τῆς μήτρας καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Διὸς ἐξῆλθε. τριτὼ γὰρ, ἡ κεφαλὴ κατὰ διάλεκτον. ἢ ὅτι παρὰ Τρίτωνι τῷ ποταμῷ Λιβύης ἐγεννήθη, [6] φθίνοντος, ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἄγουσιν. ἢ ὅτι τρίτη μετὰ Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐγεννήθη. ἢ ὅτι τρίτωνα τὴν κεφαλὴν οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν. ἢ ὅτι τοῦ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι αἰτία· ἢ γεννητική. ἢ ὅτι ἀπελούσατο ἐν τῷ Τρίτωνι, τῷ τῆς Λιβύης ποταμῷ.

Τρισμέγιστος Ἑρμῆς. Mercurius Ter maximus. Quære in v. Ἑρμῆς

Τριστάται. Triſtatæ. Sive regii ſatellites, qui ternas haſtas manu tenebant.

Τρίστομος. Tricuſpis. Epithetum haſtæ. [In Epigrammate:] *Tibi enim canum latratus & tricuſpis haſta placuit.*

Τριστοιχεί. Triplici ordine.

Τριταγωνιστής. Tertiarum partium actor. Æſchines in multis locis a Demoſthene carpitur, ut hiſtrio Tragicus: & tritagoniſtam eum vocat, ut hiſtrionum viliſſimum, in tertio ordine eum numerans. Primus vero Sophocles uſus eſt tribus hiſtrionibus, & eo, qui vocatur tritagoniſta.

Τριτάλαντον. Pondus trium talentorum. *Verba trium talentorum pondus habentia minaciſſime proferentes.*

Τριτάνυστον. Valde extenſum. Longum. *Et arundinem longam.*

Τρίτη κεφαλή. Tertium caput. Hoc dictum eſt [per tranſlationem] a bajulis, ſarcinas ferentibus, non ſolum humeris, ſed etiam capite.

Τριτημόριον. Sex æreos Philemon vocavit oboli tertiam partem. Miror autem, quomodo duo ærei ſint quarta pars; ſex vero, tertia pars. Niſi forte τὸ τεταρτημόριον, i. e. quarta pars, proprie ſic dicta fuerit. Τριτημόριον vero, cum ex quatuor partibus (quarum ſingulæ duobus æreis conſtant) tres contineat, ſex in ſumma æreos colligat.

Τριτημορίς. Tertia pars. Triens. Herodotus: *Alter vero triens exercitus mediterranea loca petiit.*

Τριτογένεια. Tritogenia. Id eſt, formidabilis, terribilis. Democritus Abderites ſcripſit de iis, quæ ſunt apud Inferos. Tritogenia. [Hæc ſic dicta eſt,] quod tria ex ea naſcantur, quæ res omnes humanas continent. Et proverbium: *Puer mihi Tritogenes ſit, non Tritogenia.* Vel, quia Minervam putabant eſſe virilem, & liberos mares donare.

Τριτογενής. Tritogenia. Id eſt, Minerva. Sic autem dicta eſt, quod ex ventre & matrice & capite Jovis exierit. Τριτὼ enim ſecundum dialectum caput ſignificat. Vel quod ad Tritonem fluvium Libyæ nata ſit, menſe ad finem jam vergente: quem diem & Athenienſes celebrant. Vel, quod tertia poſt Dianam & Apollinem nata ſit. Vel, quia Athenienſes caput etiam vocant τρίτωνα. Vel quod tremoris & metus cauſa ſit. Vel, quod generationis cauſa ſit. Vel, quod in Tritone flumine Libyæ ſe abluerit.

Τριτομηνίς. [7] τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς τριτομηνίδα ἐκάλουν. δοκεῖ δὲ γεγενῆσθαι τότε ἡ Ἀθηνᾶ. Ἴστρος δὲ καὶ Τριτογένειαν αὐτήν φησι λέγεσθαι, τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ νομιζομένην.

Τριτομηνίς. Tertius dies menſis. Tunc autem Minerva nata fuiſſe creditur. Iſter vero dicit, eam & Tritogeniam vocari, & eandem cum Luna putari.

1 Τριστάται] Occurrit hæc vox *Exod.* cap. XIV. & II. *Reg.* cap. VII. Confer Heſychium, qui eadem habet.

2 Σοὶ γὰρ Καστ.] Scribe, Σοὶ γὰρ Καστορίδων, &c. Sic enim recte legitur Anthol. lib. VI. cap. XVI. Epigr. ult.

3 Τριστοιχεί] Sic etiam habet antiquiſſima Edit. Mediolanenſis. At exteræ Editt. male, τριστοιχεία.

4 Καὶ δόνακα τριτάνυστον] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate Archiæ, quod ex Cod. MS. integrum exhibuimus ſupra v. Γαμψόν.

5 Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρ.] Ex Laertio: quem vide in *Democrito.*

6 Φθίνοντος] Locus videtur eſſe mutilus, qui ſic fortaſſe ſupplendus eſt, ἢ ὅτι τρίτῃ φθίνοντος, &c. Vide etiam vocem ſequentem.

7 Τριτομηνίς. τὴν τρ.] Ex Harpocratione: apud quem legitur τριτομηνὶς, cum accentu in ultima.

Τρίτον ἡμιδραχμιον. τὰς δύο ἥμισυ δραχμὰς οὕτως εἰώθασι λέγειν οἱ παλαιοί.

Τριτοπάτορες.[1] Δήμων ἐν τῇ Ἀτθίδι φησὶν, ἀνέμους εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας. Φιλόχορος δὲ, τοὺς Τριτοπάτορας πάντων γεγενῆσθαι πρώτους. τὴν μὲν γὰρ γῆν καὶ τὸν ἥλιον, φησὶν, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καλεῖ, γονεῖς αὐτῶν ἠπίσταντο τότε οἱ ἄνθρωποι· τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτους πατέρας. Φανόδημος δὲ ἐν ἕκτῳ φησὶν, ὅτι μόνοι οἱ Ἀθηναῖοι θύουσί τε καὶ εὔχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παίδων, ὅταν γαμεῖν μέλλωσιν. [2] ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ ὀνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀμαλκείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτοκλέοντα, θυρωροὺς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς φησὶν αὐτοὺς εἶναι παῖδας. ὀνόματα δὲ αὐτοῖς,[3] Κόττον, Βριάρεων, καὶ Γύγην.

Τρίτου[4] κρατῆρος. τοῦ [5] Σωτῆρος· ὃν καὶ τέλειον ἔλεγον. τὸν μὲν γὰρ πρῶτον Ὀλυμπίων φασί. τὸν δὲ β′, Ἡρώων. Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ. τὸν δὲ γ′, [6] Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρί τε καὶ Ὀλυμπίῳ.

Τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει. ἀντὶ τοῦ, πρὸ τριῶν καὶ τεσσάρων ἐτῶν. οὕτως Ἀντιφάνης.

Τριτωνίς. λίμνη.

Τρίτων. Ποσειδῶνος. θαλάσσης.

Καὶ[7] βυθίην Τρίτωνος ἁλιπλάγκτοιο χαμεύνην
Σπόγγον, ἀκεστορίην πλαζομένης γραφίδος.

Τρίτῳ φάει. τρίτῃ ἡμέρᾳ.

Τριττύς.[8] φυλῆς μέρος τρίτον. αὕτη γὰρ διῄρηται εἰς τρία μέρη, τριττῦς, καὶ ἔθνη, καὶ φατρίας, ὡς Ἀριστοτέλης φησί.

Τριττύς.[9] ἡ ἐντελὴς θυσία, ἐκ συὸς, κριοῦ, καὶ τράγου, ἐκ τριῶν ὥσπερ [10] δωδεκηΐδες, θυσίαι δώδεκα ἱερείων.

Τριφάλης, Τριφάλητος. ὄνομα κύριον παρὰ Ἀριστοφάνει.

Τριφύλλιος, Ἐπίσκοπος, μαθητὴς Σπυρίδωνος τοῦ Κυπρίου καὶ θαυματουργοῦ· ὃς ἔγραψε τὰ θαύματα τοῦ ὁσίου καὶ τερατουργοῦ πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος· ὡς γέγραπται ἐν τῷ βίῳ αὐτοῦ δι᾽ ἰάμβων· ἃ χρὴ ἐκζητῆσαι ὡς λίαν ὠφέλιμα.

Τρίχαπτον. κτένιον.

Τρίχαπτον.[11] τὸ [12] βαμβύκινον ὕφασμα. ἱμάτιον πολυτίμητον.

Τρίχας[13] κρῆναι, πραγμάτων δηλοῖ βλάβην.
Τρίχας πεσεῖν δὲ, κίνδυνον φέρει μέγαν.

Τρίτον ἡμίδραχμον. Duas drachmas & dimidiam. Sic antiqui dicere conſueverunt.

Τριτοπάτορες. Demon in *Atthide* dicit, Tritopatores eſſe ventos. Philochorus vero, Tritopatores omnium fuiſſe primos. Tellurem enim & Solem, inquit, (quem & Apollinem vocat) tunc homines eorum parentes eſſe crediderunt: horum vero liberos tertios patres appellarunt. Phanodemus vero lib. VI. dicit, ſolos Athenienſes ipſis ſacrificare, & vota facere pro liberorum generatione, quum uxores ſunt ducturi. In Orphei vero *Phyſico* Tritopatores vocari Amalcidem & Protoclem & Protocleontem, qui ventorum janitores & cuſtodes ſunt. Qui vero Exegeticum ſcripſit, eos Telluris & Cœli filios eſſe dicit. Eorum vero nomina eſſe Cottum, Briareum, & Gygem.

Τρίτου κρατῆρος. Tertii crateris. Is erat Jovis Servatoris: quem etiam perfectum dicebant. Primum enim Cœleſtium eſſe dicunt: ſecundum, Heroum: tertium vero, Jovis Servatoris.

Τρίτῳ καὶ τετ. Ante tres & quatuor annos. Sic Antiphanes.

Τριτωνίς. Tritonis. Palus [ſic dicta.]

Τρίτωνος. Tritonis. Neptuni. Maris. [In Epigrammate:] *Et ſpongiam, in qua Trito marivagus in fundo maris cubat, quæque errantem ſtylum corrigit.*

Τρίτῳ φάει. Tertia luce. Tertio die.

Τριττύς. Tertia pars Tribus. Hæc enim in tres partes dividebatur, Trittys, & Gentes, & Curias, ut ait Ariſtoteles.

Τριττύς. Perfectum ſacrificium, quod conſtabat ex tribus victimis, ſue, ariete, & hirco: ut δωδεκηΐδες, ſacrificia ex XII. victimis conſtantia.

Τριφάλης. Triphales, Triphaletis. Nomen proprium apud Ariſtophanem.

Τριφύλλιος. Triphyllius, Epiſcopus, diſcipulus Spyridonis Cyprii, miraculis clari: qui literis mandavit miracula ſancti patris noſtri Spyridonis, qui multa miracula edidit, ut legitur in vita ejus, verſibus Jambicis ſcripta: quæ quærenda ſunt, ut valde utilia.

Τρίχαπτον. Parvus pecten.

Τρίχαπτον. Bombycinum textum. Veſtimentum valde pretioſum.

Τρίχας καρ. *Si capilli cuipiam reſecentur, id rerum damnum ſignificat. Si vero capilli cadant, id periculum fert magnum.*

1 Τριτοπάτορες. Δήμ.] Eadem habet Etymologus, quem confer.

2 Ἐν δὲ τῷ Ὀρφέως Φυσικῷ] Etymologus, ἐν δὲ τοῖς Ὀρφέως Φυσικοῖς.

3 Κόττον] Sic etiam appellatur ab Heſiodo in *Theogonia*:

Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄμβριμοι οὐκ ὀνομαστοί,
Κόττος τε, Βριάρεώς τε, Γύγης θ᾽, ὑπερήφανα τέκνα.

Alii vero Κοῖον appellant. Apollodorus initio *Bibliothecæ*: Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. γήμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην, Κοῖον. Sic etiam Scholiaſtes Æſchyli ad *Prom. Vinct.* v. 351.

4 Τρίτου κρατ.] Confer Noſtrum ſupra v. Κρατήρ.

5 Τοῦ Σωτῆρος] Id eſt, Τοῦ Διὸς Σωτῆρος, Jovis Servatoris.

6 Ὀλυμπικῶς τῷ Σωτῆρί τε καὶ Ὀλ.] Hæc corrupta ſunt, nec ſanum ſenſum habent. Si mei res ſit arbitrii, expuncta voce Ὀλυμπικῶς locum hunc ſic legendum eſſe cenſeam, τὸν δὲ τρίτον, Τοῦ Σωτῆρος, ἢ Διὸς Ὀλυμπίου.

7 Καὶ βυθίην Τρίτωνος ἁλιπλ.] Anthol. lib. VI. cap. XXVI. Epigr. IV.

8 Τριττύς. φυλῆς μ.] Ex Harpocratione. Confer Noſtrum ſupra v. Γεννῆται, & infra v. Φατρία.

9 Τριττύς. ἡ ἐντελὴς θυσ.] Vide Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 83.

10 Δωδεκηΐδες] Dicebatur etiam δωδεκίδες. Vide ſupra h. v.

11 Τρίχαπτον] Occurrit hæc vox apud LXX. Interpr. Ezech. cap. XVI. v. 10.

12 Βαμβύκινον] Pro βομβύκινον. Sic etiam habent Heſychius & Etymologus. At Photius in Lex. MS. ὕφασμα βαρβαρικόν.

13 Τρίχας καρ.] Sunt duo verſus oneirocritici, qui leguntur etiam apud Aſtrampſychum.

Τριχῆ. τριχῶς.

Τριχίδες. [1] εἶδος ἰχθύος, αἱ λεγόμεναι θρίσσαι. [2] Ἀριστοφάνης· Ἔβη ποτὲ τὴν νύχθ᾽ ὅλην τριχίδων πεπλησμένος.

Τριχθά. τριχῆ. [3] Ὅμηρος· Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται. ἔστι δὲ τὸ πάντα κατὰ παρολκήν· ὡς,

——— Οἱ δ᾽ ἐννέα πάντες ἀνέσταν.

Γαῖα [4] δέ τι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος. συναφὴς τῇ γῇ Ὄλυμπος, ὡς ὄρος. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ πεποίηκε·

Ναιετάω δ᾽ Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ᾽ ὄρος αὐτῇ

Νήριτον εἰνοσίφυλλον.

κεχώρικε γὰρ τὸ ὄρος τῆς Ἰθάκης. εἰ δὲ ἦν ὁ Ὄλυμπος τοῦ οὐρανοῦ μέρος ἐπουράνιον, οὐκ ἦν κοινὸς, ἀλλὰ ἴδιος.

Τριχοβρῶτες. [5] ζῶα κατεσθίοντα τὰς τρίχας. οἱ σῆτες. ὁ θρίψ.

Τριχολογεῖν. τὰς τρίχας ἀναλέγεσθαι, καὶ περὶ αὐτῶν φροντίζειν.

Τρίψεις. ἀντὶ τοῦ διατρίψεις. διατελέσεις. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον πολὺ τοῦ νῦν.

Τρίψις. τῶν ποταμῶν ἡ πορεία. [6] Δαβίδ· Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν.

Τριψίωνος.

Τροίην. κατὰ διάλυσιν Τροίαν.

Τρομερόν. Ὁ δὲ ὑπὸ ἀρρωστίας λεπτόν τι καὶ τρομερὸν ἐφθέγξατο.

Τρόμητος. [7] Δημοσθένης καὶ ἄλλα σκώπτει τὸν Αἰσχίνην, καὶ Γραμματοκύφωνα καλεῖ· ὃν καὶ υἱὸν εἶναί φησιν ὀνόματι μὲν Τρόμητος, διδασκάλου δὲ τῶν πρώτων γραμμάτων.

Τροπᾶσθαι. [8] τρέπεσθαι.

Τρόπαια. νικητήρια. [9] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Τρόπαιον ἂν στήσαιτο τῶν τούτης τρόπων.

τὸ τρόπαιον δὲ οἱ παλαιοὶ Ἀττικοὶ προπερισπῶσιν· οἱ δὲ νεώτεροι προπαροξύνουσι. ἡ δὲ παλαιὰ Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἦρχεν Εὔπολις, Κρατῖνος, Ἀριστοφάνης, Θουκυδίδης. ἡ δὲ νέα Ἀτθίς ἐστιν, ἧς ἐστι Μένανδρος, καὶ ἄλλοι.

Τροπή. ἡ δίωξις. [10] Τροπῆς ἀποσκίασμα. ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσεως καὶ μεταβολῆς ἴχνος, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας.

Τροπίας οἶνος. ὁ πεπτραμμένος καὶ ἐξεστηκώς. καὶ ἐκτροπίας. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι·

Τάχυνον πότον, καὶ μὴ τροπίαν οἶνον φέρε.

Τριχῆ. Tripliciter. In tres partes.

Τριχίδες. Trichides: quæ etiam thriſſæ dicuntur. Genus piſcis. Ariſtophanes: *Maritus enim meus totam noctem tuſſivit, trichidibus veſperi repletus.*

Τριχθά. Tripliciter. In tres partes. Homerus: *In tres partes autem omnia diviſa ſunt.* Hic τὸ πάντα ſuperfluum eſt: ut & in illo loco: *Illi vero novem omnes ſurrexerunt.* † *Tellus enim eſt communis omnibus, & magnus Olympus.* Olympus eſt terræ contiguus, ut mons. Simili genere loquendi uſus eſt etiam in Odyſſea, [ubi inquit:] *Incolo autem Ithacam bene temperatam, in qua eſt mons Neritus, excelſas habens arbores.* Montem enim ab Ithaca ſeparavit. Si autem Olympus eſſet pars cœli, non foret communis, ſed [quibuſdam tantum] proprius.

Τριχοβρῶτες. Animalcula pilos corrodentia. Tineæ.

Τριχολογεῖν. Pilos colligere, eoſque curare.

Τρίψεις. Teres. Deges. Ariſtophanes *Pluto: Vitam longe moleſtiorem deges, quam nunc.*

Τρίψις. [Tritio. Frictio.] Fluviorum meatus. David: *Tollent fluvii meatus ſuos.*

Τριψίωνος. Tripſionis. [Genitivus, a recto Τριψίων.]

Τροίην. Trojam. Per diſſolutionem Τροίαν.

Τρομερόν. Tremulum. *Ille vero propter adverſam valetudinem tenuem quandam & tremulam vocem edebat.*

Τρόμητος. Trometis. Demoſthenes cum aliis dicteriis Æſchinem inſectatur, tum etiam eum Γραμματοκύφωνα vocat: quem etiam filium eſſe dicit cujuſdam nomine Trometis, literatoris, & primorum elementorum doctoris.

Τροπᾶσθαι. Verti. In fugam verti. Fugari.

Τρόπαια. Tropæa. Monumenta victoriæ. Ariſtophanes *Pluto: De moribus hujuſce tropæum erigat.* Antiqui Attici ſcribunt τροπαῖον, cum circumflexo in penultima. Recentiores vero acuunt in antepenultima, τρόπαιον. Antiqua vero lingua Attica eſt illa, cujus principes fuerunt Eupolis, Cratinus, Ariſtophanes, Thucydides. Nova vero, cujus Menander, & alii.

Τροπή. In fugam verſio. Fugatio. Τροπῆς ἀποσκ. Verſionis adumbratio. Vel, mutationis veſtigium, & imaginationis ſimilitudo.

Τροπίας, & ἐκτροπίας οἶνος. Vinum vappeſcens. Ariſtophanes *Dætalenſibus: Accelera potum, nec vappeſcens vinum affer.*

1 Τριχίδες. εἶδος ἰχθ.] Ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 328.

2 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 726. (486. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

———Ὁ γὰρ ἀνὴρ τὴν νύχθ᾽ ὅλην

Ἔβηττε, τριχίδων ἑσπέρας ἐμπεπλησμένος.

ſic etiam apud Suidam ſcribendum eſt. Vide etiam ſupra v. Ἐμπεπλησμένος.

3 Ὅμηρος] Il. Ο. v. 189.

4 Γαῖα δέ τι ξυν.] Scribe, Γαῖα δ᾽ ἔτι ξυνὴ, &c. Sic enim legitur apud Homerum Il. Ο. v. 193.

5 Τριχοβρῶτες. ζῶα κατεσθ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 423.

Ἀλλ᾽ ὦ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατεφάγετε.

Scholiaſtes: Τριχόβρωτες. σῆτες. θρίψ. σκώληξ, κατεσθίων τὰς τρίχας. καὶ παρασεσυρμένως δὲ λέγεται, τριχοβρῶτες.

6 Δαβίδ] Pſalm. xcii. 5.

7 Δημοσθένης] In orat. pro Cteſiphonte, pag. 343. Vide etiam ſupra v. Γραμματοκύφων.

8 Τροπᾶσθαι] Homerus Il. Ο v. 666.

9 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 48. (24 Ed. Baſ. P.) ubi pro ἂν στήσαιτο una voce legitur, ἀναστήσαιτο.

10 Τροπῆς ἀποσκίασμα] Epiſt. Jac. 1, 17. Παρ᾽ ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγὴ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα.

Τροπηλίς. ἡ τῶν σκορόδων δέσμη. ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι, τροπαλίς, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, τροπηλίς. [1] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι· Σκορόδων τροπηλίδος.

Τροπηλίς. Alliorum faſciculus. Τροπηλὶς vero dicta eſt a verbo τρέπεσθαι: unde τροπαλὶς, & verſo α in η, τροπηλίς. Ariſtophanes *Acharnenſibus: Alliorum faſciculi.*

Τρόπις. ἡ τῆς νηός. καὶ κλίνεται τρόπιος.

Τρόπις. Carina navis. Et declinatur τρόπιος.

Τροπολογία. ἀλλοίωσις ἑτέρου πρὸς ἕτερον κατά τι· τουτέστι, καθ' ἓν τῶν ὑποκειμένων τριῶν· νοημάτων, λέξεως, καὶ μέλους.

Τροπολογία. Tropologia. Sive, mutatio alterius in alterum, ſecundum quid: hoc eſt, ſecundum unum trium ſubjectorum; ſententiarum, dictionis, & carminis.

Τρόπος. ἦθος. [2] Τρόπος δὲ ἐπὶ τῶν συλλογισμῶν, οἱονεὶ, σχῆμα τοῦ λόγου. οἷον ὁ τοιοῦτος· Εἰ τὸ πρῶτον, τὸ β'. Ἀλλὰ μὴν τὸ πρῶτον. Τὸ ἄρα δεύτερον. παρεισήχθη δὲ ὁ [3] λογότροπος ὑπὸ τοῦ ἐν ταῖς μακροτέραις συντάξεσι τῶν λόγων μηκέτι τὴν πρόσληψιν, μακρὰν οὖσαν, καὶ τὴν ἐπιφορὰν λέγειν, ἀλλὰ συντόμως ἐπενεγκεῖν, Τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον. καὶ Πισίδης·

Ὁ βάρβαρος δὲ τῷ λόγῳ καὶ τῷ τρόπῳ.

ἀντὶ τοῦ, τῷ ἤθει.

Τρόπος. Modus. Mos. Ingenium. In ſyllogiſmis vero τρόπος vocatur quaſi figura quædam orationis: cujuſmodi eſt illud: Si primum, & ſecundum. Atqui primum: ergo & ſecundum. Logotropus vero excogitatus eſt, ne in prolixioribus verborum ſtructuris neceſſe eſſet aſſumptionem longam & concluſionem repetere, ſed breviter tantum inferre: Atqui primum, ergo & ſecundum. Et Piſides: *Barbarus vero oratione & more.*

Τρόπον τινά. ἀντὶ τοῦ καλῶς ἄν.

Τρόπον τινά. Quodam modo.

Τροποφορεῖν.

Τροποφορεῖν. Mores ferre.

Τροπώσομαι. νικήσω. ὑποτάξω.

Τροπώσομαι. Vertam in fugam. Fugabo. Vincam.

Τροπωτῆρες. ἱμάντες, ἐν οἷς αἱ κῶπαι περὶ τοὺς σκαλμοὺς περιδέονται.

Τροπωτῆρες. Lora, quibus remi ad ſcalmos alligantur.

Τροφαλίς. τυρός. [4] Ἁρπάσας ὁ κύων τροφαλίδα τυροῦ Σικελὴν κατεδήδοκε. παρὰ τὸ τρέφω, τὸ πήσσω· ὡς τὸ ἔλπω, ἐλπίς· κρέκω, κρεκίς, καὶ κερκίς. οὕτω τρέφω, τροφίς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ α καὶ τοῦ λ, τροφαλίς.

Τροφαλίς. Caſeus coagulatus. *Canis raptum caſeum Siculum coagulatum devoravit.* [Τροφαλὶς vero dictum eſt] a τρέφω, coagulo: ut ab ἔλπω, ἐλπίς; a κρέκω, κρεκὶς, & κερκίς. Sic etiam a τρέφω, τροφὶς, & per pleonaſmum ſyllabæ αλ, τροφαλίς.

Τροφεῖα. τὰ ὀφειλόμενα τοῖς τροφεῦσι.

Τροφεῖα. Præmia, quæ debentur nutriciis. Merces, quæ debetur illis, qui nos nutriverunt & educarunt.

Τροφή. ἀντὶ τοῦ ἀγωγὴ καὶ παιδεία. καὶ τραφὲν, ἀντὶ τοῦ ἀχθὲν, παιδευθέν. ἐνίοτε δὲ καὶ ὁμοίως ἡμῖν. Πλάτων Πολιτείαις· Ἐπιθυμοῦμεν δ' αὖ τριῶν τινων τῶν περὶ τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. Τροφὴν μὲν γὰρ βρῶμα καὶ πόμα λέγει· γέννησιν δὲ, τὰ ἀφροδίσια. ἐν [5] δὲ τῷ τρίτῳ Πολιτείας· Καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι τεθραμμένος. ἀντὶ τοῦ, πεπαιδευμένος· ἵνα μὴ [6] ἐναντιῶνται Ὁμήρῳ, πεπαιδεῦσθαι λέγοντι τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Χείρωνι, οὐχὶ τεθράφθαι.

Τροφή. [Interdum,] educatio & inſtitutio. Et τραφὲν, educatum, inſtitutum. Interdum vero eodem ſenſu accipitur, quo apud nos: id eſt, pro alimento. Plato in libris *de Republ. Appetimus autem tria, quæ ad alimentum & generationem faciunt.* Τροφὴν enim cibum & potum vocat. Γέννησιν vero, coitum. Libro tertio autem *de Rep.* inquit: *Sub ſapientiſſimo Chirone educatus.* Sive, inſtitutus. [Sic enim vox τεθραμμένος hic interpretanda eſt, ne Plato] adverſetur Homero, qui dicit, Achillem a Chirone inſtitutum fuiſſe, non vero nutritum.

Τρόφι [7] κῦμα. ἀντὶ τοῦ τεθραμμένον, ἤγουν τρόφιμον. κατὰ πάθος γίνεται τρόφι, καὶ ἔστιν ἄκλιτον, ὡς τὸ ἄλφι, καὶ ἔρι, καὶ κρῖ.

Τρόφι κῦμα. Fluctus magnus & tumidus. Τρόφι autem per apocopen formatum eſt a τρόφιμον; eſtque indeclinabile, ut ἄλφι, ἔρι, & κρῖ.

Τροφώνιος. καὶ Τροφωνίου κατὰ γῆς παίγνια. [8] ἐν Λεβαδείᾳ χρηστήριον ἦν, ὃ Καταβάσιον ἐκάλουν. στόμιον γάρ τι ἦν, ὡς τὰ ἄκρα δύνασθαι μόνον τῶν ποδῶν χωρῆσαι. οἱ οὖν τῷ Θεῷ χρώμενοι, ἁγνεύσαντες πρότερον ὡρισμέναις ἡμέραις, καὶ κοσμήσαντες ἑαυτοὺς ἱερῷ

Τροφώνιος. Trophonius. Et Trophonii ſub terra ludibria. Lebadiæ fuit oraculum, quod a deſcenſu vocabant Καταβάσιον. Erant enim ibi fauces quædam, quæ tantum extremas pedum partes capere poterant. Qui igitur Deum illum conſulebant, cum prius per certos

1 Ἀριστοφάνης Ἀχαρν.] Pag. 410. (293. Ed. Baſ. P.) ſed ubi pro τροπηλίδος hodie legitur τροπαλίδος.
2 Τρόπος δὲ———ἐπενεγκεῖν, τὸ δὲ πρῶτον, τὸ ἄρα δεύτερον] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* lib. VII. num. 76. 77.
3 Λογότροπος] Sic recte MSS. Pariſ. itemque Laertius loco laudato. At priores Editt. male, λόγος τρόπος.
4 Ἁρπάσας ὁ κ.] Ariſtophanes *Veſpis*, pag. 490. (240. Ed. Baſ. P.)

Ὁ κύων παρᾴξας εἰς τὸν ἰπνὸν ἁρπάσας
Τροφαλίδα τυροῦ Σικελὴν κατεδήδοκε.
5 Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ Πολιτείας] Pag. 434.
6 Ἐναντιῶνται] Malim, ἐναντιῶται, numero ſingulari, ut referatur ad Platonem.
7 Τρόφι κῦμα] Homerus Il. Λ. v. 307.
8 Ἐν Λεβαδείᾳ χρηστ.] Confer Philoſtrat. lib. VIII. *de Vita Apoll.* cap. VIII.

τινι σχήματι, ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ μελιτούτας λαβόντες, ὅ ἐστι μάζας μέλιτι δεδευμένας, οὕτως ἐκαθίζον ἐπὶ τὸ στόμιον, καὶ αἰφνίδιον ἡρπάζοντο, καὶ κατεδύοντο [1] ἐπὶ τῆς γῆς. τὰς δὲ μάζας ἐλάμβανον ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀδικηθῆναι ὑπὸ τῶν συναντώντων ὄφεων, ἀλλ' ἐκείνας αὐτοὺς παραλαμβάνειν τροφήν. πολλοὶ μὲν οὖν καὶ αὐθημερὸν ἀνεπέμφθησαν δι' οὗ στομίου κατῆλθον· πολλοὶ δὲ καὶ διὰ πλειόνων ἡμερῶν. ἦν δὲ ὁ Τροφώνιος Ἐρεσίνου παῖς, [2] τἀδελφοῦ Ἀγαμήδους· ὅπου ὄφις ἦν ὁ μαντευόμενος, ᾧ οἱ κατοικοῦντες πλακοῦντας ἔβαλλον.

Τροχάζειν. διατρέχειν. [3] Πολύβιος· Τὴν μὲν πρώτην ἡμέραν ἐκέλευσε τροχάζειν ἐπὶ λ' σταδίους ἐν τοῖς ὅπλοις.

Τροχαῖον. Οἱ δὲ σαλπιγκταὶ οἱ σὺν αὐτοῖς ὄντες τροχαῖόν τι συμβοήσαντες, δόξαν τοῖς ἐναντίοις ὡς παρὰ τοῦ στρατηγοῦ πεπεμμένοι παρέσχον. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· Οὐ [4] τροχιεῖ τις τὸν Λαπίθην λῃστήν.

Τροχηλατεῖν. ἐλαύνειν.

Τροχιάς. πορείας. τρίβους. ἐργασίας.

Τροχιλίας. [5] Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβιάδην εἰπόντα, ὡς οὐκ ἀνεκτὴ ἡ Ξανθίππη λοιδοροῦσα· Ἀλλ' ἔγωγε, ἔφη, συνείθισμαι καθαπερεὶ καὶ τροχιλίας ἀκούων συνεχῶς.

Τροχίλος. ὄνομα τοῦ ὑπηρέτου Ἔποπος. παρὰ τὸ τρέχειν. ἔστι [6] δὲ καὶ ὄνομα ὀρνέου τροχίλος. καὶ λέγεται εἶναι δριμύ. ἀξιοῦσι δέ τινες τὴν μέσην ὀξύνειν.

Τροχισθεῖσα. βασανισθεῖσα. ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄργανον βασανιστικόν, καὶ διατείνον τὰ σώματα. καὶ [7] Ἀριστοφάνης·

Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.

οὕτω γὰρ οἱ δοῦλοι ἐπὶ τροχοῦ δεσμούμενοι ἐτύπτοντο. καὶ αὖθις·

Ἐπὶ [8] τοῦ τροχοῦ γὰρ δεῖ σ' ἐκεῖ στρεβλούμενον
Εἰπεῖν ἃ πεπανούργηκας.

Τροχός. ξύλινόν τι ἦν ὁ τροχός, ἐν ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο. [9] Ἀριστοφάνης·

Εἴ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
Ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
Ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἕλκοιτο μαστιγούμενος.

Τροχός. [10] Δαβίδ· Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. περὶ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Φησὶ γὰρ ἡ ἱστορία, ὅτι νότου πνεύσαντος διῃρέθη ἡ θάλασσα. τοῦ δὲ ἀέρος συστρεφομένου, καὶ τῶν νεφῶν συνισταμένων, ὁ ἄνεμος τίκτεται. Αἱ δὲ τιμωρίαι σου, φησί, δίκην βελῶν κατὰ τῶν πολεμίων ἐχώρουν. τῷ δὲ κτύπῳ τῆς

dies caſtitatem ſervaſſent, & ſe ſacro quodam habitu ornaſſent, ambabus manibus mellitutas tenentes, hoc eſt, placentas melle conſperſas, ſic ad fauces illas ſedebant, & repente ſub terram abripiebantur. Placentas autem ſecum ferebant, ne ſerpentes occurrentes eos læderent, ſed cibo illo objecto delinirentur. Ac multi quidem eodem die remiſſi ſunt ad ſuperos per eaſdem fauces, per quas deſcenderant: multi vero etiam poſt plures dies. Trophonius vero fuit Ereſini filius, fratris Agamedis: ubi erat draco vaticinans, cui illius loci incolæ placentas objiciebant.

Τροχάζειν. Currere. Decurrere. Polybius: *Primo quidem die milites in armis ad triginta ſtadia decurrere juſſit.*

Τροχαῖον. Citum. Velox. Sive, quod celeres habet numeros. *Tubicines autem, qui cum ipſis erant, claſſicum celeribus numeris canentes, adverſariis opinionem præbuerunt, quaſi a duce ſuo miſſi eſſent.* Et in Epigrammate: *Nonne aliquis latronem iſtum Lapithã rota torquebit?*

Τροχηλατεῖν. Rotas agere. Aurigari.

Τροχιάς. Orbitas Vias. Semitas. Tramites.

Τροχιλίας. Trochleæ. [Genitivus, a recto, τροχιλία.] Socrates Alcibiadi, dicenti, Xanthippes convitia nullo modo ferenda eſſe, reſpondit: *Atqui ego ita jampridem hiſce aſſuetus ſum, ac ſi jugiter ſonum trochlearum audiam.*

Τροχίλος. Trochilus Nomen ſervi Epopis. A verbo τρέχειν, i. e. currere. Eſt τροχίλος & nomen avis, quæ acris eſſe dicitur. Quidam vero ſyllabam mediam acuendam eſſe cenſent.

Τροχισθεῖσα. Quæ torquetur. Quæ cruciatur. A τροχός, i. e. rota, quod eſt inſtrumentum, quo homines torquentur, & corpora diſtenduntur. Et Ariſtophanes: *In rota diſtentus flagris cædatur.* Servi enim rotæ alligati verberari ſolebant. Et iterum: *In rota enim diſtentum oportet te mala tua facinora confiteri.*

Τροχός. Rota. Ligneum quoddam inſtrumentum erat rota, cui alligati ſervi flagris cædebantur. Ariſtophanes: *Siquis imperator eſſe cupiens, nos non adjuvet; vel ſervus transfugere paratus ſit; in rota diſtentus flagris cædatur.*

Τροχός. Rota. David: *Vox tonitrus tui in rota.* De rubro mari. Dicit enim hiſtoria, ſpirante Auſtro mare diviſum eſſe. Aere autem in turbinem acto, & nubibus denſatis, ventus gignitur. Supplicia vero tua, inquit, telorum inſtar in hoſtes ferebantur. Strepitu vero tonitrus Ægyptiorum rotas conſtrinxiſti.

1 Ἐπὶ τῆς γῆς] Imo, ὑπὸ τὴν γῆν.
2 Τἀδελφοῦ Ἀγαμήδους] Vide Luc. Holſten. ad Steph. v. Δελφοί.
3 Πολύβιος] Lib. x. cap. xx.
4 Οὐ τροχιεῖ τις τὸν Λαπ.] Exemplum hoc pertinet ad vocem τροχίζειν, non τροχαῖον. Cæterum, ubi locus hic exſtet, jam non memini.
5 Σωκράτης πρὸς Ἀλκιβ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Socrate*, Num. xxxvi.
6 Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα ὀρν.] Eadem leguntur apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 545. (371. Ed. Baſ. P.)
7 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 653. (449. Ed. Baſ. P.)
8 Ἐπὶ τοῦ τροχ.] Ariſtoph. *Pluto*, pag. 87. (43. Ed. Baſ. P.)
9 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 653. (449. Ed. Baſ. P.) ubi pro βουλόμενον recte legitur βουλόμενος.
10 Δαβίδ] Pſalm. lxxvi. v. 19. Vide ibi Theodoretum, pag. 703. ex quo totum hunc locum Suidas deſcripſit.

βροντῆς

βροντῆς τοὺς τῶν [1] Αἰγυπτίων τροχοὺς συνεπόδισας. ὅτι δὲ λέγει, Ὁ Θεός μου, θοῦ αὐτοὺς ὡς τροχόν· ἐν παντοδαπαῖς συμφοραῖς κέλευσον αὐτοὺς στρέφεσθαι, καὶ κακοῖς ἐπαλλήλοις περίβαλλε.

Τρωγαλίων. τῶν τραγημάτων. οὕτω γὰρ τὰ τραγήματα ἐκάλουν οἱ παλαιοί.

Τρώγλη. ἡ ὀπή. καὶ τρωγλίτης. καὶ Τρωγλοδύται, ἐθνικόν. Ἄλλοι μὲν οὖν σωθέντες ἦσαν ἐν τρώγλαις.

Τρώγω. ἐσθίω. αἰτιατικῇ.

Τρώγων [2] γλυκερὰ, πικρίας ἕξεις τρόπους.

Τρωαί. αἱ Τρωϊκαί. Τρωϊκὸς, ὁ ἀπὸ τῆς Τροίας. καὶ Τρὼϊος, ὁμοίως ὁ Τρωϊκός.

Τρώϊλος, [3] σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Λόγους πολιτικούς. Ἐπιστολῶν βιβλία ζʹ.

Τρωκτά. τὰ κατακτὰ τῶν ὀπωρῶν· οἷον κάρυα, καὶ βάλανοι.

Τρώκτης. ὁ ἐκ παντὸς κερδαίνων. οἷον ἀποτρώγων.

Τρόμης. [4] ὄνομα κύριον.

Τρώματα. Ἐν [5] τοῖσι τρώματα μεγάλα διφάσια Μιλησίων ἐγένοντο, ἔν τε Λιμενηΐῳ χώρης τῆς σφετέρης μαχεσαμένων, καὶ ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ.

Τρώξονται. Φάγωσιν. [6] Ἀριστοφάνης·

Ἐνεγκάτω τις ἔνδοθεν τῶν ἰσχάδων

Τοῖς χοιριδίοισιν. ἆρα τρώξονται; βαβαί.

Τροία. πόλις.

Τροιζὴν, Τροιζῆνος. ὄνομα πόλεως. ὁ ἀπὸ ταύτης, Τροιζήνιος. καὶ ζήτει παροιμίαν ἐν τῷ, Εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.

Τρύβλιον. ὀξυβάφιον. πινάκιον. ποτήριον ὀρθομίλιον. τοῦτο μεῖζον τοῦ ὀξυβάφου ἐστί. καὶ ἡ κωμῳδία·

——— [7] Τὸ τρύβλιον

Τὸ περυσινὸν τέθνηκέ μοι. ἀντὶ τοῦ κέκλασται.

Τρυγαῖος. [8] Ἀριστοφάνης·

Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς, ἀμπελουργὸς δεξιὸς,

Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων.

Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνων παρόσον οἱ γεωργοὶ, μάλιστα οἱ δεξιοὶ, ἀπραγμοσύνην ἀσπάζονται. καὶ Τρυγαῖος μὲν, παρὰ τὸ τρυγᾷν. ἁρμόζει γὰρ γεωργοῖς. Ἀθμονεὺς δὲ, ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς.

Τρύγητος. ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ τρυγᾷν. καὶ ἄμητος, ὁ καιρὸς, ἐν ᾧ δεῖ ἀμᾷν καὶ θερίζειν· προπαροξυτόνως. Τρυγητὸς δὲ, ὁ τρυγώμενος βότρυς. καὶ ἀμητὸς, ὁ θεριζόμενος. οἷον, ἀμητὸς στάχυς· ὀξυτόνως. καὶ ἔμετος. καὶ ἐμετὸς, αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.

Cum autem [David] dicit, *Deus, ut rotam eos effice*: [ſignificare vult,] Fac ut in omnis generis calamitatibus verſentur, & continuis malis eos affige.

Τρωγαλίων. Bellariorum. Secundarum menſarum. Sic enim antiqui vocabant τὰ τραγήματα.

Τρώγλη. Caverna. Foramen. Et τρωγλίτης. In foramine degens. Cavernas incolens. Et Troglodytæ, nomen gentis. *Alii quidem in terræ cavernis ſervati fuerunt.*

Τρώγω. Comedo. Rodo.

Τρώγων γλυκ. *Dulcia edens, amaros habebis mores.*

Τρωαί. Idem quod Τρωϊκαί. Troicæ. Trojanæ. Et Τρωϊκὸς, Trojanus. Et Τρώϊος, idem.

Τρώϊλος. Troilus, Sophiſta, qui Conſtantinopoli docuit. [Scripſit] orationes civiles. Epiſtolarum libros VII.

Τρωκτά. [Edulia, quæ cruda comeduntur.] Fructus, qui franguntur, ut nuces, & glandes.

Τρώκτης. Qui ex qualibet re quæſtum facit. Quaſi dicas, roſor, arroſor.

Τρόμης. Tromes. Nomen proprium.

Τρώματα. Vulnera. Damna. Clades. *In quibus Mileſii binas magnas clades acceperunt, pugna commiſſa & in Limeneio ſuæ regionis agro, & in Mæandri planitie.*

Τρώξονται. Comedent. Ariſtophanes: *Afferat aliquis ex ædibus ficus iſtis porcellis. An comedent? Papæ!*

Τροία. Troja. Urbs.

Τροιζήν. Trœzen. Nomen urbis. Ejus civis, Trœzenius. Quære proverbium in v. Εἰς Τροιζῆνα.

Τρύβλιον. Acetabulum. Patella. Olla. Poculum, [quod apud nos Græcos recentiores dicitur,] orthomilium. Hoc autem majus eſt acetabulo. Et Comicus: *Olla, anno ſuperiore empta, mortua eſt.* Id eſt, fracta eſt.

Τρυγαῖος. Trygæus. Ariſtophanes: *Trygæus Athmonenſis, vinitor egregius, non ſycophanta, nec amans vitæ negotioſæ.* Dicitur de iis, qui a negotiis abhorrent. Agricolæ enim, & præcipue periti, vitam otioſam & quietam amant. Τρυγαῖος autem derivatur a τρυγᾷν, i. e. vindemiare. Convenit enim agricolis. Athmonenſis vero dictus eſt ab Atticæ pago [Athmonon.]

Τρύγητος. Tempus vindemiæ: ut ἄμητος, tempus meſſis: cum Acuto in antepenultima. At τρυγητὸς, [cum Acuto in ultima,] ipſæ uvæ, quæ vindemiantur, ſive, ipſa vindemia. Sic etiam ἀμητὸς, ipſa meſſis, & fruges, quæ metuntur: & ἀμητὸς στάχυς, ſpica, quæ demetitur. Pariter, ἔμετος dicitur, vomitus, ſive vomitio. At ἐμετὸς, ipſa res per vomitum ejecta.

1 Αἰγυπτίων] Theodoretus addit, ἁρμάτων.

2 Τρώγων γλυκερ.] Metri gratia ſcribendum eſt, Τρώγων τὰ γλυκερὰ, &c. Eſt autem verſus onirocriticus, qui etiam reperitur apud Aſtrampſychum. Apud eum vero pro γλυκερὰ legitur γλυκεῖα, quod non probo.

3 Τρώϊλος, σοφ.] Ejus meminit Socrates *Hiſt. Eccleſ.* lib. VI. cap. VI. & lib. VII. cap. I. & XXVII. Ex poſtremo loco diſcimus, eum Sideten fuiſſe. An idem eſt Troilus, cujus meminit Syneſius *Epiſt.* CXXVIII?

4 Τρόμης] Series literarum requirit, ut ſcribatur, Τρώμης, per ω.

5 Ἐν τοῖσι τρώματα μεγ.] Hæc ſunt verba Herodoti lib. I. pag. 5.

6 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 410. (193. Ed. Baſ. *P.*)

7 Τὸ τρύβλιον τὸ περυσ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. in *Ranis*, pag. 258. (169. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 636.

Τρυγη-

Τρυγίας.[1] ὑπὸ Θεοῦ ἡ χαλεπωτέρα τιμωρία. Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοί.[2]

Τρυγίας. [Proprie, fæx. In S. Scriptura autem ſic dicitur] gravis pœna, [quæ peccatoribus infligitur] a Deo. [*Fæx ejus non eſt exinanita:*] *omnes peccatores eam bibent.*

Τρυγοδαίμονες.[3] ὥσπερ τὸ κακοδαίμονες. ἐπεὶ πολλῇ τῇ αἰσχρολογίᾳ ἐχρῶντο, παρ' ὅσον ἀφέμενοι τὸ σέβεσθαι τὸ θεῖον περὶ τὸ σκώπτειν ἐτρέποντο.

Τρυγοδαίμονες. Trygodæmones. Dictum hoc eſt præter expectationem pro κακοδαίμονες. Valde enim fœdi erant [Comici] & immodeſti, omiſſoque Dei cultu, ſtudio cavillandi totos ſe dedebant.

Τρυγόνος. εἶδος περιστερᾶς. καὶ παροιμία· Τρυγόνα ψάλλειν. ἐπὶ τῶν φαύλως πραττόντων. ἴσως παρὰ τὸ τρύζειν. ὡς, Μή μοι τρύζητε. καὶ ἑτέρα παροιμία· Τρυγόνος λαλίστερος. ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι λαλοῦσι.

Τρυγόνος. Turturis. [Genitivus, a recto τρυγών.] Eſt autem columbæ ſpecies. Et proverbium: *Turturem canere.* In eos, qui rem aliquam perperam agunt. Fortaſſe a τρύζειν, tryſſare: [quod de turturum voce proprie dicitur.] Ut, *Ne mihi tryſſetis.* Et alterum proverbium: *Turture loquacior.* Turtures enim non ſolum ore, ſed etiam poſterioribus partibus corporis loquuntur.

Τρυγῶσα. ἡσύχως κνῶσα.[4] Ἀριστοφάνης· Τρυγῶσα τὴν θύραν.

Τρυγῶσα. Leviter radens, vel ſcalpens. Ariſtophanes: *Leviter ſcalpens januam.*

Τρυγός. τῆς τοῦ οἴνου ὑποστάθμης.[5] Ἀριστοφάνης· Ὄζων τρυγός. Καὶ αὖθις·

Ἔοικας,[6] ὦ πρέσβυτα, νεοπλύτῳ τρυγί.

Ἀριστοφάνης φησί.

Τρυγός. Fæcis vini. Vini novi. Muſti. Ariſtophanes: *Redolens fæcem.* Et iterum: *Similis es, ſenex, muſto novo.*

Τρυγὸς γλυκείας. τουτέστι, τοῦ νέου οἴνου. τρύγα γὰρ καὶ τὸν νέον οἶνον ἐκάλουν, καὶ τὴν ὑποστάθμην.

Τρυγὸς γλυκείας. Muſti dulcis. Vini novi. Τρύγα enim & muſtum vocabant & fæcem.

Τρυγοκωμῳδία.[7] ἤτοι διὰ τὴν τρύγα ἔπαθλον λαμβάνειν· τουτέστι, νέον οἶνον. ἢ διὰ τὸ μὴ ὄντων προσωπείων τὴν ἀρχὴν, τρυγὶ χρίεσθαι τὰς ὄψεις.

Τρυγοκωμῳδία. Trygocomœdia. [Sic dicta,] vel quod [victores] præmium acciperent τρύγα, i.e. vinum novum: vel quod olim, cum larvæ nondum inventæ eſſent, fæcibus ora per ungerent.

Τρύγοιπος. ὁ ὑλιστὴρ ὁ σάκκινος.[8] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἀλλ' ἔστι κομιδῇ τρὺξ παλαιὰ καὶ σαπρά.

Οὐκοῦν τρύγοιπος ταῦτα πάντ' ἰάσεται.

Προπαροξυτόνως. καὶ τρυγοιπῶ, ῥῆμα.

Τρύγοιπος. Qualus. Colum, per quod liquor ex uvis expreſſus tranſmittitur. Ariſtophanes *Pluto: Sed fæx eſt valde antiqua & putris. Ergo colum his malis omnibus medebitur.* Scribitur τρύγοιπος, cum Acuto in antepenultima. Et τρυγοιπῶ, verbum, Percolo.

Τρύζει. ψιθυρίζει. γογγύζει. ἀσήμως λαλεῖ. παρὸ καὶ ἡ τρυγών· ἐπεὶ ἀσήμως φθέγγεται καὶ γογγυστικῶς.

Τρύζει. Stridet. Suſurrat. Murmurat. Obſcuro vocis ſono loquitur. Hinc etiam dicta eſt τρυγών, i.e. turtur: quod obſcurum tantum murmur edat.

Τρύμη.[9] ὁ τετριμμένος σφόδρα. καὶ πεπειραμένος ἐν τοῖς πράγμασιν· ὃν ἡμεῖς τρυπᾶν φαμέν. θέλει δὲ εἰπεῖν, ὡς τρύπανον εὐτόνως.

Τρύμη. In rebus exercitatus, & in iis quodammodo tritus: quem nos etiam terebrum vocamus. Illud igitur dicere vult, acutus eris & ſubtilis in dicendo, ut terebrum.

Τρύπανα. ἐργαλεῖα τεκτονικά.

Τρύπανά[10] τ' εὐδίνητα, καὶ ὠκύεντα τέρετρα.

Τρύπανα. Terebra. Inſtrumenta fabrilia. *Terebraque, quæ facile circumaguntur, & velocia terebella.*

Τρυσιβίου[11] γαστρός. καταπονούσης τὸν βίον. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Τρυσιβίου γαστρός. Ventris vitam vexantis, vel moleſtia afficientis. Ariſtophanes *Nubibus.*

Τρυσμός. γογγυσμός.

Τρυσμός. Stridor. Gemitus. Murmur.

Τρυτάνη. ὁ ζυγός. ταύτην οἱ Δωριεῖς στατῆρα καλοῦσιν. ἔνθεν καὶ παροιμία· Δικαιότερος στατῆρος.

Τρυτάνη. Trutina. Lanx. Hanc Dorienſes vocant σταχάνην. Hinc proverbium: *Trutina juſtior.*

1 Τρυγίας] Confer Noſtrum ſupra v. Ὁ τρυγίας.

2 Πίονται πάντες οἱ ἁμαρτ.] Pſalm. LXXV. v. 8. Πλὴν ὁ τρυγίας αὐτοῦ οὐκ ἐξεκενώθη· πίονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς. Hinc Suidas ſupplendus eſt.

3 Τρυγοδαίμονες. ὥσπ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 142. (76. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 725. (486. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur θρυγανῶσα.] Confer Heſych. v. Θρυγανᾷ.

5 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 61. Ed. Baſ. P.

6 Ἔοικας, ὦ πρεσβ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 524.

7 Τρυγοκωμῳδία] Scribendum erat, Τρυγῳδία. κωμῳδία. Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 395.

——Τρυγῳδίαν ποιῶν.

Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρυγῳδία.

Vide ibi Scholiaſtam, a quo Suidas notam hanc mutuatus eſt.

8 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 104. (51. Ed. Baſ. *P.*)

9 Τρύμη. ὁ τετριμμένος σφ] Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 152. (85. Ed. Baſ. *P.*)

Κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη.

Scholiaſtes ad eum locum: Τρύμη. ὁ περιτετριμμένος ἐν τοῖς πράγμασι, ὃν ἡμεῖς τρύπανον καλοῦμεν. τρύμα καὶ τρῆμα τὴν ὀπὴν φασι. θέλει οὖν εἰπεῖν λεπτολόγος καὶ εὔστομος, ὡς τρύπανον. Hinc Suidas emendandus eſt.

10 Τρύπανά τ' εὐδ.] Hexameter hic decerptus eſt ex Epigrammate, quod ex cod. MS. integrum publici juris fecimus ſupra v. Ἀμφίξουν. Ibi autem pro ὠκύεντα legitur ὠκήεντα.

11 Τρυσιβίου γαστρός. καταπ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 151. (84. Ed. Baſ. *P.*)

Τρυτο-

Τρυτοδόκη. ἡ θήκη τῆς τρυτάνης. ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ [1] τὴν τρυτοδόκην κιτίδα παμβακίδων.

ἤ ζυγὸν τῆς παμβακίδος.

Τρυφάλεια. περικεφαλαία.

Τρύφαινα. ὄνομα κύριον.

Τρυφή. ἡ απατάλη.

Τρυφηλὸς, καὶ τρυφητής. ὁ ἄπληστα τρώγων.

Τρυφιόδωρος, Αἰγύπτιος, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς ἐπῶν. ἔγραψε Μαραθωνιακά. Ἰλίου ἅλωσιν. Τὰ καθ' Ἱπποδάμειαν. [2] Ὀδύσσειαν λειπογράμματον. ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσέως καμάτων, καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ· καὶ ἄλλα.

Τρυφιόδωρος. διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν. Παράφρασιν τῶν Ὁμήρου παραβολῶν· καὶ ἄλλα πλεῖστα.

Τρύφος ἄρτου. κλάσμα ἄρτου.

Τρύφων, Ἀμμωνίου, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, καὶ ποιητὴς, γεγονὼς κατὰ τοὺς Αὐγούστου χρόνους, καὶ πρότερον. [3] Περὶ πλεονασμοῦ τῶν ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτων, βιβλία ζ'. Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ διαλέκτων, καὶ Σιμωνίδῃ, καὶ Πινδάρῳ, καὶ Ἀλκμᾶνι, καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς. [4] Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου, καὶ Ἀργείων, καὶ Ἱμεραίων, καὶ Ῥηγίνων, καὶ Δωριέων, καὶ Συρακουσίων. Περὶ τῆς ἐν κλίσεσιν ἀναλογίας, α'. Περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας. Περὶ ὀνομάτων συγκριτικῶν, α'. Περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας. Περὶ ὀνομάτων χαρακτήρων, α'. Περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων, α'. Περὶ ῥημάτων ἐγκλιτικῶν, καὶ ἀπαρεμφάτων, καὶ προστακτικῶν, καὶ εὐκτικῶν, καὶ ἁπλῶς πάντων· καὶ περὶ ὀρθογραφίας, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζητουμένων. Περὶ πνευμάτων, καὶ τρόπων, καὶ ἄλλα.

Τρύχεται. κακοπαθεῖ. καταπονεῖται. ταλαιπωρεῖται. ἐκνενεύρισται. καὶ ἐκτετρυχωμένος. Ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἀπορίας ἐκτετρυχωμένος ἦν.

Τρύχη. τὰ ῥάκη. τραγικῶς. [5] Προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθιμα ἠμφιεσμένη τρύχη, καὶ τὰς ὁράσεις ἐκτετηκυῖα ὑπὸ τῶν δακρύων.

Τρυχηρά. ῥακώδη.

Τρύχνον. τὴν πόαν. θηλυκῶς λέγουσιν, οὐ τὸ τρύχνον. σὺν τῷ σ δὲ, στρύχνον, οὐδαμοῦ εὗρον. καὶ παρὰ τὴν παροιμίαν, τὴν, [6] Ἁπαλώτερος τρύχνου· τὴν παρῳδῶν ὁ κωμικός φησιν, Ἤδη εἰμὶ μουσικώτερος τρύχνου.

Τρυχόμενος. τετρυχωμένος δέ.

Τρύχουσιν. ἐλαττοῦσι.

Τρυτοδόκη. Trutinæ theca. In Epigrammate: *Et trutinæ thecam, & ciſtulam goſſipii.*

Τρυφάλεια. Galea triplicem conum habens.

Τρύφαινα. Tryphæna. Nomen proprium.

Τρυφή. Luxus. Delitiæ.

Τρυφηλὸς, & τρυφητής. Homo luxurioſus. Helluo.

Τρυφιόδωρος. Tryphiodorus, Ægyptius, Grammaticus, & poeta Heroicus. Scripſit Marathoniaca. Ilii excidium. De Hippodamia. Odyſſeam litera carentem. Eſt autem poema de laboribus Ulyſſis, & iis, quæ fabulæ de eo tradunt: & alia.

Τρυφιόδωρος. Tryphiodorus. Varia ſcripſit carmine. Paraphraſin ſimilitudinum Homeri: & alia plurima.

Τρύφος ἄρτου. Fruſtum panis.

Τρύφων. Tryphon, Ammonii F. Alexandrinus, Grammaticus, & Poeta: qui vixit Auguſti temporibus, & ante. Scripſit de pleonaſmo Dialectorum, quæ ſunt in Æolica lingua, lib. VII. De Dialectis, quæ ſunt apud Homerum, & Simonidem, & Pindarum, & Alcmanem, & alios Lyricos. De Dialecto Atticorum, Argivorum, Himeræorum, Rheginorum, Dorienſium, & Syracuſanorum. De inflexionum analogia, lib. I. De recti caſus analogia. De nominibus comparativis lib. I. De monoſyllaborum analogia. De nominum characteribus, l. I. De verborum gravitonorũ analogia, lib. I. De verbis encliticis, & infinitivis, & imperativis, & optativis, denique omnibus. De orthographia, & de iis, quæ in ea quæruntur. De ſpiritibus, & tropis: & alia.

Τρύχεται. Malis affligitur. Vexatur. Fatigatur. Enervatur. Et ἐκτετρυχωμένος, attritus, afflictus, vexatus, &c. *Ille vero propter rerum inopiam macie confectus erat.*

Τρύχη. Veſtes laceræ. *Prodiit mater lugentium more ſordidata, oculiſque lacrymatione tabidis.*

Τρυχηρά. Pannoſa. Lacera. Attrita.

Τρύχνον. Trychnon. Herbam. Genere fœminino dicitur, τὴν τρύχνον, non autem τὸ τρύχνον. Sed cum σ, στρύχνον, nuſquam inveni. Et ad proverbium illud, *Mollior trychno*, Comicus alludens dicit, *Jam ſum canendi peritior, quam trychnus.*

Τρυχόμενος. Attritus. [Scribitur per ο in ſyllaba antepenultima.] At ἐκτετρυχωμένος, [per ω.]

Τρύχουσι. Terunt, atterunt, extenuant, minuunt.

1 Καὶ τὴν τρυτοδ.] Integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, ex cod. MS. exhibuimus ſupra v. Θέριστρον: ad quem locum Lectorem remittimus. Cæterum, pro κιτίδα, quod corruptum eſt, in Anthologia inedita legitur κοιτίδα, uti & apud ipſum Suidam ſupra v. Πάμβαξ. At Portus legendum putabat κιστίδα, i. e. ciſtulam: quod non diſplicet.

2 Ὀδύσσειαν λειπογράμματον] Deerat enim in illo poemate litera σ: ut teſtatur Euſtathius in procem. *Odyſſ.* pag. 1379. 54. Confer Noſtrum ſupra v. Νέστωρ Λαρανδεύς.

3 Περὶ πλεονασμοῦ τ.] Præter opera a Suida hic citata ſcripſerat etiam Tryphon περὶ Ἀττικῆς προσῳδίας, cujus operis meminit Athen. lib. II. cap. XIII. Ejuſdem operis librum ſecundum laudat Ammonius v. Ἐξαίφνης, v. Θαλάμαι, v. Μισητή, & v. Τροχοί. Librum tertium idem v. Ἀρπαγή. Περὶ ἀρχαίας ἀναγνώσεως: cujus operis mentionem facit Euſtathius ad Iliad. Ε. pag. 556. Περὶ ὀνομασιῶν. Athenæus lib. IV. cap. XXIII. Τρύφων δ' ἐν τρίτῳ περὶ ὀνομασιῶν. ἔστι δὲ τὸ σύγγραμμα περὶ αὐλῶν καὶ ὀργάνων. Meminit idem operis iſtius & alibi. Φυτῶν ἱστορία. Laudat itidem Athenæus lib. III. cap V. & alibi. Παρώνυμα. Citat Stephanus Byzantius, v. Ἀγυιά, v. Ἀπολλωνία, & alibi. Περὶ σχημάτων. Laudat Etymologus. v. Ἀργιόδους. Περὶ πνευμάτων. Laudat idem Etymologus, v. Ἀρπίς. Meminit præterea Tryphonis (hujuſne, an alius, dicere non habeo) Galenus ἐν τῷ περὶ συνθέσεως φαρμάκων τῶν κατὰ τόπους, Part. II. pag. 218. & pag. 228.

4 Περὶ τῆς Ἑλλήνων διαλέκτου] Hoc opus intelligi puto ab Ammonio, qui Tryphonem ἐν πέμπτῳ περὶ Ἑλληνισμοῦ citat v. Δίσκος, & v. Χλαῖναν.

5 Προῆλθεν ἡ μήτηρ πένθ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionyſ. Halicarnaſſ. l. VIII. p. 516. ubi de matre Marcii Coriolani verba fiunt.

6 Ἁπαλώτερος τρύχνου] Vide ſupra v. Ἁπαλώτερος τρύχνου.

Τρυχωθείς. πιεσθείς. ἢ [1] φανερωθείς.

Τρυχῶ. τρίτης ἐστὶ συζυγίας τῶν περισπωμένων. ἀλλὰ καὶ βαρύτονον, τρύχω, τρύχεις.

Τοιᾶσδε. τοιαύτης.

Τοία [2] Στυγός σε μελανοκάρδιος πέτρα,
Ἀχερόντιός τε σκόπελος αἱματοσταγὴς
Φρουροῦσι, Κωκυτοῦ τε περίδρομοι κύνες,
Ἔχιδνά θ' ἑκατοντακέφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου
Διασπαράξει, πνευμόνων τ' ἀνθάψεται
Ταρτησία μύραινα· τὼ νεφρὼ δέ σου
Αὐτοῖσιν ἐντέροισιν ᾑματωμένω
Διασπάσονται Γοργόνες Τιθράσιαι,
Ἐφ' ἃς ἐγὼ δρομαῖον ὁρμήσω πόδα.

Τοιαυτί. τοιαῦτα.

Τοιγὰρ ἐγώ. ἐγὼ μὲν γάρ.

Τοιγαροῦν. ἀμέλει. ὅθεν δή. οὐκοῦν. διὰ τοῦτο δὴ οὖν.

Τοιγάρτοι. τούτου γὰρ ἕνεκεν.

Τοιαῖσδε πράξεις.

Τοῖιν.[3] ἀντὶ τοῦ σοί, Δωρικῶς. Καὶ πολιὴν λευκῶν κεῖραι ἀπὸ κροτάφων τοῖιν. ἀλλ' ἐπένευε.

Τοίνυν. διὰ τοῦτο.

Τοῖο. τοιούτου. καὶ τοῖος, τοιοῦτος. καὶ τοῖον, τοιοῦτον.

Τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐ πώποτ' ἐπενόησεν. Ἀριστοφάνης. ἢ διὰ [4] τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ· ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σαφηνίσας Ἀθηναίοις τὸν δοθέντα χρησμόν·

Τεῖχος [5] Τριτογενεῖ ξύλινον διδοῖ εὐρύοπα Ζεύς.

ἄλλα δὲ ἄλλων λεγόντων, Θεμιστοκλῆς ἔφη τὰς τριήρεις λέγειν ξύλινον τεῖχος.

Τοιουτῶδες. τοιοῦτον. Οὐδὲν ὁπηοῦν ἐβεβαιώθη τοιουτῶδες.

Τοῖς [6] Ἱπποκράτους υἱέσιν εἴξεις, καί σε καλοῦσι βλιτομάμμαν. οὗτοι ὡς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν ἦσαν προκέφαλοί τινες, ὡς ἐν Γεωργοῖς φησι, καὶ ἐν Τριφάλητι. καὶ Εὔπολις Δήμοις·

Ἱπποκράτους δὲ παῖδες ἐμβόλιμοί τινες,
Βληχητὰ τέκνα, καὶ [7] οὐδαμῶς τοῦ τρόπου.

Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

Τοῖς ὀρθῶς. Τὸ τοῖς ὀρθῶς ὑπ' ἄλλου γνωσθεῖσι πεισθῆναι, μείζονος ἀρετῆς ὁ Ζήνων ποιεῖται γνώρισμα, τοῦ γνῶναί τινα αὐτὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὰ δέοντα· τὸ [8] Ἡσιόδου μεθαρμόττων ῥῆσιν·

Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται·

λέγων, ἀντὶ τοῦ, νοήσῃ πάνθ' ἑαυτῷ.

Τρυχωθείς. Attritus. Vexatus. Preſſus. Vel, palam factus.

Τρυχῶ. Eſt verbum tertiæ conjugationis verborum circumflexorum. Eſt & gravitonum, τρύχω, εις.

Τοιᾶσδε. Talis.

Τοία Στ. *Talis te Stygis atra rupes, Acherontiuſque ſcopulus ſanguine manans, cuſtodiunt, Cocytique circumcurſantes canes, viperaque centiceps, quæ viſcera tua dilacerabit, pulmoneſque arrodet muræna Tarteſia. Renes vero tuos cum ipſis viſceribus cruentatos diſcerpent Gorgones Tithraſiæ; ad quas nunc cito gradu contendo.*

Τοιαυτί. Idem quod τοιαῦτα. Talia.

Τοιγὰρ ἐγώ. Quamobrem ego. Vel, Ego enim.

Τοιγαροῦν. Igitur. Ergo. Scilicet. Propterea igitur.

Τοιγάρτοι. Quare. Ideo. Igitur.

Τοιαῖσδε πράξεις. Tales actiones.

Τοῖιν. Dorice, pro σοί. Tibi. *Et canos ab albis tondere temporibus tuis. Sed annuit.*

Τοίνυν. Ergo. Igitur.

Τοῖο. Pro τοιούτου. Talis. Et τοῖος, idem quod τοιοῦτος, talis. Et τοῖον, talem.

Τοιουτονὶ Θεμιστ. *Tale quid Themiſtocles nunquam excogitavit.* Ariſtophanes. Vel [hoc ideo dixit,] quod Themiſtocles Piræeum muro muniverit; vel quod ſapientiæ gloriam conſecutus ſit, cum interpretaretur oraculum Athenienſibus redditum, *Murum Minervæ ligneum dat latos oculos habens Jupiter.* Aliis autem alia dicentibus, Themiſtocles dixit, per ligneum murum triremes intelligi.

Τοιουτῶδες. Pro, τοιοῦτον. Tale. *Nihil unquam ſancitum eſt tale quicquam.*

Τοῖς Ἱπποκρ. *Hippocratis filiis ſimilis eris, & te vocabunt Blitomammam.* Hi tanquam ſpurcis moribus præditi & indocti a Comicis perſtringebantur; & fortaſſe prominente erant capite, ut [Ariſtophanes] in *Agricolis* & *Triphalete* ait. Et Eupolis *Demis*: *Hippocratis vero filii ſunt ſubditítii, & ovina ſimplicitate præditi, nec temporis hujus moribus accommodati.* Eorum vero nomina erant, Teleſippus, Demophon, Pericles.

Τοῖς ὀρθῶς. *Rectis aliorum conſiliis parere, majoris virtutis argumentum eſſe judicabat Zeno, quam ſi quis ipſe per ſe cognoſcat ea, quæ ſint facienda, verſum illum Heſiodi, Ille omnium optimus eſt, qui ipſe, quæ e re ſua ſunt, videt; ſic refingens: Ille omnium optimus eſt, qui recte monenti paret.*

1 Ἢ φανερωθείς] Sic etiam Photius in Lexico inedito. At interpretatio non parum eſt ſuſpecta.

2 Τοία Στυγός σε μελαν.] Hic, & ſequentes verſus, leguntur apud Ariſtoph. in *Ranis*, pag. 234. (149. Ed. Baſ. *P.*)

3 Τοῖιν. ἀντὶ τοῦ σοί, Δωρ.] Imo, Dorienſes τὶν dicunt pro σοί, non vero τοῖιν. Quare nota hæc inutilis eſt. Cæterum, exemplum ſequens ex Anthologia Epigrammatum depromptum eſt; quamvis locus nunc non ſuccurrat.

4 Διὰ τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ] Vide Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 338.

5 Τεῖχος Τριτογ.] Vide Noſtrum ſupra v. Ἀπείλει: itemque Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 349. ubi integrum oraculum refertur.

6 Τοῖς Ἱπποκρ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 180. (109. Ed. Baſ. *P.*) Confer Noſtrum ſupra v. Βληχή, & infra v. Ὑώδης.

7 Καὶ οὐδαμῶς τοῦ τρόπου] Verſus ſtabit, ſi ſcribas,
—— κ' οὐδαμῶς τοῦ νῦν τρόπου.

8 Τὴν Ἡσιόδου μεθαρμ.] Heſiodi ſententia erat,
Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσῃ.
Hanc Zeno ſic refingebat:
Οὗτος μὲν πανάριστος, ὃς εὖ εἰπόντι πίθηται.
Hic eſt loci hujus ſenſus.

Τοῖς[1] τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. τουτέστιν, ὅταν τις ὑπὲρ γονέων πονῇ, μὴ ἡγεῖσθαι πόνον εἶναι τὸν κάματον.

Τοῖς Φθάνουσι. τοῖς ἤδη γεγονόσι.

Τοίχαρχος.[2] ἐπὶ νεώς, ὁ ἄρχων αὐτῆς. τοιχάρχου δὲ, πρωρεύς· πρωρέως δὲ, κυβερνήτης· κυβερνήτου δὲ, ναύκληρος.

Τοιχωρύχημα γαλῆς.

Τοίχου ὀπή.

Τοιχωρύχης. κλέπτης. τοιχωρύχος, λῃστής. τοιχωρύκτης δέ.

Τύανα. μητρόπολις ἐν Καππαδοκίᾳ.

Τύγα.[3] παρὰ Ῥωμαίοις συγκλητικὴ ἐσθής.

Τυγχανόντων. ἀντὶ τοῦ τυγχανέτωσαν. Ἀττικῶς. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀπὸ ὁριστικῶν, τῶν μὴ ἐχόντων τὸ μι κλιτικὸν, τὸ γ' πρόσωπον ποιοῦσιν ὁμόφωνον τῇ γενικῇ τῶν πληθυντικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν· οἷον, τύπτετε, τυπτόντων· ἀντὶ τοῦ, τυπτέτωσαν. μέλλετε, μελλόντων, ἀντὶ τοῦ μελλέτωσαν. καὶ ἐπὶ τῶν ἐχόντων τὸ μι κλιτικὸν, τὸ γ' πρόσωπον τῶν πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιοῦσι τῷ γ' τῶν δυϊκῶν. τυπτέσθων, ἀντὶ τοῦ τυπτέσθωσαν.

Τύκος.[4] ἐργαλεῖόν τι, ᾧ τοὺς λίθους περικόπτουσι καὶ ξέουσιν. ἔνθεν καὶ τὸ ἐτύκιζον, ἀντὶ τοῦ ἔξεον, ἔκοπτον. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Τούτους δ' ἐτύκιζον αἱ κρέκες τοῖς ῥύγχεσι.

Τυκτόν. χειροποίητον.

Τύλη,[5] καὶ τύλος, ἀρσενικῶς. τοῦ ὤμου τὸ πεπυλωμένον καὶ πεπιλημένον τῆς σαρκὸς, ὁποῖον πολλάκις ἐπὶ τοῦ ὤμου γίνεται τοῖς ἀχθοφόροις ἐκ τοῦ βαστάζειν τι συνεχῶς. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

[6] Ἴστω γ' Ἡρακλῆς. ἔκαμον τὴν τύλην κακῶς.

καὶ Τηλεκλείδης τραχήλου τύλην εἶπε. Πολύβιος· Τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίας παρεχούσης, διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν αὐτῇ τοῖς τύλοις κρατοῦσι τὴν σύριγγα τὴν προσαγομένην.

Τύλη. ἡ στρωμνή. οἷον, [7] Ἔδοξέ τις ἐν τῇ τύλῃ πυροὺς ἔχειν ἀντὶ κναφάλων, καὶ παιδίον ἐγέννησεν ἄρρεν.

Τύλις. ὄνομα πόλεως.

Τύλος. ἡ νῆσος.

Τύλος.[8] νενεκρωμένη σάρξ. ἀποσκίρρωμα τῶν γονάτων.

Τυλοῦται. τραυματίζεται. παχύνεται. Οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν Πάρθων κορύνας εἶχον σιδηρᾶς, ἢ σιδήρῳ τετυλωμένας.

Τοῖς τεκ. *Pro parentibus enim ſi quis laborem ſuſcipiat, laboris meminiſſe non oportet.* Vel, ſi quis parentibus in re aliqua operam navet, operam illam non oportet exiſtimare moleſtiam.

Τοῖς Φθάνουσι. Præteritis. Illis, qui jam fuerunt.

Τοίχαρχος. Lateri navis præpoſitus. Tœcharchus. *Tœcharcho imperat proreta; proretæ, gubernator; gubernatori nauclerus.*

Τοιχωρύχημα γαλῆς. Parietis perfoſſio, quam muſtela fecit.

Τοίχου ὀπή. Parietis foramen.

Τοιχωρύχης, τοιχωρύχος, & τοιχωρύκτης. Parietum perfoſſor. Fur. Latro.

Τύανα. Tyana. Cappadociæ metropolis.

Τύγα. Toga. Apud Romanos eſt Senatoria veſtis.

Τυγχανόντων. Attice, pro τυγχανέτωσαν. Sunt Attici enim ab Indicativis, qui non deſinunt in μι, tertiam perſonam [pluralem Imperativi activi] formant ſimilem genitivo plurali propriorum participiorum; ut τυπτόντων, pro τυπτέτωσαν: μελλόντων, pro μελλέτωσαν. A verbis autem, quæ in μαι deſinunt, tertiam perſonam pluralem [Imperativi paſſivi] formant ſimilem tertiæ Dualis: ut, τυπτέσθων, pro τυπτέσθωσαν.

Τύκος. Inſtrumentum quoddam, quo lapicidæ lapides circumcidunt & poliunt. Hinc & ἐτύκιζον, poliebant, cædebant. Ariſtophanes *Avibus: Hos autem [lapides] creces aves roſtris poliverunt.*

Τυκτόν. Manu factum. Fabricatum.

Τύλη, & maſculino genere, τύλος. Callus, ſive durior & craſſior cutis, qualis in bajulorum humeris ſæpe exiſtere ſolet, quod onera aſſidue geſtent. Ariſtophanes *Acharnenſibus: Sciat hoc Hercules. Callus mihi valde dolet.* Et Teleclides *cervicis callum* dixit. [Item, τύλος, clavus.] Polybius: *Cum rupes illis multum negotii faceſſeret, quod in ea facienda eſſent foramina clavis, qui fiſtulam, quæ [ad urbem] perducebatur, retinebant.*

Τύλη. Culcitra. *Cum quidam ſomniaret, ſe triticum pro tomento in culcitra habere, puerum marem genuit.*

Τύλις. Tylis. Nomen urbis.

Τύλος. Tylus. Inſula.

Τύλος. Callus. Caro mortua. Cutis indurata in genibus.

Τυλοῦται. Sauciatur. Vulneratur. Calli inſtar obdureſcit. Occalleſcit. *Parthorum vero plerique clavas habebant ferreas, aut ferro munitas.*

1 Τοῖς τεκοῦσι γ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 289. ut Portus monuit.

2 Τοίχαρχος. ἐπὶ νεώς, ὁ ἀρχ.] Locus hic excerptus eſt ex Artemidori lib. I. cap. XXXVII. ſed ubi ſic legitur: Ἄρχει δὲ πρεσβεύς μὲν ὁ τοίχαρχος· τοιχάρχου δὲ ὁ πρωρεύς· πρωρέως δὲ, ὁ κυβερνήτης, &c. Hinc Suidas emendandus eſt. Nam priora illa, τοίχαρχος. ἐπὶ νεώς, ὁ ἄρχων αὐτῆς, corrupta ſunt: pro quibus ſcribi debet, τοίχαρχος μὲν πρεσβεύς, &c. Quid ſit autem πρεσβεύς, docet Suidas ſupra ſuo loco.

3 Τύγα] Male pro τόγα.

4 Τύκος. ἐργαλεῖόν τ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 595. (412. Ed. Baſ. *P.*)

5 Τύλη, καὶ τύλος, ἀρσεν.] Ex Enarratore Comici ad *Acharnenſ.* pag. 413. (295. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἴστω γ' Ἡρακλ.] Apud Ariſtophanem verſus hic Dorica dialecto hodie ſic ſcriptus legitur:

Ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τύλαν κακῶς.

7 Ἔδοξέ τις ἐν τῇ τ.] Hæc ſunt verba Artemidori lib. V. pag. 254. ut Pearſonius ad oram libri ſui notaverat. Eadem etiam leguntur ſupra v. Γνάφαλοι.

8 Τύλος. νενεκρωμένη σ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 397.

Τύλωμα.

Τυμβογέρων. ὁ πέμπελος. [1] Προκόπιος· Ὁ δὲ Ἰουστινιανὸς ὁ βασιλεὺς τυμβογέρων ἦν ἤδη. ἢ τυμβογέρων, ὁ ἐσχατόγηρως.

Τύμβος. τάφος. παρὰ τὸ τύφεσθαι, ὅ ἐστι, καίεσθαι τὰ σώματα τῶν τεθνεώτων.

Τί [2] ταῦτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών.

Τυμβεία. καὶ τυμβείτης, ὁ μνηματίτης. Εἰ [3] καὶ μικρὸς ἰδεῖν λᾶας ὁ τυμβείτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.

Τυμβογέροντες. πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ Θεόφραστος. παραπλῆγες, καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλλαγμένοι.

Τυμβοχοεῖ. θάπτει.

Τύμμα. κροῦμα.

Τυμμαῖς. πληγαῖς. Καὶ εἴ πού τις εὑρεθείη τῷ ὁπωσοῦν ὅρκῳ κεχρημένος, τυμμαῖς οὐ ταῖς τυχούσαις ἐβάλλετο.

Τύμπανα. Οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ σάλπιγγος ταῖς μάστιξιν ἀπέκτυπον εἰς τὸν ἀέρα. εἶχον δὲ καὶ τύμπανα, φρικώδη τινὰ βόμβον ἐξ ἑαυτῶν ἀνιέντα. ἦν δὲ ἡ κατασκευὴ τοιάδε. Φιτρὸν ἐλάτης κοιλάναντες, ἐνήρμοζον εἰς αὐτὸν κώδωνας ὀρειχάλκου. τὸ γὰρ στόμα τοῦ ἄγγους ταυρείῳ δέρματι περικυπώσαντες, μετέωρον ἔφερον ἐς τὰς μάχας τοῦτο τὸ τύμπανον. ἐπὰν δὲ θόρυβον πολὺν ἐργάσασθαι ἤθελον, ἢ σημᾶναί τι, καταστρέψαντες ἐπὶ τὸ στόμα τὸ ξύλινον ἄγγος, ἐτίνασσον. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ κώδωνες, πολλοί τε ἅμα ὄντες καὶ μεγάλοι, ἔν τε στεγανῷ ἠχοῦντες, ἀσαφῆ τινα βόμβον ἀνέπεμπον ἔνδοθεν· ὅντινα οὐ ῥᾴδιον ἦν τοῖς οὐκ εἰδόσιν ἐπιγνῶναι, τίνος ἦν ὀργάνου ἢ θηρίου. βρυχήματι γὰρ ἐῴκει.

Τύμπανα. [4] βάκλα. παρὰ τὸ τύπτειν. ξύλα, ἐν οἷς ἐτυμπάνιζον. ἐχρῶντο γὰρ ταύτῃ τῇ τιμωρίᾳ.

Τυμπανίζεται. [5] ξύλῳ πλήσσεται, ἐκδέρεται, καὶ κρεμᾶται.

Τύμπανον. ἐκ δερμάτων ἐστὶ γινόμενον, [6] καὶ κροῦον, ὃ κατεῖχον αἱ Βάκχαι. ἐν Ἐπιγράμματι· [7] Ἀραξόχειρα ταῦτά τοι τὰ τύμπανα λεοντίδιφρε σοὶ, Ῥείη, θῆκε.

Τύμπανος. ἀρσενικῶς.

——————— Καί [8] τινος αὔρῃ
Δαίμονος ἐς τὸ ἑὸν τύμπανον ἧκε χέρας.

Τύλωμα. [Idem, ac τύλη, & τύλος.] Callosa caro. Callus.

Τυμβογέρων. Capularis ſenex. Senex decrepitus. Procopius: *Imperator autem Juſtinianus decrepitus jam erat ſenex.*

Τύμβος. Buſtum. Sepulcrum. A τύφεσθαι, uri, cremari: quod mortuorum corpora cremarentur, [& in buſtis conderentur.] *Quid iſta nugaris, tanquam de buſto cecidiſſes?*

Τυμβεία. Sepultura. Humatio. Et τυμβείτης, ſepulcralis. Ad buſtum ſeu monumentum pertinens. *Quamvis aſpectu parvus lapis ſepulcralis nobis impoſitus ſit.*

Τυμβογέροντες. [Capulares ſenes.] Quinta ætas ſenum, ut & Theophraſtus ait. Hi autem ſunt deliri, & mente alienati.

Τυμβοχοεῖ. Sepelit. Humat.

Τύμμα. Percuſſio. Vulnus. Ictus.

Τυμμαῖς. Percuſſionibus. Ictibus. Plagis. *Et ſi quis inventus fuiſſet, qui vel minimo jurejurando uſus fuiſſet, plagis non levibus cædebatur.*

Τύμπανα. Tympana. Indi tubæ loco flagellis in aere vibratis ſtrepitum edebant. Habebant autem & tympana, bombum quendam horribilem emittentia: quæ ſic confecta erant. In abietis ſtipitem excavatum nolas ex orichalco factas inſerebant, & ore vaſis taurino corio circumtecto, tympanum ſublime ferebant in pugnis. Quum autem magnum tumultum excitare, vel aliquid ſignificare volebant, *vas ligneum in os converſum* quatiebant. Tum quæ in eo erant tintinnabula, & multa, & magna, & in loco undique clauſo ſonantia, obſcurum quendam bombum intrinſecus reddebant; qui ab ignaris haud facile dijudicari poterat, cujus eſſet inſtrumenti, vel belluæ. Mugitui enim ſimilis erat.

Τύμπανα. Tympana. Baculi. Fuſtes, quibus aliquem cædebant. A τύπτειν, verberare, cædere. Hoc enim ſupplicio olim utebantur.

Τυμπανίζεται. Fuſtibus cæditur. Excoriatur. Vel, ſuſpenditur.

Τύμπανον. Tympanum. Id ex pellibus conficiebatur, & pulſabatur: quod Bacchæ geſtabant. In Epigrammate: *Pulſata manibus hæc tympana tibi, Rhea a leonibus vecta, dedicavit.*

Τύμπανος. Genere maſculino. Tympanus. *Et dæmonis cujuſdam afflatu in tympanum ſuum miſit manum.*

1 Προκόπιος] *Hiſtor. Arc.* cap. VI. ſed ubi de Juſtino, non vero Juſtiniano verba fiunt. Cæterum pro Προκόπιος in prioribus Editt. male legitur πρὸ κδ΄. quod Portus bona fide verterat, *ante* XXIV. exiſtimans nimirum addi debere vocem ἐτῶν, & loci iſtius ſenſum hunc eſſe, Juſtinianum Imperatorem jam ante XXIV. ætatis annum ut ſenem decrepitum fuiſſe. Sed hæc conjectura quam longe a vero abſit, manifeſto pa et.

2 Τί ταῦτα ληρ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Veſpis*, pag. 518. (360. Ed. Baſ. F.)

3 Εἰ καὶ μικρὸς ἰδ.] Anthol. lib. III. cap. XXIV. Epigr. XVI. pag. 384.

Εἰ καὶ μικρὸς ἰδεῖν, καὶ ἐπ' οὔδεος, ὦ παροδῖτα,
Λᾶας ὁ τυμβίτης ἄμμιν ἐπικρέμαται.

Verba ibi fiunt de locuſta mortua, cui aliquis monumentum erexerat.

4 Τύμπανα. βάκλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 50.

5 Τυμπανίζεται] Vide omnino Gatakerum in *Miſcell. Poſth.* cap. XLVI. ubi de ſignificatione vocis τυμπανίζεσθαι prolixe & accurate agit.

6 Καὶ κροῦον] Imo, ἢ κρουόμενον. Intelligitur enim hic ipſum inſtrumentum, quod pulſatur.

7 Ἀραξόχειρα ταῦτά τοι τ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate Philippi, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Κύμβαλα. Inde locum hunc ſupplebis & numeris ſuis reſtitues.

8 Καί τινος αὔρῃ δ.] Fragmentum hoc decerptum eſt Epigrammate Dioſcoridis, quod ex eadem Anthologia inedita integrum cum Lectore communicavimus ſupra, v. Θαλάμη. Eo igitur Lectorem remittimus.

Τυμ-

Τυμφαΐς. πόλις. καὶ βοῦς Ἀρτέμιδος.

Τυνδαρείδης. ὁ υἱὸς τοῦ Τυνδάρεω.

Τύνη. σύ. Δωρικῶς.

Τυννουτονί. δεικτικῶς. ἀντὶ τοῦ μικρόν. [1] Ἀριστοφάνης·
 Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτωΐ σ' ἀνὴρ γέρων
 Ναύτης διάξει.
περὶ τοῦ Χάρωνος λέγων, καὶ τοῦ πορθμείου αὐτοῦ, καὶ πλοίου.

Τυντλάζειν. αὐτὸ καὶ αὐτὸ λέγειν. [2] Ἀριστοφάνης·
 Οὐ γὰρ οἷόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον,
 Οὐδὲ τυντλάζειν· ἐπειδὴ παρδακὸν τὸ χωρίον.

Τυντλώδους. [3] ὑλώδους.

Τυπαῖς. πληγαῖς. Ἔχοντας τύμπανα καὶ τυπάς. τουτέστι, πληγάς.

Τυπείς. πληγείς. τρωθείς. καὶ τυπεῖσι, τρωθεῖσι.

Τύπη. Ὥστε [4] συνέβαινεν ὑπὸ τοῦ πυρὸς τὰς βάσεις τῶν πύργων καὶ τὰ τύπη τῶν κριῶν ἀχρειωθῆναι.

Τύπος. χαρακτήρ. Πρόσειπε τοῦτῳ πολλὰ παρ' ἐμοῦ. ὃν [5] εἰ παραλαβὼν Ἀριστείδην Ἑρμοῦ λογίου τύπον εἰς ἀνθρώπους ἔφην ἐληλυθέναι, μόλις ἔτυχον τῆς ἀξίας, ὅτι πλέον ἐστὶν ἢ τύπος. καὶ [6] Ἀππιανός· Ὁ δὲ Ἀννίβας Μαρκέλλου τοῦ ὑπάτου ἀποθανόντος, τῷ πτώματι αὐτοῦ ἐπιστάς, ὡς εἶδε τὰ τραύματα πάντα ἐπὶ τῶν στέρνων, ἐπῄνεσε μὲν ὡς στρατιώτην, ἐπέσκωψε δὲ ὡς στρατηγόν. καὶ τὸν δακτύλιον αὐτοῦ περιελών, ἐτύπωσεν ἐπιστολὴν τῇ σφραγῖδι τοῦ Μαρκέλλου, πρὶν αἰσθέσθαι πολλοὺς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ αὐτόμολον ἄνδρα Ῥωμαῖον ἔπεμψε φέρειν, δηλοῦντα, ὅτι στρατιὰ Μαρκέλλου κατόπιν ἔρχοιτο, καὶ ὁ Μάρκελλος αὐτὴν ὑποδέξασθαι κελεύει.

Τυπῆσι. τρώσεσι.

Τύπωμα [7] χαλκόπλευρον. τὸ ἀγγεῖον. τὴν ὑδρίαν, ἐν ᾗ ἦσαν τὰ δοκοῦντα εἶναι ὀστέα τοῦ Ὀρέστου ἀπέκειτο.
 Τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμόσοι χεροῖν.

Τυπτήσεις. τύψεις. καὶ τυπτῶ, Ἀττικῶς.

Τυραννεῖον. κυρίως, ἡ ἀκρόπολις. Τυραννία δέ, ἡ τυραννίς. καὶ τυραννιῶ, ἐπιθυμῶ τυραννῆσαι.

Τυραννίων, Ἐπικρατίδου, καὶ Λινδίας Ἀλεξανδρίνης, Ἀμισηνός. ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβου, γεγονὼς ἐπὶ Πομπηΐου τοῦ μεγάλου, καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε, καὶ Ἑστιαίου τοῦ Ἀμισηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη, ὡς καταστρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρᾳκὸς ἐν Ῥόδῳ. ἀντεσοφίστευσε [8] Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ· ὃς [9] ἤχθη εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην, τοῦ

Τυμφαΐς. Tymphais. Urbs. Item, bos Dianæ.

Τυνδαρείδης. Tyndarides. Tyndarei filius.

Τύνη. Dorice, pro σύ. Tu.

Τυννουτονί. Tantillum. Parvum. Ariſtophanes: *In navigio tantillo te ſenex nauta trajiciet.* Loquitur de Charonis trajectione & navicula.

Τυντλάζειν. Idem ſæpius dicere. [Item glebas frangere. Repaſtinare.] *Non enim licebit cuipiam pampinare hodie, vel repaſtinare, cum ſit uda tellus.*

Τυντλώδους. Limoſi. Lutoſi. Cœnoſi.

Τυπαῖς. Plagis. *Habentes tympana & plagas.*

Τυπείς. Verberatus. Percuſſus. Vulneratus. Et τυπεῖσι. Vulneratis. Percuſſis.

Τύπη. [A recto ſingulari, τύπος, εος, τό.] *Ut & baſes turrium & acumina arietum ignis inutilia redderet.*

Τύπος. Typus. Character. Figura. Effigies. Similitudo. *Huic meo nomine dic plurimam ſalutem: quem ſi, ut ante Ariſtidem, ſic hunc Mercurii eloquentiæ præſidis typum dixerim, vix eum pro meritis laudem. Eſt enim plus quam typus.* Et Appianus: *Annibal autem Marcello Conſule mortuo, ad ejus cadaver adſtans, cum omnia vulnera in pectore vidiſſet, eum laudavit quidem ut militem; ſed deriſit ut imperatorem: annuloque ei detracto epiſtolam obſignavit, antequam fama mortis ejus in vulgus exiviſſet: & Romanum transfugam miſit, qui epiſtolam illam ferret, & ſignificaret, Marcelli exercitum a tergo ſequi, quem Marcellus in urbem intromitti jubeat.*

Τυπῆσι. Ictibus. Plagis. Vulneribus.

Τύπωμα χαλκόπλευρον. Vas æreum. Sive, urnam [Sophocles ſic appellat,] in qua ea, quæ putabantur eſſe Oreſtis oſſa, repoſita erant. *Urnam æream manibus geſtantes.*

Τυπτήσεις. [Attice, pro] τύψεις. Verberabis. Et τυπτῶ, [pro τύπτω.] Verbero.

Τυραννεῖον. Tyranni domus. Arx urbis. At τυραννία, tyrannis. Et τυραννιῶ, tyrannidem affecto.

Τυραννίων. Tyrannio, Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ filius, Amiſenus: qui dicebatur Corymbi filius. Vixit ſub Pompejo Magno, & ante, diſcipulus cum aliorum, tum etiam Heſtiæi Amiſeni; a quo etiam Tyrannio dictus eſt, quod condiſcipulos exagitaret: cum Theophraſtus antea diceretur. Poſtea vero etiam Dionyſium Thracem Rhodi audiit: æmulusque fuit Demetrii Erythræi. Idem Romam captivus a Lucullo ductus eſt, quum

1 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 217. (136. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 708. (477. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ὑλώδους] *Sic etiam Heſychius & Etymologus.* At viri docti jam ante recte monuerunt, ſcribendum eſſe, ἰλυώδους, i.e. limoſi, vel cœnoſi. Τύντλος enim idem ſignificat, quod ἰλύς, vel πηλός, i.e. lutum, vel cœnum.

4 Ὥστε συνέβαινεν ὑπὸ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. I. cap. XLVIII.

5 Ὃν εἰ παραλαβὼν Ἀρισ.] Locus non ſatis ſanus mihi videtur, cujus neſcio an verum ſenſum in verſione expreſſerim.

6 Ἀππιανός] In *Annibalicis*, pag. 589. ſed ubi nonnulla aliter leguntur. Vide etiam ſupra v. Δακτύλιος, ubi idem locus occurrit.

7 Τύπωμα χαλκόπλευρον. τὸ ἀγγ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 82. ut Portus monuit.

8 Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ] Hujus inter reliquos Demetrios mentionem facit Laertius in *Demetrio Phalereo*, num. 84.

9 Ὃς ἤχθη εἰς Ῥώμην, ληφθεὶς αἰχμ. ὑπὸ Λουκ.] Vide Plutarchum in *Lucullo* pag. 504.

τοῦ Πόντου ἐθνῶν βασιλεύσαντα. διαπρεπὴς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, καὶ πλούσιος, ἐκτήσατο καὶ βιβλία ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἐτελεύτησε δὲ γηραιὸς, ὑπὸ ποδάγρας παραλυθεὶς, [1] Ὀλυμπιάδι ρκ'. ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς Ὀλυμπιάδος.

Mithridatem Ponticarum gentium Regem debellaſſet. Romæ vero clarus & dives factus, librorum etiam ultra triginta millia ſibi comparavit. Senex obiit, podagra confectus, Olympiadis cxx. anno tertio.

Τυραννίων, [2] ὁ νεώτερος, Φοίνιξ, παῖς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου· διὸ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ καὶ αὐτὸς γενόμενος ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος, ὑπό τινος Δύμαντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου. εἶτα ἐδωρήθη Τερεντίᾳ, τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς, ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἔγραψε βιβλία ὀκτὼ πρὸς τοῖς ξ'. ὧν καὶ ταῦτα. Περὶ τῆς Ὁμηρικῆς προσῳδίας. Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου· ἐν ᾧ λέγει, ἄτομα μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα· θεματικὰ δὲ, τὰ προσηγορικά· ἀθέματα δὲ, τὰ μετοχικά. Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς. Τοῦ Ἀντιγένους ἡ Ῥωμαϊκὴ διάλεκτος. Ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον. Ἐξήγησιν τοῦ Τυραννίωνος μερισμοῦ. Διόρθωσιν Ὁμηρικήν. Ὀρθογραφίαν.

Τυραννίων. Tyrannio junior, Phœnix, Artemidori filius, diſcipulus Tyrannionis ſenioris: unde etiam Tyrannio dictus eſt, cum ante Diocles vocaretur. Cum autem & ipſe bello inter Antonium & Cæſarem captus fuiſſet, a quodam Dymante Cæſaris liberto redemptus eſt. Poſtea Terentiæ Ciceronis uxori donatus eſt: a qua manumiſſus, Romæ docuit, & libros ſcripſit LXVIII. ex quibus & hi ſunt: De Homerica Proſodia. De partibus orationis: in quo libro dicit, nomina propria eſſe individua: Appellativa vero, primitiva; & Participalia, derivativa. De lingua Romana: eam nimirum a Græca oriundam eſſe. Antigenis dialectus Romana. Recentiores poetas ab Homero diſſentire. Enarrationem partitionis Tyrannionis. Correctionem Homericam. Orthographiam.

Τυραννίων, Μεσσήνιος, Φιλόσοφος. Οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις τρισί. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.

Τυραννίων. Tyrannio, Meſſenius, Philoſophus. Scripſit lib. III. de Auguriis. Extant & alii ejus libri utiles.

Τύραννος. [3] οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ ποιηταὶ τοὺς βασιλεῖς τυράννους προσηγόρευον, ὀψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἱππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχετον βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον. προσηγορεύθη δὲ τύραννος ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν. χαλεποὺς γὰρ περὶ λῃστείας τούτους γενέσθαι. [4] οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητῶν ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ μέμνηται τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον Αἰσυμνήτας καλεῖσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκεῖνο τὸ ὄνομα. † Καὶ ἕτεροι ἐτυράννησαν. ἀλλ' ἡ τελευταία καὶ μεγίστη κάκωσις πάσαις ταῖς πόλεσιν ἡ Διονυσίου τυραννὶς ἐγένετο.

Τύραννος. Tyrannus. Poetæ, qui bellum Trojanum anteceſſerunt, Reges appellabant Tyrannos; ſero tandem hoc nomine apud *Græcos vulgato, Archilochi temporibus,* ut ait Hippias Sophiſta. Homerus *certe* hominum omnium crudeliſſimum Echetum Regem appellat, non vero tyrannum. Dictus eſt autem tyrannus a Tyrrhenis. Hos enim in latrociniis exercendis ajunt ſævos fuiſſe. Sed ne aliorum quidem Poetarum ullus meminit nominis tyranni. Ariſtoteles vero in Cumanorum Repub. tyrannos ait olim vocatos fuiſſe Æſymnetas: quod nomen lenius & mollius putabant. † Et alii [in Sicilia] tyranni fuerunt: ſed ultima & maxima vexatio, quam omnes civitates paſſæ ſunt, fuit Dionyſii tyrannis.

Τύραννος Σικελίας. καὶ ἔστιν ἐν τῷ Τειόρχης.

Τύραννος Σικ. Tyrannus Siciliæ. Eſt in voce Τειόρχης.

Τύραννος, σοφιστής. Περὶ στάσεων καὶ διαιρέσεως λόγου, βιβλία δέκα.

Τύραννος. Tyrannus, Sophiſta. Scripſit de ſtatibus & diviſione orationis, lib. x.

Τυραννῶ. γενικῇ. Ὁ δὲ Δευκαλίων ἐτυράννει τῶν εἰς Παρνασσὸν κατοικούντων.

Τυραννῶ. Genitivo jungitur. Sum tyrannus. Sum Rex. Regno. Impero. *Deucalion imperavit iis, qui Parnaſſum accolebant.*

Τυρβάζῃ. ἑτοιμάζῃ. οἱ δὲ, φροντίζεις.

Τυρβάζῃ. Paras. [Turbas. Perturbas.] Alii vero [dicunt accipi pro,] ſolicitus es, vel, curis agitaris.

1 Ὀλυμπιάδι ρκ'.] Numeri manifeſto vitiati ſunt. Diu enim poſt illam Olympiadem Pompejus & Lucullus, ſub quo Tyrannio vixit, floruerunt. Quare ſcribendum eſt Ὀλυμπιάδι ρπ', i.e. Olymp. CLXXX. Cæterum Tyrannio hic ſcripſerat περὶ τοῦ σκολιοῦ μέτρου, ὃ προσετέθη αὐτῷ ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος, teſte Scholiaſta Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 273. Meminit etiam Tyrannionis hujus Plutarchus in *Sylla*, pag. 468. & Strabo lib. XIII. pag. 609. Sit ne autem hic Tyrannio, an vero alter, cujus mentio exſtat apud Scholiaſtam Nicandri, pag. 8. videant eruditi.

2 Τυραννίων, ὁ νεώτ.] Hic eſt Tyrannio ille, quem Strabo ſe audiviſſe teſtatur lib. XII. pag. 548. Nec alius exiſtimandus eſt, cujus meminerunt Euſtathius & Etymologus.

3 Οἱ περὶ τὰ Τρωϊκὰ ποιηταὶ τοὺς βασ.] Inepte. Scribendum enim eſt: Οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύουσι. Sic enim legitur apud Scholiaſtam Sophoclis in argumento *Oedipi Tyranni*, unde totum hunc locum Suidas excerpſit.

4 Οὐδεὶς δὲ οὐδὲ ἄλλος τῶν ποιητ.] Rectius & plenius Scholiaſta Sophoclis loco laudato: Ὀψὲ δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον. ὅτι γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει.

Τύρβη.[1] ἀπόλαυσις. ἢ θόρυβος. ἢ τάραξις. Γέργηθες καλοῦνται παρὰ Μιλησίοις ἡ τύρβη, καὶ οἱ χειρώνακτες. τουτέστιν, οἱ διὰ τῶν χειρῶν ἐργαζόμενοι.

Τυρβυθέντα. κινηθέντα, ταραχθέντα.

Τυρεύων. κατασκευάζων. καὶ τυρεύσαντες, ἀντὶ τοῦ κατασκευάσαντες.

Τυῤῥηνία. χώρα. καὶ Τυῤῥηνοί, οἱ λεγόμενοι Τοῦσκοι. [2]Ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπειρος συνεγράψατο. ἔφη γὰρ τὸν δημιουργὸν τῶν πάντων Θεὸν δώδεκα χιλιάδας ἐνιαυτῶν τοῖς πᾶσιν αὐτοῦ φιλοτιμήσασθαι κτίσμασι, καὶ ταύτας διατεῖναι τοῖς ιβ. λεγομένοις οἴκοις· καὶ τῇ μὲν α χιλιάδι ποιῆσαι τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν. τῇ δευτέρᾳ ποιῆσαι τὸ στερέωμα τοῦτο τὸ φαινόμενον, καλέσας [3]αὐτὸν οὐρανόν. τῇ τρίτῃ, θάλασσαν, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ἐν τῇ γῇ πάντα. τῇ δ', τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους, ἥλιον, καὶ σελήνην· καὶ τοὺς ἀστέρας. τῇ ε', πᾶσαν ψυχὴν πετεινῶν, καὶ ἑρπετῶν, καὶ [4]τετράποδα, ἐν τῷ ἀέρι, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ τοῖς ὕδασι. τῇ ϛ', τὸν ἄνθρωπον. Φαίνεται οὖν τὰς μὲν πρώτας ἓξ χιλιάδας πρὸ τῆς τοῦ ἀνθρώπου διαπλάσεως παρεληλυθέναι· τὰς δὲ λοιπὰς ἓξ χιλιάδας διαμένειν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. ὡς εἶναι τὸν πάντα χρόνον τῆς συντελείας [5]μέχρι χιλιάδας δώδεκα.

Τυρμίδαι.[6] δῆμος τῆς Οἰνηΐδος οἱ Τυρμίδαι.

Τυρόκνηστις. ἡ μάχαιρα. καὶ παροιμία·

Οὐ[7] στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ἀντὶ τοῦ ὡς λέαινα. σχῆμα δέ ἐστιν ἀκόλαστον καὶ ἑταιρικόν. τυρόκνηστις δὲ, ἡ μάχαιρα. ἐπὶ δὲ ταῖς λαβαῖς τῶν μαχαιρῶν ἐλέφαντες καὶ λέοντες ἐγλύφοντο ὀκλάζοντες, ὅπως μὴ ἀποθραύοιντο αὐτῶν οἱ πόδες, εἰ ὀρθοὶ ἑστῶτες γλύφοιντο. λέγει οὖν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ στήσομαι πορνεύουσα, ὡς λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος.

Τυρόκνη. ἡ μάχαιρα.

Τυροπωλήσω.[8] ἀντὶ τοῦ σταθμήσω. πρὸς γὰρ σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός.

Τύρος. ὄνομα πόλεως. καὶ Τύριοι, οἱ πολῖται. καὶ ζήτει ἐν τῷ Παῦλος, πότε γέγονεν ἡ Τύρος μητρόπολις.

Τυροφόρον. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Αἰχμητὰν δ' ἐπέθυσεν ἀλέκτορα, καὶ πλακόεντα
Παῖς Ἡγησιδίκου, πίονα, τυροφόρον.

Τυρσηνία. χώρα.

Τύρσις. ὁ περίβολος τοῦ τείχους. [9]Ξενοφῶν· Οὕτω δὴ Κῦρος κύκλῳ διαμετρήσας περὶ τὸ τεῖχος, ἀπολιπὼν ὅσον τύρσεσι μεγάλαις ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ,

Τύρβη. Vita voluptuariorum. Item, tumultus, vel perturbatio. † Apud Mileſios turba plebeja & viles operarii vocantur *gergethes*.

Τυρβυθέντα. Motum. Turbatum. Perturbatum.

Τυρεύων. Moliens. Struens. Machinans. Et τυρεύσαντες, moliti, machinati.

Τυῤῥηνία. Tyrrhenia. Regio. Et Tyrrheni, qui & Thuſci vocantur. Apud eos vir peritus hiſtoriam ſcripſit; in qua ait, opificem rerum omnium Deum duodecim annorum millia Univerſi hujus creationi impendiſſe, reſque omnes in XII. domos ita dictas diſtribuiſſe: ac primo millenario feciſſe cœlum & terram: altero feciſſe firmamentum illud, quod appareat, idque cœlum vocaſſe: tertio, mare, & aquas omnes, quæ ſunt in terra: quarto, luminaria magna, Solem & Lunam, itemque ſtellas: quinto, omnem animam volucrum, & reptilium, & quadrupedum, in aere, terra, & aqua degentium. Videntur igitur primi ſex millenarii ante formationem hominis præteriiſſe; & reliquos ſex millenarios duraturum eſſe genus hominum: ut ſit univerſum conſummationis tempus duodecim millium annorum.

Τυρμίδαι. Tyrmidæ. Populus Tribus Oeneidis.

Τυρόκνηστις. Tyrocneſtis. Culter culinarius, quo caſeus raditur. Et proverbium: *Non ſtabo leæna in tyrocneſtide.* Id eſt, tanquam leæna. Eſt autem figura venerea & meretricia. Τυρόκνηστις præter expectationem hic dictum eſt pro μάχαιρα, i. e. gladius. In manubriis enim gladiorum elephantes & leones ſculpi ſolebant, genua flexa habentes, ne pedes illorum frangerentur, ſi recti ſtarent. Dicit igitur, Non ſtabo juxta virum rem veneream peragens, ut leæna in tyrocneſtide.

Τυρόκνη. Radula caſei. Culter, quo caſeus raditur.

Τυροπωλήσω. [Caſeos vendam. Vel, caſeos] ad libram expendam. Caſeus enim ad libram vendebatur.

Τύρος. Tyrus. Nomen urbis. Et Tyrii, cives urbis Tyri. Quære in v. Παῦλος, quando Tyrus facta fuerit metropolis.

Τυροφόρον. Caſeo conſperſum. Caſeo conditum. In Epigrammate: *Pugnacem autem immolavit gallum gallinaceum filius Hegeſidici, & placentam pinguem, caſeoque conſperſam.*

Τυρσηνία. Eadem, quæ Τυῤῥηνία. Tyrrhenia. Regio.

Τύρσις. Turris. Propugnaculum. Xenophon: *Sic igitur Cyrus undique circa murum ſpatia dimenſus, relicto a flumine intervallo,*

1 Τύρβη. ἀπόλαυσις] Vide Caſaub. ad Athen. lib. VIII. cap. III.

2 Ἱστορίαν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνὴρ ἔμπ.] Miror unde hæc Suidas hauſerit. Procul dubio ex ſcriptore aliquo, qui hodie intercidit.

3 Αὐτόν] Imo, αὐτό. Refertur enim ad στερέωμα.

4 Τετράποδα] Rectius, τετραπόδων, ut reſpondeat genitivis præcedentibus, πετεινῶν, ἑρπετῶν.

5 Μέχρι χιλιάδας] Scribe, μέχρι χιλιάδων.

6 Τυρμίδαι. δῆμος τ.] Ex Harpocratione.

7 Οὐ στήσομαι λέαινα ἐπὶ τυρ.] Eſt Senarius Ariſtophanis in *Lyſiſtr.* pag. 850. (546. Ed. Baſ. *P.*) ubi Scholiaſtes ineditus eadem plane habet, quæ hic Suidas. Vide etiam ſupra v. Λέαινα, ubi eadem leguntur.

8 Τυροπωλήσω. ἀντὶ τοῦ σταθμ.] Ariſtophanes *Ranis*, pag. 276. (183. Ed. Baſ. *P.*)

Ἀνδρῶν ποιητῶν τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην.

Scholiaſtes: Τυροπωλῆσαι. πρὸς γὰρ τὸν σταθμὸν ἐπωλεῖτο ὁ τυρός. Poſt τυροπωλῆσαι addendum eſt, σταθμῆσαι: auctoritate Suidæ.

9 Ξενοφῶν] Lib. VII. *de Inſtitut. Cyri*, pag. 190.

ὤρυσσεν· [1] ἐνθένδε τοῦ τείχους τάφρον ὑπερμεγέθη, καὶ τὴν γῆν ἀνέβαλλον πρὸς ἑαυτούς.

Τύρσος. τὸ ἐν ὕψει ᾠκοδομημένον.

Τυρταῖος, Ἀρχιμβρότου, Λάκων, ἢ Μιλήσιος, ἐλεγειοποιὸς, καὶ αὐλητής· ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρῦναι Λακεδαιμονίους, καὶ πολεμοῦντας Μεσσηνίοις ταύτῃ ἐπικρατεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαίτατος, σύγχρονος τοῖς ἑπτὰ κληθεῖσι Σοφοῖς, ἢ καὶ παλαίτερος. ἤκμαζε γοῦν κατὰ τὴν λέ ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτείαν Λακεδαιμονίοις, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας, καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία έ.

Τυρταῖος. Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὤμοσαν, ἢ Μεσσήνην αἱρήσειν, ἢ αὐτοὶ τεθνήξεσθαι. χρήσαντος δὲ τοῦ Θεοῦ στρατηγὸν παρὰ Ἀθηναίων λαβεῖν, λαμβάνουσι Τυρταῖον τὸν ποιητὴν, χωλὸν ἄνδρα· ὃς ἐπ' ἀρετὴν αὐτοὺς παρακαλῶν, εἷλε τῷ κ' ἔτει τὴν Μεσσήνην. καὶ ταύτην κατέσκαψαν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους ἐν τοῖς Εἵλωσι κατέταξαν.

Τυτθήν. ὀλίγην. ἢ μικράν. καὶ τυτθὸς, μικρός.

Τυφαωνία. χώρα.

Τυφεδανός.

Ὦ [2] οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χειρόθλιψ,
Ποθεῖς, ἐρᾶν τ' ἔοικας ὡραίας σοροῦ.

Τυφεδῶνος. τῆς καύσεως. ἢ ὄνομα κύριον, ὁ Τυφεδών.

Τύφεται. καίεται.

Τυφήρεα. τυφωνικήν.

Λαμπάδα [3] κηροχίτωνα, Κρόνου τυφήρεα λύχνον,
Σχοίνῳ καὶ λεπτῇ σφιγγομένην παπύρῳ.

Τυφλοπλαστεῖται. τυφλὸς ἀναπλάττεται. καὶ τυφλοπλεῖται, ὁμοίως.

Τυφλὴ ὁδός. Ὁ δὲ ὁδοῖς ἐπιτυγχάνει τυφλαῖς καὶ ἀνεξόδοις, καὶ ἀβάτοις σκολιωτέραις.

Τυφλὸς [4] τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ. Οἰδίπους.

Σὺ δ' ἄθλιός γε, ταῦτ' ὀνειδίζων, ἅ σοι
Οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.

οἷον, οὐδείς ἐστιν, ὃς οὐ ταῦτά σοι ὀνειδίσει, ἅπερ μοι ὠνείδισας. τὸ δὲ τάχα, ἀντὶ τοῦ ταχέως. καί σε μετ' ὀλίγον ἐροῦσι τυφλόν. πρὸς Τειρεσίαν ὁ λόγος.

Τυφλὸν [5] φαίνεσθαι, πάγκαλον πέλει λίαν.

Τυφλότερος [6] ἀσπάλακος. διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. Φησὶ δ' αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς Γῆς τυφλωθῆναι, διὰ τὸ φθείρειν τοὺς καρπούς. ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαρωτάτους, καὶ ῥύγχος ὥσπερ γαλῆς, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

quantum magnis turribus ſufficeret, undique foſſam ingentem circum murum egit, terra verſus ſe ipſos aggeſta.

Τύρσος. Excelſum ædificium. Turris.

Τυρταῖος. Tyrtæus, Archimbroti F. Lacon, aut Mileſius, poeta Elegiacus, & tibicen: quem ferunt carminum ſuorum cantu Lacedæmonios ad prælium incitaſſe, & ſic effeciſſe, ut bello contra Meſſenios victoria potirentur. Eſt autem antiquiſſimus, æqualis ſeptem illorum, qui Sapientes vocantur, aut etiam antiquior. Floruit autem Olympiade xxxv. Scripſit Rempub. Lacedæmoniorum: & præcepta vitæ, verſibus elegiacis: itemque carminum bellicorum libros quinque.

Τυρταῖος. Tyrtæus. Lacedæmonii jurarant, ſe vel Meſſenam capturos, vel mortem oppetituros. Cum autem Oraculum eos juſſiſſet ducem ab Athenienſibus petere, Tyrtæum poetam hominem claudum ab iis acceperunt, qui ad virtutem eos cohortando, vigeſimo anno Meſſenam cepit: quam Lacedæmonii ſolo æquarunt, & captivos inter Helotas retulerunt.

Τυτθήν. Exiguam. Parvam. Et τυτθός. Exiguus.

Τυφαωνία. Typhaonia. Regio.

Τυφεδανός. Capularis ſenex. *Heus tu, capularis ſenex, & cunni contrectator, deſiderare & amare videris formoſam ſandapilam.*

Τυφεδῶνος. Uſtionis. Incendii. Vel, Τυφεδὼν eſt nomen proprium. Typhedon.

Τύφεται. Crematur. Uritur. Incenditur.

Τυφήρεα. Fumigantem. Ardentem. [In Epigrammate:] *Lampadem cerea indutam tunica, Saturni ardentem lucernam, junco & tenui conſtrictam papyro.*

Τυφλοπλαστεῖται. Cœcus fingitur. Et τυφλοπλεῖται, cœcus eſt. Luminibus captus eſt.

Τυφλὴ ὁδός. Cœca via. *Ille vero incidit in vias cæcas & impervias, & calles tortuoſos.*

Τυφλός. Cœcus. Oedipus [apud Sophoclem inquit:] *Cæcus es & auribus, & mente, & oculis.* [Cui Tireſias reſpondet:] *Tu vero miſer ea mihi exprobras, quæ nemo non mox tibi exprobraturus eſt.* Τάχα hic poſitum eſt pro ταχέως, mox, cito. [Senſus autem eſt:] Et te paulo poſt cœcum vocabunt.

Τυφλὸν φαίνεσθαι, πάγκ. *Cœcum videri, valde bonum eſt.*

Τυφλότερος ἀσπ. Talpa cœcior. Animal enim hoc nullos habet oculos. Steſimbrotus autem ait, talpam a Tellure excœcatam fuiſſe, quod fruges corrumperet. Habet enim dentes nocentiſſimos, & roſtrum inſtar muſtelæ, & pedes, ut urſa.

1 Ἐνθένδε] Apud Xenophontem, ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

2 Ὦ οὗτος, τυφεδανὲ, καὶ χειρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Veſpis*, pag. 528. (360. Ed. Baſ. P.) ſed ubi pro χειρόθλιψ rectius legitur χοιρόθλιψ. Confer Noſtrum v. Σπφεδανὸς, & v. χοιρόθλιψ.

3 Λαμπάδα κηροχ.] Integrum Epigramma, ex quo diſtichum hoc decerptum eſt, legitur Antholog. lib. vi. cap. x. Vide etiam Scaligerum in Guilandinum, pag. 10.

4 Τυφλὸς τά τ' ὦτ.] Hic, & duo ſequentes Senarii leguntur apud Sophoclem in *Oedip. Tyran.* pag. 167.

5 Τυφλὸν φαιν.] Eſt verſus ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui apud Aſtrampſychum rectius ſic legitur:

Τυφλὸν φανέσθαι, πάγκαλον λίαν ἔφυ.

Nicephorus autem ſic habet:

Τυφλὸν φέρεσθαι πάγκαλον τοὔναρ νόει.

6 Τυφλότερος ἀσπάλακος. διὰ τ.] Confer Heſychium.

Τυφλότερος[1] λεβηρίδος. καὶ Κενότερος λεβηρίδος. ἀμφότερα λέγεται. λεβηρὶς, οἷον λεπηρίς. [2] καὶ λεποστάται. καὶ ἐπὶ ἰχθύων, καὶ ἐπὶ τεττίγων, καὶ πάντων τῶν τὸ γῆρας ἀπολειπομένων.

Τυφλῶν[3] ὀνείρων. ἤτοι τῶν ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως περιέπεσε τούτῳ·

Δοιαὶ γάρ τε πύλαι ψευστάων εἰσὶν ὀνείρων.

ἢ [4] ὅτι μύουσι καὶ προσδιαλέγονται.

Τυφογέρων. ἐσχατόγηρως. ἢ ὑπερήφανος, τετυφωμένος γέρων.

Τυφομένης. καπνιζομένης. καιομένης. Καὶ καπνῷ τύφει δίκην σφηκῶν. τὸ ῥῆμα, τύφω.

Τύφος. ἀλαζονεία. μανία. Ὁ δὲ τοιοῦτος ἀγνοεῖ καὶ ὡς τετύφωται.

Τυφωεύς. ὄνομα κύριον.

Τυφών. οὐχ ἡ φλὸξ ἐκ τοῦ ἀέρος, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συστροφὴ πρὸ τοῦ ἐκπυρωθῆναι· ὡς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ.

Τυφών.[5] κεραυνὸς βίαιος, πολὺς, καὶ πνευματώδης. ἢ, πνεῦμα καπνῶδες, ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους. λέγεται καὶ διὰ τοῦ σ, τυφώς.

Ἄρν',[6] ἄρνα μέλαιναν παῖδες ἐξενέγκατε·
Τυφὼς γὰρ ἐκβαίνειν παρασκευάζεται.

Τοὺς γὰρ καταιγιδώδεις ἀνέμους τυφὼς καλοῦσι. τούτῳ ἐνόμιζον μέλαιναν ἄρνα σφαγιάζειν, ὅπως λήξῃ τὸ πνεῦμα.

Τυφῶνος. πυρώδους δαίμονος.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον. [7] Τυφὼν, ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός. τούτου ποικιλώτερον.

Τυφώς.

Καὶ[8] γενναίως πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ, καὶ τὴν ἐριώλην.

Τυφὼς[9] Γῆς μὲν ἦν υἱὸς, ἴσχυσεν δὲ τοσοῦτον, ὥστε οὐκ ἀνθρώποις δοκεῖν μόνοις φοβερὸς εἶναι, ἀλλὰ καὶ τοῖς θεοῖς· οἵ τινες, ὡς μῦθος, καὶ εἰς ἀλόγων ζώων μετεβάλλοντο μορφὰς, διὰ τὸν ἐκείνου φόβον. Ἐριώλη δὲ, πνοὴ σφοδρά. ὁ δὲ τυφὼς μεῖζόν τι πνεῦμα καὶ κακοποιόν.

Τυφρηστός. ὄνομα πόλεως.

Τυχαία. ἀντὶ τοῦ κατὰ τύχην. Οὐκ αὐτομάτῳ τινὶ συντυχίᾳ κατά τινα ἄτακτον καὶ τυχαίαν φορὰν οὕτως ἀναφαινόμενα, ἀλλ' ὡς ἡ ἀναγκαία τῆς φύσεως τάξις ἐπιζητεῖ τὸ ἐν τοῖς γινομένοις ἀκόλουθον, οὕτως ἕκαστα γεγενῆσθαι φησὶν ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης. ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ λέγει.

Τυχαῖος. ὁ τῆς Τύχης ναός.

Τύχη. συντυχία, παρὰ Σοφοκλεῖ. Πολύβιος.

Τυφλότερος λεβ. Cœcior leberide. Et, Inanior leberide. Utrumque dicitur. Λεβηρὶς autem, quaſi dicas λεπηρὶς, dicitur de piſcibus, & cicadis, & omnibus [aliis animalibus,] quæ veterem pellem exuunt.

Τυφλῶν ὀνείρων. Cœcorum ſomniorum. Hoc eſt, fallacium. Fortaſſe autem incidit in hunc verſum Homeri: *Binæ enim portæ ſunt fallacium ſomniorum.* Vel quia cum muribus colloquuntur.

Τυφογέρων. Senex decrepitus. Vel, ſenex ſuperbus, & faſtu inflatus.

Τυφομένης. Illius, quæ infumatur. Vel, illius, quæ uritur & crematur. *Et fumo [eos] abigit inſtar veſparum.*

Τύφος. Faſtus. Superbia. Furor. Inſania, [Et τυφοῦσθαι, faſtu inflatum eſſe.] *Hujuſmodi vero homo ignorat, ſe faſtu inflatum eſſe.*

Τυφωεύς. Typhœus. Nomen proprium.

Τυφών. Non eſt aer incenſus, ſed turbo venti ex vaporibus ortus, antequam incendantur: ut Plato in *Phædro.*

Τυφών. Typhon. Fulmen violentum, ingens, & cum magno vento deſcendens. Vel, ſpiritus fumoſus, ex nube erumpens. Dicitur etiam per σ, τυφώς. *Agnam, agnam nigram, pueri, efferte. Turbo enim jamjam erupturus eſt.* Procellas enim & turbines typhonas vocant: quibus agnam nigram immolare [olim] moris erat, ut ventus ceſſaret.

Τυφῶνος. Typhonis. Ignei dæmonis.

Τυφῶνος πολ. Magis multiplex quam Typhon. Typhon ſcilicet ille, qui fulmine a Jove ictus fertur. Hoc [igitur Typhone] magis varium [aliquem eſſe, proverbiū ſignificare vult.]

Τυφώς. Typhon. Procella. *Et forti animo typhoni obviam it, rapidæque procellæ.* Typhon Telluris filius fuit, iis viribus præditus, ut non ſolum hominibus formidabilis eſſe videretur, ſed etiam Diis; qui, ut fabulæ ferunt, in brutorum etiam formas ſe convertebant, propter illius metum. Ἐριώλη vero eſt ventus vehemens. Et τυφὼς, procella noxia.

Τυφρηστός. Typhreſtus. Nomen urbis.

Τυχαία. Fortuita. Non fortuito aliquo caſu, aut confuſo & temerario impetu ſic apparentia: ſed prout neceſſarius Naturæ ordo aptam ſeriem requirit in rebus iis, quæ fiunt, ſic ſingula facta fuiſſe ait S. Gregorius Nyſſenus. Hoc autem dicit in opere de Mundi creatione.

Τυχαῖος ναός. Fortunæ templum.

Τύχη. Fortuna. Caſus. Apud Sophoclem.

1 Τυφλότερος λεβηρίδος] Vide ſupra v. Λεβηρίς.

2 Καὶ λεποστάται] Hæ duæ voces ſupervacaneæ eſſe, nec ad rem quicquam facere videntur.

3 Τυφλῶν ὀνείρων. ἤτοι τ.] Eadem habet Etymologus.

4 Ὅτι μύουσι καὶ προσδιαλ.] Etymologus rectius, ὅτι μύουσι προσδιαλέγονται, abſque copula καί. Et ſic Vaticana Proverbiorum Appendix.

5 Τυφών. κερ.———— ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* num. CLIV. ut Pearſonius quoque obſervaverat. Apud Laertium vero pro ἐρρωγὸς ἀπὸ νέφους, legitur, ἐρρωγότος νέφους.

6 Ἄρν', ἄρνα μέλ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtoph. *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Baſ. *P.*) Vide Paul. Leopard. *Emend.* lib. XX. cap. XXIII. qui locum hunc illuſtrat.

7 Τυφών. ὁ λεγόμενος κερ.] Vide Scholiaſtam Apoll. Rh. ad lib. II. v. 1215.

8 Καὶ γενναίως πρὸς τὸν τυφ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Equit.* pag. 318. (218. Ed. Baſ. *P.*)

9 Τυφὼς Γῆς μὲν ἦν υἱὸς, ἴσχ.] Eadem leguntur etiam apud Scholiaſtam ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

¹ Εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων. μήποτε γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην· αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις, τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα καὶ μέγεθος, ² μήποτε δὲ τοὐναντίον. καὶ Πισίδης· Οὐκ ηὐλαβήθης

Οὐ τὰς δι' ἡμᾶς ἀντιπραχθείσας τύχας·
Εἰ χρὴ καλεῖν με τὰς ἁμαρτίας τύχας.

Τύχη.
³ Σκέψασθε πρὸς θεῶν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
Ἕκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
Ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων
Ἐγνάπτετ' αἰὲν, ἕως τ' ἀπέψυξεν βίον.
Οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων,
Πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι.

Περὶ Ἕκτορος καὶ Αἴαντος ὁ λόγος. καὶ ⁴ Σοφοκλῆς·
Ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
Τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν.
Ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις,
Ὥσπερ σὺ, τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν
Δίκαιόν ἐστιν, οὔτ' ἐποικτείρειν τινά.

Τύχη. Τύχη, παρ' Ἕλλησιν, ἀπρονόητος κόσμου διοίκησις. ἢ φορὰ ἐξ ἀδήλων εἰς ἄδηλον καὶ αὐτόματον. οἱ δὲ Χριστιανοὶ Θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. ⁵ καὶ Πολύβιός φησι. Τύχην δὲ λέγει ὁ Θουκυδίδης τὸν πόλεμον.

Τύχη. Οὐκ ⁶ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τῇ ἐκ Θεοῦ ῥοπῇ πρυτανεύεται τὰ ἀνθρώπεια· ὃ δὴ τύχην καλεῖν εἰώθασιν ἄνθρωποι, οὐκ εἰδότες, ὅτου δὴ ἕνεκα τῷ προΐεισι τὰ ξυμβαίνοντα, εἴπερ αὐτοῖς ⁷ οὐκ ἔνδηλα γίνεται. τῷ γὰρ ἀλόγῳ δοκοῦντι εἶναι φιλεῖ τὸ τῆς τύχης ὄνομα προσχωρεῖν. Καὶ παροιμία· Τύχη Εὔριπος. ἐπὶ τῶν ῥᾷστα μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων. Τύχη λέγεται καὶ τὸ ἐπιτήδευμα. ὡς, Φέρε εἰπεῖν, ὁ παρεστὼς οὗτος πρῶτον εἰπάτω τοὔνομα, τὴν πατρίδα, τὴν τύχην. ἔπειτα καὶ τὸ σέβας.

Τυχηρότερος. εὐτυχέστερος.
Τυχιάδης. πατρωνυμικόν.

Τυχικός. ὄνομα κύριον.
Τυχίος. ὄνομα κύριον.
Τύχων, Τύχωνος. ὄνομα κύριον.
Τύψαι. ὅτι ⁸ βαλεῖν, τὸ πόρρωθεν πέμψαι. οὐτάσαι δὲ, καὶ νύξαι, καὶ τύψαι, τὸ ἐκ χειρὸς τρῶσαι.

Et Polybius: *Si talia fortunæ tribuere oportet, nec potius inane ejus eſt nomen, cauſaque omnis referenda eſt ad eos, qui negotia adminiſtrant, quod in iiſdem rebus nunc gravitatem & magnitudinem oſtendant, nunc contra.* Et Piſides: *Non formidaſti propter nos adverſam fortunam: ſi modo peccata vocare oportet adverſam fortunam.*

Τύχη. Fortuna. Caſus. Calamitas. [Sophocles:] *Conſiderate, per Deos, duorum mortaliū fortunam. Nam Hector balteo, qui ei ab hoc donatus erat, currui alligatus ab equis raptatus eſt, donec animam efflaret. Hic vero enſe ab illo donatus, in eum ipſum incumbens periit.* De Hectore & Ajace verba illic fiunt. Et Sophocles [alibi:] *Audi. Calamitates, quæ hominibus a Diis immittuntur, ferre neceſſe eſt. Qui autem prudentes & ſcientes in mala ruunt, ut tu; ii nec venia nec miſericordia cujuſquam digni ſunt.*

Τύχη. Sic apud Gentiles vocatur Fortuna, ſive gubernatio mundi abſque providentia. Vel, motus incertus & fortuitus, quo omnia feruntur. Nos vero Chriſtiani profitemur Deum omnia gubernare. Et Thucydides bellum vocat fortunam.

Τύχη Fortuna. *Non hominum conſiliis, ſed Dei nutu res humanæ gubernantur: quod homines fortunam vocare conſueverunt, ignorantes ſcilicet cauſam, quare ea, quæ accidere vident, cuilibet eveniant. Ei enim, quod ratione carere videtur, nomen Fortunæ tribui ſolet.* Et proverbium: Fortuna Euripus. Dicitur de hominibus levibus & inconſtantibus. Τύχη item dicitur inſtitutum vitæ & conditio. Ut, *Age, qui adſtat, primum dicat nomen ſuum, patriam, fortunam, & deinde religionem.*

Τυχηρότερος. Fortunatior. Felicior.
Τυχιάδης. Patronymicum. Tychiades. Id eſt, Tychii filius.
Τυχικός. Tychicus. Nomen proprium.
Τυχίος. Tychius. Nomen proprium.
Τύχων. Tycho, Tychonis. Nomen proprium.
Τύψαι. Verberare. Βαλεῖν ſignificat jaculari, ſive eminus aliquem ferire. At νύξαι, οὐτάσαι, & τύψαι, cominus vulnerare.

Υ Α.

Ὗ Υ. ⁹ ἐπίρρημα θαυμαστικόν. ὅπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, ὀσφραινόμενοι τῆς κνίσσης.

Ὑάδες. ¹⁰ οἱ ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἀστέρες.

Ὗ Υ. Adverbium admirantis. Eo autem vulgo uti conſuevimus, cum nidorem olfacimus.

Ὑάδες. Hyades. Suculæ. Stellæ in tauri cornibus.

1 *Εἰ χρὴ τύχην λέγειν ἐπὶ τ.*] Confer Noſtrum ſupra v. Τῷ νῦν λόγῳ.
2 Μήποτε δὲ τὸν.] Supra v. Τῷ νῦν λόγῳ rectius legitur, ποτὲ δὲ τοὐναντίον.
3 Σκέψασθε πρὸς Θ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 59. ut Portus monuit. Confer etiam Suidam ſupra v. Πρισθείς.
4 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 428. ut itidem Portus obſervaverat.
5 Καὶ Πολύβιός φησι] Hæ tres voces ſunt ſupervacaneæ.
6 *Οὐκ ἀνθρώπων βουλαῖς, ἀλλὰ τ.——ὄνομα προσχωρεῖν*] Hæc ſunt verba Procopii *Hiſt. Arc.* cap. IV. in fine: eademque leguntur lib. IV. *de Bello Goth.* cap. XII.
7 Οὐκ ἔνδηλα γίνεται] Apud Procopium abſque negatione legitur, ἔνδηλα γίνεται.
8 Ὅτι βαλεῖν, τὸ πόρρ.] Eadem leguntur ſupra v. Οὐτάσαι.
9 *Ὗ Υ. ἐπίρρ.*] *Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad Plutum*, pag. 89. (44. Ed. Baſ. *P.*)
10 Ὑάδες] *Vide Grotium in notis ad Arati Phænom. pag. 5.*

Ὑακινθίδες.[1] θυγατέρες Ὑακίνθου τοῦ Λακεδαιμονίου.

Ὑακίνθινον. ὑπομελανίζον. πορφυρίζον.

Ὑάκινθος. ὄνομα κύριον.

Ὑάλη. ὕαλος. ὕαλος ἐστὶν, ἀφ' ἧς πῦρ ἅπτουσι· καί φησιν[2] Ἀριστοφάνης·

——— Ὁπόταν γράφοιτο ἡ δίκη,
Ἀπωτέρω στὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
Τὰ γράμματ' ἐκτήξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης.

ἔστι δὲ κατασκεύασμα ὑάλου τροχοειδὲς[3] ἠλέκτρου, εἰς τοῦτο τεχνασθέν· ὅπερ ἐλαίῳ χρίσαντες, καὶ ἡλίῳ θερμάναντες, προσάγουσι θρυαλλίδα, καὶ ἅπτουσι πῦρ. τοῦτο οὖν ὁ γέρων πρὸς Σωκράτην διαλεγόμενός φησιν, εἰ ὑφάψαιμι διὰ τοῦ ἠλέκτρου, καὶ προσαγάγοιμι τῇ δέλτῳ τὸ πῦρ τῇ τοῦ γραμματέως, ἀφανίσαιμι τὰ γράμματα τῆς δίκης.

Ὑάλιος. πολεμικός. καὶ Ἐνυάλιος.

Ὑάμπολις. ὄνομα πόλεως.

Ὑβάδαι.[4] δῆμος ἐστὶ τῆς Λεοντίδος.

Ὑβός.[5] ὁ κυρτός. καὶ ὕβωσις, ἡ κύρτωσις. καὶ ὑβάζειν, τὸ ἐμεῖν. οἱ γὰρ ἐμοῦντες ὑπὸ τῆς βίας κυρταίνειν ἐοίκασιν.

Ὑβρίζειν. ἐπὶ τοῦ αἰσχρῶς διαιτᾶσθαι. Ὑπέλαβε πονηροὺς ὄντας ὑβρίζειν καὶ ῥαστωνεύεσθαι. † Ὁ δὲ οὐ μάτην ἔζη, ὥς γε ἐμὲ κρίνειν, οὐδὲ μὴν, ὡς οἱ πολλοὶ, ἐπὶ τραπέζας κεκυφέναι, καὶ ἐμπίπλασθαι, καὶ ὑβρίζειν σπεύδων, ἀλλὰ πλέον τι εἰδέναι μαστεύων ὑφ' ἡγεμόνι Θεῷ.

Ὑακινθίδες. Hyacinthides. Hyacinthi Lacedæmonii filiæ.

Ὑακίνθινον. Hyacinthinum. Subnigrum. Purpureum.

Ὑάκινθος. Hyacinthus. Nomen proprium.

Ὑάλη. Idem quod ὕαλος. Id eſt, vitrum. Ὕαλος item dicitur inſtrumentum quoddam vitreum, quo ignis accenditur. Et Ariſtophanes inquit: *Cum ſcriba dicam ſcribet, ego procul ſtans hoc modo ad ſolem, literas delebo intentæ mihi dicæ.* Eſt autem inſtrumentum rotundum, ex vitro vel electro factum, ad hunc uſum confectum: quod oleo inungunt, eique ad Solem calefacto admovent ellychnium, & ſic ignem accendunt. Hoc igitur ſenex cum Socrate colloquens dicit: Si ope electri ignem accendero, eumque tabellæ, in qua ſcripta eſt lis, admovero, literas dicæ abolebo.

Ὑάλιος. Bellicus. Bellicoſus. Et Ἐνυάλιος, Enyalius. [Martis epithetum.]

Ὑάμπολις. Hyampolis. Nomen urbis.

Ὑβάδαι. Hybadæ. Populus eſt tribus Leontidis.

Ὑβός. Gibboſus. Curvus. Et ὕβωσις, gibboſitas, curvitas. Et ὑβάζειν, vomere. Qui enim vomunt, propter vim [convulſionis] ſe incurvare videntur.

Ὑβρίζειν. [Communiter, injuria vel contumelia aliquem afficere. Interdum vero,] turpem & flagitioſam vitam agere. *Exiſtimavit eos, quod eſſent mali, flagitioſe vivere, & otio indulgere.* † *Ille vero non temere, meo quidem judicio, vivebat, nec, ut vulgus, menſis imminebat, nec [cibo potuve immoderatius] ſe replebat, nec injuria quenquam afficiebat; ſed in ſcientia proficere duce Deo conabatur.*

Ὑβρίζοντες. σκιρτῶντες. Ἡρόδοτος.

Ὕβρις.[6] ὑπὸ βάρος τις οὖσα. ἢ παρὰ τὸ ὕειν βάρος.

Ὕβρις[7] φυτεύει τύραννον. ὕβρις, εἰ
Πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
Ἃ μὴ 'πίκαιρα, μηδὲ συμφέροντα.

Διὰ τῆς ὕβρεως, φησὶν, ἀνανεοῦται ὁ τύραννος. καὶ ὅταν, φησὶ, πολλὰ διαπράξηται, τότε εἰς μεγάλην ἀνάγκην ἐμπίπτει, διὰ τῆς ὕβρεως ἐπαρθείς. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ, Ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν. † [8] Παίδων μὲν γάρ οἱ γενομένων ὕβρεις διὰ τὸ σύνηθες οὐδὲ ὕβρεις ἐνομίσθησαν· ἀλλ' ἦν ἐγκύκλιον αὐτῷ καὶ πρόχειρον τοιαῦτα ἁμαρτάνειν. Εὐνάπιος φησὶ περὶ Καρίνου βασιλέως.

Ὕβρις. ἡ μετὰ προπηλακισμοῦ καὶ ἐπηρείας. Αἰκία δὲ, πληγαὶ μόνον. Λυσίας ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην· Καί τοι τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι

Ὑβρίζοντες. Saltantes. [Petulanter ſe gerentes.] Herodotus.

Ὕβρις. Injuria. Contumelia. Sic dicta, quaſi ὑπόβαρις, quod ſit gravis & moleſta.

Ὕβρις φυτ. *Injuria gignit tyrannum. Injuria, ſi facinoribus temere modum exceſſerit, quæ non ſunt opportuna nec utilia,* &c. Per injuriam, inquit, renovatur tyrannus. Qui poſtquam multa [inſolenter & injuſte] fecit, in magnam neceſſitatem incidit, injuria elatus. Hunc enim ſenſum habent verba illa, Ἀκροτάταν εἰσαναβ. † *Puerorum enim nobilium ſubagitationes propter rei frequentiam non amplius habebantur crimina: ſed quotidianum ipſi erat & maxime familiare hujuſmodi flagitia admittere.* Eunapius de Carino Imperatore inquit.

Ὕβρις. Injuria cum contumelia & petulantia conjuncta. Sive, injuria petulans & inſolens. Αἰκία vero verbera tantum ſignificat: Lyſias in oratione de verberibus adverſus Iſocratem: *Quis autem veſtrum ignorat, verbera pecunia tantum æſtimari poſſe: eos autem, qui*

1 Ὑακινθίδες] Vide ſupra v. Παρθένοι.

2 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 170. (101. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:
Ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
Ἀπωτέρω στὰς, &c.

3 Ἠλέκτρου] Scribendum eſt, ἢ ἠλέκτρου. Confer Salmaſium ad Solinum, pag. 773. Edit. Ultraj.

4 Ὑβάδαι. δῆμος] Ex Harpocratione.

5 Ὑβός] Confer Noſtrum ſupra v. Ἡβός.

6 Ὑπὸ βάρος] Scribendum potius eſt, ὑπόβαρις, una voce. Cæterum etymologia hæc vocis ὕβρις inepta eſt & ridicula.

7 Ὕβρις φυτεύει τύρ.] Sunt verba Sophoclis in *Oed. Tyr.* pag. 187. ut Portus monuit.

8 Παίδων μὲν γάρ οἱ γεν.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἐγκύκλιοι, & v. Καρῖνος, ubi eadem leguntur.

τὴν μὲν αἰκίαν χρημάτων ἐστὶ μόνον τιμῆσαι· τοὺς δὲ ὑβρίζειν δοξάντας ἔξεστιν ὑμῖν θανάτῳ ζημιοῦν.

Ὑβρίσασιν. ἐξαμαρτήσασιν αἰσχρῶς. Ἔνθα καὶ στρατιώταις ἔξω τοῦ προσήκοντος ὑβρίσασιν ἐπέθηκε δίκην. ἐλάττων δὲ ἦν ἡ δίκη τοῦ προσήκοντος.

Ὕβρισεν. οὐχ ὁ πατάξας, ἀλλ' ὁ ἐπιπλήξας καὶ ὀνειδίσας. Ὑπὸ ἀγανακτήσεως καὶ περὶ τῆς ὕβρεως τιθέμενος, ὅτι μὴ τὰ πρῶτα ἐπεπίστευτο τὴν στρατείαν. [1] Ἀριστοφάνης·

Εἶτ' οὐχ ὕβρις ταῦτ' ἐστὶ, καὶ πολλὴ τρυφὴ,
Ὅτ' ἐγὼ μὲν ὢν Διόνυσος, υἱὸς Σταμνίου,
Αὐτὸς βαδίζω, καὶ πονῶ· τοῦτον δ' ὀχῶ,
Ἵνα μὴ ταλαιπωροῖτο, μὴ δ' ἄχθος φέρῃ;

Τρυφή. ἀντὶ τοῦ ἀλαζονεία.

Ὑβριστάς. τοὺς θρασεῖς, καὶ λοιδόρους.

Ὕβρις. Τίς ὕβρις, καὶ ἡ ἀτιμία.

Ὑβριστότερος. Ξενοφῶν· Οἱ ἀμελεῖσθαι δοκοῦντες στρατιῶται, οἱ μὲν ἀγαθοὶ, πολὺ ἀθυμότεροι γίνονται· οἱ δὲ πονηροὶ, πολὺ ὑβριστότεροι. Καὶ αὖθις· Οὐδὲν ὑβριστικώτερον ὄχλου πρὸς ὀργὴν καὶ παρανομίαν ὁρμήσαντος.

Ὑγεία.[2] οἰωνιζόμενοι εἰώθασι λέγειν πρὸς τὸ, τίς ὁ ζητῶν, [3] ὄνομα, ἢ ὑγίειαν, ἤ τι τοιοῦτον. καὶ ὁ Ἔποψ ἔφη· Τίνες οἱ ζητοῦντες. οἱ δὲ ἔφασαν, Οἱ δώδεκα Θεοὶ [4] ἥξουσιν ἐπιλείψαι σε.

Ὑγεία. διττή ἐστιν. ἡ μὲν ἐν τῷ ἰατρῷ· ἡ δὲ ἐν τῷ ὑγιαζομένῳ σώματι. καὶ ἡ ἐν τῷ ἰατρῷ ποιητική ἐστι τῆς ἐν τῷ σώματι. οὕτω καὶ ἡ ἐν τῷ κόσμῳ τάξις ἐκ τῆς ἐν τῷ δημιουργῷ τάξεως γέγονε. τὸ δὲ ὑγιεινὸν τῶν πολλαχῶς λεγομένων ἐστίν. ὑγιεινὸν γὰρ, τὸ ποιητικὸν ὑγείας· ὡς τὸ φάρμακον. τὸ δὲ, φυλακτικόν· ὡς ἡ δίαιτα. τὸ δὲ, σημαντικόν· ὡς χρῶμα, σφυγμὸς, εὔπνοια, οὖρα.

Ὑγεία [5] Ἀθηνᾶ. ἐπώνυμόν ἐστι τῆς Ἀθηνᾶς. καὶ γὰρ Ὑγεία καλεῖται, καὶ Νίκη, καὶ Ἱππία, καὶ Ἐργάνη.

Ὑγιασθείς. Ὁ δὲ ὑγιασθεὶς τοῦ τραύματος.

Ὑγιαίνω. τὸ ὑγιάζω. μεταβατικῶς, αἰτιατικῇ.

Ὑγιές. λυσιτελές. ὠφέλιμον. Τῆς πόλεως ἐπ' οὐδὲν ὑγιές. [6] Φιλοκράτης·

Ὦ μηδὲν ὑγιὲς, μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν·
Οἷός μ' ὑπῆλθες· ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
Πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτ' ἐμοί.
Ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ.

Ὑγιέστερος. ὥσπερ καὶ, Ὑγιέστερος Κρότωνος. πολ-

contumelioſe aliquem tractaſſe videntur, licere vobis morte multare?

Ὑβρίσασιν. Illis, qui fœdam injuriam alicui intulerunt. Illis, qui contumelioſe aliquos tractarunt. *Tunc etiam militibus, qui præter decorum alios contumelioſe tractaverant, pœnam irrogavit. At pœna illa juſto levior erat.*

Ὕβρισεν. Contumelia affecit. [Et ὑβρίσας,] non qui aliquem verberavit, ſed verbis contumelioſis increpavit. *Ille autem vehementer indignabatur, & inſignem contumeliam ducebat, quod non initio expeditionis illius dux creatus eſſet.* Et Ariſtophanes: *Nonne contumelia hæc eſt, & ludibrium ingens, quod ego quidem, qui ſum Bacchus, filius Stamnii, pedes ingredior, & laſſor: hunc autem vehi ſino, ne defatigetur, neve onus ferat.*

Ὑβριστάς. Inſolentes. Petulantes. Contumelioſos. Injurios.

Ὕβρις. Contumelia. *Quænam hæc eſt contumelia & ignominia?*

Ὑβριστότερος. Inſolentior. Petulantior. Xenophon: *Milites, qui ſe negligi putant, ſi boni ſunt, animum magis demittunt; ſi vero mali, longe petulantiores evadunt.* Et iterum: *Nihil inſolentius turba ad iram & injuriam incitata.*

Ὑγεία. Sanitas. Qui alicui interroganti, Quis me quærit? reſpondebant; nomen alicujus Dei, vel Sanitatem, vel tale quid dicere ſolebant. Idcirco Epops dicit: *Quinam ſunt, qui me quærunt? Illi vero reſpondent: Duodecim Dii te perdituri veniunt.*

Ὑγεία. Duplex eſt ſanitas: una in medico; altera vero in corpore, quod ſanatur. Et illa, quæ eſt in medico, efficiens eſt ejus, quæ eſt in corpore. Sic etiam rerum ordo, qui eſt in Mundo, profectus eſt ab ordine, qui eſt in Opifice. Τὸ *ſalubre* autem varia ſignificat. Nam *ſalubre* dicitur, aliud, quod ſanitatem efficit, ut medicamentum: aliud, quod eandem conſervat, ut ratio victus: aliud, quod ejus eſt ſignum, ut color, pulſus arteriarum, commoda ſpiratio, urina.

Ὑγεία Ἀθηνᾶ. Minerva Sanitas. Cognomen eſt Minervæ. Nam & Sanitas, & Victoria, & Equeſtris, & Ergane dicitur.

Ὑγιασθείς. Qui convaluit. *Ille vero cum ex vulnere convaluiſſet.*

Ὑγιαίνω. Pro, ὑγιάζω. Tranſitive accipitur, & accuſativo jungitur. Secundæ valetudini reſtituo.

Ὑγιές. Sanum. Utile. *Cum nulla Reip. utilitate.* Philoctetes [apud Sophoclem inquit:] *O qui animo es minime ſincero & libero! Ut me fefelliſti! Ut me circumveniſti, uſus fraudis tuæ prætextu puero hoc ignoto mihi, indigno quidem te, digno vero me.*

Ὑγιέστερος. Sanior. Salubrior. Ut, *Sanior*

1 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, ſub initium.

2 Ὑγεία. οἰωνιζ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 546. (372. Ed. Baſ. P.)

3 Ὄνομα] Supple ex Scholiaſta, Θεοῦ τινος ὄνομα.

4 Ἥξουσιν] Apud Ariſtophanem hodie minus recte legitur, εἴξασιν.

5 Ὑγεία Ἀθηνᾶ] Ex Harpocratione.

6 Φιλοκράτης] Scribe, Φιλοκτήτης. Quæ enim ſequuntur, ſunt verba Sophoclis in *Philoctete*, pag. 418. ut Portus monuit.

λοὶ

λοὶ γὰρ Κροτωνιᾶται ἀσκηταί. καὶ, Ὑγιέστερος κολοκύνθης.

Ὑγιέστερος [1] κρότωνος. ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων ἡ παροιμία· ἀπὸ τοῦ ζώου τοῦ κρότωνος. λεῖον γάρ ἐστιν ὅλον, καὶ χωρὶς ἀμυχῆς, καὶ μηδὲν ἔχον σίνος.

Ὑγίεια [2] τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν τὸ κάλλιστον. Ὑγεία ἐστὶ συμμετρία τῶν πρώτων σωματικῶν δυνάμεων, ἅ ἐστι, θερμότης, ψυχρότης, ὑγρότης, ξηρότης. καὶ ὑγιεινὸς, ὁ ὑγιής. καὶ ἐπιρρηματικῶς, ὑγιεινῶς.

Ὑγιής. ὑγρὸς τις ὤν. ὁ δίυγρος, καὶ ζῶν. [3] Ἀλίβαντες δὲ, οἱ νεκροί. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, ἤγουν ὑγρασίαν.

Ὑγρὰ [4] κέλευθα. τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

Ὑγρός. ὁ εὐκατάφορος εἰς τὰς ἡδονάς. καὶ ὁ ῥευματιζόμενος.

Ὑγρῶς. [5] Ὑγρῶς κραδαινομένη, καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετὴς, εὔστολος γινομένη, ἐνίκα πάντας τοὺς τῶν θαυματοποιῶν ἐξηγουμένους. Φωνήν τε ἔχουσα ἡδεῖαν, καὶ ταύτην μετὰ τέχνης ἀφιεῖσα, οὐδενὸς ἐπ' ᾄσμασι θαυμαζομένου ἐκείθη δευτέρα. ἅτε δὴ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς περιεργίας, ἀκκιζομένη σὺν καιρῷ, καὶ πρὸς ζηλοτυπίαν εὐφυῶς ἄγουσα τὸν ἄνδρα, αὐτὴ μὲν πλοῦτον οὐκ εὐκαταφρόνητον οἴσειν· ἐκεῖνον δὲ κατὰ βαιὸν τηκόμενον τῷ ἔρωτι, ἀπήλλαξε τοῦ τῇδε. Καὶ αὖθις· [6] Πρὸς γὰρ τὰς δωρεὰς ἦν ὑγρὸς καὶ καταφερής· πρὸς δὲ τὰς εἰσπράξεις βαρύς τε καὶ συντεταμένος.

Ὑγρότης. ἁπλότης, καὶ ἀφέλεια.

Ὑδάσπης. ὄνομα ποταμοῦ.

Ὑδατηγὸς [7] ἀνήρ. ὁ ἀντλῶν.

Ὑδατίδες. σταγόνες.

Ὑδάτιον. νᾶμα.

Ὑδέουσιν. ᾄδουσι. λέγουσιν.

Ὕδω. τὸ ᾄδω. Ὕδειν ἔοικε. καὶ ὑδέοιμι, ἀντὶ τοῦ ὑμνοίμι.

Αἴθρην τε εὔτεκνον ἐπ' ἀγρομένοις ὑδέοιμι.

Ὕδερος.

Ὑδερῶν. ὑδρωπιῶν.

Ὕδδειν. ἀντὶ τοῦ ὑμνεῖν.

Ὕδη. ὄνομα πόλεως.

Ὕδος. τὸ ὕδωρ. καὶ τῷ ὕδει, ἡ δοτική.

Ὕδωρ. Τὸ ὕδωρ ἢ παντελῶς ἄχυμον, ὡς τοῖς ἰατροῖς δοκεῖ· ἢ ἐγγὺς ἄχυμον. ἔχει μέντοι δύναμιν πάντων τῶν χυμῶν δεκτικήν. διὸ καὶ ἀπολαύει παντὸς χυμοῦ, ὃς ἂν πλησιάσῃ αὐτῷ.

Ὕδωρ [8] βλύζον κάτωθεν, ἐχθροὺς μηνύει.

Crotone. Multi enim Crotoniatarum athletæ erant. Et, Sanior cucurbita.

Ὑγιέστερος κρότωνος. Crotone ſanior. De hominibus valde ſanis proverbium hoc dicitur: ab animali crotone. Totum enim eſt læve, & ſine fiſſura, & prorſus innoxium.

Ὑγίεια τῶν ἀνθρ. Sanitas humanorum bonorum pulcherrimum eſt. Sanitas eſt juſta proportio primarum corporis facultatum, quæ ſunt, calor, frigus, humiditas, ſiccitas. Et ὑγιεινὸς, ſanus, ſalubris. Et adverbialiter, ὑγιεινῶς, ſalubriter.

Ὑγιής. Sanus. Salubris. Quaſi dicas, ὑγρὸς ὤν, i. e. humidus, & vivus. Ἀλίβαντες vero dicuntur mortui; quod non habeant λιβάδα; i. e. humorem.

Ὑγρὰ κέλευθα. Humidas vias. Id eſt, Viam per mare.

Ὑγρός. [Communiter, humidus. Interdum vero,] qui in voluptates proclivis eſt. Item, qui fluxionibus obnoxius eſt.

Ὑγρῶς. Humide. Fluxe. Flexibiliter. Agiliter. Molliter. *Molliter & agiliter corpus movens, pedibuſque humi volitans, & pulchre veſtita, præſtigiatorum principes ſuperabat: cumque voce eſſet ſuavi, eam etiam arte adjuvans, nulli eorum, qui cantu excellebant, ſecunda habebatur. Adhæc, artis amatoriæ minime rudis, tempeſtive diſſimulando deſideria, & virum in æmulationem amoris callide pelliciendo, ſibi quidem divitias comparavit non contemnendas; illum vero paulatim amore tabeſcentem vita privavit.*

Ὑγρότης. [Humiditas. Flexibilitas.] Raritas. Simplicitas.

Ὑδάσπης. Hydaſpes. Nomen fluvii.

Ὑδατηγὸς ἀνήρ. Qui aquam haurit.

Ὑδατίδες. Guttæ aquæ.

Ὑδάτιον. Exiguus rivulus. Parvus latex.

Ὑδέουσιν. Canunt. Dicunt. Celebrant.

Ὕδω. Cano. Dico. Celebro. [Et poetice, metri cauſa, ὕδδω.] *Canere videtur.* Et ὑδέοιμι, canam, celebrem. *Æthram prole beatam in concione celebrabo.*

Ὕδερος. Aqua intercus. Hydrops.

Ὑδερῶν. Aqua intercute laborans.

Ὕδδειν. Pro, ὑμνεῖν. Canere. Celebrare.

Ὕδη. Hyde. Nomen urbis.

Ὕδος. Idem ac ὕδωρ. Aqua. Et dativus τῷ ὕδει.

Ὕδωρ. Aqua. Aqua vel omnino ſaporis expers eſt, ut medicis videtur; vel propemodum eſt ſaporis expers. Ita autem comparata eſt, ut omnes ſapores recipere poſſit. Quare etiam quovis imbuitur ſapore, qui eam attigerit.

Ὕδωρ βλ. *Aqua ſcaturiens inferne, inimicos ſignificat.*

1 Ὑγιέστερος κρότωνος.] Confer omnino Noſtrum ſupra v. Κρότωνος ὑγιέστερος.

2 Ὑγίεια τῶν ἀνθρ.] Vide Athen. lib. xv. cap. ult. & ibi Caſaubonum: itemque Noſtrum ſupra v. Ἀρχίας Συρακούσιος.

3 Ἀλίβαντες δὲ, οἱ νεκρ.] Vide Noſtrum ſupra h. v.

4 Ὑγρὰ κέλευθα] Eſt phraſis Homerica.

5 Ὑγρῶς κραδαινομένη, καὶ τ.] Fragmentum hoc eſſe Æliani diſcimus ex ipſo Suida ſupra v. Ἀκκιζόμενος, & v. Κρείσσως.

6 Πρὸς γὰρ τὰς δωρ.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Αὐτοπαγλήτης.

7 Ὑδατηγὸς ἀνήρ] Vide ſupra v. Ἱμαῖον ᾆσμα.

8 Ὕδωρ βλ.] Sunt tres verſus ad ſomniorum interpretationem pertinentes, qui leguntur etiam apud Aſtrampſychum. Cæterum in verſu primo pro βλύζον metri gratia ſcribendum eſt βλύον, ut

Ὕδωρ διαυγὲς ἐκπίνειν, χρηστὸν τόδε.

Aquam limpidam bibere, bonum [*eſt ſomnium.*]

Ὕδωρ πίνων πηλῶδες, ἐν λύπαις ἔσῃ.

Aquam bibens cænoſam, doloribus vexaberis.

Ὕδωρ[1] ἀντιλογίας. ἀπὸ τοῦ πράγματος ὁ τόπος τὴν προσηγορίαν ἐδέξατο. εἰς Μεῤῥὰν γὰρ ἐλθόντες, καὶ πικρὸν εὑρόντες τὸ ὕδωρ, κατὰ Μωσέως ἐβόησαν, καὶ τοῦ Θεοῦ κατελάλησαν. λέγει δὲ, Ὅτι διήλεγξά σου παρ' ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ τὴν ἀχάριστον γνώμην.

Ὕδωρ ἀντιλογίας. Aqua contradictionis. A re locus nomen accepit. Nam cum [Iſraelitæ] Merram veniſſent & amaram aquam inveniſſent, contra Moſen clamarunt, & Deo oblocuti ſunt. Dicit igitur [Deus:] *Ingratum animum tuum ad aquam illam coargui.*

Ὕδωρ αὐτοπαγές. τὸ συνεστηκὸς ἐν τοῖς ἱεροῖς. ἢ τὸ αὐτομάτας πηγὰς ἔχον.

Ὕδωρ αὐτοπαγές. Aqua in templis congregata. Vel, aqua vivos fontes habens.

Ὕδωρ[2] βορὸν, καὶ ἀγρυπνίην βορόν. λέγει οὖν, ὅτι τὸ ὕδωρ οὐκ ἐν τοῖς πυρέττουσι μόνον ἐστὶ τρόφιμον, ἀλλὰ κἂν τοῖς ἀγρυπνοῦσιν.

Ὕδωρ βορ. Aquam edacem, & vigiliam edacem. Dicit nimirum, aquam non ſolum in febribus, ſed etiam vigiliis alendi vim habere.

Ὕδωρ[3] δὲ πίνων, καλὸν οὐ τέκοις ἔπος. τοῦτο ἐξ ἐπιγράμματος εἶναι μέρος, οἱ μὲν, Ἀσκληπιάδου, οἱ δὲ Θεαιτήτου φασίν.

Ὕδωρ δὲ πίν. ***Aquam vero bibens, non compones pulchrum carmen.*** Eſt pars Epigrammatis, quod alii Aſclepiadis, alii vero Theæteti eſſe dicunt.

Ὕδωρ διαπορθούμενον. ἀντὶ τοῦ ἐσκεδασμένον, καὶ παντελῶς ἄχρηστον. Δαβίδ.

Ὕδωρ διαπ. Aqua præterfluens. Id eſt, [aqua,] quæ diſpergitur, & prorſus inutilis eſt. David.

Ὕδωρ παραῤῥέει. ἐπὶ τῶν ἐπαγγελλομένων παντὶ σθένει σπουδάζειν, ὡς κἂν εἰς ῥέοντα πλοῖα ἐμβῆναι οὐκ ὀκνησάντων. καὶ παροιμία· Ὕδωρ μένει. ἔστιν ἐν τῷ Ἀναπολεῖ. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα πονούντων.

Ὕδωρ παρ. ***Aqua præterfluit.*** De iis, qui pollicentur, ſe totis viribus ſtudium alicui navaturos eſſe; ut qui vel rimoſa navigia conſcendere dubitaturi non ſint. Et proverbium: ***Aqua manet.*** Eſt in v. Ἀναπολεῖ. Dicitur autem proverbiũ hoc de iis, qui fruſtra laborant.

Ὕδρα. ἐννεακέφαλος ὄφις.

Ὕδρα. Hydra. Id eſt, ſerpens novem habens capita.

Ὕδραν τέμνειν. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων λέγεται. ἱστορεῖται γὰρ ὕδρα ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχόμενον Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων αὐτῆς κεφαλῶν ἀνεφύοντο πλείους, κελεῦσαι Ἰολάῳ ἐπικαίειν τὰς κεφαλάς.

Ὕδραν τέμνειν. Hydram ſecare. *Dicitur de* rebus, quæ factu difficillimæ ſunt. Ferunt enim Herculem cum hydra Lernæa, quæ centum habebat capita, pugnantem, cum loco capitum amputatorum plura renaſcerentur, juſſiſſe Iolaum capita comburere.

Ὕδραν τέμνεις. ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται· παρ' ὅσον Ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ἀναδιδομένων αὖθις πλειόνων κεφαλῶν.

Ὕδραν τέμνεις. Hydram ſecas. Dicitur de rebus, quæ factu ſunt difficillimæ. Hercules enim hydræ capita amputans, non ideo magis eam vincebat, quod plura capita ſubinde renaſcerentur.

Ὑδρεύειν. ποτίζειν.

Ὑδρεύειν. Rigare. [Aquari. Aquam haurire.]

Ὑδρεία. τὸ ὑδρεύεσθαι. Ὑδρία δὲ, τὸ ἀγγεῖον.

Ὑδρεία. Aquatio. At ὑδρία, [per ι,] hydria, ſive vas aquarium.

Ὑδρηλόν.

Ὑδρηλόν. Aquoſum. Humidum. Irriguum.

Ὑδροπικός. καὶ ὑδροπότης, καὶ ὑδροποτεῖν.

Ὑδροπικός. Hydropicus. Et ὑδροπότης. Aquæ potor. Et ὑδροποτεῖν. aquam potare, [per ο ſcribuntur.]

Ὑδροῤῥόα.[4] τὸ μέρος τῆς στεφανίδος, δι' οὗ τὸ ἀπὸ τοῦ ὄμβρου ὕδωρ συναγόμενον κατέρχεται. ἢ ὁ στενὸς τόπος. Ὑδροῤῥόα, καὶ ἡ ὕφαλος πέτρα. λέγεται δὲ καὶ ὑδροῤῥοια. Οἱ δὲ εἰς τὰς ὑδροῤῥόας συνωθοῦντες αὐτοὺς, διὰ τούτων ἐσώζοντο πρὸς τὰς ναῦς.

Ὑδροῤῥόα. Canalis, per quem aqua pluvia collecta effluit. Ὑδροῤῥόα item vocatur petra ſub aquis latens. Dicitur etiam ὑδροῤῥοια. *Illi vero in canales aquæ pluviæ ſe mutuo trudentes, per hos ad naves evaſerunt incolumes.*

Ὑδροστάσιον. λίμνη μικρά. [5]Παραμειψάμενοι τὸ μέγα τοῦτο ὑδροστάσιον, ἀφίκοντο ἐς τὰς λίμνας, ἐν αἷς ἐπιμιγνύμενος ἀπόλλυται ὁ Κωφὴν ποταμός.

Ὑδροστάσιον. Stagnum. Parva palus. *Cum magnum iſtud ſtagnum præteriiſſent, pervenerunt ad paludes, quibus Cophen fluvius immixtus nomen ſuum amittit.*

habet Aſtrampſychus. In verſu ſecundo, ἐκπιεῖν, pro ἐκπίνειν. Syllaba enim penultima in ἐκπίνειν longa eſt: at in ἐκπιεῖν, brevis. In verſu tertio itidem metri gratia legendum eſt πιὼν, pro πίνων.

1 Ὕδωρ ἀντιλογίας. ἀπὸ τοῦ πρ.] Ex Theodoreto ad Pſalm. LXXX. v. 8. pag. 724.

2 Ὕδωρ βορόν] Vide ſupra v. Βορόν.

3 Ὕδωρ δὲ πίνων, καλ.] Senarius hic decerptus eſt ex Epigrammate Nicerati, quod integrum legitur Anthol. lib. 1. cap. LIX. in fine; & apud Athenæum lib. 11. cap. 111.

4 Ὑδροῤῥόα. τὸ μέρος τῆς στεφ.] Eadem etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Acharn.* pag. 426. (297. Ed. Baſ. P.)

5 Παραμειψάμενοι τὸ μ.] Hæc ſunt verba Menandri in *Excerpt. Legat.* pag. 109.

Ὕδρος.

Ὕδρος, ὕδρου. ὄφις. Ὕδρα γὰρ, ἐννεακέφαλος ὄφις.

Ὑδροφορία. ἑορτὴ πένθιμος Ἀθήνησιν ἐπὶ τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ ἀπολομένοις, ὡς Ἀπολλώνιος.

Ὑδροχεῖα. δεξαμεναί. Ὁλκὸν τοῦ ὕδατος ἐπεσκεύασε, καὶ ὑδροχεῖα ἐπενόησεν.

Ὑδροπιῶντες.[1] νοσοῦντες. Ὑδροποτοῦντες δέ.

Ὕδρωψ. ἡ νόσος.

Ὕαινα. θηρίον.

Ὑέ. ἀπειλὴ βραδυνόντων, καὶ ἀνοιγνύναι κελευόντων. καὶ γὰρ ὕειν, ἀντὶ τοῦ ἔβρεχεν.

Ὑέλιον. καὶ ὕαλος. καὶ ὑέλινον.

Ὑετός. τὸ υ μακρόν. Ἄγαν μέγαν ὑετὸν ἔστη. Αἰλιανός· Ἐμπεσόντων ὑετῶν, καὶ χάλαζα ἰσχυρὰ ἐρρύη. † Καὶ[2] ὑετὸς, ἐκ νέφους μεταβολὴ εἰς ὕδωρ, ἐπειδὰν ἐκ γῆς ἢ ἐκ θαλάττης ἀνενεχθεῖσα ὑγρασία κατενεχθῇ.

Ὕειον κρέας. χοίρειον. καὶ ὕεια, πληθυντικῶς, χοίρεια. Ἐχορτάσθησαν ὑείων.

Ὑεικόν. ὑὸς ἴδιον. χοίρου ἔργον. [3] Λέγεται τὸν Σωκράτην ἄλλων τε πολλῶν παρόντων, καὶ τοῦ Εὐθυδήμου, εἰπεῖν, ὅτι ὑεικὸν αὐτῷ δοκοίη πάσχειν ὁ Κριτίας, Εὐθυδήμῳ προσκνήσασθαι ἐπιθυμῶν, ὥσπερ τὰ ὕδια τοῖς λίθοις. [4] καὶ Ξενοφῶν φησιν, ὑηνῶν θρεμμάτων. [5] Καί ἔδοξέ μοί τοῦτο οὐκ ἀνθρώπινον, ἀλλ' ὑηνῶν τινῶν μᾶλλον εἶναι θρεμμάτων. Πλάτων Νόμων ζ'.

Ὑηνεῖς.[6] Ὗς δὲ [7] δὴ καὶ κυνοκεφάλους λέγων, οὐ μόνον αὐτὸς ὑηνεῖς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀκούοντας τοῦτο δρᾶν πρὸς τὰ συγγράμματά μου ἀναπείθεις, οὐ καλῶς ποιῶν. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ.

Ὑηνεία. Ἐν πάσῃ ὑηνείᾳ καλινδούμενος.

Ὑηνεία. μωρία. [8] Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηνία.

[9] διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρὸς καὶ συώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, καὶ θρύπτεσθαι ἐπὶ πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς, καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑηνείαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασίν· οἵπερ διαφόροις ἐδέσμασι χρώμενοι δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βόρβορον [10] διακυλίονται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας· ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο. † Ἡ [11] νῦν γενεὰ ὑπὸ τρυφῆς [12] ἀκολάστου διεφθαρμένη,

Ὕδρος. Hydrus. Serpens. Hydra vero, ſerpens, novem habens capita.

Ὑδροφορία. Hydrophoria. Lugubre feſtum Athenis, quod agitabatur in memoriam eorũ, qui diluvio perierant, ut tradit Apollonius.

Ὑδροχεῖα. Aquæ receptacula. Loca aquas recipientia & continentia. *Aquæ ductum exſtruxit, & aquæ receptacula excogitavit.*

Ὑδροπιῶντες. Aqua intercute laborantes. Ὑδροποτοῦντες vero, aquam potantes. [Per ο ſcribitur in ſyllaba ſecunda.]

Ὕδρωψ. Hydrops. Morbus.

Ὕαινα. Hyæna. Fera.

Ὑέ. Hye. Minatio tarde venientium, & aperire jubentium.

Ὑέλιον. Exiguum vitrum. Et ὕελος, vitrum. Et ὑέλινον, vitreum.

Ὑετός. Pluvia. Τὸ υ longum eſt. *Ingentem pluviam admirans ſtetit.* Ælianus: *Cum pluvia & vehemens grando decidit.* † Pluvia eſt nubis in aquam mutatio, cum ex terra vel mari humor ſurſum elatus decidit.

Ὕειον κρέας. Suilla caro. Porcina caro. Et ὕεια, in plurali, carnes ſuillæ. *Suillis carnibus ſatiati ſunt.*

Ὑεικόν. Suillum. Porcinum. *Ferunt Socratem cum aliis multis præſentibus, tum Euthydemo, dixiſſe, videri ſibi Critiam affectum ut porcum, qui Euthydemo ſe affricare cuperet, quemadmodum porcelli ſaxis.* Et Xenophon dicit, ὑηνῶν θρεμμάτων, i.e. porcorum. *Hoc autem non hominis, ſed potius porcorum quorundam mihi viſum eſt.* Plato *Legum* VII.

Ὑηνεῖς. Suillos mores refers. Porcum imitaris. *Sues enim & cynocephalos narrans, non ſolum ipſe porcorum more ſpurcum te præbes, ſed etiam auditoribus perſuades, ut idem adverſus mea ſcripta faciant, non recte faciens.* Plato in *Theæteto.*

Ὑηνεία. Mores ſuilli. Spurcities ſuilla. *Qui ſe in omni ſpurcitie ſuilla volutat.*

Ὑηνεία. Stultitia. [Porcina ſpurcitia.] Ariſtophanes: *Ne fiat porcina Theagenis ſpurcitia.* Hic enim male audiebat ut fatuus & porcinis moribus præditus. Erat autem ex Piræeo. Idem cum pauper eſſet, divitiis tamen inepte gloriabatur. Fuit autem & corpore craſſo & ſuillo. Quidam vero ὑηνείαν dicunt eſſe porcorum graveolentiam; qui variis veſcentes cibis, excrementa graviter olentia emittunt, & in cœno volutantur. Fuit autem & alter *Theagenes*, qui ſcripſit in Ho-

1 Ὑδροπιῶντες] Vel literarum ſeries oſtendit, ſcribendum eſſe ὑδρωπιῶντες, per ω in ſyllaba ſecunda.

2 Ὑετὸς, ἐκ νέφους μεταβ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone* Citt. num. 153, ut Pearſonius etiam obſervaverat. Cæterum, pro ἡ νέφους μεταβολὴ, ſcribendum potius cenſeo, ἡ νέφους μεταβολή.

3 Λέγεται τὸν Σωκράτην ἀλ.———ὕδια τοῖς λίθοις] Hæc leguntur apud Xenophontem lib. I. Ἀπομνημονευμάτων, pag. 716.

4 Καὶ Ξενοφῶν φησιν ὑηνῶν θρεμμάτων] Scribendum eſt, Ξενοφῶν φησιν. Καὶ, ὑηνῶν θρεμμάτων. Quæ enim præcedunt, ſunt verba Xenophontis, non vero ea, quæ ſequuntur.

5 Καὶ ἔδοξέ μοι τοῦτο οὐκ ἀνθρ.] Hæc ſunt verba Platonis *Legum* lib. VII. pag. 640. ſed ubi legitur ὑηνῶν, cum circumflexo in ultima.

6 Ὑηνεῖς. Ὗς δὲ δ.] Male hæc cum præcedentibus ante cohærebant, quæ & ſenſu & ſerie literarum ſuadente inde ſeparavi & a capite repoſui.

7 Ὗς δὲ δὴ καὶ κυνοκεφ.] Hæc ſunt verba Platonis in *Theæteto*, pag. 124. ubi pro πρὸς τὰ συγγράμματα, legitur, εἰς τὰ συγγ.

8 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 693. (470. Ed. Baſ. *P.*)

9 Διεβέβλητο γὰρ οὗτος ὡς μωρ.———ἐπὶ μαλακίᾳ διεβάλλετο] Hæc αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiaſtam ad modo dictum locum Ariſtophanis.

10 Διακυλίονται] Enarrator Comici rectius, κυλίονται.

11 Ἡ νῦν γενεὰ ὑπὸ τρ.] Totum hoc fragmentum excerptum eſſe ex Damaſcio, diſcimus ex ipſo Suida infra v. ψυχή: ubi locus hic auctior legitur.

12 Ἀκολάστου] Infra v. ψυχὴ legitur ἀκολάστῳ, uti etiam hic ſcribendum eſt.

ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦντα, δειλία σύνοικος, καὶ πάσῃ ὑηνίᾳ, φιλοχρήμων, μικροπρεπὴς, δουλεύειν ἐθέλουσα, ἀσφαλὲς οὐδέν τι μέγα, οὐδὲ ἐλεύθερον διαπραττομένη, ἀνδραποδώδης καὶ ἀσθενὴς, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσα, οὔτε θυμοῦ γενναίου γεγευμένη· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον, ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. τοιάνδε εἶναι καὶ πολλῷ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυε τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων. Ὑηνία δὲ, ἡ [1] συγγένεια.

Ὑηνεῖς. ῥῆμα. ὑεικόν τι καὶ ζῶῶδες ποιεῖς. καὶ, ὑήνων θρεμμάτων. ζήτει ἄνω.

Ὑήνων. σκαιῶν, καὶ ἀμαθῶν. καὶ ὑηνεὺς, ὁ σκαιός.

Ὕης,[2] Ὕου. ἐπίθετον Διονύσου· ὡς Κλείδημος. ἐπειδὴ, φησὶν, ἐπιτελοῦμεν τὰς θυσίας αὐτῷ, καθ' ὃν ὁ Θεὸς ὕει χρόνον. ὁ δὲ Φερεκύδης τὴν Σεμέλην Ὕην λέγεσθαι· καὶ τὰς τοῦ Διονύσου τροφοὺς, Ὑάδας. Ἀριστοφάνης δὲ συγκαταλέγει ξενικοῖς Θεοῖς τὸν Ὕην.

Ὑθλεῖς. φλυαρεῖς. ὕθλος γὰρ, ἡ φλυαρία.

Ὑΐδιον. καὶ ὑΐδια. προγέγραπται.

Ὑϊδοῦς. ὁ υἱοῦ υἱός. ὁ ἔγγονος.

Ὑλακόμωροι.[3] ὑλακτικοί. οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πονούμενοι.

Ὑλακτεῖ. ἐμμανῶς καὶ ἀναιδῶς βοᾷ, ὡς ὁ κύων.

Τοιαῦθ'[4] ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
Ὁ πάντα κλεινὸς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη.

Ὑλακτούσης. μαργώσης. [5] ἐν Ἐπιγράμματι·

Τῷ σὺ δίδου μὴ πολλὰ, δι' εὐάγρου δὲ λίνοιο,
Δαῖμον, ὑλακτούσης νηδύος ἡσυχίην.

Ὕλαν[6] κραυγάζειν. ἱστοροῦσιν Ὕλαν τὸν Θειοδάμαντος, καλὸν τὴν ὥραν, ἐρώμενον Ἡρακλέους, ὅτε συνέπλει τοῖς Ἀργοναύταις. γενομένων δὲ κατὰ Μυσίαν, ἐξελθεῖν ὑδρευσόμενον· ὑπὸ Νυμφῶν δὲ ἀφανισθῆναι. τούτου δὲ ἐπὶ ζήτησιν Πολύφημον πεμφθέντα κεκραγέναι, καὶ ὀνόματι ἀνακαλεῖν τὸν Ὕλαν, μηδὲν περαίνοντα. διὸ καὶ τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνυόντων λέγεσθαι. καὶ νῦν δὲ Κιανοὺς ἔτι ἀπομίμημα τῆς ζητήσεως ποιουμένους, ἑορτάζειν τῷ Ἥρωϊ.

Ὕλας. ὄνομα κύριον.

Ὑλαῖα. ἐκ τοῦ ὕλη. καὶ ὑλαῖος.

Ὑλειώτης. ὁ ἐν ὕλῃ διατρίβων. [7] ἐν Ἐπιγράμματι·

Τοῦτό σοι, Ὑλειῶτα, κατ' ἀγριάδος πλατάνοιο
Δέρμα λυκοῤῥαίστης ἐκρέμασεν Τελέσων.

merum: qui propter mollitiem infamis erat. † *Hæc noſtra ætas luxu immodico corrupta, humili & effœminato animo prædita, in ignavia & omni ſpurcitie vitam traducens, avara, ſordida, ſervire parata, nihil magnum ac ingenuo dignum peragens, mancipiorum ſimilis, & infirma, ventre & venere felicitatem ſemper metiens, nec animo generoſo prædita, tanquam corpus diſſolutum in uno loco jacens, enervatum, & quod amplius ſe movere nequit. Talem & longe abjectiorem eſſe demonſtrabat vitam illorum, qui nunc in hoc mundo degerent.* Ὑηνία vero, cognatio. *Port.*

Ὑηνεῖς. Verbum. Aliquid ſuillum & ſpurcum facio. Et ὑήνων θρεμμάτων, porcorum. Quære ſupra.

Ὑήνων. [Suillorum. Porcinorum.] Ineptorũ. Indoctorum. Et ὑηνεὺς, ſuillus, ineptus, fatuus.

Ὕης, Ὕου. Hyes, Hyis. Epithetum Bacchi, quemadmodum ait Clidemus. Nam, inquit, ipſi ſacrificia facimus eo tempore, quo Deus pluit. Pherecydes vero tradit, Semelen Hyen vocari; & Bacchi nutrices, Hyadas. Ariſtophanes vero Hyen inter peregrinos Deos recenſet.

Ὑθλεῖς. Garris. Nugaris. Ὕθλος enim, garrulitas, nugacitas.

Ὑΐδιον. Parvus ſus. Porcellus. Et ὑΐδια, parvi ſues, porcelli: ut & ante dictum eſt.

Ὑϊδοῦς. Filii filius. Nepos.

Ὑλακόμωροι. Natura ſua latrantes. Latrandi facultate præditi. [Epithetum canum.]

Ὑλακτεῖ. Latrat. Furioſe & impudenter vociferatur, ut canis. [Sophocles:] *Talia latrat. Simul vero* [*eam*] *incitat prope adſtans inclytus ille* [*& egregius vir,*] *omnium malorum noſtrorum auctor.*

Ὑλακτούσης. Latrantis. Inſanientis. Furentis. In Epigrammate: *Huic tu exigua da: fac autem, ut reti piſcatorio tantum capiat, quantum ſufficit ad latrantem ſtomachum placandum.*

Ὕλαν κραυγάζειν. Hylam clamare. Ferunt Hylam, Thiodamantis F. pulchra forma præditum, Herculis amaſium fuiſſe, quum una cum Argonautis navigaret. Cum autem ad Myſiam perveniſſent, ad aquam hauriendam ex navi exiviſſe, & a Nymphis raptum fuiſſe. Polyphemum vero ad eum inquirendum miſſum, clamore ſublato Hylam ſæpius nomine vocaſſe; ſed fruſtra. Quare proverbium hoc dicitur de iis, qui fruſtra laborant. Et nunc Cianos adhuc ad imitationem illius inquiſitionis Herois ejus feſtum celebrare ajunt.

Ὕλας. Nomen proprium. Hylas.

Ὑλαῖα. Sylveſtria. Ab ὕλη, ſylva.

Ὑλειώτης. Sylveſtris. In ſylva degens. In Epigrammate:

Hanc tibi, ſylveſtris Pan, de agreſti platano
Pellem luporum interfector ſuſpendit Teleſon.

1 Ἡ συγγένεια.] Non dubito quin ſcribi debeat, συηνία: ut ſenſus ſit, ὑηνία idem ſignificare quod συηνία. Vide Noſtrum ſupra v. Συηνία.
2 Ὕης, Ὕου. ἐπίθετον Διον.] Eadem habet Etymologus. Confer etiam Valeſium in notas Mauſſaci ad Harpocrationem, v. Ἄττης.
3 Ὑλακόμωροι.] Homerus Il. Ξ. v. 29.
4 Τοιαῦθ' ὑλακτεῖ. σὺν δ' ἐπ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in Electra, pag. 95. ut Portus monuit.
5 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. iii. Epigr. xii.
6 Ὕλαν κρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Τὸν Ὕλαν κραυγάζειν.
7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. xv. Epigr. xviii. ut & Portus monuit.

Ὑλλεῖς.

Ὑλλεῖς. ἔθνος Ἰλλυρικόν. ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους, καὶ Μελίτης τῆς Αἰγαίου τοῦ ποταμοῦ.

Ὑλλεῖς. Hyllenſes. Gens Illyrica. Ab Hyllo filio Herculis, & Melites, Ægæi fluvii filiæ.

Ὕλη. ὁ σύνδενδρος τόπος. καὶ ἡ σκῆψις, ἡ πρόφασις, ἡ ὑπόθεσις.

Ὕλας χορηγῶν, καὶ τοσαύτας, καὶ ξένας.

Ὕλη δὲ, καὶ ἡ εἰδοποιουμένη ὑπὸ τοῦ εἴδους. πᾶν γὰρ τὸ γινόμενον, ἢ φύσει, ἢ τέχνῃ, ἐξ ὕλης καὶ εἴδους ἔχει τὴν σύστασιν. οἷον, ὁ Σωκράτης ἐξ ὕλης μὲν τῆς σαρκός· εἴδους δὲ, τῆς ἀνθρωπείας μορφῆς. καὶ τουτὶ τὸ τεχνητὸν, ἐξ ὕλης μὲν τοῦ ξύλου· εἴδους δὲ, θύρας, ἢ σκαμνίου, ἢ ἄλλου τινός.

Ὕλη. Sylva. Locus arboribus conſitus. Item, excuſatio, prætextus. Vel, argumentum, materia. *Tot & tam peregrinas materias ſuppeditans.* Ὕλη etiam dicitur materia, quæ informatur a forma. Quidquid enim fit vel natura, vel arte; ex materia & forma conſtat. Ut, Socrates, ex materia conſtat, carne; ex forma vero, humana forma. Et hoc [inſtrumentum] arte confectum, ex materia quidem ligni conſtat; forma vero, januæ, vel ſcamni, vel alius alicujus rei.

Ὑλήεσσα χώρα. ἡ σύνδενδρος.

Ὑλήεσσα χώρα. Sylvoſa regio. Arboribus conſita regio.

Ὑληκοίτης θήρ. ὁ ἐν τῇ ὕλῃ τὴν κοίτην ποιούμενος.

Ὑληκοίτης θήρ. Fera in ſylvis cubile habens.

Ὑλωροί. οἷς τὰ διὰ τῆς ὕλης ἔργα ἐν φροντίδι ἐστί. λέγει δὲ τοὺς φύλακας τοῦ ὄρους.

Ὑλωροί. Sylvarum cuſtodes. Montis cuſtodes.

Ὑληφόρον. ξυληφόρον.

Ὑληφόρον. Ligniferum.

Ὑλλίδης.

Ὑλλίδης. Hyllides. Hylli filius.

Ὕλλος. ὄνομα κύριον. [1] Βουθοίνας ὁ Ἡρακλῆς, Ὕλλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πεινάσαντος, ἕνα τῶν ἀροτήρων βοῶν Θειοδάμαντος θοινήσας ἔφαγε.

Ὕλλος. Hyllus. Nomen proprium. Hercules, qui admodum vorax erat, Hyllo ejus filio eſuriente unum ex Thiodamantis bobus aratoribus mactatum devoravit.

Ὑλωρός. ὁ τῆς ὕλης φύλαξ.

Ὑλωρός. Sylvæ cuſtos.

Ὑμά. ὑμέτερα.

Ὑμά. Pro ὑμέτερα. Veſtra.

Ὑμεδαπῶν. τῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐδάφους ὑμῖν συγγενῶν. ἢ τῆς αὐτῆς χώρας.

Ὑμεδαπῶν. Veſtratium. Vel, eorum, qui ſunt ex eadem regione, ex qua vos.

Ὑμέλην. στεῖραν. ἄγονον.

Ὑμέλην. Sterilem. Eam, quæ nullam prolem gignit.

Ὑμεναίων. γαμικῶν ὕμνων. Ὑμέναιος γὰρ ἐκείνων Λυδὸς ᾄδεται.

Τὸν [2] χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὑμνητῆρ' ὑμεναίων

Κύκνον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελψάμενον.

Ὑμεναίων. Hymenæorum. Nuptialium hymnorum, *Hymenæus enim illorum Lydus canitur.* [In Epigrammate:] *Illum feſtivum Alcmanem, nuptialium hymnorum poetam, & cygnum, qui Muſis digna cecinit.*

Ὑμενῶδες. λεπτότατον, (ἀπὸ τοῦ ὑμένος,) καὶ οἷον εἰπεῖν, ἀερῶδες.

Ὑμενῶδες. Tenue inſtar membranæ. Ab ὑμὴν, membrana.

Ὕμμες, καὶ ὔμμιν. ψιλοῦνται· ὡς Αἰολικόν.

Ὕμμες. Vos. Et ὔμμιν, vobis. Cum ſpiritu tenui ab Æolenſibus ſcribuntur.

Ὑμεῖς [3] μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βίον. διότι οἱ γαμοῦντες στέφονται σισυμβρίοις καὶ φυτοῖς τισίν. ἢ ὅτι ἡδυπαθοῦσι πρὸς τὰς τῶν γάμων ἡμέρας.

Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζ. *Vos quidem vivitis ſponſorum vitam.* Qui enim uxores ducunt, ſiſymbris & herbis quibuſdam coronantur. Vel quia durantibus nuptiarum diebus læti genio indulgent.

Ὑμεῖς, [4] ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι. χρησμοῦ κομμάτιόν ἐστι παροιμιαζόμενον. οὕτως·

Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρ. *Vos vero, Megarenſes, neque tertii, neque quarti eſtis.* Eſt pars oraculi, proverbii locum obtinens. Ipſum autem oraculum ſic ſe habet:

Ἵππον Θεσσαλικὴν, Λακεδαιμονίην τε γυναῖκα,

Equam Theſſalicam, Lacedæmoniamque mulierem,

Ἄνδρας δ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης.

Viros vero, qui potant aquam pulchræ Arethuſæ.

Ἀλλ' ἔτι καὶ τῶνδ' εἰσὶν ἀμείνονες, οἵτε μεσηγὺ

Sed vel iſtis ſunt præſtantiores, qui inter

Τίρυνθος ναίουσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,

Tirynthem habitant, & Arcadiam multas oves habentem,

Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πτολέμοιο.

Argivi, lineis thoracibus induti, ſtimuli belli.

Ὑμεῖς δ', Αἰγιέες, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι,

Vos vero, Ægienſes, neque tertii, neque quarti,

1 Βουθοίνας ὁ Ἡρακλ.] Hæc leguntur etiam ſupra, v. Βουθοίνης.

2 Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμ.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 275. Ed. Henr. Steph. ubi integrum Epigramma vide.

3 Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζ.] Senarius hic legitur apud Ariſtoph. *Avibus,* pag. 548. (374. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρ.] Vide Euſtath. ad Homer. pag. 292. Tzetzem Chil. IX. cap. CCXCI. Scholiaſtam Theocr. ad *Idyll.* XIV. v. 48. Noſtrum ſupra v. Αἰγιεῖς, & v. Μεγαρέων.

Οὔτε δυωδέκατοι, οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Ἱστορεῖ δὲ Μνασέας, ὅτι Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ καταναυμαχήσαντες Αἰτωλοὺς, καὶ λαβόντες πεντηκόντορον αὐτῶν, δεκάτην Πυθοῖ ἀνατιθέντες, ἠρώτων τίνες εἶεν κρείττους τῶν Ἑλλήνων. ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὰ προκείμενα. καὶ Ἴων δὲ Αἰγιεῦσι δοθῆναι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖ. τινὲς δὲ οἴονται Μεγαρεῦσιν εἰρῆσθαι αὐτὸν, καὶ προφέρονται·

Ὑμεῖς δ', ὦ Μεγαρεῖς, οὔτε τρίτοι, οὔτε τέταρτοι.

Ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις·

——————— Τῆς δὲ ταλαίνης

Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, οὐ λόγος, οὐδ' ἀριθμός.

Ὑμὴν, ὑμένος. τὸ λεπτότατον δέρμα.

Ὑμηττός. τόπος ἐν Ἀθήναις. ἢ ὄρος. καὶ Ὑμήττιον μέλι, ἐξ αὐτοῦ. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ εὔχρηστον πρὸς ἰατρείαν.

Ὑμνεῖν. ὀδύρεσθαι. μέμφεσθαι. λοιδορεῖν. κατ' εὐφημισμόν· ὡς ἐν [1] πρώτῳ Πολιτείας Πλάτων, καὶ [2] Σοφοκλῆς, καὶ Αἰσχύλος φασί.

Ὑμνηπολείτω. ὑμνείτω. καὶ ὑμνοπόλος.

Ὑμνεῖ σε. Ὁ τοῦ φωτὸς διατμήξας τὸ πρωτόγονον χάος, ὡς ἐν φωτὶ τὰ ἔργα ὑμνεῖ σε, Κύριε, τὸν δημιουργόν. τὸ δὲ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅπως κεῖται.

Ὑμνήσεις. [3] Χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά. ἡ τραγῳδία φησί.

Ὑμνείτω. δοξαζέτω.

Ὕμνιδι. ἀπὸ ὕμνις εὐθείας, ὕμνιδος, ὕμνιδι.

Ὑμνοπόλος. ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος. [4] Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων. περὶ Ἀλκμᾶνος τοῦ Λυρικοῦ.

Ὑμνῳδία. καὶ ὑμνῳδός.

Ὕνις. γεωργικὸν ἐργαλεῖον. καὶ ῥόπαλον. [5] ἐν Ἐπιγράμματι.

——————— Ἱστοβόην τε

Σὺν γυροῖς ἀρότροις. καὶ φιλόγαιον ὕνιν.

τὸ δὲ υ μακρόν.

Ὑόμενος. βρεχόμενος.

Ὑομουσία. ἀπαιδευσία. χοιρῳδία. [6] Ἀριστοφάνης· Θαυμάζω τῆς ὑομουσίας.

Ὑοσκυαμᾶν. μεμηνέναι. παραπαίειν. Φερεκράτης Κοριαννοῖ· Ὑοσκυαμᾷς ἀνὴρ γέρων.

Ὑοσκύαμον. εἶδος βοτάνης δηλητηριώδους, μέλαν ἔχον σπέρμα.

Ὑάδεις. [7] οἱ Ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδεις τινὲς καὶ ἀπαίδευτοι ἐκωμῳδοῦντο· καὶ τάχ' ἂν εἴησαν προκέφα-

Υ Μ

Neque duodecimi eſtis, neque in ullo pretio nec numero.

Mnaſeas vero narrat, Ægienſes, qui ſunt in Achaja, Ætolis navali prælio victis, actuariam ipſorum navem, quæ quinquaginta remis agebatur, captam decimæ loco Apollini Pythio conſecraſſe, & ex eo quæſiviſſe, quinam Græcorum ſe præſtantiores eſſent: Pythiam vero ante dicta ipſis reſpondiſſe. Ion etiam hoc oraculum Ægienſibus datum fuiſſe tradit. Quidam vero putant id Megarenſibus redditum fuiſſe; quod proinde ſic efferunt: *Vos vero, o Megarenſes, neque tertii, neque quarti eſtis.* Sic & Callimachus in Epigrammatibus: *Miſera vero ſponſa, ut Megarenſes, nullo nec loco nec numero habetur.*

Ὑμήν. Membrana. Tenuiſſima pellis.

Ὑμηττός. Hymettus. Locus in Attica. Vel mons: a quo mel Hymettium. Ex eodem etiam petebatur, quidquid ad medicinam erat utile.

Ὑμνεῖν. [Communiter, carmine celebrare. Canere. Interdum vero,] lugere, incuſare, convitiis inſectari; per euphemiſmum: ut in primo *de Rep.* Plato, & Sophocles, & Æſchylus ajunt.

Ὑμνηπολείτω. Celebret. Et ὑμνοπόλος, [poeta,] qui alios carminibus celebrat.

Ὑμνεῖ σε. Te celebrat. *Qui luminis primum Chaos diviſiſti, ut in luce opera te, Domine, opificem celebrent.* Ὡς enim hic poſitum eſt pro ὅπως.

Ὑμνήσεις. Celebrabis Canes. Lugebis. Deflebis. *Extra terram iſtam mala tua deflebis.* Sic Tragicus inquit.

Ὑμνείτω. Canat. Laudet. Celebret.

Ὕμνιδι. Hymnidi. Dativus eſt, a recto ὕμνις.

Ὑμνοπόλος. Carminibus alios celebrans. Poeta. *Multæ ſunt patriæ poetarum.* De Alcmane Lyrico [hæc dicuntur.]

Ὑμνῳδία, Hymnodia. Hymnorum cantatio. Et ὑμνῳδός. Hymnorum cantator. Poeta.

Ὕνις. Vomer. Ruſticum inſtrumentum. Item, clava. In Epigrammate: *Et temonem aratri, cum incurvis aratris, & terræ amantem vomerem.*

Ὑόμενος. Qui pluvia rigatur.

Ὑομουσία. Muſa ſuilla. Id eſt, cantus inſcitus & illepidus. Ariſtophanes: *Miror Muſam ejus ſuillam.*

Ὑοσκυαμᾶν. Inſanire. Delirare. Pherecrates *Corianno: Deliras, ſenex.*

Ὑοσκύαμον, & ὑοσκύαμος. Hyoſcyamus. Genus herbæ venenoſæ, quæ nigrum ſemen habet.

Ὑάδεις. Suilli. Porcini. Suillis vel porcinis moribus præditi. Filii Hippocratis, ut ſuillis

1 Ἐν πρώτῳ Πολιτείας Πλάτων] Pag. 410. D.
2 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 99. Vide mox v. Ὑμνήσεις.
3 Χθονὸς τῆσδ' ἐκτ.] Hæc ſunt verba Sophoclis *Electra*, pag. 99.
4 Πολλαὶ μητέρες ὑμνοπόλων] Integrum Epigramma, unde fragmentum hoc decerptum eſt, exſtat Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 175. Ed. Henr. Steph. Sed ibi rectius legitur, πολλαὶ πατρίδες ὑμνοπόλων.

5 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. IX. ut Portus monuit.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 346. (243. Ed. Baſ. P.)

7 Οἱ Ἱπποκράτους υἱεῖς ὑώδ.] Eadem legas apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 180. (109. Ed. Baſ. P.) itemque Noſtrum ſupra, v. Βληχὼ, & v. Τοῖς Ἱπποκράτους.

λοι

λοι. καὶ Εὔπολις· Υἱεῖς Ἱπποκράτους ἐμβόλιμοί τινες, βληχητὰ τέκνα. τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

Ὕω. τὸ βρέχω. αἰτιατικῇ. καὶ, Ὕει σοι πῦρ ἐξ οὐρανοῦ.

Ὕων. βρέχων. Ὑῶν δὲ, χοίρων.

Υἱώθης. υἱοθετήθης.

Υἱῶσαι τὸν παῖδα. υἱὸν ποιῆσαι αὐτὸν θετόν. καὶ υἱώσει, τῇ υἱοθεσίᾳ. καὶ υἱώσατο, ἀντὶ τοῦ υἱὸν θετὸν ἐποίησε. καὶ τὰς υἱώσεις, τὰς υἱοθετήσεις, καὶ υἱοθεσίας. ἡ χρῆσις παρὰ Αἰλιανῷ πολλή.

Ὑπαποτρέχειν.

Τοῖς [1] μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν Πνύκα

Ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάτταλον.

ἀντὶ τοῦ, ὀπίσω τρέχειν, μηδὲ τὸ τυχὸν ἔχουσιν. οἱ γὰρ ὕστερον ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πνύκα οὐκ ἐλάμβανον τὸ ἐκκλησιαστικόν.

Ὑπάγγελος. Ὁ δὲ κατορρωδήσας, μὴ γενόμενος ὑπάγγελος τοῖς Ῥωμαίοις κινδυνεύσῃ. ἀντὶ τοῦ καταφανής.

Ὑπάγει. ἐξαπατᾷ. ἢ ὑποτάσσει. Ὑπάγει τὰ προβλήματα τοῖς γενικοῖς. † Ὑπάγοντος δὲ αὐτὸν τοῦ κέρδους, καὶ ἐπὶ μᾶλλον ὑποθήγοντος.

Ὑπάγειν ἐς δίκην. τὸ ἄγειν. καὶ Θουκυδίδης, καὶ ἄλλοι.

Ὑπαγκάλιος παῖς. Ὁ [2] εἷς δέκα ἔτη γεγονὼς, καὶ ὁ ἕτερος ὑπαγκάλιος.

Ὑπαγόμενος. ἐξαπατῶν. Ὑπαγόμενος δὲ τοὺς παῖδας πορρωτέρω τῆς πόλεως.

Ὑπαγόμενος. πειθόμενος. ἀπατώμενος. Γυναικὸς ἀκολάστου καὶ τυραννικοῦ διαβολαῖς ὑπαγόμενος.

Ὑπαγορεῦσαι. δοτικῇ. ἑρμηνεῦσαι. καὶ ὁ Λογοθέτης περὶ Συμεὼν τοῦ Στυλίτου· Τὸν δὲ τὸν μοναδικὸν βίον αὐτῷ ὑπαγορεῦσαι.

Ὑπάγουσιν.[3] ἀντὶ τοῦ προάγουσι. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Ὑπαγωγάς. τὰς ἀναχωρήσεις. Διώξεις τε καὶ ὑπαγωγάς, φησὶ [4] Θουκυδίδης. καὶ αὖθις· Καὶ πέρα τοῦ μετρίου δειμαίνοντας ἐς ὑπαγωγὴν μετανίστασθαι. ἀντὶ τοῦ, ὑποχώρησιν.

Ὑπαγωγαί. ἀπάται.

Ὑπαγωγεύς.[5] ἐργαλεῖόν τι τεκτονικόν· ὥς τινες, σιδηροῦν, οἷον πτυΐδιον, ᾧ χρῶνται οἱ κονιαταί. οἱ δὲ ἐργαλεῖον οἰκοδομικὸν, ᾧ ἀπευθύνουσι τὰς πλίνθους πρὸς ἀλλήλας· ὃ τινες παρήξουσιν καλοῦσιν. οἱ δὲ, [6] πηλόν τινα· καθὼς καὶ Ἕρμιππος· Ξύνεσι γὰρ δεσμοῦ μὲν

moribus prædíti & indocti a Comicis perſtringebantur: & forte erant prominente capite. Et Eupolis: *Filii Hippocratis ſunt ſubdititii, & ovino ingenio præditi.* Nomina vero eorum ſunt, Teleſippus, Demophon, Pericles.

Ὕω. Pluo. Pluvia rigo. Accuſativo jungitur. Et, Ὕει σοι π. Ignis in te de cœlo pluit.

Ὕων. Pluens. Rigans. Ὑῶν vero, ſuum, porcorum.

Υἱώθης. Filius factus es. In filium adoptatus es.

Υἱῶσαι. Filium adoptare. Et υἱώσει, adoptione. Et υἱώσατο, aliquem adoptavit. Et υἱώσεις, adoptiones. Vocabulo hoc Ælianus frequenter utitur.

Ὑπαποτρέχειν. Abire. Retro currere. *Solent illi, qui mane in Pnyce non adſunt, abire, ne minimum quidem lucri referentes.* Qui enim ſerius in Pnycem veniebant, non accipiebant ſtipendium comitiale.

Ὑπάγγελος. De quo aliquid renuntiatur. *Ille autem veritus, ne, ſi Romani [de adventu ejus] certiores facti fuiſſent, in periculum [vitæ] veniret.*

Ὑπάγει. Allicit. Decipit. Inducit. Vel, ſubjicit. *Problemata generalibus capitibus ſubjicit. † Alliciente vero eum lucro, & magis magiſque ad rem aggrediendam incitante.*

Ὑπάγειν ἐς δίκην. In judicium ducere. In jus ducere. Et Thucydides, & alii.

Ὑπαγκάλιος. Puer, qui in ulnis adhuc geſtatur. *Alter decem annos erat natus: alter vero in ulnis adhuc geſtabatur.*

Ὑπαγόμενος. Decipiens. Per dolum abducens. *Pueros autem per dolum longius ab urbe abducens.*

Ὑπαγόμενος. Verbis alicujus adductus. Deceptus. *Intemperantis & tyrannicæ mulierculæ calumniis adductus.*

Ὑπαγορεῦσαι. Dativo jungitur. Interpretari. Exponere. Et Logotheta de Symeone Stylite dicit: *Hunc vero ſolitariam vitam ipſi expoſuiſſe [ferunt.]*

Ὑπάγουσι. Pro, προάγουσι. Producunt. Demoſthenes in *Philippicis.*

Ὑπαγωγάς. Receſſus Receptus. Thucydides dicit: *Inſecutiones & receſſus.* Et iterum: *Eoſque ultra modum formidantes ſeſe recipere juſſit.*

Ὑπαγωγαί. Deceptiones. Doli. Fraudes.

Ὑπαγωγεύς. Inſtrumentum quoddam fabrile; ut quidam volunt, ferreum, & parvo ventitabro ſimile, quo utuntur parietum dealbatores. Alii vero inſtrumentum fabrile, quo lateres inter ſe coagmentantur: quod qui-

1 Τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtoph. *Eccleſiaz.* pag. 732. (491. Ed. Baſ. *P.*)

2 Ὁ εἷς δέκ.] Fragmentum hoc legitur apud Dionyſ. Halicarn. lib. VII. pag. 472. Vide etiam ſupra v. Μάρκιος, ubi integer locus Dionyſii adducitur.

3 Ὑπάγουσιν. ἀντὶ τοῦ πρ.] Ex Harpocratione.

4 Φησὶ Θουκυδίδης] Lib. III. cap. 97.

5 Ὑπαγωγεύς, ἐργαλεῖόν τι τεκτ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 596. (412. Ed. Baſ. *P.*)

6 Πηλόν] Sic habet antiquiſſimus MS. A. itemque Scholiaſtes Ariſtophanis loco laudato, & Heſychius. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. minus recte πῖλον.

οὐδενί· τοῖσι δ' ὑπαγωγεῦσι τοῖς ἑαυτοῦ τρόποις. καὶ Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· ¹ Καὶ νὴ Δία γε, αἱ νῆτται περιεζωσμέναι ἐπλινθοφόρουν· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγέα ἐπέτοντ' ἔχουσαι. Ἐζωσμέναι δὲ αἱ νῆτται, διὰ τὸ ἔχειν ζώνην λευκήν.

dam paraxyſtum vocant. Alii vero cæmentum quoddam; ut & Hermippus: *Nullo quidem cum eo conjunctus eſt vinculo: ſed tantum moribus, velut cæmento quodam.* Et Ariſtophanes *Avibus: Et per Jovem, anates ſuccinctæ lateres ferebant: in capite vero cæmentum habentes volabant.* Succinctas vero vocat anates, quod zonam albam haberent.

Ὑπαγωγή. ὑποχώρησις. Ὅπως μὴ ἐθελοκακοῦντες ἐς ὑπαγωγὴν ὀξύτεροι εἶεν, τῶν ἵππων ἀπεβίβαζεν.

Ὑπαλπία. ὄνομα πόλεως.

Ὑπαλύξας. ἐκφυγών.

Ὑπάλυξις. ἔκκλισις.

Ὑπανιέντος. ἐνδόντος.

Ὑπανίσχει. ὑπανατέλλει.

Ὑπανθῶ ἀεί.

Ὑπαντιάζων. ὑπαντῶν.

Ὑπαντῶ. δοτικῇ. Ὑπαντῶ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Ἀπαντῶ δὲ, ἐπὶ τοῦ κριτηρίου.

Ὑπάξεσθαι. ὑπαγαγεῖν. ὑποτάξαι. Ὑπισχνεῖτο δὲ πολλὰ μὲν ὑπάξεσθαι αὐτῷ τῶν ἐπὶ τῆς ὄχθης ἐρυμάτων.

Ὑπαποτρέχειν. περὶ τούτου προγέγραπται.

Ὕπαρ. ἀλήθεια, οὐκ ἐν ὀνείρῳ. τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ. οἷον, φανερῶς, ἀληθῶς ὑπάρχον. Ἐμοὶ διηγοῦ σὺ τοὐμὸν ὄναρ. ἐγὼ δ' ἔοικα τὸ σὸν ὕπαρ ἀφηγεῖσθαι. Ὕπαρ λέγει, τὸ μεθ' ἡμέραν ὄναρ· ὡς ἐναργῶς ὑπάρχον. ἀληθές. κατὰ ἀποκοπὴν τῆς τελευταίας συλλαβῆς τῆς χον.

Ὕπαρ. ἐγρηγορώς. ὀπτασία ἀληθὴς βεβαίας καὶ ἀληθοῦς ἀγγελίας.

Ὑπαραττομένης. κινουμένης. πληττομένης. Ἵππων χρεμετιζόντων, τῆς γῆς τοῖς ποσὶν αὐτῶν ὑπαραττομένης, ὅπλων συγκρουομένων.

Ὑπαρκτά. μόνιμα. ὑπάρχοντα.

Ὑπαρξάμενος. κατάρξας. Χρόνῳ δὲ οἱ Ἕλληνες Χίων ὑπαρξάντων, ἐπρεσβεύσαντο πρὸς Λακεδαιμονίους.

Ὕπαρχος. ὁ ὑφ' ἑτέρου ἀρχόμενος· ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ. ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. ² Σοφοκλῆς·

Σπάρτης ἀνάσσων ἦλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
Οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοι τόνδε κοσμῆσαι πλέον
Ἀρχῆς ἔκειτο θεσμὸς, ἢ καὶ τῷδε σέ.
Ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων
Στρατηγὸς, ὥστ' Αἴαντος ἡγεῖσθαι ποτέ.

Ὑπάρχων. προκατάρχων.

Ὡς ³ οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ τιμωρούμενος.

καὶ τὸ ὑπάρχειν, οὐχ ἁπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλ-

Ὑπαγωγή. Receſſus. Fuga. *Ne de induſtria pugna remiſſa celerius fugam capeſſerent, de equis eos deſcendere juſſit.*

Ὑπαλπία. Hypalpia. Nomen urbis.

Ὑπαλύξας. Qui effugit. Qui vitavit. Elapſus.

Ὑπάλυξις. Effugium. Declinatio. Vitatio.

Ὑπανιέντος. Remittentis.

Ὑπανίσχει. Oritur.

Ὑπανθῶ ἀεί. Floreo ſemper.

Ὑπαντιάζων. Occurrens. Obviam procedens.

Ὑπαντῶ. Dativo jungitur. In via alicui occurro. Ἀπαντῶ vero, ad diem dictum in judicio adſum.

Ὑπάξεσθαι. In alicujus poteſtatem redigere. Subjicere. *Pollicebatur autem ſe multa propugnacula, quæ in illa ripa erant, in ejus poteſtatem eſſe redacturum.*

Ὑπαποτρέχειν. De hoc verbo ſupra dictum eſt, [ante vocem Ὑπάγγελος.]

Ὕπαρ. *Id* quod re vera eſt, non in ſomnio. Quod interdiu nobis apparet. Manifeſtum. Sive, quod vere eſt. *Tu ſomnium meum mihi narra. Ego autem veram viſionem tuam narrare tibi videor.* Ὕπαρ vocat, quod interdiu & vigilantibus nobis apparet. Sive, quod manifeſte & vere exiſtit. Dictum eſt enim ὕπαρ, quaſi ὑπάρχον, per apocopen ultimæ ſyllabæ χον.

Ὕπαρ. Vigilans. [Sive, quod vigilantibus nobis apparet, non in ſomnio.] Viſio vera & certa.

Ὑπαραττομένης. Illius, quæ pulſatur, vel percutitur. *Cum equi hinnirent, & terra ipſorum pedibus pulſaretur, & arma colliderentur.*

Ὑπαρκτά. Exiſtentia. Permanentia. Stabilia.

Ὑπαρξάμενος. Qui incepit. Qui initium fecit. *Tandem vero Græci, Chiis initium facientibus, legatos ad Lacedæmonios miſerunt.*

Ὕπαρχος. Præfectus. Præſes. Sive, qui non ipſe ſummam poteſtatem habet, ſed alteri ſubjectus eſt. Sophocles: *Spartæ Rex veniſti, non autem noſter dominus: nec magis tibi hunc regere lex imperii permittit, quam huic te. Præfectus enim aliorum huc veniſti, non omnium imperator, ut & Ajaci unquam imperares.*

Ὑπάρχων. Initium faciens. Injuriis laceſſens & provocans. *Ut non prior injurias inferens, ſed illatas ulciſcens.* Et ὑπάρχειν non

¹ Καὶ νὴ Δία γε, αἱ ν.] Apud Ariſtophanem locus hic ita diſtinguitur & legitur:

Καὶ νὴ Δί', αἱ νῆτται γε περιεζωσμέναι
Ἐπλινθοφόρουν, ἄνω δὲ τὴν ὑπαγωγέα
Ἐπέτοντ' ἔχουσαι, &c.

² Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 62. ut Portus monuit.

³ Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλ.] Senarium hunc tanquam Ariſtarchi Tragici citat Athen. lib. XIII. pag. 612. ubi vide Caſaubonum. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ὡς οὐχ ὑπάρχων.

λὰ

λὰ τὸ πάλαι εἶναι, καὶ προεῖναι, φθάνειν. Μένανδρος· [1]Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς· δεῖ γὰρ ὑμῖν εὐνοεῖν, ἀλλὰ ὑπάρχειν τοῦτο.

Ὑπασπισταί. δορυφόροι. Τῷ δὲ Χοσρόῃ ὑπασπισταὶ καὶ δορυφόροι τριάκοντα ὑπῆρχον.

Ὕπατε κρειόντων, βασιλεῦ βασιλευόντων, ἐξοχώτατε, μέγιστε.

Ὑπατεία. ἡγεμονεία.

Ὑπάτη. χορδὴ μουσική, βαρὺν φθόγγον ἀποτελοῦσα.

Νοῦσον[2] ὅτ' εἰς ὑπάτην ὠλίσθανε, τέρμα τ' ἄφυκτον,
Οἶδεν ἀριστείην ἐμφανὲς εἰς ἰδίην
Πῆξε δ' ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἑὸν ξίφος.——

Ὑπατία.[3] ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος, καὶ πολλοῖς γνώριμος· γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. [4]ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφάντην τὸν ἀστρονομικόν. Κανόνα εἰς τὰ Κωνικά. Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. [5]αὕτη διεσπάσθη παρὰ τῶν Ἀλεξανδρέων, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε διὰ φθόνον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν, καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν· ὡς μὲν τινες ὑπὸ Κυρίλλου· ὡς δέ τινες, διὰ τὸ ἔμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ στασιῶδες. πολλοῖς γὰρ καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς Ἐπισκόπων τοῦτο ἐποίησαν. τὸν Γεώργιον σκόπει, καὶ τὸν Προτέριον. αὕτη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐγεννήθη, καὶ ἀνετράφη, καὶ ἐπαιδεύθη. τὴν δὲ φύσιν γενναιοτέρα τοῦ πατρὸς οὖσα, οὐκ ἠρκέσθη τοῖς διὰ τῶν μαθημάτων παιδεύμασιν ὑπὸ τῷ πατρί, ἀλλὰ καὶ φιλοσοφίας ἥψατο ἄλλης οὐκ ἀγεννῶς. περιβαλλομένη γὰρ τρίβωνα ἡ γυνή, καὶ διὰ μέσου τοῦ ἄστεος ποιουμένη τὰς προόδους, ἐξηγεῖτο δημοσίᾳ τοῖς ἀκροᾶσθαι βουλομένοις, ἢ τὸν Πλάτωνα, ἢ τὸν Ἀριστοτέλην, ἢ τὰ ἄλλου ὅτου δὴ τῶν φιλοσόφων. πρὸς δὲ τῷ διδασκαλικῷ καὶ ἐπ' ἄκρον ἀναβᾶσα τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς, δικαία τε καὶ σώφρων γεγονυῖα, διετέλει παρθένος, οὕτω σφόδρα καλή τε οὖσα καὶ εὐειδής, ὥστε καὶ ἐρασθῆναί τινα αὐτῆς τῶν προσφοιτώντων. ὁ δὲ οὐχ οἷός τε ἦν κρατεῖν τοῦ ἔρωτος, ἀλλ' αἴσθησιν ἤδη παρείχετο καὶ αὐτῇ τοῦ παθήματος. οἱ μὲν οὖν ἀπαίδευτοι λόγοι φασί, διὰ μουσικῆς αὐτὸν ἀπαλλάξαι τῆς νόσου τὴν Ὑπατίαν. ἡ δὲ ἀλήθεια διαγγέλλει, πάλαι μὲν διεφθορέναι τὰ μουσικῆς· αὐτὴν δὲ προσενεγκαμένην τι τῶν γυναικείων ῥακῶν [6]αὐτοῦ βαλλομένην, καὶ τὸ σύμβολον ἐπιδείξασαν τῆς ἀκαθάρτου γενέσεως, Τούτου μέν τοι, φάναι, ἐρᾷς, ὦ νεανίσκε, καλοῦ δὲ οὐδενός. τὸν δὲ ὑπ' αἰσχύνης καὶ θάμβους τῆς ἀσχήμονος ἐπιδείξεως διατραπῆναί τε τὴν

ſignificat ſimpliciter eſſe, ſed a longo jam tempore eſſe. Menander. * * * *.

Ὑπασπισταί. Satellites. *Choſroi vero ſatellites erant triginta.*

Ὕπατε κρ. O ſumme princeps Principum, Rex Regum, excellentiſſime, maxime.

Ὑπατεία. Conſulatus. Principatus.

Ὑπάτη. [Summa. Sic autem appellatur etiam] chorda muſica, quæ gravem ſonum edit. [In Epigrammate:] *Cum in morbum ſummum incidiſſet, terminumque inevitabilem* [*inſtare videret,*] *fortitudinem ſuam reſpexit, gladiumque in viſcera ſua condidit.*

Ὑπατία. Hypatia, Theonis Geometræ, Alexandrini Philoſophi, filia, & ipſa Philoſopha, & multis nota: uxor Iſidori Philoſophi. Floruit ſub Arcadio Imperatore. Scripſit commentarium in Diophantis Aſtronomicum Canonem. In Conica Apollonii. Hæc autem dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus ejus cum ludibrio per totam urbem diſjectum. Hoc autem ei accidit propter invidiam, & excellentem ſapientiam, & præcipue, propter eximiam Aſtronomiæ peritiam; ut quidam tradunt, a Cyrillo: vel, ut alii, quod Alexandrini natura eſſent audaces & ingenio ad ſeditionē proclivi. Nam multos etiam Epiſcoporum ſuorum ita tractarunt: ut Georgium & Proterium. Hæc Alexandriæ & nata, & educata, & erudita fuit. Cum autem eſſet ingenio generoſiore, quam pater, non contenta fuit paterna in mathematicis diſciplinis inſtitutione, ſed & reliquæ philoſophiæ ſtrenuam operam navavit. Mulier enim ſumpto pallio, per mediam urbē progrediens, publice audire ſe volentibus vel Platonē, vel Ariſtotelem, vel cujuſvis alius philoſophi ſcripta enarrabat. Cæterum, præter peritiam docendi, ad ſummū etiam virtutis practicæ faſtigium pervenerat: eratque juſta & caſta, & virgo ſemper permanſit, adeo pulchra & formoſa, ut quidam etiam auditorum amore ejus captus, cum illum continere amplius non poſſet, affectus ſui ſignificationem ei dederit. Et indocti quidem dicunt, Hypatiam illum ope muſicæ a morbo iſto liberaſſe. At vera fama perhibet, Muſicam jam olim fuiſſe corruptam: ipſam vero pannis, qui menſtruis inquinati erant, in eum conjectis, & hoc ſigno impuræ generationis ei oſtenſo, dixiſſe: *Hoc amas, adoleſcens: nihil vero pulchri.* Hunc autem turpi illa re viſa pudore & ſtupore ita affectum fuiſſe, ut animum mutaret, & modeſtior evaderet. Talis igitur cum eſſet Hypatia, & tam prompta expeditaque dicendi facultate valeret, quam factis modeſtam &

1 *Οὐχὶ παρακλ.*] Eſt fragmentum mutilum & lacerum: cujus proinde verſionem conſulto prætermiſimus.

2 Νοῦσον ὅτ' εἰς ὑπ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum exſtat Anthol. lib. III. cap. v. Ibi autem pro *οἶδεν ἀριστείην* rectius legitur, *εἶδεν ἀριστείην*.

3 Ὑπατία. ἡ Θέωνος τοῦ Γεωμ.] Totum hunc articulum ex vita Iſidori a Damaſcio conſcripta depromptum eſſe non dubito. Cæterum Epigramma in Hypatiam hanc exſtat Anthol. lib. I. cap. LXXVI. in fin. Ad eandem epiſtolæ quædam inter Syneſianas hodie adhuc ſuperſunt.

4 Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφ.] Locum hunc ſic ſcribendum & diſtinguendum eſſe cenſeo: Ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διοφάντου Ἀστρονομικὸν κανόνα. Εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου.

5 Αὕτη διεσπάσθη παρὰ τ.] Idem tradit Socrates *Hiſtor. Eccleſ.* lib. VII. cap. XV. qui omnino cum hoc loco conferendus eſt.

6 Αὐτοῦ βαλλομένην] Lege, καὶ κατ' αὐτοῦ βαλλομένην.

ψυχὴν, καὶ διαπρεπῆ σωφρονέστερον. οὕτω δὲ ἔχουσαν τὴν Ὑπατίαν, ἔν τε τοῖς λόγοις οὖσαν ἐντρεχῆ καὶ διαλεκτικὴν, ἔν τε τοῖς ἔργοις σώφρονά τε καὶ πολιτικὴν, ἥ τε ἄλλη πόλις εἰκότως ἠσπάζετό τε καὶ προσεκύνει διαφερόντως, οἵ τε ἄρχοντες ἀεὶ προχειριζόμενοι τῆς πόλεως ἐφοίτων πρῶτοι πρὸς αὐτὴν, ὡς καὶ Ἀθήνησι διετέλει γινόμενον. εἰ γὰρ καὶ τὸ πρᾶγμα ἀπολώλει, ἀλλὰ τό γε ὄνομα τῆς φιλοσοφίας ἔτι μεγαλοπρεπές τε καὶ ἀξιάγαστον εἶναι ἐδόκει τοῖς μεταχειριζομένοις τὰ πρῶτα τῆς πολιτείας. [1] ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκοποῦντα τὴν ἀντικειμένην αἵρεσιν Κύριλλον, παριόντα διὰ τοῦ οἴκου τῆς Ὑπατίας, ἰδεῖν πολὺν ὠθισμὸν ὄντα πρὸς ταῖς θύραις, ἐπιμὶξ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων, τῶν μὲν, προσιόντων· τῶν δὲ, ἀπιόντων· τῶν δὲ, καὶ προσισταμένων. ἐρωτήσαντα δὲ, ὅ, τι εἴη τὸ πλῆθος, καὶ περὶ οὗ κατὰ τὴν οἰκίαν ὁ θόρυβος· ἀκοῦσαι παρὰ τῶν ἑπομένων, ὅτι προσαγορεύοιτο νῦν ἡ φιλόσοφος Ὑπατία, καὶ ἐκείνης εἶναι τὴν οἰκίαν. μαθόντα δὲ οὕτω δηχθῆναι τὴν ψυχὴν, ὥστε φόνον αὐτῇ ταχέως ἐπιβουλεῦσαι, πάντων φόνων ἀνοσιώτατον. προελθούσῃ γὰρ κατὰ τὸ εἰωθὸς ἐπιθέμενοι πολλοὶ ἀθρόοι θηριώδεις ἄνθρωποι, ὡς ἀληθῶς σχέτλιοι, οὔτε θεῶν ὄπιν εἰδότες, οὔτ' ἀνθρώπων νέμεσιν, ἀναιροῦσι τὴν φιλόσοφον, ἄγος τοῦτο μέγιστον καὶ ὄνειδος περιαψάμενοι τῇ πατρίδι. καὶ ὁ βασιλεὺς ἠγανάκτησεν ἂν ἐπὶ τούτῳ, εἰ μὴ Αἰδέσιος ἐδωρήθη. καὶ τῶν μὲν σφαγέων ἀφείλετο τὴν ποινήν· ἐφ' ἑαυτὸν δὲ καὶ γένος τὸ αὐτοῦ ταύτην ἐπεσπάσατο· καὶ ἐξέτισε δίκην ὁ τούτου ἔκγονος. τούτων ἡ μνήμη ἔτι σωζομένη τοῖς Ἀλεξανδρεῦσιν συνέστελλεν εἰς μικρὸν κομιδῆ τὴν περὶ τὸν Ἰσίδωρον τῶν Ἀλεξανδρέων τιμήν τε καὶ σπουδήν· ὅτε καὶ τοιούτου ἐπικρεμαμένου δέους, ὅμως ἔσπευδον ἕκαστοι αὐτῷ συνεῖναι θαμὰ, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σωφρονοῦντος στόματος ἰόντων ἀκροᾶσθαι λόγων. ἐπεὶ καὶ ὅσοι ῥητορικῶν προΐσταντο διατριβῶν, ἢ ποιητικῶν, ἠσπάζοντο τὴν τοῦ φιλοσόφου συχνὴν ὁμιλίαν. εἰ γὰρ καὶ ἀνάγωγος ἦν τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τῇ γε ἄλλῃ φιλοσόφῳ ἀκριβείᾳ προσετίθετό τε καὶ ἐκείνοις ἐπιμελέστερον εἰς τὰ σφέτερα αὐτῶν τεχνύδρια. τά τε γὰρ ἄλλα διηκρίβωτο, καὶ τῶν ἐπιδεικνυμένων λόγων τε καὶ ποιημάτων κρίσιν ἐποιεῖτο διαφέρουσαν τῶν ἄλλων. διὸ καὶ ἐν τοῖς ἐπί τινι λογικῇ ἀκροάσει θεάτροις ὀλίγα μὲν ἐπῄνει τοὺς ἐπιδεικνυμένους, καὶ πάνυ ἡσυχάζοντι τῷ ἐπαίνῳ· χρειωδῶς δὲ ὅμως, καὶ κατὰ λόγον. ὅθεν ἅπαν τὸ θέατρον, ὡς εἰπεῖν, τῇ ἐκείνου κρίσει γνώμονι διεχρῆτο τῶν ἄμεινον ἢ χεῖρον λεγόντων. τῶν δὲ ἐπ' ἐμοῦ γεγονότων κριτικοὺς ἄνδρας [2] ἐπίσταται τρεῖς τὰ λεγόμενα κρίνειν δυναμένους ἄνευ γε μέτρου. τοῦ γὰρ αὐτοῦ ἡ μὲν κρίσις ὁμολογεῖται οὖσα ποιημάτων καὶ συγγραμμάτων. ἐγὼ δὲ καὶ δημιουργὸν οἶμαι τὸν αὐτὸν ἑκατέρων· μόνον εἰ γυμνασία πρὸς ἑκάτερον ἴση γένοιτο, καὶ διὰ προθυμίας τῆς ἴσης. [3] ἕνα δὲ τούτων οὔ φημι τὸν Ἰσίδωρον, ἀλλὰ καὶ πολλῷ ἐλαττοῦσθαι τῶν τριῶν. οἱ δὲ κριταὶ Ἀγάπιος, Σευηριανὸς, Νόμος. ἡμέτερος δὲ ἡλικιώτης ὁ Νόμος.

urbanam ſe præberet; tum reliqua civitas merito eam amabat & inſigniter colebat; tum rectores quoque urbis [Alexandriæ] primum ſemper eam inviſebant: quod Athenis etiam fieri conſuevit. Nam etſi res ipſa perierit, nomen tamen philoſophiæ adhuc magnificum & venerabile videtur viris, principem locum in Republ. adminiſtranda obtinentibus. Quodam igitur tempore contigit, ut Cyrillus, Chriſtianæ religionis Epiſcopus, ante ædes Hypatiæ tranſiens, maximam turbam pro foribus conſpiceret hominum ſimul & equorum; quorum alii adveniebant; alii abibant; alii vero manebant. Cumque ſciſcitatus fuiſſet, quænam eſſet ea multitudo, & quorſum tantus fieret tumultus, reſponſum eſt a ſequentibus, Hypatiam philoſopham tunc ſalutari, ejuſque illas ædes eſſe. Quod cum didiciſſet Cyrillus, tantopere ſtimulatus eſt invidia, ut cædem ei protinus machinatus ſit, eamque omnium ſceleratiſſimam. Cum enim Hypatia more ſolito prodiret ex ædibus, multi ferini homines, nec Deorum vindictam, nec hominum ultionem reveriti, impetu facto eam trucidant; graviſſimo piaculo ac probro patriam ſuam obligantes. Et Imperator quidem eam rem graviſſime tulit, ultuſque eſſet, niſi Ædeſius amicos Imperatoris corrupiſſet. Et interfectoribus quidem Imperator pœnam remiſit: *ſed in ſuum ipſius caput & ſtirpem ſuam ultionem attraxit. Ejus enim nepos* pœnas exſolvit. Horum memoria quamvis adhuc vigeat apud Alexandrinos, nihil tamen res iſta imminuit eorum honorem & ſtudium erga Iſidorum: cum etiam tanto periculo imminente ſinguli tamen crebra ejus uti conſuetudine, & ſermones ex modeſto ipſius ore proficiſcentes audire ſtuderent. Nam ii etiam, qui Rhetoricis & Poeticis ſcholis præerant, frequentes Philoſophi congreſſus amabant. Quamvis enim illis inſtitutus non eſſet, tamen philoſophica ſubtilitate minutas etiam illorum artes adjuvabat. Nam & cætera erat accuratus, & de orationibus & poematibus, quæ oſtentandi ingenii cauſa recitabantur, longe melius judicabat, quam alii. Quamobrem etiam in theatris, cum orationes aliquæ audiebantur, breviter laudabat declamationes, & modeſte admodum: opportune tamen, & ut par erat. Unde totum theatrum judicio illius utebatur, tanquam norma eorum, qui melius aut pejus dicerent. Mea vero ætas tres novit Criticos, qui de iis, quæ ſoluta oratione dicuntur, judicare poſſunt. Poematum enim & ſcriptorum proſaicorum idem judicium eſſe conſtat. Ego vero etiam utrorumque eundem artificem eſſe judico: ſi modo utrumque pari ſtudio exerceatur. Iſidorum vero inter [Criticos] illos non recenſeo, ſed tribus illis longe inferiorem eſſe puto. Judices vero illi ſunt, Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noſter eſt æqualis.

1 Ἤδη γοῦν ποτε συνέβη τὸν ἐπισκ.] Vide Valeſium ad Socrat. lib. VII. cap. XV.

2 Ἐπίσταται] Malim, ἐπίσταμαι.

3 Ἕνα] Sic recte MS. A. At priores Editt. male ἵνα.

Ὕπατον. μέγαν. ὑψηλόν. Ὕπατοι, καὶ εἶδος ἰχθύος κητώδους, οἳ καλοῦνται καὶ πρόβατα, καὶ πρέποντες. ἀριθμοῖτο δὲ τούτοις καὶ ὁ ὄνος.

Ὕπατοι. οἱ τὴν Ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντες. Ἀποσεισαμένη γὰρ τὴν δουλείαν ἡ πολιτεία μετὰ θάνατον Ταρκυνίου, δύο στρατηγοῖς, ἐνιαυσιαίαν ἔχουσιν ἀρχήν, τὴν ἐξουσίαν ἐπέτρεψε· τῷ μὲν ἀριθμῷ τῶν ἀνδρῶν τὸν τῆς μοναρχίας διωθουμένη φόβον· τῷ δὲ συνεσταλμένῳ τῆς ἐξουσίας μετρίους τοὺς ἐν τῇ προστασίᾳ τῶν κοινῶν ἀπεργαζομένη. ὁ γὰρ νῦν ὑπὸ πελέκεσί τε καὶ ῥάβδοις δορυφορούμενος, καὶ στρατοπέδων ἐξηγούμενος, τῆς μετ' ὀλίγον μεταβολῆς εἰς ἔννοιαν καθιστάμενος, μέτριόν τε καὶ δημοτικὸν παρεῖχεν ἑαυτὸν τοῖς ἀρχομένοις. εἰ δ' ἄρα τις βαρέως τε καὶ ἀλαζονικῶς χρῷτο τῇ δυναστείᾳ, ῥᾳδίως οὕτως ὑπὸ θατέρου τῶν ἡγεμόνων, ἰσοπαλῆ δύναμιν ἔχοντος, γυμνοῦται τοῦ φρονήματος. τούτῳ δὴ οὖν τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας φυγούσης τήν τε τυραννίδος βαρύτητα, καὶ δημοκρατίας ἀκολασίαν, προχειρίζεται πρώτους στρατηγοὺς αὐτοκράτορας ἄνδρας δύο, Κονσούλους αὐτοὺς ὀνομάσασα, οἷα δὴ προβούλους καὶ προηγόρους τινάς· οὓς Ἕλληνες μετὰ ταῦτα διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας, Ὑπάτους προσηγόρευσαν. † Πρῶτος Ὕπατος εὐνοῦχος ἀπεδείχθη ἐπὶ [1] Ὀνορίου καὶ Ἀρκαδίου, τῶν υἱῶν Θεοδοσίου, [2] Εὐτρόπιος, ὁ πρόκοιτος τοῦ βασιλέως· ἐδιφροφορεῖτο δὲ διὰ τῆς πόλεως, οὐδὲν τῶν δεινῶν ἀπολιμπάνων· τὰς μὲν ἀρχὰς δημοσίᾳ πιπράσκων, καὶ τούς τι δυναμένους συκοφαντῶν, ἐξορίαις τε τοὺς μεγιστᾶνας ὑποβάλλων, καὶ πᾶσαν ὕβριν τοῖς τῆς συγκλήτου βουλῆς ἐπάγων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τῶν βαρβάρων ἀπείχετο συμμαχίας· ὡς ἂν αὐτὸς ἐλπίζων εἰς τὴν τοῦ βασιλέως μεταβαίνειν ἀξίαν. καὶ τοὺς ἐν ἐκκλησίαις πεφευγότας συλλαμβάνειν ἐθέλων, νόμον προὔθηκεν, ἐπιτρέποντα καὶ τοὺς ἐκ τῶν θυσιαστηρίων ἀφέλκεσθαι. ὃς προσκρούσας τῷ βασιλεῖ, καὶ καταφυγὼν εἰς τὸ θυσιαστήριον, ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη. [3] Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβληθέντα αὐτῷ Ἀντίοχον τὸν Πραιπόσιτον, καθεῖλε τῆς τιμῆς, καὶ δημοσιεύσας αὐτὸν, ἐν τοῖς ἱερεῦσι κατέταξε, διάταξιν ἐκφωνήσας, εὐνοῦχον ἐν τοῖς Πατρικίοις μὴ τελεῖν.

Ὑπ' αὐγάς. ὑπὸ τὸν ὄρθρον. ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ὕπαυλον.[4] ἐνδόμυχον. ὑπὸ τὴν αὐλὴν τῆς σκηνῆς.

Ὑπαχθέντες. ἀπατηθέντες.

Ὑπαὶ[5] δείους. ὑπὸ τοῦ φόβου.

Ὕπαιθα.[6] εἰς πλάγιον.

Ὑπαίθριον.[7] ὑπὸ τὸν ἀέρα. καὶ ὕπαιθρον, ὁμοίως. Εὐνάπιος· Μάξιμός τε καὶ Πρίσκος λόγου μὲν μετειχέτην· τῶν δὲ κοινῶν καὶ ὑπαίθρων πείρας

Ὕπατον. Summum. Magnum. Excelſum. Et ὕπατοι, genus piſcis cetacei: qui etiam *Oves* & *Prepontes* vocantur. His autem annumeretur & *aſinus*.

Ὕπατοι. Conſules. Sic dicebantur illi, qui Remp. Romanam adminiſtrabant. Romani enim poſt mortem Tarquinii, excuſſa ſervitute, binis Conſulibus, annuum imperium habentibus, rerum ſummam commiſerunt: numero virorum regni metum propulſantes: brevitate vero poteſtatis modeſtos efficientes eos, qui Reip. præerant. Cui enim nunc ſecures & virgæ a lictoribus præferuntur, & imperium in exercitus commiſſum eſt; is, cum ſecum cogitat, ſe paulo poſt privatum rurſus fore, modeſtum ſe & civilem præbet erga eos, quibus præeſt. Si quis vero poteſtate inſoleſcat, ejus ſpiritus ab altero Conſule, parem poteſtatem habente, [facile] retunduntur. Hoc igitur modo Reſpubl. cum & regni jugum, & imperii popularis licentiam effugiſſet, duobus viris ſummam poteſtatem commiſit, eoſque Conſules vocavit, quaſi dicas viros qui conſilio ſuo aliis præeunt. Hos Græci poſtea propter ſummam, quam habebant, poteſtatem, Ὑπάτους vocarunt. † Primus Conſul Eunuchus ſub Honorio & Arcadio, Theodoſii filiis, creatus eſt Eutropius, Præpoſitus cubiculi Imperatoris. Hic ſella per urbem geſtabatur, nullumque ſceleris genus prætermiſit. Nam & magiſtratus pretio addixit, & viros gratia atque auctoritate pollentes calumniis inſectatus eſt. Quoſdam etiam proceres in exilium miſit, omnique contumeliæ genere ampliſſimum ordinem vexavit. Sed & barbarorum auxilia ſibi adjungere non dubitavit, cum imperium Romanum jam ſpe ſibi deſtinaret. Denique, cum nonnullos, qui ad Eccleſias confugerant, comprehendere vellet, legem proponi curavit, ut eos ab altaribus abſtrahi liceret. Sed ipſe [poſtea,] cum Imperatorem offendiſſet, & ad altare confugiſſet, illinc abſtractus eſt. † Theodoſius junior Antiochum Præpoſitum apud ſe accuſatum dignitate privavit, boniſque publicatis, in Sacerdotum numerum retulit, edicto promulgato, ne quis Eunuchus in Patriciorum ordinem reciperetur.

Ὑπ' αὐγάς. Sub diluculum. Vel, ſub aerem Solis radiis illuſtratum.

Ὕπαυλον. Quod eſt in domo. Quod eſt in aula tentorii.

Ὑπαχθέντες. Decepti. Inducti.

Ὑπαὶ δείους. [Metri cauſa, pro ὑπὸ δέους.] Præ metu.

Ὕπαιθα. Ex obliquo.

Ὑπαίθριον. Subdiale. Quod eſt ſub dio. Et ὕπαιθρον, idem. Eunapius: *Maximus & Priſcus literis quidem eruditi erant; ſed negotio-*

1 Ὀνορίου] Rectius ſcripſeris, Ὠνωρίου, per duo ω.

2 Εὐτρόπιος, ὁ πραίκοιτος τοῦ βασιλ.——ἐκεῖθεν ἀφῃρέθη] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 849. Vide etiam ſupra v. Εὐτρόπιος, ubi idem locus occurrit.

3 Θεοδόσιος δὲ ὁ μικρὸς διαβλ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἀντίοχος ὁ Πραιπ. v. Θεοδόσιος ὁ μικρὸς, & v. Εὐνοῦχος.

4 Ὕπαυλον. ἐνδόμυχον. ὑπὸ τ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 48. ut Portus monuit.

5 Ὑπαὶ δείους] Homerus Il. K. v. 376.

6 Ὕπαιθα] Sic recte optimus MS. A. At priores Editt. male, ὕπαιθρα. Scholiaſtes Apoll. Rhod. ad Lib. II. v. 737. Ὕπαιθα, τὸ ἔμπροσθεν, καὶ ἐκ πλαγίου σημαίνει.

7 Ὑπαίθριον] Quam variis modis vox hæc a ſcriptoribus accipiatur, erudite docet Caſaub. in Comment. ad Polybium, pag. 148.

πραγ-

πραγμάτων ἐλάχιστον. καὶ αὖθις· [1] Ὡς ἂν ὕπαιθρόν τινα καὶ ἔννομον ἀγωνισάμενος μάχην. τουτέστι, προφανῆ. καὶ ὕπαιθρον.

Ὑπαικάλλων. κολακεύων. σαίνων. [2] Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, τὴν Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα φάτνην.

Ὑπαίμαχε. [3] διέφθειρεν. Οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ᾽, Εὐελπίδη, ἀλλ᾽ ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπαίμαχεν.

Ὑπαινιττόμενοι. παραδηλοῦντες. [4] Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττόμενοι γῆν ἔχειν σιδηροφόρον, τῷ τοιῷδε ἐχρήσαντο κόμπῳ.

Ὑπέβρεχον. οἴνῳ ἐμεθύσκοντο. Εἶτα ὑπέβρεχον, θαμινὰ πίνοντες, καὶ ἀκράτου σπῶντες.

Ὑπεδέξαντο. [5] ἐνεχειρήσαντο. ἀνελάβοντο. Οἷς μὴ βουληθέντες ὡς κατ᾽ αὐτοῦ στρατευομένοις συμμαχεῖν, τὸν πόλεμον ὑπεδέξαντο.

Ὑπεδέξαντο. καὶ ὑπεδέχοντο. Πολλοὶ δὲ τῶν τε Γετῶν μετέστησαν, καὶ τρισχίλιοι κατεκομίσθησαν. ἐντυχόντες δὲ τοῖς στρατηγοῖς, εὖνοί τε ἔσεσθαι ὑπεδέχοντο, καὶ ὑπακούειν τοῖς ἐπιτάγμασιν.

Ὑπέδυ. ὑπεισῆλθεν.

Ὑπέδυσαν. ἐδεδοίκεσαν. Παραυτίκα ἐπιτίθεσθαι, οἷσπερ πάλαι ὑπέδυσαν, ἐπεπήγεσαν.

Ὑπεζωσμένος. περιβεβλημένος. ἐπισυρόμενος.

Ὑπέθραττεν. ἔστιν ἐν τῷ Θράττειν.

Ὑπέκκαυμα. ἡ ὕλη τῆς φλογός. ἡ τροφή. [6] Τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα. αἱ τροφαὶ τῶν παθῶν, αἳ τρέφουσι τὰ πάθη.

Ὑπεκίνει. παρέτρεπε. Πρῶτον μὲν ὑπεκίνει αὐτοῖς τὰς γνώμας· ἔπειτα ἐς λαλιὰν πολλὴν καὶ ἀνόητον προῆγεν.

Ὑπεκώμασε. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς τι ποιούντων.

Ὑπεκρούσω. ἠνίξω. [7] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

> Σὺ [8] μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν πτωχῶν δ᾽
> ὑπεκρούσω.

ἢ ἀντὶ τοῦ ἐφθέγξω, ἀνεκρούσω. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κιθαρῳδῶν, ἢ τινος ἄλλου ὀργάνου.

Ὑπελάβομεν. Προσεδεχόμεθα, φησί, ταύτην σου τὴν ἐπικουρίαν. Δαβίδ· Ὑπελάβομεν ὁ Θεὸς τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

Ὑπελθεῖν. ὑποδραμεῖν. καὶ ὑπελθούσης, ἀντὶ τοῦ,

rum civilium & caſtrenſium minime periti. Et iterum: *Ut qui in apertis campis & legitima ratione pugnam commiſiſſet.*

Ὑπαικάλλων. Adulans. Blandiens. Aſſentans. *Albius, equeſtris ordinis homo, qui Antonii præſepe colebat, eique blandiebatur.*

Ὑπαίμαχε. Corrupit. Perdidit. [In Epigrammate:] *Non te canum genus necavit, Euripides: ſed fato & ſenectute mortuus es.*

Ὑπαινιττόμενοι. Subindicantes. Obſcure ſignificantes. *Licet conjicere, eos hac verborum jactatione uſos fuiſſe, quod obſcure ſignificarent, ſe terram ferri feracem habere.*

Ὑπέβρεχον. [Proprie, modice rigabant. Interdum,] vino ſe inebriabant. *Deinde frequenter potantes, & merum haurientes, inebriabantur.*

Ὑπεδέξαντο. In manus ceperunt. Suſceperunt. *Quibus cum noluiſſent auxilium ferre, quod contra ipſum expeditio bellica inſtitueretur, ipſi bellum capeſſiverunt.*

Ὑπεδέξαντο. Suſceperunt. Receperunt. Promiſerunt. Et ὑπεδέχοντο. Suſcipiebant. Promittebant. *Multi vero Getarum inde migrarunt, & tria millia domum redierunt. Cum autem duces conveniſſent, promiſerunt, ſe & amicos ipſis fore, & imperata facturos eſſe.*

Ὑπέδυ. Subiit. Penetravit.

Ὑπέδυσαν. Metuerunt. Detrectarunt. *Confeſtim aggredi [ſtatuerunt illos,] quos ante aggredi detrectaverant.*

Ὑπεζωσμένος. Succinctus. Indutus.

Ὑπέθραττεν. Leviter turbabat. Turbabat. Eſt in verbo Θράττειν.

Ὑπέκκαυμα. Fomes. Materia, qua flamma alitur. Alimentum ignis. Ὑπεκκαύματα τ. π. Affectuum fomites. Vel, alimenta affectuum.

Ὑπεκίνει. Commovebat. Pervertebat. *Primum quidem mentes illorum pervertebat: deinde vero ad immodicam & ſtultam garrulitatem eos perducebat.*

Ὑπεκώμασε. Comeſſantium more aliquo intravit. Proverbium in eos, qui aliquid impudenter faciunt.

Ὑπεκρούσω. Indicaſti. [Enarraſti. Expoſuiſti.] Oblique ſignificaſti. Ariſtophanes *Pluto: Tu ſane non meam dixiſti vitam, at mendicorum mala enarraſti.* Tranſlatio ducta eſt a citharis, vel alio aliquo inſtrumento muſico.

Ὑπελάβομεν. Suſcepimus. Expectavimus. David: *Expectavimus, Deus, miſericordiam tuam in medio populi tui.* Expectavimus, inquit, hoc auxilium tuum.

Ὑπελθεῖν. Subire. Circumvenire. Decipere.

1 Ὡς ἂν ὕπαιθρ.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Νεωτερίζειν.

2 Ἄλβιος εἰς τὴν ἱππάδα τελ.] Hæc leguntur etiam v. Ἄλβιος, & v. Φάτνη.

3 Ὑπαίμαχε] Eſt vox corrupta: pro qua Anthol. lib. III. cap. XXV. Epigr. XXXVII. rectius legitur, ὑπέκβαλε. Sic enim ibi:

> Οὔ σε κυνῶν γένος εἷλ᾽, Εὐελπίδη, οὐδὲ γυναικὸς
> Οἶστρος, τῆς σκοτίης Κύπριδος ἀλλότριον,
> Ἀλλ᾽ ἀΐδης καὶ γῆρας ὑπέκβαλε.

4 Ἔστι τεκμηριῶσαι, ὡς ὑπαινιττ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Κόμπῳ.

5 Ἐνεχειρήσαντο] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, ἐνεχειρίσαντο.

6 Τῶν παθῶν ὑπεκκαύματα] Gregor. Nazianz. Orat. XVIII. p. 279. Ἵν᾽ ὑποσπάσῃ τῆς φλογὸς τὴν ὕλην, καὶ δαπανήσῃ τὸ τῶν παθῶν ὑπέκκαυμα.

7 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 57. (28. Ed. Baſ. P.)

8 Σὺ μὲν οὐ τ.] Sic etiam apud Ariſtophanem hodie legitur: at claudicante metro, quod ſic facile in integrum reſtitues:

> Σὺ μὲν οὐ τὸν ἐμὸν βίον εἴρηκας, τῶν δὲ πτωχῶν ὑπεκρούσω.

ἀπατη-

ἀπατησάσης. Οἱ δὲ, τῆς γυναικὸς αὐτῆς οὕτως ὑπελθούσης, οὐδένα ὑπονοήσαντες δόλον, ἀπῆλθον.

Ὑπελείφθη. ἀντὶ τοῦ, οἴκαδε κατελείφθη. ὑπελείπετο.

Ὑπελύθη. ἐξητόνησεν. ἐξεχαυνώθη. Ἐν δὲ τούτῳ τὸ ἀκμαιότατον τῆς ὁρμῆς αὐτοῖς ὑπελύθη.

Ὑπέμβρυον. τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζούσῃ νεογνόν.

Ὑπέμειναν. προσεδόκησαν. Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοί.

Ὑπέμεινεν. ἔκρινεν. ἐλογίσατο. [1] Ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μὲν ἐκ τῶν πολεμίων ἀνελεῖν οὐχ ὑπέμεινε· διεδέξατο δὲ τῆς στρατιᾶς. Καὶ αὖθις· [2] Ὁ δὲ Πρόκλος ἐκέλευσεν Ἰσίδωρον τριβωνοφορεῖν. ὁ δὲ οὐχ ὑπέμεινε· καὶ ταῦτα Πρόκλον ἴσα καὶ Θεῷ σεβόμενος.

Ὑπένερθεν. ὑποκάτωθεν.

Ὑπενήνεκται. ὑπεσύρη.

Ὑπενόθευσεν. ὑπέφθειρεν.

Ὑπενόμευεν. [3] ὑπόνομον εἰργάζετο. ὑπώρυττε. Τῆς γῆς ὑπαντώσης, ταύτην ὑπενόμευεν.

Ὑπενοστήσαμεν. ὑπεχωρήσαμεν. ὑπεστρέψαμεν. ἐπανήλθομεν.

Ὑπεξελεύσεις. τιμωρίας. βασάνους. ἐφευρέσεις. Πισίδης·

Ὁ δὲ Χοσρόης ὑπεξελεύσεις ποικίλας
Ὑφίστατ' ἐμπόνους. ———

Ὑπεξέπεμψεν. ὑπεξήγαγεν. ἀπέπεμψεν. Ἰάμβλιχος· [4] Ὄντας ὡραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατὴρ ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραννον ὑβριστήν.

Ὑπεξέσχεν. ἀφίκετο. [5] Κάμιλλος, ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς, ἐπιφθονώτατος τοῖς πολίταις γενόμενος, ἐγράφη ὑπὸ τῶν δημάρχων, ὡς μηδὲν ἐκ τῆς λείας τῶν πολεμίων τὸ δημόσιον ὠφελήσας. καὶ ἑκουσίως πρὸ τῆς δίκης ὑπεξέσχεν. οὕτω Δίων. καὶ Ἡρόδοτος· [6] Ὁ δὲ δεῖμα ἔλαβε Σπαρτιητέων, καὶ ὑπεξέσχεν ἐς Θεσσαλίην. ἐνθεῦτεν ἀφικόμενος ἐς Ἀρκαδίην, νεώτερα ἔπρησσε πρήγματα. Ὑπεξέσχεν οὖν, ἀντὶ τοῦ, ἔφυγεν, ἀπέδρασεν.

Ὑπεξαιρείσθωσαν. ἐκβεβλήσθωσαν. χωρισθήτωσαν.

Ὑπεξίσταμαι. καὶ ὑπεξιστάμενος. γενικῇ.

Ὑπεξιοῦσα. Νεᾶνις γὰρ ἄρτι τῶν παρθενικῶν θαλάμων ὑπεξιοῦσα.

Ὑπέπισα. [7] ἐπίπισα.

Ὑπέπριε τοὺς ὀδόντας.

Ὑπερπλέον. καὶ [8] ὁ Ἀπόστολος ἀντὶ τοῦ, πλέον ἐγώ.

Ὑπέρα. τὸ τοῦ κέρατος τοῦ ἱστοῦ σχοινίον, ᾧ ἀνιε-

Et ὑπελθούσης, illius, quæ decepit aliquem. *Illi vero a muliere decepti, cum nullam doli ſuſpicionem haberent, abierunt.*

Ὑπελείφθη. Domi relictus eſt. Domi remanſit.

Ὑπελύθη. Solutum eſt. Debilitatum eſt. Enervatum eſt. *Interea vero acerrimus illorum impetus debilitatus eſt.*

Ὑπέμβρυον. Fœtus ſubrumus. Infans lactens.

Ὑπέμειναν. Suſtinuerunt. Expectarunt. *Me peccatores expectarunt.*

Ὑπέμεινεν. Suſtinuit. Judicavit. Faciendum cenſuit. *Titus autem illum, cum ex hoſtium manibus evaſiſſet, interficere non ſuſtinuit, at ducatu copiarum movit, ſucceſſore ei dato.* Et iterum: *Proclus vero Iſidorum pallium geſtare juſſit: quod ille facere non ſuſtinuit, quamvis Proclum tanquam Deum coleret.*

Ὑπένερθεν. Inferne. Ex inferiore loco.

Ὑπενήνεκται. Subtractus eſt.

Ὑπενόθευσεν. Leviter corrupit. Clam adulteravit.

Ὑπενόμευεν. Cuniculos agebat. Terram ſuffodiebat. *Terram occurrentem ſuffodiebat.*

Ὑπενοστήσαμεν. Receſſimus. Rediimus. Reverſi ſumus.

Ὑπεξελεύσεις. Supplicia, Tormenta. Inventiones. Piſides: *Choſroes vero tormenta varia & gravia ſuſtinuit.*

Ὑπεξέπεμψεν. Clam emiſit. Clam eduxit. Amandavit. Jamblichus: *Filios, qui erant & venuſti & formoſi, pater ad opiliones clam amandavit, metuens tyranni inſolentiam.*

Ὑπεξέσχεν. Abiit. Exceſſit. Se ſubduxit. *Camillus Romanorum Imperator, cum in maximam civium invidiam incidiſſet, a Tribunis plebis accuſatus eſt, quod ex præda hoſtium nihil in ærarium intuliſſet. Ille vero, antequam populus in ſuffragium mitteretur, ſponte in exilium abiit.* Sic Dion. Et Herodotus: *Ille vero Spartanos metuens, in Theſſaliam ſe recepit. Inde vero in Arcadiam profectus, res novas moliri cœpit.* Ὑπεξέσχεν igitur [ſignificat] fugit, aufugit.

Ὑπεξαιρείσθωσαν. Ejiciantur. Separentur. Subducantur. Subtrahantur.

Ὑπεξίσταμαι. Cedo. Excedo. Et ὑπεξιστάμενος. Cedens. Excedens.

Ὑπεξιοῦσα. Egreſſa. *Nam puella ex virgineis thalamis recens egreſſa.*

Ὑπέπισα. Modice rigavi.

Ὑπέπριε τ. ὀδ. Dentibus frendebat.

Ὑπερπλέον. Supra modum.

Ὑπέρα. Funis nauticus, quo cornua an-

1 Ὁ δὲ Τίτος διαφυγόντα μ.] Ex Joſepho.

2 Ὁ δὲ Πρόκλος ἐκ.] Ex Damaſcio. Vide ſupra v. Τριβώνιον, ubi idem fragmentum legitur.

3 Ὑπόνομον] Antea male legebatur ὑπὸ νόμον, duabus vocibus.

4 Ὄντας ὡραίους καὶ καλ.] Inepte Portus locum hunc, qui oratione proſaica conſtat, in verſus Jambicos redigere conabatur.

5 Κάμιλλος, ὁ τῶν Ῥωμ. στρατ. —— ὑπεξέσχεν] Hæc ſunt verba Dionis, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 581. ubi locum integrum vide.

6 Ὁ δὲ δεῖμα ἔλ.] Scribe, τῷ δὲ δεῖμα ἔλαβε. Apud Herodotum enim lib. VI. pag. 226. unde locus hic excerptus eſt, legitur, Κλεομένεα δεῖμα ἔλαβε, &c. Cæterum priores Editt. excepta Geneveaſi, pro δεῖμα inepte habent δεῖγμα.

7 Ὑπέπισα. ἐπίπισα] Heſychius: Ὑπέπισα. ὑποπέπωκα.

8 Καὶ ὁ Ἀπόστολος ἀντὶ τ.] Locus hic eſt mutilus, nec ullum ſenſum habet.

ταί τε καὶ διατείνεται. γέγονε δὲ ἀπὸ τούτου παροιμία ἐπὶ τῶν, ἃ δεῖ μὲν ἔχειν, ἀφιέντων· ἃ δὲ μὴ δεῖ, κρατούντων· [1]Ἀφέντες τὴν ὑπέραν, τὸν πόδα διώκουσιν. ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παραλιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ προσιεμένων.

Ὑπεράγασθαι. ὑπερθαυμάζειν.

Ὑπεράγοντα. ὑπερέχοντα. Τὸν δὲ ὑψηλὸν ἡλικίᾳ ὄντα, καὶ ὑπεράγοντα τὸν Ἐπίσκοπον, τὴν βλάβην τῇ κεφαλῇ δέξασθαι.

Ὑπέρακμος. ὑπεκδραμὼν τὴν ὥραν.

Ὑπερακοντίζεις[2] σύ γ᾽ ἤδη Νικίαν τὸν στρατηγοῦντα μηχαναῖς, καὶ τοῖς στρατηγήμασι. [3]σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολιορκίαν. Φρύνιχος Μονοτρόπῳ

——Ἀλλ᾽ ὑπερβέβληκε πολὺ τὸν Νικίαν,
Στρατηγίας πλήθει τε καὶ εὑρήμασιν.

ἢ ὅτι Φρονιμώτατα Μηλίους λιμῷ ἀνεῖλεν.

Ὑπερακοντίζω. αἰτιατικῇ.

Ὑπεραλγῆ χόλον. ἄγαν ὀδυνηρόν. καὶ αὖθις· [4]Ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τὴν βαρύτητα τῆς ἐπενεχθείσης ὀφθαλμίας αὐτῷ. Καὶ αὖθις. Ὁ [5]δὲ ἵππος ὑπεραλγὴς ὢν ἐκ τῆς πληγῆς, ῥύδην ἐφέρετο.

Ὑπεραλεῖται. ὑπερπηδήσει.

Ὑπεράλλομαι. αἰτιατικῇ.

Ὑπεραναβαίνω αἰτιατικῇ.

Ὑπερανάστης. μετανάστης. μεταβάτης.

Ὑπεραναιδευθήσομαι.[6] τῇ ἀναιδείᾳ νικηθήσομαι. οἷον ἀναιδέστερός μου φανήσεται.

Ὑπεράνω. καὶ ὑπεράνωθεν.

Ὑπέραντλον. πλήρη. Οἱ δὲ ὑπέραντλον ποιησάμενοι τὸν πλοῦν, ἀσφαλῶς παρεκομίσθησαν εἰς τὴν νῆσον.

Ὑπεραποθνήσκω. γενικῇ.

Ὑπεραπολογοῦμαι. γενικῇ.

Ὑπεράριθμος. [7]Οὗτος ὁ ἀριθμὸς τῶν Σχολαρίων καλουμένων τρισχιλίων πεντακοσίων ὄντων, ἑτέρους δισχιλίους ἐντέθεικεν Ἰουστινιανός, οὓς οὕτως ἐκάλεσεν.

Ὑπερασπίζω. γενικῇ.

Ὑπερασπιστής. φύλαξ. βοηθός.

Ὑπεραυγάζω. γενικῇ.

tennarum laxantur & intenduntur. Hinc autem manavit proverbium in eos, qui ea, quæ ſunt retinenda, dimittunt; quæ vero dimittenda, retinent: *Omiſſa hypera pedem conſectantur.* [Vel, dicitur hoc] de iis, qui neceſſaria prætermittunt, iiſque ſupervacánea antepónunt.

Ὑπεράγασθαι. Vehementer admirari.

Ὑπεράγοντα. Superantem. Eminentem. *Illum vero, cum eſſet ſtatura procerus, & ſupra Epiſcopum emineret, ictum capite excepiſſe.*

Ὑπέρακμος. Qui vigorem ætatis jam præteriit.

Ὑπερακοντίζεις. Vincis. Superas. *Superas jam Niciam machinis.* Id eſt, Artibus imperatoriis Niciam ducem belli ſuperas; qui ad Melum obſidendam ab Athenienſibus miſſus erat. Phrynichus *Monotropo: At ſuperavit longe Niciam multitudine artium imperatoriarum, & commentis.* Nicias enim Melios fame prudentiſſime expugnavit.

Ὑπερακοντίζω. Accuſativo jungitur. Supero.

Ὑπεραλγῆ χόλον. Iram, quæ graviſſimum dolorem alicui affert. [Sophocles.] Et iterum: *Ille vero dolore magno conflictabatur propter ægritudinem oculorum, quæ eum invaſerat.* Et iterum: *Equus autem ex vulnere graviter dolens effuſo curſu ferebatur.*

Ὑπεραλεῖται. Saltu ſuperabit. Tranſiliet.

Ὑπεράλλομαι. Saltu ſupero. Tranſilio.

Ὑπεραναβαίνω. Accuſativo jungitur. Tranſcendo.

Ὑπερανάστης. Exul. Qui priori ſede relicta in alium locum migrat.

Ὑπεραναιδευθήσομαι. Impudentia ſuperabor. Vel, quod idem eſt, impudentior me videbitur.

Ὑπεράνω. Super. Supra. Et ὑπεράνωθεν, ſuperne.

Ὑπέραντλον. Plenum. *Illi autem vento pleno navigantes, ad inſulam tuto appulerunt.*

Ὑπεραποθνήσκω. Genitivo jungitur. Pro aliquo morior.

Ὑπεραπολογοῦμαι. Genitivo jungitur. Oratione aliquem defendo.

Ὑπεράριθμος. Supernumerarius. Numerum excedens. *Cum Scholarii, ita dicti, eſſent numero ter mille & quingenti; alios bis mille eis adjecit Juſtinianus, quos ſupernumerarios vocavit.*

Ὑπερασπίζω. Genitivo jungitur. Protego. Defendo.

Ὑπερασπιστής. Qui aliquem defendit & tuetur. Auxiliator.

Ὑπεραυγάζω. Genitivo jungitur. Splendore illuſtro.

1 Ἀφέντες τὴν ὑπ.] Confer Harpocrationem v. Ἀφεὶς τὴν ὑπέραν: itemque alios Parœmiographos.

2 Ὑπερακοντίζεις σύ γ᾽ ἤδ.] Ariſtophanes *Avibus*, pag. 558. (382. Ed. Baſ. *P.*)

Ὑπερακοντίζεις σύ γ᾽ ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

Vide ibi Scholiaſtam; ſed qui pauciora habet, quam hic Suidas.

3 Σύμμαχος πρὸς τὴν Μήλου πολ.] Locus hic eſt mutilus, cujus ſenſum in verſione ſupplevimus.

4 Ὑπεραλγὴς ὢν διὰ τ.] Hæc ſunt verba Polybii de Annibale, lib. III. cap. LXXIX.

5 Ὁ δὲ ἵππος ὑπεραλγ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἀποσφαλμήσας.

6 Ὑπεραναιδευθήσομαι. τῇ ἀναιδ.] Ex Scholiaſte Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 356. (252. Ed. Baſ. *P.*)

7 Οὗτος ὁ ἀριθμός] Verba hæc cum ſequentibus nullam habent connexionem. Quare vel delenda ſunt, ut ſupervacanea: vel ſcribendum, ὁ ἐκτὸς τοῦ ἀριθμοῦ. Quæ vero ſequuntur, Τῶν Σχολαρίων, &c. ſumpta ſunt ex Procopii *Hiſt. Arc.* cap. XXIV. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Σχολάριοι.

Ὑπερβάθμιον[1] πόδα ῥιπτῶν. ἀντὶ τοῦ, ἀτάκτως, ἀπρεπῶς διαπραττόμενος. [2] Οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν, κατὰ τὸ λόγιον, εἰς τὴν θεοσέβειαν, ἀλλὰ μέτρα ὁρίζων ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια, γνησίῳ καὶ καθαρῷ συνειδότι μεταχειρίζων τὰ περὶ τοὺς Θεούς.

Ὑπερβαλλόντως. λίαν.

Ὑπερβάλοι. ὑπερβάλλοι.

Ὑπερβασίας.[3] ὅρκων παραβάσεις. ἐπιορκίας.

Ὑπερβερεταῖος.[4] μὴν, κατὰ Μακεδόνας, ὁ Ὀκτώβριος. καὶ παροιμία· Ὑπερβερεταῖος. ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων εἴρηται. παρὰ γὰρ Μακεδόσιν ὁ τελευταῖος μὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ Ὑπερβερεταῖος ἀνεγράφη.

Ὑπερβίη. ἡ ἀδικία.

Ὑπέρβιον. ὑπερβίως. οἷον, ἄγαν βιαίως. ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ.

Ὑπερβολή. ἡ ἀνόρθωσις. Πολλοῦ ὠθισμοῦ γενομένου ἐν τῇ κλιμάκων ὑπερβολῇ. καὶ αὖθις· Ἐν ταῖς τῶν ὀρῶν ὑπερβολαῖς ἐκρύπτετο.

Ὑπέρβολον.[5] λίθον. ὅτε γὰρ κατεπόντουν τινὰς, λίθους ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀπεκρέμαζον.[6] Ἀριστοφάνης·

Ἄρας μετέωρον εἰς τὸ βάραθρον ἐμβαλῶ,
Ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.

[7] ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἦν δὲ φιλόδικος.[8] Ἀριστοφάνης·

— Κοὐ ξυντυχὼν σ' Ὑπέρβολος
Δικῶν ἀναπλήσει.

καὶ ἔστιν ἐν τῷ Ἀναπείσεται περὶ τοῦ Ὑπερβόλου.

Ὑπερβοᾷ. αἰτιατικῇ.

Ὑπερβορέων.[9] ἀντὶ τοῦ πόῤῥω.

Νοῦσον[10] τὴν συγερὴν αὐθήμερον ἐκ βασιλῆος
Ἐσθλοτάτου πέμψαι ἄχρις Ὑπερβορέων.

ἀντὶ τοῦ, πόῤῥωθεν αὐτοῦ.

Ὑπερβόρειοι. ἔθνος ἀρκτικώτερον, καὶ ἐνδότερον τῶν Σκυθῶν.

Ὑπέρβολος. δημαγωγὸς ἦν· ὃν[11] Θουκυδίδης ἐν τῇ η. ἐξωστρακίσθαι φησίν.

Ὑπερβριθές. μέγα, καὶ βαρύ.[12] Ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν.

Ὑπεργαμία. ἡ ὀψιγαμία.

Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν. Pedem ultra limen inferens. Limen tranſcendens. Id eſt, immodeſte & indecore rem aliquam peragens. *Neque tranſcendentem, quod ajunt, pedem in religionem inferens, ſed limites, qui ætatem ejus decerent, ſibi præfiniens, ſincera & pura conſcientia res divinas tractabat.*

Ὑπερβαλλόντως. Excellenter. Supra modum. Nimis.

Ὑπερβάλοι. Superet. Vincat.

Ὑπερβασίας ὅρκων. Violationes juramenti. Perjuria.

Ὑπερβερεταῖος. Hyperberetæus. Apud Macedones eſt menſis October. Et proverbium: Hyperberetæus. Dicitur de iis, qui juſto tempore ſerius aliquid agunt. Apud Macedones enim Hyperberetæus in catalogo menſium ultimum locum tenet.

Ὑπερβίη. Violentia. Injuſtitia. Inſolentia.

Ὑπέρβιον. Pro, ὑπερβίως. Valde violenter. Inſolenter.

Ὑπερβολή. Superatio. Adſcenſio. *Cum in ſcalis adſcendendis ſe mutuo truderent & pellerent.* Et iterum: *In montium cacuminibus latebat.*

Ὑπέρβολον. Hyperbolum. [Præter expectationem Comicus hoc dixit pro] λίθον, i. e. ſaxum. Cum enim aliquos in mari ſubmergebant, lapides de collo eorum ſuſpendebant. Ariſtophanes: *In ſublime elatum in barathrum præcipitem dabo, Hyperbolo [ſaxi loco] gutturi ejus alligato.* Hyperbolus autem eſt nomen proprium viri, qui litium amans erat. Ariſtophanes: *Neque occurrens Hyperbolus litibus te replebit.* De Hyperbolo vide etiam in v. Ἀναπείσεται.

Ὑπερβοᾷ. Accuſativo jungitur. Clamore ſupero.

Ὑπερβορέων. Hyperboreorum. [In Epigrammate:] *Morbum inviſum hoc ipſo die a Rege optimo ad Hyperboreos uſque amandare.* Id eſt, procul ab ipſo.

Ὑπερβόρειοι. Hyperborei. Gens valde Septentrionalis, & ultra Scythas habitans.

Ὑπέρβολος. Hyperbolus. Fuit orator popularis: quem Thucydides libro VIII. per oſtraciſmum relegatum fuiſſe ſcribit.

Ὑπερβριθές. Valde grave. Graviſſimum. *Graviſſimam [ei] moleſtiam crearunt.*

Ὑπεργαμία. Seræ nuptiæ.

1 Ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτῶν] Alii proverbium hoc ſic efferunt, ὑπερβάθμιον πόδα τείνειν. Agathias lib. II. pag. 67. Ἐπειδὴ ῥᾴδιόν τι ἡγοῦνται καὶ προχειρότατον, ὑπερβάθμιον, τὸ λεγόμενον, πόδα τείνειν, καὶ θεολογίας ἐφάπτεσθαι. Marinus in *Vita Procli*, cap. XIII. Εἰς τὴν Πλάτωνος (αὐτὸν) ἦγε μυσταγωγίαν, ἐν τάξει, καὶ οὐχ ὑπερβάθμιον πόδα, κατὰ τὸ λόγιον, τείνοντα.

2 Οὐδὲ ὑπερβάθμιον π.] Fragmentum hoc ſumptum eſt ex vita Iſidori a Damaſcio conſcripta.

3 Ὑπερβασίας] Homerus *Odyſſ.* X. v. 168.

4 Ὑπερβερεταῖος. μὴν. κατὰ Μακεδόνας, ὁ Ὀκτ.] Vide Uſſerium *de Anno Solari Macedonum*; & Noriſium *de Anno & Epochis Syromacedonum.*

5 Λίθον] Falli hic Suidam in nota proxima oſtendimus.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* ſub finem.

7 Ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κ.] Imo, Ὑπέρβολος ſemper eſt nomen proprium, nec aliter accipitur in adducto loco Ariſtophanis. Suidas autem exiſtimaſſe videtur, Ὑπέρβολον illic ſignificare ſaxum, quod collo eorum, qui in mare demergebantur, alligabatur: quod minime probo. Verius enim eſt, Ariſtophanem captandi riſus gratia præter expectationem dixiſſe Ὑπέρβολον, cum dicendum eſſet λίθον. Henricus Stephanus tamen in *Theſauro* interpretationem Suidæ ſimpliciter ſecutus eſt.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 412. (294. Ed. Baſ. P.)

9 Ἀντὶ τοῦ πόῤῥω] Inepte. Rectius paulo poſt, ἀντὶ τοῦ πόῤῥωθεν αὐτοῦ: quæ interpretatio refertur ad illud, ἄχρις Ὑπερβορέων.

10 Νοῦσον τὴν συγερ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. X.

11 Ὃν Θουκυδίδης ἐν τῇ η. ἐξωστ.] Locus Thucydidis, ad quem Suidas reſpexit, hic eſt: Καὶ Ὑπέρβολόν τέ τινα τῶν Ἀθηναίων, μοχθηρὸν ἄνθρωπον, ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον, ἀλλὰ διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως, ἀποκτείνουσι.

12 Ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν] Sunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 56.

Ὑπέργηρως. Ἀττικῶς.

Ὑπέρβια [1] δῆμον. ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ. [2] ἢ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. τὸν ἄγαν ἐνδεᾶ.

Ὑπερδέξιον χωρίον. Εἶχον δ' ὑπερδέξιον, οἷον χαλεπώτατον. Ξενοφῶν φησιν.

Ὑπεραίρομαι. ὑψοῦμαι. Ἵνα ὑπεραίρωμαι. [3] ὁ Ἀπόστολος.

Ὑπεραίρω. γενικῇ. Κέδρων ὑπεραίρεσθαι, καὶ ταῦτα τῶν τοῦ Θεοῦ. Αἰτιατικῇ δέ· Ὥρα σοι τῆς Ἰησοῦ μεγαλειότητος ὑπεραίρειν τὸν ἀντικείμενον.

Ὑπεραίσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

Ὑπερεδυνάμωσαν. κατεδυνάστευσαν.

Ὑπερέθεντο. ἐβουλεύσαντο. Τούτου καταβαλεῖν ὑπερέθεντο, καὶ πρὸς μάχην εἶδον.

Ὑπερεκπίπτω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων.

Ὑπὲρ [4] ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων, λέγειν. Ἐὰν μὴ λέγω, φησί, δίκαια, τῆς κεφαλῆς ἀφαιρεθείην. Ἐπίξηνον δέ, μαγειρικὸς κορμός, ἐφ' ᾧ τὰ κρέα συγκόπτουσι.

Ὑπερεπυππάζοντό [5] με. ὑπερεπλήσσοντό με. κατεπλήσσοντό με, καὶ τὴν φιλοτιμίαν ὑπερεθαύμαζον τὴν ἐμήν. διασύρει δὲ αὐτοὺς ὡς μικροθαυμάστους, καὶ ταχέως ἁπαλωμένους ὀλίγῳ λήμματι. [6] Πύππαξ ἐπεφώνει, ὃ ἡμεῖς ποππύζειν λέγομεν.

Ὑπερεπυρρίασεν. Ἀριστοφάνης· Ὁ δὲ δείσας ὑπερεπυρρίασεν. ἀντὶ τοῦ, πυρρὸς ἐγένετο.

Ὑπερέσχεθε [7] γαίης. Ὅμηρος περὶ ἡλίου φησὶν ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου, ἀπὸ γῆν τὰς ἀνατολὰς εἶναι. ὁ δὲ αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου ἐξ ὠκεανοῦ.

Ὑπερευδοκούμενοι. ὑπεραρεσκόμενοι. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερευδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῇ τοῦ Σκιπίωνος ὁμολογίᾳ, καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων.

Ὑπερευφραίνομαι. δοτικῇ.

Ὑπερεύχομαι. γενικῇ. Ὑπερεύχομαί σου τῆς ἀποδημίας.

Ὑπερέχει. γενικῇ. ὑπερμαχεῖ. ὑπερασπίζει. καί,

Ὑπέργηρως. Attice, [pro communi ὑπέργηρος.] Ætate valde provectus. Decrepitus.

Ὑπέρβια δῆμον. Populum valde egenum: ſive magna rerum neceſſariarum penuria laborantem.

Ὑπερδέξιον χωρίον. Superior locus. *Locum autem ſuperiorem obtinebant, qui acceſſu difficilis admodum erat.* Xenophon inquit.

Ὑπεραίρομαι. Valde efferor. Nimis efferor. [*Ne*] *nimis efferar.* Apoſtolus [inquit.]

Ὑπεραίρω. Genitivo jungitur. Supero. *Cedros, eaſque Dei, ſuperare.* Item accuſativo: *Tempus eſt te ſuperare adverſarium illum majeſtatis Jeſu.*

Ὑπεραίσιον. Quod eſt præter officium, & præter decorum.

Ὑπερεδυνάμωσαν. Potentia & viribus alios oppreſſerunt.

Ὑπερέθεντο. Diſtulerunt. In aliud tempus rejecerunt. *Hujus dejectionem diſtulerunt, ad pugnam ſpectantes.*

Ὑπερεκπίπτω. Accuſativo jungitur. Supergredior. Tranſcendo.

Ὑπερεμφορεῖσθαι ὄψων. Opſoniis ſupra modum inferciri, vel, impleri.

Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελ. *Capite in menſam coquinariam impoſito dicere volo.* Niſi, inquit, dixero, quod juſtum eſt & æquum, non recuſo, quo minus caput mihi amputetur. Ἐπίξηνον autem eſt menſa coquinaria, in qua carnes conciduntur.

Ὑπερεπυππάζοντό με. Verbis admodum blandis mihi palpabantur, & ſtudium meum magno applauſu proſequebantur. *Perſtringit autem illos, ut qui res exiguas admirarentur, & parvo munere facile corrumperentur.* [Ὑπερεπύππαζον vero proprie ſignificat,] pyppax acclamabant: quod nos ποππύζειν vocamus.

Ὑπερεπυρρίασεν. Valde ruber, vel flavus factus eſt. Ariſtophanes: *Præ metu valde flavus factus eſt.*

Ὑπερέσχεθε γαίης. *Exortus eſt ſupra terram.* Homerus ex perſona herois de Sole inquit, eum ex terra oriri: at ex propria perſona, ex Oceano.

Ὑπερευδοκούμενοι. Valde approbantes, & ſibi ſupra modum placere dicentes. Quibus aliquid valde placet, acceptum, & gratum eſt. *Romani autem valde approbantes fœdus Scipionis,* * *

Ὑπερευφραίνομαι. Dativo jungitur. Supra modum delector. Vehementer gaudeo.

Ὑπερεύχομαι. Genitivo jungitur. Pro aliquo vota facio. *Pro te peregre profecto vota facio.*

Ὑπερέχει. Genitivo jungitur. Protegit. Tue-

1 Ὑπέρβια δῆμον. ὑπερβ.] Scribe, ὑπέρβια. Homerus Il. P. v. 330.

———Καὶ ὑπέρβια δῆμον ἔχοντας.

Scholiaſtes ad illum locum: Ὑπέρβια. ὑπερβάλλοντα. ὅ ἐστι ἀφόβως, ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει τοὺς ἀντιταξαμένους, ἔχοντας πλείονας.

2 Οὐ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύν.] Portus emendabat, ἢ πάνυ ἐλάσσονα: ſed fruſtra. Affert enim hic Suidas diverſas interpretationes vocis ὑπέρβια: quippe quam alii Grammatici exponebant ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ: alii contra, ὁ πάνυ ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν. Eſt & alia vocis hujus interpretatio, quam vide apud Euſtathium.

3 Ὁ Ἀπόστολος] Epiſt. II. ad Corinth. cap. XII. ſed ubi legitur, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι.

4 Ὑπὲρ ἐπιξήνου θελ.] Eſt verſus Ariſtoph. *Acharnenſibus*, pag. 387. Vide etiam ſupra v. Ἐπίξηνος.

5 Ὑπερεπυππάζοντό με] Scribe, ὑπερεπύππαζόν τε μοι. Ariſtoph. *Equit.* pag. 328. (228. Ed. Baſ. P.)

Οἱ δ' ὑπερεπήνουν ὑπερεπύππαζόν τε μοι.

Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

6 Πύππαξ ἐπεφώνει] Ante πύππαξ addenda eſt vox ὑπερεπύππαζον. Ejus enim interpretatio ſunt ea, quæ ſequuntur.

7 Ὑπερέσχεθε γαίης] Homerus Il. Λ. v. 734.

ὑπερέ-

ὑπερέχειν τοῦ πράγματος. ἀντὶ τοῦ περιγίνεσθαι. [1] Μὴ δύναμαι ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.

Ὑπερέχιος, [2] Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς, ἐπὶ τῶν χρόνων Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Τέχνην Γραμματικήν. Περὶ ὀνομάτων. Περὶ ῥήματος, καὶ ὀρθογραφίας.

Ὑπερέχων. αἰτιατικῇ. ὑπερνικῶν. [3] Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμὸς, ὑπερέχων τὴν τοῦ βίου χορηγίαν. Γενικῇ δέ· Πολλῶν βασιλέων ὑπερέσχεν.

Ὑπερεία. ὄνομα κρήνης.

Ὑπερείδουσα. ὑποστηρίζουσα. καὶ ὑπερείδουσιν. ἐκ τοῦ ἐρείδω, τὸ ἀκκουμβίζω.

Ὑπερηγάπησεν. Ὁ δὲ πατὴρ τοῦτον ὑπερηγάπησε, τοῦ φρονήματος καὶ τῆς ὀξυτάτης διανοίας ὑπερεπαινέσας.

Ὑπερηγάσθην. ὑπερεθαύμασα.

Ὑπερηγορῶν. ὑπὲρ αὐτοῦ λαλῶν. Ὁ δὲ Ἰσίδωρος ὑπερηγορῶν τοῦ Σωκράτους, βαθύτερον, ἢ κατὰ ἀκροατὰς, διελέγετο.

Ὑπερημερίας. ὑπερβαλλούσης ἐκπροθεσμίας. ὅταν μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς μνείας ἔλθῃ.

Ὑπερήμερος. ὑπερπρόθεσμος. ἢ ἐκπρόθεσμος. [4] Τοὺς δὲ δὴ ἐπὶ Ἰταλίας στρατιώτας ἐκλύσαι τὰ πρόσθεν ὀφλήματα πάντα, ἐφ' οἷσπερ αὐτοῖς ὑπερήμερος χρόνου πολλοῦ βασιλεὺς ἐγεγόνει, οὐ κομιζομένοις ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς συντάξεις.

Ὑπερήμεροι. οἱ ἐν ταῖς καταδίκαις πρὸς ἐκτίσιν ἡμέρας λαβόντες, καὶ μὴ διαλυσάμενοι. † Οἱ δίκην ὀφείλοντες ὁποιανοῦν, καὶ τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἑλοῦσι μὴ ἀποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς προθεσμίαις, ὑπερήμεροι ἐκαλοῦντο. τὸ δὲ πρᾶγμα, ὑπερημερία.

Ὑπερήμερος, καὶ ὑπερημερία. ὅταν μετὰ τὴν κυρίαν, ἑορτὴν τυχὸν, ἢ τινος ἄλλου, ἢ συλλόγου, ἢ δεδειγμένου πράγματος ἀπαντήσῃ τις, τότε ὑπερήμερος, καὶ ἐξ ὑπερημερίας ἐληλυθέναι λέγεται, καὶ κατόπιν τῆς ἑορτῆς, εἰ τύχοι, πλεῖστον τῆς ἑορτῆς ἀπολειφθείς.

Ὑπερηνορεόντων. [5] ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.

Ὑπερήνωρ, ὑπερήνορος.

Ὑπερῆραν. ὑπερέβησαν. [6] Πολύβιος· Κάμψαντες δὲ τὸν παχὺν, ὑπερῆραν εἰς Ἔκνομον.

Ὑπερηφανημένος. ἀντὶ τοῦ καταπεφρονημένος κατά τινος.

Ὑπερήφανον. [7] πολύ. Πάντων τῶν τοίχων κεκονιαμένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον.

tur. Defendit. Et, ὑπερέχειν τοῦ πράγματος. Rem aliquam ſuperare. Moleſtiam vincere. *Non enim amplius ferre poſſe iſtam ſentinam.*

Ὑπερέχιος. Hyperechius, Alexandrinus, Grammaticus, temporibus Marciani Imperatoris. Scripſit artem Grammaticam. De nominibus. De Verbo, & Orthographia.

Ὑπερέχων, Accuſativo jungitur. Superans. *Et plerique eo erant cultu corporis, qui facultates illorum ſuperaret.* Item, genitivo. *Multos Reges ſuperavit.*

Ὑπερεία. Hyperia, Nomen fontis.

Ὑπερείδουσα. Suffulciens. Suſtinens. Firmans. Et ὑπερείδουσιν. Suffulciunt. Suſtinent. Firmant. Ab ἐρείδω.

Ὑπερηγάπησεν. Valde dilexit. *Hunc vero pater valde dilexit, & ob animum generoſum, acutiſſimumque ingenium maxime laudavit.*

Ὑπερηγάσθην. Vehementer admiratus ſum.

Ὑπερηγορῶν. Pro aliquo dicens. Aliquem oratione defendens. *Iſidorus autem Socratem defendens, ſublimius, quam auditores capere poſſent, diſſerebat.*

Ὑπερημερίας. Dilationis ultra præſcriptum diem. Moræ. [Ὑπερημερία autem etiam dicitur,] cum quis vel uno die poſt tempus præſcriptum venit.

Ὑπερήμερος. Qui diem præſcriptum prætertire ſinit. Qui intra diem præſcriptum non præſtat, quod promiſerat. *Agenti in Italia militi vetera perſolvere debita, quæ longe ultra tempus legitimum Imperator diſtulerat, cum decreta ſtipendia ex ærario non procederent.*

Ὑπερήμεροι. [Sic dicuntur,] qui judicio condemnati certos dies ad perſolvendam mulctam [a judice] impetrarunt, nec intra id tempus perſolvunt. † [Aliter. Ὑπερήμεροι vocantur,] qui judicio damnati mulctam adverſariis intra diem præſtitutum non perſolvunt. Res autem ipſa dicitur ὑπερημερία.

Ὑπερήμερος. Qui poſt diem ſtatutum, veluti feſtum, vel quodcunque aliud tempus, conventui vel rei alicui præfinitum, venit, is ὑπερήμερος vocatur: idemque ἐξ ὑπερημερίας, vel poſt feſtum, ſi forte poſt illud adeſt, veniſſe dicitur.

Ὑπερηνορεόντων. Viribus ſuperiorum. Superborum. Fortium.

Ὑπερήνωρ. Fortitudine & viribus ſuperbiens. Ferox. Fortis.

Ὑπερῆραν. Superarunt. *Superato Pachyno, ulterius Ecnomum verſus contendunt.*

Ὑπερηφανημένος. Ab aliquo contemptus, vel, ſuperbe tractatus.

Ὑπερήφανον. [Communiter, ſuperbum. Interdum vero,] multum, inſigne. *Omnibus parietibus ad inſignem altitudinem dealbatis.*

1 Μὴ δύναμαι ὑπερέχ.] Ariſtophanes in *Pace*, ſub initium:
Οὐ γὰρ ἔθ' οἷός τ' εἴμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
Huc Suidas reſpexit.

2 Ὑπερέχιος] Ejus mentio fit ſupra v. Λέων, βασιλ.

3 Καί τις ἦν π.] Fragmentum hoc ad Polybium referendum eſſe, diſcimus ex ipſo Suida v. Ἐστπάδιζον, & v. Χόρδους.

4 Τοὺς δὲ δὴ ἐπὶ Ἰταλ.] Hæc ſunt verba Procopii lib. iv. *de Bello Goth.* cap. xxvi. ſed ubi rectius ſic legitur: Τοῖς δὲ δὴ ἐπὶ τῆς Ἰταλίας στρατιώταις ἐκλύσειν, &c. Et deinde, ἐκ τοῦ δημοσίου τὰς πεπραγμένας σφίσι συντάξεις.

5 Ὑπερηνορεόντων] Homerus Il. Δ. v. 176. & alibi.

6 Πολύβιος] Lib. i. cap. xxv. ubi pro παχὺν recte legitur Πάχυνον. Portus, vulgatam lectionem Suidæ ſequens, locum hunc ſic verterat: *Cum autem flexiſſent craſſum, trajecerunt in exlegem.* Quis hæc legens riſum teneat?

7 Πολύ, πάντων τ.] Sic locum hunc auctoritate MStorum Pariſ.

Ὑπερήφανος. Πάσῃ κακίᾳ ἀντίκειται ἀρετή· τῇ λαγνείᾳ, ἡ σωφροσύνη· τῇ λαιμαργίᾳ, ἡ ἐγκράτεια· καὶ ἡ δικαιοσύνη τῇ πλεονεξίᾳ· τῇ ὀργῇ, ἡ πραότης· τῇ λύπῃ, ἡ χαρά· τῇ λήθῃ, ἡ μνήμη· τῇ ἀκηδίᾳ, ἡ ὑπομονή· τῇ ἀφροσύνῃ, ἡ φρόνησις· τῇ δειλίᾳ, ἡ ἀνδρεία· τῇ κενοδοξίᾳ, ἡ ταπεινοφροσύνη, καὶ ταῖς λοιπαῖς. τῷ δὲ τύφῳ μόνῳ οὐκ ἀντίκειται ἀρετὴ, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν κακίαν· ἑαυτὸν δὲ ἀντιτάξειν ὁ Θεός. Χριστὸς γὰρ ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται. καὶ ὁ Προφήτης· Ἔπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν. Καὶ αὖθις· Ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις. παρὰ δὲ τῷ Ἀποστόλῳ, τοὺς κατὰ τῶν οὐκ ἐχόντων ἐφ' οἷς ἔχουσι φυσιουμένους, ὑπερηφάνους νοητέον. καὶ Αἰλιανός· Οἱ δὲ ἔκειντο θέαμα ἔνδοξόν τι καὶ ὑπερήφανον. ἀντὶ τοῦ περίβλεπτον. Ὑπερήφανος καὶ ὁ λαμπρός. Αἰλιανός· Καὶ[1] στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις. καὶ ὑπερηφανῶ, αἰτιατικῇ.

Ὑπεριάς.[2] οἶνος, ἀπὸ Ὑπέρου.

Ὑπεριδεῖν. τὸ καταφρονῆσαι, γενικῇ. Καὶ συνεπείσθησάν τινες τῇ νίκῃ τοῦ σώματος ὑπεριδεῖν. Καὶ, ὑπεριδόντα. γενικῇ. Ὑπεριδόντα μάλα γενναίως τῶν ὀνειδισμῶν.

Ὑπερίδης,[3] υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος (οἱ δὲ, Πυθοκλέους) Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων δέκα εἷς· μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ, καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ, Ἰσοκράτει τε τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ· γυναικῶν δὲ ἡττήθη· ἀνῃρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν [4] τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος, δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρας. καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν, ἀπέθανεν. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος, τὰ ὀστᾶ λαβὼν, εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνῆμα. εἰσὶ δὲ οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ νϛʹ.

Ὑπερίδης. δημαγωγὸς ἄριστος· ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένους, ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἁρπαλείοις χρήμασι. εἶχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

Ὑπερίονα. τὸν ἥλιον, ὑπὲρ ἡμᾶς ἀνατέλλοντα. καὶ Ὑπεριονίδης, ὁ αὐτός.

Ὑπέρινον. τὸ λεπτόν.

Ὑπερίπταμαι. αἰτιατικῇ.

Ὑπερισθμίσας.[5] τὸν Ἰσθμὸν περάσας. Ταχὺ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς [6] ἡμιονίας ὑπερισθμίσας, ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβεῖν τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον.

Ὑπερίσταται. προΐσταται. [7] Σοφοκλῆς. Ἠλέκτρα φησίν·

Ὑπερήφανος. Superbus. *Omni vitio virtu- oppoſita eſt; libidini, caſtitas; gulæ, temperantia; juſtitia cupiditati illi, qua quis plus ſuo habere cupit; iracundiæ, lenitas; dolori, gaudium; oblivioni, memoria; animo remiſſo & ignavo, tolerantia; imprudentiæ, prudentia; timiditati, fortitudo; vanæ ambitioni, modeſtia; & ſic aliis. Soli autem ſuperbiæ nulla virtus oppoſita eſt, propter vitii magnitudinem. Deus autem ipſe ſe ei opponit. Chriſtus enim ſuperbis reſiſtit. Et Propheta [dicit:] Attolle manus tuas ſuper ipſorum faſtum.* Et iterum: *Repende meritas pœnas ſuperbis.* Apud Apoſtolum vero *ſuperbi* ſunt intelligendi ii, qui ob ea, quæ habent, ſuperbe ſe gerunt erga illos, qui eis carent. Et Ælianus: *Illi vero ut ſpectaculum illuſtre & inſigne [omnibus] propoſiti erant.* Ὑπερήφανος etiam dicitur, ſplendidus, inſignis, magnificus. Ælianus: *Et ſtragulis magnifica textura ornatis.*

Ὑπεριάς. Vitis Hyperias. Sic dicta ab Hypero.

Ὑπεριδεῖν. Contemnere. Genitivo jungitur. *Quidam autem adducti ſunt victoria, ut corpus contemnerent.* Et ὑπεριδόντα, eum, qui contempſit. *Animo valde generoſo convitia contemnentem.*

Ὑπερίδης. Hyperides, F. Glaucippi oratoris, vel, ut alii, Pythoclis: Athenienſis, orator, unus ex illis decem, qui [oratorum Græcorum] principes cenſentur. Diſcipulus fuit una cum Lycurgo, & Platonis Philoſophi, & Iſocratis Rhetoris. Et egregius quidem orator evaſit, ſed amori mulierum nimis addictus fuit. Sublatus autem & ipſe fuit ab Antipatro Rege, qui ipſum ex Cereris templo, quod eſt Hermionæ, per Archiam, cognomento Phygadotheram, extrahi juſſit: reſectaque lingua mortuus eſt. Filius autem ejus Glaucippus oſſa ipſius in patrio monumento ſepeliit. Orationes ejus omnes ſunt LVI.

Ὑπερίδης. Hyperides, Demagogus optimus; qui, quamvis eſſet amicus Demoſthenis, ipſum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accuſavit. Habuit autem & filium Glaucippum.

Ὑπερίονα. Hyperionem. Id eſt, Solem: [ſic dictum,] quod ſupra nos exoriatur. Et Hyperionides, idem.

Ὑπέρινον. Tenue.

Ὑπερίπταμαι. Supervolo. Tranſvolo.

Ὑπερισθμίσας. Qui Iſthmum trajecit. *Cum autem celoces & hemiolias Iſthmum celeriter trajeciſſet, in altum provectus eſt, Achæis in concilium coactis ſupervenire ſtudens.*

Ὑπερίσταται. Patrocinatur. Defendit. Electra apud Sophoclem inquit: *Sed ego qui-*

interpunxi. Ante enim abſque diſtinctione legebatur, Πολὺ πάντων τῶν τ. ſed male. Τὸ πολὺ enim hic eſt interpretatio vocis ὑπερήφανον: ad quam confirmandam affertur exemplum hoc, Πάντων τῶν τείχων, &c. Portus hic nihil viderat.

1 Καὶ στρωμναῖς ὕφει τ.] Fragmentum hoc Æliani legitur etiam v. Ἀστραπή, & v. Ὕφει.

2 Ὑπεριάς. οἶνος, ἀπὸ Ὑπ.] Scribe, Ὑπεριάς ἄμπελος. ἀπὸ Ὑπέρου. Athenæus lib. 1. pag. 31. Ὀνομάζεται δὲ παρὰ Τροιζηνίοις ἄμπελος Ἀνθηδονιὰς καὶ Ὑπεριάς, ἀπὸ Ἄνθου τινὸς καὶ Ὑπέρου. Hinc Suidas reſpexit.

3 Ὑπερίδης] Hujus vitam deſcripſit Plutarchus: quem adi.

4 Τοῦ ἐν Ἑρμιόνῃ ναοῦ τῆς Δήμητρος] Confer Noſtrum ſupra, v. Ἀνθ' Ἑρμιόνος.

5 Ὑπερισθμίσας] Sic reſcripſi auctoritate optimi MS. A. Ante enim minus recte legebatur ὑπερισθμέσας, per ε in ſyllaba penultima.

6 Ἡμιονίας] Scribe, ἡμιολίας, i.e. hemiolias naves: ut apud ipſum Suidam ſupra v. Ἡμιολίας, ubi idem locus occurrit. Portus legendum cenſebat ἡμιονίας, ſubintelligens ἁμάξας, i. e. carros a mulis tractos: ſed quæ conjectura eſt ἀνερμήνευτος.

7 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 89, 90. ut Portus monuit. Vide etiam ſupra v. Οἰκονομῶ, ubi eadem leguntur.

Ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς
Ἀπολέλοιπεν ἤδη
Βίοτος ἀνέλπιστος.
Οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ.
Ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι·
Ἇς φίλος ἀνὴρ οὔτις ὑπερίσταται·
Ἀλλ' ἅπερ εἴ τις ἔποικος ἀναξία
Οἰκονομῶ [1] δόμους πατρός.

Οἷον, τὸ πλεῖστον τοῦ βίου βιώσασα ἐν κακοῖς. καὶ ὁ πλείων με, φησὶ, βίος ἀπολέλοιπε, μηδέποτε ἐν ἀγαθῇ ἐλπίδι γενομένην· ἐπεὶ μέχρι νῦν οὐδὲν ὑπὲρ ἐκδικίας τοῦ Ἀγαμέμνονος πέπρακται. ἧς φίλος οὐδεὶς ἀνὴρ ὑπερίσταται· ἀλλὰ πάντες εἰσὶν ἐν ἀτυχήμασιν εὐλαβούμενοι, κατ' ἐκεῖνο·

Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.

dem majorem vitæ partem tranſegi, nulla mihi ſpe affulgente, voti me compotem futuram: & malis amplius ferendis impar ſum: quæ ſine parentibus dolore contabeſco: cui nullus amicus patrocinatur: quæ, tanquam inquilina vilis & contempta, thalamos patris curo. Maximam, inquit, vitæ partem in malis vixi, nec ulla ſpes benignior mihi affulſit: quandoquidem ultio patris prorſus adhuc eſt infecta. Nec ullus amicus mihi patrocinatur, ſed omnes miſeræ ſuccurrere timent; ſecundum dictum illud: *A viro infelici amici procul recedunt.*

Ὑπέρισχε. ὑπερμάχει. περιΐστασο. Σὺ [2] δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε βίου.

Ὑπέρισχε. Patrocinare. Defende. Tuere. *Tu autem venatoriæ huic patrocinare vitæ.*

Ὑπερθαυμάζω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερθαυμάζω. Vehementer admiror.

Ὕπερθεν. ἐπάνω. ἐν Ἐπιγράμματι·
Οἴκου καὶ κτεάνων χεῖρας ὕπερθεν ἔχειν.

Ὕπερθεν. Superne. Supra. In Epigrammate: *Manus ſupra domum & fortunas tenere.* [Id eſt, Domum & fortunas tueri.]

Ὑπὲρ θέναρος. παρ' Ὁμήρῳ, ὡς τὸ πέλαγος ἐσχημάτισται οὐδετέρως.

Ὑπὲρ θέναρος. Supra volam manus. Apud Homerum formatum eſt genere neutro τὸ θέναρ, ut τὸ πέλαγος.

Ὑπερθέντι. ἐξειπόντι· ἀνακοινωσαμένῳ. [3] Ἡρόδοτος· Ὁ δὲ Ἀρταφέρνης, ὥς οἱ πέμψαντι ἐς Σοῦσα, καὶ ὑπερθέντι τὰ ἐκ τοῦ Ἀρισταγόρεω λεγόμενα, συνέπαινος καὶ αὐτὸς Δαρεῖος ἐγένετο, παρεσκευάσατο ἑβδομήκοντα τριήρεας.

Ὑπερθέντι. Illi, qui rem aliquam alicui propoſuit. Illi, qui declaravit. Illi, qui communicavit aliquid cum aliquo. Herodotus: *Artaphernes autem miſſo Suſa ad Darium nuntio, per quem de iis, quæ ab Ariſtagora dicta erant, eum certiorem faceret; ubi ille rem approbavit,* LXX. *triremes inſtruxit.*

Ὑπέρθεον. ὑπὲρ Θεῶν βούλησιν.

Ὑπέρθεον. Præter Dei voluntatem.

Ὑπερθέοντες. ὑπερτρέχοντες. καὶ ὑπερθέω, αἰτιατικῇ.

Ὑπερθέοντες. Supercurrentes. Curſu ſuperantes. Et ὑπερθέω. Supercurro. Curſu ſupero.

Ὑπερθήσει. οἰκοδομήσει.

Ὑπερθήσει. [Supra ponet.] Ædificabit.

Ὑπερθύμων. ἀλαζόνων. Καὶ τοῖς φρονήμασιν ὑπερθύμων, ὡς ἂν ἤδη κεκρατηκότων.

Ὑπερθύμων. Superborum. Arrogantium. Faſtu elatorum. *Illi vero cum animis eſſent elatis, quaſi jam viciſſent.*

Ὑπερθορών. ὑπερπηδῶν. Τῆς Δήμητρος οὐ δυνάμενος ὑπερθορεῖν τὰς θύρας· [4] θορῶντα δὲ ἰέναι ἐπὶ τὸ μέγαρον.

Ὑπερθορών. Superſiliens. Tranſiliens. *Cum Cereris fores tranſilire non poſſet, ſaltu in adytum ſe immiſit.*

Ὑπέρθωμαι. [5] ὑπερκαθέζωμαι. γενικῇ.

Ὑπέρθωμαι. Supra aliquem ſedeo. Genitivo jungitur.

Ὑπὲρ κάρα φοιτῶντα. ὑπὲρ κεφαλῆς ἐρχόμενον.

Ὑπὲρ κάρα φοιτ. Supra caput euntem.

Ὑπερκαταβαίνω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερκαταβαίνω. Tranſcendo. Accuſativo jungitur.

Ὑπέρκειμαι. γενικῇ.

Ὑπέρκειμαι. Genitivo jungitur. Incumbo. Immineo.

Ὑπερκέρασις. Ὑπερκέρασίς ἐστιν, ὅτε ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερεχόμεθα τῶν πολεμίων. [6] Ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρομὰς τοῖς ἵπποις, οὔτε ὑπερκεράσεις ποιεῖσθαι ἐδύναντο, ὡς δὴ ἀπειλημμένοι τῷ στρατεύματι.

Ὑπερκέρασις. Hypercerosis. Ea eſt, cum ex altera tantum parte hoſtibus ſuperiores ſumus. [Vel, cum cornua extendendo hoſtes a tergo claudimus.] *Sed nec equis excurſiones facere, nec cornu extenſo hoſtes a tergo claudere poterant, quod exercitu jam eſſent circumventi.*

Ὑπερκολακεύω. αἰτιατικῇ.

Ὑπερκολακεύω. Accuſativo jungitur. Aſſentando, vel adulando modum excedo.

1 Δόμους] Sophocles, θαλάμους.
2 Σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπ.] Verba hæc decerpta ſunt ex Epigrammate, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Εἰκοσίφυλλον.
3 Ἡρόδοτος] Lib. v. pag. 188. ut Portus obſervaverat. Ibi autem pro ἑβδομήκοντα τριήρεας, legitur, διηκοσίας νέας. Nimirum τὸ σ' & ὀ, inter quas literas ingens eſt affinitas, librarii inter ſe confuderunt.
4 Θορῶντα] Vel ſcribe θορόντα, vel θορόντι.
5 Ὑπέρθωμαι.] Sic etiam habent Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Baſil. & Genev. male, ὑπέρθομαι, pro ω.
6 Ἀλλὰ γὰρ οὔτε ἐκδρ.] Hæc ſunt verba Agathiæ, lib. v. pag. 164.

Ὑπερ-

Ὑπερκύψαι. αἰτιατικῇ. [1]Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ὑπερκύπτω, ἡ μὲν ἔστι γραφὴ, ἔχει αἰτιατικήν· καὶ ὁ Πλούταρχος. ἡ δὲ Χαρίκλεια, γενικῇ. [2]Ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρους.

Ὑπερλαλῶ. γενικῇ.

Ὑπερμαζῶ. ὑπερθρυπτῶ. πλουτῶ. σπαταλῶ. Οἱ δὲ Γαλάται καταπλαγέντες, ὡς ὑπερμαζώντων αὐτόχρημα τῶν Ῥωμαίων, καὶ διὰ τὴν τρυφὴν ῥιπτούντων τοὺς ἄρτους, ἐσπείσαντο. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ὑπερμαζῶν, [3]καὶ ζῶν, καὶ χρυσίῳ βάλλων τὰς κορώνας, ὁ πρότερον δοῦλος τυγχάνων.

Ὑπὲρ μᾶλλον. ἐκ περιουσίας. Ἦν μὲν ἀπορία καὶ δέος ὑπὲρ μᾶλλον περὶ τοὺς ἀνθρώπους, οὐ δυναμένους ἐπινοῆσαι, τί ποτέ ἐστι τὸ [4]λειπόμενον.

Ὑπερμαργότερος. ὁ ὑπερμαινόμενος.

Ὑπερμενέα.[5] ἰσχυρότερα λίαν.

Ὑπερνήχεται. ὑπερβαίνει.

Ὕπερον.[6] ἡ τριβαία.

Ὑπὲρ[7] ὄνου σκιᾶς. λέγουσιν, ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κινδυνεύοντος, οὐκ ἀνεχομένων τῶν δικαστῶν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος τερπνοῦ. Νεανίσκος ποτὲ Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο. μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, καταλύσας τὸν γόμον, ὑπέδυ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ὀνηλάτου, μὴ καὶ τὴν σκιὰν μεμισθῶσθαι λέγοντος, εἰσῆλθον εἰς δικαστήριον ἀμφότεροι. εἰπὼν δὲ ταῦτα ὁ Δημοσθένης, κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιούντων δὲ τῶν δικαστῶν τὸ τέλος τῆς δίκης μαθεῖν, εἶπεν, ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τοῦ βήματος· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, ἐπιθυμεῖτε· ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος ὑπὲρ ψυχῆς, οὐδὲ φωνῆς ἀνέχεσθε. οὕτω καθαψάμενος τῶν κριτῶν, τὸν κατηγορούμενον περιέσωσε. τάττεται τοίνυν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων.

Ὑπέρροον. τὸ ἀπὸ ὕψους ῥέον. Ὑπερῷον δὲ, τὸ ἀνώγεον.

Ὑπεροπλίῃσι.[8] ταῖς ὑπερηφανίαις. καὶ ὑπεροπλία, ἡ ὑπερηφανία.

Ὑπεροπλίσαι. ὑπερνικῆσαι.

Ὑπέροπλον. ὑπερήφανον.

Ὑπέροπτα.

Εἰ[9] δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν
Ἢ λόγῳ πορεύεται,
Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ
Δαιμόνων[10] ἕδεισε βίαν,
Κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα,
Δυσπότμου χάριν χλιδᾶς.

Ὑπερκύψαι. Accuſativo jungitur. Prolato capite ſupra aliquid proſpicio. Sciendum eſt, τὸ ὑπερκύπτω apud nonnullos ſcriptores, ut & apud Plutarchum, cum accuſativo poni: apud Heliodorum vero, cum genitivo. *Cum ſupra montem proſpexiſſent.*

Ὑπερλαλῶ. Genitivo jungitur. Pro aliquo loquor.

Ὑπερμαζῶ. Delicate admodum & laute vivit. Opibus abundat. Luxuriat. Laſcivit. *Galli vero admiratione perculſi, quaſi Romani omnium rerum copia revera abundarent, & ob luxum panes jactarent, pacem fecerunt.* Et iterum: *Ille vero luxurioſe vivens, & auro petens cornices, qui ante ſervus fuerat.*

Ὑπὲρ μᾶλλον. Supra modum. Longe plus. Longe magis. *Homines autem longe magis conſilii inopes hærere, & metuere, quod ſenſum dictorum intelligere non poſſent.*

Ὑπερμαργότερος. Valde inſanus & amens.

Ὑπερμενέα. Valde robuſta.

Ὑπερνήχεται. Supernatat.

Ὕπερον. Piſtillum, quo res in mortario tunduntur.

Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. De aſini umbra. Ferunt Demoſthenem, cum in Judicio aliquem capitalis criminis reum defenderet, Judicibus eum audire nolentibus, dixiſſe: Audite, viri, jucundam fabulam. Adoleſcens quidam, cum aliquando aſinum Athenis Delphos conduxiſſet, & meridies eum oppreſſiſſet, onere humi depoſito, aſini umbram ſubiit. Sed cum ab agaſone repelleretur, dicente, ſe [aſinum tantum,] non etiam umbram ejus ipſi locaſſe; ambo in jus iverunt. Demoſthenes autem his dictis de ſuggeſto deſcendit. Cum autem Judices litis illius exitum audire vellent, Demoſthenes in ſuggeſtum rurſus adſcendens, dixit: De aſini quidem umbra, viri, audire cupitis: de homine autem, qui in capitis periculo verſatur, ne vocem quidem dicentis ferre poteſtis. Sic igitur Judicibus occulte reprehenſis, reum ſervavit. Proverbium hoc autem dicitur de iis, qui de re frivola & nullius uſus inter ſe contendunt.

Ὑπέρροον. Ex alto defluens. At ὑπερῷον, cœnaculum in ſuperiore ædium parte.

Ὑπεροπλίῃσι. Arrogantia. Superbia. Et ὑπεροπλία, ſuperbia.

Ὑπεροπλίσαι. Superare armis. Debellare.

Ὑπέροπλον. Superbum.

Ὑπέροπτα. Superbe. [Sophocles:] *Si quis vero manibus vel verbis ſuperbe ſe gerat, Juſtitiam non metuens, neque Deorum formidans potentiam: eum malum corripiat fatum, infelicem propter inſolentiam.* Id eſt, propter impiam petulantiam & ſuperbiam talis vir

1 Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ὑπ.] Nota hæc ſalebroſa eſt: in qua vertenda non tam verborum, quam ſenſus rationem habui.
2 Ὑπερκύψαντες τοῦ ὄρ.] Hæ ſunt verba Heliodori initio *Æthiopicorũ.*
3 Καὶ ζῶν] Hæ duæ voces, ut ſupervacaneæ, delendæ videntur.
4 Λειπόμενον] Portus legit, λεγόμενον: quod non diſplicet.
5 Ὑπερμενέα] Sic recte MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. ὑπερμανέα: cui lectioni vel literarum ſeries refragatur.
6 Ὕπερον] Alias, ὕπερος.
7 Ὑπὲρ ὄνου σκ.] Confer omnino Noſtrum ſupra, v. Ὄνου σκιά.
8 Ὑπεροπλίῃσι] Homerus Il. A. v. 205.
9 Εἰ δέ τις ὑπ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Oedip. Tyr.* pag. 188. ut Portus monuit.
10 Δαιμόνων ἕδ.] Scribe, ut apud Sophoclem, δαιμόνων ἕδη σέβων. Sic enim legendum eſſe, vel lex metri ſuadet.

Ὑπε-

τουτέστιν, ἕνεκα τῆς ἀνοσίου τρυφῆς καὶ ὑπερηφανίας ὁ τοιοῦτος ἐν κακῇ εἴη μοίρᾳ. Ὃς μὴ ἀφέξεται τῶν ἀσέπτων, ἢ ἕξεται τῶν ἀθίκτων. τουτέστιν, ὧν οὐ χρὴ ἔχεσθαι.

Ὑπερόπτης. ὁ παρορῶν. Ὁ δὲ ὑπερόπτης ὢν τοῦ δικαίου, καὶ ὑβριστής.

Ὑπεροπτικώτερον.

Ὑπέροπτον. μεγάλην.

Ὑπερορᾷν. ὑποβλέπειν.

Ὑπερορία. ἡ ἐξορία.

Ὑπερορίζω. αἰτιατικῇ. Ὑπερορῶ δὲ, γενικῇ.

Ὑπερόριον. Τὸ σῶμα τοῦ Ὑπερίδου ἔρριψαν Ἀθηναῖοι ὑπερόριον. τουτέστι, μακρὰν ἀπὸ τῆς πόλεως. Καὶ αὖθις· Καὶ ἀναπείθει τοὺς Ἀθηναίοις ὑπερόριον τὸ σῶμα τοῦ ῥήτορος Ὑπερίδου ῥίψαι. ἀντὶ τοῦ, ἔξω τῶν ὅρων.

Ὑπερόριον. τὸ παρηλλαγμένον, καὶ πάντη ἀλλότριον. καὶ ὑπέρογκον. Τὸ δὲ ἀέρων ἀῆθες καὶ ὑπερόριον λυπήσειν ἔμελλε τὴν στρατιάν. Καὶ αὖθις· Προσήκει νέῳ Φήσας ἀνδρὶ ἀποδημεῖν τε καὶ ὑπερόρια αἱρεῖσθαι. † Ἡ δὲ Ῥώμη ἀπείρατος ἦν ὑπερορίων ἐκστρατειῶν.

Ὑπέρου [1] περιτροπή. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. καὶ αὗται δὲ παροιμίαι τοῦτο δηλοῦσιν· Ὁ Διὸς Κόρινθος. καὶ, [2] Αὖθις ἁ Πυθώδε ὁδός. καὶ, Ὁ τὴν δοκὸν φέρων. καὶ, Οὐ τυφλὸς, ἀλλ' ἐξώρυκται. Πλάτων Ἀδώνιδι· Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ γένηται.

Ὑπέρου [3] περίτροφον. παροιμία, ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν περαινόντων. παροιμία ἄλλη· Γυμνότερος ὑπέρου, καὶ λεβηρίδος.

Ὑπερούσιος. ὑπὲρ πᾶσαν οὐσίαν ὤν.

Ὑπέροφρυς. [4] ὑπερήφανος.

Ὑπεροψίαν. καταφρόνησιν. Εἰδὼς τῶν Ἰουδαίων τὸ πρὸς ἀλλήλους πιστὸν, καὶ τὴν πρὸς τὰς κολάσεις ὑπεροψίαν.

Ὑπερωδυνία. [5] Οἱ δὲ συνέπασχον τῇ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνίᾳ. τουτέστι, τῇ συμφορᾷ, τῇ λύπῃ.

Ὑπερώη, καὶ ὑπερῴα. ὁ οὐρανίσκος. [6] Ὅμηρος·

Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.

καὶ [7] Σιμόκαττος· Εἰς μὲν γὰρ τὴν ὑπερῴαν χελύνην Μηδικὴν οἰστὸς ἐς βάθος ἐσδὺς, ἀνὰ τὸ κρανίον ἐρρίζωτο.

Ὑπερώησαν. [8] ὑπεχώρησαν.

Ὑπερῷον. τὸ ἀνώγεων.

Ὑπερώσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.

cum mala fortuna conflictetur. [Item,] *Qui non abſtinet ab impiis facinoribus; vel manus admoverit illis, quæ tangenda non ſunt.*

Ὑπερόπτης. Contemptor. *Ille vero cum contemptor eſſet juſtitiæ, & inſolens.*

Ὑπεροπτικώτερον. Superbiorem.

Ὑπέροπτον. Magnam. Superbam.

Ὑπερορᾷν. Deſpicere. Contemnere.

Ὑπερορία. Exilium.

Ὑπερορίζω. Accuſativo jungitur. Extermino. Ex finibus ejicio. At ὑπερορῶ, cum genitivo, deſpicio, contemno.

Ὑπερόριον. Extra fines. Quod eſt extra fines. *Athenienſes cadaver Hyperidis extra agri ſui fines projecerunt.* Et iterum: *Perſuadet Athenienſibus, ut Hyperidis oratoris corpus urbe & agro exterminarent.*

Ὑπερόριον. Peregrinum. Inuſitatum, & [a moribus noſtris] prorſus alienum. Item, prægrande. *Aer inſuetus & peregrinus exercitui nociturus erat.* Et iterum: *Convenit viro juveni peregrinari & extra patriæ fines proficiſci.* † *Romani autem nulla bella externa geſſerant.*

Ὑπέρου περιτροπή. Piſtilli circumactio. Dicitur de iis, qui [ſemper] eadem faciunt, nec quicquam proficiunt. Idem ſignificant & hæc proverbia: *Jovis Corinthus.* Et, *Iterum ad Pythonem via.* Et, *Trabem ferens.* Et, *Non cæcus eſt, ſed oculi ei effoſſi ſunt.* Plato *Adonide: Deinde [cavendum eſt,] ne hæc res mihi piſtilli circumactio fiat.*

Ὑπέρου περίτροφον. Piſtilli circumactio. Proverbium in eos, qui ſemper eadem faciunt, nec quicquam proficiunt. Et aliud proverbium: *Nudior piſtillo, & ſerpentis exuvio.*

Ὑπερούσιος. Qui eſt ſupra omnem eſſentiam, vel ſubſtantiam.

Ὑπέροφρυς. Superbus.

Ὑπεροψίαν. Contemptum. *Cum ſciret Judæorum mutuam erga ſe fidem, & ſuppliciorum contemptum.*

Ὑπερωδυνία. Summus dolor. Graviſſimus dolor. *Illi vero acerbiſſimo dolore, qui miſeros angebat, commovebantur.*

Ὑπερώη, & ὑπερῴα. Palatum. Homerus: *Labra quidem rigavit: palatum vero non rigavit.* Et Simocattus: *Nam per ſuperius labrum ſagitta Medica altius adacta, in cranio hæſit.*

Ὑπερώησαν. Receſſerunt.

Ὑπερῷον. Superior domus pars. Cœnaculum.

Ὑπερώσιον. Quod eſt ſupra juſtum modum.

1 Ὑπέρου περιτροπή] Heſychius proverbium hoc ſic effert, Ὑπέρου περιστροφή. Aliter Zenobius: quem vide.

2 Αὖθις ἁ Πυθ.] Diogenianus, Αὖθις αὖ Πυθώδ' ὁδός.

3 Περίτροφον] Scribe, περίτροπον.

4 Ὑπέροφρυς] Sic recte MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. male, ὑπέροφος.

5 Οἱ δὲ συνέπασχον τ.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Ἀκληρούντων.

6 Ὅμηρος] Il. X. v. 495.

7 Σιμόκαττος] Lib. II. cap. VI. ubi pro Μηδικὴν rectius legitur Μηδικός. Refertur enim ad vocem οἰστός. Viciſſim apud Simocattam pro ἀνὰ τὸ κρανίον, ex Suida reponendum eſt, ἀνὰ τὸ κρανίον.

8 Ὑπερώησαν. ὑπεχ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. Θ. v. 122.

Ὑπερπαίειν. ὑπερβαίνειν. πλεονάζειν. ¹ Διὰ τὸ γεγονὸς οὐδὲ καθ' ὑπερβολὴν εἰκάσαι δυνατὸν ἦν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐστίν. οὕτως ὑπερπαίει πάσας τῇ δεινότητι τὰς προειρημένας πράξεις.

Ὑπερπαίειν. Superare. Superiorem eſſe. Excellere. *Propter id, quod acciderat, ne per ſuperlationem quidem ab ullo mortalium, qui tunc vivebant, res illa conjici poterat; adeo omnia facinora ante dicta atrocitate ſuperabat.* Port.

Ὑπερπετεῖς. ² ὑπὲρ λίαν σπευδομένους. ³ Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος τοῖς στρατιώταις παρήγγειλε, τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προάγειν· εἰ δὲ ἐντὸς βέλους γένοιντο, θέειν· τὸ μὲν, ἵνα ἀκέραιοι τοῖς σώμασιν ἀγωνίζοιντο· τὸ δὲ, ἵνα ὑπερπετεῖς ὦσι.

Ὑπερπετεῖς. Qui aliquos tranſvolant, vel, volatu ſuperant. *Clearchus Lacedæmonius militibus præcepit, ut primum quidem lente progrederentur: poſtea vero, ubi intra teli jactum veniſſent, curſu ad hoſtem contenderent: tum, ut integris viribus dimicarent; tum ut miſſilibus eos tranſvolantibus, ictibus eorum minus obnoxii eſſent.*

Ὑπερπέτονται τὸν χῶρον τὸν προβεβηκότα.

Ὑπερπέτονται. Supervolant. Tranſvolant. Trajiciunt.

Ὑπερπηδῶ. αἰτιατικῇ.

Ὑπερπηδῶ. Accuſativo jungitur. Tranſilio.

Ὑπερπνιγεῖς. ⁴ Ἵπποι ὑπερπνιγεῖς γενόμενοι· οἱ δὲ ὑπέρπονοι, ἐκ τῆς ἄγαν ἱππασίας.

Ὑπερπνιγεῖς. Æſtu propemodum ſuffocati. *Equi, pars æſtu propemodum ſuffocati; pars nimio labore ob curſus continuos confecti.*

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. ὑπὲρ τὰ μέτρα. ἀπὸ δὲ τῶν πεντάθλων ἡ μεταφορά. λέγεται δὲ ἀπὸ Φαΰλλου τοῦ πεντάθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρῆσθαι· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων πρότερον τῶν σκαμμάτων, πρῶτος αὐτῶν ὑπερέβαλε τοῖς πηδήμασι ταῦτα, ὡς τὸ ἐπίγραμμα λέγει τῆς εἰκόνος αὐτοῦ·

> Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος,
>
> Δίσκευσεν δ' ἑκατὸν, πέντ' ἀπολειπομένων.

καὶ Πλάτων ἐν διαλόγῳ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ Κρατύλος, ἢ περὶ ὀνομάτων ὀρθότητος.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα. Ultra ſcammata. Sive, trans foſſas, & limites. Tranſlatio ducta eſt a quinquertionibus. Ferunt autem a Phayllo, quinquertione Crotoniata, [proverbium hoc] dictum eſſe. Hic enim, cum ſcammata ante eſſent pedū quinquaginta, primus ſaltu ea ſuperavit, ut teſtatur inſcriptio hæc ſtatuæ ipſius:

> *Quinque ſupra quinquaginta pedes ſaltavit Phayllus,*
>
> *Diſcum vero jecit ad centum pedes, minus quinque.*

Et Plato in Dialogo, qui inſcribitur *Cratylus*, ſive, De recta ratione nominum, [proverbio hoc uſus eſt.]

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷν. Φάϋλλος ἐγένετο πένταθλος, ὁ Πύθιος· ὃς δοκεῖ μέγιστα δισκεῦσαι καὶ ἁλέσθαι. ἐπεὶ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἐσκαμμένους πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ στερεὸν ἥλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἐξέβη.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδ. Scammata tranſiliens. Phayllus quinquertio fuit Opuntius, qui diſci jactu & ſaltu omnes ſuperaſſe fertur. Cum igitur ſcammata quinquaginta pedum ſaltu ſuperaſſet, res illa in proverbium abiit.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷν. ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολήν τι πραττόντων. διότι ὁ Φάϋλλος, ὑπὲρ τοὺς πεντήκοντα πόδας πηδήσας, ἐπηρώθη τὸ σκέλος.

Ὑπὲρ τὰ ἐσκ. π. Scammata tranſilire. Dicitur de illis, qui in re aliqua facienda modum excedunt. Phayllus enim, cum ſpatium quinquaginta pedum ſaltu ſuperaſſet, crus fregit.

⁵ Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Φησὶ Κλέαρχος, ὅτι Καλλικράτης ἐγένετό τις ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. εἴ ποτε οὖν ἐθαυμάζοντό τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους, ὑπερβολικῶς ἔλεγον. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτην τινὰ πρῶτον τοὺς δικαστικοὺς ⁶ μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

Ὑπὲρ τὰ Καλλικράτους. Supra Callicratem. Clearchus ait, Callicratem quendam Caryſti ditiſſimum fuiſſe. Si quem igitur Caryſtii ob divitias admirarentur, *Supra Callicratem*, exaggerandæ rei gratia dicebant. Ariſtoteles vero in *Athenienſium Republica* ait, Callicratem quendam judicialia ſtipendia ſupra modum auxiſſe: unde proverbium hoc dictum fuerit.

Ὑπερτέλλων. ὑπερανατέλλων.

Ὑπερτέλλων. Super exoriens.

1 Διὰ τὸ γεγονὸς οὐδὲ κ.] Fragmentum hoc ſalebroſum eſt, nec ſenſum ſatis planum habet.

2 Ὑπὲρ λίαν σπευδομένους] Interpretatio iſta a loco hoc aliena eſt. Ὑπερπετεῖς enim proprie hic ſignificat, *Qui aliquos tranſvolant*: ut ex loco Diodori, quem in nota ſequente integrum damus, patet.

3 Κλέαρχος ὁ Λακεδ. τοῖς στ.] Diodorus Siculus lib. XIV. pag. 252. Οἱ μὲν Ἕλληνες τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχῇ προῆγον, ὡς δ' ἐντὸς βέλους ἦσαν, ᾖσαν καὶ αὐτοὶ δρόμῳ σπουδῇ. παρηγγέλκει δ' αὐτοῖς Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐν τούτοις προϊέναι· τὸ μὲν γὰρ ἐκ διαστήματος πολλοῦ μὴ τρέχειν, ἐφύλαττεν ἀκεραίους τοῖς σώμασι τοὺς ἀγωνιζομένους εἰς τὴν μάχην τηρῶν· τὸ δ' ἐγγὺς ὄντας δρόμῳ προσπίπτειν, τοὺς τῶν τόξων βελῶν καὶ τῶν ἄλλων βελῶν ὑπερπετεῖς ἐδόκει ποιήσειν. Id eſt, interprete Rhodomanno: *Græci cum ſilentio primum incedunt: mox ſimul atque intra teli jactum erat perventum, concitato in hoſtem curſu ſeſe inferunt. Quod ipſum Clearchus ita facere juſſerat. Nam ſi ex longo intervallo decertaturi non procurrerent, futurum ſciebat, ut integra pugna corpora reſervarent. Si approximantes vero curſu hoſtem invaderent, ſagittarum aliorumque miſſilium ictibus minus obnoxios fore cenſebat.* Hinc Suidas ſua ſumpſit: ita tamen, ut ſenſum & verba Diodori mutilaverit.

4 Ἵπποι ὑπερπνιγ.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Ἐκτραχηλίζω.

5 Ὑπὲρ τὰ Καλλ.] Præter eos, qui Proverbia veterum collegerunt & illuſtrarunt, vide omnino Leopard. *Emend.* lib. I. cap. XXII.

6 Μύθους] Ex Zenobio reſcribendum eſt, μισθούς.

Ὑπερτενές. ὑψηλόν. ὑπερέχον.

Ὑπέρτερον. κρεῖττον.

Ὑπερτερῶ. γενικῇ.

Ὑπερτερῶν. δεσπόζων.

Ὑπερτερία. τὸ τῆς ἁμάξης πῆγμα.

Ὑπερτίθεται. ἀναβάλλεται.

Ὑπὲρ τὸν κατάλογον. παροιμία, ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

Ὑπέρτονον. [1] Βοήσομαι τὰν ὑπέρτονον βοάν. τουτέστι, τὴν μεγάλην, καὶ ὑψηλήν, καὶ ὑπερέχουσαν.

Ὑπὲρ τοῦ μηδενός. ἀντὶ τοῦ, ῥᾳδίως, καὶ εὐχερῶς. Δαβίδ· Ὑπὲρ τοῦ μηδενὸς ὤσεις αὐτούς.

Ὑπὲρ τοῦτον δὲ εἰμὶ κρείττων ἐγώ, καὶ ὑπὲρ σέ.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρριπτεῖν.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγωνισόμενος. Καὶ, Στρατιὰν ἐξάγει ὑπὲρ τῶν ὅλων φέρουσαν τὸν κίνδυνον.

Ὑπεροιαζόμενος. [2] ὑπερηφανευόμενος.

Ὑπεροίσων. ὑπερβαλῶν. ὑπερενεγκών. Ὁ δὲ τὸ φρόνημα μέγα, ὡς καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ὑπεροίσων, ἐκέκτητο.

Ὑπερφαλαγγίασις. [3] Ὑπερφαλαγγίασις ἐστίν, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερφερές. μέγα. ὑπερέχον. Οὗ τὸ ὕψος ἦν γιγάντειον, καὶ ἡ τόλμα ὑπερφερεστέρα.

Ὑπερφέρω. αἰτιατικῇ, καὶ γενικῇ.

Ὑπερφίαλος. ποτὲ μὲν ἐπὶ ψόγου. [4] Ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἔνσπονδος. ἐν ἄλλοις δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου· [5] Ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμῖν δαίνυσθαι. ἀντὶ τοῦ, ἀγαθοῖς.

Ὑπερφρονεῖ. Τὰ ἀνθρώπινα τὸ θεῖον ἢ ὑπερφρονεῖ, ἢ ἀτιμάζει, ἢ προνοίας αὐτοῖς ἔφορον οὐκ ἐφίστησι.

Ὑπερφρονῶ. γενικῇ. καὶ αἰτιατικῇ δέ.

Ὑπερφρόνως. ἀλαζονικῶς. ὑπερηφάνως. [6] Ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τά τε ἄλλα ὑπερφρόνως, καὶ αὐτὸν μὲν βασιλέα, ἐκεῖνον δὲ Καίσαρα [7] ὀνομάζεσθαι.

Ὑπέρφρων. [8] Ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολέμων ὁ σοφιστής, ὡς πόλεσι μὲν ἀπὸ τοῦ προὔχοντος· Δυνάσταις δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ὑφειμένου· Θεοῖς δὲ, ἀπὸ τοῦ ἴσου διαλέγεσθαι. λέγεται δὲ καὶ τὰ αὐτῷ πεπραγμένα, φημὶ δὴ Πολέμωνι τῷ ὑπέρφρονι, ἐν τοῖς βίοις τῶν Σοφιστῶν τρανώτερον.

Ὑπερφυᾶ [9] τέχνην ἔχων. Ἀριστοφάνης τὸν Ἀλ-

Ὑπερτενές. Altum. Excelſum. Supereminens.

Ὑπέρτερον. Superius. Melius. Excellentius.

Ὑπερτερῶ. Genitivo jungitur. Supero. Superior ſum.

Ὑπερτερῶν. Superius. Dominans.

Ὑπερτερία. Pegma in curru, in quo onera ponuntur.

Ὑπερτίθεται. Differt. Procraſtinat.

Ὑπὲρ τὸν κατ. Ultra catalogum. Proverbium in ſenes decrepitos.

Ὑπέρτονον. Elatum. Ingentem. Magnum. Intenſum. *Voce admodum intenſa vociferabor.*

Ὑπὲρ τοῦ μηδενός. Pro nihilo. Vel, facile, & nullo negotio. David: *Nullo negotio eos pelles.*

Ὑπὲρ τοῦτον δὲ εἰμὶ. Hoc autem & te præſtantior ſum.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀναρ. De ſumma rerum aleam jacere.

Ὑπὲρ τῶν ὅλων ἀγ. De ſumma rerum dimicaturus. Et, *Exercitum educit de ſumma rerum dimicaturum.*

Ὑπεροιαζόμενος. *De ſe nimis magnifice ſentientis, & arroganter loquentis.*

Ὑπεροίσων. Superaturus. Superior futurus. *Ille vero maxime erat arrogans, quaſi vel ipſo Alexandro ſuperior futurus eſſet.*

Ὑπερφαλαγγίασις. Hyperphalangiaſis. Ea eſt, quum ab utraque parte phalangis hoſtibus ſuperiores ſumus.

Ὑπερφερές. Magnum. Excellens. Eminens. Inſigne. *Qui proceritate Gigantem æquabat, & audacia erat longe majore.*

Ὑπερφέρω. Accuſativo & genitivo jungitur. Superior, excellentior, præſtantior ſum.

Ὑπερφίαλος. Aliquando vituperandi cauſa dicitur, ſignificatque ſuperbum, & ferocem, ſive eum, qui fidem & fœdera temere violat. [Homerus:] *Ferox & crudelis.* Alibi vero in laude ponitur. Ut, *Cum vobis generoſis viris epulari.* Vel, bonis.

Ὑπερφρονεῖ. Contemnit. Deſpicit. *Numen divinum res humanas aut contemnit, aut abſque providentia eas temere ferri ſinit.*

Ὑπερφρονῶ. Deſpicio. Contemno.

Ὑπερφρόνως. Arroganter. Superbe. *Ille vero cum alia ſuperbe ei reſcripſit, tum etiam, ſe quidem Regem, illum vero, Cæſarem appellavit.*

Ὑπέρφρων. Arrogans. Superbus, *Polemo Sophiſta adeo ſuperbus fuit, ut cum civitatibus quaſi ſuperior; cum Principibus quaſi non inferior; cum Diis, quaſi æqualis colloqueretur.* Res autem a Polemone illo ſuperbo geſtæ in Sophiſtarum vitis fuſius & dilucidius narrantur.

Ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Eximiam, excellen-

1 Βοήσομαι τὰν ὑπέρτονον β.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 188. (115. Ed. Baſ. P.)

2 Ὑπεροιαζομένου] Malim, ὑπεροιηματιζομένου. Heſychius: Ὑπεροιηματούμενοι, ὑπερηφανοῦντες.

3 Ὑπερφαλαγγίασις] MSS. Pariſ. ὑπερφαλαγγίωσις, per ω in ſyllaba penultima

4 Ὑπερφίαλος καὶ ἀπ.] Homerus *Il.* Θ. v. 94.

5 Ὑπερφιάλοισι μεθ' ἡμ.] Homer. *Odyſſ.* Β. v. 310.

6 Ὁ δὲ ἀντέγραψέν οἱ τ.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Οὐχ ὅσον.

7 Ὀνομάζεσθαι] Supra v. Οὐχ ὅσον rectius legitur, ὀνομάσας.

8 Ὑπέρφρων δὴ οὕτως ὁ Πολ.] Hæc ſumpta ſunt ex Philoſtrati *Polemone*, pag. 534.

9 Ὑπερφυᾶ τέχν.] Ariſtoph. Equit. pag. 295. (198. Ed. Baſ. P.) Ἔτ' ἐστὶν εἷς ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων. Vide ibi Scholiaſtam.

λαντοπώλην διασύρων, ἐξαίρει τὴν τέχνην, ἵνα μᾶλλον ὀνειδίσῃ, φανείσης αὐτῆς λίαν εὐτελοῦς. ἀλλαντοπώλης γὰρ, ὁ τὰ ἔντερα πωλῶν.

Ἀλλαντοπώλης enim eſt, qui inteſtina [farta,

Ὑπερφυής. μεγαλοφυής. μείζων.

Ὑπέρχεται. [1] αἰτιατικῇ. ἀντὶ τοῦ ὑπάγεται τὸν δῆμον, καὶ ὑποτρέχει, καὶ κολακεύει, καὶ καταπραΰνει, ἀπάγων τὴν ὀργὴν ἅπασαν τὴν πρὸς αὐτόν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

—— [2] Εἶδέ σοι ὑπέρχεται

Ὥσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

Ἀντὶ τοῦ, λῃστεύει. κόβαλοι γὰρ, οἱ μετὰ ξύλου λῃσταί. τοὺς αὐτοὺς καὶ κορυνηφόρους. οἱ δὲ, κόβαλον, τὴν μετ' ἀπάτης παιδιάν. Ὥσπερ, φησὶ, γέροντας δικαστὰς ἐκπανουργεῖ· οὕτω καὶ ἡμᾶς ἐπιχειρεῖ ἀπατᾷν. Κόβαλα γὰρ καλοῦσι τὰ πανουργεύματα.

Ὑπέρχολος γινόμενος. ἀντὶ τοῦ, ὑπεραγανακτήσας. οὕτως Ἀντιφάνης.

Ὑπεσταλκότες. Ἄλλοι δὲ τούτοις ὑπεσταλκότες, πῦρ προσέφερον ταῖς πύλαις. Ἀντὶ τοῦ, ὑποδύντες, ὑπεισελθόντες.

Ὑπεστειλάμην. παρῃτησάμην. ἀπεκρυψάμην.

Ὑπέστημεν. [3] ὑπεσχέθημεν.

Ὑπεστόρεσται. ὑπέστρωται· καὶ ὑπεστορῆσθαι.

Ὑπέσχεν. ὑπέκλινεν. ἔδωκεν. Οὐδὲ τὴν ἀκοὴν ὑπέσχε τοῖς διαβάλλουσιν, οὐδὲ φόνον ἄδικον εἰργάσατο ἑκών γε εἶναι. ἀντὶ τοῦ, αὐθαιρέτως.

Ὑπεσχῆσθαι. ὑποσχέσθαι.

Ὑπετέμνετο. ὑπεκρύπτετο. Ἀπὸ συνθήματος ἀφιεμένων τῶν βελῶν, τὸ φῶς ὑπετέμνετο.

Ὑπέτεινεν. ἐπηγγέλλετο. κατεσκεύαζεν. Ἕως μὲν οὖν ἤλπιζον τὴν στρατηγίαν τῆς ἕω παρὰ βασιλέως, καὶ τὰς ἄλλας ἐλπίδας, ἃς ὑπέτεινεν οὗτος, σπουδὴν ἐδίδοσαν.

Ὑπεύθυνον. Τὸ σῶμα τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστιν ἁπάντων.

Ὑπεύθυνοι. οἱ μήπω λογισμοὺς παρεσχηκότες, μηδὲ εὐθύνας τῆς ἀρχῆς, ἧς ἐπεστεύθησαν.

Ὑπερώσιον. ἄπειρον.

Ὑπέχει. ὑφίσταται. καὶ τὸ ἀποκρίνεσθαι, ὑπέχειν παρὰ Ἀριστοτέλει. Ὑπέχειν ῥᾴδιον τὰς θέσεις. [4] Ἀριστοφάνης·

Καὶ πάνθ' ὑπέχειν, πλὴν ὧν σύνοιδεν ἡ κύλιξ.

Λόγον ὑπέχειν τῆς στρατηγίας.

Ὑπέχοντος. κρατοῦντος. [5] Ἀριστοφάνης·

Κἄπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.

1 Ὑπέρχεται. ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Ex Enarratore Comici ad *Equit.* pag. 302. (204. Ed. Baſ. *P.*)

2 Εἶδέ σοι ὑπ.] Apud Ariſtophanem loco laudato rectius legitur, —— Εἶδες, οἷ' ὑπέρχεται.

tem, illuſtrem, admirabilem artem habens. Ariſtophanes Allantopolam deridens, artem ejus extollit, ut magis eam elevet, cum apparuerit, eam vilem eſſe & contemptam. ſive farcimina] vendit.

Ὑπερφυής. Modum naturalem excedens. Mirificus. Excellens. Immenſus.

Ὑπέρχεται. Accuſativo jungitur. [Alicui obrepit. Se inſinuat.] Blanditiis fallit. Aſſentatur. Delinit populum, omnem ejus iram callide a ſe avertens. Ariſtophanes *Equitibus: Vides, quam callide [nobis] obrepat? Tanquam ſenes ſcilicet nos aſtute circumvenit.* Vel, ἐκκοβαλικεύεται hic ſignificat, latronis inſtar nos ſpoliat. Κόβαλοι enim dicuntur latrones, fuſte vel clava armati: quos etiam κορυνηφόρους, i. e. clavigeros, vocant. Alii vero κόβαλον appellant ludum, quo aliquos fallimus. Ait igitur: Quemadmodum Judices ſenes aſtute circumvenit; ſic etiam nos decipere conatur. Κόβαλα enim vocant, dolos, fraudes, fallacias.

Ὑπέρχολος γιν. Cum vehementer iratus, vel indignatus fuiſſet. Sic Antiphanes.

Ὑπεσταλκότες. Sub aliqua re latentes. Clam ſubeuntes. *Alii vero ſub his ſubeuntes, portis ignem admovebant.*

Ὑπεστειλάμην. Recuſavi. Detrectavi. Me ſubduxi.

Ὑπέστημεν. Promiſimus. Polliciti ſumus.

Ὑπεστόρεσται. Idem, ac ὑπέστρωται. Subſtratum eſt. Et ὑπεστορῆσθαι, ſubſtratum eſſe.

Ὑπέσχεν. Admovit. Præbuit. *Nec aures criminatoribus præbuit, nec cædem injuſtam prudens & volens fecit.*

Ὑπεσχῆσθαι. Promiſiſſe.

Ὑπετέμνετο. [Proprie, præcidebatur. At in ſubjuncto loco ſcriptoris,] abſcondebatur, vel obſcurabatur. *Cum autem omnes ſimul dato ſigno tela emitterent, lux obſcurabatur.*

Ὑπέτεινεν. Promittebat. Porrigebat. Offerebat. *Donec igitur Præfecturam Orientis a Rege ſperabant, aliaque, quæ ipſis promiſſa erant, ſtudium ſuum declarabant.*

Ὑπεύθυνον. Rationibus reddendis obnoxium. Reum. *Corpus omnibus injuriis obnoxium eſt.*

Ὑπεύθυνοι. Sic vocantur illi, qui nondum rationes reddiderunt magiſtratus a ſe geſti.

Ὑπερώσιον. Infinitum. Immenſum.

Ὑπέχει. Suſtinet. Tolerat. Fert. Item, apud Ariſtotelem ὑπέχειν dicitur reſpondere. *Facile eſt de Theſibus reſpondere.* Ariſtophanes: *Et omnia pati, præter ea, quorum conſcius eſt calix.* † *Præturæ geſtæ rationes reddere tenetur.*

Ὑπέχοντος. Suſtinentis. Tenentis. Subjicientis. Supponentis. Ariſtophanes:

Deinde ibam in forum ad farinas emendas.

3 Ὑπεχέθημεν] MSS. Pariſ. ὑπεσχόμεθα: quod magis placet.

4 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 889. (560. Ed. Baſ. *P.*)

5 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 748. (503. Ed. Baſ. *P.*)

Ἔπειθ'

Ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον,
Ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ, μὴ δέχεσθαι μηδένα
Χαλκοῦν τὸ λοιπόν· ἀργύρῳ γὰρ χρώμεθα.

[1] Ὑπεψωμισμένη. ἀκμαία πρὸς τόκον. ἢ ἐγκύμων. ἀπὸ τοῦ ψηνός, ὃ σημαίνει τὸν ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενον σκώληκα, ὃν οἱ γεωργοὶ ἀφάπτουσι τῶν κλάδων τῆς συκῆς, ὅπως ἂν ὁ καρπὸς αὐτῶν μὴ ἀπορρέῃ.

Ὑπεψιθυρίζετο. ἠρέμα [2] ὑπεκαλεῖτο. [3] Καὶ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥήματα ὑπεψιθυρίζετο.

Ὑπειδόμενος. ὑφορώμενος. καὶ ὑπείδετο, προσεδόκησε. Τὸ δὲ μειράκιον οὐδὲν ὑπειδόμενον. τίς δ' ἂν ὑπώπτευε κρέας [4] ὑπὸ ξένων καὶ πτωχῶν ἐπὶ κοινοῦ δεδομένον.

Ὑπιδέσθαι. [5] ὑποθεωρῆσαι.

Ὑπεικάθων. ὑποχωρῶν. καὶ ὑπεικάθοιμι. Σοφοκλῆς δέ, ὑπεικάθοιμι.

Ὑπειλημμένου. ὑπονενοημένου.

Ὑπείξομεν. ὑποκύψομεν. ὑποχωρήσομεν.

Ὑπείπομεν. ἀντὶ τοῦ προείπομεν. καὶ ὑπειπεῖν, [6] προαγορεῦσαι.

Ὑπειπούσης. παρ' Ἀριστοφάνει, ἀντὶ τοῦ ἠρέμα φθεγξαμένης. † Κατεσπούδασταί σοι, ὦ γενναῖε, καὶ τὸ τῆς πρεσβείας ὑπειπὼν ὄνομα, ἐν μοίρᾳ ἡμᾶς τῇ ἀτιμοτάτῃ ξυντάξαι.

Ὑπειρέσιον. [7] ὑπαγκώνιον [8] τῶν ἐρετῶν, ἤγουν κωπηλατῶν, ἐφ' οὗ καθίζουσιν οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. καὶ τὸ πληθυντικόν, ὑπειρέσια. καὶ τὰς ὑπειρεσίας.

Ὑπειρετικοῖς. [9] τοῖς ἐρέσσουσιν. Ἔζευξε τὰς νῆας, βραχὺ διάστημα ποιῶν, [10] ὥστε ὑπειρετικοῖς ἐκπλεῖν δύνασθαι, καὶ διαπλεῖν. Καὶ αὖθις· [11] Ὁ δὲ ἦν ὑπειρετικὸν σκεῦος εὐφυές, καὶ πολλὰς ἔχον ἀφορμὰς εἰς πραγμάτων οἰκονομίαν.

Ὑπείρονος.

Ὑπειροχίδης.

Ὑπείροχος. ὑπερέχων.

Ὑπήβολον. [12] ὑποκείμενον πρὸς δάνειον.

Ὑπῆγεν. ἀντὶ τοῦ, ὑπετίθετο. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ὑπῆγε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλεῦσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα.

Ὑπήκουσεν ἡμῖν.

Ὑπῆκτο. Ἡ δὲ Λιβανία τὸ θρασὺ αὐτοῦ καὶ γεν-

Tum vero ſupponente jam me ſacculum,
Prædicavit præco, ne quiſquam acciperet
Æreos nummos in poſterum. Argento
enim utimur, [*inquiebat.*]

Ὑπεψωμισμένη. Partui propinqua. Vel, gravida. Dictum hoc eſt a ψηνός, quod ſignificat vermiculum in groſſis naſcentem, quem agricolæ ramis ficus appendunt, ne fructus earum defluat.

Ὑπεψιθυρίζετο. Muſſabat. Murmurabat. Submiſſa voce loquebatur. *Et Scythica lingua barbaras quaſdem voces muſſabat.*

Ὑπειδόμενος. Suſpicans. Et ὑπείδετο, ſuſpicatus eſt. Suſpectum habuit. *Adoleſcens vero nihil ſuſpicans. Quis enim ſuſpectam haberet carnem quæ peregrinis & pauperibus publice diſtributa erat?*

Ὑπιδέσθαι. Adſpicere. Contemplari.

Ὑπεικάθων. Cedens. Locum dans. Et ὑπεικάθοιμι, cedam, locum dabo. Sophocles.

Ὑπειλημμένου. Rei, quam quis opinatus eſt.

Ὑπείξομεν. Cedemus. Nos ſubmittemus. Recedemus.

Ὑπείπομεν. Pro, προείπομεν. Prædiximus. Et ὑπειπεῖν, Prædixiſſe.

Ὑπειπούσης. Apud Ariſtophanem ſignificat, Ejus, quæ ſubmiſſa voce locuta eſt. † *Operam dediſti, vir fortiſſime,* (*legationis nomine ſubmiſſa voce pronuntiato*) *ut nos in contemptiſſimorum numero poneres.*

Ὑπειρέσιον. Pulvinus, vel pellis, cui remiges inſident, ne nates eorum atterantur. Et pluralis, ὑπειρέσια.

Ὑπειρετικοῖς. Remigantibus. Remigibus *Naves junxit, exiguum inter eas intervallum relinquens, quod remiges facile enavigare poſſent.* Et iterum: *Ille autem miniſter erat induſtrius, & ad res gerendas apprime idoneus.*

Ὑπείρονος. Hypironis. [A recto, Ὑπείρων, quod eſt nomen proprium viri apud Homerũ.]

Ὑπειροχίδης. Hyperochides. Sive, Hyperochi filius.

Ὑπείροχος. Excellens. Supra cæteros eminens.

Ὑπήβολον. Pignerationi obnoxium. Ob debitum oppignoratum.

Ὑπῆγεν. Suggerebat. Suadebat. Xenophon: *Clearchus autem hæc ſuggerebat, quod vellet Regem quoque ſuis ſuadere per legatos, ne arma traderent.*

Ὑπήκουσεν ἡμῖν. Auſcultavit nobis.]

Ὑπῆκτο. Pro, ὑπηγάγετο. Adduxit. *Liba-*

1 Τοῦ ψηνός, ὃ σημ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀνερίνεος, & infra v. Ψῆνες.
2 Ὑπεκαλεῖτο] Scribe, ὑπελαλεῖτο. Heſychius: Ὑπολαλεῖ· ψιθυρίζει.
3 Καὶ Σκυθικῇ φων.] Fragmentum hoc auctius legitur infra v. Φορμία.
4 Ὑπὸ ξένων καὶ πτ.] Locus hic obſcurus eſt: quem ita verti, ac ſi legeretur, τοῖς ξένοις καὶ πτωχοῖς ἐκ τοῦ κοινοῦ δεδομένον.
5 Ὑπιδέσθαι] Hæc vox repetitur infra ſuo loco.
6 Προαγορεῦσαι] MS. A. ὑπαγορεῦσαι.
8 Ὑπειρέσιον] Infra ſuo loco rectius legitur, ὑπηρέσιον, per η in ſyllaba ſecunda.
7 Ὑπαγκώνιον] Potius, ὑποπύγιον: ut ex ſequentibus patet. Cæterum, notam hanc Suidas ſumpſiſſe videtur ex Scholiaſte Thucydidis ad lib. II. cap. XCIII. cujus verba hæc ſunt: Ὑπηρέσιον. κῶας, ᾧ ἐπικάθηνται οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς.
9 Ὑπειρετικοῖς] Rectius ſcripſeris, ὑπηρετικοῖς.
10 Ὥστε ὑπειρετικοῖς] Conſtructionis ratio requirit, ut ſcribatur, ὥστε τοὺς ὑπηρετικούς: ut Portus etiam monuit.
11 Ὁ δὲ ἦν ὑπηρετικὸν σκ.] Hæc ſunt verba Polybii de Damocle, ut patet ex Excerptis Hiſtoricis, a Valeſio editis, in quibus pag. 61. fragmentum hoc occurrit. Ibi autem pro ὑπηρετικὸν rectius ſcriptum eſt, ὑπηρετικόν. Confer Noſtrum ſupra v. Εὐφυὲς, & v. Σκεῦος, ubi idem locus legitur.
12 Ὑπήβολον] Alias, ὑπόβολον, per ο in ſyllaba ſecunda.

ναῖον

ἀξίον ἀποκόψασα, αἰχμάλωτον ὑπῆκτο. ἀντὶ τοῦ, ὑπηγάγετο.

Ὑπηνέμια. τὰ ψευδῆ καὶ ἀβέβαια. Γίνεται γὰρ αὐτῷ ἐντεῦθεν τὰ ὑπηνέμια καὶ τερατώδη, ἀντὶ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης, οἷον εἴδωλα ἄττα καὶ σκιαί. [1] πράττουσι γοῦν περὶ τῆς τῶν ἀληθῶν ἐπιστήμης τὰ ψευδῆ.

Ὑπηνέμια. [2] Ὑπηνέμια καλεῖται, τὰ δίχα συνουσίας καὶ μίξεως. [3] σύνηθες δὲ λέγειν αὐτοῖς ὑπηνέμιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· Γόνιμον ἀνεμίδιον τυγχάνουσα.

Ὑπηνέμια. ὡς ἡμεῖς λεγόμενα. Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ·

> Ἐνίοτε [4] πολλοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων βίᾳ
> Ὑπηνέμια τίκτουσιν ᾠὰ πολλάκις.

Πλάτων δὲ ὁ Φιλόσοφος ἐν Θεαιτήτῳ, [5] ἀνεμιαῖα. καὶ Μένανδρος Δακτυλίῳ· Ἀνεμιαῖον ἐγένετο. τὰ δίχα σπέρματος ἄρρενος.

Ὑπηνέμιοι. [6] ὑπὸ τὸν ἄνεμον.

Ὑπήνη. [7] μύσταξ. τὸ γένειον. πώγων. ἡ τοῦ ἄνω χείλους τρίχωσις· [8] τὸ δὲ κάτω, πάππος.

Ὑπήνη. παρὰ [9] τὸ ὑποκάτω εἶναι, ἢ ἱέναι. τὸ ἰέναι, παρὰ τὸν ἥσω μέλλοντα, ἀπὸ τοῦ ἵημι. ἢ, ὡς εἰρήνη, γαλήνη.

Ὑπηνήτῃ. ἀκμαίῳ. ἄρτι γενειῶντι. ἔτι νέῳ. [10] Πρῶτον ὑπηνήτῃ ὄντι.

Ὑπήντων ταῖς γυναιξὶν, ἀσπασμοὺς, καὶ παιᾶνας, καὶ πάνθ' ὅσα ἐκ μεγάλων κινδύνων εἰς ἀδόκητον σωτηρίαν καταστάντες ἄνθρωποι λέγουσι καὶ πράττουσιν.

Ὑπηρέσιον. [11] τὸ παρ' ἡμῖν, ᾧ χρώμεθα εἰς ἀπόπατον. οἱ δὲ ἀμίδα λέγουσιν. κυρίως δὲ ὑπηρέσιον ἐστὶν, ἔνθα καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες.

Ὑπηρέτης. δοῦλος. καὶ ὑπηρετῶ, δοτικῇ.

Ὑπῆρξαν. προκατήρξαντο. Οὗτοι πρῶτοι ὑπῆρξαν ἀδικίης. Ἡρόδοτος. καὶ Αἰλιανός· Ὁ δὲ ὑπήρξατο σωφρονεῖν.

Ὑπήτεια. τὰ οὔθατα. οἱ μαστοί.

Ὑπ' ἠοῖ. ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

nia autem, cum illius audaciam & fortitudinem retudiſſet, captivum eum abduxit.

Ὑπηνέμια. [Subventanea. Ventoſa. Levia. Irrita.] Falſa & incerta. *Hinc enim ipſi proveniunt falſa & monſtroſa pro vera ſcientia, tanquam imagines quædam, & umbræ. Mendacia igitur anteponunt ſcientiæ rerum verarū.*

Ὑπηνέμια. Ventoſa. Irrita. Inania. Sic vocantur [ova gallinarum,] quæ abſque coitu maris & fœminæ gignuntur. Attici autem pro ὑπηνέμιον dicere ſolent ἀνεμιαῖον. Plato in *Theæteto: Videamus, an ſententia tua ſit ovo fœcundo ſimilis, an vero irrito, & ex quo nihil omnino gignitur.*

Ὑπηνέμια. [Ova] ventoſa, vel irrita. Sic & nos dicere ſolemus. Ariſtophanes *Dædalo: Multæ gallinarum vi ſæpe irrita pariunt ova.* Plato vero in *Theæteto* ἀνεμιαῖα dixit. Et Menander *Dactylio: Irritum & inane fuit.* [Ἀνεμιαῖα ſcilicet dicuntur ova,] quæ abſque ſemine maris gignuntur.

Ὑπηνέμιοι. Vento expoſiti. Vel, a vento averſi.

Ὑπήνη. Myſtax. Barba. Sive, pili, qui ſunt in ſuperiore labro. Inferioris vero labii pili vocantur *pappus.*

Ὑπήνη. Barba. Sic dicta ab ὑποκάτω εἶναι; quod nimirum ſit in inferiore faciei parte. Vel ἰέναι, [unde compoſitum ὑπιέναι,] deducitur a Futuro ἥσω, quod eſt ab ἵημι, mitto. Vel [nomen hoc formatum eſt,] ut εἰρήνη, γαλήνη.

Ὑπηνήτῃ. Juveni, qui barbam primum emittere cœpit. Cui barba nuper creſcere cœpit. Adhuc adoleſcenti. *Juveni vix dum barbato.*

Ὑπήντων ταῖς γυν. *Mulieribus obviam ibant, læti eas ſalutantes, & pæanas canentes, omniaque facientes & dicentes, quæcunque homines ex ingenti periculo præter ſpem ſervati dicere & facere ſolent.*

Ὑπηρέσιον. Sic apud nos vocatur laſanum, ſive, vas, in quod ventris onus deponimus: quod alii ἀμίδα vocant. Proprie vero ὑπηρέσιον eſt pellis, ſive, aliud quippiam, cui remiges inſident.

Ὑπηρέτης. Miniſter. Servus. Et ὑπηρετῶ. Miniſtro. Servio. Dativo jungitur.

Ὑπῆρξαν. Initium fecerunt. Priores aliquid facere cœperunt. *Iſti vero priores injuria nos affecerunt.* Herodotus. Et Ælianus: *Ille vero ſapere cœpit.*

Ὑπήτεια. Ubera. Mammæ.

Ὑπ' ἠοῖ. Sub auroram. Sub diluculum.

1 Περίττεισι] Malim, πάττουσι.

2 Ὑπηνέμια καλεῖται, τὰ δ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 571.

3 Σύνηθες δὲ λέγειν αὐτ.] Locus hic & corruptus eſt & mutilus, qui ſic ſcribendus eſt: Σύνηθες δὲ λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς ἀνεμιαῖον ἀντὶ τοῦ ὑπηνέμιον. Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ· Ἀλλὰ φέρε δὴ κοινῇ σκεψώμεθα, γόνιμον ἢ ἀνεμιαῖον τυγχάνει ὄν. Hanc lectionem in verſione ſecuti ſumus. Confer Nos ſupra ad v. Ἄνεμος, ubi rationes emendationis hujus attulimus. Cæterum, Portus hic mire cœcutivit, & a ſcopo quam longiſſime aberravit, quippe qui Platonem in loco citato de *vento fœcundo* loqui exiſtimabat, nec animadvertebat, pro ἀνεμίδιον legendum eſſe ἀνεμιαῖον.

4 Ἐνίοτε πολλοὶ τῶν ἀλεκτρ.] Idem fragmentum Ariſtophanis citat Athenæus lib. IX. cap. IV. pag. 374. ſed qui τὸ ἐνίοτε non agnoſcit; & pro πολλοὶ rectius habet πολλαὶ, genere fœminino. Vox ἀλεκτρυόνων enim hic non de gallis gallinaceis, ſed gallinis intelligenda eſt: quo ſenſu vocabulum iſtud ab optimis etiam ſcriptoribus interdum accipi, Athenæus loco laudato docet.

5 Ἀνεμιαῖα] Imo, ἀνεμιαῖον. Vide Nos ſupra ad v. Ἄνεμος.

6 Ὑπηνέμιοι] Scribe, ὑπήνεμοι. Sophocles *Antigone*, pag. 231.

> Καθήμενθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι.

Scholiaſtes: Ὑπήνεμοι. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τὸν ἄνεμον. οὐκ ἐναντίον τοῦ ἀνέμου, ἀλλ' ἐσχηματισμένοι ἀπὸ τοῦ νεκροῦ, ὅπως μὴ φέρῃ αὐτοῖς ἡ ὀσμὴ τοῦ ἄνεμος. Huc Suidas reſpexit.

7 Ὑπήνη. μύς.] Confer Etymologum.

8 Τὸ δὲ κάτω] Scribe, τῆς δὲ κάτω. Vide ſupra v. Πάππος.

9 Παρὰ τὸ ὑποκ.] Clarius & melius etymologiam vocis ὑπήνη tradit Etymologus.

10 Πρῶτον ὑπηνήτῃ] Homer. Il. Ω. v. 348.

11 Ὑπηρέσιον] Sic MSS. Pariſ. At priores Edit. ὑπηρετήσιον: quæ vox eſt ſpuria, & ex Lexicis delenda. Scholiaſtes Thucyd. ad lib. II. cap. XCIII. Ὑπηρέσιον. κῶας, ἐφ' ὃ ἐκαθέζοντο οἱ ἐρέσσοντες, διὰ τὸ μὴ συντρίβεσθαι αὐτῶν τὰς πυγάς. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ὑπηρέσιον.

-πιγή. ἢ [1] ἀπόκλισις. Ὑπωγὴ δὲ, [2] ἡ σκέψις.

*Ὑπιδέσθαι. ὑποθεωρῆσαι.

Ὑπίσχεται ὑπισχνεῖται. καὶ ὑπισχνούμενος, συνταττόμενος.

Ὑπισχνοῦμαι. δοτικῇ.

Ὑπνηλός. ῥάθυμος.

Ὑπνομαχῶ. Ἀριστοφάνης. [3] Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ τεταγμένος ὑπνομαχῶ. (Ἀντὶ τοῦ, ὑπαγρυπνῶ. Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν πεφυκώς.)

> Ἐν δορὶ μέν τοι μάζα μεμαγμένη· ἐν δορὶ δ' οἶνος
> Ἰσμαρικός· πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

Οὐκ οἶδα δ' εἰ μᾶλλον Ἀρχιλόχῳ προσῆκον ἦν ταῦτα εἰπεῖν.

Ὕπνος. [4] Τὸν ὕπνον γίνεσθαι ἐκλυομένου τοῦ αἰσθητικοῦ τόνου περὶ τὸ ἡγεμονικόν. ἤ, ἐγρηγόρσεως κατὰ φύσιν στέρησις ἐστὶν ὁ ὕπνος. παρὰ φύσιν δὲ ἐστὶ στέρησις, ὡς ἐκκοπέντων ὀφθαλμῶν.

Ὕπνος ἀργία αἰσθήσεων, γινομένη ὑπὸ τῆς ἀνενεχθείσης ἀναθυμιάσεως ἐν τοῖς κοίλοις τοῦ ἐγκεφάλου, ἐπὶ ἀναπαύσει τοῦ ζώου. ἤ, ὕπνος ἐστὶν ἀτονία τοῦ αἰσθητικοῦ πνεύματος. ἔστι δὲ ὕπνος παρὰ τὸ ὑπονοστεῖν. ἐν αὐτῷ γὰρ αἱ αἰσθήσεις ὑποχωροῦσιν.

Ὕπνος. ἐπὶ Θεοῦ, ἡ μακροθυμία. Δαβίδ· Ἐξεγέρθητι, ἵνα τί ὑπνοῖς, Κύριε; Καί, Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος.

> Ὕπνος [5] δ' ἀπέστω γλυκύθυμος ὀμμάτων.

ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βουλομένων φιλοσοφεῖν.

> Ὄναρ [6] καθ' ὕπνους νημερτὲς λαλεῖν τόδε.

Ὕπνῳ. τῇ ἀγρυπνίᾳ. [7] Ὅμηρος. καὶ ὑπνῶ, ῥῆμα.

Ὑπὸ ὀλίγου.

Ὑπόβαθμος. ὑπόβαθρος.

Ὑποβάθραν. ὑπόβασιν. θεμέλιον. Χρόνῳ δὲ ὕστερον [8] ὑποβάθρῳ λακτίσας τὴν γυναῖκα ἀπέκτεινε, πεισθεὶς διαβολαῖς παλλακίδος.

Ὑποβαλλόμενοι. πειθόμενοι. ἢ ὑποβλήτως λέγοντες. ἢ ἰδιοποιησάμενοι. [9] Σοφοκλῆς

> Εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι
> Κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλεῖς.

Τουτέστιν, Εἰ οὐκ ἔστιν ἀληθῆ ταῦτα, ἀλλὰ πεπλασμένα ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἢ ἄλλου τινός. † Καὶ ὑποβαλούσης τῆς τάξεως κατὰ τὸ σύνηθες, προσήχθη γυμνὸς ὁ ἅγιος Αὐξέντιος. ἀντὶ τοῦ, ἀποκριθείσης, ἐκκοψάσης τὸν λόγον τοῦ Δουκός.

Ὑποβασμόν. ὑποβάθραν.

Ὑπωγή. Declinatio. Ὑπωγὴ vero, tegmen.

Ὑπιδέσθαι. Adſpicere. Contemplari.

Ὑπίσχεται. Pollicetur. Promittit. Et ὑπισχνούμενος, pollicens, promittens.

Ὑπισχνοῦμαι. Promitto. Polliceor. Dativo jungitur.

Ὑπνηλός. Somnolentus. Segnis. Piger.

Ὑπνομαχῶ. Somno repugno. Somno reſiſto. Vigilo. *Ego vero pro mœnibus inter turres collocatus ſomno repugno.*

> *In haſta maza ſubacta: in haſta vinum*
> *Iſmaricum; biboque haſtæ innixus.*

Neſcio an Archilocho magis conveniret hæc dicere.

Ὕπνος. Somnus. [Tradunt] ſomnum fieri, remiſſa intentione ſenſuum circa principale animæ. Vel, Somnus eſt naturalis privatio vigiliæ. Privatio vero, quæ fit præter naturam, eſt, cum ex. gr. oculi alicui eruuntur.

Ὕπνος. Somnus. Somnus eſt ceſſatio ſenſuum, quam efficit vapor in cavitate cerebri adſcendens, ut animal requieſcat. Vel, Somnus eſt remiſſio ſpiritus ſenſualis. Dictus eſt autem ὕπνος ab ὑπονοστεῖν, recedere. In ſomno enim ſenſus recedunt.

Ὕπνος. Somnus. Cum de Deo dicitur, ſignificat patientiam ejus, qua hominum peccata tolerat. David: *Expergiſcere: Cur dormis, Domine?* Et, *Dominus, quaſi dormiens, experrectus eſt.* † *Somnus autem ſuavis ab oculis abſit.* Proverbium hoc dicitur de iis, qui philoſophari volunt. † *In ſomno loqui, verum eſt ſomnium.*

Ὕπνῳ. [Somno. Pro] vigilia [accepit] Homerus. Et ὑπνῶ, verbum. Dormio.

Ὑπὸ ὀλίγου. Ab exiguo. A parvo.

Ὑπόβαθμος. Qui fundamentum vel ſcabellum ſubjectum habet, quo nititur & fulcitur.

Ὑποβάθραν. Fundamentum. Scabellum. Fulcrum. *Poſtea vero ſcabello calcibuſque percuſſam uxorem interfecit, pellicis calumniis perſuaſus.*

Ὑποβαλλόμενοι. Subjicientes. Supponentes. Vel, ficte loquentes, & falſa pro veris dicentes. Vel, falſo ſibi vendicantes. Sophocles: *Si autem falſos rumores ſpargentes, nos decipiunt magni Reges.* Vel, Si hæc non ſunt vera, ſed confiсta a Rege, vel alio quopiam. [Et ὑποβαλεῖν, ſubjicere, reſpondere.] *Cum autem militum ordo de more ſubjeciſſet, S. Auxentius nudus productus eſt.* Vel, cum reſpondiſſet, & Ducis orationem interrupiſſet.

Ὑποβασμόν. Fundamentum. Fulcrum. Scabellum.

1 Ἀπόκλισις] Sic & omnes Editt. præcedentes habent. At MSS. Pariſ. ἀπόκλεισις, per diphthongum ει in ſyllaba penultima.

2 Ἡ σκέψις] Scribe, ἡ σκέπη] Vide Heſych. v. Ἰωγὴ, & Noſtrum ead. v.

3 Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργ. πτ.] Locus hic ſumptus eſt ex Syneſii Epiſt. CXXIX. Cæterum verba illa, ἀντὶ τοῦ ὑπαγρυπνῶ. Ἦν μὲν γὰρ καὶ ἄλλως Μάρκελλος ὑπνομαχεῖν πεφυκώς, vel omnino ex texto ejicienda ſunt; vel ſaltem ad finem articuli hujus rejicienda. Sunt enim loco alieniſſimo poſita, & ſeriem verborum Syneſianorum omnino interrumpunt, quæ ſic continuanda ſunt: Ἐγὼ δ' ὑπὸ μεσοπυργίῳ πεπηγμένος ὑπνομαχῶ. Ἐν δορὶ μέν τοι μάζα, &c. Sic enim apud ipſum Syneſium legitur.

4 Τὸν ὕπνον —— περὶ τὸ ἡγεμονικόν.] Hæc erat ſententia Stoicorum de ſomno: ut patet ex Laertio, apud quem in *Zenone Citt.* num. 158. hæc ipſa verba leguntur.

5 Ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Nubibus*, pag. 167. (98. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ὄναρ καθ' ὕπ.] Eſt verſus onirocriticus, qui apud Aſtrampſychum rectius ſic legitur:

> Λαλεῖν καθ' ὕπνους νημερτὲς τοὔναρ τόδε.

7 Ὅμηρος] Reſpexit ad locum illum Poetæ Odyſſ. M. v. 281.

> Ὃς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ.

Ibi enim τὸ ὕπνῳ quidam per ἀντίφρασιν pro ἀγρυπνίᾳ poſitum exiſtimabant, teſte Euſtathio, pag. 1721. 56.

8 Ὑποβάθρῳ] An potius ſcribendum eſt ὑποβάθρᾳ, ut reſpondeat capiti articuli.

9 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 12. ut Portus monuit.

Ὑποβήσονται[1]. ταπεινωθῶσιν. ὑποπέσωσιν. Οὔτε τοῦ αὐχήματος, ἐφ' οὗ νῦν εἰσιν, ὑποβήσονται ἑκόντες, καὶ ποιήσουσιν ἐξουσίαν τοῦ πράττειν, ὅ, τι ἂν αὐτοῖς δοκοίη συνοίσειν.

Ὑποβιβάζοντες. ἐλαττοῦντες. ἢ [2] ὑποβιάζοντες.

Ὑποβιάζουσιν.[3] ὑποκαταβαίνουσιν.

Ὑποβλεπόμενος. ὑπονοῶν. ἐχθραίνων. ἐπιτηρῶν. Καὶ οὐκ ἦν ῥᾴδιον μὴ γελᾶν, καὶ ὑποβλέπεσθαι τὸ γινόμενον.

Ὑποβλήδην.[4] ὑποβαλὼν λόγον. ὑποκρουστικῶς ἔτι λέγοντος.

Ὑπόβλητον.[5] οὐκ ἀληθές, ἀλλὰ πεπλασμένον. ἀπὸ τῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὰ γένη τοὺς παῖδας. Σοφοκλῆς·

Τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα.

καὶ αὖθις·

Οὐδείς[6] ἐρεῖ ποθ', ὡς ὑπόβλητον λόγον
Αἴας ἔλεξας· ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
Παῦσαί γε μέντοι, καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις.

Ἀντὶ τοῦ, γνήσια τῆς σῆς διανοίας τὰ εἰρημένα· οὐχ ὑπόβλητα, ἀλλ' οἰκεῖα σαυτοῦ εἶπας. ὅμως γε μὴν παῦσαι, τὸ πᾶν ἀναθεὶς ἡμῖν.

Ὑπόβλητος. ὁ νόθος. Ὑποβλήτους ἂν εἴποι αὐτούς, καὶ νόθους ἀτεχνῶς. ἀνέπλησαν γὰρ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα πολλῶν κακῶν.

Ὑποβολή. ὁμοιότης. προσθήκη. [7] Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβολῆς ἔγραψε ῥαψῳδεῖσθαι· οἷον, ὅπου ὁ πρῶτος ἔληξεν, ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἐχόμενον.

Ὑποβολιμαῖοι. ὑποβαλλόμενοι, καὶ εἰσποίητοι. ἐπὶ τῶν χαμαιριφῶν παιδίων, [8] ἀπὸ ἑαυτῶν ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

Ὑπόβολον. τὸ δακτυλίδιον.

Ὑποβρύχιον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ποντισθέν.

Ὑπόγαιοι. οἱ ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὑπογενειάζων. λιτανεύων, τοῦ γενείου ἁπτόμενος.

Ὑπόγειον. οὐδετέρως. [9] Ὑπόγαιον δέ, ὑπὸ τὴν γῆν.

Ὑπόγειος. ὁ ὑποτεταγμένος.

Ὑπὸ[10] γῆν οἰκοῦντας. λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας· καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ'. Καταλόγου, Κατουδαίους ὀνομαζομένους.

Ὑποβήσονται. Se ſubmittent. Se demittent. Deſcendent. [Ferociam] ponent. *Et ferociam ſuam ſponte ponent: & poteſtatem [tibi] facient agendi, quidquid e re ipſorum videbitur.*

Ὑποβιβάζοντες. [Ex loco ſuperiore detrahentes. Deprimentes.] Minuentes.

Ὑποβιάζουσιν. Ex loco ſuperiore detrahunt. Deprimunt.

Ὑποβλεπόμενος. Suſpectum habens. Odio proſequens. Obſervans. *Nec facile erat riſu abſtinere, & obſervare, quod fiebat.*

Ὑποβλήδην. Subjiciendo ſermonem. Interpellando loquentem.

Ὑπόβλητον. Non verum, ſed adulterinum, & fictum. [Per metaphoram ductam] ab illis, qui pueros alienos aliquibus ſupponunt. Sophocles: *Tuum autem huc venit falſiloquum os.* Et iterum: *Nemo unquam dicet, te, Ajax, falſum ſermonem dixiſſe; ſed animo tuo convenientem. Quieſce tamen, & rem amicis permitte.* Vel, ea, quæ dixiſti, ex ſincera mente profecta ſunt: neque adulterina ſunt, quæ locutus es, ſed [vera, &] te digna. Nihilominus quieſce, totumque negotium nobis permitte.

Ὑπόβλητος. Suppoſititius. Adulterinus. Nothus. *Dixiſſes eos omnino ſuppoſitos & nothos. Patriam enim ſuam multis malis impleverunt.*

Ὑποβολή. Subjectio. Similitudo. Additamentum. *Solon juſſit Homeri poeſin ordine debito conſutam a pluribus per vices recitari, ita ut, ubi primus deſiiſſet, inde ſequens inciperet.*

Ὑποβολιμαῖοι. Subdititii. Suppoſititii. Adſcititii. Dicitur de pueris expoſitis & projectis, quos mulieres ſibi ſupponunt.

Ὑπόβολον. Annulus. [Oppignoratum. Creditori obligatum.]

Ὑποβρύχιον. Submerſum. Sub aqua demerſum.

Ὑπόγαιοι Subterranei. Sub terra latentes.

Ὑπογενειάζων. Manu mento admota aliquem orans.

Ὑπόγειον. Neutro genere. [Per ε &ω.] Locus ſubterraneus. At ὑπόγαιον, [per αι & ο,] ſubterraneum.

Ὑπόγειος. Subterraneus. Subjectus.

Ὑπὸ γῆν οἰκοῦντας. Sub terra habitantes. Sic forſan appellaverit eos, quos Scylax in *Periplo* Troglodytas vocat; & Heſiodus in tertio libro *Catalogi*, Catudæos.

1 Οὔτε τοῦ αὐχήματος, ἐφ' οὗ ν.] Hæc ſunt verba Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. VIII. pag. 519. ſed ubi pro οὗ νῦν legitur τῶν, quam lectionem in verſione ſecuti ſumus. Vide etiam Paul. Leop. *Emend.* lib. I. cap. XVI. qui Suidam ex Dionyſio hic emendandum eſſe, recte monuit.

2 Ὑποβιάζοντες] Eſt vocis præcedentis ὑποβιβάζοντες diverſa lectio, ſed corrupta.

3 Ὑποβιάζουσι] Vel ſeries literarum oſtendit, ſcribendum eſſe, ὑποβιβάζουσι.

4 Ὑποβλήδην] Eſt vox Homerica.

5 Ὑπόβλητον. οὐκ ἀλ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 298. ut Portus monuit. Ibi autem pro τοὺς παῖδας, legitur, παῖδας ἀλλοτρίους.

6 Οὐδεὶς ἐρεῖ π.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 29. ut itidem Portus obſervaverat.

7 Σόλων δὲ τὰ Ὁμήρου ἐξ ὑποβ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Solone*, lib. I. num. 57.

8 Ἀπὸ ἑαυτῶν ὑποβ.] Reſcribo ex Heſychio, ἃ παρ' ἑαυτῶν ὑποβάλλουσιν αἱ γυναῖκες.

9 Ὑπόγαιον] Lego, ὑπόγαιος, per ο in ultima ſyllaba.

10 Ὑπὸ γῆν οἰκ.] Ex Harpocratione.

Ὑποκύ-

Ὑποκύδεις [1] γὰρ εἰσὶν οἱ τόποι. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. Ὑποκύδης ἐστὶν, ὁ δίυγρος τόπος. Ἐν ἐνίοις μέν τοι τῶν ἀντιγράφων γέγραπται, ὑπόκοιλοι.

Ὑπογράφεται. δείκνυται. Οἷς πᾶσιν ἡ σύγκλητος ἀγαθὰς ἐλπίδας ὑπογράφουσα, ἔφησε, δέκα πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν ἐς τὴν Ἀσίαν.

Ὑπογραφεῖς. οἱ νοτάριοι λεγόμενοι Ῥωμαϊστί. Νότα γὰρ, τὰ γράμματα.

Ὑπογραφή. λόγος σύντομος, δηλωτικὸς τῶν συμβεβηκότων.

Ὑπογραφόμενος. [2] Ἐγχέων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογραφόμενος, πρός τε τὰς παλλακὰς ἁμιλλώμενος περὶ κάλλους καὶ πλοκῆς, τό, τε σύμπαν, γυναικείῳ ἔθει χρώμενος. περὶ Σαρδαναπάλου ὁ λόγος.

Ὑπόγυον. ἐγγύτερον. πρόσφατον. νεωστὶ γινόμενον. τὸ [3] πρὸ ὀλίγου, καὶ μετ᾽ ὀλίγον. τὸ ἐχθές. Προέθηκεν ὑπόγυον, ῥιψάσπιδος γενομένου, τοῦ χρήσασθαι χρώμενος εἰς αἰσχύνην τοῦ δεδρακότος. † Μείζονα γὰρ τὰ ὑπόγυα πταίσματα τῶν συμφορῶν ἔχει. Καὶ αὖθις· Ὀλισθηρὸς δ᾽ ἦν ὁ δρόμος ἐξ αἵματος πεπηγότος, ὑπογύου τε, καὶ πολλοῦ· ὡς τῶν φευγόντων ἀπελείποντο καὶ ἄκοντες.

Ὑπὸ δακρύοις. σὺν δακρύοις. Καλεῖτε Ἀπόλλωνα ὑπὸ πολλοῖς τοῖς δακρύοις.

Ὑπὸ [4] δαισὶν ἐνακμαζούσαις τοῦ πυρὸς ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι αὐτόν.

Ὑποδεής. ὑπόφοβος.

Ὑποδενδρυάσαι. [5] ὑποδῦναί τι, καὶ πτῆξαι ὑπὸ σκέπην.

Ὑποδέξη. ὑποδοχή. τὰ πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιτήδεια.

Ὑποδέξιος. ὑποδοχεύς.

Ὑποδέραια. περιτραχήλια. ὅσπερ καὶ περιδέραια.

Ὑποδερίδα. ὁρμίσκον. πλόκιον.

Ὑποδέχομαι. αἰτιατικῇ.

Ὑποδεικνύω. δοτικῇ. καὶ ὑποδεικνύντος. ὑποδεικνύναι δέ.

Ὑποδεῖσθε. περιδήσασθε.

[6] Ὑποδεῖσθε δ᾽ ὡς τάχιστα τὰς λακωνικάς.

ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος.

Ὑπόδημα. τουτέστι, τὸ σαρκικὸν φρόνημα τοῦ ἰδίου θελήματος. ὁ Θεός φησι πρὸς Μωϋσῆν· [7] Λῦσον τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν σου. ὁ γὰρ τόπος, ἐν ᾧ ἕστηκας, γῆ ἁγία ἐστίν.

Ὑποκύδεις γ. *Loca enim ſunt humida.* Dinarchus in oratione contra Stephanum. Ὑποκύδης eſt, humidus, vel irriguus. In nonnullis tamen exemplaribus ſcriptum eſt, ὑπόκοιλοι.

Ὑπογράφεται. Oſtenditur. *Quibus omnibus Senatus bonam ſpem oſtendens, dixit, ſe decem Legatos in Aſiam miſſurum.*

Ὑπογραφεῖς. Hi ſunt illi, qui Latine *Notarii* vocantur. *Nota* enim compendium ſcripturæ ſignificat.

Ὑπογραφή. Brevis oratio, declarans ea, quæ acciderunt. Brevis deſcriptio. Delineatio.

Ὑπογραφόμενος. Fucans. Pingens. Pigmentis illinens. *Faciem fuco illinens, atque oculos pingens, & cum pellicibus de forma ac comæ compoſitione contendens, prorſuſque muliebri diffluens mollicie.* De Sardanapalo hæc dicuntur.

Ὑπόγυον. Propinquum. Recens. Nuperum. Quod paulo ante factum eſt, vel paulo poſt fiet. Heſternum. *Nuper* [*pœnam illam*] *propoſuit, quod clypeum in prælio abjeciſſet: novo illo exemplo utens ad ignominiam ejus, qui aufugerat.* † *Recentes enim clades graviore dolore hominum animos afficiunt.* Et iterum: *Lubrica enim erat via ob ſanguinem concretum, & recentem, & multum: adeo ut, licet maxime vellent, fugientes aſſequi non poſſent.*

Ὑπὸ δακρύοις. Cum lacrymis. *Invocate Apollinem multis cum lacrymis.*

Ὑπὸ δαισὶν ἐνακμ. *Facibus ardentibus prælatis ipſum efferri juſſit.*

Ὑποδεής. Subtimidus. Nonnihil timens.

Ὑποδενδρυάσαι. Arbores ſubire, & ſub iis præ metu latere.

Ὑποδέξη. Suſceptio. Exceptio. Item ea, quæ ad aliquos excipiendos ſunt neceſſaria.

Ὑποδέξιος. Qui aliquos ſuſcipit, vel excipit.

Ὑποδέραια. Monilia. Ornamenta colli. Torques. Idem & περιδέραια ſignificat.

Ὑποδερίδα. Parvum monile. Ornamentum colli plexum.

Ὑποδέχομαι. Accuſativo jungitur. Suſcipio. Excipio.

Ὑποδεικνύω. Demonſtro. Oſtendo. Et ὑποδεικνύντος, oſtendentis. Et ὑποδεικνύναι, oſtendere.

Ὑποδεῖσθε. Pedi circumligate. *Circumligate vero pedi quam citiſſime Laconicas.* [Laconicæ] autem ſunt genus calceamenti.

Ὑπόδημα. [Proprie, calceamentum. At ſenſu allegorico,] carnalis ſenſus propriæ voluntatis. Deus ad Moyſen dicit: *Solve calceamentum pedum tuorum. Locus enim, in quo ſtas, terra ſancta eſt.*

1 Ὑποκύδεις γὰρ εἰσ.] Et hæc ex Harpocratione ſumpta ſunt. Cæterum, nota hæc extra ordinem literarum poſita eſt, quæ infra ſuo loco collocanda eſt.

2 Ἐγχέων δὲ τὸ πρόσωπον, καὶ τ.] Hæc ſunt verba Nicolai Damaſceni de Sardanapalo, Aſſyriorum Rege, ut patet ex Excerptis Hiſtoricis a Valeſio editis, in quibus pag. 425. hic ipſe locus legitur. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Σαρδανάπαλος.

3 Πρὸ ὀλίγου] Sic MS. A. At priores Editt. minus recte, πρὸς ὀλίγον.

4 Ὑπὸ δαισὶν ἐνακμ.] Fragmentum hoc auctius habes v. Δαΐς, & v. Ὕφη. Cæterum pro ἐνακμαζούσαις malim ἐπακμαζούσαις, ut legitur ſupra v. Δαΐς.

5 Ὑποδενδρυάσαι] Aliter vocem hanc exponit Heſychius, quem vide.

6 Ὑποδεῖσθε δ᾽ ὡς τ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Ecclesiaz.* pag. 731. (491. Ed. Bas. *P.*)

7 Λῦσον τὸ ὑπόδημα τ.] *Exod.* cap. III. v. 5.

Ὑποδήματα. ὅπου προσαγορεύεται ἡ ἐνανθρώπησις τοῦ Κυρίου. καὶ τούτου μάρτυς αὐτὸς ὁ Κύριος, διὰ τοῦ προφήτου λέγων· Ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου. [1] διὰ τοῦτο καὶ ὑποπόδιον ἤκουσεν ἡ τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησις· ὡς ἐπὶ τῆς γῆς ὀφθεῖσα, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεῖσα, καὶ τὰ τέρματα τῆς γῆς καταλαβοῦσα. καὶ ὁ προφήτης· Προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὑπόδικοι. κατάκριτοι. Στρατιῶται ὑπόδικοι ἐπὶ κακουργίᾳ, δρασμὸν βουλεύσαντες παρὰ Δεκέβαλον, θανάτῳ κολάζονται.

Ὑποδμώς. δοῦλος.

Ὑποδουμένη. [2] τὰ ὑποδήματα βάλλουσα.

Ὑποδοχῆς. πλῆθος. Ὑποδοχῆς Διονυσίων. ἀντὶ τοῦ πλῆθος, καὶ πολλῶν Διονυσίων. Ἀριστοφάνης.

Ὑπόδρα. [3] δεινῶς.

Ὑποδράξ.

Ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα, καὶ ὄμμασι λοξὸν ὑποδρὰξ
Ὀσσομένη. ——————

τουτέστιν, ὠχριάσασα, καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν.

Ὑποδρόμους. στόμια. ἢ [4] τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἔθεον οἱ ἵπποι.

Ὑπόδυθι. καλύπτου. [5] καὶ ὑπέρεχε ἄνωθεν. [6] Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· Λαβὼν τουτὶ τὸ σκιάδιον, ὑπέρεχε ἄνωθεν.

Ὑποδύς. ὑπεισελθών.

Ὑποδύτην. τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον. Ἐπενδύτην δὲ, τὸ ἐπάνω.

Ὑποζώματα. [7] ξύλα τῆς νεώς. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ὑποζώματα, ὁ σκυτεὺς πρὸς μάγειρον παίζων εἶπε ζωμεύματα· ὡς ἀρτύσεων ἔμπειρον, καὶ ζωμευμάτων. ἀπείρητο δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν ἐξάγειν ξύλα καὶ πίσσαν. εἶχον δὲ καὶ Λακεδαιμόνιοι τριήρεις· ἐπειδὴ ἦρχον καὶ νήσων τινῶν. Ἀριστοφάνης·

Τουτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι καὶ φήμ' ἐξάγειν
Ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Ὑποζύγια. οἱ ὑπὸ ζυγὸν βόες. Οὐ γὰρ ἐξήρκει τὰ ὑποζύγια πρὸς τὴν τῆς ὁδοῦ χαλεπότητα. ὥστε αἰρόμενοι τὰς ἁμάξας, ἐξέφερον ἐκ τῶν δυσπόρων. λέγεται ὑποζύγια καὶ τὰ ἄλλα τῶν ἀχθοφόρων ζώων, οἷον, ἵπποι τε, καὶ ἡμίονοι, καὶ ὄνοι.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος. ὁ μὴ ἐκ τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ προθυμίας τι πράττων, ἀλλ' ἐκ τῆς ἑτέρων κελεύσεως, ὥσπερ καὶ τὰ ὑποζύγια. εἴποις δ' ἂν καὶ ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα. Ἀριστοφάνης. [8] Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τῆς ἐνθέου φιλότητος ἐμαρτύρησεν ὁ Ἀπόλλων.

Ὑποδήματα. Calceamenta. Sic vocatur incarnatio Domini. Et hujus rei teſtis eſt ipſe Dominus, per Prophetam dicens: *In Idumæam extendam calceum meum.* Quamobrem etiam Domini incarnatio dicta eſt ſcabellum, quod in terra viſa fuerit, & cum hominibus verſata, & terræ fines occuparit. Et Propheta: *Adorate ſcabellum pedum ejus.*

Ὑπόδικοι. Rei. Sontes. Sententia Judicis damnati. *Milites, qui maleficii rei erant, cum ad Decebalum transfugere pararent, morte mulctati ſunt.*

Ὑποδμώς. Servus.

Ὑποδουμένη. Quæ calceos induit.

Ὑποδοχῆς. [Interdum ſignificat] multitudinis. Ut, *Multitudinis Dionyſiorum.* Ariſtophanes.

Ὑπόδρα. Torvis oculis. Aſpectu truci.

Ὑποδράξ. Torvis oculis. Torvo intuitu. *Illa vero pallido colore ſuffuſa, oculiſque torvis oblique intuens.* Propter iram, ſcilicet.

Ὑποδρόμους. Fræna. Vel, loca, in quibus equi currunt.

Ὑπόδυθι. Subi. Occulta te. Late ſub aliqua re. Ariſtophanes *Avibus: Accipe umbraculum hoc, & ſuper me tene.* [*Recte hoc excogitaſti & prudenter. Cito igitur illud ſubi.*]

Ὑποδύς. Qui ſubiit. Qui penetravit, & ingreſſus eſt.

Ὑποδύτην. Interiorem veſtem. Subuculam Ἐπενδύτην vero, ſuperiorem veſtem.

Ὑποζώματα. Ligna navis. [Ea, quæ ad navem ſtruendam neceſſaria ſunt.] Cum autem dicendum eſſet, ὑποζώματα; coriarius ad coquum jocans dixit ζωμεύματα, i.e. juſcula; tanquam ad hominem condimentorum & juſculorum peritum. Interdictum autem erat, ne ligna & pix Athenis exportarentur. Habebant autem & Lacedæmonii triremes, quod inſulis quibuſdam imperarent. Ariſtophanes: *Hunc virum indico & dico exportare ad Peloponneſiorum triremes zomeumata.*

Ὑποζύγια. Jumenta. Boves ſubjugales. *Jumenta præ laſſitudine viæ difficultatem ſuperare non poterant. Quare currus humeris ex locis tranſitu difficilibus efferebant.* Ὑποζύγια dicuntur & alia animalia ſubjugalia, ut equi, muli, & aſini.

Ὑποζυγιώδης ἄνθρωπος. Homo jumento ſimilis. Sive, qui non ex animi ſui ſententia & alacriter aliquid facit, ſed aliorum juſſu, ut jumenta. Dixeris etiam ὑποζυγιῶδες πρᾶγμα, rem ſervilem, jumentiſque & mancipiis dignam. Ariſtophanes.

1 Διὰ τοῦτο καὶ ὑποπ.] Vide Suicerum in *Theſauro Eccleſ.* v. Ὑποπόδιον.
2 Ὑποδουμένη. τὰ ὑποδ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Eccleſiaz.* pag. 725. (486. Ed. Baſ. *P.*)
3 Ὑπόδρα] Homer. Il. Α. v.148. & alibi.
4 Τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἔθ.] Hæc interpretatio potius pertinet ad vocem ἱππόδρομος. ut & Portus monuit.

5 Καὶ ὑπερ. ἄνωθεν.] Hæ tres voces, ut ſupervacaneæ, delendæ ſunt.
6 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] P. 610. (424. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:
Τουτὶ λαβών μου τὸ σκιάδειον ὑπέρεχε
Ἄνωθεν.
7 Ὑποζώματα. ξύλα τῆς ν.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 303. (204. Ed. Baſ. P.)
8 Καὶ ταῦτα ὑπὲρ τ.] Hæc nihil faciunt ad v. Ὑποζυγιώδης.

Ὑποθερ-

Ὑποθερμανθεῖσα. Ἡ δὲ βασίλισσα ὑποθερμανθεῖσα τοῖς θυμοῖς, καὶ τὴν γνώμην φλεγμήνασα, ᾐτιᾶτο αὐτόν.

Ὑπόθεσις. περιοχή. αἰτία. λέγονται δὲ καὶ αἱ ἀρχαὶ ὑποθέσεις, ὅτι μὴ δι' ἀποδείξεως τίθενται.

Ὑποθέτης. ἀρχηγός. σύμβουλος. Οὐκ ἠδύνατο γνωσθῆναι, τίς ὁ τοῦ δράματος ὑποθέτης.

Ὑποθεῖν σὺν ἐῶ. ἀντὶ τοῦ ὑποτρέχειν.

Ὑποσκελίζειν. ἐμποδὼν ἵστασθαι.

Ὑποθήγων. ἐρεθίζων. προξενούμενος. ἐπαλείφων. Ὑποθήγων ἐς τὰ καλὰ ἔργα αὐτούς.

Ὑποθήκαις. παραινέσεσι.

Ὑποθημοσύνη. διδασκαλία.

Ὑποθήσομαι. διδάξω. καὶ ὑποθέμενον, ἀντὶ τοῦ διδάξαντα. Δύο, φασὶν, ἐπικρατῆσαι, ὑποθέμενος τῷ βασιλεῖ, λ'. πάσας ἡμέρας φυλαχθῆναι αὐτόν.

Ὑποκαθέζεσθαι. τὸ ἐγκρύπτεσθαι. Ἀγγειλάντων τῶν διοπτήρων, ἔδοξαν ὑποκαθέζεσθαι ἐπὶ τοῖς λασίοις. Καὶ αὖθις· Ἐν κοίλοις ὑποκαθίσαι χωρίοις.

Ὑποκαθεῖσθαι. συγχωρῆσαι. ἀφεῖναι. Ὁ δὲ βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθεῖσθαι, μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολείπειν τῇ βασιλείᾳ.

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. οἷον παύσασθαι χαλεπαίνοντα, καὶ πρᾳότερον γενέσθαι. τὸ γὰρ ἀνατείνειν τὰς ὀφρῦς, ὀργῆς ἐστι σημεῖον.

Ὑποκαθημένης. ἐγκρυπτομένης. ἐναποκειμένης. [1] Διόπερ ὑποκαθημένης ἐκ τούτων αὐτῶν τῆς ὀργῆς, βραχέα προσαναμνήσαντος τοῦ Φιλίππου, ταχέως ὑπήκουσαν. Καὶ ὑποκαθήμενοι, ἀντὶ τοῦ ἐνεδρεύοντες. Οἱ δὲ ἄρχοντες ὑποκαθήμενοι τοὺς εἰσελθόντας πληγαῖς κατέξαινον.

Ὑποκαλάβασιν. παραχώρησιν.

Ὑποκατακλίνεται. ὑποκάτω κάθηται. Κληθεὶς εἰς ἑστίασιν, ὑποκατακλίνεται, ὑπὸ πάντων καταφρονηθεὶς, ὡς παῖς ἔτι τὴν ἡλικίαν.

Ὑποκεκορισμένη [2] ὑποκεχρυμμένη. Ὁ δὲ ὑποκεκορισμένῃ καὶ ἀπατηλῇ ἐχρήσατο πρεσβείᾳ.

Ὑποκείσεται. ὑποβληθήσεται.

Ὑποκινήσαντα. κινηθέντα. σαλευθέντα. ἐπὶ τῶν τυπτομένων. [3] Ἀριστοφάνης·

Σκόπει νῦν, ἤν μ' ὑποκινήσαντ' ἴδῃς.

Ὑποκληϊζομένην. [4] πεφημισμένην.

Ὑποκνισθέντες. λυπηθέντες. παροξυνθέντες. Κνίζω γὰρ, τὸ ἐξεπιπολῆς ξύω. Ἵνα μάτην ὑποκνισθέντες πόλεμον ἐγείρωσιν.

Ὑποθερμανθεῖσα. Calefacta. Quæ incaluit. *Regina vero, cum incaluiſſet ira, & animo flagraret, eum accuſabat.*

Ὑπόθεσις. Hypotheſis. Argumentum. Cauſa. Principia quoque dicuntur hypotheſes; quia ſine demonſtratione ponuntur.

Ὑποθέτης. Auctor alicujus rei. Qui aliquid ſuadet. *Cognoſci non potuit, quis illius fabulæ auctor eſſet.*

Ὑποθεῖν. Pro, ὑποτρέχειν. Subtus currere. Subire.

Ὑποσκελίζειν. Supplantare. Impedimento eſſe.

Ὑποθήγων. Exacuens. Irritans. Adhortans. Incitans. *Ipſos ad præclara opera incitans.*

Ὑποθήκαις. Admonitionibus. Adhortationibus.

Ὑποθημοσύνη. Doctrina. Præceptum. Admonitio.

Ὑποθήσομαι. Docebo. Præcipiam. Admonebo. Et ὑποθέμενον, illum qui docuit, vel præcepit. *Regi ſuaſit, ut per totos* XXX. *dies eum cuſtodiret.*

Ὑποκαθέζεσθαι. Subſidere. Deliteſcere, more eorum, qui aliquibus inſidiantur. *Cum autem ſpeculatores nuntiaſſent, inſidias in locis ſylvoſis deliteſcere.* Et iterum: *In concavis locis ſubſidere.*

Ὑποκαθεῖσθαι. Concedere. Dimittere. [Submittere.] *Ille vero, cum neminem, qui animo eſſet alienato, ſubmittere, nec ullos inimicos regno relinquere vellet.*

Ὑποκαθεῖναι τὰς ὀφρῦς. Demittere ſupercilia. Id eſt, deſinere iraſci, & leniorem fieri. Nam ſubducere ſupercilia, iræ ſignum eſt.

Ὑποκαθημένης. Subſidentis. Inſidentis. Occultatæ. Inſitæ. *Quare cum ob hæc occultam animo iram foverent, Philippo paucis eos officii ſui admonente, celeriter paruerunt.* Et ὑποκαθήμενοι, ſubſidentes, inſidiantes. *Magiſtratus vero ſubſidentes, verberibus contundebant eos, qui ingrediebantur.*

Ὑποκαλάβασιν. Conceſſionem. Ceſſionem.

Ὑποκατακλίνεται. Infra ſedet. Infimo loco ſedet. *Vocatus ad convivium, infimo loco ſedet, ab omnibus contemptus, tanquam ætate puer adhuc eſſet.*

Ὑποκεκορισμένη. Simulata. *Ille vero ſimulata & fallaci legatione uſus eſt.*

Ὑποκείσεται. Subjicietur. Subjacebit.

Ὑποκινήσαντα. Motum. Commotum. Hoc dicitur de iis, qui verberantur. Ariſtophanes: *Obſerva, an me vel paululum corpus movere videas.*

Ὑποκληϊζομένην. [Famam] clam ſparſam, vel divulgatam.

Ὑποκνισθέντες. Leviter puncti. Dolore affecti. Stimulati. Κνίζω enim eſt, in ſuperficie & leviter tantum rado. *Ut dolore ſtimulati bellum temere excitent.*

1 Διόπερ ὑποκαθημ.] Valeſius fragmentum hoc ad Polybium refert.

2 Ὑποκεχρυμμένη] MS. A. ὑποκεκορισμένη, quæ vera lectio eſt. Vide paulo poſt v. Ὑποκορίζεται.

3 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 242. (156. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro ὑποκινήσαντα legitur παρακινήσαντα.

4 Ὑποκληϊζομένην] Voce hac uſus eſt Sophocles in *Ajace*, pag. 15. quam Scholiaſtes ibi exponit, φημιζομένην.

Ὑποκορίζεται. κολακεύει. ὑποκρίνεται. [1] Προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτίμησιν. διὸ καὶ θαμὰ πολλοῖς προσέκρουεν, οὐκ ἀνεχόμενος αὐτῶν τὴν κακίαν ὑποκορίζεσθαι.

Ὑποκορίζεται. Subblanditur. Aſſentatur. Simulat. [Verbis extenuat.] *Ad reprehendendum promptus erat. Quare etiam multos offendit, quod vitia eorum verbis extenuare non ſuſtineret.*

Ὑποκοριζόμενοι. διασύροντες. [2] Ξενοφῶν φησίν· Οἱ δὲ μισοῦντές με, ὑποκοριζόμενοι ὀνομάζουσι κακίαν. ὁ δὲ Δημοσθένης ἐχρήσατο τῇ λέξει ἐπὶ τοῦ εὐφημοῦντες, καὶ τὸ αἰσχρὸν εὐφήμως ὀνομάζοντες. λέγει γὰρ ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας· Αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, Φιλίππου ξενίαν, καὶ ἑταιρείαν, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑποκοριζόμενοι. † Πυνθάνεσθαι εἰς τὸ πλῆθος ἀποβλέποντα, ποδαποὶ δοκοῖεν αὐτῷ εἶναι οἱ παῖδες. οὕτω γὰρ ὑποκοριζόμενος ἐκάλει τοὺς στρατευσαμένους.

Ὑποκοριζόμενοι. [Verbis extenuantes, vel elevantes. Interdum vero,] obtrectantes, vel invidioſo nomine appellantes. Xenophon inquit: *Illi vero, qui me oderunt, invidioſo nomine Vitium me vocant*. Demoſthenes autem hac voce uſus eſt, pro, mollioribus verbis aliquid exprimentes, & rem turpem honeſto nomine vocantes. Ait enim in oratione de legatione perperam geſta: *Voluntariam ſervitutem in ſe attrahunt, eamque ſpecioſo nomine Philippi hoſpitium, & amicitiam, & ſimile quid, appellant.* † *Multitudinem intuens percontabatur, cujates filios illos eſſe exiſtimaret. Tam blando enim nomine appellabat eos, qui militaverant.*

Ὑποκοριστικόν. ἔλαττον.

Ὑποκοριστικόν. Diminutivum.

Ὑποκορίζω. κολακεύω.

Ὑποκορίζω. Aſſentor. Blandior.

Ὑπόκωφος. ὁ [3] ἀκούων, καὶ μὴ προσποιούμενος.

Ὑπόκωφος. Surdaſter. Item, qui ſimulat ſe non audire, quamvis audiat.

Ὑπὸ κρασίν. ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Ὑπὸ κρασίν. Sub capitibus.

Ὑποκρεκόντων. κρουόντων. ἐγγιζόντων.

Ὑποκρεκόντων. Citharam pulſantium. Accedentium.

Ὑποκρήτιον. ὑπὸ τὴν κεφαλήν.

——— Θῆκε δὲ λᾶαν
Σκληρὸν ὑποκρήτιον. ———

Ὑποκρήτιον. Sub capite.

——— *Poſuit vero lapidem*
Durum ſub capite. ———

Ὑπόκριναι [4] ἀποκρίθητι.

Ὑπόκριναι. Reſponde.

Ὑποκρινάμενοι. ἐκλεξάμενοι.

Ὑποκρινάμενοι. [Pro ἐκκρινάμενοι.] Qui elegerunt.

Ὑποκρίνεσθαι. τὸ ἀποκρίνεσθαι οἱ παλαιοί. καὶ ὑποκριτὴς ἐντεῦθεν, ὁ ἀποκρινόμενος τῷ Χορῷ. Θουκυδίδης ζ΄. Εἰ δ᾽ οὐδὲν ὑπεκρίναντο, διεφθείροντο καὶ οἱ Ἴωνες. οὕτως Ἡρόδοτος· Οἱ μὲν ταῦτα ὑποκρινάμενοι Ἀθηναίων ἀπηλλάσσοντο. [5] Πολύβιος· Τινὲς δὲ τῶν νεανίσκων ἀπήντων τοῖς περὶ Γάϊον, προσπαίζοντες ἀλλήλοις, ὡς ἂν ὑποκρινόμενοι τοὺς ἐκ συνουσίας ὑπανάγοντας· ἔτι [6] δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης.

Ὑποκρίνεσθαι. Antiqui dicebant pro ἀποκρίνεσθαι, i. e. reſpondere. Et hinc ὑποκριτὴς dictus eſt ille, qui Choro reſpondet. Thucydides lib. VII. *Si vero nihil reſpondiſſent, Iones etiam periiſſent.* Et Herodotus: *Illi igitur, cum hæc reſpondiſſent, ab Athenienſibus diſceſſerunt.* Polybius: *Quidam juvenum Cajo obviam iverunt, inter ſe jocantes, ut qui a cœna redeuntes imitarentur.*

Ὑποκρίνοντι. ἀποκρίνοντι.

Ὑποκρίνοντι. [Interdum ponitur pro] ἀποκρίνοντι. Secernenti. Eximenti.

Ὑποκρούειν. [7] ἀντιφθέγγεσθαι. ἀντιλέγειν ἁπλῶς, καὶ ὡς ἔτυχε. τὸ δὲ ὑποκρούειν ἐπὶ τῶν θορυβούντων λέγεται, ὅπερ ἡμεῖς φαμὲν ἐκκρούειν, καὶ κωλύειν.

Ὑποκρούειν. [Interdum ſignificat,] obloqui, obſtrepere, ſimpliciter & temere contradicere. Vel, ὑποκρούειν dicitur de illis, qui tumultuantur, & aliquos obturbant: quod nos ἐκκρούειν & κωλύειν dicimus.

Ὑποκρούουσιν. ὑποβάλλουσί σε. λαμβάνονταί σου. [8] Ἀριστοφάνης·

Τί δ᾽, ἢν ὑποκρούωσί σε;

ἡ δὲ φησί·

——— Προσκινήσομαι,
Ἅτ᾽ οὐκ ἄπειρος οὖσα πολλῶν κρουμάτων.

Ὑποκρούουσιν. [Succutiunt. Pulſant. Subagitant.] Subjiciunt. Prehendunt. Ariſtophanes: *Quid vero, ſi te pulſent?* Illa reſpondet: *Ego contra movebor, utpote non imperita exiſtens multarum pulſationum.*

Ὑποκύδης. [9] Ὑποκύδης ἐστὶν ὁ δίυγρος τόπος. ἐν ἐνίοις μέντοι τῶν ἀντιγράφων γράφεται, ὑπόκοιλος.

Ὑποκύδης. Humidus. Irriguus. *Humidus eſt locus.* In quibuſdam exemplaribus [pro ὑποκύδης] ſcriptum eſt, ὑπόκοιλος, i. e. cavus.

1 Προχειρότερος ἦν εἰς ἐπιτ.] Hæc ſunt verba Damaſcii de Iſidoro philoſopho, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damaſcio pag. 1031. hic ipſe locus αὐτολεξεὶ legitur: ut Pearſonius bene obſervaverat.

2 Ξενοφῶν φησίν] Lib. II. Ἀπομνημ. pag. 738.

3 Ὁ ἀκούων, καὶ μὴ πρ.] Hæc potius videtur eſſe interpretatio vocis ἐθελόκωφος. Vide ſupra h. v.

4 Ἀποκρίθητι] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. male, ὑποκρίθητι.

5 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XXII. Vide etiam ſupra v. Συνουσία, ubi idem fragmentum legitur.

6 Ἔτι δὲ μᾶλλον ἠλλοιωμένοι ὑπὸ τῆς μέθης] Locus hic & mutilus eſt, & corruptus, quem ex ipſo Polybio Lector facile in integrum reſtituere poterit.

7 Ὑποκρούειν. ἀντιφθ.] Eadem leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Acharnenſ.* pag. 372. (262. Ed. Baſ. P.)

8 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 731. (491. Ed. Baſ. P.) ſed ubi pro προσκινήσομαι recte legitur ἀντικινήσομαι.

9 Ὑποκύδης] Vide ſupra poſt v. Ὑπὸ γῆν οἰκοῦσαι.

Ὑπόκυκλα. [1] κύκλους. τροχούς.

Ὑποκυσαμένη. [2] ἐγκυμονήσασα.

Ὑπολαβών. ὑπονοήσας. ἢ ἀποκριθείς. ἢ ἀντειπών. ἀντικρούσας. Τοὺς δὲ ἀντιστῆναι οἱ τολμήσαντας ὑπολαμβάνων, ὡς ἑκάστους διέφθειρε. Καὶ Μάλχος· Ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει τὴν Μίλητον. ἀντὶ τοῦ, ὑπονοήσας.

Ὑπολαμβάνοντας. ἀνέχοντας. ἀναβαστάζοντας. Εἴπη ἐς βαθύτερόν τι τοῦ ποταμοῦ ἐμπίπτοιεν, ἀνακουφίζειν ὑπολαμβάνοντας.

Ὑπολαμβάνω. αἰτιατικῇ. δοξάζω. ἡγοῦμαι. οἴμαι.

Ὑπόληψις. νόησις. [3] ἀντίπραξις. Τῶν δὲ ἀρχόντων κατεγίνωσκε ῥαθυμίαν, ὡς οὐ προνοούντων τῆς αὐτοῦ ὑπολήψεως. Ἀριστοτέλης λέγει ἐν τοῖς Τόποις· Εἰ ἡ ὑπόληψις ἐστὶ ψευδὴς καὶ ἀληθής, εἴη ἂν καὶ δόξα. εἶδος γὰρ ὑπολήψεως, ἡ δόξα.

Ὑπολίσποις. ἐστενωμένοις. [4] Ὑπολίσποις πυγιδίοισι. τοιαῦται δὲ αἱ πυγαὶ τῶν ναυτῶν, διὰ τὴν συνεχῆ ἕδραν καὶ εἰρεσίαν.

Ὑπόλογον. [5] Λυσίας φησίν· Οὐχ ὑπόλογον ὄντα. ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐν λόγῳ. καὶ Δείναρχος· Οὐδεὶς ὑπόλογος βουλῇ γέγονεν. ἀντὶ τοῦ, οὐδεμία συγγνώμη, οὐδεμία παραίτησις.

Ὑπὸ [6] μάλης. ὑπὸ μασχάλης. κεῖται δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τοῖς Ῥήτορσιν. ἀεὶ δ' οὕτως αὐτὸ παραλαμβάνουσι μετὰ τῆς προθέσεως· ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον· Ἀλλὰ μὴν οὐχ εἷς, οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν· οὐδὲ ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονεν· ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ μέσῃ πολλῶν παρόντων. καὶ Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν· Ἐπειδὴ πάντες κατέδαρθον, ἐσκευασμένοι τῶν χαλκωμάτων, ὅσα οἷός τ' ἦν πλεῖστα, ὑπὸ μάλης λαβὼν ἐξήγαγε, ξίφος ἔχων. Καὶ τὸ μὲν ἑνικὸν οὕτω μετὰ τῆς προθέσεως. τὸ δὲ πληθυντικὸν, μασχάλας, καὶ ἄλλοι πλεῖστοι, καὶ Λυσίας ἐν Ἐπιστολῇ· Καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν, τὰς δὲ μασχάλας δασείας.

Ὑπομεμαγμένη. ἀναπεφυρμένη. Ἡ τοῦ τόπου θέσις ὑπομεμαγμένη ταῖς πέτραις, ἀόρατον αὐτοῖς ἐποίει τὴν ὑπερκειμένην κορυφήν.

Ὑπομεῖναι. ἀντὶ τοῦ, καταλειφθῆναι.

Ὑπομνηματίζω.

Ὑπομονή. Ὁ γὰρ τὰ μείζω ἐπαγγελλόμενος ὑπομένειν, δυσχερῶς ἂν καὶ τὰ ἥττονα ὑπενέγκοι.

Ὑπονομεύοντες. ἀντὶ τοῦ, ὑπόνομον ὀρύττοντες. Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου.

Ὑπόκυκλα. Orbes. Rotas. [Rotas habentia. Rotunda.]

Ὑποκυσαμένη. Prægnans. Gravida.

Ὑπολαβών. Suſpicatus. Opinatus. Vel, qui reſpondit, aut contradixit, aut dicenti refragatus eſt. *Illos autem, qui ipſi reſiſtere auſi fuerant, ſuſpectos habens, ſingulos interfecit.* Et Malchus: *Cyrus autem fugientes ſuſpectos habens, exercitu collecto Miletum obſedit.*

Ὑπολαμβάνοντας. Excipientes. Suſtinentes. Geſtantes. *Sicubi milites in fluvium, qua profundior erat, incidiſſent, eos exceptos in altum tollebant.*

Ὑπολαμβάνω. Opinor. Puto. Arbitror.

Ὑπόληψις. Opinio. Suſpicio. Exiſtimatio. *Principes autem ſocordiæ condemnabat, quod opinionis ejus nullam rationem haberent.* Ariſtoteles in *Locis* dicit: *Si exiſtimatio eſt falſa & vera; & opinio [talis erit.] Nam opinio eſt ſpecies exiſtimationis.*

Ὑπολίσποις. Attritis. Attenuatis. [Ariſtophanes:] *Attenuatis & detritis natibus.* Tales enim ſunt nautarum nates propter aſſiduam ſeſſionem & remigationem.

Ὑπόλογον. Eum, qui loco aliquo habetur: vel, cujus ratio aliqua habetur Lyſias: *Cum nulla ejus ratio haberetur.* Et Dinarchus: *Nulla Senatus habita eſt ratio.* Vel, Nulla Senatui venia data eſt.

Ὑπὸ μάλης. Pro, ὑπὸ μασχάλης. Sub axilla. Sub ala. Nomen hoc apud Oratores reperitur; quod ſic ſemper cum præpoſitione ὑπὸ ponunt: ut Demoſthenes in oratione contra Aphobum: *Atqui non unus, neque duo hæc ſciunt: neque ſub axilla, ut ajunt, provocatio hæc facta eſt, ſed in medio foro, multis præſentibus.* Et Lyſias in oratione contra Cliniam: *Omnibus dormientibus, vaſa quam plurima potuit collecta ſub axilla exportavit, enſem tenens.* Et ſingulare quidem ſic cum præpoſitione ponitur. Plurale vero, μασχάλας, cum alii plurimi dixerunt, tum etiam Lyſias in Epiſtola: *Et comam quidem raram; axillas vero hirſutas.*

Ὑπομεμαγμένη. Subacta. Commixta. *Illius loci ſitus petris ſubjectus imminentis montani cacuminis aſpectum ipſis eripiebat.*

Ὑπομεῖναι. Remanere. Relinqui.

Ὑπομνηματίζω. Commentarios ſcribo. Commentariis illuſtro.

Ὑπομονή. Patientia. Tolerantia. *Qui enim ſe majora toleraturum profitetur, facile etiam minora feret.*

Ὑπονομεύοντες. Terram ſuffodientes. Cuniculos agentes. Dinarchus in oratione contra Calliſtum.

1 Κύκλους. τροχούς] Potius, κύκλους, ἢ τροχοὺς ἔχοντα. Vide Schol. Hom. ad *Odyſſ.* Δ. v. 131.

2 Ὑποκυσαμένη] Homerus Il. Z. v. 26. ſed ubi metri gratia legitur, ὑποκυσσαμένη, per duplex σσ.

3 Ἀντίπραξις] Eſt interpretatio ſuſpecta.

4 Ὑπολίσποις πυγιδ.] Ariſtoph. *Equit.* ſub finem:

Πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

Vide ibi Scholiaſtam, qui vocem ὑπολίσπαις fuſius exponit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Λίσποι, & Meurſium in *Theſeo.* cap. XXVII.

5 Ὑπόλογον. Λυσίας φησ.] Ex Harpocratione.

6 Ὑπὸ μάλης] Helladius apud Photium, pag. 1580. *Ὅτι ὑπὸ μάλης λέγουσι, συντιθέντες, αὐτὴν δὲ καθ' ἑαυτὴν μάλην οὐ λέγουσι.*

Ὑπονομηδόν. [1] Θουκυδίδης· Τοὺς ὀχετοὺς, οἳ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν τοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, κατέστρεψαν.

Ὑπόνομος. ὀχετός. διῶρυξ.

Ὑπονοστῆσαι. ἐπανελθεῖν. ὑποκαταβῆναι.

Ὑπόνοια. Φιλόλαός φησι·

Τὴν [2] ὑπόνοιαν πᾶσι μάλιστα λέγω θεραπεύειν·
Εἰ γὰρ καὶ μὴ δρᾷς, ἀλλὰ δοκεῖς ἀτυχεῖν.
Οὕτω καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
Ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Ὑπὸ [3] παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐλλείπει, ὕπεστι. λέγεται ἐπὶ τῶν κακοήθων, καὶ ἐπὶ ἐριστικῶν. παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν, τοῦ μὴ δηχθῆναι. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτοις·

Ἐν παντὶ γάρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λίθῳ.

Ὑποπάρκιον.

Ὑποπέμψαιεν. μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. Ξενοφῶν· Ἐγνώσθη, ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες, μὴ οἱ Ἕλληνες διαβάντες τὴν γέφυραν, μένοιεν.

Ὑποπεπτηχότες. ὑποκρυπτόμενοι. Μέχρι μὲν τινος ὑποπεπτηχότες τοῖς ῥακίοις ἠρέμουν.

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν. [4] Ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρὸς λύραν ᾄδομεν·

Λήθουσα δὲ παρὰ πόδα βαίνεις,
Γαυρούμενον αὐχένα κλίνεις,
Ὑπὸ [5] πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

Ὑποπιέζω. ἐκθλίβω. ὑπωπιάζω δέ.

Ὑποπίμπλαται. καὶ ὑποπιμπλάμενος.

Ὑποπίνειν· ἀντὶ τοῦ μεθύσκεσθαι. οὕτω Νικοφῶν.

Ὑπόπλεως. μεστός.

Ὑποπόδιον [6] τοῦ Θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος νεὼς ἐνομίζετο· νῦν δὲ αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν Ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ Θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσι. ζήτει ἐν τῷ Ὑποδήματα.

Ὑπόπτερος. ταχεῖα.

Ὑποπτήσαντα. ὑποπτάντα.

Ὕποπτος. καὶ ὑπόπτης. Ὁ δὲ ἐπιπλάστῳ μωρίᾳ διέδρα τοῦ τυράννου τὸν φονικόν τε καὶ ὑπόπτην ἐκεῖνον τρόπον. Καὶ αὖθις· Διὸ καὶ ὡς ἐπὶ χρήμασι τοῦτο ποιῶν, ὕποπτος ἐγένετο. Καὶ αὖθις· Τοῖς μὲν ἡ πόλις ἐδόκει φιλία· Ῥωμαίοις δὲ ὕποπτος. ἀντὶ τοῦ, ἐχθρά.

Ὑπονομηδόν. Per cuniculos. Per foſſas ſubterraneas. Thucydides: *Aquæ ductus, qui per foſſas ſubterraneas in urbem ducti erant, perdiderunt,*

Ὑπόνομος. Canalis. Foſſa. Cuniculus.

Ὑπονοστῆσαι. Redire. Reverti. Deſcendere.

Ὑπόνοια. Suſpicio. Philolaus inquit: *Suſpicionem omnibus maxime cavendam eſſe dico. Licet enim rem non facias, ſed facere tantum videaris, infelix es. Sic Philolaum quondam patria Croton ſuſtulit, cum tyrannidem affectare putaretur.*

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. Sub omni lapide ſcorpius. Deſideratur, ὕπεστι, i. e. ſubeſt. Dicitur in malitioſos & contentioſos. Proverbium autem hoc nos temere loqui vetat, ne mordeamur. Sophocles *Captivis: Etenim ſub omni lapide ſcorpius excubat.*

Ὑποπάρκιον. Subparcum. [Videtur vocabulum eſſe ſemilatinum.]

Ὑποπέμψαιεν. Submiſiſſent. Clam emiſiſſent. Per dolum emiſiſſent. Xenophon: *Cognitum eſt, Barbaros hominem illum ſubmiſiſſe, metuentes, ne Græci ponte ſuperato* [*in agro ipſorum*] *manerent.*

Ὑποπεπτηχότες. Præ metu ſe occultantes. Præ metu latentes. *Aliquamdiu quidem ſub laceris pannis præ metu latentes quieverunt.*

Ὑπὸ πῆχυν κρατεῖν. Sub cubito, vel ulna tenere. *Nemeſis autem plane eſt illa, de qua ad Lyram canimus:*

Tacite veſtigia tremens ſequeris,
Elatam cervicem aeprimis,
Ulna ſemper vitam compeſcis.

Ὑποπιέζω. Exprimo. Ὑπωπιάζω vero, faciem ſuggillo.

Ὑποπίμπλαται. Plenus eſt. Impletur. Et ὑποπιμπλάμενος, impletus, plenus.

Ὑποπίνειν. [Modice bibere. Interdū ponitur] pro, largius bibere, & inebriari. Ita Nicophon.

Ὑπόπλεως. Plenus.

Ὑποπόδιον Θεοῦ πάλ. Dei ſcabellum olim quidem templum divinum eſſe cenſebatur: nunc vero Eccleſiæ per totam terram totumque mare diſperſæ, in quibus Deus adoratur. Quære in v. Ὑποδήματα.

Ὑπόπτερος. Pennata. Alata. Velox.

Ὑποπτήσαντα. Subvolantem.

Ὕποπτος. Suſpectus. Et ὑπόπτης, ſuſpicax. *Ille vero ſimulata ſtultitia ſanguinarii & ſuſpicacis tyranni manus evaſit.* Et iterum: *Quamobrem etiam quaſi pecunia corruptus hoc faceret, ſuſpectus fuit.* Et iterum: *Aliis quidem civitas illa videbatur amica; Romanis vero ſuſpecta.* Vel, inimica.

1 Θουκυδίδης] Lib. vi. cap. c. ubi legitur, ... &, ..., pro κατέστρεψαν.

2 Τὴν ὑπόνοιαν π.] Eſt Epigramma Diogenis Laertii in Philolaum, quod exſtat Anthol. lib. iii. cap. xxxiii. pag. 425. ut Portus etiam monuit. Ibi autem in Pentametro primo rectius legitur, ...

3 Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκ.] Vide Noſtrum ſupra v. ..., & Andr. Schott. ad Zenob. Cent. vi. 20.

4 Ἡ δὲ Νέμεσις σαφῶς ἐστι, περὶ ἧς πρ.] Hæc ſumpta ſunt ex Syneſii Epiſt. xciv. eademque leguntur ſupra v. Νέμεσις.

5 Ὑπὸ πῆχυν ἀεὶ βιοτὰν κρ.] Nimirum, Dea Nemeſis apud veteres pingebatur & fingebatur, ulnam manu tenens: quo ſignificabatur, Deam illam eſſe vindicem illorum, qui in dictis & factis ſuis modum non ſervarent. Ulna enim menſuræ ſignum eſt. Hoc ſpectat Epigramma illud, quod exſtat Anthol. lib. iv. cap. xii. pag. 474.

Ἡ Νέμεσις πῆχυν κατέχω. τίνος εἵνεκα; λέξεις.
Πᾶσι παραγγέλλω, μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον.
Ego Nemeſis ulnam manu teneo, Quare? Dic, age.
Omnibus præcipio, ne quid ultra modum.

Hæc breviter dicenda fuerunt, ut locus hic Suidæ intelligeretur. Confer Reineſ. *Var. Lect.* lib. iii. pag. 573. 574.

6 Ὑποπόδιον τοῦ Θεοῦ π.] Hæc ſunt verba Theodoreti ad Pſalm. xcviii. v. 5. pag. 792. eademque leguntur infra v. Ὑψοῦτε.

Ὑποποιεῖσθαι. ὑποτάσσειν.

Ὑποπυθμίδιον. τὴν εἰς τὸν πυθμένα καταλειφθεῖσαν. [1] Οὐκ εὐοίνου σταφυλῆς ἀποσπάδα πεντάρραγον.

Ὑπόρειος. ἡ [2] ἐξοχὴ τοῦ ὄρους. καὶ ὑπώρειον, τὸ ὑπὸ τοῦ ὄρους. ὑπόρειον δὲ, τὸ μικρὸν ἀκρωτήριον. Ὑπώρεια δὲ, καὶ ἀκρώρεια, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Ὑπόρρηνον. ὕπαρνον.

Ὑπόρειον. τὸ ὑποκάτω τοῦ ὄρους.

Ὑποσκάλευε. ἀναφύσα. ζωπύρει. [3] Ἀριστοφάνης· Τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

Ὑποσκέλισον. τῆς ὁρμῆς κώλυσον. [4] Δαβίδ· Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς.

Ὑπὸ σκότῳ. Ὑπὸ σκότῳ δὲ γεγονώς. σκότιος, ὅπερ ἐστὶ λαθραῖος. Παρθένιος δὲ, ὁ ἀπὸ παρθένου δοκούσης γεγονώς.

Ὑποσμύχουσα. ἐνδιερεθίζουσα. ὑποκαίουσα. θλίβουσα. καταπονοῦσα.

Ὑποσπανίζων. ἐνδεῶς ἔχων. [5] Χρημάτων τε ὑποσπανίζων, τοὺς ὑπηκόους ἐληΐζετο.

Ὑποσπαιρούσης. Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς μικρὸν ὑποσπαιρούσης ἔτι ἐκκόπτουσιν.

Ὑπόσπονδος. ὑπὸ φιλίαν ὑποτεταγμένος.

Ὑποπτῶ. αἰτιατικῇ.

Ὑποστάθμη, καὶ ὑποσταθμίς. τρυγίας.

Ὑποστάς. καταδεξάμενος. ἀναδεξάμενος. Ὁ δὲ ὑποστὰς τὴν μήνυσιν, πρὸς τὴν ἐκείνου παρασκευάζεται ἐπιβουλήν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑπομείνας. Πορευομένων δὲ αὐτῶν, καὶ γενομένων κατά τινα στενωπὸν, προῄει μὲν ὁ Οὐλίθ· ὑποστὰς δὲ ὁ Ἀναγάστης, τοῦ δύνασθαι ῥᾳδίως ἑκάτερον αὐτῶν διεξελθεῖν, τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς πῖλον ἀνέλαβε. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ὑποστάντες τὸ ἐπίταγμα, ἐμήνυον, ἀναζεύξαντες καθελκύσθαι αὐτοῦ ἐς θάλατταν ναῦς. ἀντὶ τοῦ, ἀναδεξάμενοι.

Ὑποστάς. ὑπομείνας. θαρσήσας. Ξενοφῶν· Ὅς τις ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. † Ὑφίσταντο δὲ τῶν μὲν ὁπλιτῶν Ἀριστώνυμος.

Ὑπόστασις. [6] κυρίως τὸ καθ᾽ ἑαυτὸ ἰδιοσυστάτως ὑφιστάμενον. ἔστιν οὖν πρᾶγμα ὑφεστώς τε, καὶ οὐσιῶδες, ἐν ᾧ τὸ τῶν συμβεβηκότων ἄθροισμα, ὡς ἐν ἑνὶ ὑποκειμένῳ, πράγματι καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν. ἐτυμολο-

Ὑποποιεῖσθαι. Subigere. In ſuam poteſtatem redigere.

Ὑποπυθμίδιον. In fundo relictum. [In Epigrammate:] *Et quinque acinos ab uva vino plena avulſos, & guttas has vini in fundo relictas.*

Ὑπόρειος. In ima parte montis ſitus. Monti ſubjectus. Et ὑπόρειον, monti ſubjectum. Ὑπόρειον vero, [per ι in ſyllaba penultima,] parvum promontorium. Ὑπώρεια autem, & ἀκρώρεια, per ω magnum ſcribuntur.

Ὑπόρρηνον [Epithetum ovis,] quæ ſub ſe agnum habet.

Ὑπόρειον. Ima montis pars. Pes montis.

Ὑποσκάλευε. Fodica. Flatu excita. Ignem ſopitum ſuſcita. Ariſtophanes: *Ignem ſopitum ſuſcita.*

Ὑποσκέλισον. Supplanta. Impetum reprime. David: *Surge Domine, anteverte ipſos, & ſupplanta ipſos.*

Ὑπὸ σκότῳ. In tenebris. Ὑπὸ σκότῳ γεγονὼς dicitur ille, qui ex clandeſtino & illegitimo coitu natus eſt. Spurius. Παρθένιος vero, qui natus eſt ex ea, quæ, [cum nuberet,] virgo eſſe putabatur.

Ὑποσμύχουσα. Succendens. Incendens. Incitans. Premens. Vexans.

Ὑποσπανίζων. Indigens. Inopia laborans. *Cum pecunia indigeret, ſubditos ſuos ſpoliabat.*

Ὑποσπαιρούσης. Parum palpitantis. *Illi autem parum adhuc palpitanti oculos eruunt.*

Ὑπόσπονδος. Cum quo pactio inita eſt. Cui fides publica data eſt.

Ὑποπτῶ. Suſpicor. Suſpectum habeo.

Ὑποστάθμη, & ὑποσταθμίς. Fæx.

Ὑποστάς. Qui ſubiit. Qui ſuſcepit. *Ille vero, cum indicium ad eum delatum eſſet, adverſus illius inſidias ſe præparat.* Significat etiam eum, qui in aliquo loco ſubſiſtit. *Cum autem iter facerent, & ad anguſtam quandam viam perveniſſent, Ulith præivit: Anagaſtes vero ſubſiſtens, ut videlicet uterque illorum facile tranſiret, pileum a capite ſumpſit.* Et iterum: *Illi vero ſubſiſtentes interfecti ſunt.* Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ ὑποστάντες ἀνῃρέθησαν.

Ὑποστάς. Qui ſuſtinuit. Qui fidenti animo aliquid auſus eſt. Xenophon: *Qui ultro proficiſci ſuſtinuit.* [Et ὑφίσταμαι, ſubſiſto, gradum ſiſto.] *Ex gravis quidem armaturæ militibus ſubſiſtunt Ariſtonymus,* [*& pauci alii.*]

Ὑπόστασις. Hypoſtaſis. Proprie vocatur id, quod per ſe ſubſiſtit. Eſt igitur res & ſubſiſtens, & eſſentialis, in qua congeries accidentium, tanquam in uno ſubjecto, re & actu ſubſiſtit. Hypoſtaſis vero, ſi etymolo-

1 Οὐκ εὐοίνου σταφ.] Locus hic & corruptus eſt, & mutilus, qui ex Anthologia Epigrammatum inedita ſic ſupplendus & emendandus eſt:

Κ᾽ εὐοίνου σταφυλῆς ἔχ᾽ ἀποσπάδα πεντάρραγον,
Πότνια, καὶ σπονδὴν τήνδ᾽ ὑποπυθμίδιον.

Vide Nos ſupra ad v. Ἀνεσρέυσαν ubi integrum Epigramma, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, ex Cod. MS. publici juris fecimus.

2 Ἡ ἐξοχὴ τοῦ ὄρους] Peſſime. Aliud enim ſignificare vocem ὑπόρειος, vel pueris notum eſt. Quare, ne tantæ inſcitiæ ipſum Suidam reum peragam, exiſtimo verba hæc loco mota eſſe, & rejici debere ad finem articuli hujus, poſt vocem ἀκρώρεια.

3 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 419.

4 Δαβίδ] Pſalm. XVI. 14.

5 Χρημάτων τε ὑποσπ.] Hæc ſunt verba Procopii *Hiſtor. Arc.* cap. XIX.

6 Ὑπόστασις. κυρίως τὸ κ.——— καὶ ἐνεργείᾳ ὑφέστηκεν] Eadem leguntur apud Theorianum, *Legat. Armen.* pag. 16. ut obſervavit Suicerus in *Theſauro Eccleſ.* pag. 1397.

γεῖ-

γίνεται δὲ ὑπόστασις παρὰ τὸ ὑφεστάναι, καὶ ὑπάρχειν. παρὰ δὲ Αἰλιανῷ, ὑπόστασις, ἡ ἀντίστασις. Φησὶ γάρ· Ἀπέστη τὸ ἔθνος τὸ Σύρων, καὶ Φοίνικας τοὺς γείτονας προσέλαβεν εἰς τὴν αὐτὴν ὁρμήν τε καὶ ὑπόστασιν.

Ὑπόστασις.[1] κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ Ἀποστολικὴν παράδοσιν, τὸ πρόσωπον, ἤγουν ὁ χαρακτήρ· ὥς φησιν ὁ Ἀπόστολος τὸν Υἱὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτῆρα τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρός. πρόσωπα δὲ καὶ χαρακτῆρας λέγομεν ἐπὶ Θεοῦ ἀσώματα καὶ ἀσχημάτιστα. Πρόσωπον, ἤγουν ὑπόστασίς ἐστι κατὰ τοὺς ἁγίους πατέρας, τὸ ἰδικὸν παρὰ τὸ κοινόν. κοινότης γάρ ἐστιν ἡ φύσις ἑκάστου πράγματος. ἰδικαὶ δέ εἰσιν αἱ ὑποστάσεις, οἷον φύσις. τουτέστιν, οὐσία μία ἡ θεότης· ὑποστάσεις δὲ γ΄. πατήρ, υἱός, καὶ ἅγιον πνεῦμα. τρία πρόσωπα, ἤγουν χαρακτῆρες· μία δὲ οὐσία, καὶ γένος. ἐὰν οὖν εἴπῃς, φυλάξαι ἡμᾶς ἡ θεότης, ὅλην τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐσήμανας. εἰ δὲ εἴποις, μεθ' ἡμῶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, μίαν τῶν ὑποστάσεων εἶπας, καὶ ὅλην τὴν θεότητα. τρεῖς ὑποστατικαὶ ἰδιότητές εἰσιν ἐπὶ τῆς θεότητος· τὸ ἀγέννητον τοῦ Πατρός· τὸ γεννητὸν τοῦ Υἱοῦ· καὶ τὸ ἐκπορευτὸν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. οὐ γάρ ἐστι γεννητὸς ὁ Πατήρ, οὐδὲ ἐκπορευτὸς ὁ Υἱός, οὐδὲ γεννητὸν τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. πενταχῶς δὲ εἴρηται, ἡ ὑπόστασις, πρόσωπον, χαρακτήρ, ἄτομον, καὶ ἴδιον. φύσις δὲ λέγεται, οἷον ἀγγελότης. ὑποστάσεις δέ, αἱ ἰδικαὶ ἑκάστου προσηγορίαι· ἤγουν Μιχαήλ, καὶ Γαβριήλ. ὡσαύτως φύσις ἐστὶ μία καὶ κοινή, ἡ ἀνθρωπότης· ὑποστάσεις δέ, Πέτρος, καὶ Παῦλος, καὶ τὰ λοιπὰ πρόσωπα τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ οἱ χαρακτῆρες. ἡ οὖν φύσις κυρία ἐστί, καὶ αἰτία, καὶ γεννητικὴ τῶν ἐν αὐτῇ ὑποστάσεων· καὶ διὰ τοῦτο ὑποστάσεις λέγονται, ὡς ὑπὸ τὴν φύσιν ἱστάμεναι τὴν αὐτῶν πηγήν. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ νοερῶν καὶ ἐμψύχων καὶ λογικῶν ὁ αὐτὸς κανὼν τῶν ὅρων ἁρμόζει· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πάσης ἀψύχου καὶ ἀναισθήτου καὶ ἀκινήτου φύσεως. οἷον, ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐποίησε τὸ φῶς, ἰδοὺ τὴν οὐσίαν τῶν φωστήρων ἐσημάναμεν. αὕτη δὲ ἡ οὐσία τέμνεται εἰς τὰς ὑποστάσεις αὐτῆς· οἷον, σελήνην, ἄστρα, καὶ τὰ λοιπά. ὁμοίως καὶ ἐπὶ ἀνέμου, ἐὰν εἴπῃς πνεῦμα, πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνέμων ἐδήλωσας. εἰ δὲ εἴποις, νότος, ἢ βορέας, ὑποστάσεις εἰσίν. ὡσαύτως τὸ πῦρ μία οὐσία ἐστί· τέμνεται δὲ εἰς ὑποστάσεις, οἷον, λύχνους, κηρούς, λαμπάδας, καμίνους. τὴν ἁγίαν σάρκα τοῦ Χριστοῦ οὐ λέγομεν πρόσωπον, ἀλλ' οὐσίαν, ἵνα σημαίνωμεν, ὅτι ὅλην τὴν φύσιν ἡμῶν ἀνέλαβεν. εἰ γὰρ εἴπωμεν αὐτὴν ὑπόστασιν, ἕνα τινὰ ἄνθρωπον εὑρισκόμεθα λέγοντες ὅτι ἀνέλαβεν καὶ ἔσωσεν ὁ Χριστός. πλὴν οὐ λέγεται ὑπόστασις, ἐφ' ὅσον ἀχώριστός ἐστι τοῦ Θεοῦ Λόγου ἡ σάρξ. ὑπόστασις γάρ, τὸ κεχωρισμένον πρόσωπον λέγεται. ἐνυπόστατον μέντοι αὐτὴν λέγομεν, οὐ μὴν ὑπόστασιν.

giam ejus ſpectes, dicta eſt ab ὑφεστάναι, ſubſiſtere, & ὑπάρχειν, exiſtere. Apud Ælianum autem ὑπόστασις ponitur pro ἀντίστασις, i. e. oppoſitio, vel reſiſtentia, ut ſic loqui liceat. Ait enim: *Defecit Syrorum gens, & vicinos Phœnices ejuſdem rebellionis ſocios ſibi adjunxit.*

Ὑπόστασις. Secundum Eccleſiaſticam & Apoſtolicam traditionem, Hypoſtaſis eſt perſona, ſive character: ut Apoſtolus Filium dicit ſplendorem gloriæ, & characterem hypoſtaſeos ejus. Hoc eſt, perſonam ejuſdem eſſentiæ, characteris, & ſubſtantiæ cum Patre. Perſonas autem & characteres in Deo dicimus, incorporea, & figura carentia. Perſona, ſive ſubſtantia, ſecundum S. Patres, proprium eſt a communi diſtinctum. Commune enim eſt, natura cujuſque rei. Propriæ vero ſunt ſubſtantiæ, ut quæ naturæ inſunt. Hoc eſt, Deitas eſt una eſſentia: Hypoſtaſes vero, tres, Pater, Filius, & Spiritus ſanctus. Tres perſonæ, id eſt, characteres: una vero natura, & genus. Si igitur dixeris, *Cuſtodiat nos Deitas*: totam ſanctam Trinitatem ſignificaſti. Si vero dixeris, *Filius Dei nobiſcum ſit*: unam Hypoſtaſium dixiſti, & totam Deitatem. Tres hypoſtaticæ proprietates ſunt in Deitate. Non generatum eſſe, proprium eſt Patris: generatum eſſe, Filii; & procedere, Spiritus ſancti. Pater enim non eſt generatus: neque Filius procedit; neque Spiritus ſanctus eſt generatus. Quinque modis autem idem effertur, hypoſtaſis, perſona, character, individuum, & proprium. Natura vero dicitur, ut Angelica natura. Hypoſtaſes vero, ſunt propriæ cujuſque appellationes, videlicet, Michael, & Gabriel. Eodem modo natura eſt una & communis, Humanitas. Hypoſtaſes vero, Petrus, & Paulus, & reliquæ perſonæ Humanitatis, & characteres. Natura igitur eſt domina, & cauſa, & generatrix ſuarum hypoſtaſium; & ideo vocantur hypoſtaſes, quod ſub natura, ut ſuo fonte, ſtent. Neque vero tantum intelligentiam habentibus, & animatis, & ratione præditis hæ definitiones conveniunt: ſed etiam omni inanimatæ, & ſenſus experti, & immobili naturæ. Ut, ſi dixerimus, Deum feciſſe lumen; ecce eſſentiam luminarium ſignificavimus. Ipſa vero eſſentia dividitur in ſuas hypoſtaſes, ut Lunam, aſtra, & reliqua. Eodem modo etiam in vento, ſi dixeris, ſpiritus; omnem ventorum naturam declaraſti. Si vero dixeris, Auſter, aut Boreas, ſunt hypoſtaſes. Eodem modo ignis eſt una eſſentia: dividitur vero in hypoſtaſes, ut lucernas, cereas, lampades, caminos. Sanctam Chriſti carnem non dicimus perſonam, ſed eſſentiam, ut ſignificemus, eum totam noſtram naturam aſſumpſiſſe. Nam ſi vocaremus ipſam hypoſtaſin, conſtaret nos dicere, unum quendam hominem Chriſtum aſſumpſiſſe & ſervaſſe. Verum non dicitur hypoſtaſis, quatenus inſeparabilis eſt a Deo Sermone caro. Hypoſtaſis enim diſcreta perſona dicitur. Ipſam tamen hypoſtaſi ineſſe dicimus, non autem hypoſtaſin vocamus. Ἐνυπόστατον e-

[1] Ὑπόστασις. κατὰ τὴν ἐκκλησ. & Ἀπ.] Unde Suidas hæc excerpſerit, non conſtat.

Τὸ

τὸ γὰρ ἐνυπόστατον τὸ ἐνυπάρχον ἐστίν· ὥσπερ ἀνυπόστατον, τὸ μὴ ἔχον ὕπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν. οἷον, τὸ ἐνύπνιον ἀνούσιον, καὶ ἀνύπαρκτον, καὶ φανταστῶδες. καὶ ὅπερ ὁριστικῶς εἴπομεν, ἀνυπόστατον καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνούσιόν ἐστι, τὸ ῥήματι μὲν πολλάκις λεγόμενον· ἐν οὐσίᾳ δὲ, ἢ ὑποστάσει μὴ γνωριζόμενον. οἷον, ὁ ᾅδης, ὁ θάνατος, ἢ νόσος. πάλιν ἐνούσιον λέγομεν, ἢ αὐτὸ τὸ ὄν, ἢ τὸ ἐν οὐσίᾳ γνωριζόμενον ἰδίωμα. οἷον, ἐνούσιόν ἐστι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ λογικὸν, καὶ τὸ φθαρτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνυπόστατον κατὰ δύο τρόπους λέγεται. ἢ τὸ κατὰ ἀλήθειαν ὑπάρχον· ἢ τὸ ἐν τῇ ὑποστάσει ἰδίωμα. ὡς ἐν τῷ Θεῷ Πατρὶ τὸ ἀγέννητον· ἐν δὲ τῷ Υἱῷ, τὸ γεννητόν· ἐν δὲ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, τὸ ἐκπορευτόν. Καὶ αὖθις· Ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία μετά τινων ἰδιωμάτων τῷ ἀριθμῷ τῶν ὁμοειδῶν διαφέρουσα· τουτέστι, πρόσωπον ὁμοούσιον τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ὑποστάσεως τοῦ Πατρός. ἢ, ὑπόστασίς ἐστι πᾶν, τὸ ἰδίῳ προσώπῳ ἐμφερόμενον. ἢ καὶ οὕτως. ὑπόστασίς ἐστιν οὐσία ἰδιάζουσα τοῖς χαρακτηριστικοῖς ἰδιώμασι. τὸ τῆς ὑποστάσεως ὄνομα παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ τριχῶς λέγεται. τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑπάρχον· οἷον, [1] Μνήσθητι, τίς μου ἡ ὑπόστασις. τὸ πλῆθος τῶν ὁμονοούντων· οἷον τὸ, Ἐξῆλθον ἄνδρες ἐκ τῆς ὑποστάσεως τῶν ἀλλοφύλων. τὸ ἐνούσιον. οἷον τὸ, Ἐν τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεώς μου. Ὑπόστασις καὶ πρόσωπον ταυτόν ἐστιν. ἄμφω γὰρ μερικόν τε καὶ ἴδιον, ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς τὴν περιγραφὴν, ἀλλ' οὐκ ἐν πλείοσι τὴν κατηγορίαν φυσικῶς κεκτημένων. ὑπόστασιν λέγομεν τὸ καθ' ἑαυτὸ ὑφεστὼς, καὶ ἐν οὐδενὶ ἑτέρῳ συνθεωρούμενον· ὅπερ καὶ ἄτομον καλοῦσί τινες. ἄθροισμα δὲ συμβεβηκότων τοῦτο ἂν εἴη· ἅπερ ἅμα πάντας θεωροῦμεν ἐνί τινι προσόντα, καὶ οὐδενὶ ἑτέρῳ πλὴν τοῦ ἑνὸς, ᾧ πρόσεστιν. ὑποστατικὴ δὲ ἕνωσίς ἐστιν, ἡ τὰς διαφόρους οὐσίας, ἤγουν φύσεις, εἰς ἓν πρόσωπον καὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπόστασιν συνάγουσα καὶ συνδέουσα. ὑποστατικὴ δὲ διαφορὰ τυγχάνει λόγος, καθ' ὃν ἡ κατὰ ἄθροισμα τῶν θεωρουμένων ἰδιωμάτων κοινῶν τῆς οὐσίας. ἑτερότης τέμνουσα κατὰ ἀριθμὸν ἄλλο ἀπ' ἄλλου, τὴν τῶν ἀτόμων ποιεῖται πληθύν.

nim eſt id, quod alicui rei ineſt: ut ἀνυπόστατον, quod non habet exiſtentiam, vel eſſentiam. Ut, ſomnium caret eſſentia, nec per ſe ſubſiſtit, ſed eſt imaginarium. Et quod definite diximus anhypoſtatum, & anhyparctum, & anuſium, verbo quidem ſæpius dicitur; in eſſentia vero, vel hypoſtaſi, non cognoſcitur. Ut, Orcus, mors, aut morbus. Rurſus enuſium dicimus, aut ipſum Ens; aut proprietatem, quæ ſubſtantiæ alicui ineſt. Ut, enuſium eſt homini, rationis eſſe participem, & corruptioni obnoxium. Similiter etiam Enhypoſtatum duobus modis dicitur: aut, quod revera eſt; aut proprietas in hypoſtaſi. Ut, In Deo Patre, non eſſe generatum; in Filio, generatum eſſe; in Spiritu ſancto, procedere. Et rurſus. Hypoſtaſis eſt eſſentia cum quibuſdam proprietatibus, numero ab iis, quæ ſpecie ſimilia ſunt, diſcrepans: hoc eſt, perſona ejuſdem naturæ, characteris, & ſubſtantiæ cum Patre. Aut, hypoſtaſis eſt omne, quod propriæ perſonæ ineſt. Aut etiam ſic. Hypoſtaſis eſt eſſentia, characteriſticis proprietatibus ab aliis diſtincta. Hypoſtaſis nomen in divina Scriptura trifariam dicitur. Id, quod eſt per ſe: ut, *Memento, quæ ſit mea ſubſtantia.* Multitudo conſentientium: ut illud, *Exiverunt viri ex cœtu alienigenarum.* Quod ſubſtantiæ alicui ineſt: ut, *In fiducia gloriationis meæ.* Hypoſtaſis, & perſona, idem eſt. Ambo enim ſunt particulare quiddam, & proprium, ut quæ ſuis ipſa limitibus circumſcripta ſunt, nec de pluribus naturaliter prædicantur. Hypoſtaſin vocamus, quod per ſe ſubſiſtit, & in nullo alio ſpectatur: quod etiam quidam vocant individuum. Congeries autem accidentium hoc fuerit, quæ ſimul omnes videmus uni alicui ineſſe, & nulli alii, præter unum illud, cui inſunt. Hypoſtatica vero unio eſt, quæ diverſas eſſentias ſive naturas, in unam perſonam & unam ac eandem hypoſtaſin congregat & cogit. Hypoſtatica vero differentia, eſt ratio, qua ſecundum congeriem communium proprietatum eſſentiæ. [Locus eſt mutilus.] Diverſitas numero dividens aliud ab alio, individuorum multitudinem facit. *Port.*

Ὑποστάς. ὑπομείνας. Ὑποστὰς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν. ἐναντιωθῆναι. Τοῖς ὑποστᾶσι πολεμήσας, τούτους ἐνίκησε. καὶ Διόδωρος· Ἐπαγγελλόμενοι καὶ αὐτοὶ πρὸς τὴν ὑπόστασιν ταύτην συμβαλεῖσθαι.

Ὑποστάς. Qui ſuſtinuit. Qui auſus eſt. *In conſpectum venire auſus.* [Vel,] reſiſtere [ei auſus.] *Reſiſtentes aggreſſus, eos vicit.* Et Diodorus: *Pollicentes & ipſi ſe ad conatum iſtum operam ſuam collaturos eſſe.*

Ὑποστατικῶς. ὑπομονητικῶς. καρτερικῶς. Ὁ δὲ ὑποστατικῶς κεχρημένος τοῖς ἐπικειμένοις κινδύνοις, δόξαν ἀνδρείας ἀπηνέγκατο.

Ὑποστατικῶς. Conſtanter. Confidenter. Fortiter. *Ille vero, cum impendentia pericula fortiter ſuſtinuiſſet, fortitudinis gloriam reportavit.*

Ὑπόστεγον. τὸ ὑπὸ τὸν οἶκον. [2] Σοφοκλῆς·

—— Κοὐδὲν ἔσθ' ὑπόστεγον;

Αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα. ——

Ὑπόστεγον. Quod eſt ſub tecto. Quod eſt intra domum. *Nihilne eſt intra domum? Poculum [tantum] ex ligno excavato factum.*

Ὑποστέλλεται. ἀναδύεται. ὑποχωρεῖται. φεύγει. δολιεύεται.

Ὑποστέλλεται. Detrectat. Simulate agit. Tergiverſatur. Subterfugit. Doloſe agit.

Ὑποστειλάμενος. ὑποκρυψάμενος. φοβηθείς.

Ὑποστειλάμενος. Qui ſe præ metu occultavit. Qui formidavit.

1 Μνήσθητι, τίς μ.] Pſalm. LXXXVIII. 46.

2 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 379. ut Portus monuit.

Ὑπόστημα. πλῆθος. Τῷ δὲ ὑποστήματι τῶν ἀνδρῶν ἀντεῖχον ἐῤῥωμένως οἱ Ῥωμαῖοι.

Ὑπόστημα. Multitudo. *Virorum autem multitudini Romani fortiter restiterunt.*

Ὑποστησάμενος. ἀντὶ τοῦ ἐναρξάμενος. [1] Ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλικίας εὐσταθῆ τε καὶ ἡσύχιον βίον ὑποστησάμενος, οὔτε κατὰ δέος, οὔτε καθ' ἡδονὴν τρεπεὶς τὸ πρόσωπον ὤφθη πώποτε.

Ὑποστησάμενος. Qui inſtituit. Qui ſibi aliquid propoſuit. *Nam a prima ætate, cum tranquillam & quietam vitam ſibi propoſuiſſet, neque præ metu neque lætitia vultum unquam mutare viſus eſt.*

Ὑποστήσας. [2] ἀντὶ τοῦ ὑποβαλόμενος. Ὑπερείδης.

Ὑποστήσας. Pro ὑποβαλόμενος. Qui ſubjecit. Qui ſuppoſuit. Hyperides.

Ὑποστήτω. ἀντὶ τοῦ ὑποχωρησάτω.

Ὑποστήτω. Pro, ὑποχωρησάτω. Recedat. Pedem referat.

Ὑποστολῆς. φυγῆς.

Ὑποστολῆς. Tergiverſationis. Fugæ.

Ὑποσυγχύτως. συγκεχυμένως.

Ὑποσυγχύτως. Confuſe. Perturbate.

Ὑποσφρησάμενος. ὀσφρανθείς.

Ὑποσφρησάμενος. Subodoratus. Qui ſubolfecit.

Ὑποσχέσθαι. ἐκτεῖναι.

Ὑποσχέσθαι. [Promittere.] Extendere.

Ὑποσχεῖν. [3] ὑπολαβεῖν. [4] ἀπαιτηθῆναι. ὑποθεῖναι. Τῷ δήμῳ λόγον ὑποσχεῖν ὑπὲρ τῶν ἄχρι τοῦδε πεπραγμένων. Καὶ αὖθις· Ὑποσχόντα λόγον τῆς ἀρχῆς, καὶ τὰς εὐεργεσίας ὑποδειξάμενον.

Ὑποσχεῖν. Suſtinere. Suſcipere. Repeti, vel exigi. Supponere. [Et λόγον ὑποσχεῖν, rationem reddere.] *Populo rerum hactenus geſtarum rationem reddere.* Et iterum: *Cum magiſtratus a ſe geſti rationes reddidiſſet, & beneficia [a ſe in populum collata] ipſis ob oculos poſuiſſet.*

Ὑπόσχωμεν. ὑποβάλωμεν.

Ὑπόσχωμεν. Subjiciamus. Supponamus.

Ὑποτάσσομαι. δοτικῇ.

Ὑποτάσσομαι. Dativo jungitur. Subjicior. Supponor.

Ὑποτελίς, [5] καὶ τέλος, κατὰ φιλοσόφους. τῆς μὲν γὰρ καὶ τοὺς μὴ σοφοὺς στοχάζεσθαι· τοῦ δὲ, μόνον τὸν σοφόν. τὰ δὲ μεταξὺ ἀρετῆς καὶ κακίας, ἀδιάφορα εἶναι.

Ὑποτελίς, καὶ τέλ. Id quod fini ſubjicitur, & finis, ſecundum philoſophos, [differunt.] Nam illud etiam eos, qui non ſunt ſapientes, aſſequi [ajunt:] finem vero, ſolum ſapientem. Quæ vero inter virtutem & vitium interjecta ſint, indifferentia eſſe.

Ὑποτεμέσθαι. ἀφελέσθαι. Ξενοφῶν· Ἢν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνται ἡμᾶς πάλιν ἐκεῖνοι. ἡμῖν δὲ οὔπω ἡ ἰσχὺς πάρεστιν.

Ὑποτεμέσθαι. Præcidere. Adimere. [Clade afficere.] Xenophon: *Si illos infeſto exercitu invaſerimus, nos iterum clade afficient. Nobis vero nondum ſatis virium eſt.*

Ὑποτεμνόμενον. ἐκκόπτοντα.

Ὑποτεμνόμενον. Succidentem. Exſcindentem.

Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. ἀντὶ τοῦ, διὰ τῆς συντομωτάτης πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωκόμενον. [6] Ξενοφῶν φησι.

Ὑποτεμνόμενος τὸν πλοῦν. Navigationem præcidens. Iter mari impediens. Vel, via compendioſiore navigans, ut intercipiat eum, quem perſequitur. Xenophon inquit.

Ὑποτεμόμενος. προλαβών. [7] Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκείᾳ τινὶ, βάλλει κατὰ νώτου αὐτόν.

Ὑποτεμόμενος. [Proprie, ſuccidens, vel præcidens. Interdum vero,] antevertens, intercipiens. *Ille vero eum in convalle quadam interceptum a tergo ferit.*

Ὑποτεμοῦμαι, καὶ περικόψω τῆς ἀλαζονείας. [8] Ἀριστοφάνης. οἱ βυρσοδέψαι γὰρ ὑποτέμνουσι τὰ δέρματα, διὰ τὸ φαίνεσθαι παχέα.

Ὑποτεμοῦμαι. Succidam. Præcidam. *Arrogantiam tuam compeſcam, & vias tuas præcidam.* Ariſtophanes. [Hoc ſalſe dictum eſt contra Cleonem, ut coriarium.] Coriarii enim coria obliq; ſecant, ut craſſiora videantur.

Ὑποτετμημένων. ἀφῃρημένων. Ὑποτετμημένων αὐτῷ τῶν ἐλπίδων, κατάφοβος ἦν.

Ὑποτετμημένων. Succiſis. Præciſis. Ademptis. *Omni ei ſpe præciſa, metu conſternatus erat.*

Ὑποτείνει.

Τὸ [9] γὰρ εἰσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
Μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,

Ὑποτείνει. Subtendit. Præbet. Affert. *Propria enim intueri mala, quorum nemo auctor eſt, præter nos ipſos, magnos dolores affert.*

1 Ἐκ πρώτης γὰρ δὴ τῆς ἡλ.] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni de Marco Antonino Imperatore, quæ leguntur in Excerptis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 821. ubi locum integrum vide. Confer etiam Noſtrum ſupra, v. Μάρκος βασιλεύς.

2 Ὑποστήσας. ἀντὶ τοῦ ὑπ.] Ex Harpocratione.

3 Ὑπολαβεῖν] Sic etiam Heſychius. At utrobique ſcribendum eſt, ὑποβαλεῖν. Vide vocem ſequentem Ὑπόσχωμεν.

4 Ἀπαιτηθῆναι] Quomodo interpretatio hæc voci ὑποσχεῖν conveniat, non video.

5 Ὑποτελίς, καὶ τέλ.] Hæc ſumpta ſunt ex Laertio in vita Herilli: ut Pearſonius etiam obſervaverat. Cæterum, ad ſupplendum loci hujus ſenſum poſt καὶ τέλος addenda eſt vox διαφέρει, quæ apud Laertium reperitur: hic vero negligentia librariorum excidiſſe videtur.

6 Ξενοφῶν φησι] *Hellenic.* lib. 1. pag. 444.

7 Ὁ δὲ ὑποτεμόμενος ἐν ξυναγκ.] Eſt fragmentum Arriani, ut diſcimus ex ipſo Suida ſupra, v. Ξυνάγκεια.

8 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 303, 304. (305. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Περικόψω σ' ἀλαζονείας,
Ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδούς σου.

Vide ibi Scholiaſtam.

9 Τὸ γὰρ εἰσλ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 17. ut Portus monuit. Vide etiam Noſtrum ſupra v. Τὸ γὰρ εἰσλεύσσειν, ubi eadem leguntur.

Μεγά-

Μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

ὅτιον, μηδενὸς ἄλλου συμπεράξαντος καὶ μεταχόντος. ἡ γὰρ κοινωνία τῶν ἁμαρτημάτων φέρει παραμυθίαν. καὶ, ὑποτείνει, ἐξαπλοῖ, καὶ ὑποδεικνύει. Ἐλπίδα πικρὰν ὑποτείνει τοῦ μέλλοντος. Φιλόστρατος φησίν.

Ὑποτείνων.[1] ὑπισχνούμενος.

Οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ' ἐξαπατύλλων.

Ὑποτίτθια. ὑπομάζια παιδία. καὶ ὑπότιτθον, ὁμοίως, τὸ ὑπομάζιον.

Ὑποτοπήσας. αἰτιατικῇ. ὑπονοήσας.

Ὑποτρέχω. κολακικῶς μετέρχομαι. αἰτιατικῇ.

Ὑπότριμμα. ἔκ τε φοινίκων, καὶ μέλιτος, καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων. [2]Ἀριστοφάνης· Βλέπων ὑπότριμμα, (ἀντὶ τοῦ, δριμύ) Στέργων σκοροδάλμη. τουτέστιν, ἡδόμενος δριμέσιν.

Ὑπότροπος. ἐξ ὑποστροφῆς ἐπανεληλυθώς.

Ὑποτροχίζεσθαι.[3] οὐχ, ὡς ἡμεῖς, ὑποπεσεῖν τροχῷ, καὶ τρωθῆναι, τροχίζεσθαι καλοῦμεν, οὕτω καὶ οἱ ῥήτορες αὐτῷ ἐχρήσαντο· ἀλλὰ τὸ στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τοῦ τροχοῦ τοὺς ἐξεταζομένους, ἵνα καταείπωσιν, ἃ συνίσασιν ἄλλοις, ἢ περὶ ὧν αὐτοὶ συνίσασιν ἠδικηκότες, τροχίζεσθαι λέγουσιν.

Ὑποτυπώσεων. χαρακτήρων. λόγων.

Ὑποτυφούσης. ὑποκνιζούσης. ὑποκαιούσης. Ἀλλὰ κατὰ βραχὺ τῆς διηγήσεως ὑποτυφούσης τοὺς ἀκούοντας. Καὶ, ὑποτυφομένη. [4]Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμένεια Ῥωμαίων τε καὶ Ἀβάρων, ἤδη ἐκ πολλοῦ ὑποτυφομένη.

Ὑπό οἱ. ὑφ' ἑαυτῷ. Ἀῤῥιανός· Τὸ δὲ ἕβδομον τέλος ὑπό οἱ ἔχων, καὶ ἄλλους πολλούς.

Ὑπουδαῖοι. καταχθόνιοι.

Ὕπουλα γόνατα. καὶ ὕπουλον πόδα. καὶ ὕπουλον χεῖρα, καὶ σῶμα. τὸ φλεγμαῖνον διά τινας πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τοῦ ἀφίστασθαι ὄν. Κρατῖνος.

Ὕπουλα ἕλκη. τὰ κρυπτά.

Ὕπουλος. δόλιος, φαινόμενος δῆθεν εἰρηνικός. ὡς ἐπὶ τῶν ἑλκῶν, τῶν ἐχόντων οὐλὰς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως ἔνδοθεν δὲ σηπεδόνας πυώδεις. ἐξ οὗ ἐπὶ τῶν προσποιουμένων μὲν εἶναι χρηστῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη οὗτος ὁ λόγος.

Ὑπούλως. Ὁ δὲ πρός τινας τῶν γνωρίμων ὑπούλως τε καὶ οὐχ ὑγιῶς ἔσχεν.

Ὑπουργῶ. δοτικῇ.

Ὑπ' οὔρει. ὑπὸ τῷ ὄρει.

Ὑποφαίνεται, χαμόθεν. Ἐπιφαίνεται δὲ, ὑψόθεν.

1 Ὑποτείνων] Confer v. Ὑπέτεινε.
2 Ἀριστοφάνης] *Ecclesiaz.* pag. 732. (492. Ed. Baſ. P.)
3 Ὑποτροχίζεσθαι] Confer Noſtrum ſupra v. Τροχισθείσας.

Vel, quorum nemo particeps eſt. Peccatorum enim habere ſocium, magnum ſolatium affert. Et, ὑποτείνει, explicat, oſtendit, exhibet. *Acerbam futuri ſpem oſtendit.* Philoſtratus inquit.

Ὑποτείνων. [Offerens. Porrigens. Præbens.] Promittens. *Non aſſentans, neque mercedem promittens, neque* [*alios*] *decipiens.*

Ὑποτίτθια παιδία. Infantes adhuc lactentes, ſive, qui uberibus admoventur. Et ὑπότιτθον, idem ſignificat.

Ὑποτοπήσας. Accuſativo jungitur. Suſpicatus. Vel, Qui ſuſpectum habuit.

Ὑποτρέχω. Blande me inſinuo. Blanditiis gratiam alicujus capto.

Ὑπότριμμα. Intritum ex palmulis & melle & aliis quibuſdam condimentis confectum. Ariſtophanes: *Acre tuens, & alliata muria gaudens.* Vel, acribus cibis gaudens.

Ὑπότροπος. Redux. Qui rediit eo, unde abierat.

Ὑποτροχίζεσθαι. Non ut apud nos τροχίζεσθαι ſub rotam decidere, & ab ea ſauciari, ſignificat: ſic etiam Oratores hoc verbo uſi ſunt: ſed illi τροχίζεσθαι dicunt de iis, qui rotæ alligati torquentur, ut confiteantur crimina, quorum aliis, vel ſibi ſunt conſcii.

Ὑποτυπώσεων. Characterum. Orationum.

Ὑποτυφούσης. [Succendentis. Paulatim inflammantis.] Leviter pungentis. Leviter urentis. *Sed narratione illa paulatim inflammante auditores.* Et, ὑποτυφομένη, ſuccenſa, vel ea, quæ occulto fomite alitur. *Hinc mutua Romanorum & Abarorum inimicitia cœpit, jampridem occulto fomite ſuccenſa.*

Ὑπό οἱ. Sub ſe. Arrianus: *Septimum agmen, & alios multos, ſub ſe habens.*

Ὑπουδαῖοι. Subterranei. Sub terra latentes.

Ὕπουλα γόνατα. Genua, occultum ulcus habentia. Et, pedem, manum, & corpus, occultum ulcus habentia. [Vel, ὕπουλον dicitur,] quod ob plagas inflictas inflammatum eſt, & abſcedere incipit. Cratinus.

Ὕπουλα ἕλκη. Ulcera occulta, & ſub cicatrice latentia.

Ὕπουλος. Subdolus. Occultus. Doloſus. Qui tantum videtur pacis amans, [ſed re vera non eſt.] Ut de ulceribus hoc dicitur, quæ cicatrices in ſuperficie ſanas habent, intrinſecus vero pus putrefactum. Unde hoc dicitur in homines, qui ſe quidem bonos eſſe ſimulant, ſed tamen mali ſunt.

Ὑπούλως. Subdole. Doloſe. Occulte. *Ille vero erga quoſdam familiarium ſuorum ſubdole nec ſincere ſe geſſit.*

Ὑπουργῶ. Dativo jungitur. Inſervio. Miniſtro. Operam navo.

Ὑπ' οὔρει. Pro, ὑπὸ τῷ ὄρει. Sub monte.

Ὑποφαίνεται. Inferne apparet. At ἐπιφαίνεται, ſuperne, vel ex loco ſuperiore apparet.

4 Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ δυσμ.] Hæc ſunt verba Menandri in *Excerp. Legat.* pag. 101.

Ὑποφέρονται. ὑποβάλλονται. καὶ ὑποφέρων. ὑποβάλλων.

Ὑποφῆται.[1] ἱερεῖς. προφῆται. χρησμολόγοι. ὑπουργοί. διάκονοι. ἢ οἱ τὸ μέλλον φανερῶς δεικνύοντες.

Ὑποφητεία προφητείας διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν προφητεία πρὸ τοῦ γενέσθαι λέγει τὰ ὕστερον γενησόμενα. ἡ δὲ ὑποφητεία τὸ γινόμενον ἢ τὸ γενόμενον λέγει. καὶ περὶ τούτου αὐτοῦ τὰ παρεστῶτα, ἢ καὶ τὰ ὅσον οὔπω ἐπελευσόμενα.

Ὑποφθάς. φθάσας. προλαβών.

Ὑποφόνια.[2] τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρήματα τοῖς οἰκείοις τοῦ ἀναιρεθέντος, ὑπὸ τοῦ τὴν αἰτίαν ἔχοντος, ὅτι ἀνῄρηκεν, ἵνα μὴ ἐπεξίωσιν, ἐπὶ τῷ μὴ ἐπεξέρχεσθαι, μηδὲ γενέσθαι τὴν τοῦ φόνου δίκην, ὑποφόνια καλεῖται. οὕτω Δείναρχος, καὶ Θεόφραστος.

Ὑπόφορος. ὑπεύθυνος. ὑπόκηνσος. ὑποτελής.

Ὑποφύσεις. παραφυάδες φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμεναι.

Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρυσίον. ἀντὶ τοῦ, μίξιμον, παρακεκομμένον τὸ νόμισμα. παραχαράξιμον.

Ὑποχείριον. τὸ ὑπὸ τὴν χεῖρα. [3] Οἱ μὲν πυγμαῖς, οἱ δὲ, ῥοπάλοις, οἱ δὲ, ὅ, τι ποτὲ παρέπιπτεν αὐτοῖς ὑποχείριον, ἀλοῶντες αὐτόν.

Ὑποχειρίους. αἰχμαλώτους. δούλους. Ὑποχειρίους αὐτῷ ποιῆσαι τοὺς παῖδας τῶν εὐγενεστάτων.

Ὑποχόνδρια. τὰ ἀκροσπάθια. τὰ ὑπὸ τὴν λαγόνα.

Ὑποχωρῶ. δοτικῇ. ὑποτάσσομαι.

Ὑποχυτῆρες. τρύβλια, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέουσιν.

Ὑπόχυτος οἶνος. ὁ γλυκύς. [4] Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλόσοφος οὐ γλυκὺς, οὐδ' ὑπόχυτος, ἀλλὰ Πράμνιος.

Ὑποψαμμότερος. Ὑπανήροσε τὸν τόπον ὑποψαμμότερόν πως ὄντα, ἵνα ἐν τῇ συνόδῳ σφῶν κονιορτὸς πάμπολυς ἀρθῇ.

Ὑπὸ ψήφου μιᾶς. ἀπὸ γνώμης, ἀπὸ κρίσεως μιᾶς.

Ὑποψία. τὸ ὑπὸ τὴν ὄψιν. τὸ ἐνεστηκός. Πισίδης·

Τὴν τῶν φθασάντων ἀσφαλῶς ὑποψίαν.

ἢ τὸ ἐξ ἀκοῆς καὶ παραδόσεως γραφόμενον. καὶ ὑπόψια.

Ὑπωμοσία.[5] τὸ ὑπερτίθεσθαι δίκην, προφάσει χρώμενον ἀποδημίας, ἢ νόσου, ἢ τινι τῶν [6] πλησίον

Ὑποφέρονται. Subjiciuntur. Supponuntur. Et ὑποφέρων. Subjiciens. Supponens.

Ὑποφῆται. Sacerdotes. Prophetæ. Vates. Deorum miniſtri, vel famuli. Vel, qui futura manifeſte declarant.

Ὑποφητεία differt a προφητεία. Nam prophetia futura prædicit, antequam eveniant. Hypophetia vero declarat id, quod fit, vel quod factum eſt. Vel etiam, inſtantia, & quæ mox eventura ſunt.

Ὑποφθάς. Qui anticipavit. Qui antevertit.

Ὑποφόνια. Pecunia, quæ cædis cauſa dabatur propinquis defuncti, ab eo, qui cædis reus erat, ne eum perſequerentur, neu cædis illius judicium fieret, ὑποφόνια appellabatur. Sic Dinarchus & Theophraſtus.

Ὑπόφορος. Rationibus reddendis obnoxius. Tributarius. Vectigalis.

Ὑποφύσεις. [Ea quæ ſubnaſcuntur, vel adnaſcuntur. Per tranſlationem vero ſic vocantur] malæ cogitationes, quæ ſtolonum inſtar animo noſtro extrinſecus adnaſcuntur.

Ὑπόχαλκον δέ σου τὸ χρ. Aurum tuum eſt ſubæratum. Vel, mixtum, adulteratum, & falſa nota ſignatum.

Ὑποχείριον. Quod in manus incidit. Quod ad manum eſt. *Alii pugnis, alii fuſtibus, alii obvio quovis telo arrepto eum tundentes.*

Ὑποχειρίους. Eos, qui alicujus poteſtati ſubjecti ſunt. Captivos. Servos. *Nobiliſſimorum virorum filios in ejus poteſtatem redigere [conabantur.]*

Ὑποχόνδρια. Hypochondria. Id eſt, pars ea corporis, quæ cartilagini, vel coſtis ſubjecta eſt.

Ὑποχωρῶ. Dativo jungitur. Me ſubmitto. Cedo.

Ὑποχυτῆρες. Vaſa, ex quibus oleum in lucernas infundunt.

Ὑπόχυτος οἶνος. Vinum hypochyton. Id eſt, ſubdulce. *Polemon autem philoſophus neque lenis erat, neque ſubdulcis, ſed auſterus inſtar vini Pramnii.*

Ὑποψαμμότερος. Subarenoſior. *Locum illum, qui ſubarenoſus erat, aratro leviter proſcidit, ut, cum eo conveniſſent, plurimus pulvis excitaretur.*

Ὑπὸ ψήφου μιᾶς. Uno ſuffragio. Communi omnium ſententia. Communi conſenſu.

Ὑποψία. [Suſpicio. Item,] quod eſt ſub oculis, & in conſpectu. Quod præſens eſt. Piſides: *Præteritorum tutam ſuſpicionem.* Vel, quod ex auditu & traditione ſcripto mandatur.

Ὑπωμοσία. Sic vocabatur dilatio judicii, quum quis aut peregrinationem, aut mor-

1 Ὑποφῆται. ἱερ.] Confer Scholiaſtam Homeri ad Il. Π. v. 235.
2 Ὑποφόνια. τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδ.] Ex Harpocratione. Scholiaſtes Homeri ad Il. Σ. v. 497. Ποινῆς ἐν λόγῳ, τῶν καλουμένων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὙΠΟΦΟΝΙΑ, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἄποινα.
3 Οἱ μὲν πυγμ.] Vide ſupra v. Ἀλοῶν, v. Μετέωρος, & v. Τελευτήσας, ubi idem fragmentum legitur.

4 Ἦν δὲ Πολέμων ὁ φιλοσ. οὐ γλυκ.] Hæc apud Laertium in *Polemone*, ſub finem, non de Polemone, ſed Sophocle Tragico dicuntur: ut Pearſonius ad oram libri ſui recte notaverat. Cæterum, de ſenſu hujus loci conſulendi ſunt Laertii interpretes.
5 Ὑπωμοσία. τὸ ὑπερτίθ.] Ex Harpocratione. Confer Nos etiam ſupra ad v. Ἀνθυπωμοσία.
6 Τῶν πλησίον] Scribe, τῶν προσηκόντων, ut habet Harpocratio.

μεθ'

μεθ' ὀργῆς, οὕτως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τοῦτο, ὑπόμνυσθαι.

Ὑπώπια. τὰ ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς πελιδνώματα. ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξιόντα πῦα.

Ὑπώπια.[1] οἱ τύλοι, οἱ γινόμενοι ἐν ταῖς χερσὶν ἀπὸ τῆς ἐργασίας. λέγεται δὲ ὑπώπια, καὶ τὰ ἀφ' οἱασδηποτοῦν πληγῆς τραύματα.

Ὑπώπια. ἀπὸ μέρους τὴν ὄψιν.

Ὑπωπιάζω. ὑπωπιάζω, τὸ ὑποπιέζω. ἐκ τοῦ ὑπώπια, ὃ σημαίνει τοὺς ὀφθαλμούς. [2] ὁ Ἀπόστολος. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ. τουτέστι, [3] πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μετ' ἐπιστήμης καὶ φρονήσεως γυμνάζω, καὶ πρὸς τὴν τῶν κρειττόνων συνέργειαν, οὐ πρὸς ἀσέλγειαν ὑπουργοῦν ποιοῦμαι. ταύτῃ τοι καὶ παραινεῖ φάσκων, Ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίας. οὐ τὴν σύμμετρον καὶ ἀναγκαίαν ἐπιμέλειαν πρὸς σύστασιν ἀπαγορεύσας, ἀλλὰ τὴν ἀκολασίας μητέρα γαστριμαργίαν. ἐπήγαγε γὰρ, εἰς ἐπιθυμίας. δηλαδὴ, βλαβερὰς καὶ ἀνοήτους. οὐ γὰρ τοσαύτην αὐτῷ προσφέρειν δεῖ θεραπείαν, ὡς κατασκιρτᾷν τῆς ψυχῆς, ἀλλ' ἵνα συνεργῇ καὶ καθυπουργῇ τοῖς ἀρίστοις ἐκείνης ἐπιτηδεύμασι. τοῦτο καὶ ὁ Πλάτων φησίν· Ἐπιμελεῖσθαι δεῖ σώματος καὶ ψυχῆς, εἵνεκα ἁρμονίας, δι' οὗ βιοῦν τε ἐστὶ, καὶ ὀρθῶς βιοῦν. Ὑποπιέζω δὲ, διὰ τοῦ ο μικροῦ, τὸ μετρίως πιέζω. [4] Ἀριστοφάνης·

Καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμέναι
Ἁπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

Ἀντὶ τοῦ, σφόδρα πληγεῖσαι περὶ τὰ ὑπώπια. [5] Ὑπώπια δέ εἰσι, τὰ ὀγκώματα, καὶ κρούματα, ἅπερ κονδύλους φασί. τοῖς κυάθοις δὲ προσφλῶσι τὰ ὑπώπια. ἢ ἐν ὀξυβάφοις χαλκοῖς τὰ ὑπώπια ἀναλείβοντες, ἢ τοιούτοις τισὶν, ἀφανῆ ποιοῦσιν. Ἀπολλοφάνης·

Κύαθον λάβοιμι τοῖς ὑπωπίοις.

Ὑπώρεια.[6] ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς. ἢ οἱ πόδες τοῦ ὄρους. μεταφορικῶς. ἐς τρία γὰρ διῄρητο τὸ ὄρος· εἰς ἀκρώρειαν, εἰς ὑπώρειαν, καὶ εἰς τέρμα. καὶ ἀκρώρεια μέν ἐστιν, ἡ κορυφή. ὑπώρεια δὲ, τὰ πλευρὰ τοῦ ὄρους. τέρμα δὲ, τὰ τελευταῖα, καὶ οἱ πόδες.

Ὑπορόφιοι. οἱ ὑπὸ τὴν αὐτὴν οἰκίαν περιειλημμένοι συγγενεῖς.

Ὑπόροφον. ὑπόστεγον.

Ὕπτια. ὑψηλά. ἢ ἡπλωμένα.

Ὑπτιάζει. ὑποστρέφει.

Ὕπτιος. ὁ ἐπὶ νώτου κείμενος. καὶ ὕπτια πεδία, τὰ ὁμαλά. Προθυμίᾳ τῇ πάσῃ ἀναπετάσαντες τὰς πύλας, ἐδέξαντο ὑπτίαις χερσὶ τοὺς πολεμίους. ἀντὶ τοῦ, ἡπλωμέναις. [7] ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος. καὶ ἐν

buni, aut aliquid hujuſmodi cauſabatur, interpoſito jurejurando. Et hoc facere, dicebatur ὑπόμνυσθαι.

Ὑπώπια. Tumores lividi, qui ſunt ſub oculis. Vel, pus inde manans.

Ὑπώπια. Calli, qui oriuntur in manibus ex aſſiduo opere. Dicuntur etiam ὑπώπια, vulnera ex qualicunque plaga.

Ὑπώπια. [Proprie, ea, quæ oculis ſubjacent. At] a parte totam faciem [ſic appellant.]

Ὑπωπιάζω. [Faciem ſuggillo, vel plagis contundo. Item] obſervo. Ab ὑπώπια, quod oculos ſignificat. Apoſtolus inquit: *Sed corpus meum ſuggillo & domo.* Id eſt, ad patientiam diſciplinæ cum ſcientia & prudentia illud exerceo, ut rebus melioribus, non vero laſciviæ ſe miniſtrum præbeat. Quamobrem nos admonet, dicens: *Induite Dominum Jeſum, neque carnem curate, ad cupiditates ejus explendas.* Equidem, moderatam & neceſſariam corporis curationem ad vitam conſervandam non vetat: ſed luxuriam, laſciviæ matrem. Subjungit enim, *Ad cupiditates:* id eſt, noxias, & ſtultas. Neque enim corpus tam delicate curandum eſt, ut animæ inſultet; ſed ut ei miniſtrum ſe præbeat, & optimis ejus ſtudiis inſerviat. Hoc & Plato dicit: *Corporis & animæ cura gerenda eſt, ut harmonia inter utrumque conſervetur: quippe per quam & vivere, & recte vivere licet.* Ὑποπιέζω vero, per ο [in ſyllaba ſecunda,] leviter & modice premo. Ariſtophanes: *Idque mirum in modum ſuggillatæ omnes, & cyathos frequenter ſibi applicantes.* Vel, plagis valde contuſæ circa partes oculis ſubjectas. Ὑπώπια vero ſunt tumores & tubera, a plagis orta, quæ etiam κονδύλους vocant. Cyathis autem tumores illi deprimuntur. Vel, æreis acetabulis tumices fricant, & ſic delent. Apollophanes: *Cyathum capiam ad tumores deprimendos.*

Ὑπώρεια. Planities monti ſubjecta. Vel, pedes montis: metaphorice. Mons enim in tres partes dividitur: in ἀκρώρειαν, ὑπώρειαν, & τέρμα. Et ἀκρώρεια quidem eſt montis vertex: ὑπώρεια, latera montis: & τέρμα, radices, ſive pedes montis.

Ὑπορόφιοι συγγενεῖς. Cognati, qui ſunt ſub eodem tecto, vel, in eadem domo.

Ὑπόροφον. Quod eſt ſub tecto.

Ὕπτια. Supina. Excelſa. Vel, patentia & plana.

Ὑπτιάζει. Redit. [Imo potius, ſupinus eſt, vel, reſupinatur.]

Ὕπτιος. Supinus. Et ὕπτια πεδία, campi patentes & plani. *Omni alacritate portis apertis, hoſtes ſupinis manibus exceperunt.* Id eſt, paſſis manibus. Item, ὕπτιος dicitur, otioſus,

1 Ὑπώπια. οἱ τύλ.] Ex Enarratore Comici ad *Acharnenſ.* pag. 397.
2 Ὁ Ἀπόστολος.] 1 Cor. IX. 27.
3 Τουτέστι, πρὸς ἄσκησιν αὐτὸ μ.] Unde hæc Suidas? Certe, non ex Chryſoſtomo, nec Theodoreto, nec Theophylacto.
4 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 660. (453. Ed. Baſ. *P.*)
5 Ὑπώπια δέ εἰσι τὰ ὀγκ.] Scholiaſtes Ariſtophanis ſic habet: Ὑπώπια εἰσὶν ἐκκαύματα ὄψεων, καὶ κρούσματα, ἅπερ κονδύλους φασίν.
6 Ὑπώρεια. ἡ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδ.] Vide ſupra v. Ἀκρώρεια, ubi eadem leguntur.
7 Ὕπτιος λέγεται καὶ ὁ ἄπρακτος.] Artemidorus *Onirocr.* lib. II. cap. LXXIII. pag. 155. Πένησι δὲ ὕπτιον ——— τοῖς λοιποῖς ἀπραξίαν προαγορεύει. ὑπτίους γὰρ τοὺς ἀπράκτους λέγομεν. Huc Suidas reſpexit: ut & Pearſonius obſervaverat.

Ἐπιγράμματι· Ὢ πολὺν ὕπτιον ὕπνον ἐγύμνασε. περὶ μύωπος ὁ λόγος.

Ὑποικουρῶν. Λεληθός τι μῖσος καὶ ὑποικουρῶν. ἀντὶ τοῦ τρεφόμενον, καὶ ἐνδομυχῶν. Ὅμως, εἰ καὶ μηδὲν ὑποικουρὸν ἦν, καὶ ὑπελάνθανον, ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Τύλλιος, ἡσυχῇ πως ὑπεταράσσοντο.

Ὕποινος. μέθυσος.
Ὑποίσω. ὑπενέγκω. καὶ ὑποίσων. ὑπομενῶν.

Ὑποιστόν. φορητόν.
Ὕῤῥα παῖς. ὁ Πιττακός. καὶ Ὑῤῥάδιος, ὁ αὐτός. καὶ Ὑῤῥαδιανὸς, ὄνομα κύριον.

Ὕῤῥαξ. ἐπίῤῥημα, ἀντὶ τοῦ μίγδην, καὶ ἀναμίξ.
Ὑῤῥίς. ἡ σπυρίς. καὶ ὑῤῥισκὸς, ἀγγεῖον πλεκτὸν, ᾧ τὰ σῦκα ἐμβάλλεται.
Ὑρκάνιος. ὄνομα.
Ὑρκανός. ὄνομα κύριον. [1]Τοῦτον ἠρώτησεν Ὑρκανίων, πῶς ὁ πατὴρ αὐτοῦ συναγάγοι τὴν οὐσίαν. ὁ δὲ, πονῶν, ἔφη, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντέχων ἐδήλου.

Ὑρίη. ὄνομα πόλεως.
Ὑρτάκης. ὄνομα κύριον, καὶ Ὑρτακίδης.

Ὕρτιον.
Ὕρχας.[2] κεράμια ἀγγεῖα, ὑποδεκτικὰ ταρίχων, δύο ὦτα ἔχοντα.
Ὗς. χοῖρος. ἢ σύαγρος. ἰστέον δὲ, ὅτι ὗς λέγεται ἐπὶ θηλείας· σῦς δὲ, ἐπὶ ἄῤῥενος. οἱ δὲ πολλοὶ κέχρηνται ἀδιαφόρως. [3]Ὅπως δὲ δόξητ' ἡμῖν ἀγαθοῦ σύος.
Ὗς. ἐπ' εὐθείας ὀξύνεται. τὰς ὗς δὲ, καὶ τοὺς ὗς, πληθυντικῶς, περισπῶσι.
Ὕσταχος. ὁ πάσσαλος.
Ὑσίπηρος.[4] ὁ ῥυπώδης.
Ὑσοίπη.[5] ὁ ῥύπος.
Ὑσάκπων[6] τῶν γυναικείων αἰδοίων.
Ὕσας. βρέξας. Αἰλιανός· Εἶτα ἀδοκήτως πολλοῦ πάνυ σφόδρα ὗσε, καὶ ἀστραπαὶ γεγόνασιν, ἐκπλῆξαι δειναί.
Ὕσγη. εἶδος βοτάνης. καὶ ὑσγινοβαφὴς χιτὼν, ὁ ὑπὸ τῆς ὕσγης βεβαμμένος. καὶ ὑσγινοβαφῆ, οὐδετέρως.
Ὗς διὰ ῥόδων. ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀναγώγων. Κράτης ἐν Γείτοσιν.

Ὑσθεῖσαι. βραχεῖσαι ἀπὸ ὑετοῦ.
Ὕσθης. ἐβράχης. καὶ ὕσθησαν. [7]Ἡρόδοτος· Ὕσθησαν γὰρ τότε Θῆβαι, οὐδαμῶς πρότερον ὑσθεῖσαι. ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν.

ignavus. Et in Epigrammate: *Qui multum ſomnum ſupinum dormivit.* De luſcioſo hæc dicuntur.

Ὑποικουρῶν. Intus latens. Deliteſcens. **Latens quoddam odium, & occultum.* Vel, quod occulte in animo alitur & fovetur. *Quamvis nihil eſſet clandeſtinum & occultum, tamen ob ea, quæ Tullius ante dixerat, leviter perturbabantur.*
Ὕποινος. Ebrius. Temulentus.
Ὑποίσω. Sufferam. Tolerabo. Patiar. Et ὑποίσων, toleraturus.
Ὑποιστόν. Tolerabile.
Ὕῤῥα παῖς. Hyrræ filius. Id eſt, Pittacus. Et Hyrradius, idem. Et Hyrradianus, nomen proprium.
Ὕῤῥαξ. Adverbium. Mixtim. Promiſcue.
Ὑῤῥίς. Sportula. Et ὑῤῥισκὸς, vas ex viminibus contextum, in quod ficus injiciuntur.
Ὑρκάνιος. Hyrcanius. Nomen [proprium.]
Ὑρκανός. Hyrcanus. Nomen proprium. *Hunc Hyrcanion interrogavit, quomodo pater ejus tantas opes coegiſſet. Ille vero reſpondit: Laborando, & cupiditatibus reſiſtendo.*
Ὑρίη. Hyrie. Nomen urbis.
Ὑρτάκης. Hyrtaces. Nomen proprium. Et Hyrtacides, [Hyrtaci filius.]
Ὕρτιον. Hyrtion.
Ὕρχας. Vaſa fictilia, binas anſas habentia, in quibus ſalſamenta reconduntur.
Ὗς. Sus. Porcus. Vel, aper. Sciendum autem eſt, ὗς dici de ſue fœmina: σῦς autem de mare. Plerique tamen ſine diſcrimine [his vocibus] utuntur. *Ut ex bona ſue procreatæ eſſe videamini.*
Ὗς. Sus. In recto ſingulari acuitur. In plurali vero accuſativo circumflectitur.
Ὕσταχος. Clavus. Paxillus.
Ὑσίπηρος. Sordidus.
Ὑσοίπη. Sordes.
Ὑσάκπων. Muliebrium pudendorum.
Ὕσας. Qui pluit. Ælianus: *Deinde præter expectationem valde largus decidit imber, & fulgura terribilia micuerunt.*
Ὕσγη. Hyſge. Genus herbæ. Et ὑσγινοβαφὴς χιτ. tunica hyſgino tincta. Et ὑσγινοβαφῆ, neutrum [plurale.]
Ὗς διὰ ῥόδων. Sus per roſas. Dicitur in homines ineptos & male moratos. Crates in *Geitoſin.*
Ὑσθεῖσαι. Pluvia rigatæ.
Ὕσθης. Pluvia rigatus fuiſti. Et ὕσθησαν, pluvia rigatæ fuerunt. Herodotus: *Tunc enim Thebis pluit, quod nunquam ante factum fuerat.* In Ægypto enim pluere non creditur.

1 Τοῦτον ἠρώτησεν Ὑρκανίων, πῶς ὁ π.] Hæc ſumpta ſunt ex Joſephi *Antiq. Jud.* lib. XII. cap. IV. pag. 405. ſed ubi de Arione, non vero Hyrcanione verba fiunt.
2 Ὕρχας. κεράμια ἀγγ.] Ex Scholiaſte Ariſtoph. ad *Veſpas.* pag. 479. (334. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro κεράμια rectius legitur, κεράμεια.
3 Ὅπως δὲ δόξ.] Eſt verſus Ariſtoph. *Acharnenſ.* p. 406. (291. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi rectius ſic legitur:
Ὅπως δὲ δέξετ' ἧμιν ἐξ ἀγαθᾶς ὑός.
Megarenſis ibi loquens introducitur, qui Dorica lingua utebantur.
4 Ὑσίπηρος] Male, pro αὐτοπηρός.
5 Ὑσοίπη] Scribe, οἰσύπη, eamque vocem ſuo loco pone.
6 Ὑσάκπων] Scribe, ὑσσάκων: ut habet MS. A. Ariſtoph. *Lyſiſtrata*, pag. 897. (563. Ed. Baſ. *P.*)
Ἀπόλλυσι τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.
Ad hunc locum Suidas reſpexit.
7 Ἡρόδοτος] Lib. III. pag. 104. ut & Portus monuit. Confer Noſtrum ſupra, v. Βαλάνειον.

Ὑσίαι· πόλις τῆς Βοιωτίας.

Ὑσίαι. Hyſiæ. Urbs Bœotiæ.

Ὕσκα.[1] ὀψάριον. καὶ ξύλον, ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ.

Ὕσκα. Hyſca. Nomen piſciculi. Item, lignum, quo ignis accenditur.

Ὑσμίνης. μάχης.

Ὑσμίνης. Pugnæ. Prælii.

Ὑσσός. ἀκόντιον. Ἐξακοντίσας ὑσσὸν, διήλασεν αὐτοῦ τόν τε θυρεὸν, καὶ τὸν θώρακα. † Τῶν δὲ ὑσσῶν οἱ μὲν εἰσι παχεῖς· οἱ δὲ, λεπτοί.

Ὑσσός. Telum. Jaculum. Pilum. *Pilo conjecto ſcutum & thoracem ipſius trajecit.* † *Pilorum vero alia ſunt craſſa; alia, tenuia.*

Ὕσσωπος. βοτάνη ῥυπτική. Δαβίδ· Ῥανιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι. [2]Οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο. αἴνιγμα δέ τι σημαίνει. ὑσσώπῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου καὶ ταῖς φλιαῖς ἐπιρράναντες, τοῦ ὀλοθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα γὰρ ἐνταῦθα, καὶ ξύλον, σωτηρία.

Ὕσσωπος. Hyſſopus. Herba, ſordes abſtergendi facultate prædita. David: *Aſperges me hyſſopo, & mundabor.* Hyſſopus nullam peccatorum remiſſionem hominibus conciliabat: ſed occultum quendam & myſticum ſenſum habebat. [Iſraelitæ enim] hyſſopo ſanguinem agni januarum poſtibus aſpergentes, [Angeli] Occiſoris manus effugiebat. Hæc autem ſalutaris Chriſti paſſionis typus ſunt. Sanguis enim, & lignū, ſalutem hic ſignificant,

Ὑσπελέθας. ὄνομα κύριον.

Ὑσπελέθας. Hyſpeletas. Nomen proprium.

Ὑσπλάγιδος.[3] Ὥσπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος. ἀντὶ τοῦ, ἀφέσεως, βαλβῖδος. ἀπὸ μιᾶς ἀφετηρίας. ἢ, ὡς ἀπὸ ἑνὸς κανόνος καὶ καμπτῆρος. [4]Ἀριστοφάνης·

—— Αἵπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλάγιδος

Ἀπήλασαν τοὺς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

τουτέστι, τῶν γυναικείων αἰδοίων.

Ὑσπλάγιδος. Repaguli, quod curſores coercebat, antequam currendi initium facerent. *Tanquam ab uno repagulo.* Vel, Una miſſione, Ab una linea, Ab iiſdem carceribus, Ab una regula, vel meta. Ariſtophanes: *Mulieres, quæ omnes ſimul, tanquam laxato repagulo, viros a cunnis abegerunt.*

Ὕσπληγξ. [5]Φραγγέλλιον. ἀφετηρία. βούκεντρον, ἢ μύωψ, ὁ πλήσσων τοὺς βοῦς. Ὁ δὲ καθάπερ ἀπὸ ὕσπληγγος ἕτοιμος ὢν, ἐξ αὐτῆς ἧκε. Καὶ αὖθις·

Τίς [6] σε τὸν ἄχνουν Ἑρμῆν σε παρ' ὑσπλήγγεσσιν ἔθηκε;

καὶ [7]Ἰώσηπος· Οἱ δὲ ἑστᾶσιν ὥσπερ ἐφ' ὕσπληγγος, ἐξορμᾶν ἕτοιμοι.

Ὕσπληγξ. Flagellum. Carceres, unde equi ad curſum emittuntur. Vel, repagulum ſtadii, quo laxato curſores currendi initium faciebant. Item, ſtimulus, quo boves ſtimulantur. *Ille vero, tanquam laxato repagulo, paratus inde prodiit.* Et iterum: *Quis te, imberbem Mercurium, ad repagula ſtadii collocavit?* Et Joſephus: *Illi autem velut curſores ad repagulum ſtant, erumpere parati.*

Ὑστάσπης. ὄνομα κύριον. ὁ πατὴρ τοῦ Δαρείου.

Ὑστάσπης. Hyſtaſpes. Nomen proprium. Darii pater.

Ὕστατος. ὁ τελευταῖος. ὁ ἔσχατος.

Ὕστατος. Ultimus. Extremus. Poſtremus.

Ὑστέλλιον. ὄνομα ὄρους.

Ὑστέλλιον. Hyſtellium. Nomen montis.

Ὑστεραία. ἡ μετὰ τὴν αὔριον ἡμέρα. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ᾔεσαν ἄλλος ἄλλῃ. † Καὶ ὑστερήσαντες τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας.

Ὑστεραία. Poſtera dies. *Poſtero vero die alii alio abierunt.* † *Et cum poſt auxilii ferendi tempus veniſſent.*

Ὑστέρα. ἡ μήτρα.

Ὑστέρα. Matrix. Uterus.

Ὑστερίζειν. μετὰ μίαν ἡμέραν ἔρχεσθαι. Τούτοις ἐτέτακτο μιᾷ ἡμέρᾳ ὑστερίζειν βασιλέως. Καὶ, ὑστερῶ, ὑστερήσω. Οἱ δὲ βασιλικοὶ τοῦ καιροῦ τῆς βοηθείας ὑστερήσαντες.

Ὑστερίζειν. Serius venire. Poſt tempus præſcriptum venire. *His imperatum fuerat, ut uno die poſt Regem venirent.* Et, ὑστερῶ, idem. *Regii vero [milites] cum poſt auxilii ferendi tempus veniſſent.*

Ὕστερος λόγος. Ἀλλὰ πρὸς μὲν τούτους ὕστερος λόγος. τουτέστιν, ὕστερον αὐτοῖς μαχεσόμεθα. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν·

Ἀλλ' [8]ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖθις.

Ὕστερος λόγος. Poſterior oratio. *Sed adverſus hos quidem poſterior habebitur oratio.* Hoc eſt, Cum ipſis poſtea pugnabimus. [Hoc autem dictum eſt] ſecundum illud Homericum: *Sed de his quidem poſtea deliberabimus.*

Ὕστινος.[9] βάμματος εἶδος. [10]Τὰ κόκκοιο βαφέντα, καὶ ὑσγίνοιο θέριστρα.

Ὕστινος. Hyſginus. Tincturæ genus. [In Epigrammate:] *Veſtimenta æſtiva cocco & hyſgino tincta.*

1 Ὕσκα] Vide Meurſ. ad Leon. Tact. Conſt. v. & Dufrenium in Gloſſario Græco.

2 Οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημ.] Theodoretus ad Pſalm. L. pag. 597. Ὅτι τὸ ὕσσωπον οὐδεμίαν ἄφεσιν ἁμαρτημάτων εἰργάζετο, ῥᾴδιον ἐκ τῶν Μωσαϊκῶν συγγραμμάτων καταμαθεῖν. τὸν γὰρ ἀνδροφόνον καὶ τὸν ἀλλοτριόγαμον λῃστὴν οὐ περιρραντηρίοις ὁ νόμος ἐκάθαιρεν, ἀλλὰ τιμωρίαις ἐσχάταις ὑπέβαλλεν. ἑτέρων τοίνυν ἐστὶ πραγμάτων τὸ ὕσσωπον αἴνιγμα. ὑσσώπῳ γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ τὸ αἷμα τοῦ προβάτου ταῖς φλιαῖς ἐπιρράναντες, τοῦ ὀλοθρεύοντος τὰς χεῖρας διέφυγον. τύπος δὲ ἦν ἐκεῖνα τῶν σωτηρίων παθημάτων. αἷμα γὰρ κἀνταῦθα, καὶ ξύλον σωτήριον, καὶ σωτηρία τοῖς μετὰ πίστεως προσιοῦσι χορηγουμένη. Hinc Suidam ſua mutuatum eſſe apparet.

3 Ὑσπλάγιδος] Dorice, pro ὑσπλήγγος.

4 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 897. (563. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro ὑσσάκτων rectius legitur, ὑσσάκων.

5 Φραγγέλλιον] Frequentius ſcribitur φραγγέλλιον, per duplex λ. Eſt autem vox Græco barbara, ex nomine Latino *flagellum* detorta. Vide Dufrenium in Gloſſario Græco v. Φραγγέλλιον. De variis porro ſignificationibus vocis ὕσπληγξ videndus eſt Euſtathius ad Dionyſ. Perieg. v. 121.

6 Τίς σε τὸν ἄχνουν Ἑρμ.] Hexameter hic eſt pars Epigrammatis, quod integrum legitur Anthol. lib. VI. cap. II.

7 Ἰώσηπος] Lib. III. *de Bello Jud.* cap. VI. pag. 836.

8 Ἀλλ' ἤτοι μ.] Homerus Il. A. v. 140.

9 Ὕστινος] Corrupte, pro ὕσγινος. Vide notam ſequentem.

10 Τὰ κόκκοιο βαφ.] Scribendum eſt, Τάς κόκκοιο, pro, τὰ ἐκ

Ὑστριξ.

Ὕστριξ. ἐκ δέρματος μετ' αὐτῶν τῶν τριχῶν μάστιξ. Ὑστριχίδι μαστιγῶν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις. ἢ ὕστριξ, ὁ ἀκανθόχοιρος. ὁ χερσαῖος ἐχῖνος.

Ὑστριχίς. ἡ ἐξ ὑείων τριχῶν μάστιξ. [1]Ἀριστοφάνης

——— Μῶν ὑστριχὶς εἰσέβαλέν σοι
Εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ, καὶ δενδροτόμησε τὰ νῶτα;

ἔστι δὲ καὶ ὑστριχὶς, θηρίον, τρίχας ἔχον ὑὸς, ἃς ἐν τῷ διώκεσθαι ἐξακοντίζει κατὰ τῶν διωκόντων.

Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον. παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

[2]Υἱοὶ Θεοῦ. οἱ Ἀπόστολοι, ὡς ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ χρηματίσαντες. Εἴπατε γὰρ, φησὶ, τοῖς ἀδελφοῖς μου, προάγω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Υἱοὺς δὲ κριῶν, τοὺς ἐξ ἐθνῶν πεπιστευκότας· ἅτε δὴ φύντας ἐξ ἀλόγων πατέρων. Δαβίδ· Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν. Υἱοὶ δὲ τῶν ἐκτετιναγμένων, οἱ σφόδρα ταλαιπωρούμενοι. [3]Δαβίδ φησιν· Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Ὕφα. τὸ ὕφασμα.

Ὕφαλος φάτις. ἡ κρυφία. Διὰ τῶν Εἱλώτων τροφὰς ὑφάλους εἰσέφερον· οἳ μέχρι τινὸς ἐλάνθανον τοῦτο ποιοῦντες· ὕστερον δὲ ἑάλωσαν.

Ὕφαλοι. αἱ ὑποθαλάσσιοι κεκρυμμέναι πέτραι. [4]Ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβάροις ὁ θάνατος, ὥς τις ἄμπωτις ἐξαπιναίως καταῤῥοφοῦσά πως τὸ πολέμιον.

Ὑφᾶναι. ὕφασμα ποιῆσαι.

Ὑφάντης. καὶ ἀνυφάντης.

Ὑφαντοδόνητον.

Ἄνθρωπος [5]ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.
Νομάδεσσι γὰρ ἐν Σκύθαις
Ἀλᾶται Στράτων·
Ὃς ὑφαντοδόνητον ἔσθος οὐ πέπαται·
Ἀκλεὴς δ' ἔβα σπολὰς ἄνευ χιτῶνος.

Ξύνες, ὅ, τι λέγω.
Ξυνίημ' ὅ, τι βούλει. τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.

Τοῦτό φησιν, [6]ἐπειδὴ οἱ Σκύθαι τῷ χειμῶνι, διὰ τὸ ἀφόρητον αὐτοῦ, ἐπὶ ἁμαξῶν τὰ πράγματα αὐτῶν βάλλοντες, ἀπαίρουσιν εἰς ἄλλην χώραν. ὁ μὴ ἔχων δὲ ἁμάξας, ἄτιμος παρ' αὐτοῖς κεῖται.

Ὕφασμα. σάκκος. Ἐμβαλὼν δὲ αὐτὸν τὸν ἀπατηλὸν ἐν ὑφάσματι ἐκ τριχῶν εἰργασμένῳ, ἐνῆκεν εἰς τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ.

Ὕφαιμος. ὁ ἡμαγμένος μώλωψ.

Ὑφαίνω. κατασκευάζω.

Ὕστριξ. Scutica ex pelle ſetiſque ſuillis confecta. Hyſtrix. *Scutica cædens.* Ariſtophanes *Ranis.* Vel, ὕστριξ, hyſtrix, erinaceus terreſtris.

Ὑστριχίς. Flagellum ex ſetis ſuillis confectum. Scutica. *An ſcutica denſo cum agmine latera tua incurſans, tergi arbuſta vaſtavit?* Eſt & hyſtrichis animal, ſetas habens inſtar ſuis, quas in eos, qui ipſum perſequuntur, ejaculatur.

Ὗς ὑπὸ ῥόπαλον. Sus ſub fuſtem. Proverbium apud Dinolochum in eos, qui ſe ipſos in perniciem conjiciunt.

Υἱοὶ Θεοῦ. Filii Dei. Id eſt, Apoſtoli: ut qui fratres Chriſti appellati fuerunt. Ait enim: *Dicite fratribus meis, Præcedo vos in Galilæam.* Filios vero arietum [David eos vocat,] qui ex Gentilibus crediderunt; quippe quod ex brutis parentibus nati ſint. David: *Afferte Domino filios arietum.* Filii vero Excuſſorum ſunt illi, qui plurimis ærumnis vexantur. David inquit: *Quemadmodum ſagittæ in manu potentis; ſic filii Excuſſorum.*

Ὕφα. Idem quod ὕφασμα. Textum. Tela.

Ὕφαλος φάτις. Occulta fama. [Proprie autem ὕφαλος ſignificat, ſub aquis latens. Aquis tectus.] *Per Helotas cibos clam intulerunt: qui aliquamdiu [Athenienſes] fefellerunt; poſtea vero deprehenſi fuerunt.*

Ὕφαλοι πέτραι. Saxa ſub aquis marinis latentia. *Barbari ſubito oppreſſi perierunt, velut mari eos operiente, & æſtu omnes abſorbente.*

Ὑφᾶναι. Telam texere.

Ὑφάντης. Textor.

Ὑφαντοδόνητον. Textum.

Homo a nobis non diſcedet.
Nomadas enim inter Scythas
Vagatur Straton:
Qui textam veſtem non habet,
Sed inglorius abiit, ſpolade indutus abſque tunica.
Intellige, quod dico.
Intelligo quid velis. Tuniculam accipere vis.

Hoc ideo dicit, quia Scythæ hyeme, propter intolerabile ejus frigus, rebus ſuis in plauſtra conjectis, in aliam regionem diſcedunt. Qui vero plauſtrum non habet, apud eos infamis cenſetur.

Ὕφασμα. Textum. Saccus. *Impoſtorem autem in ſaccum cilicinum injectum in vortices fluvii demiſit.*

Ὕφαιμος μώλωψ. Vibex ſanguine ſuffuſa.

Ὑφαίνω. Texo. Paro. Molior.

κόκκοι: & deinde, ὀργυίοισι, pro, ὀρίοισι: ut recte legitur in Anthologia inedita, ex qua Epigramma integrum, cujus Hexameter hic pars eſt, cum Lectore communicavimus ſupra v. Θέρειστρον. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Τὰ ἐκ κόκκοι, ubi idem fragmentum adducitur. De colore autem hyſgino vide quæ congeſſit Salmaſius ad Solinum, pag. 193. Edit. Ultraject. ubi etiam hunc ipſum Hexametrum ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ publici juris fecit.

1 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 679. (462. Ed. Baſ. P.)

2 Υἱοὶ Θεοῦ. οἱ Ἀπ. ——— Ἐνέγκ. τῷ Κυρ. υἱοὺς κριῶν] Ex Theodoreto ad Pſalm. XXVIII. pag. 501.

3 Δαβίδ φησιν] Pſalm. CXXVI. 4. ſecundum verſionem LXX. Interpretum.

4 Ὕφαλός τις ἦν τοῖς βαρβ.] Hæc ſunt verba Theophyl. Simocattæ, lib. II. cap. X. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

5 Ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Avibus*, pag. 586. (405. Ed. Baſ. P.) ſed ubi pro ὑφαντοδόνητον, legitur, ὑφαντοδόνητον.

6 Ἐπειδὴ οἱ Σκ.] Hæc leguntur etiam ſupra, v. Νομάδες.

Ὑφαί-

Ὑφαιρεῖται. παρεκβάλλει.

Ὑφεδρία. ἡ κατωτέρω καθέδρα.

Ὑφελκτέον τῶν δάδων. ἀντὶ τοῦ ὑφαιρετέον. [1] Ἀριστοφάνης· Ὑφελκτέον τῶν δάδων, καὶ ἀπαρυστέον τῶν κρεῶν. τοῦτο ποιοῦσιν, ὅταν παφλάζῃ ὁ λέβης, ἀφαιροῦντες ἐκ τῶν κρεῶν.

Ὑφέντες. ἐγκαθίσαντες ὑποβαλόντες. Οἱ δὲ ἐνέδραν ὑφέντες, κτείνουσι τοῦτον δόλῳ. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ Ἄκαστος λόχον ὑφήκας, ἐπεβούλευσε τῷ Πηλεῖ. καὶ ὃς αἰσθόμενος, ἐς πόλεμον κατέστη.

Ὑφέξειν. [2] ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι.

—— Μὴ [3] νῦν ἐλπίσῃς τὸ σὸν κακὸν
Ἡμᾶς ὑφέξειν, (καὶ γὰρ ἂν μαινοίμεθ᾽ ἄν)
Ἀλλ᾽ αὐτὸς, ὅγε σόν ἐστι, οἰκείως φέρε.

Ὑφεωρᾶτο. Ἀλλ᾽ ὅμως ὑφεωρᾶτο, καὶ κατεκλᾶτο τὴν ψυχὴν, ἀποβλέπων εἰς τὸ μέγεθος τοῦ πράγματος. Ὑφεωρᾶτο γοῦν, ἀντὶ τοῦ, δυσκόλως εἶχεν, ἐνενόει, ἐδυσωπεῖτο.

Ὑφέρποντα. ὑπερχόμενον. παραγινόμενον. [4] Ἐπεσκότει γὰρ αὐτῶν ταῖς γνώμαις διὰ τὰς παρανομίας ὁ Θεὸς, καὶ τὸν ὑφέρποντα λιμὸν αὐτοῖς οὐκ ἔβλεπον.

Ὑφέσθαι. ὑποχωρῆσαι. εἶξαι.

Ὕφεσις. ἐλάττωσις.

Ὑφέστιος. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ τυγχάνων. Καὶ μηδὲ μοῖρα τοῦ Φαβίων γένους ἐν τοῖς ὑφεστίοις ὑπελείπετο.

Ὑφεστώς. ὁ ἐνυπόστατος.

Ὕφει. Τὰ [5] ἡμίτομα ἐπὶ κλίναις βεβλημένα μάλα ἁβραῖς, καὶ στρωμναῖς ὕφει τινὶ ὑπερηφάνῳ κεκοσμημέναις ἐπιθέντας, ὑπὸ δᾳσὶν ὑπακμαζούσαις ταῖς πυρί, καὶ τὸν ὑμέναιον ᾀδουσῶν γυναικῶν, κομισθῆναι μετὰ χορείας γαμηλίου τε καὶ κερτόμου.

Ὑφειμένοι. ὑποχείριοι. ὑποτεταγμένοι. ἢ ὑφειμένοι, ἐκλελυμένοι. καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ. Ὑφειμένη οὖν καὶ διαλειπούσῃ πολλαχῇ τῇ φωνῇ ἐδεῖτο ξυγγνῶναί οἱ βασιλέα. καὶ [6] Εὐελπίδης·

Νῦν δ᾽ ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ.

Ὑφειμένως. ἐνδεδομένως, ἢ ἐκλελυμένως.

navigandum eſſe cenſeo. Ὑφειμένως, remiſſe,

Ὑφείς. ἐνδούς. ὑποχαλάσας. Ὁ δὲ ὑφεὶς τοῦ φρονήματος, ἔπεμψεν ἱκετεύων μὴ πολεμηθῆναι.

Ὑφείς. ὑποβαλών.

Ὑφεὶς [7] μάγον τοιόνδε μηχανοῤῥάφον,
Δόλιον, ἀγύρτην. ————

Σοφοκλῆς.

Ὑφεῖσθαι. ἀμελεῖσθαι. ὑποχωρῆσαι. Οὐ μὴν ὑφεῖσθαι τῆς χώρας, ἀλλὰ μεῖναι, καὶ κατασχεῖν.

Ὑφαιρεῖται. [Subtrahit. Surripit] Eximit. Excerpit.

Ὑφεδρία. Inferior ſedes. Inferior locus.

Ὑφελκτέον. Subtrahendum eſt. Ariſtophanes: *De facibus quædam ſubtrahendæ ſunt, & fruſta aliqua carnium ex olla eximenda.* Hoc faciunt [coqui,] cum lebes ebullit, partem carnium inde extrahentes.

Ὑφέντες. Qui ſubmiſerunt. Qui ſubornarunt. Qui clam collocarunt. *Illi vero inſidiis clam collocatis, eum per dolum interficiunt.* Et iterum: *Acaſtus autem Peleo inſidias ſtruxit. Quod cum ille ſenſiſſet, bellum ei intulit.*

Ὑφέξειν. Subituros eſſe. Toleraturos eſſe. Laturos eſſe. [Ariſtophanes:] *Ne nunc ſperes, nos malum tuum laturos eſſe. Hæc enim inſania foret. Sed ipſe, quod tuum eſt, æquo animo feras.*

Ὑφεωρᾶτο. Vultu erat dejecto & triſti. *Ille tamen vultu erat dejecto, animoque fracto, rei magnitudinem intuens.*

Ὑφέρποντα. Surrepentem. Obrepentem. Clam accedentem. *Deus enim animis ipſorum propter peccata, quæ admiſerant, tenebras offudit, ut famem ipſis obrepentem non cernerent.*

Ὑφέσθαι. Remittere. Cedere. Concedere.

Ὕφεσις. Remiſſio.

Ὑφέστιος. Qui ſub tecto eſt. Qui domi eſt. *Ne ulla quidem pars generis Fabiorum domi relicta eſt.*

Ὑφεστώς. Subſiſtens. Qui ſubſiſtit.

Ὕφει. Textu. Textura. *Dimidiatas partes [mulieris] in lectos admodum molles conjectas, & ſtragulis magnifica textura ornatis impoſitas, prælatis facibus clare lucentibus, & præeuntibus fœminis hymenæum canentibus, cum nuptiali & jocabunda chorea efferri [juſſit.]*

Ὑφειμένοι. Submiſſi. Subjecti. In alicujus manu poſiti. Alicujus poteſtati ſubjecti. Vel, remiſſi, languidi, diſſoluti. Et in fœminino genere, [ὑφειμένη, remiſſa, ſubmiſſa.] *Submiſſa igitur & ſæpius interrupta voce Regem orabat, ut ſibi veniam daret.* Et Euripides: *Nunc autem in malis, contractis velis mihi* ſubmiſſe, vel diſſolute.

Ὑφείς. Qui ceſſit. Qui remiſit. Qui poſuit. *Ille vero cum ſpiritus & ferociam poſuiſſet, per legatos ſuppliciter petiit, ne ſibi bellũ inferretur.*

Ὑφείς. Qui ſubmiſit. Qui ſubornavit. *Subornato tali mago; fraudum artifice, ſubdolo, præſtigiatore.* Sophocles.

Ὑφεῖσθαι. Negligere. Recedere. Cedere. *Non regione illa cedendum eſſe, ſed in ea manendum, eamque retinendam.*

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 343. (240. Ed. Baſ. P.) ſed ubi ſic legitur,

————Ὑφελκτέον
Διὰ τῶν ξύλων, ἀπαρυστέον
Τὰ τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

2 Ὑπενεγκεῖν. ὑπομεῖναι] Potius, ὑποίσειν. ὑπομενεῖν. Nam τὸ ὑφέξειν eſt Futuri temporis.

3 Μὴ νῦν ἐλπίσῃς τὸ σ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Theſmophor.* pag. 777. (516. Ed. Baſ. P.)

4 Ἐπεσκότει] Male antea, ἐπισκότει.

5 Τὰ ἡμίτομα ἐπὶ κλ.] Fragmentum hoc eſſe Æliani, diſcimus ex ipſo Suida ſupra v. Ἀβραῖς. & v. Ὑπερήφανος. Vide etiam v. Δᾳς.

6 Εὐελπίδης] Imo, Σοφοκλῆς. Verſus enim, qui ſequitur, legitur apud Sophoclem *Electra*, pag. 97.

7 Ὑφεὶς μάγον τ.] Eſt verſus ejuſdem Sophoclis in *Oedip. Tyran.* pag. 168. ut Portus monuit.

Ὑφεῖται. συγχωρεῖται.

Ὑφηγήσονται. ὑποδείξουσιν. [1] Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελαύνει ὡς ἐπὶ τὴν Ἀνθεμουσίαν γῆν. ἐπὶ ταύτην γὰρ καὶ Ἄγβαρος ὑφηγεῖτο ἰέναι. ἀντὶ τοῦ, συνεβούλευεν. ὑπετίθετο.

Ὑφῆκεν. ὑπέβαλεν. ὑπέθηκεν. Ὁ δὲ ἐνέδρας αὐτῷ τινα ὑφῆκεν.

Ὕφηνε. κατεσκεύασεν. ἐκ τοῦ ὑφαίνω.

Ὑφηνίοχος. ἀντὶ τοῦ ἡνίοχος.

Ὑφῆρον. ἔλαβον.

Ὑφὴς πέπλου. ἐν τῷ Ἀρρηφορεῖν.

Ὑφήφασμαι. [2] Ἀττικὸς παρακείμενος. ἀπὸ τοῦ ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, καὶ Ἀττικῶς, ὑφήφασμαι, τροπῇ τοῦ υ εἰς η. ἢ ἀπὸ τοῦ ὑφαίνω, ὑφανῶ, ὕφαγκα, ὕφαμμαι. ἐπεὶ δὲ ἔθος ἔχουσιν οἱ Ἀττικοὶ πολλάκις ἐν τοῖς τοιούτοις ῥήμασι τρέπειν τὸ πρὸ τοῦ μ σύμφωνον εἰς σ, γίνεται ὕφασμαι. ἐπεὶ δὲ οὐδέποτε ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἔχει τὰ αὐτὰ φωνήεντα ἐν τῇ α΄ καὶ β΄ συλλαβῇ, ἐτράπη τὸ υ εἰς η, καὶ γίνεται ὑφήφασμαι. καὶ διὰ τί, μὴ ἔχον ἀντίστοιχον, ἐτράπη εἰς η; ἐπειδὴ καὶ τὸ η εἰς υ τρέπεται, ὡς ἐν τῷ ἁλμηρὸς, ἁλμυρὸς, καὶ πηρὸς, πυρός.

Ὑφιέμενον. ἐνδιδόμενον. καὶ ὑφίεσθαι, ὑπενδοῦναι.

Ὑφίει. συνεχώρει.

Ὑφιζάνει, ὑποκάθηται. ἐλαττοῦται.

Ὑφιζήσεις. ὑποχαλάσεις. ἐνδώσεις. Ἐξέκλινε τὰ γεώδη καὶ μαλακὰ καὶ ψαμμώδη, διὰ τὰς ἐσομένας ὑφιζήσεις, ἐπὶ τοῖς βάρεσι τοῖς ἐπιτιθεμένοις.

Ὑφιστάμενος. βεβαιῶν. ἐπαγγελλόμενος. [3] Δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύῤῥον ὑφιστάμενος.

Ὑφιστάς. ὑποστάς. ὑποτεθείς.

Ὑφίσταται. ὑπισχνεῖται. διαβεβαιοῦται. Ἀππιανός· Ὁ δὲ ὑφίσταται γράμματα διοίσειν διὰ τῶν ἐχθρῶν ἐς τὸ Καπιτώλιον. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ κωλύσειν ὑφίσταντο Ῥωμαϊκὰ δύο σκάφη, ὡς προεκδραμόντα τοῦ παντὸς στόλου.

Ὑφῶσι. ὑφαίνωσι.

Ὑφορμῶν. ἀπαντῶν. ἐναντιούμενον.

Ὑφορώμενος. ὑποστελλόμενος. ἢ ἐννοῶν. [4] Καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τὸν τῶν νεωτέρων γέλωτα, ταῦτα ἐτέλει σεμνῷ προσώπῳ.

Ὑφορώμενοι. Οἱ δὲ τὰ χρήματα ὑφορώμενοι, καὶ φιλεῖν αὐτὰ ἀποδιδράσκοντες. Ἀντὶ τοῦ, μισοῦντες, παρατηροῦντες. ἢ ὑπονοοῦντες, προσδοκῶντες.

Ὑφωμαδόν. ὁμοθυμαδόν. ὁ δὲ τοῖς ὤμοις φέρων, ἐπωμαδὸν, καὶ ἐπωμάδιος λέγεται.

Ὕφυδρος. [5] Θουκυδίδης· Ἐσίεσαν δὲ κολυμβηταὶ

Ὑφεῖται. Ceditur. Conceditur.

Ὑφηγήσονται. Demonſtrabunt. Oſtendent. Suadebunt. Et ὑφηγεῖτο, ſuadebat, auctor erat. *Trajanus autem in Anthemuſiam regionem proficiſcitur; quo ut iret & Agbarus ei auctor erat.*

Ὑφῆκεν. Subjecit. Submiſit. Suppoſuit. *Ille vero inſidias clam ei paravit.*

Ὕφηνε. Texuit. Paravit. Molitus eſt. Ab ὑφαίνω.

Ὑφηνίοχος. Pro, ἡνίοχος. Auriga.

Ὑφῆρον. Ceperunt. [Surripuerunt. Subtraxerunt.]

Ὑφὴς πέπλου. De pepli textura vide in verbo Ἀῤῥηφορεῖν.

Ὑφήφασμαι. Textus ſum. Atticum perfectum, ab ὑφάζω, ὑφάσω, ὕφακα, ὕφασμαι, & Attice, ὑφήφασμαι, verſo υ in η. Vel, ab ὑφαίνω, ὑφανῶ, ὕφαγκα, ὕφαμμαι. Quoniam autem Attici in hujuſmodi verbis conſonantem, quæ præcedit μ, ſæpe in σ vertere ſolent, fit ὕφασμαι. Porro, quoniam Præteritum Atticum nunquam eaſdem vocales habet in prima & ſecunda ſyllaba; mutato υ in η, fit ὑφήφασμαι. Quare vero τὸ υ, non habens vocalem ex adverſo ſibi reſpondentem, mutatur in η? Quia & η in υ vertitur: ut ἁλμηρὸς, ἁλμυρὸς; & πηρὸς, πυρός.

Ὑφιέμενον. Cedentem. Remittentem. Et ὑφίεσθαι, cedere, remittere.

Ὑφίει. Cedebat. Concedebat. Remittebat.

Ὑφιζάνει. Subſidet. Subſidit. Deprimitur.

Ὑφιζήσεις. Q. d. Subſeſſiones. Ceſſiones. [Dicitur de ſolo molliori, quod oneri impoſito cedit.] *Vitavit loca paluſtria & mollia & arenoſa, quod oneribus impoſitis ceſſura eſſent.*

Ὑφιστάμενος. Affirmans. Confirmans. Promittens. *Promittens, ſe Pyrrhum veneno necaturum eſſe.*

Ὑφιστάς. Subiens. Supponens.

Ὑφίσταται. Pollicetur. Affirmat. Appianus: *Ille vero pollicetur ſe per medios hoſtes literas in Capitolium perlaturum eſſe.* Et iterum: *Illi vero promiſerunt, ſe duas naves Romanas, quæ ante totam claſſem exiverant, intercepturos eſſe.*

Ὑφῶσι. Texant.

Ὑφορμῶν. Occurrens. Adverſans.

Ὑφορώμενος. Suſpectum habens. Reformidans. Vel, conſiderans. *Nec ullo modo juniorum riſum reformidans, ea gravi & ſerio vultu faciebat.*

Ὑφορώμενοι. Suſpectum habentes. Metuentes. *Illi vero pecuniam ſuſpectam habentes, & ab ejus amore abhorrentes.* Vel, [ὑφορώμενοι hic ſignificat,] odio habentes, obſervantes, caventes.

Ὑφωμαδόν. Q. d. Unanimiter. Uno omnium conſenſu. At ἐπωμαδὸν, & ἐπωμάδιος, dicitur de eo, qui aliquid humeris fert.

Ὕφυδρος. Sub aqua natans. Sub aqua la-

1 Ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐξελ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἀνθεμοῦς.
2 Ὑφήφασμαι] Confer Etymologum, v. Ὑφήφασμαι.
3 Δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελ.] Locum hunc multo auctiorem habes infra v. Φαβρίκιος.
4 Καὶ οὐδὲν ὑφορώμενος τ.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Τραγῳδία.
5 Θουκυδίδης] Lib. III. cap. XXVI.

ὕφυδροι, καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένην, καὶ λίνου σπέρμα κεκομμένον. ὑπὸ τὸ ὕδωρ ὄντες.

Ὑψαγόρας. ὑψηλόγος. Ἐχρῆτο δὲ κομπολογίαις, καὶ ὑψηγόρας τις ἦν, καὶ τραχύς. ὁ δὲ Βῶνος κατ' οὐδὲν τοῖς ῥήμασιν ὑποχαλάσας, ἀνεμίμνησκε τῆς ἐν Σκυθίᾳ μάχης.

Ὑψαυχεῖν. ὑψηλοφρονεῖν. ὁ ὑψαύχην, ἀρσενικῶς. ζήτει δὲ, εἰ καὶ θηλυκόν.

Ὑψήγορος, καὶ ὑψηγόρος. μεγαληγόρος.

Ὑψηλολογούμενοι. Ἀπειλούντων τε καὶ ὑψηλολογουμένων.

Ὑψηλοτέρας. ἀλαζονικωτέρας. ὑπερφερεστέρας. ἢ κρείττονος τάξεως οὔσας. Ὑψηλοτέρας ἔγραψε Καπανέως ἐπιστολὰς, ἐπαρθεὶς, ἢ χαυνωθεὶς, ἢ καὶ κεπφωθείς. ὑπὲρ ὧν τὸν Θεὸν πολλάκις ὑπομιμνήσκω, καὶ τὸ, Ἰὼ Νέμεσις, καὶ, βαρύβρομοι βρονταὶ, συνεχῶς βοῶ. Καὶ αὖθις·

Ὑψῆλ' [1] ἐφρόνεις, κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις·
(τουτέστιν, ἐπ' ἄκρων δακτύλων ἔβαινες γαυριῶν.)
Ὅτ' οὐδὲν ὢν τοῦ μηδενὸς ἀντέστης ὕπερ,
Κοὔτε [2] ναυάρχους μολεῖν
Ἡμᾶς Ἀχαιῶν, οὔτε σοῦ, διωμόσω.

Ὑψηλότερος. εὐδαιμονέστερος. ἀνώτερος.

Ὑψηλῶς. μεγάλως.

Ὑψηρεφές. ὑψηλόν.

Ὑψηχής. ὁ ὑψαύχην. καὶ, [3] Ὑψηχέες ἵπποι.

Ὕψι, καὶ ὑψοῦ. ἐπιρρηματικῶς. εἰς ὕψος, καὶ ἐφ' ὕψους.

Ὑψιβρεμέτης. ὁ ἐν ὕψει βροντῶν.

Ὑψίζοντος. ποταμοῦ.

Ὑψίζυγος. [4] ἐν ὕψει θρόνον ἔχων.

Ὑψικάρηναι. ὑψηλαί.

Ὑψικέρατα πέτραν. τουτέστιν, ὑψικέρατον, κατὰ μεταπλασμόν. [5] Κυνθίαν ἔχων ὑψικέρατα πέτραν. Ἀντὶ τοῦ, ὑψηλήν. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις.

Ὑψίκερως.

Ὑψικρατεῖν. τὰ ἐν τῷ ὕψει κρατεῖν.

Ὑψιμέδοντος. ἐν ὕψει βασιλεύοντος.

Ὑψιπέτηλον. ἐφ' ὕψους τὰ φύλλα ἔχον. πέδιλον δέ.

Ὑψιπέτης. ὁ εἰς ὕψος πετόμενος. Ὑψιπετὴς δὲ, ὁ ἀπὸ ὕψους πεσών.

tens. Thucydides: *Urinatores autem ſub aqua latentes adnatabant, & funiculo papaver mellitum, linique ſemen contuſum in utribus attrahebant.*

Ὑψαγόρας. Magniloquus. Jactabundus. *Ille autem magnifice ſe jactabat, eratque homo magniloquus, & aſper. Bonus autem nihil verbis ejus cedens, pugnam in Scythia commiſſam ei in memoriam revocabat.*

Ὑψαυχεῖν. [Proprie, elata cervice incedere. At metaphorice,] ſuperbire. Et ὑψαύχην, ὁ, elata cervice incedens, ſuperbus. Eſt generis maſculini. Quære vero, an etiam genus fœmininum in uſu ſit.

Ὑψήγορος, & ὑψηγόρος. Celſiloquus. Magniloquus.

Ὑψηλολογούμενοι. Magnifice ſe jactantes. *Illis vero minantibus & magnificis verbis potentiam ſuam jactantibus.*

Ὑψηλοτέρας. Celſiores. Arrogantiores. Superbiores. Vel, excellentiores. *Epiſtolas ſcripſit Capaneo ſuperbiores, homo elatus, & inſlatus, & ſtolidus inſtar cepphi: quarum rerum cauſa Dei vindictam ſæpe imploro, & illud, Io Nemeſis, &, Graviter ſtrepentia tonitrua, aſſidue clamo.* Et iterum: *Magnificis verbis te jactabas, & ſummis pedum digitis incedebas, quando homo prorſus obſcurus & ignobilis, eum, qui ad plures nunc abiit, propugnans, nobis reſiſtere auſus es, & nos neque Imperatores, neque Nauarchos Græcorum, nec tui, veniſſe affirmaſti.*

Ὑψηλότερος. Sublimior. Excelſior.

Ὑψηλῶς. Excelſe. Sublimiter. Magnifice.

Ὑψηρεφές. Excelſum. Altum. Sublime tectum habens.

Ὑψηχής. Altiſonus. Et, Ὑψηχέες ἵπποι, Altiſoni equi.

Ὕψι, & ὑψοῦ. Adverbialiter. In alto.

Ὑψιβρεμέτης. Altitonans. In alto tonans.

Ὑψίζοντος. Hypſizontis. [Nomen] fluvii. [A recto, Ὑψίζων.]

Ὑψίζυγος. Altijugus. In alto ſolium habens.

Ὑψικάρηναι. Quæ caput altum habent. Altæ.

Ὑψικέρατα πέτραν. Per metaplaſmum, pro, ὑψικέρατον. Excelſam petram. *Cynthiam habens excelſam petram.* Ariſtophanes *Nubibus*.

Ὑψίκερως. Alta cornua ferens.

Ὑψικρατεῖν. In alto dominari. In alto imperium habere.

Ὑψιμέδοντος. In alto regnantis.

Ὑψιπέτηλον. In alto folia habens. Altas frondes habens. Πέδιλον vero, calceus, [per δι ſcribitur.]

Ὑψιπέτης. Altivolans. In alto volans. At ὑψιπετὴς, [cum acuto in ultima,] qui ex alto decidit.

1 Ὑψῆλ' ἐφρόν.] Scribe, ὑψῆλ' ἐκόμπεις. Sic enim recte legitur apud Sophoclem in *Ajace*, pag. 68. unde quatuor hi verſus deprompti ſunt, ut Portus etiam obſervaverat.

2 Κοὔτε ναυάρχ.] Verſus eſt mutilus, qui ex Sophocle ſic ſupplendus eſt:

Κοὔτε στρατηγοὺς, κοὔτε ναυάρχους μολεῖν.

3 Ὑψηχέες ἵπποι] Homerus Il. Ε. v. 772.

4 Ὑψίζυγος] Homerus, Il. Δ. v. 166.

5 Κυνθίαν ἔχων ὑψικ.] Ariſtoph. in *Nubibus*, pag. 162. (94. Ed. Baſ. P.)

Ὑψιστάριος.[1] αἵρεσίς τις, Ὑψιστάριοι, οἱ τὸν Ὕψιστον καλοῦντες.

Ὑψιφοίτης. ὑψηλοπόρος. ἢ ὑψόφρων.

Ὑψόθι. ἐν ὕψει.
Ὑψόροφος. ὁ ὑψηλὸν ὄροφον ἔχων.
Ὕψος. ἔπαρμα. καὶ, ὕψος ἡμερῶν. εὐημερία. Δαβίδ· Οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους.

Ὑψοῦ διαθέει. ἐν ὕψει ὁρμᾷ καὶ τρέχει.

Ὑψοῦτε. ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὸν αὐτὸν κηρύττετε. [2] Δαβίδ· Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ. [3] Ὑποπόδιον δὲ τοῦ Θεοῦ πάλαι μὲν ὁ θεῖος ἐνόμιστο ναός· νῦν δὲ, αἱ κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ θάλασσαν Ἐκκλησίαι, ἐν αἷς τῷ Θεῷ τὴν προσκύνησιν ἀπονέμουσιν.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ, δεῖξον πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ ὕψος σου. Δαβίδ· Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός.

Ὑψώθητι. ἀντὶ τοῦ, ὑψηλὸς δείχθητι, καὶ πάντων ὑπέρτερος. Δαβὶδ φησὶ πρὸς Θεόν.

Ὕψωσεν. ἐπῆρεν. καὶ ὕψωσις, ἔπαρσις.

Ὑψιστάριος. Hypſiſtarius. Hypſiſtarii ſunt hæretici: ſic dicti, quod τὸ Ὕψιστον, i.e. Altiſſimum, invocent.

Ὑψιφοίτης. Altigradus. Qui per alta graditur. Vel, excelſa mente præditus.

Ὑψόθι. In alto.

Ὑψόροφος. Altum tectum habens.

Ὕψος. Altitudo. Celſitudo. Elatio. Et, Altitudo dierum. Id eſt, felicitas, vel proſperitas. David. *Qui ex alto bellum mihi inferunt.*

Ὑψοῦ διαθέει. In alto currit. Per altum celeriter tranſit.

Ὑψοῦτε. Exaltate. Extollite. David: *Extollite Dominum Deum noſtrum, & adorate ſcabellum pedum ejus.* Scabellum autem Dei olim quidem templum ſanctum, ſive Hieroſolymitanum, cenſebatur eſſe: nunc autem omnes Eccleſiæ per totam terram totumque mare diſperſæ, in quibus Deus adoratur.

Ὑψώθητι. Exaltare. Pro, Mortalibus omnibus tuam celſitudinem demonſtra. David: *Supra cœlos, o Deus, exaltare.*

Ὑψώθητι. Exaltare. Pro, Te ſublimem, & excelſum, & omnibus ſuperiorem oſtende. David hoc ad Deum dicit.

Ὕψωσεν. Exaltavit. Extulit. Et ὕψωσις, exaltatio, elatio.

Φ Α.

Φαβέας, ὁ καὶ Ἀμίλκας, Καρχηδονίων στρατηγός. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Ἀμίλκας.

Φάβιος[4] Πίκτωρ, συγγραφεὺς Ῥωμαίων. οὗτος λέγει, ἄρχοντι Ῥωμαίων μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ σφετερίσασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου ὄντος.

Φάβιος Μάξιμος, Ὕπατος Ῥωμαίων, νέωτερος ὤν, καὶ τὸν πρὸς Σαυνίτας πόλεμον ἐγκεχειρισμένος, θρασύτερον ἢ ἀσφαλέστερον τοῦ ἔργου προσαψάμενος, ἐσφάλη, τρισχιλίων νεκρῶν, ἀπομάχων τε πλείστων τοῖς Ῥωμαίοις γεγενημένων. ἡ δὲ Βουλὴ τοῦτον παραλύει τῆς ἡγεμονίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ὁμώνυμος τῷ παιδὶ, πολλαῖς ἐνδόξως ἀνέκαθεν στρατείαις, ἐδεῖτο τῆς Βουλῆς, ἀνεῖναι τῷ Φαβίῳ τὰ ἐγκλήματα, αὐτὸς ἀναμάχεσθαι τὸ τοῦ παιδὸς πταῖσμα κρείττοσιν ἔργοις ὑφιστάμενος. εἴξασα οὖν ἡ Βουλὴ αἰδοῖ τῇ τοῦ ἀνδρὸς, ἐπιτρέπει αὖθις τῷ νέῳ τὴν τοῦ πολέμου ἡγεμονίαν, πρεσβευτὴν αὐτῷ τὸν πατέρα δοῦσα, ὡς ἂν μηκέτι δι' ἀπειρίαν σφάλλοιτο. καὶ ὃς ἀφικόμενος εἰς τὴν πολεμίαν, ἀριστεύει, καὶ θρίαμβον κατάγει.

Φαβωρῖνος,[5] Ἀρελλάτου, τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος ἕξιν ἀνδρόγυνος, (ὃν φασιν ἑρμαφρόδιτον) φιλοσοφίας μεστὸς, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέ-

Φαβέας. Fabeas, qui & Amilcas. Carthaginenſium Imperator. Quære de hoc in voce Ἀμίλκας.

Φάβιος Πίκτωρ. Fabius Pictor, hiſtoricus Romanus. Hic dicit, nulli Romanorum magiſtratui licere quidquam, quod ſit publicum, in privatos uſus convertere.

Φάβιος Μάξιμος. Fabius Maximus, Conſul Romanus, juvenis adhuc belli dux adverſus Samnites creatur: qui cum audacius quam prudentius rem geſſiſſet, cladem accepit, tribus millibus civium cæſis, & pluribus ob mutilationem membrorum ad bellum inutilibus redditis. Quare, cum Senatus imperium ei abrogaſſet, pater ipſius, ejuſdem nominis, qui jam ante multis expeditionibus bellicis interfuerat, Senatum oravit, ut Fabio culpam illam condonaret, promittens, ſe filii peccatum meliori rei gerendæ ratione correcturum eſſe. Senatus verecundia viri motus, rurſus imperium juveni committit, legato ei patre dato, ne per imperitiam offenderet. Quare adverſus hoſtem profectus, rem fortiter geſſit, & triumphavit.

Φαβωρῖνος. Favorinus, Arelatenſis, Gallus, (Arelatum enim eſt urbs Galliæ) vir omni eruditione exculcus; ſed ſexu ſemivir, quem Hermaphroditum vocant: philoſophiæ

1 Ὑψιστάριος. αἵρ.] De hac hæreſi videndus eſt Gregor. Nazianz. Orat. xix. pag. 289. & Gregor. Nyſſ. Orat. ii. contra Eunomium, pag. 440. quorum verba adducit Suicerus in Theſ. Eccleſ. v. Ὕψιστος.

2 Δαβίδ] Pſalm xcviii. v. 5.

3 Ὑποπόδιον δὲ τοῦ Θεοῦ π.] Hæc ſunt verba Theodereti ad Pſalmum modo laudatum, pag. 792. eademque leguntur ſupra v. Ὑποπόδιον.

4 Φάβιος Πίκτωρ. συγγ.] Hæc ad Polybium refert Valeſius. Cæterum, de Fabio Pictore vide omnino Voſſium *de Hiſtor. Lat.* lib. i. cap. iii.

5 Φαβωρῖνος] De hoc vide eundem Voſſium *de Hiſt. Gr.* lib. ii. cap. x. & Jonſium *de Script. Hiſt. Phil.* lib. iii. cap. vii. Scripſerat inter alia Παντοδαπὴν ὕλην, ex qua Sopater librum iii. Excerptorum compoſuerat, teſte Photio, Cod. clxi.

μένος.

λόγιος· γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος, καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα, εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων ἄπειρον. γέγραπται οὖν αὐτῷ φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικὰ, ὧν πολὺς ἀριθμός. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα. Περὶ τῆς Ὁμήρου φιλοσοφίας. Περὶ Σωκράτους, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης. Περὶ Πλάτωνος. Περὶ τῆς διαίτης τῶν φιλοσόφων· καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

Φαβρίκιος.[1] οὗτος τῆς ἐπὶ τὸν Πύῤῥον σταλείσης δυνάμεως ἀποδείκνυται ἡγεμών· ἀνὴρ πάλαι ἐγνωσμένος τῷ βασιλεῖ, καὶ τῆς αὐτοῦ μεγαλοφροσύνης ἐναργὲς ἐξεννοχῶς σύμβολον. [2] ἀντικαθεζομένων γὰρ ἀλλήλοις τῶν στρατοπέδων, νύκτα φυλάξας ἀνήρ τις, εἴτε ἰατρὸς, εἴτε ἕτερος τῶν περὶ τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως τεταγμένων, ὡς τὸν Φαβρίκιον ἀφίκετο, [3] δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀνελεῖν τὸν Πύῤῥον ὑφιστάμενος, ἤν οἱ τις δοθείη πρὸς αὐτοῦ χρημάτων ὠφέλεια. ὃν ὁ Φαβρίκιος ἀποστυγήσας τῆς ἐγχειρήσεως, ἀποπέμπει τῷ Πύῤῥῳ δέσμιον. ἀγασθεὶς οὖν τὸ πραχθὲν ὁ Πύῤῥος, ἀναβοῆσαι λέγεται· Οὗτός ἐστι, καὶ οὐκ ἄλλος Φαβρίκιος, ὃν δυσχερέστερον ἄν τις ἀποτρέψοι τῆς οἰκείας ἀρετῆς, ἢ τῆς συνήθους πορείας τὸν ἥλιον. ὁ δὲ Πύῤῥος τὸν περὶ τοῦ παντὸς ἀναῤῥίψας κύβον, τοῖς ὅλοις ἐσφάλη.

Φαγανθρώπων. ἀκαθάρτων.

Φαγέδαινα. νόσος λοιμική. καὶ Φαγεδαίνη, εἶδος βοτάνης.

Φαγεῖν ζῶν. [4] Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τὴν ἱππάδα τελῶν, [5] καὶ Φαγεῖν ζῶν, συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις, κοιλιοδαίμων τε, καὶ τηγανοκνισσοθήρας.

Φαγεῖν. γενικῇ. Μὴ μήλου τοπαράπαν φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Σάβα βίῳ. Καὶ, Φάγετε, γενικῇ. Ἔλθετε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων.

Φαγήματα. βρώματα. Εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμήλοις ἐστὶ φαγήματα. ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν καθῆκε.

Φαγόνα.[6] Φίλαυτον. ἄπλαστον. ἔστι δὲ Σύρων ἡ λέξις.

Φάγω. αἰτιατικῇ. καὶ γενικῇ σπανίως. Φάγωμεν, καὶ πίωμεν, τὰ ἐνεργητικὰ, διὰ τοῦ, ω μεγάλου. τὰ δὲ παθητικὰ, φάγονται, καὶ πίονται, διὰ τοῦ ο μικροῦ.

Φαγύλιον. μαρσύππιον.

Φαδεσίδαρον.[7] παιδὸς ἑοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα φόνον.

peritiſſimus, Rhetoricæ vero magis addictus. Floruit ſub Trajano Cæſare, vitamque produxit uſque ad Adriani Imperatoris tempora. Æmulatus eſt Plutarchum Chæronenſem innumeris pene libris conſcribendis. Scripſit & Philoſophica, & Hiſtorica, quorum magnus eſt numerus. Ex ipſius vero libris ſunt & iſti: De Homeri Philoſophia. De Socrate, & arte ejus amatoria. De Platone. De Philoſophorum victu; & alia. Idem etiam dicta ſententioſa ſcripſit.

Φαβρίκιος. Fabricius. Hic belli dux adverſus Pyrrhum deſignatus eſt: vir jampridem ante Regi illi notus, & qui magnitudinem animi ſui inſigni documento probavit. Cum enim caſtra caſtris oppoſita eſſent, vir quidam, ſive medicus, ſive alius quiſpiam regiæ menſæ miniſter, captata noctis opportunitate, Fabricium adiit, promittens, ſe Pyrrhum veneno necaturum eſſe, ſi pecunia ſibi daretur. Quem Fabricius vinctum ad Pyrrhum remittit, nefarium iſtum conatum averſatus. Pyrrhus autem factum hoc admiratus, clara voce exclamavit: *Hic eſt Fabricius & nullus alius, quem difficilius a virtute ſua, quam a curſu ſuo Solem averteris.* Pyrrhus autem, cum de ſumma rerum aleam jeciſſet, bello victus eſt.

Φαγανθρώπων. Homines vorantium. Impurorum.

Φαγέδαινα. Phagedæna. Peſtilens morbus. [Ulcus ſerpens.] Item, genus herbæ.

Φαγεῖν ζῶν. Qui vivit, ut edat. *Junius, equeſtris ordinis homo, qui vivebat, ut ederet, familiaris fuit ſummæ dignitatis viris; ventri & gulæ unice deditus, & ſartaginis nidorem conſectans.*

Φαγεῖν. Edere. [Interdum] genitivo jungitur. *De malo nihil omnino edere.* Quære in Sancti Sabæ vita. Et, Φάγετε, edite, [itidem] genitivo jungitur. *Venite, edite de panibus meis.*

Φαγήματα. Edulia. Cibus. Pabulum. *Vidit faſcem viridium ſpinarum, quæ camelorum ſunt pabulum. Illa vero caput demiſit.*

Φαγόνα. Phagona. Sui ipſius amantem. Inſatiabilem. [Edonem.] Eſt vox Syriaca.

Φάγω. Edo. [Plerumque] accuſativo: rarius genitivo jungitur. Φάγωμεν, & πίωμεν, activa, per ω ſcribuntur. At φάγονται, & πίονται paſſiva, per ο parvum.

Φαγύλιον. Marſupium.

Φαδεσίδαρον. *Dixit autem turbato vultu, gladium filii ſui ſanguine cruentum tenens.*

1 Φαβρίκιος. οὗτος τῆς ἐπὶ τ.] Hæc ſumpta ſunt ex verſione Græca Eutropii, non ea, quam hodie habemus; ſed alia longe vetuſtiore, quæ hodie intercidit. Vide quæ hac de re notavimus ſupra v. Ἀμύνασθαι.

2 Ἀντικαθεζομένων —— πορείας τὸν ἥλιον] Hæc omnia leguntur etiam ſupra, v. Ἀποστυγήσας.

3 Δηλητηρίοις φαρμ. —— ὑφιστάμενος] Vide ſupra v. Ὑφιστάμενος.

4 Ἰούνιος ὄνομα, εἰς τ.] Vide ſupra v. Ἰούνιος.

5 Καὶ φαγεῖν ζῶν] Legendum eſt, διὰ τὸ φαγεῖν ζῶν.

6 Φαγόνα. φίλ.] Nota hæc obſcura mihi eſt: nec quicquam ex penu meo depromere poſſum, quod ad locum hunc illuſtrandum faciat. Quare videat Lector me eruditior & acutior. Pro ἄπλαστος tamen forte ſcribendum eſt, ἄπληστος, i. e. inſatiabilis; quod referetur ad vocem φάγων, φάγωνος, edax, vorax.

7 Φαδεσίδαρον. παιδὸς ἑοῦ φ.] Peſſime. Scribe, & diſtingue:
—————— Φᾶ δὲ, σίδαρον
Παιδὸς ἑοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα φόνου.

Φαέθοντα τόκον. ἐπιφανῆ, καὶ καταπληκτικὴν τὴν πρόσοψιν.

Φαέθων. λάμπων. ἥλιος. [1] Σοφοκλῆς·

Ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς, ἢ
Ποῦ φαέθων ἅλιος,
Εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες
Κρύπτουσιν ἕκηλοι;

Οἷον, οὐκ ἄγουσιν εἰς φῶς τὴν παρανομίαν. καὶ [2] Ὅμηρος·

Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχετο γαίης.

Δείκνυσι δὲ ὁ Ποιητὴς, σφαιροειδῆ εἶναι τὸν κόσμον.

Φαελουρέα.

Φαεσίμβροτος. [3] ὡς φέρουσα φῶς τοῖς ἀνθρώποις.

Φαεσφόρους. φωτοφόρους. φωτὸς παρεκτικάς. γνώσει φωτιζούσας.

Φαεινόν. λαμπρόν. Καὶ πλέγμασι φαεινοῖς ἐκδεχόμενοι τὰ τρωκτά, κάρυα, καὶ βαλάνους.

Φαείνω. λάμπω.

Φαθί. ὀξυτόνως. [4] Ἐξόπισθεν αὐτὸ φαθὶ τοῦ μόλωμεν. Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι.

Φακαί. [5] τὸ ἕψημα τοῦ φακοῦ. θηλυκῶς, ἡ ἑψηθεῖσα. ἀρσενικῶς δὲ, ἡ ἀνέψητος. καὶ παροιμία·

Ἔπειτα [6] πλουτῶν οὐκ ἔθ' ἥδεται φακῇ.
Πρότου δ' ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.

Ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων. καὶ φακὸς, τὸ ὠμὸν ὄσπριον.

Φακὸς [7] ὕδατος. εἶδος ὑδατοδόχου ἀγγείου ὁδοιδίου, ὃ ἀγροικικῶς παρ' ἡμῖν ἀσκοδαῦλα λέγεται. καὶ ἐπεφέρετο παρὰ τοῦ Σαοὺλ, ὅτε ἐδίωκε τὸν Δαβίδ.

Φακᾶς. [8] Φακᾶς Διοσκουρίδης ὁ ἰατρὸς ἐπεκλήθη, διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. παροιμία· Φακοῦ γωνίαν κρατεῖς. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

Φακὸν κόπτεις. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ μὴ ὄντων λέγεται.

Φακεὶ, [9] βασιλεὺς Ἰσραήλ· ὃς ἐπολέμησε [10] τῷ Ἀχαβ, καὶ ἀνεῖλεν ἡμέρᾳ μιᾷ ἄνδρας δυνατοὺς αφ'. καὶ ᾐχμαλώτευσε γυναῖκας καὶ παῖδας ατ'.

Φάκελλον. [11] Φορτίον. ἢ εὐάγκαλον. [12] Θουκυδίδης· Φοροῦντες ὕλης φακέλλους, παρέβαλον ἀπὸ τοῦ χώματος. καὶ Ἰώσηπος· Φακέλλους ὕλης ξηρᾶς περιβαλὼν τῷ χωρίῳ, πῦρ ἐνῆκε. Φάκελλον οὖν, φορτίον. [13] Ὁ δὲ Ἀπόλλων κελεύει ἀποδόσθαι τῷ Νικάνορι

Φαέθοντα τόκον. Illuſtrem, & terribilem aſpectu progeniem.

Φαέθων. Lucens. Splendens. Epithetum Solis. Sophocles: *Ubi ſunt fulmina Jovis, aut ubi ſplendens Sol, ſi [Dii] hæc taciti intuentes, occulta eſſe ſinunt?* Vel, ſi impia facinora hominum non producunt in lucem. Et Homerus: *Poſtquam enim Sol lucidus ſupra terram exortus eſt.* Oſtendit nimirum Poeta, mundum eſſe rotundum.

Φαελουρέα. Phaelurea. [Vide infra v. Φελουρέα.]

Φαεσίμβροτος. Lucem mortalibus ferens. [Epithetum auroræ.]

Φαεσφόρους. Lucem præbentes. Lucem afferentes. Cognitione illuminantes.

Φαεινόν. Lucidum. Splendens. Perlucidum. *Et perlucidis vaſis textilibus excipientes nuces, & glandes, aliaque bellaria.*

Φαείνω. Luceo. Splendeo.

Φαθί. Dic. Acuto notatur in ſyllaba poſteriore. *Dic αὐτὸ poſt μόλωμεν.* Ariſtophanes *Equitibus.*

Φακαί. Lentes coctæ. Nam fœminino genere, Φακῆ, vel Φακῆ, dicitur lens cocta. At maſculino genere, Φακὸς, lens cruda. Et proverbium: *Deinde dives factus non amplius delectatur lente. Ante vero, cum pauper eſſet, omnia devorabat.* Dicitur hoc de iis, qui divites e pauperibus evaſerunt. Et Φακὸς, lens cruda.

Φακὸς ὕδατος. Vas, lenticulæ figuram habens, quo in itinere aqua portari ſolet. Apud nos ruſtice aſcodaula dicitur. Hoc Saul ſecum tulit, cum Davidem perſequeretur.

Φακᾶς. Phacas. Dioſcorides Medicus cognominatus eſt Phacas, propter lentigines, quibus facies ejus obſita erat. Et proverbium: *Lentis angulum tenes.* Dicitur de rebus, quæ fieri nequeunt.

Φακὸν κόπτεις. Lentem ſecas. Dicitur de rebus irritis, & quæ nunquam fieri ſolent.

Φακεί. Phacee, Rex Iſraelis, qui bellum geſſit cum Achabo, & uno die ſuſtulit viros bellatores MD. captivoſque abduxit mulieres & pueros MCCC.

Φάκελλον. Faſciculum. Thucydides: *Ferentes faſciculos lignorum eos de aggere jecerunt.* Et Joſephus: *Materiæ aridæ faſciculis circa caſtellum congeſtis ignem injecit.* [Et Ælianus:] *Apollo vero Nicanori faſciculum*

Fragmentum nimirum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Antipatri in fœminam Lacænam, quæ filium ſuum Demetrium, qui ex acie fugerat, & abjecto clypeo domum redierat, ſtricto gladio occidit. Epigramma iſtud ex Anthologia inedita integrum publici juris fecimus ſupra v. Ἄρης: quo Lectorem remittimus. Vide etiam infra v. Φύρδην.

1 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 117. ut Portus monuit.
2 Ὅμηρος] Il. Λ. v. 734.
3 Φαεσίμβροτος] Homerus Il. Ω. v. 785.
4 Ἐξόπισθεν αὐτὸ φ.] Ariſtophanes *Equit.* ſub initium:
Καὶ δὴ λέγω μόλωμεν. Ἐξόπισθέ νυν
Αὐτὸ φαθὶ τὸ μόλωμεν. ———
5 Φακαί] Rectius ſcripſeris, φακαῖ, cum circumflexo in ultima.
6 Ἔπειτα πλουτ.] Duo hi Senarii leguntur apud Ariſtoph. in *Pluto*, pag. 98. (48. Ed. Baſ. *P.*)

7 Φακὸς ὕδατος] LXX. Interpretes 1 Sam. 26. 12. Καὶ ἔλαβε Δαβὶδ τὸ δόρυ, καὶ τὸν φακὸν τοῦ ὕδατος. Et v. 16. Καὶ νῦν ἴδε δὴ τὸ δόρυ τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ φακὸς τοῦ ὕδατος. Huc Suidas reſpexit.
8 Φακᾶς Διοσκουρ.] Vide ſupra v. Διοσκουρίδης, ubi eadem leguntur.
9 Φακεὶ, βασιλ. Ἰσρ.] Vide IV. *Reg.* cap. XVI.
10 Τῷ Ἀχαβ] Imo, τῷ Ἄχαζ. Vide locum in nota præcedente citatum.
11 Φορτίον. ἢ εὐάγκαλον] Heſychius rectius, φορτίον εὐάγκαλον. i. e. onus, quod manibus facile capi & comprehendi poteſt. Hoc enim ſenſu τὸ εὐάγκαλον hic capiendum eſt: quamvis fatear, vocem illam apud meliores ſcriptores ea ſignificatione adhiberi non ſolere.
12 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. LXXVII.
13 Ὁ δὲ Ἀπόλλων κελ.] Fragmentum hoc eſſe Æliani, diſcimus ex ipſo Suida ſupra, v. Βάλλων.

Φάκελ-

φάκελλον βύβλου υ΄ χρυσῶν, καὶ τέφραν ἐργάσασθαι, καὶ βρέξαντα τῷ τῆς Μαιώτιδος λίμνης ὕδατι, ἐπιπλάσαι τοὺς ὀφθαλμούς.

papyri CD *aureis vendi jubet, cineremque inde paratum aqua paludis Mæotidis humectari, oculiſque illini.*

Φάκελλος. τὸ τῆς κεφαλῆς φόρημα, ὃ καὶ φακιόλιον λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ δεσμὸς τῶν καλάμων.

Φάκελλος. Faſcia capitis: quæ & φακιόλιον dicitur. Item, faſciculus calamorum, [& alius cujuſque rei, φάκελλος] dicitur.

Φακιόλιον. [1]Κρέων ἐν τῷ ά τῶν Ῥητορικῶν, κορδύλην φησὶ καλεῖσθαι παρὰ Κυπρίοις τὸ κεφαλῆς περιείλημα· ὃ δὴ παρ᾽ Ἀθηναίοις καλεῖται [2]κρώβυλον· παρὰ δὲ Πέρσαις, κιδάριον.

Φακιόλιον. Faſcia. Creon libro I. *Rhetoricorum* dicit, faſciam capitis apud Cyprios appellari κορδύλην: quæ apud Athenienſes vocatur κρώβυλος; & apud Perſas, κιδάριον.

Φάλα. κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

Φάλα. Galeæ ornamentum. Conus galeæ.

Φαλαγγαρχία. αἱ δύο Μεραρχίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐννενήκοντα ἕξ. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατός φασιν. οἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. νῦν δὲ, φαλαγγάρχης.

Φαλαγγαρχία. Phalangarchia. Id eſt, duæ Merarchiæ, quæ ſunt quater mille & nonaginta ſex virorum. Hoc nonnulli vocant & cornu ſegmentum: alii, partem. Olim autem & ſtrategia appellabatur. Dux eorum [olim dicebatur] Strategus: nunc vero, Phalangarches.

Φάλαγγες. στίχες. τάξεις. οἱ δὲ, τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. λέγεται καὶ [3]τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα· καὶ νεὼς ὑπερείσματα. ἔνιοι καὶ τὸ στρογγύλον ξύλον, καὶ σύμμετρον, φαλάγγιον. λέγεται καὶ τοῦ ζυγοῦ ὁ κανὼν, φάλαγξ. καὶ ἐπὶ τῆς νεὼς ἡ ἀποβάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δὲ, ὃν ἔνιοι καλοῦσι φαλάγγιον. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς, φαλάγγια.

Φάλαγγες. Phalanges. Ordines militares. Quidam ſic vocant multitudinem armatorum, ex pluribus ordinibus conſtantem. Sic etiam digitorum articuli vocantur: itemque, ligna, quæ navibus fulcri loco ſupponuntur. Nonnulli quoque lignum teres, quo ſuppoſito naves in mare deducuntur, φαλάγγιον vocant. Regula item libræ, φάλαγξ dicitur: nec non, ſcala nautica. Araneus quoque, quem nonnulli φαλάγγιον vocant. Item, corvi apud Atticos phalangia dicuntur.

Φάλαγγες. αἱ τάξεις. παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι. Φάλαγγες δὲ, αἱ τῶν νηῶν, παρὰ τὸ σπᾷν εἰς ἅλα.

Φάλαγγες. Phalanges. Ordines militares. Dictæ autem φάλαγγες, a πελάσαι ἄγχι, i. e. prope accedere. Phalanges vero navium, [dictæ ſunt quaſi σπάλαγγες,] a σπᾷν εἰς ἅλα: quod ſcilicet naves in mare trahant.

Φάλαγξ. θηλυκῶς, ὁ ἀράχνης. [4]Πλάτων Ἑλλάδι· Ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τούτοις τοῖς λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοισιν ἡ φάλαγξ ὑφαίνει.

Φάλαγξ. Phalanx. Genere fœminino, aranea. Plato in *Hellade: Similes ſunt leges noſtræ tenuibus iſtis telis, quas in parietibus aranea ſuſpendit.*

Φάλαγξ. ἀράχνιόν τι. λέγουσι δὲ φάλαγγας καὶ τὰ [5]ἄκρα τῶν δακτύλων· ὥσπερ λέγει Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις·

Εἱλίσσετε [6]δακτύλων φάλαγγες
Ἱστότονα πηνίσματα.

Καὶ στρατιωτικὴ τάξις, ἐκ [7]μ΄ ἀνδρῶν. [8]Λεύκιος δὲ ὁ Ὕπατος, οὐχ ἑωρακὼς φάλαγγα τοπαράπαν, ἀλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ Περσέως, πολλάκις ἀνθωμολογεῖτο πρός τινας τῶν ἐν τῇ Ῥώμῃ, μηδὲν ἑωρακέναι φοβερώτερον Μακεδόνων φάλαγγος· καίτοι γε πολλοὺς οὐ μόνον τεθεαμένος, ἀλλὰ καὶ κεχειρισμένος ἀγῶνας, εἰ καί τις ἄλλος.

Φάλαγξ. Phalanx. Araneæ ſpecies. Dicunt & phalangas, ſummas digitorum partes. Ariſtophanes *Ranis*: *Deducitis digitis araneæ ſtamina.* Item, phalanx vocatur ordo militaris, ex XL. viris conſtans. *Lucius autem Conſul, cum phalangem nunquam ante vidiſſet, ſed tunc primum in exercitu Perſei; apud quoſdam Romanos ſæpe confeſſus eſt, ſe nihil vidiſſe phalange Macedonica terribilius: quamvis non ſolum multa prælia, ſi quiſquam alius, vidiſſet, ſed etiam commiſiſſet.*

Φαλαγγηδόν. δίκην τάξεως.

Φαλαγγηδόν. Phalangis inſtar.

Φαλάγγια. ζῶόν τι τῶν δακέτων ἐστὶ τὸ φαλάγγιον.

Φαλάγγια. Phalangia. Phalangium eſt animalculum quoddam venenoſum.

1 Κρέων ἐν τῷ ά τῶν Ῥητορ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Κιδάριον.

2 Κρώβυλον] Rectius, κρώβυλος, genere maſculino. Cæterum, vocem κρώβυλος aliud communiter ſignificare, ac Suidas ex Creonte hic docet, vel Lexica vulgata doceant.

3 Τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα] Paulo poſt Suidas φάλαγγας ſignificare ait, τὰ τῶν δακτύλων ἄκρα. Confer Lexica vulgata.

4 Πλάτων Ἑλλάδι· Ἐοίκασιν ἡμ.] Euſtathius ad Il. N. pag. 924. 8. Αἴλιος δὲ Διονύσιος παράγει τοιαύτην (χρῆσιν τῆς φάλαγξ ὀνόματος) ἐκ τῆς Κωμικοῦ Πλάτωνος· Ἐοίκασιν ἡμῖν οἱ νόμοι τοῖσι λεπτοῖς ἀραχνίοις, ἃ τοῖσι τοίχοις ἡ φάλαγξ ὑφαίνει. De fragmenti autem hujus metro, quod prorſus turbatum eſt, reſtituendo deſpero.

5 Τὰ ἄκρα τῶν δακτύλων] Sic etiam legitur apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Ranas*, pag. 274. (181. Ed. Baſ. *P.*) qui eadem habet. Paulo tamen ante Suidas τὸ φάλαγγας exponit, τὰ τῶν δακτύλων ἄρθρα.

6 Εἱλίσσετε δακτύλων φαλ.] Ariſtophanes loco laudato:

———————— Αἵ θ᾽ ὑπωρόφιοι
Εἰειειειειλίσσετε δακτύλοις φάλαγγες
Ἱστότονα πηνίσματα.

Hinc Suidas emendandus eſt.

7 Ἐκ μ΄ ἀνδρῶν] Peſſime a librariis hic erratum eſt. Phalanx enim veterum multo plures continebat milites, ut vel pueris notum eſt. Vide omnino Ælianum in *Tacticis*, cap. IX.

8 Λεύκιος δὲ ὁ Ὕπατος οὐχ ἑωρ.] Fragmentum hoc Fulv. Urſinus & Caſaubonus Polybio tribuunt. Vide etiam ſupra v. Ἀνθωμολογησάμεθα.

Φαλαγ

Φαλαγγίτης.

Φαλακρός. καὶ Φαλακρότερος εὐδίας.

Φαλακρὸν τίλλεις. ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

Φαλακρώματα.

Φάλανθοι. Φαλακροί. ἄνθος γὰρ, ἡ λευκὴ θρίξ.

Φάλαρα. τὰς περιμετωπίδας. τοὺς ἀσπιδίσκους. τὴν κόσμησιν τὴν κατὰ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, τὰ περὶ τὰς γνάθους σκεπάσματα.

Φάλαρις, Ἀκραγαντῖνος, τυραννήσας Σικελίας ὅλης κατὰ [1] τὴν νβ'. ὀλυμπιάδα. [2] ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ. Αἰλιανός φησι περὶ τούτου. [3] Ὅτι Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς ὁ πατὴρ ἀναβολὴν θανάτου ἐψηφίσαντο ἔτη δύο Φαλάριδι, ἀνθ' ὧν ἡμέρως Χαρίτωνι καὶ Μελανίππῳ προσηνέχθη.

Φαλλαίκιον. [4] ποίημα αὐτοσχέδιον, ἐπὶ τοῦ Φαλλοῦ ᾀδόμενον. καὶ Φάλλαικος.

Φάλεκ. κατὰ τὴν προφητικὴν φωνὴν, τὸ ἥμισυ λέγει τοῦ χρόνου τῆς Χριστοῦ παρουσίας. ἀπὸ γὰρ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἐπὶ Νῶε, ἔτη ͵βσμβ'. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἕως τοῦ Φάλεκ, ἔτη ψνή. ὡς γίνεσθαι ἔτη τρισχίλια. ἀπὸ γὰρ κτίσεως κόσμου μέχρι τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτη ἑξακισχίλια.

Φαληρεύς. πολίτης ἐκ Φαλήρων. Φάληρον δὲ, λιμὴν τῆς Ἀττικῆς.

Φαληριόωσα. [5] εἰς ὕψος ἐπαιρομένη.

Φαληρίς. ὄρνις λιμναία. ἐσχημάτισται δὲ παρὰ τὸ φάλον. καὶ Φαληρῖται, ἔθνος.

Φάληροι. δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος. ἀφ' οὗ ὁ δημότης, Φαληρεύς.

Φαλῆς. [6] ὡς Ἑρμῆς. Φαλῆς, Φαλῆτος. ὥσπερ Ὅμηρος ἥρμοσε κατάπληξιν τῇ φυγῇ, καὶ ἑταίραν αὐτῆς ἔφησεν εἶναι, Θεσπεσίη ἔχε φύζα, εἰπὼν, φόβου κρυόεντος ἑταίρη· οὕτω καὶ ὁ Κωμικὸς ἐκεῖθεν λαβὼν τὰς ἀφορμὰς, Διονύσου Φαλῆν ἑταῖρον εἶναί φησι. ἀκόλουθα γὰρ Διονυσιακοῦ πότου τὰ ἀφροδίσια. [7] Φαλλίονες δὲ εἰς τιμὴν τοῦ Διονύσου οὕτω καλούμενοι, ἀπὸ τῶν Φαλλῶν τοῦ Διονύσου. Πολλίωνας δὲ ὕστερον αὐτοὺς παραφθείραντες τὸ ὄνομα ὀνομάζουσι.

Φαλλικά. τὰ ἐπὶ τοῦ Φαλλοῦ ᾀδόμενα μέλη.

Φαλίσκοι. ἐν τῷ Ἁρμοσταί.

Φαλκίδιος. [8] νόμος ἐστὶ παρὰ Καίσαρος τεθεὶς Γαΐου Ὀκταβίου, πλείστην καὶ νῦν ἰσχὺν ἔχων εἰς τὰς τῶν κλήρων διαδοχὰς, παρὰ Φαλκιδίου τοῦ δημάρχου εὑρημένος.

Φαλαγγίτης. Phalangites. Legionarius.

Φαλακρός. Calvus. Et, Calvior cœlo ſereno.

Φαλακρὸν τίλλεις. Calvum vellis. Dicitur de iis, qui fruſtra laborant.

Φαλακρώματα. Calvities. Calvitium.

Φάλανθοι. Calvi. Ἄνθος enim, albus capillus.

Φάλαρα. Phaleræ. Frontalia equorum. Scutula. Ornamenta, quibus equorum frontes ornantur. Apud Herodotum vero ſic vocantur tegumenta genarum.

Φάλαρις. Phalaris, Agrigentinus, qui totius Siciliæ tyrannus fuit Olympiade LII. Scripſit epiſtolas prorſus admirabiles. Ælianus de eo dicit: *Apollinem & Jovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogaſſe, quod Charitonem & Melanippum clementer tractaſſet.*

Φαλλαίκιον. Phallæcium. Poema extemporaneum, quod in Phallum canitur.

Φάλεκ. Phalec. Secundum propheticam vocem ſignificat dimidium temporis uſque ad adventum Chriſti. Nam ab Adamo uſque ad diluvium Noe, ſunt anni 2242. A diluvio uſque ad Phalec, anni 758. Ex quibus colligitur ſumma annorum ter mille. Nam a condito mundo uſque ad aſſumptionem Domini noſtri JESU CHRISTI, ſunt anni ſexies mille.

Φαληρεύς. Phalereus. Civis Phalerorum, ſive Phaleri. Phalerum vero, portus eſt Atticæ.

Φαληριόωσα. [Albicans. Spumoſa.] In altum elata.

Φαληρίς. Phaleris. Avis paluſtris. Dicta eſt autem a nomine φάλον, quod ſignificat galeæ conum. Et Phaleritæ, nomen gentis.

Φάληροι. Phaleri. Populus tribus Antiochidis: cujus popularis dicitur Phalereus.

Φαλῆς. Phales, Phaletis. [Dicitur in nominativo] ut Ἑρμῆς. Quemadmodum Homerus metum cum fuga conjunxit, ejuſque ſocium eſſe dixit, quum ait: [*Græcos vero*] *divinitus immiſſa tenebat fuga, timoris frigidi ſocia:* ſic etiam Comicus occaſione inde ſumpta Phalem Bacchi ſocium eſſe dixit. Potum enim Bacchicum venus ſequi ſolet. Phalliones vero in honorem Bacchi ſic vocabantur, a Phallis Bacchi. Poſtea autem voce corrupta eos Pollionas vocabant.

Φαλλικά. Carmina phallica. Sive, carmina, quæ in phallum canebantur.

Φαλίσκοι. Phaliſci. In voce Ἁρμοσταί.

Φαλκίδιος νόμος. Falcidia lex. Ea a Cæſare Cajo Octavio lata eſt, maximam etiam nunc auctoritatem habens in hæreditatum ſucceſſionibus: a Falcidio Tribuno plebis inventa.

1 Κατὰ τὴν νβ'. ὀλυμπ.] De Phalaridis ætate fuſe & docte diſputat vir magni nominis, mihique amiciſſimus Rich. Bentlejus, in Diſſertat. de Phalaridis Epiſt. pag. 27. & ſeqq. ad quem Lector remittendus eſt.

2 Ἔγραψεν ἐπιστολὰς θαυμασίας πάνυ] Hæ Epiſtolæ hodie adhuc exſtant. Sed eas eſſe ſpurias, & Phalaridis nomen mentiri, tam claris argumentis probavit modo laudatus Richardus Bentlejus in eruditiſſima Diſſertatione de Phalaridis Epiſtolis, ut æquum & cordatum Lectorem ſententiæ ejus facile ſubſcripturum eſſe putem.

3 Ὅτι Λοξίας δὲ καὶ Ζεὺς ὁ π.] Fragmentum hoc Æliani legitur etiam ſupra v. Ἀναβολή.

4 Φαλλαίκιον] Alias, φαλλικόν. Vide paulo poſt v. Φαλλικά.

5 Φαληριόωσα] Homerus Il. N. v. 799. κύματα φαληριόωντα dixit.

6 Φαλῆς. ὡς Ἑρμῆς.———τὰ ἀφροδίσια] Hæc totidem verbis leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 384.

7 Φαλλίονες] Scribendum eſt, φαλλίωνες, per ω in ſyllaba penultima.

8 Φαλκίδιος. νόμος ἐστὶ π.] Vide Lexica Juridica, quæ hac de re accuratius & fuſius agunt.

Φάλκων, Φάλκων⊙. ὄνομα. καὶ εἶδος ἱέρακος.

Φαλκωνίλλα. ὄνομα κύριον.

Φάλον. τὸ περιμετωπίδιον.

Φάλος. [1]Βῶλος. ἢ λόφος. ἢ ὑπερέχουσα πέτρα ἐν θαλάσσῃ.

Φαλλοφόροι, [2]Ἰθύφαλλοι, Αὐτοκάβδαλοι. ἰδέαι μουσικῶν. καὶ οἱ μὲν κιττοῦ στέφανον ἐφόρουν. οἱ δὲ Ἰθύφαλλοι προσωπεῖα μεθυόντων εἶχον, καὶ χειρίδας ἀνθινάς, καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν. οἱ δὲ Φαλλοφόροι ἐκ βύβλου δερματίῳ ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι.

Φαλλοί. μόρια δερμάτινα. ἢ ξύλον ἐπίμηκες, ἔχον ἐν τῷ ἄκρῳ σκύτινον αἰδοῖον.

Φαλλοί. [Φαλλὸς,] αἰδοῖον σύκινον. [3]ὕστερον δὲ ἐκ δερμάτων ἐρυθρῶν, σχῆμα αἰδοίου ἔχων ἀνδρῴου. καὶ τοῦτο ἑαυτοῖς περιτέμενοι ἔν τε τοῖς τραχήλοις, καὶ μέσοις τοῖς μηροῖς, ἐξωρχοῦντο, τιμὴν τῷ Διονύσῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις ἄγοντες.

Φαλλοί.[4] τὰ ἐπὶ τῶν περικεφαλαιῶν λαμπρὰ ἀσπιδίσκια. Λόφοι δὲ, αἱ τριχώσεις.

Φαμέας.[5] ὄνομα κύριον. Τὰς [6]προφυλακὰς δὲ βλέπων ὁ Φαμέας, ὢν οὐκ ἄψυχος, ἐξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς.

Φαμέν. λέγομεν.

Φάμωσα. [7]Ἀπέσκωπτον δὲ εἰς Ἰοβιανὸν ᾠδαῖς καὶ παρῳδίαις καὶ τοῖς λεγομένοις Φαμώσοις.

Φανάς. τὰς ἐκλάμψεις. ἢ λαμπράς.

Φάναι ἐν αὑτῷ. ὑπολαμβάνειν. τὸ δὲ λέγειν, ἑτέρῳ δηλοῦν.

Φάναι. εἰπεῖν. Φᾶναι δὲ, ἀντὶ τοῦ λάμψαι.

Φανερῶ. αἰτιατικῇ. καὶ Φανερῶς. ἐναργῶς. ἑτοίμως. [8]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Φανερῶς ἠκούσατέ μου.

Φανή. λαμπρά. καθαρά. [9]Ἀριστοφάνης·

Ἵνα μὴ γ' ἐγχέσαιμ' εἰς τὴν σισύραν· Φανὴ γὰρ ἦν.

Φάνης.[10] ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσηνέχθη ὁ Φάνης, αἰδοῖον ἔχων περὶ τὴν πυγήν. ὃν ἔλεγον ἔφορον τῆς ζωογόνου δυνάμεως. [11]καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος ἑτέρου, καταπίνοντα πάντας τοὺς Θεοὺς, ὡς τὸν Κρόνον.

Φάλκων. Falco. Nomen [proprium.] Item, accipitris genus.

Φαλκωνίλλα. Falconilla. Nomen proprium.

Φάλον. Frontale. Sive, ornamentum frontis.

Φάλος. Gleba. Vel, criſta. Vel, ſcopulus in mari eminens.

Φαλλοφόροι, Ἰθύφ. Phallophori, Ithyphalli, & Autocabdali. Genera Muſicorum. Et Autocabdali quidem coronam hederaceam geſtabant. Ithyphalli autem larvas ebriorum habebant, & manicas variis coloribus diſtinctas, tunicamque talarem. Phallophori vero cortice bybli faciem velabant, hedera violiſque coronati.

Φαλλοί. Phalli. Penes coriacei. Vel, lignum oblongum, habens in ſummo penem coriaceum.

Φαλλοί. Phalli. [Phallus erat] penis ficulneus. Poſtea vero phallus ex pellibus rubris conficiebatur, penis figuram habens: quem collis & mediis femoribus circumligantes, in Bacchanalibus in honorem Bacchi ſaltabant.

Φαλλοί. Splendentes clavi in galeis. [Vel, coni galearum.] Λόφοι vero, ſunt criſtæ galearum.

Φαμέας. Fameas. *Fameas vero excubias cernens, quamvis non eſſet homo timidus, prælium tamen cum Scipione declinavit.*

Φαμέν. Dicimus.

Φάμωσα. Libelli famoſi. *Jovianum autem inſectabantur carminibus, & parodiis, & libellis, qui famoſi dicuntur.*

Φανάς. Coruſcationes. Splendores. Vel, ſplendidas.

Φάναι ἐν αὑτῷ. Dicere intra ſe ipſum. Id eſt, Exiſtimare. Putare. Cogitare. At λέγειν, alteri dicere.

Φάναι. Dicere. At Φᾶναι, [cum circumflexo in penultima,] lucere, ſplendere.

Φανερῶ. Accuſativo jungitur. Manifeſto. Declaro. Et Φανερῶς, manifeſte, evidenter. Ariſtophanes *Nubibus:* [*O valde venerandæ Nubes,*] *manifeſte audiviſtis me.*

Φανή. Lucida. Splendida. Pura. Ariſtophanes: *Ne cacarem in ſiſyram. Nitebat enim.*

Φάνης. Phanes. Hic in Orphicis introducitur, penem habens juxta nates: quem dicebant præſidem eſſe generatricis facultatis. Et Ericapæus alterius facultatis præſes eſſe dicebatur. Saturnum vero omnes Deos devoraſſe ajunt.

1 Βῶλος] Heſychius, βόλος, per ο in ſyllaba prima.

2 Φαλλοφόροι, Ἰθύφαλλ.] Hæc ſumpta ſunt ex Athenæi *Dipnoſoph.* lib. XIV. cap. IV. pag. 622. ut monuimus etiam ſupra v. Σιμός, ubi eadem leguntur.

3 Ὕστερον δὲ ἐκ δερμ.] Hæc totidem pene verbis leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. pag. 139.

4 Φαλλοί] Lege, Φαλοί, per unum λ.

5 Φαμέας] An, Φαβίας, ut ſupra? Τὸ β enim & μ ſæpe a librariis confundi ſolent.

6 Τὰς προφυλακὰς δὲ βλ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἄψυχος.

7 Ἀπέσκωπτον δὲ εἰς Ἰοβ.] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 845. ubi locum integrum habes. Vide etiam ſupra v. Ἰοβιανός.

8 Ἀριστοφάνης Νεφέλαις] Pag. 76. Ed. Baſ. ubi ſic legitur:

Ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερῶς ἠκούσατέ μου καλέσαντος.

9 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 734. (493. Ed. Baſ. P.) ubi rectius ſic legitur:

Ἵνα μὴ 'γχέσαιμ' εἰς τὴν σισύρ.

10 Φάνης. ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς εἰσην.] Hæc leguntur etiam apud Nonnum in Gregor. Nazianz. *Stelit.* pag. 154, 155. unde ea Compilator noſter ſumpſit. Pertinet enim hæc nota ad verba illa Gregorii Nazianz. Orat. III. adverſus Julianum, pag. 104. Ἐπὶ πᾶσι ὁ Φάνης τε, καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος, καὶ ὁ πάντας καταπίνων τοὺς ἄλλους, &c. Cæterum, de Phanete & Ericapæo plura legere licet apud viros doctiſſimos, Theodor. Canter. *Var. Lect.* lib. I. cap. XXVI. Iſmaelem Bulliald. ad Theonem Smyrnæum, pag. 286. & Rich. Bentlejum in accuratiſſima Diſſertatione ad Joann. Antioch. Malel. p. 3.

11 Καὶ ὁ Ἠρικαπαῖος ἑτ.] Locus hic eſt prorſus mutilus & corruptus, qui apud Nonnum loco laudato rectius ſic legitur: Ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἠρικαπαῖον λέγουσιν ἑτέρας ἔφορον εἶναι δυνάμεως. τὸ δὲ, Ὁ πάντας καταπίνων Θεοὺς, οὐ λέγει περὶ τοῦ Ἠρικαπαίου, ἀλλὰ περὶ τοῦ Κρόνου. Hinc Suidas ſupplendus & emendandus eſt.

Φανίας, ἢ Φαινίας, Ἐρέσιος, φιλόσοφος Περιπατητικὸς, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια΄ ὀλυμπιάδος, καὶ μετέπειτα, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος. καὶ Φανίας, ὄνομα κύριον, ἕτερος, τῶν ἐστρατηγηκότων τις οὕτως ἐκαλεῖτο.

Φάνιον.[1] τόπος, εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλον.

Φανόδημος. ὄνομα κύριον.

Φανός. Φαεινός. κατὰ συγκοπήν. καταγγέλλων, καὶ φανερῶν τὰ πράγματα, καὶ μηνύων. ἢ ἀπὸ τοῦ φαίνειν, ὅ ἐστι συκοφαντεῖν.

Ὅπως[2] ἔσομαί σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

Φανὸν δὲ, πᾶν τὸ φαῖνον ἐκάλουν. [3] Ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπάδας κατεσκεύαζον. διὸ λέγεται, φανὸς ἀμπέλου.

Φανοστράτη. θηλυκόν. [4] Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιρῶν, ταύτην φησὶν ἐπονομάζεσθαι Φθειροπύλην· ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς πύλης ἑστῶσα ἐφθειρίζετο.

Φανότερον. λαμπρότερον.

Φανοτεῦσιν. [5] Ὡμολόγησε τὴν ἄκραν αὐτοῖς παραδώσειν τὴν ἐν τοῖς Φανοτεῦσι.

Φανῶν. κατηγορήσων. [6] Ἀριστοφάνης·

Μικρός γε μῆκος οὗτος, ἀλλ᾽ ἅπαν κακόν.

τὸν Νίκαρχόν φησι.

Φαντάζομαι. συκοφαντοῦμαι. Ἀριστοφάνης. οἱ παλαιοὶ τὸ φαντάζεσθαι ἐπὶ τοῦ φαίνειν ἔλεγον.

Φαντασία. ὑπόληψις. [7] Εἰδὼς γὰρ, ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ᾽ ἑαυτοῦ, πλείω ἡρμόσατο πρὸς τὴν ὑπόθεσιν ἐνδεχομένως. Καὶ αὖθις· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς πράξεις.

Φαντασία.[8] γνωστικὴ, καὶ ὀρεκτικὴ, καὶ ζωτικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς. Φαντασία, καὶ ἡ αἴσθησις. διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων· ὅτι ἡ μὲν αἴσθησις πρὸς τὸ ἐκτὸς ἀποτείνεται· ἡ δὲ φαντασία ἔνδον ἔχει τὴν γνῶσιν. καὶ ἡ μὲν αἴσθησις τὸ παρὸν μόνον, καὶ ὃ ἀντιλαμβάνεται ἔξωθεν, τοῦτο οἶδεν. ἡ δὲ φαντασία διὰ τῆς αἰσθήσεως λαμβάνουσα τῶν αἰσθητῶν τοὺς τύπους, ἐν ἑαυτῇ τούτους ἀναπλάττει. ὅθεν καὶ παθητικὸν νοῦν ὁ Ἀριστοτέλης αὐτὴν καλεῖ. νοῦν μὲν, ὡς ἔνδον ἔχουσαν τὸ γνωστὸν, καὶ ἁπλῇ προσβολῇ, ὥσπερ ἐκεῖνος, ἐπιβάλλουσαν. παθητικὸν δὲ, διότι μετὰ τύπων, καὶ οὐκ ἀσχηματίστως γινώσκει. ἐκλήθη δὲ φαντασία, οἱονεὶ ſine figuris res cognoſcat. Dicta eſt autem

Φανίας. Phanias, aut Phænias, Ereſius, Phi loſophus Peripateticus, Ariſtotelis diſcipu lus. Vixit Olympiade CXI. & poſtea, ſu Alexandro Macedone. Fuit & alter Phaſia qui imperator exercitus fuit.

Φάνιον. Phanium. Locus, in quem ſordes & purgamenta conjiciebantur.

Φανόδημος. Phanodemus. Nomen propriun

Φανός. Per ſyncopen, pro Φαεινός. [Lucidu Splendidus. Item,] qui aliquid denuntia & manifeſtat, & indicat. [A Φαίνειν, in lu cem edere, oſtendere.] Vel, a Φαίνειν, defe re, accuſare. [Item, nomen proprium viri. *Ut ſim tibi Phanus, ſcriba litium.* Φανὸν autei vocant omne, quod lucet. Ex viteis ver ſarmentis lampades conficiebant. Quare Co micus dicit, *Lampas vitea.*

Φανοστράτη. Phanoſtrate. Nomen fœmin Apollodorus in libro de meretricibus Ath nienſibus ait, hanc vocatam fuiſſe Phtheiro pylen, quod ad portam ſtans pediculos ca peret.

Φανότερον. Lucidius. Splendidius.

Φανοτεῦσιν. Phanotenſibus. *Promiſit ſe a cem Phanotenſium illis traditurum eſſe.*

Φανῶν. Accuſaturus. Delaturus. Ariſtopha nes: [*Venit nos accuſaturus,*] *ſtatura quide parvus, ſed totus ex malo conflatus.* De N carcho hæc Comicus dicit.

Φαντάζομαι. Accuſor. A calumniatoribus a magiſtratum deferor. Ariſtophanes. Veter enim Φαντάζεσθαι ponebant pro Φαίνεσθαι.

Φαντασία. Opinio. *Cum ſciret opinionem eſ de ſe, quaſi pecuniam ſecum haberet, ea, qu e re fore videbantur, paravit, prout tempu & occaſio ſinebant.* [Item, Φαντασία, pomp ſplendidus apparatus, vel comitatus.] *R mani vero cum magno comitatu magnaque con miſeratione populi ad res gerendas prodibant.*

Φαντασία. Phantaſia. Facultatum anim aliæ cognitionis cauſa ſunt; aliæ, appetit onis; aliæ, vitæ. Et cognitionis quidem cau ſæ ſunt, Phantaſia, & Senſus. Differunt ta men inter ſe. Nam Senſus ad externa ten dit: Phantaſia vero intra ſe res cognoſcit Et Senſus præſentia tantum, & ea, quæ ex trinſecus percipit, novit: Phantaſia vero ac ceptas a Senſu rerum ſenſibilium formas in tra ſe refingit. Quare etiam *mentem paſſiva* Ariſtoteles eam vocat. *Mentem* quidem, quo ea, quæ cognoſcit, intra ſe habeat, & ſim plici apprehenſione res apprehendat, ut illa *Paſſivam* vero, quod per formas, & no Φαντασία, quaſi Φανςασία. Phantaſia enim eſ

1 Φάνιον. τόπος, εἰς ὃν τ.] Eadem legas apud Etymologum.

2 Ὅπως ἔσομαί σ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Equit.* pag. 357. (253. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ἐκ δὲ τῶν ἀμπελίνων τὰς λαμπ.] Hæc nota pertinet ad locum illum Ariſtoph. in *Lyſiſtrata*, pag. 855. (548. Ed. Baſ. *P.*)

Τῆς ἀμπέλου δ᾽ ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθεῖσα.

4 Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ περὶ τ.] Eadem de Phanoſtrate refert Athenæus lib. XIII. cap. VI. pag. 586. a quo Suidas hæc mutuatus eſt. Vide etiam Harpocrationem, & Etymologum, qui eadem ex Athenæo in Collectanea ſua transtulerunt.

5 Ὡμολόγησε τὴν ἄκρ.] Hæc ſunt verba Polybii l. V. c. XCVI. eademque leguntur ſupra v. Πρᾶξις: ut Pearſonius etiam obſervaverat.

6 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 414. (297. Ed. Baſ. *P.*)

Καὶ μὴν ὁδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

Μικρός γε μῆκος οὗτος. Ἀλλ᾽ ἅπαν κακόν.

7 Εἰδὼς γὰρ, ὅτι φαντ.] Fulv. Urſinus fragmentum hoc Polybi tribuit.

8 Φαντασία, γνωστικὴ, & ὀρ.] Articulus hic ſumptus eſt ex Phil pono in lib. I. Ariſtotelis de An. A. 2. a. ut Pearſonius obſerva rat. Cæterum, initium hujus loci corruptum eſt & mutilum, quo apud Philoponum rectius ſic legitur: Τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς δυνάμεων, αἱ μέν εἰσι γνωστικαί. αἱ δὲ ζωτικαὶ καὶ ὀρεκτικαί. καὶ γνωστικαὶ ἡ φαντασία καὶ αἴσθησις.

Φανςα

φαντασία τις ἐστι. φαντασία γάρ ἐστιν, ἡ τῶν φανέντων στάσις. ἵστησι γὰρ ἐν αὐτῇ τὰ ἔξω φανθέντα. ἑκάτερα δὲ αὐτῶν περὶ μερικὰ ἀποτείνεται. ¹ τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν· οὐ μὴν πᾶν λευκόν. ² διαφέρει δὲ, ὅτι ἡ μὲν τὸ ἔξω· ἡ δὲ, τὸ ἐντὸς οἶδε. καὶ ἡ μὲν φαντασία τῶν πέντε αἰσθήσεων δέχεται τοὺς τύπους. ἑκάστη δὲ τῶν αἰσθήσεων μόνον τὸ ἴδιον αἰσθητὸν γινώσκει.

Φαντασία ³ καὶ Φάντασμα διαφέρει. φάντασμα μὲν γάρ ἐστι, δόκησις διανοίας, οἷα γίνεται κατὰ τοὺς ὕπνους. φαντασία δὲ, τύπωσις ἐν ψυχῇ· τουτέστιν, ἀλλοίωσις. οὐ γὰρ δεκτέον τὴν τύπωσιν, οἱονεὶ τύπον σφραγιστῆρος· ἐπεὶ ἀνένδεκτόν ἐστι πολλοὺς τύπους κατὰ τὸ αὐτὸ ⁴ περιγίνεσθαι. νοεῖται δὲ φαντασία, ἡ ἀπὸ ὑπάρχοντος κατὰ τὸ ὑπάρχον ἐναπομεμαγμένη, καὶ ἐναποτετυπωμένη, καὶ ἐναπεσφραγισμένη, οἷα οὐκ ἂν γένοιτο ἀπὸ μὴ ὑπάρχοντος. τῶν δὲ φαντασιῶν αἱ μέν εἰσιν αἰσθητικαί· αἱ δὲ οὔ. αἰσθητικαὶ μὲν, αἱ δι' αἰσθητηρίου, ἢ αἰσθητηρίων λαμβανόμεναι. οὐκ αἰσθητικαὶ δὲ, αἱ διὰ τῆς διανοίας, καθάπερ καὶ τῶν ἀσωμάτων, καὶ τῶν ἄλλων τῶν λόγῳ λαμβανομένων.

Φαντασίωνος.

Φάος. Φῶς.

῏Ω ⁵ φάος ἁγνὸν, καὶ γῆς
Ἰσόμοιρος ἀὴρ· ὥς μοι
Πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
Πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου
Στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων,
Ὁπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ.

Ἡ Ἠλέκτρα φησί. λέγει δὲ, ὅτι οὐ διαλείπω νυκτὸς καὶ ἡμέρας κλαίουσα. Καὶ αὖθις·

Ἥδιστον ⁶ φάος ἡμέρας
Ἔσται τοῖσι παροῦσι.

Καὶ ζήτει ἐν τῷ Φόως.

Φάων. Φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. ⁷ τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθῆναί φασι σὺν πολλοῖς καὶ Σαπφὼ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν· καὶ ἀποτυχοῦσαν, ῥίψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

Φάραγξ. τὸ τῆς γῆς βάραθρον, ὅπερ, ὅταν ὕδωρ δέξηται, ἀφανίζει αὐτό.

Φάραγξ. ἡ κοιλότης τῆς γῆς. ἀρσενικῶς. ⁸ Τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφορὰν ἀποκλίνοντος, διὰ τὸν παραβραβεύοντα φάραγγα. τουτέστι, διορίζοντα. Φάρυγξ δὲ, φάρυγγος, γράφουσιν οἱ πολλοί.

Φαραώ. οὕτως ἐκαλοῦντο πάντες οἱ βασιλεῖς Αἰγύπτου, ἀπὸ τοῦ πρώτου Φαραώ.

Φαρές. ὄνομα κύριον.

Φαρισαῖοι. ⁹ οἱ ἑρμηνευόμενοι Ἀφωρισμένοι· παρὰ

rerum viſarum ſtatus. Intra ſe enim ea ſiſtit, quæ extrinſecus apparuerunt. Utrumque vero horum circa res particulares verſatur. Nam hoc vel illud album novit: non vero omne album. Differunt autem, quod ille quidem (i.e. Senſus) externa; hæc vero (i.e. Phantaſia) interna novit. Et Phantaſia quidem quinque Senſuum formas recipit. Singuli vero ſenſus ſuum tantum ſenſibile norunt.

Φαντασία καὶ Φάντ. Phantaſia & phantaſma differunt. Phantaſma enim viſum eſt mentis, quale in ſomniis nobis offertur. Phantaſia vero eſt formæ in animo impreſſio: hoc eſt, animi quædam commutatio. Neque enim impreſſio hæc ſimilis eſſe putanda eſt figuræ, quæ a ſigillo imprimitur. Fieri enim non poteſt, ut plures formæ eodem tempore in eadem re exiſtant. Phantaſia autem ea eſſe intelligitur, quæ ex eo, quod eſt, ſicut eſt, expreſſa, & effićta, & ſignata eſt: qualis ex eo, quod non eſt, effingi nequeat. Phantaſiarum vero aliæ ſunt ſenſibiles; aliæ non. Senſibiles ſunt illæ, quæ per ſenſus inſtrumentum, vel inſtrumenta ſenſuum accipiuntur. Non ſenſibiles vero ſunt illæ, quæ animo percipiuntur; veluti rerum incorporearum, & eorum, quæ ratione tantum percipiuntur.

Φαντασίωνος. Phantaſionis. [Genitivus, a recto Φαντασίων.]

Φάος. Idem, quod Φῶς. Lumen. [Sophocles:] *O lumen purum, & terræ æqualis aer! Quoties me vidiſtis lamentantem, plagiſque crebris adverſum pectus cruentantem, cum obſcura nox deſiiſſet.* Electra hæc dicit. Ait autem, ſe neque noctu, neque interdiu plorandi finem facere. Et iterum: *Jucundiſſima lux erit iis, qui aderunt.* Quære in v. Φόως.

Φάων. Phaon. Dicitur hoc de [juvenibus] formoſis & ſuperbis. Ajunt enim Phaonem adamatum fuiſſe cum ab aliis multis, tum etiam a Sappho; non illa poetria, ſed Leſbia quadam: eamque ſpe ſua fruſtratam de Leucade rupe ſe præcipitem dediſſe.

Φάραγξ. Terræ barathrum, quod, quum aquam recepit, eam ita abſorbet, ut non amplius appareat.

Φάραγξ. Terræ cavitas. [Terræ hiatus. Profunda vallis.] Eſt generis maſculini. *Perſis vero impreſſionem [Romanorum] declinantibus, propter profundam vallem, quæ utrumque exercitum dirimebat.* Vulgo autem ſcribitur Φάρυγξ, Φάρυγγος.

Φαραώ. Pharao. Sic omnes Ægypti Reges vocabantur, a primo Pharaone.

Φαρές. Phares. Nomen proprium.

Φαρισαῖοι. Phariſæi. Id eſt, ſi vocem inter-

1 Τὸ γὰρ λευκὸν οἶδεν] Philoponus rectius, τόδε γὰρ τὸ λευκὸν οἶδεν.

2 Διαφέρει] Scribe, Διαφέρουσι: ut habet Philoponus.

3 Φαντασία καὶ Φάντασμα διαφ.] Hæc omnia leguntur apud Laertium in *Zenone Citt.* num. 50, 51. unde ea Suidas mutuatus eſt: ut Pearſonius quoque obſervaverat.

4 Περιγίνεσθαι] Scribendum eſt, περὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθαι. ut habet Laertius.

5 ῏Ω φάος ἁγν.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Electra*, pag. 84. ut Portus monuit.

6 Ἥδιστον φάος ἡμ.] Ariſtoph. *Equit.* pag. 346. (243. Ed. Baſ. P.)

7 Τοῦ γὰρ Φάωνος ἐρασθ.] Confer Noſtrum ſupra, v. Σαπφὼ Λεσβία.

8 Τοῦ Περσικοῦ τὴν ἐπιφ.] Hæc ſunt verba Theophyl. Simocattæ, lib. II. cap. VIII. eademque leguntur ſupra v. Παραβραβεύοντα.

9 Φαρισαῖοι. οἱ ἑρμην. ———— κατὰ νόμον Φαρισαῖος] Hæc omnia αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Cedrenum, pag. 261.

Τῷ

τὸ μερίζειν καὶ ἀφορίζειν ἑαυτοὺς τῶν ἄλλων ἁπάντων, εἴς τε τὸ καθαρώτατον τοῦ βίου, καὶ ἀκριβέστατον, καὶ εἰς τὰ τοῦ νόμου ἐντάλματα. Φαρὲς γὰρ κατὰ τὴν Ἑβραΐδα γλῶτταν ἀφορισμὸς ἑρμηνεύεται, ἢ διακοπή. τὸν δὲ αὐτὸν βίον μετήρχοντο καὶ οἱ Γραμματεῖς· παρ' οἷς καὶ πολιτεία ἡ αὐτή, ἐγκράτειά τε, καὶ παρθενία, νηστεία δὶς τοῦ σαββάτου, ξεστῶν καὶ πινάκων καὶ ποτηρίων καθαρισμοί, ἀποδεκατώσεις τε, καὶ ἀπαρχαί, καὶ ἐνδελεχεῖς εὐχαί. ὑπεξαιρουμένων δηλονότι τῶν θαυμασίων Ἐσσαίων, ὡς κρειττόνων σφόδρα, καὶ λίαν ὑπερκειμένων. ἣν δὴ καὶ Φαρισαϊκὴν ὡς ἀρίστην πολιτείαν ὁ Παῦλος ζηλώσας, [1] εὖ μάλα σεμνύνεται, φάσκων· Ἰσραηλίτης εἰμί, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος. Ἐκάθευδον δὲ οἱ Φαρισαῖοι ἐπὶ στενῶν σανίδων, ἢ ἐπ' ἀκανθῶν, ἢ ἐπὶ χαλίκων· διὰ τὸ δῆθεν μὴ παθεῖν τι σωματικόν, ἢ κλαπῆναι δι' ὀνειράτων, καὶ εἰς ῥύσιν πεσεῖν [2] σώματος. ἀλλὰ εἱμαρμένη καὶ ἀστρονομία σφόδρα παρ' αὐτοῖς ἐχρημάτιζεν.

Φαρισεύς, καὶ Φαρισαῖος.

Φαρέτρα. βελοθήκη. οἱονεὶ [3] βάρος τῶν τιτρωσκόντων. τουτέστι, περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ φέρεσθαι.

Φαρμακός. μυρεψός. καὶ ὁ σκευάζων δηλητήρια φάρμακα.

Φαρμακεῖς. [4] τοὺς οἰνοχόους. Τούσδε ἡγησάμενοι φαρμακεῖς καὶ πιστεύσαντες τεθνάναι τοὺς καθεύδοντας, τοὺς Αἰτωλοὺς ἀπέκτειναν. † Φαρμακεῦσι τε πατρῴοις πολλὰ ὡμιληκυῖα.

Φαρμακεία λέγεται, ὅταν διά τινος σκευασίας θανατηφόρου, πρὸς φίλτρον, ἢ ἄλλως, δοθῇ ποσὶ διὰ στόματος· Γοητεία δέ, καὶ μαγεία, καὶ φαρμακεία, διαφέρει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Γοητεία.

Φαρμακείας. γοητείας. [5] Πάντα δ' ἦν πλήρη κεχρημένης φαρμακείας, ῥιπτούντων ἑαυτοὺς εἰς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν.

Φαρμακίας. ὄνομα κύριον.

Φάρμακον. παραμυθία. ὁμιλία. θεραπεία. εἴρηται ἀπὸ τοῦ φέρειν ἅμα ἄκος. ἢ εἴρηται ἀπὸ τῶν ἀνθέων. λέγεται φάρμακον, καὶ ὅπερ Μῆδοι νάφθαν καλοῦσι· Ἕλληνες δέ, Μηδείας ἔλαιον. [6] Ἀγγεῖον δὲ θείου τε καὶ ἀσφάλτου ἐμπλησάμενοι, καὶ φαρμάκου, ὅπερ Μῆδοι νάφθαν καλοῦσι. Καὶ αὖθις· Πίσσα τε ἦν, καὶ θεῖον, καὶ ὅσα φάρμακα δυνατὰ ἦν κινῆσαι φλόγα πολλήν. [7] Ἀριστοφάνης· Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται. ὡς τοῦ Λυσικράτους φαρμάκῳ τινὶ μελαίνοντος τὰς πολιὰς αὐτοῦ.

preteris, Separati: quod ſe ab omnibus aliis diſtinguerent & ſepararent, ut vitam puriſſimam & accuratiſſimam ſecundum Legis præcepta agerent. Phares enim in lingua Hebraica Separationem, vel Abſciſſionem ſignificat. Eandem vitæ rationem & Scribæ tenuerunt: quippe quibus eadem erant inſtituta; continentia nimirum, vita conjugii expers, jejunatio bis in ſeptimana, ſextariorum & patellarum & poculorum elutio, decimæ, primitiæ, & aſſiduæ preces. Excipiendi tamen ſunt admirabiles illi Eſſæi, quippe qui [Phariſæos exactæ vitæ ratione] longe ſuperabant. Cæterum, Paulus Phariſaicam vivendi rationem, ut optimam, ſe ſectatum eſſe gloriatur, dicens: *Iſraelita ſum, de Tribu Benjamin, Hebræus ex Hebræis, ſecundum Legem Phariſæus.* Dormiebant autem Phariſæi in exiguis tabulis, vel in ſpinis, vel in ſcrupulis; ne ſcilicet corporis voluptates ſentirent, neve per ſomnia deciperentur, ſeminisve fluxu polluerentur. Apud eoſdem Fatum & Aſtronomia magni fiebant.

Φαρισεύς, & Φαρισαῖος. Idem. Phariſæus.

Φαρέτρα. Pharetra. Sagittarum theca. Sic dicta, quod ſit quaſi φάρος, i. e. veſtimentum & tegmen vulnerantium. [Φάρος autem dictum eſt] a φέρεσθαι, i. e. ferri.

Φαρμακός. Unguentarius. Item, veneficus.

Φαρμακεῖς. [Veneficos. Item,] eos, qui vinum infundunt. Pocillatores. *Cum exiſtimaſſent hos eſſe veneficos, & crederent eos, qui dormiebant, eſſe mortuos, Ætolos interfecerunt. † Cum paternis veneficis diu verſata.*

Φαρμακεία. Hæc dicitur, cum letale aliquod pharmacum, ad amorem conciliandum, vel alia de cauſa, edendum bibendumve alicui datur. Veneficium. Γοητεία vero & μαγεία & φαρμακεία differunt. Quære in v. Γοητεία.

Φαρμακείας. Veneficii. Incantationis. *Hominibus quaſi malo carmine incantatis, omnia plena erant eorum, qui ſe in puteos ac per ſcopulos præcipitabant.*

Φαρμακίας. Pharmacias. Nomen proprium.

Φάρμακον. [Pharmacum. Medicamentum.] Solatium. Colloquium. Curatio. Dictum eſt a φέρειν ἅμα ἄκος: quod ſimul medelam afferat. Vel dictum eſt a floribus. Pharmacum etiam dicitur, quod Medi naphtham vocant; Græci vero, Medeæ oleum. *Cum autem vas implevissent ſulphure, & bitumine, & materia illa, quam Medi naphtham vocant.* Et iterum: *Pix erat, & ſulphur, & pharmaca, quæ ingentem flammam excitare poterant.* Ariſtophanes: *Neque ſi pharmacum illud coqueres, quo Lyſicrates ſe denigrat.* Lyſicrates enim fuco quodam canos ſuos denigrabat.

1 Εὖ μάλα σεμνύνεται] Sic etiam Cedrenus. At ſenſus ſupplendi gratia ſcribendum potius eſt, ὡς αὐτὸς εὖ μάλα σεμνύνεται.

2 Σώματος] Malim, σπέρματος.

3 Βάρος] Scribe, φάρος. Vide infra h. v.

4 Τοὺς οἰνοχόους] Interpretatio mira, & prorſus inſolens: ad quam confirmandam nihil faciunt exempla ſubjuncta.

5 Πάντα δ' ἦν πλ.] Hæc ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Excerptis a Valeſio editis, pag. 185. Ibi locum integrum vide. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Περιπέτεια.

6 Ἀγγεῖον δὲ θείου τε καὶ ἀσφ.] Fragmentum hoc depromptum eſt ex Procop. *de Bello Goth.* lib. vi. cap. xi.

7 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 746. (501. Ed. Baſ. P.)
——— Οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον
Ἕψουσ' ἔτυχες, ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
Vide etiam ſupra v. Λυσικράτης.

Φαρ-

Φαρμακός.[1] ὁ ἐπὶ καθαρμῷ τινι πόλεως ἀναιρούμενος· ὃν λέγουσι κάθαρμα. καὶ Φαρμακοῖσιν. [2] Ἀριστοφάνης· Καὶ πονηροῖς κἀκ πονηρῶν εἰς πάντα χρώμενος, οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ οὐδὲ Φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως χρήσαιτ' ἄν. Τουτέστι, τοῖς λεγομένοις καθάρμασι.

Φαρμακός. Sic dicebatur ille, qui urbis alicujus luſtrandæ & expiandæ cauſa occidebatur: quem etiam κάθαρμα vocant. Piaculum publicum. Et Φαρμακοῖσι, piaculis. Ariſtophanes: *Improbis hominibus & malo genere natis ad omnia utimur: quibus civitas ante vix piaculorum loco uſa fuiſſet.*

Φάρμακος.[3] ὄνομα κύριον. [4] Λυσίας φησί. [5] Δύο ἄνδρας Ἀθήνησιν ἐξῆγον, καθάρσια ἐσομένους τῆς πόλεως ἐν τοῖς Θαργηλίοις· ἕνα μὲν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν, ἕνα δὲ, ὑπὲρ τῶν γυναικῶν. ὅτι δὲ ὄνομα κύριόν ἐστι ὁ Φάρμακος, δῆλον. ἱερὰς γὰρ φιάλας τοῦ Ἀπόλλωνος κλέψας, καὶ ἁλοὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἀχιλλέα, κατελεύσθη· καὶ τὰ τοῖς Θαργηλίοις ἀγόμενα τούτων [6] ἀποτμήματά ἐστιν. Ἴστρος ἱστορεῖ. [7] Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λέγοντος· Οὗτος οὖν αὐτὸν ἐξαιρήσεται ὁ Φαρμακός· Δίδυμος προπερισπᾷν ἀξιοῖ τοὔνομα. ἀλλ' ἡμεῖς οὐχ εὕρομεν οὕτω ταύτην χρῆσιν. [8] Φαρμάκοντα δὲ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου ἔφη. ἔτι δὲ Φαρμάκων, ὁ ὑπὸ φαρμάκων βεβλαμμένος· ὡς καὶ Θεόφραστος ἐν ιε΄. Νόμων ὑποσημαίνει.

Φάρμακος. Pharmacus. Nomen proprium. [Sic item dicitur ille, cujus cæde civitas expiatur.] Vox exſtat apud Lyſiam. Duo viri Athenis in feſto Thargeliorum educebantur, qui morte ſua civitatem expiarent: unus pro viris; & alter pro mulieribus. Φάρμακος autem eſſe nomen proprium viri, manifeſtum eſt. Is enim phialas Apollini ſacras furatus, cum ab Achille ſacrilegii convictus fuiſſet, lapidibus obrutus eſt. Et quæ in feſto Thargeliorum fiunt, horum ſunt imitatio. Auctor eſt Iſter. Demoſthene autem in oratione contra Ariſtogitonem dicente: *Hic igitur veneficus eum [pœnæ] eximet:* Didymus cenſet, nomen Φαρμακὸς illic in penultima circumflectendum eſſe. At nos uſum hunc nuſquam invenimus. Demoſthenes autem in oratione de Corona, Φαρμάκοντα dixit. Φαρμάκων autem eſt ille, qui veneno læſus eſt: ut & Theophraſtus lib. xv. *Legum* indicat.

Φαρμακούς. τοὺς δημοσίᾳ τρεφομένους· οἳ ἐκάθαιρον τὰς πόλεις τῷ ἑαυτῶν φόνῳ. [9] Ἀριστοφάνης·

[Εἰ τούσδ' ἐπίτηδες] ὥς-
Περ δημοσίους τρέφεις
Ἐν τῇ πνυκί·
Κᾆθ', ὅταν μή σοι τύχοι ὄψον ὂν,
Τούτων ὃς ἂν ᾖ παχὺς,
Θύσας, ἐπιδειπνεῖς.

Φαρμακούς. Piacula publica. Sive, homines, qui publice alebantur, ut cæde ſua urbes luſtrarent. Ariſtophanes: [*Si hos conſulto*] *tanquam piacula publica alis in Pnyce: deinde vero, cum deeſt tibi opſonium, ex hiſce aliquem, qui pinguis fuerit, mactatum cœnas.*

Φαρμάκοισι. παρ' Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ βαφαῖς.

Φαρμάκοισι. Apud Herodotum ponitur pro coloribus, vel tincturis.

Φαρμάξας. ποτίσας. γοητεύσας. καὶ Φαρμαχθεὶς, ἡ μετοχή.

Φαρμάξας. [Qui veneno infecit. Qui aliquo colore tinxit.] Qui potum præbuit. Qui incantavit. Et Φαρμαχθεὶς, participium. Veneno infectus.

Φαρμάττων. γοητεύων. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἐκδειματῶν καὶ Φαρμάττων σφίσι τὸ στρατόπεδον.

Φαρμάττων. Incantans. *Hic homo copias ipſorum terrens & incantans.*

Φαρμουθί.[10] παρ' Αἰγυπτίοις μὴν, ὁ κατὰ Ῥωμαίους Ἀπρίλλιος.

Φαρμουθί. Pharmuthi. Menſis apud Ægyptios, qui, ſecundum Romanos, eſt Aprilis.

Φάρμουτις. ποταμὸς, ὁ τῇ Νικαίᾳ παραῤῥέων.

Φάρμουτις. Pharmutis. Fluvius Nicæam præterfluens.

Φᾶρος. ἱμάτιον. περιβόλαιον. ἀπὸ τοῦ Φέρεσθαι. ἢ τῇ ὑφῇ ἀρηρέναι. λέγεται δὲ ἐπὶ γυναικός.

Φᾶρος. Veſtis. Pallium. Amiculum. A verbo Φέρεσθαι, i.e. ferri. Vel, quod textura ſit aptatum corpori. Dicitur autem de veſte muliebri

1 Φαρμακός. ὁ ἐπὶ καθαρμ.] Vide omnino Meurſium in *Græc. Fer.* v. Θαργήλια.

2 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 246. (159. Ed. Baſ. P.)

Καὶ πονηροῖς, κἀκ πονηρῶν, εἰς ἅπαντα χρώμεθα,
Ὑστάτοις ἀφιγμένοισιν· οἷσιν ἡ πόλις πρὸ τοῦ
Οὐδὲ Φαρμακοῖσιν εἰκῇ ῥᾳδίως ἐχρήσατ' ἄν.

Hinc Suidam emendabis & ſupplebis.

3 Φάρμακος. ὄνομα κ.] Ex Harpocratione: ſed apud quem legitur Φαρμακὸς, cum accentu in ultima.

4 Λυσίας] In oratione κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας, teſte Harpocratione: cujus orationis fragmentum hodie adhuc exſtat inter orationes veterum Oratorum ab Henr. Steph. editas, pag. 103. & ſqq. Notandum autem eſt, cum in cod. MS. fragmentum iſtud eſſet ἀκέφαλον, & proxime præcederet alterius orationis fragmentum, fine carens, Stephanum exiſtimaſſe, utrumque fragmentum ad eandem orationem pertinere: quod ſecus eſt. Nam prius quidem fragmentum pertinet ad orationem Lyſiæ, Ὑπὲρ Καλλίου ἱεροσυλίας, ut titulus præfixus docet. Poſterius autem, ad orationem κατ' Ἀνδοκίδου ἀσεβείας: ut vel ex Harpocratione patet, qui in nota propoſita orationem iſtam Lyſiæ expreſſe laudat. Locus enim oratoris, ad quem Grammaticus iſte reſpexit, exſtat in fine fragmenti modo dicti, pag. 108. & ſic habet: Νῦν οὖν χρὴ νομίζειν τιμωρουμένους, καὶ ἀπαλλαττομένους Ἀνδοκίδου, τὴν πόλιν καθαίρειν, ἀρὰς ἀποπέμπειν καὶ ἀποδιοπομπεῖσθαι, καὶ ΦΑΡΜΑΚΟ'Ν ἀποπέμπειν, καὶ ἀλιτηρίου ἀπαλλάττεσθαι. Id eſt: *Nunc igitur exiſtimandum eſt, ſi pœnas ab Andocide exigamus, eumque e medio tollamus, nos urbem luſtrare, diraſque depellere & procurare, & piaculum a nobis amandare, patriamque a peſte liberare.*

5 Δύο ἄνδρας Ἀθ.] Confer Helladium ad Photium, pag. 1589. 1591.

6 Ἀποτμήματα] Etymologus recte, ἀπομιμήματα: quam lectionem in verſione expreſſi.

7 Δημοσθένους δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογ.] Pag. 501. ſed ubi pro ἐξαιρήσεται, rectius legitur, ἐξαιτήσεται.

8 Φαρμάκοντα] Sic etiam Etymologus. At Harpocratio, φαρμακῶντα.

9 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 353. (249. Ed. Baſ. P.)

10 Φαρμουθί. παρ' Αἰγ.] Vide Joſeph. *Antiq. Jud.* lib. 11. cap. v. ſub. fin.

Φάρος. ποταμὸς Κιλικίας· οὗ τὸ εὖρος πλέθρων τριῶν. καὶ Πύραμος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος σταδίου. καὶ Χάλος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος, πλέθρου· πλήρης ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾳέων.

Φάρος. ἀρσενικῶς λεγόμενος, τὸν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φάρον σημαίνει· ὃν ἀνέστησεν ἐπὶ Πτολεμαίου βασιλέως Αἰγύπτου Σώστρατος, Δεξιφάνους, Κνίδιος, ἐν Φάρῳ, τῇ νήσῳ Πρωτέως· ὅτε καὶ Πύῤῥος ὁ Ἀχιλλέως τὴν δυναστείαν τῆς Ἠπείρου παρείληφε.

Φαρσαλίσι.

Καὶ[1] τὸν Ἀχιλλείοις Φαρσαλίσιν Ἕκτορα πώλοις
Ὀστέα Δαρδανικῷ δρυπτόμενον πεδίῳ.

Φάρσος. κλάσμα. τρύφος. ῥάκος. πτερύγιον. ἀκρωτήριον.

——— Καὶ[2] φιλοδούπου
Φάρσος ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαΐνεο.

Φάρυγξ,[3] Φάρυγγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγεται, σημαίνει τὴν κυρίως φάρυγγα. ἡ δὲ ἐστὶν ἀχανία, ἡ μετὰ τὴν τῆς γλώττης ῥίζαν. ὅτε δὲ ἀρσενικῶς, σημαίνει πολλάκις τὸν [4]λάρυγγα. ἔστι δὲ ὁ λάρυγξ, τὸ ἔσχατον τῆς τραχείας ἀρτηρίας, ὅπερ ὑπὸ τῶν τριῶν χόνδρων περιέχεται· τοῦ τε ἀρυταινοειδοῦς καλουμένου, καὶ τοῦ [5]θηλοειδοῦς, καὶ τοῦ ἀνωνύμου· οἵ τινες συστελλόμενοι καὶ διαστελλόμενοι ὑπὸ τῶν ἐκεῖ μυῶν, τὴν φωνὴν ῥυθμίζουσιν. ὑπὸ γὰρ τῆς τοιᾶσδε τύπων ἀναστολῆς καὶ διαστολῆς, ἢ μᾶλλον, ἢ ἧττον, εἰδοποιεῖται ἡ φωνὴ κατά τε τὸ ὀξὺ, καὶ τὸ βαρὺ, καὶ εἴ τι ἄλλο εἶδος περὶ αὐτὴν θεωρεῖται.

Φαλαγγίνδην. ὡς ἀριστίνδην. σκώπτοντες γὰρ τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορευτῶν Ἀττικοὶ οὕτω λέγουσι.

Φάς. εἰπών.

Φασάηλος. ὄνομα κύριον.

Φάσγανον. ξίφος.

Καὶ[6] ψήκτρας ἄκλιεν ἀπέπλυσε, καὶ [7]λιποκόπρους
Φασγανίδας, καὶ τοὺς [8]συλόνυχας.

Φάσηλις. ὄνομα νήσου. καὶ Φασηλίτης, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς νήσου. Καὶ παροιμία· [9]Φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων τίθεται. Φασηλίτας γὰρ τάριχον [10]τῷ Καλαβρῷ θύειν, φησὶ Καλλίμαχος ἐν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις.

Ἄφελε τῶν Φασηλῶν, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας.

Φασί. λέγουσι.

Φᾶσις. ὄνομα ποταμοῦ Σκυθίας. καὶ, λέξις, μήνυσις.

Φάρος. Pharus, Ciliciæ fluvius, cujus latitudo eſt plethrorum trium. Et Pyramus, fluvius, cujus latitudo eſt unius ſtadii. Et Chalus, fluvius, cujus latitudo eſt unius plethri; magnorum & manſuetorum piſcium plenus.

Φάρος. Pharus. Cum eſt generis maſculini, ſignificat turrim Alexandriæ vicinam; quam ſub Ptolemæo Ægypti Rege Soſtratus, Dexiphanis filius, Cnidius, in Pharo, inſula Protei, exſtruxit: quo tempore & Pyrrhus, Achillis filius, regnum Epiri ſuſcepit.

Φαρσαλίσι. Pharſalicis. [In Epigrammate:] *Et Hectorem, cujus oſſa a Pharſalicis Achillis equabus in campo Dardanico raptata & lacerata fuerunt.*

Φάρσος. Fragmentum. Fruſtum. Pannus. Pinna. Promontorium. In Epigrammate: *Et ſtrepitum amantem pannum, ſimul & manubrio carentem oleagino* [*arthropedam.*]

Φάρυγξ, φάρυγγος. Quum genere fœminino dicitur, proprie dictam pharyngem ſignificat, i. e. fauces, quæ ſunt poſt linguæ radicem. Quum vero eſt generis maſculini, ſæpe ſignificat idem, quod λάρυγξ. Λάρυγξ autem eſt extrema pars aſperæ arteriæ, quæ tribus cartilaginibus continetur; ea ſcilicet, quæ ἀρυταινοειδὴς dicitur; & ea, quæ θυρεοειδής; & tertia, quæ nomine caret. Hæ cartilagines, cum a muſculis, qui illic ſunt, contrahuntur & diducuntur, vocem temperant. Prout enim vel magis vel minus contrahuntur & diducuntur: ita vel acuta efficitur vox, vel gravis; & ſi qua alia ſoni ſpecies in voce ſpectatur.

Φαλαγγίνδην. Formatum eſt, ut ἀριστίνδην. Sic enim Attici dicunt, choreutarum helluationem cavillis inſectantes.

Φάς. Fatus. Loquutus.

Φασάηλος. Phaſaelus. Nomen proprium.

Φάσγανον. Gladius. Enſis. [Et Φασγανίς, culter. In Epigrammate:] *Et ſtrigilem abjecit, & pinguedinem ſecantes cultros, & ſcalpella, quibus ungues reſecantur.*

Φάσηλις. Phaſelis. Inſulæ nomen. Et Phaſelites, inſulæ ejus incola. Et proverbium: *Phaſelitarum ſacrificium.* De vilibus & incruentis ſacrificiis dicitur. Phaſelitas enim ſalſamenta Calabro [Deo] immolare dicit Callimachus in *Barbaricis Inſtitutis.* † *Aufer phaſelorum, mulier, tres chœnices.*

Φασί. Dicunt. Ajunt.

Φᾶσις. Phaſis. Nomen fluvii in Scythia. I-

1 Καὶ τὸν Ἀχιλλ.] Eſt pars Epigrammatis in Homerum, quod integrum legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 386.

2 Καὶ φιλοδούπου φάρσ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Phaniæ, quod integrum exſtat in Anthologia inedita. Illic autem ſic legitur:

Ἀλκιμος ἀρχεῖφιον κεισοδοπίδιι, τὴν φιλόδουπον
Φάρσος, ἅμα στελεοῦ χῆρον ἐλαΐνεο
Ἀρθρεμπίδαν, &c.

Confer Nos ſupra ad v. Ἀρχεῖφια.

3 Φάρυγξ, φάρυγγος. ὅτε μὲν θηλυκῶς λέγ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Joan. Philopono in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, M. I. a. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

4 Λάρυγγα] Philoponus, φάρυγγα. Et mox, φάρυγξ, pro λάρυγξ.

5 Θηλοειδοῦς] Corrupte, pro θυρεοειδοῦς. Philoponus habet, θυρεοειδοῦς.

6 Καὶ ψήκτρας ἄκ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Phaniæ, quod ex cod. MS. integrum publici juris fecimus ſupra v. Ἄκιν.

7 Λιποκόπρους] In Anthologia inedita legitur, λιποκόπτας.

8 Συλόνυχας] In cod. MS. Epigrammatum legitur, συλόνυχας ὄνυχας. Sed ſcribendum eſt, συλόνυχας σόνυχας, ut monuimus etiam ſupra ad v. Συλόνυχας: ubi locum hunc illuſtramus.

9 Φασηλιτῶν θῦμα. ἐπὶ τ.] Eadem habet Zenobius.

10 Τῷ Καλαβρῷ] Quis ſit ille Deus Calaber, haud ſane mihi conſtat. Mich. Apoſtolius habet, Καλάβρῳ. At Zenobius ſimpliciter, τοῖς Θεοῖς.

ἡ δη-

ἢ δημόσιον ἔγκλημα. Φήμη. λόγος. Μηδαμῆ μηδὲ Φάσιν ὑπάρχειν νοπδος. καὶ Φασιανοὶ, οἱ οἰκήτορες τοῦ τόπου. καὶ Φασιανοὶ κατάλογοι, οἱ ἀπὸ τοῦ Φάσιδος, παρὰ Μενάνδρῳ.

Φασιάδης.

Φασιανικός. [1] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν·

Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.

συκοφάντης. παρὰ τὸ Φαίνειν. μετὰ Φασιανῶν εὑρισκόμενος. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ὄνομα. ἔπαιξε δὲ, παρὰ τὸ Φαίνεσθαι αὐτοῦ τὸ σκῶρ. Φασιανὸς οὖν, ὁ συκοφάντης, παρὰ τὴν Φάσιν. ἢ παρὰ τὸ Φαίνειν. ἔστι δὲ καὶ πόλις Σκυθίας Φᾶσις, ὁμώνυμος τῷ ποταμῷ.

Φασιανοί. ἀλεκτρυόνες. καὶ ὄρνιθές τινες. [2] Ἀριστοφάνης·

——————— Εἰ δοίης γέ μοι

Τοὺς Φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

Ἐπὶ τῶν εἴς τι πρᾶγμα ἀπαγορευόντων. Οὐκ εἰσὶ δὲ ἵπποι Φασιανοί· ἀλεκτρυόνες μέν τοι. [3] ἵπποι δέ τινες εἰσὶν, ἀλεκτρυόνας κεχαραγμένοι. τούτους οὖν λέγει. Λεωγόρας δὲ, ὄνομα κύριον, εἷς τῶν Ἀθήνησι πολιτευομένων τότε. πατὴρ δὲ οὗτος ἦν Ἀνδοκίδου τοῦ ῥήτορος. ἄδηλον δὲ, εἰ καὶ ὄρνεα ἔτρεφεν ὁ Λεωγόρας. ἔνιοι δὲ ἀξιοῦσιν ἵππους εἶναι τοὺς Φασιανούς. καὶ εἴπερ ἐστὶ τοῦτο μὴ κατεψευσμένον, οἰκεῖον ἂν εἴη τοῦτο τῆς τοῦ νεανίσκου σπουδῆς. οἱ δὲ περὶ Ἀρχίλοχον, ὀρνίθων τι γένος. ὁ δὲ Λεωγόρας τρυφερός τις. [4] Πλάτων λέγει·

Ὦ θεῖε Μόρυχε· νέως γὰρ εὐδαίμων ἔφυς,
Καὶ Γλαυκέτης, ἢ [5] ψῆττα, καὶ Λεωγόρας·
Οἳ [6] ζῆτε τερπνῶς, οὐδὲν ἐνθυμούμενοι.

Εὔπολις ἐν Αὐτολύκῳ, ὡς καὶ διὰ Μυῤῥίναν ἑταίραν τὰ χρήματα ἀποβεβληκότα. Φασιανοὶ δὲ, οἱ ἔχοντες ἐν τοῖς μηροῖς Φασιανὸν ἵπποι. Φᾶσις δέ ἐστι ποταμὸς Σκυθίας, ὅπου καλοὶ ἵπποι γίνονται. Φάσις δὲ, καὶ μήνυσις, ἀγγελία. καὶ κλίνεται Φάσιος. Φάσις ἐστὶν, ἣν ποιεῖταί τις πρὸς τὸν δοκοῦντα ὑπορύττειν δημόσιον μέταλλον, ἢ χωρίον, ἢ οἰκίαν, ἢ ἄλλο τι τῶν δημοσίων. ἔτι δὲ καὶ οἱ τοὺς ἐπιτρόπους τῶν ὀρφανῶν αἰτιώμενοι παρὰ τοῖς ἄρχουσιν, ὡς οὐ δεόντως μεμισθωκότας τὸν ὀρφανικὸν οἶκον, προφαίνειν λέγονται.

tem, declaratio, indicatio, delatio. Vel, publica accuſatio, fama, rumor. Et Phaſiani vocantur accolæ fluvii Phaſidis. Et, Φασιανοὶ κατάλογοι, [milites] a Phaſide fluvio profecti: apud Menandrum.

Φασιάδης. Phaſiades. [Patronymicum.]

Φασιανικός. Phaſianicus. Ariſtophanes *Avibus: Phaſianicus ego ſum, qui cacavi.* Quaſi diceret, ſycophanta. A Φαίνειν, accuſare, deferre. Vel, qui cum phaſianis reperitur. Per jocum autem hoc dixit [Comicus,] quod ſtercus ejus appareret. Phaſianus igitur [jam dicitur] ſycophanta. A nomine Φάσις, accuſatio, delatio. Vel, a Φαίνειν, accuſare, deferre. Eſt autem Phaſis & urbs Scythiæ, idem nomen habens, quod fluvius.

Φασιανοί. Phaſiani. Galli quidam. Vel, aves quædam. Ariſtophanes: *Etiamſi dares mihi phaſianos, quos alit Leogoras.* Dicitur hoc in eos, qui ſe aliquid præſtare poſſe negant. Non ſunt autem equi phaſiani, ſed galli quidam. [Aliter. Phaſiani hic ſunt] equi quidam, quibus nota phaſianorum impreſſa eſt. Hos igitur intelligit. Leogoras vero eſt nomen proprium viri, qui fuit unus ex illis, qui tunc Athenis Rempubl. adminiſtrabant: pater Andocidis oratoris. Incertum autem eſt, an Leogoras aves phaſianos quoque aluerit; nonnullis exiſtimantibus, phaſianos hic equos eſſe. Quod ſi verum eſt, conveniet hoc ſtudio adoleſcentis. Archilochus vero dicit, intelligi quoddá avium genus. Erat autẽ Leogoras homo delicatus & mollis. Plato inquit:

O divine Moryche: nunc enim beatus es,
Et Glaucetes, anas, & Leogoras:
Qui jucunde vivitis, de nulla re ſolliciti.

Eupolis in *Autolyco* dicit, eum, cum in Myrrhinam meretricem profuſior eſſet, patrimonium ſuum diſſipaſſe. Phaſiani vero ſunt equi, notam phaſiani femoribus impreſſam habentes. Phaſis autem eſt fluvius Scythiæ, ubi pulchri equi gignuntur. Φάσις etiam eſt, delatio, accuſatio, denuntiatio. Et declinatur, Φάσιος. Φάσις autem eſt actio, quam quis inſtituit adverſus eum, qui putatur ſuffodere publicum metallum, vel agrum, vel domum, vel aliud quid publicum. Præterea & illi, qui pupillorum tutores apud magiſtratus accuſant, quod domum pupillarem non ita, ut oportebat, locarint, προφαίνειν dicuntur.

Φάσις. λέγεται μὲν καὶ ἐπὶ δημοσίου ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τι τῶν δημοσίων ἔχοντά τινα μὴ πεπαμένον. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὀρφανικῶν οἴκων. ὅτε γὰρ μὴ ἐκμισθώσαιεν οἱ ἐπίτροποι τὸν οἶκον τῶν ἐπιτροπευομένων, ἔφαινεν αὐτὸν ὁ βουλόμενος πρὸς τὸν Ἄρχοντα, ἵνα μισθωθῇ. ἔφαινε δὲ καὶ εἰ ἐλάττονος,

Defercbatur item nomen eorum, ſi minoris,

Φάσις. Accuſatio. Delatio. Dicitur etiam de accuſatione publica; cum quis ſcilicet indicat, aliquem publicum quid habere, quod non emerit. Dicitur item de ædibus pupillaribus. Cum enim tutores domum pupillorum non elocaſſent, quivis nomen eorum ad Archontem deferebat, ut domus elocaretur. quam oportebat, elocata fuiſſet. Et prioris

1 Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν] Pag. 545. (371. Ed. Baſ. P.)

2 Ἀριστοφάνης] In *Nubibus*, pag. 129. (65. Ed. Baſ. P.)

3 Ἵπποι δέ τινες εἰσὶν] Hanc interpretationem vocis Φασιανὸς in adducto loco Ariſtophanis non probat Athenæus lib. IX. pag. 387. Sic enim ait: Καὶ τὸ ἐν Νεφέλαις δὲ ἐπὶ τῶν ὀρνίθων ἔγωγε ἀκούω, οὐκ ἐπὶ ἵππων, ὡς πολλοί.

Τοὺς Φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.

Et id, quod in Nubibus [de phaſianis Leogoræ Comicus ait,] de volucribus interpretor, non vero de equis, ut multi.

Et phaſianos, quos alit Leogoras.

4 Πλάτων] In fabula Περιαλγεῖ, ut docet Enarrator Comici ad *Nubes*, pag. 129.

5 Ἡ ψῆττα] Interpres Comici loco laudato, ἢ ψῆττα. Sed utrobique ſcribendum eſt, ἡ ψῆττα, i. e. anas. Sic enim Glaucetes a Platone Comico ridiculi gratia appellatus fuiſſe videtur: quemadmodum Chærephon ab Ariſtophane dicitur νυκτερὶς, i. e. veſpertilio.

6 Οἳ ζῆτε τερπνῶς] Interpres Ariſtophanis minus recte, Οἳ ζῆτε τερπνὸν οὐδὲν, &c. Caſaubonus ad Athen. lib. IX. cap. IX. verſum hunc ſic refingendum eſſe cenſet, Οἳ ζῆτ', ἀτερπὲς οὐδὲν ἐνθυμούμενοι. At ego lectionem Suidæ prætulerim.

ἢ κτ

ἢ κατὰ τὴν ἀξίαν, μεμίσθωται. τοῦ μὲν οὖν προτέρου μαρτύρια ἐστὶν εὑρεῖν παρά τε Δεινάρχῳ, καὶ Δημοσθένει. τοῦ δὲ περὶ τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου Φάσεως, παρὰ Λυσίᾳ, Πρὸς τὴν Φάσιν τοῦ ὀρφανικοῦ οἴκου.

quidem ſignificationis teſtimonia reperire licet apud Dinarchum & Demoſthenem. Poſterioris autem ſignificationis, qua Φάσις de ædibus pupillaribus dicitur; apud Lyſiam, in oratione adverſus actionem de domo pupillari non recte elocata.

Φασκώλιον. [1] ἱμάτιον. Φορεῖον. Φάσκωλον δέ ἐστι, μαρσύπιον, ὡς Ἰσαῖος καὶ Λυσίας εἰρήκεν. [2] ἢ, δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθεσιν. [3] Καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλέον καὶ ἐμβριθέστερον ποιῶν τὸ Φασκώλιον. Ἀγαθίας ἐν ἱστορίᾳ. Ὁ δὲ τρίποδας ρʹ ἐκπονήσας, καὶ ἐμβαλὼν εἴς τι Φασκώλιον.

Φασκώλιον. Vas, in quo veſtimenta geſtantur, vel reconduntur. Saccus. Φάσκωλον autem eſt marſupium, crumena, pera: ut Iſæus & Lyſias dixerunt. Vel, pecunia publica, quæ in ærario repoſita ſervatur. *Et præterea crumenam pleniorem gravioremque reddens.* Agathias in Hiſtoria [inquit.] *Ille vero, cum centū tripodes fabricaſſet, & in ſaccum quendam conjeciſſet.*

Φάσκων. λέγων.

Φάσκων. Dicens.

Φάσμα. Ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο, κακὸν Φώνημα Γάρμῳ. καὶ ἔδοξε τράγος εἶναι, μὴ ταῦρος, ἐκεῖνο τὸ Φάσμα.

Φάσμα. Spectrum. *Alter vero taurus mugiit, malum omen Garmo. Spectrum autem illud, hircus, non taurus eſſe videbatur.*

Φατέ. λέγετε. [4] Πολύβιος· Φατέον, ἡγεμόνος ἀγαθοῦ ἔργον εἶναι, τὸ μὴ δεῖν μηδέποτε χωρὶς [5] προσθέσεως, μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους· καὶ μάλιστα, εἰ τυγχάνοι τὶς ὢν ἀπαράσκευος.

Φατέ. Dicite. [Et Φατέον, dicendum.] Polybius: *Dicendum eſt, boni ducis officium eſſe, non ſine certa animi deſtinatione, nec ex quavis occaſione periculum ſummæ rerum facere: præcipue, cum quis adhuc imparatus eſt.*

Φάτις. Φήμη. λόγος. [6] Σοφοκλῆς·

—— Ἀλλ' ἀπείρυκοι
Καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων Φάτιν.

Ἤγουν, τὴν νόσον τοῦ Αἴαντος. Καὶ αὖθις·

Φθεῖσθαι [7] Ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις εἴπερ ἀληθὴς
Φοῖβος. ἀνικήτων ἅπτεται οὐδ' ἀΐδης.

Καὶ αὖθις [8] Σοφοκλῆς·

—— Τὴν δ' ὅταν κλύῃ Φάτιν.

Τὴν ῥῆσιν.

Φάτις. Fama. Rumor. Sophocles: *Sed avertat Jupiter & Phœbus malum Argivorum rumorem.* Id eſt, rumorem de Ajacis inſania ſparſum. Et iterum: *Interiiſſe Alexandrum falſa fama eſt; ſi modo verax eſt Phœbus. Invictos enim non tangit Orcus.* Et iterum Sophocles: *Iſtum cum audiverit rumorem.*

Φάτνη. ἡ τράπεζα. Τὴν [9] Ἀντωνίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλλων ἅμα Φάτνην. [10] Αἰλιανός· Καὶ οἱ Μεσσήνιοι τοὺς ἐκ τῆς αὐτῆς Φάτνης οἱονεὶ ἐδηδοκότας ἐξήλασαν, (τουτέστι, τοὺς Ἐπικουρείους) τῶν νέων λυμεῶνας εἶναι λέγοντες.

Φάτνη. [Proprie, præſepe. At metaphorice,] menſa. *Colens & ſimul aſſentatorie ſectans Antonii menſam.* Et Ælianus: *Et Meſſenii eos, qui ex eodem quaſi præſepi comederant, expulerunt, tanquam juventutis corruptores & peſtes.* Id eſt, Epicureos.

Φατνώματα. σανιδώματα. στέγη διάγλυφα.

Φατνώματα. Lacunaria. Laquearia.

Φατνωτόν. σανιδωτόν.

Φατνωτόν. Laquеatum.

Φράτορες. [11] Ἀριστοφάνης·

Φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ Φανοῦνται Φράτορες.

Φράτορες. Phratores. *Generet pappos apud nos, & apparebunt phratores.*

Φρατρία. σύνταγμα. [12] ἡ Φυλὴ διῄρηται εἰς δʹ. κατὰ τὰς δʹ ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ. ἑκάστη δὲ διαίρεσις εἰς γʹ. ὡς γίνεσθαι ιβʹ. κατὰ τοὺς ιβʹ. μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ· κα-

Φρατρία. Collegium quoddam. Sive, pars tribus. Tribus enim dividebatur in quatuor partes, ſecundum quatuor anni tempora.

1 Φασκώλιον. ἱμάτ.] Eadem habet Harpocratio. Cæterum, pro ἱμάτιον. φορεῖον, ſcribendum eſſe, ἱματίων φορεῖον, recte monuit Valeſius ad Harpocrationem. Secundum alios Grammaticos tamen, vaſa illa, vel ſacculi, in quibus veſtes ferebantur, vel recondebantur, φάσκωλοι dicebantur, non φασκώλια. Ammonius: Φάσκωλος, (malim, φάσκωλος) φασκωλίου διαφέρει. Φάσκωλος μὲν γάρ ἐστιν ἱματιοφορία. (Scripſerim potius, ἱματιοφορεῖον.) Φασκώλιον δὲ ἐπὶ δερμάτιον. Thomas Magiſter: Φάσκωλος. ὁ ἐκ δέρματος, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τζαμπανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρομεν. Φασκώλιον δὲ, δερμάτιόν τι πηράδιον. Heſychius: Φασκώλιον. βαλλάντιον δερμάτινον. Φάσκωλος δὲ, τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. Pollux lib. VII. cap. XIX. Φασκώλους ἔλεγον οἱ Παλαιοὶ τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα, καὶ θυλάκους. Horum Grammaticorum auctoritas ſi potius ſequenda eſt, (uti ſequenda utique videtur) locus hic Suidæ ſic refingendus erit: Φάσκωλος. ἱματίων φορεῖον. Φασκώλιον δὲ, ἐστὶ μαρσύπιον. Vide præterea Non. Marcell. in v. *Paſceolus*; & Feſtum in *Phaſcola*.

2 Ἢ δημόσιον χρῆμα, τὸ συναχθὲν εἰς ἀπόθ.] Mira interpretatio: quæ quomodo voci Φασκώλιον conveniat, haud ſane video.

3 Καὶ πρός γε μεστὸν κατὰ τὸ πλ.] Hæc ſunt verba Agathiæ, lib. IV. pag. 13?. quæ Blancardus in Editione ſua Harpocrationis male ad Lyſiam refert.

4 Πολύβιος] Lib. III. cap. LXIX. ſed ubi ſic legitur: Ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Καρχηδονίων, ἀπαράσκευος ὢν πρὸς τὸ κρίνειν τὰ ὅλα, καὶ νομίζων δεῖν μηδέποτε χωρὶς προθέσεως, μηδ' ἐκ πάσης ἀφορμῆς ποιεῖσθαι τοὺς ὁλοσχερεῖς κινδύνους· ὅπερ εἶναι Φατέον ἡγεμόνος ἔργον ἀγαθοῦ. &c. Hinc apparet, quomodo Suidas locum hunc compoſuerit.

5 Προσθέσεως] Scribe, προθέσεως, ut habet Polybius.

6 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 12. ut Portus monuit.

7 Φθεῖσθαι Ἀλ.] Eſt Epigramma Parmenionis in Alexandrum Magnum, quod exſtat etiam Anthol. lib. III. cap. XIV. pag. 347. Ibi autem pro φθεῖσθαι rectius legitur, φθῖσθαι, quod dictum eſt pro ἐφθῖσθαι, abjecto augmento.

8 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 51. ut itidem Portus obſervaverat.

9 Τὴν Ἀντων.] Fragmentum hoc auctius legitur ſupra v. Ἄλβιος, & v. Ὑπαικάλλων.

10 Αἰλιανός] Integrum locum Æliani adducit Suidas ſupra v. Ἐπίκουρος.

11 Ἀριστοφάνης] In *Avibus*, pag. 577. (398. Ed. Baſ. P.) De ſenſu autem loci hujus conſulendus eſt omnino vetus interpres Comici.

12 Ἡ Φυλὴ διῄρ.] Confer Stephanum Byzantium v. Φατρία, & ibi Luc. Holſten. itemque Noſtrum infra v. Φράτορες.

λέγεσθαι

λεῖσθαι δὲ τριττύας, καὶ φατρίας. † Ἀναστάσιος [1] Σιλεντιάριος, μετέπειτα βασιλεύσας, ἐπὶ Εὐφημίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν κατασκευάσας, μετά τινων ἐφατρίαζεν. ὁ δὲ Εὔφημιος μετὰ ἀπειλῆς λέγει αὐτῷ, ἢ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ θαμίζοντα τὰ ταύτης φρονεῖν, ἢ μηδόλως ἐπιβαίνειν, πρὸς τὸ διαστρέφειν τοὺς ἀπειροτέρους. εἰ δὲ παρὰ ταῦτα πράξειας, ἐκτεμών σου τὴν κόμην, τοῖς δήμοις σε θριαμβεύσω. ἐκ τότε δὲ ἡσυχίαν ἦγεν. ἀντείχετο γὰρ τῆς Εὐτυχοῦς δόξης.

Harum unaquæque rurſus dividebatur in tres alias partes: ut eſſent partes duodecim, ſecundum XII. menſes anni. Vocabantur autem Trittyes, & Phatriæ. † Anaſtaſius Silentiarius, qui poſtea regnavit, ſub Euphemio Patriarcha Conſtantinopolitano cathedra erecta, cum quibuſdam cœtus agitabat. Euphemius vero minitabundus ei dixit, ut vel cum Eccleſia, quam frequentaret, ſentiret; vel ne prorſus eam ingrederetur, ad corrumpendos imperitiores. Sin ſecus, inquit, feceris, reſecto capillo tuo, coram populo te in triumpho ducam. Ab eo vero tempore quievit. Adhærebat enim opinioni Eutychis.

Φαύλη κηλίς. [2] Ἀρριανός· Ἐδεδίει μὴ διαφθαρῇ ὁ στόλος Ἀλεξάνδρου, καὶ οὐ φαύλη κηλὶς αὕτη τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖσι μεγάλοισιν ἐπιγενομένη, τὴν πᾶσαν εὐτυχίαν αὐτοῦ ἀφανίσῃ. ἀλλ' ἐκνικῆσαι αὐτῷ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καινόν τι ἀεὶ καὶ ἄτοπον ἐργάσασθαι. [3] Φαύλη οὖν κηλὶς, οὐχ ἡ τυχοῦσα.

Φαύλη κηλίς. Levis macula. Arrianus: *Verebatur, ne claſſis Alexandri periret, & macula non levis præclaris ejus factis adſperſa, omnem ejus felicitatem obſcuraret. At vicit innata ipſi inuſitatæ alicujus & magnæ rei gerendæ cupiditas.*

Φαυλία. [4] ἡ κότινος. καὶ ἁπλῶς, εἶδος ἐλαίας.

Φαυλία. Oleaſter. Et ſimpliciter, oleæ ſpecies.

Φαυλίζει. εὐτελίζει. χλευάζει.

Φαυλίζει. Elevat. Contemnit. Deridet.

Φαῦλον. [5] Φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον. εὐτελές.

Φαῦλον. Frivolum. Injucundum. Aliquid quod eſt mali ominis. Vile.

Φαῦλον. [6] τὸ ἁπλοῦν. εὐχερές. καὶ [7] Εὐριπίδης ἐν τῷ Λυκιμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν. Ἁπλοῦν καὶ ἀπόνηρον λέγων. Ἔστι δ' ὅτε τίθεται καὶ ἐπὶ κακοῦ. Πλάτων ἐν Φαίδωνι· [8] Φαῦλον πρᾶγμα, ἔφη Κέβης, ζητεῖς. Τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ τυχόντος. οἷον, Φαῦλον πρᾶγμα. Καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ τεθείη ἂν πρὸς τὸ οὕτω τυχόν. Πλάτων· Πρᾶγμα δ' ἔσται, ὡς ἔοικεν, οὐ φαῦλον, [οὐδὲ] μικρᾶς δεόμενον ἀρετῆς. Τάττοιτο δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μοχθηροῦ, ὅταν ἀντιδιαστέλληται πρὸς τὸ σπουδαῖον. [9] ὡς Πλάτων· Δοῦλοι γὰρ δεσπόταις οὐδέποτ' ἂν γένοιντο φίλοι· οὐδ' ἐν ἴσαις τιμαῖς διαγενόμενοι φαῦλοι καὶ σπουδαῖοι. Τεθείη δ' ἂν καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν·

Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικήσας ἔχω.

Καὶ ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου. [10] Πολιτείας τετάρτῳ· Καὶ φαῦλον, ἔφη, ἴσως αὐτοῖς προστάξομεν. τούτου δ' ἐγὼ ἔτι φαυλότερον. Τάττεται καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ, καὶ εὐκαταφρονήτου. ὡς [11] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος· Ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας τινὰς, καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς.

Φαῦλον. [Interdum ſignificat,] Simplex, Facile. Euripides in *Lycimnio: Simplicem, incomptum, & maxime bonum.* Φαῦλον enim hic vocat hominem ſimplicem, & malitia carentem. Interdum vero etiam ponitur pro malo. Plato in *Phædone: Malam rem, inquit Cebes, quæris.* Poni etiam poteſt pro vulgari, & levi, vel, vili. Ut, Res vilis. Plato: *Res autem, ut videtur, non erit levis, neque parvam virtutem requiret.* Ponetur etiam pro improbo, vel malo: cum nempe τὸ φαῦλον opponitur τῷ σπουδαίῳ. Ut Plato: *Servi enim & domini nunquam erunt amici; neque mali & boni, in paribus honoribus conſtituti.* Ponetur etiam pro magno. Sophocles in *Captivis. Si parvus ego magna ſuperavi.* Item, pro facili: Plato lib. IV. *de Republ. Et leve quid, inquit, illis fortaſſe præcipiemus. Hoc autem præterea levius.* Ponitur etiam pro parvo & contemnendo. Ut Demoſthenes in oratione contra Cononem: *Quod igitur non mediocres nec leves plagas acceperim.*

Φαῦλον εἴρηται σχεδὸν ὑπὸ πάντων τῶν ῥητόρων, τὸ κακὸν, ἐπί τε πράγματος καὶ ἀνδρὸς οὕτω ταττόμε-

Φαῦλον. Hæc vox apud omnes propemodum oratores *malum* ſignificat, diciturque

1 Ἀναστάσιος Σιλεντιάριος, ὁ μετ.] Baronius ad Annum CDXCI. loco hoc Suidæ ad hypotheſin ſuam ſtabiliendam turpiter abutitur, & quæ Hiſtoricus Anonymus de Anaſtaſio adhuc Silentiario refert, ille de Anaſtaſio jam Imperatore, contra aperta illa verba, ὁ μετὰ ταῦτα βασιλεύσας, dicta eſſe Lectori perſuadere conatur. Hanc temeritatem Cardinalis merito caſtigat Caſaubonus in Præfat. ad Exercit. contra Baron. ſub finem, qui conſulendus eſt.

2 Ἀρριανός] *De Rebus Ind.* pag. 548.

3 Φαύλη οὖν κηλίς] Scribe, οὐ φαύλη οὖν κηλίς. Negatio enim hic perperam omiſſa eſt.

4 Φαυλία. ἡ κότ.] Eadem habet Etymologus. Euſtathius ad Il. Ω. pag. 1356. 63. Ὅθεν ἡ φαύλη ἐλαία, ἡ μικρόκαρπος, ἡ καὶ φαυλία, γινομένη, φασὶν, ἐκ κοτίνου κοπτίνου, καὶ μεταφυτευθέντος. Vide etiam Heſychium.

5 Φλύαρον] Malim, φλαῦρον. Heſychius in ordine ſuo: Φλαῦρα, φαῦλα, κακὰ, πονηρὰ, κοῦφα. Obiter hic emendo Heſychium, apud quem in ſerie ſua legitur, Φαῦρος, κοῦφος. Pro φαῦρος enim ſcribendum eſt, φλαῦρος, idque ſuo loco ponendum. Τὸ Λ autem & Α ob affinitatem ſæpiſſime inter ſe confundi, nemo ignorat.

6 Φαῦλον. τὸ ἁπλοῦν. εὐχ.] Eadem de voce φαῦλον tradit Etymologus, qui cum hoc loco Suidæ omnino conferendus eſt.

7 Καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ Λυκιμνίῳ· Φαῦλον, ἄκομ.] Laertius in *Platone*, num. 63. Ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ [Πλάτωνι] καὶ ἐπὶ τοῦ ἁπλοῦ. ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Λικυμνίῳ φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως.

Φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν.

Hinc Suidam emendabis. Idem porro fragmentum Euripidis, ſed corruptum & mutilum, adducit Euſtathius ad Il. Ω. pag. 1356. 62. qui itidem ex Laertio emendandus eſt. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Εἶδα, ubi pro Λυκιμνίῳ rectius legitur, Λικυμνίῳ.

8 Φαῦλον πρᾶγμα] Apud ipſum Platonem in *Phædone* addita negatione legitur, οὐ φαῦλον πρᾶγμα.

9 Ὡς Πλάτων] Lib. VI. *de Leg.* pag. 615. ubi pro διαγενόμενοι minus recte hodie legitur, διαγορευόμενοι.

10 Πολιτείας τετάρτῳ] Pag. 446.

11 Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος] Pag. 729. ſed ubi legitur, ὅτι μὲν τοίνυν οὐ μετρίας καὶ φαύλας λαβὼν πληγάς; abſque τινὰς καὶ quæ proinde voces, ut ſupervacaneæ, hic delendæ ſunt.

τιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους· Καὶ βλάπτειν ὑμᾶς, καὶ δόξης ἀναπιμπλάναι φαύλης ἐπιχειροῦντα αὐτὸν οὐ τιμωρήσεσθε; Καὶ Ἰσοκράτης· Ὁ γὰρ φαύλως διανοηθεὶς περὶ τῶν ἰδίων, οὐδέποτε καλῶς βουλεύσεται περὶ τῶν ἀλλοτρίων. Καὶ Λυσίας ἐν Ἐπιστολῇ λέγων· Ὡς οὐ φιλῶ σε, φαυλότητά μου μεγίστην καταγινώσκεις. εἰ γὰρ ἦθος τοιοῦτον, καὶ τρόπον, καὶ ψυχὴν, καὶ εὔνοιαν οὕτως ἀπροφασίστως, ἔτι δὲ συνουσίας οἰκειότητα καὶ λόγων κοινωνίαν μὴ καθ' ὑπερβολὴν ἀσπάζομαι, τίς γένοιτ' ἂν ἐμοῦ ἀθλιώτερος, ὅς ἀναισθήτως ἔχω πρὸς τὸ φρονεῖν; Τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ εὐκαταφρονήτου. Οὐ φαύλας λαβὼν πληγάς. [1] Δημοσθένης φησί.

Φαῦλος. εὐτελής. χαλεπός. [2] Ἦν δὲ Κλαύδιος βασιλεὺς Ῥωμαίων οὐ φαῦλος τὴν ψυχήν· ἐν παιδείᾳ δὲ ἤσκητο, ὡς καὶ γράψαι τινα. [3] Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφερόντων σημαινομένων τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασιν· οἷον, ὁ Φαῦλος. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ ὀργὴν χαλεπὸς ἂν, καὶ ἄγαν ἐπὶ τοῖς φαυλοτάτοις κολάζει. τουτέστι, τοῖς εὐτελέσι.

Φαῦλος. [4] Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. Ὀνόμαρχός τις τῶν Φωκέων τύραννος. τούτῳ δὲ ζῶντι συνῆρχεν ὁ ἀδελφὸς Φαῦλος.

Φάϋλλος. ὄνομα δρομέως ἀρίστου ὀλυμπιονίκου. [5] Ἀριστοφάνης·

Ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον ὢν βούπαις ἔτι
Εἷλον διώκων λοιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

Ἦν δὲ καὶ ὁπλιτοδρόμος περιώνυμος, ὃν ἐκάλουν Ὁδόμετρον. [6] Ἦν δὲ καὶ πένταθλος, ἐφ' οὗ τὸ ἐπίγραμμα·

Πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος·

Δίσκευσεν δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

Ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος, ἀθλητής· καὶ τρίτος, ὁ λωποδύτης. [7] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

—— Οἴμοι τάλας,
Τῶν ἐτῶν ἐμῶν·
Οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων
Ἀνθράκων φορτίον,
Ἠκολούθουν Φαΰλλῳ τρέχων,
Ὧδε φαῦλος ὢν ὁ
Σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος, ἐξέφυγεν,

Φαύλως. εὐκόλως. εὐμαρῶς. [8] Ἀριστοφάνης·

Εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλλοις τὴν ἔνθεσιν.

Ἔνθεσις, ὁ ψωμός. Φαύλως δὲ, ἤγουν εὐχερῶς, καὶ ἄνευ καμάτου. [9] Ἀριστοφάνης· Οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχες τούτου.

tam de re, quam de perſona. Ut Demoſthenes contra Timocratem: *Illum vos non ulciſcemini, qui & lædere vos, & mala opinione implere conatur?* Et Iſocrates: *Qui ipſe rebus ſuis male conſuluit, alienis nunquam bene conſulet.* Et Lyſias in Epiſtola: *Quaſi non amem te, maximæ me improbitatis condemnas. Si enim tales mores, & ingenium, & animum, & benevolentiam, nulla adeo de cauſa, & præterea familiarem illam conſuetudinem, & communionem ſermonum non maximi faciam, quis me miſerior erit, qui adeo ſenſus communis ſim expers?* Ponitur etiam pro levi & contemnendo. *Qui plagas non leves accepi.* Demoſthenes inquit.

Φαῦλος. Vilis. Levis. Malus. *Claudius Imperator ingenio fuit minime ſpernendo, & diſciplinis adeo excultus, ut etiam libros quoſdam ſcripſerit.* Plato interdum nominibus iiſdem in variis ſignificationibus utitur: ut voce Φαῦλος. Et iterum: *Ille autem vehementer iracundus erat, & leviſſima quæque delicta nimis ſevere puniebat.*

Φαῦλος. Phayllus. [Nomen proprium viri.] Demoſthenes in oratione contra Ariſtocratem. Onomarchus quidam Phocenſium tyrannus fuit; qui vivens adhuc fratrem Phayllum regni ſocium habuit.

Φάϋλλος. Phayllus. Nomen curſoris præſtantiſſimi, qui Olympia vicit. Ariſtophanes: *Cum adoleſcentulus adhuc curſorem Phayllum duobus ſuffragiis maledicentiæ reum peregi.* Fuit & Phayllus quidam Hoplitodromus; ſive, ex genere illorum curſorum, qui armati curſu certabant: quem vocabant Hodometrum. Item, quinquertio; in quem exſtat epigramma illud:

Quinque ſupra quinquaginta pedes ſaltavit Phayllus:

Diſcum vero jecit centum pedes, minus quinque.

Fuit & alter Phayllus, pugil: & tertius, graſſator. Ariſtophanes *Acharnenſibus*: *O me miſerum ob ætatem meam! Haud enim in juventute mea, cum carbonum onus portans ſequebar Phayllum currentem, tam facile hic fœderum portator me inſequentem effugiſſet, nec tanquam pedum levitate ſe hinc proripuiſſet.*

Οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς οὕτω ἀπεπλίξατο.

Φαύλως. Facile. Sine difficultate. Sine labore. Ariſtophanes: *Utinam bolum æque facile, ac inveniſti, rurſus amittas.* Ἔνθεσις hic bolum, ſive, buccellam ſignificat. Φαύλως vero, facile, & abſque labore. Ariſtophanes: *Haud facile hoc conſequutus fuiſſes miſer.* [I-

1 Δημοσθένης φησί] In oratione contra Cononem, pag. 729. Vide paulo ante.

2 Ἦν δὲ Κλαύδιος βασ.] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni, quæ leguntur in Collectaneis Hiſtoricis a Valeſio editis, pag. 805, 806. ubi locum integrum vide.

3 Πλάτων κέχρηται ἐπὶ διαφ.] Ex Laertio in *Platone*, num. 63. ut Pearſonius etiam obſervaverat. Vide paulo ante v. Φαῦλον.

4 Φαῦλος. Δημοσθ.] Ex Harpocratione. Pro Φαῦλος autem ſcribendum eſt Φάϋλλος, vel Φάϋλος. Eſt enim nomen proprium viri. Apud Demoſthenem in oratione contra Ariſtocratem, cujus teſtimonio Suidas hic utitur, hodie legitur Φάϋλος.

5 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 516. (355. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἦν δὲ καὶ Πένταθλ.] De hoc vide ſupra v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα: itemque Euſtath. ad *Odyſſ.* Θ. pag. 1591. 54. & Tzet. Chil. XII. cap. 435.

7 Ἀριστοφάνης Ἀχαρν.] Pag. 381. (270. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 311. (211. Ed. Baſ. *P.*) ubi rectius legitur ἐκβάλοις, pro ἐκβάλλοις. Lectio enim poſterior metro verſus repugnat. Vide etiam ſupra v. Ἔνθεσις.

9 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 318. ubi hodie pro ἔτυχες legitur, ἔτυχε.

Ὦ [1] δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε.

τουτέστι, μὴ ἀνιάζε ἐπὶ τοῖς χρησμοῖς. εἰπόντος γὰρ, ὅτι χρησμολόγος εἰμὶ, ἔφη· Οἰμώζε νῦν.

Φαύλως [2] ἐρείδει. ἀπλῶς καὶ ἀπεριέργως μασᾶται. ἢ, [3] συντόμως ἐσθίει. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων, καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις. Ἐρείδειν δέ φασιν οἱ Ἀττικοὶ πᾶν ὅπερ συντόνως γινόμενον.

Φαύλως πάνυ. ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Ἀριστοφάνης·

Καὶ [4] πρῶτα μὲν λόγισαι φαύλως, μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χειρός.

Φαῦνος, [5] υἱὸς Πίκου, τοῦ καὶ Διός· ὃν Ἑρμῆν ἐκάλεσαν εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ὃς ἦν ἀστρονόμος, καὶ μέταλλα δὲ ἐφεῦρε χρυσοῦ, καὶ ἀργύρου, καὶ σιδήρου, καὶ τὴν τούτων ἐργασίαν παρέδωκε τοῖς δυτικοῖς· ὡς καὶ πλουτοδότην αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων καλεῖσθαι. ἐπιβουλευόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, φεύγει εἰς Αἴγυπτον, εἰς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμ, τοῦ υἱοῦ τοῦ Νῶε· καὶ ὑποδεχθεὶς, συνδιέτριβεν αὐτοῖς, χρυσῆν ἐνδεδυμένος στολὴν, καὶ προφητεύων· ὡς καὶ θεὸς τιμώμενος, μεταδιδοὺς αὐτοῖς πλούτου.

Φαῦσις. Φῶς. Φέγγος.

Φαιακία. ἡ χώρα τῶν Φαιάκων· ἡ νῦν λεγομένη Κέρκυρα.

Φαιάν. Ὁ δὲ σχηματισάμενος ἐς τὴν φαιὰν ἐκείνην καὶ μέλαιναν στολὴν, τοῦ μέχρι καὶ τῶν συνειδότων ἐς πεντήκοντα συμβαινόντων, πάντες συνετόλμων τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ στολήν.

Φαίαξ, ῥήτωρ. [6] Ἀριστοφάνης φησί·

Σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιός τ', οὐκ ἀπέθανε.

[7] Δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐν θανάτου ἐπ' αὐτοφώρῳ κρινόμενος. ἐκωμῳδεῖτο δὲ, ὡς παραφθείρων τὰ μειράκια.

Συνερειστικὸς [8] γάρ ἐστι, καὶ περαντικὸς,
Καὶ γνωμοτυπικὸς, καὶ σαφὴς, καὶ κρουστικὸς,
Καταληπτικός τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
Οὔκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

Φαιδιμόεντες. λαμπροί. καὶ Φαίδιμος, λαμπρὸς, ἰσχυρός. καὶ Φαιδίμων, ὁμοίως.

Φαίδων, [9] Ἠλεῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής· ὃς ἦρξε τῆς Ἠλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἱρέσεως, ἥτις ὕστερον ἀπὸ Μενεδήμου τοῦ Ἐρετριέως Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη. τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι. εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῷ τινι, προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἑταίρησιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ, ἠράσθη

dem alibi:] *O miſer, quæ a divino Numine proficiſcuntur, ne ægre feras.* Vel, ne oracula iniquo animo feras. Cum enim dixiſſet, *Vates ſum:* ei reſpondit: *Plorare igitur te jubeo.*

Φαύλως ἐρείδει. Simpliciter nec faſtidioſe mandit. Vel, [avide, &] magna contentione comedit. Tranſlatio ducta eſt a remigantibus, qui remis incumbunt. Attici vero ἐρείδειν dicunt, cum aliquid magno ſtudio & niſu fieri, ſignificare volunt.

Φαύλως πάνυ. Valde facile. Ariſtophanes: *Ac primum quidem facile ſupputa, non calculis, ſed digitis manus.*

Φαῦνος. Faunus, Pici, ſeu Jovis F. quem nomine Planetæ Mercurium appellabant. Hic fuit Aſtronomus, metallaque auri, argenti, & ferri invenit, eorumque tractandorum rationem Occidentales docuit. Quare etiam ab indigenis vocabatur Opum donator. Cum vero inſidiis appeteretur a propriis fratribus, in Ægyptum fugit, in Tribum Chami, filii Noe: a quibus ſuſceptus, cum ipſis habitavit. Idem aurea veſte indutus, & futura prædicens, divitiaſque eis impertiens, tanquam Deus ab ipſis colebatur.

Φαῦσις. Lux. Lumen. Illuſtratio.

Φαιακία. Phæacia. Regio Phæacum: quæ nunc vocatur Corcyra.

Φαιάν. Fuſcam. Pullam. *Cum autem pullam & nigram veſtem induiſſet, & illi, qui facti ejus conſcii erant, eſſent circiter quinquaginta; omnes eandem ſtolam ſimul geſtare auſi ſunt.*

Φαίαξ. Phæax. Orator. Ariſtophanes: *Phæax, cum ſapiens ſit & dicendi admodum peritus, mortem effugit. Membra enim orationis apte connectere ſcit, & concluſionibus rem evincere: idemque ſententioſus eſt, & perſpicuus, & fallendi peritus, & qui auditores tumultuantes apte præoccuppare novit. Et tu ergo digito hominem garrulum compeſcere noſti.* Phæax iſte erat orator, dicendi adeo peritus, ut, quamvis capitis accuſatus, & in ipſo facinore deprehenſus fuiſſet, judicium tamen cluderet. A Comicis autem perſtringebatur, quod adoleſcentulos falleret.

Φαιδιμόεντες. Illuſtres. Et φαίδιμος. Illuſtris, Robuſtus Potens. Et Φαιδίμων, idem ſignificat.

Φαίδων. Phædon, Elæus, Philoſophus, Socratis auditor: auctor ſectæ Eliacæ ab eo dictæ; quæ poſtea a Menedemo Eretrienſe Eretriaca appellata eſt. Hic ab Indis primum captus, & deinde lenoni cuidam venditus, ab eo Athenis inter meretrices proſtitutus eſt. Cum autem Socratem docentem audiviſſet, doctrinæ ejus amore captus, petiit ab

1 Ὦ δαιμόνιε, τὰ θ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Avibus*, pag. 588. (406. Ed. Baſ. P.)

2 Φαύλως ἐρείδει. ἁπλῶς καὶ ἀπ.] Locus Ariſtophanis, quem Suidas hic explicat, exſtat in *Pace*, ſub initium: ubi de ſcarabæo verba fiunt. Scholiaſtes Ariſtophanis illic eadem habet, quæ hic Suidas.

3 Συντόμως] Sic etiam interpres Comici loco laudato. At ſcribendum eſt, συντόνως. Vide etiam ſupra v. Ἐρείδειν.

4 Καὶ πρῶτα μ.] Eſt verſus Anapæſticus, ſed claudicans: quippe qui in ſede ſecunda jambum habet pro dactylo, vel anapæſto.

5 Φαῦνος, υἱὸς Πίκου, τοῦ κ.] Confer Cedrenum, pag. 17. 18. & auctoris Anonymi Excerpta Chronol. Joanni Antioch. Malelæ præfixa, pag. 22. itemque Noſtrum ſupra v. Μιζραΐμ.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* ſub finem.

7 Δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὡς κ.] Eadem habet Scholiaſtes ad modo indicatum locum Comici.

8 Συνερειστικός] Ariſtophanes hodie habet, συνερκτικός. At vetus interpres olim legit, συνερκτικὸς, a συνείρω, connecto: ut ex interpretatione ejus patet.

9 Φαίδων, Ἠλεῖος, φιλ.] Quæ hic Suidas de Phædone refert, totidem pene verbis leguntur etiam apud Heſychium Illuſtrium: unde ea Noſter mutuatus eſſe videtur. Vide etiam de Phædone Laertium.

τῶν λόγων αὐτοῦ, καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ πείθει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν· καὶ ἦν τὸ ἐντεῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δὲ αὐτοῦ, Ζώπυρος, Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος, ἢ Πρεσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος.

Φαίδρα. ὄνομα κύριον. Φαιδρὰ δὲ, ἀντὶ τοῦ λαμπρά. ὡς καὶ Φαιδρός.

Φαιδριάς. πέτρα οὕτω καλουμένη. [1]Φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ' αὐτῶν, κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν.

Φαιδρός. καθαρός. λαμπρός. Φαῖδρος δὲ, ὄνομα κύριον.

Φαιδρωπόν. τὸ τερπνὸν καὶ χαρίεν πρόσωπον.

Φαίδρωνος.

Φαῖεν. εἴποιεν. καὶ Φαίημεν, εἴποιμεν. καὶ Φαῖμεν, Ἀττικῶς. καὶ Φαίης κε.

Φαικά. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Φαικὰ [2] δ' αὖτ' εὐταρσοῖσιν ἐπ' ἀστραγάλοισι γελῶσαν.

Φαικοῖσιν. ἤγουν Φαιδροῖς. λαμπροῖς.

Φαιλώνης. [3]εἰλητὸν τομάριον μεμβράϊνον. ἢ γλωσσόκομον. ἢ [4] χιτώνιον. Φαιλώνης, [5]Φαιλώνου.

Φαίνειν. δεικνύειν. φανεροποιεῖν. Φαίνειν καὶ ἐπὶ λύχνων. καὶ ἐπὶ τοῦ δεικνύειν. καὶ [6] ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν.

Φαινόλης. [7] χιτωνίσκος. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεστρίδα. καὶ κλίνεται εἰς ου. καὶ χιτὼν ἱερατικός. ἢ, Φαινόλης, ὁ ἀπατεών.

Φαίνομαί σοι καλός.

Φαινόμενα. Πλάτων ἐν Πολιτείας δεκάτῳ ἔφη· Φαινόμενα, οὐ μέν τοι ὄντα γέ πω τῇ ἀληθείᾳ. ἀντὶ τοῦ, φαντασίαν ἀποτελοῦντα, οὐ μέν τοι γε ὄντα. καὶ [8] Ἀριστοφάνης·

Εἶναι μὲν, ὥσπερ εἰμί· φαίνεσθαι δὲ μή.

τουτέστι, μὴ ἀλλάξαι τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν μορφήν.

Φαινόπους. λαμπρόπους.

Φαίνων. αἰτιατικῇ. δεικνύων. ὅτι φαίνω σημαίνει καὶ τὸ κατηγορῶ. ἐξ οὗ καὶ συκοφάντης.

Φαίνωνος.

Φαιὸν χρῶμα. σύνθετον ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ. ἤγουν, μύϊνον. [9]ὅτι τῶν χρωμάτων [10]τὰ μὲν, ἁπλᾶ ἐστι· τὰ δὲ, ἐναντία· ὡς τὸ λευκὸν, καὶ τὸ μέλαν. τὰ δὲ, σύνθετα· οἷον τὰ μεταξὺ τούτων. καὶ γὰρ ταῦτα τῇ ποιᾷ μίξει πρὸς ἄλληλα τῶν ἐναντίων ἀποτελοῦνται. καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μὲν ἐγγυτέρω τοῦ λευκοῦ·

eo, ut ſe redimeret. Ille Alcibiadi perſuaſit, ut eum emeret. Quare ex eo tempore philoſophari cœpit. Dialogi ejus ſunt, Zopyrus, Medius, Simon, Antimachus, ſive Senex, Nicias, Simmias, Alcibiades, Critolaus.

Φαίδρα. Phædra. Nomen proprium [mulieris.] At Φαιδρὰ, [cum acuto in ultima,] clara, nitida, læta. Et Φαιδρὸς, [maſculinum.]

Φαιδριάς. Phædrias. Rupes ſic dicta. Ajunt Æſopum Delphis injuſta morte periiſſe, quippe præcipitatum de rupibus, quæ Phædriades appellantur.

Φαιδρός. Purus. Splendidus. Φαῖδρος vero, Phædrus. Nomen proprium.

Φαιδρωπόν. Vultus jucundus, lætus, & hilaris.

Φαίδρωνος. Phædronis. [Genitivus, a recto Φαίδρων.]

Φαῖεν. Dicant. Et Φαίημεν, dicamus. Et Φαῖμεν, Attice, [pro Φαίημεν.]

Φαικά. [Idem, quod Φαιδρά.] Læte, nitide, ſplendide. In Epigrammate: *Læto autem & hilari vultu ſuper pulchris talis ridentem.*

Φαικοῖσιν. Lætis. Hilaribus. Splendidis.

Φαιλώνης. Volumen parvum membranaceum. Vel, gloſſocomum. Vel, parva tunica. [Declinatur,] Φαιλώνης, ου.

Φαίνειν. Indicare. Manifeſtum facere. Φαίνειν etiam lucere ſignificat, & de lucernis dicitur. Item, calumniari, vel, falſum crimen alicui intendere.

Φαινόλης. Penula. Parva tunica. Veteres autem [ſic vocabant] epheſtridem. Declinatur [in genitivo] Φαινόλου. Item, tunica ſacerdotalis. Vel, Φαινόλης, impoſtor, fallax.

Φαίνομαί σοι καλός. Videor tibi pulcher.

Φαινόμενα. Ea, quæ videntur. Plato lib. x. *de Republ.* dixit: *Quæ videntur quidem, ſed tamen re vera non ſunt.* Vel, quæ ſpeciem tantum præbent, non autem vere exiſtunt. Et Ariſtophanes: *Eſſe talis, qualis ſum: non autem videri.* Id eſt, non mutare naturam, ſed formam.

Φαινόπους. Nitidos ſplendidoſque pedes habens.

Φαίνων. Accuſativo jungitur. Oſtendens. Φαίνω etiam ſignificat, accuſo. Unde συκοφάντης, calumniator.

Φαίνωνος. Phænonis. [Genit. a recto φαίνων.]

Φαιὸν χρῶμα. Color fuſcus. Sive, murinus. Hic compoſitus eſt ex nigro & albo. Colorum autem alii ſunt ſimplices; nimirum contrarii, ut albus & niger: alii compoſiti; quales ſunt ii, qui inter hos ſunt medii. Nam iſti certa contrariorum inter ſe mixtione conficiuntur. Horum autem alii propiores ſunt

1 Φασὶ τὸν Αἴσωπον ἐν Δελφ.] Eadem leguntur ſupra v. Αἴσωπος.

2 Φαικὰ δ' αὖτ' εὐτ.] Metrum verſus hujus claudicat, quod ut tenori ſuo reſtituatur, ſcribendum eſt, vel, φαικὰ δ' αὖ, ut Portus vult: vel, φαικὰ δ' ἄν: vel, φαικὰ δ' γ' εὐτ. vel ſimile quid.

3 Φαιλώνης] Vide Duſrenium in Gloſſario Græco.

4 Ἢ χιτώνιον] Vide paulo poſt v. Φαινόλης.

5 Φαιλώνους] Imo, φαιλώνου. Eſt enim primæ declinationis.

6 Καὶ ἐπὶ τοῦ συκοφαντεῖν] Confer Noſtrum ſupra v. Φασιανικός.

7 Φαινόλης] Vide Duſrenium in Gloſſ. Græco.

8 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 393. (280. Ed. Baſ. P.)

9 Ὅτι τῶν χρωμάτων τὰ μὲν ἁπλ.——— οἷον τὸ πλαδαρὸν, ἤ τι τοιοῦτον] Hæc omnia ſunt verba Philoponi in lib. 11. Ariſtot. *de Anima*, M. 7. b. ut Pearſonius obſervaverat.

10 Τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐστι· τὰ δὲ ἐναντία] Philoponus rectius, τὰ μὲν ἁπλᾶ ἐστι, τὰ ἐναντία: quam lectionem in verſione ſecutus ſum.

ὡς τὸ ξανθόν. τὰ δὲ, ἐγγυτέρω τοῦ μέλανος· ὡς τὸ κυανοῦν. τὰ δὲ λοιπὰ, μεταξὺ τούτων· οἷον τὸ ἐρυθρὸν, τὸ φαιόν. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν χυμῶν. ἁπλᾶ μὲν, τὰ ἐναντία· οἷον τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν. τὰ δὲ ἄλλα, μικτὰ, καὶ μεταξύ. ἀλλὰ τοῦ μὲν γλυκέος ἐγγυτέρω τὸ λιπαρόν· τὸ δὲ ἁλμυρὸν, τοῦ πικροῦ. τὰ δὲ λοιπὰ, τούτων μεταξύ. οὐ πάντως δὲ τὰ μεταξὺ καὶ μικτά. τὰ μὲν γὰρ μικτὰ, καὶ μεταξύ· οὐκέτι δὲ ἀνάπαλιν. οἷον ἐπὶ χρωμάτων. τὸ μὲν γὰρ φαιὸν μικτὸν ὂν, μεταξύ ἐστι. τὸ μέντοι ἐρυθρὸν, ἢ πράσινον, οὐ πάντως ἐκ τῆς μίξεως τῶν ἐναντίων γίγνεται· ἀλλὰ μεταξὺ λέγονται, ὡς μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχοντα. οὕτω καὶ ἐπὶ χυμῶν. μικτὸν μὲν τὸ ἁλμυρὸν, ὡς οἱ ἅλες· ἐκ γὰρ πικροῦ θαλαττίου ὕδατος καὶ γλυκέος τὴν [1] γεῦσιν ἔχουσι. τὸ δὲ δριμὺ, καὶ αὐστηρὸν, καὶ ὀξὺ, τῷ μηδετέρου τῶν ἄκρων μετέχειν, οὕτως εἰσὶ μεταξύ. [2] εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγύς ἐστι τούτων, τοῦτο ἄχυμον εἶναι· οἷον τὸ πλαδαρὸν, ἤ τι τοιοῦτον. ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης ὀκτὼ καταλέγων εἴδη χυμῶν, δύο καταλείπει ἄκρους, τὸν γλυκὺν, καὶ πικρόν· καὶ ἓξ μέσους. ἐγγὺς μὲν τοῦ γλυκέος, τὸν λιπαρόν. τοῦ δὲ πικροῦ, τὸν ἁλμυρόν. ἐν μέσῳ δὲ, στρυφνὸν, αὐστηρὸν, δριμὺν, ὀξύν. ὁ δὲ Γαληνὸς ἐν τοῖς ἁπλοῖς ἄκρους μὲν λέγει, οὐ τὸν γλυκὺν καὶ πικρὸν, ἀλλὰ τὸν δριμὺν καὶ ὀξύν. καὶ οὐ διαφωνοῦσιν. ὁ μὲν γὰρ ὡς ἰατρὸς περὶ τὰς ἁπτὰς ἀπιδὼν ποιότητας, τούτους ἐκάλεσεν ἄκρους. ἄκρον γάρ ἐστι, κατὰ μὲν θερμότητα, τὸ δριμύ· κατὰ δὲ ψύξιν, τὸ ὀξύ. ὁ δὲ, οἷα φιλόσοφος, οὐκέτι πρὸς τὰς ἁπτὰς, ἀλλὰ πρὸς τὰς γευστὰς ἀφορῶν, οὕτως ἐποιήσατο τὴν ἀντίθεσιν. ἄκρον γάρ ἐστιν ἐν τοῖς γευστοῖς τὸ γλυκὺ καὶ πικρόν. ὁ δὲ Πλάτων κέχρηται τοιᾷδε τάξει. ἑπτὰ λέγει χυμούς. τὸ γὰρ λιπαρὸν, ἅμα τῷ γλυκεῖ συνάπτει, λέγων, ὅτι τὸ ὑπαλεῖφον, εἰ μὲν μετὰ γλυκύτητός ἐστι, ποιεῖ τὸ γλυκύ· εἰ δὲ ἄνευ ἡδύτητος, λιπαρόν. γλυκὺ δὲ λέγομεν, οἷον τὸ μέλι. λιπαρὰ δὲ, τὰ ἐλαιώδη· ὀξὺ, τὸ ὄξος· στρυφνὸν, οἷον ἀχράδες· αὐστηρὸν, τὸν οἶνον· ἁλμυρὸν, τὸ ἅλας· πικρὸν, τὸ ἀψίνθιον· δριμὺ, τὸ πέπερι. ἄκρα δὲ λέγει, ὀξὺ, δριμύ. παράκρα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ ὀξέος, τὸ στρυφνόν· ἐγγὺς δὲ τοῦ δριμέος, τὸ πικρόν. παράμεσα δὲ, ἐγγὺς μὲν τοῦ πικροῦ, τὸ ἁλμυρόν· ἐγγὺς δὲ τοῦ στρυφνοῦ, τὸ αὐστηρόν. μέσον δὲ, τὸ γλυκύ. ἀνατίθησι δὲ ταῦτα τοῖς ἑπτὰ πλανήταις. τὸ μὲν ὀξὺ, τῷ Ἑρμῇ· τὸ δὲ δριμὺ, τῷ Ἄρει· τὸ πικρὸν, τῇ Σελήνῃ· τὸ γλυκὺ, τῷ Ἡλίῳ· τὸ ἁλμυρὸν, τῇ Ἀφροδίτῃ· τὸ αὐστηρὸν, τῷ Διΐ· τὸ στρυφνὸν, τῷ Κρόνῳ. τὴν δὲ αἰτίαν, ὡς φλυαρίαν, παρείδομεν.

albo; ut flavus: alii vero propiores nigro, ut cœruleus. Reliqui vero inter hos ſunt medii, ut ruber & fuſcus. Eadem eſt ratio ſaporum. Nam ſimplices ſunt [ſapores] contrarii; ut dulcis & amarus. Alii vero mixti, & medii. Et dulci quidem ſapori propior eſt, pinguis: ſalſus vero, amaro. Reliqui vero ſunt medii. Non autem medii omnino ſunt etiam mixti. Nam mixti quidem ſunt etiam medii: at non contra. Ut in coloribus. Fuſcus enim color, cum ſit mixtus, eſt medius. Ruber vero, vel porraceus, non fiunt omnino ex mixtione contrariorum: ſed medii dicuntur, quod neutrius extremi participes ſint. Sic etiam in ſaporibus. Nam mixtus quidem ſapor eſt ſalſus, qualis eſt ſalis. Ex amara enim aqua marina & dulci compoſitus eſt. Acris vero, & auſterus, & acidus, quia neutrius extremi participes ſunt, medii ſunt. Si quid vero eſt aliud, id propemodum ſaporis expers eſt, ut humidum, aut aliquid hujuſmodi. Ariſtoteles autem octo ſaporum genera recenſens, duos extremos ponit, dulcem, & amarum; & ſex medios: dulci vicinum ſtatuens ſaporem pinguem: amaro vero, ſalſum. In medio autem ponit acerbum, auſterum, acrem, & acidum. Galenus vero inter ſimplices ſapores dicit extremos eſſe, non, dulcem & amarum, ſed acrem & acidum. Neque propterea diſſentiunt. Nam hic quidem, ut medicus, ad tactiles qualitates reſpiciens, hos vocavit extremos. Extremum enim eſt, in calore quidem, acre: in frigore vero, acidum. Ille vero, tanquam Philoſophus, non ad tactiles, ſed guſtabiles [qualitates] reſpiciens, eorum fecit oppoſitionem. In guſtabilibus enim ſummum eſt, dulce & amarum. Plato vero tali ordine uſus eſt. Septem eſſe dicit ſapores. Pinguem enim cum dulci conjungit: dicens, id, quod unguinoſum eſt, ſi quidem cum dulcedine ſit conjunctum, efficere ſaporem dulcem: ſi vero ſine dulcedine, pinguem. Dulce vero dicimus, ut mel: pinguia, ut oleoſa: acidum, ut acetum: acerbum, ut pyra ſylveſtria: auſterum, ut vinum: ſalſum, ut ſal: amarum, ut abſinthium: acre, ut piper. Extremos vero ſapores vocat acidum & acrem. Inter extremos vero medios; acido quidem vicinum, acerbum; acri vero, amarum. Vicinos autem mediis, amaro quidem, ſalſum; acerbo vero, auſterum. Medium autem dulcem. Hos porro ſapores ad ſeptem planetas refert: acidum, ad Mercurium; acrem, ad Martem; amarum, ad Lunam; dulcem, ad Solem; ſalſum, ad Venerem; auſterum, ad Jovem; acerbum, ad Saturnum. Cauſam vero horum, ut nugas & ineptias, ſilentio præterimus.

Φαιός. [3] Μένιππος ὁ Κυνικὸς ἐπὶ τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὡς Ἐριννύος ἀναλαβεῖν σχῆμα, λέγων, ἐπίσκοπος ἀφῖχθαι τῶν ἁμαρτανομένων ἐξ ᾅδου, καὶ πάλιν κατιὼν ἀπαγγέλλειν ταῦτα τοῖς ἐκεῖ δαιμο-

Φαιός. Fuſcus. Pullus. Menippus Cynicus miro prorſus & novo abſurditatis genere uſus eſt, adeo ut habitu Furiæ *indutus circumiret*, dicens, ſe ab Inferis veniſſe, ut homi-

1 Γεῦσιν] Philoponus melius, *γένεσιν*.
2 Εἴ τι δὲ ἄλλο ἐγγ.] Reſcribe ex Philopono, *εἴ τι δὲ ἄλλο ἐστὶν, ἐγγύς ἐστι τοῦ ἄχυμον εἶναι*.

3 *Μένιππος ὁ Κυνικὸς ἐπὶ τοσ.*] Hæc Suidas mutuatus eſt a Laertio: ſed qui ea non de Menippo, ſed Menedemo refert. Vide eum lib. VI. num. 102.

ον. καὶ ἡ ἡ ἐσθὴς αὕτη. φαιὸς χιτὼν ποδήρης· περὶ αὐτὸν ζώνη Φοινικῆ.[1] καὶ πῖλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐνυφασμένα τὰ ιβʹ. στοιχεῖα. ἐμβάται τραγικοί· πώγων ὑπερμεγέθης· ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μελίνη.

num peccata obſervaret, &, cum eo rurſus deſcendiſſet, dæmonibus illic degentibus ea renuntiaret. Veſtitus autem ejus talis erat. Pulla tunica talaris, quam balteus puniceus cingebat. Pileus Arcadicus capiti impoſitus, cui intexta erant duodecim elementa. Cothurni præterea tragici, barba ingens, & baculus in manu fraxineus.

Φαιστῖνος. πόλις.

Φαιστῖνος. Phæſtionis. [Genitivus, a recto, Φαιστῶν, Phæſtion.] Vrbs.

Φαιστός. πόλις Κρήτης. [2] Ὅμηρος·

Ἐς Φαιστόν. μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.

Μάλειρος[3] γάρ τις τελέσας τὸν λίθον τοῦτον ἀνιέρωσε τῷ Ποσειδῶνι, πρὸς τῷ μὴ τὰ κύματα προσπελάζειν τῇ Φαιστῷ.

Φαιστός. Phæſtus. Urbs Cretæ. Homerus: *Ad Phæſtum. Parvus vero lapis ingentes fluctus arcet.* Malerus enim quidam lapidem hunc magico ritu a ſe conſecratum Neptuno dicavit, ne fluctus ad Phæſtum accederent.

Φέβεται. Φεύγει.

Φέβεται. Fugit.

Φεβρουάριος.[4] οὕτω καλεῖται ὁ μὴν, ἀπό τινος ὑπάτου, γένους ὑπάρχοντος τῶν Γάλλων. ἡνίκα γὰρ τὸν θρίαμβον τὸν ἀπὸ τῶν Τυῤῥηνῶν κατήγαγεν ὁ Κάμιλλος, ζηλοτυπήσας ὁ Φεβρουάριος, ἐπὶ τοῦ βήματος ἐβόα, μὴ γεγονέναι τὸν Κάμιλλον αἴτιον τῆς νίκης, ἀλλὰ τὴν τύχην Ῥωμαίων. συνέπλαττε δὲ καὶ γράμματα καὶ ψευδομαρτυρίας κατ' αὐτοῦ, ὡς τυραννίδα μελετῶντος. ἐντεῦθεν δὲ τὸν δῆμον ἐπαναστήσας, ἀπελαύνει τοῦτον τῆς πόλεως. ὡς οὖν μετὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Ῥώμης ἐπανῆλθε, καὶ τοὺς περὶ τὸν Βρέννον βαρβάρους ἀνεῖλεν, εἰς κρίσιν ἀγαγὼν τὴν ὑπόθεσιν, ἀπέδειξε πάντων γεγονέναι αἴτιον τῶν πεπραγμένων τὸν Φεβρουάριον. καὶ διὰ τοῦτο γυμνωθέντα αὐτὸν τῆς ἐσθῆτος, καὶ θρυΐνῃ περιβληθέντα ψιάθῳ, ὑπὸ τῶν ὑπηρετούντων τῷ δημάρχῳ, τῶν καλουμένων βερνάκλων, τυπτόμενον νεύροις, τῆς πόλεως ἀπεδίωξε, καὶ τὸν ἐπώνυμον αὐτῷ μῆνα παρὰ τοὺς ἄλλους ἐκολόβωσε.

Φεβρουάριος. Februarius. Ita vocatur menſis, a quodam Conſule, qui natione Gallus erat. Cum enim Camillus triumphum de Tyrrhenis ageret, Februarius invidia ſtimulatus pro concione vociferatus eſt, Camillum non eſſe auctorem victoriæ, ſed Romanorum Fortunam. Literas etiam & falſa teſtimonia adverſus eum confinxit, quaſi regnum affectaret: & ſic populo in ipſum concitato, eum urbe expulit. Cum autem Camillus poſt captam Romam reverſus, Barbaros, quorum dux erat Brennus, profligaſſet, cauſa in judicium adducta, demonſtravit, omnium eorum, quæ accidiſſent, auctorem fuiſſe Februarium. Quamobrem eum veſte nudatum, & juncea ſtorea circumdatum, nervisque a Tribuni miniſtris, qui Vernaculi dicuntur, cæſum, urbe expulit, & menſem ab ipſo denominatum cæteris breviorem fecit.

Φεγώρ. Βεὲλ, ὁ Κρόνος. Φεγὼρ δὲ, ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἐτιμᾶτο. ἐξ ὧν Βεελφεγώρ.

Φεγώρ. Phegor. Beel, eſt Saturnus. Phegor vero, locus, in quo colebatur. Unde Beelphegor.

Φεδεϊκόμιστα.[5] παρὰ Ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν.

Φεδεϊκόμιστα. Fidei commiſſa. Sic apud Romanos vocantur ea, quæ committuntur alicujus fidei, ab eo, qui moriturus eſt.

Φήκλη.[6] τρὺξ κεκαυμένη. λεπροὺς ὄνυχας ἐκβάλλει σὺν ῥητίνῃ· καὶ τρίχας ξανθίζει, μετὰ σχινίνου ἐλαίου νύκτα ὅλην συγχρισθεῖσα.

Φήκλη. Fæx aduſta. Hæc ungues ſcabioſos ejicit, cum reſina; & capillos flavos facit, cum oleo lentiſcino totam noctem peruncta.

Φελλαγωγία. πανήγυρις ἐπιτελουμένη παρὰ Ῥωμαίοις, ἐν ᾗ διέβαλλον αὐτούς.

Φελλαγωγία. Phellagogia. Feſtū apud Romanos, in quo [cives] ſe mutuis cavillis petebant.

Φελλάς.[7] τὸ τῶν βιβλίων ἔξωθεν σκέπασμα.

Φελλάς. Librorum exterius tegumentum.

Φελλά.[8] τὰ πετρώδη καὶ αἰγίβοτα χωρία·[9] ὡς Ἰσαῖος. καὶ Φελλεὺς, σκληρός πως καὶ πετρώδης τόπος.[10] Ἀριστοφάνης·

Ὅταν μὲν οὖν τὰς αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
Ὥσπερ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐνημμένος.

Φελλά. Loca ſaxoſa, & in quibus capræ paſcuntur: ut Iſæus. Et Phelleus, locus aſper & ſaxoſus. Ariſtophanes: *Cum capras ex Phelleo* [*ages*,] *quemadmodum pater tuus pellicea indutus veſte.* Phelleus erat locus aſper Atticæ, ſic dictus. Capræ autem in lo-

1 Φοινικῆ] Sic MSS. Pariſ. itemque Laertius. At priores Editt. male, Περσική.

2 Ὅμηρος] Odyſſ. Γ. v. 296.

3 Μάλειρος γάρ τις κτλ.] Locum hunc Suidæ in Collectanea ſua tranſtulit Euſtathius ad Odyſſ. Γ. pag. 1469. Cæterum, pro Μάλειρος hic ſcribendum eſt, Μάλειος: ut non ſolum habet Euſtathius loco laudato, ſed etiam ipſe Suidas ſupra v. Μάλειος; ubi vide quæ notavimus.

4 Φεβρουάριος. οὕτω κτλ.] Nugæ meræ ſunt, quæ Suidas hic de Februario narrat. Exiſtimo autem eum fabulam hanc ex Joanne Antiocheno hauſiſſe: non eo, qui hodie adhuc exſtat, & Malelas cognominatur; ſed altero ejuſdem nominis, ex quo Excerpta tantum hodie ſuperſunt in Collectaneis Conſtantini Porphyrog. a Valeſio editis. Confer Cedrenum, pag. 150. & Malelam, pag. 237, 238. qui in hiſtoria hac narranda non parum a Suida diſcrepant.

5 Φεδεϊκόμιστα] Rectius, Φιδεϊκόμμισσα, i. e. Fideicommiſſa.

6 Φήκλη] Scribendum eſſe φέκλη, ordo literarum indicat. Confer Ducangium in Gloſſ. Græco.

7 Φελλάς] Heſychius. φιλλός.

8 Φελλά. τὰ πετρ.] Ex Harpocratione: ſed apud quem, uti & Etymologum, legitur φελλέα.

9 Ὡς Ἰσαῖος] In oratione περὶ τοῦ Κίρωνος κλήρου, pag. 73. ſub finem: ſed ubi legitur φελλίδα, quod eſt a nominativo φελλίς.

10 Ἀριστοφάνης] *Nubibus.* pag. 127. (63. Ed. Baſ. P.)

Ἦν [1] δὲ ὁ Φελλεὺς τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω καλούμενος, τραχύς. αἱ δὲ αἶγες πρὸς τὰ τραχύτερα καὶ ὀρεινότερα διάγουσιν. ἀπὸ τούτου δὲ Φελλέτας λέγουσιν οἱ Δωριεῖς, τοὺς κισσηρώδεις λίθους. καὶ ἑορτή τις περὶ τὸν Διόνυσον, Φελλὸς καλουμένη. Καὶ αὖθις· [2] Τοῦ Στρυμοδώρου Θρᾷτταν ἐκ τοῦ Φελλέως κλέπτουσαν.

Φελλεῖς. οὕτω λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τοὺς πετρώδεις τόπους· οἵτινες εἰσὶ πετρώδεις μὲν κάτωθεν, ἐπιπολῆς δὲ ὀλίγην ἔχουσι γῆν. ἔστι δὲ καὶ ὄρος οὕτω καλούμενον.

Φέλλιος. ὄνομα κύριον.

Φελλός.

——— Ἀβάπτιστόν [3] τε καθ' ὕδωρ
Φελλόν, ἀεὶ κρυφίων σῆμα λαχόντα βόλων.

Φελουρέα. [4] εἶδος δένδρου.

Φενάκη. ἀπάτη. δόλος. Ἐς τὸ τρανὲς τὴν ἔρευναν ἐποιήσαντο, καὶ φενάκη τις ἐν τῇ ἐπισκοπῇ οὐκ ἐνῆν.

Φενάκη. [5] τὸ προκόμιον. οἷον, τοῦ φαινομένου κρανίου ἄκος καὶ σκέπη. κυρίως δὲ ἡ προσθετὴ καὶ ἐπιτηδευτὴ κόμη. ἀπὸ τῶν κατερρυηκυιῶν γυναικῶν, καὶ οὕτως ἀπατωσῶν διὰ τῆς ἐπεισάκτου κόμης. Ἡ γὰρ τῆς φενάκης ἀπάτη λίαν ἐγκρατῶς ἀπεβουκόλει τὸν βάρβαρον.

Φενακίζει. χλευάζει.

Φέναξ. χλευαστής. ἀπατεών.

Φεναρέτη. ὄνομα κύριον.

Φενεός. ὄνομα πόλεως· ἐν ᾧ ἦν Νώνακρις πέτρα, ἐξ ἧς ἔρρει τὸ Στυγὸς ὕδωρ. [6] Ἡρόδοτος φησίν.

Φεννίς. [7] παιδιὰ διὰ σφαίρας, ὁπηνίκα ἑτέρῳ προδεικνύντες, εἶτα [8] ἄνω ἀφιᾶσι τὴν σφαῖραν, ὥσπερ φενακίζοντες.

Φενόλης. [9] Ῥωμαϊκὴ στολή.

Φένω. τὸ φονεύω.

Φερραί. πόλις.

Φέρασπις. ὁ πολεμικός.

Πικρὴν [10] ἀλλήλοις Ἕκτωρ χάριν, ἠδὲ Φέρασπις
Αἴας, ἐκ πολέμου μνῆμ' [11] ἔφερον φιλίης.

Φεραυγής. καταλαμπρος.

Φέρβει. βόσκει. τρέφει. ὅθεν συφορβός, καὶ ἱπποφορβός.

Φέρε. οἷον ἄπαγε. ἄγε δή. ἀρχαία ἡ σύνταξις. [12] Ἀριστοφάνης·

Φέρε, ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

cis aſperis & montanis degunt. Hinc Dorienſes lapides pumicoſos Φελλέτας vocant. Eſt item feſtum quoddam Bacchi, quod Φελλὸς dicitur. Et iterum: *Strymodori ſervam Thraciam ex Phelleo* [*ligna*] *furantem.*

Φελλεῖς. Phellei. Sic Attici vocant ſaxoſa loca: quæ ſcilicet in parte inferiore ſunt ſaxoſa; in ſuperficie vero exiguam terræ planitiem habent. Eſt & mons ita dictus.

Φέλλιος. Phellius. Nomen proprium.

Φελλός. Suber. [In Epigrammate:] *Et ſuber, quod in aqua non ſubmergitur, ſemper hamorum & retium ſub aqua latentium index.*

Φελουρέα. Phelurea. Genus arboris.

Φενάκη. Fraus. Fallacia. Impoſtura. *Rem aperte & accurate ſcrutati ſunt, omniſque fraus ab inſpectione aberat.*

Φενάκη. Antiæ, ſive, anteriores capilli. Quaſi dicas, τοῦ φαιν. κρ. ἄκος, i. e. apparentis cranii remedium & tegumentum. Proprie vero [ſic dicitur] coma adſcititia & arte parata. A mulieribus, quæ, poſtquam capilli eis defluxerunt, crinibus mentitis alios fallunt. *Comæ enim adſcititiæ falſa ſpecies Barbarum mirum in modum decipiebat.*

Φενακίζει. Deridet. [Decipit. Fallit.]

Φέναξ. Deriſor. Deceptor. Impoſtor.

Φεναρέτη. Phenarete. Nomen proprium.

Φενεός. Pheneus. Nomen urbis: in qua Nonacris rupes erat, ex qua Stygis aqua fluebat. Auctor eſt Herodotus.

Φεννίς. Phennis. Luſus pilæ: cum ſcilicet pueri pilam alteri prius oſtendunt, & deinde in altum projiciunt, intuentem fallentes.

Φενόλης. Veſtis Romana. Penula.

Φένω. [Poet. pro φονεύω.] Cædo. Occido.

Φερραί. Pherræ. Urbs.

Φέρασπις. Scutifer. Id eſt, bellicoſus. [In Epigrammate:] *Hector & bellicoſus Ajax triſtia munera, amicitiæ in bello initæ monumentum, ſibi invicem dederunt.*

Φεραυγής. Lucem præbens. Lucidus. Splendidus.

Φέρβει. Paſcit. Alit. Unde, συφορβός, ſuum paſtor: & ἱπποφορβός, equorum paſtor.

Φέρε. Eja. Age. Antiqua eſt dictio. Ariſtophanes: *Eja, ubinam virum iſtum inveniemus?*

1 Ἦν δὲ ὁ Φελλεὺς τόπ.] Eadem leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis loco laudato.

2 Τοῦ Στρυμοδώρου Θρ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. in *Acharnenſ.* pag. 348. (273. Ed. Baſ. P.)

3 Ἀβάπτιστόν τε κ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Archiæ in piſcatorem, qui hamos, retia, ſuber, aliaque inſtrumenta piſcatoria Priapo dedicat. Epigramma iſtud ante ineditum ex cod. MS. publici juris fecimus ſupra v. Γαμψόν. Confer etiam Anthol. lib. VI. cap. III. ubi ſimilis argumenti Epigrammata habes.

4 Φελουρέα] Alii arborem hanc rectius φιλυρέαν vocant, per ι in ſyllaba prima, & υ in ſecunda.

5 Φενάκη. τὸ προκόμιον. οἷον τοῦ φαιν.] Hæc totidem verbis leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 29.

6 Ἡρόδοτος φησίν] Atqui aliud tradit Herodotus, quippe qui Nonacrin urbem, non petram fuiſſe dicit, lib. VI. pag. 226. Ait enim: Καὶ δὴ καὶ ἐς Νώνακριν πόλιν πρόθυμος ἦν τῶν Ἀρκάδων τοὺς προεστῶτας ἀγινέειν. ἐν δὲ ταύτῃ τῇ πόλι λέγεται εἶναι ὑπ' Ἀρκάδων τὸ Στυγὸς ὕδωρ. Et mox: Ἡ δὲ Νώνακρις, ἐν τῇ ἡ πηγὴ αὕτη τυγχάνει ἐοῦσα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἀρκαδίης πρὸς Φενεῷ. Hinc ἀβλεψία Suidæ pateſcit.

7 Φεννίς. παιδιὰ διὰ σφ.] Hæc totidem verbis legas etiam apud Euſtath. ad Odyſſ. Z. pag. 1554. qui ea procul dubio ex Suida depromſit.

8 Ἄνω] Euſtathius loco laudato, ἄλλῳ.

9 Φενόλης] Vide ſupra v. Φαινόλης.

10 Πικρὴν ἀλ.] Integrum Epigramma, ex quo diſtichum hoc decerptum eſt, reperitur Anthol. lib. III. cap. XIV. pag. 238. Ed. Henr. Steph. ut Portus etiam monuerat.

11 Ἔφερον] In Anthologia Epigrammatum recte legitur, ἤλλαξαν.

12 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 295. (198. Ed. Baſ. P.)

Φερέγγυος. ἀσφαλὴς, ἀξιόπιστος ἐγγυητής. [1] Ἡρόδοτος· Αὐτὸς μὲν ὑμῖν οὐ φερέγγυος εἰμὶ δύναμιν παρασχεῖν τοσαύτην, ὥστε κατάγειν.

Φερέγγυος. Idoneus, fide dignus, & locuples ſponſor. *De viribus meis tantum vobis ſpondere non auſim, ut ſatis copiarum vobis præbeam, quæ vos reducant.*

Φερέγγυος. [2] ὁ ἐκδεξάμενός τι, καὶ δυνάμενος ἀποτίσαι. οἷον, ἀξιόχρεως. δυνάμενος ἀναδέξασθαι τὴν ἐγχείρησιν.

Τί γὰρ [3] κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος;

τουτέστιν, ὧν ἐγὼ εἰς τὸ πράττειν ἀσφαλής εἰμι, καὶ βεβαιωτής.

Φερέγγυος. Sponſor, vel fidejuſſor idoneus, & qui ſolvendo eſt. Vel, qui rem, quam in ſe ſuſcepit, præſtare poteſt. *Quid enim jubes eorum, quæ præſtare poſſum?* Vel, quorum ego ſponſor idoneus tibi eſſe poſſum.

Φερεζαῖος. ἐθνικόν.

Φερεζαῖος. Pherezæus. Gentile nomen.

Φέρετρα. Πομπεῖά τε αὐτοῦ προηγεῖτο, ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πεποιημένα, καὶ ὁπλῖται πάμπολλοι, καὶ κόσμος βασιλικὸς, καὶ φέρετρα, ἔχοντα εἰκόνας βασιλέων, καὶ δείκελα ἄττα. αὐτός τε Οὐάφρης ἐπὶ πᾶσιν ἐκομίζετο φοράδην, ἐν ναῷ χρυσοῦ πεποιημένῳ· καὶ τῶν ἱερέων οἱ σεμνότατοι καὶ τελεώτατοι φορεῖς ἦσαν.

Φέρετρα. Feretra. Fercula. *Et vaſa pompalia, ex auro & argento facta, eum præcedebant, & plurimi milites armati, aliaque regio cultu conſpicua, & feretra, habentia Regum imagines, & ſimulacra quædam. Ipſe vero Vaphres poſt hæc omnia in aureo templo geſtabatur; ſacerdotibus, qui maxime venerabiles erant, & ſummi ordinis, eum portantibus.*

Φερεκάκους. καρτερικούς. [4] Συναγαγὼν ἱππεῖς, ὄντας φερεκάκους διαφερόντως, παρεκάλεσε.

Φερεκάκους. Malorum patientes. Laboribus ferendis aſſuetos. *Cum convocaſſet equites, qui laboribus ferendis maxime aſſueti erant, eos adhortatus eſt.*

Φερεκράτης, Ἀθηναῖος, κωμικός· ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. [5] ἐδίδαξε δράματα ιζ΄. [6] Φερεκράτης Πετάλῃ γράφει.

Φερεκράτης. Pherecrates, Athenienſis, Comicus, qui Alexandro in expeditionibus bellicis comes fuit. Fabulas docuit XVII. † Pherecrates in *Petala* ſcribit.

Φέρεκλος. ὄνομα κύριον.

Φέρεκλος. Phereclus. Nomen proprium.

Φερεκύδης, [7] Βάβιος, Σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων [8] ἡ Σύρα, πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν τῶν Λυδῶν βασιλέα Ἀλυάττην· ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ΄. Σοφοῖς, καὶ τετέχθαι περὶ τὴν με΄. ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δὲ ὑπ᾽ αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος· αὐτὸν δὲ οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητὴν, ἀλλ᾽ ἑαυτὸν ἀσκῆσαι, κτησάμενον τὰ Φοινίκων ἀπόκρυφα βιβλία. [9] πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν· ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων. καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐζηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ [10] τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δὲ ἅπαντα, ἃ συνέγραψε, ταῦτα· Ἑπτάμυχος, [11] ἤτοι Θεοκρασία, ἢ Θεογονία. ἔστι δὲ Θεολογία ἐν βιβλίοις δέκα, ἔχουσα θεῶν γένεσιν, καὶ διαδοχάς.

Φερεκύδης. Pherecydes, Babis filius, Syrius. Syrus vero eſt inſularũ Cycladum una, prope Delum. Vixit tempore Halyattis, Regis Lydorum, ut ſeptem Sapientum æqualis fuerit; natus circa quadrageſimam quintam Olympiadem. Ferunt Pythagoram ab eo inſtitutum fuiſſe; ipſum vero non habuiſſe præceptorem, ſed proprio ſe ſtudio exercuiſſe, comparatis ſibi arcanis Phœnicum libris. Quidam etiam tradunt, eum oratione proſa primum ſcribere inſtituiſſe: quamvis id alii ad Cadmum Mileſium referant. Primus etiam animarum ex corpore in aliud corpus migrationem docuiſſe fertur. Sectatus autem eſt Thaletis opinionem. Obiit morbo pediculari. Omnia, quæ ſcripſit hæc ſunt: Heptamychus, ſive, Theocraſia, aut Theogonia. Eſt autem Theologia, libris decem conſtans, quæ Deorum generationem & ſucceſſionem continet.

Φερεκύδης, ὁ σοφός. ζήτει ἐν τῷ, Χροῒ δῆλα.

Φερεκύδης. Pherecydes Sapiens. Quære in v. Χροῒ δῆλα.

Φερεκύδης [12] Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου· ὃν λόγος τὰ Ὀρφέως συναγαγεῖν. ἔγραψεν Αὐ-

Φερεκύδης. Pherecydes Athenienſis, antiquior Syrio: quem Orphei ſcripta collegiſſe

1 Ἡρόδοτος.] Lib. v. pag. 187. ut Portus monuit.

2 Φερέγγυος. ὁ ἐκδ.] Ex Scholiaſte Sophoclis ad *Electr.* pag. 122.

3 Τί γὰρ κελ.] Eſt verſus Sophoclis in fabula laudata.

4 Συναγαγὼν ἱππεῖς, ὄντας φερ.] Fragmentum hoc legitur apud Polybium lib. III. cap. LXXI.

5 Ἐδίδαξε δράματα ιζ΄.] Fabulas Pherecratis diligenter recenſet Meurſius in *Biblioth. Attica*, poſt quem actum non agemus. Illud tantum hic monemus, omiſſam eſſe ab eo fabulam, Ἀγρίων, vel Ἀγρίαι inſcriptam, cujus mentionem facit vetus interpres Comici ad *Veſpas*, pag. 537. Δῆλον δὲ ἐκ τῶν Φερεκράτους Ἀγρίων.

6 Φερεκράτης Πετάλῃ γρ.] Hæc nihil ad rem faciunt. Fabula autem Pherecratis, *Petale* inſcripta, a pluribus ſcriptoribus laudatur. Vide Meurſium loco laudato.

7 Βάβιος.] Strabo eum filium Βάβυος vocat; at Laertius, Βάδυος.

8 Ἡ Σύρα.] Imo potius, ἡ Σύρος. Vide Geographos.

9 Πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξεν.] Vide Salmaſium in *Exercitat. Plin.* pag. 591. Ed. Ultraj. & Nos ſupra ad v. Ἱστορῆσαι.

10 Τελευτᾷ ὑπὸ κτλ.] Vide Helladium apud Photium, pag. 1588.

11 Ἤτοι Θεοκρασία. ἢ Θεογονία. ἔστι δ.] Locus hic turbatus mihi videtur, & corruptus, qui ſic fortaſſe ſcribendus eſt: Ἤτοι Θεοκρασία, ἢ Θεολογία. ἔστι δὲ Θεογονία ἐν βιβλίοις δέκα, &c. Non videtur enim unum idemque opus fuiſſe, Θεογονία, & Θεολογία; ut cenſet etiam Salmaſius ad Solinum, pag. 591. Ed. Ultraj. qui eo amplius exiſtimat, Θεογονίαν Pherecydis junioris, ſive Athenienſis opus fuiſſe. Hoc tamen non tam clare probat, ut omnem dubitandi anſam præcidat.

12 Φερεκύδης Ἀθηναῖος.] De eo vide omnino Voſſium in egregio opere *de Hiſt. Gr.* Salmaſium ad Solinum, pag. 591. & Meurſium in notis ad Hellad. Beſant. itemque in *Bibliotheca Attica*.

τόχθονας. ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις δέκα. Παραινέσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα δέχεται πρεσβύτερον, ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς.

Φερεκύδης [1] Λέριος, ἱστορικός, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οέ. ὀλυμπιάδος. ἔγραψε περὶ Λέρου. Περὶ Ἰφιγενείας. Περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν· καὶ ἄλλα.

Φέρε [2] νῦν ἀπὸ τοῦ κράνους μοι τὸ πτερόν. τὸ πτερὸν ζητεῖ, ἵνα ἐξεμέσῃ. εἰώθασι γὰρ οἱ δυσεμοῦντες πτεροῖς χρῆσθαι πρὸς τὸ εὐχερῶς ἐμέσαι.

Φερεντῖνος. πόλις Σαυνιτῶν ἐν Ἰταλίᾳ. τὸ ἐθνικὸν, Φερεντινεὺς, καὶ Φερέντιος.

Φερεσβίους. ζωοποιούς.

Φερετίμα. ὄνομα κύριον. [3] Ἡ δὲ Φερετίμα τὸν ὅροφον ὑποσπάσασα τοῦ βόθρου, ὡς ἂν ἐμπεδορκοίη, ἤλαυνεν εἰς τὴν πόλιν.

Φερέοικος. [4] ὁ κοχλίας. ἔνιοι ζῶον λευκὸν ὅμοιον γαλῇ, ὑπὸ δρυσὶ καὶ ἐλαίαις γινόμενον. οἱ δὲ, ζῶον σφηκὸς εὐμεγέθους μεῖζον.

Φέρειν. ὑπομένειν. βαστάζειν. λαμβάνειν. [5] Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσιν·

Ἐπέμψατ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν;
Μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας.

Μένανδρος Ὀλυνθίᾳ· Μετ' Ἀριστοτέλους γὰρ τέτταρας ὀβολοὺς τῆς ἡμέρας φέρων. καὶ ὁ μισθοφόρος ἀπὸ τούτου. καὶ Φέρον, οὐδετέρως. Τὸ φέρον ἐκ Θεοῦ καλῶς φέρειν χρή. Καὶ αὖθις· [6] Ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧττον. ἀντὶ τοῦ, λίαν ἐλῄστευον, ἔβλαπτον.

Φέριστον. κράτιστον. ἐξοχώτατον. ἢ ἀγαθόν.

Φερνή. προίξ.

Φέρνη. ἀμοιβή. παρά τισι δὲ, καὶ Φέρνη, ἡ προίξ.

Φερομένου. λαμβάνοντος. Τὴν αἰτίαν πᾶσαν τοῦ πολέμου τούτου τοῦ ἀνδρὸς φερομένου. καὶ Φέρονται, ἀντὶ τοῦ νικῶσι. Καὶ Φέρονται οἱ πλούσιοι τὸ πλέον. συλλαβόντες δὲ τῶν δημοτῶν εἰς ψ'. δήσαντες ἄγουσι. † Καὶ Φερόμενος ἀνὴρ γένος μὲν Θρᾴκιος, ᾧ ὄνομα Διογένης ἦν. τὰ δὲ πολέμια παρ' ὁντινοῦν κράτιστος, τέλους ἱππικοῦ προτεταγμένος.

Φερωνία. ὄνομα κύριον.
Φερώνυμος. ἀληθὲς ἔχων τὸ ὄνομα.
Φερώρας. ὄνομα κύριον.

Φερσεφόνη. ὄνομα Θεᾶς καταχθονίου, ἥτις καὶ Περσεφόνη, καὶ Περσέφασσα λέγεται.

Φέρτερον. κρεῖττον, ἢ ταχύτερον.

ferunt. Scripſit autem Autochthonas: quod eſt opus de Antiquitatibus Atticis, decem libris conſtans. Præcepta verſibus. Porphyrius autem ſuperiore Pherecyde nullum antiquiorem admittit, ſed illum ſolum putat eſſe primum orationis ſolutæ auctorem.

Φερεκύδης. Pherecydes Lerius, hiſtoricus, natus paulo ante LXXV. Olympiadem. Scripſit de Lero: de Iphigenia: de Bacchi feſtis: & alia.

Φέρε νῦν ἀπ. *Age nunc, pennam de galea mihi porrige.* Pennam quærit, ut vomat. Qui enim ægre vomunt, penna uti ſolent, ad ciendum vomitum.

Φερεντῖνος. Ferentinum: vel, Ferentium. Urbs Samnitum in Italia. Nomen gentile eſt, Ferentinenſis, & Ferentius.

Φερεσβίους. Vitam præbentes. Vivificantes.

Φερετίμα. Pheretima. Nomen proprium. *Pheretima autem, ut religioni jurisjurandi ſatisfaceret, tecto foveæ revulſo, urbem intravit.*

Φερέοικος. Ferens domum. Domiporta. Epithetum cochleæ. Alii tradunt, eſſe animal quoddam muſtelæ ſimile. Alii, animal veſpa maxima majus.

Φέρειν. Ferre. Tolerare. Geſtare. Accipere. Ariſtophanes *Acharnenſibus: Miſiſtis nos ad magnum Regem* [*Perſarum,*] *dato in ſingulos dies duarum drachmarum ſtipendio.* Menander *Olynthia: Cum Ariſtotele enim quatuor obolos quotidie accipiebat.* Et hinc dictus eſt μισθοφόρος, i.e. mercenarius, vel mercede conductus. Et φέρον, neutro genere. *Quod divinitus accidit, æquo animo ferre oportet.* Et iterum: *Se invicem latrociniis infeſtabant.*

Φέριστον. Præſtantiſſimum. Excellentiſſimum. Vel, optimum.

Φερνή. Dos, dotis.

Φέρνη. Remuneratio. Gratiæ relatio. Apud quoſdam vero Φέρνη etiam dicitur dos.

Φερομένου. [Ferentis. Suſtinentis.] Accipientis. *Omnem belli culpam illo viro ſuſtinente.* Et, Φέρονται [τὸ πλέον,] vincunt, ſuperiores ſunt. *Et divites vincunt. Cum autem ad DCC plebejos comprehendiſſent, eos vinctos abduxerunt.* [Et Φέρεσθαι, ferri, dici, putari.] *Et vir ille natione Thrax ferebatur, Diogeneſque vocabatur; qui fortitudine bellica omnibus præſtabat, & turmæ equitum præfectus erat.*

Φερωνία. Feronia. Nomen proprium.

Φερώνυμος. Verum habens nomen.

Φερώρας. Feroras. Nomen proprium.

Φερσεφόνη. Proſerpina. Nomen Deæ infernæ, quæ & Perſephone, & Perſephaſſa a Græcis dicitur.

Φέρτερον. Præſtantius. Melius. Vel, velocius.

1 Φερεκύδης, Λέρ.] Hunc Pherecydem Voſſius eundem cum Pherecyde Athenienſi fuiſſe contendit. Argumenta, quibus opinionem iſtam doctis perſuadere conatur, apud ipſum legenda ſunt.

2 Φέρε νῦν ἀπὸ τ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 399. (285. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ἡ δὲ Φερετίμα τ.] Hiſtoria, ad quam fragmentum hoc referendum eſt, exſtat apud Herodotum lib. IV. circa finem, pag. 181. Vide etiam ſupra v. Ἐμπεδορκεῖν, ubi idem locus occurrit.

4 Φερέοικος. ὁ κοχλίας] Athen. lib. II. cap. XXII. pag. 63. Ἡσίοδος τὸν κοχλίαν φερέοικον καλεῖ. Apud Ciceronem lib. *de Divinat. domiporta* appellatur.

5 Ἀριστοφάνης Ἀχαρν.] Haud procul ab initio.

6 Ἔφερον ἀλλήλους οὐχ ἧττ.] Thucydides lib. I. cap. VII. Ἔφερον γὰρ ἀλλήλους τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ᾤκουν. Scholiaſtes ad eum locum: Ἔφερον. ἔβλαπτον. ἐλῄστευον. ὡς καὶ Ἡρόδοτος. Hinc Suidas ſua deprompſit.

Φέρτρᾳ. [1] τῇ τῶν νεκροφόρων κλίνῃ.

Φέρτρον. τὸ φορεῖον. [2] Πολύβιος· Τότε καὶ τὸν πεφιλημένον ἥκειν ἔχοντα τὸν ὗν ἐν φέρτρῳ, καὶ Λίβυας ὡσεὶ χιλίους. ὡς δὲ ἤγγισε τῷ τείχει, ἔλεγεν ἀνοίγειν ταχέως, ὅτι βαρύνονται. φέρουσι γὰρ ὗν ἄγριον. [3] ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγει, θαυμάσας τὴν εὐαγρίαν. Οἱ δὲ φέρετρον λέγεσθαι φασί.

Φεσκάσιον. μάγγανον πλοϊκόν.

Φεῦ. σχετλιαστικὸν ἐπίῤῥημα. ἢ, ὀδυνηρὸν οἰμώγημα. ἔστι δὲ καὶ θαυμαστικὸν τὸ φεῦ. [4] Σοφοκλῆς·

Φεῦ, φεῦ. φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη
Λύει φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
Εἰδὼς, διώλεσ'. οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἱκόμην.

Ὡς δεινὸν, φησὶ, τὸ φρονεῖν, ὅταν τὸ φρονούμενον τῷ φρονοῦντι μὴ συντελῇ.

——————— [5] Φεῦ,
Ὡς μέγα δύνασθον πανταχοῦ τὼ δύ' ὀβολώ.

Ἅμα διὰ τὸ λεγόμενον, ὅτι τοῖς νεκροῖς ἐπὶ τοῦ στόματος βάλλουσι δύο ὀβολούς· καὶ ὅτι τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ἦν δὲ καὶ τριώβολον, [6] βλακείας χάριν τοῦτο τῶν στρατηγῶν προστιθέντων. Καὶ περὶ τοῦ ναύλου εἰπόντος, Πῶς περαιωθήσομαι; λέγει·

Ἐν [7] πλοιαρίῳ τυννουτωὶ σ' ἀνὴρ γέρων
Ναύτης διάξει, δύ' ὀβολὼ μισθὸν λαβών.

Φεύγοντας. τοὺς εἰς δίκην ἀγομένους. Τοὺς φεύγοντας ἐλεεῖν μᾶλλον τῶν γραψαμένων, κἀπιδακρύειν ἀντιβολούντων. καὶ φεύγω, αἰτιατικῇ.

Φεύγοιεν. κατηγοροῖντο. καὶ φεύγων, κατηγορούμενος. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Ἦ ῥᾳδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην.

Φευκτέον. ἐπίῤῥημα θετικόν. Πλάτων φησί· [8] Φευκτέον ἐνθένδε. Τίς οὖν ἡ φυγή; Θεῷ ὁμοίωσις. τοῦτο δὲ, εἰ δίκαιοι καὶ ὅσιοι μετὰ φρονήσεως γενοίμεθα· καὶ ὅλως ἐν ἀρετῇ, οὐ κατὰ τὰς πολιτικὰς ἀρετὰς, ἀλλὰ κατὰ τὰς μείζους, τῶν [9] αὐτῶν ὀνομάτων χρωμένας.

Φέψαλος, καὶ φεψάλυξ. σπινθὴρ, ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῶν καιομένων ξύλων. [10] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

οἷον, ζωπύρημα, σπινθήρ. διαβάλλονται ὡς μοιχοὶ οἱ Μιλήσιοι.

Φεψάλῳ. [11] καπηλείῳ. Φέψαλοι γὰρ, οἱ σπινθῆρες.

Ἡ [12] δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

διὰ τὸ εἰρήνην εἶναι. λέγεται δὲ καὶ φεψάλυξ παρὰ

Φέρτρᾳ. [Per ſyncopen, pro, Φερέτρῳ.] Feretro, ſive, lecto, quo mortui efferuntur.

Φέρτρον. Feretrum. Polybius: *Tunc & Philemenes venit, aprum in feretro habens, & cum eo Afri circiter mille. Cum autem muro jam proximus eſſet, [portam] ſtatim aperiri juſſit: onere namque ſe premi apri, quem geſtarent. Cuſtos igitur aperit, admirans apri capti magnitudinem.* Alii ajunt, Φέρετρον dici.

Φεσκάσιον. Pheſcaſium. Id eſt, vas ligneum, quo ad navigandum utuntur.

Φεῦ. Heu. Adverbium lamentantis. Vel, vox ejus, qui præ dolore ejulat. Eſt item adverbium admirantis. Sophocles: *Heu, heu, quam malum eſt ſapere, cum id non conducit illi, qui ſapit. Hæc enim cum probe ſcirem, perii. Haud enim huc veniſſem.* Quam malum, inquit, eſt ſapere, cum ſapientia non conducit ſapienti. [Et Ariſtophanes:] *Heu, quantam ubique vim habent duo oboli.* [Hoc ideo dicit,] partim, quia duo oboli mortuis in os indebantur; partim, quia merces judicialis erant duo oboli. Fuerunt & tres oboli, Strategis aſſentationis gratia [Judicum mercedem] hac acceſſione augentibus. Porro cum [Bacchus Herculi] de naulo dixiſſet, *Quomodo [paludem] trajiciam?* [Hercules] reſpondet: *In tantilla cymba te ſenex nauta trajiciet, accepta duorum obolorum mercede.*

Φεύγοντας. [Proprie, Fugientes. Interdum,] Reos, ſive, eos qui accuſantur. *Decet potius miſerari reos, quam actores, & ſupplices lacrymis proſequi.*

Φεύγοιεν. [Fugiant.] Rei ſint. Accuſentur. Et φεύγων, fugiens, reus. Ariſtophanes *Nubibus: Facile ſane, ſi ab aliquo accuſetur, judicium eludet.*

Φευκτέον. Fugiendum. Adverbium poſitivum. Plato dicit: *Fugiendum eſt hinc. Qualis autem eſt iſta fuga? Ad ſimilitudinem Dei accedere. Hoc autem [fit,] ſi juſtitiæ & ſanctitatis ſtudium cum prudentia conjunxerimus, & totos virtuti nos addixerimus, non illis civilibus virtutibus, ſed ſublimioribus, quæ iiſdem nominibus appellantur.*

Φέψαλος, & Φεψάλυξ. Scintilla ex lignis, quæ cremantur, emicans. Ariſtophanes: *Sed ne ſcintilla quidem relicta eſt adulteri.* Mileſii enim ut adulteri male audiebant.

Φεψάλῳ. [Scintilla. Interdum,] caupona. Et Φέψαλοι, ſcintillæ. *Clypeus autem in camino ſuſpendetur.* Erat enim pax. Dicitur vero

1 Τῇ τῶν νεκροφόρων κλ.] Potius, τῇ νεκροφόρῳ κλίνῃ. Vel, τῇ τῶν νεκρῶν κλίνῃ.

2 Πολύβιος] Lib. VIII. cap. XXIV. ex quo pro πεφιλημένον ἔχοντα τὸν υἱὸν, ſcribendum eſt, Φιλήμενον ἔχοντα τὸν ὗν; quam lectionem in verſione expreſſi. Deinde, pro Φέρτρῳ apud Polybium legitur, Φερέτρῳ.

3 Ὁ δὲ φύλαξ ἀνοίγ.] Aliter hic Polybius: apud quem ſic legitur, Ἀσμένως ἀκούσας ὁ φύλαξ, ἀνέῳξε μετὰ σπουδῆς, ἐλπίζων καὶ πρὸς αὐτόν τι διατείνειν τὴν εὐαγρίαν τῶν περὶ τὸν Φιλήμενον. Hinc apparet, Suidam minus fideliter mentem Polybii hic expreſſiſſe.

4 Σοφοκλῆς] In *Oedip. Tyrann.* pag. 164. ut Portus monuit.

5 Φεῦ, ὡς μέγα δύν.] Eſt verſus Ariſtoph. in *Ranis*, pag. 217. (136. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam ſupra v. Ὀβολῶ.

6 Βλακείας χάριν] Scribe, κολακείας χάριν: ut habet Scholiaſtes Ariſtophanis.

7 Ἐν πλοιαρίῳ τυννουτ.] Et hi duo verſus leguntur apud Ariſtophanem in *Ranis*, pag. 217. (136. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam ſupra v. Τυννουτοί.

8 Φευκτέον ἐνθ.] Ex Plotino.

9 Τῶν αὐτῶν ὀνομάτων χρωμ.] Scribendum eſt, τοῖς αὐτοῖς ὀνόμασι χρωμένας.

10 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 840. (543. Ed. Baſ. *P.*)

11 Καπηλείῳ] Eſt interpretatio ſuſpecta.

12 Ἡ δ' ἀσπὶς ἐν τῷ φεψ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Acharnenſ.* pag. 384. (273. Ed. Baſ. *P.*)

Ἀρχιλόχῳ. καὶ παρ' [1] Ἀριστοφάνει·

Ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

Καὶ αὖθις· Ἀλλ' [2] ἀποσκοτούμενοι ὑπὸ τοῦ εἰς αὐτοὺς φερομένης λιγνύος, καὶ τῶν φεψαλύγων, ἔπι δὲ τῆς τοῦ καπνοῦ πολυπληθείας, οὐκ ὀλίγους ἀπόλλυσθαι.

etiam φεψάλυξ apud Archilochum; itemque Ariſtophanem: *Sed neque adulteri relicta eſt ſcintilla.* Et iterum: *Verum tenebris obtecti, quod fuligo, ſcintillæ micantes, & fumus, iſque denſiſſimus, in eos ferrentur, non pauci perierunt.*

Φειά. ὄνομα πόλεως τῆς Ἠλείας.

Φειά. Phea. Nomen urbis in Elæa regione.

Φείδαλος.

Φείδαλος. Phidalus. [Nomen proprium.]

Φειδαλφίτως. ἐκ τοῦ ἄλφιτον. ὅ ἐστι, πεφεισμένως τῶν ἀλφίτων.

Φειδαλφίτως. More ejus, qui farinæ parcus eſt. Ex [φείδομαι, parco, &] ἄλφιτον, farina.

Φειδᾶς. ὄνομα κύριον.

Φειδᾶς. Phidas. Nomen proprium.

Φειδήσεται. Φείσεται.

Φειδήσεται. Parcet.

Φειδίας, ἀγαλματοποιός· ὃς ἐλεφαντίνης Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. [3] Περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς, ἐνοσφίσατο πεντήκοντα τάλαντα, καὶ ἵνα μὴ δῷ τὰς εὐθύνας, πόλεμον ἐκίνησε. Καὶ [4] παροιμία· Φειδίας προσήκει εἰρήνῃ. καθὸ τεχνίτης. εὔμορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. Πολύβιος· Λεύκιος [5] Αἰμύλιος παρὼν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος, ἐξεπλάγη, καὶ τοσοῦτον εἶπεν, ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' Ὁμήρῳ Δία μεμιμῆσθαι· διότι μεγάλην ἔχων προσδοκίαν τῆς Ὀλυμπίας, μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς εἴη τὴν ἀλήθειαν. Καὶ αὖθις· [6] Καθάπερ, οἶμαι, Μυρμηκίδην [7] ἀντιταττόμενον τῇ Φειδίου τέχνῃ.

Φειδίας. Phidias; ſtatuarius: qui ſtatuam eburneam Minervæ fecit. Pericles vero ſumptibus in eam rem faciendis a populo præfectus, quinquaginta talenta in rem ſuam vertit; & ne rationes redderet, bellum excitavit. Et proverbium: *Phidias convenit paci.* Erat enim artifex. Pax autem formoſa introducitur. Polybius: *Lucius Æmilius in templum ingreſſus, quod erat Olympiæ, & [Jovis] ſtatuam contemplatus, obſtupuit, & dixit, ſolum Phidiam ſibi videri Homericum Jovem [feliciter] expreſſiſſe; ſeque, cum magnam de Olympia expectationem haberet, veritatem expectatione majorem comperiſſe.* Et iterum: *Quemadmodum, ut puto, Myrmecides fecit, cum de arte cum Phidia contenderet.*

Φείδιππος.

Φείδιππος. Phidippus. [Nomen proprium.

Φείδομαι. γενικῇ.

Φείδομαι. Parco. Genitivo jungitur.

Φειδώ. πρόνοια.

Φειδώ. [Parſimonia.] Providentia.

Φειδωλός. φειδόμενος. σκνιπός. [8] Φειδωλός τις ὤν, ὁ φεύγων τὸ δοῦναι. ὁ ἀκριβόψηφος. παρὰ τὸ δοῦναι, καὶ τὸ φείδομαι, Φειδωλός τις ὤν, τροπῇ τοῦ δ' εἰς λ'.

Φειδωλός. Parcus. Tenax. Sordidus. Quaſi dicas, φειδωδός, qui fugit dare. Qui nimis exiliter omnia ad calculos revocat. A δοῦναι & φείδομαι fit [φειδωδός, &] mutato δ in λ, φειδωλός.

Φείδων, Φείδωνος. ὄνομα κύριον.

Φείδων. Phidon. Nomen proprium.

Φεισμονή. Φειδώ. εὐσπλαγχνία.

Φεισμονή. Parſimonia. Miſericordia. [Cum ſcilicet miſeris parcimus.]

Φεισόμεθα.

Φεισόμεθα [9] γάρ τι τῶνδε μᾶλλον ἡμεῖς, ἢ λύκων;

Ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνδ' ἂν ἐχθίους ἔτι;

Τουτέστι, [10] μᾶλλον λύκων φεισόμεθα, ἢ περὶ τούτων. μήποτε δὲ καὶ παροιμιῶδες ἐγένετο· ἐπεὶ τὸ παλαιὸν τοὺς λύκους ἀπέκτεινον ἐν τῇ Ἀττικῇ. καὶ νόμος ἦν λυκοκτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονεύων τέκνον λύκου, τάλαντον ἐλάμβανεν· ὁ δὲ τέλειον, δύο.

Φεισόμεθα. Parcemus. [Ariſtophanes:] *An parcemus his magis, quam lupis? Aut, quos ulciſcemur alios his inimiciores?* Id eſt, lupis potius parcemus, quam his. Videndum autem, annon hoc ſit dictum proverbiale. Olim enim lupos in Attica interficiebant; lege lata, quæ eos occidi jubebat. Quare, qui catulum lupi occidiſſet, talentum accipiebat: qui vero lupum adultum; [talenta] duo.

Φεισσών. [11] ὄνομα ποταμοῦ.

Φεισσών. Phiſſon. Nomen fluvii.

Φῆ. [12] οὐδέτερος Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέθυχεν. Ὁ δὲ [13] φῆ κώδειαν ἀνασχών. ἵν', ὡς κώδειαν.

Φῆ. Homerus nunquam τὸ φῆ poſuit pro ὡς. *Ille vero dixit, capite in altum elato.* [Subaudiendum eſt ὡς, i. e. tanquam:] ut ſit, ὡς κώδειαν. [Κώδεια enim proprie eſt, caput papaveris.]

1 Παρ' Ἀριστοφάνει] *Lyſiſtrata*, pag. 840.

2 Ἀλλ' ἀποσκοτ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. I. cap. XLVIII.

3 Περικλῆς δὲ ἐπὶ τ.] Confer interpretem Ariſtophanis ad *Pacem*, pag. 666.

4 Καὶ παροιμία· Φειδίας πρ.] Ex hoc loco Ariſtophanis Suidas, eumque ſecutus Junius, proverbium exſculpſerunt: ſed male, ut cuilibet facile patebit, qui ipſum Comicum in *Pace*, pag. 666. (456. Ed. Baſ. *P.*) inſpicere voluerit.

5 Αἰμύλιος] Lege, Αἰμίλιος.

6 Καθάπερ, οἶμαι, Μυρμ.] Hæc Fulv. Urſinus & Caſaubonus Polybio tribuunt. Sed ſunt verba Juliani, Orat. III. pag. 208. ut recte monuit Henr. Valeſius in Præfat. ad Collectanea Conſtant. Imp. *de Virt. & Vit.* Vide etiam ſupra v. Γελοῖος, ubi idem fragmentum occurrit.

7 Ἀντιταττόμενον] Apud Julianum melius, ἀντιπαρατεττόμενον. Et ſic apud ipſum Suidam ſupra, v. Γελοῖος.

8 Φειδωλός] Scribe, φειδωδός. Et ſic paulo poſt.

9 Φεισόμεθα γάρ τι τ.] Duo hi verſus leguntur apud Ariſtoph. in *Avibus*, pag. 559. (383. Ed. Baſ. *P.*)

10 Τουτέστι, μᾶλλον λύκων φεισ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, totidem verbis leguntur etiam apud Scholiaſtam ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

11 Φεισσών] Ejus fluvii mentio fit *Geneſ.* cap. II.

12 Οὐδέτερος Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τιτ.] Locus eſt corruptus, qui ſic ſcribendus eſt, οὐδέποτε Ὅμηρος τὸ φῆ ἀντὶ τοῦ ὡς τέθεικε. Vide Euſtathium ad Il. Ξ. pag. 999. 25.

13 Ὁ δὲ φῆ κώδ.] Hæc ſunt verba Homeri Il. Ξ. v. 499.

Φηγαιεῦσι. δῆμος τῆς Αἰαντίδος.

Φηγεύς.

Φήγινος. δρύϊνος. ἐν [1] Ἐπιγράμματι· Φηγίνεον κρατῆρα.

Φηγός. [2] δρῦς. ἢ πεύκη. Ἦν δὲ δένδρα ὑπερμεγέθη, φηγὸς, καὶ ἐλάτη, δρύες τε, καὶ φίλυρα.

Φηγοῦς. [3] δῆμος τῆς Ἐρεχθηΐδος.

Φηγούσιον. Λυσίας ἐν τῷ [4] περὶ τῶν Βατράχων φόνου. τὸ ἐκ Φηγοῦντος δήμου.

Φηλήκεστα. [5] ἄγρια σῦκα. τὰ τῇ [6] δείξει πέπειρα.

Φήληξ. ὁ ἀπατεών. καὶ ἡ ὠμὴ συκῆ.

Φῆλος. ὁ ἀπατηλός.

Φηλοῦν. ἀπατᾶν. Μένανδρος [7] Ἁλιεῖ·

Δύ' οἰκίας φηλοῦν γερόντων, ὡς λέγεις,
Ἀβελτέρων.

Καὶ φηλωθεῖσα, ἀντὶ τοῦ ἐξαπατηθεῖσα. ἐν Μύθοις·
Κέρδεσι φηλωθεῖσα θοὴ κεμάς.

Ἔνθεν καὶ [8] φηλήκεστα, ἄγρια σῦκα, τὰ τῇ δείξει πέπειρα.

Φηλώματα. [9] ἐξαπάτας. οὕτως Ἀντιφῶν.

Φηλώσεις. ἀπατήσεις.

Φήμη. [10] Τέκνον ἐλπίδος ἄμβροτε Φήμη. παρ' ὅσον ἐν ἐλπίδι τινὲς γενόμενοι χρησμοὺς αἰτοῦσιν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Καὶ αὖθις·

Φήμη τὸν ἐσθλὸν κἂν μυχοῖς δείκνυσι γῆς.

Εὐριπίδης φησί.

Φημί. λέγω. ὑπολαμβάνω. [11] Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος φυσικῶς ἐν τῷ διαλέγεσθαι ἐχρῆτο τῷ, Φήμ' ἐγὼ, καὶ, Οὐ συγκαταθήσεται τούτοις ὁ δεῖνα· εἰπὼν τοὔνομα. Καὶ Δαβίδ· Φησὶν ὁ παράνομος. Ἀντὶ τοῦ, ἡγεῖται, ὑπολαμβάνει.

Φημισμός. ἡ φήμη.

Φήνας. [12] συκοφαντήσας. φεναχίσας.

Φῆναι. [13] δεῖξαι. εἰπεῖν.

Φήνη. εἶδος ὀρνέου ἴσον ἀετῷ.

Φήνειον. ὄρος.

Φῆρας. [14] τοὺς Κενταύρους.

Φηρὴ, [15] καὶ Φηρά. ὄνομα πόλεως. καὶ Φηρίτης, ὁ πολίτης.

Φῄς. λέγεις. καὶ φησί. καὶ φήσεις, λέξεις.

Φῆστος. [16] οὗτος περὶ τοὺς χρόνους Οὐάλεντος εἰς

Φηγαιεῦσι. Phegæenſibus. [Phegæa autem eſt] populus tribus Æantidis.

Φηγεύς. Phegeus. [Nomen proprium.]

Φήγινος. Fagineus. Ex ligno fagi factus. In Epigrammate. *Fagineum craterem.*

Φηγός. Fagus. Quercus. Vel, picea. *Erant autem illic ingentes arbores, fagus, & abies, & quercus, & tilia.*

Φηγοῦς. Phegus. Populus tribus Erechtheidis.

Φηγούσιον. Phegufium. Quod eſt ex pago Phegunte. Lyſias in oratione de Batrachi cæde.

Φηλήκες. Agreſtes ficus, ſpecie maturæ.

Φήληξ. Impoſtor. Deceptor. Item, immatura ficus.

Φῆλος. Impoſtor. Deceptor. Fallax.

Φηλοῦν. Decipere. Fallere. Menander *Piſcatore: Duas domos fallere ſenum, ut ais, ſtupidorum.* Et φηλωθεῖσα, decepta. In Fabulis: *Illecebris decepta velox cerva.* Hinc etiam φήληκες, ficus agreſtes, quæ ſpecie ſunt maturæ.

Φηλώματα. Fallacias. Dolos. Fraudes. Impoſturas. Sic Antiphon.

Φηλώσεις. Deceptiones.

Φήμη. Fama. Omen. Augurium. [Sophocles:] *Filia Spei immortalis Fama.* [Vel, Omen.] Nam quidam, cum bene ſperant, a Deo reſponſa petunt. Et iterum: *Fama bonum virum vel in obſcuro terræ angulo latentem oſtendit.* Euripides inquit.

Φημί. Dico. Arbitror. Exiſtimo. *Arceſilaus Philoſophus naturaliter inter differendum utebatur his vocibus, Dico ego; &, Non aſſentietur his ille; nomen ejus ſubjiciens.* Et David: *Dicit impius.* Id eſt, exiſtimat, arbitratur.

Φημισμός. Fama. Divulgatio. Prædicatio.

Φήνας. Qui accuſavit. Qui calumniatus eſt. Qui decepit.

Φῆναι. Oſtendere. Dicere.

Φήνη. Phene. Genus avis, aquilæ ſimile.

Φήνειον. Pheneum. Mons.

Φῆρας. Feras. Centauros.

Φηρή. Fere, & Fera. Nomen urbis. Et Ferites, ejus civis.

Φῄς. Dicis. Et φησί, dicit. Et φήσεις, dices.

Φῆστος. Feſtus. Hic temporibus Valentis in

1 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. III. pag. 549. ubi integrum Epigramma vide.

2 Δρῦς. ἢ πεύκη] Male hæc interpretationis loco voci φηγὸς ſubjunguntur. Conſtat enim, *quercum* & *piceam* diverſa eſſe a *fago* arborum genera.

3 Φηγοῦς. δῆμος τῆς Ἐρ.] Ex Harpocratione.

4 Περὶ τῶν Βατράχων φ.] Scribe, περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. Batrachus enim hic eſt nomen proprium viri, cujus meminit Lyſias in oratione adverſus Eratoſthenem, pag. 124. Καὶ Βάτραχος, καὶ Αἰσχυλίδης οὐ τὰ ἀληθῆ μηνύουσιν, ἀλλὰ τἀληθῆ ὑπὸ τῶν Τελάνοι(?) πλασθέντα εἰσαγγέλλουσι. Portus ridicule, *In oratione de ranarum cæde.*

5 Φηλήκεστα. ἄγρια σ.] Legendum eſt, φήληκες. τὰ ἄγρια σ. ut Portus etiam monuit.

6 Δείξει] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. male, δήξει.

7 Ἁλιεῖ] Et hanc lectionem ex MSS. revocavi. Priores enim Editt. minus recte habent, ἁλιεῖς. Cæterum fabula Menandri Ἁλιεὺς laudatur etiam ab Athenæo, Scholiaſta Ariſtophanis, Stobæo, & ipſo Suida ſupra v. Ἀντιπέλαργοι.

8 Φηλήκεστα] Et hic ſcribendum eſt, φήληκες. τά. Male enim articulus τὰ cum voce φήληκας coaluit.

9 Φηλώματα. ἐξαπ.] Ex Harpocratione.

10 Τέκνον ἐλπίδος ἄμβρ.] Sophocles *Oedip. Tyr.* pag. 157.

Εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον
Ἐλπίδος ἄμβροτε φάμα.

11 Ἀρκεσίλαος ὁ φιλ.——εἰπὼν τοὔνομα] Hæc ſumpta ſunt ex Laertio in *Arceſilao*: ut Pearſonius etiam monuerat.

12 Φήνας] Vide ſupra v. Φαίνειν.

13 Φῆναι. δεῖξαι] Schol. Hom. *Odyſſ.* Γ. v. 173.

14 Φῆρας. τοὺς Κεντ.] Homer. Il. Β. v. 743.

15 Φηρή] Meminit Homerus Il. Ε. v. 543.

16 Φῆστος. οὗτος περὶ τοὺς χρ.] Articulum hunc ex Eunapio depromptum eſſe exiſtimo.

τὴν

τὴν Ἀσίαν ἐκπέμπεται ἀνθύπατος· τὴν δὲ βασιλικὴν γλῶσσαν ἐπεπίστευτο. πέμπεται δὲ ὅμως · κατὰ[1] τὸν ποιητικὸν καὶ μυθώδη Ἔχετον, καὶ εἰ δή τις ἄλλος ἐκ Θετταλίας ἢ Σικελίας τοιοῦτος, χρυσὸν ἀποδείξων καὶ πανήγυριν. ἦν δὲ ἡ μανία οὐ θύραθεν, ἀλλ' ἔνδοθεν ἐλύττα καὶ ἐμαίνετο, ἀνὴρ φύσει πονηρὸς, καὶ ἐξουσίαν ἔχων, καὶ τὴν ἐν ταῖς κολάσεσιν ἀγριότητα καταλιπὼν, εὐδοκιμοῦσαν ἐν τοῖς βασιλείοις, οὐκ ἔστιν ὅ, τι παρανομίας ἀπέλιπε, καὶ ἀσελγείας. ἀλλ' ἐπὶ τοσόνδε παραφορᾶς ἐῤῥύη καὶ φόνων, ὥστε καὶ Μάξιμον ξίφει διέφθειρε, Κοίρανον Αἰγύπτιον ἐπισφάξας αὐτῷ. καὶ ἔτι θερμὸς ὢν καὶ ζέων τῷ λύθρῳ, πάντας συνανῄρει καὶ κατέφλεγε.

caleret & ferveret, omnes una occidebat &

Φηκιαλεῖς.

Φήτρη. συγγένεια.

Φιαλεῖς. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, οὐδὲ φιαλεῖς, οἶδ' ὅτι·
Ἀλλ' ἐξαπατήσεις, κἀγχανεῖ τούτῳ μέγα.

Φιαλοῦμεν δὲ, τουτέστιν, ἔργῳ ἐπιβαλοῦμεν. ἐπὶ τοῦτο ὁρμήσομεν. Φιαλεῖν δὲ κυρίως ἐστὶ, τὸ ἄρχεσθαι πράγματος. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἄγε δὴ σὺ ταχέως ὕπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
Ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

Φιάλην[4] ἀμφίθετον. ἐν τῷ, Ἀμφίθετον φιάλην.

Φιαρόν. λαμπρόν.

Φίβαλις.[5] γένος συκῆς ἡ φίβαλις, ἐπιτήδειον εἰς ξηρασίαν ἰσχάδων. ἐπεὶ δὲ ἀπὸ τοῦ ἰσχναίνεσθαι ἰσχὰς καλεῖται· καὶ τοὺς ἰσχνοὺς τῶν ἀνθρώπων ἐκάλουν φιβαλεῖς. ὁ δὲ τόνος, Φιβάλεως, προπαροξυτόνως, ὡς [6] κόρεως, πελέκεως. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνεῦσι·

Τί δαί; Φιβάλεως ἰσχάδας; κοΐ, κοΐ.
Ὡς ὀξὺ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

Φιβλατώριον.[7] περιβόλαιον Περσικόν.

Φιγαλεύς.[8] ὁ ἀπὸ τοῦ δήμου Ἀρκαδίας. καὶ ὁ δῆμος, Φιγάλεια.

Φίγιον.[9] ἀκρωτήριον.

Φιδηναῖος.[10] ἀπὸ τόπου.

Φικιδίζειν.[11] ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν.

Φίλα. ἴσα. ὅμοια. προσφιλῆ.

Φιλάγριος, Λύκιος, ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὕρηται παρὰ Εὐγενάτορι. ὡς δὲ αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος ἐσκιῤῥωμένου ἐπιστολῇ φησιν, ὁ Φιλάγριος εἴη ἂν μᾶλλον Ἠπειρώτης, ἰατρὸς, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ Γαληνόν· ἰατρεύσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας βιβλία

Aſiam Proconſul mittitur, Fiſci regii curator: qui crudelitate ſua effecturus erat, ut Homericus ille & fabuloſus Echetus, & ſi qui alii fuerunt in Theſſalia & Sicilia tyranni, cum eo comparati, aurum quaſi & ludus quidam viderentur. Inſania autem ejus non apparebat extrinſecus, ſed intrinſecus, rabie actus furebat; homo natura malus, & [ingentem] poteſtatem nactus: qui ſuppliciorum immanitate, quæ in aula Regia vigebat, relicta, nullum iniquitatis & petulantiæ genus prætermiſit. Ad tantam vero inſaniam & ſanguinolentiam proceſſit, ut & Maximum gladio interficeret; Cœranum Ægyptum cædi ejus addens. Cum autem adhuc cruore flammæ inſtar conſumebat.

Φηκιαλεῖς. Feciales. [Vox Latina.]

Φήτρη. [Idem quod Φράτρη] Phratria. Sive, tertia pars Tribus. Cognatio.

Φιαλεῖς Opus aggrederis. Ad opus te accingis, Ariſtophanes: *Sed non reddes, neque rem aggredieris; ſat ſcio: ſed decipies hunc, eique toto inhiabis ore.* Φιαλοῦμεν eſt, opus aggrediemur, vel, ad rem aliquam nos accingemus. Et Φιαλεῖν proprie eſt, rem aliquam incipere, vel aggredi. Ariſtophanes: *Age tu, pateram celeriter admove, ut rite ordiamur ſacra, precati Deos.*

Φιάλην ἀμφίθετον. Phialam ab utraque parte cavam, & cujus fundus eſt in medio. Vide in v. Ἀμφίθετον.

Φιαρόν. Splendidum.

Φίβαλις. Phibalis. Ficus genus, ex quo bonæ fiunt caricæ. Quoniam vero ἰσχὰς dicta eſt ab ἰσχναίνεσθαι, i. e. gracilem & tenuem eſſe; ideo & graciles homines vocabant Φιβαλεῖς. Accentum vero habet in antepenultima, Φιβάλεως, ut κόρεως, πελέκεως. Ariſtophanes *Acharnenſibus: Quid vero, an caricas Phibaleas? Coi, coi. Quam acutum edidiſtis clamorem, facta caricarum mentione?*

Φιβλατώριον. Fibulatorium. Veſtimentum Perſicum.

Φιγαλεύς. Phigalenſis. Qui eſt ex oppido Arcadiæ, cui nomen eſt Phigalea.

Φίγιον. Phigium. Promontorium.

Φιδηναῖος. Phidenæus. [Nomen] a loco [deductum.]

Φικιδίζειν. Phicidiſſare. Dicitur de pædiconibus.

Φίλα. Amica. Paria. Similia. Grata.

Φιλάγριος. Philagrius, Lycius, Macrenſis, ut reperitur apud Eugenatorem. Sed, ut ipſe Philagrius ſcribit ad Philemonem in epiſtola de jecore indurato, fuerit potius medicus Epirota, diſcipulus Naumachii, poſt Galeni tempora; qui Theſſalonicæ ut plurimum artem medicam exercuit. Compoſuit autem li-

1 Κατὰ τὸν ποιητικόν] Senſus requirit, ut ſcribatur, τὸν ποιητικὸν, abſque κατά. Vide ſupra v. Ἔχετος.
2 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 526. (360. Ed. Baſ. *P.*)
3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 651. (448. Ed. Baſ. *P.*)
4 Φιάλην ἀμφίθετον] Homerus Il. Ψ. v. 270.
5 Φίβαλις. γένος συκῆς ἡ φίβ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 410. (293. Ed. Baſ. *P.*)
6 Κόρεως] Scholiaſtes Ariſtophanis, κοράνεως. Et ſic ipſe Suidas ſupra v. Κοράνεως: quem vide.
7 Φιβλατώριον] Vide Dufrenium in Gloſſario Græco.
8 Φιγαλεύς] Vide Steph. Byzantium v. Φιγαλέα.
9 Φίγιον] Alii Φίκειον appellant. Vide Steph. Byzant. h. v.
10 Φιδηναῖος] Ab urbe Φιδήνη. Vide Geographos.
11 Φικιδίζειν] Vide infra v. Χαλκιδίζειν.

ἰατρικά, μονόβιβλα μὲν ο΄. συντάγματα δὲ ἕτερα οὐκ ὀλίγα. Ὑπομνηματικὸν εἰς Ἱπποκράτην.

Φιλαδελφεύς, [1] Φιλαδελφέως. υἱὸς Ἀνδροκλείδους.

Φίλαθλος. φιλόπονος.

Φιλακροάμονος.

Φιλάμμων, πύκτης, Ἀθηναῖος ὃς πάντα τὸν χρόνον ἐνίκα τοὺς ἀντιπάλους. [2] Φιλάμμων ἕτερος, ὃν ᾄδουσι Θαμύρου τοῦ Θρᾳκὸς πατέρα γενέσθαι.

Φιλαμπελωτάτη. [3] ἡ εἰρήνη. εἰρήνης γὰρ οὔσης γεωργοῦμεν. πολέμου δὲ ὄντος, τοὐναντίον. καὶ Φιλία, ἡ οἰκεία χώρα· ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία.

Φιλανθρωπηθείς. [4] Ὁ δὲ Ἀσδρούβας ἐβουλήθη τούτῳ συμμίξας, καὶ φιλανθρωπηθείς, ἀπελθεῖν εἰς τοὺς ἔξω τόπους. καὶ [5] Φιλανθρωπινία.

Φιλαπεχθήμων. φιλομίσητος. φιλέχθρος. φιλόμισος.

Φιλαργυρεία. ὑπόληψις, τοῦ τὸ ἀργύριον καλὸν εἶναι.

Φιλαυτία. ὑπερηφανία.

Φιλαίας. [6] ὄνομα τόπου.

Φιλαινίς, ίδος. ὄνομα κύριον.

Φιλέταιρος. ὄνομα κύριον. Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. δράματα δὲ αὐτοῦ κά. ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἀχιλλεύς, [7] Κορινθιατής, [8] Κυνηγίας, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, [9] Οἰνοπίων, Ἄντυλλος, καὶ Αὐτοφιλέταιρος. ὡς δέ τινες, Νικοστράτη, Ἀταλάντη, Λαμπαδοφόροι.

Φιλαιτίων. τῶν ἐπιλαμβανομένων.

Φιλαίας [10] (εἰ καὶ Φιλέας) Ἀνδοκίδην ἱεροσυλίας ἐγράψατο· ὥσπερ οὐκ αὐτὸς ὤν, ὁ τῆς Θεοῦ τὸ Γοργόνειον ἐκ τῆς Ἀκροπόλεως ὑφελόμενος.

Φιλέως. ὄνομα κύριον.

Φιλεργός. φιλόπονος. Οἱ μὲν ὑπὸ ῥᾳθυμίας καὶ τῆς περὶ τὸ φιλεργεῖν μαλακίας ἀνόητοι καὶ ἀμαθεῖς ἐπανῆκον αὐτῷ.

Φιλέρημος. φιλήσυχος. ἐν ἐρημίᾳ διάγων.

bros medicos LXX. ſi ſingulos numeres: aliaque opera non pauca. Item, commentarium in Hippocratem.

Φιλαδελφεύς. Philadelpheus, filius Androclidis.

Φίλαθλος. Certaminum amans. Amans labores.

Φιλακροάμονος. Audiendi cupidi.

Φιλάμμων. Philammon, pugil, Athenienſis: qui ſemper adverſarios ſuos vicit. Fuit & alter Philammon, quem Thamyræ Thracis patrem fuiſſe ferunt.

Φιλαμπελωτάτη. Vitium amantiſſima. Sic pax dicitur. Cum enim eſt pax, terra colitur: at tempore belli, contra. Et Φιλία, terra amica, ſive, noſtra: ut πολεμία, regio hoſtilis, ſive, aliena.

Φιλανθρωπηθείς. Humaniter exceptus. Humaniter tractatus. *Aſdrubal vero, cum iſto congreſſus, & humaniter exceptus, in extera loca proficiſci ſtatuit.* Et, Φιλανθρωπινία, humanitas.

Φιλαπεχθήμων. Amans odiorum. Amans inimicitiarum. Qui libenter inimicitias ſuſcipit. Inimicus.

Φιλαργυρεία. Pecuniæ cupiditas. Avaritia. Ea autem eſt opinio, pecuniam bonam eſſe.

Φιλαυτία. Nimius ſui amor. Superbia.

Φιλαίας. Philæas. Nomen loci.

Φιλαινίς. Philænis. Nomen proprium.

Φιλέταιρος. Philetærus, Athenienſis, Comicus, filius Ariſtophanis Comici. Fabulæ ejus ſunt XXI. ex quibus ſunt & hæ: Achilles, Corinthiates, Cynegias, Philaulus, Cephalus, Tereus, Oenopion, Antyllus, & Autophiletærus: ut vero quidam, Nicoſtrata, Atalanta, Lampadophori.

Φιλαιτίων. Querulorum. Sive, eorum, qui levi de cauſa quoſvis incuſant & reprehendunt.

Φιλαίας. Philæas, ſive, Phileas, Andocidem ſacrilegii accuſavit: quaſi vero non ipſe clypeum Minervæ, capite Meduſæ inſignitum, ex Arce ſurripuiſſet.

Φιλέως. Nomen proprium. [Eſt autem genitivus, a recto, Φιλεύς, Phileus.]

Φιλεργός. Laboris amans. Induſtrius. *Illi vero cum eſſent ſegnes, & præ ignavia laborem fugerent, ſtolidi & indocti ad eum redierunt.*

Φιλέρημος. Solitudinis amans. Quietis amans. In deſerto, vel ſolitudine degens.

1 Φιλαδελφεύς, Φιλαδελφέως. υἱὸς Ἀνδρ.] Peſſime. Vide ſupra v. Ἀνδροκλείδης.

2 Φιλάμμων ἕτ.] Ejus meminit Pauſanias lib. IV. pag. 279. & lib. X. pag. 620.

3 Φιλαμπελωτάτη. ἡ εἰρήνη] Sic locum hunc ex MSS. Pariſ. emendavi. Ante enim male legebatur, Φιλαμπελωτά. τῇ εἰρήνῃ. Cæterum, nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis in *Pace*, pag. 643. (444. Ed. Baſ. *P.*)

Τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

De Pace ibi Comicus loquitur.

4 Ὁ δὲ Ἀσδρ.] Valeſius fragmentum hoc Polybii eſſe vult.

5 Φιλανθρωπινία] Eſt vox ſuſpecta. Forte ſcribendum eſt φιλανθρωπία.

6 Φιλαίας. ὄνομα τόπου] In prioribus Editt. ſequentia adduntur: Ἐν δὲ παλαιῷ ἀντιγράφῳ μετὰ τοῦτο τὸ Φιλαίας κεῖται, Φιλέας, ὄνομα κύριον, ὁ μετὰ τρεῖς στίχους ἤτοι ὀρδίνους κείμενος. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οὗτος ὁ Φιλαίας, ἤγουν ὁ τόπος, τοῦ ε ψιλοῦ κοινότερον παραλήγεται, καὶ ἀναλογώτερον, καλούμενος καὶ Φιλέας. Sed hæc ex textu ejicienda putavi; tum quoniam optimus & antiquiſſimus MS. A. ea non agnoſcit; tum quia manifeſto apparet, ea a librario quodam initio ad marginem adſcripta, & poſtea textui inſerta eſſe.

7 Κορινθιατής] Imo, Κορινθιαστής. Sic enim fabula hæc vocatur ab Athenæo lib. XIII. pag. 559.

8 Κυνηγίας] Apud Athenæum lib. VII. & XIII. Κυνηγίς ſcribitur.

9 Οἰνοπίων. Ἄντυλλος, καὶ Αὐτοφιλ. ὡς δέ τινες, Νικοστράτη] Hæc Meurſius in *Bibliotheca Attica* & tranſpoſita exiſtimat, & depravata; quæ proinde ſic reſtituit: Ἄντυλλος. Οἰνοπίων. ὃ αὐτὸς Φιλεταίρου. ὡς δέ τινες, Νικοστράτου. I. e. *Antyllus. Oenopion: quæ fabula & ipſa Philæteri eſt; vel, ut alii volunt, Nicoſtrati.* Erat enim, inquit, de auctore ejus fabulæ controverſia; & nonnulli Philætero, alii Nicoſtrato adſcribebant. Et hoc ipſum admonere Suidas voluit. Certe Οἰνοπίων Philætero attribuitur ab Athenæo lib. VI. & VII. Nicoſtrato vero a Suida in v. Ἀμφίας. Hæc Meurſius, cujus ſententiæ calculum meum addo.

10 Φιλαίας] Ipſe Suidas ſcripſerat Φιλέας, ut vel ex ſerie literarum patet. Quæ vero ſequuntur, parentheſi incluſa, ab alio addita ſunt.

Φιλε-

Φιλεριστῆσαι. Φιλονεικῆσαι. Μένανδρος· Τὸ γὰρ φίλερι τῆς φιλοπρωτείας μεταξὺ αὐτῶν συμπεσὸν, διέλυσε τὰς δυνάμεις.

Φίλερως, καὶ Φιλέταιρος. ὀνόματα κύρια.

Φιλέψιος. ἦν δὲ φιλοπαίγμων. Δημοσθένης κατὰ Τιμοκράτους. [1]Φιλεψίου μνημονεύουσιν οἱ τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ, ἐπὶ τῷ μεταξὺ τῶν δημηγοριῶν μύθους λέγειν. κεκωμῴδηται καὶ εἰς πανουργίαν.

Φιλεῖν [2]ἐγείρει δυσμενῶν μακρὰς μάχας.

Φιλεῖ γάρ πως. τέρπεται γάρ πως. ἢ, εἴωθε γάρ πως. Φιλεῖ [3]γὰρ τὰ πολλὰ ἑτέρως τρέπεσθαι. τουτέστι, συμβαίνει, ἔθος ἔχει ἄλλως ἀποβαίνειν, ἢ ὡς προσδοκᾷ τις. εὐμετάβολοι γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἐπιθυμίας ἀλόγου ἐπί τι μάθημα ἐρχόμενοι. [4]ἕως δ' ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν.

Φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν.

Φιλλεῖδαι. γένος ἐστὶν Ἀθήνησιν. ἐκ δὲ τούτων ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρος καὶ Κόρης, ἡ μυοῦσα τοὺς μύστας ἐν Ἐλευσῖνι.

Φιληδίας. Φιληδονίας. ἀνοίας. [5]Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὑμεῖς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ φιληδίας,
Ἕπεσθε μητρὶ χοῖροι.

Φιλήδονος. ὁ χαίρων ταῖς ἡδοναῖς.

Φιληδῶν. Φιλῶν. ἀγαπῶν. [6]Ἀλλὰ Κόρινθος ἐδέξατο φιλόξενος, ᾗ σὺ φιληδῶν οὕτως ἀρέσκει, ὡς κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Φίλη κεφαλή. προσφιλεστάτη.

Φιληκοΐα. καὶ Φιλήκοος. Φιλομαθής.

Φιληλιαστής. ὁ φιλόδικος, [7]παρὰ Ἀριστοφάνει.
Φιληλιαστής ἐστιν, ὡς οὐδεὶς ἀνήρ.
ἀντὶ τοῦ, Φιλόδικος. Ἡλιαία γὰρ Ἀθήνησι δικαστήριον μέγιστον.

Φιλήμων, Συρακούσιος, υἱὸς Δάμωνος, καὶ [8]αὐτὸς κωμικὸς τῆς νέας κωμῳδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ Μενάνδρου πρότερος. [9]ἔγραψε δὲ κωμῳδίας πρὸς ἐνενήκοντα, καὶ ἐβίωσεν ἔ-

Φιλεριστῆσαι. Contentioſum eſſe. [Et Φιλερι, contendendi ſtudium, contentio.] *Nam contentio de principatu inter eos orta, copias diſſolvit.*

Φίλερως. Phileros, & Philetærus. Nomina propria.

Φιλέψιος. Philepſius. Hic erat jocorum amans. Demoſthenes in oratione contra Timocratem. *Philepſii meminerunt Comici antiquæ Comœdiæ, quod inter concionandum populo fabellas narrare ſoleret. Idem etiam ut homo callidus a Comicis perſtringebatur.*

Φιλεῖν ἐγ. *Amor diuturnas hoſtium pugnas excitat.*

Φιλεῖ γάρ πως. Amat enim. Vel, Solet enim; *Solent enim multa ſecus evenire.* Vel, multa aliter evenire ſolent, ac quis ſperaverat. Mutabiles enim ſunt, qui bruta & cœca cupiditate adducti ad diſciplinam aliquam accedunt.

Φιλεῖ γὰρ πρ. Solet enim ad bona quivis ſpectare.

Φιλλεῖδαι. Phillidæ. Familia Athenis. Ex hac eligi ſolebat Cereris & Proſerpinæ ſacerdos, quæ Myſtas initiabat Eleuſine.

Φιληδίας. Voluptatis. Amentiæ. Ariſtophanes *Pluto: Vos vero grunnientes præ voluptate ſequimini matrem porcelli.*

Φιλήδονος. Voluptatum amans.

Φιληδῶν. Amans. Diligens. *Sed Corinthus hoſpitum amans te ſuſcepit, qua urbe adeo delectaris, ut illic etiam manere decreveris.*

Φίλη κεφαλή. Charum caput. Id eſt, dilectiſſime.

Φιληκοΐα. Studium audiendi. Et Φιλήκοος. Audiendi ſtudioſus. Diſcendi cupidus.

Φιληλιαστής. [Amans Heliææ. Id eſt,] amans judiciorum & litium. Apud Ariſtophanem: *Amans eſt fori judicialis, ut nullus vir [magis.]* Heliæa enim eſt maximum dicaſterium Athenis.

Φιλήμων. Philemon, Syracuſanus, filius Damonis, & ipſe Comicus novæ Comœdiæ: qui floruit regnante Alexandro, paulo ante Menandrum. Scripſit comœdias circiter XC. & vixit annos XCIV. Quidam vero annos CI.

1 Φιλεψίου μνημονεύουσι οἱ τῆς ἀρχ.] Notam hanc Suidas procul dubio excerpſit ex vetere aliquo Scholiaſta ad locum illum Ariſtoph. in *Pluto*, pag. 19.

Φιλέψιος δ' οὐχ ἕνεκά σου μύθους λέγει.

2 Φιλεῖν ἐγ.] Eſt verſus ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Aſtrampſychum.

3 Φιλεῖ γὰρ τὰ π.] Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 72.

——Φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦτ' ἑτέρως τρέπεσθαι.

Vide ibi veterem interpretem, apud quem eadem leguntur, quæ Suidas hic habet.

4 Ἕως δ' ἐπιθυμεῖ πράξειν τὸν μισθόν] Hæc non video, quid ad locum hunc faciant, nec agnoſcit ea interpres Ariſtophanis.

5 Ἀριστοφάνης Πλούτῳ] Pag. 34. (18. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἀλλὰ Κόρινθος ἐδ.] Locus eſt corruptus, ex quo ſenſum qualemcunque elicui.

7 Παρὰ Ἀριστοφάνει] In *Veſpis*, pag. 436. (313. Ed. Baſ. *P.*)

8 Καὶ αὐτὸς Κωμικός] Quæ hic Suidas de Philemone refert, excerpta ſunt ex Lexico quodam, in quo articulus proxime præcedens de Comico quodam conceptus erat: ut colligere licet ex duabus illis vocibus, καὶ αὐτὸς, quæ ad ea, quæ hic præcedunt, referri minime poſſunt. Vide Noſtrum ſupra v. Ἴσος Τιβεριεύς, v. Τήλεφος, & v. Ὑπερίδης: ubi ſimili ratione peccatum eſt.

9 Ἔγραψε δὲ κωμῳδ.] Comœdiarum Philemonis (hujuſne, an ſequentis, non ſatis conſtat) non paucæ a veteribus ſcriptoribus laudantur; quarum nomina hic recenſebimus. ἈΓΡΟΙ͂ΚΟΣ. Athenæus lib. III. pag. 81. ἈΝΔΡΟΦΟ΄ΝΟΣ. Idem, lib. XIV. ſub finem. ἈΝΑΝΕΟΥΜΕ΄ΝΗ. Idem, lib. VI. pag. 262. ἉΡΠΑΖΟ΄ΜΕΝΟΣ. Idem, lib. XIV. ſub finem. Pollux lib. VII. cap. IX. & lib. X. cap. XXIV. ΒΑΒΥΛΩ΄ΝΙΟΣ. Athenæus, lib. XIII. pag. 595. ΓΑ΄ΜΟΣ. Pollux, lib. X. cap. XLV. ΔΕΛΦΟΙ΄. Athenæus, lib. XIII. pag. 569. ΕὔΡΙΠΟΣ. Pollux, lib. X. cap. XLV. ἘΦΕΔΡΙ͂ΤΑΙ. Photius in Lex. MS. v. Παλαιστή. ἜΦΗΒΟΣ. Stephanus Byzantius, v. Κρομμυών. ἭΡΩΕΣ. Zenobius, Centur. VI. Adag. XXV. ΘΗΣΑΥΡΟ΄Σ. Athen. lib. IX. pag. 385. ΘΥΡΩΡΟ΄Σ. Pollux, lib. X. cap. XXXVIII. ἸΑΤΡΟ΄Σ. Athen. lib. VI. pag. 231. ΚΟΡΙΝΘΙ΄Α. Idem, lib. III. pag. 123. ΜΟΙΧΟ΄Σ. Idem, lib. VI. ΜΕΤΙΩ΄Ν, vel ΖΩΜΙ΄ΟΝ. Idem, lib. IV. pag. 133. ΜΥΡΜΙΔΟ΄ΝΕΣ. Erotianus, v. Ἐχῖνον. ΝΕ΄ΑΙΡΑ. Athen. lib. XIII. pag. 590. ΝΕΜΟ΄ΜΕΝΟΙ. Suidas, v. Ἀποσπαθίζειν. ΝΥ΄Ξ. Suidas, v. Τριπάλαιος. ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΣΤΗ΄Σ. Idem, v. Πρὸ ἀντὶ τοῦ ἀντί. ΠΑΝΗ΄ΓΥΡΙΣ. Erotianus, v. Ἄρδαλον·

τη ἐνενήκοντα ἑξ. εἰσὶ δὲ οἱ λέγουσιν, α καὶ ρ'. ἐτελεύτησε δὲ ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. [1] Οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σῶμα· καὶ μέντοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δή που καὶ τοῦτο. πολεμούντων Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου, Πειραιεῖ διαιτώμενος ὁ Φιλήμων, ὄναρ ὁρᾷ κόρας ἐξιούσας θ'. τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἐδόκει δὲ ἐρέσθαι αὐτὰς, τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν. αὐτῶν δὲ ᾤετο ἀκοῦσαι λεγουσῶν, ἔξω θυρῶν ἰέναι. μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι. [2] αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς, τῷ παιδὶ διηγεῖται ἅ τε εἶδε, καὶ ὅσα ἤκουσε, καὶ ἅπερ εἶπεν. εἶτα μέντοι ἔγραψε τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ ἦν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπειλυσάμενος, ἡσυχῇ ἔκειτο· κᾆτα ὑπέρεγχε. καὶ οἵ γε ἔνδον ᾤοντο καθεύδειν αὐτόν. ἐπεὶ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες, τεθνεῶτα ἐθεάσαντο. οὐκοῦν, ὦ Ἐπίκουρε, παρῆσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπιτηδεῦσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἰέναι, ᾤχοντο ἀπιοῦσαι. [3] Θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμιτὸν ὁρᾷν ἔτι νεκροὺς, καὶ ἐὰν ὦσι πάνυ φίλοι· οὐδὲ ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὦ μῶρε. Οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ Προνοίας.

cum vixiſſe ajunt. Exſtinctus eſt autem immoderato riſu. Hic Philemon corpore erat integer, ſenſuſque omnes mira felicitate illibatos conſervavit. Etiam hoc de illo tradunt. Bello inter Athenienſes & Antigonum flagrante, in Piræeo degens Philemon per ſomnium vidit novem puellas domo ſua exeuntes. Ipſe autem viſus ſibi eſt eas interrogare, quare ſe derelinquerent? Putavit autem audire ſe eas dicentes, ire ſe foras. Non enim fas eſſe eum audire amplius. Et tum quidem deſiiſſe ſomnium. Poeta vero ſomno ſolutus, puero, quæ viderat, quæque audierat, & quæ dixerat, enarravit. Deinde vero reliqua dramatis, cui ſcribendo mentem tunc intentam habebat, perfecit. Et involvens ſe veſtibus ſtragulis, quiete jacuit, & brevi poſt vita exceſſit. Domeſtici autem putabant ipſum dormire: cum vero mora fieret longior, detegentes eum mortuum viderunt. Aderant igitur, Epicure, Philemoni novem Muſæ, & cum fatale illud & ultimum iter ingreſſurus eſſet, ab illo digreſſæ ſunt. Diis enim nefas videre mortuos, quamvis ſibi chariſſimos, ne aſpectum polluant morientium exhalationibus. Tu vero, ſtulte, ais, eos ne curare quidem res noſtras. Ita loquitur Ælianus in libro *de Providentia.*

Φιλήμων, ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικὸς, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ'.

Φιλήμων. Philemon junior, & ipſe Comicus, filius Philemonis Comici: qui docuit fabulas LIV.

Φιλήνεμος. [4] ἐν Ἐπιγράμμασι·

Αὐλὸν χαμινευτῆρα τὸν φιλήνεμον.

Φιλήνεμος. Amans ventos. In Epigrammate: *Follem ventos amantem.*

Φίληξ. ὄνομα κύριον.

Φίληξ. Felix. Nomen proprium.

Φιλητᾶς, [5] Κῷος, υἱὸς Τηλέφου, ὢν ἐπί τε Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς κριτικός· ὃς [6] ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον Ψευδόμενον λόγον, ἀπέθανεν. ἐγένετο δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν Ἐπιγράμματα, καὶ [7] Ἐλεγείας, καὶ ἄλλα.

Φιλητᾶς. Philetas, Cous, filius Telephi, qui floruit Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus. Hic cum in inveniendo Sophiſmate, quod *Pſeudomenon* vocatur, elaboraret, extenuato corpore obiit. Fuit & præceptor Ptolemæi ſecundi; ſcripſitque Epigrammata, Elegias, & alia.

Φιλητᾶς, [8] ὁ Ἐφέσιος. ζήτει ἐν τῷ Βάκις.

Φιλητᾶς. Philetas Epheſius. Quære in v. Βάκις.

Φιληταί. [9] οὕτω λέγονται καὶ οἱ κλέπται. καὶ οἱ φιλοῦντες. Οἱ δὲ Φιληταὶ οἵ ποτε [10] θρυλλήστως ἐναντίον ἐρχόμενοι, νῦν μέγα πεφρίκασι.

Φιληταί. Sic vocantur & Fures, [vel Latrones.] Item, amatores. *Latrones autem, qui quondam cum ſtrepitu ei reſiſtebant, nunc valde formidant.*

Φιλητέων. [11] ληστῶν. ἤτοι κατ' ἀντίφρασιν· ἢ [12] κατ'

Φιλητέων. [Ionice, pro Φιλητῶν. Furum.] La-

Pollux lib. IX. cap. V. ΠΑΡΕΙΣΙΩ'Ν. Athenæus. lib. IV. pag. 170. ΠΑΡΙΩ'Ν. Idem, lib. XII. pag. 516. ΠΤΕ'ΡΥΞ. Suidas, v. Ἀθηναίας. ΠΤΕΡΥ'ΓΙΟΝ. Stephanus Byzantius v. Ἀθῆναι. ΠΤΩΧΟ'Σ, vel ῬΟΔΙ'Α. Athenæus, lib. XIV. pag. 645. ῬΟΔΙΑΙ. Pollux, lib. X. cap. XXXI. ΣΑ'ΡΔΙΟΣ. Harpocratio, v. Τελαμωνίζειν. Pollux, lib. IX. cap. VI. ΣΙΚΕΛΙΚΟ'Σ. Athen. lib. XIV, pag. 658. Pollux, lib. IV. cap. XXIV. ΣΤΡΑΤΙΩ'ΤΗΣ. Athen. lib. VII. pag. 288. ΣΥΝΑΠΟΘΝΗ'ΣΚΟΝΤΕΣ. Idem, lib. VII. pag. 307. ΣΥΝΕ'ΦΗΒΟΣ. Clemens Alexandrinus lib. II. *Pædagog.* pag. 154. ὙΠΟΒΟΛΙΜΑΙ'ΟΣ. Idem, *Stromat.* lib. VI. pag. 453. ΦΑ'ΣΜΑ. Athen. lib. XI. pag. 481. Macrobius *Saturnal.* lib. V. cap. XXI. ΦΙΛΟ'ΣΟΦΟΙ. Laertius in *Zenone Citt.* num. 27. ΧΗ'ΡΑ. Athen. lib. XI. pag. 497. Præterea Philemonis Comici abſque nomine fabulæ mentionem faciunt, Plutarchus, Etymologus, Stobæus, Ælianus, Scholiaſtes Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 544. Scholiaſtes Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 272. *Gellius*, Diomedes Grammaticus, & alii. Exſtat porro Philemonis & Menandri *Σύγκρισις*, ſive, Comparatio; edita primum a Nic. Rigaltio, ex cod. MS. Bibloth. Reg. Pariſ. & deinde a Jano Rutgerſio lib. IV. *Var. Lect.* cap. XII. cum notis Dan. Heinſii. Ab hoc autem Philemone diverſus eſt Philemo Tarſenſis, cujus *meminit Strabo, lib.* XV. pag. 671. Item, Philemo *Athenienſis*, Grammaticus haud obſcurus, cujus opera diverſa laudantur ab Athenæo. Ejus etiam aliquoties mentionem *facit* Euſtathius in Commentario ad Homerum. Meminit præterea Philemonis cujuſdam Plinius lib. IV. & lib. XXXVII. qui Geographus fuiſſe videtur.

1 *Οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπηρος ἦν τὸ σ.*] Hæc, & omnia quæ ſequuntur ſumpta ſunt ex Æliano, ut docet ipſe Suidas in fine hujus articuli.

2 *Αὐτὸς δὲ διυπν.*] Vide ſupra, v. Περιηγεῖται.

3 *Θεοῖς γὰρ οὐδαμῇ θεμ.———ἐκπνοαῖς*] Hæc leguntur etiam ſupra v. Θεμιτόν.

4 *Ἐν Ἐπιγράμμασι*] Anthol. lib. VI. cap. ult.

5 *Φιλητᾶς, Κῷος*] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr* lib. III. & amiciſſimum Jac. Perizonium in notis ad Ælian. V. H lib. IX. cap. XIV.

6 *Ὃς ἰσχνωθεὶς ἐκ τοῦ ζητ.*] Idem de Phileta refert *Athen.* lib. IX pag. 401. his verbis: *Ὥσπερ ὁ Κῷος Φιλητᾶς ζητῶν τὸν καλούμενον ψευδολόγον τῶν λόγων, ὁμοίως αὐτῷ διαλυθῆναι. ἰσχνὸς γὰρ πάνυ τὸ σῶμα διὰ τὰς ζητήσεις γενόμενος, ἀπέθανεν.* Subjungit deinde Epigramma in mortem ejus ſcriptum.

7 *Καὶ Ἐλεγείας*] Hinc inter poetas Elegiacos recenſetur a Proclo apud Photium, pag. 984.

8 *Φιλητᾶς, ὁ Ἐφέσιος*] Ejus mentionem facit Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 588. & ipſe Suidas ſupra, v. Βάκις.

9 *Φιληταί*] Rectius, *φιλῆται*, cum circumflexo in penultima. Si enim ſcribatur *φιληταὶ*, cum acuto in ultima, ſignificabit, *amatores.* Vide paulo poſt v. Φιλητής.

10 *Θρυλλήστως*] Eſt vox corrupta.

11 *Φιλητέων. ληστῶν*] Seneca Epiſt. LI. in fine: *Voluptates præcipue exturba, & inviſiſſimas habe, latronum more, quos* philetas *Ægyptii vocant. In hoc nos amplectuntur, ut ſtrangulent.*

12 *Ἢ κατ' ἀφαίρ.*] Confer Etymologum.

ἀφαι-

ἀφαιρέσιν τοῦ υ. πάνυ φιλητέων. κλεπτῶν.

mo.] Vel per aphæreſin τοῦ υ: [ab ὑφειλέτης;

Φιλητής. ἐραστής. Φιλήτης δὲ, ὁ κλέπτης.

Φιλία. ἡ οἰκεία χώρα. ὡς πολεμία, ἡ ἀλλοτρία. Ὁ δὲ Ὕπατος, ἅτε ἐν τῇ φιλίᾳ ὤν, πολὺ διέφερε.

Φιλία. Δαμάσκιος φησί· [1] Περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν οὕτως ἐσπούδακας, ὡς περὶ τὴν μητέρα αὐτῶν, κατὰ τὸν Πυθαγόρειον εἰπεῖν, αὐτὴν τὴν φιλίαν.

Φιλιάζω. φίλος γίνομαι. [2] Ἰωσαφάτ· Εἰ ἁμαρτωλῷ σὺ βοηθεῖς, ἢ μισουμένῳ ὑπὸ Κυρίου φιλιάζεις, διὰ τοῦτο ἐγένετο ἐπὶ σὲ ὀργὴ Κυρίου, εἰ μὴ λόγοι ἀγαθοὶ εὑρέθησαν ἐν σοί.

Φιλικήσιμος. ἄρχων ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως.

Φίλιος. ὁ τὰ περὶ τὰς φιλίας ἐπισκοπῶν. Μένανδρος Ἀνδρογύνῳ·

Μαρτύρομαι τὸν Φίλιον, ὦ Κράτων, Δία.

Φερεκράτης Κραπατάλοις· Τοῖς δὲ κριταῖς τοῖς νυνὶ κρίνουσι λέγω μὴ ἐπιορκεῖν, μηδ' ἀδίκως κρίνειν· ἢ, νὴ τὸν Φίλιον, μῦθον εἰς ὑμᾶς ἕτερον Φιλοκράτης λέξει, πολὺ τούτου κακηγορικώτερον.

Φιλλίωνος. ὄνομα κύριον.

Φιλιππήσιοι.

Φιλιππίδης, [3] Ἀθηναῖος, κωμικὸς καὶ αὐτὸς τῆς νέας κωμῳδίας, υἱὸς Φιλοκλέους· ἦν δὲ ἐπὶ τῆς ρια´ ὀλυμπιάδος. ἐδίδαξε καὶ αὐτὸς δράματα με´.

Φιλιππίδης, [4] Ἀθηναῖος, ἡμεροδρόμος· ὃς χίλια καὶ πεντακόσια στάδια ἤνυσε διὰ μιᾶς νυκτὸς καὶ ἡμέρας, πρὸς Λακεδαιμονίους ἀφικόμενος. ὁ δὲ νόμος οὐκ εἴα αὐτοὺς στρατεύειν πρὸ πανσελήνου.

Φιλιππίδης. τῶν πολιτευομένων παρ' Ἀθηναίοις εἷς ἦν. ἐδόκει δὲ ἰσχνὸς εἶναι τὸ σῶμα. [5] Διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππῶσθαι ἔφη, ἀντὶ τοῦ, λελεπτύνθαι.

Φιλιππικὸς, ὁ καὶ Βαρδάνης, Ἰουστινιανὸν βασιλέα ἀνελὼν, ἀσέμνως καὶ ῥᾳθύμως τὰ βασίλεια διέπων ἐφαίνετο· τούς τε ἐν τῇ οἰκουμενικῇ συνόδῳ πατέρας ἀναθέματι καθυπέβαλε, τὰ παρ' αὐτῶν ἐνθέως δογματισθέντα δύο τοῦ Σωτῆρος θελήματα καὶ ἐνεργείας μὴ ἀποδεχόμενος· συλλήπτορας εὑρηκὼς, Ἰωάννην τὸν τηνικαῦτα τῆς πόλεως ἀρχιερέα, καὶ Γερμανὸν τὸν Κυζίκου μητροπολίτην, καὶ ἑτέρους ἱερεῖς, καὶ συγκλητικοὺς πλείστους.

trònum. Vel, per antiphraſin: [quod non amenr eos, quorum bona furantur. A φιλέω, aquod eſt ab ὑφαιρέομαι.]

Φιλητής. [Cum acuto in ultima.] Amator. At φιλήτης, [cum acuto in penultima.] Fur.

Φιλία [χώρα.] Regio amica, ſive, noſtra. Ut πολεμία, regio hoſtilis, ſive, aliena. *Conſul autem, ut qui in regione amica eſſet, multum ſuperior erat.*

Φιλία. Amicitia. Damaſcius inquit: *Nulli enim virtutum civilium ita ſtuduiſti, ut matri earum amicitiæ, ſecundum Pythagoram.*

Φιλιάζω. Amicus ſum. Joſaphat inquit: *Quoniam fers opem peccatori, & amicus es ei, quem Dominus odit, Domini ira contra te fuiſſet, niſi bona verba in te reperta fuiſſent.*

Φιλικήσιμος. Feliciſſimus. Præſes ſub Aureliano Imperatore.

Φίλιος. Philius. Id eſt, Amicitiæ præſes & vindex. [Jovis Epithetum.] Menander *Androgyno: Teſtor, Craton, Jovem amicitiæ præſidem.* Pherecrates *Crapatalis: Judices moneo, qui nunc judicant, ne pejerent, nevè injuſte judicent. Alioqui, per Jovem amicitiæ præſidem, Philocrates aliam vobis fabulam hac longe maledicentiorem narrabit.*

Φιλλίωνος. Phillionis. [Genitivus, a recto; Φιλλίων. Phillion.] Nomen proprium.

Φιλιππήσιοι. Philippeſii. Philippenſes.

Φιλιππίδης. Philippides, Athenienſis, Comicus & ipſe novæ Comœdiæ, filius Philoclis: qui vixit Olympiade. CXI. Docuit & ipſe fabulas XLIV.

Φιλιππίδης. Philippides, Athenienſis, curſor, qui mille & quingentis ſtadiis una nocte & die confectis ad Lacedæmonios pervenit. Lex vero non ſinebat eos ante plenilunium exercitum educere.

Φιλιππίδης. Philippides. Hic fuit unus eorum, qui apud Athenienſes Rempub. adminiſtrabant: vir tenui & gracili corpore. Quare Alexis πεφιλιππῶσθαι dixit, pro, attenuatum eſſe.

Φιλιππικός. Philippicus, qui & Bardones, Juſtiniano Imperatore interfecto viſus eſt inhoneſte & ſegniter imperium adminiſtrare. Et patres in œcumenico concilio congregatos anathemati ſubjecit, divinitus ab illis decretas duas in Servatore voluntates & actiones non admittens; adjutores nactus, Joannem, tunc Urbis ſummum Pontificem; & Germanum, Cyzici metropolitanum; & alios ſacerdotes & Senatores plurimos. *Port.*

1 Περὶ γὰρ οὐδεμίαν τῶν πολιτ.] Fragmentum hoc paulo auctius legitur ſupra v. Πρόεδρος.

2 Ἰωσαφάτ] II. *Paralip.* XIX. 2.

3 Φιλιππίδης] De hujus fabulis vide Meurſium in *Bibliotheca Attica.*

4 Φιλιππίδης, Ἀθην.] Vide ſupra v. Ἱππίας.

5 Διὸ καὶ Ἄλεξις πεφιλιππῶσθαι ἔφη ἀντὶ τοῦ λελ.] Athenæus lib. XII. pag. 552. Ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι, Ἄλεξις ἐν Μανδραγοριζομένῃ φησί. Hinc Suidas ſua mutuatus eſt. Ad eundem locum Athenæi reſpexit Ælianus *Var. Hiſtor.* lib. X. cap. VI. ubi inquit: Τὸ πάνυ κατισχνῶσθαι τὸ σῶμα, πεφιλιππῶσθαι, φασὶν, ἔλεγον· μάρτυς Ἄλεξις. Cæterum, analogiæ ratio potius requirit, ut dicatur πεφιλιππιδῶσθαι. Et ſic ſcribendum cenſent, Caſaubonus ad Athenæum, & Meurſ. *Bibl. Att.* lib. II. cap. V. Euſtathius vero ad Odyſſ. K. pag. 1646. 17. τὸ πεφιλιππῶσθαι per ſyncopen pro πεφιλιππιδῶσθαι dictum eſſe putat. Verba ejus hæc ſunt: Ἄλεξις τὸν Φιλιππίδην συγκόψας, ἤγουν συγκοπὴν ποιήσας τοῦ τοιούτου ὀνόματος, πεφιλιππῶσθαι εἶπε τὸ λελεπτύνθαι· οὐ κατά τινα Φίλιππον δηλαδὴ, ἀλλὰ κατὰ τὸν συγκοπέντα Φιλιππίδην. I.e. *Alexis Philippidem contrahens, ſeu contractionem nominis iſtius faciens, πεφιλιππῶσθαι dixit, pro, Extenuatum eſſe: non videlicet a Philippo quodam, ſed ab illo contracto Philippide.* Hujus ſententiam probat doctiſſimus Perizonius ad Ælian. lib. X. cap. VI. quamvis Nobis, quod pace viri illius dictum velimus, lectio Meurſii & Caſauboni magis placeat. Eam enim non ſolum analogia requirere videtur, ſed etiam metrum; quippe quod τὸ πεφιλιππῶσθαι vel πεφιλίππωσαι in initio verſus Jambici neutiquam admittit; etiamſi concederetur, ſyllabam primam in φίλος, & derivatis, interdum longam eſſe: ut vult vir doctiſſimus. Sed hæc obiter.

Φιλιππικὸς, στρατηγὸς τῶν ἑώων στρατιωτῶν. οὗτος ἔχει Ἡράκλειον τὸν Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πατέρα ὑποστράτηγον. δυστυχήσαντος δὲ ἐν πολέμῳ τοῦ Φιλιππικοῦ, καὶ ἀπομάχου γενομένου, ὁ Ἡράκλειος ἐγχειρίζεται τὸ ὁπλιτικόν. ἦν δὲ ὁ Φιλιππικὸς γαμβρὸς Μαυρικίου ἐπὶ θυγατρί.

Φιλιππίων. ὄνομα κύριον.

Φίλιππος, Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. Ῥοδιακὰ, βιβλία ιθ'. ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχρῶν. [1]Κωακὰ, βιβλία β'. [2]Θυσιακὰ, βιβλία β'. καὶ ἄλλα.

Φίλιππος, σοφιστὴς, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων, ἐκ τῶν Ἡρωδιανοῦ, κατὰ στοιχεῖον καὶ περὶ συναλοιφῆς.

Φίλιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι, Κωδωνιασταί· ὥς [3]Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφισταῖς.

Φίλιππος[4] ὁ βασιλεὺς, νικήσας Ἀθηναίους τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, οὐ τοσοῦτον ἤνυσε διὰ τῶν ὅπλων, ὅσον διὰ τῆς ἐπιεικείας καὶ φιλανθρωπίας τῶν τρόπων. τῷ μὲν γὰρ πολέμῳ καὶ τοῖς ὅπλοις αὐτῶν μόνων περιεγένετο καὶ κύριος κατέστη τῶν ἀντιταξαμένων· τῇ δ' εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας Ἀθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον, [5]οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμὸν τοῖς πραττομένοις, ἀλλὰ μέχρι τούτου πολεμῶν καὶ νικῶν, ἕως οὗ λαβεῖν ἀφορμὰς πρὸς ἀπόδειξιν τῆς αὐτοῦ πρᾳότητος καὶ καλοκαγαθίας. τοιγαροῦν χωρὶς λύτρων ἀποστείλας τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τοῦ Ἀντιπάτρου τῶν Ἀθηναίων τοὺς τετελευτηκότας θάψαι κελεύσαντος, ἔτι δὲ καὶ συνθεῖναι τὰ τούτων ὀστᾶ, καὶ τῶν ἀπαλλαττομένων τοὺς πλείστους ἀμφιέσας, διὰ τὴν ἀγχίνοιαν μεγίστην πρᾶξιν ἀπειργάσατο. τὸ γὰρ Ἀθηναίων φρόνημα καταπληξάμενος τῇ μεγαλοψυχίᾳ, πρὸς πᾶν ἑτοίμους αὐτοὺς ἔσχε συναγωνιστὰς ἀντὶ πολεμίων.

Φίλιππος[6] ὁ Μακεδὼν πολλοὺς τοῦ ζῆν ἀπεστέρησε, καὶ τοὺς υἱέας ὕστερον συνέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον·

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας, υἱοὺς ἀπολείπει.

Φιλίππου ἀλεκτρυών. ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

Φιλίσκος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, Ἄδωνις, Διὸς γοναὶ, Θεμιστοκλῆς, Ὄλυμπος, Πανὸς γοναὶ, Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης γοναὶ, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος.

Φιλίσκος,[7] Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱὸς, τραγικὸς, καὶ ἱερεὺς τοῦ Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου

Φιλιππικός. Philippicus, dux Orientalium legionum. Hic Heraclium, Heraclii Imperatoris patrem, ſub ſe ducem habuit. Cum autem Philippicus in bello rem infeliciter geſſiſſet, & ad militiam inutilis factus fuiſſet, Heraclio imperium in legiones commiſſum eſt. Erat autem Philippicus Heraclii gener.

Φιλιππίων. Philippion. Nomen proprium.

Φίλιππος. Philippus, Amphipolites, hiſtoricus. Scripſit Rhodiaca, libris XIX. Sunt autem argumenti valde obſcœni. Coiaca, lib. 2. Thaſiaca lib. 2. & alia.

Φίλιππος. Philippus, Sophiſta: qui ſcripſit de Spiritibus, Herodianum ſecutus, ſecundum ordinem literarum. Item, de Synalœpha.

Φίλιππος. Philippus, Comicus. Ex ejus comœdiis eſt, Codoniaſtæ: ut ait Athenæus in *Dipnoſophiſtis*.

Φίλιππος. Philippus, Rex [Macedonum,] Athenienſibus ad Chæroneam prælio victis, non tantum armis profecit, quantum moderatione & humanitate. Nam bello quidem & armis eos ſolos ſuperavit & in poteſtatem ſuam redegit, qui in acie contra ipſum ſteterant: at æquitate animi & moderatione omnes ſimul Athenienſes & ipſorum urbem cepit: non in rebus gerendis iram ſecutus, ſed bello & victoriæ modum ponens, ſimul ac ipſi occaſio oblata eſſet clementiæ & bonitatis ſuæ declarandæ. Itaque ſine pretio captivos dimiſit, & Antipatrum Athenienſes occiſos humare juſſit, atque etiam oſſa eorum colligi: & pleroſque eorum, quos domum remittebat, veſtibus donavit; prudentique hoc conſilio uſus rem longe maximam confecit. Hac enim animi magnitudine Athenienſium feroces illos ſpiritus ita perculit dejecitque, ut pro infeſtis hoſtibus paratos ad omnia adjutores eos deinceps haberet.

Φίλιππος. Philippus Macedo multos vita privavit, quorum filios etiam poſtea comprehendit, hunc verſum pronuntians: *Stultus eſt, qui patre cæſo filios relinquit.*

Φιλίππου ἀλεκτρυών. Philippi gallus. In illos, qui propter exiguos rerum ſucceſſus faſtu ſe efferunt.

Φιλίσκος. Philiſcus, Comicus. Comœdiæ ejus ſunt: Adonis: Jovis natales: Themiſtocles: Olympus: Panos natales: Mercurii & Veneris natales: Dianæ & Apollinis [natales.]

Φιλίσκος. Philiſcus Corcyræus, Philotæ F. Tragicus, & ſacerdos Bacchi: qui ſub Pto-

1 Κωακὰ] MS. A. melius, Κωϊακά.

2 Θυσιακά] Voſſius, Wolfius, & Portus vertunt, *De Sacrificiis*. At optimus MS. A. habet, Θασιακά: quæ procul dubio vera eſt lectio.

3 Ὡς Ἀθήναιος ἐν Δειπνοσοφ.] Atqui apud Athenæum nuſquam hodie *Codoniaſtæ* Philippi laudantur. Quare, vel dicendum eſt, Suidam aliud egiſſe, cum hæc ſcriberet: vel, nomen iſtud olim quidem in Athenæi codicibus repertum fuiſſe; nunc vero exci- diſſe, vel in aliud plane nomen mutatum eſſe. Vide etiam Caſaub. ad Athen. lib. VIII. cap. XV. qui nodum hunc aliter ſolvere conatur.

4 Φίλιππος, ὁ βασ.] Totum hunc articulum deprompſit Suidas ex Polyb. lib. V. cap. X.

5 Οὐκ ἐπιμετρῶν τὸν θυμ.] Polybius, οὐκ ἐπιμετρῶν τῷ θυμῷ τοῖς πραχθεῖσι.

6 Φίλιππος ὁ Μακεδ. πολλοὺς τοῦ ζ.] Polybius in Excerptis a Valeſio editis, pag. 118. Ἅμα δὲ τούτοις συμπεριέλαβε καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας, ὅσοι κατὰ τὸ βασιλικὸν πρόσταγμα τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, ἐπιφθεγξάμενος, ὥς φασι, τὸν στίχον τοῦτον·

Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας υἱοὺς καταλείπει.

Hinc Suidæ locus depromptus eſt. Vide etiam ſupra v. Νήπιος.

7 Φιλίσκος] Hic Φίλικος appellatur ab Hephæſtione in *Enchirid.* pag. 30. ubi ait: Φίλικος δὲ ὁ Κερκυραῖος, εἷς ὢν τῶν Πλειάδος, ἑξαμέτρῳ συνέθηκεν ὅλον ποίημα. Et pag. ſeq. Τοῦτο δὲ καὶ ἀλαζονευόμενος εὑρηκέναι Φίλικος, λέγων·

Καινογράφου συνθέσεως τοῦ Φιλίκου, Γραμματικοὶ, δῶρα φέρω πρὸς ὑμᾶς.

En, ipſe poeta ſe Philicum hic vocat, ſecunda brevi: quod merito movit Magnum Voſſium, ut in libello *de Poet. Gr.* pag. 64. verum Tragici hujus nomen Φίλικος fuiſſe contra Suidam pronuntiaret. Eum adi.

γεγο-

γνησίως. καὶ ἀπ' αὐτοῦ [1] Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη, ἐπειδὴ αὐτῷ ἐνεδαψιλεύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως τῶν τραγικῶν, οἵ τινές εἰσιν ζ'. καὶ ἐκλήθησαν Πλειάς. αἱ δὲ τραγῳδίαι αὐτοῦ εἰσι μβ'.

Φιλίσκος [2] Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δὲ ἀκουστὴς ἦν τοῦ Κυνὸς Διογένους. κατὰ δὲ Ἕρμιππον, Στίλπωνος. ἔγραψε Διαλόγους, ὧν ἐστι Κόδρος.

Φιλίσκος Μιλήσιος, ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστὴς τοῦ ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ καὶ [3] Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δὲ αὐτῷ τάδε· Μιλησιακός. Ἀμφικτυονικός. Τέχνη ῥητορική, ἐν βιβλίοις β'. Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

Φιλίσκος, [4] ἢ Φίλιστος, Συρακούσιος, ἱστορικός. ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας, καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησε. μαθητὴς δὲ ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ. ἔγραψε Σικελικά. ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἕλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως. καὶ Γενεαλογίαν. Περὶ Φοινίκης· καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας.

Φιλίσκος, Αἰγινήτης· [5] ὃς κατὰ θέαν ἐλθὼν τὴν Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένους, ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου πατὴρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταυτὸν ἔπαθε καὶ οὗτος. καὶ ὁ πατὴρ πάλιν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθών, ἐφιλοσόφησε καὶ αὐτός. [6] ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμιλητὴς καὶ Φωκίων, ὁ χρηστός. τελευτήσας δὲ ἐν Κορίνθῳ κεῖται, καὶ κύων ἐστὶν ἐπὶ τῷ μνήματι. ἐτιμήθη δὲ εἰκόνι παρὰ Σινωπέων. καὶ [7] ἐν Ἐπιγράμματι·

Γηράσκει καὶ χαλκὸς ὑπὸ χρόνου· ἀλλὰ σὸν οὔτι
Κῦδος ὁ πᾶς αἰών, Διόγενες, καθελεῖ.
Μοῦνος ἐπεὶ βιοτῆς αὐταρκέα δόξαν ἔδειξας
Θνητοῖς, καὶ ζωῆς οἶμον ἐλαφροτάτην.

Φιλιστίδης. ὄνομα κύριον.

Φιλιστίων, [8] Προυσαεύς, ἢ, ὡς Φίλων, Σαρδιανός, κωμικός. τελευτᾷ δὲ ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμῳδίας [9] βιολογικάς. τελευτᾷ δὲ ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δὲ αὐτοῦ, Μισοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας τὸν Φιλόγελων, ἤγουν, τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς [10] τὸν Κουρέα. Νικαεὺς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶ-

lemæo Philadelpho vixit. Ab hoc Philiſcium metrum appellatum eſt, quod illo frequenter uteretur. Eſt autem ex ſecundo Tragicorum ordine, qui ſeptem numero ſunt, *Plejas* appellati. Tragœdiæ ejus ſunt XLII.

Φιλίσκος. Philiſcus Æginета, qui Alexandrum Macedonem literas docuit: auditor Diogenis Cynici; vel, ſecundum Hermippum, Stilponis. Scripſit Dialogos, ex quibus eſt *Codrus*.

Φιλίσκος. Philiſcus Mileſius, orator, Iſocratis oratoris auditor: qui prius tibicen admirabilis fuit. Quamobrem etiam Iſocrates eum vocavit Aulotrypen, i. Tibiarum perforatorem. Scripta ejus hæc ſunt: Oratio Mileſiaca: Amphictyonica: Ars Rhetorica, lib. 2. Iſocratis apophaſis.

Φιλίσκος. Philiſcus, vel Philiſtus, Syracuſanus, hiſtoricus: qui Dionyſii Siciliæ tyranni cognatus fuit, & in navali pugna cum Carthaginenſibus commiſſa obiit. Fuit autem Eueni Elegiaci Poetæ diſcipulus. Scripſit Sicula: quo opere continentur res variæ a Siculis adverſus Græcos geſtæ. Item, Genealogiam. De Phœnicia: & alia quædam de inſula Sicilia.

Φιλίσκος. Philiſcus, Ægineta: qui Athenas profectus, urbis ejus luſtrandæ gratia, cum Diogenem audiviſſet, philoſophari cœpit. Pater igitur fratrem ad illum accerſendum miſit; qui & ipſe philoſophiæ amore captus eſt. Deinde pater utriuſque reducendi gratia eodem profectus, & ipſe philoſophari cœpit. Diſcipulus ejus fuit etiam Phocion, Bonus [cognominatus.] Sepultus eſt Corinthi, cane in ejus monumento inciſo. Sinopenſes etiam ſtatuam in illius honorem erexerunt. Et in Epigrammate: *Æs quoque vetuſtate ſeneſcit. At gloriam tuam, Diogenes, nulla ætas abolebit. Solus enim mortalibus vitæ paucis contentæ facillimæque viam oſtendiſti.*

Φιλιστίδης. Philiſtides. Nomen proprium.

Φιλιστίων. Philiſtion, Pruſaenſis, vel, ut Philo ait, Sardianus, Comicus: qui obiit tempore Socratis. Scripſit Comœdias Mimicas. Exſtinctus eſt riſu immoderato. Ex fabulis ejus eſt, Miſopſephiſtæ. Hic eſt, qui ſcripſit Philogelon, i.e. Riſus amantem: quod opus [ab aliis] ad Curienſem refertur. Ab omni-

1 Φιλίσκιον μέτρον] Voſſius loco laudato monet, metrum iſtud rectius appellari Φιλίκιον, ab auctore ejus Φίλικος.

2 Φιλίσκος Αἰγινήτης] Hujus meminit Laertius in vita Diog. Cynici, num. 73. Εἴγε αὐτοῦ αἱ Τραγῳδίαι, καὶ μὴ Φιλίσκου τοῦ Αἰγινήτου, ἐκείνου γνωρίμου. I.e. *Si modo ejus ſint Tragœdiæ, & non Philiſci Æginetæ, ejus diſcipuli.* Julianus Orat. VI. pag. 186. Edit. noviſſ. Lipſienſ. Αἵτε τῶν θρυλλουμένων Διογένους Τραγῳδίαι Φιλίσκου πρὸς Αἰγινήτου λέγονται εἶναι. Vide eundem Orat. VII. pag. 210. ejuſdem Edit.

3 Αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτ.] Mirum, Philiſcum Αὐλοτρύπην dictum fuiſſe ab Iſocrate, qui ipſe Αὐλοτρύπης a Comicis olim appellatus eſt, ut patet ex fragmento Strattidis, quod exſtat apud Harpocrationem. v. Λαγίσκα.

4 Φιλίσκος, ἢ Φίλιστος] De hoc vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* lib. I. cap. VI. Confer etiam Noſtrum paulo inferius v. Φίλιστος.

5 Ὃς κατὰ θέαν ἐλθ.] Eandem hiſtoriam refert Laertius in Vita Diog. Cynici, num. 75. 76.

6 Ἐγένετο δὲ αὐτοῦ ὁμ.] Hæc, & quæ ſequuntur, pertinent ad Diogenem Cynicum, non vero Philiſcum.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Epigramma hoc legitur etiam apud Laertium in vita Diogenis Cynici, num. 78. itemque in Antholog. lib. IV. cap. XXXIII.

8 Φιλιστίων] Hujus Philiſtionis mentionem faciunt, Euſebius in Chronico, Epiphanius in Ptolemæum, Hæreſi XXXIII. Marcellinus libro XXX. Hieronymus in Rufinum: Sidonius Epiſt. II. lib. II. Caſſiodorus Epiſt. LI. lib. IV. & alii. Vide omnino Magnum Scaligerum ad Euſeb. Num. MMXXIX.

9 Βιολογικάς] Priores Editt. male, βαιολογικάς. Comœdiæ autem βιολογικαὶ ſunt *Mimi*: ut docent viri ſummi, Scaliger, loco laudato, & Henr. Valeſius ad Amm. Marcellinum, pag. 405. quorum ſcrinia non compilabo.

10 Εἰς τὸν κουρέα] Portus, *ad tonſorem.* Sed hoc omnino ineptum eſt. Quare ſequamur potius Reineſium *Var. Lect.* lib. I. pag. 15. qui locum hunc Suidæ ſic ſcribendum & ſupplendum eſſe cenſet, εἰς Ἑρμείαν τὸν Κουριέα, i.e. *ad Hermiam Curienſem.* Erat enim Hermias Curienſis, (Curium autem, urbs Cypri; cujus ἐθνικόν, Κουριεύς, teſte Stephano Byzantio) idemque Jamborum ſcriptor, ut docet Athenæus lib. XIII. pag. 563.

σιν ἄδεται· ὡς μαρτυρεῖ[1] τὸ Ἐπίγραμμα·

Ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
Γέλωτι κεράσας Νικαεὺς Φιλιστίων.

bus tamen Nicaenſis potius dicitur; ut & teſtatur Epigramma:

Qui miſeram hominum vitam
Riſu temperavit Nicaenſis Philiſtion.

Φίλιστος[2] Ναυκρατίτης, ἢ Συρακούσιος, Ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δὲ τοῦ Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιοῦ· ὃς πρῶτος κατὰ ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψε. συνέταξε δὲ Τέχνην Ῥητορικήν. Αἰγυπτιακὰ, ἐν βιβλίοις ιβ΄. Σικελιακὰ, ἐν βιβλίοις ια΄. Πρὸς τὸν Τρικάρανον, λόγον περὶ Ναυκράτιος. Περὶ Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ϛ΄. Περὶ τῆς Αἰγυπτίων Θεολογίας βιβλία γ΄. Δημηγορίας· καὶ ἄλλα τινά. Περὶ Λιβύης καὶ Συρίας.

Φίλιστος. Philiſtus Naucratita, vel Syracuſius, Archonidæ filius, diſcipulus Eueni, poetæ Elegiaci: qui primus hiſtoriam ſecundum artem oratoriam condidit. Scripſit Artem Oratoriam. Ægyptiaca, lib. XII. Res Siculas, lib. XI. Contra Tricaranum, orationem de Naucrate. De Dionyſio Tyranno, libros ſex. De Ægyptiorum Theologia, libros tres. Conciones; & alia quædam. Item, de Libya, & Syria.

Φιλίτια.[3] συμπόσια, μεμιγμένους ἔχοντα ταῖς ἡδοναῖς τοὺς πόνους. οὐ γὰρ στρωμνή τις ὑπέκειτο εὐωχουμένοις, ἀλλ' ὑπὸ τοῖς ἀγκῶσι κοιλανθεὶς λίθος, ἢ ξύλον. † Ἐς[4] τὸ ἀρχαῖον καθισταμένους πάντας. ὅθεν παλαῖστραι ἀνήβησαν, καὶ τὰ Φιλίτια ἐπανῆλθε.

Φιλίτια. Philitia. Convivia [apud Lacedæmonios,] quæ labores cum voluptatibus conjunctos habebant. Haud enim ulla ſtragula veſtis convivantibus ſubſternebatur, ſed ſub cubitis erat excavatus lapis, vel lignum. † *Cum Ephori in priſtinum ſtatum omnia redegiſſent, & palæſtræ refloreſcere, & Philitia in uſum redire cœperunt.*

Φίλιοι, καὶ Φίλοι. προσφιλέστατοι.

Φίλιοι & Φίλοι. Amici. Chari. Dilecti.

Φιλογόνιος. ὄνομα κύριον.

Φιλογόνιος. Philogonius. Nomen proprium.

Φιλογύνης, Φιλογύνιδος.

Φιλογύνης. Mulierum amans.

Φιλοδεσποτεύομαι. οὕτως Ἀναξίλας.

Φιλοδεσποτεύομαι. Imperium herile amo. Sic Anaxilas.

Φιλοδωρία. ἡ μετὰ προθυμίας δωρεά. Ὁ δὲ ἀπολαυσάτω τῆς τῶν ἐχθρῶν φιλοδωρίας.

Φιλοδωρία. Donum, quod animo prompto datur. Liberalitas. *Ille vero fruatur inimicorum liberalitate.*

Φιλόζωος.

Φιλόζωος. Vitæ cupidus.

Φιλοθεάμονες. φιλοθεωρηταί.

Φιλοθεάμονες. Spectandi cupidi. Contemplationum amantes.

Φιλοθηρεῖ. φιλεῖ ἀγρεύειν.

Φιλοθηρεῖ. Venatione delectatur.

Φιλόθηρος. Αὐτοφυέστατον καὶ μὴ ἐπίπλαστον ἔχουσα κάλλος, καὶ οἷον γένοιτο φιλοθήρου κόρης.

Φιλόθηρος. Venationis amans. *Nativam & minime fictam pulchritudinem habens, qualis fuerit puellæ venationi deditæ.*

Φιλοκάλως. καθαρῶς.

Φιλοκάλως. Compte. Munde. Eleganter.

Φιλόκενον στόμα. ματαιολόγον.

Φιλόκενον στόμα. Vaniloquum os.

Φιλοκλῆς,[5] Πολυπείθους, Ἀθηναῖος, τραγικὸς, τοῖς χρόνοις μετὰ Εὐριπίδην. ἐπεκαλεῖτο δὲ Χολὴ, διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε τραγῳδίας ρ΄. ὧν ἐστι καὶ ταῦτα· Ἠριγόνη, Ναύπλιος, Οἰδίπους, Οἰνεὺς, Πρίαμος, Πηνελόπη, Φιλοκτήτης. Αἰσχύλου δὲ τοῦ Τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδοῦς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσιμον, τὸν Τραγικόν· οὗ παῖς γίνεται Ἀστυδάμας ὁ Τραγικός. τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς, στρατηγός.

Φιλοκλῆς. Philocles, Polypithis F. Athenienſis, Tragicus, qui poſt Euripidem vixit, & *Bilis* cognominatus eſt, propter amarulentiam. Scripſit tragœdias centum; e quarum numero ſunt & iſtæ: Erigone, Nauplius, Oedipus, Oeneus, Priamus, Penelope, Philoctetes. Fuit autem Æſchyli ex ſorore nepos, filiumque habuit Morſimum Tragicum; ex quo natus eſt Aſtydamas Tragicus: & ex iſto Philocles alter, belli dux.

Φιλοκλῆς,[6] κωμῳδίας ποιητὴς, αἰσχροπρόσωπος. ἦν δὲ προκέφαλος, ὡς ἔποψ· ἤγουν, ὀξυκέφαλος·

Φιλοκλῆς. Philocles, Comicus, deformi facie præditus. Erat enim capite prominente

1 Τὸ ἐπίγραμμα] Integrum Epigramma exſtat Anthol. lib. III. cap. VI. pag. 300.

2 Φίλιστος Ναυκρατ.] Hic Philiſtus idem eſt cum Philiſco Syracuſio, de quo Suidas paulo ante egit.

3 Φιλίτια. συμπόσια, μεμ.] Hæc leguntur etiam ſupra, v. Λυκοῦργος. Cæterum, quæ Suidas hic φιλίτια vocat; Athenæus, Plutarchus, & alii, φιδίτια appellant: quæ διττογραφία procul dubio orta eſt ex confuſione literarum Δ & Λ, quæ valde ſibi ſunt ſimiles.

4 Ἐς τὸ ἀρχαῖον καθισ.] Senſus loci hujus eſt mutilus, qui ſuppleri poteſt ex ipſo Suida ſupra v. Ἔφοροι, & v. Πίτα.

5 Φιλοκλῆς, Πολυπ.] Hunc interpres Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 554. Comicum facit. Sed nomina fabularum, quæ hic ſubjunguntur, Tragœdiæ potius, quam Comœdiæ conveniunt: ut adeoque apud Scholiaſtam Ariſtophanis Τραγῳδίας ποιητὴς pro Κωμῳδίας ποιητὴς reſcribendum putem. Pro hac opinione facit ipſe Scholiaſtes, quippe qui ait, Philoclem ſcripſiſſe Tetralogiam Pandionida. Atqui notiſſimum eſt, Tragicos, non vero Comicos, Tetralogias olim ſcripſiſſe, iiſque in ſcena certare ſolitos fuiſſe. Meurſius in *Bibliotheca Attica* contra quidem ſentit, & Philoclem hunc Comicum fuiſſe aſſerit; ſed qui non perpendiſſe videtur ea, quæ contra hanc ſententiam a nobis dicta ſunt.

6 Φιλοκλῆς, κωμῳδ.] Cave, Philoclem hunc a præcedente diverſum eſſe exiſtimes. Eſt enim idem. Sola differentia hæc eſt, quod articulum præcedentem Suidas excerpſerit ex Lexico aliquo, quod vitas & ſcripta Poetarum veterum continebat: hunc vero ex Scholiaſte Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 554. Nec obſtat, quod priorem Philoclem Suidas Tragicum faciat; poſteriorem vero, Comicum. Nam ſequitur Noſter hoc loco Enarratorem Comici; apud quem pro Κωμῳδίας ποιητὴς, reſcribendum eſſe, Τραγῳδίας ποιητὴς, in nota præcedente oſtendimus. Confer etiam Suidam ſupra, v. Προκέφαλος.

Αἰσχύ-

Αἰσχύλου δὲ ἀδελφῆς υἱός. οἱ δὲ Ἁλμίωνα αὐτόν φασιν ἐπιθετικῶς, διὰ τὸ πικρὸν εἶναι. ἅλμη γάρ, ἡ πικρία. εἴρηται οὖν ἐπὶ τῶν ὀξυκεφάλων.

Φιλοκομπῶν, μεγαλορρημονῶν. ὁ ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος· ὥσπερ μήλιος. ἦν δὲ ὀρνιθοθήρας.

Ἢν [1] ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Φιλοκράτη τὸν Στρούθιον,
Λήψεται τάλαντον· ἢν δὲ ζῶντα [2] αὐτὸν ἀγάγῃ, τέσσαρα·
Ὅτι συνείρων τοὺς [3] σπίνους, πωλεῖ καθ᾽ ἑπτὰ τοῦ ὀβολοῦ.
Εἶτα φυσῶν τὰς κίχλας, δείκνυσι [4] πᾶσι, καὶ λυμαίνεται.
Ταῖς τε [5] κοψύχοισιν ἐς τὰς ῥῖνας ἐγχεῖ τὰ πτερά.
Τὰς περιστεράς θ᾽ ὁμοίως ξυλλαβὼν εἵρξας ἔχει,
Κἀπαναγκάζει παλεύειν δεδεμένας ἐν δικτύῳ.

Φιλοκτέανος. Φιλοχρήματος. Φιλοκτήμων.

Φιλοκτήτης.

Φιλόλαος. [6] ὄνομα κύριον.

Οὕτω [7] καὶ Φιλόλαον ἀνεῖλε Κρότων ποτὲ πάτρη,
Ὥς μιν ἔδοξε θέλειν δῶμα τύραννον ἔχειν.

Φιλομαθής. ὁ ἔμπειρος. Ξενοφῶν· Δεῖ δὴ φιλομαθῆ τοῦτον πάντων ὄντα, οὐχ οἷς ἂν μάθοις τούτοις μόνοις χρῆσθαι, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν εἶναι τῶν πρὸς τοὺς πολεμίους μηχανημάτων. καὶ Φιλομαθία.

Φιλομειδής. Φιλόγελως. Φιλομειδὴς δέ, ἡ Ἀφροδίτη.

Φιλομηλείδης.

Φιλόμηλος.

Φιλόμιλλον. τόπος.

Φίλον. οὐδετέρως. Δεῦρο δέ, φίλον ἐμόν.

Φιλονεικία. καὶ Φιλονεικῶ, δοτικῇ.

Φιλονείκιος, καὶ Φιλόνεικος.

Φιλόξενος, [8] Εὐλητίδου, Κυθήριος, Λυρικός. ἔγραψε Διθυράμβους κδʹ. τελευτᾷ δὲ ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων, [9] ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσύλου τινός, καὶ ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐτράφη, καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγεσύλου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτόν, τοῦ Λυρικοῦ. καὶ Καλλίστρατος δὲ Ἡρακλείας αὐτόν φησι Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς Γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

& acuminato, ut upupa: Æſchyli ex ſorore nepos. Quidam eum Halmionem (i.e. Salſum) cognominant: quod eſſet amarus. Ἅλμη enim eſt amaritudo, [ſive, ſalſugo.] Dicitur autem de iis, qui acutum caput habent.

Φιλοκομπῶν. Magnifice loquens. Se ipſum extollens. Se jactans.

Φιλοκράτης ὁ Στρούθιος. Philocrates Struthius. [Dictum hoc eſt,] ut μήλιος, [a μῆλον.] Erat vero auceps. [Ariſtophanes:]

Si quis veſtrum occiderit Philocratem Struthium,
Accipiet talentum: ſin vivum adduxerit, quatuor.
Spinnos enim in lineam digeſtos vendit ſeptenos obolo.
Deinde turdos inflans, eos omnibus oſtendit, & corrumpit.
Merulis item in nares inſerit pennas:
Et columbas pariter comprehenſas domi concludit,
Et cogit eas allicere alias columbas, reti illigatas.

Φιλοκτέανος. Opum amans. Pecuniæ cupidus.

Φιλοκτήτης. Philoctetes. [Nomen proprium.]

Φιλόλαος. Philolaus. [In Epigrammate:]

Sic & Philolaum interfecit Croton olim patria,
Quum ipſum tyrannidem affectare ſuſpicaretur.

Φιλομαθής. [Diſcendi cupidus.] Peritus. Xenophon: *Oportet hunc omnia diſcendi cupidum eſſe, nec iis ſolis uti, quæ didicerit; ſed ipſum etiam machinas adverſus hoſtes comminiſci.* Et Φιλομαθία, diſcendi cupido.

Φιλομειδής. Riſus amans. Riſu gaudens. Eſt epithetum Veneris.

Φιλομηλείδης. Philomelides. [Nomen patronymicum.]

Φιλόμηλος. Ovium, vel pecudum amans.

Φιλόμιλλον. Philomillum. Locus ita dictus.

Φίλον. Neutro genere. Charum. Amicum. *Huc veni, delicium meum.*

Φιλονεικία. Contendendi ſtudium. Contentio. Et Φιλονεικῶ, contendo. Dativo jungitur.

Φιλονείκιος, & Φιλόνεικος. Contentioſus. Contentionum amans.

Φιλόξενος. Philoxenus, Euletidæ filius, Cytherius, Lyricus. Scripſit Dithyrambos XXIV. obiitque Epheſi. Hic, cum Cytherii a Lacedæmoniis in ſervitutem redigerentur, emptus eſt ab Ageſylo quodam, & ab eo educatus, Myrmecis nomine ipſi impoſito. Poſt Ageſyli vero mortem literis inſtitutus eſt; emente cum Melanippide Lyrico. Calliſtratus vero dicit, eum Heracleæ Ponticæ natum eſſe. Scripſit carmine Lyrico Genealogiã Æacidarũ,

1 Ἢν ἀποκτ.] Septem hi verſus Trochaici leguntur apud Ariſtoph. *Avibus*, pag. 592, 593 (4to. Ed. Baſ. P.)

2 Αὐτόν] Vox hæc apud Ariſtophanem deeſt, eamque metrum rejicit.

3 Σπίνους] Ariſtophanes, σπίννους, per duplex νν.

4 Πᾶσι] Vox iſta in verſu redundat, nec agnoſcit eam Ariſtoph.

5 Κοψύχοισιν] Ariſtophanes, κοψίχοισιν, per ι in ſyllaba ſecunda.

6 Φιλόλαος] De hoc vide Laert. lib. VIII. & Meurſium in notis ad Nicomach. Geraſenum, pag. 164, 165.

7 Οὕτω καὶ Φιλ.] Eſt pars Epigrammatis, quod Noſter integrum adducit ſupra v. Ὑπόνοια.

8 Φιλόξενος] De hoc vide Voſſium in libello *de Poet. Græcis.*

9 Ἠγοράσθη ὑπὸ Ἀγεσ.] Philoxenum ſervum fuiſſe, præter Suidam, teſtatur etiam Heſychius v. Δούλωνα, cujus verba hæc ſunt: *Δούλωνα, τὸν Μουσικὸν Φιλόξενον· ἐπειδὴ δοῦλος ἐγεγόνει ὁ Φιλόξενος. ἦν δὲ τὸ γένος Κυθήριος.*

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός· ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ. [1] Περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων. [2] Περὶ σημείων τῶν ἐν τῇ Ἰλιάδι. Περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων. Περὶ διπλασιασμοῦ. Περὶ μέτρων. Περὶ τῆς Συρακουσίων διαλέκτου. Περὶ ἑλληνισμοῦ, δ΄. Περὶ συζυγιῶν. Περὶ γλωσσῶν, ε΄. [3] Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσῶν. Περὶ τῆς Λακώνων διαλέκτου. [4] Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου, καὶ τῶν λοιπῶν.

Φιλόξενος, [5] Λευκαδίου. ὄνομα παρασίτου. τοῦτόν φασιν περιλουόμενον ἐν τῇ πατρίδι καὶ ἄλλαις πόλεσι περιέρχεσθαι τὰς οἰκίας, ἀκολουθούντων αὐτῷ παίδων, φερόντων ἔλαιον, γάρον, ὄξος, καὶ ἄλλα τῶν ἡδυσμάτων. εἰσιόντα δὲ εἰς τὰς ἀλλοτρίας οἰκίας, τὰ ἑψόμενα τοῖς ἄλλοις ἀρτύειν, ὧν ἦν χρεία, ἐμβάλλοντα. καθ' οὕτως [6] εἰς ἑαυτὸν κύψαντα εὐωχεῖσθαι. οὗτος οὖν ὀψοφάγος ὢν, καὶ πλεύσας εἰς Ἔφεσον, εὗρε τὴν [7] ὀψόπωλιν κενήν· καὶ ἐπύθετο τὴν αἰτίαν. καὶ μαθὼν ὅτι πᾶν εἰς γάμους συνηγόρασται, λουσάμενος παρῆν ἄκλητος, καὶ ᾄσας ὑμέναιον, μετὰ τὸ δεῖπνον πάντας ἐψυχαγώγησε. καὶ ὁ νυμφίος εἶπε, Καὶ αὔριον ὧδε δειπνήσεις. ὁ δὲ ἔφη, ἂν ὄψον μὴ πωλῇ τις. ὁ αὐτὸς ηὔξατο γεράνου τράχηλον ἔχειν, ἵν' ἐπὶ πολὺν χρόνον καταπίνων ἥδηται. ὁ αὐτὸς Φιλόξενος περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις, καὶ δειπνῶν ποτὲ παρὰ Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ, ὡς εἶδεν ἐκείνῳ μεγάλην τρίγλαν παρατεθειμένην, αὐτῷ δὲ μικράν· ἀναλαβὼν αὐτὴν πρὸς τὸ οὖς προσήνεγκεν, ὡς βούλοιτό τινα παρ' ἐκείνης τῶν κατὰ τὸν Νηρέα πυθέσθαι. τὴν δὲ ἐρομένην ἀποκεκρίσθαι, ὅτι νεωτέρα οὖσα ἁλοίη, διὸ μὴ παρακολουθεῖν· τὴν δὲ παρακειμένην τῷ Διονυσίῳ, πρεσβυτέραν οὖσαν, πάντα εἰδέναι, ἃ βούλεται μαθεῖν. τὸν οὖν Διονύσιον γελάσαντα ἀποστεῖλαι αὐτῷ τὴν τρίγλαν.

Φιλοξενώτατος, καὶ Φιλοξενότατος.

Φιλοξένου γραμμάτιον. ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων, ἐφ' οἷς παρακαλοῦνται, ἀλλ' ἀπαγορευόντων μᾶλλον. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος, διαφυγὼν [8] τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι τὰς τοῦ Διονυσίου τυράννου τραγῳδίας οὐκ ἐπῄνει, διετέλει ἐν Τάραντι τῆς [9] Σικελίας. μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος καὶ διὰ γραμμάτων ἐλθεῖν, Φιλόξενος ἀντιγράφειν μὲν οὐκ ἔγνω· λαβὼν δὲ βιβλίον, [10] τὸ ο στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλάκις ἐν

Φιλόξενος. Philoxenus Alexandrinus, Grammaticus, qui Romæ docuit. Scripſit de Verbis monoſyllabis. De notis Iliadis. De Verbis in μι deſinentibus. De Diplaſiaſmo. De Syracuſanorum dialecto. De Helleniſmo, lib. IV. De Conjugationibus. De Gloſſis, lib. V. De Gloſſis Homericis. De Laconum dialecto. De dialecto Ionica, & reliquis.

Φιλόξενος. Philoxenus, Leucadius, paraſitus. Hic, ubi laviſſet, in patria & aliis urbibus domos circumire ſolebat, ſequentibus pueris, qui oleum, garum, acetum, & alia condimenta ferebant. Poſtea ædes alienas ingreſſus, cibos, quos alii coquebant, injectis iis, quibus opus erat, condire, & deinceps cum illis epulari conſueverat, cibos avide deglutiens. Idem, cum eſſet lurco, Epheſum aliquando navigavit: cumque forum obſonio vacuum reperiſſet, & cauſam percontatus, omnia ad nuptias coempta eſſe cognoviſſet, lotus ad ſponſi domum perrexit, non invitatus: ac poſt cœnam carmen nuptiale cecinit, quo omnes mirifice ſunt exhilarati. Sponſo autem dicente, *Et cras hic cœnabis: Si nemo*, inquit, *obſonium vendat.* Idem collum gruis ſibi optavit, ut voluptate, quam cibos deglutiens ſentiret, diutius frueretur. Idem Philoxenus, qui piſcium eſu maxime delectabatur, cum aliquando apud Dionyſium cœnans, ei mullum ingentem appoſitum vidiſſet, ſibi vero parvum; hunc manu ſumptum auri admovit, quaſi quædam de Nereo ex eo ſciſcitari vellet. Illum vero interroganti reſpondiſſe, ſe captum fuiſſe, dum adhuc eſſet junior: alterum vero, qui Dionyſio appoſitus eſſet, utpote natu grandiorem, omnia ſcire, quæ cognoſcere cuperet. Dionyſium igitur ad hæc riſiſſe, mullumque ipſi miſiſſe.

Φιλοξενώτατος, & [poetice,] Φιλοξενότατος. Maxime hoſpitalis.

Φιλοξένου γραμμάτιον. Philoxeni literula. In eos [dicitur,] qui rogantibus non parent, ſed potius ſe aliquid facturos eſſe negant. Philoxenus enim Cytherius, cum ex latomiis Syracuſanis evaſiſſet, in quas a Dionyſio conjectus fuerat, quod ejus tragœdias non approbaret, Tarentum Italiæ urbem ſe contulit, ibique commoratus eſt. Cum autem Dionyſius eum accerſeret, & per literas etiam rogaret, ut veniret; Philoxenus reſcribere quidem non ſtatuit: ſed tabulis ſumptis, ſo-

1 Περὶ μονοσυλλάβων ῥημ.] Opus hoc laudatur ab Etymologo, v. Κναφεύς.

2 Περὶ σημείων τῶν ἐν Ι.] Vide Menagium ad Laert. in *Platone*, num. 65.

3 Περὶ τῶν παρ' Ὁμήρῳ γλωσσ.] Hoc opus in epitomen redegerat Serenus, teſte Suida infra, v. Σερῆνος.

4 Περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου] Citat Etymologus, v. Κορυφή. Cæterum, præter opera a Suida hic memorata, ſcripſerat etiam Philoxenus περὶ Ῥωμαίων διαλέκτου: qui liber citatur ab Etymologo, v. Κοράνη, & Euſtathio ad Odyſſ. H. pag. 1570. 37.

5 Φιλόξενος, Λευκ.] Totum hunc articulum deprompſit Suidas ex Athenæi *Dipnoſoph.* lib. I. cap. v. & VI. Confer etiam Noſtrum ſupra, v. Ὀψοφαγία, & v. Τιμαχίδας. Pro Λευκαδίου autem rectius ſcripſeris Λευκάδιος: ut legitur ſupra v. Ὀψοφαγία. Philoxenus enim non erat Leucadii filius, ſed genere Leucadius. Vide Reineſ. *Var. Lect.* pag. 362.

6 Εἰς ἑαυτὸν κύψαντα] Athenæus, εἶθ' οὕτως ἀνακάψαντα: quod magis placet. Interpres Latinus Athenæi videtur legiſſe, ἀνακάμψαντα. Vertit enim, *reverti conſueviſſe.*

7 Ὀψόπωλιν] Athenæus rectius, ὀψοπωλίαν.

8 Τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας] Confer Noſtrum ſupra, v. Ἄπαγε, & v. Εἰς λατομίας.

9 Τῆς Σικελίας] Lege, τῆς Ἰταλίας.

10 Τὸ ο στοιχεῖον] Sic recte ſcriptum eſt in optimo MS. A. pro, τὸ α στοιχεῖον, ut priores Editt. habent. Τὸ ο μικρὸν enim apud vetuſtiſſimos Græcos pro ου diphthongo ſcribi ſolebat, & vim negandi habebat. Clare Athenæus lib. XI. cap. v. pag. 466. Πάντες οἱ ἀρχαῖοι τῷ ο ἀπεχρῶντο οὐ μόνον ἐφ' ἧς νῦν τάττεται δυνάμεως, ἀλλὰ καὶ ὅτε τὴν δίφθογγον διασημαίνει, διὰ τοῦ ο μόνου γράφουσι. I. e. *Omnes veteres litera o utebantur non ſolum pro litera illa, quam nunc ſignificat, ſed etiam pro diphthongo ου.* Hinc intelligimus, quare Philoxenus, cum Dionyſio ſe invitanti negare vellet, ei reſcribens

αὐτῷ,

αὐτῷ, διὰ τούτου δηλῶσαι, ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται. Καὶ, Φιλοξένειοι πλακοῦντες.

Φιλόπατρις. Φιλόπολις. καὶ τὸ μὲν Φιλόπολις κοινόν· τὸ δὲ Φιλόπατρις, Ἀττικόν.

Φιλοπαίγμων, Φιλοπαίγμονος. ὁ συνήθειαν ἔχων τοῦ παίζειν.

Φιλοπευστεῖ. Φιλοπραγμονεῖ.

Φιλόπευστος. ἡδέως μανθάνων. περίεργος.

Φιλοπλάτωνος.

Φιλοπονία. [1] Ὁμολογούμενα στοιχεῖα καὶ πρῶτα τῆς πολυθεάμονος ἱστορίας, [2] Φιλοπονία, ἀγχίνοια. Δαμάσκιός φησι περὶ Ἰσιδώρου.

Φιλόπονος. Φιλεργός. περὶ τὸ πονεῖν πρόθυμος.

Φιλοπόνων. τῶν εἰθισμένων πονεῖν.

Φιλοπότης. ὁ φιλῶν τὸν οἶνον.

Φιλοποίμην, [3] Ἀχαιῶν Ἱππάρχης· ὅς ἦν ἐξ ἀνδρῶν τῶν ἐπιφανεστάτων ἐν Ἀρκαδίᾳ. ὃς πρῶτα μὲν ἔφυ καλῶς, τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὸ Κλεάνδρου τὸν Μαντινέα, πατρικὸν αὐτῷ ξένον ὑπάρχοντα. παραγενόμενος δὲ ἐς ἡλικίαν, ἐγένετο ζηλωτὴς Ἐκδήμου καὶ Δημοφάνους, οἳ ἦσαν ἐκ Μεγάλης πόλεως, φεύγοντες δὲ τοὺς τυράννους, καὶ συμβιώσαντες Ἀρκεσιλάῳ τῷ φιλοσόφῳ· οἳ συνεπελάβοντο τῆς καταλύσεως Νεοκλέους τοῦ Σικυωνίων τυράννου. ἦν δὲ καὶ περὶ τὸν βίον ἐπιμελὴς, καὶ λιτὸς κατὰ τὴν περικοπὴν, παρειληφὼς παρὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν τὰς τοιαύτας δόξας, ὡς οὐχ οἷόν τε τῶν κοινῶν προστατεῖν καλῶς τὸν ὀλιγωροῦντα τῶν κατὰ τὸν ἴδιον βίον· οὔτε μὴν ἀποσχέσθαι τῆς πατρίδος, ὅς τις πολυτελέστερον ζῇ τῆς κατὰ τὴν ἰδίαν ὕπαρξιν χορηγίας. παραλαβὼν δὲ τοὺς ἱππεῖς παντὶ τρόπῳ διεφθαρμένους, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνδρῶν ἡττημένας, οὐ μόνον αὐτοὺς ἑαυτῶν βελτίους, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπεναντίων κρείττους ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ κατεσκεύασε, πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπιτευκτικὸν ἐμβιβάσας. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ πλεῖστοι τῶν καθισταμένων ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ταύτην, οἱ μὲν διὰ τὴν οἰκείαν ἀδυναμίαν ἐν τοῖς ἱππικοῖς, οὐδὲ τοῖς πλησίον τολμῶσιν [4] οὐδένων καθήκειν προστατεῖν. [5] οἱ δὲ τῆς στρατηγίας ὀρεγόμενοι, διὰ ταύτης τῆς ἀρχῆς ἐξεταζθεύονται τοὺς νέους, καὶ παρασκευάζουσιν εὔνους συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον, οὐκ ἐπιτιμῶντες τῷ δεομένῳ, δι' οὗ τρόπου σώζεται τὰ κοινὰ, συμπεριστέλλοντες τὰς ἁμαρτίας, καὶ μικρᾷ χάριτι μεγάλα βλάπτοντες τοὺς πιστεύοντας. εἰ δέ ποτε καὶ γένοιντο τῶν

parva ejuſmodi gratia maximum iis damnum

Iam literam O ſæpe in iis ſcripſit, hoc modo ſignificans, ſe invitationem repudiare. Et, Philoxeneæ placentæ.

Φιλόπατρις. Idem quod Φιλόπολις. I. e. Patriæ, vel civitatis amans. Sed Φιλόπολις, commune eſt: Φιλόπατρις vero, Atticum.

Φιλοπαίγμων. Ludorum, vel jocorum amans.

Φιλοπευστεῖ. Curioſe ſciſcitatur, vel inquirit.

Φιλόπευστος. Sciſcitandi cupidus. Curioſus.

Φιλοπλάτωνος. [Genitivus, a recto, Φιλοπλάτων.] Illius, qui Platonis eſt ſtudioſus.

Φιλοπονία. Induſtria. *Certiſſima & prima elementa variæ & multiplicis rerum cognitionis ſunt, induſtria, & ſolertia.* Damaſcius de Iſidoro inquit.

Φιλόπονος. Laborum amans. Laborioſus. Induſtrius.

Φιλοπόνων. Laborioſorum. Induſtriorum.

Φιλοπότης. Potum amans. Bibax. Vinum amans.

Φιλοποίμην. Philopœmen, Achæorum Magiſter Equitum, nobili genere natus (ſiquidem majores ejus totius Arcadiæ nobiliſſimi fuerunt) altus atque inſtitutus eſt a Cleandro Mantinenſi, paterno hoſpite. Poſtea adoleſcentiam ingreſſus, Ecdemum ac Demophanem ſectari cœpit, genere Megalopolitanos, cæterum tyrannorum odio patria profugos, & Arceſilai philoſophi convictu tunc utentes: qui in evertendo Nicocle Sicyoniorum tyranno [Aratum] opera ſua adjuverunt. Erat autem & in victu accuratus, & in omni apparatu tenuis, cum hanc ſententiam a ſupra dictis viris accepiſſet, fieri non poſſe, ut is Reip. recte præeſſet, qui in privata vita eſſet negligens: neque a diripienda publica pecunia ſibi temperaturum, qui ſumptuoſius viveret, quam privati reditus ferrent. Cum autem Equites omnibus modis corruptos atque animis penitus fractos accepiſſet; eos non ſolum meliores, quam antea fuiſſent, ſed etiam hoſtibus præſtantiores brevi temporis ſpatio præſtitit, omnibus ad veram exercitationem atque efficax æmulandi ſtudium excitatis. Nam plerique alii in eo Magiſtratu conſtituti, partim ob imperitiam pugnæ equeſtris, ne proximis quidem quidquam, quod factu opus eſt, mandare poſſunt: partim, quod præturam votis appetunt, hoc magiſtratu juvenes ſibi devinciunt, atque eorum gratiam ac benevolentiam ſibi in poſterum ad ſuffragia comparant: minime objurgando, cum res poſtulat, (qua ratione Reſpubl. conſervatur) ſed diſſimulando delicta, ac inferentes, a quibus præfecturam Equitum

nihil aliud in membrana pinxerit, quam varias literæ O formas. Plura de hoc argumento legere licet apud Scaligerum in *Digreſſione de Ionicarum literarum origine*, ad Euſeb. Num. MDCXVII. & Salmaſium ad Inſcript. Herod. Att. pag. 39. & ſeqq. qui conſulendi ſunt. Vide etiam Reineſ. *Var. Lect.* lib. III. pag. 472.

1 Ὁμολογούμενα στοιχ.] Locus integer Damaſcii, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, exſtat apud Photium in Excerptis ex Damaſcio, pag. 1033. Confer Nos etiam ſupra ad v. Ἔρως.

2 Φιλοπονία, ἀγχίνοια. Δαμάσκ.] Hæc in prioribus Editt. a præcedentibus divulſa, proprium articulum conſtituunt: ſed male omnino. Connectenda enim hæc cum ſuperioribus eſſe non ſolum patet ex ſenſu; ſed etiam ex Photio, loco ante laudato, itemque ex ipſo Suida ſupra v. Ἔρως.

3 Φιλοποίμην Ἀχαιῶν Ἱππ.——— τοὺς πεζοὺς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς] Hæc omnia eſſe Polybii patet ex Collectaneis Conſtantini Porphyrog. a Valeſio editis, pag. 41, 42. ubi ea ſcriptori illi tribuuntur.

4 Οὐδένων καθήκειν προστατεῖν] Valeſius recte emendat, οὐδὲν ὧν καθήκει προστάττειν.

5 Οἱ δὲ τῆς στρατηγ.——— συναγωνιστὰς εἰς τὸ μέλλον] Hæc leguntur etiam ſupra, v. Ἐξεταζθεύονται.

ἀρχόν-

ἀρχόντων τινὲς τῇ κατὰ σῶμα χρείᾳ δυνατοὶ πρός τε τὸ τῶν κοινῶν ἀπέχεσθαι πρόθυμοι, πλείω κακὰ τῶν ὀλιγωρούντων διὰ τὴν κακοζηλίαν ἀπεργάζονται τοὺς πεζούς, ἔτι δὲ μᾶλλον τοὺς ἱππεῖς. Φιλοποίμενος Ἀρκάδες ἔχουσι μάλιστα μνήμην, γνώμης τε ἕνεκα, καὶ ἔργων, ὧν ἐτόλμησε. πατὴρ μὲν οὖν ἦν αὐτῷ [1] Κραῦγις, οὐδενὸς Ἀρκάδων τῶν ἐν Μεγάλῃ πόλει τὰ ἐς γένους δόξαν λειπόμενος· οὗ τελευτήσαντος, διδασκάλοις τε ἄλλοις ὡμίλησε, καὶ [2] Μεγαλοφάνει καὶ Ἐκδήλῳ, τοῖς Ἀρκεσιλάου τοῦ Πιταναίου μαθηταῖς. μέγεθος μὲν δὴ καὶ σώματος ῥώμην ἀπέδει Πελοποννησίων οὐδενός. [3] τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός. καὶ τοὺς μὲν στεφανίτας ἀγῶνας ὑπερεφρόνησεν ἀσκῆσαι· γῆν δὲ ἣν ἐκέκτητο ἐργαζόμενος, οὐδὲ τὰ θηρία ἠμέλει τὰ ἄγρια ἐξαιρεῖν. ἐπελέγετο δὲ καὶ βιβλία σοφῶν τε τῶν εὐδοκίμων παρ' Ἕλλησι, καὶ ὅσα ἐς πολέμων μνήμην, καὶ εἴ τι ᾔδει ἔχειν διδασκαλίαν στρατηγημάτων· καταστήσασθαι τὸν βίον πάντα θέλων γνώμης τῆς Ἐπαμινώνδα καὶ ἔργων εἶναι τῆς ἐκείνου μίμησιν. οὐ μὴν πάντα ἦν ἐξισωθῆναι δυνατός. Ἐπαμινώνδα γὰρ τά τε ἄλλα ἡ ψυχὴ κάλλιστα ἔχουσα ἦν, καὶ πρᾶος μάλιστα τὰ ἐς ὀργήν· τῷ δὲ Ἀρκάδι μετῆν θυμοῦ. καταλαβόντος δὲ Κλεομένους Μεγάλην πόλιν, Φιλοποίμην οὔτε τῆς ξυμφορᾶς ἐξεπλάγη τὸ ἀπροσδόκητον, καὶ τῶν ἐν ἡλικίᾳ τὰ δύο μάλιστα μέρη, καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας ἀπέσωσεν ἐς Μεσσήνην. ἐπικηρυκευομένου δὲ Κλεομένους, ὡς μεταγινώσκοντος ἐπὶ τῷ τολμήματι, καὶ θέλοντος κατάγεσθαι Μεγαλοπολίτας εἰς τὴν ἑαυτῶν, Φιλοποίμην ἔπεισε μεθ' ὅπλων καὶ οὐ μετὰ σπονδῶν τὴν κάθοδον ποιήσασθαι. γενομένης δὲ πρὸς Κλεομένην μάχης, ὁ Φιλοποίμην ἐν τοῖς ἱππεῦσι τασσόμενος, ὁρῶν τὸ πεζὸν λειπόμενον, ὁπλίτης ἑκὼν ἐγένετο, καὶ αὐτὸν λόγου ἀξίως κινδυνεύοντα τῶν τις Λακεδαιμονίων δι' ἀμφοτέρων ἔπειρε τῶν μηρῶν. ὁ δέ, καί τοι οὕτω πεπεδημένος, τά τε γόνατα ἐνέκλινε, καὶ εἰς τὸ πρόσω χωρεῖν ἐβιάζετο· ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν τοῦ κινήματος τὸ δόρυ ἔκλασε. μετὰ δὲ τὴν νίκην ἐς τὸ στρατόπεδον ἀχθέντος, ἐνταῦθα ἐξ ἀμφοτέρων αὐτῶν τῶν μηρῶν οἱ ἰατροί, τῇ μὲν, τὸν σαυρωτῆρα ἐξεῖλκον· τῇ δέ, τὴν αἰχμήν. Ἀντίγονος δέ, ὡς εἶδεν αὐτοῦ τὰ τολμήματα, ἔσπευδεν ἀγαγεῖν αὐτὸν εἰς Μακεδονίαν. Φιλοποίμενι δὲ τούτου μὲν οὐδὲν ἐμέλησε. περαιωθεὶς δὲ ἐς Κρήτην μισθοφόρος ἡγεμών, αὖθις ἐπανῆκεν εἰς Μεγάλην πόλιν, καὶ ᾑρέθη ἄρχειν τῶν Ἀχαιῶν.

acceperunt. Quod ſi qui interdum Præfecti reperiantur rei militaris peritia ac robore præditi, & ab omni peculatu longe alieni; ii tamen ob pravam æmulationem gravius corrumpunt pedites, ac multo magis equites, quam qui officio ſuo deſunt. † Arcades Philopœmenis memoriam maxime colunt, tum propter prudentiam, tum propter [præclara] ejus facta. Pater ejus fuit Craugis, nulli Arcadum Megalopolitanorum nobilitate generis ſecundus. Quo defuncto, cum aliis præceptoribus uſus eſt, tum etiam Megalophane & Ecdelo, Arceſilai Pitanæi diſcipulis. Ac ſtatura quidem & robore corporis nulli Peloponneſiorum ceſſit: at facie fuit deformi. Ac certamina athletica ſprevit: agros vero, quos poſſidebat, diligenter coluit; adeo ut a feris etiam beſtiis eos purgandos curaret. Legebat etiam libros virorum apud Græcos clarorum & ſapientia præſtantium, & quæcunque ad hiſtoriam bellorum, vel doctrinam ſtrategematum pertinerent. Quamvis autem totam vitam ſuam ad imitationem tam conſiliorum quam factorum Epaminondæ inſtituere decreviſſet; non tamen in omnibus ei exæquari potuit. Epaminondas enim cum aliis virtutibus ornatus, tum animo erat maxime manſueto, & ab omni iracundia alieno: a quo affectu Philopœmen immunis non erat. Cum autem Cleomenes Megalopolin occupaſſet, Philopœmen neque calamitate inopinata perculſus eſt, & juvenum fere duas partes cum uxoribus & liberis Meſſenam incolumes perduxit. Cum vero Cleomenes, quaſi eum facti pœniteret, miſſis caduceatoribus Megalopolitas hortaretur, ut in patriam redirent; Philopœmen ſuaſit, ut armis, non pactionibus reditum ſibi pararent. Cum igitur prœlium cum Cleomene committeretur, Philopœmen, qui inter equites pugnabat, videns peditatum laborare, ultro ex equo deſcendit: dumque fortiſſime pugnat, Lacedæmonius quidam utrumque ejus femur telo trajecit. Ille vero, quamvis vulnere impeditus eſſet, in genua ſe ſubmiſit, & ulterius progredi contendit; ita ut ob motum pedum haſtam fregerit. Poſt victoriam vero, cum in caſtra deductus eſſet, Medici ex utroque ejus femore, hinc poſteriorem haſtæ cuſpidem, illinc anteriorem, extraxerunt. Antigonus autem, ut fortia ejus facinora vidit, perſuadere ei conatus eſt, ut in Macedoniam ſecum iret: quod Philopœmen recuſavit. In Cretam vero profectus mercenarius ibi dux fuit: & poſtea Megalopolin reverſus, Achæorum Prætor creatus eſt.

Φίλος. ἀντὶ τοῦ ὄφελος. [4] Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ·

Οἴμοι τάλαινα, τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
Ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
Πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε
Μητρὸς σύ γ' ἦσθα μᾶλλον, ἢ κἀμοῦ φίλος.

Ἀντὶ τοῦ, χρήσιμος.

Τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος;

Ὁ γὰρ ἀγαθὸς αὑτῷ τε καὶ τοῖς φίλοις χρήσιμος.

Φίλος. [Amicus. Interdum,] utilis. Sophocles *Electra: Hei me miſeram, quam nihil mihi profuit ſedula tui olim educandi cura, in qua jucundum laborem cepi! Neque enim matri magis charus eras, quam mihi.* † *Quis enim bonus ſibi ipſi non eſt amicus?* Id eſt, utilis. Bonus enim vir & ſibi ipſi & amicis eſt utilis.

1 Κραῦγις] Plutarchus in *Philopœmene* patrem ejus Κραῦσιν vocat.

2 Μεγαλοφάνει καὶ Ἐκδήλῳ] Supra iidem præceptores Philopœmenis, auctore Polybio, vocantur Δημοφάνης & Ἔκδημος; quod potius ſequendum puto: præſertim cum & a Plutarcho in *Philopœmene*, pag. 356. eos ſic appellari videam.

3 Τὸ δὲ εἶδος ἦν τοῦ προσώπου κακός] Lepida hanc in rem hiſtoria refertur a Joanne Tzetze, Chil. VI. cap. LXXXIV.

4 Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ] Pag. 131. ut Portus monuit.

Φίλος.

φίλος. ἕτερος αὐτός. Τῶν [1] δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἱρετῶν τὰ μὲν δι' αὑτά ἐστιν αἱρετὰ, ὡς ἡ εὐδαιμονία, καὶ ὅσα τίμια· τὰ δὲ δι' ἕτερον, οἷον, τέμνεσθαι, γυμνάζεσθαι, χρηματίζεσθαι. δι' αὑτὰ δὲ αἱρετὰ, καὶ δι' ἕτερα· οἷον, αἱ ἀρεταί. καὶ γὰρ δι' αὑτὰς καὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν αἱρούμεθα. καὶ τὴν μὲν ὑγίειαν δι' αὑτὴν αἱρούμεθα. τὸ δὲ γυμνάζεσθαι, διὰ τὴν ὑγίειαν. αἱρετώτερον ἄρα ἡ ὑγεία τοῦ γυμνάζεσθαι. καὶ εἰ τὸν μὲν φίλον αἱρούμεθα ὡς αὐτοὺς, εἴγε ὁ φίλος ἕτερος αὐτός· τὰ δὲ χρήματα δι' ἑαυτοὺς, αἱρετώτερος ἄρα ὁ φίλος τῶν χρημάτων. αἱρετὸς γὰρ ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτῷ. ὥστε καὶ φίλος. ἀλλὰ καὶ ὕπνου ἐγρήγορσις αἱρετωτέρα, εἰ ὁ ὕπνος ἐπὶ τὴν ἐγρήγορσιν ἔχει τὴν ἀναφοράν. ἵνα γὰρ δυνώμεθα ἐγρηγορέναι, ὕπνου καὶ ἀναπαύσεως δεόμεθα. οὕτως ἂν δεικνύοιτο καὶ φιλοσοφία ῥητορικῆς αἱρετωτέρα.

Φίλος. Amicus id eſt, Alter ipſe. Rerum bonarum & expetendarum aliæ quidem per ſe ſunt optabiles; ut felicitas, & quæcunque in pretio habentur: aliæ vero propter aliud; veluti ſecari, exerceri, quæſtum facere. Per ſe vero & propter alia ſunt optabiles; ut virtutes. Eas enim & propter ipſas, & propter felicitatem optamus. Et ſanitatem propter ipſam expetimus: exercitationem vero, propter ſanitatem. Sanitas igitur eſt optabilior exercitatione. Quod ſi amicum ut nos ipſos expetimus, (ſi quidem amicus eſt alter ipſe) pecuniam vero propter nos ipſos; amicus optabilior eſt pecunia. Nam unuſquiſque eſt ſibi ipſi optabilis. Quamobrem etiam amicus. Sed & ſomno vigilia eſt optabilior, quoniam ſomnus ad vigiliam refertur. Ut enim vigilare poſſimus, ſomno & quiete indigemus. Sic etiam demonſtrari poteſt, Philoſophiam optabiliorem eſſe Rhetorica.

Φιλοσκώμμονος. τὸ σκώπτειν φιλοῦντος.

Φιλοσκώμμονος. Qui cavillationes & jocos amat.

Φιλοσοφεῖν. σπουδάζειν. εἰ λέγει τις, μὴ χρὴ φιλοσοφεῖν· ἐπεὶ φιλοσοφεῖν λέγεται καὶ τὸ ζητεῖν αὐτὸ τοῦτο, εἰ χρὴ φιλοσοφεῖν, ἢ μή· ἀλλὰ καὶ τὸ τὴν φιλόσοφον θεωρίαν εἰ χρὴ μετιέναι· ἑκάτερον αὐτῶν δείξαντες οἰκεῖον πανταχόθεν τῷ ἀνθρώπῳ, πανταχόθεν ἀναιρήσομεν τὸ τεθέμενον.

Φιλοσοφεῖν. Philoſophari. Si quis dicat non eſſe philoſophandum; cum philoſophari dicatur etiam hoc ipſum quærere, ſitne philoſophandum, an non; &, an oporteat philoſophicæ contemplationi operam navare: cum utrumque demonſtrarimus homini omnibus modis eſſe conveniens; omnibus modis id, quod eſt poſitum, evertemus.

Φιλοσοφεῖν. [2] ἀντὶ τοῦ πονεῖσθαι. Φιλοσοφεῖ δὲ τοῦτο, ὅπως καταπράξηται τὸν γάμον. ἔφη Μένανδρος. οὕτω καὶ Ἰσοκράτης.

Φιλοσοφεῖν. [Communiter, philoſophari. Interdum vero,] allaborare, operam dare, ſtudere. *Id operam dat, ut nuptias conficiat.* Ita Menander & Iſocrates.

Φιλοσοφία ἐστὶν ἠθῶν κατόρθωσις, μετὰ δόξης τῆς περὶ τοῦ ὄντος γνώσεως ἀληθοῦς. ταύτης δὲ ἀπεσφάλησαν Ἰουδαῖοι καὶ Ἕλληνες. διαιρεῖται δὲ ἡ φιλοσοφία εἰς ἠθικὴν, θεολογικὴν, φυσικήν. καὶ ἡ ἀληθεστάτη γνῶσις τῆς ψυχῆς πρὸς πᾶσαν φιλοσοφίαν συμβάλλεται. καὶ πρὸς μὲν τὴν ἠθικὴν, ὅτι ἀδύνατον ἡμᾶς τὰ ἑαυτῶν κατακοσμῆσαι ἤθη, τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μὴ ἐπεσκεμμένους. πρὸς δὲ θεολογίαν, ὅτι ζητοῦμεν περὶ τοῦ νοῦ τοῦ χωριστοῦ τοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἀθάνατος· ἐπειδὴ καὶ [3] ὁ νοῦς τῶν νοητῶν ἐστι. νοῦς τῶν πρός τι ἐστί. τῶν δὲ πρός τι ὁ τὸ ἓν εἰδὼς, καὶ τὸ ἕτερον εἴσεται. δῆλον δὲ, ὅτι ἡ θεωρία τοῦ ἡμετέρου νοῦ καὶ εἰς θεολογίαν μεγάλα συμβάλλεται ἡμῖν, καὶ πρὸς τὴν φυσικήν. εἴγε φυσικοῦ μέν ἐστιν ἔργον, τὸ περὶ τῶν σωμάτων διαλεχθῆναι, καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῶν, καὶ δυνάμεων. τῶν δὲ ἐν σώμασιν εἰδῶν τὸ κάλλιστον, ἡ ψυχή.

Φιλοσοφία. Philoſophia eſt morum correctio, conjuncta cum opinione cognoſcendæ veritatis de eo, quod eſt. Ab hac aberrarunt & Judæi & Græci. Dividitur autem Philoſophia in moralem, theologicam, & naturalem. Et vera animi cognitio ad omnem Philoſophiam conducit. Et ad moralem quidem; quia fieri non poteſt, ut mores noſtros ad virtutem componamus, niſi facultates animi noſtri perſpectas habeamus. Ad Theologiam vero, quia de mente ſeparabili, quæ in nobis eſt, quærimus; quod & ipſa ſit immortalis. Mens enim eſt ex genere illarum rerum, quæ intellectu tantum percipiuntur. Mens porro eſt ex genere relatorum. Qui vero unum relatorum novit, & alterum cognoſcet. Conſtat autem mentis noſtræ contemplationem ad Theologiam quoque & Phyſicam valde nobis prodeſſe. Phyſici enim eſt, de corporibus diſſerere, eorumque formis & facuitatibus. Formarum vero, quæ in corporibus ſunt, anima eſt præſtantiſſima.

Φιλοσοφίας [4] ὄφελος, τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων, καὶ πρὸς γυναῖκα καὶ παῖδας ἄτεγκτον ἔσεσθαι.

Φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μ. *Ex philoſophia hanc utilitatem percipimus, ut minime acerbum putemus, hunc caruncularum ſacculum linquere: neu miſeratio uxoris & liberorum animum noſtrum commoveat.*

1 Τῶν δ' ἀγαθῶν τε καὶ αἱρετῶν τὰ μ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſumpta ſunt ex Alex. Aphrodiſ. in lib. III. *Topic.* pag. 120.

2 Φιλοσοφεῖν. ἀντὶ τ.] Ex Harpocratione.

3 Ὁ νοῦς τῶν νοητ.] Confer Joann. Philop. in l. I. Ariſt. *de An.* A. 3. a.

4 Φιλοσοφίας ὄφελ.] Hæc ex Syneſio excerpſit Suidas, ſed ita, ut & verborum conſtructionem nonnihil immutaverit, & ipſam ſententiam adulteraverit. Apud ipſum enim Syneſium Epiſt. CXXXI. in fine, ſic legitur: Δέοι μὲν δὲ ἀποθνήσκειν, ἐνταῦθα τὸ φιλοσοφίας ὄφελος, τὸ μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινὸν, ἀναχωρῆσαι τοῦ θυλακίου τῶν κρεϋλλίων. εἰ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ παιδίον ἄτεγκτος ἔσομαι, τοῦτο δὲ οὐ σφόδρα διϊσχυρίζομαι. Id eſt, interprete Petavio: *Sin obeunda mors eſt, tum vero utilis atque opportuna philoſophia eſt, minime ut acerbum videatur ex hoc caruncularum ſacculo diſcedere. Quod autem adverſus uxorem ac filiolum ſiccis oculis eſſe poſſim, nequaquam id valde aſſeverare audeam.*

Φιλόσοφος,[1] ὃς τοὺς τοῦ Πλάτωνος Νόμους διεῖλεν εἰς βιβλία ιβʹ. τὸ γὰρ ιγʹ. αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται. καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολάσας τοῖς μετεώροις. ὢν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα, συνεγράψατο τάδε· Περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης. Περὶ Θεῶν, βʹ. Περὶ χρόνου, ἕν. Περὶ μύθων, ἕν. Περὶ ἐλευθερίας, αʹ. Περὶ ὀργῆς, αʹ. Περὶ ἀνταποδόσεως, αʹ. Περὶ Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων. Περὶ ἡδονῆς, αʹ. Περὶ ἔρωτος, ἕν. Περὶ φίλων, καὶ φιλίας, αʹ. Περὶ τοῦ γράφειν. Περὶ τοῦ Πλάτωνος. Περὶ ἐκλείψεως καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ γῆς, αʹ. Περὶ ἀστραπῶν. Περὶ πλανητῶν. Ἀριθμητικά. Περὶ πολυγώνων ἀριθμῶν. Ὀπτικῶν, βʹ. Ἐνοπτικῶν βʹ. Κυκλιακά. Μεσότητας καὶ ἄλλα.

Φιλόσοφος. Philoſophus, qui Platonis Leges in XII. libros diviſit, (decimum tertium enim ipſe addidiſſe fertur) Socratis & ipſius Platonis auditor; qui contemplationi rerum cœleſtium vacavit. Vixit tempore Philippi Macedonis, & hæc ſcripſit: De Solis & Lunæ intervallo. De Diis, lib. 2. De tempore, lib. 1. De fabulis, 1. De libertate, 1. De ira, 1. De retributione, 1. De Locris Opuntiis, 1. De voluptate, 1. De amore, 1. De amicis & amicitia, 1. De ſcriptione. De Platone. De eclipſi & magnitudine Solis & Lunæ & Terræ, 1. De fulguribus. De Planetis. Arithmetica. De numeris fœcundis. De Opticis, duos. De Enopticis, 2. De Circulis. Medietates: & alia.

Φιλόσοφος. Μείζονα τὸν βίον εὐεργετεῖ φιλόσοφος ἀνήρ, ἤπερ ἄριστος βασιλεύς.

Φιλόσοφος. Philoſophus. *Philoſophus vitam humanam majoribus beneficiis afficit, quam optimus Rex.*

Φιλόστρατος,[2] Φιλοστράτου, τοῦ καὶ Βήρου, Λημνίου, σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις· εἶτα ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως, καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε Μελέτας. Ἐπιστολὰς ἐρωτικάς. Εἰκόνας, ἤτοι ἐκφράσεις, [3] ἐν βιβλίοις δʹ. Διαλέξεις. Αἶγας, ἢ περὶ αὐλοῦ. Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Τυανέως, ἐν βιβλίοις ηʹ. Ἀγοράν. [4] Ἡρωϊκόν. Βίους Σοφιστῶν, ἐν [5] βιβλίοις δʹ. Ἐπιγράμματα· καὶ ἄλλα τινά. πλὴν πρῶτος ὀφείλει κεῖσθαι.

Φιλόστρατος. Philoſtratus, Philoſtrati, qui & Verus dictus fuit, Lemnii Sophiſtæ filius, & ipſe alter Sophiſta: qui primum Athenis artem oratoriam docuit, & deinde Romæ, ſub Severo Imperatore, uſque ad Philippum. Scripſit Declamationes. Epiſtolas amatorias. Imagines, ſive Deſcriptiones, lib. 4. Diſputationes. Capras, ſive de Fiſtula. Apollonii Tyanei vitam, libris octo. Forum. Heroica. Vitas Sophiſtarum, lib. 4. Epigrammata: & alia quædam. Sed primus eſt ponendus [is, qui ſequitur.]

Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς Βήρου, [6] πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστὴς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους πανηγυρικοὺς πλείστους, καὶ λόγους Ἐλευσινιακοὺς δʹ. Μελέτας. Ζητήματα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. Ῥητορικὰς ἀφορμάς. Περὶ τοῦ ὀνόματος. ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον. Περὶ Τραγῳδίας, βιβλία γʹ. Γυμναστικόν. ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐπιτελουμένων. Λιθογνωμικόν. Πρωτέα. Κύνα, ἢ Σοφιστήν. [7] Νέρωνα. Θεατήν. Τραγῳδίας μγʹ. καὶ κωμῳδίας ιδʹ. καὶ ἕτερα πλεῖστα, καὶ λόγου ἄξια.

Φιλόστρατος. Philoſtratus primus, Lemnius, Veri filius, pater ſecundi Philoſtrati, ipſe quoque Sophiſta, qui artem oratoriam profeſſus eſt Athenis, vixitque ſub Nerone. Scripſit plurimas orationes panegyricas, & orationes Eleuſiniacas IV. Declamationes. Quæſtiones rhetoricas. Loca, unde argumenta Rhetorica depromi poſſunt. De Nomine, adverſus Antipatrum Sophiſtam. De Tragœdia libros III. Gymnaſticum: ſive, de exercitiis eorum, qui Olympiæ certant. De dignoſcendis lapillis, [ſive gemmis.] Proteum. Canem, ſive Sophiſtam. Neronem. Spectatorem. Tragœdias XLIII. Comœdias XIV. Itemque alia plurima & memoratu digna.

Φιλόστρατος, Νερβιανοῦ, [8] ἀδελφόπαιδος Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμνιος, καὶ αὐτὸς σοφιστής, καὶ παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δέ, καὶ ταφεὶς ἐν

Φιλόστρατος. Philoſtratus. Nerviani F. nepos ex fratre ſecundi Philoſtrati, Lemnius, & ipſe Sophiſta, qui docuit Athenis: obiit

1 Φιλόσοφος. ὃς τοὺς τῶν Πλ.] Quis ſit philoſophus iſte anonymus, de quo Suidas hic agit, diu inveſtigavi. Tandem inveni, eum eſſe Philippum Opuntium, diſcipulum Platonis; idque indicio Laertii in vita Platonis, Num. 37. Ibi enim legas, Philippum Opuntium a nonnullis auctorem perhiberi *Epinomidis*, qui eſt liber XIII. Legum Platonis: quod ipſum quoque de philoſopho anonymo Suidas hic refert. Præterea Noſter philoſophi anonymi ſcripta recenſens, eum inter alia de Locris Opuntiis ſcripſiſſe teſtatur: quod quam bene in Philippum Opuntium conveniat, nemo non videt.

2 Φιλόστρατος] De Philoſtratis videnda omnino eſt Diſſertatiuncula Joannis Meurſii, Epiſtolis Philoſtrati Lugd. Batav. An. 1616. ab ipſo editis ſubjuncta; cujus ſummam & argumentum ipſis Meurſii verbis, quæ pag. 22. leguntur, Lectori hic exhibebimus. "Ut rem recte teneamus, (inquit vir doctus,) Philoſtrati Lemnii "tres fuerunt. Unus ſub Nerone, quique vitam ad Trajanum "etiam produxiſſe videtur. Alter, hujus ex filia nepos; qui ſub "Antonino Philoſopho natus, ad Philippum uſque vixit. Tertius, "ejus ex Nerviano fratre majore, ut arbitror, nepos, & gener. "Prioris ſcripta, *Iconum* libri II. qui falſo a Suida ſecundo tribuuntur. Alterius, *Vita Apollonii*, *Heroica*, *Epiſtolæ*, & *Iconum* "liber unicus; quem male tertio tribuit Suidas. Tertii, *Vitæ Sophiſtarum*; quas male ſecundo adſcribit Suidas." Hæc Meurſius: præter quem conſule etiam Voſſium & Jonſium.

3 Ἐν βιβλίοις δʹ.] Hodie non quatuor, ſed duo tantum *Iconum* libri exſtant. Unde Meurſius cenſet, apud Suidam hic reſcribendum eſſe, ἐν βιβλίοις βʹ. cui non refragor. Cæterum opus hoc *Iconum* ad Philoſtratum primum referendum eſſe, Meurſius in dicta Diſſertatione oſtendit.

4 Ἡρωϊκόν] Imo, Ἡρωϊκά. Opus hoc hodie adhuc exſtat.

5 Ἐν βιβλίοις δʹ.] Hodie duo tantum de Vitis Sophiſtarum libri exſtant, nec plures de eo argumento ſe ſcripſiſſe ipſe Philoſtratus initio operis illius teſtatur, his verbis: Τοὺς ἐν δόξῃ τοῦ φιλοσοφῆσαι σοφιστεύσαντας, καὶ τοὺς οὕτω κυρίως προσρηθέντας σοφιστὰς ἐς δύο βίβλους ἀνέγραψά σοι. Ex his clare patet, ſcribendum hic eſſe apud Suidam, ἐν βιβλίοις βʹ: ut & Meurſius & Jonſius jam ante monuerunt. Cæterum opus iſtud de Vitis Sophiſtarum Philoſtrato tertio potius tribuendum eſſe, idem Meurſius loco laudato contendit.

6 Πατὴρ δὲ τοῦ δευτέρου Φιλ.] Imo potius, avus maternus, ut Meurſius cenſet. Eum vide, pag. 15.

7 Νέρωνα. Θεατήν] Meurſius abſque interpunctione legendum cenſet, Νέρωνα θεατήν: ut ſit unum opus, non duo. Exiſtimat enim Philoſtratum illud opus ſcripſiſſe in Neronem, urbis incendium habitu ſcenico ſpectantem.

8 Ἀδελφόπαιδος] Meurſius recte emendat, ἀδελφόπαις.

Λήμνῳ, ἀκουστής τε, καὶ γαμβρὸς γεγονὼς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου. ἔγραψεν [1] Εἰκόνας. Παναθηναϊκόν. Τρωϊκόν. Παράφρασιν τῆς Ὁμήρου Ἀσπίδος. Μελέτας ε΄. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους ἐπ᾽ αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

autem & ſepultus eſt in inſula Lemno. Fuit auditor & gener ſecundi Philoſtrati. Scripſit Imagines. Orationem Panathenaicam. Orationem de Troja. Paraphraſin Clypei Homerici. Declamationes V. Quidam etiam Sophiſtarum vitas illi attribuunt.

Φιλοτέχνημα. κατασκευή. καύχησις.

Φιλοτέχνημα. Artificium. Opus magno ſtudio elaboratum. Gloriatio.

Φιλοτησία. φιλία. δεξίωσις. Αἰλιανός· Δοκεῖ τῷ δήμῳ διαμερίζειν φιλοτησίαν τήνδε.

Φιλοτησία. Amica & comis exceptio, vel propinatio. Munus, quod teſtandæ amicitiæ gratia datur. *Videtur populo hoc munus dimetiri.*

Φιλοτησία. [2] ἡ φιάλη ἡ διδομένη ἐν τοῖς πότοις. ἐν γὰρ τοῖς συμποσίοις φιλοφρονούμενοι ἀλλήλους, ἐπεδίδοσαν οἴνου κύλικα, ἣν φιλοτησίαν ἐκάλουν· ὡς Ὑπερείδης φησί, καὶ Ἄλεξις. καὶ Ὅμηρος· Δειδέχατ᾽ ἀλλήλους. Καὶ αὖθις· Ἐγχείτω τις τούτῳ φιλοτησίαν. καὶ φιλοτησίας, τὰς δεξιώσεις διὰ τῆς φιλίας. καὶ [3] φιλοτησίαν προπίνειν ἐστίν, ἡνίκα τις ἐν κρείττω ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῷ φιάλης πιὼν μέρος, τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ, καὶ τὴν φιάλην χαρισάμενος.

Φιλοτησία. [Amica invitatio ad bibendum. Item, ipſa] phiala, quæ in compotationibus alicui [ut ſignum amicitiæ] dabatur. In conviviis enim [veteres] amicis propinationibus ſe invicem provocantes, vini calicem, quem φιλοτησίαν vocabant, alteri tradebant: ut Hyperides ait, & Alexis. Et Homerus: *Datis dextris ſibi invicem propinabant.* Et iterum: *Infundat huic aliquis poculum amicitiæ.* Et φιλοτησίας propinationes, quæ amicitiæ gratia fiunt. Et philoteſiam propinare, eſt, cum quis ex poculo ſibi dato partem vini hauriens, reliquum amico tradit, ipſum ſimul poculum pro munere ei offerens.

Φιλοτησίας. τῆς φιλικῆς δεξιώσεως. Οἱ Αἰτωλοὶ ἐς Ἀθήνας τὸν οἶνον ἐκόμιζον, φιλοτησίας τῆς ἐκ τοῦ Θεοῦ κοινωνῆσαι καὶ τοῖς τῆς Ἀθηνᾶς τροφίμοις βουλόμενοι.

Φιλοτησίας. Propinationis, quæ amicitiæ ergo fit. [Item, muneris, quod amicitiæ & amoris teſtandi gratia datur.] *Ætoli vinum Athenas detulerunt, quod munus Minervæ cum ejus alumnis communicare vellent.*

Φιλότητα. φιλίαν.

Φιλότητα. Amicitiam. Amorem.

Φιλοτιμεῖται. ἐπιδαψιλεύεται. μεγαλοφρονεῖ. σπουδάζει. ἀγαπᾷ.

Φιλοτιμεῖται. Liberaliter præbet. Se oſtentare cupit. Ambitioſus eſt. Magno ſtudio conatur. Diligit.

Φιλοτιμία. καλλιλεξία. [4] Ἀριστοφάνης·

Φιλοτιμίᾳ μὲν οὐδεμιᾷ, μὰ τὼ Θεώ,
Λέξουσ᾽ ἀνέστην, ὦ γυναῖκες.

Φιλοτιμία. [Ambitio. Studium.] Dictio ornata & compoſita. Ariſtophanes: *Ambitione nulla, per Deas, verba apud vos factura ſurrexi, mulieres.*

Φιλοτιμίας. δωρεᾶς. ἢ πλεονεξίας. ἢ κενοδοξίας. καὶ φιλοτιμούμενος, τουτέστι, κενοδοξῶν.

Φιλοτιμίας. Largitionis, quæ fit ex ambitione. Vel, ſtudii honorum. Ambitionis. Et φιλοτιμούμενος, per ambitionem aliquid faciens. Ambitioſus.

Φιλοτιμότεραι [5] Κλεοφῶντος, ἐφ᾽ οὗ δὴ χείλεσιν ἐπιβρέμεται Θρηϊκία χελιδών. ἀντὶ τοῦ, ἀπαιδευσία. σκώπτει δὲ αὐτόν, ὡς Θρᾷκα, οὐ ἐν Θρᾴσσῃ· ὃς ἐκαλεῖτο τυροποιός. ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς δυσγένειαν. ἀντεποιεῖτο δὲ τῶν πρωτείων τῆς πόλεως, στρατηγὸς Ἀθηναίων. εἰς ὃν δημαγωγὸν δρᾶμα φέρεται Πλάτωνος, καὶ ἐπιγράφεται ὁμωνύμως Κλεοφῶν. διαβάλλεται δὲ ὡς ξένος, καὶ ἀμαθής, καὶ φλύαρος.

Φιλοτιμότεραι Κλ. *Ambitioſiores Cleophonte, in cujus labris ſtrepit Threicia hirundo.* Id eſt, inſcitia. Deridet autem illum ut Thracem, quod ex Thraſſa natus eſſet. Idem etiam vocabatur Tyropœus, q. d. Caſeorum confector: quem Comici ob generis ignobilitatem perſtringebant. Principem autem locum in civitate ſibi vendicabat; eratque imperator Athenienſiũ. In hunc, qui erat demagogus, etiam exſtat fabula Platonis, quæ ipſius nomine inſcribitur Cleophon. Traducebatur autem ut peregrinus, & indoctus, & nugator.

Φιλοτίμως. μεγαλοδώρως. ὑπερμέτρως. ἐπιμελῶς. ὁ δὲ Θεολόγος ὅτε λέγει, Τὸ φιλότιμον καταλύσασι· τινές φασι τὴν [6] φιλοσοφίαν καὶ τὴν ῥητορικήν· μὴ ὅτι γε ἡμῖν τοῖς ἀφεῖσι ταῦτα, καὶ ἑξῆς.

Φιλοτίμως. Magnifice. Ambitioſe. Magno ſtudio & conatu. Cum vero Theologus dicit, τὸ φιλότιμον καταλύσασι, quidam τὸ φιλότιμον ibi interpretantur, philoſophiam, & artem oratoriam.

Φιλουργός. οὗτος ἄσωτος ὤν, ἐφωράθη ἐν Ἀθή-

Φιλουργός. Philurgus. Hic erat prodigus, &

1 Εἰκόνας] Hoc opus Philoſtrato ſecundo potius tribuendum eſſe cenſet Meurſius loco laudato.

2 Φιλοτησία. ἡ φ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 418.

Πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν.

Scholiaſtes: Φιλοτησίαν ἔλεγον τὴν φιάλην, τὴν διδομένην ἐν τοῖς συμποσίοις.

3 Καὶ φιλοτησίαν προπ.] Confer omnino Noſtrum ſupra v. Προπίνειν.

4 Ἀριστοφάνης] *Theſmophoriaz.* pag. 786. (520. Ed. Baſ. *P.*)

5 Φιλοτιμότεραι Κλεοφ.] Ariſtoph. *Ranis*, p. 244. (157. Ed. Baſ. *P.*)

Φιλοτιμότεραι Κλεοφῶντος, ἐφ᾽ οὗ
Δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις
Δεινὸν ἐπιβρέμεται
Θρηκία χελιδών.

Vide ibi veterem interpretem, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

6 Φιλοσοφίαν] Sic MS. A. At priores Editt. minus recte, φιλοπονίαν.

ναῦς τὰ ἱερὰ συλήσας, [1] καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφελόμενος· ὡς [2] Ἰσοκράτης λέγει. μέμνηται τούτου Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος.

Φιλοφρονέστατα. Φιλικώτατα.

Φιλοφρονούμενα. παραμυθούμενα.

Φιλοφρόνως. σπουδαίως. προθύμως.

Φιλοφροσύνη. δεξίωσις. ἡ προσήνεια.

Φιλόχορος, [3] Κύκνου, Ἀθηναῖος, μάντις, καὶ ἱεροσκόπος. γυνὴ δὲ ἦν αὐτῷ Ἀρχεστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους· ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτῃ νέον ὄντα Ἐρατοσθένει. ἐτελεύτησε δὲ ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ Ἀντιγόνου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. [4] ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ. περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις, καὶ Βασιλεῖς, καὶ Ἄρχοντας, ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευταίου, τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ. ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα. Περὶ μαντικῆς, δ΄. Περὶ θυσιῶν, ά. Περὶ τῆς Τετραπόλεως. Σαλαμῖνος κτίσις. [5] Ἐπιγράμματα Ἀττικά. Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων, βιβλία ιζ. Περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων, ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου. Ὀλυμπιάδας, ἐν βιβλίοις β΄. Πρὸς τὴν Δήμωνος Ἀτθίδα. Ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος. Ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου [6] πραγματείας περὶ ἱερῶν. Περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων, βιβλία έ. Περὶ Εὐριπίδου. Περὶ Ἀλκμᾶνος. Περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι. Συναγωγὴν ἡρωΐδων, ἤτοι Πυθαγορείων γυναικῶν. Δηλιακὰ βιβλία β΄. Περὶ εὑρημάτων. Περὶ καθαρμῶν. Περὶ συμβόλων.

Φιλοχρηματία.

Φιλοψυχήσαντα. [7] Ἀντίγονον ἀγόμενον δέσμιον Ἀντωνίῳ, φιλοψυχήσαντα μέχρις ἐσχάτου διὰ ψυχρᾶς ἐλπίδος ἄξιος τῆς ἡγεμονίας πέλεκυς διαδέχεται.

Φιλῳδὸν [8] γένος. οἱ βάτραχοι. παρὰ τὸ φιλεῖν ᾄδειν.

Φιλωθέντες. [9] οἱ δὲ νεώτεροι, φιλιωθέντες. Φίλοι γενόμενοι. ὥσπερ πολεμωθέντες, ἤγουν πολέμιοι γενόμενοι. Αἰλιανὸς Ποικίλῃ Ἱστορίᾳ· Ἐπ' ἐλευθερίᾳ τινὲς Ῥωμαίοις φιλωθέντες· εἶτα μέντοι τὴν πίστιν, ἥπερ ἦν δεσμὸς ἐπὶ φιλίας, οὐκ ἐτήρησαν. καὶ Φιλωθῆναι, φίλος γενέσθαι. Ἔλεγε τὸν νεανίαν ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν, καὶ φιλωθῆναί οἱ. Καὶ αὖθις· Φιλωθεὶς ἐν τῷ τέως τῷ ἐπισκόπῳ, τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέπεμψε.

Φίλων [10] Βύβλιος, γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων ἐγγὺς Νέρωνος, καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν. Ὕπατον γοῦν τὸν [11] Σεβῆρον, τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα, αὐτὸς εἶναί φησιν, ὅταν ἦγεν ὄγδοον καὶ ἑβ-

Athenis in ſacrilegio deprehenſus eſt, cum Gorgoneum ſurriperet: ut ait Iſocrates. Meminit hujus Æſchines in oratione contra Cteſiphontem.

Φιλοφρονέστατα. Amiciſſime. Humaniſſime.

Φιλοφρονούμενα. Amice, vel humaniter excipientia. Conſolantia.

Φιλοφρόνως. Humaniter. Amice. Prompte.

Φιλοφροσύνη. Comitas. Humanitas. Benevolentia. Vel, lenitas, manſuetudo.

Φιλόχορος. Philochorus, Cygni F. Athenienſis, vates, & aruſpex: qui uxorem habuit Archeſtratam. Vixit temporibus Eratoſthenis; quem ſenem adoleſcens attigit. Obiit autem ex inſidiis, quas Antigonus ei ſtruxit, quod apud eum delatus eſſet, quaſi Ptolemæo ſtuderet. Scripſit de Attica lib. XVII. Continent autem Athenienſium res geſtas, & Reges, & Archontes, uſque ad Antiochum poſtremum, cognomento Deum. Scripti vero ſunt contra Demonem. De divinatione, IV. De ſacrificiis, I. De Tetrapoli. Salaminis origines. Epigrammata Attica. De Athenienſium certaminibus, lib. XVII. De Prætoribus Athenienſium, a Socratide uſque ad Apollodorum. Olympiades, libris duobus. Adverſus Demonis Atticam hiſtoriam. Epitomen hiſtoriæ ſuæ Atticæ. Epitomen operis Dionyſii de Sacris & Templis. De Sophoclis fabulis, lib. V. De Euripide. De Alcmane. De Athenienſium myſteriis. Collectionem Heroidum, ſive Pythagorearum fœminarum. De inſula Delo, lib. II. De Inventis. De luſtrationibus. De ſymbolis, ſive ſignis.

Φιλοχρηματία. Pecuniæ cupiditas. Avaritia.

Φιλοψυχήσαντα. Vitæ amantem. Vitæ cupidum. *Cum Antigonus ad Antonium vinctus duceretur, & ad ultimum uſque frigidam vitæ retinendæ ſpem aleret, digna eum imperio ſecuris excepit.*

Φιλῳδὸν γένος. Gens cantus amans. Id eſt, ranæ. [Ariſtophanes.]

Φιλωθέντες. Recentiores autem dicunt, Φιλιωθέντες. Amici facti. Conciliati. Dicitur ut πολεμωθέντες, i. e. hoſtes facti. Ælianus in *Varia Hiſtoria: Quidam ſpe conſequendæ libertatis amicitia cum Romanis inita, poſtea fidem, quæ amicitiæ vinculum eſt, non ſervarunt.* Et Φιλωθῆναι, amicum fieri. *Dicebat adoleſcentem ad eum veniſſe, ut amicitiam cum eo iniret.* Et iterum: *Tunc Epiſcopo conciliatus, ad Eccleſiam [eum] emiſit.*

Φίλων. Philo Byblius, Grammaticus. Hic natus eſt circiter tempora Neronis, & diu vixit. Ipſe enim teſtatur, Severum, qui Erennius cognominabatur, Conſulem fuiſſe,

1 Καὶ τὸ Γοργόνειον ὑφ.] Confer Noſtrum ſupra, v. Φιλέας.
2 Ὡς Ἰσοκράτης] In Except. adverſus Callimachum: ſed ubi Φιλεργὰς ſcribitur.
3 Φιλόχορος] Vide Voſſium in opere de *Hiſt. Gr.*
4 Ἔγραψεν Ἀτθ.] De ſcriptis Philochori vide omnino Meurſium in *Bibliotheca Attica*, qui ea diligenter recenſet.
5 Ἐπιγράμματα Ἀττικά] In MS. A. cum interpunctione legitur, Ἐπιγράμματα. Ἀττικά.
6 Πραγματείας περὶ ἱερῶν] Sic ſcribendum cenſeo abſque diſtinctione. In prioribus vero Editt. cum interpunctione legitur, τῆς Διονυσίου πραγματείας. Περὶ ἱερῶν.
7 Ἀντίγονον] MS. A. Ἀντίοχον.
8 Φιλῳδὸν γένος] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 223. (140. Ed. Baſ. *P.*)
9 Φιλωθέντες] Sic recte MSS. Pariſ. At priores Editt. Φιλιωθέντες, cui lectioni non ſolum literarum ſeries, ſed etiam ea, quæ apud Suidam hic ſequuntur, manifeſte adverſantur.
10 Φίλων Βύβλ.] De eo vide Voſſium in libro *de Hiſt. Gr.* & Meurſium ad Heſych. Illuſtr. pag. 217.
11 Σεβῆρον τὸν Ἐρ.] Hujus Erennii Severi mentio etiam fit ſupra, v. Ἕρμιππος Βηρύτιος.

ἑβδομηκοστὸν ἔτος, ὀλυμπιάδι δὲ κ' καὶ διακοσιοστῇ. γέγραπται δὲ αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων, βιβλία ιβ'. [1] Περὶ πόλεων, καὶ οὓς ἑκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε, βιβλία λ'. Περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων· καὶ ἄλλα. Ὕπατος γέγονεν [2] ὁ Φίλων, Ἑρέννιος χρηματίσας, ὡς αὐτός φησι.

Φίλων Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων· φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὡς μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παίδευσιν, τήν τε τῶν Ἐγκυκλίων καλουμένων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ καταλήψει. ἐπλούτησέ τε λόγον, παρόμοιον Πλάτωνι· ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἕλλησι τοῦτο χωρῆσαι· Ἢ Πλάτων φιλωνίζει, ἢ Φίλων πλατωνίζει. τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς γε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. καὶ τοίνυν [3] γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· Περὶ [4] συγχύσεως γλωσσῶν, βιβλίον α'. [5] Περὶ φύσεως καὶ εὑρήματος, α'. Περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὔχεται, α'. Περὶ παιδεύσεως, ἕν. Περὶ κληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων, α'. Περὶ μερισμοῦ ἴσων καὶ ἐναντίων, α'. Περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων. Περὶ ἐναλλαγείσων γραφῶν παρά τινων. Περὶ συνθηκῶν, λόγους β'. Περὶ βίου φιλοσόφου. Περὶ Γιγάντων, α'. Περὶ ὀνείρων, ε'. Περὶ ζητημάτων καὶ ἑρμηνευμάτων τῆς Ἐξόδου, ε'. Περὶ τῆς Σκηνῆς, καὶ Δεκαλόγου, δ'. Περὶ θυσιῶν. Περὶ ὑποσχέσεων, ἤτοι κατάρων. [6] Περὶ προνοίας. [7] Περὶ Ἰουδαίων, α'. Περὶ ἀγωγῆς βίου. Περὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ περὶ τοῦ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα. Περὶ τοῦ, Πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι. [8] Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν. Περὶ βίου θεωρητικοῦ. Περὶ ἱκετῶν. Περὶ γεωργίας, λόγους β'. Περὶ μέθης, β'. Περὶ τοῦ Μωσέως βίου. Εἰς τὰ Χερουβίμ· τουτέστι, τὴν φλογίνην ῥομφαίαν. Εἰς τὴν πεντάτευχον Μωϋσέως, καὶ εἰς αὐτὸν Μωϋσῆν, λόγους ε'. Λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαΐου Καλλιγόλα ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὁπηνίκα πρεσβευτὴς τοῦ οἰκείου ἔθνους ἀπεστάλη· καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ, καὶ [9] τούτους ἐσχηκέναι φιλίαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδαστὰς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεσι κεκοσμηκέναι. εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῆ ἀναρίθμητα αὐτοῦ συντάγματα, καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν ἔχοντα.

Φίλων Καρπάθιος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ᾆσμα τῶν ᾀσμάτων.

cum annum ageret LXXVII. Olymp. CCXX. Scripſit de comparandis & deligendis libris, lib. XII. De Urbibus, & claris viris, quos unaquæque tulit, lib. XXX. De imperio Adriani; ſub quo etiam vixit Philo: & alia. Conſul fuit Philo, & Erennius cognominatus eſt, ut ipſe ait.

Φίλων. Philo Judæus, natus Alexandriæ, ex genere ſacerdotum: qui Græcorum philoſophiam ſectatus, ad ſummam eruditionem pervenit, omneſque diſciplinas Græcas, tam eas, quæ Encycliæ vocantur, quam alias accurate perdidicit. Ubertate & copia dicendi Platonem adeo expreſſit, ut in proverbium apud Græcos abierit: *Aut Plato Philonem imitatur; aut Philo Platonem.* Tanta eſt inter utrumque & ſenſuum & eloquii ſimilitudo. Scripſit libros infinitos; ex quibus ſunt & hi: De confuſione linguarum, liber unus. De natura & inventione, lib. I. De votis mente ſuſceptis, lib. I. De inſtitutione, lib. I. De hærede divinarum rerum, lib. I. De diviſione æqualium & inæqualium, lib. I. De tribus facultatibus. Quare quorundam in ſcripturis mutata ſint nomina. De pactis, lib. II. De vita ſapientis. De Gigantibus, lib. I. De ſomniis, lib. V. Quæſtionum & Solutionum in Exodum, libri V. De Tabernaculo & Decalogo, lib. IV. De Sacrificiis. De promiſſionibus, itemque execrationibus. De providentia. De Judæis, lib. I. De converſatione vitæ. De Alexandro, dicente, bruta quoque animalia propria ratione prædita eſſe. Quod omnis ſtultus ſervus ſit. De vita Chriſtianorum. De vita contemplativa, ſeu de Supplicibus. De agricultura, lib. 2. De ebrietate, lib. 2. De vita Moſis. De Cherubim, ſive, de flammeo gladio. In quinque libros Moſis, & in ipſum Moſen, lib. V. Ajunt hunc ſub Cajo Caligula Romæ periclitatum eſſe, quo legatus gentis ſuæ miſſus fuerat: &, cum ſecunda vice ad Claudium veniſſet, in eadem urbe locutum eſſe cum Apoſtolo Petro, amicitiamque cum eo contraxiſſe, & hanc ob cauſam ſectatores Marci, diſcipuli Petri, Alexandriæ laudibus ornaſſe. Exſtant igitur, ut diximus, innumera & præclara valdeque utilia hujus viri opera.

Φίλων. Philon Carpathius. Scripſit commentarium in Canticum Canticorum.

1 *Περὶ πόλεων*] Hoc opus in epitomen redegerat Ælius Serenus, teſte Suida, v. *Σερῆνος*; & Etymologo, v. Βουκέρως.

2 Ὁ Φίλων, Ἑρένν.] Philonem hunc cognominatum fuiſſe Erennium, teſtatur etiam Suidas ſupra v. Ἑρέννιος: idemque confirmatur auctoritate Etymologi, qui v. Γέραιος, ſcriptorem hunc Erennium Philonem vocat. At eundem fuiſſe Conſulem, vix mihi perſuadeo: exiſtimoque potius, duas iſtas voces, ὕπατος γέγονεν, delendas eſſe, utpote a librario quodam, vel etiam ipſo Suida per incogitantiam hic repetitas ex ſuperioribus, ubi Erennii Severi Conſulis fit mentio. Conjectura hæc non parum confirmatur ex eo, quod ipſe Suidas ſupra, v. Ἑρέννιος, duas iſtas voces non agnoſcat.

3 Γέγραπται αὐτῷ βιβλ.] De ſcriptis Philonis præter Suidam conſulendus etiam eſt Euſebius lib. II. *Hiſt. Eccleſ.* cap. XVIII.

4 Περὶ συγχύσεως γλωσσ.] Catalogum hunc operum Philonis Suidas ex Sophronio Hieronymi interprete hauſit.

5 Περὶ φύσεως καὶ εὑρ.] Euſebius loco laudato, Περὶ φυγῆς καὶ εὑρέσεως: ubi vide Valeſium.

6 Περὶ Προνοίας] Inſigne hujus operis fragmentum exſtat apud Euſebium lib. VIII. *Præp. Euang.* cap. XIV.

7 Περὶ Ἰουδαίων] An potius, Ὑπὲρ Ἰουδαίων? Vide eundem Euſeb. lib. VIII. *Præp. Euang.* cap. X. ubi Philonem citat ἐν τῇ ὑπὲρ Ἰουδαίων Ἀπολογίᾳ.

8 Περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Χριστιανῶν. Περὶ βίου θεωρ.] Aliter Sophronius: cujus nec verba, nec mentem ſatis fideliter hic expreſſit Suidas. Sic enim ille: Περὶ διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων, τουτέστι, τῶν Ἀποστόλων, (potius, τῶν Ἀποστολικῶν ἀνδρῶν) λόγος εἷς, ὃν ἐπέγραψε, Περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν· τουτέστιν, ὅτι τὰ ἐπουράνια ἀτενίζουσι, καὶ ἀεὶ εὔχονται τῷ Θεῷ. Latina Hieronymi ſic habent: *De vita noſtrorum liber, id eſt, de Apoſtolicis viris, quem & inſcripſit,* Περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν; *quod videlicet cœleſtia contemplentur, & ſemper Deum orent.* Hinc apparet, Suidam per inſignem ἀβλεψίαν ex uno opere Philonis tria feciſſe.

9 Καὶ τούτους ἐσχηκ.] Sophronius, καὶ τούτῳ ἐσχηκέναι φιλ. quod magis convenit verbis Hieronymi, qui ſic habet: *Et hujus habuiſſe amicitias.*

Φιλωνίδης, Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. πρότερον ἦν γναφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν, [1] Κόθορνοι, Ἀπήνη, Φιλέταιρος. καὶ ζήτει ἐν [2] τῷ Ἀπαιδεύτοι.

Φιλῶ σε καὶ κήδομαι. ἐὰν εὑρεθῶσι δύο ῥήματα καθ' ἑνὸς μέρους λόγου συντασσόμενα, ὥσπερ ὧδε μετὰ ἀντωνυμίας· τῷ ἑνὶ τῷ πρώτῳ ὀφείλομεν συντάξαι τὴν ἀντωνυμίαν. τὸ δὲ ἄλλο ῥῆμα, οὐδὲν βλάπτει κἂν ἀπολύτως ἐκφέρηται. οἷον, Φιλῶ σε καὶ κήδομαι. τὸ Φιλῶ σύνταξον αἰτιατικῇ. τὸ δὲ κήδομαι, οὐδενί· ἀλλ' ἔστιν ἀπόλυτον. καὶ ὅσα ἄλλα· οἷον, ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου.

Φιλώτας.

Φιλτάτιον.

Ὦ [3] Εὐριπίδιον γλυκύτατον. ὦ Φιλτάτιον.

Φιλοίκτιστον. ὀδυρτικόν. θρηνητικόν. [4] Σοφοκλῆς· Κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή.

Φιλοίτης. ὄνομα κύριον. καὶ Φιλοίτιος.

Φίλυδρα. φιλοῦντα τὸ ὕδωρ.

Φιλλύλιος, [5] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς παλαιᾶς κωμῳδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν, Αἰγεύς, Αὔγη, Ἄντεια, (ἑταίρας ὄνομα) Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντρια, ἢ Ναυσικάα, [6] Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἑλένη.

Φίλυρα. εἶδος δένδρου, ἔχον φλοιὸν [7] βύβλῳ παπύρῳ ὅμοιον.

Φιλύρινος [8] Κινησίας. οὗτος Διθυραμβοποιὸς γέγονε. [9] Φιλύρινος δέ, ἀντὶ τοῦ χλωρός. ἡ γὰρ φιλύρα, χλωρά. ἢ κοῦφος· ὡς ἂν διθυραμβοποιὸς εὐτελῆ καὶ κοῦφα ποιῶν. καὶ γὰρ τὸ ξύλον τοῦτο κοῦφον καὶ ἐλαφρόν. ἦν δὲ καὶ χωλός, καὶ κυλλός.

Φιμινάλια. ἀναξυρίδας. βρακία.

Φίμωτρον.

Φιμοῖ. ἄγχει. ἐπιστομίζει. Τὸ στόμα τῇ χειρὶ φιμώσασα τοῦ ἐσφαγμένου, μήπως τῇ ψυχῇ συνεκπέμψειε φωνήν. ὁ ἐνεστώς, Φιμῶ.

Φιμός. ὁ χαλινός.

Φιμοί. [10] Αἰσχίνης κατὰ Τιμάρχου. Καὶ φιμούς, καὶ κυβευτικὰ ἕτερα ὄργανα. Φιμὸς δέ ἐστιν, ὁ καλούμενος κημός, [11] εἰς ὃν ἐνέβαλλοντο. Δίφιλος δέ φησιν·

Ἕλκ' εἰς μέσον τὸν φιμόν, ὡς ἂν ἐμβάλῃ.

Φιλωνίδης. Philonides, Athenienſis, Comicus antiquus: qui ante fullo fuit. Ex comœdiis ejus ſunt, Cothurni, Apene, Philetærus. Quære etiam in v. Ἀπαίδευτοι.

Φιλῶ σε, καὶ κήδομαι. Amo te & curo. Si duo verba reperiantur conſtructa cum una orationis parte, ut hic cum pronomine; cum altero, id eſt priore, pronomen conſtruere oportet. Alterum enim verbum, etiamſi abſolute efferatur, nihil obeſt ſententiæ. Ut, Amo te & curo. Hic verbum φιλῶ cum accuſativo conſtruendum eſt: at τὸ κήδομαι, cum nullo. Eſt enim abſolutum. Et quæ ſunt alia hujus generis: ut, ἀγαπῶ καὶ φροντίζω σου.

Φιλώτας. Philotas. [Nomen proprium.]

Φιλτάτιον. Amiciſſimus. [Ariſtophanes:] *O Euripidule dulciſſime & amiciſſime.*

Φιλοίκτιστον. Ad commiſerationem vel miſericordiam propenſum. Ad lamentationem proclive. Sophocles: *Mulier ad commiſerationem valde propenſum eſt.*

Φιλοίτης. Philœtes, & Philœtius. Nomina propria.

Φίλυδρα. Aquam amantia.

Φιλλύλιος. Philyllius, Athenienſis, Comicus antiquæ Comœdiæ: ex cujus fabulis ſunt, Ægeus, Antia, (eſt autem nomen meretricis) Duodecima, Hercules, Plyntria, vel Nauſicaa, Urbes, Phreorychus, Atalanta, Helena.

Φίλυρα. Tilia. Arboris genus, quod corticem byblo, vel papyro ſimilem habet.

Φιλύρινος Κιν. Tilialis Cineſias. Hic [Cineſias] poeta Dithyrambicus fuit. Tilialis vero [hic dictum eſt] pro, viridis, vel pallidus. Talis enim eſt tilia. Vel, levis, &, ut poeta Dithyrambicus, vilia & levia carmina componens. Lignum enim tiliæ leve admodum eſt. Erat vero etiam claudus & mancus.

Φιμινάλια. Feminalia. Femoralia. Braccæ.

Φίμωτρον. Camus. Vel, Inſtrumentum, quo os obligatur, vel obturatur.

Φιμοῖ. Camo conſtringit. Os obturat, vel occludit. *Occiſi os manu obturans, ne quam vocem cum anima emitteret.* Præſens eſt, Φιμῶ.

Φιμός. Camus. Capiſtrum.

Φιμοί. Phimi. [Inſtrumentum aleatorium.] Æſchines contra Timarchum: *Phimos & alia inſtrumenta aleatoria.* Phimus vero eſt turricula, in quam tali mittebantur: quæ etiam κημὸς dicebatur. Diphilus inquit: *Phimum in medium protrahe, ut [talos] injiciat.*

1 Κόθορνοι] Laudatur hæc fabula a Polluce & Athenæo.

2 Ἐν τῷ Ἀπαιδεύτοι] Sed ibi de alio Philonide agitur.

3 Ὦ Εὐριπίδιον γλ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Acharnenſ.* pag. 394. (181. Ed. Baſ. P.)

4 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 35. ut Portus monuit.

5 Φιλλύλιος] Scribe, Φιλύλλιος. De hujus autem fabulis vide Meurſium in *Bibliotheca Attica.*

6 Πόλις] Apud Pollucem & Athenæum fabula hæc plurali numero vocatur, Πόλεις.

7 Βύβλῳ παπύρῳ] Scribendum eſt, βύβλῳ, ἢ παπύρῳ.

8 Φιλύρινος Κινησίας. οὗτος Διθυρ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 605. (41 . Ed. Baſ. P.)

9 Φιλύρινος δὲ, ἀντὶ τοῦ χλ.] Interpretatio hæc inepta eſt, quam ex Scholiaſta Comici, ut diximus, Noſter hauſit. Melius Athenæus lib. XII. p. 551. qui Cineſiam ab Ariſtophane & aliis φιλύρινον dictum ait, quod tabellas tiliaceas pectori applicaret, ne corpus ejus ob proceritatem & gracilitatem flecteretur. Verba ejus hæc ſunt: Ἄλλοι δ' αὐτόν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης, πολλάκις εἰρήκασι φιλύρινον Κινησίαν, διὰ τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι, ἵνα μὴ κάμπτηται, διά τε τὸ μῆκος, καὶ τὴν ἰσχνότητα. Huc facit, quod Jul. Capitolinus de Antonino Pio refert; eum, cum ſenuiſſet, tiliaceis tabulis in pectore poſitis faſciatum fuiſſe, ut rectus incederet. Vide Reineſ. *Var. Lect.* lib. II. pag. 293, 294.

10 Φιμοί. Αἰσχίνης κατὰ Τιμ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Valeſium.

11 Εἰς ὃν ἐνέβαλλοντο] Adde ex Etymologo, ἀστράγαλοι. *Phimus* enim eſt inſtrumentum illud aleatorium, quod Græci alias πύργον, & Latini *turriculam* vocant: per quod nimirum tali in alveolum mittebantur. Hinc apparet, quam procul a ſcopo aberraverit Portus, qui locum hunc ſic interpretatus eſt: Φιμὸς *vero eſt ille, qui vocatur* κημὸς, *unde Latinum camus; in quem injiciebantur vel hominum vel ferarum cervices, ut conſtringerentur & premerentur.* Hæc omnia nauci ſunt.

Φινεές.[1] ἀνὴρ τά τε ἄλλα κρείττων τῶν νεωτέρων, καὶ τῷ τοῦ πατρὸς ἀξιώματι τοὺς ἡλικιώτας ὑπερέχων. Ἐλεαζάρου γὰρ τοῦ ἀρχιερέως υἱός· Μωϋσέως δὲ ἀδελφοῦ παιδὸς υἱός. ὃς περιαλγήσας τοῖς πεπραγμένοις ὑπὸ Ζαμβρῆ, καὶ πρὶν ἰσχυροτέραν γενέσθαι τὴν ὕβριν ὑπὸ τῆς ἀδείας, ἔργῳ τὴν δίκην αὐτῶν εἰσπράξασθαι διεγνωκὼς, καὶ κωλῦσαι διαβῆναι τὴν παρανομίαν εἰς πλείονας, τῶν ἀρξαμένων οὐ κολαζομένων, τόλμῃ δὲ καὶ ψυχῆς καὶ σώματος ἀνδρείᾳ τοσοῦτον προέχων, ὡς μὴ πρότερον, εἴ τι συσταίη τῶν δεινῶν, ἀπαλλάττεσθαι, πρὶν ἢ καταγωνίσασθαι, καὶ νίκην τὴν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν· ἐπὶ τὴν τοῦ Ζαμβρῆ σκηνὴν παραγενόμενος, αὐτόν τε παίων τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν Χοσβίαν ἀπέκτεινεν. οἱ δὲ νέοι πάντες, οἷς ἀρετῆς ἀντιποίησις ἦν, καὶ τοῦ φιλοκαλεῖν, μιμηταὶ γινόμενοι τῆς Φινεὲς τόλμης, ἀνῄρουν τοὺς ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις Ζαμβρῆ τὴν αἰτίαν εἰληφότας. ἀπόλλυνται μὲν οὖν καὶ ὑπὸ τῆς τούτων ἀνδραγαθίας πολλοὶ τῶν παρανομησάντων. ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ, ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ Θεοῦ τὴν νόσον. ὅσοι τε ξυγγενεῖς ὄντες κωλύειν δέον ἐξώτρυνον αὐτοὺς ἐπὶ ταῦτα, ἀδικεῖν τῷ Θεῷ δοκοῦντες, ἀπέθνησκον. ἀπόλλυνται μὲν οὖν ἐκ τῶν τάξεων ἄνδρες οὐκ ἐλάττους τετρακισμυρίων καὶ ἑξακοσίων. ὑπὸ δὲ ταύτης παροξυνθεὶς τῆς αἰτίας Μωϋσῆς ἐπὶ τὸν Μαδιανιτῶν ὄλεθρον τὴν στρατιὰν ἐξέπεμπε.

Φινεύς. ὄνομα κύριον. καὶ Φινείδης, ὁ ἀπὸ τοῦ Φινέως.

Φίνειον. ὄνομα τόπου ἐν Πόντῳ. ἢ, ὄρος.

Φινίδας. ὄνομα κύριον.

Φιρμιλιανός.[2] ζήτει. Ἐν τῷ Περιπάτῳ ἔφιπποι στῆλαι ἵσταντο Γρατιανοῦ, καὶ Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Θεοδοσίου, καὶ κυρτοῦ Φιρμιλιανοῦ πρὸς γέλωτα.

Φίσκος. δημόσιον ταμιεῖον.

Φιτρῶν. κορμῶν. ξύλων.

Φίτυ. [3] Ἀριστοφάνης· Τὸ γὰρ φίτυ πρῶτον φύσει.

Φιτῦσαι. γεννῆσαι. ἐπὶ τοῦ πατρὸς τίθησιν. ἐπὶ δὲ μητρὸς οὐκέτι, ἀλλὰ γεννῆσαι. καὶ Φιτύοντος, ὁμοίως, τοῦ γεννῶντος. λέγεται δὲ καὶ τὸ [4] γέννημα, φίτυμα. Εὔπολις Αὐτολύκῳ· Αὐτὰρ ἤγαγες [5] κενὸν φίτυμα τῶν βοῶν.

Φθάνει. αἰτιατικῇ. προλαμβάνει.

Φθάς.[6] ὁ Ἥφαιστος παρὰ Μεμφίταις. καὶ παροιμία· Ὁ Φθάς σοι λελάληκεν. οἱ δὲ Ἀφθάς φασιν· ὡς σαφὶς, ἀσαφίς· στάχυς, ἄσταχυς.

Φθάσειε. προλάβοι. [7] Οἶδά τινας ἐν λογιστηρίοις ἀποδύντας, ἢ πάντως ἀπὸ μιᾶς γέ του συμφορᾶς ἀναπεισθέντας ἐν μεσημβρίᾳ τοῦ βίου φιλοσοφεῖν, ἀπὸ

Φινεές. Phinees, vir, cum aliis rebus, tum etiam paterna dignitate juventutis facile princeps: Eleazari Pontificis filius, Moſis vero ex fratre ponepos. Hic cum ea, quæ a Zambre facta erant, indigne ferret, & conſtituiſſet, priuſquam impunitate licentia injuriæ creſceret, pœnas ab illis exigere, & ſic impedire, ne contagio ſceleris ad plures ſerperet, ſi auctoribus ejus impune ceſſiſſet; cumque eo eſſet animi & corporis robore, ut, ſi periculum aliquod exſtitiſſet, [& ipſe arduum quid aggreſſus eſſet,] non prius ab incepto recederet, quam ſuperata difficultate victor exſtitiſſet; Zambræ tentorium petit, ipſumque & Chosbiam ictu gladii occidit. Quo exemplo juventus ad pulcherrimam virtutis æmulationem accenſa, certatim in ejuſdem criminis reos impetum facit, magnamque illorum partem ferro conficit: reliquos vero peſtilentia a Deo immiſſa conſumpſit. Omnes quoque illi, qui, cum jure cognationis ſuorum petulantiam cohibere debebant, accendere etiam maluerunt, perierunt. Quare ex illis, qui ætate militari erant, non pauciores quadraginta millibus & ſexcentis perierunt. Moſes igitur hanc ob cauſam in Midianitas concitatus, ad gentem illam internecione delendam exercitum eduxit.

Φινεύς. Phineus. Nomen proprium. Et Phinides, Phinei filius.

Φίνειον. Phineum. Nomen loci in Ponto. Vel, mons.

Φινίδας. Phinidas. Nomen proprium.

Φιρμιλιανός. Firmilianus. Quære in v. Γρατιανός. In Peripato poſitæ erant ſtatuæ equeſtres Gratiani, & Valentiniani, & Theodoſii, & gibboſi Firmiliani, ridiculi gratia.

Φίσκος. Fiſcus. Publicum ærarium.

Φιτρῶν. Truncorum arboris. Stipitum. Caudicum.

Φίτυ. Planta. Germen. Ariſtophanes: *Germen enim primum producit.*

Φιτῦσαι. Generare. Producere. De patre dicitur, non etiam de matre; ſed γεννῆσαι. Et Φιτύοντος, generantis. Fœtus etiam Φίτυμα dicitur. Eupolis *Autolyco: Sed adduxiſti novum fœtum boum.*

Φθάνει. Accuſativo jungitur. Antevertit. Prævertit.

Φθάς. Phthas. Vulcanus apud Memphitas ita vocatur. Et proverbium: *Phthas tibi loquutus eſt.* Alii vero dicunt Aphthas: quemadmodum σαφὶς, & ἀσαφίς; στάχυς & ἄσταχυς.

Φθάσειε. Antevertat. Præoccupet. *Noſti aliquos, qui in aulis rationariis ſpoliati, aut ex alia omnino calamitate compulſi ſunt, ut*

1 Φινεές. ἀνὴρ τ.] Totum hunc articulum excerpſit Suidas ex Joſeph. *Antiq. Jud.* lib. IV. cap. VI.

2 Ζήτει] Adde, ἐν τῷ Γρατιανός. Ibi enim eadem leguntur, quæ hic Suidas habet.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 710. (478. Ed. Baſ. *P.*)

4 Τὸ γέννημα, φίτ.] Hæc leguntur etiam apud Scholiaſtam ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

5 Κενὸν] Scholiaſtes Comici, καινόν.

6 Φθάς. ὁ Ἥφ.] Vide Menag. ad Laert. lib. VII. num. 147. & Thom. Galeum in notis ad Jamblichum *de Myſter. Ægypt.* pag. 302.

7 Οἶδά τινας ἐν λογισ.] Fragmentum hoc excerptum eſt ex Synesii Epiſt. CLIII.

μά-

μένυ τοῦ τὸν Θεὸν ἀπομόσαι καὶ κατομόσαι Πλατωνικῶς. ὡς φθάσειν ἂν ἡ σκιὰ φθέγξασθαί τι τῶν δεόντων. † Οἱ[1] δὲ παλαιοὶ πρὸ τοῦ εὑρεθῆναι τοὺς Δημητριακοὺς καρποὺς, ἐβαλανοφάγουν. ἔνθεν καὶ τὸ Φαγεῖν εἴρηται.

Φθασάμενον. ἐπιφθασάμενον. [2] λέγουσι τὴν αἶγα, τὴν τοῦ Διὸς τροφὸν κατηστερίσθαι· καὶ φασὶ τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτείλασαν αὐτὴν, ἐπιτυγχάνειν, ὅσα εὔξηται.

Φθαίη σε. προλάβοι σε τις εἰς ἐκκλησίαν. καὶ Φθαίησι.

Φθέγμα. ῥῆμα.

Φθείρ. ὁ τῆς πίτυος καρπός.

Φθείρω. αἰτιατικῇ. Πᾶν τὸ φθειρόμενον, κατὰ δύο τρόπους φθείρεται· ἢ τὸν τῶν σωμάτων, τῇ εἰς τὰ στοιχεῖα ἀναλύσει· ἢ τὸν τῶν ἀσωμάτων, ἀποσβεννυμένου τοῦ εἴδους τῇ ἀναρμοστίᾳ τοῦ ὑποκειμένου.

Φθεῖσθαι. διαφθείρεσθαι.

Φθήμενος. προλαβών. καταλαβών.

Φθῆναι. προλαβεῖν. Ἰώσηπος· Δυσφοροῦντος δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῷ φθῆναι τὸν μισθὸν δεδωκέναι τοῖς Ἰσραηλίταις, παρῄνει ποιεῖν ὁ Προφήτης ὅ, τι τῷ Θεῷ δοκεῖ.

Φθήσεται. καταλήψεται.

Φθία. πόλις, πατρὶς Ἀχιλλέως. καὶ Φθιάδος, Θετταλικῆς.

Φθιμένης νυκτός. ἤγουν παρελθούσης.

Ὡς[3] καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτός.

καὶ Φθίμενος, φθαρείς.

Φθινάς. ἡ νόσος.

Φθῖναι. φθαρῆναι.

Φθίνει. φθείρεται. λήγει. καὶ Φθινόμενοι.

Φθινόπωρον.[4] παλινδρομία τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γενομένου τῶν καρπῶν πρὸς τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ἐγένοντο. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν αἴτιον γενέσθαι τὸν ἥλιον, ἐξατμίζοντα τὰ νέφη. Καὶ, [5] Φθινοπωρίδα εἰν ἁλὶ νήχεσθαι. Φθινοπωρίδα, τὴν κολυμβάδα λέγει.

Φθινύθων. φθειρόμενος.

Φθῖος. ὄνομα κύριον. καὶ Φθιώτης, ὁ ἀπὸ τῆς Φθίας πόλεως. θηλυκῶς δὲ, Φθιῶτις γυνή, διὰ τοῦ ι.

Φθιρῶ.[6] ὄρος Μαιάνδρου.

Φθισίμβροτος.[7] διαφθείρουσα τοὺς ἄνδρας. καὶ Φθισήνορος, ὁμοίως, τοῦ φθείροντος τοὺς ἄνδρας.

in vitæ quaſi meridie philoſopharentur, hoc ipſo tantum, quod Platonico more Deos jurando, negarent aliquid, aut affirmarent, ut umbra prius utile atque opportunum aliquid dictura videatur. † Priſci, antequam fruges Cereales inventæ eſſent, glandibus veſcebantur. Unde etiam dictum eſt Φαγεῖν.

Φθασάμενον. Illum, qui præoccupavit, vel antevertit. Dicunt capram Jovis nutricem in aſtra relatam eſſe, & eum, qui ipſam orientem conſpexerit, omnium votorum ſuorum compotem fieri.

Φθαίη σε. Antevertat te. Et Φθαίησι, [Ionice pro Φθαίη.]

Φθέγμα. Dictum. Vox. Oratio.

Φθείρ. [Pediculus. Item,] fructus pinus.

Φθειρῶ. Corrumpo. Quidquid corrumpitur, duobus modis corrumpitur: vel, cum corpora in elementa ſua reſolvuntur: vel, cum res incorporeæ pereunt, exſtincta forma, propter inhabilitatem ſubjecti.

Φθεῖσθαι. Corrumpi. Perdi.

Φθήμενος. [Pro Φθάμενος.] Qui antevertit. Qui occupavit.

Φθῆναι. A φθῆμι. Præoccupare. Anticipare. Antevertere. Joſephus: *Cum autem Rex ægre ferret, quod in dando Iſraelitis ſtipendio tempus anticipaſſet, Propheta ei ſuaſit, ut faceret, quod Deo placeret.*

Φθήσεται. Antevertet. Occupabit.

Φθία. Phthia, urbs [Theſſaliæ,] patria Achillis. Et Phthiadis, i. e. Theſſalicæ.

Φθιμένης νυκτός. Noctis deficientis. Vel, pene jam præteritæ. Et Φθίμενος, qui perit, corrumpitur, tabeſcit.

Φθινάς. Tabes. Morbus lenta tabe corpus conſumens.

Φθῖναι. Corrumpi. Tabeſcere.

Φθίνει. Corrumpitur. Tabe conſumitur. Perit. Deſinit.

Φθινόπωρον. Autumnus. Hic fit, cum Sol a nobis recedit. [Venti autem ſunt fluxus aeris; qui nomina mutant,] pro rationibus locorum a quibus ſpirant. Hos gigni [dicunt Stoici] vi Solis, vapores ex nubibus elicientis. Et, *Oleam autumnalem, in muria natantem.* Φθινοπωρίδα enim hic vocat oleam conditivam, quam Græci alias κολυμβάδα appellant.

Φθινύθων. Qui corrumpitur, tabeſcit, perit.

Φθῖος. Phthius. Nomen proprium. Et Phthiotes, civis urbis Phthiæ: [per η ſcribitur.] At Φθιῶτις, fœminino genere, per ι.

Φθιρῶ. Phthiro. Mons Mæandri.

Φθισίμβροτος. Perdens viros. [Epithetum prælii.] Et Φθισήνορος, perdentis viros. Itidem epithetum pugnæ.]

1 Οἱ δὲ παλαιοὶ πρὸ τ.] Hæc nihil ad rem faciunt.

2 Λέγουσι τὴν αἶγα, τὴν τοῦ Διὸς τρ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Αἲξ οὐρανία. & v. Ἐπιφθασάμενον. Cæterum Portus pro ἐπιφθασάμενον legendum ſuſpicatur ἐπιθεασάμενον: quod non diſplicet.

3 Ὡς καὶ τῆς νῦν φθ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 9.

4 Φθινόπωρον. παλινδρομ.] Locus hic corruptus eſt, qui apud Laertium in *Zenone Citt.* Num. 152. unde eum depromſit Suidas, ſic legitur: Μετόπωρον δὲ τῇ παλινδρομίᾳ τοῦ ἡλίου ἀφ' ἡμῶν γίνεσθαι. Πνεύματα δ' εἶναι ἀέρος ῥύσεις. τὰς δὲ ἐπωνυμίας ἀλλάττειν παρὰ τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ῥέουσι. τῆς δὲ γενέσεως αὐτῶν, &c. Sed Caſaubonus recte vidit, locum iſtum eſſe mutilum, cumque hoc vel ſimili modo ſupplendum: Μετόπ. δὲ τῇ παλ. τοῦ ἡλ. ἀφ' ἡμῶν γίνεσθαι. Πνεύματα δὲ ἀέρος εἶναι ῥύσεις. τὰς δὲ ἐπωνυμίας ἀλλάττειν παρὰ τοὺς τόπους, ἀφ' ὧν ῥέουσι. &c. Ipſum conſule in notis ad locum hunc Laertii. Obiter autem nota, pro φθινόπωρον, cujus vocis gratia locum hunc Suidas adduxit, apud Laertium hodie legi μετόπωρον: quæ vox idem plane ſignificat.

5 Φθινοπωρίδα εἰν ἁλὶ ν.] Eſt fragmentum Callimachi, quod auctius legitur ſupra v. Γεργέριμος: ubi vide quæ notavimus.

6 Φθιρῶ] Confer Steph. Byz. v. Φθίρ.

7 Φθισίμβροτος] Homerus Il. N. v. 339.

Φθίσθαι. Φθαρῆναι.

Φθίσος. νῆσος.

Φθίσονται. διαφθαρήσονται.

Φθιτὸν γένος.

Φθογγαῖς. βοαῖς. ἢ φωναῖς.

Φθόη.[1] Φθίσις. ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς. Πισίδης· [2] Τὴν ἱππικὴν φθόην. Καὶ Αἰλιανός· [3] Φθόη γοῦν Θεόπομπον τὸν Ἀθηναῖον ῥινώμενον καὶ λειβόμενον ἰάσατο ὁ Ἀσκληπιός.

Φθοῖς,[4] φθοΐδος. τὸ πληθυντικὸν, φθοῖς. ἔστι δὲ ὄνομα πλακοῦντος. [5] πέμματα ἃ τοῖς θεοῖς μετὰ τῶν σπλάγχνων ἔθυον. ἐν Ἐπιγράμμασι· Καὶ προχοὰν ἐν κανέῳ φθοΐδας σοι ταύτας ἐφ' ἅλωος, ὦ Δάματερ, φέρω. Τοὺς φθοῖς, μονοσυλλάβως, ἔθος λέγειν τοῖς Ἀττικοῖς. [6] Ἀριστοφάνης·

Τοὺς φθοῖς ἁρπάζοντα, καὶ τὰς ἰσχάδας.

Φθόνος. ἡ ἐπὶ τοῖς καλοῖς τοῦ πλησίον βασκανία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Φθόνος.[7] πάθος λύπης ἐπὶ τῇ τοῦ πέλας εὐπραγίᾳ τοῦ ἐπιεικῶν τινός. ἐκ τούτου δῆλον, ὡς καὶ φθονερὸς ἂν εἴη, ὁ λυπούμενος ἐπὶ ταῖς τοῦ ἐπιεικοῦς εὐπραγίαις. οὗ κειμένου, ἐπεὶ προδήλως ἀλλότριον τοῦ σπουδαίου τὸ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς τῶν ἀγαθῶν εὐπραγίαις, (οἱ γὰρ ἐπιεικεῖς ἀγαθοί) οὐκ ἂν εἴη ὁ ἐπιεικὴς φθονερός.

Φθόνος. νόσημα ψυχῆς ἀνθρωπικὸν, καὶ ἐσθίον ψυχὴν, ἣν ἂν καταλάβοι, ὥσπερ ἰὸς τὸν σίδηρον. [8] καὶ ὁ ἔρως ταυτόν ἐστιν. οἷς ἐκεῖνος ἔχθιστον καλεῖ τὸ θεῖον, περιέρπων τὸ συμφυὲς ἀρρώστημα εἰς αὐτοὺς τοὺς ἐκφύσαντας αὐτά. εἰσὶ δὲ καὶ Ἴαμβοι·

Τὸ δεύτερον τοῦ φθόνου [9] ξέσας γράμμα,
Εὕροις ἐν αὐτῷ τὸν φόνον γεγραμμένον.

καὶ [10] Σοφοκλῆς·

Πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει.

Καὶ αὖθις· [11] Πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τῶν μεγάλων διὰ τὸν φθόνον. Καὶ [12] Πίνδαρος· Ὄψον δὲ λόγοι φθονεροῖς. Καὶ αὖθις· Σφόδρα δὲ λαμπρὸς ὢν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ὅμως ἐσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου. δίκην γὰρ θανάτου ὦφλε.

Φθονῶ σοι. δοτικῇ. Φθονῶ σοι τοῦδε.

Ζωὸν [13] ἀτιμάσαντες, ἀποφθίμενον ποθέουσι.

Καί ποθ' ὑπὲρ τύμβοιο καὶ ἀπνόου εἰδώλοιο

Ἄστεα νεῖκος ἔπηξεν, ἔριν δ' ἐστήσατο λαός.

Φθίσθαι. Periiſſe. Perditum eſſe.

Φθίσος. Phthiſus. Inſula [ſic dicta.]

Φθίσονται. Corrumpentur. Perdentur. Peribunt.

Φθιτὸν γένος. Genus corruptioni obnoxium. Vel, mortale.

Φθογγαῖς. Clamoribus. Vocibus.

Φθόη. Phthiſis. Tabes, Vel, nomen morbi, cum [ob ulcus pulmonis] ſanguis ejicitur. Piſides: *Equeſtrem tabem.* Et Ælianus: *Theopompum Athenienſem tabe tanquam lima attenuatum diffluentemque Æſculapius ſanavit.*

Φθοΐς. Phthois. Et in plurali [contracte] Φθοῖς. Eſt nomen placentæ, quam cum inteſtinis Diis offerebant. Et in Epigrammate: *Et in caniſtro phthoidas haſce tibi, Ceres, in aream fero.* Attici per unicam ſyllabam dicere ſolent, Φθοῖς. Ariſtophanes: *Placentas auferentem & caricas.*

Φθόνος. Invidia. Sive, livor ob bona alterius, apud Apoſtolum.

Φθόνος. Invidia. Ea eſt dolor ob proſperitatem viri boni, proximi noſtri. Hinc autem patet, invidum eſſe illum, qui bonorum virorum felicitate dolet. Quo poſito; quoniam a viro bono manifeſte alienum eſt, bonorum felicitate dolere: (ἐπιεικεῖς enim ſunt boni) vir bonus non erit invidus.

Φθόνος. Invidia. Morbus animi humani, exedens animum, quem invaſerit, ut ærugo ferrum. * * * * * * Sunt & Jambi [in Invidiam ſcripti:] *Secundam vocis* Φθόνος *literam ſi deleveris, invenies in ea* Φόνος *ſcriptum.* Et Sophocles: *Ad opulentum enim invidia ſerpit.* Et iterum: *Quæ contra magnos viros dicuntur, ob invidiam facile ab audientibus creduntur.* Et Pindarus: *Sermones vero invidis ſunt opſonium.* Et iterum: *Quamvis autem apud Athenienſes valde illuſtris eſſet, obſcuratus tamen eſt ab invidia omnia arrodente. Capitis enim condemnatus eſt.*

Φθονῶ σοι. Invideo tibi. Dativo jungitur. Et, Φθονῶ σοι τοῦδε, Invideo tibi hujus rei cauſa.

Quem vivum contempſerunt, mortuum deſiderant.

Et interdum de tumulo & exanimi ſimulacro

Civitates inter ſe contenderunt, & populus litem movit.

1 Φθόη. φθίσις] Vide Harpocrationem.
2 Τὴν ἱππικὴν φθόην] MS. A plenius:
Τὴν ἱππικὴν ὑπεῖχεν ὁ στρατὸς φθόην.
Sic Jambus numeris ſuis abſolutus eſt.
3 Φθόη γοῦν Θεόπομπ.] Vide ſupra v. Θεόπομπος. ubi locum hunc Æliani multo auctiorem habes.
4 Φθοῖς, φθοΐδος. τὸ πλ.] Sic rectius MSS. Pariſ. quam priores Editt. quæ habent, Φθοῖς. τὸ πληθυντικὸν, &c.
5 Πέμματα, ἃ τοῖς Θ.] Vide ſupra v. Ἀνάστατοι.
6 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 72. (36. Ed. Baſ. P.)
7 Φθόνος. πάθος λύπης ἐπὶ τ.] Hæc ſumpta ſunt ex Alex. Aphrod. in lib. II. *Topic.* pag. 76. ſed ubi prima ſic leguntur, Φθόνος ἐστὶ λύπη ἐπὶ φαινομένῃ εὐπραγίᾳ τῶν ἐπιεικῶν τινος. &c.

8 Καὶ ὁ ἔρως ταυτ.——ἐκφύσαντας αὐτά] Hæc & obſcura ſunt & a loco hoc aliena: quorum proinde verſionem conſulto prætermiſimus.
9 Ξέσας γράμμα] Metri gratia ſcribendum eſt, γράμμα ξέσας inverſo ſcilicet ordine.
10 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 10. ut Portus monuit.
11 Πιστὰ τοῖς ἀκούουσι κατὰ τ.] Hæc ſunt verba Scholiaſtæ Sophocl. ad locum illum in *Ajace*, pag. 10.
Τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς
Οὐκ ἂν ἁμάρτοι.
12 Πίνδαρος] *Nem.* Od. VIII. v. 36.
13 Ζωὸν ἀτιμάσ.] In MS. A. ante hos verſus additur: Στίχοι Δημητρίου εἰς φθονερούς.

Φθόρος. χρηστικῶς. [1]Οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπουδασμένος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ φθόρος. Καὶ αὖθις· Πολὺς δὲ φθόρος ἐγένετο τῶν σωμάτων. εἰ γάρ τοι δεῖ νοεῖν τὸν φθόρον, τότ' ἂν ἰδών τις τὸ συμβαῖνον ἔγνω σαφῶς.

Φλάβιος. ὄνομα [2]χρηματιστοῦ.

Φλάκκος. ὄνομα κύριον. Ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τοῦ Φλάκκου, καὶ οἱ Συρακούσιοι τοῦ Μαρκέλλου κατηγορῆσαι.

Φλαμίνιος. ὄνομα κύριον. [3]Ὁ Φλαμίνιος ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγὸς τέλειος· περὶ ἀληθινῶν δὲ καὶ πολεμικῶν πραγμάτων χειρισμὸν οὐκ εὐφυής. καὶ Φλαμινίους.

Φλᾷν. θλᾷν. τύπτειν.

Φλᾷν τὸ ἑαυτοῦ δυσμενεστάτου κάραν.

[4]Ἀριστοφάνης·

Νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τἀντικνήμια,

Ἐνδεικνύμενος ἕκαστος εὔνοιάν τινα.

Καὶ, Οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;

Φλαῦρον. Ἀττικῶς. φαῦλον δὲ, κοινῶς. [5]κοῦφον. κακόν. διαφέρει δὲ ὅμως φλαῦρον καὶ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι, τὸ μικρὸν κακόν. φαῦλον δὲ, τὸ μέγα.

Φλαῦρον. [6]φλύαρον. ἀηδές. δύσφημον. λυπηρόν. παρὰ Ἀριστοφάνει.

Γέροντα [7]δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσοι.

Τουτέστι, τὸν ἅπαξ ἐν νεότητι πεσόντα ἐν γήρᾳ ὀρθοῦσθαι ἀδύνατον.

——————— [8]Εὐστομεῖ,

Καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς,

Καὶ νοῦν ἔχοντας, ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας

Ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πώποτ', οὐδ' ἠλείψατο,

Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος.

Φλαυρότατον. Ποιήσαντες δὲ ταῦτα, ὑπολείπεσθαι τῆς στρατιᾶς τὸ φλαυρότατον. παρὰ Ἡροδότῳ. τουτέστι, τὸ κακόν. Καὶ αὖθις·

——————— Τὴν [9]ἀλώπεχ', ὡς

Φλαύρως ἐκοινώνησεν αἰετῷ ποτε.

καὶ Φλαυρουργὸς, ὁ μικρὰ κακὰ ἐργασάμενος. [10]Σοφοκλῆς· Φλαυρουργοῦ τινος περὶ τεχνήματ' ἀνδρός.

Φλεβάζοντες. βρύοντες.

Φλεβοτομεῖν. ζήτει ἐν τῷ Γενεά.

Φλέγμα. οὐ λέγεται πρῶτον ἀπὸ τροφῆς, (πρῶτον γὰρ ἀπὸ τροφῆς τὸ αἷμα) τὸ δὲ φλέγμα πρῶτον τῶν ἀπέπτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα ἄπεπτα. ἀπὸ γὰρ φλέγματος μεταβάλλεται ὀξὺς χυμὸς περὶ τὸν στόμαχον. ἔστιν οὖν οὐχ ἁπλῶς πρῶτον, ἀλλὰ τῶν ἀπέπτων.

Φλεγμαίνουσαν [11]πόλιν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν

Φθόρος. Eſt maſculini generis. Pernicies. Cædes. Exitium. *Adeo homines perdere ſemper ſtudebat*. Et iterum: *Magna vero fuit corporum ſtrages. Si enim ſcire oporteat, quid ſit ſtrages & internecio, ſi quis tunc vidiſſet, quod acciderat, manifeſte rem cognoviſſet.*

Φλάβιος. Flavius. Nomen hominis quæſtui dediti.

Φλάκκος. Flaccus. Nomen proprium. *Sed & Campani Flaccum, & Syracuſani Marcellum accuſare cœperunt.*

Φλαμίνιος. Flaminius. Nomen proprium. *Flaminius orator quidem erat turbæ rudi vendibilis, & qui ad populum dicendo ſupra modum valeret; cæterum ad rem bellicam adminiſtrandam ineptus.*

Φλᾷν. Tundere. Verberare. Frangere. *Tundere inimiciſſimum ſuum ipſius caput.* Ariſtophanes: *Fodicant enim & tundunt crura, benevolentiam ſuam quiſque declarantes.* Et, *Non ad corvos abibitis?*

Φλαῦρον. Atticum eſt. At φαῦλον, commune. [Significat autem,] leve malum. Differt tamen φλαῦρον & φαῦλον. Nam φλαῦρον eſt parvum malum: φαῦλον vero, magnum [malum.]

Φλαῦρον. Malum. Frivolum. Injucundum. Maledicum. Moleſtum. Apud Ariſtophanem. [Et Sophocles:] *Difficile autem eſt erigere ſenem, qui juvenis ceciderit.* Vel, Fieri non poteſt, ut ille, qui ſemel in juventute cecidit, in ſenectute erigatur. † *Bona verba: ne maledicas viris tam doctis & ſapientibus, qui tam parce vivunt, ut nemo illorum attonſus ſit unquam, nec unguento delibutus, nec in balneo lotus.*

Φλαυρότατον. Peſſimum. Viliſſimum. *Cum autem hæc feciſſent, peſſimam partem exercitus relictam fuiſſe.* Apud Herodotum. Et iterum: *Vulpem cum aquila quondam male ſocietatem iniiſſe [ferunt.]* Et φλαυρουργὸς, qui parva mala fecit. [Malus vel vilis artifex.] Sophocles: *Opus mali cujuſdam viliſque artificis.*

Φλεβάζοντες. Tanquam ex vena ſcaturientes.

Φλεβοτομεῖν. Venam ſecare. Vide in v. Γενεά.

Φλέγμα. Phlegma. Non dicitur a cibo primum, (ſanguis enim eſt a cibo primus) ſed phlegma eſt primum crudorum. Sunt autem & alia cruda. Nam phlegma degenerat in acidum humorem circa ſtomachum. Eſt igitur non ſimpliciter primum, ſed crudorum.

Φλεγμαίνουσαν πόλιν. Civitatem turbulentam,

1 Οὕτως ἦν αὐτῷ κατεσπ.] Fragmentum hoc legitur apud Procop. *Hiſt. Arc.* cap. XIII.

2 Χρηματιστοῦ] Portus legit, χρηματιστοῦ: quod probo.

3 Ὁ Φλαμίνιος ὀχλ.] Hæc ſunt verba Polybii, lib. III. cap. LXXX. eademque leguntur ſupra, v. Δημαγωγός, & v. Ὄχλος.

4 Ἀριστοφάνης] *Pluto*, pag. 80. (40. Ed. Baſ. *P.*)

5 Κοῦφον. κακόν] In MS. A. abſque interpunctione legitur, κοῦφον κακόν: quod magis placet. Nam & paulo poſt dicitur, τὸ φλαῦρον ſignificare, μικρὸν κακόν: quod idem plane eſt, ac κοῦφον κακόν. Huc accedit auctoritas Etymologi, qui v. φαῦλον ait, τὸ φλαῦρον notare μικρὸν καὶ κοῦφον κακόν.

6 Φλαῦρον. φλύαρον, ἀηδ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Pacem*, pag. 630. (437. Ed. Baſ. P.) ſed ubi pro ἀηδὴς legitur ἀναιδής.

7 Γέροντα δ' ὀρθ.] Eſt verſus Sophoclis *Oedip. Colon.* pag. 285. ut Portus monuit.

8 Εὐστομεῖ καὶ μηδ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Nubibus*, pag. 173. (103. Ed. Baſ. P.)

9 Τὴν ἀλώπεχ', ὡς φλ.] Ex Babrio.

10 Σοφοκλῆς] In *Philoctete*, pag. 379. ut Portus monuit. Ibi autem locus hic ita legitur & diſtinguitur,

——————Φλαυρουργοῦ τινος

Τεχνήματ' ἀνδρὸς, &c.

11 Φλεγμαίνουσαν πόλιν] Locus eſt apud Platonem lib. II. *de Republ*.

ἑλκῶν,

ἑλκῶν, τὴν διὰ φλεγμονὴν κινδυνευόντων ἐκῥήγνυσθαι.

Φλέγει. ἀντὶ τοῦ ζωπυρεῖ. [1]Σοφοκλῆς·

Πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει

Τε, καὶ φλέγει. ———

Φλέγων. ζωπυρῶν. ἀνεγείρων. [2]Ἄταν οὐρανίαν φλέγων.

Φλέγων, Τραλλιανὸς, [3]ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος, (οἱ δὲ Ἀδριανοῦ φασιν) ἱστορικός. ἔγραψεν [4]Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ιϛ'. ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ'. ὀλυμπιάδος τὰ πραχθέντα πανταχοῦ. τὰ δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίοις η'. Ἔκφρασιν Σικελίας. [5]Περὶ μακροβίων, καὶ [6]θαυμασίων. Περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ'. Περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων, καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων. Ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν, ἐν βιβλίοις β'. καὶ ἄλλα. [7]Τούτου τοῦ Φλέγωνος, ὥς φησι Φιλοστόργιος, ὅσον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα διὰ πλείονος ἐπεξελθεῖν τοῦ πλάτους, Φλέγωνος καὶ Δίωνος βραχέως ἐπιμνησθέντων, καὶ παρενθήκην αὐτὰ τοῦ ἰδίου λόγου ποιησαμένων. ἐπεὶ τήν γε εἰς εὐσέβειαν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἑλκόντων οὐδ' ὁπωσοῦν οὐδ' οὗτος δείκνυται πεφροντικὼς, ὥσπερ οὐδ' ἐκεῖνοι τρόπον. τοὐναντίον μὲν οὖν ὁ Ἰώσηπος καὶ δεδιότι ἔοικε, καὶ εὐλαβουμένῳ, ὡς μὴ προσκρούσειεν Ἕλλησι.

Φλεγραίας[8] πεδίον. Θρακικόν. Ἀριστοφάνης· Ἵνα παρὰ τοὺς Γηγενεῖς ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.

Φλεγύας. ὁ ἀετός.

Φλεγύα. πόλις Βοιωτίας. ὁ ἀπὸ ταύτης, Φλεγύας, Φλεγύου.

Φλεγυρά. λαμπρά. φλέγουσα. λάμπουσα. ἢ θερμὴ, διὰ τοὺς ἄνθρακας. [9]Ἀριστοφάνης· Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ, φλεγυρὰ προσέχουσα μένος.

Φλεδονεία. πόλις. Φλεδονεία, καὶ ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φλεδονεύω, φλεδονεία. τοῦτο δὲ, ἀπὸ τοῦ φλύω, ὃ καὶ φλέω λέγεται. καὶ φλεδὼν, ἡ φλυαρία.

Φλέδων. [10]Τὸν Ἀντισθένη τὸν φιλόσοφον ἐπισκώπτων ὁ Τίμων διὰ τὸ πλῆθος, παντοφυῆ φλέδονα καλεῖ.

Φλέων, [11]Φλέω. λοχμῶδες φυτόν· οὗ μνημονεύει καὶ [12]Θεόφραστος, παραδηλῶν, ὅτι ποτάμιός ἐστι βοτάνη,

& ad ſeditionem ſpectantem. Tranſlatio ducta eſt ab ulceribus, quæ propter inflammationem & tumorem minantur rupturam.

Φλέγει. Accendit. Excitat. Urit. Sophocles: *Omnia longum tempus paulatim conſumit, & rurſus excitat.*

Φλέγων. Accendens. Excitans. Incendens. *Malum cœlitus immiſſum velut accendens.*

Φλέγων. Phlego, Trallianus, libertus Auguſti Cæſaris; vel, ut alii, Adriani: hiſtoricus. Scripſit Olympiadas libris XVI. Continent autem res ubique terrarum geſtas uſque ad Olympiadem CCXXIX. Eaſdem etiam octo libris expoſuit. Deſcriptionem Siciliæ. De longævis, & rebus mirabilibus. De Romanorum feſtis, libros tres. De Romæ locis, & eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum: & alia. De hoc Phlegone Philoſtorgius ait, Juſtum res Judæorum fuſius executum eſſe, quam Phlegonem & Dionem; quippe qui breviter eas attigerint, earumque obiter tantum in ſcriptis ſuis mentionem fecerint. Nam illorum quidem, quæ ad pietatem aliaſque virtutes ſpectent, nec iſtum nec hos ullam habuiſſe rationem. Contra vero Joſephum videri timere & cavere, ne Græcos offendat.

Φλεγραίας πεδ. Campus Phlegræus: qui eſt in Thracia. Ariſtophanes: *Campus Phlegræus; ubi Dii Gigantes virium fiducia elatos ſuperarunt.*

Φλεγύας. Phlegyas, Species aquilæ.

Φλεγύα. Phlegya, Urbs Bœotiæ. Hujus civis dicitur Phlegyas, Phlegyæ.

Φλεγυρά. Splendida. Ardens. Splendens. Vel, calida, propter carbones. Ariſtophanes: *Huc ades Muſa, ardentibus inſtructa facibus.*

Φλεδονεία. Phledonia. Urbs. Φλεδονεία item, nugæ, ineptiæ. A φλεδονεύω, nugor. Hoc vero a φλύω, quod & φλέω dicitur. Et φλεδὼν, nugæ, ineptiæ.

Φλέδων. Nugator. Timon Antiſthenem Philoſophum carpens ob [librorum, quos ſcripſerat,] multitudinem, eum vocat nugatorem omnivarium.

Φλέων. Phleon. Planta fruticoſa, cujus & Theophraſtus meminit, dicens, eam eſſe her-

1 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 43. ut Portus monuit.

2 Ἄταν οὐραν.] Et hæc ſunt verba Sophoclis in *Ajace*, pag. 13. ut itidem Portus obſervaverat.

3 Ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Κ.] Hoc falſum eſſe oſtendit Voſſius in opere *de Hiſt. Gr.* lib. II. cap. XI.

4 Ὀλυμπιάδας] De hoc opere vide Photium in *Biblioth.* Cod. XCVII. & (præter Voſſium modo laudatum) Scaligerum ad Euſeb. Num. MMXLIV.

5 Περὶ μακροβίων] Libellus Phlegontis *de Longævis* hodie adhuc exſtat, editus primum a Xylandro, & deinde a Meurſio.

6 Καὶ θαυμασίων] Et hujus operis fragmentum ad ætatem noſtram pervenit, editum a Meurſio Lugd. Batav. A. 1620.

7 Τούτου τοῦ Φλέγωνος, ὥς φησι Φιλοσ.] Locus hic Suidæ mutilus eſt & corruptus; in quo deeſt nomen ſcriptoris tertii, qui Phlegonti & Dioni opponatur. Is autem forte eſt Juſtus Tiberienſis, quem res Judaicas literis mandaſſe Suidas ſupra teſtatur. Hanc conjecturam ſi admiſerimus, locus hic Suidæ ſic reſtitui poterit: Περὶ τούτου τοῦ Φλέγωνος Φιλοστόργιος φησὶν, Ἰοῦστον τὰ κατὰ τοὺς Ἰουδαίους συμπεσόντα, &c. Confer Jacobum Gothofredum in Diſſertationibus ad Philoſtorg. pag. 8. & 9.

8 Φλεγραίας πεδίον] Scribe, Φλέγρας πεδίον. Et deinde, Ἀριστοφάνης·

Τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ Θεοὶ τοὺς Γηγενεῖς

Ἀλαζονευομένους καθυπερηκόντισαν.

Locus autem Ariſtophanis exſtat in *Avibus*, pag. 579. (400. Ed. Baſ. P.)

9 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 403. (288. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ πυρὸς ἔ-

χουσα μένος.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

10 Τὸν Ἀντισθένη τὸν φιλ.] Hæc leguntur apud Laertium in *Antiſthene*, ſub finem.

11 Φλέων, Φλέω. λοχμ.] Ex Scholiaſte Ariſtophanis ad *Ranas*; p. 223. (140. Ed. Baſ. P.) ſed ubi pro φλέων rectius legitur, φλεώς.

12 Θεόφραστος] Lib. IV. *Hiſtor. Plant.* cap. XI. ubi herba hæc vocatur φλεώς, cum acuto in ultima.

ὡς τὸ βύτομον. καὶ ἐν Ἀμφιαράῳ·

Πόθεν ἂν λάβοιμι τοῦ πρωκτοῦ βύσμα φλέων;

Ἀριστοφάνης Βατράχοις·

Ἡλάμεσθα διὰ κυπείρου
Καὶ φλέω, χαίροντες ᾠδῆς
Πολυκολύμβοισι μέλεσι.

Φλέσιον. τόπος.

Φληναφεῖ.[1] φλυαρεῖ.

Φλήναφος. μωρολόγος. καὶ φληναφία, θηλυκόν.

Φλιά. ὁ παραστάτης τῆς θύρας.

Φλίει. μιμητικῶς φωνεῖ.

Φλόγεα. λαμπρά.

Φλογιστόν.

Φλογιστὸν[2] ἤδη, καὶ κατηνθρακωμένον.

περὶ τοῦ Ὀρέστου σώματος. καὶ φλόγεος.

Φλογμός. καῦμα. ἐκπυράκτωσις.

Φλόμος.[3] βοτάνη.

Φλόρος. τὸ ὄρνεον. διὰ τοῦ ο μικροῦ. Φλῶρος δὲ, ὄνομα κύριον, διὰ τοῦ ω μεγάλου.

Φλωβός.[4] βοτάνη.

Φλῶμος. βοτάνη, ἣ[5] καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρῶνται. Αἰλιανός· Ἐμβαλὼν δὲ εἰς τὴν λίμνην φλώμου φύλλα, ἢ κάρυα, ἀπώλεσε τοὺς γυρίνους.

Φλωρέντεια. πόλις. Φλωρέντιος δὲ, ὄνομα κύριον.

Φλοιδούμενος.[6] ζεόμενος. βρασσόμενος.

Φλοιός. τὸ λέπος τοῦ δένδρου. [7] Εἶχε δὲ ὁ Κράντωρ ἀπελέκητον φωνὴν, καὶ φλοιοῦ μεστὴν τραγῳδιῶν.

Φλοίσβου. ταράχου. Φλοῖσβος. ἀπὸ τοῦ φλείω, τὸ ἀναβράζω, γίνεται φλόβος, καὶ φλοῖσβος.

Φλύακες. [8] Σωτάδης ἔγραψε [9] φλύακας, ἤτοι κιναίδους, διαλέκτῳ Ἰωνικῇ. καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἴδει τούτῳ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, καὶ ἕτεροι.

Φλύαρος. φλήναφος, καὶ λῆρος. μάταιος λόγος. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις· Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐπὶ φλύαρος. Καὶ αὖθις· Μὴ γὰρ οὔσης ἀνάγκης, τί δεῖ φλυαρεῖν ὁτιοῦν πρὸς ὁντιναοῦν.

Φλυδούμενος. ἀντὶ τοῦ ταρασσόμενος. καταπονούμενος. καὶ Λυκόφρων.

Φλυΐα.[10] δῆμος τῆς Κεκροπίδος. ὁ δημότης Φλυεύς. ἐκ τούτου δὲ τοῦ δήμου ἦν Εὐριπίδης, ὁ τῆς τραγῳδίας ποιητής.

Φλύειν. τὸ ἀναζεῖν. ἤγουν βράζειν.

Φλύκταιναι.[11] τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα, τὰ γι-

bam fluvialem, ut butomum. Et in Amphiarao: *Unde ſumam phleon, quo podicem obturem?* Et Ariſtophanes in *Ranis*: *Saltavimus per cyperum & phleon, gaudentes carminibus, quæ inter natandum cantantur.*

Φλέσιον. Phleſion. Locus [ita dictus.]

Φληναφεῖ. Nugatur. Stulte loquitur.

Φλήναφος. Nugator. Nugax. Qui ſtulta loquitur. Et φληναφία, nugæ.

Φλιά. Poſtis januæ. Antæ.

Φλίει. Sonum quendam ore imitatur.

Φλόγεα. Flammea. Splendida.

Φλογιστόν. Flamma conſumptum. Combuſtum. Crematum. *Crematum jam & in carbones redactum.* De Oreſtis corpore hæc dicuntur.

Φλογμός. Incendium. Inflammatio.

Φλόμος. Phlomus. Herba.

Φλόρος. Florus. Avis. Per ο parvum ſcribitur. Φλῶρος vero, nomen proprium viri, per ω magnum. Florus.

Φλωβός. Phlobus. Herba.

Φλῶμος. Phlomus. Herba, quæ & ellychnii uſum præbet. Ælianus: *Conjectis autem in paludem phlomi foliis, vel nucibus, ranas necavit.*

Φλωρέντεια. Florentia. Urbs. Florentius vero, nomen proprium viri.

Φλοιδούμενος. Inflammatus. Effervescens. Ebulliens.

Φλοιός. Cortex arboris. *Crantor dixit, Tragœdorum vocem eſſe impolitam, & quaſi cortice plenam.*

Φλοίσβου. Tumultus. Strepitus. A verbo φλείω, ebullio, effervesco, deducitur φλόβος, &, [inſerto ι & σ,] φλοῖσβος.

Φλύακες. Sotades ſcripſit Phlyacas, i. e. Cinædos, dialecto Ionica. Carmina enim Ionica ita vocabantur. Hoc autem poematis genere uſus etiam eſt Alexander Ætolus, & alii.

Φλύαρος. Nugæ. Ineptiæ. Vanus ſermo. Ariſtoph. *Nubibus*: *Cætera vero omnia ſunt nugæ.* Et iterum: *Cum nulla ſit neceſſitas, quid opus eſt nugas quaſpiam ad quempiam effutire?*

Φλυδούμενος. Turbatus. Agitatus. Fatigatus. Vexatus. Et Lycophron.

Φλυΐα. Phlyia populus tribus Cecropiæ: cujus popularis dicebatur, Phlyienſis. Ex hoc populo ortus fuit Euripides Tragicus.

Φλύειν. Ebullire. Exæſtuare. Effervescere.

Φλύκταιναι. Puſtulæ, quæ ab aſſidua remi-

1 Φληναφεῖ] MSS. Pariſ. φληναφᾷ. Et ſic Heſychius.

2 Φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθ.] Eſt verſus Sophoclis in *Electra*, pag. 82. ut Portus monuit.

3 Φλόμος] Vide paulo poſt v. Φλῶμος.

4 Φλωβός] An corrupte pro φλῶμος? Sic puto.

5 Ἣ καὶ ἀντὶ ἐλλυχνίου χρ.] Gloſſæ Græco-Latinæ: Θρυαλλίς, *funmus.*

6 Φλοιδούμενος] Vide paulo poſt v. Φλυδούμενος.

7 Εἶχε δὲ ὁ Κρ.] Laertius in *Crantore*, num. 27. Τραγῳδοὺς γὰρ ἀπελέκητον εἶπεν ἔχειν φωνὴν, καὶ φλοιοῦ μεστήν. Hinc apparet, aliud egiſſe Suidam, cum locum hunc excerperet. Non enim Laertius ait, Crantorem impolitam vocem habuiſſe; ſed Crantorem de Tragœdis dixiſſe, vocem illorum impolitam eſſe.

8 Σωτάδης ἔγραψε Φλ.] Vide Nos ſupra ad v. Σωτάδης.

9 Φλύακας] De hac voce vide quæ notavimus ſupra ad v. Ῥίνθων.

10 Φλυΐα. δῆμος τῆς Κεκρ.] Ex Harpocratione: apud quem legitur, Φλυεία. Sed verum populi hujus nomen fuiſſe, Φλυά, monet Meurſius in libello *de Pop. Att.*

11 Φλύκταιναι. τὰ τῶν χ.] Eadem leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 223. (140. Ed. Baſ. P.)

γόμενα

νόμενα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν. Ἀριστοφάνης Βατράχοις· Ἐγὼ δὲ φλυκταίνας γ' ἔχω.

Φλυκτὶς, φλυκτίδος. τὸ ἀπὸ πυρὸς φύσημα. ἢ ὁ καλούμενος ἄνθραξ.

Φόβας. τὰς τρίχας.

Τεμοῦσα[1] κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας.

Φοβερά. ἡ περίφοβος.

Ἐκτέταμαι[2] φοβερὰν φρένα,
Δείματι πάλλων.

Ἀντὶ τοῦ, ἐκπέπληγμαι.

Φοβερός.[3] ὁ φοβούμενος, παρὰ Θουκυδίδῃ, καὶ Φερεκράτει. καὶ παρὰ Ἀρριανῷ· Οἱ δὲ φοβεροὶ γενόμενοι, ἔφυγον, ἀπολιπόντες τὰς πόλεις. Καὶ αὖθις Ἀρριανός· Οἱ δὲ ἐμβεβληκότων τῶν πολεμίων φοβεροὶ καὶ ἀμήχανοι, ἄνευ τοῦ εἰς τὸ κοινὸν ὠφελίμου, ἀπώλλυντο. Φοβερὸς, καὶ ὁ καταπληκτικός. Ἀννίβας δὲ λαμπρὸς ἤδη καὶ φοβερὸς ὢν, ἤλαυνεν ἐπὶ τὴν Τυῤῥηνίαν.

Φοβεσιστράτη.[4] ἡ φοβοῦσα τὸν στρατόν.

Φοβέστρα. ἡ ἄθλησις.

Φόβη. κόμη. θρίξ. Ὅς τις φόβησι ξανθοτάταις ἐκόμα.

Φόβος. φυγή. καὶ ἡ δειλία. [5] Φόβος δέ ἐστι προσδοκία κακοῦ. εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα· δεῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἔκπληξις, θόρυβος, ἀγωνία. Δεῖμα μὲν οὖν ἐστι, φόβος δέος ἐμποιῶν. Ὄκνος δὲ, φόβος μελλούσης ἐνεργείας. Αἰσχύνη δὲ, φόβος ἀδοξίας. Ἔκπληξις δὲ, φόβος ἐκ φαντασίας ἀσυνήθους πράγματος. Θόρυβος δὲ, φόβος μετὰ κατεπείξεως φωνῆς. Ἀγωνία δὲ, φόβος ἀδήλου πράγματος. [6] ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμασιότης τῆς ἐκπλήξεως· ἀλλ' οὐχ ὑπερβολή. γένος γὰρ ἐκπλήξεως ἡ θαυμασιότης. ἡ δὲ ὑπερβολὴ, διαφορά. τῶν γὰρ θαυμαζόντων οἱ μὲν καθ' ὑπερβολὴν θαυμάζουσιν, ὡς οἱ ἐκπεπληγμένοι· οἱ δὲ, μετρίως. τὸ δὲ θαυμάζειν καθ' ὑπερβολὴν, ἐστὶν ἐκπλήττεσθαι.

Φόβος. παρ' Ὁμήρῳ, ἡ φυγή. ὅτε δὲ λέγει, Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· διότι ὁ βουλόμενος σοφὸς εἶναι, ἀπὸ εὐλαβείας ἄρχεται. εἰ δὲ τὸ ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἡγεμονείας παραληφθῇ, φόβος Κυρίου, οὐχ ὁ παθητικὸς, ὁ δέει κολάσεων προσγενόμενος, (ἡ γὰρ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον) ἀλλ' ἡ κατὰ σεβασμὸν εὐλάβεια. οὗτος γὰρ ὁ φόβος Κυρίου πάντα ὑπερέβαλε.

Φοβῶ. καὶ φοβοῦμαι. αἰτιατικῇ.

Φολεύς. ὄνομα κύριον.

Φολίδες. αἱ λεπίδες. καταχρηστικῶς δὲ, τὰ μικρὰ πτερά. τούτοις γὰρ ἐοίκασι.

Φολιδωτόν. λεπιδωτόν. καὶ φολιδωτοὶ ἰχθύες. καὶ

gatione in manibus oriuntur. Ariſtophanes *Ranis: Ego vero poſtulas habeo.*

Φλυκτίς. Puſtula, quam ignis ardor excitat. Vel, idem, quod alias ἄνθραξ, i. e. carbo, vocatur.

Φόβας. Jubas. Comas. Crines. *Secans capitis cincinnorum ſummas comas.*

Φοβερά. Metuens. Metu perculſa. *Mens metu ſuſpenſa eſt, & formidine trepido.* Vel, metu territa ſum.

Φοβερός. Qui metuit. Metu perculſus. Perterritus. Apud Thucydidem, & Pherecratem. Item, apud Arrianum: *Illi vero metu perculſi deſertis urbibus aufugerunt.* Et iterum Arrianus: *Illi vero, cum hoſtes impreſſionem in eos feciſſent, perterriti & inopes conſilii nullo Reip. bono perierunt.* Item, φοβερὸς, terribilis, formidabilis. *Annibal vero, qui jam clarus & formidabilis erat, in Etruriam cum exercitu profectus eſt.*

Φοβεσιστράτη. Exercitum terrens. [Epithetum Minervæ.]

Φοβέστρα. Exercitatio athletica.

Φόβη. Coma. Capillus. *Qui comis valde flavis comabat.*

Φόβος. Fuga. Item, metus, timor. Metus autem eſt expectatio mali; ſub quo hæc ſubjiciuntur: Pavor, pigritia, pudor, terror, trepidatio, anxietas. Pavor eſt metus timorem incutiens. Pigritia, metus conſequentis laboris. Pudor, metus ignominiæ. Terror, metus ex inſuetæ rei imagine proficiſcens. Trepidatio, metus cum acceleratione vocis. Anxietas, metus mali incerti. Admiratio autem eſt genus Stuporis; ſed non admiratio modum excedens. Ea enim eſt Stuporis differentia. Illorum enim, qui aliquid admirantur, alii ſupra modum id faciunt; ut illi, qui obſtupeſcunt: alii, mediocriter. Supra modum vero aliquid admirari, eſt, novitate rei alicujus obſtupeſcere.

Φόβος. Apud Homerum ponitur pro Fuga. Quum autem [Salomon] dicit: *Timor Domini eſt initium ſapientiæ:* [hoc ideo dicit,] quia, qui ſapiens eſſe vult, a timore initium facit. Si vero ἀρχὴ ſumatur pro Imperio; Timor Domini non eſt metus ſervilis, ſive qui a metu pœnarum oritur, (perfecta enim charitas timorem ejicit) ſed ille timor, qui cum veneratione conjunctus eſt. Talis enim timor Domini omnia ſuperat.

Φοβῶ. Terreo. Et φοβοῦμαι. Metuo.

Φολεύς. Pholeus. Nomen proprium.

Φολίδες. Squamæ [ſerpentum: ut λεπίδες, ſquamæ piſcium.] Abuſive vero, pennæ minores. His enim ſimiles ſunt.

Φολιδωτόν. Squamatum. Et, φολιδωτοὶ ἰχθύες,

1 Τεμοῦσα κρ.] Eſt verſus Sophoclis *Electra*, pag. 102.
2 Ἐκτέταμαι φοβ.] Hæc ſunt verba ejuſdem Sophoclis in *Oedip. Tyran.* pag. 156. ut Portus obſervaverat.
3 Φοβερός. ὁ φοβ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πιθωνές.
4 Φοβεσιστράτη. ἡ φοβ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* p. 355.

5 Φόβος δέ ἐστι προσδ. ———— φόβος ἀδήλου πράγματος.] Hæc leguntur apud Laertium in *Zenone Citt.* lib. VII. num. 112.
6 Ἔστι δὲ γένος ἡ θαυμασ.] Hæc ſunt verba Alexandri Aphrodiſ. in lib. IV. *Topic.* pag. 177.

σαῦρα, καὶ σαλαμάνδρα, καὶ χελώνη, καὶ κροκόδειλος, καὶ τὸ τῶν ὄφεων πᾶν γένος. ταῦτα δὲ λέγεται κατά τινας καιροὺς τὸ γῆρας ἐκδύεσθαι. ὁ δὲ κροκόδειλος φωλεύει τὰς χειμερινὰς ἡμέρας μ΄. κατὰ γῆς ἐγκεκρυμμένος. τὸ δὲ γῆρας οὐκ ἐκδύεται· ὡς οὐδὲ ἡ χελώνη.

ſquamati piſces. Item, lacerta, & ſalamandra, & teſtudo, & crocodilus, & omne ſerpentum genus. Hæc autem certis quibuſdam temporibus ſenectutem exuere dicuntur. Crocodilus autem hyeme per XL. dies in antris ſubterraneis deliteſcit. Senectutem vero non exuit; ſicut nec teſtudo.

Φολίς. τὸ [1] τοῦ δέρρεως. Φόλλις δὲ, ἀρσενικῶς, φόλλεως, ὁ ὀβολός. πληθυντικῶς, τοὺς φόλλεις.

Φολίς. Squama [ſerpentis, itemque] loricæ. At φόλλις, maſculine, follis, ſive obolus. Et pluraliter, τοὺς φόλλεις.

Φολκός. ὁ στραβός.

Φολκός. Strabo.

Φόλος. ὄνομα τόπου.

Φόλος. Pholus. Nomen loci.

Φουλβία,[2] Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικέρωνος τοῦ ῥήτορος ἀποτεμοῦσα τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐπὶ τοῖς γόνασι λαβοῦσα, πολλὰ μὲν ἐς αὐτὴν ἐξυβρίσασα καὶ ἐμπτύσασα. τέλος δὲ τὸ ἑαυτῆς διανοίξασα στόμα, ἐκείνου τε τὴν γλῶτταν ἐξελκύσασα, καὶ τῇ βελόνῃ τῇ κατὰ τὴν κεφαλὴν καταπεντήσασα. πολλά τε καὶ μιαρὰ προσφθεγξαμένη, ἐπὶ τὸ βῆμα τεθῆναι προσέταξεν, ἵν', ὅθεν κατ' αὐτῆς δημηγορῶν ἠκούετο, ἐκεῖθεν καὶ ὁρῷτο.

Φουλβία. Fulvia, Antonii uxor. Hæc Ciceronis caput amputatum genibus ſuis impoſuit; cumque ei contumelioſiſſime illuſiſſet, atque illud conſpuiſſet, tandem diducto ore extractam ejus linguam acu, qua figendis capillis utebatur, compunxit, additiſque multis & gravibus probris pro roſtris exponi juſſit, ut, quo ex loco adverſus ipſam olim concionans auditus fuerat, ibidem caput ejus præciſum ſpectaretur.

Φονᾷν. ἑτοίμως πρὸς τὸ φονεύειν ἔχειν. Ὁ δὲ πατὴρ πυνθάνεται ὅσα ἡ παῖς ἔδρασε, καὶ διώκει φονῶν, καὶ ἀποκτεῖναι γλιχόμενος.

Φονᾷν. Cædis cupidum eſſe. Cædem ſpirare. *Pater autem auditis iis, quæ filia fecerat, eam perſequitur occiſurus.*

Φονή. ὁ φόνος.

Φονή. Idem quod φόνος. Cædes.

Φονῇσι. τοῖς φόνοις.

Φονῇσι. Pro φόνοις. Cædibus.

Φονία ὁρμή. καὶ φόνιον αἷμα. καὶ φόνιος, ὁ ὠμὸς ἀνήρ.

Φονία ὁρμή. Impetus, quo quis ad cædem faciendam fertur. Et φόνιον αἷμα, ſanguis occiſi hominis. Et φόνιος, ſanguinarius, crudelis.

Φόνος. ἡ μέχρι ἀναιρέσεως κίνησις παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Φόνος. Cædes. Apud Apoſtolum ita vocatur conatus aliquem lædendi ad cædem uſque.

Φόνος ἔρρευσεν. αἷμα ἔρρευσε.

Φόνος ἔρρευσε. Pro, αἷμα ἔρρευσε. Sanguis fluxit.

Φονῶντες. Οἱ δὲ λεόντειον ἐβρυχῶντο, φονῶντες. φονεῦσαι προῃρημένοι.

Φονῶντες. Cædere cupientes. *Illi vero leoninum rugitum edebant, cædis cupiditate flagrantes.*

Φόνου πτερόν. τὸν διὰ τῶν οἰστῶν. πτερόεντα, ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκούειν περιφραστικῶς τὸν φόνον.

Φόνου πτερόν. Cædis alam. [Sic poeta appellat cædem,] quæ per ſagittas infertur. Q. d. cædem alatam, i. e. velocem. Sed præſtat intelligere periphraſtice ipſam cædem.

Φόξινος. εἶδος ἰχθύος.

Φόξινος. Phoxinus. Piſcis genus.

Φοξός.[3] ὁ ὀξυκέφαλος.

Φοξός. Acutum habens caput.

Φόωντα.[4] ψηλαφῶντα.

Φόωντα. Palpantem, attrectantem, contrectantem.

Φόως. [5] Ὅμηρος· Ἤγαγε πρὸς φόωσδε. περὶ τῆς τελειώσεως τοῦ ὡρισμένου καιροῦ. περὶ δὲ τῶν πυλῶν λέγει·

Αἱ [6] δὲ πεπταμέναι τεῦξαν φάος.——

ὡς οὐ διὰ μέσης τῆς πύλης φωτίζεσθαι τὴν πόλιν· ἀλλὰ τὴν σωτηρίαν τῶν φευγόντων. ὡς τὸ,

——— Φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,

Ἄνδρα [7] λαβών.———

Φόως. [Pro, φῶς.] Lux. Homerus: *Eduxit in lucem.* Scilicet, ante juſtum tempus. De portis autem ait: *Illæ vero apertæ [Trojanis] ſalutem attulerunt.* Non enim dicit, urbem porta aperta illuminatam fuiſſe; ſed φάος hic ſalutem ſignificat. Ut & in illo loco: *Salutem autem ſociis attulit, viro percuſſo.*

Φορά. ἡ καθόλου τόπου ἐναλλαγή· καὶ μάλιστα ἡ μὴ δυναμένη ἐφ' ἑαυτῆς στῆναι ὅταν θέλῃ.[8] ὁ τῆς κατὰ

Φορά. Motus, quo res aliqua aliquo fertur. Sic in genere dicitur loci mutatio; & præ-

1 Τὸ τοῦ δέρρεως] Henr. Stephanus in Theſauro Gr. Ling. Tom. IV. pag. 187. recte monuit, ſcribendum hic eſſe, τὸ τοῦ θώρακος. Loricæ enim *ſquamas* etiam tribui vulgo conſtat. Portus legendum conjiciebat, τὸ τοῦ δέρματος: ſed infeliciter.

2 Φουλβία, Ἀντωνίου γυνή. αὕτη Κικ.] Hæc ſunt verba Joannis Antiocheni, ut patet ex Excerptis a Valeſio editis, pag. 798. ubi hæc ipſa αὐτολεξεὶ leguntur.

3 Φοξός] Homerus Il. B. v. 219.

4 Φόωντα] Pro ἀφόωντα, ut Portus etiam monuit. Homerus Il. Z. v. 322.

———Καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα.

Scholiaſtes: Ἀφόωντα. ψηλαφῶντα. ἢ λαμπρύνοντα.

5 Ὅμηρος] Il. Π. v. 188. ubi recte legitur, πρὸ φόωσδε.

6 Αἱ δὲ πετ.] Homerus Il. Φ. v. 538.

7 Λαβών] Scribe, βαλών.

8 Ὁ τῆς κατὰ τόπον ——— οὐ πᾶσα δὲ ἡ κατὰ τόπον κίνησις φορά] Hæc ſunt verba Alexandri Aphrodiſ. ad lib. IV. *Topic.* pag. 162.

τόπον κινήσεως γένος λέγων τὴν φορὰν, τὸ γένος ὑπὸ τῷ εἴδει τίθεται. ποιεῖ δὲ καὶ τοῦτο Πλάτων. ὁριζόμενος γὰρ τὴν κατὰ τόπον κίνησιν, φορὰν αὐτὴν εἶπεν. ἀλλὰ φορὰ μέν ἐστι τῶν ἀψύχων, καὶ ἀκουσίως ἀμειβομένων τόπον ἐκ τόπου. τὸ δὲ ἀκουσίως, ἀντὶ τοῦ οὐχ ἑκουσίως. εἰ οὖν τινά ἐστιν ἑκουσίως μεταβάλλοντα τόπον ἐκ τόπου, ὡς τὰ βαδίζοντα, εἴη ἂν ἐπὶ πλέον ἡ κατὰ τόπον κίνησις. οὐ πᾶσα δὲ ἡ κατὰ τόπον κίνησις, φορά. Καὶ αὖθις·

Δυχέρεια [1] μὲν πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος·
Ὅμως δὲ τλῆθι. τοῖσι γενναίοισί τοι
Τό, τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν, εὐκλεές.
Σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ', ὄνειδος οὐ καλόν.

Φοράδην. ὑφ' ἑτέρων βασταζόμενος. [2] Ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφω τὼ πόδε πεπηρωμένος, περὶ τοὺς πόνους φοράδην ἐφοίτα, καὶ ταύτῃ τοὺς ἐναντίους κατέπληττε.

Φοράς. ὁρμάς. ἢ τύχας. καὶ [3] Φορὰς, Φοράδος, ἡ ἵππος, θηλυκῶς.

Φορβάδων. νομάδων. βοσκομένων. καὶ Φορβὰς, ἡ πολλοῖς προσομιλοῦσα τροφῆς χάριν. παρὰ τὸ φέρβω.

Φορβαντεῖον.[4] Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. τὸ Ἀθήνησι Φορβαντεῖον ὠνομάσθη ἀπὸ Φόρβαντος, βασιλεύσαντος Κουρητῶν, καὶ ὑπ' Ἐρεχθέως ἀναιρεθέντος. ἦν δὲ Ποσειδῶνος υἱὸς ὁ Φόρβας· ὁ καὶ Φόρβανος.

Φορβασία. καπίστριον.

Φορβειάν.[5] περιστόμιον. καπίστριον. παρὰ τὸ φέρειν βίᾳ. καὶ Φορβειὰ, ἡ τροφή. καὶ Φορβὴ, ὁμοίως. Φορβειὰ δὲ καὶ διὰ διφθόγγου γράφεται καὶ ὀξύνεται.

Φόρβιον.[6] τὸ περικείμενον τῷ στόματι τοῦ αὐλητοῦ δέρμα, ἵνα μὴ σχισθῇ τὸ χεῖλος αὐτοῦ. [7] Ἀριστοφάνης·

——Πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδὼν,
Οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

Φόρβιον.[8] εἶδος βοτάνης λεπτομεροῦς τε καὶ ῥυπτικῆς καὶ ἑλκτικῆς δυνάμεως. λευκώματα γοῦν λεπτύνει μετὰ μέλιτος τὸ σπέρμα, καὶ σκόλοπας [9] οὐκ ἄγει.

Φορέουσι. φέρουσι.

Φορεῖον. Πλέγμα ποιήσαντες ἐκ λύγων, φορείων τύπῳ γυναικείων, δέρμασι βοείοις ἐπιπλάσαντες ἀκατεργάστοις.

Φορεῖται. περιφέρεται.

cipue ea, quæ conſiſtere nequit, cum vult. Qui φορὰν genus motus localis dicit, genus ſubjicit ſpeciei: quod & Plato facit. Motum enim localem definiens, cum φορὰν vocavit. Sed φορὰ dicitur de rebus inanimatis, & iis, quæ invitæ locum mutant. Si quæ igitur ſunt, quæ ſponte locum mutant, ut ea, quæ ambulant; latius patebit motus localis. Non omnis autem motus localis eſt φορά. [Et φόρημα, id, quod geſtatur, vel vehitur. Sophocles:] *Valde quidem moleſtum tibi erit, ſi me in navem tuam impoſitum tecum vexeris: ſed tamen perfer. Viris enim generoſis id, quod turpe eſt, inviſum eſt: at benignitas præclaram illis laudem affert. Hoc vero ſi omiſeris, probrum haud leve erit.*

Φοράδην. Ferendo. Portando. Dicitur de eo, qui ab aliis geſtatur. *Ille vero, cum à multo jam tempore utroque pede claudus eſſet, lectica in aciem ſe geſtari jubebat, hac ratione terrorem hoſtibus incutiens.*

Φοράς. Impetus. Vel, caſus. Et φορὰς, φοράδος, fœminini generis, equa gregalis, vel armentalis.

Φορβάδων. Equarum, quæ cum aliis paſcuntur. Armentalium. Et φορβὰς, [mulier,] quæ cuivis ſui copiam facit, victus quærendi cauſa.

Φορβαντεῖον. Phorbanteum, ſive, fanum Phorbantis. Hyperides in oratione contra Patroclem. Phorbanteum, quod eſt Athenis, denominatum eſt a Phorbante Rege Curetum, qui ab Erechtheo fuit interfectus. Phorbas autem fuit Neptuni filius, qui & Phorbanus dicebatur.

Φορβασία. Capiſtrum.

Φορβειάν. Vinculum, quo os obſtringitur. Capiſtrum. [Dictum eſt] a φέρειν βίᾳ, quod *per vim ferre* ſignificat. Et φορβειὰ, cibus, pabulũ. Et φορβὴ, idem. φορβειὰ vero per diphthongum ει ſcribitur, & in ultima ſyllaba acuitur.

Φόρβιον. Pellis, qua tibicinis os obligatur, ne labrum ejus findatur. Ariſtophanes: *Cum multa & terribilia viderim, nondum corvum vidi capiſtratum.*

Φόρβιον. Phorbium. Genus herbæ, tenues partes habentis, & abſtergendi, extrahendique vi præditæ. Semen enim ejus cum melle mixtũ albugines attenuat, & aculeos extrahit.

Φορέουσι. Ferunt.

Φορεῖον. Vehiculum. Lectica. *Cum vas quoddam ex viminibus contexuiſſent, ea forma, quam vehicula muliebria habere ſolent, crudis pellibus bubulis id contexerunt.*

Φορεῖται. Fertur. Circumfertur.

1 Δυχέρεια μὲν π.] Sophocles in *Philoctete*, pag. 402.
——Δυχέρεια μὲν,
Ἔξοιδα, πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος, &c.

2 Ὁ δὲ ἐκ πλείστου ἄμφ.] Hæc ſunt verba Agathiæ lib. 11. pag. 60. ubi de Mermeroe duce Perſarum verba fiunt. Qui autem ipſum *Agathiam inſpicere voluerit*, videbit locum hunc a Suida nonnihil *interpolatum eſſe. Confer etiam ſupra* v. Γηραιός: ubi idem fragmentum legitur.

3 Φοράς] Imo, φορβάς. Vide vocem ſequentem.

4 Φορβαντεῖον. Ὑπερ.] Ex Harpocratione.

5 Φορβειάν] Sic optimus MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. φορβιάν, per ι in ſyllaba penultima.

6 Φόρβιον. τὸ περικείμενον τῷ στόμ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Aves*, pag. 582. Confer omnino Salmaſium ad Solinum, pag. 585. Edit. Ultraj.

7 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 591. (401, 402. Ed. Baſ. P.)

8 Φόρβιον. εἶδος βοτ.] Hæc ſunt verba Pauli Æginetæ, lib. VII. pag. 257. ut Pearſonius obſervaverat. Ibi autem pro φόρβιον legitur φόρμιον, quod magis placet.

9 Οὐκ ἄγει] Scribe, ἐξάγει: ut recte habet P. Æginetæ.

Φορητὸς

Φορῆες. οἱ φέροντες.

Φορήσω.

Φορήσω[1] τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί. ἀντὶ τοῦ κλάδῳ, κατὰ μεταπλασμόν. τουτέστιν, ἐν μυρσίνῳ κλάδῳ τὸ ξίφος φορήσω, ὥσπερ Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων. οὗτοι γὰρ ἀπὸ μυρσίνων κλάδων τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον.

Φορῆες. Latores. Geſtatores.

Φορήσω. Feram. *Et feram enſem in poſterum in myrti ramo.* Κλαδὶ per metaplaſmum hic dictum eſt pro κλάδῳ. Hoc eſt, in myrteo ramo feram enſem, ut Harmodius & Ariſtogiton. Hi enim, cum enſes ex myrteis ramis extraxiſſent, tyrannum interfecerunt.

Φορητός. βασταχτός. Τοὺς δὲ περισυλῶν καὶ δημεύων, φορητὸς οὐδαμῶς οὐδαμῇ ἦν.

Φορητός. Ferendus. Tolerandus. Tolerabilis. *Cum autem aliorum bona diriperet & publicaret, nequaquam ferri amplius poterat.*

Φορητόν. καρτερικόν. Ἡ δέ τις δεινὸν ἡγησαμένη, καὶ φορητὸν ἥκιστα, ξιφιδίῳ ἑαυτὴν διέφθειρε.

Φορητόν. Ferendum. Tolerandum. *Quæ facinus illud atrox & minime tolerandum arbitrata, pugione ſe ipſam interfecit.*

Φορητῶς. μεγάλως.

Φορητῶς. Tolerabiliter.

Φορίνη.[2] Ἀντιφῶν φησιν. ἐπὶ ἀνθρωπίνου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη.

Φορίνη. Vox hæc de pelle humana etiam dicebatur. Antipho.

Φόρκυν. ὄνομα. λιμὴν τοῦ Φόρκυνος.

Φόρκυν. Phorcyn. Nomen [proprium.] Phorcynis portus.

Φορμάρια.[3] παρὰ Ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.

Φορμάρια. Apud Romanos [ſic dicitur] ſententia mortis. Formula.

Φορμηδόν. ψιαθηδόν.

Φορμηδόν. Storeæ, vel tegetis inſtar.

Φορμός. ψίαθος παρὰ Θουκυδίδῃ, ἐναλλὰξ ἔχων τὸ πλέγμα.

Φορμός. Apud Thucydidem eſt ſtorea textilis.

Φορμηδόν.[4] Θουκυδίδης· Ξύλα τέμνοντες ἐκ τοῦ Κιθαιρῶνος, παρῳκοδόμουν ἑκατέρωθεν φορμηδόν, ἀντὶ τοίχων τιθέντες, ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπὶ πολὺ τὸ χῶμα. Καὶ αὖθις· Καὶ[5] τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκυραῖοι φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως.

Φορμηδόν. Storearum inſtar. Thucydides: *Materia e Cithærone cæſa, eaque ſibi invicem intertexta, aggeris latera utrinque muniebant, murorum loco eam adhibentes, ne humus aggeſta latius diffunderetur.* Et iterum: *Corcyræi autem mortuos in plauſtra ita conjectos, ut alii ſupra alios tranſverſi jacerent, ex urbe exportarunt.*

Φόρμιγξ. κιθάρα. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ἁ φόρμιγξ, τά τε τόξα, καὶ ἀγκύλα δίκτυα Φοίβῳ.

Φόρμιγξ. Cithara. In Epigrammate: *Cithara & arcus & incurva retia Phœbo* [*dicata ſunt.*]

Φορμίων. περὶ τούτου καὶ ὁ Θεόπομπος ἐν Φιλιππικοῖς φησιν. ἦν δὲ Κροτωνιάτης, καὶ ἐν τῇ ἐπὶ Σάγρᾳ μάχῃ ἐτρώθη. δυσιάτου δ' ὄντος τοῦ τραύματος, χρησμὸν ἔλαβεν εἰς Λακεδαίμονα ἐλθεῖν. τοῦτον γὰρ αὐτοῦ ἰατρὸν ἔσεσθαι, ὃς ἂν αὐτὸν πρῶτος καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον. ὡς οὖν ἧκεν εἰς τὴν Σπάρτην, καταβάντα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὀχήματος ἐκάλεσεν αὐτὸν ἐπὶ δεῖπνον νεανίσκος. δειπνήσαντα δὲ ἤρετο, ἐφ' ὅ, τι ἥκοι. ὡς δὲ ἤκουσε περὶ τοῦ χρησμοῦ, ἀποξύσας τοῦ δόρατος ἐπιτίθησιν. ὡς δὲ ἀνέλυσαν ἀπὸ τοῦ δείπνου, δοκῶν ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ ἅρμα, τῆς θύρας αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ ἐν Κρότωνι ἐπιλαμβάνεται. ἀλλὰ καὶ Θεοξένια αὐτοῦ ἄγοντος, ἐκάλεσαν αὐτὸν οἱ Διόσκουροι πρὸς Βάττον ἐς Κυρήνην. καὶ ἀνέστη τε ἔχων σιλφίου καυλόν. Καὶ παροιμία· [6] Φορμίωνος στιβάς. ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. οὗτος γὰρ ὁ Φορμίων ἀγαθὸς ἐγένετο στρατηγός. [7] καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φαίνεται ὡς ἐπίπονος. φιλοπόλεμος γάρ, καὶ αὐστηρός. στιβάδες δέ, ἐ-

Φορμίων. Phormio. Hujus etiam Theopompus in *Philippicis* mentionem facit. Erat autem Crotoniata, & in prælio ad Sagram vulneratus eſt. Cumque vulnus illud curatu difficile eſſet, oraculum ei præcepit, ut Lacedæmonem iret. Illum enim ejus medicum fore, qui primus ad cœnam eum vocaret. Cum igitur Spartam veniſſet, & de vehiculo deſcendiſſet, quidam adoleſcens eum ad cœnam invitavit: & cœnatum rogavit, qua de cauſa veniſſet. Audito oraculo, ramenta ab haſta ſua abraſa vulneri impoſuit. Cum autem a cœna currum conſcendere ſibi videretur, januam ædium ſuarum Crotone apprehendit. Sed & feſtum Theoxenia eum celebrantem Caſtor & Pollux ad Battum Cyrenas evocarunt. Surrexit itaque ſilphii caulem ferens. Et proverbium: *Phormionis torus.* [Dicitur] de vilibus [lectis.] Hic enim Phormio imperator egregius fuit. Et in [fabula] *Taxiarchis* inducitur, ut homo duriter vivens. Erat enim bellorum amans & auſterus. Στιβάδες vero dixit, quod milites humi cu-

1 Φορήσω τὸ ξίφος τ.] Ariſtoph. *Lyſiſtrata*, pag. 876. (555. Ed. Baſ. P.) Confer Noſtrum ſupra v. Ἀγοράσω, & v. Ἐν μύρτου κλάδῳ.

2 Φορίνη. Ἀντ.] Ex Harpocratione.

3 Φορμάρια] Vide Valeſium ad Amm. Marc. pag. 5. & Duſrenium in Gloſſ. Græco.

4 Θουκυδίδης] Lib. II. cap. LXXV.

5 Καὶ τοὺς νεκροὺς οἱ Κερκ.] Hæc ſunt verba ejuſdem Thucydidis, lib. IV. cap. XLVIII.

6 Φορμίωνος στιβάς] Ariſtoph. in *Pace*, pag. 646.

Πολλὰ γὰρ ἠνεσχόμην
Πράγματά τε, καὶ στιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων.

Vide ibi Scholiaſtam.

7 Καὶ ἐν τοῖς Ταξιάρχαις δὲ φ.] Portus male: *Et inter Tribunos militares laborioſus fuiſſe videtur.* Verum nimirum loci hujus ſenſum non perſpexit, quem nos in verſione expreſſimus. *Taxiarchæ* autem erat fabula Dionyſii Comici; itemque Eupolidis. Sed hic intelligitur fabula Dionyſii; ut ex ſequentibus patet.

πεὶ οἱ στρατιῶται χαμαικοιτοῦσιν. ἀναγράφεται δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας Λακεδαιμονίους. λιτὸς δὲ ἦν, καὶ στρατιωτικός. οἱ δὲ τὰ πολεμικὰ ἐξησκημένοι ὑπὸ γυμνασίων καὶ πόνων εἰώθασι χαμαικοιτεῖν. καὶ Διονύσιος ἐν Ταξιάρχαις· Ὡς οὐκ

ἐξότου φύγον.

Φορμίσιος.

[1] Ἀναβαλλομένη δείξεις τὸν Φορμίσιον.

καὶ οὗτος δασὺς ἦν. αἰνίττεται δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

Φορμίσιος, καὶ Μεγαίνετος. ὁ Φορμίσιος αὐθάδης καὶ θρασὺς στρατηγός. [2] Ἀριστοφάνης· Φορμίσιος, καὶ Μεγαίνετος ὁ Μάνης. ὀνόματα δούλων.

Φορμίσκοι. καλαθίσκοι.

Φορμός. περικάλυμμα. ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ. ἐν ᾧ εἰώθεσαν ἰσχάδες κομίζεσθαι. καὶ Φορμοκοιτῶ, τὸ ἐν ψιάθῳ κοιμῶμαι. Φορμὸς οὖν, πλέγμα, ὡς κόφινος. Φησὶν Ἡρόδοτος.

Φόρμος, Συρακούσιος, κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, οἰκεῖος Γέλωνι, τῷ Σικελίας τυράννῳ, καὶ τροφεὺς τῶν παίδων αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζʹ. ταῦτα, Ἄδμητος, Ἀλκίνους, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἵππος, Κηφεύς, ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει, καὶ σκηνῇ δερμάτων [3] Φοινίκων. καὶ ἑτέρου δὲ δράματος Ἀθήναιος μέμνηται ἐν τοῖς Δειπνοσοφισταῖς, Ἀταλάντης.

Φορμοφόρος. [4] Φορμοφόρος ἦν Πρωταγόρας ὁ φιλόσοφος.

Φορολόγος. ἀπαιτητὴς [5] δημόσιος. φόρος γάρ, ἡ εἰσφορὰ τῶν χρημάτων.

Φορολόγος. ὁ τὰς εἰσφορὰς συλλέγων· οὓς πράκτορας ἔθος καλεῖν τοῖς πολλοῖς.

Φόρος. παρ᾽ Ἀθηναίοις, ἡ τῶν χρημάτων φορά.

Φόρος. τὸ πωλητήριον. ὁ τόπος, ἐν ᾧ πωλοῦνται τὰ ὤνια. [6] Κάτωθεν τοῦ φόρου κεχωσμένοι ὑπῆρχον δύο [7] σταυροὶ τῶν δύο λῃστῶν, καὶ βικίον μύρου, ὃ ἠλείψατο ὁ Χριστός· καὶ πολλὰ ἕτερα σημειοφορικά, τεθέντα μετὰ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, [8] ἀσφαλισθέντα δὲ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου. Φορὸς δέ, ὀξυτόνως, ὁ ἐπιτήδειος ἄνεμος. Τοῖς [9] ἐναντίοις ὁρῶν ἄνεμον φορὸν καὶ λαμπρὸν καταπνέοντα, σφίσι δὲ δυσχερῆ, πρὸς ἀντίον ἄνεμον κοίλης καὶ τραχείας οὔσης τῆς θαλάσσης, διηπόρει, τί δεῖ χρῆσθαι τοῖς παροῦσι.

Φορωνεύς. ὄνομα. καὶ Φόρωνος, ὄνομα κύριον.

Φορτία. τὰ ἀγώγιμα. Καὶ τοίνυν ἅπαντα ὅσα ἐπε-

bare ſoleant. In publicis autem tabulis Phormio memoratur duobus prœliis navalibus Lacedæmonios viciſſe. Idem frugalis erat, & militari ingenio præditus. Qui vero in rebus bellicis exercitati ſunt, propter exercitationes & labores humi cubare conſueverunt. Et Dionyſius in *Taxiarchis*: *Non amplius edam, ex quo lectos humi ſtratos fugi.* [i. e. ex quo humi frondibus & ſtramini indormire deſii.]

Φορμίσιος. Phormiſius. *Rejecta veſte oſtendat Phormiſium.* Et hic hirſutus erat. Pudendum autem mulíebre oblique ſignificat.

Φορμίσιος. Phormiſius & Megænetus. Phormiſius erat arrogans & audax belli dux. Ariſtoph. *Phormiſius & Megænetus ille Manes.* Nomina ſunt ſervorum.

Φορμίσκοι. Calathiſci. Sportulæ.

Φορμός. Storea. Teges. Vel, vas ex cortice contextum, in quo caricæ portari ſolent. Et Φορμοκοιτῶ, in ſtorea dormio. Φορμὸς igitur eſt vas textile, ut cophinus. Herodotus.

Φόρμος. Phormus, Syracuſanus, Comicus, æqualis Epicharmi, familiaris Geloni, Siciliæ tyranno, & altor filiorum ejus. Scripſit comœdias ſeptem. Sunt autem iſtæ: Admetus, Alcinous, Halcyones, Ilii excidium, Equus, Cepheus, ſeu Cephalæa, Perſeus. Primus autem uſus eſt talari veſte, & ſcena rubris pellibus adornata. Alius etiam fabulæ meminit Athenæus in *Dipnoſophiſtis*, Atalantes.

Φορμοφόρος. Bajulus. Qui onera portat. Protagoras philoſophus bajulus erat.

Φορολόγος. Tributorum collector. Φόρος enim dicitur tributum, ſive, penſio pecuniæ.

Φορολόγος. Tributorum collector: quos vulgo Exactores vocare ſolent.

Φόρος. Apud Athenienſes [ita vocatur,] tributum.

Φόρος. [Vox Latina.] Forum. Sive, locus rerum venalium. *In inferiore parte fori defoſſæ erant duæ cruces duorum latronum; & ampulla unguenti, quo Chriſtus inunctus fuit, & alia multa miraculorum nomine celebrata; quæ a Conſtantino M. ibi depoſita, Theodoſius M. in locum tutiorem tranſtulit.* Φορὸς vero, cum acuto in ultima, commodus, ſecundus; & de vento dicitur. *Videns ſecundum hoſtibus ac proſperum flare ventum, ſuis vero difficilem navigationem futuram ventis adverſis, & mari fluctibus vehementer agitato: hærebat primo anceps animi, & quid conſilii caperet incertus.*

Φορωνεύς. Phoroneus. Nomen proprium. Et Phoronus. [Itidem] nomen proprium.

Φορτία. Onera. Sarcinæ. *Omnes igitur ſar-*

1 Ἀναβαλλομ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Eccleſiaz.* pag. 727. (487. Ed. Baſ. P.)

2 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 257. (168. Ed. Baſ. P.) Vide etiam ſupra v. Μεγαίνετος.

3 Φοινίκων] Potius, Φοινικῶν. A Φοινικοῦς.

4 Φορμοφόρος ἦν Πρωτ.] Vide Nos ſupra ad v. Κοτύλη.

5 Δημόσιος] MS. A. melius, δημοσίων.

6 Κάτωθεν τοῦ φόρου —— ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου] Hæc leguntur etiam apud Codinum *de Orig. CPolit.* pag. 17.

7 Σταυροὶ] Editt. Baſil. & Genev. male, στρατηγοί. At Editt. Mediol. & Aldina itemque MSS. σροὶ: quæ eſt abbreviatio vocis σταυροί.

8 Ἀσφαλισθέντα] Sic habent 3 MSS. Pariſ. itemque Codinus loco laudato: quæ procul dubio vera lectio eſt. Priores vero Editt. corrupte habent, ἀφανισθέντα: qua lectione deceptus Caſaubonus, monumenta ſacra ſupra memorata a Theodoſio e medio ſublata & deleta eſſe contra Baronium contendit, *Exercit.* XIV. *cap.* XVI.

9 Τοῖς ἐναντίοις ὁρ.] Fragmentum hoc legitur apud Polyb. *lib.* I. *cap.* LX.

φέροντο φορτία ἀγόμενοι, ἔθεσαν ἐν μέσῳ. εἶτα τοῖς τοῦ λιβάνου κλάδοις πῦρ ἀνάψαντες, τῇ Σκυθικῇ φωνῇ βάρβαρα ἄττα ῥημάτια ὑπεψιθύριζον.

Φορτίς. ἡ ἀγώγιμος. ἡ πεφορτισμένη.

Φορτικῶς. ἐπαχθῶς. ἐπιπλάστως.

Φόρτος. ἡ χλεύη. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ἔπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύγοιμεν ἄν.

τουτέστι, τὴν χλεύην.

Φορύνω. μολύνω.

Φορύξαντες. πλύναντες.

Φορυτός. [1] Ἀριστοφάνης·

Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.

τουτέστι, φρύγανον. σχοινίον. δέσμην χόρτου συρφετώδους. καὶ φορυτῷ, φρυγανώδει ἀκαθαρσίᾳ. συρφετώδει. χορτώδει.

Σὺν δ' [2] ἄμυδις φορυτόν τε, καὶ ἴτνια [3] λήμματ' ἀείρας.

διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἢ, ψιαθῶδες πλέγμα, ἐν ᾧ τοὺς στάχυας ἐμβάλλουσιν. ἢ ἐκ φρυγάνων στρωμνήν. [4] Ἀριστοφάνης·

Δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω

Ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φερόμενος.

οἱ γὰρ καλῶς δεσμούμενοι κέραμοι δυσχερῶς κλῶνται.

Φοσάτον. [5] ὁ στρατός. τὸ στρατόπεδον.

Φόσιρις. [6] ὄνομα κύριον.

Φουάλικλον. εἶδος παιδιᾶς.

Φούριος Κάμιλλος, Δικτάτωρ, ἐν πολέμοις ἀριστεύσας, τῷ τοῖς ἀρίστοις παρομαρτοῦντι περιπίπτει φθόνῳ. αἰτίαν γὰρ διὰ πρός τινων ἐπὶ παρανόμῳ διανεμήσει τῆς λείας ἀναδεξάμενος, φυγὰς ἐκπίπτει τῆς πόλεως, θεοὺς ἵστορας, ὑπὲρ ὧν ἀδίκως ἐπεπόνθει, ποιούμενος.

Φοῦρκα. παρὰ Ῥωμαίοις δίδυμον ξύλον.

Φοῦρνος. πνιγεύς. ὁ κλίβανος. ὅπου οἱ ἄνθρακες συμπνίγονται.

Φῶ. εἴπω.

Φωγύνω. τὸ φρύγω.

Φῶδον. τὸ [7] ἐν χειμῶνι καῦμα. καὶ [8] φῴδων, φλυκταινῶν. Ἐκ βαλανείου δὲ, διὰ τὸ τοὺς πένητας ἀποροῦντας ἐνδυμάτων, διὰ τὸ ψῦχος ἐν βαλανείοις καθεύδειν, καὶ φλυκταίνας ποιεῖν.

Φώζω. τὸ καίω.

Φώϊδες. αἱ ἀπὸ τῆς φλογὸς φλύκταιναι.

Φωκαέων ἀρά. [9] Φωκαεῖς γὰρ καταλιπόντες τὴν πόλιν ἐν τῇ ὑπὸ [10] Ἄργου πολιορκίᾳ, ὥρμησαν ἐπ' Ἰταλίας, μύδρους εἰς τὴν θάλασσαν βάλλοντες, καὶ ἐπαρασάμενοι, μὴ πρότερον ὑποστρέψειν εἰς τὴν ἑαυτῶν, ἢ τούτους ἀνενεχθῆναι.

cinas, quas ſecum tulerant, in medio p[illegible]*runt. Deinde accenſis thuris ramis, Scyth*[illegible]*a lingua barbaras quaſdam voces muſſarunt.*

Φορτίς. Oneraria navis. Onuſta navis.

Φορτικῶς. Moleſte. Odioſe. Ficte.

Φόρτος. [Onus. Res moleſta & odioſa.] Irriſio. Ariſtophanes *Pluto: Deinde irriſionem quoque effugiemus.*

Φορύνω. Polluo. Fœdo. Contamino.

Φορύξαντες. Qui laverunt. [Qui fœdarunt, & contaminarunt.]

Φορυτός. Cremia. Quiſquiliæ. Funiculus [ex materia miſcella, velut ſtramine, vitilibus, &c. plexus.] Faſciculus herbæ aridæ, aliuſque materiæ miſcellæ. Et φορυτῷ, quiſquiliis, veluti cremiis, herba arida, aliaque materia miſcella. [Callimachus:] *Una autem pariter ſtramenta & ſtercorea purgamenta ſuſtulit.* Scribitur autem per ο [in ſyllaba prima.] Vel, vas ex viminibus aliave materia contextum, in quod ſpicas injiciunt. Vel, torus ex cremiis & ſtramentis exſtructus. Ariſtophanes: *Da mihi funiculum ſtramineum, ut eum colligatum feram, velut teſtam; ne confringatur, dum portatur.* Teſtæ enim bene colligatæ difficulter franguntur.

Φοσάτον. Exercitus. Caſtra. [Foſſa.]

Φόσιρις. Phoſiris. Nomen proprium.

Φυάλικλον. Phualiclum. Ludi genus.

Φύριος Κάμιλλος. Furius Camillus, Dictator, re in bellis præclare geſta, invidiam, quæ ſummos quoſque viros comitari ſolet, incurrit. Accuſatus enim a quibuſdam, quaſi prædam non recte diſtribuiſſet, in exilium pulſus eſt, Deos injuriæ ſibi illatæ teſtes invocans.

Φοῦρκα. Furca. Vox Latina.

Φοῦρνος. Furnus. Clibanus. [Item, locus,] in quo prunæ exſtinguuntur.

Φῶ. Dicam.

Φωγύνω. Frigo. Torreo.

Φῶδον. Calor, vel æſtus in hyeme. Et φῴδων, puſtularum. Ἐκ βαλανείου vero [Comicus addit; quia pauperes propter veſtium inopiam frigore coacti in balneis dormiunt: unde ipſis puſtulæ.

Φώζω. Uro. Comburo. Cremo.

Φώϊδες. [Et contracte, φῷδες.] Puſtulæ, quæ ignis ardore excitantur.

Φωκαέων ἀρά. Phocaenſium imprecatio. Phocaenſes, cum urbem ſuam ab Harpago obſeſſam dereliquiſſent, Italiam petierunt, ferreis maſſis in mare conjectis; addita imprecatione, ſe non prius in patriam reverſuros eſſe, quam maſſæ illæ emerſiſſent.

1 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 415. (297. Ed. Baſ. P.)
2 Σὺν δ' ἄμυδις φορ] Eſt verſus Callimachi, ut docet vetus interpres Comici ad *Veſp.* pag. 490. & ex eo Noſter ſupra v. Ἴτνια.
3 Λήμματα] Scribe, λύματα: ut recte habet Scholiaſtes Ariſtoph. loco laudato, & Noſter v. Ἴτνια.
4 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 415. (297. Ed. Baſ. P.)
5 Φοσάτον] Rectius, φοσσάτον, per duplex σ. Vide Dufrenium in *Gloſſ. Græco.*
6 Φόσιρις] Infra, φώσιρις.

7 Τὸ ἐν χειμῶνι καῦμα] Eſt interpretatio obſcura & ſuſpecta. Melius autem & clarius vocem hanc alii Grammatici exponunt; quos vide.
8 Φῴδων, φλυκταινῶν. Ἐκ βαλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 56. (28. Ed. Baſ. P.)
9 Φωκαεῖς γὰρ καταλιπ.] Hiſtoriam narrat Herodotus l. 1. p. 42, 43. unde Noſter hæc deſcripſit.
10 Ὑπὸ Ἄργου] Scribendum eſt, ὑπὸ Ἁρπάγου, auctore Herodoto: ut Portus etiam monuerat.

Φωκᾶς. ὄνομα κύριον.

Φωκαία. ἡ ἐκ τῆς Φώκης. καὶ Φώκεα [1] χώρα. Φωκεὸς δὲ, ὄνομα τόπου.

Φωκέως. Φανοτέως. ὁλοσχερέστεροι Φωκεῖς· ἐπὶ μέρους δὲ, Φανοτεῖς.

Φώκεια, ὄνομα πόλεως.

Φώκη. δύσοδμον ζῶον θαλάττιον. [2] Ἀριστοφάνης· Φώκης δ' ὀσμὴν εἶχε.

Φωκίωνος. ὄνομα κύριον. ζήτει περὶ τούτου ἐν τῷ Φρύνων.

Φῶκος. ὄνομα κύριον. καὶ παροιμία· Φώκου ἔρανος. κατὰ τῶν εὐωχίας συναγαγόντων ἐπὶ τῷ ἑαυτῶν κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἐράνους συνῆγε, καὶ ἑστιῶν τοὺς μνηστῆρας, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν τὸν Φῶκον. Φωκὸς δὲ, ὀξυτόνως, ἀγγεῖόν τι.

Φωκυλίδης, Μιλήσιος, Φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. ἦν δὲ ἑκάτερος μετὰ χμζ'. ἔτη τῶν Τρωϊκῶν, ὀλυμπιάδι γεγονότες νθ'. ἔγραψεν ἔπη, καὶ ἐλεγείας. Παραινέσεις, ἤτοι Γνώμας· ἅς τινες Κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δὲ ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλεμμένα.

Φωλάδι. ἐμφωλευούσῃ. καὶ Φωλάδος, σπηλαίου κρυπτοῦ. Βάβριος·

Φρίξας [3] δὲ χαίτην, ἔκθορε Φωλάδος κοίλης.

Φωλάς, εἶδος νόσου. σημαίνει δὲ τὴν κατοικίδιον ὄρνιν, τὴν ἐπωάζουσαν, καὶ [4] κλωσσοῦσαν.

Φωλεὰ, καὶ Φωλεία. ἐκ τοῦ Φωλεύω.

Φωλεόν. [5] τὸ παιδευτήριον Ἴωνες. ὅθεν ἀποφώλιοι, ἀπαίδευτοι. σημαίνει δὲ καὶ τὴν καταδύσιν τῶν ὄφεων.

Φωλέουσι. κρύπτουσι.

Φωλήτοροι. [6] οἶκοι συμποσιακοί.

Φωλίς. [7] καὶ Φωλιδωτός.

Φῶμεν. εἴπωμεν. λέξωμεν. ἐροῦμεν.

Φωνασκεῖν. εὐφωνίαν ἀσκεῖν. καὶ Φωνασκικὸν βούκινον. Ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τὸ τῶν Φωνασκούντων γένος ἦν πανταχόθεν ἀνιχνευόμενον.

Φωνεῖν. λέγειν.

Φωνήν. εἶδος [8] ἡ Φωνὴ τοῦ ψόφου. ἔστι δὲ Φωνὴ, πλῆξις ἀέρος, ἢ ἀὴρ πεπληγμένος. οὐ γὰρ πᾶς ψόφος Φωνή· ὥσπερ οὐδὲ ὁ ἐκ τῶν ἀψύχων, οἷον κυμάτων, ἢ ἀνέμων γινόμενος· ἀλλ' ἐμψύχου τινὸς ψόφος ἐστὶν ἡ Φωνή. οὐ μὴν δὲ πᾶς ψόφος ἐμψύχου

Φωκᾶς. Phocas. Nomen proprium.

Φωκαία. Phocæa. Sive, quæ eſt ex Phoce. Et Φωκαία χώρα, Phocæa regio. Phoceus vero, nomen loci.

Φωκέως. Phocenſis. [Et] Φανοτέως, Phanotenſis. Nomen generale eſt Phocenſes: at particulare, Phanotenſes.

Φώκεια. Phocea. Nomen urbis.

Φώκη. Phoca. Animal marinum, tetrum odorem ſpirans. Ariſtophanes: *Phocæ vero odorem habebat.*

Φωκίωνος. Phocionis. [Genitivus, a recto, Φωκίων, Phocion.] Nomen proprium. Quære de hoc in voce Φρύνων.

Φῶκος. Phocus. Nomen proprium. Et proverbium: Phoci convivium collatitium. Dicitur in eos, qui convivia ſuo ipſorum malo inſtituunt. Phocus enim quidam, cum filiam haberet nubilem, quam multi ambibant, ſymbolas collegit, & procos convivio excipiens, *nuptias* diſtulit. Illi i[illegible] irati Phocum in convivio interfeceru[illegible] κὸς vero, cum acuto in ultima, v[illegible] dam [ita dictum.]

Φωκυλίδης. Phocylides, Mileſius, [illegible]phus, æqualis Theognidis. Uterque vero [illegible]nis DCXLVII. poſt bellum Trojanum v x[illegible] nati Olymp. LV. Scripſit carmina Heroica, & Elegias. Præcepta, ſive Sententias; quas Κεφάλαια inſcribunt. Sunt autem ex carminibus Sibyllinis ſurrepta.

Φωλάδι. In luſtro, ſive ſpelunca deliteſcenti. Et Φωλὰς, latibulum, ſpelunca. Babrius: [*Leo*] *autem horrentibus jubis ex cavo latibulo proſiluit.*

Φωλάς. Pholas. Genus morbi. Significat etiam gallinam ovis incubantem & glocitantem.

Φωλεὰ, & Φωλεία. A verbo Φωλεύω, in ſpelunca deliteſco.

Φωλεόν. Sic Iones ſcholam, ſive ludum literarium vocant. Hinc ἀποφώλιοι, indocti. Significat item latibulum ſerpentum.

Φωλέουσι. Tegunt. Occultant.

Φωλήτοροι. Domus, ubi convivia habentur.

Φωλίς. Squama. Et Φωλιδωτός, ſquamatus.

Φῶμεν. Dicamus. Dicemus.

Φωνασκεῖν. Vocem exercere. Et Φωνασκικὸν βούκινον, bucinum, ſive inſtrumentum, quo ad vocem formandam utuntur. Sub Theodoſio Imperatore genus phonaſcorum ubique inveſtigabatur.

Φωνεῖν. Loqui. Dicere. Vocare.

Φωνήν. Vocem. Vox eſt ſpecies ſoni. (Eſt autem vox percuſſio aeris, vel, aer percuſſus.) Non enim omnis ſonus eſt vox; quemadmodum neque rerum inanimarum, ut fluctuum, aut ventorum: ſed rei animatæ ſo-

1 Φώκεα] Scribe, Φωκαία.
2 Ἀριστοφάνης] *Veſpis*, pag. 504. (348. Ed. Baſ. P.)
3 Φρίξας δὲ χαίτ.] Vide infra v. Φριξότριχα, ubi fragmentum hoc Babrii auctius legitur.
4 Κλωσσοῦσαν] Rectius. κλώζουσαν.
5 Φωλεόν] Eſt accuſativus, a recto, Φωλεός. Confer Noſtrum ſupra, v. Ἀποφώλιοι.

6 Φωλήτοροι] Heſychius & Pollux, φωλητήρια.
7 Φωλίς. καὶ Φωλ.] Supra ſuo loco recte, φολὶς, & φολιδωτὸς, per ο in ſyllaba prima.
8 Εἶδος ἡ φωνὴ τοῦ ψ.] Totum hunc articulum Suidas excerpſit ex Joanne Philopono in lib. II. Ariſtot. *de An.* L. 7. b. & L. 8. a. b. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

Φωνή· οὔτε ὁ διὰ χειρῶν κρότος, οὐδὲ τὸ χρέμψασθαι, οὔτε τὸ βῆξαι. Φωνὴ γάρ ἐστιν ἐμψύχου ψόφος, διὰ τῶν φωνητικῶν γινόμενος μορίων· οἷον πνεύμονός τε, καὶ τῶν ἀναπνευστικῶν μορίων, καὶ τῆς τραχείας ἀρτηρίας, καὶ τῆς φάρυγγος. καὶ οὐδὲ διὰ τούτων ὁπωσοῦν τοῦ ψόφου γινομένου (διόπερ οὐδὲ ὁ βήττων λέγεται φωνεῖν.) ἀλλ' ὅταν μετὰ φαντασίας [1]σωματικῆς ταῦτα κινηθῇ, τότε ὁ γινόμενος ὑπὸ τούτων ψόφος φωνὴ καλεῖται. τρία δὲ ταῦτα θεωρεῖται περὶ τὴν τοῦ ἀνθρώπου φωνήν· ῥυθμὸς, ἁρμονία, λέξις. ἔχει δὲ ὁ μὲν ῥυθμὸς περὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφωνήσεως τὸ μακρὸν καὶ τὸ βραχύ. διὸ καὶ τῶν φωνηέντων τὰ μὲν ἐν πλείονι χρόνῳ ἐκφωνούμενα, μακρὰ ὠνόμαζον· τὰ δὲ ἐν ἐλάττονι, βραχέα. ἐκ δὲ τῆς τούτων πρὸς ἄλληλα συνθέσεως τὸ εὔρυθμον τῶν ἐπῶν γίνεται. ἡ γὰρ ἁρμονία περὶ τὴν τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος συμμετρίαν ἔχει. ἡ δὲ λέξις περὶ τὴν διατύπωσιν τῶν συλλαβῶν, ἐξ ἧς ἡ τῶν λεγομένων σημαίνεται ἔννοια. ἐπεὶ οὖν ταῦτα μὲν ἔχει κυρίως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φωνή· μιμοῦνται δέ πως ταῦτα καὶ τὰ μουσικὰ ὄργανα· διὰ τοῦτο λέγεται κατ' ἀναλογίαν καὶ αὐτὰ φωνεῖν. διακρίνουσι δὲ τὴν φωνὴν ἀπὸ τοῦ ψόφου διχῶς· ἔκ τε τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως, ὅτι ἡ φωνὴ γίνεται, τοῦ εἰσπνευσθέντος ἀέρος ἐκθλιβομένου τῇ συστολῇ τοῦ θώρακος, κατὰ τὴν ἐνυπάρχουσαν αὐτῷ [2]ψυχικὴν δύναμιν, καὶ προσπίπτοντος τῇ τραχείᾳ ἀρτηρίᾳ, καὶ τῷ ἐναπειλημμένῳ ἐν αὐτῇ ἀέρι· ὃς τῇ ἀθρόᾳ πληγῇ ἄθρυπτος ἀποπαλλόμενος ἀεὶ τύπτει τὸν προσεχῆ ἀέρα ἕως τῆς ἀκοῆς. ἔστι γὰρ τὸ μὲν ἀχανὲς τοῦ στόματος τὸ μέχρι τῆς ῥίζης τῆς γλώττης, φάρυγξ. ἐκεῖθεν δύο ἀγγεῖα φέρονται· τὸ μὲν ἐπὶ τὸν θώρακα, καὶ καλεῖται τραχεῖα ἀρτηρία· τὸ δὲ ἕτερον πρὸς τῷ τένοντι ἐπὶ [3]τὴν γαστέρα, καὶ καλεῖται οἰσοφάγος. γίνεται δὲ διὰ τῆς τραχείας ἀρτηρίας ἡ πάροδος τοῦ πνεύματος, ἤ, τε κατὰ τὴν [4]εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν· ὅπερ τῷ εἰρημένῳ τρόπῳ [5]ἐκπνεόμενον ποιεῖ ψόφον, ὃς καλεῖται φωνή· ὅταν μετά τινος σημαντικῆς φαντασίας γίνεται. ἐκ μὲν οὖν τοῦ τρόπου τῆς γενέσεως ταύτῃ διαφέρει ἡ φωνὴ τῶν ἄλλων ψόφων. ἐκ δὲ τοῦ τέλους, ὅτι ἡ φωνὴ καθ' ὁρμήν τινα τοῦ ζώου γίνεται, [6]καὶ πρὸς σημαίνει τι. διὸ καὶ μετὰ φαντασίας. διὸ καὶ οἱ τῶν ἀλόγων ψόφοι φωναί. καὶ γὰρ ὁ κύων, ὁπηνίκα φαντασίαν ἔχει τοῦ ἀλλοτρίου, ὑλακτεῖ· ὅταν δὲ τοῦ οἰκείου, σαίνει. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων ὡσαύτως σημαντικαὶ φωναί εἰσι τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ διαθέσεων. καὶ γὰρ τροφῆς ὀρεγόμενα, ἢ ἄλλου τινὸς, κέχρηται τῇ φωνῇ.

nus eſt vox. Non tamen omnis ſonus rei animatæ eſt vox; ut neque plauſus, qui manibus editur, neque ſcreatus, neque tuſſis. Vox enim ſonus eſt animalis, qui per partes inſtrumentales vocis editur; ut pulmones, & reliquas partes reſpirationem adjuvantes, & aſperam arteriam, & guttur. Ac ne per hæc quidem inſtrumenta ſi quomodocunque ſonus edatur: neque enim tuſſiens vocem edere dicitur: ſed cum iſta inſtrumenta mota fuerint cum phantaſia quadam aliquid ſignificandi, tunc qui per hæc editur ſonus, vox vocatur. Tria autem hæc in hominis voce ſpectantur, rhythmus, harmonia, dictio. Ex his rhythmus in pronuntiationis tempore longum & breve habet. Quare etiam vocales, quæ longiore temporis intervallo pronuntiantur, longas vocarunt; quæ vero breviore, breves. Ex harum autem inter ſe compoſitione verſuum concinnitas naſcitur. Harmonia enim acutum & grave in voce temperat. Dictio autem verſatur in ſyllabarum formatione, qua eorum, quæ dicuntur, ſententia ſignificatur. Cum igitur hæc proprie vox hominis habeat, & ea ipſa aliquo modo inſtrumenta muſica imitentur, ideo & ipſa certa quadam ratione vocem edere dicuntur. Vocem autem a ſono bifariam diſcernunt: & ratione ortus, [& finis. Ratione ortus:] quia vox formatur, cum aer attractus contractione pectoris exprimitur, ſecundum inſitam ipſi facultatem ſonum edendi, iſque incidit in aſperam arteriam, & aerem in ea concluſum: qui ſubito ictu evibratus perpetuo ferit aerem contiguum uſque ad auditum. Hiatus enim oris, qui ad radicem uſque linguæ pertingit, *fauces* dicitur. Inde duo vaſa feruntur; alterum ad pectus, & vocatur *aſpera arteria:* alterum juxta tendonem ad ventrem, & dicitur *gula*. Per aſperam arteriam tranſit ſpiritus, dum attrahitur & expiratur: iſque dum modo ante dicto expiratur, ſonum facit, qui *vox* dicitur; quoties nempe fit cum phantaſia quadam aliquid ſignificandi. Sic igitur ratione ortus *vox* differt a reliquis ſonis. Ratione *finis* vero [differt,] quia vox fit per appetitionem quandam animantis, ad aliquid ſignificandum: & proinde, cum phantaſia quadam. Hinc etiam brutorum ſoni ſunt voces. Nam canis, oblata ipſi ſpecie hominis alieni, latrat: contra noto abblanditur. Pariter etiam in reliquis animalibus voces indicant facultates & affectiones animales. Etenim cum cibum appetunt, vel aliquid aliud, voce utuntur.

Φωνή. Ζήτει ἐν τῷ Ἀόρατον.

Φωνή. Vox. Quære in voce Ἀόρατον.

Φωνή. Περὶ πρώτης φωνῆς ζήτει ἐν τῷ Βεκκεσέληνε.

Φωνή. Vox. De prima voce quære in voce Βεκκεσέληνε.

Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ. Ζήτει ἐν τῷ Τροχός.

Φωνὴ τῆς βρ. *Vox tonitru tui in rota.* Quære in v. Τροχός.

1 Σωματικῆς] Scribe, σημαντικῆς: ut habet Philoponus.
2 Ψυχικήν] Philoponus rectius, ψοφητικήν.
3 Ἐπὶ τὴν γαστέρα] Hæ 3 voces in prioribus Editt. deſunt, quas ex Philopono ſenſus ſupplendi gratia loco huic addidi.
4 Εἰσπομπὴν καὶ τὴν ἐκπομπήν] Philoponus, εἰσπνοὴν καὶ τὴν ἐκπνοήν.
5 Ἐκπνεόμενον] Sic Philoponus. At priores Editt. minus recte, partim ἐμπνεόμενον; partim, ἐμπνευόμενον.
6 Καὶ πρὸς σημαίνει τι] Reſcribe ex Philopono, πρὸς τὸ σημαίνειν τι.

Φωνὴ καὶ κραυγὴ, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, ἡ τῆς ψυχῆς προθυμία. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα. καὶ Φωνήεις, ὁ Φωνητικός.

Φώνημα: τὸ Φθέγμα.

Φῶνος. ὁ μεγαλόφωνος.

Φωνῶ. αἰτιατικῇ.

Φώρ. ὁ κλέπτης. ἡ δοτικὴ, τῷ Φωρί.

Φωραθείς. εὑρεθείς. γνωσθείς. Πάμφιλος δανειστὴς [1] παρὰ Ἀριστοφάνει ὃς Φωραθεὶς ἐπ' αὐτοφώρῳ κατελύθη.

Φωρᾶν. ἐρευνᾶν. ἐκζητεῖν.

Φῶρας. λῃστάς. ἀπὸ [2] τοῦ τὴν Φώραν ἐρευνῆσαι.

Φωράσας. διερευνήσας. καταλαβών. καὶ Φωράσω, εὕρω, θεωρήσω, ἐρευνήσω. καὶ Φωράσαι.

Φώρια. λαθραῖα. λῃστήρια. ἡ κλοπιμαῖα πράγματα.
——— Ἐπήλυσιν ὄφρ' ἀλέοιτο
Φώριον. ———
Καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·
Φώρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα.
καὶ Φωρεία, ἐπὶ τῆς λῃστείας ταῦτα εἴληπται. καὶ Φώριον, τὸ κλέμμα.

Φωριαμός. κιβωτός. παρὰ τὸ Φώριον δεκτικὴν εἶναι. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς παρὰ τὰ Φάρη· ἐπειδὴ πρὸς Φυλακὴν τούτων παρεσκεύαστα. Φαρμός, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω, Φωρμός, (ὡς θάκος, θῶκος) καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, Φωριαμός.

Φῶρος. κατάσκοπος.

Φώς: ὀξυτόνως. ὁ ἄνθρωπος. [3] Φῶς δὲ, περισπωμένως, ὅπερ ἐστὶν ἐνέργεια καὶ τελειότης τοῦ δυνάμει διαφανοῦς. τὸ δὲ Φῶς οὐδενὶ ἄλλῳ κρίνεται, ἢ τῇ ὄψει. Φῶς οὖν, ἡ τοῦ διαφανοῦς ἐνέργεια, καθὸ ἐστὶ διαφανές. τουτέστι, τὸ εἶδος καὶ ἡ τελειότης αὐτοῦ. δυνάμει γὰρ ὄντος τοῦ διαφανοῦς, ἐπιγενόμενον τὸ Φῶς, καὶ εἰδοποιῆσαν καὶ τελειῶσαν αὐτὸ, ἐποίησεν ἐνεργείᾳ διαφανές. τὸ δὲ οὔτε σῶμα ἐστὶν, οὔτε κατ' ἐκπομπὴν σωμάτων τινῶν γίνεται. πῶς γὰρ οἷόν τε ἦν ἀναβλέψαντας ἡμᾶς ἀθρόον τοῦ οὐρανοῦ ἀντιλαβέσθαι. πῶς γὰρ οἷόν τε ἐστὶν ἀχρόνως [4] σώματος τοσαύτην κινηθῆναι διάστασιν. δέδεικται γὰρ δύο ζωδίων [5] διάστημα εἶναι· καὶ τριπλασιεφέβδομός ἐστιν ἡ περίμετρος τῆς διαμέτρου. ἔστι δὲ τὸ ἀπὸ τοῦ κέντρου τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου. δῆλον οὖν, ὡς τῆς ὅλης διαμέτρου τέσσαρα ἐχούσης ζώδια, καὶ πρὸς, (ἐπειδὴ ἡ περίμετρος δώδεκα ἔχει) τὸ ἥμισυ τῆς διαμέτρου δύο ἂν ἔχοι ζώδια, καὶ πρός. πῶς οὖν οἷόν τε σῶμα τοσοῦτον ἀχρόνως κινηθῆναι διάστημα; αὕτη οὖν ἡ ὀξυτάτη τῶν κινήσεων,

Φωνὴ καὶ κρ. Vox & clamor in divina Scriptura vocatur animi promptitudo. *Voce mea ad Dominum clamavi.* Et Φωνήεις, vocalis.

Φώνημα. Vox. Dictum.

Φῶνος. Vocalis.

Φωνῶ. Accuſativo [interdum jungitur, & ſignificat, Voco.]

Φώρ. Fur. Dativus, Φωρί. Furi.

Φωραθείς. In aliquo facinore deprehenſus. Cognitus. Pamphilus fœnerator apud Ariſtophanem: qui in manifeſto peculatu deprehenſus, magiſtratu motus eſt.

Φωρᾶν. Scrutari. Inveſtigare. [Deprehendere.]

Φῶρας. Fures. Latrones. A verbo Φωρᾶν, ſcrutari, inveſtigare.

Φωράσας. Scrutatus. Perſcrutatus. Qui deprehendit. Et Φωράσω, deprehendam, ſcrutabor, inveſtigabo.

Φώρια. Furtiva. Clandeſtina. Res furtivæ. *Invaſionem ut caveret furtivam.* Et in Epigrammate: *Furtivi enim concubitus legitimis ſunt dulciores.* Et Φωρεία, furtum, latrocinium. Et Φώριον, furtivum.

Φωριαμός. Arca. Scrinium. Sic dictum a Φώριον, i.e. furtivum: quod nempe res furtivæ in eo recondi poſſint. Herodianus vero deducit a Φάρη, i.e. veſtes: quod nempe Φωραμὸς factus ſit, ut veſtes in eo aſſerventur. [Sic autem formatur. A Φάρος fit] Φαρμός, & verſo α in ω, Φωραμὸς, (ut θάκος, θῶκος) & addito ι, Φωριαμός.

Φῶρος. Speculator. Explorator.

Φώς. Cum acuto. Vir. At Φῶς, cum circumflexo, lumen. Id autem eſt actus & perfectio ejus, quod eſt facultate perſpicuum. Lumen autem nulla alia ratione dijudicatur, quam viſu. Lumen igitur eſt actus perſpicui, quatenus eſt perſpicuum; hoc eſt, forma & perfectio ejus. Cum enim facultate ſit perſpicuum, lux accedens, poſtquam id informavit & perfecit, actu perſpicuum facit. Hoc autem neque corpus eſt, neque per aliquorum corporum emiſſionem fit. Quomodo enim fieri poſſet, ut, ſuſpicientibus nobis, viſus noſter ſtatim ad cœlum uſque pertingeret? Aut quomodo fieri poteſt, ut corpus aliquod ſine ullo temporis intervallo per tantum ſpatium feratur? Demonſtratum enim eſt, a terra ad cœlum uſque eſſe duorum ſignorum intervallum. Et circumferentia diametri eſt ter ſeptupla. A centro autem dimidium eſt diametri. Manifeſtum vero eſt, cum tota diameter quatuor contineat ſigna, & amplius, (circumferentia enim duodecim continet) dimidium diametri habere duo ſigna & amplius. Quomodo igitur fieri poteſt, ut cor-

1 Παρ' Ἀριστοφάνει] Locus Ariſtophanis, ad quem Suidas reſpexit, exſtat in *Pluto*, pag. 19.

Ὁ Πάμφιλος δ' οὐχὶ διὰ τοῦτον κλαύσεται;

Vide ibi Scholiaſtam.

2 Ἀπὸ τοῦ τὴν Φώραν ἐρευνῆσαι] Scribendum, ἀπὸ τοῦ Φωρᾶν, τὸ ἐρευνῆσαι: ut Portus etiam monuit.

3 Φῶς δὲ, περισπωμένως, ὅπερ ἐστ. ——— ὀξυκινητότατα ὑπετίθεντο]

Hæc omnia ſunt verba Joannis Philoponi in lib. 11. Ariſtot. *de An.* K. 3. b.

4 Σώματος] Scribendum eſt, σῶμά τι: ut Portus etiam monuit.

5 Διάστημα εἶναι· καὶ τριπλ.] Locum hunc mutilum ex Philopono ſic ſupplebis: Διάστημα εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς γῆς μέχρι τοῦ οὐρανοῦ. ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ κέντρου ἐπὶ τῇ τοῦ ζῳδιακοῦ περιφερεῖ καὶ τριπλασιεφέβδομος, &c.

λέγω δὲ ἡ τῆς ἀπλανοῦς, ἐν δύο ὥραις τὸ ἑκτημόριον τοῦ παντὸς, λέγω δὴ τὰ δύο ζῴδια, κινεῖται. πῶς οὖν οὐκ ἄλογον τὰ ἐκπεμπόμενα σώματα, τὰ ἐκ τῶν ὄψεων, καὶ τῆς ἀπλανοῦς ὀξυκινητότερα ὑποτίθεσθαι; καὶ πλεῖστα ἕτερα ἄλλα περὶ φωτὸς, ὅτι μή ἐστι σῶμα, λογίζεται, ἃ παρήκαμεν διὰ ἀπειρίαν· ἅ τις ζητησάτω. Φῶς, καὶ ἡ θεία κηδεμονία. Δαβίδ· Καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ. Πᾶν σῶμα τὴν τοῦ φωτὸς δεχόμενον ἐνέργειαν, εἰ περιπέσοι λεῖόν τι καὶ στιλπνὸν σῶμα, [1]δρᾶν αὐτὸ οὕτως, ὥστε καὶ αὐτὸ τὴν ὁμοίαν ἐνέργειαν ἀντιπέμπειν· ὥσπερ ἐν ἀργύρῳ, καὶ ἐν τοῖς ἐσόπτροις, καὶ ἐν ὕδασι, καὶ ἐν ἄλλοις πλείστοις. διὰ τοῦτο ἡ σελήνη, δεχομένη τὸ τοῦ ἡλίου φῶς, φωτίζει τὰ τῇδε. καὶ τοῦτο φαμὲν φωτὸς ἀντανάκλασιν, τὴν ἀπὸ τῶν δεχομένων καὶ δυναμένων ὁμοίαν ἐνεργεῖν ἐνέργειαν.

Φωσθονία. ὄνομα μιᾶς τῶν Ἀλκυονίδων. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀλκυονίδες.

Φωσφόρος. ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων. ὁ ἥλιος.

Φωσώνιον.[2] λινοῦν τι. ἤτοι σινδόνιον. ἢ καὶ τὸ ἱστίον τῆς νεὼς πεφυσημένον. ἢ [3]προσώπου τὸ ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ὃ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται [4]ὀράριον.

Φώσωνος. τοῦ ἀρμένου.

Φώσωρις.

Φῶτα. ἄνδρα. Οὐ [5]γὰρ μόνον ὁ μέγας κίνδυνος ἄναλκιν οὐ φῶτα λαμβάνει, ὡς λέγει Πίνδαρος. ἀλλὰ καὶ ὁ μέγας ἀνὴρ οὐδένα μικρὸν ἀγῶνα προσίεται. ἀλλ' ὅπου φυγάδες ἄλλοι δι' ἀνανδρείαν ἀποδιδράσκουσιν, ἐνταῦθα καταβαίνει παραβαλλόμενος, ἔνθ' ἀρετὴ ἀνδρῶν διαείδεται, κατὰ τὸν Ποιητήν.

Φωταύγεια. ἡ λαμπρότης. καὶ Φωταυγής.

Φωτεινός. ὄνομα κύριον.

Φωτίζειν. αἰτιατικῇ. εἰς φῶς ἄγειν. ἐξαγγέλλειν. Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι νομίσαντες ἤδη τὸν καιρὸν παραδιδόναι φωτίζειν τὸ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπόρρητον.

Φράβιτος. οὗτος στρατηγὸς ἦν τῆς ἀνατολῆς. ὃς ἀκμάζων τὴν ἀρετὴν, ἐνόσει τὸ σῶμα, τῆς ψυχῆς ὑγιαινούσης πλέον. καὶ τό γε σῶμα διαλυόμενον ἤδη καὶ ἀποκολλώμενον εἰς τὴν λύσιν συνειρόμενος καὶ συνέπλεκεν εἰς πῆξίν τινα καὶ ἁρμονίαν, ὅπως ἂν ἀρκέσειεν τοῖς καλοῖς. ὃς τοὺς λῃστὰς ῥᾳδίως [6]συνεῖλεν, ὥστε μικροῦ καὶ τὸ ὄνομα τῆς λῃστείας ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων ἐκπεσεῖν. ἦν δὲ Ἕλλην τὴν θρησκείαν.

Φράγγοι. Γερμανικοί.

Φράγματα. ἀσφαλίσματα. ἐν [7]Ἐπιγράμματι·

——Τὰ δ' ὀκτάρριζα μετώπων

pus ſine ullo temporis intervallo per tantum ſpatium feratur? Hic igitur celerrimus motus (dico autem ſphæræ fixæ) duabus horis ſextam partem hujus Univerſi, hoc eſt, duo ſigna conficit. Nonne igitur abſurdum eſt, corpora, quæ ex oculis emittuntur, ſphæra fixa celeriora ſtatuere? Et plurimis aliis argumentis probat, lucem non eſſe corpus; quæ propter eorum multitudinem prætermiſimus. Ea autem quivis quærat. † Lux item divina providentia dicitur. David: *Et lux oculorum meorum non eſt mecum.* † Si corpus quoddam a lumine illuſtretur, & lumen in læve aliquod & ſplendidum corpus incidat, fit, ut & ipſum lumen remittat: ut in argento, & ſpeculis, & aqua, & aliis plurimis fit. Propterea Luna, Solis radios recipiens, terram noſtram illuſtrat. Et hanc dicimus luminis refractionem: quam ſcilicet efficiunt corpora, quæ lumen recipiunt, idemque remittere poſſunt.

Φωσθονία. Phoſthonia. Nomen unius Halcyonidum. Et quære in voce Ἀλκυονίδες.

Φωσφόρος. Lucifer. Sol.

Φωσώνιον. Linteum. Vel, ſindonium. Vel, inflatum velum navis. Vel, ſudarium, ſive, linteum, quo facies tergitur. Sic etiam dicitur id, quod Romani vocant *orarium.*

Φώσωνος. Veli nautici.

Φώσωρις. Phoſoris. [Nomen proprium.]

Φῶτα. Virum. *Non ſolum enim ingens periculum imbellem virum non admittit, ut ait Pindarus: ſed etiam magnus vir parvum certamen aſpernatur. Ubi vero alii propter ignaviam fugam capeſſunt, ibi ille forti animo diſcrimini ſe offert: ubi nimirum virtus virorum eluceſcit, ſecundum Poetam.*

Φωταύγεια. Splendor. Et Φωταυγής. Splendidus.

Φωτεινός. Nomen proprium. Photinus.

Φωτίζειν. Accuſativo [jungitur. Illuminare. Illuſtrare. Item,] in lucem producere. Enuntiare. *Romani autem exiſtimantes, tempus jam eſſe enuntiandi arcanum, quod ipſis mandatum fuerat.*

Φράβιθος. Phrabitus. Hic fuit Dux Orientis: qui virtute vigens, corpore infirmus erat, animo multo etiam magis vigente. Cumque corpus ejus jam diſſolveretur, compagem illius quocunque modo ſartam tectamque conſervabat, ut muniis virtutis ſufficeret. Idem latrones tam facili negotio ſuſtulit, ut vel ipſum latrocinii nomen ex hominum memoria deletum ſit. Erat autem religione gentilis.

Φράγγοι. Franci. Gens Germaniæ.

Φράγματα. Sepimenta. Munimenta. In Epigrammate: [*Cornua*] *vero octo ramorum,*

1 Δρᾶν αὐτό] Scribe, δρᾷ αὐτό.

2 Φωσώνιον] Alii ſcribunt φωσσώνιον, per duplex σσ. Vide Reineſ. *Var. Lect.* pag. 432. & Dufreſnium in Gloſſario Græco.

3 Προσώπου τὸ ἐκμαγεῖον] Portus interpretatur, *Vultus effigies*: quæ interpretatio quam longe a vero ſenſu abſit, ex noſtra verſione Lector diſcere poterit.

4 Ὀράριον] Sic MS. A. At priores Editt. male ὡράριος; quod Portus verterat *Horarium*: certo indicio, eum & loci & vocis hujus verum ſenſum minime perſpexiſſe. De voce Ὀράριον autem vide Gloſſographos, & Noſtrum ſupra ſuo loco.

5 Οὐ γὰρ μόνον ὁ μέγ.] Elegans hic locus legitur etiam ſupra v. Ἄναλκις: ubi oſtendimus, eum ex Vita Iſidori a Damaſcio conſcripta a Suida excerptum eſſe.

6 Συνεῖλεν] Scribe, ἀνεῖλεν.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XV. Epigr. XX.

Φραγ-

Φράγμαθ' ὑπὲρ κραναὸν ἄλλος ἔπαξε πίτυν.
Τὰ κέρατα λέγει ἐλάφου.

frontis munimenta, altæ pinui alius affixit. De cornibus cervi hæc dicuntur.

Φραγνύντες. καθοπλίζοντες. Τῶν νέων τοὺς ἀπορωτάτους τοῖς ὅπλοις φραγνύντες.

Φραγνύντες. Munientes. Armantes. *Juvenes pauperrimos armis inſtruxerunt.*

Φραδέως.[1] Φρονίμου.

Φραδέως. Prudentis.

Φράδμων. συνετός. Φρόνιμος. ἢ ἔμπειρος.

Φράδμων. Intelligens. Prudens. Vel, peritus.

Φραζόμενος. σκεπτόμενος. διανοούμενος.

Φραζόμενος. Conſiderans. Diſpiciens.

Φράζουσι. σημαίνουσι. δηλοῦσι.

Φράζουσι. Dicunt. Significant. Declarant.

Φραώτης.[2] ὄνομα κύριον.

Φραώτης. Phraotes. Nomen proprium.

Φράσας. Φρασάμενος. ἐπινοήσας. [3] Δόλος ἦν, ὁ Φράσας. τουτέστι, τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη ὁ Ἀγαμέμνων. ἔρως ὁ κτείνας. ὁ Αἴγισθος δι' ἔρωτος.

Φράσας. Qui animo agitavit. Qui animadvertit. Qui excogitavit. *Dolus fuit, qui rem excogitavit:* (Id eſt, convivium, in quo Agamemnon occiſus eſt) *at amor, qui occidit.*

Ægiſthus enim propter amorem [erga Clytæmneſtram Agamemnonem occidit.]

Φραστῆρας. εἰδήμονας. ἐπιστήμονας. [4] Ξενοφῶν· Εἶχε δὲ τούτους ὁ Κῦρος ὁδῶν Φραστῆρας, καὶ ὑδάτων, καὶ χιλοῦ.

Φραστῆρας. Indices. Scientes. Peritos. Xenophon: *Cyrus autem hos viarum & aquarum & pabuli indices habebat.*

Φραστῆρες. οἱ γνώμονες τῶν ἡλικιῶν ὀδόντες. Ἀριστοφάνης·

Ἑπτέτης[5] ὢν Ἀρχέδημος οὐκ ἔφυσε Φράτορας.

ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, ὀδόντας Φραστῆρας, Φράτορας εἶπε. τουτέστι, συγγενεῖς. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν παίδων, οἵτινες ὄντες περὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη, ἔχουσι πάντας τοὺς ὀδόντας. λέγει οὖν, ὅτι χρονίσας ἐν ταῖς Ἀθήναις, οὐκ ἠδυνήθη ἀναγραφῆναι εἰς τοὺς πολίτας.

Καὶ[6] νῦν δημαγωγεῖ
Ἐν τοῖς ἄνω νεκροῖς,
Κἄστι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεῖ μοχθηρίας.

Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, πολιτείας, ἢ δημαγωγίας, μοχθηρίας εἶπε· χαριέντως πρὸς τὰ κακὰ αὐτῶν. οὐ λέγει δὲ διὰ τὴν κακοπραγίαν νεκροὺς τοὺς Ἀθηναίους· ἀλλὰ πιθανῶς οἱ κάτω ζῶντας ἄνω νεκρούς φασι.

Φραστῆρες. Dentes ætatis indices. Ariſtophanes: *Archedemus, cum ſit ſeptennis, non produxit phratoras.* Cum eſſet dicendum, ὀδόντας Φραστῆρας, i.e. dentes ætatis indices; dixit Φράτορας. Tranſlatio ducta eſt a pueris, qui circiter ſeptimum annum ætatis omnes dentes habent. Ait igitur illum, quamvis Athenis diu commoratus eſſet, non potuiſſe jus civitatis conſequi. *Et nunc Demagogus eſt apud ſuperos mortuos, & princeps vigentis illic improbitatis.* Cum eſſet dicendum πολιτείας, vel δημαγωγίας; dixit μοχθηρίας: feſtive ad illorum mala alludens. Athenienſes autem *mortuos* vocat, non quod rem infeliciter gererent: ſed probabile eſt Inferos vocare mortuos eos, qui vivunt apud ſuperos.

Φράτορες.[7] Φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς. Φράτορες δὲ, οἱ τῆς αὐτῆς Φρατρίας μετέχοντες. καὶ Φρατρίζειν, τὸ τῆς αὐτῆς Φρατρίας μετέχειν.

Φράτορες. Phratores. Phratria eſt tertia pars Tribus. Phratores vero dicuntur, qui ſunt ejuſdem Phratriæ participes. Et Φρατρίζειν, ejuſdem Phratriæ participem eſſe.

Φράτορες, καὶ Φρατρίαι, καὶ Φρατρίαρχος. Φρατρία ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος τῆς Φυλῆς. ὁ οὖν τούτου τοῦ μέρους ἡγούμενος, Φρατρίαρχος ἐκαλεῖτο. [8] ἐγράφετο δὲ πατρόθεν εἰς τοὺς Φράτορας τῇ τῶν Ἀπατουρίων ἑορτῇ. Φασὶ δὲ τὸ αὐτὸ ἔθνος εἶναι Τριττὺν, ἤτοι τὴν Φρατρίαν, ἢ Φρατορίαν. [9] Φράτορας δὲ, τοὺς συγγενεῖς καλοῦσιν. εἰσὶ δὲ οἱ τῆς αὐτῆς Φρατρίας μετέχοντες, ἤγουν πατριᾶς τινος. ὁ γοῦν Ὅμηρος τὴν αὐτὴν καὶ πάτρην λέγει.

Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη.

μεταφορᾷ, Φράτρη, καὶ [10] Φάτρη. μεταπέπτωκε δὲ τὰ στοιχεῖα· καθάπερ ἐπὶ τοῦ Πάτριος Ζεὺς, καὶ [11] Φάτριος. τὸ δὲ γράφεσθαι εἰς τοὺς Φράτορας σύμβολον εἶχε τῆς συγγενείας.

Φράτορες, & Φρατρίαι, & Φρατρίαρχος. Phratria eſt tertia pars Tribus: cujus præfectus vocabatur Phratriarchus. Inſcribebatur autem in albo Phratorum, de nomine patris, feſto Apaturiorum. Dicunt autem Trittyn, & Phratriam, ſive Phratoriam, idem eſſe. Phratores autem vocant Curiales, ſive eos, qui ejuſdem Phratriæ participes ſunt. Φρατρία autem dicta eſt, quaſi πατριά, i.e. familia. Homerus certe eam & πάτρην vocat, [in hoc verſu:] *Ambobus certe idem erat genus, & eadem patria.* Dicitur autem Φάτρη & πάτρη, per commutationem literarum; ut & Jupiter Πάτριος & Φάτριος. In album vero Phratorum referri, cognationis cujuſdam ſignum ducebatur.

1 Φραδέως] Scribendum eſt, Φραδέος, per ſimplex ο: a Φραδής.
2 Φραώτης] Rex Indorum: de quo multa apud Philoſtratum lib. 11. *de Vit. Ap.*
3 Δόλος ἦν, ὁ Φρ.] Sophocles in *Electra*, pag. 90.
Δόλος ἦν ὁ Φράσας, ἔρος ὁ κτείνας.
Scholiaſtes ad illum locum: Δόλος ἦν ὁ Φράσας. ἀντὶ τοῦ, ὁ Φρασάμενος, ἐπινοησάμενος. ὁ δὲ ἀνελὼν, ἔρως. δι' ἔρωτα γὰρ ἑαυτοῦ ἀνεῖλον Ἀγαμέμνονα. Δόλος, ὁ Φρασάμενος τὴν ἑστίασιν, ἐν ᾗ ἀνῃρέθη.
4 Ξενοφῶν] Lib. v. *de Inſtitut. Cyri*, pag. 139. ſed ubi numero ſingulari legitur, Φραστῆρα. De ſolo enim Gadata ibi verba fiunt.
5 Ἑπτέτης ὢν Ἀρχ.] Ariſtoph. *Ranis*, pag. 231. (147. Ed. Baſ. P.)
Σκάψομεν Ἀρχέδημον,
Ὃς ἑπτέτης ὢν οὐκ ἔφυσε Φράτερας.
Vide ibi Scholiaſtam.
6 Καὶ νῦν δημαγωγεῖ ἐν τ.] Hæc leguntur apud Ariſtophanem eodem loco.
7 Φράτορες] Confer Noſtrum ſupra, v. Φατρία.
8 Ἐγράφετο δὲ πατρ.] Vide Meurſium in *Græc. Fer.* v. Ἀπατούρια.
9 Φράτορας δὲ τοὺς συγ. καλ.] Hæc, & quæ ſequuntur, leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 301.
10 Φάτρη] Scribe, πάτρη.
11 Φάτριος] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, πάτριος.

Φραχθέντες. ἀσφαλισάμενοι.

Φρεάντλης. οὕτως ἐκαλεῖτο Κλεάνθης ὁ φιλόσοφος. μὴ ἔχων γὰρ ὅθεν τραφείη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθῷ· μεθ' ἡμέραν δὲ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζε.

Φρέαρ διαφθορᾶς. ἡ διηνεκὴς τιμωρία παρὰ τῷ Δαβίδ.

Φρεάριος.[1] δῆμος τῆς Λεοντίδος. Δημοσθένης ὑπὲρ Κτησιφῶντος.

Φρεάτια. τὰ βαθέα ὀρύγματα. Πᾶσαν ἐδῄωσε τὴν γῆν, μήτε τῶν [2] φρεατίων ναμάτων φεισάμενος. Καὶ αὖθις· [3] Φρεατίας δὲ εἶχεν ὁ τόπος ἀγνοουμένας. καὶ Φρεατία, ὄρυξις.

Φρενήρης. φρόνιμος. ἢ [4] παράφρων. [5] Ἀγαθίας· Ἦν δέ τις Ἀρμένιος φρενήρης, καὶ ἐν δέοντι φιλοκίνδυνος. Καὶ αὖθις· Ὁ μὲν Κόμμοδος ἦν φύσει τε [6] οὐ φρενήρης, καὶ οὐ μάλα τι ἀγαθὸς τὰ πολεμικά.

Φρενῖτις. νόσος.

Φρενοβλαβής. μωρός. βεβλαμμένος κατὰ τὰς φρένας. καὶ Φρενοβλάβεια. καὶ Φρενοβλαβὴς, ὁ τὰς φρένας βεβλαμμένος. ὁ παράφρων. Ἐπὶ Λέοντος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων Αἰθίοπες ἐκόμισαν καμηλοπαρδάλεις, καὶ δύο ἐν βραχυτάτοις σώμασιν ἄνδρας φρενοβλαβεῖς, οὓς δὴ πυγμαίους Ὅμηρος ὠνόμασε.

Φρενόθεν. [7] Σοφοκλῆς·

Οὔ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ,
Παῖ Τελαμῶνος, ἔβας,
Τόσσον ἐν ποίμναισι πίτνων.

Ἀντὶ τοῦ, οὐ γὰρ ἐπὶ τοσοῦτον ἄφρων εἶ, ὡς ἄνευ αἰτίας θεῶν ἐμπεσεῖν τοῖς ποιμνίοις. Ἀριστερὰ δὲ, τὰ μωρὰ ἐκάλουν οἱ παλαιοί. δεξιὰ δὲ, τὰ συνετά.

Φρενήληπτος.[8] ὁ ἀναίσθητος.

Φρενωθῆναι. ἀντὶ τοῦ σωφρονισθῆναι. ἀπὸ τοῦ φρενῶ, γ' συζυγίας τῶν περισπωμένων.

Φρεορύκτης. φρεωρύχος δέ. καὶ Φρεατορύκτης. καὶ Φρεωρυκτῶ, ῥῆμα. φρεορυχῶ δέ.

Φρείατα. φρέατα.

Φρὴν, φρενός. ἡ διάνοια. καὶ Φρένα.

Φρῆμας.[9] Πίνδαρος· Φρῆμας δι' αἰθέρος. διότι πυρώδης ὢν ὁ αἰθὴρ, οὐ τρέφει. καὶ ζήτει ἐν τῷ Αἰθήρ.

Φρήτρα. ἡ συγγένεια. Οἱ σφᾶς ἐκόσμουν, καὶ διεῖλον ἐς φρήτρας, λόχους τε, καὶ φάλαγγας, ὥσπερ ἀνθρώπους.

Φρίκα. τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος.

Φραχθέντες. Septi. Muniti.

Φρεάντλης. Phreantles. Ita vocabatur Cleanthes Philoſophus. Cum enim non haberet unde viveret, noctu mercede aquam ex puteis hauriebat: interdiu vero libris operam dabat.

Φρέαρ διαφθ. Puteus exitii. Sic perpetuum ſupplicium apud Davidem vocatur.

Φρεάριος. Phrearius. Populus Tribus Leontiæ. Demoſthenes in oratione pro Cteſiphonte.

Φρεάτια. Putei. Foſſæ profundæ. *Totam regionem vaſtavit, ne puteorum quidem aquis parcens.* Et Φρεατία, puteus, foſſa. *Locus vero ille puteos habebat ignotos.*

Φρενήρης. Cordatus. Mentis compos. Vel, demens. Mente captus. Agathias: *Erat autem Armenius quidam cordatus, & qui, cum tempus exigeret, periculis ſe prompte offerebat.* Et iterum: *Commodus autem mente non ſatis conſtabat, nec bellica fortitudine præditus erat.*

Φρενῖτις. Phrenitis. Morbus.

Φρενοβλαβής. Stultus. Mente captus. Demens. [Proprie,] cui mens læſa eſt. Et Φρενοβλάβεια, dementia, inſania. *Sub Leone Romanorum Imperatore Æthiopes attulerunt camelopardales & duos viros breviſſimæ ſtaturæ, eoſque ſtultos; quos Homerus pygmæos appellavit.*

Φρενόθεν. Ex mente. A mente. Sophocles: *Nunquam enim a mente ad læva, fili Telamonis, adeo deflexiſti, ut in greges etiam irrueres.* Id eſt: Non enim adeo demens es, ut, niſi Dii furorem iſtum tibi immiſiſſent, in greges irrueres. Ἀριστερὰ enim, i. e. ſiniſtra, antiqui vocabant ſtulta: δεξιὰ vero, i. e. dextra, cordata.

Φρενήληπτος. Mente captus. Stupidus. Vecors.

Φρενωθῆναι. Prudentiorem reddi. Ad mentis ſanitatem reduci. Caſtigari. A Φρενόω, quod eſt tertiæ conjugationis circumflexorum.

Φρεορύκτης. Puteorum foſſor. [Per ο ſcribitur.] At Φρεωρύχος, [per ω.] Et Φρεατορύκτης, [idem.] Et verbum Φρεωρυκτῶ, puteos fodio, [per ω ſcribitur in ſyllaba ſecunda.] At Φρεορυχῶ, [per ο.]

Φρείατα. [Metri cauſa pro] Φρέατα. Putei.

Φρὴν, φρενός. Mens.

Φρῆμας. Pindarus: *Deſertum per ætherem.* Æther enim, cum ſit igneus, nulla animalia alit. Quære in v. Αἰθήρ.

Φρήτρα. [Idem quod Φρατρία.] Phratria. *Qui eos diſpoſuerunt & diviſerunt in phratrias, & cohortes, & phalanges, ut homines.*

Φρίκα. [Horrorem maris. Criſpam] ſuperficiem fluctus.

1 Φρεάριος] Imo, Φρέαρροι, ut patet ex Stephano Byzantio. Φρεάριος autem, vel potius, Φρεάρριος, eſt ἐθνικὸν a Φρέαρροι deductũ.

2 Φρεατίων] Videtur hic φρεατίων eſſe adjectivum: quod tamen vix crediderim. Quare ut exemplum hoc voci a Suida propoſitæ reſpondeat, ſcripſerim potius, φρεατίων καὶ ναμάτων.

3 Φρεατίας δὲ εἶχ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. x. cap. xxv.

4 Ἢ παράφρων] Hanc interpretationem merito ſuſpectam habet Henr. Stephanus in *Theſauro* Gr. Ling. Certe, exempla ſubjuncta eam nihil adjuvant.

5 Ἀγαθίας] Lib. ii. pag 41.

6 Οὐ] Negatio hæc, quam Editt. Mediol. & Ald. agnoſcunt, male deeſt in Editt. Baſil. & Genev.

7 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 12. ut Portus monuit.

8 Φρενήληπτος] Scribendum eſſe, φρενόληπτος, vel ex ſerie literarum patet.

9 Φρῆμας] Corrupte, pro ἐρῆμας. Vide ſupra v. Αἰθήρ. Locus autem Pindari exſtat *Olymp.* i. v. 10.

Φρίκη.

Φρίκη. τρόμος. ἀλμός. Καὶ τολμηθὲν οἱ τὸ μέγα τόλμημα, Φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται, καὶ νοσεῖ νόσῳ μακροτάτῃ.

Φριμάξασθαι. παρὰ Ἡροδότῳ, τὸ Φρυάξασθαι, ἢ πεφυσῆσθαι.

Φριμασσομένη. χρεμετίζουσα. ἀγειρομένη. ἢ, ἀτάκτως πηδῶσα. Ἡ δὲ ἵππος ὑποδόρμητα Φριμασσομένη ἐχώρει, καὶ ἀδύνατα εἶχεν ἐς τὰ ἄδενδρα ἐπιβῆναι. Καὶ αὖθις· Κτύπου τῶν ὅπλων, καὶ Φριμαγμοῦ τῶν ἵππων κατακούοντες, ἐξεπλήσσοντο.

Φρίξ. ἡ ἄνωθεν καὶ ἐξεπιπολῆς τῶν κυμάτων κίνησις. ἢ ὁ ἐπιπολάζων τοῖς κύμασι ἀφρὸς, ὅτε ἄνεμος ἄρχεται πνεῖν.

Φρίξ. τῶν ὑδάτων μελανία.

Φριξότριχα. ὀρθοῦντα τὰς τρίχας. [1]Βάβριος·

Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
Διέδραμεν μῦς. ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη·
Φρίξας δὲ χαίτην ἔκθορε φωλάδος κοίλης.

Καὶ Φρίσσω, τὸ πυκνῶ.

Φρόνημα. ἡ ἔπαρσις. [2]Ὁ δὲ ὑπὸ Φρονήματος καθίησι τὰς χεῖρας, ὡς διαῤῥήξων τὸ ξύλον, καὶ πιεσθεὶς θνήσκει. Φρόνημα, καὶ ἡ ἀλαζονεία. Οἱ δὲ Ῥόδιοι, Φρόνημα πολὺ πρότερον ἔχοντες, ὡς καὶ αὐτόν τε τὸν Φίλιππον καὶ τὸν Ἀντίοχον νενικηκότες, τῶν τε Ῥωμαίων κρείττους ὄντες, ἐς τοσοῦτον δέους ἀφίκοντο, ὥστε τοὺς τἀναντία τοῖς Ῥωμαίοις Φρονήσαντας ἐπὶ τιμωρίαν πέμψαι.

Φρόνημα. ἑνικῶς, διὰ τοῦ η. πληθυντικῶς δὲ, τὰ Φρόνιμα, διὰ τοῦ ι.

Φρονηματίας.

Φρονηματίζομαι. ὅτι δοκῶ Φρονεῖν.

Φρονηματισθῆναι. οὕτως Ὑπερίδης. ἀντὶ τοῦ, Φρονήματος καὶ οἰήσεως πληρωθῆναι. Οἱ δὲ Φρονηματισθέντες ὑπὸ τῶν δεδηλωμένων ἕτοιμοι ἦσαν.

Φρονηματισμόν. ἔπαρσιν. τῦφον. [3]Θεασάμενοι δὲ τὸν Φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις, καὶ ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν, ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον ἐς τὸν στρατηγόν. καὶ ῥῆμα, Φρονηματίζω.

Φρόνησις. Φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη κακῶν, καὶ ἀγαθῶν, καὶ οὐδετέρων.

Φρόνιν. τὴν Φρόνησιν.

Κατὰ δὲ Φρόνιν ἤγαγε πολλήν. [4]Ὅμηρος.

Φρονεόντων. ἀντὶ τοῦ Φρονείτωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.

Φρονῶ. τὸ καυχῶμαι.

Φρονῶ.

1 Βάβριος· Κοιμωμένου λ.] Locum hunc Babrii reſpexit Tzetzes Chil. XIII. cap. XC.

Τοῖς μύθοις τοῖς Αἰσώπου τε, καὶ στίχοις τοῦ Βαβρίου
Λέων καθεύδων πλάττεται, οὗ μῦς διαδραμὼν αὐχένι,
Ἐξ ὕπνου τοῦτον ἤγειρεν ἐντεῦθεν ὀργισθέντα. &c.

Φρίκη. Horror. Tremor. *Cum autem ingens illud facinus patraſſet, horrore quodam ipſum invadente, in diuturnum morbum incidit.*

Φριμάξασθαι. Apud Herodotum, fremere. Vel, inflatum eſſe.

Φριμασσομένη. Fremens. Hinniens. Efferata. Vel, incompoſite ſaltans. *Equa vero hinniens retrocedebat, & loca arboribus vacua ingredi non poterat.* Et iterum: *Strepitum armorum & hinnitum equorum audientes, metu percellebantur.*

Φρίξ. Horror. Sive, incipiens fluctuum motus, quo mare in ſuperficie inhorreſcit. Vel, ſpuma in fluctus ſuperficie innatans, cum ventus incipit ſpirare.

Φρίξ. Nigredo aquarum, [quæ ſpectantibus horrorem affert.]

Φριξότριχα. Erigentem ſetas, vel pilos. Horrentem pilis. Babrius:

Dormientis leonis per ſævam comam
Cucurrit mus. Leo vero iratus eſt,
Horrentibuſque jubis ex cavo luſtro proſiluit.

Et Φρίσσω, horreo.

Φρόνημα. Elatio animi. Spiritus. Fiducia. *Ille vero roboris fiducia fretus manus in arboris hiatum immittit, tanquam lignum ejus diruptarus: ſed* [*cuneis excidentibus*] *retentus moritur.* Et Φρόνημα, faſtus, arrogantia. *Rhodii vero, qui ante magnos gerebant ſpiritus, quaſi & ipſum Philippum & Antiochum viciſſent, & Romanis ſuperiores eſſent, adeo perterriti ſunt, ut eos, qui Romanis adverſati fuerant, ad ſupplicium dederent.*

Φρόνημα. Eſt ſingularis numeri, & ſcribitur per η. At Φρόνιμα, eſt pluralis numeri, & ſcribitur per ι. [A Φρόνιμον, prudens.]

Φρονηματίας. Elatus. Superbus. Ferox.

Φρονηματίζομαι. Spiritus elatos gero. Superbus ſum.

Φρονηματισθῆναι. Faſtu & vana fiducia plenum eſſe. Elato eſſe animo. Sic Hyperides.

Φρονηματισμόν. Elationem animi. Faſtum. Arrogantiam. *Cum autem ſuperbiam & faſtum hominum tam in privatis colloquiis, quam publicis congreſſibus vidiſſent; confeſtim ad Imperatorem redierunt.*

Φρόνησις. Prudentia. Ea eſt bonorum & malorum & neutrorum ſcientia.

Φρόνιν. Idem quod Φρόνησιν. Prudentiam. *Prudentiam vero induxit multam.* Homerus.

Φρονεόντων. [Attice,] pro Φρονείτωσαν. Sapiant. Quære in v. Δρώντων.

Φρονῶ. Magnifice me jacto. Elato ſum animo.

Φρονῶ. Sentio. Intelligo. Cognoſco. *Quare*

2 Ὁ δὲ ὑπὸ Φρονήμ.] Hæc ſunt verba Pauſaniæ de Milone Crotoniata, lib. VI. pag. 370. Vide ſupra v. Μίλων, ubi locum integrum habes.

3 Θεασάμενοι δὲ τὸν Φρ.] Fragmentum hoc Valeſius ad Polybium refert.

4 Ὅμηρος.] Odyſſ. Δ. v. 283.

Πῶς ἂν οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ᾔδει ταῦτ';
Οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.

igitur ſapiens iſte hæc non declaravit? Neſcio. De rebus enim, quas non intelligo, tacere ſoleo.

Φροντιζόντων. [2]συνετῶν. καὶ Φροντιζόντων, ἀντὶ τοῦ συγγραζόντων. ἡ [3]σύνοδός τις καὶ θίασος σοφῶν. Φροντισταὶ δὲ ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτην· διὰ τὸ φροντίζειν περὶ ἀλλήλων, καὶ διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι φροντίδος. Μεριμνοφροντισταὶ δὲ καλοῦνται οἱ σοφοὶ, οἱ Σωκρατικοί. καὶ φρόντισμα, τὸ σόφισμα.

Φροντιζόντων. Intente meditantium. Cogitabundorum. Triſtitiam vultu præferentium. Et Φροντιστήριον, locus, ubi ſapientes conveniunt, & meditationibus vacant. Φροντισταὶ vero vocabantur diſcipuli & ſectatores Socratis, quod mutuam ſui curam gererent, nec curæ iſtius finem unquam facerent. Μεριμνοφροντισταὶ vero appellantur ſapientes Socratici: q.d. qui ſapientiam meditantur. Et Φρόντισμα, Sophiſma, [meditatio, commentatio.]

Φροντίς. ἀγωνία, καὶ μέριμνα, καὶ φόβος.
[4]Ὅσην ἀπὼν παρέσχες ἡμῖν φροντίδα;

Φροντίς. Solicitudo, cura, metus. *Quantam abſens præbuiſti nobis ſolicitudinem?*

Φροντιστήριον. διατριβή. ἢ μοναστήριον. ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ σεμνεῖον καλοῦσι.

Φροντιστήριον. Schola philoſophica. Vel monaſterium: quod Attici σεμνεῖον vocant.

Φρόντων Ἐμισηνὸς, ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Σευήρου τοῦ βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δὲ Ἀθήναις ἀντεπαίδευσε Φιλοστράτῳ τῷ πρώτῳ, καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Ἀθήναις, περὶ ξ΄. ἔτη γεγονώς· καὶ ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα ὄντα Λογγῖνον τὸν Κριτικὸν κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.

Φρόντων. Fronto Emiſenus, orator, qui Romæ ſub Severo Imperatore vixit. Hic Athenis in docendo æmulus fuit Philoſtrati primi, & Apſinis Gadareni: ibidemque obiit, annos circiter LX. natus; & Longinum Criticum, ſororis Frontonidis filium, hæredem reliquit. Scripſit orationes multas.

Φροῦδα. ἀφανῆ. ἄφαντα. Φροῦδα γὰρ αὐτοῖς καὶ ἐς τοὐναντίον περιέστη τὰ τῶν ἐλπίδων. [5]Σοφοκλῆς·
Ἀλλ' εἰ πέπαυται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ.
Φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.
Καὶ Φροῦδος, ἀντὶ τοῦ ἐκποδών. παρὰ πολλοῖς δὲ τοὔνομα ἐστί.

Φροῦδα. Quæ evanuerunt. Quæ non amplius apparent. [Evanida. Irrita.] *Spes illorum ad irritum recidit, & res eventum prorſus contrarium habuit.* Sophocles: *Sed ſi ſedatus eſt [Ajacis furor,] præclare mecum actum putabo. Mali enim jam præteriti minor habetur ratio.* Et Φροῦδος, qui e medio ſublatus eſt, nec amplius apparet. Vox autem hæc apud multos eſt nomen.

Φροῦδος. πρὸ ὁδοῦ· οἱονεὶ ἀπεληλυθώς. ἔκδημος. Ἀπολλόδωρος, [6]Φροῦδος μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν. ἢ φρουρὸς, ὁ προορῶν. ἢ ἤδη ἔξω ὤν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία· [7]Φρουρὰς ᾄδων. καὶ ἑτέρα, Φρουρὰς ἰδών. καὶ τὸ μὲν, Φρουρὰς ᾄδων· ἀντὶ τοῦ συνεχῶς ᾄδων φρουρᾶς. τὸ δὲ, Φρουρὰς ἰδὼν, ἀντὶ τοῦ Φυλάττων· ἐπειδὴ φύλακες ἦσαν τῶν τοῦ φροντιστηρίου θυρῶν. Φρουρὰς δὲ ᾄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν. οἱ γὰρ φρουροῦντες, πρὸς τὸ ἀποσοβεῖν τὸν ὕπνον καὶ τὴν ἀγρυπνίαν αὐτῶν [8]παραμυθεῖσθαι ᾖδον.

Φροῦδος. Quaſi dicas, πρὸ ὁδοῦ. Qui procul a nobis eſt. Qui abiit, Qui peregre profectus eſt. Apollodorus. † Φρουρὸς, cuſtos, excubitor. Quaſi dicas, ὁ προορῶν, i.e. proſpiciens. Et proverbium: *Excubiarum cauſa canens.* Et aliud [proverbium:] *Excubias cernens.* Prius dicitur de excubitoribus, qui continenter canunt, ne ſomnus ipſis obrepat. Illud vero, Φρουρὰς ἰδὼν, idem eſt ac Φυλάττων, i.e. cuſtodiens. Cuſtodes enim collocati erant ante fores Phrontiſterii. At, *Excubiarum cauſa canens,* [dictum eſt] pro, vigilans. Qui enim excubias agebant, ad ſomnum abigendum & fallendum vigiliæ tædium canere ſolebant.

Φρουρά. Φυλακή. Περὶ τῆς Σπάρτης εἰς φόβον κατέστησε τοὺς Λακεδαιμονίους, ὡς καὶ φρουρὰν αὐτοὺς ἐν τῇ πόλει καταστῆσαι.

Φρουρά. Cuſtodia. Præſidium. *Spartæ cauſa Lacedæmonios in tantum metum adduxit, ut etiam in urbe præſidium collocarent.*

Φρουρεῖ. Φυλάσσει.

Φρουρεῖ. Cuſtodit. Eſt in præſidio.

Φρουρεῖν, ἢ πλουτεῖν. ἐπὶ τῶν κερδαίνειν ἐφιεμένων. Ἀθηναῖοι γὰρ φρουρὰς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μ-

Φρουρεῖν, ἢ πλ. Aut militem præſidiarium eſſe, aut diteſcere. Dicitur in lucri avidos. A-

1 Πῶς ἂν οὗτος ὁ σοφ.] Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 175.
Πῶς ἂν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε;
Sic etiam metri gratia apud Suidam ſcribendum eſt.

2 Συνετῶν] Interpretatio mira, ne dicam, inepta.

3 Ἡ σύνοδός τις κ.] Ariſtophanes *Nubibus*, pag. 128. (64. Ed. Baſ. P.)
Ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.
Scholiaſtes: Φροντιστήριον. οἱονεὶ βουλευτήριον. ἢ σύνοδος, &c. Hinc Suidas ſupplendus eſt.

4 Ὅσην ἀπὼν π.] Eſt verſus Ariſtoph. *Equit.* pag. 325. (224. Ed. Baſ. P.)

5 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 17. ut Portus monuit.

6 Φροῦδος μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν. ἢ φρουρὸς, ὁ προορῶν. ἢ ἤδη ἔξω ὤν] Locus hic mire turbatus eſt & confuſus, qui ſic ſcribendus & diſtinguendus eſt: Φροῦδος μὲν, ὁ πρὸ ὁδοῦ, φησίν. ἢ ἤδη ἔξω ὤν. † Φρουρὸς. ὁ προορῶν. ἔστι δὲ καὶ παροιμία, &c. Duo nimirum articuli hic in unum confuſi ſunt: quod & multis aliis in locis apud Suidam per ἀβλεψίαν librariorum factum eſt.

7 Φρουρὰς ᾄδων] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 168. (99. Ed. Baſ. P.)

8 Παραμυθεῖσθαι] Hæc vox in prioribus Edit. deeſt, quam ſenſus ſupplendi gratia ex Scholiaſta Ariſtophanis revocavi.

θοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάττουσιν ὑπ' αὐτῶν χορηγεῖσθαι τῶν νησιωτῶν. δι' ἀτέλειαν οὖν, καὶ τὸ [1] ταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν, εἰρῆσθαι, ὡς δέον ἢ πλουτεῖν τινα, ἢ φρουρεῖν.

Φρουρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ. τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῶν δ' ἐπιτηδείων πολλοῦ πιπρασκομένων, τὴν παροιμίαν γενέσθαι. ἔνιοι δέ, ὅτι Φίλιππος ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιῶν γνώμῃ τοὺς φρουροὺς αὐτῆς ἀπέκτεινε πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

Φρούριον. κάστρον. καὶ φρούριον Χλομάρων.

Φρουροί.[2] τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱσταμένη πρὸ τοῦ στρατοπέδου μετὰ τῶν ὅπλων· καὶ δεινὸς ἐπ' αὐτὴν Ῥωμαίων νόμος, τὸν ὑποχωρήσαντα καθ' ἡνδηποτοῦν αἰτίαν θνήσκειν. οἱ δὲ οὖν μετὰ κολάσεως τὸν μετ' ἀρετῆς θάνατον προκρίναντες ἵσταντο.

Φρωγεῖν. φράττειν. Ἀττικῶς.

Φροίμιον. προοίμιον.

Φρύαγμα. ἡ τῶν ἵππων καὶ ἡμιόνων διὰ μυκτήρων ἠχή, σὺν ἀγρίῳ φυσήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γελάσεως.

Φρυαγμοσεμνάκους. [3] Ἀριστοφάνης·

Ἔχων τρόπους φρυαγμοσεμνάκους τινάς.

Φρυάττεσθαι. τὸ καταπλήττειν. οὕτω Μένανδρος. καὶ φρυαττόμενος, ἐπαιρόμενος.

Φρύγανον[4] τίθεσθαι. τοῦτό φησιν, ἐπεὶ ὑπέβαλε φρύγανα πρὸς τὸ ἀνάψαι, ὡς οἱ μάντεις. καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τιθέασι πρὸς τὴν ἐπιστήμην ἑαυτῶν. διὰ τοῦτό φησιν, Εὖ σοι δοκῶ φρύγανα τίθεσθαι.

Φρύγα. τὸν τῆς Μητρὸς τῶν Θεῶν. ζήτει ἐν τῷ Βάραθρον.

Φρυγίλος.

Φρυγίλος[5] ὄρνις, τοῦ Φιλήμονος γένους.

Φρυγίλος, ὄνομα ὀρνέου. ὁ δὲ Φιλήμων κωμῳδεῖται ὡς Φρύξ, καὶ ξένος, καὶ Κάρ. Ἀριστοφάνης φησί.

Φρύγιον. δαλὸς ξηρός.

Φρύγιος αὔλησις. ὥσπερ καὶ Δώριος, καὶ Λύδιος. ζήτει ἐν τῷ Δώριος.

Φρυγίων ἐρίων. ἐκεῖσε γὰρ ἁπαλὰ καὶ καλὰ ἔρια γίνεται. [6] Ἀριστοφάνης·

Χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φρυγίων ἐρίων
διὰ τοῦτον.

Φρυκτός. ἡ διὰ τῶν δᾳδῶν γινομένη ἐν πολέμοις λαμπάς.

Φρυκτός. ὁ κύαμος ἐλέγετο. [7] ἀντὶ δὲ ψήφων

thenienſes enim, cum Inſulas præſidiis tenerent, ſtipendia magna cuſtodibus conſtituerunt, quæ eis ab ipſis Inſulanis præberentur. Propter immunitatem igitur, & quod abſque ulla moleſtia ex alienis viverent, proverbium hoc dictum eſſe ajunt.

Φρουρήσεις ἐν Ναυπ. Naupacti excubabis. Cum militibus præſidiariis, qui Naupacti erant, exiguum ſtipendium daretur, annona autem cara eſſet; proverbium hoc inde ortum ferunt. Quidam vero dicunt, Philippum, capto Naupacto, ex Achæorum ſententia præſidiarios omnes occidiſſe. Hiſtoriam hanc narrat & Theopompus libro ſecundo.

Φρούριον. Caſtrum. Caſtellum. Et, caſtrum Chlomarorum.

Φρουροί. Cuſtodes. Statio eſt pro caſtris militum armatorum, per vices ſibi ſuccedentium; in quos acerbiſſima eſt ſanctio Romanorum, ut, qui quacunque de cauſa loco ceſſerit, capite plectatur. Hi igitur mortem glorioſam ſupplicio capitali præferentes, ſteterunt.

Φρωγεῖν. Attice, pro φράττειν. Sepire. Munire.

Φροίμιον. [Attice, pro] προοίμιον. Proœmium.

Φρύαγμα. Fremitus, ſive, ſonus, quem equi & muli vehementi cum flatu naribus edunt. Dicitur vero etiam de riſu.

Φρυαγμοσεμνάκους. Ariſtophanes: *Animum habens ſuperbum & faſtus plenum.*

Φρυάττεσθαι. Percellere metu. Perterrefacere. Sic Menander. Et φρυαττόμενος, faſtu elatus, ſuperbus, arrogans.

Φρύγανον τίθεσθαι. Cremia, vel virgulta ponere. Hoc dicit, quia ſarmenta ſubjecit, ut haruſpices, ad ignem accendendum. Sarmenta enim ipſi ſibi ponunt, ſecundum artis ſuæ rationem. Ideo dicit, *Rectene tibi videor ſarmenta ponere?*

Φρύγα. Phrygem. Id eſt, Magnæ Deum Matris amaſium & ſacerdotem. Quære in v. Βάραθρον.

Φρυγίλος. Phrygilus. [Ariſtophanes:] *Phrygilus avis, ex genere Philemonis.* Phrygilus eſt nomen avis. Philemon autem a Comicis perſtringitur, ut Phryx, & peregrinus, & Car.

Φρύγιον. Cremium. Lignum aridum.

Φρύγιος αὔλησις. Phrygius modus. Ut & Dorius, & Lydius. Quære in v. Δώριος.

Φρυγίων ἐρίων. Phrygiarum lanarum. [Id eſt, bonarum.] Illic enim tenera & bona lana naſcitur. Ariſtophanes: *Lænam enim perdidit hic improbus, ex lana Phrygia confectam, propter iſtum.*

Φρυκτός. Fax, qua in bellis e ſpecula ſignum datur. Ignis e ſpecula ſublatus.

Φρυκτός. Sic dicebatur faba. Calculorum

1 Ταλαιπώρως] Senſus gratia omnino ſcribendum eſt, ἀταλαιπώρως; quod mirum non vidiſſe priores interpretes, qui pro ἀτέλειαν legendum cenſebant εὐτέλειαν: ſed fruſtra.

2 Τάξις ἐστὶν ἐκ διαδοχῆς ἱσ.] Locum hunc ex Polybio excerptum eſſe quidam viri docti exiſtimarunt: ſed falluntur. Sumptus enim eſt ex Joſephi lib. VI. *de Bello Jud.* cap. XXX. pag. 935.

3 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 439. (315. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi minus recte hodie legitur, ἐφρυαγμοσεμνακευσίνους.

4 Φρύγανον τίθεσθ. τοῦτο φ.] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis in *Pace*, pag. 699.

Οὐκοῦν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι.

Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hic Suidas.

5 Φρυγίλος ὄρνις, τοῦ Φιλ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Avibus*, pag. 577. (398. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 564.

7 Ἀντὶ δὲ ψήφων κυάμ.] Confer Noſtrum ſupra v. Διαφρυκτοῦν, & v. Κυαμοτρώξ.

κυάμοις ἐψήφιζον οἱ τῶν Ἀθηναίων δικασταί. ὅθεν καὶ τὸ διαφρυκτοῦν, διαψηφίζειν, διακληροῦν.

Φρυκτός. καὶ προφρυκτωρευόμενος. οἱ [1] κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλακὰς, καὶ φρυκτοὺς ἀνατείνοντες ἐναντίους τοῖς πεπιστευκόσι τὴν φυλακὴν, ἐπὶ τῷ συμφέροντι τῶν ἀντικαθεζομένων, τοῦτο προφρυκτωρεύεσθαι λέγεται, ὥς φησι [2] Λυσίας. Τούτων εἷς ὁ πρεσβύτης ἐν Σικελίᾳ προφρυκτωρευόμενος τοῖς πολεμίοις, ληφθεὶς ὑπὸ Λαμάχου ἀπετυμπανίσθη.

Φρυκτωρεῖν. κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατάσεως σημαίνειν.

Φρυκτωρία. [3] ἡ διὰ τῶν πυρσῶν προφυλακὴ νυκτερινή. ἢ λαμπάς. ἢ καῦσις. παρὰ τὸ [4] πυρσὸν, καὶ τὸ ὠρεῖν, ὅ ἐστι φυλάττειν. Φρυκτωρὸς δὲ, ὁ τῆς φρυκτωρίας ἐπιμελούμενος. καὶ φρυκτωρῶ, δηλοῖ.

Φρυκτοί. [5] λαμπάδες τινὲς ἀπὸ ξύλων γενόμεναι, ἅς τινας βαστάζοντες ἄνωθεν τῶν τειχῶν, ἐσήμαινον τοῖς πλησιοχώροις, ἢ τοῖς συμμάχοις, ὅταν τινὰς ἑώρων πολεμίους ἐπιόντας, ὡς ὅτι δεῖ προφυλάξασθαι. οὐ μόνον δὲ ἐπὶ τῶν πολεμίων τοῦτο ἐποίουν· ἀλλὰ καὶ ἐπὶ φίλων, ὅταν ἑώρων βοήθειαν ἐρχομένην, ἐσήμαινον πάλιν διὰ τῶν φρυκτῶν, ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι. καὶ ὅτι μὲν φίλους ἐδήλουν, ἐβάσταζον τοὺς φρυκτοὺς ἠρεμοῦντας· ὅταν δὲ πολεμίους, ἐκίνουν.

Φρύνη [6] ἔχουσα λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις. Φρύνη, παλαιὰ ἑταίρα. Λήκυθον δὲ, τουτέστι, διῳδηκυῖα τὸ πρόσωπον.

Φρῦνις, [7] κιθαρῳδὸς, Μιτυληναῖος· ὃς ἐδόκει πρῶτος κιθαρίσαι παρ' Ἀθηναίοις, καὶ νικῆσαι Παναθήναια ἐπὶ Καλλίου Ἄρχοντος. ἦν δὲ [8] Ἀριστοκλείδου μαθητής. ὁ δὲ Ἀριστοκλείδης τὸ γένος ἦν ἀπὸ Τερπάνδρου· ἤκμασε δὲ ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τὰ Μηδικά, εὐδόκιμος κιθαριστής. παραλαβὼν δὲ τὸν Φρῦνιν αὐλῳδοῦντα κιθαρίζειν ἐδίδαξεν. Ἴστρος δὲ ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς, τὸν Φρῦνιν Λέσβιον φησὶ, Κάνωπος υἱόν. τοῦτον δὲ Ἱέρωνος τοῦ τυράννου μάγειρον ὄντα, δοθῆναι σὺν ἄλλοις πολλοῖς Ἀριστοκλείδῃ. ταῦτα δὲ [9] σχεδίοις ἔοικεν. εἰ γὰρ ἦν γεγονὼς δοῦλος καὶ μάγειρος Ἱέρωνος, οὐκ ἂν ἐσιώπων οἱ κωμικοὶ, πολλάκις αὐτοῦ μεμνημένοι ἐφ' οἷς ἐκαινούργησε, [10] κατακλάσας τὴν ᾠδὴν παρὰ τὸ ἀρχαῖον.

Φρύνιχος, [11] Πολυφράδμονος, ἢ Μινύου· οἱ δὲ, Χοροκλέους· Ἀθηναῖος, τραγικὸς, μαθητὴς Θέσπι-

autem loco fabis utebantur Judices Atheni enſium in ſuffragiis ferendis. Unde & διαφρυκτοῦν dicitur, calculum ſive ſuffragium ali qua de re ferre. Sorte dividere.

Φρυκτός. Ignis e ſpecula ſublatus. Et προφρυκτωρευόμενος. Qui mala fide excubias agunt, faceſque e ſpecula tollunt, ut eos, qui ipſis cuſtodiam crediderunt, prodant, hoſtibus vero opportuno tempore ſignum dent, dicuntur προφρυκτωρεύεσθαι: ut Lyſias inquit. *Horum unus, iſque natu major, qui in Sicilia facibus accenſis hoſti ſignum dederat, a Lamacho captus, fuſtium ictibus necatus eſt.*

Φρυκτωρεῖν. Proprie ſignificat, facibus ſublatis ſignum alicui dare.

Φρυκτωρία. Excubiæ nocturnæ, quæ aguntur ad ſignum alicui per faces accenſas dandum. A πυρσὸς, fax, & ὠρεῖν, cuſtodire, obſervare. Et Φρυκτωρὸς, qui facibus e ſpecula ſublatis alicui ſignum dat.

Φρυκτοί. Faces quædam ligneæ, quibus illi, qui hoſtes adventantes videbant, ſupra muros elatis, ſignificabant vicinis, vel ſociis, vim hoſtilem præcavendam eſſe. Non ſolum autem hoc faciebant, cum hoſtes adventarent; ſed etiam, cum auxilium ſociorum venire viderent, ſublatis rurſus facibus ſignificabant, non eſſe metuendum. Cumque amicorum adventum ſignificare vellent, faces quietas & immotas tollebant: cum vero hoſtium, eas agitabant.

Φρύνη ἔχ. *Phryne habens lecythum ad malas.* Phryne, vetus meretrix. Lecythus vero, i. e. faciem habens tumentem.

Φρῦνις. Phrynis, Citharœdus, Mitylenæus; qui primus putatur apud Athenienſes citharа ceciniſſe, & in Panathenæis viciſſe, Archonte Callia. Fuit Ariſtoclidis diſcipulus. Ariſtoclides vero genus a Terpandro ducebat. Floruit in Græcia, bello Medico, celebris cithariſta; & Phrynidem, qui tibicen erat, cithara canere docuit. Iſter vero in opere, quod *Melopæi* inſcribitur, Phrynidem Leſbium fuiſſe dicit, Canopis filium; qui, cum eſſet Hieronis tyranni coquus, cum aliis multis Ariſtoclidi datus ſit. Sed hæc commentis quam vero propiora videntur. Si enim Hieronis ſervus & coquus fuiſſet, non utique id tacuiſſent Comici, qui ſæpe ejus mentionem fecerunt, quod Muſicam veterem immutaſſet, invectis modulationibus fractis & mollibus, & ab antiquo more abhorrentibus.

Φρύνιχος. Phrynichus, Polyphradmonis, aut Minyæ F. aut, ut alii, Choroclis, Athenien-

1 Οἱ κακουργοῦντες περὶ τὰς φυλ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Παραφρυκτωρία.

2 Λυσίας] In oratione contra Agoratum, pag. 136.

3 Φρυκτωρία. ἡ διὰ τῶν πυρσ.] Confer Noſtrum ſupra v. Πυρσοί.

4 Πυρσὸν] Imo, φρυκτόν.

5 Φρυκτοί. λαμπάδες τ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. II. cap. XCIV. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

6 Φρύνη ἔχουσα λήκ.] Et verſus Ariſtophanis *Eccleſiaz.* ſub finem.

7 Φρῦνις, κιθαρῳδὸς, Μιτυλ.] Quæ hic Suidas de Phrynide refert, αὐτολεξεὶ etiam leguntur apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 179. (108. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀριστοκλείδου] Scholiaſtes Ariſtoph. Ἀριστοκλείτου. Et mox, Ἀριστόκλειτος, & Ἀριστοκλείτῳ.

9 Σχεδίοις] Enarrator Comici, σχεδίασιν, quod magis placet. Σχεδιάζειν autem apud Grammaticos interdum ſignificat, comminiſci, *fingere*, *mentiri*. Sic idem Scholiaſtes ad *Aves*, pag. 582. ubi vocem καλαϊς explicat: Τοῦτο δὲ μάτην ἐσχεδίασεν. Item Suidas ſupra, v. Διακωδωνίσω: Τὰ δ' ἄλλα ἐσχεδίασεν. Id eſt, *falſa ſunt*.

10 Κατακλάσας τὴν ᾠδὴν] Confer omnino Noſtrum ſupra, v. [illegible].

11 Φρύνιχος, Πολυφρ.] De hoc Phrynicho vide omnino eruditiſſ. Jacobum Perizonium, literatæ Bataviæ ornamentum, in notis ad Ælian. *Var. Hiſt.* lib. III. cap. VIII.

ὃς

δος, οὗ πρώτου τὴν τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ [1] τῆς ξζ' ὀλυμπιάδος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσήγαγεν ἐν τῇ σκηνῇ, καὶ εὑρετὴς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο. καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. [2] τραγῳδίαι δὲ αὐτοῦ εἰσιν ἐννέα αὗται· Πλευρωνία, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἄλκηστις, Ἀνταῖος, ἢ Λίβυες, Δίκαιοι, Πέρσαι, [3] Σύνθωκοι, Δαναΐδες.

Φρύνιχος, [4] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πϛ'. ὀλυμπιάδος. δράματα δὲ αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος, Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγῳδοί, ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μοῦσαι, Μύστης, Ποάστριαι, [5] Σάτυροι.

Φρύνιχος, Βιθυνός, σοφιστής. Ἀττικιστήν. [6] Περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων, βιβλία β'. [7] Τιθεμένων συναγωγήν. [8] Σοφιστικῆς παρασκευῆς, βιβλία μζ'. οἱ δέ, οδ'.

Φρύνιχος [9], Μελάνθα, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔστι δὲ καὶ τῶν δραμάτων αὐτοῦ ταῦτα· Ἀνδρομέδα, Ἠριγόνη. ἐποίησε καὶ Πυρρίχας. [10] Φρύνιχον οἱ [11] Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν, ἅλωσιν τραγῳδήσαντα Μιλησίων.

Φρυνίχου πάλαισμα. αὕτη τέτακται κατὰ τῶν πανούργως καὶ συνετῶς σοφιζομένων. ἱστορεῖ δὲ [12] Θουκυδίδης, ὅτι Φρύνιχος, στρατηγὸς Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ Ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων Φρύνιχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου, καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, παρὰ μικρὸν ἐλθὼν ἀπολέσθαι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ Ναυάρχῳ τὸ γεγονός, αἰτιώμενος, καὶ φάσκων πάλιν αὐτῷ προδώσειν τὸ στράτευμα, εἰ ἐπέλθοι. σημήνας δέ, οὕτω προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις, δευτέραν ἥξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρ' Ἀλκιβιάδου καὶ πολεμίων ἔφοδον ἐπομένων φυλάξασθαι. συμβάντων δὲ οὕτω τούτων, καὶ κομισθέντων μὲν τῶν γραμμάτων, γενομένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάντα, καὶ τὰ νῦν, καὶ τὰ πρότερον κατὰ τοῦ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγενῆσθαι. Καὶ αὖθις [13] Ἀριστοφάνης· Φρυνίχου παλαίσμασιν. ἀντὶ τοῦ, στρατηγήμασι. στρατηγοῦντος γὰρ αὐτοῦ ἡττήθησαν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ αὐτῷ προσεκρούσθησαν, ὡς προδόντι τὸν πόλεμον. [14] Κωμικὸς ποιητής, ὃς κινουμένους τοὺς χοροὺς εἰσῆγε, καὶ πα-

ſis; Tragicus, diſcipulus Theſpidis, qui primus Tragœdiæ inventor fuit. Vicit Olympiade LXVII. primuſque muliebrem perſonam introduxit in ſcenam; & tetrametri fuit inventor; & filium habuit Polyphradmonem, Tragicum. Ejus tragœdiæ ſunt novem hæ: Pleuronia, Ægyptii, Actæon, Alceſtis, Antæus, ſive Libyes, Juſti, Perſæ, Synthaci, Danaides.

Φρύνιχος. Phrynichus, Athenienſis, unus ex poſterioribus veteris Comœdiæ Comicis: qui fabulas docere cœpit Olymp. LXXXVI. Fabulæ ejus ſunt iſtæ: Ephialtes, Connus, Cronus, Comaſtæ, Satyri, Tragœdi, ſive Apeleutheri, Monotropus, Muſæ, Myſtes, Poaſtriæ, Satyri.

Φρύνιχος. Phrynichus, Bithynus, Sophiſta. Scripſit Atticiſtam. De nominibus Atticis. Collectionem Thematum. Apparatus oratorii lib. XLVII: ſecundum alios vero, LXXIV.

Φρύνιχος. Phrynichus, Melanthæ F. Athenienſis, tragicus. Ex hujus fabulis ſunt & hæ: Andromeda, Erigone. Fecit etiam Pyrrichas. Athenienſes Phrynichum mille drachmis mulctarunt, quod de Mileti expugnatione tragœdiam docuiſſet.

Φρυνίχου πάλαισμα. Phrynichi luctatio. Dicitur in eos, qui callide & aſtute aliquid machinantur. Thucydides enim ſcribit, Phrynichum, ducem Athenienſium in Samo, cum milites Alcibiadem ab exilio reducturi eſſent, Nauarcho Lacedæmoniorum ſignificaſſe, ſe ipſi exercitum prodere velle. Cum autem Alcibiades epiſtolam illam accepiſſet, & Athenienſibus miſiſſet, Phrynichus, qui propemodum in capitis diſcrimen venerat, rurſus Nauarcho ſcribit, quid accidiſſet; expoſtulans, & iterum pollicens, ſe exercitum ipſi proditurum eſſe, ſi cum copiis accedere vellet. His autem ita factis, prædixit militibus, & alteram contra ſe epiſtolam ab Alcibiade venturam eſſe; hortaturque, ut ab imminente vi hoſtili ſibi caverent. Cum igitur hæc ita eveniſſent, & alteræ literæ allatæ fuiſſent, hoſteſque Athenienſes aggreſſuri veniſſent; milites omnia & tunc & ante contra Phrynichum ex odio ab Alcibiade facta eſſe crediderunt. Et iterum Ariſtophanes: *Phrynichi luctationibus*. Id eſt, ſtrategematibus. Eo enim duce Athenienſes victi fuerunt: eamque ob cauſam multorum odium incurrit, ut proditor. Quidam autem hunc Co-

1 Ἐπὶ τ ξζ' ὀλυμπ.] Meurſius in opere de *Archont. Athen.* lib. II. cap. IX. emendat, ἐπὶ τ οϛ' ὀλυμπιάδος: ſed cui non aſſentior. Fuit enim Phrynichus Theſpidis diſcipulus, teſte Suida hoc loco. Atqui Theſpis floruit circa Olymp. LX. ut ex Marmore Arundelliano, & Suida ſupra v. Θέσπις, diſcimus. Vix igitur credibile videtur, Phrynichum LX. annis, vel circiter, poſt magiſtrum ſuum in Scena demum viciſſe.

2 Τραγῳδίαι δὲ αὐτ.] Vide Meurſium in *Bibliotheca Attica*, v. *Phrynichus*.

3 Σύνθωκοι] Lego, Σύνθωκοι, i. e. *Conſeſſores*: a σὺν, & θῶκος, ſedes.

4 Φρύνιχος] De hoc Phrynicho, ejuſque fabulis, vide itidem Meurſium in *Bibliotheca Attica*.

5 Σάτυροι] Cum fabulæ hujus Suidas jam ante mentionem fecerit, repetitio iſta ſupervacanea eſſe videtur.

6 Περὶ Ἀττικῶν ὀνομάτων] Exſtat hodie adhuc Phrynichi Ἐκλογὴ Ἀττικῶν ῥημάτων καὶ ὀνομάτων: quod neſcio an idem opus ſit.

7 Τιθεμένων] Intelligit ea, quæ Rhetores alias θέματα, & Cicero *Propoſita* vocat: de quibus vide Quintil. lib. IV. cap. 2. & lib. VII. cap. 2.

8 Σοφιστικῆς παρασκευῆς] Hujus operis epitomen exhibet Photius in *Bibliotheca*, Cod. CLVIII. ſed qui tantum lib. XXXVI. ei tribuit.

9 Φρύνιχος Μελάνθα, Ἀθην.] Eadem leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Veſpas*, pag. 536.

10 Φρύνιχον οἱ Ἀθην.] Hiſtoriæ hujus meminerunt, Herodotus, Strabo, Plutarchus, Ælianus, Tzetzes, & alii. Vide Schefferum ad Ælian. *Var. Hiſt.* lib. XIII. cap. XVII.

11 Ἀθηναῖοι] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, Πέρσαι. Non enim Perſæ, ſed Athenienſes Phrynichum mille drachmis mulctarunt: ut ex ſcriptoribus modo laudatis conſtat.

12 Θουκυδίδης] Lib. VIII. cap. L. & LI.

13 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 245. (157. Ed. Baſ. *P.*) Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Παλαίσμασι.

14 Κωμικὸς ποιητής] Hæc abrupte dicta ſunt. Melius Scholiaſtes Comici, τινὲς δὲ τοῦτον Κωμικὸν ποιητὴν λέγουσι, ὃς κινουμένας, &c.

λαίοντας. ἦν δὲ στρατηγὸς Ἀθηναίων, ἐφ' οὗ πολλοὶ τῶν [1] στρατηγῶν ἄτιμοι ἐγένοντο. γεγόνασι δὲ Φρύνιχοι τέσσαρες.

Φρύνιχος,[2] καὶ Λύκις, καὶ Ἀμειψίας, κωμικοὶ ὑπόψυχροι. καὶ [3] Ἀριστοφάνης·

Ἔνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα,
Φρύνιχος ἀμβροσίων
Μελέων ἀπεγεύετο καρπὸν ἀεὶ,
Φέρων γλυκεῖαν ᾠδάν.

Φρῦνος. ὁ [4] ἀδιάπλαστος βάτραχος. καὶ [5] Ἐπίγραμμα·

Ἀσπίδα, φρῦνον, ὄφιν, καὶ [6] Λαδικέας πρόφευγε,
Καὶ κύνα λυσσητῆρα, καὶ πάλι Λαδικέας.

Φρύνων, καὶ Φιλοκράτης. ἀμφότεροι προδόται. καὶ ὁ μὲν διὰ τὴν προδοσίαν ἔφυγε, καὶ ἐπὶ πορνοβοσκίᾳ διεβάλλετο. ὁ δὲ Φρύνων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς προαγωγίᾳ, ὃν ἀπήγαγε Φιλίππῳ.

Φωκίων,[7] ὁ Φώκου, πολλοῖς χρήματα ἔδωκε, καὶ θυγατέρας συνεξέδωκε, καὶ πᾶσιν ἀνίει τὰ αὐτοῦ. Χρηστὸς οὖν ἐκλήθη κοινῇ ψήφῳ ἐν ἐκκλησίᾳ. δικάζων δὲ, ἀεὶ τὴν σῴζουσαν ἔφερεν. [8] ὃ δὲ περὶ Σατύρου φησὶν ὁ Δημοσθένης ἕνεκα τῶν Ἀπολλοφάνους θυγατέρων, τοῦτο εἰς Φωκίωνα τινὲς ἀναφέρουσι. καί φασιν, ὅτι λαβὼν αὐτὰς εἰς Ἀθήνας ἤγαγε, καὶ ἐξέδωκε.

Φρυνώνδας.[9] τῶν ἐπὶ πονηρίᾳ διαβεβοημένων. ὃς ξένος ὢν κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ διέτριβεν Ἀθήνησι. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάρεῳ·

Ὦ μιαρὲ, καὶ Φρυνώνδα, καὶ πονηρὲ σύ.

ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. Κακοήθης ὁ Φρυνώνδας οὗτος, καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινας μηχανὰς πραγμάτων ἐπὶ κακοῖς ῥᾳδίως συντιθεὶς, ὥς φησιν Εὔδημος. καὶ αὖθις· Ἀλλ' [10] οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας, οὔτ' Εὐρύβατος, οὐδ' ἄλλος πώποτε τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης.

Φρύνωνος.[11] ὄνομα κύριον. οὗτος τῶν δώδεκα πρέσβεων εἷς ἦν, τῶν μετ' Αἰσχίνου καὶ Δημοσθένους.

Φρὺξ ἀνὴρ πληγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος. ἐπειδὴ δοκοῦσι νωθρότεροι καὶ νωχελέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται.

Φρὺξ [12] μηδὲν ἧττον Σπινθάρου. οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

micum fuiſſe dicunt: qui Choros induxit ſaltantes & luctantes. Fuit autem dux Athenienſium, ſub quo multi Tragici ignominia notati ſunt. Fuerunt autē Phrynichi quatuor.

Φρύνιχος. Phrynichus, & Lycis, & Amipſias: Comici ſubfrigidi. Et Ariſtophanes:

Hinc tanquam apis,
Phrynichus ſuavium
Carminum depaſcebatur fructum ſemper,
Ferens dulcem cantionem.

Φρῦνος. Phrynus. Rubeta. Species ranæ. Et in Epigrammate: *Aſpidem, rubetam, ſerpentem, & Ladicenſes fuge; itemque canem rabidum: & iterum Ladicenſes.*

Φρύνων. Phrynon, & Philocrates: ambo proditores. Et alter quidem ob proditionis crimen in exilium ejectus eſt, & ob lenocinium male audiit. Phrynon vero [infamiam incurrit,] quod filium ſuum Philippo proſtituiſſet.

Φωκίων. Phocion, Phoci F. multis pecuniam dedit, aliorumque filias elocandas dote inſtruxit, & omnibus ſua largitus eſt. Bonus igitur communi ſuffragio in concione vocatus eſt. Idem, cum judicaret, calculum abſolventem ſemper ferebat. Quod autem de Satyro & Apollophanis filiabus Demoſthenes dicit, id quidam ad Phocionem referunt. Eum enim Apollophanis filias Athenas deductas elocaſſe ajunt.

Φρυνώνδας. Phrynondas. Hic improbitatis nomine infamis fuit, &, peregrinus cum eſſet, belli Peloponneſiaci tempore Athenis vixit. Ariſtoph. *Amphiarao: O ſceleſte, & Phrynonda, & improbe tu.* Hinc malos omnes Phrynondas vocant. [Aliter.] Hic Phrynondas malitioſus fuit & improbus, qui pretio accepto fraudes & technas in aliorum perniciem prompte excogitabat, ut ait Eudemus. Et iterum: *Sed, ut arbitror, nec Phrynondas, nec Eurybatus, nec ullus alius eorum, qui olim improbi fuerunt, talis magus & præſtigiator fuit.*

Φρύνωνος. Phrynonis. [Genitivus, a recto Φρύνων, Phrynon.] Nomen proprium. Hic fuit unus duodecim legatorum, qui cum Æſchine & Demoſthene miſſi fuerunt.

Φρὺξ ἀνὴρ πλ. *Homo Phryx verberibus cæſus melior fit, & ad miniſtrandum paratior.* [Hoc ideo dictum,] quod ſervi Phryges ignavi & tardi eſſe putentur.

Φρὺξ μηδὲν ἧττ. *Phryx non minus, quam Spintharus.* Hic Spintharus a Comicis perſtringitur, ut Barbarus, & Phryx.

1 Στρατηγῶν] Scholiaſtes Ariſtophanis rectius, τραγῳδῶν. Et ſic ipſe Suidas ſupra v. Παλαίοντας.

2 Φρύνιχος, καὶ Λύκις, ἢ Ἀμ.] Ariſtophanes *Ranis*, ſub initium:
Εἰ δεῖ ποιεῖν μηδὲν ὧνπερ Φρύνιχος
Εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, κ' Ἀμειψίας.
Ad hunc locum Suidas reſpexit.

3 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 576. (397. Ed. Baſ. P.) ubi pro ἀπεγεύετο rectius legitur ἀπεβόσκετο.

4 Ἀδιάπλαστος] Eſt vox ſuſpecta. Quid enim ea hic ſignificare poteſt?

5 Ἐπίγραμμα] Epigramma hoc legitur apud Syneſium. Epiſt. cxxvii. unde id Suidas procul dubio deprompſit. Cæterum, Portus vocem ἀσπίδα ſupino errore verterat *clypeum*; cum hic ſignificet *aſpidem*: quod eſt notiſſimum ſerpentis genus.

6 Λαδικέας] Sic etiam habet Syneſius. At Suidas ſupra ſuo loco, Λακιδέας: ubi Nos vide. Confer etiam v. [illegible] ubi idem locus legitur.

7 Φωκίων] Phocionis hujus vitam pluribus deſcribit Plutarchus: quem vide. Meminit præterea ejus Dio Pruſæus Orat. LXXIII. & Diog. Laertius in Vita Diogenis Cynici, Num. 76.

8 Ὃ δὲ περὶ Σατ.] Vide Noſtrum ſupra v. Ὅτι ξένος.

9 Φρυνώνδας] Confer Harpocrationem h. v. itemque Tom. 1. Theſ. Crit. a Grutero ed. pag. 472.

10 Ἀλλ' οἶμαι, οὔτε Φρυν.] Hæc ſunt verba Æſchinis in orat. contra Cteſiphontem, pag. 193.

11 Φρύνωνος. ὄνομα κ. οὗτ.] Ex Harpocratione.

12 Φρὺξ μηδὲν ἧττον Σπ.] Sunt verba Ariſtoph. *Avibus*, pag. 577. (398. Ed. Baſ. P.)

Φοιβάδαιον.

Φοιβάμμων.

Φοιβάς. ἡ Θεά. καὶ ἡ μαντική.

Φοιβᾶσθαι. τὸ καθαίρεσθαι. καὶ Φοῖβον, τὸ καθαρόν. καὶ Φοῖβαι, αἱ καθαραί. ὅθεν καὶ Φοῖβος, ὁ Ἀπόλλων.

Φοίβη.[1] ὁ ἄμπελος. ἐν [2] Ἐπιγράμμασι·

Τριχθὸν ὑπ' εὐπετάλοις δῶρον ἔθηκε φοίβαις.

Φοῖβος. ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος.

Φοῖβος. καθαρός. ἁγνός. ἢ μαντικός. καὶ ἀμίαντος.

Φοιδεράτοι. οὕτω καλοῦσι Ῥωμαῖοι τοὺς ὑποσπόνδους τῶν Σκυθῶν.

Φοινικᾶ. τὸ ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί· ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, καὶ κεραμεᾶ, ἀπὸ τοῦ κεραμέου· καὶ Φοινικᾶ, ἀπὸ τοῦ φοινικοῦ.

Φοινικελίτης.[3] ὁ ἀπατηλός.

Φοινίκειον[4] αἷμα. καὶ Φοινίκειος οἶνος.

Φοινίκη.[5] πόλις.

Φοινικήια γράμματα. Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος εὑρόντος ἔλαβον. τούτοις δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, ὡς εὑρέθησαν ἀπὸ τοῦ γράφειν ἐν Φοινίκων πετάλοις. Σκάμμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν εὑρημάτων ἀπὸ Φοινίκης τῆς Ἀκταίωνος ὀνομασθῆναι. μυθεύεται δ' οὗτος ἀρσένων μὲν παίδων ἄπαις γενέσθαι, δὲ αὐτῷ θυγατέρας, Ἄγλαυρον, Ἕρσην, Πάνδροσον, Φοινίκην. τὴν δὲ Φοινίκην ἔτι παρθένον οὖσαν, τελευτῆσαι. διὸ καὶ Φοινικήια τὸν Ἀκταίωνα καλέσαι τὰ γράμματα, βουλόμενόν τινος τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

Φοινικίδα.

Τί [6] φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται;
Μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοινικίδα
Οἷος αὖ μέλας τις ὑμῖν [7] θαυμάλωψ ἐπέζεσεν.

Ἀντὶ τοῦ, [8] μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς φοινικοῦν αὐτοῦ ποιῆσαι τὸ σῶμα; τῷ δὲ καταξαίνειν ὡς ἐπὶ ἐρίων ἐχρήσατο. διὸ καὶ φοινικίδα εἶπεν, ὡς ἐπὶ ἱματίου. Ἀριστοτέλης δέ φησι, χρῆσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους φοινικίδι πρὸς τοὺς πολέμους· τοῦτο μὲν, ὅτι τὸ τῆς χρόας ἀνδρικόν· τοῦτο δὲ, ὅτι τὸ τοῦ χρώματος αἱματῶδες τῆς τοῦ αἵματος ῥύσεως ἐθίζει καταφρονεῖν· τὸ οὖν ἐν φοινικίδι, ἀντὶ τοῦ, ἐν τάξει πολεμίων, ἀπὸ [9] τοῦ φρονήματος δηλώσειεν ἂν εἰκότως. ἐ-

Φοιβάδαιον. Phœbadæum.

Φοιβάμμων. Phœbammonis. [Genitivus, a recto Φοιβάμμων.]

Φοιβάς. Phœbas. Dea. Item, fatidica. Vates.

Φοιβᾶσθαι. Purgari. Mundari. Et Φοῖβον, purum. Et Φοῖβαι, puræ. Unde & Apollo dicitur Phœbus.

Φοίβη. [Proprie, coma. At metaphorice,] vitis. [Vel potius, vitis, aliarumque arborum frondes.] In Epigrammate: *Triplex ſub patulis arborum frondibus donum poſuit.*

Φοῖβος. Phœbus. Apollinis epithetum.

Φοῖβος. Purus. Caſtus. Vel, fatidicus. Item, impollutus.

Φοιδεράτοι. Fœderati. *Sic Romani vocant* Scythas *fœdere & amicitia ſibi conjunctos.*

Φοινικᾶ. Punicea. Voces has ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ, & cætera hujuſmodi omnia Attici circumflectunt. Sic & ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, & κεραμεᾶ, a κεραμέου; & Φοινικᾶ, a Φοινικοῦ.

Φοινικελίτης. Fallax. Fraudulentus.

Φοινίκειον αἷμα. Sanguis purpureus, vel puniceus. Et Φοινίκειος οἶνος. Vinum Phœnicium. [Scribitur per dipth. ει in ſyllaba penultima.]

Φοινίκη. Phœnice. Urbs.

Φοινικήια γράμματα. Phœniciæ literæ. Lydi & Iones literas ab earum inventore Agenore Phœnice acceperunt, [eaſque Phœnicias ideo vocarunt.] Sed his refragantur Cretenſes, dicentes, eas ſic vocatas eſſe, quod in foliis palmarum, quas Φοίνικας Græci vocant, homines olim ſcriberent. Scammon vero lib. II. *Inventorum* dicit, eas a Phœnice filia Actæonis ſic appellatas eſſe: Hic enim fertur nullos quidem mares filios habuiſſe, ſed filias, Aglaurum, Erſen, Pandroſum, Phœnicen. Ex his Phœnicen virginem adhuc obiiſſe ajunt. Quare patrem in honorem filiæ literas appellaſſe Phœnicias.

Φοινικίδα. Veſtem puniceam, ſive purpuream. [Ariſtophanes:] *Quid parcimus lapidibus, populares? Quin depectimus virum iſtum & purpuræ ſimilem reddimus?* Id eſt, Cur non lapidibus in eum conjectis, corpus ejus cruentamus & purpureum reddimus? Verbo καταξαίνειν autem uſus eſt, tanquam de lana verba faciens. Quare etiam Φοινικίδα dixit, quod veſtem puniceam ſignificat. Ariſtoteles vero dicit, Lacedæmonios punicea veſte in bellis uti ſolitos fuiſſe: partim, quia color iſte virilis eſt; partim, quia color ſanguineus milites aſſuefacit ad cruorem, qui e vulneribus manat, contemnendum. Quare ἐς Φοινικίδα recte

1 Φοίβη] Male, pro φόβη. Vide notam ſequentem.

2 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. XI. ſed ubi pro φοίβαις, quam vocem metrum reſpuit, rectius legitur, φόβαις.

3 Φοινικελίτης] Vel ſcribe, φοινικελίκτης: vel, φοινικέλικτος. Id eſt, qui Phœnicis inſtar in conſiliis & dictis tortuoſus eſt & obliquus. A Φοῖνιξ, & ἑλίσσω. Vide Heſychium v. Φοινικελίκτην, & v. Φοινικέλικτον.

4 Φοινίκειον] Paulo inferius ſcribitur Φοινίκιον, per ι in ſyllaba penultima. Sed quis neſcit, ὀρθογραφίᾳ illa nihil eſſe frequentius?

5 Φοινίκη] Vide Etymologum.

6 Τί φειδόμεσθα τ.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. in *Acharnenſibus*, pag. 387. (275. Ed. Baſ. P.)

7 Θαυμάλωψ] Scribe, θυμάλωψ: ut recte legitur apud Ariſtophanem.

8 Ἀντὶ τοῦ, μὴ οὐχὶ λίθοις αὐτὸν αἱμάσσειν, ὡς φ.] Hæc, & quæ ſequuntur, leguntur etiam apud Scholiaſtam ad modo indicatum locum Ariſtophanis; itemque ſupra v. Καταξαίνειν.

9 Ἀπὸ τοῦ φρονήματος] Scholiaſtes Ariſtophanis recte, χωρὶ τοῦ φρονήματος.

πεὶ

πεὶ ¹ τὸ φοινιχθῆναι, αἱμαχθῆναι. καὶ, Ξαίνειν κατὰ νώτου πολλάς. Δημοσθένης. Θυμάλωψ δὲ, ὁ διακεκαυμένος. ἀνθρακεῖς δὲ οἱ Ἀχαρνεῖς. Καὶ ² Ἰώσηπος· Κτῆσίν τε τὴν σὴν, καὶ τοὺς οἰκείους ἅπαντας εἰς τὸ καταγώγιον ἀποθεμένη ἐγκαθεῖρξαι, πρὸ τῶν θυρῶν ἀναπετάσαι φοινικίδας.

ſignificaverit, *hoſtis loco:* quoniam veſtis rubra erat geſtamen bellicum; & φοινιχθῆναι, ſignificat, cruentari. Et, *Tergo multas plagas infligit.* Demoſthenes. Θυμάλωψ vero eſt titio. Acharnenſes autem erant carbonarii. Et Joſephus: *Facultatibus & propinquis intra diverſorium concluſis, veſtem puniceam pro foribus expandere eam* [*juſſit.*]

Φοινικίδης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φύλαρχος, Μισούμενος· ὡς Ἀθήναιός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Δειπνοσοφιστῶν.

Φοινικίδης. Phœnicides, Comicus. Ex ejus fabulis ſunt, Phylarchus, & Exoſus: ut ait Athenæus in libris *Dipnoſophiſtarum.*

Φοινικικόν. τὸ ψεῦδος. ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν δράκοντα καὶ τοὺς ³ Σπαρτοὺς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.

Φοινικικόν. Phœnicium mendacium. Propter ea, quæ de dracone & Spartis & Cadmo falſo dicuntur.

Φοινικικῶν.

Τάξεων ⁴ ἀπαλλαγέντες, καὶ κακῶν φοινικικῶν.

ἢ ὅτι φοινικὶς χλαμὺς ἦν πολεμική. ἢ ἀντὶ τοῦ ναυτικῶν κακῶν. Φοίνικες γὰρ λέγονται κρατεῖν ἐν ταῖς ναυμαχίαις. ἢ αἱματωδῶν· ἀπὸ τῆς τοῦ αἵματος χροιᾶς. καὶ Ὅμηρος·

——— φοινίσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Φοινικικῶν. Phœnicicorum. *Liberati a bellis & malis Phœniciis.* [Hoc ideo dictum,] vel quia φοινικὶς erat chlamys bellica: vel, pro malis nauticis. Phœnices enim in prœliis navalibus ſuperiores fuiſſe dicuntur. Vel, cruentis: a colore ſanguinis. Et Homerus: *Rubebat vero ſanguine terra.*

Φοινίκιον ⁵ ἔρνος, καὶ χρῶμα. καὶ φοινίκιος ἄνθρωπος.

Φοινίκιον ἔρνος. Ramus palmæ. Et φοινίκιον χρῶμα, color puniceus. Et φοινίκιος ἄνθρ. Homo Phœnicius, vel, Phœnix.

Φοινικοῦς. ⁶ ἀντὶ τοῦ, πυῤῥός. περισπᾶται δὲ τῶν εἰς οὓς ἁπλῶν τῷ λόγῳ. καὶ ἔτι παρὰ τὴν φοίνικος γενικὴν, φοινικόεις, ⁷ φοινικόεις ἐν ὑπερθέσει· φοινικοῦς, ἐν συναιρέσει.

Φοινικοῦς. Puniceus. Purpureus. Rutilus. Circumflectitur, ut & reliqua, quæ ex εος in οῦς contrahuntur. A genitivo autem φοίνικος fit φοινικόεις, & per tranſpoſitionem literarum, φοινικέεος, & per contractionem, φοινικοῦς.

Φοινικολόφον. ⁸ ξανθολόφον.

Φοινικολόφον. Rubram criſtam habentem.

Φοινικοῦν. ἐρυθρόν. πυῤῥόν.

Φοινικοῦν. Puniceum. Purpureum. Rubrum. Rutilum.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι. Πῶρος φησὶν, Ἰνδῶν βασιλεύς· ⁹ Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχανα, καὶ φοινίκων ἐγκέφαλοι, καὶ καρπὸς τῶν φοινίκων, καὶ ὁπόσα μοι ποταμὸς κηπεύει.

Φοινίκων ἐγκέφαλοι. Palmarum cerebrum. Porus Indorum Rex dicit: *Cibi vero mei ſunt olera, & palmarum cerebrum, & palmarum fructus, & quæcunque hortus fluvio rigatus mihi producit.*

Φοινίκων ¹⁰ συνθῆκαι. οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες, ὅτε προσέπλευσαν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων, δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν. ἐπιτυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάσσεσθαι, ὡς συνθέμενοι νύκτας καὶ ἡμέρας μένειν. διὸ λέγεσθαι τοῦτον ἐπὶ τῶν ἐνεδρευτικῶς συντιθεμένων. τὰ δ' ὅμοια Δήμων περὶ Μεταποντίνων ἱστορεῖ.

Φοινίκων συνθῆκαι. Phœnicum pacta. Phœnices, ſive Pœni, qui Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam navibus appuliſſent, rogarunt illius regionis incolas, ut ſe reciperent noctem & diem. Hoc autem impetrato, diſcedere noluerunt, quaſi pacti fuiſſent, ſe noctes & dies ibi manſuros eſſe. Quamobrem hoc dici tradunt de iis, qui inſidioſe paciſcuntur. Demon autem de Metapontinis ſimilia narrat.

Φοινικῶνος.

Φοινικῶνος. Palmeti. Sive, loci palmis conſiti.

Φοῖνιξ. τὸ δένδρον. καὶ τὸ ὄρνεον. ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος ἐλθεῖν φασι τοῦτο τοῖς Αἰγυπτίοις, διὰ τετταρῶν καὶ ν΄ καὶ χ΄ ἐτῶν. καὶ Φοῖνιξ, ἀντὶ τοῦ φοινικοῦς. ¹¹ Ὅμηρος· Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν. ἐπὶ

Φοῖνιξ. Palma, arbor. Item, phœnix, avis. Sub Claudio Imperatore avem phœnicem ad Ægyptios veniſſe ajunt, poſt annorum DCLIV. intervallum. Et Φοῖνιξ, pro φοινικοῦς, puniceus,

1 Ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, αἱμ. καὶ ξαίνειν κατὰ ν.] Locus hic apud interpretem Comici plenius & melius ſic legitur. ἐπεὶ τὸ φοινιχθῆναι, τὸ αἱμαχθῆναι δίκην φοινικοβαφοῦς ἐνδύματος. καὶ τὸ ξαίνειν, ῥήσσειν, καὶ παρὰ Δημοσθένει κεῖται ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου περὶ τῆς παραπρεσβείας· Εὐθύνης τι τὴν δακρυρροοῦσαν ἀπελθεῖν. περιῤῥήξας τὸν χιτῶνα ὁ οἰκέτης. ξαίνοι κατὰ τοῦ νώτου πολλάς. Hinc Suidas ſuppleri poteſt.

2 Ἰώσηπος] Lib. v. *Antiq. Jud.* cap. 1. ubi de Rachabe & exploratoribus a Joſua Hierichuntem miſſis verba fiunt.

3 Σπαρτούς] Proprie, *Satos.* Sic autem dicebantur Thebani, quod ex ſatis a Cadmo Draconis dentibus nati crederentur. Res nota eſt ex poetis & Mythographis.

4 Τάξεων ἀπαλλ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Pace*, pag. 643.

5 Φοινίκιον] Vide paulo ante v. Φοινίκεον.

6 Φοινικοῦς] Ariſtoph. *Avibus*, pag. 553.

——— βαβαί. καλός γε καὶ φοινικοῦς.

Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

7 Φοινικόεις] Vetus interpres Ariſtophanis, φοινίκεος. Sed ſcribendum eſt φοινικέεος. Inde enim per contractionem fit φοινικοῦς: ut a φοινίκεος, φοινικοῦς.

8 Φοινικολόφον] Theocritus *Idyll.* XXII. v. 72.

Ὀρνίχων φοινικολόφων τοιοῦδε κυδοιμοῦ.

Huc ſi Suidas reſpexit, ut reſpexiſſe videtur, ſcribendum potius erit, φοινικολόφων, ξανθολόφων: ut Portus etiam monuerat.

9 Τὰ δὲ ἐμὰ σιτία λάχ.] Hæc ſunt verba Philoſtrati lib. II. de *Vit. Apoll.* cap. XI. eademque leguntur ſupra v. Πῶρος.

10 Φοινίκων συνθῆκαι. οἱ τ.] Eadem ad verbum etiam leguntur in Vaticana Proverbiorum Appendice.

11 Ὅμηρος] Il. ψ. v. 454.

τῶν.

ἴππου. περὶ οὖν τοῦ ὀρνέου ἱστόρηται, ὅτι,[1] ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχεται εἰς Αἴγυπτον, ὅθεν οὐκ ἴσασιν ἄνθρωποι· καὶ αὐτὸς ἑαυτῷ ποιησάμενος ἐκ κασίας καὶ σμύρνης πῦρ, ἀποθνήσκει. καυθείσης δὲ τῆς πυρᾶς, μετὰ χρόνον ἐκ τῆς σποδοῦ σκώληκα λέγουσι γίνεσθαι· ὅν τινα μεταβάλλειν καὶ γίνεσθαι πάλιν Φοίνικα, καὶ ἀφίπτασθαι εἰς Αἴγυπτον,[2] ἐκεῖθεν, ὅθεν ἦλθεν ὁ πρὸ αὐτοῦ Φοίνιξ.

Φοινίξω. αἱμάξω. βάψω.[3] πυρώσω. ἀπὸ τοῦ φόνου, ἢ τοῦ Φοίνικος· ὅτι πυῤῥός.

Φοίνιος. Φόνου καὶ Φθορᾶς παραίτιος.

——————'Αμφὶ[4] δ' Ἐριννὺς

Φοίνιος ἐκ στομάτων μόρσιμον ἧκεν ὄπα.

Καὶ Φοίνιος Ἄρης. καὶ Φοίνιον, ὁμοίως.

Φοίνισσα ναῦς. καὶ Φοινίσσω, τὸ κοκκίνῳ βάπτω. καὶ Φοινίττων, βάπτων αἵματι.

Φοινός. πυῤῥός. Φόνιος.

Φοιτᾷ. παραγίνεται. καὶ Φοιτᾶν, τὸ σχολάζειν.[5] Φιλόστρατος· Φοιτᾶν τοῖς μάγοις μεσημβρίας τε καὶ ἀμφὶ μέσας νύκτας φασὶ τὸν Ἀπολλώνιον.

Φοιτάδας. τετριμμένας. Τήν τε θέσιν τῆς χώρας ἀνεζήτει, καὶ Φρούρια, καὶ Φοιτάδας ὁδούς τε καὶ διαστήματα.

Φοιτάλμιος.[6] ἐπίθετον τοῦ Ποσειδῶνος.

Φοιτητάς. μαθητάς. παραγενομένους. ἐξ οὗ καὶ φοιτᾶν, τὸ σχολάζειν.

Φοιτία.[7] ἡ πορεία.

Φοῖτος.[8] ἡ μανία.

Φοιτῶντα.[9] μεθ' ὁρμῆς μεμηνότα. μαινόμενον. Φοῖτος γὰρ, ἡ μανία. ἢ περιερχόμενον ἐν ταῖς ποίμναις, διὰ τὴν μανίαν. ἢ ἀναστρεφόμενον ἐν τῇ μανίᾳ.

Φυγαδεία. Φυγή. ἐξορία. Δυοῖν προδήλων ὀλέθρων ὑπαρχόντων, ἠλλάξαντο Φυγαδείαν ἀντὶ τούτων ἀίδιον. οὕτως ἀληθές ἐστι τὸ περιφερόμενον, ὅτι παῦσις τοῦ κακοῦ μεῖζον κακόν. Καὶ, Φυγὰς τοῦ ἰδίου ἔθνους. † Οὗ φυγὰς ὀλίγα πόῤῥωθεν ἐγεγόνει, ἀπέδειξεν βασίλισσα. ἀντὶ τοῦ ἐξόριστος.

Φυγγάνει.[10] Σοφοκλῆς· Ξυνίημι ταῦθ', οὔτι με Φυγγάνει. ἀντὶ τοῦ λανθάνει. Καὶ αὖθις· Ἐπί τινα πύργον ὑψηλὸν καταφυγγάνει.

Φυγή. Ὀστρακισμὸς Φυγῆς διαφέρει. ζήτει ἐν τῷ Ὀστρακισμός.

ſpadiceus. Homerus: *Qui reliquo corpore ſpadiceus erat.* De equo hæc dicuntur. De ave autem phœnice traditur, eam, cum fatum ſibi inſtare ſentiat, in Ægyptum venire, ex loco hominibus ignoto; ibique rogo ex caſia & myrrha ſibi exſtructo, mori. Cremato autem rogo, paulo poſt ex cinere vermem naſci, qui in phœnicem rurſus mutetur, & [moriturus] in Ægyptum avolet, unde prior phœnix venerat.

Φοινίξω. Cruentabo. Colore rubro inficiam. Ignitum reddam. A Φόνος, cædes. Vel, a palma, quæ eſt rutila.

Φοίνιος. [Sanguinarius. Crudelis. Funeſtus.] Cædis & exitii auctor. [In Epigrammate:] *Circa vero Erinnys funeſta ore feralem emiſit vocem.* Et Φοίνιος Ἄρης, Mars ſanguinarius. Et Φοίνιον, pariter.

Φοίνισσα ναῦς. Phœniſſa navis. Et Φοινίσσω, colore coccino, vel puniceo tingo. Et Φοινίττων, ſanguine tingens, cruentans.

Φοινός. Idem quod Φόνιος. Rufus. Sanguineus. Cruentus.

Φοιτᾷ. Frequentat. Adit. Venit. Et Φοιτᾶν, ludum literarium frequentare. Scholam adire. Philoſtratus: *Dicunt Apollonium & meridie & ſub medias noctes ad Magos diſcendi cauſa accedere conſueviſſe.*

Φοιτάδας. Tritas. *Et regionis ſitum inquirebat, & caſtella, & vias tritas & intervalla.*

Φοιτάλμιος. Phœtalmius. Epithetum Neptuni.

Φοιτητάς. Diſcipulos. Sive, eos, qui diſcendi cauſa ad aliquos accedunt. Unde etiam Φοιτᾶν, Scholam frequentare: ſive, diſcendi cauſa aliquem adire.

Φοιτία. Iter. Profectio.

Φοῖτος. Furor. Inſania.

Φοιτῶντα. Eum, qui furore incitatus fertur. Inſanientem. Vel, greges obeuntem propter inſaniam. Vel, eum, qui inſanus oberrat.

Φυγαδεία. Fuga. Exilium. *Cum duplex interitus ob oculos ipſis verſaretur, perpetuum exilium pro utroque elegerunt. Adeo verum eſt, quod vulgo circumfertur, Ceſſationem mali majus eſſe malum.* Et, *Ex ſua gente profugus.* Et, *Ubi exul paulo ante fuerat, Regina eum creavit,* &c.

Φυγγάνει. Fugit. Latet. Sophocles: *Intelligo, nec iſta me latent.* Et iterum: *In turrim quandam excelſam confugit.*

Φυγή. Fuga. Exilium. Oſtraciſmus ab Exilio differt. Quære in v. Ὀστρακισμός.

1 Ὅταν αὐτὸ τὸ μοιρίδιον ἄγῃ, ἔρχ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſumpta ſunt ex Artemidori lib. IV. cap. XLIX. ut Pearſonius recte obſervaverat.

2 Ἐκεῖθεν] Artemidorus recte, οἴκοθεν.

3 Πυρώσω] Etymologus habet, πυῤῥώσω: quod dictum videtur pro πυῤῥὸν ποιήσω, i. e. rufum vel rutilum reddam. Nam φοῖνιξ a Grammaticis etiam exponitur, πυῤῥός. At πυρώσω aliud ſignificat, nec interpretatio iſta voci φοινίξω convenire poteſt.

4 Ἀμφὶ δ' Ἐριν.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἐριννύς, & v. Μόρσιμον.

5 Φιλόστρατος] Lib. I. *de Vit. Apoll.* cap. XVIII. in fin.

6 Φοιτάλμιος] Heſychius & Etymologus, Φυτάλμιος, per υ in ſyllaba prima.

7 Φοιτία] Rectius, Φοιτεία, per ει in ſyllaba penultima.

8 Φοῖτος. ἡ μανία] Vide Schol. Apoll. Rhod. ad lib. IV. v. 55.

9 Φοιτῶντα. μεθ' ὁρμῆς μεμ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 4. ut Portus monuit,

10 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 86. ut itidem Portus obſervaverat.

Φυγοδέμνιος. παρθένος. ἐν Ἐπιγράμματι· [1] Σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα.

Φύζα. δειλία. φυγή. καὶ φυζαλέος, ὁ δειλός. [2] Ὠμηστὴν δ' ἔτρεπε φυζαλέον.

Φυζακινός. ὁ δειλός.

Φυή. βλάστησιν. αὔξησιν ἡλικίας.

Κυρτὴ δέ σοι πέφυκε καὶ τῶν ὀρνίθων
Εἶναι δοκούντων ἡ φυὴ τῶν δακτύλων.

Φυκία. [3] θαλάσσια ζῶα. ἢ ὁ ἀφρίς. ἢ βρύα.

Φυκίδα. ἐν [4] Ἐπιγράμματι·

Τρίγλαν ἀπ' ἀνθρακιῆς, καὶ φυκίδα σοὶ λιμενῖτιν,
Ἄρτεμι, δωρεῦμαι, Θῆρις ὁ δικτυβόλος.

Φῦκος. ᾧ τινι τὰς οἰκείας ὄψεις αἱ γυναῖκες χρίουσι. λέγεται δὲ καὶ φυκία, τὰ βρύα. καὶ φυκίς. [5] ἐν Ἐπιγράμματι·

——————— Πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ
Φυκί' ἀπ' εὐόρμων εἵλκυσεν αἰγιαλῶν.

Φῦκος. τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης.

Φῦλα. ἔθνη. διὰ δὲ δύο λλ, σημαίνει τὰ τῶν δένδρων φύλλα, καὶ παροξύνεται.

Φυλακή. τὸ τέταρτον μέρος τῆς νυκτός. τετραχῆ γὰρ διῄρητο. καὶ φυλακαί, τῆς νυκτὸς αἱ διαιρέσεις, καθ' ἃς οἱ φύλακες τὰς φυλακὰς ἀλλήλοις ἐγχειρίζουσι.

Φυλάκια. [6] παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. καὶ Πολύβιός φησιν· Ὁ δὲ κατέσχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια, πεντήκοντα πόδας διεστῶτα ἀλλήλων.

Φύλακος. [7] παρὰ Ἡροδότῳ· Κατὰ τοῦτο τῆς ἀκροπόλιος, τῇ οὐδεὶς ἐτέτακτο φύλακος.

Φυλακτήριον. τόπος, ἔνθα οἱ φύλακες.

Φυλάξαντες. ἐπιτηρήσαντες. Ἡρόδοτος. καὶ φυλάξασα, καιροφυλακήσασα, εὐκαίρως ἐπιτηρήσασα.

Φυγοδέμνιος. Lectum fugiens. [A conjugio abhorrens.] Epithetum virginis. In Epigrammate: *Salutis datrix, lectifuga virgo.*

Φύζα. Fuga. Timiditas. Ignavia. Et φυζαλέος, fugax, timidus. [In Epigrammate:] *Crudivorumque [leonem] pavoris plenum in fugam vertit.*

Φυζακινός. Fugax. Timidus. Ignavus.

Φυήν. Germinationem. Incrementum ſtaturæ. [Naturam. Indolem. Habitum vel ſpeciem naturalem.] *Curva tibi eſt digitorum ſpecies, ut unguibus avium ſimiles videantur.*

Φυκία. Marina quædam animalia. Vel, ſpuma. Vel, alga.

Φυκίδα. Phucam piſcem. In Epigrammate: *Mullum piſcem ſuper prunas toſtum, & phucam in portu captam, tibi, Diana, Theris ego piſcator dono.*

Φῦκος. Fucus, quo mulieres facies ſuas illinunt. Dicitur autem & φυκία, muſcus marinus, ſive alga. In Epigrammate: *Multam autem algam a littoribus commodam ſtationem habentibus reti traxit.*

Φῦκος. Muſcus marinus. Alga.

Φῦλα. Gentes. Nationes. [Scribitur per ſimplex λ,& circumflectitur.] At φύλλα,per duplex λλ, ſignificat arborum folia, & penacuitur.

Φυλακή. Vigilia. Quarta noctis pars. Nox enim in quatuor partes, [ſive vigilias] erat diviſa. Et φυλακαί, vigiliæ, ſive partes noctis, ſecundum quas vigiles vices vigilandi aliis tradunt.

Φυλάκια. Phylacia. Sic vocantur apud Alexandrinos panni, vel lintea, ſordibus muliebribus inquinata. [Et, φυλάκια, turres, vel loca, in quibus milites excubant. Speculæ.] Polybius: *Ille autem ambas turres, in quibus milites excubabant, quinquaginta pedibus a ſe diſtantes, occupavit.*

Φύλακος. [Pro φύλαξ.] Cuſtos. Apud Herodotum: *In illa Arcis parte, ubi nullus cuſtos collocatus erat.*

Φυλακτήριον. Locus, ubi ſunt cuſtodes. Statio excubitorum.

Φυλάξαντες. Qui aliquam opportunitatem obſervarunt. Herodotus. Et φυλάξασα, quæ

1 Σώτειρα φυγοδέμνιε κούρα] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate, nondum a quoquam, quod ſciam, edito: quod proinde ex Cod. MS. integrum hic cum Lectore communicabo. Εἰς βωμὸν ἀνατεθέντα τῇ Ἀθηνᾷ παρὰ Σελεύκου. Ἀντιπάτρου.

Τριτογενὲς Σώτειρα Διὸς φυγοδέμνιε κούρα,
Παλλάς, ἀπειρολεχὲς δεσποτὶ παρθενίας·
Βωμόν τοι κεραοῦχον ἐδείματο τόνδε Σέλευκος,
Φοιβείων ἰαχὰν φθεγγομένων ἱερεύς.

Epigramma eſt planum & facile.

2 Ὠμηστὴν δ' ἔτρ.] Verba hæc ſunt pars Epigrammatis in Gallum, ſive ſemivirum Deæ Cybeles ſacerdotem; qui cum in ſylva ambulans in leonem incidiſſet, & de vita periclitaretur; tympano pulſato, ſtrepitu ejus leonem in fugam vertit, & ſic imminens vitæ periculum evaſit. Ipſum Epigramma, hactenus ineditum, ex Cod. MS. Lectori hic exhibeo. Ἀντιπάτρου.

Ἐνδυτὰ καὶ πλοκάμους τούτους θῆκε Γάλλος Ὀρείῃ
Ματρὶ θεῶν, τοίης εἵνεκα συντυχίης.
Μούνῳ οἱ στείχοντι λέων ἀντῆσε καθ' ὕλην
Ἄγριος, ἀργαλέος· ζωῆς δ' ἆθλος ἀπηωρεῖτο.
Ἀλλὰ θεὰ Γάλλῳ μὲν ἐπὶ φρένας ἧκεν ἀράξαι
Τύμπανον· ὠμηστὴν δ' ἔτραπε φύζα λέων,
Φθόγγον ὑποδδείσαντα πελώριον. εἵνεκα τοῦδε
Πλοχμοὶ συριγκτῶν κεῖνται ἐπ' ἀκρεμόνων.

Indumenta & capillos hos plexos poſuit Gallus Montanæ Matri Deorum, talem propter caſum.

Soli ipſi ambulanti occurrit in ſylva leo
Infeſtus: & de vita imminebat certamen.
Sed Dea Gallo in mentem immiſit, ut pulſaret
Tympanum. Quod cum feciſſet, crudivorum leonem pavoris plenum in fugam vertit,
Sonum extimeſcentem immanem. Propterea igitur
Cincinni hi ex ramis ſuſurrum edentibus ſuſpenſi ſunt.

Diſtichum primum Epigrammatis hujus & ante nos edidit Illuſtriſſ. Spanhemius in notis eruditiſſimis ad Callimachum, pag. 518. In Pentametro ſecundo pro ἀπηωρεῖτο ſcribendum eſſe ἀπῃωρεῖτο manifeſtum eſt. In Pentametro tertio pro φύζα λέων, legendum eſt una voce, φυζαλέον; auctore Suida hoc loco. Reliqua plana ſunt.

3 Θαλάσσια ζῶα] Sic etiam Etymologus. At legendum forte eſt, θαλάσσια φυτά.

4 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. XIII. Vide etiam ſupra v. Λιμενῖτιν.

5 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. III. Epigr. IV. Id Portus etiam obſervaverat.

6 Φυλάκια. παρὰ Ἀλεξανδρ. τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυν.] Ex Damaſcio: ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo ſcriptore, pag. 1037. ſic legitur: Ὅτι φυλάκια οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐκάλουν τὰ ἐκμαγεῖα τῶν γυναικείων μολυσμῶν. Confer Noſtrum ſupra v. Κεφάλαια. & Reineſ. *Var. Lect.* pag. 432.

7 Παρὰ Ἡροδότῳ] Lib. I. pag. 22. ut Portus monuit.

Ἀφύα-

Ἀῤῥιανός· Ἡ [1] δὲ τὸν πατέρα φυλάξασα ἀποδημοῦντα, ὑπισχνεῖται Τατίῳ προδώσειν τὸ φρούριον.

Φυλάρχης. ὁ δυνάστης. Ξυμβάλλει τῷ Τραϊανῷ [2] περὶ Ἀκβάρου, ὃς ἦν Ὀσροήνης χώρας δυνάστης· οὕστινας [3] Φυλάρχας ὀνομάζουσιν ἐκεῖνοι, ὅτι καὶ τὰ χωρία αὐτῶν φυλαὶ ὀνομάζονται. Καὶ [4] Ἀριστοφάνης·

Μὴ μνησικακήσῃς, εἰ σὺ Φυλὴν κατέλαβες.

ἦν δὲ ἡ Φυλὴ χωρίον τῆς Ἀττικῆς, καὶ ὄνομα τόπου. καὶ Φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες.

Φύλαρχος, [5] Ἀθηναῖος, ἢ Ναυκρατίτης, (οἱ δὲ, Σικυώνιον· ἄλλοι δὲ, Αἰγύπτιον ἔγραψαν) ἱστορικός. Τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύῤῥου τοῦ Ἠπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κή. κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος, καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς· καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεωνύμου τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου. Τὰ κατὰ τὸν Ἀντίοχον, καὶ τὸν Περγαμηνὸν Εὐμένη. Ἐπιτομὴν Μυθικήν. Περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας. Περὶ εὑρημάτων. Παρεμβάσεων, βιβλία θ'.

Φύλαρχος. [6] ὁ κατὰ φυλὴν ἑκάστην τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων· ὑποτεταγμένος δὲ τῷ Ἱππάρχῳ. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς.

Φυλάσιμος. [7] ὁ ἐκ τοῦ δήμου. καὶ φυλασσόμενος, προορώμενος. περισκοπούμενος. Οὐ μέν τοι οὐδ' ἀπέκλινε, φυλασσόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν. οὕτω Ξενοφῶν. καὶ Θουκυδίδης· Φυλάξαντες τὸ συχνὸν τῆς νυκτὸς, ἔφυγον. καὶ φυλάσσω, αἰτιατικῇ.

Φυλαῖος. ὁ ἐκ τῆς Φυλῆς.

Φυλέτης. συγγενής. ὁμόφυλος. [8] Ἰώσηπος· Ὁ δὲ Σαμψὼν καταβὰς ἐκ τῆς πέτρας, ἐν τῇ τῶν φυλετῶν αὐτὸν τίθεικεν ἐξουσίᾳ.

Φυλλεῖα. τὰ ἀπολεπίσματα τῶν λαχάνων. [9] Ἀριστοφάνης·

Εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

οἷον, μεμαραμμένα καὶ εὐτελῆ. τοιαῦτα γὰρ οἱ πτωχοὶ ἐσθίουσι. Φυλλία δὲ, τὰ τῆς θριδακίνης φύλλα.

Φυλείδης. ὁ τοῦ Φυλέως.

Φυλή. ὄνομα δήμου παρ' Ἀθηναίοις.

Φυλή. ἡ Φυλὴ καθ' αὐτὴν ἔστι μύριοι στρατιῶται. ζήτει ἐν τῷ Γεννῆται.

Φυλή. [10] Ἰσοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς εἰρήνης. δῆμός ἐστι Φυλὴ τῆς Οἰνηΐδος. ὁ δὲ Μένανδρος [11] τόπον νομίζει εἶναι Φυλήν. ὁ δὲ Φιλόχορος, φρούριον αὐτό φησιν εἶναι.

tempus opportunum obſervavit. Quæ opportunitatem aliquā captavit. Arrianus: *Illa vero captato tempore, quo pater peregre profectus erat, Tatio arcem ſe proditurameſſe pollicetur.*

Φυλάρχης. Phylarcha. Princeps Tribus. *Agbarus Trajanum convenit, qui erat Oſroenæ regionis princeps: quos illi Phylarchas vocant; quod & regiones illorum Phylæ vocentur.* Et Ariſtophanes: *Ne injuriarum memor ſis, qui Phylen occupaſti.* Phyle autem erat caſtellum Atticæ, & nomen loci: cujus incolæ dicebantur Phylaſii.

Φύλαρχος. Phylarchus, Athenienſis, aut Naucratites, (alii vero Sicyonium; alii Ægyptium eum fuiſſe ſcripſerunt) Hiſtoricus. [Scripſit] expeditionem Pyrrhi Epirotæ in Peloponneſum, lib. XXVIII. Deducit autem hiſtoriam ſuam uſque ad Ptolemæum, cognomento Euergeten, & Berenices obitum: itemque ad mortem uſque Cleonymi Lacedæmonii, cui Antigonus bellum intulit. Res ab Antiocho & Eumene Pergameno geſtas. Compendium Mythicum. De Apparitione Jovis. De Inventis. De Parembaſibus, lib. IX.

Φύλαρχος. Phylarchus. Sive, ille, qui in qualibet Tribu Equitibus præeſt: ſubjectus tamen Equitum Magiſtro. Demoſthenes in *Philippicis.*

Φυλάσιμος. Phylaſius. Sive, qui eſt ex populo Phyle. Et φυλασσόμενος, proſpiciens, cavens. *Ne declinavit quidem, cavens, ne fugere videretur.* Sic Xenophon. Et Thucydides: *Captata nocte valde obſcura, aufugerunt.*

Φυλαῖος. Phylæus. Sive, qui eſt ex Phyle.

Φυλέτης. Tribulis. Qui eſt ejuſdem tribus, vel gentis. Joſephus: *Sampſon autem, cum de rupe deſcendiſſet, ſe ſuorum tribulium poteſtati commiſit.*

Φυλλεῖα. Cortices, aliaſque rejiculas olerum partes. [Flaccida olerum folia.] Ariſtophanes: *In ſportulam minuta & inutilia mihi da olerum folia.* Vel, flaccida & vilia. Talia enim mendici comedunt. Φυλλία vero, lactucæ folia.

Φυλείδης. Phylides. Sive, Phylei filius.

Φυλή. Phyle. Nomen populi, vel pagi Attici.

Φυλή. Tribus. Tribus quælibet continet decem millia militum. Quære in voce Γεννῆται.

Φυλή. Phyle. Iſocrates in oratione de Pace. Phyle eſt populus Tribus Oeneidis. Menander vero Phylen putat eſſe locum [Atticæ.] Philochorus vero caſtellum eſſe dicit.

1 Ἡ δὲ τὸν πατέρα φυλ.] Fragmentum hoc pertinet ad hiſtoriam de virgine Tarpeja, quæ tempore Romuli Capitolium, cui pater ejus tunc præfectus erat, Tatio Sabinorum Regi prodere decreverat. Hiſtoriam hanc narrant, Livius, Dionyſ. Halicarnaſſ. & alii hiſtoriæ Romanæ ſcriptores. Inde autem colligo, pro Ἀῤῥιανὸς hic apud Suidam ſcribendum eſſe Ἀππιανός. Appianus enim eſt hiſtoriæ Romanæ ſcriptor; non vero Arrianus. Et obſervavi præterea, duo iſta nomina propter affinitatem a librariis nonnunquam inter ſe commutari ſolere.

2 Περὶ Ἀκβάρου] Forte legendum eſt, ὁ Ἄβγαρος.

3 Οὕστινας Φυλάρχας ὀνομ.] Locum hunc egregie illuſtrat Henr. Valeſius ad Amm. Marcell. lib. XXIV. pag. 283.

4 Ἀριστοφάνης] In *Pluto*, pag. 109. (53. Ed. Baſ. *P.*)

5 Φύλαρχος] De hoc, ejuſque ſcriptis vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.* & Meurſium in *Biblioth. Attica.*

6 Φύλαρχος. ὁ κατὰ φυλ.] Ex Harpocratione.

7 Φυλάσιμος] Scribe, Φυλάσιος: quod eſt nomen gentile, a Φυλὴ deductum. Vide paulo ante v. Φυλάρχης.

8 Ἰώσηπος] *Antiq. Jud.* lib. V. cap. X.

9 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 394. (281. Ed. Baſ. *P.*)

10 Φυλή. Ἰσοκρ.] Ex Harpocratione.

11 Τόπον] Adde ex Harpocratione, τῆς Ἀττικῆς.

Φυλλίς.[1] ἡ τοῦ δένδρου. καὶ Φύλλης, ὁ μουσικός.

Φυλιστιεὶμ. οἱ λεγόμενοι Παλαιστῖνοι.

Φυλοκρινεῖ.[2] διακρίνει. καταδοκιμάζει περιέργως.

Φυλόμαχος. ἀγαλματοποιός.

Φύλοπις. μάχη.

Φύματα. ψυδράκια.

Φύντα. γεννηθέντα. καὶ Φῦναι.

Φύξηλις. ὁ φυγάς.

Φύξιν. φυγήν.

Φύξιος. Ἀπόλλων. Εὐχώμεθα οὖν Ἀπόλλωνι Λυκίῳ τε καὶ Φυξίῳ.

Φυόμενος. γεννώμενος.

Φύω. βλαστάνω.

Φύραμα.[3] Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλὸν γῆν ὑγρῷ φυραθεῖσαν. τὸ γὰρ φύραμα, οὐ διαφορὰ τοῦ πηλοῦ, ἀλλὰ γένος.

Φύραμα. στέαρ. ἢ τὰ [4] ζυμούμενα ἄλφιτα.

Φύρδην. συγκεχυμένως.

——— Φᾶ[5] δὲ σίδαρον
Παιδὸς ἐοῦ φύρδην μεστὸν ἔχουσα [6] φόνου.

Φύρεται. μολύνει. ἢ ἐκβρέχει. ἢ πλύνει.

Φύσασα. ἡ γεννήσασα. καὶ Φύσαντι. γεννήσαντι.

Φῦσα. χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον. [7] Ὅμηρος·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων.
καὶ ἡ αἰτιατική, τὴν φῦσαν.

Φυσαλίδες.[8] οἱ αὐλοί.

Φύσαμος.[9] εἶδος κήτους θαλασσίου.

Φύσει. βλαστήσει. [10] Ἀριστοφάνης·
Οὐδέν ἐστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον ἢ φῦσαι πτερά.

Φύσει. οἱ παλαιοὶ ἔλεγον, μηδὲν τὴν φύσιν μάτην εἶναι. τὰ σχήματα δὲ τὰ τῶν συλλογισμῶν μὴ εἶναι φύσει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ ταῦτα λέγειν χρήσιμα. τὸ δὲ χρησίμου πρὸς χρείαν ἔξωθεν ἐπισυμβαίνει αὐτὰ γινόμενα. οἱ δὲ συλλογισμοί, οὐχ ὡς σιτία καὶ ποτά, κατὰ φύσιν ἡμῖν. ἕτεροι γὰρ οἱ τούτων κανόνες, ἔθη, νόμοι, καὶ ἐπιτηδεύματα [11] δημόσια, καὶ καθέκαστον, καὶ κατ' ἄνδρα ἴδια. μετατίθεσθαι οὖν ἔξεστιν αὐτά, καὶ πρὸς τὴν ἐναντιωτάτην μεταβάλλειν, ὡς ἄν τις ἐθέλοι, δίαιταν. ὅθεν ἐνίοις οὐδὲ τὰ φύσει δοκοῦντα φαυλικὰ

Φυλλίς. Exiguum folium arboris. At Φύλλης, [per η in ſyllaba ultima,] muſicus.

Φυλιστιεὶμ. Phyliſtæi. Sunt illi, qui & Palæſtini vocantur.

Φυλοκρινεῖ. Dijudicat. Diſcernit. Accurate explorat & examinat.

Φυλόμαχος. Phylomachus, ſtatuarius.

Φύλοπις. Pugna. Prælium.

Φύματα. Tubercula. Parvæ puſtulæ ſupra cutem eminentes.

Φύντα. Natum. Et Φῦναι, naſci, vel natum eſſe.

Φύξηλις. Profugus. Exul. Fugitivus.

Φύξιν. Fugam.

Φύξιος. Phyxius. Epithetũ. Apollinis. *Precemur igitur Apollinem Lycium & Phyxium.*

Φυόμενος. Naſcens.

Φύω. Germino. Gigno. Planto. Produco.

Φύραμα. Quidquid liquore mixtum ac ſubactum eſt. Peccant, qui dicunt, lutum eſſe terram humore maceratam. Nam Φύραμα non eſt luti differentia, ſed genus.

Φύραμα. Farina ſubacta & fermentata. Maſſa farinæ aqua ſubactæ.

Φύρδην. [Mixtim. Pollutis manibus.] Confuſe. [In Epigrammate:] *Dixit autem, ferrum filii ſui ſanguine cruentum pollutis manibus tenens.*

Φύρεται. Polluit. Vel, aqua rigat & macerat. Vel, lavat.

Φύσασα. Quæ genuit. Genitrix. Mater. Et Φύσαντι. Illi, qui genuit. Genitori. Patri.

Φῦσα. Follis. Inſtrumentum fabrile. Homerus: *Folles autem in fornacibus viginti ſimul omnes ignem ſufflabant.* Et accuſativus, τὴν φῦσαν: [a recto, Φύση.]

Φυσαλίδες. Tibiæ.

Φύσαμος. Phyſamus. Ceti marini genus.

Φύσει. Gignet. Producet. Ariſtophanes: *Nihil eſt melius, nec jucundius, quam gignere pennas.*

Φύσει. Priſci dicebant, Naturam nihil fruſtra produxiſſe. Figuras vero ſyllogiſmorum non eſſe natura. Non neceſſarium igitur eſſe eas utiles dicere. Nam utilitatis alicujus gratia eas extrinſecus tantum accedere. Syllogiſmi vero non ſunt nobis ita naturales, ut cibus & potus. Horum enim diverſæ ſunt regulæ, mores, & leges; eorumque variæ tam publice quam privatim excogitantur rationes. Hæc igitur mutare licet, &, prout quiſque voluerit, in contrariam plane victus rationem convertere. Hinc quibuſdam ne

1 Φυλλίς. ἡ τοῦ δ.] Bodæus ad Theophr. lib. III. *de Plant.* pag. 202. locum hunc Suidæ de amygdala arbore (quam etiam phyllida dictam fuiſſe vult) intelligit, eumque ſic legendum eſſe cenſet: Φύλλις, ἡ, τὸ δένδρον. Sed amygdalam dictam etiam fuiſſe phyllida non probat: quamvis verum ſit, Phyllidem, ſecundum poetas, in amygdalam mutatam eſſe.

2 Φυλοκρινεῖ] Male, pro φιλοκρινεῖ.

3 Ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες τὸν πηλ.] Ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. IV. *Topic.* pag. 163.

4 Ζυμούμενα] Scribendum eſt, ἐζυμωμένα. Vel, ζυμούμενα: a ζυμόω.

5 Φᾶ δὲ σίδαρον κ.] Epigramma integrum, ex quo fragmentum hoc decerptum eſt, ex cod. MS. publici juris fecimus ſupra. v. Ἄρης: ubi Nos vide. Cæterum, pro φᾶ δὲ σίδαρον, ut recte legitur in Anthologia Epigrammatum inedita, priores Editt. Suidæ inepte habent, φαγεσίδαρον: quod Portus verterat, *Ferro vorantem & abſumentem.* Vide etiam ſupra v. Φαγεσίδαρον: ubi idem locus legitur.

6 Φόνον] Scribe, φόνω: ut legitur in Anthologia MS.

7 Ὅμηρος] Il. Σ. v. 470.

8 Φυσαλίδες] Ariſtoph. *Lyſiſtrata* ſub finem:
Λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν.
Heſychius ſcribit φυσαλλίδες, per duplex λ.

9 Φύσαμος] Imo, φύσαλος. Vide Euſtathium.

10 Ἀριστοφάνης] *Avibus.* pag. 578. (399. Ed. Baſ. P.)

11 Δημόσια] Potius, δημοσίᾳ: ut ſit adverbium.

σιτία,

σιτία, καὶ δηλητήρια φάρμακα προσενηνεγμένοις ἐφάνη λυπηρά. Φασὶ γοῦν τὴν Ἀττικὴν γυναῖκα τοῦ κωνείου, καθάπερ λαχάνων, ἐσθίειν. καὶ τὸ Ποντικὸν θηρίον, ὅς τις ποτὲ ἦν ὁ Μιθριδάτης ἐκεῖνος, ἐκπιόντα γενναίαν κύλικα δηλητηρίου φαρμάκου, μὴ διαφθαρῆναι, τῷ κατισχύσθαι τὸ σῶμα, καθάπερ σίδηρον τῇ βαφῇ, παρὰ τῶν ἀντιπαθῶν, ἃ προσεφέρετο πολλάκις ὑποπτεύων ὁ βδελυρὸς, ἀπὸ τῶν υἱῶν ἀρξάμενος, ἅπαντας ἀνθρώπους, ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ μόνῳ διὰ τὴν καλὴν τυραννίδα.

illi quidem cibi, qui natura noxii eſſe ſolent, & venenata medicamenta edentibus vel bibentibus nocuerunt. Mulierem enim quandam Atticam ajunt cicutam, tanquam olera, comedere conſueviſſe. Et Pontica illa bellua, (quiſquis fuerit Mithridates ille) venenata potione fortiter exhauſta, non eſt mortuus, quod corpus ejus, velut ferrum tinctura, corroboratum eſſet ab iis, quæ naturæ humanæ contraria eſſe ſolent. Ea enim frequenter adhibere conſueverat, quod omnes homines, ne filiis quidem exceptis, ſuſpectos haberet, quaſi ipſi ſoli propter regni poſſeſſionem inſidiarentur.

Φύσαν. τὴν φῦσαν.

Φύσαν. Idem, ac τὴν φῦσαν. Follem.

Φύσιγγες.[1] τὰ ἐν ταῖς κνήμαις ἐκκαύματα. ἢ τὸ ἐκτὸς λέπισμα τῶν σκορόδων. ἡ φυσίγγη. ἡ εὐθεῖα, φύσιγξ.

Φύσιγγες. Veſicæ, vel puſtulæ, quæ a nimio calore ignis in tibiis oriuntur. Vel, exterior alliorum cortex. Caſus rectus eſt, φύσιγξ.

Φυσίζωος. ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα.

Φυσίζωος. Res ad vitam neceſſarias producens. [Epithetum terræ.]

Φυσικὸς[2] λόγος παρὰ φιλοσόφοις. Μετὰ τὸν ἠθικὸν διεξέρχονται περὶ τοῦ φυσικοῦ. τουτέστι, περὶ σωμάτων, περὶ ἀρχῶν, καὶ στοιχείων, καὶ περὶ τοῦ Κόσμου, καὶ τόπου, καὶ κενοῦ· περὶ ἀστέρων, περὶ ἡλίου, περὶ τοῦ ἡγεμονικοῦ. πῶς ὁρῶμεν. τίς ἡ αἰτία τῆς κατοπτρικῆς φαντασίας; περὶ νεφῶν, βροντῶν, ἴριδος. † [3] Τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πράγμασιν· εἶδος, ὕλη, καὶ αἰτία, καθ' ἣν ἐστι τὸ εἶδος ἐν τῇ ὕλῃ. καὶ καταγίνονται, φησὶ, περὶ ταῦτα μέθοδοι ε΄. ἡ φυσικὴ, ἡ κατὰ μέρος τέχνη, ἡ διαλεκτικὴ, ἡ μαθηματικὴ, ἡ πρώτη φιλοσοφία. ἔστι δὲ φυσικοῦ μὲν, περὶ πάντων τῶν εἰρημένων τῆς ψυχῆς μερῶν διαλεχθῆναι, καὶ τῆς ὕλης, καὶ τῶν φυσικῶν πραγμάτων, καὶ τοῦ εἴδους τῆς αἰτίας. οἷον, ὅτι τῶν οὐρανίων ὕλη, οὐχὶ τὰ δ΄. στοιχεῖα, ἀλλὰ ἕτερον σῶμα. πάλιν, τί τὸ εἶδος; ὅτι σφαιρικά. [4] καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχωρότατα, ἐν ἐπιπέδοις μὲν τῶν ἄλλων σχημάτων ὁ κύκλος· ἐν στερεοῖς δὲ, ἡ σφαῖρα. ὡς καὶ ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ διὰ τοῦτο σφαιρικὸν γενέσθαι τὸν οὐρανὸν ἀπέδωκε. καὶ ὁ Ἀριστοτέλης ἀποδίδωσιν αἰτίαν περὶ τοῦ σχήματος τοῦ οὐρανοῦ. [5] Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ. ἀποδίδωσι δὲ καὶ ὁ [6] Πλάτων ἐκ τῆς σχέσεως, ἣν ἔχει πρὸς τὰ πρὸ αὐτοῦ. προσεχῶς δέ εἰσιν ὑπὲρ τὰ οὐράνια αἱ νοηταὶ οὐσίαι. δεῖ δὲ τὸ αἰτιατὸν ὅτι μάλιστα ὁμοιοῦσθαι τῷ προσεχεῖ αἰτίῳ, καὶ τούτου εἰκόνα καὶ μίμημα φέρειν. διὰ τοῦτο οὖν, φησὶ, κύκλῳ κινεῖται ὁ οὐρανὸς, ὅτι νοῦν μιμεῖται. ἴδιον γὰρ τοῦ νοῦ, τὸ πρὸς ἑαυτὸν νεύειν. αὐτὸς γὰρ ὁ ὁρῶν· αὐτὸς ὁ ὁρώμενος. ὁρῶν γὰρ τὰ εἴδη, ἑαυτὸν ὁρᾷ. καὶ ἑαυτὸν ὁρῶν, τὰ εἴδη τεθέαται. πλήρωμα γάρ ἐστι τῶν εἰδῶν, καὶ εἶδος εἰδῶν. ἔχει οὖν ὁ οὐρανὸς τὸ σφαιρικὸν σχῆμα διὰ τὴν κύκλῳ κίνησιν. ταύτην δὲ, διὰ τὴν πρὸς τὸν νοῦν ἐξομοίωσιν. καὶ ἄλλως μιμεῖται τὸν νοῦν πανταχῆ ὄντα. καὶ γὰρ καὶ τὸ σῶμα πανταχῆ γίνεται.

Φυσικὸς λόγος. Diſputatio de rebus naturalibus apud Philoſophos. Poſt Moralia [Stoici] tractant de rebus Naturalibus: veluti, de Corporibus, de Principiis, de Mundo, de Loco, de Vacuo, de Stellis, de Sole, de principali animæ parte. Item, quomodo videamus. Quænam ſit cauſa, quare in ſpeculis rerum imagines videamus. De nubibus, tonitru, iride, &c. † Tria autem in rebus naturalibus ſpectantur, forma, materia, & cauſa, ob quam forma eſt in materia. Circa hæc verſantur methodi quinque: Phyſica, Ars particularis, Dialectica, Mathematica, Prima Philoſophia. Eſt autem Phyſici, de omnibus animæ partibus ante dictis diſſerere; & de materia, & naturalibus rebus, & formæ cauſa. Ut, Cœleſtium corporum materiam non eſſe quatuor elementa, ſed aliud quoddam corpus. Item, quænam ſit eorum forma? Nempe, globoſa. Et cur globoſa ſint? Quia nempe [ea oportebat eſſe] capaciſſima. In planis enim reliquarum figurarum capaciſſimus eſt circulus: in ſolidis vero, globus. Plato etiam in *Timæo* cœlum ideo globoſum factum fuiſſe tradit. Et Ariſtoteles cauſam reddens, quare cœlum globoſum ſit, *Ei enim*, inquit, *quod æternum futurum erat, figura globoſa conveniebat*. Plotinus quoque figuræ hujus cauſam reddit, petitam ex relatione, quam cœlum habet ad ea, quæ ſupra ipſum ſunt. Proxime autem ſupra cœleſtia ſunt Eſſentiæ intellectu præditæ. Oportet autem id, quod a cauſa ortum habet, proximæ cauſæ ſuæ quam ſimillimum eſſe, ejuſque imaginem ferre. Propterea, inquit, cœlum in orbem movetur, quia mentem imitatur. Proprium enim mentis eſt, in ſe ipſam converti. Ipſa enim eſt, quæ videt, & ipſa, quæ videtur. Videns enim formam ſe ipſam videt: & ſeſe videns, formas contemplatur. Eſt enim complementum for-

1 Φύσιγγες. τὰ ἐν τ.] Vide Bodæum ad Theophraſtum *de Hiſt. Plant.* pag. 790. & Noſtrum ſupra v. Πεφυσιγγωμένοι.

2 Φυσικὸς λόγος παρὰ φιλ.———ἴριδος] Hæc ſumpta ſunt ex Laertio in *Zenone Citt.* num. 132, 133.

3 Τρία εἰσὶν ἐν τοῖς φυσικοῖς πρ.———διαφέρει δὲ ὁ κατ' ἄλλους τρόπους] Hæc omnia ſunt verba Philoponi in lib. 1. Ariſtot. *de An.* B. 5. a.

4 Καὶ διὰ τί σφαιρικά; ὅτι πολυχ.] Plura hic habet Philoponus, quem vide.

5 Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ] Sententia eſt mutila, quæ ex Philopono ſic ſupplenda eſt: Τῷ γὰρ ἀϊδίῳ φησὶν ἐσομένῳ τὸ σφαιρικὸν πρεπωδές εἶναι σχῆμα.

6 Ὁ Πλάτων] Philoponus, ὁ Πλωτῖνος.

τῷ ὢν πανταχῆ γίνεσθαι τὸ πανταχῆ ὂν μιμεῖται. τελείωσις γὰρ τῶν χειρόνων ἡ πρὸς τὰ ὑπέρτερα ἐπιστροφή τε καὶ ἐξομοίωσις. οὕτω μὲν ὁ Φυσικὸς τῶν Φυσικῶν ἀποδώσει καὶ τὸ εἶδος καὶ τὴν ὕλην καὶ τὸ αἴτιον. ὁ δὲ κατὰ μέρος τεχνίτης καὶ αὐτὸς μὲν περὶ αὐτῶν διαλαμβάνει. διαφέρει δὲ τοῦ Φυσικοῦ, ὅτι περὶ μερικά τινα καταγίνεται πράγματα. οἷον, ὁ ἰατρὸς περὶ τὰ ἀνθρώπεια σώματα· ὁ τέκτων, περὶ λίθους καὶ ξύλα. ἀποδώσει δὲ καὶ οὗτος τὸν ὁρισμὸν, περιλαμβάνων καὶ τὸ εἶδος, καὶ τὴν ὕλην, καὶ τὴν αἰτίαν. διαφέρει δὲ καὶ κατ' ἄλλους τρόπους. † Φύσις ἐστὶν ἡ ἁπλῶς τῶν ὄντων κίνησις. πεντάτροπος δὲ αὕτη. Νοερὰ, ὡς ἐπὶ Ἀγγέλων, ἐξ αὐτῶν τῶν νοημάτων ἀλλήλοις συγγινομένων. Λογικὴ, ὡς ἐπὶ ἀνθρώπων, δι' ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τὰ ἀφανῆ τῆς ψυχῆς κινήματα πρὸς τοὺς ἐκτὸς δημοσιεύουσα. Αἰσθητικὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς ἀλόγοις θεωρουμένη. πρὸς γὰρ τῇ θρεπτικῇ, καὶ αὐξητικῇ, καὶ γεννητικῇ δυνάμει, καὶ τὴν αἰσθητικὴν κέκτηται. Φυσικὴ δὲ, ἡ ἐν τοῖς Φυτοῖς. κινοῦνται γὰρ καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν θρεπτικὴν, καὶ αὐξητικὴν, καὶ γεννητικὴν δύναμιν. Ἄψυχος δὲ, ὡς ἐπὶ τῶν λίθων. καθότι καὶ αὐτοὶ κινοῦνται κατὰ τὸ ποιὸν, καὶ κατὰ τὸ ποῦ. καὶ κατὰ τὸ ποιὸν μὲν, κατὰ τὸ θερμαίνεσθαι καὶ ψύχεσθαι. κατὰ τὸ ποῦ δὲ, κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον ἑτεροκίνητον μετάβασιν.

Φύσις[1] ἐστὶν, ἥ τε συνέχουσα τὸν Κόσμον, καὶ ἡ φύουσα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. ἢ οὕτως. Ἕξις ἐξ αὐτῆς κινουμένη κατὰ τοὺς σπερματικοὺς λόγους, ἀποτελοῦσά τε καὶ συνέχουσα τὰ ἐξ αὐτῆς ἐν ὡρισμένοις χρόνοις, καὶ τοιαῦτα δρῶσα, ἀφ' οἵων ἀπεκρίθη. ταύτην δὲ τοῦ συμφέροντος στοχάζεσθαι· ὡς δῆλον ἐκ τῆς [2]οὐρανοῦ δημιουργίας. Ἢ,[3] Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλων, [4]τῆς ἑκάστου τῶν ὄντων κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας. οἷον, ἡ γῆ κινεῖται μὲν κατὰ τὸ βλαστάνειν, καὶ ζωογονεῖν, καὶ τὸ ὅλως ἀλλοιοῦσθαι· ἠρεμεῖ δὲ κατὰ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάστασιν, ἀκίνητος οὖσα παντελῶς, καὶ ἀπέραντος. τὴν οὖν ἀρχὴν τῆς τοιαύτης κινήσεώς τε καὶ ἠρεμίας, οὐσιωδῶς, ἤγουν Φυσικῶς, καὶ οὐ κατὰ συμβεβηκὸς τῇ γῇ ἐνυπάρχουσαν, Φύσιν καλοῦσιν. οὐ τὴν κίνησιν δὲ αὐτὴν, καὶ τὴν ἠρεμίαν τῶν πραγμάτων, Φύσιν εἰρήκασιν· ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν, τουτέστι, τὴν αἰτίαν, καθ' ἣν οὐ κατὰ συμβεβηκὸς, ἀλλ' οὐσιωδῶς αἱ οὐσίαι κινοῦνται καὶ ἠρεμοῦσιν. ὅταν δὲ λέγῃ [5]ὁ Ἀπόστολος· Καὶ ἦμεν τέκνα Φύσει ὀργῆς, ὡς καὶ οἱ λοιποί· οὐ κατὰ τοῦτο τὸ σημαινόμενον τῆς Φύσεως λέγει· ἐπεὶ τοῦ ποιήσαντος ἂν ἦν τὸ ἔγκλημα· ἀλλὰ τὴν ἔμμονον καὶ κακίστην διάθεσιν, καὶ χρονίαν καὶ πονηρὰν συνήθειαν.

Φύσκη. τὸ παχὺ ἔντερον, εἰς ὃ ἐμβάλλεται ἄλευρα, καὶ κρέα, καὶ μάττουσιν· ἐξ οὗ γίνεται ὁ ἀλλᾶς.

marum, & forma formarum. Cœlum igitur globoſam figuram habet, propter motum circularem. Hunc vero, ob ſimilitudinem cum mente. Et præterea imitatur mentem, quæ ubique eſt. Nam & corpus ubique eſt. Eo igitur, quod ubique ſit, imitatur id, quod ubique eſt. Perfectio enim deteriorum eſt, ſi ſe ad ſuperiora convertant, illiſque ſe aſſimilent. Sic igitur Phyſicus rerum naturalium & formam & materiam & cauſam reddet. Artifex vero particularis & ipſe quidem de iiſdem rebus ratiocinatur: ſed differt a Phyſico, quod circa res particulares verſetur: ut medicus circa corpora humana; faber circa lapides & ligna. Tradet tamen & iſte definitionem, comprehendens & formam & materiam & cauſam. Differt vero etiam aliis modis. † Natura eſt ſimplex Entium motio. Ea autem eſt quintuplex: Intelligens, qualis eſt Angelorũ, qui per ipſas mentes inter ſe colloquuntur. Rationalis, ut hominum, per nomina & verba occultos animi motus palam faciens. Sentiens, quæ in brutis ſpectatur. Bruta enim præter altricem, auctricem, & generatricem facultatem, etiam ſenſitivam habent. Naturalis, quæ eſt in plantis. Nam & ipſæ moventur ſecundum altricem, auctricem, & generatricem facultatem. Inanima, ut in lapidibus: qui & ipſi moventur ſecundum Qualitatem & Ubi. Secundum Qualitatem; quia caleſcunt & frigeſcunt. Secundum Ubi; quia ex uno loco in alium motu alieno transferri poſſunt.

Φύσις. Natura. Natura eſt, quæ Mundum continet, & res in Terra producit. Vel ſic: [Natura eſt] habitus, qui ſecundum ſeminum rationem ex ſe ipſo movetur, perficiens & continens ea, quæ ex ipſo producuntur, ſtatutis temporibus; & talia faciens, qualia ſunt ea, a quibus ſecretus eſt. Hæc autem Natura utilitatis rationem habuit, ut ex cœli opificio apparet. Vel, Natura eſt principium univerſorum, a qua ſingulorum Entium motio & quies proficiſcitur. Ut, terra movetur, dum plantas & animalia producit, & quocunque modo mutatur. Quieſcit vero ratione motus localis; quoniam prorſus eſt immobilis & ſtabilis. Principium igitur talis motionis & quietis, eſſentialiter, ſive naturaliter, & non per accidens Terræ inſitum, Naturam vocant. Non enim ipſam motionem & quietem rerum Naturam dixerunt; ſed principium, hoc eſt, ipſam cauſam, per quam non per accidens, ſed eſſentialiter ſubſtantiæ moventur & quieſcunt. Cum autem Apoſtolus dicit: *Et eramus natura filii iræ, ſicut & reliqui:* non hac ſignificatione *naturam* accipit, (alias enim Creatoris hæc culpa foret) ſed inveteratã morum pravitatem & diuturnam malamque conſuetudinem ita vocat.

Φύσκη. Craſſum inteſtinum, quod farcitur farina & carnibus inter ſe commixtis: unde fit farcimen.

1 Φύσις ἐστὶν, ἥ τε συνέχ——οὐρανοῦ δημιουργίας] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* Num. 148.

2 Οὐρανοῦ] Laertius, ἀνθρώπου.

3 Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ τῶν ὅλ.] Ariſtoteles *Phyſic.* lib. II. cap. I. Φύσις ἐστὶν ἀρχὴ καὶ αἰτία κινήσεως καὶ ἠρεμίας, ἐν ᾧ ὑπάρχει πρώτως, καὶ μὴ κατὰ συμβεβηκός. Huc Suidas, vel potius auctor anonymus, ex quo Suidas hæc ſumpſit, reſpexit.

4 Τῆς ἑκάστου] Supple, καὶ αἰτία τῆς ἑκάστου, &c. Vide notam præcedentem.

5 Ὁ Ἀπόστολος] Ad Epheſ. 2. verſ. 3.

Φυσόβα-

Φυσόβαθρον. τὸ τοῦ χαλκέως.

Φυσημάζα[1].

Καί[2] τὸ γύναιόν μ' ἐπιθωπεύσαν, φύσην μάζαν προσενέγκοι.

Φύση[3] ἐνὶ γρώνῃ μασσομένη παλάμαις.

Φυσῶ. τὸ πνέω. τὸ ἐκ προχείρου πλάττω. [4] Ἀριστοφάνης·

Φυσάτω[5] πάππους παρ' ἡμῖν· καὶ φανοῦνται φράτορες.

Φυτά. τὰ δένδρα.

Φυταλιῆς. ἀμπελοφύτου γῆς.

Φυταλίζει. φυτεύει. [6] πλησιάζει.

Φυτάλιμος. ὄνομα κύριον.

Φυτάλμιος.[7] ἀπὸ φύτλης. ἀπὸ γενέσεως, καὶ ἐξ ἀρχῆς. Ἀλαῶν ὀμμάτων. ἆρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος. οὕτω [8] Σοφοκλῆς.

Φυτεία τῶν δένδρων.

Φύτειον. ὄνομα πόλεως.

Φυτηκόμος. ὁ φυτουργός. καὶ ὁ σύνδενδρος τόπος. παρὰ τὸ τοῖς φυτοῖς κομᾷν.

Φυτικαί. [9] Φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχῆς, θρεπτικὴ, αὐξητικὴ, γεννητική. Φυτικαὶ δὲ καλοῦνται, διότι αὗται μόναι ἐν τοῖς φυτοῖς ὁρῶνται. ἐσμὲν οὖν καὶ ἄνθρωποι, καὶ ζῶα, καὶ ἔμψυχα. καὶ ὡς μὲν ἄνθρωποι, τὰς λογικὰς ἔχομεν δυνάμεις. ὡς δὲ ζῶα, τὰς ἀλόγους. ὡς δὲ ἔμψυχα, τὰς φυτικάς. ἔμψυχα γὰρ λέγομεν καὶ τὰ φυτά. ἐμψύχων γὰρ τὸ τρέφεσθαι, καὶ αὔξεσθαι, καὶ γεννᾷν ὅμοια ἑαυτοῖς. λέγονται δὲ αὐτὰ καὶ ζῆν καὶ τεθνάναι. ἡ δὲ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος παρουσία καὶ ἀπουσία γίνεται τῆς ψυχῆς. ὅσα μὲν ἔχουσι τὰς κρείττους ζωὰς, ἐξ ἀνάγκης καὶ τὰς καταδεεστέρας ἔχουσιν. οὐκέτι δὲ καὶ ἀνάπαλιν. οὐ γὰρ δυνατὸν τὰς λογικὰς ἔχειν δυνάμεις, μὴ πρότερον ἐσχηκότας τὰς καταδεεστέρας. ἀμέλει καὶ τῶν αἰσθήσεων οὐκ ἔστι μεταχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ μεταχόντα τῆς χείρονος. ὅσα γοῦν μετέχει ὄψεως, ταῦτα καὶ ἀκοῆς, καὶ τῶν λοιπῶν. καὶ ὅσα ἀκοῆς, ταῦτα καὶ ὀσφρήσεως, καὶ γεύσεως, καὶ ἀφῆς. οὐχ ὅσα δὲ ὀσφρήσεως, καὶ γεύσεως, καὶ ἀφῆς, πάντα καὶ ὄψεως· ὥσπερ ὁ ἀσπάλαξ. οὐδ' ὅσα ἀφῆς, ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων· οἷον οἱ σπόγγοι ἀφῆς μετέχουσιν· οὐδεμιᾶς δὲ τῶν αἰσθήσεων ἄλλης. ὥστε οὐκ ἔστι μεταχεῖν τῆς κρείττονος, τὸν μὴ τῆς ἐλάττονος μεταχόντα. τοῦτο δὲ οὐχ ὅτι δέονται τῶν χειρόνων αἱ κρείττους, ἵνα ὑποστῶσιν· ἀλλὰ τοὐναντίον, τὸ σῶμα οὐ δύναται μεταχεῖν κρειττόνων, μὴ πρότερον μεταλαβὸν τῶν καταδεεστέρων.

Φύτλη. γενεά. φυλή.

Φυσόβαθρον. Sedes, cui fabri ferrarii inſidentes follium flatu ignem accendunt.

Φυσημάζα. Maza, vel placenta, ex farina & vino confecta. *Et muliercula mihi aſſentans mazam ex farina & vino conflatam offerat.* † *Maza in alveo manibus ſubacta.*

Φυσῶ. Flo. Spiro. Ex tempore fingo. Ariſtophanes: *Generet apud nos pappos, & apparebunt phratores.*

Φυτά. Plantæ. Arbores.

Φυταλιῆς. Loci vitibus conſiti. Vineæ.

Φυταλίζει. Plantat. Appropinquat.

Φυτάλιμος. Phytalimus. Nomen proprium.

Φυτάλμιος. Qui talis vel talis eſt ab ipſo ortu, vel a nativitate, & principio. *O te, qui viſu orbatus es. Nimirum ab ipſa nativitate jam talis eras.* Sic Sophocles.

Φυτεία τῶν δένδρων. Plantatio arborum.

Φύτειον. Phytteum. Nomen urbis.

Φυτηκόμος. Qui plantas & ſtirpes curat. Sator. Item, locus arboribus conſitus. A φυτὸν, & κομᾷν. Quaſi dicas, qui plantis comat.

Φυτικαὶ δυν. Animæ vegetatricis tres ſunt facultates; nimirum, altrix, auctrix, & generatrix. Dicuntur autem φυτικαὶ, q. d. plantales, quod iſtæ ſolæ in plantis conſpiciantur. Sumus igitur & homines, & animalia, & animata. Nam ut homines, facultates habemus rationales. Ut animalia, rationis expertes. Ut animata, vegetatrices. Nam animatis etiam accenſemus plantas. Animatorum enim eſt, ali, creſcere, & ſibi ſimilia gignere. Dicuntur vero plantæ & vivere & mori. Vitæ vero & mortis cauſa eſt animæ præſentia & abſentia. Quæcunque vero meliores habent vitas, neceſſario etiam deteriores habent: non contra. Nam facultates rationales habere non poſſumus, niſi prius habeamus deteriores. Nec fieri poteſt, ut quis ſenſu nobiliori præditus ſit, quin etiam præditus ſit deteriori. Hinc quæ viſu prædita ſunt, eadem & auditu & reliquis ſenſibus. Et quæ auditu, hæc & olfactu, & guſtatu, & tactu. Non autem omnia, quæ prædita ſunt olfactu, & guſtatu, & tactu; etiam prædita ſunt viſu, ut talpa. Nec, quæcunque tactu, ea & aliis ſenſibus. Ut, ſpongiæ tactu præditæ ſunt, at nullo alio ſenſu. Quare nemo præſtantioris ſenſus particeps eſſe poteſt, qui careat deteriori. Hoc autem non ideo fit, quod ſenſus nobiliores indigeant deterioribus, ut ſubſiſtant: ſed contra potius. Nam corpus non poteſt præditum eſſe [facultatibus] nobilioribus, niſi prius præditum ſit deterioribus.

Φύτλη. Genus. Gens. Tribus.

1 Φυσημάζα] Diſtincte ſcribendum eſt, *φύση μάζα*: ut in ſubjuncto loco Ariſtophanis. Quid autem *φύση* fuerit, Grammatici varie exponunt: quorum teſtimonia cum obvia ſint, & vel ex Lexicis vulgatis peti poſſint, hic adducere ſuperſedeo.

2 Καὶ τὸ γύν.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Veſpis*, pag. 473. (332. Ed. Baſ. P.) ubi pro ἐπιθωπεῦσαν rectius legitur, ὑποθωπεῦσαν.

3 Φύση ἐνὶ γρ.] Locum hunc ex MS. A. emendavi, qui in prioribus Editt. ſic legitur: *Φύση ἐν ἰχθύνῃ μασσομένη παλάμαις.* Cæterum verſum hunc ex ingenio jam ante etiam recte emendaverant Henr. Stephanus, & Æmil. Portus.

4 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 577. (398. Ed. Baſ. P.)

5 Φυσάτω πάππους π.] Exemplum hoc male ſubjicitur voci φυσῶ. Τὸ φυσάτω enim hic non eſt a φυσάω, ῶ: ſed a φύω, unde Aoriſt. Imper. Act. φῦσον, φυσάτω.

6 Πλησιάζει] Eſt interpretatio ſuſpecta: quamvis ſic etiam habeat Etymologus.

7 Φυτάλμιος. ἀπὸ φ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Oedip. Colon.* pag. 276. ut Portus etiam monuit.

8 Σοφοκλῆς] Loco laudato.

9 Φυτικαὶ δυνάμεις τρεῖς τῆς ψυχ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Joannis Philoponi in lib. 1. Ariſtot. *de Anima*, ut Pearſonius obſervaverat.

Χαβεί-

X A.

Χαβρίας. ὄνομα κύριον. ὃς ἦν στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων.

Χαγάνος. ὁ ἀρχηγὸς τῶν Σκυθῶν. [1] Ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους ταῖς αὔραις φέρειν ἐδίδου, ἀθρόον τε τῷ πολέμῳ φίλην ἀράμενος σάλπιγγα, τὰς δυνάμεις ἤθροιζε.

Χαία. ἀντὶ τοῦ ἀγαθή. [2] παρὰ τὸ κεχηνέναι. [3] Ἀριστοφάνης· Χαία μέν ἐστι· Κορινθία δέ. τουτέστι, πόρνη. ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπληθύνετο πόρναις. καὶ χαὰ, παρὰ Λακεδαιμονίοις, τὰ ἀγαθά.

Χάλαζα. [4] νέφος πεπηγὸς, καὶ ὑπὸ πνεύματος διαῤῥιφθὲν, καὶ κατενεχθέν. Χιὼν δὲ, ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν. Χάλαζαι δὲ εἰσὶ τῆς ἐν τῷ ἀέρι ὑδατώδους ὑγρότητος ὑπὲρ γῆν ἄνω πῆξις. ἐπ' ἔλαττον μὲν οὖν χιών· ἐπὶ πλέον δὲ, χάλαζα. ἐπὶ γῆς δὲ κάτω, ἐπ' ἔλαττον μὲν πάγος· ἐπὶ πλέον δὲ, κρύσταλλος. ὁ δὲ νιφετὸς οὐκ ἔστι πῆξις, ἀλλὰ μᾶλλον περὶ ἀλλοίαν χρόαν ἡ ποιότης αὐτοῦ. [5] Ἀριστοφάνης·

Οὐκ ἀπὸ τῶν χαλαζῶν, ὦ πόνηρ' Εὐριπίδη.

ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν σφοδρῶν λόγων.

Χαλαζᾷ. [6] ἤτοι χαλαρός ἐστι.

Τὸν πρωκτὸν εἰ χαλαζᾷ.

Νόσημα δέ ἐστι τοῦτο τῶν θρεμμάτων, ὅπερ ζώντων μὲν λανθάνει· ἀποθανόντων δὲ, καὶ τεμνομένων, φανερὸν γίνεται. ταῖς σαρξὶ δὲ αὐτῶν ἀναμέμικται καὶ ἐμπέφυκεν ἡ χάλαζα. εἰώθασι δὲ οἱ μάγειροι πασσάλῳ τὰ τῶν χοίρων ἀνοίγειν στόματα μετὰ τὴν σφαγὴν, καὶ καταvoεῖν, εἰ χαλαζῶσι. χάλαζα δέ ἐστι πάθος τῶν χοίρων.

Χαλαρά. χαῦνα. [7] Χαλαρὰ γοῦν χαίροις φορῶν ὑποδήματα. † Καὶ χαλαρὸν ἦν αὐτῷ καὶ θῆλυ τὸ σπλάγχνον πρὸς τοὺς δεομένους, εἴπερ τινὶ τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθρώπων.

Χαλάσαι. [8] ἐκλυθῆναι. χαυνωθῆναι. Ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ ἐμπίπτον χαλάσαι μὲν τοῖς βαρβάροις τὰς νευρὰς, μαλάξαι δὲ τῶν τόξων τὰ κέρατα, ἀφελέσθαι δὲ τὸ βίαιον καὶ τὸ ἐπίσκοπον τῆς τοξείας.

Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν. Ἄγκυρα, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νηῶν, ἡ ἀσφάλεια. ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ, καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. ἱερὰ δὲ, ἡ μεγάλη, ἢ ἡ ἀγαθή. Διόδωρος· Τοῦ δὲ βασιλέως χαλῶντος καὶ παραλυομένου πρὸς τὰ λεγόμενα, ἐπιτρέπεται αὐτῷ πράττειν, ὃ βούλεται.

X A.

Chabrias. Chabrias. Nomen proprium viri, qui fuit Athenienſium dux.

Χαγάνος. Chaganus. Summus Scytharum dux. *Chaganus autem jusjurandum ventis tradidit; cumque ſubito tubam bello amicam ſumpſiſſet, copias coegit.*

Χαία. [Antiqua.] Bona. A κεχηνέναι, hiare. Ariſtophanes: *Bona quidem eſt; at Corinthia.* Id eſt, meretrix. Corinthus enim ſcortis abundabat. Et χαὰ, apud Lacedæmonios, bona.

Χάλαζα. Grando. Ea eſt nubes concreta, & a vento diſſipata, & in terram decidens. Nix vero eſt humor ex nube concreta. [Aliter.] Grando eſt aquoſi humoris, qui ex terra ſurſum fertur, in aere concretio. Ac nix quidem minus eſt concreta: grando vero, magis. Infra autem in terra, minus concreta eſt pruina; magis vero, glacies. Nix vero non eſt congelatum quid, ſed potius colore tantum ab humore differt. Ariſtophanes: *A grandine, miſer Euripides, recede.* Id eſt, a durioribus verbis [Æſchyli.]

Χαλαζᾷ. Grandine laborat. [Ariſtophanes:] *An podex ejus grandinoſus ſit?* Morbus hic eſt pecorum; qui quidem, dum vivunt, latet: poſtquam vero mortua ſunt, & diſſecantur, manifeſtus fit. Carnibus vero illorum immixta & inſita eſt grando. Solent autem coqui porcorum jugulatorum ora paxillo aperire, & videre an grandinoſi ſint. Grando enim eſt porcorum morbus.

Χαλαρά. Laxa. *Laxos igitur calceos geſtare amas.* † *Et valde erat lenis & miſericors erga ſupplices, ſi quis alius ætatis ſuæ mortalium.*

Χαλάσαι. Diſſolviſſe. Laxaſſe. *Pluvia de cælo cadens Barbarorum nervos laxaſſe fertur, & arcuum cornua emolliviſſe, & ſic impediviſſe, ne ictu violento & certo deſtinata ferirent.*

Χαλάσω τ. ἱ. ἀγκ. Sacram ancoram ſolvam. Ancora, per metaphoram a navibus ductam, dicitur præſidium tutum. Ut Sophocles in *Phædra*. Et Euripides in *Hecuba*. Sacra autem: i. e. magna, vel bona. Diodorus: *Rege autem verbis illis cedente & emollito, permittit ei facere, quæ vellet.*

1 Ὁ δὲ Χαγάνος τοὺς ὅρκους τ.] Verba hæc leguntur apud Theophyl. Simoc. lib. I. cap. III. in fin. & cap. IV. init. itemque apud Menandrum in *Excerptis Legat.* pag. 117. ut Pearſonius etiam obſervaverat. Ab alterutro ergo Suidas hæc mutuatus eſt. Vide etiam ſupra v. Αὔραι, ubi idem fragmentum occurrit.

2 Παρὰ τὸ κεχηνέναι] Hæc ideo addit Suidas, quod Ariſtophanes in loco ſubjuncto vocem χαία, quam meretrici tribuit, Comica petulantia in ſenſum obſcœnum detorqueat, & ad χαίνειν, i. e. hiare alludat: quaſi nempe ſignificet eam, quæ ore morigeretur.

3 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 840. (543. Ed. Baſ. P.) ubi ſic legitur:

Τίς δ' ἡτέρα παῖς; Χαία μὰ ναὶ τὼ Σιώ,
Κορινθία δ' ——————

Ab hoc χαία comparativus χαιωτέρα legitur apud Ariſtophanem in eadem fabula, pag. 906.

Οὔπω γυναῖκ' ὄπωπα χαιωτέραν.

Vide etiam Caſaub. *Lect. Theocr.* cap. IX.

4 Χάλαζα. νέφ.———πεπηγὸς ὑγρόν] Hæc ſumpta ſunt ex Laertii *Zenone Citt.* Num. 153. ſed ubi pro διαῤῥιφθὲν, legitur, διαθρυφθέν; &, ὑγρὸν ἐκ νέφους πεπηγότος, pro, ἐκ νέφους πεπηγὸς ὑγρόν.

5 Ἀριστοφάνης] In *Ranis*, pag. 252. (164. Ed. Baſ. P.) Sed delendum eſt οὐκ, quod apud Ariſtophanem non reperitur, & metrum turbat.

6 Χαλαζᾷ. ἤτοι χαλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 309. (210. Ed. Baſ. P.)

7 Χαλαρὰ γοῦν χ.] Ariſtoph. *Theſmophor.* pag. 781.

Ὑποδημάτων δεῖ· Ταμὰ ταυτὶ λάμβανε
Ἆρ' ἁρμόσει μοι; χαλαρὰ γ' οὖ χαίρεις φορῶν.

Hinc Suidas ſua ſumpſit.

8 Ἐκλυθῆναι. χαυνωθῆναι] Imo, ἐκλῦσαι, χαυνῶσαι. Τὸ χαλάσαι enim activam habet ſignificationem, non paſſivam.

Χαλα-

Χαλαστραῖον.[1] νίτρον. ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαλβάνη. ἀλοιφή τις ἐνεργητικὴ πρὸς ἵππους.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. [2] Διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρόκλῳ περὶ τῆς Ἰσιδώρου μιμήσεως τῆς ὀρνέων καὶ τῆς φωνῶν τῶν ἀπηχημάτων ἐνίας ἐν τοῖς Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασιν, αὐτὸς ὑπεδείκνυε τὴν ὁδὸν τῆς μιμήσεως, ἄλλων τε, καὶ στρουθῶν τῶν μικρῶν τούτων, καὶ κατοικιδίων τῆς πτήσεως· οἷα ψοφοῦσι ταῖς πτέρυξιν ἐγειρόμενα πρὸς τὸ πέτεσθαι.

Χαλδαῖοι. ὄνομα ἔθνους. περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἠσεβωμένοι.

Χαλδίνη. ὄνομα πόλεως.

Χαλέστρα. πόλις.

Χαλεπὰ τὰ καλά. [3] Πιττακὸν ἀποτιθέμενον τὴν ἀρχὴν πρὸς τοὺς ἀκμάζοντας εἰπεῖν· Χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. Σόλωνα δὲ μαλακίαν αὐτοῦ καταγνόντα, φάναι, Χαλεπὰ τὰ καλά. διὸ καὶ ἑκάτερα παροιμιασθῆναι.

Χαλεπὰ τὰ καλά. Φασι Περίανδρον τὸν Κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικόν· ὕστερον δὲ τὴν προαίρεσιν μεταβαλόντα, τυραννικὸν γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ τὸ χαλεπὰ ἀντὶ τοῦ ἀδύνατα τιθέασιν· ὡς μὴ ἐκείνου δυνηθέντος τηρῆσαι τὴν ἑαυτοῦ γνώμην.

Χαλεπαίνει. δοτικῇ. ἀγανακτεῖ. ὀργίζεται. Ἔπεσον πλείονες τῶν Ῥωμαίων, καὶ Τραϊανὸς ἐχαλέπαινε τοῖς πεποιημένοις. Καὶ αὖθις· Διὰ τὸ πολλάκις ἰδεῖν πρότερον, οὐ χαλεπῶς γνωρίσας τὸν ἄνθρωπον. Ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς. Καὶ αὖθις· Ἐπὶ τοσόνδε χαλεπήναντος τοῖς φύλαξιν, ὥστε καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτεμεῖν. Καὶ αὖθις· Ὡς δὲ ἐπεφοίτα ἡ τοῦ ὀνείρου ὄψις ἐς πάντας, χαλεπαίνουσιν ὁ δῆμος. οἱ Τύριοι.

Χαλεπὸν [4] χορίων κύνα γεύειν. τὸ ἔλυτρον τοῦ ἐμβρύου χόριον καλεῖται. οἱ δὲ κύνες γευσάμενοι τούτου, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι, διὰ τὸ λίχνον.

Χαλεπώτατον. Φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν β'. τῶν Τοπικῶν· Χαλεπώτατον τὸ ἀντιστρέφειν τὴν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος οἰκείαν ὀνομασίαν. χαλεπώτατον λέγοι ἄν, ὅτι μὴ ἁπλοῦν, μηδὲ πρόχειρον, ὡς ἐπὶ τῶν ἄλλων.

Χαλεπωτάτους λόγους. [5] κλέψαι δυναμένους. Κανδάδης ἐκλεξάμενος τοὺς χαλεπωτέρους, καὶ σφίσι τὰ δημόσια νείμας, ἔπεισεν ἐξ ἐκείνου καὶ τοῖς τῶν ἐπαρχιῶν ἄρχουσιν ὑπείκειν.

Χαλίκρητος [6] τόπος. ὁ χαλῶν τὰς φρένας. ἢ κατὰ στέρησιν τοῦ χ. ἵν' ᾖ, ἄλις ἄκρατον ἔχων· τουτέστιν,

Χαλαστραῖον. Chalaſtræum. [Sic dicitur] nitrum: a Chalaſtra Macedoniæ palude.

Χαλβάνη. Chalbane. Unguentum quoddam efficax, quod equis conducit.

Χαλδαϊκοῖς ἐπιτηδεύμασι. Chaldaicis ſtudiis. *Dubitanti igitur Proclo de ratione, qua Iſidorus imitabatur aves, & quarundam vocum ſonos, ſecundum Chaldaica inſtituta; ipſe ei demonſtrabat viam imitandi, cum alias aves, tum etiam parvos hos paſſeres, & gallinarum volatum; & qualem alis ſtrepitum edant, cum ad volandum excitantur.*

Χαλδαῖοι. Chaldæi. Nomen gentis, in Aſtronomia exercitatiſſimæ.

Χαλδίνη. Chaldine. Nomen urbis.

Χαλέστρα. Chaleſtra. Urbs.

Χαλεπὰ τὰ καλά. Difficilia, quæ pulchra. Pittacum imperio ſe abdicantem ad juvenes dixiſſe ferunt: *Difficile eſt bonum eſſe.* Solon vero mollitiem ejus damnans, dixit: *Difficilia quæ pulchra.* Hinc utrumque dictum in proverbium abiit.

Χαλεπὰ τὰ καλά. *Difficilia, quæ pulchra.* Ferunt Periandrum Corinthium initio civilem fuiſſe: poſtea vero, mutato ingenio, tyrannum evaſiſſe. Unde proverbium. Quidam vero χαλεπὰ hic ponunt pro ἀδύνατα, i. e. impoſſibilia: quod is inſtitutum ſuum ſervare non poſſet.

Χαλεπαίνει. Dativo jungitur. Succenſet. Indignatur. Iraſcitur. *Multi Romanorum ceciderunt; & Trajano ea, quæ facta fuerant, indignationem moverunt.* Et iterum: *Quod hominem ſæpius ante vidiſſet, non difficulter eum agnovit.* Id eſt, facile. Et iterum: *Cuſtodibus adeo iratus fuit, ut & capita ipſis præcideret.* Et iterum: *Cum autem ſomnium illud in vulgus exiiſſet, populus indignatus eſt.* Tyrii ſcilicet.

Χαλεπὸν χορ. *Malum eſt canem guſtare ſecundas.* Χόριον enim dicuntur ſecundæ, ſive, involucrum infantis: quo guſtato canes, cibi ſuavitate allecti, ipſis etiam infantibus inſidiantur.

Χαλεπώτατον. Ariſtoteles lib. II. Topicorum dicit, difficillimum eſſe, invertere propriam accidentis appellationem. Difficillimum dicit, quod neque ſimplex, neque promptum eſt, ut in aliis. *Port.*

Χαλεπωτάτους λόγους. Dicta maxime acerba. Sive, noxia. [Et χαλεπός, homo difficilis, moleſtus, & durus.] *Candades, cum homines reliquis acerbiores delegiſſet, & publicam pecuniam illis diſtribuiſſet, perſuaſit eis, ut ab illo tempore Provinciarum Præfectis parerent.*

Χαλίκρητος πότος. Potus animum laxans. A χαλᾶν, laxare. Vel, abjecto χ, hoc dictum

1 Χαλαστραῖον] Voce hac utitur Plato lib. IV. *de Republ.* pag. 449. ubi ait: Ἥ τε ἡδονὴ παντὸς χαλαστραίου δεινοτέρα οὖσα τοῦτο δρᾶν, καὶ κονίας.

2 Διαπορουμένῳ γοῦν τῷ Πρ.] Ex Damaſcio. Cæterum locus hic ſalebroſus eſt, & procul dubio corruptus: quem illuſtrare & emendare facile foret, ſi ipſa vita Iſidori a Damaſcio conſcripta hodie adhuc exſtaret.

3 Πιττακὸν ἀποτ.] Vide Menag. ad Laert. lib. I. num. 76.

4 Χαλεπὸν χορίων κύνα γεύειν] Eſt hemiſtichium Theocriteum, quod exſtat *Idyll.* X. v. 11. ut Portus etiam monuit.

5 Κλέψαι] Lego, βλάψαι.

6 Τόπος] Portus recte legit, πότος: quod hic dictum fuerit pro ποτόν, i. e. potus. Πότος enim communiter ſignificat *potationem*, vel *compotationem*.

οἶνον. καὶ χαλικρήτῳ, μὴ κεκραμένῳ. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Κεῖτο χαλικρήτῳ νάματι βεβρεγμένη.

Χαλίμα. ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ μέθης, ἢ μανίας.

Χαλιμάζειν. τὸ περὶ τὰς συνουσίας ὁρμᾶν. ἀπὸ τοῦ χαλᾶν τὰς φρένας πρὸς τὸ πάθος.

Χαλινός. τὸ ἡνίον.

Χάλιξ.[1] μικρὸν λιθίδιον.

Χάλις.[2] εἶδος ὄνου. καὶ ἡ δοτικὴ, τῷ χάλει.

Χαλίσια.

Χαλίφρονος. τοῦ ἀνοήτου.

Χαλκέντερος.[3] Δίδυμος ὁ γραμματικὸς Χαλκέντερος ἐκλήθη, διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ τρισχίλια βιβλία.

Χάλκανθος.[4] ὕδωρ ἐστὶ πηγνύμενον ἐν τοῖς κατὰ Κύπρον μετάλλοις, ἰσχυροτάτην ἔχον στύψιν, μετὰ θερμότητος οὐκ ἀγεννοῦς, ἁπάντων μᾶλλον τὰς ὑγρὰς σάρκας ταριχεῦσαί τε καὶ ξηρᾶναι δυνάμενον.

Χάλκεος. ἰσχυρός. στερεός. καὶ,

Χαλκέῳ[5] δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

ἤγουν, δεσμῷ ἰσχυρῷ, καὶ δυσλύτῳ. ἢ πόλις καλεῖται Χαλκοῦς κέραμος.

Χαλκεῶνα. τὸ χαλκεῖον.

Χαλκεύω. αἰτιατικῇ.

Χαλκεύς. πᾶς ὁ χαλκεύων τι. καὶ ὁ χρυσοχόος.

Χαλκευτής.

Πιερικὰν[6] σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων

Χαλκευτὰν κατέχει Πίνδαρον ἅδε κόνις.

Χαλκεῖα.[7] ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἃ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ, Πάνδημον διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι.

Χαλκεῖα. ἑορτὴ Ἀθήνησι δημώδης καὶ ἀρχαία[8] πάλαι, ἃ τινες Ἀθήναια καλοῦσιν. οἱ δὲ πάνδημον διὰ τὸ ὑπὸ πάντων ἄγεσθαι. ὕστερον δὲ ὑπὸ μόνων ἤγετο τῶν τεχνιτῶν, ἐπεὶ ὁ Ἥφαιστος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάσατο. ἔστι δὲ ἔνη καὶ νέα τοῦ Πυανεψιῶνος· ἐν ᾗ καὶ ἱέρειαι μετὰ τῶν Ἀρρηφόρων τὸν πέπλον διάζονται.

Χαλκεῖα.[9] ἑορτὴ παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Πυα-

est pro ἀλίκρητος, i.e. multum meri habens: ab ἅλις, & ἄκρατος. Et χαλικρήτῳ, non mixto, mero. In Epigrammate: *Jacebat mero liquore gravata.*

Χαλίμα. Meretrix. Sic dicta, quod propter ebrietatem, aut libidinem, corpus ejus laxetur.

Χαλιμάζειν. In venerem præcipitem eſſe. Libidine venerea flagrare. A χαλᾶν, laxare: quod nempe libidinoſi animum quaſi ad venerem laxent.

Χαλινός. Frænum. Habena.

Χάλιξ. Lapillus. Parvus lapis.

Χάλις. Species vini. [Vinum merum.] Et dativus, τῷ χάλει.

Χαλίσια. Chaliſia. [Videtur feſti nomen eſſe.]

Χαλίφρονος. Amentis. Stulti.

Χαλκέντερος. Chalcenterus. I.e. Ænea habens inteſtina. Didymus Grammaticus Chalcenterus vocatus eſt, propter aſſiduum ſtudium, quod libris impendebat. Ajunt enim eum ſupra tria millia librorum conſcripſiſſe.

Χάλκανθος. Chalcanthus. Aqua eſt concreta in metallis, quæ ſunt in Cypro, maximam adſtringendi vim habens, cum caliditate non parva: quæ magis, quam ulla alia res, humidas carnes condit & exſiccat.

Χάλκεος. Æreus. Æneus. Robuſtus. Solidus. Firmus. Et, *Æreo autem in carcere vinctus erat tredecim menſes.* Vel, vinculo firmo, & quod difficulter ſolvi poterat. Vel, urbs quædam vocata fuit χαλκοῦς κερ. i.e. Ænea teſta.

Χαλκεῶνα. Officinam fabri ærarii, vel ferrarii.

Χαλκεύω. Accuſativo jungitur. Fabrico. Cudo.

Χαλκεύς. Faber ærarius, vel ferrarius. Item, aurifaber.

Χαλκευτής. Faber. Fabricator. Artifex.

Pieriam tubam, illum ſanctorum & gravium hymnorum

Fabrum, continet Pindarum iſte pulvis.

Χαλκεῖα. Chalcea, Feſtum Athenis, quod quidam Athenæa vocant: alii vero, Pandemon; quod ab univerſo populo celebraretur.

Χαλκεῖα. Chalcea. Feſtum Athenis publicum, & valde antiquum, quod quidam Athenæa vocant. Alii vero, Pandemum; quod univerſo populo commune eſſet. Poſtea vero a ſolis artificibus celebrari cœpit; quod Vulcanus in Attica æs cudiſſet. Dies autem, [quo feſtum illud celebrabatur,] erat ultimus menſis Pyanepſionis: quo etiam ſacerdotes cum Arrephoris peplum [Minervæ] texebant.

Χαλκεῖα. Chalcea. Feſtum apud Athenien-

1 Χάλιξ] Alii, χάληξ: per η in ſyllaba ultima.

2 Εἶδος ὄνου] Portus, *Genus aſini.* Ridicule. Scribendum enim ἢ, εἶδος οἴνου, i.e. *ſpecies vini.* Χάλις enim, vel χάλιξ, dicebatur vinum merum, nec aqua temperatum. Scholiaſtes Apoll. Rhod. ad lib. I. v. 473. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Etymologus: Χαλίφρων. κυρίως ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων. Χάλις γὰρ, ὁ ἄκρατος οἶνος. Heſychius: Χάλις, ὁ ἄκρατος οἶνος. Idem v. Ἀκροχάλιξ: Χάλιξ, ὁ ἀκρότατος (lege, ἄκρατος) οἶνος. Χαλᾷ γὰρ τὰς φρένας. Vide etiam Euſtathium.

3 Δίδυμος ὁ Γραμμ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Δίδυμος. Cæterum articulus hic poſt vocem ſequentem collocandus eſt.

4 Χάλκανθος. ὕδωρ ἐστὶ πηγν.] Hæc ſunt verba Pauli Æginetæ lib. VII. cap. III. p. 256.

5 Χαλκέῳ δ' ἐν κερ.] Homerus Il. E. v. 387.

6 Πιερικὰν σάλπ.] Diſtichum hoc eſt pars Epigrammatis in Pindarum, quod integrum exſtat Anthol. lib. III. cap. XXV. Epigr. 26.

7 Χαλκεῖα] Vide Meurſ. in *Græc. Fer.* v. Χαλκεῖα.

8 Πάλαι] Malim, πάνυ.

9 Χαλκεῖα. ἑορτὴ παρ' Ἀθην.] Ex Harpocratione.

νεψιῶνος

νεμῶνος ἔνη καὶ νέα, χειρώναξι κοινή, μάλιστα δὲ χαλκεῦσιν. Ἀπολλώνιος. Φανόδημος δέ φησιν, οὐκ Ἀθηνᾷ ἄγεσθαι τὴν ἑορτὴν, ἀλλ' Ἡφαίστῳ.

Χαλκεῖον. ἐν ᾧ χαλκεύουσι. Χαλκεῖον δὲ Δωδωναῖον, διφορεῖται.

Χαλκηδόνιοι. ἀπὸ Χαλκηδόνος πόλεως.

Χαλκίς. ὄνομα πόλεως Εὐβοίας. καὶ εἶδος ὀρνέου.

Χαλκιδεῖς. οἱ ἀπὸ τῆς Χαλκίδος. ἡ εὐθεῖα, ὁ Χαλκιδεύς.

Χαλκιδίζειν, καὶ Χαλκιδεύεσθαι. ἐπὶ τῶν γλισχρευομένων. καὶ Φικιδίζειν, ἐπὶ τοῦ παιδεραστεῖν· ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἀῤῥένων ἔρωτες ἤσκηντο. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τοῦ ῥωτακίζειν· ἐπεὶ αὐτοί τε καὶ Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ καταχόρως χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ σ τιθέντες. Eretrienſes litera illa crebro admodum uti

Χαλκιδικὸν[2] δίωγμα. τοῖς Θεσμοφορίοις Ἀθήνησί τι νόμιμον, ἐν πολέμῳ γυναικῶν εὐξαμένων, διωχθῆναι τοὺς πολεμίους. καὶ συνέβη φυγεῖν εἰς Χαλκίδα. ὡς καὶ Σημός.

Χαλκιδῖτις.[3] παρὰ Ἰωσήπῳ, ἡ πόρνη. ἀπὸ τῆς εὐτελείας τοῦ διδομένου νομίσματος.

Χαλκίς. εἶδος ὀρνέου. ἢ γλαῦξ.

Χαλκίοικος.[4] ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ. ἢ ὅτι χαλκοῦν οἶκον εἶχεν· ἢ διὰ τὸ τοὺς Χαλκιδεῖς τοὺς ἐξ Εὐβοίας φυγάδας αὐτὴν κτίσαι.

Χαλκίον.

——Χαλκίοισι[5] τοῖς πονηροῖς χρώμεθα,
Χθές τε καὶ πρώην κοπεῖσι τῷ κακίστῳ κόμματι.

Χαλκία. ὡς χρυσία ἔλεγον τῷ σχήματι. [6]χαλκοσκευῆ. λέγεται δὲ οὕτω καὶ τὸ κακὸν νόμισμα, τὸ χρυσοῦν. λέγεται δὲ καὶ τὸ χαλκοῦν. ἐπὶ γὰρ Καλλίου νόμισμα χαλκοῦν ἐκόπη. λέγει δὲ, ὅτι τὸ αὐτὸ πέπονθεν ἡ πόλις εἰς τοὺς χρηστοὺς τῶν ἀνθρώπων, καὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον νόμισμα. ὥσπερ γὰρ τοῖς παλαιοῖς νομίσμασιν οὐ χρώμεθα, καλοῖς οὖσιν· ἀλλὰ τοῖς καινοῖς, κακοῖς οὖσιν· οὕτω καὶ τοῖς ἀρχαίοις ἀνθρώποις οὐ χρώμεθα, καλοῖς οὖσι· τοῖς δὲ νῦν στρατιώταις κακοῖς οὖσι χρώμεθα.

Χαλκοβάρεια.[7] τῷ χαλκῷ βαρυνομένη. ἀντὶ τοῦ στερεά.

Χαλκοβατές.[8] στερεόν.

Χαλκοκορυστής.[9] χαλκῷ καθωπλισμένος.

Χαλκοκρότων.[10] χαλκοπόδων. τυπτέτι, τὰς ὁπλὰς

ſes, quod trigeſimo die Pyanepſionis celebrabatur, a manuariis artificibus univerſis, præcipue vero a fabris: ut Apollonius ait. Phanodemus vero inquit, feſtum illud non in honorem Minervæ, ſed Vulcani celebrari.

Χαλκεῖον. Officina fabri ærarii. At χαλκεῖον Δωδων. Æs Dodonæum; dupliciter ſcribitur: [& per ει, & per ι.]

Χαλκηδόνιοι. Chalcedonii. [Sic dicti,] ab urbe Chalcedone.

Χαλκίς. Chalcis. Nomen loci. Item, genus avis.

Χαλκιδεῖς. Chalcidenſes. Sive, incolæ urbis Chalcidis. Caſus rectus eſt, Χαλκιδεύς.

Χαλκιδίζειν,& Χαλκιδεύεσθαι. Chalcidenſes imitari. Dicitur de iis, qui ſunt parci & tenaces. Et Φικιδίζειν, Phicidenſes imitari. De pædiconibus. Phicidenſes enim marium amoribus dediti erant. Alii vero ajunt hoc dici de iis, qui litera ρ frequenter utuntur. Chalcidenſes enim & ſolebant; quippe quam & pro σ ponebant.

Χαλκιδικὸν δίωγμα. Chalcidica perſecutio. Sacrificium quoddam Athenis in Theſmophoriis; ſic dictum, quod, cum fœminæ aliquando in bello Deos precatæ eſſent, ut hoſtes in fugam verterentur; illi Chalcidem fugerent: ut & Semus ſcribit.

Χαλκιδῖτις. Apud Joſephum meretrix [ita vocatur:] a vili nummo, qui ei dabatur. [Q. d. obolare ſcortum.]

Χαλκίς. Chalcis. Genus avis. Vel, noctua.

Χαλκίοικος. Chalciœcos. [Hoc epitheto colebatur] Minerva Spartæ: vel quod æneam ædem haberet; vel quod Chalcidenſes ex Eubœa profugi eam condidiſſent.

Χαλκίον. Æs. Æreus nummus. [Ariſtophanes:] *Nummis hiſce ſubæratis utimur, nuper admodum peſſimo commate percuſſis.* Χαλκία pari modo formatur, quo χρυσία. Ærea vaſa. Sic vero etiam dicitur aureus nummus ſubæratus, vel adulterinus. Sub Callia enim æreum nomiſma cuſum eſt. Dicit autem [Comicus,] Athenienſes eodem loco habere viros bonos, quo monetam antiquam. Ut enim, [inquit,] antiqua moneta, quamvis bona ſit, non utimur; ſed nova, quæ mala eſt: ſic etiam antiquis hominibus, quamvis boni ſint, non utimur; at ducibus noſtri temporis, qui mali ſunt, utimur.

Χαλκοβάρεια. Ære gravis. Id eſt, dura, firma, ſolida.

Χαλκοβατές. Æreum habens ſolum. Solidum. Firmum.

Χαλκοκορυστής. Ære armatus.

Χαλκοκρότων. [Æriſtreporum.] Æripedum,

1 Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τῷ ρ καταχ.] Vide Diogenianum Centur. IV. Adag. LVII, & Heſych. v. Ἐρετριέων.

2 Χαλκιδικὸν δίωγμα.] Vide Heſych. v. Δίωγμα, & Meurſ. in *Græc. Fer.* pag. 163.

3 Χαλκιδῖτις] Eadem habet Euſtathius ad Il. Ψ. pag. 1329. qui ea ex Suida, quamvis nomen ejus taceat, hauſit.

4 Χαλκίοικος. ἡ Ἀθηνᾶ ἐν Σπ.] Ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. I. cap. CXXVIII. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

5 Χαλκίοισι τοῖς πον.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Ranis*, pag. 246. (159. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur, κακίστῳ κόμματι: uti etiam hic metri gratia ſcribendum eſt.

6 Χαλκοσκευῆ] Scribe, χαλκῷ σκευῇ, ut habet Scholiaſtes ad modo indicatum locum Ariſtophanis.

7 Χαλκοβάρεια] Eſt epithetum galeæ apud Homerum Il. Λ. v. 96.

8 Χαλκοβατές] Homerus Il. A. v. 426.

9 Χαλκοκορυστής] Eſt itidem vox Homerica, Il. Ε. v. 699. & alibi.

10 Χαλκοκρότων] Nota hæc referenda eſt ad locum illum Ariſtophanis *Equit.* pag. 321.

Χαλκοκρότων ἵππων κτύπος.

Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

ἰσχυρὰς ἐχόντων. συμβαίνει γὰρ ἠχεῖν τὴν γῆν καὶ κτυπεῖν, ἐπικρουομένην τοῖς ποσὶ τῶν ἵππων.

Χαλκολίβανον. εἶδος ἠλέκτρου, τιμιώτερον χρυσοῦ. [1] ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλλότυπον χρυσίον, μεμιγμένον ὑέλῳ καὶ λιθείᾳ· ὁποίας ἐστὶ συνθέσεως καὶ ἡ ἁγία τράπεζα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Χαλκόπους[2] Ἐριννύς. ἤγουν, στερεὰ καὶ ἀκοπίατος ἐν τῷ ἐπιέναι κατὰ τῶν φονέων.

Χαλκοτύπους.[3] τὰς ἐκ σιδήρου πληγὰς γινομένας. Χαλκοτυπίαις ἀδραῖς σου τὸ σῶμα.

Χαλκοῦς. λεπτῶν ζʹ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Τάλαντον.

Χαλκῷ. σιδήρῳ.

Χαλκῆ.[4] αὐτὴ ἡ ὕλη. χαλκοῦς δὲ ἀνδριάς, τὸ μετουσιαστικόν· ὡς χρυσοῦς. καὶ τὸ θηλυκόν, ἡ χαλκῆ.

Χάλος.[5] ποταμός, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου· πλήρης ἰχθύων πραέων καὶ μεγάλων.

Χάλυβες. ἔθνος Σκυθίας, ἔνθεν ὁ σίδηρος τίκτεται. καὶ [6] Λυκόφρων·

Χαλυβικῷ κώδωνι συντεθραυσμένῳ.

καὶ χάλυψ, ὁ σίδηρος. [7] ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ χάλυβα σκληρὸν καλαμηφάγον.

Χαλυδώνιος[8] οἶνος.

Χὰμ σκηνώματα. ἡ Αἴγυπτος. ἐπειδὴ τοῦ Χὰμ ὁ Μεσρέμ. Μεσρὲ δέ, ἡ Αἴγυπτος· ἥτις λέγεται σήμερον Μέσρε.

Χαμάδις. χαμαί. εἰς τὴν γῆν. καὶ χαμᾶζε, χαμαί.

Χαμαί. ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ παροιμία· Χαμαὶ ἀντλεῖν. ἐν ἴσῳ τῷ, οὐδὲν ἐργάζεσθαι. οἷον καὶ τό, πλίνθον πλύνειν. ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων λέγεται.

Χαμαιευνάδες. χαμαὶ κοιμώμεναι. καὶ χαμαιεύνης, ὁμοίως.

Χαμαιεύρετος. Χαμαιεύρετόν με εὗρε καὶ ἀνεθρέψατο.

Χαμαίζηλοι. ταπεινοί. ἢ δίφροι κοιλώδεις. Τροχῶν αὐτοῖς κάτωθεν ὑποστρεφομένων χαμαιζήλων.

Χαμαιζυμήτης ἄρτος.

Χαμαιλέων. ζῶον, εἰς πάντα τὴν χροιὰν μετατρέπον, πλὴν λευκοῦ.

Χαμέλαιον.[9] εἶδος βοτάνης. καὶ χαμαίμηλον, εἶδος βοτάνης.

Χαμαιπέτεια. καὶ χαμαιπετής, χαμαὶ ἐρριμμένος.

Id eſt, ungulas firmas & ſolidas habent ium. Terra enim equorum pedibus pulſata reſonat & ſtrepit.

Χαλκολίβανον. Chalcolibanum. Electri genus, auro pretioſius. Eſt autem electrum, aurum, ab eo, quod proprie ſic dicitur, materia & forma differens, & ex vitro lapilliſque mixtum. Ex hac materia conſtat ſacra menſa magnæ Eccleſiæ.

Χαλκόπους Ἐριννύς. Æripes Erinnys. Id eſt, quæ celeri & indefeſſo pede homicidas perſequitur.

Χαλκοτύπους. Eſt epithetum vulnerum, quæ æreis telis inflicta ſunt. Et χαλκοτυπία, percuſſio, ſive vulneratio, quæ ferro fit.

Χαλκοῦς. Chalcus. Eſt nummus, qui VII. minutis conſtat. Quære in v. Τάλαντον.

Χαλκῷ. Ære. Ferro.

Χαλκῆ. [Ærea. Ferrea. Χαλκός, eſt] ipſum æs. At χαλκοῦς, ut χρυσοῦς, æreum, ſive, quod ex ære factum eſt. Ut, χαλκοῦς ἀνδριάς, ærea ſtatua. Et fœmininum eſt, χαλκῆ, ærea, ferrea.

Χάλος. Chalus. Fluvius, cujus latitudo eſt unius plethri: plenus piſcium manſuetorum & magnorum.

Χάλυβες. Chalybes. Gens Scythiæ, ubi ferrum naſcitur. Et Lycophron: *Chalybea gladii acie vulnerata.* [Vel, *Ferreo enſe vulnerata.*] Et χάλυψ, chalybs, ſive, ferrum. In Epigrammate: *Et ſcalpellum ex duro chalybe factum.*

Χαλυδώνιος οἶνος. Chalydonium vinum.

Χὰμ σκηνώματα. Chami tentoria. Id eſt, Ægyptus. Chami enim filius fuit Meſrem. Meſre autem vocatur Ægyptus; quæ hodie Meſer dicitur.

Χαμάδις, & χαμᾶζε, & χαμαί. Humi. In terram.

Χαμαί. Humi. Et proverbium: *Humi haurire.* Quod idem valet, ac Nihil proficere. Ut & [proverbium] illud: *Laterem lavare.* Dicitur vero de rebus irritis.

Χαμαιευνάδες. [Mulieres] humi dormientes. Et χαμαιεύνης, qui humi dormit.

Χαμαιεύρετος. Qui humi jacens ab aliquo invenitur. *Me humi jacentem invenit, inventumque educavit.*

Χαμαίζηλοι. Humiles. [Viles. Abjecti.] Vel, ſellæ cavæ. *Cum humiles rotæ ſub ipſis inferne verterentur.*

Χαμαιζυμήτης ἄρτος. Humi fermentatus panis.

Χαμαιλέων. Chamæleon. Animal, quod ſe in omnes colores convertit, excepto albo.

Χαμέλαιον. Chamelæū. Herbæ genus. Et χαμαίμηλον, chamæmelum, [itidem] genus herbæ.

Χαμαιπέτεια. Humi projectio. Et χαμαιπετής, humi projectus. Qui in terram decidit.

1 Ἔστι δὲ τὸ ἤλεκτρον ἀλ.] Eadem leguntur ſupra v. Ἤλεκτρον: ubi Nos vide.

2 Χαλκόπους Ἐριν.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 104. ubi pro ἀκοπίατος rectius legitur ἀκόπιαστος: ut Portus etiam monuit.

3 Χαλκοτύπους] Homerus Il. Τ. v. 25. ὠτειλάς, i. e. vulnera, χαλκοτύπους vocat: ad quem locum Suidas reſpexit.

4 Χαλκῆ] Scribendum eſt, χαλκίς.

5 Χάλος, ποτ.] Vide ſupra v. Φάρος: ubi eadem leguntur.

6 Λυκόφρων] In *Alexandra*, v. 1109. ubi legitur, Χαλυβδικῷ κώδωνι συντεθραυσμένη. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXVI. Epigr. IV.

8 Χαλυδώνιος οἶνος] Potius, χαλυβώνιος οἶνος: ut habet Heſychius. Vide Athen. lib. I. cap. XXII. pag. 28.

9 Χαμέλαιον] Series literarum ſuadet, ſcribendum eſſe, χαμαίλαιον.

Χαμαι-

Χαμαιρεπές. χάμαι ῥέπον.

Χαμαιτυπεῖον. πορνεῖον. καὶ χαμαιτύπη, ἡ πόρνη. ἀπὸ τοῦ χαμαὶ κειμένη ὀχεύεσθαι.

Χαμαιτηλεῖς [1].

Χαμεύνης. ὁ χαμαὶ εὐναζόμενος. καὶ θηλυκῶς, χαμεύνη, ταπεινὴ κλίνη. [2] Ἀριστοφάνης·

Οὐδ' ἂν χαμεύνην πάνυ γε κειρίαν γ' ἔχων.

Χαμαῖτις. ὄνομα ἀμπέλου.

Χαμόθεν. ἀπὸ τῆς γῆς.

Χαμώς. Θεὸς ἦν Τυρίων καὶ Ἀμανιτῶν· ὥσπερ ἡ Ἀστάρτη Θεὸς Σιδονίων, ἣν ἐλάτρευσε Σολομῶν.

Χαναάν. ὄνομα κύριον. [3] οἱ δὲ ἐξ αὐτοῦ Χαναναῖοι. Μωϋσῆς τεσσαράκοντα ἔτη συμφιλοσοφήσας τῷ λαῷ, τελευτᾷ, διάδοχον καταλιπὼν Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· ὅς τις κατῴκισε τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ γῇ, ἣ ἐπηγγείλατο Κύριος τῷ Ἀβραάμ· (ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ Αἰγύπτου κυκλουμένη διὰ θαλάσσης, καὶ ξηρᾶς) ἐκβαλὼν πάντας τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῶν ἐθνῶν· οἵ τινες ὑπ' αὐτοῦ διωκόμενοι, διὰ τῆς παραλίου Αἰγύπτου τε καὶ Λιβύης κατέφυγον εἰς τὴν τῶν Ἄφρων χώραν, τῶν Αἰγυπτίων μὴ προσδεξαμένων αὐτούς, διὰ τὴν μνήμην τὴν προτέραν, ἣν ἔπαθον δι' αὐτοὺς ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ καταποντισθέντες θαλάσσῃ· καὶ προσφυγόντες τοῖς Ἄφροις, τὴν ἔρημον αὐτῶν ᾤκησαν χώραν, ἀναδεξάμενοι τὸ σχῆμα, καὶ τὰ ἔθη, καὶ ἐν πλαξὶ λιθίναις ἀναγραψάμενοι τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἀπὸ τῆς Χαναναίων γῆς ᾤκισαν τὴν Ἀφρικήν. καὶ [4] εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τοιαῦται πλάκες ἐν τῇ Νουμιδίᾳ, περιέχουσαι οὕτως· Ἡμεῖς ἐσμὲν Χαναναῖοι, οὓς ἐδίωξεν Ἰησοῦς ὁ λῃστής. καὶ θηλυκόν, ἡ Χαναναία. καί, Χαναῖτις γῆ.

Χανδόν. ἀθρόως. [5] ἀπίστως. ἀπλήστως. χορηγικῶς. Πίνειν χανδόν. Ὁ δὲ Εὐτρόπιος καιροῦ καὶ τύχης ἀμέτρως τε καὶ χανδὸν ἀρυόμενος, καὶ κατεμφορούμενος, καὶ πολυπραγμονῶν, ὥστε οὐκ ἔλαθε πατὴρ παῖδα μισῶν, ἢ ἀνὴρ γυναῖκα, ἢ μήτηρ τέκνον· ἀλλ' ἐξηκοντίζετο ἅπαντας πρὸς τὴν ἐκείνου γνώμην.

Χάνοι. διασταίη.

Χάονες. ἔθνος Ἠπειρωτικόν. [6] Ἀριστοφάνης·

Ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχρημ' ἐν Χάοσιν.

ἐπειδὴ καὶ εἰς μαλακίαν διεβάλλετο [7] ὁ Γέρης. [8] καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης·

Τὸν [9] Παφλαγόνα λαθεῖν οὐχ οἷόν τε.
Ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'· ἔχει γὰρ τὸ σκέλος,
Τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ἐν Χάοσι δέ, παρὰ τὸ κεχηνέναι. Θρακικὸν δὲ ἔθνος οἱ Χάονες.

Χαμαιρεπές. Humi repens Humi ſerpens.

Χαμαιτυπεῖον. Lupanar. Et χαμαιτύπη, meretrix: [ſic dicta,] quod humi jacens permolatur.

Χαμαιτηλεῖς. Scortum, quod humi ſubigitur.

Χαμεύνης. Humi cubans. Et fœminino genere, χαμεύνη, lectus humi ſtratus. Lectus humilis. Ariſtophanes: *Ne faſciam quidem habens, quam lectulo meo humili intendam.*

Χαμαῖτις. Chamætis. Nomen vitis.

Χαμόθεν. Humo. A terra.

Χαμώς. Chamos. Fuit Tyriorum & Amanitarum Deus: ut Aſtarte, Sidoniorum Dea; quam coluit Solomon.

Χαναάν. Chanaan. Nomen proprium viri: cujus poſteri vocantur Chananæi. Moſes annos XL. in religionis legumque ſtudio cum populo verſatus, obiit, relicto ſucceſſore Jeſu, Nave filio, qui Iſraelem collocavit in illa terra, quam Deus Abrahamo promiſerat, (extenditur autem a flumine Ægypti, mari & continente cincta) ejectis omnibus Regibus & Principibus gentium. Qui, cum ab eo profligarentur, per maritimam Ægyptum & Libyam in Africam confugerunt, cum eos Ægyptii non ſuſcepiſſent, propter memoriam priorem eorum, quæ propter ipſos perpeſſi fuerant, in rubro mari ſubmerſi. Cum igitur ad Afros confugiſſent, deſertam illorum regionem incoluerunt, eorum habitu & inſtitutis receptis, & cauſa in lapideis tabulis inſcripta, cur ex Chananæa regione in Africam habitandi cauſa migraſſent. Hæ vero tabulæ adhuc ſunt in Numidia, quæ hæc verba continent: *Nos Chananæi ſumus, quos profligavit Jeſus latro.* Et fœmininum, Χαναναία, Chananæa. Et, Chananitis terra. *Port.*

Χανδόν. Ore hianti. Affatim. Avide. Capaciter. Ut, πίνειν χανδόν, ore hianti bibere. *Eutropius vero occaſione & fortuna immoderate & avide ſe quaſi ingurgitans, & curioſe omnia inquirens, adeo ut nec filius patri exoſus, aut uxor marito, aut filia matri, eum lateret; ſed omnes, prout ipſi lubitum eſſet, urbe ejiceret.*

Χάνοι. Hiet. Pateat. Apertum ſit.

Χάονες. Chaones. Gens Epirotica. Ariſtophanes: *Podex ejus reapſe eſt inter Chaones.* [Hoc ideo dicit,] quia propter impudicitiam quoque male audiebat Cleon. Et iterum Ariſtophanes: *Sed fieri non poteſt, ut Paphlagonem quidquam lateat. Omnia enim inſpicit: & crus alterum habet in Pylo; alterum vero in concione.* Ἐν Χάοσι vero dixit; [alludens ad latum culum Cleonis: quaſi nomen iſtud deductum eſſet] a κεχηνέναι, i. e. hiare. Chaones vero eſt gens Thracica.

1 Χαμαιτηλεῖς] Etymologus & Heſychius recte, χαμαιζηλεῖς.

2 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 579. (400. Ed. Baſ. P.) Sed de hoc loco Comici vide Nos ſupra ad v. Κειρία.

3 Οἱ δὲ ἐξ αὐτοῦ] Lege, καὶ οἱ ἐξ αὐτοῦ.

4 Καὶ εἰσὶ μέχρι νῦν αἱ τ.] Idem refert Procopius *Vandalic.* lib. II. cap. X. qui cum hoc loco Suidæ conferendus eſt. Vide etiam Sam. Bochartum lib. I. *de Coloniis Phœn.* cap. XXIV.

5 Ἀπίστως] Eſt vox corrupta: cujus emendatio eſt ſequens ἀπλήστως.

6 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 291. (195. Ed. Baſ. P.) ſed ubi legitur, ἐν χαόσι, cum accentu in penultima.

7 Ὁ Γέρης] Imo, ὁ Κλέων. De eo enim apud Ariſtophanem loco citato verba ſunt.

8 Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] Male. Eſt enim idem locus.

9 Τὸν Παφλαγόνα λαθ.] Apud Ariſtophanem recte ſic legitur:

Ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν.

Χάος. καὶ ὁ ἀήρ, παρ' [1] Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι.

Διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτρίας, καὶ τοῦ χάους,
Τῶν μηρίων τὴν κνίσαν οὐ διαφρήσετε.

Καί, Χάους ἀρχαιότερος, καὶ Κρονίων. ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. καὶ Ἴβυκος· Ποτᾶται δ' ἐν ἀλλοτρίῳ χάει. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ φλυαρεῖ, καὶ μάτην ἡμῶν λῆρον καταχεῖ, τοῦ χάους ἀρχαιότερον, καὶ Κρονίων ἀπόζοντα.

Χάος. [2] Ἀριστοφάνης·

Χάος ἦν, καὶ Νύξ, Ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς·
Γῆ δ', οὐδ' ἀήρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν· Ἐρέβους δ' ἐν [3] ἀπείροισι κόλποις
Τίκτει πρώτιστον ὑπηνέμιον Νὺξ ἡ μελανόπτερος ὠόν·
Ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλαστεν Ἔρως ὁ ποθεινός,
Στίλβων νῶτον πτερύγοιν χρυσαῖν, εἰκὼς ἀνεμώκεσι δίναις.
Οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγεὶς νυχίῳ, κατὰ Τάρταρον εὐρύν,
Ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς φῶς.
Πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἔρως συνέμιξεν ἅπαντα.
Ξυμμιγνυμένων δ' ἑτέρων ἑτέροις, γένετ' Οὐρανός, Ὠκεανός τε,
Καὶ Γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἄφθιτον.

Χαόν. [4] τὸ εὐγενές. ἢ τὸ ἀρχαῖον.

Χαρά. [5] ἡδονή. εὐφροσύνη. τέρψις. τινές φασι [6] κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτὸν σημαινόμενον εἶναι. Πρόδικος δὲ ἐπειρᾶτο ἑκάστῳ τῶν ὀνομάτων τούτων ἴδιόν τι σημαινόμενον ὑποτάσσειν· ὥσπερ καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Στοᾶς· χαρὰν μὲν λέγοντες, εὔλογον ἔπαρσιν. ἡδονὴν δέ, ἔπαρσιν ἄλογον. τέρψιν δέ, [7] τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν. εὐφροσύνην δέ, τὴν διὰ λόγων ἡδονήν. νομοθετούντων δέ ἐστι τοῦτο. τὸ μὲν γὰρ εἰπεῖν ἡδονὴν χαράν, οὐχ ἁμάρτημα· ὥσπερ οὐδὲ τὸ τὴν μονάδα ἀδιαίρετον. οὐδὲ γὰρ τὸ τὴν χαρὰν χαρὰν εἰπεῖν, ἢ τὴν μονάδα μονάδα· τὸ δὲ συμβεβηκέναι θάτερον θατέρῳ λέγειν, ἄτοπόν τε καὶ ψεῦδος.

Χαράδρα. διώρυξ πηλοῦ μεστή, [8] ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα. [9] Ἀριστοφάνης·

Φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον τετοκυίας.

Ἐν Ἐπιγράμμασι·

Ὁππότε [10] μιν κνημοῖς τε κατὰ λασίους τε χαράδρας
Ἐξ ὀρέων ποταμοῦ φράσατ' ἐπ' ἠϊόνων.

Χάος. Chaos. Sic etiam dicitur aer, apud Ariſtophanem *Avibus*. *Per urbem alienam & aerem non tranſmittetis femorum nidorem.* Et, Antiquior quam Chaos & Saturnia tempora. Dicitur de iis, quæ valde antiqua ſunt. Et Ibycus: *Volat autem in alieno aere.* Et iterum: *Ille autem nugatur, & ineptas temere effutit fabulas, antiquiores quam ipſum Chaos, & Saturnia tempora redolentes.*

Χάος. Chaos. Ariſtophanes:

Chaos erat, & Nox, Erebuſque niger primum, & Tartarus amplus:
Non autem Terra, nec Aer, neque Cœlum erat: ſed Erebi in immenſo ſinu
Parit primum ſubventaneum Nox nigris alis prædita ovum;
Ex quo volventibus annis natus eſt Amor deſiderabilis,
Aureis in tergo fulgens alis, & velocibus ventorum procellis ſimilis.
Hic cum Chao alato & tenebroſo coiens, in Tartaro ſpatioſo,
Procreavit genus noſtrum, & primum produxit in lucem.
Prius vero non erat genus Immortalium, quam Amor omnia inter ſe miſcuiſſet.
Ex mutuo vero aliorum cum aliis coitu natum eſt Cælum, & Oceanus,
Et Terra, omniumque Deorum beatorum genus immortale.

Χαόν. Generoſum. Nobile. Vel, antiquum.

Χαρά. Gaudium. Ἡδονή, voluptas. Εὐφροσύνη, lætitia. Τέρψις, oblectatio. Quidam ajunt ratione ſubjecti voces iſtas ſignificationem eandem habere. Prodicus vero ſingulis his nominibus propriam aliquam ſignificationem tribuere conabatur: ſicut & Stoici. Nam χαρὰν dicunt eſſe animi elationem cum ratione. Ἡδονήν, animi abſque ratione elationem. Τέρψιν, voluptatem, quam contemplatio alicui affert. Εὐφροσύνην, voluptatem, quæ ex oratione vel ſermone percipitur. Sed hoc perinde eſt, ac leges aliis præſcribere. Nam qui *voluptatem* vocat *gaudium*, non errat: ut nec ille, qui unitatem individuam eſſe dicit. Sed ſi dicas alterum alteri accidere; id vero abſurdum eſt & falſum.

Χαράδρα. Foſſa cœni plena, perniciem, non aquam habens. [Alveus torrentis. Torrens.] Ariſtophanes: *Vocem habebat torrentis, qui* [*ſegeti & plantis*] *ſtragem tulit.* Et in Epigrammate: *Cum eum* [*taurus paſcens*] *in locis ſylvoſis & ad opacas torrentium ripas ex monte conſpexit, in ripa fluvii* [*verſantem.*]

1 Παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ὄρνισι] Pag. 550. (375. Ed. Baſ. P.)
2 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 573. 574.
3 Ἀπείροισι] Metri gratia ſcribendum eſt, ἀπείροσι: ut legitur apud Ariſtophanem.
4 Χαόν] Vide ſupra v. Χαῖα.
5 Χαρά. ἡδονή. εὐφρ.] Totum hunc articulum Suidas ſumpſit ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. 11. *Topic.* pag. 96.
6 Κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταυτ.] Ex Alexandro Aphrodiſienſi reſcribendum eſt, κατὰ τὸ ὑποκείμενον ταῦτα εἶναι, κατὰ τὸ σημαινόμενον.
7 Τὴν διὰ θεωρίας ἡδονήν] Alex. Aphrodiſ. τὴν δι' ὤτων ἡδονήν.
8 Ὄλεθρον, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα] Hæc Grammaticus noſter addidit, non reſpiciens ad abſolutam ſignificationem vocis χαράδρα, ſed ad ſubjunctum locum Ariſtophanis.
9 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 503. (348. Ed. Baſ. P.)
10 Ὁππότε μιν κν.] Diſtichum hoc decerptum eſt ex Epigrammate, quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum publici juris fecimus ſupra v. Ἰξύς.

Χαράδραι. αἱ διαιρέσεις, καὶ τὰ σχίσματα, καὶ χείμαῤῥοι γῆς.

Χαράδραι. Terræ hiatus, vel fiſſuræ, & torrentes, [vel torrentium alvei.]

Χαραδραῖος[1] λέων. ὁ παρὰ ταῖς χαράδραις. εἰ μὴ τὸν Θεσπιακὸν λέγει, ὃν πρῶτον ἀνεῖλεν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς. Χαράδρα δὲ καλεῖται ὁ τόπος ἐκεῖνος.

Χαραδραῖος λέων. Charadræus leo. Id eſt, qui juxta torrentium alveos, vel terræ cavernas degit. Niſi forte intelligat [leonem] Theſpiacum, quem primum Hercules ad Theſpias interfecit. Locus autem ille vocatur Charadra.

Χαραδριός.[2] ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλέψαντες οἱ ἰκτεριῶντες, ῥᾷον ἀπαλλάττονται. ὅθεν καὶ κρύπτουσιν αὐτοὺς οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

Καὶ μὴν καλύπτει. μῶν χαραδριὸν περνᾷς;

οὕτως Ἱππῶναξ. Καὶ παροιμία ἐντεῦθεν· [3] Χαραδριὸν μιμούμενος. ἐπὶ τῶν ἀποκρυπτομένων. οὕτως Εὐφρόνιος. ἐπεὶ γὰρ τοὺς ἰκτεριῶντας ὠφελεῖ ὁ χαραδριὸς ὀφθείς, καὶ τοῦτον οἱ περνῶντες κρύπτουσιν, ἵνα μὴ πρὸ τοῦ ὠνήσασθαι ἰαθῇ τις [4] περιέργως. ἔστι δὲ εἶδος ὀρνέου, μεταβαλλόμενον εἰς τὰ προκείμενα. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ ὀρνέου ὀξύνεται. ἐπὶ δὲ τῆς χαράδρας, βαρύνεται. ἐπεὶ καὶ αἱ χαράδραι τρόπον τινὰ διὰ τῶν ῥευμάτων μελῳδίαν ποιοῦσι. Χαραδριὸν οὖν μιμούμενος, ἀντὶ τοῦ, ἀποκρυπτόμενος. οἱ δὲ φασίν, οὐ τοὺς ἰδόντας τὸν χαραδριόν, ἀλλὰ τοὺς φαγόντας, ἀπαλλάσσεσθαι τῆς νόσου.

Χαραδριός. Charadrius. Avis eſt, quam illi, qui ictero laborant, adſpicientes, facilius eo morbo defunguntur. Quare etiam venditores eas occultant, ne illi, qui ictero laborant, gratis [& ſolo ejus adſpectu] morbo ſuo leventur. *Equidem occulit* [*rem.*] *Num charadrium vendis?* Sic Hipponax. Et proverbium inde ortum eſt: *Charadrium imitans.* Quod dicitur de iis, qui occultantur. *Sic* Euphronius. Quoniam enim adſpectus charadrii icterum levat, ideo venditores avem illam occulunt, ne quis, antequam eam emat, obiter [illam intuens,] a morbo liberetur. Eſt autem [charadrius] genus avis, quæ in quosvis colores mutatur. Et quidem χαραδριὸς acuitur in ultima: at χαράδρα, torrens, alveus torrentis, acuitur in penultima. [Dicta eſt autem χαράδρα ab ave χαραδριός,] quod & torrentes fluxu aquarum ſonum & melodiam quandam efficiant. Quare, Charadrium imitans, dicitur pro Occultatus. Alii vero dicunt, non eos, qui charadrium conſpexerint, ſed qui eum comederint, ab ictero liberari.

Χαραδροῦται. ὀρύσσεται. κοιλαίνεται.

Χαραδροῦται. Cavatur. Excavatur.

Χάρακα. χαράκωμα. περίφραγμα. [5] χαράκωμα, ὃ περιεβάλλοντό τινες ἐν στρατοπέδῳ ἐπὶ σωτηρίᾳ. ὡς Δημοσθένης. καὶ Μένανδρος·

Πολλοὶ γὰρ ἐκλελοιπότες τὸν χάρακα, τὰς
Κώμας ἐπόρθουν.

Χάρακα. Vallum. Septum. Agger, quo quidam caſtra ſalutis cauſa circumdabant. Ut Demoſthenes. Et Menander: *Multi enim derelicto vallo vicos vaſtabant.*

Χαρακτῆρες λόγων ῥητορικῶν, ὑψηλός, ἰσχνός, μέσος. ὁ δὲ Θουκυδίδης τὸν ὑψηλὸν ἐζήλωσεν, ὡς πρόσφορον τῇ οἰκείᾳ φύσει.

Χαρακτῆρες. Characteres orationum, ſive genera dicendi tria ſunt; ſublime, tenue, mediocre. Thucydides autem genus dicendi ſublime, ut ingenio ſuo conveniens, ſectatus eſt.

Χάραξ,[6] Περγαμηνός, ἱερεύς, καὶ φιλόσοφος· ὡς εὗρον ἐν ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπίγραμμα οὕτως ἔχον·

Εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,

Ἔνθα ποτὲ πτολέμιζεν Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ

Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

Ἔστι δὲ τῶν κατ' Αὔγουστον πολλῷ νεώτερος. μέμνηται γοῦν ἐν τῷ β'. τῶν βιβλίων Αὐγούστου, ὡς πάλαι γενομένου Καίσαρος. καὶ ἐν τῷ ζ'. Νέρωνος, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευσάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν βιβλία μ'.

Χάραξ. Charax, Pergamenus, ſacerdos, & Philoſophus: de quo in antiquo quodam libro tale Epigramma reperi:

Sum Charax ſacerdos veneranda ex Pergami arce:
Ubi quondam pugnavit cum Achille urbium vaſtatore
Telephus, Herculis inclyti filius inclytus.

Eſt autem Auguſti temporibus multo recentior. Secundo enim libro meminit Auguſti, ut Imperatoris, jam olim defuncti. Et libro ſeptimo, Neronis, & eorum, qui poſt eum imperarunt. Scripſit Græcarum hiſtoriarum libros XL.

Χάραξ. ἀρσενικῶς, τὸ στρατόπεδον. [7] Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρακα ἄριστον, ὃς ἂν ἔχοι πλείστας ἐκφύσεις καὶ μεγάλας πέριξ τοῦ πρέμνου. παρὰ δὲ Ῥω-

Χάραξ. Genere maſculino. Vallum caſtrorum. Caſtra. [Item, vallus.] *Græci vallum illum optimum eſſe putant, qui circa ipſum*

1 Χαραδραῖος λέων. ὁ π.] Ex Zenobio.

2 Χαραδριός. ὄρνεον, εἰς ὃν ἀποβλ.] Hæc omnia fere leguntur etiam apud veterem Interpretem Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 553.

3 Χαραδριὸν μιμούμενος] Ariſtophanes loco laudato:
——Ἐπᾶξε, χαραδριὸν μιμούμενος.

4 Περιέργως] Scholiaſtes Ariſtophanis rectius, παρέργως.

5 Χαράκωμα, ὃ περιεβ.] Ex Harpocratione.

6 Χάραξ Περγ.] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.*

7 Οἱ Ἕλληνες τοῦτον ἡγοῦνται χάρ.] Hæc ſunt verba Polybii lib. XVII. cap. XIV. eademque leguntur ſupra v. Πρέμνον.

μαίοις δύο κεραίας ἢ τρεῖς ἔχουσιν οἱ χάρακες. Δημόστρατος Δημοποιήτῃ·[1]

Οἱ μὲν προσέφερον τοὺς χάρακας πρὸς τὴν ἄκραν.

Θηλυκῶς δὲ, ὁ τῆς ἀμπέλου.

[2]Ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ſtipitem plurimos & maximos habeat ſurculos erumpentes. Valli autem, quibus Romani utuntur, duos ramulos aut tres habent. Demoſtratus *Demopœeto: Alii vero vallum ad arcem afferebant.* Fœminino autem genere, ἡ χάραξ, dicitur palus, quo vitis fulcitur. Ridica. [Ut in illo proverbio:] *Decepit ridica vitem.*

Χάραξ τὴν ἄμπελον. ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον [3]πάθῃ.

Χάραξ τὴν ἄμπελον. Palus vitem [decepit. Eſt proverbium, quod tunc dicitur,] cum ſervator damno afficit eum, quem ſervaverat.

Χάραξιν. ὀξέσι ξύλοις. ἢ καλάμοις. ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.

Χάραξιν. Vallis. Palis præacutis. Vel, calamis. Vel, plantis ſpinoſis.

Χάραξος.[4] ὁ Σαπφοῦς ἀδελφός.

Χάραξος. Charaxus. Sapphonis frater.

Χάρεια.

Χάρεια. [Pro χαρά] Gaudium. Lætitia.

Χάρητος ὑποσχέσεις. Χάρης δὲ ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων, εὐχερής τε καὶ ἑτοιμότατος πρὸς τὰς ὑποσχέσεις γενόμενος. ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν προχείρως ἐπαγγελλομένων.

Χάρητος ὑποσχ. Charetis pollicitationes. Chares fuit dux Athenienſium, qui prompte quidvis cuivis pollicebatur. Unde proverbium hoc dicitur in eos, qui facile quid aliis pollicentur.

Χαρίδημος. ὄνομα κύριον.

Χαρίδημος. Charidemus. Nomen proprium.

Χάριεν. οἱ Ἀττικοὶ περὶ δύο ἀναπέμπουσι. τὸ δὲ περὶ μίαν, κοινόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Καὶ, νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
Ἢ χάριεν, ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίνεται.

Χάριεν. Attici vocem hanc acuunt in antepenultima. At χαρίεν, cum acuto in penultima, commune eſt. Ariſtophanes *Pluto: Et, per Jovem, ſi quid eſt præclarum, & pulchrum, aut venuſtum, hominibus per te contingit.*

Χάριεν. προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ χαριέντως. χαρίεν δὲ, παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς. καὶ χαριέντως.

Χάριεν. Cum acuto in antepenultima, ponitur pro χαριέντως. Venuſte. Eleganter. Facete. Lepide. At χαρίεν, cum acuto in penultima, [eſt adjectivum.] Venuſtum, urbanum, lepidum.

Χαριεντίζεις,[5] καὶ καταπαίζεις ἡμῶν, καὶ βωμολοχεύῃ. Δαμάσκιος· Κινδυνεύομεν εἰς αὐτὰ ἐμπεπτωκέναι τὰ τῶν χαριέντων σκώμματα.

Χαριεντίζεις, καὶ κατ. *Facete cavillaris, & nobis illudis, ſcurrilibus jocis utens.* Damaſcius: *Periculum eſt, ne hominum facetorum cavillationes provocemus.*

Χαριεντιζόμενοι. εὐτραπελευόμενοι. σκώπτοντες. ὡς Ἀριστοφάνης.

Χαριεντιζόμενοι. Facete jocantes. Facetiis utentes. Cavillantes. Ut Ariſtophanes.

Χαριεργός. ὁ κεχαριτωμένα ἐργαζόμενος.

——— Ἃ[6] δὴ χαριεργὰ
Παλλάδι ἐκ τέχνας θήκατο παυόμενος.

Χαριεργός. Qui opera venuſta & grata facit. [In Epigrammate:] *Quæ venuſtorum operum elaboratrici Palladi, artem [fabrilem] exercere deſinens, dedicavit.*

Χαριεστέρους. ἐνδοξοτέρους. Εὐνάπιος· Ὁ δὲ Προκόπιος τοὺς χαριεστέρους ἀναλαβὼν, ἐπὶ τὸν βασιλέα Οὐάλεντα διὰ Φρυγίας συνήπετο.

Χαριεστέρους. [Venuſtiores.] Illuſtriores. Eunapius: *Procopius autem aſſumptis illis, qui illuſtriores erant, ad Imperatorem Valentem per Phrygiam contendit, ut eum conveniret.*

Χαριέττων. ὄνομα κύριον.

Χαριέττων. Charietton. Nomen proprium.

Χαρίζεσθαι. κοινῶς μὲν, ὡς οἱ πολλοί. [7]ἰδίως δὲ, ἐπὶ ἀφροδισίων. ἢ ἐπὶ τοῦ ὑποκατακλίνεσθαι ἐν λόγῳ. Εἴ τε σοι δεῖ χαρίζεσθαι. καὶ πάλιν· Ἵνα σοι χαρίσωμαι. καὶ χαριζόμενοι, χάριν τιθέμενοι. Οἱ δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπέτεμον, ἀχαρίστῳ νοσήματι τῷ θυμῷ χαριζόμενοι.

Χαρίζεσθαι. Gratificari. Communiter eo ſenſu dicitur, quo vulgus vocem illam accipit. Peculiariter vero de muliere dicitur, quæ viro porrigit, vel ſui copiam illi facit. Vel ſignificat, in diſputando alicui cedere. *Si tibi gratificari oportet.* Et iterum: *Ut tibi gratificer.* Et χαριζόμενοι, gratificantes, obſequentes. *Illi vero caput ejus amputarunt, ingrato morbo, iræ, obſequentes.*

1 Δημοποιήτῃ] Scribendum puto, Δημοποιήτῳ: ut ſit nomen fabulæ. Demoſtrati autem hujus vix alibi mentionem factam reperias.

2 Ἐξηπάτησεν ἡ χ.] Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 523.

Εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

3 Πάθῃ] Lege, ἀπατηθῇ; ut apud Scholiaſtam ad modo indicatum locum Ariſtophanis, itemque Euſtathium ad Il. Σ. pag. 1163. 32.

4 Χάραξος] Vide ſupra v. Αἴσωπος, & v. Ἰάδμων.

5 Χαριεντίζεις, καὶ καταπ.] Eſt fragmentum Ariſtophanis, ex fabula ejus *Gerytade* ſumptum, ut diſcimus ex Harpocratione v. Βωμολοχεύεσθαι.

6 Ἃ δὴ χαριεργὰ Παλλ.] Lego, Ἃ δὴ χαριεργῷ Παλλάδι: quam lectionem in verſione expreſſimus. Cæterum, fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate in fabrum lignarium, qui cum præ ſenio artem ſuam exercere amplius non poſſet, inſtrumenta, quibus ante uſus fuerat, Minervæ dedicat. Epigramma iſtud ex cod. MS. integrum exhibuimus ſupra v. Ἀμφίξοον.

7 Ἰδίως δὲ, ἐπὶ ἀφροδισίων] Vide Harpocrationem v. Ἀναίνεσθαι, & ibi Mauſſacum: itemque Gatakerum in Diſſertat. *de Stilo Nov. Teſt.* cap. XI.

Χαρίκλεια. ὄνομα κύριον. καὶ Χαρικλῆς, εἷς τῶν λ'.

Χάριν. τέρψιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕνεκεν.

Χαρινάδης. ὄνομα κύριον. οὗτος νωθὴς ἦν. καὶ παροιμία. ¹Κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν. ἐπὶ τῶν βραδυνόντων ἐν τῇ πορείᾳ.

Χαριξένη. εὐήθης καὶ μωρὰ ἡ Χαριξένη, ἑταίρα. ²Ἀριστοφάνης· Οὐ γὰρ τἀπὶ Χαριξένης τάδε γ' ἐστί.

Χαρίωνος. ὄνομα κύριον.

Χάρις.

Χάρις³ χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί.

τουτέστιν, ἡ φύσις τὴν χάριν χάρις ἐστὶ προϋπάρξασα.

Χαρίσασθαι.⁴ ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι. Ὀλίγοις χαρίσασθαι. παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσι.

Χάρισι⁵ καὶ Ἀφροδίτῃ ξύντροφος ἡ διαλλαγή. τουτέστιν, ἡ εἰρήνη. διότι οἱ γάμοι καὶ αἱ ἑορταὶ ἐν καιρῷ τῆς εἰρήνης ἄγονται.

Χαρίσιον. χαριστήριον. Ταῦτα⁶ ἀναγεγράφθω μοι, χαρίσια ὀλίγα ἀντὶ πολλῶν ἀποδιδόντι. καὶ χαρίσιοι, πλακοῦντος εἶδος. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσι· ⁷Πέμψω παλλακαῖς ἑσπέρας χαρισίους.

Χαριστίωνος. ὄνομα κύριον.

Χάριτας. τιμάς. εὐεργεσίας. Ὁ δὲ στέλλει Θεόδωρον, ὁμολογήσοντα χάριτας, ἀνθ' ὧν τὸν μέγιστον Ῥωμαίων πρεσβευτὴν ἐτίμησεν ἐς τὰ μάλιστα. Καὶ παροιμία· Αἱ Χάριτες γυμναί. ἤτοι ὅτι δεῖ ἀφελῶς καὶ ἀφανέρως χαρίζεσθαι. ἢ, ὅτι αἱ Χάριτες τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφῄρηνται. τρεῖς δὲ αἱ Χάριτες, Πειθώ, Ἀγλαΐα, καὶ Εὐφροσύνη. τὰς Χάριτας γυμνὰς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι.

Χαριταίνης. ὄνομα κύριον.

Χαριτία. ἡ χαρμονή.

Χαρίτων⁸ θρύμμα. καλλώπισμα.

Χαρίτων, καὶ Μελάνιππος. ἐν τῷ Ἀντέρως.

Χαρίτων, Χαρίτωνος. ὄνομα κύριον.

Χάρμα. χαρά. ἡδονή. Πολύβιος· ⁹Τὸν δὲ ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἔλαβε φρένας.

Χαρίκλεια. Chariclea. Nomen proprium. Et Charicles, unus xxx. [Tyrannorum.]

Χάριν. Gratiam. Voluptatem. Item, gratia, cauſa, propter.

Χαρινάδης. Charinades. Nomen proprium. Hic tardus erat. Et proverbium: *Charinades celerius te incedit.* Dicitur in eos, qui tardo gradu ambulant.

Χαριξένη. Charixene. Hæc fuit meretrix fatua & ſtulta. Ariſtophanes: *Non enim ſub Charixene hæc ſiunt.*

Χαρίωνος. Charionis. [Genitivus, a recto Χαρίων.] Nomen proprium.

Χάρις. Gratia. *Gratia gratiam ſemper parit.* Id eſt, Beneficium ante collatum parit alterum beneficium.

Χαρίσασθαι. Gratificari. *Paucis eam gratificatam eſſe.* Apud Ariſtophanem *Equitibus.*

Χάρισι καὶ Ἀφρ. *Gratiarum & Veneris Pax eſt ſodalis.* Nuptiæ enim & feſta pacis tempore fiunt.

Χαρίσιον. Gratia, quæ refertur. Gratiæ relatio. *Hæc a me ſcripta ſint, ut pauca ſaltem munuſcula, grati animi mei teſtandi cauſa, pro multis beneficiis ipſi reddam.* Et Chariſiæ, placentæ genus. Ariſtophanes *Dætalenſibus: Mittam pellicibus veſpere placentas chariſias.*

Χαριστίωνος. Chariſtionis. [Genitivus, a recto Χαριστίων.] Nomen proprium.

Χάριτας. Gratias. Honores. Beneficia. *Ille vero mittit Theodorum, acturum gratias, quod maximum Romanorum legatum ſummis honoribus affeciſſet.* Et proverbium: *Gratiæ nudæ.* Vel, quia ſimpliciter & abſque oſtentatione benefaciendum eſt. Vel, quia Gratiæ ornatu ſuo ſpoliatæ ſunt. Tres autem ſunt Gratiæ, Pitho, Aglaia, & Euphroſyne. Gratias nudas eſſe narrant: quo ſignificatur, gratis eſſe benefaciendum.

Χαριταίνης. Charitænes. [Genitivus, a recto Χαριταίνη.] Nomen proprium.

Χαριτία. Gaudium. Lætitia.

Χαρίτων θρύμμα. Gratiarum deliciæ. Id eſt, venuſta, & elegans.

Χαρίτων. Chariton, & Menalippus. In voce Ἀντέρως.

Χαρίτων. Chariton, Charitonis. Nomen proprium.

Χάρμα. Gaudium. Voluptas. Lætitia. Polybius: *Illius vero animum ſimul gaudium & dolor invaſit.*

1 Κρείττων ἐστί σου Χαρ.] Ariſtoph. *Veſpis.* pag. 445. (318. Ed. Baſ. *P.*)

Νυνὶ δὲ κρείττων ἐστί σου Χαρινάδης βαδίζειν.

Huc Suidas reſpexit.

2 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 752. (506. Ed. Baſ. *P.*) Confer Heſych. v. Ἐπὶ Χαριξένης.

3 Χάρις χάρ.] Eſt verſus Sophoclis in *Ajace*, pag. 31. ut Portus monuit.

4 Χαρίσασθαι. ἀντὶ τοῦ κατορθῶσαι] Ineptiſſime. Quis enim ſibi perſuadeat, τὸ χαρίσασθαι unquam poni pro κατορθῶσαι? Quare, ut oſcitantia Compilatoris pateſcat, & ſimul locus hic recte intelligatur, conſulendus eſt Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 318. (218. Ed. Baſ. *P.*) unde hæc ſumpta ſunt.

5 Χάρισι καὶ Ἀφροδίτῃ ξύντρ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis in *Pace*. Confer Noſtrum ſupra v. Διαλλαγή.

6 Ταῦτα ἀναγεγρ.] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀσκληπιόδοτος: ubi locum integrum habes.

7 Πέμψω παλλακαῖς ἑσπ.] Ut metro conſulatur, ſcribendum eſt, Πέμψω πλακοῦντας ἑσπέρας χαριτίους: ut recte monuit incomparabilis Rich. Bentlejus ad Frag. Callim. 193. Cæterum, fragmentum hoc Ariſtophanis exſtat etiam apud Athenæum lib. xiv. pag. 646. ubi ſic legitur:

——— Ἐγὼ δὲ νῶν

Πέμψω πλακοῦνθ' ἑσπέρας χαρίσιον.

Metrum & illic claudicat, quod modo laudatus vir mihi amiciſſimus ſic reſtituit:

Πέμψω πλακοῦντ' ἐς ἑσπέραν χαρίσιον.

8 Χαρίτων θρύμμα] Reſpexit Suidas ad locum Ariſtophanis *Eccleſiaz.* pag. 752. ubi hodie legitur, Χαρίτων θρέμμα. Sed θρύμμα agnoſcit etiam Suidas ſupra v. Θρύψις. Utraque lectio ſatis commoda eſt. Nam θρέμμα eſt *alumna*: at θρύμμα *deliciæ*; a θρύπτομαι, delicias facio.

9 Τὸν δὲ ἅμα χ.] Merito Caſaubonus dubitat, an hæc ex Polybio ſumpta ſint. Sunt enim ποιητικώτερα.

Χάρμη. μάχη.

Χάρμος,[1] Συρακούσιος, εἰς ἕκαστον τῶν ἐν τοῖς δείπνοις παρατιθεμένων στιχίδια καὶ παροιμίας ἔλεγε. [2] Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολογίαν καλεῖ τὸ ποίημα. ἄλλοι, Ὀψολογίαν. Χρύσιππος, Γαστρονομίαν. ἄλλοι, Ἡδυπάθειαν.

Χαροπός. [3] περιφερής. εὐόφθαλμος.

Χάρωψ. καὶ κλίνεται, Χάρωπος.

Χάρων. ὁ θάνατος. καὶ [4] πορθμευτικῶς παρὰ Χάρωνος πεύσεις καὶ κηρύγματα·

Τίς [5] εἰς ἀναπαύλας ἐκ κακῶν καὶ πραγμάτων;
Τίς εἰς τὸ Λήθης πεδίον;

Χωρίον διατετύπωκεν ἐν ᾅδου οὕτω λεγόμενον· ὡς καὶ τὸν Αὔκνου λίθον. Τίς εἰς ὄνου πόκας; οὕτω λέγουσι τὸ ἄχρηστον. οὐδὲ γὰρ αἱ τοῦ ὄνου πόκαι χρησιμεύουσι. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων ἡ παροιμία· ἐν ᾧ τρόπῳ φασί, χύτραν ποικίλλεις. ἀνήνυτα δὲ καὶ τὰ ἐν ᾅδου. διὰ τοῦτο οὖν ὄνου πόκας ἀνεπλάσατο ποιητικῶς.

Χάρων[6] Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ τὸν πρῶτον Δαρεῖον, οθʹ. ὀλυμπιάδι. μᾶλλον δὲ ἦν ἐπὶ τῶν Περσικῶν, κατὰ τὴν οεʹ. ὀλυμπιάδα· ἱστορικός. ἔγραψεν Αἰθιοπικά. Περσικά, ἐν βιβλίοις βʹ. Ἑλληνικά, ἐν βιβλίοις δʹ. Περὶ Λαμψάκου, βʹ. Λιβυκά. Ὅρους Λαμψακηνῶν, ἐν βιβλίοις δʹ. Πρυτάνεις, ἢ Ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων. ἔστι δὲ χρονικά. Κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις βʹ. Κρητικά, ἐν βιβλίοις γʹ. λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους. Περίπλουν τὸν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

Χάρων Καρχηδόνιος, ἱστορικός. ἔγραψε Τυράννους, ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γεγόνασι. Βίους ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἐν βιβλίοις δʹ. Βίους ὁμοίως γυναικῶν, ἐν δʹ.

Χάρων Ναυκρατίτης, ἱστορικός. Ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τὰ ἐπὶ ἑκάστου πραχθέντα. Βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἑκάστῳ ἔθνει. καὶ περὶ Ναυκράτεως, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ Αἰγύπτου.

Χαρώνδας. ὄνομα κύριον.

Χαρώνειος[7] θύρα. μία τῆς Νομοφυλακίου θύρα, δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὴν ἐπὶ θάνατον ἐξάγονται. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν. ἀντὶ τοῦ, μέλλεις ἀποθανεῖν.

Χαρτά. χαρᾶς ἄξια. Σύμβολον φρονήσεως, τὸ διακριτικὸν τῶν χαρτῶν καὶ λυπηρῶν.

Χαρτόν. [8] Σοφοκλῆς·

Χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω, χρόνῳ
Πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρει.

Χάρμη. Pugna. Prælium.

Χάρμος. Charmus, Syracuſanus, in ſingula opſonia, quæ convivis apponebantur, verſiculos & proverbia in promptu habebat. Clearchus vero Solenſis poema illud *Dipnologiam* vocat. Alii, *Opſologiam*. Chryſippus, *Gaſtronomiam*. Alii, *Hedypathiam*.

Χαροπός. Vultum habens lætum. Pulchris oculis præditus.

Χάρωψ. [Idem, quod χαροπός.] Declinatur, χάρωπος, [per ω in ſyllaba penultima.]

Χάρων. [Charon. Portitor mortuorum. Item,] mors. [Apud Ariſtophanem] Charon portitorum more percontatur & proclamat: *Quis ad quietem ex malis & moleſtiis* [*migrare cupit?*] *Quis ad campum Oblivionis?* Locum apud Inferos ita dictum finxit: ut & Auxni ſaxum. *Quis ad aſini lanas?* Sic vocant id, quod prorſus inutile eſt. Aſini enim lanæ nullius omnino ſunt uſus. Dicitur item proverbium hoc de rebus irritis & vanis: quemadmodum & illud, *Ollam pingis*. Vana enim ſunt ea, quæ ſunt apud Inferos. Propterea aſini lanas poetice confinxit.

Χάρων. Charon Lampſacenus, filius Pythoclis, qui tempore primi Darii floruit, Olymp. LXXIX. Vixit autem potius belli Perſici temporibus, Olympiad. LXXV. Hiſtoricus. Scripſit Æthiopica. Perſica, lib. II. Græca, lib. IV. De Lampſaco, lib. II. Libyca. Fines Lampſacenorum, lib. IV. Prytanes, aut Archontes Lacedæmoniorum: quod opus eſt Chronologicum. Origines urbium, lib. II. Cretica, lib. III. in quo opere etiam leges a Minoe latas refert. Navigationem circa oram maritimam extra columnas Herculis.

Χάρων. Charon Carthaginenſis, hiſtoricus. Scripſit de Tyrannis, quotquot in Europa & Aſia fuerunt. Vitas illuſtrium virorum, lib. IV. Mulierum item vitas, lib. IV.

Χάρων. Charon Naucratita, hiſtoricus. Scripſit de Sacerdotibus Alexandrinis & Ægyptiis, & res ſub unoquoque geſtas. De Regibus, qui priſcis temporibus in unaquaque gente fuerunt. De Naucrate. Item, alia quædam de Ægypto.

Χαρώνδας. Charondas. Nomen proprium.

Χαρώνειος θύρα. Janua Charonia. Erat janua illa Nomophylacii, per quam damnati ad ſupplicium educebantur. Et Ariſtophanes *Pluto: Charon vero ſignum dat*. Id eſt, mox moriturus es.

Χαρτά. Gaudio digna. *Prudentiæ ſignum eſt, ſi quis diſcernere queat ea, quibus gaudendum, & quibus dolendum ſit.*

Χαρτόν. Gaudio dignum. Lætum. Gratum. Sophocles: *Salvere præconem jubeo, multo poſt tempore ad nos reverſum; ſi quid modo*

1 Χάρμος, Συρακούσιος, εἰς ἕκαστον τ.] Hæc ſumpta ſunt ex Athenæi *Dipnoſoph.* lib. I. pag. 4.

2 Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς Δειπνολ.] Hæc male ſuperioribus attexuit Compilator. Pertinent enim ad Archeſtratum, non vero ad Charmum: ut ex loco laudato Athenæi patet.

3 Περιφερής] Optimus MS. A. recte περιχαρής. Et ſic Heſychius.

4 Καὶ πορθμευτικῶς παρὰ Χ.] Confer Noſtrum ſupra, v. Ἀνάπαυλαν, & v. Τίς εἰς ἀνάπαυλαν.

5 Τίς εἰς ἀναπ.] Ariſtoph. in *Ranis*, pag. 220. (137. Ed. Baſ. P.) Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hic Suidas.

6 Χάρων Λαμψ.] De eo vide Voſſium in opere *de Hiſt. Gr.*

7 Χαρώνειος θύρα. μία τ.] Eadem legas apud Zenobium, Pollucem, & Heſychium.

8 Σοφοκλῆς] *Trachin.* pag. 339. ut Portus monuit.

Ὁ [1] αὐτός·

Χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

lætum affers. Idem: *Læteris; ſi modo hæc gaudio digna tibi videantur.*

Χαρτοφυλάκιον. τὰ παρὰ τὸ φυλάσσω ἅπαντα, διὰ τοῦ ι γράφεται, καὶ προπαροξύνεται· οἷον χαρτοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, σκευοφυλάκιον, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. πλὴν τοῦ σιτοφυλακείου.

Χαρτοφυλάκιον. Chartophylacium. Sive, ſcrinium, in quo chartæ, vel tabulæ, & ſcripta aſſervantur. Omnia nomina a φυλάσσω deducta, per ι ſcribuntur, & acuto notantur in ſyllaba antepenultima: ut χαρτοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον, σκευοφυλάκιον, & alia his ſimilia. Excipitur autem σιτοφυλακεῖον.

Χάρυβδις. ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν ῥαγδαίως ἐπαναστρέφουσα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος καὶ ὄλεθρον κατάγειν. Πρίσκος δὲ λέγει περὶ Χαρύβδεως· Παραπλέουσι δὲ τὴν Σικελίαν πρὸς τῇ Μεσσήνῃ κατὰ τὸν πορθμὸν τῆς Ἰταλίας, ἐν ᾧπερ ἡ Χάρυβδις, πνευμάτων ἐπιλαβόντων δυσαῶν, αὐτοῖς ἀνδράσι κατέδυσαν. † Ὅτι Χάρυβδις καὶ Σκύλλα, ἐν στενῷ τόπῳ κειμένη, ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα, καὶ τοὺς παραπλέοντας βυθίζει. ἐκεῖσε Ὀδυσσεὺς πάντας τοὺς ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν, αὐτὸς μόνος περικαθίσας σανίδι ἐν τοῖς ῥεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο. τοῦτον ἑωρακότες Φοίνικές τινες ἐν τοῖς ὕδασι πλέοντα, ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομενέα γυμνόν. τοῦτον ἐξενοδόχησε τῇ ὥρᾳ τοῦ χειμῶνος, καὶ ἀπέπεμψεν εἰς Φαιακίαν, τὴν νῦν λεγομένην Κέρκυραν. οἱ δὲ πέμπουσιν αὐτὸν σὺν δυσὶ ναυσὶ καὶ ἑταίροις.

Χάρυβδις. Charybdis. Mare juxta Gades, alternis æſtibus reciprocum. Dictum vero eſt inde, quod [navigantes] in chaos & perniciem attrahat. Et Priſcus de Charybdi dicit: *Cum autem Siciliam præternavigarent juxta Meſſanam in freto Italiæ, ubi Charybdis eſt, ingentibus coortis procellis, naves cum ipſis viris ſubmerſæ ſunt.* † Charybdis & Scylla, in auguſto freto ſitæ, undas Oceani abſorbent, & prætcrnavigantes ſubmergunt. Illic Ulyſſes omnibus ſociis & navibus amiſſis, ipſe ſolus tabulæ inſidens fluctibus maris jactatus eſt. Hunc Phœnices quidam in mari fluctuantem cernentes, nudum excipiunt, & ad Idomeneum in Cretam perducunt: qui eum tempore hyberno ædibus ſuis exceptum, in Phæaciam, quæ nunc Corcyra vocatur, tranſportandum curavit. Phæaces vero cum duabus navibus & ſociis cum [domum] mittunt.

Χασσάμενος. ἀναχωρήσας. [2] Ὅμηρος·

Ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.

Τὰ ἐμπηγνύμενα τῇ ἀσπίδι δόρατα ἀναχωροῦντες διετίνασσον, ἵνα σκεδασθῇ.

Χασσάμενος. Recedens. Homerus: *Ille autem recedens clypeum concuſſit.* Haſtas enim clypeo infixas recedentes quatiebant, ut eas excuterent.

Χασμᾷ. μετεωροφρονεῖς. περὶ ἄλλα τὴν διάνοιαν ἔχεις. Καὶ, χασκάζεις. [3] Ἀριστοφάνης· Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν Κωλακρέτην. καὶ, χασμήσῃ σύ.

Χασμᾷ. [Hias. Oſcitas.] De rebus ſublimibus cogitas. Mentem aliis rebus intentam habes. Et χασκάζεις, idem. Ariſtophanes: *Tu vero hianti ore Colacretam obſervas.*

Χάσμασιν. Οἱ δὲ Πάρθοι τὰς κεφαλὰς τῶν θηρείων ἁρμόσαντες τοῖς κράνεσιν, ἐχρῶντο τοῖς τῶν θηρείων χάσμασι.

Χάσμασιν. Hiatibus. Rictibus. *Parthi vero ferarum capita galeis adaptantes, eorum rictibus utebantur.*

Χαυλιόδων. [4] κεκλασμένους ἔχων τοὺς ὀδόντας καὶ ἐξέχοντας. καὶ ζῶα χαυλιόδοντα, τὰ φαίνοντα ἔξω τοὺς ὀδόντας· οἷον ἀσπάλαξ, ἐλέφας, σῦς, καὶ εἴ τι ἄλλο.

Χαυλιόδων. Dentes exertos habens. Et animalia χαυλιόδοντα dicuntur, quæ dentes exertos habent: ut talpa, elephas, aper, & ſi quod aliud animal.

Χαῦνον. ὑψηλόν. ἢ πλατὺ, καὶ μέγα. τὰ γὰρ χαῦνα εἰς πλάτος ἁπλοῦται. [5] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Ἐκ τῶν μετεώρων χωρίων χαῦνόν τι πάνυ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσθενές.

Χαῦνον. [Laxum.] Altum. Vel, amplum, & magnum. Quæ enim laxa ſunt, facile dilatantur. Ariſtophanes *Avibus: Ex ſublimi regione aeris [nomen aliquod] amplum valde [& ſonorum peti volo.]* Χαῦνον item dicitur, infirmum, molle, fungoſum.

Χαυνοπολίτας. [6] κεχαυνωμένους περὶ τὴν πολιτείαν, ἢ τὴν πόλιν.

Χαυνοπολίτας. Cives faſtu inflatos & tumidos.

Χαύνωσιν. τουτέστι, λύσιν τῶν δικῶν.

Πῶς [7] ἂν μάθοι ποτ' οὗτος ἀπόφευξιν δίκης,

Ἢ χαύνωσιν ἀναπειστηρίαν;

οἷον ἀπάτην, καὶ διακένῳ ῥήματι ἀναπείθουσαν τοὺς ἀκούοντας. παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην.

Χαύνωσιν. [Proprie, laxationem, diſſolutionem. In ſubjuncto autem loco Ariſtophanis ſignificat,] rationem effugiendi judicia. *Quomodo hic diſcet unquam rationem effugiendi judicia, & inanem eloquentiam, vim perſuadendi habentem.* Vel, fallacem eloquentiam, verbis inanibus rem judicibus perſuadentem.

1 Ὁ αὐτός] In *Electra*, pag. 142. ut itidem a Porto obſervatum.
2 Ὅμηρος] Il. Δ. v. 535.
3 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 480. (335. Ed. Baſ. *P.*)
4 Κεκλασμένους] Scribendum eſt κεχαλασμένους, ut & Portus monuit. Confer Heſychium, & Euſtathium ad Homerum.
5 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 579. (400. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χωρίων
Χαῦνόν τι πάνυ βέλει. Νεφελοκοκκυγίαν.

6 Χαυνοπολίτας. κεχαυν.] Ex Scholiaſte Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 401.
7 Πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 174. (105. Ed. Baſ. *P.*) Confer Noſtrum ſupra v. Ἀναπειστηρίαν, ubi eadem leguntur.

Χαύνας.[1] ἄρτους ἐλαίῳ ἀναφυραθέντας κριθίνους. ἢ λάχανα ὀπτά.

Χαῖον.[2] χαῖόν ἐστιν ἡ καμπύλη βακτηρία, ᾗ ποιμένες χρῶνται.

Χαιρέας. ὄνομα κύριον.

Χαιρέκακος. ὁ χαίρων τοῖς κακοῖς.

Χαιρέτω λήρων. ἐρρέτω φλυαρῶν. καὶ χαίρειν, οἰμώζειν.

Χαῖρε φίλον φῶς. γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν, σβέσασαν τὸν λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ, αἰσχράν. ἄλλοι, γραῦν.

Χαιρεφῶν. Ἀθηναῖος, τὸν δῆμον Σφήττιος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής.

Χαιρεφῶν.[3] τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρεφῶν. οὐδὲν δὲ αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων. δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμὸς, καὶ σφόδρα ἐχθρεῦσαι τἀδελφῷ. καὶ φησὶ [4] Ξενοφῶν, Σωκράτην συνάγοντα αὐτοὺς λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν, οὐδὲ χειρῶν, οὐδὲ ποδῶν.

Χαιρεφῶν. ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. καὶ παροιμία·

Οὐδὲν[5] διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.

ἦν γὰρ ἰσχνὸς καὶ ὠχρὸς τὴν ἰδέαν, ἅτε σοφίᾳ συντηκόμενος. ὅθεν καὶ Νυκτερὶς ἐκαλεῖτο.

Χαίρειν. οἰμώζειν. στενάζειν.

Χαίρειν. τοῦτο ἐπὶ προσαγορεύουσιν ἀπαλλαττομένων, ἢ προσερχομένων. ἐτίθετο δὲ κατ' ἀρχὰς τῶν ἐπιστολῶν.

Χαίρειν. πρόσρημα. ὀψὲ ταῖς ἐπιστολαῖς τοῦτο προστεθῆναι τινὲς νομίζουσιν· ἁπλῶς δ' οὕτως ἀλλήλοις πρότερον ἐπιστέλλειν, οἷον, Ἄμασις Πολυκράτει τάδε λέγει. [6] πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὔβουλος ὁ κωμικὸς οὕτως ἐπιστεῖλαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπὸ Σφακτηρίας, ἐφ' ᾧ καὶ ὑπερησθῆναι· ἀγνοῶν, ὅτι καὶ οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο, καὶ προσηγόρευον οὕτως ἀλλήλους, οὐ μόνον τὸ πρῶτον ἐντυγχάνοντες, ὡς ἡμεῖς· ἀλλὰ καὶ διαλυόμενοι ἀπ' ἀλλήλων, ἀντὶ τοῦ ὑγιαίνειν, καὶ ἐῤῥῶσθαι, χαίρειν διεκελεύοντο ἀλλήλοις. † [7] Ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθάνουσι παρὰ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ χαῖρε, καὶ τὸ εὖ πράττειν, καὶ τὸ, Ζεὺς ἵλεως, καὶ τὰ τοιαῦτα οἱ ὄρνιθες εὔχονται, οὔτε εἰδότες ὅ, τι λέγουσιν, οὔτε διακείμενοι πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐῤῥυθμισμένοι τὴν γλῶσσαν.

Χαίρειν. [8] ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολαῖς προστιθέ-

Χαύνας. Panes hordeaceos oleo mixtos. Vel, olera aſſata.

Χαῖον. Curvus baculus, quo paſtores utuntur. Pedum.

Χαιρέας. Chæreas. Nomen proprium.

Χαιρέκακος. Gaudens malis [alienis.]

Χαιρέτω λήρων. Gaudeat ſuis nugis. Valeat cum ſuis nugis. Et, χαίρειν [λέγω τινὶ,] aliquem valere jubeo: idem eſt, ac] οἰμώζειν [λέγω] i.e. plorare jubeo.

Χαῖρε φίλον φῶς. Vale clara lux. Mulierem, cum rebus venereis operari vellet, exſtincta lucerna hoc dixiſſe ferunt. Eam vero alii deformem; alii vetulam fuiſſe ajunt.

Χαιρεφῶν. Chærephon, Athenienſis, populo Sphettius, Philoſophus, Socratis auditor.

Χαιρεφῶν. Chærephon, unus eorum, qui Socrati maxime familiares fuerunt. Hujus nullum ſcriptum exſtare dicitur. Creditur autem valde fervidus fuiſſe, & graves cum fratre inimicitias exercuiſſe. Xenophon vero dicit, Socratem eos conciliare volentem, dixiſſe, nullum eſſe oculorum, nec manuum, nec pedum uſum, niſi concordes ſint.

Χαιρεφῶν. Chærephon. Dicitur de pallidis & macilentis. Et proverbium: *Specie corporis nihil differes a Chærephonte.* Erat enim macilentus, & vultu pallidus; quippe qui philoſophiæ ſtudio intabuerat. Quare etiam Veſpertilio vocabatur.

Χαίρειν. [Proprie, gaudere, valere. At per antiphraſin,] lugere, plorare, gemere.

Χαίρειν. Salvere. Valere. Eſt vox, qua abeuntes vel advenientes ſe invicem ſalutant. Eadem vox in principiis epiſtolarum etiam ponebatur.

Χαίρειν. Gaudere. Salvere. Quidam hanc ſalutationem epiſtolis ſero additam fuiſſe putant. Olim enim alios aliis ita ſimpliciter ſcribere conſueviſſe, *Amaſis Polycrati hæc dicit.* Eubulus vero Comicus dicit, primum Cleonem ex inſula Sphacteria ſic Athenienſibus ſcripſiſſe, eaque formula ſalutandi valde delectatum fuiſſe; ignorans, veteres quoque ea uſos fuiſſe, & ita ſe mutuo ſalutare conſueviſſe, non ſolum cum primum congrederentur, ut nos; ſed etiam, cum a ſe invicem diſcederent, pro *Vale* dicentes *Salve.* † [*Dogmata Pythagorica ita noverat,*] *ut aves ea, quæ ab hominibus docentur. Nam, Salve, &, Felix ſis, & Jupiter tibi propitius ſit, & alia hujuſmodi aves precantur, neque ſcientes ea, quæ dicunt, neque ex ullo erga homines affectu, ſed tantum lingua voces humanas imitari doctæ.*

Χαίρειν. Gaudere. Salvere. Mos fuit anti-

1 Χαύνας] Videtur Grammaticus reſpexiſſe ad *Jerem.* XLIV. v. 19. Ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας. καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς. Etymologus habet, χάνωνας: at Heſychius, χαυῶνες; quæ vera lectio videtur.

2 Χαῖον] Confer Etymologum, qui plura habet.

3 Χαιρεφῶν. τῶν ἄγαν γνωρίμων Σωκρ.] Eadem leguntur apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Nubes*, pag. 131. (67. Ed. Baſ. *P.*)

4 Ξενοφῶν] Lib. II. Ἀπομνημονευμάτων.

5 Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Nubibus*, pag. 155. (88. Ed. Baſ. *P.*) Vide etiam ſupra v. Διοίσειν, ubi eadem leguntur.

6 Πρῶτον δὲ Κλέωνα φησὶν Εὔβ.] Confer Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Plutum*, pag. 36.

7 Ὥσπερ οἱ ὄρνιθες, ἃ μανθ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Philoſtrati lib. I. *de Vit. Apoll.* cap. XV. pag. 8. ut Pearſonius obſervaverat.

8 Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπιστολ.] Scholiaſtes Ariſtophanis ad *Nubes*, pag. 163. Ἀρχαῖον ἦν ἔθος προστιθέναι ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς χαίρειν. οὐ γὰρ, ὥς τινες, Κλέων οὕτω πρῶτος ἐπέστειλεν Ἀθηναίοις ἐκ Σφακτηρίας.

καὶ τὸ χαίρειν. οἱ δὲ λέγοντες πρῶτον Κλέωνα χρήσασθαι τούτῳ, ψεύδονται.

Χαίρειν, εὖ πράττειν, πολλὰ φρονεῖν. προσρήματα. [1] οἱ δὲ, χαίρειν, οἰμώζειν, στενάζειν.

Χαίρειν. οὕτως [2] ἐπέγραφε Κλέων. ὁ δὲ Πλάτων, Εὖ πράττειν. ὁ δὲ Ἐπίκουρος, Εὖ διάγειν.

Χαίρειν εἰπών. ἀντὶ τοῦ καταλιπών. Ὁ δὲ δι' ἄλλης ὁδοῦ παρεγένετο, τῇ Μισσιανῇ χαίρειν εἰπών.

Χαίρειν, ἤν τε βούλησθε, ἤν τε μή. ἀντὶ τοῦ, παντὶ τρόπῳ. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Πάρεστι χαίρειν, ἤν τε βούλησθ', ἤν τε μή.

Καὶ ἔτι ὁ αὐτός·

[3] Χαίρειν μὲν ὑμᾶς, ἐστὶν, ὦ ἄνδρες δημόται,
Ἀρχαῖον ἤδη προσαγορεύειν, καὶ σαπρόν.

Χαίρειν φράσαντες. ἀποταξάμενοι. καταγνόντες.

Χαιρηδόνος. χαρᾶς. τὸν τόνον δὲ, ὡς ἀλγηδόνος. ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀλγῶ, ἀλγήσω μέλλοντος, ἀλγηδὼν, ἀλγηδόνος· οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ χαίρω, χαιρηδὼν, χαιρηδόνος.

Χαιρήμων, [4] κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι ταῦτα· [5] Τραυματίας, ὡς Ἀθήναιός φησιν. [6] Οὐρεύς. Ἀλφεσίβοια. Κένταυρος. Διόνυσος. Ὀδυσσεύς. Θυέστης. Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας Ἱερογλυφικά.

Χαιριδεῖς. [7] ὑπὸ τοῦ Χαίριδος πεπαιδευμένοι. ἢ μελετῶντες. Χαῖρις δὲ, αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος. οὕτω δὲ λέγουσιν Ἀττικοὶ ἀπὸ τοῦ Χαίριδος, Χαιριδεῖς, καὶ ἀπὸ τοῦ πρεσβεῦς, πρεσβειδεῖς. οὗτος δὲ ηὔλει ἐν ταῖς θυσίαις. [8] ἦν δὲ κιθαρῳδός. Ἀριστοφάνης·

Ὡς, ἢν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδῃ,
Πρόσεισιν, αὐλήσων ἄκλη-
τος. ———

Καὶ παροιμία· [9] Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον. Ὄρθιος δὲ, αὐλητικὸς νόμος, οὕτω καλούμενος, οἷον εὔτονος, καὶ ἀνάτασιν ἔχων. καὶ [10] Ὅμηρος·

Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε Θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσι.

Χαῖρις. [11] κιθαρῳδός. μνημονεύει δὲ αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν [12] Ἀγροῖς·

Φέρ' ἴδω, κιθαρῳδὸς τίς κάκιστος ἐγένετο;
Πεισιμελὴς [13] μετὰ Μέλιτον. ἦν. ἔχ' ἀτρέμας.
Ἐγᾦδα. Χαῖρίς ἐστι. ———

Καὶ ἕτερος, οὗ μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Νεμέσει.

quus, epiſtolis addere τὸ χαίρειν. Qui vero dicunt Cleonem primum eo uſum fuiſſe, falluntur.

Χαίρειν, εὖ πράττειν, & πολλὰ φρονεῖν, ſunt formulæ ſalutandi. Interdum vero χαίρειν [per antiphraſin ſignificat,] lugere, plorare, gemere.

Χαίρειν. Salve. Hanc formulam ſalutandi in epiſtolis ſuis adhibebat Cleon. Plato vero, εὖ πράττειν: & Epicurus, εὖ διάγειν.

Χαίρειν εἰπών. Qui valedixit. Qui valere juſſit. Qui aliquid reliquit. *Ille vero per aliam viam advenit, cum Miſſianæ valedixiſſet.*

Χαίρειν. Gaudere. Ariſtophanes *Pluto: Licet jam vobis gaudere, ſive velitis, ſive nolitis.* Et idem alibi: *Salvere vos jubere, o viri populares, antiqua ſalutatio eſt, & putida.*

Χαίρειν φράσαντες. Qui valedixerunt. Qui aliquid damnarunt. [Qui in malam rem abire juſſerunt.]

Χαιρηδόνος. Gaudii. Lætitiæ. Eodem effertur accentu, quo nomen ἀλγηδόνος, i. e. doloris. Ut enim ab ἀλγῶ, deducitur Futurum ἀλγήσω; unde ἀλγηδὼν, dolor: ſic a χαίρω, χαιρήσω, χαιρηδὼν, χαιρηδόνος. Gaudium. Lætitia.

Χαιρήμων. Chæremon. Comicus. Ex ipſius fabulis ſunt & iſtæ: Traumatias, ut Athenæus ait: Ureus, Alpheſibœa, Centaurus, Bacchus, Ulyſſes, Thyeſtes. Minyæ. Fuit & alter Chæremon, qui ſcripſit Hieroglyphica.

Χαιριδεῖς. Quaſi dicas, pulli Chæridis. Id eſt, a Chæride inſtituti: ſive, diſcipuli Chæridis. Vel, qui meditantur. Chæris autem fuit tibicen Thebanus, & indoctus. Attici vero a Χαῖρις formant Χαιριδεῖς, ut a πρέσβεα, πρεσβειδεῖς. Hic Chæris in ſacrificiis tibia canebat. Fuit & alter, citharœdus. Ariſtophanes: *Nam ſi Chæris vos viderit, accedet invocatus, carmen tibia modulaturus.* Et proverbium: *Chæris canens orthium modum.* Sic dicebatur modus tibiæ acutus & intenſus. Et Homerus: *Ibi ſtans Dea, magna terribilique & intenſa voce Achivis acclamavit.*

Χαῖρις. Chæris, citharœdus. Ejus mentionem facit & Pherecrates in *Agris: Eja videam, citharœdus quis peſſimus fuerit. Meles: & poſt Meletem, (tace; novi enim) Chæris eſt.* Fuit & alter, cujus meminit Cratinus in *Nemeſi.*

1 Οἱ δὲ, χαίρειν, οἰμώζειν] Nimis præciſe hæc Grammaticus. Senſus autem eſt, μακρὰν χαίρειν φράσαι, i. e. aliquem longum valere jubere, idem eſſe, ac, οἰμώζειν τινὶ λέγειν, aliquem plorare jubere.

2 Χαίρειν. οὕτως ἐπέγραφε Κλ.] Eadem leguntur apud Laertium in *Platone*, Num. 61. unde ea Suidas mutuatus eſt. Vide etiam ſupra v. Εὖ διάγειν.

3 Χαίρειν μὲν ὑμ.] Duo hi verſus Jambici leguntur apud Ariſtophanem *Pluto*, pag. 36. (19. Ed. Baſ. *P.*)

4 Κωμικός] Imo, Τραγικός. Tragicum enim expreſſe eum nominat Athenæus lib. XIII. pag. 562. Et nomina fabularum, quæ ſubjunguntur, Tragœdiæ potius quam Comœdiæ conveniunt.

5 Τραυματίας] Fabulæ hujus, & ſequentium, meminit Athenæus in *Dipnoſophiſtis.*

6 Οὐρεύς] Athenæus, Οἰνεύς.

7 Ὑπὸ τοῦ Χαίριδος πεπ.] Eadem leguntur apud veterem interpretem Comici ad *Acharnenſ.* pag. 413. (295. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἦν δὲ κιθαρῳδός] Scribe, ἦν δὲ καὶ ἕτερος, κιθαρῳδός.

9 Χαῖρις ᾄδων ὄρθιον] Ariſtoph. *Acharnenſ.* ſub initium:

Ὅτε δὴ παρέκυψε Χαῖρις ἐπὶ τὸν ὄρθιον.

Huc Suidas reſpexit.

10 Ὅμηρος] Il. Λ. v. 10. & 11.

11 Χαῖρις. κιθαρῳδός. μνημ.] Hæc omnia leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtophanis ad *Aves*, pag. 582.

12 Ἐν Ἀγροῖς] Scribe, ἐν Ἀγρίοις. Vide Meurſium in *Bibliotheca Attica*, ubi Pherecratis fabulas recenſet.

13 Πεισιμελὴς μετὰ Μέλ.] Hæc corrupta ſunt. Apud Enarratorem Comici loco laudato ſic legitur: Πεισίου Μέλης. μετὰ Μέλητα ἦν, &c. Quod ſi ſequamur, Meles fuerit Piſiæ filius.

Χαίρομαι. Οἷς Δάτις ὁ Πέρσης, ἐπιτηδευόμενος ἑλληνίζειν, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν χαίρω, χαίρομαι εἶπε. καὶ ἔστι Δατισμός.

Χαίρω. δοτικῇ. τὸ εὐφραίνομαι. καὶ, χαίρω σε ἐληλυθότα. Ὠρωπικοὶ οὕτω λέγουσιν. Εὐριπίδης Σισύφῳ·

Χαίρω τέ γ', ὦ βέλτιστε Ἀλκμήνης τέκος,
Τόν τε μιαρὸν ἐξολωλότα.

καὶ χαιρούμενος.

Χαίρων, [1] Λακεδαιμόνιος· ὃς ἐπρέσβευσεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἀνὴρ ἀγχίνους μὲν, καὶ πρακτικός· νέος δὲ, καὶ ταπεινὸς, καὶ δημοτικῆς ἀγωγῆς τετευχώς. οὗτος ὀχλαγωγῶν, καὶ κινήσας, ὃ μηδεὶς ἕτερος ἐθάῤῥει, ταχέως περιεποιήσατο φαντασίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελόμενος τὴν χώραν, ἣν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς ὑπολειφθείσαις τῶν τυράννων ἀδελφαῖς, καὶ γυναιξὶ, καὶ μητράσι, καὶ τέκνοις· ταύτην διέδωκε τοῖς λιτοῖς εἰκῇ καὶ ἀνίσως, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐξουσίαν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς κοινοῖς ὡς ἰδίοις χρώμενος, ἐξεδαπάνα τὰς προσόδους, οὐ νόμου στοχαζόμενος, οὐ κοινοῦ δόγματος, οὐκ ἄρχοντος. [2] ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, κατεστάθησαν Δοκιμαστῆρες τῶν κοινῶν κατὰ τοὺς νόμους. ὁ δὲ Χαίρων θεωρῶν τὸ γινόμενον, καὶ συνειδὼς ἑαυτῷ κακῶς κεχειρικότι τὰ τῆς πόλεως, τὸν ἐπιφανέστατον τῶν Δοκιμαστήρων Ἀπολλωνίδην, ἀποπορευόμενον ἡμέρας ἐκ βαλανείου, ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους ἀγανακτήσαντος ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὁ στρατηγὸς παραγενόμενος εἰς Λακεδαίμονα, τὸν Χαίρωνα παρήγαγεν εἰς κρίσιν ὑπὲρ τοῦ φόνου, τοῦ κατὰ τὸν Ἀπολλωνίδην. καὶ κατακρίνας, ἐποίησε δέσμιον· τούς τε λοιποὺς Δοκιμαστῆρας παρώξυνε πρὸς τὸ ποιεῖσθαι τὴν ζήτησιν τῶν δημοσίων ἀληθινήν. [3] Φροντίσας δὲ καὶ περικομίσασθαι τὰς οὐσίας τοὺς τῶν φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεῖ χρόνῳ πρότερον.

Χαιρώνεια. πόλις. καὶ Χαιρωνεύς, Χαιρωνέως. Χαιρωνικόν.

Χαίρωνος. ὄνομα κύριον.

Χαῖται. αἱ τρίχες. αἱ κόμαι.

Χαιτήεις ἵππος. ὁ χαίτην τρέφων.

Χέδροπας. ὄσπρια. καὶ ἑνικῶς, χέδροψ, τὸ ὄσπριον. οὕτως Θουκυδίδης.

Χεζητιάων. βουλόμενος χέσαι. [4] Ἀριστοφάνης·

Εἴτε [5] Προκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,
Οὐκ ἂν ἐξίδισεν εἰς θοἰμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
Κἀποπαρδὼν, κἀναπνεύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο.

Ἀντὶ τοῦ, ἀπεπάτησε. δοκεῖ ὁ [6] Προκλείδης πολιτικὸς εἶναι, καὶ λόγιος· ἄλλως δὲ καταισχημονῶν τῶν στρωμάτων. διὸ καὶ Χεσᾶς ἐλέγετο. καὶ [7] αὖθις Ἀριστοφάνης·

Χαίρομαι. [Pro χαίρω. Gaudeo.] Datis Perſa, cum Græce loqui conaretur, χαίρομαι dixit, pro χαίρω: & eſt Datiſmus.

Χαίρω. Gaudeo. Lætor. Dativo jungitur. Et, χαίρω σε ἐληλ. Gaudeo te veniſſe. Sic Oropici dicunt. Euripides *Siſypho: Lætor, optime Alcmenes fili, ſceleratum illum periiſſe.* Et χαιρούμενος, gaudens.

Χαίρων. Chæron, Lacedæmonius, qui Romæ legationem obierat, vir gnavus quidem ac ſolers, ſed tum temporis admodum juvenis, & infimæ ſortis, nec liberaliter educatus. Hic concionabundus cum eam rem commoviſſet, quam nemo tentare auſus fuerat, famam apud populum brevi ſibi comparavit. Ac principio quidem agrum, quem Tyranni ſororibus ac conjugibus exulum, matribuſque ac liberis conceſſerant, ipſe infimis hominibus temere atque inæqualiter pro arbitrio ſuo diviſit. Deinde publica pecunia quaſi privata abuſus, vectigalia decoquere cœpit, abſque ulla lege, aut publico decreto, aut magiſtratus auctoritate. Quam rem ægre ferentes nonnulli, effecerunt, ut Quæſtores ærarii publici legibus conſtituerentur. Id cum animadverteret Chæron, conſcius ſibi ipſe male adminiſtratæ publicæ pecuniæ, Apollonidem, qui Quæſtorum clariſſimus erat, interdiu e balneo redeuntem ſubmiſſis percuſſoribus interfecit. Cum igitur populus caſum hunc acerbe ferret, Prætor Lacedæmonem profectus, Chæronem comprehenſum cauſam dicere juſſit de Apollonidis cæde, damnatumque in carcerem conjecit: & reliquos Quæſtores hortatus eſt, ut de publica pecunia quæſtionem ſerio exercerent; utque operam darent, ut exulum propinquis bona nuper a Chærone adempta reſtituerentur.

Χαιρώνεια. Chæronea. Urbs [Bœotiæ.] Et Χαιρωνεύς, Chæronenſis. Et Χαιρωνικὸν, Chæronicum.

Χαίρωνος. Chæronis. [Genitivus, a recto Χαίρων.] Nomen proprium.

Χαῖται. Crines. Capilli. Comæ.

Χαιτήεις ἵππος. Equus comam alens. Equus comatus, vel jubatus.

Χέδροπας. Legumina. Et in ſingulari numero, χέδροψ, legumen. Ita Thucydides.

Χεζητιάων. Cacaturiens. Cacare cupiens. Ariſtophanes: *Et ſi aliquis veſtrum Patroclides ſit cacaturiens, non cacet in pallium, ſed avolet, &, poſtquam pepedit, & reſpiravit, rurſus devolet.* Videtur Patroclides vir civilium negotiorum peritus fuiſſe, & doctus: cæterum, lectum ſtercore fœdaſſe. Unde & Cacator dictus eſt. Et iterum Ari-

1 Χαίρων, Λακεδαιμόνιος· ὃς ἐπρέσβ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Polybii, quæ leguntur in Collectaneis Conſtantini Porphyr. a Valeſio editis, pag. 121, 122.

2 Ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες, κατεσ.] In modo laudatis Collectaneis Conſtantini rectius ſic legitur, ἐφ' οἷς τινες ἀγανακτήσαντες ἐσπούδαζον κατασταθῆναι Δοκιμαστῆρας.

3 Φροντίσας δὲ καὶ περικομίσασθαι] Scribe, Φροντίσας δὲ καὶ περὶ τοῦ κομίσασθαι; ut legitur in modo laudatis Collectaneis Conſtantini.

4 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 578. (399. Ed. Baſ. *P.*)

5 Προκλείδης] Apud Ariſtophanem recte, Πατροκλείδης. Error natus ex abbreviatione vocis.

6 Προκλείδης] Et hic Πατροκλείδης ſcribendum.

7 Καὶ αὖθις Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz.* pag. 734. (493. Ed. Baſ. *P.*)

'Ari-

Ἀντισθένη τις καλεσάτω πάσῃ τέχνῃ.
Οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἕνεκά γε στεναγμάτων,
Οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.

Οὗτος ὁ Ἀντισθένης ἰατρὸς ἦν θηλυδρίας. ἀπηλλάγη μὲν πολυχέσου νοσήματος.

Χέζομεν. ζημιούμεθα. [1] Ἀριστοφάνης·
Ἡμεῖς δὲ δίδομεν. εἰ δὲ μή, πατούμενοι
Ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκταπλάσιον χέζομεν.
ἀντὶ τοῦ, πολλαπλάσιον. τὸ δὲ νοούμενον, ὅτι μικροῖς λήμμασιν ὁ Κλέων τῆς πόλεως προδίδωσι τὰ πράγματα.

Χεθέντος. πλατυνθέντος.

Χελιδόνας.[2] ἰχθύς ποιός. λέγεται χελιδών, καὶ τῶν γυναικῶν τὸ μόριον. καὶ τὸ κοῖλον τῶν ἵππων τῆς ὁπλῆς. ἔνιοι καὶ τῶν κυνῶν τὸ αὐτὸ μέρος. καὶ νόμισμα δὲ ἀργυροῦν Πελοποννησιακόν. καλεῖσθαι δὲ χελιδόνα καὶ τοῦ ἀνθρώπου τὸ ἄνωθεν τοῦ ἀγκῶνος, τὸ κατὰ τὰς καμπάς. λέγεται δὲ χελιδών, καὶ ἡ ναῦς, ἡ τοὺς εἰς Μασσαλίαν διακομίσασα. καὶ χρησμολόγος δέ τις τῶν πάλαι. καὶ ὁ Κλεοπάτρας κίναιδος.

Χελιδόνειον μέλος. τὸ τῆς χελιδόνος. ἔστι δὲ αὐτῆς ἡ φωνή, οὐ θρῆνος, ἀλλ' ᾆσμα ἐνδοτικόν, καὶ κελευστικὸν πρὸς ἔργα. διὰ τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται, οὔτε φθέγγεται.

Χελιδόνων[3] μουσεῖα. ἐπὶ τῶν βάρβαρα καὶ ἀσύνετα ποιούντων. καὶ γὰρ ἡ χελιδὼν ἐπὶ τῶν βαρβάρων. ἐπιφέρει γάρ, Θρηϊκίη χελιδών. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς· Οὗ περὶ χείλεσι βρέμεται Θρηϊκία χελιδών. καὶ Εὐριπίδης·
Πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός, εὐφυὴς κλάδος,
Χελιδόνων μουσεῖον.

Χελιδόνων φάρμακον. παρὰ Ἱππώνακτι, τὸ φίλτρον, τὸ [4] διαγινόμενον, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδῃ.

Χελώνας.
Τὰς [5] χελώνας μακαρίζειν σε τοῦ δέρματος.
διὰ τὸ κέντρον τῶν σφηκῶν.

Χελώνη. τὸ χερσαῖον ζῶον. ἡ ὀστρακόνωτος. καὶ τὸ θαλάσσιον. καὶ παρατάξεως ὄνομα. καὶ εἶδος πολεμιστήριον. [6] ἐξ οὗ αἱ χελῶναι καὶ χωστρίδες, πολιορκητικὸν μηχάνημα, καὶ κριοί. † [7] Ζηλοτυπήσασαι αἱ Θετταλαὶ γυναῖκες τὴν Λαΐδα τὴν ἑταίραν ξυλίναις χελώναις ἐφόνευσαν τύψασαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀφροδίτης, πανηγύρεως οὔσης. ὕστερον δὲ ἱερὸν ἐποίησαν ἀνοσίας Ἀφροδίτης, ἐπειδὴ αἱ γυναῖκες ἐν τῷ ἱερῷ ἀνόσιον πετολμήκασι φόνον.

Χελώνη μυιῶν. ἐπὶ τοῦ ἀφροντιστοῦντος τινός. [8] Τὴν παρρησίαν τὴν σὴν οἴει τεττάρων εἶναι ὀβολῶν, τὸ λε-

ſtophanes: *Antiſthenem aliquis huc evocet omni modo. Hic enim vir ſuſpirationum cauſa novit, quid ſibi velit culus cacaturiens.* Hic Antiſthenes medicus fuit effœminatus: qui tandem a morbo multicaco liberatus eſt.

Χέζομεν. [Cacamus. At in ſubjuncto loco Ariſtophanis ſumitur, pro] Mulctamur. Ariſtophanes: *Nos vero damus. Sin ſecus, conculcati a ſene, octuplum cacamus.* Senſus vero eſt, Cleonem propter exigua lucella Reip. negotia prodere.

Χεθέντος. Diffuſi. Dilatati.

Χελιδόνας. Chelidonias. Piſcis quidam. Dicitur & χελιδών, cunnus. Item, ungulæ equinæ cava pars. Quidam & in canibus eandem partem ita vocant. Item, nomiſma argenteum Peloponneſiacum. Χελιδόνα etiam vocant cubiti humani partem ſuperiorem, ubi cubitus flectitur. Chelidon etiam dicitur navis, quæ milites Maſſiliam tranſportavit. Item, vates quidam antiquus. Item, Cleopatræ cinædus.

Χελιδόνειον μέλος. Melos hirundineum. Sive, cantus hirundinis. Vox autem ejus non eſt gemitus, ſed cantus, homines ad opus faciendum excitans & adhortans. Quare hyeme neque volat, neque canit.

Χελιδόνων μουσεῖα. Hirundinum muſea. Dicitur in eos, qui barbara & obſcura poemata ſcribunt. Nam hirundo Barbaros notat. Subjicit enim: *Cujus in labris Threicia hirundo ſtrepit.* Et Euripides: *Multa autem ſurſum ſerpebat hedera, ramuſque virens, hirundinum muſeum.*

Χελιδόνων φάρμακον. Hirundinum medicamentum. Apud Hipponactem, philtrum, quod conficitur, quum quis hirundinem primum vidit.

Χελώνας. Teſtudines. *Teſtudines te beatas prædicaturum eſſe pellis cauſa.* Nimirum, propter aculeum veſparum.

Χελώνη. Teſtudo. Animal terreſtre, quod dorſum habet teſtaceo operimento tectum. Eſt & animal marinum, ita dictum. Item, nomen aciei, & machinæ bellicæ ſpecies; ut teſtudines aggeſtitiæ, & arietes, quibus in obſidionibus urbium utuntur. † Theſſalicæ mulieres invidia ſtimulatæ Laidem meretricem ligneis teſtudinibus in templo Veneris, cum magna ibi eſſet hominum frequentia, percuſſam occiderunt. Quare templum Sceleratæ Veneris poſtea condiderunt: quod mulieres in templo nefariā cædem commiſiſſent.

Χελώνη μυιῶν. Teſtudo muſcas [contemnit. Dicitur] in eos, qui aliquid non curant.

1 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 292. (195. Ed. Baſ. *P.*)

2 Χελιδόνας] Scribe, χελιδονίας.

3 Χελιδόνων μουσεῖα. ἐπὶ τ.] Scholiaſtes Comici ad *Ranas*, pag. 215. (134. Ed. Baſ. *P.*) Χελιδόνων μουσεῖα. παρὰ τῇ ἐν Ἀλκμήνῃ Εὐριπίδου·

Πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός, εὐφυὴς κλάδος,
Χελιδόνων μουσεῖα.

ἀντὶ τοῦ, βάρβαρος καὶ ἀσύνετος. καὶ γὰρ παροιμία ἐπὶ τῶν βαρβάρων καὶ πολυλόγων καὶ ἐπαχθῶν ἐστὶ πεπλασμένη. πιστὸν γὰρ τὸ χελιδόνων γένος, πλέον διὰ τὸ πολὺ τῆς ᾠδῆς ἀνιῶν τοὺς ἀκούοντας, ἢ διὰ τὸ μέλος εὐφραῖνον. Hinc Suidas ſuppleri poteſt.

4 Τὸ διαγινόμενον, ἐπ.] Ut ſenſus aliquis hinc eliciatur, lego τὸ γινόμενον. Sed & ſic locus hic obſcurus eſt: de quo proinde amplius cogitandum cenſeo.

5 Τὰς χελώνας μακ.] Hæc ſunt verba Chori, apud Ariſtophanem *Veſpis*, pag. 459. (325. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἐξ οὗ αἱ χελ.] Scribendum potius eſt, ὡς αἱ χελῶναι χωστρίδες, &c.

7 Ζηλοτυπήσασαι αἱ γυν.] Vide Brodæum ad Antholog. Epigr. pag. 328. ad Epigramma; Ἔρπων εἰς Ἐφύρην, &c.

8 Τὴν παρρησ. ——— τὸ λεγόμενον] Hæc ſunt verba Juliani Imperatoris, Epiſt. LIX. eademque leguntur ſupra, v. Τεττάρων ὀβολῶν.

γόμενον.

γόμενον. Οὐκ οἶσθα, ὅτι καὶ Θερσίτης ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐπαῤῥησιάζετο· τῷ δὲ Ἀγαμέμνονι τῆς Θερσίτου παῤῥησίας ἧττον ἔμελεν, ἢ χελώνη μυιῶν, τὸ τῆς παροιμίας. † [1] Χελώνης ἐπιῤῥιφθείσης Αἰσχύλῳ τῷ Ἀθηναίῳ ὑπὸ ἀετοῦ φερομένης κατὰ τῆς κεφαλῆς, ἀπώλετο, ἐτῶν νη. γενόμενος.

Χελώνης κρέα φαγεῖν. ζήτει ἐν τῷ, Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν.

Χελωνίδος. [2] τοῦ οὐδοῦ τῆς θύρας.

Χελύνη. τὸ ἄνω χεῖλος. [3] Εἰς τὴν ὑπερῴαν χελύνην οἰστὸς Μηδικὸς ἐνεῤῥίζωτο. Καὶ αὖθις·

Στὰς [4] ἀνὴρ παρ' ἄνδρ', ὑπ' ὀργῆς τὴν χελύνην ἐσθίων.

Χέλυς. ἡ κιθάρα. καὶ ἡ χελώνη, ἡ ὀστρακόνωτος.

Χέμετλα. [5] ὡς χέρνιβα.

Χεράδος. [6] ἡ μετ' ὀστράκων καὶ λίθων ὕλη.

Χερεκράτης, καὶ Χερώνδας. διὰ τοῦ ε ψιλοῦ.

Χέῤῥεως. φρούριόν τι. [7] Ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐρύματος Χέῤῥεως διὰ μιᾶς ἐφοίτα ἐς τὴν Ἀντιόχειαν τῇ ὠκύτητι τῶν ποδῶν ὁ [8] Ἰνδικός.

Χερείων. [9] χείρων.

Χέῤῥη. ὄνομα πόλεως.

Χέρηες. χείρονες.

Χέρης, Χέρητος. ὄνομα κύριον.

Χειροφυρία. ἐν Ἐπιγράμματι·

—————— [10] Φοῖβε,

Δέξαι πλωτήρων μάζης χειροφυρέα δαῖτα.

Χερμαδίῳ. χειροπληθεῖ λίθῳ.

Οὐδέ [11] σε χερμαδίων ὦσε κτύπος, οὐ νέφος ἰῶν.

καὶ χερμάδος, λίθου πληροῦντος τὴν χεῖρα. Οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ τείχους πλῆθος χερμάδων καὶ βελῶν παντοίων κατέχεαν.

Χερμαστήρ. ἡ σφενδόνη.

Ῥινοῦ [12] χερμαστῆρος εὔστροφα κῶλα τιταίνων.

Χερνῆτις. χήρα, ἡ ἀπὸ χειρῶν ζῶσα. χειρόβιος. Ὁ δὲ ὑπὸ τῷ κνέφει σὺν τοῖς χερνήταις, τοῖς ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἰοῦσιν, ὑπεξῆλθε. καὶ χερνήτης, ὁ πένης, ἀρσενικῶς. ἐν [13] Ἐπιγράμματι·

Confidentiam tuam & audaciam in dicendo quatuor obolis, quod vulgo dicitur, dignam putas. Ignoras autem & Therſiten inter Græcos confidenter locutum fuiſſe: Agamemnonem vero ejus confidentiam minus curaſſe, quam teſtudo muſcas, ſecundum proverbium. † Æſchylus Atheninſis, teſtudine, quam aquila ferebat, in caput ejus decidente, mortuus eſt, anno ætatis LVIII.

Χελώνης κρέα φαγεῖν. Teſtudinis carnes edere. Quære in v. Ἢ δεῖ χελ. κρ. φ.

Χελωνίδος. Liminis januæ.

Χελύνη. Labrum ſuperius. *In labro ſuperiore ſagitta Medica erat infixa.* Et iterum: *Stans vir juxta virum, præ ira labrum ſuperius mordens.*

Χέλυς. Chelys. Cithara. [Teſtudo. Inſtrumentum muſicum.] Item, teſtudo animal, dorſum habens teſtaceum.

Χέμετλα. [Dictum eſt,] ut χέρνιβα: [abſque ε in ſyllaba prima.]

Χεράδος. Congeries teſtarum & lapillorum.

Χερεκράτης. Cherecrates, & Cherondas. Per ε [in ſyllaba prima.]

Χέῤῥεως. Cherreos. [Genitivus, a recto Χέῤῥις.] Caſtellum quoddam ita dictum. *Nam Indicus velocitate pedum a caſtello Cherre uno die Antiochiam ivit.*

Χερείων. Pejor. Χέριστος, peſſimus.

Χέῤῥη. Cherre. Nomen urbis.

Χέρηες. [Poetice, pro] χείρονες. Pejores. Deteriores.

Χέρης. Cheres, Cheretis. Nomen proprium.

Χειροφυρία. Manu ſubactam. In Epigrammate: *Phœbe, accipe nautarum dapes, mazam manu ſubactam.*

Χερμαδίῳ. Lapide, qui manum implet. Lapide, qui manu tractari & projici poteſt. [In Epigrammate:] *Neque te lapidum repulit ſtrepitus, neque nubes ſagittarum.* Et χερμάδος, lapidis, qui manum implet. *Illi vero e muro lapides & tela confertim [in hoſtes] emiſerunt.*

Χερμαστήρ. Saxorum jaculatrix. Epithetum fundæ. *Fundæ ſaxa jaculantis bene tortas tendens habenas.*

Χερνῆτις. Vidua, quæ manuum labore vivit. Mulier, quæ manibus victum ſibi quærit. [Et χερνήτης, genere maſculino, qui manibus victum ſibi quærit. Operarius.] *Ille vero ſub crepuſculum veſpertinum cum operariis, qui*

1 Χελώνης ἐπιῤῥ.] Vide ſupra v. Αἰσχύλος.

2 Τοῦ οὐδοῦ] Scribe, τοῦ οὐδοῦ. Vide Heſychium.

3 Εἰς τὴν ὑπερῴαν χελ.] Fragmentum hoc ſumptum eſt ex Theophylacti Simoc. lib. II. cap. VI. ut Pearſonius obſervaverat. Idem auctius legitur ſupra, v. Ὑπερῴαν.

4 Στὰς ἀνὴρ παρ' ἄνδρ'.] Eſt verſus Ariſtophanis *Veſpis*, pag. 508. (350. Ed. Bas. P.) Apud ipſum Ariſtophanem vero pro στὰς hodie minus recte legitur πᾶς.

5 Χέμετλα] Alii, χνίμεθλα, χέμεθλα, vel, χύμετλα. Vide Lexica vulgata: & Noſtrum infra, v. Χείμεθλον.

6 Χεράδος] Homerus Il. Φ. v. 319. —— Ἅλις χεράδος περιχεύας. Ubi eſt genitivus, a recto, χεράς: aſſentiente etiam breve Scholiaſte. Suidas autem vocem hanc ſic interpretatur, ac ſi eſſet nominativus: quod ita ſe habere, vix conceſſerim. Nam & accentus & conſtructio refragantur. Etymologus tamen nominativum eſſe ſtatuit: ſed ſcribit χέραδος, cum accentu in prima; ut κόραδος. Eum vide.

7 Ἀπὸ γοῦν τοῦ ἐρύμ.] Vide ſupra v. Ἰνδικός: ubi eadem leguntur.

8 Ἰνδικός] Supra ſuo loco rectius, Ἴνδακος.

9 Χέρειον] Rectius. χείρειον, per ει in ſyllaba prima.

10 Φοῖβε. δέξαι πλωτ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Philippi, quod ex cod. MS. integrum exhibuimus ſupra, v. Βοτρυοφόρους.

11 Οὐδέ σε χερμαδ.] Integrum Epigramma habes Anthol. lib. III. cap. XIV. pag. 344.

12 Ῥινοῦ χερμαστῆρος εὔστρ.] Sunt verba decerpta ex Epigrammate Antipatri, quod integrum exſtat Anthol. lib. III. cap. XVI. ut Portus etiam monuit.

13 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VIII. Epigr. X. ut itidem Portus obſervaverat.

Οἷς

Οἷς ἔχον χερνῆτα βίον δηναιὸν, Ἀθάνα
Πότνια, ταῦθ᾽ αἱ σαὶ σοὶ θέσαν ἐργάτιδες.

Ὁ δὲ τὰς θυγατέρας ἐπειρᾶτο ποιεῖν ταλασιουργοὺς καὶ χερνήτιδας.

Χερνίβα. τὸ ὕδωρ. Φησὶν [1] Ἀριστοφάνης· Τὸ κανοῦν αἴρεσθε, καὶ τὴν χερνίβα. προπαροξυτόνως κατὰ τὴν ἀναλογίαν. παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, παροξυτόνως. Καὶ αὖθις· Χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

Χερνίβος.

——— [2] Λοιδορεῖσθαι βούλομαι
Κοινῇ δικαίως· οἳ μιᾶς τε χέρνιβος
Βωμοὺς περιρρέοντες, ὥσπερ συγγενεῖς,
Ὀλυμπιᾶσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ· πόσους
Εἴποιμ᾽ ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;

Χερνίβων. Δημοσθένης φησί· Καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἁψόμενον. εἴη δ᾽ ἂν ἀπὸ ὀρθῆς τῆς χέρνιψ. τῆς δὲ χέρνιβος μέμνηνται καὶ οἱ κωμικοὶ, ὡς παραλαμβανομένης εἰς τὰς θυσίας.

Χερνιπτομένους. τὰς χεῖρας νιπτομένους. Χερνιπτομένους πρὸς αὐτοῖς τοῖς βωμοῖς ἀπέκτειναν.

Χερνιφθέντα. [3] Σὺν βοὶ χερνιφθέντα. ἀντὶ τοῦ, τυθέντα. καὶ χερνίψαντο. ἀντὶ τοῦ, τὰς χεῖρας ἔνιψαν.

Χερρόνησος. [4] Θρᾴκης χώρα. καὶ πόλις ὑποτελὴς τοῖς Ἀθηναίοις, εὔφορος εἰς πυρῶν γεωργίαν· ὅθεν καὶ ἐσιτάγωγουν οἱ Ἀθηναῖοι. οὓς Κλέων διέσειε.

Χερουβείμ. ἐπὶ τῶν ἑνικῶν, διὰ διφθόγγου. [5] πληθυντικῶς δὲ, διὰ τοῦ ι. ἑρμηνεύεται δὲ, γνῶσις πεπληθυσμένη.

Χερσαῖος. ὁ ἀπὸ χέρσου.

Χερσεία. ἐρημία.

Χεσᾶς. ὁ [6] Προκλείδης, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης. καὶ ζήτει ἐν τῷ Χεζητιῶν.

Χεσείω. ἐπείγομαι χέσαι. ἐπιθυμητικῶς τοῦ χέσαι ἔχω.

——Ὅπερ [7] πίνων ἀνὴρ πέπονθ᾽, ὅταν χεσείῃ·
Τοῖσι τρόποις τοῖσιν ὥσπερ βλαυτίοισι χρήσομαι.

ἐπειδὴ εἰώθασιν οἱ πίνοντες τοῖς τῶν ἄλλων ὑποδήμασι χρῆσθαι, εἰ ἐπείγοντο πρὸς λάσανον.

Χετταῖοι. ὄνομα ἔθνους. οἱ Χαναναῖοι.

Χεῦμα. ῥεῦμα ὕδατος.

Χεύμασι. [8] προχὴ, ἡ ἐκ δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν ἔχουσα θάλασσα.

Χειᾷ. τῇ τῶν δρακόντων καταδύσει. ἀπὸ τοῦ χεῖσθαι, ὅ ἐστι χωρεῖσθαι. [9] Οὐδὸς δ᾽ ἀμφοτέρους ὅδε χείσεται. τοῦτο γὰρ μόνον μηχανῶνται οἱ ὄφεις, τὸ χωρῆσαι τὸ σῶμα ὥσπερ εἰς ἔλυτρον.

rus ibant, clam diſceſſit. Et in Epigrammate: *Quibus pauperem vitam diu ſuſtentarunt, Minerva veneranda, ea tuæ tibi dedicarunt operatrices.* † *Ille autem filias lanificas & netrices conabatur efficere.*

Χερνίβα. Aquam, qua manus abluuntur. Ariſtophanes inquit: *Tollite caniſtrum, & trulleum.* Secundum analogiam [dicendum eſt χέρνιβα,] cum accentu in antepenultima. Apud poetas vero [dicitur χερνίβα,] cum accentu in penultima. Et iterum: *Ipſos vero manus lavantes ad ipſas aras interfecerunt.*

Χερνίβος. Pollubri Trullei. *Jure vos communiter objurgabo, qui eodem trulleo aras aſpergentes, utpote cognati, Olympiæ, ad Pylas, Pythone: quot referre poſſem, ſi vellem eſſe longior.*

Χερνίβων. Aquæ luſtralis. Vel, pollubri. Demoſthenes inquit: *Pollubra & caniſtra tacturum.* Erit autem a recto [ſingulari,] χέρνιψ. Χέρνιβος autem meminerunt etiam Comici, ut vaſis, quod ad ſacrificia adhiberetur.

Χερνιπτομένους. Manus lavantes. *Ipſos, dum manus lavarent, ad ipſas aras interfecerunt.*

Χερνιφθέντα. [Interdum ſignificat,] immolatum. *Cum bove immolatum.* Et χερνίψαντο, manus laverunt.

Χερρόνησος. Cherſoneſus, regio Thraciæ, & urbs Athenienſibus tributaria, frumentique ferax: unde etiam Athenienſes frumentum [in Atticam] advehebant. Cherſoneſiotas autem Cleon concutiebat.

Χερουβείμ. Cherubeim. In ſingulari per ει diphthongum ſcribitur. At in plurali, per ι, [Χερουβίμ.] Exponitur autē, copia cognitionis.

Χερσαῖος. Terreſtris.

Χερσία. Deſertum.

Χεσᾶς. Cheſas. Sic Patroclides dictus fuit. Et quære in v. Χεζητιῶν.

Χεσείω. Cacaturio. [Ariſtophanes:] *Idem facio, quod poti, cum cacaturiunt: moribus tuis ut crepidis utor.* Solent enim illi, qui potant, alienis uti calceis, cum ad matulam properant.

Χετταῖοι. Chettæi. Nomen gentis in regione Chananæa.

Χεῦμα. Fluxus aquæ.

Χεύμασι. Fluxibus.

Χειᾷ. Draconum vel ſerpentum latibulo. A χεῖσθαι, capere, continere. *Limen autem iſtud ambos capiet.* Hoc enim ſolum moliuntur ſerpentes, ut corpus illorum tanquam in involucrum coeat.

1 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 581. (401. Ed. Baſ. *P.*)

2 Λοιδορεῖσθαι βούλ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Lyſiſtrata*, pag. 905. (566. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro περιρρέοντες rectius legitur, περιρραίνοντες.

3 Σὺν βοὶ χερνιφθέντα] Eſt pars Epigrammatis, quod integrum habes Anthol. lib. VI. cap. XXII.

4 Χερρόνησος. Θρ.] Eadem habet Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 302.

5 Πληθυντικῶς δὲ, διὰ τοῦ ι. ἑρμηνεύεται δὲ, γνῶσις πεπλ.] Sic reſcripſi ex optimo MS. A. Ante enim legebatur, πληθυντικῶς δὲ διὰ τοῦ ι. γνώσεως, ἢ σοφίας.

6 Προκλείδης] Scribe, Πατροκλείδης. Error natus ex abbreviatione vocis.

7 Ὅπερ πίνων ἀν.] Sunt verba Ariſtophanis *Equit.* pag. 341. (239. Ed. Baſ. *P.*)

8 Προχὴ, ἡ ἐκ δ.] Hæc vel corrupta ſunt, vel mutila: quorum proinde verſionem conſulto prætermiſimus.

9 Οὐδὸς δ᾽ ἀμφοτ.] Sunt verba Homeri Odyſſ. Σ. v. 17. Confer Etymologum, v. Γῆ.

Χεῖλος. τὸ μέρος τοῦ στόματος. [1]Ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. περὶ τῆς ἁμαρτιῶν λέγει.

Χεῖμα. ὁ χειμών.

Χειμεία. ἡ χώνευσις. ζήτει ἐν τῷ Χημεία.

Χειμαδίῳ τόπῳ. ἐφ' οὗ ἄν τις δύναιτο χειμῶνος ἐγκαθορμίσασθαι.

Χείμαῤῥος, καὶ χειμάῤῥους. ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός. καὶ ὄνομα κύριον. Χίμαρος δὲ, ὁ τράγος.

Χειμασκήσαντα.[2] Διάλειψιν εἶχε, τὰ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ πράγματα ὑπελάμβανε γενήσεσθαι.

Χείμεθλον. τὸ ἐν χειμῶνι γινόμενον ἐν ταῖς ῥήξεσι τῶν δακτύλων ἕλκος.

Χειμερία ὥρα, καὶ χειμέριος, Ἀττικῶς. ὁ τοῦ χειμῶνος καιρός. καὶ χειμερίζω, καὶ χειμάζω. τὸ μὲν, ἤγουν, ἐν χειμῶνι διάγω. τὸ δὲ, χειμῶνος ποιῶ διάγω. Ὁ δὲ ἐν Βερεκύντῃ ἐχειμέριζεν. ἀντὶ τοῦ, ἐχείμαζε.

Χειμερινὸς καιρός.

Χειμὼν, χειμῶνος. [3]Χειμὼν δέ ἐστιν, ὁ ὑπὲρ γῆς ἀὴρ κατεψυγμένος, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου πρόσω ἄφοδον. [4]Ὅμηρος· Αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον. περὶ γεράνων. λέγει δὲ οὐ τὴν χειμερινὴν κατάστασιν, ἀλλὰ τὸν χειμερινὸν τόπον τῆς Θρᾴκης. οὐ γὰρ ἐνεστῶτος χειμῶνος φεύγουσιν, ἀλλὰ προσδοκίας οὔσης.

Χειμών. ζήτει περὶ τῶν Σκυθῶν ἐν τῷ Ὑφαντοδόνητον.

Χειμὼν[5] ὀρνιθίας. ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ὄρνεα στρωννὺς ὑπὸ τῆς ψυχρᾶς πνοῆς. τουτέστιν, ὁ σφοδρὸς, ἐν ᾧ καὶ τὰ ὄρνεα φθείρεται. λέγεται δὲ καὶ ἄνεμος ὀρνιθίας. ἢ ὅτι τὰ ὄρνεα ταῦτα χειμῶνος φαίνεται, ὡς Ἄρατος φησί.

Χεὶρ, χειρός.

Χεῖρα.[6] τὸ χειρόγραφον. Ὑπερείδης. Χεῖρας Θεοῦ ὁ Δαβὶδ τὴν τοῦ Θεοῦ προμήθειαν φησίν. Εἰς χεῖράς σου παρατίθημι τὸ πνεῦμά μου.

Χεῖρας[7] καθαίρειν, φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Χειραγωγία. βοήθεια.

Χειραγωγῶ. αἰτιατικῇ.

Χειραλειπτήσας. Φάβιος Δικτάτωρ, καθάπερ ἀγαθὸς ἀθλητὴς, πολὺν χειραλειπτήσας χρόνον, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα κατήντα. ἀντὶ τοῦ, ἀσκήσας τὴν χεῖρα.

Χειραψίαι αἱ διὰ τῶν χειρῶν πράξεις. Ἀπαυστοι καὶ συνεχεῖς ἐγίνοντο κατὰ ἀκροβολισμοὶ, καὶ χειραψίαι καὶ πεζῶν καὶ ἱππέων.

Χεῖλος. Labrum. *Fuit tota terra labrum unum.* De peccatis loquitur.

Χεῖμα. Idem ac χειμών. Hyems.

Χειμεία. Chimia. Quære in v. Χημεία.

Χειμαδίῳ τόπῳ. Loco, in quo quis hyeme commode ſtationem habere poteſt.

Χείμαῤῥος, & χειμάῤῥους. Torrens. Item, nomen proprium [viri.] At χίμαρος, hircus, caper.

Χειμασκήσαντα [στρατόπεδα.] Milites, qui per hyemem ſe exercuerunt. *Exiſtimabat enim, milites ſuos, ſi per hyemem ſe exercuiſſent, meliores futuros,*

Χείμεθλον. Ulcus, quod tempore hyberno in digitorum fiſſuris [ex frigore] naſcitur.

Χειμερία ὥρα, & Attice, χειμέριος ὥρα. Tempus hybernum. Et χειμερίζω, & χειμάζω. Hyberno. Hyemem tranſigo. *Ille vero in Berecynte hybernabat.* ['Εχειμέριζε enim hic poſitum eſt,] pro ἐχείμαζε.

Χειμερινὸς καιρός. Hybernum tempus.

Χειμὼν, ῶνος. Hyems. Hyems autem eſt aer ſupra terram refrigeratus, propter Solis longinquiorem diſceſſum. Homerus: *Quæ poſtquam hyemem fugerunt.* De gruibus ibi verba fiunt. Intelligit autem non tempus hybernum, ſed hyemalem Thraciæ locum. Non enim grues fugiunt, cum jam eſt hyems, ſed cum hyems inſtat.

Χειμών. Quære de Scythis in v. Ὑφαντοδόνητον.

Χειμὼν ὀρνιθίας. Hyems avicularis. Sive, hyems, quæ frigido flatu aves humi ſternit. Id eſt, hyems acris, qua & ipſæ aves pereunt. Dicitur etiam ventus quidam Ornithias. Vel, quod aves iſtæ hyeme appareant, ut Aratus ait.

Χεὶρ, χειρός. Manus,

Χεῖρα. [Proprie, manum. Interdum vero,] ſcripturam. Hyperides. *Manus Dei* David Dei providentiam appellat. *In manus tuas trado ſpiritum meum.* † *Manus purgare, curarum ſolutionem ſignificat.*

Χειραγωγία. Manuductio. Auxilium.

Χειραγωγῶ. Accuſativo jungitur. Manu duco.

Χειραλειπτήσας. Qui manus unxit. Vel, qui athletæ inſtar manus in certamine exercuit. *Fabius Dictator, cum boni pugilis inſtar longo tempore ſe exercuiſſet, in certamen deſcendit.*

Χειραψίαι. Manuum conſertiones. *Continuæ fiebant velitationes, & tam pedites quam equites manus frequenter cum hoſte conſerebant.*

1 Ἐγένετο πᾶσα ἡ γ.] Geneſ. XI. v. 1.

2 Διάλειψιν εἶχε, τὰ στρατ.] Hæc mendoſa ſunt & mutila, quæ ex Polybii lib. III. cap. LXX. unde ea ſumpſit Suidas, ſic emendanda & ſupplenda ſunt: Ὁ δὲ Πόπλιος τὴν ἐναντίαν εἶχε διάληψιν περὶ τῶν ἐνεστώτων. τὰ γὰρ στρατόπεδα χειμασκήσαντα βελτίω τὰ παρ' αὐτῶν ὑπελάμβανε γενήσεσθαι.

3 Χειμὼν δέ ἐστιν ὁ ὑπὲρ γῆς——ἄφοδον] Hæc ſunt verba Laertii in *Zenone Citt.* Num. 151.

4 Ὅμηρος] Il. Γ. v. 4.

5 Χειμὼν ὀρνιθίας. ἐπὶ τ. γ.] Nota hæc pertinet ad locum illum Ariſtophanis in *Acharnenſ.* pag. 413.

——Ὥσπερεὶ χειμὼν ἀὴρ
Ὀρνιθίας ἐς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

Vide ibi veterem interpretem; & Noſtrum ſupra v. Ὀρνιθίας.

6 Χεῖρα. τὸ χειρόγραφον] Artemidorus lib. I. cap XLIV. Χειρόγραφα δὲ, ὅτι καὶ αὐτὰ χεῖρες λέγονται. Sic apud Latinos *manus* interdum ponitur pro ſcriptura.

7 Χεῖρας καθαίρειν, φροντ.] Eſt verſus onirocriticus, qui legitur etiam apud Aſtrampſychum.

Χείρ.

Χεὶρ. ἡ βοήθεια. καὶ ἡ ἐξουσία, καὶ δύναμις.

Χεῖρες χαλκαῖ. [1]ἐν τοῖς Ἀμασριᾶ. καὶ ζήτει ἐν τῷ Μαναΐμ.

Χειρίαν. [2]Σοφοκλῆς· Μή με τὸν σὸν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἐφῇς τινί. τουτέστιν, ὑποχειρίαν τοῖς ἐχθροῖς σὺν τῷ παιδὶ καταλείψῃς.

Χειριδωτός. ὁ χειρωτός. καὶ χειριδωτὸς χιτών. ὁ χειρίδας ἔχων.

Χειρίζω. αἰτιατικῇ. καὶ κεχειρικότες. [3]Κάνδιδος ἱστοριογράφος φησὶν, ὅτι ὁ Λέων ὁ Μακέλλης, ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας, περὶ τὴν ἐκστρατείαν τὴν κατὰ Βανδίλων, ἄπειρα χρήματα δεδαπάνηκε. ἦσαν γὰρ, ὡς οἱ ταῦτα ἐφανέρωσαν κεχειρικότες, διὰ μὲν τῶν ὑπάρχων, χρυσίου λίτραι τεσσαρακοντάκις μύριαι πρὸς ἑπτακισχιλίαις. διὰ δὲ τοῦ Κόμητος τῶν θησαυρῶν, ἑπτακισχίλιαι πρὸς μυρίαις· καὶ ἀργυρίου λίτραι ἑπτακόσιαι χιλιάδες· ἅ τε τῶν ἀνηλωμένων [4]ἀρχόντων ἐκ δημοσίων, καὶ ἐκ τοῦ βασιλέως Ἀνθεμίου.

——— [4]Οὕνεχ' ἡ πόλις
Δωρητὸν οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισε,
Ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὐξ ἀρχῆς φίλος,
Λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται.

Χειρισμόν. ἐπιχείρησιν. [6]Πολύβιος· Ὅταν γένηται ταῦτα κατὰ χειρισμὸν ἰσοτυχῆ. Καὶ αὖθις· Ὥστε μὴ μόνον ἀλόγιστον, ἀλλὰ καὶ μανιώδη φαίνεσθαι τὸν χειρισμὸν τῶν πραγμάτων. ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐπιχείρησιν, τὴν πρᾶξιν.

Χείριστα. κάκιστα. καὶ, χειριστήν. αὐτουργόν. ὑπηρέτην. Ὁ δὲ περὶ τῆς ἐπιβουλῆς ἐκοινώσατο, καὶ παρεκάλει χειριστὴν γενέσθαι τῆς πράξεως. ἀντὶ τοῦ, ἐπιτελεστὴν, πληρωτήν.

Χειρόβιοι. οἱ ἐκ χειρῶν ζῶντες, καὶ ταῖς τέχναις προσκαθήμενοι. λέγονται καὶ ἀποχειρόβιοι.

Χειροβρὼς, [7]χειροβρῶτος. ὁ δέσμος, ὁ ἀποβιβρώσκων τὰ χεῖρε.

Χειροδάϊκτα [8]θύματα. τὰ ὑπὸ τῶν χειρῶν δαϊχθέντα.

Χειροδίκαιος [9].

Χειρόηθες. ἥμερον. πρᾶον. καὶ χειροήθης, χειροήθους, ὁ ἥμερος.

Χειρόκμητα. ὑπὸ χειρῶν γεγλυμμένα, ἢ περιεξεσμένα.

Χειρόμακτρον. ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται [10]μανδύλιον. [11]παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

Χεὶρ. [Manus.] Auxilium. Poteſtas. Potentia.

Χεῖρες χαλκαῖ. Manus æreæ. Quære in Μαναΐμ.

Χειρίαν. [Pro ὑποχειρίαν.] Poteſtati alicujus ſubjectam. Sophocles: *Ne me poteſtati alicujus ex inimicis tuis permittas.* Vel, ne me cum filio tuo in inimicorum tuorum poteſtate relinquas.

Χειριδωτός. Manicatus. Manicas habens. Et χειριδωτὸς χιτών. Tunica manicata. Sive, quæ manicas habet.

Χειρίζω. Accuſativo jungitur. Tracto. Adminiſtro. Et κεχειρικότες, qui tractarunt. Qui adminiſtrarunt. Candidus Hiſtoricus ait, *Leonem Macellem, qui poſt Marcianum imperavit, immenſam pecuniæ vim in expeditione adverſus Vandalos conſumpſiſſe. Nam, ut teſtantur illi, qui pecuniam illam adminiſtrarunt, per Præfectos quidem Prætorio impenſa ſunt auri librarum quadraginta ſeptem millia; per Comitem vero largitionum, auri librarum ſeptendecim millia, & argenti librarum ſeptingenta millia: cum ſumptus abunde ſuppeterent, partim ex bonis proſcriptorum, partim ex ærario Imperatoris Anthemii.* [Et εἰσχειρίζω, trado, committo.] *Si hujus regni cauſa, quod mihi civitas ultro nec roganti tradidit, ex eo Creon, fidelis ille & antiquus amicus, clam me circumventum expellere cupit.*

Χειρισμόν. Tractationem. Adminiſtrationem. Polybius: *Cum iſta pari celeritate adminiſtrata fuerint.* Et iterum: *Ut adminiſtratio non ſolum imprudens, ſed etiam inſana videretur.*

Χείριστα. Peſſime. Et χειριστήν, Illum, qui aliquid aggreditur, vel adminiſtrat. Illum, qui manibus ſuis aliquid facit. Miniſtrum. *Ille vero conſilium inſidiarum cum eo communicavit, rogans, ut negotium illud exequeretur.*

Χειρόβιοι. Qui manibus victum ſibi parant. Opifices. Iidem & ἀποχειρόβιοι vocantur.

Χειροβρώς. Epithetum vinculi, quod manus paulatim atterit & quaſi arrodit.

Χειροδάϊκτα θύματα. Manibus cæſæ victimæ.

Χειροδίκαιος. Qui jus viribus metitur.

Χειρόηθες. Manſuetum. Cicur. Manu tractabile. Et χειροήθης, manſuetus, cicur.

Χειρόκμητα. Manibus elaborata. Manibus ſculpta, vel polita.

Χειρόμακτρον. Linteum, quo manus abſterguntur: quod apud Romanos mantile vocatur. A μάττειν τὴν ὕλην; quod materiã abſtergat.

1 Ἐν τοῖς Ἀμασριᾶ] Hæc & corrupta ſunt, nec ad rem quicquam faciunt: quæ proinde rectius deleveris.

2 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 30. ut Portus monuit. Ibi autem ſic legitur:

Μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
Τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν χειρίαν ἀφεὶς τινι.

Hinc Suidam emendabis.

3 Κάνδιδος] Scribendum hic eſſe Κάνδιδος, recte monuerunt viri eruditiſſimi, Thom. Reineſius *Var. Lect.* lib. III. pag. 366. & Henr. Valeſius ad Euagrii *Hiſt. Eccleſ.* lib. II. cap. XVI. De Candido autem Hiſtorico vide Photium in *Biblioth.* Cod. LXXIX.

4 Ἀρχόντων] Valeſius loco laudato recte emendat, ἀρκούντων.

5 Οὕνεχ' ἡ πόλις δωρ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Oedip. Tyr.* pag. 168. ut Portus monuit.

6 Πολύβιος] Lib. X. cap. XLI. ſed ubi pro ἰσοτυχῆ rectius legitur, ἰσοταχῆ.

7 Χειροβρώς] Confer Zenob. Centur. VI. Adag. XLIV. itemque Heſych. v. Χειροβρῶτι.

8 Χειροδάϊκτα θύματα] Ex Scholiaſte Sophoclis ad *Ajacem*, pag. 14. ut Portus monuit.

9 Χειροδίκαιος] Potius, χειροδίκης.

10 Μανδύλιον] Id eſt, *mantile*. Vide Dufrenium in *Gloſſ. Gr.*

11 Παρὰ τὸ μάττ.] Eſt etymologia inepta: ut facile cuilibet patet.

Χειρομάστης [1].

Χειρομάστης. Chiromaſtes.

Χειρονομεῖν. πυκτεύειν. [2] Σκιαμαχοῦντός ἐστιν ὁ ἀνδριὰς παρέχεται σχῆμα. ζήτει ἐν τῷ Γλαῦκος.

Χειρονομεῖν. Manibus geſticulari, pugilum inſtar. *Statua ejus præ ſe fert ſpeciem hominis, cum umbra digladiantis.* Quære in v. Γλαῦκος.

Χειροπληθεῖ [3] λίθῳ.

Χειροπληθεῖ λίθῳ. Lapide manum implente.

Χειροσκοπικόν. ὅτι [4] Ἕλενος συνέγραψε τὸ χειροσκοπικὸν οἰώνισμα· ὡς ὅταν τῆς ἐκτάσεως τῶν χειρῶν ἀπὸ τῶν ῥυτίδων τῆς παλάμης εἴπωμεν, παιδοποιήσεσθαι, ἤ τι τοιοῦτον.

Χειροσκοπικόν. Ars divinandi ex inſpectione manuum. Helenus ſcripſit de divinatione, quæ fit per manuum inſpectionem. Ut, cum expanſa manu, ex inſpectione rugarum ejus prædicimus, aliquem liberos procreaturum eſſe, vel ſimile quid.

Χειροσκόποι. οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χειροσκόποι. Qui manuum elevationes [in comitiis populi] obſervant.

Χειροτονεῖν τὸ αἰδοῖον. τουτέστιν, αἰσχρῶς ἀνακινεῖν, καὶ ἀποσπερματίζειν.

Χειροτονεῖν τὸ αἰδ. Manu tractare & ſubigere penem, ſemenque emittere. Maſturbare.

Χειροτονήσαντες. ἐκλεξάμενοι.

Χειροτονήσαντες. Qui manibus elevatis elegerunt.

Χειροτονητέον. τὴν χεῖρα ἐκτατέον. [5] Ἀριστοφάνης·

Χαλεπόν τι πρᾶγμ᾽· ὅμως χειροτονητέον

Ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.

τουτέστιν, ἄχρι τῶν ὤμων γυμνωσάσαις.

Χειροτονητέον. Manus eſt extendenda. Ariſtophanes: *Res illa difficilis eſt: tamen extendendæ manus, ab humero nudantibus alterum brachium.* Vel, ad humeros uſque nudantibus.

Χειροτονία. ἐκλογή. πάντων κύρωσις. Τῆς οὖν χειροτονίας αὐτοῖς ἀνειπούσης, Σεβαστοὶ ἀνηγορεύθησαν.

Χειροτονία. Manuum elevatio, quæ fit in comitiis. Electio, quæ fit per manuum elevationem. Manuum extenſio, per quam populus aliquid ratum facit. *Populi ſuffragiis Auguſti renuntiati ſunt.*

Χειρουργίας. τόλμης. [6] Ἀριστοφάνης·

Οὐδὲν ἐλλείψουσιν αὗται λιπαρᾶς χειρουργίας.

ἀντὶ τοῦ προσεχῶς. παρὰ τὸ λίαν παρεῖναι.

Χειρουργίας. Audaciæ. Facinoris, quod quis manu patrat. [In ſubjuncto vero loco Ariſtophanis accipitur pro penis ſubagitatione, vel ſubactione.] Ariſtophanes: *Nihil remittent iſtæ de aſſidua penis ſubagitatione.*

Χειρουργοί. Χειρουργοὶ ἐγένοντο ἄριστοι καὶ ἀκριβεῖς, Φειδίας, Λύσιππος, Πολύκλειτος, τουτέστιν, ἀγαλματοποιοί.

Χειρουργοί. Qui manibus propriis opus aliquod faciunt. Artifices. Statuarii. Statuarii optimi & peritiſſimi fuerunt, Phidias, Lyſippus, Polycletus.

Χείρων, Κένταυρος· ὃς πρῶτος εὗρεν ἰατρικὴν διὰ βοτανῶν. Ὑποθήκας δι᾽ ἐπῶν, ἃς ποιεῖται πρὸς Ἀχιλλέα. καὶ Ἱππιατρικόν. διὸ καὶ Κένταυρος ὠνομάσθη.

Χείρων. Chiron, Centaurus: qui primus medicinam herbariam invenit. [Scripſit] præcepta verſibus, ad Achillem. Item, Medicinam veterinariam. Quare etiam Centaurus eſt appellatus.

Χειρῶναξ. τεχνίτης. χειρῶν μόνων δεσπόζων. ἢ διὰ χειρῶν κτεατιζόμενος. ἢ χειρώνακτες, διὰ χειρῶν ταλαιπωρούμενοι. Πλῆθος ὅσον θητικόν, καὶ ἐν χειρωναξίαις, καὶ ἄλλως ἐγκατῳκισμένον τῇ πόλει, συναγαγών.

Χειρῶναξ. [Proprie,] manuum Rex, ſive dominus. [A χείρ, & ἄναξ. Sic autem dicitur,] opifex, ſive qui manibus victum ſibi parat. Et χειρώνακτες, operarii, opifices. *Cum coegiſſet multitudinem mercenariorum, & opificum, & aliorum qui in urbe habitabant.*

Χειρώνειον ἕλκος. τὸ ἀπὸ πολλῆς στάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα, καὶ διηνεκῶς ἰχῶρας ἐκχέον. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνηκέστων καὶ ἀνιάτων ἑλκῶν.

Χειρώνειον ἕλκος. Chironium ulcus. [Sic dicitur] ulcus, quod ex aſſidua ſtatione in pedibus naſcitur, & continenter ſaniem excernit. Proverbium hoc de ulceribus inſanabilibus dicitur.

Χειρῶν νόμῳ. Ὁ δὲ χειρῶν νόμῳ δέχεται ἐπιστολήν.

Χειρῶν νόμῳ. Lege manuum. Id eſt, jure belli. Vi. *Ille autem jure belli epiſtolam accipit.*

Χείρων, Χείρωνος. ὄνομα κύριον. Χείρονος δέ, ἐπὶ συγκριτικοῦ.

Χείρων, ωνος. [Per ω in genitivo.] Chiron. Nomen proprium. At χείρονος, [per ο in ſyllaba penultima,] eſt comparativus. Deterioris. Pejoris.

Χειρώσασθαι. ὑποτάξαι. Αἰλιανός· Καὶ ἐκ τοῦ-

Χειρώσασθαι. Subjicere. In poteſtatem ſuam

1 Χειρομάστης] Quid hoc? An corrupte, pro σιρομάστης, vel χειρομάντις? Certe, quid χειρομάστης ſibi velit, prorſus ignoro: nec vocem illam apud alios Grammaticos reperio.

2 Σκιαμαχοῦντός ἐστιν ὁ ἀνδρ.] Ex Pauſaniæ Eliacis poſterioribus. Vide ſupra v. Γλαῦκος, ubi locum integrum habes. Cæterum, exemplum hoc nihil facit ad vocem χειρονομεῖν.

3 Χειροπληθεῖ λίθῳ] Vide ſupra v. Χερμαδίῳ.

4 Ὅτι Ἕλενος συνέγρ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Ἕλενος.

5 Ἀριστοφάνης] *Eccleſiaz. pag. 731. (491. Ed. Baſ. P.) ubi verſus prior rectius ſic legitur:*

Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμ᾽. ὅμως δὲ χειροτονητέον.

6 Ἀριστοφάνης] *Lyſtrata*, pag. 879. (556. Ed. Baſ. P.)

τοῦ

τῶν χειρώσασθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἔχειν αὐτὸν, ὡς εἰπεῖν, ἰδιόξενον.

Χειρῶσαι. [1] ἐρημῶσαι.

Χηλαργοῖς.[2] τοῖς λευκόποσι. ἢ ταῖς ταχείαις. τὰς χηλὰς δὲ ἀντὶ ὁπλῶν εἶπε.

Χηλαί. οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο. παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βοός.

Χηλή. ὁπλή. ὄνυξ βοὸς, καὶ προβάτου, καὶ αἰγός. [3] λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα χηλαὶ καρκίνων, καὶ τῶν λιμένων αἱ ἐξοχαί.

Χηλὴ ὄρους. Οἱ δὲ ἀγχοῦ τῆς χηλῆς τοῦ ὄρους ηὐλίζοντο, ὡς τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐκ ταύτης νέμος πρόβλημα εἶναι. τουτέστι, τῆς ἐξοχῆς.

Χηλός. κιβωτός. ἀπὸ τῆς γινομένης διαστάσεως κατὰ τὴν ἄνοιξιν. ἢ ἀπὸ τοῦ χεῖσθαί τι εἰς αὐτήν· οἷον ἐντίθεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ τὰ ἐντιθέμενα χωρεῖν. καὶ χηλοί, κιβωτοί.

Χημάς. ὁ ἰχθύς.

Χημεία. ἡ τοῦ ἀργύρου καὶ χρυσοῦ κατασκευή. ἧς τὰ βιβλία διερευνησάμενος ὁ Διοκλητιανὸς, ἔκαυσεν. [4] ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγυπτίοις [5] Διοκλητιανοὶ τούτοις ἀνημέρως καὶ φονικῶς ἐχρήσατο. ὅτε δὴ καὶ τὰ περὶ χημείας χρυσοῦ καὶ ἀργύρου τοῖς παλαιοῖς γεγραμμένα βιβλία διερευνησάμενος, ἔκαυσε, πρὸς τὸ μηκέτι πλοῦτον Αἰγυπτίοις ἐκ τῆς τοιαύτης προσγίνεσθαι τέχνης, μηδὲ χρημάτων αὐτοὺς θαρροῦντας περιουσίᾳ, τοῦ λοιποῦ Ῥωμαίοις ἀνταίρειν. ζήτει ἐν τῷ Δέρας.

Χήμη. εἶδος ὀστρέου.

Χὴν, χηνός. τὸ χηνάριον.

Χηναλώπηξ. εἶδος ὀρνέου. [6] οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ Λυσίστρατος, ὃς ἐπὶ μαλακίᾳ διεβέβλητο· πένης καὶ αὐτὸς, καὶ κυβευτὴς ἐν ἀγορᾷ Χολαργέων. Χολαργεῖς δὲ, δῆμος Ἀττικῆς.

Χῆνα [7] ὀμνύναι. ὑπὲρ τοῦ μὴ τοὺς Θεοὺς ἐπὶ πᾶσιν ὀνομάζειν, Ῥαδάμανθυς ἐκέλευε κατὰ χηνὸς καὶ κριοῦ ὀμνύναι· οὐχ, ὥς τινες, Σωκράτης.

Χηνέας. ὄνομα κύριον.

Χηνίσκος. μέρος τι τοῦ πλοίου.

Χήρα. καὶ χηρεία. ἐκ τοῦ χηρεύω.

Χηράμβας [8].

redigere. [Sibi devincire.] Ælianus: *Et exinde virum ſibi devincire, &, ut ita dicam, privatum hoſpitem habere [ſtatuit.]*

Χειρῶσαι. [Capere. In poteſtatem ſuam redigere. At χηρῶσαι,] deſertum reddere, orbare, viduare.

Χηλαργοῖς. Albos pedes habentibus. Vel, velocibus. Χηλὰς vero hic dictum eſt, pro ὁπλάς: [quorum illud ſignificat ungulas biſulcas, quales ſunt boum: hoc vero, ungulas ſolidas, quales ſunt equorum.]

Χηλαί. Chelæ. Sic vocantur ſaxa, muro juxta mare objecta, ad frangendam fluctuum vim, ne murus labefacteтur. Sic autem dicta ſunt, quod ungulæ bovis ſimilia ſint.

Χηλή. Ungula biſulca, qualis eſt bovis, ovis, & capræ. Item χηλαὶ vocantur cancrorum brachia: & ſaxeæ moles portubus objectæ.

Χηλὴ ὄρους. Montis eminentia, vel vertex. *Prope vero montis verticem caſtra poſuerant, ut & ſylva & nemus ipſis adverſus hoſtes munimenti loco eſſent.*

Χηλός. Arca. [Sic dicta] ab hiatu illo, qui fit, cum arca aperitur. Vel a χεῖσθαι, fundi: quod ſcilicet aliquid in eam quaſi infundatur, id eſt, reponatur. Vel [a χεῖσθαι, capere:] quod nimirum capiat & contineat ea, quæ in eam reconduntur. Et χηλοί, arcæ.

Χημάς. Chemas. Piſcis, ita dictus.

Χημεία. Chemia. Sive, ars conficiendi argenti & auri. Chemicos libros Diocletianus perquiſitos combuſſit. † Diocletianus Ægyptiis ob tumultum, quem concitaverant, infenſus, omni acerbitate & crudelitate eos vexavit: libroſque a veteribus [Ægyptiis] de chemia auri & argenti conſcriptos cum perquiſiſſet, igni tradidit, ne ex hujuſmodi arte opes, & ex opibus fiducia atque animus ad rebellandum poſthac Ægyptiis ſuppeterent. Quære in v. Δέρας.

Χήμη. Cheme. Genus oſtrei.

Χήν. Anſer. Et χηνάριον, parvus anſer.

Χηναλώπηξ. Chenalopex. Genus avis. Sic autem vocabatur & Lyſiſtratus, qui propter mollitiem male audiebat: pauper & ipſe, & aleator in foro Cholargenſium. Cholargenſes vero, populus Atticæ.

Χῆνα ὀμνύναι. Per anſerem jurare. Ne ad omnes res nomen Dei adhiberetur, Rhadamanthus per anſerem & arietem jurare juſſit: non, ut quidam, Socrates.

Χηνέας. Cheneas. Nomen proprium.

Χηνίσκος. Anſerculus. Pars quædam navis ſic dicitur.

Χήρα. Vidua. Et χηρεία, viduitas. A χηρεύω, viduus ſum.

Χηράμβας. Viduarum domos.

1 Ἐρημῶσαι] Hæc interpretatio convenit voci χηρῶσαι, per η in ſyllaba prima. Vide infra, v. χηρώσει.

2 Χηλαργοῖς. τοῖς λ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 120.

3 Λέγεται δὲ καὶ τὰ τῶν θαλαττίων στόματα] Hæc vel corrupta ſunt, vel mutila; nec, quem ſenſum habere poſſint, video.

4 Ὅτι διὰ τὰ νεωτερισθέντα Αἰγ.] Hæc leguntur inter Excerpta ex Joanne Antiocheno, a Valeſio edita, pag. 834. eademque occurrunt ſupra, v. Διοκλητιανός. Cæterum, locum hunc auctoritate MSti A. ſupplevi & diſtinxi, qui in prioribus Editt. minus recte ſic legitur: ὁ Διοκλητιανὸς ἔκαυσε διὰ τὰ νεωτερισθέντα, &c.

5 Διοκλητιανοὶ] Scribe, Διοκλητιανός.

6 Οὕτω δὲ ἐλέγετο καὶ ὁ Λυσ.] Eadem habet vetus interpres Comici ad *Acharnenſ.* pag. 412. (296. Ed. Baſ. *P.*)

7 Χῆνα ὀμν.] Vide Philoſtr. lib. VI. *de Vit. Apoll.* cap. IX. in fin. itemque Noſtrum ſupra v. Λάμπων, & v. Ῥαδάμανθυς.

8 Χηράμβας] Heſychius, χηράμβης, χηρῶν οἴκησις. Sed malim, χηράμβη: a quo deducitur accuſativus pluralis, χηράμβας.

Χηραμοί. οἱ φωλεοί. τῶν θηρίων αἱ καταδύσεις.

Χῆρος. ὁ μετὰ τὴν πρώτης στέρησιν δευτέρᾳ μὴ συνεζευγμένος γυναικί.

Χηρώσειεν. ἐρημώσειε.

Χηρωσταί. οἱ ἀλλότριοι τοῦ γένους κληρονόμοι. ἢ οἱ διοικοῦντες τοὺς χηρεύοντας διαδόχων. ἢ καὶ ὧν αἱ γυναῖκες ἔμειναν χῆραι, καὶ τῶν ἐπιτροπευόντων δεόμεναι.

Χήτει. στερήσει. Μὴ βραδύνειν ἐν τοῖς ἐπείγουσι, χήτει ξένων τε καὶ ὀθνείων ξυνεργῶν.

Χήτει. ἐνδείᾳ. σπάνει. στερήσει. [1]Ἀγαθίας· Οἱ δὲ χήτει τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων ἔθλιβον τοὺς βότρυας, καὶ ἐνεφοροῦντο τοῦ γλεύκους. ἔνθεν αὐτοῖς ἡ γαστὴρ ἐπὶ μέγα ἐφέρετο, καὶ διέρρει.

Χιάζειν. Πραξιδάμας Δημόκριτον τὸν Χῖον καὶ Θεοξενίδην τὸν Σίφνιον πρώτους ἐπὶ [2]χρήματος τάξαι τὴν ἰδίαν ποίησιν· ὡς Ἰσοκράτης ἐν τοῖς πρὸς Εἰδοθέαν. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει τεταγμένον·

——Ὑπολείνει[3] δέ τις αὐτὸν βωμολοχεῦσαι,
Αὐτὸς δείξας ἐν ἁρμονίαις χιάζων ἢ σιφνιάζων.

Χιανεύει,[4] καὶ λαικάζει. Ἀριστοφάνης.

Χίδρα.[5] στάχυες νεογενεῖς. ἢ κρίμνα. ἢ τὰ ἐξ ὀσπρείων ἄλευρα. ἢ τὰ ὄσπρια. ἰδίως δὲ τὰ ἀπὸ χλωρᾶς κριθῆς. χίδρα δὲ εἴρηται, παρὰ τὸ χεῖσθαι.

Χίδρα. τὰ εἰς τὴν χεῖρα λεπτυνόμενα ἀπὸ τῶν ἀσταχύων σίτου καὶ κριθῆς.

Χίδρα. Χίδρον, τὸ ἀπὸ [6]ἐλύμνου γιγνόμενον ὄσπριον, ἔδεσμα περὶ Καρίαν. ἤτοι, τὸ ἀπὸ χλωρῶν κριθῶν. οἱ δὲ, εἶδος βοτάνης. ἐκ δὲ τούτου δηλοῖ τὴν εὐετηρίαν.

Χίδρα[7] ἐρεικτά. ἐκ κριθῆς νέας κεχυμένα, ὡς σεμίδαλις.

Χιβούλδιος.[8] οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰουστινιανοῦ οἰκίας· ἐστάγαν μὲν δραστήριος τὰ πολεμικά, ἐς τοσοῦτον δὲ χρημάτων κρείσσων, ὥστε ἀντὶ μεγίστου κτήματος ἐν τῇ οὐσίᾳ τῇ αὐτοῦ εἶχε τὸ κεκτῆσθαι μηδέν. ὥστε τούτου στρατηγήσαντος Θρᾴκης, καὶ ἐπὶ τῇ τοῦ Ἴστρου φυλακῇ καταστάντος, καὶ ἐν πολέμῳ ἀναιρεθέντος, [9]συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβατὸν κατ' ἐξουσίαν τοῖς βαρβάροις γενέσθαι. τὰ Ῥωμαίων πράγματα, καὶ ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ ἀνδρὸς ἑνὸς ἀρετῇ ἀντίρροπος γενέσθαι ἐν τῷ ἔργῳ τῷδε οὐδαμῇ ἴσχυσεν.

Χιλή. τροφή. καὶ χιλὸς, ἀρσενικῶς, ἡ τροφή. Ξενοφῶν· Τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῷ ἔνδον ἐτρέφετο. †

Χηραμοί. Ferarum latibula. Luſtra ferarum.

Χῆρος. Viduus. Sive, qui poſt mortem primæ uxoris non duxit alteram uxorem.

Χηρώσειεν. Viduarit. Deſertum reddiderit.

Χηρωσταί. Hæredes externi. Vel, qui bona eorum adminiſtrant, qui hæredibus carent. Vel etiam illi, quorum uxores manſerunt viduæ, & tutoribus indigent.

Χήτει. Privatione. Inopia. *Non cunctandum eſſe, negotiis urgentibus, propter mercenariorum & peregrinorum militum penuriam.*

Χήτει. Indigentia. Penuria. Inopia. Privatione. Agathias: *Illi vero præ inopia aliarum rerum neceſſariarum, ſucco ex uvis expreſſo, muſto ſeſe ingurgitarunt. Unde venter illis intumeſcere & profluvio laborare cœpit.*

Χιάζειν. Chios imitari. Praxidamas Democritum Chium & Theoxenidem Siphnium [ait] primos poemata pacta mercede conſcripſiſſe: ut Iſocrates tradit in opere ad Idotheam. Ariſtophanes: *Aliquis ſuggerit, ipſum ſcurrilibus jocis uti, cum ipſe oſtendat ſe in harmoniis Chios & Siphnios imitari.*

Χιανεύει, καὶ λαικ. *Liquat, & ſcortatur.* Ariſtophanes.

Χίδρα. Spicæ novellæ. Vel, craſſiores triticeæ farinæ partes. Vel, leguminum farina. Vel, ipſa legumina. Proprie vero ſic vocantur ea, quæ ex novello hordeo parata ſunt. Χίδρα vero dictum eſt a χεῖσθαι, i. e. fundi.

Χίδρα. Spicæ tritici & hordei manu tritæ.

Χίδρα. Χίδρον dicitur edulium ex panico factum, quod in Caria frequens eſt, Vel, edulium, quod ex viridi hordeo paratum eſt. Alii dicunt eſſe genus herbæ. Per id ipſum autem annonæ copiam indicat.

Χίδρα ἐρεικτά. Recens hordeum freſum & contuſum: ut ſimilago.

Χιβούλδιος. Chibuldius. Hic unus ex Juſtiniani domeſticis fuit, bellator fortiſſimus, & tantus opum contemptor, ut in fortunis ſuis magnæ poſſeſſionis loco duceret, nihil poſſidere. Quare cum Thraciæ & Iſtri cuſtodiæ præfectus eſſet, & poſtea in prælio occumberet; Barbari amnem impune trajicere cœperunt, & ditiones Romanæ incurſibus eorum patuerunt. Adeo univerſum imperium Romanum unius viri virtutem hac in re exæquare nullo modo potuit.

Χιλή. Cibus. Pabulum. Et χιλὸς, genere maſculino. Idem. Xenophon: *Jumenta vero*

1 Ἀγαθίας] Lib. II. pag. 39.

2 Ἐπὶ χρήματος τάξαι τὴν ἰδ.] Locus eſt obſcurus, & corruptus, quem ſic emendandum cenſeo, ἐπὶ χρήματι συντάξαι τὴν ἰδίαν, &c. Hanc lectionem in verſione ſecutus ſum.

3 Ὑποτείνει δέ τις αὐτ.] Fragmentum hoc propter brevitatem obſcurum eſt, quod ex aliqua fabularum Ariſtophanis hodie deperditarum depromptum eſt.

4 Χιανεύει] Sic Suidam olim in codice ſuo Ariſtophanis legiſſe, ſeries literarum oſtendit. At hodie apud Ariſtoph. rectius legitur κιανεύει. Locus autem Comici exſtat in *Theſmophoriaz.* pag. 768. (513. Ed. Baſ. P.)

5 Χίδρα] De hac voce vide omnino Caſaubonum ab Athenæum lib. XIV. cap. XVI. Grammaticorum enim Græcorum in explicanda hac voce tanta eſt inconſtantia, ut Lector ab illis incertior quam antea diſcedat.

6 Ἐλύμνου] Lege, ἐλύμου. Vide Lexica.

7 Χίδρα ἐρεικτά] Levit. 2. 14. Ἐὰν δὲ προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρεικτὰ τῷ Κυρίῳ. Ad hunc locum Suidas reſpexit. Vide etiam ſupra v. Πεφρυγμένα.

8 Χιβούλδιος. οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἰου.] Hæc excerpta ſunt ex Procopii lib. III. *de Bello Goth.* cap. XIV.

9 Συμβῆναι τὸν Ἴστρον ἐσβ.] Apud Procopium ſic legitur, καὶ τὸ λοιπὸν ὅ, τε ποταμὸς ἐσβατὸς ἀεὶ τοῖς βαρβάροις κατ' ἐξουσίαν, καὶ τὰ Ῥωμαίων πράγματα εὐέφοδα γέγονε· ξύμπασά τε ἡ Ῥωμαίων ἀρχὴ &c.

Διὰ

Διὰ τῆς ἑτέρης χώρης, τῇ χιλός τε ἵπποις καὶ ὕδατα ἦν. Ἡρόδοτος. † Ὅστε σῖτος καὶ χιλὸς ἐν τῇ χώρᾳ, εἴσω τειχῶν κομίζεσθαι. ἀρσενικῶς δέ ἐστιν, ὁ χιλός. καὶ Ἀχιλλεύς, ὁ ἥρως, παρὰ τὸ μὴ μετασχεῖν χιλοῦ. μυελοῖς γὰρ ἐτρέφετο. ὁ χιλὸς ἐν χέρσῳ φύεται. τοῦτο δέ ἐστι χόρτος. ὅθεν τὸ [1] ἐκκεχιλωμένην, ἀντὶ τοῦ, ἐφθισμένην, ἢ κεχερσωμένην. οἷον [2] ἐξηλειμμένην.

Χίλια. ὁ ἀριθμός.

Χιλίαρχος. [3] Δεκαπέντε πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἐτῶν ἀπὸ τοῦ πρώτου συνοικισμοῦ τοῦ ἄστεος διαγεγονότων, Χιλίαρχοι τὴν ἀρχὴν Ῥωμαίων παρειλήφασι.

Χιλιοστύς. χίλιοι ἄνδρες. [4] Σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδοῖς καθ᾽ ἑκάστους, καὶ ἄλλα τῶν γενῶν πάτρια. τῶν δὲ ἱππέων, καθ᾽ ἑκάστην χιλιοστὺν, δράκων ἡγεῖτο ἐπὶ κάμακος ἀνατεταμένος. ἀργύρεος μὲν ἡ κεφαλὴ πεποίητο, σεσηρότων ὀδόντων, καὶ τοῦ χάσματος ἀπειλὴν ἔχοντος. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα [5] συγκεκυφὸς ἦν ἔς τε μῆκος, καὶ βάθος, καὶ τὸ ποικίλον τῆς χρόας ἐς ἀληθινὸν δράκοντα. τοῦτο φέρων ἱππεὺς, μετεωρίσας τὸν κάμακα εἰς τὸν ἀέρα, ῥύμῃ διώκει τὸν ἵππον· καὶ ἐμπίπλει μὲν, ὥσπερ εἰκὸς, ἐλαυνόμενον [6] βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλποις τοῦ ὅλου ὕφους, καὶ διέξοδον εὑρεῖν διὰ τὸ στεγανὸν οὐ δυνάμενον, κυμαίνει τε ἐς τὸν ἀέρα, μετεωρίζον τὸ ποικίλον ἤτριον πάσας ἑλίσσει τροπὰς, ὥσπερ ὁλκὸν δράκοντος ἀληθινοῦ.

Χιλιωθέντα. [7] ἀντὶ τοῦ [8] χίλια σοφὰ ὄντα· ὡς Λυκοῦργος. ὁ δ᾽ αὐτὸς καὶ χιλιῶσαι ἔφη.

Χιλιῶν δραχμῶν. οὕτως οἱ Ἀττικοὶ περισπῶσιν.

Χίλιοι [9] διακόσιοι. Ἰσαῖος φησίν· [10] Οὐδεὶς Λυσίδης ἐστὶ τῶν διακοσίων καὶ χιλίων. οἱ πλουσιώτατοι τῶν Ἀθηναίων χίλιοι διακόσιοι ἦσαν· οἳ καὶ ἐλειτούργουν. μνημονεύουσι δὲ αὐτῶν καὶ ἕτεροι ῥήτορες.

Χιλός. ζήτει ὀπίσω ἐν τῷ Χιλή.

Χίλων, [11] Χίλωνος, Δαμαγήτου, Λακεδαιμόνιος, εἷς τῶν ζ΄. Σοφῶν· ὃς ἦν βραχυλόγος. ὅθεν Ἀρισταγόρας ὁ Μιλήσιος τοῦτον τὸν τρόπον Χιλώνειον καλεῖ. καὶ Χιλώνειος τρόπος, ἡ βραχυλογία. ὁ γὰρ Χίλων βραχυλόγος ἦν.

Χίμαρος. ὁ τράγος. καὶ χίμαιρα, ἡ αἴξ. χείμαρρος δέ ἐστιν, ὁ ἐν τῷ χειμῶνι ῥέων ποταμός.

Χίμετλα. [12] τὰ ἀποκαύματα λεγόμενα, ἅπερ γίνεται ἀπὸ χειμῶνος ἐν τοῖς ποσί.

omnia pabulo intus alebantur. † *Per aliam regionem, in qua equis pabulum & aquæ ſuppetebant.* Herodotus. † *Omne frumentum & pabulum, quod in regione erat, intra mœnia comportari* [*juſſit.*] Et Achilles heros [dictus eſt ab α privativo, & χιλός:] quod non nutriretur cibo [communi.] Medullis enim alebatur. Χιλός, i. e. pabulum, vel herba, quæ in terra naſcitur. Hinc ἐκκεχιλωμένην, mentitam. Vel, vaſtatam, & neglectam.

Χίλια. Mille. Numerus eſt.

Χιλίαρχος. Tribunus militum. Trecentis & quindecim annis ab urbe condita elapſis, Tribuni militares [Conſulari poteſtate] ſummam rerum Romæ adminiſtrare cœperunt.

Χιλιοστύς. Mille viri. *Indis autem ſingulis erant vexilla, & alia familiarum avita ſigna. Singulis vero equitum turmis, quæ millenariæ erant, præibat draco, perticæ impoſitus: cujus caput erat argenteum, dentibus exertis, & rictu minitabundo. Reliquum vero corpus ex ſerico contextum, longitudine & profunditate & coloris varietate verum draconem referebat. Hoc vexillum ferens eques, pertica in aerem ſublata, impetu concitat equum; & ventus, ut credibile eſt, magna vi impulſus draconem intrat: in cujus cavo ſinu dum rotatur, nec propter laterum denſitatem exitum invenire poteſt, in aere fluctuans, variegatum vexillum elevat, & variis vibrationibus agitat, ut pene veri draconis tractus exprimantur.*

Χιλιωθέντα. Eum, qui mille drachmis mulctatus eſt: ut Lycurgus. Idem etiam χιλιῶσαι dixit.

Χιλιῶν. Sic Attici vocem hanc circumflectunt: [pro communi, χιλίων.]

Χίλιοι διακόσιοι. Mille & ducenti. Iſæus dicit: *Neque Lyſides eſt unus ex mille & ducentis.* Athenienſium ditiſſimi fuerunt mille & ducenti: qui etiam publica munera obibant. Horum autem & alii oratores mentionem faciunt.

Χιλός. Quære ſupra in voce Χιλή.

Χίλων. Chilo, Chilonis, Damageti filius, Lacedæmonius, unus ſeptem Sapientum: qui fuit breviloquus. Quamobrem Ariſtagoras Mileſius hunc modum [dicendi] Chilonium vocat. Et modus [dicendi] Chilonius. Id eſt, breviloquentia. Chilo enim breviloquus fuit.

Χίμαρος. Hircus. Et χίμαιρα, capra. At χείμαρρος, torrens: ſic dictus a χειμὼν, & ῥέω; quod nempe in hyeme fluat.

Χίμετλα. Perniones, qui ex vi frigoris in pedibus naſcuntur.

1 Ἐκκεχιλωμένην, ἀντὶ τοῦ ἐψ.] Eadem leguntur etiam ſupra, v. Ἐκκεχιλωμένην.
2 Ἐξηλειμμένην] Scribe, ἐξημελημένην: ut ſupra v. Ἐκκεχιλωμένην.
3 Δεκαπέντε πρὸς τοῖς τρ.] Confer Dionyſ. Halicarn. lib. XI. ſub finem.
4 Σημεῖα δὲ ἦν τοῖς Ἰνδ.] Cum toto hoc loco Confer Suidam ſupra v. Ἰνδοί, ubi eadem leguntur.
5 Συγκεκυφός] Supra v. Ἰνδοί, rectius, σηρικοῦ ὑφάσματος.
6 Βίᾳ τοῦ πνεύματος, ἐν τοῖς κόλπ.] Supra v. Ἰνδοί rectius ſic legitur, βίᾳ τὸ πνεῦμα. κολπούμενον δὲ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ κοίλου ὕφους, &c.
7 Χιλιωθέντα] Confer Heſych. v. Κεχιλιωμένος.
8 Χίλια σοφὰ ὄντα] Sic etiam Harpocratio. At peſſime. Scribendum enim eſt, χιλίας ὀφλόντα: ut viri docti jamdudum ante monuerunt. Vide Paul. Leop. *Emend.* lib. XVI. cap. XX.
9 Χίλιοι διακόσιοι] Confer Noſtrum ſupra, v. Συμμορία.
10 Οὐδείς] Forte, οὐδέ.
11 Χίλων] Ejus vitam habes apud Laertium.
12 Χίμετλα] Alii ſcribunt χείμετλα, per ει in ſyllaba prima. Cæterum de voce hac vide Schol. Ariſtoph. ad *Veſpas*, pag. 514. & alios Grammaticos: qui rem melius & clarius exponunt.

Χιών

Χῖον κεράμιον. ζήτει ἐν τῷ Ἀθήναιος.

Χιόνος. καὶ χιονωθήσονται. ψυχρανθήσονται. ἢ λαμπρυνθήσονται. [1] Χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Χίος. ἡ νῆσος. λέγεται καὶ Αἴθλη.

Χιὼν [2] φανεῖσα δυσμενῶν ἔχθρας φέρει.

Χιών. ἡ λευκότης τῆς χιόνος χωριστόν ἐστι συμβεβηκός. συνίσταται γὰρ ἐκ νέφους ὕλης καὶ πήξει· ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη μετ' ἐναπολήψεως πνεύματός τινος, ᾗ ἐξ ἀνάγκης ἕπεται ἡ λευκότης. ἡ γὰρ ἀέρος τοῦ ἐντὸς ἐν τῷ νέφει ἐναπόληψίς τε, καὶ πλῆξις, καὶ τρῖψις ἐν τῇ τοῦ νέφους πήξει, ἥτις δι' ὑπερβολὴν ψυχρότητος γινομένη φθάνει τὴν ἔκκρισιν, αὕτη τοῦ τοιούτου χρώματος ἡ αἰτία. τριβόμενον γὰρ καὶ κινούμενον τὸ πνεῦμα, λευκαίνεται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ὁ ἀφρὸς λευκός. τρῖψις δέ τις καὶ κίνησις γίνεται ἐν τῇ πήξει τοῦ νέφους, τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος συστελλομένου, καὶ εἰς τὸ βάθος ἀποκλειομένου, καὶ τὴν ἔκκρισιν ἐμποδιζομένου. καὶ ἔστιν ἐκεῖνα μὲν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. τὸ δὲ λευκὸν ἐπακολουθεῖν ἐκείνοις· καὶ ἔστι πάθος τι συμβεβηκός, τῷ μὴ εἶναι συμπληρωτικὸν τῆς οὐσίας τῆς χιόνος. εἰ γὰρ μήτε ὕλη τῆς χιόνος τὸ λευκόν, μήτε εἶδος, οὐκ ἔστιν ἐν τῇ οὐσίᾳ τῆς χιόνος. τῷ δὲ συμπτώματι τῆς ὕλης ἐπιγινόμενον ἐν τῇ εἰς τοιοῦτον εἶδος μεταβολῇ, τούτῳ ἀχώριστόν ἐστιν αὐτῆς. † [3] Πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τῆς χιόνος διεφθάρησαν, καὶ τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες ἕτεροι. ἦν δὲ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς [4] ἐπικούφημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων ἐπορεύετο. τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις κινοῖτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι, καὶ εἰ τὴν νύκτα [5] ὑπολύοιτο. ὅσοι δὲ ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο ἐς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα ἐπήγνυντο. Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει.

Χιωνίδης, [6] Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας· ὃν καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας, διδάσκειν δὲ ἔτεσιν ὀκτὼ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι καὶ ταῦτα· [7] Ἥρως, [8] Πτωχοί, Πέρσαι, ἢ Ἀσσύριοι.

Χιράς. εἶδος πάθους.

Χιτών. ἱμάτιον ἀνδρικόν. καὶ, [9] χιτωνίσκος χειριδωτός, οἷος πρέπει δούλῳ παιδί. χιτὼν οὖν ἐστι, λεπτὸν ἱμάτιον. ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι. [10] Χιτῶνα γ' ἔχων οὔλων ἐρίων ὑπένερθε, κἂν ταῦτα λέγων ἐξαπατήσῃ παρὰ τοὺς ἰχθύας ἀνέκυψε. τουτ-

Χῖον κεράμιον. Chium vas fictile. Quære in voce Ἀθήναιος.

Χιόνος. Nivis. Et χιονωθήσονται, Nivis inſtar algebunt. [Nive perfundentur, vel operientur.] Nivis inſtar, ſplendeſcent, vel dealbabuntur. *In Selmon nivis inſtar ſplendeſcent.*

Χίος. Chius, inſula: quæ & Æthle dicitur.

Χιὼν φαν. *Nix [in ſomnis] apparens, inimicorum inimicitias affert.*

Χιών. Nix. Albedo nivis eſt accidens ſeparabile. Conſtat enim ex nube, ut materia, & concretione, quæ ob intenſum frigus fit cum incluſione ſpiritus alicujus; quam neceſſario candor ſequitur. Nam aeris in nube incluſio, & percuſſio, & attritio in nubis concretione, quæ ex nimio frigore orta, præcedit excretionem, hujus coloris cauſa eſt. Spiritus enim, cum teritur & movetur, albeſcit. Quæ ratio eſt, quare & ſpuma alba ſit. Frictio vero quædam & motio fit in concretione nubis, dum ventus, qui in ea ineſt, contrahitur, & in profunditate includitur, & excretionem impedit. Ac illa quidem ſunt de ſubſtantia nivis. Albedo vero ea ſequitur, & eſt accidens quoddam, quia ſubſtantiam nivis non conſtituit. Nam ſi albedo neque materia nivis eſt, neque forma; non eſt in ipſa nivis ſubſtantia. Sed quia eſt accidens, materiæ ſuperveniens, quum in talem formam mutatur; ideo ab ea ſeparari nequit. † *Multi autem ob nivis fulgorem viſum amiſerunt; & aliis digiti pedum ex frigore putruerunt. Remedium autem adverſus nivem erat, ſi quis ita pergeret, ut nigri aliquid ante oculos haberet. Pedibus vero conſulebatur, ſi quis ſe moveret, nec unquam interquieſceret, noctuque calceamenta ſolveret. Quotquot enim calceati cubabant, iis lora in pedes imprimebantur & calcei pedibus adhæreſcebant.* Xenophon in Expeditione Cyri.

Χιωνίδης. Chionides, Athenienſis, Comicus antiquæ comœdiæ: quem etiam ajunt principem comœdiæ antiquæ fuiſſe, & annis octo ante bellum Perſicum fabulas docuiſſe. Ex fabulis ejus ſunt & hæ: Heros, Mendici, Perſæ, ſive Aſſyrii.

Χιράς. Chiras. Genus morbi.

Χιτών. Tunica. Sive, veſtimentum virile. Et, tunicula manicata, qualis ſervo convenit. Tunica autem eſt veſtimentum tenue: [quod a recentioribus Græcis] ὑποκάμισον [vocatur. Dictus eſt autem χιτὼν] ab ἐγχεῖσθαι: quod nempe circa membra fundatur.

1 Χιονωθήσονται ἐν Σελμών] Pſalm. LXVII. 15.

2 Χιὼν φανεῖσα δυσμ.] Eſt verſus ad ſomniorum interpretationem pertinens, qui legitur etiam apud Aſtrampſychum.

3 Πολλοὶ δὲ τοὺς ὀφθ.] Hæc ſunt verba Xenophontis lib. IV. Ἀναβ. pag. 330. ut Portus etiam monuerat.

4 Ἐπικούφημα] Xenophon rectius, ἐπικούρημα.

5 Ὑπολύοιτο] Sic recte Xenophon loco laudato: itemque optimus MS. A. At priores Editt. male, ἀπολύοιτο.

6 Χιωνίδης] Sic MS. A. At priores Editt. Χιονίδης, per ο in ſyllaba ſecunda: quam lectionem ſeries literarum refellit. Alii tamen ſcriptores eum appellant Χιωνίδην, per ω: ut Ariſtoteles *de Poet.* cap. III. Athenæus, lib. III. & XIV. & Pollux. Præterea ejus mentionem facit Vitruvius in Præfat. lib. VI. Vide Meurſium in *Bibliotheca Attica.*

7 Ἥρως] Laudatur hæc fabula ab ipſo Suida ſupra, v. Ἄγνος: & Polluce lib. X. cap. VIII.

8 Πτωχοί] Laudatur ab Athenæo, lib. III. & XIV.

9 Χιτωνίσκος χειριδ.] Procopius *Hiſt. Arc.* cap. IX. Θεοδώρα δὲ, ἡ μετ' ἐκείνην χιτωνίσκον χειριδωτὸν ἀμπεχομένη, δούλῳ παιδὶ πρέποντα, &c. Huc Suidas reſpexit.

10 Χιτῶνα γ' ἔχ.] Fragmentum hoc valde lacerum eſt, ſenſuſque ejus obſcurus: cui abſque ope meliorum codicum lucem afferre non poſſumus.

τοῦτ,

σιν, ἀναφαίνεται περὶ τὰ ἰχθυοπώλια. τουτέστι, γλύφων εὑρίσκεται.

Tunicam habens ex criſpis lanis confectam, * * * * *in foro piſcario viſus eſt.*

Χιτὼν [1] ῥαγεὶς, ἔῤῥηξε φροντίδων βάρος.

Χιτὼν ῥαγ. *Tunica rupta curarum onus rumpit.*

Χιτωνίσκους. [2] Ξενοφῶν· Χιτωνίσκους δὲ ἐνδεδύκεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λινοῦ στρωματοδέσμου.

Χιτωνίσκους. Parvas tunicas. Xenophon: *Parvis autem tunicis ſupra genua induti erant, craſſitie lineæ faſciæ, qua veſtis ſtragula conſtringitur.*

Χθαμαλά. ταπεινά. ὁμαλά. ἴσα. Δοκιμάζων, ἢ ἅμα μὲν στερεά, ἅμα δὲ χθαμαλὸν ἦν τοῦ ποταμοῦ. καὶ χθαμαλώτατον, ταπεινότατον.

Χθαμαλά. Humilia. Depreſſa. Æqualia. Plana. *Explorans, partim, qua fluminis alveus eſſet durus; partim, qua depreſſus.* Et χθαμαλώτατον, humillimũ. Maxime depreſſum.

Χθές. τὸ κατ' ἀρχὴν ε ἀφελὼν λέγει ὁ Πλάτων. τὸ δὲ χθὲς παρὰ τὸ ἐκθεῖν, ὅ ἐστι παρελθεῖν. ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Πλάτων προὔργου εἶχε τὸ κατέβην. τὸ δὲ χθὲς, πάρεργον. οἷον, Κατέβην χθὲς εἰς Πειραιᾶ. ὁ δὲ [3] Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκοπόν. Τὸ δὲ, Τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, παρέλκον. ὃ οὖν ἕκαστος εἶχε προηγούμενον, ἐκεῖνο προὔτρεψε.

Χθές. Heri. Sic Plato dixit, ſublato ε, pro ἐχθές. Χθές autem dictum eſt ab ἐκθεῖν, i.e. excurrere, vel præterire. Sciendum autem eſt, Platonem verbi κατέβην primariam habuiſſe rationem: at adverbii χθὲς, ſecundariam; in loco illo: *Heri deſcendi in Piræeum.* At Theologo τὸ χθὲς velut ſcopus propoſitus fuit, [cum dixit: *Heri ſplendido luminum die.*] Illud vero, Τῇ λαμπ. τ. Φ. ἡμ. ſuperfluum eſt. Quod igitur quilibet præcipuum ducebat, id priore loco poſuit.

Χθεσιφωνῶν. κακολογῶν.

Χθεσιφωνῶν. Maledicens.

Χθεσινοί. ἀργοί. ἄχρηστοι. καὶ, χθιζὸς, ὁ χθεσινός.

Χθεσινοί. Heſterni. Otioſi. Inutiles. Et χθιζὸς, heſternus.

Χθονία. ἀντὶ τοῦ σκοτεινή. Πολιτείας δεκάτῳ· Μὴ χθονίαν καὶ τραχεῖαν πορεύεσθαι, ἀλλὰ λείαν καὶ οὐρανίαν. ἀνθυποφέρει γὰρ τῇ μὲν τραχείᾳ, λείαν· τῇ δὲ χθονίᾳ, τὴν οὐρανίαν. ἀντὶ τοῦ λαμπράν. καὶ παρ' Ἀλκμᾶνι δὲ, ὅτε φησὶ, Χθόνιον τέρας· ἐπὶ τῆς ἔριδος· Τινὲς ἀντὶ τοῦ στυγνὸν ἐδέξαντο. ἔνιοι δὲ, ἀντὶ τοῦ μέγα. ἐπεὶ πρὸς αὐτὴν λέγει.

Χθονία. [Proprie, terreſtris. Vel, ſubterranea. Inferna. Interdum vero accipitur] pro, obſcura. [Plato] libro x. *de Republ. Non obſcuram & aſperam viam ire [oportet,] ſed planam & cœleſtem.* Viæ enim *aſperæ* opponit *planam*; at *obſcuræ*, *cœleſtem*, i.e. ſplendidam. Et cum Alcman de Lite ait, χθόνιον τέρας: quidam id interpretantur, *Monſtrum inviſum.* Alii vero, *Monſtrum ingens.*

Χθόνια λουτρά. τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιφερόμενα. ἐκόμιζον γὰρ εἰς τάφους λουτρά.

Χθόνια λουτρά. Lavacra inferna. Id eſt, lavacra mortuorum. [Veteres] enim lavacra ad ſepulcra afferre ſolebant.

Χθονίας βροντάς. [4] Κλήσατε χθονίας βροντάς. ἀντὶ τοῦ ὑμνήσατε. Χθονίας δὲ, φοβεράς. πάντα γὰρ τὰ δεινὰ γῆς γενεαλογοῦσιν. οἱ δὲ, τὰς μέγαν ἦχον ἀποτελούσας. ἢ τὰς ὑπὸ τῆς γῆς γινομένας. ὅτε γὰρ ἠχεῖ ἡ γῆ, ἀναπέμπει τὸν ἦχον εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ἐξ οὐρανοῦ γίνεσθαι τὰς τοιαύτας βροντάς. ἢ τὰς μέχρι τῆς γῆς ἀκουομένας. ἢ τὰς τὴν γῆν κινούσας. καὶ Χθόνιος Ζεὺς, ὁ καταχθόνιος.

Χθονίας βροντάς. Fulmina terreſtria. *Carminibus celebrate tonitrua terreſtria.* Χθονίας vero dixit pro φοβεράς, i.e. terribilia. Omnia enim terribilia ex terra orta eſſe fingunt. Alii vero interpretantur, magnum ſtrepitum edentia. Vel, a terra edita. Cum enim terra mugit, ſonus ad cœlum uſque emittitur: unde homines putant, tonitrua hujuſmodi ex cœlo edi. Vel, [tonitrua,] quæ uſque ad terram audiuntur. Vel, terram concutientia. Et Χθόνιος Ζεὺς, Jupiter Infernus.

Χθονίων. ἐπιγείων.

Χθονίων. Terreſtrium. Terrenorum.

Χθονοπλάστου. ἀπὸ γῆς πλασθέντος.

Χθονοπλάστου. Ex terra formati. [Epithetum Adami.]

Χθονοστιβῆ. τὰ ἐν τῇ γῇ. τὰ ἐπίγεια. [5] Ἄῤῥητά τε καὶ χθονοστιβῆ.

Χθονοστιβῆ. Quæ ſunt in terra. Terreſtria.

Χθών. γῆ.

Χθών. Tellus. Terra.

Χλαμύς. [6] Νουμᾶς ὁ [7] πρῶτος Ῥωμαίων βασιλεὺς, πρεσβείαν Ἰσαύρων δεξάμενος, καὶ τὸ σχῆμα τῆς φορεσίας αὐτῶν καταμαθὼν, ἐξ αὐτῶν λαβὼν ἐ-

Χλαμύς. Chlamys. Numa, primus Romanorum Rex, cum Iſaurorum legati ad eum veniſſent, habitu illorum obſervato, formam

1 Χιτὼν ῥαγ.] Eſt verſus onirocriticus, qui legitur etiam apud Aſtrampſychum.

2 Ξενοφῶν] Lib. v. *de Exp. Cyr.* pag. 352.

3 Ὁ δὲ Θεολόγος τὸ χθὲς εἶχε σκ.] Hæc ſumpta ſunt ex Scholio aliquo ad locum illum Gregorii Nazianz. initio orationis XL. Χθὲς τῇ λαμπρᾷ τῶν φώτων ἡμέρᾳ, &c. ut Pearſonius recte obſervaverat.

4 Κλήσατε χθονίας βροντάς] Ariſtoph. *Avibus*, pag. 619. Καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς. Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hoc loco Suidas.

5 Ἄῤῥητά τε καὶ χθ.] Sophocles *Oedip. Tyran.* pag. 164. Ἄῤῥητά τε, ἀργά τε, καὶ χθονοστιβῆ.

6 Νουμᾶς ὁ πρ.] Nugæ meræ ſunt, quæ Suidas hic de Numa refert. Quibus gemina ſunt, quæ de eadem re tradit Joannes Malelas in *Chronographia.* pag. 38. qui cum hoc loco conferendus eſt.

7 Ὁ πρῶτος] Imo, ὁ δεύτερος: ut hiſtoriæ Romanæ ſcriptores docent.

φεῦρε τὴν χλαμύδος στολὴν, ἑνώσας τὴν βασίλειον τῇ συγκλήτῳ, οὐκ ἔξωθεν ἐπιθεὶς, ἀλλ' ἔσωθεν ἐμβαλὼν τὴν τῆς πορφύρας βαφήν· ὥστε ἐξ ἑκατέρου τύπου ἓν ἀποτελεσθῆναι σῶμα, καὶ ἐν τοῖς τῶν βουλευτῶν ὑποδήμασιν ἀποσημαίνεσθαι τὸ Ῥωμαϊκὸν κάππα. Καὶ παροιμία· Ἡ Συλοσῶντος χλαμύς. ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι. οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελῆ ἐσθῆτα, ἣν ἐδωρήσατο Δαρείῳ ἰδιωτεύοντι ἔτι· καὶ ἔτυχε μετὰ ταῦτα καθόδου, βασιλεύσαντος Δαρείου.

chlamydis inde acceptam invenit, conjuncta veſte regia cum ſenatoria, purpuræ colorem non extrinſecus, ſed intrinſecus adjiciens: ita ut ex utroque unum quaſi corpus conficeretur, & Senatorum calcei cappa Romano inſignirentur. Et proverbium: *Syloſontis chlamys*. Dicitur in eos, qui veſtitu ſuperbiunt. Hic enim veſtem habebat pretioſam & ſplendidam, quam Dario privato adhuc donavit. Poſtea vero, cum Darius regnare cœpiſſet, reditum in patriam impetravit.

Χλανίς. ἱμάτιον στρατιωτικόν.

Χλανίς. Læna. Veſtis militaris.

Χλαῖνα. τὸ παχὺ καὶ χειμερινὸν ἱμάτιον. παρὰ τὸ χλιαίνω. χιτὼν δὲ, τὸ λεπτὸν ἱμάτιον, τὸ ὑποκάμισον. παρὰ τὸ ἐγχεῖσθαι τοῖς μέλεσι.

Χλαῖνα. Læna. Craſſum & hybernum veſtimentum. A χλιαίνω, tepefacio. Χιτὼν vero eſt tunica, ſive veſtis tenuis, [quam recentiores Græci] ὑποκάμισον [vocant. Dictus eſt autem χιτὼν] ab ἐγχεῖσθαι: quod nempe circa membra fundatur.

Χλαῖναι. περιβολαί· διαστέλλει ὁ Ὅμηρος τοὺς πέπλους ἀπὸ τῶν χλαινῶν· ὅ ἐστι γυναικεῖον ἔνδυμα, ἐμπερόνημα. τὸ δὲ αὐτὸ καλεῖ καὶ ἑανόν.

Χλαῖναι. Lænæ. Homerus peplos a lænis diſtinguit. Nam peplus eſt muliebre veſtimentum, & amiculum, quod fibulis adſtringitur. Idem & ἑανὸν vocat.

Χλευασία, καὶ χλεύη. ὕβρις τις, εἶδος οὖσα τῆς ὕβρεως. καὶ ἐν τῷ τί ἐστι κατηγορεῖται αὐτῆς. τῆς γὰρ ὕβρεως ἡ διὰ γέλωτος γινομένη, χλευασία καλεῖται· ἡ δὲ διὰ πληγῶν, ὕβρις ὁμωνύμως. Αἰλιανός· [1]Περιιὼν δὲ ἐς τὸν νεὼν, χλευάζων γεμὴν τοὺς τοῦ Θεοῦ θεραπευτῆρας, καὶ ἐπετώθαζε.

Χλευασία, & χλεύη. Subſannatio. Irriſio. Eſt contumeliæ ſpecies. Contumelia enim, quæ cum riſu conjuncta eſt, χλευασία dicitur. At ea, quæ cum verberibus conjuncta eſt, eodem nomine ὕβρις [appellatur.] Ælianus: *In templum ingreſſus, Dei cultores irriſit & ſannis excepit.*

Χλιδανόν. τρυφερόν.

Χλιδανόν. Delicatum. Luxurioſum.

Χλιδή. τρυφὴ, ἔκλυσις, καὶ μαλακία. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι. [2]Ξενοφῶν· Οὐκ ἐν χλιδῇ τεθράμμεθα, ἀλλὰ χωρικῶς. Καὶ αὖθις· Συγχωρούντων ἐπαύρεσθαι τῆς χλιδῆς. Καὶ αὖθις· Οὕτω μὲν οὖν ἐν τῷ Τούρκων ἡγεμόνι ἔνεστι χλιδῆς. καὶ, [3]Χλιδαῖς καρατόμοις. τοῖς ἀπὸ τοῦ κρατὸς τετμημένοις βοστρύχοις. λέγοι δ' ἂν χλιδὰς, ἤτοι καθόλου τοὺς πλοκάμους, οἵ εἰσι τρυφὴ τῆς κεφαλῆς· ἢ παρόσον τρυφὴ καὶ κόσμος ἀπετίθεντο τοῖς νεκροῖς οἱ πλόκαμοι ἐν τῷ τάφῳ. [4]Σοφοκλῆς·

Ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὡς ἐφίετο,
Λοιβαῖς τε πρῶτον, καὶ καρατόμοις χλιδαῖς
Στέψαντες, εἶτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν.

Χλιδή. Deliciæ. Luxus. Mollities. Voluptas. A χλιάνθαι, tepefactum eſſe. Xenophon: *Non delicate & molliter educati ſumus, ſed duriter, ruſticorum more.* Et iterum: *Cum permitterent frui deliciis.* Et iterum: *Sic igitur in Turcorum duce & deliciæ inſunt.* Et, χλιδαῖς καρ. Cincinnis ex capite reſectis. Χλιδὰς autem vocavit, vel cincinnos in genere, qui ſunt quaſi deliciæ quædam capitis: vel, quia cincinni in ſepulcro deponebantur, ut mortuis deliciæ quædam & ornamentum eſſent. Sophocles: *Nos vero, poſtquam patris ſepulcrum, ex præcepto [Apollinis,] libationibus prius & cincinnis ex capite reſectis coronaverimus, revertemur.*

Χλιδόναι.[5] κόσμοι περὶ τοὺς βραχίονας. καλοῦνται δὲ, βραχιόλια.

Χλιδόναι. Ornamenta brachiorum: quæ & βραχιόλια, i. e. brachialia, vocantur. Armillæ.

Χλίδος.[6] Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα, περὶ χωρίου βλάβης· Ἐπειδὴ δὲ τὸ χλίδος ἐκβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν, ἐξ ὧν ὑψηλοτέραν καὶ στενοτέραν τὴν αὐτὴν ὁδὸν πεποιῆσθαι συμβέβηκε. Πᾶν πλῆθος χλίδος λέγεται. καὶ ἔτι σωρός τις, μάλιστα δὲ τῶν ἀποκαθαρμάτων τε καὶ ἀποψημάτων. καὶ ἡ τῶν ποταμῶν πρόσχωσις. καὶ πολὺ μᾶλλον τῶν χειμάρρων, ὃ καὶ χέραδος καλεῖται. νῦν δ' ἔοικεν ὁ ῥήτωρ λέγειν, ὅτι χοῦν καὶ φρυγανώδη τινὰ ἐκ τοῦ χωρίου σωρὸν ὁ Καλλικλῆς εἰς τὴν ὁδὸν ἐμβέβληκεν· ὡς καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς ὑπεσημείωσε.

Χλίδος. Demoſthenes in oratione adverſus Calliclem de damno prædii: *Poſtea vero cum ſordes in viam ejeciſſet, quæ viam illam & altiorem & anguſtiorem reddiderunt.* Omnis congeries χλίδος vocatur: eſtque acervus quidam, maxime purgamentorum & ramentorum. Item, limus a fluviis, & multo magis torrentibus aggeſtus: qui etiam χέραδος vocatur. Nunc autem orator dicere videtur, Calliclem terræ cumulum & virgultorum ſarmentorumque acervum ex prædio in viam publicam conjeciſſe: quemadmodum etiam ipſe in ſequentibus ſubindicat.

1 Περιιών] Lego, παριών.
2 Ξενοφῶν] De Inſtit. Cyri, lib. IV. pag. 110.
3 Χλιδαῖς καρατόμ——ἐν τῷ τάφῳ] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 82.
4 Σοφοκλῆς] *Electra*, pag. 82. ut Portus monuit.
5 Χλιδόναι] Alias, χλιδῶνες. Vide Heſych. & alios Grammaticos.
6 Χλίδος. Δημοσθένης ἐν τῷ πρ.] Ex Harpocratione.

Χλιδῶ-

Χλιδῶσαι. τρυφῶσαι.

Χλοάω, χλοῶ.

[1] Χλοερός. ὁ χλωρός.

Χλόη. βοτάνη. παρὰ τὸ φλέω, τὸ ἀναπέμπω, φλόη, καὶ χλόη. ἡ ἐκ τῆς γῆς ἀναπεμπομένη, καὶ αὐξάνουσα.

Χλομάρων. [1] Ἀλλ' ὅτε Ῥωμαῖοι ἀπεστένουν, ἐρεβοδιφοῦντες τὰ ὑποχθόνια, στρατοπεδεύουσιν ἀμφὶ τὸ Φρούριον τὸ Χλομάρον.

Χλοῦναι. λωποδύται, οἱ ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενοι. καὶ χλούνης, μονιός, πλήκτης, κακοῦργος, χαλεπός. καὶ ὁ ἀπόκοπος. [2] Χλούνης τε καὶ γύνανδρος ἀνήρ, (εἰ δοίημεν αὐτὸν ἄνδρα εἶναι) διὰ τῶν Ἐπικούρου λόγων τὴν ψυχὴν ἐκνευρισθείς, καὶ θῆλυς γενόμενος. † [3] Ὁ πρὸς Στρατοκλέα Ἀθήνησι δᾳδουχήσας, ὁ χλούνης τε, καὶ γύννις, καταγοητευθείς, καὶ οἷον ἐν δεσμῷ τινι ἀφύκτῳ πεδηθείς.

Χλούνιον. ὄνομα τόπου. Χλούνειον δέ, τὸ χοίρειον, δίφθογγον.

Χλωθάειος. ὄνομα κύριον.

Χλωθαῖος. ὄνομα κύριον.

Χλωθόμυρος. ὄνομα κύριον.

Χλωρανθείς. ἀντὶ τοῦ χλωρὸς γενηθείς. οὕτω Σοφοκλῆς.

Χλωρεῖον. εἶδος ζώου.

Χλωρίς. ὄνομα κύριον.

Χλωρόν. τὸ ἀκμάζον. Μένανδρος.

Χλωρός. ἀπὸ τοῦ χλόη, χλοερός, καὶ χλωρός. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ ὠχρός. καὶ χλωρότης.

Χνόας. [4] τὰς σύριγγας τοῦ ἄξονος. σύριγξ δέ ἐστι τὸ εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ τροχοῦ ἐμβαλλόμενον μέρος τοῦ ἄξονος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ὀπὴ τοῦ τροχοῦ οὕτω καλεῖται. εἴρηται δὲ βαρέως. τὰ γὰρ εἰς η καθαρὸν δισύλλαβα, τῷ ο [5] παραληγόμενα, ὧν προηγεῖται δασύ, βαρύνεται· χνόη, φθόη, χλόη. τὸ δὲ πνοὴ οὐκ ἔχει δασύ.

Χνοωδεστέρα. λεπτοτέρα. Ἥ τε ὑποκειμένη γῆ ψάμμου πάσης χνοωδεστέρα διὰ λεπτότητα.

Χνοῦς.

Χοᾶ. χοῦς, μέτρον Ἀττικόν, χωροῦν κοτύλας ὀκτώ. [6] Ἀριστοφάνης·

——,——Ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ
Βάδιζε, τὴν κίστιν λαβών, καὶ τὸν χοᾶ.

οἱ γὰρ καλοῦντες ἐπὶ δεῖπνον, στεφάνους καὶ μύρα καὶ τραγήματα καὶ ἄλλα τινὰ τοιαῦτα παρετίθεσαν. οἱ δὲ κα-

Χλιδῶσαι. In deliciis viventes. Deliciis indulgentes.

Χλοάω, ῶ. Vireo. Vireſco.

Χλοερός. [Et contracte,] χλωρός. Viridis.

Χλόη. Herba. A φλέω, ſurſum emitto, deducitur φλόη, & [verſo φ in χ,] χλόη, i. e. herba, quæ ex terra editur & creſcit.

Χλομάρων. Chlomarorum. *Romani vero, cum loca ſubterranea ſcrutari deſiiſſent, ad caſtellum Chlomarum caſtra ponunt.*

Χλοῦναι. Graſſatores, ſive latrones: ſic dicti, quod in herba [vel ſylvis] deliteſcant. Et χλούνης, [in gramine cubans,] ferus, qui [dentibus] ferit, maleficus, ſævus. [Epithetum apri.] Item, exectus, ſive caſtratus. Eunuchus. *Eunuchus ille & ſemivir: modo demus illum eſſe virum, cujus animum philoſophia Epicurea enervaverat & effæminaverat.* † *Qui ante Stratoclem Athenis daduchus fuerat, eunuchus ille & ſemivir, faſcinatus, & vinculo quodam inextricabili conſtrictus.*

Χλούνιον. Chlunium. Nomen loci. Χλούνειον vero, porcinum, ſcribitur per diphthongum ει.

Χλωτάριος. Chlotarius. Nomen proprium.

Χλωθαῖος. Chlotæus. Nomen proprium.

Χλωθόμυρος. Chlotomyrus. Nomen proprium.

Χλωρανθείς. Viridis factus. Ita Sophocles.

Χλωρεῖον. Chloreum. Genus avis.

Χλωρίς. Nomen proprium. Chloris.

Χλωρόν. Viride. Vigens. Menander.

Χλωρός. Viridis. Herbidus. A nomine χλόη, fit χλοερός, & [contracte,] χλωρός. Hinc etiam fit ὠχρός, i. e. pallidus. Et χλωρότης, viriditas, viror.

Χνόας. Axis fiſtulas. Fiſtula vero eſt pars axis, quæ in rotæ foramen immittitur. Sic etiam ipſum foramen rotæ vocatur. Habet autem accentum gravem in ultima. Nomina enim in η purum deſinentia, quæ ο habent in penultima, præcedente litera aſpirata, accentum gravem habent: ut χνόη, φθόη, χλόη. At πνοὴ non habet literam aſperam.

Χνοωδεστέρα. Tenuior. Minutior. *Et terra ſubjecta propter tenuitatem ſuam quavis arena minutior.*

Χνοῦς. Lanugo.

Χοᾶ. [Accuſativus ſingularis, a recto χοεύς: pro quo etiam dicitur χοῦς, χοός.] Eſt autem χοῦς menſura Attica, continens cotylas octo. Ariſtophanes: *Ad cœnam cito vade, ſumpta ciſta & congio.* Qui enim aliquos ad cœnam invitarant, coronas, & unguenta, & bellaria, & alia quædam hujuſmodi [invitatis]

1 Ἀλλ' ὅτε Ῥωμ.] Hæc ſunt verba Theophyl. Simoc. lib. II. cap. VII. ſed ubi pro ἀπεστένουν, quod corruptum eſt, legitur ἀπηγόρευον; uti etiam apud ipſum Suidam ſupra v. Ἀπειπόντων, & v. Ἐρεβοδιφῶντες, ubi idem fragmentum habes. Deinde, pro ἐρεβοδιφοῦντες, Theophylactus habet ἐρεβοδιφῶντες: uti etiam ipſe Suidas ſupra, v. Ἀπειπόντων, & v. Ἐρεβοδιφῶντες.

2 Χλούνης τε καὶ γ.] Hæc ex libro Æliani de Providentia ſumpta eſſe, diſcimus ex Euſtathio ad Il. I. pag. 772. ubi inter alia ait: Ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ Προνοίας, χλούνην λέγων τὸν ἀπόκοπον. Reſpexit enim ad ipſum illum locum Æliani, quem Suidas hic adducit. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Εὐνοῦχος.

3 Ὁ πρὸς Στρατοκλέα] Supra v. Δᾳδουχεῖ, legitur, ὁ πρὸ Στρατοκλέους.

4 Χνόας. τὰς σύριγγας τ.] Ex vetere interprete Sophoclis ad *Electr.* pag. 113. ut & Portus monuerat.

5 Παραληγόμενα, ὧν πρ.] Locum hunc mutilum ex Scholiaſta Sophoclis ſic ſupplebis. παραληγόμενα, ἀπὸ δύο συμφώνων ἀρχόμενα, ὧν προηγεῖται, &c.

6 Ἀριστοφάνης] *Acharnenſ.* pag. 413. (303. Ed. Baſ. P.)

 λεγόμενοι

λεύμενοι ἔφερον ἐψήματα, καὶ κίστην, καὶ [1] χοᾶν. [2] Ὅμηρος περὶ τῆς κίστεώς φησι·

Μήτηρ δ' ἐν κίστει ἐτίθει μενοεικέα δαῖτα,
Ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.

[3] Χοᾶν δὲ ἐπεφέροντο οἱ καλούμενοι, ἵνα μὴ κοινωνήσωσιν ἄλλου ποτηρίου, διὰ τὴν τοῦ Ὀρέστου γενομένην αἰτίαν. [4] Καὶ παροιμία· Ἓξ [5] χοᾶς χωρήσεται. ἐπὶ τῶν παραληρούντων. τουτέστιν, ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ. ἅμα δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ ἔμεινε μεταφορᾶς· ὃς ἐὰν σμηχθῇ, πλέον χωρεῖ τῶν [6] ἐμπεφραγκτων ἀποβεβλημένων. καὶ αὖθις·

Τὴν [7] ὑστάτην ἥκουσαν οἴνου τρεῖς [8] χοᾶς
Ἡμῶν [9] ἀποτίσειν, καὶ ἐρεβίνθων χοίνικα.

Ὑποπίνοντες ἔκαπτον φρυκτοὺς ἐρεβίνθους.

Χοάνης, χοάνου. [10] χονεῖον. καὶ χόανα, τὰ μέταλλα.

Χοάς. ἐκχύσεις. ἐναγίσματα ἐπὶ νεκροῖς. ἢ σπονδάς. [11] Ἐκπίπτει χρησμὸς, δεῖν ἄγεας τοῖς τεθνεῶσι τῶν Αἰτωλῶν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος, καὶ ἑορτὴν [12] Χοὰς ἄγειν. λέγονται καὶ θυσίαι νεκρῶν. [13] Σοφοκλῆς·

Πρῶτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρρύτου χοὰς
Κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγών.
Ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
Κρατῆρές εἰσιν ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη,
Ὧν [14] κρᾶτ' ἔρεψον, καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.

Χοάς. ὅτι ἐπὶ μέτρου τίθεται, περισπᾶται.

Χοάσπης. ποταμός. καὶ Χοάσπειον ὕδωρ, τὸ ἐκ τούτου. καὶ κύριον ὄνομα, ὁ Χοάσπης.

Χοβάρ. ὄνομα ποταμοῦ.

Χόες. ἔστιν ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἀγομένη μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. τὴν δὲ ἑορτὴν φασὶν οὕτω γενέσθαι, ὅτι Ὀρέστης ἀνελὼν τὴν μητέρα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐδέξαντο οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ εἱστίασαν· οὐ μὴν ἐκοινώνησαν αὐτοῦ οἴνου· ἀλλὰ χοεῖς χοᾶ παρατεθεὶς αὐτοῦ ὁ δῆμος, οὕτως εἱστιᾶτο, ἀπονείμας ὀλίγον τι χώρας τοῦ Ὀρέστῃ. Καὶ ἄλλως. [15] Ἑορτὴ Ἀθήνησι, Χόες· ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας. Ὀρέστης μετὰ τὴν τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν, ἦλθεν εἰς Ἀθήνας παρὰ [16] Πανδίονα, συγγενῆ καθεστηκότα, ὃς ἔτυχε βασιλεύων. κατέλαβε δὲ αὐτὸν εὐωχίαν τινὰ δημοτελῆ ποιοῦντα. ὁ τοίνυν Πανδίων παραπέμψασθαι μὲν τὸν Ὀρέστην αἰδούμενος, κοινωνῆσαι δὲ ποτοῦ καὶ τραπέζης ἀσεβὲς ἡγούμενος, μὴ

apponebant. Invitati autem ſecum ferebant edulia cocta, & ciſtam, & congium. Homerus de ciſta dicit: *Mater autem in ciſta poſuit ſuaves epulas, opſoniaque, qualibus veſcuntur a Jove nutriti Reges.* Congium vero ad cœnam invitati afferebant, ne cum aliis ex eodem poculo biberent, ob crimen Oreſti objectum. Et proverbium: *Sex congios capiet cerebrum ejus.* Dicitur in eos, qui delirant. Simul autem in metaphora permanet, tanquam de teſta, vel utre verba faceret. Uter enim, ſi fricetur & ungatur, plus capit, quam ii, qui clauſi ſunt & obſtructi. Et iterum. [*Glyce dejeravit,*] *illam, quæ ultima venerit, vini tribus congiis multatum iri, & cicerum chœnice.* Potantes enim edebant cicer toſtum.

Χοάνης. Vas fuſorium, in quo liquantur metalla. Et χόανα, ipſa metalla, quæ liquantur.

Χοάς. Libamina, quæ patera funduntur. Inferias. Libationes. *Oraculum redditum eſt, Ætolis defunctis inferias quotannis faciendas, & Choas feſtum* [*in eorum honorem*] *agendum eſſe.* Sic etiam dicuntur ſacrificia, quæ mortuis offeruntur. Sophocles: *Primum ſacra libamina ex perenni fonte affer, puris manibus ea tangens. Cum autem liquorem iſtum purum cepero:* [*quid poſtea?*] *Crateres ſunt, excellentis artificis opus: quorum caput corona, & anſas ancipites.*

Χοάς. Quum de menſura dicitur, circumflectitur, [& ſcribitur χοᾶς.] Congios.

Χόασπης. Choaſpes. Fluvius. Et Χοάσπειον ὕδωρ, aqua Choaſpis. Item, Choaſpes, nomen proprium [viri.]

Χοβάρ. Chobar. Nomen fluvii.

Χόες. Choes. Eſt feſtum, quod Athenis celebrabatur menſe Antheſterione: idque inde ortum eſſe ajunt. Cum Oreſtes matre occiſa Athenas veniſſet, Athenienſes eum admiſſum convivio exceperunt: non tamen vinum cum eo biberunt, ſed populus congio ſeorſim ei appoſito, ita convivatus eſt: exiguâ quadam agri parte illi attributa. Aliter. Choes feſtum erat Athenis, hac de cauſa [inſtitutum.] Oreſtes poſt matris cædem Athenas venit ad Pandionem cognatum, qui tunc ibi regnabat. Venit autem ad eum, dum publicum epulum populo præberet. Pandion igitur, cum & Oreſtem a ſe dimittere verecundaretur, & co-

1 Χοάν] Scribe, χοᾶ: a recto, χοεύς.

2 Ὅμηρος] Odyſſ. Ζ. v. 76, 77. ſed ubi hodie ſic legitur:
Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν
Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει. ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ.——

3 Χοάν] Et hic ſcribendum eſt χοᾶ.

4 Καὶ παροιμία] Solet Suidas multa loca Ariſtophanis inter proverbia paſſim referre, quæ revera talia non ſunt; veluti hic locus, qui nihil niſi jocum Comicum continet, ut Lectori patebit, qui ipſum Ariſtophanem in *Nubibus*, pag. 193. (119. Ed. Baſ. P.) inſpicere voluerit.

5 Χοάς] Scribendum eſt, χοᾶς, cum circumflexo in ultima.

6 Ἐμπεφραγκτων ἀποβεβλημένων] Apud Scholiaſtam Ariſtophanis legitur, ἐμπεφραγκότων, ἀποβεβυσμένων. Sed ſcribendum eſt, ἐμφράκτων, ἤγουν ἀποβεβυσμένων.

7 Τὴν ὑστάτην ἥκ.] Hæc ſunt verba Ariſtophanis *Ecclesiaz.* ſub initium.

8 Χοάς] Et hic ſcribendum eſt, χοᾶς, cum circumflexo in ultima.

9 Ἡμῶν] Apud Ariſtophanem recte, ἡμῖν.

10 Χονεῖον] Scribe χωνεῖον, per ω in ſyllaba prima. Vide Lexica.

11 Ἐκπίπτει χρ.] Fragmentum hoc occurrit etiam ſupra v. Ἄκος, & v. Ἐκδίκως, & infra v. Χρησμὸς, ubi pro ἄγεας rectius legitur χοάς.

12 Χοάς] Scribe, Χόας, cum accentu in penultima: a recto plurali Χόες.

13 Σοφοκλῆς] *Oedip. Colon.* pag. 287. ut Portus monuit.

14 Ὧν κρᾶτ' ἔρ.] Sic locum hunc ex Sophocle emendavimus. Antea enim mendoſe legebatur, Ὧν κατέρεψον, τῇ λαβῇ ἀμφὶ στόμα.

15 Ἑορτὴ Ἀθήνησι Χόες, ἀπὸ τ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 293.

16 Παρὰ Πανδίονα] Atqui Pandion Oreſte antiquior. Quare alii pro Πανδίονα rectius ſubſtituunt Δημοφῶντα, qui erat Pandionis pronepos. Vide Meurſ. *de Regn. Athen.* lib. III. cap. VIII.

καθαρθέντος αὐτοῦ τοῦ φόνου, ὡς ἂν μὴ ἀπὸ τοῦ κρατῆρος πίνοι, ἕνα ἑκάστῳ τῶν κεκλημένων παρέθηκε [1] χοᾶν.

Χόες. [2] ἑορτή τις ἦν παρ' Ἀθηναίοις, ἀγομένη Ἀνθεστηριῶνος δωδεκάτῃ. Φησὶ δὲ Ἀπολλόδωρος, Ἀνθεστήρια καλεῖσθαι κοινῶς τὴν ὅλην ἑορτὴν, τῷ Διονύσῳ ἀγομένην. κατὰ μέρος δὲ, Πιθοιγίαν, [3] Χοᾶς, Χύτρους. Καὶ αὖθις. Ὅτι Ὀρέστης μετὰ τὸν φόνον εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος, (ἦν δὲ ἑορτὴ Διονύσου Ληναίου) ὡς μὴ γένοιτο σφίσιν ὁμόσπονδος, ἀπεκτονὼς τὴν μητέρα, ἐμηχανήσατο τοιόνδε τι. [4] χοᾶν οἴνου τῶν δαιτυμόνων ἑκάστῳ παραστήσας, ἐξ αὐτοῦ πίνειν ἐκέλευσεν ὁ [5] Πανδίων, μηδὲν ὑπομιγνύντας ἀλλήλοις, ὡς μήτε ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος πίῃ ὁ Ὀρέστης, μήτε ἐκεῖνος ἄχθοιτο καθ' αὑτὸν πίνων μόνος. καὶ ἀπ' ἐκείνου Ἀθηναίοις ἑορτὴ ἐνομίσθη οἱ Χόες.

Χοζίας. ὄνομα κύριον.

Χοεῖον. παχὺ ἔντερον.

Χοὴ, καὶ χοαί. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χόης. ποταμός.

Χοΐδια. σταμνία. Κατεσκεύασαν χοΐδια τὸ μέγεθος, λεπτὰ ταῖς κατασκευαῖς διαφερόντως.

Χοϊκός. ὁ γήϊνος.

Χολάδες. τὰ ἔντερα. ἐν [6] Ἐπιγράμματι·

——— Ἀντιβίων τε

Πολλάκις ἐγχείην γευσαμένην χολάδων.

Παρὰ τὴν χύσιν. ἢ διὰ τὸ κατὰ φύσιν δέχεσθαι τὸ χολῶδες τοῦ ἥπατος· ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συῤῥεῖ ἡ ξανθὴ χολὴ, τοῦτο μηχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ πρὸς τὴν ἀπόκρισιν τῶν περιττῶν.

Χολαργέων. [7] Χολαργεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ἡ εὐθεῖα, ὁ Χολαργεύς.

Χολαῖον. ἧπαρ.

Χολέρα. καὶ χολερῶ, ῥῆμα. ἔστι δὲ πάθος, ἢ εἶδος νόσου, οὕτω παρ' ἰατροῖς καλούμενον.

Χολλεῖδαι. δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Χολέρα. νόσος. διὰ χολῆς πάθος.

Χοληδόχον ἀγγεῖον.

Χόλικες. τὰ παχέα ἔντερα τῶν βοῶν. ταῦτα δὲ οὐχ ἱερεύοντο, ὡς τὸ ἄλλο σῶμα. τινὲς χόλικα φασὶν εἶδος ἰχθύος. θηλυκῶς δὲ, ἡ Χόλιξ, ἐθνικόν.

Χολοδογαμόρ. ἐθνικόν.

Χόλον. ὀργὴν ἀλλὰ πρόσκαιρον. παρὰ τὸ χεῖσθαι.

dem cibo potuque cum eo uti impium duceret, quod a cæde nondum purgatus eſſet; ne ex eodem cratere biberet, ſingulis convivis vini congium appoſuit.

Χόες. Choes. Feſtum quoddam, apud Athenienſes agi ſolitum duodecimo die menſis Antheſterionis. Apollodorus autem ait, Antheſteria generaliter vocari totum feſtum in honorem Bacchi celebrari ſolitum: particulariter vero, Pithœgiam, Choas, Chytros. Aliter. Cum Oreſtes poſt cædem [matris] Athenas veniſſet, eo tempore, quo feſtum Bacchi Lenæi celebrabatur; ne earundem libationum particeps fieret, qui matrem occidiſſet, [Pandion] tale quid excogitavit. Singulis convivis congium appoſuit, & ex eo bibere juſſit, vinum non miſcentes; ne ex eodem cratere Oreſtes biberet, nec ægre ferret, ſi ipſe ſolus & ſeparatim ab aliis biberet. Ab illo igitur tempore Choes feſtum apud Athenienſes celebrari cœpit.

Χοζίας. Chozias. Nomen proprium.

Χοεῖον. Craſſum inteſtinum.

Χοὴ, & χοαί. Terra, quæ mortuis injicitur.

Χόης. Choes. Fluvius.

Χοΐδια. Parvi congii. Urnulæ. *Confecerunt urnulas, arte admodum ſubtili fabricatas.*

Χοϊκός. Terrenus.

Χολάδες. Inteſtina. In Epigrammate: *Haſtamque, quæ ſæpius hoſtium guſtavit inteſtina.* [Dictæ ſunt χολάδες] a χύσις, i.e. effuſio. Vel, quod naturaliter ſint receptaculum bilis, quæ eſt in hepate. In ea enim confluit flava bilis: prudenti conſilio Naturæ, ut & calefiant, & ad purgamentorum excretionem proritentur.

Χολαργέων. Cholargenſium. Cholargenſes populus eſt Atticæ. Rectus caſus eſt Χολαργεύς, Cholargenſis.

Χολαῖον. Bilioſum. Eſt epithetum hepatis.

Χολέρα. Cholera. Et χολερῶ, cholera laboro. Sum cholericus. Cholera autem eſt morbus, apud Medicos ſic dictus.

Χολλεῖδαι. Chollidæ. Populus tribus Leontiæ.

Χολέρα. Cholera. Morbus, a bile manans.

Χοληδόχον ἀγγεῖον. Vas bilem recipiens.

Χόλικες. Craſſa boum inteſtina. Hæc autem cum reliquo corpore non immolabantur. Quidam dicunt cholicem eſſe piſcis genus. Fœminino genere vero, ἡ Χόλιξ, Cholix, eſt nomen gentile.

Χολοδογαμόρ. Cholodogamor. Gentile nomen.

Χόλον. Iram: ſed eam, quæ brevi tantum tempore durat. A χεῖσθαι, fundi, diffundi.

1 Χοᾶν] Scribe, χοᾶ: a recto χοεύς. Vel, ut Enarrator Comici habet, χοῦν: a recto, χοῦς.

2 Χόες. ἑορτή τις παρ' Ἀθ.——Χύτρους] Ex Harpocratione.

3 Χοᾶς] Harpocratio recte, Χόας: a recto plurali Χόες, quod eſt nomen feſti. At χοᾶς, eſt a recto χοεύς, i.e. congius.

4 Χοᾶν] Scribe, χοᾶ.

5 Ὁ Πανδίων] Alii hoc rectius ad Demophontem, Pandionis pronepotem referunt, ut & paulo ante diximus.

6 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. vi. cap. xxv. Epigr. v.

7 Χολαργεῖς. δῆμος τῆς Ἀττ.] Vide Harpocrationem.

Χολωσέμεν.[1] εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν.

Χολῶσι.

Σὺ[2] δ' ἐς τοῦτον τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
Ὥστ' ἀνδράσι πείθῃ χολῶσι.

Χόνας.[3] ὄνομα ἔθνους.

Χονδρῖτις. σεμίδαλις.

Χόνδρος. τοῦ στομάχου τὸ ἔντερον. καὶ χόνδροι, ἁλῶν θρόμβοι. παχὺς ἅλς.

Χόνδρος. πυρῷ παραπλήσιος· γλίσχρος δὲ πλέον ἐκείνου.

Χοός. Ἀνατετραμμένου χοός. [4] Ἀριστοφάνης· ἀντὶ τοῦ ἀνακαλυφθέντος, ἢ κενωθέντος εἰς γῆν, ὥσπερ οἱ ἐν τοῖς πότοις σφαλλόμενοι ὑπὸ τῆς μέθης ἐν τῷ ὑπηρετεῖν. καὶ παίζοντες τὰ τοιαῦτά φασι.

Χοός.[5] διξέστου. χοῦς γὰρ, δύο ξέσται. Χοεὺς δὲ, ἕξ. Ἀριστοφάνης·

Εἴ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς τοῦ χοὸς
Ἢν τῶν κοτυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται.

Χόρδευε.[6] τουτέστι, τέμνε, σύμπλεκε ἀλλήλοις, καὶ συγκύκα. τὰ γὰρ ἔντερα τῶν τετραπόδων, χορδὰς καλοῦσιν. ἀπὸ τῆς τέχνης οὖν τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸ ὄνομα εἴρηται. ὥσπερ γάρ, φησί, γεμίζεις καὶ πληροῖς τὰ ἔντερα παντὸς τοῦ φυράματος· οὕτω χόρδευε καὶ τάραττε καὶ τὰ πολιτικά, καὶ συντάραττε καὶ συμφύρα τὰ πράγματα, ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικοῖς, ἡδύσμασι χρώμενος, καὶ ἀρτύων κακίαις.

Χορδή. νευρά. καὶ τὸ παχὺ ἔντερον τοῦ προβάτου.

Χορευτής. ἐπιστήμων.

Χορείαν. οἱ παλαιοὶ τὴν μετ' ᾠδῆς ὄρχησιν. [7] Δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμηρος· τὴν τῶν [8] κυβιστήρων, καὶ τὴν διὰ τῆς σφαίρας. τὴν[9] δὲ σφαιριστικὴν ἔπαιζεν Ἀριστόνικος ὁ Καρύστιος, ὁ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως συσφαιριστής. καὶ χορεῖον, ἡ χόρευσις.

Χορηγία. δόσις. καὶ Πολύβιος· Μὴ οἷόν τε κατὰ θάλατταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις, μηδὲ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν πήραις δέχ' ἡμερῶν ἐχόντας ἐφόδια. καὶ αὖθις Πολύβιος· [10] Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλείστους καλλωπισμός, [11] ὑπέχων τὴν ἐκ τοῦ βίου χορηγίαν. τουτέστι, παροχήν.

Χορηγός. ὁ τοῦ χοροῦ ἡγούμενος, καὶ δοτήρ.

Χολωσέμεν. [Pro χολῶσαι.] Ad iram p vocaturum eſſe. Irritaturum eſſe.

Χολῶσι. Inſanientibus. *Tu vero eo deme progreſſus es, ut viris inſanientibus creda*

Χόνας. Chonas. Nomen gentis.

Χονδρῖτις. Ex chondro facta. Ut, χονδρῖτις σεμίδ. Simila ex chondro facta.

Χόνδρος. Chondrus. Stomachi inteſtinum. Et χόνδροι, ſalis grumi. Sal craſſior.

Χόνδρος. Chondrus. Species frugis, tritico ſimilis, ſed illo tenacior.

Χοός. Congii. *Everſo congio.* Ariſtophanes. Vel, evacuato: humore ſcilicet in terram effuſo: quemadmodum illi, qui in compotationibus præ ebrietate inter miniſtrandum labuntur, [facere ſolent.] Jocantes autem talia dicunt.

Χοός. Congii. Sive, duorum ſextariorum. Congius enim ſunt duo ſextarii. At χοεὺς, ſex. Ariſtophanes: *Si quis caupo, aut caupona, congii aut cotylarum menſuram receptam adulteraverit.*

Χόρδευε. Seca. Inter ſe commiſce, & confunde. Quadrupedum enim inteſtina vocant chordas. Ab arte igitur allantopolæ nomen hoc deſumptum eſt. Ut enim, inquit, farcis & reples inteſtina quovis farcimine: ſic etiam miſce & turba Rempubl. [populum] demulcens voculis culinariis, & condimentis utens vitioſis.

Χορδή. Chorda. Nervus. Item, craſſum inteſtinum ovis.

Χορευτής. [Saltator. Saltandi] peritus.

Χορείαν. Choream. Antiqui ſic vocabant ſaltationem cum cantu Homerus autem duas ſaltationes novit: unam eorum, qui in caput ſaltant; & alteram, quæ fit cum pila. Pila autem luſit Ariſtonicus Caryſtius, Alexandri Regis in luſu iſto colluſor. Et χορεῖον, ſaltatio.

Χορηγία. Sumptuum ſuppeditatio. Erogatio. Largitio. Et Polybius: *Fieri non poteſt, ut apparatus [bellicus] & commeatus in caſtra mari deferantur, neque per jumenta: ſed milites ad bellum proficiſci oportet, decem dierum viatica in peris geſtantes.* Et iterum Polybius: *Et plerique ſumptuoſius, quam pro facultatibus, veſtiti incedebant.*

Χορηγός. Choragus. Chori dux. Sive, qui Chorum ſumptibus ſuis inſtruit.

1 Χολωσέμεν. εἰς ὀργ.] Ex Scholiaſta Homeri ad Il. A. v. 78.

2 Σὺ δ' εἰς τοῦτον τῶν μαν.] Hæc ſunt verba Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 173. (103. Ed. Baſ. *P.*)

3 Χόνας] An potius χῶνας, per ω in ſyllaba prima. Vide Stephanum Byzantium v. Χώνη.

4 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 660. (453. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur χοῶς, a recto χοεύς.

5 Χοός] A recto, χοῦς; quod idem ſignificat, ac χοεύς. Quare ἀνερμήνευτον puto, & falſum, quod Suidas hic ait, χοῦς eſſe menſuram duorum ſextariorum; χοεὺς autem, ſex ſextariorum. Non enim duo iſta vocabula ſenſu diſcrepant, ſed, ut diximus, idem prorſus ſignificant. Eſt autem χοῦς, ſive χοεύς, menſura ſex ſextariorum, ut alii auctores docent.

6 Χόρδευε. τουτέστι, τ.] Nota hæc pertinet ad locum illum Ariſtophanis *Equit.* pag. 298. (201. Ed. Baſ. *P.*)
Τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα.
Vide ibi veterem interpretem, qui eadem pene habet, quæ hoc loco Suidas.

7 Δύο δὲ ὀρχήσεις οἶδεν Ὅμ. —— διὰ τῆς σφαίρας] Hæc ſumpta ſunt ex Athenæi *Dipnoſ.* lib. 1. cap. XI. pag. 14. eademque leguntur ſupra v. Ὄρχησις.

8 Κυβιστήρων] Sic etiam hodie exhibent codices Athenæi. At ſcribendum potius eſt κυβιστητήρων, ut habet Suidas ſupra v. Ὄρχησις.

9 Τὴν δὲ σφαιριστικὴν ἔπ.] Athen. lib. 1. cap. XV. pag. 19. Ὅτι Ἀριστόνικον τὸν Καρύστιον, τὸν Ἀλεξάνδρου σφαιριστήν, Ἀθηναῖοι πολίτην ἐποίησαν διὰ τὴν τέχνην. Hinc Suidas ſua ſumpſit. Vide etiam ſupra v. Σφαῖρα.

10 Καί τις ἦν περὶ τοὺς πλ.] Exemplum hoc antea male ſub voce Χόρδευε collocatum erat, quod nunc loco ſuo reſtituimus.

11 Ὑπέχων] Lege, ὑπερέχων, ut in v. Ἐσπάθαζον, & v. Ὑπερέχων, ubi idem fragmentum occurrit.

Χοριάμβος. μέτρον στίχων. Βαβρίας, ἢ Βάβριος, μύθους, ἤτοι μυθικά. εἰσὶ γὰρ[1] διὰ χοριάμβων, ἐν βιβλίοις δέκα. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιΐας εἰς ἐμμέτρα· ἤγουν, τοὺς[2] χοριάμβους.

Χορικός. ὁ τοῦ χοροῦ ἐξάρχων.[3] τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκριτικὰ μέλη ἐποίει, καὶ αὐτὸς ὑπεκρίνετο. διὸ καὶ χορικὰ λέγεται.

Χορίλη. ἡ Ἑκάβη.

Χόριον. τὸ κάλυμμα, τὸ συγγεννώμενον ἐκ τῆς κοιλίας τοῖς βρέφεσι.

Χοροβατῶ. τὸ εἰς χορὸν βαίνω.

Χοροδέκτης. ὁ τοῦ χοροῦ προεξάρχων. Ὥσπερ ἂν παρά τινος χοροδέκτου λαβεῖν τὴν στάσιν.

Χορὸν δίδωμι. ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν.[4] ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταὶ, οὐ πάντες, ἀλλὰ οἱ εὐδοκιμοῦντες, καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι.

Χορός. τὸ σύστημα τῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ᾀδόντων. διηρέθησαν δὲ οἱ χοροὶ τῶν Ἐκκλησιῶν εἰς δύο μέρη ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, καὶ Φλαβιανοῦ, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, διχῇ τοὺς Δαβιδικοὺς ψαλμοὺς ᾄδοντες. ὅπερ ἐν Ἀντιοχείᾳ πρῶτον ἀρξάμενον, εἰς πάντα περιῆλθε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα.

Χορός. καὶ οἱ χορευταί· καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ σύστημα τῶν χορευτῶν. Ὅμηρος· Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλεν.[5] Χορὸς τραγικὸς ἐξ ιέ. προσώπων. Χορὸς κωμικὸς, ἐξ κδ΄.

Χοροστατῶν. χοροῦ κατάρχων.

Χορταῖος.[6] ὁ δασὺς καὶ μαλλωτὸς χιτών.

Χοροῖσι[7] τῶν τραγῳδιῶν ἄχθεται. ἐπὶ τῶν πεινώντων. ὡς μακρῶν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης·

Εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν[8] ἄχθοιτο,
Ἐκπτόμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε.

Χοροίτυπος. ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

Χορυμαῖοι. ἔθνος.

Χοσρόης.[9] ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. ὑμνοῦσιν αὐτὸν καὶ ἄγανται πέρα τῆς ἀξίας, μὴ ὅτι οἱ Πέρσαι, ἀλλὰ καὶ ἔνιοι τῶν Ῥωμαίων, ὡς λόγων ἐραστὴν, καὶ φιλοσοφίας τῆς παρ' ἡμῖν ἐς ἄκρον ἐλθόντα, μεταβεβλημένων αὐτῷ ὑπό του ἐς τὴν Περσίδα φωνὴν τῶν Ἑλ-

Χοριάμβος. Choriambus. Metrum verſuum. [Sive potius, pes metricus, conſtans ex Trochæo & Jambo.] Babrias, ſive Babrius, ſcripſit fabulas verſibus Choriambicis, libris x. Hic fabulas Æſopicas oratione proſa ſcriptas in verſus Choriambicos redegit.

Χορικός. Choricus. Chori dux & magiſter. Talis fuit Agathon, qui hiſtrionica carmina fecit, & ipſe hiſtrionem in Scena egit. Quamobrem etiam Chorica dicuntur.

Χορίλη. Chorile. Hecuba.

Χόριον. Tegumentum & involucrum infantum in utero. Secundæ.

Χοροβατῶ. Per chorum incedo. Vel, ad chorum vado.

Χοροδέκτης. Chori dux. Chori magiſter. *Tanquam a quodam chori magiſtro ſtationem accipere.*

Χορὸν δίδωμι. Chorum do. Idem valet ac, gloria clarum eſſe, & præ aliis excellere. Nam apud Athenienſes Comici & Tragici poetæ chorum impetrabant, non omnes, ſed clariores, & qui eo honore digni cenſebantur, poſtquam artis ſuæ ſpecimen dediſſent.

Χορός. Chorus. In Eccleſiis cantantium cœtus. Eccleſiarum autem Chori diviſi fuerunt in duas partes, ſub Conſtantio, Conſtantini Magni filio, & Flaviano, Epiſcopo Antiochiæ, bifariam Davidis pſalmos canentes. Qui mos Antiochiæ primum cœptus, totum Terrarum orbem poſtea pervaſit.

Χορός. Chorus. Sic & ipſi ſaltatores dicuntur; & locus, in quo ſaltantium cœtus erat. Homerus: *Inque* [*ſcuto Vulcanus*] *chorum pulchra varietate cœlavit.* Chorus [Tragicus] ex xv. perſonis conſtabat. Chorus Comicus vero, ex XXIV.

Χοροστατῶν. Chori dux. Chori magiſter.

Χορταῖος. Craſſa & villoſa tunica.

Χοροῖσι τῶν τραγ. Choris Tragicis offenditur. Dicitur in eſurientes: quod chori iſti longiores ſint. Ariſtophanes: *Deinde, ſi quis eſuriens Choros Tragicos invitus audiret, domum avolans illic pranderet.*

Χοροίτυπος. Qui in choro, vel chorea terram pedibus pulſat.

Χορυμαῖοι. Chorymæi. Gens.

Χοσρόης. Choſroes, Rex Perſarum. Eum deprædicant atque admirantur ſupra ipſius meritum non tantum Perſæ, ſed & nonnulli Romanorum, ut literarum amatorem, quique ad philoſophiæ noſtræ culmen evaſerit, cum ei Græcanica ſcripta ab interprete quo-

1 Διὰ χοριάμβων] Imo, χωλιάμβων. Babrius enim fabulas Æſopi in verſus Choliambicos, non Choriambicos, redegerat; ut patet ex fragmentis, quæ Suidas paſſim ex ſcriptore illo adducit. Vide Nos etiam ſupra ad v. Βαβρίας.

2 Χοριάμβους] Et hic ſcribendum eſt, χωλιάμβους.

3 Τοιοῦτος ἦν Ἀγάθων, ὃς ὑποκρ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Μύρμηξ.

4 Ἐπὶ γὰρ τοῖς Ἀθηναίων χοροῖς ἐτύγχ.] Nullum hinc ſenſum elicias. Quare ſcribendum eſt, παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χορῶν ἐτύγχανον, &c.

5 Χορὸς Τραγικὸς ἐξ ιέ. πρ.] Vide omnino Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 323. (223. Ed. Baſ. *P.*) ad verba illa Comici, Ἡ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα.

6 Χορταῖος. ὁ δασὺς τῶν μαλλ.] Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. VII. pag. 477. Σχολαὶ δὲ αὐτοῖς ἦσαν, τοῖς μὲν εἰς Σιληνοὺς εἰκασθεῖσι, μαλλωτοὶ χιτῶνες, οὓς ἔνιοι χορταίους καλοῦσι. Huc Suidas reſpexit. Confer etiam Pollucem & Heſychium.

7 Χοροῖσι τῶν τραγῳδιῶν ἄχθ.] Male Suidas, eumque ſecuti Eraſmus & Schottus, locum hunc Comici inter proverbia retulerunt. Non enim proverbiis eum accenſeri poſſe Lector facile videbit, qui ipſum Ariſtophanem inſpicere voluerit. Exſtat autem locus in *Avibus*, pag. 578. (399. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἄχθοιτο] Ariſtophanes, ἤχθετο. Et ſic metri gratia hic ſcribendum eſt.

9 Χοσρόης. ὁ τῶν Περσῶν βασιλ.] Totum hunc articulum Suidas excerpſit ex Agath, lib. II. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

ληνικῶν

Ληναίων συγγραμμάτων. καὶ τοίνυν φασίν, ὅτι δὴ ὅλον τὸν Σταγειρίτην καταπιὼν εἴη μᾶλλον, ἢ ὁ ῥήτωρ Παιανιεὺς τὸν Ὀλόρου. τῶν τε Πλάτωνος τοῦ Ἀρίστωνος ἀναπέπλησται δογμάτων. καὶ ὡς οὐδὲ ὁ Τίμαιος αὐτὸν ἀποδράσειεν ἄν, εἰ καὶ σφόδρα γεωμετρικῇ θεωρίᾳ πεποίκιλται, καὶ τὰς τῆς φύσεως ἀνιχνεύει κινήσεις· οὔτε ὁ Φαίδων, οὔτε ὁ Γοργίας ἔλαθεν, οὐδὲ ἄλλος τις τῶν γλαφυρῶν καὶ ἀγκυλωτέρων διαλόγων, ὁποῖος ὁ Παρμενίδης. ἐγὼ δὲ, φησὶν Ἀγαθίας, οὕτως αὐτὸν ἀρίστης ἔχειν παιδείας, καὶ ταῦτα τῆς ἀκροτάτης, οὐκ ἄν ποτε πεισθείην. πῶς γὰρ οἷόν τε ἦν, τὸ ἀκραιφνὲς ἐκεῖνο τῶν παλαιῶν ὀνομάτων, καὶ ἐλευθέριον, καὶ πρός γε τῇ τῶν πραγμάτων φύσει προσφορόν τε καὶ ἐπικαιρότατον, ἀγρίᾳ τινὶ γλώττῃ καὶ ἀμουσοτάτῃ ἀποσώζεσθαι; πῶς δὲ ἀνὴρ βασιλείῳ τύφῳ ἐκ παίδων καὶ κολακείᾳ πολλῇ [1]γεγαννωμένος, δίαιτάν τε λαχὼν ἐς ὅτι [2]βαρυτάτην, καὶ πρὸς πολέμους ἀεὶ καὶ παρατάξεις ὁρῶσαν, πῶς δὴ οὖν ὧδε βιοὺς ἔμελλε μέγα τι καὶ λόγου ἄξιον ἐν τοῖσδε ἀπώνασθαι τοῖς διδάγμασι, καὶ ἐνασκηθῆναι; εἰ μὲν οὖν ἐπαινοίη τις αὐτὸν, ὅτι δὴ βασιλεύς γε ὢν, καὶ Πέρσης, καὶ ἐθνῶν τοσούτων καὶ πράξεων μέλον αὐτῷ, ὁ δὲ ἐφίετο γοῦν ὅμως ἁμηγέπη ἀπογεύεσθαι λόγων, καὶ τῇ περὶ ταῦτα γάνυσθαι δόξῃ· ξυνεπαινέσαιμι ἂν καὶ ἔγωγε τὸν ἄνδρα, καὶ μείζονα θείην τῶν ἄλλων βαρβάρων. ὅσοι δὲ λίαν αὐτὸν σοφὸν ἀποκαλοῦσι, καὶ μονονουχὶ τοὺς ὅποι ποτὲ πεφιλοσοφηκότας ὑπερβαλλόμενον, ὡς καὶ ἁπάσης τέχνης τε καὶ ἐπιστήμης τὰς ἀρχὰς καὶ αἰτίας διαγινώσκειν· ἐκεῖνοι ἂν μάλιστα φωραθεῖεν οὐ τῶν ἀληθῶν ἐστοχασμένοι, μόνῃ δὲ τῇ τῶν πολλῶν ἑπόμενοι φήμῃ.

piam in Perſicam linguam eſſent converſa. Fertur itaque totum Ariſtotelem melius edidiciſſe, quam Demoſthenes Thucydidem: & Platonicis quoque dogmatibus eum totum refertum fuiſſe ajunt, adeo ut ne Timæus quidem intelligentiam ejus effugerit, tametſi lineari ſpeculatione valde ſit argutus, & naturæ motus inveſtiget: ſed neque Phædon, neque Gorgias, neque alius quiſquam ex elegantioribus & difficilioribus ipſius dialogis, qualis eſt Parmenides. Ego vero, inquit Agathias, eum doctrina præditum fuiſſe, & quidem ſumma, nequaquam crediderim. Qui enim fieri poterat, ut puritas illa veterum nominum, & nativa gratia, & præterea rerum ipſarum naturæ congruens valdeque accommodata, in agreſti quadam & ineptiſſima lingua conſervaretur? Quo vero etiam pacto vir regio faſtu a puero multaque aſſentatione delibutus, & barbarum in primis vitæ genus ſectatus, & bella ſemper præliaque ſpirans; quo pacto, inquam, qui ita vitam inſtituit, videatur magnum aliquem ac memorabilem fructum ex hiſce diſciplinis reportare, & in iis exercitatus eſſe poſſe? Quod ſi quis itaque eum idcirco laudaverit, quod, Rex cum eſſet, & Perſa, tantarumque gentium pariter ac rerum cura ei incumberet, nihilominus tamen ſtudia literarum deguſtare etiam voluerit, & hac gloria conſpicuus eſſe: collaudaverim profecto hominem etiam ego, & aliis barbaris prætulerim. Quotquot vero eum eximie doctum vocant, & tantum non omnibus, quotquot uſpiam philoſophiæ cultores exſtiterunt, antecellentem, perinde ac ſi omnium artium & ſcientiarum principia & cauſas pernoviſſet: illi quam longiſſime a vero aberrare deprehendi poſſint, ſolum multitudinis rumorem ſequentes.

Χοῦς θανάτου. ὁ τάφος. ἅτε δὴ χωννυμένων τῶν θαπτομένων. Δαβίδ· Καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγές με.

Χοῦς θανάτου. Mortis agger. Id eſt, ſepulcrum. Qui enim ſepeliuntur, aggeſta terra teguntur. David: *Et in mortis aggerem me deduxiſti.*

Χουσί. ὄνομα κύριον.

Χουσί. Chuſi. Nomen proprium.

Χωβάλ. πόλις.

Χωβάλ. Chobal. Urbs.

Χώβαρος. ὄνομα κύριον.

Χώβαρος. Chobarus. Nomen proprium.

Χωλός. ἀντὶ τοῦ ἀτελής. περὶ ψυχῆς Πλάτων· Ἀλλ' εἰ ταύτῃ ἔσται χωλὴ ἡ φύσις.

Χωλός. [Proprie, claudus. At metaphorice,] imperfectus. Plato de anima: *Sed ſi hac in parte natura manca ſit.*

Χωλίαμβος. εἶδος στίχου.

Χωλίαμβος. Choliambus. Genus verſus.

Χωλός.[3] καὶ ἐπὶ ποδός, καὶ ἐπὶ χειρός. Εὔπολις· Ὅτι[4] χωλὸς τὴν χεῖρα σὺ σφόδρα. καὶ κυλλοὺς οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ ποδῶν καὶ χειρῶν ὁμοίως. καὶ χωλοποιός. [5]Ἀριστοφάνης·

Οὐ δῆτα, πρίν γ' ἂν τοῦτον ἀποφήνω σαφῶς
Τὸν χωλοποιὸν, οἷος ὢν θρασύνεται.

Χωλός. Claudus. Et de pede, & manu dicitur. Eupolis: *Manu valde claudus es.* Pariter & κυλλοὺς Attici de pedibus & manibus dicunt. Et χωλοποιός, claudum faciens. Ariſtophanes: *Nequaquam, priuſquam aperte hunc commonſtravero, claudos Heroas in fabulis ſuis introducentem, quam ſit feroculus.*

Χῶλος. ὄνομα κύριον.

Χῶλος. Cholus. Nomen proprium.

Χῶμα. ὕψωμα γῆς, [6]ὅπερ οἱ πολέμιοι ἐν ταῖς πολιορκίαις εἰώθασι προσχοῦν τὰ τείχη, Τραϊανὸς εἰς

Χῶμα. Agger: quo hoſtes in urbium obſidionibus muros obſtruere conſueverunt.

1 Γεγαννωμένος] Agathias, γεγανωμένος. Vide etiam ſupra v. Γεγαννωμένος, ubi hic ipſe locus legitur.

2 Βαρυτάτην] Agathias rectius, βαρβαρικωτάτην.

3 Χωλός. καὶ ἐπὶ π.] Vide ſupra v. Κυλλός, ubi eadem leguntur.

4 Ὅτι χωλὸς τὴν χ.] Pollux lib. IV. cap. 25. fragmentum hoc Eupolidis auctius ſic citat:

Ὅτι χωλὸς εἶ τὴν ἑτέραν χεῖρ' οὐ σφόδρα.

5 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 252.

6 Ὅπερ] Conſtructionis ratio requirit, ut ſcribatur, ᾧ περ.

Βαβυλῶνα ἀφικόμενος, ἐντυγχάνει χώματι μεγίστῳ, ὅπερ χῶσαι ἐλέγετο Σεμίραμις. ἦν δὲ αὐτοῦ τὸ μὲν ὕψος ποδῶν ε' καὶ κ'. τὸ δὲ εὖρος, ἐς ν'. κατὰ μῆκος ἐπεῖχε σταδίους σ'. κατηγορεῖ δὲ τὴν δύναμιν τῆς πόλεως.

Χώματα χοῦν. Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. ἀντὶ τοῦ, γῆν ὑψοῦν.

Χωμισδαίτης. ὁ Ἡρακλῆς.

Χῶναι. ὄνομα τόπου.

Χωνεύω. τὸ εἰς χῶνον ἐμβάλλω. καὶ χωνεία, ἐκ τοῦ χωνεύω. καὶ χωνεύω, ὁμοίως.

Χωνεῖον. τὸ χωνευτήριον. Χωνίον δὲ, τὸ ἐργαλεῖον, ι.

Χῶνος. τὸ χωνεῖον. καὶ χῶνες, οἱ χωνευταί.

Χ' ὡ ξυμπότης.

Χωόμενος. ὀργιζόμενος.

Χώρα. ὁ τόπος. παρὰ δὲ Θουκυδίδῃ, χώρα, ἡ τάξις.

Χωραζίν. ὄνομα τόπου. καὶ [1] προφήτου. Οὐαί σοι Χωραζίν.

Χωράσμιος. ὄνομα κύριον.

Χώραυλος. ὁ ἐπὶ χώρας διατρίβων.

Χωρεῖν. πορεύεσθαι. ὁρμᾶν. Ἀλλὰ χωρεῖν, καὶ συναποθνήσκειν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πραγμάτων. † Οὐ χωρούντων αὐτοῖς τῶν ἐν Σικελίᾳ πραγμάτων κατὰ νοῦν, (ἀντὶ τοῦ γινομένων) διὰ τὸ μὴ βασιλικὴν φαίνεσθαι τὴν ἡγεμονίαν, ἀλλὰ δεσποτικὴν ταῖς πόλεσι. καὶ χωρῶ, αἰτιατικῇ.

Χωρήβ.[2] ὄνομα ὄρους.

Χωρήσατε. προσδέξασθε.

Χωρίζω· τὸ διαχωρίζω. καὶ χωρίζομαι, γενικῇ.

Χωρισμός. ἡ διάστασις.

Χωρὶς ἱππεῖς. Δάτιδος ἐμβαλόντος εἰς τὴν Ἀττικὴν, τοὺς Ἴωνας φασὶν, ἀναχωρήσαντος αὐτοῦ, ἀνελθόντας τὰ δένδρα σημαίνειν τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς εἶεν χωρὶς οἱ ἱππεῖς· καὶ Μιλτιάδην συνιέντα τὴν ἀποχώρησιν αὐτῶν, συμβαλεῖν οὕτω, καὶ νικῆσαι. ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν λεχθῆναι ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν διαλυόντων.

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. [3] Φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντικὴν ἐπαγγέλλεσθαι καὶ προφέρειν, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἱερατικὴν ἐπιστήμην. χωρὶς γὰρ τὰ τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον, ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν.

Χωρὶς[4] τό, τ' εἰπεῖν πολλά, καὶ τὸ καίρια.

Ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.

Τουτέστιν, ἄλλο ἐστὶ τὸ φλυαρεῖν, καὶ ἄλλο τὸ ἀναγκαῖα λέγειν. Τοῖς κατὰ σὲ οὐ δοκῶ καίρια λέγειν.

Trajanus, cum Babylonem veniſſet, incidit in aggerem maximum, quem Semiramis excitaſſe ferebatur. Ejus altitudo erat pedum XXV. *latitudo circiter pedum* L. *At longitudo continebat ſtadia* CC. *quæ res urbis illius potentiam indicat.*

Χώματα χοῦν. Aggeres excitare. Herodotus. Vel, terram aggerere.

Χωμισδαίτης. Chomiſdætes. Epithetum Herculis.

Χῶναι. Chonæ. Nomen loci.

Χωνεύω. In vas fuſorium injicio. Liquo. Liquefacio. Et χωνεία, metallorum liquatio.

Χωνεῖον. Vas fuſorium, in quo metalla liquantur.

Χῶνος. Vas fuſorium, in quo metalla liquantur. Et χῶνες, metallorum fuſores & liquatores.

Χ' ὡ ξυμπότης. [Pro, καὶ ὁ ξυμπότης.] Et compotator.

Χωόμενος. Iraſcens.

Χώρα. Regio. Locus. Apud Thucydidem vero, χώρα dicitur, ordo, ſive locus alicui aſſignatus.

Χωραζίν. Chorazin. Nomen loci. Et Propheta: *Væ tibi Chorazin.*

Χωράσμιος. Choraſmius. Nomen proprium.

Χώραυλος. In regione degens. In agro commorans.

Χωρεῖν. Ire. Vadere. Pergere. *Sed pergendum eſt, & in ipſo conatu rerum moriendum.* † *Cum res in Sicilia ipſi ex animi ſententia non ſuccederent, quod imperium non regium, ſed herile urbibus eſſe videretur.* Et χωρῶ, accuſativo jungitur. Capio. Contineo.

Χωρήβ. Choreb. Nomen montis.

Χωρήσατε. [Capite. Accipite.] Recipite.

Χωρίζω. Separo. Divido. Disjungo.

Χωρισμός. Separatio. Diviſio.

Χωρὶς ἱππεῖς. Seorſim equites. Cum Datis Atticam invaſiſſet, Ionas ajunt, eo digreſſo, conſcenſis arboribus ſignificaſſe Athenienſibus, equites diſceſſiſſe: & Miltiadem, cognito eorum diſceſſu, [cum Perſis] conflixiſſe, eoſque viciſſe. Unde proverbium dictum in eos, qui aciem diſſolvunt.

Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρ. *Diſcreti ſunt Myſorum & Phrygum fines.* † *Philoſophi non eſt, artem vaticinandi profiteri & docere, nec aliam aliquam ſcientiam ad ſacerdotes pertinentem. Philoſophorum enim & ſacerdotum termini non minus ſunt diſcreti, quam Myſorum & Phrygum, ut ajunt.*

Χωρὶς τό, τ' εἰπ. *Aliud eſt dicere multa; aliud, talia, quæ ad rem faciant. Quare tu hæc breviter quidem, ſed opportune dixiſti.* Hoc eſt, Aliud eſt nugari, & aliud dicere ea, quæ ſunt neceſſaria. [Creon vero reſpondet Oedipo:] *Tibi tuiſq; nihil videor ad rem dicere.*

1 Καὶ προφήτου] Lege, καὶ προφήτης.

2 Χωρήβ] An pro, καὶ Ὠρήβ, i.e. *Et Horeb?* Sic cum Porto putamus.

3 Φιλοσοφοῦντος οὐκ ἔστι μαντ.] Locum hunc ex Damaſcio excerpſit Suidas, ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex illo ſcriptore, pag. 1053. præter alia & hæc leguntur: Χωρὶς τὰ φιλοσόφων καὶ τὰ τῶν ἱερέων ὁρίσματα, οὐδὲν ἧττον, ἢ τὰ λεγόμενα Μυσῶν καὶ Φρυγῶν. Vide etiam ſupra v. Οὐδὲν ἧττον, ubi idem fragmentū legitur.

4 Χωρὶς τό, τ' εἰπ.] Duo hi verſus Jambici leguntur apud Sophoclem in *Oedip. Colon.* pag. 298. ut & Portus monuit.

Χωρίτης. ἀπὸ τῆς χώρας.

Χωριτικός. ὁ χωρίτης. ὁ ἰδιώτης.

Χῶρος. ὁ τόπος.

Χωρῶ, χωρήσω. αἰτιατικῇ. Χωρίζω δὲ, τὸ διαχωρίζω.

Χώσασθαι. λυπηθῆναι.

Χωστρίς [1].

Χραίνειν. αἰτιατικῇ. μιαίνειν. μολύνειν. ῥυποῦν.

Χραίσμωσιν.[2] ὠφελήσωσι. βοηθήσωσι.

Χρεμέτης. ὄνομα ποταμοῦ.

Χρεμετίζειν. ἦχον τῷ στόματι ἀποτελεῖν. † [3] Πτάρνυται, καὶ χρέμπτεται, ὁμοίως. Τὴν ἀρχὴν, ὁπόθεν εὑρέθη ὁ μῦθος, καὶ ὅς τις πρῶτος ἔφευρεν, οὐ μᾶλλον εὕροι τις ἂν, ἢ εἴ τις ἐπιχειρήσειε τὸν πτάρνυντα, ἢ χρεμψάμενον ἀναζητεῖν.

Χρέμης,[4] χρέμητος. εἶδος ἰχθύος.

Χρεμψιθέατρον. ἢ ὅτι εἰσιόντες εἰς τὸ θέατρον χρέμπτονται· ἢ ὅτι χρεμπτόμενοι ἐκβάλλονται.

Χρεωκοπεῖται. ὑπὸ [5] χρεῶν ἐνοχλεῖται. Τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπείας κατὰ τὴν Θετταλίαν ζηλωθείσης, καὶ πάσης πόλεως εἰς στάσεις καὶ ταραχὰς ἐμπεπλήσης.

Χρέος. παρὰ τὸ χρειῶδες. λέγεται χρέος καὶ ἡ χρεία παρὰ [6] Ἀριστοφάνει·

Τί δ', ὦ τάλας, τοῦδ' ἔχεις τοῦ πλέκους χρέος;

λέγει δὲ, σπυρίδος.

Χρέος. τὸ δάνειον. καὶ χρεῖος.

Χρεολυτῶ.

Χρεών. εἱμαρμένον τέλος ζωῆς. Αἰλιανός· Ἐπεὶ δὲ ἐς γῆρας ἀφίκετο, τὸ κοινὸν τῇ πεπρωμένῃ χρεὼν ἐξέτισε, καὶ τῆς προσηκούσης κηδεύσεως ἔτυχε. τὸ δὲ χρεὼν μετοχή ἐστιν ἀπὸ τοῦ χρῶ, χρέω, γινόμενον. οὐδέτερον, χρέον. παρατροπὴ δὲ παρηκολούθησε τοῦ τόνου, καὶ κατ' Ἀττικὴν ἔκτασιν ἐτράπη τὸ ο εἰς ω. καὶ ἔστιν ἄκλιτον. τὰ δὲ εἰς ον ἐπιρρήματα διὰ τοῦ ο μικροῦ γράφεται· πλὴν τοῦ χρεὼν, καὶ ἐμποδών.

Χρεῶν ἀποκοπαί. ὅταν τὰ ὑπὸ τῶν πενήτων [7] ἀφαιρεθέντα ἄφεσιν λάβωσι.

Χρεώστης. ὁ δανειστής.

Χρεωφειλέτης. ὁ χρεωστῶν.

Χρεία. ὑπόθεσις. [8] πρόνοια. Ὁ δὲ [9] ὑπελάμβανεν ὑγιασθεὶς ἐκ τοῦ τραύματος ἀληθινὴν παρέχεσθαι

Χωρίτης. In agro degens. Agreſtis. Ruſtic

Χωριτικός. Agreſtis. Ruſticus. Imperitus

Χῶρος. Locus.

Χωρῶ, χωρήσω. Capio. Contineo. Accuſativo jungitur. At χωρίζω, ſeparo, disjungo

Χώσασθαι. Iratum eſſe.

Χωστρίς. [Teſtudo aggeſtitia, cujus uſus e in bellis.]

Χραίνειν. Accuſativo jungitur. Polluer Contaminare. Maculare. Fœdare.

Χραίσμωσιν. Juvent. Proſint. Auxilientur.

Χρεμέτης. Chremetes. Nomen fluvii.

Χρεμετίζειν. Ore ſonum aliquem eden Hinnire. † Πτάρνυται, ſternutat, [formæ e Mediæ:] & χρέμπτεται, ſcreat, pariter. *Initium unde fabula hæc orta ſit, & quiſnam primu eam invenerit, non magis inveſtiges, quam quis conetur inquirere, quis primus ſternutarit aut ſcrearit.*

Χρέμης. Chremes. Genus piſcis.

Χρεμψιθέατρον. Theatrum, in quo ſpectatores ſcreant. [Quod ideo dictum,] vel quoc in Theatrum ingreſſi ſcreent: vel, quoc ſcreantes illinc ejiciantur.

Χρεωκοπεῖται. Debitis premitur, vel vexatur. [Et χρεωκοπία, priorum debitorum reſciſſio. Novæ tabulæ.] *Cum novæ tabulæ apud Ætolos uſitatæ etiam in Theſſalia introducerentur, eaque res totam urbem ſeditionibus & turbis repleviſſet.*

Χρέος. Debitum. Item, uſus neceſſarius apud Ariſtophanem. *Quid tibi, miſer, vaſ hoc vimineo opus eſt?* Intelligit autem ſportulam.

Χρέος, [& poetice,] χρεῖος. Debitum. Fœnus. Æs alienum.

Χρεολυτῶ. Debitum, vel, æs alienum diſſolvo.

Χρεών. Fatum. Fatalis vitæ finis. Ælianus *Cum autem ad ſenectutem perveniſſet, commune Fato debitum perſolvit, & eo, quo pa erat, funere elatus eſt.* Χρεὼν autem eſt participium, a χρέω, χρῶ, deductum. Neutrun eſt χρέον. Sed accentus in hac voce præte morem loco ſuo motus eſt, & per productionem Atticam τὸ ο mutatum in ω. Eſt autem vox indeclinabilis. Adverbia vero in desinentia per ο ſcribuntur: exceptis iſtis χρεὼν, & ἐμποδών.

Χρεῶν ἀποκοπαί. Debitorum reſciſſiones. Novæ tabulæ. Sive, cum pauperibus debita remittuntur.

Χρεώστης. Fœnerator.

Χρεωφειλέτης. Debitor.

Χρεία. [Neceſſitas. Uſus.] Argumentum Egeſtas. *Ille autem putabat, ſeſe, cum e*

1 Χωστρίς] Vide ſupra v. Χελώνη.

2 Χραίσμωσιν] Homer. Il. A. v. 566.

3 Πτάρνυται, καὶ χρ.] Hæc male ſubjiciuntur voci Χρεμετίζειν. Pertinent enim ad v. Χρέμπτεσθαι, vel χρέμψασθαι.

4 Χρέμης] Heſychius, χρεμύς.

5 Ὑπὸ χρεῶν ἐνοχλεῖται] Alias vocis χρεωκοπεῖται ſignificationes vide in Lexicis vulgatis.

6 Παρὰ Ἀριστοφάνει] *Acharnenſ.* pag. 393. (280. Ed. Baſ. P ubi rectius ſic legitur:

Τί δ', ὦ τάλας γε, τοῦδ' ἔχει πλέκους χρέος;

7 Ἀφαιρεθέντα] Corrupte, pro ὀφληθέντα.

8 Πρόνοια] Scribe meo periculo, πενία, i. e. paupertas, vel egeſtas. Heſychius: Χρείαν, τὴν ἔνδειαν. Et, Χρεῖαι. ἔνδειαι. Atqui, ἔνδεια & πενία idem ſignificant. Pauper enim omnibus rebus indig

9 Ὁ δὲ ὑπελάμβ.] Sunt verba Polybii lib. III. cap. LXX.

χρεία

χρείαν τοῖς κοινοῖς πράγμασι. καὶ παροιμία·

[1] Χρεία διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ, σοφὸν
Καρχηδόνιον.

τουτέστιν, ἐνδεχομένην ἐκ τοῦ καιροῦ ποιησάμενοι τὴν ἐπίνοιαν.

Χρείειν. τύπτειν.

Χρείη. δέῃ.

Χρειώ. ἡ χρεία.

Χρείω. τὸ χρησμοδοτῶ. ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνου, καὶ παρατατικοῦ. ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν, διὰ τοῦ η.

Χρείω. τὸ μαντεύομαι. διὰ διφθόγγου. ὁ δὲ μέλλων, διὰ τοῦ η, χρήσω. Χείω δὲ, τὸ ἀλείφω, διὰ τοῦ ι.

Χρή. ὀξυτόνως. ἤγουν δεῖ. χρῆ δὲ, περισπωμένως, τὸ ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ, τὸ δέῃ. Εὔπολις Αἰξίν·

Ἐγὼ τελῶ τὸν μισθὸν, ὅν τιν' ἂν [2] χρῆ.

καὶ χρῆ, ἐπὶ β' προσώπου τοῦ παθητικοῦ ἐνεστῶτος τοῦ χρῶμαι. ὅπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ χράω, χρᾷ, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, χρῆ. χρῆν δὲ, μετὰ τοῦ ν, καὶ περισπωμένως, τὸ παρεληλυθὸς, τὸ ἔδει. λέγουσι δέ ποτε καὶ χρῆσθαι, ἀντὶ τοῦ δεῖ. Φερεκράτης Λήροις·

Τὸ δ' ὄνομά μοι κάτειπε, τί σε χρῆσθαι καλεῖν.

Ἀριστοφάνης Λημνίαις·

Ἡ καρδία τε τίς; ἀλλὰ πῶς χρῆσθαι ποιεῖν;

Χρῄς δὲ, τὸ χρῄζεις, καὶ δέῃ. Κρατῖνος Νόμοις· [3] Νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλ', ὅτι χρῄς. χρείη δὲ, τὸ δέοι. Πλάτων Εὐθύφρονι· [4] Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ, τί χρείη ποιεῖν.

Χρῄζω. γενικῇ.

Χρῆμα. πρᾶγμα. ἢ κτῆμα. πλοῦτος. οὐσία. λῆμμα. Τὸ δὲ δωμάτιον ζοφῶδες ἦν, καὶ ἀδιατύπωτον, καὶ ὥρᾳ θέρους ἐς τὰ μάλιστα ἀνάρμοστον, ὡς δοκεῖν εἶναι τὸ χρῆμα εἱρκτήν. Καὶ αὖθις· [5] Ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπαντα, καὶ κατεβρόντησεν ἐς τοσοῦτον, ὥστε ὁ τοῦ μύθου Σαλμωνεὺς μικρόν τι χρῆμα πρὸς αὐτὸν ἦν. [6] Ἰουλιανός· Πρὸς τὴν Ἑρκυνίαν ὕλην ἐθέομεν, καὶ εἶδον ἐγὼ χρῆμα ἐξαίσιον. ἰδοὺ γοῦν σοι θαῤῥῶν ἐγὼ ἐγγυῶμαι, μή σε ὦφθαι τοιοῦτον, μηδὲ ὅσα ποτέ γε ἡμεῖς ἴσμεν ἐν τῇ Ῥωμαίων. ἀλλ' εἴτε τὰ Θετταλικὰ Τέμπη δύσβατα νομίζει τις, εἴτε τὰς ἐν Θερμοπύλαις, εἴ τε τὸν μέγαν καὶ διωλύγιον Ταῦρον· ἐλάχιστον ἔστω χαλεπότητος ἕνεκα πρὸς τὸν Ἑρκύνιον τοὔνομα. Καὶ Εὐνάπιός φησιν· Ὁ δὲ τὰς δυνάμεις ἤθροισε, καὶ τὸ χρῆμα τῆς διαβάσεως ἐπισπέρχων ἤδη, καὶ συμβιαζόμενος, καὶ πλὴν ἀγαθῆς ψυχῆς σῶμα οὐκ ἔχων.

Χρῆμα. πρᾶγμα. Μέγα τι χρῆμα καὶ θαυμάσιον, ἀνὴρ καὶ ψυχὴ δεόντως ἁρμοσθεῖσα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς σύστασιν, πρὸς ὅ, τι ἂν ὁρμήσῃ τῶν ἐξ ἀρχῆς ἔργων. Καὶ αὖθις· Εἰκάζειν ἂν βοῶν ἀγέλῃ με-

vulnere convaluiſſet, utilem Reip. operam præſtiturum eſſe. Et proverbium: *Neceſſitas docet ingenioſum eſſe Carthaginenſem, quamvis rudis ſit & indoctus.* Hoc dictum eſt de Carthaginenſibus, cum ſolers conſilium e re nata iniiſſent.

Χρείειν. Verberare.

Χρείη. Oporteat.

Χρειώ. Neceſſitas.

Χρείω. Oraculum edo. Dicitur tantum in præſenti & imperfecto. In reliquis vero [temporibus ſcribitur] per η.

Χρείω. Vaticinor. Oraculum edo. [Scribitur] per diphthongum ει. At Futurum, per η, χρήσω. Χείω vero, ungo, per ι.

Χρή. Idem quod δεῖ. Oportet. Scribitur cum acuto. At χρῆ, ſubjunctivus, cum circumflexo. Oporteat. Eupolis *Capris*: *Ego perſolvo mercedem, quam oportet.* Et χρῆ, ſecunda perſona paſſivi præſentis. Uteris. A χρῶμαι, utor. Hoc autem formatur a χράω, χρᾷ, & verſo α in η, χρῆ. At χρῆν, cum ν, & circumflexo, eſt imperfectum: pro ἔδει, oportebat. Interdum vero & χρῆσθαι dicunt pro δεῖ, i.e. oportet. Pherecrates *Nugis*: *Nomen vero mihi declara, quo te oporteat vocare.* Ariſtophanes *Lemniis*: *Cor vero quodnam eſt? Et quomodo oportet facere?* Χρῄς vero, indiges, opus habes. Cratinus *Legibus*: *Nunc enim tibi in promptu ſunt leges noſtræ, & alia item, quibus indiges.* At χρείη, pro δέοι. Oporteat. Plato in *Eutyphrone*. *Quæram ex interprete, quid oporteat facere.*

Χρῄζω. Genitivo jungitur. Indigeo. Egeo.

Χρῆμα. Res. Vel, opes, divitiæ, facultates, lucrum. *Erat autem domuncula obſcura & deformis, & tempore æſtivo maxime incommoda: adeo ut res videretur eſſe carcer.* Et iterum: *Ille vero omnia tonitruis quaſi concuſſit, adeo ut fabuloſus ille Salmoneus cum eo collatus parva quædam res videretur.* Julianus: *Ad ſylvam Hercyniam contendentes, rem inuſitatam & mirabilem vidimus. Affirmare enim auſim, te nihil tale unquam vidiſſe: nec nos ſimile quicquam in imperio Romano cognitum habemus. Sive enim quis Theſſalica Tempe inacceſſa exiſtimat, ſive loca ad Thermopylas, ſive ingentem & arduum montem Taurum: minima hæc ſunt, cum ſaltus Hercynii aſperitate collata.* Et Eunapius inquit: *Ille autem copias coegit, tranſitum accelerans & ſqualida, nulla pene re inſtructus, præterquam animi audacia & fiducia.*

Χρῆμα. Res. *Magna quædam res eſt, & admiranda, vir & animus in primo ortu recte compoſitus; quicquid eorum operum, quæ ſibi initio propoſuerat, aggreſſus fuerit.* Et iterum:

1 Χρεία διδάσκ.] Vide Gatakerum in *Miſcell. Poſthum.* cap. x. pag. 528.

2 Χρῆ] Metri gratia ſcribendum eſt, χρή.

3 Νῦν γὰρ δή σ.] Lego & diſtinguo,
Νῦν γὰρ δή σοι πάρα μὲν θεσμοὶ τῶν ἡμετέρων, πάρα δ' ἄλλων,
Ὧν χρῄς.
Eſt autem verſus Anapæſticus.

4 Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγ.] Apud ipſum Platonem in *Eutyphrone* ſic legitur, Πευσόμενοι τοῦ ἐξηγητοῦ, ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

5 Ὁ δὲ κατέσεισεν ἅπ.] Hæc ſunt verba ſcriptoris incerti de Eutropio eunucho, ut patet ex ipſo Suida ſupra v. Εὐτρόπιος.

6 Ἰουλιανός] Non in iis, quæ hodie exſtant operibus.

γίστη τὸ χρῆμα. περὶ βαρβαρικῆς παρατάξεως ὁ λόγος. [1] Ἡρόδοτος· Ἦν τε τοῦ χειμῶνος χρῆμα ἀφόρητον. καὶ [2] Ἀριστοφάνης·

—— Τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον
Ἀπέραντον. ——————

Δηλαδὴ, τὸ ἔκτασμα, τὸ μέγεθος. ἔθος δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐπαγωγῇ χρῆσθαι· οἷον, ἵππος, σπάνιόν τι χρῆμα. γυνὴ, κακόν τι χρῆμα. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως, ὧν ἂν ἐξαίρειν βούλονται. † Ὁ δὲ χρημάτων οὐκ ἦν εὔπορος, οὐδὲ ὅσα ἂν ἐξήρκεσεν ἕτερα πρὸς τὴν τοῦ ἀναγκαίου βίου διαγωγὴν, οὐδὲ τοσαῦτα κεκτημένος.

Res erat, quæ maximo armento boum aſſimilari poterat. De acie barbarorum hæc dicuntur. Herodotus: *Erat autem res hyemis,* [i. e hyems,] *intolerabilis.* Et Ariſtophanes: *Quam longum eſt hoc noctis.* Vel, [quanta eſt noctis hujus] longitudo. Atticis autem mos eſt, appoſitione uti: ut, Equus rara quædam res eſt. Mulier mala quædam res eſt Et in aliis ſimiliter, quæ exaggerare volunt [Et χρήματα, pecunia, opes.] *Ille autem non abundabat opibus, neque tantæ ipſi erant facultates, quæ ad neceſſarios vitæ uſus ei ſufficerent.*

Χρῆμα. χρῆσις. Ἰώσηπος· Ἦν [3] δὲ σάββατον ἁγία παντὸς χρήματος ἡμέρα τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη. Καὶ αὖθις· Κινδυνεύει ἀποβῆναι τῆς ἀληθείας τὸ χρῆμα. καὶ χρήματα, παρὰ Ἡροδότῳ, ἀντὶ τοῦ πράγματα. Χρήμασιν ἐδωρήσατο.

Χρῆμα. Res. Uſus. Joſephus: *Sabbatum autem erat dies ſanctus, & omnium rerum maxime venerabilis apud Judæos.* Et iterum: *Periculum eſt, ne iſtud re vera nobis accidat.* Et χρήματα, pecunia, apud Herodotum. *Pecunia eum donavit.*

Χρήματ' [4] ἀνὴρ, πενιχρὸς δ' οὐδέποτ' ἐσθλός. ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον εὐημερούντων. Ἀριστόδημός φησι. μέμνηται τοῦ Ἀριστοδήμου καὶ Ἀλκαῖος. Ὡς γάρ δή ποτ' Ἀριστόδημον φασὶν ἐν Σπάρτᾳ οὐκ ἀπάλαμνον λόγον εἰπεῖν, Χρήματα· καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ αὖθις, [5] Ἀριστοφάνης·

—— Οὐκ οἶδ', ὅ, τι χρῆμά με ποιεῖς.
Σκέψαι τοίνυν γ', ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν, καὶ τοῖσιν ἅπασιν,
Ὑπὸ τῶν ἀεὶ [6] μηδιζόντων.

Καὶ [7] Σοφοκλῆς·

——— Τί χρῆμα δρᾷς,
Αἴαν; τί τήνδ' ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων
Κληθεὶς ἀφορμᾷς πεῖραν, οὔτε του κλύων
Σάλπιγγος; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός.
Ὁ δ' εἶπε πρός με βαιὰ, ἀεὶ δ' ὑμνούμενα·
Γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.
Κἀγὼ μαθοῦσ', ἔληξ'. ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.

Χρῆμ' ἀνὴρ, πενιχρ. *Pecunia virum facit: pauper vero nunquam bonus.* Dicitur de iis, qui propter divitias rem feliciter gerunt. Ariſtodemus [autem hoc] dixit. Ariſtodemi meminit etiam Alcæus. *Ut enim Ariſtodemum Spartæ ſententiam non inſcitam dixiſſe ajunt, Pecunia* [*vir,*] &c. Et iterum, Ariſtophanes: *Neſcio quam rem mihi facias. Vide igitur, cum liceat tibi diteſcere, & omnibus veſtris; quo redactus ſis ab oratoribus popularibus.* Et Sophocles: *Quam rem facis, Ajax? Quid invocatus, nec a nuntiis vocatus, hanc rem aggrederis, nec tubam aliquam audiens? Nam nunc quidem totus exercitus dormit. Ille autem dixit ad me pauca, ſed quæ ſemper* [*omnium ore*] *celebrantur: Mulier, mulieribus ſilentium ornamento eſt. His ego auditis, tacui. Ille autem ſolus exivit.*

Χρήματα, [8] χρήματ' ἀνήρ. αὕτη ἀποφθεγματική ἐστιν, ὡς τὰ παραγγέλματα τῶν ζ. Σοφῶν. μέμνηται αὐτῆς Πίνδαρος, καὶ Ἀλκαῖος. ὁμοία τῇ, ὡς καὶ Ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι. καὶ τῇ, Τὴν κατὰ σαυτὸν ἔλα. καὶ τῇ, Γνῶθι σαυτόν. λεχθῆναι δὲ αὐτὴν Ἀλκαῖος μὲν ὑπὸ Ἀριστοδήμου τοῦ Σπαρτιάτου φησί. Πίνδαρος δὲ, ὑπό τινος Ἀργείου τὸ ὄνομα, οὕτω λέγων. ὁ δ' Ἀριστόδημος ἐγκαταριθμεῖται τοῖς ζ'. Σοφοῖς ὑπό τινων.

Χρήματα. *Pecunia, pecunia vir.* Eſt ſententia, qualia ſunt ſeptem Sapientum præcepta. Meminit ejus Pindarus & Alcæus. Similis eſt illi, *Magiſtratus virum oſtendit.* Et, *Turbinem, qui juxta te eſt, verſa.* Et, *Noſce, te ipſum.* Sententiæ autem hujus auctorem eſſe Ariſtodemum Spartanum Alcæus ait. Pindarus vero, Argivum quendam. Ariſtodemus autem ſeptem Sapientibus a quibuſdam annumeratur.

Χρηματίζεσθαι. χρήματα περιποιεῖσθαι. ἐὰν δέ τις εἴπῃ τὴν λέξιν ἐνεργητικῶς, χρηματίζει, οὐκέτι τὸ αὐτὸ δηλοῖ, ἀλλὰ τὸ πράγμασι χρῆσθαι· οἷον Φα-

Χρηματίζεσθαι. Pecuniam colligere, [vel comparare. Quæſtum facere.] Si quis vero active dicat, χρηματίζει, non amplius idem ſignificat, ſed negotiis publicis vacare, [vel, reſponſa dare, jus reddere.] Ut cum dicimus, Se-

1 Ἡρόδοτος] Lib. VII. pag. 283. ut Portus monuit.
2 Ἀριστοφάνης] Initio *Nubium.*
3 Ἦν δὲ σάββατον ἁγία παντὸς χρ.] Conſtructio turbata videtur. Scribendum enim potius eſt, ἦν δὲ σάββατον ἁγία ἡμέρα, παντὸς χρήματος τοῖς Ἰουδαίοις τιμιωτάτη.
4 Χρήματ' ἀνὴρ, πενιχρ.] Pindarus Iſthm. 2. v. 17.
Χρήματα, χρήματ' ἀνήρ.
Scholiaſtes ad illum locum: Τοῦτο ἀναγράφεται καὶ εἰς τὰς παροιμίας ὑπ' ἐνίων. ἀπόφθεγμα δέ ἐστιν Ἀριστοδήμου, καθάπερ φησὶ Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ παροιμιῶν. τοῦτον δὲ τὸν Ἀριστόδημον Πίνδαρος μὲν οὐ τίθησιν ἐξ ὀνόματος, ὡς δῆλον ὄντος, ὡς ἐστιν ὁ τοῦτο εἰπών· μόνον δὲ ἐσημειώσατο τὴν πατρίδα, ὅτι Ἀργεῖος. Ἀλκαῖος δὲ καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὴν πατρίδα τίθησιν, οὐκ Ἀργεῖον, ἀλλὰ Σπαρτιάτην. Ὡς γὰρ δή ποτέ φασιν Ἀριστόδημον ἐν Σπάρτᾳ λόγον οὐκ ἀπάλαμνον εἰπεῖν, Χρήματ' ἀνήρ· πενιχρὸς δ' οὐδεὶς πέλετ' ἐσθλὸς, οὐδὲ τίμιος. Hæc Suidam egregie illuſtrant.
5 Ἀριστοφάνης] In *Veſpis*, pag. 484. (335. Ed. Baſ. P.)
6 Μηδιζόντων] Apud Ariſtophanem rectius legitur, δημιζόντων. Eſt autem δημίζειν, auram popularem captare, vel, populo ſtudere: eaque vox comica licentia conficta eſt, & eodem modo formata, quo Μηδίζειν, Φιλιππίζειν. & ſimilia.
7 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 18. ut Portus monuit.
8 Χρήματα. χρ.] Vide articulum præcedentem, & quæ ibi notavimus.

μὲν

μὲν, χρηματίζει ἡ βουλὴ, καὶ ὁ δῆμος· οἷον, πράγμασι σχολάζει. ἀφ᾽ οὗ χρήματα, τὰ πράγματα.

natus & Populus negotia publica tractat, & de iis decernit. Hinc χρήματα, res, negotia.

Χρηματίζεσθαι. πλουτεῖν. [1]Οὐδὲ χρηματίζομαι. πάλαι γάρ μοι ταῦτα ἐδόκει καὶ ἐκ μειρακίων λῆρος καὶ φλήναφος.

Χρηματίζεσθαι. Pecuniam ſibi comparare. Diteſcere. Quæſtum facere. *Neque quæſtui ſtudeo. Id enim vel ab adoleſcentia mihi viſum eſt delirium & nugæ.*

Χρηματίζει. διοικεῖ. ἀποκρίνεται. πρᾶγμα διοικεῖ. οὕτως Ἀππιανὸς ὁ ἱστορικός· Τοῖς πρέσβεσιν ἐχρημάτιζε. Χρηματίζειν ἐστὶ, καὶ τὸ λόγους διδόναι ἀλλήλοις. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν ἐξέλαβον. [2]Ἀριστοφάνης δέ·

Καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐριπίδου,
Ὅ, τι χρὴ παθεῖν. ———

Χρηματίζει. Dativo jungitur. Reſponſum dat. Negotia publica tractat, & de iis conſultat. Sic Appianus hiſtoricus: *Legatis reſponſa dabat.* Χρηματίζειν etiam eſt, de negotio aliquo inter ſe colloqui. Quidam etiam acceperunt pro, exiſtere, eſſe. Ariſtophanes vero: *Primum conſultare oportet de Euripide; qua pœna afficiendus ſit.*

Χρηματισαμένων. χρήματα λαβόντων. Ἀρριανός· Χρηματισαμένων δὲ καὶ αὐτῶν, τρίτη παρεγένετο πρεσβεία.

Χρηματισαμένων. Illorum, qui pecunias acceperunt. Arrianus: *Cum autem & ipſi pecunias accepiſſent, tertia legatio venit.*

Χρηματισάμενοι. πραγματευσάμενοι. καὶ χρηματίσαι μέν ἐστι, τὸ πρᾶξαι. Χρηματίσασθαι δὲ, κερδᾶναι, παρὰ Θουκυδίδῃ.

Χρηματισάμενοι. Qui negotiati ſunt. Qui quæſtum fecerunt. Et χρηματίσαι, negotia adminiſtrare. Agere. Χρηματίσασθαι vero apud Thucydidem eſt, lucrum facere, quæſtum facere.

Χρηματίσεσθαι. χρήματα λαβεῖν. Ἡροφίλα, ἡ καὶ Σίβυλλα Ἐρυθραία, ἔγραψε βιβλία γ΄. μανικά· καὶ ἦλθεν εἰς Ῥώμην χρηματίσεσθαι. καταφρονηθεῖσα δὲ, ἔκαυσε τὰς δύο βίβλους.

Χρηματίσεσθαι. Pecuniam accepturum eſſe. Lucrum reportaturum eſſe. *Herophila, quæ & Sibylla Erythræa dicitur, tres libros oraculorum ſcripſit. Cum autem Romam veniſſet, ut ea magno pretio venderet, & repulſam tuliſſet, duos libros combuſſit.*

Χρημάτισις. χρημάτων συναγωγή. Αἰλιανός· Ὁ δὲ τῆς θεοσυλίας τε καὶ ἀθέσμου χρηματίσεως διαφθαρεὶς τὸν μισθὸν ἠνέγκατο τοῦτον πικρότατόν τε καὶ [3]πικρωδέστατον.

Χρημάτισις. Pecuniæ collectio. Opum corraſio. Ælianus: *Ille vero interfectus ſacrilegii ſui & injuſtæ opum corraſionis mercedem hanc tulit acerbiſſimam ſimul & horrendam.*

Χρηματισμός. Πᾶσι δὲ συνετέτακτο ποιήσασθαι τοὺς χρηματισμοὺς, τουτέστι, τὰς διοικήσεις. Καὶ αὖθις· Ὁ δὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἑτοίμως δεξάμενος, ἐχρημάτιζε τούτοις. ἀντὶ τοῦ, ἐκοινολογεῖτο, λόγους ἐδίδου. Καὶ αὖθις· Ἐν χρηματισμοῦ δικαίῳ καταστάς. Φησὶ Δαμάσκιος· Τὸν χρηματισμὸν, (τουτέστι, τὴν τῶν χρημάτων συλλογὴν) μηδὲ φανεῖσθαι τοῖς ἐν ᾅδου πρὸς βοήθειαν, οὐδὲ τὴν τρυφὴν, οὐδὲ τὰς [4]πολυαράτους ταύτας τιμὰς, ὧν οὐδὲν προτιμῶσιν οἱ πολιτικοὶ, καὶ σφόδρα ὑπὸ τῶν πολλῶν μακαριζόμενοι, ὡς εὐδαίμονες, ὄντες γε τῇ ἀληθείᾳ κακοδαίμονες.

Χρηματισμός. [Pecuniæ comparandæ ratio. Reſponſum, quod magiſtratus aliquibus reddunt. Negotiorum adminiſtratio.] *Omnibus autem præceptum erat, ut negotia publica tractarent.* Et iterum: *Ille autem, cum legatos prompte admiſiſſet, illis reſponſum dedit.* Et iterum: *Cum juſtum quæſtum faceret.* Et Damaſcius inquit: *Lucrum & opes hominibus apud Inferos nihil profuturas eſſe, neque luxum, neque tantopere expetitos honores illos, quibus ambitioſi nihil anteponunt, & quorum cauſa a vulgo beati prædicantur, cum revera ſint infelices.*

Χρηματιστής. χρημάτων ποριστής. ὁ ῥᾳδίως χρήματα πορίζων, οὕτω προσαγορεύεται. κεῖται τὸ ὄνομα παρὰ Λυσίᾳ.

Χρηματιστής. Sic dicitur ille, qui quæſtui deditus eſt. Vel, qui pecuniam & opes facile acquirit. Vox hæc exſtat apud Lyſiam.

Χρημάτων. συνήθως μὲν οἵ τε ἰδιῶται καὶ οἱ ῥήτορες τῷ ὀνόματι τῶν χρημάτων ἐπὶ νομίσμασι χρῶνται ἀργυρείοις καὶ χρυσίοις. καὶ ἐπὶ τῆς ὅλης οὐσίας τὴν λέξιν ταύτην ἔταξαν. Τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ θνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ πεπρᾶσθαι. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος, ἢ προσώπου, ἢ λόγου· ὡς Ἀντιφῶν. τάσσουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν φορτίων. ὁ δὲ Λυσίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ κατασκευάσματος τίθησι.

Χρημάτων. Vulgo tam indocti, quam oratores nomine hoc utuntur pro pecunia, vel nummis argenteis & aureis. Ponitur etiam hæc vox pro omnibus bonis, quæ quis poſſidet. *Eum, qui alterum occidit, fas eſſe morte plecti, & ipſius bona vendi.* Ponitur item hæc vox pro re, vel perſona, vel oratione: ut apud Antiphontem. Item, pro mercibus mercatorum. Lyſias autem pro nummo argenteo ponit.

1 Οὐδὲ χρηματίζομαι. πάλ.] Ex Marco Antonino, ut puto.
2 Ἀριστοφάνης] *Theſmophor.* pag. 786. (520. Ed. Baſ. P.)
3 Πικρωδέστατον] Eſt vox Græcis ſcriptoribus ignota. Ne dicam ταυτολογίαν fore manifeſtam, ſi vox iſta admittatur. Præceſſit enim πικρότατον. Quare cum Kuhnio lego, φρικωδέστατον.
4 Πολυαράτους] Sic recte optimus MS. A. At MSS. B. & C. itemque priores Editt. male, Πολυκράτους, i. e. *Polycratis.* Wolfius tamen jam ante etiam ex ingenio recte emendaverat, πολυαράτους.

Χρημάτων. χρυσοῦ νομίσματος. Οἱ δὲ ἤγοντο, χρημάτων μεγάλων ἐωνημένοι.

Χρῆμα οἰκτρόν. ταπεινοί. ἐλέους ἄξιοι. Λιβύων δὲ πρέσβεις, χρῆμα οἰκτρόν, κατὰ κλέος τὸ τῆς παρθένου ἧκον, καὶ ἐδέοντο λύσιν τινὰ τοῦ λοιμοῦ λαβεῖν.

Χρήμη. χρεία, καὶ σπάνις. [1] Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου· Τοὺς ἐναντιωθέντας τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο. τουτέστι, μετρίῳ πλούτῳ, καὶ περιουσίᾳ.

Χρῆ μοι. ἔχρησεν. ἐμαντεύσατο. [2] Σοφοκλῆς·

Χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσῃ τάχα.

Χρῆν. ἔδει. καὶ ἐχρῆν, ἔπρεπε. Χρῆν δὲ μὴ, τὸ λεγόμενον, ἄστροις τὰ καθ' ἡμᾶς σημαίνεσθαι, μηδὲ τί λέγει Φήμη, πυνθάνεσθαι· ἀλλὰ μάλιστα μὲν ἔχειν συνόντας· εἰ δὲ μὴ, γράμμασιν ἡμετέροις ἐντυγχάνειν.

Χρῆναι. πρέπειν. Χρῆναι γὰρ ἤδη ἀφῖχθαι παρ' αὐτόν.

Χρῇς. χρῄζεις. ζήτει ἐν τῷ Χρῄ.

Χρήσασθαι. δανείσασθαι. Τὸ χρῆσαι τοῦ δανείσαι αἱρετώτερον. τὸ μὲν γὰρ χρῆσαι ἐπὶ φίλων· τὸ δὲ [3] δανείσασθαι, πρὸς τοὺς τυχόντας.

Χρήσιμον. τὸ ἀγαθόν. ὅ, τι χρῆσιν ὠφελείας παρέχεται. ὠφέλιμον. [4] Οἱ δὲ οὕτω διεφθάρησαν, ὡς μήτε τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀχρειωθῆναι αὐτούς.

Χρήσιμον πρᾶγμα. ὅ, τι χρείαν ὠφελείας παρέχεται. Εὔχρηστον δὲ, ὅτι χρείαν ἐπαινετὴν ἀπεργάζεται.

Χρῆσις. χρῆσις λέγεται, τῶν χρησίμων τινὸς χρεία. χρήσιμα δὲ λέγεται τῶν ἀγαθῶν ἰδίως τὰ ὀργανικά. [5] Ὧν αἱ χρήσεις αἱρετώτεραι, καὶ αὐτὰ αἱρετώτερα. εἰ γὰρ ἡ χρῆσις τοῦ πλούτου τῆς χρήσεως τῆς ἰσχύος αἱρετωτέρα· καὶ ὁ πλοῦτος τῆς ἰσχύος αἱρετώτερος.

Χρῆσθαι. διοικεῖσθαι. δαπανᾶν. καταναλίσκειν. Τά τε ἐπιτήδεια παρεσκευακέναι ἄφθονα, καὶ ταῦτα προῖκα παρέξειν τῇ στρατιᾷ χρῆσθαι.

Χρήσθων. ἀντὶ τοῦ χρήσθωσαν. καὶ ζήτει ἐν τῷ Δρώντων.

Χρησμοδοτῶ, καὶ χρησμοδότημα. χρησμῳδῶ δέ.

Χρησμός. προφητεία. Ὁ [6] δὲ Σκηπίων, ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, μετὰ τὴν τῆς Καρχηδόνος καθαίρεσιν θαρσούντων Ῥωμαίων, ὡς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ τὸ λοιπὸν διάξουσι τοῦ χρόνου, παρελθὼν εἰς μέσους ἔφη· Νῦν μέν τοι πολέμων ἀρχαὶ τὰ παρόντα· καὶ ἦν χρησμὸς ὁ λόγος. κινδυνεύσομεν γὰρ μὴ ἔχοντες, μήτε οὓς φοβησόμεθα, μήτε οὓς φοβηθῶμεν. Καὶ αὖθις·

Χρημάτων. Nummo aureo, [vel argenteo. Pecunia.] *Illi vero adducebantur, ingenti pecunia empti.*

Χρῆμα οἰκτρόν. Res miſeranda. Spectaculum miſerabile. *Afrorum legati, ſpectaculum miſerabile, audita fama virginis venerunt, orantes, ut a peſtilentia liberarentur.*

Χρήμη. Indigentia. Inopia. Raritas. Herodotus in vita Homeri: *Eos, qui egeſtati ipſius adverſati fuerant. Nihilominus ſumptuoſe vixit.*

Χρῆ μοι. Oraculum mihi reddidit. Reſpondit mihi. Sophocles: *Apollo ea mihi reſpondit, quæ ſtatim audies.*

Χρῆν. Oportebat. Decebat. Et ἐχρῆν, idem. *Non oportebat de rebus noſtris ex aſtris, ut vulgo dicitur, conjecturam facere, neque ſciſcitari, quid fama ferret: ſed potiſſimum quidem nobiſcum converſari, vel ſaltem libros noſtros legere.*

Χρῆναι. Oportere. [*Dicebat*] *enim oportere eos ad ipſum jam veniſſe.*

Χρῇς. Pro χρῄζεις. Indiges. Quære in v. Χρῄ.

Χρήσασθαι. Fœnerari. Fœnori accipere. [At χρῆσαι, commodare, mutuo dare.] *Mutuo dare ſatius eſt quam fœnori dare. Nam illud inter amicos locum habet. Fœneramur vero cuilibet.*

Χρήσιμον. Utile. Bonum. *Romanorum autem claſſes tempeſtate ita confractæ fuerunt, ut ne tabula quidem ullius uſus e naufragio ſuperaret: ſed utraque penitus corrumperetur.*

Χρήσιμον πρᾶγμα. Res, quæ eſt ſimpliciter utilis. At εὔχρηστον dicitur id, quod commodum & eximium uſum præbet.

Χρῆσις. Uſus rei alicujus utilis. Bona vero *utilia*, peculiariter dicuntur inſtrumentalia. † Quorum uſus eſt optabilior, & ipſa ſunt optabiliora. Si enim uſus divitiarum eſt optabilior uſu roboris; & ipſæ divitiæ robore ſunt optabiliores.

Χρῆσθαι. Uti. Adminiſtrare. Impendere. Conſumere. [*Dicebat*,] *ſe magnam commeatuum copiam paraſſe, ejuſque uſum ſe gratis exercitui præbiturum eſſe.*

Χρήσθων. [Attice,] pro χρήσθωσαν. Utantur. Quære in v. Δρώντων.

Χρησμοδοτῶ, & χρησμοδότημα. [Scribuntur per ο in ſyllaba ſecunda.] At χρησμῳδῶ, per ω.

Χρησμός. Oraculum. Reponſum a Deo datum. Vaticinium. *Scipio autem Romanorum Imperator, capta Carthagine, cum Romani ſperarent imperium ſuum pacatum in poſterum & tranquillum fore; in medium progreſſus, Hoc, inquit, tempus bellorum eſſe initium exiſtimare debetis: idque velut ex tripode dictum fuit. Periculum enim eſt, ne de medio ſuſtulerimus, quos metuamus, quibusque timori ſimus.* Et rurſus:

1 Ἡρόδοτος εἰς τὸν βίον Ὁμήρου] Pag. 335. Διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ. Quæ autem ſequuntur, ὅμως ἐν δαπανήμασι μεγάλοις ἐγένετο; nec apud Herodotum exſtant, nec ad rem quicquam facere videntur.

2 Σοφοκλῆς] In *Electra*, pag. 81. ut Portus monuit.

3 Δανείσασθαι] Potius, δανεῖσαι: active.

4 Οἱ δὲ οὕτω διεφθ.] Ex Polybii lib. I. cap. LIV. ſed ubi ſic legitur: Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων στόλοι οὕτω διεφθάρησαν, ὥστε μηδὲ τῶν ναυαγίων μηδὲν γίνεσθαι χρήσιμον, ἀλλ' ἀμφοτέρους αὐτοὺς ἄρδην καὶ παραλόγως ἀχρειωθῆναι. Hinc Suidas ſupplendus eſt.

5 Ὧν αἱ χρήσεις αἱρετ.] Ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. III. *Topic. Ariſtot.*

6 Ὁ δὲ Σκηπίων, ὁ στρατ.] Hæc leguntur etiam ſupra v. Σκηπίων.

[1] Τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπίπτει χρησμός, λέγων, δεῖν χοὰς τοῖς ἐκδίκως τῶν Αἰτωλῶν τεθνεῶσιν ἐπάγειν ἀνὰ πᾶν ἔτος, καὶ ἑορτὴν [2] Χοὰς ἄγειν· καὶ ἐκ τούτου εὐθηνεῖτο τὰ τῆς Ἀττικῆς.

Χρησμόν. ἐν τῷ, Δόρυ κηρύκειον.

Χρησμός. ζήτει ἐν τῷ Τυρταῖος, καὶ ἐν τῷ Ἀνεῖλε, καὶ ἐν τῷ Θοῦλις, καὶ ἐν τῷ Αὔγουστος Καῖσαρ. ζήτει χρησμὸν θαυμάσιον ἐν τῷ Δαφίδας. χρησμὸν περὶ ἔρωτος, ἐν τῷ Διογένης. ζήτει χρησμὸν περὶ Αἰγιέων, ἐν τῷ Αἰγιεῖς. ζήτει χρησμὸν καὶ ἐν τῷ Οἰδίπους.

Χρησμῳδεῖν. θεολογεῖν.

Χρησμῴδημα. μάντευμα.

Χρηστά. χρήσιμα. καλά.

Χρῆσται. δανεισταί. Χρήστης, καὶ ὁ δανείζων, καὶ ὁ δανειζόμενος. [3] ὁ δὲ Ἀριστοφάνης χρήστας τοὺς δανειστὰς λέγει. ἡ μὲν γὰρ συνήθεια τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ. Ἀθηναῖοι δὲ τοὺς μὲν δανειστὰς χρήστας λέγουσιν· τοὺς δὲ ὀφειλέτας, χρεωφειλέτας. Φωκυλίδης δὲ κατὰ τὴν συνήθειαν τοὺς χρεωφειλέτας χρήστας καλεῖ, λέγων·

— Χρήστης [4] κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς φεύγειν
Μή σ' ἀνιήσειε διδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτέων.

Ἀριστοφάνης [5]·

Ὑπὸ γὰρ τόκων, χρήστων τε δυσκολωτάτων
Ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

Χρῆσται. [6] δύο σημαίνει τοὔνομα τἀναντία. καὶ γὰρ τοὺς δανειστὰς, ὡς παρ' Ἰσαίῳ. ἐπὶ δὲ τοῦ δανειζομένου [7] Δημοσθένης φησί. Οἱ δὲ δανεισταὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἠπατημένοι, ὁρῶντες αὐτοὺς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἄλλο δὲ οὐδέν.

Χρήστην. καὶ τὸν δανείσαντα, καὶ τὸν δανεισάμενον.

Χρηστήρια. τολμήματα. πράξεις. [8] Σοφοκλῆς· Κείνου χρηστήρια τἀνδρός. ἢ τὰ διεφθαρμένα ποίμνια λέγει. παρὰ τὸ διαχρήσασθαι αὐτά. Χριστήρια δὲ, τὰ μετ' ἐλαίου κεχρισμένα· μεθ' οὗ ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς. διὰ τοῦ ι.

Χρηστήριον. τὸ μάντευμα. ἤτοι ὁ χρησμός. τὸ χωρίον. τὸ [9] ἱερεῖον. τὸ μαντεῖον ἢ διχῶς.

Χρηστόν. χρήσιμον. Ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

Χρηστός. ὁ ἀγαθός. Καὶ χρηστὸς ἐξ ἀγάπης, ἀλλ' οὐκ ἐξ ἀνάγκης. Χριστὸς δὲ, ὁ ἐν ἐλαίῳ κεχρισμένος. καὶ Χριστὸς, ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν.

rimus, tam quos terreamus, quam quos formidemus. Et iterum: *Athenienſibus oraculum præcepit, ut Ætolis injuſte cæſis quotannis inferias facerent, & feſtum Choas agerent. Et ex eo tempore Athenienſibus proſpere omnia ceſſerunt.*

Χρησμόν. Oraculum. Quære in v. Δόρυ κηρύκειον.

Χρησμός. Oraculum. Quære in v. Τυρταῖος, & v. Ἀνεῖλε, & v. Θοῦλις, & v. Αὔγουστος Καῖσαρ. Oraculum mirabile quære in v. Δαφίδας. Oraculum de amore, in v. Διογένης. Oraculum de Ægienſibus, in v. Αἰγιεῖς. Quære etiam oraculum in v. Οἰδίπους.

Χρησμῳδεῖν. Oracula canere, vel edere. Vaticinari.

Χρησμῴδημα. Vaticinium. Oraculum.

Χρηστά. Utilia. Bona.

Χρῆσται. Fœneratores. Χρήστης, tam ille dicitur, qui fœnori dat, quam qui fœnore accipit. [Id eſt, tam creditor, quam debitor.] Ariſtophanes autem χρήστας vocat fœneratores. Communi enim uſu loquendi debitores appellantur χρῆσται. Athenienſes vero fœneratores, ſive creditores vocant χρήστας: debitores autem, χρεωφειλέτας. Phocylides vero ſecundum communem loquendi uſum debitores vocat χρήστας, cum dicit: *Cave, ne debitor ſis viri mali: ne pecunia data moleſtiam tibi exhibeat, intempeſtive eam repetens.* Ariſtophanes: *Ab uſuris & creditoribus moleſtiſſimis agor ferorque; & bona mea pignoris loco ab iiſdem auferuntur.*

Χρῆσται. Vox hæc duas habet ſignificationes, easque contrarias. Nam & fœneratores, ſive creditores ſignificat: ut apud Iſæum. Pro debitore vero accipit Demoſthenes, dicens: *Creditores autem ab initio decepti ſunt, videntes, ſe pro pecunia tantum habere debitorem, eumque hominem improbum, aliud vero nihil.*

Χρήστην. Et creditorem [ſignificat,] & debitorem.

Χρηστήρια. Facinora. Actiones. [Cædes.] Sophocles: *Cædes ab illo viro factas.* Vel, pecudes [ab eo] trucidatas. A διαχρήσασθαι, i. e. occidere. Χριστήρια vero, unguenta, quibus ungebantur ſacerdotes. Per ι [ſcribitur.]

Χρηστήριον. Vaticinium. Sive, oraculum. Item, locus, in quo oracula redduntur. Item, victima.

Χρηστόν. Utile. Bonum. *Vilia ſalſamenta mercati, ruſticis uſui futura.*

Χρηστός. Bonus. *Et ex amore non neceſſitate bonus erat.* At χριστός, [per ι in ſyllaba prima,] oleo unctus. Et Χριστός, Chriſtus, Dominus & Deus noſter.

1 Τοῖς Ἀθην.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra v. Ἐκδίκως, & v. Χοάς.

2 Χοάς] Scribendum eſt, Χόας: a recto Χόες, quod eſt nomen feſti.

3 Ὁ δὲ Ἀριστοφ. χρήστας τοὺς δαν. λ.] Hæc leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 137.

4 Χρήστης κακοῦ ἔμμ.] Metrum turbatum eſt, quod ſic in ordinem redigi poteſt:

— Χρήστης φεύγειν κακοῦ ἔμμεναι ἀνδρὸς,
Μή σε γ' ἀνιήσειε διδοὺς, παρὰ καιρὸν ἀπαιτῶν.

5 Ἀριστοφάνης] *Nubibus*, pag. 137. (72. Ed. Baſ. P.)

6 Χρῆσται. δύο σημ.] Ex Harpocratione.

7 Δημοσθένης] In orat. adverſus Zenothem. pag. 576. ubi ſic legitur: *Οἱ δὲ δανεισταὶ ἐξ ἀρχῆς ἐξηπατημένοι, ὁρῶντες ἑαυτοῖς ἀντὶ τῶν χρημάτων ἄνθρωπον πονηρὸν χρήστην, ἀλλ' οὐκ ἐλπίδα ἔχοντες,* &c.

8 Σοφοκλῆς] In *Ajace*. pag. 15. ut Portus monuit.

9 Τὸ ἱερεῖον] An potius τὸ ἱερόν? Sic putamus.

Χρηστουρ-

Χρηστουργία. ἀγαθοεργία. Ἡ δὲ φεύγει, ἐπιθυμοῦσα ἀμείψασθαί ποτε ἐπὶ χρηστουργίᾳ τὸν ἄνθρωπον.

Χρηστῶς. ἀντὶ τοῦ φυλακτικῶς. [1] Ἀριστοφάνης·

——— Ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
Εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
Εἰ μή τι καινὸν ἄλλο περιειργάζετο.

Ἀντὶ τοῦ, ἐφυλάττετο τὸν ἀρχαῖον νόμον, καὶ μὴ ἐπολυπραγμόνει, καὶ τὰς καινὰς [2] ἔφερε πολιτείας.

Χρίμπτεται. προσκνᾶται. πελάζει. ἐγγίζει.

Εἰ [3] δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνα.

Χρίομαι. αἰτιατικῇ. ἀλείφομαι. Χρείω δὲ, τὸ μαντεύομαι, διὰ διφθόγγου, ἐπὶ ἐνεστῶτος μόνον. ἐπὶ δὲ μέλλοντος, διὰ τοῦ η.

Χρίσασθαι. ἀλείψασθαι. Καὶ ἀποδυσάμενον χρίσασθαι κελεύει ἐλαίῳ.

Χρίσις. τὸ χρίσμα τοῦ τῆς βασιλείας ἐλαίου, ὅπερ οἱ προφῆται διὰ κέρατος ἐπιφερόμενοι, ἔχριον τοῖς βασιλεῦσι. καὶ ὁ Δαβὶδ τῆς μὲν χρίσεως ἠξιώθη διὰ Σαμουήλ· τὰς δὲ τοῦ λαοῦ ἀναγορεύσεις ἡ ἱστορία χρίσεις ἀδιαφόρως ὠνόμασεν. καὶ αὖθις·

Νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσαντο,
Καὶ νέκυν ἀκταίῃ θῆκαν ὑπὸ σπιλάδι

ἀντὶ τοῦ, ἔχρισαν.

Χρίσμα. τὸ τῆς βασιλείας. ὁ Δαβὶδ τὸ τρίτον εἰς βασιλείαν ἐχρίσθη. καὶ σημαίνει τὸν ἐλαίῳ κεχρισμένον, καὶ τὸν προφήτην. Χριστήρια δὲ, μεθ' ὧν ἐχρίοντο οἱ ἱερεῖς τοπαλαιόν.

Χριστιανοί. ἐπὶ [4] Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμαίων, Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου χειροτονήσαντος Εὐόδιον ἐν Ἀντιοχείᾳ, μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζαραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί.

Χριστίνα. ὄνομα κύριον. καὶ Χριστίων, Χριστίωνος.

Χριστόδωρος, Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπτου, ἐποποιός. ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικά, ἐν βιβλίοις ϛ'. ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυρίας ἅλωσιν, τὴν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην. Πάτρια Κωνσταντινουπόλεως, ἐπικῶς, βιβλία ιβ'. Πάτρια Θεσσαλονίκης, βιβλία κε'. Πάτρια Νάκλης. ἔστι δὲ πόλις περὶ Ἡλιούπολιν, ἐν ᾗ τὰ καλούμενα [5] Ἄφακα. Πάτρια Μιλήτου, τῆς Ἰωνίας. Πάτρια Τράλλεων. Πάτρια Ἀφροδισιάδος. [6] Ἔκφρασιν τῶν ἐν [7] τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων καὶ ἄλλα πολλά.

Χριστόδωρος, Θηβαῖος, Ἰλλούστριος. ἔγραψεν Ἰξευτικά, δι' ἐπῶν καὶ θαύματα τῶν ἁγίων [8] Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Χριστός. ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν. Χριστὸς, καὶ ὁ

Χρηστουργία. Beneficentia. *Illa vero fugit, cupiens hominem aliquando remunerare propter beneficentiam.*

Χρηστῶς. Caute. [Bene. Benigne.] Ariſtophanes: *Athenienſium vero civitas, ſi res iſta recte ſe haberet, non foret incolumis: & niſi ſemper novitatibus ſtuderet.* Id eſt, ſi priſcum morem ſervaret, nec pro inſita curioſitate ſemper aliquid novi in Republ. excogitaret.

Χρίμπτεται. Accedit. Appropinquat. [Tangit.] *Si ulla defunctos voluptas tangit.*

Χρίομαι. Ungor. At χρείω, vaticinor, per ει diphthongum ſcribitur, idque in præſenti tantum. In futuro vero, per η, [χρήσω.]

Χρίσασθαι. Ungi. Ungere. *Eumque exutum oleo juſſit ungi.*

Χρίσις. [Unctio. Sive,] unguentum, vel oleum, quo Prophetæ e cornu Reges ungebant. Et David quidem oleo hoc a Samuele unctus fuit. Populi vero ſalutationes hiſtoria ſine diſcrimine unctiones vocat. Et iterum: *Nectare autem marinæ Nereides [defunctum] unxerunt, & cadaver ſub littorali rupe poſuerunt.* [Ἐχρίσαντο hic poſitum eſt] pro ἔχρισαν.

Χρίσμα. Unctio. Unguentum regni. David ter unctus eſt Rex. Et χρίσμα dicitur de eo, qui oleo unctus eſt: velut [Rex, &] propheta. Et χριστήρια, unguenta, quibus ſacerdotes olim ungebantur.

Χριστιανοί. Sub Claudio Romanorum Imperatore, cum Petrus Apoſtolus Euodium Antiochiæ [Epiſcopum] deſignaſſet, qui olim vocabantur Nazaræi & Galilæi, mutato nomine vocati ſunt Chriſtiani.

Χριστίνα. Chriſtina. Nomen proprium. Et Chriſtion, Chriſtionis.

Χριστόδωρος. Chriſtodorus, Paniſci F. ex Copto urbe Ægypti, poeta Epicus. Floruit temporibus Anaſtaſii Imperatoris. Scripſit Iſaurica libris ſex. Continet autem Iſauriæ expugnationem, ab Anaſtaſio Imperatore factam. Origines Conſtantinopolis, verſibus Heroicis, lib. XII. Origines Theſſalonices, lib. XXV. Origines Nacles. Eſt autem Nacle urbs prope Heliopolin, in qua ſunt Aphaca, ita dicta. Origines Mileti, urbis Ioniæ. Origines Trallium. Origines Aphrodiſiadis. Ecphraſin, ſive Deſcriptionem ſtatuarum in Gymnaſio Zeuxippi: & alia multa.

Χριστόδωρος. Chriſtodorus, Thebanus, Illuſtris. Scripſit de Aucupio, verſibus. Item, miracula ſanctorum Martyrum, Coſmæ & Damiani.

Χριστός. CHRISTUS. Dominus & Deus

1 Ἀριστοφάνης] Non in iis, quæ hodie exſtant, fabulis.
2 Ἔφερε] Lego, ἐφεῦρε.
3 Εἰ δή τις φθιμ.] Eſt pars Epigrammatis in Anacreontem, quod integrum legitur, Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 399.
4 Ἐπὶ Κλαυδίου βασιλέως Ῥωμ.] Hæc leguntur etiam ſupra, v. Γαλιλαῖοι, & v. Ναζηραῖος.
5 Ἄφακα] Sic recte MS. A. At priores Editt. male, Ἄλφακα. De Aphacis autem vide quæ notavit vir πολυμαθέστατος Sam. Bochartus lib. II. *de Colon. Phœnic.* cap. XIV.
6 Ἔκφρασιν τῶν ἐν τ.] Hæc Ecphraſis hodie adhuc exſtat, & librum quintum Anthologiæ Epigrammatum conſtituit. Confer Nos ſupra ad v. Ζεύξιππος.
7 Ἐν τῷ Ζευξίππῳ] Potius, ἐν τῷ Γυμνασίῳ τοῦ Ζευξίππου.
8 Ἀναργύρων] Portus vertit, *Anargyrorum.* Sed mendum in hac voce latens non animadvertit. Scribendum enim eſt, Μαρτύρων: quam lectionem in verſione expreſſimus.

κεχρισ-

κεχρισμένος ἐν ἐλαίῳ. Χρηστὸς δὲ, ὁ ἀγαθὸς, διὰ τοῦ η. ζήτει ὀπίσω Χρηστός.

noſter. Item, Χριστὸς dicitur ille, qui oleo unctus eſt. Χρηστὸς vero, bonus, per η ſcribitur. Quære ſupra v. Χρηστός.

Χρόα. ἡ χροιά. βαρυτόνως, ὡς ψόα.

Χρόα. Idem quod χροιά. Color. Habet accentum gravem, ut ψόα.

Χροῒ δῆλα. [1] Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθειριάσαντα τελευτῆσαι. ὅτε καὶ Πυθαγόρου παραγενομένου, καὶ πυνθανομένου, πῶς διακέοιτο, διαβαλόντα τὸν δάκτυλον διὰ τῆς θύρας, εἰπεῖν· Χροῒ δῆλα. καὶ τοὐντεῦθεν παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ἡ λέξις ἐπὶ τῶν χειρόνων τάττεται. οἱ δὲ ἐπὶ τῶν βελτίστων χρώμενοι, διαμαρτάνουσι.

Χροῒ δῆλα. Ex cute manifeſtum eſt. Pherecydem ſapientem a pediculis conſumptum obiiſſe ferunt. Cumque Pythagoras ad eum acceſſiſſet, quærens, quomodo valeret; digito per fores exerto, dixit: *Ex cute manifeſtum eſt*. Hinc dictum illud a philoſophis de rebus deſperatis, & quæ in deterius vergunt, uſurpari cœpit. Qui vero eo de rebus optime ſe habentibus utuntur, errant.

Χρόμαδος. [2] Ὅμηρος· Δεινὸς δὲ χρόμαδος. τὸν ἐν ταῖς γένυσι τῶν πληγέντων γενόμενον ψόφον, χρόμαδον ὠνόμασεν.

Χρόμαδος. Homerus: *Ingens autem maxillarum crepitus* [*audiebatur.*] Χρόμαδον enim vocat crepitum, quem maxillæ percuſſæ edunt.

Χρόμιος. ὄνομα κύριον.

Χρόμιος. Chromius. Nomen proprium.

Χρόμωνος.

Χρόμωνος. Chromonis. [Genitivus, a recto Χρόμων.]

Χρόνος. [3] οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώματον εἶναί φασι, διάστημα ὄντα τῆς τοῦ κόσμου κινήσεως. τούτου δὲ τὸν μὲν παρῳχηκότα, καὶ τὸν μέλλοντα, ἀπείρους· τὸν δὲ ἐνεστῶτα, πεπερασμένον. ἀρέσκει δ' αὐτοῖς καὶ φθαρτὸν εἶναι τὸν κόσμον. οὗ γὰρ τὰ μέρη φθαρτά ἐστι, καὶ τὸ ὅλον. τὰ δὲ μέρη τοῦ κόσμου φθαρτά· εἰς ἄλληλα γὰρ μεταβάλλει· φθαρτὸς ἄρα καὶ ὁ κόσμος. καὶ εἴ τι ἐπιδεκτικόν ἐστι τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολῆς, φθαρτόν ἐστι. καὶ ὁ κόσμος. ἐξαυχμοῦται γοῦν, καὶ ἐξυδατοῦται.

Χρόνος. Tempus. Philoſophi dicunt, Tempus eſſe incorporeum, & intervallum motus Mundi. Et Tempus quidem præteritum & futurum infinitum eſſe; præſens vero, finitum. Placet etiam ipſis, Mundum corruptioni obnoxium eſſe. Cujus enim partes, [inquiunt,] corruptioni obnoxiæ ſunt, & totum. Atqui partes Mundi corruptioni obnoxiæ ſunt: aliæ enim in alias mutantur. Ergo & ipſe mundus corruptioni obnoxius eſt. Et, ſi quid ita comparatum eſt, ut in pejus mutari poſſit, id corruptioni obnoxium eſt. Ergo & Mundus. Namque & calore ſqualidus penitus redditur, & [contra] in humorem ſolvitur.

Χρόνος [4] γὰρ εὐμαρὴς Θεός. τουτέστιν, ὁ χρόνος εὐμαρῶς παρέρχεται. ἢ οὕτως· Εὐχερής ἐστιν ὁ χρόνος, ὥστε μετελθεῖν τοὺς ἀδίκους.

Χρόνος γὰρ εὐμ. *Tempus enim eſt facilis Deus.* Hoc eſt, Tempus facile præterit. Vel ita. Tempus eſt leve & expeditum ad perſequendos injuſtos.

Χρόνου πόδα. ἀπὸ Εὐριπίδου. [5] Ἀριστοφάνης·

Αἰθέρα Διὸς δωμάτιον, ἢ χρόνου πόδα.

ἀντὶ Εὐριπίδου, οὗ ταῦτα λεγόμενος. καὶ αὖθις·

Χρόνου [6] γὰρ ἄν σοι καιρὸν ἐξαίροι λόγος.

Σοφοκλῆς. Ἀφαιρεῖται γὰρ τὴν εὐκαιρίαν τῶν μελλόντων πραχθῆναι ἡ τῶν λόγων ἀδολεσχία.

Χρόνου πόδα. Temporis pedem. Ex Euripide [hoc ſumptum eſt.] Ariſtophanes: *Ætherem, Jovis domunculam, vel temporis pedem.* Et iterum: *Rei enim peragendæ occaſionem tibi eximet oratio.* Sophocles. Vel, eorum, quæ facienda ſunt, opportunitatem tibi adimet inutilis loquacitas.

Χροός. σώματος. καὶ [7] Ὅμηρος· Ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο. ἀντὶ τοῦ, σώματος. διῄρηται χρόος, ἀντὶ τοῦ ὁ χροῦς. διὸ καὶ βαρύνεται. τὸ δὲ εἴσατο, ἤγουν ἐφάνη.

Λοῦσαι [8] δ' Ἰνωπῷ καθαρὸν χρόα· βᾶθι δ' ἐς οἴκους.

Χροός. Corporis. Et Homerus: *Sed nullam partem corporis intravit* [*ſagitta.*] Vox χρόος [in duas ſyllabas] dividitur, pro χροῦς. Et ideo accentum gravem habet. Εἴσατο autem [in dicto loco Homeri poſitum eſt] pro ἐφάνη, apparuit. [Et in Epigrammate:] *Lava autem in fluvio Inopo purum corpus, & domum abi.*

Χρώζω, καὶ καταχρώζω. Τὸ καλὸν τοῦ πράγματος κατέχρωζε.

Χρώζω. Coloribus pingo. Coloribus tingo, vel inficio. Et καταχρώζω, idem.

Χρῶμα. τοῦτο σημαίνει τὸ ἐν τοῖς σώμασιν, ὡς τὸ λευκὸν χρῶμα, καὶ τὸ μέλαν, καὶ τὰ τούτων μεταξύ. σημαίνει καὶ τὸ ἐν τοῖς μέλεσι. λέγεται γάρ τι καὶ κατ'

Χρῶμα. Color. qui eſt in corporibus; ut color albus, & niger, & qui ſunt inter hos medii. Significat item colorem, qui eſt in

1 Φερεκύδην τὸν σοφὸν φασὶ φθειρ.] Hæc ſunt verba Laertii in *Pherecyde*: ſed apud quem pro χροῒ legitur χρωτί. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἐπηλυγάζοντες.

2 Ὅμηρος] Il. Ψ. v. 688.

3 Χρόνος. οἱ φιλόσοφοι αὐτὸν ἀσώμ.] Totum hunc articulum deſcripſit Suidas ex Laertio in *Zen. Citt.* num. 141. ut Pearſonius etiam obſervaverat.

4 Χρόνος γὰρ εὐμαρ.] Ex Scholiaſta Sophoclis ad *Electram*, pag. 89. ut Portus monuit.

5 Ἀριστοφάνης] *Ranis*, pag. 215. (134. Ed. Baſ. *P.*)

6 Χρόνου γὰρ ἄν σοι κ.] Eſt verſus Sophoclis in *Electra*, pag. 136. ut Portus monuit. Ibi autem pro ἐξαίροι legitur ἐξείργει. Sed Suidæ lectio magis placet; dummodo mutato accentu ſcribas ἐξαιροῖ, ab ἐξαιρέω. Sic Latini dicunt, *tempus alicui eximere*.

7 Ὅμηρος] Il. Ν. v. 191.

8 Λοῦσαι δ' Ἰνωπ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Noſſidis, poetriæ antiquiſſimæ; quod ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ integrum cum Lectore communicavimus ſupra, v. Ἰνωπὸς.

μουσικὴν χρῶμα. [1]Τρία γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας· ἁρμονικὸν εἶναί φασιν, ἃς ἰδίως χρόας καλοῦσι, τήν τε τοῦ μαλακοῦ χρώματος, καὶ τὴν διατονικοῦ χρώματος. καὶ εἰσὶ διαφοραὶ, ἄλλαι μὲν τοῦ ἐν τοῖς σώμασι χρώματος· ὡς τὸ συγκριτικὸν καὶ διακριτικὸν ὄψεως. ἄλλαι δὲ τοῦ ἐν τοῖς μέλεσι· τὸ γὰρ ἡμιτονιαῖον, καὶ διεσιαῖον, καὶ τὸ μαλακὸν, ὁμώνυμα. Διόδωρος· Ὁ δὲ βάρβαρος μαστιζόμενος, ὄμμα ἔχων ἄτρεπτον καὶ χρῶμα, καθάπερ θηρίον ἐκαρτέρει.

carminibus, ſive canticis. Nam & Muſicæ color quidam dicitur. Tria enim genera melodiæ eſſe dicunt: Harmonicum, Chromaticum, Diatonicum. Sunt autem differentiæ, aliæ quidem coloris, qui eſt in corporibus; ut ille, qui radios oculorum colligit, vel diſſipat. Aliæ coloris, qui in carminibus ſpectatur. Nam ſemitoniæus, & dieſiæus, & mollis, homonyma ſunt. Diodorus: *Barbarus autem, cum virgis cæderetur, colore vultus non mutato, feræ inſtar dolorem toleravit.*

Χρῶμα. Ὅτι, [2]ὁπηνίκα τὸ κρυσταλλοειδὲς τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπό τινος πάθους χρωματισθῇ, δοκοῦμεν τῷ αὐτῷ χρώματι καὶ τὸν ἀέρα καὶ τἄλλα ὁρατὰ κεχρῶσθαι. χρῶμα δὲ φησὶν ὁρατὸν, τὸ ἐπὶ τοῦ καθ' αὑτὸ ὑπάρχοντος ὁρατοῦ. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατόν φησι, τὴν ἐπιφάνειαν. καθ' αὑτὸ δὲ ὁρατὸν ἡ ἐπιφάνεια, οὐχ οὕτως, ὡς τῷ ὁρισμῷ καθ' αὑτό. διττὸν γὰρ τὸ καθ' αὑτό. ἢ ὅπερ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ὑποκειμένου παραλαμβάνεται· ὡς τὸ ζῶον, καὶ τὸ λογικὸν, ἐν τῷ τοῦ ἀνθρώπου ὁρισμῷ. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ. ἢ οὗ ἐν τῷ ὁρισμῷ τὸ ὑποκείμενον παραλαμβάνεται· ὡς ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ ἀρτίου, ἢ τοῦ περιττοῦ, ὁ ἀριθμός· καὶ ἐν τῷ ὁρισμῷ τῆς σιμότητος, ἡ ῥίς. ταῦτα γὰρ καθ' αὑτὸ ὑπάρχουσι τῷ ὁρισμῷ. οὐχ οὕτως οὖν φησὶ καθ' αὑτὸ ὁρατὸν τὴν ἐπιφάνειαν· ἀλλ' ὡς ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ τὸ αἴτιον τοῦ ὁρατὴν εἶναι. τοῦτο δέ ἐστι τὸ χρῶμα. τὸ γὰρ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ χρῶμα, τοῦτό ἐστι τὸ ὁρατὸν, καὶ τούτου αἱ ὄψεις ἀντιλαμβάνονται, οὐ τοῦ ἐν βάθει χρώματος. τοὺς γὰρ διαφανεῖς τῶν λίθων εἰ καὶ δοκοῦμεν ὁρᾷν δι' ὅλου τοῦ βάθους κεχρωσμένους, τὰς ὄψεις ἀπατώμεθα. τῷ μὲν γὰρ διαφανεῖς εἶναι τοὺς λίθους, διαβαίνουσι διὰ τοῦ βάθους αἱ ὄψεις, ἢ τῶν χρωμάτων αἱ ἐνέργειαι. διὰ τοῦ χρώματος δὲ τοῦ ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τῶν λίθων ἀντιλαμβανόμεθα· καὶ διὰ τοῦτο δοκοῦμεν καὶ τὸ ἐν βάθει χρῶμα ἑωρακέναι. καὶ Πισίδης·

Οὐκ ἔστι ταῦτα πρὸς χάριν κεχρωσμένα.
Ἁπλοῖ δὲ πάντες τῆς ἀληθείας λόγοι.

Ζήτει περὶ χρώματος ἐν τῷ Φαιόν.

Χρῶμα. Color. Cum cryſtallinus humor oculi ob morbum aliquem colore ſuffuſus eſt, putamus & aerem, & alia, quæ cernuntur, eodem colore imbuta eſſe. Colorem autem viſibilem vocat eum, qui in eo eſt, quod per ſe cernitur. Per ſe autem viſible eſſe dicit, corporum ſuperficiem. Eſt autem ſuperficies per ſe viſibilis, non ut id, quod definitioni per ſe ineſt. Duplex enim eſt id, quod *per ſe* dicitur. Vel quod in definitione ſubjecti aſſumitur: ut, *animal*, & *rationale*, in definitione hominis. Hæc enim per ſe inſunt homini. Vel, in cujus definitione ſubjectum aſſumitur: ut, in definitione paris & imparis, numerus: &, in definitione ſimitatis, naſus. Hæc enim per ſe inſunt definitioni. Non igitur [Ariſtoteles] ſuperficiem ita per ſe viſibilem eſſe ait: ſed ut habentem in ſe cauſam, cur cerni poſſit. Cauſa vero illa eſt color. Color enim, qui eſt in ſuperficie, eſt id, quod cerni poteſt; eumque oculi percipiunt: non vero eum, qui eſt in profundo. Quamvis enim lapillos pellucidos videamur nobis videre ad imum uſque coloratos; in eo viſus nos fallit. Quia enim lapilli ſunt pellucidi, viſus noſter ad imum penetrat. Per colorem vero, qui eſt in ſuperficie, lapillos cernimus: eaque cauſa eſt, cur colorem quoque, qui eſt in profundo, nos cernere putemus. Et Piſides: *Non ſunt hæc falſo illita fuco. Omnia enim veritatis verba ſimplicia ſunt.* De colore quære etiam in v. *Φαιόν.*

Χρωμένῳ. χρησμὸν ἐπερωτῶντι. ἢ μαντευομένῳ.

Χρωμένῳ. Oraculum conſulenti. Vel, oraculum petenti.

Χρῶμις. ὄνομα κύριον.

Χρῶμις. Chromis. Nomen proprium.

Χρωννύω.

Χρωννύω. Coloro. Colore imbuo.

Χρωννῦσα.

Χρωννῦσα. Colorans. Colore imbuens.

Χρώς. σῶμα. ἰδέα.

Χρώς. Corpus, Species.

Χρῶσαν. τὴν χρησμῳδοῦσαν. Χρῶσαν Λακεδαιμονίοις. Θουκυδίδης.

Χρῶσαν. Vaticinantem. Oracula edentem. Reſpondentem. Thucydides: *Lacedæmoniis oracula edentem.*

Χρωματισθῆναι.

Χρωματισθῆναι. Coloratum eſſe. Fucatum eſſe.

Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων. ἐν [3]Ἐπιγράμματι·

Καὶ μολίβῳ χρωστῆρι κανὼν τύπον ὀρθὸν ὀπάζων.

Χρωστήρ. Colorator. Colore inficiens. Signans. In Epigrammate: *Et ope plumbi chartam ſignantis regula lineas dirigens.*

Χρωτί. σώματι.

Χρωτί. Corpori.

Χρωτίζεται. πλησιάζει. [4]Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Χρωτίζεται. Accedit. Appropinquat. Ari-

1 Τρία γὰρ μέλη τῆς μελῳδίας· ἁρμονικὸν εἶναί φ.] Locus hic ſalebroſus eſt, & procul dubio corruptus, in quo vertendo non tam verba, quam ſenſum ſecuti ſumus.

2 Ὅτι, ὁπηνίκα τὸ κρυστ.] Totus hic locus ſumptus eſt ex Joanne Philop. in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, K. 2. b.

3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. XXVI. Epigr. ult. ut & Portus monuit.

4 Ἀριστοφάνης Νεφ.] Pag. 156. (89. Ed. Baſ. P.)

Νεω-

Νεωτέροις τὴν φύσιν αὐτοῦ
Πράγμασι χρωτίζεται.
Ἤγουν, πλησιάζει. λέγεται [1] δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν.

Χρωματικὸν, καὶ διατονικόν. μουσικῆς εἴδη.

Χροιά. χρόια δὲ, παροξυτόνως οἱ Ἀττικοί.
Ὡς [2] ἥδομαί σου πρῶτα τὴν χρόιαν ἰδών.
οἱ δὲ κοινοί, ὀξυτόνως. Χρόα δὲ, βαρυτόνως, ὡς ψόα.

Χρυσᾶ. τὸ ἁπλᾶ, καὶ διπλᾶ, καὶ πολλαπλᾶ, καὶ ὅσα τοιαῦτα, περισπῶσιν οἱ Ἀττικοί. ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, φοινικᾶ· ἀπὸ τοῦ κεραμεοῦ, καὶ φοινικοῦ.

Χρυσάμπυκας.[3] χρυσοχαλίνους.

Χρυσάνθιος.[4] οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφος· ὃν διὰ γραμμάτων μετεπέμπετο Ἰουλιανός. ὁ δὲ κατὰ χώραν ἔμεινε, τοῦτο ἐπελθὸν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου. ὅς γε οὐ [5] πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν ἑαυτοῦ βίον· ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ἀναρτηθεὶς, ἐκεῖθεν ἅπαντα ἔπραττε.

Χρυσάριος. ὄνομα κύριον.

Χρυσάορον.[6] χρυσοφάσγανον. ἢ χρυσοκίθαρον.

Χρυσαυγοῦντα. ἀστράπτοντα. στίλβοντα.

Χρύσεος. ὁ χρυσοῦς.

Χρύσειος χείρ. καὶ χρύσειον ἔργον.

Χρυσῆ εἰκών. ὤμνυον οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες, ἂν [7] μὴ παρέλθωσιν, ἐφ' οἷς ἂν ἄρχωσιν, χρυσῆν εἰκόνα αὐτῶν ἀναθήσειν ἐν ἄστει, ἐν Πυθοῖ, ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Χρυσηΐς. ὄνομα κύριον.

Χρυσηλάκατος.[8] ἡ καλλίτοξος. ἡ χρυσότοξος.

Χρυσήνιος.[9] κυρίως. ἢ ἀπὸ μέρους, καλή. δίφρος εὐάρματος.

Χρυσῆν σειρήν. οὕτως ὑπὸ Ὁμήρου τὸν ἥλιον λεγόμενον, ἐν Θεαιτήτῳ Πλάτων φησί.

Χρυσίδιον. τὸ μικρὸν χρυσίον. ὑποκοριστικῶς.

Χρυσίζω. τὸ χρυσὸν λαμβάνω.

Χρυσίππειοι μαθηταί. οἱ τοῦ Χρυσίππου.

Χρύσιππος,[10] Ἀπολλωνίδου, Σολεὺς, ἢ Ταρσεὺς, φιλόσοφος, μαθητὴς Κλεάνθους· καθηγησάμενος τῆς Στωϊκῆς σχολῆς μετὰ Κλεάνθην, καὶ τελευτήσας ὁ καὶ γ' ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ πιεῖν ἄκρατον, καὶ ἰλιγγιάσαι·

ſtophanes *Nubibus: Studiis juvenilibus animum applicat.* Dicitur etiam [χρωματίζεσθαι] de muſicis.

Χρωματικὸν, καὶ διατ. Chromaticum, & Diatonicum. Muſicæ genera ſunt.

Χροιά. Color. [Cum acuto in ultima.] At Attici dicunt χρόια, cum acuto in penultima. *Quam lætor, colore tuo primum viſo.* Secundum dialectum vero communem [dicitur χροιά,] cum acuto in ultima. Χρόα vero, accentum habet gravem, ut ψόα.

Χρυσᾶ. Aurea. Ἁπλᾶ, διπλᾶ, πολλαπλᾶ & ſimilia, Attici circumflectunt. [Ut &,] ἀργυρᾶ, χρυσᾶ, κεραμεᾶ, φοινικᾶ; a κεραμεοῦ, & φοινικοῦ.

Χρυσάμπυκας. Aurea fræna habentes. [Epithetum equorum apud Homerum.]

Χρυσάνθιος. Chryſanthius. Hic fuit Sardianus, Philoſophus: quem Julianus per literas accerſivit. Ille vero ſuo loco manſit, cum hoc ei divinitus in mentem veniſſet, ut ita faceret. Nam vitam ſuam non ad fluxam & vanam gloriam referebat; ſed omnia divino Numini committens, ejus nutu omnia faciebat.

Χρυσάριος. Chryſarius. Nomen proprium.

Χρυσάορον. Illum, qui geſtat aureum gladium. Vel, illum, qui auream citharam habet.

Χρυσαυγοῦντα. Auri inſtar radiantem. Fulgentem. Splendentem.

Χρύσεος. [Et per contractionem,] χρυσοῦς. Aureus.

Χρύσειος χείρ. Aurea manus. Et χρύσειον ἔργον, Aureum opus.

Χρυσῆ εἰκών. Aurea imago, vel ſtatua. Archontes Athenis jurabant, ſe, ſi magiſtratus ſui limites exceſſiſſent, ſtatuam ſuam auream dedicaturos eſſe in urbe, Pythone, & Olympiæ.

Χρυσηΐς. Chryſeis. Nomen proprium [puellæ.]

Χρυσηλάκατος. Aureum arcum geſtans. [Epithetum Dianæ.]

Χρυσήνιος. Aureas habenas habens. Vel, a parte [totum intelligendo,] pulchra. Vel, curru pulchro vecta.

Χρυσῆν σειρήν. Auream catenam. Sic ab Homero Solem vocari Plato in *Theæteto* dicit.

Χρυσίδιον. Exigua auri particula. Diminutive.

Χρυσίζω. Aurum accipio.

Χρυσίππειοι μαθηταί. Chryſippi diſcipuli.

Χρύσιππος. Chryſippus, Apollonidæ filius, Solenſis, aut Tarſenſis; Philoſophus, diſcipulus Cleanthis; poſt quem Stoicæ Scholæ præfuit, & obiit ætatis anno LXXIII.

1 Λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν μουσικῶν] Confundit hic Grammaticus χρωματίζεται, cum χρωτίζεται. Illud enim de Muſicis dicitur; non vero hoc.

2 Ὡς ἥδομαι σε.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Nubibus*, pag. 189. (116. Ed. Baſ. *P.*) Facile autem quivis videat, metri gratia legendum eſſe, Ὡς ἥδομαί σου πρῶτα, &c. ut legitur apud ipſum Ariſtophanem.

3 Χρυσάμπυκας] Eſt vox Homerica.

4 Χρυσάνθιος] Hujus vitam habes apud Eunapium.

5 Πρὸς τὴν περιτρέχουσαν καὶ κενὴν δ.] Lege, πρὸς τὴν παρατρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν.

6 Χρυσάορον] Eſt vox Homerica.

7 Ἂν μὴ παρέλθωσιν] Scribendum puto, ἂν τι παρέλθωσιν.

8 Χρυσηλάκατος] Homerus, Il. Υ. v. 70.

9 Χρυσήνιος. κυρίως] Eſt locus mutilus, qui facile ſic ſuppleri poteſt: Χρυσήνιος. κυρίως, ὁ χρυσᾶς ἡνίας ἔχων. ἢ ἀπὸ μέρους. &c. Cæterum voce χρυσήνιος uſus eſt Homerus Il. Ζ. v. 205. & alibi.

10 Χρύσιππος] De hoc plura Laertius, qui eum Ἀπολλωνίδου filium fuiſſe dicit.

κατὰ δὲ ἄλλους, ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου· ἐπὶ ἑκατοστῆς τεσσαρακοστῆς τρίτης ὀλυμπιάδος. συντέταχε βιβλία πλείω ἢ ψ΄. φιλόσοφά τε, καὶ ἱστορικὰ, καὶ γραμματικά.

ob hauſtum [immodice] merum vertigine correptus; vel, ut alii tradunt, ob nimium riſum: Olymp. CXLIII. Conſcripſit libros plures quam DCC. Philoſophicos, Hiſtoricos, & Grammaticos.

Χρύσιππος [1] ὁ φιλόσοφος τοιούτους τινὰς ἠρώτα λόγους. Ὁ λέγων τοῖς ἀμυήτοις τὰ μυστήρια, ἀσεβεῖ. ὁ δέ γε ἱεροφάντης τοῖς ἀμυήτοις λέγει. ὁ ἱεροφάντης ἄρα ἀσεβεῖ. Καὶ αὖθις· Ὅ ἐστιν ἐν τῇ πόλει, τοῦτο καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ. οὐκ ἔστι δὲ φρέαρ ἐν τῇ πόλει. οὐδ' ἄρα ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἔστι τις κεφαλή· ἐκείνην δὲ οὐκ ἔχεις. ἔστι δέ γε τις κεφαλὴ, ἣν οὐκ ἔχεις. οὐκ ἄρα ἔχεις κεφαλήν. Εἴ τις ἐστὶν ἐν Μεγάροις, οὐκ ἔστιν ἐν Ἀθήναις. ἄνθρωπος δέ ἐστιν ἐν Μεγάροις. οὐκ ἄρα ἐστὶν ἄνθρωπος ἐν Ἀθήναις. Εἴ τι λαλεῖς, τοῦτό σου διὰ στόματος διέρχεται. ἅμαξαν δὲ λαλεῖς. ἅμαξα ἄρα διὰ στόματός σου διέρχεται. Εἴ τι οὐκ ἀπέβαλες, τοῦτο ἔχεις. Κέρατα δὲ οὐκ ἀπέβαλες. κέρατα ἄρα ἔχεις.

Χρύσιππος. Chryſippus Philoſophus tales quæſtiones proponere ſolebat. Qui non initiatis myſteria dicit, impie facit. At hierophanta non initiatis myſteria dicit. Ergo hierophanta impie facit. Aliud. Quod eſt in urbe, id etiam eſt in domo. Non eſt autem puteus in urbe. Ergo nec in domo. Et, Eſt quoddam caput. Hoc vero non habes. Caput igitur non habes. Et, Si quis eſt Megaris, non eſt Athenis. Homo autem eſt Megaris. Ergo homo non eſt Athenis. Et, Si quid dicis, id per tuum os tranſit. Currum autem dicis. Currus igitur per tuum os tranſit. Et, Si quid non amiſiſti, id habes. Cornua autem non amiſiſti. Cornua igitur habes.

Χρυσίς. ἡ χρυσῆ φιάλη.

Οἴμ', [2] ὡς ἐλεήμων εἰμ' ἀεὶ τῶν χρυσίδων.

ἀντὶ [3] τοῦ ἥττων.

Χρυσίς. Aurea phiala. [Ariſtophanes:] *Hei mihi, quam me ſemper miſeret aurearum phialarum.* [Ἐλεήμων hic præter expectationem dictum eſt,] pro ἥττων

Χρυσίτης. εἶδος λίθου. χρυσῖτις δὲ γῆ. πλὴν τοῦ ἀετίτης, λυχνίτης, καὶ ἀχάτης. τὰ δὲ λοιπὰ, διὰ τοῦ ι.

Χρυσίτης. Chryſites. Genus lapidis. At χρυσῖτις γῆ, terra aurea, ſive terra, ex qua aurum excoquitur. Præter ἀετίτης, λυχνίτης, & ἀχάτης. Reliqua enim per ι [etiam in ſyllaba ultima ſcribuntur, & genere fœminino efferuntur.]

Χρυσόγεων. τὸ ἔχον γῆν χρυσῆν. χρυσόγειον δέ.

Χρυσόγεων. Auream terram habens. [Atticum eſt.] At χρυσόγειον, [commune.]

Χρυσόγονος. ὄνομα κύριον.

Χρυσόγονος. Chryſogonus. Nomen proprium.

Ἐπιστολὴ Ἀναστασίας τῆς μάρτυρος πρὸς Χρυσόγονον.

Τῷ ἁγίῳ ὁμολογητῇ Χριστοῦ Χρυσογόνῳ Ἀναστασία χαίρειν. Εἰ καὶ μάλιστα ὁ ἐμὸς πατὴρ τὰ εἴδωλα προσεκύνει, ἀλλ' οὖν ἡ μήτηρ μου Φλαυΐα, διὰ παντὸς ἐν Χριστιανοῖς οὖσα, ἐξότου μὲν ἐγέννησε, Χριστιανήν με ἐποίησε. μετὰ δὲ τὸν θάνατον αὐτῆς ἐζεύχθην ἀνδρὶ μιαρωτάτῳ, οὗ τινος, χάριτι Θεοῦ, τὴν συνάφειαν διέφυγον, δεομένη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, νυκτός τε καὶ ἡμέρας, ῥυσθῆναι ἀπὸ τοῦ μιαροῦ εἰδωλολάτρου ἐκείνου, ὅς τις τὴν ἐμὴν περιουσίαν ἑξῆς διαφαίνεται μετὰ μιαρῶν καὶ εἰδωλολατρῶν ἐξαντλήσας· ἐμὲ δὲ, ὡσανεὶ φαρμακὸν καὶ ἱερόσυλον, βαρυτάτῃ φυλακῇ παραδέδωκεν· ὥστε με τὴν πρόσκαιρον ἀπολέσαι ζωήν· καὶ οὐδέν μοι παρὲξ τῆς ψυχῆς περιλέλειπται. πλὴν εὔχομαι μετὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐλπίδος ἀποθανεῖν. ὅμως, εἰ καὶ καυχῶμαι ἐν τῇ ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ μου, πάνυ λυποῦμαι, ὅτι τὴν ἐμὴν περιουσίαν, ἣν ηὐχόμην περὶ τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ δαπανῆσαι, ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος δαιμονολάτραις ἐπιχορηγεῖ· καὶ ἅπερ ἐγὼ ἐπιδοῦναι τοῖς τοῦ Θεοῦ δούλοις ηὐχόμην, ταῦτα αἰσχροῖς καὶ ἀνοσίοις ἀνθρώποις ἐπιδίδωσι. καὶ διὰ τοῦτο παρακαλῶ σε, δοῦ-

Epiſtola Anaſtaſiæ martyris ad Chryſogonum.

Sancto confeſſori Chriſti Chryſogono Anaſtaſia ſalutem. Quamvis pater meus idola maxime veneraretur; tamen mater mea Flavia, quæ perpetuo Chriſtiana fuit, ex quo me peperit, Chriſtianam fecit, Sed poſt ejus obitum viro ſceleratiſſimo nupſi; cujus concubitum per gratiam divinam effugi, ſuppliciter orans Dominum noſtrum JESUM CHRISTUM & noctu & interdiu, ut ab illo impuro idololatra liberarer; quem conſtat meas facultates perpetuo cum impuris & idololatris exhauſiſſe: me vero tanquam veneficam & ſacrilegam in graviſſimum carcerem conjecit, ut hanc temporariam vitam perderem. Itaque nihil præter animam mihi reliquum eſt. Sed precor, ut cum divina ſpe moriar. Quamvis autem CHRISTI mei confeſſione glorier, valde tamen doleo, quod meas facultates, quas in Dei ſervos impendere cupiebam, ſceleratus ille homo dæmonum cultoribus ſuppeditet, &, quæ ipſa Dei ſervis erogare optabam, ea fœdis & impiis hominibus largiatur.

1 Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος τοιούτ. τιν. ἠρ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Laertii in *Chryſippo*, Num. 186.

2 Οἴμ', ὡς ἐλ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Pace*, pag. 651. (448. Ed. Baſ. P.)

3 Ἀντὶ τοῦ ἥττων] Senſus eſt, τὸ ἐλεήμων a Comico præter expectationem hic dictum eſſe pro ἥττων

λε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἵνα σπουδαίως ὑπὲρ ἐμοῦ τὸν Θεὸν δυσωπήσῃς· ὥστε, εἰ μὲν προγινώσκει ὁ Θεός, πιστεῦσαι τὸν ἐμὸν ἄνδρα Πόπλιον εἰς τὸν Χριστόν. εἰ δὲ μή γε, συγχωρῆσαι αὐτὸν οἰκείαις ἐναπολέσθαι ἀπάταις· ἐμὲ δὲ ῥύσασθαι ἀπ' αὐτοῦ. κάλλιον γάρ μοι τὸ ἀποθανεῖν, ἢ τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀπαρνήσασθαι, καὶ τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτὸν ἐμποδίσαι, αὐτὸς ὁ παντοδυνάστης Χριστὸς μαρτυρεῖ. ὅταν δὲ ἀπαλλαγήσωμαι τῆς πλάνης ταύτης, τοῖς ἁγίοις προσκαρτερήσω, καὶ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν φροντίδας, καθάπερ ἠρξάμην, μέχρι παντὸς ἀναδέξομαι. Ἔρρωσο, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, καὶ μέμνησό μου.

Propterea igitur te rogo, ſerve Chriſti Dei, ut ſtudioſe Deum pro me ores; ut, ſi quidem Deus hoc præſcit, maritus meus Publius in Chriſtum credat; ſin minus, ipſum in ſuis erroribus perire ſinat; me vero ab eo liberet. Satius enim eſſe mori, quam filium Dei abnegare, & in eum credentibus impedimentum afferre, ipſe omnipotens Chriſtus teſtatur. Quum vero ab hoc errore liberata fuero, ſanctis operam conſtanter navabo, eorumque curam, ut cœpi, perpetuo ſuſcipiam. Vale ſervi Dei, & memento mei. Port.

Ὁ δὲ Χρυσόγονος δεξάμενος, ἔγραψεν οὕτως.

Chryſogonus autem his literis acceptis, ita reſcripſit.

Χρυσόγονος Ἀναστασίᾳ χαίρειν. Χειμαζομένῃ σοι ταῖς θυέλλαις τοῦ βίου ὁ ἐπὶ τῶν κυμάτων βαδίσας Χριστὸς βοηθήσοι, ἵνα τὴν τοῦ Διαβόλου δύναμιν τῷ λόγῳ αὐτοῦ καταργήσῃς. μεγαλοφρόνως τοίνυν, καὶ ὡσανεὶ ἐν μέσῃ τῇ θαλάσσῃ κειμένη, πίστευσον τῷ Χριστῷ ἐπισκέψασθαί σε· καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπιστρέψασα, ἀναβόησον μετὰ τοῦ Προφήτου, εἰπόντος· Ἵνα τί περίλυπος εἶ, ἡ ψυχή μου, καὶ τὰ ἑξῆς. διπλῆ γὰρ ἡ δύναμις τῆς τοῦ Θεοῦ χάριτος ἀποδείκνυται. καὶ γὰρ τὰ πρόσκαιρά σοι περιττεύσει, καὶ προστεθήσεταί σοι τὰ ἐπουράνια. ὁ δὲ Θεὸς τοὺς μὴ παρακαλοῦντας αὐτὸν ὑπὲρ ἀγαθῶν ἀποστρέφεται. οὐδὲ γάρ ἐστιν εὐτελὲς τὸ χάρισμα αὐτοῦ. βλέπε, μὴ ταραχθῇς ἐν τούτῳ, ὅτι εὐσεβῶς διαγινομένῃ σοι πρὸς τὸν Χριστὸν συμβαίνει τἀναντία. οὐδὲ γὰρ ἀπατᾷ σε ὁ Χριστός, ἀλλὰ δοκιμάζει σε. οὔτε ἀσφαλής ἐστιν ἡ παρὰ τῶν ἀνθρώπων βοήθεια, ὡς σὺ νομίζεις· τῆς Γραφῆς λεγούσης· Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπ' ἄνθρωπον· καὶ εὐλογημένος ἄνθρωπος, ὁ ἐλπίζων ἐπὶ τὸν Θεόν. βλέπε γενναίως, καὶ ἀγρύπνως καὶ τελείως διάφυγε πᾶσαν ἁμαρτίαν. ταύτην παρὰ τοῦ Θεοῦ ζήτησον παραμυθίαν, οὗ τινος τὰς ἐντολὰς φύλαττε. ἤδη γὰρ ὁ τῆς σωτηρίας καιρὸς ἐλεύσεται ἐπὶ σέ. καὶ καθάπερ ὑπὸ σκοτεινὴν νύκτα τὸ διαυγὲς φῶς τοῦ Θεοῦ ἐπιλάμψει σοί, καὶ μετὰ χειμῶνα ἱλαρός σοι καὶ εὔδιος ἐπιγελάσει καιρός, καὶ, ὡς πᾶσι τοῖς διὰ τὸν Θεὸν θλιβομένοις, παρέξει σοι τὴν πρόσκαιρον ὑπομονήν, δι' ἧς τὸν αἰώνιον ἀπολήψῃ μισθόν. Ἔρρωσο ἐν Κυρίῳ, καὶ εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ.

CHryſogonus Anaſtaſiæ ſalutem. Tibi hujus vitæ procellis jactatæ Chriſtus, qui ſupra fluctus ambulavit, opem ferat, ut diaboli potentiam ipſius ſermone reddas irritam. Magno igitur animo, & quaſi in medio mari jacens, crede Chriſto, eum tui rationem habiturum eſſe; & ad te ipſam converſa, exclama cum Propheta, qui dixit: Cur mœſta es anima mea? *&c. Duplex enim potentia gratiæ divinæ demonſtratur. Nam & temporaria tibi abunde ſuppetent, & cœleſtia adjicientur. Deus autem eos, qui bona ab eo non petunt, averſatur. Ejus enim gratia non eſt vilis. Vide ne hoc te turbet, quod, cum ſemper pio animo Chriſtum colueris, adverſa tibi eveniant. Chriſtus enim te non fallit, ſed explorat. Neque certum eſt humanum auxilium ut putas; cum Scriptura dicat:* Maledictus homo, qui ſpem ponit in homine: & benedictus homo, qui ſperat in Deum. *Age ſtrenue, & vigilanter omne peccatum fuge. Hoc a Deo ſolatium quære, cujus mandata cuſtodi. Jam enim ſalutis tempus ad te veniet: & velut in obſcura nocte tibi clara Dei lux affulgebit, & poſt tempeſtatem amœnum & ſerenum tempus tibi arridebit, &, ut omnibus propter Deum afflictis, tibi temporariam patientiam præbebit, per quam æternam recipies mercedem. Vale in Domino, & ora pro me.* Port.

Καὶ αὖθις γράφει ἡ αὐτὴ πρὸς τὸν αὐτόν.

Rurſus eadem ad eundem ſcribit.

Χρυσογόνῳ τῷ ὁμολογητῇ τοῦ Χριστοῦ Ἀναστασία χαίρειν. Ὅτι τὸ τέλος πάρεστι τῷ σώματί μου, εὔχου ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἐκεῖνός μου ἀποδέξηται τὴν ψυχήν, δι' ὃν ταύτας τὰς θλίψεις ὑπομένω.

CHryſogono confeſſori Chriſti Anaſtaſia ſalutem. Quia finis inſtat corpori meo, ora pro me, ut ille, propter quem iſtas afflictiones fero, meam animam recipiat. Port.

Πρὸς ταῦτα Χρυσόγονος ἀντέγραψεν οὕτω.

Ad hæc Chryſogonus ita reſcripſit.

Τῇ τοῦ Θεοῦ δούλῃ Ἀναστασίᾳ Χρυσόγονος. Δῆλόν ἐστιν, ὅτι τὸ φῶς ἀποκρύπτει τὸ σκότος· οὕτω καὶ μετ' ἀσθένειαν ἡ σωτηρία ἐπέρχεται, καὶ ἡ ζωὴ

DEI ſervæ Anaſtaſiæ Chryſogonus ſalutem. Quemadmodum tenebras lucem obſcurare manifeſtum eſt; ſic & imbecillita-

μετὰ θάνατον τοῖς ἀξίοις ἐπιδίδοται. τὸ αὐτὸ γὰρ ἔχει τέλος ἡ εὐτυχία τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἵνα μηδὲ οἱ ταπεινοὶ συγνάζωσι, μηδὲ οἱ μεγαλοφρονοῦντες καυχῶνται. μία γὰρ θάλασσά ἐστιν, ἐν ᾗ τὰ πλοῖα τοῦ ἡμετέρου σώματος διατρέχει, καὶ ὑφ᾽ ἑνὸς κυβερνήτου εὐθύνεται. ὧν τινων τοίνυν αἱ νῆες ἰσχύνται τὰς τρόπισιν ὠχυρωμέναι, ἀβλαβεῖς τὸ πέλαγος διατρέχουσιν. αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ δίχα κυμάτων ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς γαλήνης κινδυνεύουσιν. ἐγγὺς γὰρ ἀπωλείας εἰσὶν αἱ μὴ πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας σπουδάζουσαι ἐλθεῖν. σὺ δὲ ἀκατάγνωστος τυγχάνουσα τοῦ Χριστοῦ δούλη, τὸν σταυρὸν ἐν πάσῃ σου τῇ ψυχῇ διατήρησον, καὶ σεαυτὴν πρὸς σωτηρίαν παρασκεύασον, ὥστε μετὰ τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἀριθμηθῆναί σε. Ἔρρωσο.

Χρυσοδαίδαλον. τίμιον.

Χρυσοεψητεῖον. ἔνθα χωνεύουσι καὶ ἕψουσι τὸν χρυσόν.

Χρυσομαλλώ.[1] ὄνομα ὀρχηστρίδος, εἶτα ἑταίρας. ἤκμαζεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ καὶ Θεοδώρας.

Χρυσομανῶ. δοκῶ.

Χρυσόπολις.[2] ἐμπόριον τῆς Χαλκηδονίας, ἔνθα οἱ Ἕλληνες, οἱ σὺν Κύρῳ μισθοφορήσαντες, ἔμειναν ἡμέρας ζʹ, λαφυροπωλοῦντες·[3] ὥς φησι Ξενοφῶν.

Χρυσόρραπις.[4] χρυσῆν ῥάβδον ἔχων.

Χρυσορρόας.[5] ὄνομα ποταμοῦ.

Χρυσόροφος.

Χρυσὸς Κολοφώνιος. οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολύ φασι παραλλάττειν τοῦ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες τῆς [6] οἰκίας Λυδῶν, τὰ περὶ Θράκην καὶ Στρυμόνα χρύσεια κατέχον μέταλλα σύν τισιν Ἰώνων, καὶ ἐσπούδασαν περὶ τὸν χρυσόν.

Χρυσὸν [7] κρατῶν, ἄπρακτος, ὧν θέλεις, ἔσῃ.

Χρυσοτόρευτα. χρυσόγλυφα.

Χρυσοῦν δέρας. ζήτει ἐν τῷ Δέρας.

Χρυσοχάλινον. τὸ λαμπρόν. τὸ τερπνόν.

Οὐκέτι [8] χρυσοχάλινον ὁρᾷ φάος ἠελίοιο.

Χρυσοχοεῖον.[9] Δείναρχός φησι· Πάλιν παρ᾽ Αἰσχίνην ἀποφοιτήσας, παρὰ τούτῳ δηλονότι χρυσοχοεῖν ἐμάνθανεν· ἀλλ᾽ οὐ τὸ προκείμενον [10] αὐτῶν πράττειν ἢ πάσχειν. Κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ καὶ [11] Πλάτων· Τί δαί, ἦ δ᾽ ὅς, ὁ Θρασύμαχος, χρυσοχοεῖ. Ἄρξασθαι δέ φασι τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν. ἐπεσέ τις πο-

tem ſalus ſubſequitur, & poſt mortem vita datur dignis. Eundem enim finem rerum humanarum felicitas habet, ut neque humiles animum deſpondeant, neque ſuperbi glorientur. Unum enim eſt mare, in quo noſtri corporis navigia decurrunt, & ab uno gubernatore reguntur. Quorum igitur naves firmas habent carinas, illi abſque damno mare ſuperant. Infirmæ vero naves vel ſine fluctibus in ipſa tranquillitate periclitantur. Non procul enim abſunt ab interitu, quæ ad ſalutis portum pervenire non ſtudent. Tu vero, quæ es irreprehenſibilis ſerva Chriſti, crucem in toto tuo animo conſerva, teque ad ſalutem præpara, ut ipſa quoque in numerum martyrum Chriſti recipiaris. Vale. Port.

Χρυσοδαίδαλον. [Auro variegatum. Ex auro affabre factum.] Pretioſum.

Χρυσοεψητεῖον. Officina, vel fornax, in qua aurifices aurum fundunt, & coquunt.

Χρυσομαλλώ. Chryſomalo. Nomen ſaltatricis, & poſtea meretricis: quæ tempore Juſtiniani & Theodoræ floruit.

Χρυσομανῶ. Nimio auri amore flagro.

Χρυσόπολις. Chryſopolis, Emporium Chalcedoniæ: ubi Græci, qui ſub Cyro ſtipendia meruerunt, ſeptem dies manſerunt, ut prædam venderent: ut ait Xenophon.

Χρυσόρραπις. Auream virgam gerens.

Χρυσορρόας. Chryſorrhoas. Nomen fluvii.

Χρυσόροφος. Aureum tectum habens.

Χρυσὸς Κολοφώνιος. Aurum Colophonium. Colophonii aurum optimum confecerunt: idque quovis alio præſtantius eſſe dicunt. Fortaſſe autem Lydi patria pulſi aurifodinas in Thracia & circa Strymonem cum quibuſdam Ionibus occuparunt, auroque faciendo ſtuduerunt.

Χρυσὸν κρατ. *Aurum tenens, nihil eorum, quæ voles, efficies.*

Χρυσοτόρευτα. Ex auro ſculpta, ſeu cælata.

Χρυσοῦν δέρας. Aureum vellus. Quære in voce Δέρας.

Χρυσοχάλινον. [Aureo fræno decorum.] Splendidum. Jucundum. [In Epigrammate:] *Non amplius aureum adſpicit lumen Solis.*

Χρυσοχοεῖον. [Aurificina. Et χρυσοχοεῖν, aurum fundere, vel liquare.] Dinarchus inquit: *Rurſus ad Æſchinem ventitans, aurum videlicet fundere apud eum didicit: nihil vero eorum, quæ propoſita ſunt, facere aut pati.* Proverbio hoc uſus etiam eſt Plato: *Quid vero? Thraſymachus inquit. Num eos huc*

1 Χρυσομαλλώ. ὄνομα ὀρχ.] Procopius *Hiſt. Arc.* cap. XVII. Χρυσομαλλὼ δὲ αὕτη, πάλαι μὲν ὀρχηστρὶς ἐγεγόνει, καὶ αὖθις ἑταίρα. Huc Suidas reſpexit.

2 Χρυσόπολις] Vide Socrat. *Hiſt. Eccleſ.* lib. VII. cap. XXV.

3 Ὥς φησι Ξενοφῶν] Lib. VI. Ἀναβ. in fine: ubi legitur, τὰ λάφυρα πωλοῦντες.

4 Χρυσόρραπις] Eſt vox Homerica *Odyſſ.* K. v. 277. & alibi.

5 Χρυσορρόας] Vide Pauſan. lib. II. cap. XXXI.

6 Τῆς οἰκίας] Lego, τῆς οἰκείας: ſubintelligendo, γῆς.

7 Χρυσὸν κρατ.] Eſt verſus Onirocriticus, qui legitur etiam apud Aſtrampſychum. Cæterum, Portus pro ἄπρακτος hic legendum cenſet ἔμπρακτος, i. e. efficax, vel efficiendi facultatem habens: quod aurum ob excellentiam ſuam, qua reliqua metalla longe ſuperat, felicem potius, quam infelicem rerum ſucceſſum ſignificare videatur. Sed vir bonus judicio ſuo hic prorſus abutitur. Quis enim neſcit, Onirocritica omnia eſſe tantum ſomnia mera hominum otioſorum, nec ulla certa ratione niti: quæ proinde ad rationis normam exigere velle, quid aliud ſit, quam cum ratione inſanire?

8 Οὐκέτι χρυσοχ.] Eſt pars Epigrammatis in Laidem, quod integrum exſtat Anthol. lib. III. cap. XII. pag. 328.

9 Χρυσοχοεῖον. Δείναρχ.] Ex Harpocratione.

10 Αὐτῶν] Harpocratio melius, αὐτῷ.

11 Πλάτων] Lib. V. *de Republ.* pag. 456. ubi ſic legitur: Τί δὲ, ἦ δ᾽ ὅς, ὁ Θρασύμαχος· χρυσοχοήσοντας οἴει τούσδε νῦν ἐνθάδε ἀφῖχθαι, ἀλλ᾽ οὐ λόγων ἀκουσομένους; Hinc Suidas emendandus & ſupplendus eſt.

Τὲ

τε φήμη εἰς τὸ πλῆθος Ἀθηναίων, ὡς ἐν Ὑμηττῷ ψῆγμα χρυσοῦ πολὺ φανείη, καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῶν μαχίμων μυρμήκων. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα, ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς· ἄπρακτοι δὲ ὑποστρέψαντες, καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους, λέγοντες, Σὺ δὲ ᾤου χρυσοχοήσειν. ὅπερ δηλοῖ, σὺ δὲ ᾤου ψῆγμα πολὺ συλλέξας, καὶ χρυσοχοήσας, πλουτήσειν. ἐχλευάζοντο δὲ ὑπὸ τῶν κωμικῶν. Εὔβουλος γοῦν φησιν·

Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεκροπίδας ἐπείσαμεν,
Λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

conveniſſe putas, ut aurum fundant potius, quam ut ſermones audiant? Proverbium autem hoc inde ortum eſſe tradunt. Olim ſama apud populum Athenienſem percrebuit, in monte Hymetto multa auri ramenta viſa eſſe, eaque a pugnacibus formicis cuſtodiri. Illi igitur ſumptis armis adverſus eas exiverunt. Sed cum re infecta & irrito labore rediiſſent, mutuis cavillis & dicteriis ſe inceſſentes, dixerunt: *Tu vero putabas te aurum liquaturum eſſe.* Perinde ac ſi dixiſſent, Tu vero exiſtimabas, te multis ramentis collectis, aurum fuſurum, & ſic divitem evaſurum eſſe. Deridebantur vero etiam a Comicis. Nam Eubulus inquit: *Nos olim Cecropidis perſuaſimus, ut armis ſumptis in Hymettum exirent.*

Χρυσῷ[1] καταπάττων ἡμᾶς οὐ γινώσκεις. ἐπὶ τῶν εἰκῆ διαλοιδορουμένων. ἐπιφέρει γάρ· Νῦν δὲ κόσμος τοῦτ' ἐστί. τὸ τοιαῦτ' ἀκούειν.

Χρυσῷ καταπ. *Non animadvertis, te auro nos conſpergere.* Dicitur de iis, qui fruſtra convitiis alios inceſſunt. Subjungit enim: *Nunc vero decori hoc duco.* Id eſt, talia [maledicta] audire.

Χοινίκειον.[2] ὄρος. o

Χοινίκειον. Chœnicæum. Mons [ita dictus.]

Χοίνικες.[3] οὐ μόνον τὸ μέτρον, ἀλλὰ καὶ τὰς πέδας σημαίνει τὸ ὄνομα. αἱ χοίνικες, πέδαι τινές εἰσι. χοῖνιξ δὲ, πᾶν περιφερές. διὸ καὶ τὸ μέτρον χοῖνιξ καλεῖται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

—————— Αἱ κνῆμαι δέ σου βοῶσιν,
Ἰοὺ ἰοὺ, τὰς χοίνικας καὶ τὰς πέδας ποθοῦσαι.

Χοίνικες. Chœnices. Hoc nomen non ſolum menſuram ſignificat; ſed etiam compedes. [Aliter.] Chœnices, dicuntur compedes quædam. Item, chœnix dicitur omne, quod eſt rotundum. Unde etiam menſura chœnix dicitur. Ariſtophanes *Pluto: Crura vero tua clamant, Heu, Heu; chœnices & compedes deſiderantes.*

Χοίνικες. οἷς τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι. Σπανιώτερον δὲ τὸ γένος θεωρητικωτάτων ψυχῶν, ἢ τὸ τοῦ χοίνικος, ᾧ τὰς περιόδους μετροῦσιν Αἰγύπτιοι· οἷον ἦν Ἀμοῦς, καὶ Ἀντώνιος.

Χοίνικες. Chœnices. [Inſtrumenta,] quibus Ægyptii ambitum [terrarum] dimetiuntur. *Rarius eſt genus animarum contemplationi deditarum, quam chœnicis, quo Ægyptii ambitum [terrarum] metiuntur: qualis erat Amus & Antonius.*

Χοιράδες. πέτραι λεῖαι ἐν θαλάσσῃ. ἢ ἐξοχαί. ἢ ὄχθη πετρῶν.

Χοιράδες. Saxa lævia in mari. Vel, [ſcopulorum] eminentiæ. Vel, littus ſaxoſum.

Χοιρίλη. ἡ Ἑκάβη.

Χοιρίλη. Chœrile. Id eſt, Hecuba.

Χοιρίλλος,[4] Ἀθηναῖος, τραγικὸς, ξδ' ὀλυμπιάδι [5] καθεὶς εἰς ἀγῶνας. καὶ ἐδίδαξε μὲν δράματα [6] πεντήκοντα καὶ ρ'. ἐνίκησε δὲ, ιγ'. οὗτος κατά τινας τοῖς προσωπείοις καὶ [7] τῇ σκηνῇ τῶν στολῶν ἐπεχείρησε.

Χοιρίλλος. Chœrillus, Athenienſis, Tragicus: qui Olymp. LXIV. in ſcena certare cœpit. Docuit fabulas CL. at vicit tredecim. Hic, ut quidam tradunt, & larvarum & veſtitus ſcenici primus auctor fuit.

Χοιρίλος, Σάμιος. [8] τινὲς δὲ Ἰασέα· ἄλλοι δὲ Ἁλικαρνασσέα ἱστοροῦσι. γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις· ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν, ὀλυμπιάδι οέ, νεανίσκον ἤδη εἶναι. δοῦλόν τε Σαμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τὴν ὥραν· φυγεῖν τε ἐκ Σάμου, καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρεδρεύσαντα, λόγων ἐρασθῆναι· οὗ τινος αὐτὸν καὶ παιδικὰ γεγονέναι φασίν. ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ, καὶ τελευτῆσαι ἐν Μακεδονίᾳ, παρὰ Ἀρχελάῳ, τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ ταῦτα. Τὴν [9] Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου. ἐφ' οὗ ποιήματος κατὰ στίχον στατῆρα χρυσοῦν ἔλαβε, καὶ σὺν τοῖς

Χοιρίλος. Chœrilus, Samius: quem nonnulli Jaſenſem; alii vero Halicarnaſſenſem fuiſſe tradunt: æqualem Panyaſis, & adoleſcentem jam belli Perſici temporibus, Olymp. LXXV. Idem ſervus fuiſſe traditur Samii cujuſdam, forma pulcherrima præditus: & Samo profugus, cum Herodoto hiſtorico operam daret, literarum & eloquentiæ amore captus fuiſſe: cujus etiam amaſium fuiſſe dicunt. Animum autem ad poeticam appulit, & in Macedonia obiit apud Archelaum, tunc ejus Regem. Scripſit vero iſta. Victoriam Athenienſium a Xerxe reportatam: pro cujus poematis ſingulis verſibus aureum ſtaterem accepit. Decretum inſuper fuit, ut poema

1 Χρυσῷ καταπ.] Ariſtoph. *Nubibus*, pag. 176. (106. Ed. Baſ. P.)
Χρυσῷ πάττων μ' οὐ γινώσκεις.
Οὐ δῆτα πρὸ τοῦ γ', ἀλλὰ μολίβδῳ.
Νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ἐμοί.

2 Χοινίκειον] An potius Φοινίκειον. Vide Stephanum Byzant. v. Φοινίκαιον.

3 Χοίνικες. οὐ μόνον τὸ μ.] Eadem fere habet Scholiaſtes Ariſtoph. ad *Plutum*, pag. 29. (15. Ed. Baſ. P.)

4 Χοιρίλλος] Alii, Χοίριλος, per unum λ.

5 Καθεὶς εἰς ἀγῶνας] Sic locum hunc ex MSto A. emendavi. Ante enim male legebatur, καὶ εἰς ἀγῶνας. Significat autem καθεῖναι εἰς ἀγῶνας, in certamen deſcendere; vel proprie, ſe demittere in certamen: ut ſubintelligatur, ἑαυτόν.

6 Πεντήκοντα καὶ ρ'] Omnes MSS. ἑξήκοντα καὶ ρ'. Cæterum, ex fabulis Chœrili hujus citatur tantum *Alope* a Pauſania in *Atticis*.

7 Τῇ σκηνῇ] Lego, τῇ σκευῇ.

8 Τινὲς δὲ, Ἰασέα] Inter hos eſt Stephanus Byzantius, v. Ἰασός: quem vide.

9 Τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξ.] Eadem totidem verbis legas apud Heſychium Mileſium. Ex opere autem hoc Chœrili verſus aliquot citat Joſephus lib. 1. contra Appionem: ut monuit etiam Voſſius in opere *de Hiſt. Gr.* apud quem plura de hoc Chœrilo legere licet.

Ὁμήρου

Ὁμήρου ἀναγινώσκεσθαι ἐψηφίσθη. Λαμιακά. καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα αὐτοῦ φέρεται.

Χοιρίναι.[1] κόγχαι θαλάσσιαι, αἷς καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐχρῶντο Ἀθήνησι. καὶ ἡ θρὶξ τοῦ χοίρου.

Οὕτω[2] κιττῶμαι διὰ τῶν σανίδων μετὰ χοιρίνης περιελθεῖν.

Χοιρίων[3] μυστηριακῶν. ἐν τοῖς μυστηρίοις τῆς Δήμητρος χοῖρος ἐθύετο. ἀνάκειται γὰρ τὸ ζῶον τῇ θεᾷ.

Χοιρογρύλλιος. ὕστριξ. ἀκανθόχοιρος. τουτέστιν, ἐχῖνος χερσαῖος.

Χοιρόθλιψ. Ὦ[4] οὗτος συφεδανὲ καὶ χοιρόθλιψ.

Χοιροκομεῖον.[5] πλεκτὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τοὺς νέους ἔτρεφον χοίρους περιδήσαντες. ἢ, ὁ [6]πάτταλος, ἐν ᾧ δεσμεύοντες τοὺς χοίρους ἔτρεφον. [7]Ἀριστοφάνης·

-- Ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἵδε πρέσβεις ἕλκοντες ὑπήνας

Χωροῦσιν, ὥσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.

Ἐπεὶ ἦλθον ἐγκεκολπωμένα τὰ ἱμάτια ἔχοντες.

Χοῖρος. τὸ ζῶον. παρὰ Κορινθίοις δὲ, τὸ [8]γυναικεῖον αἰδοῖον. ἔνθεν καὶ παροιμία· Ἀκροκορινθία ἔοικας χοιροπωλήσειν. ἀντὶ τοῦ, ἔοικας μισθαρνήσειν ἐν Κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι.

Χυδαῖος. εὐτελής. παμπληθής.

Χύδην. κεχυμένως.

Χυλῷ. τῷ ῥοφήματι. [9]Ἀριστοφάνης·

Μῖξον δ' ἡμᾶς φιλίας χυλῷ.

καὶ χυλὸς πτισάνης, ὁ ἀπὸ τῆς ζείας. χυλάριον, τὸ ὑδαρὲς, ὁ ἐκπεπιεσμένος σῖτος.

Χυμός. ζήτει ἐν τῷ Ὕδωρ, καὶ ἐν τῷ Φαιὸν, καὶ ἐν τῷ Γλῶττα.

Χυτή. ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

Χύτλα. ὑδρέλαιον. καὶ [10]χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι, καὶ διαχεῖν. χύτλα δὲ λέγεται κυρίως, τὸ ὑγρὸν ἔτι ἀπὸ ὕδατος ὄντος τοῦ σώματος ἀλείφασθαι. Φράσον δέ μοι, εἰς ὅ, τι τεῦχος χεύομαι ποσὶ χύτλα. ✝ Ὁπόθεν[11] ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι

illud cum Homeri carminibus recitaretur. Lamiaca. Et alia quædam ejus poemata circumferuntur.

Χοιρίναι. Conchæ marinæ, quibus & in Judiciis [calculorum loco] Athenis olim utebantur. Item, ſetæ porci. [Ariſtophanes:] *Sic cupio per tabulata cum calculo obambulare.*

Χοιρίων μυστηριακῶν. Porcellorum myſteriacorũ. In myſteriis enim Cereris porcus immolabatur: quod animal iſtud Deæ illi ſacrũ eſſet.

Χοιρογρύλλιος. Chœrogryllus. Hyſtrix. Spinoſus porcus. Sive, erinaceus terreſtris.

Χοιρόθλιψ. Cunni attrectator. *Heus tu, buſtum jam redolens ſenex, & cunni attrectator.*

Χοιροκομεῖον. Vas ex viminibus textum, in quo porcelli vincti alebantur. Vel, paxillus, cui porcos alligatos alebant. Ariſtophanes: *E Sparta legati iſti veniunt, trahentes barbas, & tanquam qualum circa femora habentes.* [Hoc ideo dicit,] quia veniebant, palliis in ſinum collectis.

Χοῖρος. Porcus. Apud Corinthios vero ſic dicitur cunnus, ſive, pudendum muliebre. Hinc proverbium: *Tanquam Acrocorinthia videris porcum venditura.* Id eſt, videris corpore quæſtum factura Corinthi. Multæ enim ibi erant meretrices.

Χυδαῖος. Vilis. Vulgaris. Multus. Abundans.

Χύδην. Fuſe. Prolixe. Copioſe.

Χυλῷ. Succo. Liquore. Sorbitione. Ariſtophanes: *Miſce nos amicitiæ ſucco.* Et, liquor ptiſanæ. Sive, liquor ex zea expreſſus. Et χυλάριον, liquor ex frumento expreſſus.

Χυμός. Sapor. Quære in v. Ὕδωρ, & in v. Φαιὸν, & in v. Γλῶττα.

Χυτή. Terra, quæ mortuis injicitur. Vel, terra, qua mortui obruuntur.

Χύτλα. Oleum aqua mixtum. Et χυτλάζειν, [aquam cum oleo] miſcere, eoque ſe perfundere. Χύτλα vero proprie dicuntur, cum quis corpus ungit, quod adhuc ex lotione aquæ humeſcit. *Dic mihi vero, in quod vas infundam aquam oleo mixtam ad lavandos pedes.* [Et iterum:] *Humidum corpus in ſtragulis inunge, athleta-*

1 Χοιρίναι. κόγχαι κτλ.] Ariſtoph. *Veſp.* pag. 451.

Τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσι.

Scholiaſtes ad eum locum: Χοιρίναις ἐχρῶντο περὶ τῆς ψήφου οἱ δικασταί. ἦσαν δὲ κόγχαι τινὲς, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν. Idem in *Equit.* pag. 361.

Οὐ χοιρινῶν ὄζων.——

Scholiaſtes: Ὅτι χοιρίναις ἐχρῶντο πρότερον περὶ τῆς ψήφου. εἰσὶ δὲ τινες κόγχαι θαλάσσιαι.

2 Οὕτω κιττ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Veſpis*, pag. 453. (322. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi pro κιττῶμαι legitur κιττῶ: uti etiam hic metri gratia ſcribendum eſt.

3 Χοιρίων μυστηριακῶν] Apud Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 407. unde locus hic ſumptus eſt, legitur, μυστηρικῶν. Sic enim ibi:

Χοιρίδια φωνὰν χοιρίων μυστηρικῶν.

Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hic Suidas.

4 Ὦ οὗτος συφεδ.] Scribendum eſt, τυφεδανὲ, ut legitur apud Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 528. (360. Ed. Baſ. *P.*) unde locus hic ſumptus eſt. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Στυφεδανὲς, & v. Τυφεδανός: ubi idem locus legitur.

5 Χοιροκομεῖον κτλ.] Ariſtoph. *Veſpis*, pag. 490.

——Χοιροκομεῖον Ἔχεις.

Scholiaſtes: Χοιροκομεῖον. ἀγγεῖόν τι κανωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται. ἐν τῇ Λυσιστράτῃ δὲ κλοιὸν μᾶλλον, ἢ πάσσαλον ἐμφαίνει, ὡς καὶ τοῦτο ὁμοίως λεγομένου, ὅπου ὁ χοῖρος δέδεται. Et paulo poſt: Ἔστι δὲ τὸ καλύμμιον ζωγρεῖον κανωτὸν, ὅπου οἱ χοῖροι τρέφονται.

6 Ὁ πάτταλος] Scribendum puto, τάλαρος, i.e. qualus. Quomodo enim in paxillo porcellos nutrias? Vel dicendum eſt, πάτταλος hic accipi pro vaſe aliquo ex viminibus texto: cujus ſignificationis tamen exemplum requiro.

7 Ἀριστοφάνης] In *Lyſiſtrata*, pag. 902. (565. Ed. Baſ. *P.*)

8 Τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 409.

——Νῦν γε χοῖρος φαίνεται.

Scholiaſtes: Νῦν σαφῶς σημαίνει, ὅτι χοῖρος τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγεται.

9 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 697. (472. Ed. Baſ. *P.*)

10 Χυτλάζειν, τὸ μιγνύναι καὶ διαχ.] Eadem leguntur apud veterem interpretem Comici ad *Veſpas*, pag. 517. (355. Ed. Baſ. *P.*)

11 Ὁπόθεν ὑγρὸν χύτλ.] Ariſtoph. in *Veſpis*, pag. 516. (355. Ed. Baſ. *P.*)

——Τὰ γόνατ' ἔκτεινε καὶ γυμναστικῶς
Ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασι.

Hinc patet, τὸ ὁπόθεν hic apud Suidam ſupervacaneum eſſe.

γυμναστικῶς. Ἀριστοφάνης· Χύτλος γάρ, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτλώσαιντο. ἀλείψαιντο.

Χυτόν.[1] χῶμα. καὶ ὁ ξεστὸς λίθος. Ἡρόδοτος.

Χύτραν ποικίλλειν. ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνηνύτων.

Χύτραν τρέφειν. ἐπὶ τῶν τεγῶν ἐπίθεσαν, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες.

Χύτρασον.[2] ὕγρανον.

Χύτραις ἱδρυτέον. [3]Ἀριστοφάνης·

Τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἱδρυτέον;

τουτέστι, τὴν εἰρήνην. ὁπότε γὰρ μέλλοιεν βωμοὺς ἐγκαθιδρύειν, ἢ ἀγάλματα Θεοῦ, ἕψοντες ὄσπρια, ἀπήρχοντο τούτων τοῖς ἀφιδρυμένοις, χαριστήρια ἀπονέμοντες τῆς πρώτης διαίτης. Ἀριστοφάνης [4]Δαναΐσι·

Μαρτύρομαι δὲ Ζηνὸς Ἑρκείου χύτρας,

Μεθ' ὧν ὁ βωμὸς οὗτος [5]ἱδρύαθη ποτέ.

ἔστι δ' ὅτε καὶ πολυτελεστέρῳ ἱερείῳ ἀφιδρύοντο. Ἑρμᾶς δὲ ἱδρύοντες περὶ τῶν θυρῶν, καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα, ὑπὲρ τοῦ μὴ βραδύνειν τὴν ἀνάστασιν, χύτραις ἀθάρας [6]ἱδρύαθαι. μεμφόμενοι δὲ ὡς πολυτίμητον οὖσαν, ἄλλαις ἱερωσύναις αὐτὴν ἱδρύσαντο.

Ὡς [7]οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπωσάμενοι πολέμοιο,

Εἰρήνην εἵλοντο, καὶ ἱδρύσαντ' ἱερείῳ.

Ὡς τοῦ Ἑρμοῦ χύτραις ἱδρυμένου.

Χύτραις λημᾶν, καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων.

Χυτρέα. τὸν κεραμέα, καὶ δημιουργὸν τῶν τοιούτων σκευῶν. [8]Πλάτων ἐν Πολιτείᾳ.

Χυτρεύς. καὶ κεραμεύς. ἀφ' ἑνὸς εἴδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας.

Χυτρεοῦν. ὀστράκινον. εὐτελές. χύτρας ἄξιον. [9]Ἀριστοφάνης

——————Ὦ μοι δείλαιος,

Ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα Θεὸν ἡγησάμην.

Χυτρεῖον. ἐν ᾧ αἱ χύτραι.

Χυτρίνδα. [10]παιδιά. καθέζεται γὰρ ἐν μέσῳ· οἱ δὲ κύκλῳ περιθέοντες παίουσιν αὐτόν, ἕως ἂν ἐφάψηταί τινος, ὃς ἀντ' αὐτοῦ κάθηται. χυτρίνδα οὖν, ὡς βασιλίνδα, καὶ ἄλλα εἴδη. πρὸ μιᾶς ὁ τόνος.

Χύτρον.[11] χῶμα. καὶ [12]Φιλήματος εἶδος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι· [13]Χύτρον τι, ταύτην τε κρεαγρίδα.

rum more. Ariſtophanes. Χύτλος enim eſt oleum aqua mixtum.

Χυτλώσαιντο. Ungerent. [Lavarent.]

Χυτόν. Humus aggeſta. Terra aggeſtitia. Item, lapis politus. Herodotus.

Χύτραν ποικίλλειν. Ollam picturis exornare. Dicitur de rebus impoſſibilibus & irritis.

Χύτραν τρέφειν. Ollam alere. In tectis [olim ollas] collocabant, ne noctuæ accederent.

Χύτρασον. Humecta. [Lava. Unge.]

Χύτραις ἱδρυτέον. Cum ollis ſtatuere oportet. Ariſtophanes: *Quid aliud facere oportet, quam cum ollis iſtam ſtatuere?* Id eſt, Pacem. Cum enim aras dedicaturi erant, vel Dei alicujus ſimulacra, legumina elixa primitiarum loco offerebant iis, quibus ſtatuæ vel aræ erigebantur; ut hac ratione gratias Diis agerent. Ariſtophanes *Danaidibus: Teſtor autem Jovis Hercei ollas, cum quibus ara iſta olim ſtatuta fuit.* Interdum etiam cum ſumptuoſiore hoſtia dedicabantur. Cum autem Hermas pro foribus ſtatuebant, & alias quaſdam ſtatuas; ne erectio earum tardaretur, cum ollis pultis eas dedicabant. *Sic illi, nube infeſta belli profligata, pacem acceptam cum hoſtia dedicarunt.* Mercurii autem ſtatuæ cum ollis dedicabantur.

Χύτραις λημ. Ollis & colocyntis lippire. Dicitur de cœcutientibus.

Χυτρέα. Figulum ollarum. Plato in libris *de Republica.*

Χυτρεύς. [Proprie, ollarum figulus. At generaliter,] & quivis figulus. Ab una ſpecie vaſorum fictilium, ollis nempe, [ſic dictus.]

Χυτρεοῦν. Fictile. Vile. Ollare. Olla dignum. Ariſtophanes: *O me miſerum, qui te etiam ollarem Deum eſſe exiſtimavi.*

Χυτρεῖον. Locus, in quo ſunt ollæ.

Χυτρίνδα. Chytrinda. Ludus [quidam: qui ſic peragitur.] Sedet aliquis in medio, quem alii in orbem currentes percutiunt, donec attigerit aliquem, qui pro ipſo ſedeat. Χυτρίνδα autem dicitur, ut βασιλίνδα, & alia hujus generis nomina. Accentum habet in penultima.

Χύτρον. Agger. Humus aggeſta. Item, ſpecies oſculi. [Item, olla.] In Epigrammate: *Ollam hanc, & fuſcinam culinariam.*

1 Χῶμα] Sic recte optimus MS. A. At priores Edit. male, χρῶμα.

2 Χύτρασον] Corrupte pro χύτλασον.

3 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 693. (470. Ed. Baſ. P.) Vide ibi Scholiaſtam, qui eadem habet, quæ hic Suidas. Huc ſpectat locus ille Ariſtoph. in *Pluto*, pag. 115.

——Τὰς χύτρας, αἷς τὸν Θεὸν

Ἱδρυσόμεθα, λαβοῦσ' ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρε.

Scholiaſtes: Ἔθος γὰρ ἦν, ἐν ταῖς ἱδρύσεσι τῶν ἀγαλμάτων, ὀσπρίων ἑψημένων χύτρας περιπομπεύεσθαι ὑπὸ τῶν γυναικῶν. καὶ τούτων ἀπήρχοντο χαριστήρια τοῖς Θεοῖς ἀπονέμοντες. Confer etiam Noſtrum ſupra v. Καινοῦ.

4 Δαναΐσι] Scribe, Δαναΐσι.

5 Ἱδρύαθη] Lege, ἱδρύνθη.

6 Ἱδρύαθαι] Scribe, ἱδρύσαντο, ut legitur apud Enarratorem Comici, loco laudato.

7 Ὡς οἱ μὲν νέφ.] Duos hos verſus hexametros citat etiam vetus interpres Ariſtophanis, loco ante laudato.

8 Πλάτων] Lib. IV. *de Republ.* pag. 445.

9 Ἀριστοφάνης] In *Nubibus*, pag. 203. (126. Ed. Baſ. P.)

10 Χυτρίνδα] De hoc luſu vide etiam Pollucem, Heſychium, & alios Grammaticos. Cæterum, loci hujus ſententia eſt abrupta; quæ ut rectius procedat, ſic ſcribendum eſt: Χυτρίνδα. παιδιὰ τοιαύτη. καθέζεταί τις ἐν μέσῳ· οἱ δὲ ἄλλοι κύκλῳ, &c.

11 Χῶμα] Hæc interpretatio non pertinet ad vocem χύτρον, ſed χυτόν: de qua vide paulo ante.

12 Φιλήματος εἶδος] Χύτρος, vel potius χύτρα, apud Græcos dicebatur illud oſculi genus, quo quis alterum apprehenſis auribus oſculabatur: ut docet Pollux. Vide omnino Guliel. Cant. *Nov. Lect.* lib. VI. cap. XXV. qui hac de re plura notavit.

13 Χύτρον τι, ταύτ.] Metri gratia ſcribendum eſt, χύτρον τινὰ, ταύτην τε κρεαγρίδα, &c. ut recte legitur Anthol. lib. VI. cap. XVII. ubi integrum Epigramma habes.

Χυτρόπους. ὁ πλατύπους. [1] Εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλούστιος πρὸς τοὺς ἑταίρους, ἑώρα τοὺς χυτρόποδας ἀχράντους ἀεὶ καὶ ἀκάπνους, ὥσπερ ἐν ἀγορᾷ πρὸς ὠνὴν ἐγκειμένους. ἐποιεῖτο δὲ μέγιστον, ἀπύρῳ διαίτῃ χρῆσθαι πολὺν χρόνον.

Χυτρόπους. Olla pedes habens. *Saluſtius ad ſodales ingrediens & egrediens, videbat ollas ſemper nitidas, nulloque fumo denigratas, perinde ac ſi in foro venum expoſitæ eſſent. Plurimi enim faciebat, longo tempore uti cibis crudis, nec igne coctis.*

Χύτροι. [2] ἑορτὴ Ἀθήνησιν. ἐν μιᾷ δὲ ἡμέρᾳ ἤγοντο οἵ τε Χύτροι καὶ οἱ Χόες· ἐν ᾗ πᾶν σπέρμα εἰς χύτραν ἑψήσαντες, ἔθυον Διονύσῳ καὶ Ἑρμῇ. Θεόπομπος δέ φησι, τοὺς διασωθέντας τοῦ κατακλυσμοῦ ἑψεῖν χύτραν πανσπερμίας, (ὅθεν οὕτω κληθῆναι τὴν ἑορτὴν) καὶ θύειν τοῖς Χουσὶν Ἑρμῇ Χθονίῳ· τῆς δὲ χύτρας [3] οὐδένα γεύσασθαι. τοῦτο δὲ ποιῆσαι τοὺς περισωθέντας, ἱλασκομένους τὸν Ἑρμῆν καὶ περὶ τῶν ἀποθανόντων.

Χύτροι. Chytri. Feſtum Athenis. Eodem autem die & Chytri & Choes agebantur: in quo omne ſeminis genus in olla elixum Baccho & Mercurio offerebant. Theopompus vero dicit, eos, qui diluvio ſuperſtites fuerant, mixta omnis generis ſemina in olla coxiſſe, (unde & feſtum ſic dictum fuerit,) & in feſto Choum Mercurio Inferno obtuliſſe: de ſeminibus vero in olla illa coctis neminem guſtaſſe. Hoc autem feciſſe eos, qui diluvio ſuperſtites fuerant, ut Mercurium & mortuis propitium redderent.

Χύτροι. πόλις ἐστὶν ἐν Κύπρῳ, οὕτω καλουμένη. ἔστι δὲ καὶ Ἀττική τις ἑορτὴ Χύτροι. ἤγετο δὲ ἡ ἑορτὴ Ἀνθεστηριῶνος τρίτῃ ἐπὶ δέκα· ὡς Φιλόχορος.

Χύτροι. Chytri. Urbs in Cypro ſic dicta. Item, feſtum quoddam Atticum, quod celebrabatur Antheſterionis die decimo tertio: ut Philochorus ait.

Ψ Α.

Ψάγδας. εἶδός τι μύρου.

Ψάγδας. Pſagdas. Unguenti quoddam genus.

Ψαθάλλειν. τὸ ψηλαφᾷν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

Ψαθάλλειν. Attrectare, & ſubigere penem. Sive, maſturbare.

Ψαθαρόν. ἁπαλόν. οὕτω Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων.

Ψαθαρόν. Tenerum. Delicatum. Ita Plato, & Ariſtoteles in libro de Animalibus.

Ψαθυριανοί. αἵρεσίς τις οὕτω καλουμένη· διότι Θεόκτιστός τις ψαθυροπώλης διαπύρως τῷδε λόγῳ συνίστατο. καὶ ζήτει ἐν τῷ Ἀρειανοί.

Ψαθυριανοί. Pſathyriani. Secta quædam, ita dicta, quod Theoctiſtus quidam pſathyropola dogma iſtud acerrime defenderet. Quære in v. Ἀρειανοί.

Ψαθυρόν. ξηρόν. Καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ καῦσις ἐψαθυρώθη.

Ψαθυρόν. Aridum. Siccum. [Et ψαθυρόω, arefacio, exſicco.] *Et oſſa mea velut ardore ignis exſiccata ſunt.*

Ψακάζει. [4] ῥαίνει. [5] Ἀριστοφάνης· Ἔνδον ἀργυρίου μὴ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν. ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ τὸ σμικρότατον· ὃ καὶ νιφὰς καλεῖται. ἢ, μηδὲ ὀβολοῦ ὄντος ἡμῖν.

Ψακάζει. Rigat. Rorat. Aſpergit. [Et ψακάς, gutta, ſtilla.] Ariſtophanes: *Domi vero ne gutta quidem argenti omnino erat.* Id eſt ne minima quidem particula: quæ & νιφάς i.e. floccus nivis, appellatur. Vel, cum ne obolus quidem nobis ſit.

Ψάκελον. μέγα.

Ψάκελον. Magnum.

Ψακροπίδης. [6] ὄνομα ἐπίθετον.

Ψακροπίδης. Pſacropides. Eſt epithetum [equi.]

Ψαλάσσετε. ψηλαφᾶτε. [7] Ἀριστοφάνης·

Ὥσπερ ἱερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

τὰ γὰρ ἱερεῖα μέλλοντες θύειν, ἐψηλάφων, εἰ λιπαρὰ εἴη. καὶ [8] Ἀριστοφάνης·

——————Πρῶτος
Ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
Ὅμως Λακωνικὸν πνέων.

Ψαλάσσετε. Attrectatis. Palpatis. Ariſtophanes: *Tanquam victimam manu me attrectatis.* Victimas enim, quas immolaturi erant manu explorabant, an pingues eſſent. Et [iterum] Ariſtophanes: *Primus intactus abiit: quamvis Laconicum ſpirans.*

Ψαλίδα. ἣν ἡμεῖς ἀψῖδα φαμέν. Νόμων ιβ΄· [9] Θή-

Ψαλίδα. Eſt id, quod nos ἀψῖδα vocamus

1 Εἰσιὼν καὶ ἐξιὼν ὁ Σαλ.] Ex vita Iſidori a Damaſcio conſcripta.

2 Χύτροι. ἑορτὴ Ἀθ.] Vide Meurſium in *Græc. Fer.* v. Ἀνθεστήρια, & Petitum *de Leg. Att.* pag. 43.

3 Οὐδένα] MS. A. rectius, οὐδένα.

4 Ψακάζει] Sic MS. A. At priores Editt. ψαικάζει, per αι in ſyllaba prima: cui lectioni vel literarum ſeries refragatur.

5 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 632. (438. Ed. Baſ. *P.*) ubi ſic legitur:

Ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἦν πάνυ πάμπαν.

6 Ψακροπίδης] Male pro ψαυκροπόδης. Etymologus: Ψαυκροπόδης. ἐπίθετον τοῦ Ἀρίονος ἵππου. εἴρηται δὲ διὰ τὴν ταχύτητα. παρὰ τὸ ψαύειν ἄκροις ποσὶ τῆς γῆς κατὰ δρόμον. Vide etiam Heſychium v. Ψακρόποδα.

7 Ἀριστοφάνης] *Lyſiſtrata*, pag. 840. (543. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ἀριστοφάνης] In eadem fabula, pag. 853. Sed hoc exemplum pertinet ad vocem Ἀψάλακτος.

9 Νόμων ιβ.] Fragmentum hoc Platonis citat etiam Pollux lib. x cap. v. ſub finem. Notandum autem eſt, apud Platonem pro ψαλίδα, cujus vocis gratia locum hunc adduxit Suidas, hodie legi ἀψῖδα. Sed cum & Pollux loco laudato ψαλίδα agnoſcat; non dubito, quin vox illa Platoni reſtituenda ſit.

XXXX

κὴν δὲ ὑπὸ γῆς αὐτοῖς εἰργασμένην εἶναι ψαλίδα προμήκη λίθων πολυτίμων.

Ψαλλίοις.[1] χαλινοῖς. [2] Ἀριστοφάνης· Χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων.

Ψαλλομένη. πλλομένη. κυρίως δὲ ψάλλειν, τὸ τῷ ἄκρῳ τῶν δακτύλων τῶν χορδῶν ἅπτεσθαι. [3] Ἐν Ἐπιγράμματι·

———————— Μιλτοφυῆ τε
Σχοῖνον ὑπ' ἀκρονύχῳ ψαλλομένην κανόνι.

Ψαλλόμενος. ὁ ἀκροώμενος ψάλτου. καὶ κιθαριζόμενος, ὁ κιθάρας ἀκροώμενος. Ὁ δὲ Φραάτης ἐπὶ δίφρου χρυσοῦ ἐκάθητο, τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων. ἀντὶ τοῦ, προσεγγίζων.

Ψάλλω. δοτικῇ. αἰτιατικῇ δέ· Τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ψάλλων.

Ψαλτήριον. ὄργανον μουσικὸν, ὅπερ καὶ [4] ναῦλα καλεῖται.

Ψάλτης, καὶ ψαλτής. τὰ εἰς της λήγοντα, ἔχοντα τὴν παραλήγουσαν εἰς ἀμετάβολον λήγουσαν, ἀπρόσληπτα ὄντα τοῦ σ κατὰ τὴν γενικὴν, βαρύνεται· εἰ μὴ εἴη μετοχικά. οἷον, ὑφάντης, ἀγύρτης, Εὐφράτης. τὸ δὲ ἑκοντὴς, καὶ ἐθελοντὴς, μετοχικά. παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὀξύνεται· καθαρτὴς, ἀμυντὴς, [5] ἐπὶ τοῦ βυθοῦ· Φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτὴς, πραϋντής.

Ψάλιγξ. κιθάρα.

Ψάμμαθος.[6] παραθαλάσσιος ἄμμος. Ἄμαθος γὰρ, ἡ μεσόγειος. ὅτι [7] ψάμμαθος, ἡ τοῦ πεδιάδος κόνις· ψάμμαθος δὲ, ἡ τῆς θαλάσσης.

Ψαμμήτιχος. [8] Ψαμμήτιχος, ὁ βασιλεὺς Αἰγυπτίων, Ἄζωτον πόλιν ἐπολιόρκησεν, εἰς ὃ ἐξεῖλεν. αὕτη δὲ ἡ Ἄζωτος ἁπασέων πολίων ἐπὶ πλεῖστον χρόνον πολιορκουμένη ἀντέσχε, τῶν ἡμεῖς ἴσμεν.

Ψαμίς.[9] τὸ ἄρμενον. καὶ καμάρα. καὶ ἐπὶ ὑδρορρόου τάσσεται. καὶ ἡ ταχεῖα κίνησις.

Ψαμίτη.[10] νησύδριον. ζήτει ἐν τῷ Ἑκάτης. Ψάμιτον δὲ ἐστὶ ψαιστῶν τις ἰδέα. καὶ ζήτει ὁμοίως.

Ψαμμακοσιογάργαρα.[11] ἀπὸ λέξεων τὸ σύνθετον ἐγένετο δηλουσῶν πολλά. σύγκειται γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι. ὁ γὰρ Πύθιος νεανιεύεται τῆς ψάμμου τὸν ἀριθμὸν εἰδέναι.

Οἶδα δ' ἐγὼ ψάμμου τ' ἀριθμὸν, καὶ μέτρα θαλάσσης.

καὶ Εὔπολις ἐπεσημήνατο τὴν λέξιν, εἰπών· Ἀριθμεῖν

Id eſt, fornicem, teſtudinem. [Plato] *Legum* XII. *Thecam autem ſub terra ab ipſis confectam eſſe, teſtudinem ſcilicet oblongam, ex pretioſis lapidibus conſtantem.*

Ψαλλίοις. Frænis. Ariſtophanes: *Aureum frænorum ſtrepitum.*

Ψαλλομένη. Percuſſa. Pulſata. Proprie vero ψάλλειν eſt, ſummis digitis chordas [inſtrumentorum muſicorum] tangere [& impellere.] In Epigrammate:] *Miniatamque amuſſim, quam extrema regulæ pars attingit.*

Ψαλλόμενος. Qui pſallentem audit. Et κιθαριζόμενος, qui cithara canentem audit. [Et ψάλλειν, tangere.] *Phraates autem in aureo curru ſedebat, nervum arcus tangens.*

Ψάλλω. Pſallo. Tango. Dativo jungitur. Item, accuſativo. Ut, *Nervum arcus tangens.*

Ψαλτήριον. Pſalterium. Muſicum inſtrumentum, quod etiam nabla vocatur.

Ψάλτης, & ψαλτής. Pſaltes. Nomina in της deſinentia, quæ penultimam habent deſinentem in immutabilem literam, nec σ in genitivo aſſumunt, ſunt gravitona: niſi a participiis deriventur. Ut, ὑφάντης, ἀγύρτης, Εὐφράτης. At ἑκοντὴς, & ἐθελοντὴς, a participiis derivata ſunt. Apud Atticos vero acuuntur: ut, καθαρτὴς, ἀμυντὴς, pro auxiliatore; Φαιδρυντὴς, ποικιλτὴς, ψαλτὴς, πραϋντής.

Ψάλιγξ. Cithara.

Ψάμμαθος. Arena marina: ſive, quæ eſt in littore maris. Ἄμαθος enim dicitur arena, quæ eſt in locis mediterraneis.

Ψαμμήτιχος. Pſammetichus. Pſammetichus, Rex Ægyptiorum, Azotum urbem obſedit, tandemque expugnavit. Hæc autem Azotus omnium urbium, quas nos ſcimus, obſidionem diutiſſime toleravit.

Ψαμίς. Inſtrumentum [tonſorium. Forfex.] Item, fornix. Ponitur etiam pro cloaca. Et celer motus [ita dicitur.]

Ψαμίτη. Pſamite. Parva inſula. Quære in v. Ἑκάτης. Ψάμιτον autem eſt quoddam placentæ genus.

Ψαμμακοσιογάργαρα. Infinita. Innumera. Vocabulum hoc compoſitum eſt ex vocibus, multitudinem ſignificantibus: ut ψάμμος, & Γάργαρα. Nam ψάμμος, i. e. arena, eſt innumerabilis. Hinc [Apollo] Pythius gloriatur, ſe numerum arenæ noſſe. Ait enim: *Novi enim & arenæ numerum, & ſpatia maris.* Et Eupolis voce hac uſus eſt, quum dixit: *Nu-*

1 Ψαλλίοις] Alii rectius ψαλίοις, per unum λ.
2 Ἀριστοφάνης] In *Pace*, pag. 439. Ed. Baſ. P.
3 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. ult. Epigr. III.
4 Ναῦλα[Lege, νάβλα.
5 Ἐπὶ τοῦ βυθοῦ] Portus, *in profundo*. At ſcribendum eſſe, ἐπὶ τοῦ βοηθοῦ, manifeſtum eſt.
6 Ψάμμαθος] Alii rectius, ψάμαθος, per unum μ.
7 Ψάμμαθος, ἡ τοῦ π.] Scribe, ὅτι ἡ ἄμαθος, ἡ τοῦ πεδιάδος, &c. ut legitur ſupra. v. Ἄμαθος.
8 Ψαμμήτιχος, ὁ βασιλ.] Ex Herodoti lib. II. pag. 96.
9 Ψαμίς] Male, pro ψαλίς. Vide Heſych. v. ψαλίς: & Noſtrum ſupra, v. Ψαλίδα.

10 Ψαμίτη] Rectius ψαμμίτη, per duplex μ: ut legitur ſupra v. Ἑκάτης νησύδριον.
11 Ψαμμακοσιογάργαρα. ἀπὸ λέξ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, leguntur etiam apud veterem Interpretem Comici ad *Acharnenſ.* pag. 370. (260. Ed. Baſ. P.) Cæterum, huc egregie faciunt ea, quæ habet Macrobius *Saturnal.* lib. V. cap. XX. *Ariſtophanes autem Comicus compoſito nomine ex arena & Gargaris, innumerabilem, ut ejus lepos eſt, numerum conatur exprimere. In fabula enim* Acharnenſium *ait:*
Ἃ δ' ἀδυνάτω, ψαμμακοσιογάργαρα.
Ψαμμακόσια autem ſeorſum pro multis Varro ſæpe in Menippeis *ſuis poſuit. Sed Ariſtophanes adjecit gargara, ad ſignificationem numeroſitatis innumera.*

θεατὰς ψαμμακοσίους. δύναται δὲ ἐγκεῖσθαι τῇ λέξει τὰ κόσια· ἥτις ἐστὶ κατάληξις τῶν μετὰ τὸν δέκα ἀριθμὸν, μέχρι τῶν χιλίων· ὃς πλῆθος ἐστὶ πολλοῦ σημαντικός. οἷον, διακόσια, τριακόσια, καὶ τὰ ἑξῆς. τὸ δὲ γάργαρα, καὶ αὐτὸ ἐπὶ πλῆθος λαμβάνεται, διὰ τὴν συγγένειαν τοῦ γ τὴν πρὸς κ. εἴρηται δὲ ἀντὶ τοῦ ἄφατα καὶ ἀναρίθμητα. τὸ δὲ, Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνει· οἷον, γάργαιρε. μέμνηται καὶ Κρατῖνος· [2]Ἀρίστων ἀνδρῶν πᾶσα γαργαίρει πόλις. οἷον, πλήθει. Ἄλλως. οἷον πολλὰ καὶ ἀναρίθμητα. τὸ γὰρ ψαμμοκόσια καθ᾽ ἑαυτὸ ἐπὶ πλῆθος ἐτίθετο. παρὰ μὲν Εὐπόλιδι ἐν Χρυσῷ γένει οὕτως· Ἀριθμεῖν θεατὰς ψαμμοκοσίους. ἀπὸ τῆς ψάμμου ἀριθμητικῶς γεγενημένον. καὶ [3]τὰ Γάργαρα δὲ ἐπὶ πλῆθος ἐτίθετο. ὡς [4]ἐν Λήμναις·

Ἀνδρῶν ἐπακτῶν πᾶσα γάργαιρ᾽ ἑστία.

καὶ παρὰ Ἀριστομένει [5]ἐν Βοηθοῖς· [6]Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργαρα. Καὶ παρὰ Σώφρονι· Ἁ δὲ οἰκία τῶν ἀργυρωμάτων γάργαιρε. Καὶ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ· Χρημάτων τε γάργαρα. Θέλουσι δέ τινες καὶ τὸ [7]παρὰ τῷ ποιητῇ, Κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσι· τὴν πολλὴν κίνησιν τῶν ποδῶν σημαίνειν. οἷον γάργαιρε. καὶ τὸν καρκίνον δὲ οὕτως ὀνομάζεσθαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ποδῶν.

Ψαμμίαιχος. ὄνομα κύριον.

Ψάμμος.[8] ἡ παραθαλάσσιος γῆ.

Ψᾶν. ὁμαλίζειν. λεπτύνειν. † [9]Περιεῖσθαι, τὸ περιέσεσθαι. καὶ ἀνθέξειν. Θουκυδίδης ζ.

Ψανθεοφάνιχος. [10]οὕτως ἐκαλεῖτο Ἰωσὴφ ὑπὸ Φαραώ. τουτέστι, κρυπτῶν εὑρετής.

Ψᾶρες, καὶ κολοιοί. εἴδη ὀρνέων.

Ψαρόν. εἶδος χρωμάτων. ψαρὸς γὰρ ἵππος, ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος. ἢ ὁ ταχύς. ἀπὸ τοῦ ψαίρειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαττάλλειν,[11] καὶ ψατάλλειν. τὸ ψηλαφᾶν, καὶ μαλάττειν αἰσχρῶς.

Ψαύει. γενικῇ. ἅπτεται. Ὡς [12]ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ ψαυέτω μηδαμῶς. † Αἱ δὲ σάρκες τοῦ ἁγίου προσψαύσασαι τῷ πυρί.

Ψαφαρῇ[13].

merare ſpectatores innumeros. Poteſt autem vocis hujus compoſitione ineſſe κόσια: quæ terminatio nominum numeralium a cent uſque ad mille, multitudinem ſignificans; διακόσια, τριακόσια, &c. Vox autem Γάργαρ ipſa pro multitudine ſumitur; propter a nitatem, quæ eſt inter γ & κ. Significat tem multitudinem immenſam & innume bilem. In illo autem loco, Κάρκαιρε δὲ γ πόδεσσι, (i. e. *Terra autem pedibus pulſata nabat*) τὸ κάρκαιρε multorum pedum mot ſignificat: quaſi diceret, γάργαιρε. Mem [vocis hujus] & Cratinus: *Viris optimis ta urbs referta eſt*. Aliter. [Ψαμμακοσιογ γαρα. Id eſt,] Multa & innumera. Nam ψαμμακόσια per ſe pro multitudine pone tur; ut apud Eupolidem in *Aureo genere*: *N merare ſpectatores innumeros*. Eſt autem v cabulum illud deductum a ψάμμος, add terminatione numerali κόσιος. Et vox γάργ pro multitudine ponebatur. Ut in [fabu *Lemniis*: *Viris adſcititiis tota domus refe erat*. Et apud Ariſtomenem in *Boethis*: *tus enim nobis* [*eſt virorum*] *copia*. Et ap Sophronem: *Domus autem argenteis v plena erat*. Et in Tragœdia: *Et pecuniæ pia*. Quidam etiam illud Poetæ, Κάρκ. δὲ π. multorum pedum motum ſignificare lunt: quaſi diceret, γάργαιρε. Et cancrum qu καρκίνον dictum volunt, a multitudine pedu

Ψαμμίαιχος. Pſammiæchus. Nomen p prium.

Ψάμμος. Arena marina, ſive maritima.

Ψᾶν. Complanare. Æquare. Atten re.

Ψανθεοφάνιχος. *Pſantheophanichus. Ita v catus eſt Joſephus a Pharaone. Hoc eſt*, O cultorum inventor.

Ψᾶρες, καὶ κολ. Sturni, & graculi. Gen avium.

Ψαρόν. Genus coloris, qualis eſt ſtur Sturninum. Varium. Et ψαρὸς ἵππος, equ qui talem colorem habet. Vel, velox. A ψ ρειν, feſtinare. Unde & αἰψηρός.

Ψαττάλλειν, & ψατάλλειν. Attrectare [penem & præputia ducere. Maſturbare.

Ψαύει. Tangit. Attingit. Genitivo jung tur. *Tanquam animatam Dei arcam nequ quam attingat*. † *Carnes vero ſancti* [*illi viri,*] *cum ignem attigiſſent*, &c.

Ψαφαρῇ. Tenui. Friabili. Liquida. *Et na*

1 Μετὰ τὸν δέκα ἀρ.] Imo, μετὰ τὸν ἑκατὸν ἀριθμόν.

2 Ἀρίστων ἀνδρῶν π.] Metri gratia ſcribendum, Ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα, &c.

3 Καὶ τὰ Γάργαρα δὲ ἐπὶ πλ.] Macrobius loco laudato: *Gargara tanta frugum copia erant, ut, qui magnum cujuſque rei numerum vellet exprimere, pro multitudine immenſa* Gargara *nominaret. Teſtis Alcæus, qui in* Cœlo *Tragœdia ſic ait*:

Ὁρῶ δ᾽ ἄνωθεν γάργαρ᾽ ἀνθρώπων κύκλῳ.

Gargara ut videtis, manifeſte poſuit pro multitudine. Nec aliter Ariſtomenes ἐν Μύθοις·

Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστ᾽ ἀνδρῶν γάργαρα.

4 Ἐν Λήμναις] Scholiaſtes Ariſtophanis, ἐν Λίμναις. Sed neutra lectio ſana eſt. Scribendum enim, ἐν Λημνίαις: quæ erat fabula Ariſtophanis, cujus & Athenæus aliquoties mentionem facit.

5 Ἐν Βοηθοῖς] Macrobius loco citato, ἐν Μύθοις. Sed lectio Suidæ recte ſe habet; utpote quæ confirmatur non ſolum auctoritate Scholiaſtæ Ariſtophanis, loco indicato; ſed etiam Priſciani, lib. XVIII. pag. 1202. Ariſtomenem ἐν Βοηθοῖς citat.

6 Ἔνδον γὰρ ἡμῖν γάργ.] Verſus hic ex Macrobio ſic ſupplen & ſcribendus eſt:

Ἔνδον γὰρ ἡμῖν ἐστ᾽ ἀνδρῶν γάργαρα.

7 Παρὰ τῷ ποιητῇ] Il. Υ. v. 157.

8 Ψάμμος] Vide paulo ante, v. Ψάμαθος.

9 Περιεῖσθαι, τὸ π.] Hæc nihil faciunt ad vocem ψᾶν, & m in locum hunc inſulta ſunt.

10 Ψανθεοφάνιχος] Ψονθομφανὴχ legitur apud τοὺς LXX.

11 Ψαττάλλειν] Supra ſuo loco, ψαθάλλειν.

12 Ὡς ἐμψύχῳ] Inſolens prorſus eſt, ut verbum ψαύω jung tur dativo, quod genitivum adſciſcere ſolet, ut ipſe Suidas h loco monet. Quare conſtructio hæc mihi ſuſpecta eſt.

13 Ψαφαρῇ] Portus hoc Ionice dictum putat pro ψαφα Sed antiquiſſimus MS. A. habet, ψαφαρεῖ, a ψαφαρής: quod m gis placet.

K

Καὶ [1] νάρδῳ [2] ψαφαρῇ, [3] κεγχρήτισιν ἰσχάσιν ἀμφί.

Καὶ αὖθις ἐν Μύθοις·

Ἔστασαν, οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ ἐμίαντο κονίῃ.

Ψαφαρόν. ἀσθενές. ἐλαφρόν. κακόν. εὔθραυστον. [4] Ἀππιανός· Ἀννίβας ὁ στρατηγὸς Καρχηδονίων, διαβὰς τὰ Πυρηναῖα ὄρη, διέβη καὶ εἰς τὴν Κελτικήν, τὴν νῦν Γαλατίαν, καὶ διώδευε τὴν χώραν. ἐλθὼν δὲ ἐπὶ τὰ Ἄλπια ὄρη, καὶ εὑρὼν ἀπόκρημνα ἰσχυρῶς, ἐπέβαινε κἀκείνοις, ὑπὸ τόλμης κακοπαθῶν, τὴν μὲν ὕλην τέμνων τε καὶ κατακαίων, [5] τὴν δὲ φλόγα σβεννὺς ὕδατι, καὶ ὄξει, καὶ τὴν πέτραν τῷδε [6] ψαθαρὰν γινομένην σφύραις σιδηραῖς θραύων, καὶ ὁδοποιῶν.

Ψαίκαλον. τὸ ξένιον.

Ψαίρειν. τὸ ταχύνειν. ἔνθεν καὶ αἰψηρός.

Ψαιστά. ἄλφιτα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ δεδευμένα, ἅπερ ἐπεθυμίων τοῖς Θεοῖς. ψαιστὰ δὲ καλεῖται, ἀπὸ τῆς τοῦ μύλου περιψήσεως. ἢ πέμμα. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ ἐν Ἐπιγράμματι·

——— Σοὶ τάδε πέμπω

Ψαιστία, καὶ λιτῆς δῶρα θυηπολίης.

Καὶ αὖθις ἐν [7] Ἐπιγράμματι·

Καὶ ψαιστῶν ὀλίγων δράγμα πενιχραλέον.

Καὶ ψαιστῶν, ἅπερ ἦν ἄλφιτα, ὑπὸ μύλης [8] καλεψηπισμένα. Καὶ αὖθις·

Ψαιστά [9] τε πίονα, καὶ εὐθησαυρον ἔλαιον.

τὸ δὲ πίονα, λιπαρά.

Ψαίστρα.

Σπόγγον [10] ἔχειν καλάμων ψαίστρ' ἀπὸ Κνιδίων.

Ψέγω. αἰτιαλογῶ.

Ψεδνή. ἀραιά. καὶ ψαιδνὸς, ἀραιόθριξ, μαδαρός.

Ψεκάς. δρόσος. [11] Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλεῖτο Ψεκάς. ἐπὶ τῶν πτυελωδῶν. οὗτος δὲ μελῶν ἦν ποιητής. οὕτω δὲ ἐκλήθη, διότι προσέρραινε τοὺς ὁμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς, οὕτω καλούμενος. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιηκέναι, μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόματος· καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσῆλθον ληψόμενοι τὸν χορὸν, καὶ πολλοὶ τῶν χορευόντων ἐπείνων. περὶ τούτου τοῦ Ἀντιμάχου φησὶν Ἀριστοφάνης·

Ὃν [12] ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος
Δεόμενον· ἡ δ' ὠπτημένη
Σίζουσα πάραλος ἐπὶ τραπέζης κειμένη
Ὀκέλλοι. κᾆτα μέλ-
λοντος λαβεῖν αὐτοῦ, κύων
Ἁρπάσας [13] φάγοι.
Τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἕν.

dus friabilis circa caricas, grana miliaria habentes. Et iterum in Fabulis: *Steterunt, neque comas tenui fœdarunt pulvere.*

Ψαφαρόν. Infirmum. Leve. Friabile. Quod facile frangitur. Appianus: *Annibal, dux Carthaginenſium, ſuperatis montibus Pyrenæis, per Celticam, quæ nunc Gallia vocatur, iter fecit. Cumque ad Alpes perveniſſet, eaſque valde præruptas inveniſſet; fiducia quadam animi nullis moleſtiis cedens, adſcenſum molitus eſt. [Cumque glacie concreta eſſent omnia,] cæſa materia & ſuccenſa, cineribuſque aqua & aceto exſtinctis, torridam & putrem incendio rupem ferreis malleis perfringendo, viam ſibi aperuit.*

Ψαίκαλον. Agnus.

Ψαίρειν. Accelerare. Feſtinare. Unde etiam αἰψηρός, celer, velox.

Ψαιστά. Farinæ oleo & vino mixtæ & ſubactæ, quas Diis adolebant. Ψαιστὰ vero dicuntur, quod [triticum, ex cujus farina ψαιστὰ fiunt,] a mola confringatur & comminuatur. Vel, libum. Vel, genus placentæ. Et in Epigrammate: *Has tibi mitto placentas, & exilis munera ſacrificii.* Et iterum in Epigrammate: *Et placentarum exiguarum munus vile & tenue.* Ψαιστὰ autem erant farinæ a mola comminutæ. Et iterum: *Placentaſque pingues, & oleum diu conditum.*

Ψαίστρα. Abſterſorem. *Spongiam habere calamorum Cnidiorum abſterſorem.*

Ψέγω. Vitupero. Reprehendo.

Ψεδνή. Rara. Raros habens capillos. Calva. Et ψεδνὸς, raros capillos habens, calvus.

Ψεκάς. Ros. Gutta. Stilla. Antimachus vocatus eſt *Pſecas*: idque dicitur in eos, qui ob ſalivæ copiam ſæpe exſpuunt. Fuit autem poeta melicus: dictuſque eſt *Pſecas*, quod inter colloquendum [ſputo] aſpergeret eos, quibuſcum colloquebatur. Fuit & Olympicus quidam, ſic dictus. Creditur autem Antimachus hic decretum feciſſe, neminem in Scena nominatim a Comicis perſtringendum eſſe. Quæ cauſa eſt, quare multi poetæ fabulas ſuas abſque Choro agerent, & multi choreutæ ad egeſtatem redigerentur. De hoc Antimacho Ariſtophanes inquit: *Quem aliquando videam teuthide indigentem: quæ aſſata, ſtridenſque, & juxta ſalem in menſa ſita, in terram cadat. Deinde vero, cum ille eam capere voluerit, canis eam correptam devoret. Hoc ipſi malum unum obtingat.*

1 *Καὶ νάρδῳ ψαφ.*] Eſt pars Epigrammatis, quod ante ineditum ex cod. MS. publici juris fecimus ſupra v. Κιγχείπσι.

2 Ψαφαρῇ] Et hic MS. A. habet ψαφαρεῖ.

3 Κιγχρήπσι] MS. A. rectius, κιγχρείπσι, per ι in ſyllaba ſecunda. Et ſic ipſe Suidas ſupra, v. Κιγχείπσι.

4 Ἀππιανός] *De bellis Annibal.* pag. 546.

5 Τὴν δὲ φλόγα σβενν.] Appianus ſic: τὴν δὲ τέφραν σβεννὺς ὕδατι καὶ ὄξει, καὶ τὴν πέτραν ἐκ τῶνδε ψαφαρὰν γιγνομένην, &c. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

6 Ψαθαράν] Scripſiſſe Suidam, ψαφαράν, vel ex capite articuli apparet. Alioqui enim exemplum hoc nihil faciet ad vocem ψαφαρόν. Huc accedit, quod & Appianus habeat ψαφαράν.

7 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VI. cap. VII. Epigr. XII.

8 Καλεψηπισμένα] Henr. Steph. in Theſ. Gr. Ling. Tom. IV. pag. 690. legit, κατεψηγμένα; quod probo.

9 Ψαιστά τε π.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Leonidæ, quod ex cod. MS. integrum exhibuimus ſupra, v. Ἀνειρύσω.

10 Σπόγγον ἔχειν καλ.] Vide Nos ſupra ad v. Λειώτριβαν, ubi Epigramma integrum, cujus fragmentum hoc pars eſt, ex cod. MS. Anthologiæ ineditæ publici juris fecimus.

11 Ἀντίμαχος οὕτως ἐκαλ.] Locum hunc excerpſit Suidas ex Scholiaſte Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 425. (305. Ed. Baſ. *P.*) Confer etiam Noſtrum ſupra v. Ἀντίμαχος, ubi eadem leguntur.

12 Ὃν ἔτ' ἐπίδ. τευθ.] Supra v. Τευθίς.

13 Φάγοι] Ariſtophanes, φεύγοι.

Ψεκτέος.[1] Οἰκοδομήματα Ἀσσύρια, καὶ δαπανηρὰς λειτουργίας χαίρειν ἐάσαντας, λῃστὰς ἄρχοντας ἄρχειν. ψεκτέος γὰρ ὁ ἄρχων, ὁ χαίρων οἰκοδομήμασιν εὐπρεπέσι.

Ψελίῳ.[2] περιοχῇ. ὁ [3] Κύριος ἐν Ἰὼβ περὶ τοῦ δράκοντος, τουτέστι, τοῦ Διαβόλου· [4] Ψελίῳ δὲ τρυπήσεις τὸ χεῖλος αὐτοῦ. τὸ ψέλλιον, κόσμος τῆς χειρός. καὶ Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας· Παρ' οὐδὲν θέμενος [5] τὴν τοῦ ἱεροῦ γράμματος συμβολήν, ὅπερ ἦν οἷα δήπου [6] ψέλιον τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ἐκ τοῦ νόμου προσηρτῆτο, ἀνατέλλον τῶν ἀδικημάτων.

Ψελλός. ἀσήμως καὶ ἀνάρθρως λαλῶν. τραυλός.

Ψενδυνοί.[7] σπόνδυλοι.

Ψευδάμαξυς.[8] ὁ ψευδόπλουτος.

Ψευδατραφάξυος[9] πλέα· ἀντὶ τοῦ, πλήρη ψευσμάτων. Ἀτράφαξυς δέ, εἶδος λαχάνου, ὃ ταχέως εἰς μέγεθος αὔξεται. ἐπεὶ οὖν ὁ Κλέων ψευδῆ κατὰ τῶν ἱππέων κατηγόρησε, καὶ ἡ Βουλὴ πείθεσθαι ἐδόκει, ψευδατραφάξυος πλέαν εἶπε τὴν Βουλὴν γεγονέναι· διαβάλλων μὲν ὡς ψεύστην τὸν Κλέωνα· τῆς δὲ Βουλῆς καθαπτόμενος, ὡς τοῖς ψευδομένοις καὶ διαβάλλουσι πειθομένης εὐχερῶς καὶ ῥᾳδίως· ὥσπερ τὸ λάχανον αὔξεται.

Ψευδεγγραφή.[10] ὄνομα δίκης ἐστίν, ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὡς καταψευσαμένου αὐτῶν τοῦ ἐγγράψαντος ἐν τῇ σανίδι παρὰ τῇ Θεῷ κειμένῃ, ὡς ἀδίκως ἐγγραφέντες ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ.

Ψευδέγγραφος δίκη. τῶν δημόσια ὀφειλόντων τὰ ὀνόματα ἀπογράφονται οἱ ταμίαι, καὶ ὅσα ἕκαστος ὀφείλει. ἐὰν οὖν μὴ ὀφείλοντα ἐγγράψῃ τις, ἢ ὀφείλοντα μὲν ἐγγράψῃ, πλέον δὲ τοῦ ὀφειλήματος· οὗτος ψευδεγγραφῆς κρίνεται.

Ψευδενέδραν.[11] Ξενοφῶν· Ὡς δὲ ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα κατάβασιν, (προσαντὴς γὰρ ἦν) ψευδενέδραν ἐποιήσαντο.

Ψευδῆ. ψευδῶς. καὶ ἐπὶ ὀνόματος.

Ψευδηγόρος. ψευδολόγος.

Ψευδὴς ἐγγραφή. τοῦτο ὄνομα δίκης. ζητήσει δ' ἄν τις, τίνι διαφέρει ψευδεγγραφὴ [12] βουλεύσεως. καὶ γὰρ διαφέροντα τίθησιν ὁ Λυκοῦργος. τάχα οὖν ψευδεγ-

Ψεκτέος. Vituperandus. Reprehendendus. *Oportet bonos Principes Rempubl. adminiſtrare, valere juſſis ædificiis Aſſyriis, & muneribus ſumptuoſis. Vituperandus enim eſt Princeps, qui pulchris ædificiis gaudet.*

Ψελίῳ. Annulo. Torque. Armilla. Dominus in Jobo de Dracone, i. e. Diabolo, dicit: *Annulo autem perforabis labrum ejus.* Ψέλλιον [etiam ſignificat] ornamentum manus, ſive, armillam. Et Ælianus in libro de Providentia: *Nihili faciens ſacræ literæ ſymbolum, quod tanquam armilla Regi Ægyptiorum ex lege alligatum erat, ab injuriis faciendis eum revocans.*

Ψελλός. Qui inarticulate loquitur, & ita, ut vix intelligi poſſit. Balbus. Blæſus.

Ψενδυνοί. Spondyli. Sive, vertebræ, quæ ſunt in dorſi ſpina.

Ψευδάμαξυς. Falſo dives. Qui ſe divitem falſo jactat.

Ψευδατραφάξυος πλέα. [Plena falſæ atriplicis. Id eſt,] Plena mendaciorum. Atriplex eſt genus oleris, quod cito creſcit. Quoniam igitur Cleon Equites falſo criminabatur, & Senatus fidem ei adhibebat; ideo Senatum falſæ atriplicis plenum eſſe dixit: Cleonem quidem perſtringens, ut mendacem; Senatum vero, ut qui mentientibus & calumniantibus facile crederet: quemadmodum & olus [facile & cito] creſcit.

Ψευδεγγραφή. Falſa inſcriptio. Eſt nomen actionis, quam inſtituunt illi, quorum nomen inter debitores ærarii relatum eſt; mendacii poſtulantes eum, qui ipſos in tabula, in Templo Deæ repoſita, inſcripſerat: quod injuſte inter debitores ærarii relati eſſent.

Ψευδέγγραφος δίκη. Falſæ inſcriptionis actio. Nomina illorum, qui ærario aliquid debent, Quæſtores in tabulas referunt, & quantum quiſque debeat. Si quis igitur aliquem inſcripſerit, qui [ærario] nihil debet; vel inſcripſerit quidem ut debitorem, at ſupra ſummam debitam: adverſus eum actio falſæ inſcriptionis inſtituitur.

Ψευδενέδραν. Falſas inſidias. Fictas inſidias. Xenophon: *Cum autem deſcenſum verſus Trapezuntem metuerent, (erat enim præceps) fictas collocarunt inſidias.*

Ψευδῆ. [Interdum adverbialiter accipitur, pro] ψευδῶς. Falſo. Item, pro nomine [ponitur, & ſignificat, falſa, vel ficta.]

Ψευδηγόρος. Falſidicus. Falſiloquus. Mendax.

Ψευδὴς ἐγγραφή. Falſa inſcriptio. Nomen eſt actionis. Quærat autem aliquis, quomodo actio ψευδεγγραφῆς differat ab actione βουλεύσεως.

1 Οἰκοδομήματα Ἀσσ.] Fragmentum hoc legitur etiam ſupra, v. Οἰκοδομήματα.
2 Ψελίῳ] Alii rectius, ψελλίῳ, per duplex λ.
3 Κύριος] Sic MSS. Pariſ. quamvis abbreviate, κς. At priores Editt. Χειρός: quæ lectio ex male intellecta vocis κύριος abbreviatione nata eſt.
4 Ψελίῳ] Ψελλίῳ.
5 Τὴν τοῦ ἱεροῦ γρ. συμβ.] Malim, τὸ τοῦ ἱερ. γρ. σύμβολον. Sed propter fragmenti brevitatem nihil certi affirmari poteſt.
6 ψέλιον] Rectius & hic ψέλλιον ſcribes: per duplex λ.
7 Ψενδυνοί] Heſychius, ψελύνοι. Utrum rectius?
8 Ψευδάμαξυς] Scribe, ψευδαμάμαξυς: ut legitur apud Ariſtoph. in *Veſpis*, pag. 451. ad quem locum Suidas reſpexit. Confer etiam Noſtrum ſupra, v. Ἀμάμαξυς.
9 Ψευδατραφάξυος πλέα. ἀντὶ τοῦ, κτλ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Acharnenſ.* pag. 326. (225. Ed. Baſ. *P.*)
10 Ψευδεγγραφή. ὄνομα δ.] Ex Harpocratione. Vide etiam Petit. *de Leg. Att.* pag. 375.
11 Ξενοφῶν] Lib. v. *de Expedit. Cyri*, pag. 348.
12 Βουλεύσεως] Vide ſupra, v. Βουλεύσεως.

γραφῆς

γραφῆς μὲν ἐλάγχανον οἱ μὴ ὀφείλοντες μὲν, ἐγγραφέντες δὲ ψευδῶς. βουλεύσεως δὲ, οἱ πάλαι μὲν ὠφληκότες· ἀποδόντες δὲ, καὶ αὖθις κατ᾽ ἐπιβουλὴν ψευδῶς ἐγγραφέντες.

Nam ut diverſas eas ponit Lycurgus. Forſan autem actionem ψευδεγγραφῆς inſtituebant illi, qui, cum ærario nihil deberent, in tabulas debitorum falſo relati erant. Actionem vero βουλεύσεως illi, qui, cum mulctam ærario ante debitam ſolviſſent, iterum in tabulas debitorum inſidioſe relati erant.

Ψευδοκλητεία. [1] ὄνομα δίκης ἐστὶν, ἣν εἰσίασιν οἱ γεγραμμένοι ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ· ἐπειδὰν αἰτιῶνταί τινας ψευδῶς κατεσκευάσθαι κλητῆρας καθ᾽ ἑαυτῶν, ὡς τὴν δίκην, ἀφ᾽ ἧς ὦφλον· ὡς Ἰσαῖός φησι.

Ψευδοκλητεία. Eſt nomen actionis, quam inſtituunt illi, qui inter debitores ærarii relati aliquos accuſant, quod viatores falſo ſubornarint, qui ſe in jus citarent, ad debitum ſolvendum: ut Iſæus inquit.

Ψευδόμαντις.

Ψευδόμαντις. Falſus vates. Mendax conjector.

Ψευδομυθία. ψευδολογία.

Ψευδομυθία. Falſiloquium. Mendacium.

Ψευδόπτωμα. [2] Ἀριστοφάνης·

Εἰ δέ που πέσοιεν εἰς τὸν ὦμον ἐν μάχῃ τινὶ,
Τοῦτ᾽ ἀπεψήσαντ᾽ ἄν. ——————

διὰ τὸ μὴ φαίνεσθαι πεπτωκέναι. τὸ δὲ εἶδος τοῦ παλαίσματος ψευδόπτωμα καλοῦσιν. ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστιν· ὅτι, εἰ καὶ οἱ πρόγονοι ἡττήθησαν, τὴν ἧτταν ἀνεκαλοῦντο· καὶ τοῖς νενικηκόσιν, ἡττηθεῖσιν ἐκ δευτέρου, πλέον τῆς προτέρας νίκης οὐδὲν ἦν.

Ψευδόπτωμα. Caſus falſus, non verus. Ariſtophanes: *Si autem forte in pugna aliqua in humerum cecidiſſent, [cito reſurgentes, pulverem] abſtergebant.* Ne ſcilicet cecidiſſe viderentur. Hoc autem genus luctæ ψευδόπτωμα vocant. Senſus vero talis eſt. Quamvis majores noſtri interdum victi fuiſſent, cladem tamen reſarciebant; & victores, cum poſtea vincerentur, ex priore victoria nihil commodi percipiebāt.

Ψευδόπυρα. στρατήγημα, ὅπερ ποιοῦσι, διὰ νυκτὸς καίοντες πυρὰ πρὸς κατάπληξιν τῶν πολεμίων.

Ψευδόπυρα. Falſi ignes. Strategema quoddam eſt, quod fit, cum noctu ignes accenduntur ad terrorem hoſtibus incutiendum.

Ψευδοσέληνον. ἡ ἀμαυρὰ σελήνη.

Ψευδοσέληνον. Obſcura luna. [Proprie, falſa luna.]

Ψεῦδος, ἡ ἀνθρωπίνη εὐημερία. καὶ ὁ Δαβίδ· Ἐγὼ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Ψεῦδος, ἡ ἀνθρ. Mendacium eſt felicitas humana. Et David: *Dixi in ecſtaſi mea: Omnis homo mendax.*

Ψευδώνυμοι. διεψευσμένοι τῷ ὀνόματι. ψευδολόγοι.

Ψευδώνυμοι. Falſum nomen habentes. Nomen mentientes. Falſiloqui.

Ψευσθέντα. ἀπατηθέντα. Ψευσθέντα δὲ αὐτὸν ὑπ᾽ ἀνδρὸς ἀπατεῶνος, μὴ μένειν ἀπόμαχον. ἐκείνῳ γὰρ βουλαί τε καὶ λόγοι παντοῖοι, ὅπως τοῦ πολέμου περιέσοιτο. καὶ ψευσθῆναι, γενικῇ.

Ψευσθέντα. Deceptum. *Illum vero ab impoſtore deceptum non abfuiſſe à pugna. Ille enim & conſiliis & variis verbis utebatur, ut hoſtem ſuperaret.*

Ψεῦσον. σύνηθες τὸ σχῆμα. Μένανδρος· Οἶσθ᾽, ὃ ποίησον. καὶ ὁ Σοφοκλῆς·

Μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

Ψεῦσον. Decipe. Falle. Frauda. Menander: *Scis, quid facturus ſis.* Figura hæc [Atticis] familiaris eſt. Et Sophocles: *Ne falle, Jupiter, affulgentem nobis ſpem.*

Ψεφηνός. σκοτεινός. οὐκ ἐπιφανής. ψέφος γὰρ, τὸ σκότος. Ἦν δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ ψεφηνός.

Ψεφηνός. Obſcurus. Non illuſtris. Ψέφος enim, caligo, tenebræ. *Erat autem & aer obſcurus.*

Ψεῖσαι. [4] σιτίσαι. ψωμίσαι.

Ψεῖσαι. Alere. Nutrire. Minutis cibi fruſtulis paſcere.

Ψήγματα. μικρὰ κομμάτια.

Ψήγματα. Ramenta. Parva ſegmenta.

Ψηκεδών. κονιορτός.

Ψηκεδών. Pulvis.

Ψήκτρα. ἐργαλεῖον, δι᾽ οὗ τοὺς ἵππους κνήθομεν. ἐν Ἐπιγράμμασι·

Καὶ [5] πριστὸν ψήκτρης [6] κνῆσμα [7] σιδηρόδετον.

Καὶ αὖθις·

Καὶ [8] ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτριχα, τήν τ᾽ ἐπὶ νώτων
Μάστιγα, ῥοίζου μητέρα θαρσαλέην.

Καὶ, Ψήκτραν [9] ἄκμιν ἀπέπτυσεν. † Ὁ [10] ψηκτὴρ, καὶ δεινὸς λέγεται.

Ψήκτρα. Strigil. Sive, inſtrumentum, quo equos ſtringimus. In Epigrammate: *Et ſerratos dentes ſtrigilis ferro munitæ.* Et iterum: *Et ſtrigilem equos ſtringentem, & tergis incumbentem ſcuticam, ſtrepitus matrem audacem.* Et [iterum:] *Strigilem dentatam reſpuit.*

1 Ψευδοκλητεία. ὄνομα δ.] Ex Harpocratione. Exemplum autem actionis hujus habes apud Demoſthenem in oratione adverſus Nicoſtratum; quem conſule.

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 322. (222. Ed. Baſ. *P.*)

3 Ὁ αἰνὴρ] Lege, ὁ ἀήρ. Idem mendum eſt apud Etymologum.

4 Ψεῖσαι] Sic omnes Editt. At rectius ſcripſeris, ψίσαι, per ι. Vide infra v. Ψίω. MSS. Pariſ. ψῆσαι, der η: ſed male.

5 Καὶ πριστὸν ψήκτρ.] Eſt pars Epigrammatis, quod ex cod. MS. integrum cum Lectore communicavimus ſupra, v. Γομφιόδουπα.

6 Κνῆσμα] A κνῶ, rado, abſtergo, polio. Figurate autem κνῆσμα hic dicitur pro dentibus ſtrigilis, quibus equus raditur & politur. Cæterum in cod. MS. Anthologiæ ineditæ legitur, κνῆμα: quod idem eſt ac κνῆσμα. Utrumque enim dicitur.

7 Σιδηρόδετον] In Anthologia inedita rectius legitur, σιδηρόδετε. Refertur enim ad ψήκτρης.

8 Καὶ ψήκτρην ἵπ.] Diſtichum hoc legitur Anthol. lib. VI. cap. 2. ubi integrum Epigramma vide.

9 Ψήκτραν ἄκ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate Phaniæ, quod ex cod. MS. integrum publici juris fecimus ſupra, v. Ἄκμιν.

10 Ὁ ψηκτὴρ, καὶ δεινὸς λέγεται] Conjectore aliquo & Melampode opus eſt, qui loci hujus ſenſum divinet. Adeo ne ulla quidem ſani ſenſus veſtigia in hiſce apparent.

Ψηλα-

Ψηλαφίζει. ἀντὶ τοῦ ψηλαφᾷ. οὕτως Ἀναξίλας. καὶ ψηλαφῶ, αἰτιατικῇ.

Ψῆλαι. ἀντὶ τοῦ ψᾶλαι, κατὰ τροπήν.

Ψήληκες.[1] τῶν ἀλεκτρυόνων οἱ νοθογενεῖς.

Ψῆνας. τοὺς ἰχθύας.

Ψῆνες.[2] κωνώπια, τὰ ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα· οἵτινες καὶ τῶν ὀλύνθων περικρεμαμένων ταῖς συκαῖς, πεπαίνουσι τὰ σῦκα. καὶ ὑπεψηνισμένη ἀπὸ τούτου, ἡ ἐγκύμων.

Ψωλίζω. καὶ παροιμία·

Οὐδεὶς κομήτης, ὅς τις οὐ ψωλίζεται.

Ὅς[3] τις οὐ. τὸ δὲ ἀκροτελεύτιον αὐτὸς σὺ πρὸς τὴν ἠχὼ τοῦ τριμέτρου συνάρμοσον. οὐ γὰρ ἔγωγε φθέγξομαι τὸ δεινὸν ἐκεῖνο πρᾶγμα καὶ ὄνομα.

Ψιλωός. ὁ φαλακρός.

Ψωλίξαι. ξύσαι. σοβῆσαι.

Ψῆρας. ψάρους. ὄρνεα. [4]Ὅμηρος·

——— Κολοιούς τε, ψῆράς τε.

Καὶ αὖθις·

Ὅ[5] πρὶν ἐγὼ καὶ ψῆρα καὶ ἁρπακτειραν ἐρύκων

Σπέρματος ὑψιπετῆ Βιστονίαν γέρανον.

Ψηρόν. ξηρόν.

Ψησία. εἶδος ἰχθύων.

Ψῆττα. τῶν πλατέων τις ἰχθύων. ἔνιοι βούγλωσσον. δοκεῖ δέ τισιν ἐκ δύο συγκεῖσθαι δερμάτων τὴν ἰδέαν. διῄρηται δὲ κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες. ἢ ὄρνεόν ἐστι τετμημένον κατὰ τὸ μέσον, ὡς οἱ σφῆκες.

Ἐγὼ[6] δέ, κἂν ὥσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ

Δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θ' ἥμισυ.

Ἀντὶ τοῦ, κἂν συμβῇ τέμνεσθαί μου τὸ ἥμισυ, βούλομαι.

Ψηφῖδες. ψῆφοι.

Ψηφίσματα. γνῶμαι ἀρέσκουσαι. [7]Ξυνήρεσε δὲ τὰ τοιάδε, εἰ ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς τῷ δόγματι ἐπιψηφίσοιτο. ἀντὶ τοῦ, ἀρεσθῇ.

Ψηφολόγοι.[8] ψηφολόγοι εἰσίν, οἱ ψηφοπαῖκται. ψηφολογικοὶ γοῦν, οἱ πλανῶντες, καὶ ἀπατῶντες, Ὥσπερ οἱ ψηφολόγοι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῷ τάχει τῆς μεταθέσεως τῶν ψήφων ἀπατῶντες συναρπάζουσι.

Ψηφολόγοι. οἱ φροντίδα ποιούμενοι τῆς διὰ τῶν ψήφων ἀπάτης.

Ψῆφος. κρίσις. ἀπόφασις. διαλαλιά. λόγος. καὶ ἀψήφιστον. Ἡ κατέχων τὸ ἀψήφιστον γνώμη, ἐπιτελεῖ πᾶσαν τὴν γραφήν. Καὶ αὖθις·

Οὐ[9] γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ. Οἱ γὰρ γέροντες ἀεὶ ἐψηφίζοντο, τί πρακτέον, καὶ τί μή.

Ψηλαφίζει. Palpat. Attrectat. Sic Anaxilas. Et ψηλαφῶ, cum accuſativo. Attrecto. Palpo.

Ψῆλαι. Ceciniſſe. Pro ψᾶλαι: verſo α in η.

Ψήληκες. Galli gallinacei nothi, ſeu ſpurii.

Ψῆνας. Pſenas. Piſces [quoſdam ita vocant.]

Ψῆνες. Culices, [ſive vermiculi,] qui in groſſis naſcuntur, &, cum groſſi ficubus appenduntur, ipſas ficus ad maturitatem perducunt. Hinc ὑπεψηνισμένη dicta eſt, gravida.

Ψωλίζω. [Eſt vox obſcœna, & dicitur de iis, qui cinædos ineunt.] Et proverbium: *Nullus eſt comatus, quin ſit cinædus.* † [Syneſius: *Nullus eſt comatus,*] *qui non. Tu porro ad trimetri ſonum extremam verſus partem accommoda. Neque enim ego abominandam iſtam rem nomenve unquam pronuntiavero.*

Ψιλωός. Calvus.

Ψωλίξαι. Radere. [Cinædum] inire, ſive ſubigere.

Ψῆρας. Idem quod ψάρους. Sturnos. Homerus: *Graculoſque, ſturnoſque.* Et iterum: *Ille ego, qui quondam & ſturnum, & rapacem arcui a ſemine altivolantem Biſtoniam gruem.*

Ψηρόν. Aridum. Siccum.

Ψησία. Pſeſia. Genus piſcium.

Ψῆττα. Pſetta. Sive, ſolea. Eſt piſcis quidam e latorum genere: quem nonnulli Bugloſſum vocant. Quibuſdam autem videtur ex duabus pellibus conſtare, [*ſi ſpectes* externam ejus] ſpeciem. Diviſus eſt in medio, ut veſpæ. Vel, avis eſt, cujus medium corpus diviſum eſt, ut veſparum. [Ariſtophanes:] *Ego autem, tanquam pſettam, mediam me dividi ſinam.* Vel, etiamſi in duas partes ſecer, volo, &c.

Ψηφῖδες. Calculi. Lapilli.

Ψηφίσματα. Decreta populi. Plebiſcita. *Hæc autem omnibus placuerunt, ſi Imperator Romanorum decretum iſtud ſuffragio ſuo comprobaret.*

Ψηφολόγοι. Præſtigiatores, qui calculis ludentes ſpectatorum oculos decipiunt. Iidem etiam ψηφοπαῖκται vocantur. *Tanquam præſtigiatores, calculos celeriter transferentes, oculos* [*ſpectatorum*] *agilitate ſua fallunt.*

Ψηφολόγοι. Præſtigiatores, qui per calculos ſpectatores fallere ſtudent.

Ψῆφος. [Calculus. Suffragium.] Judicium. Sententia. Oratio. Et ἀψήφιστον, quod nullo ſuffragio decretum, vel confirmatum eſt. *Qui in animo ſervat legem, nullo decreto confirmatam, omnem ſcripturam perficit.* Et iterum: *Non enim vires ſuppetent, etiamſi ſepties hoc decreveris.* † *Seniores enim ſemper decernebant, quid agendum eſſet, & non.*

1 Ψήληκες] Heſychius, ψίληκες, per ι in ſyllaba penultima.
2 Ψῆνες] Confer Noſtrum ſupra v. Ἀνερίνεος, & v. Ὑπεψηνισμένη.
3 Ὅς τις οὐ] Supple, Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ, &c. Sic enim legitur apud Syneſium in *Encom. Calvit*, pag. 85. unde fragmentum hoc depromptum eſt. Vide etiam ſupra, v. Κομῆται.
4 Ὅμηρος] Il. Π. v. 583.
5 Ὁ πρὶν ἐγὼ καὶ ψ.] Anthol. lib. III. cap. XVI. Epigr. I. ut & Portus monuit.
6 Ἐγὼ δὲ, κἂν ὥσπ.] Metri gratia ſcribendum eſt, Ἐγὼ δέ γ' ἄν, κἂν ὥσπερεὶ, &c. Sic enim legitur apud Ariſtoph. *Lyſiſtr.* pag. 843. (543. Ed. Baſ. P.) unde fragmentum hoc depromptum eſt.
7 Ξυνήρεσε δὲ τ.] Exemplum hoc pertinet ad v. Ἐπιψηφίζεται.
8 Ψηφολόγοι] De hac voce vide omnino Caſaubonum *Animadverſ.* in Athen. lib. I. cap. XV.
9 Οὐ γὰρ ἔσται δύν.] Eſt verſus Trochaicus, qui legitur apud Ariſtophanem *Lyſiſtrata.* pag. 881.

Ψῆφος. [1] ψῆφον καλοῦμεν λίθον, τὸν ἐν τῷ δακτυλίῳ. καὶ τὸν χρημάτων ἀριθμόν.

Ψῆφος μέλαινα. ἡ καταδικάζουσα. λευκὴ δέ, ἡ δικαιοῦσα. Πισίδης·

Ψήφου μελαίνης ἐξεφώνησε κρίσιν.

Ψηφοφορία. ἡ πολλῶν ψῆφος, καὶ ἀποδοχή. [2] Οὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν τοῦ σκέλους λαβὼν ὑμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ θέλων.

Ψήχειν. καταμάσσειν. τρίβειν. ξύειν. Οἱ δὲ Μαυρούσιοι παραυτίκα τοὺς ἵππους ἔψηχον. οἱ δὲ λόγχας, οἱ δὲ ξίφη ἠκόνων. καὶ ἐν [3] Ἐπιγράμμασι·

Ψήχει καὶ πέτρην ὁ πολὺς χρόνος, οὐδὲ σιδήρου
Φείδεται, ἀλλὰ μιῇ πάντ᾽ ὀλέκει δρεπάνῃ.

Ψηχράν. τὴν λεπτήν.

Ψιά. χαρά.

Ψιάδες. ῥανίδες, σταγόνες, ψακάδες.

Ψιαθίον. [4] καὶ ἐπίρρημα, [5] ψιαθηδόν.

Ψίαθος. θηλυκόν. λέγεται δὲ παρ᾽ Ἀριστοφάνει καὶ ἀρσενικῶς, τοὺς ψιάθους.

Ψίδωνες. [6] διάβολοι. ψίθυροι.

Ψίεντα. μακάριον.

Ψιζομένη. κλαίουσα.

Ψῖναι. ψέξαι.

Ψιθυρίζει. αἰκάλλει. ἠρέμα εἰς τὸ οὖς διαλέγεται. διαβάλλει. καὶ [7] Ἀφροδίτης Ψιθύρου ἱερόν. [8] πνέοντος ἀνέμου μαλακοῦ, καὶ ἠρέμα διὰ τῶν φύλλων εἰσιόντος, ὥσπερ προσλαλεῖ τὰ δένδρα, ὅπερ ψιθυρίζειν λέγεται. καὶ Θεόκριτος·

Ἁδύ τι τὸ ψιθύρισμα, καὶ ἁ πίτυς, αἰπόλε, τήνα,

καὶ λόγος ψίθυρος, ὁ διάβολος. [9] Σοφοκλῆς· Τοιούσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων.

Ψιθυριστοῦ Ἑρμοῦ, καὶ Ἔρωτος, καὶ Ἀφροδίτης· ἅπερ πρῶτος ἐποίησεν, ὥς φησι Ζώπυρος, Θησεύς, ἐπειδὴ Φαίδρα, ὥς φασιν, ἐψιθύριζε Θησεῖ κατὰ Ἱππολύτου, διαβάλλουσα αὐτόν. οἱ δὲ ἀνθρωπινώτερόν φασι Ψιθυριστήν, παρὰ τὸ ἀνθρώπους ἐκεῖ συνερχομένους τὰ ἀπόρρητα συντίθεσθαι, καὶ ψιθυρίζειν ἀλλήλοις, περὶ ὧν βούλονται. Ψιθυρισμὸς δέ, [10] ἡ τῶν παρόντων κακολογία. [11] παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ.

Ψιθυριστὴς [12] Ἑρμῆς. ἦν τις Ἀθήνησιν Ἑρμῆς οὕτω καλούμενος. ἐτιμᾶτο δὲ Ἀθήνησι καὶ Ψίθυρος Ἀφροδίτη, καὶ [13] Ἑρμῆς Ψίθυρος.

Ψῆφος. [Sic etiam] vocamus lapillum, vel gemmam, quæ eſt in annulo. Item, ſummam pecuniæ.

Ψῆφος μέλαινα. Calculus niger. [Id eſt, calculus] condemnans. Albus enim abſolvebat. Piſides: *Calculi nigri pronuntiavit ſententiā.*

Ψηφοφορία. [Suffragiorum latio.] Multorum ſuffragium, aliquid decernentium, vel ratum facientium. [Et ψήφισμα, decretum, plebiſcitum. Ariſtophanes:] *Non prius plebiſcita facere deſinetis, quam quis vos crure prehenſos in caput præcipites det.*

Ψήχειν. Abſtergere. Defricare. Terere. Radere. Stringere. *Mauruſii autem confeſtim equos ſtringebant. Alii vero lances; alii gladios acuebant.* Et in Epigrammate: *Atterit & petram longum tempus; nec ferro parcit: ſed una omnia perdit falce.*

Ψηχράν. Tenuem.

Ψιά. Gaudium. Lætitia.

Ψιάδες. Guttæ. Stillæ. Rores.

Ψιαθίον. Parva ſtorea. Et adverbium, ψιαθηδόν, ſtorearum inſtar.

Ψίαθος. Storeæ. Tegetis. Eſt fœmininum. Dicitur autem apud Ariſtophanem & maſculino genere, τοὺς ψιάθους.

Ψίδωνες. Calumniatores. Suſurrones.

Ψίεντα. Beatum.

Ψιζομένη. Flens. Plorans.

Ψῖναι. Vituperare.

Ψιθυρίζει. [Suſurrat.] Submiſſa voce in aurem dicit. Calumniatur. Et Veneris Suſurratricis templum. Vento leni ſpirante, & per folia tranſeunte, arbores ſuſurrum quendam edunt, quod ψιθυρίζειν Græci vocant. Theocritus: *Suavis ille ſuſurrus, & pinus, caprarie, illa.* Et λόγος ψίθυρος, oratio ejus, qui ſuſurrat, vel cum ſuſurro loquitur. Calumnia. Sophocles: *Ejuſmodi rumores lingua ſuſurra [& clam maledica] fingens.*

Ψιθυριστοῦ Ἑρμ. Suſurronis Mercurii, & Amoris, & Veneris [templa:] quæ, ut ait Zopyrus, primus Theſeus fecit, poſtquam Phædra, ut ajunt, lingua ſuſurra Hippolytum apud Theſeum falſo criminata eſt. Alii autem probabilius dicunt, [Amorem appellari] Suſurronem, quod homines illic convenientes de rebus arcanis conſilia ineant, & cum ſuſurro inter ſe colloquantur, de quibus quiſque velit. Ψιθυρισμὸς vero apud Apoſtolū dicitur calumnia [clandeſtina] adverſus præſentes.

Ψιθυριστὴς Ἑρμῆς. Suſurrator Mercurius. Mercurius quidam erat Athenis ita dictus. Ibidem etiam colebatur Venus Suſurratrix, & Amor Suſurrator.

1 Ψῆφον καλοῦμεν λίθ.] Hæc ſunt verba Artemidori lib. II. cap. V. ut Pearſonius obſervaverat.

2 Οὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφ.] Ariſtoph. *Lyſiſtr.* pag. 882.

Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων, πρὶν ἂν
Τοῦ σκέλους λαβὼν ἡμᾶς τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Sed utriuſque verſus metrum claudicat, quod ex codice MS. *Lyſiſtratæ*, quem penes me habeo, ſic reſtituendum eſt:

Κοὐχὶ μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἂν
Τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

3 Ἐν Ἐπιγράμμασι] Anthol. lib. III. cap. XIV. Epigr. I.

4 Ψιαθίον] Alii rectius, ψιάθιον, cum acuto in antepenultima.

5 Ψιαθηδόν] Vide ſupra v. Φορμηδόν.

6 Ψίδωνες] Confer Heſych. v. Ψίδωνες, & v. Ψυθῶνες.

7 Ἀφροδίτης Ψιθύρου ἱερόν] Vide paulo poſt, v. Ψιθυριστοῦ, & v. Ψιθυριστής.

8 Πνέοντος ἀνέμου μαλ.] Hæc leguntur etiam apud Scholiaſtam Ariſtoph. ad *Nubes*, pag. 181. (110. Ed. Baſ. *P.*)

9 Σοφοκλῆς] In *Ajace*, pag. 10. ut Portus monuit.

10 Ἡ τῶν παρόντων] Malim, ἡ τῶν ἀπόντων, i. e. abſentium. Abſentes enim calumnia petere ſolet.

11 Παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ] II *Corinth.* XII. 20.

12 Ψιθυριστὴς Ἑρμ.] Ex Harpocratione: ad quem vide Mauſſacum.

13 Ἑρμῆς] Lege, Ἔρως: ut recte apud Harpocrationem. Ἑρμοῦ enim mentio jam ante præceſſit. Vide Meurſ. *Lect. Att.* l. IV. c. XII.

Ψιλεύς.[1] ὁ ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἱστάμενος. ὅθεν καὶ φιλόψιλος, παρὰ Ἀλκμᾶνι, ἡ φιλοῦσα ἐπ' ἄκρου χοροῦ ἵστασθαι.

Ψιλοδάπιδας. τὰς ψιλὰς, καὶ μὴ μαλλωτὰς δάπιδας λέγουσι.

Ψιλοκόρσης.[2] φαλακρός.

Ψιλόν. γυμνόν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἔρημον. [3] Τὰ δὲ θηρία ὕστερον ἑάλω, ψιλὰ τῶν Ἰνδῶν.

Ψιλός.[4] τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥ τις προβάλλεται ἔμπροσθεν τοῦ στρατοπέδου, τῶν γυμνῶν καὶ ἀόπλων· καὶ ἐὰν ταραχὴ γένηται, ἐκείνη πρώτη ἀναιρεῖται.

Οἴμοι[5] κακοδαίμων ψιλὸς αὖ στρατεύσομαι.

τοῦτο δὲ εἴρηκε, διότι ἐψίλωτο. Εὐνάπιος δὲ λέγει ψιλὸν, καὶ οἷον κοῦφον. Αὐξίλια δὲ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι, τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ, καὶ περὶ τὰς χρείας εὐκίνητον ἐπὶ προσαγορεύοντες. καὶ ἡ τραγῳδία·

——— [6] Αὖ πάλιν

Εἴσειμι πρὸς σὲ ψιλὸς, οὐκ ἔχων τροφήν.

Λέγεται καὶ ψιλὴ, ἡ ἀσθενής.

Denuo ad te ingredior nudus, & cibo carens.

Ψιλοί.[7] οἱ μὴ καθωπλισμένοι μὲν, ἐν καιρῷ δὲ τῆς μάχης τῷ παρατυχόντι, ἢ λίθῳ, ἢ ξύλῳ, ἢ ἄλλῳ τινὶ ὀργάνῳ χρώμενοι. ἢ τοξόται. παρὰ τὸ σκευῇ ψιλῇ χρῆσθαι.

Ψίλωθρον. φάρμακον πρὸς ψίλωσιν τῶν τριχῶν σκευαζόμενον.

Ψίμαρον. εὔδιον.

Ψιμμίθιον.[8] χρῶμα ἑταιρικόν.

Ψινάδες. παρὰ Θεοφράστῳ, αἱ [9] ῥοιάδες ἄμπελοι. ἔνιοι [10] τὰς δρυπέπεις ἐλαίας.

Ψινάζει. ἀποῤῥεῖ τὰ ἄνθη τοῦ καρποῦ. φυλλοῤῥοεῖ.

Ψινύθιον. φαῦλον.

Ψίξ, ψιχὸς κλίνεται.

Ψίω. τὸ ἐμβρωματίζω. καὶ ψίσαι, ψωμίσαι, καὶ ψιθεῖν, ψωμιθεῖν, τραφεῖν διὰ ψιχῶν.

Ψιττάκια. ὑποδήματος γυναικεῖου εἶδος.

Ψιττακός. ὄνομα ὀρνέου. τῶν πτηνῶν ὅσα παραπλησίαν ἔχει τὴν γλῶτταν, καὶ τὴν τῶν γενύων διάθεσιν, τῇ τῶν ἀνθρώπων δύναται μιμεῖσθαι διάλεκτον· οἷον ψιττακοί, κίτται, καὶ τὰ ὅμοια.

Ψιλεύς. Qui in extremo Choro conſiſtit. Unde & Φιλόψιλος, apud Alcmanem, quæ in extremo Choro conſiſtere amat.

Ψιλοδάπιδας. Sic vocant tapetes villis carentes.

Ψιλοκόρσης. Calvus. Qui tempora, vel caput pilis nudatum habet.

Ψιλόν. Nudum. Item, orbatum; carens, privatum. *Belluæ autem poſtea captæ ſunt,* [*rectoribus*] *Indis carentes.*

Ψιλός. Nudus. [Nudus armis. Leviter armatus. Veles.] Maxime ignobilis & viliſſimus ordo militum eſt eorum, qui armis nudi ſunt, [vel ſaltem leviter armati, & a Græcis ψιλοί; a Latinis autem *velites* dicuntur.] Hi enim ante primam aciem hoſti objiciuntur; &, ubi tumultus, [vel pugna] oritur, primi cæduntur. *O me miſerum! Nudus igitur iterum militabo.* Hoc autem ideo dixit, quia depilatus erat [& vulſus.] Eunapius vero ψιλὸν vocat, leviter armatum. Romani autem ejuſmodi milites *auxilia* appellant; ob celeritatem, qua ſuis ſuccurrere poſſunt, & expeditum in bellis uſum. Et Tragœdia: ψιλὴ etiam dicitur debilis, infirma.

Ψιλοί. [Proprie, Nudi. Sic autem vocantur milites,] qui non ſunt armati, ſed tempore pugnæ obvio quovis telo, vel lapide, vel fuſte, vel alio inſtrumento utuntur. Vel, ſagittarii. [Dicti autem ſunt ψιλοί,] quod levi armatura utantur.

Ψίλωθρον. Pſilothrum. Id eſt, medicamentum, quod ad pilos evellendos conficitur.

Ψίμαρον. Tranquillum. Serenum.

Ψιμμύθιον. Ceruſſa. Sive, fucus meretricius.

Ψινάδες. Apud Theophraſtum [ſic vocantur] vites, quibus fructus defluunt. Quidam [ſic appellant] olivas, quæ in arbore maturuerunt.

Ψινάζει. Dicitur de fructibus tenellis, qui ab arboribus, vitibus, &c. defluunt, antequam ad maturitatem perducti ſint. Dicitur item de arboribus, quibus folia defluunt.

Ψινύθιον. Vile. Vitioſum. Malum.

Ψίξ, ψιχός. [Sic enim] declinatur. Mica.

Ψίω. Cibum præmanſum in os in fero. Panis, aut alius cibi fruſtulis in os inſertis alo. Et ψίσαι, exiguis cibi fruſtis in os inſertis alere. Et ψιθεῖν, cibi fruſtulis in os inſertis alantur. Micis paſcantur.

Ψιττάκια. Pſittacia. Muliebris calceamenti genus.

Ψιττακός. Pſittacus. Nomen avis. Volucres, quæ linguam habent, & maxillarum formam, [humanæ] ſimilem, ſermonem hominum imitari poſſunt: ut pſittaci, picæ, & ſimiles.

1 Ψιλεύς] Heſychius: Ψιλεῖς. οἱ ὕστατοι χορεύοντες.
2 Ψιλοκόρσης] Scribendum eſt, ψιλοκόῤῥης, per duplex ρ, ut apud Heſychium: vel, ψιλοκόρσης.
3 Τὰ δὲ θηρία ὕσ.] Hæc ſunt verba Polybii, lib. XI. cap. 1.
4 Τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη, ἥτις προβάλ.] Locus hic turbatus mihi videtur, quem ſic reſcribo, τάξις ἐστὶν ἀγεννεστάτη τῶν γυμνῶν καὶ ἀόπλων, ἥτις προβάλλεται. &c.
5 Οἴμοι κακοδ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Theſmophor.* pag. 779. (517. Ed. Baſ. P.)
6 Αὖ πάλιν εἴσειμι πρ.] Hæc ſunt verba Sophoclis in *Philoctete,* pag. 417. ut Portus monuit.
7 Ψιλοί. οἱ μὴ καθωπλ.] Nota hæc excerpta eſt ex Scholiaſte Thucydidis ad lib. 1. cap. LX.
8 Ψιμμίθιον] Scribe, ψιμμύθιον, per υ in ſyllaba antepenultima. Vide Lexica.
9 Ῥοιάδες] Heſychius, & Photius in Lex. MS. rectius ῥυάδες. Et ſic ipſe Suidas ſupra, v. Ῥυάδες.
10 Τὰς δρυπέπεις] Sic præter MStos, habent etiam Editt. Mediol. & Ald. At Editt. Baſil. & Genev. δρυπέπεις. Vide Noſtrum ſupra, v. Δρυπέπης.

Ψίτλαι. ἰχθύων γένος.

Ψιτάλεια. νησύδριόν τι περὶ τὰς Ἀθήνας.

Ψίχες. ἀρσενικῶς, οἱ ψίχες, καὶ τοὺς ψίχας. Ὁ δὲ Θεολόγος θηλυκῶς λέγει· Ψὶξ παραδεχομένουσα τὸ φαυλότατον. καὶ ψιχίον.

Ψόα. μέρος τοῦ σώματος. ἐν ταύταις ἔγκεινται οἱ νεφροὶ, δι' ὧν αἱ ὀρέξεις κινεῖσθαι πεφύκασι. καὶ ὁ Δαβίδ· Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων.

Ψόγος. ἡ κακολογία.

Ψόθος. ἀκαθαρσία. οὕτως Φρύνιχος.

Ψολόεν φλογῶδες πῦρ.

Ψολόεντα κεραυνόν. τὸν ὀξέως φθείροντα. ἡ εὐθεῖα, ὁ ψολόεις.

Ψολοκομπεία. ἀλαζονεία. [1] Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσιν·

Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπείαις.

Μεγαλοδοξίαις, καὶ [2] μεγαλοπρεπείαις. ἀπὸ τῶν προειρημένων ὀνομάτων, τοῦ βροντᾶν, καὶ ταράττειν τὴν γῆν, καὶ κρημνοὺς ἐρείδειν, καὶ κεραυνοῖς χρῆσθαι. τῶν γὰρ κεραυνῶν οἱ μὲν καταιβάται· οἱ δὲ ψολόεντες, οἱ κατὰ τὸ ψαῦσαι ὀλλύντες· οἱ δὲ ἀργῆτες καλοῦνται.

Ψεῦδα. [3] ψευδῆ. Κρῆτες.

Ψοφοδεής. δειλός. τοὺς ψόφους φοβούμενος.

Ψόφος. [4] ὁ ψόφος, ὁ μὲν δυνάμει· ὁ δὲ, ἐνέργεια. καὶ τὰ μὲν δύναται ψοφεῖν· τὰ δὲ, οὔ. τὰ μὲν οὖν δυνάμενα ψοφεῖν, ἐστὶ τὰ στερεὰ καὶ λεῖα, ἐν οἷς ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος· ὅταν ἐνεργῇ, καθὸ ἐστι ψοφητικά. ἡ γὰρ ἐπιτηδειότης τοῦ δύνασθαι ψοφεῖν, οὗτός ἐστιν ὁ δυνάμει ψόφος. ὅταν δὲ δυνάμενα ποιῇ, οὗτός ἐστιν ὁ ἐνεργείᾳ. ἔστι δὲ ψόφος, πληγὴ ἀέρος ποιῶσδε γινομένη. [5] δεῖ γὰρ εἰς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν σωμάτων συμπλήσεως, καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν σύνεμπλωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι. ἐν γὰρ τούτοις ὁ ἐναπολαμβανόμενος ἀὴρ ἀθρόως ἐκθλιβόμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. οὔτε γὰρ τὰ μαλακὰ τῶν σωμάτων ψόφον ποιεῖ· οἷον σπόγγος, καὶ ἔρια· οὔτε τὰ σκληρὰ μὲν, ἠρέμα δὲ καὶ κατὰ μικρὸν προσκρουόμενα. φθάνει γὰρ κατὰ μέρος οἷον θρυφθῆναι ὁ ἀήρ. διὸ δεῖ σφοδρᾶς τῶν σκληρῶν σωμάτων συνεμπλώσεως, ἵνα πολὺς ὁ ἀὴρ ἐναποληφθῇ μεταξύ· ὃς ἐναπολαμβανόμενος, καὶ ἀθρόως ἐξωθούμενος, ποιεῖ τὸν ψόφον. φθάνουσα γὰρ ἡ πληγὴ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ ἀποκλείει, καὶ ἀθρόον [6] ἐκπυρρίζει. τὰ δὲ μαλακὰ οὐ ψοφεῖ, διότι οὐχ οἷά τε ἐστιν ἐξωθῆσαι τὸν ἀέρα, τὸν ἐναποκλειόμενον. διὰ γὰρ τῶν πόρων (μανὰ γάρ ἐστι τὰ μαλακά) κατακερματισθεὶς ἔξεισι. δεῖ δὲ καὶ λειότητος τοῖς πλήττουσι μάλιστα, πρὸς τὸ πλείονα γίνεσθαι τὸν ψό-

Ψίτλαι. Pſittæ. Piſcium genus.

Ψιτάλεια. Pſittalia. Parva quædam inſula circa Athenas.

Ψίχες. Micæ. Genere maſculino dicitur, οἱ ψίχες, & τοὺς ψίχας. Theologus autem fœminino genere dixit, ἡ ψίξ. Et ψιχίον, parva mica.

Ψόα. Pars corporis, in qua ſiti ſunt renes, qui appetitiones ciere ſolent. Lumbus. Et David: *Lumbi mei repleti ſunt ludibriis.*

Ψόγος. Vituperatio. Reprehenſio.

Ψόθος. Impuritas. Sordes. Ita Phrynichus.

Ψολόεν πῦρ. Ardens ignis.

Ψολόεντα κεραυνόν. [Ardens fulmen.] Celeriter perdens fulmen. Rectus caſus eſt, ψολόεις.

Ψολοκομπεία. [Proprie,] jactantia [fumi plena.] *Gaviſus ſum minis, fumoſaſque tuas jactantias riſi.* Vel, gloriationes, & magniloquentias. Hæc autem dicit, alludens ad præcedentia illa, tonare, & turbare terram, & fragmenta montium ejaculari, & fulminibus uti. Fulminum enim alia dicuntur καταιβάται: alia, ψολόεντες, quæ ſolo tactu perdunt: alia, ἀργῆτες. [Vide Lexica.]

Ψεῦδα. Pro ψευδῆ. Mendacia. Falſa. Cretenſes.

Ψοφοδεής. Qui quemvis ſtrepitum expaveſcit. Timidus.

Ψόφος. Strepitus, vel ſonus. Sonus alius eſt, facultate: alius vero, actu. Et alia quidem ſonum edere poſſunt: alia vero non. Quæ autem ſonum edere poſſunt, ſunt ſolida & lævia, in quibus eſt ſonus facultate, cum agunt pro ea, quam habent, ſoni edendi facultate. Nam aptitudo ad ſonum edendum, eſt ſonus facultate. Cum vero ea, quæ poſſunt, ſonum edunt, eſt [ſonus] actu. Sonus autem eſt aeris percuſſio, quæ certo quodam modo fit. Ut enim ſonus edatur, neceſſe eſt, ut duo corpora dura & lævia vehementi ictu inter ſe collidantur. Tunc enim aer inter ea concluſus, & ſubito ictu eliſus, ſonum edit. Neque enim corpora mollia ſonum edunt; ut ſpongia, & lana: neque dura quidem, ſed leniter & paulatim colliſa. Aer enim per partes [eliditur &] frangitur. Quamobrem opus eſt vehementi durorum corporum colliſione, ut plurimus aer inter ea concludatur: qui concluſus, & ſubito eliſus, ſonum efficit. Ictus enim exitum ejus antevertit, eumque ſic intercluſum ſubito expellit. Mollia vero non edunt ſonum, quod incluſum aerem expellere non poſſint. Per meatus enim (mollia namque ſunt rara) minutatim exit. Porro iis, qui corpora collidunt, lævore præcipue opus eſt, ut major ſonus edatur. Aer enim copioſior inter cor-

1 Ἀριστοφάνης Ἱππεῦσι] Pag. 329. (228. Ed. Baſ. *P.*) ſed ubi legitur, ψολοκομπίαις: uti & hic metri gratia ſcribendum eſt.

2 Μεγαλοπρεπείαις] Scholiaſtes Ariſtoph. recte, μεγαληγορίαις.

3 Ψεῦδα] Sic recte MS. A. itemque Photius in Lexico inedito. At priores Editt. ψόδα: quam lectionem literarum ſeries reſpuit.

4 Ὁ ψόφος, ὁ μὲν δυν.——— ἐν τοῖς κοιλώμασι πλείοσιν ὄντι, καὶ ἀθρόως οὐκ ἔξεισι] Hæc omnia ſumpta ſunt ex Joanne Philopono in lib. II. Ariſtot. *de Anima*, L. III. a. ut Pearſonius obſervaverat.

5 Δεῖ γὰρ εἰς τὸ γεν.——— πρὸς ἄλληλα γενέσθαι] Rectius Philoponus: Δεῖ γὰρ πρὸς τὸ γενέσθαι ψόφον δύο σκληρῶν καὶ λείων σωμάτων ἀθρόαν σύνεμπλωσιν πρὸς ἄλληλα γενέσθαι.

6 Ἐκπυρρίζει] Scribe, ἐκπυρίζει, per unum ρ: ut habet Philoponus.

φον διότι πλέον ἐναπολαμβανόμενος ὁ ἀὴρ ἐκθλίβεται ἀθρόως. ἐν δὲ τοῖς μὴ λείοις κατακερματίζεται ἐν τοῖς κοιλώμασι, πλείοσιν οὖσι, καὶ ἀθρόως οὐκ ἔξεισι. λέγει περὶ ἠχῆς καὶ ἕτερα, ἃ παραλελοίπαμεν. ψοφητικὸν δέ ἐστι, τὸ δυνάμενον ἕνα καὶ συνεχῆ τὸν ἀέρα τηρῆσαι μέχρι τῆς ἀκοῆς. συμφυὴς δέ ἐστι, καὶ ἐγκατῳκοδομημένος τοῖς κοιλώμασι τῶν ὤτων πρὸς αὐτῇ τῇ μήνιγγι.

pora lævia concluſus, ſubito eliditur. In corporibus vero non lævibus aer per plures cavitates diviſus, non ſubito, [ſed paulatim] exit. De ſono autem [Philoſophus] & alia dicit, quæ hic prætermiſimus. Soni autem edendi facultate præditum, eſt id, quod eundem & continuum aerem conſervare poteſt, uſque ad auditum. Aer autem ab ipſo hominis ortu inſitus & cavitatibus aurium incluſus eſt, juxta membranam.

Ψόφου[1] πλέως. ἀντὶ τοῦ, ταραχώδης. περὶ Αἰσχύλου φησί· Τὰ γὰρ ῥήματα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βασανιζόμενα δὲ, οὐδεμίαν ἔχει πραγματείαν. διὰ ταῦτα οὖν λέγει, ἀξύστατον· οἷον ἀδιάθετον, [2] ἀπιθάνως συντεθέντα. κομπώδη. Κρημνοποιὸν δὲ, μεγάλας λέξεις ποιοῦντα. καὶ, [3] Ψοφεῖ λάλον τι καὶ πυρορραγές. Πυρορραγῆ κεράμια καλεῖται, ὅσα ἐν τῷ πυρὶ ῥήγνυται ἐν τῷ ὀπτᾶσθαι.

Ψόφου πλέως. Strepitu plenus. Vel, tumultuoſus, [& ſonorus.] De Æſchylo [Ariſtophanes] dicit, verba quidem ejus prima ſpecie magnifica videri, ſed, ſi diligentius examinentur, nihil ſolidi continere. Hinc eum vocat ἀξύστατον, i.e. ſibi non conſtantem, vel, incompoſitum, & fabulas incredibiles confingentem. Κρημνοποιὸν vero, i.e. vocabula [aſpera &] grandia componentem. Et, *Strepit garrulum quid, & obtuſum, quale ſolent vaſa fictilia igne rupta.* Πυρορραγῆ κεράμια enim, dicuntur vaſa fictilia, quæ, dum coquuntur, in igne rumpuntur.

Ψῶα. ἡ δυσωδία. [4] Ἄτλητον ἐπὶ ψῶαν πνέουσιν.

Ψῶα. Malus odor. Fœtor. Teter odor. *Intolerabilem fœtorem ſpirabant.*

Ψῶζα. νόσος τις. [5] Εὔπολις Μαρικᾷ·

Ὃς θυμήνας τοῖς στρατιώταις λοιμὸν καὶ ψῶζαν ἔπεμψεν.

οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸ τῆς νόσου εἶδος, ὅτι κνησμὸς μετὰ δυσωδίας ἐστί.

Ψῶζα. Pſoza Morbus quidam. Eupolis *Marica: Qui iratus peſtilentiam & pſozam militibus immiſit.* Quidam vero & ipſum morbi genus declarant, [dicentes,] eſſe ſcabiem fœtidam.

Ψώθια. τὸ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου.

Ψώθια. Inferior panis pars, vel cruſta.

Ψωλὸν[6] γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου. ἡ παροιμία παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἱππεῦσιν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μέχρι πολλοῦ [7] διεσκυλμένων. παρὰ δὲ Διφίλῳ ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι παραπεποίηται, ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλὸν γενέσθαι δ. *Recutitum te fieri oportet, uſque ad caput.* Proverbium eſt apud Ariſtophanem *Equitibus.* Dictum vero eſt de illis, quorum penis magna ex parte nudatus eſt cute. Apud Diphilum vero in *Enagiſmaſi*, loco hoc in alium ſenſum detorto, [pro μέχρι τοῦ μυρρίνου,] legitur, ἄχρι τοῦ λάρυγγος.

Ψωλός. ὁ λειπόδερμος, ὀξυτόνως. καὶ ἀκρόψωλος, ὁ ἐπὶ βραχὺ τοιοῦτος. ἢ ὁ ἀσχήμων, κατὰ παρέκτασιν τοῦ μορίου. [8] Ἀριστοφάνης· Κόκκυξ· ψωλοὶ πεδίονδε. Ἀντὶ τοῦ, κόκκυγος [9] κράζοντος, τὰ πεδία θερίζομεν. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ψωλοὶ λέγονται εἶναι. τουτέστι, περιτετμημένοι. φησὶν οὖν, ὅταν ὁ κόκκυξ κοκκύσῃ, οἱ ψωλοὶ ἤρχοντο εἰς τὸ πεδίον. τουτέστιν, οἱ μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντες. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι·

Τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· Κόκκυ, ψωλοὶ πεδίονδε.

Καὶ αὖθις·

Ψωλὸν[10] γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

Ἀντὶ τοῦ, μέχρι τῆς κεφαλῆς. ἐπειδὴ οἱ ἄρχοντες μυρρίνῃ ἐστεφανοῦντο. ἢ [11] ἀπεκαλύφθαι τὸ αἰδοῖον. Μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. τουτέστι, κλέπτην τῶν δημοσίων. ἐξαμέλγοντα τὰ κοινά.

Ψωλός. Recutitus. Cui glans penis pelle nudata eſt. Et ἀκρόψωλος, qui in extrema tantum penis parte recutitus eſt. Vel, qui turpiter retracta cute penem erigit. Ariſtophanes: *Cuculus. Recutiti in agrum.* Id eſt, cuculo cantante, ſegetes demetimus. Ægyptii autem dicuntur eſſe recutiti, vel circumciſi. Ait igitur, cum cuculus cantat, recutiti exeunt in agros. [Vel, ψωλοὶ,] qui magnos habent penes. Ariſtophanes *Avibus: Hoc vere erat proverbium illud: Cuculus. Recutiti in agros.* Et iterum: *Recutitum te fieri oportet uſque ad caput.* Μύρρινον enim hic ſignificat caput: quod Magiſtratus caput myrto coronarent. Et, Μολγὸν γεν. depeculatorem te fieri oportet, & furem ærarii. [Proprie autem μολγὸς ſignificat] eum, qui emulget Rempublicā.

1 Ψόφου πλέως. ἀντὶ τοῦ, ταρ.] Nota hæc pertinet ad locum illum Ariſtophanis in *Nubib.* pag. 199.

Ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνοποιόν.

2 Ἀπιθάνως συντεθέντα] Supple ex Scholiaſta Ariſtophanis, ἀπιθάνως συντεθέντα τοὺς μύθους.

3 Ψοφεῖ λάλον τι καὶ π.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 415.

——— Ἐπεὶ τι καὶ ψοφεῖ

Λάλον τι καὶ πυρορραγές.

Vide ibi veterem Interpretem.

4 Ἄτλητον ἐπὶ ψ.] Vide Etymologum v. Ψῶα, apud quem fragmentum hoc auctius legitur.

5 Εὔπολις Μαρικᾷ] Sic recte MS. A. itemque Photius in *Lex. MS.* At in prioribus Editt. locus hic male ita diſtinguitur & legitur: Εὔπολις· Μαρικᾷ δὲ θυμήνας, &c. Fabula autem Eupolidis, Μαρικᾶ dicta, ſæpius a veteribus laudatur.

6 Ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Equit.* pag. 345. (242. Ed. Baſ. *P.*) Male autem Suidas locum hunc inter proverbia refert: ut cuilibet patebit, qui ipſum Comicum inſpicere voluerit.

7 Διεσκυλμένων] Eſt vox prorſus inſolens: cujus loco ſcribere malim, ἀπεσκολυμμένων, ab ἀποσκολύπτω. Vide Heſychium v. Ἀποσκόλυπτε, & Noſtrum ſupra, v. Ἀποσκολυμμένος.

8 Ἀριστοφάνης] *Avibus*, pag. 565. (388. Ed. Baſ. *P.*)

9 Κράζοντος] Scholiaſtes Ariſtophanis habet, κρώζοντος.

10 Ψωλὸν γεν.] Verſus hic, a Suida & paulo ante citatus, legitur apud Ariſtoph. *Equit.* pag. 345. (242. Ed. Baſ. *P.*)

11 Ἀπεκαλύφθαι] Lego, ἀπεσκολύφθαι. Vide Lexica, v. Ἀποσκολύπτω.

Ψωμί-

Ψωμίζεται.[1] ἀπατᾶται. χαίρει. τὸ δὲ ψωμίζεσθαι ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων λέγεται, ἃ ὑπόκειται τῇ τῶν διδόντων ἐξουσίᾳ. [2] Ἀριστοφάνης·

Ἐπίσαμαι γὰρ αὐτὸν, οἷς ψωμίζεται.

οἷς ἀπατᾶται. οἷς χαίρει. καὶ, Ψωμεῖς ἡμᾶς ἄρτον δακρύων.

Ψωμοκόλακες.[3] οἱ παράσιτοι, ὡς Φιλιππίδης.

Ψωμόλεθρος. ὁ πολυφάγος.

Ψωμός. ὁ ἄρτος.

Ψώρα. κνησμονή. Ψωρὶς, ὄνομα πόλεως.

Ψῶσαν. θάλπουσαν. Ἡρόδοτος.

Ψωφιλία. χώρα. καὶ Ψωφίλιοι, ἔθνος.

Ψωφίς. πόλις.

Ψώχοντες. θρύπτοντες. λεπτύνοντες.

Ψῶχος. γῆ ψαμμώδης.

Ψοιά. ψύα δέ. καὶ πληθυντικῶς, τὰ ψύη, αἱ λαγόνες.

Ψοίθης. ὁ ἀλαζών.

Ψοῖθος. σποδός.

Ψυγείσῃ.[4] Ἀριστοφάνης, ἀντὶ τοῦ, ἀποθανούσῃ.

Ψύδραξ. τὸ ἐπὶ τοῦ σώματος ἐξάνθημα.

Ψύδος.[5] ψευδές. ψύθος.

———Καὶ σὺ ψύθος οὔνομ' ἔχουσα.

Ἀντὶ τοῦ ψευδὲς, παρὰ Καλλιμάχῳ.

Ψυκτήρ. σκεῦος, ἔνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια.

Ψυκτῆρα. κάδδον. ἢ ποτήριον μέγα. ἀπὸ τοῦ θᾶττον ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὸν [6] κρασίν.

Ψύλλα, καὶ ψύλλαι. θηλυκῶς. παρὰ δὲ Ἡροδότῳ, Ψύλλοι, ἔθνος Λιβύης. καὶ τὸ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ Μενάνδρου κύριον ὄνομα. ὅτι δὲ τὸ ζῶον τὸ μικρὸν ἀρρενικῶς Ἐπίχαρμος εἶπε, καὶ ἕτεροι. [7] Ἀριστοφάνης·

Ἀνήρετ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης,

Ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὑτῆς πόδας.

Ἱστόρηται δὲ, ὡς ἡ ψύλλα ἓξ πόδας ἔχει.

Ψύλλειον. βοτάνης εἶδος. καὶ ψυλλίζω, αἰτιατικῇ. Ψυλλεῖς, ἐθνικόν.

Ψύξας. φυσήσας. ἢ ἀμβλύνας.

Ψύρα[8] τὸν Διόνυσον ἄγοντες. ἡ παροιμία παρὰ Κρατίνῳ. τὰ δὲ Ψύρα, εὐτελὴς νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ, πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀνακειμένων,

Ψωμίζεται. [Paſcitur.] Decipitur. Ineſcatur. [Proprie] autem ψωμίζεσθαι de parvis pueris dicitur, qui ab aliis cibo præmanſo nutriuntur. Ariſtophanes: *Novi, quibus rebus* [*populus*] *ineſcetur.* Vel, quibus rebus decipiatur, & delectetur. Et, *Paſces nos pane lacrymarum.*

Ψωμοκόλακες. Paraſiti. Sive, qui cibi gratia adulantur: ut Philippides.

Ψωμόλεθρος. [Ciborum pernities.] Helluo. Vorax.

Ψωμός. [Buccella.] Panis.

Ψώρα. Scabies. At Ψωρὶς, Pſoris. Nomen urbis.

Ψῶσαν. Foventem. Mulcentem. Demulcentem. Herodotus.

Ψωφιλία. Pſophilia. Regio. Et Pſophilii, gens, [quæ Pſophiliam incolit.]

Ψωφίς. Pſophis. Urbs.

Ψώχοντες. Comminuentes. Attenuantes.

Ψῶχος. Arenoſa terra.

Ψοιά. Lumbus. [Per diphthongum οι in prima ſyllaba.] At ψύα, [per υ in ſyllaba prima. Idem.] Et pluraliter, τὰ ψύη, ilia, lumbi.

Ψοίθης. Arrogans. Superbus.

Ψοῖθος. Cinis.

Ψυγείσῃ. [Proprie, refrigeratæ, vel frigefactæ. At] Ariſtophanes [poſuit] pro ἀποθανούσῃ, i. e. mortuæ.

Ψύδραξ. Puſtula in corpore.

Ψύδος. Idem quod ψευδὲς, vel ψύθος. Falſum. Mendacium. *Et tu mentitum nomen habens.* Apud Callimachum.

Ψυκτήρ. Vas, in quo pocula lavantur.

Ψυκτῆρα. Cadum. Vel, poculum magnum. [Sic dictum,] quod in eo vinum cito refrigeretur.

Ψύλλα. Pulex. Et ψύλλαι, pulices. Eſt generis fœminini. Apud Herodotum vero, Pſylli, eſt gens Africæ. Et [Pſyllus,] in Menandri *Meſſenia,* eſt proprium [viri] nomen. Et pulicē genere maſculino [ψύλλον] Epicharmus dixit, & alii. [Plerumque vero ψύλλα dicitur, genere fœminino.] Ariſtophanes: ***Interrogavit modo Chærephontem Socrates, pulex quot ſuorum pedum ſaltaret.***

Ψύλλειον. Pſyllium. Genus herbæ. Et Ψυλλεῖς, Pſyllenſes. Nomen gentis.

Ψύξας. Qui inflavit. Vel, qui obtudit.

Ψύρα τὸν Διόνυσ. In Pſyris feſtum Bacchi celebrantes. Proverbium eſt apud Cratinum. Pſyra autem eſt inſula vilis & parva prope Chium, quæ vinum ferre nequit. Proverbi-

1 Ψωμίζεται. ἀπατᾶται. χαίρ.] Ex Scholiaſta Ariſtoph. ad *Equit.* pag. 330. (229. Ed. Baſ. P.)

2 Ἀριστοφάνης] *Equit.* pag. 330.

3 Ψωμοκόλακες] Vide Caſaubonum ad Athen. lib. VI. cap. XVIII.

4 Ψυγείσῃ. Ἀριστοφ.] Ariſtoph. in *Nubibus,* pag. 132. (64. Ed. Baſ. P.)

Κᾆτα ψυγείσῃ περιέφυσεν Περσικαί.

Scholiaſtes ad eum locum: Ψυγείσῃ, ἀντὶ τοῦ θανούσῃ. Sed interpretatio illa a dicto loco Ariſtophanis aliena eſt. Nam ψυγείσῃ ibi proprie ſignificat, refrigeratæ: ut ex ſenſu loci illius patet.

5 Ψύδος] Sic habent omnes Edit. At ſcribendum eſſe ψύθος, per θ, non ſolum ex exemplo ſubjuncto, ſed etiam ex ſerie literarum patet. Confer Etymologum v. Ψίθυρ: ubi ſubjunctum fragmentum Callimachi auctius legitur.

6 Κρασίν] Hæc vox apud Græcos hodiernos *vinum* ſignificat: qua ſignificatione vocabulum iſtud Suidas hic accipere videtur.

7 Ἀριστοφάνης] *Nubibus,* pag 131. (67. Ed. Baſ. *P.*)

8 Ψύρα τὸν Διόν.] Alcman apud Euſtathium ad Odyſſ. Γ. Παρὰ Ψύρα τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Vide Parœmiographos.

καὶ μὴ πινόντων. λέλεκται καὶ ἐπὶ τῶν εὐτελείᾳ συμμιγνύντων.

Ψυταλίων.

Ψυχαγωγεῖ. αἰτιατικῇ. παραμυθεῖται. τέρπει. ἢ ψυχὰς ἀνάγει. [1]Ἀριστοφάνης Ὄρνισι· Πρὸς δὲ τοῖς Σκιάποσι λίμνη ἐστὶν, οὗ ψυχαγωγεῖ Σωκράτης. Περὶ ψυχαγωγίας. [2]Γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τοὺς νεκρούς. ἐπὰν γὰρ ἐς τὰ χωρία ἀφίκωνται, ὅθεν ἄγειν ἐστὶ τὰς ψυχὰς, ἃς ποθοῦσιν οἱ δεόμενοι, ἀφικνοῦνται, ἔνθα τεθνᾶσιν οἱ ψυχαγωγούμενοι· καὶ οὐχ εὑρίσκουσι παραχρῆμα τὸν χῶρον, ἀλλὰ ἀνιχνεύουσι τὸν τρόπον τοῦτον. πρόβατον μέλαν παραλαβόντες, εἶτα τοῦ κέρατος τοῦ ἑτέρου λαβόμενοι, ἢ τῶν ποδῶν τῶν προσθίων, καὶ ἐπὶ τοῖς ποσὶ τοῖς ἄλλοις στήσαντες, περιάγουσι. τὸ δὲ ἕπεται τῇ ἕλξει, καὶ μάλα εὐπειθῶς. ὅταν δὲ ἀφίκηται, ἔνθα ἐκεῖνος, ἢ ἐκείνη κατωρύχθη, ἐνταῦθα τὸ πρόβατον ἑαυτὸ ἔρριψεν· καὶ τούτου γενομένου, εἶτα τὸ πρόβατον ἐκποδὼν ποιήσαντες, καὶ κατακρύψαντες, σὺν καί τισι ποικίλαις ἱερουργίαις καὶ ἐπῳδαῖς περιηγοῦνται καὶ περιέρχονται αὐτὰ, καὶ ἀκούουσι λεγόντων, καὶ τὰς αἰτίας, δι' ἃς μηνίουσι, πυνθάνονται. [3]Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντωνῖνος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς περὶ Κομμόδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Φησὶ Πολύβιος· Οὗτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες τὰς δυνάμεις. ἀντὶ τοῦ, παραμυθούμενοι.

Ψυχάζειν. ἀναψύχειν. Οἱ δὲ ἀποβάντες τῶν ἵππων, ἐνεχείρουν ψυχάζειν, τοῖς τε ἵπποις ἀνακωχῆς μεταδιδόναι τινός.

Ψυχάζουσι. πρὸς τὸ ψῦχος καὶ τὸ πνεῦμα διατρίβουσιν, ἵνα ἀναψυχήν τινα λάβωσιν. ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ χειμάζειν. Οὐδέ τις αὐτοῖς τὴν ἀσπίδα ἢ τὸν θώρακα ἔφερε, ψυχάσαι τοῖς δεομένοις.

Ψύχεται. ἀντὶ τοῦ ψυχραίνεται. μαραίνεται. [4]ἐν Ἐπιγράμματι·

Καὶ φλὸξ ἐν τελεταῖς, ὅτε θύματα πάντα λαφύξει,
Φορβῆς[5] ἡ μανίη ψύχεται αὐτομάτως.

Ψύχειν, καὶ ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα.

Ψυχεινὸς τόπος. ὁ ψυχρός.

Ψυχή. πνεῦμα νοερόν. Μέρη[6] τῆς ψυχῆς, ἢ εἴδη τρία· λογιζόμενον, θυμούμενον, ἐπιθυμοῦν. ἀναγκαίως οὖν καὶ τριττὴ πολιτεία ἐγένετο, ἔχουσα ἑκάστη τὰς

um igitur dicitur in convivantes, qui non bibunt. Dicitur etiam de rebus vilibus.

Ψυταλίων. Pſytalion. [Videtur viri nomen.]

Ψυχαγωγεῖ. Accuſativo jungitur. Conſolatur. Delectat. Voluptate afficit. Vel, animas ab Inferis evocat. Ariſtophanes *Avibus: Apud Sciapodes palus eſt, ubi Manes elicit Socrates.* De animarum evocatione. Incantationibus quibuſdam utuntur circa mortuos. Poſtquam enim ad loca illa pervenerunt, unde animas evocare licet illis, qui eas deſiderant; eo veniunt, ubi mortui ſunt illi, quorum Manes eliciuntur. Non autem locum ſtatim inveniunt, ſed eum ſic inveſtigant. Nigrum arietem adhibent, ejuſque cornu alterum prehendunt, vel pedes anteriores; & pedibus poſterioribus erectum circumducunt. Ille autem trahentem lubens ſequitur. Cum autem perventum eſt eo, ubi ille vel illa ſita eſt: ibi aries ſe ipſum ultro proſternit. Quo facto, arietem inde abductum occultant, adhibitiſque curioſis quibuſdam ſacrificiis & incantationibus, [loca illa] circumeunt, [Maneſque] loquentes audiunt; & cauſas, quare irati ſint, ſciſcitantur. Antoninus quoque Romanorum Imperator Commodi patris ſui manes elicuit. Et Polybius inquit: *Illi quidem in his tempus terebant, militum animos demulcentes.*

Ψυχάζειν. Reſpirare. Frigus captare. *Illi vero, cum ex equis deſcendiſſent, [æſtu defatigati] reſpirare cœperunt, & equis relaxationem aliquam laboris dare.*

Ψυχάζουσι. Frigus & ventum captant, ut vires recreent. Τὸ ψυχάζειν autem ſimile eſt verbo χειμάζειν, i.e. hybernare. *Nemo autem ipſis clypeum aut loricam ferebat, ut a laſſitudine reſpirarent.*

Ψύχεται. Refrigeratur. Frigeſit. Extinguitur. In Epigrammate: *Et flamma in ſacris Cereris, cum victimas omnes abſumpſit, pabulo deficiente ſponte exſtinguitur.*

Ψύχειν, & ἀποψύχειν τὰ ὑγραινόμενα. Humida ad ventum expoſita ſiccare.

Ψυχεινὸς τόπος. Frigidus locus.

Ψυχή. [Anima. Vel, animus. Id eſt,] ſpiritus intelligens. Partes, ſive ſpecies animæ ſunt tres: Ratiocinans, Iraſcens, & Appetens. Neceſſario igitur & triplex vitæ genus

1 Ἀριστοφάνης Ὄρνισι] Pag. 612. (426. Ed. Baſ. P.) ubi locus hic ita diſtinguitur:

Πρὸς δὲ τοῖσι Σκιάποσι λί-
μνη τις ἔστ' ἄλουτος, οὗ
ψυχαγωγεῖ Σωκράτης.

2 Γοητείας τινὰς ποιοῦσιν ἐς τ.] Miror, unde hæc Suidas.

3 Ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Ἀντ.] Imo, inverſo potius ordine ſcribendum, ἐψυχαγώγησε δὲ καὶ Κόμμοδος, ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς, περὶ Ἀντωνίνου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Commodum enim filium fuiſſe M. Antonini Philoſophi, ex hiſtoria ſatis notum eſt.

4 Ἐν Ἐπιγράμματι] Anthol. lib. VII. pag. 592.

5 Φορβῆς ἡ μανίη] MS. A. habet, φθονερῇ μανίῃ. At ad marginem codicis illius ſcriptum erat, γρ. τεξαμένῃ μανίῃ: ſed quæ emendatio, ut ut ſenſum tolerabilem habeat, nimis longe a vulgata lectione recedit. Brodæus legendum cenſet, φορβῆς ὀρφανίῃ, i.e. *ob defectum* vel *inopiam pabuli*: in quo aſſentientem habet Scholiaſtam Anonymum, qui ad dictum locum Epigrammatis hæc notat: Ἴσως ἀντὶ τοῦ, ἡ μανίη, ὀρφανίη γεγράφθαι. Sed nego vocem ὀρφανίη hoc ſenſu accipi poſſe. Quare arridet emendatio acutiſſimi & vere eruditi Richardi Bentleji, qui de hoc loco a me conſultus, unius literæ mutatione reſcribendum cenſebat, φορβῆς ἠχανίῃ, i.e. *pabuli inopia*. Ἠχανία enim eſt ab ἠχάνω, quod Suidas in ſerie ſua interpretatur, πτωχεύω, i.e. pauper vel inops ſum. Inde & ἠχῆνες dicuntur πτωχοὶ, i.e. pauperes; teſte Heſychio. Proprie, *qui nihil habent*: ab α privativo, & ἔχω, *habeo*; quaſi dicas, ἀεχῆνες. Idem Heſychius: Ἀεχῆνες, πένητες. Vide etiam Suidam v. Ἀχηνία. Cum igitur ἠχανία eſſet vox raro occurrens; librarii eam pro ſolita ſua περιεργίᾳ corruperunt: quod fatum & multæ aliæ ejus generis voces in veterum libris expertæ ſunt.

6 Μέρη τῆς ψυχῆς, ἢ εἴδη τρ.] Locum hunc de triplici hominum & vitæ genere, ex Damaſcio excerptum eſſe, patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damaſcio pag. 1032. & hæc leguntur: Τριῶν δὲ ὄντων μερῶν ἢ εἰδῶν ψυχῆς, ἢ ὅπως ἄν τις ἐθέλοι καλεῖν, τριττὴν ἔφασκε γένεσθαι πολιτείας, ἔχουσαν μὲν ἑκάστην τὰς τρεῖς. ἀλλὰ τῇ κρατοῦντι ἐπὶ τὸ πᾶν μορφουμένην. ἢ τὴν πρώτην μάλιστα κατὰ λόγον, ἣν ἄν τις εἴποι τὴν ἐπὶ Κρόνου βίον ἀναγραφομένην. Eadem plane & Suidas hic refert, ex auctore, quem non nominat quidem; ſed quem Damaſcium eſſe, ex citato loco Photii ſatis patet.

τρεῖς, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι ἑνὶ τὸ πᾶν μορφουμένη. καὶ τὴν μὲν περιϊέναι κατὰ λόγον, ἣν ἄν τις τὴν ἐπὶ Κρόνου ὀνομάσειε ζωήν τε καὶ πολιτείαν. τὴν δὲ κατὰ θυμὸν, διαγωνισαμένην εἰς πολέμους καὶ μάχας περὶ πρωτείων καὶ δόξης· οἷα ἐν ταῖς ἱστορίαις θρυλλούμενα. τὴν δὲ κατ' ἐπιθυμίαν, πανταχῆ διαῤῥέουσαν, [1] καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθαρμένην, ταπεινὰ καὶ γυναικεῖα φρονοῦσαν, δειλίᾳ σύνοικον, καὶ ἐν πάσῃ ὑηνίᾳ καλινδουμένην· φιλοχρήματα, δουλοπρεπῆ, οὐδὲν τίμιον οὐδ' ἐλεύθερον διαπραττομένην, ἀνδραποδώδη, καὶ ἀπαθῆ, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ τὴν εὐδαιμονίαν μετροῦσαν, οὔτε θυμοῦ γενναίου χρωμένην· οἷον σῶμα παρειμένον ἐν μιᾷ χώρᾳ κείμενον ἐκνενευρισμένον, οὐδὲ κινεῖσθαι ἔτι δυνάμενον. καὶ πολλοῦ χαμαιπετεστέραν ἐπεδείκνυτο τὴν ζωὴν τῶν νῦν ἐν τῇ γενέσει πολιτευομένων ἀνθρώπων. † Πλάτων τὴν τῶν ἀλόγων ψυχὴν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ διαλόγοις θνητὴν ὡμολόγηκε. † Τὰ τῆς ψυχῆς ἅπαντα παθήματα τοῦ συναμφοτέρου ἐστὶ, καὶ οὐκ ἴδια τῆς ψυχῆς. ὡσαύτως καὶ ἡ νόησις. Ὅτι τοῦ ζῆν αἴτιον τοῖς ζῶσι τὸ πεζώτατον καὶ ἔσχατον μόριον τῆς ψυχῆς. τὴν γὰρ φυτικὴν δύναμιν ἀποδίδωσιν Ἀριστοτέλης αἰτίαν τοῦ ζῆν. οὐδὲν γὰρ ἀμοιροῦν ταύτης ζῆν δύναται. διὸ καὶ τὰ μόνης αὐτῆς μετέχοντα, ζῇ· λέγω δὴ τὰ φυτά. μίαν δὲ οὐσίαν βούλεται τῆς ψυχῆς εἶναι, ἐκ διαφόρων συγκειμένην οὐσιῶν, καὶ ἡνωμένην.

exſtitit, quorum unumquodque tria quidem illa in ſe continebat; ſed ab uno, quod prævalebat, [nomen &] formam accipiebat. Ac primum quidem vitæ genus rationi conſentaneum fuit: quam quis vitam ſub Saturno nominaverit. Alterum autem, in quo Ira dominabatur, plenum fuit bellis & contentionibus de principatu & gloria: qualia ſunt ea, quæ hiſtoriæ tradunt. Tertium autem, quod cupiditate regitur, eorum eſt, qui luxu diffluunt, & intemperantibus deliciis corrupti, humili & effœminato ſunt animo: ad hæc ignavi, & in omni ſpurcitie porcorum inſtar ſe volutantes: avari, ingenio ſervili præditi, nihil præclarum vel ingenuo homine dignum facientes, mentem habentes abjectam, velut mancipia; ventre & venere felicitatem omnem metientes, nec animo generoſo præditi; ſed ſimiles corpori, quod viribus deſtitutum & enervatum in uno loco jacet, nec ſe amplius movere poteſt. Et his multo abjectiorem humilioremque oſtendebat vitam hominum nunc viventium. † Plato in Dialogis ſuis brutorum animam mortalem eſſe aſſeruit. † Omnes affectiones animæ utriuſque ſunt, [corporis ſcilicet, & animæ:] non autem animæ propria. Similiter & intellectio. † Maxime ignobilis & extrema pars animæ viventibus vitæ cauſa eſt. Ariſtoteles enim animam vegetatricem vitæ cauſam ſtatuit. Nihil enim, quod ejus expers eſt, vivere poteſt. Quare etiam ſola illa vivunt, quæ eam nacta ſunt: plantæ ſcilicet & ſtirpes. Unam autem animæ eſſentiam eſſe vult, ex diverſis eſſentiis compoſitam & conflatam.

Ψυχίδιον. ἡ ψυχή. καὶ ψυχάριον, παρὰ Ἰουλιανῷ.

Ψυχίδιον. Animula. Parva anima. Et ψυχάριον, apud Julianum. Idem.

Ψυχικός. σαρκικός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀνδρειόθυμον. οὕτως Ἄλεξις.

Ψυχικός. Animalis. Carnalis. Significat vero etiam virili animo præditum. Sic Alexis.

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος ὁ ἄνθρωπος. ὅταν μὲν οὖν πράττῃ τι τῶν τῷ Θεῷ δοκούντων, πνευματικὸς λέγεται, καὶ οὐκ ἀπὸ τῆς ψυχῆς ὀνομάζεται, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρας μείζονος τιμῆς, τῆς ἀπὸ τοῦ πνεύματος ἐνεργείας. οὐ γὰρ ἀρκεῖ ἡ ψυχὴ εἰς κατόρθωμα, εἰ μὴ ἀπολαύσοι τῆς τοῦ πνεύματος βοηθείας. ὥσπερ δὲ σαρκικὸς ἄνθρωπος λέγεται, ὁ τῇ σαρκὶ δουλεύων· οὕτω ψυχικὸν καλεῖ ὁ Ἀπόστολος, τὸν τοῖς ἀνθρωπικοῖς λογισμοῖς τὰ πράγματα ἐπιτρέποντα, καὶ τὴν τοῦ πνεύματος ἐνέργειαν μὴ δεχόμενον. Καὶ πάλιν· Ὅταν μὲν κατορθώσωμεν ἀρετὴν, πνευματικοὶ λεγόμεθα. ὅταν δὲ ὑποσκελισθῶμεν, καὶ πράξωμέν τι ἐναντίον, ἀπὸ τῆς εὐτελοῦς φύσεως, γῆν ἡμᾶς ὀνομάζει. καὶ ὁ Προφήτης, Πατάξει, φησὶ, τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ. οὐ περὶ γῆς λέγων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ πάλιν· Ἐγένετο πᾶσα ἡ γῆ χεῖλος ἕν. περὶ τῶν ἁμαρτιῶν λέγων. καὶ ὁ Ἀβραὰμ ἑαυτὸν ἐξευτελίζων, λέγει· Ἐγὼ δέ εἰμι γῆ καὶ σποδός. καὶ πάλιν· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ ἐξουδένωται τὰ ἐντόσθια αὐτοῦ. τὴν γαστέρα λέγων. † Αἱ ψυχαὶ τῶν βιοθανατούντων, οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν, γίνονται δαίμονες, ἀλλὰ τῶν ἁμαρτανόντων· οὐ τῆς

Ψυχικὸς ἄνθρωπος. Animalis homo. Homo ex anima & corpore conſtat. Cum igitur aliquid facit, quod Deo placet, ſpiritualis dicitur; nec ab anima nomen ſortitur, ſed ab eo, quod eſt longe nobilius; actione ſcilicet ſpirituali. Non enim anima per ſe perfectæ virtutis munia implere poteſt, niſi ſpiritus auxilio adjuvetur. Quemadmodum autem carnalis homo dicitur, qui carni ſervit: ſic animalem Apoſtolus vocat eum, qui in rebus agendis humanas rationes ſequitur, ſpreta ſpiritus efficacia. Et iterum. Cum ſecundum virtutem vivimus, ſpirituales dicimur. Cum vero [a vitiis] ſupplantamur, & aliquid [ſpiritui] contrarium facimus, a viliore natura [impulſi,] *terram* [Scriptura] nos appellat. Et Propheta, *Percutiet*, inquit, *terram ſermone oris ſui:* non de terra loquens, ſed de peccatis. Et iterum: *Tota terra fuit labium unum.* De peccatis [itidem] loquens. Et Abraamus ſe ipſum extenuans, dicit: *Ego vero ſum terra & cinis.* Et alibi: *In vita ejus in nihilum redacta ſunt inteſtina ejus.* De ventre loquens. † Animæ eorum, qui violenta morte moriuntur, non fiunt dæmones, ſecundum opinionem vulgi; ſed eorum, qui

1 Καὶ ὑπὸ τρυφῆς ἀκολάστου διεφθ.——πολιτευομένων ἀνθρώπων] Hæc leguntur etiam ſupra, v. Ὑηνία.

οὐσίας αὐτῶν μεταβαλλομένης, ἀλλὰ τῆς προαιρέσεως τὴν ἐκείνων μιμουμένης κακίαν. τοῦτο καὶ ὁ Χριστὸς ἔλεγε τοῖς Ἰουδαίοις· Ὑμεῖς τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ Διαβόλου ἐστέ.

Ψυχόλεθρος.

Ψυχομαχοῦντες. [1]Πολύβιος· Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, σχεδὸν ἤδη ιε. ἔτη τῶν κατὰ θάλασσαν πραγμάτων ὁλοσχερῶς ἀφεστηκότες. † Ἦν δὲ καὶ τῆς ὑστέρου ἐπιβολῆς τὸ πλεῖον ψυχομαχία. περὶ τῆς ψυχῆς μάχη.

Ψυχόμενον δρόσῳ ἐν καμίνῳ. δροσιζόμενον.

Ψυχορροφεῖν.[2] τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψῦχος. καὶ ψύχη. τὰ ψυχρά.

Ψυχουλκούμενος. τὴν ψυχὴν ἑλκόμενος.

Ψυχωφελές. καὶ ψυχωφέλεια.

Ψυχρολογία. καὶ ψυχρολόγος ἄνθρωπος, ὁ μηδὲν ἀγαθὸν λέγων.

Ψυχρός. ἀσθενής. [3]Ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος, Φιλοκλέους τοῦ ποιητοῦ υἱός, τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. ἦν δὲ καὶ ἰατρός.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος. ἀντὶ τοῦ, δυσκίνητος. [4]Ἰώσηπος· Ψυχρότεροι τῆς ἐλπίδος ὑπέστρεψαν.

Ψυχροῦ [5]βίου καὶ δυσκόλου ζήσειν ἀπαλλαγέντας. ἀντὶ τοῦ, ταλαιπώρου. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. ἢ ἐπιμεμφόμενός φησι, διὰ τὸ γῆρας. Καὶ αὖθις· [6]Ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζετο, κατένιψε τὴν Θρᾴκην χιόνι πολλῇ, καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξεν ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον. οὗτος τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτόν, παρίστησι τὴν πολλὴν χιόνα τῆς τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητος.

peccant: non quod eorum eſſentia mutetur, ſed quod voluntas ipſorum improbitatem dæmonum imitetur. Hoc & Chriſtus Judæis dicit: *Vos patris veſtri Diaboli [filii] eſtis.*

Ψυχόλεθρος. Pernicies animarum.

Ψυχομαχοῦντες. Magna contentione & animi pervicacia pugnantes. Polybius: *Romani autem animorum pervicaciam retinentes; etſi annis ferme jam quinque mari in totum abſtinuerant.* † *Ultimus autem conatus pertinaciſſimum certamen erat de vita.*

Ψυχόμενον δρόσῳ ἐν καμίνῳ. Refrigeratum rore in fornace.

Ψυχορροφεῖν. Animam exſorbere.

Ψῦχος. Frigus. Et ψύχη, frigora.

Ψυχουλκούμενος. Is, cujus anima trahitur, [vel diſtrahitur.]

Ψυχωφελές. Quod animæ prodeſt. Et ψυχωφέλεια, animæ utilitas.

Ψυχρολογία. Sermo frigidus & ineptus. Et ψυχρολόγος ἄνθρ. homo, qui [frigide & inepte loquitur, & nihil] boni dicit.

Ψυχρός. Frigidus. Infirmus. Morſimus autem, Philoclis poetæ filius, frigidus fuit poeta Tragicus. Fuit autem & medicus.

Ψυχρὸς ἄνθρωπος. [Homo frigidus.] Id eſt, qui difficulter movetur. Joſephus: *Frigidiores ſpe redierunt.*

Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκ. [*Nos jucunde & ſuaviter*] *victuros eſſe, a vita frigida & moleſta liberatos.* Vel, miſera & ærumnoſa. Ariſtophanes *Pluto.* Vel, de ſenectute conquerens hoc dicit. Et iterum: *Cum Theognis [in Scena] certaret, Thraciam multa nive conſperſit, & flumina ſub ipſum illud tempus frigore conſtrinxit.* Hic frigidus erat Tragœdiæ poeta. Quare [Ariſtophanes] comice eum carpens, multæ nivis mentionem facit, ut frigiditatem ejus in poematis faciendis indicet.

1 Πολύβιος] Lib. 1. cap. LIX. ubi rectius ſic legitur: Ὁμοίως δὲ Ῥωμαῖοι ψυχομαχοῦντες, καίπερ ἔτη σχεδὸν ἤδη πέντε τῶν κατὰ θάλ. πραγμάτων ἀφεστηκότες.

2 Ψυχορροφεῖν] Dicetur de illis, qui ſanguinem alicujus exſugunt, vel exſorbent. In ſanguine enim anima vel vita hominis conſiſtit. Sic Ariſtophanes in *Nubib.* pag. 167. de cimicibus, (quos Corinthios, cum κόρεις vellet, per jocum nuncupat) inquit:

Δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,
Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσι.

Ad hunc locum Comici Suidas forte reſpexit.

3 Ἦν δὲ ὁ Μόρσιμος. Φιλοκλ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Equit.* pag. 311. (211. Ed. Baſ. *P.*) Confer etiam Noſtrum ſupra, v. Ἡ Μορσίμου, & v. Μόρσιμος.

4 Ἰώσηπος] Lib. VII. *de Bello Jud.* pag. 943. Cæterum, in prioribus Editt. pro ψυχρότεροι (ut non ſolum habet Joſephus, ſed etiam MSS. Pariſ.) male legitur, αὐστηροί.

5 Ψυχροῦ βίου καὶ δυσκ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Pluto*, pag. 28. (15. Ed. Baſ. *P.*)

6 Ἡνίκα Θέογνις ἠγωνίζ.] Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 377. (267. Ed. Baſ. *P.*)

Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην,
Καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον,
Ὅτ' εἰσῄει Θέογνις ἠγωνίζετο.

Scholiaſtes ad illum locum: Οὗτος ὁ Θέογνις τραγῳδίας ποιητὴς ψυχρός. κωμῳδῶν οὖν αὐτόν, παρίστησιν ἡμῖν τὴν πολλὴν χιόνα, διὰ τὴν τούτου περὶ τὰ ποιήματα ψυχρότητα. Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

E P M H-

ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΝ ΦΩΝΩΝ.

ΚΑΤΑΛΟΧΙ'ΣΑΙ[1] ἐστὶ, τὸ εἰς λόχους [2]καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος. ἔνιοι μὲν τὸ σύστημα τὸ ἐξ ἀνδρῶν η'. οἱ δὲ, τὸ ἐξ ἀνδρῶν ιβ'. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ιϛ' ἀνδρῶν πλῆθος· ὃ καὶ τέλειόν φασι, καὶ σύμμετρον.

Λοχαγὸς, πρωτοστάτης, καὶ ἡγεμὼν, ὁ αὐτός ἐστιν. ἔστι δὲ ὁ πρῶτος καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Οὐραγός. ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος, καὶ δεκανία, καὶ λόχος, τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ καὶ ἐνωμοτίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ἥμισυ λέγουσι τοῦ λόχου τὴν ἐνωμοτίαν. οἱ δὲ, τὸ τέταρτον.

Ἐνωμοτάρχης. ὁ τῆς ἐνωμοτίας ἄρχων.

Διμοιρίαν, καὶ ἡμιλοχίαν, τὸ αὐτὸ φασί.

Διμοιρίτης, καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας.

Ἐπιστάτης. ὁ τοῦ [3]λόχου ὀπίσω τεταγμένος. ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μετὰ τοῦτον πάλιν, ἐπιστάτης. ὡς εἶναι τὸν ὅλον στίχον ἐκ πρωτοστατῶν καὶ ἐπιστατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν, τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι· καὶ οὐραγὸν, τὸν ἐπιστάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ, οὐχ ὡσαύτως· ἀλλ' ἐπιστάτην μὲν, τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι δεύτερον. τὸν δὲ τρίτον ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου, ὑποστάτην.

Συλλοχισμός ἐστιν, ὅταν τῷ πρώτῳ λόχῳ ἕτερος λόχος ἐπιτεθῇ· ὥστε λοχαγὸν λοχαγῷ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῷ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίστασθαι.

Παραστάται. οἱ ὁμόλοχοι, ἀνδρῶν ξδ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, Τετράρχης.

Τάξις. αἱ δύο Τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη'. καὶ ὁ ἡγούμενος, πάλαι μὲν Ταξίαρχος· νῦν δὲ, Ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, (ὃ ἔνιοι παράταξιν) αἱ δύο τάξεις, ἄνδρες σνϛ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, Συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ Ξεναγίαν καλοῦσι. καὶ Ξεναγὸν, τὸν ἡγούμενον.

Πεντακοσιαρχία. τὰ δύο τάγματα, ἄνδρες φιβ'. καὶ ὁ ἡγούμενος, Πεντακοσιάρχης.

Ἐκτάκτοι, ἢ Ἔκτακτοι. τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις εἶχεν, ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ· διότι τάξεως ἐξάριθμοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ ε'. Στρατοκήρυξ, σαλπιγκτὴς, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τοῦ συντάγματος λέγονται, καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ δεῖ τούτους τὴν τάξιν, ἢ τὸ σύνταγμα· τὸ μὲν, ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πραττόμενον· τὴν δὲ, ὅπως τῷ σημείῳ, εἰ μὴ ἡ φωνὴ κατακούοιτο διὰ τὸν θόρυβον. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲ σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν. καὶ τὸν ὑπηρέτην, ὥστε τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τόνγε μὴν ἔκτακτον οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπολειπόμενον ἐπὶ τὴν τάξιν· ὃς τῶν τεσσάρων ἄνω τυπουμένων κατὰ μέτωπον κάτω τάσσεται.

Ξεναγία. αἱ δύο πεντακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ͵ακδ'. οἱ δὲ πλεῖστοι τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι. καὶ χιλίαρχον, τὸν ἡγούμενον.

Μεραρχία. αἱ δύο χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν ͵βμη'. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον, Μεράρχην. οἱ δὲ, Τελετάρχην.

Φαλαγγαρχία. αἱ δύο Μεραρχίαι, ἄνδρες τετρακισχίλιοι ἐνενήκοντα ἕξ. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν κέρατος φασίν. οἱ δὲ, μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. νῦν δὲ, Φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία. αἱ δύο Φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες ὀκτακισχίλιοι ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται. ἀλλὰ καὶ κέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος, Κεράρχης.

Φάλαγξ. ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ δύο [4]Φάλαγγες, ἄνδρες [5]͵ιϛτπδ'. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος Φάλαγξ.

Μῆκος ἐστὶ Φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λόχων σύνταγμα· ὃ ὑπὸ μίαν εὐθεῖαν τάσσεται, ἀπὸ κέρατος εἰς κέρας διατεῖνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον, καὶ στόμα, καὶ παράταξις, καὶ πρωτολοχία, καὶ πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου στίχος, καὶ παράλληλος, δεύτερον ζυγὸν καλεῖται· καὶ ὁ τρίτος, τρίτον· καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ἐστὶ Φάλαγγος, τὸ μετὰ τὸ μέτωπον ἅπαν· καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἐπὶ οὐραγὸν στίχος, κατὰ βάθος λέγεται.

Ζυγεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ κατὰ μῆκος στίχῳ κεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στοιχεῖν ἐστι, τὸ ἐπ' εὐθείας κεῖσθαι τῷ κατὰ βάθος στίχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ κυρίως λέγεσθαι στίχον.

Διχοτομία Φάλαγγος, ἡ εἰς δύο ἴσα τομή. ταῦτα δὲ τὰ μέρη καλεῖται κέρατα· ὧν τὸ μὲν, εὐώνυμον κέρας λέγεται, καὶ οὐρά. τὸ δὲ λοιπὸν, δεξιὸν, καὶ κεφαλὴ, καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον, καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Ὄραρος,[6] καὶ ὀμφαλὸς, καὶ συνοχή. πράγματα ὡς ἔνιοι, καὶ στόμα, ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται, πελτασταὶ, ψιλοὶ, τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ

1 Καταλοχίσαι] Catalogus hic vocabulorum Tacticorum, non ſolum in omnibus Editt. ſed etiam in quibuſdam MSS. Suidæ ſubjunctus eſt: quem proinde & in hac Editione retinendum cenſuimus. Verſionem autem ejus prætermiſimus, quod omnia pene, quæ in eo continentur, apud Suidam ſuis locis legantur: ubi interpretationem eorum Lector videre poterit.

2 Καταμερίσαι] Sic recte MS. Pariſ. At priores Editt. male καταμετρῆσαι.

3 Λόχου] Scribe, λοχαγοῦ. Vide Ælian. in *Tactic.* cap. v.

4 Δύο Φάλαγγες] Scribe, δύο διφαλαγγίαι. Vide nos ad Suidam, v. Τετραφαλαγγαρχία.

5 Ιϛτπδ'] Sic recte codex MS. Antea vero male legebatur ϛτπδ', i.e. 6384.

6 Ὄραρος] Aliter Suidas v. Διχοτομία: ubi vide quæ notavimus.

μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται, οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι καθοπλίσει, κατὰ τὸν Μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι τε περιφερέσι, καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ, οἱ κουφοτάτη. ἐκέχρηντο γὰρ τόξοις, καὶ ἀκοντίοις, καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ, μέση πως ἐκέχρηντο σκευῇ. ἥ τε γὰρ πέλτη, μικρά τις ἐστὶν ἀσπιδίσκη καὶ κούφη· καὶ τὰ δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λειπόμενα. [1]εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἱππική· ἡ δὲ δι' ἁρμάτων· ἡ δὲ, δι' ἐλεφάντων. τοῦ δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππεῖς, καὶ ἱππικόν· τὸ δὲ, ἀμφίπποι. ἀμφίπποι μὲν, οἱ ἐπὶ δυοῖν ἀστρώτοιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι· οἳ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τοῦ δὲ κυρίως ἱππικοῦ τὸ μὲν ἐστι κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται· τὸ δὲ, ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες, θυρεοφόροι καλοῦνται· οἱ δὲ, ἁπλῶς δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται· καὶ καλοῦνται ἱππακοντισταὶ, καὶ Ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τόξοις· οἳ λέγονται ἱπποτοξόται. [2]ἔτι οἱ μὲν δορατίοις χρῶνται, οἳ καλοῦνται Ταραντῖνοι. οἱ δὲ, τόξοις, οἳ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι δὲ, οἱ μὲν δορατοφόροι, ἢ ξυστοφόροι, ἢ κοντοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δὲ εἰσὶν, οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρατι μαχόμενοι. οἱ δὲ, ἀκροβολισταί· οἷον πόῤῥωθεν βάλλοντες. ἔτι τῆς ἱππικῆς δυνάμεως κατάφρακτοι, ἱππακοντισταὶ, ἐλαφροὶ, θυρεοφόροι, οἱ καὶ Ταραντῖνοι, ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην. τουτέστι, κατὰ μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ πήχεις δύο. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ'.

Συνασπισμός. ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ Φάλαγγι κατέχῃ πῆχυν ἕνα, τότε τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν. ὅτι τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται. ὑπόταξις δὲ, ὅτι ὑποτάττονται. προσένταξις δὲ, ὅτι καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ Φάλαγγι παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρένταξις τοῦτο.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. Παρεμβολὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ὁμοίων παρένθεσις· οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίτας ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. Παρένταξις δὲ, ἡ τῶν ἀνομοίων· οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλοὺς ἢ ψιλῶν παρὰ ὁπλίτας.

Ὁ λόχος, ἐξ ἀνδρῶν ή. Σύστασις, δ' λόχοι, ἀνδρῶν λβ'.

Πεντηκονταρχία, β' Συστάσεις, ἀνδρῶν ξδ'. Ἑκατονταρχία, β' πεντηκονταρχίαι, ἀνδρῶν ρκή. ἑκάστη δὲ Ἑκατονταρχία Ἐκτάκτους ἔχει έ. σημειοφόρον, οὐραγὸν, σαλπιγκτὴν, ὑπηρέτην, στρατοκήρυκα.

Ψιλαγία. δύο Ἑκατονταρχίαι, ἀνδρῶν σνς'.

Ξεναγία. β' Ψιλαγίαι, ἀνδρῶν φιβ'.

Σύστρεμμα. β' Ξεναγίαι, ἀνδρῶν ακδ'.

Ἐπιξεναγία. δύο Συστρέμματα, ἀνδρῶν βμή.

Στῖφος. β' Ἐπιξεναγίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἕξ.

Ἐπίταγμα δύο στίφη, ἀνδρῶν ὀκτακισχιλίων ἑκατὸν ἐνενήκοντα δύο. τούτου Ἔκτακτοι ἄνδρες ή. Ἐπιξεναγοὶ μὲν, δ'. Συστρεμματάρχαι δὲ, οἱ λοιποί.

Ἔμβολον. παρατάξεως ὄνομα τοιᾶσδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τοῦ Ῥόμβου τοιοῦδε ὄντος.

Ῥομβοειδὴς παράταξις ὀνομάζεται· καὶ σφηνοειδής.

Ἴλη. ἱππέων ἐστὶν ξδ'.

Ἐπιλαρχία. δύο ἶλαι, ἱππέων ρκή.

Ταραντιναρχία. δύο Ἐπιλαρχίαι, ἱππέων σνς'.

Ἱππαρχία. δύο Ταραντιναρχίαι, ἱππέων φιβ'.

Ἐφιππαρχία. δύο ἱππαρχίαι, ἱππέων ακδ'.

Τέλος. δύο Ἐφιππαρχίαι, ἱππέων βμή.

Ἐπίταγμα. δύο τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ἐνενήκοντα ἕξ.

Κλίσις. ἡ κατὰ ἄνδρα κίνησις.

Κλίσις ἐπὶ δόρυ ἐστὶν, ἡ ἐπὶ τὰ δεξιὰ κλίσις. Ἐπανάκλισις δὲ, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ἐστὶν, ἡ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολὴ ἐστὶν, ἡ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γενομένη κλίσις, κατὰ νώτου τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μετατιθεῖσα· ἧς δύο διαφοραί· ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ἀπ' οὐρᾶς καλουμένη. ἔνιοι δὲ καὶ οὕτως αὐτὴν ὑπογράφουσι· Μεταβολὴ ἐστὶ, μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης ἐπιφανείας εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν· ἢ ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ, δὶς ἐπὶ δόρυ κλινάντων γίνεται· ἡ δὲ ἐπὶ τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

Ἐπιστροφὴ ἐστὶν, ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα πυκνώσαντες κατὰ παραστάτην καὶ ἐπιστάτην, καθάπερ ἑνὸς ἀνδρὸς σῶμα, ἐπὶ δόρυ, ἢ ἐπ' ἀσπίδα ἐγκλίνωμεν· καθάπερ ἐπὶ κέντρῳ τοῦ λοχαγοῦ παντὸς τοῦ τάγματος περιενεχθέντος, καὶ μεταλαβόντος τόπον μὲν τὸν ἔμπροσθεν· ἐπιφάνειαν δὲ, τὴν ἐκ δεξιῶν, διαμενόντων ἑκάστων, τῶν τε παραστατῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν.

Ἀναστροφὴ ἐστὶν, ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὴν προτέραν χώραν. Περισπασμὸς δὲ ἐστιν, ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τὸν ὀπίσω τόπον. Ἐκπερισπασμὸς δὲ ἐστιν, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις· ὥστε μεταλαμβάνειν, ἐὰν μὲν ἐπὶ δόρυ γένηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν· ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. Εἰς ὀρθὸν δὲ ἐστιν ἀποδοῦναι, τὸ ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον· ὥστε, εἰ ἐπὶ δόρυ κλίνειν ἐκ τῶν πολεμίων κελεύοιντο, εἶτ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δέοι, ἐπὶ τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

1 Εἰσὶ δὲ καὶ τῆς ὀχημ.] Vide Suidam v. Ἱππικά: qui eadem habet.

2 Ἔτι οἱ μὲν δορατ.——ἱπποτοξόται] Quorſum hæc repetuntur? Eadem enim proxime ante jam dicta fuerunt.

Ἐξελιγμῶν διτταί εἰσιν ἰδέαι· ἡ μὲν, κατὰ λόχους· ἡ δὲ, κατὰ ζυγά. εἴδη δὲ ἑκατέρου αὐτῶν τρία. καλεῖται γὰρ, ὁ μὲν, Μακεδών· ὁ δὲ, Λάκων· ὁ δὲ, Χορεῖος· ὃν καὶ Κρητικὸν καὶ Περσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ Μακεδὼν ἐξελιγμός ἐστι, ὁ κατὰ λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἐπιφανείας, τὸν ὄπισθεν. Χορεῖος δὲ, ὁ τὸν αὐτὸν ἐπέχων τόπον τῆς φάλαγγος, κατὰ μέρος τῶν ὁπλιτῶν, ἀνθ᾽ ὧν προκατεῖχον τόπων, ἑτέρους μεταλαμβανόντων· τοῦ μὲν λοχαγοῦ, τὸν τοῦ οὐραγοῦ· τοῦ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τοῦ λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς κατὰ πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ κατὰ ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπειδὰν ἐπὶ τῶν ἀποτομῶν βουληθῇ τις τὰ κέρατα καθιστάναι· τὰς δὲ ἀποτομὰς ἐπὶ τῶν κεράτων, χάριν τοῦ τὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως τὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις· καὶ τὰ εὐώνυμα, ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάσαι διχῶς λέγεται. ἢ γὰρ τόπον, ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντος τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν· ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς· ἢ κατὰ λόχον, ἢ ζυγά. ταυτὸν δ᾽ εἰπεῖν, κατὰ μῆκος, καὶ κατὰ βάθος. κατὰ μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων [1] παραβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλους αὐτοῖς [2] ἀριθμούς, τὸ μῆκος φυλάττοντες τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος. ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνην ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δὲ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα· ὥστε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μῆκος δὲ τόπου διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ μῆκος πύκνωσιν μανότητι μεταττάττωμεν, ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι [3] κατὰ μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμὸς, ὅταν τὴν προειρημένην κατὰ βάθος πύκνωσιν μετατάττωμεν μανότητι· ἢ οἱ παρεντεθέντες ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τοὺς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, καὶ μάλιστα ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων· ἐφ᾽ ἑκάτερα δὲ τῶν κεράτων τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες, τὴν ὄψιν τοῦ διπλασιασμοῦ χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ, ἥτις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. Ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ κέρατος πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα [4] τοῦ βάθους τὸ μῆκος. καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχοι πλέον τοῦ βάθους. Ὄρθιον δὲ, ὃ ἂν τὸ βάθος τοῦ μήκους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ μὲν ἕτερον κέρας, ὁπότερον ἂν προαιρῆται, πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη· τὸ δὲ ἕτερον [5] ἐν ἀποτάσει δι᾽ ὑποστολῆς ἔχουσα· δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη· λαιὰ δὲ, ἡ τὸ λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται, ἐπειδὰν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαστήματα, ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπ᾽ εὐθείας. Πρόσταξις δὲ, ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἑκατέρου, κατὰ τὸ κέρας αὐτὸ προστεθῇ τι στῖφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατ᾽ εὐθὺ τοῦ μετώπου τῆς τάξεως. Ἔνταξις δὲ, ἐπειδὰν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν, ἄνδρα παρ᾽ ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσι.

Ἐπαγωγὴ [6] δὲ λέγεται, ὅταν τάγμα τάγματι ὑποτάσσηται· οἷον, τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται· ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθοῦσι. καὶ καθόλου, ὅταν [7] σύνταγμα συντάγματι ἐν πορείᾳ ἕπηται, ὥστε τοῖς τοῦ προηγουμένου συντάγματος οὐραγοῖς τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται, τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν, δεξιὰ παραγωγή. εἴτε δὲ ἡ πορεία ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται, εἴτε ἐν παραγωγῇ, ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδιεῖ. μονοπλεύρῳ μὲν, ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ. διπλεύρῳ δὲ, ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ, ὅταν τριχόθεν. τετραπλεύρῳ δὲ, ὅταν πανταχόθεν οἱ πολέμιοι ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίστομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐν τοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα, ὡς ἀντινώτους εἶναι. Διφαλαγγία δὲ ἀμφίστομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν ἐπαγωγαῖς τεταγμένους· οὓς μὲν ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ· οὓς δὲ, ἐν εὐωνύμοις· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔσω τεταγμένους.

Ἀντίστομος διφαλαγγία, ἡ τοὺς μὲν ἡγεμόνας ἔχει μέσους τεταγμένους· τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔξω ἔχουσα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεταγμένους.

Ἑτερόστομος φάλαγξ καλεῖται, ἥτις, ἐὰν πορεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ· τουτέστι, τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου· τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ. Ὁμοιόστομος ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ἐστὶν, ἥτις τοὺς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐκ τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεταγμένους· οἷον, ἐκ δεξιῶν, ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος. Ἔμβολον δὲ καλεῖται, ὅταν ἡ ἀμφίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ· τὰ δὲ ἑπόμενα διαστήσῃ.

1 Παραβάλλωμεν] Scribe, παρεμβάλλωμεν.

2 Ἀριθμοὺς] Legendum eſt, ἰσαρίθμους: ut Portus etiam monuit.

3 Κατὰ μῆκος. κατ. β.———παρεντ. ἐξελίξωσι] Hæc omnia oſcitantia librarii in prioribus Editt. omiſſa ſunt; quæ ex codice MS. nunc primum revocavi.

4 Τοῦ βάθους τὸ μῆκος] Scribendum eſt, τὸ βάθος τοῦ μήκους: ut ex ſenſu manifeſtum eſt.

5 Ἐν ἀποτάσει] Suidas in Λοξὴ habet. ἐν ἀποστάσει: quod rectius eſt.

6 Ἐπαγωγή] MS. Ὑπαγωγή

7 Ὅταν σύντ. συντ. ἐν π.] Sic MS. Antea vero male; ὅταν συντάγματα ἐν πορ.

Καλιέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίστομος διφαλαγγία τὰ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ· τὰ δὲ ἡγούμενα διαστήσῃ.

Πλαίσιον ὀνομάζεται, ὁπόταν περὶ πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλινθία δὲ, ἢ πλινθίον λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃς, ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ Γρύλλου, πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ἐστὶν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τόποις ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τερηδόνος λόγον ἐπέχει· καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ γίνεται ὅλη, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δὲ, ἐπὰν τὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ· τὰ δὲ κέρατα ἐκ τῶν ὀπίσω μερῶν ὀρθὶ ὑφ' ἑαυτὴν ἔχει τεταγμένα.

Ἐσπαρμένη δὲ, ὅταν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται τῶν ταγμάτων.

Κυρτὴ δὲ, καὶ κοίλη, καὶ ἐπικάμπιος λέγεται, εἰς τοὐπίσω, καὶ πρόσω, ἡ τὸ στόμα κοῖλον ἔχουσα, ἢ κυρτὸν, ἢ ἐπικαμπές. καὶ τοῦτο, ὡς εἴρηται, ἢ εἰς τοὐπίσω, ἢ εἰς τὸ πρόσω. ὥστε τὰ εἴδη αὐτῆς γίνεσθαι, καὶ ἑκάστης τῶν τελῶν, εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης, ἢ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅταν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ὑπερκέρασις δὲ, ὅταν ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Λεπτυσμὸς ἐστὶν, ὅταν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρῆται, καὶ ἀντὶ ις´ τυχὸν ἀνδρῶν ἐλάττους γένωνται.

Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ δόξα.

ADDENDA
AD
NOTAS in SUIDAM.

TOM. I. Pag. 21. v. Ἀγαπῶμ. Ἐγὼ δ᾽ ἀγαπῶμ καὶ τ.] Hæc ſunt verba Philoſtrati, lib. IV. *de Vit. Apoll.* cap. VII. in fine.

Pag. 26. v. Ἀγελεί. Ὁ γ᾽ πρότ☉ ἱερὸς ἦν, καὶ ὐδ. ἐων. τῆς ἀγ.] Fragmentum hoc legitur apud eundem Philoſtr. lib. IV. *de Vit. Apoll.* cap. XIII. init.

Pag. 27. v. Ἀγῆλαι. In fragmento Hermippi pro οἶος ἐγὼ, legendum eſt, ἴσθ᾽ ἴσω: auctore Scholiaſte Euripidis ad *Medeam*, qui idem fragmentum Hermippi citat. En verba Scholiaſtæ: Φρύνιχ☉ ἀγῆλαι ἀντὶ τ̃ εὔξαϑ. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει·
Διὰ παντὸς, ὦ δέσποιν᾽, ἀγηλάσθαι σ᾽ ἀεὶ
Ἡμᾶς ———
Καὶ Ἕρμιππ☉ Ἀρτεμίσιοι
Φέρε νῦν ἀγῆλω τοὺς Θεοὺς ἴσθ᾽ ἴσω.

Pag. 39. v. Ἀγελ☉. Verba illa, Ὁ Ἅδης, δημιουργὸς ἀγελ☉, leguntur apud Sophoclem in *Ajace*, pag. 59.

Ead. pag. v. Ἀγόρμθυοι. Pro, σύνταξις πρὸς χρῆμα, lege, σύνταξις πρὸς τὸ σημαινόμθυον.

Pag. 50. Ἄδειν κελεύονϑ᾽, ὥσπερ.] Scribe & diſtingue:
Ἄδειν κελεύονϑ᾽, ὥσπερεὶ τέττιγας ἐπιόντα.
Sic enim recte legitur apud Ariſtophanem in *Nubib.* pag. 199. unde locus hic ſumptus eſt.

Pag. 51. v. Ἀδιαβηνή.——Τοσαύτlω δ᾽ ἀσφάλειαν ποιεῖ τῆς κτ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, leguntur apud Dionem in *Trajano*, pag. 347. & ſeq.

Pag. 82. v. Ἀκίσαμθυ.——Τῦτον ἐς Κρήτlω ὁ Μίνως καλ.] Lege, Τῦτον ἐς Κρήτlω τ̃ Μίνωα καλεῖν φ.

Pag. 83. v. Ἀκηδής.——Λέγεται καὶ ἀκηδὴς ἐν Μυϑικοῖς.] Diſtingue: Λέγεται καὶ ἀκηδής. ἐν Μυϑικοῖς. Locus enim, qui ſequitur, ex Mythographo aliquo ſumptus eſt.

Pag. 92. v. Ἀκριβής. Δοκεῖ ἀκριβὴς κ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Alex. Aphrodiſienſi in lib. II. *Topic.* Ariſtot. pag. 84.

Pag. 153. v. Ἀμφίων. Χρόν☉, Θεῦ τι.] Lege, & diſtingue:
Χρόν☉, Θεῦ τι πνεῦμ᾽, ἔρως δ᾽ ὑμνῳδίας.
Eſt enim Jambus ex Euripidis *Antiope* de Amphione.

Pag. 160. v. Ἀναγκαῖον.——Διαιρεῖ δ᾽ τὰ ἔστι εἰς τ.] Hæc, & quæ ſequuntur uſque ad finem articuli, ſunt verba Alexandri Aphrodiſ. in lib. II. *Topic.* Ariſtot. pag. 95.

Pag. 172. v. Ἀνανταγώνιστος——Ἀνανταγώνιστος ἦν ὁ Ῥώμ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophylactum Simoc. lib. II. cap. VI. in fin.

Pag. 187. v. Ἀνδραποδίζω. Τὰς συνθήκας συνέχ.——ἀνδραποδίζοντες.] Hæc ſunt verba ejuſdem Theophylacti Simoc. lib. I. cap. VIII. init.

Pag. 214. v. Ἄνθρωπ☉. τὸ σημαίνει.] Verba illa, Ἄνθρωπ☉ ἴδιον ὄνομα————ἐν Ἠθ. Ἀρις. μνημονεύει, ſumpta ſunt ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. I. *Topic.* Ariſtot. pag. 61.

Pag. 223. v. Ἀντικείμθυα. Τὸ ἀντικείμθυον πρ.] Articulus hic ſumptus eſt ex eodem Alexandro Aphrodiſ. in lib. II. *Topic.* Ariſtot. pag. 101, 102.

Pag. 253. v. Ἀπομορξάμθυω.——Ὡς ἐγὼ μ̃ ἀλ.] Duo hi verſus Trochaici leguntur apud Ariſtoph. *Acharnenſ.* pag. 405.

Pag. 269. v. Ἁπλῶς λέγω.——Ἁπλῶς παρὰ Ἀριστ.——σπουδαῖοί τινες καθό τι] Hæc ſumpta ſunt ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. II. *Topic.* Ariſtot. pag. 113.

Pag. 277. v. Ἀποικιάσαι.——Οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ Ἰσσιν.] Fragmentum hoc legitur apud Procopium *Hiſtor. Arc.* cap. XII.

Pag. 285. v. Ἀπολλύων.——Κάρα ἀπολλύων] Editio Romana LXX. Interpretum habet, ἀπλύων, per unum λ. Et ſic non ſolum Editt. priores, ſed etiam codices MSti Suidæ. Quare aliud me egiſſe fateor, cum ἀπολλύων, per duplex λ, in hac Editione excudendum curavi.

Pag. 307. v. Ἆρά γε γρυκτὸν ἐστιν ὑμῖν] Id eſt, *Nunquid hiſcere audetis?* Verſio enim Porti, *An igitur grunniendum eſt vobis*, (quam imprudenter illic retinui) inepta eſt. Cæterum locus hic ſumptus eſt ex Ariſtophanis *Lyſiſtrata*, pag. 556. Ed. Baſ.

Pag. 308. v. Ἀραιξ.——Ὅσω δ᾽ ηὔξετο τ̃ ἀϑελ.] Totus hic locus excerptus eſt ex Vita Iſidori a Damaſcio conſcripta; ut patet ex Photio, apud quem in Excerptis ex Damaſcio, pag. 1056. nonnulla eorum, quæ Suidas hic habet, αὐτολεξεὶ etiam leguntur.

Pag. 325. Ἀριστογείτων, Σκυθ.] Vide omnino Demoſth. orat. contra Ariſtogit. pag. 498.

Pag. 367. v. Ἄρπαγ☉.——Ὁ δ᾽ Μάρκ☉ ἀτ.——ἐπὶ τὸ ἀρπάζοντα] Hæc ſunt verba Dionyſ. Halicarnaſſ. lib. VIII. pag. 516.

Pag. 368. v. Ἀρίσαμθυος.——Οὐδεὶς δ᾽ ἦν ἔτ.] Hæc ſunt verba Damaſcii de Olympo philoſopho: ut diſcimus ex ipſo Suida v. Ὄλυμπ☉.

Pag. 372. v. Ἀτλήτω.——ἐν Ἐπιγεγραμμένῃ] Anthol. lib. VI. cap. V. Epigr. III.

Pag. 384. Αὕτη γε χρηστῶν ἀνδρ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Veſpis*, pag. 436.

Pag. 398. v. Ἀφρικανός. Pro Σίκτ☉, lege, Σέξτ☉.

Ibid. Καὶ τύτῳ ἔγραψεν Ὠριγ.] Huc faciunt ea, quæ habet Illuſtriſſ. Huetius, *Origenianorum* lib. III. cap. III. ſect. 2. pag. 267. *Ex Epiſtolis Origenis duas omnino integras, & nulla ſui portione truncatas, quaſdam ex parte duntaxat ſuperſtites habemus. Integra ſupereſt epiſtola ad Jul. Africanum, qua doctiſſimo illi viro, Suſannæ hiſtoriam, quæ in Danielis libro legitur, adulterinam ſuſpicanti, ipſiuſque per epiſtolam roganti ſententiam, erudite reſpondit, ſuamque narrationi huic auctoritatem aſſeruit. Plurima utriuſque circumferuntur Græca manu exarata exemplaria; quorum unum a ſe deſcriptum ad me tranſmiſit Emericus Bigotius, ſingulari vir eruditione: & Nos aliquando, cum Deo, ambas inter Syntagmata vulgabimus.*

Pag. 415. Βαρακηνίς] De hac voce vide omnino Illuſtriſſ. Pearſonium in Præfat. ad LXX. Interpretes.

Pag. 416. v. Βάρβιτον.——Ὦ τὸ φίλτερον] Tam ſenſus quam metri gratia ſcribendum eſt, ὦ τὸ φίλον. Et ſic recte legitur Anthol. lib. III. cap. XXV. pag. 399. ubi integrum Epigramma habes.

Pag. 435. v. Βίτιον. Verba illa, Τὰς πέζας τὰ μ̃ ἄκρα, &c. decerpta ſunt ex Epigrammate, quod extat Anthol. lib. VI. cap. VIII. pag. 559. ubi diſtichum integrum ſic legitur:
Τὰς πέζας τὰ μ̃ ἄκρα τὰ δίχα, μεχρὶ παλαιστῆς
Καὶ σπιθαμῆς ὕλης, Βίτιον εἰργάσατο.
Unde apparet, Βίτιον hic eſſe nomen proprium fœminæ, vel puellæ.

Pag. 436. v. Βλακεία.——Οἱ ῥήτορες τριώβολον ἔλαμβ.] In toto hoc loco nihil eſt ſani: cujus emendatio & illuſtratio petenda eſt ex vetere Interprete Ariſtophanis ad *Ranas*, pag. 217. ubi ſic legitur: Τὸ δικαστικὸν μισθάριον δύο ὀβολοὶ ἦσαν. ὕστερον δ᾽ ἦν τριώβολον. τῦτο τ̃ στρατηγῶν κολακείας χάριν προσεθέντων. Ait nimirum Scholiaſtes, mercedem Judicum Athenienſium initio fuiſſe duos obolos: poſtea vero Strategos, ut gratiam a Judicibus inirent, unum obolum adjeciſſe, ut eſſent tres oboli. Hinc apparet, Compilatorem ſupina prorſus negligentia pro στρατηγοὶ hic ſcripſiſſe ῥήτορες, & βλακείας pro κολακείας: totumque præterea locum ita mutilaſſe, ut nec caput nec pedes veræ ſententiæ in eo appareant. Confer omnino Suidam v. Φεῦ.

Pag. 442. Βερβεροπὴ] Scribe potius Βερβεροπίω. Βερβεροπὴ autem eſt epithetum ſcorti, ut diſcimus ex ipſo Suida v. Μυσάχνη: unde loci hujus illuſtratio petenda eſt. Quæ vero ſequuntur, κῆπος. σημαίνει δ᾽ τὸ μόριον; nihil faciunt ad v. Βερβεροπίω, ſed importune & ἀκαίρως ex articulo Μυσάχνη huc tranſlata ſunt: ut Lectori patebit, qui locum illum inſpicere voluerit.

Pag. 520. v. Διαλεξάζοντες.——Οἱ δ᾽ Σκυθοπολῖται δύο ημ.] Hæc ſunt verba Joſephi, lib. II. *de Bello Jud.* pag. 814.

Pag. 578. v. Δίεξοδοι.——Λήγουσι γάρ τ.] Fragmentum hoc Sophoclis citat Laertius in *Arceſilao*: ubi recte legitur, λήθουσι.

Pag. 590. Δίκτυς, ἱστορ.] De Dictye Hiſtorico eruditam Diſſertationem conſcripſit vir de literis elegantioribus præclare meritus Jacobus Perizonius: ad quam Lectorem remittimus.

Ibid. Ἔγραψεν Ἐφημερίδα. ἔτι δ᾽ τ.——Τρωϊκῦ Διακόσμυ] Viri doctiſſimi Ulricus Obrechtus in notis ad Epiſtolam Septimii, & Jac. Perizonius in dicta Diſſertat. Sect. VI. τὸ Ἐφημερίδα in hoc loco Suidæ cum Τρωϊκῦ Διακόσμυ jungunt, & reliqua inter ea interjecta parentheſi includunt. Adhæc pro Ἰταλικὰ ſcribendum eſſe cenſent Ἰλιακά: quod & ipſum ante eos ſuſpicatus eſt Leo Allatius *de Patria Homeri*, cap. IV. Sic igitur ex illorum ſententia locus hic Suidæ conſtituendus erit: Ἔγραψεν Ἐφημερίδα (ἔτι δ᾽ τὰ μεθ᾽ Ὅμ. καλῦλον. ἐν βιβλ. θ᾽. Ἰλιακά) Τρωϊκῦ Διακόσμυ. Sed, ut verum fatear, parentheſis iſta rem non tam expedire, quam intricare mihi videtur. Ea enim ſi admittatur, Dictys, auctore Suida, eam tantum belli Trojani partem, quam Homerus non attigit, Ephemeride ſua complexus fuiſſe dicendus eſt: quod ſecus eſt. Dictys enim totius belli Trojani hiſtoriam, ab initio uſque ad finem, perſecutus eſt: ut patet ex libris ejus hodie adhuc ſuperſtitibus, quos de hoc argumento ſcripſit. Non dubito enim, quin illud ipſum opus de bello Trojano, quod hodie adhuc ſub Dictyos nomine circumfertur, & *Ephemeris* inſcriptum fuiſſe interpres ejus Septimius teſtatur, Suidas hic intelligat: quamvis is novem libros laudet, cum opus Dictyos modo dictum ſex tantum libris conſtet. Potuit enim a librariis in numero erratum eſſe. Præterea, pro ἔτι δ᾽. ex codice Vaticano reſcribendum puto, ἔτι δέ: quæ lectio ſi admittatur, Τὰ μεθ᾽ Ὅμηρον opus diverſum fuerit ab *Ephemeride*; nec dicta parentheſis locum hic habere poterit. Quod ad Ἰταλικὰ attinet, ejus loco cum viris doctis ſupra laudatis reſcribendum crediderim Ἰλιακά: idque opus idem forſan fuerit cum eo, quod Τρωϊκὸς Διάκοσμος inſcribebatur. Non inepte enim quis exiſtimet, locum hunc duabus voculis inſertis ſic legendum

eſſe: Ἰθωμαῖ, ὁ περὶ Τρωικὸν Διακόσμον: quæ quidem conjectura ſi arrideat, nullus in hoc loco nodus ſupererit.

Pag. 635. v. Δυσθανατῶν.——Ἐν δὲ τοῖς μαίζοσι τ̃ ἀντ.] Fragmentum hoc legitur apud Theophyl. Simocatt. lib. II. cap. VI. init.

Pag. 666. v. Ἐβραχύνετο.——Οὐ δὲ τῷ λόγῳ ἐβαρ.] Ex Scholiaſta Thucydidis ad lib. II. cap. XVI.

Pag. 668. v. Ἐγκαθετος.——Μὴ τοῦς τρέβ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Acharnenſ.* pag. 388.

Pag. 761. v. Ἐξάντης.——Ἀνὴρ ἐξάντης ὤν.] Hæc ſunt verba Theophylacti Simocattæ de Sapiro quodam, homine fortiſſimo: quæ leguntur lib. II. cap. ult. circa fin.

Pag. 790. Ἐπαφροδιτότερος. Lege, ἐπαφροδιτότερος, per ι in ſyllaba antepenultima. Nam ſyllaba δι in Ἀφροδίτη, longa eſt.

TOM. II. Pag. 31. v. Εὐνουχισμός.——Εὐνοῦχον μὲ τ̃ εἶπεν.] Hæc ſunt verba Procopii *Hiſt. Arc.* cap. XII.

Pag. 33. v. Εἴθε.——Εἰ σώσαιμί σ' ἐξ Ἀνδρομέδας. ὦ παρθένε, εἴσῃ μοι χάριν] Verba illa, ἐξ Ἀνδρομέδας, parentheſi includenda ſunt; quippe quibus obiter ſignificatur, fragmentum hoc ex Euripidis *Andromeda* depromptum eſſe. Laertius in *Arceſilao*, lib. IV. Num. 29. Κράντορα ἐρωτικῶς διαθεὶς, ἐπύθετο τὰ ἐξ Ἀνδρομέδας Εὐριπίδου προενεγκάμενος·

Ὦ παρθέν', εἰ σώσαιμί σ', εἴσῃ μοι χάριν;

Hinc Suidas ſua deprompſit.

Pag. 35. v. Εἰσκυκλεῖ. Pro κυκλοειδῶς τρέβεσθ. lego, κυκλοειδ. τρέπεσθαι, i. e. in orbem verti, circumagi.

Pag. 38. Εἶτω. περιελθέτω. συγχ.] Peſſime hic tres interpretationes uni voci ſubjiciuntur; quæ ad tres diverſas voces pertinent. Nam τὸ περιελθέτω referendum eſt ad verbum ἴτω; ab εἶμι, eo, vado: τὸ συγχωρείσθω, ad ἔτω; ab εἰμί, ſum: τὸ ἴδε τοι, ad εἶ τω. Confuſio hæc inde orta eſt, quod vocales η & ι, & diphthongus ει, eodem prorſus modo ætate Suidæ, & ante, apud Græcos pronuntiarentur.

Pag. 44. v. Ἡγμένος.——Ὁ δὲ ἠγάσθη τὸ μειρ.] Hæc ſunt verba Marini in vita Procli, cap. IX. ubi de Olympiodoro philoſopho agitur. Confer Suidam v. Ὀλυμπιόδωρος, ubi idem locus legitur.

Pag. 54. Ἥλικες. ὅπως ἐλέγχοιεν οἱ Ἀντίοχοι τ̃ Ἐπιφ.] Hæc Henr. Valeſius Polybio tribuit: ſed ſunt Joſephi lib. VI. *de Bello Jud.* pag. 934.

Pag. 71. v. Ἡράκλειος.——Ἐν ταῖς εἰς τὰ Ἡρία πυλαῖσι] Locum hunc egregie illuſtrat Codinus *de Orig. CPolit.* Num. 122. Τὰ δὲ ἐν τῷ Ἡρίῳ παλάτια ἐκτίσθη παρὰ τ̃ μεγάλου Ἰουστινιανοῦ. ὁ δὲ ἀνεψιὸς αὐτοῦ Ἰουστῖνος ἐκαλλώπισεν. Ἡραῖον δὲ ἐκλήθη, ὅτι πάλαι τ̃ Ἥρας ἦν ὁ ναὸς ἐκεῖ. ἢ Ἡρίον, ὅτι τὸ πολυάνδριον ἐκεῖ ἐγένετο τῶν ἐν πολέμῳ. Vide ad eum locum Lambecium.

Pag. 79. v. Ἡρῶνες. Pro ἔθος, lege εὔθετα. Vide Suidam, v. Εὐθέτησαι.

Pag. 98. v. Ἱερείας.——Ἱερωσύνη δὲ χειρὸς τ.] Eandem hiſtoriam narrat Valerius Max. lib. I. cap. VII. Vide etiam Muret. *Var. Lect.* lib. XIV. cap. XV.

Pag. 111. v. Ἰκρίον.——Ἴκριον τῷ ἐπὶ τ̃ τάφου κ.] Locus hic ita legendus & diſtinguendus eſt: Ἴκριον τῷ ἐπὶ τ̃ τάφου κειμένῳ τ̃ Θουκυδίδου. τ̃ κενοταφίου δὲ τούτου γράμματα εἶναι ἐπιχώριον, ᾧ νόμιμον, &c.

Vide Marcellinum in vita Thucydidis, unde hæc ſumpta ſunt.

Pag. 119. v. Ἰνοῖ.——Ἰνοῖ κρεμαμ. στ.] Eſt verſus Ariſtophanis in *Veſpis*, pag. 530. ſed ubi ſic legitur:

Ἰνοῖ κρεμαμένῃ πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

Sic etiam apud Suidam ſcribendum eſt.

Pag. 147. v. Ἵππος Νισαῖος. Pro ἐν Δίωνι, ſcribe, ἐν Δικτύῳ. Vide Suidam v. Ὀρφεύς.

Pag. 161. v. Ἰχνη. Τὰς κατὰ σάρκα πορ.] Ex Theodoreto ad Pſalm. LXXXVIII. pag. 759.

Pag. 184. Θεωρία κρείττονα στ.] Ex Alexandro Aphrodiſ. in lib. III. *Topic.* Ariſtot. pag. 124.

Ead. pag. Θεωρία τέλος ἐστὶν ἱερόν.] Hæc ſunt verba Syneſii Epiſt. LVII. pag. 199.

Pag. 198. v. Θλίψις.——Θερμὸν χθὲς ὀργ.] Ex Theodoreto ad Pſalm. LXXVII. pag. 710.

Pag. 207. v. Θρῖναξ. Hic omiſimus verſionem verborum illorum, ὄργανον γεωργικὸν ὀδοντωτόν. Id eſt, *Inſtrumentum ruſticum dentatum*. intelligitur autem *tridens*. Porro, in fragmento Epigrammatis, quod Suidas proxime ſubjungit, pro χεῖρα θέρους. i. e. *manum meſſis*, vir doctus reſcribendum cenſebat, φθειρόθριξ. cujus conjecturam tunc, cum notas ad illum locum Suidæ conſcriberemus, approbavimus. Sed nunc aliter ſentimus, & nihil mutandum cenſemus. Nam & in alio loco Epigrammatis, quem Suidas v. Τρίναξ adducit, τρίνακες (quod idem eſt ac θρίνακες) appellantur χεῖρες ἀρουρογενῶν, i. e. *manus agricolarum*. Ne dicam, τὸ φθειρόθριξ eſſe vocem ὕστερον πρότερον compoſitam; dicique potius oportere, ἀθριξόφθειρος. Hæc ſufficere poſſunt, ad ſtabiliendam in hoc loco vulgatam Suidæ lectionem.

Pag. 253. Καὶ ὀλίγα ἀλλ. οἶδας ἀγαθῷ.] Ex Scholiaſta Ariſtophanis ad *Nubes*, pag. 165.

Pag. 305. Κεφαλαίων, ὁ Κεφ.] Vide omnino Leon. Allat. de Patr. Hom. cap. I.

Pag. 328. v. Κληρονομῶ.——Τοσούτων ἐκληρονόμουν οἱ Ῥωμ.] Hæc ſunt verba Theophylacti Simoc. lib. II. cap. VI.

Pag. 371. v. Κρατοπαλῶν.——Τὸν δὲ Σέουαρον ἐπὶ τοι.] Fragmentum hoc ſumptum eſt ex ejuſdem Theophyl. Simoc. lib. VI. cap. XI.

Pag. 389. v. Κύβος.——Οἶδ' ὅτι ῥιπτῶ κ.] Fragmentum hoc decerptum eſt ex Epigrammate, quod integrum legitur Antholog. lib. VII. pag. 608.

Pag. 399. Κύπασσις] Vide Salmaſ. ad Tertull. *de Pallio*, pag. 262.

Pag. 439. Λέληθεν γάρ τι κρύπτων.] Eſt fragmentum Sophoclis, quod citat etiam Laertius in *Arceſilao*.

Pag. 446. v. Λιθάζω.——Ἀππιανός] Scribe, Ἀππιανός.

Pag. 458. Λυκαονὸς ὄρος, Κάμπος τ̃ ἴωνας, ἐπὶ Ἀρκ.] Totus hic articulus ſumptus eſt ex Zoſimi Hiſtor. lib. V. pag. 781.

TOM. III. Pag. 171. v. Πρῶνες. Scribe, στρωτός.

Ibid. Ἡ γάργαρον ἴσον στ. Eſt locus corruptus, qui ex Anthologia Epigrammatum inedita ſic emendandus eſt, Καὶ τὸ ἴσον στρωτὸν, &c. Vide Nos ad v. Τυδεύς, ubi integrum Epigramma, ex quo locus hic decerptus eſt, ex codice MS. publici juris fecimus.

Pag. 478. Τί ἂν ἔτι ζ.] Eſt verſus Ariſtophanis *Theſmophor.* pag. 814. ubi ſic legitur,

Τί ἂν ἔτι ζῷ τ̃ κεράμου πονηρίας;

INDEX

I N D E X I.

Rerum & Nominum propriorum, quæ extra ſeriem ſuam in Suidæ Lexico *occurrunt.*

A.

ABares, vel Abari. Nomen gentis. v. Ἀνάϊσσον. v. Ἀποσόβησον. v. Βοιωτικῷ ... v. Ἐπιδείκνυσθαι. † Abarum ſtola apud Bulgaros in uſu fuit. v. Βούλγαροι.
Abaris Hyperboreus. v. Πυθαγόρας Σάμιος.
Abgarus, Rex Edeſſæ. v. Ἀκρα πλεία. v. Ἀνθρωπείᾳ. v. Ἐκόβιον. v. Ἰουστίνιος. v. Ὠριγένης. v. Ὑφαγόστονος. v. Φύλαρχος.
Abies. Contentio rubi cum abiete. v. Αἰνιγμά.
Abigas fluvius. v. Ῥαχμός.
Abraam, dux Turcarum. v. Ἡρα.
Abydus. Ne temere Abydum. Proverbium. v. Εἰκῆ.
Abydeni ut ſycophantæ perſtringebantur. v. Ἀβυδος.
Acacius. Epiſcopus Cæſareæ Palæſtinæ. v. Ἰουβιανός. v. Παρασπόριος.
Academiæ novæ auctor fuit Lacydes. v. Λακύδης.
Acamantidis Tribus populi. v. Ἀγνοῦσιος. v. Ἕρμος. v. Ἰπποί. v. Θορικός. v. Κεραμεῖς. v. Κεφαλῆθεν. v. Πόρος. v. Πορθμῖλος. v. Σφηττεῖ.
Acaſti uxor Peleum de ſtupro compellat. v. Ἀπελάσαι.
Acco, fœmina fatua. v. Ἀκκιζόμενος.
Aceſæus. *Aceſæi Lunam.* Proverb. v. Τὸν Ἀκεσαίου σελ.
Accuſare. Accuſatio publica in quibus criminibus locum habuerit. v. Φάσις. † Mulcta erat ſancita in eos, qui aliquem temere & falſo accuſabant. v. Ἀμφισβητία. v. Ἐπωβελία. v. Ὀφλόντα.
Achab, Rex impius. v. Ἠλίας.
Acharnenſes olim ut agreſtes a Comicis perſtringebantur. v. Ἀχαρνεῖς v. Δυσαχαρνεῦ.
Acheruſia aqua. v. Τάρος.
Achilles, unde dictus. v. Χιλός.
Actæon quot filias habuerit. v. Φοινικήϊα.
Actio. Loca in quibus de variis actionibus, ſive judiciis agitur. v. Ἀγραφίου. v. Ἀδικίου. v. Ἀλογίου. v. Ἀνδραληψία. v. Ἀπαγωγή. v. Ἀπογραφή. v. Ἀποστασίου. v. Ἀπόφασις. v. Ἀπροστασίου. v. Βεβαιώσεως. v. Βιαίων. v. Βουλῆς δίκη. v. Βουλεύσεως. v. Γραφή. v. Δαπέδιον. v. Δεκασμοῦ. v. Δυσεξευρία. v. Δωρογραφή v. Αἰκίας. v. Ἐμμηνοι δίκαι. v. Ἔνδειξις. v. Ἐνεπισκήμματος. v. Ἐξαιρέσεως δίκη. v. Ἐξούλης. v. Εὐθύνη. v. Ἐφήγησις. v. Εἰσαγγελία. v. Εἰς ἐμφανῶν κατ. v. Κακοτεχνιῶν. v. Κακώσεως. v. Καρποῦ δίκη. v. Λειπομαρτυρίου. v. Οὐσίας δίκη. v. Προβολή. v. Ῥητορικό. v. Σίτου δίκη. v. Ψευδεγγραφος. v. Ψευδοκλητεία.
Actiones aliæ apud alios magiſtratus inſtituebantur. v. Ἡγεμονία δικαστηρίου.
Adamus ante lapſum immortalis. v. Ἀνάστασις.
Admeti carmen. v. Οὐδ' ἐγὼ εἰμί.
Adonidis ſimulacrum. v. Οὐδὲν ἱερόν.
Adrianus Imperator Hieroſolyma funditus evertit. v. Βδέλυγμα.
Adrianus Sophiſta. v. Ἡρώδης Ἀττικός.
Adulatores ſunt peſtis & corruptela adoleſcentium. v. Ἡγίας. † Adulator Ioſtius. v. Ἰέρτος. † De adulatoribus ſententia. v. Θωπεία.
Adulterium. Hilarius, cum uxorem ſuam in adulterio deprehendiſſet, eam adultero conceſſit. v. Ἱλάριος Ἀντ.
Adulterorum pœna apud Athenienſes. v. Ὦ Λακεδαίμ. v. Παρατίλλεσθαι. v. Ῥαφανίς. † Quo die menſis actiones contra adulteros inſtituere licuerit. v. Πέμπτῃ φθ.
Ægeidis Tribus populi. v. Ἀγγελήθεν. v. Διόμεια. v. Ἰκαριεύς. v. Κολωνός. v. Κολλυτεύς. v. Κυδαντίδης. v. Πλωθεία.
Ægeum mare maxime terribile. v. Αἰγες.
Ægeus, filius Pandionis. v. Παραλιον.
Ægialeus, Adraſti filius. v. Ἀδράστεια. ——— Rex Sicyoniæ. v. Σικυών.
Ægialus, locus, ubi deſcenſus eſt ad Inferos. v. Περίθοιον.
Æginetæ αὐτόχθονες. v. Ἀθηναίων. † De Æginetis proverbium. v. Τὰ σπῶν' ἀρίστα.
Ægyptii bajulatores. v. Ἀχθοφόρον. v. Αἰγυπτιάζειν. † Ægyptii Geometriæ inventores. v. Γεωμετρία. † Ægyptii fraudum artifices. v. Δεινοὶ πλέκειν. † Ægyptiorum libros Chemicos cremari juſſit Diocletianus. v. Διοκλητιανός. † Ægyptii primi Solem & Lunam Deos vocarunt. v. Δόγματα. † Ab Ægyptiis Pythagorei philoſophiam acceptam in Græciam intulerunt. v. Ἱερατικά. † Ægyptiorum hiſtoriam a tricies mille annis repetiit Aſclepiades philoſophus. v. Ἡραΐσκος. † Ægyptii dies pro annis numerabant. v. Ἥλιος. v. Ἥφαιστος. † Ægyptii circumciſi. v. Φαλλός. † Scriptores, qui de rebus Ægyptiorum ſcripſerunt. Euagoras. v. Εὐαγόρας. Aſclepiades, v. Ἡραΐσκος. Petoſiris. v. Πετόσιρις. Sanchoniathon. v. Σαγχωνιάθων. Philiſtus. v. Φίλιστος. Charon Naucratites. v. Χάρων Ναυκρ.
Ægyptus caret pluvia. v. Βαλάντιον. † Ægyptus Μελάμβωλος dicta. v. Μελάμβωλος.
Ægyptus philoſophus, avunculus Iſidori. v. Ἑρμείας φιλ.
Æmilia, Scipionis uxor. v. Ἀπέον.
Æneas patrem ſuum humeris impoſitum Troja extulit. v. Εὐάγκαλον.
Ænus, urbs Thraciæ. v. Ἀλωπεκόννησος.
Æoles aliquando literam β medio vocum inſerunt. v. Ἀλιβδύειν. † Æoles epitheta forma patronymica efferre ſolent. v. Σχοινάρχιδαος.
Æquinoctium primus obſervavit Anaximander. v. Ἀναξίμανδρος.
Æſchines orator hauſta cicuta obiit. v. Ἐλλησπόντιος. † Eum Demoſthenes *ſimiam* vocavit. v. Τραγικὸς πίθηκος. † Item, περίτριμμα ἀγορᾶς. v. Τρίμμα. † Item, Τριταγωνιστής. v. Τριταγωνιστεῖ. † Item, Γραμματοκύφωνα. v. Γραμματοκύφων, & v. Τρίμματος.
Æſchines, Selli filius, πομφολυγάζων. v. Θεαγένης. v. Σεσελλίζων.
Æſchylus. v. Εὐφορίων † Uſus eſt verbis turgidis & ſonoris. v. Ἐριβρεμέτης. † Cum eo certavit Pratinas. v. Πρατίνας.
Æſchylus tibicen. v. Ἐπιτηδεύματα.
Æſculapii uxor & filiæ. v. Αἴγλη. v. Ἠπιόνη.
Ætion. v. Δημοσθένης Ἀθην.
Æſopus. v. Ἐπιστήμη. † Revixiſſe creditur. v. Ἀναβιῶναι. † Oraculum conſulenti, quomodo diteſcere poſſet, quale reſponſum datum fuerit. v. Εἰ τὰ μέσα. † Ejus mors. v. Ἔπειτα. v. Φαιδριάδες. † De eo proverbium, Μῦθος ὁ Φρύξ. h. v. Item, aliud proverbium, *Ne Æſopum quidem trivisti.* v. Οὐδὲ τὸν Αἴσωπον.
Aëtius Atheos. v. Εὐνόμιος.
Aëtius fortiſſimus belli dux a Valente occiditur. v. Θλαδίας.
Ævum, ſive Αἰών. Deus. v. Ἐπιφάνιος, καὶ Εὐάγης. † Ejus ſimulacrum admirabile. v. Διαγνώμων.
Affigere. Agricolæ olim varias res arboribus affigere ſolebant, ne fructus areſcerent. v. Προβασκάνιον.
Agamedes, frater Trophonii. v. Εἰς Τροφωνίου.
Agamemnon in Creta ſacrificat. v. Οἱ Κρῆτες.
Agapetus. v. Γενέθλιος.
Agapius philoſophus. v. Νάρσος καὶ Ἰατρός.
Agariſte, filia Cliſthenis. v. Οὐ φροντίς.
Agathinus. v. Ἀρχιγένης.
Agatho poeta. v. Μόρμυξ.
Agathoclis Regis Siciliæ laus. v. Τίμαιος.
Agbarus, vide Abgarus.
Ager ab hoſtibus captus ſorte Athenis inter cives diſtribuebatur. v. Γῆ κληρουχική.
Ageſylus quidam Philoxenum Lyricum, cum ſervus eſſet, emit. v. Φιλόξενος.
Aglaurus, filia Actæonis. v. Φοινικήϊα.
Agni pro diverſis ætatibus diverſa apud Græcos ſortiuntur nomina v. Ἀμνός.
Agoracritus Parius. v. Ῥαμνουσία.
Agrorum fœcunditas exhauritur, ſi ſingulis annis arentur. v. Ἐπὶ καλάμην.
Ajacis Tribus populi. v. Οἰνόη. v. Τρικόρυθος. v. Φαληρεῦσιν.
Ajax qua parte corporis vulnerabilis fuerit. v. Ἀσφαλέστερον.
Alalcomenæ, urbs. v. Ἀπηθές.
Albunæa, cognomen Sibyllæ Tiburtinæ. v. Σίβυλλα.
Alcæus quomodo Pittacum appellaverit. v. Σαράπους. † Alcæi frater Cicis. v. Κίκις. † De Alcæi carminibus. v. Δράκων. † Commentarius in Alcæum. v. Ὠρογένης.
Alcibiades, cum Olympiæ victoriam reportaſſet, totum conventum convivio excepit. v. Ἀθήναιος.
Alcidamas Eleates. v. Γοργίας. v. Δημοσθένης Ἀθην. v. Αἰσχίνης Ἀθην.
Alcimus, Lydiæ Rex optimus. v. Ξάνθος.
Alcippe ab Halirrhotio ſtuprata. v. Ἄρειος πάγος.
Alcman. Epigrammata in Alcmanem. v. Ευδόσιος. v. Λεῶθος. v. Λύσα. De Alcmane ſcripſit Philochorus. v. Φιλόχορος.
Alcmæonidæ. v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. v. Λυκόποδες.
Alcyon mas in ipſo coitu moritur. v. Κηρύλος.
Aleatores in Sciro multi. v. Σκιραφεῖον.
Aletes ex præcepto Oraculi Corinthios in unam civitatem coegit. v. Πάντα ὀκτώ.
Aleuas, Pyrrhi filius. v. Τετραρχία.
Alexander M. Æſchrionem comitem itineris habuit. v. Αἰσχρίων. † Clytum occidit. v. Μεταξύ. † Hephæſtionem in magno honore habuit. v. Ἡφαιστίων. † Thebis captis, Pindari domui & poſteris pepercit. v. Πίνδαρος. † Severus Imperator libros curioſos, quos in Ægypto repererat, in Alexandri monumento concluſit. v. Σεβῆρος. † Alexander Timotheum tibicinem audiens, cantu ejus adeo permotus fuit, ut ad arma corripienda proſiliret. v. Ὀρθιασμάτων. v. Τιμόθεος. † Quinam de rebus Alexandri M. ſcripſerint. v. Ἀῤῥιανός. v. Ἱερώνυμος. v. Μάσυρος. v. Νέαρχος. v. Νύμφις. v. Στράτις.
Alexander, Eubœæ Rex. v. Εὐφορίων.
Alexander, Olympiadis frater. v. Τίσον.
Alexander Ætolus. v. Ἄρατος. v. Σωσίθεος.

Alexa-

Alexandria, urbs Troiæ. v. Σμινθεύς.
Alexandrini. Apud eos moris fuit, ut certo quodam die homines plauſtris vecti civibus probra & flagitia, quæ commiſiſſent, publice exprobrarent. v. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν. † De Alexandrinorum dialecto. v. Εἴρηκας. v. Πάκετος. † De hiſtoria urbis Alexandriæ. v. Καλλίνικος.
Allium. Megarenſium ager alliis abundabat. v. Μεγαρέων δάκρυα. v. Παρωνυχίζεσθαι. † Allio galli gallinacei ad pugnam animoſiores redduntur. v. Ἐσκοροδισμένος.
Allobrogum urbes expugnatu difficiles. v. Ἥμερ.
Alpes ab Annibale non ſine ingenti difficultate ſuperatæ. v. Θρασυλλεῖς. v. Φαφαρόν.
Alyattes, Lydorum Rex, ſororem ſuam ſtupravit. v. Ἀδελφοῖς. † Biantem accerſit. v. Κρῆσμονα.
Alybas heros ab Euthymo in certamine Olympico ſuperatus. v. Εὔθυμος.
Amachius. v. Γοργός.
Amalcides. v. Τελεσιμότερος.
Amantes nomina amaſiorum inſcribere ſolebant parietibus, foliis, foribus, &c. hoc modo, Ὁ δεῖνα καλός. v. Καλοί. v. Ὁ δεῖνα καλός. † Amantes ex ſono platagonii percuſſi conjicere ſolebant, num ab amaſiis amarentur. v. Πλαταγώνιον. † Amantium crumena porri foliis conſtricta eſt. Proverbium. v. Πρασίνῳ φύλλῳ. † Amantes amaſiis ſuis aves generoſas mittere ſolebant. v. Ἀεὶ τοῦ ἐρῶντος. † Triſtis duorum amantium exitus. v. Μέλητος. ἔπος &c. Amantiū perjuria Deus non punit. v. Ἀφροδίσιος. v. Ταχυβάμονας.
Amatoriorum carminum inventor, Alcman. v. Ἀλκμάν.
Amelius philoſophus. v. Πλωτῖνος.
Amicitiæ portus multis infidus, v. Ἄμμα. † Amicitiam æqualitas continet. v. Ἰσότης. † Amicitia virtutum mater, ſecundum Pythagoram. v. Περίεργος.
Amicus ita amandus eſt, ut qui poſſit eſſe aliquando inimicus. v. Ἄμμα. v. Ἐχθρευτέος. † Amici in rebus adverſis nos plerumque deſerere ſolent. v. Ἀνδρός.
Aminias Rhetor. v. Ἰσαῖος.
Ammonius. v. Ἀρποκρᾶς. v. Αἰμίλιος. v. Πλωτῖνος.
Amor Suſurrator. v. Ψιθυριστής. † Amores primus in Scenam introduxit Anaxandrides. v. Ἀναξανδρίδης. † Quis primus mares amaverit. v. Θάμυρις. † Amoris remedium, fames, tempus, laqueus. v. Κράτης. † Amor inceſtus Piaſi Theſſali erga filiam ſuam. v. Ἀθήναιος. † Amorem roſis coronatum pinxit Zeuxis. v. Ἀνθέμων
Amorgus inſula. In ea Samii tres urbes condiderunt. v. Σιμωνίδης.
Amphictyones. v. Πυλαγόρας. v. Πύλαι. † De Amphictyonibus ſcripſit Pauſanias. v. Παυσανίας.
Amphion Thebarum conditor. v. Ἀντιόπη.
Amphiphontes, genus placentæ. v. Ἀνάστατα.
Amphiſtidis ſtupor & ignorantia. v. Γελοῖος.
Amus. v. Χοίρος.
Anacharſis, filius Gnyri. v. Γνούρου. v. Δίγλωσσος. † Inventor fuit anchoræ & rotæ figulinæ. v. Ἄγκυρα.
Anacreon. In eum Epigramma. v. Ἄνδιχα. v. Οἰνοπότης.
Anagyrus heros quare filium ſuum oculis privaverit. v. Ἀνάγυρος.
Anaſtaſiæ martyris epiſtolæ ad Chryſogonum. v. Χρυσόγονος.
Anaſtaſius Imperator. v. Ἀρτέμιος. v. Γεννικός. v. Δελάτωρ.
Anaſtaſius Silentiarius, poſtea Imperator. v. Φατρία.
Anaxagoras philoſophus. v. Ὁμοιομέρεια. † Inedia mortem ſibi conſcivit. v. Ἀποκαρτερήσαντες.
Anaxarchus, diſcipulus Metrodori Chii. v. Δημόκριτος.
Anaximander gnomonis inventor. v. Γνώμων. v. Ἡλιοτρόπιον.
Anchiſis filius nothus, dictus Elymus. v. Ἐλυμαῖοι.
Anchoram ſacram ſolvere. Prov. v. Χαλάσαι.
Ancus Martius Oſtiam condidit. v. Ὠστία.
Andocides orator. v. Φιλίας. † Patrem habuit Leogoram. v. Λεωγόρας. v. Φασιανοί.
Androcles. De eo proverbium. v. Ἐν δὲ διχοστασίῃ.
Andromachus. Ejus diſcipulus fuit Siricius. v. Σιρίκιος. † Andromachus, cognominatus Philologus. v. Μυρώ.
Angaria. Qui immunes erant ab angaria, dicebantur ἀνεπηρέαστοι. v. Ἀνεπηρέαστοι.
Anguillas piſcatores in aqua turbida capiunt. v. Ἐγχέλεις. v. Ταραττόμενοι.
Anima, poſtquam cum corpore conjuncta eſt, facultatibus brutis & ratione carentibus obnoxia eſſe incipit. v. Βούλησις. † Anima eſt principium efficiens, finale, & formale animalium. v. Ἀρχή. † Anima afficitur a corpore, & corpus ab anima. v. Διάθεσις. † Anima αὐτοκίνητος. v. Κίνησις. † De animæ immortalitate dubie loquuntur veteres. v. Μάρκος. † Anima quo ſenſu dicatur immortalis. v. Ἀθάνατος. † Animam cum corpore creſcere & minui Stoici crediderunt. v. Ἧπαρ. † Animæ vehiculum: ſive corpus tenue & ſubtile, quod animæ poſt exitum e corpore adhæret. v. Αὐγοειδές. v. Πνευματικόν. † Alexandrini olim animarum luſtrationem faciebant. v. Τὰ ἐκ τῶν ἀμ. † Opinionem de animarum tranſmigratione Pherecydes Syrius primus introduxiſſe dicitur. v. Φερεκύδης. † Animas mortuorum ab Inferis evocandi ratio. v. Ψυχαγωγεῖ.
Annibal. v. Ἀκραιφνεῖς. v. Ἀμίλκας. v. Δακτύλιος. v. Ἐπιστρατεύσας. v. Θαυράκιον. v. Τύπος. v. Φαφαρόν.
Annonæ præfecti apud Athenienſes dicebantur Σιτοφύλακες. v. Σιτοφύλακες.
Annulus pharmacites. v. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι. v. Οὐκ ἔστι συκοφ. † Annibal tres medimnos Atticos annulis plenos, quos Romanis in prælio cæſis detraxerat, Carthaginem miſit. v. Ἀννίβας.
Annus lunaris apud Hebræos in uſu. v. Ἐνιαυτός.
Annus, vir Ægyptius. v. Ἄννος. † De eo proverbium, Ἄννος κεχλίδαιον. Ibid.
Antagoras Rhodius, coævus Arato. v. Ἄρατος.
Anthedon. v. Ἀλθηφαλής.
Anticlia, filia Autolyci. v. Σίσυφος.
Antigonus Gonatas, Rex Macedoniæ, Aratum in pretio habuit. v. Ἄρατος.
Antimachum Adrianus Imperator Homero prætulit. v. Ἀδριανός.
Antinous Adriani amaſius & deliciæ. v. Ἀδριανός. v. Μαντινεύς. v. Παιδικά. † Conſolationem ad Adrianum ſuper morte Antinoi ſcripſit Numenius. v. Νουμήνιος ῥήτ.
Antiochidis Tribus populi. v. Ἀναφλύστιος. v. Ἀλωπεκῆθεν. v. Βησαιεύς. v. Αἰγιλία. v. Θορεῖς. v. Κρωπιδαί. v. Παλληνεύς. v. Φαληρεύς.
Antiochus Epiphanes cohortem habuit, quæ adoleſcentibus omnibus æqualibus conſtabat. v. Ἥλικες.
Antiochus Magnus. Ejus res geſtas ſcripſit Simonides Magneſius. v. Σιμωνίδης Μαγν.
Antiochus Rex novercam ſuam amavit. v. Ἐρασίστρατος.
Antiochus Sophiſta. v. Ἑρμογένης.
Antipater, Caſſandri pater. v. Δημάδης.
Antipho orator fuit Ramnaſius. v. Ῥαμνοῦς. † De Antiphontis Figuris ſcripſit Harpocratio. v. Ἁρποκρατίων, ὁ Οὐαλ.
Antiquitates Cappadociæ, & aliarum gentium. v. Εὐάγωρ. † Antiquitates Græciæ. v. Ἰάσων Ἀργ. † Antiquitates Atticæ. v. Φερεκύδης Ἀθην.
Antiſthenes, medicus effœminatus. v. Χειρίσοφος.
Antonius. v. Ἀντίμων. v. Ἐπικοσμήμων.
Apamia. v. Μυρλεανός.
Apaturiorum quot dies, & quomodo ab Athenienſibus vocati. v. Ἀνάρρυσις.
Apellicontis Teji bibliotheca. v. Σύλλας.
Aper Grammaticus. v. Ἡρακλείδης Ποντ.
Aper Noricorum agrum vaſtat. v. Βαρβαρία.
Apes boum filiæ. v. Βούγονος.
Aphthonius. Ejus filius Sergius. v. Σέργιος.
Apicius. v. Κανθάροις. v. Ὄστρεα.
Apion, Mochthi filius. v. Ἀντέρως. † Apion Κατὸς vocatus. v. Ἑκάτειος.
Apis Ægyptius artem medicam invenit. v. Γραμματεῖς.
Apollinis nomina & ephitheta. Εὐθύνοπος. v. Εὐθύνεσθαι. † Ἰήιος. v. Ἰήιον. † Κάρνειος. h. v. † Κυνθεῖος. h. v. † Λαγχαγόρας. v. Λέσχαι. † Λυθέσιος. h. v. † Λεξίας. h. v. † Ναπαῖος. h. v. † Οὔλιος. h. v. † Φύξιος. v. Φύξιον.
Apollinis adventus ad Hyperboreos. v. Ἄβαρις.
Apollinis templum *Terræ umbilicus* a Græcis dictum. v. Γῆς ὀμφαλός.
Apollini ſacræ erant columnæ in conum aſſurgentes, quæ ante ædes collocari ſolebant. v. Ἀγυιαί.
Apollo ad citharæ cantum leges primum hominibus dedit, & quare? v. Νόμος κιθαρ.
Apollonius. Ejus diſcipulus Aſclepiades. v. Ἀσκληπιάδης.
Apollonius Archibii. Ejus diſcipulus fuit Apion. v. Ἀπίων.
Apollonius. In hunc Callimachus poema, *Ibis* vocatum, ſcripſit. v. Καλλίμαχος. † Metaphraſis Argonauticorum Apollonii. v. Μαριανός. † Commentarius in Apollonium. v. Ὑπατία.
Apollonius Tyaneus. v. Ἀδάμας. v. Ἀναλέγεται. v. Ἀπομαντεύεσθαι. v. Ἀπέχθεια. v. Γοητεία. v. Δάμις. v. Δομετιανός. v. Ἐμπεδοκλῆς. v. Εὐθύδημος. v. Εὔξενος. v. Ἀνθολογία. v. Μήτριος. v. Σωφρονίσκος. † Ejus vitam ſcripſit Soterichus. v. Σωτήριχος.
Apollophanes Sophiſta. v. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπ.
Appius Cenſor viam a ſe Appiam dictam lapide molari ſtravit. v. Λιθομυλίων. † De eodem agitur v. Κένσωρ, & v. Τιμητής.
Apſines Gadarenſis. v. Γαϊανός. v. Μαίωρ. v. Φρόντων.
Aqua maris vim habet purgatricem. v. Ἀπολουμένη. † Ad aquam, ſive clepſydram, Athenis olim cauſæ in Judiciis orabantur. v. Διαμεμετρημένη. v. Παρεκδύς. Vide etiam v. Ἄλλως ἀναλ. v. Ἐφυτεύ. v. Εἰς ὕδωρ.
Aquatilia nonnulla corde & pulmone carent. v. Καρδία.
Aquila expanſis alis radios Solis ab expoſito infante arcet. v. Αἴλιος.
Ara primogeniti Dei. v. Αὔγουστος.
Aratus. Metaphraſis Arati Phænomenorum. v. Γάϊος Ἰούλιος. † De Arati Phænomenis ſcripſit Hipparchus. v. Ἵππαρχος Νικ. † Metaphraſis Arati. v. Καίσαρ Ἰούλιος. v. Μαριανός.
Arbela. v. Τί ἐ γῆθεν. v. Τίς ἐ γῆθεν.
Arbores in ſylvis ſponte aliquando incenduntur, a vehementi vento colliſæ. v. Δρυμός. † Agricolæ olim donaria quædam arboribus appendere ſolebant, ne fructus exareſcerent. v. Προβασκάνιον.
Arcades non ſibi, ſed aliis vincebant. v. Ἀρκάδας μιμούμενος. † Arcades αὐτόχθονες. v. Ἀθηναῖοι. † Arcades ante lunam nati. v. Βεκκεσέληνε.
Arces & munimenta tam conſervandæ quam opprimendæ populi libertati inſervire poſſunt. v. Ἀκρόπολις.
Arceſilaus. v. Δεῖξεις. v. Ἔπεχε. v. Φημί. † Geometriam ſibi oſcitanti in os involaſſe dixit. v. Τεθεωρημένα.
Archebius. v. Ἀπολλώνιος Ἀρχ.
Archebulus Theræus, poeta v. Εὐφορίων.
Archedemus. v. Γλαύκων. v. Ἐπίτης.
Archelaus Phyſicus. v. Διακόσμησις. † Archelaus, Rex Macedoniæ. v. Εὐριπίδης.

Archia-

Archiadas, filius Hegiæ.
Archias, Grammaticus Alexandrinus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Archias, Phygadoteras dictus. v. Ὑπερίδης.
Archidamo, Ageſilai filio, quale oraculum redditum fuerit. v. Σικελίζειν.
Archimedes. v. Ἀνυπνωτίζω. v. Ἐμβελής. v. Θεοδόσιος φιλ. v. Σκορπίδια.
Archinus Athenienſibus perſuaſit, ut Ionum literis uterentur. v. Σαμίων.
Ardaburius. v. Ἀζώνιστι. v. Σαβουρανός.
Arduenna, urbs Phœniciæ. v. Πελοπίοχος.
Areopagus. Senatus Areopagiticus de peregrinis ſacris & feſtis judicabat. v. Ἐπιθέτους.
Arginuſæ. v. Δεξιός. v. Ἐγγυτέρω. v. Οἴμοι.
Ariarathes. v. Ἀριάρατος.
Arietis, machinæ bellicæ, deſcriptio. v. Περιπρό.
Arii fœda mors. v. Ἀρειανός.
Arimaſpi. v. Ἀριστέας.
Ariſtagoras Melius myſteria evulgavit. v. Σωκράτης.
Ariſtagoras Mileſius. v. Οἶκοι.
Ariſtarchus Grammaticus. v. Δημήτριος, ὁ ἐπικλ. v. Ἐρατοσθένης. v. Ἀπολλόδωρος, Ἀπολ. v. Διονύσιος Ἀλεξ. v. Ἡρακλείδης Ποντ. † Loca, quæ Ariſtarchus in Homero obelo notaverat, vindicavit Zenodotus. v. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. † De locis in *Odyſſea* ab eo correctis ſcripſit Ptolemæus Aſcalonites. v. Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκ.
Ariſtides Juſtus. v. Δαρεικός. v. Μηδικά. v. Μιλτιάδης. † Ejus filias Athenienſes publice elocarunt. v. Πλάθειν.
Ariſtides Sophiſta. v. Ἀδριανός. Σοφ. v. Ἡρώδης Ἰσλ. v. Μητροφάνης. v. Πολέμων. v. Σέργιος.
Ariſtippus Cyrenæus. v. Σωκράτης Σωφρ.
Ariſtis. v. Ἐρατοσθένης.
Ariſto Chius. v. Ἐρατοσθένης.
Ariſtoclides Cithariſta. v. Φρῦνις.
Ariſtocles. Ejus auditor Ariſtides. v. Ἀριστείδης.
Ariſtodemus ὁ Τρέσας. v. Ὁ Τρέσας.
Ariſtogiton. v. Πονηρῶν. v. Πάρειος. v. Οὐδέποτ' ἐγώ.
Ariſtomenes. Quale oraculum ei redditum fuerit. v. Τράγος.
Ariſtophanes Comicus fuit inventor tetrametri & octometri. v. Ὀκτάμετρον. † Quando fabulam *Babylonios* docuerit. v. Σαμίων ὁ δῆμος. † Filium habuit, Philetærum vocatum. v. Φιλέταιρος.
Ariſtophanes Grammaticus. v. Ἀρίσταρχος. v. Ἐρατοσθένης.
Ariſtoteles. Hunc probris laceravit Ariſtoxenus, quod Theophraſtum ſucceſſorem Scholæ deſignaſſet. v. Ἀριστόξενος. † Scripſit librum περὶ τ' Ἀγαθοῦ. v. Ἀγαθοῦ. † Palæphatum Abydenum in deliciis habuit. v. Παλαίφατος Ἀβυδ. † Eſt auctor Peripateticorum. v. Σωκράτης Σωφρ. † Adverſus Ariſtotelem ſcripſit Diodorus Monachus. v. Διόδωρος μονάζων. † De Ariſtotelis diſcipulis ſcripſit Nicander Alexandrinus. v. Ἀδριανόν. † Paraphraſis Acroaſeos Phyſicæ Ariſtotelis. v. Θεμίστιος. † Commentarius in Ariſtotelem. v. Μάξιμος. † Adverſus Ariſtotelem de Animalibus ſcripſit Pollio. v. Πωλίων. Vide etiam infra *Plato.*
Arriani philoſophi vita. v. Δίων ὁ Κάσσιος.
Arridæus, poeta. v. Εὐριπίδης.
Artabazus, dux Perſarum. v. Δαιξάφιον.
Ars. Exerceat quiſque quam novit artem. v. Ἔρδοι.
Artemon Clazomenius. v. Ἀρκτῖνος.
Aſcetæ Hebræorum Therapeutæ dicti. v. Θεραπευταί. † Aſcetæ celebres Amus Ægyptius, & Didymus. v. Ἀμοῦς.
Aſclepiades. v. Ἡραΐσκος.
Aſclepiodotus. v. Κρεῖ εὐπλεκέστερος. v. Μάτρας.
Aſconius Pædianus. v. Ἀπίκιος. v. Ἐφολκίς.
Aſdrubal. v. Φιλανθρωποθείς. † Aſdrubalis adventus in Italiam. v. Ῥαδιέστερον.
Aſinus. De Aſino proverbia. v. Ἄλλα μὲ ὁ Λεύκ. v. Ἀναπαυλαι. v. Ἀνδρεῖος. v. Ἀποτίμαι. v. Ἀπὸ βροντῆς κελλῶν. v. Ἀπ' ὄνου καθέστηκεν. v. Δίκη. v. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. Reliqua proverbia quære ſuo loco, in Ὄνος, & Ὄνου.
Aſinus philoſophiæ cupidus. v. Ἀμμωνιακός. † Judæos aureum aſini caput adoraſſe tradidit Democritus. v. Ἰούδας. † Aſinum album per Judæorum Synagogam egit Zeno Alexandrinus. v. Ζήνων Ἀλεξ.
Aſpar Ardaburius. v. Ζήνων. v. Σαβουρανός.
Aſpaſia Mileſia. v. Δημοσθένης.
Aſpendius. v. Ἀλεκτρυόνα.
Aſterina, locus in Tenedo. v. Τενέδιος ξυνήγορος.
Aſterites lapis ad philtra utilis. v. Ἀστερίτης. v. Ἰχθύς. v. Πάν.
Aſterius. v. Ἀναχάρσις.
Aſterope, Cephei filia. v. Πλάκιον.
Aſtydamæa, fœmina impudica. v. Ἐποίησε.
Aſtydamas. De eo proverbium vide v. Ἐποίησε.
Aſylum. Locus quidam Theſeo olim ſacer, aſylum erat ſupplicum. v. Θησεῖον. † Urbs Hermion itidem erat aſylum ſupplicum. v. Ἀνθ' Ἑρμιόνος.
Atarna, vel Atarneus, locus in Myſia. v. Ἑρμείας.
Atejus. Sic Didymus cognominatus fuit. v. Δίδυμος, Ἀτ.
Athenæ dictæ λιπαραί. v. Ἰοστέφανοι. v. Θωπεύειν. † Athenæ ab Antipatro captæ. v. Ἰάσων, Ἀργ.
Athenienſes ob impudentiam male audiebant. v. Βλέπος. † Puritati linguæ ſuæ ad ſuperſtitionem uſque ſtudebant. v. Δανειδ. v. Θεριεῦ. † Pro omnibus, tam Græcis quam Barbaris, ex præcepto oraculi vota ſuſceperunt. v. Ἄβαρις. † Eos initio ſparſim habitantes in civitatem coegit Theſeus. v. Θησεῖον.

† Eorum conſilia, licet mala & temeraria, beneficio tamen Minervæ felicem exitum habere ſolebant. v. Ἀθηναίων δυσβ. v. Γεραίτερος. v. Μῶρα. † A Solone in quatuor claſſes diſtributi, pro ratione cenſus. v. Ἱππεῖς. v. Ἱππάς. v. Θῆτες. v. Πεντακοσιομέδιμνοι. † Athenienſium Rempubl. poſt xxx. Tyrannos Decemviri adminiſtrarunt. v. Δέκα. † Athenienſes in conſiliis capiendis præcipites & temerarii. v. Ταχυβούλους. † Athenienſes aureas cicadas geſtabant. v. Τεττιγοφόροι. † Apud Athenienſes 7000 viri totam Remp. adminiſtrabant. v. Καταλογεύς. † Cives Athenienſes numero erant circiter 20000. v. Ὅμοῦ. † De dicaſteriis & legibus Athenienſium ſcripſit Telephus. v. Τήλεφος.
Athenis, ſtatuarius. v. Ἱππώναξ.
Athenodorus, frater Arati. v. Ἄρατος.
Athenodorus, frater Gregorii Thaumaturgi. v. Γρηγόριος, ὁ Θαυμ.
Atthis, ſodalis Sapphonis. v. Σαπφώ.
Athletæ inſignes Clitomachus & Caper. v. Κλειτόμαχος. † Athletæ antiquiſſimis temporibus propoſito præmio certabant; poſtea vero abſque præmio. v. Παραγυμνάζεσθαι.
Atomi. Democriti Abderitæ de Atomis opinio. v. Ἀναγκαῖον. v. Εἱμαρμένη.
Attalus, Rex Pergami, Daphidam Grammaticum occidit. v. Δαφίδας. † Attalus Galatonices dictus. v. Νίκανδρος.
Attica olim Mopſopia vocata. v. Εὐφορίων. † Item, Acte. v. Ἀκτή. † A Pandione in 4 partes olim diviſa fuit. v. Πάραλον. † Atticæ cenſus olim erat ſexies mille talentorum. v. Ὁ κάτωθεν νόμος. † Scriptores, qui de nominibus vel vocabulis Atticis ſcripſerunt. v. Εἰρηναῖος. v. Μοιρίας. v. Ὠρίων. v. Πάκατος. v. Παλάμων. v. Φρύνιχος. v. Λύπερκος. † De rebus vel Antiquitatibus Atticis quinam ſcripſerint. v. Κάδμος. v. Μαρσύας. v. Παλαίφατος. v. Ποσειδώνιος. v. Φιλόχορος. v. Φερεκύδης.
Attici aliquando genitivum pluralem nominum neutrorum in ει abſque contractione efferunt. v. Ἀνθέων. † Attici rebus turpibus honeſta nomina imponere ſolebant. v. Καλλίας.
Atticus. Epiſcopus Conſtantinopolitanus. v. Ἐξεφώνησεν.
Atticus, pater Herodis. v. Ἡρώδης Ἰσλ.
Attila. v. Κόρυκος. v. Μεδιόλανον.
Avari & ſordidi. De iis proverbium. v. Ἄλλον τὴν σπιθαμήν.
Auctoribus ſæpe ſua ipſorum inventa exitium afferunt. v. Ἰσχυρός.
Auditus. De auditu agitur v. Αἰσθήσεις. v. Μῆνιγξ.
Averni oſtium, a Græcis Ἄορνον στόμιον dictum. v. Ἀδιάβατα.
Aves, ſermonem humanum imitantes, quid dicant, neſciunt. v. Ἐνδόξως. v. Χαίρειν. † Varia avium genera recenſentur. v. Ἡμερινὰ ζῶα.
Auguria & omina captandi varii modi. v. Οἰωνιστικόν.
Auguſtopolis, urbs Phrygiæ. v. Ἐνήτιος.
Auraſius mons. v. Ἀκρότημος.
Aurelianus Imperator Daciam provinciam ſponte omittit. v. Δακία. † Monetarios rebellantes compeſcit. v. Μονητάριοι.
Aurum obryzum. v. Ἄπεφθον.
Autocabali hederæ coronam geſtabant. v. Σημός.
Autolycus Siſyphi pecora furatur. v. Σίσυφος.
Axones & Cyrbes, in quibus leges Athenienſium continebantur, βουστροφηδὸν ſcripti erant. v. Ὁ κάτωθεν νόμος. † In Axones Solonis commentarium ſcripſit Seleucus. v. Ὀργεῶνες.

B.

Litera B apud Syracuſios ſæpe redundat. v. Δαρβισμός. v. Ἐβασαν.
Baal apud Aſſyrios Mars. v. Θοῦρος.
Babyos chorus. Prov. v. Τοῦ Βαβύος.
Babylonii, fabula Ariſtophanis, quando edita. v. Σαμίων ὁ δῆμος.
Bacchæ apud Macedones Κλώδωνες dictæ. v. Κλώδωνες.
Bacchi cognomina & epitheta. Εὐαστής. h. v. † Ζαγρεύς. h. v. † Εἰραφιώτης. h. v. † Θέοινος. v. Θεοίνιον. † Θρίαμβος. h. v. † Θυρσήρος. v. Θρίαμβος. † Κωλώτης. h. v. † Ληναῖος h. v. † Λέπτος. v. Λέπτος. † Μελαναιγίς. v. Ἀπατούρια, & v. Μίλων. † Μόρυχος. h. v. item v. Μωρότερος, & v. Τοῦ Μορύχου. † Σαβάζιος. v. Εὐοῖ. & v. Σάβοι. † Σιληνός. h. v. † Ταυρόφαγος. v. Ταυροφάγον. † Ὕης. h. v.
Bacchus cordis humani præſes. v. Κισσοφόρος. † Quare Androgynus vocatus fuerit. v. Ἀνδρόγυνος.
Bacchus in Limnis cultus. v. Ἐν Λίμναις.
Babo, fœmina. v. Δωσιάδης.
Bagoas Ægyptius Ochum occidit. v. Λαβοῦ.
Balneorum utilitas. v. Ἀκήρατα. v. Καταιονῆσαι.
Baltaſar, filius Nabuchodonoſoris, a Dario Medo occiſus. v. Ἀπάγγελος.
Barba. Perſæ prolixam alebant barbam. v. Ἀπώνια.
Barbyſſus fluvius. v. Ἡράκλειος.
Bardones, cognomen Philippici. v. Φιλιππικός.
Barnabæ Apoſtoli reliquiæ in Cypro inventæ. v. Θεῖα.
Barſemes, callidus ad fraudem & turpem quæſtum. v. Δεξιός.
Baſiliſcus, Numeriani Cæſaris filius. v. Μάρκος.
Baſilinda ludus. v. Κόρος ὁ Πέρσ.
Batrachomyomachiæ, quæ Homero tribuitur, auctor creditus fuit Pigres. v. Πίγρης.
Batrachus, Heſiodi amaſius. v. Ἡσίοδος.
Battacus, ſacerdos Matris Deorum. v. Γάλλος.
Battalus. Sic vocatus eſt Demoſthenes. v. Δημοσθένης.
Battus, Cyrenæorum conditor. v. Θεσμοφόρος.
Baudon. v. Ἀβαργάσης.
Beatus, Nemo ante obitum beatus dici poteſt. v. Ἔρως. v. Μώλων ὁ Φρύξ.

Bellerophontes. De eo proverbium. v. Καθ' αὑτοῦ Βελλ. † De eodem agitur. v. Ἰοβάτης. v. Σθενέβοια. v. Τραγελάφειος.
Belliſarius. v. Γαῦρον. v. Κηφὴν. v. Ἀγκών.
Bellum. Belli caſus ſunt incerti. v. Ἡ ἀρχὴ. † Bellum Peloponneſiacum, dictum etiam Archidamium & Decelicum. v. Ἀρχιδάμειος. v. Δεκελεικός. † Athenienſes duo bella ſacra geſſerunt. v. Ἱερὸς πόλ.
Bena, urbs Cretæ. v. Ῥιανός.
Beneficium, quod neceſſitate potius, quam ex animi affectu in alterum conferimus, dicitur Ἑρμώνειος χάρις. v. Ἑρμώνειος χάρις. † Beneficiorum non eſt obliviſcendum. v. Μνῆμα. † Beneficia in quos non ſint conferenda. v. Ἄχρηστα. † Beneficium in ſenem non eſt conferendum. v. Γέροντι.
Beneventum, urbs, ante vocata Argyrippa. v. Βενεβεντός. v. Διομήδειος ἀνάγκη.
Benevolentia in empeſtiva nihil differt ab odio. v. Ἄκαιρος.
Beſſarion. v. Παῦλος Αἰγ.
Bias Sapiens. v. Κρέμμυον. v. Πρίηνεὺς.
Bibliotheca. Antiochus M. Bibliothecæ ſuæ præfecit Euphorionem. v. Εὐφορίων. † Bibliotheca Epaphroditi conſtitit libris 30000. v. Ἐπαφρόδιτος. † Bibliotheca Tyrannionis habuit libros ſupra 30000. v. Τυραννίων. † Bibliothecæ Alexandrinæ præfectus fuit Apollonius Alexandrinus. v. Ἀπολλώνιος Ἀλεξ. Item Ariſtonymus. v. Ἀριστώνυμος Κωμ. Item, Zenodotus. v. Ζηνόδοτος. Item, Eratoſthenes. v. Ἀπολλώνιος.
Bion philoſophus. v. Ἀγκών.
Bithyni Ἀλιζῶνες dicti. v. Ἀλιζῶνες.
Bituminis, quod Adiabene fert, virtus. v. Ἀδιαβηνή.
Βλακεννόμιον, quale tributi genus. v. Βλάκα.
Bononus, Praotæ filius. v. Ἐπαγγέλλει.
Bonum eſſe difficile eſt. v. Πιττάκειον.
Bonus, belli dux. v. Ἐπιδεικνύς. v. Ἐκμελής. v. Ὑψαγόρας.
Bos quædam ſub Ptolemæo ſex buculas peperit. v. Τὸ βασιλικόν. † Bovem, qui placentam Diis offerendam devoraverat, occidit Thaulon. v. Θαύλων. † Cui boum ad ſacrificia coemendorum cura commiſſa erat, dicebatur βοώνης. v. Βοώνης.
Boſporus. Περιηγητὴς ὁ ἐν Βοσπόρῳ ἀνάπλου. v. Διονύσιος Βυζ.
Boreas, Thræx nepos. v. Θείας ἀμν. † Gener Erechthei. v. Γαμβρὸς Ἐρεχθ. † Boreæ cum Sole contentio. v. Σισύφε.
Botrys, ſcriptor obſcœnus. v. Δημοχάρης.
Bottiæi. v. Νίκαια.
Brennus. v. Γαλάται.
Brettia nympha. v. Ἀβρεττηνή.
Briareus. v. Τριτοπάτορες.
Brinci, populus Thraciæ. v. Θάμυρις.
Bryſo. Eum audivit Theodorus Atheus. v. Θεόδωρος.
Bucula regia. v. Τὸ βασιλικόν.
Bupalus. In eum ſtylum ſtrinxit Hipponax. v. Ἱππῶναξ.
Byblus. In urbe Byblo Adonis olim lugeri ſolitus. v. Ἄδωνις.
Byzantium ab Imperatore Severo Perinthiis donatum eſt. v. Περινθίοις. † Byzantium a Severo captum. v. Σεβῆρος. † Hiſtoria Byzantii. v. Ἡσύχιος. v. Πρόκλος. v. Τιμόθεος.

C.

CAbiri. v. Διαλαμβάνει.
Cacare. Piſiſtratus capitale ſupplicium in eos ſanxit, qui in Pythii templo cacarent. v. Ἐν Πυθίῳ.
Cadmus primus literas in Græciam intulit. v. Γράμματα.
Caduceo inſtructi etiam inter hoſtes tuti erant. v. Ἀκηρυκτί.
Caduias, Rex Scytharum, frater Anacharſidis. v. Ἀνάχαρσις.
Cæcilius Rhetor. v. Ἑρμαγόρας. v. Τιμαγένης.
Cædere. Homines liberi vel ingenui porro & allio apud Athenienſes cædebantur. v. Βασανίζειν. v. Γέννων. † Lucianus martyr ſphæris plumbeis cæſus. v. Λουκιανὸς ὁ πρεσ.
Cædes. Qui cædem commiſerant, in capita occiſorum gladios abſtergere ſolebant. v. Ἀπομαγδαλίζομαι. † Cædes miro quodam modo detecta & vindicata. v. Τιμαγόρας. † Qui cædem commiſerant, propinquis defuncti certam pecuniæ ſummam dare ſolebant, ne cæſis ab ipſis accuſarentur. v. Ὑποφόνια. Vide etiam infra *Homicidium*.
Cæſarius, frater Gregorii Nazianzeni. v. Γρηγόριος Ναζ.
Caius Cæſar. v. Ἡρώδης.
Calceis Mileſiis quis primus uſus fuerit. v. Ἀλκιβιάδης.
Calculi Judicum partim erant perforati, & partim pleni. v. Τετρυπημένοι.
Calendio. Antiochiæ Epiſcopus. v. Καλανδίων.
Calix Thericleus. v. Θηρίκλειος.
Callias, Λακκόπλουτος dictus, & quare. v. Λακκόπλουτος.
Callias, Πτεροβατισταλης dictus. v. Πτεροβατισταλης.
Callicrates, vir admodum dives. v. Ὑπὲρ τὰ Καλλικρ.
Callimachus poeta. v. Ἀπολλώνιος Ἀλ. v. Ἐρατοσθένης. v. Ἴστρος. v. Σεβαστιανός. † Epigrammata Callimachi enarravit Archibius. v. Ἀρχίβιος, Ἀπολλ. † Commentarius in Callimachum. v. Ἀστυάγης. † Metaphraſis Callimachi Hecalæ. v. Μαριανός. † De interpunctione, quæ eſt apud Callimachum. v. Νικάνωρ.
Callinicus Sophiſta. v. Γενέθλιος. v. Ἰουλιανός.
Calliphon. v. Δημοκήδης.
Calliſtephanos. Sic vocabatur olea, cujus frondibus Olympionicæ coronabantur. v. Κοτίνῳ.
Calliſtratus Rhetor. v. Δημοσθένης Ἀθην. v. Ἰσοκράτης. v. Ὠρωπία.
Callixenus Athenienſis fame perit. v. Ἐπιλέων.
Calondas. v. Ἀρχίλοχος.
Calondas frater Arati. v. Ἄρατος.
Calpe, mons juxta fretum Gaditanum. v. Ἀβιλύξ.
Cambyſes. Judicium Perſarum de Cambyſe, comparato cum Dario & Cyro. v. Κῦρος. † Ægyptiorum Deos omni ludibrio & contumelia affecit. v. Παρῴνησεν.
Camillus. v. Ὑπεξῄεσαν. v. Φαβρικήϊος. v. Φάλιοι. † Patriam a Gallis liberat. v. Ἀχιλλεύς. † Camillus, filius Camilli Dictatoris, primus Prætor creatus. v. Πραίτωρ.
Camirus, urbs Rhodi. v. Πείσανδρος.
Canaſtræum, promontorium Pallenæ. v. Ἀλκυονίδης.
Cancri quidam in Tenedo teſtas habebant, ita formatas, ut ſecurim referrent. v. Τενέδιος ξυνήγορος.
Canes menſe Auguſto olim apud Romanos interficiebantur; & unde mos iſte originem duxerit. v. Μαϊουμᾶς.
Canis regius dictus eſt Ariſtippus a Diogene. v. Ἀρίστιππος. † Ariſtogiton appellatus eſt Canis ob impudentiam. v. Ἀριστογείτων. † Proverbia de cane. v. Ἀγάλλεται δ' ὁ φοίνιξ κύων. v. Ἀεὶ ὁ κύων τὸ βρώμα. v. Ἐν φρέατι κυσὶ μάχ. v. Ἡ κύων ἐν … v. Κύων ἐπὶ φάτνῃ. v. Κύων ἐπὶ δέρμα. v. Προβαλόντες κυσὶ … v. Οὐδὲν ἀπεῖς τῷ Διόν. v. Σκληρότεροι ἐλαύν. v. Τί κοινὸν κυνὶ …
Canum varia genera. v. Μελιταῖον.
Caper, animal viti inimicum. v. Αἰγός.
Capillis adſcititiis olim uti ſolebant fœminæ. v. Φενάκη. † Capillis adſcititiis uſus eſt Annibal. v. Ἐπικρεκάσθαι. † Capillos curioſe componere & fucare viros non decet. v. Ἀλώπης φοίνιξ. † Lyſicrates capillos nigro colore inficere ſolebat. v. Λυσικράτης.
Capita hominum, quæ Solem crebro paſſa fuerunt, dura ſunt: at quæ ſemper tecta, mollia. v. Ῥαδινά.
Cappa in calceis Senatorum Romanorum. v. Χλαμύς.
Capræ frondibus & termitibus oleæ gaudent. v. Νάκος. † Loca aſpera & montana amant. v. Φελλεύς.
Caput in animalibus, licet non ſit magis cœlum verſus erectum, quam poſteriores eorum partes, ſemper tamen ſuperiorem corporis locum obtinere dicitur, & quare? v. Ζῶα.
Caracalla Syllæ monumentum inſtaurat. v. Μεσομήδης.
Carcinus poeta. Ejus filios Ariſtophanes perſtringit. v. Εὐδαιμονέστερος.
Cares primi mercede militarunt. v. Ἐν Καρὶ τὸν κίνδ. † Mortuos mercede lugebant. v. Καρικῇ. † Maris domini poſt Minoem fuerunt. v. Κρέοντες.
Carmen. Varia carminum genera. v. Ἀναπαιστικός. v. Ἰθυφαλλικόν. v. Ἰθυνογράφω. v. Λίνος. v. Λύκαστρον. v. Μυλωθρικόν. v. Πάροινος. Vide etiam infra v. *Hymnus*.
Carpathius leporem. Proverbium. v. Οἰνάς. v. Ὁ Καρπάθιος.
Carthago a Prophetis Θαρσεῖς vocatur. v. Θαρσεῖς.
Caſtoris equus. v. Κύλλαρος.
Caſtrorum muniendorum rationem, a Romanis diu intermiſſam, in uſum revocavit Mauricius. v. Ἀντίσθενες.
Catena aurea apud Homerum eſt Sol. v. Χρυσῆν σειρήν.
Cauſa omnium rerum quænam ſecundum Democritum Abderitam. v. Ἀναγκαῖον.
Cecropidis Tribus populi. v. Ἀθμονία. v. Αἰξωνεύς. v. Μελίτη. v. Ξυπεταιονεύς. v. Πειθοῖς. v. Φλυεύς.
Cecrops Athenienſes in XII. Tribus diſtribuit. v. Ἐπακρία χώρα. † Cecrops quare biformis dictus ſit. v. Περιφρονής. † Cecrops ſolutam & vagam Athenienſium venerem legibus matrimonii primus circumſcripſit. Ibid.
Cenſus civium Romæ habitus. v. Ῥωμαίων πόλις. v. Ῥώμη. v. Τιμήτης. † Cenſus Atticæ quantus. v. Ὁ κάτωθεν νόμος.
Ceos inſula quot urbes habuerit. v. Βακχυλίδης.
Cepheus expeditionem cum Hercule contra Lacedæmonios ſuſcepit. v. Πλέκαιν.
Ceramicus. v. Πέπλος.
Cerberus. De eo Epigramma v. Δεκαλλεῖς.
Cercas, urbs prope Aulidem ſita. v. Ἀκανθος.
Cercolas, maritus Sapphonis. v. Σαπφώ.
Cercopes. v. Εὐρυβατεύσας. v. Εὐρύβατος. † Cercopes ab Hercule juſſu Omphalæ vincti. v. Ἀγορὰ Κερκώπων.
Cereris cognomina & epitheta. Ἀμαία. h. v. † Ἀχαία. h. v. † Ἐπώνυμος. v. Ὄγμος. † Ὁμολωΐα. v. Ὁμολώϊος. † Ὄμπνιος. h. v. † Ῥαρίας. h. v. † Sacerdos Cereris, myſtas Eleuſine initians, ex Phillidis eligebatur. v. Φιλλεῖδαι. † Cereris templum ad Iliſſum. v. Ἄγρα.
Ceres Ægiali primum cognovit, Proſerpinam a Plutone raptam eſſe. v. Παρέμπλειν. † De Cereris myſteriis ſcripſit Arignote. v. Ἀριγνώτη. † De Initiis Cereris. v. Εὔμολπος.
Certamina quot apud Græcos in uſu fuerint. v. Δίαυλος.
Chæremon Philoſophus. v. Ἀλέξανδρος Αἰγ. v. Διονύσιος Ἀλεξ. v. Ἱερογλυφικά.
Chærephon, homo macilentus & pallidus. v. Δικαστ. v. Πυξίον.
Chaganus. v. Αὖρος. v. Ἐγκύκλιος. v. Ἐπεκέτ.
Chalcus, octava pars oboli. v. Τεταρτημόριον.
Chananæi a Joſua pulſi in Africam conceſſerunt, fugæque ſuæ cauſam tabulis lapideis inſcriptam poſteris prodiderunt. v. Χαναάν.
Charaxus, frater Sapphonis. v. Αἴσωπος Σαμ. v. Ἰάδμων.
Charicton. v. Ἀνάγυρ.
Chariton & Melanippus. v. Ἀναβολή. v. Ἀντίερος. v. Συνεπιδώσαντες. v. Φάλαρις.
Charmus Syracuſius in conviviis in ſingulas dapes verſum vel proverbium in promptu habuit. v. Ἀθήναιος.
Charontis naulum. v. Καρκαδῶν. v. Μελιτῖται. Vide etiam infra *Naulum*, & *Obolus*.
Chelidon. Nomen proprium viri. v. Πᾶσα Χελιδ.
Cherſoneſus. v. Κονίσαλος.

Chii, monetæ adulteratores. v. Κιβδηλοι. † Chii impudici & cinædi. v. Πάντα πάλαι.
Chion interfecit Clearchum tyrannum. v. Κλέαρχος.
Choerilus Tragicus certavit cum Pratina. v. Πρατίνας.
Chorus. Apud Athenienſes olim Chori curatores erant. v. Ἐπιμεληταί. † Chorus Cyclius. v. Πόθον. † Ne Comicis Chori inſtruerentur, efficere conatus eſt Cineſias. v. Πυῤῥίχαις. † Chorum L. juvenibus conſtantem primus introduxit Sophocles. v. Σοφοκλῆς Σοφ. † Chorum cum cantu citharæ conjunctum primus inſtituit Steſichorus. v. Στησίχορος.
Choſroës. v. Ἀπέραντον. v. Ἀπειράσαν. v. Ἀπηξιωμένον. v. Γνωσιμαχῆσαι. v. Ἐπιτάζειν.
Chriſtodorus poeta. v. Ζεύξιππος.
Chriſtiani Κρατῦντες vocati. v. Ἱεροκλῆς.
Chriſtus. Chriſtum Dominum una tantum natura præditum eſſe docuit Severus hæreticus. v. Ἰουλιανὸς Ἀλικ. † Chriſtum criſpos habuiſſe capillos vetus Eccleſia credidit. v. Εἰκὼν. † Chriſti corpus corruptioni non fuiſſe obnoxium docuit Julianus. v. Ἰουλιανός.
Chryſippius. v. Θεοδόσιος βασιλεύς. v. Προσήκειν.
Chryſargyrum. v. Τιμόθεος Γαζαῖος.
Chryſippus. v. Ζήνων, Διοσκ.
Chryſoſtomus Apocalypſin Joannis pro Canonica habet. v. Ἰωάννης. † In urbe Comana ſepultus. v. Κόμανα.
Chymiæ periti olim fuerunt Ægyptii. v. Διοκλητιανός.
Cibus. Variis gentibus varia ſunt ciborum genera. v. Ἡρόδοτος Ἁλ. † Ciborum & victus ratio varia eſt & diverſa, eaque pro lubitu mutari poteſt. v. Φύσις.
Cicada. Athenienſes aureas cicadas geſtabant. v. Κέρ ἀγλαὲ. † Cicadarum varia genera. v. Τέφρα.
Ciceronis linguam Fulvia Antonii uxor acu compunxit. v. Φουλβία.
Cilices improbi. v. Ἐγκιλικίζεσθαι.
Cilico, homo dives. v. Ἀγαθοί.
Cimon per oſtraciſmum urbe pulſus, quod cum ſorore ſua conſuetudinem habuiſſet. v. Ἀποσρακισθῆναι.
Cineſias, poeta Dithyrambicus. v. Καταπλᾶς. v. Πυῤῥίχαις. v. Φιλόξενος.
Cinyra ditior. Proverbium. v. Καταγηράσαις. v. Σαρδαναπάλλος.
Ciſterna Mociſia. v. Ἀναστάσιος Σιλεντ.
Citaris, tegmen capitis apud Perſas. v. Τιάρα.
Cithara τετράχορδος ubi primum inventa. v. Ἀσία. † Citharam pulſare. v. Κρέκειν, & v. Κρέκουσα. † Eunidæ apud Athenienſes tempore ſacrorum cithara canebant. v. Εὐνίδαι.
Cittium, urbs Cypri. v. Ζήνων, Μνασ.
Civis. Peregrini, qui ſe cives Athenis mentiebantur, ex albo civium expuncti vendebantur. v. Ἀποψηφισθέντα. v. Διαψήφισις. † Pericles legem tulit, ne quis apud Athenienſes civis haberetur, niſi qui utroque parente cive natus eſſet. v. Δημοποίητος.
Claves Laconicæ. v. Λακωνικαὶ κλ.
Cleander, Harmoſtes Lacedæmoniorum. v. Δίων. † Cleander alius. v. Ἐλευθέριος.
Cleanthes dictus eſt Phreantles, & quare. v. Φρεάντλης.
Cleomenes Athenienſium dux inſaniam ſimulat. v. Ἄνδρα ξύλα.
Cleon. v. Νεάννητον. v. Πυῤῥοπίπας. v. Σιβυλλιᾷ. v. Χαίρειν.
Cleonymus Lacedæmonius. v. Φύλαρχος.
Cleopatra. v. Ἐξώκειλε. v. Διεφθαρμένος.
Cleophon a Comicis perſtringebatur, ut indoctus & barbarus. v. Φιλοτιμότερον.
Cleoſtratus Rhodius. v. Τετραλίζειν.
Clepſydra. Ad clepſydram olim cauſæ in judiciis orabantur. v. Ἄλλως ἀναλίσκεις. Vide ſupra *Aqua*.
Clerici unde ſic dicti. v. Κλῆρος.
Cliſthenes Sicyoniorum tyrannus. v. Οὐ φροντὶς. v. Συβαρῖτικαῖς. † Ob impudicitiam male audiebat. v. Ἐπιβάτου.
Clypeus. Quaſi clypeum Argis detraxeris. Prov. v. Ὡς τὴν ἐν Ἄργει.
Coch. Nomen proprium viri. v. Ἀτεχνῶν. v. Εὐθυνεῖν.
Cocytus, fluvius apud Inferos. v. Ἠλύσιον, v. Κῆρ.
Codrus pro patria mortem obit. v. Εὐγενέστερος Κόδρου. † Codro antiquior. Proverb. v. Πρεσβύτερος.
Cœlum quare habeat figuram ſphæricam. v. Φυσικός.
Cogitatio eſt oratio animæ ſecum loquentis. v. Διανοεῖσθαι.
Cognitio, vel ſcientia, quotuplex? v. Εἴδησις.
Colophonem addere. Prov. v. Τὸν Κολοφῶνα.
Coloſſo ſpolia pygmæorum aptare. Prov. v. Ἡρακλείδης.
Coloſſus aureus a Cypſelidis Olympiæ dedicatus. v. Κυψελιδῶν.
Columbæ alæ quid ſignificent. v. Πτέρυγες.
Columnæ ante fores ædium olim ſtatui ſolitæ, cui Deo ſacræ fuerint. v. Ἀγυιαί. † Columnæ Herculis. v. Γάδειρα.
Coma adſcititia. v. Φενάκη. v. Ἐπιπρεπείαις. † Athenis ſervi manumiſſi comam mutabant. v. Ἀνδράποδον. Vide etiam ſupra *Capilli*.
Commodus Imperator. v. Ἀμυνί. v. Μάξιμος Τύρ. v. Μάρκελλος.
Comici. Vitæ Comicorum. v. Τήλεφος. † Comicorum dubiorum ſolutiones. v. Ἡφαιστίων. De vocibus Comicis. v. Παλαμήδης.
Comœdiæ vituperium. v. Ἀνασυρόμενον.
Conchæ. Athenienſes olim conchis marinis in ſuffragiis ferendis calculorum loco uſi fuerunt. v. Χοιρίναι.
Conſcientiæ bonæ nihil præferendum. v. Ἀκέραιον.
Conſilia Athenienſium, licet mala, beneficio tamen Minervæ felicem exitum habere ſolebant. v. Ἀθηναίων δυσβ. † Conſilium malum conſultori peſſimum. v. Ἰχνεός.
Conſtantia, urbs Cypri, ante Salamis dicta fuit. v. Ἐπιφάνιος.
Conſtantii, Conſtantini patris, ſumma frugalitas. v. Παῦσιρ.
Conſtantini M. ad Aceſium dictum. v. Ἀκέσιος.
Conſtantinus M. populo panes, carnes, vinum & oleum diſtribuit. v. Παλατῖνοι. † Signi militaris loco crucem adhibet. v. Σημαία.
Conſuetudinis vis. v. Πρόληψις.
Convitia & ſcommata Bacchica. v. Διονύσιον. † In pompa Bacchi convitia e plauſtris jactari ſolebant. v. Πομπείας. v. Τὰ ἐκ τῶν ἁμαξῶν.
Convivia. In conviviis olim ſua cuique portio diſtribuebatur. v. Περὶ λαχεῖν. † Apud Thraces moris erat, ut convivæ, poſtquam ad ſatietatem bibiſſent, reliquias vini in compotorum veſtes effunderent. v. Καταχυδίζειν. † De convivio, in quo vinum non bibitur, Græcorum proverbium. v. Θύρα Διόνυσ.
Copronymus Imperator, imaginum hoſtis. v. Θεόφιλος, βασ.
Cor in ſacrificiis, victimis exemptum & pingui tectum ſeorſim cremari ſolebat. v. Καρδιουλκούμενος.
Corinthiæ meretrices. v. Ἑταῖραι Κορίνθιαι.
Corinthus a Mummio capta. v. Ἀχαΐα. † Corinthus meretricibus abundabat. v. Χοῖρος. † Non cuivis licet ire Corinthum. Prov. v. Οὐ παντός. † Aliud de Corintho proverbium. v. Εὐδαίμων.
Coriolanus (Marcius.) v. Ἐκκαλεῖσθαι.
Cornelianus Rhetor. v. Μητροφάνης.
Cornutus. v. Λαχάρης.
Corona graminea Publio data pro inſidiis hoſti feliciter ſtructis. v. Δεξιός. † Olympionicæ coronabantur olea, quæ Calliſtephanus dicebatur. v. Κότινος. † Apud Athenienſes illi, qui lætum nuncium afferebant, coronabantur. v. Ἐπιφάνιον. † Corona apii lugubris erat. v. Σελίνου στέφανος. v. Τοῦ σελίνου. † Coronis ornabantur victores. v. Περιαγειρόμενοι.
Corvi. Ad corvos. Prov. v. Ἐς κόρακας.
Corvinus Romanus a corvo cognomen accepit. v. Ἀμύνειν. v. Ἐπώνυμον. v. Κελτοί.
Corydus. De eo proverbium. v. Ἐν δὲ δίκαις. v. Ἐν ἀμύνοις.
Cos inſula. Ab ea fragmentum avulſum fuit Neptuni tridente, unde enata eſt inſula Niſyrus. v. Νίσυρος.
Coſas, vir juſtus apud Pellenenſes. v. Τοὺς Κόσα λόγους.
Coſmas Martyr. v. Χριστόδωρος. † Coſmas Hieroſolymitanus. v. Ἰωάννης Δαμασκ.
Coſmo Minervæ ſacra curabat. v. Τραπεζοφόρος.
Cothurno verſatilior. Proverbium. v. Εὐμεταβολώτερος.
Cotys, Deus turpitudinis a Corinthiis cultus. v. Θιασώτης.
Craſtus, urbs Sicanorum. v. Ἐπίχαρμος.
Crates Grammaticus. v. Ἀλέξανδρος ὁ Μιλ. v. Ἀρίσταρχος Ἀλεξ.
Crates Cynicus. v. Ζήνων Μνασ. v. Βωμός. v. Ἡρα. † Opes ſuas in mare demerſit. v. Ἀναξαγόρας.
Crateuas Theſſalus, poeta. v. Εὐριπίδης.
Cratinus. v. Δωδεκάκρουνον. v. Ταυροφάγον. † Cratinus ut ebrioſus ab Ariſtophane notatur. v. Κώδων. † Dictus eſt Epeo timidior. v. Ἐπειοῦ.
Creatio. Quot annos Deus creationi Mundi impenderit, ſecundum Tyrrhenos. v. Τυῤῥηνία.
Creſphontes. v. Δραπέτης κλῆρος.
Cretenſes mendaces. v. Αἰγαῖον. † Cretenſes ſub *Minoe* domini maris fuerunt. v. Κρησφύγετον. † Cretenſes omnes naves uſque ad quatuor ſcalmos habentes Romam mittere jubentur. v. Τετρασκάλμους.
Crines adſcititii. Vide *Coma adſcititia*.
Critica ars. v. Πάμφιλος, Ἀλ.
Crobizi, gens Scytharum. v. Ζάμολξις.
Crocodilus veterem pellem non exuit. v. Φολιδωτόν.
Croeſus. v. Εὐρύβατος. † A Cyro victus Olymp. LV. v. Ἀναξιμένης. † Solonem moriturus ter voce vocavit. v. Ἀνηνέγκατο. † De eo proverbium. v. Ἀνδρὶ Λυδῷ.
Crotoniatæ robuſti & valentes. v. Ἀρχίας.
Cteſias. Epitomen Cteſiæ ſcripſit Pamphila. v. Παμφίλη.
Cteſiochus pictor, frater Apellis. v. Ἀπελλῆς.
Cumanus aſinus. Proverbium. v. Ὄνος εἰς Κυμαίους.
Curruum falcatorum deſcriptio. v. Δρεπανηφόρα.
Curſor. Philippides curſor una nocte CL. ſtadia confecit. v. Ἱππίας Ἀθη.
Curtriguri, gens. v. Ἀπεργυρωσάμην.
Cycnus, Neptuni filius. v. Τενέδιος ἄνθρωπος.
Cydon Corinthius, hoſpitalitatis amantiſſimus. v. Ἀεί τις ἐν Κυδωνος. v. Τίς ἀντὶ τ.
Cygnorum lenis cantus præſtat crocitationi graculorum. v. Αἴλιον.
Cylon Olympionica. v. Ἄγος. v. Περικλῆς. † Cylonium piaculum. v. Ἄγος. v. Ἐπιμενίδης. v. Περικλῆς.
Cynoſarges. v. Ἐς Κυνόσαργες. v. Εἰς Κυνόσαργες.
Cyrbes. v. Ὁ κάτωθεν νόμος.
Cyrene meretrix. v. Δωδεκαμήχανος. v. Ἐπιζεῖ.
Cyrillus Epiſcopus. v. Ὑπατία.
Cyzicena tinctura. Prov. v. Βάμμα.

D.

DAcibiza, nomen loci. v. Οὐάλης.
Dadaſtana urbs. v. Ἰοβιανός.
Dædalus. v. Ἐν παντὶ μύθῳ. † Filius Eupalami. v. Πέρδιξ.
Dæmonum voces inarticulatæ. v. Δωδώνη.
Daldis, urbs Lydiæ. v. Ἀρτεμίδωρος.
Damagetes Heracleota. v. Δημοσθένης Θρᾷξ.
Damaſcena pruna. v. Βράβυλα.

Damaſ-

Damaſcius philoſophus. v. Περίβλεπτος.
Damaſtes, frater Democriti Abderitæ. v. Δημόκριτος.
Damianus & Coſmas, martyres. v. Χειροδίκης, Θεῷ.
Damis, unus ex illis, qui coloniam Thebis Heracleam deduxerunt. v. Ἡρακλείδης, Εὐφρ.
Damnati capitis olim ore frænato ad ſupplicium deducebantur. v. Εἶπας τὰ τρία. v. Τὰ τρία τῶν.
Damocles. v. Σκεῦος.
Danace, nummus, qui portitori Charonti ſolvebatur. v. Ἀχερουσία.
Danaidum dolium apud Inferos. v. Ἀπληστία.
Daniel interpretatur fata Baltaſaris, manu divina in pariete ſcripta. v. Ἀστράγαλος.
Darius. v. Δημοκήδης. † Darius Medus. v. Ἀστράγαλος.
Datis & Artaphernes, duces Regis Perſarum. v. Παντελέων. † Datis & Artabanus, duces Perſarum. v. Διεξιφίων. † Datis Atticam invadit. v. Χωρὶς ἱππεῖς.
Debitum. Debitor. Debitoribus ærarii apud Athenienſes nec magiſtratum aliquem capeſſere, nec jus dicere licebat. v. Ἔνδειξις. † Qui in tabulas debitorum publicorum falſo relati erant, actionem ψευδεγγραφῆς inſtituebant adverſus eos, qui ipſos inſcripſerant. v. Ψευδεγγραφή.
Decalogi præcepta. v. Πλάξ.
Decebalus, Dacorum Rex. v. Δεκίος. v. Ἐξυβρίζοντος.
Decemviri poſt xxx. Tyrannos Remp. Athenienſium adminiſtrarunt. v. Δέκα. † Decemviri Romæ conſtituti, & quando. v. Νομογράφοι.
Dedicare. Veteres inſtrumenta aliaſque res Diis dedicare ſolebant, aliqua parte mutilatas, ne uſibus profanis amplius inſervirent. v. Πόρπαξ. v. Καθιερώσεις.
Definitionis requiſita. v. Ἀπόδειξις.
Defuncti. Ante eorum fores ponebatur vas, ἀρδάνιον dictum, aqua plenum, ut exeuntes & introeuntes ſe ex eo aſpergerent. v. Ἀρδάνιον. v. Τόπαιον. † Cognati ejus, qui defunctus erat, poſt elatum cadaver ſe lavare ſolebant. v. Καθαρμός. Vide etiam infra *Mortui*.
Dejotarus. v. Καῖσαρ.
Delicati & mollis hominis deſcriptio. v. Ἁβρός.
Delicta publica. Contra ea Athenis inſtitutum erat judicium, Εἰσαγγελία vocatum. v. Εἰσαγγελία.
Delium, locus Bœotiæ, ubi Athenienſes a Bœotis victi ſunt. v. Ἐπὶ Δηλίῳ.
Delphi. Nominis ejus etymologia. v. Πυθώ. † Delphi a metu liberati. v. Ἥμβλω.
Delphinium, dicaſterium quoddam Athenis. v. Ἐφέται. v. Ἐπὶ Δελφινίῳ.
Delus. Hiſtoria Deli. v. Δημάδης. v. Παλαίφατος Ἀβυδ.
Demaratus Lacedæmonius a Xerxe petit, ut cum recta tiara Sardes ſibi ingredi liceat. v. Τιάρα.
Demetrianus Mathematicus. v. Ἀστρονόμος.
Demetrius Erythræus. v. Τυραννίων.
Demetrius Phalereus. v. Λύκος, ὁ καὶ Βάθ.
Demetrius Poliorceta Epopta ſimul & Myſta factus eſt. v. Ἀνεπόπτευτος. † Rhodum obſedit. v. Πρωτογένης.
Demeus Rhetor. v. Δημάδης.
Democritus Abderita ſcripſit librum Κρατυντήριον dictum. v. Κρατυντήριον. † Ejus ſententia de Atomis. v. Ἀναγκαῖον. † Dictus eſt Γελασῖνος. v. Γελασῖνος. † Dictus eſt Πένταθλος, i. e. Quinquertio. v. Πένταθλος. † De Gloſſis Democriti. v. Καλλίμαχος.
Democritus Chius, poeta. v. Χιάζειν.
Demon. Adverſus eum ſcripſit Philochorus. v. Φιλόχορος.
Demophilus hiſtoricus. v. Ἔφιππος.
Demoſthenes. v. Γυμνάσιος. v. Δημάδης. v. Ζήνων Κιτι. v. Θέων Ἀλεξ. v. Καικίλιος. v. Νυμφόδωρος, ῥήτ. v. Ζώσιμος Γαζ. v. Ποσειδώνιος Ἀλ. v. Σαλούστιος. v. Τιβέριος. v. Οὐκ οἶκοι. v. Ὠρωπία. v. Ὑπερίδης. v. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς. † Metu Antipatri Athenis fugit. v. Ἀντίπατρος.
Deſperatione nihil fortius. v. Θανατῶν.
Deus gratis homines plurimis & maximis beneficiis afficit. v. Ἀγίτευσις Θεοῦ. Deo hominum malorum ſacrificia non ſunt grata. v. Μισεῖ. † Deus non negligit virtutis ſtudioſos. v. Ἀκλεής. † De Deo quid ſenſerit Plato. v. Πλάτων. † Ad Dei ſimilitudinem accedere, quo ſenſu apud Platonicos dictum fuerit. v. Φιλοσοφία.
Diagoras Melius. v. Σωκράτης.
Dialecticæ utilitas. v. Γυμνασία. † Dialecticæ inventor Zeno Eleates. v. Ζήνων.
Dialectus. De variis dialectis Græciæ. v. Τρύφων. v. Φιλόξενος Ἀλ.
Dianæ cognomina & epitheta. Ἀγροτέρα. h. v. † Βαθύκολπος. h. v. † Ἐλαφηβόλος. h. v. † Μουνυχία. v. Ἔμβαρος. † Ἐργάνη. h. v. † Ἰτώνη. h. v. † Λαφρία. v. Βαθύκολπος. † Λευκοφρύνη. v. Θεμιστοκλῆς. † Κελκαία. h. v. † Ὀρθωσία. v. Λυκοῦργος. † Περγαία. v. Ἡ Περγαία. † Ταυροπόλος. h. v. † Ταυροπόλος. h. v. † Ταυρωπός. v. Ταυρωπόν.
Dianæ Orthoſiæ olim ephebus apud Lacedæmonios immolabatur. v. Λυκοῦργος. † Dianæ feſtum Braurone celebratum. v. Ἄρκτος. † Diana apud Cyzicenos culta. v. Δόλων.
Dicaſteria. Loca ubi mentio fit diverſorum dicaſteriorum, quæ olim Athenis fuerunt. v. Ἁλιαίνειον. v. Ἐμφρούριον. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. v. Ἐπὶ Δελφινίῳ. v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ. v. Παράβυστον. v. Τρίγωνον.
Diceliſtæ, genus hiſtrionum. v. Σοφιστής.
Dictator quis primus Romæ. v. Ἵππαρχος.
Didymus Grammaticus. v. Ἀπίων. v. Ἡρακλείδης. v. Ἰόβας.
Didymus Monachus. v. Ἀμμᾶς.
Dies pro annis olim numerarunt Ægyptii. v. Ἥφαιστος. † Dies albus pro felici. v. Ἐπίκλησις. v. Λευκὴ ἡμέρα. v. Τῶν εἰς τὸ φῶς.
Dii peregrini. v. Ἐπιθέτως. v. Ὦ νῦν. † Diis Ignotis aræ Athenis poſitæ erant. v. Τιμώνιον.
Diluvium. In memoriam eorum, qui diluvio perierant. feſtum olim celebrabatur. v. Ὑδροφορία. † Illi, qui diluvio ſuperſtites fuerant, varia ſeminum genera in olla cocta Mercurio offerebant. v. Χύτροι.
Dinarchus. v. Ἥρων.
Diocæſarea, urbs Ciliciæ, poſtea Anazarbus vocata. v. Ἀνάζαρβος.
Diocles, qui Muſica ſcripſit. v. Ἀλκιδάμας.
Diodorus Cronus. v. Ζήνων.
Diogenes Sophiſta. v. Ἄβιλα.
Diogenes Cynicus. v. Εὐπείρεφα. v. Εἰ φίλοι. † In eum Epigramma. v. Φιλίσκος.
Diogenes Sinopenſis. v. Σκίρπαλος.
Diogenes philoſophus, Simplicii & *Iſidori* æqualis. v. Πρόκλος.
Diomedes Beneventi conditor. v. Βενεβεντός.
Dion. philoſophus celebris. v. Τὸ Δίωνος χρ.
Dionyſius Areopagita. Ejus diſcipulus fuit Athenodorus. v. Ἀθηνόδωρος.
Dionyſius, hiſtoriæ Muſicæ ſcriptor. v. Ἡρωδιανός.
Dionyſius Jambi filius. v. Ἀριστοφάνης Βυζ.
Dionyſius Mileſius. Eum Adrianus Imperator odio habuit, & quare? v. Ἀδριανός. Ejus etiam mentio fit. v. Ἐκπεπτ.
Dionyſius Thrax. v. Τυραννίων.
Dionyſius Tyrannus Tragœdias ſcripſit. v. Φιλόξενος. † Fuit peſtis Siciliæ. v. Ἱερεῖας. † Eum aures in genibus habere lepide dixit Ariſtippus. v. Ἀρίστιππος. † Regno pulſus Corinthum petit. v. Ἐξελήλυθε. † Ejus cognatus fuit Philiſcus Syracuſius. v. Φιλίσκος.
Dionyſodorus. v. Σεμπρώνιος.
Diophanes ſcripſit Georgica. v. Πωλίων.
Diopithes. v. Γοργόν. v. Ἐπιτήδευμα.
Dioſcuri. Illis propria erat corona arundinea. v. Στεφανοπώλης.
Dioxippus. Ejus filius Damaſtes. v. Δαμάστης.
Diphthera antiquiora. Proverbium. v. Ἀρχαιότερα. † Jupiter ſero in diphtheram inſpexit. Prov. v. Ζεύς.
Dithyrambo primus certavit Laſus Hermionenſis. v. Λάσος. † De poetis Dithyrambicis ſcripſit Demoſthenes Thrax. v. Δημοσθένης Θρ.
Divinatio per clypeum. v. Κατὰ τῆς ἀσπίδος. † Divinatio per manuum inſpectionem. v. Ἕλενος. † Divinationum variæ ſpecies. v. Περφερεῖα.
Divitias ſanitati prætulit Archias. v. Ἀρχίας. † Divitiis tanquam inſtrumentis juſtitiæ & humanitatis uſus eſt Maras. v. *Μάρας*. † Scolium Timocreontis in divitias. v. Σκολιόν.
Dodonæum oraculum a Thebanis violatum. v. *Μοῖρα δίκης*.
Dolium. Proverbia de dolio. Vita dolii. v. Ζωὴ πίθου. † In perforatum dolium aquam infundere. v. Εἰς τετρημένον π. v. Εἰς τὸν τετρημένον. † Dolium inexplebile. v. Ἄπληστος. v. Κάδος.
Domninus philoſophus. v. Μάτερος.
Domnus, Judæus. v. Γίτος.
Domus amica, domus optima. Proverb. v. Εἰς λαπρίας.
Dona hoſtium plerumque ſunt pernitioſa. v. Ἄδωρα. v. Ἀλλ' ἔτ' ἀληθές. v. Αὐτοκτόνα. † Dona, quæ nuptis mittebantur, *ἀθρέμμενα* vocata. v. Ἀθρέμμενα. † Donis corrumpi *δεκάζειν* a Græcis dicitur, & quare. v. Δεκάζειν. † Thraſybulus a Lacedæmoniorum legatis donis corruptus. v. Ἀκρός.
Dorio modo temperatus. Prov. v. Ἀθηναῖος.
Dos. Qui dotem ſponſæ dabant, pignus pro ea a viro exigebant. v. Ἀποτιμηταί.
Draco. Heraclides philoſophus draconem manſuefactum aluit, eumque ſecum ſemper habuit. v. Ἡρακλείδης. † Dracones Indorum vexilla. v. Ἰνδοί. † Draco æreus ſtans in ponte ad S. Mamantem. v. Μάμας.
Draconis lex de inanimatis, quæ hominem peremiſſent, urbe agroque exterminandis. v. Νίκων.
Duris hiſtoricus. Ejus frater fuit Lynceus Grammaticus. v. Λυγκεύς.
Dux. Deſcriptio Ducis boni & peritiſſimi. v. Δεινός. † Exemplum optimi Ducis. v. Σεβαστιανός.

E.

EBionæorum hæreſis. v. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ.
Ebrioſus, qui nec orientem nec occidentem Solem unquam videt. v. Γαῦρος. v. Τιμαῖος.
Edere. Pior monachus inter deambulandum edere ſolebat, & quare? v. Πίωρ.
Ecdicius Rhetor. v. Ἐξ ὑπογύου.
Eclipſis, quæ tempore paſſionis Dominicæ contigit, S. Dionyſium exclamare coegit, Deum ignotum pati. v. Ἀγνῶστος. v. Διονύσιος.
Effœminati homines capillos tingere, & faciem meretricio more fucare ſolent. v. Αὐέντος μοναχός.
Elephantine de Figuris venereis ſcripſit. v. Ἀστυάνασσα.
Eleuſis. v. Ἱερὰ ὁδός. v. Ὄνος ἄγων μυστ.
Eleuſis, exiguus vicus Alexandriæ. v. Καλλίμαχος.
Eleutheris filias Bacchus inſanas reddidit. v. Μέλαν.
Eleutheropolis. Urbs Palæſtinæ primæ. v. Μαρεινός.
Empedocles bovem ex pretioſis aromatibus confectum ludorum Olympiorum ſpectatoribus diſtribuit. v. Ἀθήναιος. † Empedocles quo habitu urbes obierit. v. Ἀμύκλαι. † Idem ſe in cra-

teras montis Ætnæ præcipitavit. Ibid. † Empedocles Κωλυσανέμος dictus. v. Ἄπνους. v. Δοράς. † Ejus diſcipulus fuit Gorgias. v. Γοργίας. † Fuit inventor Rhetoricæ. v. Ζήνων, Τελ. † Ipſi coævus fuit Melitus. v. Μέλιτος. † Empedoclis Epigramma in Acronem. v. Ἄκρων. † Ἐξήγησις τῶν Ἐμπεδοκλέους. v. Ζήνων, Τελ.
Emporii, ſive Mercatus Curatores X. olim apud Athenienſes fuerunt. v. Ἐπιμελητὰς ἐμπ.
Enceladus a Minerva occiſus. v. Πέπλος.
Engaſtrimythus quivis dicitur Eurycles. v. Εὐρυκλῆς.
Ἐντελέχεια. Sic Ariſtotelici animam vocant. v. Τέλος.
Epaphroditus. Ejus ſervus fuit Epicterus. v. Ἐπίκτητος.
Ephebi apud Athenienſes dicebantur illi, qui 18. annorum erant. v. Ἐπιδιετὲς ἡβῆσαι. † Ephebi olim dextram intra veſtem continere tenebantur. v. Ἔφηβος. † Ephebi apud Athenienſes unum annum Atticam circuibant, excubias agentes. v. Περίπολος. v. Τρίβεια.
Epheſus a quo dicta. v. Δαιτίς. † De Epheſo ſcripſit Xenophon Epheſius. v. Ξενοφῶν Ἐφ.
Epicharmus. v. Μάγνης. v. Φόρμος. † Primus dixit ἄλφι pro ἄλφιτον. v. Ἄλφι. † De Epicharmi poematis. v. Διονύσιος, ὑιὸς τ.
Epicureorum dictum, *Ede, bibe*, &c. v. Ὀχεύω.
Epicureos Meſſenii & Lyctii e ditione ſua expulerunt. v. Ἐπίκουρος.
Epicuri vituperium. v. Τιμωνώδης βλ. v. Φιλήμων.
Epigenes primus Tragicus. v. Θέσπις.
Epigenes Sicyonius tragœdiam in Bacchum fecit. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόν.
Epimenides. v. Διακοπατῆσαι.
Epirus. De Epiro ſcripſit Aſpaſius Tyrius. v. Ἀσπάσιος Τύρ.
Epiſcopi. Auctoritatis Epiſcoporum ſtrenuus defenſor & vindex fuit Leontius. v. Λεόντιος Τριπ.
Epiſtola. Quibus ſalutandi formulis veteres in Epiſtolis ad amicos uſi fuerint. v. Χαίρειν. † Epiſtolæ amatoriæ. v. Ζωναῖος. v. Λυσίας. v. Φιλόστρατος. † Epiſtolæ meretriciæ. v. Μελήσερμος.
Epitimides Cyrenæus, philoſophus. v. Ἀρίστιππος.
Epitome. Epitomarum ſcriptores. v. Ἀριστόδημος. v. Βροῦτος. v. Δημοσθένης Θρᾴξ. v. Δίδυμος, ὁ Κλ. v. Διογενιανός. v. Ζηνόβιος. v. Ἥρων. v. Ἶπυς. v. Θεόπομπος. v. Οὐῆστος. v. Πωλίων, ὁ Ἀσ. v. Φιλόχορος.
Epopiæ ſimul & myſtæ facti ſunt Hercules & Demetrius Poliorcetes. v. Ἀνεπόπτευτος.
Equi jugales & funales. v. Ζύγιοι. v. Σειραῖος. † Equi Eumeli. Vide infra *Eumelus*. † Equis ſeneſcentibus olim nota rotulæ inuri ſolebat. v. Ἵππῳ γηράσκ. † Equis olim variæ notæ inurebantur: unde Κοππατίαι & Σαμφόραι dicti. v. Κοππατίας. † Equi Niſæi. v. Λευκάτας. v. Ἵππος Νισ. † Equos alere ſumptuoſum eſt. v. Ἀμβολάς. v. Δακνόμενος. v. Ἵππος. v. Οἰκοδομή. † Proverbia de equo. v. Ἀπὸ βραδυσκελῶν. v. Ἀπὸ ἵππων. v. Γραῦς ὡς τις ἵππ. v. Τίς τρέπ.
Equites optimi in Theſſalia & Thracia. v. Ἱππεῖς. † Equites apud Athenienſes pecuniam ex ærario accipiebant, quæ dicebatur κατάστασις. v. Κατάστασις. † Nomina morborum quorundam, quibus equi obnoxii ſunt. v. Τέτανος.
Eranus. Phoci eranus. Proverbium. v. Φώκου. † Eraniſtæ. v. Ἄλογοι.
Eraſinades. v. Ἐστρατήγησε.
Eratoſthenes. v. Ἀπολλώνιος Ἀλ. v. Φιλόχορος.
Erechthei filiæ κατ' ἐξοχὴν *Virgines* dictæ. v. Παρθένοι.
Erechtheidis Tribus Populi. v. Ἀγρυλῆθεν. v. Ἀναγυράσιος. v. Θημακεύς. v. Λαμπτραί. v. Παμβωτάδης. v. Περγασῆθεν. v. Φηγοῦς.
Erennius Dexippus. v. Δέξιππος.
Erennius Severus. v. Ἕρμιππος Βηρ. v. Φίλων Βύβλ.
Eretrienſes litera ρ crebro utebantur. v. Χαλκιδίζειν.
Ericapæus. v. Φάνης.
Erichthonius Terræ Κουροτρόφῳ primus ſacrificavit. v. Κουροτρόφος.
Ἐρώτημα & πύσμα quomodo differant. v. Ἀξίωμα.
Erythræ. v. Σίβυλλα, Ἀπ.
Erythræus Naucratites. v. Ἰσοκράτης, Ἀμ.
Eteobutadæ. v. Βούτης. v. Σκίρον.
Eubulides Dialecticus. v. Δημοσθένης Ἀθην.
Eucarpia, urbs Phrygiæ. v. Μητροφάνης, Εὐκ.
Euchemus Tegeates. v. Ἐπιβολή.
Euclides Megarenſis. v. Σωκράτης Σωφρ.
Eucrates. v. Ἀπίσιν. v. Προβατοπώλης. v. Στύραξ.
Eudæmon philoſophus. v. Ἀριστείδης, Ἀδρ.
Eudoxii Octaeteris. v. Κρίτων Νάξιος.
Eventus. Homines ex eventu plerumque de rebus judicant. v. Διάληψις.
Euenus, poeta Elegiacus. v. Φιλίσκος. v. Φίλιστος.
Euetes Comicus. v. Ἐπίχαρμος.
Eugenius quidam Honoriam Valentiniani ſororem ſtuprat. v. Ὀνωρία.
Eulalius philoſophus. v. Δαμάσκιος. v. Πρέσβεις.
Eulalus. v. Αἴτιος.
Eumeli equi. v. Σπατήρ. v. Τῶν ἵππων Εὐμήλου.
Eumenes Rex. v. Ἀρχίδης. † Hiſtoriam ejus ſcripſit Phylarchus. v. Φύλαρχος.
Eumenides quare ſemper ſobriæ. v. Νηφάλιος.
Eumolpidæ. v. Ἐπιμελητὴς τῶν μυσ.
Eumolpus. v. Δόρυ κηρ.
Eunica Salaminia, diſcipula Sapphonis. v. Σαπφώ.
Eunojus Sophiſta. v. Σαλλούστιος. ὗτος.
Eunomius, a quo Eunomiani Hæretici dicti. v. Αἴτιος.
Eunuchi ne inter Patricios cooptentur, lex Theodoſii Minoris. v. Εὐνοῦχος. v. Πατρίκιος. † Penes Eunuchos, imperante Theodoſio Minore, ſumma erat rerum poteſtas. v. Θεοδόσιος. † Eunuchorum inſtinctu Aetius a Valente occiditur. v. Θλαδίας.
Euodius Epiſcopus Antiochiæ a S. Petro creatus. v. Χριστιανοί.
Eupalamus. Nomen proprium viri. v. Πέρδιξ.
Euphorion. Ejus æqualis fuit Apollonius Alexandrinus. v. Ἀπολλώνιος Ἀλ.
Euphorion, filius Æſchyli. v. Αἰσχύλος.
Euphranor. Eum jam ſenem audivit Apion. v. Ἀπίων.
Euphronides Corinthius. v. Ἀριστοφάνης Βυζ.
Euphronius philoſophus. v. Διόδωρος μον.
Euprepius, myſteriorum Perſicorum peritiſſimus. v. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρ.
Euripides a canibus dilaceratus. v. Πρόμιξις. † A Nicomacho victus eſt. v. Νικόμαχος Ἀθην. † Fuit Populo Phlyenſis. v. Φλυεύς. † Ejus *Medea* a quibuſdam Neophroni Tragico tribuitur. v. Νεόφρων. † Ejus æqualis fuit Achæus Pythodori filius. v. Ἀχαιὸς Πυθ. † Commentarium in Euripidem ſcripſit Soteridas. v. Σωτηρίδας. † Colometria Melicorum Euripidis. v. Εὐγένιος. † De Euripide ſcripſit Philochorus. v. Φιλόχορος.
Euripus de homine inconſtanti & levi dicitur. v. Ἄνθρωπος ἀνθρ. v. Διάνοια Εὐρ.
Eurycles, celebris ἐγγαστρίμυθος. v. Ἐγγαστρίμυθος.
Euryſtheus. v. Ἀποτρίψασθαι.
Eurytus, filius Neptuni. v. Οὐδ' Ἡρακλῆς.
Euſebius Pamphili in hiſtoria ſua ſæpe gratiæ vel odio ſervit. v. Ἀκάκιος.
Euſebius Sophiſta. v. Ἀλέξανδρος Ἀιγ.
Euſtephius. v. Λαχάρης.
Eutelidas, effrænatæ linguæ homo. v. Ἀκόλαστος.
Euthycrates Olympius. v. Δημάδης.
Eutropius Eunuchus. v. Δεσμαίνει. v. Παρακινοῦντα. v. Περιαπειραθείς. v. Συβαρμάχιος. v. Τιμάσιος. v. Χανδόν.
Eutropius Hiſtoricus. Ejus Compendium Hiſtoriæ Romanæ Græce vertit Capito. v. Καπίτων.
Euxenides Comicus. v. Ἐπίχαρμος.
Exceptio rei judicatæ. v. Εὐθυδικία.
Exercitus. Expeditio. Athenienſes olim non educebant exercitum ante ſeptimum diem menſis. v. Ἐντός.
Exponere. Infantes olim in ollis exponebantur. v. Βιβοσμένοι. v. Ἤτρον. v. Ἐγχυτρίστριαι.

F.

FAbis pro calculis Judices Athenienſium olim uſi. v. Αἲξ οὐρανία. v. Διαφρυκτοῦν. v. Ἵνα μὴ φάγῃ. v. Κυαμεύσαι. v. Κυαμοτρώξ. v. Φρυκτός.
Fabius. v. Ἡλίκον. v. Χειραλεκτήσας.
Fabritii, qui cum Pyrrho bellum geſſit, factum laude digniſſimum. v. Ἀποπτύσαντες.
Factum infectum fieri nequit. v. Τί δῆτ' ἂν ἄλγ.
Facultas. Tres ſunt facultates naturales animæ, generatrix, auctrix, & altrix. v. Γεννητική.
Fames inexplebilis Æthonis, qui lucum Cereris violaverat. v. Αἴθων. † Fames a Sophocle vocatur Θεὸς ἀπόπεμπος. v. Ἀπόπεμψις. † Fames in mundas & nitidas ædes intrat. v. Εὐρωπῶν.
Faſtus. Ineptus hominis alicujus faſtus deſcribitur. v. Ἄλη.
Fatuus. Exempla hominum fatuorum & ſtupidorum. v. Βουταλίων. v. Γελοῖος.
Favere linguis. Dum ſacra peragebantur, favendum erat linguis, & malis verbis abſtinendum. v. Τίς τῇδε.
Faunus, Jovis filius, fodinas auri & argenti & ferri invenit. v. Μεταλλεῖς.
Favorinus, Vide infra *Phavorinus*.
Fauſtus, Syllæ filius. v. Τιμογένης.
Felicitas hominum animos inflat. v. Ὡς ἐπίπαν.
Felix Judæis a Claudio Imperatore præficitur. v. Κλαύδιος.
Feſtum. Poſt feſtum venire. Prov. v. Ἀλλ' ἥκ. κύπτ. † In feſto Junonis, quod Pellenæ olim celebrabatur, læna pro præmio victoribus propoſita erat. v. Πελλήνη. † (Nomina Feſtorum, quæ apud Suidam & alios auctores occurrunt, ordine ſuo recenſet Meurſius in *Græcia Feriata*.)
Ficulnum auxilium. Prov. v. Ὄλισβος.
Ficus. Ante inventas larvas hiſtriones foliis ficulnis faciem velabant. v. Θρίαμβος. † In fures ficuum pœna Athenis erat conſtituta. v. Ἀποσυκάζεις. † Ficus ope caprificationis ad maturitatem perducebantur. v. Ἀνερίνεος.
Fides. Qui Deo fidem non ſervat, multo minus hominibus ſervabit. v. Θευδέριχος ὁ Ἄφρος. † Meno, homo perjurus, nulliuſque fidei. v. Μένων.
Flagella. Indi flagellis loco tubarum utuntur. v. Σάλπιγξ. † Apud Lacedæmonios ephebi flagellabantur, ut dolori ferendo aſſueſcerent. v. Λυκοῦργος.
Flavianus, Epiſcopus Antiochiæ. v. Χορός.
Fœdus. Thraces fœdera minus religioſe ſervabant. v. Θρᾳκία παρεύρεσις. † Fœdus inter Romanos & Carthaginenſes ſub Publio initum. v. Ἐπίκωπος.
Foliis Athenienſes ſuffragia inſcribebant, cum aliquem Senatu Quingentorum movere volebant. v. Ἐκφυλλοφορῆσαι.
Fons Athenis dictus Ἐννεάκρουνος. v. Λουτροφόρος. † Fons Acidalius. v. Ἀκιδαλία. † Alipes, fons Epheſi. v. Ἀλείπης. † Fons

in Attica, cujus ea eſt vis, ut fœminæ ſteriles ex eo bibentes liberos gignant. v. Κωμῶ Πέτρα. † Fontes argenti loquuntur. Prov. v. Ἀργύρου κρ. † Fons mali. Prov. v. Αὐτὸς τῷ εὗρε τ.
Formicæ pugnaces. v. Χρυσοχοεῖον. † Ineſt & formicæ bilis. Prov. v. Ἔνεστι καὶ μύρμ.
Fortuna. De ea ſapienter nonnemo dixit: *Non places mihi, Fortuna, blande ridens.* v. Θεόδοτος ὁ Μακρ. † Fortunam Plato dixit cauſam per accidens. v. Εἱμαρμένη. † Malo guttam fortunæ, quam dolium mentis. Prov. v. Ἡ. χωρὶς τ.
Frigidi poetæ, Lycis, Phrynichus, & Ameipſias. v. Λύκις. Vide etiam v. Ἀπαρτιλόγος. v. Μέλητος, & v. Ψυχρῶ.
Frumentum. Qui apud Athenienſes conſtituti erant inſpectores mercatus & frumenti, quod in Atticam importabatur, dicebantur Ἐπιμεληταὶ ἐμπορίου. v. Ἐμπορίου ἐπιμεληταί.
Fucare capillos & faciem, effœminatorum eſt & mollium hominum. v. Ἀσέπτος μηρ.
Fulminum varia genera. v. Φελλογαμετεία. † Loca fulmine tacta erant ἄβατα, ſive inacceſſa. v. Ἠλύσιον. † Clearchus filium ſuum *Fulmen* dici voluit. v. Κλέαρχος.
Fumum eſſe putabam. Prov. v. Ἀμυκτικός.
Funda. Babylonii ova rotatione fundæ percoquebant. v. Περιδινοῦντες.
Fungi venenati eſus Jovianum necavit. v. Ἰοβιανός.
Funis miniatus. v. Μεμιλτωμένον. Vide infra *Rubrica*. † Funem ex arena nectis. Prov. Ἐξ ἄμμου.
Fures agunt feſtum. Prov. v. Ἄγουσι. † Argivi fures. Prov. v. Ἀργεῖοι.
Furiæ, quare ſemper virgines a Græcis dictæ. v. Ἀειπαρθένους.
Furiæ in Tragœdiis cum facibus introducebantur. v. Τραγῳδία.
Furtum. Qui aliquem furti falſo accuſaverant, 1000. drachmis mulctabantur. v. Ἀμφορεύς.

G.

GAinas. v. Ἐλευθέριος. v. Ἠλλοβίτες. v. Καπαδύς. v. Πολυάνδριον.
Galea quare Minervæ tribuatur. v. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα.
Galeotis regio. v. Ἀκέστραια.
Galilæa, Græce Κυκλικολιστή. v. Γαλιλ.
Galli cæſim olim pugnare ſolebant. v. Δίκαιος. † Gallorum corpora, cum vaſta quidem, ſed mollia ſint, labores diu ferre non poſſunt. v. Ἄδην. Gallorum gladii quales fuerint. Vide *Gladii*.
Galli gallinacei allio ad pugnam animoſiores redduntur. v. Ἐσκοροδισμένος. † Antequam inter ſe committerentur, armabantur calcaribus. v. Αἶξ ἀλέκτορα. v. Πλῆκτρον. † A gallo quodam gallinaceo victus es. Prov. v. Ἡττήθης. † Galli Tanagræi generoſi & pugnaces habebantur. v. Ἀλεκτρυόνα.
Gallieni hiſtoriam ſcripſit Ephorus. v. Ἔφορος.
Gallo-Græci Bucellarii dicti. v. Βουκελλάριοι. † Gallo-Græcorum Brenno duce expeditio. v. Γαλάται.
Ganna, fœmina fatidica. v. Θειάζουσα.
Ganymedem a Jove raptum Poetæ fingunt. v. Ἴλιον. † Ganymedes a Minoe raptus. v. Μίνως.
Gelimer, Rex Vandalorum. v. Ἀγκών.
Gelo Siciliæ tyrannus. v. Φόρμος.
Generatio præcipuus naturæ ſcopus & per eam animalia quodammodo æterna redduntur. v. Γεννητικά.
Genius, qui in nobis eſt, quomodo colendus ſit. v. Δαίμων.
Genſericus, Vandalorum Rex. v. Ἐπικείμενα. v. Εὐλαβηθείς. v. Παραγγέλλοντος.
Gepædes Nomen proprium populi. v. Καβάδης.
Gephyræis quale oraculum redditum fuerit. v. Δεῦρο κεφαλαῖον.
Gergithium oppidulum. v. Σίβυλλα.
Germanus, Cyzici Metropolites. v. Φιλιππικός, ὁ κ.
Gerræi ab Antiocho libertate donantur. v. Σπακτά.
Gigantum origo. v. Μισηγαμία. v. Σήθ.
Gladii Gallorum a primo ſtatim ictu incurvabantur, ut ſecundus illorum ictus eſſet inefficax. v. Ἀπεξυσμένος. † Gladius Celtiberorum optimum in Bello uſum præbebat; quem proinde Romani ſuo mutarunt. v. Μάχαιρα.
Glaucus. v. Ἀνέστησα. v. Ἔξω Γλαύκου. v. Οὐχὶ Γλαύκου.
Gongyla Colophonia, diſcipula Sapphonis. v. Σαπφώ.
Gorgias Leontinus. v. Ἀλκιδάμας. v. Ἐμπεδοκλῆς. v. Ἰσοκράτης.
Gorgonis cincinnus. v. Πλόκιον.
Græci multa ſibi vindicant, quæ ab Hebræis acceperunt. v. Ἀβραάμ. † Græci mendaces, & res ſuas nimiis laudibus extollentes. v. Περιβολή.
Gratiæ nudæ. v. Αἱ Χάριτες. † Ægles & Solis filiæ. v. Αἰγλῆς.
Gratiam referre. Cyrus optavit, ut tam diu viveret, donec bene vel male de ſe meritos gratia referenda viciſſet. v. Ἀλεξάνδρου.
Gregorius Thaumaturgus. Ejus frater fuit Athenodorus. v. Ἀθηνόδωρος.
Grues volantes lapillos in ore ferunt, ne a ventis in tranſverſum rapiantur. v. Ἀνθ' ἕρματος. v. Ἕρμα. † Gruis collum ſibi olim optavit Philoxenus lurco, & quare. v. Φιλόξενος Λευκ.
Grutingi Scythæ. v. Σκύθαι.
Gubernator. Qui vult bonus eſſe gubernator, eum oportet ante fuiſſe remigem. v. Πηδαλιουχεῖν.
Gubernaculum. Purior gubernaculo. Prov. v. Ἁγνότερος.
Guſtus. De guſtu, & rebus ſub guſtum cadentibus agitur v. Ἀγλύκης. v. Γλῶσσα. v. Ἰκτερικὸς. v. Μέγα τὴν μακρ. v. Φακόν.
Gyges Magnetem adoleſcentem formoſum deperit, eumque in deliciis habet. v. Μάγνης.
Gyges unus ex Centimanis. v. Τριτοπάτορες.
Gymnaſia Athenis olim tria fuerunt. v. Ἀκαδημία.

H.

HAdes, Moloſſorum Rex. v. Κόρη.
Hæmon ob amorem ſe ipſe interfecit. v. Διογένης.
Hæreditas. Loca ubi agitur de jure *hæreditatis, vel de controverſiis de hæreditate.* v. Ἀμφισβητῶ. v. Ἀντίδικος. v. Ἀντιγραφεύς. v. Ἐπίδικος. v. Ἐπίκληρος. v. Παρακαταβαλλόντων.
Halicarnaſſi obſidio locum dedit proverbio: *Multi imperatores Cariam perdiderunt.* v. Πολλοὶ στρ.
Hannibal. Vide *Annibal.*
Harmodius. v. Ἀδμήτου μέλος. v. Ἀριστογείτων. v. Ἐν μύρτου κλαδί. v. Πεισίας. v. Πάραλος. v. Οὐδέποτ' ἐγὼ τ. v. Φορβάς. † Harmodius & Ariſtogiton Hipparchum interfecerunt. v. Ἱππάρχου.
Harpagia. Locus quidam ita vocatus. v. Μίνως.
Harpocras. v. Ὡρογενεθλιος.
Haſta defigi ſolebat in ſepulcro eorum, qui ab aliquo violenter occiſi erant; eaque ratione a cognatis ultio interfectori denuntiabatur. v. Ἐπενεγκεῖν.
Hebræi Anno Lunari uſi. v. Ἐνιαυτός.
Hecale, fœmina hoſpitalitatis amantiſſima. v. Ἐπίβαλε.
Hecate. Ditiores olim ſingulis menſibus panes & alia quædam Hecatæ offerre ſolebant, ex quibus pauperes partem capiebant. v. Ἑκάτης. † Hecates myſteria. v. Ἀλλ' εἴ τις ἐμο. v. Ζηρυνθία. v. Σαμοθρᾴκη.
Hecatomnus, Carum Rex. v. Δεξίππος. v. Ἐπίσκοπος.
Hecuba. v. Κυνὸς σῆμα. † Ejus pater Dymas. v. Δύμας.
Hedoni, urbs Brincorum. v. Θάμυρις.
Hegeſias, Πεισιθάνατος dictus. v. Ἀρίστιππος.
Hegeſidamus philoſophus. v. Ἱππίας, Δ.
Hegias. v. Εὐπείθιος.
Helena, mater Conſtantini Magni, v. Κωνσταντ. † Fuit fœmina pia & religioſa. v. Ἑλένη.
Helena, uxor Alexandri Mileſii. v. Ἀλέξανδρος, ὁ Μιλ.
Helenæ encomium & vituperium ſcripſit Steſichorus. v. Στησίχορος.
Helenus de Chiromantia ſcripſit. v. Χειροσκοπικόν.
Heliæa, maximum dicaſterium Athenis. v. Φιληλιαστής. Vide etiam ſupra *Dicaſterium.*
Helianax, frater Steſichori. v. Στησίχορος.
Heliodorus, filius Hermiæ & Ædeſiæ. v. Αἰδεσία.
Heliotropium Athenis fuit ante Pythodorum. v. Μέτων.
Hellanicus. Ejus diſcipulus Damaſtes. v. Δαμάστης.
Hemerodromus. Vide ſupra *Curſor.*
Hephæſtion. Ejus filius Ptolemæus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Heracleon, Sophiſta Athenienſis. v. Λαχάρης. † Epitome Heracleonis. v. Δίδυμος ὁ Κλ.
Heracleum oppidum qua ratione captum fuerit. v. Σαμβύκη.
Heraclides Ponticus. v. Ἀντίφων. † Ejus poemata *Λέσχαι* vocata. v. Λέσχαι. † Epitome hiſtoriarum Heraclidis. v. Ἥρων, Κ.
Heraclides Lycius. v. Ἀψίνης.
Heraclitus, auctor obſcurus. v. Δηλίου κολυμβ. † Ejus dictum, *Me ipſum quæſivi.* v. Ποστῦμος.
Heraiſcus. v. Ἀφροδισίας. v. Γίττος. v. Διαγνώμων.
Hercules. Varia ejus cognomina & epitheta. Βουθοίνας. v. Βοῦθος. v. Ὕλλος. † Βουζύγης. h. v. † Γύλιος. h. v. † Καλλίνικος. h. v. † Μῆλος. h. v. † Χαμαιευνάδης. h. v. † In deliciis habuit Hylam. v. Ὕλας. † Theſeum apud Inferos liberat. v. Λίαν. † Natus eſt ex Melite Nympha. v. Μελίτη. † Leonem Theſpiis occidit. v. Χαραδραῖος. † Servivit Omphalæ. v. Γυνὴ εἰς Ἡρακλ. † Dryopes in alias ſedes traduxit. v. Ἐρύμανθος. † Bovem devoravit. v. Βοῦθος. † Pellem leoninam geſtabat. v. Κροκωτόν. † Cum Hydra pugnavit. v. Ὕδραν τέμν. † Cultus fuit in Cynoſarge, ubi erat ejus fanum. v. Κυνόσαργες. † Proverbia de Hercule. v. Εἰκῆ τὸ Ἡρακλ. v. Γυνή. v. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρ. v. Ἐνδόσεταί μοι τ. † Ejus dictum, Οὐδὲν ἱερόν. v. Οὐδὲν ἱερόν. † Hercules, quid inſanis? v. Ὦ Ἡράκλεις.
Herculis ſimulacrum tria mala, ſive poma, manu ſiniſtra tenens, ſignificat, Herculem tribus præcipuis virtutibus ornatum fuiſſe. v. Ἡρακλέης. v. Ἡρακλεῖ. † Quid clava & pellis leonina, quæ Herculi tribuuntur, ſignificent? Ibid. † Herculi clavam primus tribuit Piſander. v. Πείσανδρος. † Herculis labores. v. Τετράδι.
Hercynia ſylva. v. Χώρα.
Hermias philoſophus. Ejus frater Gregorius. v. Γρηγόριος ἀδελφ. † Ejus uxor Ædeſia. v. Αἰδεσία. † In Perſiam proficiſcitur. v. Πρέσβεις.
Hermione, urbs Peloponneſi, ſupplicum erat aſylum. v. Ἀνθ' Ἑρμιόνος. † Ibidem erat templum Cereris. v. Ὑπερβολή.
Hermippus Berytius. v. Νικάνωρ.
Hermippus Comicus. Ejus frater fuit Myrtilus. v. Μυρτίλος.
Hermocrates Grammaticus. v. Καλλίμαχος, υἱὸς Β.
Hermodamas Philoſophus. v. Πυθαγόρας Σάμιος.
Hermodorus, auditor Platonis, ſcripta magiſtri ſui in Sicilia vendit. v. Λόγοισιν Ἑρμόδωρος.
Hermogenes. Commentarius in Artem Hermogenis. v. Μένανδρος. v. Μετροφάνης.
Hero philoſophus. v. Γρηγόριος Ναζ.
Herodianus. Herodiani τῆς Καθόλου Epitomen conſcripſit Ariſtodemus. v. Ἀριστόδημος. † Solutiones quæſtionum Herodiani. v. Ὧρος Ἀλ.
Herodicus Selybrianus. v. Ἱπποκράτης.
Herodicus medicus, frater Gorgiæ. v. Γοργίας.

Herodo-

Herodotus Hiſtoricus. v. Ἑλληνικῶς. v. Ὀργυιά. † Fuit Lyxi filius. v. Πανύασις. † Hiſtoriam Herodoti eſſe commentitiam. v. Ἁρποκρατίων ὁ Ἀλ. † Commentarius in Herodotum. v. Ἥρων. v. Σαλούστιος. † Epitome Hiſtoriarum Herodoti. v. Θεόπομπος. † De Herodoto ſcripſit Tiberius Philoſophus. v. Τιβέριος φιλ.
Herodotus, frater Democriti Abderitæ. v. Δημόκριτος.
Herodotus Olophyxius ſcripſit de Nymphis. v. Ὀλόφυξις.
Heroes. Athenis olim non licebat nomina Heroum liberis imponere. v. Περικλῆς. v. Οὐκ ἐξόν. † Heroum occurſus infauſtus. v. Οὐκ εἰμὶ τούτων. v. Ὀρέστης.
Herophila, quæ & Sibylla Erythræa dicta fuit. v. Χρησμολόγος.
Herſa, Cecropis filia. v. Ἀρρηφορία.
Heſiodus. v. Ἀδάμ. † In eum Epigramma. v. Τὸ Ἡσιόδειον. Fratrem habuit, Perſen vocatum. v. Πέρσης. † Heſiodi verſus, Οὗτος μὲν πανάριστος, &c. v. Τοῖς ἀρχαῖς. † Metaphraſis in Heſiodi Theogoniam. v. Δημοσθένης Θρᾷξ. † Commentarius in Heſiodum. v. Διονύσιος Κορίνθ. † De poeſi Heſiodi. v. Ἑκαταῖος Ἀβδ. † Commentarius in Heſiodi Theogoniam. v. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. † In fabulam de Pandora, quæ eſt apud Heſiodum. v. Πρόκλος, ὁ Λ. † De notis, quæ ſunt in Theogonia Heſiodi. v. Ἀριστόνικος. † Exegeſis in Heſiodum. v. Δημήτριος, ὁ ἰξ.
Heſperidum mala. v. Πεντάπολις.
Heſtiæus Amiſenus. v. Τυραννίων, Ἐπικρ.
Heſychius, pater Jacobi Medici. v. Ἰάκωβος.
Hierax, frater Syneſii. v. Αἰδεσία.
Hieronymus Tragicus comæ cauſa a Comicis traductus eſt. v. Ἀΐδος κυνῆ.
Hieroſolyma ab Adriano funditus exciſa. v. Βδέλυγμα.
Himeræa, anus. Ejus ſomnium de Dionyſio Siciliæ tyranno. v. Ἱμέραι.
Himerii Chartularii mors. v. Κυνήγιον.
Hipparchi murus. Prov. v. Τὸ Ἱππάρχου τ.
Hipparchia. v. Κράτης.
Hippaſus Pythagoreus. v. Ἡράκλειτος.
Hippias. v. Δημάρατος. v. Ὄζειν.
Hippoclides nuptias Agariſtes, Cliſthenis filiæ, ambit. v. Οὐ φροντίς.
Hippocrates Medicus. v. Δημόκριτος. † Ejus nepos fuit Draco. v. Δράκων, υἱός. † Commentarius in Hippocratem. v. Φιλάγριος. † Metaphraſis Prognoſticorum Hippocratis. v. Νίκανδρος.
Hippopotamus, injuſtitiæ ſymbolum. v. Ἀσπαλαργός.
Hippos appellatus fuit locus, ubi Daphidas juſſu Attali Regis in præceps dejectus eſt. v. Δαφίδας.
Hippothoon, Alopæ & Neptuni filius. v. Ἀλόπη.
Hippothoontidis Tribus Populi. v. Ἀζηνιεύς. v. Ἀνακαιεῖς. v. Ἐροιάδαι. v. Θυμαιτάδαι. v. Κειριάδης. v. Οἰνόη. v. Οἶον.
Hircus Mendeſius. v. Ἀπις.
Hirundo una non facit ver. Prov. v. Ἔαρος χρ.
Hiſtoriam ſoluta oratione primus ſcripſit Hecatæus. v. Ἱστορῆσαι. v. Συγγράφω.
Hiſtriones ante inventas larvas faciem illinebant colore batrachio. v. Βατράχειον. † Tres hiſtriones poetis ſorte aſſignabantur. v. Νεμήσεις. † Tribus hiſtrionibus primus uſus eſt Sophocles. v. Σοφοκλῆς, Σοφ.
Homerus ſcripta Palamedis ex invidia abolevit. v. Παλαμήδης. † Magnos Heroas dignis laudibus celebrare novit. v. Ἔπος. † Homeri laudem obſcurare conatus eſt Adrianus Imperator. v. Ἀδριανός. † Primus Homerum emendavit Zenodotus. v. Ζηνόδοτος. † Poetæ, qui ante Homerum vixerunt. v. Εὔμολπος. Ἐλλός. v. Θαλήτας. v. Θάμυρις. v. Κόριννος. v. Ὄλυμπος, Μυσ. v. Ὀρφεύς, Λιβ. † Loca, ubi mentio fit auctorum, qui in Homerum, vel de Homero ſcripſerunt. v. Ἀθηναῖος. v. Ἀπολλώνιος Ἀλεξ. v. Ἀπολλώνιος Ἀρχιβ. v. Ἀριστοκλῆς Μεσ. v. Ἄριστος Σαλ. v. Ἀριστόνικος Ἀλεξ. v. Ἀρκτῖνος. v. Ἀρχιμήδης Τραλ. v. Δαφίδας. v. Δημήτριος, ὁ ἰξ. v. Δημοσθένης Θρᾷξ. v. Δίκτυς, Ἰσρ. v. Δίων, ὁ Πασ. v. Ἑκαταῖος Ἀβδηρ. v. Ἑκάτειον. v. Εὐριπίδης Τραγ. v. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. v. Ζηνόδοτος Ἐφέσ. v. Ζωΐλος. v. Ἡρακλέων Αἰγ. v. Ἰδαῖος Ῥόδιος. v. Θεαγένης Ῥηγ. v. Κόριννος. v. Κράτης, Τιμ. v. Λογγῖνος. v. Μάξιμος Τύρ. v. Μεμνόνιον. v. Νικάνωρ ὁ Ἑρμ. v. Οἰνόμαος. v. Πορφύριος. v. Πίγρης. v. Πρόκλος ὁ Λύκ. v. Πτολεμαῖος Ἀλεξ. v. Πτολεμαῖος Γραμμ. v. Πτολεμαῖος, ὁ Ἀσκ. v. Πόλλης Αἰγ. v. Πορφύριος. v. Σαρκαπίων ὁ Αἰλ. v. Σέλευκος Ἀλεξ. v. Σιγῶντες. v. Σωσικράτης γραμμ. v. Συριανός. v. Τηλέφος Περγ. v. Τιμόλαος Λαρισ. v. Τελβωνιανὸς Σιδ. v. Τρυφιόδωρος. v. Τρύφων, Ἀμμ. v. Τυραννίων. v. Ὑγιεία. v. Φαβωρῖνος. v. Φιλόξενος Ἀλεξ. v. Φιλόστρατος Νερβ.
Homerus Tragicus. v. Μυρώ. v. Σωσίθεος.
Homicidium. De fortuito homicidio judicabant Ephetæ. v. Ἐφέται. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. † Homicidæ veſtes aqua abluebant. v. Ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κ. † Apud Athenienſes inanimata etiam, quæ hominem peremiſſent, homicidii poſtulabantur. v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ. v. Νίκων. † De homicidii reis vide locum v. Προδικασία.
Homo Dei ludicrum. v. Ζήνων ὁ Βασ. † Homo externus & internus quid ſecundum Apoſtolum. v. Ἔσω ἄνθρ. † Homines umbræ ſimiles. v. Εἴδωλον. † Inconſtantia & vanitas rerum humanarum. Ibid.
Hormiſdas ad Conſtantinum M. confugit. v. Μαρουᾶς.
Humilitas tuta præſtat faſtigio periculis obnoxio. v. Κρεῖσσον.
Hunni Actiri. v. Ἄβαρις. † Hunni Ἄποδες. v. Ἀκροσφαλεῖς.
Hylam clamore vocare. Proverbium de iis, qui fruſtra laborant. v. Τὸν Ὕλαν.
Hyllus, Herculis filius. v. Ἐμβολή.
Hymettus mons. v. Χρυσοχοεῖον.
Hymnus meſſorius. v. Λιτυέρσης. Vide etiam ſupra Carmen.
Hyperbolus ὀψιμαθής. v. Ἀναπαιστεῖαι.
Hyperborei. v. Αἰθέρια σῖτα.
Hyperechius Grammaticus. v. Λέων Βασ.
Hyperides ab Ariſtogitone παρανόμων accuſatus. v. Ἀριστογείτων Σκ. † De Orationibus Hyperidis. v. Ἁρποκρατίων ὁ Γαΐος. † Argumenta orationum Hyperidis. v. Ἁρποκρατίων, ὁ Αἰλ.
Hyrcani facetum reſponſum ad Ptolemæum Regem. v. Πτολεμαῖος ὁ Βασιλεύς.

Jacobi Apoſtoli martyrium. v. Ἡρώδης, ὁ τῆς.
Jacobitarum Patriarcha Athanaſius. v. Ἡράκλειος.
Jamblichus. v. Ἐμπεδότιμος.
Janua Phani. Proverbium. v. Ἡ Φάνω θύρα. † Janua Charonia quænam dicta fuerit. v. Χαρώνειος θύρα.
Januarium Longinus dictum voluit, quaſi Αἰωνιάριον. v. Αἰωνάριος.
Januarius. Nomen proprium viri. Ejus laus. v. Νόμος καὶ Ἰαν.
Ibis, poema obſcurum Callimachi. v. Καλλίμαχος.
Ideæ innatæ. v. Κοιναὶ ἔννοιαι.
Idololatriæ origo. v. Ἀδάμ.
Idomeneus. v. Κρητίζειν.
Jeremiæ prophetæ oſſa ab Alexandro M. Alexandriam tranſlata. v. Ἀργόλαι.
Ignavorum vota & preces Deus non exaudit. v. Αὐτός τι νῦν δρ. v. Σὺν Ἀθηνᾷ. Vide etiam infra Vota. † Ignavis etiam præda obtigit. Prov. v. Δίδοται.
Ignis. Proverbia, in quibus ignis fit mentio. v. Δημοχάρης. v. Διὰ πῦρ μαχαίρᾳ. v. Ἐν πυρὶ βέβηκας. v. Ἐν τῷ μέρει. v. Ἐς πῦρ ξαίνεις. v. Εἰς πῦρ ξαίνειν. v. Ἡττώμενοι. v. Ὦ τὸ ἱερὸν π.
Ilapius Philoſophus. v. Μίτριοι.
Illus. Nomen proprium viri. v. Λεόντιος, μάγ. v. Μαρκιανός. v. Παμπρέπιος.
Ilium. v. Δαμάσης. v. Ἰφῶν. v. Πολέμων. v. Πάλος. v. Τρυφιόδωρος.
Imagines Acacii in Eccleſiis Conſtantinopolitanis olim collocatæ. v. Ἀκάκιος.
Immortalitas non recte definitur privatio mortis. v. Ἀθάνατος.
Immortales apud Perſas quinam dicti fuerint. v. Ἀθάνατοι.
Impius, ſive Atheus. Tales fuerunt Diagoras Melius, & Ariſtagoras. v. Σωκράτης ὁ Μήλ. † Item, Daphidas Grammaticus. v. Δαφίδας.
Imprecationis Laconicæ formula. v. Δακτύλιον. v. Οἰκοδομή.
Impudentiæ templum Athenis olim fuit. v. Θεός. Σοφοκλ.
Impudicus. De homine impudico Græci dicere ſolent. *Non eſt dignus, qui ſacrum ignem ſufflet.* v. Δημοχάρης. v. Ἡττώμενοι. v. Ὦ τὸ ἱερὸν π. † Impudicos apud Athenienſes lex a furo & concionibus arcebat. v. Ἐνδειξις. † Impudicitia C. Latorii a Romanis ſevere punita fuit. v. Γάϊος Λατ.
Inanimata, quæ hominem peremiſſent, ſecundum Draconis leges urbe agroque exterminabantur. v. Ἐπὶ Πρυτανείῳ. v. Νίκων.
Incarnatio Domini cur ὑποπόδιον dicatur. v. Ὑποδήματα.
Incendere. Bœoti ad incendenda ædificia utebantur animalculo, πύρη dicto. v. Νεώρια.
Indi flagellis tubarum loco utebantur. v. Τύμπανα.
Indifferentia apud Stoicos quotuplicia. v. Ἀδιάφορα.
Indigere. Nulla re indigere, ſolius Dei eſt: quam pauciſſimis, illorum, qui proxime ad Deum accedunt. v. Κυνισμός.
Induciæ a Thracibus violatæ, cauſantibus, ſe non noctium ſed dierum inducias pepegiſſe. v. Θρακία.
Inhiare. Qui pluribus ſemper inhiant, ſæpe & ea amittunt, quæ habent. v. Ἀρχαίας. v. Ἡμίσεια. v. Κενοὶ κενά. v. Σκόπας.
Inimici. Ab inimicis multa diſcunt ſapientes. v. Ἀπ' ἐχθρῶν.
Inimicitia Empedoclis. Prov. v. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.
Injuſtitia eſt morbus animi. v. Ἀδικία.
Inquilini quare a Comicis dicti fuerint Συνοικοῦντες. v. Μετοίκιον. † Unuſquiſque inquilinorum Athenis aliquem habebat προστάτην vel patronum. v. Νέμειν προς. † Inquilini, qui jure civitatis donabantur, ἰσοτελεῖς vocabantur. v. Ἰσοτελεῖς. † Inquilini, qui patronum non habebant, tenebantur actione ἀπροστασίου. v. Ἀποστασίου, & Ἀπροστασίου. † Inquilini ſcaphas in pompis ferebant. v. Ἀσκός. v. Σκαφηφόροι.
Inſidiæ. Proverbium de illis, quibus inſidiæ ſtruuntur: *Laureum geſto baculum.* v. Δαφνίνην. † Actio inſidiarum. v. Βουλεύσεως δίκη.
Inſula. Oratores Inſulas vocant πόλεις. v. Κῷος.
Inſularibus paupertas familiaris. v. Σίφνιοι.
Invidiæ ſumma quæque obnoxia ſunt. v. Παλαμήδης. v. Ἰσίς.
Io eadem ac Iſis. v. Ἶσις.
Jon Chius. v. Ἀθήναιος. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι.
Joannes Baptiſta locuſtas comedit. v. Ἀκρίς.
Joannes, Diaconus Magnæ Eccleſiæ. v. Ἀρτέμιος. v. Γενικός.
Joannes Evangeliſta a Nerva ex Patmo revocatus. v. Νέρβας.
Joannes Patriarcha CPolitanus ſub Theophilo Imp. v. Θεόφιλος.
Jobas Mauruſius. v. Ἄγετοι.
Jocallis virgo in Lero culta. v. Μελεαγρίδες.
Jochus Perſa. v. Κακοῖς.
Ionia urbes habuit XII. v. Τὸν Κολοφῶνα.
Joſephus Hiſtoricus. v. Ἰοῦστος Τιβερ.
Joſua Iſraelitas in terram Chanaan introduxit, pulſis veteribus incolis. v. Χαναάν.

INDEX RERUM.

Iotomes. Nomen proprium viri. v. Πρόνεω.
Iſæus orator, quamvis in adoleſcentia diſſolute viveret, poſtea tamen vir modeſtus & ſobrius evaſit. v. Ταντάλε κέρας τε.
Iſauria ab Anaſtaſio expugnata. v. Χερσίδαμος.
Iſidis cultores. v. Ἀγείρει. v. Σεῖστρον.
Iſidorus athleta ſenex etiam potando cum junioribus certabat. v. Ἀπίκιος.
Iſidorus philoſophus. v. Αἰγυπτιάς. v. Ἀθηναΐς. v. Ἀφωσιώσατο. v. Γένεσις. v. Αἰδέσιος. v. Ἐπιτηδευτικός. v. Ἑρμείας. v. Ἡλικιώτης. v. Ὄψις. v. Οἰλιατικός. v. Ὡραπόλλων. v. Πρέσβυς. v. Ῥητορική. v. Σαραπίων. v. Ὑπατία. v. Χαλδαϊκοί.
Iſis apud Ægyptios eſt Luna. v. Δόγματα.
Iſocrates orator. v. Ἀνδροτίων. v. Ἔφιππος. v. Ἔφορος. v. Θεοδέκτης. v. Θρασύμαχος. v. Κόκκος. v. Πρεσβυγέρας. v. Φιλίσκος Μιλήσ. † Contra Iſocratem ſcripſit Zoilus. v. Ζωΐλος. † Commentarius in Iſocratem. v. Θέων. † De Figuris Iſocratis ſcripſit Clemens. v. Κλήμης.
Iſraelitarum exitus ex Ægypto. v. Μωϋσῆς.
Iſthmus Sinopenſium. v. Ἀντίμητον.
Iſtri cataractæ. v. Καταρράκτης.
Jtaliotæ primi mares amare cœperunt. v. Θάμυρις.
Jthome, urbs Meſſenæ. v. Ῥιανός.
Ithyphallorum habitus. v. Σεμνός.
Judæi ſub Claudio rebellant. v. Κλαύδιος. † Item, ſub Adriano. v. Βδέλυγμα ἐρημ. † Judæos aureum aſini caput adoraſſe, & ſeptimo quoque anno hoſpitem mactaſſe, prodidit Democritus. v. Δαμόκριτος. v. Ἰούδας. † Judæi imaginibus templa profanari putabant. v. Σεμνεῖον.
Judices Athenienſium olim ſingulos pagos Atticæ obibant, jus dicentes. v. Κατὰ δήμους δικ. † Judices Comicorum olim erant quinque. v. Ἐν πέντε κριτ. † Judices apud Athenienſes eo ordine, quem ſors ipſis aſſignaverat, jus dicebant. v. Ἀλλ' οὐ λαχὼν. † Merces Judicum apud Athenienſes initio duo oboli, poſtea vero tres. v. Ὀβολῷ. v. Φιῶ. Ternos obolos Judicibus mercedis loco datos fuiſſe, docetur etiam v. Βακτηρία, & v. Ἡλιαία. † Diſpenſatores mercedis Judicialis vocabantur Colacretæ, v. Κωλακρέται. † Judicibus jus dicturis a miniſtris publicis teſſera & baculus dababatur. v. Βακτηρία. v. Σύμβολον. † Nemo Athenis ſexagenario minor Judex eſſe poterat. v. Τετράβολον. † Judices ante calculos inventos conchis utebantur in ſuffragiis ferendis. v. Χοιρίνη.
Judicia & Tribunalia varia Athenis fuerunt. Vide ſupra *Dicaſteria*. † Judicia quomodo apud Athenienſes diſtributa fuerint, & de quibus cauſis ſinguli Magiſtratus judicare potuerint. v. Ἡγεμονία δικαστηρίου. † In Judicio olim ante conteſtationem litis certa pecuniæ ſumma a litigantibus deponi debebat. v. Παρακαταβολή. v. Παράστασις.
Julianus Imperator Chriſtum Dominum vocare conſueverat Galilæum. v. Μάρης. † Ejus epiſtola ad Porphyrium. v. Ἐπιστολή. † Julianus viros doctos, cum quibus converſabatur, vocare ſolebat ἑταίρους, i. e. ſodales. v. Ἑταῖρος.
Julianus Chaldæus. v. Ἀρνοῦφις.
Julianus Conſul, ſub Marco Imperatore. v. Δαμόφιλος.
Julis, urbs Inſulæ Cei. v. Ἐρασίστρατος.
Junius Blæſus. v. Ἀπίκιος.
Junonis cognomina & epitheta. Ἀκραία. v. Αἴξ. † Ἄνθεια. h. v. † Ζυγία. h. v. † Μονέτα. h. v. † Τεσσάρη. h. v. † Τελεία. h. v.
Jupiter. Simulacrum ejus deſcribitur v. Ζεύς. † Jupiter Picus in Inſula Creta ſepultus. v. Πῖκος. † Simulacrum Jovis Olympii. v. Φειδίας. † Varia cognomina & epitheta Jovis. Ἄλεος. v. Ἄλειον. † Ἐλευθέριος. h. v. † Ἑρκεῖος. h. v. † Ἐπακρῖος. h. v. † Καταιβάτης. h. v. † Κεραιός. h. v. † Κτήσιος. v. Διὸς κώδιον, & v. Ζεὺς Κτήσιος. † Μαιμάκτης. v. Μαιμακτηριών. † Μειλίχιος. v. Διάσια, & v. Διὸς κώδιον. † Ξένιος v. Ξένιον. † Ὁμολώϊος. h. v. † Ὅρκιος. h. v. † Παλαμναῖος. h. v. † Πελώριος. v. Διϊπόλια. † Προστρόπαιος. v. Παλαμναῖος. † Παγκρατής. h. v. † Τέλειος. v. Τελεία. † Φίλιος. h. v.
Jurare. Veteres Athenienſes ad lapidem aliquem ſtantes jurare ſolebant. v. Λίθος. † Veteres interdum jurabant, omiſſo Dei nomine, Μὰ τὸν tantum dicentes. v. Μὰ τόν. v. Ναὶ μὰ τόν. † Zeno per capparin jurare ſolebat, ut Socrates per canem. v. Κάππαρις. † Per calamitates alicujus jurare. v. Κατ' ἐμοῦ κάρηνον. † Qui judicium differri petebant, jurantes, ſe ob neceſſarias quaſdam cauſas ad ſtatutum diem in Judicio adeſſe non poſſe, ὑπωμοσίαι dicebantur. v. Ὑπωμοσία. † Mos jurandi per canem, anſerem, hircum, &c. v. Λάμπων. v. Μὰ τὰ λάχανα. v. Ναὶ μὰ τό. † Lingua jurat, mens vero injurata. v. Ἀναβάλλει. v. Οὐκ ἔνδον.
Jus armis & viribus ſemper cedit. v. Γνώμη. v. Δικαίωμα. † Jus virgini incorruptæ & illibatæ ſimile eſſe oportet. v. Δίκη.
Jusjurandum Heliaſticum. v. Ἀρδήττης. † Jusjurandum amantium Deus negligit. v. Ἀφροδίσιον. v. Ταχυβάμονας. † Jusjurandum cineri inſcribere. Prov. v. Εἰς τέφραν. † Jusjurandum, quod litigantes in judicio præſtare tenebantur. v. Ἀντωμοσία. v. Διωμοσία. † Jusjurandum Rhadamanti quale. v. Λάμπων. v. Ῥαδαμάνθυος. v. Χῆνα ὀμνύναι. † De jurejurando litigantium præterea agitur, v. Ἐξωμόσασθαι. v. Ἐξωμοσία. v. Ὑπωμοσία.
Juſtinianus Imperator. v. Ἀποκαλεῖν. v. Διαφέρων. v. Καιρός. v. Ὀβολῷ. v. Συνωνή.
Juſtinianus Rhinotmetus Bulgaris tributarius fuit. v. Βούλγαροι.
Juſtinus Imperator ἀναλφάβητος. v. Ἀναλφάβητος.
Ixion Grammaticus. v. Δημήτριος.

L.

LAberiæ matronæ Romanæ facetum ad Syllam dictum. v. Σύλλας.
Laccoplutus. Sic cognominatus fuit Callias, & quare. v. Καλλίας.
Lacedæmonii, cum Argivorum urbem infeſto exercitu peterent, & mulieres pugnatoræ obviam illis procederent, domum redierunt, pugnam cum mulieribus detrectantes. v. Τελέσιλλα. † Ob perfidiam male audiebant. v. Διαλακωνίζειν. † Erga peregrinos inhumani erant. v. Ξενηλασία. † In bellis rubris utebantur veſtibus, & quare. v. Καταξαίνειν. v. Φοινικίς. † Ante plenilunium exercitum educere eis fas non erat. v. Ἱππίας Ἀθην. † Terpandrum ex Antiſſa acceſſiverunt, & quare. v. Μετὰ Λέσβιον. † Eorum imprecatio, Οἰκοδόμιά τε λάβοι &c. Vide ſupra *Imprecatio*. † Eorum inſtituta & leges. v. Λυκοῦργος. † Supplices occidunt. v. Ταινάρων κακ. † De Republ. Lacedæmoniorum ſcripſit Dicæarchus. v. Δικαίαρχος. † De Prytanibus Lacedæmoniorum ſcripſit Charon Lampſacenus. v. Χάρων Λαμψ.
Lachares philoſophus. v. Ἐγκλιτικά. v. Σωτηρικός.
Lætorius (Cajus.) v. Γάϊος Λαιτ.
Lais meretrix. v. Ἀπαιδεύτης. v. Ἡ κάμηλος. † Ejus mors. v. Χελώνη.
Lampas. Certamen erat apud Græcos, in quo cum lampadibus accenſis decurrebatur. v. Κεραμεικός. v. Λαμπάς.
Lampades viteæ. v. Φανός.
Lampeto, fœmina formoſa. v. Δημήτριος Φαλ.
Lampon, vates. v. Θουριομάντεις.
Lamprus Erythræus. v. Ἀριστόξενος.
Lampſacenis excidium minatur Alexander: ſed ejus iram placat Anaximenes. v. Ἀναξιμένης.
Lapis pro Deo olim cultus Petræ in Arabia. v. Θεὸς Ἄρης. † Vel lapides clamabunt. Prov. v. Ἀπορρῆξαι. † Ne ſæpe in eundem lapidem impingas. Prov. v. Μὴ πολλάκις.
Laqueus. Vide infra *Parthi*.
Lariſſa, Piaſi filia. v. Ἀθήναιος.
Larva. Comici olim Athenis larvas faciebant ſimiles illis, qui ab ipſis in Scena traducebantur, ut ſic noſci poſſent. v. Ἐξεικασμένος. † Hiſtriones ante inventas larvas faciem colore batrachio illinebant, vel foliis ficulnis velabant. Vide ſupra *Ficus*, & *Hiſtriones*.
Lavacrum. Novæ nuptæ aqua ex Calirrhoe fonte hauſta ipſo nuptiarum die ſe abluere ſolebant. v. Λουτροφόρος. † Lavacra mortuorum. v. Χθόνια λουτρά.
Laurium, locus Atticæ, ubi auri fodinæ erant. v. Γλαὺξ ἵπταται.
Laurus. Veteres ramum lauri tenentes, hymnos Deorum canere ſolebant. v. Αἴσακος. † Laurus credebatur vim habere propulſandi mala. v. Δαφνίδιον.
Lazici. v. Ἀναστάσιος. Ῥωμ.
Lebethra, urbs Thraciæ. v. Ὀρφεύς.
Leges telis aranearum ſimiles. v. Φάλαγξ θηλ. † Leges, antequam ferrentur, publice Athenis ad Eponymorum ſtatuas proponebantur. v. Ἐπώνυμοι.
Legiſlatores Athenienſium. v. Νομοθέται. † Sæpe Legiſlatoribus propriæ leges nocuerunt. v. Δημοσθένης. v. Διοπείθης.
Lembus, cognomen Heraclidæ Oxyrynchitæ. v. Ἡρακλείδης Ὀξυρ.
Lenæa, feſtum Bacchi apud veteres Græcos. v. Ἐξ ἁμάξης.
Lenæum, locus, in quo ludi Scenici agebantur. v. Ἐπὶ Ληναίῳ.
Leo. Proverbia, in quibus leonis fit mentio. v. Μὴ αὐτῆς λέοντος. v. Πρὸς λέοντα. † Pellis leonina. v. Ἐνδύεται.
Leo Macelles. v. Ἀκάκιος. v. Χειρίζω.
Leogorus, pater Andocidis. v. Ἀνδοκίδης.
Leonides Byzantius, Halieuticorum ſcriptor. v. Καικίλιος.
Leontidis Tribus Populi. v. Ἀλιμούσιος. v. Δειραδιώτης. v. Αἰθαλίδης. v. Κεττεῖς. v. Λευκονοεύς. v. Οἶον. v. Παιονίδαι. v. Πήληξ. v. Ποταμός. v. Σκαμβωνίδαι. v. Ὑβάδαι. v. Φρεάρριος. v. Χολλεῖδαι.
Leonticus Meſſenius, Pancratiaſta inſignis. v. Ἀκροχειρίζεσθαι.
Leontius, Epiſcopus Antiochiæ. v. Λέων.
Leophron Olympionica. v. Ἀθήναιος.
Leprium, oppidum Peloponneſi. v. Ἀπρεπεῖς.
Lepus. Prius teſtudo curſu antevertet leporem. Prov. v. Πρότερον χελ. † Carpathus nimia leporum copia abundabat. v. Οἶον. v. Ὁ Καρπάθιος. † Lepores circa Biſaltiam duo habebant jecora. v. Βισαλτία.
Lex Iſraelitis a Deo per Moſen data. v. Πλάξ. † Lex Attica de homicidiis. v. Ἱερός.
Lexiarchica tabula. v. Ἀπεψηφίσαντο. v. Δήμαρχος. v. Διαψηφίσεις. v. Ἐκλογεῖς. v. Ἐπιδιετές. v. Κοινὸν γραμματεῖον.
Libanius Sophiſta. v. Ἀκάκιος, ῥήτ. v. Εὐδαίμων Πηλουσ. v. Ἰάκωβος ὁ ῥ. v. Προαιρέσιος.
Libanus. In Libano olim Adonis lugeri ſolitus. v. Ἄδωνις.
Liberalitas Theagenis. v. Θεαγένης.
Libya, regio Colchis vicina. v. Μακροκέφαλοι. † Libya ſemper aliquid mali. Prov. v. Αἰεὶ φέρει.
Libyſſa, locus in Bithynia. v. Ἀννίβας.
Licinius, a Conſtantino M. victus. v. Οὐαλεντινιανός.
Licymnius, fabula Euripidis. v. Αἰγυπτός.
Lignum. Omne lignum a Græcis δρῦς dicitur. v. Δρύινος. † Proverbia a ligno ſumpta. v. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου. v. Ἐκ παντὸς ξύλου. v. Ξύλον. v. Σκαμβὸν ξύλον. v. Τὸ σκαμβόν. † Ligna

αὐτόματ-

οἰνόσπονδα quænam dicantur. & quænam νηφάλια. v. Νηφάλια.
Limnæ, locus Athenis, ubi Bacchus colebatur. v. Ἐν Λίμναις.
Linea longa a Judicibus ducebatur, cum rei erant damnandi; brevis vero, cum abſolvendi. v. Μακρά.
Lingua juravit, mens autem injurata. v. Ἀναβάδην. Vide etiam ſupra *Jurare*. † Teleas aliud lingua proferebat, aliud mente cogitabat. v. Τελέας.
Linus, magiſter Herculis. v. Ἐμβαλόντα.
Lipſydrium, locus Atticæ. v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. v. Λυκόποδες.
Literæ Græcorum Abrahamo & Hebræis originem ſuam debent. v. Ἀβραάμ. v. Ἄλφα. † Literas Linum in Græciam primum intuliſſe quidam tradunt. v. Λίνος. † Literæ XXIV. apud Samios a Calliſtrato primum inventæ. v. Σαμίων ὁ δῆμος. † Alphabetum XXIV. literarum Ionum inventum. v. Ἀττικισμός. † Literæ a Phœnicibus inventæ. v. Γράμματα. † Quare Phœniciæ appellatæ. v. Φοινικήϊα.
Livii cum Cornuto Hiſtorico comparatio. v. Κορνοῦτος.
Locrenſes ex præcepto Apollinis Ilium quotannis duas virgines mittunt. v. Ποινή. † Locrenſium prælium cum Crotoniatis. v. Ἀληθέστερα.
Locus. Attici locis nomina imponere ſolent a rebus, quæ in ipſis locis ſunt. v. Δεῖγμα. v. Τύφον.
Logiſtæ, Magiſtratus Athenis. v. Εὐθύνη.
Logodædalus a Platone appellatus fuit Theodorus Sophiſta. v. Θεόδωρος Βυζ.
Lollius Maximus. v. Δαμόφιλος.
Longinus Criticus Frontonis Emiſeni ex ſorore nepos. v. Φρόντων.
Loricæ elegans deſcriptio. v. Θώραξ.
Lucullus. v. Ἀνὴρ ἀνδρός. v. Κνώσσω. v. Ξυνεπιλαβεῖν. v. Ὅπως.
Lucus Anagyri herois. v. Ἀναγυράσιος.
Luna ab Argivis Ἰώ vocabatur. v. Ἰώ. † In Luna eſſe domos, colles, & valles Anaxagoras ſtatuit. v. Ὁμοιομέρεια. † Græci in rebus gerendis Lunæ rationem habebant. v. Πανσέληνος. † Lunæ defectus malum omen. v. Πολλὰ κενά. † In te ipſum Lunam cœlo deducis. Prov. v. Ἐπὶ σαυτῷ.
Lupus. Apud Athenienſes præmium propoſitum erat illis, qui lupum occidiſſent. v. Φειδόμεσθα. † Dictum lupi ad paſtorem. v. Καὶ τὸ τοῦ λύκου. † Proverbia a lupo ſumpta. v. Διαλλάττειν. v. Εἰ καὶ λύκου ἔμεν. v. Ἐκ λύκου στόματος.
Lupus. Nomen proprium viri. v. Καλλίνικος. † Item nomen Herois Athenienſis. Vide infra *Lycus*.
Luſcinia. Ne quantum quidem luſciniæ dormiunt. Prov. v. Οὐδ' ὅσον.
Luſtrare, ſive Luſtratio. Moris erat apud Athenienſes, urbem porcellis luſtrare. v. Καθάρσιον. † Eos, qui cædem commiſerant, luſtrari moris erat. v. Ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κυμ. † Quorum officium erat luſtrare eos, qui aliquo piaculo obſtricti erant, vocabantur Ἐξηγηταί. v. Ἐξηγηταί. † Pelle victimæ, Jovi immolatæ, ad luſtrationem olim uti ſolebant. v. Διὸς κώδιον. † Macedones menſe Xanthico exercitum luſtrare ſolebant. v. Ἐναγίζων. † Veteres cæde hominis alicujus, qui φαρμακὸς dicebatur, urbes luſtrare ſolebant. v. Φαρμακός. Vide etiam infra *Piacula*.
Luſus calculorum. Proverbia inde ſumpta. v. Ἀφ' ἱερᾶς. v. Κινήσω τὸν ἀφ' ἱερ. v. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
Lutum. Pedem extra lutum habere. Prov. v. Αἴρειν ἔξω. v. Ἐκτὸς πηλοῦ.
Luxus immanis Vitellii. v. Βιτέλλιος.
Lycurgus inedia mortem ſibi conſcivit. v. Ἀπεκαρτέρησε. v. Ἀποκαρτερήσαντες. † Ejus ſimilis quodammodo fuit Scipio Africanus. v. Πόπλιος. † Lycurgi lex dicebatur ῥήτρα. v. Ῥήτρας.
Lycus, Heros Athenienſis. v. Δεκάζειν. v. Ἡ Λύκου δεκάς. v. Λύκου δεκάς.
Lydus Philadelphienſis. v. Ἀνδρονικείδης. v. Πρέσβεις.
Lygdamis, tyrannus Halicarnaſſi. v. Ἡρόδοτος Λυξ.
Lyram ſeptem chordis primus inſtruxit Terpander. v. Τέρπανδρος. † Decimam & undecimam chordam Lyræ addidit Timotheus. v. Θιμόθεος, Θερσ. † Lyram triquetram quis invenerit. v. Σίβυλλα. † Proverbium a Lyra ſumptum. v. Ἀλλ' ὁ διὰ τ. † Lyra, ſpecies placentæ. v. Διακόνιον.
Lyſanias Grammaticus. v. Ἐρατοσθένης.
Lyſias orator. v. Βιαίων. † De Lyſiæ Orationibus ſcripſit Harpocration. v. Ἀρποκρατίων, ὁ Γ. † Commentarius in Lyſiam. v. Ζήνων, Κιτ. v. Παῦλος Γερμ.
Lyſicles, Aſpaſiæ filius. v. Προβατοπώλης.
Lyſicrates fuco aliquo capillos denigrare ſolebat. v. Φάρμακον.
Lyſimachus. v. Ἀνθυμιᾶται.

M.

MAcaria, Herculis filia, ſe pro ſalute Athenienſium devovit. v. Βάλλ' ἐς Μακ.
Macedones litera β utebantur pro φ. v. Κεφαλή.
Macedonius Conſul. v. Ἀγαθίας.
Macedonius martyr ſub Juliano. v. Ἀμάχιος.
Macra, urbs Lyciæ. v. Φιλάγριος.
Magia quid ſit. v. Γοητεία.
Magiſtratus. Dies, quo Magiſtratus Athenienſium munus ſuum auſpicabantur, dicebatur Εἰσιτήρια. v. Εἰσιτήρια. † *Magiſtratus Meſſeniorum* Τιμοῦχος *dictus.* v. Τιμοῦχος. † *Loca, in quibus de variis Magiſtratibus Athenienſium agitur.* Ἀγορανομίας. v. Ἀντιγραφεύς. v. Ἀποδέκται. v. Ἀποστολεῖς. v. Ἀποτιμηταί. v. Ἁρμοσταί. v. Ἀστυνόμοι. v. Δίκαι. v. Δικάρχαι. v. Ἐκλογεῖς. v. Ἑλλανοδίκαι. v. Ἑλληνοταμίαι. v. Ἕνδεκα. v. Ἐπιγραφεῖς. v. Ἐπιμεληταὶ ἐμπ. v. Ἐπιμελητὴς τῶν μυσ. v. Μετρονόμοι. v. Μόροι. v. Ναυκραρικά. v. Ναυτοδίκαι. v. Νομοφύλακες. v. Πολέμαρχος. v. Πωληταί. v. Πρόεδροι. v. Πρυτάνεις. v. Πυλαγόραι. v. Σιτοφύλακες. v. Στρατηγοί. v. Συγγραφεῖς. v. Ταμίαι.
Magnes, homo audax. v. Ἀναχθῆναι.
Magnes attrahit ferrum. v. Μαρκιανός.
Mali turbulento rerum ſtatu ad honores plerumque emergunt. v. Ἐν τῇ ἀμηχανίᾳ. v. Ἐν δὲ διχοστασίῃ.
Malum qui facit, eum malum viciſſim pati æquum eſt. v. Εἰκός.
Mamertinus, frater Steſichori. v. Στησίχορος.
Mammas fœminæ vincire ſolebant ſtrophio. v. Λύγδινα.
Mandrabulus. Unde proverbium: *Mandrabuli more.* v. Ἐπὶ τὰ Μανδροβ. v. Ἐπὶ τοῦ Μανδραβόλου.
Mandron. De hoc proverbium: *Fuit & Mandroni ficulnea navis.* v. Ἐγένετο καὶ Μάνδρ.
Manna. Sic a quibuſdam mel ſilveſtre vocatur. v. Ἀκρίς.
Mannus. Nomen proprium viri. v. Ἀπηχθάνετο. v. Δεξιός.
Mantinea nova quadam arte ab Agide capta. v. Ἆγις.
Maras, vel Mares, omnium mortalium juſtiſſimus. v. Μίτελοι.
Marathon. Pugna ad Marathonem. v. Διεξιφίσω.
Marcellus. De Marcello in pugna occiſo Annibalis judicium. v. Δακτύλιος.
Marcionem Hæreticum primogenitum filium Diaboli appellavit Polycarpus. v. Πολύκαρπος.
Marcius Coriolanus. v. Πίμπραται.
Marcus, dux Romanorum. v. Προσκυνητοπαράδοξος. v. Πρὸς φῶτα.
Marcus Imperator Romanorum ludum Hermogenis Rhetoris, tanquam privatus, frequentat. v. Ἑρμογένης.
Mardonius ad Platæas victus. v. Παύειν γινώσω.
Margites, poema, cujus auctor cenſetur Pigres. v. Πίγρης.
Mariæ Virgini titulum Deiparæ tribuere recuſavit Conſtantinus Leonis filius. v. Κωνσταντῖνος β.
Marinus Philoſophus. v. Ἀγάπιος Ἀθ. v. Θεαγένης Ἀθην.
Marinus alius, adverſus quem ſcripſit Euſebius. v. Εὐσέβιος.
Marinus, nepos Anaſtaſii Imperatoris. v. Ἀναστάσιος, Ῥωμ.
Marinus, Severi Hæretici emiſſarius. v. Ἰουλιανὸς Ἀλικ.
Mariti apud Athenienſes vocabantur domini uxorum. v. Σμικύθης.
Marmiſſus vicus. v. Σίβυλλαι.
Maronea urbs, ante Iſmarus appellata. v. Ἰσμαρικός.
Mars ab Arabibus cultus, ejuſque ſimulacrum. v. Θεὺς Ἄρης.
Martyrum quorundam admirabilis in cruciatibus perferendis conſtantia. v. Ἀμάχιος.
Maſaniſſa. v. Ἀναβολεύς. v. Ἀνάστασις.
Maſſagetæ poſteriores capitis capillos promittebant, anterioribus reſectis. v. Ἀπόνοια.
Maſſilienſes effœminati & molles. v. Ἐκ Μασσαλίας. v. Ἐς Μασσαλίαν.
Maſturbatores olim erant Lydi. v. Λυδὸς ἐν μεσ.
Matula. Rhodii de matula Minervam conſulunt. v. Ῥοδίων χρ.
Mauricius Imperator. v. Ὄγκος.
Mauricius, Pauli filius, poſtea Imperator factus. v. Ἀπεπέφραδον.
Mauſolus. In obitum Mauſoli plures Rhetores orationes habuerunt. v. Ἰσοκράτης, Ἀμ. v. Θεοδέκτης, Ἀρισ. † Mauſolus, filius Hecatomni. v. Δέξιππος.
Mazaca, urbs Cappadociæ, poſtea Cæſarea dicta. v. Τιβέριος.
Medeam Euripidis quidam Neophroni tribuunt. v. Νεόφρων.
Medici olim oſtentationis gratia non contenti herbas nomine ſuo appellare, etiam patrias adjicere ſolebant. v. Γλαύκων. v. Ἰατρός. v. Τιθύμαλλος.
Medicinæ inventor Apis Ægyptius. v. Γράμματα.
Medimnus continebat XLVIII chœnices. v. Ἡμιεκτέον.
Megacles, Alcmæonis filius. v. Οὐ φροντίς.
Megarenſes ob improbitatem male audiebant. v. Ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν.
Megarica comœdia ab Athenienſibus irriſa fuit. v. Γέλως Μεγαρ.
Megaricum decretum belli Peloponneſiaci cauſa. v. Ἐξεφύσησε.
Mel. Melle quidam illiti fuiſſe leguntur, ut ab apibus depaſcerentur. v. Ἐπίκουρος. v. Μάρκος Ἀρεθ. † Mel Colchicum, ejuſque vis. v. Σμήνη.
Melanippides Lyricus. v. Φιλόξενος, Εὐλυτ.
Melanthus ſingulari certamine cum Xantho Bœotio dimicavit. v. Ἀπατούρια.
Melchiſedech. v. Ἀβραάμ.
Melienſes fame ab Athenienſibus ſubacti. v. Λιμὸς Μηλ.
Melitidis ſtultitia & ſtupiditas in proverbium abiit. v. Γελοῖος.
Memoria. Simonides & Apollonius Tyaneus memoria polluerunt. v. Ἀνελέγετο. † Exempla eorum, qui integros veterum libros memoriter recitare potuerunt, v. Σαλλούστιος. ἕτ.
Menander, diſcipulus Eratoſthenis. v. Ἐρατοσθένης.
Menander Comicus. v. Μανθάνειν. v. Λυγκεύς. † Periochæ fabularum Menandri. v. Ὅμηρος, Σικ. † Commentarius in Menandrum. v. Σωτηρίδας.
Menander Medicus. v. Αισχίδης.
Menas pirata. v. Πομπήϊος Ῥωμ.
Mendacium eſt varium & multiplex, & ſecum ipſum pugnans. v. Ἑρμοῦν. † Mendacium eſt res perplexa & ſubdola. v. Ἄλλως. Vide *Mentiri*.
Menecrates Epheſius. Ejus auditor fuit Aratus. v. Ἄρατος.
Menedemus philoſophus. v. Ἄρατος.
Mens. In delirio non ipſa mens delirat, ſed tantum corporis organa peccant. v. Λῆρος.
Menſis apud Athenienſes in tres decades dividebatur. v. Ἕνη καὶ νέα.
Menſuræ. Earum cura apud Athenienſes commiſſa erat Metronomis. v. Μετρονόμοι.

Mentiri. In emendo & vendendo olim mentiri non licebat. v. Κατὰ τὴν ἀγοράν.
Mercedem a diſcipulis primus exegit Ariſtippus. v. Ἀρίστιππος.
Mercurius præſes mercaturæ & furti. v. Κερδῷος. † Idem præſes fortis. v. Κλήριος Ἑρμ. † Mercurio vinum aqua mixtum libabatur. v. Κεκερασμένον στ. † Statuæ ejus quare quadratæ. v. Ἑρμαῖ. v. Ἑρμᾶς. † Varia Mercurii cognomina & epitheta. v. Ἀγοραῖος. v. Ἐριούνιος. v. Μαιάδος υἱός. v. Σῶκος. v. Τετρακέφαλος. v. Ψιθυριστής. † Mercurius πρὸς τῇ πυλίδι. v. Πρὸς τῇ πυλίδι.
Meretrices Corinthiæ. v. Ἑταίρας Κορ. † Meretrices Athenis veſtes diverſis coloribus diſtinctas geſtare tenebantur. v. Ἑταιρῶν. † Ædiles ſtatuebant, quanta meretricibus merces danda eſſet. v. Διάγραμμα. † Cyrene, famoſa meretrix. v. Δωδεκαμήχανος. † Varia meretricum epitheta. v. Μονόχρους. † Qui cum meretrice rem habuerat, eum leges pro mœcho prehendi vetabant. v. Παλλακῇ.
Mermeroes. v. Ἀξύλογα.
Meſſem alienam metis. Prov. v. Ἀμᾶν.
Meſſoa, locus Laconicæ. v. Ἀλκμάν.
Metonis annus. v. Ἐνιαυτός.
Metrocles Cynicus. v. Ἱππαρχία.
Metrodorus. v. Ἀρτεμισία.
Metrodorus Chius, diſcipulus Democriti. v. Δημόκριτος. v. Πύρρων.
Metrodorus Iſocraticus. v. Θεόπομπος Χ.
Midas. v. Ἀβρός. v. Ἔλεγος. † Filium nothum habuit Lityerſen. v. Λιτυέρσης. † Midæ currus. v. Κατάμαξα.
Midianitæ a Gedeone profligati. v. Γεδεών.
Mileſii luxui dediti erant. v. Οἶκοι. † Adulteriis infames erant. v. Φύγελος. † Quondam fortes erant Mileſii. Prov. v. Ἦσαν. v. Πάλαι. † Mileſiæ mulieres frictrices. v. Ὄλισβος.
Miletus labracibus piſcibus abundabat. v. Λάβραξ.
Milites ad bellum profecturi trium dierum cibaria ſecum ferre jubebantur. v. Ἔχων ζυγά.
Militia. Infamia notabantur, qui militiam navalem detrectaſſent. v. Ἀναυμαχίου.
Miltiades. v. Δεξιφάνης. v. Ἱππίας Ἀθην.
Minerva. Simulacri Minervæ cuſtodia quibus apud Athenienſes commiſſa fuerit. v. Ταμίας. † Athenienſes navigaturi ſimulacra lignea Minervæ in proris navium collocabant. v. Παλλάδιον. † Simulacrum Minervæ deſcribitur. v. Ἀθηνᾶς ἄγ. † Minervæ ſimulacrum ab Athenienſibus cum pompa ad mare ferri ſolebat. v. Οἱ Νομοφύλακες. † Minervæ ſacrificia duæ ſacerdotes curabant, Trapezophorus & Coſmo dictæ. v. Τραπεζοφόρος. † Minerva Lindia. v. Ῥοδίων χρ. † Minervæ felem comparas. Prov. v. Ἀθηνᾶ τὴν αἴλ. † Varia Minervæ cognomina & epitheta. v. Ἀγελεία. v. Ἄγλαυρος. v. Ἐργάνη. v. Ἱππεία. v. Προναία. v. Σκίρον. v. Ταυροβόλος. v. Τριτογένεια. v. Ὑγεία. v. Χαλκίοικος.
Minium. Vide infra *Rubrica*.
Minos, Rex Cretæ. v. Ἀνάστημα. v. Ἐπήγγελλεν. v. Κρητόφυγας. † Minoi Athenienſes tributum pendebant. v. Δασμός. † Minos ab Athenienſibus pueros & puellas tributi loco exigit. v. Ἐν παντὶ μύθῳ.
Minotaurus. v. Εἰρεσιώνη. † Ex Paſiphaë & tauro natus fuit. v. Ἐν παντὶ μύθῳ.
Minucianus. Ejus diſcipulus fuit Genethlius. v. Γενέθλιος.
Minucianus. v. Μένανδρος, Λαοδ. v. Παγκράτιος. v. Πορφύριος.
Miſgolas. v. Τίμαρχος.
Mithridates. v. Ἐπιρραίνω. v. Ὦ φῶς κυρ. † Omnes Romanos uno die in imperio ſuo occidi juſſit. v. Αὐθέντης.
Mixtio. In mixtione vini & aquæ quænam proportio ſit obſervanda. v. Πέμπε καρ. † Salubrem eſſe aquæ & vini mixturam veteres eo indicare voluerunt, quod Bacchum & Nymphas eodem feſto, Theodæſia dicto, colerent. v. Ἀνθρωπία.
Mnaſeas. v. Ἐρωτίδεια.
Mneſilochus, filius Euripidis. v. Εὐριπίδης, Μνησ.
Modeſtus, Ægypti præfectus. v. Ἐπαφρόδιτος.
Molione, nomen fœminæ. v. Οὐδ' Ἡρακλῆς.
Molon, homo puſillus. v. Μακρός, ἡλίκος Μ.
Molotti fœdera pangentes bovem in minuta fruſta diſſecabant. v. Βοῦς ὁ Μολοττῶν.
Molpagoras. v. Δημαγωγικός.
Moneta. Romani initio moneta coriacea & teſtacea uſi. v. Ἀσσάρια.
Montis partes quot. v. Ἀκρώρεια.
Mopſopia, Oceani filia. v. Εὐφορίων.
Morbus. Vir quidam in Galeotide morborum ſanandorum & malorum depellendorum periti ſſimus olim fuit. v. Ἀκέστορος. † Morbi equorum. v. Τέτανος. † Morbi quidam pecorum. v. Διάρροια.
Mores. Moribus cujuſque regionis ſeſe accommodare oportet. v. Ἀλλ' ἔστι χ. † Homines ſæpe priſtinos mores mutant. v. Ἴσασι τοῦ Ῥέν.
Mors naturæ opus, eamque ob cauſam non extimeſcenda. v. Ἀποθανεῖν. † Mors malorum effugium, & quaſi portus poſt tempeſtatem. v. Θάνατος. † Mors donis corrumpi neſcit. v. Θανατῶν. † Mors pro patria. v. Λεωκόριον. † Qui mortem in bello non timent, eam plerumque effugiunt. v. Ἀποθνήσκοντες. † Ante mortem nemo dicendus eſt beatus. v. Ἔργον. v. Ὀλβίζειν.
Morſimus, poeta frigidus. v. Ἡ Μορσίμου. v. Ψυχρός.
Mortui. Mortuis maledicere apud Athenienſes lex vetabat. v. Ἀπεχθήσεσθαι. v. Ἔνδειξις. † Mortuis apud Veteres immolari ſolebant pecudes caſtratæ. v. Ἐντεμνόμενα. † Mortuis apud veteres placenta obolus, & corona dabatur. v. Μελιτοῦττα. † Mortui, antequam ſepelirentur, omnium conſpectui per aliquod tempus expoſiti jacebant, quod dicebatur προκεῖσθαι. v. Πρόκειται. † Trigeſimus dies menſis mortuis ſacer erat. v. Τριακάς. † Mortui coronabantur, iiſque lecythus apponebatur. v. Ὤχετο καθ' λεκύθους. Mortuis duo oboli in os indi ſolebant. v. Ὀβολοῦ. v. Φεῦ. † Mortuum ad vitam revocavit Theophilus. v. Θεόφιλος ἐπ. Vide etiam ſupra *Defuncti*.
Moſes. v. Δευτέρωσις. v. Ἱερογραμματεῖς. † Statura recta præditus fuit. v. Ἀνάστημα.
Moſonem, mulierem Hebræam, legis Hebræorum auctorem fuiſſe, Alexander Polyhiſtor tradidit. v. Ἀλέξανδρος ὁ Μιλ.
Mucianus Romanus. v. Ἀγύλλης.
Mulieres, quæ inornatæ in publicum prodibant, 1000 drachmis mulctabantur. v. Ὅτι χιλίας ἔξημ.
Mummius Corinthum capit & exſcindit. v. Ἀχαΐα.
Mundus. Hiſtoricus quidam Tyrrhenus ſcripſit, Deum creationi mundi ſex annorum millia impendiſſe, eumque alteros ſexies mille annos duraturum eſſe. v. Τυρρηνία.
Munera, quæ altero a nuptiis die ſponſo a ſponſæ patre dabantur, vocabantur Ἐπαύλια. v. Ἐπαύλια. Vide etiam ſupra *Dona*.
Munychus. v. Ἔμβαρος.
Murus Anaſtaſianus. v. Ἀναστάσιος Σιλ. † Murus ligneus in oraculo Athenienſibus dato naves ſignificat. v. Ἀπόλλων.
Muſca, Accaronitarum Deus. v. Ἠλίας.
Mus, pugil Tarentinus. v. Ὄνος μῦς. † Mus picem guſtat. Prov. v. Ἄρτι μῦς π. † Decipula murem cepit. Prov. v. Εἷλκεν.
Muſæ. Apertæ ſunt Muſarum fores. Prov. v. Ἀνεῳγμέναι. † Nunc ipſa floret Muſa. Prov. Αὐτὴ νῦν.
Muſicæ antiquæ inventor fuit Amphion. v. Ἀμφίων. † Muſicam apud Athenienſes corrupit Phrynis. v. Βομβολοχυστρεπτῶν. † Loca in Suida ad Muſicam pertinentia. v. Ἀναβαλλόμενος. v. Ἀνακρούεσθαι. v. Διέζευξις. v. Διαυλεῖ. v. Νίγλαρος. v. Συναυλία. v. Κολοφῶνα. v. Περιαντευθέντα.
Muſonius. v. Δεύτερον. v. Ἐπιστόλιον. v. Ἑρμογένης Ταρσ. v. Μαρκιανὸς ἐτ. v. Παλλάς.
Mutatio duplex eſt: una, quæ deſtruit; altera, quæ res ad perfectionem perducit. v. Ἀλλοίωσις. v. Πάθησις.
Mycale mons. v. Ἐρυθραῖος.
Myes Hiſtoriam Siculam Ipyos in compendium redegit. v. Ἵππυς.
Mylus Comicus. v. Ἐπίχαρμος.
Myrtilus Comicus. v. Ἕρμιππος.
Myſia, poſtea dicta Bithynia. v. Ἀδριανοί.
Myſorum ultimus navigat. Prov. v. Ἔσχατος. † Myſorum & Phrygum fines diſcreti ſunt. Prov. v. Οὐδὲν ἔτι.
Myſteriorum contemptor Diagoras. v. Διαγόρας. † Myſteriorum curatores quot fuerint apud Athenienſes. v. Ἐπιμεληταὶ τῶν μυστ. † In Myſteriis alii ſunt *Myſtæ*, alii Epoptæ. v. Ἐποπτεύειν, poſt v. Ἐπωπίς.
Myxus, *Dianæ ſacerdos*. v. Βαβαὶ Μύξος.

N.

NAbis tyrannus. v. Αὐθεντήσας.
Nannacus Rex Deucalione antiquior. v. Τὰ ἀπὸ Νάννακος. v. Τὰ Ναννάκου.
Narciſſus faciem ſuam in fonte contemplatur. v. Πολλοί σέ τι μισ.
Naphtha ubi gignatur. v. Ἀδιαβηνή. † Naphtha Medeæ oleum vocatur. v. Φάρμακον.
Narſes, dux Juſtiniani Imperatoris. v. Ἀνάστ. v. Διακεχαραγμένος. v. Ἐνετοί. v. Θεύδατος. v. Ταρβοῦς.
Naſci. Optimum eſt non naſci: at ei proximum, quamprimum mori. v. Ἀρχὴν μὲν μή.
Naſturtium urinam inhibet. v. Στραγγουριῶ.
Natare. Neque natare, neque literas ſcire. Prov. v. Μήτε νεῖν.
Natura mala vix in melius mutatur. v. Ἀρίσταρχος Ἱερ.
Navigare. Neque remis neque velis navigamus. Prov, v. Θεῶν. † Utroque pede navigare. Prov. v. Ἀμφοῖν.
Navis, quæ ab Athenienſibus quotannis in inſulam Delum ſacrorum cauſa mittebatur, dicebatur Θεωρίς. v. Θεωρίς. † Athenienſes naves quaſdam ad publicos uſus paratas ſemper habebant, quæ dicebantur, Paralus, Salaminia, Antigonis, & Demetrias. v. Πάραλος. † Naves, mare nondum expertæ, virgines ab Ariſtophane vocantur. v. Εἶπεν ἐν πόλεις. † Dii a Phœnicibus in puppibus navium collocari ſoliti, vocabantur Patæci. v. Πάταικοι. † Athenienſes navigaturi ſimulacra lignea Minervæ in proris navium collocabant. v. Παλλάδιον. † Navis ſcopulo ſupplicat. Prov. v. Ἀνὴρ ἱκέτ. † Navis Meliaca. Proverbium, quod dicitur de navibus rimoſis. v. Τὸ Μηλιακόν. † Aliud proverbium de nave vide v. Ἀπὸ κραδῆς.
Naulum Charontis. Vide ſupra *Charontis naulum*. † Ægiali accolæ beneficio Cereris immunes erant a naulo Charontis. v. Πορθμεῖον.
Naupactus a Philippo capitur. v. Φερεύτες.
Nearchus tyrannus Zenonem Eleaten in mortario contundi juſſit. v. Ζήνων.
Neceſſitas durum telum. v. Δεινὸς ἀνάγκης.
Neleus, filius Codri, in urbes Ioniæ colonias deduxit. v. Ἰωνία.
Nemeſis Rhamnuſiæ ſimulacrum fecit Phidias. v. Ῥαμνουσία. † De Nemeſi vide etiam v. Ἀδράστεια, & v. Ὑπὸ πῆχυν.
Neoclides a Comicis perſtringebatur ut ſycophanta & fur. v. Γλάμων.

Nepu-

Neptunus cum Minerva de Attica contendens vincitur. v. Γεραίστιος. † Neptunus Nelei & Peliæ pater. v. Οὐκ ἴσως. † Neptunus Aſphalius. v. Ταίναρον. † Neptunus Hippius. v. Ἵππιος.

Nero lutum ſanguine mixtum a quo dictus. v. Ἀλέξανδρος Αἰγ. v. Μιλεδωνός. † Neſtor ter ſenex. v. Γενεά. v. Τελγένου.

Nicagoras. v. Μαίωρ. v. Μιλησιανός.

Nicander. Metaphraſis Theriacorum Nicandri. v. Μαριανός. † In loca difficilia & obſcura Nicandri ſcripſit Pamphilus. v. Πάμφιλος Ἀλ.

Nicephori Patriarchæ vitam ſcripſit Ignatius. v. Ἰγνάτιος.

Nicetas ſub Athanaricho martyrium paſſus eſt. v. Ἀθανάριχος.

Nicias cunctator. v. Μελλονικιᾶν. † Melum obſidet. v. Ὑπερακοντίζεις.

Nicodemus Arethuſii filius. v. Εὐελπίδης, Μνασ.

Nicolai Damaſceni pater Antipater inſignibus virtutibus præditus fuit. v. Ἀντίπατρος, Νικ.

Nicolaus alius. v. Λαχάρης.

Nicomachi Introductio in Arithmeticam. v. Πρόκλος, ὁ Πρόκλ.

Nicoteles, frater Anniceridis. v. Ἀννίκερις.

Nilus. De Nili incremento. v. Θέων. ὁ ἐκ τ. † De Nilo ſcripſit Caſtor. v. Κάστωρ. † De Nili fontibus, ſecundum Pindarum. v. Πορφύριος.

Niſa optimos fert equos. v. Ἵππος Νισ.

Niſus, filius Pandionis. v. Νισαία. v. Παράλιον.

Nix XVI. pedes profunda. v. Αὔγος.

Noctua ſola inter volucres fœtum lactat. v. Δερμόπτερα ζῶα, † Noctuæ volatus victoriæ ſignum. v. Γλαὺξ ἵπταται. † Proverbium de noctua. v. Ἄλλη γλαύξ.

Nomina olim imponebantur infantibus die decimo a nativitate; vel, ſecundum Ariſtotelem, die ſeptimo. v. Δεκατεύειν. v. Δεκάτην ἑς. v. Ἑβδομευόμενα.

Nomophylaces diverſi erant a Theſmothetis. v. Οἱ Νομοφύλακες.

Nomos Lyricos primus ſcripſit Terpander. v. Τέρπανδρος.

Nothis apud Athenienſes hæreditatem cernere non licebat. v. Ἐπίκληρος. † Nothis ex paternis bonis mille drachmæ dabantur. v. Νοθεία. † Cauſæ nothorum dijudicabantur in Cynoſarge. v. Ἐς Κυνόσαργες.

Novatianorum rigida de iis, qui poſt baptiſmum peccatum mortale admiſerant, ſententia. v. Ἀκέσιος.

Noverca. Ad novercæ ſepulcrum flere. Prov. v. Πρὸς σῆμα.

Nox conſiliis & meditationibus apta. v. Ἐν νυκτὶ βουλή.

Nudus. Apud Spartanos puellæ ſe nudas conſpiciendas præbebant. v. Δωριάζειν. Vide etiam infra *Puella.*

Numa Romanorum Rex primus æream & ferream monetam Romæ introduxit. v. Ἀσσάρια. † Numa Pontificem creat. v. Ποντίφιξ. † Numa chlamydis Romanæ inventor fuit. v. Χλαμύς.

Numenius Heracleota. Halieuticorum ſcriptor. v. Κικίλιος.

Numerianus Cæſar. Ejus filius fuit Baſiliſcus. v. Μάμας.

Numerus denarius a Pythagoreis perfectus habebatur. v. Εἴδη. † Pythagorei omnia vel ad monada, vel dyada, vel triada, vel tetrada referebant. Ibid. † Margites adeo ſtupidus erat, ut ultra quinque numerare non poſſet. v. Μαργίτης. † Idem & de Melitide quidam tradunt. v. Γελοῖος.

Nummus Tyrius. v. Ἀμφορεαφόρος. † Nummus Cyrenenſium. v. Βάττου σίλφ. † Stateres Cyzicenorum qua nota ſignati fuerint. v. Κυζικηνοί.

Nuntius. Qui lætum nuntium afferebant, apud Athenienſes coronabantur. v. Ἐστεφάνουν. † Nuntius incredibili celeritate ex Italia Lacedæmonem uno die allatus. v. Ἀληθέστερα.

Nuptiæ. In nuptiis olim puer patrimus & matrimus, ſpinis & glandibus coronatus, & vannum panibus plenum tenens, hæc verba pronuntiabat: *Effugi malum; inveni melius.* v. Ἔφυγον κακ. † Nuptialia dona. v. Ἐπαύλια. † Qui nuptias faciebant, ipſo nuptiarum die aqua ex fonte Calirrhoe petita ſe abluere ſolebant. v. Λουτροφόρος.

Nymphæum caſtellum in Ponto. v. Γύλων.

O.

OBoli tres merces Judicum apud Athenienſes. Vide ſupra *Judices.* † Mortuis duo oboli in os indi ſolebant. v. Ὀβολοῦ. v. Φθοῦ. Confer etiam v. Καρκάδων, & v. Μελιτοῦττα.

Ochi Perſæ crudelitas in Ægyptios. v. Ἄσπις. v. Κακοῦ ἵππος. † Ochus a Bagoa occiſus. v. Λαβαῖς.

Odomantes, gens Thracica. v. Ἀποπαθεῖσιν.

Oenoidis Tribus Populi. v. Βουτάδης. v. Λακία. v. Περιθοῖδαι. v. Τυρμίδαι. v. Φυλή.

Oedipodis imprecationes. Prov. v. Αἱ Οἰδίποδος ἀραί: poſt v. Αἰτωλία.

Officina belli. v. Ἐργαστήριον.

Ogygis filiæ. v. Πραξιδίκη.

Olea quare Minervæ tribuatur. v. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα. † Oleæ ramus lana obvolutus feſto Pyanepſiorum ante fores templi Apollinis ſtatuebatur. v. Εἰρεσιώνη. † Olea καλλιστέφανος dicta. v. Κοτίνῳ στεφ. † Oleæ Minervæ ſacræ vocabantur μορίαι. v. Μορίαι. † Oleæ στιχάδες dictæ. v. Περιστοίχων.

Oleaſter. Sterilior oleaſtro. Prov. v. Ἀκαρπότερος.

Oleo ex ſacris oleis, quæ μορίαι vocabantur, expreſſo donabantur Panathenæorum victores. v. Μορίαι.

Olla. Aræ vel ſtatuæ Deorum olim cum ollis ſtatui ſolebant. v. Χύτραις ἱδρ.

Olympus tibicen, Marſyæ diſcipulus. v. Συναυλίαν.

Onagri maximi in inſula Caudone. v. Καυδώ.

Oncheſtus urbs Bœotiæ. v. Νισαία.

Oracula. Qui olim Apollinem Delphicum conſulebant, oracula obſignata accipiebant. v. Τὰ τρία. † Loca, in quibus diverſorum Oraculorum fit mentio. v. Ἄκληστος. v. Ἄκος. v. Ἀλθηφαίς. v. Ἀμυρεις. v. Ἀνάθημα. v. Ἀντιλιν. v. Ἀντίβας. v. Ἀντικλείδης. v. Ἀντιπέπεισται. v. Ἀργυρία. v. Ἄρκτος. v. Ἀρχίας. v. Ἀρχίλοχος. v. Ἄτταλος. v. Αὔγυστος. v. Δαφίδας. v. Διογένης. v. Δόρυ κηρ. v. Αἰγεῖς. v. Αἰγυπτία κλημ. v. Αἶνε πᾶθος. v. Ἐμοὶ μελήσει. v. Ἐπαμινώνδας. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. v. Ἐς κόρακας. v. Ἐφάπτης Μυσ. v. Εὐγνίστερος Κόδρου. v. Εὔθυμος. v. Ζήνων Μνασ. v. Εἰρεσιώνη. v. Εἰς Κυνόσαργες. v. Εἰς μέσον. v. Ἡρακλῆς ξεν. v. Ἥσων. v. Ἰσλιανός, ὁ Παρ. v. Ἴσθμις. v. Καλλίμαχος. v. Κλητός. v. Κτίσασα. v. Κροῖσος. v. Λυκοῦργος. v. Μίδας. v. Μετὰ Λέσβιον. v. Μέτρα ὕδωρ. v. Μητραγύρτης. v. Μοσῆτα. v. Μύσκελος. v. Νίκων. v. Ξέρξης. v. Παῖσαι κατέσω. v. Πυθαγόρας, Ἐφ. v. Ῥόδιοι. v. Σικελίζειν. v. Σόλων. τῦτ. v. Ταῦτά σοι καὶ Π. v. Τελεσίλλα. v. Τὸν κατὰ σαυτόν. v. Τόνον. v. Τράγος, παρὰ Μεσσ. v. Τελέφθαλμος. v. Τριβωνί. v. Τυρταῖος. v. Ὑμεῖς οἱ Μεγ. v. Φορμίων. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.

Oratores impudici a foro & concionibus arcebantur. v. Δοκιμασία. † Oratoribus, qui mulctam ærario debebant, concionari non licebat, priuſquam mulctam ſolviſſent. v. Παλινναίρετα. † Duplex olim fuit apud Græcos oratorum celebrium decas, prior & poſterior. v. Νικόστρατος. † Decem Oratores ab Athenienſibus Antipatro deduntur. v. Ἀντίπατρος. ἕτ.

Orbelus, mons Thraciæ. v. Δειρή.

Oreſtes in monte Amano ab inſania liberatus. v. Ἄμανον. † Oreſtes matre occiſa Athenas venit, Pandione tunc Athenis regnante. v. Χόες.

Origenes. v. Γρηγόριος, ὁ Θαυμ. v. Ἐπαγωγή. v. Συγκαττίριος. † Scripſit contra Africanum. v. Ἀφρικανός. † Contra Origenem ſcripſit Methodius. v. Μεθόδιος.

Orithya. v. Ἀφέται. v. Γαμβρὸς Ἐρεχθέος.

Orontis Perſæ apophthegma. v. Ἀρβαζάκιος.

Orpheus Initiorum Græcanicorum auctor. v. Θρησκεύειν. † De Orphei Initiis ſcripſit Apollonius Aphrodiſienſis. v. Ἀπολλ. Ἀφροδ. † In Theologiam Orphei ſcripſit Proclus Lycius. v. Πρόκλος, ὁ Λύκ. Item, Syrianus. v. Συριανός. † Argumenta in Orpheum. v. Σάνδων. Conſenſus Orphei, Pythagoræ, & Platonis. v. Συριανός. † Orphei ſcripta collegiſſe dicitur Pherecydes. v. Φερεκύδης Ἀθην.

Orthographia. Quinam de Orthographia ſcripſerint. v. Ἀρκάδιος. v. Δίδυμος νέος. v. Δράκων Στρατ. v. Εὐδαίμων. v. Ὦρος Ἀλ. v. Σωτηρίδας, Γραμμ. v. Τρύφων. v. Τυραννίων, ὁ νεώτ. v. Ὑπερέχιος.

Orus ab Ægyptiis natus traditur, digitum ſilentii indicem labiis admotum habens. v. Ἡραΐσκος.

Oſcula laſciva. v. Περιπτύσσειν. † Oſculum, ἔμψοφον dictum. v. Ἔμψοφον. † Oſculum, χύτρα dictum. v. Χύτρα.

Oſiris apud Ægyptios eſt Sol. v. Δόγματα.

Oſtenta obſervabant Græci. v. Διοσημεῖα.

Oſtraciſmo primus damnatus eſt Hipparchus. v. Ἵππαρχος.

Ova. Babylonii ova cruda fundæ rotatione percoquebant. v. Περιδινεῖται. † Ovi ſemen non eſt in vitello, ſed in albo ejus. v. Νεοττός.

Oves. Diverſæ ætates ovium, earumque nomina. v. Ἀμνόν.

Oxylum Bœoti ex præcepto oraculi ſecuti ſunt. v. Τελόφθαλμος.

Ozias Rex. v. Εὐπραξία.

P.

PAcorus, Rex Parthorum. v. Ἐπίκλημα.

Pacta Phœnicum. Proverbium, quod de iis dicitur, qui pacta & fœdera non ſervant. v. Φοινίκων συνθ.

Pæderaſtæ famoſi. v. Ἐπιθέτης. v. Θέσανδρος. v. Κηδωνίδης.

Pæonia, poſtea Emathia vocata. v. Ἠμαθία.

Palamedes tabulæ luſoriæ inventor. v. Τάβλα. † Idem Doricas literas invenit. v. Κόριννος.

Paliura, urbs Macedoniæ. v. Ἀντίπατρος, Ἰολ.

Palladium ab Agamemnone Athenas allatum Demophon rapuit. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ. † Palladium, dicaſterium Athenis ſic dictum. Ibid.

Pallidi. Proverbium de pallidis & macilentis. v. Ἐοίκασι. Vide etiam ſupra *Chærephon.*

Palmæ, quæ Babylone gignuntur, oneri impoſito renituntur. v. Κανθήλιος. † Palmarum glandes. v. Ἀπίκειντο.

Pamphilus. Epitome vocabulorum a Pamphilo collectorum. v. Διογενιανός. v. Οὐηστῖνος.

Pamphilus Amphipolita. v. Ἀπελλῆς.

Pamprepius. v. Σαλούστιος φιλ. v. Σαραπίων.

Pan quare Ἀλίπλαγκτος vocetur. v. Ἀλίπλαγκτος. † Idem Κεροβάτης, Αἰγοβάτης, & Τραγοβάμων appellatur. v. Κεροβάτης. † Pan apud Ægyptios Mendes vocabatur. v. Μένδης. † Pan Athenienſibus in pugna contra Perſas opem fert. v. Ἱππίας.

Panætius Rhodius. v. Ἀπολλόδωρος. † Alius Panætius, quem Ariſtophanes Comico ſale perfricuit. v. Διαθήκην.

Pancrates Arcas, Halieuticorum ſcriptor. v. Κικίλιος.

Pandionidis Tribus Populi. v. Κυδαθηναιεύς. v. Κύθηρος. v. Οἴηθεν. v. Παιανιεῖς. v. Στεῖρα.

Pandion, Rex Athenienſium. v. Παράλων. v. Χόες.

Pandora. Ei bos cum ove immolabatur; idque ſacrificium vocabatur ἐπίβοιον. v. Ἐπίβοιον. † Prima laneam veſtem confecit. v. Πρωτόνιον.

Pandoſia urbs. v. Τόνον.

Pandro-

Pandroſus, filia Actæonis. v. Φοινικήϊα.
Panes Palatini. v. Παλατῖνοι.
Panionium. v. Τὸν Κολοφῶνα.
Pantomimorum ſaltatio quando Romæ introducta. v. Ἀθηνόδωρ@, Σπ.
Panyaſis poeta. v. Ἀντίμαχ@ Κολ.
Pappus Alexandrinus. v. Θέων.
Parabates philoſophus Ariſtippum audivit. v. Ἀννίκερις. v. Ἀρίστιππ@.
Paraſiti celebres. v. Δωρόθεος. v. Κλείσοφ@.
Parii pacta cum Atheinenſibus inducta rumpunt. v. Ἀντιπαρίαν.
Parmenides Philoſophus primus obſervavit Veſperum & Phoſphorum eundem eſſe. v. Ἕσπερ@.
Parnes, mons Atticæ. v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ.
Parnus gubernator navis. v. Τὸ Πάρνη.
Parodiam primus ſcripſit Ipys. v. Ἵππυς.
Parrhaſius pictor. v. Οὐδὲν πρὸς τ Δ.
Parſondas. v. Σφοδρῶ.
Parthenius Grammaticus. v. Διονύσιος Ἀλεξ.
Parthi in præliis hoſtes laqueis illigatos capere ſolebant. v. Σειραῖς. † Parthorum equites lorica armati erant. v. Θώραξ. † Parthorum origo. v. Σῦρος.
Paryſatis. v. Παρασπᾶ.
Paſes, magus famoſus. v. Ἡμιωβόλιον.
Paſiphæ cum tauro coiit; ex quo coitu natus eſt Minotaurus. v. Ἐν παντὶ μύθῳ.
Paſtores & Doctores Eccleſiæ quales eſſe oporteat. v. Ἰσίδωρος Ἀντ.
Patzinacitæ. Nomen gentis. v. Δάκες.
Pauperes, qui divitias falſo crepabant, dicebantur πλουχαλαζῶντες. Talis erat Theagenes. v. Θεαγένης χς.
Paupertate nullum majus malum. v. Ἐξωλέστερον.
Pauſanias. v. Ἀσπάσι@.
Pauſiſtratus. v. Διάληψις. v. Πυρφόρ@.
Pax. Pacem auro a Barbaris redemit Theodoſius. v. Θεοδόσι@, βασ. † Idem fecit Anaſtaſius. v. Ἀναστάσι@, Ῥωμ.
Peccare. Nunquam peccare ſolius Dei eſt. v. Συζυγοῦμενα.
Pecunia publica apud Athenienſes in templo erat repoſita: cujus curam Prytanum Præſes gerebat. v. Ἐπιστάτης. † Pecunia nervus rerum gerendarum. v. Νεῦρα πράξεως. v. Ὄντων ἀργυρίων.
Peleus Acaſto bellum infert, & quare. v. Ἀπελάσαι. † Peleo gladius a Vulcano pudicitiæ cauſa datus fuit. v. Μέγα φρονεῖ.
Pellenenſes cum Salaminiis bellum gerunt. v. Κόσσας.
Pellis. Pelle Jovis, ſic dicta, veteres in luſtrationibus utebantur. v. Διὸς κώδιον. † Si pellis leonina non ſufficit, adhibe & vulpinam. Prov. v. Ἄν ἡ λεοντῆ.
Peloplato, cognomen Sophiſtæ alicujus. v. Ἀλέξανδρ@ Αἰγ.
Penis coriaceus, quo fœminæ Mileſiæ olim utebantur. v. Ὄλισβος. Thraces olim penem vellere ſolebant. v. Ἀποσυρίσαι.
Perdiccas. Rex Macedoniæ. v. Ἱπποκράτης Κῷος. v. Μελανιππίδης.
Peregrini in album civium falſo relati, eaque de re convicti, qua pœna apud Athenienſes affecti fuerint. v. Ἀποψηφισθ. v. Ἀποψηφισθέντες. † Peregrini omnes ab Athenienſibus recipiebantur, præcipue vero Theſſali. v. Περιθοίδαι.
Pergamenorum dies geniales. v. Τελεσφόρος.
Periander Corinthius. v. Χαλεπὰ τὰ καλά.
Pericles. v. Δίων. v. Δημοσθένης. v. Εἰς τὸ δέον. v. Ἔφοροι. † Ne rationes expenſarum reddere cogeretur, bellum movit. v. Εὐθῦναι. † Quale conſilium Athenienſibus dederit de belli gerendi ratione. v. Τὴν γῆν ὅταν. † Odeum extruxit. v. Ὠδεῖον. † Quinquaginta talentis populum fraudavit. v. Φειδίας.
Perjuria amantium Deus non punit. v. Ἀφροδίσιος.
Perperena. urbs e regione Leſbi. v. Ἑλλάνικ@.
Perſæ vocantur Magog. v. Γεσσεία. † Perſæ de rebus inter pocula propoſitis ſobrii conſultare ſolebant, & contra. v. Εἰπηγόρευσε.
Perſæi diſcipulus fuit Hermagoras. v. Ἑρμαγόρας.
Perſeus, Danaes & Jovis filius. v. Μέδουσα. † Ei Mercurius alterum calceorum ſuorum dedit. v. Μονοκρήπιδι.
Perſeus, Rex Macedoniæ. v. Ἀπόδειξιν. v. Καχεξία. v. Ἐξαυτῆς.
Petrus Apoſtolus Euodium Antiochiæ Epiſcopum conſtituit. v. Χριστιανοί.
Petrus Magiſter. v. Ἐμβριθής.
Phænebythis, vicus Ægypti. v. Ὡριγένης.
Phænianocoria. Nomen loci. v. Ἐπαφρόδιτ@.
Phalaris Tyrannus. Ejus filius Paurolas. v. Παυρόλας.
Phaneas Carthaginenſis. v. Ἀν ἀνάγκη.
Phavorinus. v. Ἡρώδης Ἰουλ. † In eum Adrianus Imperator iniquior fuit. v. Ἀδριανός.
Phayllus, celebris quinquertio. v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.
Pherecydes philoſophus phthiriaſi obiit. v. Ἐπιλωγαλζοντες. v. Χρεῖ δοῖλα. † Pherecydes & Hecatæus primi oratione proſa ſcripſerunt. v. Ἑκαταῖος Ἡγησ.
Pheretima. Nomen proprium fœminæ. v. Ἐμποδίρκειν. v. Εὐλαί.
Phidalia, ſinus. v. Ἡράκλει@.
Phidias. Ejus magiſter fuit Geladas. v. Γελάδας. † Æmulus ejus fuit Myrmecides. v. Γελοῖος. † Minervam eburneam fecit. v. Εὐθῦναι. † Nemeſin Rhamnuſiam finxit. v. Ῥαμνουσία.
Philænis & Elephantine de ſchemis venereis ſcripſerunt. v. Ἀναίσχυντα. † Philænidis commentarii. v. Βοτρυοστυγῦ. v. Δημοχάρης.
Philetas. v. Ζωΐλ@.
Philippica oratio ſeptima Demoſthenis a quibuſdam Hegeſippo tribuitur. v. Ἡγήσιππ@.
Philippus Opuntius. v. Φιλόσοφ@.
Philippus, Rex Macedoniæ. v. Κάραν@. v. Σιπρωτίων. † Poneropolin condit. v. Δούλων πόλις. † Dictum ejus: *Stultus, qui patrem occidens, filios ſuperſtites eſſe ſinit.*. v. Νήπιος. † Pactum ejus cum Athenienſibus de Amphipoli & Pydna. v. Τὸ ἐν τοῖς ἀπορρήτοις Δημ.
Philiſcus Mileſius. v. Νεάνθης Κυζ.
Philo platoniſſat, aut Plato philoniſſat. v. Ἀβραάμ.
Philo Byblius. v. Παῦλ@ Τύρ. † Ejus diſcipulus fuit Hermippus Berytius. v. Ἕρμιππ@ Βηρύτ. † Opus ejus de Urbibus in epitomen redegit Serenus. v. Σερῆν@.
Philochorus ſcripſit de Rebus Atticis: quod opus in Epitomen redegit Pollio. v. Πωλίων.
Philoctetes ubi ab hydro morſus fuerit. v. Φιλοκτήτης.
Philolaus. In eum Epigramma. v. Ὑπόνοια.
Philonides rudis & indoctus. v. Ἀπαιδευτοι.
Philopœmen Arcas. v. Ἀπίδες. v. Σῖτος.
Philoſophi. Diverſæ Philoſophorum ſectæ & ſucceſſiones. v. Αἵρεσις. v. Σωκράτης. † Philoſophorum Platonicorum ſucceſſio ab Ammonio uſque ad Sopatrum. v. Πλάτων@.
Philoſtratus primus. v. Φιλόστρατος Ἐφεσ.
Philoſtratus. De characteribus Philoſtrati ſcripſit Metrophanes. v. Μητροφάνης.
Philoxenus poeta a Dionyſio tyranno ad lapidicinas abduci jubetur. v. Ἄπαγε. v. Εἰς λατομίας. † Idem amorem Cyclopis erga Galateam verſibus deſcripſit. v. Θεριττάνδα.
Philoxenus helluo. v. Ὀψοφαγία.
Phocion, *Bonus* cognominatus. v. Φωκίων@ Αἰγ.
Philyllius Comicus. v. Διοκλῆς.
Phœnices literarum inventores. v. Γράμματα. † Phœnicum Dii ſacculos vel crumenas ferebant. v. Ἑρμῆς.
Photius Patriarcha ſcripſit contra Leontium. v. Λεόντι@.
Phrygum & Myſorum fines diſcreti. Proverbium. v. Οὐδὲν ἦττον. v. Χωρὶς τά.
Phrynichus ab Ariſtophane ut malus poeta perſtringitur. v. Λέων.
Phrynichus Grammaticus. Contra eum ſcripſit Orus. v. Ὦρ@.
Phrynichus belli dux. v. Παλαίσμασι.
Phrynis citharœdus. v. Βαρυαλγοῦνται. v. Δυσκαλαμπήτους.
Phthois, placentæ ſpecies. v. Ἀνάστατοι.
Phurdiga, feſtum mortuorum apud Perſas. v. Νεκυία.
Piacula publica, ſive homines, quorum morte peccata populi expiari putabantur, vocabantur καθάρματα, & φαρμακοί. v. Φαρμακός.
Piaſi Theſſali inceſtus erga filiam amor. v. Ἀθάμας.
Pilatus. v. Σεβαστόν. † Pilatus a Nerone occiſus, & quare. v. Νέρων.
Pilei, ſive galeri Theſſalici erant lati. v. Ἡλιοτρόπιον.
Pindarus. In eum epigramma. v. Εὐαγές. † De Pindari carminibus ſcripſerat Dracon Stratonicenſis. v. Δράκων Στρατ. † Commentarius in Pindarum. v. Παλαμήδης Ἐλ.
Pini fructum, ſive nucem pineam Bacchæ geſtabant. v. Κωνοφόροι.
Piræeus. v. Ἱπποδάμεια. v. Μετροφόρου. v. Μέλιτος. † Initio fuit inſula. v. Ἐμβάριος@.
Pirithous cum Theſeo ad Inferos deſcendit. v. Αἴσιν@. † Pirithous admodum hoſpitalis fuit. v. Περιθοΐδαι.
Piſander homo timidus. v. Εἴ τι Πεισάνδρῳ. v. Δειλότερ@. † Idem fuit Comicus pauper. v. Ἀρκάδας μιμ.
Piſcari in aqua turbida. Prov. v. Ἐγχέλεις.
Piſcator ictus ſapit. Prov. v. Ἁλιεύς.
Piſces vocis ſunt expertes, & quare. v. Πνεύμων. † Iidem corde carent. v. Καρδία.
Piſides. De eo agitur ſub v. Γεώργι@.
Piſindelis, tyrannus Halicarnaſſi. v. Ἡρόδοτ@ Λύξ.
Piſiſtratus. v. Ἐν Πυθίῳ. v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ. v. Καὶ σφάκελοι. v. Ἵππαρχ@. v. Παλληνικόν. v. Πόθεν. v. Σφακελισμός.
Pithecuſæ inſulæ unde dictæ. v. Κέρκωπες.
Pittacus. v. Σαρδάπας. v. Χαλεπά.
Pittalacus. v. Τίμαρχ@.
Pixodarus, filius Hecatomni. v. Δέξιππ@.
Placentæ. Varia placentarum genera. v. Ἀμφιφῶντες. v. Ἀνάστατοι. v. Βοῦς ἕβδομος. v. Δωκάνιον.
Planetæ, eorumque nomina. v. Ἑπτά.
Plato Moſes Atticiſſans. v. Νουμήνι@. † Plato Sophronis Mimis adeo delectabatur, ut eos dormiturus pulvino ſupponeret. v. Σώφρων. † Idem ſcripſit epiſtolas XIII. v. Εὖ πράττειν. † In Sympoſio Platonis quot fuerint convivæ. v. Ἀθήναι@. † Platonis Sympoſium in convivio Agathonis ſcriptum creditur. v. Ἀγάθων. † Platonis ſoror Potone. v. Σπεύσιππ@. † Platonis δόξας ἀγράφους Ariſtoteles in libro περὶ Ἀγαθοῦ deſcripſit. v. Ἀγαθοῦ. † Commentarius in Platonem. v. Ἀρποκρατίων, Ἀργ. v. Δημοσθένης. † Contra Platonem ſcripſit Diodorus Monachus. v. Διόδωρ@ μον. † Quænam Muſice dicta ſint in libris Platonis de Republ. v. Διονύσιος Ἀλικ. † Adverſus Platonem de Diis ſcripſit Zenodotus. v. Ζηνόδοτος Ἀλεξ. † Platonis vitam ſcripſit Zoſimus. v. Ζώσιμ@. † Commentarii in libros Platonis de Republica. v. Μάξιμος. v. Ὀνόσανδρος. v. Παμφίλου Ἀλ. v. Περικλ@, ὁ Λύκ. v. Συριανός. † De characteribus Platonis ſcripſit Metrophanes. v. Μητροφάνης, Καρ. † Platonis & Ariſtotelis ſectam eandem eſſe. v. Πορφύρι@. † De differentia dogmatum Platonis & Ariſtotelis. v. Ταῦρ@, Βηρ. † De conſenſu Homeri & Platonis. v. Τήλεφ@, Περγ.
Plauſtrum. In feſto Lenæorum poetæ olim in plauſtris ſedentes carmina ſua recitabant. v. Ἐξ ἁμάξης. † Convitia ex plauſtro jactare. v. Τὰ ἐκ τῆς ἁμάξης.

lejas. Loca ubi Plejadis Tragicorum mentio fit. v. Ἀλέξανδρος Αἰτ. v. Λυκόφρων. v. Ὅμηρος, Ἀνδρ. v. Σοφοκλῆς Ἀθην. v. Σωσίθεος. v. Σωσιφάνης. v. Φιλίσκος, Κερκ.
lotinus. v. Ἀμέλιος.
lumbo olim veteres inſcribere ſolebant. v. Ἐλασμός.
lutarchus Chæronenſis. v. Ἰάσων Ἀργ. † Ejus æmulus fuit Favorinus. v. Φαβωρῖνος.
lutarchus Athenienſis. v. Δομνῖνος. v. Ἡγίας. v. Νικόλαος. v. Ὀδαίναθος. † Fuit Neſtorii filius. v. Πρόκλος ὁ Λύκ.
luto Moloſſorum Rex. v. Κόρη.
luvia. Cum ſiti aliquando Romanorum exercitus laboraret, Arnuphis philoſophus effeciſſe dicitur, ut nubes repente largam funderent pluviam. v. Ἄρνουφις. † Alii miraculum hoc ad Julianum referunt. v. Ἰουλιανός. † Pluviæ inſtantis ſignum habebatur, ſi ſcintillæ ex igne lucernarum emicarent. v. Μύκητες.
oculum boni Dæmonis. v. Ἀγαθοῦ δαίμονος. v. Ἄκρατος οἶνος.
œnarum finis & utilitas. v. Πλάτων.
oeſis obſtetrix mendacii. v. Ἀδύμ.
oetæ qui ante Homerum vixerunt. Vide ſupra *Homerus*.
ogon, portus Trœzenis ita dictus. v. Εἰς Τροιζῆνα.
olemo Smyrnæus, Sophiſta, præceptor Ariſtidis. v. Ἀριστείδης, Ἀδρ. † Idem Laodicenſis vocatur. v. Γρηγόριος Ναζ. & v. Διονύσιος ὁ Ἀρεοπ. † Ejus ſuperbia. v. Ὑπέρφρων. † Polemonis etiam mentio fit. v. Ζήνων, Μνασ. v. Ἡρώδης, Ἰὸλ. v. Θεόδωρος, Γαδ.
Pollio philoſophus. v. Διόδωρος, ὁ Οὐαλ.
Polus Acragantinus. v. Γοργίας.
Polybius Megalopolita. v. Παναίτιος ὁ νεώτ. † Ejus Hiſtoriam in Epitomen redegit Brutus. v. Βροῦτος. † Contra Polybii hiſtoriam ſcripſit Scylax. v. Σκύλαξ.
Polybotes Gigas. v. Νίσυρος.
Polycrates, Sami tyrannus. v. Δημοκήδης. v. Πύθια καὶ Δήλια. v. Ταῦτά σοι καὶ Πύθ. † Gemmam, quam in mare projecerat, in ventre piſcis capti reperit. v. Σμάραγδος.
Polycrates Thebanus theſaurum invenit in loco illo, ubi Mardonii tentorium fuerat. v. Πάντα κιν. & v. Πάντα λίθον.
Polyeuctus, homo peſſimus. v. Ἡνίοχος.
Polyphradmon, filius Phrynichi. v. Φρύνιχος.
Polypus bis ſeptem plagis contuſus. Prov. v. Δὶς ἑπτά.
Polyzelus. v. Ἱππίας Ἀθην.
Pompa. In publicis pompis matronæ Romanæ magnificentiam ſuam oſtentare ſolebant. v. Αἰμιλία. † Dona nuptialia cum pompa quadam ad domum ſponſi apud Romanos ferebantur. v. Ἐπαύλια.
Populi albæ foliis coronari ſolebant illi, qui Bacchi ſacris initiabantur. v. Λεύκη.
Porcus. Qui initiabantur, porcum immolabant. v. Δραχμὴν ἐξ. † Porcus olim Cereri immolabatur. v. Χοιρίων. † Athenienſes olim parvis porcellis concionem & Theatra luſtrare ſolebant. v. Καθάρσιον.
Porphyrius philoſophus. v. Ἀμέλιος. v. Ἀνδροκλείδης. v. Διόδωρος μον. v. Ἐμπεδοκλῆς. † Contra Porphyrium quinam ſcripſerint. v. Ἀπολινάριος. v. Διόδωρος μον. v. Μεθόδιος.
Porticus Piſianactia. v. Ζήνων, Μνασ.
Porus, Rex Indorum. v. Εἰσεπαισῦτο. v. Φοινίκων ἐγκ.
Poſidonius philoſophus. v. Ἀντίκρεις. v. Ἰάσων, Μεν.
Poſteritas incorruptus judex. v. Κορνοῦτος.
Potamii. Nomen populi Attici. v. Δραχμαρνεῦ.
Potamo philoſophus. v. Θεόδωρος, Γαδ. † Pater ejus fuit Leſbonax. v. Λεσβώναξ.
Potone, ſoror Platonis. v. Σπεύσιππος.
Præco. Per præconem publice aliquid ſignificare, Græci ἐπικηρύττειν vocant. v. Ἐπικεκηρυχέναι.
Prægustator. Reges Perſarum prægustatoribus uti ſolebant. v. Ἐδέατρος.
Prætorio præfectus. v. Ἔπαρχος Πραιτ.
Princeps. Laus boni Principis. v. Τιβέριος, ὁ Κωνσταντ. † Qualem oporteat eſſe principem, qui populo cum laude præeſſe cupit. v. Ἰωάννης Ἀντιοχ. † Exemplum Principis mali. v. Τιβέριος. ὁ Κωνσ.
Proæreſius. v. Ἱμέριος.
Proclus philoſophus. v. Ἀγάπιος, Ἀθ. v. Ἀθηνόδωρος. v. Δομνῖνος. v. Αἰδεσία. v. Αἰδέσιος. v. Ἐπίκτητος. v. Ἑρμείας. ἄτος. v. Ζήνων, Ἀλ. v. Εἶδος. v. Ἡγίας. v. Καζακαυχή. v. Πλούταρχος, Νεσ. v. Ὀλυμπιόδωρος. v. Σιβυλλιανές. v. Χαλδαϊκοῖς.
Prodicus. v. Εὐριπίδης. v. Ἰσοκράτης. v. Θηραμένης. v. Πρωταγόρας. † Ejus liber, Ὧραι inſcriptus. v. Ὧραι.
Prodigium. Agnus in Ægypto locutus. v. Ἀρνίον σοι.
Proditores urbium. v. Μύρτης.
Proedri Prytanum. v. Ἐπιστάτης. τῶν Πρυτ.
Prœtus, maritus Stheneboeæ. v. Σθενέβοια.
Promiſſa Charetis. Prov. v. Χάρητος.
Pronomi barba. v. Ἀγύριος.
Proſerpina apud Rhodios aſphodelo coronabatur. v. Ἀσφόδελος. † Proſerpina Ἀζησία dicta. v. Ἀμαία. † In Proſerpinæ templo ingens theſaurus conditus erat. v. Ἄβυδος. † Proſerpina Hadis Moloſſorum Regis filia. v. Κόρη.
Proſpaltii. Nomen Populi Attici. v. Δραχμαρνεῦ.
Protagoras. v. Κοτύλη. v. Πυθμήν.
Protocles. v. Τεσσαρακοντα.
Protonoe. v. Δουκούλης.
Pruſias Rex brevis ſtaturæ fuit. v. Ἡμισυς.
Prytanes. De illorum Præſide, ejuſque officio vide v. Ἐπιστάτης τῶν Πρ. † Locus, in quo Prytanes convivabantur, appellabatur Tholus. v. Θόλος. † Prytanes concionem dimittebant, cum oſtentum aliquod apparuiſſet. v. Διοσημία. † Prytanes populum in concionem convocabant. v. Κυρία Ἐκκλ.
Pſalacanthe herba, mira vi prædita. v. Πτελεμαῖος Κυθ.
Pſalmi Davidis, quomodo in Eccleſiis olim cantati fuerint. v. Χορός.
Pſammite inſula. v. Ἐκάτης.
Pſathyriani, ſecta inter Arrianos. v. Ἀρειανοί.
Pſecas, cognomen Antimachi. v. Ἀντίμαχος.
Ptolemæus, Rex Ægypti. v. Τὸ βασιλικὸν β.
Ptolemæus, Hephæſtionis filius, v. Ἐπαφρόδιτος.
Ptolemæus Soter a patre expoſitus. v. Λάγος.
Ptolemaidis Tribus Populus, Thyrgonidæ dictus. v. Θυργωνίδαι.
Puberes ſecundo poſt pubertatem anno, ſive anno ætatis XVI. bonorum paternorum fiebant domini. v. Ἡβάσαντες. † Pubertas apud Athenienſes anno XIV. definiebatur. v. Ἐπιδιετὲς ἡβ.
Pudendum virile. v. Ἀναγκαῖον. v. Εὐρώπαν. v. Κάπρος. v. Κερθύ. † Pudendum muliebre. v. Δέλτα. v. Δόρυλλος. v. Κερθύ. v. Μύρτον. v. Μυσάχνη. v. Σάκανδρος. v. Σάραβον. v. Χιλιδόνας. v. Χοῖρος.
Puellæ apud Spartanos olim nudas ſeſe conſpiciendas præbebant. v. Δωριάζειν. † Puellis orbis, iiſque pauperibus, genere proximi 500 drachmas dotis loco apud Athenienſes dare tenebantur. v. Θητικός. v. Θῆττα. † Puellæ, quæ omnium bonorum hæredes erant, nec fratres habebant, dicebantur ἐπίκληροι. v. Ἐπίδικος.
Puerorum amatores. Vide ſupra *Pæderaſtæ*.
Pugnare. Pugnent ut morituri, & non morientur. Dictum Laconicum. v. Ἀποθνήσκοντες.
Pulchritudinis *deſcriptio*. v. Ἐρύθημα.
Pupilli. Adverſus tutores, qui domos pupillorum non recte elocaverant, dabatur actio, quæ φάσις dicebatur. v. Φάσις.
Purgamenta. Apud Alexandrinos fœminæ quædam purgamenta collecta in mare aſportabant. v. Κρούκανα.
Purpura quomodo & a quo inventa. v. Ἡρακλῆς. † Purpura Sardianica. v. Βάμμα. v. Ἵνα μή σε βάψω.
Pyanepſia, feſtum Athenis, ejuſque origo. v. Εἰρεσιώνη.
Pydna urbs. v. Τί ἐστι τὸ ἐν ποῖς.
Pygmæorum ſpolia aptare Coloſſo. Prov. v. Ἀκροθίνια.
Pylades Clytæmneſtram occidit. v. Πυλαγόραι.
Pylus. v. Ἐοίκασι.
Pyriphlegethon, fluvius apud Inferos. v. Κῦρ.
Pyrrhus. v. Δεισιδαιμονία. v. Δᾶς. v. Ἐνδεχομένως.
Pyrrhus, Achillis filius. v. Φάρος.
Pyrrhus Miletius. v. Σωτάδης.
Pythagoras quot diſcipulos habuerit. v. Γνώριμοι. † Pythagoras ſe mortuum revixiſſe, & ab Inferis rediiſſe dixit. v. Ζάμολξις. v. Εἴδη αὐτὴ τ. † Pythagoras diſcipulis ſuis auctor fuit, ut omnia haberent communia. v. Κοινά. † Pythagoras quot partes animæ eſſe dixerit. v. Νοῦς. † Pythagoras pecora etiam ſomniare dixit. v. Ὀνειρόπληκτον. † Pythagoræ uxor vocata fuit Theano. v. Θεανώ. † Pythagoræ vitam conſcripſit Apollonius Tyaneus. v. Ἀπολλ. Τυαν. † Item, Timæus Locrus. v. Τίμαιος Λοκρός.
Pythagorei omnem numerum vocabant τετρακτύν. v. Τετρακτύς.
Pythagorici jactabundi & glorioſi. v. Ἱππολιάδης.
Pythias hiſtoricus. v. Αἰσχίδης.

Q.

QUercus. Aliam quercum concute. Prov. v. Ἄλλην δρῦν.
Quintii Cincinnati Dictatoris temperantia & fortitudo. v. Λυπρά.

R.

RAphanis utebantur veteres Athenienſes in puniendis adulteris. v. Ὦ Λακιάδαι. v. Παρατίλλει.
Regnum. Jure regni quid liceat Regi in ſubditos. v. Δημόσιος.
Remigum tres ordines in veterum navibus. v. Θαλαμακεῖς.
Reviviſcere. Quinam veterum revixiſſe dicantur. v. Αἴσωπος. v. Ζήσαι δίς.
Rex. Sic Athenis appellabatur unus novem Archontum. v. Βασιλικὴ διαδρ. † Rex Perſarum vocabatur Rex Magnus. v. Μέγας βασιλ.
Rhadamanthus per anſerem, canem &c. non vero per Deos jurari juſſit. v. Λάμπων.
Rhapſodi baculum laureum manu tenentes carmina Homeri recitabant. v. Κατὰ ῥάβδον ὕφ. † Rhapſodorum epiphonema. v. Σὺν δὲ Θεοί.
Rhea Turrigera. v. Πυργοφόρος.
Rhegini ut timidi a Comicis perſtringebantur. v. Λαγὼς περὶ τ.
Rhodii quotannis Romanis tributum coronarium pendebant. v. Στεφανικὸν τέλεσμα.
Rhodopis meretrix. v. Πάνθ' ὅμοια. † Hanc Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit. v. Αἴσωπος Σάμ. † Fuit conſerva Æſopi. v. Ἑταῖραι.
Riſu immoderato exſtinctus eſt Philiſtion. v. Φιλιστίων.
Roma. Numerus civium veteris Romæ. v. Ῥωμαίων πόλις. † Cenſu habito, quot puberes in urbe Roma inventi fuerint. v. Τιμήσεως. † Numerus incolarum Orbis Romani, tempore Auguſti. v. Αὔγουστος. † Romani in bellis nihil a quoquam abſque imperio ducis geri volebant. v. Ἀδόξητοι. v. Αὐτοσχέδιον. † Romani punctim non cæſim hoſtem feriebant. v. Διάληψις.

Romulus. v. Κυρῖνος.
Rota. Servi rotæ alligati flagellis cædebantur. v. Ἐπὶ τροχοῦ. † Rotæ figulinæ inventor Anacharſis. v. Ἀγκύρα.
Roxanæ amore Alexander M. captus fuit. v. Ἀλέξανδρος.
Ruboris verecundi elegans deſcriptio. v. Ἐρύθημα.
Rubrica. Fune rubricato Athenienſes in concionem olim a miniſtro publico compellebantur. v. Μεμιλτωμένον. v. Σχοινίον.
Ruffinus. v. Ἀπαῦτε. v. Εὐτρόπιος, ὁ Ἐπ. v. Θεοδόσιος, βασ.

S.

SAbinores. Nomen gentis. v. Ἄβαρις.
Sabinus Sophiſta. v. Σέργιος.
Sacrificium ex tribus victimis conſtans, dicebatur τριττύς. v. Τριττύς. † Sacrificia ſumptuoſa non tam placent Diis, quam animus pius & religioſus. v. Εὐφημία. † Sacrificiorum reliquiæ ad ſacerdotes pertinebant. v. Κωλακρέτης. v. Νεμεζίρημα. † Sacrificia νηφάλια, ſive in quibus vinum non libabatur, quibus Diis convenire crederentur. v. Νηφάλιος. † Sacrificium Creticum, id eſt, turbulentum. v. Οἱ Κρῆτες τὸν Θ. † Defunctis ſolebant immolari pecudes caſtratæ; Diis vero teſticulatæ. v. Ἐντομίδας. † Sacrificium, quod Pandoræ fiebat, dictum ἐπίβοιον. v. Ἐπίβοιον. † Sacrificium, ἐπιπλήρωμα dictum. v. Ἐπιπλεῖν. † Decima pars eorum, quæ Diis immolabantur, ad Prytanes pertinebat. v. Ἀλιτηριώτης. † Cor victimis exemptum & pingui tectum ſcorſim cremabatur. v. Καρδιουλκούμενος. † Sacrificium ex XII. hoſtiis conſtans, dicebatur δωδεκηίς. v. Δωδεκηΐς. † Lacones ante Lycurgum ephebum Dianæ ſacrificabant. v. Λυκοῦργος. † Sacrificium, Μοτοφαγία dictum. v. Μοτοφαγία. † Sacrificium pro felici frugum proventu. v. Προηροσία. † Sacrificium ob novellas fruges. v. Προχαριστήρια. † Carthaginenſes pueros Saturno immolabant. v. Σαρδάνιος. † Agna nigra olim immolari ſolebat tempeſtatibus & procellis. v. Τυφώς. † Sacrificium Phaſelitarum; id eſt, vile & incruentum. v. Φασηλίτης. † Homines profani & impii a ſacrificiis arcebantur. v. Τίς τῇδε. † Varia ſacrificiorum genera. v. Δημοτελῆ.
Sagitta mirabilis Abaridis Scythæ. v. Ἄβαρις. † Sagittis admodum longis utebantur Arabes. v. Ἄραβες.
Sagra, locus Locridis. v. Ἀληθέστερα.
Salamon. Regio Indiæ, unde Salamoni aurum advehebatur, dicebatur Θαρσεῖς. v. Θαρσεῖς. † Salamon ab Adero oppugnatur. v. Ἄδερ. † Salamonis liber, remedia omnium morborum continens. v. Ἐζεκίας. † Commentarius in Proverbia Salamonis. v. Εὐάγριος. v. Ἱππόλυτος.
Salmoneus. v. Εὐτρέπιος. v. Χρῆμα.
Salſamentarius. De ſalſamentariis proverbium eſt Græcorum: *Cubito naſum emungit*. v. Ἀγκών.
Saltationum varia genera. v. Νόμοι.
Saluſtii Hiſtoriarum libros Græce vertit Zenobius. v. Ζηνόβιος.
Saluſtius Philoſophus. v. Ἀθηνόδωρος. v. Ἀπάγει. v. Μαρκελλῖνος. v. Χυτρῖνοι.
Salutatio. Variæ formulæ ſalutandi apud Veteres. v. Χαίρειν.
Sambethe, cognomen Sibyllæ. v. Σιβυλλα.
Sambucæ inventor Ibycus. v. Ἴβυκος.
Samothracum ſacra & myſteria. v. Ἀλλ' εἴ τις ὑμ. v. Ἐξέφαινε. † Samothracum Dii. v. Ἀνακες καλοῦ. v. Ἐπιβῶναι.
Sandalii lorum vocatur ζυγός. v. Ζυγός.
Sangarius amnis. v. Γάλλος.
Sannyrion Comicus. v. Δακλῆς.
Sapiens. An Sapiens unquam opinetur, vel in opinione ſua decipiatur. v. Εὔλογον. † Sapientem in quocunque vitæ ſtatu ſui ſemper ſimilem eſſet oportet. v. Ἀεί. † In numerum VII Sapientum Græciæ loco Periandri a quibuſdam referebatur Laſus Hermionenſis. v. Λᾶσος.
Sappho Lesbia Phaonem adamavit. v. Φάων. † De metris Sapphonis ſcripſit Draco Stratonicenſis. v. Δράκων Στρ.
Saraguri. Nomen gentis. v. Ἄβαρις.
Sardanapalus. v. Κατωνακοκέλλος.
Sardes a Cyro expugnatæ Olymp. LV. v. Ἀναξιμένης, Εὐρ.
Saturninus Conſul Romæ regnum affectabat. v. Ἐμπεδότιμος.
Saturno Carthaginenſes immolabant pueros. v. Σαρδάνιος.
Satyros verſibus loquentes introduxit Arion. v. Ἀρίων. † Satyros primus ſcripſit Pratinas. v. Πρατίνας.
Satyrus hiſtrio. v. Ὅτι ξένος.
Saul uſus eſt fœmina Ventriloqua ad Samuelis animam evocandam. v. Ἐγγαστρίμυθος.
Scabentem viciſſim ſcabere. Prov. v. Τὸν ξύοντα.
Scapha Athenis ab inquilinis in feſto Bacchi ferebatur. v. Ἀσκός.
Sceptrum. In ſuperiore parte Sceptri ciconia; in inferiore autem hippopotamus effingi ſolebat, & quare. v. Ἀντιλαμβάνειν.
Schematum Venereorum inventrix Aſtyanaſſa. v. Ἀστυάνασσα.
Scilluntii, Eleorum coloni. v. Κυψελιδῶν.
Scipio. v. Ἀντιγενίδης. v. Ἀπαιδευτ. v. Γάμος. v. Δικαιοπραγήσαι. v. Ἐπίθεσις. v. Ἐπιβολή. v. Ἐπέχοντα. v. Ἐταίρα. v. Παρέχων. v. Περιέζων. v. Πόπλιος. v. Σεμνότης. † Scipionis reſponſum ad eos, qui Borianthum occiderant, & iſto facinore gratiam ſe ab eo inituros eſſe ſperaverant. v. Βοριανθος.
Scironia Saxa. v. Σκίρων.
Scirophoria, feſtum. v. Διὸς κώδιον.
Scolium in Alcmæonidas a Piſiſtratidis occiſos. v. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ.
Scopas, Ætolorum dux. v. Δεκαμενιδῶν.
Scopelianus Sophiſta. v. Πολέμων Λαοδ.
Scorpium excitas. Prov. v. Ὀκταπέτων. † Scorpium pro pera. Prov. v. Ἀντὶ πήρας.
Scyros inſula ſaxoſa & ſterilis. v. Ἀρχὴ Σκύρ.
Scythæ injuria ab aliquo affecti, ſupra corium bubulum extenſum opem & auxilium aliorum implorare ſolebant. v. Ἐπὶ βύρσης. † Scytharum reſponſum. Id eſt, durum & inhumanum. v. Ἡ ἀπὸ Σκυθῶν. † Scythæ, ſi diem aliquem abſque moleſtia tranſegiſſent, calculum album in pharetram mittebant; ſin ſecus, nigrum. v. Λευκὴ ἡμέρα. v. Τὴν εἰς τὴν φαρ. † Scythæ in plauſtris vagam agebant vitam, & qui plauſtro apud eos carebant, a popularibus contemnebantur. v. Νομάδες. v. Ὑφαντήριον. † Scytha equum. Prov. v. Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.
Scythopolitæ. Nomen populi. v. Δελεάζοντες.
Scytobrachion, cognomen Dionyſii Mitylenæi. v. Διονύσιος Μιτυλ.
Sebaſtianus. v. Προσκυνητικῶς. † Hic in aula Zenonis multa injuſte perpetravit. v. Ζήνων, βασ.
Securis μονόστομος, ſive, ab uno tantum latere aciem habens. v. Ἡμιπέλεκκα.
Segnis. In ſegnes proverbium Græcorum. v. Ἀργῶν.
Selenas, Gothorum Epiſcopus. v. Ἀρειανοί.
Seleucus Tarienſis, Halieuticorum ſcriptor. v. Κινύλος.
Selge, urbs Piſidiæ. v. Ἀσέλγεια.
Semiramis ingentem aggerem Babylone excitavit. v. Χῶμα.
Senatus apud Athenienſes de re, quæ ad populum referenda erat, prius conſultabat. v. Προχειροτονία.
Senes. De ſenibus proverbium Græcorum. v. Γεράντων μελαμφυτευέρων. † De iiſdem proverbia aliquot vide v. Ἀνδρός. † In ſenes non eſt conferendum beneficium. v. Γέρων.
Sentinam exhaurire. Prov. v. Ἄντλον μὴ ἐξαντλ.
Senyes, Rex Ægyptiorum. v. Ἰαχήν.
Sepiæ in Amphidromiis muneris loco ab amicis invicem mitti ſolebant. v. Ἀμφιδρόμια. † Sepiæ, ne capiantur, atro ſucco emiſſo aquam turbant. v. Ἐπιπλεῖν. v. Λάρος.
Sepultura ex lege humanitatis etiam hoſtibus debetur. v. Ἀκηδής.
Sergius, Patriarcha CPolitanus. v. Ἡράκλειος.
Seriphiæ ranæ. v. Βάτραχος.
Seruch, Idololatriæ auctor. v. Ἀβραάμ.
Servilius Conſul. v. Ἀππίας.
Servus. Servum laborantem vitio, quod venditor non indicaſſet, redhibere licebat. v. Ἐναγωγὴ αἰκ. † Servi manumiſſi apud Athenienſes comam mutabant. v. Ἀνδραποδώδη. † Cum ſervi novitii in domum domini primum intrabant, ficus & nuces in caput eorum effundi ſolebant. v. Καταχύσματα. † Servi primo die menſis, ſive Numeniis, vendebantur. v. Νουμηνία. † Servi ad quæſtionem poſtulari poterant. v. Πρόκλησις. † Athenienſes ſervorum auxilio adjuti ad Arginuſas navali prælio hoſtes vicerunt. v. Οἶμαι. † Servi ſtigmate notati vocabantur *attagenes*. v. Ἀτταγᾶς. † Contra eum, qui ſervum alterius in libertatem vindicabat, inſtituere licebat actionem ἐξαιρέσεως. v. Ἐξαιρέσεως.
Seſoſtris, Regis Ægyptiorum inſolentia. v. Κρασπεδῶν. v. Παρθ.
Severus hæreticus, ejuſque doctrina. v. Ἰουλιανὸς Ἀλεξ. † Ejus etiam mentio fit. v. Ἀκέφαλοι.
Seuthes, Thracum Rex. v. Ἐπιθυμεῖς.
Sibylla Erythræa. v. Ἡροφίλη. v. Χρησμολόγος. † Omnes fœminæ fanaticæ appellabantur Sibyllæ. v. Βάκιδες.
Sicilia, collis Atticæ. v. Σικελίζειν.
Siculi deliciis & luxuriæ addicti. v. Συρακουσία τρ.
Sigillum publicum apud Athenienſes cuſtodiebat Prytanum Præſes. v. Ἐπιστάτης. τῶν Πρυτ. † Veteres lignis a vermibus eroſis pro ſigillis utebantur. v. Θριπόβρωτος.
Silenus ſimus & calvus. v. Ὦ φίλτατε.
Σίλφαι, ſpecies acatiorum. v. Ναξιουργής.
Silphe, animalculum ita dictum. v. Νεκρ.
Silphium. v. Βάττου σίλφιον.
Silpius mons. v. Ἰώ. ὄρεσι.
Silvanus. v. Ἐπιμελητής.
Simmias Thebanus. v. Σωκράτης, Σωφρ.
Simon. Novi Simonem, & Simon me. Prov. v. Οἶδα Σίμωνα.
Simon Magus diſputat cum Petro, præſente Nerone. v. Νέρων.
Simonides memoria polluit. v. Ἀναλέγειν. † In Simonidem comœdiam ſcripſit Timocreon Rhodius. v. Τιμοκρέων Ῥόδ. † Argumenta in Simonidem. v. Παλαίφατος, Αἰγ.
Simplicius philoſophus. v. Δαμάσκιος. v. Αἰδέσιος. v. Πρίσκος.
Simulacrum. Simulacra quædam a Dæmone vel Deo aliquo animata eſſe credebantur. v. Διαγνώμων. v. Ἡραΐσκος. † Simulacra quædam cœlitus delapſa eſſe putabantur: quorum artifices plerumque necabantur, ne fraus & mendacium proderetur. v. Διοπετές. † Simulacrum Jovis deſcribitur. v. Ζεύς. † Simulacrum Minervæ. v. Ἀθηνᾶ. † Simulacrum Junonis forficem tenens. v. Ἥρα. † Simulacrum Herculis, ejuſque deſcriptio. v. Ἡρακλέους ἄγ. v. Ἡρακλῆς. † Simulacrum Jani. v. Ἰανουάριος. † Simulacrum Veneris. v. Ἀφροδίτη. † Simulacra Caſtoris & Pollucis. v. Διόσκουροι. Vide etiam infra *Statua*.
Sirenum cum Muſis certamen. v. Ἄπτερα. † Sirenum pennis coronabantur Muſæ. v. Μοῦσαι.
Siſinnius Epiſcopus. Ejus facete dicta. v. Ναυατιανοί.
Socrates. Ejus diſputationes cubis ſimiles eſſe dixit Hierocles, & quare. v. Ἱεροκλῆς. † Dictum ejus ad Iſchomachum. v. Εὐλάφιος. † Cum capitis damnatus eſſet, ſupplicium ejus dilatum fuit, donec navis, Theoris dicta, ex Delo reverteretur. v. Θεωρία. † Dictum ejus ad Euripidem, qui ipſi librum Heracliti legendum dederat. v. Δηλίου κολ. † Dictum ejus ad Judices,

de

de æſtimatione pœnæ eum interrogantes. v. Τιμῶμαι. † Aliud ejus dictum refertur. v. Μαινόμενος. † Socrates Sileno ſimilis. v. Ὦ φίλοι. † Apologiam Socratis quinam ſcripſerint. v. Ζήνων, Μετ. v. Κρίτων. v. Θέων Σμυρν. † De Socrate, & arte ejus amatoria. v. Φαβωρῖνος.
Socratides, Archon Athenienſis. v. Φιλόχορος.
Sodomitarum abominanda flagitia v. Κραυγή.
Sol ex Oceano alimentum capit. v. Πᾶν. † Sol & Luna primi apud Ægyptios Dii. v. Δόγματα. † Solem maſſam candentem dixit Anaxagoras. v. Ἀναξαγόρας.
Solomon. Vide ſupra *Salamon*.
Solon. Eum Crœſus morti proximus voce vocavit. v. Ἀπηνέγκατο. † Lege Solonis etiam illi puniebantur, qui fimum furati eſſent. v. Βολίτε δίκην. † Solon Corrides vocatus. v. Κορρίδης. † Idem quatuor claſſes civium pro cenſu facultatum inſtituit. v. Ἐκ τιμημάτων † Neminem ante obitum beatum eſſe vocandum dixit. v. Μᾶλλον ὁ Φρύξ. v. Τέλος.
Somnium Himeræ de Dionyſio Siciliæ Tyranno. v. Ἱερείας. † Somnium Clearchi Pontici. v. Κλέαρχος. † Somnium de ovis ex lecto pendentibus. v. Νεοττός. † Somnio aliquis monitus, amici a caupone Megarenſi occiſi necem vindicat. v. Τιμωρεῖν-τος. † Somnium tuum tibi narro. Prov. v. Γνωρίζω. v. Ταυτὸν πέπονθε. v. Τὸ σὸν ὄναρ.
Sonus. De ſono agitur v. Ὀξὺ, & v. Ψόφος.
Sopater philoſophus, Jamblichi diſcipulus. v. Πλωτῖνος.
Sophocles. v. Μέλιτος. † Dictus eſt Homerus Tragicus. v. Πολέμων. † Primus tribus hiſtrionibus uſus eſt. v. Τελεσιγονικώς. † Commentarium in Sophoclem ſcripſit Horapollon. v. Ὡραπόλλων. † De Sophoclis fabulis ſcripſit Philochorus. v. Φιλόχορος. † Colometria Melicorum Sophoclis. v. Εὐγένιος.
Sophron Mimographus filium habuit Xenarchum. v. Ῥηγῖνος.
Sordidi & illiberalis hominis character. v. Μικροπρεπείας.
Sors. Senatores & Magiſtratus quidam forte apud Athenienſes eligebantur. v. Ἐπιλαχών.
Soſtratus Cnidius Pharum exſtruxit. v. Φάρος.
Spartam, quam nactus es, orna. Prov. v. Κόσμει.
Speculum. Veteres præſtigiis ſuis efficere poterant, ut, ſi quas literas ſanguine in ſpeculo ſcriberent, eaſque ad lunam converterent, alter eas tanquam in orbe Lunæ ſcriptas legeret. v. Θετταλή.
Sphacteria inſula. v. Ἀφωνιαθήσομαι. v. Ἐμοὶ δὲ πιστ. v. Ἐοίκασι. v. Κλέων.
Spina. Ne ſpina quidem bonos læſerit. Prov. v. Ἀμύξεις. v. Μηδ' ἄκανθα.
Sponſa quomodo poſt nuptias e domo paterna in domum ſponſi deducta fuerit. v. Ζεῦγος ἡμ.
Spuere in ſinum. v. Εἰς κόλπον.
Spyridon Cyprius, miraculis clarus. v. Τριφύλλιος.
Staphylus, Bacchi amaſius. v. Ἐνίχεις.
Stateres Cyziceni. v. Κυζικηνοί.
Statuæ apud veteres tegi ſolebant meniſcis, ſive lunulis, ne avium merdis inquinarentur. v. Μηνίσκος. † Statua equeſtris Juſtiniani. v. Ἰουστινιανός. † Statua Juſtiniani tyranni. v. Βασιλική. † Statuæ Verinæ. v. Βηρίνη. † Statuæ Valentiniani, Phirmiliani, & aliorum. v. Γρατιανός. † Statuæ Helenæ & Conſtantini. v. Ἑλένη. v. Μίλιον. † Statua Manaimi. v. Μαναΐμ. † Statua Euphemiæ. v. Εὐφημία. † Statuæ e templo S. Sophiæ juſſu Juſtiniani ablatæ. v. Σοφία. † Statua Jovis Olympii. v. Φειδίας. Vide etiam ſupra *Simulacrum*.
Statuarii celebres. v. Ἀγαλματοποιοί.
Stella. Varia ſtellarum inſolitarum genera. v. Κομῆται. † Stellas tres in cauda Urſæ Heraclitus ῥυμὸν, i. e. temonem vocavit. v. Ῥυμός.
Stephanus Comicus, filius Alexidis. v. Ἄλεξις.
Stephanus Eunuchus. v. Ἰουστινιανός, ὁ Ῥιν.
Sternutationes ad Cererem referebantur. v. Συμβόλοις. † Ex ſternutatione omen captare ſolebant veteres. v. Ἰππίας.
Steſichorus citharœdus. v. Ἐπιτηδεύματα.
Steſichorus poeta. v. Ἀπῳδὸς. v. Ζωπυρᾶς. v. Οὐδὲ τὰ τρία Στησ. v. Τρία Στησιχόρου. † Steſichorus Catanæ ſepultus eſt. v. Πάντα ὀκτώ.
Stigmate notati ſervi dicebantur attagenes. v. Ἀτταγᾶς.
Stilpo philoſophus. v. Μεγαρεῖς.
Stoici omnia peccata eſſe æqualia ſtatuebant. v. Ἀμαρτήματα. † Animam cum corpore creſcere & minui putabant. v. Ἦτορ.
Strabo ſcripſit hiſtoriam, inde incipientem, ubi deſinit Polybius. v. Πολύβιος.
Stratonice, noverca Antiochi Regis. v. Ἐρασίστρατος.
Struthias, homo vorax. v. Κλείσοφος.
Stryngæus. v. Ἐστρογγύλωσε.
Stupidus. Exempla hominum ſtupidiſſimorum. v. Γελοῖος. Vide etiam *Fatuus*.
Stupra violenta apud Romanos ſevere punita. v. Γάϊος Λαιτ.
Stylus. Marcus, Arethuſiorum Epiſcopus, ſtylis a pueris confoſſus. v. Μάρκος. v. Ἀρεθ.
Suffire in fimum. Prov. v. Εἰς κόπρον.
Suffragiis paribus reus abſolvebatur. v. Ἴσαι ψῆφοι. v. Ὡς λέλοιπε.
Superbi hominis exemplum. v. Κλέαρχος.
Superianus Sophiſta ſcripſit contra Metrophanem. v. Μητροφάνης, ἕτ.
Supplices ἱκέται dicti, & quare. v. Ἱκέται. † Supplices ramum olivæ lana obvolutum præferebant. v. Ἱκετηρία.
Supplicium. Qui ad ſupplicium capitale damnati erant, iis ante mortem cibo vinoque repletis, tria, quæ vellent, dicere licebat. v. Εἴποις τὰ τρία. v. Τὰ τρία σ.
Syæmus, Rex Armeniæ. v. Μάρπος.
Sybaritæ. v. Κατήγγειλον. v. Ἐπὶ μιᾷ. † A Crotoniatis deleti. v. Μίτυς.
Sycophantæ. Contra illorum morſum non datur remedium. v. Ἀλλ' οὐκ ἔνεστι. † Abydeni habebantur ſycophantæ. v. Ἄβυδος.
Sylla. v. Σύλλας. † Athenas expugnavit. v. Γεφυρίζων. † Filium habuit Fauſtum. v. Τιμωρήσας. † Ejus monumentum inſtauravit Antoninus Caracalla. v. Μονομάχος.
Syllogiſmi. Exempla Syllogiſmorum Sophiſticorum. v. Ἐπικαλυμμένος. v. Χρύσιππος.
Syloſontis chlamys. Prov. v. Χλαμύς.
Sylva Hercinia. v. Χερμας.
Symmachus ſub Theodoſio criminis læſæ Majeſtatis accuſatus ad Eccleſiam confugit. v. Καθεσίωσις.
Syncellus ſcripſit encomium S. Dionyſii Areopagitæ. v. Διονύσιος ὁ Ἀρ.
Syracuſarum decimæ. Proverbium de iis, qui ſunt valde divites. v. Ἡ Συρακουσῶν.
Syria Dea. v. Μελιδωνός.
Syriæ Cavæ recuperandæ gratia bellum parat Ptolemæus. v. Ἀμφισβητεῖ.
Syrianus philoſophus. v. Ἀμμωνιανός. v. Δομνῖνος. v. Αἰδεσία. v. Ἑρμείας. ἕτ. v. Πλούταρχος. Νεσ. v. Οὐλπιανὸς ἀδ.

Tabula Hipparchi. Prov. v. Ἵππαρχος.
Tabulæ æneæ, ex quibus Acuſilaus Genealogias ſuas hauſit. v. Ἀκουσίλαος.
Tactus. Rerum, quæ ſub tactum cadunt, quodnam ſit genus. v. Ἀντιτυπία.
Tallon quidam Rhadamanthum amavit. v. Θάμυρις.
Talos, vir æneus, quem Vulcanus fabricaverat. v. Σαρδάνιος.
Talpa cæcior. Prov. v. Τυφλότερος ἀσπ.
Tanagra. Nomen loci. v. Δόρυ κηρ. † Tanagræi galli habebantur generoſi. v. Ἀλεκτρυόνες.
Tanchoſdro. Nomen proprium viri. v. Δοκιμάσας. v. Ἐμβελάθ.
Tantali hortos vindemiare. Prov. v. Ἰταλία.
Taraſii Patriarchæ vitam ſcripſit Ignatius. v. Ἰγνάτιος.
Tarpeja, fœmina. v. Σφραγίς.
Tarquinius Superbus. v. Σέξτος.
Tarrhæi & Didymi Proverbia in Epitomen redegit Zenobius. v. Ζηνόβιος.
Tarſus a Perſeo condita. v. Μέδουσα.
Tarteſſus urbs. v. Γαλῆ.
Tatianus martyr ſub Juliano in ferrea crate toſtus. v. Ἀμάχιος.
Teatus, Neptuni filius. v. Οὐδ' Ἡρακλῆς.
Telauges, filius Pythagoræ. v. Ἐμπεδοκλῆς.
Teleclides. v. Διάγορος, ὁ Οὐαλ. † Ejus filius Diagoras. v. Διαγόρας.
Telephus filius Herculis. v. Λαπῖναι.
Teleſilla, ſodalis Sapphonis. v. Σαπφώ.
Tellias, vir maxime hoſpitalis. v. Ἀθήναιος.
Telus, parva inſula prope Cnidum. v. Ἤλυσα.
Temeſæus heros. v. Ὁ ἐν Τεμέσῃ.
Temeſeni a Dæmone vexantur. v. Εὔθυμος.
Temnus, urbs Æoliæ. v. Ἑρμογένης.
Tempeſtatibus & procellis agnam nigram immolabant veteres. v. Τυφῶν.
Tempus omnia revelat. v. Ἀπαληθεύειν. † In omni re facienda temporis opportunitas ſpectanda eſt. v. Ἐπιτηδείως. Καιρ. † Tempus omnia conſumit. v. Ψήχειν.
Tenes, filius Cygni. v. Τενέδιος ἄνθρωπος.
Terbelis, dux Bulgarorum. v. Βούλγαροι.
Terentia, uxor Ciceronis. v. Τυραννίων, ὁ νεώτ.
Terpander citharæ cantu Lacedæmonios ſeditione laborantes ad concordiam redegit. v. Μετὰ Λέσβιον. † Qua morte obierit. v. Γλυκὺ μέλι. † Invenit carmen Bœotium. v. Μόχθος. † Ejus modus, vocatus Ὄρθιος. v. Ἀμφιανακτίζειν. † Quot modos invenerit. v. Νόμος ὁ κιθαρ.
Terpſion philoſophus. v. Σωκράτης Σωφρ.
Terræ ſimulacrum fingitur tympanum geſtans. v. Γῆς ἄγαλμα. v. Ἑστία. † Terræ Κουροτρόφῳ primus ſacra fecit Erichthonius. v. Κουροτρόφος.
Teſſera. In luſu teſſerarum quis jactus fuerit optimus. v. Τρὶς ἕξ. † Semper bene cadunt Jovis teſſeræ. Prov. v. Ἀεὶ γάρ.
Teſtis, vel Teſtimonium. Loca eo pertinentia ſunt ſequentia. v. Διαμαρτυρία. v. Ἐκκλητεύειν. v. Ἐξωμόσατο. v. Ἐπισκήψατο. v. Κλητῆρες. v. Λειπομαρτυρίου. v. Πρόκλησις. † Actio, quæ inſtituebatur contra eos, qui falſos teſtes ſubornaverant, dicebatur Κακοτεχνιῶν δίκη. v. Κακοτεχνιῶν.
Teſtudinis militaris deſcriptio. v. Σημαία.
Teſtudo ab Aquila volatum diſcere cupit. v. Νῦν ὁσφραίνη. † Non magis hæc curo, quam teſtudo mures. Prov. v. Τετίμηκεν ὀβολ. † Carnes teſtudinis aut edere oportet, aut non edere. v. Ἢ δεῖ χελώνης.
Thalaſſius, æqualis & familiaris Theophili. v. Θεόφιλος. ἕτ.
Thalatta. Nomen meretricis. v. Διοκλῆς.
Thales ſororis filium adoptavit. v. Θαλῆς.
Thargelia, Feſtum apud Athenienſes ſic dictum. v. Φάρμακος.
Thaſium vinum erat generoſum. v. Ἐνίχεις.

Tha-

Theagenes Thaſius. v. Εὔθυμος.
Theatrum quando Athenis extructum fuerit. v. Πρατίνας. † Athenienſes, antequam Theatrum extrueretur, in ligneis ſedilibus ludos ſpectabant. v. Ἰκρία.
Thebæ ab Alexandro expugnatæ. v. Ἀλέξανδρος.
Themiſtocles a patre abdicatus fuit. v. Ἀποκήρυκτος. † Verum ſenſum oraculi de muro ligneo Athenienſibus redditi ſolus intellexit. v. Ἀπόλλ. † Eum Adimanthus vocavit ἄπολιν. v. Ἀδείμαντος. † Mediſmi accuſatus fuit. v. Μηδισμός. † Taurino ſanguine hauſto obiit. v. Νῦν. † Ejus vituperium ſcripſit Timocreon. v. Τιμοκρέων. † Interpretatur oraculum de muro ligneo. v. Τείχει ξυλίνῳ.
Theocles Naxius primus verſibus Elegiacis uſus eſt. v. Ἐλεγεῖον.
Theodectes Phaſelita ſervum habuit Sibyntium, qui orator fuit. v. Σιβύντιος.
Theodectus, orator & Tragicus. v. Ἰσοκράτης, Ἀθ.
Theodorus Anagnoſtes. v. Κουάδρος.
Theodorus Atheus. v. Ἀρίστιππος. Ἀρετ. v. Ἡγ. v. Σωκράτης, Σωφρ.
Theodorus Graptus. v. Ἀφουσία.
Theodorus Mopſueſtenus. v. Ἀπολινάριος. ὄν.
Theodoſius Cœnobiarcha. v. Ἀναστάσιος Σιλεντ.
Theodoſius Imperator. v. Ἀβραμαίης. v. Ἐπ' ἐμοὶ. v. Καθαίρεσις. † Theodoſius Magnus Antiochenſibus iraſcitur ob ſtatuam uxoris ſuæ confractam. v. Πλακίλλα.
Theodotus philoſophus. Ejus vitam ſcripſit Tribonianus. v. Τριβωνιανός.
Theodotus. Laodiceæ Epiſcopus. v. Ἀπολινάριος. ἕτε.
Theodulus martyr. v. Ἀμόριος.
Theognetus Theſſalus. v. Ὀρφεύς.
Theognis poeta quando vixerit. v. Φωκυλίδης. † Theognis a Nicomacho victus. v. Νικόμαχος Ἀθην. † Theognis alius, poeta frigidus. v. Εἰ μὴ κατίδοιμι. v. Ψυχρά.
Theon philoſophus ſub Imperatore Theodoſio Seniore floruit. v. Πάππος. † Ejus filia fuit Hypatia. v. Ὑπατία.
Theonis Grammatici ſucceſſor fuit Apion. v. Ἀπίων.
Theophanes. v. Ἀφουσία.
Theophilus Archiepiſcopus ſtatuam Serapidis evertit. v. Σάραπις.
Theophraſtus. v. Δημήτριος. Φαλ.
Theopompus Chius, Hiſtoricus. v. Ἀναξιμένης. Λαμψ. v. Δημάδ. Ἀθῆν. v. Ἔφορος. v. Ἰσοκράτης, Ἀθ. v. Θεόπομπος Χῖος. v. Θεοδέκτης.
Theoſebius philoſophus. v. Ἐπίκτητος. v. Ἱεροκλῆς.
Theoxenia feſtum. v. Θεοξένια.
Theoxenides Siphnius, poeta. v. Χιάζειν.
Theramenes, Iſocratis magiſter. v. Ἀργὸν οὐδέν. † Fuit homo levis, & ancipitis animi. v. Ἀμφίστροφος. v. Δεξιὸς ὁ ἀνήρ. v. Εὐμετάβολος. v. Πρόδικος. † De eodem etiam agitur. v. Τῶν τριάκοντα.
Theſea, feſtum Athenis, v. Μεμιμνησμένοι.
Theſeus. v. Περιθοῦς. v. Σκίρων. † Minotaurum occidit. v. Αἰγαῖον π. † Apollini quale votum fecerit, cum tempeſtas eum ad Delum deprehendiſſet. v. Εἰρεσιώνη. θαλ. † Natium partem in ſaxo apud Inferos reliquit. v. Λίσποι. † Populos Atticæ in unam civitatem coëgit. v. Παναθήναια. † Eum ex Creta reverſum populares magno honore affecerunt. v. Περιαγειρόμενοι. † Non abſque Theſeo. Prov. v. Οὐκ ἄνευ γε Θησ.
Theſpiades, Theſpiæ conditor. v. Ἐξανέστη.
Theſpis poeta. v. Ἀντιφάνης Ἀθην. v. Σοφοκλῆς, Σοφ. † Fuit primus inventor Tragœdiæ. v. Φρύνιχος.
Theſſali infidi. v. Ἀνδραποδίζω.
Theſſalia in quatuor partes diviſa erat. v. Τετραρχία.
Theſſalicæ mulieres cœlo Lunam deducere poſſe credebantur. v. Ἐπὶ σαυτῷ τὴν σ. v. Θετταλή. v. Λαφύρον.
Theſſalonica a Philippo condita. v. Θεσσαλον.
Theudas. In eum Theodoſius philoſophus commentarium ſcripſit. v. Θεοδόσιος φιλ.
Thomas Antartes. In eum Jambos ſcripſit Ignatius. v. Ἰγνάτιος.
Thoraces coactiles. v. Πῖλος.
Thraces penem vellere ſolebant. v. Ἀποτετιλμένος. † Thraces mancipia ſale vendebant. v. Ἁλώνητος.
Thucydides Herodotum audiens hiſtoriam ſuam recitantem, lacrymatus eſt. v. Ὀργᾷ. † Thucydides ſublime dicendi genus ſectatus eſt. v. Χαρακτῆρες. † Ejus magiſter fuiſſe dicitur Antiphon. v. Ἀντιφῶν.
Thurium, colonia Athenienſium: unde Herodotus dictus Thurius. v. Ἡρόδοτος Λυξ.
Thymœtadæ, nomen Populi Attici. v. Δεξιχάρης.
Thymœtes Athenienſium Rex. v. Ἀπατούρια.
Thyræa. Nomen loci. v. Ὀθρυάδης.
Tiberius Imperator. v. Περιαυχένιον. v. Περικνήμιον. v. Πολέμων Μιτ.
Tibia canere olim ſordidum & illiberale habebatur. v. Ἀραβίων. † Ad tibiam olim carmina lugubria canebantur. v. Ἔλεγος.
Tibiæ ex oſſibus cervinis olim confici ſolebant. v. Ὀστοῦν.
Tibicen inſignis fuit Philiſcus Mileſius. v. Φιλίσκος.
Timæus. v. Δεισιδαιμονία.
Timaſius. v. Γαῦρος.
Timidior Piſandro. Prov. v. Δειλότερος.
Timocharidas. v. Σιμωνίδης.
Timocrates Heracleotes. v. Πολέμων Λαοδ.
Timon, Miſanthropus dictus. v. Ἀποβρύζεις.
Timonis Philoſophi auditor fuit Aratus. v. Ἄρατος.
Timotheus tibicen. v. Ἀλέξανδρος. v. Ὀρθίων νόμων.
Tintinnabulorum uſus in obeundis vigiliis. v. Ἀκωδώνιστος.
Tiphe animalculum, quo Bœoti ad incendenda ædificia utebantur v. Νεφέλη.
Tiſæum, mons Theſſaliæ. v. Περίφαντος.
Tiſias prius dictus eſt Steſichorus. v. Στησίχορος.
Tithoni ſenectus. Prov. v. Ἀνδρὸς Τιθ. v. Καλλιγήρως. v. Σαρδανάπαλλος.
Tithraſus, fluvius Libyæ. v. Γοργόνες.
Tithymallus Laconicus. v. Γλαῦκον.
Tragiambis primus uſus eſt Apollodorus Aſclepiadis filius. v. Ἀπολλόδωρος, Ἀσκλ.
Tragicorum Plejas. Vide ſupra *Plejas.*
Tragula, teli genus. v. Κάτεια.
Trajanus. v. Ἀπόφθεγμα. v. Ἐλάβετο. v. Ἐνίσταξ. v. Ἐπίληψις. v. Εἰσπεπτωκυῖα. v. Λακίαι. v. Ἡμιβράζειν. v. Καθῆρξ. v. Καλλίνικος. v. Λαμπαδεία. v. Ἰκέτευσις. v. Μεθέξει. v. Ναῦς. v. Παροῖκος. v. Ποντάζ. v. Προσκάτεργον. v. Σαμψοῦχος. v. Χῶμα.
Tribuni militares Conſulari poteſtate præditi quando primum Romæ creati. v. Χιλίαρχος.
Tribus apud Athenienſes in tres Τριττῦς erant diviſæ. v. Γεννῆται. v. Τριττύς. v. Φατρία.
Tricaranus. Nomen proprium viri. v. Φίλιππος Ναυκρ.
Triclinium Magnum in Blachernis a quo ſtructum. v. Ἀναστάσιος Σιλεντ. † Triclinium Aureum in Palatio, a quo conditum. v. Ἰουστινιανὸς, poſt v. Ἰουστῖνος.
Trierarchia apud Athenienſes erat munus publicum, quod ad ditiſſimos pertinebat. v. Συμμορία.
Trinitas. De Trinitate aperte locutus eſt Mercurius Triſmegiſtus. v. Ἑρμῆς ὁ Τρισμ. † Trinitas aſſerta. v. Ἄγιος. † Philo Judæus Trinitatis notionem habuit. v. Θεός.
Triptolemi pater Celeus; avus, Rharus. v. Ῥαρεύς.
Tripus. Tanquam ex Tripode. Prov. v. Τὰ ἐκ τοῦ Τρ. v. Τὰ ἐκ Τρ.
Triremis ſacra apud Athenienſes. v. Ἱερὰ τρ. † Triremium ſacrarum & publicarum Præfecti apud Athenienſes dicebantur Ταμίαι. v. Ταμίαι.
Triticum Veneri offerebant Veteres. v. Ἐφθὸν π.
Trœzene erat portus, Pogon vocatus. v. Εἰς Τροιζῆνα.
Troja. Vide ſupra *Ilium.*
Trophonii antrum. v. Εἰς Τροφωνίου. v. Λάσιον. v. Μελιτοῦττα.
Tryphæna. Nomen proprium fœminæ. v. Ἄβαξ.
Tryphon Grammaticus. v. Ἄβρων.
Tubæ. Varia tubarum genera. v. Κώδων. † Indi tubæ loco utuntur flagellis. v. Σάλπιγξ.
Tuberibus veteres admovere ſolebant cyathos, ut tumorem eorum deprimerent. v. Κύαθος.
Turdus. Surdior turdo. Prov. v. Κωφότερος.
Tuſcianus Phryx, Rhetor inſignis. v. Ἀκύλας, ῥήτ.
Tuſculanus ager. v. Τηλέγονος.
Tyrannion Grammaticus. v. Διονύσιος, Ἀλεξ. v. Σκολιός.
Tyrrhenorum vatum opinio de periodis rerum humanarum. v. Σύλλας.
Tyrus metropolis facta ſub Adriano. v. Παῦλος Τύριος.

U.

VAlens Imperator. v. Ἰάκωβος. ἕτ.
Valentinianus Imperator qua morte obierit. v. Λεῖος. † Duodecim modios frumenti Solido vendi juſſit. v. Μαρκιανός. † Ejus ſoror Honoria. v. Ὀνωρία.
Valerius ſingulari certamine cum Gallo dimicavit. v. Ἀμόσσετο. v. Λιφαιμεῖ.
Valerius, cognomen Diodori. v. Διόδωρος, ὁ Οὐαλ.
Vandali. In bellum contra Vandalos immenſa pecuniæ vis a Leone Macelle inſumpta. v. Χειρίζω.
Vaphres. Nomen proprium viri. v. Φέρεθρον.
Vectigal, quod Aſtrologi Alexandriæ pendebant, βλακενόμιον dicebatur. v. Βλάκα. † Vectigalium redemptoribus duo temporis termini præfiniti erant, intra quos pecunia debita ab ipſis perſolvenda erat. v. Προκαταβολή.
Veloda, fœmina fatidica. v. Θειάζουσα.
Velitum Romanorum armatura. v. Ἐφαπτίδες.
Vellus aureum Jaſonis a quibuſdam liber fuiſſe creditur, artem conficiendi auri continens. v. Δέρας.
Velocitas. Nomina quorundam virorum, qui inſigni pedum velocitate præditi fuerunt. v. Εὐχίδης. v. Ἰδακος. v. Ἴφικλος. v. Θᾶττον ὁ τόκος.
Venalium rerum inſpectores apud Athenienſes. v. Ἀγορανόμους. v. Ἐπιμελητὰς ἐμπ.
Venenum. Exempla eorum, quibus venena non nocuerunt. v. Φύσις.
Venereorum ſchematum inventrix fuit Aſtyanaſſa. v. Ἀστυάνασσα.
Venus. Veneris templum prope Hymettum, & fons, ex quo ſi biberent mulieres, facile pariebant. v. Κυλλοῦ π. † Veneris cognomina & epitheta. Γενετυλλίς. h. v. † Διωναία. h. v. † Ἐπικίνης ἢ τόπος. h. v. † Ζηρυνθία. h. v. † Κωλιάς. h. v. † Κύπρις. h. v. † Μυχεία. v. Μυχαίτατον. † Ψίθυρος. v. Ψιθυρίζει. † Ψιθυριστής. v. Ψιθυριστοῦ. † Venus Ἀρεία, ejuſque templum. v. Χελώνη.
Veritas non eſt res obvia. v. Ἐκκείμενον. † Veritatis & conſuetudinis diſcrimen. v. Πρόληψις.
Verus (Martius) Syæmum in regnum Armeniæ reducit. v. Μάρτιος.
Veſpaſiani liberalitas. v. Ἐλευθεριότης.

Veſper-

Veſpertilio ſola volucrum non eſt ovipara. v. Σάρκινος. † Fœtum ſuum lacte nutrit. v. Δερμόπτερα.
Vexilla Scytharum qualia. v. Σημεῖα. † Vexilla Indorum. v. Ἰνδοί. v. Χιλιοστύς.
Via Sacra Athenis. v. Βόθυνος. † Mercurius monſtrator viarum. v. Τρικέφαλος.
Victi manum tollere ſolebant, & hac ratione ſignificabant, ſe victoriam adverſario concedere. v. Αἶρε δάκτυλον.
Victimas mactandas manu explorare ſolebant, an pingues eſſent. v. Ψηλαφᾶσθαι.
Victoria aurea Romam miſſa. v. Ἄγκωσιν. v. Λυσιτελής.
Vincere ſe, eſt victoria omnium pulcherrima. v. Πλάτων ἐν N.
Vinculum Vulcanium. Prov. v. Ἡφαίστειος.
Vinearum, quibus Romani in obſidionibus urbium utebantur, deſcriptio. v. Σπηλαίοις.
Vinum ex glandibus palmarum expreſſum. v. Βάλανος. † Vinum aqua temperandum eſt. v. Ἀσυμμετρία. † Vinum Thaſium generoſum erat, & ſuaviter olebat. v. Εὐχείς. † Vini temperandi ratio quænam optima. v. Πόμα κεκερασμένον. † Vinum forte, & quod multum aquæ pati poteſt, Græci vocant πολυφόρον. v. Πολυφόρῳ.
Virgines Veſtales. v. Νυμφᾶς.
Viri fortes optimum urbis munimentum. v. Ἀρήϊος.
Viſus. De viſu agitur v. Διαφανές. v. Αἴσθησις. v. Κόρη. v. Μήλης. v. Ὁρατόν. v. Ὀφθαλμός. v. Ὄψις. v. Φαιόν.
Vita ſanctior & perfectior convenit Monachis. v. Βίος. v. Εὐσέβιος, ὁ Παμφ. † Vita hominis politici, & in Reip. negotiis verſantis, præferenda eſt vitæ umbraticæ. v. Μισοπράγμων. v. Οὐλπιανός. † Nimius vitæ amor indicium eſt animi humilis & ignavi. v. Ἱμείρω. † Vitam beatam Attici vocant ἀνέλπιστον. v. Ἀνέλπιστον. † Vitæ Apoſtolicæ & vere Chriſtianæ deſcriptio. v. Ἀποστολική.
Vitia morbi animi a Platone dicuntur. v. Ἀδικία.
Vitis. Ridica decepit vitem. Prov. v. Ἐξηπάτησεν. v. Χάραξ.
Vivere. Vivendum ſæpe eſt, non ut volumus, ſed ut poſſumus. v. Ζῶμεν. † Vivas, vivas, veteres in conviviis acclamare ſolebant. v. Ἀμυσί.
Ulyſſes Hecubam necat. v. Κυνὸς σῆμα. † A Siſypho genus duxit. v. Σίσυφος. † Variis caſibus mari jactatus eſt. v. Χάρυβδις.
Umbra. Homo ſomnium umbræ. Prov. v. Ἀνόητος. † Veteres umbram pedibus metiebantur, cum ſcire volebant, quota hora eſſet. v. Δεκάπους σκιά. † Umbra Delphica. v. Περὶ τῆς ἐν Δελφ. poſt v. Περὶ ὄνου σκ. † Umbra aſini. v. Ὄνου σκιά. v. Περὶ ὄνου σκιᾶς. v. Ὑπὲρ ὄνου σκιᾶς.
Undecimviri, magiſtratus Athenis. v. Ἕνδεκα.
Voluptatum varia genera. v. Ἡδονὴ δέ ἐστι. † Voluptas an bonum ſit. Ibid.
Vorax. Exempla hominum quorundam voracium. v. Δεινόν. v. Κλεισοφος.
Vota. Votis & precibus ſolis nihil proficitur, niſi & manum operi admoveamus. v. Αὐτός τι νῦν δρῶν. v. Σὺν Ἀθηνᾷ. v. Τὴν χεῖρα προσφ.
Vox. Quænam animalia voce careant. v. Πνεύμων. † Vocis humanæ natura & cauſæ explicantur. v. Γλῶττα.
Urſa. Ob urſam interfectam Athenienſes peſtilenti lue vexantur. v. Ἄρκτος. v. Ἔμβαρος.
Urticis coronari. Prov. v. Ἀκαλήφη.
Uſura. Creditores olim trigeſimo die menſis uſuras a debitoribus exigebant. v. Ἔνη καὶ νέα. † Proverbium de uſura vide v. Θᾶττον ὁ τόκος.
Uter in pompa Bacchi ferri ſolebat. v. Ἀσκός.
Vulpes haud iterum capitur laqueo. v. Ἀλλ' οὐκ αὖθις. † Vulpes vetula haud facile capitur. v. Γέρων ἀλ. † Fabula de vulpe Telmiſia. v. Τελμισία.
Vultures eleganter dicuntur illi, qui aliorum hæreditatibus inhiant. v. Ἄπειροι γῦπες.
Uxorem ſumptuoſam & urbanam ruſticus ne ducat. v. Ἄχυρος.

X.

XAnthippus Lacedæmonius. v. Ἀπολογισμός.
Xanthius ad pugnam provocavit Thymœtem. v. Ἀπατούρια.
Xenarchus, filius Sophronis Mimographi. v. Ῥηγῖνος.
Xenocles, poeta impolitus. v. Ἄξιος.
Xenocles Carcini Comici filius. v. Σφυρήλατος.
Xenocrates philoſophus. v. Κνάπτω.
Xenophilus Pythagoreus. v. Ἀριστόξενος.
Xenophon. Κύρου Ἀναβάσεως, quæ ſub Xenophontis nomine circumfertur, auctor eſt Themiſtogenes. v. Θεμιστογένης. † Theopompi Hiſtoria Græca inde incipit, ubi deſinunt Hellenica Xenophontis. v. Θεόπομπος Χῖος.
Xerxes. v. Ἀργυρόπεζα. v. Δαρεικός. v. Κοτύλη. v. Ὠδηκός.
Xuthus opem tulit Athenienſibus, cum ab Eumolpo oppugnarentur. v. Βοηδρομία.

Z.

Z Litera infauſta habebatur. v. Ἰῶτα.
Zares Magus. v. Πυθαγόρας Σάμ.
Zeno Citticus. v. Αὔως. v. Αἰγυπτία κληματίς. v. Δέλτος. v. Λήκυθον. v. Ναυτικῶς διατείζειν. v. Νῦν εὐπλόηκα. v. Σκιμαλίσαι. v. Σκινδαψός. v. Σωκράτης, Σωφρ. v. Στωϊκοί. v. Συγκρατίζω. v. Τοῖς ὀρθοῖς.
Zeno Eleates. v. Ἐλέα.
Zeno Imperator. v. Ἐξῆλθεν.
Zenodotus locum aliquem Homeri male corrigit. v. Δαιτί.
Zerinthum antrum. v. Ἀλλ' εἴ τις ὑμ.
Zethes & Calais, Boreæ filii. v. Γαμβρὸς Ἐρ.
Zethus & Amphion, Reges Thebarum. v. Ἀντιόπη.
Zoilus. v. Δημοσθένης Ἀθην. † Ejus diſcipulus fuit Anaximenes. v. Ἀναξιμένης Ἀριστοκλ.
Zonas. Ejus filius fuit Andromachus. v. Ἀνδρόμαχος.
Zonam ſolvebant virgines, quæ cum viro concubituræ erant. v. Λυσίζωνος.
Zopyrionis Lexicon Pamphilus continuavit. v. Πάμφιλος Ἀλεξ. † Ejuſdem Zopyrionis mentio fit in v. Διογενειανός.
Zythum. Qui zytho inebriantur, ſupini cadunt, non in faciem proni. v. Ἐξυπτιάζω.

INDEX II.

Auctorum, a Suida laudatorum.

A.

ACHÆUS.
Ἐν Ἴριδι. v. Βοῦς ἕβδομος.
Ἐν τῷ Φιλοκτήτῃ. v. Ἐλελεῦ.
Ælianus. v. Ἀβληχρῶς. Ἀβραῦ. Ἄγαστοι. Ἀγγελία. Ἄγριος. Ἄδεια. Ἀδεῶς. Ἀειδῆς. Ἀθλητής. Ἀκκιζόμενος. Ἀκμὴ καιροῦ. Iter. Ἀκόλαστος. Ἀλήτης. Ἀλοᾶν. Ἀμαχεί. Ἀμφισβητεῖν. Ἀναβολή. Ἀναδύεσθαι. Ἀναπλεῖν. Ἀναπνέουσι. Ἀνέκαθεν. Ἀνενέγκασθαι. Ἀνέστιοι. Ἀνόχως. Ἀξίωσις. Ἀπαρχία. Ἀπαυτᾶν. Ἀπειθοῦς. Ἀπεικώς. Ἀπήνη. Ἀπίστως. Ἀποκλινεῖ. Ἀποκαθαίρεσθαι. Ἀπονοίᾳ. Ἀπαιτεῖν. Ἀτάλαντος. Ἀτεχνῶς. Ἀτιμάζω. Ἀτίμαστος. Ἀτριβής. Ἀτυφία. Αὐτοσχέδιος. Αὐτόχειρες. Ἀφθέγκτως. Ἀφροδίσιος. Βαθύνουσα. Βδελυρός. Βελτιστεύς. Βόλβος. Γέννησις. Γοργόν. Δαιδαλόχειρ. Δεκάζειν. Διαθέσεις. Διαμπάξ. Διαφορότης. Διὰ φροντίδος. Διῄρων. Διοπτεύειν. Διόσκουροι. Διωχνεῦσαι. Δόλων. Ἐθελοκακῶς. Ἐκ παραλόγου. Ἔκκαυσον. Ἐκπαθής. Ἔκπλεων. Ἔκφυλος. Ἐλαιῶνες. Ἐλευθέριον. Ἐμμελῶς. Ἐμπλασσόμενοι. Ἐναύειν. Ἐναποσκήψας. Ἐνέκαιον. Ἔνιοι. Ἐξεμβαλόντες. Ἐξάντης. Ἐξεκύκλησαν. Ἐξῆρχον. Ἐξέμβλωσεν. Iter. Ἐξωλέστατος. Ἐπαρτᾶται. Ἐπιμηθεύειν. Ἔρως. Ἐρυμβάνειν. Ἐσπάλακεν. Ἐστιᾶσθαι. Ἔχει. Ἐπωπεῖν. Εὐάγκαλον. Εὐθημία. Ἐφέλξειν. Ἐφολκός. Ζώνη. Ἡγεμόνευον. Ἡγήσαι. Θέμις. Θεμιτόν. Θεοκλυτοῦσι. Θησαῦρισμα. Θρίαμβος. Ἰνδαλλόμενοι. Ἰχνεύειν. Καθυπερέξει. Καίνει. Κακοδαίμονες. Καλός. Κόσμος. Καταγράφειν. Καταδαρθάνειν. Καταδικασθείς. Κατάλογος. Κατέσπασεν. Κατέχεσθαι. Κηδεύειν. Κλαῦσις. Κνίσα. Κομψευόμενος. Κραιπάλη. Κρίσεις. Κοπάζει. Κυμαίνει. Λάθρα. Λαφύξαι. Λιπαρής. Λέξις. Λίαν. Λίχνος. Λύκος χανών. Μαρτύρομαι. Μάχη. Μελαγχολάς. Μικρὰ καὶ. Μισθωτοί. Μνημεῖον. Νέμεσις. Νεμεσᾶται. Νεολαία. Νεώτερος. Νύμφη. Οἰστρεῖ. Ὀλίγον. Ὅμηρος. Ὁμολογία. Ὁμολογεῖ. Ὁμόσε. Ὁμοῦ ἐσχάτη. Ὄρνεις. Οὐδαμῶς. Ὠνίως. Ὤρα. Παιδικῶν. Παλαιστικῶς. Παραπλῆγες. Παρειὰς λῆθα. Παρεία λ. Πάταγος. Ἦχος. Πελαργιδεῖς. Περισπώμενος. Περιβαλλόμενος. Περισπᾶσθαι. Περιχαρής. Πιαίνειν. Πολυάνθρωπος. Πολυωρεῖσθαι. Πονεῖ. Πορπάκιον. Προγραφαί. Προθύμως. Προσέσθαι. Προσηνής. Προστεῖλαι. Προτένθης. Πρόφασις. Πυρσός. Ῥαγδαίως. Ῥιπίζειν. Ῥομβεῖν. Σειραῖος. Σεισμός. Σκαιός. Σκληρός. Σκοπιαί. Σκοπός. Σοβαρός. Σπαίρειν. Σπαργανῶσαι. Σπόγγος. Στρεβλούμενος. Συκοφαντεῖν. Συμφέρει. Σφακελισμός. Σχολή. Ταινίαι ἐπὶ μ. Τιμωροῦντος. Τοπάζιον. Τόγα αὐτῷ μ. Τολμήσειε. Τρισευδαιμονία. Τρυφερός. Ὑετός. Ὕπνος. Ὑπερόφρων. Ὑπερβάλλων. Ὑπόστασις. Ὕστερον. Φάλαρις. Φάττα. Φθόνος. Φιλοτιμία. Φλοιός. Χειροήθης. Χλανίς. Χρεών. Χρηματιστής.
Æschines. v. Ἀζήτητον. Ἀπειλησάμενοι. Ἀπέλαυσεν. Αὐλεία θ. Ἀφοσιώσασθαι. Ἐκκλησίασαν. Ἐξάγιστος. Ἐξαγώγιμος. Ζηλοτυπία. Θόρυβος. Κίρρα. Λευκάς. Οἴκησις. Περίπατος. Ταμίευμα.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ. v. Ἱκετηρία.
Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. v. Ἄκρα. Ἀναγκ. Ἀντιγραφεύς. Ἐπαγγελία. Δὶς τ. Ἐπιλαχών. Ἡγεμονία δικ. Θεωρικά χρ. Θεσμοθέται. Ἴσον ψῆφ. Κεφάλαιον. Κεφάλαια. Μαργίτης. Ὀπισθόδομος. Παραβάλλεσθαι. Παραγγελία. Πατρῷον. Πέλαγος. Προσερχόμενοι. Πρυτανεῖς. Φιλαργός.
Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. v. Νίκαια. Ὀλοφύρεσθαι. Ὅτι ξένος. Προστασία. Πυθώνικος. Στρατεία ἐν τοῖς.
Ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. v. Ἀγελαῖ. Ἀρχαῖον. Δεῦρο. Ἐπιχειροτονία. Παῤῥησία. Πορφυροῦν. Φιμοῖ.
Æschylus. v. Ἀμφιμήτωρ. Ἀναξ. Ἀποφάλιος. Δίκασις. Δοκιμάζειν. Αἰγύπτιος. Ἐφ᾽ ὅτι. Θανατῶν. Καλλαΐς. Κάλπη. Κάπηλος. Λαμπάς. Μάντεις. Ὀρθιον. Ὄρος. Πάγκοινος. Πλάνος. Πυρσός. Ὑμνεῖν.
Ἀγαμέμνονι. v. Ἄγκυρα. Τρὶς ἕξ.
Εὐμενίσι. v. Εὐμενίδες.
Ἐν Ἡλιάσι. v. Αἰγίζειν. Ἡλιάδες. Μυστήρια.
Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Κυδάζεται.
Ἐν Μυρμιδόσι. v. Ἀβδέλυκτα. Ἀπαίμαξον. Τρίμβολον.
Ἐν Μούσαις. v. Ὀργεῶνες.
Ξαντρίαις. v. Ὀπτεύειν.
Ἐν Ψυχαγωγοῖς. v. Σπάθιος.
Agaclytus.
Ἐν τῷ π᾽ Ὀλυμπιάδι. v. Κυψελιδῶν.
Agathias. v. Ἆ ἆ. Ἀγερωχία. Ἀδούλευτος. Ἀλιβάντης. Ἀλύειν. Ἀμηχάνη. Ἀμφιγνοεῖν. Ἀμφιθήκασθαι. Ἀνεκτῶς. Ἀντίξουν. Ἀντωποῦ. Ἀπάνευθε. Ἀποπειρᾶσθαι. Ἀπόκειται. Ἀτασθαλία. Αὐτόβοει. Ἀφροδίσιος. Βωμολόχος. Βρενθύεσθαι. Γαῦρος. Διαβεβαιοῦσθαι. Ἐλαιδορούμενοι. Ἐμβολον. Ἐναπομάξασθαι. Ἐν χρῷ. Ἐπικερτομῶν. Ἐπίκλημα. Ἐπίκληρος. νόμος. Εὐαγής. Ἐφόρεις. Ἠχώ. Κατακλίνεσθαι. Κανονίζει. Κομματιζ. Λεπτότης. Μεθαρμόσαι. Μετέωρα. Μεθαρμόσαι. Οἰκονόμος. Οὖπω. Παλιμβολία. Παλίωξις. Πάπυρος. Περιδεῖξαι. Περιμάχητος. Περιπετόμενοι. Πυῤῥίχιοι. Σεσοφισμένον. Σπιλώσεις. Συγκροτεῖν. Σοφιστής. Τολμητίας. Φασκώλιον. Φρενήρης. Χύτρος. Χαρίεις.
Ἐν Ἐπιγράμμασι. v. Μάγος βασ.
Agresphon.
Ἐν τῷ περὶ Ὁμωνύμων. v. Ἀπολλώνιος ὕπερ.
Alcæus. v. Ἀλκαΐζειν. Ἀρκέσει. Βληχρόν. Θεράποντες. Θυμὸς ἐπὶ. Πιττακός. Σκυθικόν. Τετύφωμαι. Χρήματ᾽ ἀνήρ. Χρήματα.
Ἐν τῷ Κωμῳδοτραγῳδίᾳ. v. Ἀδελφιζώ.
Alcidamas. v. Περιεζωσμένος. Πυθώνη.
Alcman. v. Χθονία. Ψιλεύς.
Alexander Ætolus. v. Φλόκακες.
Alexander Aphrodiſienſis. v. Διεξοδικός.
Alexander Polyhiſtor. v. Μωσῆς. Ὠλήν.
Alexandrides.
Ἑλένῃ. v. Ἀβέλτερος.
Πεντάθλῳ. v. Ἀρεοπαγίτης.
Alexis. v. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνθρώπινα. Ἀπιών. Ἐκκόψαι. Ἐπιλαμβάνεται. Ἰχνεύτης. Ὀφθαλμὸς ἐπ. Περιτίκομαι. Σποδός. Σπουδάζω. Τρίπτος. Φιλοτησία. Ψυχικός.
Ἀτθίδι. v. Μᾶλλον μ.
Πεζονίκῃ. v. Μᾶλλον μ.
Amerias. v. Διακόνιον.
Amipſias. v. Ἄκοπος. Ἀναβαθμούς. Ἀνάκει. Ἀνήρ.
Μοιχῷ. v. Ἀναψύχεσθαι. Ἀνεψιαδοῦς. Καββαλεῖν.
Ammonius. v. Ἐχάρη.
Amphis. v. Νεκρικὸς οἶκος.
Anacreon. v. Ἑρμαῖος. Θωρήξασθαι. Μυσάχνη. Τὰ Ταντάλου.
Anaxandrides. v. Νεκτάριον.
Anaxilas. v. Ἀντίκειται. Ψηλαφίζειν.
Ὥραις. v. Μᾶλλον μ.
Anaximenes.
Ἐν α. τῶν Φιλιππικῶν. v. Πεζαίτερος.
Ἐν ζ. τῶν περὶ Φίλιππον. v. Μάσυρος.
Andocides. v. Ἀναμιμνήσκειν. Ἀνωφθαλμιῶν. Ἀργός. Ἐπισκήψαντα. Ἑταιρεία. Λογισταί. Νεώρια. Σκάνδιξ.
Andron.
Ἐν Τρίποδι. v. Σαμίων δ.
Androtion. v. Βουφόνια. Συγγραφεῖς.
Ἐν ἕκτῳ Ἀτθίδος. v. Νεωτ.
Anonymus.
Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Ἁγίων ἀσωμάτων. v. Ἀπάθεια.
Ἐν β᾽ Φιλοσοφουμένων. v. Ἐμπεδοκλῆς.
Ἐκ τοῦ βίου τοῦ Χρυσοστόμου. v. Κυριλλάς.
Antigonus Caryſtius. v. Ὠπηλακίδης.
Antimachus. v. Ἀδράστεια. Ἀνατείνασθαι. Πάρος. πάθος. Σπάθη. Ταλαίπωρος.
Ἐν τῇ Λυδῇ γραφῇ. v. Ὀργεῶνες.
Antiochus Philoſophus. v. Λεύκιππος.
Antiphanes. v. Ἀλαζονεία. Ἀμαρτωλός. Ἀπαιδευσία. Τρίτῳ τῷ τ. Ὑπέρχολος.
Ἀρχαΐζειν. v. Ῥαγδαίως.
Εὐθυδίκῳ. v. Ξενοπλοῦν.
Λαμπάδι. v. Ἀνάρρυσις.
Antiphanes Junior.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.
Antiphon. v. Ἄβιος. Ἀδιάστατον. Ἀεικές. Ἄκαρ. Ἀκράτισμα. Ἀκμή. Ἀναγινωσκόμενα. Ἀνάκει. Ἀξιοῦν. Ἀπάθεια. Ἀπαυθαδισάμενοι. Ἀπέμπολον. Ἀποδιδόμενοι. Ἀποκλείεται. Ἀπολαύειν. Ἀποτυγχάνειν. Ἀπία. Αὐλίζεσθαι. Ἀχαριστεῖν. Βάναυσος. Δικαιοῦσθαι. Διάθεσις. Iter. Διάστασις. Διατεῖνον. Δυστήνος. Ἐμβιοῦν. Ἐμπεδοῖ. Ἐν βραχεῖ. Ἐπιμέλεια. Ἐπιμαξεύς. Ἐπισκήψαντα. Ἑρμαῖος. Εὐθημοσύνη. Εὐόφθαλμος. Ἡμιόλιον. Ἰκετεύω. Καθαλαβεῖν. Μοχθηρός. Ὀκνεῖ. Πατρῷον. Περιφορά. Συνέχεια. Τελεσθῆναι. Τέως. Φιλόπολις. Φορεῖν. Χρημάτων.
Ἐν τῷ περὶ Ἀληθείας. v. Ἄγει. Ἀδίνητος. Διάστασις. Ἀεννάως.
Ἐν Ἀληθείας β᾽. v. Γρυπαίνειν. Διάθεσις.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς Δημοσθένους. v. Τέως.
Ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς Μόρου. v. Ἀπία.
Ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Δικαιογένους κλήρου. v. Τέως.
Ἐν τῇ πρὸς Δημοσθένην γραφῇ. v. Καλλέστης.
Ἐν τῇ πρὸς τὴν Καλλίου Ἔνδειξιν Ἀπολογίᾳ. v. Μειρακιεύεσθαι.
Ἐν τῷ περὶ Μεταστάσεως. v. Στασιώτης.
Ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. v. Στεφάνη.
Ἐν τῷ περὶ Ὁμονοίας. v. Ἀνδρεία. Ἴσα. Θεσμοθέτης. Θεωρία. Σκιάποδες.
Ἐν τῇ Παραγραφῇ Κατηγορίᾳ. v. Δεῦρο.
Ἐν τῷ Πολιτικῷ. v. Ἐυστόμαχος.
Ἐν τῷ περὶ Προνοίας. v. Ἀνάγκη. (Sed ibi lege, περὶ Ὁμονοίας.)
Ἐν Πορισμοῖς. v. Αἰτιώδης. Μοχθηρός. Ἀρχή.
Ἐν τῷ Σαμοθρᾳκικῷ λόγῳ. v. Σαμοθρᾷκες.
Ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ Σαμοθρᾳκικοῦ Φόρου. v. Ἀπότακτος.
Apellas Ponticus. v. Ῥοδώπης.
Appion.
Ἐν Ἐπιχειρήμασι. v. Ἀγύρτης. Σπιλάδες. Σφάλαγγες. Τρίγλυφα.
Ἐν τῷ περὶ Μάγου. v. Πάσης.
Apollodorus. v. Ἀμφιφῶντες. Ἀνάστατοι. Καλλίμαχος. Κύβος. Κύρβεις. Κύρβεις αἱ τ. Λακεδαι. Ὀρφεύς. Ῥάξαι. Τουρκοπόλεις. Φρέαρ. Χύτρα ἑορτή.

Ἐν

INDEX AUCTORUM.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀθήνησι Ἑταιρῶν. v. Φανοστράτη.

Ἐν ἕκτῳ περὶ Ἐπιχάρμου. v. Καρδάμιον.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταιρῶν. v. Νάννιον.

Ἐν τοῖς περὶ Θεῶν. v. Μεταγωγία.

Apollodorus Caryſtius.

Ἀποκαρτερῶσα. v. Σπουδάζω.

Ἀπολιποῦσα. v. Ἐγκαταβαλεῖσα.

Apollodorus Cyrenæus. v. Ἄντικρυς. Βδελύσσω.

Apollonius. v. Λίσπη. Μεσπ. Ὑδροφοβία. Χαλκεῖον.

Apollonius Rhodius. v. Μαρσύας. ἐν τ. Μαγαλιθῶσιν.

Ἐν Ἀργοναύταις. v. Λυγκέως.

Apollophanes. v. Ἀδελφειός. Ὑπωπιάζω.

Apoſtolus. v. Κακία. Κακοήθεια. Καταβραβευέτω. Καταλαλιά. Καπνίζω. Νόμος. Ξένος. Ὄπισθε φ. Ὀψώνια. Παρίδηκε. Παρεισελθεῖν. Περιπέτεια. Πολλαί ἐπιτρ. Ποιηρία. Πονηρόν. Ὑπεραίρομαι. Ὑπερήφανος. Ὑπόστασις. Ὑπωπιάζω. Φθόνος. Φόνος. Φύσις. Ψυχικός.

Appianus. v. Ἀλλαξάμενος. Ἀλιτηνής. Ἀλλόκοτον. Ἀλωνιόρθος. Ἀναλαμβάνειν. Ἀνεζεύγνυ. Ἀπαξιῶν. Ἀποφράδες. Ἀφανίζειν. Ἀχρηστία. Ἀψαύστως. Ἀψιμαχία. Βλάσφημος. Δείσαντες. Διέφθορον. Δικαιοῦν. Δοξοκοπία. Ἐγχειροῦντων. Ἐδοκίμαζεν. Ἐθελοκακῶς. Ἐκνίσεν. Ἔνθας. Ἔνσπονδος. Ἐντελεῖς. Ἐπαφρόδιτος. Ἐρέθισμα. Ἔστι μέχρ. Εὔζωνοι. Εὐσταθῶς. Ζῆλος. Ἰδιόξενος. Ἰέντες. Ἱλαρός. Θησαυρεύς. Κληροῦχοι. Κώθων. Λιφαιμεῖ. Λυπρόν. Μετεωροπαθεῖν. Νεαλής. Νεογάβερνης. Οἱ περὶ τ. Οἰστροῖ. Ὤσατο. Πάρεσις. Παρήγγελλον. Παραδεχθῆναι. Πεδινός. Πιμελή. Πίμπρασθαι. Προθῆβαι. Πρόσελαζε. Προσήσταξ. Ῥυπαρός. Συνήδομαι. Συνίστωρ. Σύφαξ. Τετρύωξ. Τύπος. Ὑφίσταται. Χρηματίζει. Ψαφαρόν.

Aquila. v. Ἐκκαιάζομαι. Κνίζων.

Araros. v. Ἔωθος.

Ὑμεναίῳ. v. Ἀναθεῖναι.

Aratus. v. Γυρῖνοι. Χειμῶν ὄρνιθ.

Archilochus. v. Ἆ ἆ. Ἰσμαρικὸς οἶνος. Κάθαρμα. Καθεψοῖξεται. Iter. Κύφωνες. Μυδαλέας. Μυσάχνη. Ξενία. Παλίντονος. Πυρράνειος. Σηκοδάλητρα. Τήνελλα. Φεψάλω.

Archippus. v. Διαβάλλει). Ἑωθός.

Ariſtagoras.

Μαμμακύθα. v. Ἀνθεῖν.

Ariſtarchus. v. Δερμηστής. Διερόν. Ἧσ ὅς. Ὄνυ πόκαι. Ὀξυθύμια. Πρέμνιος. Ταυροφάγος. Ταχυβάμονας.

Ariſtias.

Κύκλωπι. v. Ἀπώλεσας.

Ariſtides. v. Ἐς κόρακας.

Ariſto Chius. v. Τέλος.

Ariſtocles.

Ἐν τῷ ς' περὶ Φιλοσοφίας. v. Σωτάδας.

Ariſtodemus Eleus. v. Ἐλλανοδίκαι. Τελμισσία. Χρήματ' ἀνήρ.

Ariſtomenes.

Ἐν Βοηθοῖς. v. Ψαμμακοσιογάργαρα.

Ariſtonicus. v. Ἀκεστώσαις.

Ariſtophanes. v. Ἆ ἆ. Ἀβελτερώτατος. Ἄβυσσος. Ἀγάθων. Ἀγλίζων. Ἀγκύλεσμα. Ἀγλιθες. Ἀγοράζω. Ἀγοραῖος νοῦς. Ἀγώνισμα. Ἀγελοποιόν. Ἀγροικος ὀργήν. Ἀδάξησαι. Ἀδικαπύτης. Ἀελπτον. Ἀερονηχεῖς. Ἀετώμαξι. Ἀεὶ τοῖς ἐρῶσιν. Ἀΐδες κυνῆ. Ἀθέμιας. Ἀκαρές. Ἄκυρον. Ἀκρίβα. Ἀλαβαστοθήκας. Ἀλλαντοπώλης. Ἀλεαίνοιμι. Ἀλέσιμι. Ἀλείψας. Ἀλιπος. Ἀλινδεῖσθαι. Ἀλίτρια. Ἀλοκίζειν. Ἀλοῶ. Ἀλλ' ἐ λαχὼν ἔπινες. Ἀλυργής. Ἀλλ' ἐποσὶ τείχει. Ἀλφεσιμοιβές. Ἀμαλθεῖος. Ἀμαρυγάς. Ἀμέλγειν. Ἀμηγίσπη. Ἀμίδα. Ἀμυνοκῶν. Ἀμύρηνοι. Ἀμυνίας. Ἀμυσί. Ἀμφιμάσχαλος. Ἀμφορεύς. Iter. Ἀναβάδην. Ἀνάβαινε. Ἀναβολάς. Ἀνακεκάφηκας. Ἀναμασσώμενοι. Ἀναπείρειν. Ἀναπείσειν. Ἀναπειστηρίαν. Ἀναρρηγνύς. Ἀνασηκῶσαι. Ἀνατετυρβακώς. Ἀνατρεπτές. Ἀνάφορον. Ἀνδρῶνα. Ἀνερρίχωντο. Ἀνέχομαι. Ἀνεῖπεν. Ἀνθέμων. Ἀνόητε. Ἀνορταλίζειν. Ἀνώγεων. Ἀντίπαις. Ἀντιφερίζειν. Ἀντλία. Ἄξιον ἐπὶ τ. δ. Ἄξιος λαβεῖν. Ἀξιῶ. Ἀξύστεον. Ἀωρία. Ἀπ' ἀκροφυσίων. Ἀπαλλάξειν. Ἀπανθηπίνεσθαι. Ἀπαυδῶ. Ἀπαιδεύτοι. Ἀπαιθεριάζει. Ἄπαιρε. Ἀπεπυδαρίσε. Ἀπεριθερίσαι. Ἀποσκοτωμένα. Ἄπειπε. Ἀποσφακέλισε. Ἀπεψηφισάμην. Ἄπειρος. Ἀπηλιαστής. Ἀπηνθράκιζεν. Ἀποβλίσαι. Ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι. Ἀποδύντες. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου. Ἀποκεκόφαμεν. Ἀπολαχεῖν. Ἀπολιβάξεις. Ἀπολιγαίνει. Ἀπομαγδαλιά. Ἀπονίπτρον. Ἀποπάτημα. Iter. Ἀποπέμψατ' ἐφ' ἑνί. Ἀποπυθελίακεν. Ἀποφέρειν. Ἀποχειροτονηθῆναι. Ἀποιχόμενα. Ἀργιλόφος. Ἀρέσκεια. Ἀρίστυλλος. Ἀριφράδης. Ἀρμονίαν. Ἄρχειν. Ἀρχίδιον. Ἀσία. Ἀσθένεια. Ἀσκαρδαμυκτί. Ἀσκητικόν. Ἀσκὸς Κτησιφ. Ἀσπάζει. Ἀσπιδηφόροι. Ἀσπακτί. Ἀστεῖος. Ἀτταγᾶς. Ἀτηρότατον. Ἀττικός. Ἀτοπίας. Ἀοῖον. Αὔαινε). Αὐτίκ'. Αὐτόδαξον. Αὐτόπρεμνον. Αὐτός. Αὐχμεῖς. Αὐτόχρημα. Ἀφαναθήσομαι. Ἀφαιρεῖν. Ἀφέλεια. Ἀφαυθείς. Ἀφύα. Ἀχαΐα. Ἀχιλλείων. Ἀχθηδών. Ἀχράς. Βάδην. Βαδιστικῶ. Βάπτουσι. Βάρβιτον. Βασανίζειν. Βαύζων. Βδύλλεσθε. Βεβαλανωμένον. Βεβυσμένα. Βελονοπώλης. Βέμβηξ. Βερέσχεθοι. Βῆμα. Βινεῖν. Βλαυτίοις. Βλέπος. Βλήχων. Βλίττειν. Βοάσομαι. Βολβός. Βόλιτος. Βορβοροτάραξις. Βορόν. Βόστρυχος. Βοτρυόδωρος. Βυλεία. Βυλομένη. Βύπαλος. Βυπαλίων. Βωμός. Βωστρεῖν. Βρυχρόν. Βρύλλων. Γαστρίζομαι. Γενετυλλίς. Γέργινοι λίθοις. Γέρος. Γηρυόνης. Γήτειον. Γίγαρτα. Γογγύλιον. Γομφοπαγῆ. Γοργών. Γωνία. Γραμμαί. Γράψομαι. Γρύτος. Γυμνόπτερος. Γυπαρίοις. Δαιμόνια. Δακτυλόχειρ. Δαιδαλεῖς. Δεκάπου. Δελφάκιον. Δελφίς. Δεξιὸν εἰς. Δεξιός. ὁ εὐπ. Δεῦρ' ἴθι. Δεῦρο. Δέφεσθαι. Δεῖ. Δεῖγμα. Δείκελον. Δειλάκρια. Δεῖν. Δεινόν. Δεῖπνον. Δημαγωγικός. Δημιόπρατα. Δημοσιεύω. Διαθήκη. Διακεκαυμένον. Διακναιόμενος. Διακωδωνίσω. Διαλλακτής. Διαμυλλαίνει. Διαξῆναι. Διαπίοιμι. Διασκαλακωνίσαι. Διασείων. Διάσια. Διεμέρισαν. Δὶ ἔχθρας γ. Διιπέφης. Δικροῖς. Δίοδοι. Διόμεια. Διοσημία. Δὶ ὄχλου. Διποδία. Διοίσειν. Δίφρον. Δοκησίσοφος. Δοκεῖται. Δοξάσαι. Δορυξόος. Δόρυ. Δοχμή. Δραχμίδας. Δραχμή. Δρύοχοι. Δοῖδυξ. Δυσπινῆ. Αἶκε παῖδες. Αἴσιμος. Ἔαρος χρ. Ἐβόων. Ἐγκάναξον. Ἐγκυκλήσαι. Ἔγκυκλον. Ἐγχυτρίστριαι. Ἔδρα. Ἐθελάσα. Ἐκθεῖ. Ἔκνιζε. Ἐκκοκκίσας. Ἐκποδών. Ἐκποιεῖ. Ἐκτός. Ἔκτοπος. Ἐλαφίβολος. Ἑλληνικόν. Ἐμβεβλημένα. Ἐμβολάδας. Ἐμπίς. Ἐμπλήμενος. Ἐμπεδόν. Ἐμπολή. Ἔμπουσα εἰμί. Ἐναπεμορξεται. Ἐν δέοντι. Ἐνεστύμησε. Ἐνέχεις. Ἐνη. Ἐνήλατον. Ἔνθεσις. Ἐντρόνεια. Ἐντετευτλανωμένης. Ἐξ ἀνάγκης. Ἐξάλειπτρον. Ἐξαμεῖν. Ἐξεφύσησε. Ἐξικασμένος. Ἐξέφαινε. Ἐξηγρόμην. Ἐξεκείσθης. Ἐξημβλωμένον. Ἐξήεσαν. Ἐξίσταται. Ἐξωμισάσαις. Ἐπαποδυόμεθα. Ἐπειγέσθαι. Ἐπιγραφή. Ἐπίλησε. Ἐπιφόρημα. Ἐπίδορπον. Ἐπιθωμάζειν. Ἐπιθήκιστα. Ἐπινεασμένη. Ἐπίξηνον. Ἐπισιμοῦ. Ἐπίσω. Ἐπιστροφῆς. Ἐπίτηνος. Ἐπιχυλές. Ἐπιψ. Ἐπώνυμον. Ἐρρίτω. Ἐρείδειν. Ἕρμα. Ἐσκιατροφημένα. Ἐσχημάτισε. Ἐστῶν. Ἐσωμυλάμην. Εὐθετῆσαι. Εὐθύς. Εὐλαβοῦ. Εὐόρκει. Εὐπραγόρος. Εὐπρίερον. Εὗρες. Εὐριπίδιον. Εὔσειρα. Εὐτέλεια. Εὐφήμει. Εὔχομαί σοι. Ἐφαπλώμεθα. Ἐφιέντα. Ἐχέτω. Ἐχοντιστία. Ἐχύμισεν. Ζηλώτατον. Ζυγός. Ϝικάσμεθα. Εἰ κἂν νῦν. Εἶπερ ἐκ πύκνης. Εἰσαΐειν. Εἰσβαλεῖται. Εἰσήρρησε. Εἰσκεκύκληκε. Ἤλεκτρα. Ἠλιαστής. Ἡμεδαπός. Ἠπίαλος. Ἥδηνται. Ἧτρον. Ἰδὴς. Ἰεύς. Ἴλλον. Ἰλλυρικοί. Ἱματίων. Ἰώ. Ἴων Χῖος. Ἱππαλεκτρυών. Ἱππόπορνε. Ἰσθμός. Ἴσον σαπρόν. Ἰσορράφος. Ἰσίοις. Ἴχανα. Θαλῆς. Θαλφθῆ. Θασίων. Θεόπεμπτος. Θεόσπεπτον. Θερίζειν. Θέσεις. Θεσμοφόρια. Θετταλή. Θεῖ. Θίασος. Θῖνα. Θωμός. Θυπίον. Θρέττε. Θρία. Θρίον. Θρύψις. Θρύπτομαι. Θυμάτιον. Θυλάκια. Θύμεσθε. Θυμιτίδαν. Θυμοσοφικώτατος. Θυννοσκοπεῖν. Θύρασιν. Κάθαρμα. Κακοριζίας. Κάκκη. Κακόνοι. Κακορρόθεῖ. Καλαμίνθη. Καλοί. Κάμηλος. Κανοῦν. Κἂν τ σφάλ. Κάπη. Κάρ. Καρδιόπος. Καρχήδημος. Κασαλβάσω. Καταυλεῖς. Καταγιγαρτίσαι. Κατάκλυζε. Κατάλογος. Καταξαίνειν. Καταπάσω. Καταπυγοπερίξειται. Κατὰ τὸ καρτ. Κατάχει. Καταχύτη. Καταψῶν. Καταγλωττισμένον. Κατερρινημένοις. Κατήλιφα. Κατηρέψατο. Κατωκάρα. Κατωνάκη. Κατιόντι). Κατώμαζα. Κάχεζεν. Κάχρυς. Καινοτομεῖ. Κέας. Κεραΐκτης. Κεκραμένον. Κεχηνότες. Κεκτημένης. Κεκυφότος. Κέλης. Κενοί. Κεραυνός. Κεφαλαίω. Κέχηνεν. Κεχηνότες. Κηκείδιος. Κημὸν κατ. Κημός τολ. Κῆπος. Κηφισοφῶν. Κιθαροιδότατον. Κίκιννος. Κιλλίβαντες. Κιμβέρικον. Κίσις. Κλαστάσεις. Κλεώνυμος. Κλεπτόμενοι. Κλεισθένης. Κλεισθένης. Κληρωτήρια. Κλιμακίζειν. Κιαφεύς. Κνεφαῖος. Κοάλεμος. Κόβαλος. Κόθορνος. Κολάκρετον. Κόλιξ. Κολόκυμα. Κόλυρα. Κόμμα. Κομψευριπιδικῶς. Κομψόν. Κόνδυλον. Κόνισρον. Κοπρεία. Κόρης. Κορκορυγαί. Κόρδιβος. Κοχώνη. Καβάλω. Κωλακρέται. Κώμων. Καμαδολαιχῶν. Κρεμβοπάτη. Κρανάων. Κρεμάθρα. Κρημνός. Κρημνοί. Κρησέρα. Κρηθικόν. Κρητικός. Κρίβανον. Κρίζη. Κροκωτόν. Κρόμμυα. Κρονικώτερα. Κρονίων. Κύαθος. Κυδοιδοπᾶν. Κυκησιτέφρη. Κύλικα. Κυκλοβόρος. Κῦφα. Κυνῆ. Κύννα. Κύρβεις. Κυρηβάσια. Κυψέλη. Λαιμαργυζόμενον. Λαγώοις. Λακίδας. Λακκόπρωκτος. Λακωνικόν. Λακρατίδης. Λαμάχου. Λαμίας θηρ. Λαμπάδια. Λαμπαδοφόροι. Λαχών. Λαικαστής. Λέαινα. Λεκάνια. Λέπας. Λεπαστή. Λέπαδοι. Λέπρος. Λεσβίσαι. Λείβεται. Λεῖον. Ληδάριον. Ληκώμεθα. Ληκύθιον. Ληρεῖς. Λιγνύς. Λίθος. Λιπαρά. Λιπαρές. Λιπαργύρειον. Λογάρια. Λοπάς. Λορδούμενον. Λοχμαῖς. Λυκάβητος. Λυσικράτης. Λυσίστρατος. Λύσιοι τελ. Μάζα. Μαθών. Μάκαρες. Μάκελλα. Μακκοᾷ. Μαιμάκυθος. Μανδαλωτόν. Μανιῶν. Μαρίλη. Μαρψίας. Μαστιγίας. Ματτύης. Μαινάδας. Μέθυσαι. Μέλαθρον. Μελάνθιος. Μέλιττος. Μέλον. Μελλονικιᾶν. Μέλος π. Μέλλω. Μελύδριον. Μεμακκοακότα. Μεμιλτωμένον. Μεμύρωμαι. Μιξαμαῦνος. Μετεωροφένακας. Μετέωρος. Μιαρεύτω. Μίτωσις. Μηδέν μ. Μηλολόνθη. Μήλων βλητ. Μηλῶσαι. Μή μοι ποτ' ἔλθ. Μιαρὰ κεφ. Μιαροί. Μικρὸς γε. Μίλαξ. Μινυρίζω. Μισητία. Μισθοφορεῖ. Μισολάμαχος. Μόθωνες. Μολγός. Μόλων. Μοναδεῖν. Μορίαι. Μορμώ. Μόρσιμον. Μόρσιμος. Μόρυχος. Μυσαχθῆναι. Μοχθηρία. Μῶν. Μοιχός. Μύσαι. Μῦ μύζει. Μυηθῆναι. Μυρμηκοφόρον. Μύρτον. Νάρκη. Ναῦλος. Ναύφαρκτον. Νεανικῶς. Νέμεσις. Νενημένην. Νεοκλείδης. Νεόττιον. Νεοχμός. Νεφελοκοκκυγία. Νιτλάριον. Νομάδες. Νομιζόμενα. Νουμηνία. Νῦς οὐκ ἔνι. Ναί. Νῶϊν. Νοΐδιον. Νυκτιλόχοι. Ξεναλαπεῖν. Ξενικόν. Ξυνεῖς. Ξυθῆς. Ξυνδιήνεγκαν. Ξυνωμοτῶν. Ὀβολοῦ. Ὀγκύλλεσθαι. Ὀδύρματος. Ὀδύρεσθαι. Ὄζειν. Ὄζων. Ὀζωπά. Οἱ. Οἷα. μακ. Οἴμοι. σχετλ. Οἰνήρυσις. Οἰνοπίπας. Οἶον. Οἶος. δυν. Οἰωνοί. Οἶστρος. Ὀλέκρανοι. Ὄλισβος. Ὀμίχλη. Ὀμοῦ. Ὀμφακίαν. Ὄνος ἄγων. Ὀνυχίζεται. Ὀξίνην. Ὀπή. Ὀπτᾶται. Ὀπύντις. Ὄργασον. Ὀργῶ. Ὀρείας. Ὄρθριος. Ὀρνιθίαις. Οὐδεὶς οἶδε. Οὐ διαφρήσετε. Οὐκ ἀπολιβάξεις. Οὐκ ἐκομοπολάκεν. Οὐκ ἔνδον. Οὐκ ἔστι παρὰ τ. Οὐκ ἔτως. Οὐκ οἶδ' ὁ κρ. Οὐρητρίδα. Οὑτοσί. Οὐχὶ μᾶλλον. Οὐ χρή. Ὄφελος. Ὄχημα. Ὠθῆσαι. Ὦ περὶ πάντα. Ὠρικῶς. Ὡς Πυθῶδε. Ὦ πόν. Παλαιγενής. Παλαίσμασι. Παλινορθον. Πάμφιλος. δημ. Παννίπος. Πανοῦργος. Πανσέληνα. Παντεργοί. Παραβαλλών. Παρακεκινδυνευμένον. Παρακλίνασα. Παράλων. Παραπέπαμαι. Παρατίλας). Παρδαλῆ. Παρδαλις. Παρεξηυλημένον. Παρθένεια. Πάρνοψ. Παρών. Πάροινος. Πατῆσαι. Παῦρα. Παχεῖς. Παίει. Πέκτει. Πεκτούμενον. Πελαργικοί. Πελλήνη. Πενέσαι. Πέντε τάλαντα. Πέπειρον. Πέπορδα. Πέρα. Περιαλουργής. Περίδου. Περιεκόκκυσε. Περιεπλισμένοι. Περιέχομαι. Περίθετος. Περιτράγη. Περιφορεῖν. Περσικὸς ὄρνις. Πέττουσι. Πεφυσιγγωμένοι. Πεισάνδρου δ. Πηδάλια. Πηδαλιουχεῖν. Πηνίκ' ἤ. Πηλέως μ. Πημανεῖ. Πήρα. Πιεζόμενος. Πιθήκη. Πιθών. Πισίαν. Πίτυλος. Πλόκος. Πλεῖν. πλ. Πλεῖν ἤ. Πληρώματα. Πλίνθευμα. Πλουθυγίειαν. Πλύτων. Πνιγεύς. Πνιγηρά. Πνὺξ. Πνυκός. Πόλος. Πολύμνηστος. Πολυφόρω. Ποτηροῖς. Πορθμεῖς. Πορνεία. Πόρος. Πόρπαξ. Πόσθιον. Πώγων. Πρᾶσον. Πρασιαί. Πρέμνον. Πρῖνος. Πρίων. Προεδρία. Προϊέναι. Προξενῶ δ' ὑμ. Προπίνω. Προσβολή. Προσέμαξε. Προσέταξ. Προσπίπτει. Προσκατεθείμην. Πρὸς κέντρα λ. Προσκυνήσομαι. Προστελέθεται. Προτιμᾶν. Πρώ. Πρωκτός. Πταρμός. Πτερυγίζων. Πτισάνη. Πτωχεία. Ποῖ ποπ. Πυγιδίων. Πυελίδα.

Πύθω

Πύθια. Πῦς. Ῥαβδοῦχοι. Ῥαψῳδεῖν. Ῥιπίζεται. Ῥόδον. Ῥοθιάζειν. Ῥύγχος. Ῥώμη. Ῥωπεῖα. Ῥυχάχειν. Σάκος. Σαλαμίνιος. Σαρδανάπαλος. Σαβακίς. Σηβίσαι. Σειστρόν. Σημεῖον. Σησάμη. Σιδηροῦς. Σίζει. Σικελοί. Σίμβλον. Σιμωνίδης λωβ. Σίμων. Σιπαλμαγοι. Σισύμβριον. Σισύρα. Σίσυφος. Σίφων. Σιφωνίζειν. Σκαλαθύρμα. Σκαλεύειν. Σκανδάληθρον. Σκάφιον. Σκαιός. Σκαρφή. Σκελυφάλου. Σκεμμάτιον. Σκόλλυς. Σκύταλον. Σκύτος. Σκυτοτόμος. Σμάξαι. Σοφός. Σῶ. Σοφιστὴς ἀπ. Σοφισταὶ κακοί. Σοφία. Σὺς. Σπάλαθος. Σπόνδυλος. Σπίλος ἐφθ. Σπόγγος. Στερεωκότες. Στρέψαι ἀντ. Στρόφαιος. Στρόμβος. Στροβίλιγξ. Στρόμβιλος. Στρογγύλος. Στρογγυλῶ. Στρόβιλοι. Στεφανίζεσθαι. Στρογγύλισον. Στρόφιον. Στρουθός. Συκοφαντεῖν. Συμποσίαρχος. Σύνδειπνος. Συνθηματίας. Σφάκος. Σφοδρός. Σχοῖνος. Ταλαντεύω. Ταλαντοῦν ὡς φ. Ταῦροι. Ἀττ. Ταριχηρὸς. Τάσις. Ταυροειδής. Ταυροφάγος. Ταυτὶ λέγοντι. Ταύταρον. Τέλμα. Τελεσσεῖς. Τεθεῖσα. Τέως. Τέρας. Τέτανος. Τετράγωνος. Τετρήνες. Τετράδιον. Τέθηλας. Τέχνη. Τελέσφορος. Τελεσφόρος. Τένθης. Τὴν σπάθην. Τί γάρ. Τιθωνὸς γ. Τιμωρία. Τιθύμαλλος. Τί ταῦτα. Τίτθαι. Τολμᾶται. Τοξότης. Τόπος. Τράγημα. Τραχηλίζειν. Τραγῳδία. Τρόπος. Τρύβλιον. Τρεῖς. Τρέφειν. Τριβώνιον. Τριβαλλός. Τριηραρχεῖν. Τριόβολον. Τριφάλης. Τριχίδες. Τρίχες. Τρίζειν. Τρυγών. Τρυγωδία. Τρυφή. Τυμπανίζειν. Ὕαινα. Ὑβριστής. Ὑγεία. Ὑπερβάλλειν. Ὑπερπονηρία. Ὑπερφυᾶ. Ὑποχωρεῖ. Ὑποζύγιον. Ὑποζωμάτιον. Ὑποκρίνεσθαι. Ὑποσκαλεύειν. Ὑποτρίβειν. Ὑπνωτικός. Ὑπογράφειν. Ὑφάντης. Ὑφέλκειν. Φαινίνδα. Φανός. Φαντάζομαι. Φάρμακον. Φαρμακός. Φαρμακεύς. Φαντασία. Φαρέτρα. Φαῦλος. Φαυλίζειν. Φαῦλος π. Φαίαξ. Φασίανος. Φελλός. Φέψαλος. Φιάλη. Φιλιππίζειν. Φιλοτιμία. Φίτυ. Φθόνος. Φλοιός. Φλυαρεῖν. Φλυαρία. Φόρβιον. Φορυτός. Φύκη. Φωριαμοί. Φρεατία. Φρυγανισμός. Φρύγιλος. Φρύγιον ἱερόν. Φρύνιχος π. Φρύνιχος, καὶ Λ. Φυλάρχης. Φύλλα. Φύσις. Φωσφόρος. Χαῖρε. Χάλαζα. Χαμεύνης. Χάννος. Χαράδρα. Χαρίζεσθαι. Χαρμονή. Χαριτίδες. Χελιδών. Χελώνη. Χερνίβιον. Χειροτονητέον. Χειρουργία. Χιάζειν. Χοῦς. Χοῦς. Χορηγός. Χωλός. Χρέος. Χρῆμα. Χρήματ' ἀνήρ. Χρηματίζειν. Χρησμός. Χρησμοὺς δύο. Χρυσός. Χρόνος πολλά. Χειρογράφον. Χυλός. Χύτλα. Χυτρεοῦν. Ψαλάσσειν. Ψαλίδες. Ψακάζειν. Ψεκάς. Ψευδοκλητεία. Ψιάθιον. Ψιλόν. Ψωμίζειν. Ψυγεῖον. Ψύλλα.

Ἐν Ἀμφιάρεῳ. v. Ἀχαρνεύς. Τῶ. τοῦτο κ. Φλέων. Φρυκτώρας.

Αἰολοσίκων. v. Ἀπορφύραι.

Ἀναγύρῳ. v. Ἀμφιπλακτίζειν. Ἀπόδειξις. Ἀργυρίου. Συνέτερφι. Οὐδὲ πυρός. Ὀξύπλευρος. Παράληψις.

Ἀντικυκλωπαι. v. Ἄλυς.

Ἀχαρνεῦσι. v. Ἀχαρνεπέμπει. Ἀγοραί. Ἀποπέμπεσθαι. Ἀποκαρπωθῆναι. Ἀπόχρησις. Αὐτίκα. Ἐμπεδοσθένης. Ἐπί. Ἀττ. Ἡλίκη. Καταγλωττίζειν. Συνέχεια. Ὠσίας. Παρτάβιος. Παῖσον. Πλάτων. Πρωκτός. Σάγμα. Σκορδινᾶσθαι. Σχοῖνος. Τριπλοῦς. Τύλη. Φαῦλος. Φέρειν. Φίβαλις.

Βαβυλωνίοις. v. Ῥοθιάζειν. Σαμίων ὁ δῆμος.

Βατράχοις. v. Ἄβυσσος. Ἀγνοεῖν. Ἀθέριστον. Ἀνάθεμα. Ἀναμασᾶσθαι. Ἀνθεμίας. Ἀνθρωπίνως. Ἀποστρέφειν. Ἀπόλαυσις. Αὐτοκράτωρ. Αὐτίκα αὐτὶ τ. Ἀχέρων. Βλιττάδες. Βόσκε. Γαυρός. Γλάμων. Δακτυλίος. Ἐγκέφαλος. Ἐμπουσα. Ἐμπυρον. Ἐξαλείψας. Ἐπαφρόδιτος. Ἐπικλαυθῶ. Ἐπίφ. Ἐπιφυλλίδες. Ἐρετρίας. Ἐφεδρος. Εἶ, εἶ. Εἰσέρρει. Ἡδυλόγος. Ἥκω. Ἡλακατῶν. Ἡλιάζω. Ἰδιώτης. Ἴθι. Θρίαμβος. Καθαρός. Καλῶς. Κατάβα. Καχύποπτος. Κεραμεικός. Κεφάλαιον. Κηρύκειον. Κίμων. Μαλθακώτερος. Οἱ μὲν γάρ. Οὐ γάρ. Οὐ τῷ μόν. Ὠὸν. Πάνυ τὸ ἐς ἦδη. Περίδρομος. Σκεῦος ἀεί. Σπογγιά. Σπόγγος. Στροβῶσι. Τάραχος. Ὕπαιξ. Φάλαγξ. Φλέγω. Φλέω. Φλεύρασι.

Γεωργοῖς. v. Ἀτρία. Τοῖς Ἱπποκράτους.

Γῆρα. v. Στλεγγίς.

Δαιδάλῳ. v. Εὐρύβατος. πον. Οὐκ σκιά. Ὑπερέκσειν.

Δαιταλεῦσι. v. Ἀναλίσκειν. Ἀνάστατος. Αἰγίς. Ῥαγδαῖος. Σαῖτος. Στλεγγίς. Τερπνὸς. Χαρίσιον.

Δαναΐσι. v. Ἀργεῖος. Ἀπολαύσεται. Αὐλητής. Κλεψύδρα. Λυγκέως. Τῶ. τοῦτο κ. Χύτρας ἴδε.

Εἰρήνῃ. v. Ἀγύρτης. Ἀνάπαυσις. Ἀναμιμνῄσκω. Γλίσχρος. Δημιουργοί. Αἶγες. Ὀγκύλλομαι. Ὠρειθυίας.

Ἥρωσι. v. Ἀμφορεαφόρος.

Θεσμοφοριαζούσαις. v. Ἀλγεινός. Ἀλφάνει. Ἀριστερά. Ἀπόρρητα. Δοίδυκες. Ἐμπορεύομαι. Ἐπιτάτης. γελ. Ζηλῶ. Ἰκρία. Ἰωνικός. Κακοδαίμων. Κόλλαβοι. Λακωνικαί. Οὐ γάρ. Πονηρός. Σοβεῖν.

Θεσμοφοριαζούσαις β'. v. Λακωνίζω. Λύκος ἔχανεν.

Ἱππεῦσι. v. Ἀλιτήριος. Ἀριβαλλος. Διακεκαυσμένος. Ἱππάρχους. Θρηνεύσαντο. Οὐ γάρ με. Ὦ μάλιν. Σπιθαλισμοῖς. Ταρχύειν. Ὑπέρχεται. Χαρίσιον. Ψολοκομπία. Ψωλός.

Κενταύρῳ. v. Πρόδικος.

Κωκάλῳ v. Ὠδή. Παίγματα.

Λημνίαις. v. Ἀποχρώντως. Ὦ νῦν θερμοί. Χρῶ. Ψαμμακοσιογάργαρα.

Λυσιστράτῃ. v. Ἐξεπιστάμενος. Κεκονισμένος. Καμάτων. Κύνα ὁ. Λέκιθος. Λέχος. Λόχος. Λυκόποδες. Μελανίων. Ὅπου χ. Πακτοῦν. Παίζειν τέχνη.

Νεφέλαις. v. Ἀγροικία. Ἀθηναίων δυσβ. Ἀκαδημία. Ἀκκίζομαι. Ἀλλ' ἴδωμεν. Ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μάν. Ἀμαξίς. Ἀμφιμήτορες. Ἀμφισβητεῖν. Ἀντίπατρος. Ἀντιλογία. Ἀντίθεσις. Ἀπίστευσαν. Ἀποδιωκτέον. Ἀπολαύειν. Ἀπολιθοῦσθαι. Ἀπ' ἐκ. Ἀποστρέψαι. Ἀπὸ γε δή. Ἀπραγμοσύνη. Ἀργὸν ἔτος. Ἀρτεμισία. Ἀρτ. Ἀσώτου. Ἀρχαῖα. Ἀτάσθαλος. Βασκαινεῖν. Βλέπος. Βωμολοχεύεσθαι. Βρενθύεσθαι. Βρενθύεσθαι. Γαμψοί. Γενειάς. Γέρων. Γλισχρολογεύεσθαι. Γλωσσοστροφεῖν. Γνώμη. Δενδροκόμος. Δεξιός. εὖ. Δι. Διαγιγνώσκω. Διακεκαυμένος. Διάλεξις. Διαλέξομαι. Διαπαρήγορος. Δῖνος. Ἔθι μοι. Ἐγχεῖν. Ἐκεῖνος. Ἐκκορίζειν. Ἐκκορεῖν. Ἐκκρεμαμένη. Ἐκτραχηλίζειν. Ἐκπλέκω. Ἐλευθερώματα. Ἐν παιδοτρίβου. Ἐξώλης. Ἐξέχειν τὸ ὀ. Ἐξεπίστασθαι. Ἐξαμβλοῦν. Ἐπαλαμᾶσθαι. Ἐπίχειρον. Ἐπιλησμότατος. Ἐρέβοδιφῶντες. Εὐθὺ. Εὐθύς. Ζυγοθεσίαι. Εἶεν. Εἶπε. Εἴξασι. Εἰς τὸ δέον. Ἡρεμεῖν. Ἴθι. Ἴυγξ. Ἴσθμιον. Θεραπεύειν. Θερμῶς. Θυμοσοφικός. Καταλυθεὶς. Καταλέγειν. Καταφρονεῖν. Κεφαλαιον. Κληπτόν. Καλλιστεῖον. Κεράστης. Κεμβών. Κόττος. Καμμύω. Κρέας. Κυκλίων τι χορ. Κυνθιάδες. Κυπτάζειν. Κῦσον. Λεπτὸν τοι. Λήκυθος. Λαφύσσειν. Μαζονόμος. Μάζα. Μεταπεμπτέος. Νεανίας. Νόμισμα. Ξυνδιαφέρειν. Ξυνίημι. Οἰκέτης. Ὁσπερ. Ὅσα τί. Οὐκ ἔχει. Οὐ κακῶς. Οὐ μετόν. Ὀφείλω. Ὀφλισκάνειν. Ὦ φόνος. Παιδίον. Παιδεραστής. Παππίας. Πάσσαλος. Πεποίηκα. Περιάδειν. Περιπατεῖν. Πείθων. Πῶς ὁ λ. Πόσις λ. Πῶς δοκεῖ. Πραγματεύεσθαι. Πρόβαλλε. Πρόδικος. Πρόσπολος. Πρὸς κακῶν. Προσκυνεῖν. Πτύξασθαι. Σαμακίς. Σκαιός. Σκαιότης. Σκιμαλίζειν. Σκινδαλαμός. Σοφιστής. Σπανίζει. Στρεψοδικεῖν. Στρέψαι. Συμφύσας. Σφραγίς. Σφραγίζειν. Σχάσαι. Τερθρεύεσθαι. Τετραμαίνω. Τέττιγες. Τί λέγεις. Τόκος. Τυπτικά. Τὼ μηρώ. Τὼ ὀφθαλμώ. Τρεμαλεοπάτας. Τρίμμα ὁ τις. Τριβωνικόν. Ὑψικέρατος. Φανερά. Φροντίζειν. Φλύαρος. Χρεωκοπεῖν.

Νήσοις. v. Διαφθείρειν διαβ. Ἐξέχειν τὸν ὀ. Συνέτερφι.

Ὀλκάσι. v. Εὔαθλος. Ἦα.

Ὄρνισι. v. Ἀγροικοτομίας. Ἀγχιστεία. Ἀμαμαξυς. Ἀμφὶ ἀμφί. Ἀπέβλεπον. Ἀποκεκλῃμένος. Ἀποπαύομαι. Ἀποστοβεῖν. Ἀρχεσίμολπος. Ἀτάκτως. Αὐτοκράτωρ. Βαβαί. Βαρβαρος. Βρέκκεκεξ. Γάλα ὀρνίθων. Δᾶ. Διαγόρας. Διαπλέκειν. Δερῶ. Δέρος. Αἰβοῖ. Ἐλελεῦ. Ἐν λόγῳ. Ἐξεκεκόμβωμαι. Ἐπεφύλαξε. Ἐπιπλακτίζειν. Ἐπίκρασις. Ἐπιτηδεύω. χελιδ. Ἐπικίζειν. Ἰδοὺ. Ἴσα γάρ. Καταπέλτης. Καταπληκτικός. Κειρία. Κεβλήπυρις. Κλάδους. Κλεπτεῖν. Κρέκειν. Κρύζω. Κολοιός. Λακωνικοί. Λαῖμα. Λάκων. Μὰ γῆν. Μάντεις. Μελίας. Νέα χ. Ὁμόσιοι. Ὁμοιότης. Ὀξύβαφον. Πάροχος. Πεδάρσιος. Περιπόλος. Πινακίσκος. Πλατύπτερος. Πλαίσιον. Προαγορεύειν. Προφορεῖν. Πτερύξ. Πτέρον. Ῥύγχος. Σπονδεῖον. Ταλαοί. Ταύρη. Τιλάρ. Τυπός. Ὑποζυγεύς. Ὑπόδουσις. Φασιανικός. Χάος. Χαλεπαὶ. Ψαλίς. Ψυχαγωγεῖ.

Πλάτων. v. Ἀγοράζειν. Ἀγελαῖος. Ἀζηλος. Ἀθάνατος. Ἀκαλος. Ἀκράτισμα. Ἀμοιβή. Ἀναθείς. Ἀναλίσκειν. Ἀναπηρίας. Ἀνιερ. Ἀπορεῖν. Ἀποψωλημένος. Ἀποψώλημα. Ἀσέλγεια. Αὐτόματος. Ἀφορμή. Βαπτίζειν. Βάστα σιλφ. Βληχή. Βαθύτης. Βδέλυγμα. Γραῦς. Γρῖ. Δάπιδες. Δαίμων. Δειλίακος. Διατριβή. Διεσπαραγμένην. Δικαίως. Ἐγκυκλεῖν. Ἐκκλησίαν. Ἐκτομίας. Ἐμβάς. Ἐξολίσθη. Ἐξαμαυρωτόμημα. Ἐπιβόσκας. Ἐπικαθίζειν. Ἐπίτριπτος. Ἐπὶ τροχοῦ. Ἐπίχυσις. Ἡλι. αὐτὸ τ. Ἠρεμ. Ἡμερίδιον. Ἤ. Ἡ πτερίνη. Ἰατρός. Ἱκανός. Ἵππος. Ἰχθύς. Θερμός. Θεσπίζειν. Θρῆνος. Θύλακος. Θύμος. Καταδαρθάνειν. Καταχύσματα. Κατακλίνομαι. Κλαυσιγελῶν. Κλέπτης. Κεράστης. Κωλῆ. Κότινος. Κράζειν. Κόφινος. Λόγους μη. Λευκοί. Λῆμμα. Λιπαρός. Μὰ Δία. Μακαρίτης. Μάστιξ. Μεθ' ἡμέραν. Μερίς. Μεσαιπόλιος. Ναίς. Ναστοί. Νεανικόν. Ξυγγένεια. Ξυνίης. Ὄζω. Ὁμολογεῖν. Ὀξύς. Ὄρνις. Οὐδὲν αὐτῷ μάλ. Οὐκ ἔστι ἄλλος. Ὀφθαλμία. Ὠρακιᾶν. Ὠσίας. Παμπολύ. Παραστάτης. Παρατίλλειν. Παρακαταθήκη. Παιδιά. Πεῖνα. Περιαγαγοῦσα. Περιπέτεια. Πεμπάζειν. Πλεκτάνη. Πλυνός. Πίτυρος. Πράγματα. Προποδίζειν. Προσπατταλεύειν. Πτερυγίζειν. Σαπρός. Σκῦτος. Σκορδίνημα. Σὺ γ' εἶνεκα. Σωφρονεῖν. Σώφρων. Στρέφειν. Στροφαί. Συμπλεγμένος. Σφονδύλη. Τί δαί. Τίμημα. Τιμόθεος. Τῷ νῦν λόγῳ. Τραγῳδία. Τριώβολον. Τρίψις. Τρόπωμα. Τρύγητος. Ὑπηρέτης. Φιλόθεος. Φόρτος. Χάλαι. Χαρίεις. Χαίρειν ἐν π. Χόρος. Ψυχῆς βία.

Πολυείδῳ. v. Ἀνάγυρος. Ἑρμοῦ ἐμβλ.

Ἐν Προαγῶνι. v. Σπουδή.

Σφηξίν. v. Ἀποφυσήσας. Ἀπρόσιτος. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐμφορεῖσθαι. Ἐξέχειν τὸν ἥλ. Ἐφόλκια. Ὀρθοῖ. Παραβολὰ πραγμάτων.

Ταγηνισταῖς. v. Ἀπομαλίζειν. Ἀποσχοίνισμα. Ἀφύαι. Θεατάς. Παρακλεπτεῖν. Πρόδομος.

Τριφάλητι. v. Τοῖς Ἱπποκράτους. Τῶν τρεῖς.

Φοινίσσαις. v. Ἀκαλήφη.

Ariſtophanes Grammaticus. v. Μαχαλίσκος. Πρωτεῖα.

Ἐν β' Θηβαϊκῶν. v. Ὁμολώϊος. Ὕης.

Ariſtophon.

Πυθαγορίστῃ. v. Πυθαγόρα τοῦ σ. in fin.

Ariſtoteles. v. Ἀλεξάνδρεια. Ἀναλογία. Ἀντεπιχειρεῖν. Ἀντιπελαργεῖν. Ἀντιστρέφειν. Ἀντιπάθεια. Ἀξίωμα. Ἀπλῷ λόγῳ. Ἀρχή π. Ἀρχὴ ἀνδρα. Ἀχαΐα. Βλάξ. Βελτίωσις. Δαπίδες. Δεκαπόλεις. Διαθήκη. Διάδοχοι. Δυσκολαίνειν. Αἴτησις. Ἐκ περιουσίας. Ἐναντία. Ἐντελέχεια. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπιτήδευσις. Εἰς κόρακας. Ἰσόκωλον. Θέσις. Καθαρεύειν. Κεφαλισμός. Κίνησις. Κοινὸν σφ. Λῆμμα. Λίθος. Μασσαλίας. Μεταπηδᾶν. Μορφή. Ναῦλον. Νόμος. Ὀλίγαρχοι. Ὀσφύς. Ὀφθαλμός. Ὡς ἔπος εἰπεῖν. Περιουσία. Πολυμαθία. Πόθος. Σωφροσύνη. Ταμίας. ἀρχή τις. Τετράδος ξ. Τροφή. Τρόπος. Ὑπεροχή. Φαντασία. Φυσικός. Φυσικὸς λ. Ψυχή.

Ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. v. Κύρβεις. Λυκόποδες. Παράστασις. Περίπολος. Πρόεδροι. Σῖτος. Στρατεία ἐν τοῖς. Ὑπὲρ τοῦ Καλλαΐρ.

Ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ. v. Ἐπισήμου ὅτι φορ.

Ἐν Διδασκαλίαις. v. Οὐκ σκιά.

Ἐν τῷ περὶ Δικαιοσύνης. v. Εὐρύβατος. πον.

Ἐν τοῖς περὶ Ζώων. v. Ἀκαλήφη. Ἀλκυονίδες. Κορυφή. Κεβαλοψαγηρόν.

Ἐν Ἠθικοῖς. v. Ἄνθρωπος. τὸ αὐτὸ.

Ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετταλῶν πολιτείᾳ. v. Τετραρχία.

Ἐν τῇ Ἰθακησίων πολιτείᾳ. v. Σκυτάλη.

Ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ. v. Τύραννος.

Ἐν τῇ Κυπρίων πολιτείᾳ. v. Ἄνακτες.

Ἐν

INDEX AUCTORUM.

Ἐν τοῖς μετὰ τὰ Φυσικά. v. Ἐπιστήμη. ... φ.

Ἐν τῇ Μηλιέων πολιτείᾳ. v. Τῶν φιλτάτων.

Ἐν τῷ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ καθ' ὕπνου μαντικῆς. v. Μνήμη.

Ἐν τοῖς περὶ Πολιτείας. v. Ἐχαπιάν. Πάρεδρος.

Ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. v. Σαμίων δ.

Ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. v. Καλλικύριοι.

Ἐν τοῖς Τόποις. v. Εὔνους. Εὔψυχος. Ὁμολογία. Προαίρεσις. Ταυτόν. Ὑπόληψις.

Ἐν β' τῶν Τοπικῶν. v. Χαλεπώτατον.

Ἐν ταῖς πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολαῖς. v. Ὅτι ξένους.

Ἐν τοῖς Φυσικοῖς. v. Εἴδησις.

Ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς. v. Ἀγαθοῦ δαίμ.

Ariſtoxenus. v. Σκολιόν.

Artemidorus. v. Τωθάζειν.

Aſclepiades.

Ἐν τῷ ἕκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν. v. Ὀρφεύς, Κρατ.

Ἐν ϛ' Τραγῳδουμένων. v. Ῥησίαρχος.

Athenæus.

Ἐν Δειπνοσοφισταῖς. v. Ἀριστώνυμος. Ἀρχέδικος. Διοκλῆς. Ἐπιγένης. Ἐπίλυκος. Ἐπίνικος. Ἔριφος. Εὐάγγελος. Εὐθυκλῆς. Εὔχημος. Εὔφρων. Ἡγήμων. Ἡγήσιππος. Θεόγνητος. Καρκίνος. Λύσιππος. Μνησίμαχος. Ναΐς. Νικόστρατος. Νωγαλεύειν. Ξέναρχος. Ὠφελίων. Πάμφιλος. ἕτ. Πλάτων, Ἀθ. Πολύευκτος. Ῥώμη. Σαννυρίων. Σώπατρος, Κωμ. Σώπατρος, παρ. Σωτάδης. Σώφιλος. Σώφρων, κ. Στράττις. Τελέστης. Τηλεκλείδης. Τιμόθεος Ἀθ. Τιμοκλῆς ἕτ. Φίλιππος, Κωμ. Φόρμος, Συρ. Φοινικίδης. Χαιρήμων.

Ἐν τῷ β' τοῦ Δείπνου. v. Βεβήλη.

Ἐν γ'. v. Δαμόξενος. Διξικράτης.

Ἐν ι'. v. Διόδωρος. καὶ αὐτ.

Ἐν ια'. v. Δαμόξενος.

Ἐν ιβ'. v. Διόδωρος. καὶ αὐτ.

Babrius. v. Ἀμυδρὰ. Ἄνωθεν. Ἄθυρμα. Ἀχαΐνη. Γέρανος. Δαπάνω. Ἑκάστοτε. Ἔκτοθεν. Ἑταιρεία. Εὔλαι. Ἠϊών. Ἥρα. Καμινεραία. Κνηκίας. Κωλώτης. Κωμῆται. Κωτίλω. Κρίμνον. Νεβρείην. Νεβρός. Νέμεσις. Ὀρεία. Παλαμναῖος. Πανθοίνη. Πετάβρα. Πίθηκος. Πρίων. Πυῤῥίχαις. Σωρακούς. Σπῆλυγξ. Σπλεόν. Ταναγραῖοι. Τιτυβίζεται. Τελχός. Φωλάδι. Φελλόγειρα. Vide etiam infra *Fabula*.

Baſilius. v. Ἐχενηΐς. Καταδυναστεύει. Στρατηγός.

Baſilii M. laudatio funebris. v. Ἄβαρις.

Baton. v. Πυθαγόρας. Ἐφίστος.

Bion Philoſophus. v. Ἀγκών.

Brontinus. v. Ὀρφεύς.

C.

Caddus, Hiſtoricus. v. Χειρίζω. (Sed ibi ſcribendum eſt Κάνδιδος.)

Callias. v. Ἀράχνη. Ἐλλεβορίζω.

Κύκλωψιν. v. Ἀράχνη.

Callimachus. v. Ἆ ἆ. Ἀδμωλίη. Ἀλιτρίβατος. Ἀμιθρῆσαι. Ἀπειρ. Ἀποβράσματα. Ἀπ' ἄστεος. Ἀράχνη. Ἀσπασιοί. Ἄτερα. Ἄτιοσ. Γέντα. Δαιτί. Δεινόν. Δύη. Ἐγκυτί. Ἑκάλη. Ἐκόπτεν. Ἐλελεῦ. Ἐπικλινές. Ἐρμεῖς. Εὐράς. Εἰκαία. Ἴννια. Κατώνακες μῦθος. Κολυραία. Κολωνάων. Κόρσιβος. Κτείς. Κυχλίων. Κύφελλα. Μαραθών. Μή Νωτάριος. Οὐ γάρ. Ὠλήν. Περιδέξιος. Περιπηχύναντες. Πονηροῖς. Πορθμήιον. Πρῶ. Ποίη. Σίβας. Σιμωνίδης. ὅπως. Τάλις. Ψύδος.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀγώνων. v. Ἀκτία.

Ἐν Βαρβαρικοῖς Νομίμοις. v. Φάσηλος.

Ἐν Ἑκάλῃ. v. Ἁρμοῖ πν. Αἴθ' ὄφελε. Ἱμαῖον. Κυλίας. Κωμῆται. Μύωψ. Ναὶ μὰ τό. Σῦφαρ.

Ἐν τοῖς Ἐπιγραμματίοις. v. Ὑμεῖς, ὦ Μ.

Ἐν Ὕμνοις. v. Ἀγροινομίας.

Ἐν Χωλιάμβοις. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι.

Calliſthenes. v. Ἀναγκαῖον. Ἀναρπάζ. Ἀνώγειον. Βέθυνος.

Ἐν β' Περσικῶν. v. Σαρδανάπαλος.

Calliſtratus. v. Ἀπλᾶς. Ἡ γλῶττα. Ἰσοκράτης, Ἀμύκλαι. Μέτων. Ὄῤῥον. Σελάχιον. Φιλόξενος. Εὔλην.

Candidus Hiſtoricus. Vide ſupra *Caddus*.

Cantharus.

Θηρεῖ. v. Ἀθηναίας.

Caucalus. v. Λήμνιον.

Cephalus Rhetor. v. Ἐπιτιμία.

Cephiſodorus.

Ἀμαζόσι. v. Ὄνος ὕεται.

Cercops Pythagoreus, v. Ὀρφεύς.

Chæremon.

Τερσίτῃ. v. Ὡς οὐχ ὑπάρχων.

Chamæleon.

Ἐν τῷ περὶ Θέσπιδος. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Δ.

Ἐν τῷ περὶ Σατύρων. v. Ἀπώλεσας. Ἀρίστος Κύκλ.

Cherax hiſtoricus, v. Ὅμηρος.

Charmides. v. Ἅδην.

Chionides.

Ἥρωσι. v. Ἄγνος.

Chryſippus. v. Κέρκωπες. Τιμωρῶντος. Χάρμος.

Ἐν τῷ περὶ Καλοῦ καὶ Ἡδονῆς. v. Λαικαστρικάκκαβοι.

Ἐν τῷ ιβ' τῶν Φυσικῶν λόγων. v. Πρόληψις.

Ἐν τῷ περὶ Χρησμῶν. v. Νεοττός.

Chryſoſtomus. v. Βδελυγμία. Διεκπεφώνηκεν. Καζαυνγῶ.

Ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ τῆς πρὸς Κορινθίους Ἐπιστολῆς. v. Λόγια.

Clearchus. v. Ὑπὲρ τοῦ Κωλικράτους.

Ἐν τῷ περὶ Οἴνων. v. Νεοττός.

Clearchus Solenſis. v. Χάρμος.

Clemens. v. Ζάλη. Ἥρας δ' ὁ Παλίμβολος.

Clidemus. v. Ἀπίδη. Ἐπίδιζον. Πύκνη.

Clitarchus. v. Σαρδώνιος.

Clitodemus. v. Ἐπὶ παλλαδίῳ.

Crantor, philoſophus, v. Θέσεις. Σκίφη.

Craterus. v. Ναυδίκαι.

Ἐν ἐννάτῳ τῶν Ψηφισμάτων. v. Νύμφαιον.

Crates. v. Ἀνεβίω. Ἀψάλακτος. Γυπαρίοις. Διαβάλλειν. Διαψαλάττεσθ. Παρουσία. Προκώνια. Σαρπηδονία.

Ἐν τῷ περὶ Ἀθήνησι Θυσιῶν. v. Εἰρεσιώνη. Κυνῆτος.

Ἐν Γείτοσι. v. Ὗς διὰ ῥ.

Ἥρωσι. v. Ἀθάρα.

Παιδιαῖς. v. Ἄλλο. ἕτερον.

Τόλμαις. v. Ὄρος ἐν μελ.

Cratinus. v. Ἀναλτον. Ἀνακεῖσθαι. Ἀναπίπτειν. Ἀνεπτερῶτο. Ἄνθρωπος λυπησολ. Ἄνορχοι. Ἄξιος λαβεῖν. Ἀπαλλάξας. Ἀποκεῖσθαι. Ἀποριεῖν. Βάδιζε. Βῶσον. Δραπέτης. Αἴγλη. Αἶξ οὐρανίαι. Ἐγκυρῆσαι. Ἐξόδιοι. Ἐπινήκιζε. Ἐπιλησμότατον. Εὔωρον. Κλειθρίους. Κοννᾶς. Λέρνη θ. Μισητία. Ναξιουργής. Ὀλόφωνος. Ὦ πάν. Παιδικά. Πολύμνηστος. Πρόστυχε. Ῥύβδην. Ῥύγχος. Σφακελίζοντες. Ὕπακα γ. Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψύρα.

Ἐν Ἀρχιλόχοις. v. Διὸς ψῆφος.

Βουκόλοις. v. Ἀνθρακάς. Ἀνιπίαν. Ἀποκλινόνται.

Δηλιάσι. v. Ῥαξεῖν.

Διδασκαλίαις. v. Ἀναρύπτειν.

Διονυσαλεξάνδρῳ. v. Ἀνεπάγγελτος. Ἄνησις.

Δραπέτισι. v. Ἁμαρτεῖν. Ἀνεκάπισθε. Ἀποπάτημα. Κυβηλίσαι. Ὄνος ὕεται. Ὧδε.

Ἥρωσι. v. Ἀνεκάς.

Θρᾴτταις. v. Ὀκτώπουν.

Μαλθακοῖς. v. Κυλλοῦ π.

Ἐν Νεμέσει. v. Χαῖρε, κιθ.

Νόμοις. v. Ἀλώπηξ. Ἀποσωματίζειν. Χρή.

Ὀδυσσεῦσι. v. Ἄθυρμα.

Πανόπταις. v. Κηκείδης. Παιδικά.

Πυθαγοριζούσῃ. v. Ξενοφάνης.

Πυλαίᾳ. v. Εὔωρον. Τὸ παρὸν ε.

Πυλαίοις. v. Ἀμύνασθαι.

Πυτίνῃ. v. Ἀράχνη. Ἀφέλεια. Δεσμώτης. Δωδεκάχρυσον.

Σεριφίοις. v. Ἀμοργοί. (Σερίφοις.) Σπαθητόν. Τελεινικῆσαι.

Τροφωνίῳ. v. Αἴγειος.

Χείρωσι. v. Οὐρανία αἶξ. Πανδελετίους. Ῥαδάμανθυς.

Ὥραις. v. Μαρίλη. Παιδικά. Πυῤῥόραγής. Ταῦτα πράσσων.

Creon.

Ἐν α' Ῥητορικῶν. v. Ἐγκεκοραλλημένος. Νιδύριον. Φακιόλιον.

Criton.

Ἐν Γεηπόνοις. v. Ἄρτι, ὦ ἀρτ. Βοωτίαις. Γέστι. Δεισιδαιμονία. Ἐπιμηθέων. Καθιστάμενος.

Crobylus. v. Ὀψοφαγία. Τιμαρχίδης, Ῥόδ.

Cteſias.

Ἐν Περίπλῳ Ἀσίας. v. Σκιάποδες.

Cyclus Epicus. v. Τελμισσία.

Cyprius Poeta. v. Οἶνος οἴνοψ.

Cyrillus Magnus. Ex eo prolixus locus contra ſpadones & eunuchos adducitur. v. Σπάδων.

D.

Damaſcius. v. Ἀγαθοεργία. Ἀγχίνοια. Ἀγχίσκοπος. Ἄθρυπτος. Ἀθύτους. Ἀπέραιον. Ἀκρατής. Ἀκρόπολις. Ἀμήχανον. Ἄνθρωπος. τὸ ἄῤῥητον. Ἀπόπειρα. Ἄτλα. Ἀφέλεια. Βλακεύεται. Γελασείω. Διαλόγιον. Δομνῖνος. Δῶρος. Αἰδοῖος. Ἐναγεῖς. Ἐνδέμυχος. Ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπιτήδειοι. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρ. Ἑρμαῖον. Ἔρως. τὸ σ. Εὐμοιρία. Εἴδωλον. Ἠπείγετο. Ἰδιώτης. Θοίνη. Κάρβων. Ὅσον χωρ. Ὦτα. Παρίστασθ. Πῖος. Πλαδαρόν. Προσεποιήθη. Πρόσοιτο. Πυργοῦται. Ῥητορική. Ῥυθμίζει. Σκιᾷ ὀνείρων. Στοιχεῖα. Συνήθεις. Σωρανός. Τέτλισσι. Τεκμήριον. Τετράγωνος. Φιλία. Φιλοπονία. Χαριεντίζεις. Χρηματισμός.

Εἰς τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν. v. Γρηγόριος. Ἰφικράτιδες.

Daniel. v. Θέρας.

David. v. Ἄβυσσον. Ἁγίασμα. Ἄκανθα. Ἀκηδία. Ἀλλοτρίους. Ἄμωμος. Ἀνθομολογησόμεθα. Ἀξίωμα. Ἀπολύων. Ἀποσκορακίζει. Ἀσβῶν. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Ἀτιμία. Ἄφρων. Βασιλ. Βίβλοι Θεοῦ. Βραχίων. Γαστήρ. Γραμματείας. Διαβόλιον. Διαθήκη. Διακενῆς. Διαλογή. Διεξόδους. Διέστειλεν. Δυνάστιν. Αἰών. Αἴτημα. Ἐγκάθηται. Ἔκστασις. Ἐνεχόταν. Ἐξάπινα. Ἐπανίστασθε. Ἐπιστέλλεσθαι. Ἐρημικοί. Ἐτυρώθη. Εὐθέος. Εὐρίζω. Εἰκών. Εἰσβολή. Ἡμέρα δυνάμεως. Ἡμέρα πον. Θεός. Δαβ. Θραῦσις. Κασσία. Καζαυνγεῖς. Κατάπαυσις. Κατέῤῥαξας. Κατεύθυνεν. Κέδροι. Κεκράξομαι. Κέρας ἰσχ. Κισσῷ. Κλῆρος. Κοτύλη. Κωφῆς. Κρίματα. Κρύφιοι. Λάκκος. Ληνός. Λόγια. Λυτρωτής. Μάννα. Μετοχή. Μὴ κατασταύσῃς. Μονογενή. Μονόκερως. Οἶνος. Ὀνόματα. Οὐκ ἐξελεύσῃ. Οὐ πι. ἀντί. Ὠδῖνες. Παροξύνει. Παραστήσομαι. Παῖδες. Περιβόλαιον. Πραότης. Προανατείξομαι. Προσήλυτος. Πρόσωπον. Πρωΐ. Πυκάζουσι. Πύλαι δ. Σελήνη. Σκότος. Σοφός. Σπίλος. Συντέλεια. Συστροφή. Σχοινία. Τάνις. Τίς. ἀντὶ τ. Τὸ ἀντάλλαγμα. Τρίψις. Τροχός. Δαβ. Ὕδωρ ἀντ. Ὑπελάβομεν. Ὕπνος ἐπὶ Θ. Ὑποσκέλισον. Ὑποστήριγμα. Υἱοὶ Θεοῦ. Ὕψος. Ὑψώσατε. Φημί. Φῶς. Φρέαρ. Χεῖρα. Χοῦς θεοῦ. Χριστός. Χρίσμα. Ψεῦδος. Ψάλλω.

Demagoras. v. Ἀλκυονίδες.
Demetrius. v. Ἀλ[illegible]. Ἰσοδ[illegible].
Demetrius Phalereus.
Ἐν τοῖς περὶ [illegible]. v. Παρεγγραφή.
Ἐν γ΄ Νομοθεσίας. v. Σκαφηφόροι.
Demetrius Scepſius. v. [illegible].
Democritus Abderita. v. [illegible]. Ἐξεμπεδούμενον.
Περὶ τῶν ἐν Ἅιδου. v. [illegible].
Democritus Hiſtoricus. v. [illegible].
Demon. v. Δωδωναῖον. Ἡ δὶς [illegible]. Ἡ Φώκη. Οἶος ἄγει. Σαρδώνιος γ. Φαινίππου σ.
Ἐν τῇ Ἀτθίδι. v. Τριακάδες.
Ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν. v. Προχαίνια.
Demophon. v. Δαρύχειον.
Demoſthenes. v. Ἀγγαρεῖα. Ἀγορανόμοι. Ἄδηλον. Ἀδικεῖν. Ἀλοιᾶν. Ἀλλοτριοῦν. Ἀμφισβητεῖν. Ἀμφοτεροδέξιον. Ἀνακεκλασμένον. Ἀνακεκαλυμμένον. Ἀνδρολήψιον. Ἀντιγραφή. Ἀντικαθίστασθαι. Ἄξιον. αἱ ψῆφοι. Ἄξιοι. Ἐπὶ τὸ δέ. Ἀπαγωγή. Ἀπεσχοινισμένος. Ἀπογραφή. Ἀπόθετος. Ἀπομισθοῦν. Ἀπονοία. Ἀπογνώμων. Ἀποσφάττειν. Ἀποκαλεῖν. Ἀποτείσαι. Ἀποτιμήματα. Ἀπροσωπεῖν. Ἀποψηφίζεσθαι. Ἀποψηφίσασθαι. Ἀπόρρητα. Ἄττα. Ἀφελής. Γέρρα. Γραμματοκύφωνες. Γραφεύς. Δαπανᾶν. Δεῦρο. Δημιουργεῖον. Διαδικασία. Διαμαρτυρία. Διασκευαστήριον. Διαψήφισις. Δικαστήριον. Δοκιμασθείς. Ἐγκατοικία. Ἐξηγηταί. Ἐξαγωγῆς. Ἐξοστρακίζειν. Ἐξούλης. Ἐξαιρεῖν. Ἐπωβελία. Ἐπιμελητής. Ἐπιτίμιον. Ἐπακτός. Ἐφέσιμος. Ἰσοτέλεια. Θρίαμβος. Θίασος. Θύειν ἱερά. Καθ' ἡμᾶς. Κακοτεχνιῶν. Καταχειροτονία. Κλίμαξ. Ὀλύνθιοι. Οὐκ ἔτι. Ὅρος. Ὦ μακάριοι. Πέπλος. Παράνοια. Παραβολή. Παράστασις. Παραπρεσβεία. Πομπή. Ῥήτωρ. Σκαφηφόροι. Συκοφαντεῖν. Τάλαντον. Τριηραρχία. Τριήραρχοι. Φάσις. Φορμίων. Φρατρία. Χάρακα. Χειροτονεῖν. Χειροτονία.
Ἐν τῷ δ΄ Ἀγῶσι κατὰ Ἀριστογείτονος. v. Προκλῆσις.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀδελφῶν. v. Ἀντίγραφος.
Ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου. v. Ἀποκεκηρυγμένον. Ἐπικλήρου. Ἀγεν. Ἐστεφανωμένοι. Ἡράκλεια. Ἰσοτέλεια. Μύρρινοι ἐν τῷ Ναυτικῷ. Ὅτι ξένος. Προβαλλομένος. Προσκαλεῖσθαι. Προπύλαια. Σύγκλητος.
Ἐν τῷ κατ' Ἀνδροτίωνος. v. Ἀνελεῖν. Ἀντιγραφεύς. Ἀπογραφή. Ἐξετάσαι. Ἐξηγηταί.
Ἐν τῷ πρὸς Ἀπατούριον. v. Ἐγγύη. Ὀφρύνιον.
Ἐν τῷ κατ' Ἀφόβου. v. Ἔνδεια. Κεφαλή. Συμμορία.
Ἐν τῷ πρὸς Ἄφοβον. v. Ὑπὸ μάλης.
Ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος. v. Ἀναστάσιοι. Ἀπάρχεσθαι. Βαλανεῖον. Γνῶσις. Ἐμφρουρία. Ἔνδειξις. Ἕλιξ. Ἐνεχ. Ἐν. Θεωρίς. Δημ. Ὀρφ. ἔργον. Πλεονεκτεῖ. Φαρμακός.
Ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. v. Ἀνδροληψία. Ἀξονες. Ἀποφοιτῶσι. Ἀποφεύγειν. Αἰδέσασθαι. Ἔθνος ὁ μ. Ἡεν. Θεσμοί. Ναθεία. Ὀλίγη. Ὁ κάτωθεν νόμ. Ὅτι εἰ ἁλόντες. Οὐκ ἀναιρεῖται. Πεντήκοντα. Φαῦλος. Δημ.
Ἐν τῷ πρὸς τὴν Βουλὴν κατὰ τῶν Δημοσ. Ἐπιμελητ. v. Ἐργολάβος.
Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον. v. Συνεστηκότα. (Sed lege, Ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.)
Ἐν τῷ κατὰ Διονυσοδώρου. v. Τόκος.
Ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ. v. Ἀκάμας.
Ἐν τῷ περὶ Ἐπιτριηραρχήματος. v. Ἐφόρους.
Ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδην. v. Γαμηλία. Δίκη. κρίσις.
Ἐν τῇ πρὸς Εὐβουλίδην Ἐφέσει. v. Πάρος.
Ἐν τῷ κατ' Εὐέργου. v. Πρὸς τῇ πυλίδι.
Ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίνου. v. Ἐνδεικνύντας.
Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀποκεχωρηκὼς. Χλωρός.
Ἐν τῷ κατὰ Κόνωνος. v. Αὐτολήκυθοι. Ἰθύφαλλοι. Λιθοι. Μελίτη. Φαῦλον. τὸ ἀπό.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. v. Ἀπομάξεις. Ἀποκλαίειν. Ἀρτεμίσιον. Βοιωτοί. Γέρρα. Ἐκ συστάδος. Ἐκπεπληγμένος. Ἐπιτετευχημένος. Ἐπιγνώμονες. Εὐοῖ. Ἡγεμὼν συμμορίας. Ἡγήμων. Ἡμεροσκοπεῖν. Θερμίου. Θεσμοθετῶν. Θεωρικόν. Λαρυγγίζειν. Λεύκη. Λέγειν. Μαιμακτηριών. Μόρτης. Μυστήρια. Νεβρίζων. Νίκων. Οὐδεὶς ἄλλος. Ὀνομάζων. Οὐκ ἔτι τὸ αὐτὸ. Παράνομος. Παρῆλθον. Περίεργος. Πομπεύειν. Πυθωνίς. Προβαλλομένους. Σάλου. Σεμνός. Σύμβολος. Σοφιστής. Ψευδολόγος. (Vide etiam paulo inferius, Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. Eſt enim eadem oratio.)
Ἐν τῷ πρὸς τὴν Λακρίτου παραγραφήν. v. Παντοπωλεῖν.
Ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνου. v. Ἀντιπαρατιθέναι.
Ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνην. v. Ὅρα δή.
Ἐν τῷ κατὰ Μειδίου. v. Ἀκη. Ἀργᾶς. Βουλεύειν. Εὐθυνόμενος. Οἶον. Παντωνία. Προβαλλομένους. Ῥυμὶ. Σπουδάζων. Τίμημα.
Ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. v. Ἀποπεφασμένος. Ἀτιμασμός. Ἐκφυλλοφορεῖν. Κονίαι. Ὁ κάτωθεν ν. Πολεῖν.
Ἐν τῷ κατὰ Νεοπάτου. v. Ἀρχαῖον.
Ἐν τῷ πρὸς Νικόστρατον. v. Περιστίχιον.
Ἐν τῷ κατ' Ὀλυμπιοδώρου. v. Ἀφανισμοῦ. Ἐπιδικασθαι.
Ἐν τῷ κατ' Ὀνήτορος β΄. v. Ἀποτίμηται. Προσοδία.
Ἐν τῷ περὶ Ὀνόμακλος. v. Παιάνια. Σεσημειωμένα.
Ἐν τῇ πρὸς Παντανίνετον παραγραφῇ. v. Ἐπὶ Θρασύλλῳ. Κεγχρεῶν. Μαρώνεια. Παρακαταβολή.
Ἐν τῷ περὶ Παραπρεσβείας. v. Ἀντίδημος. Ἀποψηφίσασθαι. Ἀττικ. Δρυμός. Ἐπικράτης. Ἀθην. Εἰσιτήρια. Ὀρχ. Πυθιόνικος. Τίμη. Ὑπακόυειν.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Ῥοδίων λόγου. v. Ἀρχή.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας. v. Ἀρτεμισία.
Ἐν τῷ κατὰ Σπουδίου. v. Νεμεσεία.
Ἐν τῷ πρὸς Σπουδίαν. v. Σκευή.
Ἐν τῷ περὶ Στεφάνου. v. Ἀρχή. Ἀναφορά. Ἐξητάσθης. Καλαμίτης. Καταψευδομαρτυρηθέντες. Κατηγορίας. Κίναιδος. κτλ. Παραπρεσβεία. Σόλων. Τέθριππα. ὁ πατ. Φαρμακοί. (Vide etiam ſupra, Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Eſt enim eadem oratio.)
Ἐν τῷ περὶ τῆς Συμμορίας. v. Τίμημα.
Ἐν τῷ περὶ Συμμοριῶν. v. Κληροῦχοι. Κοινωνικόν. Ὁ κάτωθεν. Συμμορία. Τίμης.
Ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. v. Ὀπισθόδομος. Παρακαταθήκη.
Ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. v. Ἀποτεταγμένον. Λυκοεργής.
Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. v. Ἐπεφθαλμίζειν. Ἦν. Ἱερομηνία. Ναυκραρικά. Ὅτι. Ποδοκάκκη. Προπαρασκευή. Φαῦλον. κτλ. Φιλόψυχος.
Ἐν τῷ πρὸς Φαίνιππον. Ἀπηλειμμένος. Ἀπόφασις.
Ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. v. Ἀγυιεύς. Ἀρχαῖοι. Ἀττα. Ἀπόρρητος. Βάραθρον. Δυσωπῆσαι. Ἔθνος ὁ μ. Ἐπικηρυκεία. Ἐφορμεῖν. Ἔχινος. Ἡλικία. Καταβολή. Κατάγειν. τὸ σ. Μελανάφη. Μάστιγα. Μεθώνη. Μελίτη. Δημ. Μενέλαος. Μετοίκιον. Μοριῶν. Ξενικόν. Εὐλαβεῖσθαι. Ὀκνεῖ. Ὀλιγωρεῖσθαι. Οὐκ σκαιά. Παρμένων. Πάραλος. Πεζέταιρος. Περὶ τὸ ἐν Δ. Περιπεποιηκέναι. Πομπεία. Πολιτεία. Πολύστρατος. Προβάλλεσθαι. Προπύλαια. Προσπεῖν. Πρυτανεῖον. Στρατηγοί. Σύμβολα. τῆς σ. Σύνταξις. αὐτὴ τ. Τίμης. Τὰ χρέα. Ὑπάγουσι. Φύλαρχος.
Ἐν τῷ α΄ Φιλιππικῷ. v. Ἀποστολεῖς.
Ἐν ε΄ Φιλιππ. v. Δεκαρχία.
Ἐν ιά Φιλιππ. v. Καθεστηκότα. Δημ.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Φορμίωνος. v. Προθεσμίας.
Demoſtratus. v. Δημοπρασία. Χάραξ. κτλ.
Dexippos. v. Ἀπὸ δέ. Ἐπιμέλεια. Εὐθυπρεπής. Παρειπεῖν. Παραχρῆμα. Παλινῳδεῖν. Ῥωμαίων ἀρχή. Σιμωνεῖ.
Θουκυδ. v. Κηρυκεῖον.
Dicæarchus.
Ἐν τῷ περὶ Μουσικῶν Ἀγώνων. v. Σκολιόν.
Didymus. v. Ἀλώνη. Ἀνδρεῖα. Γαμηλία. Ἐλευθέριος. Ἐξοικίζειν. Θεωρία. Κυψελιδῶν. Λυκοεργής. Ὀξυθύμια. Ὀρρων. Ὅποι. Ὦ ταν. Παρακαταθήκη. Πέλανος. Περὶ τὸ ἐν Δ. Περιστοίχων. Ποδοκάκκη. Πολύστρατος. Πυλαῖα. Προαστεῖα. Προπύλαια. Προστασία. Τελωνίζειν. Τὰς ἑταίρας. Φαρμακός.
Dinarchus. v. Ἀγγαρεῖα. Ἀναγκαῖα. Ἀναλαμβάνειν. Ἀντίχειρ. Ἀντιβαλλόμενος. Ἀπάγχειν. Ἀπαγωγή. Ἀποπεφασμένον. Ἀποσκευάζειν. Ἀπότομος. Ἀρχαιρεσιάζειν. Βωλεῖα. Βωλίσασθαι. Βωλεῖα. Γέργυρα. Δαδοῦχος. Ἐξώλης ὤν. Εὐανδρία. Θεογένης. Κλιμακίζειν. Λαμπαδίων. Λεχεῖον. Μοχθηρός. Οἴκημα. Ὁμηρικός. Ὀχλεῖν. Παλινῳδεῖν. Παροψωνεῖν. Ὑπόλογος. Ὑποφόνια. Φάσις. Χρυσοχοεῖον.
Ἐν τῷ κατ' Ἀγασικλέους. v. Σκαφηφόροι.
Ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰσχίνου Ἀπολογίᾳ. v. Κλιμακίζειν.
Ἐν τῷ κατ' Ἀρχεστράτου. v. Ἀποψηφίζονται.
Ἐν τῷ κατὰ Καλλίου. v. Ὑποσημαίνοντες.
Ἐν τῷ κατὰ Λεωχάρους. v. Δειρή.
Ἐν τῷ κατὰ Λυκούργου. v. Καταλειπόμενα.
Ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. v. Πραγματεία.
Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. v. Αἰγιλεῖς.
Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου Ἀποφάσει. v. Παραγγέλλειν.
Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφορηθέντος Ἐνδείξει. v. Παλινῳδεῖν.
Ἐν τῷ κατὰ Πυθέου. v. Ἀστυνόμοι. Καλλίας. πτερ. Καταλιπὼν.
Ἐν τῷ κατὰ Στεφάνου. v. Ὑπὸ γῆς οἰκ.
Τυῤῥηνικοί. v. Περίστατα.
Ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους. v. Πανθέοιδος.
Ἐν τῷ κατὰ Φορμίσιου. v. Ἠλιθιώτερον.
Dinolochus. v. Ὑς ὑπὸ ῥίνα.
Diocles.
Βάκχαι. v. Κακαί κ.
Diodorus. v. Ἀνακαπτήρια. Γάλα. Ἐντείνεσθαι ἑαυτόν. Ἐξακελεύονται. Κλήρωσις. Λυσιτελής. Παιανιεῖς. Σπηλαῖον. Σύνθεσις. ἐν. κ. Συνάγειν. Ὑπεργάς. Χαλάσαι. Χρῶμα. τῶν.
Ἐν τῷ περὶ Σταθμῶν. v. Τάλαντον. ὡς φ.
Diodotus. v. Δηλία κτλ.
Diogenianus. v. Ἀεσσαί.
Diogenes Laertius.
Περὶ Βίων Φιλοσόφων. v. Τετραλογία.
Dion. v. Δραμηκάτευνας. Ἐπιστάτης. κτλ. Ἐπιλελειμμένον. Ἡδυσμένος. Μάρκος βασ. Ὑπεξάγειν.
Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. v. Βύας. Δοξασίας. Ἐλημμένη. Ἐδικαιώθησαν. Ἐθνικιζόμενος. Ἠγμένον. Ὡς ἐπίπαν. Ῥωσθεῖσα. Σπάδων.
Ἐν β΄ τῆς δευτέρας Συντάξεως. v. Οὐδὲ Ἡρακλ.
Dionyſius. v. Ἀγόρανα. Ἀρίστιππος. Βασιλεύς.
Θρᾳξί. v. Πέλανοι.
Ἐν Κτίσεσι. v. Πραξιδίκη. Τελμισσεῖς.
Ἐν τῇ λ΄ τῆς Μουσικῆς ἱστορίας. v. Παμφίλη. Σωτηρίδας, Ἐπιδ.
Ἐν Ῥωμαϊκοῖς. v. Νίκων.
Ταξίαρχος. v. Φορμίων.
Ἐν Χρονικοῖς. v. Εὐριπίδης. σφαγ.
Dionyſius Areopagita. v. Μοναχός.
Dionyſius Halicarnaſſenſis. v. Παρασκευάσαι. Πλεονεξία.
Diophantes. v. Ὑπατεία.
Dioſcorides. v. Πρόσοδ. κτλ.
Ἐν τοῖς περὶ Νομίμων. v. Σκυτάλη.
Ἐν τοῖς παρ' Ὁμήρῳ Νόμοις. v. Ὅμηρος.
Diotimus.
Ἡρακλέους Ἆθλοις. v. Εὐρύβατος. πον.
Diphilus. v. Καρυδοκαί. v. Νεοττίον. Πόρκος. Φιμοῦ.
Ἐν Ἀμαστριανῷ. v. Ἀθηναίας. Πολιτικαστίς.
Ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι. v. Φωλεόν.
Πολυπράγμων. v. Ῥαγδαίως.
Duris. v. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Πανόπης.
Ἐν τοῖς περὶ Ἀγαθοκλέα. v. Εὐρύβατος. πον.
Ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. v. Σελήνη σ.
Ἐν β΄ Λιβυκῶν. v. Δωρεία.

Empe-

INDEX AUCTORUM.

EMpe… v. …

Enæon. v. Νῆις. (Sed ibi legendum eſt, Euphorion.)

Epaphroditus. v. Νῶροψ.

Ephialtes.

Ἐν Φιλιππικῷ. v. Ὁ κάτωθεν ν.

Ephorus. v. Δέλων τ. Ἐπὶ τὰ Μανδραβύλε. Εὐρύβατος. Πονηρός. Καινός. Καρυκαίας. Περιθοΐδαι.

Epicharmus. v. Ἀμάμυξις. Ἀναδενδράδα. Ἀνανέμει. Ἀφ' ἱερᾶς. Ἐν πέντε κριτῶν γ. Κόνδυλον. Νῆφε. Οἶ©- ὤν. Πρόχειρ©-. Ῥέξαι. Ῥησίαρχ©-. Σικελίζειν. Συβαριτικαῖς. Τὰ Ταντάλε τ. Φύλλα.

Ἀμύκῳ. v. Ἐγκομβώσασθαι. Κοδαλίζεται.

Ἐν Κωμασταῖς, ἢ Ἡφαίςῳ. v. Ἥρας ἕδος.

Epicurus.

Ἐν τινι τῶν περὶ Ἰδομενέα Ἐπιστολῶν. v. Πύθια.

Epicus Cyclus. v. Τελμισσία.

Epigenes Sicyonius, Tragicus. v. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

Epigrammata ex Anthologia edita. v. Ἆ ἆ. Ἀβρόμι©-. Ἀβρός. Ἄγανον. Ἄγε δῆτα. Ἄγκη. Ἀγλαοτῦμα. Ἀγωαῖος. Ἀγρεσία. Ἀγρείᾳ ἀοιδῇ. Ἀγρονόμοι. Ἀγρώσσω. Ἀγρειώτης. Ἀγύρτης. Ἀιγλήεν. Ἀεικές. Ἄημαι. Ἀκήλητον. Ἀκμή. Ἄκολος. Ἀκόνιζε. Ἀκρεμόν. Ἄκρατ©-. Ἀκραιφνές. Ἀκήλητον. Ἄκρων. Ἀκταίη. Ἀκταίων. Ἀλαλκεῖν. Ἀλεξιβέλεμνον. Ἄλη. Ἀλιζώνη. Ἄλλικα. Ἀλινήκτειραν. Ἀλινηχέος. Ἀλιξάντεις. Ἀλιρρόθιον. Ἀλκήεντας. Ἀλκμαιωνίδαι. Ἀλκτῆρες. Ἄλοιτο. Ἀλοργά. Ἀλωάς. Ἀλυσκάζειν. Ἄλυτος. Ἀμμάζω. Ἀμβλύ. Ἀμβολία. Ἀμβρόσια. Ἀμβρόσιον. Ἀμαιμακέτε. Ἀμειδήτως. Ἀμπαύμενος. Ἀμήσαντες. Ἀμμεῖξαι. Ἀμμύξεις. Ἀμφιλύκη. Ἀμφιρρῦσαι. Ἀμφιρρύτη. Ἀμφιφορῆα. Ἀνάγκη. Ἀναστηρίζεσθαι. Ἄνδιχα. Ἀνέμβατος. Ἀνθεμίδων. Ἀνθρακιά. Ἀνταίσσας. Ἀντίδορον. Ἀντιπεπτῆσαι. Ἀντλία. Ἀπέθρεψε. Ἀπειθώμενον. Ἀπεκτήτε. Ἀπέτηλον. Ἀπέχω. Ἀπολοίδας. Ἀποφθίμενοι. Ἀπρεπίδης. Ἀρασσομένα. Ἀράχνη. Ἀράχνιον. Ἀργιλώδης. Ἀρμαλιά. Ἀρμόσω. Ἀρνυμένη. Ἀρπίδονες. Ἀρτιχανῆ. Ἀρυστῆρες. Ἀσκητές. Ἀσκός. Ἄσπιλος. Ἀστιβές. Ἀσπιλῆσιν. Ἀτλῆτα. Ἀτρακτον. Ἀτρόμητος. Ἀτλα. Αὐαίνε). Αὐερύσαι. Αὐήνας. Αὐθαιμοι. Αὐθιγενής. Αὐλός. Αὖον. Αὐτοκτίτα. Αὐτῶ. Αὐτόργηθεν. Αὐτοφόνα. Ἀφίλεια. Ἄχναι. Ἀχνύς. Ἀχυρμιαί. Ἄψ. Βάκτρον. Βαλίαν. Βάρεις. Βαστακεῖς. Βέρεθρον. Βιαρκέ©-. Βιοτί. Βιοτή. Βιοτεία. Βίτιον. Βλαισός. Βλωθρή. Βοαδρόμος. Βολίς. Βόστρυχος. Βύβλον. Βοῦς ἕβδ. Βρέγμα. Βρωθομένη. Βρώμας. Βρύχον). Βρύκουσι. Βρύχιος. Βυσσοδομεῦντες. Γάλλος. Γαμψόν. Γάν©-. Γαῦλ©-. Γελασίνος. Γένυσι. Γεωμόριον. Γεραιός. Γεινομένας. Γῆρυν. Γήτειον. Γλάγ©-. Γλαυκῖνας. Γνωτός. Γομφίος. Γονάτισμα. Γριπεύς. Γυῖα. Γυρόι. Γυρῶν. Δαιδαλόχειρ. Δασπλῆτις. Δαφοινόν. Δάψαι. Δεδμημένοι. Δελφοί. Δείκελον. Δειμαλέ©-. Δειρά. Δερμοπέδη. Δεσμαχθείς. Δήεις. Δῆρις. Διχπλώσας. Δικέραιον. Δικλίς. Δίκραιρ©-. Διστεύων. Διαπτυχής. Δραγμεύω. Δρέπεται. Δρίος. Δρυοκοίτης. Δρύοχοι. Δρύπτει. Δρυπίτης. Δρῦς. Δυσπαθές. Δυσθάλασσα. Δυσμίμητος. Δύσμορος. Αἰγανέα. Αἴθοπα. Αἰθύσσω. Αἴλινος. Αἰμαλέας. Αἱμωπές. Αἰνοβίας. Αἶσα. Ἔγχεα. Ἑδράνων. Ἔθειραι. Ἐλασρηθείς. Ἐλατήρ. Ἐλινύοντες. Ἐλύμωσε. Ἔμβολα. Ἐναρα. Ἐναίρειν. Ἐνδιάει. Ἐνοπή. Ἐξεσάλαξε. Ἐξεσόβησε. Ἐπαύλια. Ἐπεισόδιον. Ἐπιπέμψαι. Ἐπίθων. Ἐπήλυσις. Ἐπιρρίξει. Ἐπισκύνιον. Ἐρέσω. Ἐρημαστής. Ἑρπύλλος. Ἐρινύος. Ἔρση. Ἐσχάρα. Ἐσχαρεῦ. Εὐαγής. Εὐθηλήμονα. Εὐμάρεια. Εὐπήληκος. Εὐρώταν. Ἐφίλατο. Ἐφόλκια. Ἐχενηΐς. Ἔχι©-. Ζανὸς ἐλασθείς. Ζαπληθές. Ζαμήρυσις. Ζωφόροι. Ζῶον. Εἶμαι. Ἠγέτης. Ἠέρος. Ἤϊθεος. Ἠλακάτη. Ἡμιθνής. Ἡμισείς. Ἠνάλωσεν. Ἠνίσπε. Ἠωρημένῳ. Ἡρία. τὰ ὄντ. Ἠχηγέτειαν. Ἡσυ. Ἦτελα. Ἠχέτης. Ἰανθείη. Ἴδμονα. Ἰδέας. Ἰλλώπτειν. Ἱμάσθλην. Ἱμερόεντα. Ἴξαλ©-. Ἰξόν. Ἰότητι. Ἴουλ©-. Ἰοχέαιρα. Ἴτυς. Ἴυγξ. Θαλέεσσι. Θαλυκρόν. Θελξινόοις. Θεσμοφόρ©-. Θησείδας. Θῆρον. Θωμός. Θωπεύει. Θεγκός. Θοίνη. Θοινήτωρ. Θυεία. Θυμέλη. Θυμοβαρής. Θυόεν. Θύρσ©-. Κάδμ©-. Καλαμητρίς. Καλαμίτης. Καλιά. Καλλιστεῖα. Κάμαξ. Καμόντων. Κανονίς. Κασσιτέρων. Κατὰ ῥέθ©-. Κατῶν. Κεκμηκώς. Κεκολουμένω. Κέρδος. Κεκρύφαλον. Κελαινόν. Κελαδεῦσι. Κέλης. Κεμάς. Κέντρα. Κεροξό©-. Κερκίς. Κερτόμι©-. Κεσός. Κημός. Κηλίδας. Κίναιδ©-. Κινυρομένη. Κισσοῖς. Κίστη. Κισσύβιον. Κιχλίζειν. Κλασιβώλακα. Κλῆρ©-. Κλωθώ. Κλώψ. Κλαιός. Κλύμεν©-. Κνάκων. Κνίσμαζε. Κνώδαλον. Κνώσσουσι. Κολοβόν. Κολοσσαεύς. Κόνειον. Κόπις. Κορείας. Κορινθικόν. Κόρυμβοι. Κόπ©-. Κυρδόσυνον. Κῶλα. Κωμάσειμαι. Κάμπυλ©-. Κάμινη. Κυανοειδής. Κωπίον. Κρεάγρα. Κρέκησθαι. Κρέκω. Κρήμνον. Κρόταλ©-. Κρώβυλ©-. Κρυμός. Κτίσιν. Κοιλῶπις. Κύβ©-. Κυθέρεια. Κύλιξ. Κωθάδες. Κύπασσις. Κύπελλον. Κυψελέα. Κυφός. Κυψελιδῶν. Λάας. Λαγώς. Λακίδας. Λακωνικαί. Λαλαγεῦσαι. Λαλητί©-. Λαμυροί. Λαρόν. Λάταξ. Λάτρις. Λαμπάδη. Λεαίνειραν. Λέπας. Λέχη. Λευγαλέας. Λευκόχρως. Λειχαῖναι. Λιτομίτε. Λιθοδών. Λιποφθόγγοις. Λιμήν. Λιμηρῆς. Λογάδες. Λογχωτόν. Λόχμι©-. Λωΐον. Λώπιον. Λωτοί. Λεῖθ©-. Λύγδινα. Λυδοί. Λύζει. Λύθρ©-. Λυκαμβιάδες. Λυκαβηττοῖς. Λύρα. Λυσσομανεῖς. Μαγῖς. Μαζωτέρα. Μαλερόν. Μάσταξ. Μᾶζα. Μαίανδρος. Μαναδία. Μασσονίδας. Μέθυ. Μεθύσκειν. Μελεδήμαζε. Μελίαι. Μεμαυῖαι. Μεμυκότα. Μενεδαΐος. Μεταλλεύει. Μεταναίτελα. Μῆλον. Μήρεσι. Μίδας. Μίλτος. Μινύω. Μίτος. Μίτρα. Μνῆσις. Μνᾶς. Μόρσιμον. Μυδῶντες. Μύθοις. Μύκαξ. Μύσαντες. Μυχθίζεις. Ναύτης. Νεβρείς. Νεκυία. Νίποδες. Νεῖται. Νῆσις. Νιφετός. Νομαία. Νώνυμνος. Νυμφοπίδακα. Νυμφεῖος. Ξουθή. Ὄγμ©-. Ὀδάξ. Ὀδωδε. Ὀϊζυρήν. Οἶν. Οἰκογενής. Οἶμ©-. Οἶνοψ. Ὀκελλόεις. Ὄλβ©-. Ὄμαιμ©-. Ὀμφαλητομία. Ὄνειαρ. Ὀνειδος. Ὀπάσσας. Ὀπισθοβάμων. Ὀράμνους. Ὀρθαλοῖο. Ὀργάς. Ὀρειονόμων. Ὀρίνεται. Ὀρταλίχων. Ὀτλήσεις. Οὐρίαχ©-. Οὐτήτειρα. Ὠδῖν. Ὠκυχεύς. Ὠμηστῶν. Ὠφελείας. Ὠψοπέν©-. Πάγοι. Παλίγκοτος. Παλίντροπ©-. Παναίγλ©-. Πανικὸν δ. Πανδαλιχαγένι©-. Πάπυρ©-. Παρηγορίας. Παρθη. Παστάδων. Παυσανίας, κλ. Πέζα. Πενιχραλέον. Πεπει... Περίανδρ©-. Περισφύριον. Πετάλοις. Πηρίνη. Πείρεσιν. Πηκτήν. Πηκτίς. Πηνίον. Πιδακίων. Πιερία. Π... Πιστός. Πίστατ©-. Πιτύαλακ©-. Πλακόεις. Πλόκον. …λίτης. Πολύγλωσσον. Πολυσπερθής. Παπυζει. Πορθμίς. …λικής. Πρηστήρ. Πρίαπ©-. Πρίων. Προθελύμνοις. Προμολῆσιν. Προχόαι. Πρῶνες. Πρηνιος. Πτύξ. Πτήσσοντες. Πολλ. Ποικίλη σ. Ποινή. Πύελ©-. Πυκάζε. Πυρσοφόρ©-. Ῥαιβολόγος. Ῥαδινή. Ῥαιβός. Ῥαιστήρ. ibid. Ῥέθος. Ῥηξήνορες. Ῥίμφα. Ῥίνη. Ῥινόν. Ῥιπίζεται. Ῥομβεῖν. Ῥόμβ©-. Ῥόπτρον. Ῥυκάνα. Ῥυτῆρες. Ῥυτίς. Ῥύτορα. iter. Σαβακῶν. Σαγήνεια. Σάκ. Σαυτὴν ἐπαινεῖς. Σιγύνη. Σίκυον. Σιμαί. Σίμβλοι. Σίνις. Σίντης. Σκέπανον. Σκηνή. Σκηπτήτης. Σκοπῶν. Σκυβαλίζεται. Σκῶλα. Σμίλη. Σοβεῖ. Σωτήρ. Σπίνος. Σπατάλη. Σπαίρει. Σποδός. Σπονδή. Στάθμη. Σπάλικας. Στεγανόπτερον. Στέρνοις. Στρεφελίξαι. Συλόνυχας. Συλᾷ. Συμπαίστορα. Συνεψιάζουσα. Συρμός. Σφενδονᾶν. Ταρσός. Τάλαρ©-. Τανάη. Τανάγαλκ©-. Τέθραδ. Τίλ. Τιθασσόκορυμβος. Τετρυμμένον. Τερεν. Τηξιμελεῖ. Τιθηνάς. Τιμάορ. Τινάξαι. Τὸ Ἡσιόδειον. Τινθαλέοισι. Τόπος. Τῷ σε. Τρεγλίς. Τρίναξ. Τρίτομος. Τρέπανος. Τροχαῖον. Τυμβεία. Τυριφόρον. Τυφήσεται. Ὑλακτεῦσα. Ὑλειώτης. Ὑμεναίων. Ὑμνοπόλ©-. Ὕννις. Ὑπάτη. Ὑπαίμακε. Ὑπερβορίων. Ὑπερθεν. Ὑπὲρ τὰ ἴσ. Ὑπήνιος. Ὑαλοφαής. Φαικά. Φέρασπις. Φήγινος. Φθοΐς. Φιλήνεμ©-. Φιλίσκ©-. Αἴγ. Φιλιστίων. Φιλόλαος. Φόρμιγξ. Φωλεά. Φραγμαΐδι. Φρῦν©-. Φυκίδα. Φῦκος. Χαλίκρητος. Χαλκεύτής. Χάλυβες. Χάραξ. Χερμαστήρ. Χερνῆτις. Χολάδες. Χρίμπτεται. Χρῖσις. Χωστήρ. Χρυσοχάλινον. Χύτρον. Ψαλλομένων. Ψαιστά. Ψηκτρα. Ψῆρας. Ψήχειν. Ψύχεται.

Epigrammata ex Anthologia inedita. v. Ἀγρεῦ. Ἀγρίμι©-. Ἀγρεῖφνα. Ἀγροτέρας. Ἀδρανές. Ἀήσυτ©-. Ἀήτης. Ἀθώπευτον. Ἄθυρμα. Ἀκαίρανδα. Ἄκιτη. Ἀκροσίοις. Ἀλιγεῖς. Ἀμπτλειών. Ἀμυγδαλῆ. Ἀμφίδιρεν. Ἀμφίκλαστοι. Ἀμφιλοφῆ. Ἀμφίξεν. Ἀνευρύσω. Ἀντελάσε. Ἀπάρχεαδ. Ἀπηκριάνιζε. Ἀπημόρξάμενοι. Ἀπέχω. Ἄρης. Ἀρίδες. Ἀρθροπέδιον. Ἀρπεδόσι. Ἀρπεδεῖ. Ἀστεμφέα. Ἀπαμαγέλε. Ἄφατοι. Ἀφρόεν. Ἀχαΐνη. Βάμβαξ. Βαστερικά. Βίπυνα. Βλαύτη. Βολίς. Βοτηρικά. Βώτορες. Βωμολόχοι. Βάτης. Βαφάγ©-. Βεφίετον. Βαχύλεος. Βυχέλε. Βραχυφεγγέτης. Βρόμ©-. Βροτολοιγός. Βύσσινον. Γαλεαίς. Γαμψόνα. Γέλγιθες. Γενεά. Γεώλοφον. Γομφιόδουπα. Γριπεύς. Δαφνίς. Δαΐ. Δαιδάλεον. Δαῖτες. Δεραγχίας. Δωδεκάδωρα. Δυσηχής. Αἴλινον. Αἰπύ. Ἔβρασεν. Ἐγκονέουσα. Ἐνδιδοί. Ἐνταῦθα. Ἐνυδροβίων. Ἔξαιτον. Ἐπεισόδιον. Ἐραπτίδαυλ©-. Ἐρεβεύχων. Ἐρμώναξ. Ἐτυμήρυσις. Εὐαστήρ. Εὐδίνητε. Εὐρώταν. Εὐπαγής. Ἐψύχθη. Εἴλεαξ. Εἰνοσίφυλλον. Εἴσατο. Ἠνορέη. Ἥφαιστον. Ἦθεα. Ἰαχήμαζε. Ἰλήκοις. Ἰωπός. Ἰξύι. Ἴτυς. Θαλάμη. Θαλαμηπόλ©-. Θαλπήρεια. Θευφορία. Θέριστρον. Θισμοτέκον. Θειλόπεδον. Θεικτόν. Θίασ©-. Θρίναξ. Θυώδες. Θύρσ©-. Κάστον. Κατήλυσις. Καυσία. Κεγχρείτιδι. Κεκρύφαλον. Κελαδεῦσι. Κεμάς. Κημός. Κέρκον. Κνημοί. Κνῆσις. Κνίζω. Κόλον. Κόναβ©-. Κορυβαντείων. Κανηφόροι. Κρανεία. Κραίνοντες. Κρῆναι. Κυβελείοις. Κυκᾷ. Κύμβαλα. Κυνῦχ©-. Κύπελλον. Λαβύρινθ©-. Λαγαρόν. Λάγυνος. Λαλάγημα. Λάτρις. Λαίλαψ. Λεαίνειραν. Λεχώ. Λείκνον. Λιβάδα. Λικμαία. Λιτός. Λοξή. Λωβητῆρα. Λώπιον. Λωτός. Λυγρή. Λυσσαίνει. Μαλθακόν. Μαιμώωσα. Μελάμφυλλος. Μειραξ. Μυκήσαντες. Μύξα. Μύωψ. Νάρδος. Νάρθηξ. Νεοθηλεῖ. Ξαίνειν. Ὀγδοήκοντα. Οἰνοπέπαντα. Ὀλιγαύλαξ. Ὀλιγηπελίη. Ὀλίγοι. Ὄλπη. Ὀνομαστός. Ὀργυιά. Ὀρεία. iter. Ὀρείχαλκος. Ὀσίη. Ὠλεσίβωλ©-. Πάμβαξ. Πέλεκυς. Πελώριος. Πέπταθι. Περόνη. Πετάλοις. Πεφορυγμένον. Πήρα. Πιαίνεσθαι. Πιληθέντα. Πιλήσασι. Πίτυς. Ποδίωνες. Πολυαύλακος. Πολυγλεύκευ. Ποππύζες. Πρεών. Πρῆνες. Πρῶνες. Πτύγμα. Ποιφύσσω. Ῥίνη. Ῥιπῆς. Ῥόμβος. Ῥῶπες. Ῥαπικά. Ῥυτῆρα. Ῥύτορα. Σάγαρις. Σαμόθρας. Σελίς. Σκέπανον. Σμῆνος. Σπήλυγγες. Σπίλας. Στέρφος. Στερεωπός. Στρόβιλος. Συγχίδα. Τὰ ἐκ κόκκων. Τανυμήκεες. Τετρανθέντα. Τηθύς. Τηλοπίπους. Τορύνη. Τριγέρων. Τρύπανα. Τρυβλίκη. Τύμπανον. Τύμπανος. Ὑπέρεχε. Ὑποπυθμίδιον. Ὕπνος. Φαιδοιδέρον. Φάρσος. Φάσγανον. Φελλός. Φυγοδέμνιος. Φύζα. Φύρδην. Χαράδρα. Χαλκεργοί. Χειροφυεῖ. Χοάς. Ψαφαρῆ. Ψαιστά. Ψαίστρα. Ψήκτρα.

Epiſtola Artaxerxis Regis Perſarum ad Hyſtanem, Helleſponti præfectum. v. Ἱπποκράτης.

Eratoſthenes. v. Ἡσίοδος.

Scripſit de Sibylla Samia. v. Σίβυλλαι γ. γύ.

Eſaias. v. Διαφανῆ.

Ethnicographus. v. Νακώνη. Νάξης.

Eubulus. v. Ἀπορρήσια. Χαίρειν. Χρυσοχοεῖον.

Ἐν Δαμαλίᾳ. v. Ἀσκός.

Διονύσῳ. v. Κωφότερος κ.

Καμπυλίωνι. v. Ἀνιακκάς. Μαγίδας. Περιμάσσω.

Euclus ὁ Χρησμολόγος. v. Ἆ ἆ.

Eudemus. v. Φρυνώνδας.

Ἐν τῷ περὶ Λέξεων Ῥητορικῶν. v. Εὐγενέστερος κ.

Eugenator. v. Φιλάγριος.

Eugiton. v. Αἴσωπ©- Σ.

Eunapius. v. Ἀμειλικτον. Ἀνεπηκόως. Ἀνηρέθιζε. Ἀνῆψεν. Ἀπογυρεύειν. Ἀπισαίτε. Ἀποτραχηλίζοντες. Ἀτάσθαλα. Ἀτεκμαρτον. Βαλάντιον. Διάμετρος. Διενεγκεῖν. Διχογνώμονι. Διοσημεία. Δρᾶμα. Ἐγκύκλιον. Ἐκμελές. Ἐλλανοδίκαι. Ἐπεισόδιον. Εὐτράπελος ὁ εὐν. Ζεῦγμα. Εἰσκομιδή. Εἰσφρήσασθαι. Ἴλη. Θέσεις. Καγχάζει. Καιρικὸν θ. Καθαιρεῖν. Κωνσταντῖνος ὁ μ. Μακρῷ. Μεγαλοπρεπής. Μελετῶντες. Μικρῷ. Μοχθεῖν. Μυριέλικτος. Οἰδοῦσαν. Οἰονεὶ ὡς. Ὀστράκῳ π. Παρακινδυνεύσει. Παρασπίζει. Πλωτά. Πρόβολος. Ῥῦμα.

'Ρώμη. Σιρομάστης. Σπιθιρές. Στίαπι. Σουπηρωσφίμβρος. 'Υβρις. 'Υπασπισ. Χαρονίζεις. Χρίμα. Ψιλός.

Eunapii Sardiani Chronographia citatur in v. 'Ρεῦθος.

Euphorion. v. 'Ανάμμουδες. Εὔαγει. Κάβαξ. Περιφοριώδη.

'Εν 'Αποπαθείαις. v. 'Ο κάλουθοι.

Euphronius. v. Κορδάκισ. Μέτον. Παραδοξοῦσι.

Eupolis. v. 'Αδραματτινόν. 'Αθηναίων δυοῖν. 'Αλλὰ γάρ. 'Αναγχιπποδ. 'Αναρρέον. 'Ανεπίπλευστις. 'Ανασχίδωσι. Βασιλεύς. Βασιλείας. Γοῤῥόν. 'Εγκαφος. Εὖ ἔχει. Ζητεῖον. Καθίστατις. Κωμωδεῖσθαι. Κυθός. Μυσάχνη. Παιδικά. Πρόστιχε. Σκαφίον. Ταμιάς. Τευόμα. Τοῦ 'Ιπποκράτους. 'Υάδες. Χωλός. Ψαμμακοσιογάργαρα. Ψῶζα.

Αἶξί. v. 'Αρμογή. Τάγηλα. Χρή.

Αὐτολύκῳ. v. 'Αναφλασμοί. 'Ανεκάς. Φασιανοί. Φετόσον.

Βάπταις. v. 'Αστοφιαγος.

Δήμοις. v. 'Αγάλλαι. 'Ανοβλαστεῖσιν. 'Ανδρομάχη κατ. 'Αργύρου. Νεανισκεύεσθαι.

Κόλαξι. v. Λαφυγμός.

Μαρικᾷ. v. 'Αμφορεαφόρης. Μικρῶ τῷ ἐβ. Ψῶζα.

Πόλεσι. v. 'Ανεφύγουσι. 'Ανέῤῥηκται. 'Απόλεγος. 'Απύμαστοι.

Σφιγξί. v. Νεανισκεύεσθαι.

Ταξιάρχαις. v. 'Αλφάνει. "Ονος ἀκρατῶς. "Ωλλ.

Χρυσῷ γένει. v. 'Αποπιάτυμα. (Χρυσῷ γένει.) 'Ωμόσθαι. Τῶ Διός. Ψαμμακοσιογάργαρα.

Euripides. v. 'Αγαλμα. 'Αθάλας. 'Αλωτόν. 'Αναπτύξεις. 'Ανδραποδίζω. 'Ανεκλάσθαι. 'Απαύγει. 'Αρανω. 'Αρίσταρχος. Σαμ. Βέβηλος. Δυσπάλαιστος. 'Εξοδοσίου. Εὐφρανθείει. Εἶτα. "Ηπειρος. 'Ιώ. 'Ιτιτώ. Κεροβάτης. Λίθων χ. Λογισμοῖς. Λόγοι. Παλαισμονές. Πετρῶν. Πλεῦσαι. Πυῤῥίχη. 'Ραχίζειν. Τρὶς ἕξ. Φέρου.

Αἰγεῖ. v. Δεσπότου.

Αἰόλῳ. v. Κλῶσης 'Ερμ.

'Αλκμαίων. v. Κλέπτης. Οὐχὶ μᾶλλον.

'Αλκμήνη. v. Τοῦτο μὲν αὐτὸς ἅ.

'Ανδρομάχῃ. v. Μὴ τὸ ἐμόν.

'Ανδρομέδῃ. v. "Αλοχος. Εἶτα.

'Αντιόπῃ. v. Νόστον ἔχει.

Βάκχαις. v. 'Αρχιλάου.

Βελλεροφόντῃ. v. Οὔμοι. χ.

'Εκάβῃ. v. Χαλάσαι.

'Ερεχθεῖ. v. 'Ανάσπαστα. Βοῦς ἕβδομος. Σαλεύειν.

'Ιππολύτῳ. v. Νῦν δέ. Σεμνόν.

Λικυμνίῳ. v. Εἶδεν. (Λικυμνίῳ.) v. Φαῦλον.

Μελεάγρῳ. v. Νῦν δέ.

Μηδείᾳ. v. 'Α ἅ. Μετοῦ. Σεμνόν.

Οἰνεῖ. v. 'Ηρακλείας.

'Ορέστῃ. v. Πέλανος.

Πειρίθῳ. v. Πόλος.

Σισύφῳ. v. Χαίρω.

'Υψιπύλῃ. v. Δωδεκαμήχανος.

Φρίξῳ. v. Τίς οἶδεν.

Eusebius Pamphili. v. 'Αγαπητός. 'Ιεσοῦς. 'Ωγυγίης, ὁ ἐ 'Αδ.

Euthycles.

'Εν 'Ατελαίτη. v. Βοῦς ἕβδομος.

Ezechiel Propheta. v. Λίβος.

F.

FAbulæ. v. 'Αδεν. 'Ακαδής. "Ανευ. "Αρκος. Αἰσωπ. Αἴσωπ. 'Ηπιδωνός. Καρχαρόδους. Λάχος. Λίβυσσα ὄρνις. Λίς. Λόφος. Νεός. Πελωσάδης. Πορφύρα. Σιτάρια. Σκῦλος. Στιφιλισμός. Ταυτὶ μὲν οἶκ. Φαλλῶν. Ψαφαρῷ. Vide etiam ſupra *Babrius*.

G.

GAlenus. v. "Εφορος.

'Εν τοῖς 'Απλοῖς. v. Φανός.

Gregorius Nyſſenus.

'Εν τῇ Κοσμογονείᾳ. v. Τυχαῖα.

Gregorius Theologus.

'Εν τῷ εἰς τὸν μέγαν Βασίλειον 'Επιταφίῳ. v. 'Αβαρεῖς. (vid. Theologus.)

H.

HEcatæus Mileſius. v. 'Αλλοφυές. Μοχίδων. Νῶλα.

Hegeſander.

'Εν τοῖς περὶ 'Υπομνημάτων. v. 'Αλκανίδης.

Heliconius. v. 'Απίων. 'Αρρωστός. Νικαία.

Heliodorus. v. Σπιλάδες. Τηλύγετα.

Heliodorus Periegetes.

Περὶ τῆς 'Αθήνησιν 'Ακροπόλεως. v. Προπύλαια.

'Εν α' περὶ 'Ακροπόλεως. v. Νίκη 'Αθ.

Hellanicus. v. 'Αμφίστομον. 'Ανδοκίδης. 'Αναῤῥιχᾶσθαι. Νικαία.

'Εν α' 'Ατθίδος. v. "Αρειος πάγος.

'Εν β' 'Ατθίδος. v. Μουνυχία. Σπεφάνη. π.

'Εν τοῖς Βαρβαρικοῖς Νόμοις. v. Ζάμολξις.

Heracleon. v. Τευτάζειν.

Heraclides Lycius. v. Νικαία.

Heraclides Ponticus. v. 'Εμπεδότιμος. Λύσιον τ.

Heraclides Tarſenſis. v. 'Αμπελόκηπος. Νάξος.

Heraclitus. v. 'Αγχιβατεῖν. 'Αμφισβατεῖν. 'Αναρρίπτεσθαι. Πεσσῶν 'Ρώμη.

Hermippus (Berytius, Hiſtoricus.) v. "Αβαρις. Δημοσθένης 'Αθλο. Σίβυλλα.

'Εν β' τῶν διαπρεψάντων ἐν παιδείᾳ δούλων. v. 'Ιστρος.

Hermippus (Comicus.) v. Διαλλακτήριος. Λοιπογραφεῖν. 'Υποχωρεῖν.

'Αθηνᾶς γοναῖς. v. 'Αθῆναι. "Ηδη ὥς.

'Αρτοπώλισιν. v. 'Αγύλαι.

Δημόταις. v. Λεπάλογχον. Οὐ φροντίς.

Εὐρώπῃ. v. 'Ραζειν.

Μοίραις. v. "Ιακχος. ὕμν.

Herodianus. v. "Ακατος. 'Επιχρύσιον. 'Ημαρ. Λαγαροί. Μαλακός. Παῖς. Φαρμακός.

'Εν 'Επιμερισμοῖς. v. Καθαιρεύοντος.

'Εν 'Ομηρικῇ Προσῳδίᾳ. v. Μιμοῦντι.

Herodicus Perinthius. v. 'Ορφεύς.

Herodotus. v. 'Αγέ. 'Αγαλματίων. iter. 'Αγχίστευς. "Αδον. 'Αδελφεότης. 'Ακούσ. 'Αλαξάνδρου. 'Αλιτρόμενος. 'Αλογία. 'Αμαρτίαι. 'Αμφιλαφέες. 'Αναγινωσκομένη. 'Ανάγνωσις. 'Ανακλῦσαι. 'Ανακῶς. 'Ανωίστοι. 'Αναποδίζειν. 'Ανδρεών. 'Ανασειραθείς. 'Ανασίμου. 'Ανίδρυτοι. 'Ανόγνωστον. 'Ανιδρυμένη. 'Ανεκώχευον. 'Αντάγη. 'Αντικύρα. 'Ανθέμιοι. 'Αντίξοον. 'Ανοιγέ. 'Απαρτί. 'Απαρτίαι. 'Απεσσύθη. 'Απεχραῖς. 'Αποφερέω. 'Απεχρᾶτο. 'Αρδίς. 'Αρθμιοι. 'Αῤῥωδίη. "Αρπιζε. 'Αρχαιρεσία. 'Ασφαλὴς λόγος. 'Αφάσσων. 'Αφίκτο. Βάσταξος. Βουστάσιας. Βαῦται. Βοσόρου. Βυλήσεται. Βυστέον. Γαῦλος. Γεωμόροι. Γεῤῥα. Γεφυρείς. Γόργονος. Δαίσεσθαι. Δεξάμενος. Δεισοπολέης. Δημοσίη. Διάνοχος. Δικαιοσύνη. Διφθεροφόροι. Δρίπ. Αἰγίς. Αἰγυπτίη. Αἰγύπτια. 'Εαδότα. 'Εγχειρόφωνοι. 'Εδόλως. "Εκαζεν. 'Ελινύσειν. 'Ελῶν. 'Ελόχευσε. 'Εμπεδέω. 'Εναγίζειν. 'Ενίχασα. 'Ενηθεστέρη. 'Ενσάσσω. 'Εξάνετε. 'Εξηγεταί. 'Εξαρτημένος. 'Επαλξεύσας. 'Επαλξεῶν. 'Επιδεψιλεύομενος. 'Επικάρσιον. 'Επίλαμπτος. 'Επιλεξάμενος. 'Επιμελεσι. 'Επιπολῆς. 'Επίσιον. 'Επιστροφάδες. Εὐμαρίη. Εὐμάρεια. Εὖξινος. Εὐτυχίη. Ζάκορος. Ζάμολξις. Ζειραί. Ζελεστηῖ. Ζυγείη. Ζώνη. Ζωγραφεῖν. Ζωγρεῖ. Εἰκός. Εἰσηγέομαι. 'Ηδόνοι. 'Ηθμα. 'Ηκάτης. 'Ηρακλεῖται. "Ηπειρος. 'Ιακχάζειν. 'Ιδε. 'Ιππος Νεῖλ. Θαλαμοῦδος. Θαλῆς. Καθάπερ. Καθαιρεῖ. Καταδικασθεῖσα. Καθαγνίζειν. Καθαρμός. Καθαιρεῖσθαι. Καθάρσεις. Καπιτώλιον. Καθαίρωσι. Καθαίρεσιν. Καθαρτικός. Καναν. Κινάμωμον. Κνάφος. Κνιζεμάτων. Κορυθία. Κόσμος. Κρασία. Κραῦαξ. Λόχ. Λεύκα. π. Λάκυθος. Λόχος. Λυκοργίς. Μαγεία. Μελεδαίνει. Μελεδωνοί. Μελάνα. Δημ. Μετώπιον. Μεταξύ. Μεσοῖς. Μοιχοί. Ναυκραρικά. Ναύλοχοι. Νεοχμώσαντες. Νεῶν. Νῖλος. Νύφα. Ξενίων. Οὖα π. Οὖρος. Οὐρεῦ. 'Ολοοίτροχος. 'Ομαιχμία. Οὐκ κατεσπραμένος. Οὖρος. 'Ωκεανός. Παλαίρια. Παιώνιος. Παρηγορεῖν. Παρήγορος. Παρθένος. Παχύς. Παρελάσαντες. Περίοδος. Περιφέρεται. Περιτίθημι. Πιστις. Πλαῦνος. Πρίν. Πρόμαχος. Προνομῆ. Πρόσωπος. Προσπολ. Προσειλημμένοι. Προσθαλμ. Πρόχειροι. 'Ραχίη. 'Ρῆχος. Ρίπος. 'Ροδώπιος. Σακεύσαι. Σαλαμινίος. Σκῆπτρον. Σκώπελον. Σεῖρωσι. Σκυθεῖς. Σπεθρμοστήριος. Σπίθα. Στρόφιον. Συμψάλλων. Συνέδρια. Συνεδρίως. Σύμμυσις. Σφαγιάζειν. Σχοῖνος. Σχοινοτενής. Ταρσός. κυρ. Ταρσοὶ καλ. Τάφρος. Τελαμῶν. Τέμενος. Τίσις. Τετραίδης. Τεσσαράδες. Τετρακοσιοί. 'Υβρίζοντες. 'Υπεξέχων. 'Υπεξῆλθεν. 'Υπερῆσαν. 'Υποκελεύεσθαι. 'Υέτιος. Φάλαγξ. Φαρμάκευσι. Φετάς. Φαρίσος. Φλαυρότατον. Φερμός. Φαρμάκους. Φύλακος. Φυλάξαντες. Χιλ. Χόμματα. Χρῆμα. στ. Χρόνος. χς. Χυτόν. Ψοῦσιν. Ψόθα.

Εἰς τὸν βίον 'Ομήρου. v. Χρύμη.

Heſiodus. v. "Αγαλμα. 'Αλκή. 'Αρμήχετο. Αἶον. Βλωμός. Δαίτας. Διδάσκ. Δίκας. Δάφνη. Αἰδῶς. 'Ελείθυια. 'Επιόχειον. 'Επιάλτης. Εὐβοια. Ζωγραφῶν. 'Ημίσεια. 'Ιπποι. Θοίνας. Θάμνος. Κρομμύδιον. Κυβέρνησις. Κυνοκέφαλος. Λόχος. Μαχλοσύνη. Μελίτη. Μήτρωον. Νέφ. "Οπαρ. "Οπωρα. "Οτε τέλος. 'Ωκεανίδες. Πυρσάλους. Πρόποι. Πρόφρων. Πυρσαλλος. Τόνδε. Τέφρα. Τοῖς ἔργοις.

'Εν γ' Καταλόγου. v. 'Υπὸ γῆν εἶκ.

Hierocles. v. Διαλέγομαι. Δέον. 'Εμπεδῶν. Τέμενος.

'Εν α' Φιλοσοφουμένων. v. 'Εμπεδῶν. Λόχος.

Hieronymus.

'Εν τῷ περὶ Τραγῳδοποιῶν. 'Αναγορεύεσθαι. 'Εγκατῳκοδόμηται.

Hippias Sophiſta. v. Τόρνος.

Hippobotus. v. Αἵρεσις.

Hippocrates. v. "Α ἅ. 'Αχώρ. Δάρτος. 'Εμβόλιμος. 'Ηβάς. Κάδμου. Πασιφιλοσοφίας.

Hippolytus. v. "Ανακρος.

Hipponax. v. "Αῤῥεν. Βύπαλος. 'Ερμοῖς, ὁ νῦν. Μυσάχνη. Χαραδριός. Χελιδόνων.

Homerus. v. "Α ἅ. "Αβιος. 'Αβληχρός. 'Αγαλλόμενα. 'Αγάστοφος. 'Αγάστου. 'Αγέ. 'Αγών. 'Αγρώστης. "Αγχαυρος. 'Αγγελίης. 'Ακηλεια. 'Αίστωθ. 'Αεί. "Ανιρε. 'Αηδών. "Αθορε πολέμ. 'Ακάματον πῦρ. 'Ακίων. 'Ακήρυκτον. "Αγαλμα. 'Ακαλάζεσθαι. 'Αλαός. 'Αλέγω. 'Αλκμαιωνικὸν εἶδος. "Αλλος αὐτὸ τὸ ἄν. "Αλλο τόσον. 'Αλοιᾶν. 'Αλόσιν. 'Αλφάνει. 'Αλφειός. 'Αμβροσίη. 'Αμβροτός. 'Αμυμονίδος. 'Αμφικλεής. 'Αμφίδιος. "Ανα. 'Αναβάδην. 'Αναβολάς. 'Ανακλίνει. 'Αναλτον. "Ανδιχα. 'Ανέπνευσαν. 'Ανίπτοις. 'Ανθρώπων. 'Ανθρωπικόν. "Ανω. 'Ανώπαρκον. 'Ανώϊστον. "Αξιος λιβάδων. "Αξονες. 'Αποπαξ. 'Απερείσια. 'Απηρωσύς. 'Απήμονα. 'Αποκαθήμενος. 'Αποκλάψεις. 'Αποξύων. "Αρης. iter. 'Ασυνθετώτατον. 'Ασφόδελος. 'Ατίζων. "Ατη. Αὐτός. Αὐτῶ. 'Αφάμπτορα. 'Αφνειός. "Αχος. Βαῖδος. Βαλιοῦ. Βίλος. Βλοσυρόν. Βοῦς κέρας. Γαστήρ. Γυναικὸς ἀρ' αὐτ. Γυρός. Δάπεδον. Δαίδαλα π. Δαίνυ. Δάκρυμα. Δίλφακον. Δεῦρο. Διάζωμα. Δίκας. Διὸς φέρου. Δῶρον. Δρῦς. Δύναμις. Δυσκλέα. Αἰγίλιψ. Αἰδῶς. Αἴθε. Αἰθήρ. Αἶγες. Αἶψα γάρ. 'Εγκατέθηκεν. 'Εγγείναι. 'Εκγεγαμένη. 'Εκπεπταμένα. 'Ελεοκέλπης. 'Εμπυριβήτην. 'Ενδυκέως. 'Εναίρειν. 'Ενοσίχθων. 'Εν πίσσῃ κρατῶν. 'Επακτῆρες. 'Επεσβόλος. 'Επιάλτης. 'Επιβασία. 'Επίτονος. 'Ερεβέννη. 'Ερύγει. "Επος. Εὐρυπυλ. Εὐφήμως. 'Εφέστιος. "Εχετος. Ζεῦ. Ζωγράφος. Εἴδωλα. Ἐλέου. 'Ηλιοι. 'Ηλέκτωρ. 'Ηρωος. 'Ηπείρ. "Ηρως. "Ητορ. 'Ιερὸν ἰχθύν. 'Ιώκη. 'Ιοῦ. Θαλερός. Θύρετρος. Θύραζ. Θυωδέστατος. Θέτις. Θρόνος. Θρῆς. Καλυψώ.

Καμ-

INDEX AUCTORUM.

Καμπύλα. Κασίγνητος. Κατὰ δέ. Καταθύμιον. Κατεῖχε. Καταπελμένος. Κατηναγκασμένας. Καῦφος. Καιροσέων. Κεκάδοντο. Κεληπίζειν. Κέρας ἀγλ. Κλέπτης. Κλεῖς. Κναφεύς. Κνῆ. Κνῆσις. Κολυμβᾶν. Κατωνίσται. Κρημνός. Κρομμυώδη. Κρέμυον. Κοιμείσται. Κυβιστᾶν. Λάπαθον. Λαφυγμός. Λεόντιος. Τερπ. Λέχαι. Λεύκη. Λείας. Λίμνη. Λῖνος. Λυγιζόμενος. Λόγος. Λυκίων. Λῦτο. Μία. Μαζός. Μάλεος. Μάλιον. Μανιῶν. Μαρώνεια. Μέθη. Μέθυ. Μελινδής. Μεμυκότα. Μῆλα. Μιαρὰ κ. Μίλτος. Μολπή. Μωρόπρος. Μυκήσαντες. Ναύλοχος. Ναύμαχα. Ναυσικάα. Ναὶ μὰ τό. Νέον. Νέποδες. Νεῦμαι. Νεικέσαι. Νόσος. Νυκτί. Ξύνη. Οἰστίας. Οἰνοπίπας. Οἶνος ὤν. Οὐκ π. Ὀκνῶ. Ὀλίγον. Ὀλολύζεται. Ὅμιλος. Ὀμίχλη. Ὁμοῦ ἐγγύς. Ὄνειαρ. Ὀνεῖατο. Ὄνειρον. Ὄνθος. Ὀπλότερος. Ὄρθιον. Ὄρχησις. Οὐ θελήσῃ. Οὐκ ἂν δύναιο. Οὐκ ἔνδον. Οὐχί. Οὐλός. Οὔπως. Ὠρείθυια. Ὡς φύσιν ἡ πλ. Παγκοῖνος. Παλαμᾶσθαι. Παλαθίον. Παραβαλέσθαι. Πάρδαλις. Παρελέξατο. Παρεξηυλημένον. Πασάμενοι. Πάσσαι δ' ἀγνυντο. Πάτος. Πάτρης. Παῦρα. Παφλάζοντα. Παίσατε. Πέρδιξ. Περιδώμεθα. Πηνίον. Πηός. Πλάστιγξ. Πλίξ. Πολυδάμας. Πολύθρονον. Πόνον. Πόνος. Πωλέσκετο. Πρημαινούσας. Πρὸ ἀντὶ τ. Πρόβασις. Πρόφερε. Ποιπνύω. Πύλας ὑρ. Πύλαι. Πυνθάνεσθαι. Πυράνω. Πῦσι. Ῥέθος. Ῥεχθέν. Ῥεῖα. Σαρδόνιος γ. Σάφα. Σεμίραμις. Σίζουσα. Σίσυφος. Σοφίαν. Σῶμα. Σπουδῇ. Σπεῖρα. Σπίλη. Στόμα. Συνθῆκαι. Σχίζας. Ταρσός. Τὰ ἐκ τρίποδος. Τάλαντον. Τάφος. Τῆ. Τήθη. Τηθύς. Τηλύγετος. Τῆς. Τιμή. Τοξοποιεῖν. Τὼ ὀφθαλμώ. Τρέφεσθαι. Τρήρωνα. Τρηχεῖα. Τύραννος. Ὑπερέχεθε. Ὑπερώη. Ὕπνω. Φαέθων. Φαλῆς. Φαεινός. Φῆ. Φιλοτησία. Φόβος. Φόως. Φρήτορες. Φρενοβλαβής. Φρόνιν. Φοῖνιξ. Φῦσα. Χαστήμων. Χηλεῖς. Χειμών. Χλαῖναι. Χοῦ. Χορείων. Χορός. Χερμάδες. Χρόος. Ψῆρας.

Ἐν Ἰλιάδι. v. Ἄκρον.

Ἐν Ὀδυσσείᾳ. v. Ἄκρον. Ἅλα. Νέννακε. Νηλιτής.

Hyperides. v. Ἀγορᾶσαι. Ἀκμάζει. Ἀκμή. Ἀλκίμαχος. Ἀλφιτεῖς. Ἀμφισβητεῖν. Ἄνδρα. Ἀνεπίφθονον. Ἄνετον. Ἀντὶ τοῦ. Ἀρτεμίσιος. Ἀφαίρεμα. Ἀφέντης τῶν ἐπ. Ἀφείς. Ἀφύαι. Βάταλος. Βουλεύσεως. Διάθεσις. Ἐλευθέριος. Εὐημερίσαιτο. Ζυγομαχεῖν. Θέσθαι. Θεοπίστον. Κακώσεως. Καταχειροτονίαν. Κεραυνοῦσι. Κομιστικά. Κάδος. Μοιχίδιον. Ναύκληρος. Νέμεσις. Νικάνωρ. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Ὀξυθύμια. Ὀρθήν. Ποδοστράβη. Πωλάς. Πωλητήριον. Ῥόθιον. Σύνταξις. ἀντὶ τ. Τελικός. Ὑποστησάμενος. Φιλοτησία. Φρενημάπαθῆναι. Χεῖρα.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀντίθετου. v. Σκεῦος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Ἀπεψηφίσατο. Ὅσιον.

Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. v. Μηλόβιος.

Ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. v. Λιτὴ τῶν Μ. Ὀξυθύμια. Παρεῖαι.

Ἐν τῷ κατὰ Δημαρέτου. v. Θεραπηδίσασθαι.

Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. v. Ἀρισταῖος. Κατατομή. Νικάνωρ. τρεῖς. Παραγραφή. ὦ μ.

Ἐν τῷ Κυθνιακῷ. v. Θαρραλέον.

Ἐν τῷ κατὰ Πασικλέους. v. Συμμορία.

Ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. v. Αὐλαία. Νεμέας. Παρέβυσεν. Φορβαντεῖον.

Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. v. Ἀγορᾶς. Ἀνασυντάξας. Συμμορία.

Ἐν τῷ πρὸς Τίμανδρον. v. Παιδεῖον.

I.

IAmblichus. v. Ἄβρα. Ἀκόλαστος. Ἀναγκαία. Ἀσπαγμένως. Διακαδωνίσω. Ζηλοτυπία. Ἤδη ἀντὶ τ. Ἥκιστα. Συμψήσας. Συχναῖς. Τελαμών. Τελώνης. Ὑπεξέπεμψεν.

Ibycus. v. Ἀμπάκλημα. Ἰβύκειον ῥησ. Μύται. Σέσελον. Χάος. καί.

Joannes. v. Δῆγε.

Joannes Euangeliſta. v. Βηθανία.

Job. v. Ἐγχειρίδιον. Κόμη. Συντέλεια. Ψελλίω.

Jobas.

Ἐν β' Φθορᾶς Λέξεως. v. Σκομβρίσαι.

Ion Chius. v. Διθυραμβοδιδάσκαλοι. Ὑμεῖς, ὦ Μ.

Joſephus. v. Ἀβάσκανος. Ἄδεια. Ἀθροίζει. Ἀκρασίας. Ἀκρότομος. Ἀλαζονεία. Ἀμφορεύς. Ἀνεπικλήτως. Ἅπαξ. Ἀπειρίδομαι. Ἀποδέον. Ἀπολαβόντες. Ἀποσημήνασθαι. Ἀποσυγέντες. Αὐτόθι. Ἀχθηδών. Γυμνοπαιδεία. Δεξιός. εὖν. Δήφηλα. Διασκεδαννῦσι. Διεργάζεται. Δικαιοῦν. Ἐκεχειρία. Ἐμέλησεν. Ἐμηχανᾶτο. Ἐμπαροινεῖν. Ἐνδείκνυμι. Ἐνεργεῖ. Ἐξαλλομένους. Ἐξόν. Ἐπικατέσεισε. Ἐπικλάσας. Ἐποφθαλμίσας. Ἔρρεψε. Ἐσπάραξε. Ἐσχεδίαζον. Ἐπιχώριοι. Εὔκλεια. Ἰησοῦς. Ἴσος. Ἰσχυρός. Θαλπόμενοι. Θάμνος. Θεσμοί. Καθεῖτο. Καταμηνυσάμενος. Κατασκεδάσαι. Κατίδη. Καπνοπαθεῖν. Μετέωρος. Μήδεβα. Μοῖρα. Νάκος. Νεμεσηθείς. Νένακτο. Νεφθαλεῖται. Ὀρφανός. Πάμβορος. Παραβολή. Παραφυλάσσειν. Παρελθόντος. Πεπληρωμένη. Περιϊστάμενος. Πολεμίζειν. Προαλίσθαι. Προσειλήφεσαν. Προσκληδονιζόμενος. Ῥόθιον. σ. Ῥοῖζος. Ῥύσια. Σάγη. Σπινθηρόν. Στέγει. Στιβαροί. Στρατηγιῶν. Στύππη. Τεθνηκότες. Τραχηλίζων. Ὑπόληξ. Φάκελλον. Φθῆναι. Φοινικίδα. Φυλέτης. Χαλκιδίτης. Χρῆμα. χρ. Ψυχρός.

Ἐν Ἀρχαιολογίᾳ. v. Νόμβα.

Ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων. v. Ἐθνοπάκτου.

Iſæus. v. Ἀγνιάς. Ἄγοι. Ἀειλογία. Ἀλυρωπωλική. Ἀμαζόνειον. Ἀμοιβαίοι. Ἀναγκαστηρμένης. Ἀναγκαῖον. Ἀναδικάσασθαι. Ἀντεπάθησε. Ἀπολλώνι. Ἀποφορᾶς. Ἀφείς. Ἀφοσιώμεθα. Βόθυνος. Βουλεύσεως. Γεννῆται. Διαγορεύων. Διαμεμετρημένη. Αἰθέσθαι. Ἐκδικάσασθαι. Ἐκπεπιθηνοῦσας. Ἐμποδών. Ἐνεσκευασμένην. Ἐπισημαίνεσθαι. Εἰσαγγελία. Θίασος. Κατῳκοδόμησε. Κηρυκεία. Κλητῆρες. Νοθεία. Ὁμοῦ. Ὀργεῶνας. Ὀργή. Ὅσιον. Παλίνσκιος. Παρεγγύησε. Πατρῴων. Προσποιήσαντο. Τέλμασι. Φασκώλιον. Φελλεύς. Χίλιοι. Χρῆσαι δύο. Ψευδοκλησία.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον. v. Τέως. (Sed ibi ſcribendum eſt, Λυσίβιον.)

Ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδωρον. v. Ἀποστασιμένος.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα. v. Διάθεσις.

Ἐν τῷ πρὸς Διοκλέους ὕβρεως. v. Καταδικασάμενος. Τεκμήριον.

Ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. v. Ἐπεπίθη. Ὁμοῦ ἐγγύς.

Ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρα καὶ Δημοφάνους. v. Μετοίκιον.

Ἐν τῷ πρὸς Ἑρμωνα. v. Ἀνάκαιον.

Ἐν τῷ περὶ Εὐκλείδου. v. Τεκίφαλος.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Εὐμάθους εἰς ἐλευθερίαν ἀφαιρέσεως. v. Ἐμποδών.

Ἐν τῷ πρὸς Καλλικράτην. v. Ὁμοῦ ἐγγύς.

Ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶντος. v. Ἐπιτελέσεις.

Ἐν τῷ πρὸς Λυσίβιον. v. Ἐπίδικος. Τέως.

Ἐν τῷ πρὸς Μενεκράτην. v. Περιοίκιον.

Ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Μνησαίου θυγατρός. v. Ἀποφάνσεως.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Πύθωνος ἀποστασίου. v. Κλητῆρες.

Ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλέα. v. Μεῖον.

Iſidorus. v. Ἀρχηγός. Ἰωάννης Ἀντιοχ. Καταυγάσαι. Σπουδή.

Iſocrates. v. Ἀγωνιᾶν. Ἀγωνιῶ. Ἀδελφειός. Ἀναιρεθείς. Ἀπαριθμησάμενος. Αὐθέντης. Διάθεσις. Διεσκαριφησάμεθα. Ἐπισημαίνεσθαι. Ἠλινδημένον. Ἤπειροι. Θρέψαι. Καινός. Πρᾶγμα. Συγγραφεῖς. Συνίστησι. Φαῦλον εἰρ. Φιλεργός.

Ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσεως. v. Ὀνήτωρ. Πεπίστευται.

Ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ. v. Ἐπιθέτους.

Ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. v. Μασσαλία.

Ἐν Βουσίριδι. v. Λογισμός. Παρρησίας.

Ἐν τῷ πρὸς Εὐθύνουν. v. Χιάζειν.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Εἰρήνης. v. Κακοῦς εἰδ. Φυλή. Ἰσ.

Ἐν Ἑλένης ἐγκωμίῳ. v. Διάθεσις.

Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. v. Ἀντίθεσις. Ἀπολελοιπότες.

Ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. v. Ἀπολελοιπότες. Ἀρχαῖος. Ἐπίσταθμος. Κληροῦχοι. Κυρεῖον sp. Παραγραφή. Παράκλησις. Πολιτεία. Προπομπούς.

Ἐν Παραινέσεσιν. v. Συλλαβεῖν.

Ἐν Τραπεζιτικῷ. v. Σκηνή.

Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν. v. Μεσεγγυοῦνται.

Iſter. v. Θεός. Σοφ. Λαμπάδιος. Τριτάμηνις. Φάρμακος.

Ἐν δ' τῶν Ἀτάκτων. v. Ταυροπόλαν.

Ἐν τοῖς Ἀττικοῖς. v. Ἀμινόν. Περίπαρχος.

Ἐν α' Ἀττικῶν. v. Τιτακίδαι.

Ἐν τοῖς Ἐπιγραφομένοις Μελοποιοῖς. v. Φρύνις.

Ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν Ἀτθίδων. v. Ἐπενεγκεῖν.

Ἐν ιβ'. τῆς Συναγωγῆς. v. Ὁμολῷος.

Juba. Vide ſupra *Jobas*.

Julianus. v. Ἀμφίων. Ἀπόνοια. Οὐδὲ χρύ. Χρῆμα. Ψυχίδιον.

Ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ἡρόδοτος. Λ. Μουσώνιος. Καπ.

Ἐν τοῖς Κρονίοις. v. Ἐμπεδότιμος. Ἰουλιανὸς ὁ Παρ.

Juliani Parabatæ Epiſtola ad Porphyrium, de inquirenda Bibliotheca Georgii. v. Ἐπιστολή.

Ixion.

Ἐν ταῖς Λέξεσιν. v. Λαισποδίας.

L.

LEagoras. v. Αἶβη.

Libanius. v. Ἀκρασία. Βασκαίνω. Ἥκιστα. Ὀδύρομαι.

Livius. v. Λεύκολλος. Σύλλας.

Logothetes.

Ἐν τῷ τῆς ἁγίας Θέκλης μαρτυρίῳ. v. Ἄβαξι. Ἀναίμονες. Ὑποχωρεῖν.

Ἐν τῷ τοῦ ἁγίου Θύρσου μαρτυρίῳ. v. Καταπέλτης.

Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ Καλλικελάδου. v. Ἐξαπάτη.

Ἐν τῷ μαρτυρίῳ τοῦ ἁγίου Λουκιανοῦ. v. Νοθεύει.

Ἐν τῷ τοῦ ὁσίου Μαρκέλλου βίῳ. v. Ἀλκαῖα.

Ad hunc Logotheten etiam referenda forte ſunt, quæ habet Suidas. v. Ἂν ἀμφοῖν.

Longinus. v. Αἰωνοκέλος. Ἰανουάριος.

Lucianus. v. Ἐπιτίμιον. Κολυπός. Ματαΐζων. Τί κοινὸν κ.

Μυίας ἐγκωμίῳ. v. Ἐλέφαντα.

Τίμωνι. v. Παιδοτρίβας.

Lycon. v. Ἐπίχαρμος.

Lycophron. v. Ἐκποκιῶ. Νέδων. Νηρίτης. Τωθάζειν. Τόργος. Φλοιδώμενος. Χάλυβες.

Lycurgus. v. Ἀγραφίου. Δηλιασταί. Δοκιμασθείς. Αἰγίς. Ἑκατόμπεδος. Ἐχάρα. Κτηματίτην. Νεώρια. Παράκλησις. Τραπεζοφόρος. Χιλιωθέντα. Ψευδὴς ἐγγ.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογείτονος. v. Μητρῷον.

Ἐν τῷ κατ' Αὐτοκλέους. v. Μηλόβοτος.

Ἐν τῷ περὶ Διοικήσεως. v. Ἐπικράτης Ἀθην. Ὀχλεῖν. Σέσελον.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερείας. v. Νίκη. Προτέλεια. Συσσημαίνεσθαι.

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἱερωσύνης. v. Προχαριστήρια.

Ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. v. Ἐμποδών. Μοχθηρία. ἡκ. Ὀρκωτ.

Ἐν τῷ περὶ Μαντειῶν. v. Καυχᾶ.

Ἐν τῷ κατὰ Μενεσαίχμου. v. Προηρόσια. Προκώνια. Πυανεψιῶν.

Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. v. Πεπορπημένος. (Sed ibi legendum eſt, κατὰ Λεωκράτους.)

Lycus Neapolita. v. Πόθω.

Lycus Rheginus. v. Λαρινοί.

Lyſias. v. Ἀδικήματος. Ἄερκτον. Ἀκμάζει. Ἀνάμνησις. Ἀξιᾶν. Ἀξιοῦ. Ἀπήχεια. Ἀποκριθῆναι. Ἀπολαχεῖν. Ἀποπεφασμένον. Ἀργυρώματα. Ἀρκτεῦσαι. Αὐθέντης. Αὐλεία θ. Ἀφανής. Δαπίδας. Δέκα. Δερμηστής. Διαδόσεις. Διῆρξα. Δικαιώσεις. Αἰδέσασθαι. Ἔγγειοι. Ἐκαδωνίζοντο. Ἐλεοκόπους. Ἐμπεδοκλέους. Ἐπεσκήψατο. Ἐπιθέτους. Ἐπιορκήσαντα. Ἐπίτιμα. Ἐπιτρέπειν. Ἡλικία. Θεμιστεύει. Θηλάζειν. Καθέτης. Κακώσεως. Καρκίνος. Κατάστασις. Κίος. Λαγίσκα. Λευκὴ ἀκτή. Μεταπύργιον. Μορίαι. Ναΐς. Νοθεία. Ὀβολοστατεῖ. Οἶος. ἀντὶ τ. Οἶος

ἠ, Ὀρ

ει. Ὀργιῶν. Οὐσία φανερά. Παρεφρονηκὼς λόγος. Πεδίον. Περιφορεῖσθαι. Πεφυρμένος. Πλεονεκτικῶς. Πλημμελεῖν. Πλινθεύειν. Πόα. Πολύτροπος. Ποικίλα. Σποδός. Τίμημα. Ὑπόλογον. Φάρμακον. Φάσις. Φασιάνων. Φρυκτός. Χρηματικός. Χρηματίζειν.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβιάδου. v. Αὐθέντης.
Ἐν τῷ κατὰ Ἀλκίβιον. v. Παλαιός.
Ἐν τῷ περὶ Ἀνδοκίδου ἀσεβείας. v. Ῥάπτειν.
Ἐν τῇ κατὰ Ἀριστάρχου Ἐπιστολῇ. v. Πόμματα.
Ἐν τῷ περὶ τοῦ Βατράχου φόνου. v. Φυγάς.
Ἐν τῷ κατὰ Γλαύκωνος. v. Πρόκειται.
Ἐν τῷ περὶ Δημοσθένους ἐπιτροπῆς. v. Καρπός.
Ἐν τῷ περὶ τοῦ διδάσκειν τοὺς ἀδυνάτους Ὀβολοῦ. v. Ἀνάπηρος.
Ἐν τῷ περὶ τῆς Ἐπιγένους διαθήκης. v. Ἀνάργυρος.
Ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ὑπὸ μάλης. Φαῦλος εἶ.
Ἐν τῷ πρὸς Εὐθυδίκου. v. Ἀμφιθαλεῖς.
Ἐν τῷ περὶ αἰκίας κατὰ Ἰσοκράτους. v. Ὕβρις. ἡ μ.
Ἐν τῷ κατὰ Καλλικλέα. v. Ἀπήμαυτος.
Ἐν τῷ κατὰ Κλεινίου. v. Ὑπὸ μάλης.
Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος. v. Συγκρεμαδής.
Ἐν τῷ κατὰ Λυσίβιον. v. Ἐπίδικος.
Ἐν τῷ περὶ Λυσιθίου. v. Γαμία.
Ἐν τῇ κατὰ Μνησιμάχου ἐπιστολῇ. v. Ὁμοῦ. ἐγγύς.
Πρὸς τὸν Μαξιμίνου γραφέν. v. Μυστικός. π.
Ἐν τῷ κατὰ Ναυσίου περὶ τοῦ τόπου. v. Λιθηγεῖν.
Ἐν τῷ περὶ Νικίου. v. Πυλαγόρας.
Ἐν τῷ κατὰ Ξενοφῶντος. v. Συγκρεμαδής.
Ἐν τῷ κατὰ τοῦ Πολέμωνος λόγῳ. v. Ἐπὶ καλάμου ἀγῶν.
Ἐν τῷ περὶ τοῦ Σινωπαλοῦ. v. Ἄξιον. εἰ μέν.
Ἐν τῷ κατὰ Τίμωνος. v. Ἐγχυματισμός.
Ἐν τῷ κατὰ Τιμωνίδου. v. Διαθήκη.
Ἐν τῷ ὑπὲρ Φερενίκου. v. Οὐσία φανερά.
Lyſimachus.
Ἐν β' Νόστων. v. Σαρπηδών.

M.

MAgiſter Coptogenius. v. Ἀνάγκη.
Magnes.
Ἐν Πιθακίδι. v. Νῦν δή.
Malachias. v. Ἀββᾶ. Μεμονωμένα.
Malchus. v. Ἀμφίξοον. Ἐπιτίμιον. Λίπτα. Λέων βασ. Σύνταξις. Ὑπολαβών.
Marcellinus. v. Ἀπόλαυσις. Ἀπολαύειν.
Marcus Antoninus. v. Ἀκενόσπουδον. Ἀκέραιος. ἐκ τ. Ἀνακλητικόν. Εὔλυτος. Εὐμαρεια. Ὀρθός. Περιπατεῖν.
Marinus. v. Ἀρχὴ ἡ μέν.
Maximus. v. Συγγραφεύς.
Melanthius. v. Γεννάδας. Ἔχουσι.
Menander Comicus. v. Ἀγελαῖος. Ἀδήριτον. Ἀκαπνοῦ. Ἀνατρέχω. Ἀποκοκκάζειν. Ἀπόφυσις. Ἀποσβέσαι. Ἀρπαγμός. Ἀσυλλαβότης. Ἄσωτος. Βαθύς. Βακχεύσας. Δημιουργεῖ. Διαρπάσαι. Ἐκκαρθείς. Ἐξαπατᾶν. Ἐχθρός. Εὔφωνον. Εὐτελής. Εἰς ἀγοράν. Ἡράκλεις. Ἴσα βαίνων. Κόπτω. Κάρυκα. Μεταίχμιον. Ναὶ μὰ τόν. Ὁμοῦ ἐγγύς. Ὀργή. Ὀργεῶνες. Οὐ μετόν. Παίγνιον. Παίσομεν. Πλούσιος. Πυγμή. Πρεσβύτης. Σαθρός. Σπηλαίωτης. Συκοφαντεῖν. Τὸν τρόπον κ. Τρικυμία. Ὑπάρχει. Φάσις. Φιλόσοφος. ἀντὶ τ. Φροντιστής. Φυλή. Χλωρός. Ψεῦσαι.
Ἐν Ἀδελφοῖς. v. Κατὰ τὸ τ.
Ἁλιεῖ. v. Ἀντίδικος. Φαλακρός.
Ἀνατιθεμένῃ. v. Ἀλήθεια. Ἀγρόβιος ἄγγελος.
Ἀνδρίᾳ. v. Νεοττός.
Ἀνδρογύνῳ. v. Λάρνακι. Φίλος.
Ἐν Ἀπαγχομένῳ. v. Εἰς τὸ δέον.
Ἐν Ἀπίστῳ. v. Ἄβρα.
Αὐλητρίδι. v. Δακτύλιον.
Ἀφροδισίᾳ. v. Ἀλήθεια. Ἀναθεῖναι.
Δακτυλίῳ. v. Ἀπίδιον.
Δακτυλίῳ. v. Ὑπερόριος. ὡς ἡ.
Δημιουργῷ. v. Δημιουργεῖ.
Δὶς ἐξαπατῶντι. v. Ἀπόστα. Ζάκορος.
Δυσκόλῳ. v. Πιστικὸς δ.
Ἐγχειριδίῳ. v. Καρυκεύω.
Ἐπιτρέπουσι. v. Ματτυολοιχός.
Ἑταίροις. v. Ἀκαπνοῦ.
Ἐφεσίῳ. v. Ἔνδον.
Ἥρωι. v. Ἀναλώσαι.
Θαΐδι. v. Κόγχος.
Θησαυρῷ. v. Καθήρας μ.
Κανηφόρῳ. v. Ἀντίμαχος. Ἀποκρίνεται.
Καρίνῃ. v. Ἀλόπεσι.
Καρχηδονίῳ. v. Τὸν ἀφ᾽ ἱερᾶς.
Κεκρυφάλῳ. v. Ἀβροτάτα. Αἴρειν. καὶ τὸ π.
Λευκαδίᾳ. v. Ζάκορος.
Μέθῃ. v. Ἄλλα, ὅπερ.
Μισογύνῃ. v. Ἀράβιος ἄγγελος. Ἴστε. Ψύλλα.
Μισουμένῳ. v. Ἀπονοεῖσθαι. Ἀπομαθησομαι.
Μισουμένοις. v. Λακωνικαὶ κλ.
Μισογύνῃ. v. Παρά...
Ναυκλήρῳ. v. Ναξιουργής.
Ὀλυνθίᾳ. v. Φέρειν.
Ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου. v. Ἀθηναῖος.
Ὁμοπατρίοις. v. Ἀλφάνει.
Παιδίῳ. v. Ἀπόστα. Ἀλεξιφάρμακα.
Ἐν Περινθίᾳ. v. Ἀβέλτερος. Ἀνάσπαστος. Πεινατικός.
Ῥαπιζομένῃ. v. Ἀμφορεαφορεῖς. Ἀνάπηρα. Μόγις.
Σικυωνίῳ. v. Ἄβρα. Ἀζηχέα. Κακὰ μέ.
Συναριστώσαις. v. Ἀγαπητικῶς. Αἴρειν. καὶ τό.
Συνερώσῃ. v. Ἀνακτᾶν. Ὦ μάλα.
Τίτθῃ. v. Αἰτήσασα.
Ὑδρίᾳ. v. Ἀπεσκληκυμένοι.
Ὑμνίδι. v. Αἰτήσασα. Αἰτέρεθρος.
Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ. v. Πέμπειν.
Χαλκηδονίῳ. v. Ἀπόρρησις.
Χαλκίδι. v. Πέμπε φθ.
Χήρᾳ. v. Ἀνάδοχος.
Ψευδηρακλεῖ. v. Ἄβρα. Καρκίνου ποιήματα.
Ψοφοδεεῖ. v. Ὄνος λύρας.
Menander Hiſtoricus. v. Ἀβέλτερος. Ἀνάσπαυλα. Ἀνάστασις. Ἀνάρρησις. Ἀπεστάλη... Ἀπ᾽ ἐχθρῶν π. Ἀπορραγῆναι. Αἶπος. Ἐμβεβηκυῖα. Ἐπιθειάζει. Ἐπιδημήσασα. Εὔψυχος. Θεόλατος. Θρᾷσσε. Καίσ... Οὐ μέλλον αὐτῷ. Παίσαντος. Περιστάσεως. Ταγχοσάνην. Φιλοσοφήσαντες. Χάρωνες.
Menecles. v. Δωδώνη. [Ubi, ἐν τῷ Γλωσσοκόμῳ.]
Ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. v. Ἑρμαῖ. Κεραμεικός.
Metagenes. v. Ξενοδοκεῖν. Συγκύψας.
Θουριοπέρσαις. v. Τίς πρώτος.
Mnaſeas v. Σέβειν. Ὑμεῖς. οἱ Μεγ.
Ἐν τῷ περὶ Εὐρώπης. v. Περιξέδιον.
Mnaſeas Patarenſis.
Ἐν τῷ Περίπλῳ. v. Πάντα χαλαί.
Moſes. v. Ἀββᾶ. Ὀπότε.
Ἐν Δευτερονομίῳ. v. Διακόνῳ.
Muſurus. v. Μελίτη.
Myrtilus. v. Λήμνιον.

N.

NEanthes. v. Ἀπορρῆξαι.
Nearchus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ φιλ.
Neoclides. v. Νάνος.
Nicander. v. Ἐορβάτος. Τριππάρ.
Ἐν α' Αἰτωλικῶν. v. Τετανίδια.
Εἰς τὸ Ἀντιφάρμακον. v. Δαρκαίνειος.
Nicander Alexandrinus.
Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστοτέλους μαθητῶν. v. Αὐχρίων.
Nicanor, qui vitam Alexandri ſcripſit. v. Σίβυλλα Χαλδ.
Nicias Eleates. v. Ὀρφεύς.
Οἰωνοσκοπικῷ. v. Ἀμφίων.
Nicolaus Damaſcenus. v. Ὠμά τις εἶπεν.
Nicophon. v. Ὑποτίθενται.
Πανδώρᾳ. v. Κεφαλίσιν.
Nicophron.
Ἀφροδίτης γοναῖς. v. Ἀράχνη. Σίφφος.
Noſtratus. v. Ἀδήριτον. Ταμιευσεῖθαι.
Nymphodorus. v. Αἰγίς.

O.

ONomacritus a quibuſdam oracula ſcripſiſſe dicitur. v. Ὀρφεύς.
Oppianus.
Ἐν ε' τῶν Ἁλιευτικῶν. v. Ἀσφάλιος.
Origenes.
Fragmentum ex quadam ejus Epiſtola. v. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ.
Ὠριγένης, Ἀδαμάντιος.
Orion. v. Ἀβλεμέως. Πάρνος.
Orpheus.
Ἐν Δικτύῳ. v. Ἵππος Νισ.
Φυσικῷ. v. Τριτοπάτορες.
Fragmentum Orphei habes v. Ὀρφεύς. ὅτι.

P.

PAlæphatus.
Ἐν τῷ ζ. τῶν Τρωικῶν. v. Μακροκέφαλοι.
Panyaſis. v. Οἶνος αἰ.
Parmenides. v. Μακάρων νῆσοι. Ὡς λίαν.
Paulus Apoſtolus. v. Ἀγάπη. Ἀσπὶς ἐν τοίχῳ. Δέξαι θεῷ. Κεφάλαιον.
Paulus Silentiarius.
Ἐν Ἐκφράσει τῆς ἁγίας Σοφίας. v. Ἥρως.
Pauſanias. v. Πόνδαξ.
Perginus Mileſius. v. Ὀρφεύς.
Periander. v. Ἀμφιθαλεῖς...
Phalaris. v. Ἀδελφιδοῦς. στρ.
Phanias Epheſius. v. Κύρβεις. αἱ τ.
Phanodemus. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ.
Ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδος. v. Παρθένοι.
Ἐν ἕκτῳ. v. Τριτοπάτορες. Χαλκεῖα.
Pherecrates. v. Ἀγρίας ἄγρας. Ἀδωνία. Ἀλεαίνει. Ἀμυσθί. Ἀναθύω. Ἀνασπᾷ. Ἀναψηφίσαι. Δήμαρχοι. Καρκίνος. Καλιάς. Καρίωνες. Κύνα δ. Ῥυπαίνω. Σιτεία. Τάραζειν. Τρυβλίον. Φαλαρίς.
Ἀγρίοις. v. Ἀπια. (Ἀγρίοι) Χαίρει. κιθ.
Αὐτομόλοις. v. Ἀκαλήφη. Πανοπλία. Στρογγυλίδες.
Γραυσί. v. Ἀθηναῖος. Ἀρτέρ.
Δουλοδιδασκάλῳ. v. Ἀναψηφίσαι.
Ἰπνῷ. v. Ἀπάγχω.
Ἰπνῷ. v. Ἄξιος, ὁ εὔωνος.

Κορινθίοις. v. Ἀπάδοντον. Ἀνυδρεύσασαι. (Κορίαννοῦ) Τοῦ. τοῦτο κ. Ὑοσκυαμῶν.
Κραιπαλῶσιν. v. Ἀγυιαί. Ἀντάγειν. Ἀπαρτί. Ἀπῤῥε. Νωτοπλῆγα. Περιέῤῥων. Φίλιος.
Λήροις. v. Χρή.
Μυρμηκανθρώποις. v. Ἀρ. Ἀρτίως. Αἰγίς κατ. Τεθολωμένος.
Πιτύλη. v. Αἴξειν, ἐ τὸ στ.
Τυραννίδι. v. Ἀράχνη. Συκυᾶσι.
Pherecydes. v. Θυωρός. Ὕης.
Philagrius.
Ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῇ. v. Φιλάγριος.
Philanias. v. Θερμοπύλαι.
Phileas. v. Βόσπορος.
Philemo. v. Ἄχολος. Εὐμηρίδης. Τελτημόριον.
Νεμομένοις. v. Ἀποσομαπίζειν.
Νυκτί. v. Τηιάλλως.
Παγκρατιαστῇ. v. Πρό. ἀντὶ τοῦ κ.
Πτέρυγι. v. Ἀθηναίας.
Philetærus.
Μελεάγρῳ. v. Ἀπὸ παλίμπρος.
Philetas Epheſius. v. Βάκις.
Philinus. v. Θεωρικά. χρ.
Philippides. v. Μακρὸν π. Ψωμοκόλακες.
Philippus. v. Ἀποσιμῶσαι.
Philiſtus. v. Ἀποθήκαι. Νώνομοι.
Philo. v. Ἀγαλματοφορούμενος. Βίος. Δύναμις. Θεός. Φίλων. Θεραπευταί.
Ἐν τῷ εἰς στοιχείῳ περὶ τῆς Παραδόξου ἱστορίας. Παλαίφατος, Ἀβυδ.
Ἐν τῷ τοῦ Πολιτικοῦ Βίῳ. v. Ἀβραάμ.
Philochorus. v. Ἀδύνατοι. Ἀλκυονίδες. Ἀλῶα. Ἀνεπόπτευτον. Εὔχωλα. Γεννῆται. Ἑρμῆς, ὁ πρὸς. Εὐελπίδης. Μνησ. Θέμις. Κανηφόροι. Καταπτμή. Λίθος. Λύκειον. Οἰνῆται. Ὀμογάλακτες. Ὀργεῶνες. Περιστίζειν. Πομπεία. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σεισάχθεια. Συνήφεις. Συμμορία. Τετρώδι. Τελκίφυλος. Τριτοπάτορες. Φυλή. Κύτρινοι.
Ἐν β' Ἀτθίδος. v. Κοβαλία. Σκίρον.
Ἐν γ' περὶ Μαντικῆς. v. Ἐγγαστρίμυθος.
Ἐν Τετραπόλει. v. Τιτανίδα.
Philoſtorgius. v. Ἀπολινάριος. Βασίλειος. Φλέγων.
Philoſtratus. v. Ἀπολλώνιος Τυανεύς. Διάγειν. Ἑρμογένης. Καλάβροψ. Καταψήσας. Καπηλωτισμένον. Κῶμος. Λεπτολογία. Πυθαγόρας. Σιμός. Σοφιστής. κωμ. Ὑποτείνει. Φοιτῶ.
Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. v. Κράτης.
Ἐν Βίοις τῶν Σοφιστῶν. v. Ἡρώδης Ἴσλιος. Παυσανίας, Καισ. Ὑπέρφρων.
Philoxenus. v. Ἔθυσας. Θεσσαλικό.
Philyllius. v. Ἄλω.
Αἰγί. v. Ἀνάλφιτον.
Phocylides. v. Ἀπαιτέων. Χρῆσαι.
Photius Patriarcha. v. Ὀρεία.
Phrynichus. v. Ἀθηναίας. Ἀθύρωτον. Ἄκοιτ. Ἀπύλωτον. Ψόθος.
Μονοτρόπῳ. v. Μέτων. Παρθένοι. Ὑπερακοντίζεις.
Μάσαις. v. Καδίσκος.
Μύσαις. v. Τευτάζειν.
Phylarchus. v. Λευκὴ ἡμ. Τιάος.
Pindarus. v. Ἀγάλματα. Ἄμαχον. Ἀνάλκις. Ἀνύπαρκτον. Ἀράχνη. Βάσανος. Βασιλεύς. Βληχρόν. Δαμασίφρων. Αἴθε. Ἐπίτειον. Εἴδωλον. Εἰκός. Ἥρως δὲ θεός. Ἰοστέφανοι. Ἰχθύων. Θαλπνότερον. Κάτωθε. Κατωκάρα. Λύγκιος. Μεγάνορος. Ὦ Φήμιες. Σχέτον. Τὸ Ἡσιόδειον. Φθόνος. Φῶτα. Χρήματα, χρήμ.
Ἐν Διθυράμβοις. v. Παλιναίρετος.
Ἐν Σχολῇ. v. Ἀθηναίας. (Sed ibi ſcribendum, ἐν Σκολιοῖς.)
Piſander. v. Ἀγάθυρσοι.
Piſides. v. Ἀγωγόν. Ἄμματα. Ἀνεκτοί. Ἀντλία. Ἀποῤῥῆξαι. Ἀπόσπενδον. Ἀτρέμητες. Ἄχειρος. Βάκχος. Βύσσι. Γιγαντικά. Διάστρα. Διπλοΐη. Δύναμις. Αἰετός. Ἔγγειον. Ἔγγυον. Ἐμβελῆ. Ἐμπίς. Ἔναυλον. Ἐνθυσιώσας. Ἐπείκτης. Ἐπίδοσις. Ἐπιστάτης. Εὐλαβηθείς. Εἰ εὐκτικόν. Ἦν. Ἡρακλεία λίθος. Κακῶν π. Κατηχῶν. Κίβδηλον. Λειτουργία. Λῃσταί. Μαιεύεται. Μόχθος. Νεοσπάδα. Νεῦρα μ. Νυμφίος. Ξένας. Ὄγκος. Οἶστρος. Οὐσιῶσαι. Παράβασις. Παρεψαυκέναι. Πάρος. ἀπ. Προσπεχθεῖσα. Σπαγειρίτης. Συμφορά. Σύριγξ. Σύρω. Σφάζει. Ταυτότης. Τέλγω. Τελωνεῖον. Τόνοι. Τρόπον. Τύχη. συντ. Ὑπεξελεύσεις. Ὑποψία. Φθόη. Χρῶμα. Ψῆφος μέλ. (Omnia hæc fragmenta Piſidis deprompta eſſe exiſtimamus ex poemate ejus de bello Perſico, quod hodie intercidit.)
Pittacus. v. Πιττάκειον.
Plato Comicus. v. Ἀναβιῶναι. Αἴσωπος. ὁ τῶν μ. Ἐπικράτης. Κριὸς ἀστήρ. Μεμιλτωμένον. Πλειστηριάσας. Σπόργιλος. Σχοινίον. Φασιανοί.
Ἀδώνισι. v. Ἀφοσιῶσαι. Ὑπὲρ τ.
Ἑλλάδι. v. Φάλαγξ. θηλ.
Ἑορταῖς. v. Δεινόν. Διιπετής. Ὄμφαξ.
Κλεοφῶντι. v. Φιλοπρωτεύω.
Μενελάῳ. v. Τί οὐκ ἀπ.
Ξάντραις. v. Τονθορύζειν.
Παιδαρίῳ. v. Παράβασις.
Πεισάνδρῳ. v. Ἀγοραπιγύτης.
Πρέσβεσι. v. Ἀπέχαζεν.
Σοφισταῖς. v. Σοφιστής. κωμ.
Ἐν Σύρφακι. v. Τελέας.
Ὑπερβόλῳ. v. Εὔερον.
Ἐν Φάωνι. v. Ἀπηρόπευτον. Γλυκὺς ἀγκών.
Plato Philoſophus. v. Ἀβελτερ. Ἄγνος. Ἀγαμεμνόνειος. Ἀδικία. Ἀθάνατος. Ἀλλ' οὖ. αἰτί. Ἀλογία. τὸ μ. Ἀμαθέστερος. Ἀμαθία. Ἀναθέσθαι. Ἀναπλήσας. Ἀνδραποδώδεις. Ἀντίφημος. Ἀντιλογία. Ἀντίληψις. Ἀξιῶν. Ἀπιστεῖν. Ἀπλότης. Ἀποθρίξεις. Ἀποκήρυξις. Ἀπ' ὄνου. Ἀποῤῥηθέν. Ἄρα. Ἀῤῥαξιν. Ἀρνουμένη. Ἀρχαῖος. Ἀρχιά. Ἀτεχνῶς. Ἀτέχνοις. Βαρβαρίζει. Βδέλλυται. Δεινῆς ἀνάγκης. Διαλύχιος. Ἐγγαστρίμυθος. Ἐγκαλοῦμεν. Ἐμπεδῶν. Ἐπεχ. Ἔρως. Εἱμαρμένη. Εἴξασι. Ἰδέας. Θεόδωρος Βυζ. Κάκη. Καπηλεύουσι. Κίνησις. Λήθη. Λυόμενος. Μιαρὰ κ. Οἶνος ἄν. Ὠδή. Ὥρα. Παμπρέπτος. Ἐτος. Παρμενίδης. Περὶ πόδα. Πόρκος. Προσεπαισε. Πῦρ ἐπὶ π. Σοφίαν. Συννοία. Τέμενος. Τομή. Ἱπποπάζω. Φαῦλον. Φαῦλος. Φαύλος. Φαιόν. Φαυκτέον. Φορά. Χθές. Χωλός. Χρυσοχοεῖον. Ψαθυρόν. Ψυχή.
Ἐν Ἀλκιβιάδῃ. v. Ὀρθογκόπος.
Ἐν Γοργίᾳ. v. Διὰ μέσου. Ἐγκράτεια. Λυγιζόμενος Νέος ἐπ. Πλάτων ἐν Ν. Τὸ παρὸν ἐ.
Εὐθύφρονι. v. Χρή.
Θεαιτήτῳ. v. Ἀμβλίσκουσιν. Ἀναλαμβάνειν. Ἄνεμος. Ἀποσπουδάζειν. Ἐπιδεξιελευθέρως. Ὦ μέλε. Ὀργασμός. Τηνάλλως. Ὑγιές. Ὑπηνέμια. Χρυσῆν σειρήν. Βδέλλεται.
Ἐν Ἱππίᾳ. v. Ζωμός.
Κρατύλῳ. v. Ὑπὲρ τὰ ἐσκ.
Νόμοις. v. Ἀθύρειν. Ἄπα. Ἀρδευτέος. Ἐπιψαύειν. Ἐπωβελία. Καταοκνεύειν. Λύση. Νῦν δή. Πλάτων ἐν Ν. Τολμήσαι. Ὑγιές.
Ἐν δ'. v. Ὀργεῶνες.
Ἐν ζ'. v. Ἀναθολώσαι. Δεῦρ' ἀεί.
Ἐν ια'. v. Κίβδηλον.
Ἐν ιβ'. v. Ψαλίδα.
Πολιτεία. v. Δῶρα Θεῶν. Μινυρίζω. Παρρησιασόμεθα. Τρίτου κρατῆρος. Χυτρέα.
Ἐν α'. v. Ὑμνεῖν.
Ἐν β'. v. Ἥρως δ. Καυτείνας. Μαρτύρον.
Ἐν γ'. v. Ἐρίω στψ. Σπουδάζω. Τροφή.
Ἐν δ'. v. Βλάκα. Φαῦλον.
Ἐν ε'. v. Ἄθυμος.
Ἐν θ'. v. Βομβοῦσι.
Ἐν ι'. v. Ζάλην. Περιαγειρόμενοι. Φαινόμενα. Χθονία.
Πολιτικῷ. v. Ἀπέσβη. Μεταποιεῖσθαι.
Ἐν Πρωταγόρᾳ. v. Ἀδήμαντος. Πρόδικος.
Ἐν τῷ Σοφιστῇ. v. Δόξα. Κηρύλος.
Ἐν τῇ Σωκράτους Ἀπολογίᾳ. v. Ἀντιγραφεύς.
Ἐν Τιμαίῳ. v. Δρύοχοι. Ἐγκύρτια. Ζάλη. Ταλαντευομένη. Τετυπάζειν. Φυσικός.
Ἐν Φαίδρῳ. v. Ἐξάντης. Κυψελιδῶν. Πανδήμω. Σταθερόν. Τυφών.
Ἐν τῷ Φαίδωνι. v. Εἴδησις. Νοῦς. Ὀρτυγοκόπος. Παρουσία. Πλάτων ἐν Ν. Φαῦλον.
Plotinus. v. Ἐπακτόν. Ἡδόμενος. Κόσμος. τό. Ὁμοίωσις.
Plutarchus. v. Ἀναπεπεῖσθαι. Ἔγγονος. Ἴορτος. Κάλλιππος. Μαικήνας. Νάφθα. Ὠβάς. Σικχός. Σέλας. ὄν. κ. Τοῦ σελίνου. Ὑπεκόπτω.
Ἐν Παραλλήλοις. v. Δόγματα.
Poeta [Homerus] v. Ἀπομυγδαλία. Διαειδέται. Κυλλός. Πόρκος Προικός.
Poeta Cyprius. v. Οἶνος ὤν.
Polemo. v. Ἄρτος. ὁ ψ. Ἔνη. παρ. Ἠλύπιον. Ἵππος Νισ. Μαρόπτερος. Νηφάλιος. Τελμισσεῖς.
Ἐν τοῖς πρὸς Ἀδαῖον καὶ Ἀντίγονον. v. Ἀζηνιεύς.
Polybius. v. Ἀγαθυρσοι. Ἀγωγή. Ἀγωνιῶ. Ἀΐστωσις. Ἀθύρειν. Ἀκέραιος. Ἀκόλουθον. Ἀκρόπολις. Ἀλαζονεία. Ἀλκή. Ἀλογία. ἀπεξ. Ἀλογιστία. Ἀναδέξασθαι. Iter. Ἀναζυγαῖς. Ἀναπείρας. Ἀνάστασις. Ἀναπέσεις. Ἀνεκτά. Ἀνεννόητον. Ἀνεπισήμαντον. Ἀνεπιστασίαστεῦτες. Ἀνήνυτον. Ἀννίβας. Ἀνθρωπίνως. Ἀντιποιηθέντα. Ἀντισωτῆρα. Ἀξιούμενος. Ἀπαλγοῦντες. Ἀπαξιῶσιν. Ἀπαραγγέλτως. Ἀπειθία. Ἀπέλυσεν. Ἀπέστησεν. Iter. Ἀπηρείσατο. Ἁπλῶς. Ἀπόκλητοι. Ἀπολελειμμένος. Ἀπολογισμός. Ἀπεξυρημένοι. Ἀπόστασις. Ἀποσφαλμένους. Iter. Ἀπὸ τοῦ κρατίστου. Ἀπραγμοσύνης. Ἀπροθέτως. Ἄρατος. Αὐλαία. Αὐτάρκεια. Αὐτοπαθῶς. Αὐτοτελής. Ἀφυής. Βάρος. Βαρυνόμενος. Βασανίζειν. Βουκάρας. Βῶλις. Γεφυρίζων. Δαψίλων. Δεδοξοποιημένον. Δεισιδαιμονία. Δημαγωγικός. Δημοκοπεῖν. Δημοκρατία. Δημοχάρης. Διαβιασάμενος. Διάληψις. Διάρμα. Διάρσις. Διαχεῖν. Διαθηκότερον. Διεσκευασμένη. Διεψευσμένοι. Δικαιοδοσία. Δυεῖν. Δυσποτμότερον. Αἰνείας. Αἶρε δάκτυλον. Ἐξυγρασιασμένον. Ἐθελοντήν. Ἐκδοχή. Ἐκκλείουσι. Ἐκλαβεῖν. Ἐκπλαγεῖς. Ἐκτείνας. Ἐκφανεστάτης. Ἐκ χειρός. Ἔμφασις. Ἐναύειν. Ἐνίπτει. Ἐνεργόν. Ἐξ ἀκεραίου. Ἔξαλος. Ἐξαίσια. Ἐξειλκύοντο. Ἐξοδία. Ἔξοινος. Ἐπισημηνάμενοι. Ἐπιβάθρα. Ἐπιβολή. Ἐπιγεννήματα. Ἐπικαθῆνται. Ἐπὶ κεφαλαίου. Ἐπίνειον. Ἐπίπνοιαι. Ἐπισημήνασθαι. Ἐπίστασις. Ἐπῳδός. Ἐργαστήριον. Ἐργατικός. Ἐργολάβος. Ἐρύκειν. Ἐσωματοποίει. Ἐσκέδαζον. Ἐσχεδίαζεν. Εὐδακρυμένη. Εὐήθης. Εὐρεσιλόγος. Εὐφυῶς. Ἔφαμμα. Ἐφ' ᾧ. Ζηλοτυπία. Ζώγρια λαβ. Εἰκοβολεῖν. Ἡρμόσαντο. Ἱππαφέσεως. Ἰσηγορεῖ. Θεατρίζω. Θέρεια. Θυμομαχοῦντες. Καθηγούμενοι. Καθικόμενοι. Κανθήλιος. Καταβολή. Κατακαλῶν. Κατάλυσις. Καταπεφρόνητον. Καταπεχήσαι. Καταψήσας. Καταπειστικός. Κατέχον. Καταπιμπλάξας. Καχεξία. Κεραία. Κλεόξενος. Κομιδῇ. Κόννος. Κύβος. Κυρία. Λείπεσθαι. Λιταῖς. Μεγαλομερεία. Μεθοδικῶς. Μερίτης. Μησιπακεῖν. Μοναρχία. Μύωψ. Νεαλής. Νοῦν ἔχειν. Νῶλα. Ὀρθή. Ὀρθήν. Ὁρμητήριον. Οὔελος. Οὐχ οἷον. Ὄχλος. Παλιγκότος. Παράβολος. Παραποδίζειν. Παραπετολμηκότες. Περικοπή. Περιπαθῶς. Περισπᾶν. Περίστασις. Περίφασις. Πλαδαρόν. Πολλὰ κεναί. Πόπλιος. Πραξικοπήσας. Πρᾶξις. Προδέτας. Πρόθεσις. Προσαγγελία. Προσανέχων. Πρὸς Κρήτην. Προσπεσόντα. Πρόσοψις. Πρὸς τρόπον. Προχειρότερον. Πρόχειρος. Πτερίνα. Ῥαβδοῦχοι. Ῥᾳδιέστερον.

Ῥαδιουργεῖ. Ῥαθυμεῖν. Ῥώμη. Σαμβύκας. Σατραπεύειν. Σκαιός. Σκηνοποιεῖσθαι. Σπουδάζω. Σπουδή. Στέρξω. Στρατηγία. Συνουσία. Συντάξεις. Σύνδεσις. Σύστασις. Συστάσεις. Τελεσιουργήσεις. Τετάχθαι. Τόπος. Τραχύνειν. Τύχη. συντ. Ὑπερέχειν. Ὑποκρίνεσθαι. Φατέ. Φέρετρον. Φειδώ. Φυλάκεια. Χάρις. Χειροτονεῖν. Χόρδευσις. Χορηγία. Ψυχαγωγεῖ. Ψυχοκρατεῖν.
Polyzelus.
Δημοτυνδάρεως. v. Τῶν τρίτων κακῶν.
Porphyrius. v. Ἀμφιβολ.Θ. Γοργίας. Ἐμπεδοκλῆς. Ἐπιλήψεις. Ἡσίοδ.Θ. Σάκας. Φερεκύδης Ἄγει.
Ἐν Φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ. v. Ἐμπεδοκλῆς. Ὅμηρος. Σωκράτης. Σοφρ.
Poſidippus. v. Ἀντίλυ.Θ. Ἀπηλιώτης. Ἐπηλυς. Πρόστιχος.
Δημόταις. v. Νεανισκεύοντα.
Praxidamas. v. Χιάζειν.
Praxion.
Ἐν β' Μεγαρικῶν. v. Σκίρων.
Priſcus. v. Ἀβαρεῖς. Ἀμοιβαῖα. Χάρυβδις.
Procopius. v. Ἀγχίγραφον. Ἄκρα καλεῖ. Ἀμαρτάδας. Ἀνάγκαθεν. Ἀνάδορμος. Ἀναίρεσις. Ἀπόνοια. Ἀποστερεία. Ἀρετῆς. Ἀρχαικόν. Γράφειν εἰς τοῖχον. Δάρας. Δίαι. τὸ στ. Δειμαίνει. Διήνεγκαν. Ἐγχείρημα. Ἐκαστόσε. Ἐπῆγεν. Ἐν παρόδῳ. Ἐξεργασία. Ἐπενεγκεῖν. Ἐπεὶ εἰ. Ἐπιδόσεις. Ἐπίδοξος. Ἐπικαλεῖν. Ἐπίκαιρος. Ἐπιμελεῖς. Ἐφίπποις. Ζώγρια. Ἠξίου. Θυμέλη. Κολοσσός. Λαβύρινθος. Λῦσαι. Μαγγανεία. Μολύνω. Μυσῶν. Ὁμαλός. Ὠτίον. Ὠραικός. Παράλογον. Παραδοξ.Θ. Πιστός. Ῥαχιαῖος. Σκορπιοειδῆ. Σύνταξις.
Propheta. v. Κακία. διὰ τ. Παταξῃ. Σιτιστά. Τρισαθλιῶν. Ὑπερφαν.Θ. Ψυχικός.
Proxenus. v. Λακρινεί.
Pſellus. v. Γραῖαι. Δίρκη. Ἡγέτης.
Pythagoras. v. Ὀνειροπολεῖν.

R.

Rhetores. v. Μηκύνειν. Μεχθηρός. Παλαιόν. Παράστασις. Παρρησία. Πατρῷον. Παιδεύσεως. Πεζικά. Πλεονεξία. Πολιτεία. Πρέσβυς. Πρόκειται. Ὑποκρίνεσθαι.
Rintho. v. Ἀγλαυκαί.

S.

SAlomon. v. Βδέλλα. Ἐκλεκτός.
Sappho. v. Ἀηδών. Ἀμάμαξυς. Ἀναδενδράδα. Ῥαδινὸς.
Scammon.
Ἐν β' τ Εὑρημάτων. v. Φοινικήια.
Scylax.
Ejus Περίπλους laudatur v. Ὑπὸ γῆν εἶναι.
Seleucus.
Ἐν τῷ Ὑπομνήματι τ Σόλωνος Ἀξόνων. v. Ὀργεῶνες.
Semus Delius. v. Πρόμαν.Θ.
Silenus.
Ἐν β' τ περὶ Συρακουσῶν. v. Σαρδάνι.Θ.
Simocatta. v. Ἀποκναίειν. Βομβεῖ. Γέλως πλατύς. Διάφορ.Θ. Ἐγκύκλι.Θ. Εἰσέφρησεν. Θρύλ.Θ. Παραλῦσαι. Περιωπή. Περιπολεῖν. Ὑπερφυᾶ.
Simon. v. Πεπλάσθαι.
Ejus Ἱππικὸς λόγος laudatur v. Τροχάζειν.
Simonides. v. Ἀμύνασθαι. Ὀπλή. Περιαγειρόμενοι. Συμφορά.
Ἐν Πεντάθλοις. v. Ἀλκμαιωνίδαι.
Socrates. v. Ἀτίων.
Ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. v. Ἀέτι.Θ. Κοινών.Θ.
Solon.
Ἐν Ἄξοσι. v. Σῖτος.
Ἐν Νόμοις. v. Ἄποινα.
Sophocles. v. Ἆ ἆ. Ἀγάστομος. Ἀγαμέμνων. Ἀγωνάρχαι. Ἀγυιά. Ἀδάμαστος. Ἀδελφή. Ἀελλαῖος. Ἀεί. Ἀεσιφρόνος. Ἀηδών. Ἀκάμας. Ἀκμή. Ἀλαλάζειν. Ἀλέκτωρ. Ἀλλ' ὦ καλῶς. Ἀλωπεκῆ. Ἀλύειν. Ἀλώειν. Ἀμαξεύς. Ἀμαυροῖ. Ἀμύναι. Ἀμοχθεί. Ἀμφίδοξος. Ἀμφιπλήξ. Ἀμφίπυρος. Ἀνα. Ἀναγκαία. Ἀνακηκίει. Ἀνάλγητ.Θ. Ibid. Ἀναμπλάκητ.Θ. Ἀναρίθμητος. Ἀναχαιτίζει. Ἄναντ.Θ. Ἀνέφελον. Ἀνίχα. Ibid. Ἀνομμάτων. Ἂν ὡς ἔχει. Ἀντιάζεις. Ἀνθάπτεσθαι. Ἀντηρέτης. Ἄξιος λαβεῖν. Ἀπαίτει. Ἀπαλλάξασθαι. Ἀπαλλαγῆναι. Ἀπαρχή. Ἀπεῖπεν. Ἀπό. Ἀποσχών. Ἀπόπεμπ.Θ. Ἀποτροπή. Ἀπαυρᾷ. Ἀργεῖ.Θ. Ἀρίστεια. Ἀρητόν. Ἀρίστευε. Ἀρχέπλουτος. Ἀρτίφρων. Ἄσημα. Ἀσπιδηφόρος. Ἄσπλαγχν.Θ. Ἀστεφ.Θ. Ἀτίμως. Ἀτιμάσαι. Ἄτρυτος. Ἄτη. Ἀτύζομ.Θ. Ἀτρακτός. Ἀχερόντιος. Ἄχει. Βάθρα. Βαξις. Βάσαν.Θ. Βαυβώ. Βλαστάνει. Βλάστημα. Βοηθεῖν. Βουλευτήριον. Γαλήνη. Γηγενῆ. Γλαύκωπις. Δαίμων. Δεξιά. Δεινά. Δειλία. Διάπυρ.Θ. Διδάσκαλος. Δίπαλτος. Δισσοί. Διφραλατεῖν. Δίψα. Δοξάζειν. Δύστην.Θ. Δύσοργος. Δύσφρ.Θ. Δυσπάλαμ.Θ. Αἰαῖ. Ἀίδηλ.Θ. Αἶνος. Αἴσσει. Αἰχμή. Ἐγγυμναζόμενος. Ἐγκατοικίζεσθαι. Ἐγχ.Θ. Ἐδώλια. Ἐδρανα. Ἐκδίκως. Ἐκπεπληγμένη. Ἐμαυτῷ. Ἔμπας. Ἐμφανές. Ἐννύχ.Θ. Ἐξ ἀναγκαίας. Ἐξεδρος. Ἐξαιρέτοις. Ἐξημαυρώθη. Ἐξημοιβ.Θ. Ἐξιστᾶσι. Ἐπακούω. Ἐπιβαίνειν. Ἐπικαλεῖν. Ἐπισκήπτω. Ἐπίσκοπος. Ἐπιστήμη. Ἐπιτρέπω. Ἐπῳδή. Ἐπώνυμος. Ἐργον εἰπεῖν. Ἐρκεῖος. Εὐγενής. Εὐλάβεια. Εὐμαθής. Εὐπρόσωπ.Θ. Εὐνομ.Θ. Εὐσεβεία. Εὐσταθής. Εὐφήμει. Ἐφόδιον. Ἐφ' ἵππων. Ἐφολκὶς. Ἐχθρά. Ἐχθρός. Ζαθέα. Ζῆλ.Θ. Ζηλῶ. Ζεύγνυμι. Ζώνη. Εἴλλειν. Εἰσαφθέν. Εἰρηνεύειν. Εἶτα. Ἡγεῖσθαι. Ἡμαρ. Ἠνέμωσε. Ἰάπτειν. Ἰάψαι. Ἴδρις. Ἴθι. Ἰοὺ. Ἴλαος. Ἱππεύω. Ἱππ. Ἱπ. ὁ Θεόπομπος. Θεῶν τινα. Θεωρεῖν. Θερμόν. Θηρᾶν. Θεσπίζειν. Θεωρείτης. Θύελλα. Καγχάζει. Καλλίστευμα. Κάπηλ.Θ. ἐν. Κάρπα. Καταβάλλεσθαι. Καταστρέφειν. Καταστρώσεις. Καταφρονεῖν. Κατηγορεῖσθαι. Καταπεπληγμένως. Καταφορά. Κάτισθι. Καίρια. Καιρός. Κατὰ αὐτὸν. Κληροῦχοι. Κλῶσι. Κνώδαλον. Κάθοις. Κλαῖον. Κλεὶς κρ. Κοιμᾶσθαι. Κουφίζεται. Κῦρ.Θ. ἐπί. Κυρεῖ. Λάκαινα. Λακτίς. Λεύκη ἦν. Λέαινα. Λευκόλοφος. Λίθοι. Λυγρά. Λιπαρῶ χ. Λύμαινε. Λυπηρός. Μάχη. Μακαρίως. Μαρτύρομαι. Μασχαλισθῆναι. Μαιμᾶν. Μεθέξειν. Μέμνημαι. Μεθύσκεσθαι. Μέτοικοι. Μή μοι ἄναξ. Μὴ σχῇ. Μὴ ἀφῇς. Μηχανορράφ.Θ. Μοῖρα. Μνείαν. Μονάζειν. Μῦσος κ. Νέμ.Θ ἐπ. Νεοσπάς. Νεωτερικά. Νικᾷ. Νίκ.Θ. Νυμφίος. Νεφέλας. Νῦν. Νόμ.Θ. Νόσοι. Νομοῦν. Ξυναλλαγή. Ξυνάψεις. Ξυνθήκημα. Ξυνεστία. Ὄγμοι. Ὄγμος. Ὀδός. Οἰκεῖος. Οἰκονομεῖ. Οἴμοι χ. Οἶδα. Ὀκνῶ. Ὀμμάτων. Ὀλβίζειν. Ὀλόλυξαν. Ὁμαυλος. Ὁμοῦ ἐγγύς. Ὀνείατα. Ὀπτῆρας. Οὔτε τι. Ὀφειλέτης. Ὄχος. Ὠμοκράτης. Ὦ παῖ. Ὡς λίαν. Ὡς γ' ἐμοὶ κρ. Παῖζε. Παλίντονος. Παλιντριβής. Παραπολῆσαι. Παράσιτ.Θ. Παροίμιον. Παρέστηκεν. Πέρδικες. Περισφίγξας. Πέτρα. Πλεονεξία. Πλαστήρ. Πόρ.Θ. Πόρπαξ. Πρεσβεύεσθαι. Πρόμαχ.Θ. Προδήλως. Προμήθε.Θ. Πρόρρησις. Προσμίξειν. Πρὸς αἵματ.Θ. Προσῆκεν. Πρὸς ὄψιν. Προστατεῖν. Προσφάτως. Προτρόπαιος. Προτρέπειν. Πρόχειρα. Προτείνειν. Πτόρθος. Ποῦ ποτ. Ποῦ αὐτὸ τ. Ποινή. Πόρευσις. Πύραξ. Πυρσεύειν. Ῥαχίζειν. Ῥαψῳδία. Ῥήτρα. Σάγμα. Σαφής. Σημαίνομαι. Σκέψαι. Σκῆψις. Σωφρονεῖν. Σπεύσεις. Σπουδάζειν. Στέγαι. Στέρξαι. Στόλος. Συμμαχεῖν. Συμφορά. Συμπαθεῖν. Σύντομα. Σχολῇ γ' ἄν. Τὰ δὲ περί. Ταπείνωσις. Ταρβῶ. Τέως. Τηλωπός. Τιμή. Τὸ χρῆμα τι. Τοξεύειν. Τὸ αὐτοσχεδίως. Τό πρῶτον. Τῷ τέλει. Τύχη. Ὑπάρχει. Ὑποκάθημαι. Ὑποβαλλόμενοι. Ὑπόβλησις. Ὑπόστεγος. Ὕφος. Φαέθων. Φάτις. Φθόν.Θ. Φλαυρότερος. Φλόξ. Φρονεῖν. Φρέαρ. Φυσιζωός. Φυτάλμιος. Χαρτόν. Χηλαί. Χλιδή. Χλωραυχενίς. Χοαί. Χρήματ' ἀνήρ. Χρημάτων. Χρησμός. Χρόνος π. Ψεῦσαι. Ψιθυρίζειν.
Ἐν Αἴαντι Λοκρῷ. v. Σπολάς. Τοσαῦτα.
Ἐν Αἴαντι Μαστιγοφόρῳ. v. Γνώμη πικρά.
Αἰχμαλώτισι. v. Ὑπὸ πανί. (Αἰχμαλωτισι.) v. Φαῦλοι.
Ἐν Ἀθάμαντι. v. Τάλις.
Δαναῇ. v. Πεῖρα.
Ἠλέκτρᾳ. v. Ἄνευ. Αἶμα. Ἐμπεδοκλείδης. Ἐξίτηλα. Ἰατα. Στίχοργ.Θ. Φίλ.Θ.
Ἡρακλεῖ. v. Τεπάζειν.
Θυέστῃ. v. Ὀμπνίων.
Ἰνάχῳ. v. Ἀράχνη.
Ἐν Ἰφιγενείᾳ. v. Πενθερά.
Ἰχνευταῖς. v. Ῥυκάνη.
Κηδαλίωνι. v. Λευκὴ ς. Οὐκ σκιά.
Κολχίσιν. v. Ἀνυπέργηρως.
Καμικοῖς. v. Πέρδικ.Θ.
Νιόβῃ. v. Παρουσία. λ.
Οἰνομάῳ. v. Δαίζειν. Λάζω. λ.
Ποιμέσι. v. Θρηνεῖν. Ξεινῶ.
Τραχινίαις. v. Ὄγκ.Θ.
Τριπτολέμῳ. v. Ἀποπλάξαι. Περιφανής. Πλάξ.
Ἐν Τρωΐλῳ. v. Ἐμμεμηνότος.
Τυμπανισταῖς. v. Δρόμαυλ.Θ.
Ἐν Τυροῖ. v. Ταυροφάγος.
Ἐν Φαίδρᾳ. v. Χαλκίον.
Φιλοκτήτῃ. v. Ἀφανῶς. Νεόκρατος.
Sophron. v. Ἀποκεκάρωται. Ἀποκεκλάσται. Ἐνόλλω. Τῇ φαρμακοπεπαίγματι.
Ἀκεστρίαις. v. Κάπηλ.Θ. ἰ.
Ἀνδρείοις. v. Παλαιός.
Soſibius Lacon. v. Δικηλισταί.
Soſicrates. v. Ἀμφίας.
Ἐν Κρητικοῖς. v. Δύλων π.
Speuſippus.
Ἐν τῷ ια' τ Ὁμοιοτήτων. v. Πεύκη. ζ.
Steſichorus. v. Ἀγρίβαλλ.Θ. Καλλίας. Κύλικ.Θ.
Strabo. v. Ἀβυδόν. Λίκνον.
Strattis. v. Ἀπορουθέσαι. Δυστήνη.
Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Διφροφόροι.
Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Σκάφη.
Μακεδόσι. v. Τευθίς.
Ἐν Πολιτείᾳ. v. Οὐ λέγω.
Ποταμίοις. v. Ἄδων λ.
Suetonius. vid. infra *Tranquillus*.
Symmachus. v. Ἀμαξίς. Ἐκώπια. Κνίζων. Νυστάζειν. Οἰνοπίας.
Syncellus (Michael.) v. Διονύσι.Θ, ὁ Ἀρεοπ.

T.

TEleclides. v. Ἀναρπάζειν. Ἀπαιτέσαι. Τὰ δ' ὁ περὶ κ. Τονθορύζειν. Τύλη.
Ἀμφικτύοσι. v. Λύειν. Κατὰ χειρός. Σεῖραι.
Ἡσιόδοις. v. Οὐδαμοῦ.
Πρυτάνεσι. v. Ῥαγδαῖος.
Terpſion. v. Ἡ δεῖ χ.
Thagenides. v. Μὴ νόμιζε.
Theætetus. v. Ὕδωρ δὲ π.
Ἐν τῷ περὶ Παροιμιῶν. v. Οὐδὲν ἐστὶ τ Δ.
Thebaicorum ſcriptor Anonymus. v. Καδμεία ν.
Theocritus. v. Ἀδύ. Ἀ πίτυς. Βρύκεται. Εὐρώς. Ἠΐθεοι. Κωλάγρα. Κυλλοδίοντι. Στόμα ἀντ. Τένα. Ψιθυρίζει.
Theodoretus. v. Ἀπὸς ἐν πάχει.
Theodorus Anagnoſta.

Ἐν

Ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. v. Διόδωρος μέγ.
Theodorus Ilienſis.
Ἐν β΄ Τρωϊκῶν. v. Παλαίφατος Ἀβυδ.
Theodorus Raithi Presbyter. v. Μάνης.
Theologus. v. Ἀγνωμόνως. Ἀγρίων. Ἄδελς. Ἀκέω. Ἀλείπτης. Ἀντίοχος. Ἀπαυθησιάζω. Ἀπαργματ... Ἀπήνη. Ἄσκιον. Ἀττικῶς. Διαύγεια. Αἰξιῶς. Μεγαλοπρέπεια. Μελία. Ὥρα καιρός. Ὠριγένης, ὁ καὶ Ἀδ. Παράδεισος. Πελάγιος. Ἱεροδέξιος. Πηδαλιουχεῖν. Σχίσις. Φιλοτίμως. Χθές. Ψίξις. (Vide etiam ſupra *Gregorius Theologus.*)
Εἰς τὸ Συνεκτήσειεν. v. Περίγεια.
Theophraſtus. v. Ἀρχὴ ἄνδρα. Δίοσμος. Ἰσοπλῆς. Καταχειροτονίαν. Κότταβος. Νάνος. Ὀλοσχοίνω. Ὀσφραντικόν. Παρρησιάδης. Ῥίς. Θυμβρογέροντες. Ὑποφάνεια. Φλιᾶν. Ψιάδες.
Διαθῆκαι τῶν ἐξ Ἐλευσῖνος Ὀργεώνων. v. Ὀργεῶνας.
Ἐν τοῖς πρώτοις Καιροῖς. v. Ἀρχὴ Σκυρία.
Ἐν τῷ περὶ Καιρῶν β΄. v. Κυψελιδῶν.
Ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων. v. Τιάρα.
Ἐν τοῖς περὶ τῶν Νόμων. v. Ἀρδήτης. Κατὰ τὴν ἀγοράν.
Ἐν ιγ΄ τῶν Νόμων, v. Ὅτι οἱ ἁλόντες. Συνομώτεροι.
Ἐν ιε΄ Νόμων. v. Φάρμακος.
Ἐν ις΄ Νόμων. v. Ἐμφερέστατοι.
Ἐν ζ΄ Φυσικῶν. v. Ἀκαλήφη. (Imo potius, Φυτικῶν)
Ἐν ζ΄ περὶ Φυτῶν. v. Μελίνη.
Theopompus Comicus. v. Καταπλήξ.
Ejus Drama Βατύλη. v. Νιτλαῖον.
Ἡδυχάρει. v. Καταχύσματα.
Θησεῖ. v. Ἀβυρτάκη.
Καπηλίσιν. v. Ἄτις.
Παμφίλη. v. Ῥαχίζειν.
Ἐν Σειρῆσι. v. Περίβαλα.
Theopompus Hiſtoricus. v. Ἄναγε. Ἀνθήλιος. Αὐτοβοεί. Κιλικισμός. Λεπάς. Λύκειον. Μαύσωλος. Ὅμηροι. Σκιραφεῖον. Σπουδάζω. Τί ἐστι τό.
Ἐν τῇ Ἐπιτομῇ τῶν Ἡροδότου. v. Σπουδάζω.
Ἐν Φιλιππικοῖς. v. Βάκις. Δούλων πόλις. Κάθαρσις ... Λόγον ἔχειν. Πονηρόπολις. Φορμίων.
Ἐν β΄. v. Φρυρήσεις. Χύτροι.
Thucydides. v. Ἄγρας. Ἀδραμύττειον. Ἀδύνατα εἶναι. Ἀθήναιον. Ἀκηρυκτί. Ἀκροτελεύτιον. Ἀλκή. Ἀλληλεσμένον. Ἀλλήλων. Ἄμιπποι. Ἀμύνασθαι. Ἀμφηλικόν. Ἀμφότερα. Ἀνακτᾶσθαι. Ἀναλοῦντες. Ἀνασπαί. Ἀνδρικαί. Ἀνεπικλήτως. Ἀνέσπακε. Ἀνέχει. Ἀνιχνεύσαντο. Ἀνίκει. Ἀντιβόλησις. Ἀπαλγήσαντες. Ἀπαραίτητοι. Ἀπεγνίσθη. Ἄπεδον. Ἀπέλεθρον. Ἀπεσταύρουν. Ἀπιχειροῦτο. Ἀπλουστέρας. Ἀποβιάσασθαι. Ἀπόγνοια. Ἀπολλώνιον. Ἀποσιτεύσας. Ἀποσημαίνουσι. Ἀποτειχίζων. Ἀπὸ τῆς ἴσης. Ἀπείκησις. Ἀρχοντες. Ἀρετή. Ἀρρωστία. Ἀσπονδεί. Ἀτραμύττειον. Αὐτοβοεί. Αὐτόθεν. Ἀφίκετο. Βουλεύονται. Βουλῆς. Δαπανᾶν. Δελφίς. Δημιουργός. Διαβάλλομαι. Διαγνώμη. Διαλέγουσιν. Διαμεμαρτυρημένος. Διάφορα. Διέβαλεν. Διεθρόησε. Διέφερον. Δικαιώσεις. Δόκησις ἀλ. Δωδεκάχρυνον. Δώρων δόκησιν. Ἐάν. Ἐβιάζοντο. Ἐγκύσαντο. Ἐγκρατέστερος. Ἐγκρότεια. Ἐδήχθη. Ἔδραν. Ἐκκρεμαννύμενοι. Ἐμπαλαιστούμενοι. Ἐμποδών. Ἐννεάκρουνον. Ἐξείλοντες. Ἐν χερσί. Ἐξαργυρώσαι. Ἐξενίκησαν. Ἐπαθός. Ἐπανεῖπον. Ἐπάϊστος. Ἐπήρεια. Ἐπιρρωννύμενοι. Ἐπιβόημα. Ἐπιθεραπεύων. Ἐπιθειάσας. Ἐπιπαριέναι. Ἐπίπλους. Ἐπιτηδειότατα. Ἐπιχώρησις. Ἐπωτίδες. Ἔποικος. Ἐρεσσόμενος. Ἐσπεμπόμεθα. Εὐήθεις. Εὔλαχα. Εὐοργήτως. Ἐφόρμησις. Ἐφόρων. Ἐχέγγυος. Εἴληχε. Ἦα. Ἰδιώτης. Ἱερᾶσθαι. Ἴκελον. Καθαιρεθέν. Καθέδρα. Καλῶς. Καταδύσαντες. Κατάκρας. Καταλῦσαι. Καταφρόνησιν. Κατηργάσατο. Κελεύω. Κέρας. Κληΐδα. Κλυδώνιον. Κώμυς. Κωπῆρες. Κρωβύλος. κ. Κρωβύλος. Λαμπρῶς. Λαπιστοπώλης. Λέγω. Λευκὰ πλ. Λεία. Λιμός. Λίπα. Λογάδην. Μάζα. Μάλιστα. Μέλλω. Μεταποιεῖσθαι. Μεταπύργιον. Μεταχειρίζειν. Μετέωρος. Μετεώρως. Ναυάγιον. Νεοκαταστάτοις. Νεωτερίζειν. Νόσον ἔχειν. Ξυναγών. Ξυμφοράν. Ξύν. Ξυνενηνεγμένων. Οἰστέ. Οἰστεύοντας. Ὁλκάς. Ὅμηρον. Ὁμοιοχαίτης. Ὁπλίτης. Ὀργᾷν. Ὀργή. Ὄστρεον. Οὕτως. Ὤνιον. Ναύπακτος. Παραβαλέσθαι. Παραβεβιάσθαι. Παράγεσθαι. Παραγκωνισμός. Παράλογον. Παράλογος. Παραπολύ. Παραιρήσεσθαι. Παρελθεῖν. Παρέλυσαν. Παρέπεσαν. Παρεξειρεσία. Παρουσία λ. Πασσυδεί. Παιᾶνας. Πελιδνόν. Πέμπειν. Περιέωσις. Περιορᾶσθαι. Περιωπή. Περιπολεῖν. Περίπολος. Περιοίσειν. Πειρᾶν. Πλῆθος. Πολλαί. Πολεμησείειν. Πολυτελές. Πομπή. Ποσειδώνιον. Προθέντες. Προβάλλεσθαι. Προκαλεῖσθαι. Προκεχωρηκότος. Προσέκειτο. Προσῆγε. Πρόσοδος. Προτείνετε. Πρέσβυς. Προτόνους. Πύλη. Ῥαχίαν. Ῥητόν. Ῥία. Σαλαμινία. Σέσωσται. Σημεῖα. Σῖτος. Σῖτα. Σοῦ. Στέλεχος. Στύραξ. Συγγραφεῖς. Συγκομιδή. Σφαγάς. Σφηλαίνεσθαι. Σχοῖνος. Ταρσός. Ταῦροι. Τειχοφόροι. Τελευτή. Τελευταῖος. Τύχη τ. Ὑπαγωγάς. Ὑπέρβολος. Ὑποκελεύω. Ὑποτοπηθέν. Ὑφαιρῶ. Φοβερός. Φορμός. Φορμηδόν. Φρυκτὸς π. Κιδόγνης. Χώρα. Χρηματιζόμενοι. Χρῆσαι. Ψᾶν.
Πρώτη. v. Ἀναπίπτειν. Ἀντιλογίαι. Ἀποψυχεῖν. Ἀργυρεῖν. Διαβάλλειν.
Τρίτη. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Τετάρτη. v. Ἀνταπαιτῆσαι.
Πέμπτη. v. Ἀγών. Ἀναπνεῦσαι.
Ἑβδόμη. Ἀποσημαίνειν.
Thugenes.
Ἐν Δικασταῖς. v. Τεταχθῆναι.
Timæus. v. Ἀγαθοκλῆς. Ἀριστοτέλης. Δαιτρός. Δημοχάρης. Καλλικύριος. Κοινὰ τὰ τ. Ὦ τὸ ἱερὸν π. Σαρδάνιος γ.
Timarchus Rhodius. v. Ἀργᾶς. (Sed ibi legendum, *Τιμαχίδας.*)
Timocles Syracuſanus. v. Ὀρφεύς.
Timocreon Rhodius.
Eius Scolium in divitias. v. Σκολιόν.
Tranquillus. v. Ἀσέλγεια.

VArro. v. Ἐγκατέσκηψαν.
Virgilius. v. Λίβανος.
Vita S. Euthymii. v. Ἀν ἀμφοῖν.

XAnthus.
Ἐν β΄ τῶν Λυδιακῶν. v. Ξάνθος.
Xenarchus Comicus. v. Ῥηγῖνος.
Xenophanes. v. Ἤπειρος.
Xenophon. v. Ἀγαθοί. Ἀγαθῷ τινι. Ἀγκρατος. Ἀγώνιον. Ἀγωνίας. Ἀγυιάν. Ἀκρώνυξ. Ἀλεεινός. Ἀλέξασθαι. Ἀλφιτοσιτῶν. Ἄμαξα. Ἀμβολάς. Ἄμιπποι. Ἀμφιλεξάντων. Ἀναβεβαμένοι. Ἀναγαγών. Ἀναγώνιστος. Ἀναθέντες. Ἀνακοινώσασθαι. Ἀνάξειε. Ἀνασημαίνει. Ἀναχάζοντες. Ἀναχωρίζει. Ἀνέβαλλεν. Ἀνεξοιστοι. Ἀνεῖν. Ἀνθέων. Ἀνθηρά. Ἀνακρίτος. Ἄνοδον. Ἀντιμεταπλήσοντες. Ἀντιποιηθέντα. Ἀπαλλάξας. Ἀπαυθημερίζειν. Ἀπέδειξαν. Ἀπεκάλει. Ἀπικόπησαν. Ἀπεργάσασθαι. Ἀπόλεκτοι. Ἀρτοσιτεῖ. Ἀρχεῖα. Ἀχαριστεῖν. Ἀχαρίστως. Εἶκος. Βλακεύεται. Βουλιμιᾶν. Βρωτόν. Γέρρα. Γυμνῆται. Δασμός. Δείλη ὀψία. Διαγγέλλων. Διασκηνητέον. Διεγκυλημένον. Δρεπανηφόρος. Δυνατήν. Δυσπέλαστον. Αἴθρα. Ἐγκέλευσον. Ἐγχεῖν. Ἐθελοντής. Ἐκπελεμίσαι. Ἑλόμενοι. Ἐννεός. Ἐξείη. Ἐξῆκε. Ἐπανετείνοντο. Ἐπιμαρτύραιτο. Ἐπιστάτης. Ἐπιγαυρωθείς. Ἐπιμεληταί. Ἐπίπροσθεν. Ἐπισπέξαι. Ἐπιτήδεια. Ἐπιτήδειος. Εὐθημοσύνη. Εὐθυωρόν. Εὐλόφως. Εὔζωνος. Ζυγάστροις. Εἴλη. Εἰσπιμπλάς. Ἡγεμών. Ἤλεγχον. Ἵησιν. Ἴτυς. Θίασος. Καθηκούσαις. Κανθήλιος. Καρδιώττειν. Κατάγειν. Κατακαίνων. Κατέκανεν. Κεκονιμένοις. Κλίμακες. Κλώψ. Κωμάρχης. Κροβύλος. Κοινῶνας. Μάρσιπος. Μάσσων. Μείων. Μοναχῇ. Μύζει. Νάπος. Νενημένην. Νευσάμενοι. Ὀβελός. Ὀκνεῖ. Ὀλοιτρόχους. Ὀνηθῆναι. Ὁπηνίκα. Ὤγμοιον. Ὠφέλιμον. Παλτόν. Παραγγέλλοντας. Παρασάγγης. Παραγγέλλει. Πανγυία. Πεποδισμένοι. Περιβαλλομένους. Περιιδεῖν. Περίζυγα. Πίτυς. Πλινθωτόν. Ποδαπός. Ποδοστράβη. Προηγόρει. Προσαίγειν. Ῥᾳδιουργός. Σάγαρις. Σιτομετρεῖν. Σῖτα. Στλεγγίς. Στόμα. Συνθῆκαι. Συσκευάζεσθαι. Συσκηνία. Συχνόν. Τύρσις. Ὑβριστότερος. Ὑεινόν. Ὑπερδέξιον. Ὑπῆγε. Ὑποκορίζομενοι. Ὑποπέμψαιεν. Ὑποστάς. Ὑποπτευόμενος. Φιλομαθής. Φράσηρες. Χαιρεφῶν τ. Χιλή. Χιτωνίσκους. Χλιδή. Χρυσόπολις. Ψευδενέδραν.
Ἐν Ἀπομνημονεύμασιν. v. Δυσαπέμπαι. Προβλήματα.
Ἱέρωνι. v. Ἀγλαΐας.
Ἐν Κύρου Ἀναβάσει. v. Ἀνάγειν. Ἐκλώπιον. Καρπαία. Κατασκεδάζειν. Μελίνη. Δημ. Ξύλινα. Χιών.
Ἐν Κύρου Παιδείᾳ. v. Πιθανός.
Ἐν τῇ Λακώνων πολιτείᾳ. v. Μορῶν
Ἐν τῷ Οἰκονομικῷ. v. Ἀγλαΐας.
Ἐν Συμποσίῳ. v. Σπουδάζω.

Z.

ZEnodotus. v. Δαιτύ.
Zopyrus. v. Ψιθυριστής.
Zopyrus Heracleotes. v. Ὀρφεύς.

INDEX III.

Locorum inveſtigatorum, quæ abſque nomine Auctoris in SUIDÆ Lexico citantur.

A.

ÆLIANUS. v. Κῶπς. Κιγκλίς. Τίφρα.

Ælianus Tacticus. v. Ἐξελιγμῶν. Λοξὴ φάλαγξ. Μεταβολή. Παρεμβολή. Περισπασμός.

Æſchines. v. Φρυνώνδας.

Agathias. v. Ἀκροβολισμός. Ἀνδραγάθημα. Ἀπηλλάγη. Ἀφελής. Γεγωνόμενος. Γερανός. Ἐγκαπτίδης. Ἐμπεπληκέναι. Καθῆπται. Καθιππάσασθαι. Κιγκλιδώνιον. Κόμμωσις. Μελανοπλοῦς. Ναρσῆς. Οὐρανίους. Πρίν δὴ. Προσαναβολή. Προεξαγγελία. Συμμαχήσων. Συλλαβόμενος. Τολυπεύων. Τομαῖος. Ὑπερήρειπε. Φιλοπόνη. Χειροθεῖς.

Alexander Aphrodiſienſis. v. Ἀκρασίας. (Vide *Addenda.*) Ἀναγκαῖον. (Vide *Addenda.*) Ἄνθρωπος. τὸ πρ. (Vide *Addenda.*) Ἀντικείμενα. (Vide *Addenda.*) Ἀντιστρέφει. Ἁπλῶς λόγος. (Vide *Add.*) Ἀπεικάζοντες. Γυμνασία. Διαλεκτική. Αἱρετόν. Ἐγκράτεια. Διαθ. Ἐγκράτεια σωφρ. Ἐκ περιουσίας. Ἔνδοξα. Ἐνθύμημα. Ἔνδοξα. Ἐξ ὑποθέσεως. Ἐπαγωγή. (Pag. 784.) Ἐπιχείρημα. Ἐπιστήμη περὶ αἰσθ. Ἐπιφέρουσι. Ἔρως. Οὐδ. Ἐρώτησις ἔνδοξος. Εὐδαιμονία. Εὐεξία. Εὔνοια. Εὐφυΐα. Εὐψυχία. Θεωρία αἰτ. (Vide *Addenda.*) Θέσις. κατ' Ἀριστ. Κάθοδος. στοιχ. Κυρίως. Λευκόν. Μίξις. Νεμεσητικός. Ὁμολογία. Ὁμώνυμα. Ὀργή. Πάθος. Παράδοξον. Πειρατεία. Πίστις ἀδ. Πίστις ἐπ. Πολυπραγμοσύνη. Πρᾶξις. Πραότης. ἀοργ. Προαίρεσις. Συλλογισμός. Συνεχής. Ταυτόν. Τόπος. Τραγῳδία. Φαῦλος. ἐπ. Φθόνος. ποιῶ. Φόβος. Φυγ. Φορά. Φύραμα. Χαρά. Χρῆσις.

Anonymus in Vita Ariſtotelis. v. Ἀριστοτέλης. ὅλος Νικ.

Anonymus in Vita Pythagoræ apud Photium. v. Ἀγχίνοια. Ἄνθρωπος αὐτίς. Ἀριθμοί. Εἱμαρμένη. Μνήμη. Ὀξύτης. Ὄψις. Πυθαγόρας τὸ εἶναι. (Pag. 136.) Τετρακτύς.

Antoninus (Marcus.) v. Ἀεὶ τούτῳ. Ἀπαθεῖν. Ἀχυλός. Ἀψικόρος. Ἀψοφητί. Γραίας. Δαίμων. Εὐκαταλήπτως. Θεραπεία. Ὠκεανός. Παραλλάττει. Προσευχή. Σπήλαιον. Συμβαίνειν.

Apollonius Rhodius. v. Κατηλυσίς.

Appianus. v. Ἀλαί. Ἀνάστασις. Ἀννίβας. Ἀσδρούβας. Καρχ. Ἀχίλλειος. εὐχή. Γέρων. Δακτύλιος. Δεισιδαιμονία. Διαίτησις. Ἐπικούρους. Ἔπαινοι. Εὐψυχία. Εὔψυχος. Καταπέλτης. Κάτων. Μάρκος Μαλλ. Μαυρούσιοι. ὁ τῶν Νομ. Περσεὺς Μακ. Σύφαξ.

Ariſtophanes

Acharnenſibus. v. Ἀλλ' ἔστ' ἀμ. Ἀμυγχάνος. Ἄνδρα τινά. Ἀπομορξάμενος. (Vide *Addenda.*) Ἀπορεῖν. Γλίσχρος. Γραφή. Διαλλαγή. Διαπασσάλευσον. Δίοπτ. Ἐναπεμάξατο. Ἐπί. Ἐξαγάγετε. Εἰ μὴ κατάστ. Ἴνα μή σε βάψω. Ἴσχυν. Ἰτέα. Θρυαλλίς. Καταρρέων. Καταπροίξει. Κλαιήσετε. Λάρκος. Λακάνη. Λυσιπεῖ. Μεγαρικά. Νεάνια. Νουμηνία. Ὀξύτης. Ὄσσα. Οὐδέπωπτ' ἐγώ. Οὐκ ἔσθιεν. Οὐράν. Ὥς ἐγώ. Παλλάδιον. Παλαμηδικός. Παρακαταπέμψαντες. Παρέστω. Περί. Πέρυσιν. Πραγμάτων. Σκάνδιξ. Σπυρίδιον. Στενάξει. Συμφορά. Σῦς. Τραγικωτέρους. Τίς ἀμφί. Ὑπὲρ ἐπιξ. Ὕς. Φελλεύς. Φέψαλος. Φιλτάτην. Φωνεῖν. Χαιρεδήμου. Χοιρίων. Ψῆφος. Ψυχρά.

Avibus. Ἀλφιτά. Ἀμαθής. Ἀρμάμαξα. Ἀνεβάλλετο. Δεκαπόλεις. Διαμασσᾶτο. Δοῦλος ὤν. Ἐκβαλόντας. Ἐξευρήσεις. Ἥκει. Θεαγένης. Καὶ ὥσπερ. Καὶ μὴ χαρίζου. Κόψιχος. Κραδῆ. Λάμπων. Λίνος. Λύσων. Μὰ γῆν. Μὴ μοι σύ. Μῶρα μοι. Νυμφίος βίου. Ὄρος ἔρως. Ὀρέστης. Ὄρτυξ. Ὀσμή. Οὐδὲν δεῖν. Οὐδ' ἂν εἷς. Οὐκ ἐπίσταμαι. Οὐχ ὑπὸ ἄλλων. Ποσειδῶνα. Περὶ δίων. Πλάτανος. Πολιτ. Πῶς δοκεῖ. Πρεσβυτέρους. Πυτιναία. Σέριφος. Σκυτάλη ἐφ. Ταυτὶ μὲν εἰσ. Ὑμεῖς μοι. Ὑφαιρεθήσεσθε. Φιλοκράτης. ὁ Στρ. Φρυγίλος. Φρὺξ μισθ. Χαραδριός. Χθονίους.

Eccleſiazuſis. v. Ἄγγελος. Ἀγχοῦ. Ἀνέπεσον. Ἀντιχειροτονεῖ. Ἀπελά. Ἀποψώμενος. Ἀποφρίζει. Δευτεριάζειν. Δημοσίᾳ. Ἐκάστοτε. Ἐννεάμηνος. Ἐξελίξει. Ἐξίω. Ἐπιλιπεῖν. Ἐπικαρπίας. Ἴσον. Καταπλάσσω. Κεχρημένος. Κύρβεις. Κράχα. Μίλτος. Μύρα. Νυβουσίας. Οὐδ' ἂν ἀπ. Ὦχρα. Παραπηδᾶν. Παραβλέπουσαι. Παραπλαγμένα. Παραχωρεῖς. Παραπέπρακε. Παρεξήνεσεν. Πάτταλον. Πλανᾶν. Προσπαίστας. Πρῷ. Σμηνός. Στοά. τὸ πορ. Συμβαλοῦ. Τί ταῦτα ποιεῖς. Τοῦτο μὲν εἶπ. Ὑποπιέζει. Ὑποθῆτε. Φορμίσιος. Χαιρέτω. Χοῦς.

Equitibus. v. Ἀκίνδυνος. Ἀντιφερίζειν. Ἀξιόπιστος. Ἀποψήσειν. Ἀφύης. Βραχύστασιν. Διαπεπλακόσιν. Διατρέχειν. Διεφθαρκώς. Ἐγχαλκεύς. Ἐμοὶ ἡ πόλις. Ἐξελάσω. Ἐφ' ἕνδεκα. Εἰ μὴ ἄρα. Ἡλιάζεσθαι. Ἤριαζε. Θρίον. Κατά. Κοάλεμος. Κρομμύων. Κύβηλιν. Κυνοκοπεῖν. Λεπτὰ τοι. Λύχνος. Λαμπαδηδρόμος. Μάγειρος. Μᾶζα. Μέτωπον. Νάπυ. Ναί. Νῦν δέ. Ξυνωρίς. Οἶκος. Ὀρχίζετε. Ὀπίσω. Οὐδέ ποτε. Οὐ χαίρων. Πανταχοῦ. Περισσά. Περιελῶ. Περιεκόρησα. Πλοκάμους. Πλεύμων. Πέρσαι. Πυρεῖον. Πρῶτον μέν. Πυκνί. Σίζειν. Στόμα. Τὸν δῆμον. Τὰ μὲν ἄλλα. Τυφλός. Ὑπερακοντίζεις. Φανός. Φροντίς. Χυτρεῶν.

Lyſiſtrata. v. Ἀλλ' ἐμός. Ἀλυτος. Ἀνεμώνη. Ἀπέσυρε. Ἀποτρίψαι. Αὐτόδικοι. Ἀψίνθιον. Γυναικεῖον. Γυναικῶν. Δίκτυον. Διακράτειον. Διαφθειρομένους. Αἰεί. Ἐκ μέσου κτλ. Ἐξαρπάσω. Ἐξέπλευσ. Ἐξηρτημένας. Ἐπιγλωττίζομεν. Ἐρετριῶν. Ζωπυρεῖς. Εἰσκαλεῖ. Ἴυγξ. Καταπυγωνεστέρα. Κάρτα. Κύλιξ φέρ. Λαμπρά. Λάχανα. Μεσαῖα. Μῆλα. Μυσαχθεῖσαν. Οἴμοι. Ὀρφνή. Οὐδὲν γάρ. Οὐδὲν ἔτι. Οὐκ ἐπιγλωττίζομαι. Οὐκ ἔτι. Οὐ πέπαμαι. Οὔ τι σὺν. Ὦ ἑταῖρε. Παππῷον. Παννυχία. Πλανῶ. Σάκος. Σφρηγίς. Ταῦρος. Τίμων. Τοξότας. Τρεχεδειπνία. Τυραννεῖν. Φανός. Φορμός. Χερνίβιον. Ψιλά. Ψιλός. κτλ. Ψηφοφορία.

Nubibus. v. Ἀλλ' ἀνὰ κτλ. (Vide *Addenda.*) Ἀναβαίνω. Ἄλλον δίδασκε. Ἀντιμαχόμενοι. Ἀπόπληκτος. Ἀτεχνῶς. Βλιτομάμμας. Γνώμη. Γνάθος. Δᾶς. Δωδώνη. Ἐμπεδῶ. Ἰὼ κληθεῖσα. Κραίνειν. Λεσχολογία. Μαργῶν. Μαγαδίζειν. Μυκτηρίζειν. Νεφέλαι. Οὐκ ἂν ἀποδ. Οὐρανομήκης. Παραπρεσβείας. Παράσιτος. Παραπέπρακας. Περιπτυξάμενος. Πηδᾶν. Πνιγεύς. Πολλοὺς ἔχει. Παῖδές γε μοι. Σωκράτης. Σωκρ. Ταχύ. Τετίγμαι. Ταρσός. Τὰς μορίας. Ὑπέρτερον. Φιλεῖ γὰρ πως. Φλαῦρον. Χαλκεύς. Χαιρεφῶν. Χελώνη. Χρυσά. Χρυσοῦ.

Pace. v. Ἀλλ' εἴ τις ὑμ. Ἀντλεῖν. Ἀφελής. Διαλλάττει. Ἐλεύθερον. Ἐμπεπλήσθαι. Κόρυμβος. Λόγος. Μεγάθει. Νῦν τοῦτ' οὐκ. Οἶδα. τὸ θέρος. Οὐ γὰρ ... Ὡς καλόν. ὦ Πότ. Παρέπλευσεν. Περιεζώσατο. Πεπονθώς. Ῥεῦμα. Σαμοθρᾴκη. Σεβαστός. Φαῦλος ἐρ. Φυσιγναθεῖν. Χαίρειν. Χρυσοῦ.

Pluto. v. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν. Ἐκπίνειν. Εἰρεσιώνη. Ἡ γλῶττα τοῦ κ. Ἠσυχιάζειν. Θώραξ. Κύλιξ φέρ. Οἴμοι ὡς καλ. Οὐ γὰρ ποιεῖς. Οὐκ ἔστι συκοφ. Ὡς ἀγαθοί. Τὸν ποταμόν. Πεφθώ. Συλλαβών. Συσσιτία. Φακός.

Ranis. v. Ἀναπαυόμενος. Ἀχθοφόρος. Βρέφος. Γεραιὸς Τίφ. Δυσκοίλιος. Διακαίονται. Αὐλός. Ἐγχέουσα. Ἐγὼ μέν. Ἐξέστακας. Ὡς ἀπόλλυται. Καταβαλεῖ. Καὶ τοῦτ' ἔχ. Καλλιστοφωναῖς. Λεκάνη. Λῆμμα. Μάχιμος. Μεγαλεῖος. Μὴ τὸν ἐμόν. Μικρολογία. Μυρία. Οἴομαι. Οἶδ', οἶδα. Οὐ δῆτα μ' ἀφ. Οὐκ ἔστι τις. Οὐκ ἔχω φράσαι. Οὐχ οἷός τ' εἰμί. Ὡς ἀπόλλυται. Παρακαλεῖ. Πυριφλεγέθων. Πλατεῖα. Πονηρός. Πῶς γένηται. Πυρρίχη. Ῥῆμα. Σάφα. Σκοπιά. Σκύμνος. Σμικρολογία. Συγχυθείς. Ταῦτα μέν. Τὴν γῆν. Τίς εἰσ. Τίς δ' οὐκ. Τοιαῦτα. Τυφών. Φεῦ. Φιλοπότης. Χαλκοῖ. Χάρων.

Theſmophoriazuſis. v. Ἀχαιά. Ἀλλ' ὦ γαῖ' ἐπ. Ἀνταυγεῖ. Ἄρτι. Αὕτη μὲν ὁ μ. Ἐγκυκλεῖν. Ἥκεις. Καλλιστεῖα. Κομψός. Κουρίδιος. Κοιτολογία. Λέων. Μελανοστρωμάτων. Μύρμηξ. Παλαμήδης. Πλάτων. Παρέλθω. Πόθεν. Πυρρός. Σμίλη. Τερθρεία. Τεχνάζειν. Τεχνάσματα. Τί ἂν εἴπ. (Vide *Addenda.*) Τορνεύω. Ὑφέξειν. Χαλαζα. Ψιλός.

Veſpis. v. Ἀναμασᾶσθαι. Ἀναπηδῶν. Ἀνθρήνη. Αὐτή γε. (Vide *Addenda.*) Διακορεῖν. Δεῦρο. Αἰσώπου. ὁ τῶν μ. Ἐκκαλαμᾶσθαι. Ἐλαολογεῖν. Ἐξ ἑξῆς δίκας. Ἰν' εὐθύς. Ἰσον. (Vide *Addenda.*) Θρυπτόμενος. Θεσμοθέτης. Θυμὸν ὀξ. Καταπροίξεται. Καχρύων. Κλεψύδρα. Κλητήρ. Κόκκυ. Λάγανα. Μισθός. Οὐδὲ χαίρω. Ὡς ἡδέως. Παρακεκόφατε. Περιστεφθείς. Προσκαύσεται. Πρυτανεῖα. Πυρίπνους. Σαπρός. Σκίμβος. Σορός. Σπάθη. Στροφεῖς. Ταῦτα λαβ. Τυμπανίζειν. Τράπεζα. Τί ποιεῖ λαβ. Τυφεδανός. Φυσαλίς. Χαρωνίδης. Χελιδόνες. Χελώνη. Χοιρίναι. Χοιροθλιψ.

Arrianus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ Φιλ. Ἐνυάλιος. Ἡφαιστίων. Ὦξος.

Artemidorus. v. Ἀγκών. Ἀκέφαλος. Ἀλεκτρυών. Ἀναβάσεις. Ἀναγκαῖον. Ἀνδρεία. Ἀρπαγή. Ἀσέμνως. Βαλανειομφαλός. Γαλῆ. Γάμος. Γεννᾶν. Γνάφαλον. Δακτύλιος. Διάνοιαι. Δράκων τὸ θηρ. Αἶγες. Αἰθίοπες. Ἔθος. Ἐλέφαντες. Ἐνύπνιον. Ἐφορίς. Ἔφηβος. Κιλ. Ἱερὰ νόσος. Θάλασσα. Κλίβανος. Κορώνη. Κύμα. Λαχαναί. Μελιτταῖοι κύν. Μορμολυκεῖα. Νιμβοῦν. Ὄνειρον. Ὄνειρος. Περιστερά. Πλάτανος. Πυραμίδες. Σελήνη ἀνήρ. Στοιχεῖα. Σφαιρίζειν. Τέρματα. Τήβεννα. Τριβακά. Τρίαρχος. Τύλη. Ὕπνος. Φοῖνιξ. Ψόφος. Ψύχη καλ.

Aſtrampſychus. v. Ἀλώπηξ. Ἀνάγειν. Ἀνθρακες. Ἄρμα βλ. Βοῦς θύειν. Βατραχομαχία. Βροντάς. Βρώσις. Γάλα. Γέρανος. Γυμνὸς καθ. Δένδρα. Ἐκκλησίας. Ἐσθίειν. Ἵππους μελ. Θάλασσαν ἰδ. Θανάτου καθ' ὕπν. Θρίδακας. Καθ' ὕπνους. Κεκλασμένα. Κάτοπτρον καθ. Λαγὼ ποιεῖν. Λάκκος. Λύκος κατ. Μάχαιρα. Μυστήρια. Μαζωνίδες. Μῦς δ' οὐ φαν. Νεκρὸς ἐρ. Νεωτερισμός. Οἶνος καν. Ὀσμή. Οὐρανοβάμων. Ὄψεις πετ. Ὠά κρατ. Πάσσαλος. Πρόβατον, poſt v. Παχύς. Παῖδας κρατ. Περιστεράς. Καλὸν πέτεσθαι, poſt v. Πέτεσθαι. Πέτεσθαι καθ. Πηγὴ διδρ. Πλοῖον. Πόδας. Πόλεμον. Ῥάβδος. Σελήνη. Σταφυλή. Στολήν. Στῦλος. Σῦκον. Σφῆκας φαν. Τείχη καθ. Τράχηλος. Τρώγειν. Τυφλὸν φ. Ὕδωρ βλ. Ὕπνος ἐπὶ Θ. Φιλεῖν. Χελιδών. Χιόνα φαν. Χιτῶνα φορ. Χρυσὸν κρ.

Athenæus. v. Ἀθήναιος. Ἀκέφαλοι. Ἀλφηστάς. Ἀνακεῖσθαι. Ἀναλαμβάνειν. Ἀναπίπτειν. Ἀνθεια. Ἀπίκιος. Ἄρτου εἶπε. Ἀσιδάς. Ἀφύα. Βράχυσιν. Βρώμα. Δακτυλήθρα. Δαΐς. Δαιτύς. Δειπνοσοφισταί. Ἐξυπνιάζειν. Ἐπιστροφίας. Ἐπισπαστικός. Καλλιφάνης. Καρίδας. Καταχυσμοί. Κατάστασις. Κιτάρεις. Κολλυρίδες. Ματτύης. Μένανδρος. Μενεκράτης Συρ. Οἶνος ἀκρατ. Ὅμηρος. (Pag. 683.) Ὀρχηστικ. Ὄψον. Ὀψοφαγία. Πάμφιλος. ἐπ. Παστάδες. Περιγλωττίς. Πηλ-

Ἠθικός. Πρίμνιος οἶνος. Πυλάδης. Σαμός. Τελετή. Τελλίας. Τιμαχίδας. Φαλλοφόροι. Φιλόξενος, Λευκ. Χάρμος, Συρ. Χορείαν.

B.

BAſilius Magnus. v. Ἀποστολική πολιτ. Ἐξ οὗ.

C.

CHryſoſtomus. v. Ἀββᾶ. Ἀπρόσιτον. Ἀφοσιούμεθα. Βδέλυγμα ἐρ. Δειλεία. Ἐνδελεχισμός. Μωρία διὰ Χρ. Συγκατάβασις. Τελώνης ὤν.

Codinus. Multa ſunt apud Suidam loca, quæ apud Codinum de *Originibus CPolitanis* totidem pene verbis leguntur. Ea autem non ex ipſo Codino, utpote ſcriptore recentiore, Lexici hujus Compilator ſumpſit; ſed ex eodem auctore, ex quo & Codinus. Loca autem ſunt ſequentia. v. Ἀδιαβηνή. Ἀρκαδία. Ἀτραβατικάς. Αὔγουστος, ὁ Κ. Ἀφροδίτη. Βασιλική. ὅτι ἐν τ. Βηρίνη. Γῆ. Δημήτηρ. Ἑλένη. Ἑρμῆν. Ἐπὶ. Ἡρῷ. Ἰουνάριος. Ἰουστινιανός. ἔτ. κτ. Κυνήγιον. Μάμας. Μαναΐμ. Μηνᾶς. Μίλιον. Παλάτινοι. Πρίαπος. τὸ ἄγ. Προκόπιος. ὅτι ἐν τ. Σέλευκος. ἔτ. Σταυρὸς ἐπὶ τὸ Β. Στήλη τοῦ Φ. Τριβουνάλιον. Φόρος.

Conſtantini Porphyrogenetæ Collectanea, ſive Excerpta Hiſtorica. Loca inde deprompta ad ſuos quæque Auctores, veluti Polybium, Diodorum, Nic. Damaſcenam, &c. re[illegible]

Cyrillus Alexandrinus. v. Ἑρμῆς, ὁ Τρισμ.

Cyrillus Hieroſolymitanus. v. Ὀλυμπιάς.

D.

DAmaſcius. v. Ἀθηνόδωρος, Στ. Pag. 73. Ἀληθινὸς ἱερ... Ἀμήχανον. Ἀμμωνιανὸς, Γρ. Ἀμφιλαφῆ. Ἄναλκις. Ἀπλάστος. Ἀρποκρᾶς. Ἄρραξ. (Vide *Addenda.*) v. Ἀσκληπιόδοτος. Ἀσῦτος. Ἀφειδείας. Γίστος. Γρηγόριος, ἀδ. Δαιμονία. Διαγκωνισάμενος. Διαθέτης. Δίεσιν. Δωρέας αὐλ. Ἐνδότερος. Ἐπίκτητος. Ἑρμείας. Ἑρμείας. ὗτος. Ἔρως. τὸ σῶ. Εὐθύγλωττος. Εὐλόφως. Εὐποιΐα. Εὐπειθὴς. Εὐεργέτης. Εἶδος. Ἧλιξ ἠλ. Ἡραΐσκος. Ἰφικρατίδης. Θεαγένης. Θῶπες. Καταδοχή. Καταναγκάσας. Μαρῖνος. Μισοπράγμων. Μῶμος. Ὄλυμπος. Οὐλπιανός. Ὦτα καταγνύντα. Παμπρέπιος. Πλάτων ὁ φιλ. Πολυήκοος. Σαλούστιος. ὗτ. Σεβηριανὸς, ἀπὸ Δαμ. Σεβηριανός. Σαραπὶς, Ἐφ. Τὰ ὦτα. Τελεσιουργόν. Ὑποκορίζεται. Φῶτα. Φυλάκια. Χωρὶς τῶν Μουσῶν. Ψυχή.

Monendus hic eſt Lector, plura apud Suidam loca occurrere, quæ ex Damaſcio deprompta eſſe & ſtilus & argumentum facile perſuadeant; ſed Nos ea tantum hic notavimus, quæ & apud Photium in Excerptis ex Damaſcio leguntur; & proinde Damaſcii eſſe certo conſtat.

Diodorus Siculus. v. Ἀναγωγή. Ἀναλεξάμενος. Ἀνέστειον. Ἀντέχειν. Βάρος. περὶ Πολ. Βλάνων. Γάζα. Δημήτριος, Φανοσρ. Διαπτοηθή. Ἐπιφυόμενος. Εὐκαιρίαν. Ἴδιον. ἰδίων. Καλλίας, ὁ Συρ. Προδείκνυσι. Σοβαρευομένοις. Τίμαιος, Ἀνδρ. Ὑπερτετῆ.

Diogenes Laertius. v. Ἀγαθόν. Ἄγη δὴ τα. Ἀγκών. Ἀδιαφορία. Ἀδύνατα. Ἀκαδημία. Ἀκίβδηλον. Ἄκρων. Ἄμπωτις. Ἀμφιβολία. Ἀναγκαῖον. Ἀνάμνησις. Ἀξιόπιστος. Ἀξίωμα. Ἀπαθῆ. Ἄπτες. Ἀπογραφή. Ἀρετή. Ἀρρώστημα. Ἀρχή. Ἀρχ. Ἀτυφία. Αὖθις. Αὐλητρίς. Βάρος. περὶ Πολ. Βασιλεία. Βαστεχθείη. Βίαιοτος. Βροντή. Γαλαξίας. Γραμμή. Γυμνοσοφισταί. Δασμολογῶ. Δαίμονα. Δέλτος. Δεσμὰ τῆς ψυχ. Δείξεις. Δηλὶς κολ. Διακόσμησις. Διαλεκτική. Διάλογος. Διέξοδοι. (Vide *Addenda.*) Δοξάσαι. Δοῦλοι πάντες. Δόριος. ὄνομα κ. Αἵρεσις. ἢ λ. Ἔγκλισιν. Ἐγκράτεια. Διαθ. Ἐλεύθερος. Ἐπαγωγή. Ἐπέχε. Ἐπιθυμία. Ἐπιστήμων. ὅτι φησ. Ἐπιφάνεια. Ἕσπερος. Εὖ διάγειν. Εὔλογοι. Εὐπάθεια. Εὐσέβεια. Εἶεν. (Vide *Addenda.*) Ζήνων, Μνασ. Ζῶναι. Εἶδα. Ἡδονή. Ἤκιστα. Ἰερὰς νίφας ὀρ. Ἰσχυρογνώμων. Ἴυγξ. Θεόδωρος, ὁ ἐπίκλ. Θεός. Θεώρημα. Θέρος ἐστίν. Θέσις. Θνῄσκειν τι εἶναι. Θυαρός. Καθῖσαι. Καθῆσθαι. Καθυποκρίνεσθαι. Κακία. Καλὸν πρᾶγμα. Κάνωπος. Κάπηλος. Κατηγόρημα. Κεραυνός. Κομῆται. Κόσμος. οἱ Στ. Κοτύλη. Κρέμμυον. Κύκλοι. Κυνισμός. Λειποψυχεῖν. Λήκυθον. Λόγος. Λογιστικός. Λύπη. Μάγοι. Μᾶλλον, μᾶλλ. Μεγαλοδωρία. Μεγαρῖται. Μέτοικοι. Νοῦς. Ὁ νοῦς π. Ξενοφάνης. Ὀξωτά. Ὁμοιομέρεια. Ὀνησίκριτος. Ὄντα. Ὁρμή. Ὄρος. Ὀστᾶναι. Οὐδὲν μᾶλλον. Οὐρανός. Ὠτοπλαδίας. Ὦχος, φιλ. Πάθη δύο. Πάθος. Πᾶν. Παραγραμματίζων. Παρασχίζ. Πάχυν. Πένταθλος. Πίνακα. Πολιτικήν. Πολιτισμός. Πρηστήρ. Πρόληψις. Πρόνικος. Πρωταγόρας. Πυθαγόρας. Πυθαγόρα τὰ σ. Πυθμήν. Πυρίβια. Πυρρώνειοι. Ῥομβοειδομυλήθρα. Ῥοιάκις. Σαράπεις. Σεισμός. Σημαῖον. Σκιμαλίσαι. Σκίφη. Σολοικισμός. Σοφία. καὶ σοφ. Στιγμή. Στωϊκοί. Στοιχεῖον. Συγγνώμη. Σύμβολον. Τεθεωρημένη. Τέλος. Τετραλογία. Τιμῶμαι. Τρικόλιτος. Τρόπος. Τραχαλίας. Τυφών. Ὑετός. Ὕπνος τοῦ ὕπν. Ὑποβολή. Ὑποτελίς. Ὑπάρχοντες. Φαντασία. Φαιός. Φημί. Φθινόπωρον. Φλέδων. Φλοιός. Φόβος. Φυσικὸς λόγος. Φύσις ἐστίν. Χάλαζα. Χειμών. Χρεὶ δῆλα. Χρόνος. Χρύσιππος.

Dion Caſſius. v. Ἀγήλειον. Ἀδιαβηνή. (Vide *Addenda.*) Ἀδελανδός. Ἀμβλύναι. Ἀμυσί. Ἀναιρεθείς. Ἀνηρτημένοι. Ἀνταγωνιστής. Ἀντίοχος ὁ Αὐτ. Ἀντωνῖνος, βασ. (Pag. 234.) Ἀπαλγήσαντες. Βυζάντιον. Δεινός. ὅτι Δικ. Δίκροτα. Ἐναγισμοί. Ἐνήρης. Ἐξαιρετέα. Θειάζουσα. Καθήρει. Καίσαρ. Κλαύδιος. Κύλιξ ῥοπ. Λαμπάδα. Λάρναξ. Μάρκελλος, στρατ. Μάρκος, βασ. Μηδ᾽ ὑπὸ νεότ. Σεβῆρος, σοφ. Σέξτος Χαιρ. Σπόρος. Ὑπέξειν.

Dionyſ. Halicarn. v. Ἀριστόδημος. Ἀστυνόμων ἀρχή. Ἄπυγος. (Vide *Addenda.*) Αὐτάρκεια. Αὐχμός. Γάϊος Λαιτ. Διαρτώμενος. Ἐντετηκυῖα. Καθοσιωθεῖσαι. Μάρκιος, ερ. Παραιτησάμενος. Πέταλος. Ὀυαλ. Ποστούμιος. Ὕπατος. Πύρρος. ἔτ. Ταλαιπωρία. Ταμιεύεται. Τεκμαιρόμενος. Τρύχει. Ὑποβησόμενοι. Χορτασός.

EPigrammata Anthologiæ inedita. Vide Indicem præcedentem.

Euſebius. v. Ὠριγένης. Πλάτων ἐν Νόμ.

G.

GRegorius Nazianzenus. v. Διείργω.

H.

HArpocratio paſſim.

Herodianus. v. Ἀμάστης. Καθοσιούμενος. Περινθίοις. Σεβῆρος. ὅτι Σεβ.

Herodotus. v. Ἀλιεθῆναι. Ἀναγκασθείς. Ἀφοσιώσασθαι. Βάττος. Γύγης. Δᾶπες. ἔτος. Δηϊόκης. Δημοκήδης. Διφάσια. Δουλοσύνη. Ἐξεχώρησεν. Ἐξισωθῆναι. Ἐπιλέξαντο. Ἐπέτεξεν. Ἐπὶ στόμιον. Εὐλαί. Θεμίστων. Καταπτήξαι. Κνᾶν. Κῦρος. Μιλτιάδης. Μνημοσύνη. Πολυκράτης. Οἰδίπους. Ὅμηρος. (Pag. 684 & ſeqq.) Περιημεκτήσας. Περιημεκτέων. Φωκαίων.

Heſiodus. v. Ἄλλοτε μητρυιή. Ἀσφόδελος. Δώς ἄγ. Νήπιος. Τίνθαις.

Heſychius Mileſius. v. Ξάνθος. Ξενοκράτης. Ποτάμων Μιτυλ. Φαίδων.

Homerus. v. Ἀλωάς. Ἀμφὶ δ᾽ ... Βάλλειν. Δι᾽ ἀσπίδος. Δοιοί. Ἀθίζων. Ἑανοῦ. Ἐλύσθη. Ἐξ ἀκαλαρρείταο. Ἔδος. Ἴδιεν. Ἵνα. τοῦτο. Καλλιπλόκαμον. Κάπων. Καρηνοκομόων. Κέρα ἀγλαέ. Λαῖνον. Λαθικηδέα. Μισαί. Νηριτός. Ὀλέθρος. Ὄνειαρ. Παλαιόν. Παραβλῶπες. Παρακλίνασαι. Παραιτησάμενος. Ποινή. Σάμος ὑλ. Χάλκεος. Χειά.

I.

IAmblichus. v. Διαμαστεῖαι.

Interpretes, LXX. Veteris Teſt. v. Ἄθωος. Ἀνήξεται. Ἀπελάσεται. Ἀποκαθήσαι. Ἀριστ. Αὐτή. Διείς. Ἐξωλόθρευσας. Ἐπιστρέψας. Ἐστήσας. Ἐστράφην. Ἴδωσαν. Καδδής. Καπηλευτήν. Κρῖνον. Λυμαίνομαι. Λύω. Μὴ ἀποσκορακίσῃς. Ὀγδόη. Ὀλολύζετε. Οὐκ ἂν ὀρθῶς. Οὕτω. Παραστήσομαι. Πεφευγμένα. Πιανάτω. Πολεμῶ. Πρόβλημα. Προσκόψῃς. Προφυλακή. Πτέρνα. Πύρασσον. Συνίημι. Τιμουλκῶν.

Joannes Antiochenus. v. Ἀδριανός. Pag. 57. Ἀλέξανδρος, ὁ Μαμμ. Ἀναστάσιος, Ῥωμ. βασ. Ἀντωνῖνος, βασ. Ἀπεστρέψατο. Ἀποχρησάμενος. Αὐρηλιανὸς, βασ. Βεσπασιανός. Βιτέλλιος. Γάϊος, Ῥωμ. Γρατιανός. Δαυὶδ βασιλ. Δέκιος. Διοκλητιανός. Δομετιανός. Αἰμίλιος. Αἱρετόν. Ἐρκύλιος, Ἡρακλῆς, Ἀλκ. Ἡρεῖτο. Ἰοβιανός. Ἰουλιανὸς, ὁ Ὕπ. Θεοδόσιος, βασ. Καθοσίωσις. Κόμοδος. Κόιντος Κικ. Λούκιος Σέργ. Λουσεῖ. Μαξιμῖνος. Μάρκος, βασ. Νεοχμός. Νέρων. ὅτι ν. Ὀλων. Ὁρμαστός. Οὐαλεντινιανός. Παραπέλαμψε. Πομπήϊος, Ῥωμ. Σαμψών. Σαοὺλ βασ. Σεβῆρος, σοφ. Σερουΐχ. Σθενοβοία. Σολομῶν. Στέρξαι. Τὰ πλείστου ἄξια. Ταρκύνιος Σούπ. Τιβέριος, βασ. Τίτος, βασ. Τραϊανός. Ὕπατοι. Ὑποστησάμενος. Φάρμακα. Φαῦλος. Χημεία.

Monendus eſt Lector, omnia hæc loca Joannis Antiocheni deprompta eſſe ex Collectaneis Hiſtoricis Conſtantini Imperatoris, ab Henr. Valeſio editis.

Joannes Grammaticus, vulgo Philoponus dictus. v. Ἀκοή. Ἀνάμνησις. Ἀντιτυπῆσαι. Ἀόρατον. Ἀπόδειξις. Ἁρμονίαν. Ἀρχή. ποιητ. Αὔξη. Βούλησις. Γλῶττα. Διάθεσις. Διαφανές. Διηχή. Δίοσμος. Δόξα. Δύναμις. Αἴσθησις. Ἐπιστήμη. ὅτι φησ. Ζωή. παρατ. Εἴδη. Εἴδησις. Ἠχώ. Ἴδιον. τοῦτο αὐτ. Ἰκτερικοί. Θυμός. Κίνησις. Κόγχη. Κόσμος. τὸ ἐξ ἀρ. Κοιναὶ ἔννοιαι. Μέγα καὶ μικρόν. Μέγεθος. Μεταβολή. Μέταστος. Μέλης ἐντεθ. Μῆνιγξ. Νόσος. Νοῦς. ὁ νοῦς π. Ὀξὺ καὶ β. Ὁρατόν. Ὀσφραντικόν. Ὀφθαλμός. Πάθος. Πνεύμων. Πῦρ. Ῥίς. Ῥυθμός. Σάρδιοι λίθοι. Τεκμήριον. Τέλος. Τροφή. Φαντασία. Φάρυγξ. Φαιόν. Φωνή. Φῶς. Φυσικὸς λόγος. Φυτικαί. Χρῶμα. Ψόφος.

Joſephus. v. Ἀβέσκαρος. Ἄδερ. Ἄδεια. Ἀδεξίωται. Ἀλκαίνης. Ἀνανος. Ἀρετή. Ἀνδ. Ἀφιλότιμος. Βυκάνη. Γεδεών. Γαυρωτός. Δελεαζόντες. (Vide *Addenda.*) Ἐκλειπία. Ἐνσημασμάτων. Ἐξώλης. Ἐσσαῖοι. Εὐνοίας. Εὐπραξία. Ἥλικες. (Vide *Addenda.*) Ἰεζάβελ. Ἱεροβοάμ. ἔτ. Ἰλαρεῖς. Ἰωάννης. βασ. Ἰερ. Ἰώσηπος, Ἰουδ. Θανατῶν. Καθυφίεντο. Καρωθείς. Καταπομπεύοντες. Κορβανᾶς. Κριός. Μελέτη. Μωϋσῆς. Ναβουθαῖς. Ὀζίαν. Ὀζίας. Ὀχοζίας. Πετροβόλον. Προτομή. Πτολεμαῖος, ὁ βασ. Ῥέξας. Σημαῖαι. Σικάριοι. Τάλαντον. Τίτος, βασιλ. Ὑρκανίων. Φυτές. Φρουροί.

Iſidorus Peluſiota. v. Διοπετές. Ἕως ἐν τοσούτῳ. Παράδειγμα. Σαββάτων. ἐργ. Σωφροσύνη λέγ.

Julianus Imperator. v. Ἀκληθεῖν. Ἀντιπάθεια. Γελοῖος. Αἴσωπος, ὁ τοῦ μ. Εἰς τέφραν χε. Ἡράκλειτος. ὅτ. κ. Καταγηράσαντες. Κωνσταντινούπολις. Μαγνήτιν κακά. Μυρμηκίδην. Σαρδανάπαλος. Τετράγωνα. Φειδίας.

L.

LAertius. Vide *Diogenes.*

M.

MArcellus in vita Thucydidis. v. Ἴκριον. (Vide *Addenda.*) Θουκυδίδης.

Marcus Antoninus. Vide ſupra *Antoninus.*

Marinus in *Vita Procli.* v. Ἡγεμόνος. (Vide *Addenda.*) Ἥρων. Λεοντᾶς. Μητρωακαί. Ὀλυμπιόδωρος. Πρόκλος ὁ Λυκ.

Menander Hiſtoricus. Ἀπαφλαυρίζει. Ἀποκατέστησεν. Ἐκμαγεῖον. Ἐκμαλθακώσοι. Ἐφοιτήσατο. Νεανίαι. Σειραί. Ὑδροστάσιον. Ὑποτρέψας.

N.

Nicander. v. Ἰατρεῖα.
Nicephorus. v. Ἀδύμ. (Pag. 47.) Μαργαρῖται.
Nicolaus Damaſcenus. v. Ἀκοαῖς. Ἀλυάττης. Ἀντιφέρειν. Ἀρβάκης, βασ. Ἀπολλώνιον. Ἀπεσημάνατο. Κροῖσος, Λυδ. Λυκαῖον. Λυκοῦργος τῷ νόμ. Μάγνης ἀνὴρ Σμυ. Μέξιος. Περίανδρος, ὁ Κυψ. Σαρδανάπαλος, Ἀσσ. Ἱπποκαθιστάμενος.
Omnia hæc loca Nicolai Damaſceni ex Collectaneis Hiſtoricis Conſtantini Porphyrog. ab Henrico Valeſio editis, deprompta ſunt.
Nilus Eremita. v. Οὐ κυβερνᾷν.
Nonnus in orationes Stelliteuticas Gregor. Nazianz. v. Μαγεία. Μίθρα. Οἰωνιστική. Στήλη, τῆς ἁλός. Τάνταλος. Φαιδρός.

O.

OEcumenius. v. Ἀλεξάνδρεια. Παρασκευὴ Σαββάτων.

P.

Palladius de Brachmanibus. v. Βραχμᾶνες.
Paulus Ægineta. v. Ἀβρότονον. Ἀγαρικόν. Ἄλιμον. Ἀλθαία. Ἀλόη. Ἀλσίνη. Ἀναγαλλίς. Ἀνάγυρις. Ἀνδράχνη. Ἀνεμώνη. Παρωνυχία. Πόλιον. Πτέλεα. Πύρεθρον. Σαγαπηνόν. Στρατιώτης. βοτ. Φέρβειν. εἶδ. Χαλκανθος.
Pauſanias. v. Ἆγις. Ἀναξανδρίδης. Ἀντίδοτος. Γλαῦκος Κας. Ἐπαμεινώνδας. Εὔδημος. Ἱππόμαχος. Κλεινίας. Λεωνίδας. Μίλων. Πλάθων. Πολυδάμας. Σίδων, πόλ. Σώστρατος. Σικ. Ταινία. Φρύνιχος. Χειρίσοφος.
Philoponus. Vide ſupra *Joannes Grammaticus.*
Philo Judæus. v. Σεραπεῖον.
Philoſtratus. v. Ἀγαμέμνων. (Vide *Addenda.*) v. Ἀγγεῖον. (Vide *Addenda.*) v. Ἀδώνιος. Ἀκροθίνια. Ἀνεμοφόρος. Ἀναξαγόρας. Ἀναλέγεται. Ἀπεκατέστη. Ἀποτυπῶσαι. Ἀπέχθεσθαι. Ἀποβαλλόμενος. Ἀπογευσις. Βαλανεῖον. Βάκχος Κερ. Γάλλοι. Δάφνη. Διόνυσος. Διθύραμβος. Αἰγύπτιοι. ὁ τῶν Αντ. Ἔθνος. Ἐλευθερος. Ἐμπεδοκλῆς τοῦ Ακρ. Εὐδαίμων. Εὔξενος. Ἔφηβος. Ἐπίνος. Ἡρακλείδης ὁ Λύκ. Ἠχώ. Καὶ τ. Ἰσαίου τῶν ῥητ. Θαυμαστοί. Θεμιστόκλειος. Κάμπτειν. Καίειν. Κανηφόρος. Κωδίκων ῥύμμα. Λαμπαδηφορία. Λογίζεσθαι. Μάρκος, ὁ τῶν Αντ. Μελετώμενοι. Νικήτης. Ὄρος. Οἶκον π. Παραβαλλόμενος. Παραβάλλοντι. Πῦρος, βασιλ. Σιμωνίδης. Σκαπτῆρες. Σοφοκλῆς, Ἀθην. Τάξις ἐκ τῶν Τζ. Ταντάλου κάρ. Τισιφόνη. Ἱππόφρων. Φοινίκων ἀγ. Χαίρειν. ανδρ.
Photius in Bibliotheca. v. Ἀγχίνοια. Ἀγχίστρος.
Pindarus. v. Σῶτι.
Piſides (Georgius.) v. Εὐθρόνη ὁ νέξ. Ἐχῖνος.
Polybius. v. Ἀγαθοκλῆς. Ἀγωνία. Ἀθήναιον. Ἀθλητής. Ἀκάρνανος. Ἀλεξάνδρεια. Ἀλφειός. Ἀμετάβλητος. Ἀνάληψις. Ἀνάξαρχος. Ἀναπαύσεις. Ἀνδρωθέντι. Ἀνέμων στάσ. Ἄνθρωπος. τὸ τῶν ἀνθρ. Ἀνοδία. Ἀντίγονος. Ἀντίοχος, ὁ βασ. Ἀντιπαρεγκλήσεις. Ἀντιπαρέστησαν. Ἀπαιτῶν. Ἀπάτη. Ἀποδοκιμάσαι. Ἀπόκλητοι. Ἀπολιμπάνειν. Ἀπολλωνίας. Ἀπο. Ἀποσκευή. Ἀποσπασμός. Ἀποτετμημένοι. Ἀπραγμόνως. Ἀρίσταρχος. Ἀριστοκράτης. Ἀριστόνικος. Ἀριστοτέλης. Τίμ. Ἀρμοζόμενος. Ἀρχίας. ἔτος βασ. Ἀσδρούβας, ὁ Καρχ. Ἄτταλος, βασιλ. Αὐλαία. Αὐλὸς Ποσ. Αὐλῶνες. Αὐτομολοῦντες. Ἀφροδίτης. Ἀψίκορος. Βάναυσος. Βαρυθυμεῖν. Βουστροφηδόν. Γόργος. Δαψιλής. Διατριβή. Διακαρτερεῖν. Διακεκρατημένοι. Δημοκρατία. Δημοχάρης. Διαγινώσκοντες. Διακεχυμένοι. Διάληψις. Διαμαστιγούμενοι. Διαφέρειν. Διαφθείρειν. Διαζώννυται. Διαθημένοις. Δικαιοπραγεῖν. Διοφάνης. Δόξαν. Δυσχερέστερος. Αἰμιλία. Ἐγχώριοι. Ἐθελοντήν. Ἐκκαλέσασθαι. Ἐκκαλεῖσθαι. Ἐκλεγόμενος. Ἐκ μεταβολῆς. Ἐκερωνία. Ἐκτεθορυβημένοι. Ἐκπληξις. Ἐκκυλίσαι. Ἐμβολάς. Ἐμπειρία. Ἐναντιότης. Ἐνδυνάμεις. Ἐνεργῆσαι. Ἐνοχος. Ἐξάλλως. Ἐξεμοῦσαι. Ἐξεσχηματισμένοι. Ἐπαφῶ. Ἐπιμετρήσαντες. Ἐπιπολαίως. Ἐπισπευσάμενοι. Ἐπιστροφῆς. Ἐπὶ τῶν ὤμων. Ἐπιφανής. Ἐπιστολαί. Ἐῤῥωμένως. Ἐν τοῖς δίκ. Ἐσφαλμένοι. Εὐαρμοστότερος. Εὐμένης, βασ. Εὐπρεπέστερος. Εὖ πεφυκώς. Ἐφεδρεία. Ἐφ᾽ ᾧ. Ἡρώιον. ὁ βα. Ἧττα. Ἡττᾶσθαι. Ἱεροσολυμιτῶν. Ἰβήρων. Ἱερόν. Ἱερώνυμος. Θεοκλῆς. Καθυφεῖναι. Καρδιοφύλαξ. Κατὰ ζυγόν. Καταπέλτης. Κατασκευαστικῶς. Κατ᾽ εὐχήν. Κατηγορίαι. Κατεσκευάσθη. Καινὰ κατά. Κερδώνιον. Κλεομένης. Κνέφας. Κοινὴ ἀνήρ. Κοχλίας. Καλλισθένης. Κρηναπιδῶν. Λάκωνες. Λίμνη. Λεόντιος. Δημ. Λεύκιος Αἰμ. Λεωφόροι. Λωποδύτης. Μαλακία. Μανιάκης. Μασανάσσης, ὁ ἐν Λιβ. Μάγος. Μεταπεμπόμενοι. Νέστωρ. Νῆφε. Νεανίσκοι. Ὀρθῶς. Ὀρχομενός. Οὐχ οὕτω. Ὠφελεῖας. Παμφίλιδες. Πάντα ἐν ἐλ. Παραβάλλω. Παρέδωκε. Παραχωρεῖν. Παρεβάλλει. Παιδομαθής. Περιπέτεια. Περσεύς. ἐτ. ἀνατ. Πεπεισμένος. Πληρώματα. Πολύμαχος. Πολυκράτης, ὁ τῶν Κ. Πόπλιος. ἐτ. Πόπλιος. Ποσειδώνιος. Πρόφασις. Πρόμαχοι. Πρόγκαπις. Πρὸς αὐτοῦ. Προσεκπληρούμενοι. Προσπαραλαμβανόμενοι. Προστασία. Προσφθεγξάμενος. Πτολεμαῖος, ὁ βασ. Πτολεμαῖος, στρατ. Πυθία. Ῥαδιουργία. Ῥωμαῖοι. Σάλος. Σημαία. Σίλβιος. Σιτοβολεῖα. Σκόπας. Σκορπίδια. Σκηνοποιεῖν. Σκιπίων. Σπένδειν. Συγκεχυμένοι. Σύνθημα. Συντεταγμένων. Σύνοψις. Συστροφή. Τίμαιος, ὁ Ἱσ. Τίτος, στρατηγ. Τελέσφορος. Ὑπεραλγῶ. Ὑπερβολή. Φανοτέρων. Φαρμακεία. Φερεκλῆς. Φίλιππος, ὁ βασ. Φιλοποίμην, ὁ Μακ. Φιλοπόλεμος, Ἀχ. Φλαμίνιος. Φόρος. τὸ πολ. Χάραξ. ἀρχ. Χαίρων. Λακεδ. Χρηματίσασθαι. Χρεία.
Priſcus Rhetor & Sophiſta. v. Ἀβάρεις. Ἀκατίρων. Σαραγοῦροι.
Procopius. v. Ἄγαρες. Ἀγκών. Ἀγοῦσσας. Αἴσταιοι. Ἀκροάσεις. Ἀκροπόλις. Ἀλαρίχος. Ἀλατώπιλος. Ἀλπέων. Ἀμαλασοῦνθα. Ἀμαλαφρίδας. Ἀμαλάβιος. Ἀμάζονες. Ἀναδίκου. Ἀναλφάβητος. Ἀνα-

ξυρίδες. Ἀναστάσιος. Ἀνδρέας. Ἀνθρωποδαίμονες. Ἀξιώματα. Ἀπίωνος. Ἀποσκαίους. (Vide *Addenda.*) Ἀπολλινάριος. Ἀπρεπής. Ἄπρος. Ἀρχαί. Βαλαντίνος. Βίτος. Βουλεύταις. Γραμματεύς. Γερμανός. Δαίμονες. Δαμασκηνός. Δεξιοῦμαι. Δεξιός. Διακονεῖ. Δίαυλος. Διάγων. Δόμνος. Δόλιος. Ἔγκαι. Ἐκκεράμβος. Ἐλισσαῖος. Ἐνδιατριβῆς. Ἐν παραβύστῳ. Ἐξαφανίσαι. Ἐπαγγελία. Ἐπανασείει. Ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ. Ἐπιμελεῖσθαι. Ἐπιβατεύειν. Ἐπιβολή. Ἐπίδειξις. Ἐπικαλεῖν. Ἐπιπέμπειν. Ἐπιτρέπειν. Ἐστιγμένοι. Εὐπραγίαι. Εὐπατρίδαι. Εὐπρεπής. Εἰσαγωγεύς. (Vide *Add.*) Ἥλιος. Ἥτων. Ἰωάννης, ὁ Τύραννος. Ἰωάννης, ὁ Καππ. Ἰσχυρίζεσθαι. Θέατρον. Θεόδοτος. ἐτ. Θευδέριχος. Θευδίβαλδος. Καθαιρεῖν. Καθεστηκώς. Καταπεσεῖν. Καθυποκρίνεσθαι. Κάπηλος. Κίρκος. Κίνδυνος. Κηφεύς. Κατηγορῆσαι. Κόρυμβος. Λαμπροί. Λιμοκτονεῖν. Λεοντίου. Μυριαγωγοί. Ναύφραγος. Νεοχμοῦν. Ξυνδιαλαχεῖν. Ὀβολοί. Ὀξυρυγχίαι. Ὅπη. Οὐ λίαν. Ὀφρυάζειν. Παλαιμάχος. Παραδρομή. Περιγράφειν. Πέτρος. ἐτ. ἐν ἐπ. Πολιορκηταί. Πολεμηστήρια. Παρθένος. Πρὶν ἢ ἀναστ. Πρόστιμον. Πρόκλος. Ἐμεν. Πρόβλος, ὁ βασ. Προσπαίζειν. Πρωτοστάτης. Σεραπίς. Σισύρα. Σκηπτροῦχος. Σκόπελος. Σταθμοῦσθαι. Στιβάς. Σχολάζειν. Ταβελλίων. Τεκμήριον. Τίμιον. Τρίβουνος. Τριβουνικός. Τροχαία. Τύχη. Οὐκ αἰσθ. Ὑπέρμαχος. Ὑποσπάζειν. Φάρμακον. Φῆλιξ. Χιβάλιος. Χιτών. Χρυσοκαλά.

S.

SCholiaſtes Ariſtophanis paſſim.
Scholiaſtes ineditus in *Lyſiſtratam* Ariſtophanis. v. Ἄβυδος. Ἀγρώστις. Ἀλάστωρ. Ἀμόργινα. Ἀμφιβολεῖς. Ἀποβλάψαι. Ἀρετῆς ἐν Ἀθήν. Αὐτόχθονες. Ἀττικός. Διαξήνης. Διαφανῆ χιτώνια. Ἐμπίς. Ἐντεθρίωται. Κατάσκοπος. Καρύστιοι. Κορινθία. Ξυνθεῖσαι. Ὄζαι. Πρόπυλον. Παρέλαβον. Συνωμομόται. Τέθη. Τιθύμαλλος.
Scholiaſtes Homeri. v. Ἀδάμας. Ἀνεμοφθορεῖ. Ἀφλαστον. Ἀφνειός. Ἀφύσσεσθαι. Ἐπιβαθείσας. Καταβάλλεσθαι. Καταγωγεῖς. Καταλείπεται. Μελαναίγιδος. Παροικοῦντες. Πελάγιος. Πίτυς. Πολυδίψιον. Πολυμήτις. Πολυφλοίσβοιο. Ῥηγμίν. Ῥοιζῶ. Σκοπιάζειν. Τιθύς, ἡ γῆ. Ὑπερηνορέοντες. Χαλαστήριον.
Scholiaſtes Sophoclis. v. Ἀγάζειν. Ἀδηφάγος. Ἀζηνίος. Ἀεί. Ἀλιπαλάγκτης. Ἀναγκαζόμενον. Ἀναμπλάκητος. Ἀνανδρος. Ἀντήρεις. Ἀντίστροφον. Ἀπέπτολις. Ἀποπεπαυμένοι. Ἀπείξ. Ἄπιστα. Ἀργίας. Ἀριστεῖα. Ἀσπίδων. Ἀσπιδοῦχος. Ἄτιμος. Ἄτιμος. Ἀτλήτων. Αὐτοδικεῖ. Ἀφεσις. Βασκανία. Βίβλος. Δεξιά. Δεσπόται. Δεινὰς ἀρᾶς. Δόχμιος. Δοκιμάσεις. Δρακόντειος. Ἀϊδης νύξ. Ἐκβεβληκώς. Ἐλλαβεῖν. Ἐμπληκτος. Ἐναγής. Ἐναλλαγή. Ἐξεσπασμένοι. Ἐπίπεμπε. Ἐρίσπευστοι. Εὐμενίδες αἱ Ἐριν. Εὐφήμει. Ἡσυχάζειν. Ἴσχειν. Ἱππικοῦ. Κακοποιοῦσι. Καλχηδόνιοι. Καθυστερεῖν. Καταπέμπω. Κατεσκευασμένοι. Κοίλη νεφ. Κυδάζειν. Λαβεῖν. Μάγος. Μακρόβιοι. Μελίττης. Μιξαγκιστον. Μῦθοι καλοί. Νεφέλη. Νεφέλιος. Νεύω. Νόσος. Ξένια. Οἰωνός. Οὐραχός. Παλίμψηστος. Παραφερόμενοι. Περιπεσεῖν. Πεῖρα. Πομπὸς χάλ. Πῦρ. Ῥάβδος. Προσπεφυκότες. Πρόπολος. Ποιμένων. Ποινή. Ῥαψῳδία. Σημαίνει. Σιδηρέων. Στέρνα χθ. Συμμαχοῦσι. Συνθέσθαι. Συντόνως. Ταλαίπωρος. Τάλας. Τανύποδας. Ταυρολόγος. Τόπος. Ὑποκάτω. Ὑπόλαμπον. Ὑπόβλητος. Φαρμακός. Φονεῦσαι. Φοινίκη. Χαλκόπους. Χειροδάϊκτος. Χολάριοι. Χλιδή. Χόας.
Scholiaſtes Thucydidis. v. Ἀκρωτήριον. Ἀκροπόλεως. Ἄλειπτος. Ἀπαλλάξειν. Ἀπαλγήσαντες. Ἀπόφασις. Ἀποικισμοί. Ἀρχαιότης. Διαγνώμη. Διαλλαγῆναι. Διέκπλους. Διάφορον. Ἐβαρύνετο. (Vide *Addenda.*) Ἐθελοπρόξενος. Ἑλένη. Ἐλπίσας. Ἐπίδαμνος. Ἐπίνειον. Ἐπὶ ῥοπῆς. Ἐπιτείχισις. Ἐπίσκοπος. Εὐθύς, κατ᾽ αὐτ. Εὔλογος. Καλῶς, ἀντὶ τ. Καταδύσαντες. Καταλῦσαι. Καταφρονεῖν. Κερδαλέος. Λιταί. Μανλίας. Μεταχειρίσασθαι. Μετοικίσεις. Μέτωπον τῆς νεώς. Ναυάγιον. Ξυναγεῖν. Ξυμφορά. Ὁμοιοχρόνως ἀρχῆς. Ὠδεῖον. Παρὰ τὸ κράτος. Παιᾶνες. Παλαιόν. Περίοικοι. Περίπλους. Πλοῦς κατάφρ. Πολυπλεῖς. Προσκαίους. Πρύμναν ὤκε. Συμμαχία. Φρονεῖν. Χαλκίοικος. Ψιλοί.
Simocatta (Theophylactus.) v. Ἀγχίθυρος. Ἀνακεκραγέναι. (Vide *Addenda.*) Ἀνάπεμψις. Ἀνδραποδίζω. (Vide *Add.*) Ἀπαίσιον. Ἀπείρανος. Ἀπόκοπος. Ἀπόμαχος. Ἀποσκυθίζεσθαι. Ἀποσχεδιάζειν. Ἀποχειροτονηθῆναι. Αὔγουστος. Γέλως πλατύς. Δουλαγωγοῦντες. (Vide *Add.*) Ἐγκύκλιος. Ἐξάντης. (Vide *Add.*) Ἐξεῖναι. Ἐπιπόλαιον. Ἐπιφαλίας. Ἐρυθροδάφνης. Ἐχέφρων. Εὐστομεῖν. Εὐφρόσυνος. Κάτοχος. Κλεισοῦρα. Κληρονομία. (Vide *Add.*) Καμπύλος. Κραιπαλῶν. (Vide *Add.*) Λαῖλαψ. Λεοντίδης. Λοπαδίκια. Μανιάκιος. Μαχάων. Μητροπάτωρ. Μοναχός. Μονοσχιμαρμαρυγή. Ναὶ μὰ τόν. Οἰδήματα. Ὀξυπαθής. Ὀρφανός. Παραπρεσβεύεσθαι. Περιπόνητος. Πλανήτης. Σάτυρ. Σκηνή. Σπάρτα. Σωτήριος. Ταλαντοῦν. Ὕφαλος. Φάραγξ. Χαγάνος. Χελώνη. Χλευάζειν.
Socratis Hiſtoria Eccleſ. v. Αἴγυπτος. (Pag. 61.) Ἀκέσιος. Ἀμμοῦς. Ἀπολλινάριος. ἔτ. (Pag. 281.) Ἀρειανοί. Ἀρσένιος. Ἀττικός. Ἐκηβόλιος. Ἐξεφώνησε. Εὐνόμιος. Μακάριος. Μακεδόνιος. Μαξίμος. Μάρκος. Μαρκιανός. ἐπίσκ. ἐπὶ Οὐάλ. Ναυάτης. Παῦλος, ἐπίσκ. μετὰ Χρ. Παφνούτιος. Παλόχος. Σισίννιος. Σπυρίδων.
Sophocles. v. Ἀγηλατεῖν. Ἀγκάλη. Ἄγριος. (Vide *Addenda.*) Ἀζηλος. Ἀεικής. Ἀηδών. Ἀκμή. Ἀκρόθινα. Ἀκραιφνής. Ἀκρας νυκτός. Ἀκροσφαλής. Ἀλλὰ σὺ ἀλλ. Ἀλλὰ νῦν. Ἀλλὰ ταῦτα μέν. Ἀλλ᾽ ἐς ἄλλο. Ἀλκιμα. Ἀλιτηρός. Ἀλωτόν. Ἀμφίθετον. Ἀμφίδρομος. Ἀμφίστομος. Ἀναγνος. Ἀναλκις. Ἀναξία. Ἀνεπίτροπος. Ἀνευ. Ἀντεμφύεται. Ἀνέκαθεν. Ἀνήκεστος. Ἀνία. Ἀνόητος. Ἀντωπός. Ἀξίωμα. Ἀπάνθρωπος. Ἀπειπεῖν. Ἀποστέρει. Ἀρχαῖος. Ἀρ᾽ ἐστιν. Ἀρχων. Ἀτιμία. Αὖθις. Ἀφοβόσπλαγχνος. Βάρος, περὶ Πελ. Βάσις. Βιοστερής. Βυσσός. Γελαστής. Γένος. Γλῶσσα. Γνωτός. Δάδουχα. Δεινάζειν. Δεινόν. Δεινός. παιδ. Δημιουργός. Διαπεραιοῦσθαι. Δωρητόν. Δυσμενῶν. Δύσθεος. Δυσπετῆ. Αἶ αἶ. Δίδυμα. Αἰσα. Αἰτεῖσθαι.
Ἔξω

Εἶχος. Ἐθηλύνθη. Ἔκπμος. Ἐκτόπιος. Ἐκύρευ. Ἔμμηνα. Ἔμπολιν. Ἔντροφος. Ἐξαμεῦσιν. Ἐξέπραξεν. Ἐξέχειν. Ἐξ οἴων. Ἐπικοπῶν. Ἐπίσω. Ἐπιστροφῆς. Ἑλλινύων. Εὔσοια. Ἐφίη. Ἐχέγγυον. Ἐχθρῶν. Ἡγέμιλω. Ἤδη. Ἤλαυνεν. Ἠνθισμένον. Ἰκτῆρας. Ἰὼ σκότος. Ἱερός. Ἴσασι. Θάπερ. Θῆκεν. Θυμὸς ἐπ᾽ ἔβ. Κακόφρυς. Καπῇ σκ. Καζέστεψον. Καίρια. Κεδνός. Κενεόν. Κεραυνοί. Κέρδος. Κονίζεται. Κῶφη. Λάας. Λαμπτῆρες. Λασίοις. Λέγειν σὺ δεῖν. Λύγην. Λῦμα. Μεθαίρμωσον. Μέλκ. Μὴθ᾽ οἷς ἐχθ. Μνῆσις. Μυσίων. Μύχος. Ναυαγίων. Νέμω. Νηλίπους. Ξενία. Ξυναλλαγή. Ξυρεῖ. Οἰγναμιῶ. Οἰκτρῶς. Οἴμοι τὸ μὲ νοσ. Οἷος. Οἰχνῶ. Οἴχωκ᾽, ὄλ. Ὀνειδίζω. Ὀργαίνειας. Ὀρειβάτης. Ὄπισθεν. Ὅταν γάρ. Οὐ. τοπ. ἐπ. Οὐδ᾽ ἔργα μ. Οὐρανία ἀστρ. Οὔριος. Οὖρον. Οὔπιδες. Ὦ δύσμορε. Ὦ Ζεῦ. Ὦ μὴ ἔστι τ. Ὠμοκράτης. Ὡς οὐκ ἀρκέσοι. Ὤφελεν. Πάγκοινος. Παῦσαι. Παλαιός. Παλαιστής. Πάνθυτα. Παρασάγγης. Πελειάδες. Πέρασις. Περιπλυχής. Περιπτά. Περισκελές. Περσεφόνη. Πέσημα. Πεφασμένον. Πλαγαῖς. Πλάθειν. Πληθύουσιν. Πολλά τοι στρ. Πολλαὶ δ᾽ αἰτ. Πόλις δ᾽ ὁμοῦ. Πολύζηλος. Πωλικῆς. Πρᾶγος. Πράκτορα. Πριωθείς. Πρόθυμος. Πρόξενος. Πρόπας στόλος. Πρόσεδρος. Προσήγορος. Πρὸς νῦν σε μητρ. Προστάτης. Πρόστητ᾽ ἀναγκ. Προσφορά. Πρόσχημα. Ποικιλῳδός. Ῥιπαῖς. Ῥῦμα. Ῥύσια. Σειραῖος. Σημαίνει. Σκληρᾶς ἀοιδ. Σπεύδειν. Στέγει. Στείχειν. Στόμαργος. Στόμωσις. Συμπράκτωρ. Σύννομοι. Ταρβεῖ. Τάρβη. Τέκνα. Τερμία. Τί γάρ με λυπ. Τί δῆτ᾽ ἂν ἀλγ. Τλήμων. Τὸ γὰρ ἐσλ. Τὸ καλῶς ἔχον. Τοσοῦτον. Τῷ τοῦτο συμβ. Τῷ τοι. Τροφεύς. Τρέφεται. Τοῖς πεσοῦσι. Τυφλός. Τύχη. Ὕβρις φυτ. Ὑγιές. Ὑλακτεῖ. Ὑμνήσειν. Ὑπερβριθές. Ὑπέρσπεζε. Ὑποτείνει. Ὑψηλοτέρας. Φάος. Φήμη. Φλαῦρον. Φλέγων. Φλογιστόν. Φόβας. Φοβερά. Φορά. Φρένας. Φρουρά. Χάρις. Χειρίζω. Χθονοστιβῆ. Χωρὶς τό, τ᾽ εἶπ. Χρόνος γὰρ εὐμ. Ψῆφος.

Sophronius. v. Βασίλειος, Καισ. Γρηγόριος, Ναζ. Γρηγόριος, ὁ καὶ Θεόδ. Δάμασος. Ἐπιφάνιος. Εὐσέβιος, ὁ Παμφ. Ἰσίδωρος, φιλ. Ἰοῦστος, Τιβερ. Ἰώσηππος, Ἰουδ. Μεθόδιος. Ὠριγένης. Πολύκαρπος. Φίλων Ἰουδ.

Sozomenus. v. Ἀττικός, Ἐπ. Ναυαλκατοί.

Stephanus Byzantius. v. Ἄβιλα. Ἄπτερα. Βισαλτία. Γύαρος. Αἰκνή. Ἰταλία. Ναύπακτος. Ναυπλία. Νεάνδρεια. Νεοκαισάρεια. Νέπετος. Νινόη. Νισαία. Νυκρία. Νώνακρις. Νῶροψ. Ὀλόφυξις.

Syncellus (Michaël.) v. Ἀνέκαθεν. Διονύσιος, ὁ Ἀρ. (Pag. 597.)

Syneſius. v. Ἄνθρωπος οὐκ ἔχ. Ἀποθνήσκοντες. Ἀποσμιλεύουσι. Βάλλειν Σωκρ. Βόστρυχος. Διονυσίων σκωμμ. Δώρελος αὔλησις. Ἐξάψεις. Ἐπηλυγάζονται. Ἐφετόν. Ἴσιον σκοπεῖν. Θεωρία τέλ. (Vide *Addenda*.) Θηλυδρίας. Θιασώτης. Θυηπόλων. Καζιμώσεις. Κήρας. Κομῶνται. Κόσμος. Κότυς. Θαῖμα. Λακίδες. Νέμεσις. Οἶδα. Ὄργια. Οὐ. τοπ. ἐπ. Πανδέκται. Παραπλεύειν. Πολιτικὴν ἀρ. Πόρρω Δ. Πρὸς λύραν ᾄδειν. Προτέλειον. Ὑπομάχαι. Ὑπὸ πῆχυν. Φιλοσοφίας ὀφ. Φθίσεις.

THeocritus. v. Χαλινοῦν χορ.

Theodoretus. v. Ἄβυσσον καλ. Ἀλέξανδρος, Ἀντιοχ. Ἀνθομολογησόμεθα. Ἀντιλλάσσμεθα. Ἀσκὸς ἐν πάχνῃ. Ἀπιστία. Ἄφρων. Βεελφεγώρ. Βίβλοι Θεοῦ. Βραχίων. Γαστήρ. Διεξόδους ὁδ. Δικαιοσύνη. Δυνάστην. Ἔκστασις. Ἐκπεπιασμένων. Ἐντός. Ἕως οὗ ἀντ. Ἐπὶ χειρῶν ἀρ. Εὔηθος. Εὐλογήσαι. Εὐζζῶν. Εἴδωλον. Ἡμέρα πονηρά. Θαρσεῖς. Θεὸς τὰς τ. Θεοί. οἱ κ. Θησαυροὶ ἀνέμων. Θλίψις. (Vide *Addenda*.) Θύραις οὐρανοῦ. Κέρας. ἰσχ. Κλῆρος. Κλῆρον. Κτίζων. Κόλπος. Κοιλάδες κλ. Κοιλάδα σκ. Κύριλλος, Ἀλεξ. Λάκκος. Λέβης. Λινός. Λυτρωτής. Μακάριος. ὁ ἐν ἀγ. Μάρκος, Ἀρεθ. Μεμυαλωμένα. Μετεμελήθη. Μονόκερως. Μύρον ἐπὶ κεφ. Νεφροί. Νόμος. τέλεια σημ. Νόμος. πολ. Ὠδύνησεν. Παρεξῆλθε. Περιβόλαιον. Ποσαπλῶς. Πραότης. ἐπὶ Θ. Προσήλυτοι. Πτέρνα. Πύλαις δικ. Σελήνη. Σκότος. Σοφός. ὁ θηρευτ. Σπακτὴ καὶ καπ. Στέαρ. Στήριγμα. Σχοίνισμα. Τροχός. Ὕδωρ ἀντιλ. Ὑποπόδιον. Ὑπόστασις. Υἱοὶ Θεοῦ. Ὑψοῦτε.

Theodorus Lector. v. Θεόδωρος, ὁ Ἀφρ.

Theodorus Raithou de Incarnat. Domini. v. Ἀπολλινάριος. ἕτ. Εὐτυχής. οὗτος. Θεόδωρος. ἕτ. Νεστόριος. Παῦλος. οὗτος ἐγ. Σευῆρος. Ταράξιας.

Theophylactus. v. Κεφάλαιον. Τεχνίτης.

Thucydides. v. Ἀποκρότω. Δημιουργός. Ἑλληνοταμίαι. Ἐνέρσις. Νόσον ἔχειν. Ξυγγραφεῖς. Ὁμαιχμία. Πλοῦ χρησ. Φέρειν.

X.

XEnophon. v. Ἀλεξόμενον. Ἀνείμων. Ἀπίκεσθε. Βάλανος. Αἰθεῖν. Ἐπίμαχος. Καρβάτιναι. Κῦρος, ὁ Βασ. Μᾶζα. Μαρσύπος. Μαστός. Μελίνη. Μένων, Ἀθην. Νάπος. Οἶνος οἰνομ. Ὄξος ἐψ. Ὠκεανεῖ. Παλτά. Παρειά. Πεποδισμένοι. Σησαμοῦς. Σκύτινος. Σμῆγμα. Σπουδαιολογῶ. Στολάς. Σύϊνον. Σφενδόνη. Τιρίβαζος.

Xiphilinus. Vide *Dion*.

Z.

ZEnobius. v. Ἀνδρὸς γέρ. Ἀντὶ πέρκης σκ. Γεράνδρυον. Ἐπὶ τοῦ Μανδρ. Θάσος ἀγαθ. Θαλερῶς πρὸς. Θρᾶκες ὅρκ. Θύραζε. Καὶ σφάκελοι. Λοξικὴ ἡμέρα. Μωρότερος Μορ. Ὁ Σικελικός. Τὸ Δίωνος. Χαραδραῖος.

Zoſimus. v. Ἀθηνόδωρος, Στ. Θεοδόσιος, βασιλ. Κλόσεις. Λυκιανὸς ἕτερος. (Vide *Addenda*.) Ὄρχησις Παντ. Ῥουφῖνος. Σισίννιος. ἕτ.

Catalogus Auctorum veterum, quibus in Notis ad Suidam uſi ſumus: additis eorum Editionibus.

A.

ÆLiani Varia Hiſt. edita a Jac. Perizonio, Lugd. Batav. 1701. in 8.
Ælianus de Animalibus. Tiguri apud Geſneros fratres. Fol.
Æliani Tactica. Ibid.
Æneas Tacticus. Edit. ab If. Caſaub. ad calcem Polybii.
Æſchinis Orationes. Editæ cum operibus Demoſth. Vide Demoſthenes.
Æſchylus, ejuſque Scholiaſtes. Cum notis Stanleji. Lond. 1664.
Agathias. Edit. Pariſ. 1660, Fol. in Corpore Hiſtor. Byzantinæ.
Alexander Aphrodiſienſis in Topica Ariſtotelis. Venetiis apud Aldum, 1513. fol.
Ammianus Marcellinus. Cum notis Henrici Valeſ. Pariſ. 1636. 4.
Ammonius de ſimilibus & differentibus vocabulis. Editus in Theſauro Henrici Stephani.
Andocides. Vide *Oratores veteres Græci.*
Anthologia Epigrammatum Græcorum, cum notis Brodæi, Francofurti, 1600. fol.
Antipho. Extat inter Oratores veteres Græcos ab Henr. Stephano editos.
Antoninus [Marcus.] Cum verſ. & notis Thomæ Gatakeri, Cantabrigiæ, 1652. 4.
Apollodori Bibliotheca. Edita a Thom. Galeo inter reliquos Hiſtoriæ Poeticæ Scriptores.
Apollon. Rhod. cum Schol. Lugd. Bat. 1641. 8.
Apoſtolii [Michaelis,] Proverbia Græca. Lugd. Bat. 1619. 4.
Appianus. Edit. ab Alexandro Tollio, Amſtelod. 1670. 8.
Aratus, cum Scholiis Theonis. Pariſ. 1559. 4.
Ariſtides. Cum verſione Guil. Canteri, apud Paulum Stephanum. 1604. 8.
Ariſtophanes, ejuſque Scholiaſtes. Aureliæ Allobrogum, 1607. fol. Portus autem uſus eſt Edit. Baſil. 1547. fol.
Ariſtoteles. Gr. & Lat. Lugduni, 1590. fol.
Arrianus de Expedit. Alex. M. Edit. a Blancardo, Amſtelod. 1668. 8.
Artemidori Onirocritica. Cum notis Nic. Rigaltii. Lutetiæ, 1603. 4.
Aſtrampſychus. Editus una cum Artemidoro.
Athenæus. Cum notis Iſaaci Caſaub. Lugduni, 1612. fol.

B.

BAſilius Magnus. Baſileæ, 1551. fol.
Baſilius Seleucienſis, cum notis Pantini, Pariſ. 1621.

C.

CAllimachus. Cum notis Variorum, Ultrajecti, 1697. 8.
Cedrenus. Edit. Pariſ. 1647. fol. in Corpore Hiſtoriæ Byzant.
Chriſtodori Ecphraſis Statuarum, quæ ſunt in Gymnaſio Zeuxippi. Edita eſt in Anthologia Epigrammatum Græcorum. Vide ſupra Anthologia.
Chryſoſtomus. Editus ab Henr. Savil. Etonæ. 1612.
Cicero. Edit. a Rob. Steph. Pariſ. 1538.
Clemens Alexandrinus. Edit. Lugd. Batav. 1616. fol.
Codinus de Origin. CPolitanis. Edit. a Lambecio, Pariſ. 1655. fol. in Corpore Hiſt. Byz.
Conſtantini Porphyrog. Excerpta de Legat. Ex Bibl. Fulvii Urſini, Antwerpiæ, 1582. 4.
Eorundem Excerptorum altera pars, edita primum a Davide Hœſchelio; & deinde inter Scriptores Hiſtor. Byz. recuſa Pariſ. 1648. fol. qua Editione Nos uſi ſumus.
Ejuſdem Conſtantini Collectanea, ſive Excerpta de Virtutibus & Vitiis, edita ab Henr. Valeſio, Pariſ. 1634. 4.
Cyrillus Alexandrinus contra Julianum. Editus cum Operibus Juliani, Lipſ. 1696. fol.
Cyrillus Hieroſolymitanus. Lutet. Pariſ. 1631. fol.

D.

DEmetrius Triclinius, Vide Triclinius.
Demoſthenes. Aureliæ Allobrogum, 1607. fol.
Dicæarchus, cum notis Henr. Steph. Aug. Vind. 1608. 8.
Diodorus Siculus. Edit. a Laurent. Rhodomanno, Hanoviæ. 1604. fol.
Diogenes Laertius. Cum notis integris Variorum, Amſtelod. apud Henr. Wetſtenium. 1692. 8.
Diogeniani Adagia. Vide infra *Proverbiorum Scriptores.*
Dionis Epitome, a Joanne Xiphilino elaborata. Sylburgius edidit inter reliquos Hiſtor. Rom. Scriptores minores Francofurti. 1590. fol.
Dionyſius Areopagita. Lutet. Pariſ. 1615. fol.
Dionyſius Halicarnaſſ. Edit. a Frid. Sylburgio, Francofurti, 1586. fol.

E.

EPigrammata Græca. Vide ſupra Anthologia.
Epiphanii Opera. Edita a Dionyſ. Petavio, 1622. fol.
Erotianus. Editus in Tomo I. Operum Hippocratis & Galeni quæ Pariſ. opera Renati Charteſii lucem aſpexerunt.
Etymologicum Magnum. Edit. a Frid. Sylburgio, apud Hieron. Commelinum, 1594.
Euagrius Scholaſticus. Editus Pariſ. ab Henr. Valeſio, cum aliis Hiſtoriæ Eccleſ. Scriptoribus.
Eunapius de Vitis Philoſoph. & Sophiſt. Apud Hieron. Commelin. 1616. 8.
Euripides cum Scholiis.
Euſebii Chronicon, cum notis Joſ. Scalig. Amſtelod. 1658. fol.
Ejuſdem Hiſtor. Eccleſ. edita ab Henr. Valeſ. Pariſ. 1659. fol.
Euſtathius, in Homerum. Romæ, 1558. fol.
Idem in Dionyſ. Periegeten. Londini, 1680. 8.
Eutropii Breviarium Hiſtor. Rom. Editum a Sylburg. cum aliis Hiſtor. Rom. Scriptoribus.

G.

GAleni Opera. Baſileæ, 1538. fol.
Gellius, cum Annotat. Henr. Steph. Pariſ. 1585. 8.
Gloſſæ veteres, a Carolo Labbæo collectæ. Lutet. 1630. fol.
Gregorius Nazianzenus. Edit. a Jac. Billio. Pariſ. 1630. fol.

H.

HArpocratio, cum notis Mauſſ. & Valeſ. Lugd. Batav. 1683. 4.
Hephæſtion de Metris, cum Scholiis Pariſ. 1553. 4.
Herodianus. Editus a Sylburg, inter reliquos Hiſtoriæ Romanæ Scriptores minores.
Herodotus. Edit. ab Henr. Stephano. 1570. fol.
Heſiodus, cum Scholiis Græcis. Edit. a Dan. Heinſ. 1603. 4.
Heſychii Lexicon. Edit. a Corn. Schrevelio, Lugd. Batav. 1668.
Heſychius Mileſius. Edit. a Joanne Meurſ. Lugd. Batav. 1613. 8.
Hieronymi Catalogus Scriptorum Eccleſiaſt. Vide infra *Sophronius.*
Hiſtoriæ Auguſtæ Scriptores. Pariſ. 1620. fol. Interdum etiam uſus ſum Edit. ea, quæ Ultraj. prodiit.
Homerus cum Scholiis. Edit. a Corn. Schrevel. Lugd. Bat. 1656. 4.
Horatius cum notis Torrentii.

I.

IAmblichus de Vita Pythag. apud Commelinum. 1598. 4.
Interpretes Veteris Teſt. qui vulgo Sept. vocantur. Londini, 1653. 8.
Joannes Antiochenus. Ex eo excerpta ſuperſunt inter Collectanea Conſtantini Porphyrog. vid. ſupra Conſtantinus.
Joannes Grammaticus. vid. infra Philoponus.
Joannes Malelas. vid. infra Malelas.
Joſephus. Genevæ. 1611. fol. Gr. & Lat.
Iſidorus Peluſiota. Edit. a Conr. Ritterſhuſ. ex officina Commelin. 1605. fol.
Julianus Imperator. Pariſ. 1630. 4. Interdum etiam uſus ſum Editt. noviſſima Lipſienſi, 1696. fol.

L.

LIvius. Cum notis Joann. Fr. Gron.
Lucianus. Lutet. Pariſ. 1615. fol.
Lycophron cum Scholiis Græcis. Oxonii, 1702. fol.
Lyſias. Vide *Oratores Veteres Gr.*

M.

MAcrobius. Lugd. Bat. 1628.
Malelas [Joannes.] Oxonii. 1691. 8.
Marinus de Vita Procli. Hamburgi. 1700. 4.
Menander Hiſtoricus. Ex eo Excerpta de Legationibus ſuperſunt. Vide ſupra *Conſtantinus.*

Nican-

CATALOGUS AUCTORUM.

N.

NIcander cum Scholiis. Pariſ. 1557. 4.
Nilus Eremita. Pariſ. 1639. 4.
Nonnus in Orationes Steliteuticas Gregorii Naz. Etonæ. 1610. 4.

O.

OEcumenius. Pariſ. 1630.
Oratores Veteres Græci, editi ab Henr. Steph. 1575. fol.
Origenes contra Celſum. Cantabrigiæ. 1758. 4.

P.

PAlladius de Brachmanibus. Londini. 1665. 4.
Paulus Ægineta. Baſileæ, 1538. fol.
Pauſanias, Græc. & Lat. Hanoviæ, 1613. fol. Interdum etiam uſi ſumus Edit. noviſſima Lipſienſi, quæ cum Notis Kuhnii prodiit.
Philoponus [Joannes] in Ariſtotelem de Anima. Venetiis 1533. fol.
Philoſtorgius. Editus Pariſ. ab Henr. Valeſ. cum aliis Hiſtor. Eccl. Script.
Philoſtratus. Pariſ. 1608. fol.
Photii Bibliotheca. Rothomagi, 1653. fol.
Phrynichus, cum notis Nunneſii. Aug. Vind. 1601. 4.
Pindarus cum Scholiis. Oxonii, 1697. fol.
Piſidis [Georgii] Poema de Mundi Opificio, apud Commelin. 1596. 8.
Plato, cum verſione Marſ. Ficini. Lugduni 1590. fol.
Plinius, ab Harduino editus, in uſum Delphini.
Plutarchus. Francofurti, 1620. fol. 2. vol.
Pollux. Francofurti, 1608. 4.
Polybius. Edit. a Jac. Gronov. Amſtelod. 1680. 8.
Porphyrii Opera. Cantabrig. 1655. 8.
Procopius. Pariſ. 1662. fol. in Corp. Hiſt. 8.
Proverbiorum Scriptores, ab Andr. Schotto editi, Antwerp. 1612. 4.

S.

SEneca Philoſophus. Antwerp. 1606. fol.
Simocatta [Theophyl.] Editus Pariſ. inter Hiſt. Byz. Scriptores.
Socratis Hiſtoria Eccleſ. Edita Pariſ. ab Henr. Valeſ. cum aliis nonnullis Hiſt. Eccleſ. Script.
Sophocles cum Scholiis. Edit. ab Henr. Steph. 1568. 4.
Sophronius, qui D. Hieronymi Scriptorum Eccleſiaſt. vitas Græce vertit. Baſileæ, 1529. 4.
Sozomeni Hiſt. Eccleſ. Edita Pariſ. ab Henr. Valeſ. cum aliis Hiſt. Eccleſ. Script.
Stephanus Byzantinus. Edit. a Berckelio. Lugd. Bat. 1694. fol.
Stobæus. Editus a Conr. Geſnero. fol.
Ejuſdem Eclogæ Phyſicæ & Ethicæ. Antwerp. 1575. fol.
Strabo. Lutet. Pariſ. 1620. fol.
Syncellus [Georgius] Pariſ. 1652. fol. inter Script. Hiſt. B.

T.

THemiſtii Orationes Edit. ab Harduino, Pariſ. 1684. fol.
Theocritus cum Scholiis, Edit. a Dan. Heinſio, apud Commelin. 1604. 4.
Theodoretus in Pſalmos Davidis. Lutet. Pariſ. 1642. fol.
Ejuſdem Hiſtoria Eccleſ. Edita Pariſ. ab Henr. Valeſ.
Theodorus Lector. Editus Pariſ. ab Henr. Valeſ. cum aliis Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ Scriptoribus.
Theodorus Raithou de Incarnat. Domini. Lutet. Pariſ. 1599. 8.
Theophraſtus de Hiſt. Plant. Amſtelod. 1644. fol.
Theophylactus in IV. Evang. Romæ, 1542. fol.
Idem in Epiſtolas D. Pauli. Londini, 1636. fol.
Theophylactus. Sim. Vide *Simocatta.*
Thomas Magiſter. Franequeræ, 1690. 8.
Thucydides cum Scholiis. Oxon. 1696. fol.
Triclinii Scholia in Sophoclem. Vide *Sophocles.*
Tzetzis Chiliades. Baſil. 1546. fol.
Ejuſdem Scholia in Lycophronem. Vide *Lycophron.*

X.

XEnophon. Lutet. Pariſ. 1625. fol.

Z.

ZEnobii Adagia Græca. Antw. 1612. 4.
Zoſimus. Editus a Sylburg, inter reliquos Hiſtor. Rom. Script. Minores.

F I N I S.

00079850

Digitized with financial assistance from
Observer Research Foundation
on 17 May, 2019